

ဟေဗြဲ၊ ဟေလသပါဠိတော်မှ၊ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်၊

ဆရာ ယုဒသန် အနက်ပြန်၍ ပုံနှိပ်သော

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း နှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

တည်းဟူသော

ထာဝရဘုရား၏

သမ္မာကျမ်း။

ထပ်မံ စာစီစာရိတ်ခြင်း - ၂၀၁၀

THE HOLY BIBLE

CONTAINING THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

TRANSLATED INTO THE BURMESE

FROM

THE ORIGINAL TONGUES

BY REV. A. JUDSON, D.D.

Re-typeset - 2010

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း (၃၉)ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ။

			စာမျက်နှာ
ကမ္ဘာဦးကျမ်း။	-	က	၉
ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။	-	ထွ	၇၃
ဝတ်ပြုရာကျမ်း။	-	ဝတ်	၁၂၄
တောလည်ရာကျမ်း။	-	တော	၁၅၉
တရားဟောရာကျမ်း။	-	တရား	၂၁၁
ယောဂ္ဂမှတ်စာ။	-	ယောဂ္ဂ	၂၅၇
တရားသူကြီးမှတ်စာ။	-	သူကြီး	၂၈၆
ရသဝတ္ထု။	-	ရ	၃၁၅
ဓမ္မရာဇဝင် ပဌမစောင်။	-	၁ ရာ	၃၂၀
ဓမ္မရာဇဝင် ဒုတိယစောင်။	-	၂ ရာ	၃၆၀
ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင်။	-	၃ ရာ	၃၉၄
ဓမ္မရာဇဝင် စတုတ္ထစောင်။	-	၄ ရာ	၄၃၃
ရာဇဝင်ချုပ် ပဌမစောင်။	-	၅ ရာ	၄၆၈
ရာဇဝင်ချုပ် ဒုတိယစောင်။	-	၆ ရာ	၅၀၃
ဇေရုမှတ်စာ။	-	ဇေ	၅၄၄
နေဟမိ မှတ်စာ။	-	နေ	၅၅၆
ဇေတဝတ္ထု။	-	ဇေ	၅၇၄
ယောဘဝတ္ထု။	-	ယောဘ	၅၈၃
ဆာလံကျမ်း။	-	ဆာ	၆၁၉
သုတ္တံကျမ်း။	-	သု	၇၁၂
ဒေသနာကျမ်း။	-	ဒေ	၇၄၃
ရှောလမုန်သီချင်း။	-	သီ	၇၅၃
ဟေရှာယ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဟေရှာ	၇၅၉
ယေရမိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ယေ	၈၂၅
ယေရမိ မြည်တမ်းစကား။	-	မြည်	၈၉၇
ယေဇကျေလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ယေဇ	၉၀၃
ဒံယေလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဒံ	၉၆၄
ဟောရှေ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဟော	၉၈၄
ယောလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ယောလ	၉၉၄

			စာမျက်နှာ	
အာမုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	အာ	-	၉၉၈
ဩဗဒိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဩ	-	၁၀၀၅
ယောန ဝတ္ထု။	-	ယောန	-	၁၀၀၇
မိက္ခာ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	မိ	-	၁၀၀၉
နာဟုံ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	နာ	-	၁၀၁၅
ဟဗက္ကဟ် အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဟဗ	-	၁၀၁၈
ဇေဖနိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဇေ	-	၁၀၂၁
ဟဂွဲ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဟဂွဲ	-	၁၀၂၄
ဇာခရိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	ဇာ	-	၁၀၂၆
မာလဒိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	-	မာလ	-	၁၀၃၇

ဓမ္မသစ်ကျမ်း (၂၇) ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ။

			စာမျက်နှာ
ရှင်မသဲ ခရစ်ဝင်	-	မ	၇
ရှင်မာကု ခရစ်ဝင်	-	မာ	၅၂
ရှင်လုကာ ခရစ်ဝင်	-	လု	၈၀
ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်	-	ယော	၁၂၇
တမန်တော်ဝတ္ထု သြဝါဒစာ	-	တ	၁၆၄
ရောမ သြဝါဒစာ	-	ရော	၂၀၀
ကောရိန္နု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ကော	၂၃၁
ကောရိန္နု သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ကော	၂၅၁
ဂလာတီ သြဝါဒစာ	-	ဂလ	၂၆၄
ဖေကံ သြဝါဒစာ	-	ဖေ	၂၇၁
ဖိလိပ္ပိ သြဝါဒစာ	-	ဖိ	၂၇၈
ကောလောသဲ သြဝါဒစာ	-	ကော	၂၈၃
သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ သက်	၂၈၇
သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ သက်	၂၉၂
တီမောသေ သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ တီ	၂၉၄
တီမောသေ သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ တီ	၃၀၀
တီတု သြဝါဒစာ	-	တီ	၃၀၄
ဖိလေမုန် သြဝါဒစာ	-	ဖိလေ	၃၀၆
ဟေဗြဲ သြဝါဒစာ	-	ဟေဗြဲ	၃၀၇
ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ	-	ယာ	၃၂၂
ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ပေ	၃၂၇
ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ပေ	၃၃၂
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ယော	၃၃၆
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ယော	၃၄၁
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ တတိယစောင်	-	၃ ယော	၃၄၂
ရှင်ယုဒ သြဝါဒစာ	-	ယု	၃၄၃
ဗျာဒိတ်ကျမ်း	-	ဗျာ	၃၄၄

ကမ္ဘာဦးကျမ်း။ GENESIS

၁

- ၁ အစအစဦး၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
- ၂ မြေကြီးသည် အဆင်း သဏ္ဍာန်မရှိ၊ လွတ်လပ် လဟာ ဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မှိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင် ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော်မူ၏။
- ၃ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ အလင်းဖြစ်စေဟု အမိန့် တော်ရှိ၍ အလင်းဖြစ်လေ၏။
- ၄ ထိုအလင်း ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်၍၊ အလင်းနှင့် မှောင်မှိုက်ကို ပိုင်းခြားခွဲထားတော်မူ၏။
- ၅ အလင်းကို နေ့ဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ မှောင်မှိုက်ကို ညဉ့်ဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ် တော်မူ၍၊ ညဉ့်နှင့်နံနက်သည် ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
- ၆ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ရေအလယ်၌ မိုဗ်းမျက် နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့် ရေချင်း ခြားနားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊
- ၇ မိုဗ်းမျက်နှာကြက်ကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ မိုဗ်းမျက်နှာကြက်အောက်၌ရှိသော ရေနှင့်၊ မိုဗ်းမျက်နှာကြက် အပေါ်၌ရှိသော ရေကို ပိုင်းခြား တော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။
- ၈ မိုဗ်းမျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိုဗ်းကောင်းကင် ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော် မူ၍၊ ညဉ့်နှင့်နံနက်သည် ဒုတိယနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။
- ၉ တဖန်ဘုရားသခင်က မိုဗ်းကောင်းကင်အောက် ၌ရှိသော ရေစုဝေးစေ၊ ကုန်းပေါ်စေဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။
- ၁၀ ကုန်းကို မြေဟူ၍အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေစုဝေးရာကို ပင်လယ်ဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ် သမုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၏။
- ၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာ မျိုးစေ့ ပါလျက်၊ သစ်သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ပေါက်စေဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။
- ၁၂ မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးမျိုးကို ဖြစ်စေ

- သော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မိမိ၌ မျိုးစေ့ပါလျက် သစ်သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း ပေါက်စေ၏။
- ၁၃ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၍၊ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် တတိယ နေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။
- ၁၄ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ နေ့နှင့်ညဉ့်ကိုပိုင်းခြားစေ ခြင်းငှါ မိုဗ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၌ အလင်းအိမ် တည်စေ၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၊ နေ့ရက် အပိုင်းအခြား၊ နှစ် အပိုင်းအခြားတို့ ဖြစ်စေ။
- ၁၅ မိုဗ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၌ တည်၍ မြေကြီးလင်းစရာ အလင်းအိမ်ဖြစ်စေဟု၊ အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။
- ၁၆ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အလင်းအိမ်ကြီးနှစ်လုံး တည်းဟူသော၊ နေ့ကို အုပ်စိုးရသော အကြီးတလုံး၊ ညဉ့်ကို အုပ်စိုးရသော အငယ်တလုံးနှင့်တကွ ကြယ် များတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊
- ၁၇၊၁၈ မြေကြီး၌ လင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ နေ့နှင့် ညဉ့်ကို အုပ်စိုး၍ အလင်းနှင့် မှောင်မှိုက်ကို ပိုင်းခြားစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် မျက်နှာကျက်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၍၊
- ၁၉ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။
- ၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရေသည် များပြားစွာ မွေးဘွားစေ၊ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ် မိုဗ်းကောင်းကင် မျက်နှာ ကြက်ပြင်ဝယ်ပျံစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
- ၂၁ ထိုသို့လျှင် ရေသည်တိရစ္ဆာန် အမျိုးအလိုက်များ ပြားစွာမွေးဘွား၍၊ ငါးကြီးအစရှိသော အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ပျံ တတ်သောငှက်မျိုးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ဘုရားသခင် ဖန် ဆင်း၍ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။
- ၂၂ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ များပြားစွာ မွေးဘွား ကြလော့။ ပင်လယ်ရေများကို ပြည့်စေကြလော့။ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ်၌ များပြားစေသတည်းဟု ထို တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်ကြီးပေးတော်မူ၍၊
- ၂၃ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် ပဉ္စမ နေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၂၄ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို၎င်း၊ သားရဲမျိုးတို့ကို၎င်း မွေးဘွားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၂၅ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါတို့ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တညီ တသဏ္ဍာန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည် ပင်လယ်ငါးကို၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့ကို၎င်း၊ သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ မြေတပြင်လုံးနှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၇ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ပုံ သဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊

၂၈ အချင်းတို့၊ များပြားစွာ မွေးဘွားကြလော့။ မြေကြီးကို ပြည့်စေ၍ နိုင်ကြလော့။ ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့ကို၎င်း၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း အုပ်စိုးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၂၉ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့။ မြေတပြင်လုံး၌ စပါးသီးကို ဖြစ်စေသော စပါးပင် အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ မျိုးစေ့ကို ဖြစ်စေသောအသီးနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သင်တို့စားစရာတို့ ငါပေး၏။

၃၀ မြေသား၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ငှက်၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ စားစရာအား၊ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၃၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိ ဖန်ဆင်းသမျှသောအရာတို့ကိုကြည့်ရှုလျှင်၊ အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ဆဌမနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

J

၁ ထိုသို့ ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့် တကွ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့သည် ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။

၂ သတ္တမနေ့ရက် ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းသောအမှုကို လက်စသတ်တော်မူခဲ့ပြီးသည်

ဖြစ်၍၊ ဖန်ဆင်းသမျှသော အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးပြီးမှ၊ ထိုသတ္တမနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏။

၃ ထိုသတ္တမ နေ့ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော အမှုအရာ အလုံးစုံတို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့်၊ ထိုနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏။

၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောနေ့၊ ဖန်ဆင်းရာ ကာလ၌ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး၏မူလ အတ္ထုပ္ပတ္တိပေတည်း။

၅ မြေ၌ လယ်ယာပျိုးပင် မပေါက်မှီ၊ လယ်ယာ၌ စပါးပင် မကြီးပွားမှီ၊ အပင်ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် မြေပေါ်၌ မိုဗ်းကို ရွာစေတော် မမူသေး။ မြေ၌ လုပ်သော လူလည်း မရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊

၆ မြေမှ အခိုးအငွေ့ ထွက်သဖြင့် မြေတပြင်လုံးကို စိုစေလေ၏။

၇ ထိုနောက်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် မြေမှုန့်ဖြင့် လူကို ဖန်ဆင်း၍၊ သူ၏ နှာခေါင်းထဲသို့ ဇီဝအသက်ကို မှတ်တော်မူလျှင်၊ လူသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ ဖြစ်လေ၏။

၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်လည်း အရှေ့၊ မျက်နှာ၊ ဒေင်အရပ်၌ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုးပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူကို ထိုဥယျာဉ်၌ နေရာချတော်မူ၏။

၉ ထိုမြေထဲက အဆင်းလှ၍ စားဘွယ်ကောင်းသောအပင် အမျိုးမျိုးကို ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ပေါက်စေတော်မူ၏။ ထိုဥယျာဉ်အလယ်၌ အသက်ပင်လည်းရှိ၏။ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာ အပင်လည်းရှိ၏။

၁၀ ထိုဥယျာဉ်ကို စိုစေလိုသောငှါ မြစ်တမြစ်သည် ဒေင် အရပ်ထဲက စီးထွက်သဖြင့်၊ ဥယျာဉ်ပြင်မှာ လေးဖြာကွဲ၍ မြစ်မ လေးသွယ် ဖြစ်လေ၏။

၁၁ ပဌမ မြစ်ကား ဖိရုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ရွှေရှိသော ဟာဝိလပြည်နားတရောက် လုံးကို စီးသွားလေ၏။

၁၂ ထိုပြည်မှ ဖြစ်သော ရွှေသည် ကောင်းလှ၏။ ဗမေလ သစ်စေးနှင့် ရှပ်ကျောက်လည်းရှိ၏။

၁၃ ဒုတိယမြစ်ကား ဂိဟုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ကုရုပြည်နားတရောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။

၁၄ တတိယ မြစ်ကား ဟိဒကေလ အမည်ရှိ၏။ ထို

မြစ်သည် အာရှရီတိုင်း အရှေ့သို့ စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထ မြစ်ကား ဥပရတ် အမည်ရှိ၏။

၁၅ ထိုအခါ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် လူကို ယူ၍ ဒေဒညယျာဉ်ကို ပြုစုစောင့်နေစေခြင်းငှါ ထားတော်မူ၏။

၁၆ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာ အပင်မှတစ်ပါး၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့၏ အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့် ရှိ၏။

၁၇ ထိုအပင်၏ အသီးကိုကား မစားရ။ စားသောနေ့တွင် ကေန်အမှန် သေရမည်ဟု လူကို ပညတ်ထားတော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ယောက်ျားသည် တယောက်တည်း မနေကောင်း၊ သူနှင့်တော်သော အထောက်အပံ့ကို သူ့ဘို့ ငါလုပ်ဦးမည်ဟု အကြံရှိတော်မူ၏။

၁၉ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေတိရစ္ဆာန် တို့နှင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ငှက် အပေါင်းတို့ကို မြေဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ လူသည် အဘယ်သို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ လူသည်လည်း အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သည်အတိုင်း၊ နာမည် အသီးအသီး ရှိကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ လူသည် သားယဉ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အမည်ပေး၍ မှည့်လေ၏။ သို့သော်လည်း လူနှင့်တော်သော အထောက်အပံ့ မပေါ်မရှိသေး။

၂၁ ထိုအခါ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် လူကို ကြီးသောအိပ်ခြင်းနှင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူသည် အိပ်ပျော် စဉ်၊ နံရိုးတချောင်းကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရိုးအစား အသားကို စေ့စပ်စေတော်မူ၏။

၂၂ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်သည် လူထဲက ထုတ်သော နံရိုးဖြင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်း၍ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။

၂၃ လူကလည်း၊ ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အသား ထဲကအသား ဖြစ်၏။ လူထဲက ထုတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။

၂၄ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုသူလင်မယားနှစ်ဦးတို့သည် အဝတ်မဝတ်ဘဲ နေ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။

၃

၁ မြေသည် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေတိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက် လိမ္မာသည် ဖြစ်၍၊ မိန်းမအား၊ သင်တို့သည် ဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့၏ အသီးကို မစားရဟု ကေန်စင်စစ် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသလောဟု မေး၏။

၂ မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့သည် ဥယျာဉ်၌ ရှိသော အပင်တို့၏ အသီးကို စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၃ ဥယျာဉ် အလယ်၌ ရှိသော အပင်၏ အသီးကို ကား၊ သင်တို့သည် မကိုင် မစားဘဲ နေကြလော့။ သို့မဟုတ် သေမည်ဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု မြေအားဆို၏။

၄ မြေကလည်း၊ သင်တို့သည် ကေန်အမှန် သေရမည်မဟုတ်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအသီးကို စားသောနေ့၌ သင်တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်းလျက် ကောင်းမကောင်းကို သိ၍၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလဝံ့သည်ကို၊ ဘုရားသခင် သိတော်မူသည်ဟု မိန်းမအားဆိုလေ၏။

၆ ထိုအပင်သည် စားဘွယ်ကောင်း၏။ အဆင်းလည်း လှခြင်း၊ ပညာ တိုးပွားစေလိုသောငှါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အပင်ဖြစ်ခြင်းကို မိန်းမသည် မြင်လျှင်၊ အသီးကိုယူ၍ စား၏။ မိမိခင်ပွန်းအားလည်း ပေး၍ သူသည်လည်း စား၏။

၇ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်း၍၊ မိမိတို့၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ မိမိတို့ ဝတ်ရန်ဘို့ သင်္ဘောသဖန်းပင် အရွက်တို့ကို ချုပ်စပ်၍ ခါးစည်းကို လုပ်ကြ၏။

၈ နေသော အချိန်တွင်၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသော အသံကို လူလင်မယားတို့သည် ကြားလျှင်၊ အထံတော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ ဥယျာဉ် အပင်တို့တွင် ပုန်းကွယ်လျက် နေကြ၏။

၉ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု၊ လူကို ခေါ်တော်မူ၏။

၁၀ လူကလည်း၊ ဥယျာဉ်၌ ကိုယ်တော်၏ အသံကို ကျွန်တော်ကြားလျှင်၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသောကြောင့်၊ ကြောက်၍ ပုန်းလျက် နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၁ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို သင့်အား အဘယ်သူ ပြောသနည်း။

မစားရဟု ငါပညတ်သော အပင်၏အသီးကို စားပြီ လောဟု မေးတော်မူ၏။

၁၂ လူကလည်း၊ ကျွန်တော်၌ အပ်ပေးတော်မူသော မိန်းမသည် ထိုအပင်၏ အသီးကို ပေး၍ ကျွန်တော် စားမိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၃ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုပြီးသနည်းဟု မိန်းမအား မေးတော်မူ လျှင်၊ မိန်းမက၊ မြွေသည် ကျွန်တော်မကို လှည့်စား၍၊ ကျွန်တော်မသည် စားမိပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် မြွေကို ခေါ်၍ သင်သည် ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ အပေါင်းတို့ထက် ကျိန်ခြင်းကို ခံရ၏။ သင်သည် ဝမ်းဖြင့် သွား၍ မြေမှုန့်ကို တသက်လုံး စားရမည်။

၁၅ သင်နှင့် မိန်းမကို၎င်း၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏ အမျိုးအနွယ်ကို၎င်း ငါသည် ရန်ညှိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်လိမ့်မည်။ သင်သည် သူ၏ ဖနောင့်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မိန်းမကိုလည်း၊ သင်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း ဝေဒနာကို ငါ အလွန် များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာ ဝေဒနာကို ခံ၍ သား ဘွားရမည်။ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အလိုသို့ လိုက်၍၊ သူ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယောက်ျားကိုလည်း၊ ထိုအပင်၏ အသီးကို မစားရဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်သည် မယား၏ စကားကို နားထောင်၍ စားမိသောကြောင့်၊ မြေသည် သင်၏အတွက် ကျိန်ခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကို တသက်ပတ်လုံး ပင်ပန်းစွာ စားရမည်။

၁၈ ဆူးပင် အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း သင်အဘို့ မြေပေါက် စေမည်။ လယ်၌ဖြစ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့ကို သင်စားရမည်။

၁၉ သင်ထွက်ရာမြေသို့ မပြန်မှီတိုင်အောင်၊ သင်၏ မျက်နှာမှ ချွေးထွက်လျက် အစာကို စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မြေမှုန့်ဖြစ်၍၊ မြေမှုန့်သို့ ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ လူသည် မိမိမယားကို၊ ဝေ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အသက်ရှင် သောသူ အပေါင်းတို့၏ အမိဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ လူလင် မယားဘို့ သားရေဖြင့် ဝတ်လုံကို လုပ်၍ ဝတ်ခြုံစေ တော်မူ၏။

၂၂ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ လူသည်

ငါတို့တွင် တပါးပါး ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းမကောင်းကို သိတတ်၏။ ယခုမှာ သူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရခြင်းငှါ၊ လက်ကိုဆန့်လျက် အသက်ပင်၏ အသီးကို ယူ၍မစားသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ လူသည် မိမိ ထွက်သော မြေ၌ လုပ်ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေင် ဥယျာဉ်ထဲက လွတ်လိုက်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုသို့သူကို နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ အသက်ပင်လမ်းကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ မီးစက်လက်နက်နှင့် တကွ ခေရုဗိမံတို့ကို ဥယျာဉ်အရှေ့ဘက်၌ ထားတော်မူ၏။

၄

၁ ထိုနောက်၊ လူအာဒံသည် မယားဇေနှင့် ဆက်ခံ သဖြင့်၊ ဝေသည် ပဋိသန္ဓေဖွဲ့ယူ၍၊ ကာကူနကိုဘွားမြင် လျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လူကို ငါရပြီဟု ဆိုလေ၏။

၂ တဖန် သူ့ညီ အာဗေလကို ဘွားမြင်လေ၏။ အာဗေလကား သိုးထိန်း ဖြစ်၏။ ကာကူနကား လယ် လုပ်သောသူဖြစ်၏။

၃ အချိန်စေ့သောအခါ၊ ကာကူနသည် ထာဝရ ဘုရားထံ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ မြေအသီးကို ဆောင်ခဲ့၏။

၄ အာဗေလသည်လည်း၊ မိမိ သိုးစုတွင် အဦး ဘွားသော သားအချို့နှင့်၊ သိုးဆီဥကို ဆောင်ခဲ့၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် အာဗေလနှင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏပြုတော်မူ၏။

၅ ကာကူန နှင့်သူ၏ ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏ ပြုတော်မမူ။ ထိုကြောင့် ကာကူနသည် အလွန် စိတ်ဆိုး၍ မျက်နှာပျက်လေ၏။

၆ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဘယ် ကြောင့် စိတ်ဆိုးသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ပျက်သနည်း။

၇ သင်သည် ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင် အခွင့်မရလော။ ကောင်းမွန်စွာ မပြုလျှင်၊ အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကောင် သည် တံခါးနားမှာ ဝပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် သင်၏အလို သို့လိုက်၍၊ သင်သည်သူ့ကို အုပ်စိုးရ၏ဟု ကာကူနကို မိန့်တော်မူ၏။

၈ ကာကူနကလည်း လယ်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ညီအာဗေလကိုခေါ်၍၊ လယ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ညီ အာဗေလကို ရန်ဘက်ပြု၍ သတ်လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင့်ညီ အာဗေလ သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ ကာကူနကို မေးတော် မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ် မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညီကိုစောင့် ရသောသူ ဖြစ်ပါသလောဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၀ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြု ပြီးသနည်း။ သင့်ညီအသွေး၏ အသံသည် မြေထဲက ငါ့ကို အော်ဟစ်လျက် ရှိသည်တကား။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ သင့်ညီ၏ အသွေးကို ခံယူခြင်းငှါ မိမိ ပစပ်ကို ဖွင့်သော မြေကြီး၏ ကျိန်ခြင်းကို သင်သည် ခံရသောကြောင့်။

၁၂ ယခုမှစ၍ မြေ၌ လုပ်သောအခါ ပကတိအတိုင်း အသီးအနှံကို မရရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ် လည်ရသောသူ၊ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၃ ကာကွန် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်သည် မဖြေ နိုင်အောင် ကြီးပါသလော။

၁၄ အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပြင်မှ ယနေ့ နှင်ထုတ်တော် မူပြီ။ မျက်နှာတော်ကိုလည်း မမြင်ရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ပါရမည်။ တွေ့သမျှသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါ လိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။

၁၅ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကာကွန်ကို သတ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ခုနစ်ဆသော အပြစ် ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ကာကွန်ကို တွေ့သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မသတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၌ အမှတ်ပေးတော်မူ၏။

၁၆ ကာကွန်သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက် သွား၍၊ ဒေပ်ပြည်အရှေ့၊ နောဒပြည်တွင် နေလေ၏။

၁၇ ထိုအခါ ကာကွန်သည် မိမိမယားနှင့် ဆက်ဆံ သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သားဧကောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ကာကွန် သည်လည်း မြို့ကိုတည်၍၊ မိမိသား၏ အမည်အလိုက်၊ ထိုမြို့ကို နောက်မြို့ဟု သမုတ်လေ၏။

၁၈ နောက်သားကား ထူရဒ်၊ ထူရဒ်သားကား၊ မဟုယေလ၊ မဟုယေလ သားကား၊ မသုရှလ၊ မသု ရှလသားကား၊ လာမက်တည်း။

၁၉ လာမက်သည်၊ အာဒနှင့် ဇိလအမည်ရှိသော မိန်းမ နှစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊

၂၀ အာဒသည် သားယာဗလကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကား၊ တံ၌ နေသောသူ၊ သိုးနွားစသည်တို့ကို မွေးသောသူတို့၏ အဘဆရာ ဖြစ်လေသတည်း။

၂၁ ယုဗလ အမည်ရှိသော ညီမူကား၊ စောင်းမျိုး၊ နှံဆရာမျိုးတို့ကို တီးမှုတ်တတ်သော သူအပေါင်းတို့၏ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။

၂၂ ဇိလသည်လည်း၊ သား တုဗလကာကွန်ကို

ဘွားမြင်လေ၏။ သူသည် ပန်းတိုင်းသမား၊ ပန်းပဲသမား အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာကွန်၏ နှမကား၊ နေမ အမည်ရှိ၏။

၂၃ လာမက်ကလည်း၊ အာဒနှင့်ဇိလ၊ ငါပြောသံကို မှတ်ကြလော့။ လာမက်မယားတို့၊ ငါ့စကားကို နား ထောင်ကြလော့။ ငါ့ကို ထိခိုက်သောလူ တယောက် တည်းဟူသော၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသော လူပျိုတယောက် ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။

၂၄ ကာကွန်သည် ခုနစ်ဆသော တရားကို ရလျှင်၊ အကယ်၍ လာမက်သည်၊ အဆ ခုနစ်ဆယ်ခုနစ် ဆသော တရားကို ရလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိ မယားတို့ကို ပြောဆို၏။

၂၅ အာဒသည်လည်း မိမိမယားနှင့် တဖန်ဆက်ဆံ ပြန်လျှင်၊ မယားသည် သားကို ဘွားမြင်၍၊ ရှေ့သဟူ သောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကာကွန် သတ်သော အာဗေလကိုယ်စား၊ တပါးသော အန္တယ်ကို၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော် မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

၂၆ ရှေ့သသည်လည်း သားကိုရ၍ နေတ် ဟူသော အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုကာလ၌၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စ ပြုကြလေ၏။

၅

၁ အာဒ်၏ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဟူမူကား၊ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကာလ၌၊ မိမိပုံသဏ္ဍာန် နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၂ လူယောက်ျား လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်း၍၊ ကောင်း ကြီးပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းသော နေ့၌လည်း၊ သူတို့ကို အာဒ် အမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၃ အာဒ်သည် အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်၊ မိမိ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတသဏ္ဍာန်တည်းသားကို မြင်ရ၍၊ ရှေ့သ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄ ရှေ့သကို ဘွားမြင်သောနောက် အာဒ်သည် အနှစ် ရှစ်ရာ အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင် လေ၏။

၅ အာဒ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာသုံးဆယ် စေ့သော် သေလေ၏။

၆ ရှေ့သသည် အသက်တရာငါးနှစ် ရှိသော်၊ သား နေတ်ကို မြင်လေ၏။

၇ နေတ် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေ့သသည် အနှစ် ရှစ်ရာခုနစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၈ ရှေ့သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာတဆယ်နှစ် နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၉ နေ့တံသည် အသက် ကိုးဆယ်ရှိသော်၊ သား ကာကူနန်ကို မြင်လေ၏။

၁၀ ကာကူနန် ဘွားမြင်သောနောက်၊ နေ့တံသည် အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍ သားသမီး များကို မြင်လေ၏။

၁၁ နေ့တံသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာငါးနှစ် စေ့သော် သေလေ၏။

၁၂ ကာကူနန်သည် အသက် ခုနစ်ဆယ် ရှိသော်၊ သား မဟာလေလကို မြင်လေ၏။

၁၃ မဟာလေလ ဘွားမြင် သောနောက်၊ ကာကူနန် သည် အနှစ်ရှစ်ရာလေးဆယ် အသက်ရှင်၍၊ သား သမီးများကို မြင်လေ၏။

၁၄ ကာကူနန်သည်၊ အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာတ ဆယ်စေ့သော် သေလေ၏။

၁၅ မဟာလေလသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော်၊ သားယာရက်ကို မြင်လေ၏။

၁၆ ယာရက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ မဟာလေလ သည်၊ အနှစ် ရှစ်ရာသုံးဆယ် အသက်ရှင်၍ သားသမီး များကို မြင်လေ၏။

၁၇ မဟာလေလသည် အသက် နှစ်ပေါင်း ရှစ်ရာ ကိုးဆယ်ငါး နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၁၈ ယာရက်သည်၊ အသက် တရာခြောက်ဆယ်နှစ် နှစ်ရှိသော်၊ သားနောက်ကို မြင်လေ၏။

၁၉ နောက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ယာရက်သည် အနှစ်ရှစ်ရာ အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင် လေ၏။

၂၀ ယာရက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာခြောက် ဆယ်နှစ် နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၂၁ နောက်သည် အသက် ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော်၊ သားမသုဂ္ဂလကို မြင်လေ၏။

၂၂ မသုဂ္ဂလဘွား မြင်သောနောက်၊ နောက်သည် အနှစ် သုံးရာပတ်လုံး ဘုရားသခင် နှင့်အတူသွား လာ၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၂၃ နောက် အသက် နှစ်ပေါင်း သုံးရာခြောက် ဆယ်ငါးနှစ်တည်း။

၂၄ နောက်သည် ဘုရားသခင် နှင့်အတူ သွား လာ၏။ နောက်တဖန် သူသည် မရှိ။ အကြောင်းမူ ကား၊ ဘုရားသခင် သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့် တည်း။

၂၅ မသုဂ္ဂလသည် အသက် တရာရှစ်ဆယ် ခုနစ်နှစ် ရှိသော်၊ သား လာမက်ကို မြင်လေ၏။

၂၆ လာမက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ မသုဂ္ဂလသည် အနှစ် ခုနစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ် နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သား သမီးများကို မြင်လေ၏။

၂၇ မသုဂ္ဂလသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာခြောက် ဆယ်ကိုနှစ် စေ့သော်သေလေ၏။

၂၈ လာမက်သည် အသက် တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် ရှိ သော် သားကို မြင်၍၊

၂၉ ဤသူသည်ကား၊ ထာဝရ ဘုရား ကျိန်တော် မှုသော မြေ၌လုပ်၍၊ ပင်ပန်းစွာခံရသော ငါတို့အား သက်သာစေသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ့ကို နောဇ ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၀ နောဇ ဘွားမြင် သောနောက်၊ လာမက်သည် အနှစ် ငါးရာကိုဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီး များကို မြင်လေ၏။

၃၁ လာမက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာခုနစ် ဆယ်ခုနစ်နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၃၂ နောဇသည် အသက် ငါးရာရှိ၏။ နောဇသား ကား၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။

၆

၁ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာ လူတို့သည် များပြား၍၊ သမီးများကိုလည်း ရကြသောအခါ၊

၂ ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် လူသမီးတို့လှ ကြောင်းကို မြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသည်အတိုင်း စုံတက် ကြ၏။

၃ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ ငါ့ ဝိညာဉ်သည် လူတို့ တွင် အစဉ်မဆုံးမရ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် အသားဖြစ်၏။ သူ၏ အသက်တန်းသည်လည်း၊ အနှစ် တရာနှစ်ဆယ် ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုကာလ၌ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်ကြီးမားသော သူအချို့ရှိကြ၏။ ထိုနောက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည်၊ လူသမီးတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ရသော သား တို့သည်၊ အားကြီးသောသူ၊ ရှေးကာလမှစ၍၊ ကျော် စောသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၅ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပြစ်ကြီး၍၊ သူ၏စိတ်နှလုံး အကြံအစည် ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်မပြတ် ဆိုးညစ် ခြင်းသက်သက် ရှိကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင် သိမြင် တော်မူလျှင်၊

၆ မြေကြီးပေါ်မှာ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကို နောင်တရ၍၊ နှလုံးတော် ပူနံလျက်ရှိတော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါဖန်ဆင်းသောလူကို ၎င်း၊ လူမှစ၍သားများ၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်များတို့ကို၎င်း မြေကြီးမျက်နှာမှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းသောကြောင့် ငါနောင်တရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ နောဇ မူကား၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူ ဖြစ်သတည်း။

၉ နောဇ အတ္တပ္ပတ္တိဟူမူကား၊ နောဇသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မိမိ အမျိုး၌ စုံလင်သောသူ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် နှင့်အတူ သွားလာ၏။

၁၀ နောဇသည် ရှေ့မ၊ ဟာမ၊ ယာဖက် တည်းဟူသော သားသုံးယောက်ကို မြင်လေ၏။

၁၁ ထိုအခါ မြေကြီးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာပုတ်စပ်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။

၁၂ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှုသောအခါ ပုတ်စပ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၃ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် နောဇအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အဆုံးသည် ငါ့မျက်မှောက်တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူတို့ကြောင့် မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့် ပြည့်စုံလေ၏။ အကယ်စင်စစ် မြေကြီးနှင့်တကွ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။

၁၄ ဂေါဖရ သစ်သားဖြင့်၊ သင်္ဘောကို ကိုယ်တို့ တည်လုပ်လော့။ အထဲ၌လည်း အခန်းများကို လုပ်လော့။ အတွင်း၊ ပြင်၊ ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေးနှင့် သုတ်လော့။

၁၅ လုပ်ရမည်ပုံ ဟူမူကား၊ သင်္ဘော အလျားအတောင်သုံးခု၊ အနံ အတောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့် အတောင်သုံးဆယ် ရှိစေရမည်။

၁၆ အပေါ်၌လည်း အမိုးကို လုပ်ရမည်။ ထိုအမိုးအပေါ် အလယ်ချက်၌၊ ထိပ်အုပ် အနံ တတောင် အကျယ် ရှိစေရမည်။ သင်္ဘောနံ တဘက်၌လည်း တံခါးကို လုပ်ရမည်။ အောက်ဆင့်၊ အလယ်ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံးဆင့်ကိုလည်း ရှိစေရမည်။

၁၇ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို၊ ကောင်းကင်အောက်မှ ငါ့ကိုယ်တိုင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးစေသဖြင့် မြေပေါ်မှာရှိသမျှတို့သည် သေကြေမည်။

၁၈ သင်၌မူကား၊ ငါ့ဗုဒ္ဓိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ရမည်။

၁၉ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးထဲက အထီးအမ၊ အစုံတို့ကို ယူ၍၊ သင်နှင့်အတူ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင်္ဘောထဲသို့ သွင်းရမည်။

၂၀ ငှက်လည်း အမျိုးအလိုက်၊ သားလည်းအမျိုးအလိုက်၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းလည်း အမျိုးအလိုက်၊ အထီး အမ၊ အစုံတို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။

၂၁ ကိုယ်စားစရာအဘို့၊ တိရစ္ဆာန်တို့ စားစရာအဘို့၊ စားအပ်သော အစာအမျိုးမျိုးကိုယူ၍သိုထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူ၏။

၂၂ မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းလည်း နောဇ ပြုလေ၏။

၇

၁ ထိုနောက်၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် နောဇကို တဖန် မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ဤကာလ အမျိုးတွင် သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည် ဖြစ်၍၊ သင်၏ အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြလော့။

၂ မြေကြီးပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သော သားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင် အထီးအမ ခုနစ်စုံစီ၊ မစင်ကြယ်သောသားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီးအမ နှစ်စုံစီ၊

၃ မိုဗ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီး အမ ခုနစ်စုံစီ၊ အသီးအသီးတို့ကို သိမ်းယူရမည်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်စေ့လျှင်၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်သို့ မိုဗ်းရွာစေမည်။ ငါဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။

၅ မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းလည်း နောဇ ပြုလေ၏။

၆ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးသောအခါ၊ နောဇသည် အသက်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၇ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေးကြောင့် နောဇသည် မိမိသား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘော ထဲသို့ ဝင်၍၊

၈ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်များနှင့် မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များထဲက၊

၉ အထီးအမ အစုံတို့သည်၊ နောဇနှင့် အတူ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြ၏။

၁၀ ခုနစ်ရက် စေ့သောအခါ၊ လွမ်းမိုးအပ်သော ရေသည် မြေပေါ်၌ ပေါ်လာ၏။

၁၁ နောဇ အသက်ခြောက်ရာ စေ့သောနှစ်၊ ဒုတိယ လ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ကြီးစွာသော နက်နဲရာ ရေပေါက်ရေတွင်းတို့၏ အဆီးအတား ရှိသမျှကို ပယ်ရှင်း၍၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ပြန်ဝများကို ဖွင့်သဖြင့်၊

၁၂ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီး ပေါ်မှာ မိုဗ်းရွာလေ၏။

၁၃ ထိုနေ့ရက်တွင်၊ နောဇနှင့် မိမိမယား မှစ၍၊ ရှေ့မ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော၊ နောဇ သားသုံး ယောက်၊ ချွေးမ သုံးယောက်တို့သည် သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြ၏။

၁၄ သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ် သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ပျံတတ်သောကြက် ငှက်မျိုး၊

၁၅ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ ထဲက၊ အထီးအမစုံတို့သည် နောဇနှင့်အတူ သင်္ဘော ထဲသို့ ဝင်ကြလေ၏။

၁၆ ထိုသို့ နောဇကို ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း ဝင်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ခပ်သိမ်း သောတိရစ္ဆာန်တို့ အထဲက၊ အထီးအမ စုံလျက်ဝင် ကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ နောဇကို အထဲမှာ ပိတ်ထားတော်မူ၏။

၁၇ ရေလွမ်းမိုးခြင်းသည်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း တိုးတက်၍၊ သင်္ဘောကို မြေမှခွါလျက် ဆောင်ယူလေ၏။

၁၈ တဖန် ရေသည် အားကြီး၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန် တိုးတက်သဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ရေမျက်နှာ ပေါ်၌ မျောလျက်နေလေ၏။

၁၉ နောက်တဖန် ရေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန် အားကြီးသဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှ သောတောင်ကြီး အပေါင်းတို့သည် မြုပ်ကြ၏။

၂၀ ရေမြုပ်သော တောင်တို့ အထက်၌ လွမ်းတက် သောရေသည် ဆယ်ငါးတောင်ရှိသတည်း။

၂၁ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး တည်းဟူသောငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့် လူအပေါင်း တို့သည် သေကြကုန်၏။

၂၂ အသက်ရှုလျက် ကုန်းပေါ်မှာ ရှိလေသမျှတို့သည် သေကြကုန်၏။

၂၃ မြေမျက်နှာပေါ်၌ရှိသော လူဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ တွားတတ်သော အရာဖြစ်စေ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်

ငှက်ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှင်းတော်မူ၍၊ ပျက်စီးကွယ်ပျောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ နောဇမှစ၍ နောဇနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော သူတို့သာ ကျန်ကြွင်းကြလေ၏။

၂၄ ရေသည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ၊ ရက်ပေါင်း တရာ ငါးဆယ်ပတ်လုံး အားကြီးစွာ တည်လေ၏။

၈

၁ ဘုရားသခင်သည် နောဇမှစ၍ အသက်ရှင်သမျှ သောသတ္တဝါ၊ နောဇနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို အောက်မေ့၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လေလာစေတော်မူသဖြင့် ရေငြိမ်လေ၏။

၂ နက်နဲရာ ရေပေါက်ရေတွင်းများ၊ မိုဗ်းကောင်း ကင် ပြန်ဝများကို ဆိုပိတ်၍၊ မိုဗ်းကို စဲစေတော်မူ၏။

၃ ရေသည်လည်း မြေပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း စီး သွား၍၊ အရက်တရာငါးဆယ် စေ့သောအခါ ယုတ် လျော့လေ၏။

၄ သတ္တမလ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောသည် အာရရတ်အမည်ရှိသော တောင်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။

၅ ဒသမလတိုင်အောင် ရေသည် အစဉ်မပြတ် ယုတ်လျော့၍၊ ထိုလဆန်းတရက်နေ့တွင် တောင်ထိပ် တို့သည် ပေါ်ကြ၏။

၆ ထိုမှ အရက်လေးဆယ်ကြာလျှင်၊ နောဇသည် သင်္ဘောထဲ၌လုပ်ခဲ့သော ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်၍၊ ကျီးအ တကောင်ကို လွှတ်လေ၏။

၇ ထိုကျီးအသည် မြေပေါ်မှာ ရေမခန်းမခြောက်မီ တိုင်အောင်၊ သွားလာလျက်နေလေ၏။

၈ တဖန်မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရေကုန်သည် မကုန် သည်ကို သိခြင်းငှါ ချိုးတကောင်ကို လွှတ်ပြန်လေ၏။

၉ ရေတပြင်လုံး၌ ရေရှိသေးသောကြောင့်၊ ချိုးသည် ခြေဖြင့်နင်း၍ အမောပြေစရာကို မတွေ့သဖြင့်၊ နောဇ ရှိရာ သင်္ဘောသို့ ပြန်လာလေ၏။ နောဇသည်လည်း လက်ကို ဆန့်၍၊ ချိုးကို ကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ မိမိ နေရာ သင်္ဘော ထဲသို့ သွင်းလေ၏။

၁၀ တဖန် ခုနစ်ရက်နေ့ပြီးမှ ထိုချိုးကို သင်္ဘောထဲက လွှတ်ပြန်၏။

၁၁ ညဦးအချိန်၌ ချိုးသည် နောဇထံသို့ ပြန်လာ၍၊ မိမိဆိတ်ယူသော သံလွင်ရွက်ကို မိမိ နှုတ်သီးဖြင့် ဆောင်ခဲ့သောကြောင့်၊

၁၂ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေကုန်ကြောင်းကို နောဇ သိလေ ၏။ တဖန် ခုနစ်ရက်နေ့ပြီးမှ ထိုချိုးကို လွှတ်ပြန်၏။ နောက်တဖန် ချိုးသည် မပြန်မလာနေ၏။

၁၃ အနှစ် ခြောက်ရာတခု ပဌမ လဆန်းတရက်နေ့ တွင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေခန်းခြောက်သည် ရှိသော်၊ နောသေသည် သင်္ဘောမိုးကို ပယ်ဖျက်၍ ကြည့်ရှုသော အခါ၊ မြေမျက်နှာ သွေ့ခြောက်စရှိသည်ကို မြင်၏။

၁၄ ဒုတိယလ၊ နှစ်ဆယ်ခုနှစ် ရက်နေ့တွင် မြေကြီး သွေ့ခြောက်လေ၏။

၁၅၁၆ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့နှင့်တကွ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်း လော့။

၁၇ သင်ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်၊ ငှက်များ၊ သားများ၊ မြေပေါ်၌တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ တို့သည်၊ မြေပေါ်မှာ သားကို မွေး၍ အလွန် တိုးပွားများ ပြားမည်အကြောင်း၊ ထိုတိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့ကို ကိုယ် နှင့်အတူ ထုတ်ဆောင်လော့ဟု၊ နောဇကို မိန့်တော် မူ၏။

၁၈ ထိုအခါ နောဇမှစ၍၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့သည် ထွက်ဆင်းကြ၏။

၁၉ သားများ၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များ၊ ရေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသော အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်း ကြ၏။

၂၀ နောသေသည်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရားအဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်သောသား၊ စင်ကြယ် သောငှက် အမျိုးမျိုးထဲက ယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။

၂၁ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ မွေးကြိုင်သော အနံ့ ကို ခံယူ၍၊ ငါသည် နောက်တဖန် လူတို့ အတွက် မြေကြီးကို မကုန်၊ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍၊ စိတ်နှလုံး အကြံအစည်ဆိုး ကြ၏။ ငါသည် ယခုတခါ ပြုပြီးသကဲ့သို့၊ အသက်ရှင် သော အရာရှိသမျှတို့ကို နောက်တဖန် ဒဏ်မခတ်။

၂၂ မြေကြီး မကုန်မီတိုင်အောင်၊ မျိုးစေ့ကြရသော ကာလ၊ အသီးအနှံကို သိမ်းရသော ကာလ၊ ချမ်းသော ကာလ၊ ပူသောကာလ၊ နွေကာလ၊ ဆောင်းကာလ မပြတ်ရဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၉

၁ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ နောနှင့် သူ၏သား တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် များ ပြားစွာ မွေးဘွားလျက် မြေကြီးကို ပြည့်စေကြလော့။

၂ မြေတိရစ္ဆာန် မိန်းကောင်းကင်ငှက် အစရှိသော၊ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှနှင့်၊ ပင်လယ်ငါး အပေါင်း

တို့သည်၊ သင်တို့ ရေမှာ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်း သဘော ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို သင်တို့ လက်၌ ငါအပ်၏။

၃ အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသည်၊ အသီး အရွက်ကဲ့သို့၊ သင်တို့ စားစရာတို့ ဖြစ်ရမည်။ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သင်တို့၌ ငါအပ်ပေး၏။

၄ သို့သော်လည်း၊ အသက်တည်းဟူသော အသွေး နှင့်တကွ အသားကို မစားရ။

၅ အကယ်၍ သင်တို့ အသက်တည်းဟူသော၊ သင်တို့ အသွေးကို ငါတောင်းမည်။ လူ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့၌ ငါတောင်းမည်။ ခပ်သိမ်းသော လူတို့၏ ညီအစ်ကို၌၊ လူ၏အသက်ကို ငါတောင်းမည်။

၆ အကြင်သူသည် လူ၏ အသွေးကို သွန်း၏။ ထို သူ၏ အသွေးကို လူလက်ဖြင့် သွန်းရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၇ သင်တို့သည် သားကို ဘွား၍ များပြားကြလော့။ မြေပေါ်မှာ အလွန် မွေးဘွား၍ များပြားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ဘုရားသခင်သည်၊ နောနှင့် သူ၏သား တို့ကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၉ သင်တို့နှင့်၎င်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော အမျိုး အနွယ်နှင့်၎င်း၊

၁၀ သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်တည်း ဟူသော၊ ငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ ရှိသမျှ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းသမျှမှစ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့နှင့်၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ပဋိညာဉ်ပြု၏။

၁၁ သင်တို့နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ် ဟူမူကား၊ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း အားဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် နောက်တဖန် မဆုံးရကြ။ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးဘို့ရာ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း မရှိရ။

၁၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတဘက်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့ တဘက်၌၊ သား မြေးအစဉ်အဆက် မပြတ်၊ ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊

၁၃ ငါ၏ သက်တံ့ကို မိုဗ်းတိမ်၌ ငါထား၏။ ထို သက်တံ့သည် မြေကြီးနှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏ သက် သေဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၄ ငါသည် မိုဗ်းကိုအံ့စေသောအခါ၊ မိုဗ်းတိမ်၌ သက်တံ့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုအခါ ငါတဘက်၊ သင်တို့ မှစ၍၊ အသက်ရှင်

သော သတ္တဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ တဘက်၌ ရှိသော၊
ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့သဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ရေ
လွှမ်းမိုးခြင်း မရှိရ။

၁၆ မိုဗမ်းတိမ်၌ သက်တံ့ရှိသည်ကို ငါကြည့်ရှုသဖြင့်၊
ဘုရားသခင်နှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သော
သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ စပ်ကြားမှာ ရှိသော
ထာဝရ ပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့မည်။

၁၇ ဤသည်ကား၊ ငါနှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော
သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်သတည်းဟု၊
နောဧကို ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းသော နောဧသားတို့၏
အမည်ကား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။ ဟာမသည်
ခါနာန်၏အဘ ဖြစ်၏။

၁၉ ဤသူတို့သည် နောဧ၏သား သုံးယောက်
ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားကြ၏။

၂၀ နောဧသည် လယ်လုပ်သော အတတ်ကို ပြုစု၍၊
စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်လေ၏။

၂၁ စပျစ်ရည်ကိုလည်း သောက်၍ ယစ်မူးသဖြင့်၊
မိမိတံ၌ အဝတ်မခြံဘဲ နေလေ၏။

၂၂ ခါနာန်၏အဘ ဟာမသည်၊ မိမိအဘ၌ အဝတ်
အချည်းစည်း ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ပြင်မှာ ရှိသော
အစ်ကို နှစ်ယောက်ကို ပြောလေ၏။

၂၃ ရှေမနှင့် ယာဖက်တို့သည် အဝတ်ကို ယူ၍ ပခုံး
ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ နောက်သို့ ဆုတ်သွား၍ မိမိအဘ၌၊
အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကို ဖုံးကြ၏။ သူတို့သည်
ပြင်သို့ မျက်နှာပြုသောကြောင့်၊ မိမိအဘ၌ အဝတ်
အချည်းစည်း ရှိသည်ကို မမြင်ရ။

၂၄ နောဧသည် ယစ်မူးခြင်း ပျောက်၍ နိုးသောအခါ၊
မိမိ၌ သားငယ်ပြုသည်ကို သိလျှင်၊

၂၅ ခါနာန်သည် ကိုန်ခြင်းကို ခံပါစေ။ အစ်ကိုတို့၏
ကျွန်တို့၌ ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆို၏။

၂၆ တဖန် ရှေမ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ခါနာန်သည် ရှေမ၏ကျွန်
ဖြစ်ပါစေ။

၂၇ ဘုရားသခင်သည် ယာဖက်ကို ကျယ်စေတော်မူ
သဖြင့် ရှေမ၏ တံတို့တွင် နေပါစေ။ ခါနာန်မူကား၊ သူ၏
ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုလေ၏။

၂၈ နောဧသည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ အနှစ်
သုံးရာငါးဆယ် အသက်ရှင်၍၊

၂၉ အသက်ပေါင်း ကိုးရာငါးဆယ်စေ့သော် အနိစ္စ
ရောက်လေ၏။

၁၀

၁ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ နောဧသား ရှေမ၊ ဟာမ၊
ယာဖက်တို့မှ ဆင်းသက်သော သားစဉ်မြေးဆက်
တို့ကို ဆိုပေအံ့။

၂ ယာဖက်၏ သားကား၊ ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊
ယာဝန်၊ တုဗလ၊ မေရက်၊ ထိရတ်တည်း။

၃ ဂေါမာသားကား၊ အာရုကေနတ်။ ရိဖတ်၊
တော်ဂမတည်း။

၄ ယာဝန် သားကား၊ လေီရု၊ တာရူ၊ ကိတ္တိမ်၊
ဒေါဒနိမ်တည်း။

၅ ဤသူတို့သည် လူအမျိုးမျိုး တကျွန်းတနိုင်ငံ
မြေနယ်တို့ကို၊ ဘာသာ အသီးအသီး၊ အမျိုးအနွယ်
အသီးအသီး ရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း ခွဲဝေကြ၏။

၆ ဟာမသားကား၊ ကုရု၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်တည်း။

၇ ကုရုသားကား၊ သော၊ ဟာဝိလ၊ သာဘတ၊
ရဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရဂမသားကား၊ ရှေဘ၊
ဒေဒန်တည်း။

၈ ကုရုသည်သား နိမ်ရောဒကိုလည်း ရသေး၏။ ထို
သားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဦးစွမ်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။

၉ ထာဝရဘုရား ရှေမမှာ အားကြီးသော မုဆိုးဖြစ်
၏။ ထိုကြောင့် စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရားရှေ နိမ်ရောဒ၊
အားကြီးမုဆိုး၊ ပြုလုပ်သည်လိုဟု စပ်ဆိုသတည်း။

၁၀ သူ၏နိုင်ငံအဦးကား၊ ရှိနာပြည်၌ ဗာဗုလုန်မြို့၊
ရေကဲမြို့၊ အတ္တဒိမြို့၊ ကာလနေမြို့တည်း။

၁၁ ထိုပြည်မှ အာရုရိပြည်သို့ သွား၍ နိနေဝေမြို့၊
ရဟောဘုတ်မြို့၊ ကာလမြို့ကို၎င်း၊

၁၂ နိနေဝေမြို့နှင့်၊ ကာလမြို့စပ်ကြားမှာကြီးစွာသော
မြို့ တည်းဟူသော ရေသင်မြို့ကို၎င်း တည်ဆောက်
လေ၏။

၁၃ မိဇရိမ်သားကား၊ လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လဟာ
ဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊

၁၄ ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်
လူတည်း။ ကာသလုဟိမ် အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိုလူ
ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ခါနာန်သား အကြီးကား၊ ဇိဒုန်၊ ထိုနောက်
ဟောသ။

၁၆ ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရိလူ၊

၁၇ ဟိဝိ လူ၊ အာကိ လူ၊ သိနိ လူ၊

၁၈ အာဝဒိ လူ၊ ဇေမရိ လူ၊ ဟာမသိ လူတည်း။

ထိုနောက် ခါနာန်အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် နံ့ပြားကြလေ၏။

၁၉ ခါနာန် အမျိုးသားနေရာ ပြည်နယ်သည် ဇိဒုန်မြို့မှ ဂေရာမြို့၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ တဖန်သောဒံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့ကိုလွန်၍ လာရှမြို့တိုင်အောင်၎င်း ရှိသတည်း။

၂၀ ဤသူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသော ဘာသာအလိုက်၊ အပြည်ပြည်အတိုင်း တိုင်း၌နေသော ဟာမသားများ ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ယာဖက်ညီ၊ ဟေဗြဲလူအပေါင်းတို့၏အဘ၊ ရှေမသည်လည်း သားများကို မြင်လေ၏။

၂၂ ရှေမသားကား၊ လေံ၊ အာရှရု၊ အာဖါဒေ၊ လုဒ၊ အာရံတည်း။

၂၃ အာရံသားကား၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊ မာရတည်း။

၂၄ အာဖာဒေသား၊ ရှာလ၊ ရှာလသား၊ ဟေဗာတည်း။

၂၅ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။ သားတ ယောက်ကား၊ ဖားလက် အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ့လက်ထက်၌ မြေကြီးကို ခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား၊ ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။

၂၆ ယုတ္တန်သားကား၊ အာလမောဒေ၊ ရှေလပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရု

၂၇ ဟဒေါရံ၊ ဥဇလ၊ ဒိကလ၊

၂၈ ဩဗလ အဘိမေလ၊ ရှာာ၊

၂၉ ဩဖိရ၊ ဟဝိလ၊ ယောဗိပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုတ္တန်သားဖြစ်သတည်း။

၃၀ သူတို့နေရာမူကား၊ မေရှမြို့မှ သည်အရှေ့မျက်နှာ၌ သေဖာတောင်တိုင်အောင် ရှိသတည်း။

၃၁ ဤသူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသောဘာသာ အလိုက်၊ အပြည်ပြည် အတိုင်း တိုင်းတို့၌ နေသော ရှေမ သားများဖြစ်သတည်း။

၃၂ ဤရှေကား မိမိတို့အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးအလိုက် မှတ်သားသော နောသား ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေလွှမ်းမိုးသော နောက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သီးခြားသော တိုင်းပြည်တို့ကို တည်ထောင်ကြလေ၏။

၁၁

၁ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် ဘာသာတမျိုးတည်း၊ စကား တမျိုးတည်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊

၂ အရှေ့မျက်နှာမှ ခရီးသွားသဖြင့်၊ ရှိနာပြည်၌ မြေညီရာအရပ်ကိုတွေ့၍ နေရာချကြ၏။

၃ သူတို့က လည်းလာကြ။ အုတ်လုပ်၍ ခိုင်မာစွာ ဖုတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ တယောက်ကိုတယောက်ပြောကြ၏။ ထိုသို့ ကျောက်အရာ၌ အုတ်ကို၎င်း၊ သရွတ်အရာ၌ ရေညှိတမျိုးကို၎င်း ရပြီးလျှင်၊

၄ လာကြ၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားမည်ကို စိုးရိမ်၍၊ မြို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ မှီရသော ရဲတိုက်ကို၎င်း တည်လုပ်သဖြင့်၊ ကျော်စော ကိတ္တိရှိစေခြင်းငှါ၊ ပြုကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၅ ထိုသို့လူသားတို့ တည်လုပ်သောမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်တော်မူ၏။

၆ ထာဝရ ဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ လူတမျိုးတည်း။ စကားတမျိုးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ဤအမှုကို အဦးပြုကြ၏။ ယခု ကြံစည်သမျှတို့ကို အဆီးအတားမရှိ၊ သူတို့ ပြုကြလိမ့်မည်။

၇ လာကြ။ ဆင်းသက်ကြ ကုန်အံ့။ သူတို့သည် အချင်းချင်း နာမလည်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့စကားကို ရှုတ်ထွေးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့ကို မတည်ဘဲနေကြ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏ စကားကို ရှုတ်ထွေး၍၊ သူတို့ကို မြေကြီး တပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြားစေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုမြို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၁၀ ရှေမ၏ သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ရှေမသည် အသက် တရာရှိ၍၊ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက် နှစ်နှစ်ကြာသော်၊ သားအာဖာဒေကို မြင်လေ၏။

၁၁ အာဖာဒေ ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေမသည် အနှစ်ငါးရာ အသက် ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၁၂ အာဖာဒေသည် အသက် သုံးဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော်၊ သားရှာလကို မြင်လေ၏။

၁၃ ရှာလ ဘွားမြင်သောနောက်၊ အာဖာဒေသည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၁၄ ရှာလသည် အသက် သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားဟေဗာကို မြင်လေ၏။

၁၅ ဟေဗာ ဘွားမြင်သော နောက်၊ ရှာလသည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၁၆ ဟေဗာသည်အသက် သုံးဆယ်လေးနှစ်ရှိသော်၊ သားဖာလက်ကို မြင်လေ၏။

၁၇ ဖာလက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဟေဗာသည် အနှစ် လေးရာသုံးဆယ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများ ကို မြင်လေ၏။

၁၈ ဖက်လက်သည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သား ရာဂေါကို မြင်လေ၏။

၁၉ ရာဂေါ ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဖာလက်သည် အနှစ် နှစ်ရာကိုးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို ဘွားမြင်လေ၏။

၂၀ ရာဂေါသည် အသက် သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားစေရောက်ကို မြင်လေ၏။

၂၁ စေရောက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရာဂေါသည် အနှစ် နှစ်ရာခုနစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၂၂ စေရောက်သည် အသက် သုံးဆယ် ရှိသော်၊ သား နာခေါ်ကို မြင်လေ၏။

၂၃ နာခေါ် ဘွားမြင်သောနောက်၊ စေရောက်သည် အနှစ်နှစ်ရာ အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင် လေ၏။

၂၄ နာခေါ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသော်၊ သားတေရကို မြင်လေ၏။

၂၅ တေရ ဘွားမြင်သောနောက်၊ နာခေါ်သည် အနှစ် တရာတဆယ်ကိုးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။

၂၆ တေရသည် အသက် ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သား အာဗြံ၊ နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကို မြင်လေ၏။

၂၇ တေရ၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဟူမူကား၊ တေရ သည် အာဗြံ၊ နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကို မြင်လေ၏။

၂၈ ခါရန်သည်လည်း လောတကို မြင်လေ၏။ ခါရန် သည်၊ အဘတေရ မသေမှီ၊ မိမိဘွားရာအရပ်၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့၌ သေလေ၏။

၂၉ အာဗြံနှင့် နာခေါ်သည် မယားကို ယူ၍၊ အာဗြံ၏ မယားကား၊ စာရဲ အမည်ရှိ၏။ နာခေါ်၏ မယားကား၊ ခါရန်၏သမီး မိလခါ အမည်ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိလခါနှင့် ဣသခါအဘ ဖြစ်သတည်း။

၃၀ စာရဲမူကား၊ မြို့သော မိန်းမဖြစ်၍၊ သားသမီးမရှိ။

၃၁ တေရသည် သားအာဗြံကို၎င်း၊ ခါရန်၏သားဖြစ် သော မြေးလောတကို၎င်း၊ သား အာဗြံ၏ မယား ဖြစ်သော မိမိချွေးမ စာရဲကို၎င်းခေါ်၍၊ သူတို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေ

သော ဥရမြို့မှ ထွက်သဖြင့်၊ ခါရန်မြို့သို့ ရောက်၍ နေကြ၏။

၃၂ တေရသည် အသက် နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာငါးနှစ် ရှိသော်၊ ခါရန်မြို့၌ သေလေ၏။

၁၂

၁ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း အာဗြံကို ခေါ်တော် မူ၍၊ သင်၏ ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်း ပေါက်ဘော် များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြုလတ်သော ပြည်သို့ သွားလော့။

၂ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်။ ငါ ကောင်းကြီးပေး၍ သင်၏ နာမကို ကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည် ကောင်းကြီးခံရသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူကို ငါကောင်း ကြီးပေးမည်။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူကို ငါကျိန်ဆဲ မည်။ သင် အားဖြင့်လည်း လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၄ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြံ ထွက်သွား၍ လောတလည်း လိုက်လေ၏။ အာဗြံသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်သွားသောအခါ၊ အသက် ခုနစ်ဆယ်ငါး နှစ်ရှိ၏။

၅ အာဗြံသည် မယားစာရဲ၊ အစ်ကိုသား လောတ နှင့် ဥစ္စာရတတ်သမျှကို၎င်း၊ ခါရန်မြို့၌ ရသောလူတို့ ကို၎င်း ယူပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ ထွက် သွား၍၊ ထိုပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။

၆ အာဗြံသည် ထိုပြည်ကို ရှောက်သွား၍ ရှိခင် အရပ်၊ မောရေသပိတ်ပင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန် အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ရှိကြ၏။

၇ ထာဝရ ဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်ရှား၍၊ ဤပြည်ကို သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ ထင်ရှားတော်မူသော ထာဝရ ဘုရားဘို့၊ ထိုအရပ်၌၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

၈ ထိုအရပ်မှ သွားပြန်၍၊ ဗေသလမြို့ အရှေ့၌ ရှိသော တောင်သို့ ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလမြို့အရှေ့၊ အာဏုမြို့ အနောက်စပ်ကြားမှာ တဲကိုဆောက်၍၊ ထာဝရဘုရားဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။

၉ အာဗြံသည် ခရီးသွားလျက်၊ ပြောင်းလျက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ ရောက်လေ၏။

၁၀ ထိုနောက်၊ ခါနာန်ပြည်၌ အစား ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်၏။ အလွန် အစား ခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အာဗြံ

သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားလေ၏။

၁၁ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် နီးသောအခါ၊ မိမိမယား စာရဲကို သင်သည် အဆင်းလှသော မိန်းမဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။

၁၂ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် သင့်ကို မြင်သောအခါ၊ ဤမိန်းမသည် သူ၏မယားဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ့ကို သတ်၍ သင့်ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးလိမ့်မည်။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့နှမဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပါ လော့။ သို့ပြောလျှင်၊ သင့်အတွက် ငါကောင်းစား လိမ့်မည်။ သင်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ငါအသက် ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၄ အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူ၏ မယားသည် အလွန်အဆင်းလှသည်ကို အဲဂုတ္တု လူတို့သည် မြင်ကြ၏။

၁၅ ဖါရောဘုရင်၏ မှူးတော်မတ်တော်တို့လည်း မြင်၍၊ ရှေ့တော်၌ ချီးမွမ်းပြီးလျှင်၊ နန်းတော်သို့ သွင်း ရကြ၏။

၁၆ ဖါရောဘုရင်သည် ထိုမိန်းမအတွက် အာဗြံ၌ ကျေးဇူးပြုသဖြင့်၊ သူသည် သိုး၊ နွား၊ မြည်းထီး၊ မြည်းမ၊ ကျွန်နွယ်ကျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်များနှင့် ကြွယ်ဝ၏။

၁၇ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ အာဗြံ၏မယား စာရဲ အတွက်ကြောင့်၊ ဖါရောဘုရင်မှစ၍ နန်းတော် သားတို့ ကို ကြီးသော ဘေးဒဏ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူ၏။

၁၈ ဖါရော ဘုရင်သည်လည်း အာဗြံကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ငါ၌ ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ သူသည် သင်၏မယား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ငါအား အဘယ်ကြောင့် မပြောသနည်း။

၁၉ ငါသည် သူ့ကို သိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် ငါ့နှမ ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုသနည်း။ သင်၏ မယားကို ယခု ယူ၍သွားလော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။

၂၀ ထိုသို့ အာဗြံ အမှုကို စီရင်၍၊ မိမိလူတို့အား မှာထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြံ၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာနှင့်တကွ၊ သမီးမောင်နှံတို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၃

၁ အာဗြံသမီးမောင်နှံတို့သည်လည်း၊ လောတနှင့် တကွ မိမိတို့ရှိသမျှသော ဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည် မှ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ခါနာန်ပြည် တောင်ပိုင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ အာဗြံသည် သိုး၊ နွား စသည်တို့ကို၎င်း၊ ရွှေငွေကို၎င်း၊ အလွန်ရတတ်၏။

၃ တဖန် တောင်ပိုင်းမှ ခရီးသွား၍၊ ဗေသလနယ်

အတွင်း၊ ဗေသလမြို့၊ အာကူမြို့စပ်ကြား၌၊ အထက် ကတဲကို ဆောက်၍၊

၄ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ခဲ့ဘူးသော အရပ်သို့ ရောက် ပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်တွင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။

၅ အာဗြံနှင့် အတူ လိုက်လာသော လောတ သည်လည်း သိုး၊ နွားများနှင့်တဲ အများရှိသဖြင့်၊

၆ ထိုလူ နှစ်ဦးတို့သည် အတူနေခြင်းငှါ ထိုမြေမ ဆွဲနိုင်။ ဥစ္စာ များလွန်း၍၊ သူတို့သည် တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။

၇ အာဗြံ၏ နွားကျောင်းသား၊ လောတ၏ နွား ကျောင်းသားတို့သည်လည်း ခိုက်ရန်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသား၊ ဗေရဇိ အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ နေကြသတည်း။

၈ အာဗြံကလည်း၊ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ် လျက်၊ ငါနှင့် သင်၌၎င်း၊ ငါ့နွားကျောင်းသားတို့နှင့်၊ သင့်နွားကျောင်းသားတို့၌၎င်း၊ ခိုက်ရန်မရှိပါစေနှင့်။

၉ မြေတပြင်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိသည်မဟုတ် လော။ ငါနှင့် ခွဲ၍ နေပါလော့။ သင်သည် လက်ဝဲဘက် သို့ သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ျာဘက်သို့ သွားမည်။ သင်သည် လက်ျာဘက်သို့ သွားလျှင်၊ ငါသည် လက် ဝဲဘက်သို့ သွားမည်ဟုဆို၏။

၁၀ ထိုကာလအခါ၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မမူမှီ၊ ဇောရမြို့သို့ သွား သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်၌ ရေများ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဥယျာဉ်တော် ကဲ့သို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တု ပြည်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည်ကို၊ လောတ မြော် ကြည့်၍ မြင်လျှင်၊

၁၁ ယော်ဒန်ချိုင့် တရောက်လုံးကို ရွေးချယ်၍၊ အရှေ့ သို့ ပြောင်းသွားသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး ကွဲပြားကြ၏။

၁၂ အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌ နေလေ၏။ လောတ မူကား၊ မြစ်ပတ်ဝန်းကျင် မြို့တို့တွင်နေ၍၊ သောဒုံမြို့ နားမှာ တဲကို ဆောက်လေ၏။

၁၃ သောဒုံမြို့သားတို့သည် ဆိုးသောသူ၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့၌၊ အလွန်အပြစ်များသောသူ ဖြစ်ကြ သတည်း။

၁၄ လောတသည် အာဗြံနှင့် ခွဲ၍သွားပြီးမှ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်ရှိသောအရပ်က၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့၊ အနောက်သို့ မြော်ကြည့် လော့။

၁၅ သင်မြင်သော မြေတပြင်လုံးကို၊ သင်နှင့် သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား၊ ငါသည် ကာလ အစဉ်အမြဲ ပေးမည်။

၁၆ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ငါများပြား စေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသည် မြေမှုန့်ကို ရေတွက်နိုင်လျှင်၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ရေတွက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ သင်ထံ၌ မြေကို အလျားအားဖြင့်၎င်း၊ အနံအား ဖြင့်၎င်း ရှောက်သွားလော့။ သင့်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန် အာဗြံသည် တဲကိုပြောင်း၍၊ ဟေဗြန်မြို့၊ မံရေ သပိတ်တောသို့ရောက်မှ နေရာကျ၍၊ ထာဝရ ဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

၁၄

၁ ထိုရောအခါ၊ ရှိနာမင်းကြီး အံရဖေလ၊ ဇောသော မင်းကြီး အာရုတ်၊ ဇေမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီး တိဒလတို့သည်၊

၂ သောဒုံမင်းကြီး ဗေရ၊ ဂေါမော ရမင်းကြီး ဗိရု၊ အာမောမင်းကြီး ရှိနပ်၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီး ရှေမဘာ၊ ဗေလာမင်းကြီးတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။ ဗေလ ပြည်ကား၊ ဇောရအမည်လည်း ရှိသတည်း။

၃ ထိုပြည် ရှိသမျှတို့သည်၊ သောဒုံအိုင်ဖြစ်သော စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်တွင် နီးစပ်လျက်ရှိကြ၏။

၄ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခေဒေါရလောမာ မင်းကြီး ထံ ကျွန်ခံပြီးလျှင်၊ တဆယ်သုံးနှစ်မြောက်သောအခါ ပုန်ကန်ကြ၏။

၅ တဆယ်လေးနှစ်မြောက်လျှင်၊ ခေဒေါရ လောမာ မင်းသည်၊ မိမိဘက်က နေသော မင်းကြီး တို့နှင့်တကွ လာ၍၊ အာရှုတရုတ်ကာနိမြို့၌၊ ရေဖိမ်လူများကို၎င်း၊ ဟာမမြို့၌ ဇူဇိမ်လူများကို၎င်း၊ ကိရယသိမ်ချိုင့်၌ ဧမိမ်လူများကို၎င်း၊

၆ စိရတောင်ပေါ်မှာ ဟောရီ လူများကို၎င်း လုပ်ကြံ ၍၊ တောနားမှာ ရှိသောလေပါရန်မြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။

၇ တဖန်ပြန်လာ၍၊ ကာဒေရှုပြည်၊ အင်မိရှုပတ်မြို့ သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ အာမလက်ပြည် ရှိသမျှကို၎င်း၊ ဟာဇဇုန္တာမာမြို့၌နေသော အာမောရီလူများကို ၎င်းလုပ်ကြံကြ၏။

၈ ထိုအခါ သောဒုံမင်းကြီး၊ ဂေါ မောရမင်းကြီး၊ အာမော မင်းကြီး၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီး၊ ဇောရ တည်းဟူ သော ဗေလာမင်းကြီးတို့သည် ချီထွက်၍၊ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။

၉ ထိုသို့ ဇေမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ် မင်းကြီး တိဒလ၊ ရှိနာမင်းကြီး အံရဖေလ၊ ဇောသော မင်းကြီး အာရုတ်တည်းဟူသော၊ မင်းကြီးလေးပါးနှင့်၊ မင်းကြီး ငါးပါးတို့သည် စစ်ပြိုင်ကြ၏။

၁၀ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ ရေညှိအကျိအချွဲနှင့် ပြည့်သော တွင်းများရှိ၏။ သောဒုံ မင်းကြီး၊ ဂေါမောရမင်းကြီး တို့သည် ပြေး၍ ထိုတွင်းများ၌ ကျသေ၏။ ကြွင်းသော သူတို့သည် တောင်သို့ ပြေးကြ၏။

၁၁ အောင်သော မင်းတို့သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါ မောရမြို့၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာနှင့် မြို့ရိက္ခာရှိသမျှ တို့ကိုယူ၍ သွားကြ၏။

၁၂ သောဒုံမြို့၌ နေသော အာဗြံ အစ်ကိုသား လောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူ၍သွား၏။

၁၃ ထိုဘေးမှလွတ်၍ ပြေးသောသူတယောက်သည်၊ ဟေဗြဲလူ အာဗြံနှင့် မိဿဟာယဗွဲသောသူ၊ ရှေကော လနှင့် အာနေရ၏ အစ်ကို အာမောရီလူ မံရေ၏ သပိတ်တော နားမှာနေသော အာဗြံထံသို့ ရောက်၍၊ သိတင်းကြားပြောလေ၏။

၁၄ အာဗြံသည် မိမိ အစ်ကိုသားကို ဘမ်းသွား ကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ မိမိ အိမ်၌ ဘွား၍သွန်သင် သော လူသုံးရာတဆယ် ရှစ်ယောက်တို့ကို စီရင်၍၊ ဒန်မြို့တိုင်အောင် လိုက်လေ၏။

၁၅ ညဉ့်အခါ၊ မိမိ လူတို့ကို ခွဲ၍ တိုက်စေသဖြင့်၊ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ ဒမာသက်မြို့ မြောက်ဘက် ဟောတ မြို့တိုင်အောင် လိုက်ပြန်လေ၏။

၁၆ ရန်သူတို့ သိမ်းသွားသော ဥစ္စာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ မိမိအစ်ကိုသား လောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာကို၎င်း၊ မိန်းမ များနှင့် လူများကို၎င်း၊ တဖန် ဆောင်ယူခဲ့လေ၏။

၁၇ ခေဒေါရ လောမာနှင့်၊ သူ့ဘက်က နေသော မင်းကြီးတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ အာဗြံပြန်လာသောအခါ၊ သောဒုံမင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ရှာဝေချိုင့် တည်းဟူသော မင်းကြီးချိုင့်သို့ ထွက်သွား၏။

၁၈ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သော၊ ရှာလင်မင်းကြီး မေလခိဇေဒက်သည်လည်း၊ မုန်နှင့် စပျစ်ရည်ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊

၁၉ ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား သခင်သည် အာဗြံအား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ စေသောဟု၊ အာဗြံကို ကောင်းကြီးပေး၍၊

၂၀ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏လက်၌ အပ်နှံတော် မူသော၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်လည်း၊ မင်္ဂလာရှိ တော်မူစေသတည်းဟု မြွက်ဆို၏။ အာဗြံသည်လည်း

ဥစ္စာရှိသူတို့ကို ထိုမင်းအား ဆယ်ဘို့တဘို့လှူလေ၏။

၂၁ သောဒုံမင်းကြီးကလည်း၊ လူတို့ကို ကျွန်ုပ်အား ပြန်ပေးပါ။ ဥစ္စာတို့ကိုကား၊ ကိုယ်တိုင်ယူပါလော့ဟု အာဗြံအား ပြောလိုလျှင်၊

၂၂-၂၄ အာဗြံက၊ မင်းကြီးသည် အာဗြံကို ငါရ တတ်စေပြီဟု ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ လုလင်တို့သည် စားပြီးသောအရာကို၎င်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်လာ သောသူ၊ အာနေရ၊ ရှေ့ကောလ၊ မံရေတို့သည် မိမိတို့ အဘို့ကို ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့ယူသော အဘို့ကို၎င်းထား၍၊ မင်းကြီး၏ ဥစ္စာ၊ အပ်ခြည်တမျှင် ဖြစ်စေ၊ ခြေနှင်းကြိုးတပင်ဖြစ်စေ၊ တစ်တခုကိုမျှ ငါမယူ ဟု ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ ကျွန်ုပ်သည် လက်ကို ချိ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီဟု၊ သောဒုံမင်းကြီးအား ပြော ဆိုလေ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက်မှ ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဗြံသို့ရောက်၍၊ အချင်းအာဗြံ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်၏ အကွယ် အကာဖြစ်၏။ သင်၏ အကျိုးသည် အလွန်ကြီးလှ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂ အာဗြံက၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲ သွားရပါ၏။ ဤအမာသက်မြို့သား လျော ဇာသည် အကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက် ဆို၏။

၃ တဖန် အာဗြံက အကျွန်ုပ်အား အမျိုးအနွယ်ကို ပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ ဘွားသောသူသည်၊ အကျွန်ုပ်၏အမွေခံ ဖြစ်ရပါသည်တကားဟု လျှောက် ဆို၏။

၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက် လာသည်ကား၊ ဤသူသည် သင်၏အမွေခံ မဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်ထဲက ထွက်သောသူသည် သင်၏အမွေခံ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၅ အာဗြံကို ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ မိုးသီး ကောင်းကင်ကို မြော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကို ရေတွက်နိုင်လျှင် ရေတွက်လော့။ သင်၏ အမျိုး အနွယ်သည် ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ အာဗြံသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၇ တဖန် ငါသည် ဤပြည်ကို သင်အမွေခံစရာဘို့၊ သင်အား ပေးလိုသောငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့မှ သင့်ကို ထုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၈ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ် အမွေ ခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက် လေ၏။

၉ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သုံးနှစ် အသက်ရှိသော နွားမတကောင်၊ သုံးနှစ် အသက်ရှိသော ဆိတ်မ တကောင်၊ သုံးနှစ် အသက်ရှိသော သိုးထီး တကောင်၊ ချိုးတကောင်၊ ခိုသယ်တကောင်တို့ကို ငါဘို့ ယူလော့ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၀ ထိုတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကိုယူ၍၊ တကောင် တကောင်ကို ထက်ဝက်စီ ခွဲပြီးလျှင်၊ ခွဲသော အသား တို့ကို တဘက်တချက်၌ ထားလေ၏။ ငှက်ကောင် တို့ကို မခွဲ။

၁၁ ငှက်ရဲတို့သည် အသေကောင်တို့ အပေါ်သို့ ဆင်းလာသောအခါ၊ အာဗြံသည် နှင်လေ၏။

၁၂ နေဝင်သောအခါ၊ အာဗြံသည် ကြီးသောအိပ် ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်လျက်၊ ထူသောမှောင်မိုက်နှင့် တွေ့၍၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ် သည်၊ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ညွှော်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ုပ်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံး ခံကြလိမ့်မည်ကို အမှန်သိ မှတ်လော့။

၁၄ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ၊ သူတို့သည် များစွာသော ဥစ္စာနှင့် ထွက် ကြလိမ့်မည်။

၁၅ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားရ လိမ့်မည်။ အသက်ကြီးရင့်လျက် သင်ပြုဟ်ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။

၁၆ လူမျိုးလေးဆက် လွန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဤပြည်သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရီ အမျိုး သားတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် မစုံလင်သေးဟု အာဗြံ အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် နေဝင်၍ မိုက်သောအခါ၊ ခွဲထားသော အသား အလယ်၌၊ မီးခိုးထွက်သော မီးဖို၊ မီးထွန်းလင်း သော မီးခွက်သည် ထင်းရှူးစွာ ရှောက်သွားလေ၏။

၁၈ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ် ပြုတော်မူလျက်၊ အဲဒုတ္တ၊ မြစ်မှစ၍ မြစ်ကြီးတည်း

ဟူသော၊ ဥဖရတ်မြစ် တိုင်အောင်၊ ဤပြည်ကို၎င်း၊

၁၉ ကေနိလူ၊ ကေနဇီလူ၊ ကာဒမောနိလူ၊

၂၀ ဟိတ္တိုလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ရေဖိမ် လူ၊ အာမောရိလူ၊
ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရိလူ၊ ယေဗုသိလူ တို့ကို၎င်း၊

၂၁ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၆

၁ အာဗြဲ၏မယား စာရဲ၌ သားဘွားခြင်း မရှိသဖြင့်၊
အဲဂုတ္တုပြည်သူ ဟာဂရအမည် ရှိသောကျွန်မ တ
ယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

၂ စာရဲက၊ အကျွန်ုပ်အား သားဘွားရသော အခွင့်
ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မ
ထံသို့ ဝင်ပါလော့။ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်
ဆောက်ခြင်း ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြဲအား
ပြောဆို၍၊ အာဗြဲသည် စာရဲ၏စကားကို နားထောင်
လေ၏။

၃ ထိုသို့ အာဗြဲသည် ခါနာန်ပြည်၌ဆယ်နှစ် နေပြီးမှ
အာဗြဲ၏မယား စာရဲသည် မိမိကျွန်မ အဲဂုတ္တုပြည်သူ
ဟာဂရကို ယူ၍၊ မိမိခင်ပွန်း အာဗြဲ သိမ်းပိုက်စေဘို့
အပ်နှင်းလေ၏။

၄ အာဗြဲသည်လည်း ဟာဂရ ထံသို့ ဝင်၍၊ ဟာဂရ
သည် ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင်
ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊ မိမိ သခင်မကို မထီ
မဲ့မြင် ပြုလေ၏။

၅ စာရဲကလည်း အကျွန်ုပ်ခံရသော အပြစ်သည်
ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်၏
ကျွန်မကို ကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌ အကျွန်ုပ် အပ်နှင်းပါပြီ။
သူသည် ကိုယ်၌ ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊
အကျွန်ုပ်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရ
ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်အမှုကို စီရင်တော်
မူပါစေသောဟု၊ အာဗြဲအား ဆိုလေ၏။

၆ အာဗြဲကလည်း၊ သင်၏ ကျွန်မသည် သင်၏
လက်၌ ရှိ၏။ သူ၌ပြုချင်သမျှ ပြုပါ စေလော့ဟု စာရဲ
အား ပြန်ပြောလျှင်၊ စာရဲသည် ကျွန်မကို ညည်းဆဲသဖြင့်၊
ကျွန်မသည် သခင်မထံမှ ထွက်ပြေးလေ၏။

၇ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်
ရှုမြို့သို့ သွားရာ တောလမ်း၌ရှိသော စမ်းရေတွင်း
နားမှာ ဟာဂရကို တွေ့လျှင်၊

၈ စာရဲကျွန်မ ဟာဂရ၊ အဘယ်က လာသနည်း။
အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ကျွန်မ
သည် သခင်မ စာရဲ ထံမှ ပြေးလာပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊
သင်၏ သခင်မ ထံသို့ ပြန်၍၊ သူ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို
ခံလော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။

၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊
သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ငါ အလွန်
များပြားစေမည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၁ သင်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ဖြစ်၍၊ သား
ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ဣဂု
မေလ အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ကြားသိ
တော်မူပြီ။

၁၂ သူသည် လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ကို
ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သူ့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည်
ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ မိမိညီအစ်ကို အပေါင်းတို့၏
အပါး၌ နေရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၃ ထိုသို့ မိန့်မြွက်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊
အာတောလေရောဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၍၊
ဝဲကို မြင်တော်မူသောသူကို ဤအရပ်၌ပင် ငါဖူးမြင်
ရသည်တကားဟု ဟာဂရ ဆိုလေ၏။

၁၄ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍၊ ထိုရေတွင်းကို
ဗေရလဟဲရောဟု သမုတ်ကြ၏။ ကာဒေရမြို့နှင့်
ဗေရက်မြို့၏ စပ်ကြားမှာ ရှိသတည်း။

၁၅ ထိုနောက်၊ ဟာဂရသည် အာဗြဲအား သားကို
ဘွားမြင်၏။ အာဗြဲလည်း ဟာဂရတွင် မြင်သောအခါ
သားကို ဣဂုမေလ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၆ အာဗြဲသည်၊ သားဣဂုမေလကို ဟာဂရဘွားမြင်
သောအခါ၊ အသက် ရှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ် ရှိသတည်း။

၁၇

၁ ထိုနောက်၊ အာဗြဲသည် အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်
ရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဲအား ထင်ရှား
တော်မူ၍၊ ငါသည် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။
ဝဲရှေ့မှာ သွားလာ၍ စုံလင်ခြင်းရှိလော့။

၂ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့်ငါပြုမည်။ သင့်ကိုငါ
အလွန်များပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ အာဗြဲသည်လည်း ပြပ်ဝပ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်က၊

၄ ငါပြုသော ပဋိညာဉ်သည် သင့်၌ရှိ၏။ သင်သည်
လူမျိုးအများတို့၏အဘ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ နောက်တဖန် သင်၏အမည်ကို အာဗြဲဟု မခေါ်ရ။
သင်၏အမည်ကို အာဗြဲဟု ခေါ်ရ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည် သင့်ကို များစွာသော လူအမျိုးတို့၏
အဘအရာ၌ ခန့်ထားပြီ။

၆ ငါသည် သင့်ကို အလွန် ပွားများစေမည်။ သင် အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေမည်။ သင်၏ အမျိုး အနွယ်၌လည်း ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ငါသည်သင်၏ ဘုရား၊ သင့်နောက်၌ သင့်အမျိုး အနွယ်၏ ဘုရား ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုး အနွယ် အစဉ်အဆက်တို့၌၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည်။

၈ သင်သည် ယခုဧည့်သည် ဖြစ်၍နေသော ပြည် တည်းဟူသော၊ ခါနာန်ပြည် တရှောက်လုံးကို၊ သင် အား၎င်း၊ သင့်နောက်၌ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။ သူတို့၏ ဘုရားလည်း ငါဖြစ်မည်ဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။

၉ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ် အစဉ်အဆက် တို့သည်၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်ကြမည်။

၁၀ သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏ အမျိုးအနွယ် သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စောင့်ရှောက်ရသော ငါ၏ပဋိညာဉ် ဟူမူကား၊ သင်တို့တွင် သားယောက်ျားတိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။

၁၁ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာသည်၊ ငါနှင့် သင်တို့ပြု သော ပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့ အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့၌ သား ယောက်ျားတိုင်း၊ ကိုယ်အိမ်၌ ဘွားသောသူ ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် အမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသား၌ ငွေနှင့် ဝယ် သောသူ ဖြစ်စေ၊ အသက် ရှစ်ရက်မြောက်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။

၁၃ ကိုယ်အိမ်၌ ဘွားသောသူ၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ် သောလူသည်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ငါ့ ပဋိညာဉ် လည်း သင်တို့၏ အသား၌ ထာဝရပဋိညာဉ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၄ အရေဖျားမလှီး၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို မခံ သော သားယောက်ျားကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လေပြီဟု၊ အာဗြဟံ အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယား စာရဲကို မူကား၊ စာရဲဟူသော အမည်ဖြင့် မခေါ်ရ။ စာရာဟူ သောအမည်ဖြင့် ခေါ်ရ၏။

၁၆ သူ့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ သူ့အားဖြင့်လည်း သင့်အား သားကို ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ အမျိုးအနွယ်၌လည်း၊ အပြည်ပြည်သော

ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံအား မိန့် တော်မူ၏။

၁၇ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ပြင်ပဝင်လျက်၊ အသက် တရာရှိသော သူသည် သားကို ရလိမ့်မည်လော။ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော စာရာသည် သားကို ဘွား လိမ့်မည်လောဟု ရယ်လျက်၊ စိတ်နှလုံးထဲမှာအောက် မေ့ပြီးလျှင်၊

၁၈ ဣရုမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ပါစေ သောဟု၊ ဘုရားသခင်ကို လျှောက်သောအခါ၊

၁၉ ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယား စာရာသည် သင်အားသားကို ဘွားလိမ့်မည်။ ထိုသားကိုလည်း ဣဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ သူ၌၎င်း၊ သူ့နောက်မှ သူ၏ အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည်။

၂၀ ဣရုမေလ အမှု၌ကား၊ သင်၏စကားကို ငါ နားထောင်၏။ သူ့ကိုငါ ကောင်းကြီးပေး၏။ သူ့အနွယ် ကိုတိုးပွားစေ၍ သူ့ကို အလွန်များပြားစေမည်။ သူသည် မင်းသား ဆယ်နှစ်ပါးတို့၏အဘ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီး သောလူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း ငါပြုမည်။

၂၁ သို့သော်လည်း၊ နောင်နှစ်၊ ချိန်းချက်သော အချိန် တွင်၊ စာရာသည် သင်အား ဘွားလတံ့သော သား ဣဇာက်၌၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၂၂ မိန့်မြှောက်တော်မူသံ ငြိမ်း၍၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ ထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၃ အာဗြဟံသည်လည်း၊ သားဣရုမေလ မှစ၍၊ ကိုယ် အိမ်၌ဘွားသော သူအပေါင်း၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော၊ အာဗြဟံအိမ်နှင့် ဆိုင်သော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို ယူ၍၊ ဘုရား သခင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ တနေ့ခြင်းတွင် အရေ ဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။

၂၄ အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာ ကို ခံသောအခါ၊ အသက် ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။

၂၅ သားဣရုမေလသည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံသော အခါ၊ အသက် တဆယ်သုံးနှစ် ရှိ၏။

၂၆ တနေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံနှင့် သားဣရုမေလသည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံလေ၏။

၂၇ သူ၏အိမ်၌ ဘွားသောသူ၊ တပါးအမျိုးသား၌ သူ၏ ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်နှင့် ဆိုင်သော ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည်၊ သူနှင့်အတူ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံကြလေ၏။

၁၈

- ၁ ထာဝရဘုရားသည် မံရေသပိတ်တော နားမှာ အာဗြဟံအား ထင်ရှားတော်မူသည် အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ နေပူသော အချိန်တွင်၊ အာဗြဟံသည် တံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်၊
- ၂ မြော်ကြည့်၍၊ မိမိရှေ့မှာ လူသုံးယောက် ရပ်နေ ကြသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ တံ ခါးဝမှ ပြေး၍ မြေသို့ ဦးညွတ်ချလျက်၊
- ၃ အကျွန်ုပ် သခင်၊ ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာရလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မှလွန်၍ မသွားပါနှင့်။
- ၄ ရေအနည်းငယ်ကို ယူခဲ့ပါရစေ။ ခြေကို ဆေးပြီး လျှင် သစ်ပင်အောက်၌ လျောင်းနေကြပါလော့။
- ၅ မုန့်အနည်းငယ်ကိုလည်း ယူခဲ့ပါမည်။ အမော အပန်း ပြေသောအခါ သွားကြပါလော့။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိရာသို့ ရောက်ပါပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ပြောသည် အတိုင်း ပြုပါလော့ဟု ဆိုကြ၏။
- ၆ အာဗြဟံသည်လည်း၊ တဲအတွင်း၌ရှိသော စာရာဆီသို့ အလျင်အမြန် ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက် သုံးစလယ်ကို အသော့ပြင်၍ နယ်ပါ။ ပေါင်မုန့်ကို လုပ်ပါ ဟု ဆိုလေ၏။
- ၇ တဖန် နွားစုသို့ပြေး၍ နုထွားကောင်းမွန်သော နွားသငယ်ကို ယူခဲ့၍၊ လုလင်၌ အပ်သဖြင့် မြန်မြန် ပြင်ဆင်စေ၏။
- ၈ ထိုနောက်၊ နို့နှင့် နို့ခမ်းကို၎င်း၊ ပြင်ဆင်သော နွား သငယ်ကို၎င်း ယူ၍၊ ထိုသူတို့ရှေ့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်အောက်၊ သူတို့အနားမှာ ရပ်နေ၍၊ သူတို့သည် စားကြ၏။
- ၉ ပြီးသောအခါ၊ သင်၏ မယား စာရာသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ တဲအတွင်း၌ ရှိပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။
- ၁၀ ထိုသူတို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်စေ့သော အခါ၊ ငါသည် သင့်ဆီသို့ ဆက်ဆက် ပြန်လာဦးမည်။ ထိုအခါ သင်၏မယား စာရာသည် သားကို ရလိမ့်မည် ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသောသူ၏ နောက်၌ တံခါးဝအနားမှာ၊ စာရာရှိသောကြောင့် ထိုစကားကို ကြား၏။
- ၁၁ ထိုအခါ အာဗြဟံနှင့် စာရာသည် အသက် အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ စာရာသည် မိန်းမတို့၌ ဥတုရောက် မြဲရှိသည်အတိုင်း မရောက်ပြီ။
- ၁၂ ထိုကြောင့် စာရာက၊ ငါလည်းအိုပြီ၊ ငါ့သခင်

- လည်း အိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်း ရှိလိမ့် မည်လောဟု ဆိုလျက် တိတ်ဆိတ်စွာ ရယ်လေ၏။
- ၁၃ သင်၏မယား စာရာက၊ အကယ်၍ ငါသည် အိုပြီးမှ၊ သားကိုဘွားလိမ့် မည်လောဟု ဆိုလျက်၊ အဘယ်ကြောင့် ရယ်သနည်း။
- ၁၄ ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သောအမှု တစ်ခုတခု ရှိသလော။ ချိန်းချက်သော ဘွားချိန်စေ့သောအခါ သင့် ဆီသို့ ငါပြန်လာ၍၊ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၅ စာရာက လည်း၊ ကျွန်မ မရယ်ပါဟု ကြောက်၍ ငြင်းလေ၏။ မဟုတ်ဘူး။ သင်ရယ်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၆ ထိုလူသည် ထိုအရပ်ကထ၍ သောဒုံမြို့သို့ မျက်နှာပြုလျက် သွားကြ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း သူတို့ကို ပို့ခြင်းငှါ လိုက်လေ၏။
- ၁၇ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ ငါပြုမည် အမှုကို အာဗြဟံအား မတော်မပြုဘဲ ဝှက်ထားရမည်လော။
- ၁၈ အာဗြဟံသည် ကြီးမြတ်၍၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ သော လူမျိုးများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ့အားဖြင့် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။
- ၁၉ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိ နောက်၌ ဖြစ် သော သားများ၊ အိမ်သူများတို့အား ပညတ်မည် အရာကို ငါသိ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ဟုတ်မှန်မြှောင်မတ်စွာ ကျင့် ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အာဗြဟံ၌ ပြုရသောအခွင့် ရှိ လိမ့်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။
- ၂၀ တဖန် ထာဝရ ဘုရားက၊ သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရ မြို့၌ ကြွေးကြော်သော အသံသည် ကြီး၍၊ အလွန် အပြစ်လေး သောကြောင့်၊
- ၂၁ ယခု ငါသွား၍ ငါ့ရှေ့သို့ ရောက်ခဲ့ပြီးသော ကြွေးကြော်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အမှန် ပြုသည် မပြုသည်ကို ငါကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင် မပြုကြောင်းကို ငါသိမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၂၂ ထိုသူတို့သည် ထိုအရပ်မှ မျက်နှာလှည့်၍ သောဒုံမြို့သို့ သွားကြ၏။ အာဗြဟံမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေလျက် ရှိသေး၏။
- ၂၃ ထိုအခါ အာဗြဟံ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို၊ မတရားသော သူတို့ နှင့်တကွ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။
- ၂၄ ထိုမြို့တွင် ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါးဆယ်ရှိလျှင်၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ဖြောင့်မတ်သော သူ

ငါးဆယ် ပါသောမြို့ကို သူတို့ အတွက် မနှမြောဘဲ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။

၂၅ ထိုသို့ပြု၍ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို မတရားသော သူတို့ နှင့်တကွ ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါစေသတည်း။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို မတရားသော သူတို့ကဲ့သို့ ခံစေသောအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကို စီရင်တော်မူသော သခင်သည် တရားသဖြင့် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ဆို၏။

၂၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သောဒုံမြို့၌ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါးဆယ်ကို ငါတွေ့လျှင်၊ သူတို့ အတွက် ထိုအရပ်လုံးကို ငါနှမြောမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ တဖန် အာဗြဟံက၊ ကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်နှင့် ပြာသက်သက် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယခု လျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။

၂၈ ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါးဆယ်တို့တွင် ငါးယောက် မပြည့်လျှင်၊ ထိုငါးယောက် မပြည့်သော အတွက် ကြောင့်၊ ထိုမြို့လုံးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြန်သော်၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ငါးယောက်ကို ငါတွေ့လျှင်၊ ငါမဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တဖန်တုံ၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုလေးဆယ်အတွက် ငါမပြုဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ တဖန်တုံ၊ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော် မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါရစေ။ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကို တွေ့ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကို ငါတွေ့လျှင်၊ ငါမပြုဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ တဖန်တုံ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို ယခု လျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌ နှစ်ဆယ်ကို တွေ့ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ နှစ်ဆယ် အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော် မမူပါနှင့်၊ သည်တကြိမ် အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါရစေဦး။ ထိုမြို့၌ တဆယ်ကို တွေ့ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ တဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြဟံနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်း အမှု ကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း မိမိနေရာအရပ်သို့ ပြန်လေ၏။

၁၉

၁ ကောင်းကတမန် နှစ်ပါးတို့သည် ညဦးအချိန်၌ သောဒုံမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ လောတသည် မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်လျက် သူတို့ကို မြင်လျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထ၍၊ မြေ၌ ဦးညွတ်ချလျက်၊

၂ အကျွန်ုပ်သခင်တို့၊ ကိုယ်တော်တို့ ကျွန်၏အိမ်သို့ ဝင်၍ တညဉ့်လုံး နေကြပါ။ ခြေကို ဆေးကြပါ။ နံနက်စောစော ထ၍ ကြွသွားကြပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့က၊ ငါတို့သည်မဝင်၊ တညဉ့်လုံးလမ်း၌ နေတော့မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊

၃ ကျပ်ကျပ် သွေးဆောင်သောကြောင့်၊ တဖန် လောတနေရာသို့ လှည့်၍၊ သူ၏အိမ်သို့ ဝင်ကြ၏။ လောတလည်း၊ သူတို့ အဘို့ ပွဲလုပ်၍၊ တဆေးမပါသောမုန့်ကို ပေါင်းပြီးမှ၊ သူတို့သည် စားကြ၏။

၄ ထိုသူတို့သည် မအိပ်မှီ၊ သောဒုံ မြို့သား ယောက်ျား အကြီးအငယ်၊ အရပ်ရပ်က လာသောသူ အပေါင်းတို့သည် အိမ်ကို ဝိုင်း၍၊

၅ လောတကို ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ယနေ့ညမှာ သင့်အိမ်သို့ဝင်သော လူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ထိုသူတို့နှင့် ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထံသို့ ထွက်စေလော့ဟု ဆိုကြ၏။

၆ လောတသည်လည်း၊ တံခါးပြင်မှာ သူတို့ထံသို့ ထွက်၍၊ မိမိနောက်၌ တံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင်၊

၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဓမ္မအမှုကို ဤမျှလောက် မပြုကြပါနှင့်။

၈ အကျွန်ုပ်၌ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံသော သမီးနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ ထံသို့ ထုတ်ရသောအခွင့်ကို ပေးကြပါလော့။ သူတို့၌ ပြုချင်သမျှ ပြုကြပါလော့။ ဤလူတို့၌ အလျှင်း မပြုကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အိမ်မိုးအရိပ်ကို ခိုနေပါ၏ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊

၉ သူတို့က၊ ဆုတ်လော့ဟု ဆိုကြ၏။ တဖန်ကား၊ သင်သည် တည်းခိုခြင်းငှါသာ ရောက်လာသည်နှင့်၊ တရားသူကြီး လုပ်ရမည်လော။ ယခုမှာ ထိုသူတို့၌ ပြုသည်ထက်၊ သင်၌ သာ၍ ဆိုးသောအမှုကို ပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ လောတကို ကျပ်ကျပ်ဖိ၍ တံခါးနားမှာ ရှိသောသူ အကြီးအငယ်တို့ကို၊ မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ အော်ခတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တံခါးကို ရှာ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၀ ကောင်းကင် တမန်တို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ သင်နှင့် ဆိုင်သောသူ ရှိသေးသလော။ သားသမီး၊

သမက်၊ မြို့ထဲမှာ သင်၌ ရှိသမျှကို ဤအရပ်က ထုတ်ဆောင်လော့။

၁၃ ဤအရပ်ကို ငါတို့သည် ဖျက်ဆီးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ အလွန် ကြွေးကြော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီဟု လောတအား ပြောဆိုကြ၏။

၁၄ လောတ ထွက်၍၊ သမီးနှင့် စုံတက်သောသူ၊ မိမိ သမက်တို့အား၊ ထကြ။ ဤအရပ်မှထွက်သွားကြ။ ဤ မြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု ဆိုသော် လည်း၊ ကျီစားဟန်ရှိသည်ဟု၊ သမက်တို့ထင်ကြ၏။

၁၅ မိုဗ်းသောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင် တမန်တို့ သည် လောတကို ဆော်လျက်၊ သင်သည်ထ၍၊ ဤ အရပ်၌ရှိသော မယားနှင့် သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို ယူသွားလော့။ သို့မဟုတ်၊ မြို့၏ အပြစ်၌ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊

၁၆ သူသည် ဖင့်နွှဲသောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား သနား တော်မူသောကြောင့်၊ ကောင်းကင် တမန်တို့သည်၊ သူနှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏ သမီး နှစ်ယောက်တို့ကို လက်ဆွဲ၍၊ မြို့ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်ကြ၏။

၁၇ ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် အသက် ချမ်းသာခြင်းငှါ ပြေးလော့။ နောက်သို့ လှည့်၍ မကြည့်နှင့်။ မြေညီသော အရပ်၌ အလျှင်းမနေနှင့်။ တောင်ပေါ်သို့ ပြေးလော့။ သို့မဟုတ် ဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၈ လောတကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုသို့ မဆို ပါနှင့်။

၁၉ ယခုမှာ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ မျက် နှာရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အသက် ချမ်းသာ စေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာကျေးဇူး များပြား လှပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ တောင်ပေါ်သို့ မပြေးနိုင်ပါ။ ဘေးတစုံတခု တွေ့၍ သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါ၏။

၂၀ ကြည့်ပါ။ ထိုမြို့နီးပါ၏၊ ပြေးသာပါ၏၊ ငယ်သော မြို့လည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထိုအရပ်သို့ ပြေးပါ ရစေ။ ထိုမြို့သည် ငယ်သောမြို့ မဟုတ်လော့။ သို့ ပြေးလျှင်၊ အသက်ချမ်းသာရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၂၁ ထိုသူကလည်း၊ ကြည့်ပါ။ ဤအမှုအရာ၌လည်း သင်၏ စကားကို ငါနားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့ အတွက် တောင်းပန်သောကြောင့် ငါဖျက်ဆီး။

၂၂ ဘေးလွတ်ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ အလျင်အမြန် ပြေး လော့။ ထိုမြို့သို့မရောက်မှီ၊ ငါသည်အဘယ်အမှုကိုမျှ

မပြုနိုင်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုမြို့ကို ဇောရမြို့ဟု သမုတ်ကြ၏။

၂၃ လောတသည် ဇောရမြို့သို့ ဝင်သောအခါ၊ မြေ ကြီးပေါ်မှာ နေထွက်ချိန် ဖြစ်သတည်း။

၂၄ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ထက်၊ အထံတော်မှ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ အပေါ်သို့ ကန်နှင့် မီးမိုဗ်းကို ရွာစေတော်မူ၏။

၂၅ ထိုမြို့တို့ကို၎င်း၊ ချိုင့်အရပ် တရှောက်လုံး၎င်း၊ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မြေ၌ ပေါက်သမျှကို၎င်း မှောက်လှဲတော်မူ၏။

၂၆ လောတ၏ မယားမူကား၊ နောက်သို့ လှည့် ကြည့်၍ ဆားတိုင်ဖြစ်လေ၏။

၂၇ နံနက်စောစော အာဗြဟံသည် ထ၍၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသော အရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊

၂၈ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစသော ချိုင့်အရပ် တရှောက်လုံးကို ကြည့်ရှု၍၊ မီးဖို၌ အခိုးကဲ့သို့၊ တပြည် လုံး အခိုးတက်သည်ကို မြင်လေ၏။

၂၉ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာရှိသော မြို့ တို့ကို ဖျက်ဆီးသောအခါ၊ အာဗြဟံကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။ လောတနေသောမြို့တို့ကို မှောက်လှဲ သောအခါ၊ မှောက်လှဲရာထဲက လောတကို လွှတ် လိုက်တော်မူ၏။

၃၀ လောတသည် ဇောရမြို့မှထွက်၍၊ သမီး နှစ် ယောက်နှင့်တကွ တောင်ပေါ်မှာ နေ၏။ ဇောရမြို့၌ မနေဝံ့၍၊ သမီး နှစ်ယောက်နှင့်တကွ ဥမှင့်၌ နေ၏။

၃၁ သမီးအကြီးက၊ ငါတို့အဘ အိုပြီ၊ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၏ ဘာသာအတိုင်း၊ ငါတို့ထံသို့ ဝင်ရသော ယောက်ျား တယောက်မျှ မြေပေါ်မှာ မရှိ။

၃၂ လာကြ။ ငါတို့ အဘကို စပျစ်ရည် တိုက်ကြစို့၊ ငါတို့အဘ၏ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မ၍၊ သူနှင့် အိပ်ကြ စို့ဟု ညီမကို ပြောဆို၏။

၃၃ ထိုနေ့ညမှာ သူတို့သည် အဘကို စပျစ်ရည် တိုက်ပြီးလျှင်၊ သမီး အကြီးသည်ဝင်၍ အဘနှင့် အိပ် လေ၏။ သူ အိပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ထကြောင်းကို၎င်း အဘမသိ။

၃၄ နက်ဖြန်နေ့တွင် အကြီးကလည်း၊ မနေ့ညမှာ ငါသည် အဘနှင့် အိပ်လေပြီ။ ယနေ့ည တဖန်သူ့ကို စပျစ်ရည် တိုက်ကြစို့။ သင်သည် ဝင်၍ အဘ၏ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မခြင်းငှါ၊ သူနှင့် အိပ်လော့ဟု ညီမကို ပြောဆို၏။

၃၅ ထိုနေ့ ည၌လည်း သူတို့သည် အဘကို စပျစ်

ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ အငယ်သည် ဝင်၍ အဘနှင့် အိပ်လေ၏။ အိပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ထကြောင်းကို၎င်း၊ အဘ မသိ။

၃၆ ထိုသို့ လောတ၏ သမီး နှစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိ အဘ အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေခွဲနေ၏။

၃၇ သမီး အကြီးသည် သားကို ဘွား၍ မောဘ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင် ရှိသော မောဘ အမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။

၃၈ သမီးအငယ်သည်လည်း သားကို ဘွား၍၊ ဗေနမ္မိ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင် ရှိသော အမွန်အမျိုးသားတို့၏အဘ ဖြစ်သတည်း။

၂၀

၁ တဖန် အာဗြဟံသည် တောင်ပြည်သို့ ခရီးသွား သဖြင့်၊ ကာဒေရမြို့နှင့် ရှုရမြို့စပ်ကြားမှာ နေ၍၊ ဂေရာ မြို့၌ တည်းခို၏။

၂ ထိုအခါ မိမိမယား စာရာသည် မိမိနမ ဖြစ်သည် ဟု၊ သူတပီးတို့အား အာဗြဟံ ဆိုသောကြောင့်၊ ဂေရာမင်းကြီး အဘိမလက်သည် မိမိလူကို စေလွှတ်၍၊ စာရာကို ယူစေ၏။

၃ ညဉ့်အချိန်တွင် အိမ်မက်အားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် အဘိမလက်ဆီသို့ ကြွလာ၍၊ သင်သည် လူ သေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယူသော မိန်းမ သည် သူ့မယား ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ အဘိမ လက်သည်၊ ထိုမိန်းမနှင့် မပေါင်းဘော် သေးသည်ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောလူမျိုး ကို ကွက်မျက်တော်မူမည်လော။

၅ သူသည် ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ်အား ယောက်ျား ဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။ သူသည် ငါ့မောင် ဖြစ်၏ဟု၊ မိန်းမလည်း ဆိုသည်မဟုတ်ပါလော။ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိ၍၊ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့် ဤအမှုကို အကျွန်ုပ် ပြုပါပြီဟု လျှောက်ဆို၏။

၆ ထိုအိပ်မက်၌ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မှန်ပေ၏။ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြုသည်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ကို မပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုငါ ဆီးတားပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမနှင့် ပေါင်းဘော်ရသော အခွင့်ကို ငါမပေး။

၇ ယခုမှာ၊ သူ၏မယားကို သူ့အား ပြန်ပေးလော့။ သူသည် ပရောဖက် ဖြစ်၏။ သင့်အဘို့ ဆုတောင်းလျှင်၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်။ ပြန်၍မပေးဘဲ နေလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ သင်နှင့်ဆိုင်သော သူ့အပေါင်းတို့ သည် ဧကန်အမှန် သေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ နံနက်စောစော အဘိမလက်သည် ထ၍၊ မိမိ ကျွန် အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးမှ၊ အမှုအရာ အလုံးစုံကို ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ကြ၏။

၉ အာဗြဟံကိုလည်း အဘိမလက် ခေါ်၍၊ သင် သည် ငါတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင့်ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ့၌၎င်း၊ ငါ့ နိုင်ငံ၌၎င်း၊ ကြီးစွာသောအပြစ်ကို ရောက်စေသ နည်း။ သင်သည် မပြုအပ်သောအမှုကို ငါ့၌ ပြုပါသည် တကားဟု ဆိုလေ၏။

၁၀ တဖန် အဘိမလက်က၊ သင်သည် အဘယ်အမှု ကိုမြင်၍ ဤသို့ ပြုသနည်းဟု အာဗြဟံကို မေးလျှင်၊

၁၁ အာဗြဟံက၊ ဤအရပ်သားတို့သည် ဘုရား သခင်ကို မကြောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ မယား အတွက် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ကြလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ် ထင်သော ကြောင့်၊ ထိုသို့ ပြုမိပါပြီ။

၁၂ သို့သော်လည်း သူသည် အကျွန်ုပ်နှမ မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အဘ၏ သမီးဖြစ်၏။ အမိ၏သမီး မဟုတ်။ အကျွန်ုပ် မယားလည်း ဖြစ်ပါ၏။

၁၃ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို အဘ၏ အိမ်မှ ခေါ်၍ လည်စေတော်မူသော အခါ၊ အကျွန်ုပ်က၊ သင်သည် ငါ့၌ပြုရသော ကျေးဇူးဟူမူကား၊ ငါသည် သင်၏မောင် ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ရောက်လေရာရာ၌ ပြောရမည်ဟု၊ မယားကို မှာထားပါသည်ဟု ပြန်ပြော လေ၏။

၁၄ ထိုအခါ အဘိမလက်သည်၊ သိုးနွား၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကို ယူ၍၊ အာဗြဟံအား ပေးလေ၏။ မယား စာရာကိုလည်း ပြန်ပေး၏။

၁၅ အဘိမလက် ကလည်း၊ ငါ့မြေသည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိ၏။ အလိုရှိသည်အတိုင်း နေပါဟု အမိန့်ရှိ၏။

၁၆ စာရာကိုလည်း၊ သင်နှင့် သင့်အပေါင်းအဘော် တို့အဘို့၊ မျက်နှာဖုံးများကို ဝယ်စရာဘို့၊ သင်၏ မောင်အား ငွေတထောင်ကို ငါပေးပြီဟု အမိန့်ရှိသဖြင့်၊ သူသည်လည်း အရာရာ၌ အဆုံးအမ ခံရ၏။

၁၇ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း ၍၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အဘိမလက်နှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏ ကျွန်မတို့ကို အနာ ပျောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သားကို ဘွားကြ၏။

၁၈ အထက်က အာဗြဟံ၏ မယား စာရာကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘိမလက်၏ အိမ်သူ၊ မိန်းမ တယောက်မျှ ပဋိသန္ဓေ မယူစေခြင်းငှါ၊ စီရင်တော် မူသတည်း။

၂၁

၁ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ စာရာကို အကြည့်အရှု ကြွတော်မူ၍၊ ဂတိတော် ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ သူ၌ ပြုတော်မူသဖြင့်၊

၂ စာရာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ဘုရားသခင် အမိန့်တော်နှင့် ချိန်းချက်သော အချိန်၌၊ အာဗြဟံ အသက်ကြီးသောအခါ၊ သူ့အား သားကို ဘွားလေ၏။

၃ အာဗြဟံသည်လည်း၊ မိမိရသော သားတည်းဟူသော၊ စာရာဘွားသော သားကို ဣဇာက် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ အာဗြဟံသည် ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ သား ဣဇာက်ကို အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာပေးလေ၏။

၅ သား ဣဇာက်ကို မြင်ရသောအခါ၊ အာဗြဟံ သည် အသက်တရာ ရှိသတည်း။

၆ စာရာကလည်း၊ ငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရား သခင် ပေးတော်မူပြီ။ ဤသီတင်းကို ကြားသော သူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငါနှင့်အတူ ရယ်ကြလိမ့် မည်ဟူ၍၎င်း၊

၇ စာရာသည် သားကိုနို့တိုက်လိမ့်မည်ဟုအာဗြဟံ အား အဘယ်သူ ပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည် အသက် ကြီးသောအခါ၊ ငါသည် သားကို ဘွားပြီဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။

၈ ထိုသူငယ် ဣဇာက်သည် ကြီးပွား၍နို့နှင့် ကွာ လေ၏။ နို့ကွာသောနေ့၌ အာဗြဟံသည် ပွဲကြီး လုပ်လေ၏။

၉ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဟာဂရတွင် အာဗြဟံရသော သားသည် ဆဲရေးသည်ကို စာရာသိမြင်လျှင်၊

၁၀ ဤကျွန်မနှင့် သူ၏သားကို နှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤကျွန်မ၏ သားသည် အကျွန်ုပ်၏သား ဣဇာက်နှင့် အတူ အမွေမခံရဟု၊ အာဗြဟံအား ဆိုလေ၏။

၁၁ အာဗြဟံလည်း၊ မိမိသား ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအမှု အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်လေ၏။

၁၂ သို့ ရာတွင် ဘုရားသခင်က၊ ထိုသူငယ်နှင့် သင်၏ ကျွန်မ ကြောင့်၊ ဤအမှု ခက်သည်ဟု မထင်နှင့်။ စာရာ ပြောလေရာရာ၌ သူ၏ စကားကို နားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုး တည် လိမ့်မည်။

၁၃ ကျွန်မ၏ သားသည် သင်၏အမျိုး ဖြစ်သော ကြောင့်၊ သူ့ကိုလည်း လူမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု အာဗြဟံ အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစော ထ၍၊ မုန့်နှင့် ရောဘူးကို ယူသဖြင့်၊ ဟာဂရ ပခုံး၌ တင်ပြီးလျှင်၊ သူငယ် ကိုအပ်၍ ကျွန်မကို လွှတ်လိုက်လေ၏။ သူသည် လည်း သွား၍၊ ဗေရရှော တော၌ လှည့်လည်လျက် နေ၏။

၁၅ ဘူး၌ ရေကုန်သောအခါ၊ သူငယ်ကို ချုံဖုတ် အောက်၌ ထား၍၊

၁၆ ငါသည် သူငယ် သေသည်ကို မမြင်လိုဟုဆို လျက်၊ ခပ်ဝေးဝေး၊ လေးတပစ်ခန့်လောက် သွားပြီး လျှင်၊ သူငယ်ရှေ့မှာ ထိုင်လေ၏။ ထိုသို့ထိုင်၍နေစဉ်၊ သူသည်အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။

၁၇ ဘုရားသခင်သည် လုလင်၏ အသံကို ကြား တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ ဟာဂရ၊ သင်၌ အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ မစိုးရိမ်နှင့်။ လုလင်နေသော အရပ်ထဲက သူ၏အသံကို ဘုရား သခင် ကြားတော်မူပြီ။

၁၈ ထလော့။ လုလင်ကို ကြွ၍လက်နှင့် မလော့။ ငါသည် သူ့ကို လူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်ဟု ကောင်းကင် ထဲက ခေါ်၍ ဟာဂရအား မြှောက်ဆို၏။

၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဟာဂရ၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ရေတွင်းကိုမြင်လေသော်၊ သွား၍ ဘူးကို ရေဖြည့်ပြီးလျှင်၊ လုလင်အား ရေကို တိုက်လေ၏။

၂၀ ထိုလုလင်ဘက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင် ရှိတော် မူ၏။ သူ သည် ကြီးပွား၍ တော၌နေသဖြင့်၊ လေးသမား ဖြစ်လေ၏။

၂၁ ပါရန်တော၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ မိန်းမ တယောက်ကို ခေါ်၍ သူနှင့် စုံဘက်စေ၏။

၂၂ ထိုရောအခါ၊ အဘိမလက်မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ဖိကောလတို့သည် အာဗြဟံကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ပြုလေရာရာ၌ သင့်ဘက်မှာ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူ၏။

၂၃ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့သားကို၎င်း၊ ငါ့မြေးကို၎င်း၊ မလှည့်စား။ ငါသည် သင်၌ကျေးဇူးပြု သကဲ့သို့၊ ငါ၌၎င်း၊ သင်တည်းနေရာ ငါ့ပြည်၌၎င်း ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဘုရား သခင်ကို တိုင်တည်၍ ငါ့အား ကျိန်ဆိုပါလော့ဟု ပြောဆို၏။

၂၄ အာဗြဟံကလည်း၊ ထိုအတိုင်း ငါကျိန်ဆိုပါမည် ဟုပြန်ပြောလေ၏။

၂၅ အဘိမလက်မင်း၏ ကျွန်တို့သည် အနိုင်အထက် လူယူသော ရေတွင်း အကြောင်းကြောင့်၊ အာဗြဟံ

သည်လည်း အဘိမလက်မင်းကို အပြစ်တင်လေ၏။

၂၆ အဘိမလက် မင်းကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ် သူပြုသည်ကို ငါမသိ။ သင်သည် ငါ့ကို မပြော။ ငါလည်း ယနေ့တိုင်အောင် မကြားရဟု ဆို၏။

၂၇ အာဗြဟံသည်လည်း သိုး၊ နွားတို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်အား ပေး၍ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် ပဋိညာဉ် ပြုကြ၏။

၂၈ အာဗြဟံသည်လည်း သိုးသငယ်မ ခုနစ်ကောင် တို့ကို သိုးစုနှင့် ခွဲထားလေ၏။

၂၉ အဘိမလက် ကလည်း၊ ခွဲထားသော ဤသိုး သငယ်မ ခုနစ်ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊

၃၀ အာဗြဟံက၊ ဤရေတွင်းကို ငါတူးပြီဟု ဤ သိုးသငယ်မ ခုနစ်ကောင်တို့သည် ငါ့တက်၌ သက်သေ ဖြစ်မည်အကြောင်း သူတို့ကို သင်သည် ငါ့လက်မှ ခံယူရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၁ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် ကျိန်ဆို သောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို ဗေရရောဟု တွင်ကြ၏။

၃၂ ထိုသို့ ဗေရရောဟအရပ်၌ ပဋိညာဉ် ပြုကြ၏။ အဘိမလက်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ဖိကောလတို့သည် ထ၍ ဖိလိတ္တိုပြည်သို့ ပြန်ကြ၏။

၃၃ အာဗြဟံသည် ဗေရရောဟအရပ်၌ မန်ကျည်းပင် ကိုစိုက်၍၊ အစဉ်အမြဲ တည်တော်မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုလေ၏။

၃၄ ဖိလိတ္တိုပြည်မှာ ကာလရှည်ကြာစွာ တည်းနေ သတည်း။

၂၂

၁ ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်၊ အာဗြဟံကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ အာဗြဟံဟု ခေါ်တော်မူ၍၊ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂ သင်သည် အလွန်ချစ်သော တယောက်တည်း သော သားကုဇာန်ကိုယူ၍၊ မောရိပြည်သို့ သွား လော့။ ငါပြုလတံ့သော တောင်ပေါ်မှာ၊ သူ့ကို မီးရှို့ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသား ကုဇာန်နှင့် ငယ်သားနှစ် ယောက်ကိုခေါ်၍၊ ယဇ်ရှို့စရာထင်းကို ခွဲပြီးမှ၊ ဘုရား သခင် မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ ထသွားလေ၏။

၄ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ မြော်ကြည့်၍၊ ထို အရပ်ကို အဝေးက မြင်လျှင်၊

၅ ငယ်သား နှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ မြည်းနှင့်အတူ နေရစ်ကြလော့။ ငါသည် သားနှင့်အတူ ထိုအရပ်သို့သွား၍၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုအံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ၊ သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာဦးမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၆ ထိုအခါ ယဇ်ရှို့စရာ ထင်းကိုယူ၍၊ သား ကုဇာန် အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ မီးနှင့် ထားကို မိမိလက်၌ ကိုင်လျက်၊ နှစ်ယောက်အတူ သွားကြ၏။

၇ သွားကြစဉ်တွင်၊ ကုဇာန်သည်အဘ အာဗြဟံ ကို အဘဟုခေါ်လျှင်၊ ငါ့သား၊ ငါရှိ၏ဟု အာဗြဟံထူး လေ၏။ ကုဇာန်ကလည်း၊ မီးပါ၏။ ထင်းလည်းပါ၏။ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေးလျှင်၊

၈ အာဗြဟံက၊ ငါ့သား၊ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ် ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိအဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူလိမ့် မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၉ ထိုသို့ နှစ်ယောက် အတူသွား၍၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသော အရပ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အာဗြဟံသည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထင်းကို ခင်းပြီး လျှင်၊ သားကုဇာန်ကို ချည်နှောင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်၌ ထင်းပေါ်မှာ တင်ထား၏။

၁၀ မိမိလက်ကို ဆန့်၍၊ သားကို သတ်ခြင်းငှါ ထားကို ကိုင်ယူလေ၏။

၁၁ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံဟု ကောင်းကင်ပေါ်က ခေါ်လေ၏။ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၂ ထိုလုလင်ကို မထိမခိုက်နှင့်။ အလျှင်း မပြုနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သည်ဟု ယခု ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သား၊ သင်၌ တ ယောက်တည်းသော သားကို ငါတောင်း၍၊ သင်သည် ငါ့ကို မငြင်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် မြော်ကြည့်၍၊ မိမိနောက် မှာ ချုံဖုတ်၌ ချိုညီလျက်ရှိသော သိုးကို မြင်လေ၏။ ထိုသိုးကို သွား၍ ယူပြီးလျှင်၊ မိမိသားကိုယ်စား မီး ရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လေ၏။

၁၄ ထိုအရပ်ကို ယေဟောဝါယိရေဟု အာဗြဟံ သမုတ်လေ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရား ပြင်ဆင်တော်မူမည်ဟု ယနေ့တိုင်အောင် ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က အာဗြဟံကို ခေါ်လျက်၊

၁၆ သင်သည် ဤအမှုကို ပြု၍၊ သင်၏သား သင့်၌ တယောက်တည်းသောသားကို၊ ဝဲ့အား မငြင်းသော ကြောင့်၊

၁၇ ငါသည် သင့်အား အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း၊ ကောင်းကင် ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ ပွားများစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏ မြို့တံခါးများကို အစိုးရလိမ့်မည်။

၁၈ သင်၏ အမျိုးအနွယ် အားဖြင့်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံကြလိမ့်မည်ဟု ငါ၏ စကားကို သင်နားထောင်သောကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏ဟု ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလေ၏။

၁၉ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ငယ်သားတို့ရှိရာသို့ ပြန်၍၊ သူတို့သည် ထပြီးလျှင်၊ ဗေရရှေရာ အရပ်သို့ လိုက်သွားကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာဗြဟံ နေလေ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှာ၊ အာဗြဟံ ကြားသော သီတင်း စကားဟူမူကား၊ သင်၏အစ်ကို နာခေါ် မယား မိလခါသည် သားများကို ဘွားမြင်လေပြီ။

၂၁ သားအကြီး ဟုဇ၊ သူ့ညီ ဗုဇ၊ အာရံ အဘ ကေမ္မေလ၊

၂၂ ခေသက်၊ ဟာဇော၊ ပိလဒါရ၊ ယိဒလပ်၊ ဗေ သွေလ တည်းဟူသော၊

၂၃ သား ရှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာဗြဟံအစ်ကို နာခေါ် ၏မယား မိလခါ ဘွားမြင်လေ၏။ ဗေသွေလကား၊ ရေပတ္တအဘတည်း။

၂၄ ရုမာ အမည်ရှိသော နာခေါ်၏ မယားငယ်သည် လည်း၊ တောဘ၊ ဂါဟံ၊ သဟာရ၊ မာခါတို့ကို ဘွား မြင်လေ၏။

၂၃

၁ စာရာသည် အသက်တရာနှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ် ရှိ၏။ ထိုမျှလောက် အသက်ကြီးသော်၊

၂ ခါနာန်ပြည်၊ ဟေဗြန်မြို့တည်းဟူသော၊ ကိရုလ သာဘမြို့၌ သေလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း စာရာ ကြောင့် ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်းငှါ လာ၏။

၃ အာဗြဟံသည် မိမိမယား အသေကောင်ရှေ့က ထ၍၊ ဟေသ အမျိုးသားတို့အား၊

၄ ငါသည်သင်တို့ထံမှာ ခွေသည် အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏မယား အသေကောင်ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့တွင် သင်၏ကို ဝဲ့အား အခွင့်ပေးပါ လော့ဟုဆို၏။

၅ ဟေသ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ သခင်၊ နားထောင်ပါ။

၆ ကိုယ်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်၊ ဘုရားသခင် နှင့်ဆိုင်သောမင်းဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ချိုင်းများ တွင် ရွေး၍၊ ကိုယ် တော်၏ မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့။ ကိုယ်တော်၏ မယား အသေကောင် ကို မသင်္ဂြိုဟ်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ မိမိသင်္ချိုင်းကို မပေးဘဲမနေပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန် ပြောကြ၏။

၇ အာဗြဟံ သည်ထ၍၊ ထိုပြည်သားတည်းဟူ သော ဟေသအမျိုးသားများရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချလျက်၊

၈ ငါသည် ငါ၏မယား အသေကောင်ကို မျက်ကွယ် မြှုပ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ အလိုရှိလျှင်၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြပါလော့။

၉ သင်တို့တွင် ငါပိုင်ထိုက်သောသင်္ချိုင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဇောဟာသား ဖေရုန်သည်၊ မိမိလယ်ပြင် အစွန်း၌ရှိ သော မပွေလမြေတွင်းကို၊ အဘိုးထိုက်သမျှ ငွေနှင့် ဝဲ့အား ရောင်းစေခြင်းငှါ၊ ဝဲ့အတွက်သူ့ကို တောင်းပန် ကြပါလော့ဟု နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ဖေရုန်သည်၊ ဟေသအမျိုးသားတို့တွင် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော ဟေသ အမျိုးသား ပရိသတ်၌၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဖေရုန်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။

၁၁ အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်ပါ။ ထိုလယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမျိုး သားများရှေ့၌၊ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၂ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ထိုပြည်သားများရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချလျက်၊ အကယ်၍ ဝဲ့စကားကို နားထောင်ပါ။

၁၃ ထိုလယ်ပြင် အဘိုးငွေကိုငါပေးမည်။ ငွေကိုယူပါ၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ငါ၏မယား အသေကောင်ကို ငါ သင်္ဂြိုဟ်ပါမည်ဟု ပြည်သားပရိသတ်တို့ ရှေ့မှာ၊ ဖေရုန်အား ပြောဆို၏။

၁၄ ဖေရုန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ နားထောင်ပါ။

၁၅ ထိုမြေသည် ငွေလေးပိဿာ အဘိုးထိုက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်အတွက် ရှိသနည်း။ ကိုယ်တော်၏မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါ လော့ဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်ပြော၏။

၁၆ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဖေရုန် စကားကို နား

ထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကုန်သည်သုံးတတ်သော ငွေမျိုး၊ ဟေသ၊ အမျိုးသား၊ ပရိသတ်ရှေ့၊ ဖေရုန် အဘိုးပြတ် သည်အတိုင်း၊ ငွေ လေးပိဿာကို ချိန်၍၊ သူ့အားပေး လေ၏။

၁၇ ထိုသို့ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပွေလ အရပ်၌ရှိသော ဖေရုန်၏ လယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသော မြေတွင်း နှင့် သစ်ပင်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင် သစ်ပင်များကို၎င်း၊

၁၈ ဟေသအမျိုးသား ပရိသတ်၌၊ မြို့တံခါးသို့ ဝင် သောသူ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ အာဗြဟံ ဥစ္စာကို လုံခြုံစွာ အပ်ပေးလေ၏။

၁၉ ထိုနောက်မှ အာဗြဟံသည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပွေလ လယ်ပြင် မြေတွင်း၌၊ မယား စာရာကို သင်္ကြိုဟ် ရလေ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ခါနာန်ပြည် ဟေပြုန်အရပ် ဖြစ်သတည်း။

၂၀ ထိုလယ်ပြင်နှင့် မြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံပိုင်ထိုက် သော သင်္ချိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသအမျိုးသားတို့သည် လုံခြုံစွာ အပ်ပေးကြ၏။

၂၄

၁ အာဗြဟံသည် အိ၍၊ အသက်အရွယ် ကြီးရင့် လှပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ အရာရာ၌သူ့ကို ကောင်း ကြီးပေးတော်မူပြီ။

၂ အာဗြဟံသည်၊ မိမိအိမ်သားတို့တွင် အသက် ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်သောသူကို ခေါ်လျက်၊

၃ သင်သည်၊ ငါနေသော ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားကို မယားကို မရွေးမယူဘဲ၊

၄ ငါ့ပြည် ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍၊ ငါ့သား ကုဇာက်အဘို့ မယားကို ယူရမည်ဟု၊ သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ ထားပြီးမှ၊ ကောင်းကင် မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍၊ ငါ့ကျိန် ဆိုစေပါမည်ဟု ဆို၏။

၅ ကျွန်ကလည်း၊ မိန်းမသည် ဤပြည်သို့ မလိုက် မလာလိုလျှင် ကိုယ်တော် ထွက်လာသောပြည်သို့ ကိုယ်တော်၏သားကို တဖန် ကျွန်တော် ခေါ်သွားရပါ မည်လောဟု မေးလေသော်၊

၆ အာဗြဟံက၊ ထိုပြည်သို့ ငါ့သားကို ခေါ်၍မသွား နှင့်၊ သတိပြုလော့။

၇ ငါ့အဘ၏ အိမ်မှ၎င်း၊ ငါ့အမျိုးသား နေရာပြည်မှ ၎င်း ငါ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါ့အား ဗျာဒိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆို တော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မိမိ ကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌

စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ထိုပြည်မှ ငါ့သားကို မယားကို ယူရလိမ့်မည်။

၈ မိန်းမသည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်လိုလျှင်၊ သင် သည်၊ ယခု ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ငါ့သားကို ထိုပြည်သို့ခေါ်၍မသွားနှင့်ဟု ဆိုပြီးမှ၊

၉ ကျွန်သည် သခင်အာဗြဟံ၏ ပေါင်အောက်၌ လက်ကိုထား၍ ထိုအမှု၌ ကျိန်ဆိုလေ၏။

၁၀ ထိုကျွန်သည်လည်း၊ မိမိသခင်၏ ဥစ္စာရှိသမျှကို စီရင်သောသူ ဖြစ်၍၊ သခင်၏ ကုလားအုပ်စုထဲက၊ ကုလားအုပ် ဆယ်စီးကိုယူ၍ ထသွားသဖြင့်၊ မေသော ပေါတာမိတိုင်း၊ နာခေါ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၁၁ မိန်းမများ ရေခပ်သော ညဦးယံအချိန်၌၊ မြို့ပြင် ရေတွင်းနားမှာ ကုလားအုပ်တို့ကို ဝပ်စေပြီးလျှင်၊

၁၂ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ယနေ့ အကျွန်ုပ် အကြံကို ထမြောက် စေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏သခင် အာဗြဟံ၌ ကျေးဇူးပြုတော် မူပါဟု၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။

၁၃ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဤရေတွင်း နားမှာ ရပ်နေ၍၊ ထိုမြို့သူ သတို့သမီးတို့သည်၊ ရေခပ်ခြင်းငှါ လာကြ သည်တွင်၊

၁၄ အကြင် သတို့သမီးကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ခြင်းငှါ သင်၏ ရေဘူးကို ချပါဟုဆိုသော်၊ သောက်ပါ။ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်ပါမည်ဟု၊ ပြန်ဆို သော သတို့သမီးသည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဣဇာက် ဘို့ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အား ဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ် သိရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၅ ထိုသို့ လျှောက်ဆို၍ မပြီးမှီ၊ အာဗြဟံ အစ်ကို နာခေါ်မယား မိလခါသား၊ ဗေသွေလ၏သမီး ရေဗက္က သည်၊ ရေဘူးကို ထမ်းလျက် ထွက်လာသည်ကို မြင်၏။

၁၆ ထိုသတို့သမီးသည်၊ အလွန် အဆင်းလှ၍၊ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံသေးသော ကညာဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ ဆင်း၍၊ ရေဘူးကို ရေနှင့် ဖြည့်ပြီးမှ တက်လာ၏။

၁၇ ကျွန်သည်လည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ပြေး၍၊ သင်၏ ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို သောက်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်၊

၁၈ မိန်းမက၊ သောက်ပါလောအရှင်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ မိမိ လက်ပေါ်မှာ၊ အလျင်အမြန် ရေဘူးကို ချ၍၊ ရေကို ပေးလေ၏။

၁၉ ရေကို ပေးပြီးလျှင်၊ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့သည်

လည်း။ စွာ သောက်စရာဘို့ ရေခပ်ပါမည်ဟု ဆိုသည် အတိုင်း။

၂၀ အလျင်အမြန် ဘူး၌ရှိသော ရေကို ရေတိုက်ခွက် ထဲ၌ လောင်းပြီးလျှင်၊ တဖန် ခပ်ခြင်းငှါ ရေတွင်းသို့ပြေး၍၊ ကုလားအုပ်အဘို့ ရေခပ်လေ၏။

၂၁ ယောက်ျားသည် ထိုမိန်းမကို အံ့ဩ၍၊ မိမိ ရောက်လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရား ပြုစုတော်မူ သည်၊ မမူသည်ကို သိလို၍၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။

၂၂ ကုလားအုပ်များကို ရေသောက်စေပြီးသော နောက်၊ ယောက်ျားသည်၊ အချိန် ငါးမူးရှိသော ရွှေ နှာဆွဲ၊ အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေလက် ကောက်တံကို ထုတ်၍၊

၂၃ သင်သည် အဘယ်သူ၏ သမီး ဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ပြောပါ။ သင်၏အဘအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့ တည်းခို စရာအရပ် ရှိသလောဟု မေးလေသော်၊

၂၄ မိန်းမက၊ ကျွန်ုပ်သည် နာခေါ်၏မယား မိလခါ ဘွားမြင်သော၊ ဗေသွေလ၏သမီး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊

၂၅ ကျွန်ုပ်တို့၌ မြက်ခြောက်များ၊ စားဘွယ်သောက် ဘွယ်များနှင့် တည်းခို စရာအရပ်လည်း ရှိသည်ဟူ ၍၎င်း ဆိုလေ၏။

၂၆ ထိုအခါ ယောက်ျားသည် ဦးညွတ်ချ၍ ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးကွယ်လျက်၊

၂၇ ကရုဏာ၊ သစ္စာတော်ကို အကျွန်ုပ် သခင်မှ ရုပ်သိမ်းတော် မမူသော၊ အကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။ လမ်းမှာ သွားလျက်ရှိသော အကျွန်ုပ်ကို ထာဝရ ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်သခင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ အိမ်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူပါသည်တကားဟု မြက် ဆို၏။

၂၈ သတို့သမီးသည်လည်း ပြေး၍ အမိ၏ အိမ်၌ ဤအရာများကို ကြားပြောလေ၏။

၂၉ ရေဗက္က၌ လာဗန် အမည်ရှိသောမောင် တ ယောက်ရှိ၏။ လာဗန်သည် ယောက်ျားရှိရာ ရေတွင်း သို့ ပြေး၏။

၃၀ သူသည် နှာဆွဲကို၎င်း၊ နှမလက်၌ လက်ကောက် ကို၎င်း မြင်၍၊ ထိုယောက်ျားသည် ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ ပြောသည်ဟု၊ နှမ ရေဗက္ကဆိုသော စကားကို ကြား သောအခါ၊ ရေတွင်း၌ ကုလားအုပ် အနားမှာ ရပ်နေ သော ယောက်ျားထံသို့ ရောက်သောအခါ၊

၃၁ ထာဝရ ဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ၊ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ဝင်ပါလော့။ ပြင်၌ အဘယ်ကြောင့်

ရပ်နေသနည်း။ အိမ်ကို၎င်း၊ ကုလားအုပ် များနေရာ အရပ်ကို၎င်း၊ ကျွန်ုပ် ပြင်ပါပြီဟု ဆိုသဖြင့်၊

၃၂ ယောက်ျားကို အိမ်သို့သွင်း၍ ကုလားအုပ်တို့ တန်ဆာကို ချွတ်ပြီးမှ၊ သူတို့အား မြက်ခြောက်နှင့် စားစရာကို ပေး၏။ ယောက်ျားခြေ၊ လိုက်သောသူတို့ ခြေဆေးဘို့ ရေကိုလည်း ပေးလေ၏။

၃၃ သူ့ရှေ့မှာ စားစရာကို ထည့်သောအခါ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အမှုကို မပြောမှီ မစားလိုပါဟု ဆိုလျှင်၊ ပြောပါဟုဆို၏။

၃၄ ယောက်ျားကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကား အာဗြဟံ၏ ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။

၃၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်၏ သခင်ကို အလွန် ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ကြီးမြတ် ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ သိုးစု၊ နွားစု၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလား အုပ်နှင့် မြည်းများတို့ ကို ပေးတော်မူပြီ။

၃၆ ကျွန်ုပ် သခင်၏ မယား စာရာသည်၊ သခင် အသက်အိုသောအခါ၊ သူ့အား သားကိုဘွားမြင် သဖြင့်၊ ထိုသားအား ဥစ္စာ ရှိသမျှကို သခင်သည် အပ်ပေးပြီ။

၃၇ ကျွန်ုပ်၏သခင်ကလည်း၊ သင်သည် ငါနေသော ခါနန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငှဲသားဘို့ မယားကို မရွေးဘဲ၊

၃၈ ငှဲအဘ၏အိမ်၊ ငှဲအမျိုးသားချင်း တို့ထံသို့သွား၍၊ ငှဲသားဘို့ မယားကို ယူရမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကို ကျိန်ဆို စေ၏။

၃၉ အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ မိန်းမသည် မလိုက်လိုလျှင် အဘယ်သို့နည်းဟု သခင်ကို မေးလေသော်၊

၄၀ သခင်က၊ အကြင် ထာဝရဘုရားသခင် ရှေ့တော် ၌ ငါသွားလာ၏။ ထိုဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန် ကို သင်နှင့်အတူ စေလွှတ်၍၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူသဖြင့်၊ ငါ့ အမျိုးသားချင်း၊ ငှဲအဘ၏ အိမ်ထဲက ငှဲသားဘို့ မယားကို ယူရမည်။

၄၁ ငှဲအမျိုးသားချင်းတို့ ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ထိုသူတို့သည် မိန်းမကို မပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်ဟု ပြော၏။

၄၂ ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ရောက်လာသောအမှုကို ယခုပြုစုတော် မူလျှင်၊

၄၃ အကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းနားမှာ ရပ်နေ၍၊ ရေ ခပ်ခြင်းငှါလာသော အကြင် သမီးကညာကို ကျွန်ုပ် သောက်တို့ သင်၏၊ ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို ပေးပါ ဟုတောင်းသော်။

၄၄ သောက်ပါ။ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့ဘို့လည်း ရေခပ်ပါမည်ဟု ပြန်ဆိုသော သမီးကညာသည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ သားဘို့၊ ခန့်ထားတော်မူသော မိန်းမဖြစ်ပါစေသောဟု လျှောက်ဆို၏။

၄၅ ထိုသို့ စိတ်နှလုံး၌ လျှောက်ဆို၍ မပြီးမှ၊ ရေဗက္က သည် ရေဘူးကို ထမ်းလျက် ထွက်လာသဖြင့်၊ ရေတွင်း သို့ဆင်း၍ ရေခပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်လျှင်၊ ရေသောက် ပါရစေဟု သူ့ကို တောင်းလေသော်။

၄၆ သူသည် အလျင်အမြန် ပန်းပေါက် ရေဘူးကို ချလျက်၊ သောက်ပါလော့။ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့ကို လည်း၊ ရေတိုက်ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ် သောက်ရ၏။ ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက် လေ၏။

၄၇ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီး ဖြစ်သနည်းဟု မေးသော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါ ဘွားမြင်သော နာခေါ်သား ဗေသွေလ၏ သမီးဖြစ် သည်ဟု ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ သူ၏မျက်နှာ၌ နှာဆွဲကို၎င်း၊ သူ၏လက်၌ လက်ကောက်တို့ကို၎င်း ထည့်ပြီးလျှင်၊

၄၈ ဦးညွတ်ချ၍၊ ကျွန်ုပ်သခင် ညီအစ်ကို၏မြေးကို သခင်၏ သားဘို့ ယူစေခြင်းငှါ၊ မှန်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူသော ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကိုးကွယ် လေ၏။

၄၉ ယခုတွင် သင်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်သခင်၌ သစ္စာနှင့် ကျေးဇူးပြုမည်၊ မပြုမည်ကို ပြောပါ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ လက်ျာလမ်းဖြစ်စေ၊ လက်ဝဲလမ်းဖြစ်စေ၊ တလမ်း လမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်ဟု ပြောဆို၏။

၅၀ လာဗန်နှင့် ဗေသွေလတို့ကလည်း၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည်၊ သင့်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနိုင်ပါ။

၅၁ ရေဗက္ကလည်း သင့်ရှေ့၌ ရှိပါ၏။ ယူသွားပါလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏သခင် သား၏မယား ဖြစ်စေဟု ပြန်ဆို၏။

၅၂ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ အာဗြဟံကျွန်သည် ဦးညွတ်ချ၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပြီးမှ၊

၅၃ ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာများကို

ထုတ်၍ ရေဗက္ကအား ပေး၏။ သူ၏ အမိ၊ မောင် အားလည်း၊ အဘိုးထိုက်သော လက်ဆောင်ကိုပေး၏။

၅၄ သူနှင့် သူ၏ အဘော်အပေါင်းတို့သည်၊ စား သောက်၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေပြီးမှ၊ နံနက်ယံ၌ ထလျက်၊ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထံသို့ ပြန်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်။

၅၅ မောင်နှင့်အမိက၊ မိန်းမကလေးသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထံမှာ၊ ဆယ်ရက်ခန့်လောက် နေပါစေဦး။ နောက်မှ၊ သူ့ကို သွားပါစေမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၅၆ ထိုသူကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကို မဆီးတားပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်ရောက်လာသော အမှုကို ပြုစုတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထံသို့ သွားရသော အခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၅၇ သူတို့က၊ မိန်းမကလေးကို ခေါ်၍၊ သူ့အလိုကို မေးပါဦးမည် ဆိုသည်နှင့်၊

၅၈ ရေဗက္ကကို ခေါ်၍ သင်သည် ဤလူနှင့်အတူ ယခု လိုက်မည်လောဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ် လိုက်ပါ မည်ဟု ဆို၏။

၅၉ သို့ဖြစ်၍၊ မိမိနှမ ရေဗက္ကနှင့် သူ၏ အထိန်းကို၎င်း၊ အာဗြဟံကျွန်နှင့် သူ၏ လူတို့ကို၎င်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၆၀ ရေဗက္ကကိုလည်း၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှမ ဖြစ်၏။ အသောင်းအသိန်းတို့၏ အမိဖြစ်ပါစေသော။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏ တံခါးများကို အစိုးရပါစေသောဟု ကောင်းကြီးပေးကြ၏။

၆၁ ရေဗက္ကနှင့် သူ၏ မိန်းမငယ်တို့သည် ထ၍၊ ကုလားအုပ်ကို စီးလျက်၊ ထိုယောက်ျားနှင့်အတူ လိုက် ကြ၏။ ထိုသို့ အာဗြဟံကျွန်သည် ရေဗက္ကကို ဆောင် ယူသွားလေ၏။

၆၂ ထိုအခါ တောင်ပြည်အတွင်း၌နေသော ဣဇာက် သည်၊ ဗေရလပတ်ရောလမ်းဖြင့် ရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊

၆၃ ညဦးအချိန်၌ ဆင်ခြင်လိုသောငှါ၊ တောအရပ်သို့ ထွက်သွား၍၊ မြော်ကြည့်လျှင်၊ ကုလားအုပ်များ လာသည်ကို မြင်လေ၏။

၆၄ ရေဗက္ကသည်လည်း၊ မြော်ကြည့်၍ ဣဇာက်ကို မြင်သောအခါ ကုလားအုပ်ပေါ်က ဆင်းပြီးလျှင်၊

၆၅ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ တော၌လာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူနည်းဟု ကျွန်ုပ်ကို မေးလေသော်၊ ကျွန်က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်သခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြောဆို သောစကားကို ကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည် မျက်နှာဖုံး ကို ယူ၍ ဖုံးလေ၏။

၆၆ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ မိမိပြုလေသမျှတို့ကို ဣဇာက် အား ကြားပြောပြီးမှ၊

၆၇ ကုဇာတ်သည် မိမိအမိ စာရာ၏တံသို့ ရေဗက္ကကို ဆောင်ယူ၍ စုံတက်လေ၏။ ရေဗက္ကကို ချစ်နှစ်မြို့သဖြင့်၊ အမိသေသော အမှု၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၂၅

၁ တဖန် အာဗြဟံသည်၊ ကေတုရအမည်ရှိသော မိန်းမနှင့် စုံတက်၍၊

၂ ထိုမိန်းမသည် ဇိမရုံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိချန်၊ ကုဗုဗက်၊ ရှုအာတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။

၃ ယုတ်ရှန်သားကား၊ ရှေ့ဘနှင့် ဒေဒန်တည်း။ ဒေဒန်သားကား၊ အာရှုရိမ်လူ၊ လေတုရိမ်လူ၊ လုမ်မိမ်လူတည်း။

၄ မိချန်သားကား၊ ဇော၊ ဇေရ၊ ဟာနတ်၊ အဘိဒ၊ လေဒါတည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကား ကေတုရအနွယ်ဖြစ်ကြသတည်း။

၅ အာဗြဟံသည်၊ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို ကုဇာတ်အား ပေးလေ၏။

၆ မယားငယ်တို့၌ရသော သားတို့အားလည်း၊ မိမိအသက်ရှင်စဉ်တွင် ဆုလပ်များကို ဝေပေး၍၊ သားကုဇာတ်ထံမှ အရှေ့ပြည်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၇ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် အသက်ကြီးရင့်၍၊ အိုမင်းခြင်း၊ နေ့ရက်ကာလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်တကွ၊ အသက်ပေါင်း တရာခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊

၈ အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။

၉ သားကုဇာတ်နှင့် ကုဗုဗေလတို့သည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ ဟိတ္တိ အမျိုးသား၊ ဇောရသားဖေရုန်၏ လယ်ပြင်တွင်၊ မပွေလမြေတွင်း၌ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၀ ဟေသအမျိုးသားတို့အား အဘိုးပေး၍အာဗြဟံဝယ်သော လယ်ပြင်၌ အာဗြဟံနှင့် မယားစာရာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြသတည်း။

၁၁ အာဗြဟံ သေသောနောက်၊ သားကုဇာတ်ကို ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ကုဇာတ်သည် ဗေရလဟဲရောမြို့မှာ နေသတည်း။

၁၂ စာရာ၏ ကျွန်မ၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဟာဂရဘွားမြင်သော အာဗြဟံသား ကုဗုဗေလ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တည်းဟူသော၊

၁၃ မိမိ အမျိုးအနွယ်အလိုက်၊ ကုဗုဗေလသားများ အမည်ဟူမူကား၊ သားအကြီး နဟယုတ်။ ထိုနောက် ကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊

၁၄ မိဂုမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊

၁၅ ဟာဒဒါ၊ တေမ၊ ယေတုရ၊ နာဖိရု၊ ကေဒမာတည်းဟူသော၊

၁၆ ကုဗုဗေလ သားတည်း။ ထိုသို့ အမည်ရှိသော သူတို့သည်၊ မိမိမြို့၊ မိမိရဲတိုက်အလိုက်၊ အမျိုးမျိုးသော မင်းဆယ်နှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။

၁၇ ကုဗုဗေလသည် အသက် တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသော် အသက်ချုပ်၍ သေသဖြင့်၊ မိမိ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။

၁၈ သူတို့သည်လည်း၊ အာရှုရိပြည်သို့ သွားရာလမ်း၊ ဟဝိလမြို့မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်အရှေ့ ရှုရမြို့တိုင်အောင် နေကြ၏။ ထိုသို့ ကုဗုဗေလ၏ နေရာသည် မိမိညီအစ်ကို အပေါင်းအနား၌ ကျသတည်း။

၁၉ အာဗြဟံသား ကုဇာတ်၏ အဆက်အနွယ်ဟူမူကား၊ အာဗြဟံသားကား ကုဇာတ်တည်း။

၂၀ ကုဇာတ်သည်၊ အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊ ပါဒနာရံ အရပ်သူ၊ ရှုရိအမျိုး ဗေသွေလ၏သမီး၊ ရှုရိလူလာဗန်၏နှမ ရေဗက္ကနှင့် အိမ်ထောင်နေ၏။

၂၁ ကုဇာတ်သည်၊ မိမိ မယား ရေဗက္က မြို့သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ထာဝရဘုရားနားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။

၂၂ ဝမ်းအတွင်း၌ တည်သော သူငယ်တို့သည်၊ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ကြ၏။ အမိ ကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ၌ အဘယ်အမှု ရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှါ သွားလေ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်၏ ဝမ်းတွင်း၌ လူမျိုး နှစ်မျိုးရှိ၏။ သင်၏ ဝမ်းတွင်းထဲက ခြားနားသော လူစုနှစ်စုကို ဘွားရလိမ့်မည်။ လူတမျိုးသည် တမျိုးထက် အားကြီးလိမ့်မည်။ အကြီးသည် အငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ဘွားချိန် စေ့သောအခါ၊ သူ၏ဝမ်း၌ သားအမှုာရှိသဖြင့်၊

၂၅ အဦးဘွားသော သားသည်၊ အမွှေးပါသော အဝတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တကိုယ်လုံး အဆင်းနီ၏။ သူ့ကို ဧသော ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

၂၆ ထိုနောက်မှ သူ့ညီသည်၊ အစ်ကို ဧသော၏ ဖနောင့်ကို ကိုင်လျက် ဘွားလာ၏။ သူ့ကိုကား၊ ယာကုပ် အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ဘွားသော အခါ၊ ကုဇာတ်သည် အသက်ခြောက်ဆယ် ရှိသတည်း။

၂၇ သူငယ်တို့သည် ကြီးပွား၍၊ ဒေသကား လိမ္မာသော တောသား မုဆိုးဖြစ်လေ၏။ ယာကုပ်ကား တံ၌ နေတတ်၍ စိတ်ကောင်းသောသူ ဖြစ်၏။

၂၈ ဣဇာက်သည်၊ ဒေသပေးသော အမဲသားကို စားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့ကို ချစ်၏။ ရေဗက္ကမူကား ယာကုပ်ကို ချစ်၏။

၂၉ တနေ့သ၌၊ ယာကုပ်သည် စားစရာကို ချက်ပြုတ်စဉ်တွင်၊ ဒေသသည် တောမှလာ၍ မောသောကြောင့်၊

၃၀ ယာကုပ်အား၊ ထိုနီသော စားစရာနှင့် ငါ့ကို ကျွေးပါလော့၊ ငါမောပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏ နာမည်ကို ဒေဒို ဟုတွင်သတည်း။

၃၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် သင်၏ သားဦးအရာကို၊ ငါ့အား ရောင်းပါဟု ဆိုလျှင်၊

၃၂ ဒေသက၊ ငါသေလျှင်၊ သားဦးအရာ အားဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို၏။

၃၃ ယာကုပ် ကလည်း၊ ယနေ့ပင် ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပါဟု ဆိုသော်၊ သူသည် ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ယာကုပ်အား မိမိသားဦး အရာကို ရောင်းလေ၏။

၃၄ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ မုန့်နှင့်ပဲဟင်းကို ဒေသအား ပေးသဖြင့်၊ သူသည် စားသောက်ပြီးမှ ထ၍ သွားလေ၏။ ထိုသို့ ဒေသသည်၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော သားဦးအရာကို မထိမ့်မြင် ပြုသတည်း။

၂၆

၁ အာဗြဟံလက်ထက် ထိုပြည်၌ ဖြစ်ဘူးသော အစာ ခေါင်းပါးခြင်း မှတပါး၊ နောက်တဖန် အစာခေါင်းပါးခြင်းရှိပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဇာက်သည် ဖိလိစ္စိမင်းကြီး အဘိမလက်နေရာ ဂေရာမြို့သို့ သွားလေ၏။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း သူ့အား ထင်ရှား၍၊ သင်သည် အဲဂုတ္တပြည်သို့ မသွားနှင့်၊ ငါပြောလတံ့သောပြည်၌ နေလော့။

၃ ယခု ဤပြည်၌ တည်းခို၍ နေလော့။ သင့်ဘက်မှာ ငါနေ၍ ဝေကောင်းကြီးပေးမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့် သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါပေးမည်။ သင်၏အဘ အာဗြဟံအား ငါကျိန်ဆိုသောစကား ရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။

၄ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ် ကဲ့သို့ များပြားစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားလည်း၊ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါပေးမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်လည်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံသည် ဝါစကားကို နားထောင်၍၊ ငါစီရင် မှာထားသော ပညတ်တရားအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ဣဇာက်သည် ဂေရာမြို့၌နေစဉ်တွင်၊

၇ မြို့သားတို့သည် သူ၏ မယားအကြောင်းကို မေးသောအခါ၊ ရေဗက္ကသည် လှသောအဆင်းအရောင်ရှိသောကြောင့်၊ ဤပြည်သား ယောက်ျားတို့သည် သူ့အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကို သတ်မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ သူသည် ငါမယားဖြစ်သည်ဟု မပြောမဆိုဘဲ၊ ဝါနမဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။

၈ ထိုမြို့၌ကာလအင်တန် ကြာနေပြီးမှ၊ တနေ့တ၌ ဣဇာက်သည် မိမိ မယား ရေဗက္ကနှင့် ကစားသည်ကို၊ ဖိလိစ္စိမင်းကြီး အဘိမလက်သည် ပြတင်းပေါက်ဝကကြည့်မြင်လျှင်၊

၉ ဣဇာက်ကို ခေါ်၍၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အကယ်စင်စစ် သင်၏ မယားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူသည် ငါ့နမ ဖြစ်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် သင်ပြောရသနည်းဟု မေးသော်၊ ဣဇာက်က၊ သူ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၀ အဘိမလက်မင်း ကလည်း၊ ငါတို့၌ သင်ပြုသော အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ သင်၏မယားနှင့် အမှတ်တမဲ့ သင့်နေလျှင်၊ ငါတို့ခေါင်းပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည် တကားဟု ဆိုပြီးမှ၊

၁၁ ဤသူ လင်မယားကို ပြစ်မှားသော သူသည် ဆက်ဆက် အသေခံရမည်ဟု မိမိလူ အပေါင်းတို့ကို မှာထားသတည်း။

၁၂ ထိုပြည်၌ ဣဇာက်သည် မျိုးစေ့ကို ကြံ၍၊ တနှစ်ခြင်းတွင် အဆတရာရာသော အသီးအနှံကို ရလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊

၁၃ သူသည် ကြီးပွား၍၊ အလွန်စည်းစိမ်ကြီးသည် တိုင်အောင် တိုးတက်လျက်၊ စီးပွားဥစ္စာများပြားစွာ ဖြစ်လေ၏။

၁၄ သိုးစု၊ နွားစုများ၊ ကျွန်များနှင့် ပြည်ရှိကြွယ်ဝ၏။ ထိုကြောင့် ဖိလိစ္စိလူတို့သည် သူ့ကို ငြူစုကြ၏။

၁၅ အဘ အာဗြဟံ လက်ထက်၌၊ အဘ၏ကျွန်တို့ တူးသော ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေနှင့် ဖုံးပိတ်ကြ၏။

၁၆ အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့ထက် တန်ခိုးကြီး၏။ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟု ဣဇာက်ကို အမိန့်ရှိသောကြောင့်၊

၁၇ ဣဇာကသည် ထိုမြို့မှ ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ဂေရာချိုင့်၌ထဲကို ဆောက်၍ နေလေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဣဇာကသည်၊ အဘအာဗြဟံကျွန်တို့ တူး၍၊ အဘသေသောနောက်၊ ဖိလိတ္တိုလူတို့ ဖို့သော ရေတွင်းတို့ကို တူးဘော်ပြန်၍၊ အထက်က အဘ သမုတ်သော အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။

၁၉ ဣဇာက ကျွန်တို့လည်း၊ ချိုင့်ထဲ၌တူး၍ စမ်းရေ တွင်းကို တွေ့ကြ၏။

၂၀ ဂေရာ အမျိုးသား နွားကျောင်းတို့ ကလည်း၊ ဤ ရေသည် ငါတို့ ရေဖြစ်၏ဟု၊ ဣဇာက၏ နွားကျောင်း တို့နှင့် လုယက်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း လုယက်ကြသောကြောင့်၊ ထိုရေတွင်းကို သေက် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၁ နောက်တဖန် အခြားသော ရေတွင်းကို တူးပြန် ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုလည်း တဖန်လုကြသောကြောင့်၊ သိတန အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၂ ထိုအရပ်မှ နေရာပြောင်း၍၊ အခြားသော ရေတွင်းကို တူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို အဘယ်သူမျှမလု ယက်သောကြောင့်၊ ငါတို့ နေစရာ အခွင့်ကို ယခု ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူပြီဖြစ်၍၊ ဤပြည်၌ ငါတို့ သည် စီးပွား များကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ ထိုရေတွင်းကို ရဟောဘုတ် အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၂၃ တဖန် ထိုအရပ်မှ ဗေရရှောအာရပ်သို့ ပြောင်း လေ၏။

၂၄ ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားသည် ထင်ရှား၍၊ ငါ သည် သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ဘုရား ဖြစ်၏။ မစိုးရိမ် နှင့်၊ ငါသည် သင့်ဘက်မှာ ရှိ၏။ ငါသည် ကောင်းကြီး ပေးမည်။ ငါ၏ကျွန် အာဗြဟံ အတွက်၊ သင်၏အမျိုးအ နွယ်ကို ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။ တံကိုလည်း တည် ဆောက်၍၊ ကျွန်တို့သည် ရေတွင်းကို တူးကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ အဘိမလက် မင်းသည်၊ အဆွေတော် အဟု ဇတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ဖိကောလတို့ကို ခေါ်၍၊ ဂေရာမြို့မှ ဣဇာက ရှိရာသို့ သွား၏။

၂၇ ဣဇာကကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မြင်ပျင်း၍ နှင်ထုတ်ပြီးမှ၊ အဘယ်ကြောင့် လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၂၈ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ဘက်မှာ ရှိတော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့ အမှန်သိမြင်သည်ဖြစ်၍၊

၂၉ ငါတို့သည် သင့်ကို မထိမခိုက်၊ ကျေးဇူးကို သာပြု

၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ လွှတ်လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်သည် ငါတို့ကို အပြစ်မပြုရဟု၊ ငါတို့တဘက်၊ သင့်တဘက်၊ နှစ်ဘက်သားတို့သည်၊ သစ္စာဂတိထား၍ မိသယဟယ ဖွဲ့ကြစို့။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေး တော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ဆိုကြလေသော်၊

၃၀ ဣဇာကသည်၊ သူတို့အဘို့ စားသောက်ပွဲကို လုပ်၍၊ အတူစားသောက်ကြ၏။

၃၁ နံနက်စောစောထ၍၊ အချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး သစ္စာပြုကြပြီးမှ၊ ဣဇာကသည် သူတို့ကို လွှတ်လိုက် ၍၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြ၏။

၃၂ ထိုနေ့၌ပင် ဣဇာကကျွန်တို့သည်လာ၍၊ မိမိတို့ တူးသောတွင်း၌ ရေတွေ့ကြောင်းကို ပြောဆိုကြလျှင်၊

၃၃ ထိုရေတွင်းကို ရှောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထို ကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ကို ဗေရရှောမြို့ဟု ယနေ့တိုင်အောင် တွင်လေသတည်း။

၃၄ ဒေသာသည် အသက် လေးဆယ် ရှိသောအခါ၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဗေရိ၏သမီး ယုဒိတ်၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဇလုန်၏သမီး ဗာရှမတ်တို့နှင့် အိမ်ထောင်လေ၏။

၃၅ ထိုမိန်းမတို့သည် ဣဇာကနှင့် ရေပက္က၌ စိတ်နှလုံး ပူပန်စရာအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၂၇

၁ ထိုနောက် ဣဇာကသည် အိ၍မျက်စိပူပန်သဖြင့် မမြင်နိုင်သောအခါ၊ သားအကြီး ဒေသာကို၊ ဝါသားဟု ခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု ထူးလေ၏။

၂ အဘကလည်း ယခု ငါအိုလှပြီ။ အဘယ်သော အခါ သေရမည်ကို ငါမသိ။

၃ မသေမှီ ဝါဝိညာဉ်သည် သင့်ကို ကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း၊ သင်၏လက်နက် တည်းဟူသော လေးနှင့် မြှားတောင့်ကို ဆောင်ယူလျက် တောသို့သွား ၍၊ ငါစားစရာဘို့ အမဲကောင်ကို ရအောင်ရှာပြီးလျှင်၊

၄ ငါမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ချက်၍ ဝါထံသို့ ယူခဲ့ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။

၅ ထိုသို့ဣဇာကသည်သား ဒေသာအား ပြောဆို သောစကားကို၊ ရေပက္ကကြားသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသာသည် အမဲသားကို ရအောင်တောသို့ အရှာသွားစဉ်တွင်၊

၆ ရေပက္ကသည် သား ယာကုပ်ကို ခေါ်၍၊

၇ သင်၏ အဘက၊ ငါမသေမှီ ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်မှာသင့်ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါစားစရာဘို့ အမဲသားကို ယူခဲ့၍၊ အမဲဟင်းလျာကို ချက်ပါဟု သင်၏အစ်ကို ဒေသာအား ပြောသည်ကို ငါကြားပြီ။

၈ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ ငါ့မှာထားသမျှသောစကားကို နားထောင်ပါလော့။

၉ ယခု ဆိတ်စု ရှိရာသို့ သွား၍၊ ကောင်းသော ဆိတ်သငယ် နှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ပါလော့။ သင်၏ အဘ မြန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ငါချက်မည်။

၁၀ သင်၏ အဘမသေမှီ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေး မည်အကြောင်း၊ ထိုအစာကို အဘစားစေခြင်းငှါ သင်သည် အဘထံသို့ ပို့ဆောင်ရမည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အစ်ကို ဒေသောကား အမွှေးရှိသောသူ၊ ကျွန်ုပ်ကား ချောမွတ်သောသူဖြစ်၏။

၁၂ ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်ကို စမ်းသပ်ကောင်း စမ်းသပ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်ကို လှည့်စား သောသူဟူ၍ ထင်သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်သည် မင်္ဂလာကို မရဘဲ ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုသာ ခံရလိမ့်မည်ဟု အမိကို ဆိုလေ၏။

၁၃ အမိရေပုတ္တကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင် ခံရသော ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာသည် ငါ၌ သင့်ရောက်ပါစေ။ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ ယူ ခဲ့ပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း။

၁၄ သူသည် သွား၍ ဆိတ်သငယ် တို့ကို အမိထံသို့ ယူခဲ့သဖြင့်၊ အမိသည်လည်း အဘ မြန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ချက်လေ၏။

၁၅ ထိုအခါ ရေပုတ္တသည် အိမ်တွင် မိမိလက်၌ရှိသော သားကြီး ဒေသော၏ အဝတ်၊ ကောင်းမွန်သော အ ဝတ်ကို ယူ၍၊ သားငယ် ယာကုပ်ကို ဝတ်စေလျက်၊

၁၆ ဆိတ်သငယ်၏ သားရေကိုလည်း ယူ၍ သူ၏ လက်၌၎င်း၊ လည်ပင်းချောသောဘက်၌၎င်း ဆင်ယင် ပြီးလျှင်၊

၁၇ မိမိချက်သော အမဲဟင်းနှင့်မုန့်ကို သားယာကုပ် လက်၌ အပ်ပေး၏။

၁၈ ယာကုပ်လည်း အဘ ထံသို့ သွား၍ အဘဟုခေါ် လေ၏။ အဘကလည်း ငါရှိ၏ ငါ့သား။ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေး၏။

၁၉ ယာကုပ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီး ဒေသော ဖြစ်ပါ၏။ အဘ မှာထားသည်အတိုင်း ပြုပါပြီ။ ထ၍ထိုင်ပါ။ အဘ၏ ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးပေးမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အမဲ သားကို စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၂၀ အဘဣဇာက် ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဤမျှလောက် လျင်မြန်စွာ တွေ့ရသော အကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့

နည်းဟု သားအား မေးလျှင်၊ အဘ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော် မူသောကြောင့်၊ လျင်မြန်စွာ တွေ့ရပါသည်ဟု ပြန် ဆိုလေ၏။

၂၁ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့သား ဒေသော မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိလို၍၊ သင့်ကိုငါစမ်း သပ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊

၂၂ ယာကုပ်သည် အဘထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘ သည် စမ်းသပ်လျက်၊ အသံကား ယာကုပ်၏ အသံ၊ လက်တို့ကား ဒေသော၏လက် ဖြစ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။

၂၃ ထိုသို့သူ၏လက်တို့သည် ဒေသော၏ လက်ကဲ့သို့ အမွှေးပါသောကြောင့်၊ ယာကုပ်ဖြစ်မှန်းကို အဘ မရိပ်မိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၂၄ သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊ သင်သည် ငါ့သား ဒေသော စင်စစ်အမှန် ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မှန်ပါသည် ဟု ဆို၏။

၂၅ အဘ ကလည်း၊ ငါ့ထံပါးသို့ သွင်းခဲ့ပါ။ ငါ့ဝိညာဉ် သည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့သား ၏ အမဲသားကို ငါစားအံ့ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် အဘထံပါးသို့ သွင်း၍၊ အဘ စားလေ၏။ စပုတ်ရည် ကိုလည်း ပေး၍ အဘ သောက်လေ၏။

၂၆ ထိုနောက် အဘက၊ ငါ့သား ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို နမ်းပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ်၍ အဘကို နမ်းလေ၏။

၂၇ အဘဣဇာက် ကလည်း၊ သူ့အဝတ်၏ အနံ့ကို ခံ၍ ကြည့်ပါ။ ငါ့သား၏ အနံ့သည်၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော လယ်၏ အမွှေးအကြိုင် နှင့်တူ၏။

၂၈ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် မိုးစမ်းကောင်းကင် ၏ နှင်းကို၎င်း၊ မြေကြီး၏ ဆီဥကို၎င်း၊ များစွာသော ဆန်စပါး၊ စပုတ်ရည်ကို၎င်း၊ သင့်အား ပေးတော်မူစေ သတည်း။

၂၉ သူတပါးတို့သည် သင်၌ ကျွန်ုပ်ခံ၍၊ အပြည်ပြည် တို့သည် သင့် ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင်သည် သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့၌ အရှင်ဖြစ်၍၊ သင့် အမိ၏ သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ရကြစေ သတည်း။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရကြစေသတည်း။ သင့်ကို ကောင်းကြီး ပေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးကို ခံရကြ စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၃၀ ယာကုပ်သည် အဘ ဣဇာက် ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံ၍ အဘထံမှ ထွက်သွားသော ခဏချင်းတွင် အစ်ကို သောသသည် မုဆိုး ပြုရာမှ ရောက်လာ၏။

၃၁ သူသည်လည်း အမဲဟင်းလျာကိုချက်၍ အဘထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အကျွန်ုပ်အဘ၏ ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သား၏ အမဲသားကို ထ၍ စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၃၂ အဘ ဣဇာက် ကလည်း သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင် အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီး ဧသော ဖြစ်ပါ၏ဟု ဆိုလေသော်၊ အဘ ဣဇာက်သည် အလွန် တုန်လှုပ်၍ အဘယ်သူနည်း။

၃၃ အမဲသားကို ရ၍၊ ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးသော သူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သင်မရောက်မှီ ငါသည် အကုန်အစင် စားပြီး၍၊ သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးမိပြီ။ သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ကော်အမှန် ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၄ အဘ ဆိုသော စကားကို ဧသောကြားလျှင်၊ အလွန်ပြင်းသော အသံနှင့် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးလျက်၊ အို အဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု ဆိုလေသော်။

၃၅ အဘက၊ သင့်ညီသည် လိမ္မာစွာ လာ၍၊ သင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပြီဟု ဆိုလေ၏။

၃၆ ဧသော ကလည်း သူ့ကို ယာကုပ် ဟူသော အမည်နှင့် လျှောက်ပတ်စွာ မှည့်ပါပြီ မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်ကို နှစ်ကြိမ် လှည့်စား၍ နိုင်ပါပြီ။ သားဦး အရိပ် အရာကို အရင် ယူသွားပါပြီ။ ယခုလည်း တဖန် အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပါပြီဟူ၍ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ တပါးကိုမျှ မခွင့်ပါသလော ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။

၃၇ ဣဇာက်ကလည်း သူ့ကို သင်၏အရှင် ဖြစ်စေပြီ။ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သူ၌ကျွန်ခံစေပြီ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့် သူ့ကို ထောက်မပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ သင်၌အဘယ်သို့ ပြုနိုင်တော့အံ့နည်းဟု၊ ဧသောအား ပြန်ပြောလျှင်၊

၃၈ ဧသောက၊ အို အဘ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ တစုံတခုမျှ မရှိပါသလော။ အို အဘ၊ အကျွန်ုပ်ကို လည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု အဘ အားပြောဆိုလျက်၊ တဖန် အသံကို လှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။

၃၉ အဘ ဣဇာက် ကလည်း ကြည့်ရှုပါ။ သင်၏

နေရာသည် မြေကြီး၏ ဆီဥနှင့်၎င်း၊ အထက်မိုဗ်း ကောင်းကင်၏ နှင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၄၀ ထားဖြင့် အသက်ကို မွေးရလိမ့်မည်။ ညီ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အစိုးရသောအခါ၊ သူတင်သော ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းမှ ချိုးပယ်လိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ဆိုလေ၏။

၄၁ အဘသည် ယာကုပ်အား ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကြောင့်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်ကို အပြီးထား၍၊ ငဲ့အဘကြောင့် ညည်းတွားရသော နေ့ရက် ကာလအချိန် နီးပြီ။ ထိုအခါ ငဲ့ညီယာကုပ်ကို ငါသတ်မည်ဟု အကြံနှင့် ပြောလေ၏။

၄၂ ထိုသို့ သားကြီးဧသော ပြောသော စကားကို အမိရေဗက္ကကြားလျှင်၊ သားငယ် ယာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ အစ်ကို ဧသောသည် သင့်ကိုသတ်သဖြင့်၊ သင့်အမှု၌ စိတ်ပြေလိမ့်မည်။

၄၃ ထိုကြောင့် ငဲ့သား၊ ငဲ့စကားကို နားထောင်ပါ။ ငဲ့မောင် လာဗန်နေရာ ခါရန်မြို့သို့ ထ၍ ပြေးသွားပါလော့။

၄၄ သင်၏အစ်ကို စိတ်ပြေသည်တိုင်အောင်၊ သူထံမှာ ခဏရှောင်၍ နေပါလော့။

၄၅ သင်၏ အစ်ကို စိတ်ပြေ၍၊ သင်သည် သူ၌ပြုသော အမှုကို မေ့လျော့သောအခါ၊ ငါမှာလိုက်၍ ထိုအရပ်မှ သင့်ကိုဆောင်ခဲ့စေမည်။ ငဲ့သား နှစ်ယောက်လုံးကို တနေ့ချင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ငါရှုံးရမည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။

၄၆ တဖန် ရေဗက္ကသည် ဣဇာက်ထံသို့ သွား၍၊ ကျွန်မသည် ဟေသ အမျိုးသမီးတို့ကြောင့်၊ ကိုယ်အသက်ကို ငြီးငွေ့လှ၏။ ဤပြည်သူ သမီးကဲ့သို့သော သူ၊ ဟေသအမျိုးသမီးနှင့် ယာကုပ် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ကျွန်မ အသက်ရှင်၍ အဘယ်အကျိုး ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆိုလေ၏။

၂၈

၁ ထိုအခါ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ခါနာန် အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက် မပြုရ။

၂ အမိ၏အဘ ဗေသွေလ အမျိုးသားနေရာ ပါဒနာရံအရပ်သို့ ထ၍သွားလော့။ သင့်ဦးရီး လာဗန်၏သမီး တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလော့။

၃ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ တိုးပွားစေသဖြင့်၊ သင်သည် အမျိုးကြီးဖြစ်မည် အကြောင်းနှင့် များပြားစေတော်မူစေသတည်း။

၄ အထက်က အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၍၊ သင်

ယခု ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသော ဤပြည်ကို၊ သင် အမွေခံရမည် အကြောင်း၊ သင့်အား၎င်း၊ သင်၏အမျိုး အနွယ်အား၎င်း အာဗြဟံ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလျက် မှာထား၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၅ ထိုသို့ ယာကုပ်နှင့် ဒေသော၏အမိ၊ ရေဗက္က၏ မောင်၊ ဂူရိလူ ဗေသွေလသား လာဗန်နေရာ ပါဒနာရံ ပြည်သို့ ယာကုပ် သွားလေ၏။

၆ ထိုသို့ဂူဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုကောင်းကြီးပေး ၍၊ ပါဒနာရံပြည်၌ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုစေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်သောအကြောင်းကို၎င်း၊ ခါနာန်အမျိုးသမီး နှင့်အိမ်ထောင်ဘက် မပြုရဟု ကောင်းကြီးပေးသော အခါမှာထားကြောင်းကို၎င်း၊ ယာကုပ်သည်မိဘစကား ကို နားထောင်၍၊ ပါဒနာရံပြည်သို့ သွားကြောင်းကို၎င်း၊

၈ ခါနာန် အမျိုးသမီးတို့ကို အဘဂူဇာက် မနှစ် သက်ကြောင်းကို၎င်း ဒေသောသိမြင်လျှင်၊

၉ ဂူရုမေလ ထံသို့သွား၍၊ အထက် မယားတို့ မှတပါး၊ အာဗြဟံသား ဂူရု မေလသမီး၊ နဗာယုတ်နှမ၊ မဟာလတ်နှင့် တဖန် အိမ်ထောင်ဘက် ပြုပြန်လေ၏။

၁၀ ယာကုပ်သည် ဗေရရော့ရှာမှ ထွက်၍၊ ခါရန် ပြည်သို့ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊

၁၁ တစ်ခုတစ်ခုသော အရပ်သို့ ရောက်၍၊ မိုဗ်းချုပ် သောကြောင့်၊ ညဉ့်ကို လွန်စေမည် အကြံရှိသည်နှင့်၊ ထိုအရပ်၌ ကျောက်ကိုယူ၍ ခေါင်းအုံးဘို့ ထားပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။

၁၂ မြင်ရသော အိပ်မက်ဟူမူကား၊ မြေကြီးပေါ်၌ လှေကားထောင်လျက် အဖျားသည် မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် မှီ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ သည်၊ ထိုလှေကားဖြင့် ဆင်းလျက်တက်လျက် ရှိကြ၏။

၁၃ ထာဝရ ဘုရားသည် လှေကားထက်၌ ရပ်တော်မူ လျက်၊ ငါသည် သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဂူဇာက်၏ဘုရား တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင်အိပ်သောမြေကို သင်နှင့်သင်၏ အမျိုး အနွယ်အား ငါပေးမည်။

၁၄ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် မြေမှုန့်ကဲ့သို့ များပြား လိမ့်မည်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာအရပ်တို့သို့ နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့် သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၅ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါစောင့်မည်။ ဤပြည်သို့ တဖန် ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဂတိ

ထားသည်အတိုင်း မပြည့်စုံမှီ၊ သင့်ကို ငါမစွန့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ယာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလျှင်၊ အကယ် စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ဤအရပ်၌ရှိတော်မူ၏။ ရှိတော်မူကြောင်းကို ငါမသိ။

၁၇ ဤအရပ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက်ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ်သည်တကား။ ဤအရပ်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုံဗိမာန်၊ ကောင်းကင်တံခါးဝ ဖြစ်သည် တကားဟု၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ဆို၏။

၁၈ နံနက်စောစော ယာကုပ်သည်ထ၍၊ ခေါင်းအုံး သော ကျောက်ကို ယူသဖြင့်၊ မှတ်တိုင်ဖြစ်စေလျက် ထူထောင်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ထိပ်ဖျားအပေါ်၌ ဆီကို လောင်းလေ၏။

၁၉ ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသလ အမည်ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုမြို့၏ အမည်ဟောင်းကား၊ ဥလံလုဇ ဟူသတည်း။

၂၀ ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌ ရှိလျက်၊ ငါယခုသွားရာလမ်းမှာ၊ ငါ့ကို စောင့်မ၍စားစရာ အစား၊ ဝတ်စရာအဝတ်ကို ပေးသနားတော်မူလျှင်၎င်း၊

၂၁ ငါသည်တဖန် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန် ရောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ လျှင်၎င်း၊ မှတ်တိုင်ပြု၍ ငါထူထောင်သော ဤကျောက် သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်ဖြစ်ရမည်။

၂၂ ပေးသနားတော်မူသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်ပါမည်ဟူ၍ သစ္စာပြုလေ၏။

၂၉

၁ တဖန် ယာကုပ်သည် ခရီးသွား၍၊ အရှေ့ပြည် သားတို့နေရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊

၂ မြော်ကြည့်၍ တောစဉ် ရေတွင်းတခုကို မြင်၏။ ထိုတွင်းရေဖြင့် သိုးစုများကို တိုက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ တွင်းနားမှာ သိုးစုသုံးစု အိပ်လျက် ရှိ၏။ ရေတွင်းဝ ပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက် ရှိ၏။

၃ သိုးထိန်းအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌ စုဝေးသော အခါ၊ ရေတွင်း၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်၍၊ သိုးများကို ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ကို မိမိနေရာ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ တဖန် တင်ထားလေ့ရှိ၏။

၄ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါတို့ သည် ခါရန်မြို့က လာကြသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။

၅ တဖန် ယာကုပ်က၊ နာခေါ်သား လာဗန်ကို သိသလောဟု မေးလျှင်၊ သီ၏ဟု ပြန်ဆိုသော်၊

၆ သူသည် မာပါ၏လောဟု တဖန် မေးပြန်လျှင်၊ မာပါ၏။ သူ၏သမီး ရာဇေလသည် သိုးများနှင့်တကွ လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြလေ၏။

၇ ယာကုပ် ကလည်း၊ နေ့အချိန် အလွန် များစွာ ရှိသေး၏။ သိုးတို့ကို စုဝေးရာအချိန် မဟုတ်သေး။ ရေ တိုက်ပြီးလျှင်၊ သွား၍ ထိန်းကြဦးလော့ဟုဆိုလေ၏။

၈ သူတို့ကလည်း၊ သိုးထိန်းအပေါင်းတို့ စုဝေး၍၊ ရေတွင်း၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်ပြီးမှသာ၊ သိုးတို့ကို ရေတိုက်ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မတိုက်ရဟု ပြန် ဆိုကြ၏။

၉ ထိုသို့ တဦးနှင့် တဦး နှုတ်ဆက်ကြစဉ်တွင် ရာဇေလသည်၊ မိမိအဘ၏ သိုးတို့ကို ထိန်းရသည် ဖြစ်၍၊ သိုးတို့ကို ဆောင်လျက်လာ၏။

၁၀ ယာကုပ်သည် မိမိဦးရီး လာဗန်၏သမီး ရာဇေလ နှင့် ဦးရီးလာဗန်၏ သိုးတို့ကို မြင်သောအခါ၊ အနီးသို့ ချဉ်း၍၊ ရေတွင်း၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန် ပြီးလျှင်၊ ဦးရီးလာဗန်၏ သိုးတို့ကို ရေတိုက်လေ၏။

၁၁ ထိုနောက်၊ ယာကုပ်သည် ရာဇေလကို နမ်း၍၊ ကျယ်သော အသံနှင့် ဝိုင်းလေ၏။

၁၂ မိမိသည် ရာဇေလ အဘ၏တူ၊ ရေပက္က၏သား ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊ ရာဇေလသည် ပြေး၍ မိမိအဘအား ပြန်ကြားလေ၏။

၁၃ လာဗန်သည် မိမိတူ ယာကုပ်၏ သိတင်းစကား ကို ကြားသောအခါ၊ ကြိုဆိုခြင်းငှါ အလျင်အမြန် သွား၍၊ ပိုက်ဘတ် နမ်းရှုတ်လျက်၊ မိမိအိမ်သို့ ဆောင် သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိ အမှုအရာ ရှိသမျှကို ကြားပြောလျှင်၊

၁၄ လာဗန်က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ဝဲ့အရိုး အသားပင် ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။

၁၅ ယာကုပ်သည် တလခန့်မျှ နေပြီးမှ၊ လာဗန်က၊ သင်သည် ဝဲ့တူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျိုးမဲ့ ကျွန်ခံရ ပါမည်လော။ ခံလိုသောအခါကို ဝဲ့အား ပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ လာဗန်၌ သမီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ အကြီး ကား၊ လေအာ အမည်ရှိ၏။ အငယ်ကား၊ ရာဇေလ အမည်ရှိ၏။

၁၇ လေအာကား၊ မျက်စိ နှည့်၏။ ရာဇေလကား၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှ၏။

၁၈ ယာကုပ်သည် ရာဇေလကို ချစ်သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးပင်း သမီးအငယ် ရာဇေလကို ရခြင်းငှါ၊ ခုနစ်နှစ် အစေခံပါမည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၉ လာဗန်က၊ အခြားသောသူအား ပေးစားသည် ထက်၊ သင့်အား ပေးစားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ဝါနှင့်အတူ နေလော့ဟုဆို၏။

၂၀ ယာကုပ်သည်လည်း၊ ရာဇေလကို ရခြင်းငှါ ခုနစ် နှစ် အစေခံလေ၏။ ရာဇေလကို ချစ်သောကြောင့်၊ ခုနစ် နှစ်ကို နည်းသောနေ့ရက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သတည်း။

၂၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ချိန်းချက်သောအချိန် စေ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့် ဆက်ဆံတို့ရာ ပေးစားပါဟု လာဗန်အား ဆိုလျှင်၊

၂၂ လာဗန်သည် ထိုအရပ်၌ နေသောသူ အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ပွဲလုပ်လေ၏။

၂၃ ညဦး အချိန်ရောက်မှ၊ ဇိလပ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို သမီး လေအာ၌ လက်ဖွဲ့လျက်၊ ထိုသမီးကို ဆောင်သွင်း၍၊ ယာကုပ်သည် သူနှင့် ဆက်ဆံလေ၏။

၂၄ နံနက်အချိန် ရောက်မှ ယာကုပ်သည် ကြည့်ရှု သောအခါ၊ လေအာ ဖြစ်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ လာဗန်ထံသို့သွား၍ ကျွန်ုပ်၌ပြုသော အမှုကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ရာဇေလ ကို ရခြင်းငှါ အစေခံရပြီ မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စားသနည်းဟု ဆိုသော်၊

၂၆ လာဗန်က၊ ဝါတို့ပြည်၌ သမီးအကြီးကို မပေး စားမှီ၊ အငယ်ကို မပေးစားရ။

၂၇ ခုနစ်ရက်စေ့အောင် ငဲ့ဦးလော့။ နောက်တဖန် ခုနစ်နှစ် အစေခံရသည်အတွက်၊ ရာဇေလကိုလည်း သင့်အား ပေးစားဦးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂၈ ယာကုပ် ဝန်ခံ၍ ခုနစ်ရက်စေ့ပြီးမှ၊ လာဗန် သည် ဗိလဟာ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို လက်ဖွဲ့လျက်၊ သမီး ရာဇေလကို ပေးစားလေ၏။

၃၀ ယာကုပ်သည် ရာဇေလနှင့် ဆက်ဆံ၍၊ လေအာ ကို ချစ်သည်ထက် သာ၍ချစ်၏။ လာဗန်ထံမှ တဖန်ခုနစ်နှစ် အစေခံလေ၏။

၃၁ လေအာသည် အမုန်းခံရသည်ကို ထာဝရဗျာရား သိမြင်၍၊ သားဘွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ရာဇေလမူကား မြဲ၏။

၃၂ လေအာသည် ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်၊ သားကို ဘွားမြင်၍ ရုဗင် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဗျာရားသည် ဝါ၏ ဆင်းရဲခံခြင်းကို အမှန် ကြည့်မြင်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုငါ့လင်သည် ဝါကို ချစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၃၃ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကို ဘွားမြင်သော်၊ ဝါသည် အမုန်းခံကြောင်းကို ထာဝရဗျာရား ကြား

သောကြောင့်၊ ဤသားကိုလည်း ပေးသနားတော် မူပြီဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ရှိမောင် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၄ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကို ဘွားမြင်သော်၊ ငါ့လင်အား သား သုံးယောက်ကို ငါဘွားမြင်သော ကြောင့်၊ ယခုတခါ သူသည် ငါနှင့် ပေါင်းတော်လိမ့်မည် ဟု ဆို၍၊ ထိုသားကို လေဝိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၅ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကို ဘွားမြင်သော်၊ ထာဝရဘုရားကို ယခု ငါချီးမွမ်းမည်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသားကို ယုဒ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုနောက်၊ သားပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ၏။

၃၀

၁ ရာဇလေသည် ယာကုပ်အား သားမဘွား ကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ အစ်မကို ငြူစုသော စိတ်ရှိ၍၊ ငါ့အားသားကိုပေးပါ။ သို့မဟုတ် ငါသေ တော့အံ့ဟု ယာကုပ်ကို ဆိုလေ၏။

၂ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါသည် သင့်အား သားဘွား သောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူသော ဘုရားသခင် ကိုယ် စားတော် ဖြစ်သလောဟု၊ ရာဇလေကို အမျက်ထွက်၍ ပြန်ဆို၏။

၃ ရာဇလေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ ကျွန်မဗိလဟာ ရှိပါ၏။ သူ့ထံသို့ဝင်ပါ။ သူသည် အကျွန်ုပ် ခူးပေါ်မှာ သားဘွား၍၊ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည် ဆောက်ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊

၄ ကျွန်မ ဗိလဟာကို ယာကုပ်၏ မယားဖြစ်စေခြင်း ငှါ အပ်၍၊ သူ့ထံသို့ ယာကုပ် ဝင်လေ၏။

၅ ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍၊ ယာကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊

၆ ရာဇလေက၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌ တရား စီရင်တော်မူပြီ။ ငါ့စကားကိုကြား၍ သားကိုပေးသနား တော်မူပြီဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသားကို ဒန် အမည် ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၇ တဖန် ရာဇလေ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသည် ပဋိ သန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သော သားကို ဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊

၈ ရာဇလေက၊ ငါသည် ငါ့အစ်မနှင့် ကျပ်ကျပ် လုံးထွေး၍ နိုင်ခဲ့ပြီဟုဆို၍၊ ထိုသားကို နဿလိ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၉ လေအာသည် သားပြတ်၍ မဘွားဘဲ နေ ကြောင်းကို မိမိ သိမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်မ ဇိလပကို ယူ၍၊ ယာကုပ် မယား ဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်လေ၏။

၁၀ လေအာ၏ ကျွန်မ ဇိလပသည်လည်း ယာကုပ် အား သားကို ဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊

၁၁ လေအာက၊ ကောင်းကျိုးလာသည်ဟု ဆို၍၊ ထိုသားကို ဂဒိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၂ တဖန် လေအာ၏ကျွန်မ ဇိလပသည် ယာကုပ် အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သော သားကို ဘွားမြင်သည် ရှိသော်၊

၁၃ လေအာက၊ ငါ၌ မင်္ဂလာရှိ၏။ လူသမီးတို့သည် ငါ့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူ ဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို သဖြင့်၊ ထိုသားကို အာရှာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၄ ထိုနောက် ဂျုံစပါးကို စုသိမ်းသော အချိန်ကာလ၌၊ ရှောင်သည်လယ်ပြင်သို့ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ အနုဆေးသီး ကို တွေ့၍၊ မိမိအမိ လေအာထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရာဇလေကလည်း၊ သင်၏သားရခဲ့သော အနုဆေးသီး အချို့ကို ပေးပါလော့ဟု၊ လေအာကို တောင်းလျှင်၊

၁၅ လေအာက၊ သင်သည် ငါ့လင်ကိုယူ၍ အတွက် မရှိ ထင်သလော၊ ငါ့သား၏ အနုဆေးသီး ကိုလည်း ယူချင်သေး သည်တကားဟု ဆိုလေသော်၊ ရာဇလေ က၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်သား၏ အနုဆေးသီးအတွက်၊ လင်သည် ယနေ့ည၌တွင် သင်နှင့် အိပ်ရမည်ဟုဆို၏။

၁၆ ညဦးအချိန်၌၊ လယ်ပြင်မှ ယာကုပ်လာသော အခါ၊ လေအာသည် ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ သွား၍၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ ဝင်ရမည်။ အကျွန်ုပ်၏သား ရခဲ့သောအနုဆေးသီးနှင့် သင့်ကို အကျွန်ုပ် ငှါးသည် မှန်ပါ၏ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထိုနေ့ည၌တွင် သူနှင့် အိပ်ရ လေ၏။

၁၇ လေအာ စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ် အား ပဉ္စမသားကို ဘွားမြင်လေသော်၊

၁၈ ငါ့ ကျွန်မကို ငါ့လင်အား ပေးသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား အခကို ပေးတော်မူပြီဟု ဆို၍၊ ထိုသားကို ဣသခါ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၉ တဖန် လေအာသည် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား ဆဌမသားကို ဘွားမြင်လေသော်၊

၂၀ ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းသော လက်ဖွဲ့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။ ငါ့လင်အား သားခြောက် ယောက်ကို ဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခုငါနှင့်အမြဲ နေလိမ့် မည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို ဇာဗုလုန် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၁ ထိုနောက်မှ သမီးကိုဘွား၍ ဒိန အမည်ဖြင့်မှည့် လေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ရာဇလက်ကို အောက် မေ့တော်မူ၏။ သူ၏စကားကို နားထောင်၍၊ သားဘွား သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊

၂၃ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကို ဘွားမြင်လျှင်၊ ဝါခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ပယ်တော်မူပြီ ဟူ၍၎င်း၊

၂၄ ထာဝရ ဘုရားသည် အခြားသော သားကို ထပ်၍ ပေးတော်မူပါစေသော ဟူ၍၎င်း ဆိုလျက်၊ ထိုသားကို ယောသပ် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၅ ရာဇလက်သည် ယောသပ်ကို ဘွားမြင်ပြီးသော နောက်၊ ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေရင်းပြည် သို့ သွားမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါလော့။

၂၆ ကျွန်ုပ်သည် အစောင့်ရသော မယားနှင့် သားတို့ ကို ဆောင်ယူ၍၊ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့။ ကျွန်ုပ်အစောင့်သည် အကြောင်းကို အဘ သိပါသည်ဟု လာဗန် အားဆိုလျှင်၊

၂၇ လာဗန်က၊ သင်၏စိတ်နှင့် တွေ့ပါစေ။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၏ အကြောင်းကြောင့် ငါ့အား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ကို ငါ ရိပ်မိပြီ။

၂၈ ငါပေးရမည် အခကို ပြောပါ။ ငါပေးမည်ဟု ဆို လေသော်၊

၂၉ ကျွန်ုပ်သည် အဘ၌ အဘယ်သို့ အစောင့်သည် ကို၎င်း၊ အဘ၏ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကျွန်ုပ်၌ အဘယ် သို့ ရှိနေသည်ကို၎င်း အဘ သိပါ၏။

၃၀ အထက်က အဘ၏ ဥစ္စာ နည်းလှ၏။ ယခု တိုးပွား၍ များပြားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သွားလာလုပ် ကိုင်သောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘအား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို အဘယ်သောအခါ ကျွန်ုပ် ပြုစုရ ပါအံ့နည်းဟု ဆိုလေ၏။

၃၁ လာဗန်ကလည်း၊ အဘယ်အခကို ပေးရမည် နည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ဘာကိုမျှမပေးပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၌ ကျေးဇူးတခု ပြုလိုလျှင်၊ အဘ၏ သိုးစု၊ ဆိတ်စုကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်ထိန်းပါဦးမည်။

၃၂ ယနေ့ သိုးစု၊ ဆိတ်စု တရောက်လုံးကိုကျွန်ုပ်သွား ၍၊ ပြောက်ကျားသော ဆိတ်များ၊ ညိုသောသိုးများ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးနှုတ်ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ ပြောက် ကျားသောဆိတ်၊ ညိုသောသိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ အခ ဖြစ်စေလော့။

၃၃ သို့ဖြစ်၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျွန်ုပ်၏ အခသည်၊ အဘရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကျွန်ုပ်၏မြောင့်မတ်

ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မည်။ မပြောက် မကျားသော ဆိတ်၊ မညိုသောသိုး ရှိသမျှတို့ကို၊ ကျွန်ုပ် ခိုးသောအကောင်ဟူ၍ မှတ်စေလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၃၄ လာဗန်ကလည်း၊ သင်ပြောတိုင်း ဖြစ်စေလော့ဟု ဝန်ခံ၍၊ ထိုနေ့၌ပင်၊ ပြောက်ကျားသော ဆိတ်ထီး၊ ပြောက်ကျားသော ဆိတ်မ၊

၃၅ အဖြူပါသောဆိတ် ရှိသမျှတို့နှင့်၊ အဆင်းညို သောသိုး ရှိသမျှတို့ကိုရွေး၍၊ မိမိသားတို့ လက်သို့ အပ်ပေးလေ၏။

၃၆ ကိုယ်နေရာအရပ်နှင့်၊ ယာကုပ် နေရာအရပ်ကို သုံးရက်ခရီး ကွာစေခြင်းငှါ စီရင်သေး၏။ ယာကုပ်သည် ကြွင်းသော လာဗန်၏ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလျက် နေရလေ၏။

၃၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ စိမ်းသော လိဗနာပင်၊ လုဇပင်၊ အာရမုန်ပင်တို့၏ အခက်တံဖျားများကို ယူ၍၊ အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အတန့်တန့်ပေါ်အောင် အခွံကို လှီးခွါ ပြီးလျှင်၊

၃၈ ရေသောက်လာသော သိုး၊ ဆိတ် အထီး အမ ရှက်တင်စေမည် အကြံရှိ၍၊ ရေသောက်လာသော အခါ၊ အခွံခွါပြီးသော တံဖျားတို့ကို ရေသောက်ကျင်း၊ သောက်ခွက်တို့၌ သိုးဆိတ်တို့ ရှေ့မှာ စိုက်ထား လေ၏။

၃၉ သိုးဆိတ်တို့သည် တံဖျားများရှေ့မှာ ရှက်တင်၍ အပြောက်အကျားစသည်တို့ကို ဘွားကြ၏။

၄၀ ယာကုပ်သည် သိုး၊ ဆိတ် သငယ်တို့ကိုလည်း ခွဲထား၍၊ လာဗန်၏သိုးစု ဆိတ်စုတွင် အဆင်းပြောက် ကျားသော အကောင်၊ အဆင်းညိုသော အကောင် ရှိသမျှတို့ရှေ့မှာ သိုးဆိတ်များကို မျက်နှာပြု စေ၏။ မိမိ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လာဗန်၏ တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း မရောမနှောစေဘဲ၊ တစုစီခွဲထားလေ၏။

၄၁ အားကြီးသော အကောင်တို့သည် ရှက်တင် သော အခါ တံဖျားတို့တွင် ရှက်တင်စေခြင်းငှါ၊ ယာကုပ် သည် တံဖျားများကို ရေကျင်း၌၊ သူတို့ မျက်မှောက်တွင် ထားတတ်၏။

၄၂ အားနည်းသော အကောင်တို့ရှေ့မှာ တံဖျားတို့ကို မပြမထား။ ထိုကြောင့် အားနည်းသော အကောင်တို့ သည် လာဗန်၏ ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ အားကြီးသော အကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ်၏ ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။

၄၃ ထိုသို့ ယာကုပ်၌ စည်းစိမ် တိုးပွား၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းအများ ရှိကြ၏။

၃၁

၁ ထိုအခါ လာဗန်သားတို့က၊ ငါတို့ ဘခင်၏ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ယာကုပ်သည် ယူသွားလေပြီတကား၊ ငါတို့ အဘ၏ဥစ္စာ အားဖြင့်၊ သူ၌ ဤမည်သော စည်းစိမ် ရှိသမျှသည် ဖြစ်လေပြီဟု ဆိုကြသည်ကို ယာကုပ် ကြား၍၊

၂ လာဗန်၏မျက်နှာကို ကြည့်သောအခါ၊ ရှေ့ကကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို သိမြင်၏။

၃ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဘိုးဘနော်သော ပြည်၊ သင်၏အမျိုးသား ချင်းထံသို့ ပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင့်ဘက်၌ ရှိနေမည်ဟု ယာကုပ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ယာကုပ်သည် လူကို စေလွှတ်၍၊ ရာဇေလနှင့် လေအာကို သိုးစုရှာတောသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၅ သင်တို့အဘ၏ မျက်နှာသည် ငါ့ဥစ္စာ ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို ငါသိမြင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အဘ၏ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၆ သင်တို့ အဘ၏အမှုကို၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ငါစောင့်သည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၇ သင်တို့ အဘသည်လည်း ငါ့ကို လှည့်စား၍၊ ငါရထိုက်သော အခက် ဆယ်ကြိမ် လဲခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၈ သူက၊ ပြောကံသော အကောင်တို့သည် သင်၏ အခဲ ဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ် ရှိသမျှတို့သည်၊ ပြောကံသော အကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။ ကျားသော အကောင်တို့သည်၊ သင်၏အခဲ ဖြစ်စေ ဟု ဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည် ကျားသော အကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။

၉ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ အဘ၏ တိရစ္ဆာန်တို့ကို နှုတ်၍ ငါ့အား ပေးတော်မူပြီ။

၁၀ ထိုတိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ ရှက်တင်ကြသောအခါ၊ ငါမြော်ကြည့်၍၊ တိရစ္ဆာန်မတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော တိရစ္ဆာန်အထီးတို့သည် အပြောက်အကျား မှစ၍၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက်၌ ငါမြင်ရ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ယာကုပ်ဟု အိပ်မက်၌ ငါ့ကိုခေါ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ ဟု ငါထူး၏။

၁၂ သူကလည်း မြော်၍ကြည့်လော့။ တိရစ္ဆာန်မ နှင့် ပေါင်းဘော်သော တိရစ္ဆာန် အထီး ရှိသမျှတို့သည်၊

အပြောက်အကျားမှစ၍၊ အထွေထွေသော အဆင်း ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ လာဗန်ပြုသမျှ တို့ကို ငါမြင်၏။

၁၃ ငါကား၊ သင်သည် မှတ်တိုင်ကို ဆီလောင်း၍၊ ငါ့ဥစ္စာပြုရာ ဗေသလအရပ်၏ ဘုရားဖြစ်၏။ ယခုထ၍ ဤအရပ်မှ ထွက်သဖြင့်၊ အမျိုးသားချင်းတို့ နေသောပြည်သို့ ပြန်သွားလော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏ဟု ယာကုပ်သည် ကြားပြောပြီးလျှင်၊

၁၄ ရာဇေလနှင့် လေအာတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အဘ၏အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့ အမွေခံရသေးသနည်း။

၁၅ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တကျွန်တနိုင်ငံသားကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည် မဟုတ်လော့။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောင်းစား ခဲ့ပြီတကား။

၁၆ ကျွန်ုပ်တို့ အဘမှ ဘုရားသခင် ရုပ်သိမ်းတော်မူသောစည်းစိမ်ရှိသမျှသည် ငါတို့ဥစ္စာ၊ ငါတို့ သားသမီး များဥစ္စာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ယခုပင် ပြုပါလော့ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်ထ၍၊ မိမိသားမယားတို့ကို ကုလားအုပ်ပေါ်မှာ စီးစေ၏။

၁၈ မိမိတိရစ္ဆာန်တည်း ဟူသော၊ ပါဒနာရံအရပ်၌ ရသော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့နှင့် ရတတ်သမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ အဘဏ္ဍဇာတ် နေရာ ခါနာန်ပြည်သို့ ခရီးသွားလေ၏။

၁၉ လာဗန်သည် သိုးမွေးကို ညှပ်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသို့ သွားခိုက်တွင်၊ ရာဇေလသည်၊ သူ၏ တေရပ်ရုပ်တုတို့ကို ခိုးယူလေ၏။

၂၀ ယာကုပ်သည် မိမိပြေးမည်အကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲနေ၍ ရှုရိလူဖြစ်သော လာဗန်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် နိုင်လေ၏။

၂၁ ထိုသို့ မိမိဥစ္စာ ရှိသမျှပါလျက် ပြေးသွား၍၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အမြန် ကူးပြီးလျှင် ဂိလဒ်တောင်ကို ရှေ့ပြုလျက် ခရီးသွားလေ၏။

၂၂ ယာကုပ် ပြေးကြောင်းကို၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ လာဗန် ကြားသိလျှင်၊

၂၃ ညီအစ်ကိုတို့ကို ခေါ်၍၊ ခုနစ် ရက်ခရီးလိုက်သဖြင့်၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာ မှီလေ၏။

၂၄ ဘုရားသခင်သည် ရှုရိလူ လာဗန်ဆီသို့ ညှဉ်းအချိန်တွင် အိပ်မက်၌ ကြွတော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနှင့်၊ သတိပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိမိတဲကို ဂိလဒ်တောင် ပေါ်မှာ ဆောက်နှင့်ပြီ။ လာဗန်သည် လိုက်၍မိသော အခါ၊ မိမိ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်တကွ၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာ တဲကို ဆောက်လေ၏။

၂၆ လာဗန်ကလည်း သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ စစ်တိုက်ရာ၌ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သိမ်းသွား သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို လှည့်စား၍၊ ငါ့သမီးတို့ကို သိမ်းသွား လေပြီတကား။

၂၇ ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ အဘယ်ကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြု၍ သိခြင်းဆိုလျက်၊ ပတ်သာနှင့် ဆောင်းတီးလျက်၊ သင့်ကို လွှတ်လိုက်စေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို မကြားမပြောဘဲ နေသနည်း။

၂၈ ငါ့ သားသမီးတို့ကို ငါနှိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘယ် ကြောင့် အခွင့်မပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက်စွာ ပြုလေပြီတကား။

၂၉ ယခု သင့်ကို ညှဉ်းဆဲနိုင်၏။ သို့သော်လည်း မနေ့ညမှာ သင်၏အဘ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် သည် ကြွလာ၍၊ ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနှင့်။ သတိပြုလော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ယခုမှာ၊ သင်သည် မိဘအိမ်ကို အလွန်အောက် မေ့သောကြောင့်၊ သွားရသည်ဟုတ်စေတော့။ ငါ၏ ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးယူခဲ့ရ သနည်းဟု ယာကုပ်ကို ဆို၏။

၃၁ ယာကုပ် ကလည်း သင်သည် ကိုယ့်သားသမီး တို့ကို အနိုင် သိမ်းယူကောင်း သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။

၃၂ သင်၏ဘုရားတို့မူကား၊ အကြင်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကို သေစေလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုများရှေ့ တွင်၊ သင်၏ ဥစ္စာကို ပြည့်နှံ၍ ယူပါလော့ဟု၊ လာဗန် အားပြန်ပြော၏။ ရာဇလ ခိုးကြောင်းကို ယာကုပ်မသိ။

၃၃ လာဗန်သည် ယာကုပ်တဲ၊ လေအာတဲ၊ ကျွန်မ နှစ်ယောက်တို့၏ တဲသို့၊ ဝင်၍ရှာသော်လည်း မတွေ့လျှင်၊ လေအာတဲထဲမှ ထွက်၍၊ ရာဇလတဲထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၃၄ ရာဇလသည်၊ ထိုရုပ်တုတို့ကိုယူ၍ ကုလားအုပ် ကုန်းနီးတန်ဆာထဲသို့ သွင်းထားပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာ ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်နေ၏။ လာဗန်သည် တဲတဲလုံးကို ရှာဖွေ၍မတွေ့လျှင်၊

၃၅ ယာဇလက၊ ဘခင်ရှေ့မှာ ကျွန်မ မထနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ မိန်းမတို့၌ ဖြစ်မြဲရှိသည်

အတိုင်း ကျွန်မ၌ ဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအား ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ လာဗန်သည်ရှာဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကို မတွေ့ရ။

၃၆ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် စိတ်ဆိုး၍ လာဗန်ကို ဆုံးမသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှား၍၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ပြင်းထန်စွာ လိုက်ရသနည်း။

၃၇ ကျွန်ုပ်ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ ဥစ္စာ ပရိကံတစုံတခုကို တွေ့မိလျှင်၊ သင်၏ ညီအစ်ကို၊ ကျွန်ုပ် ညီအစ်ကိုတို့ ရှေ့တွင်၊ ဤအရပ်၌ ထားပါ။ သူတို့သည်၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်စပ်ကြားမှာ စီရင်ပါစေ။

၃၈ ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထံ၌ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး နေရာတွင်၊ သင်၏သိုးမ၊ ဆိတ်မတို့သည် ဝမ်းပိုးမပျက်။ ဆိတ်ထီး၊ သိုးထီးတို့ကို ကျွန်ုပ်မစား။

၃၉ သားရဲကိုက်သတ်သော အကောင်ကို သင့်ထံသို့ ကျွန်ုပ် မဆောင်ခဲ့၊ ကိုယ်အရှုံးခံရ၏။ နေ့မှာ ခိုးသည် ဖြစ်စေ၊ ညမှာခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တွင် အစားတောင်းလေ့ရှိ၏။

၄၀ နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကို၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ လည်းနှင်းခဲ ကို၎င်းခံရပြီ။ အအိပ်ပျက်ခြင်းကိုလည်း ခံရပြီ။

၄၁ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး သင်၏အိမ်၌ နေ၍၊ သင်၏ သမီးနှစ်ယောက် အတွက် ကြောင့် ဆယ်လေးနှစ်၊ သိုးဆိတ်တို့ အတွက်ကြောင့် ခြောက်နှစ် အစေခံရပြီ။ သို့ရာတွင် သင်သည်၊ ကျွန်ုပ် အခကို ဆယ်ကြိမ် လဲပြီတကား။

၄၂ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်အဘ၏ ဘုရားသခင်၊ အာ ဖြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ ကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်ဘက်၌မရှိလျှင်၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဇကန်အမှန် လက်ချည်းလွှတ်လိုက်လိမ့်မည်တကား။ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခံရခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်းကို ဘုရားသခင် မြင်၍၊ မနေ့ညမှာ သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။

၄၃ လာဗန်ကလည်း ဤသမီးတို့သည် ငါ့သမီး ဖြစ် ကြ၏။ ဤသူငယ်တို့သည်၊ ငါ့သား ဖြစ်ကြ၏။ ဤ တိရစ္ဆာန်တို့လည်း၊ ငါ့တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကြ၏။ မြင်သမျှ သော ဥစ္စာသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါ့ သမီးတို့၌၎င်း၊ သူတို့ဘွားမြင်သော ငါ့သူငယ်တို့၌၎င်း၊ အဘယ်သို့ ဝါပြုနိုင်သနည်း။

၄၄ သို့ဖြစ်၍၊ ယခု သင်နှင့် ငါစပ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်စေ၍၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည် ပဋိညာဉ်ပြုကြစို့ဟု ယာကုပ်အား ပြန်ပြော၏။

၄၅ ယာကုပ်သည်လည်း ကျောက်ကိုယူ၍၊ မှတ်တိုင်တို့ စိုက်ထူပြီးလျှင်၊

၄၆ ကျောက်များကို စုထားကြပါဟု ညီအစ်ကိုတို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ၍၊ ကျောက်ပုံကို တည်လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပုံအပေါ်၌ စားသောက်ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၄၇ ထိုကျောက်ပုံကို လာဗန်သည် ယေဂါသဟာဒုသ ဟူ၍၎င်း၊ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ဟူ၍၎င်း သမုတ်လေ၏။

၄၈ လာဗန်ကလည်း၊ ယနေ့ ဤကျောက်ပုံသည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ ထိုကြောင့် ဂိလဒ်ဟူ၍ သမုတ်ကြ၏။

၄၉ မိဖေပါဟူ၍ သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ လာဗန်က၊ ငါတို့သည် တယောက်နှင့် တယောက် ခွဲသွားကြသောနောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ စောင့်တော်မူ စေသတည်း။

၅၀ သင်သည် ငါ့သမီးတို့ကို ညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်စေ။ ငါ့သမီးတို့ မှတပါးအခြားသော မိန်းမနှင့် စုံတက်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့၌ လူသက်သေ မရှိ ဘုရားသခင်သည် ငါနှင့် သင်၏ စပ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်တော်မူစေသတည်းဟူ၍၎င်း၊

၅၁ တဖန်လည်း၊ ငါနှင့် သင်၏စပ်ကြား၌ သင်သည် တည်လုပ်ခဲ့ပြီးသော ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်ကို ကြည့်ပါလော့။

၅၂ ငါသည်သင့်ကို ခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရ။ သင်သည် ငါ့ကို ခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရ ဟု ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်သည် သက်သေဖြစ်စေသတည်း။

၅၃ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊ နာခေါ်၏ ဘုရားသခင်၊ သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့စပ်ကြား၌ စီရင်တော်မူစေသတည်းဟူ၍၎င်း ယာကုပ်အား ဆို၏။ ယာကုပ်သည်လည်း၊ မိမိအဘ ကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။

၅၄ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် တောင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကိုများကို အစာ စားစေခြင်းငှါ ခေါ်ဘိတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် စားသောက်၍၊ တောင်ပေါ်မှာ ညဉ့်ကို လွန်စေကြ၏။

၅၅ နံနက် စောစော လာဗန် ထ၍ မိမိသားသမီးများကို နမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးပြီးမှ၊ မိမိနေရာပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၃၂

၁ ယာကုပ်သည် ခရီးသွားပြန်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင် တမန်တို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ လာကြသည်ကို၊

၂ ယာကုပ်မြင်လျှင် ဘုရားသခင်၏ တပ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၍၊ ထိုအရပ်ကို မဟာနိမ် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အစ်ကို ဒေသာနေရာ ဒေဒုံပြည် တည်းဟူသော စီရင်ပြည်သို့၊ တမန်တို့ကို မိမိရှေ့မှာ စေလွှတ်၍ မှာလိုက်သည်ကား၊

၄ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ယာကုပ်က၊ ကျွန်တော်သည် လာဗန်ထံမှာ တည်းခို၍၊ ယခုတိုင်အောင်နေပါပြီ။

၅ ကျွန်တော်၌ နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမများရှိကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် သခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လျှောက်ကြားလိုက်ပါသည်ဟု၊ ငါ့သခင်ဒေသာကို လျှောက်ကြဟု မှာလိုက်လေ၏။

၆ တမန်တို့လည်း ယာကုပ်ထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်၏အစ်ကို ဒေသာ ထံသို့ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့ခြင်းငှါ၊ လူလေးရာနှင့် ချီလာပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အလွန်ကြောက်၍ စိတ်ပူပန်လျှင်၊ မိမိတွင် ပါသော လူစု၊ သိုးဆိတ်စု၊ နွားစု၊ ကုလားအုပ်များတို့ကို နှစ်စုခွဲ၍ ထားလေ၏။

၈ အကြောင်းမူကား၊ တစုကို ဒေသာ တွေ့၍ လုပ်ကြံလျှင်၊ ကြွင်းသောတစု လွတ်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၉ တဖန် ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘ ဣဇာက်၏ ဘုရားသခင်၊ ထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်က၊ သင်၏ပြည်၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ပြန်လော့။ ငါသည် သင်၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူပါပြီ။

၁၀ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ပြတော်မူသော ကရုဏာ သစ္စာတော် အငယ်ဆုံးကိုမျှ အကျွန်ုပ် မခံထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က ဤယော်ဒန်မြစ်ကို လက်စွဲတောင်ဝေးနှင့်သာ ကူးပါ၏။ ယခုမူကား၊ အပေါင်းအသင်း နှစ်စုဖြစ်ပါ၏။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အစ်ကို ဒေသာ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည်လာ၍ အကျွန်ုပ်ကို၎င်း၊ သား မယားတို့ကို၎င်း၊ သတ်မည်ဟု အလွန် စိုးရိမ်ပါ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် သင်၌ အမှန်ကျေးဇူးပြု၍

မရေ တွက်နိုင်အောင် များပြားသော သုမုဒ္ဒရာသဲလုံး နှင့်အမျှ၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ငါဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပါပြီဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၃ ထိုအရပ်၌ တညဉ့်ပတ်လုံးနေပြီးမှ၊ မိမိလက်ရှိ ဥစ္စာစု ထဲက အစ်ကို ဒေသောအား လက်ဆောင် ဆက်စရာဘို့၊

၁၄ ဆိတ်မနှစ်ရာ၊ ဆိတ်ထီး နှစ်ဆယ်၊ သိုးမနှစ်ရာ၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်၊

၁၅ နို့စို့သားငယ် နှင့်တကွ၊ နို့ညှစ်ကုလားအုပ်မ သုံးဆယ်၊ နွားမလေးဆယ်၊ နွားထီး တဆယ်၊ မြည်းမ နှစ်ဆယ်နှင့် မြည်းကလေး တဆယ်တို့ကို ယူ၍၊

၁၆ အသီးအသီး တစုတခြားစီခွဲသန့်လျက်၊ ကျွန်တို့ လက်သို့ အပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါတို့ရှေ့မှာ ကူးသွား၍၊ တစုနှင့် တစုကို ခရီးကွာစေလော့ဟု ကျွန်တို့အား မှာထားလေ၏။

၁၇ ရှေ့ဦးစွာ သွားသော သူကိုလည်း ငါ့ညီကို ဒေသောသည် သင့်ကို တွေ့၍၊ သင်ကား၊ အဘယ်သူ၏ လူဖြစ်သနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ သင့်ရှေ့မှာ ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကား အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင်၊

၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန် ယာကုပ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင် ဒေသောအား ဆက်သလိုက်သော လက်ဆောင်ဖြစ် ပါ၏။ သူသည်လည်း နောက်မှာရှိပါ၏ဟု လျှောက်ရ မည်ဟု မှာထားလေ၏။

၁၉ ထိုနည်းတူ၊ ဒုတိယသူ၊ တတိယသူမှစ၍၊ အစုစု တို့နှင့် လိုက်သောသူ အပေါင်းကိုလည်း၊ သင်တို့သည် ဒေသောနှင့် တွေ့လျှင် ဤသို့ လျှောက်ရမည်ဟူ၍၎င်း၊

၂၀ ကိုယ်တော်ကျွန် ယာကုပ်သည်လည်း နောက်မှာ ရှိပါ၏ဟု ကြားလျှောက်ရမည် ဟူ၍၎င်း မှာထားလေ ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခုငါ့ရှေ့တွင် ထွက်သွားသော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ သူ၏စိတ်ကို ငါဖြေမည်။ နောက်မှ မျက်နှာခြင်းဆိုင် တွေ့သောအခါ၊ ငါ့ကို လက်ခံကောင်း လက်ခံလိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသတည်း။

၂၁ ထိုသို့ ယာကုပ် ရှေ့မှာလက်ဆောင်သည် အရင် ကူးသွား၍၊ သူကိုယ်တိုင် ထိုညဉ့်၌ လူအစုအဝေးနှင့် အတူ အိပ်၍ နေ၏။

၂၂ ညဉ့် မကုန်မှီထွေ၍ မယားနှစ်ယောက်၊ ကျွန်မ နှစ် ယောက်၊ သား တဆယ်နှင့်တယောက်တို့ကို ဆောင် ယူ၍၊ ယဗျုတ် ချောင်းရေတိမ်ရာအရပ်ကို ကူးလေ၏။

၂၃ ထိုသို့ သူတို့ကို ယူ၍ မိမိဥစ္စာ ရှိသမျှနှင့်တကွ ချောင်းတဘက်သို့ ကူးစေပြီးမှ၊

၂၄ ယာကုပ်သည် တယောက်တည်း နေရစ်၍ လူ တဦးသည် မိုဗမ်းလင်းသည်တိုင်အောင် သူနှင့် လုံးထွေး လေ၏။

၂၅ ထိုသူသည် မိမိမိမိနှင့်ကို သိလျှင် ယာကုပ် ပေါင် ချန်ကို ထိုး၍၊ လုံးထွေးစဉ်တွင် ပေါင်ဆစ် ပြုတ်လေ၏။

၂၆ ထိုသူကလည်း၊ ငါ့ကို လွှတ်ပါ၊ မိုဗမ်းလင်းဆဲရှိပြီ ဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးမပေးလျှင်၊ မသွားရဟုဆို၏။

၂၇ ထိုသူကလည်း၊ သင်၏အမည်ကား အဘယ်သို့ နည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာကုပ် ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ဆို၏။

၂၈ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ် ဟူ၍ မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်၎င်း၊ လူနှင့်၎င်း၊ မင်းကဲ့သို့ ပြိုင်၍ နိုင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ယာကုပ်ကလည်း၊ နာမတော်ကား အဘယ်သို့ နည်း။ အကျွန်ုပ်အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ ငါ့နာမကို အဘယ်ကြောင့် မေးသနည်းဟုဆို၍၊ ထိုအရပ်၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။

၃၀ ထိုအရပ်ကို ပေညေလဟူ၍၊ ယာကုပ်သည် သမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရား သခင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဖူးမြင်ရသော်လည်း၊ အသက်ချမ်းသာပြီဟု ဆိုသတည်း။

၃၁ ပေညေလအရပ်ကို ယာကုပ် လွန်သွား သောအခါ၊ နေထွက်ချိန်ရှိ၍၊ သူသည် ထော့နဲ့ သွားလေ၏။

၃၂ ထိုသို့ ယာကုပ်၏ ပေါင်ချန်အကြောကြီးကို ထိုး တော်မူသောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပေါင်ချန်၌ရှိသော အကြောကြီးကို ယနေ့တိုင်အောင် မစား ရှောင်လေ့ရှိကြ၏။

၃၃

၁ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မြော်ကြည့်၍၊ အစ်ကို ဒေသောသည် လူလေးရာပါလျက် ချီလာသည်ကို မြင်လျှင်၊ လေအာ၊ ရာခေလ၊ ကျွန်မ နှစ်ယောက်တို့ တွင် သားများတို့ကို ဝေပေးလေ၏။

၂ ကျွန်မ နှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူတို့ သားများနှင့် ရှေ့ကနေစေ၍၊ လေအာနှင့် သူ၏သားတို့ကို အလယ် ၌၎င်း၊ ရာခေလနှင့် ယောသပ်ကို နောက်၌၎င်း ထားလေ၏။

၃ သူတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင် လွန်သွား၍ ခုနစ်ကြိမ် တိုင်အောင် ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အစ်ကို အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၄ ထိုအခါ ဒေသောသည် ကြံဆိုခြင်းငှါ ပြေးလာ၍၊

လည်ချင်းရက်လျက်၊ ပိုက်ဘက်နမ်းရှုတ်ခြင်းကို ပြု၍၊ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ဝိုကြွေးကြ၏။

၅ ထိုနောက်၊ မြော်ကြည့်၍ မိန်းမများ၊ သူငယ်များ ကိုမြင်လျှင်၊ သင်၌ပါသော ဤသူတို့သည်၊ အဘယ် သူနည်းဟု မေးသော်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အား၊ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော သူငယ် ဖြစ်ပါ၏ ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ၊

၆ ကျွန်မတို့သည်၊ မိမိတို့သားများနှင့် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ကြ၏။

၇ ထိုနောက်၊ လေအာသည် သူ၏သားများနှင့် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ ထိုနောက် ယောသပ်နှင့် ရာဇလသည် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၈ ဒေသကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သော တိရစ္ဆာန်စု အပေါင်းတို့သည်၊ အဘယ်သို့သော အရာနည်းဟု မေးလျှင်၊ သခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါ သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၉ ဒေသကလည်း၊ ဝါညီ၊ ဝါညီ လုံလောက်အောင် ရှိ၏။ သင်၏ဥစ္စာတို့ကို ယူထားဦးလော့ဟု ဆို၏။

၁၀ ယာကုပ်ကလည်း၊ ထိုသို့ မဆိုပါနှင့်၊ စိတ်တော် နှင့်တွေ့သည်မှန်လျှင်၊ ကျွန်တော် ဆက်သော လက် ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော် ကို ဖူးမြင်ရ သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကို ဖူးမြင် ရပါ၏။ စိတ်တော်သည်လည်း နူးညွတ်ပါ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်သော ကျွန်တော်၏ မင်္ဂ လာကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်၊ ကျွန်တော် ၌ များစွာသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော် ၌ လုံလောက်အောင် ရှိပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်းသော ကြောင့် ခံယူလေ၏။

၁၂ ဒေသကလည်း၊ ခရီးသွားကြစို့၊ သင့်ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်သွားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ ယာကုပ်က၊ သခင် သိသည်အတိုင်း၊ ဤသူငယ် တို့သည် နုငယ်ပါ၏။ သားငယ်ပါသော သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားမတို့သည် ကျွန်တော်၌ ပါပါ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် အနှင်လွန်လျှင်၊ ရှိသမျှတို့သည် သေကြပါလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုကြောင့် သခင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် ရှေ့မှာ ကြွနှင့်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မူကား၊ ကျွန်တော် ဆောင်ခဲ့သော တိရစ္ဆာန်များ၊ သူငယ်များ၊ တတ်နိုင် သမျှ အတိုင်း၊ သခင်နေရာစီရပြည်သို့ ရောက်အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း ပို့ဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၅ ဒေသကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၌ပါသော သူအချို့တို့ကို ညီ၌ထားခဲ့ပါရစေဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်

က၊ အဘယ်ကြောင်း ရှိပါသနည်း။ သခင်၏ စိတ်တော် နှင့် တွေ့ပါစေဟု ပြန်ဆိုသော်၊

၁၆ ဒေသသည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် စီရပြည်သို့ ခရီး သွား၍ ပြန်လေ၏။

၁၇ ယာကုပ်လည်း၊ သုကုတ်အရပ်သို့ခရီးသွား၍၊ ကိုယ် နေဘို့ အိမ်ကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်များနေဘို့ တင်းကုပ် တို့ကို၎င်း၊ ဆောက်လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို၊ သုကုတ်ဟူ၍ တွင်လေသတည်း။

၁၈ ထိုနောက်မှ၊ ရှေ့ခင်မြို့သို့ ဘေးမဲ့ရောက်လေ၏။ ပါဒနာရံပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်သော လမ်းခရီးတွင်၊ ထိုမြို့ရှိသတည်း။ ထိုမြို့ရှေ့မှာ တဲကို ဆောက်လေ၏။

၁၉ တဲဆောက်ရာ မြေအကွက်ကို ရှေ့ခင်၏အဘ၊ ဟာမော်၏သားတို့တွင်၊ ငွေတပ်သော အဘိုးပေး၍ ဝယ်ရသတည်း။

၂၀ ထိုအရပ်၌လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင်၊ လေလောက္ကသရေလဟူ၍ သမုတ်လေ၏။

၃၄

၁ ယာကုပ်၏မယား၊ လေအာဘွားမြင်သော သမီး ဒိနသည်၊ ထိုပြည်၏ အမျိုးသမီးတို့ကို အကြည့်အရှု သွားရာတွင်၊

၂ ထိုပြည်ကို အစိုးရသော ဟိဝိအမျိုး၊ ဟာမော် မင်း၏သား ရှေ့ခင်သည် ဒိနကို မြင်လျှင်၊ ယူသွား၍ အိမ်ဘော်ပြုလျက်၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချလေ၏။

၃ နောက်မှ သူ့ကိုချစ်သော စိတ်မကုန်၊ အမြဲချစ်၍၊ မေတ္တာစကားနှင့် ဖြားယောင်းလျက်နေ၏။

၄ ခမည်းတော် ဟာမော် ထံသို့လည်း ဝင်၍၊ ဤ မိန်းမကို အကျွန်ုပ် ကြင်ဘက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တောင်း၍ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၅ ယာကုပ်သည် မိမိသမီး ဒိနကို၊ ရှေ့ခင်မင်းသား ရှုတ်ချကြောင်းကို ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိသားတို့ သည် တောအရပ်မှာ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူရှိသည် ဖြစ် ၍၊ သူတို့ကို ဝံ့လက်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။

၆ ထိုနောက်၊ ရှေ့ခင်အဘ ဟာမော်မင်းသည် ယာကုပ်နှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ လာ၍၊

၇ ယာကုပ်၏ သားတို့လည်း သိတင်းကြားသော အခါ၊ တောအရပ်မှ ပြန်ရောက်ကြ၏။ ထိုမင်းသား သည် ယာကုပ်၏ သမီးနှင့် အိမ်မိ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မိုက်သောအမှု၊ မပြုအပ်သောအရာကို ပြုမိသော ကြောင့်၊ သူတို့သည် စိတ်နာ၍ အလွန် အမျက်ထွက် ကြ၏။

၈ ဟာမော် မင်းလည်း သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့သား ရှေ့ခင်သည်၊ သင်တို့သမီးကို အလွန်ချစ်အား ကြီးပါ၏။ ထိမ်းမြားပေးစားကြပါလော့။

၉ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့် အချင်းချင်း ထိမ်းမြားခြင်း ကို ပြုလျက်၊ သင်တို့သမီးကို ပေးစားကြလော့။ ငါတို့ သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြလော့။

၁၀ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ နေ၍၊ ဤပြည်၌ အဆီးအတား မရှိ၊ နေရာချလျက်၊ ဖောက်ကား ရောင်း ဝယ်ခြင်းကို ပြု၍၊ အပိုင်ယူကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၁၁ ရှေ့ခင်ကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှင့် တွေ့ကြပါစေ။ တောင်းသမျှကို ပေးပါမည်။

၁၂ ကန်တော့ဥစ္စာဖြစ်စေ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဖြစ်စေ၊ နည်းများမဆို၊ တောင်းသည်အတိုင်း ပေးပါမည်။ ဤမိန်းမကိုသာ ငါ့အား ထိမ်းမြားပေးစားကြပါဟု မိန်းမ၏ အဘနှင့် မောင်တို့အား ဆိုလေ၏။

၁၃ ယာကုပ်၏ သားတို့သည်၊ နှမဒိနကို ရှေ့ခင် မင်းသား ရှုတ်ချသော အကြောင်းကို ဆင်ခြင်၍၊ မင်းသားနှင့် အဘ ဟာမော်ကို ပရိယာယ်ဖြင့် ပြန်ပြော သည်မှာ၊

၁၄ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံသော သူအား မပေးစားနိုင်ပါ။ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သော အကြောင်းဖြစ်ပါ၏။

၁၅ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာ အတိုင်းပြု၍၊ ယောက်ျားတိုင်း အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံကြပါမည်။

၁၆ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ သမီးကို သင်တို့အား ပေး စား၍၊ သင်တို့၏သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြသဖြင့်၊ သင် တို့နှင့်အတူ နေထိုင်၍၊ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ စကားကို နားမထောင်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ သမီးကို ယူ၍ သွားမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၈ ထိုစကားကို ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော် ရှေ့ခင် သည် နှစ်သက်၍၊

၁၉ ထိုမင်းသားသည်၊ ယာကုပ်၏သမီးကို ချစ်အား ကြီးသောကြောင့်၎င်း၊ အဘ၏ အမျိုးသားချင်း အပေါင်း တို့ထက် အသရေရှိသောကြောင့်၎င်း ချက်ခြင်းဝန်ခံ လေ၏။

၂၀ ထိုအခါ၊ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေ့ခင်သည်၊ မိမိမြို့တံခါးသို့သွား၍ မြို့သားတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊

၂၁ အချင်းတို့၊ ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့် သင့်တင့် ကြပြီ။ ငါတို့ပြည်၌နေ၍ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်မှုကို

ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ ပြည်သည် သူတို့ နေသာအောင် ကျယ်ပေ၏။ သူတို့ သမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု ကြစို့။ ငါတို့ သမီးများကိုလည်း သူတို့အား ထိမ်းမြား ပေးစားကြစို့။

၂၂ သို့ရာတွင် သူတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံသကဲ့သို့၊ ငါတို့တွင် ယောက်ျားတိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံမှသာ၊ ထိုသူတို့သည် ငါတို့တွင် နေ၍ တမျိုးတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၂၃ သူတို့၏ သိုးနွားမှစ၍ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဥစ္စာများ တို့သည် ငါတို့ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။ သူတို့ အလိုသို့ လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင် သူတို့သည် ငါတို့တွင် နေကြလိမ့်မည်ဟု၊

၂၄ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော် ရှေ့ခင်ပြောသော စကားကို မြို့တံခါးမှ ထွက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် နားထောင်၍ ယောက်ျားရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံကြ၏။

၂၅ ထိုသို့ခံ၍ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌၊ အလွန် နာကြသောအခါ၊ ယာကုပ်သား၊ ဒိန၏မောင် ရှိမောင် နှင့် လေဝိဦးနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထားလက် နက် တယောက် တစင်းစီ စွဲကိုင်လျက်၊ သတိမရှိသော ထိုမြို့ကို တိုက်၍၊ ယောက်ျား အပေါင်းတို့ကို သတ် လေ၏။

၂၆ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော် ရှေ့ခင်ကိုလည်း ထားလက်နက်ဖြင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ ဒိနကို ရှေ့ခင်အိမ်မှ နှုတ်ယူ၍ ပြန်သွားကြ၏။

၂၇ မိမိတို့နှစ်ယောက် ချစ်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ယာကုပ်သားတို့သည် အသေသတ်ပြီးသော သူတို့ ဆီသို့ သွားပြန်၍၊ မြို့ကို လုယက် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊

၂၈ သူတို့ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား၊ မြည်းမှစ၍၊ မြို့၌ရှိသမျှ လယ်၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာကို၎င်း၊

၂၉ သူတို့ သားမယား သူငယ်အပေါင်းကို၎င်း သိမ်း ယူ၍၊ အိမ်တို့၌ရှိသမျှကိုလည်း လုယက်ဖျက်ဆီးကြ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းခဲ ကြပြီတကား။ ခါနီလူ၊ ဖေရဇီလူ တည်းဟူသော၊ ဤပြည်သားတို့သည် ငါ့ကို ရွံရှာအောင် ပြုကြပြီတ ကား။ ငါတို့၌ လူအရေအတွက် အားနည်းသော ကြောင့်၊ သူတို့သည် စုစေး၍ ငါ့ကို တိုက်သတ်သဖြင့်၊ ငါနှင့် ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု၊ ရှိမောင်နှင့် လေဝိတို့အား ဆိုလေသော်၊

၃၁ သူတို့က၊ ငါတို့ နှမကို ပြည်တန်ဆာကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြုရမည်လောဟု ပြန်ဆိုလေ၏။

၃၅

၁ ထိုနောက် ဘုရားသခင်က၊ သင်ထံ၌ ဗေသလ အရပ်သို့ သွားနေလော့။ သင်သည် အစ်ကို သော ထံမှ ပြေးသောအခါ၊ သင့်အား ထင်ရှားသော ဘုရား သခင် အဘို့၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လော့ဟု၊ ယာကုပ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၂ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်၊ မိမိ၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့တွင် ပါ သော၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားတို့ကို ပယ်ပစ်ကြ လော့။ အဝတ်ကိုလဲ၍ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိစေကြလော့။

၃ ယခုထံ၌ ဗေသလအရပ်သို့ သွားကြစို့။ ငါသည် ဆင်းရဲခံရသော ကာလ ငါ့ကို ထူး၍၊ ငါသွားသော လမ်း၌ ကြွတော်မူသော ဘုရားသခင် အဘို့ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၄ သူတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့၌ပါသော တပါးအမျိုး သားတို့၏ ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့်၊ နား၌ပန်သော နားပန်းတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာကုပ် အားပေး၍၊ ယာကုပ်လည်း၊ ရှေ့ခင်မြို့နားတွင်ရှိသော သပိတ်ပင် အောက်၌ မြှုပ်ထားလေ၏။

၅ သူတို့ ပြောင်းသွားကြသောအခါ၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယာကုပ်သားတို့ကို မလိုက်ဝံ့ဘဲ နေကြ၏။

၆ ယာကုပ်သည် မိမိ၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလ အရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊

၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထိုအရပ်ကို ဗေသလ အမည်ဖြင့်တဖန် သမုတ်ပြန်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အစ်ကိုထံမှ ပြေးသောအခါ၊ ထိုအရပ်၌ ဘုရားသခင် ထင်ရှားတော်မူသတည်း။

၈ ရေဗက္က၏အထိန်း ဒေဗောရသေ၍၊ ဗေသလ အရပ်၌ သပိတ်ပင် အောက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံ ရလေ၏။ ထိုအပင်ကို အာလုမ္မာကုတ် ဟူ၍ တွင် သတည်း။

၉ ယာကုပ်သည် ပါဒနာရံအရပ်မှ ပြန်လာသော နောက်၊ တဖန်ဘုရားသခင် ထင်ရှား၍ ကောင်းကြီးပေး တော်မူပြီးလျှင်၊

၁၀ သင်သည် ယခု ယာကုပ်အမည်ရှိ၏။ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍ မခေါ်ရ။ ဣသရေလ ဟူ၍ခေါ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ဣသရေလ အမည်ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်

ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ တိုးပွားများပြားလော့။ လူတမျိုးမက၊ အမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၌ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင် တို့သည် သင်၏ အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်အား ငါပေးသောမြေကို သင်နှင့်သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၃ ထိုသို့ ယာကုပ်နှင့် နှုတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော် မူရာအရပ်မှ၊ ဘုရားသခင် တက်ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ဘုရားသခင် နှုတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူရာ အရပ်၌၊ ယာကုပ်သည် ကျောက်တိုင်ကို စိုက်၍၊ ကျောက်ဖျာ ပေါ်၌ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ၎င်း၊ ဆီကို၎င်း လောင်းလေ၏။

၁၅ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသော ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသလဟူ၍ တဖန် သမုတ်ပြန်လေ၏။

၁၆ ထိုနောက်တဖန် ဗေသလအရပ်မှ ခရီးသွားပြန်၍၊ ဖေရတ်မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊ ရာဇေလသည် သားဘွား အံ့သော အချိန်ရောက်၍၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။

၁၇ ထိုသို့ပြင်းစွာ ခံနေရစဉ်တွင်၊ ဝမ်းဆွဲကာ၊ မစိုးရိမ် နှင့်၊ သားယောကျာ်းကိုရပြီ ဟုဆိုလေ၏။

၁၈ ရာဇေလသည် သေအံ့ဆဲဆဲရှိ၍၊ နံဝိညာဉ် ထွက် စဉ်အခါ၊ ထိုသားကို ဗေနေနန် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အဘမူကား၊ ဗယံမိန် အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၁၉ ရာဇေလ သေ၍၊ ဗက်လင် အမည် ရှိသော ဖေရတ်မြို့သို့ သွားသော လမ်းခရီးတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။

၂၀ ယာကုပ်လည်း၊ သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ မှတ်တိုင်စိုက် လေ၏။ ထိုမှတ်တိုင်ကား၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရာဇေလ ၏ သင်္ချိုင်းမှတ်တိုင် ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ဣသရေလသည် တဖန် ခရီးသွားပြန်၍၊ ဒေါလင့် စင်ကိုလွန်ပြီးမှ တဲကို ဆောက်လေ၏။

၂၂ ထိုအရပ်၌နေ သောအခါ၊ ရုဗင်သည် သွား၍ အဘ၏မယားငယ်၊ ဗိလဟာနှင့် အိပ်လေ၏။ ထို သတင်းကို ဣသရေလ ကြား၏။

၂၃ ယာကုပ်သား တက်ပုံနှစ်ပါးရှိ၏။ လေအာတွင် မြင်သောသားကား၊ ယာကုပ်၏သားဦး ရုဗင်၊ အစရှိ သောရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်တည်း။

၂၄ ရာဇေလ သားကား၊ ယောသပ်နှင့် ဗယံမိန် တည်း။

၂၅ ရာဇေလ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသားကား၊ ဒန်နှင့် နုဿလိတည်း။

၂၆ လေအာ၏ ကျွန်မ ဇိလပသားကား၊ ဂဒိနှင့် အာရှာတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ပါဒနာရံပြည်၌ ဘွား မြင်သော ယာကုပ်၏ သားများတည်း။

၂၇ ထိုနောက် ယာကုပ်သည် အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက် တည်းခိုရာ မံရေအရပ်၊ ဟေဗြန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသဘမြို့၌ နေသော၊ အဘ ဣဇာက် ထံသို့ ရောက်လေ၏။

၂၈ ဣဇာက် အသက်သည် အနှစ်တရာရှစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊

၂၉ အသက် ကြီးရင့်ရာ၊ ကာလပြည့်စုံရာ၌ အသက် ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ သား ဧသောနှင့် ယာကုပ်တို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၃၆

၁ ဧဒုံအမည်ရှိသော ဧသော အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထု ပတ္တိများဟူမူကား၊

၂ ဧသောသည် ဟိတ္တိအမျိုး လှေန်၏ သမီးအာဒ တယောက်၊ ဟိဝိအမျိုး ဇိဘောင်သား အာန၏ သမီး အဟောလိဗာမ တယောက်၊ ခါနန် အမျိုးသမီး နှစ် ယောက်နှင့်၎င်း၊

၃ ဣဂျမေလသမီးတည်းဟူသော နာဗာယုတ်နှမ ဗာဂမတ် တယောက်နှင့်၎င်း အိမ်ထောင်လေ၏။

၄ ဧသောမယား အာဒ ဘွားသောသားကား၊ ဇေလိဖတ်၊ ဗာဂမတ် ဘွားသောသား ရွှေလတည်း။

၅ အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုဂျ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ခါနန်ပြည်၌ ဧသော မြင်သော သားတည်း။

၆ ဧသောသည် မယား သားသမီးနှင့်တကွ၊ အိမ် သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သိုးနွားစသည်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် ရိုသမျှတို့ကို၎င်း၊ ခါနန်ပြည်၌ ရတတ်သော ဥစ္စာရိုသမျှတို့ကို၎င်း ယူ၍၊ ညီယာကုပ် ထံမှ ပြောင်း သွားလေ၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ နှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာ များလွန်းသောကြောင့် တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။ သူတို့ နေရာမြေသည်၊ သူတို့ တိရစ္ဆာန်များကြောင့် မဆံ့ နိုင်ရာ။

၈ သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံ အမည်ရှိသော ဧသောသည် စိရ တောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၉ စိရတောင်ပေါ်မှာ ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏ အဘ ဧသော၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။

၁၀ ဧသော၏ သားတို့ အမည်ကား၊ မယား အာဒ

ဘွားသောသား ဇေလိဖတ်၊ မယားဗာဂမတ် ဘွားသော သား ရွှေလတည်း။

၁၁ ဇေလိ ဖတ်သားကား၊ တေမန်၊ ဩမရ၊ ဇေဖေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်တည်း။

၁၂ ဧသောသား ဇေလိဖတ်၏ မယားငယ်၊ တိမန ဘွားသော သားကား၊ အာမလက်တည်း။ ဤသူ တို့သည် ဧသော မယား အာဒ၏အနွယ် ဖြစ်သ တည်း။

၁၃ ရွှေလ သားကား၊ နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇူတည်း။ ဤသူတို့သည် ဧသောမယား ဗာဂမတ်၏ အနွယ် ဖြစ်သတည်း။

၁၄ ဇိဘောင်သား အာန၏သမီး၊ ဧသောမယား အဟော လိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုဂျ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။

၁၅ ဧသော သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူ ဟူမူကား၊ သားဦး ဇေလိဖတ်၏သား ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်ဩမရ၊ ဗိုလ်ဇေဖော၊ ဗိုလ်ကေနတ်။

၁၆ ဗိုလ်ဂါတံ၊ ဗိုလ်အာမလက်တည်း။ ဤဗိုလ်တို့ သည် အာဒ၏အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ ဇေလိဖတ်ရသော သားဖြစ်သတည်း။

၁၇ ဧသောသား ရွှေလ၏ သားကား ဗိုလ်နာဟတ်၊ ဗိုလ်ဇေရ၊ ဗိုလ်ရှမ္မ၊ ဗိုလ်မိဇူ တည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် ဧသောမယား ဗာဂမတ်၏ အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ ရွှေလရ သောသား ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ဧသော မယား အဟောလိဗာမ၏သားကား ဗိုလ်ယုဂျ၊ ဗိုလ်ယာလံ၊ ဗိုလ်ကောရတည်း။ ဤဗိုလ် တို့သည် အာန၏သမီး၊ ဧသောမယား အဟောလိ ဗာမသား ဖြစ်သတည်း။

၁၉ ဧဒုံ အမည်ရှိသော ဧသော၏သားမြေးများ၊ သူတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော သူများ၊ ဤသို့တည်း။

၂၀ ထိုပြည်၌နေသော ဟောရိအမျိုး စိရ၏သားကား၊ လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန။

၂၁ ဒိဂျန်၊ ဇော၊ ဒိဂျန်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧဒုံပြည် ၌ ဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော သူဖြစ်သတည်း။

၂၂ လောတန်သားကား၊ ဟောရိနှင့် ဟေမံတည်း။ လောတန် နှမကား၊ တိမနတည်း။

၂၃ ရှောဗလသားကား၊ အာလဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဗေလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံတည်း။

၂၄ ဇိဘောင် သားကား၊ အာယနှင့် အာနတည်း။ ထိုအာနကား၊ အဘ ဇိဘောင်၏ မြည်းတို့ကို ထိန်း

သောအခါ၊ တော၌နွေးသော စမ်းရေတွင်းတို့ကို တွေ့သောသူ ပေတည်း။

၂၅ အာနသားကား၊ ဒိဂျန်နှင့် သမီး အဟောလိဗာမ တည်း။

၂၆ ဒိဂျန် သားကား၊ ဟဒီန်၊ ဧရုဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။

၂၇ ဇောသားကား၊ ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန် တည်း။

၂၈ ဒိဂျန်သားကား၊ ဥဇနှင့် အာရန်တည်း။

၂၉ ဟောရီအမျိုး၊ ဗိုလ်များကား၊ ဗိုလ်လောတန်၊ ဗိုလ်ရှောဗလ၊ ဗိုလ်ဇိဘောဂ်၊ ဗိုလ်အာနာ။

၃၀ ဗိုလ်ဒိဂျန်၊ ဗိုလ်ဇော၊ ဗိုလ်ဒိဂျန်တည်း။ ဤ သူတို့သည် စီရင်ပြည်၌ ဗိုလ်လုပ်သော သူတို့တွင် ဟောရီအမျိုး ဗိုလ်ဖြစ်သတည်း။

၃၁ ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီး မရှိမှီ၊ ဒေဒ်ပြည်၌ အစိုးရသော မင်းကြီးဟူမူကား၊

၃၂ ဗောရသား ဗေလာသည် ဒေဒ်ပြည်၌ မင်းပြု၏။ မြို့တော်ကား၊ ဒိန္နာဗာမြို့တည်း။

၃၃ ဗေလာမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရ အရပ်သား၊ ဇေရ၏သား ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။

၃၄ ယောဗပ်မင်း သေ၍၊ သူ၏အရာ၌ တေမနိ အရပ်သား ဟုဂုံသည် မင်းပြုလေ၏။

၃၅ ဟုဂုံမင်းသေ၍၊ မောဘ လွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒိသား ဟာဒိသ်ဟု ဂုံအရာ ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ အာဝိတ်မြို့တည်း။

၃၆ ဟာဒိသ်မင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ မာသရက် အရပ်သား စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။

၃၇ စာမလ မင်းသေ၍၊ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာ နေသော ရဟော ဘုတ်အရပ်သား ရှောလသည် မင်းပြုလေ၏။

၃၈ ရှောလမင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။

၃၉ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်မင်း သေ၍ သူ၏ အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါမြို့တည်း။ မျောက်သားတော်ကား၊ မေဇဟပ်သမီး မာတရက်၏သမီး မဟောတဗေလ တည်း။

၄၀ ဇောမုဆင်းသက်၍ မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေရာ အရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့နာမ အလိုက်၊ ဗိုလ်လုပ်သောသူ ဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊

၄၁ ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်လော၊ ဗိုလ်ပိနန်၊

၄၂ ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇော။

၄၃ ဗိုလ်မာဂဗျေလ၊ ဗိုလ်ဣရုံတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိနေရာအရပ်၊ မိမိပိုင်သောပြည် ၌၊ ဒေဒ်ဗိုလ်များ ဖြစ်သတည်း။ သောသည် ဒေဒ်အမျိုးသားတို့၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။

၃၇

၁ ယာကုပ်သည် မိမိအဘ တည်းခိုရာ ခါနာန် ပြည်၌ နေ၏။

၂ ယာကုပ် အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများဟူမူ ကား၊ ယောသပ်သည် အသက် တဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိ၍၊ အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလေ၏။ အဘ ၏မယား ဗိလဟာနှင့် ဇိလဗ၏ သားတို့နှင့်အတူနေ၍၊ သူတို့အဖြစ်ကို အဘအား ကြားပြောတတ်၏။

၃ ဣသရေလသည် အသက်ကြီးစဉ်အခါ သား ယောသပ်ကို ရသောကြောင့်၊ အခြားသောသား အ ပေါင်းတို့ကို ချစ်သည်ထက် ယောသပ်ကို သာ၍ ချစ်၏။ အဆင်းအရောင် ထူးခြားသော အင်္ကျီကို ချုပ်၍ပေး၏။

၄ အဘသည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောသပ် ကို သာ၍ ချစ်ကြောင်းကို၊ အစ်ကိုတို့သည် သိမြင် သောအခါ၊ သူ့ကို မုန်း၍၊ မေတ္တာစကားကို သူ့အား မပြောနိုင်ကြ။

၅ ယောသပ်သည် အိပ်မက်ကို မြင်၍၊ အစ်ကို တို့အား ပြန်ပြောသဖြင့်၊ သူတို့သည် သာ၍ မုန်းကြ၏။

၆ အိပ်မက် ကို အဘယ်သို့ ပြန်ပြောသနည်း ဟူမူ ကား၊ ကျွန်ုပ် မြင်ရသော အိပ်မက်ကို နားထောင်ကြ ပါလော့။

၇ ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်၌ ကောက်လှိုင်းကို စည်း၍ နေကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ် ကောက်လှိုင်းသည် ထ၍ မတ်တပ်နေသဖြင့်၊ သင်တို့၏ ကောက်လှိုင်းတို့သည် ဝိုင်း၍ရပ်လျက်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းကို ရှိခိုးကြသည် ဟု ပြောဆိုလေ၏။

၈ အစ်ကိုတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဝါတို့၌ မင်းပြု ရလိမ့်မည်လော၊ ဝါတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်လောဟု ပြန်ဆို၍၊ သူ၏ အိပ်မက်နှင့် သူ၏ စကားအကြောင်း ကြောင့် သာ၍ မုန်းကြ၏။

၉ တဖန် အိပ်မက်ကို မြင်ပြန်၍ အစ်ကိုတို့အား၊ အခြားသော အိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ။ နေ၊ လနှင့် တကွ၊ ကြယ် ဆယ်တလုံးတို့သည်၊ ကျွန်ုပ်ကို ရှိခိုးကြ၏ ဟု ကြားပြောလေ၏။

၁၀ ထိုသို့ အဘနှင့် အစ်ကိုတို့အား ကြားပြောသော အခါ အဘက၊ သင်မြင်သော အိပ်မက်သည် အဘယ် သို့နည်း။ ဝါနှင့် သင်၏အမိ၊ သင်၏အစ်ကိုတို့သည်

သင့်ထံသို့ စင်စစ်လာ၍ ဦးညွှတ်ချရမည်လော ဟူ၍၊ သူ့ကို ဆုံးမလေ၏။

၁၁ အစ်ကိုတို့သည် သူ့ကို ငြူစုကြ၏။ အဘသည် ထိုအရာကို မှတ်လေ၏။

၁၂ အစ်ကိုတို့သည် အဘ၏ သိုးဆိတ်များကို ရှောင်မြို့မှာ ထိန်းခြင်းငှါ သွားကြ၏။

၁၃ ဣသရေလသည် ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏ အစ်ကိုတို့သည် သိုးဆိတ်များကို ရှောင်မြို့မှာထိန်းကြ သည် မဟုတ်လော။ လာပါ။ သင့်ကို သူတို့ ရိုရာသို့ ဝါစေလွှတ်မည်ဟု ခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါသည် ဟု ဆိုသော်၊

၁၄ အဘက သွားပါ။ အစ်ကိုတို့သည် ချမ်းသာ သလော၊ သိုးဆိတ်တို့လည်း ကောင်းမွန်စွာ ရှိသလော ဟူ၍ ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ငါ့အား သိတင်းကြားပြောပါဟု မှာလိုက်လျက်၊ ဟေပြုန်ချိန်မှ စေလွှတ်သဖြင့် သူသည် ရှောင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၁၅ တော၌ လှည့်လည်စဉ် တွင်၊ တစ်စုံတယောက် သောသူနှင့် တွေ့၍၊ ထိုသူက၊ သင်သည် ဘာကိုရှာ သနည်းဟု မေးလျှင်၊

၁၆ အစ်ကိုများကိုရှာ၏။ အဘယ်မှာ ထိန်းကြသည် ကို ပြောပါဟု ဆိုသော်၊

၁၇ ထိုသူက၊ ဤအရပ်မှ ထွက်သွားပြီး။ ဒေါသန် မြို့သို့ သွားကြစို့ဟု သူတို့ပြောသံကို ကျွန်ုပ်ကြားခဲ့ပြီ ဟုဆို၏။ ယောသပ်သည်လည်း၊ အစ်ကိုတို့ကို လိုက်ရှာ၍ ဒေါသန်မြို့မှာ တွေ့လေ၏။

၁၈ အနီးသို့ မရောက်မှီ အဝေး၌ရှိစဉ်တွင်၊ အစ်ကို တို့သည် မြင်လျှင်၊ သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်လျက်၊

၁၉ ကြည့်လော့။ အိပ်မက်ဆရာ လာပြီ။

၂၀ ကိုင်ကြ၊ သူ့ကို သတ်၍ တစ်တစ်ခုသော တွင်းထဲ သို့ ချစ်ကြစို့။ ဆိုးသော သားရဲ တစ်တစ်ခု ကိုက်စား ပြီဟု ပြောကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ အိပ်မက်တို့သည် အဘယ်သို့နေရာကျမည်ကို ကြည့်ကြစို့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုစကားကို ရှုဖင် ကြားလျှင်၊ သူ့ကို မသတ်ဘဲ နေကြစို့ဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို နှုတ်လေ၏။

၂၂ တဖန် ရုဗင်က၊ သူ၏အသွေးကို မသွန်းကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့် မပြုဘဲ၊ တော၌ ဤမည်သော တွင်းထဲ သို့ ချကြစို့ဟု သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို နှုတ်ယူ၍၊ အဘ၌ တဖန် အပ်မည်အကြံရှိသည်နှင့် ဆိုလေ၏။

၂၃ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ ထံသို့ ရောက်သော

အခါ၊ သူဝတ်သော အင်္ကျီ၊ အဆင်းထူးခြားသော အင်္ကျီ ကို ချွတ်ပြီးမူ၊

၂၄ သူ့ကို ကိုင်ယူ၍ တွင်းထဲသို့ ချကြ၏။ ထိုတွင်း၌ ရေမရှိ၊ သွေခြောက်သော တွင်းဖြစ်သတည်း။

၂၅ ထိုနောက် အစာ စားခြင်းငှါ ထိုင်ကြစဉ် မြော် ကြည့်၍၊ ဣဂျမေလ အမျိုးသား အစုအဝေးသည် ဂီလဒ်ပြည်မှ လာ၍ နံ့သာမျိုး၊ ဗာလစ်စေး၊ မုရန် စေးများကို ကုလားအုပ် ပေါ်၌ တင်ဆောင်လျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခရီးသွားကြသည်ကို မြင်လျှင်၊

၂၆ ယုဒက ငါတို့သည် ညီကို သတ်၍ သေကြောင်း ကို ဖွက်ထားလျှင် အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၂၇ ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင် မညှဉ်းဆဲဘဲ၊ ဣဂျမေလ လူတို့အား ရောင်းလိုက်ကြစို့။ သူသည် တို့ညီ၊ တို့အ မျိုးဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့အား ဆိုသည် ရှိသော်၊ ညီ အစ်ကိုတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။

၂၈ ထိုအခါ မိဒျန် အမျိုးသား ကုန်သည်တို့သည် ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ အစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်ကို တွင်းထဲက ဆွဲတင်ပြီးလျှင်၊ ငွေအကျပ် နှစ်ဆယ် အတိုး နှင့် ဣဂျမေလလူတို့အား ရောင်း၍၊ ထိုသူတို့သည် ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၂၉ ရဗင်သည်လည်း တွင်းသို့သွား၍၊ တွင်းထဲမှာ ယောသပ် မရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆွဲ ဆုတ်လျက်၊

၃၀ ညီတို့ ရိုရာသို့ သွား၍၊ သူငယ် မရှိပါတကား။ ငါသည် အဘယ်သို့ သွားရပါမည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။

၃၁ သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ် အင်္ကျီကို ယူ၍ ဆိတ်သငယ်ကို သတ်ပြီးမူ၊ အင်္ကျီကို အသွေး၌နှစ် လေ၏။

၃၂ ထိုနောက်မှ၊ အဆင်းထူးခြားသော ထိုအင်္ကျီကို ပေးလိုက်၍၊ အချို့တို့သည် အဘထံသို့ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ဤအင်္ကျီကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါပြီ။ သား၏ အင်္ကျီ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ကြည့်ပါဟု ဆိုလျှင်၊

၃၃ ထိုအင်္ကျီကို အဘ မှတ်မိ၍၊ ငါ့သား၏ အင်္ကျီ မှန်၏။ သူ့ကို ဆိုးသောသားရဲ ကိုက်စားပြီ။ အကယ်၍ ယောသပ်ကို အပိုင်းပိုင်း ကိုက်ဖြတ်ပါပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊

၃၄ မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊ လျော်တေ အဝတ်ကို ပတ်စည်းသဖြင့်၊ အင်တန် ကာလပတ်လုံး၊ သား ကြောင့် စိတ်မသာညည်းတွားလျက် နေလေ၏။

၃၅ သားသမီး အပေါင်းတို့သည်၊ အဘကို နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူသည် နှစ်သိမ့်စေ

သောစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ဝါသားရှိရာ မရဏာ နိုင်ငံသို့ စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက် ဆင်းသက် တော့မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ ယောသပ် အဘသည် သားကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် နေလေ၏။

၃၆ ယောသပ်ကိုကား၊ မိချွန်လူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဖာရောဘုရင်၏ အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော်မှူး၊ ပေါတ်ဖာ ထံမှာ ရောင်းကြ၏။

၃၈

၁ ထိုကာလအခါ ယုဒသည် ညီအစ်ကို နေရာမှ သွား၍၊ ဟိရအမည်ရှိသော အဒုလံအမျိုးသားထံသို့ ဝင်လေ၏။

၂ ထိုအရပ်၌ရှုအာအမည်ရှိသော၊ ခါနာန်အမျိုးသား ၏ သမီးကို တွေ့မြင်၍၊ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျက်၊

၃ ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ရေ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၄ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သော သားကို ဩနန် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၅ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သော သားကို ရှေလ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ရှေလ ဘွားသောအခါ၊ အဘသည် ခေဇိပ်မြို့မှာရှိသတည်း။

၆ ထိုနောက်မှ ယုဒသည် မိမိသားဦး ရေကို တာမာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးနှင့် စုံတက်စေ၏။

၇ ယုဒ၏ သားဦး ရေသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ ဆိုးသောသူ ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော်မူ၏။

၈ ထိုအခါ ယုဒသည် ဩနန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၏ အစ်ကို မယားထံသို့ ဝင်၍ သူနှင့် အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကိုအမျိုးကို ဆက်နွယ်လော့ဟု ဆို၏။

၉ ဩနန်သည်သားကို ရလျှင်မူကား၊ မိမိသား မမှတ် ရဟု သိ၍ အစ်ကိုအား သားကို မပေးလိုဘဲ၊ အစ်ကို မယား ထံသို့ ဝင်သောအခါ၊ သုတ်ရည်ကို ထုတ်၍ စွန့်လေ၏။

၁၀ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော် မမူ သောကြောင့်၊ ဩနန်ကိုလည်း ကွပ်မျက်တော်မူ၏။

၁၁ သားငယ် ရှေလသည် အစ်ကိုတို့ သေသကဲ့သို့ သေမည်ဟု ယုဒသည် စိုးရိမ်၍၊ မိမိချွေးမ တာမာကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဝါသားရှေလ မကြီးမှီ သင်သည် သင့် အဘ၏ အိမ်၌ မှတ်ဆိုးမပြု၍ နေပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာ သွား၍ မိမိအဘ၏ အိမ်၌ နေလေ၏။

၁၂ ကာလအင်တန် ကြာလေသော်၊ ရှုအာ သမီး ဖြစ်သော ယုဒမယားလည်း သေလေ၏။ ယုဒသည်

နှစ်သိမ့်ပြီးမှ၊ မိမိ သိုးမွေးညှပ်သော သူတို့ ရှိရာ တိမနတ်မြို့သို့ မိမိ အဆွေ အဒုလံအမျိုး ဟိရနှင့်အတူ သွားလေ၏။

၁၃ မိမိ ယောက္ခမသည် သိုးမွေးကို ညှပ်ခြင်းငှါ၊ တိမနတ်မြို့သို့ သွားကြောင်းကို တာမာ ကြားလျှင်၊

၁၄ မှတ်ဆိုးမ အဝတ်ကို ချွတ်၍ မျက်နှာဖုံးနှင့် မျက် နှာကို ဖုံးလျက်၊ ကိုယ်ကိုလည်း ခြုံရုံလျက်၊ တိမနတ်မြို့ သို့သွားသော လမ်းအနား၊ နေိမ်မြို့ တံခါးဝ၌ ထိုင်နေ လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေလ ကြီးသော်လည်း၊ မိမိနှင့် အိမ်ထောင်ဘက် မပြုရဟု သိမြင်သောကြောင့် တည်း။

၁၅ ယုဒသည် ထိုမိန်းမကို မြင်သောအခါ၊ သူသည် မိမိမျက်နှာကို ဖုံး၍နေသောကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊

၁၆ လမ်းကို လွဲ၍ အနားသို့ ချဉ်းပြီးလျှင်၊ သင့်ထံ သို့ ဝါဝင်ရသော အခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည် ကျွန်မ ထံသို့ ဝင်လိုသောငှါ အဘယ် ဆုကို ပေးမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊

၁၇ ယုဒက ဆိတ်သငယ်ကို ပေးလိုက်မည်ဟု ဆို လေ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မပေးလိုက်မှီ တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို ပေါင်ထားမည်လောဟု မေးလျှင်၊

၁၈ ယုဒက၊ အဘယ်အရာကို ပေါင်စေချင်သနည်းဟု ပြန်၍မေးလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်၏တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ လက်စွဲတောင်ဝေးတို့ကို ပေါင်တော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ ထိုဥစ္စာကို အပ်၍ မိန်းမထံသို့ ဝင်သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။

၁၉ ထိုနောက်မှ၊ မိန်းမသည် ထသွား၍ မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ မှတ်ဆိုးမ အဝတ်ကို ဝတ်မြတ်ပြန်လေ၏။

၂၀ ယုဒသည် မိန်းမ၌ ပေါင်သောဥစ္စာကို ရှေးယူခြင်း ငှါ၊ မိမိအဆွေ အဒုလံအမျိုးသားတွင် ဆိတ်သငယ်ကို ပေးလိုက်၏။ အဒုလံ အမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမကို မတွေ့လျှင်၊

၂၁ နေိမ်မြို့လမ်းနားမှာ ထိုင်နေသောပြည်တန်ဆာမ သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သားတို့ကို မေးလေသော်၊ အရပ်သားတို့က ဤအရပ်၌ ပြည်တန် ဆာမ မရှိဟုဆိုကြလျှင်၊

၂၂ ယုဒထံသို့ ပြန်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကို ရှာ၍ မတွေ့။ အရပ်သားတို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ပြည်တန် ဆာမ မရှိဟု ဆိုကြောင်းကို ပြောလေ၏။

၂၃ ယုဒကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှက်မကွဲမည် အကြောင်း ယူပါလေစေ။ ကြည့်ပါ။ ဤဆိတ်သငယ်ကို

ကျွန်ုပ် ပေးလိုက်၍ သင်သည် မိန်းမကို ရှာ၍ မတွေ့ပါ တကား ဟုဆို၏။

၂၄ ထိုနောက် သုံးလခန့် လွန်သည် ရှိသော်၊ သူ တပါးက၊ သင်၏ချွေးမ တာမာသည် ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ မတရားသော မေထုန်ပြုသဖြင့်ကိုယ်ဝန်ဆောင် လျက်နေပြီတကားဟု ယုဒအား ပြောဆိုလျှင်၊ ယုဒက သူ့ကို ထုတ်၍ မီးရှို့စေဟု စီရင်လေ၏။

၂၅ ထုတ်သောအခါ၊ တာမာသည် တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ တောင်ဝေးတို့ကို ယောက္ခမထံသို့ ပို့စေ၍၊ ဤဥစ္စာကို ပိုင်သောသူ အားဖြင့် ကျွန်မသည် ပဋိသန္ဓေယူပြီ။ ဤဥစ္စာတို့သည် အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ပါလော့ဟု မှာလိုက်၏။

၂၆ ထိုဥစ္စာကို ယုဒ မှတ်မိ၍ သူ၏အပြစ်ထက် ငါ့ အပြစ်သာရှိကြီးပေ၏။ သူ့အား ငါ့သား ရှေ့လကို ငါမပေးစားဘဲ နေမိပြီဟုပြောဆို၏။ နောက်တဖန် သူ့ကို မချဉ်းမကပ်ဘဲ နေ၏။

၂၇ ထိုနောက် တာမာသည် သားဖွားချိန်ရောက်လျှင်၊ ဝမ်းထဲတွင် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။

၂၈ ဘွားစဉ်တွင်သား တယောက်သည် လက်ကို ထုတ်ဆန့်၍၊ ဝမ်းဆွဲက ဤသူသည် အရင်ဘွား လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် လက်ကို ကိုင်၍ နီသောကြိုးနှင့် စည်းလေ၏။

၂၉ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မိမိလက်ကို ရုပ်ပြန်၍ သူ့အစ်ကို ဘွားသည်ကို ဝမ်းဆွဲက၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် အနိုင်အထက် ပြုရသနည်း။ အနိုင် အထက်ပြုသော ဤအမှုသည် သင့်၌ စွဲစေဟုဆိုလျက် သူ့ကို ဖာရက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၀ ထိုနောက်မှ လက်၌ကြိုးနီစည်းသော ညီဘွား၍၊ သူ့ကို ဇာရ အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၃၉

၁ ဣဂျမေလ လူတို့သည် ယောသပ်ကို ဆောင် သွား၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တု အမျိုးသား ဖါရောဘုရင်၏ အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ် ရံတော်မှူး ပေါတိဖါ ထံမှာ ရောင်းကြ၏။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ယောသပ် ဘက်၌ ရှိတော် မူသဖြင့် သူသည် အကြံ ထမြောက်တတ်၏။ အဲဂုတ္တု အမျိုးသား မိမိသခင်၏ အိမ်၌ နေရလေ၏။

၃ သူ့ဘက်၌ ထာဝရ ဘုရားသည် ရှိတော်မူ၍၊ သူပြုလေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူကြောင်းကို သခင် လည်းသိမြင်၏။

၄ ထိုကြောင့် ယောသပ်သည် သခင်ရှေ့၌ မျက်နှာ

ရ၍ စေားလျက် နေရ၏။ သခင်သည်လည်း မိမိအိမ် တွင် အိမ်အုပ် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဥစ္စာ ရှိသမျှကို အပ်လေ၏။

၅ ထိုသို့ အိမ်နှင့် ဥစ္စာရှိသမျှကို အုပ်စိုးစေသည် ကာလမှစ၍ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်အတွက် ထိုအဲဂုတ္တုသား၏ အိမ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သဖြင့်၊ ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် အတွင်း၊ ပြင်၊ ဥစ္စာ ရှိရှိသမျှ အပေါ်မှာလည်း သက် ရောက်လေ၏။

၆ သခင်သည် မိမိ၌ ရှိသမျှကို ယောသပ်လက်သို့ အပ်၍၊ မိမိ စားသော အစာမှတစ်ပါး အခြားသော ဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲနေ၏။ ယောသပ်သည် ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှသော သူဖြစ်၏။

၇ ထိုနောက်မှ သခင်၏မယားသည် ယောသပ်ကို တပ်သောစိတ်ရှိ၍ ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါဟု ဆို၏။

၈ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သခင်သည် အိမ် တော်၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ကျွန်တော်လက်သို့ အပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌ အဘယ်ဥစ္စာ ရှိမှန်းကိုမျှ မသိ မမှတ်ပါ။

၉ ဤအိမ်တွင်လည်း ကျွန်တော်ထက် သာ၍ ကြီးသောသူ မရှိပါ။ ကိုယ်မယားဖြစ်သော သခင်မမှ တပါးအဘယ်အရာကိုမျှ ကျွန်တော်အား မမြစ်တား ပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် အပြစ်ကြီးသော ဤအမှုကို ကျွန်တော် ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ပြစ်မှားနိုင်သနည်းဟု သခင်၏ မယားကို ငြင်း၍ ပြန်ဆို၏။

၁၀ ထိုသို့ သခင်မသည် နေ့တိုင်း သွေးဆောင်သော် လည်း၊ ယောသပ်သည် သူ၏စကားကို နားမထောင်၊ သူနှင့်အတူ အိပ်ခြင်း၊ နေခြင်းအမှုကို ရှောင်လေ၏။

၁၁ တနေ့သ၌ ယောသပ်သည် အမှုဆောင်ခြင်းငှါ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ အိမ်သားယောက်ျား တယောက်မျှ မရှိသောအခါ၊

၁၂ သခင်မက ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါဟု ဆိုလျက်၊ ယောသပ် အဝတ်ကို ကိုင်ဆွဲလျှင်၊ ယောသပ်သည် မိမိ အဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးလေ၏။

၁၃ ထိုသို့ သခင်မလက်၌ မိမိအဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသည်ကို သခင်မ သိမြင်သောအခါ၊

၁၄ အိမ်သားယောက်ျားတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့ ကြည့် ကြ။ ငါတို့၌ မရှိမသေပြုစေခြင်းငှါ ဤဟောပြုလူကို သခင် သွင်းထားပြီတကား။ သူသည် ငါနှင့်အတူ အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်လာ၍ ငါသည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်ရ၏။

၁၅ ကျယ်ကျယ် အော်ဟစ်သံကို ကြားလျှင်၊ သူသည် မိမိ အဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသည်ဟုဆို ပြီးလျှင်၊

၁၆ သခင် ရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ်ကို မိမိ၌ ထားလေ၏။

၁၇ သခင် ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော် သွင်းထား သော ဟေဗြဲကျွန်သည် ကျွန်ုပ်ကို မရိုမသေပြုခြင်းငှါ ဝင်လာပါ၏။

၁၈ ကျွန်ုပ်သည် ကျယ်သော အသံနှင့် အော်ဟစ် သောအခါ၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက် ပြေးပါသည်ဟူသော စကားဖြင့် ကြားပြောလေ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် ကျွန်ုပ်၌ ဤသို့ ပြုခဲ့ပြီ ဟုမယားပြောသော စကားကို သခင် ကြားလျှင်၊ ယောသပ်ကို အမျက်ထွက်၍၊

၂၀ ခေါ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ချုပ်ထားသော သူတို့နေရာ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသဖြင့်၊ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲမှာ နေရ၏။

၂၁ သို့သော်လည်း ထာဝရ ဘုရားသည် သူ့ဘက်၌ ရှိ၍ ကယ်မ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ထောင်မှူးထံ မျက်နှာရစေတော်မူ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ထောင်မှူးသည် ထောင်၌ချုပ်ထား သောသူအပေါင်းတို့ကို ယောသပ် လက်သို့အပ်၍၊ ထောင် ထဲတွင် ပြုသမျှသော အမှုကို ယောသပ် စီရင်ရ၏။

၂၃ ထိုနောက် ထောင်မှူးသည် ထောင်အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ မကြည့် မရှုရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ် ဘက်မှာ ရှိ၍ သူပြု လေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူသတည်း။

၄၀

၁ ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်ထံ ဖလားတော် ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့သည် မိမိတို့အရှင် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်ကို ပြစ်မှားကြ၏။

၂ ဖာရော ဘုရင်သည် ထိုအမတ် နှစ်ယောက် တည်းဟူသော ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့ကို အမျက်ထွက်၍၊

၃ ယောသပ် အချုပ်ခံရာ ထောင်တည်းဟူသော ကိုယ်ရံတော်မှူး၏ အိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။

၄ ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် သူတို့ကို ယောသပ်၌ အပ်၍ ယောသပ်သည် ပြုစုရ၏။ သူတို့လည်း အင်တန်ကာလ အချုပ်ခံလျက် နေကြ၏။

၅ ထိုသို့ ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသော

အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိတို့ ကိုယ်စီဆိုင် သောအနက်နှင့် ပြည့်စုံသောအိမ်မက်ကို တည၌ခြင်း တွင် တယောက် တနည်းစီ မြင်မက်ကြ၏။

၆ နံနက်အချိန် ရောက်မှ ယောသပ်သည် သူတို့ထံ သို့ ဝင်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့မျက်နှာ ညှိုးငယ် လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊

၇ သင်တို့သည် ယနေ့ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ညှိုးငယ်သနည်းဟု မိမိ သခင်အိမ်၌ မိမိနှင့်အတူ အချုပ် ခံနေရသော ဖါရောမင်း၏ အမတ်တို့အား မေး၏။

၈ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အိမ်မက်ကို မြင်ရပြီ။ အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူ မရှိဟု ဆိုကြသော်၊ ယောသပ်က၊ အိမ်မက် အနက်များကို ဘုရားသခင် ဆိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ အိမ်မက်ကို ကျွန်ုပ်အား ကြားပြောကြပါဟုဆို၏။

၉ ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်သည် မိမိအိမ်မက်ကို ယောသပ်အား ကြားပြောသည်ကား၊ ငါမြင်မက် သော အိမ်မက်တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စပျစ်နှယ်ပင်ရှိ၏။

၁၀ ထိုစပျစ်နှယ်ပင်၌ အလက်သုံးလက်ရှိ၏။ ထို အလက် တို့၌ ပန်းငုံကဲ့သို့ ရှိ၏။ အပွင့်လည်းပွင့်၏။ အသီးပြတ်တို့လည်း မှည့်သောစပျစ်သီး ဖြစ်၏။

၁၁ ဖာရောမင်း၏ ဖလားတော်ကို ငါကိုင်လျက်၊ ထိုစပျစ်သီးကို ယူ၍ ဖလားတော်၌ ညှစ်ပြီးမှ လက် တော်တွင် ဆက်သည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၂ ယောသပ်ကလည်း သင်၏အိမ်မက်အနက် ဟူမူ ကား၊ စပျစ်နှယ်သုံးလက်တို့သည် သုံးရက်ဖြစ်၏။

၁၃ သုံးရက်လွန်မှ ဖါရောမင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်၍ သင်၏အရာကို ပြန်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အထက်က ဖလားတော်ဝန်ဖြစ်၍ ပြုဘူး သည်နည်းတူ၊ တဖန် ဖလားတော်ကို ဖါရောမင်း၏ လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရလိမ့်မည်။

၁၄ သင်သည် ချမ်းသာ ရသောအခါ ကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့၍ ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ဖါရောဘုရင်ကို လျှောက်၍ ကျွန်ုပ်ကို ဤအိမ်မှ နှုတ်ယူပါ။

၁၅ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟေဗြဲပြည်မှ ခိုးယူ ခဲ့ကြ၏။ ဤပြည်မှာလည်း ကျွန်ုပ်၌ အပြစ် မရှိဘဲ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၆ ထိုအိမ်မက်အနက် ကောင်းသည်ကို စားတော် ဝန် သိမြင်လျှင်၊ ငါသည်လည်း ဖြူသော တောင်း သုံးလုံးကို ကိုယ်တိုင် ရွက်နေသည်ကို မြင်မက်၏။

၁၇ အပေါ်တောင်းတွင် ဖါရောမင်း စားတော်ခေါ်ဘို့

ချက်ပြီးသော ခဲဘွယ်စားဘွယ် အမျိုးမျိုးရှိ၍၊ ၎က် တို့သည်လည်း ဝါရွက်သော တောင်းထဲက နှုတ်၍ စားကြသည်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆို၏။

၁၈ ယောသပ် ကလည်း၊ သင်၏ အိပ်မက် အနက် ဟူမူကား၊ တောင်း သုံးလုံးသည် သုံးရက်ဖြစ်၏။

၁၉ သုံးရက် လွန်မှ ဖါရောမင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်နှင့် ခွါမြှောက်လျက် သစ်ပင်၌ ဆွဲထားတော်မူ၍ ၎က်တို့သည် သင်၏ အသားကို နှုတ်၍ စားကြလိမ့် မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၀ ထိုနောက် သုံးရက် လွန်သောအခါ၊ ဖါရောမင်း ဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကို ခံ၍ ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ဖလားတော် ဝန်၏ ဦးခေါင်းနှင့် စားတော်ဝန်၏ ဦးခေါင်းကို ကျွန် တော်မျိုးတို့တွင် ဖော်တော်မူ၍၊

၂၁ အိပ်မက် အနက်ကို ယောသပ် ဘတ်သည် အတိုင်း၊ ဖလားတော်ဝန်ကို အထက်အရာ၌ တဖန် ခန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဖလားတော်ကို ဖါရော မင်း၏ လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရ၏။

၂၂ စားတော်ဝန်ကိုမူကား၊ ဆွဲထားတော်မူ၏။

၂၃ သို့သော်လည်း ဖလားတော်ဝန်သည် ယောသပ် ကို မအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့၍ နေလေ၏။

၄၁

၁ ထိုနောက် နှစ်နှစ်လွန်သောအခါ ဖါရောမင်းသည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည် မြစ်နား၌ ရပ်နေ၏။

၂ အဆင်း လှ၍ ဝသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲက ထွက်၍ မြစ်နားမှာ ပေါက်သော မြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။

၃ ထိုနွားတို့ နောက်မှ အဆင်းမလှ၊ ပိန်သောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲက ထွက်၍အရင် နွားတို့ အနား၌ ကမ်းပေါ်မှာ ရပ်နေကြ၏။

၄ အဆင်းမလှ ပိန်သောနွားတို့သည်၊ အဆင်းလှ၍ ဝသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဖာရော မင်းလည်း နိုးလေ၏။

၅ တဖန် အိပ်ပြန်၍ အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြန်သည် ကား၊ အလုံးကြီး၍ ကောင်းသောစပါး ခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။

၆ ထိုနောက်မှ အလုံးသေး၍ အရှေ့ လေဖြင့် ပျက်သော စပါး ခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။

၇ အလုံးသေးသော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် အလုံးကြီး ၍ ကောင်းသော စပါးခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။ ဖါရော

မင်းလည်း နိုး၍ အိပ်မက် ဖြစ်သည်ကို သိလေ၏။

၈ နံနက်အချိန် ရောက်သောအခါ ဖါရောမင်းသည် စိတ်ပူပန်၍၊ အဲဂုတ္တုဗေဒင်တတ် ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ကြားတော်မူ၏။ သို့သော် လည်း ရှေ့တော်၌ အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၉ ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်က၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ယနေ့ အောက်မေ့ပါ၏။

၁၀ ဖါရောဘုရင်သည် ကျွန်တော်နှင့် စားတော်ဝန်ကို အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်ရံတော်မှူးအိမ်၌ ချုပ်ထားတော် မူသောအခါ၊

၁၁ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး မိမိတို့ ကိုယ်စီဆိုင်သော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော အိပ်မက်ကို တည၌ခြင်းတွင် မြင်မက်ကြပါ၏။

၁၂ ကျွန်တော်တို့၌ ကိုယ်ရံတော်မှူး၏ကျွန် ဟေပြု လုလင် တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူအား ကျွန်တော်တို့ သည် ကြားပြော၍ သူသည် အိပ်မက်၏ အနက်ကို ဘတ်ပါ၏။ တယောက်စီ မြင်မက်သည် အတိုင်း ဘတ်ပါ၏။

၁၃ ဘတ်သည် အတိုင်းလည်း မှန်ပါ၏။ ကျွန်တော် သည် အရင်အရာကို ရပြန်၍၊ စားတော်ဝန်မူကား၊ ဆွဲထားခြင်းကို ခံရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဖါရောမင်းသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယော သပ်ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲက အလျင်အမြန် ထွက်ရ၍၊ မုတ်ဆိတ်ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်လဲ ခြင်းကို ပြုပြီးမှ အထံတော်သို့ ဝင်ရ၏။

၁၅ ဖါရောမင်း ကလည်း၊ ငါသည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြီ။ အနက်ကို အဘယ်သူမျှ မဘတ်နိုင်။ သင်သည် အိပ်မက်ကို နားလည်သော ဉာဏ်နှင့် အနက်ဘတ်နိုင်သည်ကို ငါကြားရပြီဟုဆို၏။

၁၆ ယောသပ် ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် အလို အလျောက် မတတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာ အဖြေစကားကို ဖါရောဘုရင်အား ပေးတော်မူပါစေ သောဟု လျှောက်လေ၏။

၁၇ ဖါရောမင်းကလည်း၊ ငါမြင်မက်သည်မှာ၊ မြစ်နား၌ ငါရပ်နေ၏။

၁၈ အဆင်းလှ၍ ဝသော နွားခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်နားမှာ ပေါက်သော မြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။

၁၉ ထိုနွားတို့ နောက်မှ၊ အဆင်းမလှ ပိန်ကြံ့သော နွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် ထွက်လာကြ၏။ ထိုမျှ

လောက် အရုပ်ဆိုးသော နွားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင် တခါမျှ မမြင်ရစဖူး။

၂၀ အဆင်းမလှ ပိန်သောနွားတို့သည်၊ ဝပြောသော အရင်နွား ခုနစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။

၂၁ စားပြီးသောနောက်၊ စားမှန်းကို အဘယ်သူမျှ မသိရ။ အရင်ကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးသေး၏။ ငါလည်းနိုး၏။

၂၂ တဖန် ငါမြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ ကောင်းသော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။

၂၃ ထိုနောက်မှ ညှိုးနွမ်းလျက်အလုံးသေး၍ အရှေ့လေဖြင့်ပျက်သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။

၂၄ အလုံးသေးသော စပါးနှံတို့သည် ကောင်းသော စပါး ခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။ ထိုအိပ်မက်ကို ဗေဒင် တတ်တို့အား ငါကြားပြော၍ အနက်ကို အဘယ်သူမျှ မဘတ်နိုင်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆိုတော်မူ၏။

၂၅ ယောသပ်ကလည်း၊ ဖါရောဘုရင် မြင်မက်တော်မူ သော အိပ်မက်ကား တပါးတည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားသခင် ပြုလတံ့သောအမှုကို ဖါရောဘုရင်အား ပြတော်မူပြီ။

၂၆ ကောင်းသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ် ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်းသောစပါး ခုနစ်နှံတို့သည်လည်း ခုနစ်နှစ် ဖြစ်ပါ၏။ အိပ်မက်တော်ကား တပါးတည်း ဖြစ်ပါ၏။

၂၇ ထိုနွားတို့နောက် ထွက်လာသောနွား၊ ပိန်၍ အရုပ်ဆိုးသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ် ဖြစ် ပါ၏။ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သောစပါးဖျင်း ခုနစ်နှံတို့ သည်လည်း၊ အစာခေါင်းပါးသော ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။

၂၈ ဖါရောဘုရင်အား ကျွန်တော် လျှောက်လိုသော အရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ပြုလတံ့သော အမှုကို ဖါရောဘုရင်အား ပြတော်မူ၏။

၂၉ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင် ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ် ရှိလိမ့်မည်။

၃၀ ထိုနောက်မှ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ခုနစ်နှစ် ပေါ်လာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလုံးစုံသော ဝပြောခြင်း သည် တိမ်မြုပ်လျက် အစာခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် တပြည်လုံး ပျက်စီးလိမ့်မည်။

၃၁ အစာခေါင်းပါးခြင်းသည် အလွန် အားကြီးသော ကြောင့်၊ အရင်ဝပြောခြင်း၏ လက္ခဏာ မထင်ရ။

၃၂ ဖါရောဘုရင်သည် ထပ်၍ အိပ်မက်မြင်ရသည် အရာမှာ၊ ထိုအမှုကို ဘုရားသခင် မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၍ အလျင်အမြန် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ သို့ဖြစ်၍ ဖါရောဘုရင်သည် ဉာဏ်ပညာနှင့်

ပြည့်စုံသောသူကို ရွေးချယ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုး စေတော်မူပါ။

၃၄ ခန့်ထားတော်မူသော သူသည်လည်း တပြည် လုံး၌ အကြီးအကြပ်တို့ကို ခန့်ထား၍၊ ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး တပြည်လုံးတွင် ငါးဘို့တဘို့ ကောက် ယူကြပါစေ။

၃၅ ထိုသူတို့သည် ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာနှစ်တို့တွင် ရိက္ခာရှိသမျှကို စုရုံး၍ ဖါရောဘုရင် ထံတော်၌ စပါး များကို ဆည်းဘူးကြပါစေ။ မြို့များ၌လည်း ရိက္ခာ ရှိသမျှကို သိုထားကြပါစေ။

၃၆ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ခုနစ်နှစ် ရောက်သောအခါ၊ ပြည်သူပြည်သား စားစရာဘို့ သိုထားလျက် ရှိနှင့်၍ အစာခေါင်းပါးသော ကာလတွင် ပြည်တော် မပျက်ရဟု ဖါရောမင်းအား လျှောက်လေ၏။

၃၇ ထိုသို့ ယောသပ် လျှောက်သော စကားကို ဖါရောမင်း အစရှိသော ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ၍၊

၃၈ ဖါရောမင်းက၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို ရ၍ ဤကဲ့သို့သောသူကို အဘယ်မှာရှာ၍ တွေ့မည် နည်းဟု ကျွန်တော်မျိုးတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ယောသပ်အားလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤ အမှုအလုံးစုံတို့ကို သင့်အား ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ သင်ကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူ မရှိ။

၄၀ သင်သည် နန်းတော်အုပ် ဖြစ်ရမည်။ သင်၏ စကားအတိုင်း ငါ၏ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ငါစီရင် စေမည်။ ရာဇပလ္လင် အားဖြင့်သာ ငါသည် သင့်ထက် ကြီးမြတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ တဖန် ကြည့်ပါ။ အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံးကို သင်အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူလျက်၊

၄၂ လက်စွပ်တော်ကို ချွတ်၍ ယောသပ် လက်၌ စွပ်စေတော်မူ၏။ ပိတ်ချော အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်စေ၍၊ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ကို ဆွဲပြီးလျှင်၊

၄၃ ဒုတိယ ရထားတော်ကို စီးစေတော်မူ၏။ ပြပ်ဝပ် ၍နေကြဟု သူရှေ့မှာ ဟစ်ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲဂုတ္တု ပြည်တပြည်လုံးကို အုပ်စိုးစေတော်မူ၏။

၄၄ ဖါရောမင်း ကလည်း၊ ငါသည် ဖါရောဘုရင် မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏အခွင့် မရှိလျှင် အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက် လုံးတွင် အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ခြေကို မကြွရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ဖါရောမင်းသည်လည်း၊ ဇာဖဏာသဖါဏတည်း ဟူသော ဘွဲ့နာမနှင့် ယောသပ်ကို ချီးမြှောက်၍ ဩနမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏သမီး အာသနတ်နှင့် စုံဘက်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ်အရာနှင့် အထံတော်က ထွက်လေ၏။

၄၆ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံ၌ အခွင့်ရသောအခါ၊ အသက် အနှစ်သုံးဆယ် ရှိသတည်း။ အထံတော်က ထွက်၍ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံးသို့ သွားလေ၏။

၄၇ ဝပြောသော နှစ်ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး မြေအသီးအနှံ တို့သည် အလွန် များပြားကြ၏။

၄၈ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ရှိသမျှသော ရိက္ခာကို စုရုံး၍ မြို့တို့၌သိုထားလေ၏။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင် လယ်တို့၌ရသော ရိက္ခာကို မြို့အသီးအသီးတို့တွင် သိုထားလေ၏။

၄၉ စပါးကိုကား သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန် များစွာ စုထား၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များသောကြောင့် မရေတွက်ဘဲ နေသတည်း။

၅၀ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် မရောက်မှီ၊ ယောသပ်သည် ဩနမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏သမီး အာသနတ်တွင် သားနှစ်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။

၅၁ သားဦးကိုကား မနာရေ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝါခံရသမျှသော ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ဝါအာ၏ အိမ်သား အပေါင်းတို့ကို ဝါမေ့စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

၅၂ နောက်ရသော သားကိုကား ဖေရိမ် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ဝါဆင်းရဲခံရသောပြည်၌ ဝါကို ပွားများစေတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

၅၃ ထိုနောက် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဝပြောသောနှစ် ခုနှစ် နှစ်ကုန်လေ၏။

၅၄ ယောသပ် ပြောသည်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသော နှစ်တို့သည် ရောက်စရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း ရှိသော်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆန်စပါး ရှိသေး၏။

၅၅ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် မှတ်သိပ်သောအခါ စားစရာကို ရပါမည် အကြောင်း ဖါရောမင်း ထံ၌ ကြွေးကြော်ကြ၏။ ဖါရောမင်း ကလည်း၊ ယောသပ် ထံသို့ သွားကြ၊ သူစီရင်သည် အတိုင်း ပြုကြဟု အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၅၆ မြေပြင် တရောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးသောအခါ ယောသပ်သည် စပါးကို ရှိသမျှတို့ကိုဖွင့်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့အား ရောင်းလေ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသတည်း။

၅၇ ခပ်သိမ်းသော ပြည်တို့၌လည်း အလွန် အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အသီးအသီးသော ပြည်သားတို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် ယောသပ်ထံသို့ လာရောက်ကြ၏။

၄၂

၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကို ယာကုပ် ကြားသိလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ရှု၍ နေကြသနည်း။

၂ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကို ငါကြားရပြီ။ ငါတို့သည် မသေ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ထိုပြည်သို့သွား၍ ဝါတို့ အဘို့ကို ဝယ်ကြလော့ဟု မိမိသားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊

၃ ယောသပ်၏ အစ်ကို တကျိပ်တို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။

၄ ယောသပ်၏ညီ ဗယံမိန်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့် အတူ ယာကုပ်သည် မစေမလွှတ်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၌ ဘေးရောက်ကောင်း ရောက်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်သတည်း။

၅ ထိုအခါ ခါနာန်ပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာသော သူတို့တွင်၊ ဣသရေလ သားတို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်းငှါ လာကြ၏။

၆ ယောသပ်သည် နိုင်ငံအုပ် ဖြစ်၍ ပြည်သား အပေါင်းတို့အား ရောင်းသောအမှုကို စီရင်လေ၏။ ယောသပ် အစ်ကိုတို့သည် လာ၍ သူ့ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချကြ၏။

၇ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကို မြင်လျှင်သိ၏။ သို့သော်လည်း မသိဟန်ဆောင်၍ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုလျက်၊ သင်တို့သည် အဘယ်က လာကြ သနည်းဟု မေး၏။ သူတို့ကလည်း၊ အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါ ခါနာန်ပြည်က လာကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၈ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကို သိသော်လည်း၊ သူတို့သည် ယောသပ်ကို မသိကြ။

၉ ယောသပ်သည် သူတို့အကြောင်းနှင့် မြင်ရသော အိမ်မက်တို့ကို အောက်မေ့လျက်၊ သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏။ ပြည်တော်၌ အားနည်းသော အရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟု ဆိုလျှင်၊

၁၀ သူတို့က၊ မဟုတ်ပါ သခင်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန် တို့သည် အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါသာ လာကြပါ၏။

၁၁ ကျွန်တော်တို့သည် တယောက်တည်းသော သူ၏ သားဖြစ်ကြပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် သူလျှို မဟုတ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၂ ယောသပ်ကလည်း၊ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တော်၌ အားနည်းသောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟု ဆိုပြန်၏။

၁၃ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ခါနာန် ပြည်၌ တယောက်တည်းသော သူ၏သား၊ ညီအစ်ကို တကျိပ်နှစ်ယောက် ဖြစ်ကြပါ၏။ အငယ်ဆုံးသောသူ ကား အဘနှင့်အတူ ယခု ရှိရစ်ပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၁၄ ယောသပ်က၊ သင်တို့သည်သူလျှိုဖြစ်ကြ၏ ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ၊

၁၅ သင်တို့ကို အဘယ်သို့ စိုးစမ်းရမည်နည်းဟူမူ ကား၊ အငယ်ဆုံးသောညီ မလာလျှင်၊ ဖါရောဘုရင် အသက် ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း သင်တို့သည် ဤအရပ်မှ မထွက် မသွားရ။

၁၆ သင်တို့စကား၊ မှန်သည် မမှန်သည်ကို စိုးစမ်း၍ သိစေခြင်းငှါ သင်တို့တွင် တယောက်သောသူကို စေလွှတ်၍ ညီကို ဆောင်ခဲ့စေ။ ကြွင်းသောသူတို့ကို ထောင်ထဲမှာ ချထားမည်။ သို့မဟုတ် ဖါရောဘုရင် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၇ အစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သုံးရက် ချုပ်ထားလေ၏။

၁၈ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ယောသပ်သည် သူတို့ကို ခေါ်၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ပြုရသော အမှုဟူမူကား၊

၁၉ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်လျှင်၊ သင်တို့ ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစုံတယောက်ကို ထောင်အိမ်၌ အချုပ်ခံလျက်နေစေပြီးလျှင်၊ ကြွင်းသောသူတို့မူကား သွားကြလော့။ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါး သောကြောင့် စပါးကိုယူ၍ သွားကြလော့။

၂၀ အငယ်ဆုံးသော ညီကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့စကား မှန်လိမ့်မည်။ သင်တို့ အသက်လည်း ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်း ဆိုကြသည်ကား၊

အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် ညီ၏အမှု၌ အပြစ်ကြီးကြ၏။ သူသည် ငါတို့ကို တောင်းပန်သောအခါ၊ သူ့စိတ်ဆင်းရဲ ခြင်းကို ငါတို့သည် မြင်လျက်နှင့် နားမထောင်ဘဲ နေကြ ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည် ငါတို့ အပေါ်မှာ ယခု ရောက်လာပြီဟု တယောက်ကို တယောက် ပြောဆို ကြ၏။

၂၂ ရုဗင်ကလည်း၊ သူငယ်ကို မပြစ်မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ် ဆိုသည် မဟုတ်လော့။ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြသောကြောင့် သူ၏ အသွေးအတွက် ယခု အစစ်ခံရကြသည်ဟု ပြန်၍ဆို၏။

၂၃ ထိုသို့ မိမိတို့ ပြောဆိုကြသော စကားကို ယောသပ် နားလည်သည်ဟု သူတို့ မထင်ကြ။ အ ကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည် စကားပြန်နှင့် သူတို့ ကို ပြောတတ်သော ကြောင့်တည်း။

၂၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူတို့ ထံမှ ခဏခွဲ၍ ငိုလေ၏။ တဖန် လာပြန်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ ရှိမောင်ကို သူတို့ အစုထဲက ယူ၍ သူတို့ ရှေ့တွင် ချည်နှောင်လေ၏။

၂၅ ထိုနောက် သူတို့အိတ်များကို စပါးနှင့် ပြည့်စေ၍၊ သူတို့ငွေကိုလည်း အသီးအသီး အိတ်တို့တွင် ပြန်ထည့် စေခြင်းငှါလည်း၊ လမ်းခရီး၌ စားစရိတ်ကို ပေးစေခြင်းငှါလည်း စီရင်၍ ထိုသို့လျှင် သူတို့၌ ပြုလေ၏။

၂၆ သူတို့သည်လည်း မြည်းများ အပေါ်၌ စပါးကို တင်၍ ထွက်သွားကြ၏။

၂၇ စားခန်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ တယောက်သော သူသည် မြည်းကို အစာကျွေးခြင်းငှါ မိမိ အိတ်ကို ဖွင့်လျှင်၊ အိတ်ထဲတွင်ရှိသော ငွေကို မြင်လေ၏။

၂၈ ညီအစ်ကိုတို့အားလည်း ကျွန်ုပ်ငွေကို ပြန်ထားပြီ။ ကြည့်ပါ အိတ်ထဲမှာ ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးလျော့၍ ကြောက်လန့်လျက်၊ ငါတို့၌ ဘုရား သခင် ပြုတော်မူသော ဤအမှုသည် အဘယ်အမှု ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု တယောက်ကို တယောက် ဆိုကြ၏။

၂၉ ခါနာန်ပြည် အဘယာကုပ် ထံသို့ ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့၌ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောသည်ကား၊

၃၀ ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောသူသည် ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောလျက် ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုပြည်၌ သူလျှို လုပ်သူဟူ၍ မှတ်လေ၏။

၃၁ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဖြောင့် မတ်သောသူ ဖြစ်ကြပါ၏။ သူလျှို မဟုတ်ပါ။

၃၂ တဘတည်းသာ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တကျိပ်နှစ်

ယောက် ဖြစ်ကြပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါ။ အငယ် ဆုံးသောသူကား ခါနာန်ပြည်၌ အဘနှင့်အတူ ယခု ရှိရစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သောအခါ။

၃၃ ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသော သခင်က၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ မှန်သည်ကို အဘယ်သို့ ငါသိ နိုင်မည်နည်း ဆိုသော်၊ သင်တို့ ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစ်ယောက်ကို ငါထံ၌ ထားရစ်ကြလော့။ သင်တို့ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် အစာကိုယူ၍ သွားကြလော့။

၃၄ အငယ်ဆုံးသော ညီကို ငါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့သည် သူလျှိုမဟုတ်ဖြောင့် မတ်သောသူ ဖြစ်သည်ကို ငါသိလိမ့်မည်။ သင်တို့ညီ အစ်ကိုကိုလည်း ဝါပြန်၍ အပ်မည်။ သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ ဖောက်ကားရောင်းဝယ် ရကြမည်ဟု ဆိုကြောင်းကို ကြားပြောကြပြီးမှ၊

၃၅ မိမိတို့ အိတ်များထဲက စပါးကို ထုတ်သောအခါ၊ အသီးအသီး ဆိုင်သော ငွေထုတ်တို့သည် မိမိတို့ အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုတ်များကို သူတို့နှင့် အဘသည် မြင်သောအခါ ကြောက်လန့်ကြ၏။

၃၆ အဘ ယာကုပ် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သား တို့ကိုလုယူကြပြီ။ ယောသပ် မရှိ၊ ရှိမောင် မရှိ၊ ဗယံမိန် ကိုလည်း ယူသွားချင်သည်တကား။ ဤအမှုအလုံးစုံ တို့သည် ငါနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်တကားဟု သူတို့အားဆို၏။

၃၇ ရုဗင် ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ဗယံမိန်ကို အဘ ထံသို့ ပြန်၍ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်သား နှစ်ယောက် တို့ကို သတ်ပါလော့။ သူ့ကို ကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တဖန် အဘထံသို့ ပြန်၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု အဘအား ဆို၏။

၃၈ အဘကလည်း၊ သင်တို့နှင့်အတူ ငါ့သားမသွားရ။ သူ၏အစ်ကို သေပြီ။ သူသည် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။ သင်တို့သွားရာလမ်းခရီးတွင် သူ၌ ဘေး ရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၄၃

- ၁ ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါးသည် ဖြစ်၍၊
- ၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော စပါးကို စားကုန် ပြီးမှ၊ အဘက၊ တဖန် သွား၍ ငါတို့ စားစရာ အနည်း ငယ်ကို ဝယ်ကြပါဦးဟု ဆို၏။
- ၃ ယုဒကလည်း၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျပ်ကျပ်

ခြိမ်းချောက်လျက် သင်တို့ညီ မပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟု ပြောထားပြီ။

၄ ကျွန်ုပ်တို့ညီကို ထည့်လျှင် သွား၍ အဘစား ဘို့ရာ ဝယ်ပါမည်။

၅ ညီကို မထည့်လျှင်မသွားပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူက သင်တို့ညီ မပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟု ပြောထားပြီဟု အဘအား ပြန်ဆိုလေ၏။

၆ ဣသရေလကလည်း၊ သင်တို့၌ ညီရှိမှန်းကို ထိုသူအားပြော၍ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲကြ သနည်းဟု ဆိုသော်၊

၇ သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်း အရာအမျိုးအနွယ်တို့ကို ကျပ်ကျပ် မေးလျက်၊ သင်တို့ အဘ အသက်ရှင်သေးသလော။ ညီ ရှိသေးသလော ဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏စကားသဘော သို့ လိုက်၍ ပြန်ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကို ဆောင်ခဲ့ ကြဟု သူပြောမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန် သိနိုင်ပါ သလောဟု ဆိုကြ၏။

၈ ယုဒကလည်း၊ သူငယ်ကို ကျွန်ုပ်နှင့်အတူလွှတ်ပါ။ သို့ပြုလျှင် အဘမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူငယ်များတို့သည် မသေ၊ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ထ၍ သွားကြပါမည်။

၉ ကျွန်ုပ်သည် သူ၏ အာမခံ ဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်တွင် သူ့ကို တောင်းပါ။ သူ့ကိုပြန်၍ မဆောင် အဘရှေ့မှာ မထားလျှင်၊ အစဉ်မပြတ် အပြစ်ကို ခံပါစေ။

၁၀ ဤမျှလောက် မဖင့်နွဲ့လျှင်၊ အကယ်၍ ဒုတိယ အကြိမ်တွင် ပြန်ရောက်ပါပြီဟု အဘ ဣသရေလအား ဆို၏။

၁၁ အဘဣသရေလ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ ပြုကြလော့။ ထိုသူအား ဆက်စရာဘို့ သင်တို့ အိတ်ဝ တို့တွင် ခါနာန်ပြည်၏ အသီးအမျိုး အကောင်းဆုံး တည်းဟူသော ဗလစံစေးအနည်းငယ်၊ ပျားရည် အနည်းငယ်၊ နံ့သာမျိုး၊ မုရန်စေး၊ သစ်အယ်သီး၊ ဗာတံသီးတို့ကို ယူကြလော့။

၁၂ သင်တို့လက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုလည်း ယူကြလော့။ အိတ်ဝတွင် ဆောင်ခဲ့သော ငွေကို တဖန်လက်၌ ဆောင်သွားကြဦးလော့။ ထိုအမှုသည် သတိလစ် သောအမှု ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

၁၃ သင်တို့ညီကိုလည်း ယူ၍ တဖန် ထိုသူထံသို့ ထသွားကြလော့။

၁၄ ထိုသူသည် သင်တို့ အစ်ကို တယောက်နှင့် ဗယံမိန်ကို လွှတ်လိုက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်

သူ့စိတ်နှင့် တွေ့ရသော အခွင့်ကို အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်ငါသည် သားဆုံးခြင်းကို ခံရလျှင်ခံရတော့မည်ဟု သားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း။

၁၅ သူတို့သည် ထိုလက်ဆောင်ကို၎င်း၊ မိမိလက်၌ ငွေနှစ်ဆကို၎င်း၊ ဗယံာမိန်ကို၎င်း၊ ယူ၍ ထပြေးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ ယောသပ် ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။

၁၆ သူတို့နှင့်အတူ ဗယံာမိန်ပါလာသည်ကို ယောသပ် မြင်လျှင်၊ ဝန်စာရေးကို ခေါ်၍၊ ဤသူတို့ကို အိမ်သို့ ခေါ်သွားလော့။ အကောင်များကို သတ်၍ စားစရာကို ပြင်ဆင်လော့။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ မွန်းတည့်စာကို စားရလိမ့်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း။

၁၇ ဝန်စာရေး ပြု၍၊ သူတို့ကို ယောသပ် အိမ်သို့ ခေါ်သွား၏။

၁၈ ယောသပ် အိမ်သို့ ခေါ်သွားသောအခါ၊ သူတို့ သည် ငါတို့အိတ်၌ ယမန် ပြန်ပေးသော ငွေကြောင့် ခေါ်သွင်းပြီ။ သူသည် အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ် ပြုသဖြင့် ကျွန်ခံစေ၍၊ မြည်းတို့ကို သိမ်းလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြပြီးလျှင်၊

၁၉ ယောသပ်၏ ဝန်စာရေး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ဝဲခါးနားမှာ နှုတ်ဆက်လျက်၊

၂၀ သခင်၊ ယမန်က အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါ အမှန် လာပါ၏။

၂၁ စားခန်းသို့ ရောက်၍အိတ်များကို ဖွင့်သောအခါ၊ လူတိုင်း ဆိုင်သောငွေသည် အလျင်း မလျော့ဘဲ အိတ်ဝဲတွင်ရှိပါ၏။ ထိုငွေကို တဖန် ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီ။

၂၂ ယခုလည်း အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါ အခြားသော ငွေကို ကိုယ်၌ ဆောင်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေကို အကျွန်ုပ်တို့ အိတ်များ၌ အဘယ်သူ ထားသည်ကို မသိနိုင်ပါဟု ဆိုကြသော်၊

၂၃ ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာပါစေ၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင် တို့ ဘုရားသခင်၊ သင်တို့ အဘ၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ အိတ်များ၌ ဘဏ္ဍာကို သနားတော်မူပြီ။ သင်တို့ ငွေကို ငါခံရပြီဟု ဆိုသဖြင့် ရှိမောင်ကို ထုတ်၍ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၄ ယောသပ်အိမ်သို့သွင်းပြီးမှ ဝန်စာရေးသည်ရေကို ပေး၍ ခြေဆေးစေ၏။ မြည်းတို့ကိုလည်း ကျွေးလေ၏။

၂၅ မွန်းတည့် အချိန်၌ ယောသပ် လာလိမ့်မည်ဟု သူတို့သည် မြော်လင့်၍ လက်ဆောင်ကို ပြင်နှင်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ သူတို့သည် အစာကို စားရလိမ့်မည်ဟု သူတို့သည် ကြားလေသတည်း။

၂၆ ယောသပ်သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့ သည် ကိုယ်၌ ပါသော လက်ဆောင်ကို အိမ်ထဲ ယောသပ် ထံသို့ သွင်း၍ သူ့ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချလျက် နေကြ၏။

၂၇ ယောသပ်သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့အဘ တည်းဟူသော သင်တို့အရင်ပြောသော အသက် ကြီးသူသည် ကျန်းမာပါ၏လော။ အသက်ရှင်သေး၏ လောဟု မေးလျှင်၊

၂၈ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်တို့ အဘသည် ကျန်းမာပါ၏။ အသက်ရှင်ပါသေး၏ ဟု လျှောက်လျက်၊ ဦးညွတ်ချ၍ ရှိခိုးလျက်နေကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ယောသပ်သည် မြော်ကြည့်၍ မိမိအမိ၏ သား၊ မိမိညီရင်း ဗယံာမိန်ကို မြင်လျှင်၊ ဤသူကား သင်တို့အရင် ပြောသော သင်တို့ညီ ဖြစ်သလောဟု မေးလျက်၊ သင့်ကို ဘုရားသခင် ကယ်မသနားတော် မူပါစေသော ငှါသားဟုဆိုပြီးမှ၊

၃၀ ညီရင်းကို မြင်ရ၍ ကြင်နာသောစိတ်ရှိသော ကြောင့် အလျင်အမြန် ထသွားလေ၏။ ဝိုရာအရပ်ကို ရှာသဖြင့်၊ အိမ်ခန်းထဲသို့ဝင်၍ ဝိုလေ၏။

၃၁ တဖန် မျက်နှာကို သစ်၍ ဣန္ဒြေချုပ်တည်းလျက် ပြင်သို့ ထွက်ပြီးလျှင် စားပွဲကို ပြင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။

၃၂ ယောသပ်တို့ တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့တပွဲ၊ ယောသပ် နှင့်စားသော အဲဂုတ္တုလူတို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကို ပြင်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ဟေဗြဲလူတို့နှင့်အတူ မစားရ၊ ထိုအမှုကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံတတ်ကြ၏။

၃၃ ညီအစ်ကိုတို့သည် အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင် အောင် အရွယ်အလိုက် ယောသပ် ရှေ့မှာထိုင်နေကြ ၏။ သူတို့သည် အချင်းချင်း ကြည့်ရှု၍ အံ့သြခြင်း ရှိကြ၏။

၃၄ ယောသပ်သည်လည်း သူတို့ စားရန် အဘို့ အသီးအသီးတို့ကို မိမိထံမှ ပေးလိုက်၏။ ဗယံာမိန် ရသော အဘို့သည် အစ်ကိုတို့ရသော အဘို့ထက် ငါးဆ များသတည်း။ သူတို့သည် သောက်၍ ပျော်မွေ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄၄

၁ ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေးကို ခေါ်၍ ထို သူတို့အိတ်များ၌ ရိုက္ခာပါနိုင်သမျှ အပြည့်ထည့်လော့။ လူတိုင်းဆိုင်သော ငွေကို မိမိတို့ အိတ်ဝဲတွင်၎င်း၊

၂ စပါးအဘိုးငွေနှင့် ငှါငွေဖလားကို အငယ်ဆုံးသော သူ၏ အိတ်ဝဲတွင်၎င်း ထည့်ထားလော့ဟု မှာသည် အတိုင်း ဝန်စာရေး ပြုလေ၏။

၃ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ၊ ထိုသူတို့ကို မြည်း များနှင့် တကွ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၄ မြို့ပြင်သို့ ရောက်၍ မဝေးသေးသော အခါ၊ ယောသပ်သည် ဝန်စာရေးကို ခေါ်၍၊ ထိုသူတို့ကို မြန်မြန် လိုက်လော့။ မှီသောအခါ သင်တို့သည် ကျေးဇူးကို မကောင်းသောအမှုနှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆပ်ကြသနည်း။

၅ ငါ့သခင် သောက်သော ဖလားမဟုတ်လော။ ထူးဆန်းသောဥာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဖလား မဟုတ်လော။ သင်တို့ပြုသောဤအမှုသည် မကောင်း ပါတကားဟု ပြောဆိုလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း။

၆ ဝန်စာရေး လိုက်၍ မှီသောအခါ ပြောဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်း ဤစကားကို သခင်သည် အဘယ် ကြောင့်ပြောပါသနည်း။

၇ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့် ထိုသို့သောအမှု ဝေးပါ စေသတည်း။

၈ ယမန်က အိတ်ဝတွင်တွေ့သော ငွေကို၊ ခါနာန် ပြည်မှ ကိုယ်တော်ထံသို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ သို့ ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏သခင် အိမ်၌ ရွှေငွေကို အဘယ် ကြောင့် ခိုးရပါအံ့နည်း။

၉ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့တွင် မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကို သေစေ။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း သခင်၏ ကျွန်ခံကြပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀ ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင်တို့ စကားအတိုင်း ဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်း မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အပြစ်လွတ်ကြစေဟု ဆိုသော်။

၁၁ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိတ် များကို မြေ၌ချ၍ ဖွင့်ကြ၏။

၁၂ ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင် အောင် ရှာသဖြင့် ဗဟိမိန်အိတ်၌ ဖလားကို တွေ့၏။

၁၃ ထိုအခါ သူတို့သည် မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ လူတိုင်း မိမိမြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကို တင်ပြန်သဖြင့် မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၄ ယုဒနှင့် ညီအစ်ကိုတို့သည် ယောသပ် အိမ်သို့ ရောက်၍၊ သူသည် အိမ်၌ ရှိသေးသဖြင့်၊ သူ့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။

၁၅ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုပြီးသနည်း။ ငါ့ကဲ့သို့သော ယောက်ျားသည် ထူးဆန်းသောဥာဏ် ရှိကြောင်းကို သင်တို့ မသိကြ သလောဟု ဆို၏။

၁၆ ယုဒကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် သခင်အား အဘယ်စကားဖြင့် လျှောက်ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ပြောရပါအံ့နည်း။ ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့ လွတ်နိုင် ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အပြစ်ကို ဘုရားသခင် စစ်၍ တွေ့တော်မူပြီ။ အကြင်သူ၌ ဖလားတော်ကို တွေ့၏။ ထိုသူမှစ၍ ကျွန်တော်ရှိသမျှသည် သခင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်။

၁၇ ယောသပ်က ထိုသို့ငါမပြုရ။ အကြင်သူ၏ လက် ၌ ငါ့ဖလားကို တွေ့၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အဘ ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့ ဟု စီရင်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ယုဒသည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စကားတခွန်းဖြင့် နားတော် လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သည် ဖာရော ဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘရှိသလော။ ညီရှိ သလောဟု ကျွန်တော်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊

၂၀ ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော်တို့အဘ အသက် ကြီးသောသူ ရှိပါ၏။ အဘ အသက်ကြီးစဉ်အခါ ရ သော သားငယ်တယောက် ရှိပါ၏။ သူ၏အစ်ကို သေပါ ပြီ။ သူ့အမိဘွားသော သားတို့တွင် သူတယောက် တည်း ကျန်ရစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ၏အဘသည် သူ့ကို ချစ်ပါ၏ဟု သခင်အား ပြန်လျှောက်လေသော်။

၂၁ ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူကို ငါကြည့်ရှုရအောင် ငါ့ထံ သို့ ခေါ်ခိုကြဟု ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ကျွန်တော်တို့က သူငယ်ကို အဘနှင့် မခွဲနိုင်ပါ။ အဘနှင့်ခွဲလျှင် အဘ သေပါလိမ့်မည်ဟု သခင်အား လျှောက်သော်လည်း၊

၂၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ညီ မပါလျှင် သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို နောက်တဖန် မမြင်ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန် တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့ အဘ ထံသို့ ပြန်၍ ရောက်သောအခါ၊ သခင် စကားတော်ကို အဘအား ပြန်ကြားပါ၏။

၂၅ ကျွန်တော်တို့ အဘကလည်း၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့ စားစရာအနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဟု ဆိုသောအခါ။

၂၆ ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မသွားနိုင်ပါ။ ညီပါလျှင် သွားနိုင်ပါ၏ ညီမပါလျှင် ထိုသူ၏ မျက်နှာကို မမြင်ရပါဟု ပြန်ပြောပါ၏။

၂၇ ကိုယ်တော် ကျွန်၊ ကျွန်တော် အဘ ကလည်း၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း ငါ့မယားသည် ငါ့အား သား နှစ်ယောက်ကို ဘွား၏။

၂၈ တယောက်ကား ငါ့ထံမှ ထွက်သွား၏။ အကယ် စင်စစ် သူသည် အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါပြီ တကားဟု ငါဆိုရ၏။ ထိုကာလမှစ၍ သူ့ကိုငါမမြင်ရ။

၂၉ ဤသူ့ကိုလည်း ငါ့ထံမှ ယူသွား၍ သူ၌ဘေး ရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်း နှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့် မည်ဟု ကျွန်တော်တို့အားဆိုပါ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော် အဘထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်မပါ လျှင် အဘ၏အသက်သည် သူငယ်၏ အသက်၌ မှီလျက်ရှိသောကြောင့်၊

၃၁ သူငယ်မရှိသည်ကို မြင်သောအခါ အဘ သေပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘ ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေကြပါလိမ့်မည်။

၃၂ ကိုယ်တော်ကျွန်က၊ အကျွန်ုပ်သည် တဖန် သူငယ်ကို အဘထံသို့ ပြန်၍မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ အစဉ် မပြတ် အဘရှေ့မှာ အပြစ်ကို ခံပါစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ အဘထံမှာ သူငယ်၏အာမခံဖြစ်ပါ၏။

၃၃ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် သူငယ်အတွက် နေရစ်၍ သခင်ထံ ကျွန်ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သွားရသောအခွင့် ပေးတော်မူပါ။

၃၄ သူငယ်သည် ကျွန်တော်၌ မပါလျှင်၊ ကျွန်တော် အဘထံသို့ အဘယ်သို့ ကျွန်တော် သွားနိုင်ပါမည် နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော်အဘ၌ ရောက်လတံ့ သော ဘေးဥပါဒ်ကို ကျွန်တော် မြင်ရပါလိမ့်မည် တကားဟု လျှောက်လေ၏။

၄၅

၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် မိမိထံ၌ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ ဣန္ဒြေကို မချုပ်တည်းနိုင်သော ကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့ ငါ့ထံမှ ထွက်သွားကြဟု ဟစ်၍ မိမိဖာတီအဖြစ်ကို အစ်ကိုတို့အား ပြသောအခါ၊ အခြားသောသူ တယောက်မျှ မရှိရ။

၂ သူသည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့် ဝိုကြွေး၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် နန်းတော်တိုင်အောင် ကြားကြ၏။

၃ အစ်ကိုတို့အားလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ယော သပ်ဖြစ် ၏။ ကျွန်ုပ်အဘသည် အသက်ရှင်သေးသလော ဟု

ဆို၏။ အစ်ကိုတို့သည် စကားတုံ့ပြန်၍ မပြောနိုင် အောင် သူ့ရှေ့မှာ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။

၄ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အနီးအပါးသို့ လာ ကြပါလော့ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းလာကြ၏။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းလိုက်သော သင်တို့၌ ဖြစ်ပါ၏။

၅ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ ရောင်းလိုက်မိသောကြောင့် စိတ်မညှိုးငယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ကို အမျက်မထွက်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ အသက်ကို စောင့်မစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။

၆ မြေပေါ်မှာ နှစ်နှစ်အစာ ခေါင်းပါးခဲ့ပြီ။ လယ်လုပ် ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်းကို မပြုရသောနှစ် ငါးနှစ်ရှိသေး၏။

၇ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာ ကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်း အားဖြင့် သင်တို့အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။

၈ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ စေလွှတ်သည် မဟုတ်၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော် မူသတည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ဖါရောဘုရင်၏အဘ အရာ၌၎င်း၊ နန်းတော်အုပ် အရာ၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးသော သခင်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၉ အလျင်အမြန် ထ၍ အဘထံသို့ သွားကြလော့။ အဘအားလည်း၊ သား ယောသပ်က၊ ဘုရားသခင် သည် ကျွန်ုပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်လုံး သခင် ဖြစ်စေတော် မူပြီ။ ကျွန်ုပ် ထံသို့ လာပါ၊ မဆိုင်းပါနှင့်။

၁၀ အဘသည် ဂေါရင်အရပ်၌ နေရမည်။ ကျွန်ုပ် အနားမှာ ရှိရမည်။ အဘမှစ၍ သားမြေး၊ သိုး၊ နွားနှင့် တကွ ရှိသမျှပါရမည်။

၁၁ ထိုအရပ်၌ ကျွန်ုပ် ကျွေးမွေးပါမည်။ သို့မဟုတ် အဘမှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ ရှိသမျှတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး သောနှစ် ငါးနှစ် ရှိသေးသည်ဟု ပြောကြလော့။

၁၂ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်သည် ကို၊ သင်တို့မျက်စိ၊ ကျွန်ုပ်ညီ ဗယံမိန် မျက်စိအမြင် သားဖြစ်၏။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ုပ်ရသော ဘုန်းစည်းစိမ်မှစ၍ သင်တို့မြင်သမျှတို့ကို အဘအား ပြောရမည်။ အလျှင် အမြန်ပြု၍ အဘကို ဤပြည်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၄ ညီ ဗယံမိန် လည်ပင်းကို ဘက်၍ ဝိုလေ၏။

ဗယ်ာမိန်သည်လည်း သူ၏ လည်ပင်း၌ ငိုလေ၏။

၁၅ တဖန် အစ်ကို ရှိသမျှတို့ကို နမ်း၍ သူတို့နှင့် ငိုသောနောက် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၆ ယောသပ် အစ်ကိုတို့သည် ရောက်လာကြပြီဟု နန်းတော်၌ သိတင်းကြား၍၊ ဖာရောဘုရင် အစရှိသော ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။

၁၇ ဖါရောဘုရင်သည်လည်း ယောသပ်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ အစ်ကိုတို့အား အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤသို့ ပြုကြလော့။ မြည်းတို့ကို ဝန်တင်၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်သွားသဖြင့်၊

၁၈ သင်တို့ အဘနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ယူ၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာကြလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်၏စည်းစိမ်ကို ဝါပေး၍ သင်တို့သည် မြေဩဇာကို စားရကြလိမ့်မည်။

၁၉ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ပြုကြလော့။ သင်တို့ မိန်းမများ၊ သူငယ်များအတို၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက လှည်းတို့ကို ယူပြီးလျှင် အဘကိုဆောင်၍ လာခဲ့ကြလော့။

၂၀ သင်တို့ ဥစ္စာများကို မနှမြောကြနှင့်။ အဲဂုတ္တုပြည်၏ စည်းစိမ်ရှိသမျှသည် သင်တို့ ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊

၂၁ ဣသရေလ၏ သားတို့သည် ပြု၍၊ ယောသပ်သည် လှည်းတို့ကို၎င်း၊ လမ်းခရီး၌ စားစရိတ်များကို ၎င်းပေး၏။

၂၂ အစ်ကို ရှိသမျှတို့အားလည်း အဝတ် လဲစရာတို့ ပေး၏။ ဗယ်ာမိန်အားလည်း၊ ငွေ အကျပ် သုံးရာနှင့် အဝတ်လဲစရာတို့ အဝတ် ဝါးစုံကို ထပ်၍ပေး၏။

၂၃ အဘအားလည်း အဲဂုတ္တုပြည်၏ ကောင်းသော အရာတို့ကို ဆောင်သောမြည်း တဆယ်၊ လမ်းခရီး၌ အဘ စားစရာတို့စပါး၊ မုန့်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်များကို ဆောင်သော မြည်းတဆယ်ကို ပေးလိုက်၏။

၂၄ သင်တို့သည် လမ်း၌ ရန်မတွေ့ကြနှင့်ဟု မှာထားလျက်အစ်ကို တို့ကို လွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည် သွားကြ၏။

၂၅ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွား၍၊ ခါနာန်ပြည်အဘ ယာကုပ် ထံသို့ ရောက်ကြလျှင်၊

၂၆ ယောသပ်သည် အသက်ရှင်သေး၏။ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးရ၏ဟု ကြားပြောကြသည်ရှိသော်၊ ယာကုပ်သည် စိတ်နှလုံး လျော့၏။ သူတို့ စကားကို မယုံနိုင်။

၂၇ သူတို့သည်လည်း ယောသပ် ပြောသမျှသော စကားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ အဘ ယာကုပ်သည် မိမိ

စီးစရာတို့ ယောသပ် ပေးလိုက်သော လှည်းတို့ကို မြင်သောအခါ စိတ်နှလုံး အားဖြည့်ပြန်၏။

၂၈ ဣသရေလ ကလည်း၊ တန်တော့။ ငါ့သား ယောသပ် အသက်ရှင်သေး၏။ ငါ မသေမှီ သူ့ကို သွား၍ ကြည့်မည်ဟု ဆို၏။

၄၆

၁ ထိုအခါ ဣသရေလသည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ ခရီးသွား၍ ဗေရရော အရပ်သို့ ရောက်လျှင်၊ မိမိအဘ ဣဇာက၏ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလေ၏။

၂ ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်က၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ယာကုပ်က အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။

၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် ထိုပြည်၌ သင့်ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။

၄ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်နှင့်အတူ ငါသွားမည်။ တဖန် ငါဆောင်ခွင့်မည်။ ယောသပ်သည် မိမိလက်ကို သင်၏ မျက်စိပေါ်မှာ တင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် ယာကုပ်သည်၊ ဗေရရော အရပ်မှထွက်၍၊ သူစီးစရာတို့ ဖါရောမင်း ပေးလိုက်သော လှည်းတို့ဖြင့် ဣသရေလ၏ သားတို့သည် အဘမှစ၍ မိန်းမများနှင့် သူငယ်များတို့ကို ဆောင်လျက်၊

၆ ခါနာန်ပြည်၌ရသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကို လည်းယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။

၇ ယာကုပ်သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး မြေးတည်းဟူသော အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။

၈ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သော ဣသရေလ သားတို့၏ အမည်ကား၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားများ၊ သားဦး ရုဗင်။

၉ ရုဗင်သား၊ ဟာနုတ်၊ ဖါလု၊ ဟောဇရုံ၊ ကာမိ။

၁၀ ရှိမောင်သား၊ ယေမေလ၊ ယာမိန်၊ ဩဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးမိန်းမ၏သား ရှောလ၊

၁၁ လေဝိသား၊ ဂေရုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိ။

၁၂ ယုဒသား၊ ရေ ဩနန်၊ ရေလ၊ ဖါရက်၊ ဇာရ။ ထိုသူတို့တွင် ရေနှင့်ဩနန်သည် ခါနာန် ပြည်၌ သေသတည်း။ ဖါရက်သား၊ ဟောဇရုံနှင့် ဟာမုလ။

၁၃ ဣသခါသား၊ တောလ၊ ဗုဝါ၊ ယောဘ၊ ရှိမရုန်။

၁၄ ဇာဗုလုန်သား၊ သရက်၊ ဇလုန်၊ ယာလေလ။

၁၅ ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ် မယား လေအာသည် ပါဒနာရုံ အရပ်၌ ဘွားသော သားတည်း။ သမီးဒိနနှင့် တကွ၊ သားသမီးပေါင်း သုံးဆယ်သုံး။

၁၆ ဂဒ်သား၊ ဇိပျုန်၊ ဟဂ္ဂို၊ ရှုန်၊ ဇေဗုန်၊ ဧရိ၊ အရောဒိ၊ အရေလိ။

၁၇ အာရှသား။ ယိမန၊ ဣရွာ၊ ဣရွီ၊ ဗေရိယ၊ နှမစေရတည်း။ ဗေရိယသား၊ ဟောဗာနှင့် မာလချေလ။

၁၈ ဤသူတို့ကား၊ လာဗန်သည် သမီးလေလအား၊ လက် ဖွဲ့သော ယာကုပ်မယား ဇိလပဘွားသော သားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်ခြောက်။

၁၉ ယာကုပ်မယား ရာခေလသား။ ယောသပ်နှင့် ဗယီာမိန်။

၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဩနမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဗေရသမီး အာသနတ်တွင် ယောသပ်နှင့် ရသော သား၊ မနာရှေနှင့် ဖေရိမ်။

၂၁ ဗယီာမိန်သား။ ဗေလ၊ ဗခါ၊ အာရှဗေလ၊ ဂေရ၊ နေမန်၊ ဟေ၊ ရောရှု၊ မုပိမ်၊ ဟုပိမ်၊ အာရဒ။

၂၂ ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ်မယား ရာခေလ ဘွားသော သားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်လေး။

၂၃၊ ၂၄ ဒန်သား။ ဟုဂ္ဂိုမ်၊ နုဿလိသား ယာဇေလ၊ ဂုန်၊ ယေဇာ၊ ရှိလင်း။

၂၅ ဤသူတို့ကား၊ လာဗန်သည် သမီး ယာခေလ အား လက်ဖွဲ့သော ယာကုပ်မယား ဗိလဟာ ဘွား သော သားတည်း။ ပေါင်းခုနစ်။

၂၆ ယာကုပ်ချွေးမများကို မဆိုဘဲ၊ ယာကုပ်မှ ဆင်းသက်၍၊ သူနှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားသော လူပေါင်းကား၊ ခြောက်ဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။

၂၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ရနှင့်သော သား နှစ်ယောက် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက် သော ယာကုပ်၏ အမျိုးသားအပေါင်းကား ခုနစ် ဆယ်တည်း။

၂၈ ယောသပ် ထံသို့ ဂေါရှင်ပြည်ကို သွားစေခြင်းငှါ ယုဒကို အရင်စေလွှတ်ပြီးမှ ဂေါရှင်ပြည်သို့ ရောက် ကြ၏။

၂၉ ယောသပ်သည် ရထားကို ပြင်၍ အာထူသ ရေလကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ ဂေါရှင်ပြည်သို့ သွား၍ အဘ ရှေ့သို့ ရောက်သော် အဘ၏ လည်ပင်းကို ဘက်လျက် ကြာကြာ ဝိုလေ၏။

၃၀ ဣသရေလ ကလည်း၊ ယခု ငါသေပါစေသော။ သင်၏မျက်နှာကို ဝါမြင်ရပြီ။ သင်သည် အသက်ရှင် သေး၏ဟု ယောသပ်အား ဆိုလေ၏။

၃၁ ယောသပ်ကလည်း၊ ဖာရောမင်း ထံသို့ ကျွန်ုပ် သွားဦးမည်။ ခါနာန်ပြည်၌နေသော ကျွန်တော် အစ်ကို များ၊ ကျွန်တော်အဘ၏ အိမ်သားများတို့သည် ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်ကြပါပြီ။

၃၂ ထိုသူတို့သည် သိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကို မွေးသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့ သိုးနွားမှစ၍ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြပါ ပြီဟု လျှောက်မည်။

၃၃ နောက်တခါ သင်တို့ကို ဖာရော မင်းခေါ်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင်တတ် သနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၃၄ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့် တကွ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် သိုးနွားတို့ကို မွေးသောသူ ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေါရှင်ပြည်မှာ နေသော အခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းဖြစ်သောသူကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံ့ရှာ တတ်ကြ၏ဟု အစ်ကိုများအား၊ အဘ၏ အိမ်သား များတို့ကို ပြောဆို၏။

၄၇

၁ ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ်သည် ဖာရောမင်း ထံသို့ သွား၍ ကျွန်တော်အဘနှင့် အစ်ကိုတို့သည် သိုးနွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုဆောင်လျက် ခါနာန်ပြည်က ရောက်လာ၍ ဂေါရှင်ပြည်၌ ရှိကြပါသည်ဟုလျှောက် သဖြင့်၊

၂ အစ်ကိုစု ထဲကရွေး၍ ငါးယောက်တို့ကို အထံ တော်သို့ သွင်းလေ၏။

၃ ဖာရောမင်း ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင်လေ့ ရှိကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ သိုးထိန်း ဖြစ်ကြပါ၏ဟု၍၎င်း၊

၄ ခါနာန်ပြည်၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး၍ သိုးနွား ကျက်စားရာ မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ သည် ပြည်တော်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ လာကြပါ၏။ သို့ဖြစ် ၍ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေရမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု၍၎င်း လျှောက် ကြ၏။

၅ ဖါရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘနှင့် အစ်ကို တို့သည် သင့်ထံသို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်၍၊

၆ အဲဂုတ္တု ပြည်သည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိ၏။ သင်၏ အဘနှင့် သင်၏ အစ်ကိုတို့ကို အကောင်းဆုံးသော အရပ် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေရာချလော့။ သူတို့တွင် အစွမ်းသတ္တိ ရှိသောသူ အချို့ကို တွေ့လျှင် ငါ၏သိုး

နွားအုပ် အရာ၌ ခန့်ထားလော့ဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ယောသပ်သည် အဘယာကုပ်ကို သွင်း၍ ဖါရောမင်း ရှေ့မှာထားသဖြင့်၊ ယာကုပ်သည် ဖါရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၏။

၈ ဖါရောမင်းက၊ သင်သည် အသက် အဘယ် မျှလောက်ရှိပြီနည်းဟု ယာကုပ်အား မေးလျှင်၊

၉ ကျွန်တော်သည် ဧည့်သည် အာဂန္တု ဖြစ်၍ လွန်သော အသက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော် အသက်ရှင်သော နှစ်ပေါင်းနည်း၍ ဆိုးပါ၏။ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သော ဘိုးဘေးတို့၏ အသက် တန်းကို မမှီပါဟု လျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၀ ဖါရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၍ အထံတော်က ထွက်သွားလေ၏။

၁၁ ဖါရောမင်း အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယောသပ် သည် အဘနှင့် အစ်ကိုတို့ကို နေရာချ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အကောင်းဆုံးသောအရပ် ရာမသက်မြေကို အပိုင် ပေး၏။

၁၂ အဘနှင့် အစ်ကိုများ၊ အဘ၏ အိမ်သား ရှိသမျှ တို့ကို အနည်းအများအလိုက် ကျွေးမွေး၏။

၁၃ အလွန် အစာခေါင်းပါး၍ တပြည်လုံး စားစရာ မရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်သည် အားလျော့လေ၏။

၁၄ ပြည်သားဝယ်သော စပါးအဘိုး၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ တွေ့သမျှသော ငွေကို ယောသပ် စုသိမ်း ၍ နန်းတော်သို့ သွင်းထားလေ၏။

၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ ငွေကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူ အပေါင်းတို့သည် ယောသပ် ထံသို့ လာ၍ စားစရာကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ငွေကုန်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေရပါအံ့နည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၁၆ ယောသပ်က၊ ငွေကုန်လျှင် တိရစ္ဆာန်များကို ပေးကြ၊ တိရစ္ဆာန်အတွက် စပါးကိုပေးမည်ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊

၁၇ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ယူခဲ့၍၊ ယောသပ် သည် မြင်း၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်းတို့ အတွက် စပါးကို ပေးသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့ အတွက် ပြည်သားများကို ကျွေးမွေး၏။

၁၈ ထိုနှစ် ကုန်ပြီးမှ ဒုတိယ နှစ်တွင် လာကြလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ ငွေကုန်ကြောင်းကို သခင်ရှေ့မှာ မထိန် ဝှက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း သခင်

ရပါပြီ။ သခင်ရှေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်နှင့် မြေမှတစ်ပါး အဘယ်အရာမျှ မကျန်ပါ။

၁၉ ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့်သေ၍ ပြည်တော် ပျက်ရပါအံ့နည်း။ အစာကို ပေး၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် ကျွန်တော်တို့မြေကို ဝယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် မြေ နှင့်တကွ ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော် တို့သည် မသေ၊ အသက် ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ပြည် တော်သည် လူမဆိတ်ညံ့စေခြင်းငှါ၊ မျိုးစေ့ကိုပေး ပါဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၀ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုမြေ ရှိသမျှကို ဖါရောမင်း သို့ ဝယ်လေ၏။ အစာခေါင်းပါး၍ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ အသီးအသီး ပိုင်သောမြေ အကွက်တို့ကို ရောင်းကြသဖြင့်မြေသည် ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်လေ၏။

၂၁ လူတို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုပြည် တစွန်းမှ သည်တစွန်း တိုင်အောင် မြို့တို့သို့ ပြောင်းစေ၏။

၂၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ပိုင်သောမြေကိုကား မဝယ်။ သူတို့သည် ဖါရောမင်း ကျွေးမွေးသည်အတိုင်း ကျွေး မွေးသော အစာကို စားကြ၏။ ထိုကြောင့် မိမိတို့ မြေကို မရောင်းကြ။

၂၃ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့မြေကို ဖါရောမင်းဘို့ ယနေ့ဝယ်ပြီ။ မျိုးစေ့ကိုယူ၍ လယ်လုပ် ကြလော့။

၂၄ အသီးအနှံကို ရသောအခါ၊ ငါးဘို့တွင် တဘို့ကို ဖာရောမင်းအား ဆက်ကြမည်။ လေးဘို့ ကိုကား သင်တို့ယူ၍ နောက်တဖန် မျိုးစေ့ကို ကြကြလော့။ သင်တို့စား၍ အိမ်သားများ၊ သူငယ်များတို့ကို ကျွေး ကြလော့ဟု ပြည်သားတို့အားဆို၏။

၂၅ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်တို့ အသက်ကို ကယ်ပါပြီ။ သနားသောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်ခံရ ပါမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၆ ထိုကြောင့် ဖါရောမင်း မပိုင်သော ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့၏မြေကို ထား၍၊ ဖါရောမင်းသည် ငါးဘို့တွင် တဘို့ကို ပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့ တိုင်အောင် အဲဂုတ္တု ပြည်၌ တည်သော ဓမ္မသက်ကို ယောသပ် စီရင်၍ ထားသတည်း။

၂၇ ဣသရေလ သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည် ဂေါရှင် အရပ်၌ နေသဖြင့်၊ ဥဗွာရတတ်၍ တိုးပွားများပြား ကြ၏။

၂၈ ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆယ်ခုနစ်နှစ်

အသက်ရှင်၍ အသက် နှစ်ပေါင်း တရာလေးဆယ် ခုနှစ်နှစ် ရှိတည်း။

၂၉ ဣသရေလသည် သေရသောအချိန်နီးသော်၊ သားယောသပ်ကို ခေါ်၍ ငါ့ကိုသနားလျှင် သင်၏လက် ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ ထားပါလော့။ ကရုဏာသစ္စာ နှင့်အညီ ငါ့ပြုပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ့ကို မသင်္ဂြိုဟ်ပါနှင့်။

၃၀ ငါသည် ဘိုးဘေးနှင့်အတူ အိပ်ချင်ပါ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ငါ့ကို ဆောင်သွား၍ သူတို့ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ် ရမည်ဟု ဆို၏။ ယောသပ် ကလည်း၊ အဘဆိုသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ် ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံ၏။

၃၁ ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပါဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု၏။ ဣသရေလသည်လည်း ခုတင် ခေါင်းရင်းပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။

၄၈

၁ နောက်တဖန် ယောသပ်သည်အဘ နာကြောင်း ကို ကြားသဖြင့်၊ သားနှစ်ယောက် မနာရှေ့နှင့် ဖေရိမ် ကိုယူ၍ သွား၏။

၂ သားယောသပ် လာကြောင်းကို ယာကုပ်သည် ကြားလျှင်၊ အားထုတ်၍ ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်၏။

၃ ထိုအခါ ယာကုပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရား သခင်သည်၊ ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့၌ ငါ့အား ထင်ရှား၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူလျက်၊

၄ ငါသည် သင့်ကို တိုးပွားများပြားစေမည်။ သင့်ကို များစွာသောလူ ဖြစ်စေမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် သင့်နောက်မှ ဤပြည်ကို အစဉ်အမြဲ ပိုင်စေခြင်းငှါ ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ သင်နေသော အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါမရောက်မှီ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်ရနှင့်သော သား နှစ်ယောက် ဖေရိမ်နှင့် မနာရှေ့တို့သည် ငါ့သား ဖြစ်ရမည်။ ရုဗင်နှင့် ရှိမောင် ကဲ့သို့ ငါ့သားဖြစ်ရမည်။

၆ နောက်မှ သင်ရသောသားတို့သည် သင်၏သား ဖြစ်၍ မိမိအမွေ ခံရာတွင် မိမိအစ်ကိုတို့အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြမည်။

၇ ငါသည် ပါဒနာရံအရပ်မှ လာသည် ကာလ၊ ခါနာန်ပြည်၌ ခရီးသွား၍၊ ဖေရတ်မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊ သင့်အမိ ရာဇေလသည် ငါ့အနားမှာ သေရှာ၏။ သေသောအရပ် ဗက်လင် အမည်ရှိသော ဖေရတ် မြို့သို့ သွားသော လမ်း၌ သင်္ဂြိုဟ်လေသည် ဟု ယောသပ်အားဆို၏။

၈ တဖန် ဣသရေလသည် ယောသပ်၏သားတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့ကား အဘယ်သူနည်း မေးလျှင်၊

၉ ယောသပ်က၊ ဤပြည်၌ အကျွန်ုပ်အား ဘုရား သခင် ပေးသနားတော်မူသော ကျွန်ုပ်၏သား ဖြစ်ပါ သည်ဟု အဘအားဆိုသော်အဘက၊ ငါ့ထံသို့ လာပါ စေလော့။ သူတို့ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟုဆို၏။

၁၀ ဣသရေလသည် အသက်ကြီး၍ မျက်စိမှန်သဖြင့် မမြင်နိုင်သောကြောင့်၊ သားတို့ကို အနီးသို့ချဉ်းကပ် စေ၍ ပိုက်ဘက်နမ်း ရှုပ်လေ၏။

၁၁ ဣသရေလကလည်း၊ ငါသည် သင်၏မျက်နှာကို မြင်ရမည်ဟု ငါမထင်။ ယခုတွင် သင်၏သားတို့ကို ပင် ဘုရားသခင် ပြတော်မူပြီဟု ယောသပ်အား ဆို၏။

၁၂ ယောသပ်သည်လည်း သားတို့ကို အဘ၏ ဒူးကြားမှ ထုတ်၍ အဘရှေ့၌ ဦးညွတ်ချစေ၏။

၁၃ တဖန် ယောသပ်သည် သားတို့ကိုယူ၍ ဖေရိမ်ကို လက်ျာလက်နှင့် ကိုင်လျက်၊ ဣသရေလ လက်ဝဲ လက်သို့၎င်း၊ မနာရှေ့ကို လက်ဝဲလက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ဣသရေလ လက်ျာလက်သို့၎င်း ချဉ်းကပ်စေ၏။

၁၄ မနာရှေ့သည် သားဦး ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသ ရေလသည် မိမိလက်တို့ကို ဆန့်၍ လိမ္မာစွာပုံပြင်လျက်၊ အသက်ငယ်သောသူ ဖေရိမ်၏ ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာ လက်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ လက်ဝဲလက်ကို မနာရှေ့၏ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၏။

၁၅ ယောသပ်ကို ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ငါ့အဘ အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ကို တသက်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် ကျွေးမွေးတော် မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊

၁၆ ငါ့ကို ခပ်သိမ်းသော ဘေးဒဏ်အထဲက ကယ်နှုတ် တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ဤသူငယ် တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့ကို ငါ့အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ငါ့အဘအာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်၏ အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ထပ်၍ မှည့်ပါစေသော။ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန် တိုးပွားများပြားပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။

၁၇ အဘသည် လက်ျာလက်ကို ဖေရိမ်၏ ခေါင်းပေါ် မှာ တင်သည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင် အားမရသည် ဖြစ်၍၊

၁၈ မဟုတ်ပါ အဘ။ ဤသူသည် သားဦးဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာလက်ကိုတင်ပါ ဟုဆိုလျက် အဘ၏လက်ကို ဖေရိမ်ခေါင်းပေါ်က မနာရှေ့ခေါင်းပေါ် သို့ ပြောင်းခြင်းငှါ ချီလေ၏။

၁၉ အဘသည် ငြိမ်း၍၊ ငါသိ၏ ငါ့သား၊ ငါသိ၏။ သူသည် ကြီးစွာသော လူဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်

လည်း သူ့ညီသည် သူ့ထက်သာ၍ ကြီးသဖြင့် သူ၏ အမျိုးအနွယ်သည် များစွာသော လူအစုစု ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ဆို၏။

၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ဖေရိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ မနာရေ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူပါစေသော ဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သင်အားဖြင့် ကောင်းကြီးပေးကြလိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့၌ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့ မနာရေ ရှေ့မှာ ဖေရိမ် ကို နေရာချသတည်း။

၂၁ ဣသရေလကလည်း၊ ငါသေတော့မည်။ သို့သော် လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိ၍၊ သင်တို့ကို ဘိုးဘေး နေရာပြည်သို့ တဖန် ဆောင်တော် မူလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုမှတစ်ပါး သင်၏အစ်ကိုတို့အား ပေးသည်ထက် သင့်အား သာ၍ပေးသော အရာဟူမူကား၊ ငါ့ထား၊ ငါ့လေးဖြင့် အာမောရိအမျိုးသား လက်မှ နှုတ်ယူသော အရာကို သင့်အား ငါပေးသည်ဟု ယောသပ်ကို ပြောဆို၏။

၄၉

၁ ထိုရောအခါ၊ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြလော့။ နောင်ကာလ အခါ၊ သင်တို့၌ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာများကို ငါဟောပြောမည်။

၂ ယာကုပ်၏သားတို့၊ စည်းဝေး၍ ကြားကြလော့။ အဘဣသရေလ၏ စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၃ အို ရုဗင်၊ သင်သည် ငါ့သားဦး၊ ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ့ ခွန်အားအစအဦး၊ ဘုန်းအထွဋ်၊ တန်ခိုးအထွဋ်ဖြစ်၏။

၄ သို့သော်လည်း ရေကဲ့သို့ ပွက်ထသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ အကြောင်း မူကား၊ သင်သည် အဘ၏ အိပ်ယာကို တက်၍ ညစ် ညူးစေ၏။ ငါ ခုတင်ထက်သို့ တက်လေပြီတကား။

၅ ရှိမောင်နှင့် လေဝိသည် ညီအစ်ကို ဖြစ်၏။ အဓမ္မ အမှုကို ကြံသည်အတိုင်း ပြီးစီးကြပြီ။

၆ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သူတို့ လျှို့ဝှက်ခြင်းအမှုထဲသို့ မဝင်ရ။ ငါ့ဘုန်းသည် သူတို့ စည်းဝေးရာနှင့် အသင်း မဖွဲ့ရ။ သူတို့သည် အမျက်ထွက်၍ လူအသက်ကို သတ် ကြပြီ။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မြို့ကို ဖျက်ကြပြီ။

၇ သူတို့ ပြင်းစွာထွက်သော အမျက်၊ ကြမ်းတမ်း စွာသော ဒေါသသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံပါစေသော။ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလ အနွယ်သားတို့တွင် သူတို့ကို ငါကွဲပြားပျံ့လွင့်စေမည်။

၈ အိုယုဒ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့ ချီးမွမ်းရသော သူ ဖြစ်၏။ သင်၏လက်သည် သင်၏ရန်သူ လည်ပင်း ပေါ်မှာ ရိုလိမ့်မည်။ အဘ၏သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချကြလိမ့်မည်။

၉ ယုဒသည် ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၏။ ငါ့သား၊ သင်သည် ဘမ်းယူကိုက်စားရာမှ တက်လာတတ်၏။ ဝပ်လျက် နေ၏။ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ခြင်္သေ့မ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဝပ်တွား တတ်၏။ အဘယ်သူ နိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။

၁၀ ရှိလောမရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရာဇလုံတံသည် ယုဒထံမှ၎င်း၊ မင်းအာဏာ သည် သူ၏အမျိုးအနွယ် ထံမှ၎င်း မရွေ့ရ။ ရှိလော၌ လူမျိုးတို့သည် ဆည်းကပ် ကြလိမ့်မည်။

၁၁ မိမိမြည်းကို စပျစ်နွယ်ပင်၌၎င်း၊ မြည်းကလေးကို အမြတ်ဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်၌၎င်း ချည်နှောင်၍၊ မိမိအဝတ် ပုဆိုးများကို စပျစ်သီး အသွေးတည်းဟူ သော စပျစ်ရည်ဖြင့် လျှော်လိမ့်မည်။

၁၂ သူ၏မျက်စိသည် စပျစ်ရည်နှင့် နီလိမ့်မည်။ သွား သည်လည်း နီနှင့်ဖြူလိမ့်မည်။

၁၃ ဇာဗုလုန်သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ နေ၍၊ သင်္ဘော ဆိပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏လယ်သည် ဇိဒန်မြို့ တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။

၁၄ ဣသခါသည် တောင်ကြားမှာ ဝပ်လျက် အားကြီးသော မြည်းဖြစ်၏။

၁၅ ငြိမ်ဝပ်ရာ အရပ်ကောင်း၍၊ မြေ သာယာသည်ကို မြင်သဖြင့်၊ မိမိပုခုံးပေါ်မှာ ထမ်းပိုးကို တင်ထမ်း၍ အခွန်ပေးသော ကျွန်ဖြစ်လေ၏။

၁၆ ဒန်သည် ဣသရေလအနွယ်တစ်စုတစ်ပါးကဲ့သို့၊ မိမိ လူတို့ကို စီရင်လိမ့်မည်။

၁၇ ဒန်သည် လမ်း၌နေသော မြွေဖြစ်လိမ့်မည်။ မြင်းစီးသောသူကို နောက်သို့ လဲစေခြင်းငှါ လမ်းကြား မှာနေ၍၊ မြင်းခြေကို ကိုက်တတ်သော မြွေဆိုးဖြစ် လိမ့်မည်။

၁၈ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့်လျက်နေပါပြီ။

၁၉ ဂဒ်မူကား၊ စစ်သူရဲတို့သည် သူ့ကိုတိုက်ကြ၍၊ သူသည် ပြန်တိုက်လိမ့်မည်။

၂၀ အာရှာဉ်ဖြစ်သော အစာသည် အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မင်း၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ထုတ်ပေး လိမ့်မည်။

၂၁ နဿလိသည် လှသော အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်းသော သပိတ်ပင်ဖြစ်၏။

၂၂ ယောသပ်သည် သန်သောပျိုးပင်၊ ရေတွင်းနားမှာ သန်သော ပျိုးပင်ဖြစ်၏။ အခက်အလက်တို့သည် အုတ်ရိုးပေါ်မှာ ကျော်သွားကြ၏။

၂၃ လေးသမားတို့သည် သူ့ကို အငြိုးထား၏။ အလွန် ညှဉ်းဆဲ ပစ်ခတ်ကြ၏။

၂၄ သို့သော်လည်း သူ၏လေးသည် အားမလျော့။ သူကိုင်သော လက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၏ လက်ဖြင့်၎င်း၊ သိုးထိန်း တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ကျောက်ဖြင့်၎င်း၊

၂၅ သင့်ကို မစတော်မူသော သင့်အဘ၏ ဘုရား သခင်အားဖြင့်၎င်း၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သော အနန္တတန်ခိုးရှင်အားဖြင့်၎င်း၊ ခိုင်မာလျက်ရှိ၏။ ထိုဘုရားသည် အထက် မိုင်းကောင်းကင်၏ မင်္ဂလာ၊ အောက်နက်နံသောအရပ်၏ မင်္ဂလာ၊ သားမြတ်နှင့် ဆိုင်သော မင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့်ဆိုင်သော မင်္ဂလာတို့ဖြင့် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

၂၆ သင်၏ အဘ ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ သည်၊ ထာဝရ တောင်တို့၌ ဖြစ်သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ထာဝရ ကုန်းတို့၌ နှစ်သက်ဘွယ်သော အရာတို့ထက် သာ၍ မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ် သောသူ၏ ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။

၂၇ ဗယ်မိန်သည် လူယူကိုက်စားတတ်သော တော ဌေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘမ်းရသောအရာကို နံနက်အချိန်၌ ကိုက်စား၍၊ လူယူသောအရာကိုလည်း ညအချိန်၌ ဝေဖန်လိမ့်မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၂၈ ဤသူတို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုး ဆယ်နှစ်မျိုးဖြစ် ၏။ ဤစကားသည်လည်း သူတို့အဘ မြက်ဆို၍၊ သူတို့ အသီးအသီးခံရသော မင်္ဂလာရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်ကြီးပေးသော စကားပေတည်း။

၂၉ တဖန်တုံ၊ ငါ့လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရမည်။ ဟိတ္တိ အမျိုးသား၊ ဖေရုန်၏ လယ်ပြင်တွင်ရှိသော မြေတွင်း၌ ငါ့အဘတို့နှင့်အတူ ငါ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပါ။

၃၀ ခါနာန်ပြည် မံရေမြို့ရှေ့မှာ မပွလလယ်ပြင်၌ ရှိသောထိုမြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ချိုင်းဘုံ လယ်ပြင်နှင့်တကွ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဖေရုန်၌ ဝယ်လေပြီ။

၃၁ ထိုမြေတွင်း၌ အာဗြဟံနှင့် မယား စာရာကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ဣဇာက်နှင့်မယား ရေဗတ္တကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ လေအာကိုလည်း ငါသင်္ဂြိုဟ်ပြီ။

၃၂ ထိုမြေတွင်း ရှိသော ထိုလယ်ပြင်ကို၊ ဟေသ

အမျိုးသား ရှေ့မှာ ဝယ်သတည်းဟု မှာထား၏။

၃၃ ထိုသို့ ယာကုပ်သည် မိမိ သားတို့ကို အကုန် အစင် မှာထားပြီးလျှင်၊ မိမိခြေတို့ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ်၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။

၅၀

၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် အဘ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ ငုံ့၍ ဝိုလျက် နမ်းလျက်နေ၏။

၂ အဘ၏ အလောင်းကို နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင် စေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန် ဆေးသမားတို့ကို အမိန့် ရှိ၍၊ သူတို့သည် နံ့သာတို့နှင့် ပြင်ဆင်ကြ၏။

၃ နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်သော အလောင်းကို၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ထား၍၊ အရက်လေးဆယ်လွန်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ယာကုပ်ကြောင့် အရက် ခုနစ်ဆယ် ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၄ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့ရက် လွန်သောအခါ၊ ယောသပ်သည် နန်းတော်သား အချို့တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို စေတနာစိတ် ရှိလျှင်၊ ဖါရော ဘုရင် ထံသို့ သွား၍၊

၅ ကျွန်တော်အဘက၊ ငါသေတော့မည်။ ခါနာန် ပြည်၌ ကိုယ်ဘုံ ငါတူးဘူးသော သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ငါ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟူ၍ ကျွန်တော်ကို ကျိန်ဆိုစေပါပြီ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သွား၍၊ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ပြန်လာပါမည်အကြောင်းကို အသနားတော် ခံပါသည် ဟု နားတော် ရောက်ကြပါလော့ဟု ဆို၏။

၆ ဖါရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘ ကျိန်ဆိုစေ သည်အတိုင်း သွား၍၊ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ယောသပ်သည် အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ထွက် သွား၍၊ ဖါရောမင်း၏ကျွန်များတည်းဟူသော နန်းတော် အရာရှိ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အရာရှိ အပေါင်းတို့နှင့်၊

၈ ယောသပ် အိမ်သား၊ အစ်ကိုတို့အိမ်သား၊ အဘ အိမ်သားရှိသမျှတို့သည် လိုက်ကြ၏။ သူငယ်တို့နှင့် သိုးနွားများကိုသာ၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ ကျန်ရစ်စေကြ၏။

၉ ထိုသို့လျှင် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ တည်းဟူ သော အလွန်များစွာသော အလုံးအရင်းတို့သည် ယောသပ်နှင့်တကွ လိုက်သွားကြ၏။

၁၀ ယော်ဒန် မြစ်နားမှာ အာတဒိကောက် နယ် တလင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ အလွန် ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြပြန်၏။ ယောသပ်သည် မိမိ အဘကြောင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်း ခြင်းကို ပြုလေ၏။

၁၁ ထိုသို့ အာတဒ် ကောက်နယ်တလင်း၌ ပြုသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ထိုပြည်သား ခါနာန်လူတို့ သည် မြင်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေး မြည်တမ်းပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန်မြစ် အနားမှာရှိသော ထိုအရပ်ကို အဗေလမိ ဇရိမ်ဟူ၍ သမုတ်ကြသတည်း။

၁၂ ယာကုပ်သားတို့သည်၊ အဘ မှာထားသည် အတိုင်း ပြုကြ၏။

၁၃ ခါနာန်ပြည်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ချိုင်းဘို့ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဖေရုန်၌ ဝယ်သော မံရေမြို့ရှေ့၊ မပွေလ လယ်ပြင်တွင်ရှိသော မြေတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၄ ယောသပ်သည် အဘကို သင်္ဂြိုဟ် ပြီးလျှင်၊ အစ်ကိုများမှစ၍ မသာ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

၁၅ ယောသပ် အစ်ကိုတို့သည် အဘသေသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့ကို ယောသပ်သည် အညှိုးထား ကောင်းထားလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အထက်က သူ့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ငါတို့အား ကေန်အမှန် ပြန်၍ ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်၊

၁၆ သူ့ထံသို့ တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော် အစ်ကိုတို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ကိုယ်တော် အား ပြုမိ၍၊

၁၇ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို လွှတ် တော်မူပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား ကြားလျှောက်ရမည် အကြောင်း၊ ခမည်းတော် မသေမီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာထားခဲ့သည် ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ခမည်းတော်၏ ဘုရားသခင် ကျွန်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့ လျှောက်ကြသော အခါ၊ ယောသပ်သည် မျက်ရည်ကျလေ၏။

၁၈ အစ်ကိုတို့သည်လည်း ဝင်၍ ယောသပ် ရှေ့မှာ ပြင်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဖြစ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၉ ယောသပ် ကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင် ကိုယ်စား ဖြစ်သလော့။

၂၀ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲမည် ကြံကြသော် လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ဖြစ်သည် အတိုင်း၊ လူများ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုမည် ကြံတော်မူ၏။

၂၁ ထိုကြောင့်၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့နှင့် သူငယ် များကို ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ၍ မေတ္တာစကားကို ပြောလေ၏။

၂၂ ထိုသို့ ယောသပ်သည် မိမိအဘ၏ အမျိုးသား တို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်၌နေ၍၊ အသက် တရာတဆယ် ကို မှီ၏။

၂၃ ဖေရိမ်၏မြေးကို မြင်ရ၏။ မနာရှေ၏သား၊ မာဓိရ ၏ သားသမီးတို့ကိုလည်းမိမိဒူးပေါ်မှာ မွေးစားရ၏။

၂၄ ယောသပ် ကလည်း၊ ကျွန်ုပ် သေတော့မည် အ ကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့် အရှုကြွလာတော်မူမည်။ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့၊ ဤပြည်မှ ဆောင်သွားတော်မူမည်ဟု အစ်ကိုတို့အား ဆို၏။

၂၅ တဖန်တုံ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ် အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှ ယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။

၂၆ ထိုသို့ ယောသပ်သည် အသက် တရာတဆယ် ရှိသော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ အလောင်းကိုကား၊ နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တလား နှင့် ထားကြလေ၏။

ရှင်မောရှေ စီရင်ရေးထားသော ကမ္ဘာဦးကျမ်းပြီး၏။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။ EXODUS

၁

၁ မိမိတို့ အိမ်သူအိမ်သားပါလျက်၊ အဘယာကုပ် နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသော ဣသရေလ သားတို့၏ အမည်ဟူမူကား၊

၂ ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊

၃ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဗဟိာမိန်၊

၄ ဒန်၊ နုဿလိ၊ ဂဒါ၊ အာရှာတည်း။

၅ ယာကုပ် အမျိုးသားပေါင်းကား၊ ခုနစ်ဆယ် တည်း။ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိနေသတည်း။

၆ ယောသပ်နှင့် အစ်ကိုများမှစ၍၊ ထိုကာလအမျိုး သားအပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သားကိုဘွား၍ အလွန် တိုးပွားများ ပြားသဖြင့်၊ အလွန်အားကြီး၍ တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကြလေ၏။

၈ ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ကို မသိ သော ရှင်ဘုရင်သစ် ပေါ်လာ၏။

၉ ထိုရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ငါတို့ထက် သာ၍များကြ၏။ သာ၍ အားကြီး ကြ၏။

၁၀ လာကြ၊ သူတို့ကို လိမ္မာစွာ ပြုကြစို့။ သို့မဟုတ် သူတို့သည် များပြားကြလိမ့်မည်။ နောက်တခါ စစ်မှု ရောက်လျှင် ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲက ထွက်သွားကြလိမ့်မည် ဟု မိမိလူတို့အား ဆိုလေ၏။

၁၁ ထိုကြောင့် အဲဂုတ္တုမင်းတို့သည်၊ ကျပ်တည်းစွာ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အအုပ်ချုပ် ခန့်ထားကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာတော် သို့ထားဘို့၊ ပိသုံမြို့နှင့် ရာမသက်မြို့ကို တည်ဆောက်ကြ၏။

၁၂ သို့သော်လည်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသည်အတိုင်း၊ တိုးပွားများပြားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တု လူတို့သည် စိတ်ညစ်၍၊

၁၃ အလွန် ကြမ်းတမ်းစွာ ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၁၄ သရွတ်နှင့် အုတ်လုပ်သောအမှု၊ လယ်လုပ်သော အမှုအမျိုးမျိုး၌ ခဲယဉ်းစွာ စေခိုင်း၍ အလွန် ဆင်းရဲ ပင်ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်းလေရာရာ၌လည်း ခဲယဉ်းစွာ စေခိုင်းကြ၏။

၁၅ ရှိဖရနှင့် ပုအာ အမည်ရှိသော ဟေဗြဲ ဝမ်းဆွဲမ တို့ကို၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်က၊

၁၆ သင်တို့သည် ဟေဗြဲ မိန်းမတို့အား ဝမ်းဆွဲလုပ်၍ မွေးရာအရပ်၌ စောင့်နေသောအခါ၊ ယောက်ျား ဖြစ်လျှင် သေစေ၊ မိန်းမဖြစ်လျှင်၊ အသက်ရှင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၇ ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း မပြု၊ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးကြ၏။

၁၈ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း။ ယောက်ျားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသက်ချမ်းသာ ပေးသနည်းဟု မေးစစ်သော်၊

၁၉ ဝမ်းဆွဲမတို့က၊ ဟေဗြဲ မိန်းမတို့သည်၊ အဲဂုတ္တု မိန်းမကဲ့သို့ မဟုတ်၊ သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲမ မရောက်မှီ သားကို ဘွားတတ်ကြ၏ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။

၂၀ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုလူအမျိုးသည်လည်း များပြား ၍ အလွန်အားကြီးကြလေ၏။

၂၁ ဝမ်းဆွဲမ တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့်၊ သူတို့ အိမ်သူအိမ်သားများကို ပြုစု တော်မူ၏။

၂၂ ဖါရောဘုရင် ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့တွင်၊ ဘွားမြင်သော သူငယ်ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို မြစ်ထဲသို့ ချပစ်စေ၊ မိန်းမကိုမူကား အသက်ရှင် စေဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကို မှာထားတော်မူ၏။

J

၁ ထိုကာလ၌ လေဝိအမျိုးသား တယောက်သည်၊ လေဝိ အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊

၂ မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့် သားယောက်ျား ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားသည် အဆင်းလှကြောင်း ကို အမိ မြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံး ဖွက်ထားလေ၏။

၃ နောက်တဖန် ဖွက်၍ မထားနိုင်သော အခါ၊ ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့် ရက်သော ပုခက်ကို ယူ၍ ရေညှိ နှင့် သစ်စေးဖြင့် လူးပြီးလျှင်၊ ပုခက် ထဲတွင် သူငယ်

ကို ထည့်၍ မြစ်ကမ်းနား ကိုင်းတော၌ ထားလေ၏။

၄ သူငယ် အစ်မလည်း အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ အဝေး၌ ရပ်နေလေ၏။

၅ ဖါရော ဘုရင်၏ သမီးတော်သည် ရေချိုးခြင်းငှါ ဆင်းလာ၍ ကျွန်မတို့နှင့် မြစ်ကမ်းနား၌ လှည့်လည်စဉ် ကိုင်းတော၌ ပုခက်ကိုမြင်၍ ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ ကျွန်မ တယောက်ကို စေလွှတ်လေ၏။

၆ ပုခက်ဖုံးကို ဖွင့်သောအခါ၊ ငိုလျက်နေသော သူငယ်ကိုမြင်၍၊ သနားသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူငယ် သည် ဟေဗြဲအမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးသော်၊

၇ သူငယ်၏ အစ်မက၊ ကိုယ်တော်အတွက် သူငယ် ကို ထိန်းရသော ဟေဗြဲအထိန်းကို ကျွန်မသွား၍ ခေါ်ရပါမည်လောဟု ဖါရောဘုရင်၏ သမီးတော်အား မေးလျှောက်၍၊

၈ မင်းသမီးက သွားလော့ဟု အခွင့် ပေးလျှင်၊ မိန်းမငယ် သွား၍ သူငယ်၏အမိကို ခေါ်လေ၏။

၉ ဖါရောဘုရင်၏ သမီးတော်က၊ ဤသူငယ်ကို ယူ သွား၍ ငါတို့ ထိန်းလော။ အခကို ငါပေးမည်ဟု မှာထား သည်အတိုင်း၊ ထိုမိန်းမသည် သူငယ်ကို ယူသွား၍ ထိန်းလေ၏။

၁၀ သူငယ် ကြီးပွားသောအခါ၊ ဖါရောဘုရင်၏သမီး တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်၍ မင်းသမီးသည် သားအရာ၌ ခန့်ထားလျက်၊ မောရှေအမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ရေထဲက ငါနှုတ်ယူသည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၁ မောရှေသည် ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးသားချင်း တို့ရှိရာသို့ သွား၍ သူတို့ အမှုထမ်းရသော အခြင်း အရာတို့ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသား ဟေဗြဲလူ တယောက်ကို အဲဂုတ္တုလူ ရိုက်သည်ကို မြင်လျှင်၊

၁၂ ပတ်လည် ကြည့်ရှု၍ အဘယ်သူမျှ မရှိသည်ကို သိသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူကို သတ်၍ သဲထဲ၌ မြုပ် ထားလေ၏။

၁၃ နက်ဖြန် နေ့၌ ထွက်ပြန်သော်၊ ဟေဗြဲလူ နှစ်ယောက်တို့သည် အချင်းချင်း သတ်ကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ သင်သည် သင်၏ အပေါင်းအဘော်ကို အဘယ်ကြောင့် ရိုက်သနည်းဟု ညှဉ်းဆဲသောသူအား မေးသည်ရှိသော်၊

၁၄ ထိုသူက၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ငါတို့အပေါ် မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထား သနည်း။ အဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကို သတ်လို သလောဟု ပြန်ဆို၏။ ထိုအခါ မောရှေသည် မိမိပြု သောအမှု ထင်ရှားပြီဟု သိ၍ ကြောက်လေ၏။

၁၅ ထိုသိတင်းကို ဖါရောဘုရင် ကြားသောအခါ၊ မောရှေကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်ပြေး၍၊ မိဒျန်ပြည်သို့ ရောက် လျှင်၊ ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်၍ နားနေလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ မိဒျန် ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ သမီးညီအစ်မ ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိတို့အဘ၏ သိုး ဆိတ်များကို ရေတိုက်ခြင်းငှါ လာ၍ ရေခပ်ပြီးလျှင်၊ ရေသောက် ခွက်တို့၌ လောင်းကြ၏။

၁၇ သိုးထိန်းအချို့တို့လည်း လာ၍ သိုး ဆိတ်များကို မောင်းကြ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်ထ၍ ထိုမိန်းမ တို့ဘက်၌ နေလျက်၊ သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်လေ၏။

၁၈ ထိုမိန်းမတို့သည် အဘရွှေလ ထံသို့ ရောက်ကြ သော်၊ အဘက အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ အလျင်အမြန် ရောက်လာရကြသနည်းဟု မေးလေ၏။

၁၉ သူတို့ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုလူ တယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သိုးထိန်းတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ရေလို သမျှကိုခပ်သဖြင့်၊ သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၀ အဘကလည်း၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသ နည်း။ အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို ပစ်ထားခဲ့သနည်း။ အစာစားစေခြင်းငှါ သူ့ကို ခေါ်ချေကြဟု ဆိုလေ၏။

၂၁ မောရှေသည် ထိုသူထံ မှာနေ၍ ပျော်မွေ့သဖြင့်၊ သမီးဇီပေါရကို မောရှေအား ထိမ်းမြားပေးစားလေ၏။

၂၂ ထိုမိန်းမဘွားသော သားကို ဂေရုရုံ အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

၂၃ ကာလအင်တန် ကြာပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ လည်း အစေကျွန် ခံရသောကြောင့် ညည်းတွား ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုသို့ အစေကျွန်ခံ၍ ငိုကြွေးသော အသံသည် ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ တက်ရောက် လေ၏။

၂၄ သူတို့ညည်းတွား မြည်တမ်းခြင်း အသံကို ဘုရား သခင် ကြားတော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် နှင့် ပြုခဲ့ဘူးသော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။

၂၅ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ကို ကြည့်ရှု၍ သူတို့အမှုကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

၃

၁ မောရှေသည်၊ မိမိယောက္ခမ မိဒျန် ယဇ်ပုရော ဟိတ် ယေသရော၏ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းစဉ်၊ တော နောက်ဘက်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဟောရပ် အမည်

ရှိသော ဘုရားသခင်၏ တောင်သို့ ရောက်လေ၏။
၂ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ချုံထဲကထွက်သော မီးလျှံ၌ ထင်ရှား၏။ မောရှေသည် ကြည့်သောအခါ မီးလောင်၍ ချုံမကျွမ်းဘဲရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊

၃ အဘယ်ကြောင့် ချုံမကျွမ်းဘဲ ရှိသနည်း။ ဤထူးဆန်းသော ရူပါရုံကို ငါသွား၍ ကြည့်ရှုမည်ဟု ဆို၏။

၄ မောရှေသွား၍ ကြည့်ရှုကြောင်းကို ထာဝရဘုရား မြင်တော်မူလျှင်၊ မောရှေ၊ မောရှေဟု ချုံထဲက ခေါ်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။

၅ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မချဉ်းနင်း၊ သင်၏ ခြေနှင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊

၆ ငါသည် သင့်အဘ၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရား ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကို မကြည့်ဘဲ၊ မိမိမျက်နှာကို ဖုံးလျက်နေ၏။

၇ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ရှိသော ငါ၏ လူတို့ခံရသော ညှဉ်းခဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသော သခင်တို့ကြောင့် သူတို့မြည်တမ်းသော အသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။ သူတို့နာကြည်းခြင်း ဝေဒနာကို ငါသိ၏။

၈ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ အာမောရီလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ဟိဝီလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည် စီးတတ်သောပြည်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ငါခင်းလာပြီ။

၉ ယခုတွင်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ငိုကြွေးသောအသံသည် ငါထံသို့ တက်ရောက်၍၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ညှဉ်းခဲခြင်းအမှုကိုလည်းငါမြင်ရပြီ။

၁၀ ထိုကြောင့် ယခု သွားလော့။ သင်သည် ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊ သင့်ကို ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်၍၊ ဖါရောဘုရင် ထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်လျှင်၊

၁၂ ဘုရားသခင်က၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ဘက်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် သင့်ကို စေလွှတ်ခြင်း လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊ သင်သည် ထိုလူတို့ကို

အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ထိုဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု အကျွန်ုပ်ကို ပြန်၍ မေးသောအခါ၊ အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အား မေးလျှောက်လေ၏။

၁၄ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ ငါဖြစ်သည်ဟု အမည်ရှိသော သူသည်၊ ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောလော့ ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရား တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြောရမည်။ ထိုအမည်သည် အစဉ် ငါ့အမည်ဖြစ်၏။ လူမျိုးအစဉ်အဆက် မပြတ် ငါ့ဘွဲ့နာမ ဖြစ်၏။

၁၆ သွား၍ ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရား တည်းဟူသော ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့အား ထင်ရှားတော်မူလျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ကို ငါ အကြည့်အရှု လာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့အား ပြုသောအမှုကို ငါမြင်ပြီ။

၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ခံရသော ဒုက္ခထဲက သင်တို့ကို ငါနှုတ်၍၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ အာမောရီလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ဟိဝီလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည် စီးတတ်သောပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည် ငါတော်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီဟု သူတို့အား ပြောလော့။

၁၈ သူတို့သည် သင်၏ စကားကို နားထောင်၍၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီး သူများ ပါလျက်၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ဟောပြောလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ တောသို့

သုံးရက်ခရီး သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်ပါမူဟု လျှောက်ရမည်။

၁၉ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်သည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးကို မတွေ့မမြင်လျှင် သွားရသော အခွင့်ကို သင်တို့အား မပေးကြောင်းကို ငါသိ၏။

၂၀ ငါသည်လည်း လက်ကိုဆန့်၍ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲ၌ ငါပြုလေ့တံ့သော ငါ၏အံ့ဘွယ်သောအမှု ရှိသမျှတို့နှင့် တိုပြည်ကို ဒဏ်ခတ်မည်။ ထိုနောက် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် သည် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်။

၂၁ ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌ မျက်နှာရသော အခွင့်ကို ငါပေး၍၊ သင်တို့သည် ထွက်သွားသောအခါ လက်ချည်း မသွားရကြ။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမတိုင်း မိမိအိမ်နီးချင်း၊ မိမိ အိမ်မှာ တည်းသောသူ၌ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် အဝတ်တန်ဆာများကို တောင်း၍၊ သင်တို့ သားသမီး များကို တန်ဆာဆင်စေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ မောရှေကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မယုံ၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အား ထင်ရှားတော်မမူဟုဆိုကြပါ လိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်၏ လက်၌အဘယ် အရာရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လှံတံရှိပါ၏ ဟု လျှောက်၏။

၃ မြေပေါ်မှာ ပစ်ချလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ တိုင်းပစ်ချသဖြင့်၊ လှံတံသည်မြေဖြစ်၍၊ မောရှေသည် သူ့ရှေ့မှ ပြေးလေ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင့်လက်ကို ဆန့်၍ သူ့အမြီးကို ကိုင်ဘမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေသည် လက်ကို ဆန့်၍ ဘမ်းမိသဖြင့်၊ သူ၏လက်၌ လှံတံ ဖြစ်ပြန်လေ၏။

၅ သို့ပြုလျှင် သူတို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် ယုံကြလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏လက်ကို သင်၏ ရင်ခွင်သို့ သွင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်ကို ရင်ခွင်သို့ သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သော အခါ၊ လက်သည် မိုဗုံးပွင့် အဆင်းကဲ့သို့ နှလေ၏။

၇ တဖန် သင်၏လက်ကို သင့်ရင်ခွင်သို့ သွင်းဦးလော့ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တဖန်လက်ကို ရင်ခွင်သို့ သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ ပကတိ အသား ဖြစ်ပြန် လေ၏။

၈ ထိုသူတို့သည် သင့်ကိုမယုံ၊ ပဌမ နိမိတ်သက်သေ ကို နားမထောင်လျှင်၊ နောက်ဖြစ်သော နိမိတ် သက်သေကို ယုံကြလိမ့်မည်။

၉ သို့မဟုတ် ထိုနိမိတ်နှစ်ပါးကို မယုံ၊ သင်၏စကား ကို နားမထောင်လျှင်၊ သင်သည် မြစ်ရေအချို့ကိုယူ၍ ကုန်းပေါ်မှာ သွန်းလော့။ ထိုသို့ မြစ်ထဲကယူသော ရေသည် ကုန်းပေါ်မှာ အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၀ မောရှေကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကလည်း မရှိပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်အား မိန့်တော်မူသော အခါ၌ပင် မရှိပါ။ နှုတ်လေး သောသူ၊ စကားနှေးနှေး ပြောတတ်သောသူ ဖြစ်ပါ၏ ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူ၏နှုတ်ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း။ စကား အသောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ မျက်စိမြင်သောသူ၊ မမြင်သောသူတို့ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း။ ငါ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်လော့။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ယခု သွားလော့။ သင်၏နှုတ်၌ ငါရှိ၍၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို သွန်သင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ မောရှေ ကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အလိုတော်ရှိ သောသူ၏ လက်တွင် ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား အမျက်တော် ထွက်၍၊ လေဝီလူ အာရန်သည် သင်၏အစ်ကို ဖြစ် သည် မဟုတ်လော့။ သူသည် ကောင်းမွန်စွာပြော တတ်သည်ကို ငါသိ၏။ သူသည်လည်း သင့်ကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ ယခုလာ၏။ တွေ့မြင်သောအခါ ဝမ်း မြောက်လိမ့်မည်။

၁၅ သင်သည် သူနှင့် စကားပြော၍၊ သူပြောစရာ စကားကို ပေးရမည်။ သင်၏ နှုတ်၌ငင်း၊ သူ၏နှုတ်၌ငင်း ငါရှိ၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို သွန် သင်မည်။

၁၆ သူသည်လည်း လူတို့ရှေ့မှာ သင်၏ စကားပြန် လုပ်၍၊ သင်၏နှုတ် ကိုယ်စားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည် လည်း သူ၏ ဘုရားသခင် ကိုယ်စားဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ သင်သည် နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြုလုပ်သော ဤလှံတံကိုလည်း၊ သင်၏ လက်၌ ကိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ ယေသရော ထံသို့ ပြန်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ကျွန်ုပ်အမျိုး သားချင်းတို့သည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ကြည့် ရှုခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ ဟုဆိုသော်၊ ယေသရောက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့ဟု ပြန်ဆိုလေ၏။

၁၉ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန် သွားလော့။ သင်၏ အသက်ကို ရှာသောသူအပေါင်း တို့သည် သေကြပြီဟု မိချန်ပြည်၌ မောရှေအားမိန့် တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ၊ မောရှေသည်မယားနှင့်သားနှစ်ယောက် တို့ကိုယူ၍ မြည်းကိုစီးစေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လှံတံ တော်ကို လက်စွဲလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

၂၁ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည် သို့သွား၍ ရောက်လျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်သော အံ့တွယ် သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှာ ပြလော့။ ထိုသို့ ပြသော်လည်း သူ၏နှလုံးကို ငါခိုင်မာစေ၍၊ သူသည် ဣသရေလ လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလိမ့်မည်။

၂၂ ဖါရော ဘုရင်ကိုလည်း ထာဝရ ဘုရားက ဣသရေလသည် ငါ့ သားဖြစ်၏။ ငါ့ သားဦးဖြစ်၏။

၂၃ ငါ့သားသည် ငါ့အား ဝတ်ပြုသောအခွင့် ရှိစေ ခြင်းငှါ လွှတ်လော့။ မလွှတ်ဘူးဟု ငြင်းလျှင်၊ သင်၏ သား၊ သင်၏သားဦးကိုပင် ငါကွပ်မျက်မည်ဟု မိန့်တော် မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မောရှေအား မှာထား တော်မူ၏။

၂၄ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ စခန်းဇရပ်၌ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေကို တွေ့၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံ တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ၊ ဇိပေါရသည် ထားကို ယူ၍ သား၏ အရေဖျားကို လှီးဖြတ်ပြီးမှ၊ လင်၏ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် အကျွန်ုပ်၌ အသွေး နှင့်ယှဉ်သော လင်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၂၆ ထိုအခါ မောရှေကို လွှတ်တော်မူ၏။ မယားက လည်း၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကြောင့်၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်၌ အသွေးနှင့် ယှဉ်သော လင်ဖြစ်၏ဟု ဆို သတည်း။

၂၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ မောရှေကို ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ တောသို့သွားလော့ဟု အာရုန်အား မိန့်တော်

မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည် သွားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ တောင်ပေါ်၌ မောရှေကိုတွေ့၍ နမ်းခြင်းကို ပြု၏။

၂၈ မောရှေသည်လည်း၊ မိမိကို စေလွှတ်တော်မူ သော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊ မှာထားတော်မူသမျှသော နိမိတ်သက်သေတို့ကို၎င်း၊ အာရုန်အား ကြားပြောလေ၏။

၂၉ ထိုသူညီနောင် နှစ်ပါးတို့သည် သွား၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊

၃၀ အာရုန်သည် မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြော၍၊ လူတို့ရှေ့မှာ နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြလေ၏။

၃၁ ထိုလူများတို့သည် ယုံကြည်၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှု ကြွတော်မူသည်ကို၎င်း၊ သူတို့ ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကို မှတ်တော်မူသည်ကို၎င်း ကြားသောအခါ၊ ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုနောက်မှာ၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ဖါရော ဘုရင် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် တော၌ ဝါအဘို့ ပွဲခံစေခြင်းငှါ လွှတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်၏။

၂ ဖါရောမင်း ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ငါလွှတ် စေခြင်းငှါ ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရ ဘုရားကို ငါမသိ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ငါ မလွှတ်ဟု ဆိုလေ၏။

၃ သူတို့ကလည်း၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင် သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ တောသို့ သုံးရက် ခရီးသွား၍၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကာလနာဘေး၊ ထားဘေး တစ်ခုခုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူလိမ့် မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၄ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်၊ သင်တို့သည် ဤလူများတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အလုပ် ပြတ်စေသနည်း။ အမှုတော်ကို သွား၍ ဆောင်ရွက် ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန်လည်း ပြည်တော်၌ ထိုလူတို့သည် ယခုများ ကြ၏။ အမှု မထမ်းစေခြင်းငှါ သင်တို့သည် အခွင့်ပေး ကြသည်တကားဟု ဖါရောဘုရင် ဆို၍၊

၆ ထိုနေ့ခြင်းတွင် အအုပ်အချုပ်၊ အကြပ်အဆော် တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၇ အုတ်လုပ်စရာတို့ ကောက်ရိုးကို လူတို့အား အရင်ပေးသကဲ့သို့ မပေးနှင့်၊ သူတို့သည် ကောက်ရိုးကို ကိုယ်တို့ ရှာယူကြစေ။

၈ အုတ်ကိုကား၊ အရေအတွက်အားဖြင့် အရင်ကဲ့ သို့ လုပ်စေရမည်၊ အလျှင်းမလျော့စေနှင့်၊ သူတို့သည် ပျင်းရိကြ၏။ ထိုကြောင့်သွား၍ ငါတို့ ဘုရားသခင် အား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု ကြွေးကြော်တတ်ကြ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ စည်းကြပ်လျက် လုပ်စေကြ။ ပင်ပန်း စေကြ။ လူမိုက် စကားကို နားမထောင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အအုပ်အချုပ်အကြပ် အဆော်တို့သည် ထွက်၍၊ ဖါရောဘုရင်က ကောက်ရိုးကို ငါမပေး။

၁၁ ကောက်ရိုးကို တွေ့နိုင်ရာအရပ်၌ ရှာကြ။ သို့ သော်လည်း လုပ်ရသောအလုပ် အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု လူတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကောက်ရိုးအတွက် အမှုကို ကို ရှာယူခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံးတွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။

၁၃ အုပ်ချုပ်သော သူတို့ကလည်း၊ ကောက်ရိုးကို ရသည်ကာလ၌ နေ့တိုင်း လုပ်ရသည်အတိုင်း၊ ပြီး အောင်လုပ်ကြဟု သူတို့ကို နှိုးဆော်ကြ၏။

၁၄ ဖါရောမင်း၏ အအုပ်အချုပ်တို့သည် ခန့်ထား သော ဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့ကို သင်တို့သည် အရင်က လုပ်သည်အတိုင်း၊ ယနေ့နှင့် မနေ့၌ အုတ်လုပ်ရသော အမှုကိုအဘယ်ကြောင့် မပြီးစီးစေကြသနည်းဟု စစ်၍ရိုက်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုး အကြပ်အဆော် တို့သည်၊ ဖါရောမင်းထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ စီရင်တော်မူသနည်း။

၁၆ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား၊ ကောက်ရိုးကို မပေး၊ အုပ်ချုပ်သော သူတို့ကလည်း၊ အုတ်ကို လုပ်ကြဟု ဆိုသဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက် ခံရကြပါ၏။ ကိုယ်တော် လူတို့၌သာ အပြစ်ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ် ကြ၏။

၁၇ ဖါရောဘုရင် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ပျင်းရိသည်၊ ပျင်းရိသည်။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် သွား၍ ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု သင်တို့ ဆိုတတ် ကြ၏။

၁၈ သို့သောကြောင့် ယခု သွား၍ လုပ်ကြ။ ကောက် ရိုးကို မပေးရ။ သို့သော်လည်း အုတ်ကို ပေးမြဲပေးရ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသို့ နေ့တိုင်းလုပ်ရသောအုတ် အရေအတွက် ၌ အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့သည် မိမိတို့၌ အမှုကြီးရောက်ကြောင်းကို သိမြင်၏။

၂၀ ဖါရောမင်းထံမှ ထွက်သွားကြစဉ်၊ လမ်း၌ စောင့် လျက်နေသော မောရှေနှင့် အာရုန်ကို တွေ့လျှင်၊

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ စီရင် တော်မူပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောမင်းနှင့် အမှုတော်ထမ်း အပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ရွံရှာစေခြင်း ငှါငင်း၊ ငါတို့ကို သတ်ရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါငင်း သင်တို့သည် ပြုကြပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။

၂၂ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ သွား၍၊ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်တော်မူသနည်း။

၂၃ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် အခွင့်နှင့် ပြောခြင်း ငှါ၊ ဖါရောမင်း ထံသို့ ဝင်သည်နေ့ မှစ၍၊ သူသည် ဤ လူမျိုးကို ညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ၏ လူတို့ကို အလျှင်း ကယ်လွှတ်တော် မမူပါဟု လျှောက်၏။

၆

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည် ဖါရောမင်း၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်ကို သင်သည် ယခု သိလိမ့်မည်။ သူသည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍၊ ငါ၏လူတို့ ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော တန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍ သူတို့ကို မိမိပြည်မှ နှင်ရလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂ တဖန် ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထား တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၃ ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ ဘုရားသခင် နာမနှင့် ထင်ရှားသော် လည်း၊ ထာဝရဘုရား နာမ အားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့ကို မသိကြ။

၄ သူတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍၊ ဧည့်သည် နေရာ ပြည်၊ ခါနာန်ပြည်ကို သူတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေပြီ။

၅ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အစေကျွန် ခံစေသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ ညည်းတွား မြည်တမ်း

ခြင်းအသံကို ငါကြားရပြီ။ ငါ့ ပဋိညာဉ်ကိုလည်း ငါ အောက်မေ့၏။

၆ ထိုကြောင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ လွှတ်၍၊ သူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက နှုတ်ယူမည်။ လက်ဆန့်ခြင်း၊ ကြီးစွာသော ဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို ငါရှေးမည်။

၇ ငါ၏ လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ငါသိမ်းယူ မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ လွှတ်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။

၈ ငါသည်လည်း၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့ အား ပေးမည်ဟု ကျန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်၍၊ အမွေခံစရာဘို့ ပေးမည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုသို့ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အား ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် အလွန်စိတ်ပင် ပန်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ မောရှေစကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်း ထံသို့ ဝင်၍၊

၁၁ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှ လွှတ်ရမည်အကြောင်း ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မောရှေကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ သည် အကျွန်ုပ်ပြောသော စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေသည်ဖြစ်၍၊ အရေးဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ်နှင့် ပြောတတ်သော အကျွန်ုပ်၏ စကားကို ဖါရောမင်း သည် အဘယ်သို့ နားထောင်ပါမည်နည်းဟု ထာဝရ ဘုရား ရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။

၁၃ သို့ရာတွင် မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ခေါ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ထံသို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံသို့၎င်း စေခိုင်းမှာထားတော်မူ၏။

၁၄ ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့၏ အမည် ဟူမူကား၊ ဣသရေလ သားဦး ရုဗင်၏သားကား၊ ဟာနတ်၊ ဖါလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။ ဤသူတို့သည် ရုဗင် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။

၁၅ ရှိမောင်၏သားကား၊ ယမွေလ၊ ယာမိန်၊ ဩဟဒါ၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန် အမျိုးသမီး မိန်းမ၏သား ရှောလတည်း။ ဤသူတို့သည် ရှိမောင် အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၏။

၁၆ လေဝိသား အဆွေအမျိုးအလိုက် ဟူမူကား၊ ဂေရုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ လေဝိ အသက် သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ် ခုနစ်နှစ် ရှိသတည်း။

၁၇ ဂေရုန်သား အဆွေအမျိုးအလိုက် ဟူမူကား၊ လိဗနိနှင့် ရိုမိတည်း။

၁၈ ကောဟတ် သားကား၊ အာမရုံ၊ ဣဇောဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလတည်း။ ကောဟတ် အသက်သည် အနှစ် တရာသုံးဆယ်သုံးနှစ် ရှိသတည်း။

၁၉ မေရာရိသားကား၊ မဟာလိနှင့် မုရိတည်း။ ဤ သူတို့သည် လေဝိ အဆွေအမျိုး အသီးအသီး ဖြစ်သတည်း။

၂၀ အာမရုံသည် မိမိအရီး ယောဗေဗက်နှင့် စုံဘက် ၍၊ သူသည် အာရုန်နှင့် မောရှေကို၎င်း၊ သူတို့အစ်မ မိရိအံကို၎င်း ဘွားလေ၏။ အာမရုံ အသက်သည် အနှစ် တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ် ရှိသတည်း။

၂၁ ဣဇောဟာသားကား၊ ကောရ၊ နေဖက်၊ ဇိခရိ တည်း။

၂၂ ဩဇေလ သားကား၊ မိရေလ၊ လေဇာဖန်၊ သိသရိတည်း။

၂၃ အာရုန်သည် အမိနဒပ်သမီး၊ နာရှုန်နမ ဇေလိဂျာ နှင့် စုံဘက်၍၊ သူသည် နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ လေဇာ၊ ဣသမာတို့ကို ဘွားလေ၏။

၂၄ ကောရသားကား၊ အသိရ၊ လေကာန၊ အဗျာ သပ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ကောရ အဆွေအမျိုးဖြစ် သတည်း။

၂၅ အာရုန်သား လေဇာသည် ပုတျေလသမီး တယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊ သူသည် ဖိနဟတ်ကို ဘွား လေ၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိအမျိုး၊ အသီးအသီး တို့၏ အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြသတည်း။

၂၆ ထာဝရဘုရားက ဣသရေလ အမျိုးသား ဗိုလ်ပါ တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လော့ဟု မိန့်တော် မူသော စကားကို ခံသောသူ၊

၂၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ် ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံ၌ လျှောက်ရသော သူတို့သည်၊ ထိုအာရုန်နှင့် မောရှေ ဖြစ်သတည်း။

၂၈ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ

အား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော နေ့ရက်၌လည်း၊
၂၉ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါမှာလိုက်သမျှ တို့ကို အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းအား ပြန်ပြောရမည် ဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော နှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖါရော ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အဘယ်သို့ နားထောင်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။

၇

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကို ဖါရောဘုရင်၏ ဘုရားအရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ သင်၏ အစ်ကို အာရုန်သည်၊ သင်၏ပရောဖက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂ ငါမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သင်သည်ပြန်ပြောရမည်။ ဖါရောဘုရင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှ လွှတ်လိုက်ရမည် အကြောင်းကို၊ သင်၏ အစ်ကို အာရုန်သည် သူထံ၌ လျှောက်ရမည်။

၃ ငါသည်လည်း ဖါရောမင်း၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို များပြားစေမည်။

၄ သို့သော်လည်း ဖါရောမင်းသည် သင်တို့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း ငါ့လက်ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ တင်၍ ကြီးစွာသော ဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် ငါ၏ ဗိုလ်ပါများ၊ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည်။

၅ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ငါ့လက်ကို ဆန့်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို သူတို့ အထဲမှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ပြုကြ၏။

၇ ဖါရောဘုရင် ထံ၌ လျှောက်ကြ သောအခါ၊ မောရှေ၏ အသက်သည် အနှစ် ရှစ်ဆယ် ရှိ၏။ အာရုန်၏ အသက်သည် အနှစ် ရှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၉ ဖါရောဘုရင်က၊ သင်တို့အတွက် ထူးဆန်းသော တန်ခိုးကို ပြလောဟု ဆိုလျှင်၊ သင်၏လှံတံကို ယူ၍ ရှေ့တော်၌ ချလော့ဟု အာရုန်အား ပြောလော့။ လှံတံသည်လည်း မြေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များ ရှေ့မှာ လှံတံကို ချ၍ မြေဖြစ်လေ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် ပညာရှိများ၊ ပြုစားတတ်သော သူများတို့ကို ခေါ်၍၊ အဲဂုတ္တုအမျိုး ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာအတတ် အားဖြင့် ထိုအကူပြု၍၊

၁၂ မိမိတို့ ကိုင်သော လှံတံများကို ချ၍ မြေဖြစ်ကြလေ၏။ သို့သော်လည်း အာရုန်၏ လှံတံသည် သူတို့၏ လှံတံများကို မျိုလေ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ ဣသရေလ လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေ၏။

၁၅ နံနက်အချိန်၌ ဖါရောဘုရင်ထံသို့ သွားလော့။ သူသည် ရေခပ်သို့ သွားလိမ့်မည်။ သူမရောက်မှီ သင်သည် မြစ်ကမ်းနားမှာ ရပ်နေလော့။ မြေဖြစ်သော လှံတံကိုလည်း လက်တွင် ကိုင်လော့။

၁၆ ဟေဗြဲ အမျိုးသားတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့လူတို့သည် တော၌ငှဲအား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့ဟု အမိန့်တော်ပါသော ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ယခုတိုင်အောင် နားမထောင်ဘဲ နေပါသည်တကား။

၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည် အဘယ်သို့ သိရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ငါကိုင်သော လှံတံနှင့် မြစ်ရေကို ရိုက်၍ ထိုရေသည် အသွေး ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၈ မြစ်၌ ရှိသော ငါးတို့သည် သေကြလိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်း နံလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု လူတို့သည်လည်း မြစ်ရေကို ရွံကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်အား သင်၏ လှံတံကို ယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ချောင်းရေ မြစ်ရေ အိုင်အင်းရေ ကန်ရေ တွင်းရေရှိသမျှ အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့။ ထိုရေရှိသမျှတို့သည် အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်တရောက်လုံး၊ သစ်ခွက်၊ ကျောက်အိုး၌မျှ မကြွင်းအသွေး ရှိလိမ့်မည် အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်းပြု၍၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များရှေ့မှာ လှံတံကို ချီ၍ မြစ်ရေကိုရိုက်သဖြင့်၊ မြစ်ရေရှိသမျှသည် အသွေးဖြစ်လေ၏။

၂၁ မြစ်၌ရှိသော ငါးတို့သည်လည်း သေကြ၍၊ မြစ်ရေ နံ့သောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကို မသောက်နိုင်ကြ။ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌ အသွေး နံ့ပြားလျက်ရှိလေ၏။

၂၂ အဲဂုတ္တု အမျိုးသား ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း ဝိဇ္ဇာ အတတ်အားဖြင့် ထိုအတူ ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံး ခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေ၏။

၂၃ နန်းတော်သို့ လှည့်လည်ပြန်သွား၍ ထိုအမှုကို နှလုံးမသွင်းဘဲ နေလေ၏။

၂၄ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကို မသောက် နိုင်သောကြောင့်၊ သောက်ရေကို ရခြင်းငှါ မြစ်နားမှာ တွင်းတူးကြ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကို ဒဏ်ခတ်၍ ခုနစ်ရက် ကို လွန်စေတော်မူ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင် ထံသို့ ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့။

၂ မလွတ်ဘူး ဟုငြင်းလျှင်၊ သင်၏ ပြည်တရောက် လုံးကို ဘားတို့ဖြင့် ဒဏ်ခတ်ဦးမည်။

၃ မြစ်သည်လည်း များစွာသော ဘားတို့ကိုဘွား၍၊ သူတို့သည် သင်၏အိမ်၌၎င်း၊ အိပ်ခန်း၌၎င်း၊ အိပ်ရာ ပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ကျွန်တို့ အိမ်၌၎င်း၊ သင်၏လူတို့ အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ မီးဖို၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော ခွက်၌၎င်း တက်ကြလိမ့်မည်။

၄ သင်မှစ၍ သင်၏လူ၊ သင်၏ကျွန် ရှိသမျှတို့အ ပေါ်၌ တက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည် အကြောင်းကို ကြားပြောလော့ဟု မောရှေ အားမိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်သည် ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေတို့အပေါ်၌ လှံတံကိုကိုင်လျက်၊ လက်ကိုဆန့်၍ အဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်သို့ ဘားများကို တက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ အာရုန်သည် အဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်၌ရှိသော ရေအပေါ်မှာ လက်ကို ဆန့်သဖြင့်၊ ဘားတို့သည်

တက်၍ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။

၇ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ်အား ဖြင့် ထိုအတူပြု၍ ဘားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ ဆောင်ကြ၏။

၈ ထိုအခါ ဖါရောမင်းသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘားတို့ကို ငါနှင့်ငါ့လူတို့ ထံမှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လော့။ ထုသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ် ပူဇော်ရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်ဟု ဆို၏။

၉ မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော် အိမ်များမှ ဘားတို့ကို ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ မြစ်၌သာ နေစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ လူများအဘို့ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ရသော အချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊

၁၀ နက်ဖြန်နေ့ တောင်းပန်လော့ဟု မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားနှင့်တူသော ဘုရား မရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်အတိုင်းဖြစ်၍၊

၁၁ ဘားတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော် အိမ် များ၊ ကျွန်များ၊ လူများထံမှ ထွက်သွား၍ မြစ်၌သာ နေကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေ လျှောက်ပြီးလျှင်၊

၁၂ အာရုန်နှင့်အတူ အထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊ ဖါရောဘုရင်အပေါ်သို့ ထာဝရဘုရား ဆောင်တော်မူ သော ဘားတို့အကြောင်းကြောင့်၊ မောရှေသည် ဆု တောင်းပဋ္ဌနာ ပြုလေ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ တောင်းလျှောက် သော စကားအတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဘားတို့သည် အိမ်များ၊ ရွာများ၊ လယ်ပြင်များတို့တွင် သေကြ၏။

၁၄ အသေကောင်တို့ကို စုပုံ၍ထားသဖြင့် တပြည် လုံး နံ့လေ၏။

၁၅ ဖါရောမင်းလည်း၊ သက်သာရကြောင်းကို သိမြင် သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နှလုံး ခိုင်မာ၍ သူတို့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေပြန်လေ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌ ရှိသော မြေမှုန့်သည် ခြင်ကောင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်သည် လှံတံကို ကိုင်လျက် လက်ကို ဆန့်၍၊ မြေမှုန့်ကို ရိုက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊

၁၇ အာရုန်သည် လှံတံကိုကိုင်လျက် လက်ကိုဆန့်၍

မြေမှုန့်ကို ရိုက်လေ၏။ မြေမှုန့်သည်လည်း လျှံ့ငှင်း၊ တိရစ္ဆာန်၌ငှင်းခြင် ကောင်ဖြစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ မြေမှုန့် ရှိသမျှသည် ခြင်ကောင်ဖြစ် လေ၏။

၁၈ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း၊ ခြင်ကောင်တို့ကို ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍ မတတ် နိုင်ကြ။ သို့ဖြစ်၍ လူတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ ခြင်ကောင် တို့သည်ရှိကြ၏။

၁၉ ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့က၊ ဤအမှုသည် ဘုရား သခင်၏ တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖါရောဘုရင်အား လျှောက်ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင် မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေပြန်လေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် နံနက် စော စောထလော့။ ရေဆိပ်သို့ ထွက်သွားသော ဖါရော ဘုရင် ရှေ့မှာရပ်၍ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏ လူတို့ သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့။

၂၁ မလွတ်ဘဲနေလျှင် သင်နှင့် သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၊ အိမ်များထဲသို့ ယင်ရဲတို့ကို ငါစေလွှတ်သဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ နေသောအိမ်၊ ရပ်သောမြေသည် ယင်ရဲနှင့် အပြည့်ရှိရလိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည် မြေကြီးအလယ်၌ ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သင်သိစေခြင်းငှါ ငါ၏လူတို့နေရာ ဂေါရှင် ပြည် ကိုထိုနေ့၌ ငါခြားနားစေ၍၊ ထိုပြည်၌ ယင်ရဲမရှိရ။

၂၃ ထိုသို့ ငါ၏လူတို့နှင့် သင်၏လူတို့ကို ငါခြားနားစေ မည်။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုနိမိတ် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟုမိန့် တော်မူကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသဖြင့်၊ အလွန် ကြမ်းတမ်းသော ယင်ရဲတို့သည်၊ ဖါရောဘုရင် အိမ်အစ ရှိသောသူ၏ ကျွန်တို့ အိမ်၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက် လုံး၌ ရောက်လာ၍၊ ထိုယင်ရဲတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည် ပျက်လေ၏။

၂၅ ထိုအခါ၊ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရန် ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ဤပြည်၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်သွားကြလော့ဟု မိန့် တော်မူသော်၊

၂၆ မောရှေက ထိုသို့ မပြုသင့်၊ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တုလူ တို့၏ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရပါမည်။ အဲဂုတ္တု လူတို့၏ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သူတို့မျက်မှောက်၌

ယဇ်ပူဇော်လျှင်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ခဲနှင့် ပစ်ကြပါလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။

၂၇ သို့ဖြစ်၍ တော၌ သုံးရက်ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ယဇ်ပူဇော်ကြပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၂၈ ဖါရောဘုရင် ကလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ တော၌ ယဇ်ပူဇော်မည် အ ကြောင်း၊ သွားရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်။ သို့ရာတွင် ဝေးဝေး မသွားရကြ။ ငါ့အဘို့ တောင်းပန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံမှ ထွက်သွား၍ ယင်ရဲတို့သည် ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ၊ လူများထံမှ၊ နက်ဖြန်နေ့သွားမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ် မပူဇော်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆီးတား၍ လှည့်စားတော်မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ပြီးလျှင်၊

၃၀ ဖါရောဘုရင် ထံမှ ထွက်သွား၍ ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန်လေ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မောရှေ စကားကို နားထောင်၍ ယင်ရဲတို့ကို ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ၊ လူများထံမှာ တကောင်မျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၃၂ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ ပြန်၍၊ ဣသရေလ လူတို့ကို မလွတ်ဘဲ နေလေ၏။

၉

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင် ထံသို့ ဝင်၍ ငါ၏ လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့။

၂ မလွတ်ဘူးဟု ငြင်း၍ ဆီးတား သေးလျှင်၊

၃ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် လယ်ပြင်၌ ရှိသောတိရစ္ဆာန်၊ မြင်း၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ သိုး၊ နွားတို့ အပေါ်၌ ရောက်၍ အလွန် ပြင်းစွာသော ရောဂါ စွဲလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ လူတို့၏ တိရစ္ဆာန်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်ကို ခြားနား စေသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားပိုင်သော တိရစ္ဆာန် တကောင်မျှ မသေရ။

၅ နက်ဖြန်နေ့၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ထိုအမှုကို ထာဝရ ဘုရား ပြုတော်မူမည်ဟု မှန်သောအချိန်ကို ချိန်းချက် တော်မူပြီဟု ဟောပြုလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ

ဘုရား မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုအမှုကို ပြုတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့၏ တိရစ္ဆာန် တကောင်မျှ မသေ။

၇ ဖါရောဘုရင်သည် လူကို စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ တိရစ္ဆာန် တကောင်မျှမသေကြောင်းကို သိရ၏။ သို့သော်လည်း နှလုံး ခိုင်မာပြန်၍၊ ဣသရေလ လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ မီးဖိုထဲက ပြာကို လက်နှင့်ယူ၍ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှိုင်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှင့်စေ။

၉ ထိုပြာသည် အဲဂုတ္တုပြည်တရောက်လုံး၌ နံ့ပြားသော အမှုန့်ဖြစ်၍၊ ပြည်တရောက်လုံးတွင် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၁၀ သူတို့သည် မီးဖိုထဲက ပြာကို ယူ၍၊ ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ မောရှေသည် မိုင်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှင့်သဖြင့်၊ ထိုပြာသည် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ်လေ၏။

၁၁ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည် အနာဆိုးကြောင့်၊ မောရှေ ရှေ့၌ မရပ်မနေနိုင်။ ထိုအနာဆိုးသည် ဝိဇ္ဇာဆရာ တို့၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူ အပေါင်းတို့၌၎င်း စွဲသတည်း။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေလေ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ နံနက်စောစော ထ၍၊ ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ ဟောပြော လူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားက၊ ငါ၏ လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သွားရသော အခွင့်ကို ပေးလော့။

၁၄ သို့မဟုတ် ယခုကာလအခါ သင်၏ နှလုံးကို၎င်း၊ သင်၏ ကျွန်များ၊ လူများ၌၎င်း၊ ငါ၏ ဘေးဒဏ် အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေမည်။ မြေကြီး တရောက်လုံး၌ ငါ ကဲ့သို့ သောသူ မရှိကြောင်းကို သင်သည် သိရလိမ့်မည်။

၁၅ ငါ့လက်ကို ငါဆန့်၍ သင်နှင့် သင်၏ လူတို့ကို ကာလနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်မည်။ သင့်ကိုလည်း မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။

၁၆ အကယ်စင်စစ် ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကိုငါ ခိုးမြှောက်ခဲ့ပြီ။

၁၇ သင်သည် ငါ၏လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ၊ သူတို့ကို စော်ကားသေးသလော။

၁၈ ကြည့်ရှုလော့။ အဲဂုတ္တုပြည် တည်သည်ကာလမှ စ၍ ယခုတိုင်အောင် မရွာဘူးသော အလွန်ကြီးစွာသော မိုင်းသီး ရွာခြင်းကို နက်ဖြန်နေ့ ဤအချိန်၌ ငါဖြစ်စေမည်။

၁၉ ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍၊ လယ်ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန် များနှင့်ရှိလေသမျှတို့ကို သိမ်းယူလော့။ အိမ်သို့ မဆောင်လျှင်၊ လယ်ပြင်၌ တွေ့သမျှသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ အပေါ်မှာ မိုင်းသီးကျ၍၊ သူတို့သည် သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်၊ မိမိကျွန်နှင့် မိမိ တိရစ္ဆာန်တို့ကို အိမ်သို့ ပြေးစေကြ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပမာဏမပြုသော သူတို့သည်၊ မိမိကျွန်၊ မိမိ တိရစ္ဆာန်တို့ကို လယ်ပြင်၌ ထားကြ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌ လူတို့ အပေါ်မှာ၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်များ အပေါ်မှာ၎င်း၊ လယ် ပြင်၌ ရှိလေသမျှသော အပင်များပေါ်မှာ၎င်း၊ မိုင်းသီးရွာစေခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ကို မိုင်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ မောရှေသည် မိမိလုံတံကို မိုင်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုင်းကြီးနှင့်မိုင်းသီးကို လွှတ်တော်မူ၏။ မီးသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မိုင်းသီးရွာစေတော်မူသဖြင့်၊

၂၄ အဲဂုတ္တုပြည် တည်ထောင်သည် ကာလမှစ၍ တခါမျှမဖြစ် ဘူးသော မိုင်းသီး၊ မီးနှင့်ရော၍ အလွန်ပြင်းထန်စွာသော မိုင်းသီး ဖြစ်လေ၏။

၂၅ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌၊ လယ်ပြင်မှာ ရှိသမျှသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန်များ၊ မြက်ပင်များ၊ သစ်ပင်များတို့ကို မိုင်းသီးထိလေ၏။

၂၆ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသားနေရာ ဂေါရင်ပြည်၌ မိုင်းသီးမကျ မရွာ။

၂၇ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဤအမှု၌ ငါပြစ်

မှားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့် ငါ၏ လူတို့သည် အပြစ်များပါ၏။

၂၈ တန်ပါပြီ။ အားကြီးသော မိုဗ်းကြီးနှင့် မိုဗ်းသီး စဲမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါ။ သင်တို့ကို ငါမဆီးမတား အလျင်အမြန် လွှတ်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၂၉ မောရှေ ကလည်း၊ မြို့ထဲက ကျွန်ုပ်ထွက်သွား သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ်လက် ဝါးတို့ကို ဖြန့်ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိစေခြင်းငှါ မိုဗ်းကြီးစဲလိမ့်မည်။ မိုဗ်းသီးလည်း မကျမရွာရ။

၃၀ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်သေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၃၁ ပိုက်ဆန်ပင်၊ မုယောပင်ကို မိုဗ်းသီး ထိ၏။ မုယောပင်သည် အသီးအနှံနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ ပိုက်ဆန်ပင် လည်း အသီးမှည့်ပြီ။

၃၂ ဂျုံစပါး၊ ကောက်စပါးပင်ကိုကား၊ မထိ။ ထို အပင်တို့သည် မပေါက်ကြသေး။

၃၃ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင် ထံမှ ထွက်၍ မြို့ပြင် သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လက်ဝါးတို့ ကို ဖြန့်သဖြင့်၊ မိုဗ်းကြီးနှင့် မိုဗ်းသီးစဲလေ၏။ မြေကြီး ပေါ်၌လည်း မိုဗ်းမရွာ။

၃၄ ထိုသို့ မိုဗ်းမရွာ၍ မိုဗ်းသီးနှင့် မိုဗ်းကြီး စဲမည်ကို ဖါရောဘုရင် မြင်လျှင်၊ တဖန် ပြစ်မှား၍၊ ကျွန်များနှင့်တကွ နှလုံးခိုင်မာလျက်နေ၏။

၃၅ ထိုသို့ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံး ခိုင်မာသည်ဖြစ် ၍၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေပြန် သတည်း။

၁၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင် ထံသို့ ဝင်လော့။ ငါသည် ဤနိမိတ်တို့ကို သူရှေ့၌ ပြခြင်းငှါ၎င်း။

၂ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဝါပြုသောအမှု၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တွင် ဝါပြုသော နိမိတ်တို့ကို၊ သင်၏ သားမြေးတို့အား ကြား ပြောသဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူ၏နှလုံး၊ သူ၏ ကျွန်တို့ နှလုံးကို ငါခိုင်မာစေပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃ မောရှေနှင့် အာရန်တို့သည်၊ ဖါရောဘုရင် ထံသို့

ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟောပြောလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုယ် မနှိမ့်ချဘဲ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေလိမ့်မည်နည်း။ ငါ၏ လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရ သော အခွင့်ကို ပေးလော့။

၄ သို့မဟုတ် ငါ၏ လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလျှင်၊ ကြည့်ရှုလော့။ ကျိုင်းကောင်တို့ကို သင်၏ ပြည်သို့ နက်ဖြန် ငါဆောင်ခဲ့မည်။

၅ မြေမထင်ပေါ်နိုင်အောင် သူတို့သည် မြေမျက်နှာ ကို ဖုံးလွှမ်းကြလိမ့်မည်။ မိုဗ်းသီးမဖျက်၊ သင်တို့၌ ကျန်ကြွင်းသေးသမျှကို၎င်း၊ သင်တို့အဘို့မြေ၌ပေါက် သမျှသော အပင်တို့ကို၎င်း စားကြလိမ့်မည်။

၆ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့သည် မြေပေါ်မှာ ဖြစ်သည် ကာလမှစ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် မမြင်ဘူးသကဲ့သို့၊ သင်၏ အိမ်များ၊ သင်၏ကျွန်တို့ အိမ်များ၊ အဲဂုတ္တုလူ အပေါင်းတို့၏ အိမ်များကို ဖြည့်ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုပြီး လျှင်၊ လှည့်၍ ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၇ ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဤလူသည် ဝါတို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နှောင့်ရှက်ပါလိမ့် မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း အခွင့်ပေး တော်မူပါ။ အဲဂုတ္တုပြည် ပျက်ကြောင်းကို သိတော် မမူသေးသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၈ မောရှေနှင့် အာရန်ကို တဖန် ဖါရောဘုရင် ထံသို့ သွင်းပြန်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သွားရသော သူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊

၉ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူငယ်၊ သူအို၊ သားသမီး၊ သိုး၊ နွားပါလျက် သွားပါမည်။ အကြောင်းမူ ကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပွဲခံရမည်ဟု ပြန်ဆို လေသော်၊

၁၀ ဖါရောမင်းက၊ သင်တို့နှင့် သူငယ်များကို ငါ လွှတ်သည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ရှိစေသော။ သတိပြု၊ မကောင်းသော အကြံကို ကြံကြ သည်တကား။

၁၁ ထိုသို့ မဖြစ်ရာ။ အရင် တောင်းလျှောက်သည် အတိုင်း၊ ယောက်ျားဖြစ်သော သူတို့သာ သွား၍ ထာဝရ ဘုရားအား ဝတ်ပြုကြဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို အထံတော်မှ နှင်ကြလေ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက်လာ၍ မိုဗ်းသီးမဖျက်၊ မြေပေါ်မှာ ကျန်

ရစ်သော အပင်ရှိသမျှတို့ကို စားစေခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်မှာ လက်ကို ဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၃ မောရှေသည် မိမိလှံတံကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ထိုနေ့နှင့် ထိုညဉ့်ပတ်လုံး၊ အရှေ့လေကို မြေပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား လာစေတော်မူ၍၊ နံနက် ရောက်မှအရှေ့လေသည် ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။

၁၄ ထိုကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို လွှမ်းမိုး၍၊ ပြည်နယ်နိမိတ် ရှိသမျှအပေါ်မှာ နားသဖြင့် အလွန် များပြားကြ၏။ ထိုသို့သော ကျိုင်းတို့သည် ရှေးက မဖြစ်စူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်ရလေဘဲ။

၁၅ မြေမည်းသည်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံးကို ဖုံးအုပ်၍ တပြည်လုံးတွင် မြက်ပင်ရှိသမျှ မိုဗ်းသီးနှင့် လွတ်သော သစ်သီးရှိသမျှကို စားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တလျှောက်လုံးတွင် သစ်ပင် မြက်ပင်တို့၌ စိမ်းသောအရာ တစုံတခုမျှ မကျန်ရစ်။

၁၆ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုသုံး သင်တို့ကိုသုံး ဝါပြစ်မှားပါပြီ။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ သည်တခါ ဝါပြစ်ကို သည်းခံပါလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤသေဘေး တခုကိုသာ ဝါမှပယ်ရှားပါမည် အကြောင်း တောင်းပန်ပါဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊

၁၈ မောရှေသည် အထံတော်မှ ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော အနောက်လေကို လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုလေသည် ကျိုင်းတို့ကို ဆောင်သွား၍ ဧဒုံပင်လယ်၌ ချပစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ကျိုင်း တကောင်မျှ မကျန်ရစ်။

၂၀ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မှောင်မိုက် သာမည မဟုတ်၊ စမ်းသပ်၍ တွေ့ရသော မှောင်မိုက် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏ လက်ကို မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၂ မောရှေသည် မိမိလက်ကို မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်သည် သုံးရက်ပတ်လုံး ဖြစ်လေ၏။

၂၃ ထိုအခါ တယောက်ကိုတယောက် မမြင်နိုင်ကြ။

သုံးရက်ပတ်လုံး အဘယ်သူမျှ မိမိနေရာမှ မထရကြ။ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ နေရာ၌ အလင်းကို ရကြ၏။

၂၄ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်၍ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သိုးနွားများကို ထားခဲ့ကြစေ။ သူငယ်များကို ခေါ်ကြစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ မောရှေကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ ယဇ်ကောင်များ၊ မီးရှို့ရာပူဇော်သတ္တုများကို ကိုယ်တော်ပေးရမည်။

၂၆ ကျွန်ုပ်တို့သည် တိရစ္ဆာန်များကို ဆောင်သွားရမည်။ တကောင်မျှ မကျန်ရစ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ထဲက ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုစရာဘို့ ရွေးယူရမည်။ ထာဝရဘုရားအား အဘယ်မည်သော အကောင်နှင့် ဝတ်ပြုရမည်ကို ထိုအရပ်သို့ မရောက်မှီ မသိပါဟု ဆိုလေသော်၊

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်။

၂၈ မောရှေကိုလည်း၊ ငါ့ထံမှ ထွက်သွားလော့။ နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်အောင် သတိပြုလော့။ ငါ့မျက်နှာကို မြင်သောနေ့၌ သေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ မောရှေကလည်း၊ မိန့်တော်မူချက်သည် လျောက်ပတ်ပါ၏။ မျက်နှာတော်ကို နောက်တဖန် မမြင်ပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်မှာ ဘေးတပါးကို ဝါရောက်စေဦးမည်။ ထိုနောက် သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်။ လွှတ်သော အခါ၌လည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့ကို တပြိုင်နက် နှင်လိမ့်မည်။

၂ ဣသရေလလူ ယောက်ျားသည်၊ အိမ်နီးချင်း ယောက်ျား ၌၎င်း၊ မိန်းမသည် အိမ်နီးချင်း မိန်းမ၌၎င်း၊ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို တောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့အား ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃ သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပေးချင်သော စေတနာစိတ်ကို ထာဝရဘုရား ဖြစ်စေတော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်များ၊ လူများရှေ့၌ ကြီးစွာသော အသရေရှိလေ၏။

၄ ထိုအခါ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည် အလယ်သို့ ငါထွက်သွားမည်။

၅ နန်းတိုင်သော ဖါရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍၊ ကြိတ်ဆုံနောက်၌ တိုင်သော ကျွန်မ၏ သားဦးတိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသမျှသော သားဦးတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးရှိသမျှတို့သည် သေကြလိမ့်မည်။

၆ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံးတွင်၊ ရှေးကာလ၌ မဖြစ်စဖူးသော နောင်ကာလ၌လည်း မဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့ကို ခြားနားစေတော်မူကြောင်းကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလလူ တစ်စုတယောက်ကို ခွေးတကောင်မျှ မဟိန်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်သော ဤလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက် ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်နောက်၌ လိုက်သော သူအပေါင်းတို့ ထွက်သွားကြပါဟု ပြောဆိုပြီးမှ ကျွန်ုပ် ထွက်သွားပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုသဖြင့်၊ အမျက်ထွက်၍ ဖါရောဘုရင် ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ များပြားမည်အကြောင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် သင်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၀ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာ ဤအံ့ဘွယ် သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ပြည်တော်မှ ထွက်သွားရသောအခွင့်ကို မပေးဘဲ နေသတည်း။

၁၂

၁ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ ဤလသည် သင်တို့၌ လဦးတည်းဟူသော နှစ်စဉ်တွင် ပဌမ လဖြစ်ရမည်။

၃ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို မှာထားရသော စကားဟူမူကား၊ ဤလဆယ်ရက်နေ့၌ သင်တို့ ရှိသမျှသည်၊ မိမိအိမ်ထောင်အသီးအသီးအတိုင်း တအိမ်ထောင်လျှင် သိုးသငယ် တကောင်စီ ယူရမည်။

၄ အိမ်ထောင် ငယ်၍ သိုးသငယ် တကောင်နှင့် မတန်လျှင်၊ နီးစပ်သော အိမ်နီးချင်းနှင့် စပ်ဘက်၍ လူ

မည်မျှရှိသည်ဟု ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ တကောင်ကို စားလောက်သော သူများကို ထောက်၍ သိုးသငယ် တကောင်ကို ယူရမည်။

၅ သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ယူသော အကောင်သည် အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော အထီးဖြစ်ရမည်။

၆ ထိုသိုးသငယ်တို့ကို၊ ထိုလ ဆယ်လေးရက်တိုင်အောင် စောင့်ထားပြီးမှ၊ ညဦးအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုး အစည်းအဝေး ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သတ်ကြမည်။

၇ သိုးသငယ်၏ အသားကို စားရသောအိမ်၏ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင် နှစ်ဘက်၌၊ သိုးသငယ်၏ အသွေးကိုယူ၍ ထိုးရမည်။

၈ အသားကို မီးနှင့် ကင်ပြီးမှ၊ ထိုညဉ့်ခြင်းတွင် တဆေးမပါသော မုန့်၊ ခါးသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် စားရမည်။

၉ အသားစိမ်းသည် ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့် ပြုတ်သည် ဖြစ်စေ မစားရ။ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အသည်း၊ နှလုံး စသည်တို့နှင့်တကွ မီးကင်ပြီးမှ စားရမည်။

၁၀ နံနက်တိုင်အောင် ထိုအသားကို မကြွင်းစေရ။ အနည်းငယ် ကြွင်းလျှင် မီးနှင့် ရှို့ရမည်။

၁၁ အဘယ်သို့ စားရမည်နည်းဟူမူကား၊ ခါးစည်းကို စည်းလျက်၊ ခြေနင်းကို စီးလျက်၊ တောင်ဝေးကို ကိုင်လျက်၊ အလျှင်အမြန် စားရမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါ ဖြစ်သတည်း။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည် ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော လူတို့၏ သားဦးများနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးများ အပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဘုရားတို့ကို တရားစီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၃ သိုးသငယ်၏ အသွေးသည် သင်တို့ နေရာအိမ်၌ သင်တို့၏ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်၍၊ ထို အသွေးကို ငါမြင်သော အခါ၊ သင်တို့ကို ငါလွန်သွားမည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ဘေးဥပဒ်သည် သင်တို့ကို မသင့် မရောက်ရ။

၁၄ ဤနေ့ ရက်သည်လည်း သင်တို့ အောက်မေ့စရာဘို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏ အမျိုးအစဉ် အဆက်မပြတ် ဤနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားအား ပွဲခံကြမည်။ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုပွဲကို အစဉ်အမြဲ ခံကြမည်။

၁၅ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေး မပါသော မုန့်ကို

စားရမည်။ ပဌမ နေ့ရက်၌ တဆေးကို အိမ်များမှ ပယ်ရမည်။ ပဌမ နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်နေ့ တိုင်အောင်၊ တဆေးပါသော မုန့်ကို စားသောသူ မည်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၁၆ ပဌမ နေ့၌၎င်း၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌၎င်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ လူတိုင်းစားခြင်းကိစ္စနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်အဆောင်မှတစ်ပါး အခြားသော အလုပ်ကို မလုပ်ဆောင်ရ။

၁၇ ထိုအစုမပွဲကို ခံရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သင်တို့ ဗိုလ်ခြေများကို၊ အဲဂုတ္တုပြည် ထဲက ငါနုတ်ဆောင်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ အမျိုးအစဉ် အဆက်မပြတ် ထိုနေ့ရက်ကို အမြဲစောင့်ကြမည်။

၁၈ ပဌမလ ဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးမှစ၍ နှစ်ဆယ် တရက်နေ့ ညဦးတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် တဆေးမပါသောမုန့်ကို စားကြမည်။

၁၉ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့ အိမ်များ၌ တဆေး မရှိရ။ တဆေးပါသော မုန့်ကို စားသောသူ မည်သည်ကား၊ တကွန်း တနိုင်သား ဖြစ်စေ၊ ပြည်သား ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၂၀ သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်တို့၌ တဆေးပါသော မုန့်ကို မစားရ။ တဆေး မပါသောမုန့်ကိုသာ စားရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် အိမ်ထောင်များ အသီးအသီး ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ သိုးသငယ်တို့ကို ယူ၍ ပသခါပွဲတို့ သတ်ကြလော့။

၂၂ ဟုသုပ်ပင်ညွန့် တစည်းကိုယူ၍ အင်တို၌ထည့်သော အသွေးထဲမှာ နစ်ပြီးလျှင်၊ တံခါးထုပ် တံခါးတိုင် နှစ်ဘက်တို့ကို ထိုးသုတ်ကြလော့။ ထိုနောက်မှ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မိမိအိမ် တံခါးပြင်သို့ မထွက် မသွားရ။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ ထုတ်ချင်းခတ်သွားတော်မူမည်။ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင် နှစ်ဘက်၌ရှိသော အသွေးကို မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် တံခါးကို လွန်သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီးသော သူသည် သင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမူ။

၂၄ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ သားများ၌ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှုကို အစဉ်အမြဲ စောင့်ကြမည်။

၂၅ ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူလတံ့သောပြည်သို့ သင်တို့သည် ရောက်ကြသောအခါ ဤဝတ်ကို ပြုရမည်။

၂၆ သင်တို့၏ သားမြေးတို့က၊ ဤဝတ်ကို ပြု၍ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကိုဒဏ်ခတ်၍၊ ငါတို့အိမ်များကို ချမ်းသာပေးတော်မူသော အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အိမ်များကို လွန်သွားတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ပသခါယဇ် ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြောကြမည်ဟု မောရှေ ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၂၈ ထိုသို့မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၉ သန်းခေါင်းအချိန်၌ ထာဝရဘုရားသည် နန်းထိုင်သော ဖါရောဘုရင်၏ သားဦးမှစ၍ ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံရသောသူ၏ သားဦးတိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦး ရှိသူမျှကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏သားဦး ရှိသူမျှကို၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုည၌တွင်၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ၊ အဲဂုတ္တုလူများတို့သည် ထကြ၍၊ အသေကောင်ကင်းသော အိမ်တအိမ်မျှ မရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်လေ၏။

၃၁ ထိုည၌ခြင်းတွင် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ထ၍ ဝါလုထဲကထွက်သွားကြလော့။ သင်တို့ တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအား သွား၍ဝတ်ပြုကြလော့။

၃၂ သင်တို့ တောင်းသည်အတိုင်း သိုးနွားများကို ယူ၍ သွားကြလော့။ ဝါကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ အဲဂုတ္တုလူတို့ ကလည်း၊ ငါတို့ရှိသူမျှသည် အသေကောင်ဖြစ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက အလျင်အမြန် လွှတ်ခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်နိုးဆော်ကြ၏။

၃၄ ထိုလူတို့သည် တဆေးမရောသေးသော မုန့်စိမ်းကိုယူ၍ မုန့်နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း အဝတ်နှင့်တကွ ထုပ်၍ ထမ်းကြ၏။

၃၅ မောရှေ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာများကို အဲဂုတ္တုလူတို့၌ တောင်းကြ၏။

၃၆ တောင်းသည် အတိုင်းလည်း၊ ပေးချင်သော

စေတနာစိတ်ကို အဲဂုတ္တု လူတို့အား ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တု လူတို့၏ ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။

၃၇ ဣသရေလ အမျိုးသား မိန်းမနှင့် သူငယ်ကို မဆိုဘဲ၊ ယောက်ျား အရေအတွက်အားဖြင့် ခြောက် သိန်းခန့်မျှရှိသော သူတို့သည်၊ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်၍ သုကုတ် အရပ်သို့ ခရီးသွားကြ၏။

၃၈ အမျိုးမျိုးသော လူအများတို့သည်လည်း၊ သိုးနွား အစရှိသော များစွာသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် တကွ လိုက်ကြ၏။

၃၉ တဆေးမရောဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော မုန့်စိမ်းကိုယူ၍၊ တဆေး မပါသောမုန့်ကို ဖုတ်ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မနွဲ့မဖင့် အနှင်ခံရ သောကြောင့်၊ ကိုယ်စားစရာကို မပြင်မို့ကြ။

၄၀ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်၍၊ တည်နေကြသောကာလ နှစ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ် ဖြစ်သတည်း။

၄၁ အနှစ် လေးရာသုံးဆယ်စေ့သော နေ့ခြင်းတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၄၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော အတွက် ကြောင့်၊ ထိုနေ့ ည၌ကို အထူးသဖြင့် ထာဝရဘုရား၌ စောင့်စရာကောင်း၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အမျိုး အစဉ်အဆက်မပြတ် စောင့်ရသော ထာဝရ ဘုရား၏ ည၌ကား၊ ဤသည်ည၌ပေတည်း။

၄၃ ပသခါပွဲတရားဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသားမစားရ။

၄၄ သို့ရာတွင် ဇွန့်ဝယ်သော ကျွန်သည် အရေ ဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံပြီးလျှင် စားရ၏။

၄၅ တကျွန်းတနိုင်ငံသား ဖြစ်စေ၊ အခစားသော ကျွန်ဖြစ်စေ၊ မစားရ။

၄၆ တအိမ်တည်း၌ တကောင်ကို စားရ၏။ အသား ကို အိမ်ပြင်သို့ ယူမသွားရ။ အရိုးကိုလည်းမချိုးရ။

၄၇ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ သည် ထိုပွဲကို ခံကြမည်။

၄၈ သင်တို့ထံမှာ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား သည် ထာဝရ ဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကို ခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူ၌ရှိသော ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံကြစေ။ သို့ပြီးမှ ထိုသူသည် ပြည်သားသကဲ့ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ချဉ်း၍ထိုပွဲသို့ ဝင်စေ။ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို မခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ထိုပွဲ၌ ဝင်၍ မစားရ။

၄၉ အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခို သော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ တပါး တည်းသော တရားနှင့် ဆိုင်ကြ၏ဟု ထာဝရဘုရား သည် မောရှေနှင့် အာရုန်၌ ပညတ်ထားတော်မူ၏။

၅၀ ထိုသို့ မောရှေနှင့် အာရုန်၌ ထာဝရဘုရား ပညတ် ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။

၅၁ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ဗိုလ်ခြေတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင် သွားတော်မူပြီးလျှင်၊

၁၃

၁ မောရှေကို ခေါ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် အဦးဘွားသောသူ၊

၂ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ငှါအဘို့ သန့်ရှင်းစေလော့။ ငှါဥစ္စာ ဖြစ်ကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ မောရှေ ကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောဤနေ့ရက်ကို အောက် မေ့ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော လက်တော်ဖြင့် သင်တို့ကို ထိုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော် မူပြီ။ တဆေးပါသော မုန့်ကို မစားရ။

၄ အဗိဗလ၊ ယနေ့၌ပင် သင်တို့သည် ထွက်လာ ကြပြီ။

၅ သင်တို့အား ပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးများ၌ ထာဝရ ဘုရား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ အာမောရိုလူ၊ ဟိပိုလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ နေရာတည်းဟူ သောနို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ ပြီးမှ၊ ယခုလတွင် သင်တို့သည် ဤဝတ်ကို ပြုကြမည်။

၆ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေး မပါသော မုန့်ကို စားပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင်၊ ထာဝရ ဘုရား အဘို့ ပွဲခံကြမည်။

၇ တဆေး မပါသောမုန့်ကို စားရသော ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး သင်တို့၌ တဆေးကို မတွေ့ မမြင်ရ။ သင်တို့ နေသော အရပ်ရပ်တို့၌လည်း မတွေ့ မမြင်ရ။

၈ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောကာလ၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဤသို့ပြုရ၏ဟု ထိုနေ့၌သားမြေးတို့ အားကြားပြော ရမည်။

၉ ထာဝရဘုရား၏ တရားသည်၊ သင်၏ နှုတ်၌ တည်မည် အကြောင်း၊ ဤအရာသည် သင်၏ လက်၌ လက္ခဏာ သက်သေ၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ အောက်

မေ့ဘို့ရာ ဖြစ်ရမည်။ အားကြီးသော လက်တော်ဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင် တော်မူပြီ။

၁၀ ထိုကြောင့် စီရင်တော်မူသော ဤထုံးစံကို မိမိ အချိန်၌ နှစ်စဉ်အတိုင်း စောင့်ကြမည်။

၁၁ သင်တို့၌၎င်း၊ ဘိုးဘေး၌၎င်း၊ ကျိန်ဆိုတော်မူ သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုပို့ဆောင် ၍၊ ထိုပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသောအခါ။

၁၂ သင်တို့၌ အဦးဘွားသော သားအပေါင်းတို့နှင့် သင်တို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ အသီးအခြား ခွဲထားရကြမည်။ အထီး ရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်ရ ကြမည်။

၁၃ မြည်းမ၌ အဦး ဘွားသော မြည်းသင်္ဃာတို့ကို၊ သိုးသင်္ဃာနှင့် ရွေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင် မြည်းသင်္ဃာ လည်ပင်းကို ချိုးရမည်။ လူသားတို့တွင် သားဦး အပေါင်းကို ရွေးရမည်။

၁၄ နောင်ကာလ၌ သင်၏သား ကလည်း၊ အဘယ် သို့နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော လက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၁၅ ဖါရောဘုရင်သည်၊ ငါတို့ကို အလွယ်တကူ မလွှတ်ဘဲ နေသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ထာဝရ ဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အဦးဘွားသော တိရစ္ဆာန် အထီး ရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ကိုယ်သားတို့တွင် သားဦးကို ရွေးရမည်ဟု ပြန်ဆိုရမည်။

၁၆ ဤအရာသည်လည်း၊ သင်၏ လက္ခဏာ သက် သေ၊ သင်၏ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျပ်ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီး သော လက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ် ဆောင်တော်မူပြီဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၇ ဣသရေလ လူတို့ကို ဖါရောဘုရင် လွှတ်သော နောက်၊ ဖိလိတ္တိုပြည်ကို ရောက်သောလမ်းသည် ဖြောင့် သော်လည်း၊ ထိုလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင် ဆောင်တော် မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်စစ်မှုကို တွေ့မြင် သောအခါ စိတ်ပျက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်း ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု သိတော်မူ၏။

၁၈ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည်၊ သူတို့ကို ဧဒုံ ပင်လယ်နား တောလမ်းဖြင့် ဝိုင်း၍ ဆောင်တော်မူ၏။

ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ခင်းကျင်းသောတပ် အစဉ်အတိုင်း အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၉ အထက်ကာလ၌ ယောသပ်က၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ တော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အချိုးတို့ကို ဤအရပ်မှ ယူသွားရ မည်ဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ကျပ်ကျပ် ကျိန်ဆိုစေသောကြောင့်၊ သူ၏ အချိုးတို့ကို မောရှေ သည် မိမိ၌ ယူဆောင်လေ၏။

၂၀ တဖန် သူတို့သည် သုကုတ်အရပ်မှ ထွက်သွား၍ တောအနား၊ ဧသံမြို့၌ စခန်းချကြ၏။

၂၁ သူတို့သည် နေ့ည သွားနိုင်အောင် ထာဝရ ဘုရားသည် နေ့၌ကား၊ လမ်းပြဘို့ မိုဗ်းတိမ်တိုင်အား ဖြင့်၎င်း၊ ည၌၌ကား၊ အလင်းပေးဘို့ မီးတိုင်အားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ ရှေ့က ကြွတော်မူ၏။

၂၂ နေ့အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ်တိုင်၊ ည၌အချိန်၌ မီးတိုင်ကို သူတို့ရှေ့မှ ရုပ်သိမ်းတော်မူ။

၁၄

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့သည် လည်၍၊ ပိဟာဟိရုတ်မြို့နား၊

၂ မိဂဒေါလမြို့နှင့် ပင်လယ်စပ်ကြား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ ရှေ့မှာ တပ်ချစေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။ ထိုမြို့ရှေ့၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချကြမည်။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောဘုရင်က၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကျဉ်းကျပ်ရာသို့ ရောက်ကြပြီ။ တောလမ်း ပိတ်လျက်ရှိ၏ဟု ဆိုလိမ့်မည်။

၄ ငါသည်လည်း၊ ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေ ၍၊ သူသည် ဣသရေလတို့ကို လိုက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိ စေခြင်းငှါ၊ ထိုမင်းနှင့် သူ၏ စစ်သူရဲ အလုံးအရင်း အားဖြင့် ငါ့ဘုန်း ပွင့်လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပြုကြ၏။

၅ ထိုလူတို့ ထွက်ပြေးကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် အား ကြားလျှောက်သဖြင့်၊ သူမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် မနာလိုသောစိတ် ပေါက်ပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် ဤသို့ ပြု၍ ဣသရေလလူတို့ကို ငါတို့ စေခိုင်းရာမှ အဘယ် ကြောင့် လွှတ်ရသနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၆ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည်၊ ရထားတော်ကို ပြင်၍၊ မိမိလူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်လေ၏။

၇ ရွေးသော ရထား ခြောက်ရာ၊ အဲဂုတ္တု မြင်းစီး သူရဲအပေါင်းနှင့် တကွ၊ ဗိုလ်မင်း အသီးအသီးတို့ကို ခေါ်ယူလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လိုက်လေ၏။ သို့သော်လည်း ဣသရေလလူတို့သည် ဝါကြားသောအခြင်းအရာနှင့် ထွက်သွားကြ၏။

၉ ထိုသို့ ဖါရောဘုရင်၏ မြင်းတော်၊ ရထားတော်၊ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့သည် လိုက်၍ ပိဟတ်ရတ်မြို့နား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့၌ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချလျက်နေသော ဣသရေလလူတို့ကို မှီကြ၏။

၁၀ ဖါရောဘုရင်သည် ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မြော်ကြည့်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ စစ်ချီလာကြောင်းကို မြင်လျှင်၊ အလွန်ကြောက်လန့်၍ ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်ကြ၏။

၁၁ မောရှေကိုလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်္ချိုင်းမရှိသောကြောင့်၊ ဤတော၌ သေစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို ဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကို ဤသို့ပြု၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

၁၂ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တု လူတို့ထံ၌ အစေ့အနပ်ခံနေလျက်ရှိကြပါစေဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါတို့ပြောရာတွင်၊ ဤအမှုကို ရည်ဆောင်၍ပြောသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့သည် ဤတော၌ သေရသည်ထက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ ထံ၌အစေ့အနပ်ခံလျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၃ မောရှေကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ ရပ်နေကြ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ယနေ့ပြတော်မူသော ကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ယနေ့မြင်သော အဲဂုတ္တုလူတို့ကို၊ နောက်တဖန် အလျှင်း မမြင်ကြ။

၁၄ သင်တို့ ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြမည်ဟု လူများတို့အား ဆို၏။

၁၅ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို အော်ဟစ်သနည်း။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တက်သွားစေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။

၁၆ သင်မူကား၊ လှံတံကို ချိုးပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍ ပင်လယ်ရေကို ခွဲလော့။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြမည်။

၁၇ ငါသည်လည်း အဲဂုတ္တု လူတို့၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏ ဗိုလ်ခြေ၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်။

၁၈ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ အားဖြင့် ငါ့ဘုန်း ပွင့်သောအခါ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ ဣသရေလ တပ်ရှေ့မှာ သွားသော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင် တမန်သည် နောက်၌ လိုက်သဖြင့်၊ မိုဗ်းတိမ်တိုင်သည် သူတို့ ရှေ့က ရွေ့၍ နောက်၌ ရပ်နေလေ၏။

၂၀ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုတပ်နှင့် ဣသရေလ တပ်စပ်ကြားသို့ ရောက်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုတို့၌ မိုက်သော မိုဗ်းတိမ် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလလူတို့အား အလင်းကို ပေးလျက် နေသဖြင့်၊ တည့်လုံး တပ်တဦးနှင့်တဦး မချဉ်းနိုင်ရာ။

၂၁ မောရှေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် တည့်လုံး၌ အားကြီးသော အရှေ့လေ အားဖြင့် ပင်လယ်ရေကို လှန်ပြန်၍၊ မြေကို ပေါ်စေတော်မူသည်နှင့်၊ ရေသည် ကွဲပြတ်လျက်ရှိ၏။

၂၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၍၊ ရေသည် သူတို့ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ ရှိနေ၏။

၂၃ အဲဂုတ္တုလူများ၊ ဖာရောဘုရင်၌ ပါသော မြင်း၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်းတို့သည်၊ ပင်လယ်အလယ်သို့ လိုက်ဝင်ကြ၏။

၂၄ နံနက်ယံ၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးမိုဗ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုတပ်ကို ကြည့်ရှု၍ နှောင့်ရှက်တော်မူ၏။

၂၅ သူတို့ရထား အသွား ခက်စေခြင်းငှါ ရထားဘီးများကို ချို့တဲ့စေတော်မူ၏။ အဲဂုတ္တု လူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလလူတို့ထံမှ ပြေးကြစို့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ဘက်၌ စစ်တိုက်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ပင်လယ်ရေသည် အဲဂုတ္တုလူများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့ အပေါ်သို့ ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၂၇ မိုဗ်းလင်းသော အခါ၊ မောရှေသည် လက်ကို ပင်လယ် ပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် အားကြီး၍ ပြန်လာသည်ကို၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ပြေးကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပင်လယ် အလယ်၌ လှဲတော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ ပင်လယ်ရေသည် ပြန်လာ၍၊ ပင်လယ်

ထဲသို့ လိုက်ဝင်သော ဖါရောဘုရင်၏ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို လွှမ်းမိုးသဖြင့်၊ တစုံတယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။

၂၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရောက်သွား၍၊ ရေသည် သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ရှိနေ၏။

၃၀ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ အဲဂုတ္တုလူ အသေကောင်တို့ကို မြင်ကြ၏။

၃၁ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှုကြီးကို၊ ဣသရေလလူတို့သည် မြင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန် မောရှေကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၅

၁ ထိုအခါ မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုသောစကား ဟူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက် အောင်ပွဲခံတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုပါအံ့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီ။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ့သီချင်းဆိုကြောင်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါ့ကို ကွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ ထောမနာပြုပါမည်။ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ချီးမြှောက်ပါမည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော နာမတော် ရှိတော်မူ၏။

၄ ဖါရောဘုရင်၏ ရထားနှင့် ဗိုလ်ခြေတို့ကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီ။ ရွေးသော ဗိုလ်မင်းတို့သည်၊ ဒေပ်ပင်လယ် ထဲ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။

၅ နက်စွာသော အရပ်၌ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ကျောက်ကဲ့သို့ အောက်သို့ ဆင်းကြ၏။

၆ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် တန်ခိုးအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၇ ကိုယ်တော် တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တို့နှင့် လှဲတော်မူ၏။ အမျက်တော်ကို လွှတ်၍၊ သူတို့ကိုအမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်စေတော်မူ၏။

၈ နှာခေါင်းတော် လေအားဖြင့် ရေသည် စုဝေး၍၊ စီးသောရေသည် ပုံပုံကြွ၍၊ ပင်လယ်၏ အထဲ၌ပင် နက်သောရေသည် တောင့်မာလျက် နေရ၏။

၉ ရန်သူက၊ ငါလိုက်မည်။ သူတို့ကို မှီလိမ့်မည်။ လုယူသောဥစ္စာကို ဝေ၍ သူတို့၌ ငါချင်ရဲပြေလိမ့်မည်။ ထားကို အိမ်မှထုတ်၍ သူတို့ကို ငါ့လက်နှင့် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၀ ကိုယ်တော်သည် လေကို မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ သူတို့သည် အားကြီးသောရေထဲမှာ ခဲကဲ့သို့ ဆင်းကြလေ၏။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘုရားများတို့တွင် အဘယ်မည်သော ဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်တူပါသနည်း။ သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံစဉ်တွင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူသော၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရား တူပါသနည်း။

၁၂ လက်ျာ လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို မြေမြှုပ်လေ၏။

၁၃ ရွေးတော်မူသော လူမျိုးကို ကရုဏာတော်အားဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော နေတော်မူရာသို့ တန်ခိုးအားဖြင့် လမ်းပြတော်မူ၏။

၁၄ လူမျိုးတို့သည် သီတင်းကြား၍ ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ ပါလေတ္တိန ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ ဧဒုံဗိုလ်တို့သည် မိန်းမောတွေ့ဝေခြင်း၊ မောဘသူရဲတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ခါနာန်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊ ထိုလူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကြောက်သောစိတ်၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်အားကြီး၍ လက်ရုံးတော် တန်ခိုးကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကဲ့သို့ ငြိမ်ငြိမ် နေကြလိမ့်မည်။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အမွေခံတော်မူရာတောင်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရပ်ထဲသို့ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို သွင်းတော်မူလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ လက်တော်နှင့် တည်တော်မူသော သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။

၁၈ ထာဝရ ဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ စိုးစံတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်းဆိုကြလေ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောဘုရင်၏ မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့သည် ပင်လယ် ထဲသို့ ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ အပေါ်မှာ ပင်လယ်ရေကို လွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ မူကား၊ ပင်လယ် အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၏။

၂၀ အာရုန်၏ အစ်မဖြစ်သော ပရောဖက်မ မိရိအံသည် ပတ်သာကို ကိုင်၍၊ မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ပတ်သာတီးလျက်၊ ကလျက် လိုက်သွားကြ၏။

၂၁ မိရိအံ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက် အောင်ပွဲကို ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုကြလော့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီဟု သူတို့နှင့် အသံပြိုင်၍ ဆိုလေ၏။

၂၂ ထိုနောက် မောရှေသည် ဣသရေလလူတို့ကို၊ ဧဒုံပင်လယ်မှ ဆောင်သွား၍၊ သူတို့သည် ရှုရတောသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုတော၌ သုံးရက် ခရီးသွား၍ ရေကို မတွေ့မရကြ။

၂၃ မာရအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ မာရ ရေသည် ခါးသောကြောင့် မသောက်နိုင်ကြ။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို မာရဟု သမုတ်ကြသတည်း။

၂၄ လူများတို့သည် မောရှေကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက်၊ အဘယ်သို့ သောက်ရပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် သစ်ပင်တပင်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကို ရေထဲသို့ချပြီးလျှင်၊ ရေသည် ချိုလေ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို စုံစမ်း၍ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်ကား၊

၂၆ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၎င်း၊ ပညတ်တရားတော်အလိုသို့ လိုက်၍ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၎င်း၊ ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ စွဲစေသောရောဂါ တစ်ခုခုကိုမျှ သင်တို့၌ မစွဲစေ။ ငါသည် သင်တို့၏ ရောဂါကို ငြိမ်းစေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုနောက်မှ ရေတွင်း ဆယ်နှစ်တွင်း၊ စွန်ပလွံပင် ခုနစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံရာ လေိမ်ရွာသို့ ရောက်၍၊ ထိုအရပ်တွင် ရေရှိရာအနားမှာ တပ်ချကြ၏။

၁၆

၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်း

တို့သည်၊ လေိမ်အရပ်မှထွက်၍ ခရီးသွားကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ ဒုတိယလ ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ လေိမ်အရပ်နှင့် သိနာတောင် စပ်ကြားမှာ သိန်တောသို့ ရောက်ကြ၏။

၂ ထိုတော၌ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့က၊

၃ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အမဲသားချက်သော အိုးကင်းနားမှာ ထိုင်၍ ဝစ္စာစားရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်ဖြင့် သေလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ယခုမူကား၊ ဤစည်းစေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို တတ်ပွတ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်လိုသောငှါ၊ ဤတောအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီတကားဟု မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက် ဆိုကြ၏။

၄ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် သင်တို့အဘို့ မိုဗ်းကောင်းကင်က မုန့်မိုဗ်းကို ရွာစေမည်။ လူတို့သည် နေ့တိုင်းထွက်၍ တနေ့ စားလောက်အောင် သိမ်းယူရကြမည်။ ငါ၏ တရားအတိုင်း ကျင့်မည်လော၊ မကျင့်လောဟု ထိုသို့သော အားဖြင့် သူတို့ကို ငါစုံစမ်းမည်။

၅ နေ့တိုင်း သိမ်းယူသော အရာထက်၊ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ဆကို သိမ်းယူ၍ ပြင်ကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဟု ယနေ့ညဦးယံ၌ သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၇ နံနက်ယံ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို မြင်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသော အသံကို ကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့ကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဆိုလေ၏။

၈ တဖန်လည်း မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ညဦးယံ၌ သင်တို့ စားစရာအမဲသားကို၎င်း၊ နံနက်ယံ၌ ဝလောက်အောင် မုန့်ကို၎င်း ပေးတော်မူသောအခါ၊ ဤစကား ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသော အသံကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့သည် အဘယ် သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသော စကားသည်၊ ငါတို့ကို မထိမခိုက်၊ ထာဝရဘုရားကို ထိခိုက်သည်ဟု ဆိုလေ၏။

၉ တဖန် သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်း

သောအသံကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု အာရုန်ကို မှာထားသည်အတိုင်း၊

၁၀ အာရုန်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုသော အခါ၊ သူတို့သည် တောသို့ မြော်ကြည့်၍၊ မိုဗ်းတိမ်၌ ထင်ရှားသော ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို မြင်ကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းသော အသံကို ငါကြားရပြီ။

၁၂ ညဦးယံ၌ သင်တို့သည် အမဲသားကို စားကြ လိမ့်မည်။ နံနက်ယံ၌လည်း မုန့်နှင့် ဝရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု သူတို့ကို ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ညဦးယံ၌ ငုံးငှက်တို့သည် တပ်ကို အနံ့အပြား တက်လာကြ၏။ နံနက်ယံ၌လည်း တပ်ပတ်လည် အရပ်ရပ်တွင် နှင်းကျလျက်ရှိ၏။

၁၄ နှင်းတက်ပြီးသောအခါ၊ နှင်းခဲကဲ့သို့ သေးသေး လုံးလုံးအရာသည် မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရှိရစ်လေ၏။

၁၅ ထိုအရာကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မြင်သောအခါ၊ အဘယ်အရာနည်းဟု မသိသော ကြောင့်၊ တယောက်ကို တယောက် မေးကြ၏။ မော ရှေကလည်း၊ ဤအရာသည် သင်တို့ စားစရာတို့ ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောမုန့် ဖြစ်၏။

၁၆ လူတိုင်း မိမိတဲ၌ရှိသောသူ အရေအတွက်နှင့် အညီ၊ လူအသီးအသီး စားလောက်အောင် တ ယောက် တဩမဲစီ သိမ်းယူကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုသို့ ပြု၍၊ အနည်းအများအလိုက် သိမ်းယူကြ၏။

၁၈ ဩမဲတောင်းနှင့် ခြင်ကြသောအခါ၊ များများ ရသောသူမပို၊ နည်းနည်းရသော သူမပို၊ အသီးအသီး တို့သည် စားလောက်အောင် သိမ်းယူကြ၏။

၁၉ မောရှေကလည်း၊ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ် သူမျှ မကျန်စေနှင့်ဟု ဆိုသော်လည်း၊

၂၀ အချို့တို့သည် မောရှေစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်စေသဖြင့်၊ ပိုးဖြစ်၍ နံလေသော်၊ မောရှေသည် အမျက်ထွက်၏။

၂၁ ထိုသူ အသီးအသီးတို့သည် နေ့တိုင်း မိမိတို့

စားလောက်သမျှကို သိမ်းယူကြ၏။ နေပူသောအခါ အရေဖြစ်လေ၏။

၂၂ ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ မုန့်နှစ်ဆတည်း ဟူသော တယောက် နှစ်ဩမဲစီ သိမ်းရကြ၏။ ထို အကြောင်းကို ပရိသတ်အုပ် အပေါင်းတို့သည် မောရှေ အား ကြားပြောလေ၏။

၂၃ သူကလည်း၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသော နေ့ဖြစ်၏။ မုန့်ကို ပေါင်းချင်သည်အတိုင်း ပေါင်းကြ လော့။ ပြုတ်ချင်သည် အတိုင်း ပြုတ်ကြလော့။ ကျန် သောအရာကို နံနက်တိုင်အောင် စောင့်၍ သိုထားကြ လော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန် ပြောလေ၏။

၂၄ မောရှေ မှာထားသည်အတိုင်း၊ နံနက်တိုင်အောင် သိုထားကြ၏။ နံခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ပိုးလည်း မရှိ၏။

၂၅ မောရှေကလည်း၊ ကျန်သောအရာကို ယနေ့ စားကြလော့။ ယနေ့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ် နေ့ဖြစ်၏။ ယနေ့တွင် ထိုအရာကို တော၌မတွေ့ရ။

၂၆ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သိမ်းယူကြ၏။ ဥပုသ်နေ့ တည်းဟူသော ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင် မရှိ မတွေ့ရဟု ဆိုလေ၏။

၂၇ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ အချို့တို့သည် သိမ်းယူခြင်းငှါ ထွက်သွားရာတွင်၊ ရှာ၍ မတွေ့ကြ။

၂၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ်တရားများတို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်နည်း။

၂၉ ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့၌ နှစ်ရက်အတွက် မုန့်ကို ပေးတော်မူ၏။ လူတိုင်း မိမိနေရာ၌ နေစေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ မိမိနေရာမှ အဘယ်သူမျှ မသွားစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုကြောင့် လူများတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြ၏။

၃၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုစားစရာကို မန္တဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နံနံစေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဖြူသော အဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်နှင့် ရောသော မုန့်ကြွပ်နှင့် အရသာတူ၏။

၃၂ မောရှေ ကလည်း၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဝါနုတ်ဆောင်သော အခါ၊ တော၌ သင်တို့အား ကျွေးသော မုန့်ကို၊ သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့

သည် မြင်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အဘို့ သိုထားရသော ဩမဲ တဩမဲကို ဖြည့်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။

၃၃ တဖန် အာရုန်ကိုလည်း၊ အိုး တလုံးကို ယူ၍ မန္တတဩမဲကို အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့ လူမျိုး အစဉ်အဆက်ဘို့ စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သိုထားလော့ဟု ဆို၍။

၃၄ မောရှေကို ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုမန္တကို အာရုန် စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သက်သေ တော်ရှေ့မှာ သိုထားလေ၏။

၃၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ လူနေရာပြည် သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး မန္တကို စားကြ၏။ ခါနာန်ပြည် နယ်နိမိတ်သို့ မရောက် မှီတိုင်အောင် မန္တကို စားကြ၏။

၃၆ ဩမဲမူကား၊ ဖေါ ဆယ်စုတစု ဖြစ်သတည်း။

၁၇

၁ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့ သည်၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သိန် တောထဲက ထွက်၍ ခရီးသွားသဖြင့်၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စခန်း ချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လူများသောက်ဘို့ရာ ရေမရှိ။

၂ ထိုကြောင့် လူများတို့က၊ သောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ဆို၍ မောရှေကို ရန်တွေ့ကြ၏။ မောရှေ ကလည်း၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ရန်တွေ့ကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းကြသနည်းဟု ဆိုလေ၏။

၃ လူများတို့သည် ရေငတ် ၍ မောရှေကို အပြစ်တင် မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့ မှစ၍ သားသမီး တိရစ္ဆာန်တို့ကို အငတ် ထား၍ သတ်ခြင်းအလို့ငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၄ ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်၍၊ ဤလူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ် သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ခဲနှင့်ပစ်လုကြပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ လူများရှေ့သို့ သွား၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ကို ခေါ်လော့။ မြစ်ကို ရိုက်သော သင်၏ လှံတံကို ကိုင်လျက်၊ ဟောရပ် အရပ်သို့ သွားလော့။

၆ ထိုအရပ်၌ ရှိသော ကျောက်ပေါ်တွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါရပ်နေမည်။ သင်သည် ထိုကျောက်ကို ရိုက်ရမည်။ လူများသောက်ဘို့ ထိုကျောက်ထဲက ရေထွက်လိမ့် မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်

လည်း ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ ရှေ့မှာ ထိုသို့ ပြုလေ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့တွင် ရှိသလော မရှိလောဟု ထာဝရဘုရား ကို စုံစမ်း၍ ရန်တွေ့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ထို အရပ်ကို မသားနှင့် မေရိဘာဟု သမုတ်သတည်း။

၈ ထိုအခါ အာမလက်လူတို့သည် လာ၍၊ ရေဖိဒိမ် အရပ်၌ ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ၏။

၉ မောရှေ ကလည်း၊ လူတို့ကို ရွေး၍ အာမလက် လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လော့။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏ လှံတံကို ကိုင်လျက်၊ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ငါရပ်နေမည်ဟု ယောဂ္ဂအား ဆို၏။

၁၀ မောရှေ မှာလိုက်သည်အတိုင်း ယောဂ္ဂ ပြု၍၊ အာမလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေ အာရုန်၊ ဟုရတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။

၁၁ မောရှေသည် လက်ကို ချီသောအခါ၊ ဣသရေလ လူတို့သည် နိုင်ကြ၏။ လက်ကို ချသောအခါ၊ အာ မလက် လူတို့သည် နိုင်ကြ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် မောရှေ၏ လက်သည် ညောင်းသော ကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကိုယူ၍ မောရှေကို ထိုင် စေပြီးလျှင်၊ အာရုန်နှင့် ဟုရတို့သည် တယောက် တဘက် နေ၍ သူ၏လက်ကို မကြဲ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေဝင် သည်တိုင်အောင် သူ၏လက်တို့သည် အမြဲနေလေ၏။

၁၃ ယောဂ္ဂသည်လည်း အာမလက်မင်းနှင့် လူများ တို့ကို ထားလက်နက်ဖြင့် လုပ်ကြံလေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအမှုကို အောက်မေ့ စရာဘို့ စာရေးထား၍ ယောဂ္ဂအား ဘတ်ရွတ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် အောက်၌ အာမ လက်၏ အမှတ်ရှိသမျှကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ မောရှေသည်လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ယေ ဟောဝါနိသိ ဟုသမုတ်လေ၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ အာမလက် အမျိုး၏ လက် သည် ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်၏ ရန်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ် အဆက် အာမလက် အမျိုးကို စစ်တိုက်တော်မူလိမ့် မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၈

၁ ဘုရားသခင်သည် မောရှေ မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသမျှကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်

မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ မိဒျန် ယဇ်ပု
ရောဟိတ် ဖြစ်သောမောရှေ၏ယောက္ခမ ယေသရော
ကြားသည်ရှိသော်၊

၂ မောရှေ လွှတ်ခဲ့သော မယားနှင့်၊

၃ သူ၏သား နှစ်ယောက်ကို ယူ၍ သွားလေ၏။
သားတယောက်ကား၊ ဂေရုံ အမည်ရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည် အာဂန္တု
ဖြစ်ရပြီဟု အဘဆိုသတည်း။

၄ သား တယောက်ကား၊ ဇလျေဇာ အမည်ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ဝှံတိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ကို မစ၍ ဖါရောဘုရင်၏ ထားမှ ကယ်လွှတ်တော်မူ
ပြီဟု ဆိုသတည်း။

၅ မောရှေ၏ ယောက္ခမ ယေသရောသည် မောရှေ
မယားနှင့် သားတို့ကိုယူ၍၊ တော၌ ဘုရားသခင်၏
တောင်တော်နား၊ မောရှေ တပ်ချရာအရပ်သို့ ရောက်
လာလျှင်၊

၆ ကိုယ်တော်၏ ယောက္ခမ ယေသရောနှင့် ကိုယ်
တော်၏ မယား၊ သား နှစ်ယောက်တို့သည် ကိုယ်
တော် ထံသို့ ရောက်လာပါပြီဟု မောရှေအား ကြား
ပြောသော်၊

၇ မောရှေသည် ယောက္ခမကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
ထွက်၍ ဦးချနမ်းရှုပ်လျက်၊ ကျန်းမာကြောင်းကို တ
ယောက်နှင့်တယောက် မေးမြန်လျက် တဲသို့ဝင်ကြ၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးအတွက်
ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို၎င်း၊
လမ်းခရီးတွင် ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခ အလုံးစုံကို၎င်း၊
ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူ
ကြောင်းကို၎င်း၊ မောရှေသည် ယောက္ခမအား ကြား
ပြောလေ၏။

၉ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို
အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ပြုတော်မူသော
ကျေးဇူးကြောင့် ယေသရောသည် ဝမ်းမြောက်လျက်၊

၁၀ အဲဂုတ္တုလူတို့ လက်မှ၎င်း၊ ဖါရောဘုရင် လက်မှ
၎င်း၊ သင့်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူထသော၊ လူများတို့ကို
အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရ
ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အခြားသော ဘုရား ရှိသမျှ
တို့ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယခု ငါ
သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် မာနထောင်
လွှားသောအမှုအရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား နိုင်တော်မူ
၏ဟုဆိုပြီးမှ၊

၁၂ မောရှေ၏ ယောက္ခမ ယေသရောသည်၊ မီးရှို့
စရာယဇ်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ယဇ်များကို ဆောင်
ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ
အပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေ၏ ယောက္ခမနှင့်အတူ ဘုရား
သခင် ရှေ့တော်၌ အစာစားခြင်းငှါ လာကြ၏။

၁၃ နက်ဖြန်နေ့၌ မောရှေသည်၊ လူများကို တရား
စီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်လေ၏။ နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်အောင်၊
လူများတို့သည် မောရှေ ရှေ့မှာ နေကြ၏။

၁၄ မောရှေသည် လူများတို့အား ပြုသမျှကို
ယောက္ခမ မြင်လျှင်၊ ဤလူများတို့ အားပြုသောအမှု
အဘယ်သို့နည်း။ သင်သည် တယောက်တည်း ထိုင်
လျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်
အောင် သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် နေကြသနည်း
ဟု ဆို၏။

၁၅ မောရှေကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
အယူတော်ကို ခံလို၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာသောကြောင့်
ဤသို့ဖြစ်၏။

၁၆ သူတို့သည် အမှုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ထံသို့ လာ၍
သူတို့၏အမှုကို ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ဘုရားသခင်၏
ပညတ်တရားများကို သင်ချရ၏ဟု ယောက္ခမအား
ပြောလျှင်၊

၁၇ ယောက္ခမက၊ သင်ပြုသော အမှုသည် မတော်
မသင့်ဖြစ်၏။

၁၈ သင်မှစ၍ သင်၌ပါသော ဤလူများတို့သည်
အမှန် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဤအမှုသည် သင်၌
အလွန်လေး၏။ တယောက်တည်း မတတ်နိုင်သော
အမှုဖြစ်၏။

၁၉ ဝှံစကားကို နားထောင်လော့။ ဝှံအကြံပေးမည်။
ဘုရားသခင်သည်လည်း သင့်ဘက်၌ ရှိတော်မူလိမ့်
မည်။ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအမှု၌
လူများတို့၏အမှုကို စောင့်လျက် ဘုရားသခင်
အထံတော်သို့ဝင်၍ လျှောက်ရမည်။

၂၀ သူတို့အားလည်း ပညတ်တရားတော်များကို
သင်ချရမည်။ သူတို့ သွားရာလမ်း၊ ပြုရသော အမှုကို
လည်း ပြရမည်။

၂၁ ထိုမှတစ်ပါး ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊
သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ လောဘကို ရွံရှာလျက်၊ တတ်
စွမ်းနိုင်သော သူတို့ကို လူအပေါင်းတို့ အထဲက
ရွေးကောက်၍၊ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်
အုပ်၊ တဆယ်အုပ် အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၂၂ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အချိန်၌ လူများတို့

ကို တရားစီရင်ကြစေ။ ကြီးသောအမှု၌ သင်၏အယူကို ခံကြစေ။ ငယ်သောအမှုကို အလိုလို စီရင်ကြစေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့သည် ပိုင်းညီ၍ အမှုထမ်းသဖြင့် သင်သည် သက်သာလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသို့ ဘုရားသခင် အခွင့်နှင့် ပြုလျှင် သင်သည် ခိုင်ခံ့လိမ့်မည်။ ဤလူ အပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာ ပြည်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၄ မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ၏ စကားကို နားထောင်၍ စကားရှိသည်အတိုင်း ပြုလျက်၊

၂၅ တတ်စွမ်းနိုင်သော သူတို့ကို ဣသရေလအမျိုး ထဲက ရွေးကောက်၍ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ် အသီးအသီး ခေါင်းအရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။

၂၆ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အချိန်၌ လူတို့ကို တရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သောအမှု၌ မောရှေ၏ အယူကို ခံကြ၏။ လွယ်သောအမှုကို အလိုလို စီရင်ကြ၏။

၂၇ ထိုနောက် မောရှေသည်ယောက္ခမ သွားရသော အခွင့်ကို ပေး၍၊ သူသည် မိမိနေရာသို့ သွားလေ၏။

၁၉

၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ တတိယတရက်နေ့၌ သိနာ တောသို့ ရောက်ကြ၏။

၂ ရေဖိဒိမ်အရပ်က ထွက်သွားပြီးမှ သိနာတောသို့ ရောက်၍၊ ထိုတော၌ တောင်ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။

၃ မောရှေသည် ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ တက် သွားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်က ခေါ် တော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလ တို့အားပြန်ပြောရသော အမိန့်တော်ဟူမူကား၊

၄ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်လူတို့၌ပြုသောအကြောင်း၊ သင်တို့ကို ရွှေလင်းတ အတောင်ဖြင့်ထမ်း၍ ကိုယ်တို့ သိမ်းယူသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင် ရကြပြီ။

၅ ထိုကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့သည် ငါ့စကားကို အမှန်နားထောင်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် အခြားသော လူမျိုးတကာတို့ထက် သင်တို့သည် ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီး ရှိသမျှသည် ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်၏။

၆ သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပု ရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟူသော အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ မောရှေသည် ပြန်လာ၍ လူတို့တွင် အသက်ကြီး သူတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသောစကား အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြောလေ၏။

၈ လူအပေါင်းတို့ကလည်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု တညီ တညွတ်တည်း ပြန်ပြောကြ၏။ မောရှေသည် လည်း သူတို့၏ စကားကို ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက် လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရားကလည်း ကြည့်ရှုလော့။ သင်နှင့် ငါပြောသောအခါ လူများတို့သည် ကြား၍ အစဉ်အမြဲ သင့်ကို ယုံမည်အကြောင်း၊ မိုမ်းတိမ်တိုက်၌ သင့်ဆီသို့ ငါလာမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို လူများ တို့အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း လူတို့ ရှိရာသို့ သွား၍၊ ယနေ့နှင့် နက်ဖြန်၌ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ သူတို့ အဝတ်ကို လျှော်စေ၍၊

၁၁ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ အသင့် ရှိနေစေ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့၊ သိနာတောင် ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူမည်။

၁၂ လူတို့ မကျော်ရသော အဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍၊ သင်တို့သည် တောင်ပေါ် သို့မတက်၊ တောင်ခြေရင်းကို မထိရအောင် သတိပြု ကြဟု ပြောလော့။ တောင်ကို ထိမိသောသူ မည်သည် ကား၊ ဧကန်အမှန် အသေခံစေ။

၁၃ ထိုသူကို လက်နှင့် မထိရ။ အကယ်စင်စစ် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် လှံနှင့် ထိုးရမည်။ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ အသက်မရှင်ရ။ တံပိုးသည် ကြာကြာ မြည်သောအခါ၊ လူများတို့သည် တောင်သို့ လာကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှ လူတို့ ရှိရာသို့ ဆင်းသက်၍၊ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၏။ သူတို့သည် မိမိ အဝတ်များကို လျှော်ကြ၏။

၁၅ မောရှေကလည်း၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ အသင့် ရှိစေကြလော့။ မယားကို မချဉ်းကြနှင့်ဟု လူတို့အား ဆိုလေ၏။

၁၆ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ နံနက် အချိန်၌ တောင် ပေါ်မှာ မိုမ်းချန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်းနှင့်တကွ မိုမ်းတိမ် တိုက် လွှမ်းမိုး၍ ကြီးသောအသံနှင့် တံပိုးမြည်သဖြင့်၊ တပ်၌ ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။

၁၇ မောရှေသည်လည်း ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လူများတို့ကို တပ်ထဲက ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ခြေရင်းအောက်၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် မီးဖြင့် လွှမ်းလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူ သောကြောင့်၊ တတောင်လုံး မီးခိုးထွက်လေ၏။ မီးခိုးသည်လည်း မီးဖို၏ မီးခိုး ကဲ့သို့ တက်၍ တတောင်လုံး ပြင်းစွာ လှုပ်လေ၏။

၁၉ တံပိုး မြည်သံသည် ကြာကြာမြည်လျက်၊ အသံတိုး၍ ကြီးသောအခါ၊ မောရှေသည်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် စကားသံနှင့် ထူးတော်မူ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား သည်လည်း သိနာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍၊ မောရှေကို တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မောရှေသည် တက်လေ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ လူတို့သည် ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားထံသို့ ကျော်ဝင်၍၊ အများတို့သည် သေကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့် ဆင်း၍ သတိပေးလော့။

၂၂ ထာဝရ ဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေရမည်။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ မောရှေ ကလည်း၊ လူတို့သည် သိနာတောင်သို့ မတက်နိုင်ကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မကျော်ရသော အဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍၊ သန့်ရှင်းစေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဆင်းသွားလော့။ သင့်နှင့် အာရုန်သာလျှင် တက်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံသို့ တက်ခြင်းငှါ မကျော်မဝင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ ရှိရာသို့ ဆင်း၍ ကြားပြောလေ၏။

၂၀

- ၁ ထိုအခါ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသော စကားများဟူမူကား၊
- ၂ ငါသည် သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။
- ၃ ငါမှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။

၄ အထက် မိုဗ်းကောင်းကင်၌၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက် ရေထဲ၌၎င်း ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူအောင်၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့ မလုပ်နှင့်။

၅ ဦးမချ ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ငါ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကို မုန်းသော သူတို့၏အမျိုး အစဉ်အဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏ အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်သော ဘုရား။

၆ ငါ့ကို ချစ်၍ ငါ့ညွတ်တို့ကို ကျင့်သော သူတို့၏ အမျိုး အစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင်၊ ကရုဏာကို ပြသော ဘုရားဖြစ်၏။

၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုသော သူကို အပြစ် မရှိဟု ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မမူ။

၈ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကို အောက်မေ့လော့။

၉ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်လော့။

၁၀ သတ္တမ နေ့ရက်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့ ၌ သင်မှစ၍ သင်၏ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏ တံခါးအတွင်း၌ နေသော ဧည့်သည် အာဂုဏ္ဍသည် အလုပ်မလုပ်ရ။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်း၍ သတ္တမ နေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သတ္တမနေ့ရက်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။

၁၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သင်၏ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ သင်၏ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။

- ၁၃ လူ့အသက်ကို မသတ်နှင့်။
- ၁၄ သူ့ မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။
- ၁၅ သူ့ ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။
- ၁၆ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူတစ်ဘက်၌ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။
- ၁၇ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အိမ်ကို တပ်မက်

လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူ၏မယား၊ သူ၏ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ၊ နွား၊ မြည်း မှစ၍ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ တပ်မက် လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ လူအပေါင်းတို့သည် မိုဗမ်းချွန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက် ခြင်း၊ တံပိုးသံ မြည်ခြင်း၊ တောင်ထဲက မီးခိုးထွက်ခြင်း အကြောင်းအရာတို့ကို မြင်သောအခါ၊ ကြောက် သောကြောင့် ရွှေ့၍ အဝေး၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၉ မောရှေကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည် ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၂၀ မောရှေကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို စုံစမ်း ခြင်းငါ့ငှား၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားခြင်းနှင့် လွတ်မည် အ ကြောင်း ကိုယ်တော်ကို ကြောက်စေခြင်းငါ့ငှား၊ ဘုရား သခင် ကြွလာတော်မူပြီဟု လူများတို့အား ပြောဆို၏။

၂၁ လူများတို့သည်လည်း အဝေး၌ ရပ်နေကြ၏။ မောရှေကလည်း၊ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူရာ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပြန်ပြောရသော စကားဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။

၂၃ ငါ့ကို ကိုးကွယ်သော အမှု၌ ကိုယ်သုံးဘို့ ငွေ ဘုရား၊ ရွှေဘုရားကို မလုပ်ရ။

၂၄ ငါ့အဘို့ မြေယာပလ္လင်ကိုတည်ရမည် ထိုပလ္လင် ပေါ်မှာ သင်၏ မီးရှို့သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ် တည်းဟူသော သင်၏သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ငါ့အခွင့်ရှိ၍၊ ငါ့နာမကို ကိုးကွယ်ရာအရပ် ခပ်သိမ်းတို့၌ သင့်ဆီသို့ ငါကြွလာ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်။

၂၅ သင်သည် ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါ့အဘို့ တည် လျှင်၊ ဆစ်သောကျောက်ကို မတည်ရ။ သံတန်ဆာ ပါ၍ တည်သော ယဇ်ပလ္လင်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။

၂၆ သင်၌ ရုက်စရုအကြောင်း မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်သို့ လှေကားဖြင့် မတက်ရဟု မိန့်တော် မူ၏။

၂၁

- ၁** ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ စီရင်ရသော ဓမ္မသတ် ဟူမူကား၊
- ၂** ဟေဗြဲ အမျိုးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်လျှင်၊ ခြောက်

နှစ်သာ အစေ့ကျွန် ခံစေရမည်။ သတ္တမနှစ် ရောက် သော်၊ ကိုယ်တို့ကို မတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။

၃ ကျွန်ခံစက တယောက်တည်း ခံလျှင်၊ တယောက် တည်း ထွက်ရမည်။ လင်မယား နှစ်ယောက်ခံလျှင်၊ မယားနှင့်တကွ ထွက်စေရမည်။

၄ သို့မဟုတ် သခင်ပေးစားသော မယားရှိ၍ ထို မယားသည် သားသမီးကို ဘွားမြင်လျှင်၊ မယားနှင့် သား သမီးတို့ကို သခင်ပိုင်ရမည်။ ကျွန်မူကား၊ တယောက်တည်း ထွက်ရမည်။

၅ သို့မဟုတ် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သခင်နှင့် မယား သားသမီးတို့ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏။ မထွက်မသွားလို ပါဟု အတည်အလင်းပြောဆိုလျှင်၊

၆ သခင်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ငှား၊ အိမ် တံခါးတိုင်သို့ငှား ဆောင်ယူ၍၊ နားရွက်ကို စူးဖြင့် ဖောက်ပြီးမှ ထိုကျွန်သည် အစဉ်အမြဲ ကျွန်ခံရမည်။

၇ အဘသည် သမီးကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင် ထိုမိန်းမသည် ကျွန်ယောက်ျား ကဲ့သို့ လွတ်ရသည် မဟုတ်။

၈ သခင်သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ မကြိုက်လျှင်၊ ရွေးစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးရမည်။ သူ့ကို လှည့်ဖြားမိ သောကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သို့ ရောင်းချပိုင် သောအခွင့်မရှိ။

၉ မိမိ သား၌ ပေးစားလျှင်မူကား၊ သမီးကဲ့သို့ ပြုစုရမည်။

၁၀ အခြားမိန်းမကို သိမ်းပြန်လျှင်၊ အရင်သိမ်းသော မိန်းမ၏ အဝတ်အစားနှင့် မယားဝတ်ကို မလျှော့ရ။

၁၁ ထိုသုံးပါးကို မပြုလျှင်၊ ကိုယ်တို့ကို မတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။

၁၂ လူကို အသေသတ်သော သူသည် အသေသတ် ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၃ အသေသတ်မည် အကြံမရှိဘဲ၊ သူ၏ လက်၌ လူအသက်ကို ဘုရားသခင် အပ်တော်မူလျှင်၊ ပြေးရ သောအရပ်ကို ငါခန့်ထားမည်။

၁၄ အိမ်နီးချင်းကို သတ်မည်အကြံရှိ၍ အနိုင်တိုက် သော သူကိုကား၊ ငါ ယဇ်ပလ္လင်၌ ခိုလှုံသော်လည်း ခွဲယူ၍ သတ်ရမည်။

၁၅ မိဘကို အသေသတ်သော သူသည်၊ အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၆ လူကို ခိုးသောသူသည်၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ သူ၏ လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၇ မိဘကို ကျိန်ဆဲသော သူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၈ လူချင်းခိုက်ရန် ပြု၍ တယောက်သည် ကျောက်ခဲနှင့် ထုသည်ဖြစ်စေ၊ လက်သီးနှင့် ထိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရသောသူသည် မသေသော်လည်း၊ အိပ်ရာ၌ တုံးလုံးနေရလျှင်၎င်း၊

၁၉ တဖန်ထ၍ တောင်စေးနှင့် သွားလျှင်၎င်း၊ ရိုက်သောသူကို အပြစ်လွှတ်ရမည်။ သို့ရာတွင် နာသောသူသည် အလုပ်ပျက်ရသည်အတွက်၊ အနာပျောက်စေခြင်းငှါ ကုသရသည်အတွက်၊ ငွေကိုလျော်ရမည်။

၂၀ သခင်သည် ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမကို ဒုတ်နှင့်ရိုက်၍ ထိုကျွန်သေလျှင်၊ သခင်သည် လေးသောဒဏ်ကို ခံရမည်။

၂၁ သို့ရာတွင် ကျွန်သည် တရက်နှစ်ရက်နာ၍ မသေဘဲနေလျှင်၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကို ပိုင်သောကြောင့်၊ ဒဏ်နှင့် လွှတ်ရမည်။

၂၂ လူချင်း ခိုက်ရန်ပြုကြ၍၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမကို ထိခိုက်သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အခြားသော အနာမဖြစ်လျှင်၊ မိန်းမလင် စီရင်သည်အတိုင်း ဒဏ်ခံရမည်။ မင်းစီရင်သည်အတိုင်းလည်း ငွေကိုလျော်ရမည်။

၂၃ အခြားသော အနာဖြစ်လျှင်၊ အသက်အတွက် အသက်ကို၎င်း၊

၂၄ မျက်စိအတွက် မျက်စိကို၎င်း၊ သွား အတွက် သွားကို၎င်း၊ လက်အတွက် လက်ကို၎င်း၊ ခြေအတွက် ခြေကို၎င်း၊

၂၅ မီးလောင်ခြင်းအတွက် မီးလောင်ခြင်းကို၎င်း၊ ရှုန်ခြင်းအတွက် ရှုန်ခြင်းကို၎င်း၊ ဒဏ်ချက်ရာအတွက် ဒဏ်ချက်ရာကို၎င်း ခံရမည်။

၂၆ သခင်သည် ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမ၏ မျက်စိကို ပျက်အောင်ရိုက်လျှင်၊ မျက်စိပျက်သည်အတွက် လွှတ်ရမည်။

၂၇ ထိုအတူ ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမ၏ သွားကို ကျိုးအောင်ရိုက်လျှင် သွားကျိုးသည်အတွက် လွှတ်ရမည်။

၂၈ နွားသည် လူယောက်ျား မိန်းမကို ခွေ၍ လူသေလျှင်၊ စင်စစ် ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သတ်ရမည်။ အသားကိုလည်း မစားရ။ နွားရှင်ကိုကား၊ ပြစ်လွှတ်ရမည်။

၂၉ ၎င်းနည်း နွားသည် အထက်က ခွေဘူး၍၊ ခွေကြောင်းကို နွားရှင် ကြားသိလျက် မချည်မနှောင် အလွတ် ထား၍၊ နွားသည် ယောက်ျား မိန်းမကို

သတ်မိလျှင်၊ ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရမည်။ နွားရှင်ကိုလည်း အသေသတ်ရမည်။

၃၀ သို့မဟုတ် ငွေလျော်စေဟု စီရင်လျှင်၊ စီရင်သည် အတိုင်း မိမိအသက်ရှေးရန်အဘိုးကို လျော်ရမည်။

၃၁ သူတပါး၏ သားသမီးကို ခွေလျှင်၊ စီရင်သည် အတိုင်းခံရမည်။

၃၂ ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမကို ခွေလျှင်မူကား၊ နွားရှင်သည် ကျွန်ရှင်အား ငွေအကျပ် သုံးဆယ်ကို လျော်ရမည်။ နွားကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရမည်။

၃၃ လူသည် တွင်းကို ဖွင့်၍ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ တွင်းကိုဘူး၍ မပိတ်ဘဲ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ သူတပါး၏ မြင်း၊ နွားသည် ထိုတွင်း၌ကျလျှင်၊

၃၄ တွင်းရှင်သည် မြင်း၊ နွား အဘိုးကို လျော်၍ အသေကောင်ကို ယူရမည်။

၃၅ အကြင်သူ၏ နွားသည်၊ သူတပါး၏ နွားကို အသေခွေလျှင်၊ နွားရှင် နှစ်ဦးတို့သည်၊ အသက်ရှင်သော နွားကို ရောင်း၍အဘိုးကို ဝေယူရမည်။ သေသောနွားကိုလည်း ဝေယူရမည်။

၃၆ ၎င်းနည်း နွားသည် အထက်က ခွေဘူးကြောင်းကို၊ နွားရှင် သိလျက်နှင့် မချည်မနှောင် အလွတ် ထားလျှင်၊ နွားသေကောင်ကို ကိုယ်တိုင်ယူရမည်။ ထိုနွား တကောင် အတွက် တကောင်ကို အမှန် လျော်ရမည်။

၂၂

၁ လူသည် သိုးနွားကို ခိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်း သည်ဖြစ်စေ၊ နွား တကောင်အတွက် နွား ငါးကောင် ကို၎င်း၊ သိုး တကောင်အတွက် သိုး လေးကောင်ကို၎င်း ပြန်ပေးရမည်။

၂ သူခိုးသည် အိမ်ကို တွင်းဖောက်စဉ်၊ သူတပါးတွေ့၍ သေအောင်သတ်သော်လည်း၊ သေစား မသေစေရ။

၃ သို့သော်လည်း နေထွက်လျှင် သေစား သေစေရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်ပေးစရာ အကြောင်း ရှိ၏။ ဥစ္စာ အလျှင်းမရှိလျှင်၊ ခိုးသည်ဥစ္စာ အတွက် ကိုယ်ကို ရောင်းရမည်။

၄ သူခိုးလက်၌ ခိုးသောနွား၊ သိုးကို အသက်ရှင်လျက် အမှန်တွေ့လျှင်၊ နှစ်ဆ ပြန်ပေးရမည်။

၅ သူ့လယ်၊ သူ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စားစေသော်၎င်း၊ မိမိ တိရစ္ဆာန်ကို သူ့လယ်၌ ထိန်းကျောင်းသော်၎င်း၊ မိမိလယ်၊ မိမိ စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲက အကောင်းဆုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။

၆ မီးရှို့သောအခါ မြက်ပင်ကြောင့် အစဉ်အတိုင်း ရှောက်၍လောင်လျက်၊ ကောက်လှိုင်း၊ စပါးပင်၊ လယ်၌ ရှိသောအရာတို့ကို လောင်လျှင်၊ မီးရှို့သောသူသည် အမှန် လျော်ရမည်။

၇ လူတိုင်းသည် အိမ်နီးချင်း တဦး၌ ရွှေငွေ အစ ရှိသော ဥစ္စာ တစ်ခုခုကို အပ်နှံ၍၊ အပ်နှံသော သူ၏အိမ်မှ သူခိုး ခိုးသွားလျှင်၊ သူခိုးကို တွေ့မိသော အခါ နှစ်ဆ လျော်စေ။

၈ သူခိုးကို မတွေ့လျှင်၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်နီးချင်း ဥစ္စာကို ယူသလော မယူသလောဟု ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရမည်။

၉ သူ့ဥစ္စာကို ပြစ်မှားသည် အမှုမှာ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ အဝတ် အစရှိသော ပျောက်သောဥစ္စာ တစ်ခုခုကို တွေ့၍၊ ဤဥစ္စာကား၊ ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်သည်ဟု တစ် တယောက်ဆိုလျှင်၊ အမှုသည် နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရ၍၊ တရားရှုံးသော သူသည် နှစ်ဆ လျော်ရမည်။

၁၀ လူသည် အိမ်နီးချင်း လယ်၌ မြည်း၊ နွား၊ သိုး အစရှိသော တိရစ္ဆာန် တစ်ခုခုကို အပ်နှံ၍၊ ထို တိရစ္ဆာန် သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍ နာသော်၎င်း၊ သက်သေ မရှိဘဲ သူတပါး မောင်း၍ သွားသော်၎င်း၊

၁၁ အပ်နှံ ခံသောသူသည် ငါ့အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို ငါမယူဟု နှစ်ဦးသဘော တူလျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ အကျိန်ခံရလျှင်၊ ဥစ္စာရှင်သည် ဝန်ခံရမည်။ အပ်နှံသူလည်း မလျော်ရ။

၁၂ သို့ရာတွင် သူတပါးခိုးသွားလျှင်၊ အပ်နှံသူသည် ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။

၁၃ သားရဲကိုက်လျှင် သက်သေတို့ အသေကောင်ကို ပြစေ။ ပြနိုင်လျှင် အလျော်မခံရ။

၁၄ လူသည် အိမ်နီးချင်း၌ တစ်ခုခုကို ခိုး၍ ဥစ္စာရှင် မပါဘဲ သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍ နာသော်၎င်း၊ အမှန် လျော်ရမည်။

၁၅ ဥစ္စာရှင်ပါလျှင်၊ ငှားသောသူသည် မလျော်ရ။ အခနှင့် ငှားလျှင်မူကား၊ ဥစ္စာရှင်သည် အခကိုသာ တောင်းရမည်။

၁၆ မပေးစားလိုသော အပျိုကို အကြင် ယောက်ျား သည် ချော့မော့၍ သင့်နေလျှင်၊ ကန်တော့ ဥစ္စာ ကိုပေး၍ ထိုမိန်းမကို မယားအရာ၌ မြှောက်ထား ရမည်။

၁၇ မိန်းမ၏ အဘ သဘောမတူ မပေးစားလိုလျှင်၊ ကန်တော့ရသည် နှင့်အမျှ ငွေကို လျော်ရမည်။

၁၈ စုန်းမကို အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ အခွင့် မပေးရ။

၁၉ တိရစ္ဆာန်နှင့် သင့်နေသောသူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၂၀ ထာဝရဘုရား မှတပါး အခြားသော ဘုရား ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သော သူကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရမည်။

၂၁ တပြည် တနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မနှောင့်ရှက် မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ်ကြဘူးပြီ။

၂၂ မိဘ မရှိသော သူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို သင်တို့ သည် မနှောင့်ရှက်ရ။

၂၃ နှောင့်ရှက်ခြင်း တစ်ခုခု ကိုပြု၍ သူတို့သည် ငါ့အား အနည်းငယ် အော်ဟစ်လျှင်၊ ငါသည် ထို အသံကို အမှန်ကြား၍။

၂၄ ငါ အမျက်ပြင်းစွာ ထွက်လျက် သင်တို့ကို ထားဘေးဖြင့် ကွပ်မျက်မည်။ သင်တို့ မယားများသည် လည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်၍၊ သားသမီးများသည်လည်း မိဘ မရှိသောသူငယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၅ ငါ့လူဖြစ်သော ဆင်းရဲသား အိမ်နီးချင်းအား သင်သည် ငွေကို ချေးလျှင်၊ အတိုး စားသောသူကဲ့သို့ သူ၌ မပြု။ အတိုးကို မတောင်းရ။

၂၆ အိမ်နီးချင်းသည် မိမိ စောင်ကို သင်၌ ပေါင် ထားလျှင်၊ မိုးမချုပ်မှီ ပြန်ပေးရမည်။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ခြံစုရာ မရှိ။ ကိုယ်ခြံတို့ ဖြစ်၏။ သူသည် အဘယ်သို့ အိပ်နိုင် သနည်း။ ငါ့အား အော်ဟစ်လျှင် ငါကြားမည်။ ငါသည် သနားသော သဘောရှိ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍ မပြောရ။ သင်၏ အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို မကျိန်ဆဲရ။

၂၉ အဦးမှည့်သော အသီး၊ အဦးညှစ်သောအရည် ကို မထိမိမဂ္ဂကံဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။ အဦးဘွားသော သားယောက်ျားကိုလည်း ငါ့အား ဆက်ကပ်ရမည်။

၃၀ ထိုနည်းတူ သိုးနွားတို့ကို ပြုရမည်။ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး သိုး နွားသငယ်ကို အမိနှင့်အတူ နေစေ၍၊ အဋ္ဌမ နေ့ရောက်မှ ငါ့အား ဆက်ကပ်ရမည်။

၃၁ သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌ သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်ရ ကြမည်။ တော၌ သားရဲကိုက်သော အမဲသားကို မစားရ။ ခွေးတို့အား ပစ်ပေးရမည်။

၂၃

၁ သင်သည် မှားသော သိတင်းစကားကို မကြား မပြောရ။ မတရားသော သူတို့နှင့် ဝိုင်းညီ၍ မမှန်သော သက်သေကို မခံရ။

၂ လူများနောက်သို့ လိုက်၍ မတရားသဖြင့် မပြုရ။ တရားတွေ့သည်အမှုမှာ ကြီးသောသူ ဘက်၌ နေ၍ တရားလမ်းမှ လွဲစေခြင်းငှါ မပြောရ။

၃ ဆင်းရဲသော သူဘက်၌လည်း မဝံ့ကွက်ရ။

၄ သင်သည် ရန်သူ၏ မြင်းနွား လမ်းလွဲသည်ကို တွေ့မြင်လျှင် အမှန် ပြန်ပို့ရမည်။

၅ သင့်ကို မုန်းသောသူ၏ မြည်းသည်။ မိမိဆောင်ရွက်သောဝန်အောက်မှာ လဲနေသည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မမစဘဲ နေနိုင်သလော။ အမှန် ဝိုင်းညီ၍ မစရမည်။

၆ သင်၌ ဆင်းရဲသောသူသည် တရားတွေ့သော အခါ၊ သူ့ကို မတရားသဖြင့် မစီရင်ရ။

၇ မဟုတ်မမှန်သော အမှုကို ရှောင်ရမည်။ အပြစ် မရှိသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မကွပ်မျက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မတရားသော သူ့ကို အပြစ်မလွှတ်။

၈ သင်သည် တံစိုးမစားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိ တို့၏ မျက်စိကို ကွယ်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ စကားကို လွဲစေတတ်၏။

၉ တကျွန်းတနိုင်ငံ သားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဧည့်သည်၏ စိတ်သဘောကို သိကြ၏။

၁၀ ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး လယ်လုပ်၍ အသီးကို သိမ်းရမည်။

၁၁ သတ္တမ နှစ်တွင် လယ်ကို မလုပ်ဘဲ အလွတ် ထားရမည်။ သို့ပြုလျှင် ဆင်းရဲသော အမျိုးသားချင်း တို့သည်၊ စားရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ကြွင်းသော အရာကိုလည်း၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် စားရကြ လိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ် ကိုလည်း ပြုရမည်။

၁၂ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမ နေ့ရက်၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်၏ နွား မြည်းတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏ ငယ်သားများ၊ ဧည့်သည်များတို့လည်း သက်သာကြလိမ့်မည်။

၁၃ ငါ ပညတ်သမျှတို့၌ သတိပြုကြလော့။ အခြား သော ဘုရား၏ နာမကို မမြှောက်မဆိုနှင့်။ သင်၏နှုတ်ထဲက မြက်သံကို သူတပါး မကြားစေနှင့်။

၁၄ တနှစ်တွင် သုံးကြိမ် ငါ့အဘို့ ပွဲခံရမည်။

၁၅ ငါ့မှာထားခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း၊ အဗိဗလ ချိန်းချက် သောနေ့ရက် အချိန်၌ အဖေပွဲကို ခံ၍၊ ခုနစ်ရက်

ပတ်လုံး တဆေးမဲ့သော မုန့်ကို စားရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုလတွင် သင်သည် အံ့ဂုတ္တုပြည်က ထွက်လာသတည်း။ ထိုပွဲကို ခံစဉ် ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မပေါ်မလာရ။

၁၆ လယ် လုပ်၍ အသီးအနှံကို သိမ်းစရာ ရှိသည် ကာလ၊ သိမ်းပွဲကို၎င်း၊ လယ်လုပ်၍ အသီးအနှံကို သိုထားသည်ကာလ၊ နှစ်လဲသောအခါ၊ သိုထားပွဲ ကို၎င်း ခံရမည်။

၁၇ သင်တို့တွင် ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည်၊ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာပြုကြမည်။

၁၈ ငါ့ယဇ်ကောင်၏ အသွေးကို၊ တဆေးပါသော မုန့်နှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ငါ့ယဇ်ကောင် ဆီဥကို နံနက် တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

၁၉ သင်၏ မြေ၌ အဦးသီးသော အသီးအနှံ အ ကောင်းဆုံးကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ထံသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိန့်ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။

၂၀ ကြည့်ရှုလော့။ လမ်းခရီး၌ သင့်ကို စောင့်ရှောက် ၍၊ ငါ ပြင်ဆင်နှင့်သော အရပ်သို့ ပို့စေခြင်းငှါ၊ ကောင်း ကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။

၂၁ ထိုတမန်ကို ရိုသေစွာ ပြုလော့။ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ အာဏာတော်ကို မဆန်နှင့်။ သင်တို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို သူသည် မလွှတ်။ ငါ့နာမသည် သူ၌ တည်ရှိ၏။

၂၂ အကယ်စင်စစ် သင်သည် သူ့စကားကို နား ထောင်၍ ငါပညတ်သမျှအတိုင်း ပြုလျှင်၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို ငါသည် ရန်ဘက် ပြုမည်။ သင့်ကို ဆီး တားသော သူတို့ကိုလည်း ငါဆီးတားမည်။

၂၃ ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့၌ သွား၍ သင့်ကို အာမောရီလူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ခါနန်လူ၊ ဂီရဂါရီလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ ရှိရာသို့ ဆောင်သွင်း၍၊ သူတို့ကို ပယ်ရှင်းမည်။

၂၄ သူတို့ ဘုရားများကို ဦးမချ ဝတ်မပြုရ။ သူတို့ ဘာသာအတိုင်း မကျင့်ရ။ သူတို့ကို အကုန်အစင် မှောက်လှဲ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုလည်း ရှင်းရှင်း ဖြိုဖျက်ရမည်။

၂၅ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြု ရမည်။ သင်၏မုန့်ကို၎င်း၊ ရေကို၎င်း၊ ကောင်းကြီးပေး တော်မူမည်။ အနာရောဂါကိုလည်း သင်၏ အထဲက နှုတ်ယူ ပယ်ရှားတော်မူမည်။

၂၆ သင်၏ ပြည်တွင် ကိုယ်ဝန် ပျက်သော သတ္တဝါ၊ မြဲသောသတ္တဝါနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သင်၏ အသက်တန်းကို ဝါခံလင်စေမည်။

၂၇ ငါ့ကို ကြောက်တတ်သော သဘောကို သင့် ရှေ့သို့ ဝါစေလွှတ်၍၊ သင်ရောက်လေရာရာ အရပ်၌ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို နောက်သို့ လှည့်စေမည်။

၂၈ ပျားတူများကိုလည်း သင့်ရှေ့သို့ ဝါစေလွှတ်၍ သူတို့သည် ဟိဝိလူ၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိုလူတို့ကို သင့် ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၉ ထိုလူများကို တနစ်ခြင်းတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါ မနှင်ထုတ်။ သို့ပြုလျှင် ပြည်သည် လူခတ်တံသံ၍ သားရဲ သည် သင့်တဘက်၌ များပြားလိမ့်မည်။

၃၀ သင်သည် တိုးပွား၍ တပြည်လုံးကို ဝင်စားသည် တိုင်အောင် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ဖြည်းဖြည်း ငါနှင် ထုတ်မည်။

၃၁ သင့်နေရာ နယ်အပိုင်းအခြားကို၊ နေ့ပင်လယ် မှသည် ဖိလိစ္စတို ပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှသည် မြစ်တိုင်အောင်၎င်း ငါမှတ်သားမည်။ ထိုအရပ်သား များကို သင့်လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သင်သည် နှင်ထုတ်ရ လိမ့်မည်။

၃၂ သူတို့နှင့်၎င်း၊ သူတို့ဘုရားများနှင့်၎င်း၊ သင်သည် မိသဟာယ မဖွဲ့ရ။

၃၃ သင်သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ပြုမည်ကို စိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် သင့်ပြည်၌ မနေကြ။ သင်သည် သူတို့ဘုရားကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း အမှန်ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု အစရှိသော ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ တက်၍၊ သူတို့သည် ဝေးဝေး ကိုးကွယ် ကြစေ။

၂ သင် တယောက်တည်းသာ ထာဝရ ဘုရား ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရမည်။ အခြားသောသူ မချဉ်း မကပ်ရ။ လူများတို့သည် သင်နှင့်အတူ မတက်ကြ ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ ရှိရာသို့ လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော် အလုံးစုံကို၎င်း၊ စီရင်တော်မူချက်အလုံးစုံကို၎င်း ပြန်ကြား၍၊ လူများ

အပေါင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှ အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြုပါမည်ဟု တသံတည်း ပြန် ပြောကြ၏။

၄ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို ရေးထားပြီးမှ၊ နံနက်စောစောထ၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး တစ်ဆယ် နှစ်မျိုးနှင့်အမျှ ကျောက်တိုင်တစ်ဆယ် နှစ်တိုင်ကို၎င်း တည်လေ၏။

၅ ဣသရေလအမျိုးသား လူပျိုတို့ကို စေခိုင်းသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် နွားများကို ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ မီးရှို့သောယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်ကို ပူဇော် ကြ၏။

၆ မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးတဝက်ကို အင်တုံ ၌ ထည့်၍၊ တဝက်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။

၇ ပဋိညာဉ်စာကိုလည်းယူ၍၊ ပရိသတ်များရှေ့မှာ ဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်၊ နားထောင် ပါမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၈ မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးကို ယူ၍ လူများ အပေါ်မှာ ဖြန်းလျက်၊ ဤအသွေးကား ဤအမှု အရာတို့တွင် သင်တို့၌ ထာဝရဘုရား ဝန်ခံတော် မူသော ပဋိညာဉ်၏ အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။

၉ ထိုအခါ မောရှေ၊ အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု အစ ရှိသော ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ် တို့သည် တက်၍၊

၁၀ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မြင်ကြ၏။ ခြေတော်အောက်၌ နီလာကျောက်ဖြင့် ပြီးသော ကျောက်ခင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြည်လင်သော ကောင်းကင် မျက်နှာ ကဲ့သို့၎င်း ထင်လေ၏။

၁၁ ဣသရေလ အမျိုးသား များမတ်တို့ကို အပြစ် ပေးတော်မူ။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရသော် လည်း၊ စားသောက်လျက် နေကြ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ နေလော့။ လူများတို့အား သွန်သင်ဘို့ရာ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားသော ပညတ်တရား များကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၁၃ မောရှေသည် မိမိ လက်ထောက် ယောဂူနှင့် အတူထ၍ ဘုရားသခင်၏ တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်သွား၏။

၁၄ အသက်ကြီးသူတို့အားလည်း၊ ငါတို့ မလာမီ

တိုင်အောင် ဤအရပ်၌ ငံ့နေကြလော့။ အာရုန်နှင့် ဟုရသည် သင်တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည့်သူမဆို အမှုအခင်း ရှိလျှင်၊ သူတို့ထံသို့ သွားစေဟု မှာထား လေ၏။

၁၅ မောရှေသည် တောင်တော် ပေါ်သို့ တက်၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည် တောင်တော်ကို လွှမ်းမိုး၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင် ပေါ်မှာ ထိ၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး လွှမ်းမိုး၏။ သတ္တမ နေ့ရက်၌ မိုဗ်းတိမ် အထဲက အသံတော် ထွက်၍၊ မောရှေကို ခေါ်တော်မူ၏။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တောင်ထိပ် ပေါ်မှာ လောင်သော မီးကဲ့သို့ ထင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြ၏။

၁၈ မောရှေသည် မိုဗ်းတိမ် အထဲသို့ ဝင်သဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်၍ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး တောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၂၅

၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့သည်၊

၂ ငါ့အား လက်ဆောင်ပဏ္ဍာကို ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ်နှင့် ငါ့အား လှူသမျှသော သူတို့၌ သင်သည် အလှူကို ခံရမည်။

၃ ခံရသော အလှူဟူမူကား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊

၄ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး။

၅ အနီဆိုးသော သိုးရေ၊ တဟာရှသားရေ၊ အကာ ရှုသစ်သား။

၆ လိမ်းရန် ဆီဘော်ဘို၊ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း မွှေးဘော်ဘိုရာ၊ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊

၇ ရှုဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့၌စီစရာ ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော အလှူကို ခံရမည်။

၈ ငါသည် သင်တို့တွင် ကျိန်းဝပ်ရာဘို့ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို လုပ်ကြစေ။

၉ ငါပြုသမျှသော တဲတော်ပုံ၊ တဲတော်တန်ဆာပုံ နှင့်အညီ လုပ်ရမည်။

၁၀ အလျား နှစ်တောင်ထွာ၊ အနံ့တတောင်ထွာ၊ စောက် တတောင်ထွာရှိသော သေတ္တာကို၊ အကာရှု သားနှင့် လုပ်၍၊ သေတ္တာ အတွင်းအပြင်ကို ရွှေစင်နှင့် မွှမ်းမံရမည်။

၁၁ သေတ္တာ အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုလည်း လုပ်ရမည်။

၁၂ ရွှေလေးကွင်းကို သွန်း၍၊ သေတ္တာ လေးထောင့်၌ တမျက်နှာ နှစ်ကွင်းစီ တပ်ရမည်။

၁၃ အကာရှုသား ထမ်းဘိုးကို လုပ်၍ ရွှေနှင့်မွှမ်းမံ ပြီးမှ၊

၁၄ သေတ္တာ ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ရွှေကွင်း ထဲသို့ လျှိုထားရမည်။

၁၅ ထိုထမ်းဘိုးကိုလည်း သေတ္တာ ရွှေကွင်း ထဲက မနှုတ် အစဉ်ရှိစေရမည်။

၁၆ ငါပေးသော သက်သေခံချက်ကို၊ ထိုသေတ္တာ ထဲမှာ ထားရမည်။

၁၇ အလျား နှစ်တောင်ထွာ၊ အနံ့တတောင်ထွာ ရှိသော သေတ္တာ အဖုံးကိုလည်း ရွှေနှင့်လုပ်ရမည်။

၁၈ ရွှေခေရုဗိမ် နှစ်ပါးကိုလည်း သေတ္တာအဖုံးတွင် အလျားတဘက် တချက်၌ ထုလုပ်ရမည်။

၁၉ ထိုခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို သေတ္တာဖုံး ကိုယ်ထဲက ထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ တဘက် တပါးစီ လုပ် ပြီးလျှင်၊

၂၀ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံးကို ရှုလျက်၊ မိမိ အတောင်ကို ဖြန့်၍ သေတ္တာဖုံးကို မိုးရမည်။

၂၁ သေတ္တာအဖုံးကို သေတ္တာပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ငါပေးသော သက်သေခံချက်ကိုလည်း သေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်။

၂၂ ထိုအရပ်၌ ငါသည် သင်နှင့်တွေ့၍၊ သက်သေခံ ချက်ထားသော သေတ္တာဖုံး အပေါ်၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါး စပ်ကြားမှာ သင်နှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ဆင့်ဆိုရာ သမျှတို့ကို စီရင်မည်။

၂၃ အလျား နှစ်တောင်၊ အနံ့ တတောင်၊ အမြင့် တတောင် ထွာရှိသောစားပွဲကိုလည်း အကာရှုသား နှင့်လုပ်၍၊

၂၄ ရွှေစင်နှင့် မွှမ်းမံရမည်။ စားပွဲ အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို၎င်း၊

၂၅ အနံ့ လက်တဝါးရှိသော ခါးပန်းကို၎င်း၊ ခါးပန်း အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေ တန်ဆာကို၎င်း လုပ်ရမည်။

၂၆ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်း လုပ်၍၊ ခြေထောက် လေးခုအထက် စားပွဲလေးထောင့်၌ တပ်ရမည်။

၂၇ ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါးပန်းပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲ ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာ ဖြစ်ရမည်။

၂၈ စားပွဲထမ်းစရာ အကာရသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၂၉ စားပွဲနှင့် ဆိုင်သော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာ ဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်ရမည်။

၃၀ ငါ့ရှေ့၊ စားပွဲ ပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကို အစဉ်တင်ရမည်။

၃၁ မီးခုံကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစရှိသောအလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်း ထုရမည်။

၃၂ မီးခုံတိုင် တဘက်တချက် သုံးလက်စီ ထွက်၍၊ အလက်ခြောက်လက် ရှိရမည်။

၃၃ မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သော အလက် သုံးလက်တွင်၊ တလက် တလက်၌ ဘူးကြာပွင့်နှင့် တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့် ပုံတူသောခွက် သုံးခွက် ရှိရမည်။

၃၄ မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူးကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့် ပုံတူသော ခွက်လေးခွက် ရှိရမည်။

၃၅ မီးခုံတိုင် ထဲကထွက်သော အလက်ခြောက်လက်ရှိသည်အတိုင်း၊ အလက် နှစ်ဘက်အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီ ရှိရမည်။

၃၆ ဘူးများ၊ အလက်များတို့ကို တကိုယ်တစပ်တည်း ဖြစ်စေ၍၊ မီးခုံ တကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့် ထုလုပ်ရမည်။

၃၇ မီးခွက် ခုနစ်လုံးကိုလည်း လုပ်ရမည်။ စားပွဲကို လင်းစေခြင်းငှါ ထိုမီးခွက်ကို ထွန်းရမည်။

၃၈ မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာ ခွက်တို့သည်လည်း ရွှေစင်ဖြစ်ရမည်။

၃၉ မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၊ ရွှေစင်အခွက် တဆယ်နှင့် လုပ်ရမည်။

၄၀ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသော ပုံနှင့် ညီလျော်စွာ လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်။

၂၆

၁ တနည်းကား၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့်ပြီးသော ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်ချယ်လှယ်သော၊ ပိတ်ချော ကုလားကာ ဆယ်ထည်ဖြင့် တဲတော်ကို လုပ်ရမည်။

၂ ကုလားကာသည် အလျား နှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံ လေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံ တူရမည်။

၃ ကုလားကာ ဝါးထည်စီ တစပ်တည်း ချုပ်ရမည်။

၄ ကုလားကာ တထည် ပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသော အထည်နှင့် လုပ်ရမည်။ အခြားသော ကုလားကာ

ပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌လည်း ထိုအတူ လုပ်ရမည်။

၅ ကုလားကာ တထည်၌ ကွင်းဝါးဆယ်ကို၎င်း၊ အခြားသော ကုလားကာ အနားဆက်မှီရာ၌ ကွင်းဝါးဆယ်ကို၎င်း၊ ကွင်းချင်းဆိုင်မိအောင် လုပ်ရမည်။

၆ ရွှေချောင်း ဝါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတော်တဆောင်တည်း ဖြစ်ရမည်။

၇ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ အခြားသော ကုလားကာ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့် လုပ်ရမည်။

၈ ကုလားကာသည် အလျားအတောင် သုံးဆယ်၊ အနံ လေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာ ဆယ်တထည် တို့သည် အလျားအနံချင်း တူရမည်။

၉ ကုလားကာ ဝါးထည် တစပ်၊ ခြောက်ထည် တစပ်တည်း ချုပ်၍၊ ဆဌမ ကုလားကာကို တဲတော်ဦး၌၊ ခေါက်ထားရမည်။

၁၀ ကုလားကာများ ဆက်မှီရာ၌၊ ပြင်ဘက်က နေသော ကုလားကာ တထည် အနားမှာ၊ ကွင်းဝါးဆယ်ကို၎င်း၊ ဆက်မှီသော အခြားကုလားကာ အနားမှာ၊ ကွင်းဝါးဆယ်ကို၎င်း လုပ်ရမည်။

၁၁ ကြေးဝါချောင်း ဝါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ကွင်းတို့၌ လျှိုပြီးလျှင်၊ အပေါ်တဲ တပိုင်းနှင့်တပိုင်း ပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်း ဖြစ်ရမည်။

၁၂ ထိုအပေါ် တဲ၌ပိုသော ကုလားကာ တဝက်ကို ကား၊ တဲတော်နောက်ဖေးမှာ တွဲလွဲဆွဲထားရမည်။

၁၃ အပေါ်တဲ၌ ပိုသော ကုလားကာ အလျား နှစ်တောင်တွင်၊ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ တဘက်တချက် တတောင်စီ တွဲလွဲ ဆွဲထားရမည်။

၁၄ အပေါ်တဲ ဖုံးအုပ်ဘို့အနီဆိုးသော သိုးရေကို၎င်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရသားရေကို၎င်း လုပ်ရမည်။

၁၅ တဲတောင်ကာရန် ထောင်ထားရသော အကာရူ ပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်ရမည်။

၁၆ ပျဉ်ပြားသည် အလျား ဆယ်တောင်၊ အနံ တတောင်ထွာ ရှိရမည်။

၁၇ ထိုပျဉ်ပြား ရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက် နှစ်ခုစီ တတန်းတည်း ရှိစေခြင်းငှါ လုပ်ရမည်။

၁၈ တဲတော် တောင်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်ကို လုပ်ရမည်။

၁၉ ထိုပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြားအောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ စွပ်စရာဘို့ ငွေခြေစွပ် လေးဆယ်ကို လုပ်ရမည်။

၂၀ ထိုအတူ တဲတော်မြောက်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ် ရှိရမည်။

၂၁ ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ် လေးဆယ်၊ တပြား နှစ်ခုစီ ရှိရမည်။

၂၂ တဲတော် အနောက်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား ခြောက်ပြားကို၎င်း၊

၂၃ ထောင့်တဘက် တချက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ပြားကို၎င်း လုပ်ရမည်။

၂၄ အထက်၌၎င်း၊ အောက်၌၎င်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍ စေ့စပ်လျက် ထောင့်နှစ်ခုကို ပြီးစေရမည်။

၂၅ ပျဉ်ပြား ရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ် ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီ ရှိရမည်။

၂၆ တဲတော်၌ ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့ အကာရှသား ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တဘက် ငါးချောင်းစီ လုပ်ရမည်။

၂၇ တဲတော် နောက်ဖေး၌ ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှို စရာဘို့ ကန့်လန့်ကျင် ငါးချောင်းကိုလည်း လုပ်ရမည်။

၂၈ အလယ် ကန့်လန့်ကျင်ကို၊ ထောင့် တဘက် တချက်၌ ဆုံးစေရမည်။

၂၉ ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။ ကန့်လန့်ကျင် လျှိုဘို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်း လုပ်၍၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၃၀ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အားပြသော ပုံနှင့်အညီ၊ တဲတော်ကို တည်ဆောက်ရမည်။

၃၁ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ခေရုပိမ် အရပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ တထည်ကို ချုပ်ရမည်။

၃၂ ရွှေချသော အကာရှသား တိုင်လေးတိုင် အပေါ် မှာ၊ ထိုကုလားကာကို ဆွဲထားရမည်။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့်၎င်း၊ ငွေခြေစွပ် လေးခုနှင့်၎င်း ပြည့်စုံရမည်။

၃၃ သက်သေခံချက် ထားသော သေတ္တာကို၊ ကု လားကာ အတွင်းသို့ သွင်းစရာဘို့ ထိုကုလားကာကို ရွှေချောင်းဖြင့် ဆွဲကာ၍၊ ဟဂျာအရပ်၊ ဟဂျာဟဂျုံ အရပ် နှစ်ပါးစပ်ကြား၌ အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။

၃၄ ဟဂျာဟဂျုံအရပ်၌ သက်သေခံချက် သေတ္တာ အပေါ်မှာ သေတ္တာအဖုံးကို တင်ထားရမည်။

၃၅ ကုလားကာ ပြင်မှာ စားပွဲကို ထားရမည်။ တဲ တော်တောင်ဘက်နားမှာ မီးခုံကို၎င်း၊ မြောက်ဘက် နားမှာ စားပွဲကို၎င်း၊ တဘက်နှင့်တဘက် ဆိုင်မိအောင် ထားရမည်။

၃၆ တဲတော်တံခါးဝ၌ ကာရန်၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ တထည်ကို လုပ်ရမည်။

၃၇ ထို ကုလားကာဘို့ ရွှေတံစို့နှင့် ပြည့်စုံသော အကာရှ တိုင်ငါးတိုင်ကို လုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။ ကြေးဝါခြေစွပ် ငါးခုကိုလည်း သွန်းရမည်။

၂၇

၁ တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံ ငါးတောင် ရှိ၍ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကို၊ အကာရှသားနှင့် လုပ်ရမည်။ အမြင့်လည်း သုံးထောင် ရှိရမည်။

၂ ယဇ်ပလ္လင် လေးထောင့် အပေါ်မှာ၊ ဦးချို လေး ချောင်းကို အကာရှသားနှင့် လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၃ ပြာခံစရာအိုး နှင့်တကွ တူးရွင်းပြား၊ အင်တံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်ပန်း အစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆိုင်သောတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်ရမည်။

၄ ကြေးဝါ ဆန်ခါကို၎င်း၊ ဆန်ခါ လေးထောင့်အပေါ် မှာ ကြေးဝါလေးကွင်းကို၎င်း လုပ်ပြီးလျှင်၊

၅ ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်၊ အလယ်၌ထားရမည်။

၆ ယဇ်ပလ္လင် ထမ်းစရာ အကာရှသား ထမ်းဘိုးတို့ ကို လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊

၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ကွင်းများ၌ လျှိုထားရမည်။

၈ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြသည်အတိုင်း၊ ထို ယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ပျဉ်ပြားနှင့် လုပ်ရမည်။

၉ တဲတော်ဝင်း ကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင် တရာရှိသော ပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ ကုလားကာ ကို လုပ်ရမည်။

၁၀ ထိုကုလားကာဘို့ တိုင် နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ် နှစ်ဆယ်ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့် ပြီးစေရမည်။

၁၁ ထိုနည်းတူ၊ မြောက်ဘက်၌ ကာရန် အလျား အတောင်တရာရှိသော ကုလားကာနှင့် တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါထိုင် နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ် နှစ်ဆယ်ရှိရမည်။

၁၂ ဝင်းအနောက်ဘက် အနံ၌ ကာရန်၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ် ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တဆယ်၊ ခြေစွပ် တဆယ် ရှိရမည်။

၁၃ ဝင်းအရှေ့ဘက်၌လည်း အနံအတောင်ငါးဆယ် ရှိရမည်။

၁၄ တံခါးဝ တဘက်တချက်၌ ကာရန်၊ အလျား ဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင် သုံးတိုင်၊

၁၅ ခြေစွပ် သုံးခု ရှိရမည်။

၁၆ ဝင်း တံခါးဝ၌ ကာရန်၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ အတောင် နှစ်ဆယ်နှင့်တကွ တိုင်လေးတိုင် ခြေစွပ် လေးခု ရှိရမည်။

၁၇ ဝင်းပတ်လည်၌ တိုင်ရှိသမျှတို့သည် ငွေတံစို၊ ငွေတန်း၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှင့် ပြည့်စုံရမည်။

၁၈ ဝင်းသည် အလျားအတောင်တရာ၊ အနံငါးဆယ်၊ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ပိတ်ချောနှင့်ကြေးဝါ ခြေစွပ်ဖြင့် ပြီးရမည်။

၁၉ အမှုတော်ထမ်းဘို့ တဲတော် အသုံးအဆောင် ရှိသမျှကို၎င်း၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းနှင့်ဆိုင်သော တံသင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ ကြေးဝါနှင့် လုပ်ရမည်။

၂၀ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တွင်၊ သက်သေခံ ချက်ထားရာ အရပ်ကိုကာသော ကုလားကာပြင်မှာ၊ မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ် မီးထွန်းစရာဘို့၊ သံလွင်သီးကို ထောင်း၍ယူသော သံလွင် ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြမည် အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။

၂၁ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထို အမှုကို စီရင်ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုးတို့သည်၊ သားအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၂၈

၁ သင်၏အစ်ကို အာရုန်သည်၊ ဝါရှေ့မှာ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ သူနှင့် သူ၏ သား တည်းဟူသော နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဇလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အထဲက ရွေးချယ်၍ သင့်အောက်၌ ခန့်ထားလော့။

၂ သင်၏အစ်ကို အာရုန်၌ ဘုန်းအသရေ ထင်ပေါ် စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို လုပ်၍ပေးရမည်။

၃ အာရုန်သည် ဝါရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသောအခွင့်ရှိ၍၊ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ဝါပေးသော ဉာဏ်ကိုရသော ပညာရှိအပေါင်းတို့သည် ထိုအဝတ်ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း မှာထားရမည်။

၄ လုပ်ရသော အဝတ်ဟူမူကား၊ ရင်ဖုံး၊ သင်တိုင်း၊ ဝတ်လုံ၊ ချယ်လှယ်သောအင်္ကျီ၊ ဗေင်း၊ ခါးပန်း၊ တည်း ဟူသော သင်၏အစ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ဝါရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို လုပ်ခြင်းငှါ၊

၅ ရွှေနှင့် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို ယူရမည်။

၆ ထိုရွှေအစရှိသည်တို့နှင့် သင်တိုင်းကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်ရမည်။

၇ သိုင်းကြိုး နှစ်ပင်ရှိ၍၊ သင်တိုင်း အပေါ်နားချင်း တွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်ရမည်။

၈ သင်တိုင်း အပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်း ကိုလည်း၊ သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်၎င်း၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို၎င်း လုပ်ရမည်။

၉ ရှဟံ ကျောက်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုးကို၊

၁၀ အသက် အကြီးအငယ်အလိုက်၊ ကျောက်နှစ်လုံး ပေါ်မှာ အမျိုးနာမည် ခြောက်ခုစီ အက္ခရာတင်ရမည်။

၁၁ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ကျောက် လုပ်သော အလုပ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ နာမည်တို့ကို ထိုကျောက်နှစ်လုံးအပေါ်မှာ အက္ခရာ တင်၍ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်ရမည်။

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့စေ ခြင်းငှါ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာ တပ်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ နာမည်များကို အာရုန် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မိမိပခုံး ပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။

၁၃ ကျောက်အိုးတို့ကို ရွှေနှင့် လုပ်ရမည်။

၁၄ အဆုံး၌ တပ်ရသော ကြိုးနှစ်ပင်တို့ကို ရွှေစင်နှင့် ကျစ်၍ လုပ်ပြီးမှ ကျောက်အိုး၌ တွဲရမည်။

၁၅ ရွှေနှင့်၎င်း၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်၎င်း၊ သင်တိုင်း ကို လုပ်သည်နည်းတူ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်ရမည်။

၁၆ နှစ်ထပ် ခေါက်လျက်၊ အလျား တထွာ၊ အနံ တထွာ၊ စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ်ရမည်။

၁၇ ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်း စီရမည်။ ပဌမ အတန်းကား၊ ကျောက်နီ၊ ဥဿ ဖရား၊ ပတ္တမြား၊

၁၈ ဒုတိယ အတန်းကား၊ မြ၊ နီလာ၊ စိန်၊

၁၉ တတိယ အတန်းကား၊ ဝါကိန္တုမဟူရာ၊ ဂေါမိတ်။

၂၀ စတုတ္ထ အတန်းကား၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုး၌ စီရမည်။

၂၁ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး ရှိသည်အတိုင်း၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာ တင်သကဲ့သို့ ထိုကျောက်တို့၌ ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသော နာမည် အသီးအဦးတို့ကို တင်လျက်၊ ကျောက် တလုံးလျှင် နာမည် တပါးစီ ပါရမည်။

၂၂-၂၅ ရင်ဖုံး အပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ ရွှေနှစ်ကွင်းကို၎င်း၊ ကျစ်သောရွှေကြိုး နှစ်ပင်ကို၎င်း လုပ်ပြီးမှ ထိုရွှေကွင်း၌ တပ်၍၊ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုး တို့၌ တွဲရမည်။

၂၆ တဖန် ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်း အောက် နားမှာရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့်နှစ်ခု၌ တပ်ရမည်။

၂၇ အခြားသောရွှေ နှစ်ကွင်းကိုလည်း လုပ်၍၊ သင်တိုင်း ရှေ့ဘက် အောက်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်နားဆက်မှီရာတွင်၊ သင်တိုင်းကိုယ် တဘက်တချက်၌ တပ်ရမည်။

၂၈ ရင်ဖုံးရွှေ နှစ်ကွင်းကို သင်တိုင်းရွှေ နှစ်ကွင်းနှင့် တွဲ၍ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့ ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းသော ရင်စည်း အပေါ်နားမှာ ဆွဲ၍၊ သင်တိုင်း နှင့်မကွာ အမြဲရှိစေရမည်။

၂၉ အာရုန်သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော် ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဗုဒ္ဓါ အစဉ် အောက်မေ့တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ် ရင်ဖုံး၌ပါသော သူတို့နာမည်များကို မိမိနှလုံး ပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။

၃၀ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံး အထဲ၌ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ကို သွင်းထား ရမည်။ အာရုန်သည် ထာဝရဗုဒ္ဓါ ရှေ့တော်သို့ ဝင် သောအခါ၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသည် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အမှု၌ စီရင်တော် မူချက်ကို ထာဝရဗုဒ္ဓါ ရှေ့၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာ ဆောင် ရမည်။

၃၁ သင်တိုင်းနှင့် ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို၊ ပြာသော အထည်နှင့်သာ လုပ်ရမည်။

၃၂ ဝတ်လုံ၌ လည်စွပ်ပါ၍ လည်စွပ်ကို မစုတ် စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ် သကဲ့သို့၊ ရက်သော အထည်နှင့် ကွပ်ရမည်။

၃၃ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်နှင့်လုပ်သော သလဲသီးများကို၎င်း၊ ရွှေဆည်းလည်းများကို၎င်း၊ ဝတ်လုံ အောက်စွန်းနား ပတ်လည်၌၊

၃၄ သလဲသီး တလုံး၊ ရွှေဆည်းလည်း တလုံးစီခြား လျက်၊ အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားရမည်။

၃၅ အာရုန်သည် အမှုတော်ကိုဆောင်၍၊ သန့်ရှင်း ရာအရပ်ဌာနတော်အထဲမှာ၊ ထာဝရဗုဒ္ဓါ ရှေ့တော် ၌ ထွက်ဝင်သောအခါ၊ သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ ထိုဝတ်လုံကိုဝတ်၍ သူ၏အသံကို ကြား ရမည်။

၃၆ ရွှေစင် သင်းကျစ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဗုဒ္ဓါအား သန့်ရှင်း ခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊

၃၇ ပြာသောကြိုးနှင့် ဖောင်းရှေ့၌ ချယ်ထားရမည်။

၃၈ အာရုန်သည် ထိုသင်းကျစ်ကို နဖူး၌ ဆင်သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသော အလှူဒါန နှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသမျှသောအရာတို့၌ ပါသော အပြစ်ကို ဆောင်ရမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဗုဒ္ဓါ၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏ နဖူး၌ အစဉ် ဆင်ရမည်။

၃၉ ပိတ်ချောအင်္ကျီကိုလည်းလုပ်၍ ချယ်လှယ်ရမည်။ ဖောင်းကိုလည်း ပိတ်ချောနှင့် လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကို လည်း ချယ်လှယ်သော အလုပ်နှင့် ပြီးစေရမည်။

၄၀ အာရုန်၏ သားတို့ ဘုန်းအသရေကို ထင်ပေါ် စေခြင်းငှါ၊ အင်္ကျီ၊ ခါးပန်း၊ ဦးထုပ်များကို လုပ်ပေး ရမည်။

၄၁ ထိုသို့ သင်၏အစ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို ဝတ်ဆင်စေပြီးမှ၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ဆီနှင့် လိမ်းသဖြင့် အရာ၌ ခန့်ထား၍ သန့်ရှင်းစေမည်။

၄၂ သူတို့၌ ရှက်စရာအကြောင်း၊ မထင်မပေါ်စေ ခြင်းငှါ၊ ခါးမှ ပေါင်သို့ အထိ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ချုပ်၍ ပေးရမည်။

၄၃ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်း စေးရာ တဲတော်ထဲသို့ ဝင်သော်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာန၌ ယဇ်ပလ္လင် အနားသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊ အပြစ်ရောက်၍ မသေစေခြင်းငှါ ထိုသို့ ဝတ်ရမည်။ အာရုန်မှစ၍ သူ၏အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၂၉

၁ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းစေ ရမည်နည်း ဟူမူကား၊ အပြစ်မပါသော နွားသငယ် အထီးနှင့်သိုး နှစ်ကောင်တို့ကို၎င်း၊

၂ တဆေးမပါသော ဂျုံမုန့်၊ တဆေး မပါဘဲ ဆီနှင့် လုပ်သော ဂျုံမုန့်ပြား၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လူးသော ဂျုံမုန့်ကြွပ်တို့ကို၎င်း၊ ယူရမည်။

၃ ထိုမုန့်များကို တောင်းတလုံးထဲ၌ ထည့်ပြီးမှ၊ နွားတကောင်၊ သိုးနှစ်ကောင်နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၄ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ ခေါ်ခွင့်၊ ရေချိုးရမည်။

၅ အဝတ်တန်ဆာများကို ယူ၍၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ၊ သင်တိုင်း၊ ရင်ဖုံးနှင့် အာရုန်ကို ဝတ်စေ၍၊ ထူးဆန်းသော သင်တိုင်းရင်စည်းနှင့် စည်းရမည်။

၆ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ဖောင်းကို တင်၍၊ ဖောင်း၌ သန့်ရှင်းသော သင်းကျစ်ကို တပ်ရမည်။

၇ ထိုအခါ လိမ်းစရာဆီကို ယူ၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ လောင်းသဖြင့် သူ့ကို လိမ်းရမည်။

၈ သူ၏သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခွင့်၊ အင်္ကျီဝတ်စေရမည်။

၉ ခါးပန်းကိုလည်းစည်း၍၊ ဦးထုပ်ကိုလည်း ဆောင်းစေပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကို ဆိုင်ရမည်။ ထိုသို့အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၁၀ ထိုနောက် နွားထီး တကောင်ကို ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့သည်၊ မိမိတို့ လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြမည်။

၁၁ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနားမှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုနွားကို သတ်ရမည်။

၁၂ အသွေးကို ယူ၍ ယဇ်ပုလ္လင်ဦးချိုတို့၌ လက်ညှိုးနှင့်ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပုလ္လင်ခြေရင်းနား၌၊ သွန်ရမည်။

၁၃ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥရိသမု၊ အသည်းပေါ်၌ ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥကို ယူ၍ ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။

၁၄ နွား၏အသား၊ အရေ၊ ချေးနုကိုကား၊ တပ်ပြင်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်၏။

၁၅ သိုးထီး တကောင်ကိုလည်း ယူ၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရမည်။

၁၆ ထိုသိုးကို သတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပုလ္လင် အပေါ်နားပတ်လည်၌ ဖြန့်ရမည်။

၁၇ သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ဝမ်းထဲ၌ရှိသော

အရာနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြောပြီးလျှင်၊ ခေါင်းနှင့် သားတစ်များကို စုထား၍၊

၁၈ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ် ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သတ္တာ ဖြစ်၏။

၁၉ အခြားသော သိုးကိုလည်းယူ၍ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် မိမိတို့ လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရမည်။

၂၀ ထိုသိုးကို သတ်ပြီးလျှင် အသွေးကို ယူ၍ အာရုန်၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ သူတို့၏ လက်ျာ လက်မ၌၎င်း၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်၍၊ ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ် ပတ်လည်၌ ဖြန့်ရမည်။

၂၁ ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော အသွေးနှင့် လိမ်းစရာဆီကို ယူ၍ အာရုန်နှင့် သူ၏ အဝတ်၌၎င်း၊ သူ၏ သားတို့နှင့် သူတို့ အဝတ်၌၎င်း ဖြန့်သဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊ အဝတ်များတို့သည် သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုသိုးသည် အရာ၌ ခန့်ထားရာသို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥ၊ အသံပေါ်၌ ရှိသော အမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကို ဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပခုံး၊

၂၃ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ထားသော တဆေးနှင့် မုန့်တောင်းထဲက မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်လုပ်သော မုန့်ပြား တပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကို ယူ၍၊

၂၄ အာရုန်လက်၊ သူ၏ သားတို့လက်၌ ထိုအရာတို့ကို ထားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သတ္တာ ပြုရမည်။

၂၅ ထိုအရာတို့ကို သူတို့လက်မှ ခံယူ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုလ္လင်၌ မီးရှို့ရာယဇ်အပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သတ္တာဖြစ်၏။

၂၆ အာရုန်၏ အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုး၏ ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သတ္တာ ပြုပြီးမှ၊ သိုး၏ရင်ပတ်သည် သင်၏အဘို့ ဖြစ်ရမည်။

၂၇ ထိုသို့ အာရုန်နှင့် သူတို့၏အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုးထဲက၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သတ္တာပြု၍၊ ချီလွှဲသော ရင်ပတ်ကို၎င်း၊ ချီမြှောက်သော ပူဇော်သတ္တာပြု၍၊ ချီမြှောက်သော ပခုံးကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊

၂၈ ထိုရင်ပတ်၊ ပခုံးတို့သည် ထာဝရ ပညတ်တော် အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားလှူသော အာရုန် ၏အဘို့၊ သူ့သားတို့၏အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသား ပြုသော မိဿဟာယ ယဇ်ထဲက၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ချီမြောက်၍၊ ချီမြောက်ရာ ပူဇော် သက္ကာ ဖြစ်၏။

၂၉ အာရုန်၏ သန့်ရှင်းသော အဝတ်တန်ဆာကို၊ သူ၏ သားတို့သည် အမွေခံ သဖြင့်၊ ဆီလိမ်းခြင်း မင်္ဂလာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသော အခါ ဝတ်ဆင်ရမည်။

၃၀ အာရုန် ကိုယ်စား ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်သော သားသည်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင် ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဝင်သော အခါ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝတ်ဆင်ရမည်။

၃၁ အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုး၏အသားကို ယူ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ပြုတ်ပြီးမှ၊

၃၂ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသားကို၎င်း၊ တောင်းထဲ၌ရှိသော မုန့်ကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနားမှာ စားကြမည်။

၃၃ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ အရာ၌ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာ မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအရာတို့ကို၊ သူတို့သည် စားကြမည်။ ထိုအရာတို့သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူ မစားရ။

၃၄ အရာ၌ ခန့်ထားရာနှင့် ဆိုင်သော အမဲသား ဖြစ်စေ၊ မုန့်ဖြစ်စေ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင်၊ ထိုအကြွင်းကို မီးရှို့ရမည်။ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မစားရ။

၃၅ ထိုသို့ ငါပညတ်သမျှအတိုင်း အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့အား ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား ခြင်း မင်္ဂလာကို၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်။

၃၆ ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေ ခြင်းအလိုငှါ၊ နေ့တိုင်း နွားထီးတကောင်ကို ပူဇော်၍၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ပြုရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုလွင်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ပလ္လင်ကို စင်ကြယ်စေရမည်။ ထိုနောက် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ဆီနှင့်လိမ့်ရမည်။

၃၇ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပုလွင်ဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်း ကို ပြု၍ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပုလွင်ဖြစ်၍၊ ထိုပုလွင်နှင့် တွေ့သမျှသောအရာ တို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာ ဖြစ်ရမည်။

၃၈ ယဇ်ပုလွင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရသောအရာ ဟူမူကား၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို ယူ၍၊

၃၉ နေ့တိုင်း အစဉ်မပြတ် နံနက်ယံ၌တကောင်၊ ညဦးယံ၌ တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။

၄၀ သိုးသငယ် တကောင်ကို ပူဇော်သော အခါ၊ သံလွင်သီးကို ထောင်း၍၊ ရသော သံလွင်ဆီ သုံး လောဗနှင့် ရောသော မုန့်ညတ် တဩမဲကို၎င်း၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ စပျစ်ရည် သုံးလောဗ ကို၎င်း၊ သိုးသငယ် နှင့်အတူ ပူဇော်ရမည်။

၄၁ အခြားသော သိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ ပူဇော် သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ပါသည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။

၄၂ ထိုသို့သင်တို့ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် သင်နှင့် ငါတွေ့၍ နှုတ်ဆက်ရာအရပ်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါး နားမှာ အစဉ်မပြတ် မီးရှို့သော ယဇ်ကို ပူဇော်ကြမည်။

၄၃ ထိုအရပ်၌ ဣသရေလအမျိုး သားတို့နှင့် ငါ တွေ့၍၊ ငါ့ဘုန်းတော် အားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်း စေမည်။

၄၄ ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်စေခြင်း ငှါ၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့ကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာ တဲတော်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုလွင်ကို၎င်း၊ ငါသန့် ရှင်းစေမည်။

၄၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ငါနေ၍၊ သူတို့၏ ဘုရား ဖြစ်မည်။

၄၆ ငါသည် သူတို့တွင် နေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည်ထဲက ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့သော သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏ဟု မောရေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၁ တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ် ပုလွင်ကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်ရမည်။

၂ ထိုပုလွင်သည် အလျား တတောင်၊ အနံ တ တောင်၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အမြင့် နှစ် တောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း အကာရှုသားဖြင့် ပြီးစေရမည်။

၃ ပုလွင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့် မွန်းမံ၍၊ အပေါ်အနားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာ ကိုလည်း လုပ်ရမည်။

၄ ရွှေတန်ဆာ အောက်၊ ပုလွင် တဘက်တချက်

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၃၀း၆

ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကို လုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာ ဖြစ်ရမည်။ ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာ ရှသား နှင့်လုပ်၍ ရွှေ နှင့်မွန်းမံရမည်။

၆ ငါသည် သင်နှင့် တွေ့ရာအရပ်၊ သက်သေခံချက် ထားသော သေတ္တာကို၊ ကာသော ကုလားကာရှေ့၌ ထိုပလ္လင်ကို ထားရမည်။

၇ အာရုန်သည် နံနက်တိုင်း မီးခွက်တို့ကို ပြင်သော အခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မွှေးသော နံ့သာပေါင်းကို ရှို့ရမည်။

၈ ညဦးယံ၌လည်း မီးခွက်တို့ကို ထွန်းသောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို ရှို့ရမည်။ ထိုသို့ သင်တို့ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲပြုရသော နံ့သာပေါင်းရှို့ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၉ ထိုပလ္လင် ပေါ်မှာ ထူးခြားသော နံ့သာပေါင်းကို မရှိရ။ မီးရှို့သော ယဇ်ကို မပြုရ။ ဘောဇဉ်ပူဇော် သတ္တာကိုလည်း မပြုရ။ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော် သတ္တာကိုလည်း မပြုရ။

၁၀ အာရုန်သည် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ် ကောင်အသွေးကို ယူ၍၊ ထိုပလ္လင်၏ ဦးချိုတို့၌ အပြစ် ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုရမည်။ သင်တို့ သားစဉ်မြေး ဆက်တို့သည် တနှစ်တခါ ထိုသို့ပြုကြမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား အလွန် သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပလ္လင် ဖြစ် သတည်း။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်း ယူသောအခါ၊ ဘေးလွတ်မည်အကြောင်း ရှိသမျှ တို့သည် အသီးအသီး မိမိအသက် ရွေးရန်အဘို့ကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရမည်။

၁၃ ရေတွက်၍ စာရင်း ဝင်သောသူအပေါင်းတို့သည် အကျပ်တော် အလိုက်၊ ငွေ အကျပ် တဝက်စီ ထာဝရ ဘုရားအား ဆက်ကပ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရ နှစ်ဆယ် ဖြစ်သတည်း။

၁၄ အသက် နှစ်ဆယ်မှစ၍၊ ပိုလွန်သောသူအပေါင်း တို့သည် စာရင်း ဝင်၍၊ ထိုသို့သော ပူဇော်သတ္တာကို ထာဝရဘုရားအား ပြုရမည်။

၁၅ ကိုယ်အသက်ကို ရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သတ္တာကို ပြုသောအခါ၊ ငွေရတတ်သော သူတို့သည် မပို၊ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် မလျော့ဘဲ၊ လူတိုင်း အကျပ်တဝက်စီ ပေးရမည်။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အရွေးငွေကို ယူ၍

သူတို့ အသက်ကို ရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် ၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ သက်သေ ဖြစ်ရ မည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်စရိတ် အဘို့အလိုငှါ၊ ထားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၈ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ လက်ခြေ ဆေး စရာဘို့ ကြေးဝါခြေထောက်ပါသော ကြေးဝါအင်တုံကို လုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြား ၌ထားရမည်။

၁၉ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဝင်သော်၎င်း၊

၂၀ အမှုတော်ကို ထမ်း၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊

၂၁ သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ မိမိတို့ လက်ခြေကို ဆေးရမည်။ ထိုသို့သူတို့နှင့် သူတို့ အမျိုးအနွယ် အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့် တော်မူပြန်သည်ကား၊

၂၃ သင်သည် မြတ်သော နံ့သာမျိုးကို အကျပ်တော် နှင့် ချိန်လျက်၊ စင်ကြယ်သော မုရန်စေး အကျပ်ငါးရာ၊ မွှေးသော သစ်ကြံပိုး နှစ်ရာငါးဆယ်၊ မွှေးသောကြံ နှစ်ရာငါးဆယ်၊

၂၄ သစ်ကြံပိုး တမျိုးငါးရာ၊ သံလွင်ဆီ တဟိန်ကို ယူ၍၊

၂၅ ဆေးသမား အတတ်နှင့် ဖယောင်းဆီကို တော်တတ်သည်အတိုင်း၊ လိမ်းရန်ဆီ တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော နံ့သာဆီကို ဘော်ပြီးမှ၊

၂၆ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့် သက်သေခံ ချက် သေတ္တာကို၎င်း၊

၂၇ စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာကို၎င်း၊ နံ့သာပေါင်းရှို့သော ပလ္လင်၊

၂၈ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သော ပလ္လင်နှင့် ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေထောက်ကို၎င်း၊ ထိုနံ့သာဆီနှင့် လိမ်းသဖြင့်၊

၂၉ ထိုအရာတို့ကို အလွန် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုအရာတို့နှင့် တွေ့သမျှသော အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရာ ဖြစ်ရမည်။

၃၀ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို လိမ်း၍၊ သူတို့သည်

ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၃၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့ သားစဉ်မြေးဆက် အပေါင်းတို့၌ ဤဆီသည်၊ ငဲ့အာဘို့ သန့်ရှင်းသော လိမ်းရန်ဆီ ဖြစ်ရမည်။

၃၂ လူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ မလောင်းရ။ ထိုဆီကို ဘော်သည် နည်းတူ၊ အခြားသော ဆီကို မဘော်ရ။ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသည်ဟု သင်တို့သည် မှတ်ရမည်။

၃၃ ထိုဆီနှင့်တူအောင် ဘော်သောသူ၊ မဆိုင်သော လူ၌ လိမ်းသောသူ မည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွှေးသော နံ့သာမျိုးတည်းဟူသော နုတပ်စေး၊ မွှေးသောငါးခွံ၊ ဂါလဗန်စေး၊ စင်သော လောဗန်ဆေးတို့ကို အညီအမျှ ချိန်ယူ၍၊

၃၅ ဆေးသမားအတတ်နှင့် နှာဆေးကို ဘော်တတ် သည်နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော နံ့သာပေါင်းကို ဘော်ရမည်။

၃၆ အချို့ကိုလည်း ညက်ညက်ထောင်းပြီးမှ၊ ငါသည် သင်နှင့် တွေ့ ရာအရပ်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ သက်သေခံ ချက်ရှေ့မှာ ထားရမည်။ သင်တို့တွင် အလွန် သန့်ရှင်းရမည်။

၃၇ ထိုသို့သော နံ့သာပေါင်းကို ဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြားသော နံ့သာပေါင်းကို ကိုယ်သုံးဘို့ မဘော်ရ။ သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။

၃၈ အကြင်သူသည် မိမိ ရှုစရာဘို့ ထိုနံ့သာပေါင်း နှင့်တူအောင် ဘော်၏။ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၁ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊

၂ နားထောင်လော့၊ ငါသည် ယုဒအမျိုးသား ဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလကို အမည်ပြင့် ခန့်ထား၏။

၃ သူသည် ရှေ့ငွေကြေးဝါကို လုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကို သွေး၍ စီသောအတတ်၊ သစ်သားကို ထုလုပ်သော အတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်တတ်မည်အကြောင်း ဉာဏ်ပညာနှင့် တကွ သိပ္ပံအတတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေး၍၊ ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံစေ၏။

၆ သူနှင့်အတူ ဒန် အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား၊ အဟောလျဘကိုလည်း ငါ ခန့်ထား၏။ ငါသည် သင့်အား မှာထားသမျှတို့ကို လိမ္မာသောသူအပေါင်း တို့သည် လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့နှလုံးထဲသို့ ဉာဏ်ပညာကို ငါသွင်းထားပြီ။

၇ ထိုသူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာ၊ သေတ္တာ အပေါ်မှာတင် သောသေတ္တာအဖုံး၊ တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊

၈ စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာကို၎င်း၊ စင်ကြယ်သော မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ နံ့သာပေါင်းရှိ သော ပလ္လင်၊

၉ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်သော ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေထောက်ကို၎င်း၊

၁၀ အမှုတော်ကို ထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်နှင့် သူ၏ သားဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို၎င်း၊

၁၁ လိမ်းစရာ ဆီနှင့် သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ သုံးဘို့၊ နံ့သာပေါင်းမွှေးကို၎င်း၊ ငါ မှာထားသမျှ အတိုင်း လုပ်ကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၃ ငါသည် သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ ငါနှင့် သင်တို့၏ သားစဉ်မြေးဆက် စပ်ကြား၌ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်ဘို့ရာ၊ ငဲ့ဥပုသ်နေ့ကို စင်စစ် စောင့်ရ ကြမည်။

၁၄ ဥပုသ်နေ့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းသော ကြောင့် ထိုနေ့ကို စောင့်ကြမည်။ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက် သောသူတိုင်း အသေခံရမည်။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ် သောသူ မည်သည်ကား မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၁၅ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမ နေ့သည် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်း၍ ငြိမ်ရသော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူ မည်သည်ကား ဧကန်အမှန် အသေခံရမည်။

၁၆ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား အစဉ်အဆက် တို့သည်၊ ထာဝရ ပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပုသ်နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ဥပုသ်စောင့်ကြမည်။

၁၇ ထိုသို့စောင့်လျှင်၊ ငါနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား စပ်ကြား၌ ထာဝရ လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းကောင်း

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၃၁:၁၈

ကင်နှင့် မြေကြီးကို ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်း၍၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျက်၊ အားဖြည့်တော် မူသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူသည် အဆုံး၌၊ လက်ညှိုးတော်နှင့် အက္ခရာတင်သော သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ပေးတော်မူ၏။

၃၂

၁ မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှာ ကြာမြင့်စွာ ရှိနေကြောင်းကို လူများတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ အာရန်ထံသို့ စည်းဝေးကြ၍၊ ထပါ။ ငါတို့ ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့ လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၌ နှုတ်ဆောင်သော ထိုမောရှေအဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ မသိပါဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂ အာရန်ကလည်း၊ သင်တို့ မယား သားသမီးများ၏ နား၌ ဆင်သော ရွှေနားတောင်းများကို ချွတ်၍၊ ဝါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြဟု ဆိုလျှင်၊

၃ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ နား၌ ဆင်သော ရွှေနားတောင်းများကို ချွတ်၍၊ အာရန်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၄ အာရန် သည်လည်း လက်ခံ၍၊ နွားသငယ် ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကညစ်နှင့် ရေးသားပြီးလျှင် သွန်းလေ၏။ လူများတို့ကလည်း၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၅ အာရန်သည် ထိုအမှုကို သိမြင်လျှင်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရသောနေ့ ဖြစ်သည်ဟု တပ်ကို လည်၍ ကြော်ငြာစေ၏။

၆ နက်ဖြန်နံနက် စောစော လူတို့သည် ထ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန်မြူးတူးခြင်းငှါ ထကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏ လူတို့သည် ဖောက်ပြန်ကြပြီ။

၈ ငါမှာထားသော လမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲသွား၍၊ နွားသငယ်ရုပ်ကို သွန်းပြီးလျှင်၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျက်၊ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော် ကိုးကွယ်ကြပြီ ဟူ၍၎င်း၊

၉ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကို ရိုစေတော့။ ငါသည် အမျက်ပြင်းစွာ ထွက်၍ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ သင့်ကိုကား ကြီးသော အမျိုးဖြစ်စေမည် ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ မောရှေကလည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုး အားကြီးသော လက်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို၊ အဘယ်ကြောင့် အမျက်ပြင်းစွာ ထွက်တော်မူသနည်း။

၁၂ အဲဂုတ္တု လူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မကောင်းသောအကြံ ရှိသဖြင့်၊ သူတို့ကို တောတောင်များ၌ သတ်၍ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အလိုငှါသာ၊ နှုတ်ဆောင်လေသည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုဘွယ်အကြောင်း ရှိရပါမည်နည်း။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ပယ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လူတို့၌ ဤသို့အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရတော်မူပါ။

၁၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့အမျိုး အနှွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ငါများပြားစေမည်။ ငါပြောခဲ့သော ဤမြေ ရှိသမျှကို သင်တို့ အမျိုးအနှွယ်အား ငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် အစဉ်အမြဲ အမွေခံရကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသော စကားကို ခံခဲ့ပြီးသော ကိုယ်တော်၏ကျွန် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တောင်းပန်လေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရတော်မူ၏။

၁၅ မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ကိုင်ယူလျက်၊ လှည့်၍ တောင်ပေါ်က ဆင်းသွားလေ၏။ ထိုကျောက်ပြား နှစ်မျက်နှာ၌ အက္ခရာတင်လျက် ရှိ၏။

၁၆ ထိုကျောက်ပြားတို့သည် ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကျောက်ပြား၊ စာသည်လည်း ဘုရားသခင် အက္ခရာ တင်တော်မူသော စာဖြစ်သတည်း။

၁၇ လူများ ကြွေးကြော်သံကို ယောရှုသည် ကြားလျှင်၊ တပ်၌ စစ်တိုက်သံကို ကြားပါသည်ဟု မောရှေအား ဆို၏။

၁၈ မောရှေ ကလည်း၊ ငါကြားသော အသံသည် အောင်၍ ကြွေးကြော်သံ မဟုတ်၊ ရှုံး၍ ငိုကြွေးသံ

လည်းမဟုတ်၊ သီချင်းဆိုသံ ဖြစ်သတည်းဟု ပြန် ပြော၏။

၁၉ တပ်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ နွားသငယ်ကို ၎င်း၊ ကခုန်ခြင်းကို၎င်း မြင်လျှင်၊ မောရှေသည် အမျက်ထွက်သဖြင့် ကျောက်ပြားတို့ကို ချ၍ တောင် ခြေရင်း၌ ချိုးဖဲ့၏။

၂၀ သူတို့လုပ်သော နွားသငယ်ကိုလည်း ယူ၍ အရည်ကျို၏။ ညက်ညက်ခြေပြီးမှ ရေပေါ်မှာ ဖြူး၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သောက်စေ၏။

၂၁ အာရုန်ကိုလည်းခေါ်၍၊ သင်သည် သူတို့၌ ဤ မျှလောက်ကြီးသော အပြစ်ကို ရောက်စေခြင်းငှါ သူ တို့သည် သင်၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၂၂ အာရုန်က၊ သခင်၊ အမျက် မထွက်ပါနှင့်။ ဤ လူတို့သည် မကောင်းသောအကြံ ရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။

၂၃ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရား တို့ကို ငါတို့အတို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ် ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ထိုမောရှေအဘယ်သို့ ဖြစ်သည် ကို ငါတို့ မသိပါဟု အကျွန်ုပ်အား ပြောဆိုကြလျှင်၊

၂၄ အကျွန်ုပ်က၊ ရွှေရှိသော သူသည် ချွတ်စေဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့ပေးသော ရွှေကို အကျွန်ုပ် သည် မီးထဲ၌ ထည့်လျှင်၊ ဤနွားသငယ် ထွက်လာ ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၅ ထိုသို့ အာရုန်သည် လူများကို ရန်သူတို့ ရှေ့ မှောက်၌ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို အချည်းစည်း ရှိကြကြောင်းကို မောရှေမြင်သောအခါ၊

၂၆ တပ်တံခါးဝ မှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားဘက်၌ အဘယ်သူ နေသနည်း။ ငါ့ထံသို့လာစေဟု ဆိုလျှင်၊ လေဝီအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သူ့ထံ၌ စည်းဝေး ကြ၏။

၂၇ မောရှေ ကလည်း၊ လူတိုင်း ထားလွယ်လျက် တပ်တမျက်နှာ တံခါးမှ တမျက်နှာ တံခါးတိုင်အောင် ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အသီးအသီး မိမိညီအစ်ကို၊ မိမိ အပေါင်းအဘော်၊ မိမိ အိမ်နီးချင်းကို သတ်စေဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူသည်ဟု၊

၂၈ မောရှေ စီရင်သည်အတိုင်း၊ လေဝီအမျိုးသားတို့ သည်ပြု၍၊ ထိုနေ့၌ လူသုံးထောင်လောက် သေကြ၏။

၂၉ တဖန် မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည်

အသီးအသီး ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို ထိ ခိုက်သော အားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယနေ့ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကြပြီဟု ဆိုလေ၏။

၃၀ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ သင်တို့ ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြီးလှ၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ငါတက်သွား၍၊ သင်တို့အပြစ် ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု မောရှေသည် လူများတို့အား ဆိုပြီးမှ၊

၃၁ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ပြန်သွား၍၊ အိုဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ် ကြီးလှပါ၏။ မိမိတို့အဘို့ ရွှေဘုရားကို လုပ်ပါပြီ။

၃၂ သို့သော်လည်း သူတို့ အပြစ်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူသော စာရင်း၌ အကျွန်ုပ် နာမကို ချေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၃ ထာဝရ ဘုရားက၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကို ပြစ်မှား၏။ ထိုသူ၏နာမကို ငါစာရင်း၌ ငါချေမည်။

၃၄ သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသော အရပ်သို့ သူတို့ကို ယခုသွား၍ ပို့ဆောင်လော့။ ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့မှာ သွားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည်အကြည့်အရှု ကြွလာသောအခါ သူတို့၌ အပြစ်ပေးလျက် ကြွ လာမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ အာရုန်နှင့် လူများတို့သည် နွားသငယ်ကို လုပ် ကြသော ကြောင့် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူတို့၊ ဤအရပ်မှထွက်၍ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်၌ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ သွား ကြလော့။

၂ ကောင်းကင် တမန်ကိုလည်း သင်တို့ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ်၍၊ သူသည် ခါနန်လူ၊ အာမောရီလူ၊ ဟိတ္တီ လူ၊ ဖေရိုလူ၊ ဟိဝီလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊

၃ နို့နှင့် ပျားရည် စီးသောပြည်သို့ သင်တို့ကို ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ သင်တို့ နှင့်အတူ ငါကိုယ်တိုင် မသွား။ သင်တို့သည် လည်ပင်း ခိုင်မာသော လူမျိုးဖြစ် သောကြောင့်၊ လမ်း၌သွားစဉ် သင်တို့ကို ငါဖျက်ဆီး မည် ဖိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုမကောင်းသော သိတင်းကို လူများတို့သည် ကြားသောအခါ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် အဘယ်သူမျှ တန်ဆာ မဆင်ဘဲ နေကြ၏။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ထူသရေလ အမျိုးသားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့အလယ်၌ ချက်ခြင်း ငါပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးမည်။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်ကို ငါသိခြင်းငှါ၊ သင်တို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူနှင့်သတည်း။

၆ ထူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဟောရပ်တောင်ခြေရင်း၌ မိမိတို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြ၏။

၇ မောရှေသည် တဲတော်ကို ယူ၍တပ်ပြင်၌ ခပ်ဝေးဝေးဆောက်ပြီးလျှင်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်၌ ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၈ မောရှေသည် တဲတော်သို့ ထွက်သွားသော အခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီးအသီး မိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ရပ်လျက် တဲတော်အထဲသို့ မောရှေဝင်သည် တိုင်အောင် ကြည့်ရှုလျက်နေကြ၏။

၉ မောရှေသည် တဲတော် အထဲသို့ ဝင်ပြီးမှ၊ မိန်းမတို့မိမိတိုင်ဆင်းသက်၍ တဲတော်တံခါးဝ၌ရပ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။

၁၀ တဲတော်တံခါးဝ၌ မိန်းမတို့မိမိတိုင် ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီးအသီး မိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အဆွေခင်ပွန်းချင်းကို နှုတ်ဆက်တတ်သည်နည်းတူ၊ မောရှေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေသည် တပ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သောအခါ၊ သူ၏ လက်ထောက် နန်၏သား ယောရှုမည်သော လူလင်သည်၊ တဲတော်မှ မထွက်ဘဲနေ၏။

၁၂ မောရှေ ကလည်း၊ ဤလူတို့ကို ပို့ဆောင်လော့ဟု ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်တွင် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အဘယ်သူကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် မသိရ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်က၊ သင့်ကို သင်၏ နာမဖြင့် ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရပြီဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ မျက်နှာရကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိပါမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို ပြတော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။

၁၄ ငါ့ကိုယ်တိုင် သွား၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ချမ်းသာကို ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် မောရှေက ကိုယ်တော်တိုင် မသွားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဤအရပ်မှ ပို့တော် မမူပါနှင့်။

၁၆ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသောအကြောင်းသည် အဘယ်သို့ ထင်ရှားပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွသွားတော်မူသော အားဖြင့်သာ ထင်ရှားပါမည် မဟုတ်လော့။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော လူတို့နှင့် ခြားနားရပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊

၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်လျှောက်သည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရပြီ။ သင့်ကို သင်၏ နာမဖြင့် ငါသိ၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန်တုံ ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၉ ထာဝရဘုရားက ငါ၏ ကောင်းမွန်ခြင်း ရှိသမျှကို သင့်ရှေ့၌ ငါ ရောက်သွားစေမည်။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်လည်း သင့်ရှေ့၌ ငါကြွေကြော်မည်။ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသော သူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကို သနားမည်။

၂၀ သို့ရာတွင် သင်သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်နိုင်ရာ။ ငါ့ မျက်နှာကို မြင်လျှင် အသက်ရှင်ရသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မရှိ ဟူ၍၎င်း၊

၂၁ ငါ့အနားမှာ နေရာ တခုရှိ၏။ သင်သည် ကျောက်ပေါ်မှာ ရပ်ရမည်။

၂၂ ငါ့ဘုန်း ရောက်သွားသော အခါ သင့်ကို ကျောက်ကြား၌ ငါသွင်းထား၍ ငါကြွသွားသည်အခိုက်၊ သင့်ကို ငါ့လက်နှင့် ဖုံးအုပ်မည်။

၂၃ ငါ့လက်ကို ရုပ်သိမ်းသောအခါ၊ ငါ့ကျောက်သာ မြင်ရမည်။ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြားနှစ်ပြား နှင့်တူအောင် ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ခုတ်လော့။ သင် ချိုးဖဲ့သော အရင်ကျောက်ပြား၌ စကားပါသည်အတိုင်း နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားမည်။

၂ နက်ဖြန် နံနက် သင်သည် အသင့်နေလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ တက်၍ တောင်ထိပ်၌ ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို ပြလော့။

၃ သင် နှင့်အတူ အဘယ်သူမျှ မတက်ရ။ တောင်

တပြင်လုံး၌လူကို မထင်ရှားစေနှင့်။ တောင်ခြေရင်း၌ သိုး နွားတို့ကို ကျက်စားရာ မပြုစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင် ကျောက်ပြား နှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ခုတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် နံနက် စောစော ထ၍ ထိုကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင် ပေါ်သို့ တက်လေ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုးခင်းတိမ်ဖြင့် ဆင်းသက်၍၊ ထိုအရပ်၌ မောရှေ အနားမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ကို ကြွေးကြော်တော်မူ၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ ရှေ့၌ ကြွသွား တော်မူလျက်၊ ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ် သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝတော် မူထသော၊

၇ အထောင်အသောင်း များသော သူတို့အား သနားခြင်း ကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၊ ပြစ် မှားခြင်း အပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချည်းနှီး သက်သက် ဖြေလွှတ်တော် မမူထသော၊ သားစဉ် မြေးဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက်တိုင် အောင်၊ အဘတို့၏ အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင် တော်မူသော ဘုရားသခင်ဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။

၈ မောရှေသည် အလျင်အမြန် ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်လျက်၊

၉ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အရှင်သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူပါစေသော၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ ဤလူမျိုးသည် လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်သော် လည်း အကျွန်ုပ်တို့ ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက်အပြစ် များကို လွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်အမွေ ဥစ္စာတို့ သိမ်းယူတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၀ ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါ့ ပဋိညာဉ် ပြု၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူမျိုး၌ မပြုစမှူးသော အံ့တွယ် သော အမှုတို့ကို သင်တို့၏လူမျိုး ရှေ့မှာ ငါပြုမည်။ သင်တို့အဘို့ ငါထာဝရဘုရား ပြုရသောအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုဖြစ်ကြောင်းကို၊ သင် ပေါင်းဘော်သော လူအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြ လိမ့်မည်။

၁၁ ယနေ့ ငါမှာထားသော စကားကို မှတ်လော့။

သင့်ရှေ့မှာ အာမောရိလူ၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ ဖေရဇိုလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူ တို့ကို ငါနှင့်ထုတ်မည်။

၁၂ သင်သည် ယခုသွားသော ပြည်သူပြည်သားတို့ နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သင့်အလယ်၌ တိုက်မိ၍ လဲစရာ အကြောင်း မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုလော့။

၁၃ သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ဆီးရမည်။ သူတို့ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ချိုးဖဲ့ရမည်။ သူတို့ အာရှရပင် များကို ခုတ်လှဲရမည်။

၁၄ အခြားသော ဘုရားကို သင်သည် မကိုးကွယ်ရ။ အပြစ်ရှိ ယုံလွယ်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူ၏။

၁၅ သင်သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိသဟာ ယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားနှင့် မှားယွင်း ခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ သင့်ကိုခေါ်၍ သင်သည် ထိုယဇ်ကောင်ကို စားရ မည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၆ သင်သည် သူတို့သမီးများကို ယူ၍၊ ကိုယ်သား တို့နှင့် ထိမ်းမြားပေးစားသဖြင့်၊ ထိုသမီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရားနှင့် မှားယွင်းခြင်းကို ပြု၍ သင်၏သား တို့ကို ထိုဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းစေမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ် စရာရှိ၏။

၁၇ သင်သည် ကိုယ်အဘို့ သွန်းသော ဘုရားတို့ကို မလုပ်ရ။

၁၈ သင်သည် အဗိဗလ၌ အဲဝတ္တုပြည်မှ ထွက်သော ကြောင့်၊ ငါပညတ်သည်အတိုင်း၊ အဗိဗလတွင် ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစား၍အစေ့မပွဲကိုခံရမည်။

၁၉ သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။ သင်၏ တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မြည်းသားဦးကို သိုးသလယ်နှင့် ရွေးယူရမည်။

၂၀ မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်းသလယ်၏ လည်ပင်ကို ချိုး ရမည်။ သင်၏ သားဦး အပေါင်းတို့ကို ရွေးရမည်။ ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မပေါ်မလာရ။

၂၁ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမ နေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရမည်။ လယ်လုပ် ရာကာလ၊ အသီးအနှံ သိမ်းရာကာလ ဖြစ်သော်လည်း၊ သတ္တမ နေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရမည်။

၂၂ ဂျူစပါးကို သိမ်းစရိတ်သည်ကာလ ခုနစ်သိတင်းပွဲ ကို၎င်း၊ နှစ်လဲသောအခါ သိုထားပွဲကို၎င်းကို ခံရမည်။

၂၃ သင်တို့ အမျိုးသား ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ် မျက်နှာပြုကြမည်။

၂၄ တပီးအမျိုးသားများကို သင်တို့ ရှေ့က ငါနှင့် ထုတ်၍၊ သင်တို့နေရာနယ်ကို ငါကျယ်စေမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တနှစ်တွင် သုံးကြိမ် မျက်နှာပြုသွားရသောအခါ၊ သင်၏ မြေကို အဘယ်သူမျှ မတပ်မက်ရ။

၂၅ ငါ့ယဇ်ကောင် အသွေးကို တဆေး နှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ပသခါပွဲ ယဇ်ကောင်ကို၊ နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

၂၆ သင်၏ မြေ၌ အဦးသီးသော အသီးအနှံ အကောင်းဆုံးကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိန့်ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။

၂၇ ဤစကား များကို ရေးထားလော့။ ဤစကားများ လာသည်အတိုင်း သင်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ငါပဋိညာဉ် ပြုသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအရပ်မှာ မောရှေသည် အစာကို မစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲ၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ထာဝရ ဘုရား အထံတော်၌ နေလေ၏။ ကျောက် ပြားပေါ်မှာ ပဋိညာဉ်စကား၊ ပညတ်တော် ဆယ်ပါးကို ရေးထား တော်မူ၏။

၂၉ မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား နှစ် ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်သော အခါ၊ မိမိနှင့် ဘုရားသခင် နှုတ်ဆက်တော်မူသော ကြောင့်၊ မိမိမျက်နှာအရေ ထွန်းပကြောင်းကို မိမိမသိ။

၃၀ အာရုန်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ သည်၊ မောရှေကို မြင်သောအခါ၊ သူ၏မျက်နှာ အရေ ထွန်းပသောကြောင့်၊ သူတို့သည် မချဉ်မကပ်ဝံ့ကြ။

၃၁ မောရှေသည် သူတို့ကို ခေါ်၍၊ အာရုန်နှင့် ပရိ သတ် သူကြီးတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ မောရှေသည် နှုတ်ဆက်လေ၏။

၃၂ ထိုနောက် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ သမျှတို့ကို သူတို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။

၃၃ မောရှေသည် သူတို့အား ဟောပြော၍ မပြီးမှီ မိမိ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လေ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ဝင်၍ လျှောက်သော

အခါ၊ မထွက်မှီတိုင်အောင် မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ထား၏။ တဖန် ထွက်၍ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို၏။

၃၅ သူ၏မျက်နှာ အရေထွန်းပကြောင်းကို ဣသ ရေလ အမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊ တဖန် အထဲ သို့ဝင်၍ မလျှောက်မှီတိုင်အောင် မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ် ပြန်၏။

၃၅

၁ မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းကို စည်းဝေးစေ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သော သင်တို့ ကျင့်ဝတ်တရား ဟူမှုကား၊

၂ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမ နေ့ရက်သည် သင်တို့၌ သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ထာဝရ ဘုရားအဘို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူ မည်သည်ကား အသေ ခံရမည်။

၃ သင်တို့နေရာ အရပ်၌ ဥပုသ်နေ့မှာ မီးကို မမွေးရဟု ဆင့်ဆို၏။

၄ တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အလယ်၌ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်ကား၊

၅ သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအား လှူသော အလှူကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ်ရှိသမျှသော သူတို့သည်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊

၆ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊

၇ အနီဆိုးသော သိုးရေ၊ တဟာရုသားရေ၊ အကာ ရှုသစ်သား၊

၈ လိမ်းရန် ဆီတော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေး တော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊

၉ ရဟံ ကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာ ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော ထာဝရ ဘုရားအား လှူသောအလှူကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့။

၁၀ သင်တို့တွင် လိမ္မာသောသူ ရှိသမျှတို့သည် လာ၍၊

၁၁ တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲအဖုံး၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တို့ကို၎င်း၊

၁၂ သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သေတ္တာ အဖုံး၊ ကာရသော ကုလားကာကို၎င်း၊

၁၃ စားပွဲနှင့် သူ၏ ထမ်းဘိုး၊ သူ၏တန်ဆာ ရှိသမျှ နှင့် ရှေ့တော်မုန့်ကို၎င်း၊

၁၄ မီးထွန်းစရာဘို့ မီးခုံနှင့် သူ၏တန်ဆာ မီးခွက်များ၊ မီးထွန်းစရာဆီကို၎င်း၊

၁၅ နံ့သာပေါင်းရှို့သော ပလ္လင်နှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မွှေးသောနံ့သာပေါင်း၊ တဲတော် တံခါးဝ ကာရန် ကုလားကာကို၎င်း၊

၁၆ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့် ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ထမ်းဘိုး၊ တန်ဆာရှိသမျှ၊ အင်တုံနှင့်ခြေထောက်ကို၎င်း၊

၁၇ တဲတော်ဝင်း ကုလားကာ၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်း တံခါးဝ ကာစရာ ကုလားကာကို၎င်း၊

၁၈ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းတံသင် ကြိုးများကို၎င်း၊

၁၉ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ထမ်းစရာ အဝတ်၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အာရုံနှင့် သူ၏သားဝတ်၍ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း လုပ်ကြံမည်ဟု ဆင့်ဆို၏။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေ ထံမှ ထွက်သွားကြ၍၊

၂၁ မိမိစိတ်နှလုံး နှိုးဆော်သောသူ၊ ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ်သဘော ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်လုပ်တို့၎င်း၊ အမှုတော် ထမ်းစရာဘို့၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကို ဆောင်လျက် လာကြ၏။

၂၂ ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်ရှိသော ယောက်ျား မိန်းမတို့သည်၊ လက်ကောက်၊ နားတောင်း၊ လက်စွပ်၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ရွှေတန်ဆာ ရှိသမျှကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ လှူသောသူ အသီးအသီးတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ရွှေကို လှူကြ၏။

၂၃ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွှေး၊ အနီဆိုးသော သိုးရေ၊ တဟာရှုသားရေရှိသောသူတိုင်း ဆောင်ခဲ့၏။

၂၄ ငွေနှင့်ကြေးဝါကို လှူသော သူတိုင်း ထာဝရဘုရားအား လှူလေ၏။ အမှုတော်နှင့်ယှဉ်သော အလုပ်လုပ်စရာဘို့ အကာရှု သစ်သား ရှိသော သူတိုင်းလည်း ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၂၅ ရက်ကန်းတတ်သော မိန်းမ အပေါင်းတို့လည်း၊ ကိုယ်လက်နှင့် ရက်၍၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော ရက်သမျှကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၆ မိမိဉာဏ် နှိုးဆော်သော မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ဆိတ်မွှေးကို ရက်ကြ၏။

၂၇ သူကြီးတို့သည်လည်း၊ ရှဟံကျောက်၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာ ကျောက်ကို၎င်း၊

၂၈ မီးထွန်းစရာဘို့ လိမ်းရန်ဆီ ဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းမွှေး ဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုးနှင့် ဆီကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသော အလုပ် အမျိုးမျိုး ရှိသမျှအဘို့၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ် နှိုးဆော်သော ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညို သော စိတ်နှင့် လှူကြ၏။

၃၀ တဖန် မောရှေက၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးသား ဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့် ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၃၁-၃၃ သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကိုလုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကို သွေး၍ စီသောအတတ်၊ သစ်သားကို ထုလုပ်သော အတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် တကွ သိပ္ပံအတတ် အမျိုးမျိုးကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံစေ တော်မူပြီ။

၃၄ သူနှင့် ဒန်အမျိုးသား အဟိ သမက်၏သား အဟောလျာသည်၊ သူတပါးအား အတတ်သင်ပေး နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ကို ပေးတော်မူပြီ။

၃၅ ထိုသူတို့သည် ထုလုပ်တတ်သောသူ၏ အလုပ်၊ ဆန်းပြားသော လက်သမား၏အလုပ်၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို ချယ်လှယ်တတ်သော သူ၏ အလုပ်၊ ရက်တတ်သော သူ၏ အလုပ်၊ အနည်းနည်း လုပ်တတ်သောသူ၏ အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာ ကြံစည်တတ်သော သူ၏ အလုပ် အမျိုးမျိုးတို့ကို လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။

၃၆

၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ဆောင်စရာဘို့၊ အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို လုပ်တတ်သော ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရား ပေးသွင်းတော်မူသော ပညာရှိ အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျာတို့သည် အလုပ် လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂ တဖန် မောရှေသည်၊ ဗေဇလေလ၊ အဟော

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၃၆:၃

လျာကကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဥာဏ် သဘောကို ရ၍၊ အလုပ် လုပ်ချင်သော စေတနာ စိတ်ရှိသော ပညာရှိ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၃ သန့်ရှင်းရာ ဌာနနှင့် အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာ တို့ကို လုပ်ကိုင်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ဆောင်ခဲ့သော အလှူငြိသမျှကို ထိုသူတို့သည်မောရှေ့ လက်မှ ခံကြ၏။ ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် လှူသော အလှူကို နံနက်တိုင်း ထပ်၍ ဆောင်ခဲ့ကြသေး၏။

၄ ထိုအခါ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သော ပညာရှိအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိလုပ်ရာမှ၊

၅ မောရှေ့ ထံသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသော အလုပ် ပြီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပို၍ဆောင် ခဲ့ကြပါပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊

၆ မောရှေ့က၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် အဘို့ လှူ ခြင်းငှါ အဘယ်ယောက်ျား မိန်းမမျှ ထပ်မံ၍ မလုပ်စေ နှင့်ဟု စီရင်၍၊ တတပ်လုံး၌ ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူများ အလှူဆောင်ခြင်းအမှုကို ဆီးတား၏။

၇ ရခဲ့သော ဥစ္စာသည် အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီး လောက်ရုံမျှမက ပိုလျက်ရှိသတည်း။

၈ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သော သူတို့တွင်၊ ပညာရှိသောသူသည် ပိတ်ချော၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့် ပြီးသော ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော ပိတ်ချော ကုလားကာ ဆယ်ထည်ကို လုပ်လေ၏။

၉ ကုလားကာသည် အလျား နှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံလေးတောင် ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျား အနံတူ၏။

၁၀ ကုလားကာ ငါးထည်စီ တစပ်တည်း ချုပ်လေ၏။

၁၁ ကုလားကာ တထည်ပြင်ဘက် ကုလားကာ နားချင်းဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသောအထည်နှင့် လုပ်၍၊ အခြားသော ကုလားကာ ပြင်ဘက် ကုလား ကာနားချင်းဆက် မှီရာ၌လည်း ထိုအတူ လုပ်လေ၏။

၁၂ ကုလားကာ တထည်၌ ကွင်းငါး ဆယ်ကို၎င်း၊ အခြားသော ကုလားကာ အနားဆက်မှီရာ၌ ကွင်း ငါးဆယ်ကို၎င်း၊ လုပ်သဖြင့်၊ ကွင်းချင်း ဆိုင်မိကြ၏။

၁၃ ရွှေချောင်း ငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ထိုရွှေ ချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့် တံတော် တဆောင်တည်း ဖြစ်လေ၏။

၁၄ တံတော် ဖုံးအုပ်တို့ အခြားသော ကုလားကာ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွှေးနှင့် လုပ်လေ၏။

၁၅ ကုလားကာသည် အလျား အတောင်သုံးဆယ်၊ အနံ လေးတောင် ရှိ၍ ကုလားကာ ဆယ်တထည် တို့သည် အလျားအနံချင်းတူ၏။

၁၆ ကုလားကာ ငါးထည် တစပ်၊ ခြောက်ထည် တစပ်တည်း ချုပ်လေ၏။

၁၇ ကုလားကာများ ဆက်မှီရာ၌၊ ပြင်ဘက်ကနေ သော ကုလားကာ တထည်အနားမှာ ကွင်းငါးဆယ် ကို၎င်း၊ ဆက်မှီသော အခြားကုလားကာ အနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်း လုပ်လေ၏။

၁၈ ကြေးဝါချောင်း ငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍အပေါ်တံ တပိုင်းနှင့် တပိုင်းကို ပူတွဲသဖြင့်၊ တံတဆောင်တည်း ဖြစ်လေ၏။

၁၉ အပေါ်တံ ဖုံးအုပ်တို့ အနီဆိုးသော သိုးရေကို၎င်း၊ ထိုသိုးရေ အပေါ်၌ တဟာရ သားရေကို၎င်း လုပ် လေ၏။

၂၀ တံတော်ကာရန် ထောင်ထားသော အကာရ ပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂၁ ပျဉ်ပြားသည် အလျား ဆယ်တောင်၊ အနံ တတောင်ထွာ ရှိ၏။

၂၂ ထိုပျဉ်ပြား ရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက် နှစ်ခုစီ တတန်းတည်း ရှိစေခြင်းငှါ လုပ်လေ၏။

၂၃ တံတော်တောင်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် ကိုလုပ်၍၊

၂၄ ထိုပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြား တပြားအောက် ၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ စွပ်စရာတို့ ငွေခြေစွပ် လေးဆယ် ကို လုပ်လေ၏။

၂၅ ထိုအတူ တံတော်မြောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်ကို လုပ်၍၊

၂၆ ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ် လေးဆယ်၊ တ ပြားနှစ်ခုစီ လုပ်လေ၏။

၂၇ တံတော် အနောက်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား ခြောက်ပြားကို၎င်း၊

၂၈ ထောင့်တဘက် တချက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ပြားကို၎င်း၊ လုပ်လေ၏။

၂၉ အထက်၌၎င်း၊ အောက်၌၎င်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍ စေ့စပ်လျက် ထောင့်နှစ်ခု ပြီးလေ၏။

၃၀ ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ် ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီ ရှိလေ၏။

၃၁ တံတော်၌ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာတို့ အကာရှုသား ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို၊ တဘက် ငါးချောင်း စီလုပ်လေ၏။

၃၂ တဲတော် နောက်ဖေး၌ ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့၊ ကန့်လန့်ကျင် ငါးချောင်းစီကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၃၃ အဘယ် ကန့်လန့်ကျင်ကို ထောင့်တဘက် တချက်၌ ဆုံးစေ၏။

၃၄ ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ကန့်လန့်ကျင် လျှိုတို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၃၅ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ခေရုပိမ် အရပ်နှင့်၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ တထည် ကို၎င်း၊

၃၆ ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေချသော အကာရှုသားတိုင် လေးတိုင်ကို၎င်း လုပ်လေ၏။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့ နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငွေခြေစွပ် လေးခုကိုလည်း သွန်းလေ၏။

၃၇ တဲတော် တံခါးဝ၌ ကာရန်၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည် ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ တထည်ကို၎င်း၊

၃၈ ထိုကုလားကာဘို့ တံစို့နှင့် ပြည့်စုံသောတိုင် ငါးတိုင်ကို၎င်း လုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်နှင့် တိုင်တန်းတို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ကြေးဝါခြေစွပ် ငါးခုလည်းရှိ၏။

၃၇

၁၂ တဖန် ဗေဇလေလသည်၊ အလျား နှစ်တောင် ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊ စောက် တထောင်ထွာ ရှိသော သေတ္တာကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်၍၊ သေတ္တာ အတွင်း အပြင်ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။ သေတ္တာ အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို လည်း လုပ်လေ၏။

၃ ရွှေလေးကွင်းကို သွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာ နှစ်ကွင်းစီ တပ်လေ၏။

၄ အကာရှုသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊

၅ သေတ္တာ ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ရွှေကွင်း ၌ လျှိုထားလေ၏။

၆ အလျား နှစ်တောင်ထွာ၊ အနံ တတောင်ထွာ ရှိသော သေတ္တာအဖုံးကိုလည်း၊ ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။

၇ ရွှေခေရုပိမ် နှစ်ပါးကိုလည်း၊ သေတ္တာအဖုံးတွင် အလျား တဘက်တချက်၌ ထုလုပ်လေ၏။

၈ ထိုသို့ခေရုပိမ်နှစ်ပါးကို၊ သေတ္တာဖုံး ကိုယ်ထဲက ထုတ် ၍၊ သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ တဘက်တပါးစီ လုပ် ပြီးလျှင်၊

၉ ခေရုပိမ် နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊

သေတ္တာဖုံးကို ရှုလျက်၊ မိမိ အတောင်ကို ဖြန့်၍ သေတ္တာဖုံးကို မိုးလျက်ရှိ၏။

၁၀ အလျား နှစ်တောင်၊ အနံ တတောင်၊ အမြင့် တတောင် ထွာရှိသော စားပွဲကိုလည်း၊ အကာရှုသား နှင့် လုပ်၍၊

၁၁ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။ စားပွဲ အပေါ်နားပတ် လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို၎င်း၊

၁၂ အနံ တလက်ဝါး ရှိသော ခါးပန်းကို၎င်း၊ ခါးပန်း အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို၎င်း လုပ်လေ၏။

၁၃ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်း သွန်း၍ ခြေထောက် လေးခုအထက်၊ စားပွဲ လေးထောင့်၌ တပ်လေ၏။

၁၄ ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါးပန်းပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲ ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာ ဖြစ်၏။

၁၅ စားပွဲ ထမ်းစရာ အကာရှုသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။

၁၆ စားပွဲတန်ဆာ တည်းဟူသော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာ ဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်လေ၏။

၁၇ မီးခုံကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင် အစရှိ သော အလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာပွင့် များတို့ကို တစပ်တည်း ထုလေ၏။

၁၈ မီးခုံတိုင် တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက် ခြောက်လက်ရှိ၏။

၁၉ မီးခုံ တိုင်အထဲက ထွက်သောအလက် သုံးလက် တွင်၊ တလက် တလက်၌ ဘူး၊ ကြာပွင့် နှင့်တကွ ဗာတံသီးနှင့် ပုံတူသော ခွက်သုံးခွက် ရှိ၏။

၂၀ မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့် တကွ ဗာတံ သီးနှင့် ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိ၏။

၂၁ မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သော အလက်ခြောက် လက်ရှိသည် အတိုင်း၊ အလက်နှစ်ဘက် အောက်၌ လည်း ဘူးသီးတလုံးစီ ရှိ၏။

၂၂ ဘူးများ၊ အလက်များတို့ကို တကိုယ် တစပ်တည်း ဖြစ်စေ၍ မီးခုံ တကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့် ထုလုပ်လေ၏။

၂၃ မီးခွက်ခုနစ်လုံး၊ မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက်များ ကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်လေ၏။

၂၄ မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ရွှေစင်အခွက် တဆယ်နှင့် လုပ်သတည်း။

၂၅ တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ်ပလ္လင် ကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်လေ၏။ ထိုပလ္လင်သည် အလျား တတောင်၊ အနံ တတောင်၊ စတုရန်း

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၃၇:၂၆

လေးထောင့် ဖြစ်၍ အမြင့် နှစ်တောင် ရှိလေ၏။
ဦးချိုတို့ကိုလည်း အကာရှုသားဖြင့် ပြီးစေ၏။

၂၆ ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံ၍၊
အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို
လုပ်လေ၏။

၂၇ ရွှေတန်ဆာအောက် ပလ္လင် တဘက် တချက်
ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာ
ထမ်းဘို့ နေရာဖြစ်၏။

၂၈ ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်၍ ရွှေနှင့်
မွမ်းမံလေ၏။

၂၉ ဆေးသမား အတတ်နှင့် ဆေးပေါင်းကို ဘော်
တတ်သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော လိမ်းရန် နံ့သာဆီ
ကို၎င်း၊ နံ့သာမျိုးနှင့် ဘော်သော မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း
စင်ကို၎င်း လုပ်လေ၏။

၃၈

၁ တနည်းကာ၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်
ရှိ၍ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်သော မီးရှို့ရာယဇ်
ပလ္လင်ကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်လေ၏။ အမြင့်လည်း
သုံးတောင် ရှိ၏။

၂ ယဇ်ပလ္လင် လေးထောင့် အပေါ်မှာ ဦးချို
လေးချောင်းကို အကာရှုသားနှင့် လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်
မွမ်းမံလေ၏။

၃ အိုးနှင့်တကွ တူးရှင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊
လင်ပန်းအစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာ
ရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်လေ၏။

၄ ကြေးဝါဆန်ခါကို လုပ်၍ ယဇ်ပလ္လင် ခါးပန်း
အောက် အလယ်၌ ထား၍။

၅ ထမ်းဘိုး ထားရာ ဆန်ခါလေးထောင့်၌ တပ်ရ
သော ကြေးဝါ လေးကွင်းကို သွန်းလေ၏။

၆ အကာရှုသား ထမ်းဘိုးတို့ကို လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်
မွမ်းမံပြီးမှ။

၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထမ်းစရာဘို့ တဘက် တချက်
ကွင်းများ၌ လျှိုထားလေ၏။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်
အောက် ဟင်းလင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့်
လုပ်လေ၏။

၈ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး ရှေ့မှာ စည်း
ဝေးတတ်သော မိန်းမတို့၏ ကြေးဝါမှန်များကို ယူ၍
ကြေးဝါအင်တုံနှင့် ကြေးဝါ ခြေထောက်ကို လုပ်လေ၏။

၉ တဲတော်ဝင်း ကာရန်မူကား၊ အလျား အတောင်
တရာရှိသော ပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ ကုလားကာ
ကို လုပ်လေ၏။

၁၀ ထိုကုလားကာဘို့ တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင် ခြေစွပ်
နှစ်ဆယ်ကို ကြေဝါနှင့် လုပ်၍တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို
ငွေဖြင့် ပြီးစေ၏။

၁၁ ထိုနည်းတူ မြောက်ဘက်၌ ကာရန် အလျား
အတောင် တရာရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ ငွေတံစို့၊
ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါတိုင် နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ်
နှစ်ဆယ်ရှိ၏။

၁၂ အနောက်ဘက်၌ ကာရန် အလျားအတောင်
ငါးဆယ်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တစ်ဆယ်၊
ခြေစွပ်တစ်ဆယ် ရှိ၏။

၁၃ အရှေ့ဘက်၌လည်း အတောင် ငါးဆယ်ရှိ၏။

၁၄ တံခါးဝ တဘက်တချက်၌ ကာရန် အလျား
ဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလားကာ နှင့်တကွ တိုင်
သုံးတိုင်၊ ခြေစွပ်သုံးခု ရှိ၏။

၁၅ ဝင်းပတ်လည်၌ ကာသောကုလားကာ ရှိသမျှတို့
သည် ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၏။

၁၆ တိုင်တို့သည် ကြေးဝါခြေစွပ်၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းနှင့်
ပြည့်စုံ၍တိုင်ထိပ်များကိုလည်း ငွေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။
ဝင်းတိုင်တန်း ရှိသမျှတို့သည် ငွေတန်းဖြစ်၏။

၁၇ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာရန် ပြာသော အထည်၊
မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချော
ဖြင့်ပြီး၍ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ၊ အလျား
အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် ငါးတောင်ရှိ၍၊ ဝင်းကာ
သောကုလားကာနှင့် တညီတည်းဖြစ်၏။

၁၈ ဝင်းတံခါးဝတိုင် လေးခုရှိ၍၊ ကြေးဝါခြေစွပ်လေးခု၊
ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းများ၊ ငွေနှင့်မွမ်းမံသော ထိပ်များနှင့်
ပြည့်စုံကြ၏။

၁၉ တဲတော် တံသင်ဝင်း ပတ်လည်၌ စိုက်သော
တံသင်ရှိသမျှတို့သည် ကြေးဝါတံသင် ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ဤရွှေကား၊ မောရေ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဣသမာသည်၊ လေဝိလူ
များ အမှုတော်ဆောင်စရာ တဲတော်ကို ရေတွက်
မှတ်သားသော သက်သေခံချက် တဲတော် စာရင်း
ပေတည်း။

၂၁ မောရေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သမျှတို့ကို၊ ယုဒအမျိုးသား ဟုရ၏ သားဖြစ်သော၊
ဥရိ၏သား ဗေဇလေလသည် လုပ်လေ၏။

၂၂ ထိုမှတပါး၊ ထုလုပ်တတ်သော သူ၏ အလုပ်၊
ဆန်းပြားသော လက်သမား အလုပ်၊ ပြာသော
အတည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊
ပိတ်ချောကို ချယ်လှယ်တတ်သော သူ၏ အလုပ်ကို

လုပ်တတ်သော ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား အဟောလျာလည်းရှိ၏။

၂၄ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် ပြီးအောင် လှူ၍ လုပ်သော ရွှေချိန်ပေါင်ကား အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက် နှစ်ရာကိုးဆယ်ခုနစ် ပိဿာ သုံးဆယ် ဖြစ်သတည်း။

၂၅ စာရင်းဝင်သော ပရိသတ်များ ပေးသော ငွေချိန် ပေါင်ကား၊ အကျပ်တော်အတိုင်း၊ အခွက်တထောင်နှင့် တဆယ်ခုနစ် ပိဿာ ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ် ဖြစ်သတည်း။

၂၆ အသက်နှစ် ဆယ်မှစ၍ ပိုလွန်သမျှသောသူ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ လူခြောက်သိန်း သုံးထောင် ငါးရာငါးဆယ်တို့သည်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေချိန် အကျပ်တဝက်ဆီကို ပေးကြ၏။

၂၇ ခြေစွပ်တခု၌ ငွေအခွက် တဆယ်စီ ဝင်သည်ဖြစ် ၍၊ ငွေအခွက် တထောင်နှင့် တဲတော်ခြေစွပ်၊ အတွင်း ကုလားကာ ခြေစွပ်တည်းဟူသော ခြေစွပ်တရာကို သွန်းလေ၏။

၂၈ ကျန်သော ငွေအခွက် တဆယ်ခုနစ်ပိဿာ ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ်နှင့် တိုင်တံဖို့နှင့် တိုင်တန်းတို့ကို လုပ်၍တိုင်ထိပ်များကို မွမ်းမံလေ၏။

၂၉ လှူသော ကြေးဝါပေါင်ကား အခွက် ခုနစ်ရာ နှစ်ဆယ်နှင့် လေးပိဿာ ဖြစ်သတည်း။

၃၀ ထိုကြေးဝါနှင့် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ ခြေစွပ်၊ ကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊

၃၁ ကာသော ဝင်းခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝ ခြေစွပ်၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းပတ်လည်၌ စိုက်သောတံသင် ရှိသမျှကို၎င်း လုပ်လေ၏။

၃၉

၁ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်သော အခါ၊ ဝတ်ရသော အဝတ်ကို၎င်း၊ အာရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည် နှင့်လုပ်လေ၏။

၂ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်းကို လုပ်ရာတွင်၊

၃ ရွှေကို အပြားခတ်၍ ရွှေကြိုးကို လှီးပြီးမှ၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို ထူးဆန်းစွာ အပြောက် ထိုးလေ၏။

၄ သိုင်းကြိုး နှစ်ပင်ကို လုပ်၍ သင်တိုင်း အပေါ် နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက် တချက်ကို ဆွဲချုပ် လေ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာတော် မူသည်အတိုင်း၊ သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်းကိုလည်း သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်၎င်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောတို့နှင့်၎င်း လုပ်လေ၏။

၆ ရှဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုသွေး၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုး၏ နာမည်တို့ ကိုအက္ခရာတင်ပြီးမှ၊ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်လေ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ ထိုကျောက် နှစ်လုံးကို သင်တိုင်း သိုင်းကြိုးအပေါ်မှာ တပ်လေ၏။

၈ ရွှေနှင့်၎င်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်၎င်း၊ သင်တိုင်း ကိုလုပ်သည်နည်းတူ၊ ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာလုပ်လေ၏။

၉ ရင်ဖုံးနှစ်ထပ် ခေါက်လျက်၊ အလျားတထွာ၊ အနံ တထွာ၊ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်၏။

၁၀ ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီလေ၏။ ပဌမအတန်းကား ကျောက်နီ၊ ဥဿဘယား၊ ပတ္တမြား။

၁၁ ဒုတိယ အတန်းကား မြ၊ နီလာ၊ စိန်။

၁၂ တတိယ အတန်းကား ဝှက်နွဲ့၊ မဟူရာ၊ ဝေါမိတ်။

၁၃ စတုတ္ထ အတန်းကား မျက်ရွှေ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုး၌ စီလေ၏။

၁၄ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး ရှိသည်အတိုင်း တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာ တင်သကဲ့သို့၊ ထိုကျောက်တို့၌ ထိုတစ်ဆယ်နှစ်ပါးသော နာမည် အသီးအသီးတို့ကို တင်လျက် ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီပါ၏။

၁၅-၁၈ ရင်ဖုံး အပေါ်ထောင့် နှစ်ခု၌၊ ရွှေ နှစ်ကွင်းကို၎င်း၊ ရွှေကျောက်အိုး နှစ်လုံးကို၎င်း၊ ကျစ်သော ရွှေကြိုး နှစ်ပင်ကို၎င်းလုပ်ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်း၌ တပ်၍ သင်တိုင်း သိုင်းကြိုးအပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုးတို့၌ တွဲလေ၏။

၁၉ တဖန် ရွှေ နှစ်ကွင်းကို လုပ်၍ သင်တိုင်းအောက် နားမှာ ရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့် နှစ်ခု၌ တပ် လေ၏။

၂၀ အခြားသော ရွှေ နှစ်ကွင်းကိုလည်း လုပ်၍ သင်တိုင်း အရှေ့ဘက် အောက်နားနှင့် ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်နားဆက်မှီရာတွင် သင်တိုင်ကို တဘက် တချက်၌ တပ်လေ၏။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၃၉:၂၁

၂၁ ရင်ဖုံးရွှေ နှစ်ကွင်းကို၊ သင်တိုင်း ရွှေနှစ်ကွင်းနှင့် တွဲ၍ ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ရင်ဖုံးသည် ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်မှာ ဆွဲ၍ သင်တိုင်းနှင့်မကွာဘဲ အမြဲနေလေ၏။

၂၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပြာသောအထည်ကို ရက်ပြီးမှ၊ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို ထိုအထည်နှင့်သာ လုပ်လေ၏။

၂၃ ဝတ်လုံ၌ လည်စွပ်ပါ၍ လည်စွပ်ကို မစုတ်စေ ခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ် ကွပ်သကဲ့သို့ ကွပ်လေ၏။

၂၄ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောနှင့် လုပ်သော သလဲသီး များကို၎င်း၊

၂၅ ရွှေစင်ဆည်းလည်းများကို၎င်း၊ ဝတ်လုံ အောက် စွန်းနားပတ်လည်၌၊

၂၆ သလဲသီးတလုံး၊ ဆည်းလည်းတလုံးစီ ခြားလျက် အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အမှုတော် ကို ဆောင်ရသော ဝတ်လုံကို လုပ်၍ ပြီးလေ၏။

၂၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ အဘို့ရက်သော ပိတ်ချော အင်္ကျီများကို၎င်း၊

၂၈ ပိတ်ချောပေါင်းကို၎င်း၊ တင့်တယ်သော ပိတ်ချော ဦးထုပ်များကို၎င်း၊ ပိတ်ချော ပေါင်းဘီများကို၎င်း၊

၂၉ ချယ်လှယ်သောပိတ်ချော၊ အထည်ပြာ အထည် မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကို၎င်း လုပ် လေ၏။

၃၀ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော သင်းကျစ်ပြားကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင် သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊

၃၁ ပြာသော ကြိုးနှင့် ပေါင်းအပေါ်နား၌ ချည် ထားလေ၏။

၃၂ ထိုသို့ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြု၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးကြ၏။

၃၃ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တဲ တော်နှင့် အပေါ်တဲ မှစ၍၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တည်းဟူသော တဲတော် တန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊

၃၄ အနီဆိုးသော သိုးရေအမိုး၊ တဟာရှသားရေ အမိုး၊ ကွယ်ကာရာ အတွင်း ကုလားကာကို၎င်း၊

၃၅ သက် သေခံချက် သေတ္တာနှင့် သူ၏ ထမ်းဘိုး၊ သူ၏ အဖုံးကို၎င်း၊

၃၆ စားပွဲမှစ၍စားပွဲ တန်ဆာနှင့် ရှေ့တော်မုန့်ကို၎င်း၊

၃၇ စင်ကြယ်သောမီးခုံမှစ၍ ပြင်ဆင်ရသော မီးခွက် များ၊ မီးခုံ တန်ဆာရှိသမျှနှင့် မီးထွန်းစရာဆီကို၎င်း၊

၃၈ ရွှေ ယဇ်ပလ္လင်၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း မွှေး၊ တဲတော်တံခါးဝ ကာစရာ ကုလားကာကို၎င်း၊

၃၉ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ပလ္လင်ထမ်းဘိုး အစရှိသော တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ အင်တုံနှင့် သူ၏ ခြေထောက်ကို၎င်း၊

၄၀ ဝင်း ကုလားကာ၊ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝ ကာစရာ ကုလားကာ ကြိုးများ၊ တံသင်များကို၎င်း တဲတော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်စရာတန်ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊

၄၁ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်သော အခါ ဝတ်ရသော အဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန် ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသောအဝတ်၊ သူ၏သား ဝတ်ရသော အဝတ် ကို၎င်း၊

၄၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း ပြီးစီးအောင် လုပ်ပြီးမှ မောရှေထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၄၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလုပ် ရှိသမျှကို ပြီးစီးစေခြင်းငှါ၊ လုပ်ကြောင်းကို မောရှေ သိမြင်သောအခါ သူတို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။

၄၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂ သင်သည် ပဌမလ၊ မဌမနေ၌ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာတဲတော်ကို ဆောက်ရမည်။

၃ တဲတော်အထဲ၌၊ သက်သေခံချက် သေတ္တာကို သွင်းထား၍၊ အတွင်းကုလားကာဖြင့် ကွယ်ကာရမည်။

၄ စားပွဲကိုလည်း သွင်း၍ စားပွဲပေါ်မှာ ပြင်ဆင် ရသမျှတို့ကို ပြင်ဆင်ရမည်။ မီးခုံကိုလည်း သွင်း၍၊ မီးခွက်တို့ကို ထွန်းရမည်။

၅ နံ့သာပေါင်းရှို့ရာ ရွှေပလ္လင်ကို သက်သေခံချက် သေတ္တာ ရှေ့၌ တည်ထား၍၊ တဲတော် တံခါးဝ ကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။

၆ ယဇ်ကောင်ရှိရာ ပလ္လင်ကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ တည်ထားရမည်။

၇ အင်တုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြားမှာ တည်ထား၍၊ အင်တုံ၌ ရေကို ထည့်ရမည်။

၈ တဲတော်ပတ်လည် ဝင်းကို ထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝ ကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။

၉ လိမ်းရန်ဆီကို ယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်၌ ရှိသမျှတို့ကို လိမ်းသဖြင့်၊ တဲတော်နှင့်တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုတဲတော်သည် သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။

၁၀ ယဇ်ကောင်ရှိရာ ပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို လိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထိုပလ္လင်သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော ပလ္လင်ဖြစ်ရမည်။

၁၁ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကိုလည်း လိမ်း၍သန့်ရှင်းစေရမည်။

၁၂ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ ခေါ်ခွဲ၍ ရေချိုးရမည်။

၁၃ အာရုန်သည် ဝါရှေ့၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်နှင့် ဝတ်စေ၍ ဆီလိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။

၁၄ သူ၏ သားတို့သည်လည်း ဝါရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း သူတို့ကို ခေါ်ခွဲ၍ အင်တုံဝတ်စေလျက်၊ သူတို့အဘကို ဆီလိမ်းသကဲ့သို့၊ သူတို့ကို ဆီလိမ်းရမည်။

၁၅ အကယ်စင်စစ် သူတို့ ဆီလိမ်းခြင်း ဘိသိက်သည် သားစဉ်မြေးဆက်ပတ်လုံး၊ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ ဖြစ်သတည်းဟု

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း မောရှေပြုလေ၏။

၁၇ သက္ကရာဇ် နှစ်ခု၊ ပဌမလ၊ ပဌနေ့၌ မောရှေသည် တဲတော်ကို ဆောက်လေ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ခြေစွပ်များကို နေရာချ၍၊ ပျဉ်ပြားများကို ထောင့်ပြီးလျှင်၊ ကန့်လန့်ကျင်များကို လျှို၍၊ တိုင်တို့ကို ထူလေ၏။

၁၉ တဲတော် အပေါ်မှာ တဲကို ဖြန့်မိုး၍ ထိုတဲအပေါ်မှာလည်း အထပ်ထပ် မိုးပြန်လေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ သက်သေခံချက်ကို သေတ္တာထဲမှာ သွင်းထား၍၊ သေတ္တာကွင်းတို့၌ ထမ်းဘိုးကို လျှို၍၊ သေတ္တာပေါ်အဖုံးကို တင်ပြီးမူ၊

၂၁ သေတ္တာကို တဲတော်၌ သွင်း၍ ကွယ်ကာရာ အတွင်း ကုလားကာကို ကာထားသဖြင့်၊ သက်သေခံချက် သေတ္တာကို ကွယ်ကာလေ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ စားပွဲကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း မြောက်ဘက်နား ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊

၂၃ စားပွဲပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မုန့်ကို ပြင်ဆင်လေ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးခုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ တောင်ဘက်နား စားပွဲဆိုင်ရာတွင် ထား၍၊

၂၅ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးခွက်များကို ထွန်းလေ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရွှေပလ္လင်ကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊

၂၇ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မွှေးသော နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။

၂၈ တဲတော် တံခါးဝ၌လည်း၊ ကုလားကာကို ဆွဲကာလေ၏။

၂၉ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ ထား၍၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း ပူဇော်လေ၏။

၃၀ အင်တုံကိုလည်း ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲနှင့် ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြားမှာ ထား၍၊ ဆေးစရာ ရေကို အင်တုံ၌ ထည့်လေ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန် မှစ၍ သူ၏ သားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အထဲသို့ ဝင်သော်၎င်း၊

၃၂ ယဇ်ပလ္လင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊ လက်ခြေတို့ကို ဆေးရကြ၏။

၃၃ တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည်ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသော ကုလားကာကို ဆွဲလေ၏။ ထိုသို့ မောရှေသည် အလုပ်ကို ပြီးစီးစေသတည်း။

၃၄ ထိုအခါ မိုဗ်းတိမ်သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကို ဖြည့်လေ၏။

၃၅ ထိုသို့ မိုဗ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အပေါ်၌ နေသောကြောင့်၊ မောရှေသည်

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၄၀:၃၆

- ၁၂၄ -

အထဲသို့ မဝင်ရ။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကို ဖြည့်လျက်နေ၏။

၃၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား လေရာရာတွင်၊ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော် အပေါ်မှ ကွာမြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။

၃၇ မိုဗ်းတိမ် မကွာ မမြောက်လျှင်၊ မကွာ မမြောက်

မို့နေ့ တိုင်အောင်၊ ခရီး မသွားဘဲ နေကြ၏။

၃၈ ခရီးသွား လေရာရာတွင် ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့ ရှေ့မှောက်၌ ထာဝရဘုရား၏ မိုဗ်းတိမ်သည် နေ့အခါ တဲတော် အပေါ်မှာ တည် နေ၏။ ညဉ့်အခါ မီးလျှံ ဖြစ်လျက် တည်နေလေ သတည်း။

မောရှေ စီရင်ရေးထားသော ထွက်မြောက်ရာကျမ်းပြီး၏။

ဝတ်ပြုရာကျမ်း။ LEVITICUS

၁

၁ ထာဝရ ဘုရားသည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲက အသံကို လွှင့်လျက် မောရှေကို ခေါ် တော်မူ၍၊

၂ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကိုဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလိုလျှင်၊ ယဉ်သော တိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။

၃ နွားကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး အနားမှာ ဆက်ရမည်။

၄ ပူဇော်သော နွား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်ရသဖြင့်၊ သူ၏ အပြစ်ကို ဖြေမည်အကြောင်း လက်ခံတော်မူမည်။

၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုနွားကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏ သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကို ယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးအနား ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။

၆ ပူဇော်သောသူသည် ထိုအကောင်၏ အရေကို ချွတ်၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ရမည်။

၇ အာရုန်၏ သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးကိုထည့်၍ မီးပေါ်မှာ ထင်းကို ခင်းပြီးမှ၊

၈ ထင်းပေါ်မှာခေါင်း၊ ဆီဥ၊ သားတစ်များကို တင်ရမည်။

၉ ခြေထောက်နှင့် အအူ အစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့် အရင် ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ် တကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့် ဆက်ကပ် ၍မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ် သတည်း။

၁၀ သိုး၊ ဆိတ်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသော အထီးကို ဆောင်ခဲ့၍၊

၁၁ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပလ္လင် မြောက် ဘက်နားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သား ယဇ်ပု ရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ၌ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။

၁၂ ပူဇော်သောသူသည် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ခေါင်းနှင့် ဆီဥကို စုထားပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် ၌ရှိသော ထင်းမီး အပေါ်မှာခင်းရမည်။

၁၃ ခြေထောက်နှင့်အအူ အစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့် အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တကောင် လုံးကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။

မီးရှိသောယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ် သတည်း။

၁၄ ထာဝရ ဘုရားအား ငှက်ကို မီးရှိရာယဇ် ပြုလို လျှင် ခိုဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးဖြစ်စေ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက် ရမည်။

၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ခေါင်းကို လိမ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှိရမည်။ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ညှစ်ရမည်။

၁၆ စာလုတ် မှစ၍ စာလုတ်၌ရှိသောအရာကို ချွတ် ပြီးလျှင်၊ ပြာစုထားရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင် အရှေ့ဘက် နား၌ ပစ်ထားရမည်။

၁၇ အတောင်ပါလျက် ငှက်ကောင်ကို ခွဲဖွင့်၍၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ ရှိသော ထင်းမီး အပေါ်မှာမီးရှိရမည်။ မီးရှိသောယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြု လိုလျှင်၊ မုန့်ညက်ကို ဆက်ရမည်။ မုန့်ညက်အပေါ်မှာ ဆီကို လောင်း၍ လောဗန်ကိုလည်း ထည့်ပြီးမှ၊

၂ အာရုန်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက် တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှကို ယူ၍၊ ထိုအတွက်အတာ ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှိရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၃ ကျန်ကြွင်းသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ ထဲက အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာဖြစ်၏။

၄ မီးဖို၌ ဖုတ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ပြုလိုလျှင်၊ ဆီနှင့် မုန့်ညက်ဖြင့် လုပ်သော တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားသော်၎င်း၊ ဆီလူးသော တဆေးမဲ့ မုန့်ကြပ် သော်၎င်း ဖြစ်ရမည်။

၅ သံပြားပူနှင့် လုပ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရော၍ တဆေး မပါသောမုန့် ညက်နှင့် လုပ်ရမည်။

၆ ထိုမုန့်ကို ချိုးဖဲ့၍ ဆီကို လောင်းရမည်။ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၇ အိုးကင်းနှင့် ကြော်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်

သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှင့် လုပ် ရမည်။

၈ ထိုဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ထာဝရ ဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အား ဆက်ပြီးမှ၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။

၉ ထိုဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ထဲက အတွက် အတာကို နှိုက်ယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှိရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၁၀ ကျန်ကြွင်းသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအားမီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာဖြစ်၏။

၁၁ ထာဝရ ဘုရားအားဆက်သော ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၌ တဆေးမပါရ။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ၊ တဆေးကို မီးမရှိရ။ ပျားရည်ကိုလည်း မရှိရ။

၁၂ အဦးသီးသော အသီးအနှံကို ပူဇော်သော အမှုမှာ၊ တဆေးနှင့် ပျားရည်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော်လည်း၊ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမရှိရ။

၁၃ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာပြုလေရာရာ၌ ဆားခပ် ရမည်။ သင်ပြုသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၌၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ပဋိညာဉ်ဆားကို မခပ်ဘဲမနေရ။

၁၄ အဦးသီးသောအသီးအနှံကို၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ စပါးနံ့ကို အရည် စစ်အောင် မီးနားမှာ ထား၍၊ စပါးစေ့ကို ပွတ်ယူပြီးမှ၊

၁၅ ဆီကို လောင်း၍၊ လောဗန်ကို တင်လျက်၊ ပူဇော် သက္ကာကို ပြုရမည်။ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။

၁၆ ပွတ်ယူသော စပါးစေ့အချို့၊ ဆီအချို့၊ လောဗန် ရှိသမျှတည်းဟူသော ထိုဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မီးရှိရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၃

၁ နွားကို မိဿဟာယ ယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသော အထီးအမ တကောင်ကောင်ကို၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့ တော်၌ ဆက်ရမည်။

၂ ပူဇော်သော နွား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်

၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ သတ် ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။

၃ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥ၊

၄ အအူနှင့် ဆိုင်သမျှသော ဆီဥ၊ ခါးအတွင်းနား၌ ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ် နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေး တို့ကို၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင်ထဲက ယူ၍ ထာဝရ ဘုရား အားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ပြီးမှ၊

၅ အာရုန်၏သားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌ ရှိသော ထင်းမီးပေါ်မှာ တင်သော ယဇ်ကောင်နှင့်အတူ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအားမီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၆ ထာဝရဘုရားအား သိုး၊ ဆိတ်ကို၊ မိဿဟာယ ယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသော အထီးအမ တကောင် ကောင် ကိုဆက်ရမည်။

၇ သိုးသငယ်ကို ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊

၈ ပူဇော်သော သိုး၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ရှေ့မှာ သတ်ပြီး လျှင်၊ အာရုန်၏ သားတို့သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။

၉ အကောင်ဆီဥ၊ ကျောရိုးက တိတိဖြတ်သော အမြီး ရှိသမျှ၊ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင် သမျှသော ဆီဥ၊

၁၀ ခါးအတွင်းနား၌ ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်း ပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတို့ကို၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင် ထဲက ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ပြီးမှ၊

၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော် သက္ကာ အစာအာဟာရ ဖြစ်သတည်း။

၁၂ ဆိတ်ကို ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊

၁၃ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏ သားတို့သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။

၁၄ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသော ဆီဥ၊

၁၅ ခါးအတွင်းနား၌ ရှိသောကျောက် ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ် ၌ရှိသော အမြှေးတို့ကို၊ မိမိပူဇော်သက္ကာ ထဲကယူ၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတို့ ဆက်ပြီးမှ၊

၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရမည်။ မွှေးကြိုင်ရာတို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရဖြစ်သတည်း။ ဆီဥရှိသမျှကို ထာဝရ ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။

၁၇ သင်တို့ အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ နေလေ ရာရာ၌ ဆီဥကိုမစားရ၊ အသွေးကို မစားရဟု ထာဝရ ပညတ်တော် ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁၊ ၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ တရားကို မသိ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သော အမှုကို ပြုမိသည် အရာတွင်၊

၃ ဘိသိက် ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများ ကို အပြစ်ထဲသို့သွေးဆောင်၍ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားလျှင်၊ ထိုအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာတို့ အပြစ်မပါ၊ အသက် ပျံသော နွားထီးကို၊

၄ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဆက်ရမည်။ ထိုအခါ နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နွားကို သတ်ရမည်။

၅ ဘိသိက်ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ နွား၏ အသွေးကို ယူ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊

၆ မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌ နှစ်၍ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် ကုလားကားရှေ့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။

၇ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတဲတော် အတွင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရှိသော နံ့သာပေါင်းမွှေးကို မီးရှို့ရာ ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ နွားအသွေးကို ထည့်၍၊ ကြွင်းသော အသွေးကို၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး ရှေ့၌ ရှိသော မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။

၈ မိဿဟာယယဇ်ပြုသော နွား၏ဆီဥကို ယူသ ကဲ့သို့၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော နွားအအူကို ဖုံးသော ဆီဥကို ယူသကဲ့သို့၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော နွား

အအူကို ဖုံးသောဆိပ်၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆိပ်၊
၉ ခါးအတွင်းနား၌ ရှိသောကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆိပ်၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော နွားဆိပ်ရှိသမျှကို ယူ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိရမည်။
၁၀၊ ၁၁ နွား၏ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အအူ၊ ချေးနုနှင့် တကွ အရေ အသား၊ ရှိသမျှတည်းဟူသော၊
၁၂ နွားတကောင်လုံးကို တပ်ပြင်မှာပြာသွန်ထားရာ ရှင်းလင်းသော အရပ်သို့ ယူသွား၍ ထင်းအပေါ်၌ မီးရှို့ရမည်။ ပြာသွန်၍ ထားရာအရပ်၌မီးရှို့ရမည်။
၁၃ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တရားကိုမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို မရိပ်မိဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သော အမှုကိုပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊
၁၄ ထိုသို့ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပရိသတ်တို့သည် အသက်ပျံ့သော နွားထီးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။
၁၅ ပရိသတ်တွင် အသက်ကြီးသော သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍၊ ထိုနွားကို ရှေ့တော်၌ သတ်ကြမည်။
၁၆ ဘိသိက်ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားအသွေးကိုပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊
၁၇ မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌ နှစ်၍၊ ကုလားကာရှေ့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ် ဖြန်းရမည်။
၁၈ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရှိသော ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကို ထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ ရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။
၁၉ နွားဆိပ် ရှိသမျှကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။
၂၀ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ပြုသော နွားကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ဤနွားကို ပြုသဖြင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများအား အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူတို့အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။
၂၁ ထိုနောက်မှ နွားကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အရင်နွားကို မီးရှို့သကဲ့သို့ ရှိရမည်။ ပရိသတ်အား အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။

၂၂ မင်းသည်လည်း တရားကိုမသိ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊
၂၃ မိမိ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို သိသောအခါ၊ အပြစ် မပါသော ဆိတ်သငယ် အထီးကို ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။
၂၄ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာအရပ်တွင်သတ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။
၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်၏ အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့် ယူ၍မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ထိုပလ္လင် ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။
၂၆ မိသဟာယ ယဇ်ကောင် ဆိပ်ကို ပြုသကဲ့သို့ ဆိပ် ရှိသမျှကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မင်း၏ အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။
၂၇ ဆင်းရဲသား တစ်စုံတယောက်သည်တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊
၂၈ မိမိ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်သက္ကာဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။
၂၉ အပြစ်ဖြေ ရာယဇ်ပြုသော ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၌ ထိုဆိတ်ကို သတ်ရမည်။
၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။
၃၁ မိသဟာယ ယဇ်ကောင် ဆိပ်ကို ယူသကဲ့သို့ ဆိပ် ရှိသမျှကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအား အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။
၃၂ သိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသောအမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။
၃၃ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပြုသော သိုးခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာ အရပ်၌ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သတ်ရမည်။
၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အသွေးကို

လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့၌ ထည့် ပြီးမှဖြန်းသော အသွေးကို ထိုပလ္လင် ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။

၃၅ မိသားစုဝင်အားလုံးကောင်း သိုးသယ် ဆီဥကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဆီဥရှိသမျှကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သကာနှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် ထိုသူ ပြစ်မှားမိသော အပြစ် အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏ အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

၅

၁ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် အမှုကို မြင်သည် ဖြစ်စေ၊ သိသည်ဖြစ်စေ၊ ကျိန်ဆိုစေသော စကားကို ကြား၍ သက်သေဖြစ်လျက်နှင့် ပြန်မပြောဘဲ နေသဖြင့် ပြစ်မှား၍၊ မိမိ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ခံရသော်၎င်း၊

၂ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မစင်ကြယ်သော သားရဲ၊ သားယဉ်၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ အသေကောင် အစရှိသော မစင်ကြယ်သော အရာ တစ်ခုခုကို အမှတ်တမဲ့ ထိမိသဖြင့်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၍ အပြစ်ရှိသော်၎င်း၊

၃ လူ၌ ကပ်သော မစင်ကြယ်သောအရာ တစ်ခုခု ကိုလည်း မသိဘဲ ထိမိ၍ နောက်တဖန် သိလျှင်၊ အပြစ်ရှိရာသို့ ရောက်သော်၎င်း၊

၄ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ကောင်းသော အမှု၊ မကောင်းသော အမှုကို ပြုမည်ဟု အကျိုး အပြစ်ကို မသိဘဲ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြု၍ နောက် တဖန်သိလျှင်၊ အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြုလေရာရာ ၌ အပြစ် တစ်ခုခုရောက်သော်၎င်း၊

၅ ထိုသို့သော အပြစ် တစ်ခုခု ရောက်လျှင်၊ ထို အပြစ်ကိုတော်ပြု တောင်းပန်ရမည်။

၆ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သိုးသယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သယ် ဖြစ်စေ၊ အမတကောင်ကောင် တည်းဟူသော ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကို ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီး လျှင်၊ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် ထိုသူ၏အပြစ် အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။

၇ သိုးသယ်ကို မတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ် ဘို့တကောင်၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အထံတော်၊

၈ ယဇ်ပူရောဟိတ် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယဇ် ပူရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ကို အရင်

ပူဇော်လျက်၊ ခေါင်းကိုလိမ့်၍ ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို ရှင်းရှင်းမခွဲရ။

၉ ထိုအပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် နံရံ၌ ဖြန်း၍၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ ညှစ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။

၁၀ ဒုတိယ ငှက်ကောင်ကို၊ ပညတ်တရားအတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပူရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသော အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏ အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၁၁ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မတတ်နိုင်လျှင်ပြစ်မှားသောသူသည် အပြစ် ဖြေရာယဇ်အရာ၌ မုန့်ညက်တဩမဲကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သောကြောင့် ဆီကိုမလောင်းရ။ လောဗန်ကို မတင်ရ။

၁၂ ယဇ်ပူရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် မုန့်ညက် တလက်ဆွန်းတည်း ဟူသော ပူဇော်သကာ အတွက်အတာကို ယူ၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သကာနှင့် အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။

၁၃ ထိုသို့ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိ သော အပြစ် တစ်ခုခုအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု လျှင်၊ သူ၏ အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာ သည် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကဲ့သို့၊ ယဇ်ပူရော ဟိတ်အဘို့ ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၅ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရ ဘုရားနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့၌ လွန်ကျူး ပြစ်မှားမိလျှင်၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းအတွက် ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကို၎င်း၊ အကျပ်တော်အလိုက် ချင့်တွက်၍ချိန်သော အလျော် ငွေကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ရမည်။

၁၆ ထိုသို့ ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ ပြစ်မှားမိရာကို ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ငါးစုတစုကိုလည်း ထပ်၍ ယဇ်ပူရော ဟိတ်အား ပေးရမည်။ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သော သိုးအားဖြင့်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏ အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၁၇ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်၊ ထာဝရဘုရား

ပညတ်တော်မူသော အမှုတစ်ခုခုကို ပြု၍ ပြစ်မှား မိလျှင်၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသော်လည်း အပြစ် ရောက်၍ ထိုအပြစ်ကိုခံရမည်။

၁၈ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကို ပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ တရားကိုမသိ ပြစ်မှားမိသော်လည်း၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသောသူ အဘို့ ယဇ်ပု ရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ ထိုသူ၏ အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

၁၉ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ အကယ် စင်စစ် ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာရောက် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂ တစ်တယောက်သော သူသည် သူတပါး အပ်နှံ သောဥစ္စာ အတွက်၊ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာအတွက်၊ မိမိနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူအား မုသာစကားကို ပြော သော်၎င်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် ယူသော်၎င်း၊ မိမိနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို လှည့်စားသော်၎င်း၊

၃ ပျောက်သော ဥစ္စာကို တွေ့သောအခါ၊ မုသာ စကားကိုပြော၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော်၎င်း၊ ထိုသို့သော ဒုစရိုက်တစ်ခုခုကို ပြု၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိလျှင်၊

၄ ထိုသူသည် ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သော ကြောင့်၊ အနိုင်အထက်ယူသော ဥစ္စာ၊ လှည့်စား၍ ရသောဥစ္စာ၊ သူတပါး အပ်နှံသော ဥစ္စာ၊ ပျောက်၍ တွေ့သော ဥစ္စာ၊

၅ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို၍ ရသောဥစ္စာ အဘိုးနှင့် တကွ၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော် သောနေ့၌ ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။

၆ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကို ပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် တည်းဟူ သောအပြစ် မပါသော သိုးထီးကို၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူပြစ် မှားသမျှသောအပြစ် လွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရသော မီးရှို့ ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်း တရားဟူမူကား၊ ယဇ်ကောင်ကို

ယဇ်ပုလွင် ထင်းမီးပေါ်မှာ တညဉ့်လုံးနံနက်တိုင်အောင် ရှိစေ၍၊ ယဇ်ပုလွင်မီးသည် အစဉ်လောင်ရမည်။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပိတ်အင်္ကျီ၊ ပိတ်ပေါင်းဘီ ကို ဝတ်လျက်၊ ယဇ်ပုလွင်ပေါ်မှာ ကျွမ်းလောင်သော မီးရှို့ရာယဇ်ပြာကို ကျုံး၍ ပလွင်နားမှာထားရမည်။

၁၁ တဖန် အဝတ်ကိုလဲ၍၊ ထိုပြာကို တပ်ပြင်၌ရှင်း လင်းသောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။

၁၂ ယဇ်ပုလွင်မီးသည် မသေဘဲ အစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နံနက်တိုင်း ထင်းမီး ထည့်၍၊ ထင်းပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ခင်းရမည်။ ထိုပုလွင် ပေါ်မှာ လည်း၊ မိဿဟာယ ယဇ်ဆီဥကို မီးရှို့ရမည်။

၁၃ ယဇ်ပုလွင်မီးသည် အလျှင်း မသေဘဲ အစဉ် မပြတ် လောင်ရမည်။

၁၄ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ တရားဟူမူကား၊ အာရုန်၏ သားတို့သည် ထိုပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရ ဘုရား ထံတော်၊ ယဇ်ပုလွင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သောအခါ၊

၁၅ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မုန့်ညက် တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို၊ လောဗန် ရှိသမျှ တည်းဟူသော ပူဇော် သက္ကာ အတွက်အတာကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပုလွင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။

၁၆ ကြွင်းသော အရာတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံတော်ဝင်း အတွင်းတွင်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ တဆေး မပါဘဲ စားရမည်။

၁၇ ထိုမုန့်ညက်ကို တဆေး ထည့်၍ မုန့်မလုပ်ရ။ မီးဖြင့် ငါ့အားပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်ညက် ကို သူတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝါပေးပြီ။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကဲ့သို့ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။

၁၈ အာရုန်၏သား ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည် စားကြမည်။ မီးဖြင့် ထာဝရဘုရားအား ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ကိုင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် သန့် ရှင်းကြမည်ဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့် ရသောပညတ်တော် ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂၀ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် ဘိသိက်ခံသော နေ့မှစ၍ ထာဝရ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မုန့်ညက်တခြမ်းကို နံနက်တဝက်၊ ညတဝက် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

၂၁ ထိုမုန့်ညက်ကို ဆီထည့်၍ သံပြားပူနှင့် မုန့်လုပ် ပြီးမှ၊ ဆောင်ခဲ့၍ ချိုးဖဲ့သဖြင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ

အကျိုးအပွဲတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာတို့ ပူဇော်ရမည်။

၂၂ အာရုန်အရာ၌ ဘိသိက်ခံသော သားသည် လည်း၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ပြုရမည်။ ထာဝရဘုရား အား တာဝရပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၂၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် အတွက်ပြုသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှကို အကုန်အစဉ်မီးရှို့ရမည်။ အလျှင်းမစားရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်မှာ၊

၂၅ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရသော အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တရား ဟူမူကား၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာ အရပ်၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကို သတ်ရမည်။ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။

၂၆ အပြစ်ဖြေတို့ ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ဝင်း အတွင်းတွင် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရမည်။

၂၇ ထိုအသားကို ထိသမျှသည် သန့်ရှင်း၏။ အသွေး ဖြန်းသမျှသော အဝတ်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာန၌ လျော်ရမည်။

၂၈ ထိုအသားပြုတ်သော မြေအိုးကို ခွဲရမည်။ ကြေးဝါ အိုးဖြစ်လျှင် ပွတ်၍ ရေနှင့် ဆေးရမည်။

၂၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် စားကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။

၃၀ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်အသွေးကို သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် အတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုယဇ်အသားကိုမစားရ မီးရှို့ရမည်။

၇

၁ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တရားဟူ မူကား၊ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။

၂ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက် ဖြေသော ယဇ်ကောင်ကို သတ်၍ အသွေးကို ယဇ် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။

၃ အမြီးနှင့်တကွ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥ၊

၄ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်း ပေါ်၌ ရှိသောအမြွှေး တည်းဟူသော ဆီဥရှိသမျှကို ယူ၍ ဆက်လျှင်၊

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍

ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။

၆ အသားကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားကြမည်။ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။

၇ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်၏တရား တပါးတည်းဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။

၈ လူ တစ်စုံတယောက် ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မိမိပူဇော်သော ယဇ်ကောင် အရေကို ယူရမည်။

၉ မီးဖို၌ ဖုတ်သော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ အိုးကင်း၊ သံပြားပူနှင့် လုပ်သော အရာရှိသမျှကို ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။

၁၀ ဆီထည့်သည် ဖြစ်စေ၊ မထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှကို အာရုန်၏သား အပေါင်းတို့သည် အညီအမျှ ယူကြမည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားအား ပြုရသော မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တရားဟူမူကား၊

၁၂ ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်လျှင်၊ ကျေး ဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ် နှင့်တကွ ဆီရောသော တဆေး မှဲ့မုန့်ပြား၊ ဆီနှင့်လုပ်သော တဆေးမှဲ့ မုန့်ကြွပ်၊ ဆီရော သောမုန့်ညက်နှင့် လုပ်၍ ကြော်သောမုန့်ပြားတို့ကို ပူဇော်ရမည်။

၁၃ ထိုမုန့်ပြားမှတစ်ပါး၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာ နှင့်ဆိုင်သော ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ် နှင့်တကွ၊ တဆေးပါသော မုန့်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၁၄ ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှအထဲက မုန့်တလုံးကို ထာဝရဘုရားအား ချီးမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာ ပြု၍ ထိုမုန့်ကို မိဿဟာယယဇ် အသွေး ဖြန်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ယူရမည်။

၁၅ ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်သော မိဿ ဟာယယဇ် အသားကို၊ ပူဇော်သော နေ့ခြင်းတွင် စားရမည်။ နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

၁၆ သို့မဟုတ် သစ္စာပြု၍ ယဇ်ပူဇော်သည် ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ပူဇော် သော နေ့ခြင်းတွင်၊ ယဇ်အသားကို စား၍ အကြွင်း ကိုလည်း နက်ဖြန်နေ့ စားရမည်။

၁၇ ကြွင်းသေးသော အသားကိုလည်း သန်ဘက် နေ၌ မီးရှို့ရမည်။

၁၈ မိဿဟာယ ယဇ်အသား အနည်းငယ်ကို

သန်ဘက်နေ၌ စားမိလျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။ ပူဇော်သောသူသည် အကျိုးကို မရ။ ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ စားသောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၉ မစင်ကြယ်သောအရာနှင့် ထိမိသော ယဇ်သားကို မစားရ။ မီးရှို့ရမည်။ စင်ကြယ်သော သူတို့သာလျှင် ထိုယဇ်သား ကိုစားကြမည်။

၂၀ ထာဝရဘုရား နှင့်ဆိုင်သော မိသဟာယယဇ်သားကို အကြင်သူသည် မစင်ကြယ်သော အပြစ်ရှိလျက်နှင့် စားမိ၏။ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၂၁ အကြင်သူသည်လည်း၊ လူ၌ မစင်ကြယ်သော အရာ၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သော ပိုးရွှံ့အစရှိသော မစင်ကြယ်သောအရာ တစ်ခုခုကို ထိမိ၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိသဟာယ ယဇ်သားကို စား၏။ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊

၂၃ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားဆီဥကို အလျှင်းမစားရ။

၂၄ အလိုလိုသေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥ၊ သားရဲကိုက်၍ သေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကို အခြားသို့ သုံးရသော်လည်း အလျှင်းမစားရ။

၂၅ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာပြုသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကို စား၏။ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၂၆ သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ ငှက်သွေး၊ သားသွေးမှစ၍ အသွေးမည်မျှကို မစားရ။

၂၇ အကြင်သူသည် တစ်ခုခုသော အသွေးကို စား၏။ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊

၂၉ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ထာဝရဘုရားအား မိသဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သောသူသည်၊ မိမိပူဇော်သောယဇ် အထဲက၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်တိုရာ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၃၀ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရင်ပတ်ကို ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ရင်ပတ်နှင့် ဆီဥတည်းဟူသော မီးဖြင့် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောအရာကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၃၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ

မီးရှို့၍၊ ရင်ပတ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် ယူကြမည်။

၃၂ မိသဟာယယဇ်ထဲက လက်ျာပန်းကို ချီမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။

၃၃ မိသဟာယ ယဇ်အသွေးနှင့် ဆီဥကို၊ အာရုန်၏သားတို့တွင် ပူဇော်သောသူသည်၊ လက်ျာ ပန်းကို မိမိအဘို့ ယူရမည်။

၃၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ပြုသော မိသဟာယ ယဇ်များထဲက ချီလွှဲသော ရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သော ပန်းကို ငါနုတ်ယူ၍ ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ထာဝရပညတ်တော် အားဖြင့် ငါပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုသို့ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ခန့်ထားသော နေ၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများထဲက သူတို့ ခံရသောအဘို့ဖြစ်၏။

၃၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ လက်မှ ထိုသို့သော အဘို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ဘိသိတ်ပေးတော်မူသောနေ၌ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။ သူတို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၃၇၊ ၃၈ ဤရွှေကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ သိနာတော၌ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်အကြောင်း မှာထားတော်မူသော နေ၌ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ပေးတော်မူသော မီးရှို့ရာယဇ်တရား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တရား၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တရား၊ အရာ၌ ခန့်ထားရာယဇ်တရား၊ မိသဟာယယဇ်တရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁၊ ၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားများ၊ အဝတ်များ၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ နွားထီး သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ တဆေးမဲ့မုန့် တတောင်းကို ယူ၍၊

၃ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါး ရှေ့သို့ ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၄ မောရှေ ပြု၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါး ရှေ့မှာ စည်းဝေးကြ၏။

၅ မောရှေကလည်း၊ ဤသို့ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူပြီဟု ပရိသတ်တို့အား ပြောဆိုလျက်၊

၆ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို ခေါ်ခွဲ၍ ရေချိုးပြီးလျှင်၊

၇ အာရုန်ကို အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကို စည်းစေ လေ၏။ ဝတ်လုံနှင့် သင်တိုင်းကိုလည်း ခြံစေ၍၊ ထူး ဆန်းသော သင်တိုင်း ခါးစည်းဖြင့် စည်းလေ၏။

၈ ရင်ဖုံးကိုလည်း ဆင်စေ၍၊ ရင်ဖုံးထဲ၌ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ကို သွင်းထားလေ၏။

၉ သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာပေါင်းကိုတင်၍၊ သန့်ရှင်းသော ရွှေသင်းကျစ်ပြားကို ပေါင်းရှေ့၌ တပ်လေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေသည် လိမ်းရန် ဆီကို ယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော် တန်ဆာ ရှိသမျှကို လိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်း စေ၏။

၁၁ ထိုဆီကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ် ဖြန်း၍၊ ယဇ် ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုလည်း အင်တုံနှင့် ခြေထောက် ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လိမ်းလေ၏။

၁၂ လိမ်းရန် ဆီကို အာရုန်ခေါင်းပေါ်မှာ လောင်း၍ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လိမ်းလေ၏။

၁၃ အာရုန်၏ သားတို့ကိုလည်း အင်္ကျီ ဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကို စည်းစေလျက်၊ ဦးထုပ်ကို ဆောင်းစေလေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ နွားထီးကို ဆောင်ခွဲ၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။

၁၅ နွားကို သတ်၍၊ မောရှေသည် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည် ဦးချိုတို့၌ အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ ထည့်သဖြင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ ကြွင်း သော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်၍၊ ထို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း သန့်ရှင်းစေ၏။

၁၆ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥရှိသမျှ၊ အသည်းပေါ်၌ ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥကို ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။

၁၇ အရေ၊ အသား၊ ချေးနု နှင့်တကွ နွားကောင်ကို တပ်ပြင်မှာ ရှို့ရ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ် ပြုသော သိုးထီးကိုလည်း ဆောင်ခွဲ၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည်၊ မိမိတို့ လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။

၁၉ သိုးကို သတ်ပြီးလျှင်၊ မောရှေသည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းလေ၏။

၂၀ သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းမှစ၍ သားတစ်များနှင့် ဆီဥကို မီးရှို့လေ၏။

၂၁ ဝမ်းထဲ၌ ရှိသောအရာနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြော ၍၊ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ မွှေးကြိုင်ရာတို့ မီးရှို့သော ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ မီးဖြင့် ထာဝရဘုရားအား ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။

၂၂ ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အခြားသောသိုး၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုးကိုဆောင် ခွဲ၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့ လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။

၂၃ သိုးကို သတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် အသွေးကို ယူ၍ အာရုန်၏ လက်ျာနားပျဉ်၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၌၎င်း၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်လေ၏။

၂၄ အာရုန်၏ သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခွဲ၍၊ သူတို့ လက်ျာ နားပျဉ်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမတို့၌ အသွေးကို ထည့်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းလေ၏။

၂၅ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကို ဖုံးသောဆီဥ၊ အသည်း ပေါ်၌ ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက် ကပ်ကို ဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပခုံး၊

၂၆ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားသော တဆေးမဲ့ မုန့်တောင်းထဲက တဆေးမဲ့မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့် လုပ်သော မုန့်ပြား တပြား၊ မုန့်ကြွပ် တချပ်ကို ယူ၍ မုန့်များကို ဆီဥနှင့် လက်ျာပခုံးပေါ်မှာ ထည့်ပြီးလျှင်၊

၂၇ အာရုန်၏လက်၊ သူ၏ သားတို့လက်၌ ထိုအရာ တို့ကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာ ပြုလေ၏။

၂၈ ထိုအရာတို့ကို သူတို့လက်မှ ခံယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အတူရှို့လေ၏။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိ၍အရာ၌ ခန့်ထားရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၂၉ ထိုနောက် မောရှေသည် ရင်ပတ်ကို ယူ၍ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသော ပူဇော် သက္ကာပြုလေ၏။ အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုး၏ရင်ပတ် သည် မောရှေ၏အဘို့ ဖြစ်သတည်း။

၃၀ တဖန် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော အသွေးနှင့် လိမ်းရန်ဆီကို ယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏ အဝတ်၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့နှင့် သူတို့အဝတ်၌၎င်း ဖြန်းသဖြင့် အာရုန်

မှစ၍ သားများ၊ အဝတ်များတို့ကို သန့်ရှင်းစေလေ၏။

၃၁ မောရှေသည်၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့အား လည်း၊ ထိုသိုး၏ အသားကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနားမှာ ပြုတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား က၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် ထိုအသားကို စားကြမည်ဟု ဝဲ့အား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုအသားကို၎င်း၊ အရာ၌ ခန့်ထားရာ မုန့်တောင်း၌ ရှိသော မုန့်ကို၎င်း၊ ထိုအရပ်၌ စားကြလော့။

၃၂ ကျန်ကြွင်းသောအသားနှင့် မုန့်ကိုမီးရှို့ရမည်။

၃၃ သင်တို့ကို အရာ၌ ခန့်ထားရာကာလ ခုနစ်ရက် မစေ့မှီ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးပြင်သို့ မထွက်ကြ။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အရာ၌ခန့်ထားခြင်း မင်္ဂလာကို ဆောင်ကြမည်။

၃၄ ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့အတို့ အပြစ်ဖြေ ခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူပြီ။

၃၅ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ် ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့ည၌ မပြတ်နေ၍၊ ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကို စောင့်ကြမည်။ ထိုသို့ ဝဲ့အား မှာထား တော်မူပြီဟု ဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍။

၃၆ မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ သမျှအတိုင်း၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် ပြုကြ၏။

၉

၁ အဋ္ဌမနေ့၌မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား များ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူများတို့ကိုခေါ်၍၊

၂ အာရုန်အား၊ သင်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ အပြစ်မပါသောနွားသယ် တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အပြစ်မပါသော သိုးထီး တကောင်ကို ယူ၍ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်လော့။

၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အားလည်း သင်တို့ သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အပြစ် မပါ အခါမလည်သော နွား သယ် တကောင်၊ သိုးသယ် တကောင်၊

၄ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်သော မိဿ ဟာယယဇ်တို့ နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ ဆီနှင့်ရောသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယူကြ လော့။ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား ထင်ရှားတော်မူမည်ကို ပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၅ မောရှေ မှာထားသော အရာတို့ကို ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊ ပရိသတ်

အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။

၆ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဤသို့ပြုကြ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်းတော်သည် သင်တို့အား ထင်ရှားမည်ဟူ၍၎င်း၊

၇ အာရုန်အားလည်း၊ သင်သည် ယဇ်ပလ္လင်သို့ သွား၍ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ သင်နှင့် လူများအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလော့၊ လူများ ဆောင်ယူခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ပူဇော်၍၊ သူတို့အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလော့ ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။

၈ အာရုန်သည်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့ သွား၍ မိမိ နှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ် နွားသယ်ကို သတ် လေ၏။

၉ သူ၏ သားတို့လည်း အသွေးကို ယူဆောင်ခဲ့ သဖြင့်၊ အာရုန်သည် မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌ နှစ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်လေ၏။

၁၀ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် ဆီည၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်းပေါ်၌ ရှိသော အမြှေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူ၏။

၁၁ အသားနှင့် အရေကို တပ်ပြင်မှာ မီးရှို့လေ၏။

၁၂ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်ကိုလည်း သတ်၍၊ သူ၏ သားတို့သည် အသွေးကို ဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ် ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။

၁၃ သူတို့သည် မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သားတစ်များ နှင့်ခေါင်းကို ဆက်၍၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ လေ၏။

၁၄ ဝမ်းထဲ၌ ရှိသော အရာများနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြော၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အတူ ရှို့လေ၏။

၁၅ လူများ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ လူများအပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သော ဆိတ်ကို ယူသတ် ပြီးလျှင်၊ ရှေ့နည်းအတူ အပြစ်အတွက် ပူဇော်လေ၏။

၁၆ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ ထို နည်းတူ ပူဇော်လေ၏။

၁၇ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ပြီး လျှင်၊ တလက်ဆွန်းကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ နံနက်မီးရှို့ရာ ယဇ်နားမှာ မီးရှို့လေ၏။

၁၈ လူများ အတွက် မိသဟာယယဇ် နှားထီး၊ သိုးထီးကိုလည်း သတ်၍၊ သူ၏ သားတို့သည် အသွေးကို ဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။

၁၉ အမြီးနှင့်တကွ အအူကို ဖုံးသောဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်း အမြှေးတည်းဟူသော သိုးနှားဆီဥကို

၂၀ ရင်ပတ်ပေါ်မှာတင်၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ မီးရှို့လေ၏။

၂၁ ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာပခုံးကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလေ၏။ ထိုသို့ပြုရမည်ဟု မောရှေ မှာထားသတည်း။

၂၂ အာရုန်သည် မိမိလက်ကို လူများရှေ့သို့ ချီလျက် ကောင်းကြီးပေး၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်ကို ပူဇော်ရာမှ ဆင်းလေ၏။

၂၃ တဖန် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ထဲသို့ ဝင်၍ ထွက်ပြီးမှ၊ လူများကို ကောင်းကြီးပေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် လူများတို့အား ထင်ရှားလေ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ မီးထွက်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆီဥကိုလောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို လူများတို့သည် မြင်သောအခါ ကြွေးကြော်၍ ပြပ်ဝပ်ကြ၏။

၁၀

၁ အာရုန်၏သား နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည်၊ ကိုယ်စီဆိုင်သောလင်ပန်းတို့ကိုယူလျက် မီးကိုထည့်၍ လောဗန် ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသော မီးမဟုတ်၊ ထူးခြားသောမီးကို ရှေ့တော်၌ ပူဇော်၏။

၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ မီးထွက်၍၊ သူတို့ကိုလောင်သဖြင့် ရှေ့တော်၌ သေကြ၏။

၃ ထိုအခါ မောရှေသည် အာရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သန့်ရှင်းခြင်း ရှိသည်ဟု ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သော သူတို့သည် မှတ်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဘုန်းကို ချီးမြှင့်ကြမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ၌၊ ထိုသို့သောအမှုကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ အာရုန်သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။

၄ မောရှေသည် အာရုန်၏ ဘထွေး ဩဇေလသား မိရှေလနှင့် လောဗန်ကို ခေါ်၍၊ လာကြ။ သင်တို့ ပေါက်ဘော်တို့ကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်က၊ တပ်ပြင်သို့ယူသွားကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၅ သူတို့သည် လာ၍ အင်္ကျီဝတ်လျက် ရှိသော အသေကောင်ကို တပ်ပြင်သို့ ယူသွားကြ၏။

၆ မောရှေသည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား လောဗန်နှင့် ထူသမာတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့လည်း သေမည်။ လူအပေါင်းတို့ အပေါ်မှာ အမျက်တော် သင့်ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ ဦးထုပ်ကို မချွတ်နှင့်။ အဝတ်ကို မဆုတ်နှင့်။ သင်တို့ ညီအစ်ကို ထူသရေလ အမျိုးသား ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော မီးလောင်ခြင်းကိုသာ ဝိုင်းကြွမ်းမြည်တမ်းကြစေ။

၇ သင်တို့ သေမည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးပြင်သို့ မထွက်နှင့်။ ထာဝရဘုရား၏ ဘိသိက်ဆီသည် သင်တို့ အပေါ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့ ပြုကြ၏။

၈ တဖန် အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက၊

၉-၁၁ သင်နှင့် သင်၏ သားတို့သည် သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် မှာထားသမျှသော ပညတ်တို့ကို ထူသရေလ အမျိုးသားတို့၌ သွန်သင် တတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ စပျစ်ရည် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို မသောက်နှင့်။ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မောရှေသည်လည်း၊ အာရုန်နှင့် ကြွင်းသောသား လောဗာ၊ ထူသမာတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အကြွင်းကို ယူ၍ တဆေးမပါဘဲ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ စားကြလော့။ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။

၁၃ ထိုအကြွင်းသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ထဲက သင်နှင့် သင်၏သားတို့ ခံထိုက်သော အဘို့ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားကြမည်။ ထိုပညတ် တော်ကို ငါခံရပြီ။

၁၄ ချီလွှဲသော ရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကိုကား၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏သားသမီးတို့သည် စင်ကြယ်သောအရပ်၌ စားကြမည်။ ထူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပူဇော်သော မိသဟာယယဇ်ထဲက၊ သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ခံထိုက်သော အဘို့ဖြစ်သတည်း။

၁၅ မီးဖြင့် ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဆီဥ နှင့်တကွ၊ ချီမြှောက်ရာပခုံး၊ ချီလွှဲရာရင်ပတ်ကို ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ကိုယ်အဘို့ယူရကြမည်။

ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။

၁၆ တဖန် မောရှေသည် အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပြုသော ဆိတ်ကို ကြိုးစား၍ ရှာသော်လည်းမတွေ့။ မီးရှို့နှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် ကြွင်းသော အာရုန်သား လောဇာ၊ ဣသမာတို့ကို အမျက်ထွက်လျက် ဆိုသည်ကား၊

၁၇ အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားသည် အလွန် သန့်ရှင်း၏။ သင်တို့သည် ပရိသတ်တို့ အပြစ်ကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သူတို့အတို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ ထိုယဇ်သားကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အဘယ်ကြောင့်မစားသနည်း။

၁၈ ထိုယဇ် သားအသွေးကို လည်း သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ မသွင်းပါတကား။ အကယ်၍ ငါမှာထားခဲ့သည် အတိုင်း၊ ထိုယဇ်သားကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ စားရမည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၉ အာရုန်က၊ ယနေ့ သူတို့သည် လူများတို့ အပြစ် ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၌ ထိုသို့ သောအမှုရောက်သည်တွင်၊ ယနေ့ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်သားကို စားမိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော် မူပါမည်လောဟု မောရှေကို ပြောဆို၏။

၂၀ မောရှေသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်ဝန်ခံလေ၏။

၁၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန် တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊

၂ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသောသား တကာ တို့တွင်၊

၃ ခွဲကွဲပြား၍ စားမြုံ့ပြန်သော သားများကို သင်တို့ သည် စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၄ သို့သော်လည်း၊ စားမြုံ့ပြန်သောသား၊ ခွဲကွဲပြား သော သားတို့တွင် မစားရသောသား ဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း ခွဲမကွဲပြား သောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၅ ရှာဖွေသည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွဲမကွဲပြား သောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၆ အာရနဘာကသည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွဲ မကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၇ ဝက်သည် ခွဲကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန် သောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၈ ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန် အသားကို မစားရ။ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ။ မစင်ကြယ်ဟု သင်တို့ မှတ်ရကြမည်။

၉ ပင်လယ်ရေ မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌နေသော တိရစ္ဆာန် တကာတို့တွင်၊ အယပ်နှင့် အကြေးရှိသော တိရစ္ဆာန် ကိုသာစားရမည်။

၁၀ အယပ်နှင့် အကြေးမရှိ ပင်လယ်ရေ မြစ်ရေ အစ ရှိသောရေ၌လှုပ်ရှားလျက် အသက်ရှင်လျက်နေသော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်ရ ကြမည်။

၁၁၂ အယပ်အကြေးနှင့် မပြည့်စုံသော ရေတိရစ္ဆာန် အသားကိုသင်တို့သည် မစားရ။ သူတို့ အသေကောင် ကိုလည်း ရွံရှာရကြမည်။

၁၂ သင်တို့သည် ရွံရှာဘွယ် မှတ်၍ မစားရသော ငှက်မျိုးဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊ လင်းယုန်၊

၁၄ ဒါဟ၊ စွန်းမျိုး၊

၁၅ ကျီးမျိုး ရှိသမျှ၊

၁၆ ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဗျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊

၁၇ ဇီးကွက်၊ ကြိုးကြာ၊ ဣဗိတ်၊

၁၈ ငှက်ကျား၊ ဝံပို၊ ဝံလို၊

၁၉ တောငန်း၊ ခိုးစပ်မျိုး၊ ခိုးကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊

၂၀ အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ် သော တိရစ္ဆာန်မျိုး ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ်ကြမည်။

၂၁ သို့ရာတွင် အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ်၍၊ မြေပေါ်မှာခုန်စရာတို့ အခြားခြေထက် ရှည်သောခြေထောက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင်၊

၂၂ အာရာဘ ကျိုင်းမျိုး၊ သလောင်ကျိုင်းမျိုး၊ ခရဂလ ကျိုင်းမျိုး၊ ခါဂပ်ကျိုင်းမျိုးကို စားရမည်။

၂၃ အတောင်ရှိ၍ ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ် သောအခြား တိရစ္ဆာန်တို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်ကြမည်။

၂၄ ထိုတိရစ္ဆာန် အားဖြင့် သင်တို့ စင်ကြယ်ခြင်းပျက် တတ်၏။ သူတို့ အသေကောင်ကို ထိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၂၅ ထိုအသေကောင်ကို ဆောင်သွားသော သူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။

၂၆ ခွဲမကွဲပြားသော တိရစ္ဆာန်၊ စားမြုံ့မပြန်သော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ သူတို့ အသေကောင်ကို ထိသမျှသော သူတို့သည် မစင် ကြယ်ကြ။

၂၇ ခွဲမရှိသော သားအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်တို့၌

မစင်ကြယ်ကြ။ သူတို့ အသေကောင်ကို ထိသော သူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၂၈ သူတို့ အသေကောင်ကို ဆောင်သွားသော သူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် လည်းမစင်ကြယ်။

၂၉ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့တွင် ပွေးကြွက်၊ အိမ်မျှောင်မျိုး၊

၃၀ တောက်တဲ့ မြွေပါ၊ သင်းချော၊ ပုတတ်၊ ပုတ်သင် တို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။

၃၁ သူတို့ အသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၃၂ ထိုသေကောင်သည် သစ်ခွက်၊ အဝတ်၊ အရေ၊ အမွှေးအိတ် အစရှိသော အသုံးအဆောင် တစ်ခုခု ပေါ်သို့ ကျလျှင်၊ ထိုအသုံးအဆောင် မစင်ကြယ်။ ရေ၌နှစ်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။ ထိုနောက် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။

၃၃ မြေခွက် တစ်ခုခုပေါ်သို့ အသေကောင်ကျလျှင် ထိုမြေခွက် မစင်ကြယ်သောကြောင့် ခွဲရမည်။

၃၄ ထိုမြေခွက် ရေသည်၊ စားစရာအမဲသား ပေါ်သို့ ကျလျှင်၊ အမဲသား မစင်ကြယ်။ ထိုမြေခွက်၌ သောက် စရာ ရေလည်း မစင်ကြယ်။

၃၅ အကြင်အရာ အပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျ၏။ ထိုအရာသည်မီးဖိုဖြစ်စေ၊ ခုံလောက်ဖြစ်စေ၊ မစင် ကြယ်ရာသို့ ရောက်၍ သင်တို့၌ မစင်ကြယ်သော ကြောင့်ဖြိုဖျက်ရမည်။

၃၆ သို့ရာတွင် ရေစုဝေးရာ စမ်းရေတွင်း၊ တူးသော ရေတွင်းသည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။ အသေ ကောင်ကို ထိမိသောအရာသာ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၏။

၃၇ ကြံစရာ မျိုးစေ့ အပေါ်၌ ထိုအသေကောင် ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။

၃၈ ရေ၌ စိမ်းထားပြီးသော မျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအသေ ကောင် ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၃၉ သင်တို့ စားအပ်သော တိရစ္ဆာန် သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ထိမိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၄၀ ထိုအသေကောင်ကို စားသောသူသည်၊ မိမိ အဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ ထိုအသေကောင်ကို ဆောင်သွားသောသူသည်လည်း မိမိ အဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၄၁ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ တို့သည် ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့ မစားရ။

၄၂ ခြေမရှိ ဝမ်းဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်း ဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းမက များသော ခြေဖြင့် သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် တစ်ခုခုကိုမျှ မစားရ။ ရွံ့ရှာဘွယ် ဖြစ်၏။

၄၃ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် တစ်ခုခုအားဖြင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုရွံ့ရှာဘွယ် မဖြစ်စေရ။ ထိုသို့ အားဖြင့် ကိုယ်ညစ်ညူးအောင် ကိုယ်၌မစင်ကြယ် သည်ကိုမပြုရ။

၄၄ ငါသည် သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်းကိုယ်ကို ကိုယ်သန့်ရှင်းစေ၍ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြမည်။ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် တစ်ခုခု အားဖြင့်မျှ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုယ် မညစ်ညူးစေကြ။

၄၅ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့ သည် သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြမည်။

၄၆၊ ၄၇ ဤရွှေကား၊ စင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်၊ စားအပ်၊ မစားအပ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ၊ သား၊ ငှက်၊ ရေ၌ သွား၍ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှနှင့် ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။

၂ မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ဥတုရောက်၍ ခုနစ်ရက် မစင်ကြယ် သကဲ့သို့ ခုနစ်ရက် မစင်ကြယ်နေရမည်။

၃ အဋ္ဌမနေ၌ သားယောက်ျားအား အရေဖျား လှီးခြင်းကို ပြုရမည်။

၄ ထိုနောက် အမိသည် စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့် ဆိုင် သော အသွေးရှိ၍၊ အရက် သုံးဆယ်သုံးရက် ပတ်လုံး နေရမည်။ စင်ကြယ်စေခြင်း နေ့ရက် မစေ့စိုတိုင်အောင် သန့်ရှင်းသော အရာကို မကိုင်ရ။ သန့်ရှင်းရာဌာန တော်သို့ မသွားရ။

၅ သားမိန်းမကို ဘွားမြင်လျှင်၊ ဥတုရောက် သကဲ့ သို့ တဆယ်လေးရက် ပတ်လုံး မစင်ကြယ်နေရမည်။ စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့် ဆိုင်သော အသွေးရှိ၍၊ အရက် ခြောက်ဆယ် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး နေရမည်။

၆ သားယောကျာ်းဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ စင်ကြယ်စေခြင်း နေ့ရက်ကာလ စေ့သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အခါမလည်သော သိုးသယ်တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်တို့ ချိုးကလေးတကောင်၊ သို့မဟုတ်၊ ခိုတကောင်ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍၊ ထိုမိန်းမအား အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ သူသည် အသွေးသွန်ခြင်း အပြစ်မှ သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။

၈ သိုးသယ်ကို မတတ်နိုင်လျှင်၊ ခို နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်တို့ တကောင်ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သူ့အား အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ သူသည် သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ဤရွှေကား၊ သားယောကျာ်း၊ သားမိန်းမကို ဘွားမြင်သော အမိ နှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ လူသည် ကိုယ်အရေ၌ အဖူးဖြစ်စေ၊ ယားနာဖြစ်စေ၊ နူကွက်ဖြစ်စေ၊ နူသော လကွဏာ ပေါ်လျှင်၊ ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ထံသို့ ဖြစ်စေ၊ သူ၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ် တစ်တယောက် ထံသို့ ဖြစ်စေ ခေါ်ခဲ့ရမည်။

၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူ၏ အရေ၌ ပေါ်သော အနာကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အနာ၌ရှိသော အမွှေးသည် ဖြူလျှင်၎င်း၊ အနာသည် အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၎င်း၊ နူနာမှန်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။

၄ ကိုယ်အရေ၌ ရှိသော နူကွက်သည် ဖြူလျှင်၎င်း၊ အရေအောက်၌ စွဲဟန် မရှိ၊ အမွှေး မဖြူလျှင်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အနာ ရှိသောသူကို ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။

၅ သတ္တမ နေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာသည် အရေ၌ မတိုးမလျော့ နေလျှင်၊ တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။

၆ တဖန် သတ္တမနေ့၌ ကြည့်ရှု၍ အနာသည် အရေ၌ မတိုးပွား၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ ယားနာ သက်သက်ဖြစ်၏။ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍စင်ကြယ်ရ၏။

၇ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ယားနာ တိုးပွားပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှုပြန်၍၊

၈ ယားနာ တိုးပွားသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။

၉ နူနာစွဲသော သူကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ရမည်။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှု၍၊ အရေ၌ ထသော အဖူးနှင့်တကွ အမွှေးသည် ဖြူလျှင်၎င်း၊ အဖူး၌ အသားစို ရှိလျှင်၎င်း၊

၁၁ ကိုယ်အရေ၌ ဟောင်းသော နူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်၊ သူသည် မစင်ကြယ်ဘဲ နေရမည်။

၁၂ နူနာသည် အရေ၌ တိုးပွား၍ အနာစွဲသောသူ တကိုယ်လုံး၊ ခေါင်းထိပ်မှ သည်းခြောဝါး တိုင်အောင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှုလေရာရာ၌ နူနာနံ့ပြားလျှင်၊

၁၃ ထိုသို့ တကိုယ်လုံး အနာနံ့ပြားသောသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် ဆင်ခြင်၍ စီရင်ရမည်။ တကိုယ်လုံး ဖြူသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏။

၁၄ သို့မဟုတ် အသားစို ပေါ်လျှင် မစင်ကြယ်။

၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသားစိုကို ကြည့်ရှု၍ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ အသားစိုသည် မစင်ကြယ်။ နူနာ အမှန်ဖြစ်၏။

၁၆ အသားစိုသည် ခြားနား၍ ဖြူပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ တဖန် လာရမည်။

၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာဖြူပြန်သည်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအနာ ရှိသောသူ စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရသဖြင့်သူသည် စင်ကြယ်၏။

၁၈ ကိုယ်အရေ၌ အနာစိမ်းဖြစ်၍ ပျောက်ပြီးမှ၊

၁၉ အနာရွတ်၌ ဖြူသော အဖူးဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသော အနူကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ကြည့်ရှု၍၊

၂၀ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိ၍ အမွှေးဖြူလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်းထဲက ထွက်သော နူနာဖြစ်၏။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖြူသောအမွှေး မရှိ၊ အရေအောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်း ဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။

၂၂ အရေ၌ တိုးပွားလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။

၂၃ သို့မဟုတ် နူကွက်မရွေး၊ မတိုးပွားလျှင် အနာ စိမ်းရွတ်ဖြစ်၏။ ထိုသူ စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။

၂၄ အရေအသား၌ မီးလောင်နာရှိ၍၊ မီးလောင်နာ အသားစို၌ ဖြူနီသော နူကွက် ရှိလျှင်၊

၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရမည်။ နူကွက် အမွှေးဖြူ၍ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၊ မီးလောင် နာထဲက ထွက်သော နူနာ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင် ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ မှန်၏။

၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အခါ၊ နူ ကွက်၌ ဖြူသောအမွှေး မရှိ၊ အရေအောက်၌ မစွဲ၊ ခပ် မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။

၂၇ သတ္တမ နေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ နူကွက်သည် အရေ၌ တိုးပွားလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင် ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။

၂၈ သို့မဟုတ် နူကွက် မရွေး အရေ၌ မတိုးပွား ခပ်မည်းမည်း ဖြစ်လျှင်၊ မီးလောင်နာ အဖူးဖြစ်၏။ ထို သူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ မီးလောင်သောအနာရွတ်သက်သက်ဖြစ်၏။

၂၉ ယောက်ျား မိန်းမသည်လည်း၊ ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ အနာပေါက်၍၊

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေ အောက်၌ စွဲဟန်နှင့်တကွ အမွှေးဝါဝါ ပါးပါး ရှိလျှင်၊ ထို သူ မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ ခေါင်း၌ ဖြစ်စေ၊ မေး၌ ဖြစ်စေ၊ ဖောက်နုနာ ဖြစ်၏။

၃၁ ထိုအနာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အခါ၊ အရေအောက်၌ စွဲဟန် မရှိ၊ နက်သော အမွှေး လည်း မရှိလျှင်၊ ထိုအနာပေါက်သော သူကို၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။

၃၂ သတ္တမ နေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရ၍ အနာ မတိုးပွား၊ ပါးအမွှေး မရှိ။ အရေအောက်၌ စွဲဟန်လည်း မရှိလျှင်၊

၃၃ ထိုသူ၏ အမွှေးကို ရိတ်ရမည်။ အနာအမွှေးကို ကားမရိတ်ရ။ တဖန်ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။

၃၄ သတ္တမ နေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ အရေ၌ အနာ မတိုးပွား၊ အရေအောက်၌ မစွဲလျှင်၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင် ရမည်။ မိမိ အဝတ်ကို လျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။

၃၅ စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ဖောက်နုနာ တိုးပွားလျှင်၊

၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍ အနာ

တိုးပွားသည် မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဝါသော အမွှေးကို မရှာရ။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။

၃၇ သို့မဟုတ် ဖောက်နုနာသည် ရပ်နေဟန် ရှိ၍ နက်သော အမွှေးပေါက်လျှင်၊ အနာ ပျောက်၍ ထိုသူသည် စင်ကြယ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်က၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။

၃၈ ယောက်ျား မိန်းမသည်လည်း၊ ကိုယ်အရေ၌ ဖြူသော နူကွက် ရှိ၍၊

၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ မွဲ သော အဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ၌ပေါက်သော ညှင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏။

၄၀ ဆံပင်ကျွတ်သော သူသည်၊ ခေါင်းပြောင်သော် လည်း စင်ကြယ်၏။

၄၁ နဖူးဆံ ကျွတ်သော သူသည်၊ နဖူးပြောင်သော် လည်း စင်ကြယ်၏။

၄၂ ပြောင်သော ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြောင်သော နဖူး၌ ဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသောအနာ ပေါက်လျှင်၊ ထိုပြောင်ရာ၌ ပေါက်သော နူနာဖြစ်၏။

၄၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ် အရေ၌ နူနာထင်သကဲ့သို့၊ ပြောင်ရာ၌ ပေါက်သော အနာ၏ အဖူးဖြူနီလျှင်၊

၄၄ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ လူနု ဖြစ်၏။ ခေါင်း၌ အနာပေါက်သောကြောင့်၊ အလျှင်း မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။

၄၅ နူနာစွဲသော သူသည် စုတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရမည်။ ခေါင်းကို မဖုံး၊ အထက်နှုတ်ခမ်းကို ဖုံးလျက်၊ မစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်ဟု ဟစ်ကြော်ရမည်။

၄၆ ထိုအနာစွဲသည် ကာလပတ်လုံး၊ သူသည် ညစ်ညူး၏။ မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ တယောက်တည်း နေရမည်။ သူ့နေရာသည် တပ်ပြင်မှာ ရှိရမည်။

၄၇ ၎င်းနည်း နူနာစွဲသောသူ အဝတ်သည်၊ ပိတ် အဝတ်ဖြစ်စေ၊ သိုးမွှေး အဝတ်ဖြစ်စေ၊

၄၈ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသား ဖြစ်စေ၊ သားရေ ဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့် လုပ်သော အသုံး အဆောင်ဖြစ်စေ၊

၄၉ အဝတ်၌စွဲသော အနာသည် ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီ ရှိလျှင် နူနာဖြစ်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြရမည်။

၅၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အနာစွဲသော အဝတ်ကို ကြည့်ရှု၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာ ထားရမည်။

၅၁ သတ္တမ နေ့၌တဖန် ကြည့်ရှု၍ အဝတ်၌ အနာ တိုးပွားလျှင်၊ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသား ဖြစ်စေ၊

သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့် လုပ်သောအရာ ဖြစ်စေ မစင်ကြယ်။ စားတတ်သော နှုတ်စွဲပျို့။

၅၂ ထိုအဝတ်ကို မီးရှို့ရမည်။ စားတတ်သော နှုတ်စွဲသော ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ ပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ သားရေ အသုံးအဆောင်ကို မီးရှို့ရမည်။

၅၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား အဝတ်၊ သားရေ အသုံးအဆောင်၌ အနာ မတိုးပွားလျှင်၊

၅၄ အနာစွဲသော အရာကို ဆေးလျှော်စေမည် အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်၍ တဖန် ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး လုံခြုံစွာ ထားရမည်။

၅၅ ဆေးလျှော်ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍၊ အနားမတိုးပွားသော်လည်း၊ အဆင်း မခြားနားလျှင် မစင်ကြယ် မီးရှို့ရမည်။ အတွင်း၌ ဖြစ်စေ၊ ပြင်၌ ဖြစ်စေ ဆွေးမြေ့ခြင်းရှိ၏။

၅၆ ဆေးလျှော်ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ အနာသည် ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ အဝတ်၊ သားရေ၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား ထဲက အနာကွက်ကို ဆုတ်ဖဲ့ရမည်။

၅၇ နောက်တဖန် ထိုရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား အဝတ်၊ သားရေအသုံး အဆောင်၌ အနာပေါ်ပြန်လျှင်၊ တိုးပွားတတ်သော အနာဖြစ်၏။ ထိုသို့ အနာစွဲသော ဥစ္စာကို မီးရှို့ရမည်။

၅၈ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေ အသုံး အဆောင် ဟူသမျှကို ဆေးလျှော်၍ အနာ ပျောက်လျှင်၊ ဒုတိယအကြိမ် ဆေးလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။

၅၉ ဤရွှေကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို စီရင်စေခြင်းငှါ၊ နှုတ်စွဲသောပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ သားရေအသုံး အဆောင် တို့နှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

- ၁** တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊
- ၂** နှုတ်စွဲသော သူသည် စင်ကြယ်သော နေ့၌ ကျင့်ရသော တရားဟူမူကား၊
- ၃** ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ခေါ်ခွဲပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တပ်ပြင်သို့ ထွက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နှုတ်စွဲပျောက်သည်မှန်လျှင်၊
- ၄** စင်ကြယ်စေခြင်းကို ခံရသော ထိုသူအဘို့၊ အသက်ရှင်၍ စင်ကြယ်သော ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်

သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုပင်ညွန့်တို့ကို မှာလိုက်၍၊

၅ စီးသောရေကို ထည့်သော မြေအိုးထဲ၌ ငှက် တကောင်ကို သတ်စေပြီးမှ၊

၆ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသော ကြိုး၊ ဟုသုပင်ညွန့်နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်သော ငှက်ကို ယူ၍၊ ငှက်သွေးရောပြီးသောရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊

၇ နှုတ်စွဲ စင်ကြယ်စေရသော လူအပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ် တိုင်အောင် ဖြန်း၍၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။ ထိုနောက် အသက်ရှင်သော ငှက်ကို ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ လွှတ်လိုက်ရမည်။

၈ စင်ကြယ်စေရသော သူသည် မိမိ အဝတ်ကို လျှော်၍၊ မိမိ ဆံပင်ကို အကုန်အစင် ရိတ်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ရေချိုးရမည်။ ထိုနောက် တပ်ထဲသို့ ဝင်၍၊ မိမိတပြင်၌ ခုနစ်ရက်နေရမည်။

၉ သတ္တမ နေ့၌ မိမိဆံပင်၊ မုတ်ဆိတ်၊ မျက်ခန်းမွေး အစရှိသော ကိုယ်မွေး ရှိသမျှကို ရိတ်၍ မိမိ အဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ ရေချိုး၍ စင်ကြယ်ရ၏။

၁၀ အဋ္ဌမ နေ့၌လည်း အပြစ်မရှိ၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်အထီးနှစ်ကောင်၊ အမတကောင်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသော မုန့်ညက်သုံး ဩမဲနှင့် ဆီတလောဃကို၎င်း ယူပြီးလျှင်၊

၁၁ စင်ကြယ်စေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ စင်ကြယ်စေအပ်သော လူကို၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထို ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ ဆက်ရမည်။

၁၂ သိုးသငယ် အထီး တကောင်ကို ယူပြီးလျှင် ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီတလောဃနှင့်တကွ ချီလွှဲရမည်။

၁၃ ထိုသိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ သတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ယူပိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကောင်ကို ယူပိုင်၏။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။

၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် အသွေးကိုယူ၍၊ စင်ကြယ်စေရသော သူ၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်ရမည်။

၁၅ ဆီအချို့ကိုလည်း ယူ၍ မိမိလက်ဝဲ လက်ဝါး၌ လောင်းပြီးလျှင်၊

၁၆ ထိုဆီကို မိမိလက်ျာ လက်ညှိုးနှင့် တို့ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။

၁၇ မိမိလက်၌ ကြွင်းသော ဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာ နားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာ ခြေမ၌၎င်းရှိသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် အသွေးပေါ်မှာ ထည့်ရမည်။

၁၈ မိမိလက်၌ ကြွင်းသေးသော ဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရသော သူ၏ခေါင်းပေါ်မှလောင်း၍ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန် မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရမည်။

၂၀ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သတ္တာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်သဖြင့်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍၊ သူသည် သန့်ရှင်းရ၏။

၂၁ ထိုသူသည် ဆင်းရဲ၍ ဤမျှလောက် မတတ်နိုင်လျှင်၊ ချီလွဲ၍ မိမိအပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုစရာဘို့၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် သိုးသယ် တကောင်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သတ္တာဘို့ ဆီရောသော မုန့်ညက် တဩမဲနှင့် ဆီတလောဃကို၎င်း၊

၂၂ တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကို၎င်း ယူ၍၊

၂၃ မိမိ စင်ကြယ်ခြင်း အလိုငှါ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပူရောဟိတ် ထံသို့ အဋ္ဌမ နေ၌ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊

၂၄ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြေရာယဇ် သိုးသယ်နှင့် ဆီလောဃကို ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွဲရာပူဇော်သတ္တာဘို့ ချီလွဲရမည်။

၂၅ ထိုသိုးသယ်ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးကို ယူ၍ စင်ကြယ်စေရသော သူ၏ လက်ျာ နားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်ရမည်။

၂၆ ဆီအချို့ကိုလည်း မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌ လောင်းပြီးလျှင်၊

၂၇ ထိုဆီကို မိမိလက်ျာ လက်ညှိုးနှင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။

၂၈ မိမိလက်၌ ကြွင်းသောဆီကို စင်ကြယ်စေရသော သူ၏ လက်ျာ နားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာ ခြေမ၌၎င်း ရှိသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေး ပေါ်မှာ ထည့်၍၊

၂၉ မိမိ၌ ကြွင်းသေးသော ဆီကို ထိုလူခေါင်းပေါ်မှ လောင်း၍၊ သူ့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။

၃၀ ထိုသူသည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ခိုနှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊

၃၁ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ တကောင်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သတ္တာနှင့် တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် ပူဇော်လျက်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။

၃၂ ဤရွှေကား၊ နူနာစွဲ၍ မိမိစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အောင် ဆင်းရဲသောသူနှင့် ဆိုင်သောတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃၄ သင်တို့ ပိုင်ထိုက်ရာ၊ ငါပေးသော ခါနာန်ပြည်သို့ သင်တို့ ရောက်သောအခါ၊ သင်တို့နေရာထိုပြည်တွင် အိမ်တစ်ခုတစ်ခု နူနာကို ငါစွဲစေလျှင်၎င်း၊

၃၅ အိမ်ရှင်သည် ယဇ်ပူရောဟိတ် ထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်အိမ်ကို နူနာစွဲဟန် ရှိပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၎င်း၊

၃၆ ထိုအိမ်၌ ရှိသမျှတို့သည်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် နူနာကို အကြည့်အရှု မဝင်မှီ၊ ရှိသမျှကို ထုတ်စေခြင်းငှါ စီရင်ရမည်။ ထိုနောက် ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် ထိုအိမ်ကို အကြည့်အရှု ဝင်၍၊

၃၇ အနာကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ကျောက်ထရံ ချိုင့်ရာတို့၌ ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီဖြစ်၍ ကျောက်ထရံ ထဲ၌ အနာစွဲဟန် ရှိလျှင်၊

၃၈ အိမ်တံခါး ပြင်သို့ ထွက်၍၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ပိတ်ထားရမည်။

၃၉ သတ္တမ နေ့၌ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာ၍၊ ကျောက်ထရံ၌ အနာ တိုးပွားလျှင်၊

၄၀ အနာစွဲသော ကျောက်တို့ကို နှုတ်ပယ်၍၊ မြို့ပြင် မစင်ကြယ်သော အရပ်၌ ပစ်ထားစေခြင်းငှါ ယဇ်ပူရောဟိတ် စီရင်၍၊

၄၁ ထိုအိမ်ကို အတွင်းပတ်လည်၌ ခြစ်စေရမည်။ ခြစ်၍ ကျသောအမှုန့်ကိုလည်း မြို့ပြင် မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ သွန်ပစ်ရမည်။

၄၂ အရင်ကျောက်အစား၌ အခြားသော ကျောက်ကိုယူ၍ ထည့်ပြီးလျှင်၊ အသစ်သော အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၄၃ ထိုသို့ ကျောက်ကို နှုတ်ပယ်၍ အိမ်ကို ခြစ်ခြင်း၊ အသစ် မွမ်းမံခြင်းကို ပြုပြီးမှ တဖန် အနာစွဲပြန်လျှင်၊

၄၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှု လာ၍၊ ထိုအိမ်၌ အနာတိုးပွားသည် မှန်လျှင်၊ စားတတ်သော နှုနာဖြစ်၏။ ထိုအိမ်သည် မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊

၄၅ ကျောက်၊ သစ်သား၊ အင်္ဂါတေ ရှိသမျှကို မြို့ဖျက်၍၊ မြို့ပြင် မစင်ကြယ်သော အရပ်သို့ ယူသွားရမည်။

၄၆ ထိုမှတပါး၊ ထိုအိမ်ကိုပိတ်ထားသည် ကာလပတ်လုံး အထဲသို့ ဝင်မိသော သူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

၄၇ ထိုအိမ်၌ အိပ်သောသူ၊ စားသောက်သော သူသည် မိမိ အဝတ်ကို လျှော်ရမည်။

၄၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှု လာသော အခါ၊ အိမ်ကို အသစ်မွမ်းမံပြီးမှ အနာ မတိုးပွားလျှင်၊ အနာ ပျောက်သောကြောင့် ထိုအိမ်သည် စင်ကြယ်၏ ဟု စီရင်ရမည်။

၄၉ ထိုအိမ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုတ်ပင်ညွန့် တို့ကိုယူ၍၊

၅၀ စီးသောရေကို ထည့်သော မြေအိုးထဲ၌ ငှက်တကောင်ကို သတ်ပြီးမှ၊

၅၁ အာရဇ်သစ်သား၊ ဟုသုတ်ပင်ညွန့်၊ နီသောကြိုး၊ အသက်ရှင်သော ငှက်ကို ယူ၍၊ ငှက်သွေး ရောသော ရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။

၅၂ ထိုသို့ ငှက်သွေး အစရှိသည်တို့နှင့် ထိုအိမ်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊

၅၃ အသက်ရှင်သော ငှက်ကို မြို့ပြင်ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ လွှတ်လိုက်၍၊ ထိုအိမ် အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၅၄-၅၇ ဤရှေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍ သိစေခြင်းငှါ ဗောက်နှုနာ အစရှိသော နှုနာအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်၌ စွဲသောနှုနာ၊ အိမ်၌ စွဲသောနှုနာ၊ အဖူး၊ ယားနာ၊ နူကွက်နှင့်ဆိုင်သော နှုနာတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် မောရှေနှင့် အာရုန်အား ထာဝရတရားက၊
၂ သင်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရိနာ စွဲသော ယောက်ျားသည် မစင်ကြယ်။

၃ အစဉ်ယိုသည် ဖြစ်စေ၊ တခါတလေရပ်သည် ဖြစ်စေ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။

၄ အိပ်သမျှ ထိုင်သမျှသော အိပ်ရာထိုင်ရာတို့သည်လည်း မစင်ကြယ်။

၅-၈ သူ၏အိပ်ရာကို ထိသောသူ၊ သူ့ထိုင်ရာ အပေါ်မှာ ထိုင်သောသူ၊ သူ၏ ကိုယ်ကို ထိသောသူ၊ သူ၏ တံထွေး ထိမိသောသူသည်၊ မိမိ အဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။

၉ ရိနာ စွဲသောသူ၊ စီးသော ကုန်းနှီးလည်း မစင်ကြယ်။

၁၀ သူ့အောက်၌ ရှိသောအရာကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ ထိုအရာ တစုံတခုကို ဆောင်သော သူသည်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၁၁ ရိနာစွဲသောသူသည်၊ လက်မဆေးဘဲ သူတပါးကို လက်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။

၁၂ ရိနာစွဲသောသူ ထိသောမြေတန်ဆာကို ခွဲရမည်။ သစ်သား တန်ဆာကို ရေနှင့်ဆေးရမည်။

၁၃ ရိနာစွဲသော သူသည် အနာပျောက်သောအခါ၊ ပျောက်သော နေ့ကစ၍၊ ခုနစ်ရက်လွန်မှ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍၊ စီးသော ရေနှင့် ကိုယ်ကို ချိုးသဖြင့် စင်ကြယ် ရ၏။

၁၄ အဋ္ဌမ နေ့၌လည်း၊ ခိုနှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊ တခုကို ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ ဆောင်ခွဲ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။

၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ တကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ရိနာစွဲသော သူအဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၆ ယောက်ျားသည် သုတ်ရည် ထွက်လျှင် တကိုယ်လုံး ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၁၇ သုတ်ရည် ထိသော အဝတ်၊ သားရေ ရှိသမျှ တို့ကို ရေနှင့် လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။

၁၈ ယောက်ျားသည် မိန်းမနှင့် သံဝါသ ပြုလျှင်၊ နှစ်ယောက် စလုံးတို့သည် ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၁၉ မိန်းမသည် ဥတုရောက်လျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဥတုမစင်ကြယ်ရာ၌ နေရမည်။ သူ့ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၀ ဥတု မစင်ကြယ်လျက် အိပ်သမျှ၊ ထိုင်သမျှ တို့သည် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၀၂၂ သူ၏ အိပ်ရာ၊ သူ၏ ထိုင်ရာကို ထိသော သူသည်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၃ သူ၏ နေရာထိုင်ရာစွန်းလျှင်၊ ထိုနေရာထိုင်ရာကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၄ ဥတုရောက်သော မိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသော သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်၊ အိပ်ရာ ရှိသမျှ လည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၅ ဥတု မစင်ကြယ်ရာ ကာလလွန်မှ၊ သွေးယို နာမပျောက်လျှင်၊ အနာ မပျောက်မှီတိုင်အောင် ဥတု မစင်ကြယ်လျက်၊ နေရသကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၆ အနာ မပျောက်မှီတိုင်အောင် သူ၏အိပ်ရာသည် ဥတုမစင်ကြယ်သော အိပ်ရာကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုင်ရာသည် လည်း ထိုကဲ့သို့၎င်း၊ မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၇ ထိုအရာတို့ကို ထိသောသူသည်လည်း မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၂၈ ထိုမိန်းမသည် သွေးယို နာပျောက်၍ ခုနစ်ရက် လွန်လျှင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။

၂၉ အဋ္ဌမနေ၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်တို့ တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ဥတုမစင်ကြယ်သော မိန်းမအဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၃၁ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ တွင်ရှိသော ငါ့တဲတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ မိမိတို့ မစင်ကြယ်ရာ၌ မသေစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်စေရမည်။

၃၂ ဤရွှေကား၊ ရိနာစွဲသောသူ၊ သုတ်ရည် ထွက်၍ ညစ်ညူးသောသူ၊

၃၃ ဥတုရောက်သော မိန်းမ၊ သံဝါသ ပြုသော ယောက်ျား မိန်းမ မစင်ကြယ်သော မိန်းမနှင့် သံဝါသ ပြုသောယောက်ျား စောင့်ရသော တရားဖြစ်သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ အာရုန်၏ သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍ သေသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ သင်၏ အစ်ကို အာရုန်သည်၊ သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အထဲ၊ သေတ္တာအပေါ်မှာ တင်သောအဖုံးကို ကွယ်ကာ သော ကုလားကာ အတွင်းသို့ အခါခပ်သိမ်း မဝင်စေခြင်းငှါ ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည် သေတ္တာဖုံးအပေါ် မိုးစွန်းတိမ်၌ ထင်ရှားမည်။

၃ အာရုန်သည် သန့်ရှင်းရာဌာန တော်အထဲသို့ အဘယ်သို့ ဝင်ရမည်နည်း ဟူမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်တို့ အသက်ပျံသော နွားထီးတကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ သိုးထီး တကောင်ပါရမည်။

၄ သန့်ရှင်းသော ပိတ်ချော အင်္ကျီ၊ ပိတ်ချော ပေါင်းဘီကို ဝတ်၍၊ ပိတ်ချောခါးပန်း ကိုစည်းရမည်။ ပိတ်ချော ပေါင်းကိုလည်း ဆောင်းရမည်။ ထိုအဝတ် တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကိုယ်ကို ရေချိုးပြီးမှ ဝတ်ဆင်ရမည်။

၅ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် နှစ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ သိုးတကောင်ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်လက်မှ ခံယူရမည်။

၆ အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော မိမိ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ် နွားကို ပူဇော်၍၊ မိမိအဘို့နှင့် မိမိအိမ်သူများ အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၇ ဆိတ် နှစ်ကောင်ကိုလည်း ယူ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။

၈ အာရုန်သည် ထိုဆိတ် နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ စာရေးတံ တတံ၊ လွတ်လပ်လဟာ အဘို့ တတံ၊ စာရေးတံ နှစ်တံချ၍၊

၉ ထာဝရဘုရား အဘို့ စာရေးတံ ကျသောဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ပူဇော်ရမည်။

၁၀ လွတ်လပ် လဟာအဘို့ စာရေးတံ ကျသော ဆိတ်ကို၊ အသက်ရှင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်၍ သူ့အပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ တော၌လွတ်လပ်လဟာသို့ လွတ်လိုက်ရမည်။

၁၁ အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ် နွားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိအဘို့နှင့် မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ် နွားကို သတ်ရမည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် ယဇ်ပလ္လင်မီးခဲနှင့် ပြည့်သောလင်ပန်းကို ကိုင်လျက်၊ ညက်စွာသော နံ့သာပေါင်းမွှေး အမှုန့်ကို မိမိလက်၌ အပြည့်ယူ၍၊ ကုလားကာ အတွင်းသို့ ဆောင်သွားရမည်။

၁၃ ထိုအခါ သူသည် သေသွေးနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ နံ့သာပေါင်း အခိုးအငွေ့သည် သက်သေခံချက်အပေါ်မှာရှိသော သေတ္တာအဖုံးကို မှမ်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးပေါ်မှာ တင်ရမည်။

၁၄ နွားအသွေး အချို့ကိုလည်း ယူ၍၊ အရှေ့မျက်နှာဘက် သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရမည်။ သေတ္တာဖုံး ရှေ့၌လည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် လက်ညှိုးနှင့် ဖြန်းရမည်။

၁၅ ထိုနောက် လူများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာ ယဇ် ဆိတ်ကိုသတ်၍၊ အသွေးကို ကုလားကာအတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ နွား အသွေးကို ဖြန်းသကဲ့သို့၊ သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌လည်း၊ ရှေ့၌လည်း ဖြန်းရမည်။

၁၆ ဣသရေလအမျိုး သားတို့၏ မစင်ကြယ်သော အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်သော အပြစ်ထဲမှာ နေရသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့ ပြုရမည်။

၁၇ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအဘို့၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့၊ ဣသရေလ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍ မထွက်မှီတိုင်အောင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် ထဲမှာ အဘယ်သူမျှ မနေရ။

၁၈ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် ယဇ်ပလ္လင်သို့ထွက်လာ၍၊ ထိုပလ္လင်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဦးချိုတို့၌ ထည့်ရမည်။

၁၉ ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌လည်း၊ ထိုအသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင် အောင်ဖြန်း၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။

၂၀ ထိုသို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင် အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြီးစီးပြီးမှ၊ အသက်ရှင်သော ဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၂၁ အာရုန်သည် အသက်ရှင်သော ဆိတ်ခေါင်း

ပေါ်မှာ လက်နှစ်ဘက်ကို တင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက် မှစ၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့ကို ဘော်ပြု၍၊ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ တော်လျော်သောလူတွင် တောသို့ စေလွှတ်ရမည်။

၂၂ သူတို့အပြစ် ရှိသမျှကို၊ လူမနေသော အရပ်သို့ ဆောင်သွားသော ထိုဆိတ်ကို တော၌ လွှတ်လိုက်ရမည်။

၂၃ တဖန် အာရုန်သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲသို့ ဝင်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် ထဲသို့ အရင်ဝင်သောအခါ၊ ဝတ်သော ပိတ်ချောအဝတ်ကို ချွတ်၍ ထိုအရပ်၌ထားရမည်။

၂၄ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ကိုယ်ကိုရေချိုး၍၊ မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှ တဖန်ထွက်လာ၍၊ မိမိ မီးရှို့ရာယဇ်၊ လူများ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ မိမိအဘို့နှင့်လူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၂၅ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။

၂၆ လွတ်လပ်လဟာသို့ ဆိတ်ကို လွှတ်လိုက်သော သူသည်လည်း မိမိ အဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ ဝင်ရမည်။

၂၇ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ ဆောင်သွင်းသော အသွေးနှင့် ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ် နွားကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဆိတ်ကို၎င်း၊ တပ်ပြင်သို့ ယူသွား၍ အရေ၊ အသား၊ ချေးနုကို မီးရှို့ရမည်။

၂၈ မီးရှို့သော သူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ ဝင်ရမည်။

၂၉ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဟူမှုကား၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သတ္တမလ ဆယ်ရက်နေ့၌ အလုပ်ကို အလျင်းမလုပ်၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်လျက်နေကြမည်။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အပြစ် ရှိသမျှတို့နှင့် ကင်းစင်မည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့ရက်၌ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်သည် သင်တို့ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၃၁ ထိုနေ့ရက်သည် ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်တို့ ငြိမ်ဝပ်ရာ ဥပုသ်နေ့၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရသောနေ့ ဖြစ်သတည်း။

၃၂ အဘအရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အရင် ယဇ်ပုရောဟိတ်လက်မှ ဘိသိက်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ခံသောသူသည်၊ ထိုအပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ပိတ်ချောအဝတ်ကိုဝတ်၍။

၃၃ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များအဘို့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၃၄ ဤရှေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အပြစ်ရှိသူတို့ကြောင့် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည် အကြောင်း၊ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အာရန် ပြုလေ၏။

၁၇

၁၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရန်နှင့် သူ၏သား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။

၃ ဣသရေလအမျိုးသား တစ်စု တယောက်သည် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို တပ်ထဲမှာ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပ်ပြင်မှာ သတ်သည်ဖြစ်စေ။

၄ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော် ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည် အသက် သတ်သောအပြစ် ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ အသက် သတ်သော ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တော၌ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်စေခြင်းငှါ ထိုသို့ စီရင်ရသတည်း။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင် အသွေးကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနား၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း၍၊ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးရှို့ရမည်။

၇ သူတို့သည် အထက်က မှားယွင်း သကဲ့သို့ နောက်တဖန် နတ်ဆိုးတို့အား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ဤပညတ်သည် သူတို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၈ ဣသရေလ အမျိုးသားခြင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော အခြားသောယဇ် တစ်စုံတစ်ခုကို ပူဇော်သောအခါ။

၉ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်ဟု သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုးသား မှစ၍၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားတစ်စုတယောက်သည်၊ အသွေး တမျိုးမျိုးကို စားလျှင်၊ ထိုသူကို ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်သည် အသွေး၌ တည်၏။ သင်တို့ပြုသော အပြစ်ကို ဖြေစေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကို သင်တို့အား ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပါပေးပြီ။ လူအပြစ်ကို ဖြေသောအရာကား၊ အသွေးဖြစ်သတည်း။

၁၂ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အဘယ်သူမျှ အသွေးကို မစားရ။ သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားလည်း အသွေးကို မစားရဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၃ ဣသရေလအမျိုးသား မှစ၍ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား တစ်စုတယောက်သည်၊ မုဆိုးလုပ်၍ စားစရာဘို့ သား၊ ငှက်ကို ဘမ်းမိလျှင်၊ အသွေးကို သွန်၍ မြေနှင့် ဖုံးရမည်။

၁၄ အသွေးသည် ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသွေးကို မစားရဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည် အသွေး၌ တည်သောကြောင့်၊ အသွေးကိုစားသောသူမည်သည် ကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၁၅ အလိုလို သေသော အကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသော အကောင်၏ အသားကို စားသော ကိုယ်အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသား မည်သည်ကား၊ စားလျှင် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၏။

၁၆ အဝတ်ကို မလျှော် ရေချိုးလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်မူ၏။

၁၈

၁၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။

၃ သင်တို့ နေဘူးသော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အကျင့်ကို ၎င်း၊ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင် လတံ့သော ခါနာန်ပြည်၏ အကျင့်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် မကျင့်၊ သူတို့ တရား လမ်းသို့ မလိုက်ကြ။

၄ ငါစီရင်ချက်ရှိသည်အတိုင်း ကျင့်၍၊ ငါ့ပညတ် တရားလမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၅ ထိုကြောင့် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြမည်။ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သော သူသည်၊ ထို အကျင့် အားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၆ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ပေါက်ဘော် တော်သော သူကို ချဉ်း၍ သံဝါသ မပြုရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၇ သင်၏ အဘနှင့်သာဆိုင်သော သင်၏ အမိကို မချဉ်းရ။ ကိုယ်အမိဖြစ်သောကြောင့် သံဝါသ မပြုရ။

၈ ကိုယ်အဘ၏ မယားမည်သည်ကိုမချဉ်းရ။ အဘနှင့် သာဆိုင်၏။

၉ တအိမ်တည်း၌ မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ အခြား သော အရပ်၌မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏နမကို မချဉ်းရ။

၁၀ ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ်သော သင်၏မြေးကို မချဉ်းရ။

၁၁ အမိခြားသော်လည်း တဘတည်း ဖြစ်သောနမ ကို မချဉ်းရ။

၁၂ သင့်အဘ၏ ပေါက်ဘော်ရင်း ဖြစ်သောအဘ၏ နမကို၎င်း၊

၁၃ သင့်အမိ၏ ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အမိ၏ ညီအစ်မကို၎င်း၊

၁၄ အဘ၏ ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော မိကြီးမိထွေး ဖြစ်သော အဘ၏ ညီအစ်ကို မယားကို၎င်း၊

၁၅ သား၏ မယားတည်းဟူသော ချွေးမကို၎င်း၊

၁၆ ညီအစ်ကို နှင့်သာဆိုင်သော ညီအစ်ကို၏ မယားကို၎င်း မချဉ်းရ။

၁၇ ကိုယ်မယား၏ ပေါက်ဘော်ရင်း ဖြစ်သော မယား၏ သမီး၊ မယား၏မြေးကို မချဉ်းရ။ မတရား သောအမှုဖြစ်၏။

၁၈ ကိုယ်မယားကို နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ သူ့အသက် ရှင်စဉ်တွင်၊ သူ၏ ညီအစ်မကို မသိမ်းရ။

၁၉ ဥတုရောက်၍ မစင်ကြယ်သော မိန်းမကိုလည်း မချဉ်းရ။

၂၀ ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေလျက်၊ သူ့မယားကို မပြစ် မှားရ။

၂၁ သင်၏သားသမီးတို့ကို၊ မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်ရ။ သင်၏ ဘုရားသခင် နာမတော်ကို မရှုတ် မချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၂ မိန်းမနှင့် ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ ယောက်ျားချင်း မပေါင်းဘော်ရ။ ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုဖြစ်၏။

၂၃ ကိုယ်ကို ကိုယ်ညစ်ညူးစေ၍ တိရစ္ဆာန်နှင့် မပေါင်းဘော်ရ။ မိန်းမသည်လည်း မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို မခံရ။ ရွံ့ရှာဘွယ်သော ရောနှော ခြင်းဖြစ်၏။

၂၄ ထိုသို့သော အမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မညစ် ညူးစေရ။ သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင့်ထုတ်သော လူအမျိုးမျိုး တို့သည်၊ ထိုသို့သောအမှုကိုပြု၍ ညစ်ညူးကြ၏။

၂၅ သူတို့ပြည်သည်လည်း ညစ်ညူး၏။ ညစ်ညူး သော အပြစ်ကြောင့် ငါဆုံးမ၍၊ ထိုပြည်သည် မိမိသား တို့ကို အော့အန်လိမ့်မည်။

၂၆-၂၈ သင်တို့မူကား၊ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက်တို့ကို စောင့် ရှောက်ကြမည်။ ထိုပြည်သည် သင်တို့ ရှေ့၌ရှိ သောလူအမျိုးမျိုးတို့ကို အော့အန် သကဲ့သို့ တဖန် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံ၍၊ သင်တို့ကို မအော့ အန်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ထိုသို့သော ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကိုမပြုရ။ သင်တို့ရှေ့၌ ရှိသော ပြည်သား တို့သည်၊ ထိုသို့သောရွံ့ရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြုသော အားဖြင့် သူတို့ပြည်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။

၂၉ ထိုသို့သော ရွံ့ရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြုသောသူ မည်သည်ကား၊ သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၃၀ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ရှေ့၌ ပြုဘူးသော ထိုရွံ့ရှာဘွယ် ထုံးစံလေ့သို့ သင်တို့သည် လိုက်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် မညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက် ကြမည်။ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ငါထာဝရ

ဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။

၃ လူတိုင်း ကိုယ်မိဘကို ရိုသေရမည်။ ငါ့ ဥပုသ် နေ့တို့ကိုလည်း စောင့်ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၄ ရုပ်တု ဆင်းတုကိုလည်း မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ် အဘို့သွန်းသော ဘုရားတို့ကို မလုပ်ရ။ ငါသည်သင်တို့ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၅ မိသယဟယယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် လျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့အောင် ပူဇော်ရမည်။

၆ ပူဇော်သောနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ စားရမည်။ သန့်ဘက်နေ့တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင် မီးရှို့ရမည်။

၇ သန့်ဘက်နေ့၌ အနည်းငယ်ကိုမျှစားလျှင် ရွံ ရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ စိတ်တော်နှင့် မတွေ့။

၈ စားသောသူသည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်း သောအရာကို ရှုတ်ချသောကြောင့် မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်။ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၉ ကိုယ်မြေ ၌ဖြစ်သော စပါးကို ရိတ်သော အခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင် မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကို ပြန်၍ မကောက်မသိမ်းရ။

၁၀ ကိုယ်စပျစ်သီးကိုလည်း အကုန်အစင် မသိမ်းရ။ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကို ပြန်၍ မဆွတ်ရ။ ထိုအသီးကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဘို့ချန်ခွင်းရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၁ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးရ။ သူတပါးကို မလှည့်စားရ။ တယောက်ကို တယောက် မုသာစကားမပြောရ။

၁၂ ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို ခြင်းကို မပြုရ။ သင်၏ဘုရားသခင် နာမကို မရှုတ်မချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၃ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာကို မတရားသ ဖြင့်မသိမ်းရ။ အနိုင်အထက်ပြု၍မယူရ။ သူငါးခံထိုက် သော အခက် တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် မထားရ။

၁၄ နားပင်းသောသူကို မကျိန်ဆဲရ။ မျက်စိ မမြင် သောသူ ရှေ့မှာ ထိမိ၍ လဲစရာကို မထားရ။ သင်၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။

၁၅ တရားတွေ့သည်အမှုမှာ မတရားသဖြင့် မစီရင်ရ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌ မငဲ့ကွက်၊ ကြီးသော သူ၏ မျက်နှာကို မထောက်ဘဲ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းကို တရားသဖြင့် စီရင်ရမည်။

၁၆ သူ့အသရေ ပျက်သော သိတင်းကို ကြားပြော

ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မလှည့်လည်ရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို သေစေခြင်းငှါ မကြံစည်ရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၇ သင်၏ညီအစ်ကိုကို စိတ်အခုအခံ မရှိရ။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၌ ရိုသောအပြစ်ကို တတ်တိုင်းမရှိ စေဘဲ၊ သူ့ကို အမှန် ဆုံးမရမည်။

၁၈ သင့်အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ရ။ အပြိုးမထားရ။ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၉ ငါ၏ ပညတ်တရားကို သင်တို့သည် စောင့်ရ ကြမည်။ အမျိုးခြားသော တိရစ္ဆာန် အထီးအမတို့ကို မရှက်မတင်စေရ။ ခြားနားသောမျိုးစေ့ကို ရောနှော၍ လယ်၌ မကြဲရ။ ဝါနှင့် သိုးမွေးရော၍ ရက်သော အဝတ်ကို မဝတ်ရ။

၂၀ ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်းလျက်၊ မရွေးမလွတ်သေး သော ကျွန်မိန်းမနှင့် သင့်နေသော သူသည် ရိုက်နှက် ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုမိန်းမသည် သူ့ကျွန်ဖြစ်သောကြောင့် သေပြစ်နှင့် လွတ်ရမည်။

၂၁ ယောက်ျားသည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ သိုးထီး တကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနား ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၂၂ ထိုယောက်ျား ပြုမိသော အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် သိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ပူဇော်ရမည်။ ထိုယောက်ျား သည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၃ သင်တို့သည် ငါပေးသော ပြည်သို့ ရောက်၍၊ စားအပ်သောအပင် အမျိုးမျိုးကို စိုက်ပြီးမှ၊ သုံးနှစ် ပတ်လုံး သီးသော အသီးကို၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောအသီးဟူ၍ မှတ်ရမည်။ ထိုအသီးကို မစားရ။

၂၄ စတုတ္ထနှစ်တွင် သီးသောအသီး ရှိသမျှသည် သန့်ရှင်း၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်း ဘို့ရာ ဖြစ်ရမည်။

၂၅ ပဉ္စမနှစ်တွင် သီးသောအသီးကို စားရမည်။ ထို သို့ပြုလျှင် အပင်တို့သည် သာ၍ သီးကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၆ အသွေးပါသော အသေကောင်ကို မစားရ။ မကောင်းသော အတတ်ကို မပြုစုရ။ ကာလဗေဒင်ကို မကြည့်ရ။

၂၇ ဦးခေါင်း အနားပတ်လည်၌ ဆံပင်ကို ဝန်း၍ မရိတ်ရ။ ပါးမုန်းကိုလည်း မရိတ်ရ။

၂၈ သေသောသူ အတွက် ကိုယ်အသားကို မခတ် မရှာ သံပူ မထိုးရ။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။

၂၉ ကိုယ်သမီးကို ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ မရှုတ် မချရ။ သို့ပြုလျှင် တပြည်လုံးသည် မတရားသော မေထုန်သို့ လိုက်၍ အဓမ္မအမှုနှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။

၃၀ ဝိညာဉ်သန့်တို့ကို စောင့်၍၊ ဝိသန့်ရှင်းရာ ဌာန တော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၃၁ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ နတ်ဝင်သူကို မမှီဝဲရ။ စုန်းလုပ်သူကိုလည်း မရှာဖွေရ။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃၂ ဆံပင်ဖြူသော သူရှေ့မှာ ထရမည်။ အသက်ကြီး သောသူ၏ မျက်နှာကို ရိုသေရမည်။ သင်၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃၃ သင်၏ပြည်၌ တည်းနေသော ဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။

၃၄ သင်နှင့်အတူနေသော ဧည့်သည်ကို ကိုယ်အမျိုး သားချင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်ရမည်။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃၅ တိုင်းထွာသော အမှု၊ ချိန်တွယ်သော အမှု၊ ခြင်္သေ့တက်သောအမှု၌ မတရားစွာ မပြုရ။

၃၆ မှန်သော ချိန်ခွင်၊ မှန်သောအလေး၊ မှန်သော ဖေါ၊ မှန်သောဟိန်တို့ကို သုံးရမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃၇ သင်တို့သည် ဝိစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သော သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပြည်သား တို့လည်း ခဲနှင့်ပစ်ကြမည်။

၃ ဝိသန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေလျက်၊ ဝိသန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ မိမိသား ကို မောလုတ် ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူကို၊ ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။

၄ မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ် သောသူကို ပြည်သားတို့သည် အမှုမထား မသတ်ဘဲ နေလျှင်၊

၅ ထိုသို့နေသော သူနှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ် သားတို့ ကို ငါသည်မျက်နှာထား၍၊ ထိုသူကို၎င်း၊ သူနှင့်အတူ မောလုတ်ဘုရားထံ၌ မှားယွင်းသော သူကို၎င်း၊ သူ တို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။

၆ လမ်းလွဲ၍ နတ်ဝင်သူ၊ စုန်းလုပ်သူ နောက်သို့ လိုက်လျက်၊ မှားယွင်းသော သူကို ငါသည် မျက်နှာ ထား၍ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။

၇ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။

၈ ငါနည်းနိဿယတို့ကို ကျင့်ဆောင် ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၉ မိဘကို ကျိန်ဆဲသောသူတိုင်း အသေသတ် ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ မိဘကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၀ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသော သူသည် မှားယွင်း သော မိန်းမနှင့် တကွ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။

၁၁ ကိုယ်အဘ၏ မယားနှင့် သင့်နေသောသူသည် အဘနှင့်သာခိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၂ ယောက်ျားသည် ကိုယ်ချွေးမနှင့် သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ရွံ့ရှာဘွယ်သော ရော နှောခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၃ မိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ ယောက်ျားခြင်း ပေါင်းဘော်လျှင်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရွံ့ရှာ ဘွယ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ အသေသတ် ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၄ ယောက်ျားသည် သမီးနှင့် အမိကို မယားပြုလျှင်၊ မတရားသော အမှုဖြစ်၏။ သင်တို့တွင် မတရားသော အမှုမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို မီးရှို့ရမည်။

၁၅ ယောက်ျားသည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းဘော်လျှင် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန် ကိုလည်း သတ်ရမည်။

၁၆ မိန်းမသည်လည်း၊ မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ ပေါင်းဘော်

ခြင်းကို ခံလျှင်၊ ထိုမိန်းမနှင့် တိရစ္ဆာန်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၇ ယောက်ျားသည် အဘ၏ သမီး၊ အမိ၏ သမီး ဖြစ်သော မိမိနှင့် သင့်နေလျှင်၊ မတရားသော အမှုဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့ ရှေ့မှောက်၌ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြမည်။ ထိုယောက်ျားသည် နှမနှင့် သင့်နေသောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်။

၁၈ ယောက်ျားသည် ဥတုရောက်လျက် ရှိသော မိန်းမနှင့် သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍၊ သွေးသွန်နာကို ထင်ရှားစေသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြမည်။

၁၉ အဘ၏နှမ၊ အမိ၏ ညီမနှင့် မသင့် မနေရ။ ထိုသို့ သော ပေါက်ဘော်ရင်းနှင့် သင့်နေသော သူတို့သည် မိမိအပြစ်ကို ခံရကြမည်။

၂၀ အဘ၏ ညီအစ်ကို မယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ အဘ၏ ညီအစ်ကိုနှင့်သာ ဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် မိမိအပြစ်ကို ခံရသဖြင့် တသက်လုံး သား မရဘဲ နေရလိမ့်မည်။

၂၁ ညီအစ်ကို၏ မယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ ညစ်ညူးသော အမှုဖြစ်၏။ ညီအစ်ကိုနှင့်သာ ဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် သားမရဘဲ နေရလိမ့်မည်။

၂၂ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍ နေရာချသောပြည်သည် မအော့အန်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရမည်။

၂၃ သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင့်ထုတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ဘာသာစလေ့သို့ မလိုက်ရ။ သူတို့သည် ထိုသို့သော အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ပြုသောကြောင့် ငါရှုရှာ၏။

၂၄ သူတို့ပြည် တည်းဟူသော နို့နှင့် ပျားရည် စီးသောပြည်ကို သင်တို့သည် အမွေခံစေခြင်းငှါ ငါ အပိုင်ပေးမည်ဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ငါသည် သင်တို့ကို အခြားသော အမျိုးနှင့် ခွဲထားသော သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၅ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ စင်ကြယ်သော ငှက်၊ မစင်ကြယ်သောငှက်တို့ကို ပိုင်းခြားရမည်။ ငါ ခွဲထားသည် အတိုင်း၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် တစ်ခုခု အားဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်ရှုရှာဘွယ် မဖြစ်စေရ။

၂၆ ငါ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့ကို ငါ အလိုရှိသဖြင့်၊ အခြားသော အမျိုးနှင့် ခွဲထား

သောကြောင့်၊ ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြမည်။

၂၇ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ နတ်ဝင်သောသူ၊ စုန်းလုပ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။ ထိုသို့သောသူကို ခဲနှင့်ပစ်ကြမည်။ သူ၌ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျိုးသားချင်း သေသောအတွက် သင်တို့တွင် အဘယ်သမျှ ညစ်ညူးခြင်း မရှိရ။

၂ သို့ရာတွင် ပေါက်ဘော်ရင်းတည်းဟူသော မိဘသားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊

၃ လင်မနေသော ကညာနမရင်းအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံရသောအခွင့် ရှိ၏။

၄ အမျိုးသားချင်း သူကြီးအတွက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ရှုတ်ချ၍ ညစ်ညူးခြင်း မရှိရ။

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆံပင်ကို မရိတ်ရ၊ ပါးမုန်းကို မရိတ်ရ။ အသား၌ ခုတ်ရှခြင်းကို မပြုရ။

၆ သူသည် မိမိဘုရားသခင် အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ မိမိ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မိမိ ဘုရားသခင်၏ အစာအာဟာရကို ပူဇော်သောကြောင့် သန့်ရှင်းခြင်း ရှိရမည်။

၇ သူသည် ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ သီလပျက်သော မိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသော မိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ မိမိ ဘုရားသခင် အဘို့ သန့်ရှင်း၏။

၈ သင်၏ ဘုရားသခင် ပွဲတော်ကို ဆက်သောကြောင့်၊ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ သူသည် သင့်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ငါ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း၏။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် သမီးသည်၊ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် ရှုတ်ချလျှင် မိမိအဘကို ရှုတ်ချရာရောက်၏။ ထိုသူကို မီးရှို့ရမည်။

၁၀ မိမိ အမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ အဝတ်တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ အရာ၌ ခန့်ထား၍ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိတ်ကို ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည်၊ မိမိခေါင်း၌ တန်ဆာကို မချွတ်ရ။ မိမိအဝတ်ကို မဆုတ်ရ။

၁၁ အသေကောင်ကို မချဉ်းရ။ မိဘ အတွက် ညစ်ညူးခြင်းကို မခံရ။

၁၂ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် ထဲက မထွက်ရ။ မိမိ

ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို မရှုတ်မချရ။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိ ဘုရားသခင်၏ ဘိသိတ်ဆီနှင့် ဆိုင်သော သင်းကျစ်ကို ဆောင်းရသောသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရမည်။

၁၄ မုတ်ဆိုးမ၊ လင်နှင့်ကွာသော မိန်းမ၊ သီလပျက်သော မိန်းမ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ မိမိ အမျိုးသားချင်း အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရမည်။

၁၅ မိမိသားကို အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မရှုတ်မချရ။ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။

၁၇ သင်၏အမျိုး အစဉ်အဆက်တွင် ကိုယ်၌ အပြစ် ရှိသောသူသည်။ မိမိ ဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။

၁၈ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊ နှာခေါင်း ပိသောသူ၊ အင်္ဂါ ပိုလွန်သောသူ၊

၁၉ လက်ကျိုးသောသူ၊ ခြေကျိုးသောသူ၊

၂၀ ကျောကုန်းသောသူ၊ ပုသောသူ၊ မျက်စိနာသောသူ၊ ဝဲစွဲသောသူ၊ ယားနာစွဲသောသူ၊ ဝှေးစေ့ပျက်သောသူသည် မချဉ်းမကပ်ရ။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် အမျိုးတွင်၊ ကိုယ်၌ အပြစ်ပါသောသူ တစုံတယောက်မျှ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်၌ အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ မုန့်တော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။

၂၂ သန့်ရှင်းသော မုန့်ဖြစ်စေ၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော မုန့်ဖြစ်စေ၊ မိမိ ဘုရားသခင်၏ မုန့်တော်ကို စားရမည်။

၂၃ ကိုယ်၌ အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာ ဌာနအရပ်တို့ကို ရှုတ်ချမည်ကို စိုးရိမ်၍၊ ကုလားကာ အတွင်းသို့ မဝင်ရ။ ယဇ်ပုလွင်သို့ မချဉ်းမကပ်ရ။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ထိုအရပ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ မောရှေသည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောအရာ အားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော ငါ၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မချဘဲ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသော အရာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကွာစေရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃ ထာဝရဘုရား အဘို့ ဣသရေလ အမျိုးသား သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိသောအရာတို့ကို ကိုယ် မစင်ကြယ်လျက်နှင့် ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသား မည်သည်ကား၊ ငါ့ထံမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၄ နူနာ၊ ရိနာစွဲသော အာရုန်၏ အမျိုးသား မည်သည်ကား၊ မစင်ကြယ်မှီ တိုင်အောင် သန့်ရှင်းသောအရာကို မစားရ။ အသေကောင်နှင့် ဆိုင်၍ မသန့်ရှင်းသော အရာကို ထိသောသူ၊ သုတ်ရည် ထွက်သောသူ၊

၅ ညစ်ညူးစေ၍ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ကို ထိသောသူ၊ ညစ်ညူးခြင်း တစုံတခုစွဲ၍ ညစ်ညူးသောသူ၊ ထိုသို့သောသူကို ထိသမျှသောသူတို့သည်၊

၆ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ကို ရေမချိုးဘဲ နေလျှင်၊ သန့်ရှင်းသောအရာကို မစားရ။

၇ နေဝင်သော နောက်မှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသော အရာသည် သူတို့စားစရာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုနောက်မှ စားကြမည်။

၈ အလိုလို သေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသော အကောင်အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍ မစားရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငါ့ပညတ်တော်ကို ဖျက်သဖြင့်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ခံလျက် မသေရမည် အကြောင်း၊ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်ကြမည်။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၏။

၁၀ တပါးအမျိုးသားသည် သန့်ရှင်းသောအရာကို မစားရ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ တည်းနေသော ညဉ့်သည် မစားရ။ သူဦးလည်း မစားရ။

၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်၌ မွေးသောသူသည် သူ၏အစာကိုစားရမည်။

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် သမီးသည် တပါးအမျိုးသား၏ မယားဖြစ်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာအရာကို မစားရ။

၁၃ သို့ရာတွင် လင်သေသော်၎င်း၊ လင်နှင့် ကွာသော်

၎င်း၊ သားမရှိဘဲ မိမိအဘ အိမ်သို့ ပြန်၍ ငယ်စဉ်အခါ နေသကဲ့သို့ နေပြန်လျှင်၊ အဘ၏ အစာကို စားရမည်။ တပါးအမျိုးသား မစားရ။

၁၄ လူသည် သန့်ရှင်းသောအရာကို မသိဘဲ စားမိလျှင်၊ စားမိသောအရာ၏ အဘိုးနှင့် တကွ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။

၁၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မရှုတ်မချရ။

၁၆ ထိုအရာတို့ကို စားမိ၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို မခံစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသောပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အားပူဇော်လိုလျှင်၊

၁၉ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားအထီးကို ပူဇော်ရမည်။

၂၀ အပြစ်ပါသော အကောင်ကို မပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့။

၂၁ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသောပူဇော်သက္ကာ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို၊ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ စုံလင်ရမည်။ အပြစ် တစုံတခုမျှ မရှိရ။

၂၂ မျက်စိကန်းသော အပြစ်၊ အရိုးကျိုးသောအပြစ်၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့သော အပြစ်၊ မြင်းဖိုရှိသော အပြစ်၊ ဝဲနာ၊ ယားနာ စွဲသောအပြစ် တစုံတခုရှိလျှင် ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ ယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာ မပြုရ။

၂၃ သို့ရာတွင် အင်္ဂါပိုခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်း အပြစ်ရှိသော သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို အလိုလိုပူဇော်သက္ကာတို့ ပူဇော်ရမည်။ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်၍ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့။

၂၄ ကြိတ်နယ်စုတ်ပြတ်ရာ အနာရှိသော အထီးကို ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ သင်တို့ပြည်၌ ထိုသို့သောအကောင်ကို ပူဇော်သက္ကာ မပြုရ။

၂၅ ထိုသို့သော အကောင်ကို တပါးအမျိုးသား

ဆက်သော်လည်း၊ ပျက်သော အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ပွဲတော်တို့ မပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၇ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားတို့သည် မွေးဖွားသောအခါ ခုနစ်ရက်အတွင်းတွင် သားငယ်ကိုအမိနှင့်မကွာစေရ။ အငွေမနွေ့ မှစ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးနှင့် ပူဇော်သက္ကာတို့ တော်သင့်၏။

၂၈ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သားအမိ နှစ်ကောင်ကို တနေ့ခြင်းတွင် မသတ်ရ။

၂၉ ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ပူဇော်လော့။

၃၀ တနေ့ခြင်းတွင် စားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၃၁ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်ကြရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၃၂ သန့်ရှင်းသော ငါ၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းတော်မူသည်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထင်မှတ်ကြမည်။

၃၃ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ သင်တို့သည် စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ငါ ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်များ ဟူမူကား၊

၃ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသော ဥပုသ်နေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရသောနေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် အလုပ်မလုပ်ရကြ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။

၄ အချိန်တန်မှ သင်တို့ကြော်ငြာရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်များ ဟူမူကား၊

၅ ပဌမ လဆယ်လေး ရက်နေ့ ညဦးယံ၌၊ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါပွဲ ဖြစ်၏။

၆ ၎င်းလ ဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ အဖေမဲ့ကို ခံကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့ မုန့်ကို စားကြမည်။

၇ ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၈ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာကို ပြုရမည်။ သတ္တမ နေ့၌လည်း ဓမ္မ စည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊

၁၀ သင်တို့သည် ဝါပေးသော ပြည်သို့ ရောက်၍ စပါးကို ရိတ်သောအခါ၊ အစိုးရိတ်သော ကောက်လှိုင်း တစည်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၁၁ သင်တို့သည် စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်သည် ဥပုသ်နေ့ လွန်မှ၊ နက်ဖြန်နေ့တွင် ထို ကောက်လှိုင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲရမည်။

၁၂ ကောက်လှိုင်းကို ချီလွှဲသော နေ့၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ်အထီးကို ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။

၁၃ ထိုယဇ်နှင့် ဆိုင်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကား၊ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော ဆီနှင့် ရော သော မုန့်ညက် နှစ်ဩမဲဖြစ်ရမည်။ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကား၊ စပုစ်ရည် သုံးလောသဖြစ်ရမည်။

၁၄ သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ထံတော်သို့ ပူဇော် သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သော နေ့မရောက်မှီ၌၊ မုန့်၊ ဆန်လှော်၊ စိမ်းသောအသီး အနှံကို မစားရ။ သင်တို့ နေရာ အရပ်ရပ်၌ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့် ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာ ကောက်လှိုင်းကို ဆောင် ခဲ့သောနေ့၊ ဥပုသ်နေ့ အလွန် နက်ဖြန်နေ့ကစ၍ သီတင်း ခုနစ်သီတင်းစေ့အောင် ရေတွက်ရမည်။

၁၆ သတ္တမ ဥပုသ်နေ့ အလွန်နက်ဖြန်နေ့အထိအရက် ငါးဆယ်တိုင်တိုင် ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အသစ်ကို ဆက်ကြမည်။

၁၇ ထာဝရဘုရား အဘို့ အဦးသီးသော အသီး၊ တဆေးဖြင့် ဖောင်းကြွသော မုန့်ညက် နှစ်ဩမဲနှင့် လုပ်သော ချီလွှဲရာမုန့် နှစ်လုံးကို သင်တို့ အိမ်မှ ထုတ် ဆောင်ခဲ့၍၊

၁၈ ထိုမုန့်နှင့်တကွ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်၊ နွားသယ်အထီး တကောင်၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကို ဆက်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ နှင့်တကွ၊ ထာဝရ ဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော် သက္ကာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်ရမည်။

၁၉ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သယ် တကောင် ကို၎င်း၊ မိတ်သဟာရ ယဇ်အဘို့ အခါမလည်သော သိုးသယ် နှစ်ကောင်ကို၎င်း ပူဇော်၍၊

၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အဦးသီးသော အသီး မုန့်နှင့်တကွ ချီလွှဲသဖြင့်၊ သိုးသယ် နှစ်ကောင်ပါလျက်၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။ ထိုအရာတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းသောအရာ ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုနေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို စီရင်ကြမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ သင်တို့ နေရာအရပ်ရပ် ၌ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ် ဖြစ်သတည်း။

၂၂ ကိုယ်မြေ၌ ဖြစ်သော စပါးကို ရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင် မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကို ပြန်၍ မကောက်မသိမ်းရ။ ထိုအရာကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည် အာဂန္တုအဘို့ ချန်ခွင်းရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂၄ သင်တို့သည် သတ္တမလ၊ ပဌမ နေ့ရက်၌ တံပိုး မှုတ်ပွဲ၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရသော ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ကြမည်။

၂၅ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၇ သတ္တမလ၊ ဒသမ နေ့သည်လည်း အပြစ်ဖြေရာ နေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုသော နေ့ဖြစ်၏။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။

၂၈ ထိုနေ့၌ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။ သင်တို့

ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရသော နေ့ဖြစ်၏။

၂၉ ထိုနေ့၌ ခြိုးခြံစွာ မကျင့်သောသူမည်သည်ကား မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။

၃၀ ထိုနေ့၌ အလုပ် တစ်ခုခုကို လုပ်သောသူ မည်သည်ကို သူ၏ အမျိုးမှ ငါပယ်ရှား ဖျက်ဆီးမည်။

၃၁ အဘယ် အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်၌ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၃၂ ထိုနေ့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသောနေ့၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရသော နေ့ဖြစ်၏။ နဝမနေ့ ညဦး မှစ၍ နက်ပြန် ညဦးတိုင်အောင် ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။

၃၄ သင်တို့သည် သတ္တမလ ဆယ်ငါးရက် နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားဘို့ သင်္ကေနေပွဲကို ခံကြမည်။

၃၅ ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ အလုပ် ကို မလုပ်ရ။

၃၆ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ အဌမနေ့ ၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြု၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ ထူးဆန်းသော စည်းဝေးခြင်းဖြစ်၍ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၃၇၊ ၃၈ ဤရွှေကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရသော အလှူဒါန၊ သစ္စာဂတိနှင့် ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာမှတစ်ပါး၊ နေ့ရက် အသီးအသီး တို့၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစေခြင်းငှါ စီရင် ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော် များဖြစ်သတည်း။

၃၉ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်တို့သည် မြေအသီးအနှံကို သိမ်းယူသောနောက်၊ သတ္တမလ ဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား ပွဲခံကြမည်။ ပဌမ နေ့နှင့် အဌမနေ့၌ ဥပုသ်စောင့်ကြမည်။

၄၀ ပထမ နေ့၌ ကောင်းမွန်သော သစ်သီး၊ စွန်ပလွံ ခက်၊ မိုဗန်းမခပင် အစရှိသော အရွက်များသော အပင်၏ အကိုင်းအခက်တို့ကို ယူ၍၊ သင်တို့၏ ဘုရား

သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုကြမည်။

၄၁ ထိုပွဲတော်ကို တနှစ်တနှစ်လျှင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အဘို့ ခံကြမည်။ သင်တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။ ထိုပွဲတော်ကို သတ္တမလ၌ ခံကြမည်။

၄၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သစ်ခက်တံ၌ နေစေကြောင်း ကို သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် သိမှတ်မည် အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တံ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၄ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော် များကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြန်ကြား လေ၏။

၂၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တွင် သက်သေခံ ချက် ကုလားကာပြင်မှာ မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ် မီးထွန်း ရာဘို့၊ သံလွင်သီးကို ထောင်း၍ယူသော သံလွင်ဆီ စစ်ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သင့်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။

၃ အာရုန်သည်လည်း၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင် အောင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကို စီရင် ရမည်။ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၄ စင်ကြယ်သောမီးခုံ၌ မီးခွက်များကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ အစဉ်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။

၅ သင်သည် မုန့်ညက်ကို ယူ၍၊ မုန့်တလုံးလျှင် နှစ်ဩမဲစီ၊ မုန့်ဆယ်နှစ်လုံးကို လုပ်ပြီးလျှင်၊

၆ ထာဝရဘုရားရှေ့ စင်ကြယ်သော စားပွဲပေါ်မှာ မုန့်တလုံးပေါ်၌ တလုံးကို ထပ်ဆင့်၍၊ တပုံခြောက် လုံးစီ၊ နှစ်ပုံ ပုံရမည်။

၇ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမုန့် နှစ်ပုံပေါ်မှာ စင်ကြယ်သော လောဗန်ကို တင်ထားရမည်။

၈ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ လက်မှ ခံယူသော ထိုမုန့်ကို အာရုန်

သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ် အမြဲ ပြင်ဆင်ရမည်။

၉ ထိုမုန့်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ပိုင်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ စားကြမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သတ္တု ထဲက ထိုမုန့်သည်၊ ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ အာရုန် အဘို့ အလွန် သန့်ရှင်းသောအရာ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အဲဂုတ္တုလူနှင့် ဣသရေလ မိန်းမမရှိ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် အတူ လိုက်လာသောသား တ ယောက်သည်၊ တပ်ထဲမှာ ဣသရေလ လူနှင့် ရန် တွေ့သဖြင့်၊

၁၁ နာမတော်ကို ပြစ်မှားလျက် ကျိန်ဆဲလေ၏။ ထိုသူ၏အမိကား၊ ဒန်အမျိုး၊ ဒိဗရိသမီး ရှေ့လောမိတ် ဖြစ်သတည်း။

၁၂ ပြစ်မှားသော သူကို မောရှေ ထံသို့ဆောင်ယူခဲ့၍ ထာဝရဘုရား၏ အလိုတော်ကို မသိမှီ တိုင်အောင် ချုပ်ထားကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ကျိန်ဆဲသောသူကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ သူ၏စကားကို ကြားသော သူအပေါင်းတို့သည် သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကို တင်ပြီး မှ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြစေ။

၁၅ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့် ဆိုရမည်မှာ မိမိတရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပြစ်မှားသော သူ သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူကိုအမှန် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရ ကြမည်။ အမျိုးသားချင်း ဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ နာမတော်ကို ပြစ်မှားလျှင် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။

၁၇ လူအသက်ကို သတ်သော သူသည်လည်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၈ တိရစ္ဆာန် အသက်ကို သတ်သောသူသည်လည်း ဥစ္စာရှင်အား တကောင်အတွက် တကောင်ကို လျော် ရမည်။

၁၉ လူသည် အိမ်နီးချင်းကို နှာအောင်ပြုလျှင်၊ သူ့ကို ပြုသည်အတိုင်း ကိုယ်ခံရမည်။

၂၀ အရိုးကို ချိုးသည်အတွက် အရိုးချိုးခြင်းကို၎င်း၊ မျက်စိကိုဖျက်သည်အတွက်၊ မျက်စိဖျက်ခြင်းကို၎င်း၊ သွားကို ချိုးသည်အတွက်၊ သွားချိုးခြင်းကို၎င်း၊ သူ့ကို

နာကျင်စွာပြုသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တိုင် နာကျင်စွာ ခံရမည်။

၂၁ တိရစ္ဆာန် အသက်ကို သတ်သော သူသည်၊ တကောင် အတွက် တကောင်ကို ပြန်ပေးရမည်။ လူ အသက်ကို သတ်သော သူသည် အသေသတ်ခြင်း ကို ခံရမည်။

၂၂ ကိုယ်အမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ သူတပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ တပါးတည်းသော တရားနှင့်သာ စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကျိန်ဆဲသော သူကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်အကြောင်း မောရှေ ဆင့်ဆိုသည် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၅

၁ တဖန် သိနာတောင် ပေါ်မှာ၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်သော အခါ ထိုပြည်သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဥပုသ် စောင့်ရမည်။

၃ ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး လယ်လုပ်လျက်၊ စပျစ်ဥ ယျာဉ်ကို သုတ်သင်၍ အသီးကို သိမ်းလျက်နေရမည်။

၄ သတ္တမနှစ်သည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်နှစ်၊ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ ဥပုသ်စောင့်ရသောနှစ် ဖြစ်၏။ လယ်မလုပ်ရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို မသုတ်သင်ရ။

၅ လယ်၌ အလိုလိုပေါက်သော အသီးအနှံကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ် အသီးကိုမျှ မဆွတ်ရ။ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသော နှစ်ဖြစ်၏။

၆ ပြည်ဥပုသ် တည်းဟူသော အလိုလို ဖြစ်ပွားသော အရာရှိသမျှသည်၊ သင်ကိုယ်မှစ၍ သင်၏ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ သူငှား၊ ဧည့်သည် စားစရာ၊

၇ သင်၏ ပြည်၌ရှိသော သားယဉ်သားရဲ စားစ ရာဖြစ်ရမည်။

၈ ဥပုသ်နှစ် ခုနှစ်နှစ်ကို ရေတွက်၍၊ ခုနှစ်နှစ် ခုနှစ်လီ တည်းဟူသော လေးဆယ်ကိုးနှစ် ဈေးပြီးမှ၊

၉ သတ္တမလ ဆယ်ရက်နေ့၊ အပြစ်ဖြေခြင်း ပြုရာ နေ့၌၊ ယုဘိလ တံပိုးကို တပြည်လုံး မှုတ်စေရမည်။

၁၀ ငါးဆယ်မြောက်သော နှစ်ကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ တပြည်လုံး၌ ပြည်သား အပေါင်းတို့အား၊ လွတ်ရာ

အခွင့်ကို ကြွေးကြော်ရမည်။ ယုတ်လနစ် ဖြစ်၍၊ လူတိုင်း မိမိပိုင်သောမြေ၊ မိမိအဆွေ အမျိုးထံသို့ ပြန်ရမည်။

၁၁ ငါးဆယ်မြောက်သော နှစ်သည် ယုတ်လနစ် ဖြစ်သောကြောင့် လယ်မလုပ်ရ။ အလိုလိုပေါက်သော အပင်ကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ် အသီးကိုမျှ မဆွတ်ရ။

၁၂ ယုတ်လနစ်သည် သန့်ရှင်းသော နှစ်ဖြစ်သော ကြောင့်၊ လယ်၌ရသော အသီးအနှံကိုသာ စားရမည်။

၁၃ ယုတ်လနစ်တွင် လူတိုင်း မိမိပိုင်သော မြေသို့ ပြန်ရမည်။

၁၄ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုလျှင်၊ တယောက်ကို တယောက် မညှဉ်းဆဲရ။

၁၅ ယုတ်လနစ် လွန်၍ လိုသေးသော နှစ်ပေါင်း အသီးအနှံ သီးလတ်သော နှစ်ပေါင်းကို ရေတွက်၍ ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုရမည်။

၁၆ ထိုသို့ အသီး သီးရသော နှစ်များကို လိုက်၍ ရောင်းသောကြောင့်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများ အလိုက် အဘိုး လျော့လျက်၊ တိုးလျက် ရောင်းဝယ်ရမည်။

၁၇ သင်တို့သည် တယောက်ကို တယောက် မညှဉ်း ဆဲရ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၈ သင်တို့သည် ဝှံ့စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့်စောင့် လျှင်၊ ထိုပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက် နေကြလိမ့်မည်။

၁၉ မြေသည်လည်း မိမိအသီးအနှံကို ပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဝစ္စာစား၍ ဘေးလွတ်လျက် နေကြ လိမ့်မည်။

၂၀ သင်တို့ကလည်း၊ သတ္တမ နှစ်တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့ စားရမည်နည်း။ လယ်မလုပ်ရ။ အသီး အနှံကို မသိမ်းရပါတကားဟု ဆိုလျှင်၊

၂၁ ဆဋ္ဌမ နှစ်တွင် သင်တို့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုနှစ်တွင် သုံးနှစ်အဘို့ အသီးအနှံကို ဖြစ်စေမည်။

၂၂ သင်တို့သည် အဋ္ဌမ နှစ်တွင် လယ်လုပ်၍၊ နဝမ နှစ်တွင်၊ အသီးအနှံကို သိမ်းရာကာလတိုင်အောင် ဟောင်းသောအသီးအနှံကို စားရမည်။

၂၃ မြေကို သူတပါးအစဉ်ပိုင်းစေခြင်းငှါ မရောင်းရ။ မြေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ဥစ္စာတည်း သောညွှန်သည် အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။

၂၄ သင်တို့သည် မြေကို ပိုင်လေရာရာ၌ ရွေးနှုတ် ရသောအခွင့်ကို ပေးကြမည်။

၂၅ သင်၏ အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍၊ မိမိ ပိုင်သောမြေကို ရောင်းလျှင်၊ သူ၏ ပေါက်ဘော်

တစ်စုံတယောက်သည် ဝယ်ခြင်းငှါ လာလျှင်၊ မိမိ ပေါက်ဘော် ရောင်းသော ဥစ္စာကို ရွေးနှုတ်ရသော အခွင့် ရှိရမည်။

၂၆ ထိုမြေကို ရွေးနှုတ်သော သူတယောက်မျှ မပေါ် မရှိ၍၊ မြေရှင်ဟောင်းသည် ကိုယ်တိုင်ရွေးနှုတ်နိုင်လျှင်၊

၂၇ မိမိမြေသို့ ပြန်အံ့သောငှါ၊ ရောင်း၍ လွန်သော နှစ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြီးမှ၊ လိုသေးသော အဘိုးကို အထက်က ရောင်းခဲ့သောသူအား ပြန်ပေးရမည်။

၂၈ ပြန်၍ မပေးနိုင်လျှင် ရောင်းခဲ့သော ဥစ္စာကို ယုတ်လနစ် တိုင်အောင် ဝယ်သောသူ လက်၌ ရှိစေ ရမည်။ ယုတ်လနစ်တွင် လက်လွှတ်၍ အရှင်ဟောင်း လက်သို့ ရောက်စေရမည်။

၂၉ မြို့ထဲ၌ ရှိသောအိမ်ကို အိမ်ရှင် ရောင်းလျှင်၊ တနှစ်အတွင်းတွင် ရွေးနှုတ်သောအခွင့် ရှိစေရမည်။

၃၀ တနှစ်အတွင်းတွင် မရွေးနှုတ်လျှင်၊ ထိုအိမ်ကို ဝယ်သောသူ မှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် အမြဲပိုင်ကြမည်။ ယုတ်လနစ် ရောက်သော်လည်း လက်မလွှတ်ရ။

၃၁ မြို့ရိုး မရှိ၊ ရွာ၌ရှိသော အိမ်ကိုလယ်ယာကဲ့သို့ မှတ်၍ ရွေးနှုတ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။ ယုတ်လ နှစ်ရောက် သောအခါ လက်လွှတ်ရမည်။

၃၂ သို့ရာတွင် လေဝိသား ပိုင်သောမြို့နှင့် မြို့အိမ် တို့ကို၊ အဘယ်ကာလ အချိန် မဆိုဘဲ ရွေးနှုတ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

၃၃ လေဝိသား ပိုင်သော မြို့ကို၎င်း၊ အိမ်ကို၎င်း၊ သူတပါး ဝယ်လျှင်၊ ယုတ်လနစ် ရောက်သောအခါ လက်လွှတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ လူအမျိုးသားတို့တွင် လေဝိသားတို့သည်၊ ကိုယ်နေရာ မြို့အိမ် မှတပါး အခြားသော ဥစ္စာ မရှိ။

၃၄ သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားမြို့သား နယ်၌ရှိသော လယ်ယာတို့ကို မရောင်းရ။ အစဉ်အမြဲ ပိုင်ရမည်။

၃၅ သင်၏ အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ လက် အားလျော့သဖြင့် တပါးအမျိုးသား ညွှန်သည် အာဂန္တု ကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်ထံမှာ နေစေခြင်းငှါ သူ့ကို မစရမည်။

၃၆ သူ၌ အတိုးအပွားကို မယူရ။ သင်၏ အမျိုး သားချင်းသည် သင့်ထံမှာ နေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။

၃၇ အတိုးအပွားကို မြော်လင့်၍ ငွေကို၎င်း၊ စားစရာ ကို၎င်း၊ သူ၌မချေးမငှားရ။

၃၈ ငါသည် ခါနာန်ပြည်ကို သင်တို့အား ပေး၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို

အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သခင်ဖြစ်၏။

၃၉ သင်၏ အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ သင်၌ အရောင်း ခံလျှင်၊ အစေခံကျွန် ပြုသကဲ့သို့၊ သူ့ကို အနိုင်မပြုရ။

၄၀ သူသည် သူငါး ကဲ့သို့၎င်း၊ ဧည့်သည် ကဲ့သို့၎င်း၊ သင့်ထံမှာနေ၍ ယုတ်လနစ် တိုင်အောင် အစေခံရမည်။

၄၁ ထိုအခါသူသည် သားသမီးနှင့်တကွ ထွက်၍၊ မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိမိဘိုးဘု ပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရမည်။

၄၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောငါ၏ အမှုထမ်းဖြစ်၍၊ အစေခံကျွန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မရောင်းရ။

၄၃ သူ့ကို ကြမ်းတမ်းစွာ မစီရင်ရ။ သင်၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။

၄၄ သင်သည် စေခိုင်းသော ကျွန်၊ ကျွန်မတို့ကို၊ သင့် ပတ်လည်ဝန်းကျင်တို့၌ နေသောသာ သနာပလူတို့ တွင် ဝယ်ရမည်။

၄၅ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့ကို၎င်း၊ သင်တို့ပြည်၌ သူတို့ရသော သားသမီးတို့ကို၎င်း ဝယ်၍ ပိုင်ရမည်။

၄၆ သူတို့သည် ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ သားသမီးတို့သည် အမွေခံ၍ ပိုင်ရမည်။ ကိုယ် အမျိုးသားချင်း တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသား ဖြစ်လျှင်၊ တယောက်ကို တယောက် ကြမ်းတမ်းစွာ မစီရင်ရ။

၄၇ သင့်အနားမှာ တည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံ သားသည် ငွေရတတ်၍ သူ၏အနားမှာ နေသော သင်၏ အမျိုးသားချင်း ဆင်းရဲသဖြင့်၊ သင့်အနားမှာ တည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌၎င်း၊ သူ၏ သားမြေး၌၎င်း၊ ကိုယ်ကို ရောင်းချလျှင်၊

၄၈ ရောင်းပြီးမှ ရွေးနှုတ်သော အခွင့် ရှိစေရမည်။ မိမိအမျိုးသား တစုံတယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။

၄၉ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ညီအစ်ကိုတော် မှစ၍ အဆွေ အမျိုးပေါက်ဘော်ရင်း တစုံတယောက်သည် ရွေး နှုတ်ရမည်။ ကိုယ်တိုင် တတ်နိုင်လျှင်လည်း ကိုယ်ကို ရွေးနှုတ်ရမည်။

၅၀ သခင်နှင့် ကျွန်တို့သည်၊ ရောင်းဝယ်သောနှစ် မှစ၍ ယုတ်လနစ် တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြီး လျှင်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို ထောက်၍၎င်း၊ သူငါး လုပ်ရသည် ကာလကို ထောက်၍၎င်း၊ ကိုယ် အဘိုးကို စီရင်ရမည်။

၅၁ ယုတ်လနစ် မရောက်မှီ၊ အစေခံရသောနှစ်ပေါင်း အနည်းအများကို ရေတွက်၍၊

၅၂ လိုသေးသော နှစ်ပေါင်းအနည်းအများ အလိုက် ရွေးရန် အဘိုးကို၊ ဝယ်ရင်းငွေထဲက နှုတ်၍ ပြန်ပေး ရမည်။

၅၃ ထိုသူသည် တနှစ်နောက်တနှစ်၊ သူငါးကဲ့သို့ နေရမည်။ သင့်မျက်မှောက်၌ ညည်းဆဲခြင်းကို မခံရ။

၅၄ ထိုသို့သော နည်းဖြင့် မရွေးမနှုတ်လျှင်၊ ယုတ်လ နှစ် ရောက်သောအခါ၊ သူ့ကို သားမယားနှင့်တကွ သခင် လက်မှ လွတ်ရမည်။

၅၅ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ သည်၊ ငါ၏ အမှုထမ်း ဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ငါ၏ အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၂၆

၁ သင်တို့သည် ကိုယ်အဘို့ ထုလုပ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုကိုမရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ ကိုးကွယ်စရာ မှတ်တိုင်ကို မစိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကို ထောင်၍ မထားရ။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။

၂ ငါ့ ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်၍၊ ငါ့ သန့်ရှင်းရာ ဌာန တော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၃ သင်တို့သည်၊ ငါ့ထုံးဖွဲ့ရာ လမ်းသို့ လိုက်၍၊ ငါ့ ပညတ်တို့ကို၊ ကျင့်စောင့်လျှင်၊

၄ အချိန်တန်မှ ငါသည် သင်တို့ အဘို့ မိုဗားရွာစေ သဖြင့်၊ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကို ပေး၍၊ ဥယျာဉ်အပင် တို့သည် အသီး သီးကြလိမ့်မည်။

၅ စပါးနင်းနယ်သောအမှုသည်၊ စပျစ်သီးညှစ်ရာ ကာလတိုင်အောင်၎င်း၊ စပျစ်သီးညှစ်သော အမှုသည်၊ မျိုးစေ့ကြရာ ကာလတိုင်အောင်၎င်း မှီသဖြင့်၊ သင်တို့ သည်ဝစွာစား၍၊ ကိုယ်ပြည့်၌ ဘေးလွတ်လျက် နေကြလိမ့်မည်။

၆ သင်တို့ပြည်၌ စစ်မှုကို ငါငြိမ်းစေ၍၊ ခြိမ်းချောက် သောသူ မရှိဘဲ သင်တို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသော သားရဲတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ တပြည် လုံးသည် ထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။

၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကို လိုက်၍ ထား လက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။

၈ သင်တို့တွင် လူငါးယောက်သည်၊ ရန်သူတရားကို လိုက်လိမ့်မည်။ လူတရာသည်၊ ရန်သူ တသောင်းကို ပြေးစေ၍၊ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။

၉ သင်တို့ကို ငါစောင့်မသဖြင့် တိုးပွားများပြားစေ၍၊ သင်တို့နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ငါမြဲမြဲစေမည်။

၁၀ သို့ထားသော စပါးဟောင်းကို စား၍ မကုန်မှီ၊ စပါးသစ် ပေါ်သောကြောင့်၊ အဟောင်းကို ထုတ်ရကြမည်။

၁၁ ငါသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်း မရှိဘဲ သင်တို့တွင် တဲတော်ကို တည်မည်။

၁၂ သင်တို့တွင်လည်း လှည့်လည်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစေ့ကျွန်ခံရသော သင်တို့ကို ငါလွှတ်၍ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့၏ ထမ်းဘိုးကြီးကို ငါ ဖြတ်၍ သင်တို့ကို တည်မတ်စေပြီ။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ဤ ပညတ် အလုံးစုံကို မစောင့်၊

၁၅ ငါ့စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ရွံရှာ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါ့ပညတ်တရားကို မကျင့်၊ ငါ့ပဋိညာဉ်သစ္စာကို ဖျက်လျှင်၊

၁၆ သင်တို့၌ ငါပြုလတံ့သော အမှုဟူမူကား၊ သင်တို့၌ မျက်စိ ပျက်လျက်၊ စိတ်ပူပန်လျက် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိတ်လန့်သော သဘော၊ တူလာ၊ ဖျားနာတို့ကို သင်တို့ အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ သင်တို့သည် မျိုးစေ့ကို ကြံသော်လည်း အကျိုး မရှိ။ ရန်သူတို့သည် အသီးအနှံကို စားကြလိမ့်မည်။

၁၇ သင်တို့ကို ငါမျက်နှာ ထား၍၊ ရန်သူ ရှေ့မှာ ဆုံးစေမည်။ သင်တို့သည် ရန်သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်သော်လည်း၊ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုမျှလောက် ခံရသော်လည်း၊ ငါ့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေသေးလျှင်၊ သင်တို့ အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသော ဒဏ်ကို ငါပေးဦးမည်။

၁၉ သင်တို့ မာန အစွယ်ကို ငါချိုးမည်။ မိုဗမ်း ကောင်းကင်ကို သံကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကြီးကို ကြေးဝါ ကဲ့သို့၎င်း၊ ငါဖြစ်စေသဖြင့်၊

၂၀ သင်တို့သည် အချည်းနှီး ကြိုးစားအားထုတ် ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ မြေသည် မိမိဘာဏ္ဍာကို မပေး။ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီး မသီးကြ။

၂၁ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျှင်၊ သင်တို့ အပြစ်အလျောက်ခုနစ်ဆသော ဘေးကြီးကို ငါသက်ရောက်စေမည်။

၂၂ သင်တို့၏ သားသမီးများကို ချီသွား၍၊ သင်တို့၏

တိရစ္ဆာန်များကို ဖျက်ဆီးလျက်၊ သင်တို့ကို နည်းစေခြင်းငှါ၊ သားရဲများကို ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သွားရာ လမ်းမတို့သည် လူဆိတ်ညံ့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသို့ ခံရသော်လည်း၊ သင်တို့သည် သတိမရ ငဲ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊

၂၄ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သင်တို့ အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသော ဒဏ်ကို ပေးဦးမည်။

၂၅ ငါ့ပဋိညာဉ်ဘက်၌ နေ၍၊ တရားစီရင်ရသော ထားဆေးကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည် မြို့ထဲ၌စုဝေးသောအခါ၊ ကာလနာဘေးကို ငါစေလွှတ်၍၊ ရန်သူလက်သို့ ရောက်စေမည်။

၂၆ သင်တို့၏ အစာအာဟာရ အထောက်အပံ့ကို ငါပယ်ရှားသောအခါ၊ မိန်းမတကျိပ်တို့သည် သင်တို့၏ မုန့်ကို မီးဖိုတဖို၌ ဖုတ်ပြီးမှ၊ ထိုမုန့်ကို ချိန်ပေးသဖြင့် သင်တို့သည် ဝစ္စာ မစားရကြ။

၂၇ ထိုမျှလောက် ခံရသော်လည်း၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊

၂၈ ငါသည်လည်း အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ သင်တို့ အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသော ဒဏ်ကို ပေးဦးမည်။

၂၉ သင်တို့သည်ကိုယ် သားသမီးတို့၏ အသားကို စားရကြလိမ့်မည်။

၃၀ သင်တို့ မြင်သော အရပ်များကို ငါဖြိုဖျက်၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကို ခုတ်လှဲမည်။ သင်တို့ အသေ ကောင်များကို ရုပ်တုဆင်းတု အသေကောင်အပေါ်မှာ ပစ်ချ၍၊ သင်တို့ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာမည်။

၃၁ သင်တို့မြို့များကို ငါဖျက်ဆီး၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန တော်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်တို့ နံ့သာ ပေါင်းအမွှေးအကြိုင်ကို ငါမနမ်း။

၃၂ တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အမှုကို၊ ထိုပြည်၌နေသော သင်တို့၏ ရန်သူတို့သည် မြင်၍ မိန်းမောတွေ့ဝေကြလိမ့်မည်။

၃၃ သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့ကို အရပ်ရပ် ငါကွဲပြားစေ၍၊ ထားမိုးလျက် လိုက်မည်။ သင်တို့ ပြည်သည်လည်း လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ မြို့သည်လည်း ပျက်စီးလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၃၄ ထိုသို့ သင်တို့သည် ရန်သူပြည်၌ နေ၍၊ ကိုယ် ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်နေသော ကာလပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍၊ မိမိ ဥပုသ်နေ့တို့၌ မွှေလျော်ရ လိမ့်မည်။

၃၅ လူဆိတ်ညံလျက် နေရသော ကာလပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ ရှိနေသောအခါ၊ ဥပုသ်နေ့ တို့၌ ပြည်သည် မငြိမ်မဝပ်ရ။

၃၆ ရန်သူပြည်မှာ ကျန်ကြွင်းသော သင်တို့ စိတ်နှလုံး ထဲသို့၊ ထိတ်လန့်သော သဘောကို ငါပေးသွင်းသဖြင့်၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံကြောင့် သင်တို့သည် ကြောက်ရွံ့၊ ထားဘေးမှ ပြေးသကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။ အဘယ် သူမျှ မလိုက်သော်လည်း လဲကြလိမ့်မည်။

၃၇ အဘယ်သူမျှ မလိုက်ဘဲ ထားဘေးမှ ပြေးသော သူကဲ့သို့ တယောက်အပေါ်မှာ တယောက် လဲကြလိမ့် မည်။ ရန်သူရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သောတန်ခိုး မရှိရ။

၃၈ ရန်သူပြည်သည် သင်တို့ကို မျိုစား၍၊ သာသ နာပလူတို့တွင် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၃၉ ကျန်ကြွင်းသော သင်တို့သည်၊ ရန်သူပြည်၌ ကိုယ်အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့ အပြစ်ကို ခံလျက်၊ ဘိုးဘနှင့် တကွ အားလျော့ကြလိမ့်မည်။

၄၀ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှား၍၊ ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသောကြောင့်၊

၄၁ ငါသည် သူတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ရန်သူပြည် သို့ပို့ဆောင်သော အကြောင်းများ နှင့်တကွ၊ ကိုယ် အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့ အပြစ်များကို ဘော်ပြတောင်းပန် လျှင်၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော မိမိတို့နှလုံးကို နှိမ်ချ၍၊ မိမိတို့ အပြစ်ကြောင့် ခံရသော ဒဏ်ကို ဝန်ခံလျှင်၎င်း၊

၄၂ ငါသည် ယာကုပ်နှင့် ပြုသော ပဋိညာဉ်၊ ဣဇာက် နှင့်ပြုသော ပဋိညာဉ်၊ အာဗြဟံနှင့် ပြုသော ပဋိညာဉ် ကို၎င်း၏ ထိုပြည်ကို၎င်း ဝါအောက်မေ့မည်။

၄၃ ထိုပြည်သည် သူတို့ လက်မှ လွတ်၍၊ သူတို့ မရှိဘဲ လူဆိတ်ညံလျက် နေစဉ်တွင်၊ မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များ ကို ရွံရှာ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသော အပြစ်ကြောင့်၊ ခံရသော ဒဏ်ကို ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၄၄ သို့ရာတွင် ရန်သူပြည်၌ နေကြသောအခါ၊ သူတို့ ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့နှင့် ငါ ပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ပယ်သည်တိုင်အောင် သူတို့ကို ငါမစွန့်ပစ် မရွံ့ရှာ။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၄၅ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်အံ့သောငှါ သာသနာပ လူတို့ မျက်မှောက်၌၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သော သူတို့ ဘိုးဘေးနှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်ကို သူတို့အတွက် ဝါအောက်မေ့မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ဤရွှေကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင် ပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အဘို့ မောရှေ လက်တွင် ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ် တရားဖြစ်သတည်း။

၂၇

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ လူသည် သစ္စာတိပြု၍ ပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော် အပ်သောသူသည်၊ သင်အဘိုးပြတ်သည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရမည်။

၃ သင်သည် အဘယ်မျှ အဘိုးပြတ်ရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ယောက်ျားကို အသက် နှစ်ဆယ်မှသည် ခြောက်ဆယ် တိုင်အောင်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေအကျပ် ငါးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။

၄ မိန်းမ ဖြစ်လျှင်၊ ငွေအကျပ် သုံးဆယ်နှင့် အဘိုး ပြတ်ရမည်။

၅ အသက် ငါးနှစ်မှသည် ဆယ်နှစ်တိုင်အောင်၊ ယောက်ျားကို အကျပ်နှစ်ဆယ်၊ မိန်းမကို အကျပ် တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။

၆ အသက် တလမှသည် ငါးနှစ် တိုင်အောင်၊ ယောက်ျားကို ငွေငါးကျပ်၊ မိန်းမကို သုံးကျပ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။

၇ အသက် ခြောက်ဆယ် လွန်လျှင်၊ ယောက်ျားကို ဆယ်ငါးကျပ်၊ မိန်းမကို တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။

၈ သင် အဖိုးဖြတ်သည်အတိုင်း မတတ်နိုင်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် သစ္စာတိပြုသောသူ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း အဖိုးဖြတ်ရမည်။

၉ လူသည် တိရစ္ဆာန်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် လျှင်၊ ပူဇော်သမျှသည် သန့်ရှင်းရမည်။

၁၀ ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည် ဖြစ်စေ၊ တ ကောင်အတွက် တကောင်ကို မလဲရ။ လဲလိုလျှင်၊ နှစ်ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်အပ်၊ မစင်ကြယ် သော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြု၍၊

၁၂ ကောင်းမကောင်း ရှိသည် အလျောက်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုး ရှိရမည်။

၁၃ ပူဇော်သော သူသည် ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်း နှင့်ငါးစု တစုကို ထပ်၍ ပေးရမည်။

၁၄ လူသည် မိမိ အိမ်ကို ထာဝရဘုရား အဘို့

ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၂၇:၁၅

သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ကောင်းမကောင်းရှိသည်အလျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။

၁၅ ထိုအိမ်ကို သန့်ရှင်းစေသောသူ ရွေးလိုလျှင်၊ ပြတ်သော အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကို ပေး၍ အိမ်ကို ယူရမည်။

၁၆ လူသည် ကိုယ်ပိုင်သော လယ်ယာကို ထာဝရ ဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ မုယောမျိုးစေ့ကြဲရသည် အတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။ မျိုးစေ့တသြမဲ ကြဲရသော လယ်ကို၊ ငွေအကျပ်၊ ငါးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။

၁၇ ယုတိလနှစ် မှစ၍ မိမိလယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။

၁၈ ယုတိလနှစ် လွန်မှ မိမိလယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ နောင်ယုတိလနှစ် မှီအောင် လိုသေးသောနှစ်ပေါင်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေတွက်၍ ပြတ်သော အဘိုးရင်း ငွေကို လျော့ရမည်။

၁၉ မိမိ လယ်ကို သန့်ရှင်းစေသော သူသည် ရွေး လိုလျှင်၊ ပြတ်သော အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကို ပေး၍ လယ်ကို အပိုင်ယူရမည်။

၂၀ သို့မဟုတ် လယ်ကို မရွေးလို၊ အခြားသော သူအား ရောင်းမိလျှင်၊ နောက်တဖန် မရွေးရ။

၂၁ ယုတိလနှစ်တွင် ထိုလယ်သည် အမှုလွတ်သော အခါ၊ ကျိန်ဆိုသောလယ် ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်း၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။

၂၂ လူသည် ကိုယ်ပိုင်ရင်း မဟုတ်၊ ဝယ်သော လယ်ယာကို ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊

၂၃ ယုတိလနှစ် တိုင်အောင် ပြတ်သော အဘိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေတွက်၍၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းစေသော နေ့၌ အဘိုးပြတ်သော အဘိုးငွေကို ပေးရမည်။

၂၄ ယုတိလနှစ် ရောက်သော အခါ၊ ထိုလယ်ကို

အရင်ပိုင်၍ ရောင်းသောသူ လက်သို့ ပြန်စေရမည်။

၂၅ အဘိုး ပြတ်လေရာရာ၌ အကျပ်တော်အလိုက် ပြတ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရုနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။

၂၆ ထာဝရဘုရား ပိုင်ထိုက်သော တိရစ္ဆာန် သားဦး ကို၊ အဘယ်သူမျှ မသန့်ရှင်းစေရ။ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ် ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား ဥစ္စာဖြစ်၏။

၂၇ မစင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ အဘိုးပြတ် သည်အတိုင်း ရွေး၍၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ရောင်းရမည်။

၂၈ သို့ရာတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် ပိုင်ရင်းလယ် ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအား ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှကို မရောင်း မရွေးရ။ ကျိန်ဆို၍ ပူဇော် သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အလွန် သန့်ရှင်း ရမည်။

၂၉ လူကိုပင် ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်လျှင်၊ နောက်တဖန် မရွေးရ၊ သတ်ရမည်။

၃၀ စပါးဖြစ်စေ၊ သစ်သီးဖြစ်စေ၊ မြေက ဖြစ်သမျှသော အသီးအနှံ ဆယ်စုတစုသည် ထာဝရဘုရား၏ ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။

၃၁ ဆယ်စုတစုကို ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစု တစုကို ထပ်၍ ပေးရမည်။

၃၂ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ကြိမ်လုံးအောက်၌ သွားသမျှသော အကောင် ဆယ်စုတစုသည်၊ ထာဝရ ဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။

၃၃ ကောင်းသလော၊ ညံ့သလောဟု မမေး မစစ်ရ။ တကောင်အတွက် တကောင်ကို မလဲရ။ လဲလိုလျှင် နှစ်ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်။ အလျှင်း မရွေးရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ဤရွှေ့ကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင် ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အဘို့ မောရှေ့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တော်များ ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေ့ စီရင်ရေးထားသော ဝတ်ပြုရာကျမ်းမြီး၏။

တောလည်ရာကျမ်း။ NUMBERS

၁

- ၁ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍၊ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ပထမနေ့၌ သိနာ တောတွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်မှာ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား။
- ၂၊ ၃ သင်နှင့် အာရုန်သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်တို့တွင်၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက် စာရင်းယူလျက်၊ တပ်ခင်းကျင်း၍ ရေတွက်လော့။
- ၄ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး၊ တမျိုးတယောက်စီ၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌ သူကြီးဖြစ်သော လူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ ထိုအမှုကို ဆောင်ကြမည်။
- ၅ သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အမှုကို ဆောင်ရသော သူဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ရှေဇရသား၊ လေဇရ၊
- ၆ ရှိမောင်အမျိုး၊ ဇရိဂုဗ္ဗသား၊ ရှေလုမေလ။
- ၇ ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ်သား၊ နာရုန်။
- ၈ ကူသခါအမျိုး၊ ဇုအာသား၊ နာသနေလ။
- ၉ ဇာဗုလုန်အမျိုး၊ ဟေလုန်သား၊ လျောဘာ။
- ၁၀ ယောသပ်သားတွင်၊ ဖေရိမိအမျိုး၊ အမိဟုဒ်သား၊ လေဂျမာ။ မနာရှေ အမျိုး၊ ပေဒါဇရသား၊ ဂါမလျေလ။
- ၁၁ ဗယ်မိန်အမျိုး၊ ဂိဒေါန်သား၊ အဘိဒန်။
- ၁၂ ဒန်အမျိုး၊ အမိဂုဗ္ဗသား၊ အဟောဇာ။
- ၁၃ အာရှာအမျိုး၊ ဩကရန်သား၊ ပါရျေလ။
- ၁၄ ဂဒ်အမျိုး၊ ဒွေလသား၊ လျောသပ်။
- ၁၅ နုဿလိအမျိုး၊ နေန်သား၊ အဟိရတည်း။
- ၁၆ ဤသူတို့သည် ပရိသတ်တွင် ကျော်စောသော သူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်၍၊ ကူသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်စီ အုပ်ရသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။
- ၁၇ ထိုသို့ နာမည်ဖြင့်ရွေးတော်မူသော ထိုသူတို့ကို မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ခေါ်၍၊
- ၁၈ ဒုတိယလ၊ ပဌမ နေ့၌ ပရိသတ် အပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊ အဆွေအမျိုးစာရင်းကို ဘော်ပြ၍၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်လွန်သော သူတို့၏ နာမည်ပေါင်းကို မှတ်သဖြင့်၊
- ၁၉ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်

- မူသည်အတိုင်း၊ သိနာတော၌ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ရေတွက်လေ၏။
- ၂၀ ကူသရေလ၏သားဦး၊ ရုဗင်၏အမျိုးသား တို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း။
- ၂၁ အသက်နှစ် ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်း ခြောက်ထောင် ငါးရာ ရှိကြ၏။
- ၂၂ ရှိမောင်အမျိုး သားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။
- ၂၃ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်းကိုးထောင်သုံးရာ ရှိကြ၏။
- ၂၄ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။
- ၂၅ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်းငါးထောင် ခြောက်ရာ ငါးဆယ် ရှိကြ၏။
- ၂၆ ယုဒ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။
- ၂၇ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ခုနစ်သောင်း လေးထောင်ခြောက်ရာ ရှိကြ၏။
- ၂၈ ကူသခါအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ အမျိုးအသီး အသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။
- ၂၉ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။
- ၃၀ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။
- ၃၁ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်းနှစ်ထောင်လေးရာရှိကြ၏။

၃၂ ယောသပ်မှ ဆင်းသက်သော ဖေရိမ် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည် များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း။

၃၃ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်းငါးရာ ရှိကြ၏။

၃၄ မနာရေ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း။

၃၅ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း သုံးသောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိကြ၏။

၃၆ ဗယ်မိန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း။

၃၇ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း သုံးသောင်းငါးထောင်လေးရာ ရှိ ကြ၏။

၃၈ ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။

၃၉ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ရှိကြ၏။

၄၀ အာရှာ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။

၄၁ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်းတထောင်ငါးရာရှိကြ၏။

၄၂ နုဿလိ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း။

၄၃ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။

၄၄ ထိုသို့ မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသော ဣသရေလ အမျိုး၌ အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော မင်းဆယ်နှစ်ပါး တို့သည်။

၄၅ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း။

၄၆ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော လူပေါင်းကား ခြောက်သိန်း သုံးထောင်ငါးရာ ငါးဆယ် ရှိသည်။

၄၇ လေဝိသားတို့သည်၊ ဘိုးဘ အမျိုးအလိုက် စာရင်းမဝင်ရသည်အမှုမှာ။

၄၈ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော် မူသည်ကား။

၄၉ လေဝိသားတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှော၍ မရေတွက်ရ။ စာရင်းထဲ၌ မသွင်းရ။

၅၀ လေဝိသားတို့အား သက်သေခံချက် တဲတော် ကို၎င်း၊ တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ တဲတော်နှင့် ဆိုင်သမျှတို့ကို၎င်း အပ်၍၊ သူတို့သည် တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။ တဲတော်အမှုကိုလည်း ထမ်းကြမည်။ တပ်ချသော အခါ၊ တဲတော်ပတ်လည်၌ မိမိတို့နေရာချကြမည်။

၅၁ တဲတော်ကို ယူသွားချိန် ရောက်သောအခါ၊ လေဝိသားတို့သည် ရတ်သိမ်းရမည်။ နေရာချချိန် ရောက်သောအခါ၊ ထူထောင်ပြန်ရမည်။ လေဝိအမျိုး သားမှတစ်ပါး အခြားသောအမျိုးသားသည် ချဉ်းကပ် လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။

၅၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တပ်ချသော အခါ၊ အလုံးအရင်း တရောက်လုံး၊ လူတိုင်း မိမိဆိုင် သော တပ်တွင် မိမိဆိုင်သော အလံနားမှာ မိမိတံကို ဆောက်ရမည်။

၅၃ ဣသရေလအမျိုးသား စည်းဝေးရာပရိသတ် အပေါ်မှာ အမျက်တော် မသက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့သည် သက်သေခံချက် တဲတော် ပတ်လည်၌ နေရာချ၍၊ သက်သေခံချက် တဲတော်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု။

၅၄ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

J

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား။

၂ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိတပ်နှင့် ဆိုင်သောအလံ၊ မိမိအဆွေ အမျိုးနှင့် ဆိုင်သော အလံအနားမှာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို ရှေ့ပြု၍ နေရာချရမည်။

၃ နေထွက်ရာ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ ယုဒတပ် အလံနှင့် ဆိုင်သော အလုံးအရင်းသည် နေရာကျ၍၊ အမိန ဖပ်သား နာရှန်သည်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။

၄ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်ခြောက်ရာရှိသည်။

၅ ယုဒတပ်အနားမှာ၊ ဣသခါတပ်ချ၍၊ ဇုအာသား နာသနေလသည်၊ ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။

၆ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ငါးသောင်းလေးထောင် လေးရာရှိသတည်း။

၇ ထိုနောက်၊ ဇာဗုလုန်တပ်ချ၍၊ ဟောလုန်သား လျောဘသည်၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။

၈ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းခုနစ်ထောင် လေးရာရှိသတည်း။

၉ ယုဒတပ်နှင့် ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေ အတွက်ကား၊ တစ်သိန်းရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် လေးရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် တပ်ဦးအရာ၌ ချီကြမည်။

၁၀ တောင်မျက်နှာ၌၊ ရုဗင်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ရုဗင်အလံကိုထူ၍၊ ရှေ့ဒုရသား ဇေလိဇုရသည်၊ ရုဗင် အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၁၁ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ လေးသောင်း ခြောက်ထောင် ငါးရာရှိသတည်း။

၁၂ ရုဗင်တပ်အနားမှာ ရှိမောင်တပ်ချ၍ ဇုရိရှုဗ္ဗ သား ရှေ့လူမျှလသည်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ် ရမည်။

၁၃ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းကိုးထောင် သုံးရာရှိသတည်း။

၁၄ ထိုနောက် ဂဒ်တပ်ချ၍၊ ဒွေလသား လျောသပ် သည်၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၁၅ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။

၁၆ ရုဗင်တပ်နှင့် ဆိုင်သော အလုံးအရင်းအရေ အတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်း တထောင် လေးရာ ငါးဆယ် ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒုတိယတပ် အရာ၌ ချီကြမည်။

၁၇ ထိုအခါ၊ တပ်မ အလယ်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် နှင့်တကွ၊ လေဝိတပ်ချီရမည်။ တပ်ချသည် အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိနေရာ၌ မိမိ ဆိုင်သော အလံနှင့်အတူ လိုက်လျက်ချီကြမည်။

၁၈ အနောက်မျက်နှာ၌ ဖေရိမ်တပ် အလုံးအရင်း သည်၊ ဖေရိမ်အလံကို ထူ၍၊ အမိဟုဒ်သား ဇေလိရှမာ သည်၊ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၁၉ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးရာ ရှိသတည်း။

၂၀ ဖေရိမ်တပ်အနားမှာ မနာရှေတပ်ချ၍၊ ပေဒါဇုရ သား ဂါမလျေလသည်၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၂၁ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။

၂၂ ထိုနောက် ဗယံမိန်တပ် ချ၍၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်သည်၊ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။

၂၃ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ သုံးသောင်းငါးထောင် လေးရာ ရှိသတည်း။

၂၄ ဖေရိမ်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေ အတွက်ကား တသိန်းရှစ်ထောင်တရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် တတိယတပ်အရာ၌ ချီကြမည်။

၂၅ တပ်များ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ဒန်တပ် အလုံး အရင်းသည်၊ ဒန်အလံကိုထူ၍၊ အမိရှုဗ္ဗသား အဟော ဇာသည်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၂၆ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၂၇ ဒန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်ချ၍၊ ဩကရန် သား ပါဂျေလသည်၊ အာရှာ အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၂၈ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းတထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။

၂၉ ထိုနောက်၊ နဿလိတပ်ချ၍၊ ဇနန်သား အဟိရ သည်၊ နဿလိအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။

၃၀ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။

၃၁ ဒန်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေ အတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်း ခုနစ်ထောင် ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိတို့အလံ ပါလျက် နောက်ဆုံးတပ်အရာ၌ ချီကြမည်။

၃၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက် သော ဣသရေလအမျိုးသားတပ် အလုံးအရင်း လူပေါင်းကား၊ ခြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။

၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှော၍ မရေတွက်ရ။

၃၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီး တို့သည်၊ မိမိအလံ အနားမှာ မိမိနေရာချခြင်းကို၎င်း၊

မိမိ ဘိုးဘ အမျိုးအလိုက် ချီခြင်းကို၎င်း ပြုကြ၏။

၃

၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင် ပေါ်မှာ မောရှေအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာရုန်နှင့် မောရှေ အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပဒတ္တိများကို မှတ်သား သည်တည်း။

၂ အာရုန်၏ သားဟူမူကား၊ သားဦး နာဒပ်၊ ညီအဘိဟု၊ လောဇာ၊ ဣသမာတည်း။

၃ ဤသူတို့ကား၊ အဘသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကို ပေး၍ အရာ၌ခန့်ထားသော အာရုန်၏ သားဖြစ်ကြ သတည်း။

၄ နာဒပ်နှင့် အဘိဟုသည်၊ သိနာတောင်တွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထူးခြားသော မီးကို ပူဇော်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သေ ကြ၏။ သူတို့၌ သားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဇာနှင့် ဣသမာသည်၊ အဘ အာရုန်ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊

၆ သင်သည် လေဝိ အမျိုးသားတို့ကို ခေါ်ခွဲ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်ထံ၌ နေရာချလော့။

၇ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့ မှာ၊ အာရုန်နှင့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ဆောင်ရသောအမှု တည်းဟူသော တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၈ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစု၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ဆောင်ရသော တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရ ကြမည်။

၉ လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့၌ အပ်ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုးထဲက သူတို့ကို ရွေး၍ ဝါအား အပိုင်ပေးရမည်။

၁၀ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို လည်းခန့် ထား၍၊ သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ကြမည်။ သူ၏အမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည် ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သော သားဦး များအတွက် လေဝိသားတို့ကို ဝါရွေးယူသော

ကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြမည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦး အပေါင်းတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်သော အခါ၊ ဣသရေ လအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်းတို့ကို ငါ့အဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရ၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်၌ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၅ လေဝိသားတို့တွင် အသက် တလကျော်ရှိသော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်လော့ဟု၊

၁၆ မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။

၁၇ လေဝိသားတို့၏ နာမည်ဟူမူကား၊ ဂေရုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။

၁၈ မိမိ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဂေရုန်သားတို့၏ နာမည်ကား၊ လိဗနိနှင့် ရှိမိတည်း။

၁၉ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ကောဟတ်သားတို့၏ နာမည်ကား၊ အာမရုံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေပြုန်၊ ဩဇေလ တည်း။

၂၀ မိမိ အဆွေအမျိုးအလိုက် မေရာရိသားတို့၏ နာမည်ကား၊ မဟာလိနှင့် မုရိတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိဘိုးဘ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်သော လေဝိအမျိုး အနွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ ဂေရုန်မှ ဆင်းသက်သော လိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမိအဆွေ အမျိုးတို့သည် ဂေရုန် အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။

၂၂ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကို ရေတွက်၍ အသက် တလကျော်ရှိသော ယောက်ျားပေါင်းကား၊ ခုနစ် ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။

၂၃ ဂေရုန် အဆွေ အမျိုးတို့သည် တဲတော် အနောက် မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။

၂၄ ဂေရုန် အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ လေလသား လျောသပ်တည်း။

၂၅ ဂေရုန်သားတို့ အငန်းအတာ ဟူမူကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲ အဖုံး၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ၌ ကာသော ကုလားကာ၊

၂၆ တဲတော်နှင့် ယဇ်ပုလွင် ပတ်လည် ဝင်းကုလား

ကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသော ကုလားကာ၊ ကြီးများ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုကြမည်။

၂၇ ကောဟတ်မှ ဆင်းသက်သော အာမရုံ အဆွေ အမျိုး၊ ဣဇဟာအဆွေအမျိုး၊ ဟေပြန်အဆွေအမျိုး၊ သြဇေလ အဆွေအမျိုးတို့သည် ကောဟတ် အမျိုး အနှွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၈ တဲတော်ကို စောင့်သောသူ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောက်ျား အပေါင်းကား၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၂၉ ကောဟတ် အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တဲတော် တောင်မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။

၃၀ ကောဟတ် အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ သြဇေလ သား ဇေဇာဖန်တည်း။

၃၁ သူတို့ အငန်းအတာဟူမူကား၊ သေတ္တာ၊ စားပွဲ၊ ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အမှုတော် ထမ်းစရာ တဲတော်တန်ဆာ များ၊ အတွင်း ကုလားကာ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှု ပြုစုကြမည်။

၃၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်သား လောဇာသည်၊ လေဝိအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ကို အုပ်၍၊ တဲတော် စောင့်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုစီရင်ရမည်။

၃၃ မေရာရိမှ ဆင်းသက်သော မဟာလိ အဆွေ အမျိုး၊ မုရိုအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ မေရာရိအမျိုးအနှွယ် ဖြစ်ကြ၏။

၃၄ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကို ရေတွက်၍ အသက် တလကျော် ရှိသော ယောက်ျားပေါင်းကား၊ ခြောက် ထောင်ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၃၅ မေရာရိ အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ အဘိဟဲလ သား ဇုရေလတည်း။ ဤသူတို့သည် တဲတော်မြောက် မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။

၃၆ မေရာရိသားတို့ အငန်းအတာ ဟူမူကား၊ တဲတော်ပျဉ်ပြားများ၊ ကန့်လန့်ကျင်များ၊ တိုင်များ၊ ခြေစွပ်များ၊ ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာများ အစရှိသည်တို့ကို၎င်း၊ ဝင်းတိုင်များ။

၃၇ ခြေစွပ်များ၊ တံသင်များ၊ ကြိုးများတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုပြုစုကြမည်။

၃၈ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍ အာရုန်၏သားတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့၊ သန့်ရှင်းရာဌာန တော်ကို စောင့်လျက်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် အရှေ့ မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ သူတို့ အမျိုးမှတစ်ပါး အခြားသော သူသည် ချဉ်းကပ်လျှင် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံရမည်။

၃၉ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍၊ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောက်ျား ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရှိသတည်း။

၄၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်၊ အသက် တလကျော်ရှိသော သားဦး ယောက်ျား အပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူလော့။

၄၁ ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့ အတွက် လေဝိသားတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်သားဦး အပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသား တို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကို၎င်း၊ ငါ့အဘို့ ယူလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု။

၄၂ မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍၊

၄၃ အသက် တလကျော်ရှိသော သားဦး ယောက်ျား နာမည် ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ခုနစ်ဆယ်သုံးယောက် ရှိသတည်း။

၄၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၄၅ ဣသရေလ အမျိုးသားဦး အပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်များ အတွက် လေဝိသားတို့၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကို၎င်း ယူလော့။ လေဝိသားတို့သည် ငါ၏ လူဖြစ်ကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၄၆ လေဝိသားတို့ထက် ပိုသော ဣသရေလ အမျိုး သားဦး နှစ်ရာခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်တို့ကို ရွေးရမည် အမှုမှာ၊

၄၇ အကျပ်တော် အလိုက် လူတကိုယ်လျှင် ငါး ကျပ်စီခံယူရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနစ်ဆယ်ဖြစ် သတည်း။

၄၈ ပိုသောသူတို့ပေးရသော အရွေးငွေကို၊ အာရုန် နှင့်သူ၏ သားတို့အား ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၄၉ လေဝိသားတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး သားဦး တို့ကိုရွေး၍ ပိုသေးသော သားဦးတို့၏ အရွေးငွေကို၊

၅၀ မောရှေသည် အကျပ်တော်နှင့် ချိန်လျက်၊ အခွက် တဆယ်သုံးပိဿာခြောက်ဆယ်ငါးကျပ်ကို ယူပြီးလျှင်၊

၅၁ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသော စကား တော်အတိုင်း ထိုအရွေးငွေကို အာရုန်နှင့် သူ၏သား တို့အား ပေးလေ၏။

၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၂၃ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ် အန္တယ်သားတို့တွင်၊ အသက်သုံးဆယ် လွန်၍ ငါးဆယ် မမှီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ အလုံးအရင်းဝင်သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။

၄ အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာတို့နှင့် ဆိုင်၍ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ကောဟတ်သားများ စောင့်ရှောက်ရသော အမှုဟူမူကား၊

၅ တပ်ချီချိန် ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် လာ၍၊ အတွင်းကုလား ကာကို ချပြီးလျှင်၊ သက်သေ ခံချက်သေတ္တာကို အုပ်ရမည်။

၆ ကုလားကာ အပေါ်မှာ တဟာရ သားရေနှင့် အုတ်ပြန်၍ သားရေ အပေါ်မှာလည်း ပြာသော အထည်ကို ခင်းပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။

၇ ရှေ့တော်မုန့် စားပွဲပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကို ခင်း၍၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ လောင်းစရာဖလားများနှင့်တကွ၊ အမြဲထည့်ရသော မုန့်ကို တင်ပြီးမှ၊

၈ ထိုအရာတို့ကို၊ နီသောအထည်နှင့် အုပ်ရမည်။ တဖန် တဟာရ သားရေနှင့် အုပ်ပြန်၍ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။

၉ မီးထွန်းရာမီးခုံ၊ မီးခွက်၊ မီးညှပ်၊ မီးညှပ်ခံရာခွက်၊ ဆီအိုးအစရှိသည်တို့ကို ပြာသောအထည်နှင့် အုပ်ပြီးမှ၊

၁၀ ထိုတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၊ တဟာရ သားရေ အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ ထမ်းဘိုးကို တပ်ရမည်။

၁၁ ရှေ့ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကို ခင်း၍၊ တဟာရသားရေနှင့် အုပ်ပြီးလျှင်၊ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။

၁၂ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ပြာသောအထည် အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ တဟာရသားရေဖြင့် အုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုးကို တပ်ရမည်။

၁၃ ယဇ်ပလ္လင်မှ ပြာကို ပယ်ရှင်း၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာ မောင်းသော အထည်ကို ခင်းပြီးလျှင်၊

၁၄ ထိုပလ္လင် နှင့်ဆိုင်သော အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာ တည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အမဲသားချိတ်၊ တူရွင်းပြား၊ အင်တုံအစရှိသော၊ ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို တင်၍ တဟာရသားရေနှင့် အုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။

၁၅ ထိုသို့ တပ်ချီချိန် ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ဖုံးအုပ်သော နောက်၊ ကောဟတ်သားတို့သည် ထမ်းခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြမည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် သေခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသောအရာကို မကိုင်ရ။ ဤရွှေကား ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ ကောဟတ်သားများဆောင်ရွက်သော အမှုပေတည်း။

၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်သား လောဇာ၏ အရာနှင့် ဆိုင်သော အမှုဟူမူကား၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေး၊ နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ဆက်ကပ်ရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သတ္တု၊ လိမ်းရန် ဆီအစရှိသော တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်းသော တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုပြုစုရမည်။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၈ ကောဟတ်အဆွေ အမျိုးအန္တယ်သားတို့ကို လေဝိသားစု ထဲက မပယ်မပြတ်နှင့်။

၁၉ သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို ချဉ်းကပ်ကြသောအခါ သေဘေးလွတ်၍ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် အရင်ဝင်၍၊ လူအသီးအသီး စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသော ဝန်တို့ကို ခွဲခန့်ရမည်။

၂၀ သို့ရာတွင် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို ဖုံးအုပ်စဉ် အခါ၊ ကောဟတ်သားတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည် အကြောင်း၊ အထဲသို့ဝင်၍ မကြည့်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၂၂၃ ဂေရုန်အန္တယ်သားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ အလုံးအရင်းဝင် သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်း ယူလော့။

၂၄ ဂေရုန်အဆွေအမျိုးတို့သည် စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသော ဝန်ဟူမူကား၊

၂၅ အတွင်းတဲတော် ကုလားကာ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော် ကုလားကာ၊ အပေါ်တဲ၊ တဟာရသား ရေအဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ၌ ကာသော ကုလားကာ၊

၂၆ တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်း ကုလား

ကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသော ကုလားကာ၊ ကြီးများ အစရှိသည်တို့ကို၎င်း၊ ထိုအရာများနှင့် ဆိုင်၍ အမှု တော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်း ထမ်းရွက် ရကြမည်။

၂၇ ဂေရုန်သားများ အမှုစောင့်လေရာရာ။ ဝန် ထမ်းလေရာရာ၌၊ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့ ခွဲခန့် စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။

၂၈ ဤရွှေကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌၊ ဂေရုန်အဆွေ အမျိုးသားများ ဆောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဣသမာသည် သူတို့ကို အုပ်ရမည်။

၂၉-၃၀ မေရာရိသားတို့တွင်လည်း၊ အသက်သုံးဆယ် လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် စာရင်း ယူလော့။

၃၁ သူတို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသော ဝန်ဟူမူကား၊ တဲတော် ပျဉ်ပြား၊ ကန်လန်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊

၃၂ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ တံသင်၊ ကြီးများတို့ကို၎င်း၊ ထိုအရာများနှင့် ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။ သူတို့ထမ်းရွက် ရသော တန်ဆာတို့ကို အမည်မှတ်၍ ရေတွက်ရမည်။

၃၃ ဤရွှေကား ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဣသမာအုပ်၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ မေရာရိ အဆွေအမျိုးသားများ ဆောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။

၃၄-၃၆ မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသော ပရိသတ် သူကြီးတို့သည် ကောဟတ်သားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း ဝင်သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။

၃၇ ဤသူတို့သည် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော ကောဟတ်အဆွေ အမျိုးသား ပေတည်း။

၃၈-၄၀ ဂေရုန်သားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ် မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို

ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်း သော လူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာ သုံးဆယ် ရှိသတည်း။

၄၁ ဤသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင် ရွက်ရသော ဂေရုန် အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။

၄၂-၄၄ မေရာရိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်း သွင်းသော လူပေါင်းကား၊ သုံးထောင်နှစ်ရာ ရှိ သတည်း။

၄၅ ဤသူတို့သည် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား မှာတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်သော မေရာရိအဆွေအမျိုးသားပေးတည်း။

၄၆-၄၈ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လေဝိသားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုတော်ကို စောင့်၍ ဝန်များကို ထမ်းခြင်းငှါ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် မောရှေနှင့် အာရုန်အစရှိသော ဣသရေလအမျိုး သူကြီးတို့သည် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသော လူ ပေါင်းကား၊ ရှစ်ထောင်ငါးရာရှစ်ဆယ် ရှိသတည်း။

၄၉ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တော်အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးစောင့် ရသော အမှု အသီးအသီး ထမ်းရသော ဝန်တို့ကို ထောက်၍ မောရှေ ရေတွက်သတည်း။

၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂-၃ ငါနေသော တပ်ကို မညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ နူသောသူ၊ ရိနာ စွဲသောသူ၊ အသေကောင်ထိ၍ မစင်ကြယ် သောသူ ယောက်ျား မိန်းမအပေါင်းတို့ကို၊ တပ်ပြင်မှာ နေရာ ချထားရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့ဟု၊

၄ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၅ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၆ လူပြုတတ်သော ဒုစရိုက်ကို ပြု၍၊ ထာဝရ

ဘုရားကို ပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ် ရောက်သော ယောက်ျား မိန်းမသည်။

၇ ထိုအပြစ်ကို ဘော်ပြု၍ တောင်းပန်ရမည်။ ပြစ်မှား သောအတွက်၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ ပြစ်မှားခံသော သူအားပေးရမည်။

၈ ထိုအပြစ်အတွက်ပေးသော ဥစ္စာကိုခံထိုက်သော အမျိုးသားချင်း မရှိလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။ ထိုမှတစ်ပါး၊ အပြစ် ဖြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ သိုးတကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ထူသရေလ အမျိုးသား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။

၁၀ လူတိုင်းသန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား လှူသမျှတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာဖြစ် ဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန်မောရေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ထူသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၂ လင်ရှိသော မိန်းမသည် အခြား တပါးသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍လင်ကို ပြစ်မှား လျှင်၎င်း၊ မှား ယွင်းစဉ်တွင် သူတပါးမတွေ့မီ၊ သက်သေမရှိ၊ သီလပျက် သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို ဝှက်ထား၍ လင်မသိလျှင်၎င်း၊

၁၄ သီလပျက်သည် ဖြစ်စေ၊ မပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လင်သည် မယားကို မယုံလျှင်၎င်း၊

၁၅ ထိုမိန်းမ ပြုရသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုယောမုန့် တဩမဲပါလျက်၊ သူ့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ခေါ် သွားရမည်။ မုန့်ညက်ပေါ်မှာ ဆီကို မလောင်းရ။ လောဗန်ကို မတင်ရ။ မယားကို မယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ကို ဖော်တင်ရာ ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။

၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားရမည်။

၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ရေကို မြအိုး၌ လောင်းပြီးလျှင်၊ တံတော်၌ ရှိသော မြေမှုန့်ကို ယူ၍ ရေထဲမှာထည့်ရမည်။

၁၈ ထိုမိန်းမကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ထားပြီး လျှင်၊ ခေါင်း၌ အချည်းစည်းရှိစေ၍၊ မယားကို မယုံခြင်း၊ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော သတိပေးရာပူဇော် သက္ကာကို မိန်းမလက်၌ထည့်ရမည်။ ကျိန်ခြင်းဘေးကို ဖြစ်စေသော ရေခါးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကိုယ်တိုင် ကိုင်ရမည်။

၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုမိန်းမကို

အကျိန်တိုက်လျက်၊ သင်သည် ကိုယ် ခင်ပွန်းမှ တပါး အခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်းမရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသော၊ ဤရေခါး နှင့် ကင်းလွတ်စေသတည်း။

၂၀ ကိုယ်ခင်ပွန်းမှ တပါးအခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊

၂၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ပေါင်ကို ပိန်စေ၍ ဝမ်းကိုလည်း ရောင်စေသဖြင့်၊ သင့်ကို ကျိန်အပ်သော သူ၊ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ လူများ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူစေသတည်း။

၂၂ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသော ဤရေသည် သင်၏ ဝမ်းထဲသို့ ဝင်၍ ဝမ်းယောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းကို ဖြစ်စေသတည်းဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကျိန်ခြင်း အကျိန်တိုက်လျှင်၊ မိန်းမက၊ အာမင်၊ အာမင်ဟု ဝန်ခံရမည်။

၂၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ ထိုအကျိန်တို့ကို ရေးမှတ်၍၊ တဖန်ရေခါးနှင့် ချေပြီးမှ၊

၂၄ ကျိန်ခြင်း ဘေးဖြစ်စေသော ရေခါးကို မိန်းမအား တိုက်ရမည်။ ထိုရေသည် မိန်းမထဲသို့ဝင်၍ ခါးလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မယားကိုမယုံ ခြင်းပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်မှယူ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲလျက် ယဇ်ပုလွင်ပေါ်မှာ ဆက်ပြီးလျှင်၊

၂၆ မုန့်ညက်တလက်ဆွန်း တည်းဟူသော ပူဇော် သက္ကာအတွက်အတာကို ယဇ်ပုလွင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ထိုနောက်အကျိန်ရေကို မိန်းမသောက်စေရမည်။

၂၇ ထိုမိန်းမသည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးခြင်း ရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသော ရေကို သောက်ပြီးမှ၊ သူ့အထံ၌ ရေဝင်၍ ခါးသဖြင့်၊ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန် ခြင်းသို့ ရောက်၍ ထိုမိန်းမသည် မိမိအမျိုး၌ ကျိန်အပ် သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၈ သို့မဟုတ် ထိုမိန်းမသည် မညစ်ညူး၊ စင်ကြယ် ခြင်းရှိလျှင်၊ ဘေးနှင့်လွတ်၍ ပဋိသန္ဓေယူသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၂၉ ဤရွှေကား၊ မိန်းမသည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတစ်ပါး အခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍ ညစ်ညူးခြင်း ရှိသော်၎င်း၊

၃၀ ယောက်ျားသည် မယားကို မယုံသောသဘော စွဲလမ်းသော်၎င်း၊ စောင့်ရသော တရားပေတည်း။ ယောက်ျားသည် မယားကို မယုံ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဤတရားအတိုင်း စီရင်သဖြင့်၊

၃၁ ယောက်ျားသည် အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ မိန်းမသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနား စေ၍၊ နာဇရီ သစ္စာပြုခြင်းငှါ၊ မိမိကို မိမိခွဲထားသော အခါ၊

၃ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကို ရှောင်ရမည်။ စပျစ်ရည်ချဉ်နှင့် ယစ်မျိုးချဉ်ကိုလည်း မသောက်ရ။ စပျစ်သီးဖြင့် လုပ်သော အရည်ကို အလျှင်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးအစိမ်းအခြောက်ကိုလည်း မစားရ။

၄ ခြားနားလျက်နေသော ကာလပတ်လုံး၊ စပျစ်သီးအဆန်၊ စပျစ်သီးအခွံ မှစ၍ စပျစ်ပင်က ဖြစ်သမျှကို မစားရ။

၅ ခြားနားခြင်း သစ္စာစောင့်သော ကာလပတ်လုံး ဦးဆံကို မရိတ်ရ။ ထာဝရဘုရား အဘို့ မိမိကို ခြားနားစေသော ကာလမစေ့မှီတိုင်အောင်၊ သူသည် သန့်ရှင်းရမည်ဖြင့်၊ မိမိဆံပင်ကို အလိုအလျောက် တိုးပွားစေရမည်။

၆ ထာဝရဘုရား အဘို့ မိမိကို ခြားနားစေသော ကာလပတ်လုံး၊ အသေကောင်ကို မချဉ်းမကပ်ရ။

၇ သူ၏ ဘုရားသခင် အဘို့ သူ၏ ခေါင်းကိုခြားနားစေသောကြောင့်၊ မိတာ၊ ညီအစ်ကို၊ နှမသေသော်လည်း၊ ညစ်ညူးခြင်းကို မခံရ။

၈ ခြားနားလျက် နေသော ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။

၉ သူ့အနားမှာ တစုံတယောက်သော သူသည် ချက်ခြင်း သေ၍၊ သူသည် ခြားနားစေသောခေါင်းကို ညစ်ညူးစေလျှင်၊ စင်ကြယ်စေသော နေ့တည်းဟူသော သတ္တမ နေ့၌ ဦးဆံကို ရိတ်ရမည်။

၁၀ အဥ္စမ နေ၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ထိုသူ၌ အသေကောင် အားဖြင့်ရောက်သော အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ ခေါင်းကို သန့်ရှင်းစေရမည်။

၁၂ အရင်ခြားနားစေသော ကာလကို ထာဝရ ဘုရား

အဘို့ တဖန် ခြားနားစေ၍၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် တကောင်ကို ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အရင်ခြားနားခြင်း ပျက်သောကြောင့်၊ လွန်သော ကာလပျောက်ရမည်။

၁၃ ခြားနား၍ နေသောကာလ စေ့ပြီးမှ၊ နာဇရီ လူစောင့်ရေသော တရားဟူမှုကား၊ သူသည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး ရှေ့သို့ လာ၍၊

၁၄ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ် မပါသော သိုးသငယ်အထီး တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် အမ တကောင်၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ် တကောင်၊

၁၅ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှင့် လုပ်သောမုန့်ပြား၊ ဆီလူးသော တဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ် တည်းဟူသော တဆေးမဲ့ မုန့်တတောင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။

၁၆ ထိုပူဇော်သက္ကာများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ သွင်း၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။

၁၇ တဆေးမဲ့မုန့် တတောင်းနှင့် တကွ၊ မိဿဟာယ ယဇ် ဆိတ်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

၁၈ နာဇရီလူသည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနားမှာ၊ မိမိခြားနားသော ဦးဆံကိုရိတ်၍၊ ထိုဆံကို မိဿဟာယယဇ်အောက်၌ ရှိသော မီးထဲမှာထည့် ရမည်။

၁၉ ခြားနားသော ဦးဆံကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ပြုတ်သော ဆိတ်ပန်း တဘက်၊ တောင်းထဲက တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားတပြား၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကို ယူ၍၊ နာဇရီလူလက်၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊

၂၀ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွဲရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွဲရမည်။ ထိုအရာတို့သည်၊ ချီလွဲရာရင်ပတ်၊ ချီလွဲရာ ပခုံးနှင့်တကွ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ထိုနောက်မှာ၊ နာဇရီလူသည် စပျစ်ရည်ကို သောက်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၁ ဤရွှေကား၊ သစ္စာပြုသော နာဇရီလူသည်၊ အလိုအလျောက်တတ်နိုင်သမျှတပါး၊ မိမိခြားနားခြင်း အတွက်၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရသော ပူဇော် သက္ကာနှင့် ဆိုင်သော တရားပေတည်း။ သစ္စာပြုသည်

အတိုင်း၊ ခြားနားခြင်းတရားနှင့် အညီ ပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂၃ သင်တို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ကောင်းကြီးပေး၍ မြက်ရသော စကားဟူမူကား၊

၂၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ စောင့်မတော်မူပါစေသော။

၂၅ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၌ မျက်နှာတော် အလင်းကို လွှတ်၍ ကရုဏာ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ စေသော။

၂၆ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို မြော်ကြည့်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါစေသောဟု၊

၂၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အပေါ်မှာ ငါ့နာမကို မြက်ဆို၍ တင်လျှင်၊ ငါသည် ထိုသူတို့ကို ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ မောရှေသည် တဲတော်ကိုထူထောင်၍၊ တဲတော် နှင့်တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ဆီလူး၍၊ သန့်ရှင်း စေခြင်း အမှုကို လက်စသတ်သော နေ့၌၊

၂ စာရင်းဝင်သောသူ တို့ကိုအုပ်၍ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းတို့သည်၊

၃ မင်းတပါး နွားထီးတကောင်စီ၊ မင်းနှစ်ပါး အမိုးပါ သော ရထားတစ်စီး၊ ရထားခြောက်ခု၊ နွားဆယ်နှစ် ကောင်တို့ကို တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုကြ၏။

၄၊ ၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုဆောင်ရွက်စရာဘို့ ခံယူ၍ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသည်အတိုင်း၊ လေဝိသား အသီးအသီးတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ မောရှေသည် ရထားနှင့် နွားတို့ကို ခံယူ၍ လေဝိသားတို့အား ပေးသဖြင့်၊

၇ အမှုဆောင်ရွက်စရာ ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ် အာရုန်၏သား ဣသမာအုပ်သော ဂေရုန် သားတို့အား ရထားနှစ်ခုနှင့် နွားလေးကောင် တို့ ကို၎င်း၊

၈ မေရောရိသားတို့အား ရထားလေးခုနှင့် နွား ရှစ်ကောင် တို့ကို၎င်း ပေးလေ၏။

၉ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အမှုကို စောင့်ရသော

ကောဟတ်သားတို့သည်၊ မိမိတို့ ပခုံး၌ထမ်းရွက် ရသောကြောင့်၊ သူတို့အား ရထားနှင့် နွားတို့ကို မပေး။

၁၀ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသော နေ့၌ အနုမောဒနာ ပြုစရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ အခြားသောပူဇော် သက္ကာကို ပြုကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမော ဒနာပြုစရာဘို့၊ မင်းအသီးအသီးတို့သည် နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း မိမိပူဇော်သက္ကာကို ပြုကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ပဌမ နေ့၌ ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ် သား နာရုန်သည် ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊

၁၃ အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ် အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊

၁၄ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၁၅ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော သိုးသယ် တကောင်၊

၁၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်၊

၁၇ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသယ် ငါးကောင်တို့ကို အမိနဒပ်သား နာရုန်သည် ပူဇော် လေ၏။

၁၈ ဒုတိယ နေ့၌ ဣသခါ အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဇုအာသား နာသနေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊

၁၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿသုံးဆယ် အချိန်ရှိ သောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၂၀ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၂၁ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော သိုးသယ် တကောင်၊

၂၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ်တကောင်၊

၂၃ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသယ်

ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုအာသား နာသနေလသည်ပူ
ဇော်လေ၏။

၂၄ တတိယ နေ့၌ ဇာဗုလုန် အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ဟေလုန်သား လျောဘဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊

၂၅ အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
ဖလား၌ ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၂၆ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၂၇ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တ
ကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါမလည်သော သိုး
သယ် တကောင်၊

၂၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်၊

၂၉ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး
ကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသ
ယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ဟေလုန်သား လျောဘသည်
ပူဇော်လေ၏။

၃၀ စတုတ္ထ နေ့၌ ရုဗင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ရေဒုရသား လေီဇုရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊

၃၁ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖ
လား၌ ဆီနှင့် ရော၍အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၃၂ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၃၃ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါမလည်သော
သိုးသယ်တကောင်၊

၃၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ်တကောင်၊

၃၅ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး
ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော
သိုးသယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ရေဒုရသား လေီဇုရ
သည်ပူဇော်လေ၏။

၃၆ ပဉ္စမနေ့၌ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ဇုရိရုဒွဲသား ရေလုမေုလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊

၃၇ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿ သုံးဆယ်အချိန်
ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသော ငွေဖလား၊

ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့်
ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၃၈ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ် တဆယ်
အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တ
ကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
သိုးသယ် တကောင်၊

၄၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်၊

၄၁ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး
ကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသယ်
ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုရိရုဒွဲသား ရေလုမေုလသည်
ပူဇော်လေ၏။

၄၂ ဆဌမ နေ့၌ ဂဒ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ဒွေလသား လျောသပ်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊

၄၃ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၄၄ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၄၅ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါ မလည်သော
သိုးသယ် တကောင်၊

၄၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်၊

၄၇ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး
ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော
သိုးသယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ဒွေလသား လျောသပ်
သည် ပူဇော်လေ၏။

၄၈ သတ္တမ နေ့၌ ဖေရိမ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
အမိဟုဒ်သား လေီရုမာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊

၄၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿသုံးဆယ် အချိန်
ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊
ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်
ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊

၅၀ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊

၅၁ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါ မလည်သော သိုး
သယ် တကောင်၊

၅၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်၊
၅၃ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး
 ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိဟုဒ်သား လေိရှမာ
 သည်ပူဇော်လေ၏။
၅၄ အဋ္ဌမနေ့၌ မနာရေ အမျိုးတွင် မဖြစ်သော
 ပေဒါဇရသား ဂါမလျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
 ဟူမူကား၊
၅၅ အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
 အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
 ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
 ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၅၆ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ် တဆယ်
 အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊
၅၇ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တ
 ကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် တကောင်၊
၅၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်၊
၅၉ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး
 ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ပေဒါဇရသား ဂါမလျေလ
 သည် ပူဇော်လေ၏။
၆၀ နဝမနေ့၌ ဗယ်မိန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဂိဒေါ
 နိသား အဘိဒန်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊
၆၁ အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
 အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
 ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
 ဖလား၌ ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊
၆၂ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
 အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊
၆၃ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် တကောင်၊
၆၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်၊
၆၅ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး
 ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်သည်
 ပူဇော်လေ၏။
၆၆ သမနေ့၌ ဒန်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော အမိရုဒ္ဓ
 သား အဟောဇာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊
၆၇ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်

အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
 ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
 ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၆၈ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
 အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊
၆၉ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် တကောင်၊
၇၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊
၇၁ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး
 ငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိရုဒ္ဓသား အဟောဇာ
 သည် ပူဇော်လေ၏။
၇၂ ဧကဒသမ နေ့၌ အာရာ အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်
 သောဩကရန်သား ပါရောလဆက်သော ပူဇော်
 သက္ကာ ဟူမူကား၊
၇၃ အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်
 အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော
 ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊
 ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊
၇၄ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်
 အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊
၇၅ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် တကောင်၊
၇၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်၊
၇၇ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး
 ကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုး
 သငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ဩကရန်သား ပါရောလသည်
 ပူဇော်လေ၏။
၇၈ ဒွါဒသမ နေ့၌ နဿလိအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
 ဇနန်သား အဟိရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊
၇၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ် အချိန်
 ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊
 ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့်
 ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၈၀ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်
 အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊
၈၁ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါ မလည်သော
 သိုးသငယ် တကောင်၊

၈၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်၊

၈၃ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ နွား နှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါ မလည်သော သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ နေန်သား အဟိရသည် ပူဇော်လေ၏။

၈၄ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးတို့၌ မင်းဖြစ်သော သူတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသော နေ၌ အနုမော ဒနာပြုစရာ ဘို့ဆက်သော ငွေအင်တံပေါင်း ဆယ်နှစ် လုံး၊ ငွေဖလားပေါင်း ဆယ်နှစ်လုံး၊ ရွှေဖွန်းပေါင်း ဆယ်နှစ်စင်းတည်း။

၈၅ ငွေအင်တံ အချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် တပိဿာ သုံးဆယ်စီ၊ ငွေဖလား အချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် ခုနစ်ဆယ်စီရှိ၍၊ ငွေချိန်ပေါင်းကား၊ အကျပ်တော် အလိုက်၊ အခွက် နှစ်ဆယ်လေး ပိဿာရှိသတည်း။

၈၆ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်သော ရွှေဖွန်း ဆယ်နှစ်စင်း အချိန်ကား၊ အကျပ်တော်အလိုက် ဆယ်ကျပ်စီရှိ၍၊ ရွှေချိန်ပေါင်းကား တပိဿာ နှစ်ဆယ် ရှိသတည်း။

၈၇ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ နွားပေါင်းဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးဆယ် နှစ်ကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ်ပေါင်း ဆယ်နှစ်ကောင်၊

၈၈ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ နွားပေါင်း၊ နှစ်ဆယ်လေး ကောင်၊ သိုးထီး ခြောက်ဆယ်၊ ဆိတ်ထီး ခြောက်ဆယ်၊ အခါ မလည်သော သိုးသငယ် ခြောက်ဆယ် ရှိသ တည်း။ ဤရွှေကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသော နောက်၊ အနုမောဒနာ ပြုဘို့ ဆက်သော ပူဇော် သက္ကာ ပေတည်း။

၈၉ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထံသို့ ဝင်သောအခါ၊ ခရုဗိမ်နှစ်ပါးကြားမှာ၊ သက်သေခံချက် သေတ္တာ အပေါ်၌ တင်သော အဖုံးအထက်က၊ ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူသံကို မောရှေသည် ကြား၍ ထူးလေ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အာရန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ မီးခွက်များကို ထွန်းသောအခါ၊ မီးခွက် ခုနစ်လုံး တို့သည် မီးခုံတဘက် တချက်၌ ထွန်းလင်းရမည်ဟု၊

၃ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရန် ပြု၍ မီးခုံ တဘက်တချက်၌ မီးခွက်များကို ထွန်းလေ၏။

၄ မီးခုံမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ပြတော်မူသော ပုံနှင့်အညီ၊ မီးခုံတိုင်မှစ၍ ကြာပွင့် တိုင်အောင် ရွှေဖြင့်တစ်တည်း ထုလုပ်သော မီးခုံ ဖြစ်သတည်း။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော် မူသည်ကား၊

၆ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အထဲက ရွေးကောက်၍ စင်ကြယ်စေလော့။

၇ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ပြုရမည်အမှု ဟူမူကား၊ စင်ကြယ်ခြင်း မင်္ဂလာရေကို သူတို့အပေါ်မှာ ဖြန်း၍၊ သူတို့သည် တကိုယ်လုံးကို အမွှေးရိတ်ခြင်း၊ အဝတ် လျှော်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။

၈ ဆီရောသော မုန့်ညက်တည်းဟူသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျိုသော နွားထီး တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး တကောင်ကို ယူပြီးလျှင်၊

၉ လေဝိသားတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ရှေ့သို့ ခေါ်ခွဲ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊

၁၀ လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခွဲ၍၊ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် လက်ကိုတင်သဖြင့်၊

၁၁ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော လေဝိသားတို့ကို အာရန်သည် ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။

၁၂ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ နွားခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိတို့ လက်ကို တင်၍၊ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ နွားတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ တကောင်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရကြမည်။

၁၃ လေဝိသားတို့ကို၊ အာရန်နှင့် သူ၏သားတို့ရှေ့မှာ ထား၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။

၁၄ ထိုသို့ လေဝိသားတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် တခြားစီ ခွဲထား၍၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် ဝိလူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုနောက်မှ လေဝိသားတို့သည်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊ ပူဇော် သက္ကာ ပြုရသော အကြောင်းဟူမူကား၊

၁၆ ဣသရေလအမျိုးထဲက သူတို့ကို ရွေးကောက်၍၊

ငါ့အား အပိုင်ပေးရမည်။ ဣသရေလ အမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သော သားဦးများအတွက် သူတို့ကို ငါ သိမ်းယူ၏။

၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါသည် အဖော်ခတ်သော အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်အတို့ သန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ဝါပိုင်ရမည်။

၁၈ တဖန် ဣသရေလအမျိုး သားဦး အပေါင်းတို့ အတွက်၊ လေဝိသားတို့ကို ငါယူ၏။

၁၉ သူတို့သည်လည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ၌၊ ဣသရေလအမျိုးသား ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့ ချဉ်းကပ်သော အခါ၊ ဘေးအဖန်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ အပြစ်ဖြေ ခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးထဲက လေဝိသားတို့ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းသည်ဟု၊

၂၀ လေဝိသား အမှု၌၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန် အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် လေဝိသားတို့ကို ပြုကြလျှင်၊

၂၁ သူတို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်၍ မိမိတို့ အဝတ်ကိုလျှော်ကြ၏။ အာရုန်သည်လည်း၊ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်၍ သူတို့အတို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေလေ၏။

၂၂ ထိုနောက်မှ လေဝိသား တို့သည် အာရုန်နှင့် သူ၏ သားတို့ရှေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ကြ၏။ လေဝိသားတို့ အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၃ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂၄ လေဝိသားတို့သည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် လွန်မှ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင် ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ကြမည်။

၂၅ အသက်ငါးဆယ်လွန်မှ အမှုလွတ်၍ နောင်တဖန် မဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ မိမိ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အလှည့်လှည့်စောင့်ရ ကြမည်။ ထိုသို့ လေဝိသားများ စောင့်ရသောအမှုကို စီရင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍ ဒုတိယနှစ်၊ ပဌမလ၌ သိန်တောတွင် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ချိန်းချက်သော ကာလအချိန်၌ ပသခါပွဲကို ခံကြမည်။

၃ စီရင်ထုံးပွဲသမျှသော ထုံးစံအတိုင်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလအချိန်တည်းဟူသော ယခုလ တဆယ်လေး ရက်နေ့ ညဦးယံ၌ စောင့်ကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပသခါပွဲကို ခံရမည်အကြောင်း၊ မောရှေ ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊

၅ သိန်တောတွင် ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ပသခါပွဲကို ခံကြ၏။ မောရှေအား ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၆ ထိုနေ့၌ ပသခါပွဲကို မခံရမည်အကြောင်း၊ လူ အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်သော လူအချို့တို့သည်၊ ထိုနေ့၌ မောရှေနှင့် အာရုန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၇ အကျွန်ုပ်တို့သည် လူအသေကောင် အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိပါ၏။ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် အတူ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် သက္ကာကို မပြုစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆီးတား ပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၈ မောရှေ ကလည်း၊ နေကြဦးလော့။ သင်တို့အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ငါနား ထောင်ဦးမည်ဟု ပြန်ဆို၏။

၉ ထိုအခါမောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၀ သင်တို့ အမျိုးသားသည် အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်၎င်း၊ ဝေးသောအရပ်သို့ ခရီးသွား သော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအတို့ ပသခါပွဲကို ခံရမည်။

၁၁ ဒုတိယ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ပွဲခံ၍၊ သိုးသယ်အသားကို တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် စားရမည်။

၁၂ ထိုအသားကို နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ အရိုးကိုလည်း အချိုးရ။ ပသခါပွဲနှင့် ဆိုင်သောအထုံး အဖွဲ့ရှိသမျှတို့ကို လိုက်၍ ပွဲခံရသော အခွင့်ရှိ၏။

၁၃ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ အခြားတပါးသို့ ခရီးမသွားသော သူသည် ပသခါပွဲကို မခံဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ ချိန်းချက်သော အချိန်၌

ထိုသူသည်၊ ထာဝရဘုရားဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို မဆောင်ခဲ့သောကြောင့် မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်။

၁၄ သင်တို့ထံမှာ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား သည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါခံပွဲကို ခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့၍ ခံရသော ထုံးစံအတိုင်း ပွဲခံရမည်။ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်သော သူ၊ အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ထုံးစံတပါးတည်းသာ ရှိကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဲတော်ကို ထူထောင်သော နေ့၌၊ မိုဗ်း တိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာတည်၍၊ သက်သေခံချက် တဲတော်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ညဦး မှစ၍ နံနက်တိုင် အောင် တဲတော်ပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ ထင်လေ၏။

၁၆ ထိုသို့ အစဉ်ဖြစ်၍နေ့အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ်ဖုံးအုပ် လျက်၊ ညအချိန်၌ မီးကဲ့သို့ ထင်လျက်ရှိ၏။

၁၇ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှ ကွာမြောက် သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား ကြ၏။ မိုဗ်းတိမ် တည်လေရာရာ၌လည်း၊ တဲများကို ဆောက်ပြန်ကြ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ တဲများကို ဆောက်ကြ၏။ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေသမျှသော ကာလပတ်လုံး သူတို့သည် တံ၌ နေကြ၏။

၁၉ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက်ကြာ မြင့်စွာတည်နေသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီးမသွားဘဲ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။

၂၀ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော် အပေါ်မှာ နေ့ရက် အနည်းငယ်မျှ တည်နေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း၊ သူတို့သည် တံ၌နေကြ၏။ ထာဝရ ဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွားကြ၏။

၂၁ ညဦးယံ မှစ၍ နံနက်အချိန်တိုင်အောင် မိုဗ်းတိမ် တည်နေ၍၊ နံနက် အချိန်၌ မြောက်သောအခါ ခရီးသွား ကြ၏။ နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ၊ မိုဗ်းတိမ်မြောက်သော အခါ ခရီးသွားကြ၏။

၂၂ နှစ်ရက် ဖြစ်စေ၊ တလ ဖြစ်စေ၊ တနှစ် ဖြစ်စေ၊ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာ တည်နေသမျှသော ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီး မသွားဘဲ တံ၌နေကြ၏။ တဖန် မိုဗ်းတိမ်မြောက် ပြန်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း တံ၌နေကြ ၏။ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်းလည်း ခရီးသွား ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား အထံတော်၌ စောင့်နေ ကြ၏။

၁၀

၁ တဖန် ။ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂ သင်သည် ပရိသတ် စည်းဝေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တပ်တို့ကို ချီစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မှတ်ရသော ငွေတံပိုး နှစ်လုံးကို၊ တလုံးလျှင် ငွေတံပိုးစီဖြင့် မဆက်ဘဲ လုပ်ရမည်။

၃ တံပိုးမှတ်သောအခါ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၊ သင့်ထံ၌ ထည်းဝေးကြမည်။

၄ တံပိုး တလုံးတည်းကို မှတ်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ လူတထောင်ကို အုပ်သော မင်းတို့သည် သင့် ထံ၌ စည်းဝေးကြမည်။

၅ နှိုးဆော်သံနှင့် မှတ်သောအခါ၊ အရှေ့တပ် တို့သည် ချီသွားကြမည်။

၆ ဒုတိယအကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် မှတ်သောအခါ၊ တောင်တပ်တို့သည် ချီသွားကြမည်။ တတိယ အကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် မှတ်သောအခါ၊ အနောက် တပ်တို့သည် ချီသွားကြမည်။ စတုတ္ထ အကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် မှတ်သောအခါ၊ မြောက်တပ်တို့သည် ချီသွားကြမည်။ အစဉ်အတိုင်း ချီသွားစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံနှင့် မှတ်ရမည်။

၇ ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံကို မပြုဘဲ တံပိုးမှတ်ရမည်။

၈ အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ထို တံပိုးကို မှတ်ကြမည်။ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၉ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည့်၌ နေသောအခါ၊ တိုက်လာသောရန်သူတို့ကို စစ်ချီလျှင်၊ နှိုးဆော်သံနှင့် တံပိုးမှတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အောက်မေ့၍၊ ရန်သူ လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်။

၁၀ သင်တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုသောနေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့တို့၌၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ၊ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသ ဟာယယဇ် ပူဇော်သက္ကာ များအပေါ်မှာ တံပိုး

မှုတ်ကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ဒုတိယ နှစ်၊ ဒုတိယ လအရက် နှစ်ဆယ်မြောက် သော နေ့ရက်၌၊ မိုဗ်းတိမ်သည် သက်သေခံချက် တဲတော်မှ ကွာမြောက်သည်ဖြစ်၍၊

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သိနာတောင်မှ ခရီးသွားကြ၏။ နောက်တဖန် မိုဗ်းတိမ်သည် ပါရန် တော၌ တည်နေ၏။

၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပဌမ ခရီးသွားခြင်းကိုပြု ကြ၏။

၁၄ ယုဒတပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည်၊ အလံနှင့်တကွ ရှေ့ဦးစွာ ချီသွားကြ၏။ ယုဒတပ်ကို အမိန့်ဒပ်သား နာရှန်အုပ်ရ၏။

၁၅ ဣသခါတပ်ကို ဇုအာသား နာသနေလအုပ်ရ၏။

၁၆ ဇာဗုလုန်တပ်ကို၊ ဟေလုန်သား လျောဘာအုပ် ရ၏။

၁၇ တဲတော်ကို ဖြုတ်ချ၍၊ ဂေရုန်သား၊ မေရာရိသား တို့သည် တဲတော်ကို ထမ်းလျက် ချီသွားကြ၏။

၁၈ ရုဗင်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွ ချီသွားကြ၏။ ရုဗင်တပ်ကို ရှေ့ဇုရသား ဇေလီဇုအုပ်ရ၏။

၁၉ ရှိမောင်တပ်ကို ဇုရိရှဗ္ဗဲသားရှေ့လုမေလအုပ်ရ၏။

၂၀ ဂဒ်တပ်ကို ဒွေလသား လျောသပ်အုပ်ရ၏။

၂၁ ကောဟတ်သားတို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာန တန်ဆာတို့ကို ထမ်းလျက်ချီသွားကြ၏။ သူတို့ မ ရောက်မှီ အရင်သွားသော သူတို့သည် တဲတော်ကို ထူထောင်ကြ၏။

၂၂ ဖေရိမ်တပ် အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွ ချီသွားကြ၏။ ဖေရိမ်တပ်ကို အမိဟုဒ် သား ဇေဝိရုမာအုပ်ရ၏။

၂၃ မနာဂျေတပ်ကို ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလ အုပ်ရ၏။

၂၄ ဗယ်ာမိန်တပ်ကို ဂါဒေါနိသား အဘိဒန် အုပ်ရ၏။

၂၅ နောက်ဆုံးတပ်တည်းဟူသော ဒန်တပ်အစဉ် အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွ ချီသွား ကြ၏။ ဒန်တပ်ကို အမိရှဗ္ဗဲသား အဟေဇာအုပ်ရ၏။

၂၆ အာရှာတပ်ကို ဩကရန်သားပါရေလအုပ်ရ၏။

၂၇ နုဿလိတပ်ကို ဇနန်သား အဟိရအုပ်ရ၏။

၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ချီသွား သောအခါ၊ တပ်များအစဉ်အတိုင်း ချီ၍ခရီးသွားကြ၏။

၂၉ မောရှေ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိတော် အတိုင်း ငါတို့အားပေးတော်မူမည်အရပ်သို့ ငါတို့သည် ယခုခရီးသွားကြ၏။ ငါတို့နှင့် အတူလိုက်၍လာပါ။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူမည် ဂတိရှိပါ၏ဟု မိမိယောက္ခမ မိဒျန်အမျိုး၊ ရွေလသား ဟောဗပ်အားဆိုလျှင်၊

၃၀ ဟောဗပ်က ငါမလိုက်မသွားပါ။ ငါ့နေရင်းပြည်၊ ငါ့အဆွေအမျိုး ရှိရာသို့ ပြန်သွားပါမည်ဟု မောရှေ အားဆို၏။

၃၁ မောရှေကလည်း၊ ငါတို့ကို စွန့်ပစ်၍မသွားပါနှင့်။ သင်တိသည်အတိုင်း ငါတို့သည် တော၌ စားခန်းချ ရမည်။ သင်သည် ငါတို့ မျက်စိဖြစ်ရပါ၏။

၃၂ ငါတို့နှင့်အတူ လိုက်လျှင် ထာဝရဘုရား ပြုတော် မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့သည် ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၌ ကျေးဇူးပြုပါမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်မှထွက်၍၊ သုံးရက်ကွာသော ခရီးကိုသွား ကြ၏။ ထိုသုံးရက် ကွာသောခရီးကို သွားကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သူတို့အဘို့ စားခန်းချရာ အရပ်ကို ရှာ၍ သူတို့ရှေ့ကသွားလေ၏။

၃၄ သူတို့သည် နေ့အချိန်၌ တပ်ချီ၍ သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဗ်းတိမ်သည် သူတို့ အပေါ်မှာ ရှိလေ၏။

၃၅ သေတ္တာတော်သွားသောအခါ၊ မောရှေက၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ သည် လွင့်ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့သည် ရှေ့တော်မှ ပြေးကြပါစေသောဟူ၍၎င်း၊

၃၆ သေတ္တာတော် မသွားဘဲ ရပ်နေသောအခါ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အထောင် အသောင်း ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူပါ ဟူ၍၎င်း လျှောက်ဆိုလေ့ရှိ၏။

၁၁

၁ တဖန် လူများတို့သည် အလိုတော် မရှိသော မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကားကို ကြား၍ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ရှို့တော်မူသော မီးသည် သူတို့တွင် လောင်၍၊ တပ် အစွန်းအနား၌ ရှိသောသူအချို့တို့ကို သေစေလေ၏။

၂ လူများတို့သည် မောရှေအား အော်ဟစ်၍၊ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသဖြင့် မီးငြိမ်းလေ၏။

၃ ထာဝရဘုရား၏ မီးသည် သူတို့တွင် လောင်သောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို တဗေရ ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှောလျက်ပါသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တောင့်တသော စိတ်စွဲလမ်းကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးလျက် ငါတို့ စားစရာဘို့ အမဲသားကို အဘယ်သူ ပေးလိမ့်မည်နည်း။

၅ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလိုအလျောက် စားရသော ငါးသား၊ သခွါးသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကြက်သွန် အနီ၊ အဖြူ၊ အရိုင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အောက်မေ့၏။

၆ ယခုမှာ ငါတို့ အသက်သည် အားလျော့ပြီ။ ဤမန္တ မှတပါး တစ်စုံတစ်ခုမျှ မမြင်ရဟု ဆိုကြ၏။

၇ မန္တသည် နံနံစေ့နှင့်တူ၍ ဗဝေလသစ်စေ့ကဲ့သို့ အဆင်းဖြစ်၏။

၈ လူများတို့သည် လှည့်လည်လျက် မန္တကိုစုသိမ်း၍ ဆုံ၌ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်းခြင်းကို ပြုပြီးမှ အိုးနှင့် ပြုတ်ကြ၏။ မုန့်ပြားကိုလည်း လုပ်ကြ၏။ အရသာသည် မုန့်ဆီကြော်အရသာနှင့်တူ၏။

၉ စားခန်းချရာအရပ်၌ ညဉ့်အခါ နှင်းနှင့်အတူ မန္တကျတတ်၏။

၁၀ ထိုအခါ လူများ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတံခါးဝ၌ မိမိအိမ်ထောင်နှင့်တကွငိုကြွေးကြသည်ကို မောရှေ ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်ကို မောရှေ သိမြင်လျှင်၊

၁၁ ဤလူ အပေါင်းတို့ကို ထမ်းစေဟု သူတို့ကို ကိုယ်တော် ကျွန်အပေါ်မှာ တင်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ မရဘဲ နေရပါသနည်း။

၁၂ သူတို့ ဘိုးဘေးများ၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့ သွား၍၊ အထိန်းသည် နို့စို့သူငယ်ကို ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဤလူတို့ကို ပိုက်ချိုလျက် ဆောင်လော့ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူ အပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပါသလော။ ဘွားမြင်ပါသလော။

၁၃ ဤလူ အပေါင်းတို့အား ကျွေးစရာဘို့ အမဲသားကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်မှာရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့ စားစရာဘို့ အမဲသားကို ပေးပါဟု ငိုကြွေးလျက် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းကြပါ၏။

၁၄ ဤလူ အပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ် တယောက်

တည်းသာ မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသော ဝန်လည်း လေးလွန်းပါ၏။

၁၅ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူလျှင်၎င်း၊ စိတ်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အလျင်အမြန်သေစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကို ကိုယ်မသိ မမြင်ပါစေနှင့်ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်ကျွမ်းကျင်သော ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို၊ ငါ့ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ခေါ်ခွဲ၍ သင်နှင့်အတူ ရပ်နေကြစေလော့။

၁၇ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်သို့ ဆင်းသက်၍ သင်နှင့် နှုတ်ဆက်မည်။ သင့် အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ဝိညာဉ် အချို့ကို ငါယူ၍ သူတို့အပေါ်မှာ တင်မည်။ ဤလူတို့ကို သင်တယောက်တည်းသာ ဆောင်ရွက် ရမည်မဟုတ်၊ ထိုအသက်ကြီးသူ တို့သည် ဝိုင်းညီ၍ ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၁၈ သင်သည်လည်း လူများတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နက်ဖြန်နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အမဲသားကို စားကြမည်။ သင်တို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့အား အမဲသားကို ပေးလိမ့်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေစဉ်၊ ငါတို့သည် ချမ်းသာစွာ နေကြ၏ဟု ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုသံကို ထာဝရဘုရား ကြားသောကြောင့်၊ အမဲသားကို ပေးတော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် စားကြမည်။

၁၉ တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ အရက်နှစ်ဆယ်သာ စားကြမည်မဟုတ်။

၂၀ သင်တို့ နှာခေါင်းထဲက အမဲသားထွက်၍ ရွံစရာဖြစ်သည် တိုင်အောင် တလပတ်လုံး စားကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ သင်တို့သည် မထိမ့်မြင်ပြုလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာကြသနည်းဟု ရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုကြပြီတကားဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ မောရှေ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဆိုင်သောလူ ယောက်ျားပေါင်း ခြောက်သိန်း ရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်က တလ စားစရာဘို့ သူတို့အား အမဲသားကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူပါသည် တကား။

၂၂ သူတို့ကို ဝစ္စာကြွေးခြင်းငှါ၊ သိုးဆိတ်နွားစုတို့ကို သတ်ရပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ဝစ္စာ ကျွေးခြင်းငှါ ပင်လယ်ငါး ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးရပါမည်လော ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၃ ထာဝရဘုရားက၊ ထာဝရဘုရား လက်တို့ သလော။ ငါ့စကား တည်မည် မတည်မည်ကို သင် သိလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ မောရှေသည် ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်ကို လူများတို့အား ဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပရိသပ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ပတ်လည်၌ ထားလေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းတိမ်ဖြင့် ဆင်းသက်၍ မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ဝိညာဉ် အချို့ကို ယူ၍ အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ အပေါ်မှာ တင်တော်မူသဖြင့်၊ ထို ဝိညာဉ်သည် သူတို့ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ပြု၍ မပြတ်မစဲ ဟောကြ၏။

၂၆ ထိုလူစု၌ ပါသောသူ လေဒဒ်နှင့် မေဒဒ်တို့သည် စာရင်းဝင်သော်လည်း၊ တဲတော်သို့ မသွားဘဲတပ်ထဲမှာ နေရစ် စဉ်တွင် သူတို့အပေါ်မှာထိုဝိညာဉ် ကျိန်းဝပ် သဖြင့် သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြု၍ တပ်ထဲမှာ ဟောကြ၏။

၂၇ လုလင် တယောက်သည်လည်း မောရှေ ထံသို့ ပြေး၍၊ လေဒဒ်နှင့် မေဒဒ်တို့သည် တပ်ထဲမှာ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၈ မောရှေ၏ လက်ထောက်ဖြစ်သော လုလင်နန် သား ယောရှုက သခင် မောရှေ သူတို့ကို ဆီးတား တော်မူပါဟု ဆိုသော်၊

၂၉ မောရှေက၊ သင်သည် ငါ့အတွက် ငြိစူသောစိတ် ရှိသလော။ ထာဝရဘုရား၏ လူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ဝိညာဉ်တော်ကို သူတို့ အပေါ်မှာ တင်တော်မူပါစေ သောဟု ဆိုပြီးမှ၊

၃၀ ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့နှင့် အတူ တပ်ထဲသို့ ပြန်သွားလေ၏။

၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် လေကို စေလွှတ်၍၊ ငုံးများကို ပင်လယ်မှ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ တပ်ပတ်လည် တရက်ခရီးစီတိုင်တိုင် ကွာသောအရပ်တို့၌၊ မြေပေါ်မှာ ဒုန့်စံတောင်ခန့်မျှ ဆင်းစေတော်မူ၏။

၃၂ လူများတို့သည် တနေ့လုံး၊ တညလုံး၊ နက်ဖြန် လည်း တနေ့လုံး ထ၍ ငုံးများကို စုသိမ်းကြ၏။ နည်းနည်းသိမ်းသော သူသည် ဆယ်ဟောမဲကို သိမ်းရ၏။ တပတ်လည်အရပ်ရပ်၌ ဖြန့်ထားကြ၏။

၃၃ သို့ရာတွင် ငုံးသားကို ကိုက်၍ မဝါးမှီ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို အမျက်တော် ထွက်၍

အလွန် ပြင်းသော ဘေးနှင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၄ တောင့်တသော သူတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ ထိုအရပ် ကို ကြိတ်ဟတ္တဝါ ဟူသော အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၃၅ လူများတို့သည် ကြိတ်ဟတ္တဝါ အရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ဟာဇရတ်အရပ်သို့ရောက်၍နေကြ၏။

၁၂

၁ မောရှေသည် ကုရု အမျိုးသား မိန်းမနှင့် စုံ ဘက်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုမိန်းမကြောင့် မိရိအံနှင့် အာရန်သည် မောရှေကို အပြစ်တင်လျက်၊

၂ အကယ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် သာ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသလော။ ငါတို့ အားဖြင့်လည်း ပေးတော်မမူလောဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစကားကို ထာဝရ ဘုရား ကြားတော်မူ၏။

၃ မောရှေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိနေသောသူ အ ပေါင်းတို့ထက် သာ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသဘောရှိ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်တို့ သုံးယောက် သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ထွက်သွား ကြလော့ဟု မောရှေ၊ အာရန်၊ မိရိအံတို့အား ချက်ခြင်း မိန့်တော်မူ၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းတိမ်တိုင်ဖြင့် ဆင်း သက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်၊ အာရန်နှင့် မိရိအံကို ခေါ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ကြလော့။ သင်တို့တွင် ပရောဖက် ရှိလျှင်၊ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုသူ၌ထူးဆန်းသော ရူပါရုံ အားဖြင့် ကိုယ်ကို ပြမည်။ သို့မဟုတ် အိမ်မက် အားဖြင့် ဗျာဒိတ် ပေးမည်။

၇ အိမ်တော် တစ်အိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သော ငါ့ကျွန် မောရှေသည် ထိုသို့ မဟုတ်။

၈ သူ၌ ဗျာဒိတ် ပေးသောအခါ၊ နက်နဲသောစကား အားဖြင့် မပေး၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် ထင်ရှားစွာ ဗျာဒိတ်ပေးမည်။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ပုံသဏ္ဍာန် ကိုလည်း မြင်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါ့ကျွန် မောရှေကို အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်ဝံ့သနည်းဟု မိန့်တော်မူလျက်၊

၉ အမျက်တော် ထွက်၍ ထာဝရဘုရား ကြွသွား တော်မူသဖြင့်၊

၁၀ မိုဗ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှ ကွာသွား၏။ မိရိအံသည်လည်း၊ နူနာစွဲ၍ မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူလေ၏။ အာရန် ကြည့်၍ မိရိအံ နှုသည်ကို မြင်လျှင်၊

၁၁ အိုအကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိုက်သော အမှုကို ပြုမိ၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ တင်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ၏။

၁၂ ဘွားစပင် ကိုယ်အသား တဝက်ပျက်သော အသေကောင် ကဲ့သို့ သူသည် မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊

၁၃ မောရှေက၊ အို ဘုရားသခင်၊ သူ၏ အနာကို ပျောက်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လေ၏။

၁၄ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သူ၏ အဘသည် သူ၏ မျက်နှာကို တံထွေးနှင့် ထွေးရုံမျှသာ ပြုလျှင်၊ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရမည် မဟုတ် လော။ ယခုတွင် သူ့ကို နှင်ထုတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာ နေစေ။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ တဖန် ဝင်စေဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၅ မိရိအံကို နှင်ထုတ်၍ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရ၏။ မိရိအံ အနာ မပျောက်မှီတိုင် အောင် လူများတို့သည် ခရီး မသွားဘဲ နေကြ၏။

၁၆ ထိုနောက် ဟာဇရုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ ပါရန်တော၌ တဲဆောက်ကြ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ငါပေးသော ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ အမျိုးအနွယ်အသီး အသီးထဲက အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်သော တမျိုး တယောက်စီရွေးကောက်၍ စေလွှတ်လော့ဟု၊

၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လူတို့ကို ပါရန်တောက စေလွှတ်လေ၏။ စေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌ အကဲအမှူးဖြစ်ကြ၏။

၄ သူတို့အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဇတ္တုရသား ရှမ္မာ။

၅ ရှိမောင်အမျိုး၊ ဟောရိသားရှာဖတ်။

၆ ယုဒအမျိုး၊ ယေဖုန္နာသား ကာလက်။

၇ ဣသခါ အမျိုး၊ ယောသပ်သား ဣဂါလ။

၈ ဖေရိမ် အမျိုး၊ နုန်သား ဩရှေ။

၉ ဗယံမိန် အမျိုး၊ ရာဖုသား ပါလတိ။

၁၀ ဇာဗုလုန် အမျိုး၊ သောဒိသား ဂါဇျေလ။

၁၁ ယောသပ်သားတွင် မနာရှေအမျိုး၊ သုသိသား ဂဗ္ဗိ။

၁၂ ဒန်အမျိုး၊ ဂေမလ္လိသား အမျေလ။

၁၃ အာရှာ အမျိုး၊ မိက္ခေလသား သေသုရ။

၁၄ နသလိအမျိုး၊ ဝါဖသိသားနာဘိ။

၁၅ ဂဒ်အမျိုး၊ မာဒိသား ဂွေလတည်းဟူသော။

၁၆ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း စေခြင်းငှါ မောရှေ စေလွှတ်သော သူတို့၏ အမည်တည်း။ နုန်၏သား ဩရှေကို၊ ရောရှု ဟူသောအမည်ဖြင့် မောရှေ မှည့် လေ၏။

၁၇ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေ စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည် တောင်မျက်နှာလမ်းဖြင့် သွား၍ တောင်ရိုးပေါ်သို့ တက်ကြလော့။

၁၈ ထိုပြည်သည် အဘယ်သို့သောပြည် ဖြစ်သ နည်း။ ပြည်သားတို့သည်အားကြီးသလော၊ အားနည်း သလော။ များသလော၊ နည်းသလော။

၁၉ သူတို့နေသော ပြည်သည် ကောင်းသလော၊ မကောင်းလော။ သူတို့နေသော မြို့ရွာတို့သည် အဘယ်သို့နည်း။ တဲနှင့်နေကြသလော၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ နှင့် နေကြသလော။

၂၀ ထိုမြေသည် ကောင်းသလော၊ မကောင်းလော။ တောများသလော၊ နည်းသလောဟု ကြည့်ရှု ကြလော့။ ရဲရင့်သောစိတ် ရှိကြလော့။ သစ်သီး အချို့ကိုလည်း ယူခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ထို ကာလသည် စပျစ်သီးမှည့်စ ကာလဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ဇိနတောမှသွား၍ ဟာမတ်မြို့သို့ ရောက်သော လမ်းနား၊ ရဟောဘမြို့တိုင်အောင် ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းကြ၏။

၂၂ တောင်မျက်နှာ၌ ရောက်သွား၍ အာနုက အမျိုး သား အဟိမာန်၊ ရေရှု၊ တာလမဲနေသော ဟေဗြန် မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ဟေဗြန်မြို့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဇောနမြို့ မတည်မှီ ခုနစ်နှစ်ကတည်သော မြို့ဖြစ် သတည်း။

၂၃ ရှေ့ကောလချိုင့်သို့ ရောက်လျှင်၊ အသီးတပြုတ် ပါသော စပျစ်နှယ်ပင် အခက်တခက်ကို ခုတ်၍ လူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထမ်းတိုးနှင့်ထမ်းကြ၏။ သလဲသီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးများကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၄ ဣသရေသား အမျိုးသား ခုတ်ယူသော စပျစ် သီးပြုတ်ကို ထောက်၍၊ ထိုချိုင့်ကို ရှေ့ကောလချိုင့် ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၂၅ အရက်လေးဆယ် လွန်မှ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း သောအမှုပြီး၍ ပြန်လာကြ၏။

၂၆ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသား

ပရိသတ်အပေါင်းတို့နေရာ ပါရန်တော၊ ကာဒေရအရပ် သို့ရောက်သောအခါ ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား သိတင်းကြားပြော၍၊ ထိုပြည်၌ သီးသော အသီးကို ပြုကြ၏။

၂၇ မောရှေအားလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော် စေလွှတ်သောပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထိုပြည်သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည် ဖြစ်ပါ၏။ ဤအသီးတို့ကား ထိုပြည်၌သီးသော အသီးဖြစ်ပါ၏။

၂၈ သို့ရာတွင် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အားကြီး ပါ၏။ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကြီးနှင့် နေကြပါ၏။ ထိုမျှမက၊ အာနုက အမျိုးသားတို့ကိုလည်း မြင်ရပါ၏။

၂၉ အာမလက် အမျိုးသားတို့သည် တောင်ဘက် ၌၎င်း၊ ဟတ္တိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အာမောရီလူတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်၌၎င်း၊ ခါနာန်လူတို့သည် ပင်လယ်နား ယော်ဒန်မြစ်နား၌၎င်း နေကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။

၃၀ ကာလက်ကလည်း ချက်ခြင်းချီသွား၍ ထိုပြည် ကို သိမ်းယူကြစို့။ အောင်နိုင်ကောင်းသည် ဟုဆို၍ မောရှေ ရှေ့မှာ လူများတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။

၃၁ သူနှင့်အတူ လိုက်သွားသော သူတို့က ထို ပြည်သားတို့ကို ငါတို့ မတိုက်နိုင်၊ သူတို့သည် ငါတို့ ထက်သာ၍ အားကြီးကြသည် ဟူ၍၎င်း၊

၃၂ ငါတို့ သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သည် မိမိသား တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ငါတို့ တွေ့မြင်သောပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန် အရပ်မြင့်ကြ၏။

၃၃ ကိုယ်ကြီးသောလူ အမျိုးအနွယ်၊ အာနုက အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ အလွန် ကြီးမားသော သူတို့ ကိုလည်း မြင်ခဲ့ကြပြီ။ သူတို့ ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ကိုယ် အထင်အတိုင်း နှံ့ကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ အထင်အတိုင်းလည်း ထိုသို့ ဖြစ်ကြသည် ဟူ၍၎င်း၊ မိမိတို့ စူးစမ်းသောပြည်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား မကောင်းသော သိတင်းကို ကြားပြောကြ လေ၏။

၁၄

၁ ထိုအခါ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် အသံကို လွှင့်၍ မြည်တမ်းသဖြင့် တည၌လုံး ငိုကြွေးကြ၏။

၂ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အပြစ်တင်သော စကားနှင့် မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မသေပါလေ။ ဤတော၌ မသေပါလေ။

၃ ငါတို့သည် ထားဖြင့် သေ၍ သားမယားတို့သည်

ရန်သူလက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော် မူသနည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်းသည် မဟုတ် လောဟု မောရှေနှင့် အာရုန်အား ဆိုပြီးမှ၊

၄ တဖန် လူတစ်စုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကြစို့ဟု တယောက်ကို တယောက် ဆိုကြ၏။

၅ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။

၆ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသော လူစုထဲက နှန်၏သား ရောရှု၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်တို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်၍၊

၇ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ခေါ် လျက်၊ ငါတို့ ရောက်သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သည် အလွန်တရာကောင်းသောပြည် ဖြစ်ပါ၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို နှစ်သက်လျှင်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော ထိုပြည်သို့ ငါတို့ကို ဆောင်သွင်း၍ အပိုင် ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြပါနှင့်။ ထိုပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ သူတို့သည် ငါတို့ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌ အမှီတက် မရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့် ဟုပြောဆိုကြလေသော်။

၁၀ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ ထင်ရှားလေ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါ့ကို မရိုသေပြုကြလိမ့် မည်နည်း။ သူတို့၌ ငါပြုခဲ့ပြီးသမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို မြင်ရသော်လည်း၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါ့ကို မယုံဘဲ နေကြလိမ့်မည်နည်း။

၁၂ သူတို့ကို ကာလနာဘေးဖြင့် ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ သား၏ အရာကိုနှုတ်မည်။ သူတို့ထက်သင့်ကိုသာ၍ စည်ပင်သော အမျိုး၊ သာ၍တန်ခိုးကြီးသောအမျိုး ဖြစ်စေမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ မောရှေ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုး ကို တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ အထဲက နှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်

ဤသိတင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ကြားပြန်လျှင်၊
၁၄ ဤပြည်၌ နေသောသူတို့အား သိတင်းပြော
 ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ
 လူမျိုး၌ ရှိတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊
 မိုဗ်းတိမ်တော်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုးကြောင်းကို၎င်း၊
 ကိုယ်တော်သည် နေ့အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ်တိုင်၊ ည၌
 အချိန်၌ မီးတိုင်ဖြင့် သူတို့ ရှေ့က ကြွတော်မူကြောင်း
 ကို၎င်း ကြားရကြပြီ။

၁၅ ယခုမှာ၊ ဤလူမျိုးကို လူတယောက် ကဲ့သို့မှတ်၍
 သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်၊ သိတင်းတော်ကို
 ကြားဘူးသော လူအမျိုးမျိုးတို့က၊

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူတို့အား ဤမည်
 သောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ထို
 ပြည်သို့ သူတို့ကို ဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော
 ကြောင့်၊ တော၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီဟု ပြောဆိုကြပါ
 လိမ့်မည်။

၁၇၊၁၈ ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံ
 သောသဘော၊ သနားသော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို
 လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊
 အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်တော် မမူထသော၊
 လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်
 တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေး
 စီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်
 မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင် တန်ခိုး
 တော်သည် ကြီးပါစေသော။

၁၉ အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်
 အောင် ဤလူမျိုးတို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသည်
 နည်းတူ၊ ကရုဏာတော် များပြားသည် နှင့်အညီ၊
 ယခုလည်းလွှတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု
 ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျှင်၊

၂၀ ထာဝရဘုရားက၊ သင်တောင်းပန်သည်အတိုင်း
 ငါလွှတ်၏။

၂၁ ငါအသက်ရှင်သည် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏
 ဘုန်းတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နံ့ပြားလိမ့်မည်။

၂၂ ငါ့ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည် မှစ၍ ဤ
 တော၌ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်ကို၎င်း မြင်ရ
 သောလူ အပေါင်းတို့သည်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊
 ဆယ်ကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကို စုံစမ်းသောကြောင့်၊

၂၃ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို

အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် မမြင်ကြ။ ငါ့ကို မရှိ
 မသေပြုသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။

၂၄ ငါ့ကျွန် ကာလက်မူကား ထူးခြားသော သဘော
 ရှိ၍၊ ငါ့နောက်သို့ လုံးလုံး လိုက်သောကြောင့်၊ သူ
 သွားခဲ့ပြီးသောပြည်သို့ သူ့ကို ငါဆောင်သွင်းသဖြင့်၊
 သူ၏ သားမြေးတို့သည် အမွေခံရကြလိမ့်မည်။

၂၅ အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသား
 တို့သည် ချိဉ်းမှာနေကြသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
 နက်ဖြန် နေ၌ လှည့်လည်၍ ဧဒုံပင်လယ်လမ်းဖြင့်
 တောသို့သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်
 အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၇ ငါ့ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသော ဤပရိသတ်
 ဆိုးတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါသည်သည်းခံရ
 အံ့နည်း။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ငါ့ကို
 အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားတို့ကို ငါကြားရပြီ။

၂၈ သင်သည် သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရ
 ဘုရားက၊ ငါအသက်ရှင်သည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
 ငါ့ကိုကြားစေခြင်းငှါ ပြောကြသော စကားအတိုင်း
 သင်တို့ကို ငါပြုမည်။

၂၉ သင်တို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
 အသက် နှစ်ဆယ် လွန်သောသူ၊ ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍
 မြည်တမ်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် သေ၍ဤ တော
 ၌ အသေကောင် ဖြစ်လျက် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ ငါသည် ဤမည်သောပြည်၌ သင်တို့ကို နေရာ
 ချမည်ဟု ငါကျိန်ဆို၏။ ထိုပြည်သို့ ယေဖုန္နာ၏သား
 ကာလက်၊ နန်၏သား ယောရှု မှတပါး အဘယ်သူမျှ
 မရောက်ရ။

၃၁ ရန်သူ လူယုရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသော
 သူငယ်တို့ကို ငါဆောင်သွင်း၍ သင်တို့ပယ်သော
 ပြည်ကို သူတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၃၂ သင်တို့မူကား၊ ဤတော၌သေ၍ အသေကောင်
 ဖြစ်လျက် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၃ ဤတော၌ သင်တို့ အသေကောင်များ ပျောက်
 ပျက်သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်သားသမီးတို့သည် မိဘ
 မှားယွင်းခြင်း အပြစ်များကို ဆောင်၍၊ ဤတော၌
 အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လှည့်လည်ကြလိမ့်မည်။

၃၄ ထိုပြည်ကို စူးစမ်းရာ နေ့ရက်ပေါင်း အရက်
 လေးဆယ်နှင့် အညီ၊ တရက်ကို တနှစ်ထား၍ အနှစ်
 လေးဆယ် ပတ်လုံး ကိုယ်အပြစ်ကို ဆောင်လျက်၊ ငါ
 စွန့်ပြစ်ခြင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၃၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ တဘက်၌ စည်းဝေးသော ဤပရိသတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြု၍သူတို့သည် ဤတော၌ သေကြေ ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ မောရှေ စေလွှတ်သောအခွင့်နှင့် ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း၍ ပြန်လာသောအခါ၊ ထိုပြည်ကို ကဲ့ရဲ့သဖြင့် ပရိသတ်အပေါင်း မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်း သောသူ။

၃၇ ခါနာန်ပြည်ကို မကောင်းသော သိတင်း ကြား ပြောသောသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးနှင့် သေကြလေ၏။

၃၈ ထိုပြည်ကို စူးစမ်း၍ သွားသော လူတို့တွင် နန်၏သား ယောဂူနှင့် ယေပုနွာ၏သား ကာလက် တို့သာ အသက်ချမ်းသာကြ၏။

၃၉ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့အား စကားတော်များကို ဆင့်ဆိုသောအခါ၊ လူများတို့သည် အလွန်ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။

၄၀ နံနက်စောစော ထ၍ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက် ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ပြစ်မှားပြီ။ သို့သော်လည်း ယခု အသင့် ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရား ဂတိထားတော်မူသော ပြည်သို့ သွားပါမည်ဟု ဆိုကြသော်၊

၄၁ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့အကြံ မထမြောက်ရ။

၄၂ မသွားကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိတော်မမူ။ သွားလျှင်ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးကြလိမ့်မည်။

၄၃ အာမလက် အမျိုးသားနှင့် ခါနာန် အမျိုးသား တို့သည် သင်တို့ မရောက်မှီ ရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ လွှဲသွားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ နေတော်မမူဟု ဆိုသော်လည်း၊

၄၄ သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သော စိတ်နှင့် တောင်ထိပ် ထက်သို့ တဖန်တက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်နှင့်တကွ၊ မောရှေသည် တပ်ပြင်သို့ မထွက်မသွားဘဲ နေလေ၏။

၄၅ ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာ ရှိနှင့်သော အာမလက် အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ဆင်းလာ လျက်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တိုက်၍ အောင် သဖြင့်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြလေ၏။

၁၅

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်

ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂ သင်တို့ နေရာဖြစ်သော ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်၍ နေကြသောအခါ၊

၃ သစ္စာဂတိ ရှိ၍ ပူဇော်သော်၎င်း၊ အလိုလိုပူဇော် သော်၎င်း၊ ပွဲသတင်ခံ၍ ပူဇော်သော်၎င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော အခြားသောယဇ်ကို မီးဖြင့် ပူဇော်၍၊ သိုး နွားအားဖြင့် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ကို ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊

၄၊၅ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသော သူသည်၊ သိုးသငယ်ကို ပူဇော်လျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောယဇ်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်နှင့်တကွ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကို ဆီသုံးလော့စ ရောသော မုန့်ညက် တဩ မဲကို၎င်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ စပျစ်ရည် သုံးလော့စကို၎င်း ပြင်ဆင်၍ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၆၊၇ သိုးကို ပူဇော်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာတို့ ဆီလေးလော့စ ရောသော မုန့်ညက် နှစ်ဩမဲကို ပြင်ဆင်၍၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာတို့ စပျစ်ရည် လေးလော့စကို ပူဇော်ရမည်။

၈ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ သစ္စာဂတိ ရှိ၍ ပူဇော်သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ နွားကို ပြင်ဆင်လျှင်၊

၉ မီးဖြင့် ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင် သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊

၁၀ နွားနှင့်တကွ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ ဆီ ခြောက်လော့စ ရောသော မုန့်ညက်သုံးဩမဲကို၎င်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ စပျစ်ရည် ခြောက် လော့စကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၁၁ နွား တကောင်၊ သိုး တကောင်၊ သိုးသငယ် တကောင်၊ ဆိတ်သငယ် တကောင်ကို ယဇ်ပူဇော် သောအခါ ထိုသို့ ပြုရမည်။

၁၂ ပြင်ဆင်သော သိုးနွား အရေအတွက်သို့ လိုက်၍၊ တကောင်ကောင်ကို ထိုသို့ပြုရမည်။

၁၃ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မီးဖြင့် ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့နှင့်အညီ ပြုကြရမည်။

၁၄ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ အခြားတပါးသော သူဖြစ်စေ၊ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သင်တို့ ပြုသည်နည်းတူ သူသည်လည်း ပြုရမည်။

၁၅ ပရိသတ် အဝင် ဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော သူတို့သည်၊ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော တပါး တည်းသော ထုံးစံရှိ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် ဖြစ်သည်နည်းတူ သူသည်လည်း ဖြစ်ရမည်။

၁၆ သင်တို့ ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ သင်တို့တွင် တည်းခို သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တပါးတည်းသော တရား၊ တပါးတည်းသော ထုံးစံ ရှိကြမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၈ ငါပို့ဆောင်သောပြည်သို့ သင်တို့သည်ရောက်၍၊

၁၉ ထိုပြည်၌ ဖြစ်သောမုန့်ကို စားကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအား ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်။

၂၀ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းဖြင့်လုပ်ရသော မုန့်ပြားကို ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြု၍ ကောက်နယ်တလင်း ထဲက ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသကဲ့သို့ ချီးမြှောက်ရမည်။

၂၁ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဦး နယ်သော မုန့်စိမ်းထဲက ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရကြမည်။

၂၂၊၂၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မှာထား သောနေ့မှစ၍၊ မောရှေ အားဖြင့် သင်တို့၌ ထား တော်မူသော ပညတ်၊ သင်တို့ အမျိုး အစဉ်အဆက်၌ ထားတော်မူလတံ့သော ပညတ် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် မစောင့် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ သည်အမှုမှာ၊

၂၄ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ သတိလစ်၍ မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်လျှင်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုံးဖွဲ့သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျံသော နွားထီးဖြင့် မီးရှို့ရာယဇ်ကို၎င်း၊ ဆိတ်ဖြင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို၎င်း ပူဇော်ကြမည်။

၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အား အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရ သဖြင့်၊ သူတို့သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုအပြစ်ကိုလွှတ် ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း သတိလစ်သော အပြစ်ကြောင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်နှင့်

တကွ၊ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြမည်။

၂၆ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြစ်မှား သော်လည်း၊ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သူတို့ထံမှာ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားကို၎င်း ထိုအပြစ်မှ လွတ်ရလိမ့်မည်။

၂၇ လူတစ်စုံတယောက်သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှား လျှင် အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ အခါမလည်သော ဆိတ်မ တစ်ကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၂၈ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သတိလစ်၍ ပြစ်မှား မိသော ထိုသူအား ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေ ခြင်းကို ပြုရသဖြင့် ထိုအပြစ်ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။

၂၉ ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ တည်းခို သော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်သောသူတို့သည် သတိ လစ်၍ ပြစ်မှားသောအခါ၊ တပါးတည်းသောတရားကို စောင့်ကြမည်။

၃၀ ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ရဲရင့်စွာ ပြစ်မှားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကို မရိုသေရာသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူကိုသူ၏ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးသောကြောင့်၊ ထိုသူကို ရှင်းရှင်းပယ်ရှားရမည်။ မိမိ အပြစ်ကို မိမိခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တော၌ ရှိကြ သောအခါ၊ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ထင်းခွေသောသူ တယောက်ကို တွေ့လေ၏။

၃၃ တွေ့သောသူတို့သည်၊ ထိုသူကို မောရှေ အာရန်၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့ရှေ့သို့ ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

၃၄ သူ၏အမှုကို စီရင်ရာလမ်း မထင်ရှားသေးသော ကြောင့် ချုပ်ထားကြ၏။

၃၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထိုသူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်မှာ သူ့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၍၊

၃၆ ထိုအမိန့်တော် အတိုင်း ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် ထိုသူကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြသဖြင့် သူသည်အသေခံရ၏။

၃၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊

၃၈ သူတို့အမျိုးအစဉ် အဆက်တို့သည်၊ အဝတ်စွန်းတို့၌ ဆွဲစရာဘို့ ပန်းပွားတို့ကို လုပ်၍၊ ပြာသောကြီးနှင့် ချည်တွဲကြမည်။

၃၉ ထိုပန်းပွားတို့ကို သင်တို့သည် ကြည့်မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ ကျင့်ကြံမည်အကြောင်း၊ အထက်က ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်လျက်၊ ကိုယ်ဉာဏ်ကို မှီဝဲလျက် မှားယွင်းသကဲ့သို့ မလိုက်၊ မမှီဝဲ။

၄၀ ငါပညတ်သမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ ကျင့်သဖြင့်၊ သင်တို့ ဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်းမည်အကြောင်း ထိုသို့ ပြုရမည်။

၄၁ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်သား၊ ဣဇဟာ၏သား ကောရသည်၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဇလျာဘ၏သား ဒါသန်နှင့် အဘိရုံ၊ ဗေလက်၏သား ဩနတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၂ ပရိသတ်၌ ကျော်စော၍ ဂုဏ်အသရေရှိသာသူ၊ အစည်းအဝေး၌ မင်းပြုသောသူ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား နှစ်ရာဦးဆယ်နှင့်တကွ မောရှေကို ပုန်ကန်၍၊

၃ မောရှေနှင့် အာရုန် တဘက်၌ စုဝေးလျက်၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လွန်း၏။ ပရိသတ်ရှိသမျှအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင် ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ရသနည်းဟု ဆိုလေ၏။

၄ ထိုစကားကို မောရှေကြားလျှင် ပြပ်ဝပ်လျက် နေ၏။

၅ တဖန် မောရှေက၊ အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူ သန့်ရှင်းသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူကို ချဉ်းကပ်စေမည်ကို၎င်း၊ နက်ဖြန်နေ၌ ထာဝရဘုရား ပြတော်မူမည်။ ရွေးကောက်တော်မူသော သူကိုလည်း အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်စေတော်မူမည်။

၆ အိုကောရနှင့် ကောရ၏ အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့ပြုရမည်အမှု ယူမှုကား၊ လင်ပန်းတို့ကိုယူ၍၊

၇ နက်ဖြန်နေ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးနှင့်

လောဗန်ကို တင်ကြလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော သူသည်၊ သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်စေ။ အိုလေဝိသားတို့၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လွန်းကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈ တဖန် မောရှေက၊ အို လေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။

၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ပရိသတ်ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ သူတို့အမှုကိုလည်း စောင့်စေမည် အကြံ ရှိတော်မူသည်နှင့် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့ကို အနီးအပါးသို့ ခေါ်၍ နေရာချခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ်နှင့် ခွဲထား၍၊

၁၀ သင့်ကို၎င်း၊ သင့်ညီအစ်ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အနီးအပါး၌ နေရာချတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကိုလည်း ရှာကြသည်တကား။

၁၁ ထိုကြောင့် သင်နှင့် သင်၏ အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ စုဝေးကြ ပြီတကား။ အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းရမည် အကြောင်း၊ သူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ကောရအား ဆိုပြီးမှ၊

၁၂ ဇလျာဘသား ဒါသန်နှင့် အဘရုံတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ စေလွှတ်လေ၏။ သူတို့ကလည်း ငါတို့မလာ။

၁၃ သင်သည် ဤတော၌ ငါတို့ကို သတ်လို၍ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ ငါတို့အပေါ်၌ လုံးလုံးမင်း မပြုရလျှင်၊ စိတ် မပြေသေးသည် တကား။

၁၄ ထိုမှတပါး နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ငါတို့ကို မဆောင်၊ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မပေးဘဲ၊ ဤလူတို့၏ မျက်စိကို ဖောက်ချင်သလော။ ငါတို့သည် သင့်ထံသို့မလာဟု ပြန်ဆို၏။

၁၅ မောရှေသည် အလွန် အမျက်ထွက်၍၊ ဤသူတို့ ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မူပါနှင့်။ သူတို့ဥစ္စာ မြည်းတကောင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ် မသိမ်းပါ။ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲပါဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်၍၊

၁၆ ကောရအားလည်း၊ အာရုန်နှင့် သင်အစရှိသော သင်၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့သည်၊ နက်ဖြန်နေ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိကြလော့။

၁၇ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ လင်ပန်းများကို ယူ၍ လောဗန်ကို တင်ပြီးမှ သင်နှင့်အာရုန်သည်လည်း

မိမိတို့ လင်ပန်းပါလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် လင်ပန်း နှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း။

၁၈ ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကို ယူ၍ မီးနှင့်လောဗန်ကို တင်ပြီးမှ၊ မောရှေ၊ အာရုန်နှင့် အတူ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၉ ကောရသည်လည်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို မောရှေနှင့် အာရုန် ဘက်၌ စုဝေးစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၌ ထင်ရှား လေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤပရိသတ်တို့နှင့် ခွဲ၍ တခြားစီနေလော့။ ငါသည် သူတို့ကို ချက်ခြင်း ပျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော် မူလျှင်၊

၂၁ သူတို့က ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ခပ် သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏အသက်ဝိညာဉ်များကို အစိုး ရတော်မူသော ဘုရားသခင်၊ လူတယောက် ပြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို အမျက် ထွက်တော်မူမည်လော့ဟု လျှောက်ဆိုလေ၏။

၂၂ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံ တို့၏ တဲများကို ရှောင်၍နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၂၃ မောရှေ ထ၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီး သူတို့နှင့်တကွ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံ နေရာသို့ သွားပြီးမှ၊

၂၄ ဤလူဆိုးတို့၏ နေရာတဲများကို ရှောင်၍နေကြ ပါလော့။ သူတို့၏ဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ မထိကြပါနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့နှင့်အတူ၊ သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆင့် ဆိုလျှင်၊

၂၅ လူများတို့သည် ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတဲ ပတ်ဝန်းကျင်၌ မနေဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ သွားကြသဖြင့် ဒါသန်၊ အဘိရံသည် သားမယား ကလေးများနှင့်တကွ ထွက်၍ မိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။

၂၆ မောရှေ ကလည်း၊ ဤမူအလုံးစုံတို့ကို ငါသည် အလိုလို မပြု။ ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူ၍ ငါပြုသည် အကြောင်းကို သင်တို့သည် အဘယ်သို့ သိရမည်နည်းဟူမူကား၊

၂၇ ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့ ခံရသောသေခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့ခံရသော ဆုံးမခြင်းကိုသာ

ဤလူတို့ ခံရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မမူ။

၂၈ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အသစ် ဖန်ဆင်း တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးကွဲပွင့်လျက် ဤလူတို့ကို၎င်း၊ သူတို့နှင့် ဆိုင်သမျှကို၎င်းမျိုး၍၊ သူတို့သည် အသက် ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်သို့ ဆင်းသွားလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၌ ပြစ်မှားကြောင်းကို သင်တို့သည် သိနားလည် ရကြလိမ့်မည်ဟု။

၂၉ ပြောဆိုပြီးသည် အဆုံး၌၊ သူတို့ နင်းရာ မြေကြီးသည် ကွဲ၍၊

၃၀ မိမိ ခံတွင်းကို ဖွင့်သဖြင့် သူတို့နှင့် သူတို့အိမ်များ ကို၎င်း၊ ကောရနှင့် ဆိုင်သမျှသော သူတို့နှင့် သူတို့ ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်း မျိုလေ၏။

၃၁ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သမျှသော သူတို့နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်သို့ ဆင်းသက်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ မြေစေ့ပြန်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြ၏။

၃၂ သူတို့ အော်ဟစ်သံကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊ ငါတို့ကို လည်း မြေမျိုကောင်း မျိုလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက် ပြေးကြ၏။

၃၃ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ ပူဇော်သောသူ နှစ်ရာ ငါးဆယ်တို့ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်က မီးထွက်၍လောင်လေ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသော လင်ပန်းတို့ကို မီးလောင်ရာထဲက ကောက်ယူ၍ မီးကို ပစ်ချပြီးမှ၊

၃၅ ကိုယ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ပြစ်မှားသောသူ တို့၏ လင်ပန်းတို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာ ကြေးဝါ ပြားတို့ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုန်၏သား လောဇာကို ဆင့်ဆိုလော့။ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်သောကြောင့်၊ ထိုလင်ပန်း တို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား နိမိတ် ဖြစ်ကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း။

၃၆ ယဇ်ပရောဟိတ် လောဇာသည်၊ မီးလောင်ခြင်း ကို ခံရသောသူတို့ ပူဇော်သော လင်ပန်းများကို ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်လေ၏။

၃၇ ထိုသို့ အာရုန်အမျိုး မဟုတ် အခြားတပါးသော အမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နုံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့၍ ပူဇော်သော အားဖြင့် ကောရနှင့် သူ၏

အပေါင်းအသင်း ကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည် အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား သတိပေးရာ နိမိတ်ဖြစ်ကြ၏။

၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့ကို သတ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏။

၄၂ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မောရှေနှင့် အာရုန် တဘက်၌ စုဝေးကြသောအခါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံတော်သို့ မြော်ကြည့်၍၊ မိုသ်းတိမ်သည် တံတော်ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှား လေ၏။

၄၃ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတံတော်ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၄၄၊ ၄၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤ ပရိသတ်တို့ကို ရှောင်၍ နေကြလော့။ ငါသည် သူတို့ကို ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။

၄၆ မောရှေကလည်း၊ သင်သည် လင်ပန်းကိုကိုင်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မီးကို ယူထည့်ပြီးလျှင်၊ လောဗန် ကိုလည်း တင်လျက်၊ ပရိသတ်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် သွား၍ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရဘုရား ထံတော်က အမျက်တော် ထွက်၍ ဘေးဥပဒ် ရောက် လျက်ရှိပြီဟု၊

၄၇ အာရုန်အား မှာထားသည်အတိုင်း၊ အာရုန် သည် ယူ၍ ပရိသတ် ထံသို့ ပြေးလေ၏။ ထိုအခါ လူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ရောက်စရှိသည် ဖြစ်၍၊ လောဗန်ကို တင်သဖြင့် လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၏။

၄၈ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူ စပ်ကြားမှာ ရပ်နေ၍ ဘေးဥပဒ်ငြိမ်းလေ၏။

၄၉ ကောရ အမှုကြောင့် သေသောသူတို့ကို ထား၍ ထိုဘေးဥပဒ်ဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊ တသောင်း လေးထောင် ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၅၀ ထိုဘေးဥပဒ် ငြိမ်းပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တံတော်တံခါးဝ၊ မောရှေထံသို့ ပြန်လာ၏။

၁၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၂ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အားဆင့် ဆိုပြီးမှ၊ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဣသရေလ

ဆယ်နှစ်မျိုး၌ မင်းပြုသောသူ အသီးအသီး ပေးရသော လှံတံ ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ယူ၍၊ လူတိုင်းအမည်ကို သူ့လှံတံပေါ်မှာ ရေးထားလော့။

၃ လေဝီအမျိုး၏ လှံတံပေါ်မှာ အာရုန်အမည်ကို ရေးထားလော့။ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး သူကြီးတဦးလျှင် လှံတံတချောင်းစီ ရှိရမည်။

၄ ထိုလှံတံတို့ကို ငါဗျာဒိတ်ပေးရာအရပ်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တံတော်အတွင်း၊ သက်သေခံချက်ရှေ့မှာ တင်ထားလော့။

၅ ငါရွေးကောက်သော သူ၏ လှံတံသည် အပွင့်ပွင့် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြုမှ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်၌ အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို နောက်တဖန် ငါနားမငြီးရာဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၆ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၍၊ မင်းအပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက်၊ မင်းတဦးလျှင် လှံတံတချောင်းစီ လှံတံ ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ပေးကြ၏။ အာရုန်၏လှံတံသည် လှံတံများ၌သာ သတည်း။

၇ မောရှေသည် ထိုလှံတံတို့ကို သက်သေခံချက် တံတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တင် ထားလေ၏။

၈ နက်ဖြန်နေ့၌ သက်သေခံချက် တံတော်အတွင်း သို့ မောရှေဝင်သောအခါ၊ လေဝီအမျိုးနှင့်ဆိုင်သော အာရုန်၏လှံတံသည် အရွက်ထွက်လျက်၊ ငုံ့လျက်၊ ပွင့်လျက်၊ ဗာတံသီးကို သီးလျက်ရှိ၏။

၉ မောရှေသည် လှံတံရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရား ထံတော်က ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့သို့ ထုတ် ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကြည့်ရှု၍၊ လူတိုင်း မိမိ လှံတံကို ယူပြန်လေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ပုန်ကန်သောသူတို့ တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏လှံတံကို သက်သေခံချက် ရှေ့၌ ပြန်ထား၍ အမြဲရှိစေလော့။ ထိုသို့ သူတို့သည် သေဘေးနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို ငါနားမငြီးရာဟု၊

၁၁ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေသည် ပြုလေ၏။

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် သေကြေပျက်စီးကြပါ၏။ တယောက်မျှ မကြွင်း ပျက်စီးကြပါ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ တံတော်ကို ချဉ်းကပ်သော သူတိုင်း သေပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည်

သေဘေးသင့်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြပါဦးမည် လောဟု မောရှေအား လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်နှင့် သင်၏မြေး အဆွေအမျိုးတို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နှင့် ဆိုင်သောအပြစ်၊ သင်တို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့် ဆိုင်သောအပြစ်ကို ခံရကြမည်။

၂ သင်၏ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး၊ လေဝိအမျိုးသား ညီအစ်ကို ချင်းတို့သည်၊ သင်နှင့်အတူ ကူညီ၍အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခေါ်ထားလေဘူး။ သို့ရာတွင် သင်နှင့်တကွ သင်၏ သားတို့သည်၊ သက်သေခံချက် တဲတော်ရှေ့မှာ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။

၃ လေဝိသားတို့သည် သင့်ကို၎င်း၊ တဲတော်ရှိ သမျှတို့ကို၎င်း စောင့်ကြမည်။ သို့ရာတွင် သင်တို့နှင့် သူတို့သည် သေဘေးလွတ်မည် အကြောင်း၊ သူတို့ သည် တဲတော်တန်ဆာ၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာများကို မချဉ်းကပ်ရကြ။

၄ သူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို စောင့်လျက်၊ တဲတော်အမှု ရှိသမျှကို ထမ်းကြမည်။ မဆိုင်သောသူသည် သင်တို့ အနီးသို့ မချဉ်းမကပ်ရ။

၅ နောက်တဖန် အမျက်တော်ထွက်၍ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့ မရောက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို စောင့်ကြမည်။

၆ ထိုသို့ သင်တို့၏ ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့ကို၊ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့ထံက ရွေးယူ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့ သင်တို့အား ငါပေး၏။

၇ ထိုကြောင့် သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည်၊ ယဇ် ပလ္လင်နှင့် ဆိုင်သောအမှု၊ ကုလားကာ အတွင်း၌ ဆောင်ရွက်စရာအမှု ရှိသမျှတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြု၍ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ သင်တို့အား ကျေးဇူးပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ငါပေးပြီ။ မဆိုင်သောသူသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည်

သန့်ရှင်းစေ၍ ဆက်ကပ်သမျှသော ပူဇော်သက္ကာတို့ အထဲက၊ ငှါအား ချီမြှောက်သောပူဇော်သက္ကာတို့ကို သင်၌အပ်၍၊ သင်နှင့် သင်၏သားတို့အား ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ပညတ်တရား အားဖြင့် ငါပေး၏။

၉ မီးသို့ မရောက်၊ သန့်ရှင်းသောအရာ ထဲက သင်တို့ ဆိုင်သော အရာဟုမူကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသား လှူသော ဥစ္စာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ပူဇော်လေ သမျှတို့သည် သင်နှင့် သင်၏ သားတို့အား သန့်ရှင်း ရကြမည်။

၁၀ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ စားရမည်။ ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည် စားရသော အခွင့်ရှိ၏။ သင်တို့အား ငါသန့်ရှင်းပေး၏။

၁၁ တိုမှတပါး ကူသရေလအမျိုးသားတို့ ပူဇော်သော ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို၊ သင်နှင့် သင်၏ သားသမီးတို့အား ထာဝရ ပညတ်တရား အားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်း သောသူ အပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁၂ ကူသရေလ အမျိုးသား ရွေး၍ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သမျှ အကောင်းဆုံးသောဆီ၊ အကောင်း ဆုံးသော စပျစ်ရည်၊ အကောင်းဆုံးသော ဂျုံစပါးကို သင်တို့အား ငါပေးပြီ။

၁၃ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှ အဦး မှည့်သော သစ်သီးကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။ သင့် အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် စားရသော အခွင့် ရှိ၏။

၁၄ ကူသရေလ အမျိုး၌ ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှ တို့ကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။

၁၅ အဦးဘွားသော သား၊ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှတို့ ကို သင်ဆိုင်ရမည်။ သို့ရာတွင် လူ၏ သားဦးနှင့် မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်၏ သားဦးကို အမှန်ရွေးရမည်။

၁၆ ရွေးရသော သားတို့ကို အသက် တလလွန်မှ၊ သင် အဖိုးဖြတ်သည်အတိုင်း ဧကရနှစ်ဆယ်နှင့် မျှသော အကျပ်တော် အလိုက် ငွေငါးကျပ်နှင့် ရွေးရမည်။

၁၇ နွား သားဦး၊ သိုး သားဦး၊ ဆိတ် သားဦးသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် မရွေးရ။ သူ၏ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ဖြန်းရမည်။ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရ ဘုရား အား ဖွေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေ၍ မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။

၁၈ အသားမူကား ချီလွှဲရာ ပူဇော် သက္ကာ၏

ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာ ပခုံး ကဲ့သို့ သင့်အတို့ ဖြစ်ရမည်။

၁၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းစေ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှတို့ကို သင်နှင့် သင်၏သားသမီးတို့အား ထာဝရ ပညတ်တရားအားဖြင့် ဝါပေးပြီ။ သင်အစရှိသော သင်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့် ဆိုင်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆားနှင့်ယှဉ်သော ထာဝရ ပိဋိညာဉ်ဖြစ် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ နေရာ ပြည့်၍ သင့်အမွေခံရာမြေ၊ သူတို့နှင့်ရော၍ ပိုင်သော အဘို့ မရှိရ။ ငါသည်ကား သူတို့တွင် သင်ပိုင်သော အဘို့ သင့်အမွေ ဥစ္စာဖြစ်၏။

၂၁ လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲ တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေ ခံစရာ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာ ဆယ်တို့ တာတို့ကို ဝါပေးပြီ။

၂၂ ယခုမှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံ၍ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အနီးအပါးသို့ မချဉ်း မကပ်ရကြ။

၂၃ လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရကြမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့နှင့် ရော၍ အမွေခံရကြဟု သင်တို့ အမျိုးအစဉ် အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၂၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာပြုသော ကိုယ်ဥစ္စာ ဆယ်တို့တဘို့ ကို လေဝိသား အမွေခံစရာ အဘို့ ဝါပေးပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရော၍ အမွေ မခံရဟု ဝါအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၅ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် လေဝိသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂၆ သင်တို့ အမွေ ခံစရာ ဝါပေးသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာ ဆယ်တို့တဘို့ကို သင်တို့သည် ခံယူသောအခါ၊ ထိုအဘို့ကို ဆယ်တို့တဘို့ပြန်၍ တဘို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။

၂၇ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ကောက်နယ် တလင်းထဲက ယူသော ဆန်စပါးကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်း ထဲက ယူသော စပျစ်ရည် ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။

၂၈ ထိုသို့ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့မှ ခံယူသော ဆယ်တို့တဘို့ ထဲက၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြုရကြမည်။ ထိုပူဇော်သက္ကာကိုလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်အား လှူရကြမည်။

၂၉ သင်တို့ ခံရသမျှသော အလှူတို့ အထဲက အကောင်းဆုံးသောအဘို့ သန့်ရှင်းသော အဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုရ ကြမည်။

၃၀ သို့ဖြစ်၍သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လေဝိသား တို့သည် အကောင်းဆုံးသော အဘို့ကို နှုတ်ယူ ပူဇော် ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အဘို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၏ ကျေးဇူး၊ ပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်း၏ ကျေးဇူး ကဲ့သို့ မိမိတို့အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။

၃၁ ထိုကြွင်းသော အဘို့ကို ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည် စားချင်သော အရပ်ရပ်၌ စားရ သော အခွင့်ရှိ၏။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ အမှုစောင့်သောအတွက် ငါချသော ဆုဖြစ်၏။

၃၂ အကောင်းဆုံးသော အဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ ကြွင်းသောအဘို့ အားဖြင့် အပြစ်ရောက်စရာ အကြောင်း မရှိ။ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအရာ တို့ကို မညစ်ညူးစေရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန် တို့ကို ခေါ်၍ ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော ပညတ် တရားဟူမူကား၊

၂ အပြစ် မပါ၊ တခါမျှ ထမ်းဘိုး မတင်၊ ကွက်ကျား ခြင်းမရှိ၊ အဆင်းနီသော နွားမပျိုကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့မည်အကြောင်း ဆင့် ဆိုလော့။

၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာဌ်အပ်၍ တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊ သူ့ရှေ့၌ အခြားသူသတ်ရမည်။

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသည် အသွေးကို လက်နှင့်ယူ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့စူးစူး၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့မှာ ထိုနွားမ၏ အရေ၊ အသား၊ အသွေး၊ ချေးနု နှင့်တကွ တကောင်လုံးကို အခြားသူသည် မီးရှို့ရမည်။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း အကာရှ သစ်သား၊ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့် နီမောင်းသောအထည်ကို ယူ၍၊ နွားမမီးလောင်ရာထဲသို့ ပစ်ချရမည်။

၇ ထိုနောက် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ တပ်ထဲသို့ ဝင်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ မီးရှို့သောသူသည်လည်း မိမိ အဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ စင်ကြယ်သောသူ တစ်စုံတယောက်သည် နွားမ၏ ပြာကို စုသိမ်း၍၊ တပ်ပြင်မှာ စင်ကြယ်သောအရပ်၌ ထားရမည်။ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အဘို့ စင်ကြယ်စေသော ရေဘော်ဘို့၊ ထိုပြာကို သို့ထားရမည်။ အပြစ်နှင့် ကင်းစင်စေရာဘို့ ဖြစ်သတည်း။

၁၀ နွားမ၏ပြာကို စုသိမ်းသော သူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤရွှေကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစဉ်အမြဲ စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၁၁ လူသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ခုနစ်ရက် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထိုပြာနှင့် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌စင်ကြယ် လိမ့်မည်။ သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌ ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တိုင် အောင် မစင်ကြယ်ရ။

၁၃ လူသေကောင်ကို ထိ၍ ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေ သောသူသည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို ညစ်ညူး စေ၏။ ထိုသူကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ စင်ကြယ်စေသော ရေဖြန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်သေး။

၁၄ တံ၌ လူသေလျှင် စောင့်ရသော တရားဟူမှုကား၊ တံသို့ ဝင်သောသူ၊ တံ၌ ရှိနေသောသူ အပေါင်း တို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ မဖုံးဘဲ ဖွင့်ထားသောအိုး ရှိသမျှတို့သည်လည်း မစင်ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ သတ်၍ သေသောသူ၊ နာ၍ သေသောသူ၊ လူသေအရိုး၊ လူသေအရိုးကို လယ်ပြင်၌တွေ့၍ ထိလျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ မစင်ကြယ်သော သူဘို့ အပြစ် ကင်းစေရာ မီးရှို့သော နွားမ၏ ပြာအချို့ကိုယူ၍၊ စီးသောရေနှင့် အတူ အိုး၌ထည့်ပြီးမှ၊

၁၈ စင်ကြယ်သောသူသည်၊ ဟု သုပ်ပင်ညွန့်ကို ရေ၌နှစ်၍ တဲပေါ်မှာဝင်း၊ တန်ဆာများ၊ တံ၌ရှိသော

လူများပေါ်မှာဝင်း၊ လူသေအရိုး၊ သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ လူသေအရိုးကို ထိသောသူပေါ် မှာဝင်း၊ ထိုရေကို ဖြန်းရမည်။

၁၉ စင်ကြယ်သောသူသည် မစင်ကြယ်သောသူကို သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြန်းရမည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျက်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ရေချိုးလျှင်၊ ညဦးအချိန်တွင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။

၂၀ မစင်ကြယ်သော သူသည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ ခြင်းငှါ မပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန တော်ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ ပရိသတ်မှပယ် ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ စင်ကြယ်စေသော ရေဖြန်းခြင်း ကို မခံသောကြောင့်၊ မစင်ကြယ်ဘဲနေ၏။

၂၁ အစဉ်အမြဲ စောင့်ရသော ပညတ်ဟူမှုကား၊ စင်ကြယ်သောရေကို ဖြန်းသောသူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ထိုရေကို ထိသောသူလည်း၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ မစင်ကြယ်သောသူ ထိသမျှသော အရာသည် လည်း မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကို ထိသော သူလည်း ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁ သက္ကရာဇ် လေးဆယ်၊ ပဌမလ၌ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဇိနတောသို့ ရောက်၍၊ ကာဒေရုအရပ်၌ နေကြ၏။ ထိုအရပ်၌ မိရိအံသေ၍ သင်္ကြံဟ်လေ၏။

၂ ပရိသတ်တို့ သောက်စရာ ရေမရှိသောကြောင့် မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးကြလျက်၊

၃ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ငါတို့အစ်ကိုများ သေ သောအခါ၊ ငါတို့လည်း မသေပါလေ။

၄ ငါတို့နှင့် ငါတို့ တိရစ္ဆာန်များကို သေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်ကို ဤတောသို့ အဘယ် ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

၅ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်စေ၍၊ ဤဆိုးသော အရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဤ အရပ်သည် လယ်လုပ်စရာ မကောင်း၊ သဘော သဖန်းပင်၊ စပျစ်နွယ်ပင်၊ သလဲပင် စိုက်စရာ မကောင်း။ သောက်စရာ ရေမျှမရှိဟု မောရှေကို အပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။

၆ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှ ထွက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝသို့

သွားသဖြင့် ပြင်ပလျက်နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။

၇၊၈ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ လုံတံကို ကိုင်ယူ၍ သင်၏အစ်ကို အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်များကို စုဝေး စေလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ ကျောက်ကိုမှာထားလော့။ ကျောက်သည် မိမိရေကို ပေးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင် သည် ကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေ၍ ပရိသတ်များ နှင့် သူတို့ တိရစ္ဆာန်များတို့အား သောက်ဘို့ ရေကို ပေးရမည်ဟု။

၉ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေ သည် လုံတံတော်ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်က ယူ၍၊

၁၀ အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်တို့ကို ကျောက်ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းသူပုံတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဤကျောက်ထဲက ရေကို ထွက်စေရမည်လောဟု ဆိုလျက်၊

၁၁ မိမိလက်ကိုဆန့်၍ ကျောက်ကို လုံတံနှင့် နှစ်ကြိမ် ရိုက်သဖြင့် ရေသည် များစွာထွက်၍၊ လူပရိသတ်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်ရကြ၏။

၁၂ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မယုံကြည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ကို မရိုမသေ ပြုသောကြောင့်၊ ဤပရိသတ်တို့အား ငါ ပေးသောပြည်သို့ သင်တို့သည် ပို့ဆောင်သောအခွင့် ကိုမရကြဟု မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော်လည်း၊ သူတို့တွင် ရိုသေ လေးမြတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုရေသည် မေရိဘရေ ဖြစ်သတည်း။

၁၄ မောရှေသည် ကာဒေရု အရပ်မှ ဧဒုံရှင်ဘုရင် ထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်ညီ ဣသရေလက၊ အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသော အမှုအလုံးစုံ တည်းဟူသော၊

၁၅ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ကာလ ကြာမြင့်စွာ နေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘိုးဘေးများကို ညှဉ်းဆဲကြောင်း၊

၁၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ် သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံ အစွန်းအနား၊ ကာဒေရု အရပ်၌ ရှိကြပါ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍ သွားပါရ စေ။ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မနင်းပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ ကိုယ်တော်ပြည်နယ်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင်၊ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွဲ၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟု တောင်း ပန်လေ၏။

၁၈ ဧဒုံကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ပြည် အလယ်၌ မ ရှောက်မသွားရ။ ရှောက်သွားလျှင်၊ ထားလက်နက်နှင့် ဆီးတားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ မင်းလမ်း သို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ တိရစ္ဆာန် တို့သည် ကိုယ်တော်ရေကို သောက်လျှင် အဘိုးကို ပေးပါမည်။ အခြားသောအမှုကို မပြုဘဲ၊ ခြေဖြင့် သွားရုံမျှသာ ပြုပါမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊

၂၀ ဧဒုံက၊ သင်သည် ရှောက်၍ မသွားရဟု ဆိုလျက် များစွာသော ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်းနှင့် တကွ ဆီးတား ခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။

၂၁ ထိုသို့ ဧဒုံသည် သူ၏ပြည်အလယ်၌ရှောက်သွား သော အခွင့်ကို ဣသရေလအား မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလသည် လွဲရှောင်လေ၏။

၂၂ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကာဒေရုအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရတောင်သို့ ရောက်ကြ၏။

၂၃ ဧဒုံပြည် စွန်းနား၊ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ခေါ်၍၊

၂၄ သင်တို့သည် မေရိဘရမ်းရေနားမှာ ဝဲစကားကို ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ အာရုန်သည် မဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ အာရုန်နှင့် သူ၏သား လောဇာကို ခေါ်၍ ဟောရပ်တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၂၆ အာရုန်၏ အဝတ်ကိုချွတ်၍ သူ၏သား လောဇာ ကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ထိုအရပ်၌သေ၍ မိမိ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု။

၂၇ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေ ပြု၍၊ သူ တို့သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဟောရတောင် ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။

၂၈ မောရှေသည် အာရုန်၏ အဝတ်ကို ချွတ်၍ သားလောဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် တောင် ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေသည်နှင့် လောဇာ တို့သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းလာကြ၏။

၂၉ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှိသမျှတို့သည် အာရုန်အတွက် အရက် သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ကိုပြုကြ၏။

၂၂ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကာဒေရအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရတောင်သို့ ပြောင်းကြ၏။

၂၃ ဧဒုံပြည်စွန်းနား၊ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ခေါ်၍၊

၂၄ သင်တို့သည် မေရိဗာစမ်းရေ နားမှာ ငါ့စကားကို ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ အာရုန်သည် မဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ အာရုန်နှင့် သူ၏သား လောဇာကိုခေါ် ၍ ဟောရပ်တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၂၆ အာရုန်၏ အဝတ်ကို ချွတ်၍သူ၏သား လောဇာ ကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ထိုအရပ်၌ သေ၍ မိမိ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု၊

၂၇ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေ ပြု၍၊ သူ တို့သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဟောရတောင် ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။

၂၈ မောရှေသည် အာရုန်၏ အဝတ်ကိုချွတ်၍ သား လောဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် တောင်ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေသည်နှင့် လောဇာတို့သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းလာကြ၏။

၂၉ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် သိမြင် သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှိသမျှတို့သည် အာရုန်အတွက် အရက် သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ကိုပြုကြ၏။

၂၁

၁ ဣသရေလ အမျိုးသည် အသရိမ်လမ်းဖြင့် လာကြသည် သိတင်းကို တောင်မျက်နှာ၌ နေသော ခါနာန်အမျိုး အာရဒ်မင်းကြီးကြားလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်၍ လူအချို့တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်း သွားလေ၏။

၂ ဣသရေလ အမျိုးကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အကျွန်ုပ်တို့ လက်သို့ အပ်တော်မူလျှင်၊ သူတို့မြို့များကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးပါမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားအား သစ္စာတတ်ပြုလေ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ထိုခါနာန်အမျိုးသားတို့ကို

အပ်တော်မူ၏။ သူတို့နှင့်သူတို့မြို့များကို ဣသရေလ လူတို့သည် ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး၍၊ ထိုအရပ်ကို ဟော်မာ အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၄ ဟောရတောင်မှ ထွက်၍ ဧဒုံပြည်ကိုဝိုင်းခြင်းငှါ ဧဒုံပင်လယ် လမ်းဖြင့် ချီသွားကြစဉ်၊ အသွားခက်သော ကြောင့်၊ လူများတို့သည် စိတ်အားလျော့ကြ၍၊

၅ သင်သည် ငါတို့ကို ဤတော၌ သေစေခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ မုန့်မရှိ၊ ရေလည်းမရှိ၊ ဤပေါ့ပျက်သော စားစရာကို လည်း ငါတို့သည် အလွန် ရွံရှာ၏ဟု ဘုရားသခင်နှင့် မောရှေကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။

၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့တွင် မီးမြွေများကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ လူ အများတို့သည် အကိုက် ခံရသဖြင့် သေကြ၏။

၇ ထိုကြောင့်လူများတို့သည် မောရှေထံသို့ လာ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆို၍ ပြစ်မှားပါပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် မြွေများကို အကျွန်ုပ်တို့လက်မှ ပယ်ရှား တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါဟု လျှောက်လျှင်၊ မောရှေသည် လူများအဘို့ ဆုတောင်းလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ မီးမြွေ ရုပ်ကို လုပ်၍ တိုင်ပေါ် မှာ မြှောက်ထားလော့။ အကိုက် ခံရသော သူတိုင်း ကြည့်ရှုလျှင် အသက်ချမ်းသာလေမိမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၉ မောရှေသည် ကြေးဝါဖြင့် မြွေကို လုပ်၍ တိုင် ပေါ်မှာ မြှောက်ထားပြီးလျှင် မြွေကိုင်သောသူ မည် သည်ကား ကြေးဝါ မြွေကို ကြည့်ရှုသောအခါ အသက် ချမ်းသာရကြ၏။

၁၀ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် နေရာ ပြောင်း၍ ဩဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၁ ဩဗုတ် အရပ်မှ ပြောင်းပြန်၍ နေထွက်ရာဘက်၊ မောဘပြည် ရှေ့တွင်ရှိသော တောမှာ၊ ဣဇာဗာရိမ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၂ ထိုအရပ် မှပြောင်း၍၊ ဇာရက် ချောင်းနား၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၃ ထိုအရပ်မှ တဖန် ပြောင်းပြန်၍၊ အာမောရိ ပြည်နယ်နှင့် စပ်သော တော၌ရှိသော အာနန်ချောင်း နား တဘက်တချက်၌ စားခန်းချကြ၏။ အာနန်ချောင်း ကား၊ မောဘပြည်၊ အာမောရိပြည်စပ်ကြားအပိုင်း အခြား ဖြစ်သတည်း။

၁၄ ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ထာဝရဘုရား စစ်တိုက်စာ

၌ကား၊ ဇာရက်အရပ်၊ သုပအရပ်၊ အာနုန်ချောင်းတို့၊

၁၅ အာရေပြည်သို့ စီး၍ မောဘပြည် အနား၌ ရှောက် သွားသော ချောင်းအသွယ်သွယ်ဟု လာသတည်း။

၁၆ အာနုန်ချောင်းမှ ဗေရရေတွင်းသို့ ခရီးသွားကြ၏။ ထိုရေတွင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားက၊ လူများကို စုဝေးစေလော့၊ ရေကို ဝါပေးမည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူရာ၌ ရည်ဆောင်သော ရေတွင်းဖြစ် သတည်း။

၁၇ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးက၊ အိုတွင်းရေ ထွက် လော့။ ထွက်အောင် သီချင်းဆိုကြလော့။

၁၈ တရားမင်း စီရင်သည်အတိုင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် ရေတွင်းကို တူးကြပြီ။ လူတို့တွင် အကဲအမှူးတို့သည် တောင်ဝေးတို့နှင့် ရေတွင်းကို တူးကြပြီဟု သီချင်းဆို လေ၏။

၁၉ ထိုတောမှ မတ္တနာအရပ်သို့၎င်း၊ မတ္တနာအရပ်မှ နဟာလျေလ အရပ်သို့၎င်း၊

၂၀ ဗာမုတ်အရပ်မှ မောဘချိုင့်သို့၎င်း၊ ယေရိမုန်မြို့ ကို မျက်နှာပြုသော ပိသဂါတောင် ထိပ်သို့၎င်း ခရီး သွားကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ အာ မောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လျက်၊

၂၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းကြီးပြည် အလယ်၌ ရှောက်၍ သွားပါရစေ။ လယ်ယာသို့၎င်း၊ စပျစ်ပွဲယျာဉ် သို့၎င်း မဝင်ပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ မင်းကြီး ပြည်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင် မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက် လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းကြ၏။

၂၃ ထိုပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရသော အခွင့်ကို၊ ရှိဟုန်မင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အားမပေး။ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ သူတို့ ရှိရာတောသို့ ထွက် ၍ ယာဟတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင် စစ်တိုက်လေ၏။

၂၄ ထိုမင်းကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍၊ အာနုန်ချောင်းမှသည် ယဗျတ် ချောင်းတိုင်အောင်၎င်း၊ အမွန်အမျိုးသား နေရာတိုင် အောင်၎င်း၊ ထိုမင်းပိုင်သောမြေကို သိမ်းယူကြ၏။ အမွန်အမျိုးသားနေရာ နယ်စပ်ကားအားကြီး၏။

၂၅ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဟေရ ဘုန်မြို့ မှစ၍ အာမောရီ အမျိုးသားနေသော မြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်းယူ၍ နေကြ၏။

၂၆ ဟေရဘုန်မြို့ကား၊ မောဘပြည်ကို အစိုးရသော

အရင် ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်တိုက်၍ အာနုန်ချောင်း တိုင်အောင် ပြည်ကို လုယူသော အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်း နေသောမြို့ဖြစ်သတည်း။

၂၇ ထိုအကြောင်းကို ရည်ဆောင်၍ လင်္ကာဆရာ တို့က၊ ဟေရဘုန်မြို့သို့ သွား၍ တဖန် တည်ကြစို့၊ ရှိဟုန်ဘုရင် နေသောမြို့ကို ပြင်ဆင်ကြစို့။

၂၈ ရှိဟုန်ဘုရင်နေရာ ဟေရဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်၍ မောဘပြည်အာရမြို့နှင့်တကွ၊ အာနုန်ချောင်းနား၊ မြင့်သောအရပ်၌ အစိုးရသောမင်းတို့ကို လောင်လေပြီ။

၂၉ အိုမောဘပြည်၊ သင်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုခေမုဂတပည့်တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုးနည်းကြပြီ။ ပြေးရသောမိမိသား သမီးတို့ကို အာမောရီရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည် အခွင့်ပေးပြီတကား။

၃၀ တဖန် ငါတို့သည် အာမောရီ သားတို့ကို တိုက်ပြန်သောကြောင့်၊ ဟေရဘုန် ပြည်သည် ဒိဘုန် မြို့တိုင်အောင် ပျက်လေပြီ။ မေဒာမြို့နှင့် နီးစပ်သော နောဖါမြို့တိုင်အောင် သူတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြပြီဟု ဆိုသတည်း။

၃၁ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အာမော ရီပြည်၌ နေကြ၏။

၃၂ မောရှေသည်လည်း၊ ယာဇာမြို့ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ လူကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင် ထိုမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍ အရင် နေသော အာမောရီ အမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။

၃၃ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃသည်၊ မိမိ လူအပေါင်းတို့နှင့် ငြိအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၏။

၃၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ့ကို မကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းကို၎င်း၊ သူ၏မြေကို၎င်း၊ သင့်လက်၌ ငါအပ်ပေးပြီ။ ဟေရဘုန်မြို့နေ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဤမင်းကိုလည်း ပြုရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃၅ ထိုမင်းနှင့်သားများ၊ လူများ အပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကြွင်းလုပ်ကြံ၍ သူ၏ပြည်ကို သိမ်း ယူကြ၏။

၂၂

၁ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား ၍ မောဘလွန်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ တဲဆောက်ကြ၏။

၂ အာမောရီ အမျိုးသားတို့၌ ပြုကြသော အမှု

အလုံးစုံကို၊ ဇိဖေါသား ဗာလက်မင်း သိမြင်လျှင်၊

၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် များပြားသော ကြောင့်၊ မောဘပြည်သားတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၍၊

၄ နွားသည် မြက်ပင်ကို လှမ်း၍ စားသကဲ့သို့ ဤအလုံးအရင်းသည် ငါတို့ပတ်လည်၌ ရှိသမျှကိုလှမ်း၍ စားလိမ့်မည်ဟု ပုပန်သောစိတ်ရှိလျက်၊ မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ ဇိဖေါသား ဗာလက်သည်၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်နှင့်၊

၅ အမွန်ပြည်၌ စီးသောမြစ်၏ အနားမှာရှိသော ပေသော်မြို့နေ ဗောရသား ဗာလမ်ကို ခေါ်ပင့်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ အဲဒုတ္တပြည်မှ ရောက်လာသော လူတမျိုးသည် မြေမျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းလျက် ငါ့အနား၌ နေရာချကြပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးသည် ငါ့ထက် အားကြီးသောကြောင့် သူတို့ကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင် သူတို့ကို ငါတိုက်၍ ငါ့ပြည်မှနှင့် ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင့်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသော သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ခံရသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် ကျိန်ဆဲသော သူသည် ကျိန်ဆဲအပ်သော သူဖြစ်သည်ကို၎င်း ငါသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၇ မောဘပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့် မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ပြုစားခြင်း လက်ဆောင်ပါလျက် သွား၍၊ ဗာလမ် ထံသို့ ရောက်သောအခါ ဗာလက်မင်း စကားကို ကြားလျှောက်လေ၏။

၈ ဗာလမ်က၊ ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌ နေကြပါဦး။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မောဘ အရာရှိတို့သည် ဗာလမ်ထံမှာ နေကြ၏။

၉ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ် ရှိရာသို့ လာ၍၊ သင်၌ ရှိသော ဤလူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၁၀ ဗာလမ်က၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဇိဖေါသား ဗာလက်သည် အကျွန်ုပ်အိသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊

၁၁ အဲဒုတ္တပြည်မှ ရောက်လာသောသူ အများသည် မြေမျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူတို့ကို ငါတိုက်၍ နှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ခေါ်ပင့်ကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင်အား လျှောက်ဆို၏။

၁၂ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် ဤလူတို့နှင့်အတူ မလိုက်မသွားရ။ ထိုလူမျိုးကို မကျိန်ဆဲရ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရသော လူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဗာလမ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ နံနက်ရောက်မှ၊ ဗာလမ်သည်ထ၍ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြပါလော့။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်ရသော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မမူဟု ဗာလက်မင်း စေလွှတ်သော အရာရှိတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၄ ထိုအခါ မောဘပြည်အရာရှိတို့သည် ဗာလက်မင်း ထံသို့ ပြန်သွား၍၊ ဗာလမ်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူမလိုက်လိုပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၅ တဖန် ဗာလက်မင်းသည်၊ အရင်ထက် အရေအတွက်အားဖြင့် များ၍ အရာအားဖြင့် ဘုန်းကြီးသော များမတ်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်သည်အတိုင်း၊

၁၆ သူတို့သည် ဗာလမ် ထံသို့ ရောက်လာ၍ ဇိဖေါသား ဗာလက်မင်းက၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ထံသို့ မလာမည်အကြောင်း အဘယ် အဆီးအတားမျှ မရှိပါစေနှင့်။

၁၇ ငါသည် ကိုယ်တော်ကို အလွန် ချီးမြှောက်မည်။ ကိုယ်တော်တောင်းသမျှကို ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောကြ၏။

၁၈ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့် ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကို ပင်ပေးသော်လည်း၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အမှုအကြီးအငယ် တစုံတခုကိုမျှ ငါမပြုနိုင်။

၁၉ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ ထပ်၍ မိန့်တော်မူမည်ကို ငါ သိမည်အကြောင်း၊ ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌ နေကြပါဦးဟု ဗာလက်မင်း ကျွန်တို့အား ပြန်ပြော၏။

၂၀ ညအချိန်၌ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ရှိရာသို့ လာ၍၊ ထိုလူတို့သည် သင့်ကိုခေါ်ခြင်းငှါ လာလျှင်၊ သူတို့နှင့် အတူထ၍ လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသမျှအတိုင်းသာ ပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ နံနက်ရောက်မှ ဗာလမ်ထ၍ မြည်းကိုကုန်းနှီး တင်ပြီးလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့နှင့်အတူ လိုက်လေ၏။

၂၂ ထိုသို့လိုက်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် အမျက်တော်ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူကို ဆီးတားခြင်းငှါ လမ်း၌ ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ

ဗာလမ်သည် မြည်းကို စီး၍ ငယ်သား နှစ်ယောက်နှင့် သွားစဉ်တွင်၊

၂၃ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ဓားကို မိုးလျက်၊ လမ်း၌ ရပ်နေသည်ကို မြည်းသည် မြင်လျှင် လမ်းလွဲ၍ လယ်သို့ ဝင်လေ၏။ ဗာလမ်လည်း မြည်းကို လမ်းသို့ ပြန်စေခြင်းငှါ ရိုက်လေ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် စပျစ် ဥယျာဉ် စောင်ရန်း နှစ်ဘက်စပ်ကြား လမ်း၌ တဖန် ရပ်နေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်ကို မြည်း သည် မြင်ပြန်သောအခါ၊ စောင်ရန်းတဘက်၌ တိုး၍ ဗာလမ်၏ ခြေကို ဖိလေ၏။ ဗာလမ်လည်း တဖန် ရိုက်ပြန်လေ၏။

၂၆ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လွန်သွား၍၊ လမ်း တဘက်ဘက်မျှ မလွဲနိုင်အောင် ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်၌ ရပ်နေ၏။

၂၇ မြည်းသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်ကို မြင်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလမ် အောက်၌ ဝပ်လျက် နေ၏။ ဗာလမ်သည် အမျက်ထွက်၍ တောင်ဝေးနှင့် မြည်းကို ရိုက်လေ၏။

၂၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် မြည်း၏ နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူ၍၊ မြည်းက သင်သည် ငါ့ကို သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ရိုက်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်းဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊

၂၉ ဗာလမ်က၊ သင်သည် ငါ့ကို ကျီစားပါသည် တကား။ ငါ၌ထား ရှိပါစေသော။ ထားရှိလျှင် သင့်ကို ယခု သတ်မည်ဟု မြည်းအားဆို၏။

၃၀ မြည်းကလည်း၊ ငါသည် ယနေ့ တိုင်အောင် သင်၏ အစီးကို အစဉ်ခံရသော သင်၏ မြည်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်၌ တခါမျှ ဤသို့ ငါပြုဘူးသလော ဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊ မပြုဘူးဟု ပြန်ပြော၏။

၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ် မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ထားကို မိုးလျက်၊ လမ်း၌ ရပ်နေသည်ကို ဗာလမ်သည် မြင်သဖြင့် ဦးချ၍ ပြင်ပင်လေ၏။

၃၂ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ သင်၏ မြည်းကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့် ရိုက်သနည်း။ သင်သွားသော လမ်းသည် ငါနှင့် ဆန့် ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင့်ကို ဆီးတားခြင်းငှါ ငါထွက်လာပြီ။

၃၃ မြည်းသည် ငါ့ကိုမြင်၍ သုံးကြိမ်ရှောင်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့

မရှောင်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါသတ်၍ မြည်းကို အသက်ချမ်းသာ ပေးလေပြီဟုဆို၏။

၃၄ ဗာလမ် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် လမ်း၌ ကန့်လန့်နေတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် မသိပါ။ ယခုမှာ အလိုတော် မရှိလျှင်အကျွန်ုပ် ပြန်သွားပါမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်အား ဆိုလျှင်၊

၃၅ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ သူတို့နှင့် အတူလိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသော စကား ကိုသာ ဟောပြောရမည်ဟု ဗာလမ်အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် ဗာလက်မင်း၏ ကျွန်တို့နှင့် အတူလိုက် သွားလေ၏။

၃၆ ဗာလမ်ရောက်သော သိတင်းကို ဗာလက်မင်း ကြားလျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ၊ မောဘပြည်စွန် အာနန် ချောင်းနားမှာရှိသော မြို့တမြို့သို့ ထွက်သွား၏။

၃၇ ဗာလက်မင်း ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့် စေခြင်းငှါ ငါသည် အထပ်ထပ် စေလွှတ်သည် မဟုတ် လော။ အဘယ်ကြောင့် နှေးပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို ငါမျိုးမြှောက်နိုင်သည် မဟုတ်လောဟု ဗာလမ်အား ဆိုလျှင်၊

၃၈ ဗာလမ်က၊ မင်းကြီး ထံသို့ ငါလာပါပြီ။ သို့ရာတွင် ငါသည် စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောပိုင်သလော့။ ငါ့နှုတ်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူသော စကားကိုသာ ငါ ပြောပါမည်ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ။

၃၉ ဗာလက်မင်းနှင့် အတူလိုက်၍ ကိရယ သုဇုတ် မြို့ သို့ရောက်ကြ၏။

၄၀ ဗာလက်မင်းသည်လည်း၊ သိုးနွားကို ပူဇော်၍ ဗာလမ်နှင့် အရာရှိတို့အား ပေးလိုက်လေ၏။

၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာလက်မင်းသည် ဗာလမ်ကိုခေါ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင် ပြခြင်းငှါ ဗာလဘုရားနှင့် ဆိုင်သော ကုန်းရိုး ပေါ်သို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ ဗာလမ်က၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ်ခုကို တည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီး ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂ ဗာလက်မင်းသည် ပြုပြီးလျှင်၊ ထိုသူ နှစ်ပါးတို့ သည် ယဇ်ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွား တကောင်စီ နှင့်သိုး တကောင်စီကို ပူဇော်ကြ၏။

၃ ဗာလမ် ကလည်း၊ မင်းကြီး ပူဇော်သော မီးရှိရာ

ယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည် အခြားတပါးသို့ သွား ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ ကြွ လာကောင်း ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ငါ့အား ပြတော် မူသမျှကို မင်းကြီးအားငါကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆိုပြီးမှ ကုန်းတခု ပေါ်သို့ တက်သွား၏။

၄ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ကို ကြိုဆိုတော်မူလျှင်၊ ဗာလမ်က ကျွန်ုပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို ပြင်ဆင်၍ ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွားထီး တကောင်စီနှင့် သိုးထီးတကောင်စီကို ပူဇော်ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်နှုတ်၍ စကားကို ထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်း ထံသို့ ပြန်၍ ဤသို့ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၆ ဗာလမ်ပြန်သော အခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမျိုးမတ် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မိမိပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေ၏။

၇ ထိုအခါ ဗာလမ်သည် ပရောဖက်စကား အားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဗာလက်က၊ လာပါ။ ငါ့အဘို့ ယာကုပ် အမျိုးကို ကျိန်ဆဲပါ။ လာပါ။ ဣသရေလ အမျိုးကို ပျက်စီးခြင်းသို့ အပ်လိုက်ပါဟု ဆော်၍ ငါ့ကို အာရုံပြည် အရှေ့တောင်ရိုးမှ ဆောင်ခဲ့ပြီ။

၈ ဘုရားသခင် ကျိန်ဆဲတော် မမူသောသူကို အဘယ်သို့ ငါကျိန်ဆဲနိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ အပ်တော် မမူသောသူကို အဘယ်သို့ ငါအပ်နိုင်မည်နည်း။

၉ ကျောက်ပေါ်က သူ့ကို ငါမြင်၏။ တောင်ပေါ်က သူ့ကို ငါကြည့်ရှု၏။ ထိုလူမျိုးသည် တမျိုးတည်းနေ၍ အခြားတပါးသော လူမျိုးတို့နှင့် မရောနှောရ။

၁၀ ယာကုပ်အမျိုး မြေမှုန့်ကို အဘယ်သူ ရေတွက် နိုင်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုး လေးစုတစုကိုမျှ အဘယ်သူ ရေတွက်နိုင်သနည်း။ မြောင့်မတ်သောသူ သေသကဲ့သို့ ငါသေပါစေသော။ ငါ့အဆုံးသည် သူ၏ အဆုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။

၁၁ ဗာလက်မင်း ကလည်း၊ သင်သည် ငါ၌ အဘယ် သို့ပြုသနည်း။ ငါ၏ ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါခေါ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်သည် လုံးလုံး ကောင်းကြီးပေးလေပြီတကားဟု ဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊

၁၂ ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နှုတ်၍ ထားတော်မူသော စကားကို ပြောရအောင် ငါသတိ မပြုရသလောဟု ပြန်ဆို၏။

၁၃ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက်မမြင်ရဘဲ တပိုင်းကိုမျှသာ

ကြည့်မြင်ရာ၊ အခြားသောအရပ်သို့ ငါနှင့်အတူ လိုက်ပါလော့။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါဟု ဆိုလျက်၊

၁၄ ပိသဂါတောင်ပေါ်၊ ဇောဖိမ် လယ်ပြင်သို့ ဆောင် သွား၍ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို တည်ပြီးမှ၊ ပလ္လင် တခု တခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်လေ၏။

၁၅ ဗာလမ် ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်သော မီးရှို့ရာ ယဇ်နားမှာရပ်လော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ အခြားတပါးသို့ သွားပါမည်ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆို၏။

၁၆ ထာဝရ ဘုရားသည် ဗာလမ်ကို ကြိုဆို၍သူ၏ နှုတ်၍ စကားကို ထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်း ထံသို့ ပြန်၍ ဤသို့ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၁၇ ဗာလမ် ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမျိုးမတ်တို့နှင့် တကွ မိမိပူဇော်သော မီးရှို့ရာ ယဇ်နားမှာ ရပ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ် သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးလေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ အိုဇိဖော်သား ဗာလက်မင်း၊ ထာလော့။ ငါ့စကားကို စေ့စွနားထောင်လော့။

၁၉ ဘုရားသခင်သည် မုသာစကားကို ပြောအံ့ သောငှါ လူဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်။ နောင်တရ အံ့သောငှါ လူသားဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်။ မိန့်တော် မူပြီးမှ၊ စကားတော်အတိုင်း မပြုဘဲနေတော်မူမည် လော။ ဂတိထားတော်မူပြီးမှ၊ ဂတိတော် မတည်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။

၂၀ ကောင်းကြီးပေးရ မည်အကြောင်း အမိန့်တော် ကို ငါခံရပြီ။ ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ထိုကောင်းကြီးကို ငါမပျက်နိုင်။

၂၁ ယာကုပ် အမျိုးကို ညှဉ်းဆဲသောအမှု၊ ဣသ ရေလ အမျိုးတဘက်၌ ပြုသော နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှု ကို ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍နေတော်မမူ။ သူတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင် ကြွေးကြော်ခြင်း အသံကို သူတို့တွင် ကြားရ၏။

၂၂ ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ကြံ့အား ကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး၏။

၂၃ အကယ်စင်စစ် ယာကုပ်အမျိုးကို ထူးဆန်းသော

အတတ်အားဖြင့် မနိုင်ရာ။ ဣသရေလ အမျိုးကို အဘယ်သူမျှ မပြုစားရာ။ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူပြီတကားဟု ယခုကာလကို ထောက်၍ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရည်ဆောင်လျက် ဆိုလေ့ရှိလိမ့်မည်။

၂၄ ဤလူမျိုးသည်၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ထလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ထွက်လိမ့်မည်။ ဘမ်းမိသော အကောင်ကို မစားမှီ၊ သတ်အံ့သော တိရစ္ဆာန်အသွေးကို မသောက်မှီတိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်စွာ မနေဟု မြှောက်ဆို၏။

၂၅ ဗာလက်မင်း ကလည်း၊ သူတို့ကို အလျှင်းမကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီးကိုလည်း အလျှင်း မပေးပါနှင့်ဟု ဗာလမ်အား ဆိုလျှင်၊

၂၆ ဗာလမ်က၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသမျှ အတိုင်း ငါပြုရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား အရင်ပြောနှင့်ပြီ မဟုတ်လောဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ပြော၏။

၂၇ တဖန် ဗာလက်မင်းက၊ လာပါတော့။ အခြားသော အရပ်သို့ ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိကောင်း ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဗာလမ်အား ဆိုလျက်၊

၂၈ ယေရှုမုန့်မြို့ကို မျက်နှာပြုသော ပေဂုရတောင်ထိပ်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။

၂၉ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ်ခုကိုတည်လော့။ နွားထီး ခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီး ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊

၃၀ ဗာလက်မင်းသည် ပြု၍ ယဇ်ပလ္လင်တခုခု အပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်လေ၏။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ အလို ရှိတော်မူကြောင်းကို ဗာလမ်သိ မြင်လျှင်၊ ထူးဆန်းသော အတတ်ကို ရှာခြင်းငှါ အရင်သွားသကဲ့သို့ မသွားဘဲ၊ တောသို့ မျက်နှာပြုလေ၏။

၂ သို့ရာတွင်၊ မြော်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် အသီးအသီး တပ်ချလျက်နေကြသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်တော်မူလျှင်၊

၃ သူသည် ပရောဖက် စကားအားဖြင့် မြှောက်ဆို

လေသည်မှာ၊ မျက်စိပွင့်သောသူ၊ ဗောရသားဗာလမ်၏ စကား၊

၄ ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက် အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏ ရူပါရုံကို မြင်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏ စကားဟူမူကား၊

၅ အိုယာကုပ် အမျိုး၊ သင်တို့၏ တဲများ၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့၏ ဘုမိမာန်များတို့သည် အဘယ်မျှလောက် တင့်တယ်ကြသည်တကား။

၆ ကျယ်ဝန်းသော ချိုင့်များ၊ မြစ်နားမှာ ရှိသော ဥယျာဉ်များ၊ ထာဝရဘုရား စိုက်တော်မူသောအကျော်ပင်များ၊ ရေနားမှာ ပေါက်သော အာရဇ်ပင်များ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်တကား။

၇ ထိုအမျိုး၏ ရေပုံးတို့မှရေစီးလိမ့်မည်။ ရေပေါသော အရပ်၌ မျိုးစေ့ကျလိမ့်မည်။ သူ၏ရှင်ဘုရားသည် အာဂတ်မင်းထက် ဘုန်းကြီး၍၊ နိုင်ငံတော်သည် ချီးမြှောက်သောနိုင်ငံ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် ကြံ့အားကြီး သကဲ့သို့ အားကြီး၏။ ရန်သူဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ကိုက်ဝါး၍၊ အရိုးတို့ကို ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ မြားဖြင့် ထုတ်ချင်းခပ်အောင် ခွင်းလိမ့်မည်။

၉ ဝပ်လျက် နေ၏။ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့သို့၊ ခြင်္သေ့မ ကဲ့သို့သို့၊ ဝပ်တွားလေ၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသော သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိ၏။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရသည်ဟု မြှောက်ဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ဗာလက်မင်းသည်၊ ဗာလမ်ကို အမျက်ထွက်၍ လက်ခုပ် တီးလျက်၊ ငါ၏ ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကို ငါခေါ်ခဲ့၏။ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ကောင်းကြီးပေးလေပြီတကား။

၁၁ ထိုကြောင့် သင့်နေရာပြည်သို့ ပြေးသွားလော့။ သင့်ကို ချီးမြှောက်မည်ဟု အထက်က ငါအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘုန်းကို မတိုးပွား စေခြင်းငှါ ဆီးတားလေပြီဟု ဆိုလေ၏။

၁၂ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့် ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၍ ကောင်းသောအမှု၊ မကောင်းသောအမှု တစုံတခုကို ကိုယ်အလို အလျောက် ငါမပြုနိုင်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှကို ငါပြောပါမည်ဟု မင်းကြီးစေလွှတ်သော သံတမန်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ မဟုတ်လော့။

၁၄ ယခုမူကား၊ ငါ့အဆွေ အမျိုးတို့ ထံသို့ ငါသွား တော့မည်။ နားထောင်ပါ။ နောင်ကာလ၌ ဤလူမျိုး သည် မင်းကြီး၏ လူမျိုး၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်အရာ ကို မင်းကြီးအား ကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ဆိုပြီးမှ။

၁၅ ပရောဖက်စကား အားဖြင့် မြက်ဆိုလေသည်မှာ၊ မျက်စိ ပွင့်သောသူ ဗောရသား ဗာလမိ၏စကား။

၁၆ ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ပေးတော်မူ သောဉာဏ်ကို ရ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏ စကားဟူမူကား။

၁၇ ထိုအရာကို ငါမြင်၏။ သို့သော်လည်း ယခုမဖြစ် ရသေး။ ထိုအရာကို ငါရှု၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်ရသော အချိန်မနီးသေး။ ကြယ်တလုံးသည် ယာကုပ် အမျိုး၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ ရာဇလုံတံသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မောဘပြည် စွန်းတိုင်အောင် ထိခိုက်၍ မငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်းခတ်ပြုတတ်သော သူ အပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၁၈ ဧဒုံပြည်ကိုလည်း သိမ်းယူလိမ့်မည်။ စိရတောင် သည်လည်း ရန်သူ လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည် ရဲရင့်စွာ ပြုလိမ့်မည်။

၁၉ အစိုးရသော သူတပါးသည်၊ ယာကုပ် အမျိုး ထဲကထွက်၍ ကျန်ကြွင်းသော မြို့သူမြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၂၀ တဖန် အာမလက်ပြည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပရောဖက် စကား အားဖြင့် မြက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ အာမလက် အမျိုးသည် လူမျိုး တကာတို့ထက် အထွဋ်ဖြစ်ဘူး သော်လည်း၊ အဆုံး၌ ရှင်းရှင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၂၁ တဖန် ကေနီ အမျိုးသားတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ပရောဖက်စကား အားဖြင့် မြက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ သင်တို့နေရာသည် အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်မှာ အသိုက်ကို လုပ်ကြပြီ။

၂၂ သို့သော်လည်း အာရှရိ မင်းသည်၊ သိမ်းယူ၍ မသွားမှီတိုင်အောင်၊ ကေနီ အမျိုးသည် အမျက်ကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၂၃ တဖန် ပရောဖက် စကားအားဖြင့် မြက်ဆို ပြန်သည်ကား၊ အလိုလေ့၊ ဤအမှုကို ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အခါ အဘယ်သူသည် အသက် ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်နည်း။

၂၄ သင်္ဘောတို့သည်လည်း ခိတ္တိမိပြည် မှလာ၍

အာရှရိပြည်ကို၎င်း၊ ဟေဗာပြည်ကို၎င်း၊ နောင်ရှက် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ရှင်းရှင်း ပျက်စီးကြ လိမ့်မည်ဟု မြက်ဆိုပြီးမှ။

၂၅ ဗာလမိသည် ထ၍ မိမိနေရာအရပ်သို့ ပြန် သွား၏။ ဗာလက်မင်းသည်လည်း သွားလေ၏။

၂၅

၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရှိတ္တိမိအရပ်၌ နေသောအခါ၊ အချို့တို့သည် မောဘမိန်းမတို့နှင့် မတရားသော မေထုန်ကိုပြုကြ၏။

၂ ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိတို့ ဘုရား ရှေ့မှာ ယဇ်ပူ ဇော်ရာပွဲသို့ ဣသရေလ လူတို့ကို ခေါ်သွားသဖြင့်၊ ယောက်ျားတို့သည် ယဇ်သားကို စား၍ ထို ဘုရား ရှေ့မှာ ဦးချကြ၏။

၃ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဗာလ ပေဂရ ဘုရားကို ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည် ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ လွဲစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမင်း အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ပြစ်မှား သောသူတို့ကို ဘုရား ရှေ့မှာ ထင်ရှားစွာ ဆွဲထား လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၅ မောရှေသည် ဣသရေလ မင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ဗာလပေဂရ ဘုရားကို ဆည်းကပ်သော သူတို့ကို သင်တို့ အသီးအသီး ဆိုင်သည်အတိုင်း ကွပ်မျက် ကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၆ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသား တယောက်သည်၊ မောရှေရှေ့၌၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး နားမှာ ငိုကြွေးသော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့ ရှေ့၌၎င်း၊ မိဇျန် မိန်းမ ကိုလည်း၊ မိမိ ညီအစ်ကိုတို့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၇ ထိုအမှုကို ယဇ်ပူရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဇောဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည် မြင်လျှင်၊ ပရိသတ် ထဲမှာ ထ၍လှံကိုကိုင်လျက်၊

၈ ထိုဣသရေလ လူကို တဲအတွင်းသို့ လိုက်ပြီးမှ ယောက်ျားကို ထုတ်ချင်းခပ်အောင်၎င်း၊ မိန်းမကို ဝမ်းပေါက်အောင်၎င်း ထိုးလေ၏။ ထိုသို့ ပြုသော အားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ဘေးငြိမ်း လေ၏။

၉ ထိုဘေးဖြင့် သေသော လူပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်း လေးထောင် ရှိတည်း။

၁၀၊၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည် အမျက်

ထွက်၍ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မဖျက်ဆီးမည် အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏ သား၊ လောဇာ၏သား၊ ဖိနဟတ်သည် သူတို့တွင် ငါ့ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ငါ့အမျက်ကို သူတို့မှလွှဲပြီ။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်ပြောရသည်ကား၊ ငါ၏ ချမ်းသာ ပဋိညာဉ်ကို သူအား ဝါပေး၏။

၁၃ သူသည် မိမိဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုသောကြောင့် သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထိုပဋိညာဉ်တည်းဟူသော ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်ကိုရပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ မိဒျန် မိန်းမနှင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော ဣသရေလ လူ၏အမည်ကား၊ ရှိမောင် အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုးတွင် အကဲအမှူး သာလု၏ သား ဖိမရိဖြစ်သတည်း။

၁၅ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော မိဒျန်မိန်းမ အမည်ကား၊ မိဒျန်အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုးတို့တွင် အကဲအမှူး ဇုရ၏သမီး ကောဇာဘီ ဖြစ်သတည်း။

၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို နှောင့်ရှက်၍ လုပ်ကြံကြလော့။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပေဂရ ဘုရား အမှု၌၎င်း၊ ပေဂရ ဘုရားကြောင့် ဘေးရောက်သော နေ၌ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော သူတို့နှမ မိဒျန်မင်း သမီး ကောဇာဘီ အမှု၌၎င်း၊ သင်တို့ကို ပရိယာယ်များ အားဖြင့် လှည့်စား နှောင့်ရှက်ကြပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ ထိုဘေးငြိမ်သော နောက်၊ ထာဝရ ဘုရားက၊
၂ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူကြလော့ဟု မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာတို့အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊

၃ သူတို့သည် မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌၊

၄ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်သော သူတို့ကို စာရင်း ယူရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုကြ၏။

၅ အဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်၊ ဣသရေလ၏ သားဦး ရုဗင်၏သား ဟူမူကား ဟာနုတ်မှ ဆင်းသက်သော ဟောနောခိ

အဆွေအမျိုး၊ ဖါလုမှ ဆင်းသက်သော ဖါလို့ အဆွေ အမျိုး၊

၆ ဟေဇရုံမှ ဆင်းသက်သော ဟေဇရောနိ အဆွေ အမျိုး၊ ကာမိမှ ဆင်းသက်သော ကာမိတ်အဆွေ အမျိုးတည်း။

၇ ဤသူတို့သည် ရုဗင် အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းသုံးထောင် ခုနစ်ရာ သုံးဆယ်ရှိသတည်း။ ဓဟုလူ၏သား လျောဘာ၊ လျောဘာ၏သား နေမွေလ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတည်း။

၉ ဤဒါသန်၊ အဘိရံတို့သည် အခြား မဟုတ်၊ ကောရ အပေါင်းအသင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောအခါ၊ ပရိသတ်၌ ကျော်စော၍ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော ဒါသန်၊ အဘိရံဖြစ်ကြ၏။

၁၀ မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကို ဖွင့်၍ သူတို့ကို၎င်း၊ ကောရကို၎င်း မျိုသဖြင့်၊ ထိုအပေါင်းအသင်း ဝင်သူ တို့သည် သေကြ၏။ မီးသည်လည်း လူနှစ်ရာ ငါးဆယ် တို့ကို အသက်ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည် သတိပေး သော သက်သေဖြစ်သတည်း။

၁၁ သို့ရာတွင် ကောရ၏ သားသမီးတို့သည် သေဘေးနှင့် လွတ်ကြ၏။

၁၂ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရှိမောင်၏ သားဟူ မူကား၊ ယေမွေလမှဆင်းသက်သော ယေမွေလိ အဆွေအမျိုး၊ ယာမိန်မှ ဆင်းသက်သော ယာမိန် အဆွေအမျိုး၊ ယာခိန်မှ ဆင်းသက်သော ယာခိန် အဆွေအမျိုး၊

၁၃ ဇေရုမှ ဆင်းသက်သော ဇေရုဟိ အဆွေအမျိုး၊ ရှောလမှဆင်းသက်သော ရှောလိအဆွေအမျိုးတည်း။

၁၄ ဤသူတို့သည် ရှိမောင် အဆွေအမျိုးဖြစ်၍ လူ ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိသတည်း။

၁၅ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဂဒ်၏သားဟူ မူကား၊ ဇေဖုန်မှ ဆင်းသက်သော ဇေဖေနိ အဆွေ အမျိုး၊ ဟဂိုမှဆင်းသက်သော ဟဂိုတ် အဆွေအမျိုး၊ ရှုန်မှ ဆင်းသက်သော ရှုန်တ် အဆွေအမျိုး၊

၁၆ သြဇန်မှဆင်းသက်သော သြဇန်တ်အဆွေအမျိုး၊ ဇေမု ဆင်းသက်သော ဇေရိတ် အဆွေအမျိုး၊

၁၇ အာရုဒ်မှ ဆင်းသက်သော အာရောဒိအဆွေ အမျိုး၊ အရေလိမှ ဆင်းသက်သော အရေလိတ် အဆွေအမျိုးတည်း။

၁၈ ဤသူတို့သည် ဂဒ်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးရာ ရှိသတည်း။

၁၉ ယုဒ၏သား ဟူမူကား၊ ခါနာန်ပြည်၌သောသော
ရေနှင့် ဩနန်အစရှိသော၊

၂၀ ဘိုးဘ အဆွေ အမျိုးအလိုက်၊ ရှေ့လမှ ဆင်း
သက်သော ရှေ့လန်အဆွေအမျိုး၊ ဖါရဇ် မှဆင်းသက်
သော ဖာရဇ်အဆွေအမျိုး၊ ဇေရုမုဆင်းသက်သော
ဇေရုဟိအဆွေအမျိုးတည်း။

၂၁ ဖာရဇ်၏ သား၊ ဟေဇရုံမှ ဆင်းသက်သော
ဟေဇရေန် အဆွေအမျိုး၊ ဟာမုလမှ ဆင်းသက်
သော ဟာမုလိ အဆွေအမျိုးတည်း။

၂၂ ဤသူတို့သည် ယုဒ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်း
ဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ခုနစ်သောင်းခြောက်ထောင်
ငါးရာရှိ သတည်း။

၂၃ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဣသခါ၏သား
ဟူမူကား၊ တောလမှဆင်းသက်သော တောလိအဆွေ
အမျိုး၊ ဖုဝါမှဆင်းသက်သော ဖုဝန်အဆွေအမျိုး၊

၂၄ ယာရှပ်မှ ဆင်းသက်သော ယာရှဘိ အဆွေ
အမျိုး၊ ရှိမရန်မှ ဆင်းသက်သော ရှိမရေန် အဆွေ
အမျိုးတည်း။

၂၅ ဤသူတို့သည် ဣသခါ အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်း
လေးထောင် သုံးရာရှိ သတည်း။

၂၆ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဇာဗုလုန်၏သား
ဟူမူကား၊ သရက်မှ ဆင်းသက်သော သရဒိအဆွေ
အမျိုး၊ ဇေရုမုဆင်းသက်သော ဇေရုန်အဆွေအမျိုး၊
ယာလေလမှဆင်းသက်သော ယာလေလိအဆွေ
အမျိုးတည်း။

၂၇ ဤသူတို့သည် ဇာဗုလုန် အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်း ငါးရာ
ရှိသတည်း။

၂၈ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သား
မနာရှေနှင့် ဖေရိမ်တို့တွင်၊

၂၉ မနာရှေ၏သား ဟူမူကား၊ မာခိရမှဆင်းသက်
သော မာခိရိအဆွေအမျိုး၊

၃၀ ယေဇေရုမှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိ အဆွေ
အမျိုး၊ ဟေလက်မှ ဆင်းသက်သော ဟေလက်
အဆွေအမျိုး၊

၃၁ အသေရေလမှ ဆင်းသက်သော အာသရေလိ
အဆွေအမျိုး၊ ရှေခင်မှ ဆင်းသက်သော ရှေခေမိ
အဆွေအမျိုး၊

၃၂ ရှမိဒ မှဆင်းသက်သော ရှမိဒိ အဆွေအမျိုး၊
ဟေဖာ မှဆင်းသက်သော ဟေဖေရိ အဆွေ

အမျိုးတည်း။ မာခိရ၏သား ဂိလဒိ မှဆင်းသက်သော
ဂိလဒိ အဆွေအမျိုးတည်း။

၃၃ ဟေဖာ၏သား ဇေလောဖဒိ ၌ကား၊ သား
ယောကျာ်း မရှိ၊ သမီးသက်သက်သာ ရှိ၏။ ဇေလောဖဒိ
၏သမီးတို့ အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊
ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။

၃၄ ဤသူတို့သည် မနာရှေ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းနှစ်ထောင်
ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၃၅ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဖေရိမ်၏သား
ဟူမူကား၊ ရှုသလမှ ဆင်းသက်သော ရှုသလိအဆွေ
အမျိုး၊ ဗေခါမှဆင်းသက်သော ဗေခရိအဆွေအမျိုး၊
တာဟန်မှ ဆင်းသက်သော တာဟန် အဆွေ အမျိုး
တည်း။

၃၆ ရှုသလ၏သား ရေနမှ ဆင်းသက်သော ရေန
အဆွေ အမျိုးတည်း။

၃၇ ဤသူတို့သည် ဖေရိမ် အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်
ငါးရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုး
အလိုက် ယောသပ်၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။

၃၈ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဗယံာမိန်၏သား
ဟူမူကား၊ ဗေလမှဆင်းသက်သော ဗေလိအဆွေအမျိုး၊
အာရှဗေလမှ ဆင်းသက်သော အာရှဗေလိ အဆွေ
အမျိုး၊ အဟိရုံ မှဆင်းသက်သော အဟိရိမ် အဆွေ
အမျိုး။

၃၉ ရှုဖံ မှဆင်းသက်သော ရှုဖမ် အဆွေအမျိုး၊ ဟုဖံ
မှဆင်းသက်သော ဟုဖမ် အဆွေ အမျိုးတည်း။

၄၀ ဗေလသား အာရဒ မှဆင်းသက်သော အာရဒိ
အဆွေအမျိုး၊ နေမန် မှဆင်းသက်သော နေမန်အဆွေ
အမျိုးတည်း။

၄၁ ဤသူတို့သည် ဗယံာမိန်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင်
ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၄၂ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဒန်၏ သားဟူ
မူကား၊ ရှုဟံ မှဆင်းသက်သော ရှုဟမ် အဆွေအမျိုး
တည်း။ ဤသူတို့သည် ဒန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊

၄၃ စာရင်းဝင်သော ရှုဟမ် လူပေါင်းကား၊ ခြောက်
သောင်းလေးထောင် လေးရာရှိသတည်း။

၄၄ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် အာရှာ၏သား
ဟူမူကား၊ ယိမနမှဆင်းသက်သော ယိမန်အဆွေအမျိုး၊
ယေသဝိ မှဆင်းသက်သော ယေသဝိတ်အဆွေအမျိုး၊

ဗေရိ မှဆင်းသက်သော ဗရိတ် အဆွေအမျိုးတည်း။

၄၅ ဗေရိ၏သား ဟေဗေရ မှဆင်းသက်သော ဟေဗေရိ အဆွေအမျိုး၊ မာလချေလ မှ ဆင်းသက်သော မာလချေလိအဆွေအမျိုးတည်း။

၄၆ အာရှာ၏ သမီးအမည်ကား၊ စာရာတည်း။

၄၇ ဤသူတို့သည် အာရှာ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော သူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင် လေးရာ ရှိသတည်း။

၄၈ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် နုဿလိ၏သား ဟူမူကား၊ ယာဇေလ မှဆင်းသက်သော ယာဇေလိ အဆွေအမျိုး၊ ဂုန်မှဆင်းသက်သော ဂုန်တ်အဆွေအမျိုး၊

၄၉ ယေဇေရ မှဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေ အမျိုး၊ ရှိလွင် မှဆင်းသက်သော ရှိလွမ်အဆွေအမျိုး တည်း။

၅၀ ဤသူတို့သည် နုဿလိ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးထောင် လေးရာ ရှိသတည်း။

၅၁ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုး၊ စာရင်းဝင်သူ လူ ပေါင်းကား ခြောက်သိန်းတထောင်ခုနစ်ရာ ငါးဆယ် ရှိသတည်း။

၅၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤသူတို့အားအရေ အတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ခါနာန်ပြည်ကို ဝေရမည်။

၅၃ လူများလျှင် များသော အမွေ မြေကို၎င်း၊ လူ နည်းလျှင် နည်းသော အမွေမြေကို၎င်း၊ အနည်းအများ အလိုက် အသီးအသီးတို့အား အမွေမြေကို ဝေပေး ရမည်။

၅၅ သို့ရာတွင် ထိုပြည်ကို စာရေးတံချ၍ဝေရမည်။ ဘိုးဘ အမျိုးအနွယ်အလိုက် အမွေခံကြမည်။

၅၆ စာရေးတံကျသည်အတိုင်း မြေကို ဝေ၍အနည်း အများအလိုက် ပိုင်ကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့် တော်မူ၏။

၅၇ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော လေဝိ၏ သားဟူမူကား၊ ဂေရုန်မှ ဆင်းသက်သော ဂေရုရောနိ အဆွေအမျိုး၊ ကောဟတ်မှ ဆင်းသက် သော ကောဟတ် အဆွေအမျိုး၊ မေရာရိမှ ဆင်း သက်သော မေရာရိတ်အဆွေ အမျိုးတည်း။

၅၈ ဤသည်လျှင် လေဝိ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ လိဗနိ အဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြောနိ အဆွေအမျိုး၊ မာလိအဆွေ အမျိုး၊ မုရိအဆွေအမျိုး၊ ကောရသိ အဆွေအမျိုး ပါသတည်း။ ကောဟတ်၏ သားကား၊ အာမရံတည်း။

၅၉ အာမရံ၏ မယားကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လေဝိ

မယား ဘွားမြင်သော လေဝိ၏သမီး ယောဓေဗက် တည်း။ ထိုမိန်းသည် အာမရံ၏ မယားဖြစ်၍၊ အာရုန်၊ မောရှေ၊ နှမမိရိအံတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။

၆၀ အာရုန်၏သားကား၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဇလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။

၆၁ နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ထူးခြားသော မီးကို ပူဇော်သောအခါ သေကြ၏။

၆၂ အသက် တလ လွန်၍ စာရင်းဝင်သော လေဝိ သား ယောကျ်ားပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းသုံး ထောင် ရှိသတည်း။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ နှင့်အတူ အမွေ မခံရသောကြောင့်၊ ရောနှော၍ စာရင်း မဝင်ကြ။

၆၃ ဤရွှေကား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာတို့သည်၊ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ စာရင်းယူသော ဣသရေလ အမျိုးသားပေတည်း။

၆၄ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်တို့သည်၊ သိနာတော၌ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို စာရင်းယူ၍၊ ထိုစာရင်း၌ဝင်သောသူ တယောက်မျှမပါ။

၆၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် တော၌ အမှန်သေရ ကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ ယေဖုန္နာ၏ သားကာလက်နှင့် နုန်၏သား ယောရူ မှတပါး၊ အရင်းလူ တယောက်မျှ မကြွင်းမကျန်ရ။

၂၇

၁ ထိုအခါ ယောသပ်၏သား၊ မနာရှေ အဆွေ အမျိုး၌ပါလျက်၊ မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဇရေတို့မှ ဆင်းသက်သော ဇလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတို့သည် လာ၍၊

၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံတော် တံခါးနား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာ၊ မင်းများ၊ ပရိသတ်များအပေါင်းတို့ရှေ့မှာရပ်လျက်၊

၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဘသည် တော၌သေပါ၏။ ထာဝရဘုရား တဘက်၌ စုဝေးသောအပေါင်းအသင်း၊ ကောရ၏အပေါင်းအသင်း၌ပါ။ မိမိအပြစ်ကြောင့် သေပါ၏။ သူ၌ သားယောက်ျား မရှိပါ။

၄ ထိုသို့ သားယောက်ျား မရှိသောကြောင့်၊ အ ကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ အမည်သည် အကျွန်ုပ်တို့ အဆွေ အမျိုး၌ ပျောက်ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အမွေပေးပါ ဟု လျှောက်ကြ၏။

၅ သူတို့ အမှုကို မောရှေသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားလေ၏။

၆၊၇ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ ဇလောဖဒ် သမီးတို့၏ စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသော အခွင့်ကို သူတို့အားပေးရမည်။ သူတို့ အဘ၏ အမွေဥစ္စာသည် သူတို့လက်သို့ ရောက်စေရမည်။

၈ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လူသည် သားယောက်ျား မရှိဘဲ သေလျှင်၊ သူ၏အမွေ ဥစ္စာကို သူ၏ သမီး လက်သို့ ရောက်စေရမည်။

၉ သမီး မရှိလျှင်၊ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို သူ၏ညီ အစ်ကိုတို့အား ပေးရမည်။

၁၀ ညီအစ်ကို မရှိလျှင်၊ အမွေဥစ္စာကို ဘကြီးဘထွေး တို့အားပေးရမည်။

၁၁ ဘကြီးထွေး မရှိလျှင်၊ သူ၏ အဆွေအမျိုး၌ နီးစပ် ရင်းခြာသော ပေါက်ဘော်အား ပေး၍၊ ထိုသူသည် ပိုင်ရမည်။ ဤရွှေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ်စေဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဤအာဗဒိမ် တောင်ပေါ်သို့ တတ်လော့။ ဣသရေလအမျိုးသား တို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။

၁၃ သို့ပြီးမှ၊ သင်၏ အစ်ကိုအာရုန်သည် မိမိလူမျိုး စည်းဝေးရာသို့ သွားသကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း သွား ရမည်။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေဂျ အရပ်၊ မေရိတာစမ်းဒေအနား၌ ရုန်းရင်းခတ်ပြု ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍၊ သူတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ကို မရှိမသေပြုသော အပြစ်ရှိသည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅-၁၇ မောရှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ် တို့သည် အထိန်းမရှိသော သိုးကဲ့သို့ မဖြစ်မည် အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အသက် ဝိညာဉ်ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဤပရိသတ်တို့ရှေ့၌ ထွက်ဝင်နိုင်သော သူ၊ ပြင်သို့ ထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းအမှုကို တတ်နိုင်သောသူ တစ်စုံတယောက်ကို သူတို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူပါစေသောဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက်လေ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုရသော နန်း၏သား ယောရှုကို ခေါ်၍၊ သင်၏လက်ကို သူ့ အပေါ်မှာ တင်လော့။

၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာရှေ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ရှေ့၌ သူ့ကိုထား၍ မှာခဲ့လော့။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏ စကားကို နားထောင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ ဘုန်း အသရေ အချို့ကို သူ့အပေါ်၌ တင်ထားလော့။

၂၁-၂၃ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာရှေ မှာ ရပ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဥရိမ်စီရင်ဆုံးဖြတ်သော တရား အတိုင်း၊ သူ့အတွက် မေးမြန်းရမည်။ သူစီရင်သည် အတိုင်း၊ သူနှင့်အတူ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ထွက်ဝင် ရကြမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း မောရှေ ပြုလျက်၊ ယောရှုကို ခေါ်၍ ယဇ် ပုရောဟိတ် လောဇာ ရှေ့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌ ထားပြီးလျှင်၊

၂၄ သူ့အပေါ်မှာ လက်ကို တင်၍ မှာခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် ပညတ်ထား တော်မူ၏။

၂၈

၁၊၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ငါ့အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ မီးဖြင့်ပြုသော ငါ၏အစာအာဟာရကို၎င်း၊ အချိန်တန်မှ ငါ့အား ပူဇော်ခြင်းငှါ သတိပြုရကြမည်။

၃ တဖန် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နေ့တိုင်းအစဉ်အမြဲ မီးရှို့ ရာယဇ်တို့၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်ရမည်။

၄ နံနက်ယံ၌ သိုးသငယ် တကောင်၊ ညဦး၌ တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။

၅ သံလွင် သီးကို ထောင်း၍ ရသော သံလွင်ဆီ သုံးလောဗနှင့်ရောသော မုန့်ညက် တြာဗဲကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၆ ဤရွှေ့ကား၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစဉ်အမြဲ ပြုရသော မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ် သတည်း။

၇ သိုးသငယ် တကောင်နှင့်အတူ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ စပျစ်ရည်သုံးလောဗကို ပူဇော်၍၊

သန့်ရှင်းရာဌာန၌ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ထာဝရဘုရားအား သွန်းလောင်းရမည်။

၈ အခြားသော သိုးသယ်ကို ညဦးယံ၌ ပူဇော်သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ပါသည်နည်းတူ ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၍ မီးဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်ကို ပြုရမည်။

၉၊၁၀ နေ့တိုင်း အစဉ်ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ဥပုသ်နေ့ရက်၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ် နှစ်ကောင်ကို၎င်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပါလျက်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဩမဲကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။

၁၁ လဆန်း တရက်နေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။

၁၂ နွား တကောင်အဘို့၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်သုံးဩမဲ၊ သိုး တကောင် အဘို့၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဩမဲ။

၁၃ သိုးသယ် တကောင်အဘို့၊ ဆီရော သောမုန့်ညက် တဩမဲစီ တည်းဟူသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို ပြုရမည်။

၁၄ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော် သက္ကာဘို့ကား၊ နွားတကောင်နှင့် စပျစ်ရည် ခြောက်လော့၊ သိုးတကောင်နှင့် လေးလော့၊ သိုးသယ် တကောင်နှင့် သုံးလော့ကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ လတိုင်းအစဉ် မပြတ် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။

၁၅ နေ့တိုင်း အစဉ် ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ထာဝရဘုရားအား ဆိတ်သယ် တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၁၆ ပဌမလ တဆယ်လေးရက် နေ့၌၊ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါပွဲ ဖြစ်၏။

၁၇ ၎င်းလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ပွဲကို ခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားကြမည်။

၁၈ ပထမ နေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၁၉ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသောယဇ်တည်းဟူသော အသက်ပျိုသော နွားထီး နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး

တကောင်၊ အခါ မလည်အပြစ် မပါသော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၀ နွား တကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမဲ၊ သိုး တကောင်လျှင် နှစ်ဩမဲ။

၂၁ သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဩမဲစီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။

၂၂ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၂၃ နေ့ရက်အစဉ် နံနက်တိုင်း ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ် မှတပါး ထိုယဇ်များကို ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၄ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့တနေ့လျှင် ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရကို ပူဇော်ရမည်။

၂၅ သတ္တမ နေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ သိတင်း ခုနစ်သိတင်း စေ့ပြီးမှ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ အသစ်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ အဦးသီးသောအသီးနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၂၇ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။

၂၈ နွား တကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမဲ၊ သိုး တကောင်လျှင် နှစ်ဩမဲ။

၂၉ သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဩမဲစီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။

၃၀ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ ဆိတ်သယ် တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၃၁ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသော ယဇ်ကောင်များတို့ကို ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၉

၁ သတ္တမလ၊ ပဌမ နေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ရ။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းကို ပြုရသော နေ့ဖြစ်၏။

၂ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့်

မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျံသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။

၃ နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမ်၊ သိုး တကောင်လျှင် နှစ်ဩမ်၊

၄ သိုးသယ် ခုနစ်ကောင် စေ့အောင်၊ တကောင် လျှင် တဩမ်စီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။

၅ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုဒံ့သော၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ် တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၆ ထိုသို့ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ လဆန်းနေ့ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နေ့တိုင်းပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ယဇ် ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ရမည်။

၇ ၎င်းလ၊ ဒသမ နေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြု၍ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။

၈ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အသက်ပျံသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။

၉ နွား တကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဩမ်၊

၁၀ သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင် လျှင် တဩမ်စီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။

၁၁ အပြစ်ဖြေရာယဇ် တို့လည်း၊ ဆိတ်သယ် တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ အပြစ်ဖြေခြင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သူ၏ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော် သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပြုရမည်။

၁၂ ၎င်းလ တဆယ်ငါးရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အဘို့ ပွဲခံရမည်။

၁၃ ပဌမ နေ့၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့် ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်တို့ အသက်ပျံ သော နွားထီး ဆယ်သုံးကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ် ဆယ်လေး ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။

၁၄ နွား ဆယ်သုံးကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမ်စီ၊ သိုး နှစ်ကောင် စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် နှစ်ဩမ်စီ။

၁၅ သိုးသယ် ဆယ်လေးကောင် စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဩမ်စီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။

၁၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ်တကောင်ကို အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၁၇ ဒုတိယ နေ့၌ အသက်ပျံသော နွားထီး ဆယ် နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါ မလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ်ဆယ်လေး ကောင်ကို၎င်း၊

၁၈ သိုး၊ နွား၊ သိုးသယ် အနည်းအများအလိုက် ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၁၉ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင် ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၀ တတိယ နေ့၌ နွားထီး ဆယ်တကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ် ဆယ့်လေးကောင်ကို၎င်း၊

၂၁ သိုး၊ နွား၊ သိုးသယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၂၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်တကောင် ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၃ စတုတ္ထ နေ့၌ နွားထီး ဆယ်ကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါ မလည် အပြစ် မပါသော သိုးသယ် ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊

၂၄ သိုး၊ နွား၊ သိုးသယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၂၅ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၆ ပဉ္စမ နေ့၌ နွားထီး ကိုးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသယ် ဆယ်လေး ကောင်ကို၎င်း၊

၂၇ သိုး၊ နွား၊ သိုးသယ် အနည်းအများအလိုက်၊

ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၂၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၂၉ ဆဌမ နေ့၌၊ နွားထီး ရှစ်ကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် ဆယ်လေးကောင် ကို၎င်း၊

၃၀ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၃၁ အပြစ် ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ် တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော် ရမည်။

၃၂ သတ္တမ နေ့၌ နွားထီး ခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီး နှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊

၃၃ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၃၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၃၅ အဋ္ဌမ နေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၃၆ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့် ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်တို့ နွားထီး တကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် ခုနစ်ကောင်ကို၎င်း၊

၃၇ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊

၃၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်တကောင် ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

၃၉ ထိုသို့ သစ္စာဂတိ ရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊

ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊ ချိန်းချက် သောပွဲတို့၌ ထာဝရဘုရားအား ထပ်၍ ပူဇော်ရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၀ ထိုသို့ မောရှေသည်၊ မိမိအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၃၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သော သူတို့အား ဆင့်ဆိုသည် ကား၊

၂ လူယောက်ျားသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသော်၎င်း၊ မိမိပြောသော စကားကို မဖျက်ဘဲ၊ မိမိ နှုတ်ထွက် ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။

၃ မိန်းမသည် အဘအိမ်၌ အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်၌ ကိုယ်ချည်နှောင်သော်၎င်း၊

၄ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို အဘသည်ကြားလျက် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင် ထိုသစ္စာစကား ရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား ဟူသမျှတို့သည် တည်ကြံမည်။

၅ သို့မဟုတ် အဘသည် ကြားသောနေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား မည်မျှ၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား မည်မျှမတည်ရ။ အဘ မြစ်တားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား လွှတ်တော်မူမည်။

၆ မိန်းမသည် လင်ရှိလျက် သစ္စာဂတိပြု၍ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းငှါ နှုတ်မြှောက်သောအခါ၊

၇ လင်သည် ကြားလျှင်၎င်း၊ ကြားသော နေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင်၎င်း၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား တည်ရမည်။

၈ သို့မဟုတ် လင်သည် ကြားသောနေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို လင်သည် ပယ်၍၊ ထာဝရဘုရား လည်း လွှတ်တော်မူမည်။

၉ လင်သေသောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသော မိန်းမသည် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောသစ္စာဂတိ အလုံးစုံတို့သည် တည်ကြံမည်။

၁၀ လင်အိမ်၌ ရှိစဉ်အခါ၊ သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊

ကျိန်ဆိုခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော်၎င်း။

၁၁ လင်သည် ကြားသော်လည်း မမြစ်တား တိတ် ဆိတ်စွာ နေလျှင်၊ ထိုသစ္စာဂတိ ရှိသမျှ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်း ရှိသမျှတို့သည် တည်ရ ကြမည်။

၁၂ သို့မဟုတ် လင်သည် ကြားသောနေ့၌ ရှင်းရှင်း ပယ်ဘူးလျှင်၊ သစ္စာဂတိနှင့်၎င်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည် နှောင်ခြင်းနှင့်၎င်း ဆိုင်သော စကားမည်မျှ မတည်ရ။ လင်သည် ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားလည်း လွှတ်တော်မူမည်။

၁၃ ခပ်သိမ်းသော သစ္စာဂတိ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သမျှသော အချည်အနှောင် ကျိန်ဆိုခြင်းတို့ကို၊ လင်သည် တည်စေပိုင်သောအခွင့်၊ ပယ်ပိုင်သော အခွင့်ရှိ၏။

၁၄ လင်သည် တနေ့ထက် တနေ့ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင်၊ မယားပြုသော သစ္စာဂတိရှိသမျှတို့နှင့် မယား၌ ချည်နှောင်ခြင်း ရှိသမျှတို့ကို တည်စေ၏။ ကြားသော နေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေသောကြောင့် တည်စေပြီ။

၁၅ ထိုစကားကို ကြားသောနေ့နောက်မှ၊ လင်သည် ပယ်အံ့သောငှါ ပြုလျှင်၊ မယားအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ခံရမည်။

၁၆ ဤရွှေကား၊ မယားနှင့်လင် စပ်ကြား၌၎င်း၊ အဘ အိမ်မှာ အသက် နှုတ်သော သမီးနှင့် အဘစပ် ကြား၌၎င်း၊ မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

၃၁

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိဒုန် အမျိုးသားတို့ သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားသော အပြစ် အလျောက် ဣသရေလအမျိုးသား ဘက်၌ နေ၍ တရားစီရင်လော့။ သို့ပြီးမှ သင်သည် မိမိလူမျိုး စည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော် မူ၏။

၃ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ကို ခေါ်၍၊ အချို့ တို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ မိဒုန်အမျိုးသားတို့ သို့ စစ်ချီ၍ ထာဝရဘုရား ဘက်၌ တရားစီရင်စေ။

၄ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် တမျိုးတမျိုး ထဲက၊ လူတထောင်စီရွေး၍ စစ်ချီစေဟု စီရင်သည် အတိုင်း။

၅ ဣသရေလ အမျိုးသား အထောင်အသောင်း

တို့တွင် တမျိုးတမျိုး ထဲက၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါသော သူ တထောင်စီ၊ လူပေါင်း တသောင်းနှစ်ထောင်ကို အပ်၍။

၆ မောရှေသည် ထိုသူတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော လက်နက်နှင့်တကွ၊ မှတ်ရာ တံပိုးတို့ကို ကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသား၊ ဖိနဟတ်ကို၎င်း စစ်ချီ စေ၏။

၇ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည် အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် မိဒုန်အမျိုးသား တို့ကို တိုက်၍ လူယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို သတ်ကြ၏။

၈ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့တွင် ဧဝါ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရောတည်းဟူသော မိဒုန်မင်းကြီး ငါးပါး ပါကြ၏။ ဗောရသား ဗာလမ်ကိုလည်း ထားနှင့် သတ်ကြ၏။

၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ မိဒုန်မိန်းမများ သူငယ်များတို့ကို လက်ရသိမ်းယူ၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား အစရှိသော ဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို လုယူကြ၏။

၁၀ မိဒုန်အမျိုးသားတို့ နေသော မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။

၁၁ ဘမ်းရသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်တကွ၊ လက်ရဥစ္စာ အလုံးစုံတို့ကို သိမ်းသွား၍။

၁၂ မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ တပ်ချလျက်နေသော မောရှေ၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ် လောဇာ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်တို့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၃ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ မှစ၍ ပရိသတ်တို့၌ မင်းအပေါင်းတို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ တပ်ပြင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၁၄ မောရှေသည် စစ်တိုက်ရာမှ ပြန်လာသော တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်မင်းများတို့ကို အမျက်ထွက်၍။

၁၅ သင်တို့သည် မိန်းမအပေါင်းတို့ကို အဘယ် ကြောင့် အသက်ရှင်စေကြသနည်း။

၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ပေဂုရ ဘုရား အမှု၌ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ ဤမိန်းမတို့ သည် ဗာလမ်မေးသော အကြံကို လိုက်၍ပြုကြသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်၌ ဘေးရောက် လေသည်တကား။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ သူငယ်ယောက်ျား အပေါင်းကို၎င်း၊ ယောက်ျားနှင့် ဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမအပေါင်းကို၎င်း သတ်ကြလော့။

၁၈ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမငယ်

အပေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့ အဘို့ အသက်ချမ်းသာပေးကြလော့။

၁၉ သင်တို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရကြမည်။ လူကို သတ်သောသူ၊ အသေကောင်ကို ထိသောသူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သိမ်းယူသော သူတို့ကို၎င်း၊ တတိယနေ့၊ သတ္တမနေ့၌ စင်ကြယ်ကြစေလော့။

၂၀ သင်တို့ အဝတ်နှင့် သားရေတန်ဆာ ရှိသမျှ၊ ဆိတ်မွှေးဖြင့် ရက်သော အရာ၊ သစ်သားဖြင့် လုပ်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသည်လည်း၊ စစ်တိုက်သွားသော စစ်သူရဲတို့ကို ခေါ်၍၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားဟူမူကား၊

၂၂ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကြေးဖြူ၊ ခဲအစရှိသော၊

၂၃ မီးကို ခံနိုင်သောအရာရှိသမျှတို့ကို မီးအလယ်၌ သွားစေသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။ သို့ရာတွင် စင်ကြယ်စေသော ရေဖြင့်လည်း စင်ကြယ်စေရမည်။ မီးမခံနိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ရေအလယ်၌ သွားစေရမည်။

၂၄ သတ္တမ နေ့၌ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်ကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊

၂၆ ပရိသတ် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ယခု လက်ရသိမ်းယူခဲ့သော ဥစ္စာ၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို ယူ၍၊

၂၇ ထက်ဝက် ခွဲပြီးလျှင် တဝက်ကို စစ်မှုထမ်း၍ အတိုက်သွားသော သူတို့အား၎င်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား၎င်း ဝေပေးလော့။

၂၈ စစ်တိုက်သွားသော စစ်သူရဲတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ပေးရသော အခွန်ကို ခွဲ၍၊ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး အကောင် ငါးရာတွင် တကောင်ကို ကောက်ယူပြီးလျှင်၊

၂၉ သူတို့ ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ ထဲက နှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီမြောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုတို့ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာအား ပေးရမည်။

၃၀ ဣသရေလ အမျိုးသား ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ ထဲကလည်း၊ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး အစရှိသော တိရစ္ဆာန်မျိုး အကောင် ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်ကို ကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို စောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်ဟု၊

၃၁ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာတို့သည် ပြုလေ၏။

၃၂ စစ်သူရဲတို့သည် လက်ရ သိမ်းယူခဲ့၍ ကျန်ကြွင်းသော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုး ခြောက်သိန်း ခုနစ်သောင်း ငါးထောင်၊

၃၃ နွား ခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊

၃၄ မြည်း ခြောက်သောင်း တထောင်၊

၃၅ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင် ရှိသတည်း။

၃၆ စစ်တိုက်သွားသော သူတို့ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်းသုံးသောင်း ခုနစ်ထောင်ငါးရာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊

၃၇ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ သိုး ခြောက်ရာခုနစ်ဆယ် ငါးကောင်တည်း။

၃၈ နွား သုံးသောင်းခြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ နွား ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ကောင်တည်း။

၃၉ မြည်း သုံးသောင်းငါးရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ မြည်း ခြောက်ဆယ် တကောင်တည်း။

၄၀ လူတသောင်း ခြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ လူ သုံးဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။

၄၁ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ရှေ့တော်၌ ချီမြောက်ရာပူဇော်သက္ကာပြုတို့ရာ အခွန်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာအား အပ်ပေးလေ၏။

၄၂ တဖန် စစ်တိုက်သောသူတို့လက်မှ မောရှေယူ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား၊

၄၃ ပရိသတ်တို့ ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်းသုံးသောင်းခုနစ်ထောင်ငါးရာ၊

၄၄ နွား သုံးသောင်းခြောက်ထောင်၊

၄၅ မြည်း သုံးသောင်းငါးရာ၊

၄၆ လူ တသောင်းခြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊

၄၇ ဣသရေလ အမျိုးသား ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ လူ၊ တိရစ္ဆာန် အကောင် ငါးဆယ် တို့တွင် တကောင်ကို မောရှေ ကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေး၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။

၄၈ လူ တရာ၊ တထောင်ကို အပ်သော တပ်မှူးများ၊

ဗိုလ်များတို့သည်လည်း၊ မောရှေ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊
၄၉ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် အုပ်သော စစ်သူရဲ တို့ကို စာရင်းယူပြန်၍၊ လူ တယောက်မျှမလျော့ပါ။

၅၀ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသက် အဘိုးကို ဖြေတို့ရာ လူအသီးအသီးရသော ရွှေတန် ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ နားတောင်း၊ နှာခေါင်းဆွဲတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျက် ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊

၅၁ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာတို့သည်၊ ထိုရွှေတည်းဟူသော လုပ်ပြီးသော တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို ခံယူကြ၏။

၅၂ ထိုသို့ စစ်သူရဲ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ အဘိုးသိမ်းယူ၍၊ တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သော ရွှေချိန်ပေါင်းကား၊ တရာခြောက်ဆယ်ခုနစ် ပိဿာနှင့် အကျပ် ငါးဆယ် ရှိသတည်း။

၅၄ တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များ ပူဇော်သော ရွှေကို မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာတို့သည် ယူ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား အောက် မေ့တော်မူဘို့ရာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ သွင်းထားကြ၏။

၃၂

၁ ရုဗင်အမျိုးသားနှင့် ဂဒိအမျိုးသားတို့သည် အလွန်များပြားသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ကြွယ်ဝသည် ဖြစ်၍၊ ယာဇာပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်တို့၌ တိရစ္ဆာန် ကျက်စားစရာဘို့ ကောင်းသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊

၂ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ အစရှိ သော ပရိသတ်တို့တွင် မင်းများတို့ ထံသို့ လာ၍၊

၃ အတရုတ်၊ ဒိဘုန်၊ ယာဇာ၊ နိမရ၊ ဟေရှဘုန်၊ ဇောလေ၊ ရော့၊ နေဗော၊ ဗောန တည်းဟူသော၊

၄ ဣသရေလ ပရိသတ်ရှေမှာ ထာဝရဘုရား လုပ် ကြံတော်မူသော ဤပြည်သည် တိရစ္ဆာန်နှင့် တော် လျော်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌လည်း တိရစ္ဆာန် များပြားပါ၏။

၅ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရလျှင်၊ ဤပြည်ကို ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား အပိုင် ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တ ဘက်သို့ ပို့ဆောင်တော် မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ မောရှေ ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ နေရစ်၍၊ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများ တို့သည် စစ်တိုက် သွားရမည်လော။

၇ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်သို့၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မကူးမသွားမည် အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ကြ သနည်း။

၈ ပြည်တော်ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ အဘ တို့ကို ကာဒေရုဗာနာအရပ်က ငါစေလွှတ်သောအခါ ထိုသို့ပြုကြ၏။

၉ ရှေ့ကောလချောင်းသို့ သွား၍ ပြည်တော်ကို ကြည့်မြင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မသွားမည် အကြောင်း သူတို့စိတ်ကို ဖျက်ကြ၏။

၁၀-၁၂ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရားသည် အမျက်တော် ထွက်လျက်၊ အကယ်စင်စစ် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ငါ ကျိန်ဆို၍ ပေးသောပြည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော သူတို့တွင် ကေနက် အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်နှင့် နန်၏သား ယောရှု မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့နောက်သို့ လုံးလုံး မလိုက်သောကြောင့်၊ အသက် နှစ်ဆယ် လွန်သူ တစ်စုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။ ထိုသူ နှစ်ယောက်သာ ထာဝရဘုရား နောက်သို့ လုံးလုံး လိုက်ကြပြီဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆိုးသော အမှုကို ပြုသော လူအပေါင်းတို့သည် မပျက်စီးမှီ တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အမျက်ထွက်၍ အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံး တော၌ လှည့်လည်စေတော်မူ၏။

၁၄ ယခုမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုသာ၍ ပြင်းစွာအမျက်တော် ထွက်စေ မည်အကြောင်း၊ သာ၍ ဆိုးသောသူ တည်းဟူသော သင်တို့သည် သင်တို့ အဘများကိုယ်စား ပေါ်ထကြ ပြီတကား။

၁၅ သင်တို့သည် နောက်တော်သို့ မလိုက်ဘဲ လွဲသွားကြလျှင်၊ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တော၌ စွန့်ပစ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဤလူမျိုး အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု ဂဒိအမျိုးသား၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြော၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည်၊ အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များအဘို့ ဤအရပ်၌ သိုးခြံတို့ကို၎င်း၊ ကျွန်တော်တို့သူငယ်များ အဘို့ မြို့တို့ကို၎င်း တည်ပါမည်။

၁၇ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို သူတို့

နေရာအရပ်သို့ မပို့မဆောင်မှီတိုင်အောင်၊ ကျွန်တော် တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် သူတို့ ရှေ့မှာသွား ပါမည်။ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော လူတို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်များသည် ခိုင်ခံ့သော မြို့၌ နေရပါမည်။

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အမွေ ခံရသော မြေကို မဝင်စားမှီတိုင်အောင် ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်အိမ်သို့ မပြန်မလာပါ။

၁၉ ကျွန်တော်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၌ သူတို့နှင့်အတူ အမွေကို မတောင်းမခံပါ။ ကျွန်တော်တို့ အမွေ ခံရာမြေသည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်ကြ၏။

၂၀ မောရှေကလည်း သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ လက်နက် ကိုင်လျက် စစ်တိုက် သွားလျှင်၎င်း၊

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ရှေ့တော်မှ နှင်ထုတ်၍ ထိုပြည်ကို အောင်တော်မမူမှီတိုင်အောင်၊

၂၂ သင်တို့ ရှိသမျှသည် လက်နက် ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးသွားလျှင်၎င်း၊ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား ရှေ့၊ ဣသရေလ အမျိုးသားရှေ့၌ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဤပြည်သို့ ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် အမွေ ခံရကြမည်။

၂၃ ထိုသို့ မပြုလျှင်မူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထိုအပြစ်သည် သင်တို့ကို လိုက်၍ မှီလိမ့်မည်။

၂၄ သူငယ်များအတို့ မြို့တို့ကို၎င်း၊ သိုးများအတို့ သိုးခြံတို့ကို၎င်း တည်လုပ်ကြလော့။ ယခု ပြောသမျှ အတိုင်း ပြုကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊

၂၅ ဂဒ် အမျိုးသားနှင့် ရုဗင် အမျိုးသားတို့က၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် သခင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ပြုပါမည်။

၂၆ ကျွန်တော်တို့ မယား၊ သား သူငယ်များနှင့် သိုးနွား အလုံးစုံတို့သည် ဤအရပ်၊ ဂိလဒ်မြို့တို့၌ နေရစ်ရပါမည်။

၂၇ ကိုယ်တော် ကျွန်အပေါင်းတို့မူကား သခင် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်နက် ကိုင်လျက် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ကူးသွားပါမည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၂၈ ထိုအမှုကြောင့်၊ မောရှေသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊ နန်၏သားယောဂူအစရှိသော ဣသရေလ

အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးသူကြီးများတို့ကို ခေါ်၍၊

၂၉ ဂဒ် အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသီးအသီး လက်နက် ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်သို့ ကူးသွား၍၊ သင်တို့သည် ထိုပြည်ကို အောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့အား ဂိလဒ်ပြည်ကို အပိုင်ပေးရကြမည်။

၃၀ သို့မဟုတ် သူတို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် သင်တို့နှင့်အတူ မကူး မသွားလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်၌ သင်တို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ရာ မြေကို ခံယူရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။

၃၁ ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ပြုကြပါမည်။

၃၂ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ အမွေခံရပါမည် အကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခါနာန်ပြည်သို့ ကူးသွားပါ မည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၃၃ ထိုအခါ မောရှေသည် အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံ ဆိုင်သမျှသော နယ်မြေမြို့ရွာတို့ကို ဂဒ်အမျိုးသား၊ ရုဗင် အမျိုးသား၊ ယောသင်၏သား မနာရှေမှ ဆင်း သက်သော မနာရှေ အမျိုးသား တဝက်၌ အပ်ပေး လေ၏။

၃၄ ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် ဒိဗုန်၊ အတရတ်၊ အာရော်၊

၃၅ အာတရတ်၊ ရှောဖန်၊ ယာဇာ၊ ယုဗ္ဗဟ၊

၃၆ ဗက်နိမရာ၊ ဗေသာရန်မြို့များကို၎င်း၊ သိုးခြံများ ကို၎င်း တည်လုပ်ကြ၏။

၃၇ ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် ဟေရှာဟုန်၊ လောလေ၊ ကိရယသိမ်၊

၃၈ နေဗော၊ ဗာလမောန၊ ရှိဗမမြို့များကို အသစ် သောအမည်ဖြင့် သမုတ်၍တည်ကြ၏။

၃၉ မနာရှေ မှဆင်းသက်သော မာခိရ အမျိုးသား တို့သည်၊ ဂိလဒ်မြို့သို့ သွား၍ သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ အရင် မြို့သား အာမောရီလူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။

၄၀ မောရှေသည် ဂိလဒ်မြို့ကို မနာရှေ၏သား မာခိရ အမျိုးသားတို့အား ပေး၍ သူတို့သည် နေကြ၏။

၄၁ မနာရှေ အမျိုးသား ယာဂူရသည်လည်း သွား၍ ဂိလဒ်မြို့များကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ဟာဂုတ်ယာဂူရ အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။

၄၂ နောဗာသည်လည်း သွား၍ ဂေနတ်မြို့ရွာတို့ကို

သိမ်းယူပြီးမှ၊ မိမိ အမည်ဖြင့် နောဗာမြို့ဟု သမုတ်လေ၏။

၃၃

၁ မောရှေနှင့် အာရုန် စီရင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလ အမျိုးသား အလုံးအရင် တို့သည် ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများကို၊

၂ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း မောရှေ မှတ်သား၍၊ ထိုခရီးသွားခြင်း အကြောင်းအရာပါသော စာရင်းဟူမူကား၊

၃ ပဌမလ တဆယ်ဝါးရက်နေ့၌ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်လာကြ၏။ ပသခါပွဲကို ခံပြီးသော နောက်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုလူ အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဝါကြားသောအခြင်း အရာနှင့် ထွက်လာကြ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သားဦး အပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တုလူ တို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ ဘုရားများကို လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ၏။

၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရာမသက်မြို့မှ ပြောင်း၍ သုကုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၆ သုကုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ တောစပ်နား၊ ငွေသံမြို့၌ စားခန်းချကြ၏။

၇ ငွေသံမြို့မှပြောင်း၍ ဗာလဇေဖုန်မြို့ ရှေ့မှာ ရှိသော ပိဟာဟိရုတ်မြို့သို့ တဖန်လည်၍ မိဂဒေါလမြို့ ရှေ့၌ စားခန်းချကြ၏။

၈ ပိဟာဟိရုတ်မြို့မှ ပြောင်း၍ ပင်လယ် အလယ်၌ ရောက်သွားသဖြင့် ငွေသံတောသို့ ရောက်၍၊ ထို တောထဲ၌ သုံးရက် ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ မာရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၉ မာရအရပ်မှ ပြောင်း၍ ရေတွင်း ဆယ်နှစ်တွင်းနှင့် စွန်ပလွံပင်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော လေဝိမရွာသို့ ရောက်၍ စားခန်းချကြ၏။

၁၀ လေဝိမရွာမှ ပြောင်း၍ ဧဒု ပင်လယ်နားမှာ စားခန်းချကြ၏။

၁၁ ဧဒု ပင်လယ်မှပြောင်း၍ သိန်တော၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၂ သိန်တောမှ ပြောင်း၍ ဒေါဖကာ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၃ ဒေါဖကာ အရပ်မှ ပြောင်း၍ အာလုရု အရပ် စားခန်းချကြ၏။

၁၄ အာလုရု အရပ်မှ ပြောင်း၍ လူများသောက်စရာ

ရေ မရှိသော ရေဖိဒိမ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၅ ရေဖိဒိမ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ သိနာတော၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၆ သိနာတောမှ ပြောင်း၍ ကိဗြုတ် ဟတ္တဝါ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၇ ကိဗြုတ် ဟတ္တဝါ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာဇရုတ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၈ ဟာဇရုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ ရိသမာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၁၉ ရိသမ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ရိမ္မုန်ဖါရက်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၀ ရိမ္မုန်ဖါရက် အရပ်မှ ပြောင်း၍ လိဗနရွာ၌စားခန်းချကြ၏။

၂၁ လိဗနရွာမှ ပြောင်း၍ ရိသမအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၂ ရိသမအရပ်မှ ပြောင်း၍ ကေဟလာသ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၃ ကေဟလာသ အရပ်မှ ပြောင်း၍ရှာဖါတော၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၄ ရှာဖါတောမှ ပြောင်း၍ ဟာရဒ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၅ ဟာရဒ အရပ်မှ ပြောင်း၍ မတ္တလုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၆ မတ္တလုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ တာဟတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၇ တာဟတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ တာရ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၂၈ တာရ အရပ်မှပြောင်း၍ မိသကာ အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။

၂၉ မိသကာ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာရမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၀ ဟာရမောန အရပ်မှ ပြောင်း၍ မောသရုတ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၁ မောသရုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဗယံာကန်အရပ်၌ စားခန်း ချကြ၏။

၃၂ ဗယံာကန် အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရဂိဒိဂဒိ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၃ ဟောရဂိဒိဂဒိ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ယ္ဗ္ဗာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၄ ယ္ဗ္ဗာသ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဧပြောန အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၅ ပြောန အရပ်မှပြောင်း၍ ဇေယုန် ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၆ ဇေယုန်ဂါဗာ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဇိနတော၊ ကာဒေရ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၇ ကာဒေရ အရပ်မှပြောင်း၍ ငွေ့ပြည် အနားမှာ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။

၃၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် မှထွက်သောနောက်၊ သက္ကရာဇ် လေးဆယ်၊ ပဉ္စမလ ပဌမ နေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်သည် ဟောရတောင် ပေါ်သို့ ထက်၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။

၃၉ အာရုန်သည် ဟောရ တောင်ပေါ်မှာ အနိစ္စ ရောက်သောအခါ၊ အသက် တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ် ရှိသတည်း။

၄၀ ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်း၌ နေသော ခါနန်ရှင်ဘုရင် အာရဒ်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားရောက်ကြောင်း ကို ကြားလေ၏။

၄၁ သူတို့သည် ဟောရ တောင်ပေါ်မှ ပြောင်း၍၊ ဇာလမောန အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၂ ဇာလမောန အရပ်မှ ပြောင်း၍ ပုနန် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၃ ပုနန် အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဩဗုတ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၄ ဩဗုတ် အရပ်မှပြောင်း၍ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၅ ဣဇာဗာရိမ် အရပ်မှပြောင်း၍ ဒိဗုန်ဂဒ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၆ ဒိဗုန်ဂဒ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ အာလမုန်ဒိဗလသိမ် အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။

၄၇ အာလမုန်ဒိဗလသိမ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ နေဗော တောင်ရှေ့တွင် အာဗရိမ်တောင်ရိုး၌ စားခန်းချ ကြ၏။

၄၈ အာဗရိမ်တောင်ရိုးမှ ပြောင်း၍ မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌ စားခန်း ချကြ၏။

၄၉ ထိုသို့ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန် မြစ်နားမှာ ဗက်ရေရှိမှတ်မြို့မှ အာဗေလရှိတ္တိမ်မြို့ တိုင်အောင် စားခန်းချကြ၏။

၅၀ မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေ့ကို ခေါ်၍၊

၅၁ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား

ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊

၅၂ ထိုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို နှင့်ထုတ်ရ ကြမည်။ သူတို့ရေးသော အရုပ်၊ သွန်းသောရုပ်တု ဆင်းတုရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ရကြမည်။ သူတို့လုပ်သော ကုန်းရှိသမျှတို့ကို ဖြိုချရကြမည်။

၅၃ ထိုပြည်ကို သင်တို့အား ငါအပိုင် ပေးသော ကြောင့်၊ ထိုပြည်သားတို့ကို နှင့်ထုတ်၍ သင်တို့ ကိုယ်တိုင် နေရကြမည်။

၅၄ သင်တို့ အဆွေအမျိုးတို့အား စာရေးတံ ချ၍ ထိုမြေကို ဝေရမည်။ လူများလျှင် များသောမြေ၊ လူနည်းလျှင် နည်းသောမြေကိုပေးရမည်။ အသီးအသီး တို့သည် စာရေးတံကျသည်အတိုင်း၊ ဘိုးဘအမျိုး အနှွယ်အလိုက် အမွေခံရကြမည်။

၅၅ သင်တို့သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့ကို အကုန် အစင် မနှင်ထုတ်လျှင်၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် သင်တို့ မျက်စိ၌ အပ်ဖျားကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့ နံဘေး၌ ဆူးကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၍၊ သင်တို့နေသောပြည်မှာ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၅၆ ထိုမှတပါး၊ သူတို့အား ဝါကြံစည်သည်အတိုင်း သင်တို့ကို ဝါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊

၂ သင်တို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြသော အခါ၊ သင်တို့ အမွေခံရသော ခါနာန်ပြည်နယ် အပိုင်း အခြားဟူမူကား၊

၃ တောင်မျက်နှာတွင် ဇိနတောင်မှ ငွေ့ပြည် အနား၌ ရှောက်လျှင်၊ သောဒုံအိုင် အရှေ့စွန်းသည် တောင်ဘက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။

၄ တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် တောင်မျက်နှာ မှလည်၍၊ အာကရဗိမ်ကုန်းကိုရှောက်လျက် ဇိနရွာသို့ ရောက်ရမည်။ ထိုရွာက ပြန်၍ ကာဒေရဗာနာရွာ၊ ဟာဇရဒ္ဒာရွာ၊ အာဇမုန်ရွာကို ရှောက်သဖြင့်၊

၅ အာဇမုန်ရွာမှ ပြန်၍ အဲဂုတ္တုချောင်းကို လိုက် လျက် ပင်လယ်၌ ဆုံးရမည်။

၆ အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးသည် အနောက် အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။

၇ မြောက်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ကြီးသော ပင်လယ်က ထွက်၍ ဟောရတောင်ကို ရှေးရှုသွားပြီး လျှင်၊

၈ ထိုတောင်မှ ဟာမတ်လမ်းဝ၊ ဇေဒဒိရွာ၊
 ၉ ဖိပြန်ရွာကိုရှောက်၍ ဟာဇရေန်ရွာ၌ ဆုံးရမည်။
 ၁၀ အရှေ့ အပိုင်းအခြားသည် ဟာဇရေန်ရွာမှ ထွက်၍ ရှေ့ဖွံ့ရှာသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊
 ၁၁ အထူနရွာ အရှေ့၌ ရှောက်၍ ရိဗလရွာ သို့ သွားရမည်။ ထိုရွာမှ ထွက်၍ ဂနိသရက်အိုင် အရှေ့ကမ်းကို ရှောက်သဖြင့်၊
 ၁၂ ယော်ဒန်မြစ်ကို လိုက်၍ သောဒုံ အိုင်နား၌ ဆုံး ရမည်။ ဤရွှေ့ကား၊ သင်တို့ အမွေခံရသောပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ မောရှေကလည်း၊ ဤရွှေ့ကား၊ သင်တို့သည် စာရေးတံချ၍ အမွေခံရသောပြည်၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အမျိုး ကိုးမျိုးနှင့်အမျိုး တဝက်၌ ဝေပေးရသောပြည် ဖြစ်သတည်း။
 ၁၄၊၅ ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒိ အမျိုးသား၊ မနာရေ အမျိုးသား တဝက်တည်းဟူသောအမျိုး နှစ်မျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် မိမိတို့ အမွေခံသောမြေကို ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေထွက်ရာဘက်၌ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ခံကြပြီဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား မှာထားလေ၏။
 ၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ၁၇ အမျိုးသား တမျိုးလျှင် မင်းတပါးစီ ရွေး၍၊ ထို မင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊ နန်၏သား ယောရူတို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊
 ၁၈ ခါနာန်ပြည်ကို ဝေ၍ သင်တို့အား အမွေ ပေးရ ကြမည်။
 ၁၉ ရွေးရသော မင်းတို့၏ အမည်ကား၊ ယုဒ အမျိုး သားတို့ ထဲက ယေဖုန္နာသား ကာလက်။
 ၂၀ ရှိမောင်အမျိုးသားထဲက အမိဟုဒ်သား ရှေမွေလ။
 ၂၁ ဗယံာမိန် အမျိုး ထဲက ခိသလုန်သား ဇေဒဒိ။
 ၂၂ ဒန်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ယောဂလိသား ဗုက္ကိ။
 ၂၃ ယောသပ်သားတို့တွင် မနာရေ အမျိုးကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ဖုဒ်သား ဟံယေလ။
 ၂၄ ဖေရိမ် အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ရှိဖတန်သား ကေမွေလ။
 ၂၅ ဇာဗုလုန်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ ပါနက်သား ဇေဒဖန်။
 ၂၆ ဣသခါ အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ အဇွန်သား ပါလတေလ။

၂၇ အာရှာအမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ရှေလောမိသား အဘိဟုဒ်။
 ၂၈ နသလိအမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ အမိဟုဒ်သား ပေဒဟေလတည်း။
 ၂၉ ဤသူတို့သည် ခါနာန်ပြည်၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား အမွေမြေကို ဝေပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ သတည်း။

၃၅

၁ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို ခေါ် တော်မူ၍၊
 ၂ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် အမွေခံသော မြေ၌ လေဝိသားတို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကို၎င်း၊ မြို့ပတ်လည် နယ်တို့ကို၎င်း၊ ပေးကြမည်။
 ၃ ထိုမြို့တို့သည် လေဝိသား နေစရာဘို့ဖြစ်၍၊ မြို့ပတ်လည် နယ်တို့၌ သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန် များနှင့် ဥစ္စာများကို ထားရမည်။
 ၄ လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့နယ်တို့ကို မြို့ပြင် ပတ်လည်၌ အတောင်တထောင် ကျယ်စေရမည်။
 ၅ မြို့ပြင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်အရပ် လေးမျက်နှာ၌ နှစ်ထောင်စီတိုင်း ထွာ၍၊ ထိုမြေအ လယ်ချက်၌ မြို့တည်ရမည်။ ဤရွှေ့ကား၊ မြို့နယ် အတိုင်းအရှည် ဖြစ်ရသတည်း။
 ၆ လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့တို့တွင် လူကို သတ်သော သူသည် ပြေး၍ မှီခိုရာ မြို့ခြောက်မြို့တို့ ကို ရွေးထားရမည်။ ထိုမြို့မှတပါး အခြားသောမြို့ လေးဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ပေးရမည်။
 ၇ ထိုသို့ လေဝိသားတို့အား ပေးရသောမြို့ပေါင်း ကား၊ နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့ ဖြစ်သတည်း။
 ၈ ထိုမြို့တို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသား ပိုင်သော မြေထဲက နှုတ်ရမည်။ များသောမြေကို ရသောသူသည် များသောမြို့၊ နည်းသောမြေကို ရသောသူသည် နည်းသောမြို့တို့ကို ပေးရမည်။ လူအသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့မြို့များထဲက နှုတ်၍ လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်။
 ၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
 ၁၀ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍၊ ခါနာန်ပြည် သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊

၁၁ လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့ သတ်မိ သောသူ ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။

၁၂ ထိုမြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကို သတ်သော သူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့ ရောက်၍ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ သေစားသေစေသောသူ၏ လက်မှ လွတ်၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။

၁၃ လေဝိသားတို့အား ပေးသော မြို့တို့တွင် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ မှီခိုရာမြို့ သုံးမြို့၊ ခါနာန် ပြည်၌ မှီခိုရာမြို့ သုံးမြို့၊ ပေါင်း ခြောက်မြို့တို့ကို ရွေး ထားရမည်။

၁၅ ထိုမြို့ ခြောက်မြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကို အမှတ် တမဲ့သတ်မိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား တို့သည် ပြေး၍မှီခိုရာ မြို့ဖြစ်သတည်း။

၁၆ သို့ရာတွင် လူအသက်ကို သေစေခြင်းငှါ သံ လက်နက်နှင့်ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ လူသတ်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၇ လူအသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။

၁၈ လူအသက်ကို သေစေခြင်းငှါ သစ်သားလက်နက် နှင့် ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။

၁၉ သေစား သေစေသော သူသည် လူသတ်ကို တွေ့သောအခါ ကိုယ်တိုင် သတ်ရမည်။

၂၀ သူတပါးကို အငြိုးထား၍ တွန်းချသော်၎င်း၊ သေစေခြင်းငှါ ချောင်းမြောင်း၍ တစ်တစ်ခုနှင့် ပစ် သော်၎င်း၊

၂၁ သေစေခြင်းငှါ မုန်းသော စိတ်ရှိ၍ လက်နှင့် ရိုက်သော်၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသော သူသည် လူသတ်ဖြစ် သောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေစား သေစေသော သူသည် တွေ့သောအခါ သတ်ရမည်။

၂၂ သို့မဟုတ် မုန်းသောစိတ်မရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ တွန်းချသော်၎င်း၊ မချောင်းမြောင်းဘဲ တစ်တစ်ခုနှင့် ပစ်မိသော်၎င်း၊

၂၃ သူ၏ရန်သူ မဟုတ်၊ မုန်းသောစိတ်မရှိ၊ သူ့ကို မမြင်ဘဲလျက် သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မိသော်၎င်း၊

၂၄ ယခုစီရင် ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့သည် သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေသောသူ စပ်ကြား၌ တရားစီရင်၍၊

၂၅ သတ်သောသူကို သေစား သေစေသောသူ၏ လက်မှ နှုတ်သဖြင့်၊ အထက်ကပြေး၍ မှီခိုသောမြို့သို့ ပြန်ပို့ရမည်။ ဓမ္မဆီလောင်းခြင်းကို ခံရသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း မသေမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့၌ နေရမည်။

၂၆ လူအသက်ကို သတ်မိသော သူသည် ပြေး၍ မှီခိုသောမြို့နယ်ပြင်သို့ ထွက်သော်၊

၂၇ သေစား သေစေသောသူသည် မြို့နယ်ပြင်မှာ ထို သူ့ကို တွေ့၍ သတ်လျှင်၊ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်မရှိ။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မသေမှီတိုင်အောင်၊ မိမိ မှီခိုသောမြို့ထဲမှာနေ ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း သေသော နောက်မှာ၊ ထို သူသည် မိမိပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၉ ဤရွှေ့ကား၊ သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ သားမြေး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက်ဖြစ်သတည်း။

၃၀ လူအသက်ကို သတ်၍ လူသတ် ဖြစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ သက်သေခံချက် ရှိသည်အတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။ သို့ရာတွင် သက်သေ တယောက်တည်းသာရှိလျှင် မသတ်ရ။

၃၁ အသေ ခံထိုက်သော လူသတ်၏ အသက်ဘိုးငွေ ကို မခံမယူရ။ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။

၃၂ မှီခိုရာမြို့သို့ပြေးသောသူသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မသေမှီ၊ မိမိနေရင်း အရပ်သို့ ပြန်၍ နေမည် အကြောင်း၊ အရှေးငွေကို မခံမယူရ။

၃၃ ထိုသို့ သင်တို့ နေသောပြည်ကို မညစ်ညူးစေရ။ လူ အသွေးသည် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေတတ်၏။ လူ အသွေးကို သွန်းသော သူ၏ အသွေးအားဖြင့်သာ ထိုညစ်ညူးခြင်းကို စင်ကြယ်စေနိုင်၏။

၃၄ ငါ ကျိန်းဝပ်၍ သင်တို့ နေသောပြည်ကို မညစ် ညူးစေရ။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ကျိန်းဝပ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ ယောသပ်အမျိုးဖြစ်သော မနာရေနှင့် မာခိရတို့မှ ဆင်းသက်သော ဂိလဒ်၏သား အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့သည်၊ မောရှေအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ ထံသို့ လာ၍၊

၂ အကျွန်ုပ်တို့ သခင်သည် စာရေးတံ ချသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ခါနာန်ပြည်ကို အမွေ ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အစ်ကိုကို ဇလောဖဒ်၏

အမွေမြေကို သူ၏သမီးတို့အား ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိပါ၏။

၃ ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိအမျိုးမှတစ်ပါး၊ အခြားသော ဣသရေလ အမျိုးသားနှင့် စုံဘက်လျှင်၊ သူတို့အမွေ မြေကို အကျွန်ုပ်တို့ မိစဉ်ဘဝက် အမွေမှ နှုတ်၍ သူတို့ဝင်သော အမျိုး၏ အမွေထဲ၌ ပါသွားသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အမွေမြေသည် လျော့ပါလိမ့်မည်။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ယုတ်လနစ်ရောက် သောအခါ၊ သူတို့ အမွေမြေသည် သူတို့ ဝင်သော အမျိုး၏ အမွေ၌ အမြဲတည်သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ မိစဉ်ဘဝက်အမွေမှ အစဉ်နှုတ်လျက် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၅ ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား မှာထားလေသည်မှာ၊ ယောသပ် အမျိုးသားတို့၏ စကားသည် လျှောက်ပတ်ပေ၏။

၆ ဇလောဖဒ် သမီးတို့၏ အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် အလိုရှိသောသူနှင့် စုံဘက်ပါလေစေ။ သို့ရာတွင် မိစဉ်ဘဝက်အမျိုးသား မှတစ်ပါး၊ အခြားသူနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုစေနှင့်။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အမွေမြေသည်

တမျိုးမှ တမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ မိစဉ်ဘဝက် အမွေမြေ၌ နေကြမည်။

၈ ဣသရေလအမျိုး တစ်စုံတမျိုး၌ အမွေမြေရှိသော မိန်းမသည် မိမိတို့ မိစဉ်ဘဝက် အမျိုးနှင့် စုံဘက်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ မိစဉ်ဘဝက် အမွေမြေကို ခံစားကြမည်။

၉ အမွေမြေသည် တမျိုးမှ တမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ အမွေမြေ၌ နေကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဇလောဖဒ်၏ သမီး မာလာ၊

၁၁ တီရဇာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ နောအာတို့သည် ပြု၍၊ ဘကြီးသား၊ ဘထွေးသားတို့နှင့်စုံဘက်ကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ ယောသပ်တွင် မြင်သော မနာရှေသား အဆွေအမျိုး၌ စုံဘက်ခြင်းအမှုကို ပြု၍ သူတို့ အမွေ မြေသည် သူတို့ မိစဉ်ဘဝက်အမျိုး၌ တည်နေ၏။

၁၃ ဤရှေ့ကား မောဘ လွင်ပြင်၊ ယောဒန်မြစ်နား ယေရိုခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ထားတော် မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေ စီရင်ရေးထားသော တောလည်ရာကျမ်းပြီး၏။

တရားဟောရာကျမ်း။ DEUTERONOMY

၁

၁ တောကြီးလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ သုဖမြို့ တဘက်၊ ပါရန်မြို့၊ တောဖေလမြို့၊ လာဗန်မြို့၊ ဟာဇရတ်မြို့၊ ဒီဇာတ်မြို့တို့အလယ်၌ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော စကားများကို ပြန်ရလေသည်မှာ၊

၂ ကာဒေရုဗာနာ အရပ်သည် စီရတောင်လမ်းဖြင့် ဟောရပ်အရပ်နှင့် ဆယ်တရက်ခရီးကွာသတည်း။

၃-၅ မောရှေသည် ဟေရုဘုန်မြို့၌ နေသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကို၎င်း၊ ဧဒြိပြည်၊ အာရုတရတ်မြို့၌

နေသော ဗာရုန်ဘုရင် ဩဃကို၎င်း လုပ်ကြံပြီးမှ၊ သက္ကရာဇ် လေးဆယ်ပြည့်၊ ဧကဒသမလ၊ ပဌမ နေ့ရက်၌ မောဘပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူနှင့်သမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောသော တရားစကားဟူမူကား၊

၆ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကာလ အချိန်စေ့အောင် ဤတောင်၌ နေကြပြီ။

၇ လှည့်လည်၍ ခရီးသွားကြလော့၊ အာမောရိ တောင်သို့ဝင်း၊ ထိုတောင်နှင့် နီးသောအရပ်၊ လွင်ပြင်၊ တောင်ရိုး၊ ချိုင့်၊ တောင်မျက်နှာ၊ ပင်လယ်နားသို့ဝင်း၊ ခါနာန်ပြည်၊ လေပန်တောင်၊ ဥဗရတ်မြစ်ကြီးတိုင် အောင်ဝင်း သွားကြလော့။

၈ ထိုပြည်ကို သင်တို့ ရှေ့မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစ၍၊ သူတို့ အမျိုးအနွယ် အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ကို ဝင်၍ သိမ်းယူကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအခါ သင်တို့အား ငါပြောသည်ကား၊ သင်တို့ အမှုကို ငါတယောက်တည်း မထမ်းနိုင်၊

၁၀ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို များပြားစေတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အရေ အတွက် အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြယ် ကဲ့သို့ ယနေ့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၁ သင်တို့ အဘများ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ကို အဆ အဘောထာင်အားဖြင့် များပြားစေတော်မူပါစေသော၊ ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

၁၂ သင်တို့ ပင်ပန်းခြင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရန် တွေ့ခြင်းဝန်ကို ငါတစ်ယောက်တည်း အဘယ်သို့ ထမ်းနိုင်မည်နည်း၊

၁၃ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အသရေရှိသော သူ တို့ကို သင်တို့ အမျိုးများထဲက ရွေးပေးကြလော့။ သူတို့ကို မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၁၄ သင်တို့က ကိုယ်တော် ပြောသည်အတိုင်း ပြု ကောင်းပါသည်ဟု ပြန်ဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်တို့ အမျိုးများ၌ အသရေရှိသော လူကြီး၊ ပညာရှိတို့ကို ငါရွေးချယ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့တွင် မင်းလုပ်ရသောသူ တည်းဟူသော လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်၊ အကြပ် အဆော်အရာ၌ ခန့်ထား၏။

၁၆ တရားသူကြီးတို့ အားလည်း၊ သင်တို့ ညီအစ် ကို၏ အမှုတို့ကို နားထောင်၍ အမျိုးသားချင်း တရား တွေ့သည် ဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား နှင့်တွေ့သည် ဖြစ်စေ၊ တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။

၁၇ တရားအမှုကို စီရင်သောအခါ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မထောက်ရ။ လူငယ်စကားကို လူကြီး စကားကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ အဘယ်လူကိုမျှ မကြောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ တရား အမှုကို ဘုရားသခင်

ပိုင်တော်မူသောကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင် မစီရင်တတ် သောအမှုကို ငါ့ထံမှာ အယူ ခံရမည်။ ငါလည်း နားထောင်မည်ဟု မှာခဲ့၏။

၁၈ သင်တို့ပြု ရသမျှသောအမှုတို့ကိုလည်း ထိုအခါ ငါမှာထားခဲ့၏။

၁၉ ငါတို့သည် ဟောရပ် အရပ်မှ ထွက်သောနောက်၊ အာမောရိ တောင်သို့ သွားသော လမ်းနားမှာ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်၍ သင်တို့ တွေ့မြင်သော တောကြီးအလယ်၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ရောက်သွား၍ ကာဒေရ ဗာနာအရပ်သို့ရောက်ကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ငါကလည်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူသော အာမောရိ တောင်သို့ သင်တို့သည် ရောက်ကြပြီ။

၂၁ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့ အဘများ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း၊ တက်သွား၍ သိမ်းယူကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်လည်းမပျက် ကြနှင့်ဟု ပြော ဆို၏။

၂၂ ထိုအခါ သင်တို့ ရှိယမျှသည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့၌ လူတို့ကို စေလွှတ်ပါမည်။ သူတို့ သည် ထိုပြည်ကို စူးစမ်းပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်လမ်းသို့သွားလျှင် အဘယ်မြို့သို့ ရောက်ရ မည်ကို ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်ဟု၊

၂၃ လျှောက်ဆိုသော စကားကို ငါ နှစ်သက်၍၊ သင်တို့တွင်တမျိုး တစ်ယောက်စီ၊ လူပေါင်း တကျိပ် နှစ်ယောက်တို့ကို ရွေးထား၏။

၂၄ ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ လှည့်သွား၍၊ ရှေ့ကောလချိုင်သို့ ရောက်သဖြင့် စူးစမ်းကြ၏။

၂၅ ထိုပြည်၌ရသော သစ်သီးကို ထမ်း၍ ဆောင်ခဲ့ လျက်၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော ပြည်သည် ကောင်းသောပြည် ဖြစ်၏ဟု ကြားပြောကြသော်လည်း၊

၂၆ သင်တို့ သည်မသွားဘဲ၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆန်လျက်၊

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို မုန်း၍ ဖျက်ဆီးချင် သောကြောင့်၊ အာမောရိလူတို့ လက်၌အပ်လိုသောငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော် မူသည်တကား။

၂၈ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သွားရမည်နည်း။ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ

၍ကြီး၏။ အရပ်လည်း သာ၍ မြင့်၏။ မြို့လည်း မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ထိသော မြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်း အာနုက အမျိုးသားတို့ကို မြင်ရ၏ဟု ငါတို့ စိတ်ကို ဖျက်ကြပြီဟု သင်တို့သည် တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ငါက၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။

၃၀ သင်တို့ ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ မျက်မှောက်၊ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊

၃၁ သင်တို့ လိုက်လာသော လမ်းတရောက်လုံး၊ ဤအရပ်တိုင်အောင် အဘသည် သားကို ချီပိုက်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ချီပိုက်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံရာ တော၌၎င်း၊ သင်တို့ အဘို့ ပြုတော်မူ သကဲ့သို့၊ သင်တို့ဘက်၌ စက်ကူတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊

၃၂ သင်တို့ တဲစားခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍ သင်တို့ သွားလတံ့သော လမ်းကို ပြခြင်းငှါ၊ ညဉ့်အခါ မီး၌၎င်း နေ့အခါ မိုးဗ်တိမိ၌၎င်း၊ သင်တို့ ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ထိုအမှု၌ သင်တို့ မယုံကြပါတကား။

၃၄ သင်တို့ စကားသံကို ထာဝရဘုရား ကြား၍ အမျက်တော်ထွက်လျက်၊

၃၅ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်ကောင်းကို၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်မှတပါး၊ ဤဆိုးသော လူမျိုး တစုံတယောက်မျှ ဆက်ဆက် မမြင်ရ။

၃၆ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့် မြင်ရ၏။ သူနင်းသော ပြည်ကို သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၃၇ သင်တို့ အတွက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုလည်း အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်သည်ထိုပြည်သို့မဝင်စားရ။

၃၈ သင့်လက်ထောက် နန်း၏သား ယောဂ္ဂသည် ဝင်စားရမည်။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသား အမွေခံစေမည့်သူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုအားပေးလော့။

၃၉ ရန်သူ လူယူရာ ဖြစ်မည်ဟု သင်တို့ ဆိုသော သူငယ်များ၊ ထိုအခါ ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြား မသိနိုင်သေးသော သားသမီးများတို့သည် ထိုပြည်ကို ဝင်စား၍၊ ငါပေးသည်အတိုင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။

၄၀ သင်တို့မူကား၊ လှည့်၍ ဧဒုံ ပင်လယ် လမ်းဖြင့်

တောသို့ ခရီးသွားကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ သင်တို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း၊ ယခု သွား၍ စစ်တိုက်ပါမည်ဟု ငါ့အား လျှောက်ဆိုလျက်၊ လူ အပေါင်းတို့သည် လက်နက်စွဲကိုင်လျက်၊ တောင်ပေါ်သို့တက်ခြင်းငှါ အသင့်နေကြ၏။

၄၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ တက်၍မတိုက်ကြနှင့်၊ သင်တို့ဘက်၌ ငါမရှိ။ တိုက်လျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၄၃ ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည်နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍ ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။

၄၄ ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာ ရှိနှင့်သော အာမောရိ အမျိုးသားတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ ထွက်လာလျက်၊ ပျားများအုံ၍ လိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို လိုက်၍၊ စီရအရပ်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြ၏။

၄၅ သင်တို့သည်လည်း ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ စကားကို ထာဝရဘုရား နားထောင် နားယူတော်မမူ။

၄၆ ထိုကြောင့် ကာဒေရ အရပ်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာ နေပြန်ရကြ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဧဒုံ ပင်လယ်လမ်း ဖြင့်တောသို့ ခရီးသွားလျက်၊ စီရတောင်ကိုကြာမြင့်စွာ လှည့်လည်ကြ၏။

၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်ကို လှည့်လည်ကြပြီ။ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့သွားကြဦးလော့။

၄ သင်သည် လူများတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ ညီအစ်ကို ဒေသအမျိုးသားတို့နေသော စီရပြည်အနားမှာ သင်တို့ ရှောက်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် သတိပြုကြလော့။

၅ သူတို့ကို အလျှင်း မပြုကြနှင့်၊ သူတို့ ပြည်ကို သင်တို့အား ငါမပေး။ ခြေနင်းရာ ခန့်ကိုမျှ မပေး။ စီရတောင်ကို ဒေသအား ငါအပိုင်ပေးပြီ။

၆ သင်တို့သည် စားဘို့ရာအစာကို၎င်း၊ သောက်ဘို့ရာ ရေကို၎င်း သူတို့ ထံတွေ့နှင့် ဝယ်ကြမည်။

၇ သင်တို့ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ ဤတောကြီး၌ သင်တို့လှည့်လည်သော အကြောင်း အရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၌ ဘာမျှမလို ဟုဆင့်ဆိုရ၏။

၈ စိရပြည်မှာနေသော ငါတို့ ညီအစ်ကို ဧသော အမျိုးသားတို့အနား၌ ရှောက်လျက် လေပါမြို့။ ဧယုန် ဂါဗါမြို့မှ သွားသော လွင်ပြင်လမ်းသို့ လိုက်ပြီးလျှင် တဖန်လှည့်၍ မောဘ တောလမ်းဖြင့် သွားကြ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ မောဘပြည်သားတို့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်၊ စစ် မတိုက်နှင့်၊ သူတို့ပြည်ကို သင့်အား ငါအပိုင် မပေး။ အာရပြည်ကို လောတ အမျိုးသား တို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ရှေးကာလ၌ အာနက အမျိုးသား ကဲ့သို့ ကြီးမြင့် များပြားသောလူ၊ မိမိ အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်မှာ နေကြ၏။

၁၁ ထိုသူတို့သည် အာနက အမျိုးသား ကဲ့သို့ အလွန် ကြီးမားသော လူတို့ အဝင် ဖြစ်သည်ကို လူများ ထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောဘပြည်သားတို့သည် ထိုသူတို့ကို မိမိဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။

၁၂ ရှေး ကာလ၌ ဟောရီ လူတို့သည်လည်း စိရပြည် မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့ကို ဧသော အမျိုးသားတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ နေရာ၌ နေကြ၏။ ထို အတူထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြုကြသတည်း။

၁၃ ယခု ထ၍ ဇေရက်ချောင်းကို ကူးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ဇေရက် ချောင်းကို ကူးကြ၏။

၁၄ ကာဒေရုဗာနာ အရပ်သို့ အရင်ရောက်သော ကာလမှစ၍ ဇေရက်ချောင်းကို ကူးသောကာလ တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ရှစ်နှစ် လွန်သတည်း။ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင် စစ်သူရဲမျိုး အပေါင်းတို့သည် လူအလုံးအရင်းထဲက သေကြေ ကွယ်ပျောက်ကြ၏။

၁၅ ထိုသူတို့မကွယ်မပျောက်မှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို အလုံးအရင်းထဲက ပယ်ရှား ခြင်းငှါ လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူ၏။

၁၆ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် လူစုထဲက သေကြေ ကွယ်ပျောက်ပြီးမှ၊

၁၇၊၁၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မောဘပြည်၊ အာရနယ်အလယ်၌ ယနေ့ ရှောက်သွားရမည်။

၁၉ အမွန် အမျိုးသားတို့ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်၊ အလျှင်းမပြုနှင့်။ အမွန် အမျိုးသားနေသောပြည်ကို သင့်အား ငါအပိုင်မပေး၊ ထိုပြည်ကို လောတ အမျိုးသားတို့အား ငါ အပိုင်ပေး ပြီဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုပြည်ကိုလည်း၊ အလွန် ကြီးမားသော သူတို့၏ နေရာဖြစ်သည်ဟု လူများထင်မှတ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့သော လူတို့သည် နေကြ၏။ သူတို့ကို အမွန်ပြည်သားတို့သည် ဇံဇုမိမဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။

၂၁ ထိုလူမျိုးသည် အာနက အမျိုးသားကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသော လူဖြစ်ကြ၏။

၂၂ သို့သော်လည်း စိရပြည်၌ နေသော ဧသော အမျိုးသားရှေ့မှာ ဟောရီ လူတို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ ဧသော အမျိုး သားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်နေကြသကဲ့သို့၊ အမွန် အမျိုးသား ရှေ့မှာ ဇံဇုမိမဟူ၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ အမွန်အမျိုးသားတို့သည် နေကြ၏။

၂၃ ထိုအတူ ဟာဇရိမမြို့မှစ၍ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင် နေဘူးသော အာဝိမ်လူ တို့ကို၊ ကတ္တာရမြို့မှ ထွက် သော ကတ္တာရိမ် လူတို့သည် ဖျက်ဆီး၍ သူတို့ နေရာ ၌ နေကြ၏။

၂၄ သင်တို့သည် ထ၍ခရီးသွားသဖြင့် အာနန်မြစ်ကို ကူးကြလော့။ အာမောရီအမျိုး၊ ဟေဂုဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်နှင့် သူ၏ မြေကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်သော ကြောင့်၊ ထိုမြေကိုသိမ်းစ ပြု၍ ထိုမင်းကို စစ်တိုက် ကြလော့။

၂၅ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ရှိသမျှသော လူမျိုးတို့သည် ယနေ့သင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စ ရှိမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ သင်တို့၏သိတင်းကို ကြား၍ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ငါသည်လည်း၊ ကေဒမုတ်တောမှ ဟေဂုဘုန်ရှင် ဘုရင်ရှိဟုန်မင်း ထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လျက်၊

၂၇ မင်းကြီး၏ ပြည်အလယ်၌ ကျွန်ုပ်ရှောက်သွား ပါရစေ။ မင်းလမ်းသို့သာ လိုက်ပါမည်။ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲပါ။

၂၈၊၂၉ စိရပြည်၌နေသော ဧသော အမျိုးသား၊ အာရ ပြည်၌ နေသော မောဘ အမျိုးသားတို့သည် ကျွန်ုပ်၌

ပြုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်စားဘို့ရာ အစာကို၎င်း၊ သောက်ဘို့ရာ ရေကို၎င်း၊ မင်းကြီးသည် ငွေနှင့် ရောင်းပါလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ကျွန်ုပ်သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ မရောက်မှီ တိုင်အောင် မင်းကြီးပြည် အလယ်၌ ခြေဖြင့် သွားရုံ မျှသာပြုပါမည်ဟု မိဿဟာယစကား နှင့်ပြောဆို သော်လည်း၊

၃၀ ကျွန်ုပ်တို့ ရှောက်သွားရသော အခွင့်ကို ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရိုဟုန်မင်းသည် မပေး။ အကြောင်း မူကား၊ ယနေ့ ထင်ရှားသည် အတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို သင်တို့ လက်၌ အပ်ခြင်းငှါ၊ ခက်ထန်သော စိတ်သဘော၊ ခိုင်မာသော နှလုံးကို သူ၌ ပေးသွင်းတော်မူ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ရိုဟုန်မင်းနှင့်သူ၏မြေကို သင့်အားငါပေးစပြု၏။ ထိုမြေကို အမွေခံအံ့သောငှါ၊ သိမ်းစပြုလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုအခါရိုဟုန်မင်းသည် သူ၏လူအပေါင်းနှင့်တကွ ယာဟတ်မြို့မှာ ငါတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။

၃၃ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို ငါတို့၌ အပ်တော်မူသဖြင့် သူမှစ၍ သားများ၊ လူများ အပေါင်းတို့ကို ငါတို့သည် လုပ်ကြံကြ၏။

၃၄ ထိုအခါ သူ၏ မြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်ယူ၍၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့ကို တစ်ယောက်မျှ မကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၃၅ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌ လက်ရဉာဏာများကိုသာ ကိုယ်တို့ သိမ်းယူကြ၏။

၃၆ အာနုန်မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်မြို့ မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ မြစ်နား၌ရှိသမျှသောမြို့တို့တွင် ငါတို့ မအောင်နိုင်သော မြို့တမြို့မျှမရှိ။ ငါတို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားသည် အလုံးစုံတို့ကို ငါတို့၌ အပ်တော်မူ၏။

၃၇ သို့ရာတွင် အမွန်အမျိုးသား နေသောမြေ၊ ယဗ္ဗုမြစ်နှင့် ဆိုင်သောမြေ၊ တောင်ရိုးမြို့ အစရှိသော၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူ သောအရာ တစ်ခုခုကိုမျှ မရခြင်းကြောင့်။

၃

၁ ထိုအခါ ငါတို့သည် လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဗသည့်လည်း မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဧဒြိအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာ၏။

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူ့ကို မကြောက်နှင့်။

သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သူ့မြေကို၎င်း၊ သင့်လက်၌ငါအပ်ပေးမည်။ ဟေရုဘုန်မြို့နေ အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရိုဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့ ဤမင်းကိုလည်း ပြုရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃ ထိုသို့ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဗသနှင့် သူ၏ လူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့လက်၌ အပ်တော်မူ သဖြင့်၊ တစ်ယောက်မျှ မကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ လုပ်ကြံကြ၏။

၄ ထိုအခါ ငါတို့သည် မြို့ခြောက်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံ သော အာဂေါတတိုင်း၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဗသမင်း၏ နိုင်ငံကို၊ တမြို့မျှ မကြွင်းစေခြင်းငှါ တိုက်ယူကြ၏။

၅ ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည် မြင့်သောမြို့ရိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန်လန်ကျင်များနှင့် ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါးများစွာသော ရွာတို့ကိုလည်း တိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၆ ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရိုဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်၌ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြ၏။

၇ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌ လက်ရဉာဏာများ ရှိသမျှ တို့ကို ကိုယ်တို့သိမ်းယူကြ၏။

၈ ထိုအခါ အာနုန်မြစ် မှစ၍ ဟေရုမုန်တောင် တိုင်အောင်၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ရှိသောမြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူကြ၏။

၉ ဟေရုမုန်တောင်ကို ဇိဒုန် လူတို့သည် စိရန်ဟူ ၍၎င်း၊ အာမောရိလူတို့သည် ရုန်ရ ဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ် ကြ၏။

၁၀ ချိုင့်၌ ရှိသမျှသော မြို့တို့နှင့် ဂိလဒ်ပြည် တရောက်လုံး ဩဗသမင်း၏ နိုင်ငံအဝင်၊ သာလကမြို့၊ ဧဒြိမြို့တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည် တရောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။

၁၁ အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးမှ ဆင်းသက်သော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဗသ တယောက် တည်းသာ ကျန် ကြွင်း၏။ လူအတောင်အားဖြင့် အလျား ကိုးတောင်၊ အနံ လေးတောင် ရှိသော သူ၏ သံခွတင်သည် အမွန်ပြည်ရဗ္ဗတိ၌ ရှိသည် မဟုတ်လော့။

၁၂ ထိုအခါ ငါတို့ သိမ်းယူသော မြေကို၊ အာနုန် မြစ်နားတွင် ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်တောင် တဝက်တိုင်အောင်၊ မြို့များနှင့်တကွ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။

၁၃ ဂိလဒ်တောင် တဝက်နှင့် ဩဗသမင်း အစိုးရသော နိုင်ငံအဝင်၊ အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးနေရာဟူ၍

ခေါ်ဝေါ်သော အာဂေါဘတိုင်း၊ ဗာရှန်ပြည် တပြည်လုံးကို မနာရေ အမျိုးသား တဝက်အားငါပေး၏။

၁၄ မနာရေ အမျိုးသား ယာထူရသည်။ အာဂေါဘတိုင်းတတိုင်းလုံးကို ဂေရှုရရွာ၊ မာခါရူအထိ သိမ်းယူပြီးမှ၊ ယနေ့တိုင်အောင် မိမိ အမည်ကို လိုက်၍ ဗာရှန်ဟာ ဝုတ်ယာထူရပြည်ဟု သမုတ်လေ၏။

၁၅ ဂိလဒ်မြို့ကိုကား၊ မာခါရ အမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။

၁၆ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသားတို့ အားလည်း၊ ဂိလဒ်မြို့မှ အာနန်မြစ်တိုင်အောင်၊ မြစ်ကွေ့သော မြေနှင့်တကွ၊ အမျှန်ပြည် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သော ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင် မြေတရောက်လုံးကို၎င်း၊

၁၇ လွင်ပြင်နှင့်တကွ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဂနေသရက် အရပ်မှ လွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သော သောဒုံအိုင် အရှေ့၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်၊ မြေ တရောက်လုံးကို၎င်း ငါပေး၏။

၁၈ ထိုအခါငါက၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤမြေကို သင်တို့အား အပိုင် ပေးတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် စစ်တိုက်တတ်သော သူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကို ကိုင်၍၊ သင်တို့ ညီအစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကူးသွားကြမည်။

၁၉၊ ၂၀ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားချမ်းသာပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ပေးတော်မမူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မြေကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ သင်တို့ မယား၊ သား သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ငါပေးသောမြို့တို့၌နေကြမည်။ သင်တို့တွင် တိရစ္ဆာန်များစွာရှိသည်ကို ငါသိ၏။ အမှုပြီးမှ ငါပေးနှင့်သည် အတိုင်း၊ သင်တို့ ရှိသမျှသည် အသီးအသီး ပိုင်ထိုက်သောမြေသို့ ပြန်လာကြမည်ဟု သင်တို့အား ငါ မှာထား၏။

၂၁ ထိုအခါ ယောရှုကိုလည်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါး၌ ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံကို သင်သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ရပြီ။ ထိုအတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်ရောက်သမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုသူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ငါ မှာထားလေ၏။

၂၃ ထိုအခါထာဝရဘုရားကိုငါတောင်းပန်သည်ကား၊

၂၄ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန်အား တန်ခိုးအားနုဘော်တော်ကို ၎င်း၊ အားကြီးသော လက်တော်ကို၎င်း ပြစပြုတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် စီရင်၍ တန်ခိုးတော်ကို ပြသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်မည်သော ဘုရားပြုနိုင် ပါသနည်း။

၂၅ အကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ကူး၍ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်နှင့် လေဗနန်တောင်မှစ၍ တင့်တယ်သောတောင်များကို မြင်ရမည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊

၂၆ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အတွက် ငါ့ကို အမျက်ထွက် တော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော် မမူ။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ တန်တော့၊ ဤအမှုနှင့် ဆိုင်သော စကားကို နောက်တဖန် မလျှောက်နှင့်။

၂၇ ပိသဂါတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာသို့ မြော်၍ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရ။

၂၈ သို့ရာတွင် ယောရှုကို မှာခဲ့၍အားပေးလော့။ မစထောက်ပံ့လော့။ သူသည် ဤလူမျိုး ရှေ့မှာသွား၍၊ သင်မြင်ရသောပြည်ကို အမွေ ခံစေရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုသို့ ငါတို့သည် ဗက်ပေဂုရမြို့ တဘက်၌ရှိ သောချိုင့်တွင် နေကြ၏။

၄

၁ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေး ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ ကျင့်စရာဘို့ ငါ သွန်သင်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။

၂ ငါ မှာထားသော စကား၌ သင်တို့သည် အသစ်မသွင်းရ။ အလျှင်း မနုတ်မပယ်ရ။ ငါ မှာထားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြမည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလပေဂုရ ကြောင့်ပြုတော်မူသော အမှုကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြပြီ။ ဗာလပေဂုရ၌ ဆည်းကပ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အထဲက သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။

၄ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲ

သမျှသော သင်တို့မူကား။ ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်ကြ၏။

၅ သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားသော ပြည်၌ ကျင့်စရာဘို့၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် တို့ကို သင်တို့အား ဝါသွန်သင်ပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍ ထိုပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ထိုပညတ်တရား ရှိသမျှတို့ကို ကြားရသော လူမျိုးများ ရှေ့မှာ၊ သင်တို့၏ ဥာဏ်ပညာသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ဤကြီးမြတ်သောလူမျိုးသည် အကယ်စင်စစ် ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးဖြစ်၏ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၇ ငါတို့သည် ဆုတောင်းလေရာရာ၌၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှု ပြုစုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသည်နည်းတူ၊ အခြားသော ဘုရားကြည့်ရှုပြုစုသော ကျေးဇူးကို အဘယ်မည်သော လူမျိုးကြီးခံရသနည်း။

၈ ငါသည် ယနေ့ သင်တို့၌ ထားသော တရားအပေါင်းနှင့် အမျှ ပြောမတ်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကိုရသော အဘယ်လူမျိုးကြီး ရှိသနည်း။

၉ သင်တို့သည်၊ ဟောရပ် အရပ်မှာ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရပ်နေကြသော အခါ၊ ကိုယ်တိုင်မြင်သော အမှုအရာတို့ကို မမေ့မလျော့။ နောက်တသက်လုံး နှလုံးသွင်းနိုင်မည် အကြောင်း ကိုယ်ကိုယ် သတိပြုကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို ကြိုးစား၍စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို သားမြေးတို့အားလည်း သွန်သင်ကြလော့။

၁၀ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ လူများတို့ကို ငါ့ထံမှာ စုဝေးစေလော့။ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော ကာလပတ်လုံး ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့၍ သားမြေးတို့အား သွန်သင်စေခြင်းငှါ။ ငါ့စကားကို ကြားစေမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၁၁ သင်တို့သည် အနီးတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ရပ်နေကြ၏။ တောင်ထိပ်သည် မိုဗ်းကောင်းကင် အလယ်၌ မီးလောင်လျက်၊ မည်းသော အဆင်း၊ မိုဗ်းတိမ်တိုက်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်နှင့် ပြည့်စုံလေ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မီးထဲက သင်တို့အား မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် သဏ္ဍာန်တော်ကို မမြင်ရာ၊ စကားတော် အသံကို သာကြားရကြ၏။

၁၃ သင်တို့ ကျင့်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသော

ပဋိညာဉ်တရားတည်းဟူသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါး တို့ကို မိန့်မြှောက်၍ ကျောက်ပြားနှစ်ပြား ပေါ်၌ ရေးထားတော်မူ၏။

၁၄ သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားသော ပြည်၌ ကျင့်စရာဘို့ သင်တို့အား ဝါသွန်သင်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ ကိုလည်း၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မှာထားတော်မူ၏။

၁၅ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးထဲက သင်တို့အား မိန့်မြှောက်တော်မူသောအခါ၊ မည်သည့် အဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုမျှ မမြင်ရသည်ဖြစ်၍။

၁၆ နောက်တဖန် သင်တို့သည် လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမ သဏ္ဍာန်၊

၁၇ မြေကြီး ပေါ်မှာရှိသော တိရစ္ဆာန် သဏ္ဍာန်၊ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ပျံတတ်သော ငှက်သဏ္ဍာန်၊

၁၈ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်သဏ္ဍာန်၊ မြေနှိမ့်ရာရေ၌နေသော ငါးသဏ္ဍာန်ရှိသော ရုပ်တုကို၊ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်၍ ကိုယ်အဘို့ မလုပ်ရမည် အကြောင်း၊

၁၉ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို မြှော်၍၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်များ တည်းဟူသော မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို မြင်သောအခါ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ရှိသမျှ သော လူမျိုးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းတော်မူသော ထို တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတပါး တို့သည် သွေးဆောင်၍ မရနိုင်မည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုယ် သတိပြုကြလော့။

၂၀ သင်တို့သည် ယနေ့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရ ဘုရား အမွေခံတော်မူသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် သံမီးဖိုထဲက နှုတ်၍ယူဆောင် တော်မူပြီ။

၂၁ ထိုမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ငါ့ကို အမျက်တော်ထွက်၍၊ ငါသည် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ မကူးရမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသော ထိုပြည်မြတ်သို့ မဝင်စား ရမည်အကြောင်း ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ဤပြည်၌ ငါသေရမည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရ။ သင်တို့သည် ကူး၍ ထိုကောင်းမွန်သော ပြည်ကို ဝင်စားကြလိမ့်မည်။

၂၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားကို

မေ့လျော့၍၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူသော အရာတို့၏ သဏ္ဍာန်ရှိသော ရုပ်တုကို မလုပ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိ ပြုကြလော့။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် လောင်သောမီး၊ အပြစ် ရှိသည် ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၂၅ သင်တို့သည် သားမြေးတို့ကို ဘွားမြင်၍၊ ထို ပြည်၌ ကြာမြင့်စွာ နေပြီးမှ၊ တဖန် ဖောက်ပြန်သဖြင့်၊ သဏ္ဍာန် တစ်ခုခုရှိသော ရုပ်တုကိုလုပ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုလျှင်၊

၂၆ ကောင်းကင် မြေကြီးကို သင်တို့ တဘက်၌ ယနေ့ ငါတိုင်တည်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ယော်အန် မြစ်ကို ကူး၍ ဝင်စားသော ပြည်၌၊ မကြာမမြင့်မီ ဆက်ဆက် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ တာရှည်စွာ အသက်မရှင်ရ။ ရှင်းရှင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၇ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ သင်တို့ကို တပါး အမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍၊ နှင်ထုတ် တော်မူသော သာသနာပ လူတို့တွင် သင်တို့သည် နည်းနည်း ကျန်ကြွင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈ ထိုအရပ်တို့၌၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်၍ မမြင်နိုင်၊ မကြား နိုင်၊ မစားနိုင်၊ မနမ်းနိုင်သော သစ်သားဘုရား၊ ကျောက် ဘုရားတို့ကို သင်တို့သည် ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၉ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရပ်တို့၌ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို တဖန် ရှာလိုသောအခါ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာလျှင်တွေ့ကြလိမ့်မည်။

၃၀ သင်တို့သည် နောင်ကာလ၌ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံ ရ၍၊ ဤအမှု အလုံးစုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ စကားတော်ကို နားထောင်လျှင်၊

၃၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို စွန့်ပစ် ဖျက်ဆီးတော်မမူ။ သင်တို့ ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့တော်မမူ။

၃၂ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော နေ့မှစ၍၊ သင်တို့ မဖြစ်မီ လွန်လေပြီး သော ကာလပတ်လုံး၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် မေးမြန်းကြလော့။ ဤမျှလောက်

ကြီးသောအမှု ဖြစ်ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့သော အမှု၏သီတင်းကို ကြားဘူးသလော။

၃၃ ဘုရားသခင်သည် မီးထဲက မိန့်မြှောက်တော်မူသံ ကို သင်တို့သည် ကြားသကဲ့သို့၊ အခြားသောလူမျိုး သည် ကြား၍၊ အသက်ချမ်းသာ ရဘူးသလော။

၃၄ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သင်တို့ မျက်မှောက်၌ ပြုတော်မူ သကဲ့သို့၊ စုံစမ်းခြင်း နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ပြခြင်း၊ စစ်မှုကို ရောက်စေခြင်း၊ အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်ခြင်း၊ ကြောက် မက်ဘွယ်သော ရူပါရုံတို့ကို ပြခြင်းအားဖြင့်၊ အခြား တပါးသော ဘုရားသည် သွား၍ လူတမျိုးထဲက တမျိုးကို မိမိတို့ နှုတ်ယူဘူးသလော။

၃၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော် မူကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ အခြားသော ဘုရား မရှိကြောင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ ထို အခြင်းအရာတို့ကို သင်တို့အား ပြတော်မူပြီ။

၃၆ သင်တို့ကို သွန်သင်၍ ကောင်းကင်ထဲက စကားတော်သံကို ကြားစေတော်မူပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြီးစွာသော မီးတော်ကိုလည်း ပြတော်မူ၍၊ သင် တို့သည် မီးထဲက စကားတော်ကို ကြားကြပြီ။

၃၇ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့ အမျိုးအနွယ်ကို ရွေးကောက်တော်မူပြီ။

၃၈ သင်တို့ထက် အားကြီး၍ များပြားသော လူမျိုး တို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ယနေ့ပင် ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့မြေထဲသို့ သင်တို့ကိုသွင်း၍ အမေ့ ခံစေခြင်းငှါ၊ မဟာတန်ခိုးတော် အားဖြင့် အဲဂုတ္တု ပြည်မှရှေ့တော်၌ နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။

၃၉ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရ ဘုရားသည် အထက်ကောင်း ကင်ပေါ်၊ အောက်အရပ် မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ယနေ့သိမှတ်၍ နှလုံး၌ သွင်းမိကြလော့။

၄၀ သင်တို့ နှင့်တကွ သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာ ရခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ အသက်တာရှည် စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ယနေ့ ငါ့မှာထားသော ပညတ်တရားတော်တို့ ကို စောင့်ရှောက်ကြမည်ဟု မောရှေသည် ဟော ပြောလေ၏။

၄၁၊ ၄၂ ထိုအခါ အိမ်နီးချင်းကို အပြိုး မထားဘဲ၊ အမှတ်တမဲ့ သတ်မိသော သူသည် ပြေး၍၊ အသက် ချမ်းသာ ရသော မြို့သုံးမြို့တို့ကို ယော်အန်မြစ် အရှေ့၊

နေထွက်ရာဘက်၌ မောရှေသည် ခွဲထားလေ၏။

၄၃ ထိုမြို့တို့၏ အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်အမျိုးသား နေရာ ဝိလဒ်ပြင်၌ ရာမုတ်မြို့၊ မနာရှေ အမျိုးသား နေရာ ဗာရှန်ပြင်၌ ဂေါလန်မြို့တည်း။

၄၄ ဤရွေ့ကား၊ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ထားသောတရား၊

၄၅ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောနောက်၊ ဟောရှုဘုန်မြို့နေ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံ အတွင်း၊ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၊ ဗက်ပေဂျမြို့ တဘက်၌ ရှိသောချိုင့်တွင်၊ မောရှေဟောပြောသော သက်သေစကား၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့သော စကားတည်း။

၄၆ မောရှေနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ကြသောနောက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်၊

၄၇ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတည်းဟူသော၊ ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌ နေသော အာမောရီ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး ကဲ့လုပ် ကြံ၍၊ သူတို့ ပြည်ကို၊

၄၈ အာနန်မြစ်နားမှာ ရှိသော အာရော်မြို့ မှစ၍ ဟောရမန်တောင် တည်းဟူသော ဇီအုန်တောင် တိုင် အောင်၎င်း၊

၄၉ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် လွင်ပြင်နှင့်တကွ လွင်ပြင်နှင့် ဆိုင်သောအိုင်နား၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင် အောင်၎င်း သိမ်းယူကြ၏။

၅

၁ တဖန်မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ယနေ့သင်တို့အား ငါဟောပြောသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကို သင်တို့သည် သွန်သင်၍ ကျင့်ခြင်းငှါ သတိပြု မည်အကြောင်း နားထောင်ကြလော့။

၂ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဟော ရပ်တောင်၌ ငါတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ပြုတော်မူ၏။

၃ ထိုပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘိုးဘေးများနှင့်သာ ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ ယနေ့ပင် အသက်ရှင်၍ ဤအရပ်၌ ရှိသမျှသော ငါတို့နှင့် ပြုတော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက သင်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ၍မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ သင်တို့သည် မီးကိုကြောက်၍ တောင် ပေါ်သို့ မတက်ဝံ့သောကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ ရပ်နေ၏။

၆ မိန့်မြှောက်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ ငါသည် သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင် ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၇ ငါမှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။

၈ အထက် မိုဗီးကောင်းကင်၌၎င်း၊ အောက်အရပ် မြေကြီး ပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက် ရေထဲ၌၎င်း ရှိသော အရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူစွာ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။

၉ ဦးမချ၊ ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင်၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ အပြစ် ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရား၊ ငါ့ကို မုန်းသောသူ တို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက်တိုင်အောင် အဘတို့၏ အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေး စီရင်သောဘုရား၊

၁၀ ငါ့ကို ချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်အထောင် အသောင်းတိုင်အောင် ကရုဏာကို ပြသောဘုရား ဖြစ်၏။

၁၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြှောက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြှောက်ဆိုသောသူကို အပြစ် မရှိဟု ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မမူ။

၁၂ သင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထို နေ့ရက်ကို စောင့်လော့။

၁၃ ခြောက်ရက် ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်လော့။

၁၄ သတ္တမ နေ့ရက်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊ နွားမြည်း အစရှိသော သင်၏ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏ တံခါးအတွင်း၌ နေသော ဧည့်သည် အာဂန္တုသည် အလုပ် မလုပ်ရ။ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသကဲ့သို့၊ သင်၏ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြမည်။

၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံကြောင်းကို၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အားကြီး သော လက်ရုံးတော်ကို ဆန်၍၊ ထိုပြည်မှ သင့်ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့လော့။ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်သည် ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့် ရမည်ဟု သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူ၏။

၁၆ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးသနား တော်မူသောပြည်၌ သင်သည် အသက်တာရှည်၍ ကောင်းစားရမည်အကြောင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။

၁၇ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊

၁၈ သူ့ မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။

၁၉ သူ့ ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။

၂၀ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ တဘက်၌ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။

၂၁ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ မယားကို တပ်မက် သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အိမ်၊ လယ်ယာ၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊ နွားမြည်း မှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ ဥစ္စာတစ်ခုတစ်ခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုစကားတော်ကို ထာဝရဘုရားသည် တောင် ပေါ်မှ မီး၊ မိုး၊ တိမ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲက ကြီးစွာသော အသံနှင့် သင်တို့ စည်းဝေးရာ ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ထပ်၍ မိန့်မြှောက် တော်မူ။ ထိုစကားတော်ကိုလည်း ကျောက်ပြား နှစ်ပြားပေါ်မှာ ရေး၍ ဝါဠုအပ်တော်မူ၏။

၂၃ သင်တို့သည် မှောက်မိုက်ထဲက စကား သံကို ကြား၍၊ တောင်ထိပ်သည် မီးလောင်လျက် ရှိသော အခါ၊ သင်တို့ အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ၊ အသက်ကြီးသူတို့သည် ဝါထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂၄ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပြီ။ မီးထဲက စကားတော် အသံကို အကျွန်ုပ် တို့သည် ကြားရပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် လူနှင့် နှုတ်ဆက်တော် မူသော်လည်း၊ လူသည် အသက် ရှင်သေးသည်ကို၊ ယနေ့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် သိမြင်ရ ပါပြီ။

၂၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ယခုသေရပါ မည်နည်း။ ဤကြီးစွာသော မီးဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးရှုံးပါ လိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသော အသံတော်ကို တဖန်ကြား ရလျှင်သေရပါလိမ့်မည်။

၂၆ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် မီးထဲက မိန့်မြှောက် တော်မူသော အသံတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရသကဲ့သို့ အဘယ်လူသတ္တဝါသည် ကြား၍ အသက်ရှင်သနည်း။

၂၇ ကိုယ်တော်သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းသွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသမျှကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူသမျှကို ဆင့်ဆိုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်၍ ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၂၈ ထိုသို့ သင်တို့သည် ငါ့အား လျှောက်သော စကားကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် သင့်အား လျှောက် သောစကားသံကို ငါကြားရပြီ။ လျှောက်လေသမျှ သော စကားသည် လျှောက်ပတ်ပေ၏။

၂၉ သူတို့နှင့် သားမြေး အစဉ်အဆက်တို့သည် ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့၍ ငါ ပညတ်သမျှတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်ချင်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသော။

၃၀ တဲများသို့ ပြန်သွားကြလော့ဟု သူတို့အား ပြောလော့။

၃၁ သင်မှာမူကား၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အနားမှာ ရပ် နေလော့။ သူတို့အား ငါအပိုင်ပေးသောပြည်၌ သူတို့ ကျင့်ဘို့ရာသင်သည် သူတို့အား သွန်သင်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရား အလုံးစုံတို့ကို ငါ မြှောက်ဆိုမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ကျင့်အံ့ သောငါ့ စောင့်နေကြမည်။ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မလွဲ မရှောင်ကြ။

၃၃ သင်တို့ ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်၌ သင်တို့သည် သေဘေးလွတ်လျက် ချမ်းသာရ၍၊ အသက်တာ ရှည်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသော လမ်းအပေါင်းတို့၌ ရှောက်သွားကြမည်။

G

၁ သင်တို့နှင့် သားမြေးတို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊

၂ ငါပေးထားသော ပညတ်တရားတော်ရှိသမျှ တို့ကို တသက်လုံး စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ အသက်တာ ရှည်စေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်၌ ကျင့်ဘို့ရာ သင်တို့အား ငါသွန်သင်စီမံသောငါ့၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားဟူမူကား၊

၃ အိုဏူသရေလအမျိုး၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်သည် နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော ပြည်၌ ချမ်းသာရ၍ အလွန် ပွားများမည်အကြောင်း နားထောင်လော့။ သတိနှင့် ကျင့်စောင့်လော့။

၄ အိုဏူသရေလအမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အစွမ်းထက် ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။

၆ ယနေ့ ငါမှာထားသော စကားကို နှလုံးသွင်း ရမည်။

၇ ထိုစကားကို သင်၏ သားသမီးတို့အား ကြီးစား၍ သွန်သင်ရမည်။ အိမ်၌ ထိုင်လျက် နေသည် ဖြစ်စေ၊ ခရီး၌ သွားသည် ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက်၊ ထလျက် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုစကားကို ပြောရမည်။

၈ ထိုစကားကိုလည်း သင်၏ လက်၌ လက္ခဏာ သက်သေတို့ရာ၎င်း၊ သင်၏ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ် ကဲ့သို့၎င်း ချည်ထားရမည်။

၉ အိမ်တံခါး၊ မြို့တံခါးတို့၌လည်း ရေးထားရမည်။

၁၀၊၁၁ သင်မတည်သော မြို့ကြီး မြို့မြတ်တို့ကို၎င်း၊ သင် မဖြည့်ဘဲ ကောင်းသောအရာနှင့် ပြည့်သော အိမ်တို့ကို၎င်း၊ သင်မတူးသော ရေတွင်းတို့ကို၎င်း၊ သင် မစိုက်မပျိုးသော စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် သံလွင်ပင်တို့ကို၎င်း သင့်အားပေးခြင်းငှါ၊ သင်၏ အဘ အာဗြဟံထုဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆောင်သွင်း တော်မူ၍၊ သင်သည် ဝစွာစားလျက်နေရသော အခါ၊

၁၂ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အဲဒုတ္တုပြည်မှ သင့်ကို ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့သော ထာဝရဘုရားကို မမေ့လျော့မည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုလော့။

၁၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်။ နာမတော်အားဖြင့်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၄ အခြား တပါးသော ဘုရား၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော လူမျိုးတို့၏ ဘုရားကို မဆည်းမကပ်ရ။

၁၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ၌အပြစ် ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမျက်ထွက်၍ မြေကြီးပြင်မှာ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း တော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၁၆ သင်သည် မသာအရပ်၌ ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အစုံအစမ်းမပြုရ။

၁၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော သက်သေခံချက်၊ စီရင်ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကြီးစား၍ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၈ သင်သည် ချမ်းသာခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၉ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်မြတ်ကို ဝင်စား၍ နေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်လျောက်ပတ်သော အမှုတို့ကို ပြုရမည်။

၂၀ နောင်ကာလ၌ သင်၏သားက၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ဤသက်သေခံချက်၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၂၁ သင်က၊ ငါတို့သည် အဲဒုတ္တုပြည်၌ ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်ဖြစ်၍ နေစဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်နှင့် ငါတို့ကို အဲဒုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ကြီးမား ခက်ထန်သော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို အဲဒုတ္တုပြည် အပေါ်မှာ၎င်း၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် နန်းတော်သားတို့ အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူပြီးလျှင်၊

၂၃ ငါတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့ သွင်း၍ နေရာချခြင်းအလို့ငှါ၊ ထိုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့ အသက်ကိုစောင့်တော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို ထောက်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ ဤပညတ် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူ၏။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ဤပညတ် အလုံးစုံတို့ကို ရှေ့တော်၌ ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောရမည်။

၇

၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင် သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့ သင့်ကိုဆောင်သွင်းလျက်၊ ဟိတ္တိုလူ၊ ဂိရဂါရိုလူ၊ အာမောရီလူ၊ ခါနာနီလူ၊

ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူ တည်းဟူသော၊ သင့်ထက်ကြီးမြင့် များပြားသော လူမျိုးခုနစ်မျိုးတို့ကို သင့်ထံက နှင်ထုတ်၍၊

၂ တဖန် သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊ သူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့နှင့် မိဿဟာယ မဖွဲ့ရ၊ ကရုဏာကို မပြုရ။

၃ သူတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုရ။ သင်၏သမီးကို သူ၏သားနှင့်၎င်း၊ သင်၏သားကို သူ၏သမီးနှင့်၎င်း ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုရ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သင်၏သားကို ငါ၌မဆည်းမကပ်စေဘဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရားအား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ သွေးဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကို ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။

၅ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း ဟူမူကား၊ သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကို ဖြိုချရမည်။ အာရှရပ်များကို ခုတ်လှဲရမည်။ ထိုသော ရုတ်တုဆင်းတုများကို မီးရှို့ရမည်။

၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန်ရှင်းသော အမျိုးဖြစ်၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော လူမျိုးထက် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပိုင်ထိုက်သောအမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ သင့်ကို ရွေးချယ်တော်မူပြီ။

၇ သင်သည် အခြားသော လူမျိုးထက် သာ၍ များသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်၍ ရွေးချယ် တော်မူသည် မဟုတ်။ သင်သည် အခြားသောလူမျိုးတကာတို့ထက် သာ၍ နည်း၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ချစ်သောကြောင့်၎င်း၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော အကျိန်ကို မဖျက်လိုသောကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသော ဖါရောဘုရင် လက်မှ အားကြီးသော လက်တော်နှင့် သင့်ကို ရွေးနှုတ် ဆောင်ယူခဲ့တော်မူပြီ။

၉ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မှန်သော ဘုရား၊ သစ္စာစောင့်သော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို ချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ် စကားတည်၍ ကရုဏာကို ပြသော ဘုရား။

၁၀ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့မျက်မှောက်၌ အပြစ်ပေးသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ

ကြောင်းကို သိမှတ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့ကို အားမနာဘဲ။ သူတို့ မျက်မှောက်၌ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ငါထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၂ ထိုပညတ်တို့ကိုသင်သည် ကျင့်ဆောင်အံ့သော ဝါ နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်နှင့် ကရုဏာတော်ကို စောင့်တော်မူမည်။

၁၃ သင့်ကို ချစ်သဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍ များပြားစေတော်မူမည်။ သင့်အား ပေးခြင်းငှါ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်၌ သင်ဘွားမြင်သော သားတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ မြေအသီးအနှံ၊ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ နွား၊ အစီးအပွား၊ သိုးစုတို့ကို၎င်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၄ သင်သည် လူမျိုး တကာတို့ထက်သာ၍ ကောင်းကြီးခံရသောသူ ဖြစ်၍၊ သင်၌ မြဲသော ယောက်ျား မိန်းမ တယောက်မျှ၊ တိရစ္ဆာန်တွင် မြဲသော အထီးအမ တကောင်မျှ မရှိရ။

၁၅ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ အနာရောဂါ ရှိသူ မျှတို့ကို သင့်ဆီက ပယ်ရှား၍၊ သင်သိသော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အနာဆိုးကို သင်၌ စွဲစေတော်မမူ။ သင့်ကို မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့၌ စွဲစေတော်မူမည်။

၁၆ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ အပ်ပေးတော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးရမည်။ သင်၏ မျက်စိသည် သူတို့ကို မသနားရ။ သူတို့ ဘုရားအား ဝတ်မပြုရ။ ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါ့ထက် သာ၍ များ၏။ ငါသည် သူတို့ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်နိုင်မည်နည်း ဟု သင်သည် စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့လျက်၊

၁၈ သူတို့ကို မကြောက်ရ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံး၌ ပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊

၁၉ ကိုယ်တိုင်မြင်၍ ကြီးစွာသောစုံစမ်းခြင်းတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို၎င်း၊ အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ စေ့စေ့အောက်မေ့ရမည်။ ထိုနည်းတူ၊ သင်ကြောက်တတ်သော လူမျိုး

ရှိသမျှတို့၌ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားပြု
တော်မူမည်။

၂၀ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကျန်ကြွင်း၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေသော
သူတို့သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ပျားတူများကို သူတို့တွင် စေ
လွှတ်တော်မူမည်။

၂၁ သူတို့ကြောင့် ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိရ။ အကြောင်း
မူကား၊ တန်ခိုးကြီး၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့တွင်
ရှိတော်မူ၏။

၂၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထို
လူမျိုးတို့ကို သင့်ထံက တရွေ့ရွေ့ နှင်ထုတ်တော်မူ
လိမ့်မည်။ တောသားရဲတို့သည် သင့်တဘက်၌
များပြားမည်ကို စိုးရိမ်၍၊ သူတို့ကို ချက်ခြင်း မပယ်
မရှားသင့်။

၂၃ သို့ရာတွင် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် သူတို့ကို သင်၌ အပ်၍၊ သူတို့ မပျက်စီးမှီ
တိုင်အောင်၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို စီရင်တော်
မူမည်။

၂၄ သူတို့ ရှင်ဘုရင်များကိုလည်း သင့်လက်၌
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ဘွဲ့နာမကိုပင် ကောင်းကင်
အောက်မှာ ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်
အောင် သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်ရ။

၂၅ သူတို့ ထုသော ရုပ်တုဆင်းတု ဘုရားများကို
မီးရှို့ရမည်။ ရုပ်တုဆင်းတု၌ ပါသောရွှေငွေကို မတပ်
မက်ရ၊ မသိမ်းမယူရ၊ ယူလျှင် အပြစ်ရောက်မည်ဟု
စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည်စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။

၂၆ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သင့်အိမ်ထဲသို့
မသွင်းရ။ သွင်းလျှင်၊ သင်သည် ထိုအရာ ကဲ့သို့
ကျိန်အပ်သော အရာဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
ထိုသို့သော အရာကို သင်သည် အကြွင်းမဲ့ စက်ဆုပ်
ရွံရှာရမည်။ ကျိန်အပ်သောအရာပင် ဖြစ်ပေ၏။

၈

၁ သင်သည် အသက်ရှင်၍ များပြားမည်အ
ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့ သွား၍ ဝင်စားမည်
အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်အလုံးစုံ
တို့ကို ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှါ သတိပြုရမည်။

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
နှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ချင်သောစိတ်

ရှိသည်မရှိသည်ကို သိမည်အကြောင်း၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော
အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံးတော၌ ပို့ဆောင်တော်
မူသော လမ်းခရီး တရှောက်လုံးကို အောက်မေ့ရမည်။

၃ ထိုသို့သင့်ကိုနှိမ့်ချ၍ အငတ်အမွတ် ခံစေတော်
မူသောအခါ၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင်မသိ၊ သင်၏ဘိုးဘေး
မသိဘူးသော မန္တနှင့် ကျွေးမွေးတော်မူသဖြင့်၊ လူသည်
မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကို မွေးရသည် မဟုတ်။
ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှ အားဖြင့် အသက်
မွေးရသည်ကို သိစေတော်မူ၏။

၄ လွန်ခဲ့ပြီးသော အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး
သင်ဝတ်သော အဝတ် မဟောင်းမန္တမ်း၊ သင့်ခြေလည်း
မပွန်းမရောင်။

၅ အဘသည် သားကို ဆုံးမ သကဲ့သို့၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ဆုံးမ
တော်မူသည်ကို စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ရမည်။

၆ သို့ဖြစ်၍သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်
တော်မူသောလမ်းသို့လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်
ရွံ့သဖြင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်။

၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားသည် ကောင်းသောပြည်၊ ချိုင့်ထဲ၊ တောင်ထဲက
ပေါက်သော မြစ်၊ ချောင်း၊ စမ်းရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့်
ပြည့်စုံသောပြည်။

၈ ဂျုံ၊ မုယော၊ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊
သလဲပင်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ သံလွင်အိ၊ ပျားရည်နှင့်
ပြည့်စုံသောပြည်။

၉ ဘာမျှ မလိုဘဲ ဝစ္စာစားရသော ပြည်၊ သံ
ကျောက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ တောင်ထဲက ကြေးနီကို
တူးရသောပြည်သို့ သင့်ကို ဆောင်သွားတော်မူ၏။

၁၀ ထိုကောင်းမွန်သော ပြည်ကို ပေးသနားတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဝစ္စာ စားရသောအခါ၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ခိုမှိမ်းရမည်။

၁၁ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်
တရားတော်တို့ကို သင်သည် မစောင့်၊ သင်၏ ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သော အပြစ်ကို
သတိနှင့် ရှောင်လော့။

၁၂ သင်သည် ဝစ္စာစား၍ ကောင်းသော အိမ်ကို
ဆောက်လျက် နေရစဉ်၊

၁၃ သင်၏ သိုးနွား၊ ရွှေငွေ အစရှိသော ဥစ္စာမျိုး
များပြားစဉ်အခါ၊

၁၄ သင်သည် မာနထောင်လွှားခြင်းသို့ ရောက်၍၊

အထက် ကျွန်ုပ်တို့အား အံ့ဂုဏ်ပြုသည်မှ ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့တော်မူထသော။

၁၅ မီးမြှောက် ကင်းမြီးကောက်များ၍၊ ရေမရှိ၊ အဝတ်ခံ ရာအရပ်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တောကြီးအလယ် ၌ သင့်ကို ပို့ဆောင်၍ မီးပါ ကျောက်ထဲက ရေကို ထွက်စေတော်မူထသော။

၁၆ သင့်ကို နှိမ်ချစုံစမ်း၍ နောက်ဆုံး၌ ကျေးဇူးပြုလို သောငှါ၊ သင်၏ ဘိုးဘေး မသိဘူးသော မန္တနှင့်တော၌ ကျွေးမွေးတော်မူသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို မေ့လျော့၍။

၁၇ ငါ့တန်ခိုး၊ ငါ့လက်သတ္တိအားဖြင့် ဤစည်းစိမ်ကို ငါရတတ်သည်ဟု စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ခြင်းအပြစ်ကို သတိနှင့် ကြည့်ရှောင်လော့။

၁၈ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုသာ အောက်မေ့ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘိုးဘေး တို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို ယနေ့ကဲ့သို့ တည်စေလိုသောငှါ၊ စည်းစိမ်ရတတ်သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူ၏။

၁၉ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်သည် မေ့လျော့သဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသည်သင့်တဘက်၌ သက်သေခံ၏။

၂၀ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်ကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုး များကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၉

၁ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ နားထောင်လော့။ သင့်ထက်အားကြီး၍ များပြားသော လူမျိုးတို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ထိသောမြို့ရိုးနှင့် ပြည့်စုံသော မြို့ကြီးတို့ကို၎င်း။

၂ အာနုက အမျိုးသား ရှေ့မှာ အဘယ်သူရပ်နိုင် သနည်း ဟူသော စကားကို သင်ကြား၍၊ သင်သိသော အာနုက အမျိုးသားတည်းဟူသော အလွန်ကြီးမြင့် သော လူမျိုးကို၎င်း တိုက်ယူခြင်းငှါ၊ ယခု ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးလုပြီ။

၃ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့်ရှေ့မှာ ကြွသဖြင့်၊ လောင်သောမီး ကဲ့သို့ ဖြစ်လျက် သူတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သင့် မျက်မှောက်၌

နှိမ်ချတော်မူမည်အကြောင်းကို ယခုသဘောကျလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အလျင်အမြန် ဖျက်ဆီးရလိမ့်မည်။

၄ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော်မူသော နောက်၊ သင်က၊ ငါ့ ကုသိုလ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သွင်း၍၊ ဤပြည်ကို အပိုင်ပေးတော်မူသည် ဟူ၍ မအောက်မေ့ရ။ ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော် မူသည် ဟူ၍ စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ရမည်။

၅ သင်ပြုသော ကုသိုလ်ကြောင့်၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် သောသဘောကြောင့်၎င်း၊ ထိုပြည်ကို သွား၍ ဝင်စား ရမည်မဟုတ်။ ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၏ အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော် မူသော စကားတော်ကို တည်စေလိုသောငှါ၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။

၆ သို့ဖြစ်၍သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ပေးတော်မူသည် မဟုတ်။ သင်သည် လည်ပင်းခိုင်မာ သောအမျိုးဖြစ်၏။

၇ သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ တော၌ ပြုမိသည်ကို မမေ့နှင့်၊ အောက်မေ့လော့။ သင်သည် အံ့ဂုဏ်ပြုည် ထဲကထွက်သော နေ့မှစ၍ ဤအရပ်သို့ ရောက်သည် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်ပြီ။

၈ ဟောရပ် အရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို အမျက် တော်ထွက်စေသဖြင့်၊ သင့်ကို ဖျက်ဆီးလောက်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် တရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့ကို ခံယူ ခြင်းငှါ၊ တောင်ပေါ်သို့ ငါတက်သော အခါ၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကို မစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲ တောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၁၀ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြသော နေ့၌ ထာဝရ ဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက မြှောက်ဆိုတော် မူသော စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို လက်ညှိုးတော် ဖြင့် ရေးထားသော ကျောက်ပြား နှစ်ပြားတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူ၏။

၁၁ အရက် လေးဆယ် စေ့သောအခါ၊ ထိုပဋိညာဉ်

ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ထာဝရတရားသည် ငါ့အား ပေးတော်မူလျှင်၊

၁၂ သင်သည် ထ၍ အလျင်အမြန် ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏ လူတို့သည် ဖောက်ပြန်၍၊ ငါမှာထားသော လမ်းမှ အလျင်အမြန်လွဲ၍၊ ရုပ်တုကို သွန်းကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရတရားက၊ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်းပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။

၁၄ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကို ရှိစေလော့။ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့ နာမကိုလည်း ကောင်းကင်အောက်မှာ ငါချေမည်။ သင့်ကိုမူကား၊ သူတို့ထက်အားကြီး၍ များပြားသော အမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ ငါသည် ပဋိညာဉ်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ လှည့်၍ မီးလောင်သော တောင်ပေါ်က ဆင်းလာ၏။

၁၆ သင်တို့သည် သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရတရားကို ပြစ်မှား၍၊ နွားသယ် ရုပ်တုကို သွန်းကြောင်းနှင့် ထာဝရတရား မှာထားတော်မူသော လမ်းမှ အလျင်အမြန် လွဲသွားကြောင်းကို ငါသည် ကြည့်မြင်လျှင်၊

၁၇ လက်နှစ်ဘက်နှင့် ကိုင်သော ကျောက်ပြားကို ချ၍၊ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ငါချိုးဖဲ့၏။

၁၈ သင်တို့သည် ထာဝရတရားကို အမျက်တော် ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ငါသည် အရင်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရတရား ရှေ့တော်၌ ပြင်ပင်၍ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကို မစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲနေရ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရတရားသည် သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလွန် ပြင်းစွာ ထွက်သော အမျက်တော် အရှိန်ကို ငါကြောက်၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရတရားသည် ငါ့စကားကို တဖန်နားထောင်မူ၏။

၂၀ ထာဝရတရားသည်လည်း၊ အာရုန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလွန် အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အာရုန် အဘို့ကိုလည်း ဆုတောင်းလေ၏။

၂၁ သင်တို့ဒုစရိုက် တည်းဟူသော သင်တို့လုပ်သော နွားသယ်ကို ဝါယုသဖြင့် အရည်ကျိ၍၊ အမှုန်ဖြစ်အောင် ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ တောင်ထဲက ထွက်သော ချောင်းရေပေါ်မှာ ချပစ်လေ၏။

၂၂ တဖေရအရပ်၊ မသာအရပ်၊ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါ အရပ်၌လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရတရားကို အမျက်တော် ထွက်အောင်ပြုကြ၏။

၂၃ ကာဒေရုဗာနာ အရပ်၌လည်း၊ ထာဝရတရားက၊ သွား၍ ငါပေးသောပြည်ကို သိမ်းယူကြလော့ဟု သင်တို့ကို စေခိုင်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရတရား အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို မယုံ၊ စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။

၂၄ ငါသိကျွမ်းသော နေ့မှစ၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်လျက်နေကြပြီ။

၂၅ ထာဝရတရားသည် သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် အရင်ပြင်ပင်သကဲ့သို့၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ပြင်ပင်လျက်နေရ၏။

၂၆ ထာဝရ ဘုရားအားလည်း၊ အိုအရှင် ဘုရားသခင်၊ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ရွေးတော်မူ၍၊ အားကြီးသောလက်တော်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဤလူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါနှင့်။

၂၇ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့ကို အောက်မွေတော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ခိုင်မာသောသဘောရှိ၍၊ ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော် မမူပါနှင့်။

၂၈ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ပြည်သားတို့က၊ ထာဝရတရားသည် ဂတိထားသော ပြည်သို့ သူတို့ကို ဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ သူတို့ကို မုန်းသောကြောင့်၎င်း၊ တော၌သတ်လိုသောငှါ ထုတ်သွားပြီဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည်တကား။

၂၉ ဤလူတို့သည်ကား၊ မဟာ တန်ခိုးတော်နှင့် လက်ရိုးတော်ကို ဆန့်သဖြင့် နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ အမွေလူ ဖြစ်ကြပါသည်ဟု ငါသည် ဆုတောင်းလေ၏။

၁၀

၁ ထိုအခါ ထာဝရတရားက၊ အရင်ကျောက်ပြား နှစ်ပြားနည်းတူ၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ခုတ်ဦးလော့။ ငါရှိရာသို့ တက်လာလော့။ သေတ္တာကိုလည်း လုပ်လော့။

၂ သင်ချိုးဖဲ့သော အရင် ကျောက်ပြား၌ စကားပါသည်အတိုင်း၊ နောက် ကျောက်ပြား ပေါ်မှာ ငါရေးထားဦးမည်။ သင်သည် ထိုကျောက်ပြားကို သေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃ ငါသည်လည်း၊ အကာရှုသစ်သားဖြင့် သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ အရင်ကျောက်ပြား နည်းတူ ကျောက်ပြား

နှစ်ပြားကို ခုတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပြားကို ကိုင်လျက် တောင်ပေါ်သို့ တက်လေ၏။

၄ သင်တို့ စည်းစည်းဆေးဆေး နေ၍ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက မိန့်မြွက်တော်မူသော ပညတ်တော် ဆယ်ပါးတို့ကို၊ အရင်စာ၌ လာသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ရေးထား၍ ငှဲအား ပေးတော်မူ၏။

၅ ငါသည်လည်း လှည့်၍တောင်ပေါ်က ဆင်းသဖြင့်၊ လုပ်ပြီးသော သေတ္တာထဲ၌ ထိုကျောက်ပြားကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထို သေတ္တာထဲ၌ ယခုရှိ၏။

၆ ငါသည် တောင်ပေါ်မှာ အရင်နေသော ကာလနှင့်အမျှ၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး တဖန် နေပြန်၍၊ ထိုအခါ၌လည်း ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို မဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထလော့။ ဤလူမျိုးအား ပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါ့ကိုန်ဆိုင်သောပြည်သို့ သူတို့သည် သွား၍ သိမ်းယူမည် အကြောင်း၊ သူတို့ ရှေ့မှာ ခရီးသွားလော့ဟု ငှဲအား မိန့်တော်မူ၏။

၈၊ ၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မောသရုတ် အရပ်မှ ခရီးသွား၍၊ ဗယ်ကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဟောရဂိုဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ချောင်းမြစ်များရာ ယုဟာသအရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဖြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဖေယုန်ဂါဗာ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဇိန်တောကာဒရေ အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်၍၊ သူ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရ၏။ သူ၏သား လောဇာသည် အဘ၏ အရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရ၏။

၁၀ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ ရပ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အခွင့်တော်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထိုသူတို့ကို ခွဲခန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုကြောင့် လေဝိသားတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့နှင့် ရော၍ အဘို့ကို မပိုင်၊ အမွေကို မခံရ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ ခံရသော အမွေဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းတော်သို့ လိုက်သွားခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊

၁၃ သင်၏ အကျိုးကို ထောက်၍ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအမှုမှတစ်ပါး၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်အမှုကို တောင်းတော်မူသနည်း။

၁၄ မိုဗ်းကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင် ဘဝဂ်ကို၎င်း၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာ ရှိသမျှကို၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။

၁၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘိုးဘေးတို့ကို ချစ်ခင် မြတ်နိုး၍၊ ယနေ့ ရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့အမျိုးအနွယ် တည်းဟူသော သင့်ကို၊ အခြားသော လူမျိုးတကာတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၏။

၁၆ သို့ဖြစ်၍သင်၏ နှလုံးအရေဖျားကိုလှီးဖြတ်လော့။ နောက်တဖန် ခိုင်မာသော လည်ပင်း မရှိစေနှင့်။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဘုရားတို့၏ ဘုရား၊ သခင်တို့၏ သခင်၊ ကြီးမြတ်သော ဘုရား၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုရား၊ လူမျက်နှာကို မထောက်၊ တံစိုးကို မစားဘဲ၊

၁၈ မိဘ မရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုး မဘက်၌ တရားစီရင်၍၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုတို့ကို စုံမက်သဖြင့်၊ အဝတ်အစားတို့ကို ပေးသနားသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ ဧည့်သည်တို့ကို ချစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။

၂၀ သင်၏ ဘုရားသခင်သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ရမည်။ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုရမည်။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်သည်အတိုင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာကြီးတို့ကို သင့်အဘို့ ပြုတော်မူပြီ။

၂၂ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် လူခုနစ်ဆယ်မျှသာ ရှိလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းသွားကြ၏။ ယခုမူကား၊ အရေအတွက် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင် ကြယ်နှင့်အမျှ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် များပြားစေတော်မူပြီ။

၁၁

၁ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချစ်ရမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊ မှာထားတော်မူသော ပညတ်တော်တို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်ရမည်။

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဆုံးမတော် မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို၎င်း၊ အား ကြီးသော လက်ရုံး ဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊

၃ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းနှင့် ပြည်သူ ပြည်သားများတို့အား ပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊

၄ အဲဂုတ္တု စစ်သူရဲ အလုံးအရင်း တည်းဟူသော မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီး သူရဲတို့အား ပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊ သင်တို့ကို လိုက်သော သူတို့ကို ဧဒုံ ပင်လယ်ရေ လွှမ်းမိုးစေ၍၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ဖျက်ဆီး တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊

၅ ဤအရပ်သို့ မရောက်မှီ၊ တော်၌ လှည့်လည် စဉ်တွင် သင်တို့အားပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊

၆ ရုဗင်အမျိုး၊ လျောဘသား ဒါသန်နှင့် အဘိရုံတို့ အားပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊ မြေကြီးသည် မိမိ ခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့နှင့်အိမ်သူအိမ်သားများ၊ တဲများ၊ သူတို့၌ ရတတ်သမျှသော ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အလယ်၌၊ မျိုကြောင်းကို ၎င်း မသိမမြင်သော သင်တို့၏ သားသမီးတို့အား ငါမပြော၊ သင်တို့ ကိုယ်တိုင် သိမှတ်ကြလော့။

၇ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှုကြီး အလုံးစုံ တို့ကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် မြင်ကြပြီ။

၈၊ ၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားလတံ့ သောပြည်ကို ကြီးစွာသော ခွန်အားနှင့် ဝင်စားမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘိုးဘေး တို့နှင့် သူတို့ အမျိုးအနွယ်အား ပေးခြင်းငှါ ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်၌ သင်တို့ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာ ထားသမျှသော ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြမည်။

၁၀ သင်တို့ သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်သည် ကား၊ ယာလုပ် သကဲ့သို့ မျိုးစေ့ကြဲ၍ ခြေဖြင့် ရေလောင်းရသော ပြည်တည်းဟူသော သင်တို့ ထွက် လာသော အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်တူသည် မဟုတ်။

၁၁ သင်တို့ သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်သည် တောင်များ၊ ချိုင့်များနှင့် ပြည့်စုံ၍ မိုဗ်းရေကို သောက်သောပြည်။

၁၂ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားပြုစု၍ တနှစ်ပတ်လုံး ကြည့်ရှုတော်မူသော ပြည်ဖြစ်၏။

၁၃ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်မည် အကြောင်း၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တို့ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊

၁၄ သင်တို့သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို စုသိမ်း စေခြင်းငှါ အရင်မိုဗ်း၊ နောက်မိုဗ်း တည်းဟူသော သင်တို့ ပြည်နှင့်ဆိုင်သော မိုဗ်းရေကို ငါပေးမည်။

၁၅ သင်တို့သည် ဝစ္စာ စားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ တိရစ္ဆာန်များ အဘို့ လွင်ပြင်၌ မြက်ပင်ကို ငါပေါက် စေမည်။

၁၆ သင်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို စွဲ၍ လမ်းမလွဲ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု၊ ကိုးကွယ် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။

၁၇ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော် ထွက်၍ မိုဗ်းမရွာ၊ မြေ၏ အသီးအနှံကို မဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ကောင်းမွန်သော ပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြ လိမ့်မည်။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါဟောပြောသော ဤစကားကို စိတ်နှလုံး၌ သွင်းထား၍၊ လက်၌လက္ခဏာ သက်သေ ဘို့ရာ၎င်း၊ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ချည်ထားရကြမည်။

၁၉ ထိုစကားကို သင်တို့သည် အိမ်၌ထိုင်လျက်နေ သည်ဖြစ်စေ၊ ခရီးသွားသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက် ထလျက်ရှိသည် ဖြစ်စေ ဟောပြော၍၊ သားသမီး တို့အား သွန်သင် ရကြမည်။

၂၀ အိမ်တံခါး မြို့တံခါး၌လည်း ရေးထားရကြမည်။

၂၁ သို့ပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ သင်တို့အသက်၊ သားသမီးများ အသက်တာသည်၊ ကောင်းကင်၌ အသက်တာရှည် သကဲ့သို့၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တာရှည် ရလိမ့်မည်။

၂၂ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် လမ်းတော်သို့ လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ် မှီဝဲမည်အကြောင်း၊ ငါ မှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ သတိနှင့် စောင့်ရှောက်လျှင်၊

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ့်ထက် အားကြီး၍ များပြားသော လူမျိုးတို့ကို အစိုးရကြလိမ့်မည်။

၂၄ သင်တို့သည် မြေနှင့် နင်းသမျှသော အရပ်ကို ပိုင်သဖြင့်၊ တောမှစ၍ လေဖန်တော်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥပရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ ပင်လယ်ကမ်းနား တိုင်အောင် ၎င်း၊ မြေတရောက်လုံးသည် သင်တို့၏ နိုင်ငံအဝင်ဖြစ် လိမ့်မည်။

၂၅ သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှ မရပ်မနေနိုင်အောင်၊ သင်တို့ နင်းသော မြေအရပ်၌ ရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် သင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်မည်အ ကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

၂၆ ယနေ့ ကောင်းကြီးပေးခြင်းနှင့် ကျိန်ခြင်းတည်း ဟူသော ဤနှစ်ပါးကို သင်တို့ ရှေ့မှာ ငါထား၏။

၂၇ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို နားထောင် လျှင်မူကား၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊

၂၈ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တော်တို့ကို နားမထောင်၊ ယနေ့ ငါ မှာထားသော လမ်းမှလွှဲရှောင်၍၊ မသိဘူးသော အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်လျှင်မူကား ကျိန်ခြင်းကို ငါထား၏။

၂၉ သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆောင် သွင်းတော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ဂေရဇိမ် တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ကျိန်ခြင်းကို ဗေလတောင်ပေါ်၌၎င်း တင်ထားကြမည်။

၃၀ ထိုတောင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အနောက်၊ နေဝင်ရာဘက်မှာ ခါနန် လူတို့နေရာ အရပ်တည်း ဟူသော၊ မောရေသပိတ်တောအနား၊ ဂိလဂါလမြို့နှင့် ဆိုင်သော လွင်ပြင်၌ ရှိသည် မဟုတ်လော။

၃၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောပြည်ကိုဝင်းစားခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးသွား၍၊ ထိုပြည်ကို ဝင်စားလျက် နေကြမည်။

၃၂ ယနေ့ ငါထားသမျှသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ကြမည်။

၁၂

၁ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှ သော ကာလပတ်လုံး ဝင်စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ဘိုးဘေး

ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောပြည်၌ ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များဟူမူကား၊

၂ သင်တို့ အစိုးရသော လူမျိုးတို့သည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်အပေါ်၊ စိမ်းသော သစ်ပင်အောက်၌ မိမိတို့ ဘုရားများကို ဝတ်ပြုရာအရပ် ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရမည်။

၃ သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကိုလည်း ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကို ဖြိုချရမည်။ အာရှုရပင်များကို မီးရှို့ရမည်။ ထုလုပ်သော ဘုရားဆင်းတုများကို ခုတ်လှဲရမည်။ ထို အရပ်၌ ထိုဘုရားတို့၏ နာမကိုပင် ပယ်ရှင်းရမည်။

၄ သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားအား မပြုရာဘဲ၊

၅ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ အမျိုးအနွယ် ရှိသမျှတို့တွင် နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တည်း ဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကို ရှာ၍ လာရ ကြမည်။

၆ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့သည် မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိ သောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့၊ ပူဇော်သက္ကဒါ၊ ချိုမြောက်ရာပူဇော်သက္ကဒါ၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကဒါ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကဒါမှစ၍၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ ရကြမည်။

၇ ထိုအရပ်၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ သဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုကြမည်။

၈ ယခုကာလ၊ ဤအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုအရပ်၌ လူတိုင်း ကိုယ်ဉာဏ်ကို ကိုလိုက်၍ မပြုကြ။

၉ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော အမွေခံရာ ချမ်းသာထဲသို့ သင်တို့သည် မဝင်ကြသေး။

၁၀ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူး၍၊ သင်တို့ အမွေခံရာဘို့ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြသောအခါ၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့ လက်မှ သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်တော် မူသဖြင့် ငြိပ်ဝပ်စွာ နေကြသောအခါ၊

၁၁ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော် မူသောအရပ်

ရှိရမည်။ ထိုအရပ်သို့ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ မြတ်သောပူဇော် သက္ကာတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြမည်။

၁၂ ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်အဘို့ မရှိ၊ အမွေမခံရာ၊ သင်တို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသားတို့သည် သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုကြမည်။

၁၃ တွေ့မြင်ရာရာအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော် ရမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။

၁၄ သင်တို့ အမျိုးတမျိုးတွင် ထာဝရဘုရား ရွေး ကောက်တော်မူသောအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်၍၊ ငါ မှာထားသမျှကို ပြုကြမည်။

၁၅ သို့ရာတွင် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ နေရာ အရပ်ရပ်၌ စားချင်သော အလိုသို့ လိုက်၍သတ်စား ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ သင်မင်၊ ဒရယ်ကို စားသကဲ့သို့၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သော သူတို့သည် အတူ စားရကြမည်။

၁၆ သို့ရာတွင် အသွေးကို မစားရ။ ရေကို သွန် သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာ သွန်ရမည်။

၁၇ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်တို့တွင် ပူဇော်သော တဘို့၊ သိုးနွားတွင် အဦး ဘွားသော သားငယ်၊ သစ္စာ ဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ တစုံ တခုကိုမျှ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်နေရာ အရပ်၌ မစား ရကြ။

၁၈ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေး ကောက်တော်မူသော အရပ်၌၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားသမီး၊ ကျွန် ယောက်ျားမိန်းမ၊ တည်းခိုသော လေဝိသားတို့သည် စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုကြ မည်။

၁၉ မြေကြီး ပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော ကာလ ပတ်လုံး၊ လေဝိသားတို့ကို မမေ့လျော့မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။

၂၀ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ နေရာ ပြည်ကို

ကျယ်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည် အမဲသားကို စားချင်သော စိတ်ရှိ၍၊ အမဲသားကို ငါစားမည် ဟု ဆိုလျှင်၊ စားချင်တိုင်းစားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမ တော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သည် သင့်နေရာနှင့် ဝေးလွန်းလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူသော သိုးနွားကို၊ ငါ မှာထားသည် အတိုင်းသတ်၍၊ သင့်နေရာ အရပ်၌ စားချင်တိုင်း စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၂ သမင်၊ ဒရယ်ကို စားသကဲ့သို့ စားရမည်။ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သော သူတို့သည် ရောနှော၍ စားရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၂၃ သို့ရာတွင်၊ အသွေးကို မစားမည်အကြောင်း၊ သတိပြုလော့။ အသက်သည် အသွေး၌ တည်၏။ အသားနှင့်တကွ အသက်ကို မစားရ။

၂၄ ထို့ကြောင့် အသွေးကိုမစားရ၊ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာ သွန်ရမည်။

၂၅ သင်သည် ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်သောအမှုကို ပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားမြေး တို့သည် ချမ်းသာစွာ နေရမည်အကြောင်း၊ အသွေးကို ရှောင်ရမည်။

၂၆ သင်၌ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာဂတိ အတိုင်းပြုသော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့ သွား ရမည်။

၂၇ အသားနှင့် အသွေးကို ရောနှော၍၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ကောင် အသွေး ကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ သွန်းလောင်း၍၊ အသားကို စားရမည်။

၂၈ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှစ်သက် မြတ်နိုးတော်မူဘွယ်သောအမှုကို ပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည် ချမ်းသာစွာ နေရမည်အကြောင်း၊ ငါ မှာထားသမျှသော ဤစကား တို့ကို စေ့စေ့နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်လော့။

၂၉ သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်၌ရှိသော လူမျိုးတို့ကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာပြည်၌ သင်သည် ဝင်၍ နေသောအခါ၊

၃၀ သူတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ပျက်စီးသောနောက်၊ သူတို့ အကျင့်အတိုင်း သင်ကျင့်၍ အပြစ် မရောက်

မည်အကြောင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့သည် သူတို့ဘုရားများကို အဘယ်သို့ ဝတ်ပြုသနည်း။ ထိုနည်းတူ ငါပြုမည်ဟု သူတို့ ဘုရားဝတ်ကို မမေးမြန်းမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုလော့။

၃၁ သူတို့ ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား သင်မပြုရ။ သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသမျှတို့ကို သူတို့၏ ဘုရား၌ ပြုကြပြီ။ ကိုယ်သားသမီးကိုပင် သူတို့ ဘုရားအား ဝတ်ပြု၍ မီးရှို့ကြပြီ။

၃၂ ငါမှာထားသမျှတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်လော့၊ ထပ်၍ မပိုရ၊ နှုတ်၍ မလျော့စေရ။

၁၃

၁ သင်တို့တွင် ပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကို မြင်သောသူသည် ပေါ်လာ၍၊

၂ သင်တို့ မသိသော အခြားတပါးသော ဘုရားကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုကို ပေး၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုသည် ပြည့်စုံသော်လည်း၊

၃ ထိုပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကို မြင်သောသူတို့၏ စကားကို နားမထောင်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်သည် မချစ်သည်ကို၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စုံစမ်းတော်မူ၏။

၄ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်ကြမည်။ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ကြမည်။ စကားတော်ကို နားထောင်လျက် ဝတ်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲကြမည်။

၅ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ လွှဲစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ လိုက်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသော လမ်းမှ ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ဟောပြောသောကြောင့်၊ ထိုပရောဖက် ပြုသူနှင့် အိပ်မက်မြင်သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့ အထဲက ပယ်ရှင်းကြမည်။

၆ သင်၏ ညီအစ်ကိုရင်း၊ သင်၏ သားသမီး၊ သင်၏ ရင်ခွင်၌ နေသော မယား၊ ကိုယ်ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သောအဆွေခင်ပွန်း တစ်စုံ တယောက်က၊ သွားကြစို့၊

သင်လည်း မသိ၊ ဘိုးဘေးတို့လည်း မသိသော အခြားတပါးသော ဘုရား၊

၇ သင့်ပတ်လည် အနီးအဝေး၌ နေသောသူ၊ မြေကြီးစွန်း တဘက်မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ်သောဘုရားကို ဝတ်ပြုကြစို့ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ သွေးဆောင်လျှင်၊

၈ သင်သည် ဝန်မခံရ။ သူ၏စကားကို နားမထောင်ရ။ သူ့ကို မြင်သောအခါ မသနားရ။ နှမြောသဖြင့် ဖွက်၍ မထားရဘဲ၊ သူ့ကို အမှန်သတ်ရမည်။

၉ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစိမ့်သောငှါ၊ သင်သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။

၁၀ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ လွှဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်သောကြောင့်၊ ထိုသူကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ အသေ သတ်ရကြမည်။

၁၁ ထိုသိတင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ထိုသို့သော အဓမ္မအမှုကို သင်တို့တွင် နောက်တဖန် မပြုဝံ့ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၂ အဓမ္မလူတို့သည် သင်တို့ အထဲက ထွက်၍၊ သင်တို့ မသိသော၊

၁၃ အခြားတပါးသော ဘုရား ထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ သူတို့ မြို့သူမြို့သားတို့ကို သွေးဆောင်ကြောင်းကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေစရာဘို့ ပေးတော်မူသော မြို့တစ်ခုမြို့၌ သင်သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုအမှုကို စေ့စေ့မေးမြန်း စစ်ကြောရမည်။

၁၄ သိတင်းကြားသည်အတိုင်း ထင်ရှားစွာ ဧကန်မှန်၍၊ ထိုသို့သော စက်ဆုပ်ဘွယ်အမှုကို သင်တို့တွင် အမှန် ပြုမိလျှင်၊

၁၅ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံရမည်။ မြို့မှစ၍မြို့၌ရှိသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။

၁၆ လူယူရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို မြို့လမ်းမ အလယ်၌ စုပုံ၍၊ ထိုမြို့နှင့်တကွ လူယူရာဥစ္စာ ရှိသမျှကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့ရမည်။ ထိုမြို့သည် အစဉ်အမြဲ အမှိုက်ပုံဖြစ်ရမည်။ နောက်တဖန် မတည်မဆောက်ရ။

၁၇ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော် အရှိန်ကို ငြိမ်းစေ၍၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ကယ်မ သနားတော်မူသဖြင့် များပြားစေတော်မူမည် အကြောင်း၊ ကျိန်အပ်သော

ဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မသိမ်းမယူဘဲ၊ အလုံးစုံတို့ကို စွန့်ပစ်ရမည်။

၁၈ ယနေ့ ငါမှာထားသည် အတိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍ ပညတ်တော် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော် မူဘွယ် ပြုသောအခါ၊ ရှေးဂတိတော်အတိုင်း ပြုတော် မူမည်။

၁၄

၁ သင်တို့သည် သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူ အတွက် အသားကို မခုတ်မရှုရ။ မျက်မှောင်ကြားမှာ အမွှေးကို မရိတ်ရ။

၂ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အဘို့၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော လူမျိုးထက်၊ ကိုယ်တော် ပိုင်ထိုက်သောအမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ရွေးချယ်တော်မူပြီ။

၃ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အရာကို သင်တို့ မစားရ။

၄ စားရသော တိရစ္ဆာန် ဟူမှုကား၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊

၅ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ဂျုံ၊ ဒိဂျန်၊ စိုင်း၊ ဇမေရ အစရှိသော၊

၆ ခွါကွဲပြား၍ စားမြုံ့ပြန်သော သားများကို စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၇ သို့သော်လည်း စားမြုံ့ပြန်သောသား၊ ခွါကွဲပြား သော သားတို့တွင် မစားရသော သားဟူမှုကား၊ ကုလားအုပ်၊ အာရနဘက်၊ ရှာဖန်တို့သည် စားမြုံ့ ပြန် သော်လည်း၊ ခွါကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၈ ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန် သောကြောင့်၊ သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ အသားကို မစား ရ။ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ။

၉ ရေဥနေသော တိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင် အယပ်နှင့် အကြေးရှိသော တိရစ္ဆာန်ကိုသာ စားရ၏။

၁၀ အယပ်နှင့်အကြေး မရှိသော တိရစ္ဆာန်ကို မစားရ။ သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။

၁၁ စင်ကြယ်သောငှက် အမျိုးမျိုးကို စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၁၂ မစားရသော ငှက်ဟူမှုကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ် လင်းတ၊ လင်းယုန်၊

၁၃ ဒါဟ၊ စွန်၊ လင်းတကြမ်းမျိုး၊

၁၄ ကျီးမျိုး ရှိသမျှ၊

၁၅ ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဗျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊

၁၆ ဇီးကွက်၊ ဣပိတ်၊ ငှက်ကျား၊

၁၇ ဝံပို၊ ဝံလို့၊ ကြိုးကြာ၊

၁၈ တောငန်း၊ ခုံးစပ်မျိုး၊ ခုံးကုလား၊ လင်းနို့ မှစ၍၊

၁၉ အတောင် ရှိလျက် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ အသားကို မစားရ။

၂၀ စင်ကြယ်သော ငှက်အမျိုးမျိုးကို စားရသော အခွင့် ရှိ၏။

၂၁ အလိုလို သေသော အကောင်ကို မစားရ။ သင်တို့၌ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား စားစရာဘို့ ပေးရမည်။ သို့မဟုတ် တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့အား ရောင်းရမည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ်သယ်ကို အမိန့်ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။

၂၂ လယ်ယာ၌ တနှစ်တနှစ်တွင် သိမ်းရသော အသီးအနှံ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို အမှန် ခွဲထားရမည်။

၂၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော် မူသောအရပ်၌ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီမှစ၍၊ သိုး၊ နွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ရှေ့တော် မှစားရကြမည်။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အစဉ် ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊ သင်ကြေလိမ့်မည်။

၂၄ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီးပေးတော်မူသောအခါ၊ နာမတော်ကို တည်စေ ဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သည် ဝေးလွန်း ၍ ခရီးရှည်လျား သဖြင့်၊ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဆောင်၍ မသွားနိုင်လျှင်၊

၂၅ ထိုဥစ္စာကို ရောင်းပြီးမှ၊ ငွေကို ကိုင်လျက်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ်သို့ သွား၍၊

၂၆ စားချင်သော စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ နွား၊ သိုး၊ စပျစ်ရည်၊ သေရည်အစရှိသော စားချင်သမျှကို ဝယ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ အိမ်သူ အိမ်သားများနှင့်တကွ စားသောက်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။

၂၇ သို့ရာတွင်၊ သင်တို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသား ဟူမှုကား၊ သင်တို့နှင့် ရော၍၊ အဘို့မရှိ၊ အမွေကို မခံရသောကြောင့်၊ သူ့ကို မစွန့်မပစ်ရဘဲ၊

၂၈ တတိယ နှစ်တွင်သိမ်းသော အသီးအနှံ ဆယ်တို့ တာတို့ ရှိသမျှကို ထုတ်၍ မြို့ထဲမှာ သိုထားရမည်။

၂၉ သင်တို့နှင့်ရော၍အာဘို့ မရှိ၊ အမွေကို မခံရသော လေဝိသား၊ သင်တို့ နေရာအရပ်၌ ရှိသော တပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမများ တို့သည် လာ၍ ဝစွာ စားကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၅

၁ ခုနစ်နှစ် တခါ လွှတ်ခြင်းကို ပြုရမည်။

၂ လွှတ်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူအား ဥစ္စာကို ချေးငှားသော ကြွေးရှင်မည်သည်ကား၊ ထိုကြွေးကို လွှတ်ရမည်။ ထာဝရဘုရား လွှတ်ခြင်း ကာလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုကြွေးကို အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း၌ မတောင်းရ။

၃ တကျွန်း တနိုင်ငံသား၌ တောင်းရသော အခွင့် ရှိ၏။ ညီအစ်ကို၌ ရှိသော ကိုယ်ဥစ္စာကို မတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။

၄ သင်၌ ဆင်းရဲသား မရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ ပြုရမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အမွေခံဘို့ရာ အပိုင်ပေးတော်မူသော ပြည်၌ သင့်ကို အလွန် ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၅ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျင့်မည်အကြောင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့ နားထောင်လော့။

၆ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သဖြင့်၊ သင်သည် လူမျိုးများတို့အား ချေးငှားရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အား ချေးငှားသော အခွင့် မရှိရ။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို အစိုးပိုင်ရ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုး မပိုင်ကြ။

၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော ပြည်တွင်၊ မြို့တစ်မြို့၌ ဆင်းရဲသော ညီအစ် ကိုချင်း ရှိလျှင်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကို၌ သင်သည် သနားသော စိတ်ကို မချုပ်တည်းရ။ လက်ကိုလည်း မပိတ်ရ။

၈ သင်၏ လက်ကို သူ့အဘို့ ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍၊ သူ၏ ဆင်းရဲ ပျောက်လောက်အောင် ချေးငှားရမည်။

၉ သင့် စိတ်နှလုံး၌ ဆိုးညစ်သော သဘော ရှိ၍၊ သတ္တမနှစ် တည်းဟူသော လွှတ်ရာနှစ် နီးပြီဟု

အောက်မေ့လျက်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုကို မနာလိုသောစိတ် ရှိ၍၊ ဘာမျှ မပေးဘဲ နေလျှင် သူသည် ထာဝရ ဘုရားအား အော်ဟစ် သဖြင့်၊ သင်၌ အပြစ် မရောက်မည်အကြောင်း သတိပြုလော့။

၁၀ အကယ်စင်စစ် သူ့အားပေးရမည်။ ပေးသော အခါ နှမြောသော စိတ်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထို ဒါနကြောင့် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ပြုလေရာရာ၊ လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ ကောင်း ကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၁ သင့်နေရာ ပြည်၌ ဆင်းရဲသား မပြတ်ရ။ ထို ကြောင့်၊ သင့်ပြည်၌ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော ညီအစ် ကိုချင်းတို့အား သင်၏ လက်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရမည် အကြောင်း ငါမှာထား၏။

၁၂ သင်၏ ညီအစ်ကိုချင်း၊ ဟေဗြဲအမျိုးယောက်ျား မိန်းမသည် သင်၌ ကျွန်ဖြစ်၍၊ ခြောက်နှစ် အစေခံပြီးမှ၊ သတ္တမ နှစ်ရောက်လျှင် လွှတ်ရမည်။

၁၃ လွှတ်သော အခါ၊ လက်ချည်း မလွှတ်ဘဲ။

၁၄ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏ သိုးစု၊ ကောက်နယ်တလင်း၊ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းထဲက များစွာ ပေးရမည်။

၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်း ကိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကိုင်း အောက်မေ့ ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကို ယနေ့ ငါထား၏။

၁၆ သို့ရာတွင် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သည် မထွက် မသွားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ချစ်ပါ၏။ နေ၍ ပျော်ပါ၏ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၇ သင်သည် စူးကိုယူ၍ တံခါး၌ ကျွန်၏နားရွက်ကို ဖောက်ပြီးမှ၊ သူသည် အစဉ်အမြဲ ကျွန်ခံရမည်။ ထို အတူ ကျွန်မ၌လည်း ပြုရမည်။

၁၈ သင်၏ ကျွန်ကို လွှတ်သောအခါ ခက်သည်ဟူ၍ မထင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး အစေခံသဖြင့်၊ သူငှားဆောင်ရွက်သော အမှုနှစ်ဆကို သူသည် ဆောင်ရွက်လေပြီ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း သင်ပြုလေ ရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၉ သင်၏ သိုးနွားတို့တွင် အဦးဘွားသော အထီး ရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေရမည်။ အဦးဘွားသော နွား၊ အဦးဘွား သော သိုးကို မသုံးဆောင်ရ။

၂၀ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်မှာ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုသိုး၊ နွားတို့ကို နှစ်စဉ်မပြတ် အိမ်သူအိမ်သား တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် စားရမည်။

၂၁ ထိုသိုးနွားတို့၌ ခြေခွံ၊ မျက်စိကန်း အစရှိသော အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်း အပြစ်၊ အခြားသောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခု ရှိလျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ် မပူဇော်ရ။

၂၂ သင့် နေရာအရပ်၌ စားရမည်။ သမင်၊ ဒရယ်၊ ကိုစားသကဲ့သို့ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သော သူတို့သည် အတူ စားကြမည်။

၂၃ သို့ရာတွင် အသွေးကို မစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့ သို့ မြေပေါ်မှာ သွန်ရမည်။

၁၆

၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဗိဗလ၊ ညဉ့်အခါ၌ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသောကြောင့်၊ အဗိဗလကို မှတ်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကို ခံလော့။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေ ဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကို ခံရမည်။

၃ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော နေ့ရက်ကို တသက်လုံးအောက်မေ့တို့ရာ ပသခါပွဲခံစဉ်၊ တဆေးပါသော မုန့်ကို မစားရဘဲ၊ တဆေးမပါသော မုန့်တည်းဟူသော ဒုက္ခမုန့်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှ အလျင်တဆော ထွက်လာသတည်း။

၄ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သင့်နေရာပြည်၌ တဆေးပါ သောမုန့် မရှိရ။ ပဌမနေ့ ညဦးယံ၌ ပူဇော်သော ယဇ်၏အသားကို တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် မကျန်ကြွင်းစေရ။

၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောမြို့အရပ်ရပ် တို့တွင် ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရ သော အခွင့်ရှိသည် မဟုတ်။

၆ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူ သော အရပ်တွင်၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက် လာသော အချိန်၊ နေဝင်ရာ ညဦးယံချိန်၌ ပသခါယဇ် ကို ပူဇော်ရမည်။

၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်

တော်မူသော အရပ်မှာ မီးနှင့်ကင်၍ စားပြီးမှ၊ နံနက် အချိန်၌ အိမ်သို့ ပြန်သွားရမည်။

၈ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဓမ္မ စည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌အလုပ် မလုပ်ရ။

၉ စပါးကို ရိတ်စ ကာလနောက်၊ အရေအတွက် အားဖြင့် ခုနစ်သိတင်း လွန်မှ။

၁၀ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခံရမည်။

၁၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမ တော်တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တွင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ခုနစ်သိတင်းပွဲကို ခံ၍သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌ တည်းခိုသော လေဝိသား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ရွှင် လန်းခြင်းကို ပြုကြမည်။

၁၂ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံ ခဲ့ဘူးကြောင်း ကို အောက်မေ့၍၊ ဤပညတ်တရားတို့ကို ကျင့် စောင့်ရမည်။

၁၃ စပါးနှင့် စပျစ်ရည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး သာကေနေပွဲကို ခံကြမည်။

၁၄ ထိုပွဲခံစဉ်၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ၊ သင့် နေရာ၌ တည်းခိုသော လေဝိသား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းတို့ ပြုကြမည်။

၁၅ ထာဝရ ဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့၊ ဓမ္မပွဲကို ခံရမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ တိုးပွားလေရာရာ၊ သင် လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သောကြောင့်၊ အမှန် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၆ အဇမ ပွဲခံချိန်၊ ခုနစ်သိတင်း ပွဲခံချိန်၊ သကေနေ ပွဲခံချိန်တည်းဟူသော တနှစ်တွင် သုံးကြိမ်မြောက် အောင် သင်တို့ ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ ရှေ့တော်မှာ မျက်နှာပြုကြမည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မပေါ်မလာရ။

၁၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊ လူအသီးအသီးတို့သည် တတ်နိုင်သည်အတိုင်း ဆက်ကြေမည်။

၁၈ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မြို့ရှိသမျှတို့တွင်၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိတို့ကို သင့်နေရာ ခရိုင်များ၌ အနံ့အပြား ခန့်ထားရမည်။ သူတို့သည်၊ လူမျိုးတို့တွင် တရားမှုကို တရားသဖြင့် စီရင်ကြမည်။

၁၉ သင်သည် တရားလမ်းမှ မလွှဲရ။ လူမျက်နှာကို မထောက်ရ။ တံစိုးကို မစားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိမျက်စိကို ကွယ်စေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ စကားကို ကောက်စေတတ်၏။

၂၀ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည်အသက်ရှင်၍ အမွေခံမည် အကြောင်း၊ ဖြောင့်သော တရားလမ်း သို့သာ လိုက်ရမည်။

၂၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သင်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ အဘယ်သို့သော အာရှရပ်င် ကိုမျှမစိုက်ရ။

၂၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မုန်းတော်မူသော ရုပ်တုဆင်းတုကို မတည်မထားရ။

၁၇

၁ အပြစ်ပါသော သိုး၊ နွား၊ ယုတ်သော လက္ခဏာပါသော သိုး၊ နွားကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ထိုသို့သော ယဇ်ကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၂၊ ၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောမြို့တို့တွင်၊ နေ၊ လ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာ အစရှိသော ငါမြစ်တားသမျှ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုသွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူး၍ ရှေ့တော်၌၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော ယောက်ျား မိန်းမ ရှိသည်ဟု၊

၄ သင်သည် သိတင်းကြား၍ စေ့စေ့မေးမြန်းသော အခါ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြုမိသည်မှန်လျှင်၊

၅ ထိုဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော ယောက်ျား မိန်းမကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ အသေ သတ်ရမည်။

၆ သက်သေခံ နှစ်ယောက် သုံးယောက် ရှိလျှင်

သေထိုက်သော သူသည် အသေခံရမည်။ သက်သေခံ တယောက်ထဲရှိလျှင် အသေ မခံရ။

၇ ထိုသူကို အသေသတ်စီမံသောငှါ၊ သက်သေခံ တို့သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုကြမည်။ ထိုသို့ ပြုလျှင်သင်တို့မှ ဒုစရိုက်ကိုပယ် ကြလိမ့်မည်။

၈ သင့်နေရာ မြို့တွင် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအမှု၊ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ လူချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုတို့သည် မင်း ရှေ့သို့ ရောက်၍ မစီရင် မဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့ သွား၍၊

၉ ထိုကာလ အခါ တရားသူကြီး လုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်၊ လေဝိသားတို့ ရှေ့မှာ အစီရင်ခံရမည်။ သူတို့သည် လည်းစီရင်ချက်ကို ဘော်ပြရမည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ် သားတို့သည် ဘော်ပြသော စီရင်ချက်အတိုင်း၊ သင်သည် ပြုရမည်။ သူတို့ သွန်သင်သည်အတိုင်း၊ ပြုခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၁ သူတို့ ဘော်ပြသော ဓမ္မသတ် စီရင်ချက်၊ ကြားပြောသော ဆုံးဖြတ်ချက် ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။ သူတို့ ပြသော စီရင်ချက်မှ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက် သို့ မလွှဲရ။

၁၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကို စောင့်သော ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်၊ တရားသူကြီးစကားကို နားမထောင်ဘဲ ရဲရင့်စွာပြုသော သူကို အသေသတ် သဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးမှ ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရမည်။

၁၃ ထိုသတင်းကို လူခပ်သိမ်းတို့သည် ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့သောစိတ် ရှိသဖြင့်နောက်တဖန် ရဲရင့်စွာ မပြုဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၄ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည် ဝင်စား၍ နေသောအခါ၊ သင်က၊ ငါ့ပတ်လည်၌ နေသော တပါးသော လူမျိုး အပေါင်းတို့နည်းတူ ငါသည် ရှင်ဘုရင် အရာ၌ တစုံ တယောက်ကို ချီးမြှောက်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောသူ၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်းကိုသာ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ရမည်။ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်း မဟုတ်သော တပါး အမျိုးသားကို မချီးမြှောက်ရ။

၁၆ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်အဘို့ များစွာသော

မြင်းတို့ကို မမွေးရ။ မြင်းများပြားစေခြင်းငှါ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့လူကို မပြန်စေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလမ်းသို့ မပြန်မသွားရဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၇ သူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း များစွာသော မယားတို့ကို မယူရ။ ရွှေငွေကိုလည်း များစွာ မဆည်းဖူးရ။

၁၈-၂၀ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ အသက်တာရှည်စွာ စိုးစံခြင်း အလိုငှါ၊ သူ၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ဤ ပညတ်တရား စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့် အောင်သွန်သင်မည် အကြောင်း၊ သူ၏ ညီအစ်ကို တို့ကို မထိခံမြင်ပြု၍ မာန ထောင်လွှားသဖြင့်၊ တရား လမ်းမှ လကျော်ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲမည် အကြောင်း၊ နန်းတော် ပေါ်မှာ ထိုင်သောအခါ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိသော ဤဓမ္မပညတ် တရား စာကို ရေးကူး၍ လက်ခံစာကို တသက်လုံး စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှု ဘတ်ရွတ်ရမည်။

၁၈

၁ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် အစရှိသော လေဝိ သား အပေါင်းတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့်ရော၍ အဘို့မရှိ အမွေမခံရဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ အမွေတည်းဟူသော မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို စားရကြမည်။

၂ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့် အတူအမွေ မခံရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့၏ အမွေဖြစ်တော်မူ၏။

၃ လူတို့သည် ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ခံရသော အဘို့ ပခုံး တဘက်၊ ပါးနှစ်ဘက်၊ အဒူများကို၎င်း၊

၄ အဦးသိမ်းသော စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးမွေး ကို၎င်း လှူရမည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက် တို့သည် ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့ တွင် သူ့ကို ရွေးကောက်တော်မူပြီ။

၆ ဣသရေလ မြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသား တစုံတယောက်သည်၊ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသောအရပ်ကို ကြည့်ညိုသောစိတ်အားကြီး၍ ရောက်လာလျှင်၊

၇ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နေရာရသော ညီအစ်

ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့နည်းတူ သူ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် ရမည်။

၈ သူ၏ အမွေကို ရောင်း၍ ရသော ဥစ္စာမှတစ်ပါး၊ လေဝိသားများတို့နှင့် အတူ အညီအမျှ ခံရမည်။

၉ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောပြည်သို့သင်သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ထိုပြည် ၌ နေသော လူမျိုးတို့ ပြုတတ်သော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုခြင်းငှါ မသင်ရ။

၁၀ သင်တို့တွင် မိမိ သားသမီးကို မီးဖြင့်ပူဇော် သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သော အမှုကို ကိုယ်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောသောသူ၊ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ မကောင်းသော အတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊

၁၁ ပြုစားတတ်သောသူ၊ နတ်ဆိုးနှင့် ပေါင်းသောသူ၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊ လူသေကို မေးမြန်း သောသူ တစုံတယောက်မျှ မရှိရ။

၁၂ ထိုသို့ ပြုတတ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ထိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ဘွယ်သော အမှုများတို့ကြောင့် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ရှေ့မှ နှင် ထုတ်တော်မူ၏။

၁၃ သင်သည်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိရမည်။

၁၄ သင်အစိုးရ အံ့သော လူမျိုးတို့သည်၊ ကာလ ဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သော အမှုကို၊ ကိုယ်ဉာဏ်အားဖြင့် ဟောပြောသော သူတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။ သင်မူကားထိုသို့ ပြုရအောင် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အခွင့် ပေးတော်မူ။

၁၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့ အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက် တပါးကို သင့်အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထို ပရောဖက်၏ စကားကို နားထောင်ရမည်။

၁၆ ဟောရပ်အရပ်တွင် စည်းဝေးကြသော နေ့၌ သင်က၊ နောက်တဖန် အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော် အသံကို မကြားရပါစေ နှင့်၊ ထိုကြီးစွာသော မီးကို မမြင်ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ် သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်သမျှအတိုင်း၊

၁၇ ထာဝရဘုရားက သူတို့စကားသည် လျောက် ပတ်ပေ၏။

၁၈ သူတို့ အမျိုးသားခြင်းတို့အထဲ၌ သင်နှင့်တူသော ပရောဖက် တပါးကို သူတို့အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ ထိုပရောဖက် နှုတ်၌ ငါ့စကားကို ငါအပ်သဖြင့် ငါ မှာထားသမျှတို့ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုပရောဖက်သည် ငါ့အခွင့်နှင့် ဟောပြောသော ငါ့စကားတို့ကို အကြင်သူသည် နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူကို ငါစစ်ကြောမည်။

၂၀ ငါ မမှာထားဘဲ ငါ့အခွင့်ကို ဆောင်၍ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောသော ပရောဖက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောပြောသော ပရောဖက်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ သင်ကလည်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် မမူသည်ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်းဟု တွေးတောလျှင်၊

၂၂ ပရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်ကို ဆောင်၍ ဟောပြောသည် အတိုင်း အမှုမဖြစ်၊ ဟောပြောသော စကားမပြည့်စုံလျှင်၊ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ။ ပရောဖက်သည် ရဲရင့်စွာ ဟောပြောပြီ။ သူ့ကို မကြောက်ရ။

၁၉

၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောပြည်၌နေသော လူမျိုးတို့ကို သင်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပယ်ဖြတ်တော်မူ သဖြင့်၊ သင်သည်သူတို့အရာ၌ ဝင်စား၍၊ သူတို့မြို့၊ သူတို့ အိမ်၌ နေသောအခါ၊

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အပိုင် ပေးတော်မူသော ထိုပြည် အတွင်း၌ မြို့သုံးမြို့တို့ကို ခွဲထားရမည်။

၃ လူ့အသက်ကို သတ်မိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုမြို့သို့ ပြေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင့်အမွေခံစရာတို့ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်ကို သုံးပိုင်းပိုင်း၍ လမ်းခရီးကိုလည်းပြင်ဆင်ရမည်။

၄၊ ၅ လူ့အသက်ကို သတ်မိ၍၊ ကိုယ်အသက်ချမ်းသာ စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ ပြေးရသော သူ၏အမှုဟူကား၊ လူသည် ထင်းခုတ်ခြင်းငှါ အောက်နှင့် တောသို့သွား၍ သစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲစဉ်အခါ၊ ပုဆိန်သည် အရိုးကျွတ်၍ အောက်ကို ထိသောကြောင့် မိမိအောက် သေအောင် ပြုမိသောသူနှင့်တူ၍၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း မရှိဘဲ မိမိအောက် ကို အမှတ်တမဲ့ သတ်မိသောသူသည်၊ ထိုမြို့ တစ် တမြို့သို့ ပြေး၍ အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်။

၆ သို့မဟုတ် သေစားသေစေသော သူသည်

စိတ်မာန်ထစဉ်အခါ၊ လူသတ်ကို လိုက်လျက် ခရီးဝေး သောကြောင့် မှီ၍ သတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့မသတ်သင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မိမိအောက်ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို မခံလိုက်။

၇ ထိုကြောင့် မြို့သုံးမြို့ကို ခွဲထားရမည်ဟု ငါ မှာထား၏။

၈-၁၀ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တော် တို့ကို ကျင့်စောင့်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲ လမ်းတော်သို့ လိုက်လျှင်၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ ဂတိ ထားသောပြည် ရှိသမျှကို သင့်အား ပေးတော်မူ၍၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့် နေရာပြည်ကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူလျှင်၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာတို့ ပေးတော်မူသော ပြည်၌ အသေ မခံလိုက်သော သူသည် အသေ ခံ၍ လူ့အသက်ကို သတ်သော အပြစ်သည် သင့်အပေါ်မှာ မရောက်မည်အကြောင်း၊ ယခု ဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့ သုံးမြို့မှ တပါး၊ အခြားသော မြို့သုံးမြို့တို့ကို ထပ်၍ ခွဲထားရမည်။

၁၁ တနည်းကား၊ မိမိအောက်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့် ချောင်းမြောင်း၍ သေအောင်တိုက်သော သူသည် ထိုမြို့ တစ်မြို့သို့ ပြေး၍ ရောက်သော်လည်း၊

၁၂ သူ့နေရာမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် လူကို စေလွှတ်၍ ထိုသူကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သေစေခြင်းငှါ သေစား သေစေသောသူ၏လက်၌ အပ်လိုက်ရ ကြမည်။

၁၃ သင်၏ မျက်စိသည် သူ့ကို မသနားရ။ သင်သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ လူ့အသက် သတ်ခြင်း အပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၁၄ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာ အမွေခံရာ မြေ၌ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် စိုက်ထားနှင့်သော အိမ်နီးချင်း၏ မြေမှတ်တိုင်ကို မရွှေ့ရ။

၁၅ လူသည် ပြုမိသော ဒုစရိုက်၊ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို စစ်ကြောသောအခါ၊ သက်သေခံတဦးတည်း ရှိလျှင် သူ၏ စကားမတည်ရ။ သက်သေခံ နှစ်ဦး၊ သုံးဦး အားဖြင့်စကား ရှိသမျှတို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။

၁၆ မမှန်သော သက်သေခံ တယောက်သည်၊ သူတပါး တဘက်၌ မမှန်သော သက်သေကို ခံလျှင်၊

၁၇ တရား တွေ့သောသူ နှစ်ယောက်တို့သည်

ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့၎င်း၊ ထိုကာလ၌ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီး ရှေ့သို့၎င်း လာသဖြင့်၊

၁၈ တရားသူကြီးတို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြော၍ ထို သက်သေခံသော သူသည် မိမိအဘော် တဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကို ခံပြီးလျှင်၊

၁၉ မိမိအဘော်၌ ပြုမည်ဟု အကြံ ရှိသည်အတိုင်း သူ၌ပြုရမည်။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့ အထဲကထိုသို့ ပယ်ရှားရမည်။

၂၀ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း ထိုသိတင်းကို ကြား၍ ကြောက်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ထိုသို့သော ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။

၂၁ သင်၏ မျက်စိသည် မသနားရ။ အသက်အတွက် အသက်ကို၎င်း၊ မျက်စိအတွက် မျက်စိကို၎င်း၊ သွား အတွက် သွားကို၎င်း၊ လက်အတွက် လက်ကို၎င်း၊ ခြေအတွက် ခြေကို၎င်း ဒဏ်ပေးရမည်။

၂၀

၁ သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား သောအခါ၊ ကိုယ်ထက်သာ၍များသောမြင်း၊ ရထား၊ လူတို့ကို မြင်သော်လည်း မကြောက်နှင့်။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၂ စစ်တိုက်ချိန် နီးသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ချဉ်း၍၊

၃ အိုက္ကသရေလအမျိုးသားတို့၊ ယနေ့သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ရန်သူတို့ကို ချဉ်းကြပြီ။ သူတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိကြနှင့်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်၍ သင်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ၊ သင်တို့နှင့် အတူကြွတော် မူသည်ဟု လူတို့အား ပြောဆိုကြမည်။

၅ ဗိုလ်တို့ကလည်း၊ အိမ်သစ်ကို ဆောက်၍ ဘုရား သခင်၌ မအပ်ရသေးသောသူ ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်၍ အပ်ပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုအိမ်ကို အပ်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၆ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်၍ စပျစ်သီးကို မစားရသေး သောသူ ရှိလျှင် မိမိ အိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍ အခြားသော သူသည် ထိုစပျစ်သီးကို စားလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၇ မိန်းမနှင့် လက်ထပ်၍ မသိမ်းရသေးသောသူ

ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြားသော သူသည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောကြမည်။

၈ တဖန်လည်း၊ ဗိုလ်တို့က ကြောက်တတ်သော သဘောရှိ၍ စိတ်ပျက်သော သူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား ပါလေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင် ထိုသူ စိတ်ပျက် သကဲ့သို့ သူ၏ အဘော်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့် မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသည်ဟု လူအများတို့အား ပြောကြမည်။

၉ ဗိုလ်တို့သည် လူများတို့အား ထိုသို့ပြောပြီးမှ တပ်မှူးတို့သည် လူများကို စစ်ချီစေကြမည်။

၁၀ သင်သည်မြို့ တစ်ခုမြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်း သောအခါ၊ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းကို ဟစ်ကြော် ရမည်။

၁၁ ထိုမြို့သည် စစ်ငြိမ်းရာစကားပြေကို ပြန်ပြော၍ မြို့တံခါးကို ဖွင့်ထားလျှင်၊ ထိုမြို့၌ ရှိသောသူအပေါင်း တို့သည် သင့်အား အခွန်ပေး၍ သင့်အမှုကို ထမ်းရ ကြမည်။

၁၂ သို့မဟုတ် စကားပြေမပြောဘဲ သင့်ကိုစစ်တိုက် လျှင်၊ ထိုမြို့ကို ဝိုင်းထား၍၊

၁၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့် လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊ ယောက်ျား ရှိသမျှတို့ ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံရမည်။

၁၄ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တိရစ္ဆာန် အစရှိသော မြို့၌ တွေ့သော ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ကိုယ်တို့ သိမ်း၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သင်၏ ရန်သူလက်မှ ရသော ဥစ္စာကို စားရမည်။

၁၅ ဤလူမျိုးနေသော မြို့မှတစ်ပါး သင်နှင့်ဝေးသော မြို့ရှိသမျှတို့အား ထိုသို့ ပြုရမည်။

၁၆ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့် အမွေခံစရာဘို့၊ ဤလူမျိုးနေရာမြို့တို့၌ အသက်ရှူ သောလူ သတ္တဝါ တစ်စုံတယောက်ကိုမျှ အသက် မရှင်စေရ။

၁၇၊၁၈ ဟိတ္တိုလု၊ အာမောရိုလု၊ ခါနန်လု၊ ဖေရဇိုလု၊ ဟိဝိလု၊ ယေဗုသိ လူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားများ၌ ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို သင့်အား သွန်သင်၍၊ သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို မပြစ်မှားမည်အကြောင်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုး အပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရမည်။

၁၉ သင်သည် မြို့တစ်ခု တစ်မြို့ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ ဝိုင်းထားလျှင်၊ သစ်ပင်များကို မခုတ်မ ဖြတ်ရ။ မြေ၌ ပေါက်သော အပင်တို့သည် လူအသက် မွေးဘို့ရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသီးကိုသာ စားရမည်။ မြို့ကို ဝိုင်းထားရာအမှုကိုဆောင်၍ အပင်ကို မလှဲရ။

၂၀ သို့ရာတွင် မစားရသော သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သင်နှင့် စစ်တိုက်သောမြို့ကို မအောင်မှီတိုင်အောင်၊ စစ်တိုက်စရာ တန်ဆာတို့ကို ဆောက်လုပ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၁

၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေး တော်မူသော ပြည်တွင်၊ လွတ်လပ်သော အရပ်၌ လူအသေကောင် ရှိသည်ကို တွေ့၍၊ အဘယ်သူ သတ်သည်ကို မသိလျှင်၊

၂ သင်၌ အသက်ကြီးသူ၊ တရားသူကြီးတို့သည် ထွက်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ရွာများတိုင်အောင် တိုင်းထွာ ရကြမည်။

၃ အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံးသောမြို့၌ အသက် ကြီးသူတို့သည် ထမ်းဘိုး တင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းကို မပြုဘူးသေးသော နွားသငယ်ကိုယူ၍။

၄ လယ်မလုပ် မျိုးစေ့မကြာနိုင်အောင် ရေမပြတ်သော ချောင်းသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုချောင်း၌ နွားလည်ပင်းကို ဖြတ်ပြီးမှ၊

၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း ရွေးချယ်တော်မူသော လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ချဉ်း၍ တရား တွေ့ခြင်းအမှု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှု ရှိသမျှတို့ကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ရကြမည်။

၆ အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံးသော မြို့သား အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုချောင်း၌ လည်ပင်းဖြတ်ပြီးသော နွားမ အပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကို ဆေးလျက်၊

၇ ငါတို့ လက်သည် ဤအသွေးကို မသွန်း၊ ငါတို့ မျက်စိသည် မမြင်။

၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်တော် ၏လူ ထူသရေလအမျိုးကို သနားတော်မူပါ။ မသေ ထိုက်သောသူကို သတ်သောအပြစ်သည် ကိုယ်တော် ၏လူ ထူသရေလအမျိုး အပေါ်သို့ ရောက်စေတော် မမူပါနှင့်ဟု မြက်ဆိုရကြမည်။ သို့ပြုလျှင် အသက်ကို သတ်သော အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၉ ထိုသို့ သင်သည် ထာဝရဘုရား ရွေးတော်၌ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောအခါ၊ မသေထိုက်သော သူ၏ အသွေးကို ပယ်ရှင်းရလိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်သွား၍ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်လက် ၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဘမ်းယူသောအခါ၊

၁၁ ဘမ်းယူသော သူတို့တွင် အဆင်းလှသော မိန်းမ ကို မြင်၍ စုံဘက်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊

၁၂ သင့်အိမ်သို့ သူ့ကို ခေါ်သွား၍၊ သူသည် ဦးခံ ရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်း လှီးဖြတ်ခြင်းကို ပြုလျက်၊

၁၃ ဘမ်းယူရာ အဝတ်ကို ချွတ်ပယ်၍ တလပတ်လုံး မိဘတို့ကို မြည်တမ်းလျက် သင့်အိမ်၌ နေပြီးသော နောက်၊ သင်သည် သူနှင့် စုံဘက်၍ သူသည် သင်၏ မယားဖြစ်မည်။

၁၄ နောက်တဖန် သူ့ကို မချစ်လျှင်၊ သူ့ အလို အလျောက် သွားသော အခွင့်ကို ပေးရမည်။ သူ့ကို ရှုတ်ချသောကြောင့် ငွေနှင့် မရောင်းရ၊ ကျွန်အရာ၌ မထားရ။

၁၅ လင်ချစ်သော မယား၊ မုန်းသော မယား နှစ် ယောက်တို့သည် သားကို ဘွား၍၊ အဦးဘွားသော သားသည် မုန်းသော မယား၏ သားဖြစ်လျှင်။

၁၆ ထိုသူသည် မိမိ အမွေဥစ္စာကို ဝေသောအခါ၊ မုန်းသော မယား၏ သားဦးကို နှိမ့်ချ၍ ချစ်သော မယား၏ သားကို သားဦးအရာ၌ မချီးမြှောက်ရ။

၁၇ မုန်းသော မယား၏သားသည် သားဦးဖြစ်သည် ဟုဝန်ခံ၍၊ နှစ်ဆသော အမွေ ဥစ္စာကို သူ့အား ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် အဘ၏ ခွန်အား အစအဦးဖြစ်၏။ သားဦး အရိပ်အရာနှင့် ဆိုင်ပေ၏။

၁၈ အဘ၌ ဆိုးသောသား၊ ခက်ထန်သော သဘော ရှိ၍ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသား၊ မိဘတို့ ဆုံးမသော်လည်း ဆုံးမခြင်းကို မခံသောသားရှိလျှင်။

၁၉ မိဘတို့သည် ထိုသားကိုဆွဲကိုင်၍၊ မြို့၌အသက် ကြီးသူတို့ ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်။

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သားသည် ဆိုးသောသူ၊ ခက်ထန် သော သဘောရှိ၍ အကျွန်ုပ်တို့စကားကို နားမထောင် သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ စားကြူးသောသူ၊ သောက်ကြူး သောသူ ဖြစ်ပါ၏ဟု မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုရမည်။

၂၁ မြို့သား ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည် ထိုသားကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ ထိုသို့

သင်တို့တွင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှား သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကို ကြား၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၂ သေထိုက်သော အပြစ် ရှိသောသူကို သစ်တိုင်၌ ဆွဲ၍ သတ်လျှင်၊

၂၃ အသေကောင်ကို သစ်တိုင်၌ တညဉ့်လုံး မထားရ။ ထိုနေ့ခြင်းတွင် မြေ၌ဆက်ဆက် မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထားခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်၏။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာတို့ ပေးတော်မူသော ပြည်သည် မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရမည်။

၂၂

၁ သင့်ညီအစ်ကို၏ သီးနှားသည် လမ်းလွဲသည်ကို ကြည့်၍ မနေရ။ ညီအစ်ကိုထံသို့ ဆက်ဆက်ပြန် ပို့ရမည်။

၂ ညီအစ်ကို ဝေးသော်၎င်း၊ သူ့ကို မသိသော်၎င်း၊ ထိုသိုးနှားကို ကိုယ်အိမ်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည်မရှာ၊ သူ၌ မအပ်မှီတိုင်အောင် ကိုယ်အိမ်၌ ထားရမည်။

၃ မြည်းဖြစ်စေ၊ အဝတ်ဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို၏ ဥစ္စာ တစ်ခုခု ပျောက်၍ သင်တွေ့မိလျှင်၊ ကြည့်၍ မနော့ထိုအတူ ပြုရမည်။

၄ ညီအစ်ကို၏ မြည်းနှားသည် လမ်း၌ လဲလျက် ရှိသည်ကို ကြည့်၍ မနေရ။ ညီအစ်ကိုနှင့် ဝိုင်း၍ ဆက်ဆက်မစရမည်။

၅ မိန်းမသည် ယောက်ျားအဝတ်ကို မဝတ်ရ။ ယောက်ျားသည်လည်း မိန်းမအဝတ်ကို မဝတ်ရ။ ထိုသို့ ဝတ်သောသူ ရှိသမျှတို့ကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၆ သစ်ပင်ပေါ် မြေပေါ်မှာ ငှက်သိုက်၌ ငှက်မသည် အဥများ၊ သားငယ်များကို ဝပ်လျက် နေသည်ကို တွေ့လျှင်၊ သားငယ်နှင့်အတူ အမိကို မယူရ။

၇ သင်သည် ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ သားငယ်တို့ကို သိမ်းယူလျှင်လည်း အမိကို လွှတ်လိုက်ရမည်။

၈ လူသည် အိမ်မိုးပေါ်က ကျ၍ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ် မရောက်မည်အကြောင်း၊ အိမ်အသစ်ကို ဆောက်သောအခါ၊ အမိုးနားပတ်လည်၌ အဆီးအတားကို လုပ်ရမည်။

၉ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ခြားနားသော မျိုးစေ့တို့ကို

ရောနှော၍ မကြာရ။ ထိုသို့ ကြဲလျှင်၊ မျိုးစေ့အသီး၊ စပျစ်ပင် အသီးနှစ်ပါးစလုံး ပျက်လိမ့်မည်။

၁၀ နွားနှင့် မြည်းကို ဘက်၍ လယ်ထွန်ရ။

၁၁ ဝါနှင့် သိုးမွေးကို ရောနှော၍ ရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။

၁၂ သင်ခြံသော အဝတ်စွန် လေးဘက်၌ ပန်းပွားတို့ကို ဆွဲရမည်။

၁၃ လူသည် မယားနှင့် ထိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊ တဖန် ထိုမိန်းမကို မုန်း၍၊

၁၄ ငါသည် ဤမိန်းမနှင့် ထိမ်းမြား ဆက်ဆံသော အခါ၊ ကညာမ စစ်ကြောင်းကို သိရပြီဟု ထိုမိန်းမ၌ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းကို ပြု၍ သူ့အသေရေကို ဖျက်လျှင်၊

၁၅ ထိုမိန်းမ၏ မိဘတို့သည် ကညာ၏ လက္ခဏာ သက်သေကို ဆောင်လျက်၊ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝသို့ သွား၍၊

၁၆ ထိုမိန်းမ၏ အဘက၊ အကျွန်ုပ်သမီးကို ဤလူ၌ အကျွန်ုပ်ပေးစားပါပြီ။ သူသည်အကျွန်ုပ် သမီးကို မုန်း၍၊

၁၇ သင်၏ သမီးသည် ကညာမစစ်ကြောင်းကို ငါ တွေ့ပြီဟု ဆိုလျက် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို ပြုပါ၏။ သို့ရာတွင် ဤသည်ကား၊ အကျွန်ုပ်သမီး၏ ကညာ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်ပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုလျက် ထိုအဝတ်ကို သူတို့ရှေ့မှာ လှန်၍ ပြရမည်။

၁၈ ထိုအခါမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုလူကို ယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊

၁၉ ငွေတပ်သာကို လျော်စေ၍၊ မိန်းမ၏ အဘအား ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးကညာ၏ အသေရေကိုထိုသူဖျက်လေပြီ။ ထိုမိန်းမသည် သူ၏ မယားဖြစ်ရမည်။ တသက်လုံး ထိုမိန်းမနှင့် မကွာရ။

၂၀ သို့မဟုတ် လင်စကားမှန်၍၊ ထိုမိန်းမ၌ ကညာ လက္ခဏာသက်သေ မရှိလျှင်၊

၂၁ မြို့သားယောက်ျားတို့သည် ထိုမိန်းမကို အဘအိမ်တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အဘအိမ်၌ မတရားသော မေထုန်သို့ လိုက်၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ မိုက်မဲသော အမှုကို ပြုလေပြီ။ ထိုသို့သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားရကြမည်။

၂၂ လင်ရှိသော မိန်းမနှင့် အခြားသော ယောက်ျား သင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊ ထိုယောက်ျားနှင့် မိန်းမ

နှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားရမည်။

၂၃ အပျိုကညာကို ယောက်ျားနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ၊ အခြားသော ယောက်ျားသည် မြို့ထဲမှာ တွေ့၍ သင့်နေလျှင်၊

၂၄ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့ကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ အသေသတ်ကြမည်။ မိန်းမသည် မြို့ထဲမှာ ရှိလျက်ပင် မအော်မဟစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ယောက်ျားလည်း သူ့မယားကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၎င်း၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားရကြမည်။

၂၅ အပျိုကို ယောက်ျားနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ အခြားသော ယောက်ျားသည် တော၌တွေ့၍ အနိုင်အထက်ပြုလျှင်၊ ထိုယောက်ျား တယောက်တည်းကိုသာ အသေသတ်ရမည်။

၂၆ သေထိုက်သော အပြစ် မရှိသော ထိုမိန်းမကို သင်သည် အဘယ်သို့မျှ မပြုရ။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ယောက်ျားသည် ထိုမိန်းမကို တော၌တွေ့၍ မိန်းမ အော်ဟစ်သော်လည်း ကူညီသောသူ မရှိသောကြောင့်၊ ထိုအမှုသည် လူချင်း တယောက်ကို တယောက် ရန်ပြု၍ သတ်သောအမှု နှင့်တူ၏။

၂၈ ယောက်ျားနှင့် မထိမ်းမြားမဆောင် နှင်းသေးသော အပျိုကညာကို အခြားသော ယောက်ျားသည် တွေ့၍ ကိုင်ဆွဲသင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊

၂၉ ထိုယောက်ျားသည် မိန်းမ၏ အဘအား ငွေငါးဆယ်ကို လျော်ရမည်။ ထိုမိန်းမသည်လည်း သူ၏ မယားဖြစ်ရမည်။ သူ့ကို ရှုတ်ချသောကြောင့် တသက်လုံး မကွာရ။

၃၀ လူသည် မိမိအဘနှင့်သာ ဆိုင်သော အဘ၏ မယားကို မသိမ်းရ။

၂၃

၁ ယောက်ျား၏ အင်္ဂါလက္ခဏာ မစုံလင်၊ ချို့တဲ့သော ယောက်ျားသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင် မဖြစ်ရ။

၂ မျောက်မထား၍ ရသောသားသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင် မဖြစ်ရ။ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင် မဝင်ရ။

၃ အမွန် အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသားသည်

လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင် မဖြစ်ရ။ ကာလအစဉ် မကုန်၊ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင် မဝင်ရ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သူတို့သည် မုန့်နှင့် ရေကို ဆောင်၍ ခရီးဦးကြိုမလာကြ၊ သင့်ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ၊ မေသောပေါ တာမိပြည်၊ ပေသော်မြို့၌ နေသော ဗောရသား ဗာလမိကို ငှားကြ၏။

၅ သို့ရာတွင် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမိစကားကို နားမထောင်၊ သင့်ကိုချစ်သောကြောင့် ကျိန်ဆဲခြင်းကို သင်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာဖြစ်စေတော်မူ၏။

၆ သင်သည် သူတို့ ချမ်းသာ၊ သူတို့ စည်းစိမ်ကို တသက်လုံး အစဉ်မပြုစေရ။

၇ ဒေဒုအမျိုးသားကိုမူကား၊ မမုန်းရ။ သူသည် သင်၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တု အမျိုးသားကိုလည်း မမုန်းရ။ သူ၏ပြည်၌ သင်သည် ကျွန်ခံခဲ့ဘူးပြီ။

၈ သူတို့ အမျိုးအနွယ်သည် သုံးဆက်မြောက်မှသာ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်ဖြစ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

၉ ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်သွားသောအခါ၊ မတရားသော အမှု ရှိသမျှကို ရှောင်လော့။

၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ ရောက်တတ်သော မစင်ကြယ်သော အကြောင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သော သူသည် သင်တို့တွင်ရှိလျှင် သူသည် တပ်ပြင်သို့ ထွက်ရမည်၊ တပ်ထဲသို့ မဝင်ရ။

၁၁ မိုမ်းချုပ်သောအခါ ရေချိုး၍၊ နေဝင်ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။

၁၂ သင် ကျင်ကြီးစွန့်စရာ အရပ်သည် တပ်ပြင်၌ ရှိရမည်။

၁၃ တပ်ပြင်သို့ ထွက်၍ စွန့်သောအခါ၊ ကိုယ်၌ ပါသော သစ်သားတူးရှင်းနှင့် မြေ၌တူးရမည်။ နောက်တဖန် လှည့်၍ မစင်ကို ဖုံးအုပ်ရမည်။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကယ်တင်၍ ရန်သူတို့ကို သင့်လက်၌ အပ်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ တပ်ထဲမှာ သွားလာတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အထဲ၌ မစင်ကြယ်သော အရာ တစုံတခုကို မြင်၍ သင်မှ ရှောင်သွားတော်မမူမည်အကြောင်း၊ သင်၏ တပ်သည် သန့်ရှင်းရမည်။

၁၅ မိမိသခင် ထံကပြေး၍ သင့်ထံသို့ ရောက်သော ကျွန်ကို သခင်၌ မအပ်ရ။

၁၆ ထိုကျွန်သည် အလိုအလျောက် နေချင်သော အရပ်၊ သင့်နေရာမြို့တစ်မြို့၌ သင့်ထံမှာနေရသော အခွင့်ရှိ၏။ သူ့ကို မညှဉ်းဆဲရ။

၁၇ ဣသရေလအမျိုး သမီးတို့တွင် ပြည်တန်ဆာ မရှိရ။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ယောက်ျားအလို သို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ မရှိရ။

၁၈ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ရသောငွေ၊ ခွေးကို ရောင်း၍ ရသော ငွေကို သစ္စာဂတိ ပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ မသွင်းရ။ ထိုသို့သော ငွေကို စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၁၉ သင်၏အမျိုးသားချင်း၌ အတိုးယူ၍ ငွေ စားစရာ၊ အသုံးအဆောင်ကို မချေးမငှားရ။

၂၀ တပါးအမျိုးသား၌ အတိုး ယူ၍ ချေးငှားရ၏။ သင်သွား၍ ဝင်စားသော ပြည်တွင် သင်ပြုလေရာရာ ၌သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်း ကြီးပေးတော်မူမည် အကြောင်း၊ အမျိုးသားချင်း၌ အတိုးယူ၍ ချေးငှားခြင်းကို ရှောင်ရမည်။

၂၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာ ဂတိထားလျှင်၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲ မနေရ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကော်နိအမှန် တောင်းတော်မူမည်။ သင်သည် မပြုဘဲနေလျှင် အပြစ် ရောက်လိမ့်မည်။

၂၂ သစ္စာဂတိ မထားဘဲနေလျှင် အပြစ်မရောက်။

၂၃ သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ကိုယ်အလိုအလျောက် သစ္စာဂတိထား၍၊ ကိုယ် နှုတ်နှင့် မြှက်ဆိုသော စကားကို တည်စေ၍၊ ဂတိ ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။

၂၄ သင်သည် အိမ်နီးချင်း၏ စပျစ်ဥယျာဉ် ထဲသို့ ဝင်သော အခါ၊ အလိုအလျောက် စပျစ်သီးကို ဝစွာ စားရသော်လည်း မသိမ်း မယူရ။

၂၅ အိမ်နီးချင်း၏ စပါးလယ် ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ စပါး နံ့ကို လက်နှင့် ဆွတ်ရသော်လည်း တံစဉ်နှင့် မရိတ်ရ။

၂၄

၁ တစ်စုံတယောက်သော သူသည် မယားနှင့် ထိမ်းမြား၍ ဆက်ဆံပြီးမှ တဖန် အပြစ်တင်စရာ အကြောင်း ရှိသောကြောင့် စိတ်မတွေ့လျှင်၊ ဖြတ်စာ ကိုရေး၍ သူ၌ အပ်ပေးသဖြင့် လွှတ်လိုက်ရမည်။

၂ ထိုမိန်းမသည် လင်အိမ်မှ ထွက်သွားသော နောက်၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်ရသော အခွင့် ရှိ၏။

၃ နောက်နေသော လင်သည်လည်း သူ့ကို မုန်း

လျှင်၊ ဖြတ်စာကို ရေး၍ သူ၌ အပ်သဖြင့် လွှတ်လိုက် သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုလင် သေသည်ဖြစ်စေ၊

၄ အရင် လွှတ်လိုက်သော လင်ဟောင်းသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော ထိုမိန်းမကို နောက်တဖန် မသိမ်းရ။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်၏။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့် အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်၌ အပြစ် မရောက်စေရ။

၅ အိမ်ထောင်ဘက် ပြုစု ရှိသောသူသည် စစ်တိုက် မသွားရ။ မင်းအမှုကို မဆောင်ရ။ တနှစ်ပတ်လုံး ကိုယ့် အိမ်၌ အလွတ်နေ၍ မယားကို ကျွေးမွေး ပြုစုရမည်။

၆ ကြိတ်ဆုံ အပေါ်ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊ အောက် ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူမျှ အပေါင် မယူရ။ ထိုသို့ယူလျှင် သူ့အသက်ကို အပေါင်ယူသည်နှင့်တူ၏။

၇ လူသည် မိမိအမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ဣသရေလ အမျိုးသားကို ခိုး၍ ကျွန်အရာ၌ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူခိုးကို တွေ့မိလျှင် အသေ သတ်ရမည်။ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထိုသို့ ပယ်ရှားရကြမည်။

၈ နူနာဘေး ရောက်သောအခါ၊ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သွန်သင်သမျှအတိုင်း သတိပြု၍ စေ့စေ့စောင့်ရှောက်လော့။ သူတို့ကို ငါ့မှာထားသည် အတိုင်း ကျင့်စောင့်ကြလော့။

၉ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍ ခရီးသွား ကြစဉ်တွင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ မိရိအံ၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို အောက်မေ့ ကြလော့။

၁၀ သင်သည် အမျိုးသားချင်း၌ တစ်စုံတစ်ခုကို ချေးငှား လျှင်၊ အပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းငှါ သူ့အိမ် ထဲသို့ မဝင်ရ။

၁၁ သင်သည် အိမ်ပြင်မှာ ရပ်နေ၍၊ ထိုသူသည် အပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို သင့်ရှိရာ အိမ်ပြင်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၁၂ ထိုသူသည် ဆင်းရဲလျှင်၊ ပေါင်၍ ထားသော ဥစ္စာကို ပြန်မအပ်ဘဲ ညဉ့်ကို မလွန်စေရ။

၁၃ သူသည် မိမိအဝတ်ကို ဝတ်ခြုံလျက် အိပ်ပျော်၍ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သူပေါင်၍ ထားသော ဥစ္စာကို နေဝင်လျှင် ဆက်ဆက်ပြန်အပ် ရမည်။ ထိုသို့ပြုသောအမှုသည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သော အမှု ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၄ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင့်နေရာ မြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသော တပားအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူငါးကို မညှဉ်းဆဲရ။

၁၅ နေ့စဉ်မပြတ် သူ့အခကို ပေးမည်။ မပေးဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ သူသည် ဆင်းရဲသောကြောင့် ရထိုက် သော အခကိုလည်း စိတ်စွဲလမ်းလျက် ရိုလိမ့်မည်။ မပေးဘဲ နေလျှင် သူသည် သင့်ကို အပြစ်တင်၍ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သဖြင့် သင့်၌ အပြစ် ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၁၆ အဘသည် သား၏ အပြစ်ကြောင့် ၎င်း၊ သားသည် အဘ၏ အပြစ်ကြောင့် ၎င်း၊ အသေခံရ။ လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့်သာ အသေခံရမည်။

၁၇ တရားရှာတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပားအမျိုးသားနှင့် မိဘမရှိသောသူကို အရှုံးမပေးရ။ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို အပေါင်မယူရ။

၁၈ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်း ကို၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ထိုပြည်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့ ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤပညတ်ကို ငါထား၏။

၁၉ သင်သည် ကိုယ်လယ်၌ အသီးအနှံကို ရိတ် သောအခါ၊ မေ့လျော့သော ကောက်လှိုင်းကို ပြန်၍ မယူရ။ သင်ပြု လေရာရာ၌ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ မည်အကြောင်း၊ ထိုကောက်လှိုင်းကို တပားမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ အဘို့ထားရမည်။

၂၀ သင်၏ သံလွင် သီးကို ရိတ်ချွေသောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသော အသီးကို ပြန်၍ မရိတ် မချွေရ။ တပားအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ အဘို့ ထားရမည်။

၂၁ သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်ယူ သောအခါ ပြန်၍ ကောက်သိမ်းခြင်းကို မပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးသည် တပားအမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ဖြစ်ရမည်။

၂၂ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤပညတ်ကို ငါ ထား၏။

၂၅

၁ လူချင်း အမှုရှိ၍ မင်းထံ၌ အစီရင် ခံလျက်၊ မင်းရှေ့မှာ တရားတွေ့ကြသောအခါ၊ မြောင့်မတ်သော သူကို အပြစ် လွှတ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဆိုးသော သူကို အရှုံးခံစေခြင်းငှါ ၎င်း စီရင်ရမည်။

၂ ဆိုးသောသူသည် အရိုက်ခံထိုက်လျှင်၊ တရား သူကြီးသည် ကိုယ်မျက်မှောက်၌ သူ့ကို ချ၍၊ အပြစ် နှင့်အလျောက် မည်မျှသော ဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက်စေ ရမည်။

၃ သို့သော်လည်း ဒဏ်ချက် လေးဆယ်ထက် မလွန်စေရ။ လွန်၍ များစွာသော ဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက်လျှင်၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းသည် ယုတ်ညံ့သော သူဖြစ်ဟန်ရှိမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၄ စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ။

၅ အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ တစုံတ ယောက်သော သူသည် သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သေ သောသူ၏ မယားသည် အခြားတပီးသော လူစိမ်း နှင့် စုံတက်ခြင်းကို မပြုရ။ သူ၏ လင်ညီသည် သူ့ကို သိမ်းယူဆက်ဆံ၍ မရိုး၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုပြုရမည်။

၆ ဣသရေလအမျိုး၌ အစ်ကိုအမည်ကို မပျောက် စေခြင်းငှါ၊ အဦးဘွားသော သားသည် သေသော ဘကြီး၏ အရိပ်အရာကို ခံရမည်။

၇ ညီသည် အစ်ကို မယားကို မယူလိုလျှင်၊ မိန်းမ သည် အသက်ကြီးသူတို့ ရိုရာမြို့တံခါးဝသို့ သွား၍၊ ကျွန်မ၏လင် ညီသည် အစ်ကို အမည်ကို ဣသရေလ အမျိုး၌ မတည်စေလိုပါ။ သူပြုအပ်သော ဝတ်ကို မပြုလိုဟု လျှောက်လျှင်။

၈ မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုသူကို ခေါ်၍ မေးမြန်းကြမည်။ သူကလည်း၊ ထိုမိန်းမကို အကျွန်ုပ် မယူလိုဟု ဆို၍ ခိုင်မာစွာနေလျှင်။

၉ သူ၏ မရီးသည် အသက်ကြီးသူတို့ ရှေ့မှာ သူ့ အပါးသို့ ချဉ်း၍သူ၏ ခြေခြင်းကို ချွတ်လျက်၊ သူ၏ မျက်နှာ၌ တံတွေးထွေးလျက်၊ မိမိ အစ်ကို အိမ်ကို မဆောက်လိုသော သူ၌ ဤသို့ ပြုသင့်သည်ဟု သူ့အား ပြန်ပြောရမည်။

၁၀ နောက်မှ၊ ထိုသူကို ခြေခြင်း ချွတ်ရသော အမျိုး ဟူ၍ ဣသရေလအမျိုး၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရမည်။

၁၁ လူချင်း ခိုက်ရန်ပြုကြစဉ်တွင်၊ တယောက်သော သူ၏ မယားသည် အပါးသို့ ချဉ်း၍ မိမိလင်ကိုကူညီ လိုသောငှါ ခိုက်ရန်ပြုသောသူ၏ ယောက်ျားတန်ဆာ ကိုကိုင်ဆွဲမိလျှင်။

၁၂ ထိုမိန်းမလက်ကို ဖြတ်ရမည်။ သင်၏ မျက်စိသည် သူ့ကို မသနားရ။

၁၃ သင့်အိတ်၌ ကြီးသော အလေး၊ ငယ်သော အလေးတည်းဟူသော ခြားနားသော အလေးကို မရှိစေရ။

၁၄ သင့်အိမ်၌ ခြားနားသော ခြင်စရာတန်ဆာ အကြီးအငယ်ကို မရှိစေရ။

၁၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင်၏ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ မှန်ကန်သောအလေး၊ မှန်ကန်သော ခြင်စရာတန်ဆာ များကိုသာ သုံးရမည်။

၁၆ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသောအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်း တို့နှင့် မတရားသဖြင့် ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၁၇ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍ ခရီးသွားသောအခါ၊

၁၈ သင်သည် အားကုန်၍ မောလျက်နေစဉ်တွင်၊ သင့်နောက်၌ လိုက်သောသူ၊ အားနည်းသော သူတို့ကို အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် လမ်း၌ ဆီးကြို၍ လုပ်ကြံကြောင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့ကြောင်းကို၎င်း၊ အောက်မေ့လော့။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာတို့ အပိုင် ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါ၊ အာမလက် အမျိုးကို အောက်မေ့စရာ မရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင် အောက်၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရမည်။ ထိုအမှုကို မမေ့မလျော့ရ။

၂၆

၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်အမွေခံစရာတို့ ပေးတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည် ဝင်စား၍ နေသောအခါ၊

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ အဦးသီးသော အသီးအမျိုးမျိုးကို ယူ၍ ခြင်တောင်း၌ ထည့်ပြီးမှ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်တည်စရာတို့ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့ သွား၍၊

၃ ထိုကာလ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်သော သူထံသို့ ချဉ်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပေးခြင်းငှါ၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့ အကျွန်ုပ် ရောက်ပါပြီဟု ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယနေ့ အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါသည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြောဆိုရမည်။

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း ခြင်တောင်းကို သင့်လက်မှယူ၍ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ ချထားရမည်။

၅ သင်ကလည်း၊ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သော ရှုရီအမျိုးသားသည် အကျွန်ုပ်အာဘုဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ လူအနည်းငယ်နှင့် တကွ တည်းခိုစဉ်တွင် ကြီးမားများပြားသော လူမျိုးဖြစ်ပါ၏။

၆ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၍ ကျပ်တည်းစွာ ကျွန်ုပ်တို့၏။

၇ ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသော လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ပြီးလျှင်၊

၉ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော ဤပြည်သို့ ပို့ဆောင်၍ ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၀ ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ အဦးသီးသော အသီးကို အကျွန်ုပ် ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျက်၊ ထိုအသီးကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်း ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၁ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ သင်နှင့်သင်၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့အား ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူး၌၊ သင်သည် သင်နှင့် အတူ တည်းခိုသော လေဝိသားမှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် တကွပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၂ သုံးနှစ်တွင် ဆယ်တို့တတို့ ပေးရသော တတိယနှစ် ရောက်သောအခါ၊ အစီးအပွါး ရှိသမျှတို့ကို ဆယ်တို့တတို့ ကောက်ယူ၍၊ လေဝိသား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို သင့်နေရာ မြို့များ၌ ဝစ္စာကျွေးမွေးပြီးမှ၊

၁၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဥစ္စာတို့ကို အိမ်မှ ထုတ်၍ လေဝိသား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့အား ပေးပါပြီ။ ပညတ်တော်တို့ကို မလွန်ကျူး၊ မမေ့လျော့ပါ။

၁၄ မသာအမှုကို ဆောင်စဉ်အခါ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ် မစားပါ။ မစင်ကြယ်သော အသုံးအဆောင်တို့

အနည်းငယ်ကိုမျှ မယူပါ။ သေသောသူတို့ အဘို့ အနည်းငယ်ကိုမျှ မပေးပါ။ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်တော် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း ပြုပါပြီ။

၁၅ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသော နေရာ ကောင်းကင် ဘုံမှ ငို့ကြည့်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုး ကို၎င်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်ကို၎င်း ကောင်းကြီးပေးတော် မူပါဟု လျှောက်ဆိုရမည်။

၁၆ ယခု စီရင်ထုံးဖွဲ့ သမျှအတိုင်း ကျင့်ရမည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကျင့်စောင့်ရမည်။

၁၇ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူသည် ဟူ၍၎င်း၊ လမ်းတော်သို့ လိုက်ပါမည်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော ပညတ်တရားတော်ကို စောင့် ရှောက်ပါမည်၊ စကားတော်ကို နားထောင်ပါမည် ဟူ၍၎င်း၊ ယနေ့ သင်သည် ဝန်ခံပြီ။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဂတိထားတော်မူ သမျှအတိုင်း၊ သင်သည် ပညတ်တော် အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊

၁၉ ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူမျိုးတကာတို့ထက် သင်၏ ဂုဏ်အသရေ ကျော်စော ကိစ္စကို လွန်ကဲ စေတော်မူမည်ဟူ၍ ၎င်းဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့သန့်ရှင်းသော လူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ယနေ့ ဝန်ခံတော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောလေ၏။

၂၇

၁ တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ လူများတို့ကို မှာထား သည်ကား၊ ယနေ့ ငါထားသမျှသော ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၂ သင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍၊ သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကြီးသော ကျောက်တို့ကို ထု ထောင်၍ အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၃ ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင့်အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ဝင်စားအံ့သောငှါ ကူးသွားပြီးမှ၊ ဤတရား စကား

တော်အလုံးစုံတို့ကို ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ရေးထားရမည်။

၄ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးပြီးမှ၊ ယနေ့ ငါမှာထားသော ကျောက်တို့ကို ဗေလတောင်ပေါ်မှာ ထုထောင်၍ အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံရမည်။

၅ ထိုအရပ်၌လည်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အဘို့၊

၆ ယဇ်ပလ္လင်ကို ကျောက်နှင့် တည်ရမည်။ သံတန် ဆာကို မသုံးဆောင်ဘဲ၊ မက္ခမပြတ်သော ကျောက်တို့ နှင့်တည်ရမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။

၇ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကိုလည်း ပူဇော်၍၊ ထို အရပ်တွင် စားသောက်လျက် ရှေ့တော်၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုရမည်။

၈ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ဤတရား စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို သေချာစွာ ရေးထားရမည်ဟု ပြော ဆိုကြ၏။

၉ တဖန် မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လေဝိ သားများတို့က၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သတိနှင့် နားထောင်လော့။ ယနေ့သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးဖြစ်လေပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ရမည်။ ယနေ့ ငါတို့ ဆင့်ဆို သော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ကျင့်ရမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ပြောဆို ကြ၏။

၁၁ တဖန် မောရှေသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့ကို မှာ ထားသည်မှာ၊

၁၂ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသော နောက်၊ လူများတို့အား ကောင်းကြီးပေးခြင်း အလိုငှါ ဂေရ ဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသောသူ ဟူမူကား၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ယောသပ်၊ ဗယ်မိန်တည်း။

၁၃ ကျိန်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဗေလတောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသော သူဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ဂဒါ၊ အာရုဂ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဒန်၊ နဿလိတည်း။

၁၄ ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ကြီးသော အသံနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဟစ်ကြော် ရသော စကားဟူမူကား၊

၁၅ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာသော အရာ၊ လက် သမားလက်နှင့် ထုလုပ်သော ရုပ်တု၊ သွန်းသော ဆင်းတုကို လုပ်၍ မထင်ရှားသော အရပ်၌ ထားသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၁၆ မိဘကို မထိမဲ့မြင်ပြုသော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၁၇ အိမ်နီးချင်း၏ မြေမှတ်တိုင်ကို ရွှေ့သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်း တို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၁၈ မျက်စိမမြင်သောသူကို လမ်းလွဲစေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်း တို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၁၉ တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမကို မတရားသဖြင့် အရှုံးပေး သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၀ အဘနှင့်သာ ဆိုင်သော အဘ၏ မယားနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၁ တိရစ္ဆာန်တစ်ခုတမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်း တို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၂ အဘ၏ သမီး၊ အမိ၏သမီး တည်းဟူသော မိမိအစ်မ နှစ်နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင် လူအပေါင်းတို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၃ မယား၏အမိနှင့် ပေါင်းဘော်သော သူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၄ အိမ်နီးချင်းကို မထင်မရှား ရိုက်သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်း တို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၅ အပြစ်မရှိသော သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ အခကို ယူသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။ ဤပညတ်တရား စကားတို့ကို အမြဲ မကျင့်သော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံကြမည်။

၂၈

၁ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို သင်သည် ကျင့်စောင့်ခြင်းငှာ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့နားထောင် လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် သင့်ကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်။

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်ကို နားထောင်လျှက်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက် ရောက်လတံ့သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ဟူမူကား။

၃ သင်သည် မြို့၌ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ တော၌ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။

၄ သားသမီး အားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံ အားဖြင့် ၎င်း၊ တိရစ္ဆာန် ဘွားသော သားငယ် အားဖြင့်၎င်း၊ သိုးနွား အစီးအပွါး အားဖြင့်၎င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။

၅ ခြင်တောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော ခွက်၌၎င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။

၆ မိမိအိမ် ထဲသို့ ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၇ သင့်တဘက်၌ ထသောရန်သူတို့ကို သင့်မျက် မှောက်၌ ထာဝရဘုရားသည် အဏိခံစေတော်မူမည်။ သူတို့သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သင်ရှိရာသို့ လာ သော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့် သင့်ရှေ့မှ ပြေးကြ လိမ့်မည်။

၈ သင်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ ၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အပေါ်မှာ မင်္ဂလာ ရောက်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ပေးတော်မူမည်။

၉ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်၍ လမ်းတော်သို့ လိုက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုသည် အတိုင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော် အဘို့ သန့်ရှင်းသော အမျိုးအစဉ်အမြဲ ဖြစ်စေတော်မူမည်။

၁၀ သင်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းကို ခံရသည်ဟု လူမျိုးခပ်သိမ်း တို့သည် သိမြင်၍ သင့်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အား ပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ ဥစ္စာ ပစ္စည်း၊ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန် အတိုးအပွါး၊ မြေအသီး အနှံများကို ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် အချိန်တန်မှ သင်၏ပြည်၌ မိုဗ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက် တည်းဟူသော မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖွင့်တော်မူမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ အားချေးငါးရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အား ချေးငါးရသောအခွင့် မရှိရ။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမြီးမဖြစ်စေဘဲ

ခေါင်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အောက်၌ မနေရဘဲ အပေါ်၌သာ နေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ နားထောင်လျှင်၎င်း၊

၁၄ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော စကားတော်လမ်းမှ ထွက်၍ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲ၊ အခြား တပါးသောဘုရား နောက်သို့လိုက်၍ ဝတ်မပြုဘဲနေ လျှင်၎င်း၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၊ စကားတော်ကို နားမထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတ်သော ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာများဟူမူကား၊

၁၆ သင်သည်မြို့၌ အမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်၊ တော၌ အမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၁၇ ခြင်တောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော ခွက်၌၎င်း အမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၁၈ သားသမီးအားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံ အားဖြင့် ၎င်း၊ သိုးနွား အစီးအပွား အားဖြင့်၎င်း အမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၁၉ မိမိအိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ အမင်္ဂလာ ရှိလိမ့် မည်။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။

၂၀ ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ပြုမိသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် အလျင်အမြန် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက် ရောက်စေတော်မူမည်။

၂၁ သင်သွား၍ ဝင်စားလတ်သောပြည်မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူမှီတိုင်အောင်၊ ကာလနာကို သင်၌ စွဲစေတော်မူမည်။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို တူလာ၊ ဖျားနာ၊ ဒလခက်နာ၊ ခရခရနာဖြင့်၎င်း၊ ထားဘေး၊ လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍ အပင်သေဘေးဖြင့်၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ထိုဘေးတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။

၂၃ သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် ကြေးဝါ ကဲ့သို့၎င်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံကဲ့ သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၄ ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေရာပြည်၌ ရွာသော မိုဗ်းရေကိုမြေမှုန့်၊ ဖဲ့ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်

မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် သင့်အပေါ်မှာ ကျရလိမ့်မည်။

၂၅ သင်၏ရန်သူ ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ သင်သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့ သွားသော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့် သူတို့ရှေ့မှ ပြေး၍ မြေပေါ်မှာ ရှိသောအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။

၂၆ သင်၏ အသေကောင်သည် မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်၊ တောသားရဲ စားစရာတို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထို တိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မမောင်းရ။

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဝတ္တုအနာစိမ်း၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ဝဲနာ၊ မပျောက်နိုင်သော ယားနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။

၂၈ ရူးသောအနာ၊ မျက်စိကန်းသော အနာ၊ မိန်းမော တွေဝေသော အနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊

၂၉ မျက်စိကန်းသော သူသည် မှောင်မိုက်၌ စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊ သင်သည် မွန်းတည့်အချိန်၌ပင် စမ်းသပ်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု၌ မအောင်ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လူယူခြင်းကိုသာ ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ် သူမျှ မကယ်တင်ရ။

၃၀ မိန်းမနှင့် လက်ထပ်ပြီးသော်လည်း အခြားသော သူသည် ပေါင်းဘော်ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကို ဆောက် သော်လည်း ကိုယ်တိုင် မနေရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက် သော်လည်း စပျစ်သီးကို မဆွတ်မယူရ။

၃၁ သင့်နွားကို သင့်မျက်မှောက်၌ သတ်၍ သေ သော်လည်း သင့်ကိုယ်တိုင် မစားရ။ သင့်မြည်းကို သင့်ရှေ့မှောက်၌ အနိုင်အထက်ယူသွားပြီးမှ၊ နောက် တဖန်ပြန်၍ မပေးရ။ သင့်သိုးတို့ကို သင့် ရန်သူ၌ အပ်သော အခါကယ်နှုတ်သော သူမပေါ်မရှိရ။

၃၂ သင့်သား သမီးတို့သည် သူတပါးလက်သို့ ရောက်၍၊ သင့်မျက်စိသည် တနေ့လုံးမြော်ကြည့်လျက် အားကုန်လိမ့်မည်။ သင့်လက်သည်လည်း ခွန်အား မရှိရ။

၃၃ သင်မသိ မကျွမ်းသော လူမျိုးသည် သင့်နေရာ ပြည်၏ အသီးအနှံကို၎င်း၊ သင်လုပ်ဆောင်၍ရသော ဥစ္စာကို၎င်း၊ စားလိမ့်မည်။ သင်သည် ညှဉ်းဆဲနှိပ် စက်ခြင်းကိုသာ အစဉ်မပြတ် ခံရလိမ့်မည်။

၃၄ ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သော အမှုကြောင့် သင်သည် အရူးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃၅ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဒူးနှင့် ခြေထောက်မကာ၊ ခြေဘဝါး မှစ၍ ဦးခေါင်းထိတိုင်အောင် မပျောက် နိုင်သော အနာစိမ်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။

၃၆ ထာဝရဘုရားသည်။ သင် ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်ကို သင်နှင့်သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိမကျွမ်းဘူး သော လူမျိုး ရှိရာသို့ ဆောင်သွားတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အခြားတပါးသော ဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။

၃၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆောင်သွားတော်မူ သော အပြည်ပြည်တို့၌ သင်သည်အံ့ဩရာ၊ ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၈ သင်သည် များစွာသော မျိုးစေ့ကို လယ်သို့ ယူသွား၍ ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားသော ကြောင့်၊ နည်းသော စပါးကို သိမ်းရလိမ့်မည်။

၃၉ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်၍ ပြုစုသော်လည်း၊ ပိုးများ ကိုက်စားသောကြောင့် ကိုယ်တိုင် စပျစ်သီးကို မဆွတ်ရ၊ စပျစ်ရည်ကိုလည်း မသောက်ရ။

၄၀ သင့်နေရာ အရပ်ရပ်၌ သံလွင်ပင် ရှိသော်လည်း၊ အသီးမမှည့်မှီ ကြွေသောကြောင့် သင်သည် သံလွင် ဆီနှင့် ကိုယ်ကို မလိမ်းရ။

၄၁ သားသမီးကို ဘွားမြင်သော်လည်း၊ သူတို့နှင့် မပျော်မွေ့ရ။ ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။

၄၂ သင့်နေရာပြည်၌ သစ်ပင် ရှိသမျှ၊ မြေအသီးအနှံ ရှိသမျှကိုကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။

၄၃ သင်နှင့် အတူနေသော တပါးအမျိုးသားသည် မြင့်လျက်၊ သင့်အပေါ်သို့တက်လိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ အောက်သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်။

၄၄ သူသည် သင့်အား ချေးငှားသော အခွင့်ရှိလိမ့် မည်။ သင်မူကား၊ သူ့အား ချေးငှားသော အခွင့်မရှိရ။ သူသည် ခေါင်းဖြစ်၍၊ သင်သည် အမြီးဖြစ်လိမ့်မည်။

၄၅ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော် မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရားကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင်သည် စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ဤကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာရှိသမျှ တို့သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လျက်၊ သင့်ကို လိုက်၍ မှီလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၄၆ သင့်အပေါ်၌၎င်း၊ သင့်အမျိုးအနွယ် အပေါ်၌၎င်း၊ အစဉ်မပြတ် နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုဖြစ် ကြလိမ့်မည်။

၄၇ သင်သည် ဥစ္စာကြွယ်ဝသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းသော စိတ်နှင့် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို မဆောင်မရွက်သောကြောင့်၊

၄၈ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ရန်သူ၏ အမှုကို သင်သည် မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အဝတ်

အချည်း စည်းရှိခြင်းနှင့်တကွ၊ အရာရာ၌ ဆင်းရဲစွာ ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင် အောင် သင့်လည်ပင်း၌ သံထမ်းဘိုးကို တင်ထား တော်မူမည်။

၄၉၅၀ ရွှေလင်းတ ပျံတက်သကဲ့သို့ လျင်မြန်သော လူမျိုး၊ ကြမ်းတမ်းသော မျက်နှာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသက် ကြီးသူကို မရိုသေ၊ အသက် ငယ်သူကို မသနားတတ်သော လူမျိုးကို၊ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီး စွန်းမှ ထာဝရဘုရားသည် ခေါ်၍ သင့်ကို တိုက်စေ တော်မူမည်။

၅၁ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ထိုရန်သူသည် သင်၏ သိုးသငယ်၊ နွားသငယ်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရ လိမ့်မည်။ သင့်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးနွား အစီးအပွားကို သင့်အဘို့ မချန်မထားရ။

၅၂ သင့်နေရာ ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ သင်ကိုးစားသော မြို့ရိုး၊ မြင့်၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးတို့သည် မပြိုမကျမှီ တိုင်အောင်၊ သင့်နေရာမြို့ ရှိသမျှတို့ကို ဝိုင်းထားလိမ့် မည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသောပြည် အရပ်ရပ်တို့၌၊ မြို့ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။

၅၃ ထိုသို့ ဝိုင်းထား၍ ရန်သူသည် ကျဉ်းကျပ်စေ သောအခါ၊ ကိုယ်ရင်သွေး တည်းဟူသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သား သမီးတို့၏ အသားကို သင်စားရလိမ့်မည်။

၅၄ သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ် စေသောအခါ၊

၅၅ အလွန် နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော ယောက်ျားသည် စားစရာ အလျဉ်း မကျန်ကြွင်းသောကြောင့်၊ မိမိ သားသမီး၏ အသားကို စားရသော်လည်း၊ မိမိ ညီအစ်ကို၊ မိမိရင်ခွင်၌ရှိသောမယား ကျန်ကြွင်းသေး သော သားသမီးတို့ကို မနာလိုသော စိတ်ရှိ၍၊ ထို အသားကို သူတို့အား မဝေမပေးဘဲ စားလိမ့်မည်။

၅၆၅၇ သင့်နေရာ မြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်း ကျပ်စေသောအခါ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် မြေကို မနင်းဝံ့သော မိန်းမသည်လည်း၊ စားစရာ အလျဉ်း မရှိသောကြောင့်၊ မိမိရင်ခွင်၌ ရှိသော လင်၊ မိမိသား သမီး၊ မိမိဝမ်းထဲက ထွက်သောအချင်း၊ မိမိဘွားမြင် သော သူငယ်တို့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိသူငယ် ကို တိတ်ဆိတ်စွာ စားရလိမ့်မည်။

၅၈ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်

ဘုန်းကြီး၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှာ၊ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော ဤတရားတော်စကား အလုံးစုံတို့ကို သင်သည် မကျင့် မစောင့်ဘဲနေလျှင်၊

၅၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်ခံရသောဘေး၊ သင့်အမျိုးအနွယ်ခံရသော ဘေးတို့ကို အံ့ဩဘွယ်သော ဘေး၊ အလွန်ကြီး၍ မြဲမြံသောဘေး၊ အလွန် ပြင်း၍ မြဲမြံသော ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်စေတော်မူမည်။

၆၀ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်ကြောက်တတ်သော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အနာရောဂါ ရှိသမျှတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၌ ထိုအနာရောဂါ တို့သည် စွဲကပ်ကြလိမ့်မည်။

၆၁ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေး၍ မထားသော အနာရောဂါ ဘေးဥပဒ် ရှိသမျှတို့ကို သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ သင့်အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက်စေတော်မူမည်။

၆၂ သင်သည် အရေအတွက် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်း ကင်ကြယ်ကဲ့သို့ များသော်လည်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်သော ကြောင့် နည်းနည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၆၃ သင့်ကို ကျေးဇူးပြု၍ များပြားစေသော အမှု၌ ထာဝရဘုရား ပျော်မွေ့တော်မူသည်နည်းတူ၊ တဖန် သင့်ကို ပျက်ဆီး၍ အကျိုးနည်းစရာအမှု၌ ပျော်မွေ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည် ထဲက သင်သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။

၆၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မြေကြီးစွန်း တဘက်မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် သင့်ကိုအရပ်ရပ် ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိဘူးသော အခြားတစ်ပါးသောဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရ လိမ့်မည်။

၆၅ ထိုလူမျိုးတို့တွင် သင်သည် သက်သာခြင်းမရှိရာ၊ နေရာ မကျရာ၊ နှလုံး တုန်လှုပ်ခြင်း၊ မျက်စိမြော်၍ အားကုန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရ ဘုရား စီရင်တော်မူသဖြင့်၊

၆၆ သင်သည် အသက်ဆုံးလုသည်ဖြစ်၍၊ နေ့ည၌ မပြတ်စိုးရိမ်လျက် သေဘေးနှင့်လွတ်မည် မလွတ်မည် ကို မသိဘဲလျက်နေရလိမ့်မည်။

၆၇ သင်၏ စိတ်နှလုံး ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့ရသော အကြောင်း၊ သင့်မျက်စိနှင့် မြင်ရသောအရာကြောင်း၊

နံနက်အချိန်၌ သင်က၊ ည၌ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ နံနက် ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း ဆုတောင်း ရလိမ့်မည်။

၆၈ ထိုလမ်းကို နောက်တဖန် သင်မမြင်ရဟုမိန့်တော် မူသောလမ်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် တဖန်သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် ပို့ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုပြည်တွင် ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှာ ရန်သူတို့၌ ရောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဘယ် သူမျှ သင့်ကို မဝယ်လိုဟု ဣသရေလ လူများတို့ကို ဟောပြောလေ၏။

၂၉

၁ ဤရွှေကား၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ပြုတော်မူသော ပဋိညာဉ် မှတစ်ပါး၊ မောဘပြည်၌ မောရှေသည် ထိုလူမျိုးနှင့် ပဋိညာဉ် ပြုစေခြင်းငှာ၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသော ပဋိညာဉ်စကားတော်ဖြစ်သတည်း။

၂ တဖန် မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှာ ဖဲရောဘုရင်၌၎င်း၊ သူ၏ကျွန် အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ သူ၏ပြည် တရောက်လုံး၌၎င်း၊ သင်တို့ မျက်မှောက် တွင် ပြုတော်မူသမျှ တည်းဟူသော၊

၃ ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်သော အလွန် ကြီးစွာသော စုံစမ်းခြင်းအမှု၊ အလွန်ကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို သင်တို့သည် မြင်ကြပြီ။

၄ သို့သော်လည်း နားလည်နိုင်သော နှလုံး၊ မြင်နိုင်သော မျက်စိ၊ ကြားနိုင်သော နားတို့ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မမူသေး။

၅ အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့ကို တော၌ ငါ ပို့ဆောင်တော်မူပြီ။ သင်တို့ အဝတ်သည် မဟောင်း မနွမ်း၊ သင်တို့ စီးသော ခြေနင်းလည်း မပျက်။

၆ သင်တို့သည် မုန့်ကို မစား။ စပျစ်ရည်နှင့်သေရည် သေရက်ကို မသောက်ဘဲ နေသောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်းကို သိရ၏။

၇ သင်တို့သည် ဤအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဟေဂုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင်ဩဗာ တို့သည် ငါတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှာ ထွက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့သည် သူတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊

၈ သူတို့ပြည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးတဝက်၌ ပေးလေ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ ပြုလေရာရာ၌ အောင်နိုင်မည်

အကြောင်း ဤပဋိညာဉ် စကားတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ကျင့်ကြလော့။

၁၀-၁၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် ယနေ့ပြုတော်မူသော သစ္စာကို သင်သည်းခံ၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ် ပြုခြင်းငှါသင့်၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးအရာ၌ ယနေ့ ခန့်ထားတော်မူစေခြင်းငှါသင့်၊ အထက်က မိန့်တော်မူ၍၊ သင်၏ အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျန်ဆိုင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူစေခြင်းငှါသင့်၊ သင်တို့ အမျိုးအနွယ်၏ အကဲအမှူး၊ အသက်ကြီးသူ၊ မင်း အရာရှိ၊ ဣသရေလအမျိုး ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ ထင်းခုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူ မှစ၍ တပ်၌ ရှိသမျှ သောသူတို့သည် သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယနေ့ ရပ်နေကြ၏။

၁၄ ထိုမှတစ်ပါး ဤပဋိညာဉ်၊ ဤသစ္စာကို သင်တို့ နှင့်သာ ဝါပြုသည်ထက်မက၊

၁၅ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယနေ့ ရပ်နေသော သူတို့နှင့်၎င်း၊ ငါတို့တွင် ယနေ့ မပါသော သူတို့နှင့်၎င်း ဝါပြု၏။

၁၆ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ပေါင်းတော်သောသူ၊ ခရီးသွား၍ လမ်း၌ တွေ့ကြုံသော လူမျိုးတို့ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၁၇ သူတို့၌ ရှိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သော သစ်သားရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု တို့ကို မြင်ကြပြီ။

၁၈ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ လွှဲရှောင်ချင်သော သဘော ရှိလျက်၊ ထိုလူမျိုးတို့၏ ဘုရားများ ထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြုသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အဆွေအမျိုး တစုံတယောက်သည် သင်တို့ တွင်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ခါးစွာသော အသီး၊ ဒေါနကို သီးတတ်သော အပင်မြစ်သည် သင်တို့တွင် ပေါက်မည် ဟူ၍၎င်း၊

၁၉ ထိုသို့သော သူသည် ဤကျိန်ခြင်း စကားကို ကြားသောအခါ၊ စိတ်ခိုင်မာသည်အတိုင်း၊ ငါကျင့်၍ ရေငတ်ခြင်း အပေါ်၌ ယစ်မူးခြင်းကို ထပ်ဆင့်သော် လည်း၊ ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ကို ကိုယ် ကောင်းကြီးပေးမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၂၀ ထိုသူကို ထာဝရဘုရား နှမြောတော်မူ။ အပြစ် ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သောစိတ်၊ အမျက်တော်အရှိန် မီးခိုး ထွက်၍ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမင်္ဂလာ

ရှိသမျှတို့သည် ထိုသူအပေါ်မှာတည်နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏အမည်ကို မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ချေတော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ ဤပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော ပဋိညာဉ် အမင်္ဂလာ ရှိသမျှတို့နှင့်အညီ၊ ထိုသူကို ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ထံက၊ ထာဝရဘုရား နှုတ်၍ အပြစ်ပေးဘို့ရာ ခွဲထားတော်မူလိမ့်မည်။

၂၂ သူ့နေရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော် မူသော၊

၂၃ အနာရောဂါ ဘေးဥပဒ်တို့ကို၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ဒေါသအမျက်တော် ထွက်၍ မှောက်လှန်တော် မူသော သောဒိုမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင် မြို့တို့ ပြုပျက်ရာကဲ့သို့၊ တပြည်လုံးကို ကန့်နှင့်မီး ကျွမ်းလောင်သော ဆားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မကြုံ အသီးအနှံ မသီး၊ မြက်ပင် မပေါက်ကြောင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ နောက်မှာဖြစ်လတံ့သော သင်တို့အမျိုးသား၊ ဝေးသောအရပ်မှ လာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြသောအခါ၊

၂၄ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုတော်မူသနည်း။ ဤပြင်းစွာသော အမျက် တော်အရှိန်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု လူအမျိုးမျိုး တို့သည် မေးမြန်းကြလျှင်၊

၂၅ သူတပါးတို့က၊ ထိုသူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုသူတို့သည် စွန့်ကြသော ကြောင့်၎င်း၊

၂၆ အထက်က သူတို့မသိ၊ သူတို့အား အဘယ် အရာကိုမျှ မပေးသော အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ကြသောကြောင့်၎င်း၊

၂၇ ဤမည်သော ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမင်္ဂလာ ရှိသမျှတို့ကို ဤပြည်၌ သင့်ရောက်စေ ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား သည် အမျက်တော် ထွက်သဖြင့်၊

၂၈ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်အရှိန်အားကြီးလျက် သူတို့ ပြည်ထဲက သူတို့ကို နှုတ်ပယ်၍၊ ယနေ့တိုင် အောင် အခြားတပါးသော ပြည်သို့ နှင်ထုတ်တော် မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။

၂၉ မထင်ရှားသော အရာတို့သည် ငါတို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၏ အငန်းအတာ ဖြစ်ကြ၏။ ဘော်ပြတော်မူသော အရာတို့သည် ကာလအစဉ် မပြတ် ငါတို့နှင့် ငါတို့ သားသမီးများတို့၏ အငန်းအတာ

ဖြစ်၍၊ ဤပညတ်တရားစကား အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည် အကြောင်းတည်း။

၃၀

၁ သင့်ရှေ့၌ ငါထား၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသမျှသော အရာတည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့် ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ ရောက်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို နှင်ထုတ် တော်မူရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ထိုအရာတို့ကို အောက် မေ့လျက်၊

၂ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ယနေ့ ငါ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်နှင့် သားသမီးတို့သည် စကားတော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ နားထောင်လျှင်၊

၃ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင် ခံရသော သိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ကုန်စေမည်အ ကြောင်း၊ သင့်ကို သနားသဖြင့် တဖန် ပြန်လာ၍၊ အထက်က အရပ်ရပ် နှင်ထုတ်ရာ အပြည်ပြည်တို့မှ သိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်။

၄ သင်၏ လူအချို့တို့သည် မိုဗမ်းကောင်းကင် အောက် အဝေးဆုံးသော အရပ်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သိမ်းယူဆောင်ခဲ့တော်မူလိမ့်မည်။

၅ ဘိုးဘေးတို့ ဝင်စားသောပြည်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဝင်စားရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြန်သဖြင့်၊ ဘိုးဘေးများတို့ထက် သင့်ကိုသာ၍ များစေတော်မူလိမ့်မည်။

၆ သင်သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်နှလုံးနှင့် သင့်အမျိုး၏ နှလုံး အရေဖျားကို လှီးဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၇ သင်၏ ရန်သူ တည်းဟူသော သင့်ကို မုန်း၍ ညှင်းဆဲသော သူတို့အပေါ်၌လည်း၊ အထက်ဆို ခဲ့ပြီးသော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို သက် ရောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။

၈ သင်သည် ပြန်လာလျက် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှ သော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။

၉ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊

၁၀ ဤပညတ်ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၎င်း၊ သင်၏

ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ပြန်လာလျှင်၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ အောင် မည်အကြောင်းနှင့် သင်၏ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်၊ အသီးအနှံ တိုးပွားများပြားမည်အကြောင်းကို စီရင်၍ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် သင်၏ ဘိုးဘေးတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ သင်၌ အားရဝမ်းမြောက်၍၊ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော် မူလိမ့်မည်။

၁၁ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်သည် သင်နားမလည်နိုင်သော တရားမဟုတ်။

၁၂ သင်နှင့် ဝေးသည် မဟုတ်။ တရားတော်ကို ငါတို့သည် နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူ တက်၍ ငါတို့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ ကောင်းကင်၌ ရှိသည်မဟုတ်။

၁၃ တရားတော်ကို ငါတို့သည် နားထောင်၍ စောင့် ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ပင်လယ်ကို အဘယ်သူကူး၍ ငါတို့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်တဘက်၌ ရှိသည် မဟုတ်။

၁၄ တရားတော်သည် သင်စောင့်ရှောက်ဘို့ရာ သင် နှင့် အလွန် နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှလုံး၌ ၎င်းရှိ၏။

၁၅ ကြည့်ပါတော့၊ အသက်ရှင်ခြင်း ချမ်းသာနှင့် သေခြင်း ဆင်းရဲတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ယနေ့ငါထား၏။

၁၆ သင်သည် အသက်ရှင်၍ တိုးပွားမည်အကြောင်း နှင့်သင်ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော် မူမည်အကြောင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ချစ်သဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက်၍၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ တော်မူချက် ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လော့ဟု ငါမှာထား၏။

၁၇ သို့မဟုတ် သင့်နှလုံး လွဲသွားသဖြင့်၊ သင်သည် နားမထောင်ဘဲ သူတပါး သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊

၁၈ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ အသက်တာ မရည်၊ ဧကန်အမှန် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသတိပေး၏။

၁၉ အသက်ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကို သင့်ရှေ့၌ ငါထားသည်ဟု သင့် တဘက်၌ ကောင်းကင် မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်၏။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့် သင့်အမျိုးအနွယ်သည်

အသက်ရှင်မည်အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချစ်၍ စကားတော်ကို နားထောင် သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး၊ အသက်တာရှည်ခြင်း အကျိုးကို ပေးတော်မူသော ကိုယ်တော်ကို ဆည်းကပ် မှီဝဲမည် အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၏ ဘိုးဘေး အာပြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ နေမည်အကြောင်းနှင့် ယှဉ်သော အသက် တရားကို ရွေးယူလော့ဟု ဣသရေလ အမျိုးအား ဟောပြော၏။

၃၁

- ၁ တဖန် မောရှေသည် သွား၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဟောပြောသည်ကား၊
- ၂ ငါသည် ယနေ့ အသက်တရာနှစ်ဆယ် စေ့ပြီ။ သင်တို့ ရှေ့မှာ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါ နောက်တဖန် မတတ် နိုင်။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ယော်ဒန် မြစ်ကို မကူးရဟု မိန့်တော်မူပြီ။
- ၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ရှေ့မှာကူး၍၊ ထိုပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ နေရာကို သင်တို့ဝင် စားကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ယောဂ္ဂသည်လည်း သင်တို့ရှေ့မှာ ကူးရလိမ့်မည်။
- ၄ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်နှင့် ဩဗတို့၌၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသော သူတို့ပြည်၌၎င်းပြုသကဲ့သို့၊ ထိုပြည်သား အမျိုးမျိုး တို့၌ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
- ၅ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင်တို့၌ အပ် တော်မူသဖြင့်၊ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တို့အတိုင်း၊ သူတို့၌ ပြုကြလိမ့်မည်။
- ၆ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း ရှိကြလော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ဘုရားသခင် ဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင် ကြွတော်မူမည်။ သင်တို့ကို စွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထား တော်မမူဟု ဟောပြော၏။
- ၇ တဖန် ယောဂ္ဂကို ခေါ်၍၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤလူတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့ သင်သည် သူတို့နှင့် အတူ သွား၍ အမွေခံစေရမည်။
- ၈ သင့်ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်ကြွ၍ သင်နှင့် ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကို စွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူ။ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ် မပျက်နှင့်ဟု

- ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ပြောဆို၏။
- ၉ ဤပညတ်တရားကို မောရှေသည် ရေးထား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ထမ်း သော လေဝိသား ယဇ်ပုရာဟိတ်များ၊ ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူများ အပေါင်းတို့၌ အပ်၍၊
- ၁၀ မှာထားသည်ကား၊ ခုနစ်နှစ်စေ့၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ချိန်ချက်သောနှစ်၊ သကေနေပွဲ ခံချိန် ရောက်မှ။
- ၁၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေး ကောက်တော်မူ လတံ့သော အရပ်တွင် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို ပြခြင်းငှါ လာကြသောအခါ၊ ဤပညတ်တရားကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဖတ်ရွတ်ရမည်။
- ၁၂ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်များ၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားများတို့သည် ကြား၍ နားလည်သဖြင့်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ဤပညတ်တရားစကား အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှါ ပရိသတ်တို့ကို စုဝေးစေကြလော့။
- ၁၃ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ နားမလည်သေးသော သူငယ် တို့သည် ကြားသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်၌ နေသည်ကာလပတ် လုံး၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက် ရွံ့စေခြင်းငှါ သင်ကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသတည်း။
- ၁၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည်သေရသော အချိန်နီးပြီ။ ယောဂ္ဂကိုခေါ်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်လော့။ သူ့ကို ငါမှာထားမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် ယောဂ္ဂသည် သွား၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။
- ၁၅ ထာဝရဘုရားသည် တဲတော်တွင် မိုဗ်းတိမ်တိုင် ၌ ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်တိုင်သည် တဲတော် တံခါးဝ အပေါ်မှာတည်နေ၏။
- ၁၆ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်သောအခါ၊ ဤလူမျိုးသည် ထ၍ ယခုသွားသောပြည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့နှင့်မှားယွင်း၍ ငါ့ကို စွန့်လျက်၊ ငါ့ဖွဲ့ထားသော ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လိမ့်မည်။
- ၁၇ ထိုအခါ ငါသည် အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကို စွန့်မည်။ သူတို့မှ ငါ့မျက်နှာကို လွဲသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပျက်စီး၍ ဘေးဒဏ်ရန်မာန် အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံ ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါသူတို့က၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်သည်

ငါတို့တွင် ရှိတော်မူသောကြောင့်၊ ဤ ဘေးဒဏ်တို့သည် ငါတို့ အပေါ်မှာ ရောက်သည် မဟုတ်လော့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၈ သူတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားတို့ နောက်သို့ လွဲသွား၍ ပြုသော ဒုစရိုက်အပေါင်းတို့ ကြောင့်၊ ထိုအခါ ငါသည်ကိုယ်မျက်နှာကို ဖောက်အမှန်လွှဲမည်။

၁၉ ယခုမှာ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထားကြလော့။ ထိုသီချင်းကို ဣသရေလ အမျိုးတဘက်၌ ငါ့အဘို့ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် နှုတ်ကျက်ရအောင် သင်စေကြလော့။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆို၍ နှိနှိုင်းပျားရည် စီးသောပြည်သို့သူတို့ကို ငါဆောင်သွင်းသဖြင့် သူတို့သည် ဝစ္စာ စားရ၍ ဆူဖြိုးသောအခါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ထံသို့ လွဲသွား၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ပုန်ကန်၍ ဝှံ့ပဋိညာဉ် တရားကို ဖျက်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ဘေးဒဏ် ရန်မာန် အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ထိုသီချင်းသည် သူတို့ တဘက်၌ သက်သေခံလိမ့်မည်။ သူတို့ အမျိုးအနွယ်သည် နှုတ်ကျက် မမေ့လျော့ရ။ ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်သို့ ငါဆောင်၍ မသွင်းမှီ၊ ယခုပင် သူတို့ ကြံစည်သော အကြံအစည်ကို ငါသိ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ မောရှေသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထား၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား သင်လေ၏။

၂၃ တဖန်နန်၏သား ယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်သို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆောင်သွင်းရမည်။ ငါသည် သင်နှင့်အတူ ရှိမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၄ မောရှေသည် ဤပညတ်တရား စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို အကုန်အစင် ရေးထားပြီးမှ၊

၂၅ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော လေဝိသားကိုခေါ်၍၊

၂၆ ဤပညတ္တိကျမ်းစာသည် သင်တို့အမျိုးတဘက်၌ သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ထိုစာကို ယူ၍သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် အနားမှာ တင်ထားကြလော့။

၂၇ သင်တို့အမျိုးသည် ပုန်ကန်တတ်သောသဘော၊ ခိုင်မာသောသဘော ရှိကြောင်းကို ငါသိ၏။ ငါ အသက်ရှင်၍၊ သင်တို့တွင် နေစဉ်အခါ၊ ယနေ့ပင် သင်တို့သည်

ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်ကြပြီ။ ငါသေသောနောက် ထိုမျှမက ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၈ သင်တို့ အမျိုးအနွယ် အသက်ကြီးသူ၊ အရာရှိ သူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံမှာစုဝေးစေကြလော့။ ဤစကားတို့ကို သူတို့အား ဟောပြော၍ သူတို့ တဘက်၌ ကောင်းကင် မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်မည်။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသေသောနောက်၊ သင်တို့သည် လုံးလုံးပေါက်ပြန်၍ ငါမှာထားသော လမ်းမှ လွဲသွားကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ နောင်ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်ဆောင်သော အားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်ဟု သတိပေးလေ၏။

၃၀ မောရှေသည် ဣသရေလ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား အကုန်အစင် မြှက်ဆိုသော သီချင်းစကား ဟူမူကား။

၃၂

၁ အို ကောင်းကင်၊ နားထောင်လော့၊ ငါပြောမည်။ အိုမြေကြီး၊ ငါမြှက်ဆိုသောစကားကိုကြားလော့။

၂ ငါ့ဒေသနာသည် မိုဗ်းရေကဲ့သို့ စက်စက်ကျ၍၊ ငါ့စကားသည် နှင်းကဲ့သို့ဖြည်းညှင်းစွာသက်ရောက်လိမ့်မည်။ နုသောပျိုးပင်ပေါ်မှ ရွာသော မိုဗ်းကဲ့သို့၎င်း၊ မြက်ပင်ပေါ်မှာ များပြားသော မိုဗ်းရေကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၃ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ဘော်ပြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၄ ဘုရားသခင်သည် မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်သည် စုံလင်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသူမျှတို့သည် တရားနှင့် ညီလျက်၊ သစ္စာစောင့်သော ဘုရား၊ အပြစ်ကင်းလွတ်၍ ဟုတ်မှန်မြောင့်မတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၅ သူတို့သည် ယိုယွင်းကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သား မဟုတ်၊ အညစ်အကြေး ကပ်ကြ၏။ သဘောကောက်၍ ပေါက်ပြန်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။

၆ အို ပညာမဲ့သောလူမိုက်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဤသို့ ဆပ်မည်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဖြစ်စေသော အဘ၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်း၍ နေရာချသောသူ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။

၇ ရှေးကာလကို အောက်မေ့လော့။ လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများကို ဆင်ခြင်လော့။ သင့်အဘကို

မေးမြန်းလျှင် သူသည် ဘော်ပြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသူတို့ကို မေးမြန်းလျှင် သူတို့သည် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၈ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် အာဒံ၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ အမွေမြေကို ဝေပေးသော အခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အရေအတွက်ကို ထောက်ရှု၍၊ လူမျိုးတို့ နေရာ အပိုင်းအခြားကို စီရင်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ အဘို့ကား၊ လူမျိုးတော်တည်း။ ယာကုပ်အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။

၁၀ လူဆိတ်ညံ့သော အရပ်၊ သားရဲမြည်၍၊ လွတ်လပ်သော တောလွင်ပြင်၌ ယာကုပ်ကို တွေ့တော်မူသောအခါ ဝန်းရံ ဆီးကာခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြု၍ မျက်ဆန်တော်ကဲ့သို့ စောင့်တော်မူ၏။

၁၁ ရွှေလင်းတသည် အသိုက်ကို မွေ့လျက်၊ သားငယ်တို့အပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလျက်၊ အတောင်တို့ကို ဖြန့်လျက်၊ သားငယ်တို့ကို ယူ၍ မိမိ အတောင်တို့ဖြင့် ဆောင်သကဲ့သို့၊

၁၂ ထာဝရဘုရား တပါးတည်းသာလျှင်၊ ယာကုပ်ကို ဆောင်သွားတော်မူ၏။ အခြား တပါးသော ဘုရားမည်မျှ မရှိ။

၁၃ မြေကြီးပေါ်မှာ မြင့်မြတ်သော အရပ်တို့၌ နေရာချတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မြေအသီးအနှံကို စား၍ ကျောက်ထဲက ပျားရည်ကို၎င်း၊ မီးပါ ကျောက်ထဲက ဆီကို၎င်း၊

၁၄ သိုးသငယ်ဆီဥ၊ ဗာဂုန်အမျိုး၏သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးဆီဥ၊ ဂျံစပါး၊ ကျောက်ကပ် ဆီဥနှင့်တကွ နွားနို့မိမ်းနှင့်သိုးနို့ကို၎င်း စို့မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၍၊ သင်သည် စပျစ်သီး အသွေးစစ်ကို သောက်ရ၏။

၁၅ သို့ရာတွင်၊ ယေရုရန်သည် ဆူဝ၍ ခြေနှင့်ကန်လေ၏။ ဆူဝလျက်၊ တုတ်လျက်၊ ဆီဥနှင့်ပြည့်စုံလျက် နေသဖြင့်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို စွန့်၍၊ ကယ်တင်ရာ ကျောက်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုလေ၏။

၁၆ သူတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားအားဖြင့် ငြူစုစေကြ၏။ ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာ အားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ၏။

၁၇ ဘုရား မဟုတ်သော နတ်ဆိုး၊ မသိဘူးသော ဘုရား၊ ဘိုးဘေးတို့ မကြောက်ဘူးသော ဘုရား သစ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၁၈ သင်ဖြစ်ရာ မူလအမြစ်ကို သင်မမှတ်မိ။ သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင် မေ့လျော့ပြီ။

၁၉ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရား မြင်သောအခါ၊ အမျက်တော်ထွက်၍ သားသမီးတော်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလျက်၊

၂၀ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို သူတို့မှ လွှဲမည်။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ဆုံးမည်ကို ငါကြည့်မည်။ သဘောခိုင်မာသော အမျိုး၊ သစ္စာမရှိသော သားသမီး ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ ဘုရား မဟုတ်သောအရာ အားဖြင့် ငါသည် ငြူစုစေသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ပြုကြပြီ။ အချည်းနှီးသော အရာအားဖြင့် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သူတို့သည် ငြူစုစေသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသော လူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ၎င်း ငါပြုရမည်။

၂၂ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ မီးရှိသဖြင့်၊ အနက်ဆုံးသော မရဏာနိုင်ငံသို့ လောင်လိမ့်မည်။ မြေနှင့် မြေအသီးအနှံကို ကျွမ်းစေ၍ တောင်ခြေရင်းတိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။

၂၃ သူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်များကို ငါပို့မည်။ ငါ့မြားတို့ကို အကုန်အစင်ပစ်မည်။

၂၄ သူတို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်း အရှိန်ကို ခံရ၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေး၊ ပြင်းစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းဘေး အားဖြင့်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သားရဲတို့၏ သွားကို၎င်း၊ မြေ၌ ကျင်လည်သော မြွေအဆိပ်ကို၎င်း၊ သူတို့၌ ငါစေလွှတ်မည်။

၂၅ အိမ်ပြင်၌ ထားဘေး၊ အိမ်အတွင်း၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘေးသည် လူပျိုနှင့်အပျိုကို၎င်း၊ နို့စို့သူငယ်နှင့် ဦးဆံဖြူသောသူကို၎င်း ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၂၆ ရန်သူ၏ မာန်မာနကို ငါမကြောက်လျှင်၎င်း၊

၂၇ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် ထောင်လွှားလျက်၊ ဤအမှု အလုံးစုံကို ထာဝရဘုရား မပြု၊ ဘုန်းကြီးသော ငါတို့ လက်ရုံးပြုပြီဟု ပြောမည်ကို စိုးရိမ်စရာ မရှိလျှင်၎င်း၊ သူတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အရပ်ရပ် သို့ကွဲပြားစေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့စေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပညာသတိမရှိ၊ ဉာဏ်ကင်းသော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ပညာကိုရ၍ ဤအမှုကို နားလည်ကြပါစေသော။ နောက်ဆုံး ကာလ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ သူတို့ ခိုလှုံစရာကျောက်သည် သူတို့ကိုမရောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အပ်တော် မမူလျှင်၊ လူ

တယောက်သည် လူတထောင်ကို အဘယ်သို့ နှင်နိုင်မည်နည်း။ လူနှစ်ယောက်သည် လူတသောင်းကို အဘယ်သို့ ပြေးစေနိုင်မည်နည်း။

၃၁ ငါတို့၏ ရန်သူများ စီရင် ဆုံးဖြတ်သော်လည်း သူတို့ ကျောက်သည် ငါတို့ ကျောက်နှင့် မတူ။

၃၂ သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်သည် သောဒုံစပျစ်နွယ်ပင်မျိုး၊ ဂေါမောရ မြေ၌ ပေါက်သော အပင်မျိုးဖြစ်၏။ သူတို့ စပျစ်သီးသည် ခါးသော အပင်၏အသီးဖြစ်၍၊ စပျစ်သီး ပြုတ်တို့သည် ခါးသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၃၃ သူတို့စပျစ်ရည်သည် နဂါးအဆိပ်၊ ပြင်းထန်သော မြွေဆိုး အဆိပ်အတောက်ဖြစ်၏။

၃၄ ဤအမှုသည် ငါ့ထံမှာသို့ထားလျက်၊ ငါ့တက္ကသိုလ် တိုက်၌ တံဆိပ်ခပ်လျက် ရှိသည် မဟုတ်လော။

၃၅ အပြစ်တရားကို စီရင်ရသော အခွင့်၊ အပြစ်နှင့် အလျောက် ဆပ်ပေးရသော အခွင့်ကို ငါပိုင်၏။ အချိန်တန်မှ သူတို့ခြေသည် ချော်လိမ့်မည်။ သူတို့၌ ဘေးရောက်သော အချိန်နီးပြီ။ သူတို့ တွေ့ကြုံ ရသော အမှုသည် အလျင်အမြန် ရောက်လာလိမ့်မည်။

၃၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် တန်းခိုးကုန်ကြောင်း၊ အချုပ် ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိကြောင်းကို မြင်သောအခါ၊ သူတို့ အမှုကြောင့် နောင်တရတော်မူလျက်။

၃၇ သူတို့ ဘုရား၊ သူတို့ခိုလှုံသော ကျောက်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

၃၈ သူတို့ ပူဇော်သော ဆိပ်ကိုစား၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ စပျစ်ရည်ကို သောက်သော သူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ သူတို့သည် ထ၍ သင်တို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မပါလေစေ။

၃၉ ငါသည် ကိုယ်တိုင် အားဖြင့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား မရှိကြောင်းကို၎င်း ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် အသက်ကို သေစေ၏။ အသက်ကိုလည်း ရှင်စေ၏။ ငါသည် အနာပေါ်စေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်၏။ အနာကိုလည်း ပျောက်စေ၏။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။

၄၀ ငါသည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ပေ၏ဟု ငါ့လက်ကို ကောင်းကင်သို့ ချီ၍ ကျိန်ဆို၏။

၄၁ ငါသည် ပြောင်လက်သော ထားကို သွေး၍၊ တရားစီရင်စပြုလျက် ငါ့ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကို စီရင်မည်။ ငါ့ကို မုန်းသောသူတို့ ခံထိုက်သောအပြစ် အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်။

၄၂ ငါ့မြှားတို့ကို အသွေးနှင့် ယစ်မူးစေမည်။ ငါ့ထားသည် အသားကို စားလိမ့်မည်။ သတ်သောသူ၊ လက်ရသောသူတို့၏ အသွေး၊ ရန်သူ အကဲအမျိုးတို့၏ ဦးခေါင်းကို စားသောက်လိမ့်မည်။

၄၃ တပါးအမျိုးသားတို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကိုသတ်သော အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်ပေး၍ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကို စီရင်တော်မူမည်။ ပြည်တော်နှင့် မိမိလူမျိုးကို ကယ်မ သနားတော်မူမည်ဟူသော။

၄၄ ဤသီချင်းစကားကို မောရှေသည်လာ၍ နန်းသားယောရှနှင့်အတူ လူများတို့အား ဟောပြောမြှောက်ဆို၏။

၄၅ ထိုသို့ မောရှေသည် ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား အကုန်အစင် ဟောပြော မြှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊

၄၆ သင်တို့အား ယနေ့ ငါသက်သေခံသမျှသော စကားတို့ကို နှလုံးသွင်းကြလော့။ သင်တို့ သားသမီးတို့သည် ဤပညတ်တရား စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား ထပ်ဆင့်၍ မှာထားရကြမည်။

၄၇ ဤအမှုသည် သာမညအမှု မဟုတ်။ သင်တို့ အသက်နှင့် ဆိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ ဤအမှုကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကိုယ်အသက်တာ ရှည်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၄၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားက၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘပြည်အာဗရိမ်တောင်ရိုး၊ နေဗောတောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်၍၊

၄၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ငါ အပိုင်ပေးသော ခါနာန်ပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။

၅၀ သင့်အစ်ကို အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာ သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း တက်သွားသော ဤတောင်ပေါ်မှာ သေ၍၊ သင်၏ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လော့။

၅၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှရွာ၊ မေရိဘ စမ်းရေအနား၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကို မရိုမသေပြု၍ပြစ်မှားကြပြီ။

၅၂ ထိုကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါ ပေးသောပြည်ကို သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေသည် မသေမှီ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးသော မင်္ဂလာ စကားဟူမူကား၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် သိနာတောင် ပေါ်က ကြွတော်မူ၏။ စီရအရပ်မှ ထိုလူတို့အား နေထွက် တော်မူ၏။ ပါရန်တောင် ပေါ်က ရောင်ခြည် ထွန်းပ တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသူ အထောင်အသောင်းတို့ နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မမီးသည် ဣသရေလလူတို့ အဘို့၊ လက်ျာလက်တော်မှ ထွက်လေ၏။

၃ အကယ်စစ်စစ် ထိုလူမျိုးကို ချစ်တော်မူ၏။ မိမိ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် အထံတော်ပါးတွင် ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ စကား တော်တို့ကို နားခံကြလေ၏။

၄ ယာကုပ်အမျိုး ပရိသတ် အမွေခံရသော ဓမ္မ တရားကို မောရှေသည် ငါတို့အား ထား၏။

၅ ဣသရေလအမျိုး မင်းများနှင့်တကွ၊ အမျိုး အနှယ်များတို့သည် စည်းဝေးသောအခါ၊ ထိုသူသည် ယေရှုရန် အမျိုး၌ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၆ ရုဗင် အမျိုးမသေ၊ အသက်ရှင်၍ သူ၏ လူတို့ သည် များပါစေသော။

၇ ယုဒ အမျိုးကိုကား၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ယုဒ စကားသံကို နားထောင်၍ သူ့ကို အမျိုးသားချင်းတို့ ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပါ။ မိမိ လက်တို့သည် မိမိ အဘို့ တန်ပါစေသော။ သူ့ကို ရန်သူတို့ လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၈ လေဝီအမျိုးကိုကား၊ သင်၏ သုမိန်နှင့်ဥရိမ်သည် မသာအရပ်၌ သင်စုံစမ်း၍၊ မေရိဘာ စမ်းရေ အနားမှာ သင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သင်၏ သန့်ရှင်းသူ၌ ရှိ ပါစေသော။

၉ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘ ဖြစ်သော်လည်း ငါမတွေ့ မမြင်ဟု ဆိုတတ်၏။ ကိုယ်ညီအစ်ကို ကိုလည်း မမှတ်တတ်။ ကိုယ်သားသမီးကိုလည်း မသိတတ် အကြောင်းမူကား၊ စကားတော်ကို နားထောင်၍ ပဋိညာဉ် တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။

၁၀ သူတို့သည် စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ယာကုပ် အမျိုး၌၎င်း၊ တရားတော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌၎င်း သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းကို ရှေ့တော် ၌၎င်း၊ တကိုယ်လုံး မီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပလ္လင်တော် ပေါ်၌၎င်း တင်ထားကြလိမ့်မည်။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ သူ၏ ဥစ္စာကို ကောင်းကြီး

ပေး၍ သူလုပ်ဆောင်သောအမှုကို လက်ခံတော်မူပါ။ သူ့တဘက်၌ထ၍ သူ့ကို မုန်းသော သူတို့သည် နောက်တဖန် မထနိုင်အောင် သူတို့ခါးကို ချိုးတော်မူပါ။

၁၂ ဗယ်ာမိန်အမျိုးတို့ကား၊ ထာဝရဘုရား ချစ်တော် မူသော သူသည် အထံတော်ပါးတွင် လုံခြုံစွာနေရ လိမ့်မည်။ သူ့ကို အစဉ်အမြဲဖုံးလွှမ်း၍ သူ၏ပန်းကြား မှာ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ ယောသပ် အမျိုးကိုကား၊ ထိုအမျိုးနေသော ပြည်သည် အထက် မိုဗ်းကောင်းကင် ဘဏ္ဍာ အားဖြင့်၎င်း၊ အောက်အရပ်၌ ပုန်းကွယ်၍ နက်နဲသော အရာ အားဖြင့်၎င်း၊

၁၄ နေဖြစ်စေသောဘဏ္ဍာ၊ လဖြစ်စေသော ဘဏ္ဍာ အားဖြင့်၎င်း၊

၁၅ အသက်ကြီးသော တောင်ထိပ်၊ မြူမြူသော တောင်ထဲက ထွက်သော ဘဏ္ဍာ အားဖြင့်၎င်း၊

၁၆ မြေကြီးဘဏ္ဍာ စုံလင်ရာ အားဖြင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားပေးတော်မူရာ၌ မင်္ဂလာရှိ ပါစေသော။ ချုံ၌ နေတော်မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်သည် ယောသပ် ခေါင်းပေါ်၊ မိမိ အစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော သူ၏ ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။

၁၇ သူ၏ ဘုန်းသည် နွားလားဥသဘာဘုန်း ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ ဦးချိုတို့သည် ကြီးဦးချိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ထို ဦးချိုတို့နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် တပြိုင်နက် ထိုးခတ်လိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသား အသောင်းသောင်း၊ မနာရေ အမျိုးသား အထောင် ထောင်ပေတည်း။

၁၈ ဇာဗလုန် အမျိုးတို့ကား၊ အိုဇာဗလုန် အမျိုး၊ ထွက်သွားရာအမှု၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ အိုဣသခါ အမျိုး၊ မိမိတံ၌ နေလျက် ဝမ်းမြောက်လော့။

၁၉ ထိုအမျိုးတို့သည် လူများတို့ကို တောင်တော်သို့ ခေါ်၍၊ တောင်တော်၌ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ကြ လိမ့်မည်။ ပင်လယ်စည်းစိမ်၊ သဲ၌ ဝှက်ထားလျက် ရှိသော ဘဏ္ဍာကို နို့စို့ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ဂဒ်အမျိုးကိုကား၊ ဂဒ်အမျိုးကို ကျယ်ဝန်းစေသော သူသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထိုအမျိုးသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့နေ၍၊ လက်ရုံးနှင့်ဦးထိပ်ကို ဆုတ်ဖဲ့တတ်၏။

၂၁ ရှေ့ဦးစွာသော အဘို့ကို မိမိအဘို့ ရွေးယူ၍၊ တရားမင်း ခွဲဝေရာ ထိုအရပ်၌ လုံခြုံရ၏။ လူများတို့၏ အကဲအမှူးပြုလျက် လိုက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားမှု၊ ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ပြုလေ၏။

တရားဟောရာကျမ်း ၃၃:၂၂

၂၂ ဒန်အမျိုးကိုကား၊ ဒန်အမျိုးသည် ခြင်္သေ့သငယ် ဖြစ်၍ ဗာရှန်ပြည်မှ ခုန်လိမ့်မည်။

၂၃ နဿလီ အမျိုးကိုကား၊ အိုနဿလီ အမျိုး၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အနောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်းကို ဝင်စားလော့။

၂၄ အာရှာ အမျိုးကိုကား၊ အာရှာ အမျိုးသည် သား သမီးကို ရ၍ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ညီအစ်ကိုချင်း၏ စိတ်နှင့်တွေ့ခြင်း၊ မိမိခြေကို ဆိပ်နှစ်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၂၅ သင်၏ တံခါး ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် သံနှင့် ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြလိမ့်မည်။ သင်၏ နေ့ရက် ကာလ ဖြစ်သည်အတိုင်း သင့်အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၆ သင့်ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို စီးတော်မူသော ယေရှုနှင့်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်နှင့် တူသောသူ မရှိ။

၂၇ ရှေ့ဦးစွာသော ဘုရားသခင်သည် သင့်ခိုလှုံရာ ဖြစ်၍၊ နိစ္စထာဝရ လက်ရုံးတော်ဖြင့် သင့်ကို ထောက်မ တော်မူ၏။ ရန်သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်၍သူတို့ကို ဖျက်ဆီးသော အခွင့်ပေးတော်မူမည်။

၂၈ ဣသရေလအမျိုးသည် ဘေးလွတ်၍တမျိုးတည်း နေရလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အနွယ်သည် စပါး၊ စပုစပ်ရည် နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၌ နေရာကျ၍၊ မိုဗ်းနှင်းရည် လည်း စက်စက်ကျလိမ့်မည်။

၂၉ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူသော အမျိုး၊ သင်နှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။ ထိုဘုရားသည် သင့်ကို ကွယ်ကာသော ခိုင်းလွှား သင့်ကို ချီးမြှောက်သော ထားလက်နက် ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ရှေ့မှ ရှုံး၍၊ သင်သည် သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော အရပ်တို့၌ နင်းရလိမ့်မည်ဟု မြှက်ဆို၏။

၃၄

၁ ထိုနောက်၊ မောရှေသည် မောဘလွင်ပြင်မှ သွား၍ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေဗောတောင်၊ ပိသဂါ ထိပ်ပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဒန်မြို့ တိုင်အောင်၊ ဂိလဒ်ပြည် တရှောက်လုံး၊

၂ နဿလီပြည် တရှောက်လုံး၊ ဖေရိမြပြည် မနော ရှေ့ပြည်နှင့်တကွ အစေးဆုံးသော ပင်လယ်တိုင်အောင်၊ ယုဒပြည် တရှောက်လုံး၊

၃ တောင်ပြည် နှင့်တကွ ဇောရမြို့တိုင်အောင် စွန်ပလွံမြို့ တည်းဟူသော ယေရိခေါမြို့ တည်သော ချိုင့်နှင့် လွင်ပြင်တို့ကို ပြတော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆို၍ သင်၏အမျိုး အနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု ဂတိထားသောပြည်ကို ကြည့်လော့။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော အခွင့်ကို ငါပေး၏။ သို့ရာတွင် ကူး၍ မသွားရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည် မောဘပြည်၊ ထိုအရပ်၌ အနိစ္စရောက်၍၊

၆ ဗက်ပေဂရမြို့ တဘက်၊ မောဘပြည်၊ တစုံ တခုသော ချိုင့်၌ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏ သင်္ချိုင်းကို ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်လူမျှမသိရာ။

၇ မောရှေသည် အနိစ္စရောက်သောအခါ အသက် တရာနှစ်ဆယ် ရှိ၏။ သူ၏မျက်စိ မမှန်သေး။ ခွန်အား လည်း မလျော့သေး။

၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မောရှေကို အောက်မေ့၍၊ မောဘလွင်ပြင်၌ အရက် သုံးဆယ် ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၉ မောရှေ အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့ ရက်ကာလ လွန်ပြီးမှ၊ နန်၏သား ယောရှုသည် အထက်က မောရှေ၏ လက်တင် မင်္ဂလာကို ခံရသဖြင့်၊ ပညာသဘောနှင့် ပြည့်စုံသောသူ ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ယောရှု၏ စကားကို နားထောင် လျက်၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းပြုကြ၏။

၁၀-၁၂ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တု ပြည်တွင် ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်မှ စ၍ ပြည်သား အပေါင်းတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှု အလုံးစုံတို့ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ ရှေ့မှ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အလွန် ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှုအရာအပေါင်းတို့ကို ပြုလေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ပူးမြင်ရသော ပရောဖက် မောရှေ ကဲ့သို့ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ သူနှင့်တူသော ပရောဖက် တစုံ တပါးမျှ မပေါ်မထွန်း။

ရှင်မောရှေ စီရင်ရေးထားသော တရားဟောရာကျမ်းပြီး၏။

ယောရှုမှတ်စာ။

JOSHUA

၁

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည် အနိစ္စ ရောက်သောနောက်၊ မောရှေ လက်ထောက်၊ နုနု၏ သား ယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊

၂ ငါ၏ ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် သင်၌ပါသော ဤလူအပေါင်းတို့သည် ယခုထ၍ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ဝင်စား ကြလော့။

၃ မောရှေအား ငါဂတိ ရှိသည်အတိုင်း သင်တို့ နင်းသမျှသော မြေကို သင်တို့အား ငါပေးမည်။

၄ တောကြီးမှစ၍ ရှိလေဗနန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ ဟိတ္တိုပြည်တရောက်လုံးပါလျက်၊ နေဝင်ရာဘက် ပင်လယ်ကြီး တိုင်အောင်လည်း ကောင်း သင်တို့နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။

၅ သင့်အသက် တည်သည်ကာလပတ်လုံး သင့် ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမခံမရပ်နိုင်ရာ။ မောရှေနှင့်အတူ ငါ ရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူ ငါရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် သင့်ကို မစွန့်၊ သင့်ကို ပစ်၍မထား။

၆ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို သင်သည် ဤ လူတို့အားဝေ၍ အမွေပေးရမည်။

၇ သို့ဖြစ်ဖြစ်၍ ငါ၏ ကျွန်မောရှေ မှာထားသော တရားအတိုင်း ကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ အားယူ၍ အလွန် ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ကြံစည်လေသမျှ တို့၌ အောင်မည်အကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့ လိုက် လော့။ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွဲနှင့်။

၈ ထိုပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထား သမျှအတိုင်း ကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်း အလိုငှါ ကျမ်းစာကို မဘတ်မရွတ်ဘဲ မနေ၊ နေ့ည၌မပြတ် ကြည့်ရှုဘတ် ရွတ်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်သည် အကြံထမြောက်၍ အောင်မြင်လိမ့်မည်။

၉ သင့်ကို ငါမှာထားသည်မဟုတ်လော့။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ မကြောက်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။ သွားလေရာရာ၌ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယောရှုသည် ဗိုလ်မင်းများတို့ကို ခေါ်၍၊

၁၁ တပ်တရောက်လုံးသို့ သွားကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသော ပြည်ကို ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သုံးရက် အတွင်းတွင် ဤ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးရသောကြောင့် ရိက္ခာကို ပြင်ဆင်ကြမည်အကြောင်း၊ လူများတို့အား ဆင့်ဆို ကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၁၂ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုး သား၊ မနာရှေ အမျိုးသား တဝက်တို့ကို ခေါ်၍၊

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည်၊ သင်တို့အား မှာထားသော စကားဟူမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤပြည်၌ နေရာ ချတော်မူပြီ။

၁၄ သင်တို့သား မယား၊ သူငယ်များနှင့် တိရစ္ဆာန် များတို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် မောရှေ ပေးသောပြည်၌ နေရစ်ကြမည်။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား နေရာချသည် အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား နေရာချတော် မမူမီ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ သောပြည်ကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမီတိုင်အောင်၊ သင်တို့တွင် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက်၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုများ ရှေ့မှာ ကူး၍ မစရကြမည်ဟူသောစကားကို အောက် မေ့ကြလော့။ ထို့နောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန် မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ် နေထွက်ရာဘက်၌ ပေး၍၊ သင်တို့ ပိုင်သောပြည်သို့ ပြန်၍ ဝင်စားကြမည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၆ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် မှာထားတော်မူ သမျှကို ကျွန်တော်တို့ ပြုပါမည်၊ စေလွှတ်တော်မူသမျှ သော အရပ်သို့သွားပါမည်။

၁၇ အရာရာတို့၌ မောရှေ၏ စကားကို နားထောင် သည်နည်းတူ ကိုယ်တော်စကားကိုလည်း နားထောင် ပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။

၁၈ အာဏာတော်ကို ဆန်၍၊ မှာထားတော်မူ

သမျှသော စကားကို နားမထောင်သူ မည်သည်ကား အသေသတ်ခြင်းကို ခံရစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ အားယူ တော်မူပါ။ ရဲရင့်ခြင်း ရှိတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂

၁ နန်၏သား ယောရှုသည် သူလျှို နှစ်ယောက်ကို ရှိတ္တိမ်မြို့မှ တိတ်ဆိတ်စွာ စေလွှတ်လျက်၊ ခါနန်ပြည် ယေရိခေါမြို့ကို သွား၍ ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မှာထား လိုက်သည်အတိုင်း သူတို့သည် သွားပြီးလျှင် ရာခပ် အမည်ရှိသော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ အိမ်သို့ ဝင်၍ နေလေ၏။

၂ ပြည်သား အချို့တို့ကလည်း ဤပြည်ကိုစူးစမ်း ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသား အချို့တို့သည် ယနေ့ ညမှာ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ပါပြီဟု ယေရိခေါ မင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြသည်ရှိသော်။

၃ ယေရိခေါမင်းကြီးသည် ရာခပ်အား သင့်ဆီသို့ ရောက်လာ၍ သင့်အိမ်သို့ ဝင်သောသူတို့ကိုအပ်လော့၊ သူတို့သည် တစ်ပြည်လုံးကို စူးစမ်းခြင်းငှါ ရောက်လာ ပြီဟု အမိန့်တော်နှင့် စေလွှတ်လေ၏။

၄ ရာခပ်သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားနှင့် ပြီးမှ ကျွန်မအိမ်သို့ လူရောက်သည်မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကို မသိပါ။

၅ မိုဗ်းချုပ်၍ တံခါးပိတ်ချိန် ရှိသောအခါ သူတို့ သည် ထွက်သွားကြပါ၏။ အဘယ်အရပ်သို့ ထွက်သွား ကြသည်ကို မသိပါ။ အလျင်အမြန် လိုက်ကြလော့၊ မှီကောင်း မှီပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၆ သို့ဆိုသော်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်အပေါ်သို့ တက်စေ၍၊ အမိုးပေါ်မှာဖြန့်ထားသော ပိုက်ဆန်ရိုးထဲ၌ ဝှက်ထားနှင့်ပြီ။

၇ မင်းလုလင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် ကူးရာလမ်းသို့ လိုက်ကြ၏။ မြို့ပြင်သို့ ရောက်ကြပြီးမှ မြို့တံခါးများ ကို ပိတ်ကြ၏။

၈ သူလျှိုတို့သည် မအိပ်မှီ မိန်းမသည် သူတို့ရှိရာ အိမ်မိုးပေါ်သို့ တက်၍၊

၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား ဤပြည်ကို ပေးတော်မူကြောင်းကိုသင့်၊ သင်တို့ကို ငါတို့ ကြောက် လန့်အားကြီး၍ သင်တို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ကြောင်းကိုသင့် ကျွန်မ သိပါ၏။

၁၀ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော အခါ ဧနဲ ပင်လယ်ရေကို ထာဝရဘုရား ခန်းခြောက်

စေတော်မူကြောင်းကိုသင့်၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၌ နေ၍ သင်တို့ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးသော အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုနှင့် ဩဃတို့၌ သင်တို့ ပြုသောအမှု ကိုသင့် အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရကြပြီ။

၁၁ ထိုသတင်းကိုကြား သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်၍ သင်တို့ကြောင့်တစ်စုံ တယောက်သော သူ၌မျှ ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိအလျှင်း မကျန်ကြွင်းပါ။ အ ကြောင်းမူကား သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အထက် ကောင်းကင်ဘုံ၌သင့်၊ အောက်အရပ် မြေကြီး၌သင့်၊ အစိုးရသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၌ ကျွန်မသည် ကျေးဇူးပြုသော ကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်မ ပေါက်ဘော်တို့၌ ကျေးဇူး ပြု၍၊

၁၃ ကျွန်မ မိဘ၊ ညီအစ်မ၊ မောင် အစရှိသော သူတို့နှင့် ဆိုင်သမျှသောသူတို့ကို မသတ်ဘဲ အသက် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုကြပါ။ မှန်သော လက္ခဏာ သက်သေကိုလည်း ပေးခဲ့ကြပါဟုဆိုလျှင်၊

၁၄ ထိုသူတို့က သင်သည် ငါတို့အမှုကို မဘော် မပြုလျှင် သင့်အသက် အတွက် ငါတို့ အသက်သည် အာမခံ ဖြစ်စေတော့။ ဤပြည်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောအခါ သင်၌ သစ္စာစောင့်၍ ကျေးဇူး ပြုမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၁၅ ထိုမိန်းမနေရာ အိမ်သည် မြို့ရိုးနားမှာ ရှိသော ကြောင့် ထိုသူတို့ကို ပြတင်းပေါက်က ကြိုးနှင့် လျှော့ ချလျက်၊

၁၆ သင်တို့သည် လိုက်၍ ရှာသောသူတို့နှင့် လွတ် မည်အကြောင်း တောင်ပေါ်သို့ ပြေး၍ သုံးရက် ပုန်းနေကြပါ။ ရှာသောသူတို့သည် ပြန်သော နောက်မှ သွားကြပါဟု ဆိုလျှင်၊

၁၇ ထိုသူတို့က သင်သည် ကျိန်ဆိုစေသော အကျိန် ကြောင့် ငါတို့၌ အပြစ် မရောက်ပါစေနှင့်။

၁၈ ဤပြည်သို့ ငါတို့ ရောက်လာသောအခါ ယခု လျှော့ချသော ပြတင်းပေါက်၌ ဤကြိုးနီကို ချည် ထား၍ သင့်မိဘ၊ သင့်မောင်များနှင့် ပေါက်ဘော်များ အပေါင်းတို့ကို သင့်အိမ်၌ ခေါ်ထားရမည်။

၁၉ ထိုအခါ သင့်အိမ်ထဲက လမ်းသို့ ထွက်သွားသော သူမည်သည်ကား သေလျှင် သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ခံစေ၊ ငါတို့သည် အပြစ်လွတ်စေ။ သင့်အိမ်၌ ရှိသောသူ မည်သည်ကို အသေသတ်လျှင် သေပြစ်ကို ငါတို့သည် ခံစေ။

၂၀ ငါတို့ အမှုကိုလည်း သင်သည် ဘော်ပြလျှင်၊ သင်ယခု ကျိန်ဆိုစေသော အကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်စေဟုဆိုလျှင်၊

၂၁ မိန်းမက သင်တို့ စကား ရှိသည့်အတိုင်းဖြစ်ပါ စေတော့ဟု ဝန်ခံလျက် လွတ်လိုက်၍ သူတို့သည် သွားကြ၏။ မိန်းမသည်လည်း ထိုကြီးနီကို ပြတင်း ပေါက်၌ ချည်ထားလေ၏။

၂၂ ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်အောင် သွား၍ လိုက်ရှာသော သူတို့ မပြန်မှီ တိုင်အောင် သုံးရက် နေကြ၏။ ရှာသော သူတို့သည်လည်း လမ်း တလျှောက်လုံး ရှာ၍ မတွေ့ကြ။

၂၃ ထိုလူ နှစ်ယောက်တို့သည် လှည့်၍ တောင် ပေါ်က ဆင်းပြီးမှ မြစ်ကို ကူးသဖြင့် နန်၏သား ယောရှု ထံသို့ ရောက်၍၊ မိမိတို့၌ ဖြစ်သမျှတို့ကို ပြန်ကြား လျက်၊

၂၄ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထိုပြည် တရှောက်လုံးကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီ။ ငါတို့ ကြောင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက် လျက်ရှိကြပါ၏ဟု ယောရှုအား လျှောက်ဆို၏။

၃

၁ ယောရှုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ရှိတ္တိမိမြို့မှ ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးမှီ မြစ်နားတွင် စားခန်းချကြ၏။

၂ သုံးရက် စေ့သောအခါ၊ တပ်မှူးတို့သည် တပ် တရှောက်လုံးသို့ သွား၍၊

၃ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာကို၎င်း၊ သေတ္တာထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝီသားတို့ကို၎င်း မြင်လျှင်၊ သင်တို့သည် နေရာ ပြောင်း၍ လိုက်ကြမည်။

၄ သေတ္တာတော်နှင့် သင်တို့ စပ်ကြားကို အတောင် နှစ်ထောင်ခြား၍ ခရီးကွာစေရမည်။ လိုက်ရသောလမ်း ကို သိမည်အကြောင်း၊ သေတ္တာတော်အနီးကို မချဉ်းဘဲ လိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့ သင်တို့သည် တခါမျှ မလိုက် ကြသေးဟု လူအပေါင်းတို့အား မှာထားကြ၏။

၅ ယောရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ နက်ဖြန်နေ၌ ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သင်တို့ တွင် ပြုတော်မူမည်ဟု လူများတို့အား မှာထားလေ၏။

၆ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍သင်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊ လူများချေသို့ ကူးသွားကြလော့ဟု ယောရှု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့

သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ထမ်း၍ လူများ ချေသို့ သွားကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ယောရှုကို ခေါ်၍ ငါသည် မောရှေနှင့်အတူ ရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့် အတူ ရှိသည်ကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း၊ သူတို့ မျက်မှောက်၌ သင့်ကို ယနေ့ ငါချီးမြှင့်စပြုမည်။

၈ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေ နားသို့ ရောက်သောအခါ ယော်ဒန်မြစ်၌ ရပ်နေရမည်အကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ယောရှု ကလည်း လာကြလော့။ သင်တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြ လော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊

၁၀ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင် ရှိ၍၊ သင်တို့ချေမှ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ဝီရဂါရီလူ၊ အာမောရီလူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ကို စင်စစ် နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကို အဘယ်သို့ သိရမည်နည်းဟူမူကား၊

၁၁ မြေကြီး တပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာသည် သင်တို့ ချေမှာ၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲသို့ ကူးသွားလိမ့်မည်။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလ အမျိုးများထဲက တမျိုး တယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို ရွေး ကောက်ကြလော့။

၁၃ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခြေဘဝါးတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေ ကို နင်းသော ခဏခြင်းတွင်၊ မြစ်ညာရေသည်ပြတ်၍ ပုံပုံကြွလျက် နေလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၄ လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးအံ့သောငှါ၊ တဲတို့မှ ပြောင်း၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများချေမှာ သွားလျက်၊

၁၅ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ ရောက်၍ ခြေဘဝါးတို့သည် လျှံသော ရေကို နင်းသောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ထိုမြစ်ရေသည် ကမ်းတရှောက်လုံးကို လျှံလေ့ရှိ သော်လည်း၊

၁၆ မြစ်ညာက စီးလာသော ရေသည် တန့်ရပ်၍ စေးသောအရပ်၊ ဇာရတန်မြို့နားမှာရှိသော အာဒံမြို့ တိုင်အောင် ပုံပုံကြွလျက်နေ၏။ လွင်ပြင်အိုင် တည်း

ဟူသောဒုဒ်ခိုင်သို့ စီးသွားသော ရေသည်လည်း အကုန်အစင် ပြတ်၍၊ လူများတို့သည် ယေရိခေါမြို့သို့ ရှေ့ကူးကြ၏။

၁၇ လူများအပေါင်းတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မြစ်အလယ်တွင် မြေပေါ်၌ မြဲမြံစွာနင်း၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌ ရှောက်သွားကြ၏။

၄

၁ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှ မကြွင်း ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြပြီးမှ ထာဝရဘုရားက၊

၂ လူများတို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ၊ လူ တဆယ်နှစ်ယောက်ကို ရွေးကောက်၍၊

၃ သူတို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အလယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ မြဲမြံစွာ နင်းရာ၊ ဤအရပ်ထဲက ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယူပြီးလျှင် ထမ်းသွား၍၊ ယနေ့သ၌ စားခန်းချရာအရပ်၌ ထားရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၄ ယောရှုသည် ခန့်ထားနှင့်သော ဣသရေလအမျိုး တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊

၅ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ် အလယ်သို့ ကူးသွား၍၊ ဣသရေလအမျိုးအရေအတွက်အတိုင်း၊ လူတယောက်ကျောက်တလုံးစီ ယူ၍ ထမ်းသွားကြလော့။

၆ သို့ပြုလျှင် သက်သေကို ရကြလိမ့်မည်။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏ သားသမီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၇ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသောအခါ၊ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ မြစ်ရေ ပြတ်လေသည်ဟု ပြန်ပြောကြမည်။ ထိုသို့ ဤကျောက်တို့သည် အစဉ်မပြတ် ဣသရေလအမျိုးသား အောက်မေ့စရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယောရှု မှာထားသည်အတိုင်း၊

၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလ အမျိုးအရေအတွက် အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ် ထဲကကျောက် တဆယ်နှစ်လုံးကို ယူပြီးမှ၊ စားခန်းချရာအရပ်သို့ ထမ်းသွား၍ ထားကြ၏။

၉ တဖန်တုံ၊ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော

ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်ရာအရပ် ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ ကျောက်တဆယ် နှစ်လုံးကိုယောရှုသည် စိုက်ထား၍ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိကြ၏။

၁၀ ယောရှုသည် မောရှေ မှာထားသည်အတိုင်း၊ လူများတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို အကုန်အစင် ပြုသည်တိုင်အောင် သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ် အလယ်၌ ရပ်နေကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း ကြိုးစား၍ ကူးကြ၏။

၁၁ လူများအပေါင်းတို့သည် အကုန်စင်ကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများမျက်မှောက်တွင် ကူးကြ၏။

၁၂ ရဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒိ အမျိုးသား၊ မနာရှေ အမျိုးသား တဝက်တို့သည် မောရှေမှာခဲ့သည်အတိုင်း လက်နက်ကို စွဲကိုင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ကူးသွားကြ၏။

၁၃ ထိုအမျိုးသားတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် လေးသောင်းခန့်မျှရှိ၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယေရိခေါ လွင်ပြင်သို့ ကူးသွားကြ၏။

၁၄ ထိုနေ့၌ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ယောရှုကို ချီးမြှင့်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မောရှေကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ ယောရှုကိုလည်း သူ၏ အသက်တည်သည် ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၅၊ ၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သက်သေခံချက် သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၇ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာကြလော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ယောရှုသည် ဆင့်ဆိုလေ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်ထဲက တက်လာ၍ မြေဘဝါးတို့သည် ကုန်းကို နင်းမိကြသောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်လာ၍၊ အရင်ကဲ့သို့ ကမ်းတရောက်လုံးကို လျှလျက်နေ၏။

၁၉ ပဌမလ၊ ဒသမ နေ့ရက်တွင်၊ လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ် ထဲက တက်လာ၍၊ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့ဘက် နားမှာ၊ ဂိလဂါလ အရပ်၌ တပ်ချကြ၏။

၂၀ ယော်ဒန်မြစ် ထဲက ထုတ်ယူသော ကျောက်

တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည် ဂိလဂါလအရပ်၌ စိုက်ထား၏။

၂၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏ သားသမီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အဘတို့အား မေးမြန်းလျှင်၊

၂၂ သင်တို့က၊ ဣသရေလ လူတို့သည် မြေပေါ်မှာ ရောက်သကဲ့သို့ ဤယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးလာကြသည် ဟု သားသမီးတို့အား ကြားပြောကြမည်။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ကို မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ကြောက်ရွံ့ရမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧနဲ ပင်လယ်ကို ကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ရှေ့မှာ ပင်လယ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ သင်တို့ ရှေ့မှာ မြစ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်ဟု ယောရှုမှာ ထားလေ၏။

၅

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ကူးစေခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်အကြောင်းကို၊ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၌ နေသော အာမောရိ မင်းကြီးအပေါင်း၊ ပင်လယ်နားမှာ နေသော ခါနန် မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကြားသိသော အခါ၊ ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိအလျှင်း မကြွင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ကျောက်ထားများကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို တဖန် ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃ ယောရှုသည် ကျောက်ထားများကို လုပ်၍ ဂိတာရာလုတ် အရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။

၄ ထိုသို့ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ပေးရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော စစ်သူရဲ ယောကျ်ား အပေါင်းတို့သည် တော၌ သေကြ၏။

၅ ထိုပြည်မှ ထွက်လာသောသူ အပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံနှင့်ကြပြီ။ တော၌

ခရီးသွားရာတွင် ဘွားမြင်သောသူ အပေါင်းတို့မူကား အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို မခံကြသေး။

၆ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေ၍၊ မသေ မပျောက်မှီ တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ လှည့်လည်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ထိုသူတို့သည် မမြင်ကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၇ သူတို့ကိုယ်စား ဖြစ်စေတော်မူသော သူတို့၏ သားများတို့သည်၊ လမ်း၌ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို မခံရသေးသောကြောင့်၊ ယောရှုသည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။

၈ လူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံပြီးမှ၊ အနာ မပျောက်မှီတိုင်အောင် တပ်ထဲ၌နေကြ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို သင်တို့မှ ယနေ့ ငါပယ်ရှင်းပြီဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို ဂိလဂါလဟု ယနေ့တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဂိလဂါလအရပ်တွင် တပ်ချ၍၊ ထိုလ တဆယ်လေး ရက်နေ့၊ ညဦးယံ၌ ယေရိခေါလွင်ပြင်မှာ ပသခါပွဲကို ခံကြ၏။

၁၁ ပသခါပွဲကို ခံပြီးမှ၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ခါနန်စပါးဖြင့် လုပ်သော တဆေးမဲ့ မုန့်နှင့် ပေါက်ပေါက်ကို တနေ့ခြင်းတွင် စားကြ၏။

၁၂ ခါနန်ပြည် စပါးကို စား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ မန္တုတ်ပြတ်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မန္တုတ်ကို မကြာ။ ထိုနှစ်တွင် ခါနန်ပြည်၌ ဖြစ်သော အသီးအနှံကို စားကြ၏။

၁၃ ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့ အနားမှာ ရှိနေစဉ် မြော်ကြည့်၍၊ လူတယောက်သည် ထားကိုထားအိမ်မှ ထုတ်ကိုင်လျက်၊ ကန့်လန့် ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ သူ့ထံသို့သွား၍ သင်သည် ငါတို့ဘက်၌ နေသောသူလော၊ ငါတို့ ရန်သူဘက်၌ နေသောသူလော ဟု မေးသော်၊

၁၄ ထိုသူက၊ ထိုသို့ မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးဖြစ်၍ ယခု ငါလာသည် ဟုဆို၏။ ယောရှုသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၁၅ ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးက၊ သင်၏ ခြေနှင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နှင်း သောအရပ်ကား မြေမြတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည် အတိုင်း ယောရှု ပြုလေ၏။

၆

၁ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ယေရိခေါမြို့သည် ကျပ်တည်းစွာ ပိတ်ထားလျက်ရှိ၍၊ ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မရှိ သည်နှင့်အညီ၊

၂ ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ ယေရိခေါမြို့၊ ယေရိခေါ မင်းကြီးနှင့်တကွ ခွန်အားကြီးသော စစ် သူရဲတို့ကို သင့်လက်၌ ငါအပ်လေပြီ။

၃ သို့ဖြစ်၍ မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြမည်။ ဣသရေလ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး လှည့် ပတ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြမည်။

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံးကို ဆောင်ကြ မည်။ သတ္တမ နေ့ရက်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကို လှည့်ပတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးကို မှုတ် ကြမည်။

၅ ယုဘိလတံပိုးတို့ကို ရှည်သော အသံနှင့်မှုတ်၍၊ တံပိုးသံကြားလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ မြို့ရိုးသည် အကုန်အစင် ပြိုလဲရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူများတို့သည် တည့်တည့် တက်ကြမည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ နန်၏သား ယောရှုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသွား သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံး ကို ဆောင်သွားကြလော့ ဟူ၍၎င်း၊

၇ လူများတို့အားလည်း၊ သင်တို့ သွား၍ မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြလော့။ လက်နက်ကိုင်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ သွားကြလော့ ဟူ၍ ၎င်းမှာထားလေ၏။

၈ ယောရှုသည် လူများတို့အား မှာထားပြီးမှ၊ ယုဘိ လတံပိုး ခုနစ်လုံးကို ဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တံပိုးမှုတ်လျက် သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်သည် သူတို့ နောက်သို့ လိုက်လေ၏။

၉ တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ရှေ့မှာ လက်နက်ကိုင်တို့သည် သွား၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ

တံပိုးမှုတ်လျက် သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည် သေတ္တာတော် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၀ ယောရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြွေးကြော် စေခြင်းငှါ ငါမှာထားသောနေ့ မရောက်မှီတွင်မကြွေး ကြော်ရ၊ အသံ တစ်ခုခုကိုမျှ မပြုရ၊ စကားတစ်ခွန်း ကိုမျှ မပြောရ၊ ထိုနေ့ရောက်မှ ကြွေးကြော်ကြမည် ဟု လူများတို့အား မှာနှင့်လေပြီ။

၁၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် မြို့ကို တကြိမ် လှည့်ပတ်ခြင်းသွားပြီးလျှင်၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်ပြန်၍ ညဉ့်ကို လွန်စေကြ၏။

၁၂ နံနက်စောစော ယောရှုသည် ထ၍ ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ထမ်းယူကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ ယုဘိလ တံပိုး ခုနစ်လုံးကို ဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် သွားမြဲသွား၍ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ လက်နက်ကိုင်တို့သည် သူတို့ ရှေ့မှာ သွား၍ ယဇ် ပုရောဟိတ်များ တံပိုးမှုတ်လျက် သွားကြစဉ်၊ နောက် တပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၄ ဒုတိယ နေ့၌ မြို့ကို တကြိမ် လှည့်ပတ်ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ ပြန်လာကြ၏။ ထိုသို့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပြုကြ၏။

၁၅ သတ္တမနေ့ နံနက်စောစော မိုးလင်းစက ထ၍ အရင်နည်းတူ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကို လှည့် ပတ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌သာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြ၏။

၁၆ သတ္တမ အကြိမ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ယောရှုက၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မြို့ကို ပေးတော် မူမည်။

၁၇ မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ ရှိသမျှတို့ကို ကျိန်၍ ထာဝရ ဘုရား၌ အပ်ရမည်။ သို့ရာတွင် ပြည်တန်ဆာ ရာခပ် သည် ငါတို့ စေလွှတ်သော တမန်တို့ကို ဝှက်ထား သောကြောင့်၊ သူနှင့်တကွ သူ၏အိမ်၌ ရှိသမျှတို့အား အသက်ချမ်းသာ ပေးရမည်။

၁၈ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သော အရာကို သတိနှင့် ရှောင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထိုအရာကို သိမ်းယူလျှင် မိမိတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလ တပ်ကို၎င်း အကျိန်ခံစေ၍၊ နှောင့်ရှက်မည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၁၉ ရွှေ ငွေကို၎င်း၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ၊ သံတန်ဆာ

ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အတို့သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းထားကြမည်ဟု လူများတို့ အား ယောရှုသည် မှာထားလေ၏။

၂၀ ထိုသို့နှင့်အညီ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူများတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ တံပိုးသံကို ကြား၍ ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြသောအခါ၊ မြို့ရိုးသည် အကုန် အစင်ပြုလဲ၍၊ လူများ အပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့ တည့်တည့် ဝင်ပြီးလျှင်၊ သိမ်းယူကြ၏။ မြို့ထဲ၌ ရှိသမျှ သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အကြီးအငယ်၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်း ရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၂၁ ထိုပြည်ကို စူးစမ်းသောလူ နှစ်ယောက်တို့အား ယောရှုက၊ သင်တို့သည် ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ပြည် တန်ဆာမိန်းမ အိမ်သို့ သွား၍၊ သူနှင့်တကွ သူ၌ ရှိသမျှ တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊

၂၂ တံလျှိုလုပ်သော လုလင်တို့သည် ဝင်၍၊ ရာခပ် နှင့် သူ့မိဘ၊ သူ့မောင်များ၊ သူ၌ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ သူ့ပေါက်ဘော် အပေါင်းတို့ကို၎င်း ထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသရေလ တပ်ပြင်မှာ ထားပြီးလျှင်၊

၂၃ မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။ သို့ရာ တွင် ရွှေ ငွေကို၎င်း၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ၊ သံ တန်ဆာ တို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘဏ္ဍာတော် ထဲသို့ သွင်းထားကြ၏။

၂၄ ယောရှုသည်လည်း ပြည်တန်ဆာ ရာခပ်နှင့် သူ့ပေါက်ဘော်၊ သူ၌ ရှိသမျှတို့ကို အသက်ချမ်းသာ ပေး၍၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ယနေ့ တိုင်အောင် နေရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရိခေါ မြို့ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယောရှု စေလွှတ်သော တမန်တို့ ကို သူသည် ဝှက်ထားသောကြောင့်တည်း။

၂၅ ထိုအခါ ယောရှုက၊ အကြင် သူသည် ထ၍ ယေရိခေါမြို့ကို တည်ပြန်၏။ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်ပါစေ။ သူသည် သားဦးလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကို တည်၍သားထွေး လက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကို ထောင်ပါစေဟု ကျိန်ဆို၏။

၂၆ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုနှင့် အတူ ရှိတော်မူ၍၊ သူ၏ သိတင်းသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။

၇

၁ သို့ရာတွင် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရု ဇာဗဒိ၊ ကာမတို့မှ ဆင်းသက်သော အာခန်သည်၊ ကျိန်အပ်သော အရာကို သိမ်းယူ၍ ထိုအရာအားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြစ်မှားသော အပြစ် ရှိသော

ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌ အမျက်ထွက် တော်မူ၏။

၂ ယောရှုသည်လည်း၊ ယေရိခေါမြို့မှ လူတို့ကို စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် ဗေသလမြို့အရှေ့၊ ဗေသဝင် မြို့အနားမှာရှိသော အာဏုမြို့သို့သွား၍ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မှာထားသည်အတိုင်း သူတို့သည် သွား၍၊ အာဏုမြို့ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊

၃ ယောရှုထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ဤလူတို့ကို အကုန် အစင် မသွားပါစေနှင့်။ လူ နှစ်ထောင် သုံးထောင် လောက် သွား၍ အာဏုမြို့ကိုလုပ်ကြံပါစေ။ ထိုမြို့သို့ သွားရာတွင် ဤလူအပေါင်းတို့ကို မပင်ပန်းပါစေနှင့်။ မြို့သားတို့သည် မများပါဟု လျှောက်သည်နှင့်အညီ၊

၄ လူသုံးထောင်ခန့်မျှ ချီသွား၍ အာဏုမြို့သားတို့ ရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။

၅ အာဏုမြို့သားတို့သည် လူသုံးဆယ်ခြောက် ယောက်တို့ကို သတ်ကြ၏။ မြို့တံခါးမှသည် ရှေ့ရိပ် အရပ် တိုင်အောင်လိုက်၍၊ ထိုအရပ်၌ ဆင်းရာတွင် လုပ်ကြံကြသောကြောင့်၊ လူများတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အရည်ကျိ၍ ရေကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။

၆ ထိုအခါ ယောရှုသည် မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်၌ မြေမှုန့်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ ညဦးတိုင်အောင် ဝပ်လျက်နေကြ၏။

၇ ယောရှု ကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူ အပေါင်းတို့ကို အာမောရိ လူတို့လက်သို့ အပ်၍ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ နေကြပါစေသော။

၈ အို ဘုရားရှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရန်သူတို့ ရှေ့မှာ ကျောက် လှည့်ကြသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြောရပါမည်နည်း။

၉ ခါနန်လူ အစရှိသော ဤပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဝိုင်း၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ် သော နာမတော် အဘို့အလိုငှါ အဘယ်သို့ ပြုတော် မူမည်နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထလော့။ အဘယ် ကြောင့်ဝပ်၍ နေသနည်း။

၁၁ ဣသရေလအမျိုးသည် ပြစ်မှားပြီ။ ငါမှာထား

သော ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လေပြီ။ ကျိန်အပ်သော အရာကို ခိုးယူ၍ ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် မိမိဥစ္စာထဲမှာ ထားလေပြီ။

၁၂ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်၊ ကျောက် လှည့်ကြ၏။ ကျိန်အပ်သောသူကို သင်တို့ အထဲက မပယ်မရှင်းလျှင် သင်တို့နှင့်အတူ ငါမနေ။

၁၃ ထ၍ လူများတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ နက်ဖြန်နေ့အတို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြဟု ဆင့်ဆိုလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ကျိန်အပ်သော အရာသည် သင်တို့ အထဲ၌ ရှိ၏။ ထိုအရာကို သင်တို့ အထဲက မပယ်မရှင်းမှီတိုင်အောင် ရန်သူတို့ ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်ကြ။

၁၄ နက်ဖြန် နံနက်၌ သင်တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မူသောအမျိုးသည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မူသော အဆွေအမျိုးသည်၊ အိမ်ထောင်စုံနှင့် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မူသော အိမ်ထောင်သည် လူအသီးအသီး ချဉ်းကပ်ရကြမည်။

၁၅ ကျိန်အပ်သော အရာပါလျက် မှတ်တော်မူသောသူမှစ၍ သူ၌ ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ အဓမ္မအမှုကို ပြုလေပြီဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ နံနက်စောစော ယောရှုသည် ထ၍ ဣသရေလလူတို့ကို အမျိုးအနွယ်အလိုက် ဆောင်ခွဲသဖြင့် ယုဒအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။

၁၇ ယုဒအမျိုးကို ဆောင်ခွဲသဖြင့် ဇေရိအဆွေအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။ ဇေရိအဆွေအမျိုး အိမ်ထောင်စုံအသီးအသီးတို့ကို ဆောင်ခွဲသဖြင့် ဇာဗဒိ အိမ်ထောင်ကို မှတ်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုအိမ်ထောင် လူအသီးအသီးတို့ကို ဆောင်ခွဲသဖြင့် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရု ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့မှဆင်းသက်သော အာခန်ကို မှတ်တော်မူ၏။

၁၉ ယောရှု ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ခိုးမွမ်း၍ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြုမိသောအမှုကို ငါ့အားပြော ပါလော့။ ဝှက်၍ မထားပါနှင့်ဟု အာခန်အားဆိုလျှင်၊

၂၀ အာခန်က၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကျွန်တော်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကျွန်တော် ပြုမိသောအမှုဟူမူကား၊

၂၁ လူယူသော ဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သော ဗာဗုလုန်ဝတ်လုံ၊ ငွေနှစ်ပိဿာ၊ ရွှေတုံး အကျပ်ငါးဆယ်ကို ကျွန်တော် မြင်သဖြင့်၊ တပ်မက်၍ သိမ်းယူမိပါပြီ။ ကျွန်တော် တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်ငွေသည် အောက်ဆုံးရှိပါသည်ဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယောရှု စေလွှတ်သော သူတို့သည် တဲသို့ပြေး၍ ထိုဥစ္စာသည် တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်၊ ငွေသည် အောက်ဆုံး ရှိသည်ကို တွေ့သော်၊

၂၃ တဲထဲက ထုတ်၍ ယောရှုထံ ဣသရေလအမျိုးသားများ ရှေ့သို့ ဆောင်သွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားကြ၏။

၂၄ ယောရှုနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ ဇေရုသားအခန်းမှ စ၍ထိုငွေ၊ ဝတ်လုံ၊ ရွှေတုံး၊ သားသမီး၊ သိုးနွားမြည်း၊ တဲနှင့်တကွ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို အာခေါ်ချိုင့်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊

၂၅ ယောရှုက၊ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သနည်း။ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို နှောင့်ရှက်တော်မူမည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။

၂၆ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြပြီးမှ၊ မီးရှို့ကြ၏။ သူ့အပေါ်၌ များစွာသော ကျောက်တို့ကို ပုံထားကြ၍ ယနေ့တိုင် အောင်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ထိုအမှုကို အစွဲပြု၍ ထိုချိုင့်ကို ယနေ့တိုင်အောင် အာခေါ်ချိုင့်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်၊ သင်၌ပါသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ အာဏုမြို့သို့ ထသွားလော့။ အာဏုမင်းကြီးနှင့် သူ့လူများ၊ သူ့မြို့၊ သူ့မြေကို သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။

၂ ယေရိခေါ်မြို့နှင့် မင်းကြီးအား ပြုသကဲ့သို့ အာဏုမြို့နှင့် မင်းကြီးအား ပြုရမည်။ သို့ရာတွင် လူယူသောဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကိုယ်အဘို့သိမ်းရမည်။ မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ်ကို ထားရမည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃ ယောရှုနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် အာဏုမြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ထကြ၏။ ယောရှုသည် ခွန်အားကြီးသော

စစ်သူရဲ သုံးသောင်းတို့ကို ရွေးချယ်၍ ညဉ့်အခါ စေလွှတ်လျက်၊

၄ သင်တို့သည် ထိုမြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ မြို့နောက်မှာ ကင်းထိုးလျက်နေကြလော့။ မြို့နှင့်ဝေးဝေးခွဲ၍ မသွားကြနှင့်။ တညီတညွတ်တည်း အသင့် နေကြလော့။

၅ ငါနှင့်တကွ ငါ၌ ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် မြို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်မည်။ သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့ တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာကြသောအခါ၊ ငါတို့သည် သူတို့ ရှေ့မှာ ပြေးရကြမည်။

၆ သူတို့လည်း လိုက်ခြင်းငှါ မြို့ထဲက ထွက်၍၊ မြို့နှင့်ကွာမှန်းကို မသိဘဲ ခွါ၍ လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ပြေးသော အခါ၊ ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာ ပြေးကြပြီဟု သူတို့ဆို ကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုအခါ သင်တို့သည် ကင်းထိုးလျက် နေရာ အရပ်မှထ၍ မြို့ကို တိုက်လျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။

၈ တိုက်၍ အောင်သောအခါ မြို့ကို မီးရှို့ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုရကြမည်။ ထိုသို့ခါဆင့်ဆိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား မှာထားလေ၏။

၉ ယောရှု စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ကင်းထိုးခြင်းငှါ သွား၍၊ ဗေသလမြို့နှင့် အာက္ကမြို့ စပ်ကြားတွင် အာက္ကမြို့ အနောက်ဘက်မှာနေကြ၏။ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် လူများထဲမှာ နေသေး၏။

၁၀ နံနက်စောစော ထ၍ လူများတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ အာက္ကမြို့သို့ အစိုးချီသွားလေ၏။

၁၁ ယောရှု၌ ပါသော စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် လိုက်၍ မြို့အနီးသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်၌ တပ်ချကြ၏။ သူတို့နှင့် မြို့စပ်ကြားမှာ ချိုင့်တခုရှိ၏။

၁၂ တဖန် အာက္ကမြို့နောက်၊ ထိုမြို့နှင့် ဗေသလမြို့ စပ်ကြားမှာ ကင်းထိုးစေခြင်းငှါ လူငါးထောင် ခန့်မျှ ထားလေ၏။

၁၃ ထိုသို့လျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်မှာ ဗိုလ်ခြေအပေါင်း ခင်းကျင်းလျက်၊ အနောက်ဘက်မှာလည်း ကင်းထိုးလျက်၊ အသီးအသီး နေရာကျကြသောအခါ၊ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် ချိုင့်အလယ်သို့ သွားလေ၏။

၁၄ ထိုအခြင်းအရာကို အာက္ကမင်းကြီးသည်မြင်လျှင်၊ မြို့သား ယောက်ျားတို့သည် စောစောထ၍ အလျင် အမြန်ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ မင်းကြီးသည် လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ၊

ချိန်းချက်သော အချိန်၌ လွင်ပြင်သို့ ချီသွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ် ရှိမှန်းကို မသိ။

၁၅ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှုံးဟန်ပြုလျက် တောလမ်းဖြင့် ပြေးကြ၏။

၁၆ သူတို့ကို လိုက်ခြင်းငှါ၊ အာက္ကမင်းကြီးသည် မြို့၌ ရှိသမျှသော ယောက်ျားတို့ကို နှိုးဆော်ပြီးလျှင်၊ မြို့သားတို့သည် ယောရှုကို လိုက်၍၊ မြို့နှင့် ကွာမှန်း မသိ ခွဲသွားကြ၏။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မလိုက်ဘဲ၊ အာက္ကမြို့နှင့် ဗေသလမြို့၌ ယောက်ျားတယောက်မျှ မနေ၊ မြို့ကို လှုပ်ထားလျက် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လိုက်ကြ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်ကိုင်သော လှံကို အာက္ကမြို့သို့ ရွယ်လော့။ ထိုမြို့ကို သင့်လက်သို့ ငါ အပ်မည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ယောရှုသည် မိမိကိုင်သော လှံကို ထိုမြို့သို့ ရွယ်လေ၏။

၁၉ ရွယ်သောအခါ၊ ကင်းတပ်သားတို့သည် ချက်ခြင်း ထ၍ အလျင်အမြန် ပြေးလျက် မြို့ထဲသို့ ဝင်မိလျှင်၊ ကြိုးစား၍ သိမ်းယူပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။

၂၀ အာက္ကမြို့သားတို့သည် ပြန်ကြည့်၍၊ မြို့ကို လောင်သော မီး၏ အနီးသည် မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ တက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်သောခါ၊ အဘယ်အရပ်ကိုမျှ ပြေးခြင်းငှါ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြ။ တောသို့ ပြေးသော သူတို့သည်လည်း လိုက်သော သူတို့ကို ပြန်လှန်၍ တိုက်ကြ၏။

၂၁ ကင်းတပ်သားတို့သည် မြို့ကို ရ၍ မြို့၌ မီးခိုး တက်လျက်ရှိသည်ကို ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ တဖန် ပြန်လှည့်၍ အာက္ကမြို့သားတို့ကို တိုက်သတ်ကြ၏။

၂၂ အခြားသော သူတို့သည်လည်း မြို့ထဲကထွက်၍ တိုက်သောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာက္ကလူတို့ကို ညှပ်၍ တိုက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှ မလွှတ် မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။

၂၃ အာက္ကမင်းကြီးကို အရှင်ဘမ်း၍ ယောရှု ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လွင်ပြင်၌၎င်း၊ လိုက်ရှာရာ တော၌၎င်း၊ အာက္ကမြို့သား အပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ထားဖြင့် အကုန်အစင် သုတ်သင်ပြီးမှ၊ တဖန် မြို့သို့ ပြန်လာ၍ ထားဖြင့် လုပ်ကြံကြ၏။

၂၅ ထိုနေ့၌ တသောင်း နှစ်ထောင်ခန့်မျှ ရှိသော

အာဏုမြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။

၂၆ အာဏုမြို့သူ မြို့သား အပေါင်းတို့ကို အကုန် အစင် မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ယောရှုသည် လှံ ကိုင်သော လက်ကို မသိမ်းမရပ်။

၂၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုအား မှာထားတော်မူသော စကားအတိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လက်ရဉာဏာများကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ့်အဘို့ သိမ်းယူကြ၏။

၂၈ ယောရှုသည်လည်း အာဏုမြို့ကို မီးရှို့၍၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထာဝရ ဖျက်ဆီးရာ အမှိုက်ပုံ ဖြစ်စေ၏။

၂၉ အာဏုမင်းကြီးကို ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်တွင် ဆွဲထား၍၊ မိုဗ်းချုပ်သောအခါ၊ ယောရှု စီရင်သည် အတိုင်း၊ အသေကောင်ကို သစ်ပင်က ချပြီးလျှင် မြို့ တံခါးဝ၌ ပစ်ထား၍၊ အသေကောင် အပေါ်၌ များစွာ သော ကျောက်တို့ကို စုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယောရှုသည်၊ ဗေလတောင် ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မှာထား၍ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးမှတ်လျက် ရှိသည်အတိုင်း၊ သံတန်ဆာမပါမသုံးဘဲ မကွဲ မပြတ်သော ကျောက်တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာ ယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။

၃၂ ယောရှုသည်လည်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ မောရှေ ၏ ပညတ်တရားကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ရေးကူးလေ၏။

၃၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေး ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေ မှာထား ခဲ့သည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီး၊ ဗိုလ်မင်း၊ တရားသူကြီး အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား ထမ်းသော ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ နှစ်ဘက်၌ရပ်၍၊ အမျိုး သားစစ်နှင့် တကျွန်းတနိုင်ငံသား ပါလျက်၊ ဂေရဇိမ် တောင်ပေါ်မှာ လူတဝက်၊ ဗေလတောင်ပေါ်မှာ တဝက် တို့သည် နေကြလျှင်၊

၃၄ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသမျှသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ စကားနှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာ စကားတည်း ဟူသော တရားစကား အလုံးစုံကို ဘတ်ရွတ်လေ၏။

၃၅ ယောရှုသည် မောရှေ မှာထားသော စကား တခွန်းကိုမျှ မချန်မထား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသား ပါသော ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ အကုန်အစင် ဘတ်ရွတ် လေ၏။

၉

၁ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်း၊ လေဗန်နန် တောင်တဘက်၊ မဟာ ပင်လယ် ကမ်းတရောက်လုံး၌၎င်း နေသော ဟိတ္တို၊ အာမောရို ခါနန်၊ ဖေရဇိ ဟိဝို၊ ယေဗုသ် အမျိုးမင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် သိတင်း ကြားသောအခါ၊

၂ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေးကြ၏။

၃ ဂိဗောဏ်မြို့သားတို့သည် ယေရိခေါမြို့၊ အာဏုမြို့၌ ယောရှု ပြုသောအမှုကို ကြားသောအခါ၊

၄ ပရိယာယ်ပြု၍၊ သံတမန် လုပ်လျက်၊ မြည်းပေါ် မှာ ဟောင်းနွမ်းသော အိတ်တို့ကို တင်၍၊ ဟောင်းနွမ်း စုတ်ကွဲဖျားပြင်သော စပျစ်ရည် သားရေဘူးတို့ကို ယူကြ၏။

၅ ဟောင်းနွမ်းဖျားပြင်သော ခြေနင်းကို စီး၍၊ ဟောင်း နွမ်းသော အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်ကြ၏။ အောက်၍ မှိုတက်လျက်ရှိသော ရိက္ခာကိုသာ ဆောင်ခဲ့လျက်၊

၆ ယောရှု ရှိရာ ဝိလဂါလတပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဿဟာယ ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ စေးသော ပြည်က လာကြပါသည်ဟု ယောရှုနှင့် ဣသရေလ လူတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ သင်တို့ သည် ဝါတို့အနားမှာ နေသည် မနေသည်ကို မသိနိုင်။ အဘယ်သို့ မိဿဟာယ ဖွဲ့နိုင်သနည်းဟု ဟိဝို လူတို့အား ဆိုကြလျှင်၊

၈ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ဖြစ်ပါ၏ဟု ယောရှုအား လျှောက်ဆိုကြ၏။ ယောရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောသူနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၉ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကြောင့် ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် အလွန် စေးသောပြည်က လာပါပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသမျှ ကို၎င်း၊

၁၀ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ နေသော အာမောရို မင်းကြီး၊ ဟေရှာဗန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၊ အာရှုတရုတ်မြို့မှာ

နေသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဇာတို့၌ ပြုတော်မူသမျှ ကို၎င်း ကြားပါပြီ။

၁၁ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ အသက်ကြီးသော သူတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့က၊ လမ်းခရီး ရိက္ခာကို ယူ၍ သူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား ကြလော့၊ ငါတို့သည် သူတို့၏ကျွန် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိဿာယ ဖွဲ့ရပါမည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ လော့ဟု မှာလိုက်ပါပြီ။

၁၂ ကိုယ်တော် ထံသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ထွက်လာ သောနေ့၌ ခရီးရိက္ခာတို့ ကိုယ်အိမ်မှ ဆောင်ယူခဲ့ သော ဤမုန့်သည် ပူဇွေးလျက် ရှိပါ၏။ ယခု ကြည့်ပါ။ အောက်လျက် မှိုတက်လျက် ရှိပါ၏။

၁၃ စပုစ်ရည် ပြည့်သော ဤသားရေတူးတို့သည် အသစ် ဖြစ်သော်လည်း၊ ယခုကြည့်ပါ စုတ်ကွဲလျက် ရှိပါ၏။ ဤအဝတ် ဤခြေခင်းတို့သည်လည်း အလွန် ခရီးဝေးသောကြောင့် ဟောင်းနွမ်းပါပြီဟု ပြန်လျှောက် ကြ၏။

၁၄ ဣသရေလ လူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော် ၌ အခွင့် မပန်ဘဲ ထိုသူတို့၏ ရိက္ခာကို စားကြ၏။

၁၅ ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကို စစ်မှုနှင့် လွတ်စေ၍၊ အသက်ချမ်းသာ စေမည်အကြောင်း မိဿဟာယ ဖွဲ့၏။ ပရိသတ်မင်းတို့သည်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၆ မိဿဟာယဖွဲ့၍ သုံးရက် လွန်သောအခါ၊ ထို သူတို့သည် အိမ်နီးချင်းဖြစ်၍၊ အနားမှာ နေကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကြားသိလျှင်၊

၁၇ ခရီးသွား၍ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ သူတို့ မြို့ရွာသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့ကား ဂိဗောင်မြို့၊ ခေဖိရာမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်း။

၁၈ ပရိသတ် အကဲအမှူးတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် သူတို့ကို မလုပ်ကြံကြ။ ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် အကဲအမှူးတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၉ အကဲအမှူးတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောကြောင့် သူတို့ကို မထိမခိုက်ရ။

၂၀ သူတို့အား ကျိန်ဆိုမိသောကြောင့် အပြစ်ဒဏ် ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ အသက်ချမ်းသာ ပေးသဖြင့် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟုမူကား၊

၂၁ အကဲအမှူးများ ဂတိရှိသည်အတိုင်း အသက်

ချမ်းသာပေး၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အဘို့ ထင်းခုတ် သောသူ၊ ရေခပ်သောသူ ဖြစ်စေရမည်ဟု ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောကြ၏။

၂၂ ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့ သည် ငါတို့ အနားမှာ နေလျက်ပင်၊ ဝေးသောအရပ်က လာပါပြီဟု ဆို၍ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စား ကြသနည်း။

၂၃ ယခုမှာ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်သ ဖြင့်၊ ကျွန်ခံ၍ ငါ၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော် အဘို့ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်း အမှုနှင့် တယောက်မျှ မလွတ်ရဟုဆို၏။

၂၄ သူတို့ ကလည်း၊ ဤပြည် တရောက်လုံးကို သင်တို့အား ပေး၍၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် မောရှေအား မှာထား တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် ဆက် ဆက်ကြားသိ၍၊ သင်တို့လက်၌ အသက်ဆုံးမည်ကို အလွန် ကြောက်သောကြောင့်၊ ဤအမှုကို ပြုပါပြီ။

၂၅ ယခုမှာ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော် လက် တွင်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၌ ပြုကောင်း ပြုသင့်သည် ဟု စိတ်တော် ထင်သည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ယောရှုသည် ပြု၍၊ သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ဣသရေလ လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သဖြင့်၊

၂၇ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ တည်သော ယဇ်ပလ္လင်တော် အဘို့နှင့် ပရိသတ်တော် အဘို့ ထိုသူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ထင်းခုတ်၍ ရေခပ်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့၌ စီရင်လေ၏။

၁၀

၁ ယောရှုသည် ယေရိခေါ မြို့နှင့် မင်းကြီးကို ပြု သကဲ့သို့၊ အာဏုမြို့နှင့် မင်းကြီးကို တိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်း ပျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍ အတူ နေကြောင်းကို၎င်း၊ ယေရုရှလင် မင်းကြီး အဒေါန် ဇေဒက်သည် ကြားသောအခါ၊

၂ ဂိဗောင်မြို့သည် မြို့တော်ကဲ့သို့ ကြီးစွာသောမြို့၊ အာဏုမြို့ထက် ကြီး၍ မြို့သား ယောက်ျားအပေါင်း တို့သည် ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၃ ထိုအခါ ယေရုရှလင် မင်းကြီး အဒေါန်ဇေဒက်

သည်။ ဟောပြန် မင်းကြီး ဟောဟံ၊ ယာမုတ် မင်းကြီးပိရံ၊ လာခိရ မင်းကြီး ယာဖျာ၊ ဂေလုန် မင်းကြီး ဒေပိရတို့ ထံသို့ စေလွှတ်၍။

၄ ဂိဗောင်မြို့သည် ယောရှု မှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့သောကြောင့်၊ ထို မြို့ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ဝါထံသို့ လာ၍ ငါနှင့်အတူ ကူညီ ကြပါဟု နှိုးဆော်သည်အတိုင်း။

၅ ယေရုရှလင် မင်းကြီး၊ ဟောပြန် မင်းကြီး၊ ယာမုတ် မင်းကြီး၊ လာခိရမင်းကြီး၊ ဂေလုန်မင်းကြီး တည်းဟူ သော အာမောရီ မင်းကြီး ငါးပါးတို့သည် စည်စေး၍ မိမိတို့ ပိုင်ပါစစ်သည် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ စစ်ချီ၍ ဂိဗောင်မြို့ ရှေ့မှာ တပ်ချလျက် စစ်တိုက်ကြ၏။

၆ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယောရှုရှိ ရာဂိလဂါလ မြို့သို့ စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကိုကြည့် ရှုလျက် နေတော် မမူပါနှင့်။ အလျင်အမြန် ကြွ၍ မစကယ်တင်တော်မူပါ။ တောင်ပေါ်မှာ နေသော အာမောရီ မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ စည်းစေးကြပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၇ ယောရှုသည်လည်း၊ စစ်မှန်ကျင်လည်သောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော သူရဲအပေါင်းတို့ နှင့်တကွ ဂိလဂါလ မြို့မှ တက်သွားလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်၊ သင်၏ လက်၌ ငါအပ်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ လူတစ် တယောက်မျှ မခံမရပ်နိုင်ရာဟု ယောရှုအား မိန့် တော်မူ၏။

၉ ယောရှုသည် ဂိလဂါလမြို့မှ တညဉ့်လုံး ချီသွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့ တိုက်လာသဖြင့်၊

၁၀ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ရှုံးစေ၍၊ ဂိဗောင်မြို့ အနားမှာ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့် သတ်၍၊ ဗေသောရုံ မြို့သို့ သွားသော လမ်း၌ လိုက်လျက်၊ အဇေကာမြို့ မက္ကဒါမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံတော်မူ၏။

၁၁ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ ရှေ့မှာ ပြေး၍ ဗေသောရန်မြို့သို့ ဆင်းသွားရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်းကောင်းကင်မှ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသီးကို အဇေကာမြို့တိုင်အောင် သူတို့အပေါ်၌ ချတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလလူတို့၏ ထားကြောင့် သေ သည်ထက် မိုဗ်းသီးကြောင့် သာ၍ သေကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ အာမောရီ လူတို့ကို ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ အပ်တော်မူသော နေ့မှာ၊ ယောရှုသည် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းပြီးလျှင်၊ အိုနေ၊ သင်သည်

ဂိဗောင်မြို့၌၎င်း၊ အိုလ၊ သင်သည် အာယလုန် ချိုင့်၌ ၎င်း ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားများ ရှေ့တွင် မြှက်ဆိုသည်အတိုင်း။

၁၃ ဣသရေလ လူတို့သည် ရန်သူတို့အား အပြစ် ဒဏ် မပေးမှီတိုင်အောင် နေသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ လသည် ရပ်လေ၏။ ယာရှာ၏ စာ၌ ပါသည်ကား၊ မိုဗ်းကောင်းကင် အလယ်၌ နေသည် ရပ်နေ၏။ ဝင်မြဲ ဝင်အံ့သောငှါ တနေ့လုံး အလျင်မပြုဟု ပါသည် မဟုတ်လော။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် လူစကားကို နားထောင်၍၊ ထိုသို့သော နေ့တနေ့မျှ မဖြစ်စေ။ နောက်တဖန်လည်း မဖြစ်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသ ရေလအမျိုး ဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူ၏။

၁၅ ထို့နောက် ယောရှုသည် ဣသရေလလူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဂိလဂါလတပ်သို့ ပြန်သွား၏။

၁၆ မင်းကြီး ငါးပါးတို့သည် ပြေး၍ မက္ကဒါလိုင်ခေါင်း၌၊ ပုန်းလျက် နေကြ၏။

၁၇ မက္ကဒါ လိုင်ခေါင်း၌ ပုန်းလျက်နေသော မင်းကြီး ငါးပါးကို တွေ့ပါပြီဟု ယောရှုအား ကြားလျှောက်လျှင်၊

၁၈ ယောရှုက၊ လိုင်ခေါင်းပေါ်မှာ ကြီးစွာသော ကျောက်တို့ကို လှိုမ့်ပုံ၍ လူစောင့်တို့ကို ထားကြလော့။

၁၉ သင်တို့မူကား မဆိုင်းမလင့်၊ ရန်သူတို့ကို လိုက်၍ မှီသမျှသော သူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ။ မြို့ထဲသို့ မဝင် စေကြနှင့်။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင်တို့ လက်၌ အပ်တော်မူပြီဟု မှာထား လေ၏။

၂၀ ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူတို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ပြီးမှ၊ ကျန်ကြွင်းသော သူအချို့တို့သည် ခိုင်ခံ့သော မြို့သို့ ဝင်၍ နေကြ၏။

၂၁ လူအပေါင်းတို့သည် ယောရှု ရှိရာမက္ကဒါတပ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာကြ၏။ ဣသရေလလူ တစ်တ ယောက်ကို အဘယ်သူမျှ အပြစ် မတင်ရ။

၂၂ ယောရှု ကလည်း၊ လိုင်ခေါင်းကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုမင်းကြီး ငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲက ထုတ်၍ ဝါ ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း။

၂၃ သူတို့သည် ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟောပြန် မင်းကြီး၊ ယာမုတ် မင်းကြီး၊ လာခိရ မင်းကြီး၊ ဂေလုန် မင်းကြီး ငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲက ဆောင်ခဲ့၍။

၂၄ ယောရှု ထံသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ယောရှုသည် မိမိ နှင့်အတူ စစ်ချီသော ပိုလ်မင်းတို့နှင့် ဣသရေလ

လူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျှင်၊ ချဉ်းလာကြ။ ဤမင်းကြီးတို့၏ လည်ကုပ် အပေါ်၌ ခြေကိုတင်ကြဟု ဗိုလ်မင်းတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ချဉ်းလာ၍ ထိုမင်းကြီးတို့၏ လည်ကုပ် အပေါ်၌ခြေကို တင်ကြ၏။

၂၅ ယောရှု ကလည်း သင်တို့ တိုက်ရသောရန်သူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ဤကဲ့သို့ ပြုတော်မူမည် ဖြစ်၍ မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြနှင့်၊ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း ရှိကြလော့ဟု ဆိုပြီးမှ၊

၂၆ ထိုမင်းကြီးတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်၍ သစ်ပင်ငါးပင် တို့၌ ဆွဲထားလေ၏။ ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်၌ ဆွဲထားပြီးမှ၊

၂၇ နေဝင်ချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယောရှု စီရင်သည် အတိုင်း သစ်ပင်မှ ချပြီးလျှင်၊ သူတို့ ပုန်းလျက်နေရာ လိုင်ခေါင်း၌ ပစ်ထား၍၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသော ကျောက်တို့ကို စုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၂၈ ထိုနေ့၌ ယောရှုသည် မက္ကဒါမြို့ကို တိုက်ယူ၍ မြို့နှင့်မင်းကြီးကို ထားနှင့် လုပ်ကြံပြီးလျှင် ၊ မင်းကြီးနှင့်တကွ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးလေ၏။ ယေရိခေါ မင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့ မက္ကဒါမင်းကြီးကို ပြုသတည်း။

၂၉ ထိုနောက် ယောရှုသည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မက္ကဒါမြို့မှ လိဗနမြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်သဖြင့်၊

၃၀ ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကို ဣသရေလလူတို့ လက်၌ အပ်တော်မူ၍၊ မြို့နှင့် မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍၊ ယေရိခေါမင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့ ထိုမင်းကြီးကို ပြုကြ၏။

၃၁ ယောရှုသည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ လိဗနမြို့မှ လာခိရမြို့သို့ ချီသွား၍ တပ်ချလျက် တိုက်ကြ၏။

၃၂ ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုမြို့ကို ဣသရေလလူတို့ လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုတိယ နေ့၌ရ၍လိဗနမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံကြ၏။

၃၃ ထိုအခါ ဂေဇာမင်းကြီး ဟောရုံသည်၊ လာခိရမြို့ကို ကူညီမည်ဟု လာသောကြောင့်၊ ယောရှုသည် ထိုမင်းကြီးနှင့် သူ၏လူ အပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းလုပ်ကြံလေ၏။

၃၄ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့

နှင့်တကွ၊ လာခိရမြို့မှ ဂေလုန်မြို့သို့ ချီသွား၍ တပ်ချလျက် တိုက်ကြ၏။

၃၅ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ရ၍ လာခိရမြို့ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍ တနေ့ခြင်းတွင် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၃၆ တဖန်ယောရှုသည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂေလုန်မြို့မှ ဟေဗြန်မြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်ကြ၏။

၃၇ ရသောအခါ၊ ဂေလုန်မြို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကို၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၃၈ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဒေဗိရမြို့သို့ ပြန်လာ၍ တိုက်ကြ၏။

၃၉ ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကို၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော မြို့ရှိသမျှတို့ကို၎င်းရ၍၊ ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ဟေဗြန်မြို့၊ လိဗနမြို့နှင့် မင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့ ဒေဗိရမြို့နှင့် မင်းကြီးကို ပြုသတည်း။

၄၀ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ် ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အသက် ရှင်သောသူ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။

၄၁ ကာဒေရုဗာနာမြို့မှစ၍ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ ဂေါရင်ပြည် တရောက်လုံးနှင့် တကွ၊ ဂိဗောင်မြို့တိုင်အောင်၎င်း လုပ်ကြံ၍။

၄၂ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုပြည်များနှင့်တကွ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို တခါတည်းအောင်လေ၏။

၄၃ ထိုနောက် ယောရှုသည်၊ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဂိလဂါလတပ်သို့ ပြန်သွား၏။

၁၁

၁ ထိုသီတင်းကို ဟာဇော်မင်းကြီး ယာဘိန်သည် ကြားသောအခါ၊ မာဒန်ပင်းကြီးယောဗပ်၊ ရှိမြန်မင်းကြီးအာခရပ် မင်းကြီးတို့ ထံသို့၎င်း၊

၂ တောင်ရိုးမြောက် ဘက်အရပ်၊ ဂနီသရက်မြို့ တောင်ဘက် လွင်ပြင်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ အနောက်

မျက်နှာ ဒေါရပြည်နယ်၌ ရှိသောမင်းကြီးများထံသို့၎င်း၊

၃ အရှေ့အနောက်၌ နေသော ခါနန်လူ၊ တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမောရီလူ၊ ဟိတ္တိုလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ မိဇပါပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌ နေသော ဟိဝိလူတို့ ရှိရာသို့၎င်း စေလွှတ်၍၊

၄ ထိုမင်းကြီးများတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန် များစွာသော ဗိုလ်ပါအပေါင်း၊ မြင်းများ၊ ရထားများ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်လာကြ၏။

၅ ထိုမင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာ၍၊ မေရုံအိုင်နားမှာ တစုတည်း တပ်ချလျက် နေကြ၏။

၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်၊ ငါသည် နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို အသေအပ်မည်။ မြင်းတို့၏ခြေကြောကို ဖြတ်ရမည်။ ရထားတို့ကို မီးရှို့ရမည် ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ယောရှုသည်လည်း၊ မိမိစစ်သူရဲ အပေါင်းတို့နှင့် တကွ မေရုံအိုင်နားသို့ အမှတ်တစ်စုံစစ်ချီ၍ တိုက်လေ၏။

၈ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ဇံဒန်ရဗ္ဗာမြို့၊ မိသရဖေသမိမိမြို့ အရှေ့မျက်နှာ မိဇပါချိုင့်တိုင်အောင်လိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။

၉ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း ယောရှုသည်မြင်းတို့၏ ခြေကြောကို ဖြတ်၍ ရထားတို့ကို မီးရှို့လေ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယောရှုသည် ပြန်၍ ဟာဇော်မြို့ကို တိုက်ယူသဖြင့်၊ မင်းကြီးကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်လေ၏။ ရှေးကာလ၌ ဟာဇော်မြို့သည် ထိုပြည်များတို့ကို အုပ်စိုးရသတည်း။

၁၁ ထိုမြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ မထား။ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍ မြို့ကိုလည်း မီးရှို့လေ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေ မှာထားသည် အတိုင်း၊ ထိုမင်းကြီးများအစိုးရသောမြို့ ရှိသမျှတို့နှင့် မင်းကြီး အပေါင်းတို့ကို ယောရှုတိုက်ယူ၍ ထားနှင့် လုပ်ကြံသဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။

၁၃ သို့ရာတွင်၊ ဟာဇော်မြို့မှတစ်ပါး၊ တောင်ပေါ်၌ တည်သောမြို့တို့ကို ဣသရေလလူတို့သည် မီးမရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့ တမြို့ကိုသာ ယောရှု မီးရှို့သတည်း။

၁၄ ထိုမြို့များ၌လက်ရဉာဏာနှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလ လူတို့သည် ကိုယ်အဘို့ သိမ်းယူကြ၏။ လူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံကြ၏။ တယောက်ကိုမျှ အရှင် မကျန်ကြွင်းစေကြ။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် မောရှေကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ယောရှုကို ဆင့်ဆို၏။ ယောရှုလည်း ထိုသို့ ပြုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မှာထားတော်မူသော အမှု တစုံတခုကို လှုပ်၍ မထား။

၁၆ ထိုသို့ စိရလမ်းတွင် ရှိသောဟာ လက်တောင်မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၊

၁၇ လေဗနန်ချိုင့်၌ ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဂေါရှင်ပြည်၊ ချိုင့်များ၊ လွင်ပြင်များ၊ ဣသရေလ ချိုင့်နှင့်တကွ ထိုပြည်အလုံးစုံကို ယောရှုသည် သိမ်းယူ၍၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို အောင်သဖြင့် လုပ်ကြံကွပ်မျက်လေ၏။

၁၈ ထိုမင်းကြီး အပေါင်းတို့ကို ကာလကြာမြင့်စွာ စစ်တိုက်ရ၏။

၁၉ ဟိဝိလူ၊ ဂိဗောင်မြို့သားမှတစ်ပါး ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သော မြို့တမြို့မျှမရှိ။ အခြားသောမြို့ ရှိသမျှတို့ကို တိုက်၍ အနိုင်သိမ်းယူရကြ၏။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို ကျေးဇူးမပြု အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေမည် အကြောင်း၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆီး၍ တိုက်ဝံ့သည်တိုင်အောင် သူတို့ စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား အလိုရှိတော်မူသတည်း။

၂၁ ထိုကာလအခါ ယောရှုသည် ချီသွား၍၊ အာနက်လူတို့ကို တောင်ပေါ်အရပ် ဟေပြန်မြို့၊ ဒေဗိရမြို့၊ အာနပ်မြို့၊ ယုဒတောင်၊ ဣသရေလတောင် ရှိသမျှတို့မှ ပယ်ရှား၍၊ သူတို့မြို့များနှင့်တကွ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။

၂၂ ဂါဇာမြို့၊ ဂါသမြို့၊ အာဇုတ်မြို့မှတစ်ပါး၊ ဣသရေလ တိုင်းနိုင်ငံတွင် ကျန်ကြွင်းသော အာနက်လူ တယောက်မျှမရှိ။

၂၃ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေကို မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယောရှုသည် ထိုပြည်တရောက်လုံးကို သိမ်းယူ၍ ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံး စစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၂

၁ ယော်ဒန်မြို့ အရှေ့ နေထွက်ရာဘက်၌၊ အာနုန် မြစ်စေ့၍၊ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ အရှေ့ လွင်ပြင်ရှိ သမျှပါလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လုပ် ကြံ၍ သိမ်းယူသောပြည်ကို အစိုးရသော မင်းကြီးများ ဟူမူကား၊

၂ အာနုန်မြို့အနားမှာ အာရော်မြို့၊ မြစ်တဝက်၊ ဂိလဒ်ပြည်တဝက်မှစ၍ အမွန်ပြည်စွန်းအပိုင်းအခြား ယဗ္ဗတ်မြစ် တိုင်အောင်၎င်း။

၃ အရှေ့မျက်နှာ၌ လွင်ပြင်မှစ၍ ဂနီသရက်အိုင်နှင့် လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသော သောခုံအိုင် အရှေ့ဘက် ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့သို့ သွားရာလမ်း၊ အာဇုတ်ပိသဂါ မြို့အနား၊ တောင်မျက်နှာမှ လာရာလမ်း တိုင်အောင် ၎င်း အစိုးရ၍၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌ နေသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် တပါး။

၄၊၅ ဟေရမုန် တောင်နှင့် သာလကပြည်ကို၎င်း၊ ဂေရှရိလူ၊ မာခါသိလူနေသော ပြည်စွန်းတိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကို၎င်း၊ ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ပိုင်သော နိုင်ငံစွန်းတိုင်အောင် ဂိလဒ်ပြည် တဝက်ကို၎င်း အစိုးရ၍၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဒြေမြို့၌ နေသော အလွန် ကြီးမားသော လူမျိုးထဲက ကျန် ကြွင်းသောသူ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် သြဃတပါး။

၆ ထိုရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးကို ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည် သူတို့ပြည်ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့အား အပိုင်ပေးလေ၏။

၇၊၈ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်မှာ လေဗနန်ချိုင့်၌ ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့ မှစ၍၊ စိရလမ်းတွင် ရှိသော ဟာလက်တောင် တိုင်အောင် တောင်ပေါ် အရပ်၊ ချိုင့်ထဲ အရပ်၊ လွင်ပြင် အရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်၊ တောအရပ်၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနန်လူ၊ ဖေဇီလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိ လူနေရာ၊ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား လုပ်ကြံ၍၊ ယောရှုသည် ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး တို့အား အပိုင်ပေးသောပြည်ကို အစိုးရသော မင်းကြီး များဟူမူကား၊

၉ ယေရိခေါ မင်းကြီး တပါး၊ ဗေသလမြို့ အနားမှာ အာဏု မင်းကြီး တပါး။

၁၀ ယေရုရှလင် မင်းကြီး တပါး၊ ဟေဗြန် မင်းကြီး တပါး။

၁၁ ယာမုတ် မင်းကြီး တပါး၊ လာခိရှ မင်းကြီး တပါး။

၁၂ ဂေလုန် မင်းကြီး တပါး၊ ဂေဇာ မင်းကြီး တပါး။

၁၃ ဒေဗိရ မင်းကြီး တပါး၊ ဂေဒါ မင်းကြီး တပါး။

၁၄ ဟောမော မင်းကြီး တပါး၊ အာရဒ် မင်းကြီး တပါး။

၁၅ လိဗန မင်းကြီး တပါး၊ အဒုလ် မင်းကြီး တပါး။

၁၆ မတ္တဒါ မင်းကြီး တပါး၊ ဗေသလ မင်းကြီး တပါး။

၁၇ တာပွါ မင်းကြီး တပါး၊ ဟေဖါ မင်းကြီး တပါး။

၁၈ အာဖက် မင်းကြီး တပါး၊ လာရှရုန် မင်းကြီး တပါး။

၁၉ မာဒုန်မင်းကြီး တပါး၊ ဟာဇော် မင်းကြီး တပါး။

၂၀ ရှိမရုန် မင်းကြီး တပါး၊ အာခရပ် မင်းကြီး တပါး။

၂၁ တာနက် မင်းကြီး တပါး၊ မေဂိဒွေ မင်းကြီး တပါး။

၂၂ ဂေဒေရှ မင်းကြီး တပါး၊ ကရမေလတောင်ပေါ်မှာ ယောကနမ် မင်းကြီး တပါး။

၂၃ ဒေါပြည်နယ်မှာ ဒေါရ မင်းကြီး တပါး၊ ဂိလဂါလ ပြည်မှာ ဂေဒါဒ် မင်းကြီး တပါး။

၂၄ တိရဇ မင်းကြီး တပါး၊ မင်းကြီးပေါင်း သုံးဆယ်တ ပါးတည်း။

၁၃

၁ ယောရှုသည် အိ၍ အသက်ကြီးရင့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အိ၍ အသက်ကြီးရင့်ပြီ။ သိမ်းယူရမည့် မြေလည်းအများ ကျန်သေး၏။

၂ ကျန်သောမြေ ဟူမူကား၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှစ၍ ဂေရှရိပြည် တရှောက်လုံး။

၃ အဲဂုတ္တုပြည် အရှေ့၊ ရှိဟောရမြစ် မှစ၍မြောက် မျက်နှာ၌ ကြောက်မြို့နယ်တိုင်အောင်၊ ခါနန်လူနေသော ပြည်၊ ဖိလိတ္တိမင်း ငါးပါးတည်းဟူသော ဂါဇာသိလူ၊ အာဇောတိလူ၊ ဂေရှကလောနိလူ၊ ဂိတ္တိလူ၊ ကြောန် လူနှင့်တကွ၊ အာဝိလူ နေသောပြည်။

၄ တောင်မျက်နှာမှစ၍ အာမောရိပြည် အာဖက် မြို့တိုင်အောင်၊ ခါနန်ပြည်တရှောက်လုံးနှင့် ဇိဒုန်ပြည် အနားမှာရှိသော မာရာပြည်။

၅ နေထွက်ရာဘက်၊ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌ ဗာလဂဒ်မြို့မှ စ၍ ဟာမတ်ပြည် အဝင် တိုင်အောင် ဂေဗလပြည်၊ လေဗနန်ပြည် တရှောက်လုံး ကျန် သတည်း။

၆ လေဗနန်တောင် မှစ၍ မိသရဖေါသမိမမြို့တိုင် အောင်၊ တောင်ပေါ်၌ နေသော သူနှင့် ဇိဒေါနိလူ အပေါင်းတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသား ရှေ့မှ ငါ နှင်ထုတ်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသည် အတိုင်း စာရေးတံပြုလျက် ထိုမြေကို ဣသရေလလူတို့အား အမွေဝေဖန်လော့။

၇ ယခုမှာ ဤပြည်ကို ဣသရေလအမျိုး ကိုးမျိုးနှင့် မနာရေအမျိုး တဝက်တို့အား အမွေဝေဖန်လော့။

၈ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေအမျိုး တဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၊ မောရှေ ပေးသည် အတိုင်း မိမိတို့အမွေ မြေကို ခံကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေ ပေးသောမြေ ဟူမူကား၊ အာနန်မြစ်နား၌ ရှိသောအာရော်မြို့၊ မြစ်အကွေ့၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့ နှင့်တကွ၊ ဒိဘုန်မြို့ တိုင်အောင် မေဒာလွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊

၁၀ အမွန်ပြည်စွန်း တိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌ မင်းပြုသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် အစိုးရသော မြို့ရှိသမျှ၊

၁၁ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂေရုရိလူ၊ မာခါသိလူ နေသောပြည်၊ ဟေရမုန်တောင် ရှိသမျှ၊ သာလကပြည် တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည် တရှောက်လုံး၊

၁၂ အလွန် ကြီးမားသော လူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်း သောသူ၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြိမြို့၌ မင်းပြုသော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံ တရှောက်လုံး ပါသ တည်း။ ထိုမင်းတို့ကို မောရှေသည် လုပ်ကြံ၍ ပယ်ရှား လေ၏။

၁၃ သို့ရာတွင် ဣသရေလ လူတို့သည် ဂေရုရိလူ၊ မာခါသိ လူတို့ကို မနှင်ထုတ်ကြ။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ နေကြ၏။

၁၄ လေဝိအမျိုးအား အမွေကို မပေး။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သော ယဇ်တို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့ အမွေဖြစ်သတည်း။

၁၅ မောရှေသည်၊ ရုဗင်အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသောပြည်များဟူမူကား၊

၁၆ အာနန် မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်မြို့၊ မြစ် အကွေ့၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ မေဒာ လွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊

၁၇ ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်တကွ လွင်ပြင်၌ ရှိသမျှသောမြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၊ ဗာမုတ်ဗာလမြို့၊ ဗက်ဗာလ မောဂ်မြို့၊

၁၈ ယဟာဇမြို့၊ ဂေဒမုတ်မြို့၊ မေဖတ်မြို့၊

၁၉ ကိရယသိမ်မြို့၊ စိဗမာမြို့၊ ချိုင့်တွင် တောင်ပေါ် မှာရှိသော ဇာရက်ရှာဟာမြို့၊

၂၀ ဗက်ပေရုရမြို့၊ အာဇုတ်ပိသကာမြို့၊ ဗက်ယေ ရှိမုတ်မြို့၊

၂၁ လွင်ပြင်၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဟေရှဘုန်

မြို့၌ မင်းပြုရသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံ တရှောက်လုံးကို ပေးသတည်း။ ထိုရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ ထိုရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်၍ သူပြည်၌ နေသော မိဒျန် မင်းကြီး ငါးပါး၊ ဝေ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရောဘိုကို၎င်း၊ မောရှေသည် လုပ်ကြံလေ၏။

၂၂ ပရောဖက် လုပ်သော ဗောရသား ဗာလမ်ကို လည်း၊ အသေခံရသော သူတို့နှင့်ရော၍ ဣသရေလ လူတို့သည် ထားနှင့် ကွပ်မျက်ကြ၏။

၂၃ ရုဗင် အမျိုးသား နေရာ အပိုင်းအခြားကား၊ ယော်ဒန်မြစ်နှင့် မြစ်ကမ်းပါးတည်း။ ဤရွှေကား၊ ရုဗင်အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အလိုက်အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။

၂၄ မောရှေသည် ဂဒ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အသီး အသီးတို့အား အမွေပေးသောပြည်များ ဟူမူကား၊

၂၅ ယာဇာမြို့ မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့ရှိသမျှတို့နှင့် တကွ၊ ရဗြမြို့ ရှေ့၌ရှိသော အာရော်မြို့တိုင်အောင် အမွန် ပြည်တဝက်၊

၂၆ ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ ရာမတ်မိဇပါမြို့၊ ဗေတောနိမ် မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဒေပိရမြို့နယ် တိုင်အောင်၎င်း ပါသောပြည်၊

၂၇ ချိုင့်၌လည်း၊ ဗေသာရ်မြို့၊ ဗက်နိမရမြို့၊ သုကုတ် မြို့၊ ဇာဖုန်မြို့အစရှိသော ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် ယော်ဒန်မြစ် အပိုင်းအခြား၊ ဂနဲသရက် အိုင်နား တိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ပိုင်သော နိုင်ငံကျန်ကြွင်းသမျှကို ပေးသတည်း။

၂၈ ဤရွှေကား၊ ဂဒ်အမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြို့ရွာများပေတည်း။

၂၉၊၃၀ မောရှေသည် မနာရေအမျိုး တဝက်အား အမွေပေး၍၊ မနာရေအမျိုးသား တဝက်သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော ပြည်များဟူမူကား၊ မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဗာရှန်ပြည်တည်းဟူသော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံတရှောက်လုံး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ပါသော ယာဏုရမြို့၊ ခြောက်ဆယ်ကို အမွေခံရ သတည်း။

၃၁ ဂိလဒ်ပြည် တဝက်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဩဃ၏နိုင်ငံ အဝင်၊ အာရှတရုတ်မြို့နှင့် ဧဒြိမြို့တို့ကို မနာရေ သား မာခိရ၏ သားမြေးတဝက် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ပိုင်ရကြ၏။

၃၂ ဤရွှေကား၊ မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၊ မောဘာလွင်ပြင်၌အမွေ ဝေဖန် သောပြည်များပေတည်း။

၃၃ လေဝိ အမျိုးအား အမွေကို မပေး။ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း သူတို့ အမွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

၁၄

၁ ခါနာန်ပြည်၌လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊ နန်၏သား ယောရှုအစရှိသော ဣသရေလ အမျိုးနွယ် တို့၌ မင်းဖြစ်သော သူတို့သည် အမွေ ဝေဖန်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံရကြ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုးမျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရကြ၏။

၃ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး နှစ်မျိုးနှင့် တဝက် တို့အား၊ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ အမွေ ပေးနှံ့ပြီ။ လေဝိသားတို့အား အခြားသော အမျိုးနှင့် ရော၍ အမွေ မပေး။

၄ ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည် မနာရှေအမျိုး၊ ဖေရိမ်အမျိုး နှစ်မျိုးဖြစ်၍၊ လေဝိသားတို့နေစရာမြို့၊ သူတို့ တိရစ္ဆာန်နှင့် ဥစ္စာကို ထားစရာမြို့နယ်မှတစ်ပါး အခြားသောမြေကို မပေး။

၅ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြု၍ မြေကို ဝေဖန်ကြ၏။

၆ ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဝိလဂါလမြို့၌ ယောရှုထံသို့ လာ၍၊ ကေနက်အမျိုး ယေဖုန္ဒာ၏သား ကာလက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရ ဗာနာ အရပ်၌ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ရည်ဆောင်၍၊ ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေအား မိန့်တော်မူသော စကားကို ကိုယ်တော် သိပါ၏။

၇ ဤပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေသည် အကျွန်ုပ်ကို ကာဒေရဗာနာ အရပ်မှ စေလွှတ်သော အခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက် လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စိတ်ထင်သည် အတိုင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ သွားသော ညီအစ်ကိုတို့ သည်၊ လူများ စိတ်ပျက်စရာကို ပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။

၉ ထိုနေ့ရက်၌ မောရှေက၊ သင်သည် ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံး လိုက်သောကြောင့်၊ အကယ်၍ သင် နင်းပြီးသော မြေသည် အစဉ်အဆက် သင်၏ အမွေ၊ သင်၏သား

မြေးတို့၏ အမွေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုးသည် တော၌ လှည့်လည် စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့ မောရှေအား မိန့်တော်မူသော နေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အနှစ်လေးဆယ်ငါးနှစ် ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှင်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့မှာ အကျွန်ုပ်သည် အသက် ရှစ်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိပါပြီ။

၁၁ သို့ရာတွင် မောရှေ စေလွှတ်သော နေ့၌ ခွန်အား ရှိသကဲ့သို့ ယနေ့၌ရှိပါ၏။ ထိုအခါ ထွက်ဝင်ခြင်းအမှု၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင် သကဲ့သို့ ယခုလည်း တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော ဤတောင်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးပါ။ ဤတောင်ပေါ်မှာ အာနုကလူ ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ ကြီးမားခိုင်ခံ့သောမြို့ တို့ နှင့်ပြည့်စုံကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုနေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ ရှိတော်မူလျှင်၊ အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း ထိုသူတို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် တတ်စွမ်းနိုင် ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၃ ထိုအခါ ယောရှုသည် ကောင်းကြီးပေး၏။ ဟေဗြဲန်ပြည်ကိုလည်း၊ ယေဖုန္ဒာ၏သား ကာလက် အမွေ ခံစရာတို့ အပ်ပေးလေ၏။

၁၄ သို့ဖြစ်၍ ကေနက် အမျိုး ယေဖုန္ဒာ၏သား ကာလက်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သော ကြောင့်၊ ဟေဗြဲန်ပြည်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကာလက်၏အမွေ မြေဖြစ်သတည်း။

၁၅ ဟေဗြဲန်မြို့သည် အထက်က ကိရယသာဘ အမည် ရှိ၏။ အာဗသည် အာနုက အမျိုးသားတို့တွင် လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပြည်လုံး စစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၅

၁ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြေဟူကား၊ တောင် မျက်နှာ၌ ဒေပြည်နယ်နှင့် နီးစပ်လျက်၊ တေမန်ပြည် စွန်းမှစ၍ ဖိနတောဖြစ်သော။

၂ တောင်ဘက်အပိုင်း အခြားသည် သောဒိုအိုင်၌ တောင် အကျွေမှ ထွက်၍၊

၃ တောင်မျက်နှာနား၊ အကရဗိုမိကုန်းကို ရှောက် လျက် ဖိနရွာသို့ရောက်လေ၏။ တဖန် တောင်မျက်နှာ နား၊ ကာဒေရဗာနာရွာ၊ ဟေဇရုန်ရွာ၊ အာဒါရွာ၊ ကာကာရွာ၊

၄ အဖေမုန့်ရွာကို ရှောက်သဖြင့် အဲဒုတ္တုချောင်းသို့ လိုက်၍ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။

၅ အရှေ့ဘက်၌ သောဒုံအိုင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ဝ တိုင်အောင် အရှေ့ အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ မြောက်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ ဆင်းရာ သောဒုံ အိုင်ကော့မှ ထွက်၍၊

၆ ဗေသောဂလ ရွာသို့၎င်း၊ ဗေသရာဗရွာ မြောက် နားမှာ ရှောက်လျက် ရုဗင်သား ဗောဟန်၏ ကျောက် သို့၎င်း ရောက်လေ၏။

၇ အာခေါ်ချိုင့် မြောက်ဘက်မှ ထွက်၍ ဒေဗိရ ရွာသို့၎င်း၊ မြစ်တောင်ဘက် အဒုမ္မိမ် ကုန်းရှေ့၌ရှိသော ဝိလဂါလမြို့သို့၎င်း ရောက်ပြီးမှ၊ အင်ရှေမက်အိုင်၊ အရော်ဂေလရွာ လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊

၈ ဟိန္ဒုံသား၏ ချိုင့်နား ယေရုရှလင်မြို့ရာ ယေဗု သိအရပ် တောင်ဘက်နားမှာ ရှောက်၍ ဟိန္ဒုံချိုင့် အနောက်၊ ရေဖိမ်ချိုင့် မြောက်ဘက်၌ ရှိသောတောင် ပေါ်သို့ တက်လေ၏။

၉ ထိုတောင်ပေါ်မှ ဆင်းပြန်၍၊ နေဖတော စမ်း ရေတွင်းကို ရှောက်သဖြင့် ဖေရုန်တောင်နှင့်ဆိုင်သော မြို့များသို့၎င်း၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ ရာဗာလာမြို့ သို့၎င်း၊

၁၀ ဗာလာမြို့ အနောက်ဘက် နားမှာရှောက်လျက် စိရတော်သို့၎င်း၊ ခေသလုန် တောင်တည်းဟူသော ယာရိမ်တောင် မြောက်ဘက် နားမှာ ရှောက်လျက် ဗက်ရှေမက်မြို့၊ တိမနာမြို့သို့၎င်း၊

၁၁ ကြေးနီမြို့ မြောက်ဘက်နားမှာ ရှောက်လျက်ရှိ ကြေးနီရွာသို့၎င်း၊ ဗာလာတောင်သို့၎င်း၊ ယာဗနေလရွာ သို့၎င်း၊ ရောက်၍ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။

၁၂ အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးနှင့် ပင်လယ်ကမ်း ပါးသည် အနောက်အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ ဤရွှေကား ယုဒအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် နေရာပြည်နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။

၁၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ယေဖန္နာ၏သား ကာလက်အဘို့ ဟေဗြဲန်မြို့တည်းဟူသော အာနက အဘအဘ၏ မြို့ကို ချပေးလေ၏။

၁၄ ထိုမြို့ထဲက ကာလက်သည် အာနကသား သုံးယောက်၊ ရှေ့၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကို နှင်ထုတ် သောနောက်၊

၁၅ ကိရယသေဝါ အမည်ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရ မြို့သားတို့ ရှိရာသို့ တဖန် ချီသွား၍၊

၁၆ ကိရယသေဝါ မြို့ကို တိုက်ယူ လုပ်ကြံသော သူအား ငါသည် သမီး အာခေသကို ပေးစားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၇ ကာလက်ညီ ကေနတ်၏သား ဩသံယေလ သည် ထိုမြို့ကို တိုက်ယူ၍ ကာလက်သည် သမီး အာခေသကို သူ့အားပေးစားလေ၏။

၁၈ ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တ ကွက်ကို အဘ၌ တောင်းခြင်းငှါ လင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ မြည်းပေါ်က ဆင်းလေ၏။ အဘ ကာလက်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၁၉ သမီးက ကောင်းကြီး ပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ် တော်သည် တောင်မျက်နှာ အရပ်ကို ပေးပါပြီ၊ စမ်းရေ တွင်းတို့ကိုလည်း ပေးတော်မူပါဦးဟု တောင်းသည် အတိုင်း အဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်း ရေတွင်းတို့ကို ပေးလေ၏။

၂၀ ဤရွှေကား၊ ယုဒ အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေမြေဖြစ်သတည်း။

၂၁ ယုဒ အမျိုးသားပိုင်သော မြို့များဟူမူကား၊ ဇေဒုံပြည်နှင့် နီးစပ်သော တောင်ပိုင်း၌ ကပ်လေမြို့၊ ဇေဒရမြို့၊ ယာဂုရမြို့၊

၂၂ ကိန်မြို့၊ ဒိမောနမြို့၊ အာဒဒါမြို့၊

၂၃ ကေဒေရမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊ ဣသနန်မြို့၊

၂၄ ဇိဖမြို့၊ တေလင်မြို့၊ ဗာလုတ်မြို့၊

၂၅ ဟာဇော်မြို့သစ်၊ ဟာဇော်မြို့ဟောင်း တည်းဟူ သော ဟေဇရုန်မြို့၊

၂၆ အာမန်မြို့၊ ရှေမမြို့၊ မောလဒမြို့၊

၂၇ ဟာဇာဂဒူမြို့၊ ဟေရုမန်မြို့၊ ဗက်ပါလက်မြို့၊

၂၈ ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗေရရှောမြို့၊ ဗိဇ္ဇောသယာမြို့၊

၂၉ ဗာလာမြို့၊ ဣဒိမ်မြို့၊ အာဇင်မြို့၊

၃၀ လေတောလင်မြို့၊ ခေသိလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊

၃၁ ဇိကလက်မြို့၊ မာမန္နာမြို့၊ သံသန္နာမြို့၊

၃၂ လေဗောက်မြို့၊ ရှိလဟိမ်မြို့၊ အအိန်မြို့၊ ရိမ္မန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား သုံးဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။

၃၃ ချိုင့်၌လည်း ဇေရေတောလမြို့၊ ဇောရာမြို့၊ အာရှနာမြို့၊

၃၄ ဇာနောမြို့၊ အင်္ဂိန်မြို့၊ တာဟာမြို့၊ ဇန်မြို့၊

၃၅ ယာမုတ်မြို့၊ အဒုလံမြို့၊ စောခေါမြို့၊ အဇေကာမြို့၊

၃၆ ရှာရိမ်မြို့၊ အဒိသိမ်မြို့၊ ဂဒေရမြို့၊ ဂဒေရာသိမ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွမြို့ပေါင်းကား ဆယ်ငါးမြို့တည်း။

၃၇ ထိုမှတပါး၊ ဇေနန်မြို့၊ ဟဒါရမြို့၊ မိဂဒလဂဒိမ်မြို့၊

၃၈ ဒိလန်မြို့၊ မိဇပါမြို့၊ ယောကသေလမြို့၊

၃၉ လာခရမြို့၊ ဗောဇကတ်မြို့၊ ဧကလုန်မြို့၊
 ၄၀ ကဗျန်မြို့၊ လာမံမြို့၊ ကိသလိတ်မြို့၊
 ၄၁ ဂဒေရတ်မြို့၊ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊ နေမမြို့၊ မက္ကဒါမြို့၊
 ရွာနှင့်တကွ ဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။
 ၄၂ ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့၊ သောမြို့၊ အာရုန်မြို့၊
 ၄၃ ယိဖတမြို့၊ အာရုနာမြို့၊ နေဇိပ်မြို့၊
 ၄၄ ကိလမြို့၊ အောခိပ်မြို့၊ မရေမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
 ကိုးမြို့တည်း။
 ၄၅ ထိုမှတပါး၊ ကြောက်မြို့နှင့် သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ၊
 ၄၆ ကြောက်မြို့မှစ၍ ပင်လယ်တိုင်အောင်၊ အာဇုတ်မြို့
 နှင့်နီးစပ်သော မြို့ရွာများ၊
 ၄၇ အာဇုတ်မြို့နှင့် သူဆိုင်သော မြို့ရွာများ၊ အဲဂုတ္တု
 မြစ်၊ ပင်လယ်ကြီး၊ ပင်လယ်ကမ်းပါး တိုင်အောင်၊
 ဂါဇမြို့နှင့် သူဆိုင်သော မြို့ရွာများ၊
 ၄၈ တောင်ပေါ်၌လည်း၊ ရှမ်းမြို့၊ ယတ္တိရမြို့၊ စော
 ခေါမြို့၊
 ၄၉ ဒန္တမြို့၊ ဒေဗိရမြို့တည်း ဟူသော၊ ကိရယသန္တမြို့၊
 ၅၀ အာနပ်မြို့၊ ဧရုတမောမြို့၊ အာနိမ်မြို့၊
 ၅၁ ဂေါရုတ်မြို့၊ ဟောလုန်မြို့၊ ဂိလောမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
 ဆယ်တမြို့တည်း။
 ၅၂ အာရပ်မြို့၊ ဒုမာမြို့၊ ဧရုန်မြို့၊
 ၅၃ ယာနံမြို့၊ ဗက်တာဟာမြို့၊ အာဖက်မြို့၊
 ၅၄ ဟုန္တမြို့၊ ဟေဗြန်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယ
 သာဘမြို့၊ ဇိအောရမြို့၊ ရွာနှင့်တကွကိုးမြို့တည်း။
 ၅၅ မောငါမြို့၊ ကာရမေလမြို့၊ ဇိဖမြို့၊ ယုတ္တမြို့၊
 ၅၆ ယေဇရေလမြို့၊ ယောကဒ်မြို့၊ ဇာနောမြို့၊
 ၅၇ ကထုန်မြို့၊ ဂိဘာမြို့၊ တိမနမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
 ဆယ်မြို့တည်း။
 ၅၈ ဟာလဟု လမြို့၊ ဗက်ဇရမြို့၊ ဂေဒေါမြို့၊
 ၅၉ မာရပ်မြို့၊ ဗေသနတ်မြို့၊ လေတောကုန်မြို့၊ ရွာနှင့်
 တကွခြောက်မြို့တည်း။
 ၆၀ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယတ်
 ဗာလမြို့၊ ရဗာမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ နှစ်မြို့တည်း။
 ၆၁ တော၌လည်း ဗေသရာဗမြို့၊ မိဒွန်မြို့၊ သေကာ
 ကမြို့၊
 ၆၂ နိဗရုန်မြို့၊ မေလက်မြို့၊ အဂီဒါမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
 ခြောက်မြို့တည်း။
 ၆၃ ယေရုလင်မြို့၌ နေသော ယေဗုသိလူတို့ကိုကား၊
 ယုဒအမျိုးသားတို့သည် မနှင်ထုတ်နိုင်ဘဲ သူတို့သည်
 ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒအမျိုးသားတို့ နှင့်အတူ
 ယေရုလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။

၁၆

၁ ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍
 အမွေခံရသောမြေ အပိုင်းအခြားသည် ယော်ဒန်မြစ်
 နား၊ ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယေရိခေါအိုင်မှ ထွက်၍တော
 လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ဗေသလတောင် တရှောက်လုံး
 သွားသဖြင့်၊
 ၂ ဗေသလလူ ဇမြို့သို့၎င်း၊ အာခိအတရတ်မြို့သို့
 ၎င်း၊ အနောက် မျက်နှာ၌ ယာဖလေတိမြို့သို့၎င်း၊
 အောက်ဗက် ဟောရုန်မြို့သို့၎င်း၊ ဂေဇာမြို့သို့၎င်း
 ရောက်၍ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၃၊ ၄ ထိုသို့ ယောသပ်၏သား မနာရေနှင့် ဖေရိမ်တို့
 သည်အမွေ ခံရကြ၏။
 ၅ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်
 နေသော မြေအပိုင်းအခြားသည်၊ အရှေ့ဘက်၌
 အတရတ် အဒွါမြို့မှ အထက်ဗက် ဟောရုန်မြို့သို့
 လိုက်၍၊
 ၆ မြောက်မျက်နှာ၌ ပင်လယ်နား၊ မိတ်မေသမြို့သို့
 ထွက်၏။ တဖန် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု၍ တာနက်ရို
 လာမြို့အရှေ့မှာ ရောက်လျက်၊
 ၇ ယနောဟမြို့သို့၎င်း၊ ယနောဟမြို့မှ အတ
 ရတ်မြို့၊ နာရတ်မြို့၊ ယေရိခေါမြို့သို့၎င်း ရောက်၍
 ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၈ တာပွါမြို့မှ အနောက်သို့ သွား၍ ကာနမြစ်
 သို့လိုက်လျက် ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၉ ဤရွှေ့ကား၊ မနာရေအမျိုးသားတို့ အမွေခံရ
 သောမြေ၌ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့ အဘို့ ခွဲထားသော
 မြို့များနှင့်တကွ ဖေရိမ်အမျိုးသား အဆွေ အမျိုး
 အလိုက် အမွေခံရသော မြို့ရွာများဖြစ်သတည်း။
 ၁၀ ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ
 သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့နှင့်
 အတူနေ၍ အခွန်ပေးကြ၏။

၁၇

၁ ယောသပ်၏သားဦး မနာရေ အမျိုးသားတို့သည်
 စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရသော မြေဟူကား၊ မနာရေ
 ၏သား တည်းဟူသော ဂိလဒ်၏ အဘ မာခိရသည်
 စစ်သူရဲဖြစ်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်နှင့် ဗာဂုန်ပြည်ကိုရ၏။
 ၂ ယောသပ်၏ သားမနာရေ၏ သားယောကုရား
 အခြားတည်းဟူသော အပျေဇာသား၊ ဟေလက်
 သား၊ အသရေလ သား၊ ရှေခင်သား၊ ဟေဖါသား၊
 ရှမ်းဒသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရေးတံ
 ပြု၍ကြသေး၏။

၃ သို့ရာတွင် မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒါ၊ ဟေဖါတို့မှ ဆင်းသက်သော ဇလောဖဒ်၌ သားယောက်ျား မရှိ၊ သမီး သက်သက်သာ ရှိ၏။ သူ၏သမီးတို့ အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တီရဇာ တည်း။

၄ ထိုမိန်းမတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလောဇာ၊ နန်၏သား ယောရှု၊ မင်းများ ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ ပေါက်ဘော်နှင့်အတူ အမွေခံရသော အခွင့်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား သည်မောရှေကို မှာထားတော်မူပြီးဟု လျှောက်၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့ အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့် ကို ပေး၏။

၅၂၆ ထိုသို့ မနာရှေ၏သမီးတို့သည် သားတို့နှင့်အတူ အမွေကို ခံရ၍၊ မနာရှေ၏သား အချို့တို့သည် ဂိလဒါ ပြည်ကိုရ သောကြောင့်၊ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် ဂိလဒါပြည်နှင့် ဗာရှန်ပြည် မှတပါး၊ မနာရှေအမျိုးသည် ဆယ်တို့ကို ရသေး၏။

၇ မနာရှေ ခရိုင်အပိုင်းအခြားသည် အာရှာခရိုင်မှ ရှေ့ခင်မြို့၊ ရှေ့တွင်ရှိသော မိတ်မေသမြို့သို့ သွား၍ လက်ျာဘက်၌ အင်တာပွါမြို့သို့ လိုက်လေ၏။

၈ တာပွါမြို့နယ်ကို မနာရှေပိုင်သော်လည်း၊ မနာရှေ ခရိုင်စွန်းမှာရှိသော တာပွါမြို့ကို ဖေရိမ်သားတို့သည် ပိုင်ကြ၏။

၉ တဖန် အပိုင်းအခြားသည် ကာနမြစ် တောင် ဘက် သို့လိုက်၍၊ မနာရှေမြို့တို့တွင် ဖေရိမ်မြို့အချို့ ပါသော်လည်း၊ မြစ်မြောက်ဘက် မြေသည် မနာရှေ မြေဖြစ်၍ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။

၁၀ တောင်ဘက်၌ ဖေရိမ်မြေ၊ မြောက်ဘက်၌ မနာရှေ မြေဖြစ်လျက်၊ ပင်လယ် ကန်ကွက်၍ မြောက် ဘက်၌ အာရှာ ခရိုင်၊ အရှေ့ဘက်၌ ဣသခါ ခရိုင် ရှိ၏။

၁၁ ထိုခရိုင်၌ မနာရှေ အမျိုးရသော ပြည်သုံးပြည် ဟူမူကား၊ ဗက်ရှန်မြို့နှင့် သူမြို့ရွာများ၊ ဣဗလံမြို့နှင့် သူမြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့နှင့် မြို့သူမြို့ရွာများ၊ အဒေါရမြို့ နှင့် သူမြို့ရွာများ၊ တာနက်မြို့နှင့် သူမြို့ရွာများ၊ မေဂိဒေါ မြို့နှင့် သူမြို့ရွာများတို့ကို ရသေး၏။

၁၂ သို့ရာတွင် မနာရှေ အမျိုးသားတို့သည် ထိုမြို့ တို့ကို မသိမ်းမယူနိုင်ဘဲ၊ ခါနန်လူတို့သည် ထိုအရပ်၌ အနိုင်နေကြ၏။

၁၃ ဣသရေလ လူတို့သည် အားတိုးပွားသောအခါ၊

ထိုခါနန်လူ တို့ကိုအကုန်အစင် မနှင်ထုတ်ဘဲ အခွန် ပေးစေကြ၏။

၁၄ ယောသပ် အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂ လာကို ခံရသဖြင့် အမျိုးကြီးဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် တတို့တခရိုင်တည်းကိုသာ အဘယ်ကြောင်း ပေးပါ သနည်းဟု ယောရှုအား မေးလျှောက်ကြသော်၊

၁၅ ယောရှုက၊ သင်တို့သည် အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ဖေရိမ် တောင် ကျဉ်းမြောင်းလျှင်၊ တောအရပ်သို့ သွား၍ ဖေရိမ်ပြည်၊ ရေဖိမ်ပြည်၌ ခုတ်လှဲကြလော့ဟု ပြန် ပြော၏။

၁၆ ယောသပ် အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဖေရိမ်တောင် သည် အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ မလောက်ပါ။ ချိုင့်အရပ် ဗက်ရှန်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ ယေဇရေလချိုင့်၌၎င်း နေသော ခါနန်လူ အပေါင်းတို့သည် သံရထားနှင့် ပြည့်စုံပါသည် ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၁၇ ယောရှုက၊ သင်တို့သည်အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ခွန်အား ကြီးသောကြောင့်၊ တတို့တည်းကိုသာ မယူရ။

၁၈ တောင်သည်လည်း သင်တို့အဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သစ်ပင်များလျှင် ခုတ်လှဲရမည်။ ထွက်ရာလမ်းတို့သည် လည်း သင်တို့အဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခါနန် လူတို့သည် ခွန်အားကြီး၍ သံရထားနှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြလိမ့်ဟု ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးတည်းဟူသော ယောသပ် အမျိုးသားတို့အား ပြောဆို၏။

၁၈

၁ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာ စည်းဝေး၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို တည်ထောင်ကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာ တပြည် လုံးနှိမ့်ချလျက် ရှိ၏။

၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး ခုနစ်မျိုးတို့သည်၊ အမွေမြေကို မခံရသေးသည်ဖြစ်၍၊

၃ ယောရှုက၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောမြေကို သင်တို့သည် မသိမ်းမယူဘဲ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံးနေကြလိမ့် မည်နည်း။

၄ သင်တို့တွင် အမျိုးတမျိုးလျှင် လူသုံးယောက်စီ ရွေးကောက်၍ ငါ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ ထသွား၍ အမွေခံသင့်သည်အတိုင်း ရေးသားပြီးမှ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြမည်။

၅ သူတို့သည် ပြည်ကို ခုနစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားကြမည်။

ယုဒအမျိုးသည် တောင်ဘက် မိမိနေရာ၌ နေရမည်။
ယောသပ် အမျိုးသည် မြောက်ဘက် မိမိ နေရာ၌ နေရမည်။

၆ ပြည်ကို ခုနစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားပြီးမှ ပြည်ပုံကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သင်တို့အဘို့ စာရေးတံပြုမည်။

၇ လေဝိသားတို့သည် သင်တို့နှင့်ရော၍ အဘို့ကို မယူရ။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာသည် သူတို့ အမွေဖြစ်၏။ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးတ ဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေပေးသည် အတိုင်း၊ အမွေမြေကို ခံယူကြပြီဟု ဣသရေလလူတို့အား ပြောဆို၏။

၈ ထိုလူတို့သည် ထ၍ သွားသဖြင့်၊ ယောရှု ကလည်း တပြည်လုံးသို့ ရှောက်၍ ရေးသားပြီးလျှင် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလော့။ ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သင်တို့ အဘို့ စာရေးတံပြုမည်ဟု ပြည်ပုံ ကို ရေးသားခြင်းငှါ သွားသောသူတို့ကို မှာထားသည် နှင့်အညီ၊

၉ သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ မြို့ရွာရှိသည်အတိုင်း စာ၌ခုနစ်ပိုင်းပိုင်း၍ရေးသားပြီးမှ ယောရှု နေရာ ရှိလောတပ်သို့ ရောက်လာကြ၏။

၁၀ ယောရှုသည် ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စာရေးတံပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီးတို့အား မြေကို ပိုင်းခြားလေ၏။

၁၁ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသောမြေသည် ယုဒ အမျိုးသားတို့နှင့် ယောသပ် အမျိုးသားတို့ စပ်ကြား မှာကျ၏။

၁၂ မြေအပိုင်း အခြားသည် မြောက်မျက်နှာ၌ ယော်ဒန်မြစ်မှ ထွက်၍ ယေရိခေါမြို့ မြောက်ဘက် နား၌၎င်း၊ အနောက်ဘက် တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ရှောက် လျက် ဗေသဝင်တောသို့ ထွက်သွား၏။

၁၃ တဖန် တောင်မျက်နှာသို့ သွား၍ ဗေသလလူဇ မြို့နား၌ ရှောက်သဖြင့်၊ အောက်ဗက်ဟောရန်မြို့ တောင်ဘက်မှာ ရှိသော တောင်ခြေရင်း အတရုတ် အဒြဲမြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊

၁၄ ထိုတောင်မှ ထွက်၍ အိုင်တောင်ကွေ့ကို ပိုင်း သဖြင့်၊ ယုဒအမျိုးသား နေသော ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့သို့ ထွက်သွား၏။ ဤရွှေ့ကား အနောက်ဘက် အပိုင်းအခြားတည်း။

၁၅ တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ကိရယတ်ယာ ရိမ်မြို့စွန်းမှ အနောက်ဘက်နား၌ နေဖတော ရေတွင်း သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊

၁၆ ဟိန္ဒူသား၏ ချိုင့်ရှေ့မှာ၊ ရေဖိမ်ချိုင့် မြောက် ဘက်၌ရှိသော တောင်ခြေရင်းသို့ လာ၍ ယေဗုသိမြို့ တောင်ဘက် ဟိန္ဒူချိုင့်သို့၎င်း၊ အနီဂေလရွာသို့၎င်း၊

၁၇ မြောက်ဘက် နား၌ အင်ရှေမက်ရွာသို့၎င်း၊ အဒုမ္မိမ်ကုန်းတဘက် ဂေလိလုတ်ရွာသို့၎င်း၊ ရုဗင်သား ဗောဟန်၏ ကျောက်သို့၎င်း ရောက်လေ၏။

၁၈ တဖန် အရာဗမြို့ မြောက်မျက်နှာ တဘက် လွင်ပြင်နားမှာ ရှောက်၍ အရာဗမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊

၁၉ ဗက်ဟောဂလမြို့ မြောက်ဘက်နားမှာ ရှောက်၍ သောဒုံအိုင် မြောက်ကွေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်ဝ၌ ဆုံးလေ၏။ ဤရွှေ့ကား တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားတည်း။

၂၀ ယော်ဒန်မြစ်သည် အရှေ့ ဘက်ပိုင်းခြား လျက်ရှိ၏။ ဤရွှေ့ကား ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြေနယ်ဖြစ် သတည်း။

၂၁ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ရသော မြို့များဟူမူကား၊ ယေရိခေါမြို့၊ ဗေသောဂလမြို့၊ မေက္ကေဇ်မြို့၊

၂၂ ဗေသရာမြို့၊ ဇေမရိပ်မြို့၊ ဗေသလမြို့၊

၂၃ အာဝိမ်မြို့၊ ပါရမြို့၊ ဩဗရာမြို့၊

၂၄ ဒေဖါဟာမောနဲမြို့၊ ဩဖန်မြို့၊ ဂါဘမြို့၊ ရွာနှင့် တကွဆယ်နှစ်မြို့တည်း။

၂၅ ထိုမှတပါး၊ ဂိဗောင်မြို့၊ ရာမမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊

၂၆ မိဇပါမြို့၊ ဒေဖိရမြို့၊ မောဇမြို့၊

၂၇ ရေကင်မြို့၊ ဣရပေလမြို့၊ တာရလမြို့၊

၂၈ ဇေလမြို့၊ ဇေလပ်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုသိမြို့၊ ဂိဗက်မြို့၊ ကိရယတ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်လေးမြို့တည်း။ ဤရွှေ့ကား ဗယံမိန် အမျိုး သားတို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေတည်း။

၁၉

၁ ဒုတိယ တကြိမ် စာရေးတံပြု၍၊ ရှိမောင်အမျိုး သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ယုဒအမွေ မြေအတွင်း၌ အမွေခံရကြ၏။

၂ သူတို့ အမွေမြေ၌ ရှိသောမြို့များ ဟူမူကား၊ ဗေရုရှောမြို့၊ မောလဒါမြို့၊

၃ ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗာလာမြို့၊ အာဇင်မြို့၊

၄ လေတောလဒါမြို့၊ ဗေသုလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊

၅ ဇိကလတ်မြို့၊ ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇာသုသမြို့၊
 ၆ ဗက်လေဗောက်မြို့၊ ရှုရဟင်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
 ဆယ်သုံးမြို့တည်း။
 ၇ ထိုမှတပါး၊ အင်ရိမ္မန်မြို့၊ တောခင်မြို့၊ ဘောမြို့၊
 အာရှန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွလေးမြို့တည်း။
 ၈ ထိုမှတပါး တောင်မျက်နှာ၌ ဗာလတ်ဗေရရာမတ်
 မြို့တိုင်အောင် အထက်ဆီခဲပြီးသော မြို့ပတ်ဝန်းကျင်
 ရွာရှိသမျှပါသတည်း။ ဤရွှေကား ရှိမောင်အမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
 ၉ ရှိမောင်အမွေမြေသည် ယုဒအမျိုးသားခံသော
 အဘို့ထဲက နှုတ်ရ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့အဘို့သည်
 ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ သူတို့ အမွေမြေအတွင်း၌
 ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံရကြ၏။
 ၁၀ တတိယတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ ဇာဗုလုန် အမျိုး
 သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
 သူတို့ အမွေမြေအပိုင်းအခြားသည် စာရိဒ်မြို့မှထွက်၍၊
 ၁၁ အနောက်သို့ သွားလျက် မရာလမြို့၊ ဒဗ္ဗရက်မြို့
 သို့၎င်း၊ ယောကန်မြို့၊ ရှေ့မှာ ရှိသော မြစ်သို့၎င်း
 မှီလေ၏။
 ၁၂ တဖန် စာရိဒ်မြို့မှ နေထွက်ရာ အရှေ့မျက်နှာ
 သို့လှည့်သဖြင့်၊ ဒိသလတ္တာဗော်မြို့၊ ဒါဗရတ်မြို့သို့
 ရောက်ပြီးလျှင်၊ ယာဖျာမြို့သို့တက် လေ၏။
 ၁၃ ထိုမြို့မှစ၍ အရှေ့ဘက်နား မှာလိုက်လျက်၊
 ဂိတ္တဟေဖါမြို့၊ အိတ္တကာဇိန်မြို့၊ ရိမ္မန်မေသောရနေအာ
 မြို့သို့ ရောက်လေ၏။
 ၁၄ မြောက်ဘက်၌လည်း ဝိုင်းသဖြင့်၊ ဟန္ဒုသုန်မြို့သို့
 ရောက်၍ ယိဗသေလချိုင့်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၁၅ ထိုမှတပါး၊ ကတ္တတ်မြို့၊ နဟာလာလမြို့၊ ရှိမရန်
 မြို့၊ ဣဒလမြို့၊ ဗက်လင်မြို့ တည်းဟူသောရွာနှင့်တကွ
 ဆယ်နှစ်မြို့ ရှိသတည်း။
 ၁၆ ဤရွှေကား မြို့ရွာပါလျက် ဇာဗုလုန် အမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
 ၁၇ စတုတ္ထတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ ဣသခါအမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
 ၁၈ သူတို့ အပိုင်းအခြားသည် ယေဇရေလမြို့၊
 ဒေသုလုတ်မြို့၊ ရှုနပ်မြို့၊
 ၁၉ ဟာဖရိမ်မြို့၊ အာနဟာရတ်မြို့၊
 ၂၀ ရိဗ္ဗိတ်မြို့၊ ကိရုန်မြို့၊ အာဗက်မြို့၊
 ၂၁ ရေမက်မြို့၊ အင်နိမ်မြို့၊ အဟံဒါမြို့၊ ဗက်ပဇွက်
 မြို့ပါလျက်၊
 ၂၂ တာဗော်မြို့၊ ရာဟဇိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ သို့

ရောက်၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။ ရွာနှင့်တကွ
 ဆယ်ခြောက်မြို့ရှိသတည်း။
 ၂၃ ဤရွှေကား မြို့ရွာပါလျက် ဣသခါ အမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေတည်း။
 ၂၄ ပဉ္စမ တကြိမ် စာရေးတံပြု၍ အာရှာ အမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
 ၂၅ သူတို့ အပိုင်းအခြားသည် ဟေလကတ်မြို့၊
 ဟာလိမြို့၊ ဗေတင်မြို့၊ အာခရပ်မြို့၊
 ၂၆ အာလမေလက်မြို့၊ အာမဒိမြို့၊ မိရှာလမြို့
 ပါလျက်၊ အနောက်မျက်နှာ၌ ကရမေလမြို့၊ ရှိဟောရ
 လိဗနတ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။
 ၂၇ တဖန်နေထွက်ရာဘက်သို့ လှည့်၍ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊
 ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ ယိဗသေလ ချိုင့်ကို ရှောက်သဖြင့်၊
 မြောက်မျက်နှာသို့ သွား၍ ဗေသမက်မြို့၊ နယေလမြို့၊
 ကာဗုလမြို့၊
 ၂၈ ဟေဗြန်မြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ ဟမ္မန်မြို့၊ ကာနမြို့၊
 ဇိဒန်မြို့ကြီးတိုင်အောင် ရောက်ပြီးလျှင်၊
 ၂၉ ရာမမြို့၊ ခိုင်ခံသော တုရမြို့၊ ဟောသမြို့သို့ လှည့်
 လျက်၊ ပင်လယ်ကမ်းပါးမှ စ၍ အာခဗိပ်မြို့တိုင်အောင်
 ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၃၀ အုမ္မမြို့၊ အာဖက်မြို့၊ ရဟောဘမြို့နှင့်တကွ
 ရွာပါလျက် နှစ်ဆယ်နှစ်မြို့ရှိသတည်း။
 ၃၁ ဤရွှေကား မြို့ရွာပါလျက် အာရှအမျိုးသား
 တို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
 ၃၂ ဆဌမ တကြိမ် စာရေးတံပြု၍ နဿလိ အမျိုး
 သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
 ၃၃ သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလပ်မြို့၊ အာလုန်
 မြို့၊ ဇာနန္ဒိမ်မြို့၊ အာဒမ်မြို့၊ နေကပ်မြို့၊ ယာဗနေလမြို့၊
 လာကုံမြို့ပါလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။
 ၃၄ တဖန် အနောက် မျက်နှာသို့ လှည့်သဖြင့်
 အာဇနုတ္တာဘော်မြို့၊ ဟုကုတ်မြို့သို့ ရောက်၍၊
 တောင်ဘက်၌ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ အနောက်ဘက်၌
 အာရှာခရိုင်၊ နေထွက်ရာဘက်၌ ယော်ဒန်မြစ် အပိုင်း
 အခြားရှိ၏။
 ၃၅ ခိုင်ခံသောမြို့များ ဟူမူကား၊ ဇိဒိမ်မြို့၊ ဇေရမြို့၊
 ဟမ္မတ်မြို့၊ ရက္ကတ်မြို့၊ ဂနိသရက်မြို့၊
 ၃၆ အာဒမာမြို့၊ ရာမမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊
 ၃၇ ကေဒေရမြို့၊ အင်ဟာဇော်မြို့၊ ဇေဒြမြို့၊
 ၃၈ ဣရုန်မြို့၊ မိဂဒလေလမြို့၊ ဟောရင်မြို့၊ ဗေသနတ်
 မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ ရွာနှင့် တကွဆယ်ကိုးမြို့တည်း။
 ၃၉ ဤရွှေကားမြို့ရွာ ပါလျက်၊ နဿလိ အမျိုးသား

တို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။

၄၀ သတ္တမ အကြိမ်စာ ရေးတံပြု၍ ဒန်အမျိုးသား တို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံ ရကြ၏။

၄၁ သူတို့ အမွေခံရသော မြို့များဟူမူကား၊ ဇော ရာမြို့၊ ရှေတောလမြို့၊ ဣရရေမက်မြို့၊

၄၂ ရှာလဗွန်မြို့၊ အာ ယလုန်မြို့၊ ယေသလမြို့၊

၄၃ ဇလုန်မြို့၊ သိမနာသမြို့၊ ကြေန်မြို့၊

၄၄ လေတေကမြို့၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့၊ ဗာလပ်မြို့၊

၄၅ ယေဟုတ်မြို့၊ ဗေနဗေရက်မြို့၊ ဂါသရိမ္မန်မြို့၊

၄၆ မေယာကုန်မြို့၊ ရက္ကန်မြို့၊ ယာဖေါမြို့ ရှေ့မှာ ရှိသောမြေပါတည်း။

၄၇ ဒန်အမျိုးသား ရသောမြေသည် ကျဉ်းမြောင်း သောကြောင့် လဲရှေ့မြို့ကို စစ်ချီ၍ တိုက်ယူလုပ်ကြံသဖြင့် နေရာချကြ၏။ လဲရှေ့မြို့ကို အမျိုး၏ အဘဒန်ကို အစွဲပြု၍ ဒန်မြို့ဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

၄၈ ဤရွှေ့ကား မြို့ရွာပါလျက်၊ ဒန် အမျိုးသားတို့ သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေတည်း။

၄၉ ထိုသို့ ဣသရေ အမျိုးသားတို့သည် မြေတပြင် လုံးကို အပိုင်းအခြားနှင့်တကွ ဝေဖန်၍ မွေခံပြီးမှ နန်၏သား ယောရှုအား အမွေမြေကို ပေးကြ၏။

၅၀ သူ တောင်းသောမြို့ ဖေရိမ် တောင်ပေါ်မှာ တိမ နသေရမြို့ကို ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း ပေးသဖြင့် သူသည် မြို့ကို တည်ထောင်၍ နေလေ၏။

၅၁ ဤရွှေ့ကား ယဇ်ပုရော ဟိတ်လောဇာ၊ နန်၏ သား ယောရှု ဣသရေလအ မျိုးသားတို့တွင် အဆွေ အမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား ဌ်ပေးသော အမွေခံစရာမြေ အသီးအသီးပေးတည်း။ ဤရွှေ့ကား ပြည်ကို ဝေဖန်သော အမှုပြီးလေ၏။

၂၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကို ခေါ်တော် မူ၍၊

၂ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထား သည်အတိုင်း၊

၃ လူအသက်ကို သတ်မည်ဟု အကြံမရှိဘဲ အမှတ် တမဲ့ သတ်မိသောသူသည် ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားကြလော့။ သေစားသေစေသောသူလက်နှင့် လွတ်၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။

၄ ထိုမြို့တစ်ခုတို့သို့ ပြေးသောသူသည် မြို့တံခါး ဝှံ့ ရပ်၍၊ ထိုမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့အား မိမိအမှုကို

ကြားပြောသောအခါ၊ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ ခေါ်၍ သူတို့ ထံမှာ နေရာချကြမည်။

၅ သေစားသေစေသော သူသည် လိုက်လာလျှင်၊ သူ့လက်သို့ သတ်မိသောသူကို မအပ်ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူသည် မိမိအတော်ကို အငြိုးမထားဘဲ အမှတ်တမဲ့ သတ်မိ၏။

၆ ထိုသူသည် ပရိသတ်ရှေ့ သို့ရောက်၍ တရား စီရင်ခြင်းကို မခံမှီသော်၎င်း၊ ထိုကာလ ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်း မသေမှီသော်၎င်း ထိုမြို့၌ နေရမည်။ ထို့နောက်မှ ပြန်လာ၍အထက် ပြေးရသောမြို့၊ မိမိ နေရင်းအိမ်၌ နေရသော အခွင့် ရှိရမည်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊

၇ သူတို့သည် ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိ တောင် ပေါ်မှာ ကေဒရမြို့၊ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့၊ ယုဒတောင်ပေါ်မှာ ဟေပြန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယ သာဘမြို့တို့ကို၎င်း၊

၈ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့ဘက် မှာ ရုဗင်ခရိုင်၊ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒဒရိုင်၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊ မနာရေခရိုင်၊ ဗာရန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့တို့ကို၎င်း ရွေးထားကြ၏။

၉ ဤမြို့တို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ သူတို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ အမှတ်တမဲ့ လူအသက်ကို သတ်မိသော သူသည် သေစား သေစေသောသူလက်နှင့် လွတ်၍ ပရိသတ် ရှေ့သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ပြေးရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ ရွေးထားသောမြို့ ဖြစ်သတည်း။

၂၁

၁ လေဝိသား အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊ နန်၏သား ယောရှု၊ ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂ အကျွန်ုပ်တို့ နေစရာတိုမြို့တို့ကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန် များတို့ မြို့နယ်တို့ ကို၎င်း ပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူပြီဟု ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့၌ ပြောဆိုကြလျှင်၊

၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့ အမွေခံရသော မြေထဲက၊ မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို ပေးကြ၏။

၄ စာရေးတံပြု၍ ကောဟတ် အဆွေအမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင် လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရန်၏ သားမြေးတို့သည် စာရေးတံပြုသော အားဖြင့်၊ ယုဒ

ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ ဗယ်ာမိန် ခရိုင်ထဲက ဆယ်သုံးမြို့ကိုကြော်၏။

၅ ကြွင်းသော ကောဟတ်သားတို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ဒန်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင် ဝက်ထဲကဆယ်မြို့ကို ကြော်၏။

၆ ဂေရုုံသားတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်၊ ဣသခါခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ မနာရှေ ခရိုင်ဝက်ထဲက၊ ဆယ်သုံးမြို့ကို ကြော်၏။

၇ မေရာရိသားတို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက၊ ဆယ်နှစ်မြို့ကို ကြော်၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ထိုမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ လေဝိသား တို့အား ပေးကြ၏။

၉၁၀ ယုဒအမျိုးသား ခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသား ခရိုင် ထဲကပေး၍ လေဝိသားဖြစ်သော ကောဟတ် အဆွေ အမျိုး၊ အာရုန်၏ သားမြေးတို့သည် ပဌမ စာရေးတံ အားဖြင့် ရသောမြို့တို့၏ အမည်များ ဟူမူကား၊

၁၁ ယုဒ ခရိုင်တောင်ကြား၌ ဟေဗြန်မြို့ တည်းဟူ သော အာနုကအဘ အဘာနေသော မြို့ကိုမြို့နယ် နှင့်တကွ ပေးကြ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သော လယ်များ၊ ရွာများကို ယေဖုန္နာ၏ သားကာလက်အား အပိုင်ပေးကြ၏။

၁၃ လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ဟေဗြန်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏ သားမြေးတို့အားပေးကြ၏။

၁၄ ထိုမှတစ်ပါး လိဗနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရှေတေမောမြို့နှင့်မြို့နယ်၊

၁၅ ဟောလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒေဗရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၁၆ အကုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေ မက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ တည်းဟူသော ထိုခရိုင် နှစ်ခရိုင် ထဲက ကိုးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၁၇ ဗယ်ာမိန် ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၁၈ အာနုသုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာလမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၁၉ အာရုန်၏ သားမြေး ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်ပါသောမြို့ ဆယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။

၂၀ ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးဖြစ် သော လေဝိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ဖေရိမ် ခရိုင် ထဲက ရသည်အတိုင်း၊

၂၁ လူအသက်ကိုသတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ဖေရိမ် တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ် နှင့်တကွ ပေးကြ၏။

၂၂ ထိုမှတစ်ပါး ဂေဗမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကိဗဇိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗေသောရုန်မြို့နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၂၃ ဒန်ခရိုင် ထဲက လေတေကမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗုသုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၂၄ အာဇလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသရိ မွန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၂၅ မနာရှေ ခရိုင်ဝက်ထဲက တာနက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမွန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၂၆ ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေ အမျိုးတို့သည် ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်မြို့တည်း။

၂၇ လေဝိ အဆွေအမျိုး၊ ဂေရုုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင် ဝက်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသော သူ မှီခိုရာမြို့၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗေရုတေရမြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ ကို၎င်း၊

၂၈ ဣသခါ ခရိုင်ထဲက ကိရုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒါဗ ရေမြို့နှင့်မြို့နယ်၊

၂၉ ယာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အင်နွမ်မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၃၀ အာရှာ ခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန် မြို့နှင့်မြို့နယ်၊

၃၁ ဟောလကတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၃၂ နဿလိခရိုင် ထဲက၊ လူအသက်ကို သတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့၊ ဂါလိလဲပြည်၌ ဂေဒေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဟမ္မဒေါမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကာတံမြို့နှင့် မြို့နယ် တည်း ဟူသော သုံးမြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၃၃ ဂေရုုံသားတို့သည်၊ အဆွေ အမျိုးအလိုက်ရ သောမြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်သုံးမြို့တည်း။

၃၄ ကြွင်းသောလေဝိသား၊ မေရာရိ အဆွေအမျိုး တို့အား ဇာဗုလုန် ခရိုင်ထဲက ယောကန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကာတံမြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၃၅ ဒိမနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ နဟာလာလမြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၃၆ ရုဗင်ခရိုင်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ

မှီခိုရာမြို့၊ တော၌ ဗေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယဟာဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၃၇ ကေဒမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊

၃၈ ဂဒ်ခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကို သတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၃၉ ဟေရုဘုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၄၀ ကြွင်းသောလေဝီ အဆွေအမျိုး မေရာရိသား တို့သည် စာရေးတံပြု၍အဆွေအမျိုး အလိုက်ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်နှစ်မြို့တည်း။

၄၁ ဣသရေလ အမျိုးသားနေရာ နိုင်ငံအဝင်၊ လေဝီသား နေသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့တည်း။

၄၂ ထိုမြို့ ရှိသမျှတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် နယ်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိသတည်း။

၄၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ရှိသမျှကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။

၄၄ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်ရာအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ရှေ့မှာ အဘယ်ရန်သူမျှ မရပ်နိုင်၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။

၄၅ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး အဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုး တစ်စုံတစ်ပါးမျှ မလျော့ ရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံကြ၏။

၂၂

၁ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေအမျိုး တဝက်တို့ကို ခေါ်၍၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေ မှာထားသမျှ အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ပြု၍၊ ငါမှာ ထားသမျှသော စကားကိုလည်း နားထောင်ကြပြီ။

၃ ယနေ့တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုများကို မစွန့်ဘဲနေ၍၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်မှာထား တော်မူသမျှကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။

၄ ယခုမှာ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာ ဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်း အခွင့်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့်၊

သင်တို့ ပြန်၍ ကိုယ်နေရာ အိမ်သို့၎င်း၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေ ပေးသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်ပိုင်သော မြေသို့၎င်း သွားကြလော့။

၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေ မှာထားသော ပညတ်တရားအတိုင်း ကျင့်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်ခြင်း၊ လမ်းတော် အလုံးစုံတို့၌ လိုက်သွားခြင်း၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ သတိပြုကြလော့ဟု မှာထားလျက်၊

၆ ကောင်းကြီးပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ သူတို့ သည် ကိုယ်နေရာ အိမ်သို့ သွားကြ၏။

၇ မနာရေအမျိုး တဝက်အား မောရှေသည် ဗာရှန် ပြည်၌ မြေကိုပေးနှင့်ပြီ။ အမျိုးတဝက် အားယောရှု သည် ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၌သူတို့ ညီအစ်ကို များနှင့် အတူမြေကို ပေး၏။

၈ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အလွန် ဥစ္စာရ တတ်၍ များစွာသော တိရစ္ဆာန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ အဝတ်တန်ဆာများတို့ကို ယူဆောင်လျက် သင်တို့ နေရာ အိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ ရန်သူတို့၌ လူယူ၍ ရသောဥစ္စာကို သင်တို့ ညီအစ်ကိုများ၌ ဝေဖန်ကြ လော့ဟု မှာထားလျက်၊ ကောင်းကြီးပေး၍ သူတို့ နေရာ အိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေအမျိုး တဝက်တို့သည် ပိုင်ထိုက်သော မြေ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားရှိရာ ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၀ ခါနာန်ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ် နားသို့ ရောက်သော အခါ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေအမျိုးတဝက် တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် နားမှာ ထင်ရှားစွာသော ယဇ်ပလ္လင်ကြီးကို တည်ကြ၏။

၁၁ ထိုသို့ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေ အမျိုး တဝက်တို့သည် ခါနာန်ပြည်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားကူးရာ အရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ကြပြီဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။

၁၂ ထိုသီတင်း ကြားသော အခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် စစ်ချီခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။

၁၃၊၁၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပ

ရောဟိတ် လောဇာသား ဖိနဟတ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုးအသီးအသီးတို့ အထဲက ရွေးကောက်၍၊ လူတထောင်ကို အုပ်သော အဆွေအမျိုး သူကြီး ဆယ်ပါးတို့ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၁၅ ထိုမင်းတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ ရောက်၍၊

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ မှာလိုက်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ ပုန်ကန်၍ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ မလိုက်၊ ယနေ့ လွှဲသွားခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကား အဘယ်သို့နည်း။

၁၇ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ မလိုက် လွှဲသွားရမည်အကြောင်း၊ ပေဂုရအဖြစ်သည် ငါတို့အဘို့ မလောက်သလော။ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ ဘေးကြီး ရောက်သော်လည်း၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထိုအပြစ် မရှင်းလင်းသေး။

၁၈ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ပုန်ကန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက် ထွက်တော်မူမည်။

၁၉ သို့သော်လည်း သင်တို့ အပိုင်ရသောမြေသည် မစင်ကြယ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား အပိုင် ယူတော်မူ၍၊ တဲတော်ရှိရာ မြေကို ကူးသဖြင့် ငါတို့နှင့်အတူ အပိုင် ယူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော် မှတပါး၊ အခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကို ကိုယ်အဘို့တည်၍ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြနှင့်၊ ငါတို့ကိုလည်း မပုန်ကန်ကြနှင့်။

၂၀ ဇေလျား အာခန်သည် ကျိန်အပ်သော အရာ၌ ပြစ်မှား၍ အမျက်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းတို့အပေါ်မှာ ရောက်သည် မဟုတ်လော။ ထိုသူသည် ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် တယောက်တည်းသာ သေရသည် မဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးတွင် လူတထောင်စီ အုပ်သော အကဲအမှူးတို့အား ပြန်ပြောလေသည်မှာ၊

၂၂ မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုးလည်း ကိုယ်တိုင် သိရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန်မည် အကြံ၊ ထာဝရဘုရားကို

ပြစ်မှားမည်အကြံရှိ၍၊ ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ မလိုက်ဘဲ လွှဲသွားခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သည် မှန်လျှင်၊ ယနေ့ ဘေးမလွတ်ပါစေနှင့်။

၂၃ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှိရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်မည် အကြံရှိလျှင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ကြောတော်မူပါစေ။

၂၄ နောင်ကာလ၌ သင်တို့ သားမြေးတို့က၊ အိုရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြား၌ ပိုင်းခြားလျက် ယော်ဒန်မြစ်ကို ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အလျင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့ သားမြေးတို့အား ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့ သားမြေးတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ နေစေမည် အကြောင်း၊ သင်တို့ သားမြေးတို့သည် ပြုကြမည်ဟု စိုးရိမ်၍ ဤအမှုကို ပြုပြီမဟုတ်လော။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ခြင်းငှါ ပြင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသောအခါ၊ မီးရှိရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်မည်အကြံရှိသည် မဟုတ်။

၂၇ ငါတို့သည် မီးရှိရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုး၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အမှုကို ရှေ့တော်၌ ဆောင်ရွက်ခြင်း ငှါငင်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့ သားမြေးတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အလျင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့ သားမြေးတို့အား မပြော စေခြင်းငှါငင်း၊ ဤ ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့နှင့် သင်တို့ စပ်ကြား၊ ငါတို့ သားမြေးနှင့် သင်တို့သားမြေး စပ်ကြားမှာ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်ကြပါပြီ။

၂၈ နောင်ကာလ၌ သူတို့သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့ သားမြေးတို့အား ထိုသို့ ပြောဆိုလျှင်၊ ငါတို့က၊ ငါတို့ အဘတို့သည် မီးရှိရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ မဟုတ်၊ ငါတို့နှင့် သင်တို့ စပ်ကြားမှာ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်သော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ပုံကို ကြည့်ကြလော့ဟု ပြန်ပြောစရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် တိုင်ပင်ကြပြီ။

၂၉ တဲတော်ရှေ့ရှိသော ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော် မှတပါး အခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍ မီးရှိရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုး၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား

ကို ပုန်ကန်၍ နောက်တော်သို့ မလိုက် လွဲသွားခြင်း အမှုသည် ငါတို့နှင့် ဝေးပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖိနဟတ်နှင့် ပရိသတ်မင်းများ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ လူတထောင်စီ အုပ်သောအကဲ အမျိုးများတို့သည် ရှုပင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေ အမျိုးသားတို့ ပြောသောစကားကို ကြားရသောအခါ အားရကြ၏။

၃၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသား ဖိနဟတ်က လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူ ကြောင်းကို ယနေ့ ငါတို့သိမြင်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား လက် တော်မှ ယခု ကယ်လွှတ်ကြပြီဟု ရှုပင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရေ အမျိုးသားတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသား ဖိန ဟတ်နှင့် မင်းများတို့သည် ရှုပင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ သားတို့နေရာ ဂိလဒ်ပြည်မှ ဣသရေလအမျိုးသား နေရာ ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်လာ၍ သိတင်းကြားပြော သဖြင့်၊

၃၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ နောက်တဖန် ရှုပင်အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုးသားတို့ နေသော ပြည်ကို လုပ်ကြံအံ့သောငှါ စစ်ချီမည်ဟု အကြံ မရှိကြ။

၃၄ ရှုပင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ဤ ယဇ်ပုလ္လင်သည် ငါတို့စပ်ကြားမှာ သက်သေခံပါ စေသောဟု ဆိုလျက် ထိုပုလ္လင်ကို ဒေ အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင် နေသော ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှ ဣသရေလ အမျိုးကို ကယ်လွှတ်၍ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယောရှုသည် အသက်ကြီး၍ အိုမင်းသောအခါ၊

၂ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမျိုး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသောသူများ နှင့်တကွ အမျိုး သားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ငါသည် အသက် ကြီးရင့်၍ အိုမင်းပြီ။

၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ဤလူမျိုး အပေါင်းတို့၌ ပြုတော်မူ သမျှကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ သင်တို့၏ဘုရား

သခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက် တော်မူပြီ။

၄ ယော်ဒန်မြစ် မှစ၍ အနောက် ပင်လယ်ကြီး တိုင်အောင်၊ ငါပယ်ရှင်းသမျှသော လူမျိုးတို့နှင့်တကွ ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုး နေသောပြည်ကို သင်တို့ အမျိုးများ အမွေခံစရာဘို့ စာရေးတံ ချ၍ ငါဝေဖန်ပြီ။

၅ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤလူမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့ မမြင်ရအောင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့၏ မြေကို သင်တို့သည် အပိုင်ကြေလိမ့်မည်။

၆ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် မောရေ၏ ပညပတ္တိ ကျမ်းစာ လမ်းမှ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ မလွဲဘဲ၊ ပါသမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၎င်း၊

၇ သင်တို့တွင် ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးနှင့် မပေါင်း ဘော်၊ သူတို့ ဘုရား၏ နာမကို မြှက်၍ မကျိန်ဆို၊ ဝတ်မပြုဦး မညွတ်ဘဲ၊

၈ ယနေ့တိုင်အောင် ကျင့်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ် မှီဝဲခြင်းငှါ ၎င်း၊ အလွန်ရဲရင့်သော စိတ်ရှိကြလော့။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ သောလူမျိုးတို့ကို ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော်မူ သဖြင့်၊ ယနေ့ တိုင်အောင် သင်တို့ ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ မရပ်နိုင်။

၁၀ သင်တို့ တယောက်သော်လည်း အခြားသော သူတထောင်ကို ပြေးစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း သင်တို့ ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူ၏။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ချစ်ခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို သတိပြုကြလော့။

၁၂ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ရွှေလျော့၍၊ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ထိမ်းမြားပေးစား၍ ပေါင်းဘော်ဆက်ဆံခြင်းရှိလျှင်၊

၁၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နောက်တဖန် ဤလူမျိုးတို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ၍ ကောင်းမွန်သော ဤပြည်၌ သင်တို့သည် မပျောက် မပျက်မှီ တိုင်အောင် သူတို့သည် သင်တို့၌ ကျော့ကွင်း၊ ထောင်ချောက်၊ သင်တို့ နံစောင့်၌ နှင်တံ၊ သင်တို့ မျက်စိ၌ ဆူးဖြစ်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို

ဧကန်အမှန် သိမှတ်ကြလော့။

၁၄ ငါသော်ကား၊ မြေသား အပေါင်းတို့ သွားရာ

လမ်းသို့ ယနေ့ သွားလျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ အဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုး တစ်စုံတစ်ပါးမျှ မယုတ်မလျော့၊ အကုန်အစင် ပြည့်စုံကြောင်းကို သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ သိကြ၏။

၁၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကျိုး အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ အပေါ်၌ ရောက်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်မှ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမိတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ် အပေါင်းတို့ကို ရောက်စေတော်မူမည်။

၁၆ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားလျက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ထံသို့ သွား၍ ဦးညွတ်ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်၍၊ အရင် ပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောပြော၏။

၂၄

၁ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှေ့ခင်မြို့၌ စည်းဝေး၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသော သူတို့ကို ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ ယောရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောလေသည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာဗြဟံနှင့် နာခေါ်တို့၏အဘ တေရ မှစ၍ သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ရှေးကာလ၌ မြစ်ကြီး တဘက်မှာ နေ၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။

၃ သင်တို့ အဘ အာဗြဟံကို မြစ်ကြီးတဘက်မှ ငါခေါ်ပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ပို့ဆောင်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို များပြားစေလျက်၊ ဣဇာက်ကို ပေး၏။

၄ ဣဇာက်အားလည်း၊ ယာကုပ်နှင့် ဒေသောကို ငါပေး၍၊ ဒေသောအားလည်း စိရတောင်ကို အပိုင်ပေး၏။ ယာကုပ်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။

၅ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ငါစေလွှတ်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဆုံးမသော

နောက်၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဧဒုံပင်လယ်သို့ရောက်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရထားနှင့် မြင်းစီး သူရဲပါလျက် ထိုပင်လယ် တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ စပ်ကြားမှာ မှောင်မှိုက်ကို ငါထား၍ သူတို့ကို ပင်လယ် ရေလွှမ်းမိုးစေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဝါပြုသော အမှုကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ကြပြီ။ တော၌လည်း ကာလကြာမြင့်စွာ နေရကြ၏။

၈ နောက်တဖန် ယောဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌ နေသော အာမောရီလူတို့ ပြည်သို့ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍၊ သူတို့သည် စစ်တိုက်သောအခါ သူတို့ကို သင်တို့ လက်၌ ငါအပ်၍ သူတို့မြေကို သင်တို့သည် သိမ်းယူကြ ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။

၉ မောဘရှင်ဘုရင် ဇိဖေါ၏သား ဗာလက်သည် ထ၍ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဗောရ၏ သားဗာလမ်ကို ခေါ်သောအခါ၊

၁၀ ဗာလမ်၏စကားကို ငါနားမထောင်သောကြောင့်၊ သူသည် အထပ်ထပ် ကောင်းကြီးပေး၍ သူ့လက်မှ သင်တို့ကို ငါကယ်လွှတ်လေ၏။

၁၁ တဖန် သင်တို့သည် ယောဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ယေရိခေါမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရိခေါလူ၊ အာမောရီလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ခါနီလူ၊ ဟိတ္တီလူ၊ ဂီရဂါရီလူ၊ ဟိဝီလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် သင်တို့ကို စစ်တိုက်၍ သူတို့ကို သင်တို့ လက်၌ ငါအပ်လေ၏။

၁၂ သင်တို့၌ ထားနှင့် လေးမပါဘဲ၊ သင်တို့ ရှေ့မှာ ပျားတူကို ငါစေလွှတ်၍၊ အာမောရီမင်းကြီး နှစ်ပါးကို သင်တို့ ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်လေ၏။

၁၃ သင်တို့ မလုပ်သောမြေ၊ မတည်သောမြို့တို့ကို ငါပေး၍ သင်တို့သည် နေရကြ၏။ ကိုယ်တိုင် မစိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်တို့ကို စားရကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၄ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြုကြလော့။ မြစ်ကြီးတဘက်၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဘိုးဘေးတို့ ဝတ်ပြုသော ဘုရားများကို ပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုကြလော့။

၁၅ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ ထင်လျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌ ဘိုးဘေးတို့

ဝတ်ပြုသော ဘုရား၊ သင်တို့ နေရာ အာမောရိပြည် သားတို့၏ ဘုရားများတွင်၊ အဘယ်မည်သော ဘုရား တို့အား ဝတ်ပြုမည် အရာကို ယနေ့ ရွေးကြလော့။ ငါနှင့် ငါ့အိမ်သား ဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုမည်ဟု ဆိုလေသော်၊

၁၆ လူများတို့က အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားကို စွန့်သော အမှုသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဝေးပါစေသော။

၁၇ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ခံ နေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘတို့နှင့် ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင် ၍ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ငါတို့မျက် မှောက်၌ ပြတော်မူပြီ။ ငါတို့ သွားလေရာရာ အရပ်၊ ရောက်လေရာရာ လူမျိုးတို့တွင် စောင့်တော်မူပြီ။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဤပြည်၌ နေသော သူ အာမောရိလူ အပေါင်းတို့ကို ငါတို့ ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုပါမည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၉ ယောရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ဝတ်မပြုနိုင်။ ထိုဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော ဘုရား၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သော ဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။ သင်တို့ လွန်ကျူးပြစ်မှားသော အပြစ်တို့ကို သည်းခံတော် မမူ။

၂၀ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ တကျွန်း တနိုင်ငံ ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပြီးမှ တဖန်လှည့်၍ ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတော် မူမည်ဟုဆိုလျှင်၊

၂၁ လူများတို့က ၊ မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၂ ယောရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကိုဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထိုဘုရားကို ရွေးကြပြီဟု ကိုယ်အမှု ၌ ကိုယ်သက်သေခံကြသည်ဟု ဆိုလျှင် သူတို့က၊ သက်သေခံကြပါ၏ ဟုလျှောက်ကြသော်၊

၂၃ ယောရှုက၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့တွင် ရှိသော တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဘက်သို့ စိတ် နှလုံးကို ညွှတ်ကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၂၄ လူများတို့ကလည်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ

ဘုရားကို ဝတ်ပြုပါမည်။ စကားတော်ကို နားထောင်ပါ မည်ဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊

၂၅ ယောရှုသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ပြု၍ ရှေ့ခင်မြို့မှာ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကို ထားလေ၏။

၂၆ ထိုစကားကိုလည်း ဘုရားသခင်၏ ဓမ္မကျမ်းစာ၌ ရေးထား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် နားမှာ ရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ ကျောက်ကြီးကို ထောင်လျက်၊

၂၇ ဤကျောက်သည် ငါတို့အား သက်သေဖြစ်ရလိမ့် မည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားအလုံး ဖုံကို ကြားရပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သင်တို့ အား သက်သေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုပြီးမှ၊

၂၈ အသီးအသီး မိမိတို့ အမွေခံရာအရပ်သို့ ပြန်သွား ရသော အခွင့်ကို ပေးလေ၏။

၂၉ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်၊ နန်၏သား ယောရှုသည် အသက် တရာတဆယ် ရှိသော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

၃၀ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဂါရုကုန်းမြောက်မှာရှိသော သူ၏ အမွေခံရာ တိမနသေရမြို့နယ်မြေ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

၃၁ ယောရှု လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးအဘို့ ပြုတော် မူသမျှတို့ကို သိ၍ ယောရှု မရှိသည်နောက် အသက် ရှင်သေးသော အသက်ကြီးသူတို့ လက်ထက်၌လည်း ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။

၃၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော ယောသပ်၏ အရိုးတို့ကို၊ ရှေ့ခင်၏ အဘ ဟာမော်၏ သားတို့တွင် ငွေ တပိဿာနှင့် ယာကုပ် ဝယ်သော ရှေ့ခင်မြို့နယ် မြေအကွက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ထိုမြေ အကွက်သည် ယောသပ် သားတို့ အမွေမြေ ဖြစ်သတည်း။

၃၃ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသည် လည်း အနိစ္စရောက်လေ၏။ သူ၏သား ဖိနဟတ်အား လူများပေးခဲ့သော ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဖိနဟတ်ကုန်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

ယောရှုမှတ်စာပြီး၏။

တရားသူကြီးမှတ်စာ။

JUDGES

၁

၁ ယောရှုအနိစ္စရောက်သော နောက်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ခါနန် လူတို့ ရှိရာသို့ ရှေ့ဦးစွာချီသွားရပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၂ ထာဝရ ဘုရားက၊ ယုဒသည် ချီသွားရမည်။ ထို ပြည်ကို သူ၏လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ယုဒသည် မိမိအစ်ကို ရှိမောင်အား၊ ခါနန်လူတို့ ကိုတိုက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့အမွေမြေသို့ ငါနှင့်အတူ လိုက်ပါ။ သင့်အမွေ မြေသို့လည်း သင့်နှင့်အတူ ငါလိုက်သွားမည် ဟုဆိုသည်အတိုင်း ရှိမောင်သည် လိုက်သွားလေ၏။

၄ ယုဒ ချီသွား၍ ထာဝရဘုရားသည် ခါနန်လူ၊ ဖေဇလူတို့ကို အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဗေဇက်မြို့၌ လူ တထောင်ကို သတ်လေ၏။

၅ အဒေါနိဗေဇက်မင်းကို ဗေဇက်မြို့၌ တွေ့၍၊ ခါနန်လူ၊ ဖေဇလူ တို့ကို သတ်သောအခါ၊

၆ အဒေါနိဗေဇက်သည် ပြေးလေ၏။ ယုဒလူတို့ သည် လိုက်၍ ဘမ်းမိပြီးလျှင်၊ လက်မ၊ ခြေမတို့ကို ဖြတ်ကြ၏။

၇ အဒေါနိဗေဇက် ကလည်း၊ လက်မနှင့် ခြေမ ဖြတ်သော မင်းကြီး ခုနစ်ဆယ်တို့သည် အထက်က ငဲ့စားပွဲ အောက်၌ စားနပ်စားပေါက်ကို ကောက်၍ စားကြ၏။ ငါပြုကူးသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ အပြစ် ပေးတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ထိုမင်းကို ယေရု ရှလင်မြို့သို့ ပို့၍ သူသည် ထိုမြို့မှာ သေလေ၏။

၈ ယုဒအမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်ယူ၍၊ ထားနှင့် လုပ်ကြံပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။

၉ ထိုနောက် တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ တောင်မျက်နှာ ၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်းနေသော ခါနန်လူတို့ကို အတိုက် သွားကြ၏။

၁၀ တဖန် ယုဒအမျိုးသည်၊ ကိရယသဘာအမည် ဟောင်းရှိသော ဟေဗြန်မြို့၌ နေသော ခါနန်လူတို့ ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ရှေ့ရဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။

၁၁ တဖန် ကိရယသေဝါ အမည်ဟောင်း ရှိသော ဒေဗိရမြို့ သားတို့ ရှိရာသို့ ချီပြန်၍၊

၁၂ ကာလက်က၊ ကိရယသေဝါမြို့ကို တိုက်ယူ လုပ်ကြံသူအား၊ ငါသည် သမီး အာခသကို ပေးစား မည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ ကာလက်ညီ ကေနတ်၏သား ဩသံယေလ သည် ထိုမြို့ကို တိုက်ယူ၍၊ ကာလက်သည် သမီး အာခသကို သူ့အား ပေးစားလေ၏။

၁၄ ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တကွက် ကို အဘ၌ တောင်းခြင်းငှါ၊ လင်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ မြည်း ပေါ်က ဆင်းလေ၏။ အဘ ကာလက်က၊ အဘယ် အလို ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၁၅ သမီးက၊ ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် တောင်မျက်နှာ အရပ်ကို ပေးပါပြီ။ စမ်းရေတွင်း တို့ကိုလည်း ပေးတော်မူပါဦးဟု တောင်းသည်အတိုင်း အဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်းရေတွင်း တို့ကို ပေးလေ၏။

၁၆ မောရှေ ယောက္ခမ၏ သားမြေး ဖြစ်သော ကေန် အမျိုးသားတို့သည်၊ ယုဒအမျိုးသားနှင့်အတူ စွန်ပလုံ မြို့မှ အာရဒ်မြို့ တောင်ဘက်၊ ယုဒတောသို့ လိုက် သွား၍ နေရာကျကြ၏။

၁၇ တဖန် ယုဒသည် အစ်ကို ရှိမောင်နှင့် အတူ သွား၍၊ ဇေဖတ်မြို့၌နေသော ခါနန်လူတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ မြို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ကို ဟော်မာ အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၁၈ ယုဒသည် ဂါဇမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာရှကေလုန်မြို့ နှင့် မြို့နယ်၊ ကြောန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း တိုက် ယူလေ၏။

၁၉ ထာဝရ ဘုရားသည် ယုဒနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၍၊ သူသည် တောင်ပေါ်မှာ နေသောသူတို့ကို နှင်ထုတ် လေ၏။ ချိုင့်သားတို့ကို မနှင်ထုတ်နိုင်။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် သံရထား ရှိကြ၏။

၂၀ မောရှေ မှာထားသည် အတိုင်း၊ ဟေဗြန်မြို့ကို ကာလက်အား ပေးကြ၍၊ သူသည် အာနုက သား သုံးယောက်တို့ကို ထိုမြို့မှ နှင်ထုတ်လေ၏။

၂၁ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေသော ယေဗုသိ လူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဗယံမိန် အမျိုးသား

တို့နှင့် အတူ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။

၂၂ ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဗေသလ မြို့သို့ ချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၂၃ လူဇအမည်ဟောင်း ရှိသောထိုမြို့ကို စူးစမ်းစေ ခြင်းငှါ စေလွှတ်သော သူလျှို့တို့သည်၊

၂၄ မြို့ထဲက ထွက်လာသောလူ တယောက်ကို တွေ့မြင်၍၊ မြို့ထဲသို့ ဝင်သောလမ်းကို ပြပါတော့။ သို့ပြလျှင် သင့်ကို ချမ်းသာပေးမည်ဟု ဆိုသော်၊

၂၅ ထိုသူသည် မြို့ထဲသို့ ဝင်သောလမ်းကို ပြသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့သားတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍၊ ထိုလူ နှင့် သူ၏အိမ်သား အပေါင်းတို့ကို လွှတ်ကြ၏။

၂၆ ထိုသူသည် ဟိတ္တိုပြည်သို့ သွားပြီးလျှင် မြို့ကို တည်ထောင်၍ လူဇအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ ယနေ့ တိုင်အောင် ထိုသို့ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၂၇ မနာရေ အမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန်မြို့ရွာများ၊ တာနက် မြို့ရွာများ၊ ဒေါမြို့ရွာများ၊ ဣဗလ်မြို့ရွာများ၊ မေဂိဒေါ မြို့ရွာများ၌ နေသောသူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနန် လူတို့သည် အနိုင်နေကြ၏။

၂၈ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အားကြီး သောအခါ၊ ခါနန်လူတို့ကို မနှင်ထုတ်သော်လည်း၊ အခွန်ကို ဆက်သွင်းစေကြ၏။

၂၉ ထိုအတူ ဖေရိမ် အမျိုးသည် ဂေဇာမြို့၌နေသော ခါနန်လူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ သူတို့သည် ဂေဇာမြို့၌ ရောနှောလျက် နေကြ၏။

၃၀ ထိုအတူ ဇာဗုလုန် အမျိုးသည် ကိတရန်မြို့ သား၊ နာဟာလောလမြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနန် လူတို့သည် ရောနှောလျက် နေ၍ အခွန်ပေး ကြ၏။

၃၁ ထိုအတူ အာရှာအမျိုးသည် အက္ခောမြို့သား၊ ဇိဒုန်မြို့သား၊ အာလပ်မြို့သား၊ အာခဇိပ်မြို့သား၊ ဟေလဗမြို့သား၊ အာဖိတ်မြို့သား၊ ရဟောဘမြို့ သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊

၃၂ အာရှာ အမျိုးသားတို့သည် ပြည်သား ခါနန် လူတို့နှင့် ရောနှော၍ နေကြ၏။

၃၃ ထိုအတူ နဿလိ အမျိုးသည် ဗက်ရှမက်မြို့ သား၊ ဗေသနတ်မြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ပြည် သား ခါနန်လူတို့နှင့် ရောနှော၍ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗက်ရှမက်မြို့သား၊ ဗေသနတ်မြို့သားတို့သည် အခွန် ပေးလျက်နေကြ၏။

၃၄ အာမောရီလူတို့သည်လည်း ဒန်အမျိုးသားတို့ကို

တောင်ပေါ်သို့ နှင်သဖြင့်၊ ချိုင့်ထဲမှာ နေရသောအခွင့် ကို မပေးကြ။

၃၅ အာမောရီ လူတို့သည် ဟေရက်တောင်ပေါ်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၌ အနိုင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည် အားကြီး သဖြင့် အာမောရီ လူတို့သည် အခွန်ပေးရကြ၏။

၃၆ အာမောရီလူ နေရသောအရပ်သည် အကရဗိမ် ကုန်းနား၊ သေလမြို့မှစ၍ အထက်အရပ်ပေတည်း။

၂

၁ ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်သည် ဂိလဂါလမြို့မှ ဗောခိမ်မြို့သို့လာ၍၊ သင်တို့တိုးတိုးအားတို့အား ငါ့ကိုဆို သောပြည်သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ငါ့ဆောင်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့နှင့် ငါ့ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ငါမဖျက် အစဉ်အမြဲ စောင့်မည်။

၂ သင်တို့သည် ဤပြည်သားတို့နှင့် မိသဟာယ မဖွဲ့ရ။ သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို လှဲချရမည်ဟု ငါဆို သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင် ကြ။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြသနည်း။

၃ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှ ငါမနှင်ထုတ်။ သူတို့သည် သင်တို့ တဘက်၌ မုဆိုး လုပ်လျက်၊ သူတို့ ဘုရားတို့သည် လည်း၊ သင်တို့၌ ကျော့ကွင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဤသို့ မိန့်တော်မူသောခါ၊ လူများ တို့သည် အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။

၅ ထိုအရပ်ကို ဗောခိမ် အမည်ဖြင့်၊ မှည့်၍ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၆ အထက်က ယောရှုသည် လူများတို့ကို လွှတ် လိုက်သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အမွေခံရာမြေကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွားကြ၏။

၇ ယောရှု လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော် မူသောအမှုကြီး အလုံးစုံတို့ကို သိမြင်၍၊ ယောရှု မရှိ သောနောက် အသက်ရှင်သေးသော အသက်ကြီးသူ တို့ လက်ထက်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြု ကြ၏။

၈ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန် နန်း၏သား ယောရှုသည် အသက်တရာ တဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။

၉ ဖေရိမ် တောင်ပေါ်၊ ဂါရုကုန်းမြောက်မှာ ရှိသော သူ၏ အမွေခံရာ တိမနသေရမြို့နယ် မြေဥသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၀ ယောရှု လက်ထက် ကာလ၌ ဖြစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့ စုဝေးရာသို့ ရောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို၎င်း၊ မသိသော နောင်ကာလ အမျိုးသားတို့သည် ပေါ်လာကြ၏။

၁၁ ထိုကာလအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။

၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့တော်မူသော ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော လူမျိုးတို့၏ ဘုရားတပါးတို့ နောက်သို့ လိုက်လျက် ဦးညွတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ကို ထွက်စေကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ဗာလဘုရား၊ အာရုတရက် ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြသောကြောင့်၊

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်၊ လူယူသောသူတို့ လက်သို့အပ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်သော ရန်သူတို့၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ သူတို့သည် တဖန် မရပ်နိုင်ကြ။

၁၅ သူတို့သည် ထွက်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား မိန့်မြွက် ကျန်ဆိုတော်မူသည် အတိုင်း၊ လက်တော်အဆီးအတားနှင့် တွေ့၍၊ အလွန် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၆ သို့ရာတွင် လူယူသော သူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်သော တရားသူကြီးတို့ကို ထာဝရဘုရား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။

၁၇ ထိုတရားသူကြီးတို့ စကားကိုလည်း သူတို့သည် နားမထောင်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်း၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်၍ လိုက်သောလမ်းမှ သူတို့သည် အလျှင်အမြန် လွှဲသွားသဖြင့်၊ ဘိုးဘေးကျင့်သည်အတိုင်း မကျင့်ကြ။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးကို ပေါ်ထွန်းစေသောအခါ၊ သူနှင့်အတူရှိ၍၊ သူ့လက်ထက်ပတ်လုံး ဣသရေလ လူတို့ကို ရန်သူ၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် နောင်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၍ မြည်တမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရတော်မူ၏။

၁၉ တရားသူကြီး သေသောနောက်၊ သူတို့သည် တဖန် ဘိုးဘေးထက် သာ၍ ဆိုးသဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ နောက်သို့ လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြု၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ မိမိတို့ အကျင့်ခလေ့နှင့် ကြမ်းတမ်းသောလမ်းကို မစွန့် မပယ်ကြ။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်၊ ဤလူတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောကြောင့်၊

၂၁ ယောရှု သေသောနောက် ကျန်ကြွင်းရစ်သော လူမျိုးတစ်စုတို့ကို သူတို့ ရှေ့မှ နောက်တဖန် ငါမနှင်ထုတ်။

၂၂ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ လမ်းတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက် သကဲ့သို့ သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်မည်လော၊ မစောင့်ရှောက်လောဟု ကျန်သေးသော လူမျိုးအားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးကို ငါစုံစမ်းမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊

၂၃ ထိုလူမျိုးကို ယောရှုလက်၌မအပ် အလျှင်အမြန် မနှင်ထုတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။

၃

၁ ခါနာန်ပြည်၌ တိုက်သော စစ်မှု ရှိသမျှတို့ကို မသိသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ စစ်မှုကို မသိသော ဣသရေလ အမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့သည် စစ်အတတ်ကို သင်၍ တတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ချန်ထားတော်မူသော လူမျိုးများဟူမူကား၊

၂ ဖိလိစ္စိုမင်း ငါးပါးအစရှိသော ခါနန်လူ အမျိုးမျိုး၊ ဇိဒန်လူ၊ ဗာလဟောရမန် တောင်မှစ၍ ဟာမတ်လမ်းဝတိုင်အောင် လေဗနန် တောင်ပေါ်မှာ နေသော ဟိဝိလူတို့သည် ကျန်ကြွင်းကြ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို မှာထားတော်မူသော ပညတ်များအတိုင်း ကျင့်မည် မကျင့်မည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စုံစမ်းဘို့ရာ ဖြစ်သတည်း။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခါနန်လူ၊ ဟိဝိလူ၊ အာမောရီလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့တွင် နေ၍၊

၅ သူတို့ သမီးနှင့် စုံတက်ခြင်းကို ပြုလျက်၊ မိမိတို့ သမီးကို ပေးစားလျက်၊ သူတို့ ဘုရားများကို ဝတ်ပြုကြ၏။

၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား

ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သဖြင့်၊ ဗာလဘုရားများ၊ အာရှရပ်များကို ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊

၈ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်တော်ထွက်၍၊ မေသော ပေါတာမိ ရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိ ရှာသိမ်၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလလူတို့ သည် ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ထိုရှင်ဘုရင်ထံ၌ ကျွန်ခံကြ၏။

၉ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ သောအခါ၊ ကယ်တင်သော သခင်၊ ကာလက်ညီ၊ ကေနတ်၏သား၊ ဩသံယေလကို သူတို့အဘို့ ပေါ် ထွန်းစေတော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ် သို့ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး၍၊ စစ်ချီလေ၏။ မေသောပေါတာမိ ရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိရှာသိမ်ကို သူ့လက်၌ ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူ သဖြင့်၊ သူသည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို အောင်လေ၏။

၁၁ အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံး ငြိမ်းပြီးမှ ကေနတ်၏သား၊ ဩသံယေလသည် သေလေ၏။

၁၂ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့်၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဧကလုန်ကို ဣသရေလ အမျိုးတဘက်၌ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

၁၃ ထိုမင်းသည် အမွန် အမျိုးသား၊ အမလတ် အမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေလျက် ချီသွား၍၊ ဣသရေလ လူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ၊ စွန်ပလုံမြို့ကို သိမ်းယူသဖြင့်၊

၁၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တဆယ်ရှစ်နှစ် ပတ်လုံး မောဘရှင်ဘုရင် ဂေလုန်မင်း ထံ၌ ကျွန်ခံ ရကြ၏။

၁၅ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ် သောအခါ၊ ကယ်တင်သော သခင်၊ လက်ျာလက်ကို မသုံးတတ်သော ဗယံာမိန် အမျိုး၊ ဂေရသားဟေဒကို ပေါ်ထွန်း စေတော်မူ၏။ သူ့လက်တွင် ဣသရေလ လူတို့သည် လက်ဆောင်ကို မောဘ ရှင်ဘုရင် ဂေလုန် ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၆ ဟေဒသည် အလျား တထောင် ရှိသော သန်လျက်ကို လုပ်၍ လက်ျာဘက် အဝတ်တွင်း၌ စည်းထားပြီးလျှင်၊

၁၇ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဂေလုန် ထံသို့ လက်ဆောင်ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ဂေလုန်သည် အလွန် ဝသောသူ ဖြစ်၏။

၁၈ ဟေဒသည် လက်ဆောင်ကို ဆက်ပြီးလျှင်၊

လက်ဆောင်ကို ထမ်းသော သူတို့ကို လွှတ်လိုက်၍၊

၁၉ ဂိလဂါလ မြို့နား၌ရှိသော ကျောက်တိုင်တို့မှ ကိုယ်တိုင် ပြန်လာ၍၊ ဘုရား ကျွန်တော်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်စရာ အကြောင်းရှိပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အထံတော်၌ ခစားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင် တယောက် တည်းနေတတ်သော နွေနှန်းဆောင် ထိုင်နေစဉ်၊ ဟေဒသည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ပါပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထလေ၏။

၂၁ ဟေဒသည် လက်ဝဲလက်ကို ဆန့်လျက် သန် လျက်ကို လက်ျာပေါင်မှ ထုတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ ဝမ်းကို ထိုးသဖြင့်၊

၂၂ လက်ကိုင် အရိုးနှင့်တကွ၊ သန်လျက်မြုပ်ဝင်၍၊ ဝမ်းထဲ၌ မနှုတ်နိုင်အောင် ဆီဥသည် သန်လျက်ကို လွှမ်းလျက်၊ ချေးနုလည်း ထွက်လျက် ရှိလေ၏။

၂၃ ထိုအခါ ဟေဒသည် အခန်းပြင်သို့ ထွက်ပြီးလျှင် နန်းတော် တံခါးတို့ကို ပိတ်၍ သော့ခပ်လေ၏။

၂၄ ထွက်သွားသော နောက်၊ ကျွန်တော်မျိုး အချို့ တို့သည် လာ၍ နန်းတော် တံခါး၌ သော့ခပ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ စင်စစ်နွေနှန်းဆောင်၌ စက်တော် ခေါ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊

၂၅ ရှက်ကြောက်သည် တိုင်အောင် ငံ့နေပြီးမှ၊ သူတို့ အရှင်သည် တံခါးကို မဖွင့်သောကြောင့် သူတို့သည် သော့ကို ယူ၍ ဖွင့်ကြည့်သောအခါ၊ မြေပေါ်မှာလဲ၍ သေလျက်ရှိသော မိမိတို့ အရှင်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။

၂၆ ထိုသို့ သူတို့သည် ငံ့နေကြစဉ်တွင်၊ ဟေဒသည် ဘေးလွတ်သဖြင့် ကျောက်တိုင်တို့ကို လွန်၍ စိလပ်ရွာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊

၂၇ ဖေရိုမိတောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သူ့ နောက်သို့ လိုက်လျက် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြ၏။

၂၈ သူကလည်း ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ ရန်သူမောဘလူတို့ကို သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူ့နောက်မှ ဆင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ မောဘပြည် သို့ သွားရာလမ်းကို ဆီးတား သဖြင့်၊ လူတစ်စုံတ ယောက်ကိုမျှ မကူးစေရ။

၂၉ ထိုအခါ ခွန်အားကြီးသော မောဘ စစ်သူရဲ

တယောက်မျှ မလွတ်ဘဲ၊ လူ တသောင်းကို သတ်၍၊

၃၀ မောဘ အမျိုးသည် ဣသရေလ အမျိုးလက်၌ ရှုံးသဖြင့်၊ အနှစ် ရှစ်ဆယ် တိုင်တိုင် တပြည်လုံး ငြိမ်းလေ၏။

၃၁ ဟေဒ နောက်မှာ အာနတ်သားရုံဂါပေါ်ထွန်း၍၊ တုတ်ခွန်နှင့် ဖိလိတ္တိ လူခြောက်ရာတို့ကို သတ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကယ်လွတ်လေ၏။

၄

၁ ဟေဒ သေသောနောက်၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တဖန်ဒုစ ရိုက်ကို ပြုသောကြောင့်၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် ဟာဇော်မြို့၌ မင်းပြုသော ခါနာန် ရှင်ဘုရင် ရာဘီန်၌ ရောင်းတော်မူ၏။ သူ ခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့၌ နေသော သိသရတည်း။

၃ ထိုမင်း၌ သံရထား ကိုးရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး အလွန် ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော် ဟစ်ကြ၏။

၄ ထိုကာလအခါ လပိဒုတ်မြို့သား ပရောဖက် မဒေဗောရသည် ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။

၅ သူသည် ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရာမမြို့နှင့် ဗေသလ မြို့စပ်ကြား၊ ဒေဗောရ စွန်ပလွံပင် အောက်မှာ နေ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုပရောဖက်မ၏ စီရင်ခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရောက်လာတတ်ကြ၏။

၆ တဖန်ဒေဗောရသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ နုဿလိ ခရိုင် ကေဒေရမြို့မှာ နေသော အဘီနောင်၏သား ဗာရက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် နုဿလိအမျိုး၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲက လူတသောင်းကို သွေးဆောင်၍ တာဗော်တောင်သို့ သွားလော့။

၇ ငါသည်လည်း ယာဘီန်မင်း၏ ဗိုလ်ချုပ်သိသရနှင့် ရထားဗိုလ်ပါများကို သင်ရှိရာ ကိရုန်မြို့သို့ သွေး ဆောင်၍ သင့်လက်၌ အပ်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈ ဗာရက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူကြွလျှင် အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ ကြွတော်မမူလျှင် မူကား၊ မသွားပါဟု လျှောက်သော်၊

၉ ဒေဗောရက၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူ အမှန် သွား မည်။ သို့သော်လည်း သင်သွားရာ လမ်း၌ ဂုဏ် အသရေကို မရရာ။ ထာဝရဘုရားသည် သိသရကို

မိန်းမ၌ ရောင်းတော်မူမည်ဟု ဆိုပြီးမှ ထ၍ ဗာရက်နှင့် အတူ ကေဒေရမြို့သို့ သွားလေ၏။

၁၀ ဗာရက်သည် နုဿလိအမျိုးသား၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားတို့ကို ကေဒေရမြို့သို့ ခေါ်၍၊ လိုက်သောသူ တသောင်းနှင့်တကွ၊ ဒေဗောရပါလျက် တက်လေ၏။

၁၁ မောရှေ၏ ယောက္ခမ ဟောဗတ်၏ သားမြေး အဝင်၊ ကေန်အမျိုးသား ဟေဗာသည်၊ ကေန်လူတို့နှင့် ခွဲ၍ ကေဒေရမြို့အနား၊ ဇာနိမ် သပိတ်ပင် ခြေရင်း၌ တဲကို ဆောက်လျက်နေနှင့်သတည်း။

၁၂ အဘီနောင်၏သား ဗာရက်သည် တာဗော် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြောင်းကို သိသရအား ကြား ပြောလျှင်၊

၁၃ သိသရသည် မိမိရထားရှိသမျှတည်းဟူသော သံ ရထား ကိုးရာနှင့် ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့မှစ၍ ကိရုန်မြို့တိုင်အောင် မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။

၁၄ ဒေဗောရကလည်း ထလော့။ ယနေ့က ထာဝရ ဘုရားသည် သိသရကို သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသော နေ့ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ကြွတော် မူပြီ မဟုတ်လော့ဟု ဆိုလေသော်၊ ဗာရက်သည် လူတသောင်းနှင့် တကွ တာဗော် တောင်ပေါ်က ဆင်းလေ၏။

၁၅ ထာဝရ ဘုရားသည် သိသရ မှစ၍ သူ၏ရထား များနှင့် ဗိုလ်ပါစစ်သည်များ အပေါင်းတို့ကို ဗာရက် ရှေ့မှာ ထားဖြင့် ရှုံးစေတော်မူသောကြောင့်၊ သိသရ သည် မိမိရထားမှ ဆင်း၍ ခြေဖြင့်ပြေးလေ၏။

၁၆ ဗာရက်သည် ရထားများ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်များကို ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့တိုင်အောင် လိုက်၍၊ သိသရ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်း ထားနှင့် သေကြကုန်၏။

၁၇ သိသရသည် ကေန်အမျိုးသား ဟေဗာ၏မယား၊ ယေလ၏တဲသို့ ခြေဖြင့်ပြေး၏။ ထိုကာလ၌ ဟာဇော် ရှင်ဘုရင် ယာဘီန်သည် ဟေဗာ အမျိုးသားချင်း ကေန်လူတို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့လျက် ရှိသတည်း။

၁၈ ယေလသည် သိသရကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်၍၊ သခင်ဝင်ပါ၊ ကျွန်မဆီသို့ ဝင်ပါ။ စိုးရိမ်တော် မမူပါနှင့်ဟု ခေါ်သည်အတိုင်း၊ သူသည်ယေလနေရာ တဲထဲသို့ ဝင်၍ ယေလသည် သူ့ကိုစောင့်နှင့် ခြံလေ၏။

၁၉ သူကလည်း၊ ငါရေငတ်သည်၊ ရေအနည်းငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်းလျှင်၊ မိန်းမသည် နွားနို့ဘူးကို ဖွင့်၍ သောက်စေပြီးမှ တဖန် ခြံလေ၏။

၂၀ သူကလည်း၊ တဲ တံခါးဝ၌ နေပါ။ လူတစုံတ

ယောက်က ယောက်ျား ရှိသလောဟု လာ၍ မေးလျှင် မရှိကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၂၁ ထိုအခါ ဟေဗာမယား ယေလသည် သိသရ မောလျက် အိပ်ပျော်စဉ်တွင် တံတံသင်တချောင်းနှင့် လက်ရိုက်ကိုကိုင်လျက် သူ့ထံသို့တိတ်ဆိတ်စွာသွား၍ တံသင်ကို မြေ၌ စွဲစေသည်တိုင်အောင် သူ၏ နားပန်း ထဲသို့ ရိုက်သွင်းသဖြင့် သိသရသည် သေ၏။

၂၂ ဗာရက်သည် သိသရကို လိုက်ရှာသော အခါ ယေလထွက်၍ ကျွန်မ ဆီသို့ဝင်ပါ။ ရှာသောသူကို ပြုမည်ဟု ကြိုဆိုလျှင် ဗာရက်သည် တဲထဲသို့ ဝင်၍ သိသရသေလျက်၊ နားပန်း၌ တံသင်စူးလျက် ရှိသည်ကို မြင်လေ၏။

၂၃ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ခါနာန်ရှင်ဘုရင် ယာဘိန်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှ နှိမ့်ချတော်မူသဖြင့်၊

၂၄ သူတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို မဖျက်ဆီးမှီ တိုင် အောင်၊ အစဉ်အောင်လျက် နေကြ၏။

၅

၁ ထိုနေ့၌ ဒေဗောရနှင့် အဘိနောင်၏ သား ဗာရက်တို့ ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊

၂ ဣသရေလ အမျိုး၌ မင်းတို့သည် အဦးပြုသော ကြောင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် မိမိကိုယ်ကို လှူသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၃ အိုရှင်ဘုရင်တို့ ကြားကြလော့။ အို မင်းသားတို့ နားထောင်ကြလော့။ ငါ သီချင်းဆိုမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား သီချင်းဆိုမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းမည်။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် စိရတောင် တို့ပေါ်မှာ ကြွ၍ နေ့တောမှ စစ်ချီတော်မူသောအခါ၊ မြေကြီး လှုပ်၍ မိုဗ်းရွာသဖြင့် မိုဗ်းတိမ်တို့မှ မိုဗ်း ရေသည် စီးပါ၏။

၅ တောင်ရိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၎င်း၊ သိနာတောင်သည်လည်း ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၎င်း၊ တုန်လှုပ်ပါ၏။

၆ အာနတ်သား ရှုံဂါမင်း လက်ထက်၌၎င်း၊ ယေလမင်း လက်ထက်၌၎င်း၊ လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံ လျက်ရှိ၍ ခရီးသွားသော သူတို့သည် လမ်းကြားတို့၌ လိုက်သွားရကြ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုး၌ မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။

ငါဒေဗာရသည် မပေါ်၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အမိမပေါ်ထွန်းမှီတိုင်အောင် မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။

၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသစ် တို့ကို ရွေးယူကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့မြို့များကို ရန်သူ တို့သည် တိုက်လာကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား လေးသောင်းတွင် ခိုင်းလွှားတခု၊ လုံတစင်းမျှ မရှိ။

၉ စေတနာစိတ် ရှိ၍ ဆင်းရဲသားတို့တွင် မိမိ ကိုယ်ကိုလှူသော ဣသရေလအမျိုးမင်းတို့အား ဝါစိတ် နူးညွတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။

၁၀ ဖြူသော မြည်းကို စီးသောသူ၊ တရားမူကို စီ ရင်သောသူ၊ လမ်း၌ သွားသောသူတို့၊

၁၁ ရေကျင်းများ အနားမှာ လက်ရေစွာကို ဝေမျှ သောသူတို့၏ အသံကို ကြားသောအခါ သီချင်း ဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသော အမှု၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ထိုအရပ်တို့တွင် ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် မိမိတို့ နေသောမြို့သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၂ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ ဒေဗောရ၊ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ သီချင်းဆိုပါ၊ အိုဗာရက်၊ ထပါ၊ အဘိ နောင်သား၊ သင် ဘမ်းဆီး ချုပ်ထားသော သူတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၃ ထိုအခါကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် သူရဲကြီးတို့ ထံသို့ ဆင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် အစွမ်း တန်ခိုးကြီးသောသူတို့ ထံသို့ ငါ့အဘို့ဆင်းကြ၏။

၁၄ အာမလက်လူနေရာ အနားမှာ နေရာကျသော သူတို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ သူတို့ နောက်မှာ သင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့တွင် ဗယံမိန် အမျိုးသား တို့သည် လိုက်ကြ၏။ မာခရိ အမျိုးထဲက မင်းများ၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက စီရင်တတ်သော သူများတို့သည် ထွက်လာကြ၏။

၁၅ ဣသခါ မင်းတို့သည်လည်း၊ ဒေဗောရ၌ ပါ၍ ဣသခါအမျိုးသည် ဗာရက်၏ လက်ရုံးဖြစ်၏။ ဗာရက် နောက်မှာ ချိုင့်ထဲသို့ပြေးလိုက်ကြ၏။ ရုဗင်အမျိုးနေရာ ချောင်း အသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံး ပြဌာန်းခြင်းများ ကြ၏။

၁၆ နောက်တဖန် သင်သည် သိုး မြည်သံကို နားထောင်ခြင်းငှါ တောင်ကြားမှာ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်နေသနည်း။ ရုဗင် အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ် သွယ်၌ စိတ်နှလုံး တွန့်တိုခြင်းများကြသည်တကား။

၁၇ ဂိလဒ်ပြည်သားတို့သည် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၌

ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြ၏။ ဒန်အမျိုးသည် သင်္ဘောဆိပ် အနားမှာ အဘယ်ကြောင့် နေရစ်သနည်း။ အာရှာ အမျိုးသည်လည်း ပင်လယ်ကမ်းနားသင်္ဘော ဆိုက်ရာ ကွေ့တို့၌ မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသည် တကား။

၁၈ ဇာဗုလုန် အမျိုးသည် အသက်ကို စွန့်စားသည် တိုင်အောင်ရဲရင့်၍ နုသလိအမျိုးသည် မြင့်သော တောအရပ်၌ ထိုနည်းတူပြု၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင်တို့သည် လာ၍ စစ်တိုက်ကြ၏။ ခါနန် ရှင်ဘုရင်တို့သည် မေဂိဒွေဒိုင်း၊ တာနက်မြို့အနားမှာ တိုက်သော်လည်း၊ ငွေကို လုယူ၍ မရကြ။

၂၀ ကောင်းကင်မှ စစ်ကူကြ၏။ ကြယ်တို့သည် လှည့် ပတ်စဉ်အခါ သိသရကို စစ်တိုက်ကြ၏။

၂၁ ကိရုန်မြစ်၊ စစ်မူကြောင့် ကျော်စောသောမြစ်၊ ကိရုန်မြစ်သည် ရန်သူတို့ကို ပယ်သွား၏။ အိုဗိုဗိညာဉ် သင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူကို နှိပ်နင်းပြီ။

၂၂ ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်းကို နှင်လျက် နှင်လျက် စီးသွားသောကြောင့် မြင်းတို့သည် မြေကို ခွါနှင့် ထိခိုက်လျက်ပြေးကြ၏။

၂၃ မေရောဇမြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်ဝိုင်း၍ ထာဝရဘုရား ဘက်သို့ မကူကြ သောကြောင့်၊ မေရောဇမြို့ကို ကျိန်ကြလော့။ မြို့သား တို့ကို ပြင်းစွာ ကျိန်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် မှာထား၏။

၂၄ ကေနီအမျိုးသား ဟောဗာ၏မယား ယေလသည်၊ မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ တဲဉ်ဗုနေသောမိန်းမ တကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။

၂၅ ထိုသူသည် ရေကို တောင်း၍ ယေလသည် နို့ကို ပေး၏။ မင်းသုံးသော ဖလားနှင့် နို့ခမ်းကို ဆက်လေ၏။

၂၆ တဲတံသင်ကို ယူ၍ လက်ျာလက်နှင့် လက်ရိုက်ကို ကိုင်လျက် သိသရကို ရိုက်လေ၏။ သူ၏ ခေါင်းကို ထိုးရိုက်၍ နားပန်းကို ထုတ်ချင်း ခွင်းဖောက်လေ၏။

၂၇ သူသည် ယေလခြေရင်း၌ ကျ၍ လဲလျက် တုံးလုံး နေ၏။ ခြေရင်း၌ ကျလဲ၍ ကျရာအရပ်၌ သေလျက် လဲနေ၏။

၂၈ သိသရ အမိသည် ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်၍ ကုလားကာ အတွင်း၌ နေလျက်၊ သူ၏ရထားသည် အဘယ်ကြောင့် လာခဲသနည်း။ ရထားဘီးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် နှေးသနည်းဟု မြည်တမ်းလေ၏။

၂၉ ပညာရှိသော မင်းသမီးတို့သည် ပြန်လျှောက် သည် သာမက၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြောသည်ကား၊

၃၀ သူတို့သည် တွေ့၍ရသော ဥစ္စာကို ဝေဖန်လျက် နေကြသည် မဟုတ်လော။ စစ်သူရဲတို့အား အပျို ကညာ တယောက် နှစ်ယောက်စီ၊ သိသရတို့ ပန်းဆိုး သောအဝတ်၊ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်သော အဝတ် တန်ဆာ၊ အောင်သော သူတို့၏ လည်ပင်း၌ ဆင်စရာ ဘို့ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်လျက်၊ အဆင်းအရောင် ထူးခြားသော အဝတ်တန်ဆာကို လုယူ၍ ဝေဖန်လျက် နေကြသည် မဟုတ်လောဟု သိသရ၏ အမိသည် ဆိုတတ်၏။

၃၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူအပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောသူတို့သည် အရှိန်တန်ခိုး နှင့် ထွက်သွားသော နေမင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု သိချင်းဆိုကြ၏။ ထိုနောက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်လေ၏။

၆

၁ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အပ်တော်မူသဖြင့်၊

၂ မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးကို နိုင်၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တောင်ရိုး၌ ခိုင်ခံ့သောဥမင် မြေတွင်းတို့ကို လုပ်ကြ၏။

၃ ဣသရေလ အမျိုးသည် လယ်လုပ်ပြီးမှ၊ မိဒျန် ပြည်သားနှင့် အာမလက်ပြည်သား အစရှိသော အရှေ့ပြည်သားတို့သည် ချီလာ၍၊

၄ တပ်ချသဖြင့် ဂါဇမြို့တိုင်အောင် မြေအသီးအနှံကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် စားစရာကို ချန်၍ မထား။ သိုးနွားမြည်းကိုလည်း ချန်၍ မထားကြ။

၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန် များ၊ တဲများပါလျက်၊ ကျိုင်းကောင်များပြား သကဲ့သို့ သူတို့နှင့် ကုလားအုပ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသဖြင့်၊ ဣသရေလပြည်ကို ဖျက်ဆီးလျက် လာကြ၏။

၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသား တို့ကြောင့်၊ အလွန် ဆင်းရဲ၍ ထာဝရ ဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၇ ထိုသို့ မိဒျန် အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြသောအခါ၊

၈ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက် တယောက်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ငါနှုတ်ဆောင်ပြီ။

၉ အဲဂုတ္တုပြည်သား လက်မှတ်၊ ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့ လက်မှတ်၊ သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်၍၊ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် သူတို့ပြည်ကို ပေးပြီ။

၁၀ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင်တို့ နေသော အာမေရိ ပြည်သား ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကို မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်ဟု ငါ ပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နား မထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လာ၍၊ ဩဖရရွာမှာ အပျေဇာအမျိုးသား ယောရှု ပိုင်သော သပိတ်ပင်အောက်၌ ထိုင်နေ၏။ ယောရှုသား ရိဒေါင်သည် မိမိစပါးကို မိဒျန်လူတို့ မတွေ့စေခြင်းငှါ၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာအနားမှာ စပါးကို နယ်လျက် နေ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ် ထင်ရှား၍၊ ခွန်အားကြီးသော အချင်းသူရဲ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ ရိဒေါင်က၊ အို သခင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အတူရှိတော်မူသည် မှန်လျှင်၊ အဘယ် ကြောင့် ဤအမှုကြီး ရောက်ရပါသနည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော် မူသည် မဟုတ်လောဟု ကျွန်ုပ်တို့အဘများ ပြောသည် အတိုင်းပြုတော်မူသော၊ အံ့ဘွယ်သောအမှု ရှိသမျှ တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ ယခုမှာ ထာဝရ ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်၍ မိဒျန်လူတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူပြီတကားဟု ဆိုလေသော်၊

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ ယခု သင် ရသောတန်ခိုးကို အမှီပြုလျက် သွားလော့။ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးကို မိဒျန်လူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ် လိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါ စေခိုင်းသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ရိဒေါင် ကလည်း၊ အိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလ အမျိုးကို အဘယ်သို့ ကယ်နှုတ်နိုင်ပါ မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အဆွေ အမျိုးသည် မနာရေ အမျိုး၌သာ၍ ဆင်းရဲပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်အဆွေအမျိုး၌ အယုတ်ဆုံးသော သူဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၆ ထာဝရဘုရားက အကယ်စင်စစ်ငါသည် သင်နှင့်

အတူ ရှိသဖြင့်၊ သင်သည် လူတယောက်ကို လုပ်ကြံ သကဲ့သို့ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၇ ရိဒေါင် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါလျှင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ယခု နှုတ်ဆက်တော် မူကြောင်း ထင်ရှားသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူပါ။

၁၈ အကျွန်ုပ်သည် တဖန် လာပြန်၍ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှေ့၌ မတင်မီ တိုင်အောင်၊ ဤအရပ်က ကြွသွားတော် မမူပါနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊ သင်သည် ပြန်၍မလာမီတိုင်အောင်၊ ငါနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ရိဒေါင်သည် သွား၍ ဆိတ်သငယ် တကောင် ကိုငှင်း၊ မုန့်ညက် တဖောနှင့် လုပ်သော တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားတို့ကိုငှင်း ပြင်ဆင်လေ၏။ ဆိတ်သားကို တောင်း၌ ထည့်၍၊ ဆိတ်သားပြုတ်ရည်ကို အိုး၌ လောင်းပြီးမှ ကောင်းကင်တမန် ရှိရာ သပိတ်ပင် အောက်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်လေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားတို့ကို ယူ၍ ဤ ကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားလော့။ အမဲသားပြုတ်ရည် ကို သွန်းလောင်းလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရိဒေါင်သည် ပြုလေ၏။

၂၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် မိမိကိုင်သော တောင်းဝေးကို ဆန့်၍၊ အမဲသား နှင့် တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားတို့ကို တို့သဖြင့် ကျောက်ထဲက မီးထ၍ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့ မုန့်ပြားတို့ကို လောင်ပြီးမှ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကွယ်လေ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်သည်ကို ရိဒေါင်သည် သိမြင်သောအခါ၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မြင်ရပါပြီတကားဟု လျှောက်သော်၊

၂၃ ထာဝရဘုရားက၊ ချမ်းသာပါစေ။ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည် သေဘေးနှင့် လွတ်လျက် ရှိသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအရပ်၌ ရိဒေါင်သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ယေဟောဝါရှာလုံ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အပျေဇာသား၏ နေရာဩဖရရွာ၌ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိသတည်း။

၂၅ ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင့် အဘ၏ နွားပိုက်နှင့် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော ဒုတိယ နွားထီးကို

ယူပြီးလျှင်၊ သင့်အဘ တည်သော ဗာလဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ ရှိသော အာရှရပ်ကို ခုတ်လှဲလော့။

၂၆ ငါစီရင်သည် အတိုင်း၊ ဤကျောက် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင် ခုတ်လှဲသော သစ်သားဖြင့် ဒုတိယ နွားကို မီးရှို့၍ ယဇ်ပူဇော်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ဂိဒေါင်လည်း မိမိကျွန် ဆယ်ယောက်တို့ကို ခေါ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြုလေ၏။ မိမိအဘ၏ အိမ်သားတို့ကို၎င်း၊ မြို့သားတို့ကို၎င်း ကြောက်၍၊ နေ့အချိန်၌ မပြုဝံ့သောကြောင့်၊ ည၌ အချိန်၌ ပြု၏။

၂၈ နံနက်စောစော မြို့သားတို့သည် ထကြသော အခါ၊ ဗာလ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ပြိုပျက်လျက် အနားမှာရှိသော အာရှရပ်လည်း လှဲလျက်၊ နောက် တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဒုတိယ နွားထီးကို ပူဇော်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ကြလျှင်၊

၂၉ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်းဟု တယောက် ကို တယောက် မေးမြန်းစစ်ကြောလျှင်၊ ဤအမှုကို ယောရှုသား ဂိဒေါင်ပြုပြီဟု လူအချို့တို့သည် ဆိုကြ၏။

၃၀ ထိုအခါ မြို့သားတို့သည် ယောရှုအား၊ သင်၏ သားသည် ဗာလဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ အနားမှာရှိသော အာရှရပ်ကို ခုတ်လှဲသောကြောင့်၊ သူ့ကို အသေခံစေခြင်းငှါ ထုတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊

၃၁ ယောရှုသည် တဘက်၌ နေသောသူအပေါင်း တို့အား၊ သင်တို့သည် ဗာလဘုရား ဘက်၌ အမှု စောင့်မည်လော။ သူ့ကို ကယ်တင်မည်လော။ သူ့ ဘက်၌ အမှုစောင့်သော သူသည်၊ နံနက် မလွန်မှီ အသေ ခံပါလေစေ။ ဗာလသည် ဘုရားမှန်လျှင်၊ သူ၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက် ဖြိုဖျက်သောကြောင့်၊ မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ပြန်ပြော၏။

၃၂ ထိုသို့ ဗာလဘုရားသည် သူ၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက် ဖြိုဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုသူတဘက် မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ဆိုလျက် သူ၏သားကို ထိုနေ့၌ ယေရုဗာလအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၃၃ ထိုအခါ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးသဖြင့်၊ ယေဇရေလ ချိုင့်သို့ ကူးသွား၍ တပ်ချကြ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဂိဒေါင် အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍ သူသည် တံပိုးမှုတ်သဖြင့်၊ အပျေဇာသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ တမန်တို့ကို

မနာရှေ ခရိုင်တလျှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ မနာရှေ အမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ တဖန် အာရှုခရိုင်၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ နုဿလိ ခရိုင်သို့ တမန်တို့ကိုစေ လွှတ်၍၊ ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်း စုဝေးရာသို့ လာကြ၏။

၃၆ ဂိဒေါင်သည်လည်း ဘုရားသခင်အား၊ ကိုယ် တော်သည် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အကျွန်ုပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူမည် မှန်လျှင်၊

၃၇ အကျွန်ုပ်သည် သိုးတကောင်၏ အမွှေးကို တလင်း၌ ထားပါမည်။ သိုးမွှေးသည် နှင်းစို၍ မြေ တပြင်လုံး သွေ့ခြောက်လျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ုပ် အားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူမည်ကို အကျွန်ုပ် သိပါမည်ဟု တောင်း လျှောက်သည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၃၈ နံနက် စောစောထ၍ သိုးမွှေးကို ညှစ်သဖြင့် နှင်းရည်သည် အင်တုံအပြည့် ရှိလေ၏။

၃၉ တဖန် ဂိဒေါင်က၊ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ တကြိမ်သာ လျှောက်ပါဦးမည်။ သိုးတကောင်၏ အမွှေးနှင့် ယခု တကြိမ်သာ စုံးစမ်းရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍ သိုးမွှေး သွေ့ခြောက်ပါစေဟု ဘုရားသခင်အား တောင်း လျှောက်သည်အတိုင်း၊

၄၀ ထိုည၌လည်း ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသဖြင့်၊ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍၊ သိုးမွှေး သွေ့ခြောက် လျက်ရှိ၏။

၇

၁ ယေရုဗာလအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော ဂိဒေါင်သည် နံနက်စောစော ထ၍၊ ရှိသမျှသော သူတို့နှင့်တကွ၊ ဟာရုတ်ရေတွင်းနားမှာ တပ်ချသဖြင့်၊ မိဒျန်တပ်သည် မြောက်ဘက်၊ မောရေတောင်ခြေရင်း ချိုင့်၌ရှိ၏။

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်၌ပါသော လူတို့ သည် အလွန်များ၍ သူတို့ လက်၌ မိဒျန်လူတို့ကို ငါ မအပ်ရ။ အပ်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးက၊ ဝါလက်ရုံး သည် ငါ့ကို ကယ်တင်ပြီဟု ငါ့တဘက်၌ ဝါကြွား လိမ့်မည်။

၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်လန့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဂိလဒ်တောင်မှ စောစောပြန်သွားစေဟု လူများတို့ အား ဟစ်ကြော်လောဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူ သဖြင့်၊ လူ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ပြန်သွား၍၊ တသောင်း ကျန်ရစ်၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ လူတို့သည် အလွန် များသေး၏။ ရေဆိပ်သို့ ခေါ်ခဲ့လော့။ သူတို့ကို ရေဆိပ်မှာ သင့်အတို့ ငါစုံစမ်းမည် ထိုအခါ ဤမည် သောသူသည် သင်နှင့် အတူသွားရမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် သွားရမည်။ ဤမည်သောသူ မသွားရဟု ငါဆိုလျှင် ထိုသူသည် မသွားရဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း။

၅ ဂိဒေါင်သည် လူတို့ကို ရေဆိပ်သို့ ခေါ်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားက၊ ခွေးသည် ရေကို လျက်၍ သောက် သကဲ့သို့ လျှာနှင့် လျက်၍ သောက်သောသူ တစု၊ နူးထောက်လျက် ဝပ်၍ သောက်သောသူ တစု၊ ထို လူနှစ်စုကို ခွဲထားလော့ဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုအခါ မိမိလက်ခုပ်နှင့် ရေကို ယူသဖြင့်၊ လျက်၍ သောက်သောသူ သုံးရာရှိ၏။ ကြွင်းသောသူအပေါင်း တို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ နူးထောက်၍ ဝပ်ကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လျက်၍ သောက်သော သူ သုံးရာ အားဖြင့်၊ သင့်ကို ငါကယ်တင်၍ မိဒျန် လူတို့ကို သင့်လက်၌ အပ်မည်။ ကြွင်းသော သူတို့ ကို မိမိ နေရာသို့ ပြန်သွားစေဟု ဂိဒေါင်အား မိန့် တော်မူ၏။

၈ ထိုသူတို့သည် စားစရိတ်နှင့် တံပိုးများကိုယူ၍၊ ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို မိမိ နေရာသို့ ဂိဒေါင်သည် လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ ထိုသုံးရာ သော လူတို့ကိုသာ မိမိနှင့် အတူချန်ထားလေ၏။ မိဒျန် လူတို့သည် သူ့အောက်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက် ရှိကြ၏။

၉ ထိုည၌တွင် ထာဝရဘုရားက၊ ထလော့။ ရန်သူ တပ်ချရာသို့ ချီသွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။

၁၀ မချီဝံ့လျှင် သင်၏ကျွန် ပုရကို ရှေ့ဦးစွာ ခေါ် သွားလော့။

၁၁ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောသည်ကို ကြားလိမ့် မည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ချရာသို့ ချီသွားခြင်းငှါ၊ သင့်လက် အားကြီး လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဂိဒေါင်သည် မိမိကျွန် ပုရကို ခေါ်၍ ရန်သူ၏ တပ်ပြင်၌ ကင်းထိုးသောသူ ရှိရာသို့ သွားလေ၏။

၁၂ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ချိုင့်၌ အိပ်လျက်၊ ကျိုင်း ကောင်နှင့် အမျှများကြ၏။ ကုလားအုပ်တို့သည် လည်း၊ သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ အတိုင်းမသိများကြ၏။

၁၃ ဂိဒေါင်သည် ရောက်သောအခါ၊ လူ တယောက် သည် မိမိမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို မိမိအပေါင်း အဘော်အား ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မက်သည်ကား၊

မုယောမုန့် တပြားသည် မိဒျန် တပ်ထဲသို့ လိမ့်၍ တဲတဆောင်ကို တွေ့လျှင် ထိခိုက်မှောက်လှန် ပြုချ လေ၏ဟု ဆိုသော်၊

၁၄ သူ၏ အပေါင်းအဘော်က၊ ထိုမုန့် ပြားသည် အခြား မဟုတ် ဣသရေလအမျိုး ယောရသား ဂိဒေါင်၏ထား ဖြစ်၏။ ထိုသူလက်၌ ဘုရားသခင်သည် မိဒျန်အမျိုး မိဒျန်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို အပ်တော်မူမည် ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၅ ထိုအိပ်မက်နှင့် အိပ်မက်အနက်ကို ဂိဒေါင်သည် ကြားသော အခါ၊ ကိုးကွယ်၍ ဣသရေလ တပ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင်၊ ထကြ၊ ထာဝရဘုရားသည် မိဒျန်ဗိုလ်ခြေ တို့ကို သင်တို့ လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၁၆ ထိုအခါ လူသုံးရာတို့ကို သုံးစုခွဲ၍ တံပိုးတလုံးနှင့် မီးခွက်ပါသော အိုးတလုံးစီကို လူတိုင်းလက်၌ ဆောင် စေ၏။

၁၇ ငါ့ကို ကြည့်၍ ငါပြုသည် အတိုင်း ပြုကြ။ တပ်ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါပြုသည် အတိုင်း ပြုကြ။

၁၈ ငါနှင့် ငါ၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် တံပိုး မှုတ်သောခါ၊ တပ်ပတ်လည် အရပ်ရပ်၌ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဂိဒေါင်၏ ထားဟု ဟစ်ကြလော့ဟု မှာထား၏။

၁၉ ထိုသို့ ဂိဒေါင်နှင့် သူ၌ပါသော လူတရာတို့သည် သန်းခေါင်းယံ၌ ကင်းလဲစက တပ်ပြင်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ မိမိကိုင်သော အိုးတို့ကိုလည်း ခွဲကြ၏။

၂၀ လူ သုံးစုတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍ အိုးတို့ကို ခွဲသဖြင့်၊ လက်ဝဲလက်၌ မီးခွက်တို့ကို၎င်း၊ လက်ျာလက်၌ မှုတ်စရာ တံပိုးတို့ကို၎င်း ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဂိဒေါင်၏ထားဟု ဟစ်ကြ၏။

၂၁ သူတို့သည် တပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတိုင်း မိမိ နေရာအရပ်တွင် ရပ်နေ၍၊ တပ်သား အပေါင်းတို့သည် ပြေးလျက်၊ အော်လျက် ထွက်ပြေးကြ၏။

၂၂ လူ သုံးရာတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သားအပေါင်း တို့သည် တယောက်ကို တယောက် တိုက်၍၊ ဇေရ ရတ်အရပ် ဗက်ရှိတ္တမြို့သို့၎င်း၊ တဗွတ်မြို့နားမှာ အာဗေလမဟောလ မြို့နယ်သို့၎င်း ပြေးကြ၏။

၂၃ ဣသရေလ လူတို့သည် နဿလိခရိုင်၊ အာရှာ ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင် အရပ်ရပ်ထဲက စုလာ၍၊ မိဒျန် လူတို့ကို လိုက်ကြ၏။

၂၄ ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ တဖန်တို့ကို ဖေရိမ်တောင်

တရောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မိချန်လူ တို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရ ရွာတိုင်အောင် သူတို့ အရင် ဆောက်နေကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ဖေရိမ်လူ အပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရွာ တိုင်အောင် စောင့်နေကြ၏။

၂၅ မိချန် ဗိုလ်ချုပ် နှစ်ယောက်၊ ဩရဘာနှင့် ဇောဘကို ဖမ်းဆီး၍ ဩရဘာကို ဩရဘာကျောက် ပေါ်၌၎င်း၊ ဇောဘကို ဇောစပုစ်သီး နယ်ရာ တန်ဆာ၌၎င်း သတ် ပြီးမှ၊ မိချန်လူတို့ကို လိုက်သဖြင့်၊ ဩရဘာ၏ ဦးခေါင်းနှင့် ဇောဘ၏ ဦးခေါင်းတို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ဂိဒေါင် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၈

၁ ဖေရိမ်လူတို့က၊ သင်သည် မိချန်လူတို့ကို တိုက် သွားသောအခါ၊ ငါတို့ကို မခေါ်ဘဲ ငါတို့၌ အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု ကျပ်ကျပ် အပြစ်တင်ကြ၏။

၂ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သင်တို့ ပြုသကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုပြီးသနည်း။ အဗျေဇာ စပုစ်သီး သိမ်းခြင်းထက် ဖေရိမ်လိုက်ကောက်ခြင်းသည် သာ၍ ကောင်းသည် မဟုတ်လော့။

၃ ဘုရားသခင်သည် မိချန် ဗိုလ်ချုပ်ဩရဘာနှင့် ဇောဘတို့ကို သင်တို့ လက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့ ပြုသကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်းဟု ပြန်ပြောသော စကားကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ စိတ်ပြေကြ၏။

၄ ဂိဒေါင်သည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ ရောက်သောခါ၊ သူ၌ရှိသောသူ သုံးရာတို့သည် ပင်ပန်းလျက်နှင့် ကူး၍ လိုက်ကြ၏။

၅ သုကုတ်မြို့သားတို့အားလည်း၊ ငါ့နောက်လိုက် သော သူတို့အား မုန့်ကို ပေးကြပါလော့။ သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပြီ။ ငါသည် မိချန်မင်းကြီး ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်ကို ယခု လိုက်ရှာပါ၏ဟု တောင်းသော်လည်း၊

၆ သုကုတ် မင်းတို့က၊ ငါတို့သည် သင့်အမှုထမ်း တို့အား မုန့်ကို ပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်သည် သင့်လက်၌ ရှိသလော့ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။

၇ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်တို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူ သောခါ၊ သင်တို့ကျော ကွဲအောင် တောဆူးပင် အမျိုးမျိုးနှင့် ငါ့ရိုက်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၈ ထိုအရပ်က ပေန္တလမြို့သို့ သွား၍၊ သူတို့အား

ထိုနည်းတူတောင်းသော်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သားတို့ ပြန်ပြောသည်နည်းတူ၊ ပေန္တလမြို့သားတို့သည် ပြန်ပြောကြ၏။

၉ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ ငါသည်တဖန် ငြိမ်ဝပ်စွာ လာသောအခါ ဤရဲတိုက်ကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု သူတို့အားဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ထားကိုင်သောလူ တသိန်းနှစ်သောင်း သေသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သား အပေါင်း တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောလူ တသောင်းငါးထောင် ခန့်မျှသာပါလျက်၊ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်တို့သည် ကာကော်မြို့၌ ရှိကြ၏။

၁၁ ဂိဒေါင်သည် နောဗာမြို့၊ ယုဗေဟမြို့အရှေ့၊ တဲ၌ နေသူတို့ လမ်းဖြင့် ချီသွား၍၊ မစိုးရိမ်ဘဲနေသော မိချန်တပ် လုပ်ကြံသဖြင့်၊

၁၂ မိချန် မင်းကြီးဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်ပြေးသော အခါ၊ ဂိဒေါင်သည် လိုက်၍ တပ်ကို ဖျက်လေ၏။

၁၃ ယောရှသား ဂိဒေါင်သည် နေမထွက်မှီ စစ်တိုက် ရာမှ ပြန်လာ၍၊

၁၄ သုကုတ်မြို့သား လုလင်တယောက်ကို ဘမ်းမိ ၍ မေးစစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် သုကုတ်မြို့ အရာရှိ၊ အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ အမည် အသီးအသီးတို့ကို ပြောလေ၏။

၁၅ ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သားတို့ ရှိရာ သို့လာ၍၊ သင်တို့က ပင်ပန်းသော သင့်အမှုထမ်း တို့အား ငါတို့သည် မုန့်ကို ပေးရမည် အကြောင်း၊ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်သည် သင့်လက်၌ ရှိသလော့ဟု ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍ သင်တို့ပြောသော ဇောဟနှင့် ဇာလ မုန့်ကို ကြည့်ကြလော့ဟု ဆိုလျက်၊

၁၆ ထိုမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ကို ခေါ်၍၊ တော ဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် သုကုတ်မြို့သားတို့ကို ဆုံးမလေ၏။

၁၇ ပေန္တလမြို့ရဲတိုက်ကိုလည်း၊ ဖြိုဖျက်၍ မြို့သား တို့ကို ကွပ်မျက်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်တို့အား တာဗေတ် မြို့မှာ သင်တို့ သတ်ခဲ့သောသူတို့သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုသူတို့က၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့ ရှိသမျှသည် ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင် သား၏ အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံကြ ပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊

၁၉ ဂိဒေါင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့အမိ၏သား၊ ငါ့ညီဖြစ် ပါသည်တကား၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာ

ပေးမိလျှင်၊ သင်တို့ကို ငါ မသတ်ဘဲ နေလိမ့်မည်ဟု။

၂၀ မိမိသားဦး ယေသာအား၊ ဤသူတို့ကို ထ၍ သတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊ သားသည် အသက် အရွယ်ငယ်သောကြောင့်၊ ထားကို မဆွဲမထုတ်ဘဲနေ၏။

၂၁ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်တို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ ငါတို့ကို လုပ်ကြံလော့။ လူဖြစ်သကဲ့သို့ သူ့အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဂိဒေါင်သည် ထ၍ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်ကို သတ်သဖြင့်၊ သူတို့ကုလားအုပ်၏ လည်ပင်း၌ ဆင်သော တန်ဆာတို့ကို ချွတ်ယူလေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ဣသရေလ လူတို့က ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သောကြောင့်၊ သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု၊ ဂိဒေါင်အား လျှောက်ဆိုကြသော်၊

၂၃ ဂိဒေါင်က၊ ငါသည် သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။ ငါ့သားလည်း မအုပ်စိုးရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူရ၏ ဟူ၍၎င်း၊

၂၄ သို့ရာတွင် သင်တို့ ရှိသမျှသည် လူယူ၍ရသော နားတောင်းတို့ကို ပေးပါမည်အကြောင်း၊ ငါတောင်းချင်သည် ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ရန်သူတို့သည် ဣဂျမေလအမျိုးဖြစ်၍ ရွှေနားတောင်းကို ဆင်တတ်ကြသတည်း။

၂၅ သူတို့ကလည်း စင်စစ်ပေးပါမည်ဟု ဆိုလျက်၊ စောင်ကိုခင်းလျက်လူ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ လူယူ၍ ရသော နားတောင်းများကို ချထားကြ၏။

၂၆ ဂိဒေါင် တောင်းသော ရွှေနားတောင်းများအချိန်ကား၊ အခွက် တဆယ်ခုနစ်ပိဿာ ရှိ၏။ ထိုမှတပါး၊ မိဒျန် မင်းကြီး ဝတ်ဆင်သော တန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ နီမောင်းသောအဝတ်၊ ကုလားအုပ် လည်ကြိုးများကို ရသေး၏။

၂၇ ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂိဒေါင်သည် သင်တိုင်းတော်ကို လုပ်၍ မိမိနေရာဩဖရမြို့မှာ ထားသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်းလျက် သွားတတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည် ဂိဒေါင်နှင့် သူ၏အမျိုး ပြစ်မှားရာအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၂၈ ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလ အမျိုးရှေ့မှာ ရှုံး၍ နောက်တဖန် အစိုးမရဘဲ နေကြ၏။ ဂိဒေါင် လက်ထက် အနှစ် လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံး ငြိမ်းလေ၏။

၂၉ ယောရှုသား ယေရုဗာလသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍ နေသတည်း။

၃၀ ဂိဒေါင်သည် မယားများ၍၊ ကိုယ်ရသောသား ခုနစ်ဆယ် ရှိ၏။

၃၁ ရှေ့ခင်မြို့၌ နေသော မယားငယ်သည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို အဘီမလက် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၂ ယောရှုသား ဂိဒေါင်သည် အသက်ကြီးရင့် သော် အနိစ္စရောက်၍၊ အပျေဇာသား နေရာ ဩဖရမြို့မှာ၊ အဘ ယောရှု သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။

၃၃ ဂိဒေါင် သေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖောက်ပြန်၍ ဗာလဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းသဖြင့်၊ ဗာလဗေရိတ်ကို ဘုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၃၄ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မအောက်မေ့ဘဲ၊

၃၅ ဂိဒေါင် တည်းဟူသော ယေရုဗာလသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြုသမျှသော ကျေးဇူးနှင့်အညီ၊ သူ၏ အမျိုး၌ ကျေးဇူးတုံ့ကို ပြန်၍ မပြုဘဲနေကြ၏။

၉

၁ ယေရုဗာလသား အဘီမလက်သည် ရှေ့ခင်မြို့သို့ သွား၍ ဦးရီးများ၊ အမိ၏ အဆွေအမျိုးများ အပေါင်းတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊

၂ ယေရုဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးကောင်းသလော။ သား တယောက်တည်း အုပ်စိုးကောင်း သလော။ ငါသည် သင်တို့၏ အရိုးအသားစစ် ဖြစ်ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်ဟု ရှေ့ခင်မြို့သား အပေါင်းတို့အား ပြောရမည်အကြောင်းကို တိုင်ပင်လေ၏။

၃ ထိုစကားကို ဦးရီးတို့သည် ရှေ့ခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင်ပြန် ပြော၍၊ သူတို့က၊ အဘီမလက်သည် ငါတို့ ညီအစ်ကို ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ့နောက်သို့ လိုက်ချင်သော စိတ်နူးညွတ်သဖြင့်၊

၄ ငွေ ခုနစ်ဆယ်ကို ဗာလဗေရိတ် အိမ်မှ ထုတ်၍ ပေးလျှင်၊ အဘီမလက်သည် လျှပ်ပေါ်သော သူတို့ကို ထိုငွေနှင့် ငှါး၍ အမှုကို ထမ်းစေ၏။

၅ တဖန် ဩဖရမြို့၌ ရှိသော မိမိအဘ အိမ်သို့ သွား၍၊ မိမိ ညီအစ်ကို ယေရုဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခု ပေါ်မှာ သတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ယေရုဗာလသား အငယ်ဆုံး ယောသံသည် ပုန်းရှောင်၍ နေသောကြောင့် ကျန်ရစ်သတည်း။

၆ ရှေ့ခင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့် မိလ္လာ အဆွေ

အမျိုးအပေါင်းတို့သည် ရှေ့ခင်မြို့တွင် ရှိသော အထိန်း အမှတ် သပိတ်ပင် အနားမှာ စည်းဝေး၍ အဘိမလက် ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။

၇ ထိုအမှုကို ယောသံသည် ကြားသိသောအခါ၊ ဂေရဇိမ်တောင်သို့ သွား၍၊ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက် အသံကို လွှင့်၍ ကြွေးကြော်လေသည်မှာ၊ အိုရှေခင် မြို့သားတို့၊ သင်တို့ စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ကြလော့။

၈ သစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့ကို အုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင် ကို ခန့်ထားလျက် ဘိသိက် ပေးခြင်းငှါ ထွက်သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သံလွင်ပင်အား လျှောက်ကြလျှင်၊

၉ သံလွင်ပင်က၊ ဘုရားအသရေ၊ လူအသရေကို ပြုစုစရာ၊ ငါ့အဆီအပြားကို ငါသည် စွန့်၍ သစ်ပင်တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။

၁၀ တဖန် သင်္ဘောသဖန်းပင်အား၊ ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊

၁၁ သင်္ဘောသဖန်းပင်က၊ ငါ၌ ချိုသော အရသာနှင့် ကောင်းသော အသီးကို ငါသည် စွန့်၍ သစ်ပင်တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။

၁၂ တဖန် စပျစ်ပင်အား ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက် ကြလျှင်၊

၁၃ စပျစ်ပင်က၊ ဘုရား၏ စိတ်နှင့် လူ၏ စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေသော ငါ့စပျစ်ရည်ကို ငါသည် စွန့်၍ သစ်ပင်တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။

၁၄ တဖန် ဆူးလေပင်အား ကိုယ်တော် ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်အပေါင်း တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊

၁၅ ဆူးလေပင်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထား၍၊ ဧကန်အမှန် ဘိသိက်ပေးလိုလျှင်၊ လာကြ၊ ငါ့အရိပ်ကို ခိုလှုံကြ။ သို့မဟုတ် ဆူးလေပင် ထဲက မီးထွက်၍ လေပန်န အာရဇိပ်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု သစ်ပင်တို့အား ပြန်ပြော၏။

၁၆ ယခုမှာ သင်တို့သည် အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော အားဖြင့် သစ္စာတရားကို စောင့်၍၊ ယေရုဗာလနှင့် သူ၏ အမျိုးအနွယ်အား ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီလော။ ယေရုဗာလသည်

ကျေးဇူးပြု၍ ခံထိုက်သည် အတိုင်းကျေးဇူး ဆပ်ကြ ပြီလော။

၁၇ ငါ့အဘသည် သင်တို့ အဘို့ စစ်တိုက်၍ ကိုယ် အသက်ကို စွန့်စားလျက်၊ သင်တို့ကို မိချွန်အမျိုးလက်မှ ကယ်နှုတ်လေပြီ။

၁၈ သင်တို့သည် ငါ့အဘ၏ အဆွေအမျိုး တဘက်၌ ယနေ့ ထ၍ သူ၏သား ခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက် တခုပေါ်မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ သူ၏ ကျွန်မတွင် မြင်သော သားအဘိမလက်သည် သင်တို့ ညီအစ်ကို ဖြစ်သော ကြောင့်၊ သူ့ကို ရှေ့ခင်မြို့သားတို့၏ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထား ကြပြီတကား။

၁၉ ယခုမှာ သင်တို့သည် ယေရုဗာလနှင့် သူ၏ အမျိုး အနွယ်အား သစ္စာတရားအတိုင်း ယနေ့ပြုပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်ကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ အဘိမလက်သည်လည်း သင်တို့ကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်း မြောက်ပါစေ။

၂၀ သို့မဟုတ်လျှင် အဘိမလက်ထဲက မီးထွက်၍၊ ရှေ့ခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လာအဆွေအမျိုးကို လောင်ပါစေ။ ရှေ့ခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လာ အဆွေအမျိုး ထဲက၊ မီး ထွက်၍၊ အဘိမလက်ကို လောင်ပါစေဟု ကြွေးကြော် ပြီးမှ၊

၂၁ အလျင်အမြန် ပြေး၍ အစ်ကို အဘိမလက်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ဗေရမြို့သို့ သွား၍ နေလေ၏။

၂၂ အဘိမလက်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊

၂၃ ဘုရားသခင်သည် အဘိမလက်နှင့် ရှေ့ခင်မြို့ သား စပ်ကြားမှာ ဆိုးသောဝိညာဉ်ကို စေလွှတ်တော် မူ၍၊ ရှေ့ခင်မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်၏ သစ္စာကို ဖျက်ကြ၏။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုဗာလ၏သား ခုနစ် ဆယ်တို့၌ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍ သတ်မိသော အပြစ်သည် သူတို့ကို သတ်သော သူတို့ညီအစ်ကို အဘိမလက် အပေါ်သို့၎င်း၊ ညီအစ်ကိုများကို သတ်သောအမှု၌ ဝိုင်း၍လက်ခံသော ရှေ့ခင်မြို့သားတို့ အပေါ်သို့၎င်း ရောက်ရမည်အကြောင်းတည်း။

၂၅ ရှေ့ခင် မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်ကို ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူတို့ကို တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ထား၍၊ ထိုသူတို့သည် ခရီးသွားသော အပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုလည်း၊ အဘိ မလက်သည် ကြား၏။

၂၆ ဗေက်၏သား ဂါလသည် မိမိ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်

အတူ၊ ရှောင်မြို့ဘက်သို့ ဝင်၍ ရှောင်မြို့သားတို့သည် သူ့ကို ကိုးစားကြ၏။

၂၇ ဥယျာဉ်၌ လည်လျက်၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူလျက် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ မိမိတို့ ဘုရား၏ ကျောင်းသို့ သွား၍ အဘိမလက်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။

၂၈ ဗေက်၏သား ဂါလ ကလည်း၊ ငါတို့သည် အဘိမလက်အမှုကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်ကား အဘယ်သူနည်း၊ ရှောင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အဘိမလက်သည် ယေရုဗာလသား မဟုတ်လော။ ဇေဗုလသည် သူ၏အမှုထမ်း မဟုတ်လော။ ရှောင်အဘ ဟာမော်လူတို့၏ အမှုကို ထမ်းကြလော့။ အဘိမလက် အမှုကိုအဘယ်ကြောင့်ထမ်းရမည်နည်း။

၂၉ ဤလူတို့သည် ဝှံ့လက်သို့ ရောက်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘိမလက်ကို ငါပယ်မည် ဟူ၍၎င်း၊ အဘိမလက်အား သင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ပြင်ဆင်၍ လာတော့ ဟူ၍၎င်း ဆို၏။

၃၀ ဗေက်၏သား ဂါလစကားကို မြို့အုပ်ဇေဗုလ ကြားသော အခါ၊ အမျက်ထွက်၍၊

၃၁ ပရိယာယ် အားဖြင့် အဘိမလက် ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ ဗေက်၏သား ဂါလသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ရှောင်မြို့သို့ လာ၍ ကိုယ်တော် တဘက်၌ မြို့ကို ပြင်ဆင်ကြပါ၏။

၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ ညဉ့်အခါ ကိုယ်တော်သည် ပါသော သူတို့နှင့် တကွထ၍၊ တော၌ ချောင်းမြောင်းလျက် နေတော်မူပါ။

၃၃ နံနက် စောစော နေထွက်စက ထ၍ မြို့ကို တိုက်တော်မူပါ။ ဂါလသည် သူ၌ပါသော လူတို့နှင့် တကွ ဆီး၍ ကြိုသောအခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ကြားလျှောက်လေ၏။

၃၄ အဘိမလက်သည် သူ၌ပါသမျှသော လူတို့နှင့် တကွ ညဉ့်အခါ ထ၍ တပ်လေးတပ် ခွဲပြီးလျှင်၊ ရှောင်မြို့ကို ချောင်းမြောင်းလျက် နေကြ၏။

၃၅ ဗေက်သား ဂါလသည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝ၌ ရပ်လျှင်၊ အဘိမလက်သည် မိမိ၌ ပါသောသူတို့နှင့် တကွ ချောင်းမြောင်းရာမှ ထကြ၏။

၃၆ ဂါလသည် ထိုသူတို့ကို မြင်လျှင် တောင်ပေါ်မှ လူများ ဆင်းလာကြသည်ဟု ဇေဗုလအား ဆိုသော် ဇေဗုလက တောင်အရိပ်သည် လူကဲ့သို့ ထင်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၃၇ တဖန် ဂါလက၊ ကြည့်ပါ။ လူအချို့တို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၏။ အချို့တို့သည် မောနေ

နိမ်သပိတ်တောလမ်းဖြင့် လာကြ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၃၈ ဇေဗုလက၊ ငါတို့သည် အဘိမလက် အမှုကို ထမ်းရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်သည် အဘယ်သူနည်းဟု သင်ဆိုသော နှုတ်သည် ယခုအဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ထိုလူတို့သည် သင် မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူ မဟုတ်လော။ ထွက်၍ သူတို့ကို စစ်တိုက်ပါလော့ဟု ဆိုသော်၊

၃၉ ဂါလသည် ရှောင်မြို့သားတို့ ရှေ့မှာ ထွက်၍ အဘိမလက်ကို တိုက်လေ၏။

၄၀ အဘိမလက် လိုက်၍ ဂါလပြေးသဖြင့် များသော သူတို့သည် မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် အထိအခိုက်ခံလျက် လဲ၍သေကြ၏။

၄၁ အဘိမလက်သည် အရမမြို့မှာ နေ၍ ဇေဗုလသည် ဂါလနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို ရှောင်မြို့၌ မနေစေခြင်းငှါ၊ နှင်ထုတ်လေ၏။

၄၂ နက်ဖြန်နေ့၌ လူများတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်မည်အကြောင်းကို အဘိမလက်သည် ကြားလျှင်၊

၄၃ မိမိလူတို့ကို သုံးစုခွဲ၍၊ တော၌ ချောင်းမြောင်းလျက် နေသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ထွက်လာကြသော အခါ၊ ထ၍လုပ်ကြံလေ၏။

၄၄ အဘိမလက်သည် မိမိလူတစုနှင့် မြို့တံခါးဝသို့ ပြေးတက်၍ စောင့်နေ၏။ အခြားသောလူ နှစ်စုတို့သည် တော၌ ရှိသော လူတို့ဆီသို့ ပြေး၍ သတ်ကြ၏။

၄၅ အဘိမလက်သည် တနေ့လုံး မြို့ကို တိုက်၍ ရသောအခါ၊ မြို့၌ တွေ့သောသူတို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်၍၊ မြို့ရာကို ဆားနှင့် ကြဲဖြန့်လေ၏။

၄၆ ထိုသိတင်းကို ရှောင် ရဲတိုက်သား အပေါင်း တို့သည် ကြားလျှင်၊ ဗေရိတ် ဘုရား၏ ကျောင်း၌ ခိုင်ခံ့သော အခန်းထဲမှာ စုဝေးကြ၏။

၄၇ ရှောင် ရဲတိုက်သား အပေါင်းတို့သည် စုဝေးကြောင်းကို အဘိမလက်သည် ကြားလတ်သော်၊

၄၈ ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဇလမုန်တောင်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် ပုဆိန်နှင့် သစ်ခက်ကို ခုတ်၍၊ မိမိ ပခုံးပေါ်မှာ တင်ထမ်းလျက်၊ ငါပြုသည်ကို သင်တို့ မြင်သည်အတိုင်း၊ အလျှင်အမြန် ပြုကြလော့ဟု လိုက်သောသူတို့အား ဆိုလျှင်၊

၄၉ သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် ထိုအတူ အသီးအသီး သစ်ခက်တို့ကို ခုတ်၍ အဘိမလက် နောက်သို့ လိုက်လျက် ခိုင်ခံ့သော အခန်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုသို့ရှောင်

ရဲတိုက်သား အပေါင်းတို့နှင့်အတူ၊ တထောင်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် သေကြကုန်၏။

၅၀ ထိုနောက်မှ အဘိမလက်သည် သေဗက်မြို့သို့ သွား၍ တပ်ချပြီးလျှင် တိုက်ယူလေ၏။

၅၁ သို့ရာတွင် မြို့ထဲမှာ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်တစ်ချို့ရှိ၍ မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ထိုရဲတိုက် ထဲသို့ ပြေးဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း ပိတ်ထား၍၊ ရဲတိုက် အပေါ်သို့ တတ်ကြ၏။

၅၂ အဘိမလက်သည် ရဲတိုက်ကိုလာ၍ တိုက်လျက်၊ ရဲတိုက် တံခါးကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊

၅၃ မိန်းမ တယောက်သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တုံးကို အဘိမလက် ခေါင်းပေါ်သို့ ပစ်ချ၍၊ ဦးခေါင်းခွံ ပေါက်ကွဲ လေ၏။

၅၄ သူသည် လက်နက်ကိုင်လုလင်ကို အလျှင်အမြန် ခေါ်၍၊ မိန်းမသည် အဘိမလက်ကို သတ်သည်ဟု ပြောစရာ မရှိစေခြင်းငှါ၊ သင့်ထားကို ထုတ်၍၊ ငါ့ကို သတ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် ထိုး၍ အဘိမလက် သေလေ၏။

၅၅ အဘိမလက် သေကြောင်းကို ကူသရေလလူတို့ သည် သိမြင်လျှင် အသီးအသီး မိမိတို့ နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၅၆ ထိုသို့ အဘိမလက်သည် မိမိညီအစ်ကို ခုနစ် ဆယ်တို့ကို သတ်၍ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘုရားသခင် ဆပ်ပေးတော်မူ၏။

၅၇ ရှေ့ပိုမြို့သား ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလည်း သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ဘုရားသခင် ရောက်စေတော်မူ သဖြင့်၊ ယေရုဗာလသား ယောသံ ကျန်သော စကား အတိုင်း၊ သူတို့သည် ခံရကြ၏။

၁၀

၁ အဘိမလက် လက်ထက်နောက်မှ၊ ကူသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်သောသူ ကူသခါအမျိုး၊ ဒေါဒေါသား ဖုဝါ၏သား တောလသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဖေရိုမိတောင် ပေါ်၊ ရှမိရမြို့မှာ နေလေ၏။

၂ ထိုသူသည် ကူသရေလ အမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ် သုံးနှစ်ပတ်လုံး အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍၊ ရှမိရမြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၃ ထိုသူ လက်ထက်နောက်မှ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား ယာက္ကရသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ကူသရေလအမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ်သုံးနှစ် ပတ်လုံးအုပ်စိုး၏။

၄ ထိုမင်း၌ကား၊ သား သုံးဆယ်ရှိ၍၊ သူတို့သည် မြည်းသယ် သုံးဆယ်တို့ကို စီးလျက် ဂိလဒ်ပြည်၌

ယာဂုတ်ယာက္ကရ အမည်ဖြင့် ယနေ့ တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ်သောမြို့ သုံးဆယ်တို့ကို ကံကျွေးပြုကြ၏။

၅ ယာက္ကယ သေ၍ ကာမုန်မြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၆ တဖန် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍၊ ဗာလဘုရား၊ အာရှတရပ် ဘုရား၊ ရှုရိ ဘုရား၊ ဇိဒုန်ဘုရား၊ မောဘ ဘုရား၊ အမွန် ဘုရား၊ ဖိလိတ္တိ ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရားကို ဝတ်မပြု စွန့်ထားကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ကူသရေလအမျိုးကို အမျက်ထွက်၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့၌ ၎င်း၊ အမွန်အမျိုး သားတို့၌၎င်း၊ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊

၈ ယော်ဒန်မြစ် တဘက် အာမောရီ လူနေရာ ဂိလဒ်ပြည်၌ နေသော ကူသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ထိုနှစ် မှစ၍၊ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲ ကြ၏။

၉ အမွန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်မိန်အမျိုး၊ ဖေရိုမိအမျိုးသား တို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၀ ထိုအခါ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်၍၊ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုမိပါ ပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရီ၊ အမွန်လူ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သည် မဟုတ်လော့။

၁၂ ဇိဒုန်လူ၊ အာမလက်လူ၊ မောနိလူတို့ ညှဉ်းဆဲ သော အခါ၌လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ဟစ်ကြော်၍၊ သူတို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ်၏။

၁၃ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသောကြောင့် နောက်တဖန် ငါမကယ်နှုတ်၊ သင်တို့ ရွေးယူသော ဘုရားတို့ကို သွား၍ ဟစ်ကြော်ကြလော့။ အမှုရောက် သော ယခုကာလ၌ သူတို့သည် ကယ်နှုတ်ကြစေဟု ကူသရေလအမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ကူသရေလအမျိုးသားတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၌ ပြုတော်မူပါ။ ယခု တကြိမ်သာ ကယ် နှုတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ တောင်းပန် ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်လျက်၊

၁၆ တပါးအမျိုးသား ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကို

ပယ်၍ ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကြောင့် ကြင်နာသော စိတ်နှလုံး ရှိတော်မူ၏။

၁၇ အမွန် အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ ဂိလဒ်ပြည်၌ တပ်ချကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ မိဖေပါမြို့မှာ တပ်ချကြ၏။

၁၈ ဂိလဒ်ပြည်သား မင်းများတို့အား အကြင်သူသည် အမွန် အမျိုးသားတို့ကို အဦးတိုက်၏။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်သား အပေါင်းတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်စေဟု တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

၁၁

၁ ဂိလဒ် အမျိုးသား ယေဖသသည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၏။ သူ့အဘကား ဂိလဒ်၊ သူ့အမိကား ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။

၂ ဂိလဒ်၏မယား ဘွားမြင်သော သားတို့သည် ကြီးသောအခါ သင်သည် အခြားတပါးသော မိန်းမ၏သား ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါတို့အဆွေအမျိုးနှင့်အတူ အမွေ မခံရဟု ယေဖသကိုဆို၍ နှင်ထုတ်လေ၏။

၃ ထိုအခါ ယေဖသသည် ညီတို့ဆီမှထွက်သွား၍ တောဘပြည်၌နေသဖြင့်၊ လျှပ်ပေါ်သောသူတို့သည် သူ့ထံမှာ စည်းဝေး၍ သူ့နောက်၌ လိုက်ကြ၏။

၄ နောက်တဖန် အမွန် အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်ကြ၏။

၅ ထိုသို့ အမွန် အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ယေဖသကို တောဘပြည်မှ ခေါ်ခြင်းငှါ သွား၍၊

၆ ငါတို့သည် အမွန် လူတို့ကို စစ်တိုက်ရမည် အကြောင်း၊ လာ၍ ငါတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်း လုပ်ပါဟု မှာလိုက်သော်၊

၇ ယေဖသက၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မုန်း၍ ငါ့အဘအိမ်မှ နှင်ထုတ်သည် မဟုတ်လော့။ ယခု ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောခါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့ လာကြသနည်းဟု ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောဆို၏။

၈ ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့ ကလည်း၊ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယခု သင့်ထံသို့ ပြန်လာပါ၏။ ငါတို့နှင့် အတူကြ၍ အမွန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည်သား အပေါင်းတို့၏ အထွဋ် လုပ်ပါဟု ယေဖသအား တောင်းပန်ပြန်သော်၊

၉ ယေဖသက၊ အမွန်လူတို့ကို စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ

သင်တို့သည် ငါ့ကို ပြန်ပို့၍ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာ အပ်တော်မူလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့အထွဋ် ဖြစ်ရသော အခွင့်ကို ပေးမည်လောဟု ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား မေးလေသော်၊

၁၀ ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့က၊ သင်ပြောသော စကားအတိုင်း ငါတို့ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် ငါတို့စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်တော်မူပါစေသောဟု ယေဖသအား ပြန်ပြောကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ယေဖသသည် ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့် သွား၍ သူ့ကို လူများတို့၏ အထွဋ် ဗိုလ်ချုပ်မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေဖသသည် လည်း ထိုစကား အလုံးစုံတို့ကို မိဖေပါမြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။

၁၂ ထိုနောက်မှ ယေဖသသည် အမွန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ထံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ သင်သည် ငါနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နိုင်ငံ၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ရန်ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊

၁၃ အမွန် ရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ လာသောအခါ၊ ငါ့မြေကို အာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗျုတ်ချောင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင် လှူ၍ ယူသောကြောင့် ငါပြု၏။ ထိုမြေကို ယခု အတင့်အသင့် ပြန်ပေးပါဟု ယေဖသ၏ သံတမန်အား ပြန်ပြော၏။

၁၄ တဖန်ယေဖသသည် သံတမန်ကို အမွန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ စေလွှတ်၍၊

၁၅ ယေဖသ မှာလိုက်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် မောဘမြေ၊ အမွန်မြေကို လုယူသည်မဟုတ်။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ လာ၍ ဧဒုံ ပင်လယ် အနား၊ တော၌ လှည့်လည်သဖြင့် ကာဒေရု ရွာသို့ ရောက်သောအခါ၊

၁၇ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍ မင်းကြီးကို လျှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့် တောင်းသော်လည်း၊ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်။ ထိုနည်းတူ မောဘ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ သူသည် လည်း အခွင့် မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် ကာဒေရုရွာ၌ နေကြ၏။

၁၈ နောက်တဖန် တောကို ရှောက်လျက်၊ ဧဒုံပြည်နှင့်မောဘပြည်ကို ဝိုင်း၍ မောဘပြည် အရှေ့ဘက်သို့ ရောက်ပြီးမှ အာနုန်မြစ် တဘက်၌ တပ်ချကြ၏။ ထိုအခါ မောဘပြည်နယ် အတွင်းသို့ မဝင်ကြ။ အာနုန်မြစ်သည် မောဘပြည် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။

၁၉ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသည် အာမောရီ

အမျိုး ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ငါတို့နေရာသို့ ရောက်အံ့သောငှါ မင်းကြီး ပြည်ကို ရှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော်လည်း၊

၂၀ ရှိဟုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို မယုံ၊ မိမိပြည်ကို ရှောက်သွားစေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးသည် သာမက၊ မိမိလူ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယာဟတ်မြို့၌ တပ်ချပြီးလျှင် ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်လေ၏။

၂၁ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ရှိဟုန်မင်း နှင့်တကွ သူ၏ လူအပေါင်းတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးလက်၌ အပ်တော်မူ၍ သူတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုပြည်၌နေသော အာမောရီလူတို့၏ မြေတရောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။

၂၂ အာမောရီပြည် နယ်မြေတရောက်လုံးကို အာနန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗတ်ချောင်းတိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှစ၍ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်၎င်း၊ သိမ်းယူကြ၏။

၂၃ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အာမောရီ လူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ သူတို့ပြည်ကို နှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် သိမ်းယူရမည်လော့။

၂၄ သင်၏ ဘုရား ခေမုရု အပိုင်ပေးသော မြေကို သင်သိမ်းယူရသည် မဟုတ်လော့။ ထိုအတူ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ်တော်မူသော သူတို့၏မြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူရ၏။

၂၅ သင်သည် မောဘရှင်ဘုရင် ဇိဖေါမင်း၏သား ဗာလက်ထက် သာ၍ မြတ်သလော့။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ရန်တွေ့ဘူးသလော့။ စစ်တိုက်ဘူးသလော့။

၂၆ ဣသရေလ အမျိုးသည် ဟေရုဘုန်မြို့ရွာတို့၌ ၎င်း၊ အာရော်မြို့ ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနန် မြစ်နားမှာ ရှိသော မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌၎င်း အနှစ် သုံးရာပတ်လုံး နေစဉ်တွင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် မရပြန်သနည်း။

၂၇ သင့်ကိုငါမပြစ်မှား။ သင်သည် စစ်တိုက်၍ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီး လုပ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ အမွန် အမျိုးသားတို့ စပ်ကြားမှာ ယနေ့ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါစေသောဟု မှာလိုက်လေ၏။

၂၈ သို့သော်လည်း ယေဖသ မှာလိုက်သောစကားကို အမွန်ရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်ဘဲ နေ၏။

၂၉ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်

ယေဖသ အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် ဂိလဒိပြည် မနာရှေပြည်ကို ရှောက်လျက်၊ ဂိလဒိပြည် မိဇပါမြို့ကို လွန်၍ အမွန်လူတို့ ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။

၃၀ ယေဖသသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာကတိထားလျက်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည် အမွန်အမျိုးသားတို့ကို အကျွန်ုပ် လက်၌ အပ်တော်မူလျှင်၊

၃၁ အကျွန်ုပ်သည် အမွန် အမျိုးသားတို့ ရှိရာမှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ၊ အကျွန်ုပ် အိမ်တံခါးဝမှ ထွက်လာသော သူမည်သည်ကို ထာဝရဘုရားအား အမှန်ဆက်သ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာကတိထားပြီးမှ၊

၃၂ အမွန် အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ယေဖသလက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊

၃၃ အာရော်မြို့မှ စ၍၊ မိန့်တိမြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ အာဗေလခေရမိမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ မြို့နှစ်ဆယ်တို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့် သူတို့ကို တိုက်သတ်လေ၏။ ထိုသို့အမွန် အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ရှုံးကြ၏။

၃၄ ယေဖသသည်မိဇပါမြို့ မိမိအိမ်သို့ ရောက်လာသောအခါ၊ မိမိသမီးသည် ပတ်သာတီးလျက်၊ ကလျက်၊ ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့ သောငှါ၊ ထွက်လာ၏။ သူသည် တယောက်တည်းသော သမီးဖြစ်၍ သူမှတပါး သားသမီး မရှိ။

၃၅ ယေဖသသည် သူ့ကို မြင်လျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍၊ အို ငဲ့သမီး၊ သင်သည် ငဲ့ကို အလွန် နှိမ့်ချပြီတကား၊ ငဲ့ကို နှောင့်ရှက်သူ တယောက်ဖြစ်ပါပြီတကား။ ထာဝရဘုရားအား ငါလျှောက်ထားပြီ။ နှုတ်ရသော အခွင့် မရှိဟု ဆိုသော်၊

၃၆ သမီးက၊ ခမည်းတော်သည် ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ထားလျှင်၊ လျှောက်ထားသည် အတိုင်း ကျွန်မ၌ ပြုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ခမည်းတော်၏ ရန်သူ အမွန် အမျိုးသားတို့၌ ခမည်းတော်၏ စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ပေးတော်မူပြီ။

၃၇ သို့ရာတွင် ကျွန်မသည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် တကွ တောင်ရိုး ပေါ်မှာ လှည့်လည်၍၊ ကျွန်မ၏ အပျိုကညာ ဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေး မြည်တမ်းရမည် အကြောင်း၊ နှစ်လပတ်လုံး အလွတ် နေရပါစေဟု အဘအား အခွင့်တောင်းသည်အတိုင်း၊

၃၈ အဘက၊ သွားလေတော့ဟု ဆိုလျက်၊ နှစ်လကို ခြိမ်းချက်၍၊ လွတ်လိုက်လျှင်၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်

သွား၍၊ တောင်းရိုးပေါ်မှာ မိမိအပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေး မြည်တမ်းလေ၏။

၃၉ နှစ်လစေ့သောအခါ အဘထံသို့ ပြန်လာ၍၊ အဘသည် သစ္စာဂတိ ရှိသည်အတိုင်း ပြုလေ၏။ ထို မိန်းမသည် ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။

၄၀ ထိုနောက်မှ ဣသရေလ အမျိုးသမီးတို့သည်၊ ဂိလဒ်အမျိုးသား ယေဖသ၏ သမီးကြောင့် တနှစ် တနှစ်လျှင် လေးရက်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းငှါ သွားရသော ဣသရေလ ထုံးစံခလေ့ ဖြစ်လေ၏။

၁၂

၁ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ မြောက် သို့ချီသွားလျှင်၊ ယေဖသအား သင်သည် ငါတို့ကို မခေါ်ဘဲ၊ အမွန် အမျိုးသားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် တိုက်ခြင်းငှါ သွားသနည်း။ သင့်အိမ်ကို သင့်အပေါ်မှာ မီးရှို့မည်ဟု ဆိုကြသော်၊

၂ ယေဖသက၊ ငါနှင့် ငါ၏ လူတို့သည် အမွန် အမျိုးသားတို့နှင့် ကြီးသောအမှု ရှိစဉ်အခါ၊ သင်တို့ကို ငါခေါ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အမွန်လူတို့ လက်မှ ငါ့ကို မကယ်မနှုတ်ဘဲ နေကြ၏။

၃ မကယ် မနှုတ်ကြောင်းကို ငါသည် သိမြင်သော အခါ၊ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်စားလျက် အမွန်အမျိုးသား တို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ သွား၍ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို တိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ လာကြသနည်း ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊

၄ ဂိလဒ်ပြည်သား အပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ဖေရိမ် အမျိုးကို တိုက်ကြ၏။ ဖေရိမ်လူတို့က၊ သင်တို့သည် ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရေ အမျိုးထဲက ထွက်ပြေး၍ အမျိုး မစစ်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဂိလဒ်ပြည်သားတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဖေရိမ်လူတို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။

၅ ဂိလဒ် လူတို့သည် ဖေရိမ်လူတို့ ရှေ့မှာ ယော်ဒန် မြစ်ကူးရာ အရပ်တို့ကို ဆီးတား၍ ပြေးလွှတ်သော ဖေရိမ်လူက၊ ကူးပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော အခါ၊ ဂိလဒ်လူတို့က၊ သင်သည် ဖေရိမ်အမျိုးသားဖြစ် သလောဟု မေးစစ်သော်၊ သူက မဟုတ်ပါဟုဆိုလျှင်၊

၆ သူတို့က၊ ရှိဗောလက်ဟူသော စကားကို ပြော တော့ဟု ဆိုသော်၊ ဖေရိမ်လူသည် ထိုစကားကို ပြီးအောင် မပြောတတ်ဘဲ သိဗောလက်ဟုပြော၏။ ထိုသို့ ပြောသောသူကို ဘမ်းဆီး၍ ယော်ဒန်မြစ် ကူးရာအရပ်၌ သတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဖေရိမ်အမျိုးသား လေးသောင်းနှစ်ထောင် သေကြ၏။

၇ ဂိလဒ်ပြည်သား ယေဖသသည် ဣသရေလ အမျိုးကို ခြောက်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဂိလဒ်မြို့တမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၈ ယေဖသ နောက်မှ ဗက်လင်မြို့သား ဣဗဇန် သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။

၉ ထိုမင်းသည် သားသုံးဆယ်၊ သမီးသုံးဆယ်ရှိ၏။ သမီးများကို အခြားတပါးသို့ စေလွှတ်၍ ချွေးမ သုံးဆယ်ကို သိမ်းထား၏။

၁၀ ဣဗဇန်သည် ဣသရေလ အမျိုးကို ခုနစ်နှစ် အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဗက်လင်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၁ ဣဗဇန်နောက်မှ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားလှန် သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ဆယ်နှစ် အုပ်စိုး၏။

၁၂ ထိုမင်း သေ၍ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အာဇလုန်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၃ လှန်နောက်မှ ပိရသုန်မြို့ နေဟိလေလ၏သား အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး၏။

၁၄ ထိုမင်းသည် သားလေးဆယ်၊ မြေးသုံးဆယ်ရှိ၍ သားမြေးတို့သည် ခုနစ်ဆယ်သော မြည်းသင်္ဃယ်တို့ကို စီးကြ၏။

၁၅ ပိရသုန်မြို့ နေဟိလေလသား အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ရှစ်နှစ် အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ပိရသုန်မြို့၊ အာမလက် တောင်ပေါ်မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၃

၁ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ဖိလိစ္စိ လူတို့ လက်သို့ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အပ်တော်မူ၏။

၂ ဒန်အမျိုး၊ ဇောရာမြို့သား မာနော် အမည်ရှိ သောသူ တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ မယားသည် မြဲသော ကြောင့် သားမဘွား။

၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထို မိန်းမအား ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ သင်သည် မြဲသောကြောင့် သား မဘွားသော်လည်း၊ ယခု ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။

၄ သို့ဖြစ်၍ သတိပြုလော့။ စပျစ်ရည်ကို မသောက် နှင့်။ သေရည် သေရက်ကို မသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ် သောအစာကို မစားနှင့်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ဘွားမြင် လတံ့သော သားယောက်ျားသည် ဆံပင် ရိတ်ခြင်းကို မခံဘဲ၊ အမိ ဝမ်းထဲမှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရီလူ

ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို ဖိလတ္တိုလူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်စ ပြုလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၆ ထိုမိန်းမသည်လည်း မိမိခင်ပွန်း ထံသို့ သွား၍ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော မျက်နှာ ရှိသော ဘုရားသခင်၏လူ တယောက်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၏။ အဘယ်က လာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်း မမေး။ သူသည်လည်း မိမိအမည်ကို မပြော။

၇ သူကလည်း၊ သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည် သေရက်ကို မသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သော အစာကို မစားနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိ ဝမ်းထဲမှစ၍ သေသောနေ့တိုင် အောင် ဘုရားသခင်၏ နာဇရီလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်မြွက်ကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။

၈ ထိုအခါ မာနော်က၊ အို ဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘွားမြင်လတံ့သော သူငယ်၌ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို ဘုရားသခင်၏ တမန်တော်သည် တဖန် လာ၍ သွန်သင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်လေသော်၊

၉ ထာဝရဘုရားသည် မာနော် စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လယ်လုပ်ရာအရပ်၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမဆီသို့ လာပြန်၏။ ထိုအခါ ခင်ပွန်း မာနော် မရှိ။

၁၀ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းထံသို့ အလျင်အမြန်ပြေး၍ တနေ့က လာသောသူသည် ယခု လာရောက်ပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊

၁၁ မာနော်သည် ထ၍ မယားနှင့်အတူ ထိုသူထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဤမိန်းမအား ပြောသောသူ မှန်သလောဟု မေးသော်၊ မှန်သည် ဟုဆို၏။

၁၂ မာနော်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏စကား ပြည့်စုံပါစေသော။ သူငယ်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ သူ၌ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါပြောသမျှကို မိန်းမ ရှောင်ရမည်။

၁၄ စပျစ်ပင်မှ ဖြစ်သမျှကို မစားရ။ စပျစ်ရည်မှစ၍ သေရည် သေရက်ကို မသောက်ရ။ မစင်ကြယ်သော အရာကို မစားရ။ ငါ မှာထားသမျှအတိုင်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု မာနော်အား ပြောဆို၏။

၁၅ မာနော်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ဆိတ်သငယ်ကို မပြင်ဆင်မှီ တိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော်ကို ဆီးတားပါရစေဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အား ဆိုလျှင်၊

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါ့ကို ဆီးတားသော်လည်း သင်၏ စားစရာကို ငါမစား။ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်ဟု မာနော်အား ဆိုပြန်၏။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်သည်ကို မာနော် မသိသေး။

၁၇ မာနော်ကလည်း ကိုယ်တော် စကား ပြည့်စုံသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အား မေးသော်၊

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သော ငါ့အမည်ကို အဘယ်ကြောင့် မေးသနည်းဟု ဆို၏။

၁၉ မာနော်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သတ္တာကိုယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လေ၏။ ထိုအခါ မာနော် လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍ မြင်ရသော အံ့ဩဘွယ်ဟူမူကား၊

၂၀ မီးလျှံသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ တပ်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယဇ်ပလ္လင် မီးလျှံ၌ တက်လေ၏။ မာနော် လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍ မြင်လျှင် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။

၂၁ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည်၊ မာနော် လင်မယားတို့အား တဖန်မပေါ်လာ။ ထိုအခါ မာနော်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်သည်ကို သိ၏။

၂၂ မာနော်ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်သောကြောင့်၊ ဆက်ဆက် သေတော့မည်ဟု မယားအား ပြောသော်၊

၂၃ မယားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သတ္တာကို ငါတို့ လက်မှ ခံယူတော်မမူ။ ဤအချင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကိုလည်း ပြတော်မမူ။ ယခုအခါ၌ ဤသို့သော စကားကိုလည်း မိန့်တော်မမူဟု ပြန်ပြော၏။

၂၄ ထိုမိန်းမသည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊

ရှုံ့ဆုန် အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ သူငယ်သည် ကြီးပွား၍ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဇောရာ မြို့နှင့် ရှေ့တောလမြို့စပ်ကြား၊ ဒန်အမျိုးတပ်၌ တခါ တလေ နှိုးဆော်စပြုတော်မူ၏။

၁၄

၁ တရံရော အခါ၊ ရှုံ့ဆုန်သည် တိမနတ်မြို့သို့ သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ဖိလိတ္တိ အမျိုးဖြစ်သော မိန်းမ တယောက်ကို မြင်လျှင်၊

၂ မိဘထံသို့ ပြန်လာ၍ တိမနတ်မြို့၌ ဖိလိတ္တိ အမျိုးဖြစ်သော မိန်းမ တယောက်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ် ကြင်ဘက် ဖြစ်ဘို့ရာ တောင်း၍ပေးပါဟု ဆိုသော်၊

၃ မိဘတို့က သင်သည် အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော ဖိလိတ္တိလူတို့တွင် မယားကို သွား၍ ယူရမည် အကြောင်း၊ သင်၏ညီအစ်ကို သမီးငါတို့ အမျိုးသားချင်း သမီးတို့တွင် မိန်းမ တယောက်မျှမရှိသလောဟု ဆို သော်လည်း၊ ရှုံ့ဆုန်က၊ ထိုမိန်းမကို တောင်း၍ပေးပါ။ အလွန် နှစ်သိမ့်ပါသည်ဟု အဘအား ပြောဆို၏။

၄ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ရှုံ့ဆုန်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌ အမှုရှာကြောင်းကို မိဘ တို့သည် မရိပ်မိကြ။ ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးသတည်း။

၅ ထိုအခါ ရှုံ့ဆုန်သည် မိဘနှင့်တကွ တိမနတ်မြို့သို့ သွား၍၊ တိမနတ် စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်လျှင်၊ ခြင်္သေ့ပျံတကောင်သည် သူ့ကိုတွေ့၍ ဟောကလေ၏။

၆ ထိုအခါ ရှုံ့ဆုန် လက်၌ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပါသော် လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ အပေါ် မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် ဆိတ်သငယ်ကို ဆွဲ ဖြတ်သကဲ့သို့ ထိုခြင်္သေ့ကို ဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိ ပြုသောအမှုကို မိဘတို့အား မကြားမပြောဘဲနေ၏။

၇ မြို့သို့ ရောက်၍ မိန်းမနှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ရှုံ့ဆုန်သည် နှစ်သိမ့်၏။

၈ အချိန်စေ့၍ ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွားစဉ် အခါ၊ ခြင်္သေ့အကောင်ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ လမ်းမှ လွဲသွား၍ ခြင်္သေ့အကောင်ထဲမှာ ပျားအံ့နှင့် ပျားရည် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊

၉ နှိုက်ယူ၍ စားလျက် ခရီးသွားလေ၏။ မိဘထံသို့ ရောက်သော် ပေး၍ သူတို့သည်လည်း စားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပျားရည်ကို ခြင်္သေ့အကောင်ထဲက နှိုက်ယူကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲနေ၏။

၁၀ အဘသည်လည်း၊ မိန်းမ နေရာ အရပ်သို့

သွားပြန်၍ ရှုံ့ဆုန်သည် လူပျို ထုံးစံအတိုင်း ပွဲလုပ် လေ၏။ ထိုအရပ်သားတို့သည် ရှုံ့ဆုန်ကို မြင်သော အခါ၊ သူနှင့်အတူ ပွဲခံခြင်းငှါ အပေါင်းအတော် သုံးဆယ် တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

၁၂ ရှုံ့ဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့အား စကားဝှက်ကို ငါ ပြောမည်။ ပွဲခံရာ ခုနစ်ရက်တွင် ဘော်ပြနိုင်လျှင် ခြံ့ထည် သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါပေးမည်။

၁၃ မဘော် မပြနိုင်လျှင် သင်တို့သည် ခြံ့ထည် သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါ့အား ပေးရမည်ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့က သင့်စကားဝှက်ကို ငါတို့အား ကြားပြောပါဟု ဝန်ခံကြ၏။

၁၄ ရှုံ့ဆုန်ကလည်း၊ စားတတ်သော သူ၏ အထဲက အစာ၊ သန်စွမ်းသော သူ၏အထဲက အချို ထွက်လေစွ ဟု ဆို၏။ ထိုစကားဝှက် အနက်ကို သူတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြ။

၁၅ စတုတ္ထနေ့ ရောက်မှ သူတို့က သင်၏လင်သည် စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ သူ့ကို ချော့မော့ ရမည်။ သို့မဟုတ် သင်နှင့် တကွ၊ သင့် အဆွေအမျိုးကို မီးရှို့မည်။ ငါတို့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ ငါတို့ကို ခေါ်ဘိတ် သလောဟု ရှုံ့ဆုန်၏ မယားကို ဆိုသောကြောင့်၊

၁၆ သူသည် လင်ရှေ့မှာ ငိုကြွေး၍ သင်သည်ငါ့ကို မချစ် မုန်းပါ၏။ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့အား စကားဝှက်ကို ပြောသော်လည်း၊ အနက်ကို ငါ့အားမပြပါတကားဟု ဆို၏။ ရှုံ့ဆုန်ကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်မိဘကိုမျှ မပြဘဲ သင့်အား ပြရမည်လောဟု ဆိုသော်လည်း၊

၁၇ ပွဲခံရာ ခုနစ်ရက်စေ့အောင် လင်ရှေ့မှာ ငိုကြွေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ အလွန် ပူဆာသော ကြောင့် အနက်ကို ဘော်ပြ၏။ မိန်းမသည်လည်း အမျိုးသားချင်းတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၈ မြို့သားတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ နေမဝင်မှီလာ၍ ပျားရည်ထက် အဘယ်အရာ ချို သနည်း။ ခြင်္သေ့ထက် အဘယ်အရာ သန်စွမ်းသနည်း ဟု ဘော်ပြကြ၏။ ရှုံ့ဆုန် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ နွားမပျိုနှင့် မထွန်လျှင်၊ ငါ့စကားဝှက်အနက်ကို ရှာ၍ မတွေ့ ဟုဆို၏။

၁၉ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှုံ့ဆုန် အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် အာရှကောလုန် မြို့သို့ သွား၍ မြို့သား သုံးဆယ်ကို သတ်ပြီးမှ သူတို့ ဥစ္စာကို လုယူ၍ စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြသော သူတို့အား အဝတ်စုံတို့ကို ပေးပြီးမှ၊ အမျက်ထွက်၍ မိမိအဘအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၂၀ မယားကိုကား ရှုံဆုန် ပေါင်းဘော်သော အဆွေခင်ပွန်းအား ပေးစားသတည်း။

၁၅

၁ နောက်တဖန် ဂျုံစပါးရိတ်ရာကာလ၌ ရှုံဆုန်သည် ဆိတ်သငယ် ပါလျက်၊ မိမိမယားကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍၊ သူ့အခန်းထဲမှာ သူနှင့်အတူ အိပ်မည်ဟု ကြံသော်၊ ယောက္ခမသည် ဆီးတား၍၊

၂ သင်သည် ငှါသမီးကို ဆက်ဆက်မှန်းသည်ဟု ငါ အထင်ရောက်သောကြောင့်၊ သင့်အပေါင်း အဘော်အား ငါပေးစားပြီ။ သူ့ညီမသည် သူ့ထက် သာ၍ လှသည် မဟုတ်လော။ အစ်မ၏ ကိုယ်စား ညီမကို ယူပါတော့ဟု ဆို၏။

၃ ထိုအမှုကို ထောက်၍ ရှုံဆုန်က၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌ အပြစ်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကို အပြစ်တင်စရာ မရှိဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊

၄ သွား၍ မြေခွေးသုံးရာတို့ကို ဘမ်းပြီးမှ၊ မြေခွေးအမြီး တခုနှင့်တခုကို ပေါင်းလျက်၊ အမြီး နှစ်ခုကြား၌ မီးရှူးကို စည်း၍၊

၅ မီးရှူးတို့ကို မီးညှိသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့စပါး လယ်ထဲသို့ လွှတ်လိုက်၍၊ စပါးပင်ကို၎င်း၊ ကောက်လှိုင်းကို၎င်း၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်တို့ကို၎င်း မီးလောင်လေ၏။

၆ ဖိလိတ္တိလူတို့ ကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ တိမနက်မြို့သား၏ သမက် ရှုံဆုန်ပြုပြီ။ သူ၏မယားကို သူ၏အပေါင်းအဘော်အား ပေးစားပြီတကားဟု ပြန်ပြောလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လာ၍၊ ထိုမိန်းမနှင့် သူ၏အဘကို မီးရှို့ကြ၏။

၇ ရှုံဆုန်ကလည်း၊ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ငါသည် စိတ်ပြေအောင်ပြုမည်။ စိတ်ပြေပြီးမှ ငြိမ်သက်စွာ နေမည်ဟု ဆိုလျက်၊

၈ သူတို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်၊ တပြိုင်နက် ရိုက်သတ်ပြီးလျှင် ဧတံကျောက်ထိပ်သို့ သွား၍နေ၏။

၉ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ ချီသွား၍ တပ်ချသဖြင့်၊ လေဟိအရပ်၌ အနံ့အပြားနေကြ၏။

၁၀ ယုဒလူတို့ ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ချီလာသနည်းဟု မေးသော်၊ ငါတို့၌ ရှုံဆုန် ပြုသကဲ့သို့ သူ့ကို ချည်နှောင်၍ ပြုခြင်းငှါ ငါချီလာသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ယုဒလူ သုံးထောင်တို့သည် ဧတံကျောက်ထိပ်သို့ သွား၍၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ငါတို့သခင် ဖြစ်ကြောင်းကို သင်မသိသလော။ သင်သည်

ငါတို့၌ အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊ ငါ၌ သူတို့ ပြုသကဲ့သို့ သူတို့၌ ငါပြုပြီဟု ပြန်ပြော၏။

၁၂ သူတို့ကလည်း၊ သင့်ကို ချည်နှောင်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ ယခု ငါတို့လာကြပြီဟု ဆိုသော်၊ ရှုံဆုန်က သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ငါ့ကို မလုပ်ကြံပါဟု ကျိန်ဆိုကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ သူတို့က၊ ငါတို့သည် မလုပ်ကြံပါ။ ကျုပ်ကျပ် ချည်နှောင်၍ သူတို့ လက်၌ အပ်မည်။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တိုင် သင့်ကို မသတ်ပါဟု ဆိုလျက် ကြိုးသစ် နှစ်စင်းဖြင့် ချည်နှောင်၍ ကျောက်ပေါ်က ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၄ လေဟိ အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ထာဝရတရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူ့လက်၌ ချည်သော ကြိုးတို့သည် မီးထိသော ပိုက်ဆန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ အချည်အနှောင် ကျွတ်လေ၏။

၁၅ သူသည်လည်း မြည်းမေးရိုးလတ်လတ်ကို တွေ့၍ ကိုင်ယူပြီးလျှင် လူတထောင်တို့ကို သတ်လေ၏။

၁၆ သတ်ပြီးလျှင် မြည်းမေးရိုးဖြင့် အပုံပုံ၊ မြည်းမေးရိုးဖြင့် လူတထောင်ကို ငါသတ်လေပြီဟုဆိုသော နောက်၊

၁၇ မြည်းမေးရိုးကို ပစ်လိုက်၍၊ ထိုအရပ်ကို ရာမတ်လေဟိအမည်ဖြင့်တွင်လေ၏။

၁၈ အလွန် ရေငတ်၍ ထာဝရတရားကို ဆုတောင်းလျက်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်လက်၌ ပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယခုအကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်သဖြင့်သေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော သူတို့လက်သို့ ရောက်ရပါမည်လောဟု လျှောက်သော်၊

၁၉ လေဟိအရပ်၌ ချိုင့်ဝှမ်းရာကို ဘုရားသခင် ဖောက်တော်မူ၍ ရေထွက်လေ၏။ သူသည် ရေကို သောက်သဖြင့် အသက်ရှူပြန်၍ အားဖြည့်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုချိုင့်ဝှမ်းရာကို အဟတ္တောရ အမည်ဖြင့် တွင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် လေဟိအရပ်၌ ရှိသတည်း။

၂၀ ရှုံဆုန်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူတို့ လက်ထက် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ် အုပ်စိုးလေ၏။

၁၆

၁ နောက်တဖန် ရှုံဆုန်သည် ဂါဇမြို့သို့ သွား၍ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမကို တွေ့ပြီးလျှင် သူ့ဆီသို့ ဝင်၍ နေ၏။

၂ ရှုံဆုန် ရောက်ကြောင်းကို ဂါဇမြို့သားတို့သည်

ကြားလျှင် ဝိုင်းထားလျက်၊ မြို့တံခါးဝ၌ တညဉ့်လုံး ချောင်းမြောင်းလျက်၊ နံနက် မိုးလင်းသောအခါ သူ့ကို သတ်မည်ဟု ဆို၍ တညဉ့်လုံးငြိမ်သက်စွာနေကြ၏။

၃ ရှုံဆုန်သည် သန်းခေါင်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ ထ၍ မြို့တံခါးရှက်တို့ကို၊ တံခါးတိုင်၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့် တကွယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာ တင်လျက် ထမ်းသွား၍၊ ဟေပြုန်မြို့ရှေ့၊ တောင်ပေါ်၌ ပစ်ထား လေ၏။

၄ နောက်တဖန် စောရက်ချိုင့်၌ နေသော ဒေလိလ အမည်ရှိသော မိန်းမ တယောက်ကို ချစ်ပြန်၏။

၅ ဖိလိတ္တိ မင်းတို့သည် ထိုမိန်းမဆီသို့ လာ၍၊ ရှုံဆုန်၌ ကြီးသော ခွန်အားသည် အဘယ်အရာ အားဖြင့် တည်သနည်း။ သူ့ကို ချည်နှောင်၍ နှိပ်စက် ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်မည်နည်းဟု သူ့ကို ချောမော့၍ စူးစမ်းပါ။ ငါတို့သည် ဝိုင်း၍ ငွေဆယ်တ ပိဿာကို ပေးမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၆ ဒေလိလကလည်း၊ သင်၌ ကြီးသော ခွန်အား သည် အဘယ်အရာ အားဖြင့် တည်သည်ကို၎င်း၊ သင့်ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ချည်နှောင်ရမည် ကို၎င်း ပြောပါဟု ရှုံဆုန်အား တောင်းပန်သော်၊

၇ ရှုံဆုန်က၊ တခါမျှ မသွေ့ခြောက်သော လျှော် ကြိုးစိမ်း ခုနစ်စင်းနှင့် ငါ့ကို ချည်နှောင်လျှင် ငါ၌ခွန်အား လျော့၍ အခြားသော သူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၈ ထိုအခါ ဖိလိတ္တိ မင်းတို့သည် တခါမျှ မသွေ့ ခြောက်သော လျှော်ကြိုးစိမ်း ခုနစ်စင်းတို့ကို ယူခဲ့၍၊ ထိုမိန်းမသည် ရှုံဆုန်ကို ချည်နှောင်လေ၏။

၉ ယောက်ျား အချို့တို့သည် ထိုမိန်းမ၏ အိပ်ခန်း ထဲမှ ချောင်းမြောင်းလျက် နေသည်ဖြစ်၍ မိန်းမက၊ ရှုံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည် ဟု ဆိုသော်၊ သူသည် မီးထိသော ပိုက်ဆန်ချည် ကဲ့သို့ ထိုကြိုးတို့ကို ဖြတ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ခွန်အားကို မသိကြ။

၁၀ ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကို ကျီစား၍ မုသာကိုသာ ပြောပြီ။ သင့်ကို အဘယ်သို့ ချည်နှောင် ရမည်ကို ယခုပြောပါဟု ရှုံဆုန်အား တောင်းပန်သော်၊

၁၁ သူက၊ မသုံးဘူးသော ကြိုးသစ်နှင့် ကျပ်ကျပ် ချည်နှောင်လျှင် ငါ၌ ခွန်အားလျော့၍ အခြားသော သူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၂ ဒေလိလသည် ကြိုးသစ်တို့ကို ယူ၍ ချည်နှောင် ပြီးမှ၊ ထိုအခန်း၌ ချောင်းမြောင်းသော သူအချို့ ရှိနေ

လျက်၊ ရှုံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာ ကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှုံဆုန်သည် လက်ရုံး၌ ချည် သော ကြိုးတို့ကို အပ်ချည်ကဲ့သို့ ဖြတ်လေ၏။

၁၃ ဒေလိလ ကလည်း၊ ယခုတိုင်အောင် သင်သည် ငါ့ကို ကျီစား၍ မုသာကိုသာ ပြောပြီ။ အဘယ်သို့ ချည်နှောင်ရမည်ကို ပြောပါဟု ရှုံဆုန်အား တောင်းပန်း သော်၊ သူက၊ ငါ့ဆံပင် ခုနစ်စုတို့ကို ရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင် စို့နှင့် ရိုက်ထားလျှင် ငါ၌ ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၄ ဒေလိလသည် သူ၏ ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကို ရက်ကန်း သား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင်စို့နှင့် ရိုက်ထားပြီးမှ၊ ရှုံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှုံဆုန် နိုး၍ ရက်ကန်း လက်လိပ်၊ စို့၊ ရက်ကန်းသား ပါလျက် သွား၏။

၁၅ ဒေလိလ ကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သည်ဟု စိတ်နှလုံး မပါတဲလျက် အဘယ်သို့ ပြောနိုင်သနည်း။ သင့်၌ ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာ အားဖြင့် တည်သည်ကို မပြော သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ငါ့ကို ကျီစားပြီဟု ဆို၏။

၁၆ ထိုသို့ ဒေလိလသည် နေ့တိုင်း ပူဆာ၍ သူ အသက် သေလုအောင် နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊

၁၇ ရှုံဆုန်သည် မိမိစိတ်နှလုံး၌ရှိသမျှအတိုင်း ပြော၍၊ ငါ့ ဆံပင်ကို တခါမျှ မရိတ်သေး၊ အမိဝမ်းထဲ မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရီလူ ဖြစ်၏။ ငါ့ဆံပင်ကို ရိတ်လျှင် ငါ၌ ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူ ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၈ ထိုသို့ မိမိ စိတ်နှလုံး ထဲမှာ ရှိသမျှအတိုင်း ပြောကြောင်းကို ဒေလိလ သိလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို တဖန် ခေါ်၍၊ ယခုတခါ လာကြပါဦး။ သူသည် မိမိ စိတ်နှလုံး ရှိသမျှအတိုင်း ပြောပြီဟု မှာလိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငွေကို ဆောင်ယူခဲ့လျက် လာကြ၏။

၁၉ ဒေလိလသည် ရှုံဆုန် ခေါင်းကို မိမိဒူးပေါ်မှာ တင်လျက် သူ့ကို အိပ်စေသဖြင့်၊ လူတယောက်ကို ခေါ်၍ သူ၏ ဆံပင် ခုနစ်စုတို့ကို ရိတ်စေပြီးမှ၊ သူ့ကို နှောင့်ရှက်စပြု၍ သူ၏ခွန်အားသည် လျော့ပျောက်၏။

၂၀ မိန်းမ ကလည်း၊ ရှုံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှုံဆုန် နိုး၍ ထာဝရဘုရား စွန့်တော်မူကြောင်းကို မရိပ်မိသော ကြောင့်၊ အရင်ကဲ့သို့ ငါထွက်၍ အားထုတ်မည်ဟု အကြံ ရှိသော်လည်း၊

၂၁ ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် ဘမ်းဆီး၍ သူ့မျက်စိကို ဖောက်ပြီးမှ ဂါဇမြို့သို့ ယူသွားပြီးလျှင် ကြေးဝါကြီးနှင့် ချည်နှောင်၍ ထောင်အိမ်၌ ကြိတ်ဆုံနှင့် ကြိတ်စေကြ၏။

၂၂ ရှုံဆုန် ဆံပင်ရိတ်သောနောက်၊ တဖန် ပေါက်ပြန်သောအခါ၊

၂၃ ဖိလိတ္တိုမင်းတို့ကို၊ ငါတို့ဘုရားသည် ငါတို့ရန်သူကို ငါတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ဘုရားဒါရုန်အား ယဇ်ကြီးကို ပူဇော်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြ၏။

၂၄ လူများတို့သည် ရှုံဆုန်ကို မြင်သောအခါ၊ ငါတို့ဘုရားသည် ငါတို့ ပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားအများတို့ကို သတ်သော ငါတို့၏ ရန်သူကို၊ ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု မိမိတို့ ဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၂၅ စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်းသောအခါ၊ ရှုံဆုန်ကို ခေါ်ခဲ့။ ငါတို့ အဘို့ ကစားပါလေစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ ရှုံဆုန်ကို ထောင်အိမ်မှခေါ်ခဲ့၍ သူသည်ကစားရ၏။ သူ့ကိုလည်း စရပ်တိုင် ကြားမှာ ထားကြ၏။

၂၆ ရှုံဆုန် ကလည်း၊ စရပ်တိုင်တို့ကို ငါမို့၍ နေရအောင်လက်နှင့် တွေ့ပါရစေဟု လက်ဆွဲသောလူကလေးကို အခွင့်တောင်း၏။

၂၇ ထိုစရပ်၌ ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် အပြည့်ရှိကြ၏။ ဖိလိတ္တိုမင်း အပေါင်းတို့လည်း ပါကြ၏။ စရပ်ဦးပေါ်မှာလည်း သုံးထောင်မျှလောက်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့သည် ရှုံဆုန် ကစားသည်ကို ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏။

၂၈ ရှုံဆုန်ကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မျက်စိနှစ်ဘက်ကို ဖောက်သော ဖိလိတ္တိုလူတို့၌ တပြိုင်နက် အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ ယခု တကြိမ်မျှသာ ခွန်အားကို ပြန်ပေးတော်မူပါ ဘုရားဟု ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းပြီးမှ၊

၂၉ စရပ်ခေါင်း တိုင်နှစ်တိုင်တို့ကို လက်ျာ လက်ဝဲလက်နှစ်ဘက်နှင့် ကိုင်၍၊ မှီနေလျက်၊

၃၀ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တို လူတို့နှင့်အတူ သေပါရစေဟု ဆိုလျက်၊ အားထုတ်၍ ကိုယ်ကို ညွတ်ချသဖြင့်၊ စရပ်သည် မင်းများ၊ လူများ အပေါင်းတို့ အပေါ်မှာ လဲ၍ ဖိလေ၏။ ထိုသို့ အသက်ရှင်စဉ်အခါ သတ်ခဲ့သည်ထက် သေစဉ်အခါ သာ၍ များသောသူတို့ကို သတ်လေ၏။

၃၁ သူ့ညီများ၊ အဆွေအမျိုးများ အပေါင်းတို့သည်

လာ၍အလောင်းကောင်ကို ထမ်းသွားပြီးလျှင်၊ ဇောရာမြို့နှင့် ဧရှတောလ မြို့စပ်ကြားတွင် အဘ မာနော်၏ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ် အုပ်စိုးသတည်း။

၁၇

၁ မိက္ခာ အမည် ရှိသော ဖေရိမ်တောင်သား တယောက်ရှိ၏။

၂ သူသည် အမိအား၊ အိုအမေ၊ ပျောက်သော ငွေအကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ကျိန်ဆဲသော စကားကို ပြောသော ငွေဆယ်တပိဿာသည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ယူမိပြီဟု ဆိုသော်၊ အမိက၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော ဟုဆို၏။

၃ ထိုငွေ ဆယ်တပိဿာကို အမိအား ပြန်ပေးသောအခါ၊ အမိက၊ ငါ့သားသည် ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုကို လုပ်စရာဘို့ ဤငွေ ရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားအား ငါပူဇော်နှင့်ပြီ။

၄ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားအား ယခု ငါပြန်ပေးမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သားသည် ထိုငွေကို အမိအား ပြန်ပေး၏။ အမိသည်လည်း နှစ်ပိဿာကို ယူ၍ ပန်းတိမ်သမား၌ အပ်သဖြင့်၊ သူသည် ထုသော ရုပ်တုနှင့် သွန်းသော ရုပ်တုလုပ်၍၊ ရုပ်တုတို့သည် မိက္ခာအိမ်၌ ရှိ၏။

၅ ထိုလူ မိက္ခာသည် ဘုရားကျောင်း ရှိ၍ သင်တိုင်းတော်နှင့် တေရပ် ရုပ်တုကို လုပ်ပြီးမှ၊ မိမိ သားတယောက်ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။

၆ ထိုကာလ၌ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မရှိ။ လူတိုင်း မိမိစိတ် အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသတည်း။

၇ ယုဒအမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗက်လင်ယုဒမြို့သား လေဝိအမျိုး လုလင် တယောက်သည်၊ ဗက်လင်မြို့မှ တည်းခို၍ နေပြီးလျှင်၊

၈ တဖန် ထွက်သွား၍ တည်းခို စရာအရပ်ကို ရှာလျက် ခရီးသွားသဖြင့်၊ ဖေရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်လေ၏။

၉ မိက္ခာကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်ကလာသနည်းဟု မေးသော်၊ လုလင်က၊ ငါသည် ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့သား လေဝိလူဖြစ်၏။ တည်းခိုစရာအရပ်ကို ရှာ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊

၁၀ မိက္ခာက၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ နေပါ။ အကျွန်ုပ်၏ အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် တနှစ်တနှစ်လျှင် ငွေအကျပ် တဆယ်နှင့် အဝတ်

စုံကို၎င်း၊ စားစရာကို၎င်း ပေးပါမည်ဟု ပင့်ဘိတ်သော အခါ လေဝိလူသည် ဝင်၍။

၁၁ ထိုသူနှင့် အတူနေခြင်းငှါ၊ အလို ရှိသဖြင့် သားကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။

၁၂ မိက္ခာသည်လည်း၊ ထိုလေဝိ လူလင်ကို မိမိ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ လူလင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍ မိက္ခာအိမ်၌ နေ၏။

၁၃ မိက္ခာကလည်း ယခုမှာ လေဝိလူသည် ငါ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ကို ငါသိသည်ဟုဆို၏။

၁၈

၁ ထိုကာလ အခါ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မရှိစဉ်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံစရာ မြေကို ရှာကြ၏။ ထိုကာလတိုင်အောင် အခြားသော ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အမွေခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ မခံရသေး။

၂ သို့ဖြစ်၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကို ကြည့်ရှု စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့ အမျိုးသားခွန်အားကြီးသော သူရဲ ငါးယောက်တို့ကို သူတို့နေရာအရပ် ဇောရာမြို့၊ ဧရုတောလမြို့မှ စေလွှတ်လျက်၊ ပြည်ကို သွား၍ စူးစမ်းကြလော့ဟု မှာလိုက်ကြသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ဖေရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် တည်းခို၍ နေကြ၏။

၃ မိက္ခာ အိမ်၌ ရှိစဉ်အခါ လေဝိ လူလင်၏ စကားသံကို မှတ်မိ၍၊ သူ့နေရာသို့ ဝင်လျှင်၊ သင်သည် ဤအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ရောက်သနည်း။ ဤသူနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့ လုပ်၍နေသနည်းဟု မေးသော်၊

၄ ထိုသူက၊ မိက္ခာသည် ဤမည်သောအမှု ဤမည်သောအရာကို ပေး၍ ငါ့ကို ငါးသဖြင့်၊ ငါသည် သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်နေသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၅ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုခရီးသွားရာတွင် အကြံမြောက်မည် မမြောက်မည်ကို သိမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းပါလော့ဟု တောင်းပန်သည် အတိုင်း၊

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့။ သင်တို့ သွားရာလမ်းကို ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၇ ထိုလူ ငါးယောက်တို့သည် ထွက်သွား၍ လဲရဲမြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ဇိဗုန်အမျိုးသားတို့ သတိမရှိသကဲ့သို့ သတိမရှိ၊ မစိုးရိမ်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြောင်းကို၎င်း၊ ဆုံးမပိုင်သောမင်း မရှိကြောင်းကို

၈ ဇိဗုန် အမျိုးသားတို့နှင့် ဝေး၍ အဘယ်သူနှင့်မျှ အမှု မဆိုင်ကြောင်းကို၎င်း ကြည့်ရှုပြီးမှ၊

၉ အမျိုးသားချင်း ရှိရာ ဇောရာမြို့၊ ဧရုတောလမြို့သို့ ပြန်လာ၍ အမျိုးသားချင်းတို့က၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၀ သူတို့က၊ ထ၍ သွားတိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုပြည်သည် ကောင်းမွန်သောပြည် ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသေး သလော။ ထိုပြည်ကို သိမ်းယူ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ မဖင့်နွံကြနှင့်။

၁၁ သွားလျှင် သတိမရှိသော လူမျိုးနှင့် ကျယ်ဝန်းသောပြည်ကို တွေ့ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ မြေကြီး ဥစ္စာစုံလင်လျက် ရှိသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၂ ထိုအခါ ဇောရာမြို့၊ ဧရုတောလမြို့မှ ဒန်အမျိုးသား လူခြောက်ရာတို့သည် စစ်တိုက် လက်နက်ပါလျက် ချီသွားကြ၏။

၁၃ သွားရာတွင်၊ ယုဒဒရိုင် ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှာ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်ကို ယနေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုးတပ်ဟူ၍ တွင်သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နောက်မှာ ရှိ၏။

၁၄ ထိုအရပ်မှ သွား၍ ဖေရိမ်တောင်၌ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ လဲရဲမြို့ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ သွားသောသူ ငါးယောက်တို့က၊ ဤအိမ်တို့၌ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရပ်တု၊ ထုသောရပ်တု၊ သွန်းသောရပ်တု ရှိကြောင်းကို သိသလော။ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့ဟု အမျိုးသားချင်းတို့အား ဆိုသော်၊

၁၆ သူတို့သည် ထိုအရပ်သို့ လှည့်သွားသဖြင့် လေဝိ လူလင်နေရာ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်၍ သူ့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၇ စစ်တိုက် လက်နက်ပါသောဒန် အမျိုးသားခြောက်ရာတို့သည် တံခါးဝ၌ နေကြ၏။

၁၈ လဲရဲမြို့ကို စူးစမ်းသော လူငါးယောက်တို့သည် မိက္ခာအိမ်သို့ ဝင်၍၊

၁၉ ထုသောရပ်တု၊ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရပ်တု၊ သွန်းသော ရပ်တုတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့မှာ ယူကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ ပြုကြသနည်းဟု မေးသော်၊

၂၀ သူတို့က တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ။ ကိုယ်တော်နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ အဘလုပ်ပါ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ပါ။ တအိမ်ထောင်

၌သာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်ကောင်း သလော။ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့တွင် တမျိုးတနွယ်လုံး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မလုပ်ကောင်း သလောဟု ဆိုကြသော်။

၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဝမ်းမြောက်၍ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရပ်တု၊ ထုသောရပ်တုကို ယူလျက်၊ ထိုလူစုထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။

၂၁ ထိုသူတို့သည် သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဝန်စလယ်များကို အစဦး သွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင် လိုက်လျက် လှည့်သွားကြ၏။

၂၂ မိက္ခာအိမ်နှင့်ဝေးသောအခါ၊ မိက္ခာ၏ အိမ်နီးချင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ဒန်အမျိုးသားတို့ကို မှီအောင် လိုက်ကြ၏။

၂၃ ကြွေးကြော်သော အခါ၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် လှည့်ကြည့်လျက် သင်သည် အဘယ်အခင်း ရှိ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့် လိုက်လာသနည်းဟု မိက္ခာအား မေးသော်။

၂၄ မိက္ခာက၊ သင်တို့သည် ငါလုပ်သော ဘုရားတို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွားကြသည် တကား။ ထိုအရပ် မှတပါး ငါ၌ အဘယ်အရာ ရှိသေးသနည်း။ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ အဘယ်အခင်း ရှိသနည်းဟု ငါ့ကို မေးကြည့်ကြသည်တကားဟု ဆိုလေသော်။

၂၅ ဒန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့တွင် သင့်စကားကို မကြားပါစေနှင့်။ သို့မဟုတ် စိတ်ဆိုးသော သူတို့သည် သင့်ကို တိုက်၍ သင့်အသက်နှင့် သင့်အိမ်သားတို့ အသက် ဆုံးကောင်း ဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် ခရီးသွားကြ၏။

၂၆ မိက္ခာသည် သူတို့ကို မိမိမနိုင်သည်ကို သိ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၂၇ ဒန် အမျိုးသားတို့သည်၊ မိက္ခာ လုပ်သောအရာတို့နှင့် သူ၌နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွား၍၊ သတ်မရှိ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော လဲရုမြို့သားတို့ဆီသို့ ရောက်သဖြင့် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ မြို့ကို မီးရှို့ကြ၏။

၂၈ ဇိဒုန်မြို့နှင့် ဝေးသောကြောင့်၎င်း၊ အဘယ်သူနှင့်မျှအမှု မဆိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ ကယ်နှုတ်သော သူမရှိ။ ထိုမြို့သည် ဗက်ရဟောဘမြို့အနားမှာ ရှိသော ချိုင့်၌တည်၏။ ထိုအရပ်၌ မြို့သစ်ကို တည်၍ နေကြ၏။

၂၉ ထိုမြို့ကို သူတို့ အမျိုး၏ အဘ ဣသရေလ၏ သား ဒန်အမည်ကို မှီသဖြင့် ဒန်မြို့ဟူ၍ တွင်ကြ၏။ ထိုမြို့အမည်ဟောင်းကား လဲရုတည်း။

၃၀ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် မိက္ခာ ထုသော ရပ်တုကို

တည်ထောင်၍မနာရှေ့သား ရေရှုံ၏သား ယောနသန်နှင့် သူ၏ သားတို့သည် သေတ္တာတော်ကို သိမ်းသွားသည် နေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်ကြ၏။

၃၁ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သည် ရှိလောမြို့၌ ရှိသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိက္ခာ သွန်းသော ရပ်တုကိုလည်း တည်ထောင်ကြ၏။

၁၉

၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မရှိသည်ကာလ၊ ဖေရိမ် တောင်ခါးပန်း၌ တည်းခိုသော လေဝီလူ တယောက်သည်၊ ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့သူ မိန်းမ တယောက်ကို သိမ်းယူ၏။

၂ ထိုမိန်းမသည် လင်ကို ပြစ်မှား၍ ဗက်လင်မြို့ မိမိအဘ အိမ်သို့ သွားသဖြင့် လေးလ နေလေ၏။

၃ လင်သည် သူ့ကို ချောမော၍ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ငယ်သား တယောက်နှင့် မြည်းနှစ်စီးပါလျက်၊ ထသွား၍ ရောက်သောအခါ၊ မယားငယ်သည် မိမိအဘအိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍၊ အဘသည် သမက်ကို တွေ့မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍ သိမ်းဆည်းလေ၏။

၄ ထိုကြောင့် သမက်သည် စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ယောက္ခမ အိမ်၌နေ၏။

၅ စတုတ္ထနေ့ရက် နံနက်စောစော ထ၍ ထွက်သွားအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ မုန့်အနည်းငယ်ကို စား၍ အားဖြည့်ပြီးမှ သွားကြပါဟု သမက်အားဆိုသည် အတိုင်း၊

၆ နှစ်ယောက်လုံး ထိုင်၍ စားသောက်လျက် နေကြ၏။ ယောက္ခမ ကလည်း၊ သဘောကျပါတော့။ ယနေ့ည၌ကိုလည်း လွန်စေသဖြင့် ပျော်မွေ့လျက် နေပါတော့ဟု သမက်အား ဆိုပြန်၍၊

၇ သမက်သည် သွားအံ့သောငှါ ထသော်လည်း၊ ယောက္ခမ သွေးဆောင် သဖြင့် သမက်သည် ထိုအရပ်၌ အိပ်ပြန်၏။

၈ ပဉ္စမ နေ့ရက် နံနက်စောစော သွားအံ့သောငှါ ထသောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ အားဖြည့်ပါဦးတော့ဟု ဆို၍ မွန်းလွဲသည် တိုင်အောင် နှစ်ယောက်လုံး စားသောက်လျက် နေကြ၏။

၉ ထိုသူသည် မယားငယ်နှင့် ငယ်သားကို ခေါ်၍ သွားအံ့သောငှါ ထပြန်သောအခါ၊ သူ၏ ယောက္ခမ ဖြစ်သော ထိုမိန်းမ၏ အဘက၊ ကြည့်ပါ။ ဗိုင်းချုပ်လူပြီ။ ယနေ့ည၌ကိုလည်း လွန်စေပါတော့။ နေ့အချိန် ကုန်လုပြီ။ ဤအရပ်၌ အိပ်၍ ပျော်မွေ့၍ နေပါတော့။

နက်ဖြန်နံနက်စောစော ထ၍ ကိုယ်နေရာ အရပ်သို့ သွားတော့ဟု ဆိုသော်လည်း။

၁၀ သမက်သည် ထိုည၌ကို မလွန်စေဘဲ ထသွား၍ ကုန်းနီးတင်သော မြည်းနှစ်စီးနှင့် မယားငယ်လည်း ပါလျက် ယေရုရှလင်မြို့ တည်းဟူသော ယေဗုတ်မြို့ အနီးသို့ ရောက်လေ၏။

၁၁ ထိုမြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မိုဗ်းချုပ်သော ကြောင့်၊ ငယ်သားက၊ နားထောင်ပါတော့။ ယေဗုသိ လူနေရာ ဤမြို့သို့ ဝင်၍ အိပ်ကြကုန်အံ့ဟု သခင်အား ဆိုသော်။

၁၂ သခင်က၊ ဣသရေလအမျိုး မဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသား နေသောမြို့သို့မဝင်၊ ဂိဗာမြို့သို့သွားဦးမည်။

၁၃ ဂိဗာမြို့၊ ရာမမြို့ အစရှိသော တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ ည၌ကို လွန်စေခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့ဟု ငယ်သားအား ဆိုလျက်။

၁၄ ခရီးသွားပြန်၍ ဗယံာမိန် ခရိုင်ဂိဗာမြို့ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ နေဝင်လေ၏။

၁၅ ဂိဗာမြို့မှာ ည၌ကို လွန်စေမည်အကြံနှင့် မြို့ထဲ သို့ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ ဧည့်မခံသေးသောကြောင့် လမ်းမှာ ထိုင်နေ၏။

၁၆ ဂိဗာမြို့သားတို့သည် ဗယံာမိန် အမျိုးသား ဖြစ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် တည်းခိုသော ဖေရိမ်တောင်သား လူအို တယောက်ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုသူသည် ညဦးယံမှ လယ်လုပ်ရာမှ လာစဉ်

၁၇ မြော်ကြည့်၍၊ မြို့လမ်းမှာ ဧည့်သည်တယောက် ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွား သနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု မေးသော်။

၁၈ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုဒ ခရိုင် ဗက်လင်မြို့မှ ဖေရိမ် တောင် ခါးပန်းသို့ သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဖေရိမ်တောင် သားဖြစ်၏။ ဗက်လင်မြို့သို့ ခဏ သွားပြီးမှ ယခု ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ သွား၏။ အဘယ်သူမျှ ဧည့်မခံသေး။

၁၉ သို့ရာတွင် မြည်းဘို့ မြက်ခြောက်နှင့် အခြား ကျွေးစရာရှိ၏။ ကိုယ်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်မ လိုက်လာ သောငယ်သားဘို့ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ရှိ၏။ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလိုပါဟု ပြောဆို၏။

၂၀ လူအို ကလည်း၊ သင်၌ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။ သင်လိုသမျှသည် ငှဲတာရှိစေတော့။ လမ်းမှာ ည၌ကို မလွန်စေနှင့်ဟု ဆိုလျက်။

၂၁ မိမိအိမ်သို့ ခေါ်သွင်း၍ မြည်းတို့ကို ကျွေးလေ၏။ သူတို့သည် ခြေကို ဆေး၍ စားသောက်ကြ၏။

၂၂ ထိုသို့ ပျော်မွေ့လျက် နေကြသောအခါ၊ ထိုမြို့ သား အဓမ္မလူ အချို့တို့သည် အိမ်ကို ဝိုင်း၍ တံခါးကို ရိုက်ကြ၏။ အိမ်ရှင် လူအိုကိုလည်းခေါ်၍၊ သင့်အိမ်သို့ ဝင်သော ယောက်ျားနှင့် ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည် ဖြစ်၍၊ ထုတ်ခွဲလော့ဟု ဆိုကြ၏။

၂၃ အိမ်ရှင်သည် လည်းထွက်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဆိုးသောအမှုကို မပြုပါနှင့်။ ဤသူသည် အကျွန်ုပ် အိမ်၌ တည်းခိုသောသူဖြစ်၍ အဓမ္မ မပြုကြပါနှင့်။

၂၄ အကျွန်ုပ်၌ သမီးကညာ ရှိပါ၏။ သူ၏မယားငယ် လည်း ရှိပါ၏။ သူတို့ကို ထုတ်၍ ပေးပါမည်။ သူတို့ကို ရှုတ်ချကြပါ။ အလို ရှိသည်အတိုင်း ပြုကြပါ။ ဤ ယောက်ျား၌ ဤမျှလောက် ဆိုးသော အမှုကို မပြုပါနှင့်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း။

၂၅ သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ လေဝိ သည် မိမိ မယားငယ်ကို ထုတ်၍ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့ သည် တည၌လုံး အဓမ္မပြု၍ နံနက် တိုင်အောင် ရှုတ်ချပြီးမှ အာရုဏ်တက်မှ လွတ်လိုက်ကြ၏။

၂၆ အာရုဏ်တက်သောအခါ၊ မိန်းမသည် လာ၍ မိမိသခင်နေရာ အိမ်တံခါး ရှေ့မှာ မိုဗ်းလင်းသည် တိုင်အောင် လဲနေ၏။

၂၇ နံနက်အချိန် ရောက်မှ သူ၏ သခင်သည် ထ၍ အိမ်တံခါးကို ဖွင့်သဖြင့်၊ ခရီးသွားအံ့သောငှါ ထွက် သောအခါ၊ မယားငယ်သည် အိမ်တံခါး ရှေ့မှာလဲ၍ တံခါးခုံကို လက်တင်လျက် ရှိသည်ကို မြင်သော်။

၂၈ ထလော့။ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုသော်လည်း သူသည် ပြန်မပြောဘဲနေ၏။ ထိုအခါ ယောက်ျားသည် သူ့ကို မြည်းပေါ်မှာ တင်သဖြင့် မိမိ နေရာသို့ သွား လေ၏။

၂၉ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ထားကို ယူ၍ မယားငယ် အကောင်ကို အရိုးနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်ပိုင်း ပိုင်း၍ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ ပေးလိုက် လေ၏။

၃၀ သိမြင်သောသူ အပေါင်းတို့က၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်က ထွက်သော နေ့မှ စ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဤကဲ့သို့သောအမှုကို အဘယ် သူမျှမပြု၊ တခါမျှ မဖြစ်စဘူး။ ဆင်ခြင်၍ တိုင်ပင်စီရင် ကြလော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်သားတို့ နှင့်တကွ ထလျက်၊ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရောမြို့တိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်

တယောက်သော သူကဲ့သို့ မိဖဝါမြို့၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ စည်းဝေးကြ၏။

၂ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်း၊ ပြည်သား အပေါင်းတို့၏ အကြီးအကဲတို့သည် စည်းဝေးကြသော် လည်း၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ခြေသည်သူရဲ လေးသိန်း နှင့်တကွ ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မိဖဝါမြို့သို့ သွားကြောင်းကို ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် ကြား သိကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ ထိုအဓမ္မ အမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၄ အသေခံရသော မိန်းမ၏လင် လေဝီလူက၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားငယ်နှင့်အတူ လာ၍၊ ဗယံမိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကို လွန်စေပါ၏။

၅ ညဉ့်အခါ ဂိဗာမြို့သားတို့သည် ထ၍ အကျွန်ုပ် တည်းခိုသောအိမ်ကို ဝိုင်းလျက်၊ အကျွန်ုပ်ကို တိုက် သတ်မည် အားထုတ်ကြပါ၏။ မယားငယ်သေသည် တိုင်အောင် ရှုတ်ချကြပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မယားငယ် အကောင်ကို ယူ၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ၊ ဣသရေလ အမျိုး အမွေ ခံရာပြည် တရောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ဆိုးညစ် သောအမှု၊ အဓမ္မ အမှုကို ပြုကြပါပြီ။

၇ သင်တို့ ရှိသမျှသည် ဣသရေလ အမျိုးဖြစ်ကြ ပါ၏။ ဤအရပ်၌ တိုင်ပင် စီရင်ကြပါလော့ဟု ပြောဆို လေ၏။

၈ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်သောသူကဲ့သို့ ထ၍ ငါတို့သည် တယောက်မျှ မိမိတဲသို့ မသွား၊ မိမိအိမ်သို့ မပြန်။

၉ ဂိဗာမြို့၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း ဟူမူကား၊ စာရေးတံ ချ၍ အတိုက်သွားမည်။

၁၀ ဗယံမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့သားတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြုသမျှသော အဓမ္မအမှုနှင့် ညီ လျော်စွာ လူများတို့သည် ထိုမြို့သို့ ရောက်၍ အပြစ် ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သူတို့ စားစရိတ်ကို ပို့စေ ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ လူ တရာ တွင်တဆယ်၊ တထောင်တွင်တရာ၊ တသောင်းတွင် တထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ကြကုန်အံ့ ဟုဆိုလျက်၊

၁၁ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့ တဘက်၌ စည်းဝေး၍ တယောက်သော သူကဲ့သို့ သင်းဖွဲ့လျက် နေကြ၏။

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဗယံမိန်ခရိုင်

တရောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့တွင် ပြုသော ဤအဓမ္မ အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။

၁၃ ယခုမှာ ဂိဗာမြို့၌ ရှိသော ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ငါတို့ ယူ၍သတ်သဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးထဲက ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှားမည်အကြောင်း ထိုလူတို့ကို အပ် ကြပါ၏ဟု မှာလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဗယံမိန် အမျိုးသား တို့သည်၊ ညီအစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊

၁၄ ထိုအမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာက ထွက်၍ ဂိဗာမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဂိဗာမြို့သား ယောက်ျားကောင်း ခုနစ်ရာ မှတပါး မြို့မြို့အရွာရွာမှလာသော ဗယံမိန် အမျိုးသား အရေအတွက်ကား ထားလက်နက် စွဲကိုင်သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တည်း။

၁၆ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင် လက်ဝဲလက်ကို သုံးတတ် သဖြင့် ဆံချည်တပင်ကိုလောက်လွှဲနှင့် မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော ယောက်ျားကောင်း ခုနစ်ရာပါသတည်း။

၁၇ ဗယံမိန် အမျိုးသား မှတပါး ထားလက်နက် စွဲကိုင်၍ စစ်သူကြီးဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသား အရေအတွက်ကား လေးသိန်းတည်း။

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ထ၍ သွားပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဗယံမိန် အမျိုးကို အဦးချီသွားရ ပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မေးလျှောက် ကြသော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ယုသည် အဦးချီသွား ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ နံနက်စောစော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ဂိဗာမြို့အနား၌ တပ်ချပြီးမှ၊

၂၀ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍ ဂိဗာမြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းလျက် နေကြ၏။

၂၁ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲ ကထွက် ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့တွင် ဣသရေလလူ တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို မြေပေါ်၌ လှဲ၍သတ်ကြ၏။

၂၂ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရဲရင့်သော စိတ်ကို ယူ၍ ပဌမနေ့တွင် စစ်ခင်းကျင်း သော အရပ်၌ တဖန်ခင်းကျင်းကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ သွား၍ ညဦးယံ တိုင်အောင် ငိုကြွေးလျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့ကို တဖန် စစ်တိုက်ရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရ ဘုရားက ချီသွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ဒုတိယနေ့တွင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဗယံမိန် အမျိုးတို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြသောအခါ။

၂၅ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲက ထွက် ပြီးလျှင်၊ ထားလက်နက် စွဲကိုင်သော ဣသရေလလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို မြေပေါ်၌ လှဲ၍ သတ် ကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ သွား၍ ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ဝပ်လျက်၊ တနေ့လုံး ညဦး ယံတိုင်အောင် အစာကို ရှောင်၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။

၂၇ ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်ပါလျက်၊ အာရုန်၏ သားဖြစ်သော လောဇာ၏ သား ဖိနဟတ်သည်၊ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ အမှု စောင့်သည် ဖြစ်၍၊

၂၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ ညီ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့ကို တဖန် သွား၍ တိုက်ရပါ မည်လော၊ မသွားဘဲ နေရပါမည်လောဟု ထာဝရ ဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက သွားကြလော့။ နက်ဖြန်နေ့တွင် သူတို့ကို သင်တို့ လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ပတ် လည်၌ ကင်းစောင့်လူတို့ကို ထားပြီးမှ၊

၃၀ တတိယနေ့တွင် ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ယမန်ကဲ့သို့ ဂိဗာမြို့အနား၌ စစ်ခင်း ကျင်းလျက် နေကြ၏။

၃၁ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် အတိုက်ထွက်၍ မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။ ဗေသလမြို့သို့ သွားသောလမ်း၊ ဂိဗာတောရွာသို့ သွားသောလမ်းတွင် ယမန်ကဲ့သို့ ဣသရေလ အမျိုးသူရဲတို့ကို လုပ်ကြံစပြု၍ လူ သုံးဆယ် ခန့်မျှသေကြ၏။

၃၂ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့က၊ သူတို့သည် ယမန် ကဲ့သို့ ငါတို့ ရှေ့မှာ ရှုံးကြပြီဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က ပြေးကြကုန်အံ့။ သူတို့ကို မြို့နှင့် ဝေးသောလမ်းတို့သို့ သွေးဆောင်ကြကုန်အံ့ ဟုဆိုလျက်၊

၃၃ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ အရပ်မှ ထ၍ ဗာလတာမာမြို့၌ စစ်ခင်းကြ၏။ ကင်းစောင့်လျက်နေသော ဣသရေလ လူတို့သည် လည်း မိမိတို့ နေရာ ဂိဗာလွင်ပြင်မှ ထကြသဖြင့်၊

၃၄ ဣသရေလ အမျိုးသား ယောက်ျားကောင်း

တသောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ ချီလာ၍၊ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဘေးရောက်လု နီးသည်ကို မရိပ်မိသောကြောင့်၊ ကျပ်တည်းစွာဆီး၍ တိုက်ကြ၏။

၃၅ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗယံမိန် လူတို့ကို ဣသရေလ လူတို့ရှေ့မှာ ရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုနေ့ တွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထားလက်နက် စွဲကိုင် သော ဗယံမိန်လူ နှစ်သောင်းငါးထောင် တရာတို့ကို ပယ်ရှင်းကြ၏။

၃၆ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်ကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည်၊ ဂိဗာမြို့အနား၌ ထားသော ကင်းတပ်ကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ အစက ဗယံမိန်လူတို့ ရှေ့မှာ ဆုတ်ကြ၏။

၃၇ ကင်းတပ်သားတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့တဟုန်တည်း ပြေးဝင်၍၊ အနံ့အပြား တိုက်သဖြင့် တမြို့လုံးကို ထားနှင့် လုပ်ကြံကြ၏။

၃၈ မြို့ထဲမှာ ကြီးစွာသော မီးခိုးတက်စေရမည် အကြောင်း ဣသရေလ လူတို့သည် ကင်းစောင့်လူ တို့အား အကြံပေးနှင့်ကြပြီ ဖြစ်၍၊

၃၉ ဣသရေလ လူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် ဆုတ် သောအခါ၊ ဗယံမိန်လူတို့က၊ အကယ်၍ သူတို့သည် ယမန် စစ်ရှုံးသကဲ့သို့ ငါတို့ ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟုဆိုလျက် သူရဲတို့ကို လုပ်ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။

၄၀ တဖန် မီးလောင်၍ ထူထပ်သော မီးခိုးသည် မြို့ထဲမှာ တက်စရှိသောအခါ၊ ဗယံမိန် လူတို့သည် ပြန်ကြည့်၍ မြို့ကို လောင်သော မီးလျှံသည် မိုသ်း ကောင်းကင်သို့ တက်သည်ကို မြင်ကြ၍၊

၄၁ ဣသရေလ လူတို့သည် လှည့်၍ပြန်သောအခါ၊ ဗယံမိန်လူတို့သည် ဘေးရောက် ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊

၄၂ မိန်းမောတွေဝေ၍ ဣသရေလ လူတို့ရှေ့မှာ တောလမ်း သို့ပြေးသော်လည်း၊ စစ်တိုက် လိုက်လာ သောလူတို့သည် မှီသဖြင့် ပြေးသောသူတို့ကိုငိုင်း၊ မြို့ ရွာများထဲက ထွက်လာသော သူတို့ကိုငိုင်း တပြိုင်နက် ဖျက်ဆီးကြ၏။

၄၃ ဗယံမိန်လူတို့ကို ဝိုင်းလျက်လိုက်လျက်၊ နခါရွာ မှစ၍ နေထွက်ရာဘက်၊ ဂိဗာမြို့ အနားတိုင်အောင် နှိပ်နင်းကြ၏။

၄၄ ထိုအခါ ဗယံမိန်သူရဲ တသောင်းရှစ်ထောင် တို့သည် လဲ၍သေကြ၏။

၄၅ ကြွင်းသော သူတို့သည် လှည့်၍ တောအရပ် ရိမ္မုန်ကျောက်သို့ ပြေးကြစဉ်တွင်၊ လိုက်သောသူတို့

သည် လူငါးထောင်တို့ကို လမ်းမှာ ဘမ်းမိကြ၏။ ဂိဒန် မြို့တိုင်အောင် အပြင်းလိုက်၍ လူ နှစ်ထောင်တို့ ကိုလည်း သတ်ကြ၏။

၄၆ ထိုနေ့တွင် လဲ၍သေသော ဗယံမိန် ထားစွဲသူရဲ တို့ အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သောင်းငါးထောင်တည်း။

၄၇ လူ ခြောက်ရာတို့သည် လှည့်၍ တောအရပ် ရိမ္မန်ကျောက်ကို မှီအောင်ပြေးသဖြင့်၊ ထိုကျောက် အောက်မှာ လေးလ နေကြ၏။

၄၈ ဣသရေလ လူတို့သည် တဖန်လှည့်၍ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့ကို တိုက်လျက် မြို့ရွာ၌ ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန် တွေသမျှတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍၊ တွေ သမျှသော မြို့ရွာတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။

၂၁

၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဘယ်သူမျှ မိမိသမီးကို ဗယံမိန် အမျိုးသား၌ မပေးစားရမည် အကြောင်း၊ မိဖပါမြို့မှာ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။

၂ လူများတို့သည် ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့လာ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ညဦးတိုင်အောင်နေလျက်၊ အသံကိုလွှင့်၍ ဝိုကြွေးလျက်၊

၃ အိုဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့တွင် ယနေ့ တမျိုး ချို့တဲ့ရသော အမှုသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရပါ သနည်းဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၄ နက်ဖြန် နံနက်စောစော လူများတို့သည် ထပြီး လျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။

၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့တွင် အဘယ်သူသည် ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်အတူ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မလာဘဲနေသနည်းဟု မေးကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိဖပါမြို့ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မလာဘဲနေသော သူသည် ဧကန်အမှန် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု ကြီးစွာသော ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။

၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ညီ ဗယံမိန် အတွက် နောင်တရလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး အနွယ်တို့တွင် ယနေ့ တမျိုးဆုံးပြီ။

၇ ငါတို့သည် ကိုယ်သမီးကို သူတို့အား မပေးစား ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောကြောင့် ကျန်ကြွင်းသော သူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ကို အဘယ်သို့ ရနိုင်သနည်း ဟူ၍၎င်း၊

၈ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့တွင် အဘယ်

သူသည် မိဖပါမြို့ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မလာဘဲ နေသနည်း ဟူ၍၎င်း မေးမြန်းလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သား တယောက်မျှ စုဝေးရာတပ်သို့ မရောက် မလာကြောင်းကို သိကြ၏။

၉ လူများတို့ကို ရေတွက်သောအခါ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သား တယောက်မျှ မပါ။

၁၀ ထိုအခါ စုဝေးသော သူတို့သည် စစ်သူရဲ တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့ သည် သွား၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ သူငယ်တို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံကြလော့။

၁၁ သို့ဆိုသော်၊ ယောက်ျား အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ယောက်ျားနှင့်ဆက်ဆံသော မိန်းမ အပေါင်းတို့ကို၎င်း ရှင်းရှင်း ပယ်ရှားကြလော့ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊

၁၂ စစ်သူရဲတို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သား တို့တွင်၊ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံသေးသော ကညာ မိန်းမပျို လေးရာတို့ကို တွေ့၍ ခါနာန်ပြည်၌တပ်ချရာ၊ ရှိလော့မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၃ တဖန် စုဝေးသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ရိမ္မန် ကျောက်၌ နေသော ဗယံမိန်လူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ အသင့်အတင့် ခေါ်ခြင်းငှါ လူတို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဗယံမိန် လူတို့သည် လာပြန်၍၊ ဣသရေလ လူတို့သည် အရှင်ချန် ထားသော ဂိလဒ် ပြည် ယာဗက်မြို့သူ မိန်းမတို့နှင့် ပေးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း မိန်းမတို့သည် မလောက်မကြေ။

၁၅ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး အနွယ်တို့တွင် ပြုပျက်ရာကို ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ဗယံမိန်အတွက် နောင်တရ ကြ၏။

၁၆ စုဝေးရာ ပရိသတ် အသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊ ဗယံမိန် အမျိုးထဲက မိန်းမတို့ကို ပယ်ရှင်းသော ကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ကို အဘယ်သို့ ရနိုင်သနည်း ဟူ၍၎င်း၊

၁၇ ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် တမျိုးကို မပျောက် စေခြင်းငှါ သေဘေးမှ လွတ်သော ဗယံမိန် လူတို့ အမွေခံစရာ မြေရှိရမည်။

၁၈ သို့သော်လည်း အကြင်သူသည် ဗယံမိန် လူ၌ သမီးကို ပေးစား၏။ ထိုသူသည် ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်စေဟု ဣသရေလလူတို့သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု သောကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ့်သမီးတို့ကို မပေးစားရ ဟူ၍၎င်း၊

၁၉ ဗေဿလမြို့ မြောက်ဘက်၊ ဗေဿလမြို့မှ ရှေ့ရင်

မြို့သို့ သွားသောလမ်း အရှေ့ဘက်၊ လေဗောနမြို့ တောင်ဘက်၊ ရှိလောမြို့နယ်တွင် ထာဝရဘုရား အဘို့ နှစ်စဉ် ပွဲခံတတ်သည် ဟူ၍၎င်း တိုင်ပင်ကြသည် နှင့်အညီ၊

၂၀ ဗယ်မိန်လူတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် သွားကြ လော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌ ချောင်းမြောင်းလျက် နေ ကြလော့။ ရှိလောမြို့ သမီးတို့သည် ပွဲခံအံ့သောငှါ ကလျက် လာကြသောအခါ။

၂၁ စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့သမီး တို့ကို အသီးအသီး ကိုယ်မယားဖြစ်စေဘို့ ဘမ်းဆီး၍ ဗယ်မိန်ပြည်သို့ ဆောင်သွားကြလော့။

၂၂ သူတို့ အဘနှင့် မောင်တို့သည် ငါတို့ ထံသို့ လာ၍ အမှု လုပ်သောအခါ၊ ငါတို့က ငါတို့ မျက်နှာကို ထောက်၍ သူတို့ကို သနားကြပါ။ စစ်တိုက်ရာတွင်

သူတို့ အသီးအသီး ဆိုင်သော မယားတို့ကို သူတို့ အဘို့ ငါတို့သည် မချန်မထားမိပါ။ သင်တို့၌ အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ ယခု ပေးစားကြသည် မဟုတ်ဟု သူတို့အား ပြန်ပြောမည်ဟု မှာထားကြသည်အတိုင်း။

၂၃ ဗယ်မိန်လူတို့သည် ပြု၍ ပွဲခံလျက် ကသော မိန်းမတို့ကို ကိုယ် အရေအတွက်အတိုင်း မယား ဖြစ်ဘို့ရာ ဘမ်းဆီး၍ ယူသွားကြ၏။ ကိုယ်အမွေခံရာ မြေသို့ ပြန်ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့တို့ကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ နေကြ၏။

၂၄ ထိုအခါ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်အဆွေနေရာ ကိုယ်အမွေခံရာ မြေသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၂၅ ထိုကာလ၌ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မရှိ၊ လူတိုင်း မိမိစိတ် အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသတည်း။

တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

ရသဝတ္ထု။ RUTH

၁

၁ တရားသူကြီး အုပ်စိုးသော ကာလ၊ တရံရော အခါ ဣသရေလပြည်၌ အစာအဟာရ ခေါင်းပါး၍ ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့သား တယောက်သည် မယား နှင့် သားနှစ်ယောက်ပါလျက် မောဘပြည်၌ တည်းခို ခြင်းငှါ သွား၏။

၂ ထိုသူ၏ အမည်ကား ဇေလိမလက်။ မယား အမည်ကား နောမိ၊ သားနှစ်ယောက်အမည်ကား မဟာလုန်နှင့် ဒိလျုန်တည်း။ သူတို့သည် ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဖေရတ်အရပ်သား ဖြစ်လျက်၊ မောဘ ပြည်သို့ သွား၍ နေကြ၏။

၃ နောမိ၏ ခင်ပွန်း ဇေလိမလက်သည် သေ၍ မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကျန်ရစ်ကြ၏။

၄ သားတို့သည် မောဘပြည်သူ ဩရပ်နှင့် ရုသ အမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့နှင့်စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၍၊ ထိုပြည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်မျှနေပြီးမှ၊

၅ ထိုသားနှစ်ယောက် မဟာလုန်နှင့် ဒိလျုန်တို့သည် သေ၍ နောမိသည် သားမရှိ၊ ခင်ပွန်းလည်း မရှိ ကျန်ရစ် လေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အကြည့် အရှု ကြွ၍ မုန့်ကို ပေးသနားတော်မူကြောင်းကို ထိုမိန်းမသည် မောဘပြည်၌ ကြားသောအခါ၊ မောဘပြည်မှ ပြန်သွားမည်ဟု ချွေးမ နှစ်ယောက်နှင့် အတူထ၍၊

၇ တည်းခိုရာအရပ်က ထွက်ပြီးလျှင် ယုဒပြည်သို့ ရောက်လိုသောငှာ သွားကြ၏။

၈ သို့ရာတွင် ချွေးမ နှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့ သည် ကိုယ်အမိအိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ သေလွန် သောသူ၌၎င်း၊ ငါ၌၎င်း၊ ကျေးဇူးပြုသည် နှင့်အညီ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ စေသော။

၉ သင်တို့ နှစ်ယောက်သည် နောက်ရသော လင်

အိမ်၌ ချမ်းသာစွာ နေရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလျက် သူတို့ကို နှမ်းလေ၏။ သူတို့သည်လည်း အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးလျက်၊

၁၀ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ကိုယ်တော်၏ အမျိုးထံသို့ လိုက်သွားပါမည် ဟု ဆိုကြ၏။

၁၁ နှောမိ ကလည်း၊ ငါ့သမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် လိုက်ရမည်နည်း၊ သင်တို့ လင်လျှာကို ငါ၏ဝမ်း၌ သားရှိသေးသလော။

၁၂ ငါ့သမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါသည် အသက် အရွယ် လွန်၍ လင်နှင့် မနေသင့်။ သို့မဟုတ် မြော်လင့် စရာ ရှိသေးသည်ဟု ငါ ဆိုလျှင်၎င်း၊ ယနေ့ညမှာလင် နေလျှင်၎င်း၊ သားတို့ကိုလည်း ဘွားမြင်လျှင်၎င်း၊

၁၃ ထိုသားတို့သည် ကြီးပွားသည်တိုင်အောင် ငံ့နေ လိမ့်မည်လော။ လင်မနေဘဲ သူတို့ကို မြော်လင့်လိမ့် မည်လော။ ငါ့သမီးတို့ ထိုသို့မဖြစ်ရ။ ထာဝရဘုရား လက်တော်သည် ငါ၌ ကန့်လန့် ရှိသည်ကို သင်တို့ အတွက် ငါအလွန် ကြင်နာသောစိတ်ရှိ သည်ဟု ဆိုလေသော်၊

၁၄ သူတို့သည် တဖန်အသံကို လွှင့်၍ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုအခါ ဩရပ်သည် ယောက္ခမကိုနှမ်း၍မိမိအမျိုးသား တို့ထံသို့ ပြန်သွား၏။ ရုသမူကား၊ ယောက္ခမ၌ မှီဝဲ ဆည်းကပ်လျက် နေသေး၏။

၁၅ နှောမိကလည်း၊ သင့်အစ်မသည် အမျိုးသားရင်း ဘုရားရင်းတို့ ထံသို့ ပြန်သွားပြီ။ အစ်မနောက်သို့ လိုက်သွားပါဟု ဆိုသော်၊

၁၆ ရုသက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကို မစွန့်ပါရစေ နှင့်။ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့်။ ကိုယ်တော် သွားလေရာရာသို့ ကျွန်မ လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တော် အိပ်လေရာရာ၌ ကျွန်မ အိပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော် အမျိုးသည် ကျွန်မအမျိုး၊ ကိုယ်တော် ဘုရားသည် ကျွန်မဘုရား ဖြစ်ပါစေ။

၁၇ ကိုယ်တော်သေရာ အရပ်၌ ကျွန်မသေ၍ သင်္ဂြိုဟ် ခံပါမည်။ သေခြင်းမှတစ်ပါး၊ အခြားသော အမှုကြောင့် ကိုယ်တော်နှင့် ကျွန်မ ကွာလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျွန်မ၌ ထိုမျှမက ပြုတော်မူပါစေသော ဟုပြန်ဆို၏။

၁၈ ရုသသည် လိုက်ခြင်းငှါ ခိုင်ခံ့သော စိတ်ရှိသည်ကို နှောမိသည် သိမြင်သော် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။

၁၉ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ခရီးသွား၍ ဗက်လင်

မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက် ကျက်ဖြစ်၍၊ ဤသူကား နှောမိ ဟုတ်သလော ဟု မေးကြ၏။

၂၀ သူကလည်း နှောမိဟူ၍ မခေါ်ပါနှင့်။ မာရ ဟူ၍ ခေါ်ပါ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့အား အလွန်ခါးသော အရာကို ပေးတော်မူပြီ။

၂၁ ငါသည် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံလျက် ထွက်သွား၏။ ယခုမူကား ဆင်းရဲလျက် တကိုယ်တည်းရှိမှ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ကို ပို့ပြန်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို နှိမ့်ချ၍ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကို ဆင်းရဲ စေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ နှောမိ အမည်ဖြင့် အဘယ် ကြောင့် ငါ့ကို ခေါ်ကြသနည်းဟု ပြန်ပြော၏။

၂၂ ထိုသို့မောဘပြည်မှ လိုက်လာသော မောဘပြည် သူ့ချွေးမ ရုသနှင့်အတူ နှောမိသည်ပြန်လာ၍၊ မုယော စပါးကို ရိတ်စ ကာလ၌ ဗက်လင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၂

၁ နှောမိ၏လင် လေမလက်၏ အဆွေအမျိုးတွင် အလွန် ရတတ်သော ပေါက်ဘော် တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ အမည်ကား ဗောဇတည်း။

၂ မောဘပြည်သူ ရုသက၊ ကျွန်မသည် လယ်ပြင်သို့ သွား၍ စိတ်နှင့်တွေ့ သောသူနောက်မှာ စပါးကျွန်ကို ကောက်ပါရစေဟု နှောမိ၌ အခွင့်ပန်လျှင်၊ နှောမိက၊ သွားတော့ ငါ့သမီးဟု ဆို၏။

၃ ရုသသည် သွား၍ စပါးရိတ်သောသူတို့ နောက် မှာ၊ စပါးကျွန်ကို ကောက်သည်တွင်၊ လေမလက်၏ အဆွေအမျိုး ဗောဇပိုင်သော လယ်၌ အမှတ်တမဲ့ နေရာကျ၏။

၄ ထိုအခါ ဗောဇသည် ဗက်လင်မြို့က လာ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ ပါစေသောဟု ရိတ်သောသူတို့အား ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကို ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ ပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၅ ဗောဇ ကလည်း၊ ထိုမိန်းမငယ်သည် အဘယ်သူ နှင့်ဆိုင်သနည်းဟု လယ်ခေါင်းအား မေးသော်၊

၆ လယ်ခေါင်းက၊ မောဘပြည်မှ နှောမိနှင့် အတူ လိုက်လာသော မောဘအမျိုးသမီး ဖြစ်ပါ၏။

၇ သူကလည်း၊ ကျွန်မသည် စပါးရိတ်သော သူတို့ နောက်၌ ကောက်လှိုင်းစု ထဲမှာ ကျန်သော စပါးကို ကောက်သိမ်းပါရစေဟု အခွင့် တောင်းလျက် ဝင်သဖြင့်၊ နံနက်မှစ၍ ယခုခဏ တဲ၌နေသော အချိန်တိုင်အောင် လုပ်နေပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၈ ဗောဇေသည် ရသကို ခေါ်၍၊ နားထောင်ပါ။ ငါ့ သမီး။ အခြားသော လယ်သို့ သွား၍ စပါးကျွန်ကို မကောက်နှင့်။ ဤအရပ်က မထွက်ဘဲ၊ ငါ့ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက် နေတော့။

၉ သူတို့ ရိတ်သော လယ်ကွက်ကို ကြည့်မှတ်၍ သူတို့နောက်၌ လိုက်လော့။ လုလင်တို့သည် သင့်ကို မနှောင့်ရှက်ရမည်အကြောင်း ငါ မှာထားပြီး။ ရေငတ် သောအခါ၊ အိုးထားရာသို့ သွား၍ လုလင် ခပ်သော ရေကို သောက်တော့ဟု ဆိုလေသော်။

၁၀ ရသသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် တပါးအမျိုးသားဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကို သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ စိတ် တော်နှင့် တွေ့ရပါသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။

၁၁ ဗောဇေကလည်း၊ သင်၏လင် သေသောနောက်၊ သင်သည် ယောက္ခမအား ပြုစုသမျှကို၎င်း၊ သင်သည် မိဘနှင့် မွေးဘွားရာ ဌာနပြည်ကို စွန့်၍ အထက်က မသိဘူးသောပြည်သို့ လာကြောင်းကို၎င်း၊ ငါ့အား သေချာစွာ ပြောကြပြီ။

၁၂ သင့်အမှု၏ အကျိုးကို ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူပါစေသော။ သင်သည် အတောင်တော် အောက်၌ ခိုလှုံခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သော ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သောဆုကို ချတော်မူပါစေသော ဟုဆိုသော်။

၁၃ ရသ ကလည်း သခင် ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါစေ။ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကျွန်မတို့နှင့် မတူသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ် စကားကို ပြော၍ ကျွန်မကို နှစ်သိမ့်စေပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။

၁၄ ဗောဇေကလည်း စားသောက်သော အချိန်ရှိပြီ။ လာ၍ မုန့်ကို စားလော့။ ပုံးရည်၌ စားစရာကို နှစ်လော့ ဟု ခေါ်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရသသည် စပါးရိတ်သော သူတို့နှင့်အတူ ထိုင်လျှင် ဗောဇေသည် ပေါက်ပေါက်ကို လှမ်း၍ ပေးသဖြင့်၊ သူသည် ဝစ္စာ စားပြီးမှ ချန်ထား သေး၏။

၁၅ စပါးကျွန်ကို ကောက်ခြင်းငှါ ထသွားသော အခါ၊ ဗောဇေသည် လုလင်တို့အား၊ ထိုမိန်းမသည် ကောက် လှိုင်းစုထဲမှာ ကျန်သော စပါးကို ကောက်သိမ်းပါစေ၊ အရှက်မခွဲကြနှင့်။

၁၆ ရိတ်ပြီးသော စပါးအချို့ကိုလည်း သူအဘို့ ချထားလော့။ ကောက်ယူပါစေ။ အပြစ်မတင်ကြနှင့် ဟု မှာထား၏။

၁၇ ရသသည် ထိုလယ်၌ ညဦးတိုင်အောင် စပါးကျွန် ကို ကောက်၍ ရသော စပါးကို နယ်ပြီးလျှင် မုယောဆန် တဖောခန့်မျှရှိ၏။ ထိုဆန်ကို ယူ၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ကောက်၍ရသော ဆန်ကိုလည်း ယောက္ခမအားပြု၏။ ဝစ္စာစားပြီးမှ ချန်ထားသောအရာကိုလည်း ထုတ်၍ ပေးသေး၏။

၁၉ ယောက်က္ခမ ကလည်း၊ ယနေ့ အဘယ်မှာ စပါးကျွန်ကို ကောက်သနည်း။ အဘယ်မှာ လုပ် သနည်း။ သင် သိမှတ်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေ သောဟု မြှက်ဆိုလျှင်၊ ရသက ယနေ့ ကျွန်မလုပ်သော သူ၏ အမည်ကား၊ ဗောဇေဖြစ်ပါသည်ဟု ယောက္ခမ အားကြားပြောသော်။

၂၀ ယောက္ခမက အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသော သူတို့၌ ကျေးဇူးမပြတ် ပြုတော်မူသေးသော ထာဝရ ဘုရားသည် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေ သောဟု၍၎င်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့နှင့် ပေါက်ဘော် တော်သောသူ၊ နီးစပ်သော အမျိုးသားချင်း အဝင် ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ချွေးမအား ပြောဆို၏။

၂၁ ထိုသူက ငါ့စပါးရိတ်ခြင်းအမှု မပြီးမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့လူတို့၌ မှီဝဲလျက်နေတော့ဟု ဆိုကြောင်းကိုလည်း မောဘာ အမျိုးသမီး ရသသည် ကြားပြောသော်။

၂၂ နောမိက ငါ့သမီး၊ သင်သည် သူ၌ ကျွန်မတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကောင်း၏။ အခြားသော လယ်၌ သူတို့ သည် သင့်ကို မတွေ့စေကောင်းဟု၊ ချွေးမ ရသအား ပြောသည် အတိုင်း။

၂၃ သူသည် မုယောစပါး၊ ဂျုံစပါး ရိတ်ခြင်းအမှု ပြီးသည်တိုင်အောင် ဗောဇေ၏ ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ စပါးကျွန်ကို ကောက်၍ ယောက္ခမ ထံမှာ နေလေ၏။

၃

၁ တစ်ဖန် ယောက္ခမ နောမိက၊ ငါ့သမီး၊ သင့်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကို သင့်အဘို့ ငါမ ရှာရသလော။

၂ သင်ပေါင်းဘော်သော ကျွန်မတို့၏သခင် ဗောဇေ သည် ငါတို့ ပေါက်ဘော်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ယနေ့ ညမှာ ကောက်နယ်တလင်း၌ မုယောစပါးကို လှေ့ လျက်နေ၏။

၃ သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ် တန်ဆာ ဆင်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ကောက်နယ်တလင်း သို့ သွားတော့။ သူသည် စားသောက်ခြင်းအမှုကို မပြီးမှီ ကိုယ်ကို မပြနှင့်။

၄ သူအိပ်သောအခါ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို မှတ်ပြီးမှ

ဝင်၍သူ့ခြေ၌ ဖုံးသောအဝတ်ကို ဖွင့်ပြီးလျှင်အိပ်တော့။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို သူပြောလိမ့်မည် ဟုဆိုသော်၊

၅ ရူသက၊ မိခင် မှာထားသမျှတို့ကို ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊

၆ ကောက်နယ်တလင်းသို့ သွား၍ ယောက္ခမ မှာထားသမျှအတိုင်း ပြုလေ၏။

၇ ဗောဇာသည် စားသောက်၍ ရွှင်လန်းလျက်၊ စပါးပုံ အနားသို့ သွား၍ အိပ်သောအခါ ရူသသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ချဉ်းကပ်၍ သူ့ခြေ၌ဖုံးသော အဝတ်ကို ဖွင့်ပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။

၈ သန်းခေါင် အချိန်၌ ယောက္ခမသည် လန်၍ လှည့်သဖြင့်၊ မိန်းမသည် ခြေရင်း၌ ရှိသည်ကို သိလျက်၊

၉ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်မ သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ ရူသဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အဝတ်တော်စွန်းနှင့် ဖုံးပါတော့ ဟုဆိုသော်၊

၁၀ သူက၊ ငါ့သမီး၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေး တော်မူပါစေသော။ သင်သည် ငွေ ရတတ်သော လူပျို ဆင်းရဲသောလူပျို တစ်စုံတယောက်ကို မမှီဝဲဘဲ နေ၍၊ အရင်ပြုသော ကျေးဇူးထက် နောက်ပြုသော ကျေးဇူး သာ၍ ကြီး၏။

၁၁ မစိုးရိမ်နှင့် ငါ့သမီး။ တောင်းသမျှကို ငါပြုမည်။ သင်သည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့လူမျိုးနေသော တမြို့လုံး သိ၏။

၁၂ ငါသည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်း မှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ထက် သာ၍ ရွေးပိုင်သော အမျိုး သားချင်း တယောက် ရှိသေး၏။

၁၃ ယနေ့ညမှာ နေဦးတော့။ ထိုသူသည် ရွေးပိုင် သောအမျိုးသားချင်း ဝတ်ကိုပြုလိုလျှင် ပြုပါလေစေ။ ကောင်း၏။ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ဦးတော့ ဟုဆို၏။

၁၄ ရူသသည် နံနက်တိုင်အောင် သူ့ခြေရင်းနားမှာ အိပ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကို တယောက်သိနိုင်သောအချိန် မရောက်မှီထလေ၏။ ယောက္ခမားကလည်း၊ မိန်းမသည် ဤကောက်နယ်တလင်းသို့ လာသည်ကို အဘယ် သူမှ မသိစေနှင့်ဟု ဆို၏။

၁၅ တစ်ဖန် သင်၌ပါသော တင်းတိမ်ကို ယူခဲ့၍ ဖြန့် ခင်းတော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရူသ ဖြန့်လျက် မုယော

စပါးခြောက် ဩမဲကို ခြင်၍ သူ့အပေါ်မှာတင်သဖြင့်၊ သူသည် မြို့ထဲသို့ သွားလေ၏။

၁၆ ယောက္ခမ ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ ယောက္ခမက အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ မိမိ၌ ထိုသူပြုသမျှကို၎င်း၊

၁၇ သူက၊ သင်သည် ယောက္ခမ ထံသို့ လက်ချဉ်း မသွားနှင့်ဟု ဆိုလျက် မုယောစပါးခြောက် ဩမဲ ပေးကြောင်းကို၎င်း ကြားပြောလေ၏။

၁၈ ယောက္ခမ ကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့ ပြီးလိမ့်မည်ကို မသိမှီတိုင်အောင် ထိုင် နေတော့။ ယောက်ျားသည် ယနေ့ ဤအမှုကို မပြီးစီးမှီ ငြိမ်ဝပ်စွာမနေဟု ပြောဆို၏။

၄

၁ ထိုအခါ ဗောဇာသည် မြို့တံခါးဝသို့ သွား၍ ထိုင် သဖြင့်၊ မနေ့က ပြောသော အမျိုးသားချင်း ရောက် သွားသည်ကိုမြင်လျှင်၊ အို မည်သူလှည့်၍ ထိုင်ပါတော့ ဟု ခေါ်သည်အတိုင်း သူသည် လှည့်၍ထိုင်လေ၏။

၂ တဖန် မြို့သား အသက်ကြီးသူ တကွဲတို့ကို ခေါ်၍၊ သည်မှာထိုင်ပါတော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်လည်း ထိုင်ကြ၏။

၃ အမျိုးသားချင်းကိုလည်း၊ မောဘပြည်မှ ပြန် လာသော နောမိသည် ငါတို့အစ်ကို လေီမလက် ပိုင်သော မြေအကွက်ကို ရောင်းမည် ဖြစ်၍၊

၄ သင့်ကို ငါတိုင်ကြားလျက်၊ ပြည်သားများ၊ ငါတို့ အမျိုး၌ အသက်ကြီးသူများ ရှေ့မှာ ဝယ်ပါတော့ဟု ပြောမည် အကြံရှိပါ၏။ သင်သည် ရွေးလိုလျှင် ရွေး ပါတော့၊ မရွေးလိုလျှင် ကျွန်ုပ်အား ကြားပြောပါတော့။ သင်မှတပါး ရွေးပိုင်သောသူ မရှိ။ သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ်နေရာ ကျသည်ဟု ဆိုသော်၊ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်ရွေးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၅ ဗောဇာကလည်း၊ ထိုလယ်ကွက်ကို နောမိလက် မှဝယ်သော နေ့ရက်တွင်၊ သေသောသူ၏ အမွေဥစ္စာ အားဖြင့် သူ၏ နာမည်ကို ထောက်မခြင်းငှါ၊ သူ၏ မယားမောဘ အမျိုးသမီး ရူသကိုလည်း ဝယ်ရ သေးသည်ဟု ဆိုသော်၊

၆ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အဘို့ မရွေးနိုင်ပါ။ ရွေးလျှင် ကိုယ်အမွေ ဥစ္စာကို ဖျက်မည် စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ် မရွေးနိုင်သောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ် ရွေးပိုင်သော အရာကို ကိုယ်အဘို့ ရွေးပါတော့ ဟု ပြန်ပြော၏။

၇ ဣသရေလ ရှေးထုံးစံဟူမူကား၊ ရွေးခြင်းအမှု၊ ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကို မြဲမြံစေခြင်းငှါ တယောက်သော

သူသည် မိမိခြေနှင်းကို ချွတ်၍ တယောက်သော သူအား အပ်လေ့ ရှိ၏။ ထိုသို့ ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် သက်သေတည်ရ၏။

၈ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးသားချင်းက၊ ကိုယ်အဘို့ ဝယ်ပါ တော့ဟု ဗောဇအား ဆို၍ မိမိခြေနှင်းကို ချွတ်၏။

၉ ဗောဇ ကလည်း၊ လေမလက်ဥစ္စာ၊ ဒိလျန်ဥစ္စာ၊ မဟာလုန်ဥစ္စာ ဟူသမျှကို နောမိ လက်မှ ငါဝယ်၍၊

၁၀ သေသောသူ၏ နာမည်ကို သူ၏ ညီအစ်ကို စုထဲကင်း၊ သူနေရာ မြို့တံခါးထဲကင်း မပြတ်စေ ခြင်းငှါ၊ သူ၏ အမွေအားဖြင့် သူ၏ နာမည်ကို ထောက် မမည်အကြောင်း၊ မဟာလုန်၏မယား မောဘအမျိုး သမီး ရှုသကို ငါ၏မယား ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ ဝယ်သည်ကို သင်တို့သည် ယနေ့သက်သေ ဖြစ်ကြပါ၏ဟု အသက် ကြီးသူများ၊ လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆို၏။

၁၁ တံခါးဝ၌ ရှိသော အသက်ကြီးသူများ၊ လူများ အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင့်အိမ်သို့ ရောက်သော ဤမိန်းမသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို တည်ထောင်သော မိန်းမ နှစ်ယောက်၊ ရာခေလနှင့် လေအာ ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ဖေရုတ်အရပ်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဗက်လင်မြို့၌ အသရေကျော်စောခြင်း ရှိပါစေသော။

၁၂ အသက်ပျိုသော ဤမိန်းမတွင်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူလတံ့သော မျိုးစေ့ အားဖြင့် သင်၏အမျိုး အနွယ်သည် ယုဒ မယား တာမာ ဘွားမြင်သော ဖာရက် အမျိုးအနွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု ပြော ဆိုကြ၏။

၁၃ ဗောဇသည် ရှုသကို သိမ်း၍ စုံဘက်လျက် ဆက်ဆံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့် ရှုသသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။

၁၄ မိန်းမတို့သည်လည်း နောမိအား၊ သင့်ကို ပြုစု သော အမျိုးသားချင်းကို ယနေ့ ဖြတ်တော်မမူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ ယခု ရသော အမျိုးသားချင်းသည်လည်း ဣသရေလ အမျိုး၌ အသရေကျော်စောပါစေသော။

၁၅ သူသည် သင်၏ အသက်ကို ပြုပြင်သောသူ၊ သင် အသက်ကြီးသောအခါ သင့်ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုသောသူ ဖြစ်ပါစေသော။ သင့်ကို ချစ်၍ သား ခုနစ်ယောက်ထက် သင့်အဘို့ သာ၍ ကောင်းသော သင်၏ ချွေးမသည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၆ နောမိသည် ထိုသူငယ်ကို ယူ၍ ပိုက်ချီလျက် ထိန်းလေ၏။

၁၇ အိမ်နီးချင်း မိန်းမတို့ ကလည်း၊ နောမိသည် သားယောက်ျားကို ရပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဩဗက် အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ဩဗက်သားကား ယေရှု။ ယေရှုသားကား ဒါရိဒ်တည်း။

၁၈ ဖာရက်၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဟူမူကား၊ ဖာရက် သား ဟောဇရုံ၊

၁၉ ဟောဇရုံသား အာရုံ၊ အာရုံသား အမိနဒပ်၊

၂၀ အမိနဒပ်သား နာရှုန်၊ နာရှုန်သား စာလမုန်၊

၂၁ စာလမုန်သား ဗောဇ၊ ဗောဇသား ဩဗက်၊

၂၂ ဩဗက်သား ယေရှု၊ ယေရှုသား ဒါရိဒ်တည်း။

ရသဝတ္ထုပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင် ပဌမစောင်။

FIRST BOOK OF SAMUEL

၁

၁ ဖေရတ်မြို့သား ဇုဖ၊ တောဟူ၊ ဇလိဟူ၊ ယေရောဟံ မှဆင်းသက်၍ ဖေရိမ် တောင်ပေါ်မှာ ရာမသိမ်ဇုဖိမ်မြို့၌ နေသော လေကာန အမည်ရှိသော သူတယောက်ရှိ၏။

၂ ထိုသူသည် မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ တယောက်ကား ဟန္န၊ တယောက်ကား ပေန်နွ အမည်ရှိ၏။ ပေန်နွ၌သား သမီးရှိ၏။ ဟန္န၌ မရှိ။

၃ လေကာနသည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ မိမိနေရာမြို့မှ ရှိလောမြို့သို့ နှစ်တိုင်းသွားပြုရ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ယစ်ပုရောဟိတ် ဇလိ၏သား ဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ်သည် ရှိလောမြို့၌ နေသတည်း။

၄ လေကာနသည် ယစ်ပူဇော်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မယားပေန်နွနှင့် သူ၏သားသမီး အပေါင်းတို့အား ဝေမျှ၏။

၅ ဟန္နကို ချစ်သောကြောင့် နှစ်ဆသောအဘို့ကို ပေး၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဟန္နအား သားဘွားသော အခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။

၆ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်ကို ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ဟန္နစိတ်ဆိုးညစ်အောင်ရန်သူသည် အလွန် နှောင့်ရှက်တတ်၏။

၇ နှစ်စဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ရန်သူနှောင့်ရှက်သဖြင့် ဟန္နသည် အစာမစားနိုင်၊ ငိုလျက် နေတတ်၏။

၈ သူ၏ခင်ပွန်း လေကာနက၊ ဟန္န အဘယ်ကြောင့် ငိုသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မစားဘဲနေသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်ညိုးငယ်သနည်း။ သားတကျိပ်ထက် သင်၌ ငါသာ၍ ကောင်းသည် မဟုတ်လော့ဟုဆို၏။

၉ ရှိလောမြို့၌ စားသောက်ကြသော နောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလိသည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တိုင်နားမှာ ထိုင်စဉ်၊

၁၀ ဟန္နသည် ညိုးငယ်သော စိတ်နှင့်ထ၍ မျက်ရည်များစွာကျလျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသည်ကား၊

၁၁ အို ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို မေ့လျော့တော် မမူဘဲ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု အောက်မေ့သဖြင့်၊ သားယောက်ျားကို ပေးသနားတော်မူလျှင်၊ သူ၏ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို အလျဉ်းမပြု။ တသက်လုံး ထာဝရဘုရား၏ကျွန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကျွန်မ အပ်ပါမည်ဟု သစ္စာ ဂတိပြုလေ၏။

၁၂ ဟန္နသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ကြာမြင့်စွာ ဆုတောင်းစဉ်၊ ဇလိသည် သူ၏ နှုတ်ကို ကြည့်မှတ်လေ၏။

၁၃ စိတ်နှလုံးနှင့် ဆုတောင်း၍ နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော်လည်း၊ စကားသံ မထွက်သောကြောင့်၊ ယစ်မူးသည်ဟု ဇလိ ထင်လျက်၊

၁၄ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ယစ်မူးလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ စပျစ်ရည်ကို ပယ်ရှောင်လော့ဟုဆို၏။

၁၅ ဟန္နကလည်း၊ မဟုတ်ပါ အရှင်၊ ကျွန်မသည် စိတ်ညိုးငယ်သော မိန်းမဖြစ်ပါ၏။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ပါ။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ပါ။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးကို သွန်းလောင်းလျက်နေပါ၏။

၁၆ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အဓမ္မ မိန်းမ ဟူ၍ မမှတ်ပါနှင့်။ မြည်တမ်းစရာအကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်းများသည် ဖြစ်၍၊ ယခုတိုင်အောင် လျှောက်နေပါသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဇလိက ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့။

၁၇ ယခု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူပါစေသော ဟု မြှက်ဆို၏။

၁၈ ဟန္န ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရပါစေသောဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ခြားနားသော မျက်နှာနှင့် သွား၍ အစာ စားလေ၏။

၁၉ ထိုသူတို့သည် နံနက်စောစော ထ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ရာမမြို့မှာ ရှိသော မိမိတို့ အိမ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုအခါ လေကာနသည် မယား ဟန္နနှင့် ဆက်ဆံ၍ ထာဝရဘုရား အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၊

၂၀ ဟန္တသည့် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ကာလအချိန်စေ့သော အခါ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်ပြီးလျှင် ထိုသားကို ထာဝရဘုရားထံ၌ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊ ရှမ္မေလ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၁ လေကာနသည့် အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့် အတူ နှစ်စဉ်ပြုရသော ယဇ်ကိုင်း၊ သစ္စာဂတိနှင့် ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ တက်သွားသောအခါ။

၂၂ ဟန္တက၊ နို့နှင့် ကွာပြီးမှ သူငယ်ကို ဆောင်သွား ပါမည်။ ထိုအခါ သူသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ရောက်၍ အမြဲနေရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၃ ခင်ပွန်း လေကာနက။ စိတ်ရှိသည် အတိုင်း ပြုလော့။ နို့နှင့်မကွာမှီတိုင်အောင် နေလော့။ ထာဝရ ဘုရား၏ဂတိတော်သာ တည်ပါစေသောဟု ဝန်ခံ၍၊ မယားသည် သူငယ်ကို နို့တိုက်လျက် နို့မကွာမှီ တိုင်အောင် မသွားဘဲနေ၏။

၂၄ နို့ကွာပြီးမှ၊ အသက်သုံးနှစ်ရှိသော နွားတကောင်၊ မုန့်ညက်တဖော၊ စပုစ်ရည် တဘူးနှင့်တကွ သူငယ်ကို ဆောင်သွား၍၊ ရှိလော့မြို့၌ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ သူငယ်သည် အသက်နုသေး၏။

၂၅ နွားကို သတ်၍ သူငယ်ကို လေိထံသို့သွင်းလျက်၊ ဟန္တက၊ ကျွန်မ၏သခင်၊

၂၆ ကိုယ်တော် အသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မ သည် ယမန်တခါ ဤအရပ်၌ ကိုယ်တော်အနားမှာ ရပ်လျက် ဆုတောင်းသော မိန်းမဖြစ်ပါ၏။

၂၇ ထိုအခါ ဤသူငယ်ကို ရမည်အကြောင်း ဆု တောင်းပါ၏။ တောင်းသည့်အတိုင်း ထာဝရ ဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူပြီ။

၂၈ ထို့ကြောင့်ကျွန်မသည် သူ့ကိုထာဝရဘုရား အား ပြီးပါပြီ။ သူသည် တသက်လုံး ထာဝရဘုရား ထံတော် ၌ အငြိုးခံ၍ နေရပါမည် သခင်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ထို အရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

J

၁ တဖန် ဟန္တသည့် ပဌနာစကားကို မြတ်ဆိုသည် ကား၊ ငါ့ စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား ကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါ့ ဦးချိုမြင့် လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရန်သူတို့အား ဝါကြွားသော စကားကို ပြောရ၏။

၂ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့အဘယ်

သူမျှ မသန့်ရှင်း ကိုယ်တော်မှ တပါးအခြားသော ဘုရား မရှိ။

၃ ငါတို့ ဘုရားသခင် ကဲ့သို့သော ခိုလှုံစရာမရှိ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မချီးမြှောက်ကြနှင့်။ ဝါကြွားစော်ကား သော စကားကို မပြောကြနှင့်။ အဓမ္မ စကားကို နှုတ်ထဲက မထွက်စေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သဗ္ဗညုတ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမှုအရာတို့ကို ညှိညွတ်တော်မူ၏။

၄ သူရဲတို့ ကိုင်သော လေးများ ကျိုးလျက်၊ လဲတတ်သော သူတို့သည် ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိကြ၏။

၅ ဝစ္စာစားသော သူတို့သည် စားစရာကို ရခြင်းငှါ၊ သူငြိုးလုပ်ကြပြီ။ ငတ်မွတ်သောသူတို့မူကား၊ တဖန် အားလျော့ပြီ။

၆ ထာဝရဘုရားသည် သေစေသော အခွင့်၊ အသက် ရှင်စေသော အခွင့်၊ မရဏာ နိုင်ငံသို့ နှိမ့် ချသောအခွင့်၊

၇ ထမြောက်စေသော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ဆင်းရဲစေ ခြင်းငှါငင်း၊ ရတတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ထာဝရဘုရားပြု၍ နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ချီးမြှောက်သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏။

၈ ဆင်းရဲသော သူကို မြေမှုန့် ထဲကငင်း၊ ငတ်မွတ် သောသူကို နောက်ချေးပုံထဲကငင်း၊ ချီးမြှောက်၍၊ မင်းသားတို့နှင့် ထိုင်ရသော အခွင့်၊ ဘုန်းကြီးသော ပလ္လင်ကို အမွေခံရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတိုင်တို့ကို ထာဝရဘုရား ပိုင်၍၊ ထိုတိုင်တို့ အပေါ်မှာ လောကဓာတ်ကို တည် တော်မူပြီ။

၉ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ခြေကို စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ် အစွမ်းသတ္တိ အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မနိုင်ရာ။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူ မည်။ သူတို့အပေါ်၌ မိုဗ်းကောင်းကင်မှ မိုဗ်းချုန်း စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင် တရားစီရင်သဖြင့်၊ ခန့်ထားတော်မူသော ရှင်ဘုရင်ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ၍ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော သူကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်ဟု မြတ်ဆို၏။

၁၁ ထိုနောက်မှာ လေကာနသည် ရာမမြို့၌ရှိသော မိမိအိမ်သို့ သွား၍ သူငယ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လေိရှေ့တွင် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။

၁၂ လေ၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မသိ၊ အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏။

၁၃ လူများတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြုသော ထုံးစံ ဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမဲသားကို ပြုတ်စဉ်အခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါး တစ်ယောက်သည် လာ၍ သုံးချောင်းရှိသော အမဲချိတ်ကို ကိုင်လျက်၊

၁၄ အိုးအစ ရှိသည်တို့၌ ထိုးခပ်၍ အမဲချိတ်တွင် ပါသမျှကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူတတ်၏။ ရှိလော့မြို့သို့ ရောက်လာသော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ထိုသို့ပြုကြ၏။

၁၅ ဆိပ်ကို မီးမရှိမှီ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါး သည် လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ကင်စရာ အမဲသား ကို ပေးပါ၊ ပြုတ်သော အမဲသားကို မယူ၊ စိမ်းသော အမဲသားကိုသာ ယူမည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်သောသူအား ဆိုတတ်၏။

၁၆ ထိုသူက ဆိပ်ကို အရင် မီးရှိပါရစေ။ နောက်မှ ယူချင်တိုင်း ယူပါဟုဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူး၊ ယခုပေးရမည်။ သို့မဟုတ် အနိုင်ယူမည်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။

၁၇ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ် ပျိုတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ဝတ်ကို လူများရှုံ့စရာပြုသောကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ အလွန်အပြစ်ကြီးသော သူဖြစ်ကြ၏။

၁၈ သူငယ် ရှမ္မလသည် ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်စည်း လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် လေ၏။

၁၉ နှစ်စဉ် ပြုရသော ယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သူ၏ မိဘသည် ရောက်လာသောအခါ၊ အမိသည် တနှစ် မပြတ်၊ သားအဘို့ အင်္ကျီငယ်ကို ချုပ်၍ ဆောင်ခဲ့ တတ်၏။

၂၀ တရံရောအခါ၊ ဇလိက၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၌ ငါးထားသော သားအတွက်၊ ဤမိန်းမတွင် အမျိုး အနွယ်ကို ပေးတော်မူပါစေသောဟု ဇလကကန လင်မယားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ထိုသူတို့သည် နေရာအိမ်သို့ ပြန်သွားသောနောက်၊

၂၁ ထာဝရ ဘုရားသည် ဟန္တကို အကြည့်အရှု ကြွတော်မူသဖြင့် သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍၊ သား သုံးယောက်၊ သမီး နှစ်ယောက်တို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူငယ် ရှမ္မလသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကြီးပွားသတည်း။

၂၂ ဇလိသည် အသက်အရွယ် လွန်သောအခါ သူ၏ သားတို့သည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့၌ ပြုသမျှ ကိုငှင်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ

စည်းဝေးသော မိန်းမနှင့် မှားယွင်းကြောင်းကိုငှင်း ကြားသိလျှင်၊

၂၃ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြ သနည်း။ သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်တို့ကို လူအပေါင်း တို့သည် ပြော၍ ငါကြားရ၏။

၂၄ မကောင်းဘူး ငါ့သားတို့၊ ငါကြားသော သိတင်း သည် ကောင်းသော သိတင်းမဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ပြစ်မှားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ ပြု ကြသည်တကား၊

၂၅ လူချင်း တယောက်ကို တယောက်ပြစ်မှားလျှင်၊ တရားသူကြီး စစ်ကြောစီရင်ရ၏။ လူသည် ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့အတွက် အဘယ်သူ တောင်းပန် လိမ့်မည်နည်းဟု ဆုံးမသော်လည်း၊ သူတို့သည် အဘ၏ စကားကို နားမထောင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။

၂၆ သူငယ် ရှမ္မလသည် ကြီးပွား၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ လူတို့ရှေ့၌ မျက်နှာရလေ၏။

၂၇ ဘုရားသခင်၏လူ တယောက်သည် ဇလိထံသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၊ ဖာရော ဘုရင်ထံ၌ နေရသော သင့်အဘ၏ အမျိုးအား ငါထင်ရှားသည် မဟုတ်လော။

၂၈ ငါ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပူဇော်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှိခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ သင်တိုင်းကို ဝတ်ခြင်းအမှုကို စောင့်ရသော ငါ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းတို့ အထဲက ငါ ရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှတို့ကို၊ သင့်အဘ၏ အမျိုးအား ငါပေးသည် မဟုတ်လော။

၂၉ ငါ့အိမ်၌ ငါစီရင်သောယဇ်၊ ငါပူဇော်သက္ကာကို အဘယ်ကြောင့် ခြေနှင့် ကန်သနည်း။ ငါ၏ လူ ဣသရေလ အမျိုးသား တင်လျှင်သော ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှတို့တွင်၊ အမြတ်ဆုံးသောအရာကို ဝစ္စာစားစေ၊ သင်၏ သားတို့ကို ငါ့အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ချီးမြှောက်သနည်း။

၃၀ ထိုသို့ ပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အမျိုး၊ သင့်အဘ၏ အမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ် သွားလာရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုမိသော်လည်း၊ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဂတိသည်

ငါနှင့် ဝေးပါစေ။ ငါ့ကို ချီးမြှောက်သော သူတို့ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ ငါ့ကို မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့သည် ဂုဏ်အသရေ ပျက်ကြလိမ့်မည်။

၃၁ သင်၏ အမျိုးတွင် အိုသောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိစေခြင်းငှါ။ သင်၏ လက်ရုံးနှင့် သင့်အဆွေအမျိုး၏ လက်ရုံးကို ငါဖြတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။

၃၂ ဣသရေလ အမျိုးအား ငါပေးသော စည်းစိမ် ရှိရာ အိမ်ပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ် ရောက်ကြောင်းကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်။ သင်၏ အမျိုးတွင် အိုသောသူ တယောက်မျှ အစဉ်မရှိရ။

၃၃ ငါ၏ ယဇ်ပလ္လင်မှ ငါမပယ်မဖြတ်သော သင်၏ အမျိုးသားသည် သင့်မျက်စိပျက်၍ စိတ်ကြင်နာဘို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် အသက်ပျို့စဉ်ပင် သေကြွလိမ့်မည်။

၃၄ သင်၏သား ဟောဖိနပ်နှင့် ဖိနဟတ် နှစ်ယောက် တို့၌ ဖြစ်စေ၍၊ သင့်အား ငါပေးသော ပုပ္ဖန်မိတ် ဟူကား၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် သေလိမ့်မည်။

၃၅ တဖန် ငါ့စိတ်နှလုံးအလိုသို့ လိုက်၍ သစ္စာ စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ မြဲသော အိမ်ကို သူ့အတို့ ငါဆောက်ပေးသဖြင့်၊ သူသည် ငါ့ထံ၌ ဘိသိက် ခံသောသူ ရှေ့မှာ အစဉ် သွားလာရလိမ့်မည်။

၃၆ သင်၏ အမျိုး၌ ကျန်ကြွင်းသော သူတိုင်း သူ့ ထံသို့ လာ၍၊ ကျွန်တော်သည် မုန့်အနည်းငယ်ကို စားရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော အမှုတစ်ခုခု၌ ကျွန်တော်ကို စေခိုင်းပါ လော့ဟု ငွေစ၊ မုန့်စကို ရလိုသောငှါ၊ ရှိခိုးလျက် တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။

၃

၁ သူငယ်ရှုမ္မေလသည်၊ ဇလိ ရှေ့တွင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထို ကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် နည်းပါး၏။ ထင်ရှားသော ရူပါရုံမရှိ။

၂ တရုံရောအခါ ဇလိသည် မိမိနေရာ၌ အိပ်လျက်၊ သူ၏ မျက်စိမှန်သောကြောင့် မမြင်နိုင်သည်ကာလ၊

၃ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် ရှိရာ ထာဝရ ဘုရား အိမ်တော်၌ မီးခွက်မသေမှီ၊ ရှုမ္မေလသည်လည်း အိပ်လျက် ရှိသောအခါ၊

၄ ထာဝရဘုရားသည် ရှုမ္မေလကို ခေါ်တော်မူ၍။ ရှုမ္မေလက အကျွန်ုပ် ရှိပါသည်ဟု ထူးသဖြင့်၊

၅ ဇလိထံသို့ ပြေး၍၊ ကိုယ်တော် ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် လာပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဇလိက ငါမခေါ်၊ အိပ်တော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ ရှုမ္မေလ သွား၍ အိပ်ပြန်လေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ရှုမ္မေလဟု ခေါ်တော် မူလျှင်၊ ရှုမ္မေလသည် ထပြေးလျှင်၊ ဇလိ ထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆိုသော်၊ ဇလိက ငါမခေါ် ငါ့သား၊ အိပ်တော့ဟုဆို၏။

၇ ရှုမ္မေလသည် ထာဝရဘုရားကို မသိသေး။ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံရသေး။

၈ တတိယ အကြိမ် ထာဝရဘုရားက၊ ရှုမ္မေလဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှုမ္မေလ ထပြေးလျှင် ဇလိ ထံသို့သွား၍ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆိုသော်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကို ခေါ်တော် မူကြောင်းကို ဇလိသည် ရိပ်မိလျှင်၊

၉ သင်သွား၍ အိပ်ဦးတော့၊ နောက်တဖန် ခေါ်လျှင်၊ အို ထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန် ကြားပါသည်ဟု လျှောက်ရမည်အကြောင်း ရှုမ္မေလကို မှာထားသည်အတိုင်း၊ ရှုမ္မေလ သွား၍ မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ရှေ့နည်းတူ လာရပ် လျက်၊ ရှုမ္မေလ၊ ရှုမ္မေလ ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှုမ္မေလက၊ အိုထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန် ကြားပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၁၁ ထာဝရဘုရားက၊ သိတင်းကြားသော သူတိုင်း နားနှစ်ဘက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ တစုံတခုကို ပြုမည်။

၁၂ ဇလိ အိမ်သားတို့ တဘက်၌ ငါပြောသမျှအတိုင်း ထိုနေ့တွင် ငါပြုမည်။ ပြုစုရပြီးမှ လက်စသတ်မည်။

၁၃ ထိုသူ၏ သားတို့သည် ကိုယ်ယုတ်မာသည် တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သူ သိသော်လည်း ကျပ်တည်းစွာ မဆုံးမဘဲ နေသော ကြောင့်၊ သူ၏ အိမ်သားတို့၌ ငါသည် အစဉ်အမြဲ ဒဏ်ပေးမည်ဟု ငါပြောပြီ။

၁၄ ထိုကြောင့် ဇလိ၏ အိမ်သားတို့ အပြစ်သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာ အားဖြင့်မဖြေ၊ အစဉ်အမြဲ တည်ရမည်အကြောင်း သူတို့အား ငါကျိန်ဆိုပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ရှုမ္မေလသည် နံနက် တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တံခါးတို့ကို ဖွင့်လေ၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံကို ဇလိအား မကြားမပြောဝံ့။

၁၆ လေက၊ ဝါသား ရှမ္မေလ ဟုခေါ်လျှင်၊ ရှမ္မေလက အကျွန်ုပ် ရှိပါသည်ဟု ထူးလေ၏။

၁၇ လေကလည်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဝါသား ဝှက်မထားပါနှင့်။ မိန့်တော်မူသမျှ တစုံတခုကို ဝါသား ဝှက်ထားလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမက သင့်၌ ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလေသော်၊

၁၈ ရှမ္မေလသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ဝှက်မထား အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ကြား၏။ လေကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားဖြစ်လျှင် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော် မူပါစေသောဟု ဝန်ခံလေ၏။

၁၉ ရှမ္မေလသည် အစဉ်အတိုင်း ကြီး၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ သူ၏စကား တခွန်းမျှ ပျက်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၂၀ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် စစ်ဖြစ် ကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အန်မြို့ မှစ၍ ဗေရရောမြို့တိုင်အောင် သိကြ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့၌ အထပ်ထပ် ထင်ရှားတော်မူ၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် ရှမ္မေလအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ရှမ္မေလ စကားသည်လည်း ဣသရေလ အမျိုးတရောက်လုံးကို အနှံ့ပြားလေ၏။

၄

၁ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဖိလိစ္စိ လူတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍ ဗေနေဇာမြို့နားမှာ တပ်ချလျက်၊ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် အာဖက်မြို့၌တပ်ချ လျက် နေကြ၏။

၂ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးကို စစ် ခင်းကျင်း၍ တိုက်ကြသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး သည် စစ်ရှုံး၍၊ ရန်သူလက်တွင် သူရဲ လေးထောင်ခန့် မျှသေကြ၏။

၃ လူများတို့သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့က၊ ယနေ့ ထာဝရ ဘုရားသည် ဝါတို့ကို ဖိလိစ္စိလူတို့ ရှေ့မှာ အဘယ် ကြောင့် ရှုံးစေတော်မူသနည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်သည် လာ၍၊ ဝါတို့ကို ရန်သူ လက်မှ ကယ်တင်စေခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသည်အတိုင်း။

၄ လူများတို့သည် ရှိလောမြို့သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ခေရုဗိမိစပ်ကြားမှာ နေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ

တော်နှင့်အတူ ဇေလိဇာသား ဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ် နှစ်ယောက်တို့သည် ပါကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ မြေကြီးအသံမြည်သည် တိုင်အောင် တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော် ကြ၏။

၆ ကြွေးကြော်သံကို ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဟေဗြဲတပ်၌ပြန်သော ကြွေးကြော်သံကြီးကား အဘယ် သို့နည်းဟု မေးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာ တော်သည် ထိုတပ်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို သိကြ၏။

၇ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ကြောက်၍၊ ဘုရားသခင် သည် ဟေဗြဲ တပ်ထဲသို့ ရောက်လေပြီ တကား။ ဝါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တခါမျှ ဤသို့ မဖြစ်စဖူး။

၈ ဝါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တန်ခိုးကြီးသော ဤဘုရားသခင်၏ လက်မှ ဝါတို့ကို အဘယ်သူ ကယ်တင် လိမ့်မည်နည်း။ တော၌ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဘေးအပေါင်းနှင့် ဒဏ်ခတ်သော ဘုရားကား၊ အခြား မဟုတ် ဤဘုရား ပေတည်း။

၉ အိုဖိလိစ္စိ လူတို့၊ ဣသရေလ လူတို့သည် သင်တို့ ထံ၌ ကျွန်ုပ်ခံရသကဲ့သို့၊ သူတို့ထံ၌ ဝါတို့သည် ကျွန်ုပ် ခံရမည်အကြောင်း၊ အားယူ၍ ယောက်ျား ပြုကြလော့။ ယောက်ျား ပြု၍ တိုက်ကြလော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၀ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးရှုံးပြန်၍၊ လူတိုင်း မိမိနေရာသို့ ပြေးလေ၏။ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလ ခြေသည် သူရဲ သုံးသောင်းတို့သည် သေကြ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက် သို့ ရောက်၍၊ ဇေလိဇာသား ဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ် နှစ်ယောက်တို့သည် အသက်ဆုံးလေ၏။

၁၂ ဗယ်မိန် အမျိုးသား တယောက်သည်၊ စစ်တိုက် ရာထဲက ပြေးလာ၍၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ မိမိခေါင်း ပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို တင်လျက်၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၁၃ ရောက်သောအခါ၊ ဇေလိသည် လမ်းနား၌ ခုံ ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်အတွက် စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်လျက် စောင့်နေ၏။ ပြေးသော သူသည် မြို့ထဲသို့ ရောက်၍ သိတင်းပြောသဖြင့်၊ တမြို့ လုံးအော်ဟစ်ကြ၏။

၁၄ အော်ဟစ်သံကို ဇေလိကြားသော်၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု

မေးလျှင်၊ ထိုသူသည် အလျင်အမြန် လာ၍ ဇလိအား လျှောက်လေ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဇလိသည် အသက် ကိုးဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိ ၍ မျက်စိ မမြင်နိုင်အောင် မျက်ကြော သေနှင့်ပြီ။

၁၆ ပြေးသောသူက၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်တိုက်ရာမှ ရောက်လာသူ ဖြစ်ပါ၏။ စစ်တိုက်ရာ ထဲက ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြေး၍ လာပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ ဇလိက၊ ဝှံ့သား၊ အမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလေသော်၊

၁၇ တမန်က၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ ရှေ့မှာပြေး၍ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကို ခံကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏သား၊ ဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ် နှစ်ယောက် တို့သည် သေပါပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် သည်လည်း ရန်သူ လက်သို့ ရောက်ပါပြီဟု ပြန် လျှောက်လေ၏။

၁၈ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာတော် သိတင်းကို ကြားသောအခါ၊ ဇလိသည် တံခါးနားမှာ ထိုင်သော ခုံပေါ်က နောက်သို့ လန်ကျသဖြင့်၊ လည်ပင်းကျိုး၍ သေလေ၏။ အသက်ကြီး၍ ကိုယ်လေးသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အနှစ်လေးဆယ် အုပ်စိုးသတည်း။

၁၉ သူ၏ဆွေးမ ဖိနဟတ်၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာရှိ၍ အချိန်နီးလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်ကြောင်း၊ ယောက္ခမနှင့်လင်သေကြောင်းကို ကြားသောအခါ၊ ကျောက်ကုန်း၍ သားဘွားခြင်း ဝေသနာကို ချက်ခြင်း ခံရ၏။

၂၀ သေလုသောအခါ အနားမှာရှိသော မိန်းမတို့က၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ဆို သော်လည်း ပြန်မပြော၊ အမှု မထားဘဲနေ၏။

၂၁ တဖန် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် ရန်သူ လက်သို့ ရောက်သောကြောင့်၎င်း၊ မိမိ ယောက္ခမနှင့် လင်အမှုကြောင့်၎င်း၊ ဣသရေလ ဘုန်းအသရေ ပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဣစ္ဆာဗုဒ္ဓိ အမည် ဖြင့် မှည့်၍၊

၂၂ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် သေတ္တာ တော်သည် ရန်သူ လက်သို့ ရောက်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ ဘုန်းအသရေ ပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလေ၏။

၅

၁ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ယူ၍ ဗေနေဇာမြို့မှ အာဇုတ်မြို့သို့ ဆောင် သွားကြ၏။

၂ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဒါဂုန်ကျောင်း ထဲသို့ သွင်း၍ ဒါဂုန် အနားမှာ ထားကြ၏။

၃ အာဇုတ်မြို့ သားတို့သည် နံနက်စောစော ထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာ လဲ၍ ပြင်ဝပ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်၊ သူ့ကို ယူ၍ သူ၏ နေရာ၌ တင်ထား ပြန်ကြ၏။

၄ တဖန် နက်ဖြန် နံနက်စောစော ထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာ လဲ၍ ပြင်ဝပ်လျက်၊ ခေါင်းနှင့် လက်ဝါး နှစ်ဘက်ပြတ်၍ တံခါးခုံပေါ်မှာ တင်လျက်၊ ဒါဂုန်၌ ကိုယ်တိတိ ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

၅ ထို့ကြောင့် ဒါဂုန်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဒါဂုန် ကျောင်းသို့ ဝင်သောသူများတို့သည်၊ အာဇုတ်မြို့၌ ရှိသော ဒါဂုန်ကျောင်း တံခါးခုံကို ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်နင်းလေ့ မရှိကြ။

၆ အာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၌နေသော သူတို့အပေါ် မှာ၊ ထာဝရဘုရားသည် လေးသော လက်တော်နှင့် ဖျက်တော်မူ၏။ မြင်းသရိုက် အနာနှင့်လည်း ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။

၇ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘုရား ဒါဂုန် အပေါ်မှာ လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ငါတို့တွင် မရှိစေရဟု ဆိုလျက်၊

၈ လူကို စေလွှတ်၍ ဖိလိစ္စတိုမင်း အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် သေတ္တာတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ မင်းများကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် သေတ္တာတော်ကို ဂါသမြို့သို့ ဆောင် သွားစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်သွားကြ၏။

၉ ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားသောနောက်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လက်တော်သည် ထိုမြို့၌ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြု၍၊ မြို့သူမြို့သား အကြီးအငယ် တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်တွင်း၌ မြင်း သရိုက်အနာကို ခံကြ၏။

၁၀ တဖန် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ကြွန် မြို့သို့ ပို့လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ မြို့သူ မြို့သားတို့က၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့ လူများကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် သေတ္တာတော် ကိုဆောင်ခဲ့ပါသည်တကားဟု ဟစ်ကြော်လျက်၊

၁၁ လူကို စေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်း တို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သေတ္တာတော်သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့လူများကို မသတ်စေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်ကြကုန်အံ့။ မိမိ နေရင်း အရပ်သို့ သွားပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလွန် လေးသော လက်တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံး သေစေ တတ်သော အနာရောဂါ နှံ့ပြားလေ၏။

၁၂ သေဘေးနှင့် လွတ်သော်လည်း မြင်းသရိုက်နာ ဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ ထိုမြို့ အော်ဟစ်သော အသံသည် မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ တက်လေ၏။

၆

၁ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဖိလိတ္တိ ပြည်၌ ခုနစ်လနေပြီးမှ၊

၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယဇ်ပုရော ဟိတ်များ၊ ပရောဖက် လုပ်သူများတို့ကို ခေါ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း၊ သူနေရင်းအရပ်သို့ အဘယ်သို့သော ပူဇော်သက္ကာနှင့် လွှတ်လိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၃ သူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သေတ္တာတော်ကိုလွှတ်လိုက်လျှင် ကိုယ်ချည်း မလွှတ်လိုက်ကြနှင့်။ ဒုစရိုက် ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ဆက်ပေးလိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရောဂါငြိမ်းလိမ့် မည်။ အဘယ်ကြောင့် လက်တော် မရွေးသေးသည် ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄ အဘယ်အရာကို ဒုစရိုက်ဖြေရာ ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ပြန်ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်း အရေအတွက်အတိုင်း ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံ ငါးခုနှင့် ရွှေကြွက် ငါးကောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။ သင်တို့နှင့် သင်တို့မင်းများ၌ ရောဂါတပါးတည်း စွဲလျက်ရှိ၏။

၅ ထို့ကြောင့်မြင်းသရိုက်ပုံ မြေကို ဖျက်တတ်သော ကြွက်ပုံတို့ကို လုပ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရကြမည်။ လက်တော်သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘုရား အပေါ် သင်တို့ မြေပေါ်မှာ ပေါ့ကောင်းပေါ့လိမ့်မည်။

၆ သို့ဖြစ်၍ ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံး ရှိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ခိုင်များသော စိတ်နှလုံး ရှိကြသနည်း။ သူတို့တွင် အထူးသဖြင့် ပြုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် လွှတ်လိုက်၍ ဣသရေလ လူတို့သည် သွားကြ၏။

၇ ယခုမှာ လှည်းသစ်ကို လုပ်ပြီးမှ ထမ်းပိုးမတင်။

သားငယ်ရှိသော နွားမ နှစ်ကောင်ကို လှည်း၌ က၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာသို့ ပို့ကြလော့။

၈ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းပေါ်မှာ တင်၍ ပြန်ပေးလိုက်သော ဒုစရိုက် ဖြေရာပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော ရွှေတန်ဆာတို့ကို သေတ္တာတော်နား မှာ အခြားသော သေတ္တာ၌ ထားပြီးလျှင် လွှတ်လိုက် ၍ သွားပါလေစေ။

၉ သေတ္တာတော်သည် မိမိပြည်သို့ သွားသောလမ်း ဗက်ရှေမက်မြို့သို့ လိုက်လျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ဤဘေးကြီးကို ငါတို့၌ ဖြစ်စေပြီ။ သို့မဟုတ် ဒဏ် ခတ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့မခံ၊ အလိုလိုခံရသည် ကို သိရကြမည်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊

၁၀ လူများတို့သည် ပြုသဖြင့်၊ သားငယ် ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း၌ က၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာ၌ ချုပ်ထားကြ၏။

၁၁ ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော် နှင့်တကွ ရွှေကြွက်များ၊ မြင်းသရိုက် ပုံများပါသော သေတ္တာ တော်ကို လှည်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။

၁၂ နွားမတို့သည် ဗက်ရှေမက် လမ်းသို့ တည့်တည့် လိုက်၍ မြည်တွန်လျက် သွားကြ၏။ လက်ျာဘက် လက်ဝဲ ဘက်သို့ မလွဲ လမ်းမသို့သာ လိုက်ကြ၏ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဗက်ရှေမက်မြို့နယ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။

၁၃ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ချိုင့်၌ ဂုံစပါးကို ရိတ်လျက် မြော်ကြည့်၍ သေတ္တာတော်ကို မြင်သော အခါ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁၄ လှည်းသည် ဗက်ရှေမက်မြို့သား ယောဂူ၏ လယ်ကွက် ထဲသို့ ဝင်၍ ကျောက်ကြီးအနားမှာ ရပ် နေ၏။ ထိုသူတို့သည် လှည်းကိုချိုးခွဲပြီးလျှင် နွားမတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နှင့် ရွှေတန်ဆာ ပါသော သေတ္တာကို ချ၍ ကျောက်ကြီးပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ ဗက်ရှေ မက်မြို့သားတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍၊ ယဇ်မျိုးကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။

၁၆ ထိုအမှုကို ဖိလိတ္တိမင်း ငါးယောက်တို့သည် မြင်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ကြော်နိမြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၇ ထာဝရဘုရားအား ပြန်ပေးသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံတို့ကား၊ အာဇုတ်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါဇမြို့ဘို့တခု၊ အာဂူကောလုန်မြို့ ဘို့တခု၊ ဂါသမြို့ဘို့တခု၊ ကြော်နိမြို့ဘို့တခု ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ရွှေကြွက်တို့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို တင်ထားသော ကျောက်ကြီးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်စေ၊ တောရွာဖြစ်စေ၊ ဖိလိတ္တိုမင်း ငါးပါးဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာ အရေအတွက် အတိုင်း ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်ကား ယနေ့ တိုင်အောင် ဗက်ရှေမက်မြို့သား ယောဂူ၏။ လယ်ကွက်၌ ရှိ၏။

၁၉ ဗက်ရှေမက် မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ထံသို့ ကြည့်ရှုမိသောကြောင့်၊ လူ ခုနစ်ဆယ်နှင့်လူ ငါးသောင်းတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော် မူခြင်းကို ခံကြ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ လူများတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။

၂၀ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့က၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဤဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူ ရပ်နေနိုင်သနည်း။ ငါတို့ အရပ်က၊ အဘယ်သူ ရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူမည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊

၂၁ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့သားတို့ ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တို လူတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို တဖန် ပို့ကြပြီ။ သင်တို့ လာ၍ ဆောင်သွားကြပါတော့ဟု မှာလိုက်ကြ၏။

၇

၁ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့သားတို့သည် လာ၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်သွားသဖြင့်၊ တောင် ပေါ်မှာရှိသော အမိနဒပ်အိမ်၌ ထား၍ သေတ္တာ တော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏သား လောဇာကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။

၂ သေတ္တာတော်သည် အနှစ် နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ကြာမြင့်စွာ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ ရှိစဉ်အခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအ ပေါင်းတို့သည် ထာဝရ ဘုရားသခင်ကို အောက်မေ့၍ မြည်တမ်းကြ၏။

၃ တဖန် ရှမ္မေလက၊ သင်တို့သည် အခြားတပါး သော ဘုရားတည်းဟူသော ဗာလဘုရား၊ အာရု တရက် ဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ သင်တို့ စိတ်နှစ်လုံးကို ပြင်ဆင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ ပြန်လာသဖြင့်၊ ထိုဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုကြလျှင်၊ ဖိလိတ္တိုလူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအ ပေါင်းတို့အား ဆုံးမသည်အတိုင်း၊

၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဗာလဘုရား၊ အာရုတရက် ဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြုကြ၏။

၅ ရှမ္မေလ ကလည်း ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို မိဖဝါမြို့၌ စုဝေးစေကြလော့။ သင်တို့ အဘို့ ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်းမည်ဟု မှာခဲ့ သည်အတိုင်း၊

၆ သူတို့သည် မိဖဝါမြို့၌စည်းဝေးသဖြင့်၊ ရေကိုခပ်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သွန်းလောင်းခြင်း၊ အစာ ရှောင်ခြင်း အကျင့်တို့ကိုကျင့်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၏။ ရှမ္မေလ သည် မိဖဝါမြို့၌ ဣသရေလ အမျိုးသား တရားမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မိဖဝါမြို့၌ စည်းဝေးကြောင်းကို ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိုမင်းတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးရှိရာသို့ စစ်ချီ ကြ၏။ ထိုသီတင်းကို ဣသရေလလူတို့သည် ကြား လျှင်၊ ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို ကြောက်၍၊

၈ ရှမ္မေလအား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိလိတ္တိုလူတို့ လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပါလော့ဟု ဆိုကြ၏။

၉ ရှမ္မေလသည်လည်း၊ နို့စို့ သိုးသငယ်ကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား တကောင်လုံး မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော် လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ဆုတောင်း၍ ထာဝရ ဘုရား နားထောင်တော်မူ၏။

၁၀ ရှမ္မေလသည် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စဉ်အခါ၊ ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းလာကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဖိလိတ္တိုလူတို့ အပေါ်မှာ ပြင်းစွာ မိုဃ်းချန်းစေ၍၊ သူတို့ တပ်ကို ဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးရှေ့မှာ ရှုံးကြ၏။

၁၁ ဣသရေလ လူတို့သည် မိဖဝါမြို့မှ ထွက်၍ ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို လုပ်ကြံလျက်၊ ဗက်ကာမြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။

၁၂ ထိုအခါ ရှမ္မေလသည် ကျောက်ကို ယူ၍ မိဖဝါ မြို့နှင့် ရှင်မြို့စပ်ကြားမှာ ထူထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို ယခုတိုင်အောင် မစတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုကျောက်ကို ဗေနေဇာ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၃ ထိုသို့ ဖိလိတ္တို လူတို့သည် ရှုံးသဖြင့်၊ နောက် တဖန် ဣသရေလအမျိုး နေရာအရပ်သို့ မလာကြ။ ရှမ္မေလ လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို ဆီးတားတော်မူ၏။

၁၄ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် သိမ်းယူသော ဣသရေလမြို့ ရွာတို့ကို ကြော်ငြာခြင်း မှစ၍ ဂါသမြို့ တိုင်အောင် ပြန်ပေးကြ၏။ မြို့နယ်တို့ကိုလည်း ဣသရေလလူ တို့သည် ဖိလိတ္တိ လူတို့ လက်မှ နှုတ်ယူကြ၏။ ဣသရေလနှင့် အာမောရီလူတို့သည်လည်း စစ်မရှိ အသင့်အတင့် နေကြ၏။

၁၅ ရှမ္မလသည် တသက်လုံး ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလေ၏။

၁၆ ဗေသလမြို့၊ ဂိလဂါလမြို့၊ မိဇပါမြို့တို့ကို နှစ်တိုင်း လှည့်ပတ်၍ အရပ်ရပ်တွင် ဣသရေလ အမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ့ရှိ၏။

၁၇ ပြန်လာသော အခါ၊ မိမိအိမ် ရှိသော ရာမမြို့သို့ ပြန်လာ၍ ထိုမြို့မှာလည်း ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လျက်နေလေ၏။

၈

၁ ရှမ္မလသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိမိသား တို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌ အုပ်စိုးရသောအခွင့် နှင့်ခန့် ထား၏။

၂ သားဦး အမည်ကား ယောလ၊ ဒုတိယသား အမည်ကား အဘိရတည်း။ ထိုသူတို့သည် ဗေရဂေဗ မြို့၌ တရားသူကြီး လုပ်ကြ၏။

၃ သို့ရာတွင် အဘလမ်းသို့ မလိုက်။ ငွေကို တပ် မက်သောစိတ်နှင့် လွဲသွား၍ တံစိုးစားလျက် တရားကို ဖျက်ကြ၏။

၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ရှမ္မလ ရှိရာအရပ် ရာမမြို့သို့ လာပြီးလျှင်၊

၅ ကိုယ်တော်သည် အသက်ကြီးပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏သားတို့သည် ကိုယ်တော်လမ်းသို့ မလိုက်ကြပါ။ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုးရသော ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်ပါလော့ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရသော ရှင်ဘုရင် ကို ပေးပါလော့ဟု လျှောက်သောအမှုကို ရှမ္မလသည် မနှစ်သက်သောကြောင့် ထာဝရ ဘုရားအား ဆု တောင်းလေ၏။

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင့်အား လူများတို့ ပြောဆိုသမျှသော စကားကို နားထောင်လော့။ သူတို့သည် သင့်ကိုသာ မပယ်၊ ငါသည် သူတို့ကို မအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုလည်း ပယ်ကြပြီ။

၈ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့သော နေ့မှ စ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ငါ့ကို စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့် ကျင့်မိသမျှသောအကျင့် အတိုင်း သင်၌လည်း ပြုကြ၏။

၉ ယခုမှာ သူတို့စကားကိုနားထောင်လော့။ သို့ရာ တွင် သတိပေး၍ သူတို့ကို အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်၏ ထုံးစံကို ပြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ရှမ္မလသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသော သူတို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိသမျှကို ပြန်ပြော၍၊

၁၁ သင်တို့ကို အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်၏ ထုံးစံ ဟူမူကား၊ သင်တို့သားများကို ယူ၍ မိမိရထားထိန်း၊ မြင်းထိန်းအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ အချို့တို့သည်လည်း သူ၏ ရထားရှေ့မှာ ပြေးကြမည်။

၁၂ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်း၊ စစ်တိုက်တန်ဆာ၊ ရထားတန်ဆာကို လုပ်ခြင်းအမှုများကို ဝေဖန်လိမ့်မည်။

၁၃ သင်တို့ သမီးများကိုလည်း ယူ၍၊ ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါသင့်၊ စားတော်ကဲ၊ မုန့်သည် ဖြစ်စေခြင်းငှါသင့် ခန့်ထားလိမ့်မည်။

၁၄ သင်တို့ လယ်ကွက်၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ် အကောင်းဆုံးတို့ကို ယူ၍ မိမိကျွန်ုပ်တို့အား ပေးလိမ့်မည်။

၁၅ သင်တို့မျိုးစေ့ စပျစ်သီး ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ကို ယူ၍ သူ၏ အရာရှိ အမှုထမ်းတို့အား ပေးလိမ့်မည်။

၁၆ သင်တို့ကျွန်၊ ကျွန်မ အကောင်းဆုံးသော လူလင်၊ မြည်းများကိုယူ၍ သူ၏အမှုကို လုပ်ကိုင်စေလိမ့်မည်။

၁၇ သင်တို့ သိုးစု ဆယ်ဘို့တဘို့ ကိုလည်း ယူ၍ သင်တို့သည် သူ၏ ကျွန်ခံကြမည်။

၁၈ သင်တို့ ရွေးယူသော ရှင်ဘုရင်ကြောင့်၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မမူဟု သတိပေးလေ၏။

၁၉ သို့သော်လည်း လူများတို့က၊ မဟုတ်ပါ။ အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင်ကို လိုချင်ပါ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် တူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင် ရှိရမည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့မှာ ထွက်ကြွ၍ စစ်တိုက်ရမည်ဟု ရှမ္မလ၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ ဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုသူတို့၏ စကားများကို ရှမ္မလသည် ကြား

လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လျှောက်လေ၏။
၂၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူတို့ စကားကို နားထောင်၍ သူတို့အဘို့ ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက် လော့ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ရှုမွေလက၊ သင်တို့ အသီးအသီး နေရာမြို့ရွာသို့ ပြန်သွားကြလော့ဟု ထူသရေလ လူတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

ဇ

၁ ဗဟိမိန်အမျိုးသား အာဖိ၊ ဗေခေါရတ်၊ ဇေရော်၊ အပျေလမှ ဆင်းသက်၍ ကိရုအမည်ရှိသော ဗဟိမိန် အမျိုးသား တယောက် ရှိ၏။ သူသည် အလွန် ခွန်အား ကြီးသောသူ ဖြစ်၏။

၂ ထိုသူ၌ ရှောလု အမည်ရှိသောသား တယောက် ရှိ၏ ထိုသားသည် အဆင်းလှ၍ ထူးဆန်းသောသူ ဖြစ်၏။ ထူသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ထိုသူထက် သာ၍ အဆင်းလှသော သူတယောက်မျှ မရှိ။ သူသည် အခြားသောသူထက် ပခုံးအထက်မှာ အရပ် သာ၍ မြင့်၏။

၃ ရှောလု အဘ ကိရု၏ မြည်းတို့သည် ပျောက် သောကြောင့်၊ ကိရုကသင်သည် ငယ်သားတယောက် ကို ခေါ်၍ မြည်းတို့ကို ရှာအံ့သောငှါ ထသွားလော့ ဟု မိမိသား ရှောလုအား ဆိုသည်အတိုင်း၊

၄ သူတို့သည် ဖေရိမ်တောင်အရပ်နှင့် ရှလိရုအရပ် တရှောက်လုံး၌ ရှာ၍ မတွေ့လျှင်၊ တဖန် ရှလိမ်အရပ် မှသည် ဗဟိမိန် အရပ်များ တရှောက်လုံး၌ ရှာ၍ မတွေ့၊

၅ ဇုဖအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှောလုက၊ ပြန်ကြစို့။ သို့မဟုတ် အဘသည် မြည်းတို့ကြောင့် မစိုးရိမ်၊ ငါတို့ကြောင့် စိုးရိမ်လိမ့်မည်ဟု ငယ်သားကို ပြောဆိုလျှင်၊

၆ ငယ်သားက ဤမြို့၌ အသရေထင်ရှားသော ဘုရားသခင်၏လူ တယောက်ရှိ၏။ သူပြောသမျှသော စကားသည် ဧကန်အမှန် ပြည့်စုံတတ်၏။ သူ့ထံသို့ သွားကြစို့။ ငါတို့ သွားရသောလမ်းကို သူပြကောင်း ပြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၇ ရှောလု ကလည်း၊ သွားလျှင် အဘယ်အရာကို လှူရမည်နည်း။ ငါတို့၌ပါသော မုန့်ကုန်ပြီ။ ဘုရားသခင် ၏လူကိုလှူစရာ အလှူ တစုံတခုမျှမရှိ။ ငါတို့၌ တစုံ တခု ရှိသေးသလောဟု ငယ်သားအား မေးသော်၊

၈ ငယ်သားက၊ ကျွန်တော်လက်၌ ငွေတမတ်ရှိ ပါ၏။ ငါတို့ကို လမ်းပြသည် အတွက် ဘုရားသခင်၏ လူအား ပေးပါမည်ဟု ရှောလုအား ပြန်ပြော၏။

၉ ရှေးကာလ၌ ထူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းခြင်းငှါ သွားမည်ဟု အကြံရှိ လျှင်၊ မြင်သောသူ ထံသို့ သွားကြစို့ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ပရောဖက် ဟူ၍ ယခုခေါ်သော သူကို ရှေးကာလ၌ မြင်သောသူ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၁၀ ရှောလု ကလည်း၊ ကောင်းပြီ သွားကြစို့ဟု ငယ်သားအား ဆိုလျက်၊ ဘုရားသခင်၏လူ ရှိရာမြို့ သို့ သွားကြ၏။

၁၁ မြို့ပြင် ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ရေခပ် လာသော မိန်းမပျိုတို့ကို တွေ့၍ ဤအရပ်၌ မြင်သော သူ ရှိသလောဟု မေးသော်၊

၁၂ ရှိပါ၏။ သင်တို့ ရှေ့မှာ ရှိပါ၏။ အလျင်အမြန် သွားလော့။ မြင်သောသူသည် ဤမြို့သို့ ယနေ့လာပြီ။ လူများတို့သည် မြင်သော အရပ်၌ ယနေ့ ယဇ်ပွဲကို ဆောင်ကြ၏။

၁၃ ဆရာသည် မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်သားကို စားအံ့သောငှါ မတက်မှီ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ သူမရောက်မှီ လူများတို့သည် မစားတတ်ကြ။ သူသည် ယဇ်ပွဲ၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြု တတ်၏။ ဝတ်ပြုပြီးမှ ခေါ်ဘိတ်သော သူတို့သည် စာတတ်ကြ၏။ ယခုမှာ သွားလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည် ဟု ပြန်ပြောသည်နှင့်အညီ၊

၁၄ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ ရှုမွေလသည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလျက် သူတို့ကို ဆီး၍ ကြိုလေ၏။

၁၅ ရှောလု မရောက်မှီ မနေ့၌ ထာဝရဘုရားက၊ နက်ဖြန်နေ့၊

၁၆ ဤအချိန်၌ ဗဟိမိန်ပြည်မှ လူတယောက်ကို သင်ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သင်သည် ထိုသူကို ငါ၏လူ ထူသရေလအမျိုး၏ မင်းအရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကို ပေးရမည်။ သူသည် ငါ၏ လူတို့ကို ဖိလိတ္တိုလူတို့လက်မှ ကယ်တင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ အော်ဟစ်သံကို ကြား၍၊ သူတို့ကို ကြည့်ရှုသည်ဟု ရှုမွေလ နားအပါး၌ မိန့်တော်မူနှင့်ပြီ။

၁၇ ရှုမွေလသည် ရှောလုကို မြင်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ ငါပြောသော သူကို ကြည့်လော့။ ဤ သူသည် ငါ၏ လူတို့ကို အုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၈ ထိုအခါ ရှောလုသည် ရှုမွေလ ရှိရာတံခါးဝသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ မြင်သောသူ၏ အိမ်ကို ပြပါလော့ဟု တောင်းပန်သော်၊

၁၉ ရှုမ္မလက၊ ငါသည် မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ မြင်သော အရပ်သို့ တက်သွားလော့။ ယနေ့ ငါနှင့် အတူစားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့ ငါလွှတ်လိမ့်မည်။ သင့် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ရှိသမျှကိုလည်း ငါဘော်ပြမည်။

၂၀ တမုန်နေ့က ပျောက်သော သင်၏ မြည်းတို့ကို မအောက်မေ့နှင့် တွေ့လျက် ရှိပြီ။ ဣသရေလအမျိုး သည် အဘယ်သူကို အလို ရှိသနည်း။ သင်နှင့် သင်၏ အဆွေအမျိုးအပေါင်းကို အလိုရှိသည် မဟုတ်လော ဟု ရှောလုအား ပြောဆို၏။

၂၁ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောအမျိုး၊ ဗဟိမိန်အမျိုး သား ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်အဆွေ အမျိုးသည် ဗဟိမိန် အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောပါသနည်း ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ရှုမ္မလသည် ရှောလုနှင့် သူ၏ငယ်သား ကို ခေါ်၍ အိမ်ခန်းထဲသို့ သွင်းပြီးလျှင်၊ ခေါ်ဘိတ်သော သူ သုံးဆယ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော အရပ်၌ ထိုင် စေ၏။

၂၃ ပွဲသူကြီးကိုလည်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်ပေး ၍ အခြားစီထားစေခြင်းငှါ၊ ငါမှာခွဲသော အဘို့ကို ယူခဲ့တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂၄ ပွဲသူကြီးသည် ပန်းနှင့် ပန်းပေါ်မှာ ခင်းသောအရာ ကိုယူ၍ ရှောလု ရှေ့မှာ ထားလေ၏။ ရှုမ္မလကလည်း၊ ချန်ထားသောအရာကို ယူ၍ စားတော့။ ခေါ်ဘိတ် သောသူတို့အား ပြောနှင့်သည် အတိုင်းသင့် အဘို့ ယခုတိုင်အောင် သိုထားလျက် ရှိပြီဟုဆို၍ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ရှုမ္မလနှင့်အတူ စားသောက်လေ၏။

၂၅ ထိုသူတို့သည် မြင်သောအရပ်မှ ဆင်း၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ရှုမ္မလနှင့် ရှောလုတို့သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာ စကားပြောလျက်နေကြ၏။

၂၆ နံနက်စောစော ထ၍ မိုဗ်းလင်းသော အခါ ရှုမ္မလက၊ ထလော့။ သင့်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟု ရှောလုကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရှောလုသည် ထ၍ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထွက်သွားကြ၏။

၂၇ မြို့စွန်းသို့ ရောက်သောအခါ ရှုမ္မလက၊ သင်၏ ငယ်သားကို ရှေ့သို့ သွားစေခြင်းငှါ ပြောတော့ဟု ရှောလုအား ဆိုသဖြင့်၊ ငယ်သားသည် ရှေ့သို့ သွားလေ၏။ ရှုမ္မလ ကလည်း ရပ်နေတော့။ ဘုရား သခင်၏ အမိန့်တော်ကို ငါပြန်မည်ဟုဆိုလျက်၊

၁၀

၁ ဆီဘူးကို ယူ၍ ရှောလု၏ ခေါင်းပေါ်မှာ လောင်း လေ၏။ တဖန် သူ့ကို နမ်းသဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမွေတော် လူမျိုး၏ မင်းအရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကို ပေးတော်မူ၏။

၂ ယနေ့ ငါနှင့်ကွာ၍ သွားသောအခါ၊ ဗဟိမိန် ခရိုင်စွန်း၊ ဇေလဇရွာ၊ ရာဇေလ သင်္ချိုင်းအနားမှာ လူ နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ သင်တို့က၊ သင်သွား၍ ရှာသော မြည်းတို့ကို တွေ့ပြီ။ သင်၏အဘသည် မြည်း တို့ကိုအမှုမထား၊ ငါ့သား အဘို့အဘယ်သို့ ပြုရပါမည် နည်းဟု ဆိုလျက် စိုးရိမ်ကြောင်းကို ပြောကြလိမ့်မည်။

၃ ထိုအရပ်မှ လွန်၍ တာဗော်လွင်ပြင်သို့ ရောက် လျှင်၊ ဆိတ်သငယ် သုံးကောင်ကို ဆောင်သောသူ တ ယောက်၊ မုန့်သုံးလုံးကို ဆောင်သောသူ တယောက်၊ စပျစ်ရည်ဘူးကို ဆောင်သောသူ တယောက်တည်း ဟူသော ဗေသလမြို့ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ သွားသောသူ သုံးယောက်တို့နှင့် သင်သည် တွေ့ကြုံ လိမ့်မည်။

၄ ထိုသူတို့သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် မုန့်နှစ်လုံးကို ပေး၍၊ သင်သည် သူတို့လက်မှ ခံယူရလိမ့်မည်။

၅ ထိုနေက်မှ ဖိလိတ္တိတပ်ရှိရာ ဘုရားသခင်၏ တောင်သို့ ရောက်၍ မြို့သို့ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းသည် တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စောင်းပါလျက်၊ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ မြင့်သော အရပ်မှ ဆင်းလာကြသည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။

၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သင်သည် သူတို့နှင့် အတူ ပရောဖက်ပြု၍ ခြားနားသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့သည် သင်၌ ဖြစ်သော အခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ပြုလော့။ ဘုရား သခင်သည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၈ သင်သည်လည်း ငါ့ရှေ့မှာ ဝိလဂါလမြို့သို့ သွား ရမည်။ ငါသည်လည်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ သင်ရှိရာသို့လာမည်။ ငါလာ၍ သင်ပြုရသော အမှုကို မပြုမှီတိုင်အောင် သင်သည် ငံ့နေရမည်ဟု ဆို၏။

၉ ရှောလုသည် ရှုမ္မလ ထံမှ ထွက်သွားမည်ဟု လှည့်သောအခါ၊ ခြားနားသော စိတ်နှလုံးကို ဘုရား သခင် ပေးတော်မူ၍၊ ထိုနိမိတ် လက္ခဏာ အလုံးစုံတို့ သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဖြစ်လေ၏။

၁၀ တောင်တော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက်

အပေါင်းအသင်းတို့သည် ဆီး၍ ကြိုကြစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုအပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နှင့်အတူ ပရောဖက် ပြုလေ၏။

၁၁ ရှောလုသည် ပရောဖက်တို့နှင့်အတူ ပရောဖက် ပြုသည်ကို အထက်က သိကျွမ်းသော သူတို့သည် မြင်သောအခါ၊ ကိရု၏သား၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု တယောက်ကို တယောက် မေးမြန်းကြ၏။

၁၂ ထိုအရပ်သား တယောက်က၊ သူတို့အဘကား အဘယ်သူနည်းဟု ဆို၍၊ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလော ဟူသောစကားသည် ပုံစကားဖြစ်လေ၏။

၁၃ ရှောလုသည် ပရောဖက်ပြုပြီးမှ မြင့်သော အရပ်သို့ သွား၏။

၁၄ ရှောလု၏ ဘထွေးက၊ သင်တို့သည် အဘယ် အရပ်သို့ သွားသနည်းဟု ရှောလုနှင့် ငယ်သားကို မေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ မြည်းတို့ကို ရှာရအောင်သွား၏။ မတွေ့သောအခါ ရှမ္မလ ထံသို့ ရောက်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၅ ဘထွေး ကလည်း၊ ရှမ္မလသည် အဘယ်သို့ ပြောသနည်း။ ဝဲအားပြန်ပြောပါဟု တောင်းပန်သော်၊

၁၆ မြည်းတို့ကို တွေ့ပြီဟု ရှမ္မလသည် အတပ် ပြောကြောင်းကိုသာ ရှောလုသည် ဘထွေးအားပြန် ပြော၍၊ ရှမ္မလ ပြောသော နိုင်ငံအမှုအရေးကို ဘထွေး အား မကြားမပြောဘဲနေ၏။

၁၇ တဖန် ရှမ္မလသည် လူများတို့ကို မိဖေပြု၍ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ခေါ်၍ စည်းစမ်းစေပြီးလျှင်၊

၁၈ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးဖြစ်သော သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဝါဆောင်ခဲ့၍၊ အဲဂုတ္တုမင်း အစရှိသော သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောမင်း အပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်သော်လည်း၊

၁၉ သင်တို့ကို ဒုက္ခဆင်းရဲ ဘေးဥပဒ်ရှိသမျှတို့ အထဲက ကယ်တင်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ယနေ့ သင်တို့သည်ယယ်ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင် ရှိစေခြင်းငှါ ခိုးမြှောက်တော်မူပါဟု လျှောက် ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးအသီးအသီး၊ အဆွေ အသီးအသီးအလိုက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆိုသဖြင့်၊

၂၀ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ ဗယံမိန် အမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။

၂၁ ဗယံမိန်အဆွေ အမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ မာတရီ အဆွေအမျိုးကို၎င်း၊ ကိရု၏သား ရှောလု ကို၎င်း မှတ်တော်မူသဖြင့် သူ့ကို ရှာ၍ မတွေ့ကြ။

၂၂ ထိုသူသည် လာရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရား အား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ လှည်းများ အစရှိသည်တို့၌ ပုန်း၍ နေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ သူတို့သည် ပြေး၍ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ရှောလုသည် လူများတို့တွင် ရပ်သောအခါ၊ ပုန်းအထက်မှာ အခြား သောသူထက် အရပ်သာ၍ မြင့်၏။

၂၄ ရှမ္မလကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ရွေးချယ်တော် မူသော သူကို ကြည့်ကြလော့။ လူခပ်သိမ်းတို့တွင် သူနှင့် တူသောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိဟု လူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် မြဲပါစေဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။

၂၅ ရှမ္မလသည်လည်း မင်းကျင့် တရားကို လူများ တို့အား ဟောပြော၍ စာ၌ ရေးမှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအသီး မိမိတို့ အိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၆ ရှောလုသည်လည်း ဂီဗာမြို့ မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ ဘုရားသခင် သွေးဆောင်တော်မူသော လူအပေါင်း အသင်းသည် သူနှင့်အတူ လိုက်သွားကြ၏။

၂၇ အမေ့ လူတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကို အဘယ်သို့ ကယ်တင်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊ လက်ဆောင်ကို မဆက်ဘဲ မထိမ့်မြင်ပြုသော်လည်း၊ ရှောလုသည် အမှု မထားဘဲနေ၏။

၁၁

၁ ထိုနောက်မှ အမွန် အမျိုးသား နာဟတ်သည် လာ၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့ အနားမှ တပ်ချလျှင်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျွန်ုပ်ပါမည်ဟု နာဟတ် မင်းအား လျှောက်သော်လည်း၊

၂ အမွန် အမျိုးသား နာဟတ်က၊ သင်တို့၌ လက်ျာ မျက်စိ ရှိသမျှကို ဖောက်၍ ဣသရေလအမျိုး တမျိုး လုံး၌ ငါကဲ့ရဲ့ရသော အခွင့်ကို ပေးမှသာ မိဿဟာယ ဖွဲ့မည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊

၃ ယာဗက်မြို့သား အသက်ကြီးသူတို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ တမန်တို့ ကို စေလွှတ်ခြင်းငှါ ခုနစ်ရက်မျှ ငံ့လင့်ပါ။ ထိုအခါ

ကယ်တင်သောသူ မပေါ်မရှိလျှင် မင်းကြီး ထံသို့ ထွက်ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄ တမန်တို့သည် ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍ လူများတို့အား သိတင်းကြားပြောသော်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။

၅ ရှောလုသည် နွားစုနောက်သို့ လိုက်လျက် လယ်လုပ်ရာမှ ရောက်လာသောအခါ၊ လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးကြ သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာဗက် မြို့သားတို့၏ သိတင်းကို ပြောကြ၏။

၆ ထိုသိတင်းကို ရှောလုကြားသောအခါ၊ ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်၍ သူသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်၊

၇ နွားတရားကို ယူ၍ ခုတ်ဖြတ်ပြီးမှ၊ သံတမန်တို့ လက်တွင် ထူသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်၍၊ ရှောလုနှင့် ရှမ္မလ နောက်သို့ ထွက်၍ မလိုက်သော သူ၏ နွားတို့ကို ဤကဲ့သို့ ပြုမည်ဟု ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်၍ တညီတညွတ်တည်း ထွက်လာကြ၏။

၈ ဗေဇက်မြို့၌ တပ်စာရင်း ယူသော အခါ၊ ထူသရေလ အမျိုးသား သုံးသိန်း၊ ယုဒ အမျိုးသား သုံးသောင်း ရှိကြ၏။

၉ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့မှ လာသော တမန်တို့ အား၊ နက်ဖြန်နေ့ နေပူချိန်ရောက်သောအခါ ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်းကို မြို့သားတို့အား ကြားပြောကြ လော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ တမန်တို့သည် သွား၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ကိုယ်တော် ထံသို့ ထွက်ပါမည်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု နာဟတ်မင်းအား လျှောက်ကြ၏။

၁၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ရှောလုသည် လူတို့ကို သုံးတပ် ခွဲပြီးမှ၊ နံနက်ယံအချိန်၌ ရန်သူ အလုံးအရင်း ထံသို့ ဝင်၍ နေပူချိန်တိုင်အောင် အမွန်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူ တယောက်နှင့် တယောက် ပေါင်း၍ မနေရသည် တိုင်အောင် လူ အပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားလျက် ရှိကြ၏။

၁၂ ထူသရေလ လူတို့ကလည်း၊ ရှောလုသည် ငါတို့ ကို အုပ်စိုးရမည်လောဟု ဆိုမိသောသူကား အဘယ် သူနည်း။ ထိုသို့ ဆိုမိသောသူတို့ကို ခေါ်၍ သတ်ကြ ကုန်အံ့ဟု ရှမ္မလအား ဆိုကြသော်၊

၁၃ ရှောလုက၊ လူတယောက်ကိုမျှ ယနေ့မသတ်ရ။

ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ ထူသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟု ဆို၏။

၁၄ ရှမ္မလ ကလည်း၊ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၍ နိုင်ငံတော်ကို ပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရှောလုကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ထူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အလွန် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၂

၁ ရှမ္မလ ကလည်း၊ သင်တို့ ပြောသမျှသော စကားကို ငါနားထောင်၍၊ သင်တို့ အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ကို ငါချီးမြှောက်လေပြီ။

၂ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ ရှေ့၌ ကြွနေ တော်မူ၏။ ငါသည် အသက်ကြီး၍ ဆံပင် ဖြူပြီ။ ငါ့ သားတို့သည် သင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည် ငယ်သော အရွယ်မှ စ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့ ရှေ့၌ သွားပြီ။

၃ ဤအရပ်၌ ယခု ငါရှိ၏။ အဘယ်သူ၏ နွားကို ငါယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူ၏ မြည်းကို ယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကို လှည့်စား ဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကို ညှဉ်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်မျက်စိကို ကွယ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ လက်မှ တံစိုးကို ခံဘူးပြီနည်း။ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့၊ ဘိသိက်တော်ကို ခံသော သူရှေ့မှာ ငါ့ တဘက်၌ သက်သေခံကြလော့။ သူဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင် ပြန်ပေးပါမည်ဟု ထူသရေလ လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုသော်၊

၄ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မလှည့်စားပါ။ မညှဉ်းဆဲပါ။ အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာကိုမျှ မယူပါဟု ပြောဆိုကြ၏။

၅ ရှမ္မလ ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ သူ တပါး၏ ဥစ္စာကို ရှာ၍ မတွေ့ကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ တဘက်၌ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကို ခံသောသူလည်း သက်သေဖြစ်၏ ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ သက်သေဖြစ်၏ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၆ တဖန် ရှမ္မလက၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ နှင့် အာရုန်ကို ချီးမြှောက်၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။

၇ ယခုတွင် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၌ တရား

သဖြင့် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ သင်တို့အား ငါဆွေးနွေး ဟောပြောမည်။

၈ ယာကုပ်သည် အဲရုတ္တပြည်သို့ရောက်၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ် သောအခါ၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို စေလွှတ်သဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို အဲရုတ္တပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍ ဤပြည်၌ နေရာချတော်မူ၏။

၉ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့ လျော့သောအခါ၊ ဟာဇော်ဗိုလ်ချုပ်မင်း သိသရ လက် သို့၎င်း၊ ဖိလိတ္တိုလူတို့ လက်သို့၎င်း၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် လက်သို့၎င်း ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုရန်သူတို့၏ တိုက်ဖျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၁၀ တဖန် သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော် ဟစ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်၍ ဗာလဘုရားနှင့် အာရှတရက် ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု သဖြင့် ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူ လက်မှ ကယ်ချွတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ဝတ်ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ကြသောအခါ၊

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုဗာလ၊ ဗာရက်၊ ယေဗဒ၊ ရှမ္မုလတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် ဘေးလွတ်ရကြ၏။

၁၂ နောက်တဖန် အမွန် အမျိုးသား ရှင်ဘုရင် နာဟတ်သည် စစ်ချီမည်အကြောင်းကို သိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရင်ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရမည်ဟု သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင် လုပ်လျက်ပင် ငဲ့အား လျှောက်ထားကြ၏။

၁၃ ယခုမှာ သင်တို့ လိုချင်၍ ရှေးချယ်သော ရှင်ဘုရင် ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော် မူပြီ။

၁၄ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်တကွ အာဏာတော်ကို မဆန်၊ စကား တော်ကို နားထောင်လျှင် သင်တို့နှင့် သင်တို့ကို အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား နောက်တော်သို့ အမြဲ လိုက်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နား မထောင်၊ အာဏာတော်ကို ဆန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက်တော်သည် ဘိုးဘေးတို့ကို ဆီးတား သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ဆီးတားတော်မူလိမ့်မည်။

၁၆ ယခုမှာ သင်တို့ မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူလတံ့သော အမှုကြီးကို ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။

၁၇ ယနေ့ ဂျုံစပါး ရိတ်ရာကာလ ဖြစ်သည်မဟုတ် လော၊ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်း ၍ မိန်းချုန်းခြင်းနှင့် တကွ မိန်းရွာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသော အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်သည် ကြီးကြောင်းကို ရိပ်မိသိမြင်ရကြမည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုပြီးလျှင်၊

၁၈ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း၍၊ ထိုနေ့၌ ထာဝရ ဘုရားသည် မိုးပန်းချုန်းခြင်းနှင့်တကွ မိန်းရွာစေ တော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ရှမ္မုလကို အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၉ လူအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် မသေရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ အဘို့ ဆုတောင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသော အားဖြင့် အထက်အပြစ်များတို့ အပေါ်မှာ ထပ်၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီဟု ရှမ္မုလအား တောင်းပန်ကြ၏။

၂၀ ရှမ္မုလ ကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤဒုစရိုက် အပေါင်းကို ပြုမိသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လိုက်ရာမှ မလွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြုကြလော့။

၂၁ ကျေးဇူးမပြု မကယ်တင်နိုင်၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော အရာတို့ နောက်သို့လမ်းလွဲ၍ မလိုက်ကြနှင့်။ ထိုသို့ သောအရာသည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မဟာ နာမတော်ကို ထောက်၍ မိမိလူတို့ကို စွန့်တော်မူ။ ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ကို မိမိလူအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ အလို ရှိတော်မူပြီ။

၂၃ ငါမူကား သင်တို့အဘို့ ဆုတောင်းဘဲနေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါ စေသော။ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မတ်သော လမ်းကိုလည်း သင်တို့အား ငါပြသဦးမည်။

၂၄ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍သစ္စာ နှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြုကြလော့။ သင်တို့ အဘို့ အဘယ်မျှလောက် ပြုတော်မူပြီးသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။

၂၅ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ဒုစရိုက် ပြုမြဲပြုလျှင်၊

ရှင်ဘုရင် နှင့်တကွ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၃

၁၂ ရှောလုသည် တနှစ်ကျော် နှစ်နှစ်ခန့်လောက် ကုသရေလ အမျိုး၌မင်းပြုပြီးမှ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား သုံးထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် နေသော မိတ်မတ်မြို့နှင့် ဗေဿလ တောင်ပေါ်မှာ လူနှစ်ထောင်၊ ဗဟိာမိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့၊ ယောနသန်ထံမှာ တထောင်ကို ထား၍၊ အခြားသော သူတို့ကို မိမိတို့ အသီးအသီး နေရာအရပ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၃ ယောနသန်သည် ဂိဗာမြို့၌ ရှိသော ဖိလိစ္စတို တပ်ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။ ရှောလုကလည်း မြစ်တဘက်၌ နေသော သူတို့သည်ကြားသိစေဟု တပြည်လုံး တံပိုးမှုတ်စေ၏။

၄ ရှောလုသည် ဖိလိစ္စတိုတပ်ကို လုပ်ကြံကြောင်းနှင့် ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် ကုသရေလလူတို့ကို ရွံရှာကြောင်းကို ကုသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြားသိ၍၊ လူများတို့သည် ရှောလုနောက် ဂိလဂါလမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။

၅ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်လည်း၊ ကုသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရထား သုံးထောင်နှင့် မြင်းခြောက်ထောင်ကို၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ ရှိသောလူများကို၎င်း စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ စစ်ချီဗေသဝင်မြို့အရှေ့၊ မိတ်မတ်မြို့၌ တပ်ချကြ၏။

၆ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အလွန် ဆင်းရဲခံရသဖြင့်၊ မိမိတို့ ကျဉ်းမြောင်းလျက် ရှိသည်ကို သိမြင်သောအခါ၊ ဥမင်၊ တောအုံ၊ ကျောက်ကြား၊ တောင်ထိပ်၊ မြေတွင်းတို့၌ ပန်းရှောင်၍ နေကြ၏။

၇ ယော်ဒန်မြစ် တစ်ဘက်၌ နေသောသူ အချို့တို့သည် ကူးပြန်၍၊ ဂိဗာမြို့သို့ သွားကြ၏။ ရှောလုသည် ဂိလဂါလမြို့၌ နေသေး၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူ့နောက်၌ တုန်လှုပ်လျက် ရှိကြ၏။

၈ ရှမ္မလချိန်းချက်သည် အတွင်း ရှောလုသည် ခုနစ်ရက် ငံလင့်၍၊ ရှမ္မလသည် ဂိလဂါလမြို့သို့ မရောက်၊ လူများတို့လည်း ထွက်ပြေးကြ၏။

၉ ရှောလု ကလည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ကြဟု ဆိုသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။

၁၀ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုပြီးသည် အဆုံး၌ ရှမ္မလသည် လာ၏။ ရှောလုသည် ကောင်းကြီးပေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားလျှင်၊

၁၁ ရှမ္မလက၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊ ရှောလုက၊ လူများတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်ပြေးကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ချိန်းချက်သော အချိန်၌ မရောက်ကြောင်း၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့၌ စုဝေးကြောင်းများကို သိမြင်သောအခါ၊

၁၂ ဖိလိစ္စတို လူတို့သည် ငါ့ရှာ ဂိလဂါလမြို့သို့ စစ်ချီကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ငါမတောင်းပန်သေးဟု အကျွန်ုပ် အောက်မေ့သဖြင့်၊ ကိုယ်ကို အနိုင်ပြု၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မိပြီဟု ပြန်ပြော၏။

၁၃ ရှမ္မလ ကလည်း သင်သည် မှားပြီ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားကို မစောင့်ပါတကား။ စောင့်မိလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကုသရေလအမျိုး၌ သင်၏ အာဏာကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူပြီ။

၁၄ ယခုမူကား သင်၏ အာဏာမတည်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှလုံးတော်နှင့် ညီညွတ်သောသူကို ရှာတော်မူ၏။ ထိုသူသည် လူမျိုးတော် အပေါ်မှာ မင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မကျင့်ဟု ရှောလုအား ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၅ ထ၍ ဂိလဂါလမြို့မှ ဗဟိာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့သို့ သွား၏။ ရှောလုသည် မိမိ၌ ရှိသော လူတို့ကို ရေတွက်၍ ခြောက်ရာခန့်မျှ ရှိ၏။

၁၆ သူနှင့်သားတော် ယောနသန်၊ သူတို့၌ ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ဗဟိာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့တွင်နေကြ၏။ ဖိလိစ္စတို လူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့တွင် တပ်ချကြ၏။

၁၇ လူယူသော တပ်သုံးတပ်တို့သည်၊ ဖိလိစ္စတို တပ်မထဲက ထွက်၍ တတပ်သည် ရွာလပြည် သြဖရမြို့လမ်းသို့ လိုက်၏။

၁၈ တတပ်သည် ဗေသောရန်မြို့လမ်းသို့ လိုက်၏။ တတပ်သည် တောဘက်မှာ ဇေတိုင်ချိုင့်ကို မျက်နှာပြုသော ပြည်စွန်းလမ်းသို့လိုက်၏။

၁၉ ဖိလိစ္စတို လူတို့က၊ ဟောမြဲလူတို့သည် ထား၊ လုံတို့ကို မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်မြဲ ရှိသောကြောင့်၊ ကုသရေလပြည် တရှောက်လုံးတွင် ပန်းပဲ တယောက်မျှမရှိ။

၂၀ ကုသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ ပုဆိန်၊ တူးရွင်းကို ထက်စေခြင်းငှါ၊ ဖိလိစ္စတို လူတို့ ရှိရာသို့ သွားရကြ၏။

၂၁ နောက်တဖန် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ သုံးခွက်ရင်း၊ ပုဆိန်၊ ထိုးတံ၊ ချွန်တုံးလျက် ရှိကြ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ စစ်တိုက်ရာ ကာလ ရှောလုနှင့် သားတော် ယောနသန် မှတပါး အဘယ်သူမျှ ထား လှံ မရှိ။

၂၃ တဖန် ဖိလိစ္ဆိတ်တပ်သားတို့သည် မိတ်မက်မြို့ လမ်းသို့ ထွက်၍ နေကြစဉ်တွင်

၁၄

၁ တနေ့သ၌ ရှောလု၏သား ယောနသန်သည် ခမည်းတော် ထံ၌ အခွင့် မပန်ဘဲ၊ လက်နက်ဆောင် လုလင်ကို ခေါ်၍ တဘက်၌ နေသော ဖိလိစ္ဆိတ်တပ်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။

၂ ရှောလုသည် ဂိဗာမြို့စွန်း၊ မိဂြိုန်ရွာ၊ ရိမ္မန် ကျောက်ဆောင် နားမှာ နေ၍၊ အထံတော်၌ လူ ခြောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။

၃ သင်တိုင်းဝတ်၍ ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော သူလေနှင့် ဖိနဟတ်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဣဒုဒ်၏ အစ်ကို အဟိတ်တပ်၏။ သားအဟိတ်လည်းရှိ၏။ ယောနသန် သွားကြောင်းကို လူများ မသိကြ။

၄ ယောနသန်သည် ဖိလိစ္ဆိတ်တပ်သို့ သွားစမ်းသော လမ်းကြားမှာ၊ တဘက်တချက်၌ ကျောက်ငူ ရှိ၏။ ကျောက်ငူ တခုသည် ဗောဇက၊ တခုသည် သေနေ အမည်ရှိ၏။

၅ တခုကား မြောက်ဘက်၌ မိတ်မက်မြို့သို့၎င်း၊ တခုကား တောင်ဘက်၌ ဂိဗာမြို့သို့၎င်း မျက်နှာပြု သတည်း။

၆ ယောနသန်က၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော ထိုတပ်သားတို့ဆီသို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့ အမှုကို စောင့်ကောင်း စောင့်တော်မူ လိမ့်မည်။ လူများသော်၎င်း၊ နည်းသော်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို အဆီးအတားမရှိနိုင် ဟု လက်နက် ဆောင်လုလင်အား ပြောဆိုလျှင်၊

၇ လုလင်က၊ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုပါ။ လှည့်သွားပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော် လိုက်ပါမည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊

၈ ယောနသန်က၊ ထိုလူတို့ဆီသို့ သွား၍ ကိုယ်ကို ပြုကြကုန်အံ့။

၉ သူတို့က နေကြ။ ငါတို့ လာမည်ဟု ဆိုလျှင် သူတို့ဆီသို့ မသွားဘဲ နေကြမည်။

၁၀ သို့မဟုတ်၊ လာကြဟု ဆိုလျှင် သွားကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော် မူ၏။ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်မိတ်ရှိရ၏ဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊

၁၁ နှစ်ယောက်တို့သည် ဖိလိစ္ဆိတ် တပ်သားတို့အား ကိုယ်ကို ပြသောအခါ ဖိလိစ္ဆိတ်လူတို့က၊ ဟေဗြဲလူ တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာ တွင်းထဲက ထွက်လာပါသည် တကားဟု ဆိုလျက်၊

၁၂ တပ်သားတို့က၊ လာကြ။ တစုံတခုကို ပြမည်ဟု ယောနသန်နှင့် လက်ဆောင်လုလင်အား ဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလ လူတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု လုလင်အား ဆိုသဖြင့်၊

၁၃ လေးဘက်တွားလျက် တက်၍၊ လုလင်လည်း လိုက်၏။ ယောနသန် ရှေ့မှာ ဖိလိစ္ဆိတ်လူတို့သည် လဲ၍ လုလင်သည် သူ့သခင်နောက်မှာ လုပ်ကြံလေ၏။

၁၄ ယောနသန်နှင့် လုလင်ပြုသောပဌမ လုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့် နွားတရုဉ် ထွန်နိုင်သော မြေကွက်အတွင်း တွင် လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှ သေကြ၏။

၁၅ စစ်သူရဲများ၊ လယ်လုပ်သူများ၊ အခြားသူများ အပေါင်းတို့သည် တပ်သားများ၊ လူယူသော သူများ နှင့်တကွ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ မြေကြီးလည်းလှုပ်သဖြင့်၊ အလွန် ကြီးသော တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။

၁၆ ဗယ်မိန် ခရိုင် ဂိဗာမြို့၌ ရှောလု၏ ကင်းစောင့် တို့သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖိလိစ္ဆိတ်လူ အလုံးအရင်း သည် လျော့၍ တယောက်ကို တယောက် ထိုးရိုက် လျက်သွားကြ၏။

၁၇ ရှောလုကလည်း၊ အဘယ်သူ ထွက်သွားသည် ကို သိခြင်းငှါ၊ လူများကို ရေတွက်ကြလော့ဟု အထံတော်၌ ရှိသောသူတို့အားစီရင်သည်အတိုင်း ရေတွက်၍၊ ယောနသန်နှင့် သူ၏ လက်နက်ဆောင် လုလင်မရှိ။

၁၈ ထိုကာလအခါ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှောလုက၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ယူခဲ့ပါဟု အဟိတ်အားဆို၏။

၁၉ ရှောလုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် စကားပြော စဉ်တွင်၊ ဖိလိစ္ဆိတ်တပ်၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံ တိုးပွားသောကြောင့်၊ ရှောလုက၊ နေဦးတော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဆိုသဖြင့်၊

၂၀ မိမိနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက်နှိုးဆော်လျက် စစ်ချီ၍ ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိစ္ဆိတ် လူတို့သည် တယောက်ကို တယောက် ခုတ်သဖြင့် အလွန် တပ်ပျက်လေ၏။

၂၁ အထက်ကာလ၌ ဖိလိစ္ဆိတ် လူတို့ဘက်မှာ နေ၍

အရပ်ရပ်တို့က တပ်သို့ လိုက်လာသော ဟေဗြဲလူတို့သည်လည်း ရှောလုနှင့် ယောနသန်၌ ပါသော ဣသရေလူတို့ ဘက်သို့ ဝင်ကြ၏။

၂၂ ဖေရိမ် တောင်၌ ပုန်းရောင်၍ နေသော ဣသရေလူ အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဖိလိစ္စတိုလူ ပြေးကြောင်းကို ကြားသောအခါ စစ်ချီ၍ ကျပ်ကျပ် လိုက်ကြ၏။

၂၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို ထိုနေ့၌ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ စစ်မူသည် ဗေသဝန် မြို့သို့ လွန်သွားလေ၏။

၂၄ ထိုနေ့၌ ဣသရေလူတို့သည် ဆင်းရဲခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောလုက၊ ငါသည် ဝါရန်သူတို့၌ ဝါရန်ပြေမည်အကြောင်း၊ ညဦးချိန် မရောက်မှီ အစာစားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူတို့အား အကျိန်ပေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ အစာမစားရ။

၂၅ လူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌ ပျားရေရှိရာ တောသို့ ရောက်သဖြင့်၊

၂၆ တောထဲသို့ ဝင်သောအခါ ပျားရည်စက်စက် ကျလျက်ရှိသော်လည်း၊ အကျိန်တော်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ကို ပစပ်၌ မထည့်။

၂၇ သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သည် လူများတို့အား အကျိန် ပေးသည်ကို ယောနသန် မကြားသောကြောင့်၊ မိမိကိုင်သော လှံတံများကို ပျားလပွဲ၌ နှစ်၍ မိမိလက်နှင့်ယူစားသဖြင့် မျက်စိ ကြည်လင်လေ၏။

၂၈ ခမည်းတော်က၊ ယနေ့ အစာ စားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူများတို့အား ကျပ်ကျပ် အကျိန် ပေးတော်မူပြီဟု လူတစ်ယောက် ကြားလျှောက်၏။ လူတို့သည်လည်း မောလျက် နေကြ၏။

၂၉ ယောနသန် ကလည်း၊ ဝါ အဘသည်ပြည် သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လေပြီ။ ဤပျားရည် အနည်းငယ်ကို ငါ စားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိကြည်လင်သည်ကို ကြည့်ပါတော့။

၃၀ လူများတို့သည် ယနေ့ တွေ့မိသော ရန်သူ၏ ဥစ္စာကို စားချင်တိုင်းစားလျှင်၊ အဘယ်မျှလောက် အကျိုးကြီးလိမ့်မည် တကား။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို သာ၍ လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုလေ၏။

၃၁ ထိုနေ့၌ ဖိလိစ္စတို လူတို့ကို မိတ်မတ်မြို့မှ အာဇလုန်မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ဣသရေလူတို့သည် အလွန် ပင်ပန်းသဖြင့်၊

၃၂ ရန်သူ၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍၊ သိုး၊ နွား၊ နွားသလယ်

တို့ကို မြေပေါ်မှာ သတ်ပြီးလျှင် အသွေးနှင့်တကွ စားကြ၏။

၃၃ ထိုသို့လူများတို့သည် အသွေးနှင့်တကွ စား၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသည်ဟု ရှောလုအား ကြားလျှောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ ကြီးစွာသော ကျောက်ကို ဝါထံသို့ ယနေ့လှိုမ့်။

၃၄ လူများတို့တွင် အရပ်ရပ် သွား၍ လူအသီးအသီး မိမိတို့ သိုးနွားကို ဤအရပ်သို့ ယူခဲ့ပြီးလျှင်၊ ဤအရပ်၌ သတ်စားကြစေ။ အသွေးနှင့် တကွစား၍ ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လူများတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ သိုးနွားကို ထိုည၌ ယူခဲ့၍ ထိုအရပ်၌ သတ်ကြ၏။

၃၅ ရှောလုသည်လည်း ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။ ထိုပလ္လင်ကား ထာဝရဘုရား အဘို့ တည်သော ပဌမ ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။

၃၆ တဖန်ရှောလုက၊ ညဉ့်အခါ ငါတို့သည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေဘဲ၊ မိုမ်းလင်းသည် တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟု စီရင်၍ လူများတို့က စိတ်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ဝန်ခံကြသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။

၃၇ ရှောလု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လိုက်ရပါမည်လော။ သူတို့ကို ဣသရေလူတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင် ထံအခွင့် ပန်သော်လည်း၊ ထိုနေ့တွင် ပြန်တော်မမူ။

၃၈ ရှောလု ကလည်း၊ လူတို့တွင် အရာရှိအပေါင်းတို့၊ ယနေ့ အဘယ်သူ ပြစ်မှားမိသည်ကို သိမြင်အံ့သောငါ ချဉ်း၍ လာကြလော့။

၃၉ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဝါသား ယောနသန်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဆက်ဆက် သေရမည်ဟု ဆိုသော်၊ အဘယ်သူမျှ ပြန်၍ မလျှောက်ဝံ့။

၄၀ ရှောလု ကလည်း၊ သင်တို့သည် တဘက်၊ ငါနှင့် ဝါသား ယောနသန်သည် တဘက်နေကြမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ လူများတို့က စိတ်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊

၄၁ ရှောလုက၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူပါဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့် လူများတို့သည် လွတ်ကြ၍ ရှောလုနှင့် ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။

၄၂ ရှောလု ကလည်း ငါနှင့် ငါ့သားယောနသန် အတို့ စာရေးတံပြုလော့ဟုဆိုသဖြင့်၊ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။

၄၃ ရှောလု ကလည်း သင်ပြုသော အမှုကို ပြောလော့ဟု ယောနသန်အား ဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က အကျွန်ုပ် ကိုင်သော လုံပျားနှင့် ပျားရည် အနည်းငယ်ကို ယူ၍ မြည်းစမ်းမိပါပြီ၊ ထိုအမှုကြောင့်သာ သေရပါမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄၄ ရှောလု ကလည်း၊ ယောနသန် သင်သည် ဆက်ဆက် မသေလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုမျှမက ငါ၌ ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်လည်း၊

၄၅ လူများတို့က ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုပြီးသော ယောနသန်သည် သေရမည်လော။ ထိုသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း သူ၏ ဆံခြည် တပင်မျှ မြေပေါ်မှာ မကျရ။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ယနေ့ ဝိုင်း၍ ပြုပါပြီဟု ဆိုသဖြင့်၊ အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ယောနသန်ကို ကယ်နှုတ်ကြ၏။

၄၆ ထို့နောက် ရှောလုသည် ဖိလိစ္စိ လူတို့ကို မလိုက်၊ သူတို့သည် နေရင်းအရပ်သို့ ပြန်သွား ကြ၏။

၄၇ ထိုသို့ ရှောလုသည် ဣသရေလ အမျိုးကို စိုးစံ၍ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူ၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊ ဧဒံပြည်သား၊ ဇောဘမင်းများ၊ ဖိလိစ္စိ လူများတို့ကို စစ်တိုက်၍ စစ်ချီလေရာရာ၌ သူတို့ကို အောင်လေ၏။

၄၈ ဗိုလ်ခြေများကို နှိုးဆော်၍ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လုယက် ဖျက်ဆီးသော သူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်လေ၏။

၄၉ သားတော်ကား ယောနသန်၊ ဣရွှါ၊ မေလခိရွှါ တည်း။ သမီးတော် နှစ်ယောက်တွင် အကြီးကား မေရပ်၊ အငယ်ကား မိခဲလတည်း။

၅၀ မြောက်သားတော်ကား အဟိမတ်၏ သမီး အဟိနောင်တည်း။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား ဘထွေးတော် နေရသား အာဗနာတည်း။

၅၁ ခမည်းတော် ကိရုနှင့် အာဗနာ၏ အဘ နေရသည် အဗျလ၏သား ဖြစ်၏။

၅၂ ရှောလု လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဖိလိစ္စိလူတို့ကို ကျပ်ကျပ် စစ်တိုက်ကြ၏။ ခွန်အားကြီးသော သူ၊ ရဲရင့်သောသူ တွေ့သမျှတို့ကို ရှောလုသည် ရွေးကောက် ခန့်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၅

၁ တဖန် ရှမ္မလက၊ ထာဝရ ဘုရား၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ သင့်ကို ဘိသိက်ပေးမည်အကြောင်း ငါ့ကိုအထက်က စေလွှတ်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။

၂ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလ အမျိုး၌၊ အာမလက် အမျိုးပြုသော ဆီးတားခြင်းအမှုကို ငါမှတ်လျက်ရှိ၏။

၃ ယခုသွား၍ ထိုအမျိုးကို လုပ်ကြံလော့။ နှမြောခြင်း မရှိဘဲ၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး၍ ယောကျာ်း၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့ မှစ၍၊ သိုး၊ နွား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းတို့ကို သတ်လော့ဟု ရှောလုအား ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊

၄ ရှောလုသည် လူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ တေလိမ်မြို့မှာ စာရင်းယူသဖြင့်၊ ခြေသည် သူရဲနှစ်သိန်း၊ ယုဒစစ်သူရဲ တသောင်း ရှိကြ၏။

၅ ရှောလုသည်လည်း အာမလက်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ချိုင့်၌ တပ်ချပြီးမှ၊

၆ ကေနိ လူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့ကို အာမလက် လူတို့နှင့်အတူ ငါ ဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ သူတို့ အထဲက ထွက်သွား၍ နေရာပြောင်းကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူးပြုကြပြီဟု မှာလိုက်သည် အတိုင်း၊ ကေနိ လူတို့သည် အာမလက် လူတို့ အထဲက ထွက်သွားကြ၏။

၇ ရှောလုသည် ဟဝိလမြို့ မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည် တဘက် တချက်၌ နေသော ရှုရမြို့ တိုင်အောင် အာမလက် လူတို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။

၈ အာမလက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို အရှင် ဘမ်းမိ၏။ လူအပေါင်းတို့ကို ထားဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။

၉ သို့ရာတွင် ရှောလုနှင့် လူများတို့သည် အာဂတ် မင်းနှင့်တကွ၊ သိုးနွားအမြတ်အလတ်၊ ဆူသော သိုးသငယ်၊ ကောင်းသော ဥစ္စာရှိသမျှကို နှမြော၍ ရှင်းရှင်း မဖျက်ဆီးကြ။ အသုံး မဝင်ယုတ်မာသော ဥစ္စာရှိသမျှကိုသာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၁၀ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှမ္မလသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၁ ငါသည် ရှောလုကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသည် အမှုကြောင့် နောင်တရ၏။ သူသည် ငါ၏

ပညတ်တို့ကို မကျင့် ငါ့နောက်သို့ မလိုက်၊ လမ်းလွဲပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှုမ္မလသည် ဝမ်းနည်း၍ တညဉ့်လုံး ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ငြိမ်းလျှင်။

၁၂ နံနက်စောစော ထ၍ ရှောလုကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ရှောလုသည် ကရမေလမြို့သို့ ရောက်၍ အောင်တိုင်ကို စိုက်ပြီးမှ လှည့်လည်သဖြင့် ဂိလဂါလမြို့သို့ လွန်သွားကြောင်းကို ကြားသော ကြောင့်၊ ရှောလု ရှိရာသို့ သွားလေ၏။

၁၃ ရှောလု ကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း ပြုပါပြီဟု ဆို၏။

၁၄ ရှုမ္မလ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ငါကြားရသော သိုးမြည်သံ၊ နွားမြည်သံကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်။

၁၅ ရှောလုက၊ အာမလက်ပြည်မှ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ အကောင်းဆုံး သော သိုးနွားတို့ကို နှမြော၍ ကြွင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီဟု ဆို၏။

၁၆ ရှုမ္မလ ကလည်း၊ နေပါဦးလော့၊ မနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ပြန်ပြော ပါမည်ဟု ရှောလုအား ဆိုလျှင်၊ ရှောလုက ပြောပါ တော့ဟု ဆို၏။

၁၇ ရှုမ္မလ ကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အထင် အတိုင်း ငယ်သော သူဖြစ်လျက်ပင်၊ ဣသရေလ အမျိုးတို့၏ အထွဋ်သို့ ရောက်၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာနှင့် ထာဝရဘုရား ဘိသိတ်ပေးတော်မူသည် မဟုတ်လော့။

၁၈ ထာဝရဘုရားက သွားလော့၊ အပြစ်များသော အာမလက် အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလော့။ မဖျက်ဆီးမှီ တိုင်အောင် စစ်တိုက်လော့ဟု သင့်ကို ဝေးသော အရပ်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဤဒုစရိုက်ကို အဘယ် ကြောင့် ပြုဘိသနည်းဟု ပြောဆိုသော်။

၂၀ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကော်နအမှန် နားထောင်ပါပြီ။ ထာဝရ ဘုရား စေခိုင်းတော်မူသော လမ်းသို့ လိုက်ပါပြီ။ အာမလက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍။

အာမလက် အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၂၁ သို့ရာတွင် လူများတို့သည် ဂိလဂါလမြို့၌ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ် ပူဇော်လိုသောငှါ လုယူသော သိုးနွား၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး အပ်သောအရာ အကောင်းဆုံးတို့ကို သိမ်းယူကြ ပါပြီဟု ပြောဆိုပြန်၏။

၂၂ ရှုမ္မလ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင်ခြင်း၌ အားရတော်မူသကဲ့သို့၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၌ အားရတော်မူမည်လော့။ အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်း သည် ယဇ်မျိုးထက် သာ၍ ကောင်း၏။ နားထောင် ခြင်းသည် သိုးထီး ဆီဥထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၂၃ ငြင်းဆန်သော သဘောသည် နတ်ဆိုးနှင့် ပေါင်းခြင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ခိုင်မာသော သဘောသည် ဗေဒင် တန်ဆာကို သုံးခြင်းကဲ့သို့၎င်း အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင် အရာကို နှုတ်၍ သင့်ကို ပယ်တော်မူပြီဟုဆို၏။

၂၄ ရှောလု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ လူများကို ကြောက်၍ သူတို့ စကားကို နားထောင် သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ စကားကို၎င်း လွန်ကျူးပါပြီ။

၂၅ အကျွန်ုပ် အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူပြန်လာ ပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း။

၂၆ ရှုမ္မလက၊ သင်နှင့်အတူ ငါမပြန်၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာကို နှုတ်၍ သင့်ကို ပယ်တော်မူပြီဟု ရှောလုအား ဆိုပြီးမှ

၂၇ လှည့်သွားသောအခါ ရှောလုသည် ရှုမ္မလ၏ ဝတ်လုံစွန်းကို ကိုင်ဆွဲ၍ ဝတ်လုံ စုတ်လေ၏။

၂၈ ရှုမ္မလ ကလည်း၊ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ နိုင်ငံကို သင်မှ ဆုတ်ယူ၍၊ သင့်ထက် ကောင်းသော သင်၏ အိမ်နီးချင်းအား ပေးတော်မူပြီ။

၂၉ ထိုမှတစ်ပါး ဣသရေလ အမျိုး၏ အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်သော ဘုရားသည် မုသာသုံးခြင်း၊ နောင်တရခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ နောင်တရအံ့သောငှါ လူဖြစ်တော်မမူဟု ဆိုသော်။

၃၀ ရှောလုက အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်း အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌၎င်း၊

ဣသရေလအမျိုး ရှေ့၌၎င်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဂုဏ်အသရေကို မဖျက်ပါနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူ ပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သည် အတိုင်း၊

၃၁ ရှမ္မလသည် ရှောလု နောက်သို့ လိုက်၍ ရှောလုသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လေ၏။

၃၂ ထိုအခါ ရှမ္မလက၊ အာမလက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခွဲကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဂတ်က သေဘေးသည် စင်စစ် လွန်သွားပြီဟု ဆိုလျက် ရွှင်လန်းစွာ လာ၏။

၃၃ ရှမ္မလက၊ မိန်းမများတို့သည် သင်၏ထားကြောင့် သားဆုံးသကဲ့သို့၊ သင်၏ အမိသည် သားဆုံးသော မိန်းမဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလျက်၊ ဂိလဂါလမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အာဂတ်ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏။

၃၄ ထို့နောက် ရှမ္မလသည် ရာမမြို့သို့ သွား၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာ ဂိဗာမြို့၊ နန်းတော်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၃၅ ရှောလု အနိစ္စ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရှမ္မလသည် နောက်တဖန် အကြည့်အရှုမလာ၊ သို့ရာတွင် ရှမ္မလသည် ရှောလု အတွက် စိတ်မသာညည်းတွား လျက်နေ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် ရှောလုကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော အမှုကို နောင်တရတော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာမှ ငါပယ်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး စိတ်မသာ ညည်းတွား လျက် နေလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ ဘူးကို ဆီနှင့် ပြည့်စေလော့။ ဗက်လင်မြို့သား ယေရုံ ရှိရာသို့ ငါ စေလွှတ်မည်။ သူ၏သားတို့တွင် ငါ့အဘို့ ရှင်ဘုရင် တပါးကို ငါ ပြင်ဆင်ပြီဟု ရှမ္မလအား မိန့်တော်မူ၏။

၂ ရှမ္မလက၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သွားနိုင် ပါမည်နည်း။ ရှောလု ကြားလျှင် သတ်ပါလိမ့်မည် ဟုလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နွားမတန်းကို ယူ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ လာပြီဟု ပြောလော့။

၃ ယေရုံကိုလည်း ယဇ်ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ်လော့။ ထိုအခါ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို ဝါပြမည်။ ငါသည် နာမဖြင့် ထုတ်ပြသော သူကို ငါ့အဘို့ ဘိသိက် ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၄ ရှမ္မလပြု၍ ဗက်လင်မြို့သို့ သွားလေ၏။ ဗက်လင်မြို့သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ရှမ္မလနှင့် တွေ့သောအခါ တုန်လှုပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးလျက် လာတော်မူသလောဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊

၅ ချမ်းသာပေးလျက် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာပြီ၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေပြီးမှ ငါနှင့်အတူ ယဇ်ပွဲသို့ လာကြဟု ဆိုသဖြင့်၊ ယေရုံနှင့် သူ၏ သားတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပွဲသို့ ခေါ်လေ၏။

၆ သူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ လျောဘကို ကြည့်ရှု၍ စင်စစ် ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံ ရသော သူသည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏ဟု ဆိုလေသော်၊

၇ ထာဝရဘုရားက၊ သူ၏မျက်နှာ သူ၏ အရပ်ကို မကြည့်မရှုနှင့်။ သူ့ကို ငါပယ်ပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည် လူမြင်သကဲ့သို့ မြင်တော်မူသည် မဟုတ်၊ လူသည် အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။ ထာဝရဘုရား မူကား နှလုံးကို ကြည့်ရှုတတ်သည်ဟု ရှမ္မလအား မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ယေရုံသည် အဘိနဒပ်ကို ခေါ်၍ ရှမ္မလ ရှေ့မှာ သွားစေသဖြင့်၊ ရှမ္မလက၊ ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရား ရွေးတော်မမူဟု ဆို၏။

၉ တဖန် ယေရုံသည် ရှိမာကို သွားစေသဖြင့်၊ ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရား ရွေးတော်မမူဟုဆို၏။

၁၀ တဖန် ယေရုံသည် သား ခုနစ်ယောက်တို့ကို ရှမ္မလ ရှေ့မှာ သွားစေသဖြင့်၊ ရှမ္မလက ဤသူတို့ ကိုလည်း ထာဝရဘုရား ရွေးတော်မမူ။

၁၁ သင်၌သား မရှိပြီလောဟု ယေရုံအားမေးလျှင်၊ ယေရုံက အငယ်ဆုံးသောသား ရှိပါသေး၏။ သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းလျက် နေပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ ရှမ္မလက သူ့ကို ခေါ်စေခြင်းငှါ လူကို စေလွှတ်ပါ။ သူ မရောက်မှီ ပွဲသို့ဝင်၍ မထိုင်ရဟုဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၂ စေလွှတ်၍ သူ့ကို ခေါ်ခွဲ၏။ သူသည် နီသော ဆံပင်ရှိ၏။ လှသော အဆင်းနှင့် ချစ်ဘွယ်သော မျက်နှာလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားက ဤသူပေတည်း။ ထ၍ ဘိသိက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ရှမ္မလသည်လည်း၊ ဆီဘူးကို ယူ၍ သူ၏အစ်ကို စုထဲမှာ သူ့ကို ဘိသိက်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့ မှစ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဗိဒ် အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။ ရှမ္မလသည် ထ၍ ရာမမြို့သို့ ပြန်သွား၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုမှ

ထွက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်က ဆိုးသော ဝိညာဉ်သည် နှောင့်ရှက်တတ်၏။

၁၅ ရှောလု၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ ယခုမှာ ဘုရား သခင် ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော် ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။

၁၆ ခစားသော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည်၊ သာယာစွာ စောင်းတီးတတ်သောသူကို ရှာဖွေရမည် အကြောင်း အရှင် အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ဘုရားသခင် ထံတော်က ဆိုးသော ဝိညာဉ်လာသောအခါ၊ သူသည် စောင်းတီးသဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာ ရတော်မူမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၇ ရှောလုက၊ သာယာစွာတီးတတ်သော သူကို ဝါအဘို့ ရှာဖွေ၍ ဝါထံသို့ ခေါ်ခွဲကြဟု ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူသော်၊

၁၈ ကျွန် တယောက်က၊ ကျွန်တော်တွေ့ဘူးသော ဗက်လင်မြို့သား ယေရှုသားသည် စောင်းတီးသော အတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ စစ်မှု၌၎င်း၊ ပညာစကား၌၎င်း လေ့ကျက်ပါ၏။ အဆင်းလည်း လှပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ ဟုလျှောက်သောကြောင့်၊

၁၉ ရှောလုက၊ ယေရှု ရှိရာသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ သိုးထိန်းဖြစ်သော သင်၏သား ဒါရိဒ်ကို ဝါထံသို့ စေလွှတ်ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၀ ယေရှုသည် မုန့်တင်သောမြည်း၊ စပျစ်ရည်ဘူး၊ ဆိတ်သငယ်ကို ယူ၍ မိမိသား ဒါရိဒ်တွင် ရှောလု ထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။

၂၁ ဒါရိဒ်သည် ရှောလုထံသို့ ရောက်၍ ခစားသဖြင့်၊ ရှောလုသည် အလွန် ချစ်၍ လက်နက်တော်ဆောင် အရာ၌ ခန့်ထား၏။

၂၂ ရှောလုသည်လည်း ယေရှု ရှိရာသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ဒါရိဒ်ကို ဝါထံနှင့် တွေ့သောကြောင့် ဝါထံ၌ ခစားပါစေဟု အခွင့်တောင်းလေ၏။

၂၃ ဘုရားသခင် ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ရှောလု အပေါ်မှာ ရောက်သောအခါ၊ ဒါရိဒ်သည် စောင်းကို ယူ၍ တီးသဖြင့် ဆိုးသောဝိညာဉ် ထွက် သွား၍၊ ရှောလုသည် သက်သာလျက် ပကတိ ကျန်းမာလျက် ရှိတတ်၏။

၁၇

၁ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေများကို နှိုးဆော်၍ ယုဒခရိုင် ရှောခေါမြို့၌ စုဝေးသဖြင့်၊ ရှောခေါမြို့နှင့် အဇကောမြို့စပ်ကြား ဒမိမ်အရပ်မှာ တပ်ချကြ၏။

၂ ရှောလုနှင့် ဣသရေလ လူတို့သည် စုဝေး၍ ဇလာချိုင့်နားမှာ တပ်ချ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်မည် ဟု စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။

၃ ဖိလိတ္တိလူ အချို့တို့သည် ချိုင့် တဘက်၌ တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ဣသရေလလူ အချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌ တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်ရှိကြ၏။

၄ ခြောက်တောင်နှင့်တထွာ အရပ် မြင့်သော ဂါသမြို့သား ဂေါလျတ် အမည် ရှိသောသူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲက ထွက်လာ၏။

၅ သူသည် ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်လုံးကို ဆောင်း၍ အခွက် ငါးဆယ် အချိန်ရှိသော ကြေးဝါ ချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်၏။

၆ ကြေးဝါ ခြေစွပ်ကို စွပ်လျက် ပန်းကြားမှာ ကြေးဝါ ကိဒုန် လက်နက်ကို ဆွဲလျက်ရှိ၏။

၇ လှံရိုးကား ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့် အမျှကြီး၏။ လှံကိုယ်ကား သံခြောက်ပိဿာ အချိန်ရှိ၏။ သူ့ရှေ့ မှာ ခိုင်းလွှားကို ဆောင်သောသူ တယောက်သည် သွားရ၏။

၈ ထိုသူရဲသည် ရပ်လျက် သင်တို့သည် စစ်ပြိုင် ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာကြသနည်း၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူ၊ သင်တို့သည် ရှောလု၏ ကျွန်ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော၊ လူတယောက်ကို ရွေးကောက်၍ ငါနှင့် တိုက်ခြင်းငှါ လာပါစေ။

၉ သူသည် ဝါကို တိုက်၍ သတ်နိုင်လျှင် ငါတို့သည် သင်တို့၏ ကျွန်ခံမည်။ သို့မဟုတ် ထိုသူကို ငါနိုင်၍ သတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါတို့၏ကျွန်ခံ၍ ငါတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြမည်ဟု ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ဟစ်၍ ပြောဆို၏။

၁၀ တစ်ဖန် ထိုဖိလိတ္တိလူက၊ ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ယနေ့ ငါကြိမ်းပ၏။ လူချင်း တိုက်စေခြင်းငှါ လူတယောက်ကို ပေးကြလော့ဟု ဆို၏။

၁၁ ဖိလိတ္တိလူ ပြောသော ထိုစကားကို ရှောလုနှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် စိတ်ပျက် ၍ အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၂ ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဖေရတ် အရပ်သား ဖြစ်သော ဒါရိဒ်၏အဘ ယေရှုသည် သား ရှစ်ယောက် ရှိ၏။ ရှောလု လက်ထက်၌ ထိုသူသည် အသက် ကြီးသောသူ၏အရာ ရှိ၏။

၁၃ ယေရှု၏ သားတို့တွင် အသက် အကြီးဆုံး သောသူ သုံးယောက်တို့သည် စစ်မှုကို ထမ်း၍ ရှောလု နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ သူတို့ အမည်ကား သားဦး

လျော့ဘာ၊ ဒုတိယသား အဘိနဒပ်၊ တတိယသား ရှိမာတည်း။

၁၄ ဒါဝိဒ်သည် အငယ်ဆုံးသော သား ဖြစ်၏။ သားကြီး သုံးယောက်တို့သည် ရှောလု နောက်တော် သို့ လိုက်ကြသော်လည်း။

၁၅ ဒါဝိဒ်သည် မလိုက်၊ ဗက်လင်မြို့မှာ မိမိအဘ၏ သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းခြင်းငှါ ပြန်သွားလေ၏။

၁၆ ဖိလိစ္စတိုလူသည် အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ နံနက် တခါ၊ ညဦး တခါချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်ကိုပြု၏။

၁၇ ထိုအခါ ယေရုသေ့သည် မိမိသား ဒါဝိဒ်ကို ခေါ်၍ သင့်အစ်ကိုတို့ အဘို့ ဤပေါက်ပေါက် တဖောနှင့် ဤမုန့် ဆယ်လုံးတို့ကို ယူ၍ အစ်ကိုတို့ ရှိရာ တပ်တော်သို့ ပြေးသွားလော့။

၁၈ ဤဒိဒ်ခဲ ဆယ်လုံး ကိုလည်း ယူ၍ သူတို့ တပ်မှူးအား ဆက်လော့။ သင့် အစ်ကိုတို့သည် ကျန်းမာခြင်း ရှိသည်မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ သူတို့ ထံမှာ သက်သေ တစုံတခုကို ခံယူလော့ဟု မှာလိုက် လေ၏။

၁၉ ထိုကာလ၌ ရှောလု မှစ၍ ဒါဝိဒ် အစ်ကိုတို့နှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ဇော ချိုင့်မှာ ဖိလိစ္စတို လူတို့ကို စစ်တိုက်လျက် ရှိကြ၏။

၂၀ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်စောစော ထ၍ သိုးတို့ကို သိုးထိန်း၌ အပ်ပြီးလျှင်၊ အဘ မှာလိုက်သည်အတိုင်း စားစရာကို ယူသွား၍၊ ရိက္ခာလှည်း ထားရာသို့ ရောက်သောအခါ၊

၂၁ ဣသရေလ တပ်သားတို့နှင့် ဖိလိစ္စတို တပ်သား တို့သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ စစ်တလင်းသို့ ချီလျက်၊ စစ်တိုက်မည် အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၂၂ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ ပါသော အရာတို့ကို ရိက္ခာ စောင့်လက်၌ အပ်ထားပြီးလျှင်၊ တပ်သား စုထဲသို့ ပြေး၍ မိမိ အစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်၏။

၂၃ သူတို့နှင့် ပြောစဉ်တွင် ဖိလိစ္စတိုလူ၊ ဂါသမြို့သား ဂေါလျက်အမည်ရှိသော သူရဲသည် ဖိလိစ္စတိုတပ်ထဲက ထွက်လာ၍ ယမန်ကဲ့သို့ ပြောဆိုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားလေ၏။

၂၄ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို မြင်သောအခါ အလွန် ကြောက်ရွံ့၍ ပြေးကြ၏။

၂၅ အချို့တို့ကလည်း၊ ထိုလူထွက်လာသည်ကို မြင် သလော။ ဣသရေလ အမျိုးကို ကြိမ်းပလျက် ထွက် လာပါသည် တကား။ သူ့ကို သတ်သောသူအား ရှင်ဘုရင်သည် ကြီးသော စည်းစိမ်နှင့် ချီးမြှောက်၍

သမီးတော်ကိုလည်း ပေးစားတော်မူမည်။ ထိုသူ၏ အဆွေအမျိုးကိုလည်း ဣသရေလ နိုင်ငံတွင် မင်းမူ လွှတ်တော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ထို ဖိလိစ္စတိုလူကို သတ်၍ ဣသရေလ အမျိုးခံသော အရှက်ကွဲခြင်းကို ပယ်ရှင်း သောသူသည် အဘယ်အကျိုးကို ရလိမ့်မည်နည်း။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပရမည်အကြောင်း၊ အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော ထိုဖိလိစ္စတိုလူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု မိမိအနားမှာ ရှိသော သူတို့အား မေးမြန်းလျှင်၊

၂၇ သူတို့က၊ ထိုလူကို သတ်သောသူသည် ဤ မည်သော အကျိုးကို ရလိမ့်မည်ဟု ယမန်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောကြ၏။

၂၈ ထိုသူတို့နှင့် ဒါဝိဒ် ပြောသည်ကို အစ်ကိုကြီး လျော့ဘာ ကြားလျှင် ဒါဝိဒ်ကို အမျက်ထွက်၍၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်သို့ လာသနည်း။ ထိုနည်းသော သိုးတို့ကို တောတွင် အဘယ်သူလက်၌ အပ်ခဲ့သနည်း။ သင့်မာနကြီးခြင်း၊ သင့်စိတ်နလုံး ဆိုးညစ်ခြင်းကို ငါသိ၏။ စစ်ပွဲကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသာ လာပြီဟု ဆို၏။

၂၉ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုမိသနည်း။ ယခု ပြောစရာအကြောင်း မရှိလော့ဟု ဆိုသောနောက်၊

၃၀ အခြားသော သူတို့ ထံသို့လှည့်၍ ယမန်ကဲ့သို့ မေးမြန်းလျှင်၊ သူတို့သည် ရှေ့အတူပြန်ပြောကြ၏။

၃၁ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြောသော စကားကို ကြားသော သူတို့သည် ရှောလု ထံတော်၌ ကြားလျှောက်သော်၊ ဒါဝိဒ်ကို ခေါ်တော်မူ၏။

၃၂ ဒါဝိဒ် ကလည်း ထိုလူကြောင့် အဘယ်သူမျှ စိတ် မပျက်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန် သွား၍ ထိုဖိလိစ္စတို လူကို တိုက်ပါမည်ဟု ရှောလုအား လျှောက်လျှင်၊

၃၃ ရှောလုက သင်သည် ထိုဖိလိစ္စတိုလူကို သွား၍ မတိုက်နိုင်။ သင်သည် နုပျိုသော သူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ပျိုသောအရွယ် မှစ၍ စစ်သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုသော်၊

၃၄ ဒါဝိဒ်က ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့နှင့် ဝံသည် လာ၍ သိုးသငယ်ကို သိုးစုထဲက ကိုက်ချိ၏။

၃၅ ကျွန်တော် လိုက်၍ သတ်သဖြင့် သိုးသငယ်ကို သူ့ပစ်ထဲက နှုတ်ပါ၏။ ဝံသည် ကျွန်တော်ကို ပြန်၍

ကိုက်သောအခါ၊ ဝံ၏ မုတ်ဆိတ်ကို ကိုင်၍ ရိုက်သတ်ပါ၏။

၃၆ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခြင်္သေ့နှင့် နှစ်ကောင်လုံးကို သတ်ပါ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော ထိုဖိလိစ္စတိုလူသည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြမ်းပသောကြောင့်၊ ထိုအကောင် တကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

၃၇ ခြင်္သေ့လက်၊ ဝံလက်မှ ကျွန်တော်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုဖိလိစ္စတိုလူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ရှောလုအား လျှောက်လေသော်၊ ရှောလုက သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု ဒါရိယအား ဆိုလေ၏။

၃၈ ရှောလုသည်လည်း ဒါရိယကို မိမိ အဝတ်နှင့် ဝတ်စေသဖြင့်၊ သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်လုံးကို တင်၍ သံချပ် အင်္ကျီကိုလည်း ဝတ်စေ၏။

၃၉ ဒါရိယသည် ထားတော်ကို အဝတ်ပေါ်မှာ စည်း၍ သွားမည်ဟု အားထုတ်သော်လည်း၊ ထိုလက်နက်များကို မစံစမ်းသေး။ သို့ဖြစ်၍ ဒါရိယက ဤလက်နက်တို့နှင့်ကျွန်တော် မသွားနိုင်ပါ။ မစံစမ်းပါသေးဟု ရှောလုအား လျှောက်၍ ချွတ်ပြန်လေ၏။

၄၀ တဖန် မိမိတောင်ဝေးကို ကိုင်လျက်၊ ချောသော ကျောက် ငါးလုံးကို ချောင်းထဲက ရွေး၍၊ သိုးထိန်း တန်ဆာတည်းဟူသော လွယ်အိတ်၌ ထည့်ပြီးမှ လောက်လွှဲကိုလည်း ကိုင်၍ ဖိလိစ္စတိုလူ ရှိရာသို့ ချဉ်းလေ၏။

၄၁ ဖိလိစ္စတိုလူသည်လည်း ဒါရိယ ရှိရာသို့ ချဉ်း၍ သူ့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကို ဆောင်သော သူလည်း သွား၏။

၄၂ ဖိလိစ္စတိုလူသည် ကြည့်၍ ဒါရိယကို မြင်သောအခါ မထိခွဲမြင်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နုပျိုသော သူ့ ဆံပင် နီ၍ မျက်နှာလှသောသူဖြစ်၏။

၄၃ ဖိလိစ္စတိုလူက၊ သင်သည် တောင်ဝေးနှင့် ဝှံထံသို့ လာရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ခွေးဖြစ်သလောဟု မေးလျက်၊ မိမိ ဘုရားတို့ကို တိုင်တည်၍ ဒါရိယကို ကျိန်ဆဲလေ၏။

၄၄ တဖန် ဖိလိစ္စတိုလူက လာခဲ့။ သင့်အသားကို မိုဗန်းကောင်းကင် ငှက်နှင့်တော သားရဲတို့အား ငါပေးမည်ဟု ဒါရိယကို ဆို၏။

၄၅ ဒါရိယက သင်သည် ထား၊ လှံ၊ ကိဒုန်ပါလျက် ဝှံထံသို့ လာ၏။ ငါသည် သင်ကြိမ်းပသော ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ပါလျက် သင်ရှိရာသို့ လာ၏။

၄၆ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဝှံလက်၌ ယနေ့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင့်ကို ငါသတ်၍ လည်ပင်းကို ဖြတ်မည်။ ဖိလိစ္စတို ဗိုလ်ခြေ အသေကောင်းများကို ဗိုဗန်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် တောသားရဲတို့အား ယနေ့ ငါပေးမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူသည်ကို မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၄၇ ထာဝရဘုရားသည် ထားလှံအားဖြင့် ကယ်တင်တော် မမူကြောင်းကို၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စစ်မှုကို ပိုင်၍၊ ငါတို့ လက်သို့ အပ်နှံတော်မူမည်ဟု ဖိလိစ္စတိုလူအား ဆို၏။

၄၈ ဖိလိစ္စတိုလူသည် ထ၍ ဒါရိယ နှင့် တွေ့ခြင်းငှာ ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဒါရိယသည်လည်း ဖိလိစ္စတိုလူနှင့် တွေ့ခြင်းငှာ ဗိုလ်ခြေ ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ပြေးပြီးမှ၊

၄၉ လွယ်အိတ်ထဲက ကျောက် တလုံးကို နှိုက်ယူ၍ လှံပစ်၏။ ဖိလိစ္စတိုလူ၏ နဖူးကို မှန်၍ နဖူးပေါက်သဖြင့် သူသည် မြေပေါ်မှာ ဝိုက်ဝိုက် လဲလေ၏။

၅၀ ထိုသို့ ဒါရိယသည် လောက်လွှဲနှင့် ကျောက်တလုံးအားဖြင့် နိုင်လျက် ထိခိုက်၍ သတ်လေ၏။

၅၁ ထိုအခါ ဒါရိယသည် ထားမပါသောကြောင့် ပြေး၍ ဖိလိစ္စတိုလူကို နင်းလျက်၊ သူ၏ ထားကို ထားအိမ်မှ နှုတ်ဆွဲပြီးလျှင် လည်ပင်းကို ဖြတ်၍ အပြီးသတ်လေ၏။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် သူတို့၏ သူရဲ သေကြောင်းကို မြင်သောအခါ ပြေးကြ၏။

၅၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ကြွေးကြော်လျက် ချိုင့်တိုင်အောင်ဝင်း၊ ကြွေန်မြို့၊ တံခါးတိုင်အောင်ဝင်း၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လိုက်ကြ၏။ ထိခိုက်သော ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် ရှာရိမ်မြို့ လမ်းနားမှ စ၍ ဂါသမြို့၊ ကြွေန်မြို့တိုင်အောင် လဲကြ၏။

၅၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍ သူတို့ တဲများကို လုယူကြ၏။

၅၄ ဒါရိယသည် ဖိလိစ္စတိုလူ၏ ဦးခေါင်းကို ယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။ သူ၏ လက်နက်များကို မိမိတံ၌ ထား၏။

၅၅ ဒါရိယသည် ဖိလိစ္စတိုလူကို တိုက်ခြင်းငှာ ထွက်သွားသည်ကို ရှောလုသည် မြင်လျှင်၊ ထိုလုလင်ကား အဘယ် သူ၏သား ဖြစ်သနည်းဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်း

အာဗနာကို မေး၏။ အာဗနာကလည်း၊ အရှင် မင်းကြီး အသက်တော်ရှင်သည်အတိုင်း ကျွန်တော် မသိပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၅၆ ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုလုလင်သည် အဘယ်သူ၏သား ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မေးစစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၇ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိစ္စတိုလူကို သတ်ပြီးမှ သူ၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်လျက် ပြန်လာသောအခါ အာဗနာ သည် ခေါ်၍ ရှောလု ထံသို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၅၈ ရှောလုက၊ အချင်းလုလင်၊ သင်သည် အဘယ် သူ၏သား ဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဗက် လင်မြို့သား ယေရုံ၏သား ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

၁၈

၁ ထိုသို့ လျှောက်ပြီးနောက်၊ ရှောလု၏သား ယောနသန် စိတ်နှလုံးသည် ဒါဝိဒ် စိတ်နှလုံးနှင့် စွဲကပ်လျက်ရှိ၍ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လေ၏။

၂ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကို သိမ်းဆည်း၍ သူ့အဘ၏ အိမ်သို့ နောက်တဖန် သွားနေရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ။

၃ ယောနသန်သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်သောကြောင့် သူနှင့်အတူ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးလျှင်၊

၄ မိမိဝတ်သော ဝတ်လုံကို ချွတ်၍ မိမိ အဝတ်တန် ဆာများနှင့် ထား၊ လေး၊ ခါးစည်းတို့ကိုပင် ဒါဝိဒ်အား ပေးလေ၏။

၅ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလု စေခိုင်းသမျှကို သွား၍ သတိပညာနှင့် ပြုမူသောကြောင့် စစ်သူရဲအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်မျိုးမှ စ၍ လူအပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရ၏။

၆ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိစ္စတိုလူကို သတ်ပြီးမှ ပြန်လာ၍ ရောက်လေရာရာ၌ မိန်းမများတို့သည် ရှောလု မင်းကြီးကို ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့သောငှါ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် သီချင်းဆိုလျက်၊ ကလျက်၊ ပတ်သာ အစ ရှိသည်တို့ကို တီးလျက်၊ ဣသရေလမြို့ရွာများ ထဲက ထွက်လာသဖြင့်၊

၇ ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ် အသောင်း သောင်း သတ်လေစွတကားဟု အလှည့်လှည့် သီချင်း ဆိုကြ၏။

၈ ရှောလုက၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်အား အသောင်း သောင်း၊ ငှါအား အထောင်ထောင်သာ ပေးကြပြီ။ နိုင်ငံတော်မှတစ်ပါး အဘယ် အရာကိုပေးနိုင်သနည်းဟု

အလွန် အမျက်ထွက်၍ ထိုစကားကြောင့် စိတ်ပျက် လေ၏။

၉ ထိုနေ့မှ စ၍ ဒါဝိဒ်ကို အစဉ်ချောင်းမြောင်းလျက် နေ၏။

၁၀ နက်ဖြန်နေ့ ထာဝရဘုရား ထံတော်က၊ ဆိုးသော ဝိညာဉ်သည် ရှောလု အပေါ်မှာ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နန်းတော် အလယ်၌ ပရောဖက်ပြု သောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အရင်ကဲ့သို့ စောင်းတီး လေ၏။ ရှောလုသည် လှံတို့ကို ကိုင်လျက် ရှိ၍၊

၁၁ ဒါဝိဒ်ကို ထရံနားမှာ ထိုးမည်ဟု အကြံရှိသည် အတိုင်း လှံတို့ကို ထိုးပစ်သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် အထံတော်မှ နှစ်ကြိမ် ရှောင်လွှဲလေ၏။

၁၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ရှောလု ထံမှထွက်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ ရောက်ရှိတော်မူ သောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်၊

၁၃ အထံတော်မှ ရွှေ့၍ လူတထောင်အုပ် အရာ ကိုပေး၏။ ဒါဝိဒ်သည် လူများရှေ့၌ ထွက်ဝင်ရ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ်သည် အရာရာ၌ သတိပညာနှင့် ပြုမူ၍ သူနှင့်အတူ ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့ အလွန် သတိပညာနှင့် ပြုမူသည်ကို ရှောလုသည် မြင်လျှင် သာ၍ ကြောက်ရွံ့လေ၏။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ချစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်ဝင်တတ်၏။

၁၇ တဖန် ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကို ခေါ်၍ ငါ့သမီးကြီး မေရပ်ကို သင့်အား ငါပေးစားမည်။ သင်သည် ငါ့အဘို့ ရဲရင့်၍ ထာဝရဘုရား အဘို့ စစ်တိုက်ခြင်းကိုသာ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ လက်သည် သူ့အပေါ်သို့ မရောက်စေနှင့်။ ဖိလိစ္စတို လူတို့လက်သည် ရောက်ပါစေသောဟု ရှောလု အကြံရှိ၏။

၁၈ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သမက်တော် ဖြစ်ရပါမည် အကြောင်း အဘယ် သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကျွန်တော် အသက်နှင့် ကျွန်တော် အဆွေအမျိုးသည်၊ ဣသရေလ နိုင်ငံ၌ အဘယ်သို့ မြတ်ပါ သနည်းဟု ရှောလုအား လျှောက်၏။

၁၉ သို့ရာတွင်၊ ရှောလု၏သမီး မေရပ်ကို ဒါဝိဒ်အား ပေးစားရသော အချိန် ရောက်သောအခါ၊ မေဟော လသိအမျိုး အခြေလအား ပေးစားလေ၏။

၂၀ တဖန် ရှောလု သမီး မိခါလသည် ဒါဝိဒ်ကိုချစ်၏။

ထိုအကြောင်းကို လျှောက်သောအခါ၊ ရှောလုသည် အားရလျက်၊

၂၁ ငါ့သမီးသည် ဒါရိဒ်ကို ကျော့မိ၍ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပေးစားမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၂၂ နန်းတော်သား အချို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဒါရိဒ်နှင့်တိတ်ဆိတ်စွာ စကားပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်ကို စုံမက်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန် အပေါင်းတို့သည်လည်း ချစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ကောင်းပါ၏ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊

၂၃ ရှောလု၏ ကျွန်တို့သည် ဒါရိဒ်အား ပြောကြ၏။ ဒါရိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အသရေ မရှိသော ဆင်းရဲသားဖြစ်လျက်နှင့် ရှင်ဘုရင်၏ သမက်တော် လုပ်ရသော အမှုသည် သာမညအမှု ထင်သလောဟု ပြောဆို၏။

၂၄ ရှောလု ကျွန်တို့ ကလည်း၊ ဒါရိဒ်သည် ဤသို့ ပြောဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၅ သင်တို့သည် တဖန် ပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရန်သူတို့၌ စိတ်တော်ပြေမည် အကြောင်း၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့၏ အရေးများ တရားမှတစ်ပါး အခြားသော လက်ဖွဲ့ရာကို အလိုတော်မရှိဟု မှာထား၏။ သို့ရာတွင် ဒါရိဒ်ကို ဖိလိစ္စတိုလူတို့လက်ဖြင့် ဆုံးစေမည်ဟု ရှောလု အကြံရှိ၏။

၂၆ ရှောလု ကျွန်တို့သည် ထိုစကားကို ဒါရိဒ်အား ပြန်ပြောသောအခါ၊ ဒါရိဒ်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သမက်တော် ဖြစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ချိန်းချက်သော အချိန် မစေ့မှီ ထ၍၊

၂၇ မိမိတို့ လူနှင့်အတူ သွားသဖြင့်၊ ဖိလိစ္စတိုလူ နှစ်ရာတို့ကို သတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ သူတို့၏ အရေးများကို ယူခဲ့၍၊ စုံလင်သော အရေအတွက် အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အား ဆက်လေ၏။ ရှောလုသည်လည်း သမီးတော် မိခါလကို ပေးစားရ၏။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ဒါရိဒ်နှင့် အတူ ရှိတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိသမီးသည် ချစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ရှောလုသည် မြင်၍၊

၂၉ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်စွဲလမ်းလျက် အစဉ်အမြဲ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ၏။

၃၀ တဖန် ဖိလိစ္စတိုမင်းတို့သည် ချီသွားကြ၏။ ချီသွားကြသည်နောက် ဒါရိဒ်သည် ရှောလု၏ ကျွန်အပေါင်းတို့ ထက်သာ၍ သတိပညာနှင့် ပြုမူသဖြင့် အလွန် ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၉

၁ ထို့ကြောင့် ရှောလုသည် ဒါရိဒ်ကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ သားတော် ယောနသန်နှင့် မိမိကျွန် အပေါင်းတို့ကို မှာထားလေ၏။

၂ သားတော်ယောနသန်သည် ဒါရိဒ်ကို အလွန် ချစ်၍၊ ငါ့အဘ ရှောလုသည် သင့်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏။ သို့ဖြစ်၍ နံနက်တိုင်အောင် ကိုယ်ကို သတိပြုသဖြင့် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေပါလော့။

၃ ငါထွက်၍ သင်ရှိရာတော၌ ငါ့အဘထံ ခစားလျက်၊ သင့်အမှု၌ စကားပြောမည်။ တွေ့မြင်သမျှကို သင့်အား ငါပြန်ကြားမည်ဟု ဒါရိဒ်အား ပြောဆို၏။

၄ ယောနသန်သည် အဘရှောလုထံ၌၊ ဒါရိဒ်ဘက်မှာ ပြော၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်တော် ဒါရိဒ်ကို မပြစ်မှားပါစေနှင့်၊ သူသည် ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကိုယ်တော်၌ အလွန် ကျေးဇူးပြုပါပြီ။

၅ မိမိအသက်ကို မနုမေြဘဲ ဖိလိစ္စတိုလူကို သတ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးတမျိုးလုံးအဘို့ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်း မရှိဘဲ ဒါရိဒ်ကို သတ်သဖြင့် အဘယ်ကြောင့် အပြစ် မရှိသော သူ၏အသက်ကို သတ်သော အပြစ်သင့် ရောက်စေချင်ပါသနည်းဟု အဘ ရှောလုအား ဆိုသော်၊

၆ ရှောလုသည် ယောနသန်၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း သူသည် အသေ မခံရဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။

၇ ယောနသန်သည် ဒါရိဒ်ကို ခေါ်၍ အကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို ပြောပြီးမှ ရှောလု ထံသို့သွင်းပြန်၍ အထံတော်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ နေရ၏။

၈ တဖန် စစ်မှုပေါ် ပြန်သောအခါ၊ ဒါရိဒ် ထွက်၍ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကိုတိုက်လျက်၊ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သတ်၍ သူတို့သည် ပြေးကြ၏။

၉ ရှောလုသည် လှံတိုကိုကိုင်၍ နန်းတော်၌ ထိုင်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ဆိုးသောဝိညာဉ် သက်ရောက်၍ ဒါရိဒ်သည် စောင်းတီးလျက် နေသောအခါ၊

၁၀ သူ့ကို လှံတိုနှင့် ထရံနားမှာ ထိုးစမ်းသော်လည်း အထံတော်မှ ရှောင်ပြေးသဖြင့် လှံတိုသည်ထရံကို စူးလျက်နေ၏။ ဒါရိဒ်သည် ပြေး၍ထိုည၌ လွတ်ရ၏။

၁၁ ရှောလုသည် သူ့ကို စောင့်၍ နံနက်အချိန်၌

သတ်စေခြင်းငှါ သူ့အိမ်သို့ လူကို စေလွှတ်လေ၏။ ဒါဝိဒ် မယား မိခါလက၊ သင်သည် ယနေ့ညမှာ ကိုယ် အသက်ကို မကယ်မလျှင်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ အသေ ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊

၁၂ ဒါဝိဒ်ကို ပြတင်းပေါက်မှ လျှော့ချ၍ သူသည် အလွတ် ထွက်ပြေးလေ၏။

၁၃ မိခါလသည်လည်း၊ တေရပ် ရုပ်တုကို ယူ၍ ခုတင်ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ဆိတ်မွေးဖြင့် ရက်သော ကုလားကာနှင့် ခေါင်းရင်း ရှေ့၌ ကာ၍ စောင်နှင့် ခြံလေ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ရှောလု စေလွှတ် သော လုလင်ရောက်သော အခါ၊ ဒါဝိဒ် နာ၍ နေပါသည်ဟု မယား ပြောဆို၏။

၁၅ ရှောလု ကလည်း၊ သူ့ကို ငါသတ်မည်အကြောင်း ခုတင်နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ကြဟု ဒါဝိဒ်ကို အကြည့်အရှု စေလွှတ်၍၊

၁၆ တမန်တို့သည် ဝင်ကြသောအခါ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့် ရက်သော ကုလားကာနှင့် ခေါင်းရင်းရှေ့၌ ကာလျက်၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တေရပ်ရုပ်တု ရှိပါသည်တကား။

၁၇ ရှောလု ကလည်း၊ ဝါကို လှည့်စား၍ အဘယ် ကြောင့် ဝါရန်သူကို လွှတ်လိုက်သနည်း။ ယခု လွတ် အောင်ပြေးပါပြီတကားဟု မိခါလအား ပြောဆိုလျှင်၊ မိခါလက ငါသွားမည်။ သို့မဟုတ် သင့်ကို ငါသတ်မည် ဟု သူပြောပါသည်ဟု ရှောလုအား ပြန်လျှောက် လေ၏။

၁၈ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် ပြေး၍ ရှောလု လက်မှလွတ်သဖြင့်၊ ရှမ္မလ ရှိရာ ရာမမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ရှောလု ပြုလေ သမျှတို့ကို ပြန်ကြားပြီးမှ၊ ရှမ္မလသည် သွား၍ နာယုတ်ရွာမှာ နေ၏။

၁၉ ဒါဝိဒ်သည် ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာ ရှိ ကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍၊

၂၀ ဒါဝိဒ်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်ပြန်၏။ ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းတို့သည် ပရောဖက်ပြု လျက်၊ ရှမ္မလ စီရင်လျက်နေသည်ကို တမန်တို့သည် တွေ့မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလု၏ တမန်တို့ အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြုကြ၏။

၂၁ ထိုသီတင်းကို ရှောလုသည် ကြားလျှင် အခြား သောသူတို့ကို စေလွှတ်၍၊ သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြုကြ၏။ တတိယ အကြိမ် ရှောလုသည် စေလွှတ်၍ ထို့အတူ ပြုကြ၏။

၂၂ ထိုအခါ ကိုယ်တိုင် ရာမမြို့သို့ သွား၍၊ စေခွင့်ရှိ သော ရေတွင်းကြီးသို့ ရောက်သော်၊ ရှမ္မလနှင့် ဒါဝိဒ်တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာ ရှိပါသည်ဟု ကြား လျှောက်လေသော်၊

၂၃ ထိုအရပ်သို့ သွား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့်၊ နာယုတ်ရွာတိုင်အောင် ပရောဖက်ပြုလျက် သွား လေ၏။

၂၄ အဝတ်တော်ကိုလည်း ချွတ်၍၊ ရှမ္မလ ရှေ့မှာ ထိုအတူ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အဝတ် မပါဘဲ တနေ့နှင့်တညဉ့် လဲလျက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု ဆိုလေ့ရှိကြ၏။

၂၀

၁ ဒါဝိဒ်သည် ရာမမြို့၊ နာယုတ်ရွာမှ ပြေး၍ ယောနသန် ထံသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြုတိသနည်း။ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာမည် အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ် ဒုစရိုက်ကို ပြုတိ သနည်းဟု မေးသော်၊

၂ ယောနသန်က၊ ဤအမှု ဝေးပါစေသော။ သင် သည် မသေရ။ ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်အား မပြော ဘဲ အမှုအကြီးအငယ် တစ်ခုခုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤ အမှု မှန်လျှင် ကျွန်ုပ်မသိစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဝှက်ထားမည်နည်း။ ဤအမှု မမှန်ဘူးဟု ပြန်ပြော၏။

၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ် ကြောင်းကို သင်၏ အဘသည် အမှန် သိသဖြင့်၊ ယောနသန် စိတ်မသာ ရှိမည်စိုးရိမ်၍ သူသည် ဤ အမှုကို မသိစေနှင့်ဟု ပြောဆိုပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့် အသက်လည်း ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် သေဘေး စပ်ကြားမှာ အသွားတလမ်းသာ ရှိပါသည်ဟု အကျိန် နှင့်ဆို၏။

၄ ယောနသန် ကလည်း၊ သင့် စိတ်နှလုံးအလိုရှိ သည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊

၅ ဒါဝိဒ်က နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်းနေ့ ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ စားပွဲတော်နားမှာ မထိုင်ဘဲ မနေသင့်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သွား၍ သုံးရက်နေ့ညဦးတိုင်အောင် တော၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေပါရစေ။

၆ သင်၏ အဘသည် ကျွန်ုပ် မရှိသည်ကို မှတ်မိလျှင် ဒါဝိဒ်၏ အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် နှစ်စဉ် ပွဲခံချိန် ရှိသောကြောင့်၊ မိမိနေရာ ဗက်လင်မြို့သို့ သွားရမည် အကြောင်း၊ ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်ပါ၏ဟု လျှောက်ပါ။

၇ အဘက ကောင်းပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ် သည် ချမ်းသာရပြီ။ သို့မဟုတ် အလွန်စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ဘေးပြုမည် အကြံ ရှိသည်ကို သဘောကျပါ။

၈ ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်ကျေးဇူးပြုပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်နှင့် ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ရှိလျှင် ကိုယ်တော်တိုင် သတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် အဘ ထံသို့ ဆောင်သွားရပါမည် နည်းဟု ယောနသန်အား ဆို၏။

၉ ယောနသန်က ထိုသို့သော အမှု ဝေးပါစေသော။ ကျွန်ုပ် အဘသည် သင်၌ ဘေးပြုမည်ဟု အကြံ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် အမှန် သိလျှင် သင့်အား မပြောဘဲ နေလိမ့်မည်လောဟု ဆို၏။

၁၀ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ခမည်းတော်သည် ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အား အဘယ်သူ ကြားပြောလိမ့် မည်နည်းဟု ယောနသန်အား မေးသော်၊

၁၁ ယောနသန်က၊ ငါတို့သည် တောသို့ သွားကြ ကုန်အံ့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တောသို့ ထွက်သွားကြ၏။

၁၂ ယောနသန်ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၊ သန်ဘက်နေ့၌၊ ကျွန်ုပ်အဘကို စုံစမ်းသော အခါ သူသည် ဒါဝိဒ်၌ ကောင်းသော အကြံ ရှိ၍ သင့်ကို ကျွန်ုပ် မကြားလိုက်ဘဲ နေသော်၎င်း၊

၁၃ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်အဘသည် ဘေးပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် သတိမပေး မလွှတ်လိုက်ဘဲ နေသော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက ယောနသန် ကိုပြုတော် မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အဘနှင့် အတူ ရှိခဲ့ပြီးသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

၁၄ သင်သည် ကျွန်ုပ်အသက် ရှိစဉ်အခါ၌သာ အသက်ချမ်းသာ စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားအလိုတော် အတိုင်း ကျေးဇူးပြုရမည်မက၊

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှင်းတော်မူသော နောက်မှာလည်း၊ ကျွန်ုပ်အမျိုးအနွယ်၌ အစဉ်အမြဲ ကျေးဇူးပြုရမည်ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုသဖြင့်၎င်း၊

၁၆ သစ္စာပျက်လျှင် ဒါဝိဒ်၏ ရန်သူတို့အားဖြင့်

ထာဝရဘုရား အပြစ် ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့သဖြင့်၎င်း၊

၁၇ ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ ဒါဝိဒ်ကို ချစ်သော ကြောင့်၊ ချစ်သော စိတ်အားကြီး၍ ဒါဝိဒ်အား အထပ်ထပ် ကျိန်ဆို၏။

၁၈ တဖန် ယောနသန်က၊ နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်း နေ့ဖြစ်၍၊ သင်ထိုင်ရာအရပ် လပ်လျှင် သင် မရှိကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၉ သင်သည် သုံးရက်နေ့ပြီးမှ အလျှင်အမြန်ဆင်း လာသဖြင့်၊ အရင်အမှု ရှိစဉ် ပုန်းရှောင်၍နေရာအရပ် သို့ ရောက်လျှင်၊ ဇေဇလကျောက် နားမှာနေရမည်။

၂၀ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စက်ကို ပစ်ဟန် ပြု၍၊ ထို ကျောက်နားသို့ မြားသုံးစင်း ပစ်မည်။

၂၁ မြားတို့ကို သွား၍ ရှာချေဟု လူကလေးကို စေခိုင်းသော အခါ၊ မြားတို့သည် နှင့်အနားမှာရှိ၏။ ကောက်တော့ဟု သေချာစွာ ပြောလျှင် လာခဲ့ပါ။ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း ဘေးမရှိ၊ ချမ်းသာရပြီ။

၂၂ သို့မဟုတ်၊ မြားတို့သည် နှင့်ကို လွန်ပြီဟု လုလင်အားဆိုလျှင် သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၂၃ ယခု ငါတို့နှစ်ယောက်ပြောသော အမှု၌ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်စပ်ကြားမှာ အစဉ် ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ် အားပြောဆိုလေ၏။

၂၄ ဒါဝိဒ်သည် တော၌ ပုန်းရှောင်၍ နေ၏။ လဆန်း နေ့ရောက်မှ ရှင်ဘုရင်သည် စားတော်ခေါ်ခြင်းငှါ ထိုင်၏။

၂၅ ထုံးစံအတိုင်း ထရံနားမှာ ရှင်ဘုရင်ထိုင်လျှင်၊ ယောနသန် ထ၍ အာဗဇာသည် ရှောလုအနားမှာ ထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်၏ နေရာထိုင်ရာသည် လပ်၏။

၂၆ သို့ရာတွင် ရှောလုက အကြောင်းတစ်ခုတစ်ခု ရှိလိမ့်မည်။ သူသည် မစင်ကြယ်။ အကယ်၍ သူသည် မစင်ကြယ်ဟု ထင်မှတ်၍ ထိုနေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၏။

၂၇ နက်ဖြန်နေ့ လဆန်း နှစ်ရက်နေ့၌ ဒါဝိဒ်၏ နေရာထိုင်ရာသည် လပ်သောကြောင့် ရှောလုက၊ ယေရှုသားသည် စားပွဲတော်သို့ မနေ့က မလာ။ ယနေ့လည်း မလာဘဲ အဘယ်ကြောင့်နေသနည်းဟု သားတော် ယောနသန်အား မေးလျှင်၊

၂၈ ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် ဗက်လင်မြို့သို့ သွားရမည် အကြောင်း ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်လျက်၊

၂၉ အကျွန်ုပ် သွားရသော အခွင့်ကို ပေးပါလော့။ အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၌ ယဇ်ပွဲကို ဆောင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုလည်း မှာလိုက်ပါပြီ။ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သည် မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သွား၍ အစ်ကိုတို့ကို မြင်ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးပါ လော့ဟု တောင်းပန်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် စားပွဲတော်သို့ မလာပါဟု ရှောလုအား လျှောက်လေ၏။

၃၀ ထိုအခါ ရှောလုသည် ယောနသန်ကို အမျက် ထွက်၍ မြောက်မထားသော မိန်းမ၏သား၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင် အရှက်ကွဲသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ သင့်အမိ အဝတ်ကျွတ်၍ အရှက်ကွဲသည် တိုင်အောင်၎င်း၊ ယေရုံ၏သား ဘက်၌ နေသည်ကို ငါမသိသလော။

၃၁ ယေရုံ၏သားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက် ရှင်သည်ကာလ ပတ်လုံး သင်နှင့်သင်၏ နိုင်ငံမတည်ရ။ ယခု စေလွှတ်၍ သူ့ကိုခေါ်ခဲ့။ သူသည် အသေခံရမည် ဟု ဆိုလျှင်၊

၃၂ ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်ကြောင့် အသေခံရမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ပြုတိသနည်းဟု အဘရှောလုအား မေးလေသော်၊

၃၃ ရှောလုသည် ယောနသန်ကို မှန်စေခြင်းငှါ လုံတိုကို လက်လွှတ်၍ ထိုးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘသည် ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည် အကြံရှိသည်ကို ယောနသန်သည် သိသဖြင့်၊

၃၄ အမျက်ထွက်၍၊ ထိုလဆန်း နှစ်ရက်နေ့၌ အစာ မစားဘဲ ထသွား၏။ မိမိ အဘသည် ဒါဝိဒ်ကို အရှက်ခွဲ သောကြောင့် ဒါဝိဒ် အတွက် ညှိုးငယ်သောစိတ် ရှိ၏။

၃၅ နံနက်ရောက်မှ ဒါဝိဒ်နှင့် ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ယောနသန်သည် လူကလေးကို ခေါ်၍ တောသို့ သွား၏။

၃၆ လူကလေးအားလည်း ပြေးတော့။ ငါပစ်သော မြားတို့ကို ရှာတော့ဟုဆို၍ လူကလေးသည်ပြေးသော အခါ သူ့ကို လွန်အောင် မြားတစ်စင်းကို ပစ်လေ၏။

၃၇ ယောနသန် ပစ်သော မြားကျရာ အရပ်သို့ လူကလေး ရောက်သောအခါ၊ ယောနသန်က၊ မြား တစ်စင်းသည် နှင့်ကို လွန်ပြီ မဟုတ်လော။

၃၈ ကြိုးစား၍ အလျင်အမြန် ပြေးတော့။ မနေနှင့်ဟု လူကလေး နောက်မှာ ဟစ်လေ၏။ လူကလေးသည် လည်းမြားတို့ကို ကောက်၍ မိမိ သခင့် ထံသို့ ပြန်လာ၏။

၃၉ သို့ရာတွင် လူကလေးသည် ထိုအမှုကို နား မလည်။ ယေနသန်နှင့် ဒါဝိဒ်သာ နားလည်ကြ၏။

၄၀ ယောနသန်သည် မိမိ လက်နက်တို့ကို လူ ကလေး၌ အပ်၍ မြို့ထဲသို့ ယူသွားတော့ဟုဆို၏။

၄၁ လူကလေး သွားသော နောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် တောင်မျက်နှာ အရပ်က ထ၍ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဦးညွတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် တယောက်ကို တယောက် နမ်းလျက် မျက်ရည် ကျလျက်၊ ဒါဝိဒ်သည် သာ၍ ပြုသည် တိုင်အောင် ပြုကြ၏။

၄၂ ယောနသန် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်စပ်ကြား၊ သင့်အမျိုးအနွယ် နှင့်ကျွန်ုပ် အမျိုးအနွယ် စပ်ကြားမှာ အစဉ်အမြဲ ရှိတော်မူစေ သတည်းဟူ၍ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို တိုင် တည်သဖြင့်၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်သည် ကျိန်ဆိုကြ သည်ကို ထောက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ် အားဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍ ယောနသန်လည်း မြို့ထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၂၁

၁ ဒါဝိဒ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက် ရှိရာ နောဗမြို့သို့ ရောက်၍၊ အဟိမလက်သည် ဒါဝိဒ်နှင့် တွေ့သောအခါ ကြောက်၍၊ သင်သည် လူတယောက် မျှမပါဘဲ အဘယ်ကြောင့်တကိုယ်တည်း လာသနည်း ဟုမေးသော်၊

၂ ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင် အမှုတော် တခုကို အပ်၍၊ ငါ စေခိုင်း မှာထားသော အမှုကို အဘယ်သူမျှ မသိ စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့ကျွန်တို့ကို ဤမည်သောအရပ် ဤမည်သောအရပ်၌ ဆိုင်းလင့် စေခြင်းငှါ အရင် စေလွှတ်လေပြီ။

၃ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်လက်၌ ရှိသောမုန့် ငါးလုံး ကိုသော်၎င်း၊ တွေ့သမျှကိုသော်၎င်း၊ ကျွန်ုပ်လက်သို့ အပ်ပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်အား တောင်း၏။

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ငါ့လက်၌ လူတိုင်း စားရ သော မုန့်မရှိ၊ လုလင်တို့သည် မိန်းမကိုသာ ရှောင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသော မုန့်ရှိသည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို၏။

၅ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ကျွန်ုပ် ထွက်ကတည်းက အဘယ်သူမျှ မိန်းမနှင့် မပေါင်းဘော်၊ လုလင် တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းပါ၏။ ထိုမုန့်လည်း လူတိုင်း စားရသော မုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ သန့်ရှင်းသော မုန့်သစ်ကို တင်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြန်ပြောသော်၊

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ရှေ့တော်မုန့် မှတပါး

အခြားသောမုန့် မရှိသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောမုန့်ကို ပေး၏။ ထိုရှေ့တော်မုန့် အစား၌ မုန့်သစ်ကို တင်ထားအံ့သောငှါ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှ နှုတ်ပယ်နှင့်ပြီ။

၇ ထိုနေ့၌အမှုတော်ထမ်းအဝင် သိုးတော်ထိန်းအုပ် ဧဒုံ အမျိုးသား၊ ဒေါဂ အမည် ရှိသောသူသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စောင့်နေရ၏။

၈ ဒါဝိဒကလည်း ကိုယ်တော်၌ ထားလှံ ရှိသလော။ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန် ဆောင်ရသောကြောင့် ထား အစရှိသော လက်နက် တစ်တစ်ခုမျှ မပါဟု အဟိမလက်အား ပြောလေသော်။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ လောချိုင့်၌ သင်လုပ်ကြံ ခဲ့သောဖိလိစ္စိုလူ ဂေါလျက်၏ ထားသည် အဝတ်နှင့် ထုပ်ရစ်လျက် သင်တိုင်းတော် နောက်မှာ ရှိ၏။ ယူချင်လျှင် ယူတော့။ အခြားသောထား မရှိဟု ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒက ထိုထားနှင့်တူသော ထား မရှိ။ ပေးပါတော့ဟု ဆို၏။

၁၀ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒသည် ရှောလုကို ကြောက်သောကြောင့်ထ၍ ဂါသမင်းကြီး အာခိတ်ထံသို့ ပြေးသွား၏။

၁၁ အာခိတ်မင်း၏ ကျွန်တို့က၊ ဤဒါဝိဒသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ အသောင်းသောင်း သတ်လေ့စွာကားဟု ဤသူရှေ့မှာ အလှည့်လှည့်ကလျက် သီချင်းဆိုကြသည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၂ ထိုစကားကို ဒါဝိဒသည် မှတ်မိ၍၊ ဂါသမင်းကြီး အာခိတ်ကို အလွန် ကြောက်သောကြောင့်၊

၁၃ ရူးသွပ် ဟန်ဆောင်၍ သူတို့ ရှေ့မှာ အရူးကဲ့သို့ ပြုလျက်၊ တံခါးရွက်ပေါ်၌ ရေးသား၍ မိမိတံထွေးကို မှတ်ဆိုတ်တွင် ယိုစေ၏။

၁၄ အာခိတ်မင်းကလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် အရူးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ငဲ့ထံသို့ သွင်းကြသနည်း။

၁၅ အရူးကို ငါအသုံးလိုသည်ဟု သင်တို့သည် ထင်လျက် ငဲ့ရှေ့မှာ အရူးလုပ်စေခြင်းငှါ ဤသူကို သွင်းကြသလော။ ဤသူသည် နန်းတော် ထံသို့ ဝင်ရမည်လောဟု ကျွန်တို့အား ဆို၏။

၂၂

၁ ဒါဝိဒသည် ထိုအရပ်မှ ပြေး၍ အခုလံဥမင်သို့ ဘေးလွတ်လျက် ရောက်လေ၏။ သူ့အစ်ကိုများ၊ အဆွေ အမျိုးများအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် သူ့ထံသို့ သွားကြ၏။

၂ အမှု ရောက်သောသူ၊ ကြွေးတင်သောသူ၊ စိတ်ညစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ သူ့ ထံမှာ စုဝေးကြ၍ လူလေးရာခန့် ရှိသဖြင့်၊ ဒါဝိဒသည် သူတို့ကို အုပ်ရ၏။

၃ ထိုအရပ်မှ မောဘပြည် မိဇေပါမြို့သို့ သွား၍၊ မောဘ ရှင်ဘုရင်အား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့ ပြုတော်မူမည်ကို ကျွန်တော် မသိဘဲ နေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော် မိဘသည် ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော် ထံ၌ နေရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သဖြင့်၊

၄ မောဘ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သွင်း၍၊ ဒါဝိဒသည် ခိုင်ခံ့သော ဥမင်၌ နေသည် ကာလပတ်လုံး၊ မိဘတို့သည် မောဘ ရှင်ဘုရင် ထံမှာနေကြ၏။

၅ တဖန် ပရောဖက် ဂဒ်က၊ ခိုင်ခံ့သောဥမင်၌ မနေနှင့်။ ထွက်၍ယုဒပြည်သို့ သွားလော့ဟု ဒါဝိဒအား ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ သွား၍ ဟာရက်တော၌ နေ၏။

၆ ထိုအခါ ရှောလုသည် ဂိဗာမြို့၌ ကုန်းပေါ်တွင် သစ်ပင်အောက်မှာ လှံကို ကိုင်လျက်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံ လျက်နေစဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒနှင့် သူ၏လူတို့သည် ပေါ်ကြောင်းကို ရှောလုကြား၍၊

၇ အို ဗယ်မိန် အမျိုးသားတို့ ယေရုရှင် သားသည် လယ်များ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို သင်တို့ ရှိသမျှ၌ ဝေပေးနိုင်သလော။ သင်တို့ ရှိသမျှကို လူတထောင် အုပ်၊ တရာအုပ် အရာ၌ ခန့်ထားနိုင်သလော။

၈ ထိုသို့ ပြုနိုင်သောကြောင့် သင်တို့ အပေါင်းသည် ငှါဘဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြသလော။ ငှါသားသည် ယေရုရှင်သားနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ကြောင်းကို တယောက်မျှ မပြော။ ငှါအတွက် တယောက်မျှ ဝမ်းမနည်း။ ငှါကျွန်သည် ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း၊ ငှါကို ချောင်းမြောင်း စေခြင်းငှါ၊ ငှါသား နှိုးဆော်ကြောင်းကို တယောက်မျှ မပြောဘဲ နေကြသည်တကားဟု အခြံအရံတို့အား ဆိုလေသော်။

၉ ရှောလု၏ ကျွန်အုပ် ဧဒုံအမျိုးသား ဒေါဂက၊ ယေရုရှင် သားသည် အဟိတုပ်၏သား အဟိမလက် ရှိရာ နောဗမြို့သို့ ရောက်ကြောင်းကို ကျွန်တော် မြင်ပါ၏။

၁၀ အဟိမလက်သည် ယေရုရှင်သား အဘို့ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မေးမြန်း၍ စားစရိတ်ကိုငှင်း၊ ဖိလိစ္စိုလူ ဂေါလျက်၏ ထားကိုငှင်း ပေးပါ၏ဟု ကြားလျှောက်လျှင်၊

၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် အဟိတုပ်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်နှင့် သူ၏ အဆွေအမျိုးတည်း ဟူသော နှောဗမြို့၌ နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ သူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။

၁၂ ရှောလု ကလည်း၊ အဟိတုပ်၏သား နားထောင်လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ အဟိမလက်က အကျွန်ုပ်ရှိပါသည် သခင်ဟု လျှောက်၏။

၁၃ ရှောလု ကလည်း၊ သင်နှင့် ယေရှု၏သားသည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့တဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြသနည်း။ သူသည် ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း ငါ့ကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သင်သည် မုန့်နှင့် ထားကိုပေး၍ သူ့အဘို့ ဘုရားသခင် ထံတော်၌ မေးမြန်းပြီတကားဟု ဆိုသော်၊

၁၄ အဟိမလက်က၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့တွင် ဒါရိဒ် ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် သစ္စာ ရှိသနည်း။ သမက်တော်ဖြစ်ပါ၏။ စေခိုင်းတော်မူသော သူ၊ နန်းတော်၌ အသရေ ရှိသောသူ ဖြစ်ပါ၏။

၁၅ ထိုကာလ၌ အကျွန်ုပ်သည် ဒါရိဒ် အဘို့ ဘုရားသခင် ထံတော်၌ မေးမြန်းစ ပြုသလော။ ထိုအမှု ဝေးပါစေသော။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့် ကျွန်တော်၏ အဆွေအမျိုး တစုံတယောက်၌မျှ အပြစ်တင်တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအမှုကို အကြီးအငယ် အားဖြင့်မျှ မသိပါဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်လေ၏။

၁၆ ရှင်ဘုရင်က၊ အဟိမလက်၊ သင်နှင့် သင်၏အဆွေ အမျိုးအပေါင်းတို့သည် ဧကန်အမှန် အသေခံရမည်ဟု ဆိုလျက်၊

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒါရိဒ် ဘက်မှာ နေ၍၊ သူပြေးကြောင်းကို သိသော်လည်း ငါ့အား မကြားမပြောသောကြောင့်၊ သူတို့ကို လှည့်၍ သတ်ကြဟု ခြံရံလျက် ရှိသောခြေသည်တို့အား အမိန့် တော်ရှိသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မလုပ်ကြံဘဲနေကြ၏။

၁၈ တဖန် ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်လှည့်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြံတော့ဟု ဒေါက်အား မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ဧဒုံ အမျိုးသား ဒေါက်သည် လှည့်၍ ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှစ်ဆယ် ငါးပါးတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ထိုနေ့၌ သတ်လေ၏။

၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပိုင်သော နှောဗမြို့ကိုလည်း တိုက်၍ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍ နွား၊ မြည်း၊ သိုးတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံလေ၏။

၂၀ အဟိတုပ်၏သားဖြစ်သော အဟိမလက်၏သား တို့တွင်၊ အဗျာသာ အမည်ရှိသောသူ တယောက် သည် လွတ်၍ ဒါရိဒ် ရှိရာသို့ ပြေးလေ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ရှောလု သတ်ကြောင်းကို၊ အဗျာသာသည် ဒါရိဒ်အား ကြားပြောသောအခါ၊

၂၂ ဒါရိဒ်က၊ ဧဒုံအမျိုးသား ဒေါက်သည် ရှောလုအား ပြောမည်ဟု သူ့ကို တွေ့သောနေ့၌ ငါရိပ်မိ၏။ ငါသည် သင်၏ အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့ကို သေစေခြင်းငှါ ပြုမိပါပြီတကား။

၂၃ ငါနှင့်အတူ နေပါလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါ့အသက်ကို ရှာသောသူသည် သင့်အသက်ကို ရှာ၏။ ငါနှင့်အတူ နေလျှင် ဘေးလွတ်ပါလိမ့်မည်ဟု အဗျာသာအား ပြောဆို၏။

၂၃

၁ ဖိလိစ္စိုလူတို့သည် ကိလမြို့ကိုတိုက်၍ ကောက် နယ်တလင်းတို့ကို လုယူကြောင်းကို ဒါရိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊

၂ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဖိလိစ္စိုလူတို့ကို သွား၍ လုပ် ကြံရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက် လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ ဖိလိစ္စိုလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ကိလမြို့ကို ကယ်တင်လော့ဟု ဒါရိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၃ ဒါရိဒ်၏ လူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ယုဒပြည် ၌ပင်ကြောက်ကြ၏။ ထိုမျှမက ကိလမြို့သို့ ရောက်၍ ဖိလိစ္စို ဗိုလ်ခြေတို့နှင့် စစ်ပြိုင်သောအခါ သာ၍ ကြောက်စရာ ရှိပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။

၄ တဖန် ဒါရိဒ်သည် ထပ်၍ ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထ၍ကိလမြို့သို့ သွားလော့။ ဖိလိစ္စို လူတို့ကို သင့်လက်၌ ငါအပ် မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၅ ဒါရိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ကိလမြို့သို့ သွား၍ ဖိလိစ္စိုလူတို့နှင့် တိုက်သဖြင့် ထိုသူတို့၏ တိရစ္ဆာန်များ ကိုယူ၍ သူတို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ ဒါရိဒ်သည် ကိလမြို့ကို ကယ်တင် လေ၏။

၆ အဟိမလက်၏သား အဗျာသာသည်၊ ဒါရိဒ် ရှိရာ ကိလမြို့သို့ ပြေးလာသောအခါ သင်တိုင်းတော် ပါလျက် ရောက်လာသတည်း။

၇ ဒါရိဒ်သည် ကိလမြို့သို့ ရောက်ကြောင်းကို ရှောလု ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ငါ့လက်

သို့ အပ်တော်မူပြီ။ တံခါးနှင့် ကန့်လန့်ကျင် ရှိသော မြို့ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်။ အချုပ်ခံလျက် နေရသည်ဟု ဆိုလျက်၊

၈ ကိလမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်းထားခြင်းငှါ မိမိလူ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။

၉ ရှောလုသည် မကောင်းသောအကြံနှင့်ကြီးစား သည်ကို ဒါဝိဒ်သည် သိ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ အား၊ သင်တိုင်းတော်ကို ယူခဲ့ပါဟုဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၊ ရှောလုသည် ကိလမြို့သို့ လာ၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အတွက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံ ရှိသည်ကို ဆက်ဆက်ကြားပါ၏။

၁၁ ကိလမြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို သူ၏လက်၌ အပ်ကြပါလိမ့်မည်လော။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် ကြား သည်အတိုင်း ရှောလုသည် လာပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အား အမိန့် ရှိတော်မူမည် အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏ဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုသည် လာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ကိလမြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ် နှင့်အကျွန်ုပ်၏ လူတို့ကို ရှောလု လက်သို့အပ်ကြပါလိမ့် မည်လောဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ အပ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ခြောက်ရာခန့်ရှိသော မိမိ လူတို့နှင့် ထ၍ ကိလမြို့မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊ သွားနိုင်ရာ အရပ်ရပ်သို့ သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့မှ အလွတ် ပြေးကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍ ကိုယ်တိုင် မသွားဘဲ နေ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောင် အစရှိသော တောကြို တောင်ကြားတို့၌ နေ၍၊ ရှောလုသည် နေ့တိုင်း ရှာသော်လည်း သူ၏ လက်၌ ဒါဝိဒ်ကို ဘုရားသခင် အပ်တော်မမူ။

၁၅ တရံရောအခါ ဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောအုပ်၌ ရှိ၍၊ သူ၏ အသက်ကို သတ်မည်ဟု ရှောလုလာသည်ကို သိသောအခါ၊

၁၆ ရှောလု၏သား ယောနသန်သည် ထ၍ ဒါဝိဒ် ရှိရာတောအုပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံ အားကြီးစေခြင်းငှါ ထောက်မလျက်၊

၁၇ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည် ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလု၏ လက်မှ လွတ်၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်သည်လည်း သင့်အောက်မှာ အရာကြီးလိမ့် မည်။ ထိုသို့ ဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလု သိသည် ဟုဆိုသဖြင့်၊

၁၈ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ကြပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် တောအုပ် ၌နေ၍ ယောနသန်သည် မိမိအိမ်သို့ သွား၏။

၁၉ တဖန် ဇိဖသားတို့သည် ရှောလု ရှိရာ ဝိဗာမြို့သို့ လာ၍ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့နေရာ ယေရှိမုန်မြို့ တောင်ဘက်မှာ၊ ဟဒိလတောကြိုတောင်ကြား၌ ပုန်းလျက် နေသည်ဖြစ်၍၊

၂၀ အရှင် မင်းကြီး ကြွချင်သော စိတ်အားကြီးသည် အတိုင်း ကြွတော်မူပါ။ ထိုသူကို အရှင်မင်းကြီး လက်တော်သို့ အပ်သောအမှုသည် ကျွန်တော်တို့တာ ရှိပါစေဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၁ ရှောလုက၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီးပေးတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါစေသော။

၂၂ သင်တို့သည် ငါ့ကို သနားကြပြီး ယခုသွား၍ ပြင်ဆင်ကြလော့၊ သူ ပုန်းရှောင်၍ နေရာကို၎င်း၊ အဘယ်သူ မြင်ပြီးသည်ကို၎င်း စူးစမ်းကြလော့။ သူသည် အလွန် လိမ္မာသည်ကို ငါကြား၏။

၂၃ ထိုကြောင့် သူပုန်းရှောင်ခိုလှုံရာ အရပ်ရပ်တို့ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု သိမှတ်ပြီးမှ၊ ငါ့ထံသို့ တဖန် လာကြ လျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်မည်။ သူသည် ထိုပြည် ၌ရှိလျှင်၊ ယုဒ အမျိုးသား အထောင်အသောင်းတို့တွင် ငါရှာ၍ ထုတ်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊

၂၄ သူတို့သည် ထ၍ ရှောလု အရင် ဇိဖတောသို့ သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် မောနတော၊ ယေရှိမုန်မြို့ တောင်ဘက် လွင်ပြင်၌ ရှိကြ၏။

၂၅ ရှောလုသည်လည်း လူများနှင့်တကွ လာ၍ ရှာသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားပြန်လျှင်၊ ကျောက်ကြား မှထွက်သွား၍ မောနတော၌ နေ၏။ ရှောလုကြားပြန် သော်၊ မောနတော၌ ဒါဝိဒ်ကို လိုက်၍ ရှာ၏။

၂၆ ရှောလုသည် တောင် တဘက်၌၎င်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် တဘက်၌၎င်း၊ သွားကြ၍ ရှောလုကို ကြောက်သဖြင့်၊ လွတ်အောင် ကြိုးစားစဉ်တွင်၊ ရှောလုနှင့်သူ၏ လူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့ကို ဝိုင်း၍ ဘမ်းမိလုကြပြီ။

၂၇ ထိုအခါ တဖန်ရောက်လာ၍ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။ ဖိလိစ္စိုလူတို့သည် ပြည်တော်ကို တိုက်လာကြပါပြီဟု ရှောလုအား ကြားလျှောက် သောကြောင့်၊

၂၈ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကို လိုက်ရှာရာမှ ပြန်၍ ဖိလိတ္တိုလူတို့ ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို သေလဟမ္မလေကုပ် အမည်ဖြင့် သမုတ်သတည်း။

၂၉ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှ သွား၍ အင်္ဂေဒိမြို့နယ်၊ ခိုင်ခံ့သော အရပ်တို့၌ နေလေ၏။

၂၄

၁ ရှောလုသည်လည်း ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို လိုက်ရှာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် အင်္ဂေဒိတော၌ ရှိပါ၏ ဟု ကြားလျှောက် ကြလျှင်၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့တွင် ရွေးကောက်သော လူ သုံးထောင်တို့ကို ခေါ်၍၊ တောဆိတ် နေရာ ကျောက်တောင်တို့ အပေါ်မှာ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ လူတို့ကို ရှာအံ့သောငှါ သွားလေ၏။

၃ လမ်းနားမှာ သိုးခြံ ရှိရာသို့ ရောက်၍ ဥမင်ကို တွေ့သဖြင့်၊ ရှောလုသည် အိပ်မည်ဟု ဝင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ လူတို့သည် ထိုဥမင် နံဖေးတဘက် တချက်၌ နေကြ၏။

၄ ဒါဝိဒ်၏ လူတို့ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူကို သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။ သူ၌ သင်ပြုချင်တိုင်း ပြုရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူသော နေ့ရက် ရောက်ပါပြီဟု ဆိုကြလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ထ၍ ရှောလု ဝတ်လျက် ရှိသော အင်္ကျီ အောက်ပိုင်းကို တိတ်ဆိတ်စွာ လှီးဖြတ်လေ၏။

၅ ထိုသို့ ရှောလု၏ အင်္ကျီကို လှီးဖြတ်မိသော ကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တဖန် နောင်တရ၍၊

၆ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဘိသိတ်ကို ခံသော ငါ့အရှင်သည်၊ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိတ်ခံသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကို ထိခိုက်ခြင်းငှါ ငါလက် ဆန့်သောအမှုကို ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသောဟု မိမိလူတို့အား ဆိုသဖြင့်၊

၇ ရှောလုကို ထိခိုက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး မြစ်တားလေ၏။ ရှောလုသည်လည်း ထ၍ ဥမင်ထဲက ထွက်သွားလေ၏။

၈ ထို့နောက် ဒါဝိဒ်သည် ထ၍ ဥမင်ထဲက ထွက်လျက်၊ ကျွန်တော်၏သခင် အရှင်မင်းကြီးဟု ရှောလု နောက်၌ ဟစ်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နောက်သို့ ကြည့်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် မြေပေါ်၌ ဦးချ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊

၉ ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်တော်၏ အင်္ကျီကို ဖျက်အံ့ခြင်း

ငှါ ရှာကြံသည်ဟု လူအချို့ပြောသော စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်တော်မူသနည်း။

၁၀ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် ဥမင်ထဲမှာ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော် လက်၌ အပ်တော်မူကြောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို သတ်စေခြင်းငှါ အချို့တို့သည် တိုက်တွန်းသော်လည်း၊ ကျွန်တော်သည် နှမြောသောစိတ် ရှိ၍ ငါ့အရှင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဘိသိတ် ခံသူဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကို ထိခိုက်ခြင်းငှါ ငါသည် လက်ကို မဆန့်ဟု အကြံရှိပါ၏။

၁၁ ထိုမှတစ်ပါး ကျွန်တော်အဘ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော် လက်၌ အင်္ကျီတော် အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို မသတ်၊ အင်္ကျီတော် အောက်ပိုင်းကို လှီးဖြတ်ရုံမျှသာ ပြုသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်၌ ဒုစရိုက်အပြစ် မရှိ။ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ် မရှိကြောင်းကို သိမြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ လိုက်၍ ရှာတော်မူပါသည်တကား။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော် စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်အား ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရား ဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် လက်သည် ကိုယ်တော် အပေါ်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်။

၁၃ ရှေးပုံစကား လာသည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူ လက်မှ ဆိုးသောအမှု ထွက်တတ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် လက်သည် ကိုယ်တော် အပေါ်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်။

၁၄ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်သူ၏ အတွက်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူကို လိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ခွေးသေကောင်ကို လိုက်၍ ရှာတော်မူသလော။ ခွေးလှေးကို လိုက်၍ ရှာတော်မူသလော။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီး လုပ်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော် စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေသော။ ကြည့်ရှု၍ ကျွန်တော် အမှုကို စောင့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်ကို ကိုယ်တော် လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပါစေသော ဟု ရှောလုအား လျှောက်ဆို၏။

၁၆ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား အကုန်အစင် လျှောက် ဆိုပြီးမှ၊ ရှောလုက ငါ့သား ဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသော စကားသံသည် သင့်စကားသံလောဟု မေးလျက် အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။

၁၇ တဖန်လည်း သင်သည် ဝါထက်သာ၍ တရားစောင့်၏။ သင့်အကျိုးကို ဝါဖျက်သော်လည်း သင်သည် ဝါ၌ အကျိုးကျေးဇူးပြုပြီ။

၁၈ ဝါ၌ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးပြုသည်ကို သင်သည် ယနေ့ပြုပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝါကို သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသော်လည်း သင်သည် မသတ်ဘဲ နေပါသည်တကား။

၁၉ လူသည် ရန်သူကို တွေ့လျှင် ချမ်းသာစွာ လွှတ်လိမ့်မည်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဝါ၌ယနေ့ ပြုသော ကျေးဇူးကို ထာဝရဘုရား ဆပ်တော်မူပါစေသော။

၂၀ ယခုမှာ သင်သည် စင်စစ် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ ဣသရေလ နိုင်ငံသည် သင့်လက်၌ တည်လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ ဝါအမှန် သိ၏။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဝါ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို မသုတ်သင်၊ ဝါအဆွေအမျိုး ထဲက ဝါ၏ နာမကို မပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ဝါအား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုပြီးမူ။

၂၂ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာသို့ သွား၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ လူတို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့သော အရပ်သို့ သွားကြ၏။

၂၅

၁ ထိုနောက် ရှုမ္မလ သေသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ ဝါကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ ရာမမြို့တွင် သူ၏အိမ်၌ သင်္ကြိုဟ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ထ၍ ပါရန်တောသို့ သွားလေ၏။

၂ ထိုအခါမောန အရပ်၌နေ၍ ကရမေလမြို့၌ ဥစ္စာများသောသူ တဦးရှိ၏။ ထိုသူသည် လူကြီးဖြစ်၍ သိုး သုံးထောင်၊ ဆိတ် တထောင်ကို ရတတ်၏။ ကရမေလမြို့မှာ သိုးမွေးကို ညှပ်၍ နေ၏။

၃ ထိုသူ၏ အမည်ကား နာဗလ၊ သူ၏ မယား အမည်ကား အဘိဂဲလတည်း။ ထိုမိန်းမသည် ဉာဏ်ကောင်း၍ အဆင်းလည်းလှ၏။ ယောက်ျားမူကား ခက်ထန်သော သဘောရှိ၏။ ဆိုးသောအမှုကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ကာလက် အဆွေအမျိုးဖြစ်၏။

၄ နာဗလသည် သိုးမွေးညှပ်၍ နေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည် တော၌ ကြားလျှင်၊

၅ လုလင် တကျိပ်တို့ကို ခေါ်၍ နာဗလ ရှိရာ ကရမေလမြို့သို့ သွားကြတော့။

၆ စည်းစိမ်ကြီးသော ထိုသူကို ဝါကိုယ်စား နှုတ်ဆက်

၍ ပြောရမည်မှာ၊ ကိုယ်တော်မှ စ၍ ကိုယ်တော်၏ အိမ်၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သမျှတို့၌ ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။

၇ ကိုယ်တော်၌ သိုးမွေးညှပ်သော သူများရှိကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ကြားပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ နေသော ကိုယ်တော်၏ သိုးထိန်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မပြစ်မှားပါ။ သူတို့သည် ကရမေလမြို့မှ နေသော ကာလပတ်လုံး သူတို့ဥစ္စာ တစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။

၈ ကိုယ်တော်၏ လုလင်တို့ကို မေးမြန်းပါတော့၊ သူတို့သည် ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ လုလင်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရကြပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်္ဂလာနေ့၌ ရောက်ပါ၏။ လက်တော်၌ ရှိသမျှကို ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ ကိုယ်တော်၏သား ဒါဝိဒ်အား သနားတော်မူပါဟု နှုတ်ဆက်ရမည်အကြောင်း မှာထား၍ လွှတ်လိုက်၏။

၉ ဒါဝိဒ်၏ လုလင်တို့သည် နာဗလ ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ် မှာထားသမျှသော စကားတို့ကို ပြန်ပြောပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၁၀ နာဗလကလည်း၊ ဒါဝိဒ်ကား အဘယ်သူနည်း။ ယေရုံ၏သားကား အဘယ်သူနည်း။ ယခုကာလ၌ သခင်ကို ပုန်ကန်သော ကျွန်များပါတကား။

၁၁ ဝါသည် ဝါသိုးမွေးကို ညှပ်သောသူတို့ အဘို့ ပြင်ဆင်သော ဝါမုန့်၊ ဝါရေ၊ ဝါအမဲသားကို ယူ၍ ဝါမသိသော လူတို့အား ပေးရမည်လောဟု ဒါဝိဒ်၏ လုလင်တို့အား ပြောဆို၏။

၁၂ ဒါဝိဒ်၏ လုလင်တို့သည် လှည့်သွား၍ ထိုစကား အလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ လူတိုင်း မိမိ ထားကို ခါး၌စည်းစေဟု မိမိ လူတို့အား ဆိုလျက် မိမိ ထားကို စည်းလေ၏။ လူ လေးရာတို့သည် ဒါဝိဒ် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စောင့်၍ နေကြ၏။

၁၄ လုလင် တယောက်သည် နာဗလ မယား အဘိဂဲလ ထံသို့ သွား၍၊ ဒါဝိဒ်သည် အကျွန်ုပ်တို့ သခင်ကို နှုတ်ဆက်အံ့သောဝါ တဖန်တို့ကို တောမှ စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ သခင်သည် သူတို့ကို ဆပ်ပါ၏။

၁၅ ထိုသူတို့သည် ကျွန်တော်တို့၌ အလွန် ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် တောမှာ နေ၍ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော ကာလပတ်လုံး အရုံး မခံ၊ ဥစ္စာ တစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။

၁၆ ကျွန်တော်တို့သည် သိုးထိန်း၍ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော ကာလပတ်လုံး၊ သူတို့သည် နေ့ည၌ အစဉ် ကွယ်ကာလျက် နေကြပါ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ သခင်မသည် အဘယ်သို့ ပြုသင့်သည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါတော့။ အကျွန်ုပ်တို့ သခင်နှင့် အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့၌ ဘေးပြုမည်ဟု စီရင်ပါပြီ။ သခင်သည် အဓမ္မလူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မပြောမလျှောက်ဝံ့ပါဟု ဆိုလေသော်။

၁၈ အဘိဂဲလသည် မုန့်လုံး နှစ်ရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူး နှစ်လုံး၊ ချက်ပြီးသော သိုးငါးကောင်၊ ပေါက်ပေါက် ငါးဖော၊ စပျစ်သီးခြောက် အပြွတ် တရာ၊ သဘော သဖန်းသီး ပျဉ်အပြား နှစ်ရာတို့ကို အလျင်အမြန် ယူ၍မြည်းတို့ အပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင်၊

၁၉ ငါ့ရှေ့မှာ သွားကြ။ ငါလိုက်မည်ဟု ကျွန်တို့အား ဆို၏။ လင် နာဗလကို အလျှင်း မပြော။

၂၀ မြည်းကို စီးလျက်သွား၍ တောင်ခြေရင်း၌ဆင်း လျဉ်စဉ်တွင်၊ ဒါရိဒ်နှင့် သူ၏ လူတို့သည် တဘက် တချက် ဆင်းလာ၍ တယောက်နှင့် တယောက် တွေ့ကြုံကြ၏။

၂၁ ထိုသို့ မတွေ့မှီ ဒါရိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူ၏ ဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ မပျောက်စေခြင်းငှါ၊ တော၌ သူပိုင်သမျှတို့ကို ငါသည် အချည်းနှီး စောင့်ပါပြီတကား။ ငါကောင်းသော အမှုအတွက်၊ မကောင်းသော အမှုကို သူပြုပါပြီတကား။

၂၂ နက်ဖြန် မိုဗ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလနှင့် ဆိုင်သောသူ အပေါင်းတို့တွင် ယောက်ျား တစုံ တယောက်ကို ငါချန်ထားလျှင်၊ ထိုမျှမက ထာဝရ ဘုရားသည် ဒါရိဒ်၏ ရန်သူတို့အား ပြုတော်မူစေ သတည်းဟု ဆိုနှင့်ပြီ။

၂၃ အဘိဂဲလသည် ဒါရိဒ်ကို မြင်သောအခါ၊ မြည်းပေါ်က အလျင်အမြန် ဆင်းပြီးလျှင် ဒါရိဒ် ရှေ့တွင် မြေပေါ်မှာ ဦးညွတ်ချ၍၊

၂၄ သူ၏ခြေရင်း၌ ဝပ်တွားလျက်၊ ကျွန်မ သခင်၊ အပြစ် ရှိသမျှကို ကျွန်မ ခံပါမည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မသည် နားတော် လျှောက်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။

၂၅ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ စကားကို နားညောင်း တော်မူပါ။ ထိုအဓမ္မလူ နာဗလကို ကျွန်မသခင် မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ သူ၏ အမည်သည် သူ၏သဘော နှင့် ညီညွတ်ပါ၏။ သူ၏ အမည်ကား နာဗလ။ သူ၏ သဘောကား မိုက်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ သခင် စေလွှတ်

တော်မူသော လုလင်တို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် မမြင်ရပါ။

၂၆ ယခုမှာ ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လူ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ မသွားမည်အကြောင်း ကိုယ် လက်နှင့် ကိုယ်အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ် မပေး မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ဆီးတာတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်တော် ကိုယ်တော် အသက်လည်း ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျိုးတော် ကို ဖျက်ဆီးလိုသော ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် နာဗလ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။

၂၇ ယခုမှာ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မသည် သခင် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်ကို ကျွန်မ သခင်နောက် တော်သို့ လိုက်သော လုလင်တို့အား ပေးစေတော်မူပါ။

၂၈ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မသခင်သည် ထာဝရဘုရား ဘက်မှာ စစ်တိုက် သောကြောင့်၎င်း၊ တသက်လုံးကိုယ်တော်၌ အပြစ် တင်စရာအခွင့် မရှိသော ကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်မ သခင် အဘို့ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံသော အိမ်ကို တည်ဆောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၉ ကိုယ်တော်၏ အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ လူအချို့တို့သည် ထ၍ ရှာသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ သခင်၏ အသက်ကို အသက်ထုပ်၌ နှောင်ဖွဲ့တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ အသက်ကိုမူကား၊ လောက် လွှဲထဲက ပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၀ ထာဝရဘုရား ဂတိထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ကျေးဇူးပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောအခါ၊

၃၁ ကျွန်မ၏ သခင် ကိုယ်တော်သည် အကြောင်း မရှိဘဲ လူအသက်ကို သတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ် ပေးမိသောကြောင့် ၎င်း၊ ကျွန်မ၏ သခင်ကိုယ်တော်သည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်အပြစ် တင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော် မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၏ သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၃၂ ဒါရိဒ် ကလည်း၊ ယနေ့ငါနှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို စေလွှတ်တော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေ သတည်း။

၃၃ သင်ပေးသော အကြံလည်း မင်္ဂလာရှိစေသ

တည်း။ ယနေ့ငါသည် လူအသက်ကို သတ်အံ့သော ငှါ။ မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ် အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ် မပေးရမည်အကြောင်း ဆီးတားသော သင်သည်လည်း မင်္ဂလာ ရှိစေသ တည်း။

၃၄ အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါ မညှဉ်းဆဲရမည် အကြောင်း၊ ဆီးတားတော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည် ငါနှင့် တွေ့ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် မလာလျှင်၊ အကယ်စင်စစ် နက်ဖြန် မိုဗ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလ၏ လူယောက်ျား တစုံတယောက်ကိုမျှ ငါချန်၍မထားဟု အဘိဝဲလအား ပြောဆိုလျက်၊

၃၅ သူဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်ကို သူ၏လက်မှ ခံယူ၍ သင်သည် နေရာအိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့။ သင်၏ စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ သင်၏ မျက်နှာ ကိုလည်း ထောက်၍ နေမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၆ အဘိဝဲလသည်လည်း နာဗလ ထံသို့ပြန်သွား၍၊ သူသည် ရှင်ဘုရင်၏ ပွဲကဲ့သို့ သော ပွဲကို မိမိအိမ်၌ ခံသဖြင့်၊ ယစ်မူး၍ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် နေသောကြောင့်၊ မိုဗ်းမလင်းမှီ မယားသည် အလျင်မပြော။

၃၇ မိုဗ်းလင်း၍ နာဗလ သောက်သော စပျစ်ရည် အရှိန်ကုန်သောအခါ၊ ထိုအမှုများကို မယားပြောသဖြင့် သူသည် နှလုံးသေ၍ ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၃၈ ဆယ်ရက်လောက် လွန်မှ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် နာဗလ သေ၏။

၃၉ နာဗလ သေကြောင်းကို ဒါဝိဒ် ကြားသောအခါ၊ ငါခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကို စောင့်၍ နာဗလ လက်မှ နှုတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်ကို ဒုစရိုက်နှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူသော ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် နာဗလ ပြုသော ဒုစရိုက်ကို သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက် စေတော်မူပြီဟု ဆို၏။ တဖန်လူကို စေလွှတ်၍ အဘိဝဲလနှင့် လက်ထပ်ခြင်းငှါ နှုတ်ဆက်လေ၏။

၄၀ ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် အဘိဝဲလ ရှိရာ ကရမေလ မြို့သို့ ရောက်သော အခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် သခင်မနှင့် လက်ထပ်ခြင်းငှါ ကျွန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၄၁ အဘိဝဲလသည် ထ၍ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်၏ကျွန်တို့ခြေကို ဆေးသော ကျွန်မိန်းမ ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆိုပြီးမှ၊

၄၂ အလျင်အမြန် ထ၍ မိမိနောက်လိုက် ကျွန်မ ငါး ယောက်ပါလျက် မြည်းစီးသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ် စေလွှတ်သော လူတို့နှင့်တကွ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်လေ၏။

၄၃ ဒါဝိဒ်သည် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်ကို လည်း သိမ်း၍ ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်တို့သည် သူ၏ ခင်ပွန်း ဖြစ်ကြ၏။

၄၄ ရှောလုသည် မိမိသမီးဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏မယား မိခါလကို ဂလ္လိမ်မြို့သားဖြစ်သော လဲရု၏သား ဖာလတ် အား ပေးစားနှင်ပြီ။

၂၆

၁ တဖန် ဇိဖယားတို့သည် ရှောလု ရှိရာ ဂိဗာမြို့ သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ယေရိမုန်မြို့ ရှေ့မှာ ဟခိလ တောင်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေပါသည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်လျှင်၊

၂ ရှောလုသည်ထ၍ရှေးကောက်သော ဣသရေလ လူ သုံးထောင်ပါလျက်၊ ဇိဖတော၌ ဒါဝိဒ်ကို ရှာခြင်းငှါ သွားလေ၏။

၃ ရှောလုသည် ယေရိမုန်မြို့ ရှေ့၊ ဟခိလတောင် ပေါ် လမ်းနားမှာ တပ်ချ၏။ ဒါဝိဒ်သည် တော၌နေ၍ ရှောလု လိုက်ရှာကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊

၄ သူလျှို့တို့ကို စေလွှတ်၍ ရှောလု ရောက်ကြောင်း ကို အတပ်သိ၏။

၅ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍၊ ရှောလု တပ် ချရာအရပ်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း နေရ၏သား အာဗနာ အိပ်ရာ အရပ်ကို ကြည့်ရှု လေ၏။ ရှောလုသည် ရထားတပ် အလယ်၌ အိပ် လျက်၊ တပ်သားတို့သည် ပတ်လည်၌ နေရာကျ ကြ၏။

၆ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ရှောလု ရှိရာတပ်သို့ ငါနှင့်အတူ အဘယ်သူ လိုက်မည်နည်းဟု ဟိတ္တိအမျိုးသား အဟိမလက်နှင့် ဇေရုယာ၏ သား ယွာဘညီ အဘိရုံ တို့ကိုမေးလျှင်၊ အဘိရုံက ကျွန်တော် လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊

၇ ဒါဝိဒ်နှင့် အဘိရုံတို့သည် ညဉ့်အခါ တပ်သားများ ရှိရာသို့သွား၍ ရှောလုသည် ရထားတပ် အလယ်၌ အိပ်ပျော်လျက်၊ လှံတော်သည် ခေါင်းရင်း အနား မြေ၌ စိုက်လျက်၊ အာဗနာနှင့် တပ်သားများတို့သည် ပတ်လည်၌ အိပ်လျက်ရှိကြ၏။

၈ အဘိရုံကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော် ၏ရန်သူကို ကိုယ်တော် လက်၌ ယနေ့အပ်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သည် မြေတိုင်အောင် လှံနှင့်

တချက်တည်း ထိုးပါရစေဟု ကျွန်တော် တောင်းပန် ပါ၏။ နှစ်ချက်တိုင်အောင် မထိုးပါဟု ဒါဝိဒ်ကို လျှောက် သော်လည်း၊

၉ ဒါဝိဒ်က သူ့ကို မပြုနှင့်။ ထာဝရဘုရားအခွင့် နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို အဘယ်သူ အပြစ်လွှတ်လျက် ထိခိုက်နိုင်သနည်းဟု အဘိရုအား ပြန်ဆို၏။

၁၀ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ သို့မဟုတ် သူ သေချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာ၌ အသက် ဆုံးလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဘိသိက်ခံသူကို ငါ မထိခိုက်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ဆီးတား တော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ခေါင်းရင်းတော် နားမှာ ရှိသော လှံတော်နှင့် ရေဘူးကို ယူ၍သွားကြကုန်အံ့ ဟု ဆိုလျက်၊

၁၂ လှံတော်နှင့် ရေဘူးကို ရှောလုခေါင်းရင်းနားက ယူ၍ သွားကြ၏။ အဘယ်သူမျှ မသိမမြင်၊ အဘယ် သူမျှ မနိုး၊ ကြီးစွာသော အိပ်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား အိပ်စေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အိပ်ပျော်ကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ကျယ်သော ချိုင့်တဘက်သို့ ကူး၍၊ ဝေးသော တောင်ထိပ် အပေါ်မှာရပ်လျက်၊

၁၄ အိုအာဗနာ၊ သင်သည် မထူးသလောဟု လူများ နှင့် နေရသား အာဗနာကို ဟစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဟစ်သော သင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြန်၍ မေးလျှင်၊

၁၅ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ယောက်ျား မဟုတ်လော။ ဣသရေလ အမျိုး၌ သင်နှင့်အဘယ်သူ တူသနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကို အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကို သတ်အံ့ သောငှါ လူတယောက် ဝင်လေပြီ။

၁၆ သင်ပြုသော အမှုသည် မလျောက်ပတ်။ ထာဝရ ဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသော သင်၏ သခင်ကို မစောင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည် အသေခံထိုက်ပေ၏။ ခေါင်းရင်းတော်နားမှာ ထားသော ရှင်ဘုရင်၏ လှံတော်နှင့် ရေဘူးတော် ရှိသည် မရှိသည်ကို ကြည့် ရှုလော့ဟု အာဗနာအား ပြောဆို၏။

၁၇ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ် စကားသံကို သိ၍ ငှါသား ဒါဝိဒ်၊ ဝါကြားသော စကားသံသည် သင့်စကားသံ လောဟုမေးလျှင် ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော် စကားသံ မှန်ပါ

၏။ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်လေ၏။

၁၈ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ သခင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘယ် ကြောင့်ဤသို့ လိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုပါသနည်း။ ကျွန်တော်၌ အဘယ် အပြစ် ရှိပါသနည်း။

၁၉ ယခုမှာ ကျွန်တော်သခင် ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်စကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော် တဘက်၌ နှိုးဆော်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူပါစေသော။ သို့မဟုတ် လူသားတို့သည် နှိုးဆော်သည် မှန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျိန်ခြင်းကိုခံကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့က သွားတော့၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုတော့ဟု ဆိုလျက် ကျွန်တော်ကို ထာဝရ ဘုရား၏ အမွေတော်မြေ၌ မနေစေခြင်းငှါ ယနေ့ပင် နှင်ထုတ်ကြပါသည်တကား။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် အသွေးသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မြေသို့ မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်င်းကို တောင်ပေါ်မှာ လိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ခွေးလေးကို ရှာခြင်းငှါ ထွက်တော်မူပါပြီတကား ဟုလျှောက်ဆို၏။

၂၁ ရှောလု ကလည်း၊ ငါပြစ်မှားပါပြီ၊ ငှါသား ဒါဝိဒ် ပြန်လာပါ။ သင်သည်ယနေ့ ငှါအသက်ကို နှမြောသော ကြောင့်၊ နောက်တဖန် သင့်ကို ငါမညှဉ်းဆဲ။ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏။ အလွန် မှားယွင်းပြီဟုဆိုသော်၊

၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင် လှံတော်ရှိပါ၏။ လုလင် တ ယောက် လာ၍ ယူစေတော်မူပါ။

၂၃ လူ အသီးအသီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာ စောင့်ခြင်း ရှိသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ ထာဝရ ဘုရားသည် ယနေ့ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်လက်၌ အပ်တော်မူသော်လည်း ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော ဘိသိက်ခံသူကို ကျွန်တော် မထိမခိုက်ပါ။

၂၄ ယနေ့ ကိုယ်တော် အသက်ကို ကျွန်တော်နှမြော သည် နည်းတူ ကျွန်တော် အသက်ကို ထာဝရဘုရား နှမြော၍ ကျွန်တော်ကို ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခ ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လျှင်၊

၂၅ ရှောလုက၊ ငှါသား ဒါဝိဒ်၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ ပါစေသော။ ပြုလေရာရာ၌ အောင်မြင်ပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်သွား၍ ရှောလု သည်လည်း မိမိနေရာသို့ ပြန်လေ၏။

၂၇

၁ တဖန် ဒါဝိဒိက၊ ငါသည် ရှောလု လက်ဖြင့် ဆုံးရှုံးရသော အချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖိလိတ္တိုပြည်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက် ကောင်းသောအရာ မရှိ။ သို့ပြုလျှင် ရှောလုသည် ဣသရေလ ပြည်နယ်တွင် ငါ့ကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြောင်းကို သိလျက်၊ အားလျော့၍ သူ့လက်မှ ငါလွတ် လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း။

၂ မိမိ၌ ပါသော လူခြောက်ရာနှင့် တကွ ထ၍ ဂါသမင်း မောဒသား အာခိတ် ထံသို့ ကူးသွားကြ၏။

၃ ဒါဝိဒိနှင့်သူ၏ လူများတို့သည် အသီးအသီး မိမိ သားမယားပါလျက် ဂါသမိ၊ အာခိတ်မင်းထံမှာ နေကြ၏။ ဒါဝိဒိ မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်နှင့် နာဗလ မယား၊ အရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလ ပါသတည်း။

၄ ဒါဝိဒိသည် ဂါသမိသို့ ပြေးသွားကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍ နောက်တဖန် မလိုက်မရှာ ဘဲနေ၏။

၅ ဒါဝိဒိသည် အာခိတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ကျွန်တော် သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသည် မှန်လျှင် ကျွန်တော် နေစရာတောရွာတရွာကို သနားတော်မူပါ။ ကိုယ် တော် ကျွန်သည် မြို့တော်၌ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု လျှောက်လေသော်၊

၆ ထိုနေ့၌ အာခိတ်မင်းသည် ဇိကလက်မြို့ကို ပေး၏။ ထိုကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင် တို့သည် ဇိကလက်မြို့ကို ပိုင်ကြ၏။

၇ ဒါဝိဒိသည် ဖိလိတ္တိုပြည်၌ နေသော နေ့ရက် ပေါင်းကား တနှစ်နှင့် လေးလစေ့သတည်း။

၈ တရံရောအခါ ဒါဝိဒိနှင့် သူ၏ လူတို့သည် သွား၍ ဂေရုရီလု၊ ဂေရုဇီလု၊ အာမလက်လူတို့ကို တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှုရမြို့လမ်းမှ စ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင် အမြဲနေသောသူ ဖြစ်တည်း။

၉ ထိုပြည်ကို ဒါဝိဒိသည် လုပ်ကြံ၍ ယောက်ျား မိန်းမတစ်ယောက်ကိုမျှ အသက် ချမ်းသာ မပေး။ သို့၊ နွား၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူ၍ အာခိတ်မင်း ထံသို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၀ အာခိတ်မင်းက၊ သင်တို့သည်၊ ယနေ့ အဘယ် အရပ်သို့ သွား၍ တိုက်သနည်းဟု မေးသော်၊ ဒါဝိဒိက၊ ယုဒပြည် တောင်ဘက်၊ ယေရမေလပြည် တောင် ဘက်၊ ကေနိပြည် တောင်ဘက်သို့ သွား၍ တိုက်ပါ သည်ဟု လျှောက်၏။

၁၁ ထိုသို့ ဒါဝိဒိပြုဟုဂါသမိသို့လာ၍သိတင်းကြား ပြောမည့်သူမရှိစေခြင်းငှါ ယောက်ျား မိန်းမတစ် ဟယောက် ကိုမျှ အသက်ချမ်းသာ မပေး။ ဒါဝိဒိသည် ဖိလိတ္တိုပြည်၌ နေသော ကာလပတ်လုံး ထိုသို့ ပြုလေ့ရှိ၏။

၁၂ အာခိတ်မင်းက၊ ဒါဝိဒိသည် မိမိကို မိမိလူမျိုး အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာသည် တိုင်အောင်ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ထံ၌ အစဉ်ကျွန် ခံလိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒိ စကားကို ယုံလျက်ဆို၏။

၂၈

၁ ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိုလူတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ဗိုလ်ခြေများကို စုဝေးကြ ၏။ အာခိတ်မင်း ကလည်း၊ သင်သည် လူများပါလျက် ငါနှင့် လိုက်၍ စစ်တိုက် သွားရမည်ကို ဆက်ဆက် သဘောကျလော့ဟု ဒါဝိဒိအား ဆိုလျှင်၊

၂ ဒါဝိဒိက၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သည်ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော် မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ အာခိတ်မင်းက၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကို ငါအသက်စောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၃ ထိုကာလ၌ ရှုမ္မလမရှိသလွန်ပြီ။ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလျက်။ သူ့ကိုသူနေရင်းရာမမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ရှောလုသည် စုန်းနှင့် နတ်ဝင်အပေါင်းတို့ကို တပြည် လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းနှင်ပြီ။

၄ ထိုအခါ ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် စုဝေး၍ရှုနင်မြို့မှာ တပ်ချကြ၏။ ရှောလုသည်လည်း ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ သူတို့သည် ဂိလဗောမြို့မှာ တပ်ချကြ၏။

၅ ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိုလူ အလုံးအရင်းကို မြင်သောအခါ ကြောက်၍ အလွန် တုန်လှုပ်သော စိတ်နှလုံးရှိ၏။

၆ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက် အားဖြင့် ၎င်း၊ ဥရိမ် အားဖြင့်၎င်း၊ ပရောဖက်အား ဖြင့်၎င်း ထူးတော်မမူ။

၇ ထိုအခါ ရှောလုက၊ နတ်ဝင် မိန်းမကို ရှာကြ လော့။ ငါသွား၍ မေးမြန်းမည်ဟု ကျွန်တို့အား ဆိုသည် အတိုင်း၊ ကျွန်တို့က အဒီရမြို့မှာ နတ်ဝင် မိန်းမ တယောက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၈ ရှောလုသည် အဝတ် လဲ၍ ထူးခြားသော

အယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ ညဉ့်အခါ လူနှစ်ယောက် နှင့်တကွ ထိုမိန်းမ ဆီသို့ သွား၍ ရောက်ပြီးလျှင်၊ သင်ပေါင်းသော နတ်ကို အမှီပြု၍ သင့်အား ငါပြော မည့်သူကို ဘော်ပါလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၉ မိန်းမကလည်း၊ ရှောလု ပြုသောအမှု၊ စုန်းနှင့် နတ်ဝင်တို့ကို တပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အမှုကို သင်သည် သိလျက်နှင့် ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့အသက်ကို ကျော့စမ်းသနည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊

၁၀ ရှောလုက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ဤအမှုကြောင့် အဘယ်အပြစ်မျှ မရောက်ရဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို လေ၏။

၁၁ မိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူကိုငါဘော်ရမည်နည်း ဟုမေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ ရှမ္မလကို ဘော်ပါဟုဆို၏။

၁၂ မိန်းမသည် ရှမ္မလကို မြင်သောအခါ ကြီးသော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မကိုအဘယ် ကြောင့် လှည့်စားသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် ရှောလု ဖြစ်ပါ၏ ဟုရှောလုအား ဆိုလျှင်၊

၁၃ ရှင်ဘုရင်က မစိုးရိမ်နှင့်၊ အဘယ်အရာကို မြင် သနည်းဟုမေးသော်၊ မိန်းမက၊ မြေကြီးထဲက ဘုရား တက်လာသည်ကို ကျွန်မ မြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။

၁၄ အဘယ်သို့သော အယောင် ဆောင်သနည်းဟု မေးပြန်သော်၊ လူအို တက်လာပါ၏။ ဝတ်လုံ ခြုံလျက် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ရှမ္မလဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလုသည် ရိပ်မိ၍ မြေပါမှာ ဦးညွတ် ပြပ်ဝပ် လျက်နေ၏။

၁၅ ရှမ္မလ ကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကို နှောင့်ရှက် လျက် အဘယ်ကြောင့် ဘော်သနည်းဟု ရှောလုကို မေးသော်၊ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီ။ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် စစ်တိုက်ကြ ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်တော်မူပြီ။ ပရောဖက်အားဖြင့် ထူးတော်မမှု။ အိပ်မက်အားဖြင့် ထူးတော်မမှု။ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို၊ ကိုယ်တော် ပြစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခေါ်ပါပြီဟု ပြောဆို၏။

၁၆ ရှမ္မလ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို စွန့်၍ သင့်ရန်ဘက် ဖြစ်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် မေးမြန်းသေးသနည်း။

၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း သင်၌ ပြုတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်

ဤနိုင်ငံကို သင့်လက်မှ နှုတ်၍၊ သင့် အိမ်နီးချင်း ဒါဝိဒ်အား ပေးတော်မူပြီ။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို အာမလက် အမျိုး၌ မစီရင်သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို ယနေ့သင်၌ ရောက်စေတော်မူပြီ။

၁၉ ထိုမှတစ်ပါး သင်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကို ဖိလိတ္တိ လူတို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နေ့ သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ငါနှင့်အတူ ရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလလူ အလုံးအရင်းကို ဖိလိတ္တိ လူတို့ လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၂၀ ထိုအခါ ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာ အလျားပြပ်ဝပ် လဲနေ၍၊ ရှမ္မလ စကားကြောင့် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ၏။ တနေ့နှင့် တညညလုံး အဘယ် အစာကိုမျှ မစားဘဲ နေသောကြောင့် အားကုန်ပြီ။

၂၁ ထိုမိန်းမသည် လာ၍ ရှောလု အလွန် စိတ်ညစ် သည်ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မသည် ကိုယ် တော်စကားကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ့် အသက်ကို မနုမ္မာဘဲ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသော စကားကို နားထောင်ပါပြီ။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ယခု ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏ စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စားစရာ အနည်းငယ်ကို ရှေ့တော်၌ တင်ပါရစေ။ ကိုယ်တော် ကြွသွားသော အခါ အားပြည့်စေခြင်းငှါ စားတော်ခေါ်ပါဟု လျှောက် သော်လည်း၊

၂၃ ရှောလုက ငါမစားဟု ငြင်းပယ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည် မိန်းမနှင့် ဝိုင်း၍ အနိုင်ပြုကြသဖြင့်၊ ရှောလုသည် သူတို့စကားကို နားထောင်၍ မြေပေါ်က ထပြီးလျှင် ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။

၂၄ ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေး တကောင်ရှိသည် ဖြစ်၍ အလျှင်အမြန် သတ်လေ၏။ မုန့်ညက်ကိုလည်းယူ၍ နယ်သဖြင့်၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ကို ဖုတ်ပြီးမှ၊ ရှောလုနှင့် ကျွန်များတို့ ရှေ့၌တင်လေ၏။ သူတို့သည် စား၍ ထိုညဉ့်တွင် ထသွားကြ၏။

၂၉

၁ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့ကို အာဖက်မြို့မှာ စုဝေးစေကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် ယေဇရေလမြို့မှာ ရှိသော စမ်းရေတွင်း အနား၌ တပ်ချကြ၏။

၂ ဖိလိစ္ဆိမင်းတို့သည် လူတရားတစ်၊ တထောင်တစ် အစဉ်အတိုင်းချီသွားသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့သည် နောက်တပ်၌ အာခိတ်မင်းနှင့် အတူလိုက်ကြ၏။

၃ ဖိလိစ္ဆိမင်းတို့ ကလည်း၊ သင်နှင့်လိုက်သော ထို သူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊ အာခိတ် မင်းက၊ ဤသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလု၏ ကျွန် ဒါဝိဒ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာ ဝါထံမှာ နေပြီ။ ဝါထံသို့ ရောက်သော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင် အောင် သူ၌ အပြစ်တင်စရာ တစ်ခုခုကိုမျှ မတွေ့ဟု ဖိလိစ္ဆိ မင်းတို့အား ပြောဆိုသော်လည်း၊

၄ ဖိလိစ္ဆိမင်းတို့သည် စိတ်ဆိုးလျက် ဤသူပြန် ပါစေ။ မင်းနေရာချသော အရပ်သို့ သွား၍ နေပါစေ။ ငါတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့် စစ်တိုက်ရာတွင် ငါတို့ရန်ဘက်၌ နေမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူသည် သူ့ သခင်၏ စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြုနိုင် သနည်း။ ငါတို့ လူများ၏အသက်ကို အပ်၍ ပြုနိုင်သည် မဟုတ်လော။

၅ ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ် အသောင်း သောင်း သတ်လေ့စွာကားဟု အလှည့်လှည့် ကလျက် သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ ဤဒါဝိဒ်ကို ရည် ဆောင်၍ သီချင်း ဆိုကြသည်မဟုတ်လော ဟု အပြစ် တင်သောကြောင့်၊

၆ အာခိတ်မင်းသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြီ။ ငါနှင့်အတူ တပ်မူ တပ်ရေး၌ သင်သွားလာ ပြုမူခြင်းကို ငါအားရပြီ။ သင်သည် ဝါထံသို့ ရောက်သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် သင်၌ အပြစ်ကိုမတွေ့။ သို့သော်လည်း ဖိလိစ္ဆိ မင်းတို့သည် သင့်ကို အလိုမရှိကြ။

၇ သို့ဖြစ်၍ ယခု ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွားတော့။ ဖိလိစ္ဆိ မင်းတို့ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့်ဟု ဆိုသော်၊

၈ ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် သခင် ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက် မသွားစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်း။ ကိုယ်တော် ထံမှာ နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ် အပြစ်ကို တွေ့တော်မူသနည်းဟု အာခိတ်မင်းအား မေးလျှောက် သော်၊

၉ အာခိတ်မင်းက၊ သင်သည် ဝါရှေ့မှာ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက် မလိုက်စေနှင့်ဟု ဖိလိစ္ဆိမင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် လိုက်လာသော သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့နှင့်အတူ နံနက်စောစော ထ၍ မိုဗ်းလင်း သောအခါ ပြန်သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုသည် အတိုင်း၊

၁၁ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ဖိလိစ္ဆိပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဖိလိစ္ဆိလူတို့သည် လည်း၊ ယေဇရေလမြို့သို့ ချီသွားကြ၏။

၃၀

၁ သုံးရက် လွန်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ လူတို့သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ အာမလက် လူတို့သည် တောင်ပြည်နှင့် ဇိကလတ်မြို့ကို တိုက် သဖြင့်၊ ဇိကလတ်မြို့ကို လုပ်ကြံ၍ မီးရှို့နှင့်ကြပြီ။

၂ မြို့၌ရှိသော မိန်းမအကြီးအငယ် တယောက်ကို မျှမသတ်၊ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်းသွားနှင့်ကြပြီ။

၃ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် မြို့သို့ရောက် သောအခါ၊ မြို့ကို မီးရှို့၍ မယား သားသမီးများကို သိမ်းသွားကြောင်းကို တွေ့သဖြင့်၊

၄ ဝိုသံကို လွှင့်၍ အားကုန်သည် တိုင်အောင် ငို ကြွေးကြ၏။

၅ ဒါဝိဒ် မယား နှစ်ယောက် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောန်နှင့် နာဗလ မယား ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတို့သည်လည်း ပါသွားကြပြီ။

၆ ဒါဝိဒ်သည် အလွန် စိတ်ငြိုငြင် ဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည် မိမိတို့ သားသမီးများကြောင့် စိတ် ညှိုးငယ်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဒါဝိဒ် မူကားမိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစားလျက် နေ၍၊

၇ သင်တိုင်းတော်ကို ဝါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပါလော့ဟု အဟိမလက်၏သား အဗျာသာကို ဆိုလျှင်၊ အဗျာသာ သည် သင်တိုင်းတော်ကို ဒါဝိဒ် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၈ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလုံးအရင်း ကို လိုက်ရပါမည်လော။ လိုက်လျှင် မှီနိုင်ပါမည်လော ဟု ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်၊ လိုက်လော့။ ဆက်ဆက် မှီ၍ အလုံးစုံတို့ကို ရပြန်မည်ဟုမိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊

၉ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၌ပါသော လူခြောက်ရာတို့သည် သွား၍ ဗေသော်ချောင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ အချို့တို့သည် ထိုချောင်းနားမှာ နေရစ်ကြ၏။

၁၀ ဒါဝိဒ်နှင့် လူလေးရာတို့သည် လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာ တို့သည် မော့၍ ဗေသော်ချောင်းကို မကူးနိုင်သော ကြောင့် နေရစ်ကြ၏။

၁၁ လွင်ပြင်၌ အဲဂုတ္တု လူတယောက်ကို တွေ့၍ ဒါဝိဒိ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ မုန့်ကို ပေး၍ ထိုသူသည် စား၏။ ရောက်လည်း သောက်စေကြ၏။

၁၂ သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ်တဖဲ့၊ စပျစ်သီး နှစ်ပြွတ် ကိုလည်းပေး၍ သူသည် စားသဖြင့် အားပြည့်ပြန်၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး မစား မသောက်ဘဲ ငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။

၁၃ ဒါဝိဒိကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင် သနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည် အာမလက်လူ ထံ၌ ကျွန်ခံရသော အဲဂုတ္တုလူကလေး ဖြစ်ပါ၏။ သုံးရက် အထက်က အနာ ရောက်သောကြောင့် သခင်သည် ပစ်ထားပါ၏။

၁၄ ခေရသိပြည် တောင်ပိုင်း၊ ယုဒပြည်နှင့် ကာလက် ပြည်တောင်ပိုင်းကို တိုက်၍ ဇိကလတ်မြို့ကို မီးရှို့ပါပြီ ဟု ပြောဆို၏။

၁၅ ဒါဝိဒိ ကလည်း၊ ထိုအလုံးအရင်း ရှိရာသို့ လမ်း ပြန်သလောဟု မေးလျှင်သူက၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်ကို မသတ်၊ သခင် လက်သို့ မအပ်မည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျန်ဆိုပါ တော့။ သို့ပြုလျှင် ထိုအလုံးအရင်း ရှိရာသို့ လမ်းပြ ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒိသည် ကျန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။

၁၆ လူကလေးသည် လမ်းပြ၍ ဒါဝိဒိ ရောက်သော အခါ၊ ထိုလူများတို့သည် ဖိလိစ္စိုပြည်နှင့် ယုဒပြည် ထဲက သိမ်းယူသော ဥစ္စာပစ္စည်းများ အပေါင်းတို့ ကြောင့် စားသောက်လျက်၊ ကခုန်လျက် မြေတပြင် လုံး၌ အနံ့အပြား ရှိကြ၏။

၁၇ ဒါဝိဒိသည်လည်း ညဦးမှ စ၍ နက်ဖြန်ညဦး တိုင်အောင် သူတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂုကားအုပ်ကို စီး၍ ပြေးသော လုလင် လေးရာမှတစ်ပါး လူတယောက် မျှမလွတ်။

၁၈ အာမလက်လူတို့သည် သိမ်းသွား သမျှတို့ကို ဒါဝိဒိသည် ရပြန်၍၊ မိမိမယား နှစ်ယောက်ကိုလည်း ကယ်နှုတ်လေ၏။

၁၉ လူအကြီးအငယ်၊ သားသမီး၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်း၊ လူယူသိမ်းသွား သမျှတို့တွင် တစုံတခုမျှ မကျန်၊ အလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒိသည် ရပြန်လေ၏။

၂၀ ဒါဝိဒိသည်လည်း ထိုသိုး နွားများ ရှေ့မှ အရင် နှင်သော သိုးနွား အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယူ၍၊ ဤ ဥစ္စာသည် ဒါဝိဒိ ပိုင်သော လက်ရဥစ္စာ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၂၁ မော့၍ ဒါဝိဒိ နောက်သို့ မလိုက်နိုင်၊ ဗေသော်

ချောင်းနားမှာ နေရစ်သော လူနှစ်ရာ ရှိရာသို့ ဒါဝိဒိ ရောက်၍၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒိနှင့် သူ၌ပါသောလူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုလိုသောငှါ ထွက်လာသဖြင့်၊ ဒါဝိဒိသည် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့ကို နှုတ်ဆက်လေ၏။

၂၂ ဒါဝိဒိနှင့် လိုက်သွားသော သူတို့တွင် အဓမ္မ လူဆိုးများတို့က၊ ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့် မလိုက် သောကြောင့်၊ ငါတို့ရသော ဥစ္စာတို့တွင် သူတို့သား မယား မှတစ်ပါး အခြားသော ဥစ္စာကို သူတို့အား မပေးရ။ ကိုယ်သား မယားကို ယူ၍ ထွက်သွားကြစေ ဟုဆိုကြ၏။

၂၃ ဒါဝိဒိ ကလည်း၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့ကို စောင့် မ၍ ငါတို့ကို တိုက်လာသော အလုံးအရင်းကို ငါတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား ပေးသနား တော်မူသော ဥစ္စာကို ထိုသို့ မပြုရ။

၂၄ ဤအမှု၌ သင်တို့ စကားကို အဘယ်သူ နား ထောင်လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တိုက် သွားသော သူရသည် အတိုင်း၊ ဥစ္စာကို စောင့်လျက် နေရစ်သောသူရစေ။ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှ ခံစေဟု စီရင်၏။

၂၅ ထိုနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုး ၌ ထိုသို့သော ထုံးစံဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ထုံးဖွဲ့သတည်း။

၂၆ ဒါဝိဒိသည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ လက်ရ ဥစ္စာအချို့ကို မိမိအဆွေခင်ပွန်း၊ ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူလက်မှ ရခဲ့သော ဥစ္စာထဲက သင်တို့ အဘို့ လက်ဆောင်ကို ကြည့်လော့ဟု မှာလိုက်၏။

၂၇ ဗေသလမြို့၊ တောင်ရာမုတ်မြို့၊ ယတ္တိယမြို့၊

၂၈ အာရော်မြို့၊ ရှိမုန်မြို့၊ ရှေ့တမောမြို့၊

၂၉ ရာခလမြို့၊ ယေရမေလ လူနေရာ မြို့များ၊ ကေနီလူနေရာမြို့များ၊

၃၀ ဟောမာမြို့၊ ခေါရာရှန်မြို့၊ အာသက်မြို့၊

၃၁ ဟေပြန်မြို့ မှစ၍ ဒါဝိဒိ နှင့်သူ၏ လူတို့သည် တည်းခိုတတ်သော မြို့ရွာ အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက် သတည်း။

၃၁

၁ ဖိလိစ္စို လူတို့သည် ဣသရေလ လူတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူ ရှေ့မှ ပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗော တောင်ပေါ်မှာ အထိအခိုက်နှင့် လဲ၍ သေကြ၏။

၂ ဖိလိစ္စို လူတို့သည် ရှောလု မင်းနှင့် သူ၏ သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာ လိုက်၍၊ ရှောလု၏ သား ယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလဒိရွာတို့ကို သတ်ကြ၏။

၃ စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလုသည် အလွန် ခံရ၏။ လေးသမားတို့ ပစ်သော မြားမှန်၍ အလွန် နာသောကြောင့်။

၄ လက်နက်ဆောင် လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် သင့်ထားကို ထုတ်၍ ငါ့ကို ထိုးလော့။ သို့မဟုတ်အရေးဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့သည် လာ၍ ငါ့ကို ထိုးပြီးမှ မရိမသေ ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ လက်နက်ဆောင် လုလင်သည် အလွန် ကြောက်၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ထိုထားကို ယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာ လှဲ၍သေ၏။

၅ ရှောလု သေသည်ကို လက်နက်ဆောင်လုလင် မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထားကို ထောင်၍ ရှောလုနှင့်အတူ ထားဖျားပေါ်မှာ လှဲ၍ သေ၏။

၆ ထိုသို့ ရှောလု မှစ၍ သူ၏သား သုံးယောက်၊ သူ၏ လက်နက်ဆောင် လုလင်၊ သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် အတူ သေကြ၏။

၇ ဣသရေလလူ ပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့် သူ၏ သားများသေကြောင်းကို ချိုင့်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ နေသော ဣသရေလ လူတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပြေးသဖြင့်၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် လာ၍ နေကြ၏။

၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှါ လာသောအခါ၊ ဂိလဗော တောင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလုနှင့် သူ၏သား သုံးယောက်တို့သည် လဲသေလျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။

၉ ရှောလု၏ ခေါင်းကို ဖြတ်၍ လက်နက်တော်ကို ချွတ်ပြီးမှ သူတို့ ရုပ်တု ကျောင်းများ၌၎င်း၊ လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၀ လက်နက်တော်ကိုလည်း အာရှတရက်ကျောင်း၌ ထား၍ အလောင်းတော်ကို ဗက်ရှန် မြို့ရိုး၌ဆွဲထားကြ၏။

၁၁ ရှောလု၌ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ ပြုသောအမှုကို ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားများ ကြားလျှင်၊

၁၂ သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ညဉ့်အခါ ထသွား၍၊ ရှောလု၏ အလောင်းနှင့် သူ၏သား အလောင်းတို့ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုးမှ ချပြီးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ မီးရှို့ကြ၏။

၁၃ အရိုးတို့ကိုလည်း ယူ၍ ယာဗက်မြို့မှာ သစ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အစာရှောင်ကြ၏။

ဓမ္မရာဇဝင် ပဌမစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင် ဒုတိယစောင်။ SECOND BOOK OF SAMUEL

၁

၁ ရှောလု သေသောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် အာမလက် လူတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာ၍၊ ဇိကာလတ်မြို့၌ နှစ်ရက် နေပြီးလျှင်၊

၂ သုံးရက်မြောက်သော နေ့တွင် လူတယောက်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို တင်လျက်၊ ရှောလုတပ်က လာ၍၊ ဒါဝိဒ်ထံသို့ ရောက်သော်၊ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက် ရှိခဲ့၏။

၃ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ဣသရေလ တပ်က ပြေး၍ လာပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၄ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါ့အား ပြောပါလော့ဟု မေးလျှင်၊ သူက၊ ဣသရေလ လူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် ပြေး၍ အများတို့သည် လဲလျက် သေပါပြီ။ ရှောလုနှင့် သားတော် ယောနသန်လည်း သေပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၅ ထိုသိတင်းကို ကြားပြောသော လုလင်အား ဒါဝိဒ်က၊ ရှောလုနှင့် သားတော် ယောနသန် သေကြောင်းကို သင်သည် အဘယ်သို့ သိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊

၆ ထိုလုလင်က၊ ကျွန်တော်သည် ဂိလဗော တောင်ပေါ်သို့ အလိုလို ရောက်သောအခါ၊ ရှောလုသည်

လုံတော်ကို ထောင်၍ နေပါ၏။ ရထားစီးသူရဲ မင်းစီး သူရဲတို့သည် ပြင်းထန်စွာ လိုက်ကြ၏။

၇ ရှောလုသည် နောက်တော်သို့ ကြည့်သဖြင့် ကျွန်တော်ကို မြင်၍ ခေါ်ပါ၏။

၈ ကျွန်တော် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်သောအခါ၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်တော် သည် အာမလက်လူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ပါ၏။

၉ ရှောလု ကလည်း၊ ဝါထံသို့ လာ၍ ဝါကို သတ်ပါ တော့။ ဝါအသက် မသေနိုင်သောကြောင့် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏ဟု ဆိုသည်အတိုင်း။

၁၀ လဲသောနောက် အသက် မရှင်နိုင်သည်ကို ကျွန်တော် သိလျှင် သူ့ထံသို့ သွား၍ သတ်ပါ၏။ ခေါင်းတော်၌ ဆောင်းသော ဦးရစ်နှင့် လက်ရုံးတော်၌ ဝတ်သော လက်ကောက်ကို ချွတ်ယူပြီးလျှင်၊ ကျွန်တော် သခင် ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊ သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် ထိုနည်းတူ ပြုကြ၏။

၁၂ ရှောလု မှစ၍ သားတော် ယောနသန်၊ ထာဝရ ဘုရား၏လူများ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထားဖြင့် လဲသောကြောင့်၊ သူတို့အတွက် ညဦး တိုင်အောင် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ အစာကို ရှောင်ကြ၏။

၁၃ ထိုသိတင်းကို ကြားပြောသော လုလင်အား၊ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် တပါးအမျိုးသား အာမလက်လူ ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊

၁၄ ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသော သူကို သတ်ခြင်းငှါ၊ သင့်လက်ကို အဘယ်သို့ ဆန့်ဝံ့ သနည်းဟု ဆိုလျက်၊

၁၅ လုလင် တယောက်ကို ခေါ်၍ သူ့ကို သွားသတ် တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် လုပ်ကြံ၍ သတ်လေ၏။

၁၆ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ သင်၏ အသွေးသည် သင့် ခေါင်းပေါ်မှာ တည်စေ။ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို ကျွန်တော် သတ်ပါပြီဟု သင့် နှုတ်သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေခံလေပြီဟု ဆို၏။

၁၇ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုနှင့် သားတော် ယောနသန် ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊

၁၈ ယုဒ အမျိုးသားတို့အား သင်စေသော လေး သီချင်းတည်းဟူသော ယာရှာစာ၌ ပါသော သီချင်း စကားဟူမူကား၊

၁၉ အိုဣသရေလ ဂုဏ်အသရေ သင်၏ မြင့်သော အရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံလေပြီ။ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။

၂၀ ထိုသိတင်းကို ဂါသမြို့၌ မပြောကြနှင့်။ အာရှ ကောလုန်မြို့ လမ်းတို့၌ မကြားမပြောကြနှင့်။ ဖိလိတ္တိ အမျိုးသမီးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ အရေဖျားလှီးခြင်း ကို မခံသော အမျိုးသမီးတို့သည် ရှင်လန်းကြလိမ့်မည် ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၂၁ အို ဂိလဗာ တောင်တို့၊ သင်တို့ အပေါ်မှာ နှင်း မကျစေနှင့်။ မိုဗ်းမရွာစေနှင့်။ ပူဇော်စရာ အသီးကို သီးသော လယ်ကွက် မရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ သူရဲဆောင်သော ဒိုင်းတည်းဟူသော ရှောလု ဆောင်သော ဒိုင်းလွှား၊ ဆီနှင့် လိမ်းပြီးသော လက်နက်တော်ကို ရှုတ်ချလေပြီတကား။

၂၂ သူရဲတို့၏ အသွေး၊ ခွန်အားကြီးသော သူတို့၏ ဆိဥမှ ယောနသန်၏ လေးသည် နောက်သို့ မလှန်။ ရှောလု၏ ထားတော်သည် ကိုယ်ချည်း ပြန်၍ မလာတတ်။

၂၃ ရှောလုနှင့် ယောနသန်သည် ချစ်တတ်သော သဘောရှိ၍ အသက်ရှင်စဉ်အခါ မိတ်ဆွေဖြစ်လျက်၊ အသက် သေသောအခါ တယောက်နှင့် တယောက် မကွာဘဲလျက် နေကြ၏။ သူတို့သည် ရွှေလင်းတ ထက်မြန်၍ ခြင်္သေ့ထက် ခွန်အားကြီးကြ၏။

၂၄ အို ဣသရေလ အမျိုးသမီးတို့၊ ရှောလုကို ငိုကြွေးကြလော့။ သင်တို့ကို လှသော ကမ္မလာနီနှင့် ဝတ်စေ၍၊ သင်တို့ အဝတ်၌လည်း ရွှေတန်ဆာနှင့် ဆင်စေတော်မူ၏။

၂၅ စစ်တိုက်ပွဲ၌ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီ။ အို ယောနသန်၊ သင်၏ မြင့်သော အရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံလေပြီတကား။

၂၆ ဝါညီ ယောနသန်၊ သင့်ကြောင့် ဝါညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ သင်သည် ဝါမိတ်ဆွေကြီး ဖြစ်၍၊ ဝါကို ချစ်သော မေတ္တာသည် အံ့ဩဘွယ်သောမေတ္တာ၊ မိန်းမကို ချစ် တတ်သော မေတ္တာထက် သာ၍ အားကြီးသော မေတ္တာဖြစ်၏။

၂၇ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။ စစ်တိုက် လက်နက်တို့သည် ဆုံးကြဲပြီတကားဟု ပါသတည်း။

J

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒမြို့ တစ်ခုမြို့သို့ သွားရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက

သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း အဘယ် မြို့သို့ သွားရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟောပြန်မြို့သို့ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၂ ဒါဝိဒ်သည် မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောဗ်၊ နာဗလမယား ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလ တို့နှင့်တကွ သွားလေ၏။

၃ မိမိ၌ပါသော လူများ၊ အိမ်ထောင်များတို့ ကိုလည်း ဒါဝိဒ်သည် ခေါ်ခွဲ၍ သူတို့သည် ဟောပြန် မြို့ရွာတို့၌ နေကြ၏။

၄ တဖန် ယုဒလူတို့သည် လာ၍ ဘိသိတ်ပေးသဖြင့် ဒါဝိဒ်ကို ယုဒ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၅ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ရှောလုကို သင်္ဂြိုဟ်ပါပြီဟု ဒါဝိဒ်အား ကြားလျှောက်သော်၊ ဂိလဒ် ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့ ရှိရာသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ သင်တို့သည် သင်တို့ အရှင် ရှောလု၌ ကရုဏာ ကျေးဇူးပြု၍ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြပါစေသော။

၆ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကရုဏာကျေးဇူး၊ သစ္စာကျေးဇူး ပြုတော်မူပါစေသော။ သင်တို့သည် ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့် သင်တို့ ကျေးဇူးကို ဝါလည်းဆပ်မည်။

၇ ယခုမှာ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိ ရှိကြလော့။ သင်တို့ အရှင်ရှောလုသေပြီ။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိသိက် ပေးသဖြင့် ဝါကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြပြီဟု မှာလိုက်လေ၏။

၈ သို့ရာတွင် ရှောလု၏ ဝိုလ်ချုပ်မင်း နေရသား အာဗနာသည်၊ ရှောလုသား ဣဂျဗောရှက်ကို ယူ၍ မဟာနိမ်မြို့သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၉ ဂိလဒ်ပြည်၊ အာရှာ အမျိုးသားများ၊ ယေဇရေလ မြို့သားများ၊ ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ဗယ်ာမိန် ခရိုင် အစရှိသော ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။

၁၀ ရှောလု၏သား ဣဂျဗောရှက်သည် အသက် လေးဆယ် ရှိသော်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို အစိုးရ၍ နှစ် နှစ်စိုးစံလေ၏။ ယုဒ အမျိုးမူကား ဒါဝိဒ် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၁ ဒါဝိဒ်သည် ဟောပြန်မြို့၌ နေ၍ ယုဒအမျိုးကို အစိုးရသော နှစ်ပေါင်းကား ခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လ ဖြစ်သတည်း။

၁၂ တဖန် နေရသား အာဗနာသည် ရှောလုသား

ဣဂျဗောရှက်၏ ကျွန်များနှင့် တကွ၊ မဟာနိမ်မြို့မှ ဂိဗောဇ်မြို့ သို့သွား၍၊

၁၃ ဇေရုယာသား ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဆီးကြိုသဖြင့်၊ ဂိဗောဇ်ရောက် အနားမှာ ဆုံမိလျက် ရောက်တဘက် တချက်၌ ထိုင်ကြ၏။

၁၄ အာဗနာ ကလည်း၊ လုလင်တို့သည် ထ၍ ငါတို့ ရှေ့မှာ ကစားကြပါလေစေ ဟုဆိုသော်၊ ယွာဘက ထကြပါလေစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၅ ရှောလုသား ဣဂျဗောရှက်၏လူ ဗယ်ာမိန် အမျိုးသား တကျိပ်နှစ်ယောက်နှင့် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန် တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊

၁၆ ထ၍ ကူးလာကြ၏။ သူတို့သည် လူချင်းတိုက် ၍ လူတိုင်း မိမိတိုက်ဘက်၏ ခေါင်းကို ကိုင်လျက်၊ နံဖေးကို ထားနှင့် ထိုးလျက် တစုတည်း လဲသေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂိဗောဇ်မြို့နယ်၌ ရှိသော ထိုအရပ်ကို ဟေလက သဇ္ဇရိမ် ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၁၇ ထိုနေ့၌ ပြင်းစွာ စစ်တိုက်၍ အာဗနာနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ ရှေ့မှာ ရှုံးကြ လေ၏။

၁၈ ဇေရုယာသား သုံးယောက်၊ ယွာဘ၊ အဘိရုံ၊ အာသဟေလ ပါကြ၏။ အာသဟေလသည် တော၌ ကျင်လည်သော ဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်၏။

၁၉ အာသဟေလသည် လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက် သို့ မလွဲ အာဗနာကို လိုက်၏။

၂၀ အာဗနာသည် နောက်သို့ ကြည့်၍၊ သင်သည် အာသဟေလ မှန်သလောဟု မေးသော်၊ မှန်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၁ အာဗနာ ကလည်း၊ လက်ျာဘက်သော်၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်သော်၎င်း လှည့်သွားလျက်၊ လုလင် တယောက်ကို ဘမ်းဆီး၍ သူ၏ လက်နက်စုံကို လုယူတော့ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာသဟေလသည် မလှည့်ဘဲ လိုက်သေး၏။

၂၂ တဖန် အာဗနာက ဝါကို မလိုက်နှင့်။ လှည့် သွားတော့။ သင့်ကိုမြေပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါလှဲ ရမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် သင့်အစ်ကို ယွာဘ ရှေ့မှာ ဝါမျက်နှာကို အဘယ်သို့ ငါပြနိုင်မည်နည်းဟု ဆို သော်လည်း၊

၂၃ အာသဟေလသည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ အာဗနာသည် နောက်သို့ လှံနှင့် ထိုးလျှင်၊ ဝမ်း၌ လှံဖျားဝင်၍ ကျောက် ထုတ်ချင်းဖောက် သဖြင့်၊ အာသဟေလသည် လဲ၍ ထိုအရပ်၌ သေ၏။

အာသဟေလ လဲ၍ သေသော ထိုအရပ်သို့ရောက် သောသူအပေါင်းတို့သည် ရပ်နေကြ၏။

၂၄ ယွာဘနှင့် အဘိရုံသည် အာဗနာကို လိုက်၍ ဂိဗောင်တောသို့ သွားသော လမ်းနား၊ ဂိအာမြို့ ရှေ့မှာ ရှိသော အမွတောင်သို့ ရောက်သောအခါ နေဝင်၏။

၂၅ ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့သည် အာဗနာ နောက်၌ စုဝေး၍ တတပ်တည်း ဖွဲ့လျက် တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေ ကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ အာဗနာက၊ ယွာဘကို ဟစ်၍ ထားသွားသည် အစဉ်မပြတ် ကိုက်စားရမည်လော။ နောက်ဆုံး၌ ခါးသော အရသာကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု မသိလော။ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို မလိုက်၊ ပြန်စေမည်အကြောင်း သင်သည် အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး မစီရင်ဘဲ နေမည်နည်းဟုဆိုလျှင်၊

၂၇ ယွာဘက၊ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း သင် မပြောလျှင်၊ မိုဗ်းလင်းမှသာ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို မလိုက်ဘဲ နေကြ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊

၂၈ တံပိုး မှတ်၍ လူများတို့သည် ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို မလိုက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲ ရပ်နေကြ၏။

၂၉ အာဗနာနှင့် သူ၏ လူတို့သည် တညဉ့်လုံး လွင်ပြင်သို့ ရောက်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးပြီးလျှင်၊ ဗိသရန်ပြည်ကို လွန်၍ မဟာနိမိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၃၀ ယွာဘသည်လည်း အာဗနာကို လိုက်ရာမှ ပြန်၍ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသောအခါ၊ အာသ ဟေလနှင့် ဒါဝိဒ၏ကျွန် တက်ပျံကိုးယောက်တို့သည် မရှိဆုံးကြပြီ။

၃၁ ဒါဝိဒ၏ ကျွန်တို့သည် ဗယံမိန် အမျိုးသား၊ အာဗနာ၏လူ သုံးရာခြောက်ဆယ်တို့ကို သေအောင် လုပ်ကြံကြပြီ။

၃၂ အာသဟေလ၏ အလောင်းကို ထမ်းသွား၍ ဗက်လင်မြို့၌ရှိသောသူအဘ၏ သင်္ချိုင်းတွင် သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ယွာဘနှင့်သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံးသွား၍ မိုဗ်းလင်းစတွင် ဟေပြန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၃

၁ ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒအမျိုးတို့သည် ကြာမြင့်စွာ စစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒသည် အားတိုးပွားလျက်၊ ရှောလု အမျိုးသည် အားရွေ့လျော့လျက် ရှိကြ၏။

၂ ဟေပြန်မြို့၌ ဒါဝိဒ မြင်သောသား တို့တွင် သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင် မြင်သောသား အာမနန်တည်း။

၃ ဒုတိယ သားကား၊ နာဗလမယား၊ ကရမေလ မြို့သူ အဘိဂဲလတွင် မြင်သောသား ဒိလပ်တည်း။ တတိယသားကား၊ ဂေရူရီ ရှင်ဘုရင် တာလမဲသမီး မာခါ၏သား အဗရှလုံတည်း။

၄ စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂိုတ်၏သား အဒေါနိယ တည်း။ ပဉ္စမ သားကား အဘိတလ၏ သား ရှေ့ဖတိတည်း။

၅ ဆဌမ သားကား၊ မြောက်သားတော် ဂေလာ တွင် မြင်သောသား ဣသရုံတည်း။ ဤရွှေ့ကား၊ ဟေပြန်မြို့၌ ဒါဝိဒ မြင်သောသားတည်း။

၆ ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒအမျိုး စစ်တိုက်ကြစဉ်အခါ၊ အာဗနာသည် ရှောလု အမျိုးဘက်မှာ ကိုယ်ကို ခိုင်မာ စေ၏။

၇ ရှောလု၌ အဲအာ၏သမီး ရိဗမည်သော မယား ငယ် တယောက်ရှိ၏။ ဣဂျဗောရှက်က၊ သင်သည် ငါ့ အဘ၏ မယားငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်းသနည်း ဟု အာဗနာအား ဆိုလျှင်၊

၈ ထိုစကားကြောင့် အာဗနာသည် အလွန် စိတ်ဆိုး လျက်၊ ငါသည် ယုဒအမျိုးကို ဆီးတား၍ သင့် အဘ ရှောလု အမျိုးနှင့် ညီအစ်ကို အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုသဖြင့် သင့်ကို ဒါဝိဒ လက်သို့ မအပ်နှံဘဲနေသော်၊ သင်သည် ငါ့ကို ဆွေး၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့သာ မှတ်၍၊ ထိုမိန်းမ အတွက် ယနေ့ အပြစ်တင်ရမည်လော။

၉ ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံတော်ကို ရှောလု အမျိုးမှ နှုတ်၍၊

၁၀ ဒါဝိဒ၏ အာဏာတော်ကို ဒန်မြို့မှ စ၍ ဗေရ ရှောမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ တည်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒအား ပြုမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါလည်း ဒါဝိဒအား မပြုဘဲနေလျှင်၊ ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် အာဗနာ အား ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသောကြောင့်၊

၁၁ ဣဂျဗောရှက်သည် ကြောက်၍ စကား တခွန်း ကိုမျှ မပြန်ဝံ့။

၁၂ ထို့နောက် အာဗနာသည် မိမိအတွက် သံတမန် တို့ကို ဒါဝိဒ ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ပြည်ရှင်မင်းကား အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်တော်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့တော် မူပါ။ ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော် ဘက်သို့ ဝင်စားပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၃ ဒါဝိဒ ကလည်း၊ ကောင်းပြီ၊ သင်နှင့် ငါ မိသဟာ

ယဖွဲ့မည်။ သို့ရာတွင် ငါ တောင်းစရာ တခု ရှိ၏။ ငါ့မျက်နှာကို မြင်အံ့သောငှါ လာသောအခါ၊ ရှောလု သမီး မိခါလကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ သို့မဟုတ် ငါ့မျက်နှာ ကို မမြင်ရဟု ပြန်ဆို၏။

၁၄ ဒါဝိဒ်သည်လည်း သံတမန်တို့ကို ရှောလုသား ကူရှုပောရှုက် ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါသည် ဖိလိစ္စတိုလူ အရေးဖျား တရာနှင့် ဝယ်ယူသော ငါ့မယား မိခါလကို အပ်လိုက်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း။

၁၅ ကူရှုပောရှုက်သည် စေလွှတ်၍ ထိုမိန်းမကို သူ၏လင် လဲရှု၏ သား ဖာလတိ လက်မှ နှုတ်ယူ လေ၏။

၁၆ သူ၏လင်သည် ငိုကြွေးလျက် သူ့နောက်သို့ ဗာဟုရိမ်မြို့ တိုင်အောင် လိုက်လေ၏။ အာဗနာ ကလည်း ပြန်သွားတော့ဟု ဆိုသော် ပြန်သွားရ၏။

၁၇ အာဗနာသည်လည်း၊ ကူသရေလ အမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊ သင်တို့သည် အထက်က ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင် သောစိတ် ရှိကြသည် ဖြစ်၍။

၁၈ ယခု ချီးမြှောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ် လက်ဖြင့် ငါ၏ လူကူသရေလအမျိုးကို ဖိလိစ္စတိုလူတို့ လက်မှတိုင်း၊ ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှတိုင်း၊ ငါကယ်နှုတ်မည်ဟု ဒါဝိဒ် အဘို့ မိန့်တော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။

၁၉ တဖန် အာဗနာသည် ဗယ်မိန် အမျိုးသားတို့ကို လည်းသွေးဆောင်လေ၏။ နောက်တဖန် ကူသရေလ အမျိုး အလို ရှိသမျှသောအရာ၊ ဗယ်မိန် အမျိုး တညီတညွတ်တည်း အလို ရှိသမျှသော အရာကို ဟောပြန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အား ပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ သွား၍။

၂၀ လူနှစ်ကျိပ် ပါလျက် ဒါဝိဒ် ရှိရာ ဟောပြန်မြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ပွဲလုပ်၍ အာဗနာနှင့် သူ၏ လူတို့ကို ကျွေး၏။

၂၁ အာဗနာ ကလည်း၊ ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေ ခြင်းငှါတိုင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အလိုတော် ရှိသမျှ အတိုင်း စိုးစံစေခြင်းငှါတိုင်း၊ ကျွန်တော် ထံသွား၍ ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော်သခင်၊ ကျွန်တော် ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ စုဝေးစေပါမည်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ် လွှတ်လိုက်၍ သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် ရန်သူ အလုံးအရင်းကို လိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍၊ လက်ရဉာဏာ များကို ယူခဲ့ကြ၏။ အာဗနာသည် ဒါဝိဒ်နှင့် အတူ

ဟောပြန်မြို့၌မရှိ။ ဒါဝိဒ်သည် လွှတ်လိုက်၍ သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားနှင့်ပြီ။

၂၃ ယွာဘနှင့် သူ၌ပါသောစစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ နေရ၏သား အာဗနာသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ လာပြီ။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း လွှတ်လိုက်၍၊ သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားပြီဟု ယွာဘ အား ကြားပြောလျှင်၊

၂၄ ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း။ အာဗနာသည် အထံတော်သို့ လာပြီးမှ တဖန် အလွတ် သွားစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် လွှတ်လိုက်တော်မူ သနည်း။

၂၅ နေရ၏သား အာဗနာသည် ကိုယ်တော်ကို လှည့်စား၍ ကိုယ်တော် ထွက်ဝင်တော်မူခြင်း၊ စီရင် တော်မူခြင်း အလုံးစုံကို သိအံ့သောငှါသာ လာသည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်ပြီးလျှင်၊

၂၆ အထံတော်က ထွက်၍ အာဗနာသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်လျက်၊ သိရေတောင်းမှ ခေါ်လေ၏။ ထိုအမှုကို ဒါဝိဒ် မသိ။

၂၇ အာဗနာသည် ဟောပြန်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည် အသင့်အတင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ မြို့ တံခါးအနားသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ညီအာသဟေလ သေသည် အတွက် သူ၏ဝမ်းကို ထိုး၍ သူသည်လည်း သေ၏။

၂၈ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊ နေရ၏ သား အာဗနာကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လွတ်ပါစေ။ ငါ နိုင်ငံလွတ် ပါစေ။

၂၉ ယွာဘခေါင်း၊ သူ့အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ။ ယွာဘ၏ ဆွေအမျိုး၌ ရိနာစွဲသောသူ၊ နူနာစွဲသောသူ၊ ကျောက်ကုန်းသောသူ၊ ထားဖြင့် သေသောသူ၊ ငတ်မွတ်သောသူ မပြတ်စေနှင့် ဟု မြှက်ဆို၏။

၃၀ ထိုသို့ ယွာဘနှင့် ညီအဘိရဲ့သည် အာဗနာကို သတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ညီ အာသဟေလ ကို ဂိဗောင် စစ်တိုက်ပွဲ၌ အာဗနာ သတ်သတည်း။

၃၁ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ယွာဘနှင့် မိမိ၌ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အာဗနာ အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့ဟု အမိန့်တော် ရှိ၍ ကိုယ်တော်တိုင် မသာလိုက်လေ၏။

၃၂ အာဗနာကို ဟောပြန်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သင်္ချိုင်း အနားမှာ ရှင်ဘုရင်သည် အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေး၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငိုကြွေးကြ၏။

၃၃ ရှင်ဘုရင်သည် အာဗနာ အတွက် မြည်တမ်း သည်ကား၊ အာဗနာသည် လူမိုက် ကဲ့သို့ သေ သလော။

၃၄ သင်၏ လက်ကို မချည်၊ သံခြေချင်း မခတ်ဘဲ လူဆိုးလက်ဖြင့် သေသကဲ့သို့ သေရှာပါပြီတကားဟု မြှောက်ဆို၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း တဖန် ငိုကြွေး ကြ၏။

၃၅ မိုးမချုပ်မီ ဒါဝိဒ်သည် စားတော် ခေါ်မည် အကြောင်း လူအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြသော် လည်း၊ ဒါဝိဒ်က နေမဝင်မီ မုန့်အစရှိသော စားစရာ တစုံတခုကို ငါမြည်းစမ်းလျှင်၊ ထိုမျှမက ငါ၌ ဘုရား သခင် ပြုတော်မူစေသတည်းဟု ကျိန်ဆို၏။

၃၆ ထိုအမှုကို လူအပေါင်းတို့သည် မှတ်၍ နှစ်သက် ကြ၏။ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။

၃၇ ရှင်ဘုရင်သည် နေရ၏သား အာဗနာကို သတ်စေခြင်းငှါ အလိုမရှိဟု ထိုနေ့၌ ဣသရေလ အမျိုးသားများနှင့် လူများအပေါင်းတို့သည် သိ နားလည်ကြ၏။

၃၈ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ မင်းသား ဖြစ်သောသူ၊ ကြီးမြတ်သောသူတပါးသည် ယနေ့ ဆုံးကြောင်းကို သင်တို့ မသိသလော။

၃၉ ငါသည် ဘိသိက်ခံရ၍ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့ အားနည်း၏။ ဇေရုယာ သားဖြစ်သော ဤ သူတို့သည် ငါ့ထက် လွန်၍ အားကြီးကြ၏။ မတရား သဖြင့် ပြုသောသူကို မိမိအပြစ်နှင့် အလျောက် ထာဝရ ဘုရား ဆပ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု မိမိကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ အာဗနာသည် ဟောပြန်မြို့၌ သေကြောင်းကို ရှောလု၏ သားသည် ကြားသော် အားလျော့၏။ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ပူပန်သောစိတ် ရှိကြ၏။

၂ ရှောလု၏သား၌ ဗာနာနှင့် ရေခပ်အမည် ရှိသော သူတည်းဟူသော တပ်မှူးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ဗယံာမိန်အမျိုး ဗေရောသိ အနွယ် ရိမ္မုန်၏သား ဖြစ်ကြ၏။ ဗေရုတ်မြို့သည် ဗယံာမိန် ခရိုင် အဝင် ဖြစ်သော်လည်း၊

၃ ဗေရောသိ လူတို့သည် ဂိတ္တိမ်မြို့သို့ ပြေး၍ ယနေ့တိုင်အောင် တည်းခိုလျက် နေကြသတည်း။

၄ ရှောလု၏သား ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသား တယောက် ရှိရစ်၏။ သူသည် အသက် ငါးနှစ်ရှိသော အခါ၊ ယေဇရေလမြို့မှ ရှောလုနှင့် ယောနသန်တို့၏ သိတင်းကို ကြားလျှင်၊ အထိန်းသည် သူ့ကို ချီ၍ ပြေးစဉ်တွင်၊ အလျင်အမြန် ပြေးသောကြောင့်၊ သူငယ် သည်ကျ၍ ခြေဆွံ့၏။ ထိုသူငယ်၏ အမည်ကား မေဖိဗောရှက်တည်း။

၅ ဗေရောသိမျိုး ရိမ္မုန်၏ သားရေခပ်နှင့် ဗာနာ တို့သည် ဣဂျစ်ပေရှက် အိမ်သို့ သွား၍ မွန်းတည့် အချိန်၌ ရောက်၏။ ထိုအချိန်၌ ဣဂျစ်ပေရှက်သည် အိပ်တတ်၏။

၆ ထိုညအစ်ကို ရေခပ်နှင့် ဗာနာတို့သည် စပါးကို ထုတ်ဟန်ဆောင်၍ အိမ်အလယ်သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊

၇ အိပ်ခန်းထဲ အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေသော ဣဂျစ်ပေရှက်၏ ဝမ်းကို ထိုး၍ သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်း ကို ဖြတ်ယူပြီးမှ တညဉ့်လုံး လွှင့်ပြင်လမ်းဖြင့် ပြေး၍ လွတ်ကြ၏။

၈ ဣဂျစ်ပေရှက်၏ ဦးခေါင်းကို ဟောပြန်မြို့ ဒါဝိဒ် ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော် အသက်ကို ရှာသော ကိုယ်တော်ရန်သူ ရှောလု၏သား ဣဂျစ် ပေရှက်၏ ဦးခေါင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး ခံရတော်မူသော အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် ရှောလု၌ငင်း၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ ငင်း၊ ယနေ့ ဆပ်ပေးတော်မူပြီဟု အထံတော်တွင် လျှောက်ဆိုသော်၊

၉ ဒါဝိဒ်က၊ ငါ့အသက်ကို ဘေးဥပဒ် အပါင်းတို့မှ ရွေးတော်မူသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း၊

၁၀ အရှင်တခါ လူတယောက်သည် လာ၍ ဝမ်း မြောက်စရာ သိတင်းကို ပြောမည်အကြံ ရှိလျက်၊ ရှောလု သေပါပြီဟု ငဲ့အား ကြားပြောသောအခါ၊ ထို သိတင်းကို ပြောသောကြောင့် ဆုကိုရမည်ဟု ထင် သော ထိုသူကို ဇိကလတ်မြို့၌ ငါ့ကိုင်ဆွဲ၍သတ်၏။

၁၁ ထိုမျှမကလူဆိုးတို့သည် ဖြောင့်မတ်သော သူကို သူ၏ အိမ်အတွင်း အိပ်ရာပေါ်မှာ သတ်လျှင်၊ သာ၍ ပြုသင့်သည် မဟုတ်လော။ ယခုပင် သူ၏အသွေးကို သင်တို့၌ ငါတောင်း၍ သင်တို့ကို မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှားသင့်သည် မဟုတ်လောဟု ဗေရောသိအမျိုး၊ ရိမ္မုန်၏သား ရေခပ်နှင့်ညီ ဗာနာအားဆို ပြီးလျှင်၊

၁၂ လုလင်တို့ကို မိန့်တော်မူ၍ ထိုသူ နှစ်ယောက်ကို သတ်ကြ၏။ လက်ခြေတို့ကိုဖြတ်၍ ဟေပြန်ရေကန်အနားမှာ ဆွဲထားကြ၏။ ဣဂျစ်ပစ်ရှင်၏ ဦးခေါင်းကိုကား ယူ၍ ဟေပြန်မြို့တွင် အာဗနာ သင်္ချိုင်း၌ သဂြိုဟ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ဒါရိန် ရှိရာဟေပြန်မြို့သို့ လာ၍ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော် အသားဖြစ်ကြပါ၏။

၂ အထက်က ရှောလုသည် ကျွန်တော်တို့၌ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက် နေတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို လုပ်ကျွေး အုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၃ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ဟေပြန်မြို့သို့ ရောက်လာလျှင်၊ ဒါရိန် မင်းကြီးသည် ဟေပြန်မြို့၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ သူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့် သူတို့သည် ဒါရိန်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၄ ဒါရိန်သည် နန်းထိုင်သောအခါ အသက် သုံးဆယ်ရှိ၏။ အနှစ် လေးဆယ်စိုးစံလေ၏။

၅ ဟေပြန်မြို့၌ နေ၍ ယုဒပြည်ကို ခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လ မင်းပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍ ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးကို အနှစ် သုံးဆယ်သုံးနှစ် မင်းပြု၏။

၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် မိမိ လူတို့ကို ခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်း ယေဗုသိ လူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီသွားလျှင်၊ သူတို့က သင်သည် ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရ။ မျက်စိကန်းသော သူနှင့် ခြေဆွံ့သော သူတို့ကလည်း၊ ဒါရိန်သည် ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရဟု ဆိုကာမျှနှင့် သင့်ကို ဆီးတားလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၇ သို့ရာတွင် ဒါရိန်သည် ဒါရိန်မြို့ တည်းဟူသော ဇီအုန်ရဲတိုက်ကို တိုက်ယူလေ၏။

၈ ထိုနေ့၌ ဒါရိန်က၊ အကြင်သူသည် ယေဗုသိ လူတို့ကို တိုက်ဖျက်ပြီးမှ ကျုံးကို လွန်၍၊ ဒါရိန်သည် ဤနေရာသို့ မဝင်ရဟု ဒါရိန် အသက်ကို မုန်းလျက် ပြောဆိုသော မျက်စိကန်းနှင့် ခြေဆွံ့သော သူတို့ကို

လုပ်ကြံ၏။ ထိုသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဇေရုယာသား ယွာဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကို ခံရ၏။

၉ ထိုနောက် ဒါရိန်သည် ရဲတိုက်၌နေ၍ ဒါရိန် မြို့ဟူသော အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ မိလ္လာအရပ် ပတ်လည်၌၎င်း၊ အတွင်းဘက်၌၎င်း တည်ဆောက်လေ၏။

၁၀ ဒါရိန်သည် တိုးပွား၍ အားကြီးသဖြင့် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၁၁ တုရမင်းကြီး ဟိရုံသည် သံတမန် နှင့်တကွ အာရဇ် သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့ကို ဒါရိန် ထံသို့ စေလွှတ်၍ သူတို့သည် နန်းတော်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဒါရိန်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့် မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးအဘို့အလိုငှါ နိုင်ငံကို ချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကို ဒါရိန် သိမြင်၏။

၁၃ ဒါရိန်သည် ဟေပြန်မြို့မှ ပြောင်းသောနောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမယားကြီး မယားငယ်တို့ကိုထပ်၍ သိမ်းယူ သဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်လေ၏။

၁၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဒါရိန် မြင်သော သားတို့ အမည်ကား၊ ဂျဗွာ၊ ရောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊

၁၅ ဣဗဟာ၊ ဇေလိရွ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊

၁၆ ဇေလိရမာ၊ လျောဒ၊ ဇေလိလက်တည်း။

၁၇ ဒါရိန်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုလူ အပေါင်းတို့သည် ဒါရိန်ကို ရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသို့တင်းကို ဒါရိန်သည် ကြားသောအခါ ရဲတိုက်သို့ သွား၏။

၁၈ ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် လာ၍ ရေဖိမ် ချိုင့်၌ အနံ့အပြား နေကြ၏။

၁၉ ဒါရိန် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိစ္စိလူတို့ ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ကသွားလော့။ ငါသည် ဖိလိစ္စိလူတို့ကို သင့်လက်သို့ ဆက်ဆက်အပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၀ ဒါရိန်သည် ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍ သူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ရေထ၌ ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့၊ ငါ့ရန်သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဖြိုဖျက်တော်မူပြီဟု

ဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဇိမ် အမည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။

၂၁ ထိုအရပ်၌ ဖိလိစ္စတိုလူများ ပစ်ထားသော ရုတ်တု များကို၊ ဒါရိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၂၂ တဖန် ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် လာ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနံ့အပြား နေကြ၏။

၂၃ ဒါရိဒ်သည်လည်း မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ တည့်တည့်မ တက်ရ။ သူတို့နောက်သို့ ဝိုင်း၍ ပိုးစာတော တဘက်၌ ချီရမည်။

၂၄ ပိုးစာပင်ဖျား၌ စစ်ချိသံကို ကြားသောအခါ ကြီး စားလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာ ကြွသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း။

၂၅ ဒါရိဒ်သည် ပြု၍ ဖိလိစ္စတို လူတို့ကို ဂေဗမြို့မှ သည်ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၆

၁ တဖန် ဒါရိဒ်သည် ရွေးချယ်သော ဣသရေလလူ သုံးသောင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊

၂ ခေရုဗိမ်ကြားမှာ ကျိန်ဝပ်တော်မူသော ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ယုဒပြည် ဗာလာမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ မိမိ၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထသွားလေ၏။

၃ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ် ပေါ်မှာ တင်၍ တောင်ပေါ် အဘိနဒပ် အိမ်ထဲက ထုတ်ကြ၏။ အဘိနဒပ်၏သား ဩဇနှင့် အဟိဩ တို့သည် လှည်းသစ်ကို နှင်ကြ၏။

၄ ဩဇသည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် အနား၌ဝင်း၊ အဟိဩသည် သေတ္တာတော် ရှေ့၌ဝင်း သွားကြ၏။

၅ ဒါရိဒ်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နံခရာ၊ ခွက်ကွင်းတို့ကို ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။

၆ နာခုန် ကောက်နယ်သလင်းသို့ ရောက်သော အခါ၊ နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည် လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာတော်ကို ကိုင်၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ဩဇကို အမျက်ထွက်၍ သူ၏ အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင် ဒဏ်ခတ်တော်

မူသဖြင့်၊ သူသည် သေတ္တာတော်နားမှာ သေလေ၏။

၈ ဩဇကို ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသော ကြောင့်၊ ဒါရိဒ်သည် ညှိုးငယ်သော စိတ်ရှိ၏။ ထို အရပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇာဇ အမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။

၉ ထိုနေ့၌ ဒါရိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ ငါ ထံသို့ ရောက်ရမည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊

၁၀ မိမိနေရာ ဒါရိဒ် မြို့ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကို မဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိုလူ ဩဗဒေဒုံ အိမ်သို့ လမ်းလွဲ၍ ဆောင်သွားလေ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် သုံးလ ပတ်လုံး ဂိတ္တိုလူ ဩဗဒေဒုံ အိမ်၌ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ ဩဗဒေဒုံနှင့် အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၂ ထာဝရ ဘုရားသည် သေတ္တာတော်ကြောင့် ဩဗဒေဒုံနှင့် သူ၌ ရှိသမျှကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ ကြောင်းကို ဒါရိဒ်မင်းကြီး ကြားသောအခါ၊ တဖန် သွား ၍ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဩဗဒေဒုံ အိမ်မှ ဒါရိဒ်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော သူတို့သည် မြောက်လမ်းသွားပြီးမှ၊ နွားနှင့် ဆူဖြူးသော အကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်လေ၏။

၁၄ ဒါရိဒ်သည်လည်း ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ ကလေ၏။

၁၅ ထိုသို့ ဒါရိဒ်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြွေးကြော်လျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဒါရိဒ်မြို့ ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏ သမီး မိခါလသည် ပြတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်၍၊ ဒါရိဒ် မင်းကြီးသည် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကလျက် ခုန်လျက် လာသည်ကို မြင်၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထိခွဲမြင်ပြု၏။

၁၇ ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို သွင်း၍ ဒါရိဒ်ဆောက်နှင့်သော တဲအလယ်တွင် သူ နေရာ၌ ထားကြပြီးမှ၊ ဒါရိဒ်သည် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်လေ၏။

၁၈ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြီးစီးစေသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို မြှက်၍ ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၁၉ ဣသရေလ ပရိသတ် ယောက်ျား မိန်းမအပေါင်း တို့အား မုန့်တပြား၊ အမဲသား တတစ်၊ စပြစ်သီးပျဉ် တပြားစီ ဝေငှပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၂၀ ထိုနောက် ဒါရိဒ်သည် နန်းတော်သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွား၍ ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏ သမီး မိခါလသည် ဆီး၍ ကြိုလျက်၊ လျှပ်ပေါ်သော သူသည် အရှက်မရှိဘဲ ကိုယ်အဝတ် ကိုချွတ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ကျွန် ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမများ ရှေ့တွင် အဝတ်တော်ကို ချွတ်သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည်၊ ယနေ့ အဘယ်မျှလောက် ဘုန်းကြီး တော်မူပါသည်တကား ဟုဆို၏။

၂၁ ဒါရိဒ် ကလည်း၊ သင့် အဘနှင့် သူ၏ အဆွေ အမျိုးအပေါင်းတို့၏ ကိုယ်စား၊ ငါ့ကို ရွေးကောက်၍ ထာဝရဘုရား၏လူ၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးသော မင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ပြုသည် မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ငါ ကခုန်မည်။

၂၂ ထိုမျှမက၊ ငါသာ၍ ယုတ်မာမည်။ ကိုယ်အထင် အတိုင်း ကိုယ်ကိုသာ၍ နှိမ်ချမည်။ သင်ပြောသော ကျွန်မများမူကား၊ ငါ့ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိခါလ ကို ပြန်ပြော၏။

၂၃ ရှောလု၏သမီး မိခါလသည် တသက်လုံး သားကို မဘွားမမြင်ရ။

၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ကျေးဇူးကို ရှင်ဘုရင်သည် ခံရ၍၊ နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသောအခါ။

၂ ပရောဖက် နာသန်ကို ခေါ်၍၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အာရဇ် သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာတော်မူကား၊ ကုလားကာဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက် နေရသည်ဟု ဆိုသော်။

၃ နာသန်က၊ အကြံတော်ရှိသမျှ အတွင်းပြုတော် မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၄ ထိုည၌တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် နာသန်သို့ ရောက်၍၊

၅ ငါ့ကျွန် ဒါရိဒ် ထံသို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်ကို ဆောက်ရမည်လော။

၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့က စ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် အိမ်နှင့် ငါ မနေ။ တဲ အမျိုးမျိုးနှင့် ငါလှည့်လည်ပြီ။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ငါလှည့်လည်ရာ အရပ်ရပ်တို့၌၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို ကျွေးမွေး စေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသော ဣသရေလ တရားသူကြီး တစ် တယောက်အား၊ သင်သည် ငါ့အဘို့ အာရဇ် သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆောက်သနည်း ဟု ငါဆိုဘူးသလော။

၈ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာ သိုးခြံထဲက သင့်ကို ငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏ လူဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အုပ်စိုးသောမင်း အရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။

၉ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍ သင်၏ ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှ ပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသား တို့တွင် လူကြီး၏ ဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ ကြီးစွာ သော ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။

၁၀ ထိုမှတပါး ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး နေရာ အရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည်နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြဲစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌၎င်း။

၁၁ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးတွင် တရားသူကြီး တို့ကို ခန့်ထားသော ကာလ၌၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ သကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူ အပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၂ သင်သည် အသက် ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အတူ အိပ်ပျော်သောအခါ သင်၏ရင်သွေး၊ သင်မှ ဆင်းသက်သော သားကို ငါချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကို တည်ထောင်မည်။

၁၃ ထိုသားသည် ငါ၏နာမ အဘို့ အိမ်ကိုဆောက် လိမ့်မည်။ သူထိုင်သော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်။

၁၄ ငါသည် သူ၏အဘ ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သား ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည် ဒုစရိုက်ကို ပြုလျှင် လူသုံးတတ်သော ကြိမ်လုံးနှင့် ငါဆုံးမမည်။ လူသား ရိုက်တတ်သကဲ့သို့ ငါရိုက်မည်။

၁၅ သို့ရာတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါပယ်ရှားသော ရှောလု၌ ငါ၏ ကရုဏာကို နှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ ငါမနှုတ်။

၁၆ သင်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့်၊ သင်၏ နိုင်ငံသည် ငါ့

ရှေ့မှာ အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။ သင်၏ ရာဇပလ္လင် သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်အား ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကား အလုံးစုံတို့ကို နာသန် သည် ဒါဝိဒ်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုင်နေလျက်၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက် တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ် အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။

၁၉ သို့ရာတွင် အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုကျေးဇူး တော်ကိုသာမည ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုကြာမြင့် စွာသော ကာလနှင့် ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည် တကား။ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ လူတို့သည် ထိုသို့ စီရင်လေ့ရှိပါသလော။

၂၀ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်သို့ တိုးတက်၍ လျှောက်ရ ပါမည်နည်း။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကို သိတော်မူ၏။

၂၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ထောက်၍၊ အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန် သိရမည်အကြောင်း၊ ဤကြီးစွာသောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အို ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့် တူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါး အခြားသောဘုရား မည်မျှမရှိပါ။

၂၃ နာမတော်ကို ထင်ရှားစေ၍ အဲဂုတ္တုပြည် အစ ရှိသော အခြားသောပြည်များ၊ သူတို့ ဘုရားများတို့မှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ လူမျိုး ရှေ့တွင် လူမျိုးတော် အဘို့နှင့် ပြည်တော်အဘို့ ကြောက်မက် ဘွယ်သောအမှုကြီးကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ လူထုသရေလအမျိုးနှင့် တူသော လူမျိုးတစ်စုတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိပါသလော။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူ ထုသရေလ အမျိုးကို အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်အဘို့ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေ၍၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော် မူ၏။

၂၅ ယခုမှာ အို ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်

တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်၌ ၎င်း၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူပါ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော် မူပါ။

၂၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ထုသရေလ အမျိုးကို အစိုးရသော ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူသည်ဟူ၍ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ တည်ပါစေသော။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ထုသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေမည် ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤပဌနာကို ရှေ့ တော်၌ ပြုချင်သောစိတ် ရှိပါ၏။

၂၈ ယခုလည်း အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် မှန်တော်မူ၏။ စကားတော်လည်း မှန်ပါ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ဂတိထား တော်မူပြီ။

၂၉ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါမည် အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ နူးညတ်သော စိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသော မင်္ဂလာကို ကိုယ်တော် ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲခံရပါစေသော ဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၈

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လုပ်ကြံ ၍ အောင်မြင်သဖြင့် မေသေဂမ္ဘာမြို့ကို သိမ်းယူလေ၏။

၂ မောဘပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ၍ ပြည်သားတို့ ကိုမြေပေါ်မှာ လှဲချသဖြင့်၊ ကြီးနှင့်တိုင်းလျက် သုံးစုတွင် နှစ်စုကို သတ်၏။ တစုကို ချမ်းသာပေး၏။ ထိုသို့ မောဘ အမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရ ကြ၏။

၃ ဇောဘမင်းကြီး ရဟောဘ၏သား ဟာဒဒေဇာ သည် ဥဗရတ် မြစ်နားမြေကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွား သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် တိုက်ဖျက်၍၊

၄ ရထား တထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည် သူရဲနှစ်သောင်းကို ဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာ ကို သိမ်းထားပြီးမှ၊ အခြားသော မြင်းရထား ရှိသမျှ တို့ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။

၅ ဒမာသကိမြို့နေ ရှုရိ လူတို့သည် ဇောဘာ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိ လူ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို သတ်ပြီးမှ။

၆ ရှုရိပြည် ဒမာသကိမြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထား သဖြင့်၊ ရှုရိ လူတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရ ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မ တော်မူ၏။

၇ ဟာဒဒေဇာ၏ ကျွန်တို့ စွဲကိုင်သော ရွှေခိုင်း လွှားများကို ဒါဝိဒ်သည် သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။

၈ ဟာဒဒေဇာ အစိုးရသော ဘေတမြို့နှင့်ဗေရာ သဲမြို့မှ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် များစွာသော ကြေးဝါကို သိမ်းသွား၏။

၉ ဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအရင်းကို ဒါဝိဒ်လုပ် ကြံကြောင်းကို၊ ဟာမတ် မင်းကြီး တောကူသည် ကြားလျှင်၊

၁၀ မိမိရန်သူဟာ ဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိသဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီး ပေးစေခြင်းငှါ၊ မိမိသားယောရုံကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ယောရုံသည် ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားတို့ကို ဆောင်လျက်လာ၏။

၁၁ ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်၏။ ထိုအတူ အောင်မြင်သော ရှုရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိုပြည်၊ အာမလက်ပြည်၌ သိမ်းယူသော ရွှေငွေကို၎င်း၊

၁၂ ဇောဘာမင်းကြီး ရဟောဘသား ဟာဒဒေဇာ၏ ဘဏ္ဍာကို လုယူ၍ ရသော ရွှေငွေကို၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်၏။

၁၃ ဆားချိုင့်တွင် နေလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို လုပ်ကြံရာမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် ပြန်လာသောအခါ ဂုဏ် အသရေကြီး၏။

၁၄ နေပြည်အရပ်ရပ်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကို ထား၍၊ နေပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မ တော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။

၁၆ ဇေရုဃာ၏သား ယွာဘသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ် ၏။ အဟိလုပ်၏သား ယောရှုဖတ်သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။

၁၇ အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏ သား အဟိမလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။ စရာယ သည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။

၁၈ ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်တို့ သည်လည်း မင်းသားအရာနှင့် နေကြ၏။

၉

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည် ယောနသန် အတွက် ကျေးဇူးပြုစရာ အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလု အဆွေ အမျိုး တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေး သလောဟု မေးသော်၊

၂ ဇိဘ အမည်ရှိသော ရှောလု၏အဆွေ အမျိုးနှင့် ဆိုင်သောကျွန် တယောက်ကို အထံတော်သို့ သွင်း၍ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် ဇိဘ မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန် မှန်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဘုရားသခင် အလိုတော် အတိုင်း ငါကျေးဇူးပြုစရာအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလု အဆွေအမျိုး တစုံတယောက်မျှ မရှိသလော ဟု မေးလျှင် ဇိဘက၊ ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသား တယောက် ရှိပါသေး၏ဟု လျှောက်သော်၊

၄ ရှင်ဘုရင်က၊ သူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဇိဘက၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမေလသား မာခိရ အိမ်၌ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၅ ထိုခါ ဒါဝိဒ်သည် စေလွှတ်၍ ရှောလု၏သား ဖြစ်သော ယောနသန်၏သား မေဖိဗောရှက်ကို၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမေလသား မာခိရအိမ်မှ ခေါ်ခွဲ၍၊

၆ သူသည် အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ ပြင်ပလျက် ရှိခိုးလေ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ မေဖိဗောရှက် ဟု ခေါ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

၇ ဒါဝိဒ် ကလည်း မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ အဘ ယောနသန် အတွက် ငါသည် သင်၌ ဆက်ဆက် ကျေးဇူးပြုမည်။ သင့်အဘို့ ရှောလုပိုင်သမျှသော မြေကို ငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် ငါ့စားပွဲ၌ စားရမည်ဟု ဆိုသော်၊

၈ မေဖိဗောရှက်က၊ ကျွန်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသော ခွေးသေကောင်ကို ကိုယ်တော် ကြည့်ရှုရမည် အ ကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်းဟု ဦးချ၍ ပြန်လျှောက်၏။

၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ရှောလု၏ကျွန် ဇိဘ ကို ခေါ်၍၊ ရှောလုနှင့်သူ၏ အဆွေအမျိုးများ ပိုင်

ထိုက်သမျှတို့ကို သင့် သခင်၏သားအား ငါပေးပြီ။

၁၀ သင်သည် သင်၏သား ကျွန်တို့နှင့်တကွ လယ် လုပ်၍ သင့်သခင်၏သား စားစရာတို့ အသီးအနှံကို သွင်းရမည်။ သို့ရာတွင် သင့်သခင်၏သား မေဖိ ဗောရှက်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် ဝါးပွဲ၌ အစားရ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘဉ်သား တဆယ်ငါးယောက် နှင့် ကျွန်နှစ်ဆယ် ရှိ၏။

၁၁ ဇိဘကလည်း ကျွန်တော် သခင်အရှင် မင်းကြီး သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန် ပြုပါမည်ဟု နားတော် လျှောက် လေ၏။ ထိုနောက် မေဖိဗောရှက်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သားရင်း ကဲ့သို့ စားပွဲတော်၌ အစား ရ၏။

၁၂ မေဖိဗောရှက်၌ မိက္ခာ အမည်ရှိသော သားငယ် တယောက်ရှိ၏။ ဇိဘအိမ်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့ သည်လည်း မေဖိဗောရှက်၏ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ ထိုသို့ မေဖိဗောရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍ ရှင်ဘုရင်၏ စားပွဲတော်၌ နေ့တိုင်းအစဉ် စားရ၏။ ခြေနှစ်ဘက်ဆွဲသောသူ ဖြစ်၏။

၁၀

၁ ထိုနောက် အမ္မုန် ရှင်ဘုရင်သည် သေ၍ သားတော် ဟာနန်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်း ထိုင်၏။

၂ ဒါရိယကလည်း ဟာနန် အဘနာဟတ်သည် ငါ့အား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သူ၏ သား၌ ငါ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏အဘ သေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကျွန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဒါရိယ၏ ကျွန်တို့သည် အမ္မုန်ပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။

၃ အမ္မုန်အမျိုး များမတ်တို့သည် မိမိတို့ အရှင် ဟာနန် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဒါရိယသည် စိတ်တော်ကို နှစ်သိမ့် စေသောသူတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ခမည်းတော်ကို ရိုသေစွာ ပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသလော။ မြို့တော်ကို စစ်ဆေး စူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ သူ၏ ကျွန်တို့ကို စေလွှတ်သည် မဟုတ်လော ဟုလျှောက် ကြသော်၊

၄ ဟာနန်သည် ဒါရိယ၏ ကျွန်တို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ် တခြမ်းကို ရိတ်၍ အဝတ်ကို တင်ပါးတိုင် အောင်ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၅ ထိုသို့တင်းကို ဒါရိယသည် ကြားသောအခါ၊ ထိုလူတို့သည် အလွန် ရှက်သောကြောင့် သူတို့ကို ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မုတ်ဆိတ် မရှည်မှီတိုင်အောင် ယေရိခေါမြို့မှာ နေကြလော့။

ထိုနောက်မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၆ အမ္မုန် အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည် ဒါရိယ ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ လူတို့ကို စေလွှတ်၍ ဗက်ရဟော ဘမြို့နှင့် ဇောဘမြို့၌နေ သော ရှုရိလူခြေသည် သူရဲနှစ်သောင်း၊ မာမမင်းကြီး ၏လူ တထောင်၊ တောဘမြို့သား တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို ငှားကြ၏။

၇ ထိုသတင်းကို ဒါရိယသည် ကြားလျှင် ယွာဘနှင့် ခွန်အားကြီးသော သူရဲအလုံးအရင်း အပေါင်းကို စေလွှတ်၏။

၈ အမ္မုန် အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍မြို့တံခါးဝမှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ ဇောဘမြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ တောဘ မြို့မှလာသော ရှုရိလူနှင့် မာခါမင်းကြီး၏ လူတို့သည် လွှတ်ပြင်၌ တခြားစီနေကြ၏။

၉ ယွာဘသည်လည်း၊ ရှေ့၌ ၎င်း၊ နောက်၌၎င်း စစ်မျက်နှာ နှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလ လူတို့တွင် သန်မြန်သောသူ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက် ၍ ရှုရိလူတို့ တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၏။

၁၀ ကြွင်းသော သူတို့ကို အမ္မုန် အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ၊ ညီအဘိရုံ လက်သို့ အပ်လျက်၊

၁၁ ရှုရိ လူတို့သည် ငါ့ကို နိုင်လျှင် ငါအားကူရမည်။ အမ္မုန် အမျိုးသားတို့သည် သင့်ကို နိုင်လျှင် သင့်အား ငါကူမည်။

၁၂ ရဲရင့်သော စိတ်ရှိ၍ ငါတို့ လူမျိုး၊ ငါတို့ ဘုရား သခင် မြို့ရွာတို့အဘို့ အားထုတ်၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊

၁၃ သူ၌ပါသော လူများနှင့် တကွ ရှုရိလူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။

၁၄ ရှုရိလူတို့ ပြေးသည်ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း အဘိရုံ ရှေ့မှာ ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း အမ္မုန်ပြည်မှ ထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၅ ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား ရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင် တဖန် စည်းဝေးကြ၏။

၁၆ ဟာဒဒဇော မင်းသည်လည်း စေလွှတ်၍၊ မြစ် တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကို ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေလံမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ဟာဒဒဇော ခန့်ထား သော ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရှောဗက်သည်လည်း အုပ်ရ၏။

၁၇ ထိုသီတင်းကို ကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသဖြင့် ဟေလံမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ရှုရိလူတို့သည် ဒါဝိဒ် တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်သောအခါ၊

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ရှုရိ မြင်းရထားစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည် သူရဲလေးသောင်းတို့ကို သတ်၍၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်း ရှောဗက်ကိုလည်း ထိခိုက်သဖြင့် သူသည် ထို အရပ်၌ သေ၏။

၁၉ ဟာဒဒေဇာ၌ ကျွန်ခံသော မင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် ဣသရေလအမျိုး ရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့၍ ကျွန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ ရှုရိလူတို့သည် နောက်တဖန် အမွန်အမျိုးသားတို့ကို စစ်မကုန်ကြ။

၁၁

၁ အခါလည်၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန် ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ယွာဘနှင့် ကျွန်များ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားများ အပေါင်းတို့ကို စေလွှတ် သဖြင့်၊ သူတို့သည် အမွန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ဖျက် ၍ ဗြဗာမြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလေ၏။

၂ နောက်တနေ့ ညဦးယံ၌ ဒါဝိဒ်သည် လျောင်း စက်ရာမှ ထ၍ နန်းတော်မိုးပေါ်မှာ စင်္ကြံသွားစဉ်တွင်၊ အလွန် အဆင်းလှသော မိန်းမ တယောက် ရေချိုး သည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၃ ထိုမိန်းမကား အဘယ်သူနည်းဟု စေလွှတ်၍ မေးမြန်းလျှင်၊ ဇလုံ သမီး၊ ဟိတ္တိလူ ဥရိယ၏ မယား ဗာသရော ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၄ တဖန် လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုမိန်းမကို အထံတော်သို့ ခေါ်ခို၍ ရှက်တင်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မိမိ အညစ်အကြေးနှင့် စင်ကြယ်အောင်ပြု၍ မိမိအိမ် သို့ ပြန်ပြီးမှ၊

၅ ပဋိသန္ဓေ ရှိသဖြင့် ဒါဝိဒ် ထံသို့ လူစေလွှတ်၍၊ ကျွန်မ၌ ပဋိသန္ဓေ ရှိပါ၏ဟု လျှောက်စေသော်၊

၆ ဒါဝိဒ်သည် ယွာဘ ဆီသို့လူကို စေလွှတ်၍ ဟိတ္တိလူ ဥရိယကို ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ယွာဘသည် စေလွှတ်၍၊

၇ ဥရိယရောက်လာသော အခါ ဒါဝိဒ်က၊ ယွာဘ ကျန်းမာ၏လော။ လူများ ကျန်းမာ၏လော။ စစ်တိုက်၍ အောင်မြင်သလောဟု မေးမြန်းပြီးမှ၊

၈ သင့်အိမ်သို့ သွား၍ ခြေဆေးလော့ဟု မိန့်တော်

မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယသည် နန်းတော်မှ ထွက်၍ သူ့နောက်မှ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို ရှင်ဘုရင် ပေးလိုက် လေ၏။

၉ သို့ရာတွင် ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့ မသွားဘဲ၊ မိမိအရှင်၏ကျွန် အပေါင်းတို့နှင့်အတူ နန်းတော်တံခါး ဝ၌ အိပ်လေ၏။

၁၀ ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့ မသွားကြောင်းကို နားတော်လျှောက်လျှင် ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ခရီးသွား ရာမှ ရောက်လာသည် မဟုတ်လော။ သင့်အိမ်သို့ အဘယ်ကြောင့် မသွားဘဲ နေသနည်းဟု ဥရိယကို မေးသော်၊

၁၁ ဥရိယက၊ သေတ္တာတော်နှင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် တဲ၌ နေကြပါ၏။ သခင် ယွာဘနှင့် သခင်၏ ကျွန်များတို့သည် လွင်ပြင်၌ တည်း ရကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်အိမ်သို့ သွား၍ စားသောက်လျက် မယားနှင့် ပျော်မွေ့လျက် နေသင့်ပါ မည်လော။ ကိုယ်တော် အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုသို့ ကျွန်တော် မပြုပါဟု ဒါဝိဒ်အား လျှောက် လေ၏။

၁၂ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ဤမြို့၌ ယနေ့ နေဦးလော့။ နက်ဖြန်နေ့ငါ့လွှတ် လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဥရိယသည် ထိုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ၏။

၁၃ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဥရိယကိုခေါ်၍ ရှေ့တော်၌ စားသောက်လျက် ယစ်မူးသည်တိုင်အောင် သောက် ရ၏။ သို့သော်လည်း ညဦးမှာ မိမိအိမ်သို့ မသွားဘဲ၊ အရှင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ အိပ်ခြင်းငှါထွက်သွားလေ၏။

၁၄ နံနက်မှာ ဒါဝိဒ်သည် မှာစာကိုရေး၍ ဥရိယ လက်တွင် ယွာဘသို့ ပေးလိုက်၏။

၁၅ မှာစာချက် ဟူမူကား၊ ကျုပ်တည်းစွာ စစ်တိုက်ရာ တပ်ဦး၌ ဥရိယကို ခန့်ထားပြီးမှ၊ သူသည် ရန်သူ လက်သို့ရောက်၍ သေစေခြင်းငှါ တပ်များကို ရုပ်သိမ်း လော့ ဟုပါသတည်း။

၁၆ အမိန့်တော်အတိုင်း ယွာဘသည် မြို့ကိုကြည့် ရှုပြီးမှ၊ ခွန်အားကြီးသော သူရဲရှိရာအရပ်၌ ဥရိယကို ခန့်ထားလေ၏။

၁၇ မြို့သားတို့သည် ထွက်၍ ယွာဘနှင့် စစ်ပြိုင် သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်အချို့တို့သည် သေကြ၏။ ဟိတ္တိလူ ဥရိယသည်လည်း သေ၏။

၁၈ ထိုနောက် ယွာဘသည် စစ်သီတင်းအလုံးစုံကို ဒါဝိဒ်အား ကြားလျှောက်စေခြင်းငှါ လူကို ခေါ်၍၊

၁၉ သင်သည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ စစ်သိတင်းကို အကုန်အစင် ကြားလျှောက်ပြီးလျှင်၊

၂၀ ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့သည် စစ်ပြိုင်သောအခါ၊ မြို့အနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသနည်း။ မြို့ရိုးပေါ်က ပစ်ခတ်မှုကို မသိလော။

၂၁ ယေရုဗေဇရှက်သား အဘိမလတ်ကို အဘယ်သူ လုပ်ကြံသနည်း။ သေဗက်မြို့မှာ မိန်းမတယောက် သည်ကြိတ်ဆုံကျောက် တဖွဲကို မြို့ရိုးပေါ်က ပစ်ချ၍ အဘိမလက် သေသည် မဟုတ်လော။ မြို့ရိုးအနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဟိတ္တိုလူ၊ ဥရိယ သေကြောင်းကို လျှောက်ရမည်ဟု မှာထား၍ စေလွှတ်လေ၏။

၂၂ ယွာဘ မှာထားသည်အတိုင်း ထိုတမန်သည် သွား၍ ဒါရိဒ်အား ကြားလျှောက်သည်ကား၊

၂၃ ရန်သူတို့သည် အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်တို့ကို နိုင်သဖြင့် လွင်ပြင်တိုင်အောင် လိုက်၍ တိုက်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း မြို့တံခါးဝ တိုင်အောင် လှန်၍ တိုက်ကြပါ၏။

၂၄ လေးသမားတို့သည် မြို့ရိုး ပေါ်က ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ကို ပစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန် အချို့ သေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန် ဟိတ္တိုလူ၊ ဥရိယသည်လည်း သေပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊

၂၅ ဒါရိဒ် ကလည်း၊ ဤအမှုကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်၊ စစ်တိုက်ပွဲတွင် တယောက် တလှည့် သေတတ်၏။ အားယူ၍ မြို့ကိုကျပ်တည်းစွာ တိုက်လျက်လုပ်ကြံ တိုက်ဖျက်ကြလော့ဟု တမန် အားဖြင့် ယွာဘကို မှာလိုက်လေ၏။

၂၆ ဥရိယ သေကြောင်းကို သူ၏မယား ကြားသော အခါ၊ ခင်ပွန်းကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်နေ၏။

၂၇ ငိုကြွေး မြည်တမ်းချိန် လွန်မှ၊ ဒါရိဒ်သည် လူကို စေလွှတ်၍ ထိုမိန်းမကို နန်းတော်သို့ ခေါ်စေသဖြင့်၊ သူသည် မိဖုရား အဖြစ်သို့ ရောက်၍ သားယောက်ျား ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဒါရိဒ် ပြုသော အမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆိုးသောအမှု ဖြစ်သတည်း။

၁၂

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက် နာသန်ကို ဒါရိဒ် ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ နာသန်သည် ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည်သော မြို့တွင် သူဌေး တဦး၊ ဆင်းရဲသား တဦး ရှိပါ၏။

၂ သူဌေးသည် အလွန် များစွာသော သိုးနွားမှ စသည်တို့နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံပါ၏။

၃ ဆင်းရဲသားမူကား၊ မိမိ ဝယ်၍ မွေးစားသော သိုးမကလေး တကောင်တည်း မှတပါး အခြားသော ဥစ္စာမရှိပါ။ ထိုသိုးမ ကလေးသည် အရှင်နှင့်၎င်း၊ အရှင်၏ သားသမီးတို့နှင့်၎င်း ပေါင်း၍ ကြီးပွား၏။ အရှင်၏ အစာကို စားတတ်၏။ အရှင်၏ ရေခွက်၌ သောက်တတ်၏။ အရှင်၏ ရင်ခွင်၌အိပ်၍ သမီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၄ သူဌေး အိမ်သို့ ဧည့်သည် တဦးရောက်၍ သူဌေးသည် ဧည့်သည်ကို လုပ်ကျွေးဘို့ မိမိ သိုးနွားများကို နှမြောသောကြောင့်မယူ၊ ဆင်းရဲသား၏ သိုးမကလေးကို ယူ၍ ဧည့်သည်ကို လုပ်ကျွေးဘို့ ချက်ပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၅ ဒါရိဒ်သည် ထိုသူဌေးကို ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း ထိုသို့ပြုသော သူသည် အမှန်သေရမည်။

၆ ကရုဏာစိတ် မရှိဘဲ ထိုအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ ထိုသိုးမကလေး အတွက် လေးဆပြန်ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ နာသန် ကလည်း၊ ထိုသူသည်ကား အခြားသူ မဟုတ်။ ကိုယ်တော်ပင် ဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဘိသိက်ပေး၍ သင့်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ခန့်ထားပြီ။ ရှောလုလက်မှလည်း ကယ်လွှတ်ပြီ။

၈ သင့်သခင်၏ အဆွေအမျိုးကို၎င်း၊ သင့်သခင်၏ မယားတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ ရင်ခွင်၌ ငါအပ်ပေးပြီ။ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးကို ငါပေးပြီ။ ထိုအရာ များ မလောက်လျှင် အခြား တပါးသောအရာရာတို့ ကို ပေးခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၉ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုတိသနည်း။ ဟိတ္တိုလူ၊ ဥရိယ၏ အသက်ကို ထားဖြင့်သတ်၍ သူ၏ မယားကို သိမ်းလေပြီတကား။ ထိုသူကို အမျှန်အမျိုးသား ထားနှင့်သတ်လေပြီ တကား။

၁၀ ယခုမှာ သင်သည် ငါ့ကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍ ဟိတ္တိုလူ ဥရိယ၏ မယားကို သိမ်းသောကြောင့်၊ သင့်အဆွေ အမျိုးတို့သည် ထားဘေးနှင့် အစဉ် တွေ့ကြုံရကြ လိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၌ ရန်ဘက်ပြုသော သူကို သင်၏ အဆွေအမျိုးတို့

အထဲက ငါပေါ်စေမည်။ သင့် မျက်မှောက်တွင် သင်၏ မယားတို့ကို ငါယူ၍ သင့်အိမ်နီးချင်း၌ အပ်သဖြင့်၊ သူသည်နေရာမှာ သင်၏ မယားတို့နှင့် ပေါင်းတော် လိမ့်မည်။

၁၂ သင်သည် ဤအမှုကို မထင် မရှားပြုသော် လည်း၊ နေရှေ့မှာ ငါလှန်ပြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ပြန်ကြားလေ၏။

၁၃ ဒါရိဒ် ကလည်း၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား ပါပြီဟု နာသန်အား ဝန်ချ၍ နာသန်က၊ အသက် တော်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အပြစ်ကို ပယ်တော်မူပြီ။

၁၄ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြစ်မှား သောအားဖြင့်၊ ကဲ့ရဲ့စရာ အခွင့်ကြီးကို ထာဝရဘုရား ၏ ရန်သူတို့အား ပေးသောကြောင့်၊ ယခု မြင်သော သားသည် ဆက်ဆက် သေရမည်ဟု ဒါရိဒ်အား လျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၅ နန်းတော်မှ ထွက်သွားသော နောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဥရိယမယားတွင် ဘွားမြင်သော ဒါရိဒ်၏ သားသည် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။

၁၆ ဒါရိဒ်သည် သူငယ်အတွက် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။ အစာကို ရှောင်လျက်၊ အထဲသို့ ဝင်၍ တညဉ့်လုံး မြေပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေ၏။

၁၇ နန်းတော်သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ချီကြွအံ့သောငှါ၊ ချဉ်းကပ်ကြသော် လည်း၊ ဒါရိဒ်သည် ငြင်းပယ်၍ သူတို့နှင့်အတူအစာ မစားဘဲနေ၏။

၁၈ ခုနစ်ရက် စေ့သော် သူငယ်သေ၏။ ဒါရိဒ်၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူငယ် အသက်ရှင်စဉ်အခါ ငါတို့ လျှောက်သောစကားကို နားထောင်တော် မမူသည် ဖြစ်၍၊ သူငယ် သေကြောင်းကို လျှောက်လျှင် အလွန် ကိုယ်ကိုယ် ညှဉ်းဆဲတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် သူငယ်သေကြောင်းကို မလျှောက်ခံကြ။

၁၉ သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည် တိုးတိုးပြောသော စကားကို ဒါရိဒ်သည် ကြားလျှင်၊ သူငယ် သေကြောင်း ကို ရိပ်မိသဖြင့်၊ သူတို့ကလည်း သေပါပြီလောဟု ကျွန်တို့ကို မေးတော်မူ၏။ သူတို့ကလည်း သေပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဒါရိဒ်သည် မြေမှ ထ၍ ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ် လဲခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွား၍ ကိုးကွယ်၏။ ထိုနောက်

နန်းတော်သို့ ပြန်လာ၍ စားစရာကို တောင်းသော အခါ၊ ကျွန်တို့သည် စားပွဲတော်ကို ပြင်၍ မင်းကြီးသည် စားတော်မူ၏။

၂၁ ကျွန်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း။ သူငယ် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူငယ်အတွက် အစာရှောင်လျက် ငိုကြွေးလျက် နေတော်မူ၏။ သူငယ်သေသောအခါ ထ၍ စားတော် ခေါ်ပါသည်တကားဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၂ ဒါရိဒ်က၊ သူငယ် အသက်ရှင်စဉ်အခါ ဘုရား သခင်သည် ငါ့ကို သနားတော်မူ၍၊ သူငယ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူ ဆိုနိုင်သနည်းဟု အောက်မေ့လျက် ငါသည် အစာ ရှောင်၍ ငိုကြွေးလျက် ရှိနေ၏။

၂၃ ယခုမှာ သူငယ်သေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် အစာ ရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ပြန်၍ ဆောင်ခဲနိုင် သလော။ သူရှိရာသို့ ငါသွားရမည်။ သူသည် ငါ ရှိရာ သို့ ပြန်မလာရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ တဖန် ဒါရိဒ်သည် ခင်ပွန်း ဗာသရှော့ကို နှစ်သိမ့် စေသဖြင့်၊ သူ့ထံသို့ ဝင်၍ ဆက်ဆံလေ၏။ သူသည် လည်း သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍ ရှောလမုန် အမည်ဖြင့် အဘမှည့်လေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကို ချစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ပရောဖက် နာသန်ကို စေခိုင်း၍ ယေဒိဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၂၆ ယွဘာသည်လည်း အမွန်ပြည်၊ ရဗ္ဗာမြို့ကို တိုက်၍ မြို့တော်ကို ရပြီးမှ၊

၂၇ ဒါရိဒ် ထံတော်သို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ကျွန်တော် သည် ရဗ္ဗာမြို့ကို တိုက်၍တန်တော် ရှိရာမြို့ကိုရပါပြီ။

၂၈ ယခုမှာ ကြွင်းသော လူတို့ကို စုစေးစေသဖြင့်၊ မြို့နားမှာ တပ်တော်ချ၍ တိုက်ယူတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော် ယူ၍ ကျွန်တော် အမည်ဖြင့် မြို့ကို သမုတ်ကြလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၉ ဒါရိဒ်သည် လူအပေါင်းတို့ကို စုစေးစေသဖြင့်၊ ရဗ္ဗာမြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်ယူလေ၏။

၃၀ မင်းကြီး၏ သရဖူကို ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ် မှာတင်ကြ၏။ သရဖူ အချိန်ကား ကျောက်မြတ်ကို မဆိုဘဲ ရွှေအခွက်တဆယ် ရှိသတည်း။ မြို့၌ လူ ယူသောဥစ္စာ အများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။

၃၁ မြို့သားတို့ကိုလည်း ထုတ်ဆောင်၍ လွှတ်တိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့် အလုပ်မှုကို လုပ်စေ၍ အုတ်ဖို ၌လည်း ကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ ဒါရိဒ်သည် အမွန်

မြို့သူ ရွာသားအပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့် အတူ ယေဂုရုလင်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၁၃

၁ ဒါဝိဒ်၏သား အဗရှလုံ၌ တာမာ အမည်ရှိသော အဆင်းလှသော နှမတယောက်ရှိ၏။ ဒါဝိဒ်၏သား အာမနန်သည် ထိုနှမကို ချစ်လေ၏။

၂ ချစ်အားကြီးသောကြောင့် နာ၍ နေ၏။ နှမတော်သည် အပျိုကညာ ဖြစ်၏။ သူ၌အဘယ်သို့ အလိုပြည့်စုံမည်ကို အာမနန်သည် ကြံ၍ မရနိုင်။

၃ ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာသား ယောနဒပ်သည် အာမနန်၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ထိုယောနဒပ်သည် လိမ္မာသောသူ ဖြစ်၏။

၄ ကိုယ်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်ဖြစ် လျက် အဘယ်ကြောင့် တနေ့ထက်တနေ့ ပိန်ချိုးတော် မူသနည်း။ ကျွန်တော်ကို မပြောချင်သလောဟု မေး လျှင်၊ အာမနန်က၊ ငါ့ညီ အဗရှလုံ၏ နှမ တာမာကို တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၅ ယောနဒပ် ကလည်း၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၍ နာဟန်ဆောင်ပါ။ ခမည်းတော်သည် အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူသော အခါ၊ အကျွန်ုပ် နှမ တာမာ လာ၍ ကျွေးမွေးပါစေ။ သူချက်သော စားစရာကို အကျွန်ုပ်သည် မြင်၍ သူလက်၌ အကျွန်ုပ်သည် စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ချက်ပါစေဟု အခွင့်တောင်းရမည်ဟု အကြံပေးသည်အတိုင်း။

၆ အာမနန်သည် တုံးလုံးနေ၍ နာဟန် ပြု၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူသော အခါ၊ အာမနန်က၊ အကျွန်ုပ်နှမ တာမာ လာပါစေ။ သူလက်၌ အကျွန်ုပ်သည် စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ မုန့်ပြား နှစ်ပြားကို လုပ်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား အခွင့်တောင်းလေ၏။

၇ ဒါဝိဒ်သည်လည်း တာမာ အိမ်သို့ လူကိုစေလွှတ် ၍၊ သင်၏မောင် အာမနန် အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင် စားစရာကို ချက်ပေးပါဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း။

၈ တာမာသည် မောင် အာမနန် အိမ်သို့သွား၍ အာမနန်သည် တုံးလုံးနေ၏။ တာမာသည် မုန့်ညက် ကို ယူ၍နယ်ပြီးမှ၊ မောင်ရှေ့မှာ မုန့်ပြားတို့ကို လုပ်၍ ဖုတ်လေ၏။

၉ ပုကန်ပြားကိုလည်း ယူ၍ အာမနန် ရှေ့မှာ လောင်းထားသော်လည်း သူသည် မစားဘဲ လူ အပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။

၁၀ တာမာ အားလည်း၊ သင့်လက်၌ ငါစားရအောင် အခန်းထဲသို့ ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာ သည် မိမိလုပ်သော မုန့်ပြားတို့ကို ယူ၍ မောင်အာမနန် ရှိရာ အခန်းထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၁၁ ထိုသို့ အာမနန် စားစရာတို့ ယူခဲ့သောအခါ၊ သူသည် နှမလက်ကို ဆွဲ၍၊ ငါ့နှမ၊ ငါနှင့်အိပ်ပါဟုဆို၏။

၁၂ တာမာ ကလည်း မပြုပါနှင့် ငါ့မောင်။ ငါ့ကို မရှုတ်ချပါနှင့်။ ထူသရေလ အမျိုး၌ ဤသို့သောအမှုကို မပြုသင့်၊ ဤအမှုဆိုးကို မပြုပါနှင့်။

၁၃ ပြုလျှင် ငါသည် ရှက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ ကင်း လွတ်မည်နည်း။ သင်သည်လည်း ထူသရေလအမျိုး၌ လူမိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကို လျှောက်ပါလော့။ လျှောက်လျှင် မပေးစားဘဲ နေတော် မမူပါဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊

၁၄ အာမနန်သည် နားမထောင်။ နှမထက် အားကြီး သဖြင့် အနိုင်ပြု၍ အိပ်လေ၏။

၁၅ တဖန် အာမနန်သည် နှမကိုအလွန် မုန်းပြန်၏။ အရင် ချစ်အားကြီးသည်ထက် မုန်းအား သာ၍ ကြီးသဖြင့်၊ သင်ထ၍ သွားတော့ဟု ဆို၏။

၁၆ နှမကလည်း အကြောင်း မရှိပါ။ ငါ၌ ပြုဘူး သောအပြစ်ထက် ယခု နှင်ထုတ်သော အပြစ်သာ၍ ကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာမနန်သည် နား မထောင်။

၁၇ အစေခံကျွန် တယောက်ကို ခေါ်၍ ဤမိန်းမကို နှင်ထုတ်လော့။ သူနောက်မှာ တံခါးကျင်ထိုးလော့ဟု စီရင်၏။

၁၈ အပျိုကညာဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော် ဝတ်တတ်သည်အတိုင်း၊ အဆင်းအရောင် ထူးခြား သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော တာမာကို အစေခံ ကျွန်သည် နှင်ထုတ်၍ သူနောက်မှာ တံခါးကျင် ထိုးလေ၏။

၁၉ တာမာသည်လည်း ခေါင်းပေါ်မှာ ပြာကိုတင်၍ အဆင်းအရောင် ထူးခြားသော အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးမှ၊ ခေါင်းပေါ်၌ လက်တင်၍ ဝိုင်းကြွေးလျက် ပြန်သွား၏။

၂၀ မောင်ရင်း အဗရှလုံ ကလည်း၊ ငါ့အစ်ကို အာမနန် သည် သင်နှင့်အတူ ရှိပြီလော။ သို့သော်လည်း ငါ့နှမ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ သူသည် သင်၏မောင်ဖြစ်၏။ ဤအမှုကို မမှတ်နှင့်ဟု ဆိုသော်၊ တာမာသည် မိမိမောင် အဗရှလုံ အိမ်၌ ဆိတ်ညံ့စွာ နေ၏။

၂၁ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ထိုအမှုအလုံးစုံကို ကြား သိသောအခါ၊ အလွန် အမျက်ထွက်၏။

၂၂ အပရုလုံသည် အစ်ကို အာမနန်အား ကောင်းသောစကားကို မပြော။ သို့ရာတွင် နှမ တာမာကို ရှုတ်ချသောကြောင့် အပြိုးထား၏။

၂၃ ထိုနောက် နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ အပရုလုံသည် ဖေရိမ်မြို့အနား၊ ဗာလဟာဇော် ရွာမှာ သိုးမွေးညှပ်ပွဲကို ခံ၍ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော် အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။

၂၄ အပရုလုံသည်လည်း ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ သွား၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သိုးမွေးညှပ်ပွဲကို ခံပါ၏။ ကျွန်များတို့ကို ခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့် အတူ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်။

၂၅ ရှင်ဘုရင်က မသွားသင့် ဝါသား၊ လူအပေါင်းတို့ကို မသွားစေနှင့်။ စရိတ်များမည်ကို စိုးရိမ်စရာ ရှိသည် ဟုဆိုသဖြင့်၊ အပရုလုံ သွေးဆောင်သော်လည်း ကိုယ်တော်တိုင် မလိုက်ဘဲ ကောင်းကြီးပေး၏။

၂၆ အပရုလုံ ကလည်း၊ လိုက်တော်မူလျှင်၊ နောင်တော် အာမနန် လိုက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် လိုက်စေမည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊

၂၇ အပရုလုံ ပူဆာသောကြောင့် အာမနန် မှစ၍ သားတော် ရှိသမျှ လိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၂၈ အပရုလုံ ကလည်း၊ အာမနန်သည် စပျစ်ရည်ကို သောက်၍ ရွှင်လန်းသော အခါ စောင့်နေကြ၊ အာမနန်ကို ထိုးခုတ်ကြဟု ငါဆိုသောအခါ၊ သေအောင် လုပ်ကြံကြ။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါစီရင်သည် မဟုတ်လော။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟု မိမိ ကျွန်တို့အား မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း။

၂၉ သူတို့သည် အာမနန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည် ထ၍ လားကို စီးလျက် ပြေးသွားကြ၏။

၃၀ သူတို့ မရောက်မှီ အခြားသူ လာ၍၊ အပရုလုံသည် အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့ကို သတ်ပါပြီ။ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းပါဟု နားတော် လျှောက်လေ၏။

၃၁ ရှင်ဘုရင်သည် ထ၍ အဝတ်တော်ကို ဆုတ်လျက် မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်လျက် အနားတော်၌ နေကြ၏။

၃၂ ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာ၏သား ယောနဒပ်က၊ အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော် အပေါင်းတို့ကို သတ်လေပြီ

ဟူသော စကားကို ယုံတော် မမူပါနှင့်။ အာမနန် တယောက်တည်းသာ သေပါပြီ။ အပရုလုံ နှမ တာမာကို အာမနန်သည် ရှုတ်ချသောနေ့ မှစ၍ ဤအမှုကို သူ၏မောင် စီရင်ပါပြီ။

၃၃ ယခုမှာ ကျွန်တော်သခင် အရှင် မင်းကြီး၏ သားတော် အပေါင်းတို့သည် သေကြပြီဟု ထင်လျက် စိတ်ညှိုးငယ်တော် မမူပါနှင့်။ အာမနန် တယောက်တည်းသာ သေ၍ အပရုလုံလည်း ပြေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၄ ထိုအခါ ကင်းစောင့် လုလင်သည် မြော်ကြည့်၍၊ မိမိ နောက်၌ တောင်ခြေရင်း လမ်းမှာ လူများလာသည်ကို မြင်၏။

၃၅ ယောနဒပ်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်တို့သည် လာကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန် ပြောသော စကား မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်သည် အဆုံး၌။

၃၆ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်တို့သည် ရောက်လာ၍ အသံကို လွှင့်လျက် ငိုကြွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ကျွန်တော် အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြ၏။

၃၇ အပရုလုံသည် ပြေး၍ ဂေရုရမင်းကြီး အမိဟုဒ် သား တာလမဲ ထံသို့ သွား၏။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိသားကြောင့် နေ့တိုင်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ၏။

၃၈ အပရုလုံသည် ဂေရုရမြို့သို့ ပြေးပြီးမှ သုံးနှစ် နေ၏။

၃၉ တဖန် ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် အာမနန်သေသောကြောင့်၊ ထိုသူကို အောက်မေ့သော စိတ်အား လျော့သဖြင့် အပရုလုံကို လွမ်းဆွတ်လျက် နေ၏။

၁၄

၁ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်၏ စိတ်နှလုံးသည် အပရုလုံသို့ ပါသွားကြောင်းကို ဇေရုယာသား ယွာဘသည် ရိပ်မိသောအခါ၊

၂ တေကောမြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပညာရှိသော မိန်းမကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဆီမလိမ်းပါနှင့်။ စိတ်မသာ ညည်းတွားဟန် ပြု၍ မသာအဝတ်ကို ဝတ်ပါတော့။ လူသေအတွက် ကြာမြင့်စွာ ငိုကြွေးသော မိန်းမယောင်ဆောင်လျက်။

၃ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်၍ ဤသို့လျှောက်ရမည်ဟု သွန်သင်လေ၏။

၄ ထိုတေကောမြို့သူ မိန်းမသည် အထံတော်သို့ ဝင်၍ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ရှိခိုးလျက်၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၅ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ အဘယ်အမှု ရှိသနည်းဟု

မေးတော်မူလျှင် မိန်းမက၊ ကျွန်တော်မသည် လင် သေသော မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်ပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၌ သား နှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ ထိုသား နှစ်ယောက်တို့သည် ခိုက်ရန် ပြုကြပါ၏။ ဖုန်းဖြေသောသူ မရှိသောကြောင့် တယောက်သည် တယောက်ကို သေသည်တိုင်အောင် လုပ်ကြံပါ၏။

၇ ယခုမှာ အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်မ တဘက်၌ ထကြွ၍ အစ်ကိုကို သတ်သောသူကို သေစားသေစေခြင်းငှါ အပ်ရမည်။ အမွေခံကိုလည်း ငါတို့ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ဆိုကြပါ၏။

ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်မ၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော မီးခဲကို သူတို့သည် သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်မ လင်၏ အမည်ကို၎င်း၊ အကျန်အကြွင်းကို၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၈ ရှင်ဘုရင်က သင့်အိမ်သို့ ပြန်သွားလော့။ သင့် အမှုကို ငါစီရင်မည်ဟု မိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏။

၉ တေကောမြို့သူ မိန်းမ ကလည်း၊ အို အရှင် မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မနှင့် ကျွန်တော်မ အဆွေအမျိုး၌ အပြစ်ရောက်ပါစေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ရာဇပလ္လင်တော် သည် အပြစ်လွတ်ပါစေဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၀ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်၌ အပြစ်တင်သော သူကို ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခွဲလော့။ နောက်တဖန် သင့်ကို မနှောင့် ရှက်ရဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၁၁ မိန်းမက၊ သေစားသေစေသော သူတို့သည် ကျွန်တော်မ၏သားကို သတ်မည်ဟု စိုးရိမ်ပါသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက် ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်သား၏ ဆံပင် တပင်မျှ မြေပေါ်သို့ မကျရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် မိန်းမ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် အရှင်မင်းကြီးအား စကား တခွန်း လျှောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ လျှောက် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ မိန်းမ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ လူတို့ တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်တော်မူသနည်း။ အရှင်မင်းကြီး နှင်ထုတ်သော သူကို တဖန် ခေါ်တော်မမူသဖြင့်၊ ကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍ စီရင်တော်မူပါပြီတကား။

၁၄ ငါတို့သည် သေအံ့သောသူဖြစ်ကြ၏။ မြေပေါ်မှာ သွန်းပြီးလျှင် နောက်တဖန် ကျိုး၍ မယူနိုင်သော ရေနှင့်တူကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မထောက်သော်လည်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော သူသည် အစဉ် နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံ၍ မနေရမည် အကြောင်း ကြံစည်တော်မူ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မသည် လာ၍ ဤအမှုကို အရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ရသည် အကြောင်းမှာ၊ ကျွန်တော်မ ကြောက်အောင် လူများတို့သည် ပြုကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မ ကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ငါ လျှောက်မည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတောင်းပန်သည် အတိုင်း ပြုကောင်းပြုတော်မူမည်။

၁၆ ငါနှင့် ငါ့သားကို ဘုရားသခင်၏ အမွေတော် မြေပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော သူ၏လက်မှ ငါ့ကို နှုတ်အံ့သောငှာ နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆို ပါ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်ကျွန်မ ကလည်း၊ ငါ့သခင် အရှင် မင်းကြီး၏ အမိန့်တော်ကြောင့် ချမ်းသာရမည်။ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ ငါ့သခင်အရှင် မင်းကြီးသည် ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိတော် မူ၏ဟု အောက်မေ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါမေးမြန်းသည် အမှုကို မထိမ်မဝက်ပါနှင့်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊ မိန်းမက အရှင် မင်းကြီး အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဤအမှု၌ ယွာဘသည် သင့်အား အကြံပေးသည်မဟုတ်လောဟု မေးသော်၊ မိန်းမက အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်မင်းကြီး မိန့်တော်မူသော စကားလမ်းမှ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ အဘယ် သူမျှ မလွဲနိုင်ရ။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန် မယွာဘသည် ကျွန်တော်မကို မှာထား၍ ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို သွန်သင်ပါ၏။

၂၀ ပရိယာယ်ပြု၍ ဤသို့ အယောင်ဆောင်စေ ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကျွန် ယွာဘသည် စီရင်ပါ၏။ အရှင်သခင်သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှတို့ကို သိနိုင်သည်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ပညာရှိသကဲ့သို့ ပညာရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအမှုကို ငါစီရင်ရ၏။

သင်သွား၍ ထိုလုလင် အဖရှလုံကို တဖန်ခေါ်ရမည် ဟု ယွာဘအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယွာဘသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ဦးချပြင်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အသ နားတော်ခံသည်အတိုင်း အရှင် မင်းကြီး ပြုတော် မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရကြောင်းကို ကျွန်တော် သိပါသည်ဟု ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလေ၏။

၂၃ ထိုနောက် ယွာဘသည် ထ၍ ဂေရုမြို့သို့ သွား သဖြင့် အဖရှလုံကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၂၄ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ မိမိ အိမ်သို့ သွားစေ။ ငါ့ မျက်နှာကို မမြင်စေနှင့်ဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ အဖရှလုံသည် မိမိ အိမ်သို့ သွား၍ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရ။

၂၅ ဣသရေလ အမျိုးတမျိုးလုံးတွင် အဖရှလုံ ကဲ့သို့ အဆင်းလှ၍ ချီးမွမ်းရသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ခြေဘဝါးမှ သည်ဦးထိပ်တိုင်အောင် အပြစ်တခုမျှ မရှိ။

၂၆ ဆံပင် လေးသောကြောင့်၊ နှစ်တိုင်း ဖြတ်၍ တနှစ်လျှင် အကျပ်တော်အတိုင်း အကျပ် သုံးဆယ် ရတတ်၏။

၂၇ အဖရှလုံသည် သား သုံးယောက်နှင့် တာမာ အမည်ရှိသော သမီး တယောက်ကို မြင်လေ၏။ သမီးသည် အလွန် လှသောသူဖြစ်၏။

၂၈ အဖရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရဘဲ နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ယေရုရှလင်မြို့၌ နေပြီးမှ၊

၂၉ ယွာဘကို ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ စေလွှတ်မည် အကြံနှင့် ခေါ်သောအခါ ယွာဘသည် မလာ။

၃၀ ဒုတိယ အကြိမ် ခေါ်သော်လည်း မလာ။ ထို ကြောင့် ကျွန်တို့အား၊ ယွာဘ၏ လယ်သည် ငါတို့ နေရာနှင့် နီးပြီ။ မုယောစပါးရှိ၏။ သွား၍ မီးရှို့ကြဟု စီရင်သည်အတိုင်း အဖရှလုံ၏ ကျွန်တို့သည် မီးရှို့ ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယွာဘသည် အဖရှလုံ အိမ်သို့ ထ သွား၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် ကျွန်တော်လယ် ကိုအဘယ်ကြောင့် မီးရှို့ကြသနည်းဟု မေးသော်၊

၃၂ အဖရှလုံက၊ ငါသည် ဂေရုမြို့မှ အဘယ်ကြောင့် လာရသနည်း။ ထိုမြို့၌ ယခုတိုင်အောင် နေကောင်း သည်ဟု လျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို ရှင်ဘုရင်ထံတော် သို့ စေလွှတ်မည်ဟု ငါခေါ်၏။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို ငါမြင်ရပါစေ။ အပြစ် ရှိလျှင် သတ်တော်မူပါစေဟု ယွာဘအား ပြောဆိုသော်၊

၃၃ ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ သွား၍ လျှောက်သဖြင့် အဖရှလုံကို ခေါ်တော်မူ၏။ အဖရှလုံ သည် လာ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ဦးချပြင်ဝပ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သူ့ကို နမ်းတော်မူ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက်မှ အဖရှလုံသည် ရထားများနှင့် မြင်းများကို၎င်း၊ မိမိ ရှေ့မှာ ပြေးရသောလူ ငါးဆယ် ကို၎င်း ပြင်ဆင်လေ၏။

၂ အဖရှလုံသည် စောစော ထ၍ တံခါးဝမှာ ရပ်နေ တတ်၏။ အမှုရှိသော သူသည် စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ လာသောအခါ အဖရှလုံက၊ သင်သည် အဘယ်မြို့သား ဖြစ်သနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူက ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤမည် သော ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်သား ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊

၃ အဖရှလုံက၊ သင့်အမှုသည် ဟုတ်မှန် လျောက် ပတ်ပေ၏။ သို့သော်လည်း သင့်အမှုကို ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အဘယ်သူမျှ နားမထောင်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။

၄ တဖန်တုံ၊ ငါသည် ဤပြည်၌ တရားစီရင်သော မင်းဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် တရားမှုရှိသော အမှုသည် အပေါင်းတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာ၍ ငါသည် တရားသဖြင့် စီရင်မည်ဟု ဆိုတတ်၏။

၅ လူတစ်ယောက်သည် ရှိသောစွာပြု၍ ချဉ်းကပ် သောအခါ၊ အဖရှလုံသည် လက်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို ကိုင်လျက် နမ်းလေ့ရှိ၏။

၆ ထိုသို့စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ လာသော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား အဖရှလုံပြု၍ သူတို့ စိတ်နှလုံးကို ခိုးလေ၏။

၇၊ ၈ လေးနှစ် လွန်သောအခါ အဖရှလုံသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်တော်မူလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား ဝတ်ကို အကျွန်ုပ် ပြုပါမည်ဟု ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ရှုရိပြည် ဂေရုမြို့၌နေသောအခါ သစ္စာ ဂတိပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ထာဝရဘုရား အား သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း၊ ဟေပြန်မြို့သို့ သွား၍ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေရမည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော် မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၉ ရှင်ဘုရင်က၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့ဟု မိန့်တော် မူ၏ ထိုအခါ အဖရှလုံသည် ထ၍ ဟေပြန်မြို့သို့ သွား၏။

၁၀ သို့ရာတွင် လျှို့ဝှက်သောသူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် ရှိသမျှသို့ အနံ့အပြားစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ် သံကို ကြားသောအခါ အပရလုံသည် ဟေဗြဲန်မြို့၌ နန်းထိုင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၁၁ အပရလုံ ခေါ်သော လူနှစ်ရာတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲက ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မသိဘဲ ကောင်းသောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။

၁၂ ဒါဝိဒ်၏ တိုင်ပင်မတ်၊ ဂိလောမြို့သား အဟိသော ဖေလသည် မိမိနေရာ ဂိလောမြို့၌ ယဇ်ပူဇော်လျက် ရှိ၍ အပရလုံ ခေါ်လေ၏။ အပရလုံ နောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည် တိုးပွား များပြားသဖြင့် ပုန်ကန်ခြင်း အမှုအားကြီးလေ၏။

၁၃ သိတင်း ပြောသောသူ တယောက်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့ လာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အပရလုံ ဘက်သို့ ပါသွားပါပြီဟု ကြားလျှောက်လေ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ငါတို့သည်ထ၍ ပြေးကြကုန်အံ့၊ မပြေးလျှင် အပရလုံလက်နှင့်မလွတ်၊ အလျင်အမြန် ထွက်ကြကုန်အံ့။ သို့မဟုတ်လျှင် သူသည် ချက်ခြင်း တိုက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့ကို ဘေးပြု၍ မြို့ကိုလည်း ထားနှင့်လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့တွင် အထံတော်၌ ရှိသောကျွန် အပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့ ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၁၆ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သား အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ထွက်သွား၏။ သို့ရာတွင် နန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှာ၊ ကိုယ်လုပ်တော် မိန်းမ တကျိပ်တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။

၁၇ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်နှင့် ကိုယ်တော်၌ ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထွက်သွား၍ ဗေသာမေရက် ရွာမှာ စခန်းချကြ၏။

၁၈ ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့သည် ခြံရံလျက် လိုက်ကြ၏။ ဂါသမြို့မှ လိုက်လာသော သူခြောက်ရာ တည်းဟူသော ဂိတ္တိလူ အပေါင်းနှင့် ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူ အပေါင်းသည်ရှေ့တော်၌ ချီသွားကြ၏။

၁၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိတ္တိလူ အိတ္တိအားလည်း၊ ငါတို့နှင့် အဘယ်ကြောင့် လိုက်သနည်း။ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ပြန်၍ နေလော့။ သင်သည် တပါးအမျိုးသား၊ နေရာ မကျသော ညဉ့်သည်ဖြစ်၏။

၂၀ မနေ့ကသာ ရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ ငါတို့နှင့်အတူ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ရမည်လော။ ငါသည် သွားရသောအခွင့် ရှိသည်အတိုင်းသွားရသောကြောင့်၊ သင်သည် အမျိုးသားချင်းတို့ကို ခေါ်၍ ပြန်လော့။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာရှိပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ အိတ္တိ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက်၊ အရှင်မင်းကြီး အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍ အရှင်မင်းကြီး အသက်တော် ဆုံးသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ရှိတော်မူရာအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်သော်၊

၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ ချီသွားလော့ဟု အိတ္တိအား မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဂိတ္တိလူ အိတ္တိသည် မိမိ၌ ပါသောလူကြီး လူငယ် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ချီသွားလေ၏။

၂၃ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည် ချီသွား၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ကေဒြန်ချောင်းကို ကူးလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကူး၍ တောလမ်းသို့ လိုက်သွားကြ၏။

၂၄ ဇာဒုတ်နှင့် လေဝိလူ အပေါင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက် ရောက်လာ၍ သေတ္တာတော်ကို ချထားကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲက ထွက်၍ မကုန်မှီတိုင်အောင် အဗျာသာသည် ယဇ်ပူဇော်လျက်နေ၏။

၂၅ ရှင်ဘုရင်သည် ဇာဒုတ်ကို ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို မြို့ထဲသို့ ပြန်ပို့လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စိတ်တော်နှင့် တွေ့လျှင် ငါ့ကို ပို့ပြန်၍ သေတ္တာတော်ကိုငင်း၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကိုငင်း ပြတော်မူမည်။

၂၆ သို့မဟုတ် သင့်ကို ငါအလို မရှိဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူလျှင် ငါရိုပါ၏။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူစေသတည်းဟူ၍ငင်း၊

၂၇ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဇာဒုတ်အားလည်း၊ သင်သည် ပရောဖက် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်၏သား အဟိမတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား ယောနသန်၊ ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ မြို့သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွားလော့။

၂၈ သင်တို့ ကြားလျှောက်စေသော စကားမရောက်မှီ ငါသည် တောလွင်ပြင်၌ ဆိုင်းလင့်၍ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၉ ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ပို့၍ ထိုမြို့၌ နေကြ၏။

၃၀ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ငိုလျက်၊ ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက်၊ ခြေနှင်းကို ချွတ်လျက် သံလွင်တောင်ပေါ်သို့ တက်လေ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် ငိုကြွေးလျက် တက်ကြ၏။

၃၁ အဗရဟံလုံနှင့် ဝိုင်း၍ ပုန်ကန်သော လူစုထဲမှာ အဟိသောဗေလလည်း ပါကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားလျှင်၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အဟိသောဗေလ ပေးသော အကြံကို မိုက်သောအကြံ ဖြစ်စေတော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။

၃၂ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ အာခါမြို့သား ဟုရှိသည်လည်း အင်္ကျီကို ဆုတ်လျက် ခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို တင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ လာ၏။

၃၃ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ သင်သည် ငါနှင့် အတူလိုက်လျှင် ငါ့ကို နှောင့်ရှက်လိမ့်မည်။

၃၄ မြို့သို့ ပြန်၍ အဗရဟံအား၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်သည် ခမည်းတော် ထံ၌ ကျွန်ခံဘူးသည် နည်းတူ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျွန်ခံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ အဟိသောဗေလ ပေးသောအကြံကို ငါ့ဘက်မှာ နေ၍ ဖျက်နိုင်လိမ့်မည်။

၃၅ မြို့တွင်သင်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ရှိကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ ကြားသမျှကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ပြန်ပြောရမည်။

၃၆ သူတို့၌ ဇာဒုတ်၏သား အဟိမတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား ယောနသန်သား နှစ်ယောက် ရှိကြ၏။ ကြားနိုင်သမျှကို ထိုသားတို့တွင် ငါ့ထံသို့ ပေးလိုက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃၇ ဒါဝိဒ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဟု ရှဲသည် မြို့သို့ ပြန်သွား၏။ အဗရဟံလုံသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝင်လေ၏။

၁၆

၁ ဒါဝိဒ်သည် တောင်ထိပ်ကို အနည်းငယ် လွန်သောအခါ၊ မေဖိဗောရှက်၏ကျွန် ဇိဘသည် ကုန်းနှီးတင်သော မြည်းနှစ်စီး နှင့်တကွ မုန့်လုံး နှစ်ရာ၊ စပျစ်သီးခြောက် အပြတ်တရာ၊ သင်္ဘော သဖန်းသီး ပျဉ်အပြားတရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူး တလုံးကို မြည်းပေါ်မှာ တင်ဆောင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ လာ၏။

၂ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ အဘယ်သို့ ပြုခြင်းငှါ ဤဥစ္စာကို ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဇိဘအား မေးလျှင်၊ ဇိဘက၊ မြည်းတို့သည် နန်းတော်သားများ စီးဘို့၊ မုန့်နှင့်

သစ်သီးတို့သည် လုလင်များ စားဘို့၊ စပျစ်ရည်သည်လည်း တော၌ မောသောသူများ သောက်ဘို့ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ သင့်သခင်၏ သားသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးလျှင် ဇိဘက၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်ပါ၏။ ယနေ့မှာ ဣသရေလ အမျိုးသည် ငါ့အဘ၏ နိုင်ငံကို ငါ့အား ပြန်ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြောင်းကို လျှောက်လေသော်၊

၄ ရှင်ဘုရင်က၊ မေဖိဗောရှက်နှင့် ဆိုင်သမျှသော ဥစ္စာသည် သင့်ဥစ္စာဖြစ်စေဟု ဇိဘအား မိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ရှိခိုး အသနားတော်ခံပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၅ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏ အဆွေအမျိုး ဝေရသားရှိမိ အမည်ရှိသော သူသည် ကျိန်ဆဲလျက် ထွက်လာ၏။

၆ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးနှင့် ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်လေ၏။ လူများ အပေါင်းနှင့် များတော်မက်တော် အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော် ဘက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရှိကြ၏။

၇ ရှိမိ ကျိန်ဆဲသော စကားဟူမူကား၊ သွားဟဲ့၊ သွားဟဲ့။

၈ လူအသက်ကို သတ်သော အဓမ္မလူ၊ ရှောလု၏ နိုင်ငံကို လုယူ၍ သူ၏အဆွေအမျိုးကို သတ်သော အပြစ်အလုံးစုံကို သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက်စေ၍၊ နိုင်ငံတော်ကို သင်၏သား အဗရဟံလက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်သည် လူအသက်ကို သတ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် ကြည့်ပါ။ အမှုကြီး ရောက်လေပြီဟု ဆို၏။

၉ ဇေရုယာသား အဘိရဲကလည်း၊ ထိုခွေးသေကောင်သည် အရှင်မင်းကြီးကို ကျိန်ဆဲရမည်လော။ ကျွန်တော် သွား၍ သူ၏လည်ပင်းကို ဖြတ်ပါရစေဟု နားတော်လျှောက်လျှင်၊

၁၀ ရှင်ဘုရင်က အိုဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ဒါဝိဒ်ကို ကျိန်ဆဲလော့ဟု ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူ ဆိုရမည်နည်းဟူ၍၎င်း၊

၁၁ ကြည့်ပါ။ ငါ့ကိုယ်ထဲက ထွက်သော ငါ့သားရင်းသည် ငါ့အသက်ကို ရှာ၏။ ထို ဗယံမိန်အမျိုးသား

သည် ထိုမျှမက အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ကိုရှိပါလေစေ။ ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီ။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ဒုက္ခကို ကြည့်ရှု၍ ယနေ့ ထိုသူ့ကျိန်ဆဲသည် အတွက် ကောင်းသော အကျိုးကို ပြန်ပေးကောင်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်း၊ အဘိရုံနှင့် ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တော်လိုက် သူတို့နှင့်တကွ လမ်း၌ သွားစဉ်တွင်၊ ရှိမိသည် ဒါဝိဒ် တဘက်တချက်၊ တောင်ခါးပန်းနားမှာ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ကျိန်ဆဲလျက် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ မြေမှန်ကိုလည်း ပက်လေ၏။

၁၄ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် မောလျက်၊ ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ ရောက်၍ အမောအပန်း ဖြေကြ၏။

၁၅ အပရလုံနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ရောက်၍ အဟိသောဖေလလည်း ပါ၏။

၁၆ ဒါဝိဒ်၏ အဆွေခင်ပွန်း အာခိလူ ဟုရှဲသည်လည်း အပရလုံ ထံသို့ ရောက်လာ၍ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေသတည်း၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေ သတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။ အပရလုံ ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေ သတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။

၁၇ အပရလုံ ကလည်း၊ သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သနည်းဟု ဟုရှဲအား ဆိုလျှင်၊

၁၈ ဟုရှဲက၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရား မှစ၍ ဤလူများနှင့် ဣသရေလ လူများအပေါင်း တို့သည် ရွေးချယ်သော ထိုသူထံမှာ ကျွန်တော်ကျွန် ခံပါမည်။ ထိုသူ ထံမှာ နေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၉ တဖန် အကြင်သူထံ၌ ကျွန်ခံရ၏ ထိုသူ၏သား ထံ၌ ကျွန်ခံရသည် မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ကျွန်ခံသည်နည်းတူ ကိုယ်တော် ထံ၌လည်း ကျွန်ခံပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ အပရလုံ အား လျှောက်ဆို၏။

၂၀ အပရလုံ ကလည်း၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို အကြံပေးပါဟု အဟိသောဖေလအား ဆိုလျှင်၊

၂၁ အဟိသောဖေလက၊ နန်းတော်ကို စောင့်စေ ခြင်း၊ ခမည်းတော် ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တို့ ရှိရာသို့ ဝင်တော်မူပါ။ ခမည်းတော်သည် ကိုယ် တော်အား စက်ဆုပ်ရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလ

အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြား၍၊ ကိုယ်တော် ဘက်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် လက်အားကြီး ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊

၂၂ နန်းတော် ပေါ်မှာ အပရလုံ အဘို့ မျက်နှာ ကြက်ကို မိုး၍၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ခမည်းတော်၏ ကိုယ်လုပ်တော် တို့ရှိရာသို့ ဝင်လေ၏။

၂၃ ထိုကာလ၌ အဟိသောဖေလ ပေးသောအကြံ သည် ဘုရားသခင် ထံတော်၌ မေးလျှောက်၍ ခံရ သော ဗျာဒိတ်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှသော အကြံကို ဒါဝိဒ်နှင့် အပရလုံသည် ဗျာဒိတ်တော် ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သတည်း။

၁၇

၁ တဖန် အဟိသောဖေလက၊ ကျွန်တော်သည် လူ တသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပါရစေ။ ယနေ့ည၌ပင် ကျွန်တော်ထ၍ ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ပါမည်။

၂ သူသည် မောလျက်လက်အားနည်းလျက် နေစဉ် အခါ ကျွန်တော်တိုက်၍ သူ့ကို ထိတ်လန့်စေမည်။ သူ၌ ပါသော လူအပေါင်းတို့သည် ပြေးကြ၍၊ ရှင်ဘုရင် ကိုသာ ကျွန်တော် လုပ်ကြံပါမည်။

၃ လူအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ ပါမည်။ ကိုယ်တော် ရှာသောသူ တယောက်တည်းကို ရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြန်လာ၍ ငြိမ်ဝပ်ကြပါ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၄ ထိုစကားကို အပရလုံနှင့် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။

၅ ထိုအခါ အပရလုံက၊ အာခိလူ ဟုရှဲကိုလည်း ခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည် သူ၏စကားကို နာကြားကြကုန်အံ့ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၆ ဟုရှဲသည် လာ၍ အပရလုံက၊ အဟိသော ဖေလသည် ဤမည်သော အကြံကို ပေးပြီ။ သူ၏ စကားကို နားထောင်သင့်သလော။ သို့မဟုတ် သင် ပြောလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၇ ဟုရှဲက အဟိသောဖေလ ပေးသောအကြံသည် ယခု ကာလ၌ မလျော်ပါ။

၈ ခမည်းတော်နှင့် သူ၏ လူတို့သည် ခွန်အား ကြီးသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ယခုမူကား တော၌ သားငယ်ပျောက်သော ဝံမကဲ့သို့ ပြင်းထန်သောစိတ် ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ ခမည်း တော်သည်လည်း စစ်သူရဲဖြစ်၍ လူများတို့နှင့် အတူ မအိပ်တတ်။

၉ ယခုမှာ သူသည် မြေတွင်းတစ် တခု၌ ပုန်းလျက် နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အခြားသော အရပ်၌ ပုန်းလျက် နေပါလိမ့်မည်။ လူအချို့တို့သည် အဦးလဲ၍ သေလျှင် ထိုသိတင်းကို ကြားသောသူက၊ အပရုလုံ နောက်သို့လိုက်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟု ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုအခါ ရဲရင့်သောသူ၊ ခြင်္သေ့ နှလုံးကဲ့သို့ နှလုံး ရှိသောသူသည် စိတ်ပျက်ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော် သည် ခွန်အားကြီးသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ သူ၌ ပါသောသူတို့သည် ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိရှိသောသူ ဖြစ် ကြောင်းကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သိကြပါ၏။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် အကြံ ပေးပါမည်။ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရုရှောမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ ကိုယ်တော်ထံ၌ စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ချီတော်မူရမည်။

၁၂ ထိုသို့ ခမည်းတော်ကို တွေ့သော အရပ်တစ်ခုတခု ၌ သူ့ထံသို့ ရောက်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ နှင်းကျသကဲ့သို့ သူ့ကို လွှမ်းမိုး၍ သူနှင့် သူ၌ ရှိသောသူ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရ။

၁၃ ၎င်းနည်း ခမည်းတော်သည် မြို့တမြို့ ထံသို့ ဝင်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြီးများကို ယူခဲ့၍ ထိုမြို့၌ ကျောက်စရစ်တခုကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ချိုင့်ထံသို့ ဆွဲချကြမည်ဟု လျှောက် လေသော်၊

၁၄ အပရုလုံနှင့် ဣသလအမျိုးသား အပေါင်းတို့က၊ အာခိလူ ဟု၍ ပေးသောအကြံသည် အဟိသော ဖေလ ပေးသောအကြံထက် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အပရုလုံ၌ ဘေးရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဟိသောဖေလ ပေးသော အကြံကောင်းကို ဖျက်စေမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဟုဂဲသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ တို့အား၊ အဟိသောဖေလသည် ဤ မည်သော အကြံကို အပရုလုံနှင့် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့အား ပေးပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဤမည်သောအကြံကို ပေးပြီ။

၁၆ သို့ဖြစ်၍ ဒါရိယ ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ်၍ ယနေ့ညမှာ တောလွင်ပြင်၌ မနေပါနှင့်။ အလျင်အမြန် ကူးသွားပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်း

တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကြား လျှောက်မည်အကြောင်း မှာလိုက်သဖြင့်၊

၁၇ ယောနသန်နှင့် အဟိမတ်သည် မြို့ထံသို့ ဝင်လျှင် သူတပါး မြင်မည် စိုးသောကြောင့်၊ အရောဂေလရွာ နားမှာ နေရစဉ်တွင်၊ မိန်းမကလေး တယောက် သွား၍ ပြောသည်အတိုင်း သူတို့သည် ဒါရိယထံသို့ ထံသို့ သွား၍ လျှောက်ကြ၏။

၁၈ သို့ရာတွင် လူကလေး တယောက်သည် ထိုသူ တို့ကို မြင်၍ အပရုလုံအား လျှောက်လေ၏။ သူတို့ သည် အလျင်အမြန် သွား၍ ဗာဟုရိမ်မြို့တွင် အိမ် တအိမ်သို့ ဝင်သဖြင့် ထိုအိမ်ဝင်း ထဲမှာရှိသော ရေတွင်း သို့ ဆင်း၍၊

၁၉ မိန်းမသည် ရေတွင်းဝကို ဖုံးပြီးမှ ဆန်ကို လှန်း၍ ထားသောကြောင့် ထိုအမှုသည် မထင်ရှား။

၂၀ အပရုလုံ၏ ကျွန်တို့သည် ထိုအိမ်သို့ရောက်၍ အဟိမတ်နှင့် ယောနသန်တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မိန်းမအား မေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ချောင်း တဘက်သို့ ကူးကြပြီဟု ပြောသဖြင့် သူတို့သည် ရှာ၍ မတွေ့သောအခါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား ကြ၏။

၂၁ ပြန်သွားသောနောက် အဟိမတ်နှင့် ယောနသန် သည် ရေးတွင်းထဲက တက်၍ ဒါရိယထံသို့ ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အမြန် ထ၍ ကြွတော်မူပါ။ အဟိသောဖေလသည် ကိုယ်တော် တဘက်၌ ဤမည်သော အကြံကို ပေးပါပြီဟု လျှောက်သော်၊

၂၂ ဒါရိယနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူးကြ၏။ မိုးလင်းသောအခါ မကူးသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၂၃ အဟိသောဖေလသည် မိမိပေးသော အကြံသို့ မလိုက်ကြသည် အကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊ မြည်းကို ကုန်းနီး တင်စေပြီးလျှင် ထ၍ မိမိနေရင်းမြို့ မိမိအိမ်သို့ သွားသဖြင့် အိမ်မှအိမ်ရေးများကို စီရင်ပြီးမှ လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ ဘိုးဘေးတို့ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂၄ ဒါရိယသည် မဟာ နိမ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ အပရုလုံသည်လည်း ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့် အတူ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးလေ၏။

၂၅ အပရုလုံသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ယွာဘာ အရာ၌ အာမသကို ခန့်ထား၏။ အာမသကား၊ ယွာဘာအမိ ဇေရုယာ၏ညီမ နာဟတ်သမီး အဘိဂဲနှင့် စုံဘက်

သော ဣဂရမလအမျိုး ယေသာဇာသား ဖြစ်သတည်း။

၂၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် အပရလုံသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ တပ်ချကြ၏။

၂၇ ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ အမွန်ပြည်ရဗ္ဗာမြို့သား နာဟတ်၏သား ရှောဘိ၊ လောဒေဗာမြို့သား အမေလ၏သား မာခိရ၊ ဂိလဒ် အမျိုး ရောဂေလိမ်မြို့သား ဗာဇီလဲတို့က၊

၂၈ ထိုလူတို့သည် တော၌ ရေစာငတ်မွတ်လျက် ပင်ပန်းလျက် နေရပါသည်တကား ဟုဆို၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူများ စားစရာဘို့ ဂျုံ ဆန်၊ မုယောဆန်၊ မုန့်ညက်၊ ပေါက်ပေါက်မျိုး၊ ပဲမျိုး၊

၂၉ ပျားရည်၊ နို့ဓမ်း၊ သိုး၊ ဒိန်ခဲနှင့်တကွ အိပ်ရာ၊ လင်ပန်း၊ မြေခွက်များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၈

၁ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသော လူတို့ကို ရေတွက်၍ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၏။

၂ လူသုံးစုတစုကို ယွာဘ၌၎င်း၊ တစုကို ဇေရုယာ သား ယွာဘညီ အဘိရဲ့၌၎င်း၊ တစုကို ဂိတ္တိလူ အိတ္တိ၌၎င်း အပ်၍၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ချီသွားမည်ဟု လူများတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃ လူများတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့ ပြေးသော်လည်း သူတို့သည် အမှု မထားကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ တဝတ်သေသော်လည်း သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်တို့ တသောင်းထက် မြတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ကို မြို့ထဲက မစတော်မူလျှင် သာ၍ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့ အလိုသို့ လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ တံခါးဝနားမှာ ရပ်တော် မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တရာတပ်၊ တထောင်တပ် အားဖြင့် ချီသွားကြ၏။

၅ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ ငါ့သား အပရလုံကို ဖြည်းညှင်းစွာ ပြုကြလော့ဟု ယွာဘ၊ အဘိရဲ့၊ အိတ္တိတို့ကို မှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သည် အပရလုံ အတွတ် ဝိုလ်မင်းအပေါင်း တို့ကို မှာထားတော်မူသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကြားကြ၏။

၆ ထိုသို့ လူများတို့သည် ဣသရေလ လူတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ ဖေရိမ်တော၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။

၇ ဣသရေလလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ ရှေ့မှာ

ရှုံး၍ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် လူ နှစ်သောင်း သေကြ၏။

၈ မြေတပြင်လုံး အနှံ့အပြား တိုက်ကြသဖြင့် ထို နေ့၌ လူချင်းသတ်၍ သေသည်ထက် တော၌ ဆုံးရှုံး သောသူ သာ၍ များကြ၏။

၉ ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် အပရလုံကိုတွေ့ကြ၏။ သူသည်မြည်းကို စီးလျက်ပင် မြည်းသည် ကြီးသော သပိတ်ပင် အကိုင်းအခက် အောက်သို့ ဝင်၍၊ အပရလုံ၏ ခေါင်းသည် သပိတ်ပင်၌ ငြိသဖြင့်၊ ဝိုင်း နှင့်မြေကြီး စပ်ကြားမှာ တွဲလွဲဆွဲလျက် နေ၍၊ မြည်း သည် အလိုအလျောက် သွားလေ၏။

၁၀ မြင်သောသူ တယောက်သည် ယွာဘ ထံသို့ သွား၍၊ သပိတ်ပင်၌ အပရလုံ ဆွဲနေသည်ကို ကျွန်တော် မြင်ခဲ့သည်ဟု ကြားပြောလျှင်၊

၁၁ ယွာဘက၊ သင်သည် မြင်ခဲ့သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို ထိုး၍ မြေကြီးပေါ်သို့ မချ ခဲ့သနည်း၊ ထိုသို့ ပြုလျှင် ငွေ အကျပ် တဆယ်နှင့် ခါးစည်းကို ငါပေးပြီဟု ပြောဆိုသော်၊

၁၂ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ကိုယ်လက်၌ ငွေ အခွက် တဆယ်ကိုပင် ခံရသော်လည်း ရှင်ဘုရင်၏ သားကို မပြုနိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ ကြားသည့်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့မျက်နှာကို ထောက် ၍ ငါ့သား အပရလုံကို စောင့်မကြလော့ဟု ကိုယ် တော်နှင့် အဘိရဲ့၊ အိတ္တိတို့ကို မှာထားတော်မူပြီ။

၁၃ ကျွန်တော် ပြုမိလျှင် ကိုယ်ကိုလှည့်စား၍ ကိုယ် အသက်ရှုံးပါပြီ။ ရှင်ဘုရင် မသိသောအမှု တစုံတခုမျှ မရှိ။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ကျွန်တော် တဘက်၌ နေပါလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသော်၊

၁၄ ယွာဘက၊ သင်နှင့်အတူ ငါမနေအားဟု ဆိုလျက် လှံယဉ် သုံးစင်းကို ကိုင်ယူ၍ သပိတ်ပင်အလယ်၌ အသက်ရှင်လျက် ရှိသော အပရလုံ၏ နှလုံးကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးလေ၏။

၁၅ လက်နက်ဆောင် လုလင်တကျိပ်တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍ အပရလုံကို အသေသတ်ကြ၏။

၁၆ ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှုတ်၍ လူတို့ကို ဆီးတားသဖြင့် ဣသရေလလူတို့ကို လိုက်ရာမှ ပြန် လာကြ၏။

၁၇ အပရလုံကိုလည်း ယူ၍ တော၌နက်သော မြေတွင်းထဲသို့ ချပြီးမှ ကျောက်ပုံကြီးကိုပုံထားကြ၏။ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အိမ်သို့ ပြေးကြ၏။

၁၈ အပရုလုံသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ငါ၏နာမသည်မပျောက် အမြဲတည်မည်အကြောင်း၊ သားမရှိဟု ဆိုလျက် ရှင်ဘုရင် ချိုင့်တွင် ကိုယ်အဘို့ ကျောက်တိုင်ကို စိုက်၍ မိမိနာမဖြင့် သမုတ်သောကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် အပရုလုံ၏ အောင်တိုင်ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၁၉ ထိုအခါ ဇာဒုတ်၏သား အဟိမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို အပြစ်အလျောက် စီရင်တော်မူကြောင်းကို ကျွန်တော်ပြေး၍ သိတင်းကြားလျှောက်ပါရစေဟု အခွင့် တောင်းလျှင်၊

၂၀ ယွာဘက၊ ယနေ့ သင်သည် သိတင်းမကြားမလျှောက်ရ။ အခြားသော နေ့၌ ကြားလျှောက်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော် သေသောကြောင့် ယနေ့ သင်သည် သိတင်း မကြားမလျှောက်ရဟု ဆိုပြီးမှ၊

၂၁ ကုရိုအား သင်မြင်သမျှကို သွား၍ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကုရိုသည် ယွာဘအား ဦးညွတ်၍ ပြေးလေ၏။

၂၂ တဖန်ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်က၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် ကုရို နောက်မှာ ပြေးပါရစေဟု အခွင့်တောင်းပြန်လျှင်၊ ယွာဘက ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ပြေးသွားချင် သနည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊

၂၃ ပြေးပါရစေဟု တဖန် အခွင့်တောင်း သောကြောင့် ပြေးလော့ဟု အခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ အဟိမတ်သည် လွင်ပြင်လမ်း၌ ပြေး၍ ကုရိုကိုလွန်လေ၏။

၂၄ ဒါဝိဒသည် မြို့တံခါး နှစ်ထပ်ကြားမှာ ထိုင်၍ နေ၏။ ကင်းစောင့် တယောက်သည် မြို့ရိုး တံခါးအပေါ်ပြအိုး မိုးအောက်သို့ တက်၍ မြော်ကြည့်သဖြင့်လူ တယောက်တည်း ပြေးလာသည်ကို မြင်သောအခါ၊

၂၅ ရှင်ဘုရင်အား ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လျှင် သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ပြေးလာ၍ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊

၂၆ ကင်းစောင့်သည်လည်း အခြားသောသူပြေးလာသည်ကိုမြင်၍၊ အခြားသောသူ တယောက်တည်း ပြေးလာပါသည်ဟု တံခါးသို့ လှည့်၍ ဟစ်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က ထိုသူ၌လည်း သိတင်း ပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၏။

၂၇ ကင်းစောင့် ကလည်း၊ ရှေ့လာသော သူ၏ ပြေးခြင်းသည် ဇာဒုတ်သား အဟိမတ် ပြေးခြင်းနှင့်

တူသည်ကို ကျွန်တော် ထင်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က သူသည် လူကောင်းဖြစ်၏။ ကောင်းသော သိတင်း ပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့် ရှိပြန်၏။

၂၈ အဟိမတ်ကလည်း၊ ချမ်းသာရပါ၏ဟု ဟစ်လျက် ရှင်ဘုရင် ရှေ့မြေပေါ်မှာ ပြင်ဝပ်လျက်၊ အရှင်မင်းကြီးကို ပုန်ကန်သောလူတို့ကို အပ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု လျှောက်လေ၏။

၂၉ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဝါသား အပရုလုံသည် ဘေးလွတ်၏လောဟု မေးတော်မူလျှင် အဟိမတ်က၊ အရှင် မင်းကြီး၏ကျွန် ယွာဘသည် ကိုယ်တော် ကျွန်ကို စေလွှတ်သောအခါ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို ကျွန်တော် မြင်သော်လည်း သေချာစွာ မသိရပါဟု လျှောက်သော်၊

၃၀ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအနားမှာ ရွှေ၍ နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူသည်ရွှေ၍ နေလေ၏။

၃၁ တဖန် ကုရို ရောက်လာ၍ အရှင် မင်းကြီး၊ သိတင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူတို့၏ အပြစ် ယနေ့ စီရင်တော်မူပြီဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၂ ရှင်ဘုရင်က၊ ဝါသား အပရုလုံသည် ဘေးလွတ်၏ လောဟုမေးတော်မူသော်၊ ကုရိုက အရှင်မင်းကြီး၏ ရန်သူများ၊ ကိုယ်တော်ကို ညှဉ်းခဲခြင်းငှါ ပုန်ကန်သော သူများအပေါင်းတို့သည် ထိုလုလင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၃၃ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန် ကြင်နာသော စိတ်ရှိသဖြင့် မြို့တံခါး အပေါ်၌ ရှိသော တံသို့ တက်၍ တက်စဉ်တွင်၊ အို ဝါသား အပရုလုံ၊ ဝါသား၊ ဝါသား အပရုလုံ၊ သင့်ကိုယ်စား ငါမသေပါလော့ကား။ အို အပရုလုံ၊ ဝါသား၊ ဝါသားဟု ငိုကြွေးလေ၏။

၁၉

၁ ရှင်ဘုရင်သည် အပရုလုံကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းတော်မူသည်ဟု ယွာဘအား ကြားပြောလေ၏။

၂ ထိုနေ့၌ အောင်ပွဲသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း ဖြစ်ပြန်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သားတော်ကြောင့် စိတ်ကြင်နာတော်မူသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့၌ ကြား၍၊

၃ စစ်တိုက်ရာမှ ပြေးသော သူတို့သည် ရှက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြေးတတ်သကဲ့သို့ မြို့ထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြေးဝင်ကြ၏။

၄ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ မျက်နှာကို ဖုံး၍၊ အို ဝါသား

အပရလုံ၊ အိုအပရလုံ၊ ဝါသား၊ ဝါသားဟု ကြီးသော အသံနှင့် ဝိုင်းကြွေးတော်မူ၏။

၅ ယူဘာသည် ရှင်ဘုရင်ထံ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ကိုယ်တော်၏အသက် မှစ၍ သားတော် သမီးတော်၊ မိဖုရား မောင်းမ မိသံတို့၏အသက်ကို ကယ်တင် သောကိုယ်တော် ကျွန်တို့ကို ယနေ့ အရှက်ကွဲစေ တော်မူပြီ။

၆ ရန်သူတို့ကို ချစ်၍ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မုန်းတော် မူ၏။ များမတ်များ၊ ကျွန်များတို့ကို ပမာဏပြုတော် မမူကြောင်းကို ယနေ့ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူပြီ။ အပရလုံသည် အသက်ရှင်၍ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်း တို့သည် ယနေ့ သေလျှင် အားရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ကျွန်တော် သိမြင်ပါ၏။

၇ ယခုမှာ ထတော်မူပါ။ ကြွ၍ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ အား နှစ်သိမ့်သောစကားကို ပြောတော်မူပါ။ ကြွတော် မမူလျှင် ယနေ့ညမှာ အထံတော်၌ လူတယောက်မျှ မနေပါ။ ထိုအမှုသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင် အောင် ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုထက် သာ၍ ဆိုးပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တင်၍ ကျွန်တော် ကျိန်ဆိုပါသည် ဟုလျှောက်သော်။

၈ ရှင်ဘုရင်သည် ထ၍တံခါးဝ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် တံခါးဝ၌ ထိုင်တော်မူသည်ကို လူ အပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ဣသရေလ လူများမူကား မိမိတို့ နေရာသို့ ပြေးသွားကြပြီ။

၉ ထိုနောက်၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်း တို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဖိလိစ္စတိုလူအစရှိသော ရန်သူ တို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယခုမှာ အပရလုံကြောင့် နိုင်ငံတော်မှ ထွက်ပြေးတော်မူရ၏။

၁၀ ငါတို့ ဘိသိက်ပေး၍ ချီးမြှောက်သော အပရလုံ သည် စစ်တိုက်ပွဲ၌ သေပြီ။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်ကိုတဖန် ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုမဆို၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသနည်းဟု အချင်းချင်း အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၁ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့ ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ ထံသို့ သွား၍ ပြော ရမည်ကား၊ ရှင်ဘုရင်ကို နန်းတော်သို့ ပြန်ပို့ရမည် အမှုမှာ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျ ကြသနည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် စံနန်းတော်၌ နေစဉ်အခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ ပြောတတ်သော စကားကို ကြားတော်မူပြီ။

၁၂ သင်တို့သည် ဝါသီအစ်ကို၊ ဝါဒရိုး၊ ဝါဒအသား ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျ ကြသနည်းဟူ၍၎င်း၊

၁၃ အာမသ အားလည်း၊ သင်သည် ဝါဒအသား ဝါဒရိုးတို့ အဝင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်သည် ဝါဒရိုးမှာ ယူဘာ၏ ကိုယ်စား အစဉ် ဗိုလ်ချုပ်မင်း မဖြစ်လျှင် ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် ဝါဒ ပြုတော် မူစေသတည်းဟူ၍၎င်း၊ ပြောကြလော့ဟု မှာလိုက် တော်မူ၏။

၁၄ ထိုသို့ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို တညီ တညွတ်တည်း နှလုံးညွတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က ကိုယ်တော်ကျွန် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်တိုင် ပြန်လာတော်မူပါဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်စေကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ပြန်၍ယော်ဒန်မြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးသည် ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦး ကြိုပြု၍ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွားကြ၏။

၁၆ ဗယ်မိန် အမျိုးဖြစ်သော ဗာဟုရိမ်မြို့သား ဂေရဇာသား ရှိမိသည် ယုဒအမျိုးသားတို့ နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အလျင်အမြန် လိုက်လာ၏။

၁၇ သူနှင့်အတူ ဗယ်မိန် အမျိုးသား တထောင်၊ ရှောလု အဆွေအမျိုး၏ကျွန် ဇိဘနှင့် သူ၏သား တကျိပ်ငါးယောက်၊ ကျွန်နှစ်ဆယ်တို့သည်လည်း လိုက်လာ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြ၏။

၁၈ ကုတိုလေသည် နန်းတော်သားများကို ပို့ခြင်း ငှါ၎င်း၊ အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း သွားလာ လျက်ရှိ၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးတော်မူသောအခါ၊ ဂေရဇာသား ရှိမိသည် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊

၁၉ ကျွန်တော် အရှင်သည် ကျွန်တော်ကို အပြစ် ပေးတော် မမူပါနှင့်။ အရှင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင် မြို့မှ ထွက်တော်မူသောနေ့၌ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် လွန်ကျူးစွာ ပြုမိသောအမှုကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ နှလုံးသွင်းတော် မမူပါနှင့်။

၂၀ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ပြစ်မှား မိသည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန် သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ယောသပ် အမျိုးသားအပေါင်းတို့ အရှင်၊ ကျွန်တော်သည် ယနေ့ အရှင်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ လာပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁ ဇေရုယာသား အဘိရုံကလည်း၊ ရှိမိသည်ထာ

ဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက် ခံသော အရှင်ကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည် မဟုတ်လောဟု ဆိုသော်၊

၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ အို ဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည် ယနေ့ ငွေရန်သူ လုပ်မည်အကြောင်း ဝါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။ ဣသရေလ အမျိုးသားတစ်စုံ တယောက်သည် ယနေ့ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည် လော။ ဝါသည် ယနေ့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည် ကို ဝါသိသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၍၊

၂၃ ရှိမိအားလည်း၊ သင်သည် အသေသတ်ခြင်းကို မခံရဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၂၄ ရှောလု၏သား မေဖိဗောရှက်သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ လာ၏။ ရှင်ဘုရင် ထွက်သောနေ့ မှစ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာတော် မမူမီ တိုင်အောင်၊ သူသည် ခြေတို့ကို မပြုစု၊ မုတ်ဆိတ်ကို မပြင်ဆင်၊ အဝတ်ကို မလျှော်ဘဲနေပြီ။

၂၅ ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့ သို့ရောက်လာသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က မေဖိဗောရှက် ဝါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၂၆ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ခြေဆွံ့ သောကြောင့် မြည်းစီး၍ ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားခြင်းငှါ မြည်းကို ကုန်းနီးတင်မည်ဟု ကြံစဉ်အခါ၊ ကျွန်တော် ကျွန်သည် ကျွန်တော်ကို လှည့်စားပါ၏။

၂၇ အရှင်မင်းကြီး ထံတော်၌ ကိုယ်တော် ကျွန်ကို ကုန်းတိုက်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူ၏။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။

၂၈ ကျွန်တော်အဆွေ အမျိုးအပေါင်းတို့သည် အရှင် မင်းကြီး ရှေ့တော်မှာ လူသေ ဖြစ်ကြသော်လည်း၊ စားပွဲတော်၌ စားသော သူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော် ကျွန်ကို နေရာပေးတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ ကျွန်တော်မြည်တမ်းရသော အခွင့်သည် အဘယ်သို့ ရှိပါသနည်းဟု ပြန်လျှောက်သော်၊

၂၉ ရှင်ဘုရင်က သင်၏ အမူအရာတို့ကို အဘယ် ပြောစရာရှိသနည်း။ သင်နှင့်ဇိဗာသည် မြေကို ဝေ၍ ယူရကြမည် ငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ မေဖိဗောရှက် ကလည်း၊ အရှင်မင်း ကြီးသည် နန်းတော်သို့ တဖန် ငြိမ်ဝပ်စွာ ရောက်တော်မူသော ကြောင့်၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကိုပင် ယူပါစေဟု လျှောက်လေ၏။

၃၁ ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇီလဲသည်လည်း ရောဂေလိမ် မြို့မှလာ၍ ရှင်ဘုရင်ကို ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ပို့ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်နှင့် အတူကူးလေ၏။

၃၂ ဗာဇီလဲသည် အသက် ရှစ်ဆယ်ရှိ၍ အိုသောသူ ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မဟာနိမ်မြို့မှာ တပ်ချသော ကာလပတ်လုံး ရှင်ဘုရင်ကို လုပ်ကျွေး၏။ အလွန် ရတတ်သောသူလည်းဖြစ်၏။

၃၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ဝါနှင့်အတူ လိုက်လော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင့်ကို ဝါနှင့်အတူ ငါလုပ်ကျွေးမည် ဟု ဗာဇီလဲအား အမိန့်ရှိလျှင်၊

၃၄ ဗာဇီလဲက၊ အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွားရမည်အကြောင်း ကျွန်တော်အသက်သည် အဘယ်မျှလောက် ကျန်ကြွင်းပါသေးသနည်း။

၃၅ ယနေ့ ကျွန်တော်အသက် ရှစ်ဆယ် ရှိပါပြီ။ ကောင်းမကောင်းကို ကျွန်တော် ပိုင်းခြား၍ သိနိုင် ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အစားအသောက် အရသာကို မြည်းနိုင်ပါမည်လော။ သီချင်းသည် ယောက်ျား၊ သီချင်းသည် မိန်းမ ဆိုသောအသံ ကိုကြားနိုင်ပါ မည်လော။ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ရပါ မည်နည်း။

၃၆ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ အနည်းငယ်လိုက်ပါမည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော ဆုကို အဘယ်ကြောင့် ချပေးတော်မူမည်နည်း။

၃၇ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် နေရင်းမြို့တွင် မိဘ သင်္ချိုင်းနားမှာ သေရမည်အကြောင်း၊ ပြန်သွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်ကျွန် ခိမဟံ ရှိပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးနှင့် အတူ လိုက်စေတော် မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ၌ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၃၈ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ခိမဟံသည် ဝါနှင့်အတူ လိုက်ရမည်။ သင်အလိုရှိသည်အတိုင်း သူ၌ ငါပြုမည်။ သင် တောင်းသမျှကိုလည်း သင့်အဘို့ငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်ကူးပြီးမှ ဗာဇီလဲကို နမ်း၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မိမိ နေရာသို့ ပြန်သွား၏။

၄၀ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိလဂါလမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ခိမဟံသည်လည်း လိုက်လေ၏။ ယုဒ အမျိုးသား

ရှိသမျှတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသား တဝက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ပို့ကြ၏။

၄၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို ဖြစ်သော ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခိုးယူ၍ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ နန်းတော်သားကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ပို့ကြမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊

၄၂ ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့နှင့် ပေါက်တော်တော်သည် ဖြစ်၍၊ ဤအမှု၌ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဆိုးကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင်၏ ရိက္ခာတော်ကို ငါတို့ စားကြသလော။ ငါတို့အား တစုံတခုသော ဆုကို ပေးတော်မူသလော ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြောပြောကြ၏။

၄၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင်၌ ဆယ်တို့တို့ကိုဆိုင်ကြ၏။ ဒါဝိဒ် အမျိုးကို သင်တို့ ဆိုင်သည်ထက် ငါတို့ သာ၍ ဆိုင်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကို ပြန်ပို့ခြင်းအမှုတွင် ငါတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ မတိုင်ပင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို မထိမဲ့မြင်ပြု ကြသနည်းဟု ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ စကားထက် ယုဒအမျိုးသားတို့ စကားသည်သာ၍ ခိုင်ခံ့၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဗယ်မိန်အမျိုး ဗိခရိ၏သား ရှော့ အမည်ရှိသော အဓမ္မလူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် တံပိုးမှုတ်၍ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ တဘို့ကိုမျှ မဆိုင်။ ယေရုဇာလ်သားကို အမွေမခံထိုက်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ် နေရာသို့ သွားကြဟုဆိုသဖြင့်၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ် ထံတော်မှ ထွက်၍ ဗိခရိသား ရှော့ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ယုဒ အမျိုးသားတို့မူကား၊ ယော်ဒန်မြစ် မှသည် ယေရုရှလင်မြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။

၃ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှာ ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော် တကျိပ်တို့ကို ယူ၍ လှောင်အိမ်၌ ထား၏။ ထိုသူတို့ကို ကျွေးမွေးသော် လည်း မပေါင်းဘော်။ သူတို့သည် သေသည်တိုင် အောင် အချုပ်ခံ၍ မုတ်ဆိုးမ ကဲ့သို့ နေကြ၏။

၄ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ သုံးရက် အတွင်းတွင် ယုဒလူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့နှင့် အတူ

ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဟု အာမသအား မိန့်တော်မူ၏။

၅ အာမသသည် သွား၍ ယုဒလူတို့ကို နှိုးဆော် သဖြင့်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်ကို လွန်စေ၏။

၆ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ အဗရှလုံ ပြုသည်ထက် ဗိခရိ သား ရှော့သည် သာ၍ အပြစ် ပြုလိမ့်မည်။ သင့် သခင်၏ကျွန်တို့ကို ခေါ်၍ ထိုသူကို လိုက်လော့။ သို့မဟုတ် သူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တစ်မြို့ ထဲသို့ဝင်၍ ငါတို့လက်မှ လွတ်လိမ့်မည်ဟု အဘိရဲ့အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊

၇ အဘိရဲ့ နောက်မှာ ယွာဘ၏ လူများနှင့် ခေရသီလူ၊ ပေလသီလူများ မှစ၍ ခွန်အားကြီးသော သူအပေါင်းတို့သည် ဗိခရိသား ရှော့ကို လိုက်အံ့ သောငှါ ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။

၈ ဂိဗောင်မြို့၌ ရှိသော ကျောက်ကြီးသို့ ရောက် ကြသောအခါ၊ အာမသသည် သူတို့ ရှေ့သို့ ချီသွား လေ၏။ ယွာဘသည် မိမိဝတ်သော အဝတ်ကို ခါး၌ စည်းလျက်၊ ထိုခါးစည်းပေါ်မှာလည်း ထားကို အိမ်နှင့် တကွဆွဲလျက် ထား၏။ သွားစဉ်တွင် ထားသည် လျှော၍ ကျ၏။

၉ ယွာဘကလည်း၊ မာ၏လား ဝါညီဟု အာမသကို မေး၍ နမ်းဟန်ဆောင်လျက် လက်ျာလက်နှင့် အာမသ၏ မုတ်ဆိတ်ကို ကိုင်၏။

၁၀ လက်ဝဲလက်၌ ကိုင်သောထားကို အာမသသည် သတိမပြု သောကြောင့်၊ ဝမ်းကို ထိုး၍ အအူကို မြေပေါ်မှာချ၏။ ထပ်၍ မထိုးသော်လည်း အာမသ သေလေ၏။ ယွာဘနှင့်ညီ အဘိရဲ့သည် ဗိခရိသား ရှော့ကို လိုက်ကြ၏။

၁၁ သူ့အနားမှာ ယွာဘ၏လူ တယောက်သည် ရပ်၍ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်ဘက်၌ နေသောသူဖြစ်လျှင် ယွာဘ နောက်သို့ လိုက်တော့ဟုဆို၏။

၁၂ အာမသသည် လမ်းမအလယ်တွင် မိမိအသွေး၌ လူးလျက်ရှိ၏။ လမ်း၌ သွားလာသော သူအပေါင်း တို့သည် ရပ်၍ နေကြသည်ကို ယွာဘ၏လူ မြင်သော အခါ၊ အာမသကို လမ်းမက ယူ၍ လယ်ပြင်သို့ ရွှေ့ပြီးလျှင် အဝတ်နှင့် ဖုံးလေ၏။

၁၃ ထိုသို့လမ်းမက ရွှေ့ပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယွာဘနှင့်အတူ ဗိခရိသား ရှော့ကို လိုက်သွားကြ၏။

၁၄ ယွာဘသည် ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့ တိုင်အောင် ဣသရေလ တိုင်းခရိုင် ရှိသမျှကိုရှောက် သွား၏။ ဗေရီလူ အပေါင်းတို့သည်လည်း စုဝေး၍ ယွာဘ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၅ ရှေ့တည်းခိုသော ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလ မြို့ကို ဝိုင်းထား၍၊ ပြင်မြို့ရိုး တဘက်တချက်၌ မြေရိုးကို ဖို့ကြ၏။ ယွာဘနှင့် သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုခြင်းငှာ ထိုးဖောက်ကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ ပညာရှိသောမိန်းမ တယောက်သည် မြို့ထဲက ဟစ်၍ ဆိုသည်ကား၊ နားထောင်ကြ၊ နားထောင်ကြ၊ ငါသည် ယွာဘနှင့် စကားပြောနိုင်မည် အကြောင်း ချဉ်းလာပါဟု ယွာဘအား လျှောက်ကြ လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၁၇ ယွာဘသည် ချဉ်းလာသောအခါ မိန်းမက၊ သင်သည် ယွာဘ ဟုတ်သလောဟု မေးလျှင်၊ ငါဟုတ် သည်ဟု ဆိုသော် မိန်းမက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ စကားကို နားထောင်တော်မူပါဟု ဆို၏။ ယွာဘ ကလည်း၊ ငါနားထောင်လျက်နေသည်ဟု ဆိုသော်၊

၁၈ မိန်းမက အကယ်စင်စစ် အာဗေလမြို့မှာ တိုင်ပင် ၍အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပါလေစေဟု ရှေးကာလ၌ ဆိုတတ် ကြ၏။

၁၉ ကျွန်မသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အမှုမလုပ်ပါ။ သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့ တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးတွင် အမိ တယောက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ ရှာတော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ အမွေတော်ကို မျှိုခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့် အလို ရှိတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၀ ယွာဘက မျှိုခြင်းအမှု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုသည် ငါနှင့် ဝေးပါစေသော၊ ဝေးပါစေသော။

၂၁ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ ဖေရိမ်တောင်သား ဖြစ်သော ဗိခရိ၏သား ရှေ့အမည်ရှိသော သူသည်ရှင်ဘုရင် ဒါရိဒ်ကို ပုန်ကန်ပြီ။ ထိုသူကို အပ်လော့။ အပ်လျှင် ဤမြို့မှ ငါထွက်သွားမည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ သူ၏ ဦးခေါင်းကို ကိုယ်တော် ရှေ့သို့ ပစ်ချပါမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊

၂၂ ထိုမိန်းမသည် ပညာရှိသည်အတိုင်းမြို့သားတို့ ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ဗိခရိသား ရှေ့၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍ ယွာဘရှေ့သို့ ပစ်ချကြ၏။ ယွာဘ သည်လည်း တံပိုးမှုတ်သဖြင့်၊ လူများတို့သည် ထိုမြို့မှ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ပြန်သွား၏။

၂၃ ယွာဘသည် ဣသရေလ တပ်သားအပေါင်း တို့ကို အုပ်သော ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ယောယဒသား ဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိ လူတို့ကို အုပ်ရ၏။

၂၄ အဒေါန်ရုံသည် အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။ အဟိလုပ် သား ယောဂုဖတ်သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။

၂၅ ရေဝသည် စားရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာသည် ယဇိပုရေဟိတ်ဖြစ်၏။

၂၆ ယာဏုရ မြို့သား ဣရသည် နန်းတော်အုပ် ဖြစ်၏။

၂၁

၁ ထိုနောက် ဒါရိဒ် လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်၍၊ ဒါရိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဂိဗောင်လူတို့ကို သတ်သော ရှောလုနှင့် လူအသက်ကို သတ်တတ်သော ရှောလု အမျိုးကြောင့် ဤအမှု ရောက်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ ဂိဗောင်လူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးအဝင် မဟုတ်၊ ကျန်ကြွင်းသော အာမောရီ အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးတို့သည် သူတို့အား သစ္စာဂတိ ထားကြသော်လည်း၊ ရှောလုသည် ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ အကျိုးကို စောင့်ရှောက်၍ သူတို့ကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်သတည်း။

၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမွေတော်ကို ကောင်ကြီးပေးစေ ခြင်းငှာ အဘယ်သို့ အပြစ်ဖြေရမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊

၄ ဂိဗောင်လူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့သည် ရှောလုနှင့် သူ၏အမျိုး၌ ရွှေငွေကို မတောင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဣသရေလ အမျိုးသား တစ်စုံတယောက် ကိုမျှ ကိုယ်တော်သည် မသတ်ရဟု ပြန်လျှောက် ကြသော်၊ သင်တို့ တောင်းသည်အတိုင်း ဝါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ သူတို့ ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလ နိုင်ငံအတွင်း၌ အလျှင်း မနေရမည် အကြောင်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှာ၊ ကြိုးစားသော သူ၏။

၆ သား ခုနစ်ယောက်တို့ကို ကျွန်တော်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား ရွေးချယ်တော်မူသော ရှောလု နေရာ ဂိဗာမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ကျွန်တော် တို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဆွဲထားပါမည်ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က ငါအပ်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း ဒါရိဒ်နှင့် ရှောလု၏ သား ယောနသန်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တ

ယောက်နှင့်တယောက် သစ္စာဂတိ ထားသောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရှောလု၏သား ယောနသန်မြင်သော မေဖိဗောရှက်ကို နှမြောတော်မူ၏။

၈ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်သည် အဲအာသမီး ရိဇပ ဘွားမြင်သော ရှောလု၏သား အာမောနိနှင့် မေဖိဗောရှက် နှစ်ယောက် မှစ၍၊ ရှောလု၏သမီး မေရပ်တွင် မေဟော လသိအမျိုး ဗာဇီလဲ၏သား အဒြေလမြင်သော သား ဝါးယောက်တို့ကို ယူ၍၊

၉ ဝိဗောင်လူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆွဲထား၍၊ ထိုသူ ခုနစ်ယောက်တို့သည် မုယောစပါးရိတ်စကာလာ တနေ့ခြင်းတွင် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ၍ တပြိုင်နက် သေကြ၏။

၁၀ အဲအာ သမီး ရိဇပသည် စပါးရိတ်စ ကာလမှ စ၍ မိုဗ်းမရွာမှီတိုင်အောင် လျှော်တေကို ယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ အိပ်စရာဘို့ ခင်းလျက်၊ နေ့အချိန်တွင် အလောင်းကောင်အပေါ်၌ ငှက်မနား၊ ညဉ့်အချိန်တွင် သားရဲ မကိုက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။

၁၁ ရှောလု၏ ကိုယ်လုပ်တော် အဲအာ သမီး ရိဇပ ပြုသောအမှုကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊

၁၂ ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် ဝိလဗောတောင်၌ ရှောလု ကိုသတ်၍၊ အလောင်းတော်ကို ဆွဲထားရာ ဗက်ရှမ် လမ်းမှ ခိုးသွားသော ဝိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သူ မြို့သားတို့ ရှိရာသို့ ရှင်ဘုရင် သွား၍၊ ရှောလု အရိုးနှင့် သားတော် ယောနသန် အရိုးတို့ကို ယူ၍၊

၁၃ ထိုအရပ်မှ ဆောင်သွား သဖြင့်၊ ဆွဲထားသော သူတို့၏ အရိုးများကိုလည်း စုသိမ်းပြီးလျှင်၊

၁၄ ဗယံာမိန်ပြည်၊ ဇေလရွာ၊ ရှောလုအဘ ကိရု၏ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ရှင်ဘုရင် မှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြပြီးသည်နောက်၊ နိုင်ငံတော် အဘို့ ဆုတောင်း သောစကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူ၏။

၁၅ နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိုလူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ ကျွန် တို့သည် ဆီးကြို၍ တိုက်လှန်ကြစဉ်၊ ဒါဝိဒ်သည် မောပန်းလျက် နေလေ၏။

၁၆ ရေဖိမ်အမျိုး ဣဂုဗိဗေနပ်သည် အချိန် သုံးပိဿာ ရှိသော ကြေးဝါလှကို ကိုင်၍၊ အသစ်သော စစ်တန်ဆာ ကို ဝတ်ဆင်လျက် ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည်ဟု ကြံလေ၏။

၁၇ ဇေရုယာသား အဘိရုံသည် ကူညီ၍ ဖိလိတ္တို လူကို တိုက်သတ်လေ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်၏ လူတို့က၊ ဣသရေလ အလင်းကွယ်မည်ဟု ဖိုးရိမ်စရာ ရှိသော

ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူ နောက်တဖန် စစ်ချီကြွတော် မမူရာဟု ကျိန်ဆိုလျက် လျှောက်ကြ၏။

၁၈ နောက်တဖန် ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တို လူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုဂုသိလူ သိဗေခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုး သားဖကို သတ်လေ၏။

၁၉ နောက်တဖန် ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဗက်လင်မြို့သားဖြစ်သော ယက္ကရ၏ သားဇေလဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီးသော လှံရိုးကို သုံးစွဲသော ဝိတ္တိုအမျိုး ဂေါလျက်၏ ညီ လာခမိကို သတ်လေ၏။

၂၀ နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှ စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ် မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက် ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေ တဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေး ချောင်းရှိသော ရေဖိမ်အမျိုးသား တယောက်သည်၊

၂၁ ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာ၏သား ယောနသန်သည် ထိုသူကို သတ်လေ၏။

၂၂ ထိုသူလေးယောက် တို့သည်ဂါသမြို့၌နေသော ရေဖိမ်လူကြီး၏ သားဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ ကျွန်တို့ လက်ဖြင့် သေကြ၏။

၂၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍ ရန်သူ အပေါင်းတို့ လက်မှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် မြှောက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ကျောက်၊ ငါ၏ မြို့ရိုး၊ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်သော သခင်၊

၃ ငါ၏ ဘုရား၊ ငါ ကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ၊ ငါ့ကို ကယ်တင်သော ဦးချို၊ ငါ၏ ရဲတိုက်၊ ငါ့ခိုလှုံရာ၊ ငါ့ကို ကယ်တင်သော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ညဉ့်ဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၄ ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်း လျှောက်၍၊ ရန်သူတို့ လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၅ သေခြင်း လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ငါ့ကို ဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက် လန့်ရ၏။

၆ မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြီးတို့သည် ဝိုင်း၍ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းသည် ငါ့ကို ကျော့မိလျက် ရှိ၏။

၇ ထိုသို့ငါသည် ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားကို ခေါ်၍ ငါ၏ ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်သောအသံကို ဝိမာန်တော်ထံမှာ ကြားတော်မူ၍ အော်ဟစ်သော အသံသည် နားတော် ထဲသို့ဝင် လေ၏။

၈ ထိုအခါ အမျက်တော် ထွက်သော အားဖြင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်၍ မိုဗ်းကောင်းကင် အမြစ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားကြ၏။

၉ နှာခေါင်းတော် ထဲက မီးခိုး ထွက်၍၊ နှုတ်တော် ထဲက မီးလောင်သော အားဖြင့် မီးခဲတောက်လေ၏။

၁၀ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက် တော်မူ၍၊ ခြေတံတော် အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ် လေ၏။

၁၁ ခေရုပိမ်ကို စီးလျက် ပျံတော်မူ၏။ လေ၏ အတောင်တို့ အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ၏။

၁၂ မှောင်မိုက်တည်းဟူသော တခဲနက်သော ရေနှင့် ထူထပ်သော မိုဗ်းတိမ်တို့ကို ကိုယ်တော်၌ ကာရံ စေတော်မူ၏။

၁၃ ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်ကြောင့် မီးခဲတောက် လျက်ရှိ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကင် ပေါ်မှာ မိုဗ်းချန်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် အသံတော် ကို လွှင့်တော်မူ၏။

၁၅ လေးမြှားတို့ကို ပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရားသည် အပြစ်တင်၍၊ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှုတော်မူသော အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ အောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ် တို့သည် ဖွင့်လှစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။

၁၇ အထက်အရပ်က လက်တော်ကို ဆန့်၍၊ တခဲ နက်သော ရေထဲက ငါ့ကို ဆယ်ယူတော်မူ၏။

၁၈ ငါ့ကို မုန်းသောသူ တည်းဟူသော ငါပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်အားကြီးသော ရန်သူတို့ လက်မှ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၁၉ ဘေးဥပဒ် ရောက်သော ကာလ၌ သူတို့သည် ဆီးတားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့မိခိုရာ ဖြစ်၍၊

၂၀ ငါ့ကို ကျယ်ဝန်းရာ အရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူ၏။ ငါ့ကို နှစ်သက်သောကြောင့် ကယ်လွှတ် တော်မူ၏။

၂၁ ငါ့ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိသည်အလျောက် ထာဝရ

ဘုရားသည် အကျိုးကို ပေး၍၊ ငါ့လက် စင်ကြယ်ခြင်း ၏အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား၏ လမ်းတော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထံမှ ပြစ်မှား၍ မသွား။

၂၃ စီရင်တော်မူချက် ရှိသမျှကို ငါသည် မျက်မှောက် ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ မလွဲ။

၂၄ ရှေ့တော်မှာ ဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ် ဒုစရိုက်ကို ကြဉ်ရှောင်၏။

၂၅ ထိုကြောင့် ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသော ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့် အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌ အကျိုးကို ပေးတော်မူပြီ။

၂၆ သနားတတ်သော သူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘောကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်း သဘောကို၎င်း၊

၂၇ သန့်ရှင်း သောသူအား သန့်ရှင်းခြင်းသဘော ကို၎င်း၊ ဆန့်ကျင်သော သူအား ဆန့်ကျင်သော သဘောကို၎င်း ပြတော်မူ၏။

၂၈ နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်၍၊ မာနထောင် လွှားသောသူတို့ကိုကား ရှုတ်ချခြင်းငှါ ကြည့်မှတ်တော်မူ၏။

၂၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ် ၏ မှောင်မိုက်ကို လင်းစေတော်မူ၏။

၃၀ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍တပ်ကို ဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကို ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။

၃၁ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အမှုသည် စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစစ် ခံ၍ တည်၏။ ခိုလှုံသောသူ အပေါင်းတို့၏ အကွယ် အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၂ ထာဝရဘုရား မှတပါးအဘယ် ဘုရားသခင် ရှိသနည်း။ ငါတို့ ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည် သော ကျောက်ရှိသနည်း။

၃၃ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ၏ ခွန်အား၊ ငါ၏ တန်ခိုး ဖြစ်၍ ငါ့သွားရာ လမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။

၃၄ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေ ကဲ့သို့ လျင်မြန်စေ၍၊ ငါ၏ မြိုင်ရာအရပ် ပေါ်မှာ ငါ့ကို တင်ထားတော်မူ၏။

၃၅ ငါ့လက်ကို စစ်မှု၌ လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင် တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။

၃၆ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ခိုင်း

လွှားကို အပ်၍၊ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

၃၇ အကျွန်ုပ် သွားသော လမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေ မချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသော အားဖြင့်၊

၃၈ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို လိုက်ဖျက်၍၊ သူတို့ ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် မပြန်ပါ။

၃၉ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ခြေ အောက်မှာ လဲလျက် ရှိ၍၊ မထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နင်းပယ်ရှင်း ပါ၏။

၄၀ အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်မှာ လှဲတော်မူ၏။

၄၁ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော ရန်သူတို့၏ လည်းပင်းကို အကျွန်ုပ်၌အပ်၍ ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၄၂ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ ကယ်တင် သောသူ မရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မူ။

၄၃ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ကို မြေမှုန့်ကို ကဲ့သို့ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌ အမှိုက်ကို ကဲ့သို့ နင်း၍ ဖြန့်ကြဲလေ၏။

၄၄ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ် ကိုကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အကဲအမှူး ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်တော်မူသော အားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် မသိဘူးသော လူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌ ကျွန်ခံပါ၏။

၄၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တောင်း ပန်၍ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားသည် ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ကြပါ၏။

၄၆ ညှိုးနွမ်း သည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာ အရပ်ထဲက တုန်လှုပ် လျက် ထွက်ကြပါ၏။

၄၇ ထာဝရဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါ၏ ကျောက်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို ကယ်တင်သော ကျောက်၏ ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။

၄၈ ငါ့ဘက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်၍၊ လူစုတို့ကို ငါ့ အောက်မှာ နှိမ်ချသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၄၉ ရန်သူတို့ လက်မှ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ အပေါ်သို့ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မြှောက်တင်၍၊ လုယူ ဖျက်

ဆီးတတ်သော သူ၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၅၀ ထိုကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၅၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသော မင်းကြီးကို ကယ်တင်သော ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော် ကိုခံရသော ဒါဝိဒ် မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား၊ ကာလ အစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။

၂၃

၁ ဒါဝိဒ် မြွက်ဆိုသော နောက်ဆုံးစကား တည်းဟူ သော၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင် အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံရ၍ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ချိုမြိန်စွာသီချင်းဆိုသော ယေရှု၏သား ဒါဝိဒ် မြွက်ဆို သော ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့လျှာ၌ တည်၏။

၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ကျောက်သည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော် မူသည်ကား၊ လူတို့ကို အုပ်စိုးသော သူသည် တရား သဖြင့် စီရင်၍ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လျက် အုပ်စိုးရမည်။

၄ မိုဗမ်းမအုံ၊ နေထွက်သော နံနက်အလင်း ကဲ့ သို့၎င်း၊ မိုဗမ်းရွာပြီးမှ နေပေါ်ထွန်းသဖြင့် မြေ၌ ပေါက်သော မြက်နုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၅ ငါ့အမျိုးအနွယ်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မြဲမြံသည် မဟုတ်လော။ သေချာစွာ စီရင်၍ မပျက် နိုင်သော နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါနှင့် ဖွဲ့တော်မူပြီ။ ထိုပဋိညာဉ်သည် ချက်ခြင်း မပြည့်စုံသော်လည်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ရာ အကြောင်း၊ ငါ့အားရ နှစ်သက်ရာ အကြောင်းဖြစ်၏။

၆ အဓမ္မလူ အပေါင်းတို့မူကား လက်နှင့် မကိုင်သာ၊ ပယ်ရှားရသော ဆူးပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ပယ်ရှားသောသူသည် သံချပ်အင်္ကျီနှင့် လှံတံကို သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဆူးပင်ပေါက်သော အရပ်၌ပင် ရှင်းရှင်း မီးရှို့ရသတည်း။

၈ ဒါဝိဒ်၏ အမှုတော်ထမ်း သူရဲကြီးတို့၏ အမည် များဟူမူကား၊ ဟပေါ့နီအမျိုး ယာရှောဘံသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံကို ကိုင်လျက် လူ သုံးရာကို တခါတည်း တိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။

၉ သူနောက်မှာ အဟောဟိ အမျိုးဒေါဒေါ သား

လောဘသည် ဒါဝိဒ်နှင့် အတူလိုက်သော သူရဲ သုံးယောက် အဝင်ဖြစ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ စုဝေးသော ဖိလိစ္စတို လူတို့ကို ကြိမ်းပ၍ ဣသရေလလူတို့သည် ဆုတ်သွားသောအခါ။

၁၀ ထိုသူသည် လက်ညောင်း၍ ထား၌ မှီလျက် နေရသည်တိုင်အောင် ထ၍ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ကြီးစွာသော အောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါသာ ပြန်လာကြ၏။

၁၁ သူ့နောက်မှာ ဟရရိ အမျိုး အာဂိ၏သား ရှမ္မသည် ရှိ၏။ ဖိလိစ္စတို လူတို့သည် ပြောင်း စပါးစိုက် သော လယ်ကွက်၌ စုဝေး၍၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ပြေးကြသောအခါ။

၁၂ ထိုသူသည် လယ်ကွက် အလယ်၌ ရပ်၍ စောင့်မလျက် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကြီးစွာသော အောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။

၁၃ ဗိုလ်စုအဝင် သုံးယောက်တို့သည် စပါးရိတ်ရာ ကာလ၌၊ ဒါဝိဒ် ရှိရာ အဒုလံပင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်။

၁၄ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက် ရှိကြ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်တွင် နေ၍၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် ဗက်လင်မြို့၌ တပ်ချကြ၏။

၁၅ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ တစုံတယောက်သော သူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာ ရှိသောရေတွင်း ထဲက ရေကို ခပ်၍ ငါ့အား ပေးပါစေသောဟု တောင့်တသော စိတ်နှင့်ဆိုသော်။

၁၆ ထိုသူရဲ သုံးယောက်တို့သည် ဖိလိစ္စတိုတပ်ကို ဖျက်၍ ဗက်လင်မြို့တံခါး နားမှာ ရှိသောရေတွင်း ထဲက ရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ် ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် မသောက်ဘဲ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ သွန်းလျက်။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ဤရေကို သောက်သော အမှုသည် အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးပါစေသော။ ဤရေသည် ကိုယ်အသက်ကို မနုမြောဘဲ သွားသော သူတို့၏ အသွေး ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်ပါလောဟု လျှောက်၍ မသောက်ဘဲ နေ၏။ ထိုသူရဲ သုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

၁၈ ဇေရုယာသား ယွာဘညီ အဘိရှိသည်လည်း သူရဲ သုံးယောက်တွင် အကြီးဖြစ်၏။ သူသည် လှံကို ကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသော ကြောင့်၊ သူရဲ သုံးယောက်အဝင် နေရာ ရသတည်း။

၁၉ သူရဲ သုံးယောက်တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ် အရာကိုရ၏ သို့သော်လည်း ပဌမ သူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။

၂၀ အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလမြို့သား သူရဲ ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့ နှင့်တူသော မောဘလူ နှစ်ယောက်ကို သတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌ လည်းအခြားသို့ သွား၍ မြေတွင်း၌ ရှိသော ခြင်္သေ့ကို သတ်၏။

၂၁ ထူးခြားသော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်း သတ်၏။ အဲဂုတ္တုလူသည် လှံကိုကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေးကိုသာ ကိုင်လျက်သွား၍ အဲဂုတ္တုလူ လက်မှလှံကို လုယူပြီးလျှင်၊ ထိုလှံနှင့် သူ့ကိုသတ်၏။

၂၂ ထိုသို့သော အမှုတို့ကို ယောယဒသား ဗေနာယ ပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေရာကိုရ၏။

၂၃ ဗိုလ်များထက် သာ၍ မြတ်သော်လည်း၊ ပဌမ သူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်းဝန်ချုပ် အရာကိုလည်း ပေး၏။

၂၄ ယွာဘညီ အာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စု အဝင် ဖြစ်၏။ ထိုအတူ ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏ သား ဇေဟာနန်။

၂၅ ဟရောဒိ အမျိုးရှမ္မ၊ ဟရောဒိအမျိုး ဇေလိက၊

၂၆ ဖာလတိ အမျိုး ဟေလက်၊ တေကော အမျိုး ဣကောရှ၏ သားဣရ၊

၂၇ အနေသောသိ အမျိုး အဗျေဇာ၊ ဟုဂုယိ အမျိုး မေဗုန္န၊

၂၈ အဟောဟိအမျိုး ဇာလမုန်၊ နေတောဖာသိ အမျိုး မဟာရဲ၊

၂၉ နေတော ဖာသိအမျိုး ဗာနာသား ဟေလက်၊ ဗယ်မိန် အမျိုး ဂိဗာမြို့နေ၊ ရဲဘဲ၏သား အိတ္တ၊

၃၀ ပိရသောနိ အမျိုး ဗေနာယ၊ ဂါရျိုင်းသား ဟိဗ္ဗ၊

၃၁ အာဗသိ အမျိုး အဗျာလဗုန်၊ ဗာဟုမိ အမျိုး အာဇမာဝက်၊

၃၂ ရုလဗောနိ အမျိုး ဇေဗျာဘ၊ ယာရှင်၏ သားတို့ တွင် ယောနသန်၊

၃၃ ဟာရရိ အမျိုး ရှမ္မ၊ ဟာရရိ အမျိုးရှာရ၏သား အဟိအံ၊

၃၄ မာခါသိ အမျိုး အဟသဘဲ၏သား ဇေလိလက်၊ ဂိလောနိ အမျိုး အဟိသောဗေလ၏သား ဇေလုံ၊

၃၅ ကရမေလ အမျိုး ဟေဇရဲ၊ အာဘိအမျိုးဖာရဲ၊

၃၆ ဇောဘ အမျိုး နာသန်၏သား ဣဂါလ၊ ဂဒ် အမျိုး ဗာနိ၊

၃၇ အမျှန်အမျိုး ဇေလက်၊ ဇေရုယာ၏သား ယွာဘာ၏ လက်နက်ဆောင်လုလင် ဗေရောသိ အမျိုးနဟာရဲ၊

၃၈ ဣသရိ အမျိုးကူရ၊ ဣသရိအမျိုး ဂါရက်၊

၃၉ ဟိတ္တိ အမျိုး ဥရိယ၊ ပေါင်းသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက် တည်း။

၂၄

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အမျက်ထွက်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ၎င်း ဣသရေလလူနှင့် ယုဒ လူတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှာ ဒါဝိဒ်ကို တိုက်တွန်းလေ၏။

၂ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှ ရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရေရှောမြို့ တိုင်အောင် ဣသရေလ ခရိုင် ရှိသမျှတို့ကို ရှောက် သွား၍၊ လူတို့ကို ရေတွက်လော့ဟု အထံတော်၌ ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်မင်း ယွာဘာအား မိန့်တော်မူ၏။

၃ ယွာဘာ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကို ထပ်၍ အဆတရာ တိုးပွားစေသဖြင့်၊ ကျွန်တော် သခင်အရှင် မင်းကြီး မြင်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သခင် အရှင် မင်းကြီးသည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့် နှစ်သက်တော်မူသနည်းဟု ရှင်ဘုရင် အား လျှောက်လေ၏။

၄ သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည် ယွာဘာ စကားနှင့် ဗိုလ်များစကားကို နိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘာနှင့် ဗိုလ်များတို့သည် လူတို့ကို ရေတွက်အံ့သောငှာ အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၅ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဂဒါချိုင့်၌ ရှိသော အာရော် မြို့ အရှေ့ဘက်၊ ယာဇာမြို့အနားမှာ တပ်ချကြ၏။

၆ ဂိလဒ်ပြည်၊ နောက်သိမ်းသောပြည်၊ ဒန်ယန်ပြည် တို့ကို လွန်ပြီးမှ ဇိဒန်ပြည်သို့ ပိုင်းသွား၍၊

၇ တုရုရဲတိုက်သို့၎င်း၊ ဟိဝိမြို့များ၊ ခါနာနိမြို့များ အလုံးစုံတို့သို့၎င်း ရောက်၍၊ ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၊ ဗေရေရှောမြို့လက်စသတ်ကြ၏။

၈ ထို့သို့ တပြည်လုံးရှောက်သွား၍ ကိုလနှင့် အရက် နှစ်ဆယ်လွန်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၉ ယွာဘာသည်လည်း လူပေါင်းစာရင်းကို ရှင်ဘုရင် အားဆက်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲ ရှစ်သိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ငါးသိန်းရှိကြ၏။

၁၀ ဒါဝိဒ်သည် လူတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှ နောင်တရ၍၊ အကျွန်ုပ် ပြုမိသောအမှု၌ အလွန် ပြစ်မှားပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အပြစ်ကို ဖြေရှင်း

တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန် မိုက်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။

၁၁ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်အချိန်၌ ထသောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏ ပရောဖက် ဂဒ်သို့ ရောက်လာ၍၊

၁၂ ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွားလော့။ အရာသုံးပါးကို သင့် အား ငါပြု၏။ သင့်၌ ငါပြုစရာတို့ တပါးပါးကိုရှေးရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကိုဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၃ ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား၍၊ ပြည်တော်၌ သုံးနှစ် ပတ်လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးစေရမည်လော။ သို့မဟုတ် ရန်သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံး လိုက်၍ ကိုယ်တော် ပြေးတော်မူရမည်လော။ သို့မဟုတ် ပြည်တော်၌ သုံးရက်ပတ်လုံး ကာလနာ ရောက်စေ ရမည်လော။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူအား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက် ရမည်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော် သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏၊ လူလက်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အား ပြန်ပြော၏။

၁၅ ထိုနေ့ နံနက်မှ စ၍ ချိန်းချက်သောအချိန်တိုင် အောင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ကာလနာကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍၊ ဒန်မြို့ မှသည် ဗေရေရှောမြို့တိုင်အောင် လူခုနစ်သောင်း သေကြ၏။

၁၆ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု လက်ကိုဆန့်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုဘေးကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုပ်သိမ်းလော့ဟု လူတို့ကို ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း အနားမှာ ရှိ၏။

၁၇ လူတို့ကို ဒဏ်ခတ်သော ကောင်းကင်တမန်ကို ဒါဝိဒ်သည် မြင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသို့တို့မူကား အဘယ်သို့ ပြုမိ ပါသနည်း။ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုး၌ ရောက်စေတော်မူပါဟု ထာဝရ ဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။

၁၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ် ထံသို့ လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကြွပါ။ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်

တလင်း၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ရမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည် သွားလေ၏။

၂၀ ထိုသို့ ဘုရင်သည် အခြံအရံတော် နှင့်တကွ ကြွလာသည်ကို အရောနသည် ကြည့်၍ မြင်လျှင်၊ ပြင်သို့ထွက်၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ဦးချပြင်ပင်လျက်၊

၂၁ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော် ကျွန် ရှိရာသို့ အဘယ်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်း ဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်က၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လို၍၊ သင်၏ ကောက်နယ်တလင်းကို ဝယ်အံ့သောငှါ လာသည်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊

၂၂ အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ယူ၍ ပူဇော်တော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားများရှိပါ၏။ ထင်းဘို့ ကောက်နယ်

တန်ဆာ၊ နွားနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာများရှိပါ၏ ဟု ဒါဝိဒ်အား လျှောက်လျက်၊

၂၃ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အားဆက်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံတော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လေ၏။

၂၄ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထိုသို့ ငါမယူရ။ စင်စစ် အဘိုးပေး၍ ငါဝယ်မည်။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု အရောနအား ဆိုသဖြင့်၊ ငွေအကျပ် ငါးဆယ်ကို ပေး၍၊ ထိုကောက်နယ်တလင်းနှင့် နွားတို့ကို ဝယ်ပြီးမှ၊

၂၅ ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလပြည် အဘို့ ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်၍ ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင် ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင်။ FIRST BOOK OF THE KINGS

၁

၁ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးရင့်၍ အိုသော အခါ အဝတ်ခြုံ၍ မနွေးနိုင်။

၂ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တို့က၊ အသက်ပျိုသော ကညာကို အရှင်မင်းကြီး အဘို့ ရှာပါရစေ။ သူသည်မင်းကြီးကို ခစား၍ပြုစုပါစေ။ အရှင်မင်းကြီးကို နွေးစေခြင်းငှါ ရင်ခွင်တော်၌ အိပ်ပါစေဟုလျှောက်ကြ၏။

၃ ထိုသို့ နှင့်အညီ အဆင်းလှသော အပျိုမကို ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးတွင်ရှာ၍၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကို တွေ့သဖြင့် အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၄ ထိုမိန်းမသည် အလွန် အဆင်းလှ၏။ ရှင်ဘုရင်ကို လည်းလုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင် သိမ်းတော်မမူ။

၅ ထိုနောက် ဟဂိုတ်သားအဒေါနိယသည် ရှင်ဘုရင်

လုပ်မည်ဟု အကြံ ရှိလျက်၊ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ရထားများနှင့် မြင်းများကို၎င်း၊ မိမိရှေ့၌ ပြေးရသော လူငါးဆယ်ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင်လေ၏။

၆ ခမည်းတော်က၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်းဟု သူ့စိတ်နာအောင် တခါမျှ မပြောစဖူး။ ထိုသူသည် အဆင်းလည်း အလွန်လှ၏။

၇ အဗရလုံညီလည်း ဖြစ်၏ သူသည် ဇေရုယာ သားယွာဘ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာနှင့် တိုင်ပင်၍ သူတို့သည် အဒေါနိယ ဘက်မှာ နေကြ၏။

၈ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ယောယဒ သား ဗေနာယ၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ရှိမိ၊ ရေဣ အစရှိသော ဒါဝိဒ်၏ များကြီးမတ်ကြီးများကား၊ အဒေါနိယ ဘက်သို့ မဝင်ကြ။

၉ အဒေါနိယသည် အရော်ဂေလမြို့နယ်အတွင်း၊ ဇောဟေလက် ကျောက်နားမှာ သိုး၊ နွားမှစ၍

ဆူဖြိုးသောအကောင်တို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင် သား မိမိညီများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏ကျွန် ယုဒလူများ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။

၁၀ ပရောဖက်နာသန်၊ ဗေနာယ၊ မှူးကြီးမတ်ကြီးမှ စသော ညီရှောလမုန်ကိုကာ မခေါ်မဘိတ်။

၁၁ ထိုအခါ နာသန်သည် ရှောလမုန်၊ အမိ ဗာသ ရှော ထံသို့သွား၍၊ ဟဂိုတ်၏သား အဒေါနိယသည် ရှင်ဘုရင် လုပ်ကြောင်းကို ကြားပြီလော။ တို့အရှင် ဒါဝိဒ်သည် မသိပါတကား။

၁၂ ယခုမှာ သင်၏ အသက်နှင့် ရှောလမုန်၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်သည် အကြံ ပေးပါရစေ။

၁၃ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ထံတော်သို့ဝင်၍၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က သင်၏သား ရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်မအား ကျိန် ဆိုတော်မူပြီ မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဒေါနိယ သည် အဘယ်ကြောင့် စိုးစံရပါသနည်းဟု လျှောက် လော့။

၁၄ ထိုသို့ အထံတော်၌ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ် ဝင်၍ သင်၏စကားကို ထောက်မမည်ဟု အကြံ ပေးသည်အတိုင်း၊

၁၅ ဗာသရှောသည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ အခန်းထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန် အို၍ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်သည် လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။

၁၆ ဗာသရှောသည် ဦးချ၍ ရှင်ဘုရင်အား ရှိခိုးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၁၇ ဗာသရှော ကလည်း၊ ကျွန်မ သခင်၊ ကိုယ် တော်က သင်၏သား ရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်မအား ကျိန် ဆိုတော်မူပြီ။

၁၈ ယခုမှာ အဒေါနိယသည် စိုးစံပါ၏။ ကိုယ်တော် အရှင် မင်းကြီးသည် သိတော်မမူ။

၁၉ အဒေါနိယသည် သိုးနွား မှစ၍ ဆူဖြိုးသော အကောင်များတို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီး၏ သားတော် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘတို့ကို ခေါ်ဘိတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှောလမုန်ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။

၂၀ အို အရှင် မင်းကြီး၊ ကျွန်မ အရှင်မင်းကြီး၏ အရာ၌ စိုးစံ၍ အဘယ်သူသည် နန်းထိုင်ရမည်ကို မိန့်တော်မူမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်း

တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်ကြည့်လျက် နေကြပါ၏။

၂၁ သို့မဟုတ် ကျွန်မအရှင်မင်းကြီးသည် ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့နှင့်အတူ ကျိန်းစက်တော်မူသောအခါ၊ ကျွန်တော်မနှင့်သား ရှောလမုန်သည် ရာဇဝတ် ခံရသောသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ ထိုသို့ အထံတော်၌ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ပရောဖက် နာသန်သည် ဝင်လျှင် ပရောဖက်နာသန် လာပါသည် ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၃ နာသန်သည်လည်း ရှေ့တော်သို့ ရောက်သော အခါ ဦးချပြင်ပင်လျက်၊

၂၄ အို အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က ငါ့အရာ၌ အဒေါနိယ စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ သလော။

၂၅ သူသည် ယနေ့ ဆင်းသွား၍၊ ဆူဖြိုးသောသိုး နွားများတို့ကို သတ်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ သားတော် အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ဗိုလ်များနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာကို၎င်း၊ ခေါ်ဘိတ်ပါပြီ။ သူတို့သည် အဒေါ နိယ ရှေ့မှာ စားသောက်လျက်၊ အဒေါနိယ မင်းကြီး သည် အသက်တော် ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် လျက် ယခု ရှိကြပါ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ယောယဒသား ဗေနာယ၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှောလမုန်တို့ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။

၂၇ အရှင်မင်းကြီး၏ အရာ၌ အဘယ်သူ နန်းထိုင် ရမည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်အား ပြတော်မမူဘဲ ဤ အမှုကို အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူပြီလောဟု လျှောက် လေ၏။

၂၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဗာသရှောကို ခေါ်ခဲ့ ပါဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဗာသရှောသည် လာ၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေ၏။

၂၉ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါ့အသက် ဝိညာဉ်ကို ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃၀ သင်၏သား ရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍ ငါ့ကိုယ်စား နန်းထိုင်ရမည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်အား ကျိန်ဆိုသည်နှင့်အညီ ယနေ့ ငါပြုမည်ဟု တဖန် ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၃၁ ဗာသရှောသည် ဦးချပြင်ပင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင် အား ရှိခိုးလျက်၊ အရှင် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက် တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်စေသတည်းဟု မြှက်ဆို၏။

၃၂ ဒါဝိဒမင်းကြီး ကလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက် နာသန်၊ ယောယဒသား၊ ဗေနာယတို့ကို ခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှေ့တော်သို့ ဝင်လာကြ၏။

၃၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ သင်တို့ အရှင်၏ကျွန်များကို ခေါ်၍ ငါ့သား ရှောလမုန်ကို ငါ၏မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေလျက်၊ ဂိဟုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြလော့။

၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် ပရောဖက် နာသန် သည် ထိုမြို့မှာ ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ပြီးလျှင်၊ တံပိုးမှုတ်၍ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် အသက်တော် ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြလော့။

၃၅ ထိုနောက် သင်တို့လိုက်လျက် ငါ့သားသည် လာ၍ နန်းထိုင်ရမည်။ ငါ့ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကို ဣသရေလ မင်း၊ ယုဒမင်း အရာ၌ ငါ ခန့်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ယောယဒသား၊ ဗေနာယက အာမင်။ အရှင် မင်းကြီး ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်လည်း ထိုသို့ မိန့်တော်မူပါစေသော။

၃၇ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီးဘက်မှာ ရှိတော်မူသည်နည်းတူ ရှောလမုန်ဘက်မှာ ရှိတော်မူ ပါစေသော။ အရှင်မင်းကြီး ဒါဝိဒ၏ ရာဇပလ္လင်ထက် သားတော်၏။ ရာဇပလ္လင်သည် သာ၍ ဘုန်းကြီးမည် အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေသောဟု ရှင်ဘုရင်ကို ပြန်လျှောက်လေ၏။

၃၈ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက် နာသန်၊ ယောယဒသား၊ ဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိ လူတို့သည် ထွက်၍ ရှောလမုန်ကို ဒါဝိဒ မင်းကြီး၏ မြင်းလားပေါ်မှာ စီးစေလျက် ဂိဟုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်သည် တဲတော်ထဲက ဆီဘူးကို ယူ၍ ရှောလမုန်ကို ဘိသိက်ပေးပြီးမှ၊ သူတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု လူအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၄၀ လူအပေါင်းတို့သည် တီးမှုတ်လျက် နောက်တော် သို့ လိုက်၍၊ မြေကြီးကွဲ မတတ်ရှိသည်တိုင်အောင် အလွန် ဝမ်းမြောက်သော အသံကို ပြုကြ၏။

၄၁ အဒေါနိယနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့သည် စားသောက်ပွဲပြီးသောအခါ ထိုအသံကို ကြားကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သံကို ယွဘာ ကြားလျှင်၊ တမြို့လုံး အုတ်

အုတ်ကျက်ကျက် ပြုသံကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးစဉ်ပင်၊

၄၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ၏သား ယောနသန် သည် လာလျှင်၊ အဒေါနိယက ဝင်ပါ။ သင်သည် လူကောင်းဖြစ်၍၊ ကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြော လိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊

၄၃ ယောနသန်က၊ အကယ်စင်စစ် ငါတို့ အရှင် ဒါဝိဒ မင်းကြီးသည် ရှောလမုန်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူပြီ။

၄၄ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက် နာသန်၊ ယောယဒသား၊ ဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိ လူတို့ကို ရှောလမုန်နှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူ၍ မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေကြပါပြီ။

၄၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် ပရောဖက် နာသန် တို့သည် ရှောလမုန်ကို ဂိဟုန်မြို့၌ ရာဇဘိသိက် ပေးပါပြီ။ ထိုမြို့မှ ဝမ်းမြောက်စွာ လာပြန်၍၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံကို ကိုယ်တော် ကြားရပါ၏။

၄၆ ရှောလမုန်သည်လည်း ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်ပါ၏။

၄၇ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်လည်း တို့အရှင် ဒါဝိဒ မင်းကြီးကို ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ သွား၍ ဘုရား သခင်သည် ရှောလမုန်၏ နာမကို ခမည်းတော်၏ နာမထက် သာ၍ ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။ သူ၏ ရာဇပလ္လင်ကို ခမည်းတော်၏ ရာဇပလ္လင်ထက် သာ၍ ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် သာလွန်တော်ပေါ်မှာ ဦးချလျက်၊

၄၈ ငါသည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့နန်းပေါ် မှာ ထိုင်ရသောသူကို ယနေ့ ပေးသနားတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူကြောင်း ကို အဒေါနိယအား ပြန်လျှောက်လေ၏။

၄၉ ထိုအခါ အဒေါနိယနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ထ၍ တယောက် တခြားစီ သွားကြ၏။

၅၀ အဒေါနိယသည်လည်း ရှောလမုန်ကို ကြောက် သဖြင့်ထ သွား၍ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက် နေ၏။

၅၁ အဒေါနိယသည် ရှောလမုန် မင်းကြီးကိုကြောက် ၍ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက်၊ ရှောလမုန်

မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်ကို မကွပ်မျက်မည်အကြောင်း ယနေ့ ကျိန်ဆိုတော်မူပါစေဟုဆိုကြောင်းကို ရှောလမုန် အား လျှောက်လေသော်၊

၅၂ ရှောလမုန်က၊ သူသည် လူကောင်းဖြစ်လျှင်၊ ဆံခြည်တပင်မျှ မြေသို့ မကျရ။ အပြစ် ရှိလျှင် အသေ ခံရမည်ဟု အမိန့်တော် ရှိ၍၊

၅၃ လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ အဒေါနိယကို ယဇ်ပလ္လင်မှ ခေါ်ခဲ့သည်အတိုင်း၊ သူသည် လာ၍ ရှောလမုန်မင်းကြီး ရှေ့မှာ ဦးချလေ၏။ ရှောလမုန် ကလည်း၊ သင့်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် အနိစ္စရောက်ရသော အချိန် နီးသော အခါ၊ သားတော် ရှောလမုန်ကို ပညတ်ထားတော်မူ သည်ကား၊

၂ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၏ သွားရာ လမ်းသို့ ငါသွားရမည်။ သို့ဖြစ်၍ အားယူလော့။ ယောက်ျား၏ ဂုဏ်သတ္တိ ရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား၊

၄ သင်၏သား မြေးတို့သည် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ငါရှေ့မှာ သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မိမိတို့ သွားရာ လမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ဣသရေလ နိုင်ငံ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော သင်၏အမျိုး မင်းရိုး မပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူသော စကားတော် တည်၍၊ သင်သည် ပြုလေရာရာ၊ သွားလေရာရာ၌ အောင်မြင် မည်အကြောင်း သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့ လိုက်၍၊ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ပါသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက်၊ ပညတ် တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ မှာထား တော်မူသော စကားကို နားထောင်လော့။

၅ ဇေရုယာသား ယွာဘသည် ငါ၌ ပြုသောအမှု၊ ဣသရေလ ဗိုလ်ချုပ် နှစ်ပါး နေရ၏သား အာဗနာ၊ ယေသာ၏သား အာမသ၌ ပြုသောအမှုတည်းဟူ သောသူတို့ကို သတ်၍ စစ်မတိုက်ဘဲ စစ်အသွေးကို သွန်းလောင်း သဖြင့်၊ မိမိ ဝတ်သော ခါးစည်း၊ မိမိ နင်းသော ခြေနင်းတို့ကို စစ်အသွေးနှင့် လူးသော အမှုကို သင်သိသည် ဖြစ်၍၊

၆ သင့်၌ ပညာရှိသည် အတိုင်း စီရင်လျက်၊ ဆံပင် ဖြူသော ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းကို မရဏာနိုင်ငံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ မဆင်းစေနှင့်။

၇ ဂိလဒ်ပြည်သား ဗာဇီလဲ၏ သားတို့ကိုကား ကျေးဇူးပြု၍ စားပွဲတော်၌ စားသောလူစု ထဲသို့

ဝင်စေလော့။ သင့်အစ်ကို အဗရှလုံကြောင့် ငါပြေးရ သောအခါ၊ သူတို့သည် ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြု၍ ဝါထံသို့ လာကြ၏။

၈ ငါသည် မဟာနိမ်မြို့သို့ သွားသော နေ့၌ ဝါ့ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ကျိန်ဆဲသောသူ၊ ဗယံမိန် အမျိုး ဗာဟုရိမ် ရွာသား၊ ဂေရ၏ သား ရိုမိသည် သင့် လက် ၌ ရှိ၏။ သူသည် ဝါ့ကို ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့သောငှါ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ လာသောအခါ၊ သင့်ကို ငါမကွပ် မျက်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ငါကျိန်ဆို သော်လည်း၊

၉ ထိုသူကို အပြစ်မရှိသောသူကဲ့သို့ မမှတ်ရဘဲ၊ သင်သည် လိမ္မာသော သူဖြစ်၍ သူ၌အဘယ်သို့ စီရင်သင့်သည်ကို သိသည်နှင့်အညီ၊ ဆံပင်ဖြူသော ထိုသူ၏ခေါင်းကို အသေသတ်ခြင်း အားဖြင့် မရဏာ နိုင်ငံသို့ ဆင်းစေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီးမှ၊

၁၀ ဒါဝိဒ်သည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့နှင့် အိပ် ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။

၁၁ ဟေဗြုန်မြို့၌ ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ် သုံးနှစ် မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံတော်မူ၏။

၁၂ ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၍၊ အာဏာတော်သည် အမြဲ တည်၏။

၁၃ ထို့နောက် ဟဂိုတ်၏သား အဒေါနိယသည် ရှောလမုန်၏ မယ်တော် ဗာသရေဘာ ထံသို့သွား၍၊ ဗာသရေဘာက သင်သည် မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက် လာ သလောဟုမေးလျှင်၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက် လာပါ၏။

၁၄ ပြောစရာ တစ်ခုခု ရှိပါသည်ဟု ဆိုသော်၊ မယ်တော်က ပြောပါဟု ပြန်ဆို၏။

၁၅ အဒေါနိယ ကလည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ် လက်သို့ ရောက်သည်ကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ရှင်ဘုရင်အဖြစ် ချီးမြှောက် ချင်သည်အကြောင်းကို၎င်း မယ်တော် သိပါ၏။ သို့ သော်လည်း နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်မှ လွဲ၍ ညီတော် လက်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား အလိုတော်ရှိ၏။

၁၆ ယခုမှာ တစ်ခုခုသော ဆုကို မယ်တော်၌ တောင်းချင်ပါ၏။ မငြင်းပါနှင့်ဟု ဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြောပါဟုဆို၏။

၁၇ သူကလည်း ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ရှုနင် မြို့သူအဘိရက်ကို ကျွန်ုပ်အား ပေးစားတော်မူမည်

အကြောင်း လျှောက်ပါတော့။ မင်းကြီးသည် မယ်တော်ကို ငြင်းတော် မမှုနိုင်ဟု ဆိုလေသော်။

၁၈ ဗာသရောက ကောင်းပြီ။ သင့်အဘို့ နားတော် လျှောက်မည်ဟုဆိုပြီးမှ၊ အဒေါ်နိယ အဘို့ နားတော် လျှောက်အံ့သောငှါ ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံတော်သို့ သွား၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင် မယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှါ ထ၍ ဦးချပြီးမှ၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ မယ်တော် ထိုင်စရာဘို့ စီရင်၍ သူသည် လက်ျာတော် ဘက်မှာ ထိုင်လေ၏။

၂၀ ထိုအခါ မယ်တော်က၊ ငယ်သောဆု တစ်ခုခုကို တောင်းချင်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းပါနှင့်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က မိခင်၊ တောင်းပါ၊ ကျွန်ုပ် မငြင်းပါဟုမိန့် တော်မူ၏။

၂၁ မယ်တော် ကလည်း၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကို နောင်တော် အဒေါ်နိယအား ပေးစားတော်မူပါဟု တောင်းလေသော်။

၂၂ ရှောလမုန် မင်းကြီးက၊ အဒေါ်နိယ အဘို့ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကိုသာ အဘယ်ကြောင့် တောင်းရ သနည်း။ နိုင်ငံတော်ကိုလည်း သူ့အဘို့ တောင်းပါ လော့။ သူသည် ကျွန်ုပ် နောင်တော်ဖြစ်၏။ သူနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ၊ ဇေရုယာ၏သား ယွာဘ အဘို့တောင်းပါလော့ဟု မယ်တော်အား ပြန်ပြောပြီးမှ၊

၂၃ တဖန် အဒေါ်နိယသည် ထိုသို့ တောင်းသော်၊ မိမိအသက် သေစေခြင်းငှါ မတောင်းမိလျှင်၊ ဘုရား သခင်သည် ငဲ့အား ထိုမျှမက ပြုတော်မူစေသတည်း။

၂၄ ငါ့ကို မြဲမြံစေသဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ တင်၍ ဂတိတော်နှင့်အညီ ငဲ့နေရာနန်းတော်ကို ပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အဒေါ်နိယသည် ယနေ့ အသေခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုပြီးမှ၊

၂၅ ယောယဒသား ဗေနာယကို စေလွှတ်၍၊ အဒေါ်နိယကို သေအောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ခေါ်၍၊ သင်သည် အာနသသုတ်မြို့၊ သင်ပိုင်သော မြေသို့ သွားလော့။ သင်သည် အသေခံထိုက်သော် လည်း ယခု ငါမစီရင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ငဲ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် ရှေ့မှာ ထမ်းလေပြီ။ ငဲ့ခမည်းတော် ဆင်းရဲခံလေရာရာ ၌ သင်သည် ဆင်းရဲခံလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဇေလီအမျိုးကို အကြောင်း ပြု၍၊ ရှိလော့မြို့၌ မိန့်တော်မူသောစကားပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ ရှောလမုန်သည် အဗျာသာကို ထာဝရ ဘုရား ထံတော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မဖြစ်စေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။

၂၈ ယွာဘ မူကား၊ အပရုလုံ နောက်သို့မလိုက်သော် လည်း၊ အဒေါ်နိယ နောက်သို့ လိုက်သောသူ ဖြစ်၍၊ ထိုသိတင်းကို ကြားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ တံတော်သို့ ပြေး၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက် နေ၏။

၂၉ ယွာဘသည် ထာဝရဘုရား၏ တံတော်သို့ပြေး ပါပြီ။ ယဇ်ပလ္လင် အနားမှာရှိပါသည်ဟု ရှောလမုန်မင်း ကြီးအားလျှောက်သောအခါ၊ ယွာဘကို လုပ်ကြံလော့ ဟု ယေယဒသား ဗေနာယကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၃၀ ဗေနာယသည် ထာဝရဘုရား၏ တံတော်သို့ သွား၍၊ ရှင်ဘုရင် ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယွာဘက ငါမသွား။ ဤအရပ်မှာ အသေခံမည်ဟု ဆို၏။ ဗေနာယ ကလည်း၊ ယွာဘသည် ဤသို့ ပြန်ပြောပါ၏ဟု နားတော် လျှောက်လေသော်။

၃၁ ရှင်ဘုရင်က၊ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို ယွာဘ သတ်သော အပြစ်နှင့် ငါမှစ၍ ငဲ့အဆွေ အမျိုးကင်းစင်မည်အကြောင်း သူ့စကားအတိုင်းပြု လော့။ သူ့ကို လုပ်ကြံ၍ သင်္ဂြိုဟ်လော့။

၃၂ သူသည် မိမိထက် သာ၍ ဖြောင့်မတ်ကောင်း မြတ်သောသူ၊ ဣသရေလ ဗိုလ်ချုပ် နေရ၏သား အာဗနာနှင့် ယုဒဗိုလ်ချုပ် ယေသာ၏သား အာမသကို ငဲ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် မသိဘဲ တိုက်၍ ထားနှင့်သတ် သောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက် စေတော်မူမည်။

၃၃ ထိုသူတို့၏အသွေးသည် ယွာဘခေါင်း၊ သားမြေး တို့၏ ခေါင်းပေါ်မှာ အစဉ် သက်ရောက်ပါစေ။ ဒါဝိဒ် နှင့်သူ၏ ဆွေတော်မျိုးတော်၊ နန်းတော်၊ ရာဇပလ္လင် တော်၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောငြိမ်ဝပ်ခြင်း အမြဲ သက်ရောက်ပါစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃၄ ယောယဒသား ဗေနာယသည် သွားပြီးလျှင်၊ ယွာဘကို တိုက်သတ်၍ တောအရပ်၊ ယွာဘနေရာ အိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၃၅ ဗိုလ်ချုပ် ယွာဘ အရာ၌ ယောယဒ သား ဗေနာယကိုငင်း၊ အဗျာသာ အရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်ကိုငင်း ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားတော်မူ၏။

၃၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ရှိမိကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊

သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အိမ်ကို ဆောက်၍ နေရမည်။ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ အဘယ်အရပ်ကိုမျှ မသွားနှင့်။

၃၇ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ ကေဒြန်ချောင်းကို ကူးလျှင်၊ ကူးသော နေ၌ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်ဟု သတိနှင့် မှတ်လော့။ သင့်အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ် မှာသက်ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူသော်။

၃၈ ရှိမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ၏။ အရှင်မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန် ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ကြာမြင့်စွာနေလေ၏။

၃၉ သို့ရာတွင် သုံးနှစ် လွန်သောအခါ၊ ရှိမိ၏ကျွန် နှစ်ယောက်တို့သည် ဂါသ မင်းကြီး မာခါသား အာခိတ် ထံသို့ ပြေး၍ ဂါသမြို့၌ ရှိကြောင်းကို ရှိမိသည် ကြားလေသော်။

၄၀ ထ၍မြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်တို့ကို ရှာအံ့သောငါ ဂါသမြို့၊ အာခိတ် ထံသို့ သွား၍ ကျွန်တို့ ကိုခေါ်လေ၏။

၄၁ ထိုသို့ ရှိမိသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဂါသမြို့သို့ သွား၍ပြန်လာကြောင်းကို ရှောလမုန် မင်းကြီးကြား လေသော်။

၄၂ ရှိမိကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ အခြားတပါးသော အရပ်သို့ သွားလျှင်၊ သွားသော နေ၌ အသေသတ်ခြင်း အမှန်ခံရမည်ကို သတိနှင့်မှတ် လော့ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်လျက် သင့်ကို ငါကျိန်ဆိုစေ၍ သတိပေးသည် မဟုတ်လော့။ သင် ကလည်း ကျွန်တော်ကြားရသော အမိန့်တော် ကောင်းပါသည်ဟု ဝန်ခံသည် မဟုတ်လော့။

၄၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်ကို၎င်း၊ ငါမှာထားသော ပညတ်ကို၎င်း အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ။

၄၄ တဖန် သင်သည် ကိုယ်နှစ်သက်သည် အတိုင်း ငဲ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၌ ပြုတူးသော ဒုစရိုက်ရှိသမျှကို သင်သိ၏။ သင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထာဝရဘုရား သည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူ၏။

၄၅ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် မင်္ဂလာရှိ၍ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၄၆ ယောယဒသား ဗေနာယသည် အမိန့်တော်ကို ခံ၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမိကို သေအောင် လုပ်ကြံ လေ၏။ ထိုသို့ နိုင်ငံတော်သည် ရှောလမုန် လက်၌ တည်၏။

၃

၁ ရှောလမုန်သည် အဲဂုတ္တု ဖာရောဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွ ဖွဲ့လျက်၊ သမီးတော်နှင့် စုံတက်၍ နန်းတော်၊ ဗိမာန်တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို မပြီးမှီတိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မြို့၌ နေရာပေးတော်မူ၏။

၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို မတည်သေးသောကြောင့်၊ လူများတို့ သည် မြင့်သော အရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။

၃ ရှောလမုန်သည် ထာဝရ ဘုရားကို ချစ်၍ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ စီရင်ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် တတ်၏။ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၏။

၄ တရုံရောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ အလွန် မြင့်မြတ်သော အရပ်တည်းဟူသော ဂိဗောဇ်မြို့ သို့သွား၍ ထိုယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ် တထောင် ကို ပူဇော်လေ၏။

၅ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် ညဉ့်အခါ အိပ်မက် တွင် ရှောလမုန်အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည် ဆုကို တောင်းလော့ဟု ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၆ ရှောလမုန် ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် အကျွန်ုပ်၏အဘ ဒါဝိဒ်သည် ရှေ့တော်၌ သဘော မြောင့်၍ သမ္မာတရား၊ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားအတိုင်း ကျင့်သည်နှင့်အညီ၊ သူ၌ များစွာသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ ယနေ့တွင် ရှိသည်အတိုင်း၊ သူ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသားကို သူ့အား ပေးသနား တော်မူသဖြင့်၊ သူ့အဘို့ ကျေးဇူးတရားကို စောင့် ရှောက်တော်မူပြီ။

၇ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘ ဒါဝိဒ်၏ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင် အရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။

၈ ရွေးချယ်တော်မူ၍ အရေအတွက် အားဖြင့် အတိုင်းမသိ များပြားစွာသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးကြီး အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိပါ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို တရားစီရင် နိုင်မည်အကြောင်း ကောင်းမ ကောင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော ဉာဏ်ကို ပေး သနားတော်မူပါ။ ဤမျှလောက် များစွာသော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အဘယ်သူသည် ကိုယ်အလို အလျောက် တရားစီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်း လျှောက်၏။

၁၀ ထိုသို့ ရှောလမုန် တောင်းလျှောက်သော ပဌနာ စကားကို ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၁ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် တာရှည်သော အသက်ကို မတောင်း၊ စည်းစိမ်ကိုလည်း မတောင်း၊ ရန်သူတို့၏ အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော ဉာဏ်ကိုသာ ကိုယ်အဘို့ တောင်းလျှောက်သောကြောင့်၊

၁၂ သင် တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း ငါပေး၏။ ရှေးကာလ၌ သင်နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမဖြစ်၊ နောင်ကာလ၌ မဖြစ်နိုင်အောင် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော စိတ်ပညာကို သင့်အား ငါပေး၏။

၁၃ ထိုမှတစ်ပါး သင်နှင့်တူသော ရှင်ဘုရင် တယောက်ကိုမျှ သင့်လက်ထက်၌ မရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်မတောင်းသောအခါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေး၏။

၁၄ သင့်အဘ ဒါဝိဒ်ကျင့်သည်အတိုင်း ငါပေးသို့ လိုက်၍ ငါစီရင်ချက် ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ တာရှည်သော အသက်ကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ရှောလမုန်သည် နိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်မှန်းကို သိ၏။ တဖန် ယေရုရှင်လင်မြို့သို့ သွား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ ကျွန်အပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲကို စီရင်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ နှစ်ယောက်သည် လာ၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊

၁၇ မိန်းမ တယောက်က အိုအရှင်၊ ကျွန်တော်မနှင့် ဤမိန်းမသည် တအိမ်တည်း နေကြပါ၏။ တအိမ်တည်းနေလျက် ကျွန်တော်မသည် သားမျက်နှာကို မြင်ပါ၏။

၁၈ သုံးရက် လွန်မှ တဖန် ဤမိန်းမသည် သားမျက်နှာကို မြင်ပါ၏။ ထိုအိမ်၌ အဘယ်ညွှန်သည်မျှမရှိ၊ သူနှင့် ကျွန်တော်မ နှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိပါ၏။

၁၉ ဤမိန်းမသည် ည၌အခါ မိမိသားငယ်ကို ဖိ၍ အိပ်မိသောကြောင့် သားငယ်သေပါ၏။

၂၀ သန်းခေါင်ယံ၌ သူသည် ထ၍ ကျွန်တော်မ အိပ်ပျော်စဉ်အခါ ကျွန်တော်မ သားငယ်ကို ယူ၍ မိမိရင်ခွင်၌ ထားပါ၏။ သူ၏သားငယ် အသေကောင်ကိုမူကား၊ ကျွန်မ၏ ရင်ခွင်၌ ထားပါ၏။

၂၁ နံနက်အချိန်၌ ကျွန်တော်မသည် သားငယ်ကို နို့တိုက်မည် ထသောအခါ၊ သားငယ်သည် သေလျက် ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်မသည် သေသော

သူငယ်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုသော အခါ၊ ကျွန်တော်မ ဘွားမြင်သောသား မဟုတ်ပါဟု လျှောက်၏။

၂၂ အခြားသော မိန်းမ ကလည်း မဟုတ်ဘူး။ အသက်ရှင်သော သူငယ်သည် ငါ့သား၊ သေသော သူငယ်သည် သင်၏သား ဖြစ်၏ဟု ငြင်းလေ၏။ အရင် မိန်းမကလည်း ထိုသို့မဟုတ်။ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သား၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်သည် ငါ့သား ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊

၂၃ ရှင်ဘုရင်က၊ မိန်းမ တယောက်က အသက်ရှင်သော သူငယ်သည် ငါ့သား၊ သေသော သူငယ်သည် သင်၏သား ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ တယောက်က ထိုသို့ မဟုတ်။ သင်၏သား သေပြီ။ ငါ့သား အသက်ရှင်သည် ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊

၂၄ ထားယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကို ရှေ့တော်သို့ ယူခဲ့ကြ၏။

၂၅ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကိုခွဲ၍ ထိုမိန်းမတို့အား တယောက် တဝက်စီ ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၂၆ အသက်ရှင်သော သူငယ်၏အမိသည် မိမိသားကို အလွန် သနား၍၊ အို အရှင်၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကို မသတ်ပါနှင့်။ ဤမိန်းမအား ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်လေ၏။ အခြားမိန်းမက ငါမပိုင်စေနှင့်။ သင်လည်း မပိုင်စေနှင့်။ ခွဲပါလေစေဟု ဆို၏။

၂၇ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကို မသတ်နှင့်။ အရင် မိန်းမအား ပေးလော့။ သူသည် အမိ မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် စီရင်တော်မူသည် အရာကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဉာဏ်နှင့် ရှင်ဘုရင် ပြည့်စုံကြောင်းကို သိမြင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ ရိုသေကြ၏။

၄

၁ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံလျက် နေတော်မူ၏။

၂ များတော်မတ်တော်ဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်သား အာဇရိ၊

၃ ရှိရသား၊ ဇလိဟောရပ်နှင့် အဟိယတို့သည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သား ယောရှုဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။

၄ ယောယဒသား ဗေနာယသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်း

ဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။

၅ နာသန်သား အာဇာရီသည် ဝန်စာရေးအုပ် ဖြစ်၏။ နာသန်သား ဇာပုဒ်သည် မင်းသားအရာနှင့် တိုင်ပင်မတ်ဖြစ်၏။

၆ အဟိရှာသည် နန်းတော်အုပ် ဖြစ်၏။ အာဗဒ သား အဒေါန်ရုံသည် အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။

၇ ရှောလမုန်သည် ဣသရေလ နိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ခန့်ထားသော ဝန်စာရေး တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည် တယောက် တလစီ ရှင်ဘုရင်နှင့် နန်းတော်သားတို့ အဘို့ စားစရာကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၈ သူတို့အမည် ဟူမူကား၊ ဖေရိမ်တောင်ရပ်မှာ ဟုရ၏သား၊

၉ မာကတ်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက် မြို့၊ ဇေယျော သနန်မြို့မှာ ဒေကာ၏သား၊

၁၀ စောခေါမြို့၊ ဟောဖာပြည် လုံးနှင့်တကွ အရုဗုတ် မြို့မှာ ဟောသက်၏သား၊

၁၁ ဒေါရပြည်လုံးကိုစီရင်သောသူ ရှောလမုန်၏သမီး တော် တာဖတ်နှင့်စုံဘက်သော အဘိနဒပ်၏သား၊

၁၂ တာနက်မြို့၊ မေဂိဒေါမြို့နှင့်တကွ ဗက်ရှန်မြို့မှ အာဗေလ မဟောလမြို့တိုင်အောင် မက၊ ယုတ်နန် မြို့အလွန်၊ ယေဇရလမြို့အောက် ဇာတနမြို့နှင့် နီးစပ် သော ဗက်ရှန် မြို့နယ်လုံးကို စီရင်သော အဟိလုပ်၏ သား ဗာန၊

၁၃ ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေ၏သား ယာက္ကရိုင်သော မြို့များ၊ ဗာရှန်ပြည်၊ အာဂေါဘ အရပ်၌ မြို့ရိုး၊ ကြေးဝါ တံခါးကျင်နှင့် ပြည့်စုံသောမြို့ကြီး ခြောက်ဆယ်ကို စီရင်သော ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့မှ ဂေဗာ၏သား၊

၁၄ မဟာနိမ်မြို့မှာ ဣဒေါ၏သား အဟိနဒပ်၊

၁၅ နသလိ ခရိုင်ကို စီရင်သောသူ ရှောလမုန်၏ သမီးတော် ဗာသမတ်နှင့်စုံဘက်သော အဟိမတ်၊

၁၆ အာရှာခရိုင်နှင့်အာလုပ်မြို့မှာ ဟုဂုံ၏သား ဗာနာ၊

၁၇ ဣသခါ ခရိုင်မှာ ပါရွာ၏သား ယောရှုဖတ်၊

၁၈ ဗယံမိန်ခရိုင်မှာ ဇော၏သား ရှိမိ၊

၁၉ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဗာ၏နိုင်ငံ၊ ဂိလဒ်ပြည်မှာ အခြားသောမင်း မရှိ။ တပါးတည်းစီရင်သော ဥရု၏သား ဂေဗတည်း။

၂၀ ထိုကာလ၌၊ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များပြား၍ စားသောက် ပျော်မွေ့လျက် နေကြ၏။

၂၁ ရှောလမုန်သည်လည်း မြစ်ကြီးမှ စ၍ ဖိလိစ္စတို ပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင် တိုင်းနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရ သဖြင့်၊ အရပ်ရပ်သားတို့သည် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ တို့ကို ဆက်၍၊ ရှောလမုန် လက်ထက်ကာလပတ်လုံး မင်းမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၂၂ တနေ့တနေ့လျှင် နန်းတော်၌ ကုန်သော ရိက္ခာ ဟူမူကား၊ ဂျုံ၊ မုန့်၊ ညက် ကောရ သုံးဆယ်၊ မုယော မုန့်ညက် ကောရခြောက်ဆယ်၊

၂၃ ဆူဖြိုးအောင် ကျွေးသောနွား တဆယ်၊ ကျက် စားရာထဲကနွား နှစ်ဆယ်၊ ဆတ်သမင်ဒရယ် အမျိုး မျိုးကို မဆိုဘဲ သိုးတရာ၊ ဆူဖြိုးအောင် ကျွေးသော ငှက်မျိုးတည်း။

၂၄ ရှောလမုန်သည် မြစ်ကြီး အနောက်ဘက်၊ တိယသမြို့မှ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်အပေါင်း တို့ကို အစိုးရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ စစ်မှု စစ်ရေး မရှိ။

၂၅ လက်ထက်တော် ကာလပတ်လုံး၊ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရ ရှောမြို့တိုင်အောင် အသီးအသီး မိမိစပျစ်ပင်၊ မိမိ သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။

၂၆ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့် ဆိုင်သော မြင်းတင်းကုပ် လေးထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင် ရှိ၏။

၂၇ ဝန်စာရေးတို့သည်လည်း ရှောလမုန် မင်းကြီးနှင့် စားပွဲတော်သို့ ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ အဘို့ တယောက် တလစီ စုံလင်စွာ ပြင်ဆင်ကြ၏။

၂၈ မုယော စပါးကိုင်း၊ မြင်းတော်များ၊ လားတော် များဘို့ မြက်ခြောက်ကိုင်း၊ အလှည့် သင့်သည် အတိုင်း နေရာအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် များစွာသော ဥာဏ်ပညာ ကိုင်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်းသောနှလုံး ကိုင်း ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊

၃၀ ပညာတော်သည် အရှေ့ပြည်သား ပညာနှင့် အဲဂုတ္တုပြည်သား ပညာကို လွန်ကဲ၏။

၃၁ ရှောလမုန်သည် ဇေရဟိတ်အမျိုး သေနံ၊ မဟော လသား ဟေမန်၊ ဒါလကောလ၊ ဒါဒရ အစရှိသောလူ အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော တိုင်းနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏။

၃၂ စီရင်တော်မူသော သုတ္တံစကား သုံးထောင်နှင့် သီချင်း တထောင်ငါးခု ရှိ၏။

၃၃ လေဗနန်အာရဇ်ပင် မှစ၍ အုတ်ရိုး နားမှာ

ပေါက်တတ်သော ဟုသုပ္ပင်ပင်တိုင်အောင် မြတ်ဆို၏။ သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ပိုးကောင်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့၏ အကြောင်းကိုလည်း မြတ်ဆို၏။

၃၄ ရှောလမုန် မင်း၏ပညာ သတင်းကို ကြားသော ရှင်ဘုရင် အမျိုးမျိုးစေလွှတ်သောသူတို့သည် ပညာ စကားတော်ကို နားထောင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။

၅

၁ ရှောလမုန်ကို ခမည်းတော် အရာ၌ ဘိသိက် ပေးကြောင်းကို တုရမင်းကြီး ဟိရုံသည် ကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် အစဉ်မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သောသူ ဖြစ်၍၊ မိမိကျွန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။

၂ တဖန် ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရုံ ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊

၃ ငါ့အဘ ဒါဝိဒ်သည် အရပ်ရပ်၌ စစ်တိုက်ရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို အဘခြေဘဝါးတော် အောက်သို့ နှိမ့်ချတော် မမူမီတိုင်အောင်၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို မတည်မဆောက်ရဟု မင်းကြီးသိ၏။

၄ ယခုမူကား၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ဘက် ပြုသောသူ၊ ဆီးတားသောသူ မရှိသည် ဖြစ်၍၊

၅ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့အဘ ဒါဝိဒ်အား သင့်ကိုယ်စား သင်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်သော သင်၏ သားသည် ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။

၆ မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည် ငါ့အဘို့ လေဗနန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲစေခြင်းငှါ စီရင်ပါ။ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့် ဝိုင်း၍ လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ မင်းကြီး စီရင်သည် အတိုင်း၊ မင်းကြီး၏ ကျွန်တို့အား အခကို ပေးပါမည်။ ဇိဒန်အမျိုးသားတို့သည် သစ်ခုတ်တတ်သကဲ့သို့ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ မခုတ်တတ်သည်ကို မင်းကြီးသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၇ ရှောလမုန်၏ စကားကို ဟိရုံမင်းသည် ကြားလျှင် အလွန် ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုလူမျိုးကြီးကို အစိုးရသော သားကို ဒါဝိဒ်အား ပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုလျက်၊

၈ မင်းကြီး မှာလိုက်သော အမှုကို ငါဆင်ခြင်ပြီ။ အာရဇ် သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သား လိုသမျှကို ပေးပါမည်။

၉ ငါ့ကျွန်တို့သည် လေဗနန်တောင်မှ ပင်လယ်သို့ ချပြီးလျှင်၊ ဘောင်လုပ်၍ မင်းကြီးစီရင်သောအရပ်သို့ ပင်လယ် လမ်းဖြင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုအရပ်၌အပ်သဖြင့် မင်းကြီး ခံယူရမည်။ မင်းကြီးသည်လည်း၊ ငါ့၏ နန်းတော်သား စားစရာ ရိက္ခာကို ပေး၍ ငါ့အလိုကိုလည်း ပြည့်စုံစေရမည်ဟု ရှောလမုန် ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။

၁၀ ထိုသို့ ဟိရုံသည် ရှောလမုန် အလိုရှိသမျှသော အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူး သစ်သားကို ပေး၏။

၁၁ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရုံ၏ နန်းတော်သားများ စားစရာဘို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ဂျီဆန်ကောရ နှစ်သောင်း၊ စစ်ပြီးသော ဆီကောရနှစ်ဆယ်ကို ပေး၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဂတိတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှောလမုန်အား ပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဟိရုံမင်းနှင့် ရှောလမုန်မင်း နှစ်ပါးတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်း မရှိ။ မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြ၏။

၁၃ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့တွင် လူသုံးသောင်းတို့ကို ခွဲခန့်၍၊

၁၄ အလှည့်အလှည့် တလလျှင် တသောင်းစီ၊ လေဗနန်တောင်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုလူတို့သည် လေဗနန် တောင်ပေါ်မှာ တလ၊ ကိုယ်နေရာ အရပ်၌ နှစ်လ နေကြ၏။ ထိုလူတို့ကို အဒေါက်အုပ်ရ၏။

၁၅ ထမ်းရွက်သောသူ ခုနှစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ ရှစ်သောင်းတို့ကိုလည်း စေခိုင်းတော်မူ၍၊

၁၆ အုပ်ချုပ်သော မင်းအရာရှိ မှတပါး လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စီရင်သောသူ သုံးထောင်သုံးရာရှိ၏။

၁၇ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း အိမ်တော်တိုက်မြစ်အဘို့ ကြီးသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်၊ ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၈ ထိုသို့ ရှောလမုန် မင်း၏ လက်သမားတို့နှင့် ဟိရုံမင်း၏ လက်သမားတို့သည် ဂေဗာလ အမျိုးသားတို့နှင့်တကွ၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက် စရာဘို့ သစ်သားများ၊ ကျောက်များတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၆

၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သော သက္ကရာဇ် လေးရာရှစ်ဆယ်ပြည့်၊ ရှောလမုန်မင်း နန်းစံ လေးနှစ်၊ ဇိဗ အမည်ရှိသော

ဒုတိယလတွင်၊ ထာဝရရာဇာ၏ အိမ်တော်ကို တည်စေ ပြုတော်မူ၏။

၂ ထိုအိမ်တော် အလျားသည် အတောင်ခြောက် ဆယ်၊ အနံ အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် သုံးဆယ် ရှိ၏။

၃ အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော် အနံနှင့် ညီ၍အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံ ဆယ်တောင် ရှိ၏။

၄ အိမ်တော် လင်းစရာဘို့ ကျဉ်းသောပြတင်း ပေါက်တို့ကိုလုပ်လေ၏။

၅ အိမ်တော် ပြင်ထရံနှင့် ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ပြင် ထရံပတ်လည်၌ အခန်းတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၆ အောက်အခန်းသည် အနံ ငါးတောင်၊ အလယ် အခန်း အနံခြောက်တောင်၊ အထက်အခန်း အနံ ခုနစ်တောင်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံ ကိုယ်ထဲသို့ မဝင်၊ ထရံဆုတ်လျက် ဆုတ်လျက်တက်၏။

၇ ထိုအိမ်တော်ကို တည်လုပ်သောအခါ၊ ထိုအရပ် သို့ မဆောင်ခဲ့မှီဆစ်ပြီးသော ကျောက်တို့ ဖြင့်သာ တည်လုပ်သောကြောင့်၊ သံတူ၊ ပုဆိန်၊ သံတန်ဆာနှင့် လုပ်သောအသံ မမြည်ရ။

၈ အောက်အခန်း ထဲသို့ ဝင်သော တံခါးဝသည် အိမ်တော် လက်ျာဘက်မှာ ရှိ၏။ လိမ်သော လှေကား ဖြင့် အလယ်အခန်းသို့ဝင်၊ အလယ် အခန်းမှ အထက် အခန်းသို့ဝင်၊ တက်ရ၏။

၉ အိမ်တော်ကို တည်ပြီးမှ ထုပ်များ တိုင်များကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ်လေ၏။

၁၀ ထရံ အခန်းတို့သည်လည်း အမြင့် ငါးတောင်စီ ရှိ၏။ အာရဇ်ရက်မတို့သည် အိမ်တော်ကို မှီလျက် ရှိကြ၏။

၁၁ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှောလမုန်သို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၁၂ ယခု တည်ဆောက်သောအိမ်တော် အရာမှာ၊ သင်သည် ငါသွန်သင်သော လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ငါ စီရင်ချက် အတိုင်း စီရင်၍၊ ငါ ပညတ်သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်၏အဘ ဒါဝိဒအား ငါဂတိထား သည်အတိုင်း သင်၌ ငါပြုမည်။

၁၃ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို ငါမစွန့်၊ သူတို့ အလယ်၌ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် အိမ်တော်ကို တည်၍ ပြီးလေ၏။

၁၅ ကြမ်းမှ သည်အမိုးတိုင်အောင် အတွင်းထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ်၍၊ ကြမ်းကိုလည်း ဒုကြီး သော ထင်းရှူးပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။

၁၆ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာန၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် အဘို့ အလျားအနံ အတောင် နှစ်ဆယ်စီကျယ်သော အိမ်တော် တပိုင်းကို အခန်းကာ၍ ကြမ်းနှင့် ထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။

၁၇ ထိုအခန်း ရှေ့မှာ တည်သော ဗိမာန်တော် အလျားသည် အတောင် လေးဆယ်ရှိ၏။

၁၈ အိမ်တော် အတွင်း၌ အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့သည် ဘူးသီးအပြောက်၊ ပန်းပွင့်အပြောက် နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ကျောက်မ ပေါ်စေခြင်းငှါ အာရဇ်သားနှင့် ဖုံးအုပ် လျက်သာ ရှိ၏။

၁၉ ထိုသို့ ထာဝရရာဇာ၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် တင်ထားရန်၊ အိမ်တော် အတွင်း၌ ဗျာဒိတ်ဌာနတော် ကို ပြင်ဆင်လေ၏။

၂၀ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် အခန်းသည် အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် နှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ထိုအခန်းကိုဝင်း၊ အာရဇ် သစ်သားနှင့် လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကိုဝင်း၊ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၂၁ ထိုသို့ အိမ်တော်အတွင်းကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော် ရှေ့မှာ ရွှေကြိုးဖြင့် အကွယ်အကာ ကိုဆွဲထား၍၊ ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၂၂ အိမ်တော် တအိမ်လုံးကိုဝင်း၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော် နားမှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ကိုဝင်း၊ ရွှေနှင့်အကုန်အစင် မွမ်းမံလေ၏။

၂၃ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ထဲမှာ အမြင့် ဆယ်တောင် ရှိသော ခေရုဗိမ် နှစ်ပါးကို သံလွင်သားနှင့် လုပ်လေ၏။

၂၄ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့သည် တဘက်တချက် အလျား ငါးတောင်စီရှိ၍၊ အတောင်ဖျား တခုမှ တခုတိုင်အောင် ဆယ်တောင်ရှိ၏။

၂၅ အမြင့် ဆယ်တောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါးသည် အလုံးအရပ် ပမာဏ တူ၏။

၂၆ ထိုခေရုဗိမ်တို့ကို အတွင်း အိမ်တော် ထဲမှာ တင်ထားသဖြင့်၊ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့သည် ဖြန့်လျက်၊

၂၇ အတောင်ဖျား တဘက်တချက်၌ ထရံကိုမှီလျက်၊ အလယ်မှာ အတောင်ဖျား တခုနှင့်တခု ထိလျက် ရှိကြ၏။

၂၈ ခေရုဗိမ်တို့ကိုလည်း ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၂၉ အိမ်တော်ထရံ အတွင်းဘက်နှင့် ပြင်ဘက်၌

ထုသော ခေရုဗိမ္ဗိအရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရုပ်များ ရှိကြ၏။

၃၀ အိမ်တော် အတွင်းကြမ်းနှင့် ပြင်ကြမ်းကိုလည်း ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၃၁ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ဝင်ဝတို့ သံလွင်သား တံခါးရွက် နှစ်ရွက်ကိုလုပ်၍၊ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင် တို့သည် ထရံ ငါးစုတစုကို စားကြ၏။

၃၂ သံလွင်သား တံခါးရွက်တို့၌ ခေရုဗိမ္ဗိ အရုပ်၊ အပွင့် ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရုပ်များကို ထုလုပ်၍၊ တံခါး ရွက်နှင့် ခေရုဗိမ္ဗိအရုပ်၊ စွန်ပလွံပင် အရုပ်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၃၃ ထိုအတူ အိမ်တော်ပြင်ထရံ လေးစုတစု ကျယ် သော ဝင်ဝတို့ သံလွင်တံခါးတိုင်တို့ကို၎င်း၊

၃၄ တံခါး ရွက်တရွက်လျှင် ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့် လည် တတ်သော ထင်းရှူးသား တံခါးရွက်နှစ်ရွက်တို့ကို၎င်း လုပ်လေ၏။

၃၅ တံခါးရွက်၌ ခေရုဗိမ္ဗိ အရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရုပ်များကို ထုလုပ်၍ အပြောက်ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၃၆ အတွင်း တန်တိုင်းကိုလည်း ဆပ်သော ကျောက် တန်း သုံးဆင့်၊ အာရဇ်သစ်သားတန်း တဆင့်နှင့် အထပ်ထပ် တည်လေ၏။

၃၇ နန်းစံ လေးနှစ်၊ ဇိပလတွင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကို ချကြ၍၊

၃၈ နန်းစံ ဆယ်တနှစ်၊ ဗုလ အမည်ရှိသော အဌမ လတွင် အိမ်တော် အခန်းကြီး အခန်းငယ်တို့နှင့် ဆိုင်သမျှတို့ကို လက်စသတ်၍ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အိမ် တော်ကိုတည်ဆောက်သတည်း။

၇

၁ တဖန် ရှောလမုန်သည် တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ လက်စသတ်လေ၏။

၂ နန်းတော်ကို လေဗနုန် တောသစ်သားဖြင့် ဆောက်၍၊ အလျားအတောင် တရာ၊ အနံ အတောင် ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်ရှိ၏။ အာရဇ်တိုင် လေးစဉ်၊ အာရဇ် ရက်မများနှင့် ဆောက်၏။

၃ တိုင်တစဉ်လျှင် ဆယ်ငါးတိုင်စီ ရှိ၍တိုင်ပေါင်း ခြောက်ဆယ် အပေါ်မှာ အခြင်တို့ကို တင်လျက်၊ အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် မိုးလေ၏။

၄ အလင်း ဝင်စရာ ပြတင်းပေါက် သုံးတန်းစီ အဆင့်ဆင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် တဘက်တချက်၌ ရှိကြ၏။

၅ တံခါးပေါက် ရှိသမျှ တံခါးတိုင် ရှိသမျှတို့သည် စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။

၆ တိုင်များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့် ပြည့်စုံ၍ အလျား အတောင် ငါးဆယ်၊ အနံအတောင် သုံးဆယ် ရှိ သောကနားပြင်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၇ တရားစီရင်ရာ ကနားပြင် တည်းဟူသော တရား ပလ္လင်တည်ရာ ကနားပြင်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ကြမ်း တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့နှင့် မိုးလေ၏။

၈ နန်းတော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင် စပ်ကြားမှာ တန်တိုင်းလည်း ရှိ၏။ ရှောလမုန် စုံဘက်သော ဖာရော ဘုရင်၏သမီး စံနန်းကိုလည်း တရားစီရင်ရာ ကနားပြင်နှင့်တူအောင် ဆောက် လေ၏။

၉ တန်တိုင်းကြီး ပြင်ဘက်တိုင်အောင်၎င်း၊ အမြစ် မှစ၍ထိပ်တိုင်အောင်၎င်း၊ ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့် အညီ၊ နှစ်ဘက်စလုံး လှူနှင့် တိုက်သောကျောက်၊ ထူးဆန်းသော ကျောက်တို့ဖြင့် ပြီးကြ၏။

၁၀ အမြစ်သည်လည်း အလျား ရှစ်တောင်၊ ဆယ် တောင်ရှိသော ကျောက်၊ ထူးဆန်းသော ကျောက်ကြီး တို့ဖြင့် ပြီး၏။

၁၁ အမြစ် ပေါ်မှာလည်း ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့် အညီလုပ်သောကျောက်၊ ထူးဆန်းသော ကျောက်နှင့် အာရဇ်သစ်သားရှိ၏။

၁၂ တန်တိုင်းကြီးသည် ဆစ်သောကျောက် သုံးတန်း၊ အာရဇ်သစ်ကြီး တတန်းဖြင့်ပြီး၏။ ဗိမာန်တော်အတွင်း တန်တိုင်း၊ နန်းတော်ကနားပြင် တန်တိုင်းတို့သည် ထိုအတူ ပြီးကြ၏။

၁၃ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ လူကို စေလွှတ်၍ တုရု မြို့မှ ဟိရုံကို ခေါ်လေ၏။

၁၄ ထိုဟိရုံကား၊ နုဿလိအမျိုး မုတ်ခိုးမ သားဖြစ် ၏။ သူ၏ အဘကား၊ တုရုအမျိုးသား ပန်းတဉ်းသမား ဖြစ်၏။ သားသည်လည်း ကြေးဝါ အလုပ် ခပ်သိမ်းကို လုပ်တတ်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံသို့ လာ၍ အလုပ် ရှိသမျှကို ပြီးစီးစေ၏။

၁၅ ထိုသူသည် အမြင့်တဆယ် ရှစ်တောင်၊ လုံးပတ် တဆယ်နှစ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင် နှစ်တိုင်ကို သွန်းလေ၏။

၁၆ တိုင်အပေါ်မှာ တင်စရာဘို့ အမြင့် ငါးတောင် ရှိသော ကြေးဝါတိုင်ထိပ်နှစ်ခုကို လည်းသွန်းလေ၏။

၁၇ ကြေးဝါတိုင် ကွန်ဂျက်နှင့် ကြေးဝါ ကြိုးတို့ကို လည်းလုပ်၍ တိုင်တိုင်လျှင် ကွန်ဂျက် ခုနစ်ခုစီဖြင့် တိုင်ထိပ် အပေါ်မှာ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။

၁၈ ကြေးဝါ သလဲသီးတို့ကိုလည်း လုပ်၍၊ တိုင်ထိပ် ကွန်ဂျက်အပေါ်မှာ ထိပ်တခုလျှင် သလဲသီးနှစ်တန်းစီ ဖြင့် တန်ဆာဆင်လေ၏။

၁၉ ကနားပြင် ထဲမှာ စိုက်ထားသော ထိုတိုင်ထိပ် တို့သည် ကြာပွင့်နှင့် ပုံတူ၍ အချင်းလေးတောင်ရှိ၏။

၂၀ တိုင်ထိပ်နှစ်ခုတို့သည် ကွန်ဂျက်နှင့် နီးစပ်သော ထုပိကာ အပေါ်မှာ တည်လျက်၊ တိုင်ထိပ် တခု၌ သလဲသီး နှစ်တန်းစီနှင့် အလုံး နှစ်ရာစီ ရှိကြ၏။

၂၁ ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော် ကနားပြင် ထဲမှာ စိုက်ထား၍ လက်ျာတိုင်ကို ယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၂ တိုင်ထိပ် အပေါ်မှာ ကြာပွင့်အပြောက် ရှိသည် ဖြစ်၍ တိုင်တို့သည် စေ့စုံကြ၏။

၂၃ အချင်း ဆယ်တောင်၊ အဝန်း အတောင် သုံးဆယ်၊ အစောက် ဝါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေကန် ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂၄ ရေကန် အနားပတ် အောက်ပတ်လည်၌ အတောင် တတောင်လျှင် ဘူးသီး ဆယ်လုံးစီ စေ့အောင် ဘူးသီး နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့် တစ်တည်း သွန်းလေ၏။

၂၅ ထိုရေကန်သည် နွား တဆယ်နှစ်ခု အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာ သို့ တမျက်နှာလျှင် သုံးခုစီ မျက်နှာပြုကြ၏။

၂၆ ရေကန်သည် ဒုလက် တဝါးရှိ၏။ အပေါ် အနား ပတ်လည် ဖလား အနားပတ် ကဲ့သို့ ကြာပွင့် အပြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေပတ် နှစ်ထောင်ဝင်၏။

၂၇ တဖန် အလျား လေးတောင်၊ အနံ လေးတောင် အမြင့် သုံးတောင် ပမာဏရှိသော ကြေးဝါခုံတဆယ် ကို လုပ်လေ၏။

၂၈ ထိုခုံ ပုံသဏ္ဍာန်ဟူမူကား၊ ခုံပတ်လည်၌ အနား ရစ် အဆင့်ဆင့်ရှိ၍ အနားရစ်ကြားမှာ၊

၂၉ ခြင်္သေ့၊ နွား၊ ခေရုဗိမ်အပြောက် ရှိ၏။ အနားရစ် အပေါ်မှာ ခုံတခု တင်လျက် ရှိ၏။ ခြင်္သေ့နှင့် နွား အောက်၌လည်း အပြောက်မျိုး ရှိ၏။

၃၀ ခုံတခု၌ ကြေးဝါ လှည်းဘီးလေးခုစီ၊ ကြေးဝါ ဝင်ရိုး နှင့်တကွ ရှိ၏။ အင်တုံ တင်စရာဘို့ ခုံလေးထောင့်၌ ပခုံးတို့ကို ခုံနှင့် တစ်တည်း သွန်းလေ၏။

၃၁ အင်တုံဝ၌ ပါသော အကွပ်သည် အကျယ် တတောင်ရှိ၏။ အဝသည်ဝိုင်း၍ အချင်း တတောင် ထွာရှိ၏။ စတုရန်း လေးထောင့်၌ အပြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၃၂ ဘီး လေးခုတို့သည် ခုံမျက်နှာအောက်မှာ နေရာ ကျလျက်၊ ဝင်ရိုးတို့သည် ခုံနှင့် စပ်လျက်၊ ဘီးအမြင့် တတောင်ထွာ ရှိ၏။

၃၃ ဘီး ပုံကား ရထားဘီးနှင့် တူ၏။ ဝင်ရိုး၊ ဝင်ရိုးအိမ်၊ အကန်၊ အကွပ်များကို သွန်းလေ၏။

၃၄ ခုံလေးထောင့်၌ တစ်တည်း သွန်းသော ပခုံး လေးခုရှိသဖြင့်၊

၃၅ ထိုပခုံးပေါ်မှာ လုံးပတ်တထွာ ရှိသောကွင်းကို တပ်၍၊ ခုံပေါ်မှာ အနားရစ်နှင့် ကိုင်စရာများတို့ကို ခုံနှင့်တစ်တည်း သွန်းလေ၏။

၃၆ ကိုင်စရာ မျက်နှာနှင့် ခုံမျက်နှာပြင်၌ ခေရုဗိမ်၊ ခြင်္သေ့၊ စွန်ပလုံပင် အစရှိသော အပြောက်မျိုး အသီး အသီး ထင်ပေါ်လျက်ရှိ၏။

၃၇ ထိုသို့ ပုံသဏ္ဍာန်အလုံးအရပ်တူအောင်၊ အင်တုံ တင်ရာ ခုံတဆယ်ကို သွန်း၍ ပြီးလေ၏။

၃၈ အဝန်း လေးတောင်ကျယ်၍၊ ရေပတ် လေးဆယ် ဝင်နိုင်သောကြေးဝါ အင်တုံ တဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ခုံတခုပေါ်မှာ အင်တုံ တလုံးစီ တင်ထားလေ၏။

၃၉ အိမ်တော်လက်ျာ ဘက်၌ ခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခုကို ထား၍ ရေကန်ကိုကား၊ အိမ်တော်လက်ျာ ဘက် အရှေ့တောင် ထောင့်၌ နေရာချ၏။

၄၀ ဟိရုံသည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ် များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးအဘို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ လက်စသတ်သော အရာများဟူမူကား၊

၄၁ တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ် အထွဋ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ဂျက်နှစ်ရွက်၊

၄၂ ဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ဂျက် တရွက်အဘို့ သလဲသီး နှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်း လေးရာ၊

၄၃၊ ၄၄ ခုံဆယ်ခု၊ ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသော အင်တုံ ဆယ်လုံး၊ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို ထောက်သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံ ငယ်များတည်း။

၄၅ ရှောလမုန် မင်းကြီးအဘို့ ဟိရုံ လုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တန်ဆာတို့သည် ပြောင် ပြောင်တောက်သော ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြ၏။

၄၆ ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သကတမြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ်ကြား

တွင် သရွက်လုပ်စရာ ကောင်းသော မြေ၌ ရှင်ဘုရင် သွန်းလေ၏။

၄၇ ထိုတန်ဆာတို့သည် အလွန် များသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်သည် မချိန်ဘဲ သွန်းထား၏။ ကြေးဝါ အချိန်ကို အဘယ်သူမျှ မသိ။

၄၈ ရှောလမုန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ အိမ် တော်နှင့် ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများ တည်းဟူသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့် တင်စရာ ရွှေစားပွဲ၊

၄၉ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ရှေ့၊ လက်ျာဘက်၌ ရွှေစင် မီးခုံ ငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခု၊ ရွှေပန်းပွင့်၊ ရွှေမီးခွက်၊ မီးကိုင်တန်ဆာ၊

၅၀ ရွှေစင်ဖြင့် ပြီးသော ခွက်များ၊ မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာ အိုးများ၊ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အတွင်းခန်း တံခါးနှင့် ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်း တံခါး ဆွဲထားသော ရွှေပတ္တများတို့ကို လုပ်လေ၏။

၅၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့ ပြုလုပ် စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် လှူသော ရွှေ ငွေတန်ဆာများကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာစု ထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၈

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ဇီအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့လိုသော ဝှါ၊ ရှောလမုန်သည် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး အသီးအသီး ကို အုပ်သော ခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် သေခိမ် အမည် ရှိသော သတ္တမ လ၌ လုပ်သောပွဲ အတွင်းတွင် ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံသို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။

၃ ဣသရေလအမျိုးတွင် အသက်ကြီးသူ အပေါင်း တို့သည် လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊

၄ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ တဲတော်နှင့် ဆိုင်၍ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်များနှင့် လေဝိသားများတို့သည် ဆောင် ခဲ့ကြ၏။

၅ ရှောလမုန် မင်းကြီး မှစ၍ စည်းဝေးသော ဣသရေလ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မရေတွက်နိုင်။ အတိုင်းမသိများစွာသော သိုးနွားတို့ကို သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့ သွင်း၍၊ အလွန် သန့်ရှင်းရာဌာန တည်းဟူသော ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ထဲမှာ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့ အောက်၊ သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။

၇ ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင် နှစ်ဘက်ကို သေတ္တာတော် နေရာအပေါ်မှာ ဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော် နှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို လှမ်းမိုးလျက် ရှိကြ၏။

၈ ထမ်းဘိုးတို့ကို ဆွဲထားသဖြင့် ထမ်းဘိုးများ တို့သည် ပြင်ခန်း၌ မထင်။ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်၌သာ ထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိကြ၏။

၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့တော်မူသောအခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ်၌ ရှိစဉ် သွင်းထားသော ကျောက်ပြား နှစ်ပြား မှတပါး သေတ္တာတော် ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှ မရှိ။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲ ကထွက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် သည် မိုဗ်ဗီးလ်နှင့် ပြည့်၏။

၁၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် ဘုန်း တော်နှင့် ပြည့်လျက်၊ မိုဗ်ဗီးလ်တော်ကြောင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် ရပ်၍ မနေနိုင်ကြ။

၁၂ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထူထပ် သောမှောင်မိုက် ထဲမှာ နေတော်မူသည်ဟု စကား တော်ရှိ၏။

၁၃ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ်၊ အစဉ်အမြဲ နေတော်မူရာ ဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်ပါပြီဟု မြှတ်ဆို၏။

၁၄ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တပ် နေကြ၏။

၁၅၁၆ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နုတ်ဆောင်သော နေ့ကစ၍ ငါ့နာမ တည်ရာအိမ်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစ်မြို့ကို ငါမရွေး သေးသော်လည်း၊ ငါ၏လူ ဣသရေလကို အမျိုးသား တို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်ကို ငါရွေးပြီဟု ငါ့ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည်အတိုင်း

ပြုတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်အဘို့အိမ်တော်ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှါ၊ ငါ့မည်းတော် ဒါဝိဒ်သည် အကြံရှိသောအခါ၊

၁၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်တော် တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသောကြောင့် ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။

၁၉ သို့သော်လည်း သင်သည် အိမ်တော်ကို မ ဆောက်ရ။ သင်၏ သားရင်းသည် ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်တော်ကို ဆောက်ရမည်ဟု ငါ့မည်းတော် ဒါဝိဒ် အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့မည်းတော် ဒါဝိဒ်၏အရိပ် အရာကို ခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက် လေပြီ။

၂၁ ငါတို့ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရ ဘုရား နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူ သော ပဋိညာဉ် ကျောက်စာပါသော သေတ္တာတော် ထားရာအရပ်ကို ထိုအိမ်တော်၌ လုပ်လေပြီဟု မြှတ် ဆို၏။

၂၂ တဖန် ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အလယ်မှာ နေ၍၊ လက်ဝါးတို့ကို ကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက်၊

၂၃ အိုဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အထက် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် အောက် အရပ် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်နှင့်တူသော ဘုရား တဆူမျှ မရှိပါ။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ဂရုဏာတရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။

၂၄ အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ်၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို မပျက်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယနေ့ ပြုတော်မူပြီ။

၂၅ အိုဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်သ ကဲ့သို့ သင်၏ သားမြေးတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်လို သောငှါ၊ မိမိတို့ သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ငါ့

မျက်မှောက်၌ ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုး မင်းရိုး မပြတ်ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန်အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်၌ ထားတော် မူသော ဂတိတော်ကို ယခုစောင့်တော်မူပါ။

၂၆ အို ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်အား မိန့် တော်မူသော စကားတော်ကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။

၂၇ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ကေနအမှန် ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် တကာတို့၏ အထွဋ် အမြင့်အုံးသော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆုံးမခံနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါသနည်း။

၂၈ သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ယနေ့ ကြွေးကြော်လျက် ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက် သော စကားကို နားခံ နာယူတော်မူပါ။

၂၉ ဤမည်သော အရပ်၌ ငါ့နာမ တည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအရပ် ဌာနနှင့် ဤ အိမ်တော်ကို နေ့ည၌မပြတ် ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၃၀ ကိုယ်တော် ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုကြသော အခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော် မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ အပြစ်မှ လွတ်တော် မူပါ။

၃၁ လူသည် မိမိ အိမ်နီးချင်းကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊ ဤအိမ်တော် ၌ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ အကျိန်တိုက်လျှင်၊

၃၂ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ မတရား သောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက် ရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အလျောက် အကျိုးကို ခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်း ငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။

၃၃ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် ရန်သူ ရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော် ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်းပဌနာ ပြုလျှင်၊

၃၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏

လူကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော် မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနား တော်မူသောပြည်သို့ တဖန်ပို့ ဆောင်တော်မူပါ။

၃၅ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် မိုဗမ်း မရွာ၊ မိုဗမ်းခေါင်သဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမတော် မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ် ဌာနတော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပယ်လျှင်၊

၃၆ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူ ကုသရေလ အမျိုးတို့ကို အပြစ် မှ လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့ လိုက်ရသော လမ်းကောင်းကို ပြည့်နှံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အား အမွေပေးသော မြေပေါ်မှာ မိုဗမ်းရွာစေတော်မူပါ။

၃၇ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍ အပင် သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍ သေ သော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း ကိုက်စား သော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကို ဝိုင်းထားသော်၎င်း၊ ဘေးဥပါဒ်၊ အနာရောဂါ တစ်စုံတစ်ခုရောက်သောအခါ၊

၃၈ ကိုယ်တော်၏လူ ကုသရေလအမျိုးသား အချို့ တို့သည် အသီးအသီးခံရသော ဘေးဒဏ်ကို သိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့လက်ဝါးကို ဖြန့်၍၊ တစ်စုံတစ် သော ပဌနာစကား အားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊

၃၉ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင် တော်မူပါ။

၄၀ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်သော ကာလပတ်လုံး ကိုယ် တော်ကို ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော် သာလျှင် လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘော ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသော သူတို့၏ စိတ်နှလုံး သဘောကို သိလျက်၊ သူတို့ အပြစ်ကို လွှတ် တော်မူပါ။ အသီးအသီး ပြုကြသည်အတိုင်း စီရင် တော်မူပါ။

၄၁၊ ၄၂ ကိုယ်တော်၏လူ ကုသရေလအမျိုး မဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သော နာမတော်၏ သိတင်းနှင့် တန်းခိုးကြီး၍၊ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံးတော်၏ သိတင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ နာမ တော်ကို ထောက်သဖြင့် ဝေးသောပြည်မှ ရောက် လာ၍၊ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၊

၄၃ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ ကုသရေလအမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ မြေကြီး

သားအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက်၊ နာမတော် ကို သိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကို နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ကြောင်းကို သိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထိုတပါး အမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၄၄ ကိုယ်တော် စေခိုင်းတော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီ သောအခါ၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော် အဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းကြလျှင်၊

၄၅ သူတို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့် တော်မူပါ။

၄၆ မပြစ်မှားတတ်သောလူ တယောက်မျှ မရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ရန်သူ လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသော ပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသော ပြည်သို့ သိမ်းသွားလျှင်၎င်း၊

၄၇ ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည် သတိရ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊

၄၈ သိမ်းသွားသော ရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေး တို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း၊

၄၉ သူတို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။

၅၀ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ် မှားသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသော သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သနားစေခြင်းငှါ၊ ကရုဏာစိတ်သဘောကို ပေးတော်မူပါ။

၅၁ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဒုတ္တုပြည် သံမီးဖို ထဲက နှုတ်ယူတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ၊ အမွေခံရတော်မူသော အမျိုးဖြစ်ပါ၏။

၅၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန် မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ လူ ကုသရေလအမျိုးသား ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော

စကား အလုံးစုံတို့ကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကြည့်ရှုမှတ် ယူတော်မူပါ။

၅၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော အခါ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် မောရှေ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကိုယ်တော် အမွေခံရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြေကြီးသား အမျိုးမျိုးထဲက ရွေးနှုတ် ခွဲထားတော်မူပြီ အရှင် ထာဝရဘုရားဟု ပဌနာ ပြုလေ၏။

၅၄ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် ၌ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ ပြီးသောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ နူးထောက်လျက်၊ လက်ဝါး တို့ကို ကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက် နေရာမှ ထ၍၊

၅၅ မတ်တတ် နေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို ကျယ်သော အသံနှင့် ကောင်းကြီး ပေးသော စကားဟူမူကား၊

၅၆ ဂတိတော်ရှိသမျှ အတိုင်း မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးကို ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှာ စီရင်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိကျွန် မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကောင်း တစ်ခုခုမျှ မပျက်၊

၅၇ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘိုးဘေးများနှင့် အတူရှိတော်မူသည် နည်းတူ ငါတို့ နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ ငါတို့ကို အလျင်းစွန့် ပစ်တော် မမူပါစေနှင့်။

၅၈ လမ်းတော်တို့သို့ လိုက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဘိုးဘေး တို့အား မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါတို့ စိတ်နှလုံးကို အထံတော်သို့ သွေးဆောင်တော်မူ ပါစေသော။

၅၉ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ ကြောင်းကို၎င်း၊ အခြားတပါးသော ဘုရားသခင် မရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိကျွန်နှင့် မိမိလူ ဣသရေလအမျိုးသား တို့၏အမှုကို စောင့်စရာအကြောင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ အစဉ် စောင့်တော်မူစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငါဆုတောင်းသော ဤပဌနာစကားသည် နေ့ညဉ့်မပြတ် အနီးတော်၌ ရှိပါစေသော။

၆၀ သင်တို့သည် ယနေ့ ကျင့်သကဲ့သို့၊ ငါတို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော လမ်းသို့

လိုက်၍ ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အထံတော်၌ စိတ်နှလုံး စုံလင်ပါစေသောဟု မြွက်ဆို လေ၏။

၆၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီး နှင့်တကွ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၆၃ နွား နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုး တသိန်းနှစ် သောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော် သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာ ပြုကြ၏။

၆၄ ထိုနေ့၌လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာ ရှိသော တန်တိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင် ဆီဥကို ပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိသောကြားဝါ ယဇ်ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင် ဆီဥကို မခံလောက်။

၆၅ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန် များစွာသော ပရိသတ် တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှ စ၍ အဲဂုတ္တုမြစ် တိုင်အောင် အနွံအပြား အရပ်ရပ်က လာကြသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ရက်နှစ်လီ၊ တဆယ်လေးရက် ပတ်လုံး ပွဲခံ တော်မူ၏။

၆၆ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ လူများတို့ကို လွှတ် လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုကောင်းကြီး ပေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ဒါဝိဒ်နှင့် မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းလျက် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၉

၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို လက်စသတ်၍၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်စုံသောအခါ၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗောဏ်မြို့၌ ထင်ရှားတော်မူ သကဲ့သို့၊ ဒုတိယ အကြိမ်၌ ထင်ရှားတော်မူလျက်၊

၃ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုသော စကားကို ငါကြားပြီ။ သင် တည်ဆောက်သော ဤ အိမ်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ ငါ့နာမကို အစဉ်တည်စေမည်။ အစဉ် ငါကြည့်ရှုလျက် နှလုံးစွဲလမ်းလျက်နေမည်။

၄ သင်သည် ငါ့မှာထားသမျှကို ပြု၍၊ ငါ စီရင်

ထုံးစံချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒိ ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စုံလင်သော စိတ်သဘောထားနှင့် ဝါဒမျှော့မှာ ကျင့်နေလျှင်၊

၅ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော သင်၏အမျိုး မင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘ ဒါဝိဒိအား ငါ ဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ကိုအစဉ် ငါတည်စေမည်။

၆ သို့မဟုတ် သင်နှင့် သင်၏ သားမြေးတို့သည် ဝါဒနောက်သို့ မလိုက်၊ လမ်းလွဲလျက် ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးစံချက်တို့ကို မစောင့်၊ အခြား တပါးသော ဘုရား ထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊

၇ ဣသရေလ အမျိုးကို ငါပေးသောပြည်မှ ငါပယ် ဖြတ်မည်။ ငါ့နာမ အဘို့ ငါ့သန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ် တော်ကို ဝါဒမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသည်လည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၈ အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ် ကြောင့် ဤသို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် တယောက်မေးမြန်းသော်၊

၉ တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည် စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေ တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော် တည်းဟူသော အိမ်တော်နှစ်ဆောင်ကို တည်ဆောက် ၍ အနှစ် နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊

၁၁ တရုမင်းကြီး ဟိရံသည် ရှောလမုန် လိုချင်သမျှ အတိုင်း အာရဇ် သစ်သား၊ ထင်းရှူး သစ်သားနှင့် ရွှေအခွက် တရာနှစ်ဆယ်ကို ပေးနှင့်သည် ဖြစ်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဂါလိဒ်လဲပြည်၌ မြို့နှစ်ဆယ် ကို ဟိရံမင်းကြီးအားပေး၏။

၁၂ ရှောလမုန် ပေးသောမြို့တို့ကို ဟိရံသည် တရုမြို့ မှလာ၍ ကြည့်ရှုသောအခါ အားမရ။

၁၃ ဝါဒီ၊ ဝါဒအားပေးသောမြို့တို့သည် အဘယ်သို့ သော မြို့နည်းဟု ဆိုလျက်၊

၁၄ ထိုအရပ်ကို ကာဗုလဟူ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သမုတ်သတည်း။

၁၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ငွေခွဲရသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မိလ္လာမြို့၊ ယေရု ရှလင်မြို့ရိုး၊ ဟာဇေးမြို့၊ မေဂိဒေါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငွေခွဲရသတည်း။

၁၆ ဂေဇာမြို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တု ဖာရောဘုရင်သည် စစ်ချီ၍တိုက်ယူ မီးရှို့သဖြင့်၊ မြို့သား ခါနာန်လူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ၊ မိမိသမီး၊ ရှောလမုန်၏ ခင်ပွန်းအား လက်ဆောင် ပေးနှင့်လေပြီ။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ ဂေဇာမြို့ကို ရှောလမုန် တည်လေ၏။ ထိုမှတပါး၊ အောက်ဗေသော ရှန်မြို့၊

၁၈ ဗာလက်မြို့၊ တောအရပ်၊ ပြည်ထဲမှာ တာဒမော် မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၁၉ ဘဏ္ဍာတော် သို့ထားသောမြို့များ၊ ရထားတော် ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်းတော်ကျွေးသော မြို့များ၊ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံ တော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သော မြို့များတို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသား အကုန်အစင် မဖျက်ဆီး နိုင်သောကြောင့်၊

၂၁ ပြည်တော်၌ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊ အာမောရီ၊ ဟိတ္တို၊ ဖေရဇို၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိ အမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက် အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် လူခွဲ၍ ကျွန်ခံစေ၏။

၂၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန် သည် ကျွန်ခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ အမှုတော်စောင့်၊ မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၃ တည်ဆောက်ခြင်း အမှုတော်ကို စီရင်သောသူ အမှုတော်အုပ် ငါးရာငါးဆယ်ရှိ၏။

၂၄ ဖာရောရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော်သည် ဒါဝိဒိမြို့မှ ထွက်၍၊ သူ့အဘို့ ရှောလမုန် တည်ဆောက်သော နန်းတော်သို့ ပြောင်းပြီးမှ၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လာ မြို့ကို ပြုပြင်လေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား အဘို့ တည်သော ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို တနှစ်တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိသော ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့် အိမ်တော်ကို လက်စသတ်လေ၏။

၂၆ တဖန် ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ဧဒုံပင်လယ် ကမ်းနား၌၊ ဇေတ်မြို့နှင့် နီးစပ်သော ဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာ သင်္ဘောတို့ကို တည်လုပ်၏။

၂၇ ပင်လယ်ကူးသော အမှုကို နားလည်သော မိမိ ကျွန်ုပ် သင်္ဘောသားတို့ကို ဟိရ်မင်းသည် ထိုသင်္ဘော ပေါ်မှာ ရှောလမုန်၏ လူတို့နှင့်အတူ စီးစေ၏။

၂၈ သူတို့သည် ဩဖိရမြို့သို့ သွား၍ ရွှေအခွက် လေးရာနှစ်ဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံသို့ဆောင် ခဲ့ကြ၏။

၁၀

၁ ရှောဘပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ ဂုဏ်အသရေနှင့် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော ပြဿနာ အားဖြင့် သူ့ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ လာ၏။

၂ နံ့သာမျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက်တို့ကို ဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက် သောသူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံတော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ မိမိ အလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။

၃ သူ မေးမြန်းသော ပြဿနာ ရှိသမျှတို့ကို ရှော လမုန်မင်းကြီးသည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေ နိုင်သောအရာ တစ်ခုမျှ မရှိ။

၄ ရှော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ ပညာအလုံး စုံကို၎င်း၊ တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို၎င်း၊

၅ စားပွဲတော် တန်ဆာကို၎င်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့ နေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊ လုလင်တို့ ခစားသည့် အခြင်း အရာကို၎င်း၊ သူတို့ ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကို၎င်း၊ ဝန်စာရေးများကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဖူဇော်ခြင်းကို၎င်း မြင်သောအခါ မိန်းမော တွေဝေလျက် ရှိ၍၊

၆ ကိုယ်တော်၏ အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ ပညာကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ ကြားရသော သိတင်းစကား မှန်ပါ၏။

၇ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တိုင် ရောက်၍ မမြင်မှီ ထိုစကားကို မယုံ။ ယခုမူကား၊ အရင်ကြားသော စကားသည် တဝက်ကိုမျှမရှိ။ ကိုယ်တော်၏ ပညာနှင့် ကိုယ်တော်၏ စည်းစိမ်သည် အကျွန်ုပ်ကြားရသော သိတင်းကို လွန်ကဲပါ၏။

၈ ရှေ့တော်၌ အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကို ကြားရ သော ကိုယ်တော်၏လူ၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။

၉ ကိုယ်တော်ကို နှစ်သက်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ

သတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အစဉ် ချစ်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင် စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြောဆို၍၊

၁၀ ရွှေအခွက် တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကို ဆက်လေ၏။ ရှော မိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီးအား ဆက်သော နံ့သာမျိုးနှင့် အမျှများပြားသော နံ့သာမျိုးသည် နောက်တဖန် မရောက်။

၁၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် အလိုလို ပေးသော လက်ဆောင် မှတပါး၊ ရှော မိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ သူတောင်းသမျှကိုလည်းပေးတော် မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၂ ဩဖိရမြို့မှ ရွှေကို ဆောင်ခဲ့သော ဟိရ်သင်္ဘော တို့သည် အာလင်္ဂုသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်များကို လည်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၃ ထိုအာလင်္ဂု သစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော် ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော် ပွတ်လုံးတန်း ကို၎င်း၊ သီချင်းဆိုသော သူတို့ စောင်းနှင့်တယော တို့ကို၎င်း လုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော အာလင်္ဂုသစ်သား သည် နောက်တဖန် မရောက်၊ ယနေ့ တိုင်အောင် မပေါ်လာ။

၁၄ ရှောလမုန် ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ရောက်သော ရွှေအချိန်ကား အခွက် ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ပိဿာ ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ထိုမှတပါး ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီး ရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များ ဆက်သောရွှေ ရှိသေး၏။

၁၆ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာ စီဖြင့် ခိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာစီဖြင့် ခိုင်းငယ်သုံးရာ တို့ကိုထုလုပ်၍ လေဗနန် တောသစ်သားနှင့် တည် ဆောက်သော နန်းတော်၌ ထားတော်မူ၏။

၁၇ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ် ရာဇပလ္လင် ကြီးကို လုပ်၍ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၁၈ ရာဇပလ္လင်တော်သည် လှေကား ခြောက်ထပ် ရှိ၏။ နောက်ပေးဝိုင်း၏။ ထိုင်ရာ တဘက်တချက်၌ မှီစရာ လက်ရုံးတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်း အနားမှာ ခြင်္သေ့ နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။

၁၉ လှေကား ခြောက်ထပ် အပေါ်တွင် တဘက် တချက်၌လည်း ခြင်္သေ့ တဆယ်နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။

ထိုသို့သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ် တိုင်းနိုင်ငံ၌ မျှမရှိ။

၂၁ ရှောလမုန်မင်းကြီး သောက်သော ဖလားတော် ရှိသမျှနှင့် လေဗနန် နန်းတော်၌ သုံးသော ဖလား တော်ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလား မဟုတ် ရွှေဖလား သက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန် လက်ထက်၌ ငွေကို အလျှင်း ပမာဏ မပြုတတ်ကြ။

၂၂ ရှင်ဘုရင်သည် တာရှု သင်္ဘောကို ဟိရံမင်း သင်္ဘောနှင့် အတူ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ် တခါ တာရှုသင်္ဘောသည် ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၂၃ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှ သော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ် အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။

၂၄ ရှောလမုန်၏ နှလုံး၌ ဘုရားသခင် သွင်းပေးတော် မူသောပညာကို မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် ကြားရအံ့သောငှာ၊ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။

၂၅ လာသောသူ အသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ် တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်း၊ လားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန်ဆက်ရကြ၏။

၂၆ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲ များကို ဆည်းဖူး၍၊ ရထား တထောင်နှင့် လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း မြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံတော်၌၎င်းထား၏။

၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ငွေကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ ပေါက်သော သဖန်းပင် ကဲ့သို့၎င်း များပြားစေ၏။

၂၈ ရှောလမုန် ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ ကုန်သည် တို့သည် အဘိုးပေးလျက် ကောမြို့၌ ခံယူကြ၏။

၂၉ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားတခုကို ငွေခြောက်ပိဿာ နှင့်၎င်း၊ မြင်းတစီးကို တပိဿာငါးဆယ်နှင့်၎င်း ရောင်း မြဲရ၏။ ထိုသို့ ဟိတ္တိုမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် အဲဂုတ္တု ရထားနှင့် မြင်းတို့ကို ရတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ဖာရောဘုရင်၏သမီး မှတပါး၊ ဣသရေလ အမျိုးသား မဟုတ်သော မောဘ အမျိုး၊ အမွန်အမျိုး၊ ဇေဒ် အမျိုး၊ ဇိဒုန် အမျိုး၊ ဟိတ္တို အမျိုးသား မိန်းမ အများတို့ကို ချစ်တတ်၏။

၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသား တို့နှင့်စုံတက်ခြင်းကို မပြုရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည်

မိမိတို့ ဘုရားများနောက်သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို လွှဲစေကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ရှောလမုန်သည် တပါးအမျိုး သား မိန်းမတို့ကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၏။

၃ မင်းသမီးဖြစ်သော ခင်ပွန်း ခုနစ်ရာ၊ မောင်းမ မိသံ သုံးရာ ရှိ၍၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကို လွှဲစေကြ၏။

၄ ရှောလမုန်သည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိန်းမ များတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကို အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လွှဲစေသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံးတော်သည် ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ စိတ်နှလုံး ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်း မရှိ။

၅ ဇိဒုန် နတ်သမီး အာရှုတရက်၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမွန်ဘုရား မိလကံ နောက်သို့ လိုက်၍၊

၆ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၌ လုံးလုံးမဆည်းကပ်၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ၏။

၇ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ရွံ့ရှာဘွယ်သော မောဘ ဘုရား ခေမုရုနှင့် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမွန် ဘုရား မောလုတ် အဘို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ ရှေ့တော်၌ရှိသော တောင်ပေါ်တွင် ကုန်းတို့ကို တည်လေ၏။

၈ မိမိတို့ဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ယဇ် ပူဇော်သော တပါးအမျိုးသား ခင်ပွန်း အပေါင်းတို့အဘို့ ထိုသို့ ပြု၏။

၉:၁၀ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက် ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူသော ဘုရား၊ နှစ် ကြိမ် ထင်ရှားတော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ၊ ရှောလမုန် သည် စိတ်နှလုံး လွှဲသွား၍၊ မှာထားတော်မူသော စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူလျက်၊

၁၁ သင်သည် ဤသို့ ပြု၍ ငါ့ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်နှင့် ငါ မှာထားသော တရားကို မစောင့်ဘဲ နေသော ကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်ကို သင့်လက်မှ ငါဆက်ဆက်နှုတ် ၍ သင့်ကျွန်အား ပေးမည်။

၁၂ သို့ရာတွင် သင့်အဘ ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ သင့် လက်ထက်၌ ငါသည်ခံဦးမည်။ သင်၏သား လက်မှ နိုင်ငံတော်ကို နှုတ်မည်။

၁၃ သို့သော်လည်း တနိုင်ငံလုံးကို မနှုတ်။ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်နှင့် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို ထောက်၍၊ သင့်သားအား ခရိုင်တခရိုင်ကို ငါပေးမည် ဟု ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက် ထာဝရဘုရားသည် ရှောလမုန်၌ ရန်ဘက် ပြုသောသူ ဧဒုံ အမျိုးသား ဟာဒဒ်ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် အမျိုးဖြစ်၏။

၁၅ အထက်က ဒါဝိဒ်သည် ဧဒုံပြည်၌ရှိ၍၊ ဗိုလ်ချုပ် ယွာဘသည် ဧဒုံအမျိုးသား ယောကျာ်းအပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့် ဧဒုံပြည်၌ ခြောက်လနေပြီးမှ၊ အသေကောင်များကို မြေ၌ မြှုပ်စေခြင်းငှါ သွားစဉ်အခါ။

၁၆ ဟာဒဒ်သည် အသက် ငယ်လျက်ပင် အဘ၏ ကျွန်ဧဒုံ အမျိုးသား အချို့တို့နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်အောင် ပြေး၏။

၁၇ မိဖုန်ပြည်မှ ထွက်၍ မိရန်ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။ တဖန် ပါရန်ပြည်သား အချို့တို့ကို ခေါ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တု ဖာရောဘုရင် ထံသို့ရောက်လေသော်၊ ထို မင်းသည် အိမ်နှင့် မြေကို ပေး၍ ကျွေးမွေးလေ၏။

၁၈ ဖာရောဘုရင်သည် ဟာဒဒ်ကို အလွန် ချစ်၍ မိမိခင်ပွန်း မိဖုရားတာပနက်၏ ညီမကို ပေးစား၏။

၁၉ တာပနက်၏ ညီမသည် သား ဂေနုဗက်ကို ဘွားမြင်၍၊ တာပနက်သည် နန်းတော်၌ နို့ခွာသဖြင့်၊ ဂနုဗက်သည်နန်းတော်၌ ဖာရောဘုရင်၏ သားများနှင့် အတူနေ၏။

၂၀ ဒါဝိဒ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်ကြောင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ယွာဘ သေကြောင်းကို ဟာဒဒ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့် ပြည်သို့ ပြန်သွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု ဖာရောဘုရင်အား တောင်းပန်လေ၏။

၂၁ ဖာရောဘုရင်က၊ သင်သည် ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန် ချင်သောစိတ် ရှိမည်အကြောင်း ငါ့ထံမှာ အဘယ် အရာ လိုသေးသနည်းဟု မေးသော်၊ အဘယ်အရာမျှ မလိုပါ။ သို့သော်လည်း သွားရသော အခွင့်ကို ပေး တော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။

၂၂ ရှောလမုန်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူတစ်ဦး၊ လျောဒ သား ရေဇန်ကို ဘုရားသခင် နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် မိမိသခင် ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒ်ဇော ထံမှပြေး၍၊

၂၃ လူများကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ် မင်းလုပ်ကြံ သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်လေ၏။ တဖန် ဒမာသက်မြို့ သို့သွား၍ မင်းပြုလျက်နေ၏။

၂၄ ဟာဒဒ် နှောင့်ရှက်သောအမှု မှတစ်ပါး ထိုသူသည် ရှောလမုန် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ဣသရေလ

အမျိုးကို ရန်ဘက် ပြု၏။ ရှင်ပြည်ကို အစိုးရ၍ ဣသရေလအမျိုးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။

၂၅ ထိုမှတစ်ပါး ရှောလမုန်၏ ကျွန်တယောက်၊ ဖေရိမ် အမျိုး၊ ဇေဒရွာသား၊ နေဗက်၏သား ယေရောဗောင် သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၏။ သူ၏အမိကား၊ ဇေရွာအမည်ရှိသော မှတ်ဆိုးမတည်း။

၂၆ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်သော အကြောင်းဟူမူကား၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လာမြို့ကို တည်၍၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ မြို့ရိုးပျက်ကို ပြုပြင်သောအခါ။

၂၇ ယေရောဗောင်သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲ ဖြစ်၏။ ကြိုးစား အားထုတ်တတ်သော လူလင်ဖြစ် ကြောင်းကို ရှောလမုန်သည် မြင်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုး ဆောင်ရွက်ရသော အမှုရှိသမျှကို အုပ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၈ တရုတ်အခါ ယေရောဗောင်သည် ယေရုရှလင် မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားသည် ရှိသော်၊ ရှိလောမြို့သား အဟိယသည် ဝတ်လုံသစ်နှင့် ကိုယ်ကို ခြုံလျက်၊ ယေရောဗောင်ကို ကြိုဆို၍ လယ်ပြင်၌ ထိုသူ နှစ်ယောက်တည်း ရှိစဉ်အခါ။

၂၉ အဟိယသည် မိမိဝတ်သော ဝတ်လုံ သစ်ကို ကိုင်၍ ဆယ်နှစ်ပိုင်း ဆုတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်၊

၃၀ ယေရောဗောင်အား၊ ဤဆယ်ပိုင်းကို ယူလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကို ရှောလမုန်လက်မှ ဝါနှုတ်၍ ခရိုင် ဆယ်ခရိုင်ကို သင့်အားပေးမည်။

၃၁ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ် အတွက် ဣသရေလ ခရိုင်များတို့ တွင်၊ ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့ အတွက် ရှောလမုန်သည် တခရိုင်ကို ယူရ၏။

၃၂ ဆယ်ခရိုင်ကို နှုတ်ရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါ့ကိုစွန့်၍ ဇိဗုန်နတ်သမီး အာဂုတရက်၊ မောဘဘုရား ခေမုရ၊ အမွန်ဘုရား မိလကုတို့ကို ကိုးကွယ်သဖြင့်၊ အဘ ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့၌ မှန်သောတရား၊ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ ငါ့လမ်းတို့သို့ မလိုက်။

၃၃ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်ကို သူ၏လက်မှ ဝါမနှုတ် သေး။ ငါရွေးကောက်၍ ငါ့ညွှတ်တရားတို့ကို စောင့် ရှောက်သော ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ် အတွက်၊ သား ရှောလမုန် သည် တသက်လုံး စိုးစံစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေး၏။

၃၄ ရှောလမုန်၏သား လက်မှ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်၍ ဆယ်ခရိုင်ကို သင့်အား ငါပေးမည်။

၃၅ ငါ့ နာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးကောက်သော ယေရု

ရှုလင်မြို့တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့ကျွန်အိဝိဒ်၏ မီးခွက်သည် အစဉ် ထွန်းလင်းလျက် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလမုန်သား အား တခရိုင်ကို ငါပေး၏။

၃၇ သင့်ကို ငါရှေးယူ၍၊ သင်သည်ကိုယ် အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ စိုးစံလျက် ဣသရေလအမျိုးတွင် မင်းပြုရ၏။

၃၈ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကို နားထောင်၍၊ ငါ့ကျွန် အိဝိဒ် ပြုသကဲ့သို့ ငါ၏လမ်းတို့သို့ လိုက်လျက်၊ ငါ့ရှေ့၌ မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ချက် ပညတ်များကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၍ အိဝိဒ် အဘို့ မြဲမြံသော အိမ်ကို ဆောက်သည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ ဆောက်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ငါပေးမည်။

၃၉ ဤအကြောင်းကြောင့် အိဝိဒ်မင်းမျိုးကို ငါနှောက် ရှက်မည်။ သို့ရာတွင် အစဉ်နှောင့်ရှက်မည် မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၄၀ ရှောလမုန်သည် ယေရောဗောဇ်ကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်သည် ရှိသော်၊ ယေရောဗောဇ်သည် ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ရှိရှက်ထံသို့ပြေးသဖြင့်၊ ရှောလမုန် သေသည်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တု ပြည်၌ နေလေ၏။

၄၁ ရှောလမုန် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ နှင့်၊ သူ၏ ပညာစကားသည် ရှောလမုန် ဝတ္တံ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၄၂ ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံပြီးမှ၊

၄၃ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ခမည်းတော် အိဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ရောဗောဇ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၂

၁ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရောဗောဇ်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ရှေ့ခင်မြို့သို့ သွားကြ၍ သူသည်လည်း သွား၏။

၂ ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံမှ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြေးသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောဇ်သည် ထို သိတင်းကို ကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာ၏။

၃ ဣသရေလ လူတို့သည် သူ့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ခေါ်သဖြင့်၊ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူ ရောဗောဇ် ထံသို့ ဝင်လျက်၊

၄ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်ပါပြီ။ ခမည်းတော် ထံမှာ ပင်ပန်းစွာ ဆောင်ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်းဘိုး

လေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ ရောဗောဇ် ကလည်း၊ သင်တို့ သွားကြဦးလော့။ သုံးရက်လွန်မှ တဖန် လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် သွားကြ၏။

၆ ထိုအခါ ရောဗောဇ်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော် ရှောလမုန် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌ ခစားသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့အား ဝါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေးကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၇ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ယနေ့ဤသူတို့၏ ကျွန်ခံလျက်၊ သူတို့ အမှုကိုစောင့်၍ ကောင်းသော စကားနှင့် ပြန်ပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၈ အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကို ရောဗောဇ်သည် မလိုက်။ ခစားမြဲ ခစားသော မိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊

၉ ပြည်သားတို့က၊ ခမည်းတော် တင်သောထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ဝါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံ ပေးကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၀ ထိုသူငယ်ချင်း လုလင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်းဘိုးကို လေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်သော ပြည်သားတို့အား၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော် ခါးထက် သာ၍ ကြီးလိမ့်မည်။

၁၁ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ တဖန် လာကြဦးလော့ဟု နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ယေရောဗောဇ်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောဇ်ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။

၁၃ ရှင်ဘုရင်သည် အသက်ကြီးသူတို့ ပေးသော အကြံကို မလိုက်။ လူပျိုတို့ ပေးသော အကြံကို လိုက်လျက်၊

၁၄ ဝါမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာလေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင် ဦးမည်။ ဝါမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့၏ စကားကို နားမထောင်ရသည် အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ရှိလော့မြို့သား အဟိယ အားဖြင့် နေဗတ်၏ သား ယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသော စကားကို ပြည့်စုံတော်မူမည် အကြောင်းတည်း။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့ သည် ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရုံ၏ သားနှင့် အဘယ်သို့ အမွေခံရသေးသနည်း။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ နေရာသို့ သွားကြ။ အို ဒါဝိဒ်၊ သင်၏ အိမ်ကို ကြည့်ရှုလော့ ဟုရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြောလျက်၊ ဣသရေလ လူတို့သည် မိမိတို့နေရာ သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၇ သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌ နေသော ဣသရေလ လူတို့ကို ရောဗောင်သည် အုပ်စိုးရသေး၏။

၁၈ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အခွန်တော်ဝန် အဒေါန်ရိုကို စေလွှတ်၍ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့ သည် သူ့ကို သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။

၁၉ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကို အလျင် အမြန်တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုးကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၂၀ ယေရောဗောင် ပြန်လာကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊ လူကို စေလွှတ်၍၊ ယေရောဗောင်ကို စည်းဝေးရာ ပရိသတ် ထံသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခိုးမြှောက်ကြ၏။ ယုဒ အမျိုးမှတစ်ပါး အဘယ်အမျိုးမျှ ဒါဝိဒ် မင်းမျိုးသို့ မဆည်းကပ်။

၂၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်၍ နိုင်ငံ တော်ကို ရှောလမုန်သား ရောဗောင် လက်သို့ ရောက် ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ဗယ်မိန့်အမျိုးနှင့်တကွ ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲ တသိန်း ရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။

၂၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏လူ ရှေမာယသို့ ရောက်၍၊

၂၃ သင်သည် ရှောလမုန် သား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောင်နှင့် ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်မိန့် အမျိုးသားများ၊ ကျန်ကြွင်းသော သူများတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။

၂၄ သင်တို့ ညီအစ်ကို ဖြစ်သော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုသည် ငါအခွင့်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍ စကားတော်အတိုင်း ပြန်သွားကြ၏။

၂၅ ထိုနောက် ယေရောဗောင်သည် ဖေရိမိတောင် ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကိုတည်၍နေရာချ၏။ ထိုမြို့မှ သွား၍ ပေဇ္ဇေလမြို့ကိုလည်း တည်၏။

၂၆ ယေရောဗောင်က၊ ဤနိုင်ငံသည် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး လက်သို့ ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။

၂၇ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော် ၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလျှင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့ သခင် ယုဒရှင်ဘုရင် ရောဗောင် ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ကို သတ်ပြီးမှ ယုဒရှင်ဘုရင် ရောဗောင်ဘက်သို့ တဖန် ဝင်စားကြ လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့သောကြောင့်။

၂၈ သူတစ်ပါးနှင့် တိုင်ပင်၍ ရွှေနွားသဏ္ဍန် နှစ်ကောင် ကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရသော အမှုခက်လှ၏။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ဘုရားတို့ ကိုကြည့်ရှုကြလော့ဟု ဆိုလျက်။

၂၉ ဗေသလမြို့၌ တကောင်၊ ဒန်မြို့၌ တကောင်ကို ထားသဖြင့်။

၃၀ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကို ပြုလေ၏။ ပြည်သား တို့သည် နွားသဏ္ဍန်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဒန်မြို့ တိုင်အောင် သွားတတ်ကြ၏။

၃၁ ယေရောဗောင်သည်လည်း၊ မြင့်သော အရပ် ပေါ်မှာ အိမ်ကို ဆောက်၍၊ လေဝိသား မဟုတ်သော သာမညလူတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား လေ၏။

၃၂ ယုဒပြည်၌ ခံသော ပွဲကဲ့သို့ အဋ္ဌမလ တဆယ်ငါး ရက်နေ့တွင် ပွဲကို စီရင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်၏။ ထိုသို့ ဗေသလမြို့၌ စီရင်၍၊ မိမိလုပ်သော နွားသဏ္ဍန် တို့အား ယဇ်ပူဇော်၏။ မြင့်သော အရပ်၌ ခန့်ထား သော ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့ကိုလည်း ဗေသလမြို့မှာ နေရာချ၏။

၃၃ ထိုသို့ ကိုယ်အလိုအလျောက် ချိန်းချက်သော အဋ္ဌမလ တဆယ်ဝါး ရက်နေ့တွင် ဗေသလမြို့၌ မိမိ လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပွဲကိုလည်း စီရင်၏။ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၏။

၁၃

၁ ထိုအခါ ယေရောဗောဇ်သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ရပ်နေစဉ်တွင်၊ ဘုရား သခင်၏လူ တယောက်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း၊ ယုဒပြည်မှ ဗေသလမြို့သို့ ရောက်လာ၍၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း၊ ယဇ်ပလ္လင် တဘက်၌ ကြွေးကြော်လျက်၊ အိုယဇ်ပလ္လင်၊ ယဇ်ပလ္လင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး၌ ယောရှိ အမည်ရှိသော သူကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ သင့် အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ဟုတ်လုပ်သော သူတို့ကို ထိုသူသည် သင့်အပေါ်မှာ ပူဇော်၍၊ လူသေအရိုးတို့ကို မီးရှို့လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင်ဆို၏။

၃ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပုပ္ဖန်မိတ်ကိုလည်း ပေး၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော ပုပ္ဖန်မိတ်ဟူမှုကား၊ ယဇ်ပလ္လင်သည်ကဲ့၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပြာလည်း ယိုကျလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။

၄ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ဗေသလမြို့ ယဇ်ပလ္လင် တဘက်၌ ကြွေးကြော်သော စကားကို ယေရောဗောဇ် မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာရှိသော မိမိလက်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကိုဘမ်းဆီး ကြဟုဆိုလျက်၊ ဆန့်သော လက်သည် သွေ့ခြောက်၍ နောက်တဖန် မရုပ်နိုင်။

၅ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ပေးသော ပုပ္ဖန်မိတ်နှင့်အညီ ယဇ်ပလ္လင်ကဲ့၍၊ ပြာသည်လည်း ပလ္လင်ပေါ်က ယိုကျ လေ၏။

၆ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါ့လက်၌ ရောက်သော ရောဂါကို ပျောက်စေမည်အကြောင်း၊ ငါ့အတွက် ပဋ္ဌနာပြု၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါလော့ဟု ဘုရားသခင်၏လူကို ပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်လက်သည် ရောဂါ ပျောက်၍ ပကတိအတိုင်းဖြစ်လေ၏။

၇ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ငါနှင့်အတူလိုက်၍ အားဖြည့်

လော့။ လက်ဆောင် ပေးမည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူအား ဆိုလျှင်၊

၈ ဘုရားသခင်၏ လူက၊ နန်းတော် တဝက်ကို ပေးသော်လည်း သင်နှင့်အတူ ငါမလိုက်။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကို မစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်ရ။

၉ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊ မုန့်ကို မစားနှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်။ လာသော လမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အား ပညတ်တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြောဆို၏။

၁၀ ထိုနောက် ဗေသလမြို့သို့ လာသော လမ်းကို ရှောင်၍ အခြားသော လမ်းဖြင့်ပြန်သွား၏။

၁၁ ထိုကာလ၌ ဗေသလမြို့တွင် အသက်ကြီးသော ပရောဖက် တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ သားတို့သည် လာ၍ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ထိုနေ့၌ ဗေသလမြို့မှာ ပြုသော အမှုရှိသမျှနှင့် ရှင်ဘုရင်အား ပြောသော စကားများကို အဘအား ပြန်ကြားလျှင်၊

၁၂ ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏ လူသည် အဘယ်လမ်းဖြင့် ပြန်သွားသည်ကို မြင်ကြသော ကြောင့်၊ အဘက ထိုသူသည် အဘယ် လမ်းဖြင့် ပြန်သွားသနည်းဟု မေးပြီးလျှင်၊

၁၃ မြည်းကို ကုန်းနီး တင်ကြလော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ သားတို့သည် မြည်းကို ကုန်းနီး တင်၍ အဘသည် စီးသွားလျက်၊

၁၄ ဘုရားသခင်၏ လူကို လိုက်လေ၏။ သပိတ်ပင် အောက်မှာ ထိုင်လျက် ရှိသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်သည် ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏ လူမှန်သလော ဟုမေးသော် ငါမှန်သည်ဟု ပြန်ဆို၏။

၁၅ ပရောဖက် ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူ ငါ့အိမ်သို့ လိုက်၍ မုန့်ကို စားပါလော့ဟု ခေါ်ပင့်လျှင်၊

၁၆ ငါသည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်ရ။ သင့်အိမ်သို့ မဝင်ရ။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကို မစား၊ ရေကိုလည်း မ သောက်ရ။

၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌ မုန့်ကို မစားနှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်။ လာသော လမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်ကြောင်းကို ပြောဆို၏။

၁၈ ပရောဖက် ကလည်း၊ ငါသည် သင်ကဲ့သို့ ပရောဖက် ဖြစ်၏။ သင်သည် မုန့်ကို စား၍ ရေကို သောက်စေခြင်းငှာ သင့်ကို ငါ့အိမ်သို့ ခေါ်ရမည် အကြောင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် မှာထားပြီဟု မုသာသုံး၍ ပြောဆို၏။

၁၉ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏လူသည် ပရောဖက်နှင့် အတူ ပြန်လာ၍၊ သူ၏အိမ်မှာ မုန့်ကိုစား၏။ ရေကို လည်းသောက်၏။

၂၀ ထိုသူ နှစ်ပါးတို့သည် စားပွဲနားမှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်၍၊

၂၁ ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏လူအား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက်ကို နားမထောင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တော်ကို မစောင့်၊

၂၂ ဤမည်သောအရပ်၌ မုန့်ကို မစားနှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသော အရပ်သို့ ပြန်လာ၍ မုန့်ကို စားသောက်သောကြောင့်၊ သင်၏ အလောင်းသည် ဘိုးဘေးတို့၏ သင်္ချိုင်းသို့ မရောက် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို အော်ဟစ်၍ ဆင့်ဆို၏။

၂၃ မုန့်နှင့်ရေကို စားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုပရောဖက် သည် ပြန်လာသော ပရောဖက်အဘို့ မိမိမြည်းကို ကုန်းနှီးတင်၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၄ လမ်းမှာ ခြင်္သေ့တွေ့၍ သတ်၏။ အသေကောင် သည် လမ်း၌ လဲ၍၊ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေ၏။

၂၅ အသေကောင်သည် လမ်း၌ လဲ၍ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို ခရီးသွားသော သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ အသက်ကြီးသော ပရောဖက် နေသောမြို့သို့ လာ၍ သိတင်းပြောကြ၏။

၂၆ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သည် ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နား မထောင်သော ဘုရားသခင်၏လူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူအား မိန့်တော်မူသော စကားအတိုင်း၊ သူ့ကို ခြင်္သေ့၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ခြင်္သေ့သည် ကိုက်သတ်လေပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊

၂၇ မြည်းပေါ်မှာ ကုန်းနှီးကို တင်ကြလော့ဟု သား တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ကုန်းနှီးတင် ကြ၏။

၂၈ ပရောဖက် သွား၍ အသေကောင်သည် လမ်း၌ လဲလျက်၊ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေလျက် ရှိသည်ကို တွေ့၏။ ခြင်္သေ့သည် အသေကောင်ကို မစား၊ မြည်းကိုလည်း မကိုက်။

၂၉ အသက်ကြီးသော ပရောဖက်သည် ဘုရား သခင်၏လူ အလောင်းကောင်ကို မြည်းပေါ်သို့ ချီ၍

တင်ပြီးလျှင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းငှါ မိမိမြို့သို့ ဆောင်သွား၏။

၃၀ အလောင်းကောင်ကို မိမိ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထား လျက်၊ အိုငိုညီဟူ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၏။

၃၁ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ သားတို့ကို ခေါ်၍၊ ငါသေသောအခါ ဘုရားသခင်၏ လူသင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလော့။ ငါ့အရိုးတို့ကို သူ့အရိုးအနားမှာ ထားကြလော့။

၃၂ ဗေသလမြို့ ယဇ်ပလ္လင်တဘက် ရှုမာရီမြို့ရွာတွင် မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ဆောက်သော အိမ်များ တဘက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကြွေးကြော်သော စကားသည် စင်စစ်ပြည့်စုံလိမ့်မည် ဟု မှာထားလေ၏။

၃၃ ထိုနောက်မှ ယေရောဗောင်သည် မိမိ အဓမ္မလမ်း ကို မရှောင်၊ သာမည လူတို့ကို မြင့်သော အရပ်တွင် ယဇ်ပရောဟိတ် အရာ၌ ထပ်၍ ခန့်ထား၏။ ယဇ် ပရောဟိတ် လုပ်ချင်သောလူ ရှိသမျှကို ချီးမြှောက် သဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်တွင် ယဇ်ပရော ဟိတ် ဖြစ်ကြ၏။

၃၄ ထိုသို့ ပြုသောကြောင့် ယေရောဗောင် အမျိုးကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေသော အပြစ် ရောက်သတည်း။

၁၄

၁ ထိုအခါ ယေရောဗောင်၏သား အဘိယသည် နာသောကြောင့်၊

၂ ယေရောဗောင်သည် မိမိမယားကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ယေရောဗောင်၏ မယားဖြစ်သည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ ခြားနားသော အဆင်း အရောင်ကို ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ရှိလော့မြို့သို့ ထသွား ပါလော့။ ငါသည် ဤလူမျိုးကို စိုးစံရမည်အကြောင်းကို ပြသော ပရောဖက် အဟိယသည် ထိုမြို့၌ ရှိ၏။

၃ မုန့်ဆယ်လုံး၊ မုန့်ပြား အချို့၊ ပျားရည်ဘူးကို ဆောင်လျက် ပရောဖက် ထံသို့ သွားပါလော့။ သူငယ် ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို သူ့ဟောလိမ့်မည် ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊

၄ ယေရောဗောင် မယားသည် ထ၍ ရှိလော့မြို့၌ အဟိယ အိမ်သို့ သွားလေ၏။ ထိုအခါ အဟိယသည် အသက်ကြီးသောကြောင့် မျက်စိမမြင်၊ မှုန်လျက်ရှိ၏။

၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ယေရောဗောင် မယား သည် သား နာသောကြောင့်၊ သားအတွက် တစုံတခု ကို တောင်းအံ့သောငှါ သင့်ဆီသို့ ယခုလာ၏။ ဤ မည်သော စကားဖြင့် ပြန်ပြောရမည်။ သူသည်

လာသောအခါ အခြားသော မိန်းမဖြစ်ယောင်ဆောင် လိမ့်မည်ဟု အဟိယအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုမိန်းမသည် တံခါးအထဲသို့ ဝင်၍၊ နင်းသံကို အဟိယသည် ကြားလျှင်၊ အိုယေရောဗောင် မယား ဝင်လော့။ အဘယ်ကြောင့် အခြားသော သူ၏ အယောင်ကို ဆောင်သနည်း။ ဝမ်းနည်းစရာ သိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ သင့်ဆီသို့ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၇ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို၊ ယေရောဗောင် ထံသို့ သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင့်ကို လူစုထဲက ငါရွေး၍ ငါ၏ လူဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လျက်၊

၈ နိုင်ငံတော်ကို ဒါဝိဒ် မင်းမျိုးလက်မှ နှုတ်၍ သင့်အား ပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့မဟုတ်။ သူသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက် ၏။ ငါ့ရှေ့မှာ ကောင်းသော အကျင့်ကိုသာကျင့်မည် ဟု စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါ့ကို ဆည်းကပ်၏။

၉ သင်မူကား သင့်ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်း တို့ကိုလွန်၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုလေပြီ။ ငါ့အမျက်ကိုနိုးဆော် ခြင်းငှါ အခြားတပါးသော ဘုရားနှင့်သွန်းသောရုပ်တု တို့ကို လုပ်၍ ငါ့ကို သင့်ကျောနောက်သို့ ပစ်ထားပြီ။

၁၀ ထိုကြောင့် ယေရောဗောင် အမျိုး အပေါ်သို့ ဘေးဥပါဒ် ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရှာ၌ အချုပ် ခံသောသူ ဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ ယေ ရောဗောင်အမျိုး ယောက်ျားများကို ပယ်ဖြတ်မည်။ လူသည် နောက်ချေးကို အကုန်အစင်ကျုံးသွား သကဲ့သို့၊ ကျန်ကြွင်းသော ယေရောဗောင် အမျိုးကို ပယ်သွားမည်။

၁၁ ယေရောဗောင် အမျိုးသားသည် မြို့ထဲမှာ သေလျှင် အသေကောင်ကို ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ ပြင်မှာသေလျှင် မိုဗ်းကောင်းကင်ဝှက် စားလိမ့်မည် အကြောင်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၂ သင်ထ၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ မြို့တံခါး အထဲသို့ ဝင်သောအခါ သူငယ် သေလိမ့်မည်။

၁၃ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ငို ကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင် အမျိုးသား စုတွင်၊ ထိုသူငယ် တ ယောက်တည်းသာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အ ကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင် အမျိုးသားစုတွင် ထို သူငယ် တယောက်သည် ဣသရေလ အမျိုး၏

ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၏။

၁၄ အချိန်ရောက်မှ ယေရောဗောင် အမျိုးကို ပယ်ဖြတ် လတံ့သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တပါးကို ထာဝရဘုရားသည် မိမိအဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော် မူမည်။ အဘယ် အချိန်နည်းဟု မေးသော်၊ ယခုပင် ဖြစ် လိမ့်မည်။

၁၅ အာရှရပင်တို့ကို ပြုစု၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ကြသောကြောင့်၊ ကျုပ်ကို ရေ၌ လှုပ်ရှား သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူ သောဤပြည်ကောင်းမှ နှုတ်ပယ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ကြီး တဘက်၌ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူမည်။

၁၆ ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှား၍ ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်၏ အပြစ်တို့ကြောင့် ဣသရေ လအမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူမည်ဟု ဆင့်ဆို လေ၏။

၁၇ ယေရောဗောင် မယားသည် ထသွား၍၊ တိရဇ မြို့တံခါးခံသို့ ရောက်သောအခါ သူငယ်သေ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ပရောက်ဖက် အဟိယ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထို သူငယ်ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၉ ယေရောဗောင်ပြုမူသော အမူအရာကြွင်းသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၊ မင်းပြုခြင်းအမှုတို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၀ ယေရောဗောင်သည် အနှစ် နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် စိုးစံပြီးမှ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်နာ ဒိဒ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်သည် ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။ နန်းထိုင်သောအခါ အသက် လေးဆယ် တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော် တည်စေ ရာဘို့ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့အထဲက ရွေးကောက် သော ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆယ်ခုနှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား အမွန်အမျိုးသား၊ နေမ အမည်ရှိ၏။

၂၂ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက်ပြု၍၊ ဘိုးဘေးတို့ ပြစ်မှားသမျှထက် ပြစ်မှားသော အပြစ်များ အားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ၏။

၂၃ မြင့်သောတောင် ရှိသမျှတို့ အပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိသမျှတို့အောက်၌၎င်း၊ ကုန်းများ၊ ရုပ်တုများ၊ အာရှရပင်များကို တည်ကြ၏။

၂၄ ယုဒပြည်၌ ယောက်ျား အလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာများ ရှိ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော ပြည်သား အမျိုးပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရာအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုကြသည်တကား။

၂၅ ရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံ ငါးနှစ်တွင်၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ရှိရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊

၂၆ ဝိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန် လုပ်သော ရွှေခိုင်း ရှိသမျှကိုလည်း ယူသွား၏။

၂၇ ရောဗောင် မင်းကြီးသည် ရွှေခိုင်းအစား ကြေးဝါ ခိုင်းတို့ကို လုပ်၍ နန်းတော်တံခါးစောင့် ကိုယ်ရံတော် မှူး၌ အပ်လေ၏။

၂၈ ရှင်ဘုရင်သည် ဝိမာန်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ခိုင်းတို့ကိုဆောင်၍ နောက် တဖန် မိမိတို့ စောင့်ရာအခန်းမှာ ပြန်ထားကြ၏။

၂၉ ရောဗောင် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၃၀ ရောဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် အသက် ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၃၁ ရောဗောင်သည်လည်း ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်း ထိုင်၏။

၁၅

၁၂၂ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံ တဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ အဘရှလုံ၏သမီး မာခါ အမည်ရှိ၏။

၃ ခမည်းတော် ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ပြုမြဲပြု၍၊ ဘေးတော် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်သည် မဟုတ်။

၄ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ သူ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆွေတော် မျိုးတော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်စေ သဖြင့်၊ ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏ မီးခွက်ကို ထွန်းလင်းစေ တော်မူ၏။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟိတ္တိုအမျိုးဥရိယ အမှုကိုထားလျှင်၊ တသက်လုံး ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသောအမှု တစုံတခုကိုမျှ မရှောင်၊ ရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့် ကျင့်သော အကြောင်းတည်း။

၆ ရောဗောင်သား အဘိယနှင့် ယေရောဗောင် တို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက် ပြုကြ၏။

၇ အဘိယ ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၈ အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာသ သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၉ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံ နှစ်ဆယ်တွင်၊ အာသသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ လေး ဆယ်တနှစ် မင်းပြု၍ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။

၁၀ အဘွားတော်ကား၊ အဘရှလုံ၏ သမီး မာခါ ဖြစ်၏။

၁၁ အာသသည် အဘိတော် ဒါဝိဒ် ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့်ပြု၏။

၁၂ ယောက်ျား အလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ တို့ကို၎င်း၊ ဘိုးတော်ဘေးတော် လုပ်သောရုပ်တု ရှိသ မျှတို့ကို၎င်း၊ ပြည်တော်ထဲက ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၁၃ အဘွားတော် မာခါသည် အာရှရပင် အဘို့ ရုပ်တုကို လုပ်သောကြောင့်၊ ဗိမ္မာရားအရာကို နှုတ်၍၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ကေဒြန် ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။

၁၄ မြင့်သော အရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော် ကာလပတ်လုံး၊ အာသစိတ်နှလုံး သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။

၁၅ ခမည်းတော် လျှာသော ဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လျှာသော ဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာများကို ဝိမာန်တော် ထံသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။

၁၆ အာသနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၁၇ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့ စစ်ချီ၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ ထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက် မဝင်စေခြင်းငှါ ရာမမြို့ကို တည်၏။

၁၈ ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသော ဝိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေ ငွေရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍ မိမိကျွန်တို့၌ အပ်သဖြင့်၊ အာသက် မြို့မှာနေသော ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ရေဇန်သား တာဗရီ မုန်၏သား ဗဟံာဒ် ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊

၁၉ ငါသည် သင်နှင့်၎င်း၊ ငါ့ ခမည်းတော်သည် သင့် ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကို ငါလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ

ရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါ သူနှင့်ဖွဲ့သော မိသားစုဟာယကို ဖျက်၍ လာပါဟု မှာလိုက်လေ၏။

၂၀ အာသ မင်းကြီး၏ စကားကို ဗဟိဒဒ်သည် နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ်များကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလ ဗက်မာခါမြို့မှစ၍ ဂနီသရက် ပြည်လုံး၊ နဿလိပြည်လုံးကို လုပ်ကြံကြ၏။

၂၁ ထိုသတင်းကို ဗာရှာသည် ကြားသောအခါ၊ ရာမမြို့ကို လက်စ မသတ်ဘဲ တိရဗမြို့၌ နေရ၏။

၂၂ ထိုအခါ အာသ မင်းကြီးသည် ယုဒ ပြည် တရှောက်လုံးတွင် အမိန့်တော်ကို ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ ပြည်သား တယောက်မျှ မလွတ်၊ ရှိသမျှတို့သည် ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်း သွင်းသော ကျောက်နှင့် သစ်သား ကိုယူသွားကြ၍၊ အာသမင်းကြီးသည် ဗဟိဒဒ် ခရိုင်၌ ဂောမြို့နှင့် မိဗေမြို့ကိုတည်၏။

၂၃ အာသ မင်းပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှနှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြို့များကို တည်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီးသော အခါခြေထောက်၌ အနာရောဂါ စွဲသဖြင့်၊

၂၄ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ အဘိတော် ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယောရှုဖတ် သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယေရော ဗောင်သား နာဒဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌ မင်းပြု၍ နှစ်နှစ် စိုးစံ၏။

၂၆ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု၍၊ ခမည်းတော် လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၂၇ ဣသခါအမျိုး၊ အဟိယသား ဗာရှာသည် သင်းဖွဲ့ ၍၊ နာဒဒ်မင်းနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ဖိလိတ္တိုပြည် ဂိဗေသုန်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်၊

၂၈ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ဗာရှာသည် နာဒဒ်မင်းကို လုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။

၂၉ နန်းထိုင်သောအခါ ယေရောဗောင် အမျိုး ရှိသမျှကိုလည်း လုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ ကျွန်၊ ရှိလော့မြို့သား အဟိယ အားဖြင့် မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ယေရောဗောင်အမျိုးကို မဖျက်မီ တိုင်အောင်၊ အသက်ရှူသောသူ တယောက်ကိုမျှ မချန်မထား။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်သည် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့် ဣသရေလအမျိုး ကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောအပြစ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် ကို နှိုးဆော်သော အကြောင်းတည်း။

၃၁ နာဒဒ်မင်း ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ တို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၂ အာသနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၃၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ အဟိယ သား ဗာရှာသည် တိရဗမြို့မှာ မင်းပြု၍၊ ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်လေးနှစ် စိုးစံ၏။

၃၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍၊ ယေရောဗောင် လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၁၆

၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာရှာ ကို အကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန်၏သား ယေဟုသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၂ သင့်ကို မြေမှုန့်ထဲက ငါကြွ၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်သော်လည်း၊ သင်သည် ယေရောဗောင်၏လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ပြစ်မှား၍၊ ငါ့ အမျက်ကို နှိုးဆော်စေခြင်းငှါ ပြုသောကြောင့်၊

၃ သင်၏ အမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ငါပယ်ရှား၍၊ သင်၏ အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်၏ အမျိုးကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။

၄ ဗာရှာ၏ အမျိုးသားသည် မြို့ထဲမှာ သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင် မိုဗ်းကောင်ကင်ငှက် စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ဗာရှာ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့နှင့် သူ၏ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၆ ဗာရှာသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ တိရဗ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် လောသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၇ ဗာရှာသည် ယေရောဗောင် အမျိုးနှင့်တူ၍ ထိုအမျိုးကို လုပ်ကြံသော အပြစ်၊ မိမိ ပြုမူသော အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်၊ မိမိပြုမူသော အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊

ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်ကြောင့် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာရှာကို အကြောင်း ပြု၍၊ ဟာနန်၏သား ယေဟု အားဖြင့် ရောက်လာ သည်နှင့်အညီ၊

၈ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံ နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ် တွင်၊ ဗာရှာသား လောသည် တိရဇမြို့၌ နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ် စိုးစံသည် ရှိသော်၊

၉ ရထားစီးသူရဲ တဝက်ကို အုပ်သောသူ၊ မိမိကျွန် ဇီမရိသည် သင်းဖွဲ့၍၊ လောသည် တိရဇမြို့တွင် နန်းတော်အုပ် အာဇာန်အိမ်၌ ယစ်မူးအောင်သောက် လျက်နေစဉ်အခါ၊

၁၀ ဇီမရိသည် ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံ နှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ လောကို သေစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံ ၍ နန်းထိုင်လေ၏။

၁၁ နန်းထိုင်စက၊ ဗာရှာအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို သတ်၏။ ဗာရှာနှင့်ပေါက်တော်တော်သောယောက်ျား၊ အဆွေဖွဲ့သော ယောက်ျား တယောက်ကိုမျှ မချန် မထား။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဗာရှာကို အကြောင်းပြု၍ ပရောဖက် ယေဟု အားဖြင့်မိန့်တော်မူသော စကား တော်နှင့် အညီ၊ ဇီမရိသည် ဗာရှာ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ဖျက်ဆီး၏။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာနှင့်သား လောတို့သည် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှားစေသော အပြစ်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောအပြစ် အားဖြင့်၎င်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သော အကြောင်းတည်း။

၁၄ လောပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၅ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံ နှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ ဇီမရိသည် တိရဇမြို့၌ ခုနစ်ရက် စိုးစံ၏။

၁၆ ထိုသို့ ဇီမရိသည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကို သတ် သည်ဟု ဖိလိတ္တိုပြည် ဂိဗေသုန်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချသော သူအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ဩမရိကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ တပ်ထဲမှာ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၁၇ ဩမရိသည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ နှင့်တကွ ဂိဗေသုန်မြို့မှ ထွက်၍၊ တိရဇမြို့ကို ဝိုင်း ထားကြ၏။

၁၈ မြို့ကို တိုက်၍ရမည်ဟု ဇီမရိသည်သိသောအခါ၊

နန်းတော် ထဲသို့ ဝင်၍ မိမိအပေါ်မှာ နန်းတော်ကို မီးရှို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေလေ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင် လိုက်သော လမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော လမ်း သို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော အကြောင်းတည်း။

၂၀ ဇီမရိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့နှင့် ပုန်ကန်ခြင်း အရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၁ ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ကွဲပြား၍၊ အချို့ တို့သည် ဂိနတ်၏သား တိဗနီကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သူ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ အချို့ တို့သည် ဩမရိ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၂ ဩမရိ နောက်သို့ လိုက်သော သူတို့သည် ဂိနတ်၏သား တိဗနီ နောက်သို့ လိုက်သော သူတို့ ကို နိုင်သဖြင့်၊ တိဗနီ သေ၍ ဩမရိသည် နန်းထိုင် လေ၏။

၂၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်တွင်၊ ဩမရိသည် နန်းထိုင်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို တဆယ် နှစ်နှစ် စိုးစံ၏။ တိရဇမြို့၌ခြောက်နှစ် စိုးစံပြီးမှ၊

၂၄ ရှမာရိ တောင်ကို တောင်ရှင် ရှမေရ၌ ငွေအခွက် နှစ်ဆယ်နှင့် ဝယ်၍ တောင်ပေါ်မှာ မြို့ကိုတည်၏။ ထိုမြို့ကိုတောင်ရှင် ရှမေရ အမည်ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှမာရိမြို့ဟူ၍ သမုတ်လေ၏။

၂၅ ဩမရိသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြုသဖြင့်၊ မိမိ ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူ အပေါင်း ထက်သာ၍ ဆိုးညစ်၏။

၂၆ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင် လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုး ဆော်၍၊ ပြစ်မှားစေသော ဒုစရိုက် အပြစ်လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၂၇ ဩမရိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း အရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၈ ဩမရိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာဟပ် သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၉ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ဩမရိသား အာဟပ်သည် ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလ မင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်နှစ်စိုးစံ၏။

၃၀ ဩမရိသား အာဟပ်သည် မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူး သောသူ အပေါင်းတို့ထက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သာ၍ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၃၁ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်လမ်းသို့သာ လိုက်လျှင်၊ သာမည အပြစ် ရောက်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ဇိဒန်မင်းကြီး ဒေဗဗလ သမီး ယေဇဗေလနှင့်စုံဘက်၍၊ ဗာလဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။

၃၂ ရှမာရိမြို့တွင် ဗာလဘုရား၏ ဝိမာန်၌ ဗာလ ဘုရား အဘို့ ယဇိပလ္လင်ကို တည်၏။

၃၃ အာရှရပင်ကိုလည်း ပြုစု၍၊ မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူး သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့ထက် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ သာ၍ ပြု၏။

၃၄ အာဟပ် လက်ထက်၌ ဗေဗလမြို့သား ဟိလေ သည် ယေရိခေါမြို့ကိုတည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် နှန်၏သား ယောဂူ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကား နှင့်အညီ၊ သားဦး အဘိရံ လက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကို တည်၍၊ သားထွေး စေဂပ်လက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ ကိုထောင်၏။

၁၇

၁ ဂိလဒ်ပြည် တီရုတ်မြို့သား ဇေလိယက၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ငါ့ အခွင့် မရှိဘဲ အင်တန် ကာလပတ်လုံး မိုဗ်းမရွာ၊ နှင်းမကျရဟု အာဟပ်မင်းအား မြှတ်ဆို၏။

၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဇေလိယ သို့ရောက်လာသည်ကား၊

၃ သင်သည် ဤအရပ်မှ ထွက်သွားလော့။ အရှေ့ သို့ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်း နားမှာ ပုန်းရှောင်၍ နေလော့။

၄ ထိုချောင်းရေကို သောက်ရမည်။ ကျီးအ တို့သည် သင့်ကို ကျွေးမွေးမည် အကြောင်း ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၅ ဇေလိယသည် သွား၍ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်း နားမှာ နေလေ၏။

၆ ကျီးအတို့သည် နေ့တိုင်းနံနက် တခါ၊ ညဦးတခါ မုန့်နှင့်အမဲသားကို ဆောင်းခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေကိုလည်း သောက်ရ၏။

၇ နောက်တဖန် မိုဗ်းမရွာသောကြောင့် ချောင်းရေ ခန်းခြောက်လေ၏။

၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည်ကား၊

၉ သင်ထလော့။ ဇိဒန်ပြည်၊ ဇရတ္တမြို့သို့ သွား၍ နေလော့။ ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမ တယောက်သည် သင့်ကို ကျွေးမွေးမည် အကြောင်း ငါ မှာထားပြီးဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၀ ဇေလိယသည် ထ၍ ဇရတ္တမြို့သို့ သွား၏။ မြို့ တံခါးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမသည် ထင်းခွေ လျက်ရှိ၏။ ဇေလိယက၊ ငါသောက်စရာ ရေအနည်းငယ် ကို ခွက်နှင့် ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဟစ်၍ဆို၏။

၁၁ မိန်းမသည် ရေကို ယူခြင်းငှါ သွားစဉ်တွင်၊ တဖန် ဟစ်၍ မုန့်တဖုံကိုလည်း သင့်လက်၌ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊

၁၂ မိန်းမက၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မုန့်ပြား တပြားမျှ မရှိ။ အိုးထဲမှာ မုန့်ညက် တလက်ဆုပ်၊ ဘူး၌ ဆီ အနည်းငယ်သာ ရှိ၏။ ကျွန်မနှင့် သားငယ် အဘို့ ပုတ် ၍စားလိုသောငှါ၎င်း၊ စားပြီးမှ သေလိုသောငှါ၎င်း၊ ထင်းစနစ်ခုကို ယခု ခွေပါ၏ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၃ ဇေလိယ ကလည်း မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်ဆိုသည် အတိုင်း သွား၍ပြုလော့။ သို့ရာတွင် ငါ့အဘို့ မုန့်ပြား ငယ်တပြားကို အရင်လုပ်၍ ယူခဲ့လော့။ နောက်မှ သင်နှင့် သင်၏ သားငယ် အဘို့လုပ်လော့။

၁၄ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ မိုဗ်းရွာစေတော် မမူမီတိုင်အောင်၊ အိုး၌ ရှိသော မုန့်ညက် မကုန်။ ဘူး၌ ရှိသောဆီ မလျော့ရဟု မိန့် တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၁၅ ထိုမုတ်ဆိုးမသည် သွား၍ဇေလိယ စကားအတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ ဇေလိယနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ အိမ်သား တို့သည် အင်တန် ကာလပတ်လုံး စားကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဇေလိယ အားဖြင့် မိန့်တော် မူသောစကားအတိုင်း၊ အိုး၌ရှိသော မုန့်ညက်မကုန်၊ ဘူး၌ရှိသောဆီ မလျော့။

၁၇ ထိုနောက်မှ အိမ်ရှင်မ၏သားသည် ပြင်းပြစွာ သော အနာရောဂါ စွဲသောကြောင့် အသက်ချုပ်၏။

၁၈ မိန်းမ ကလည်း၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ် တော်သည် ကျွန်မနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကျွန်မ အပြစ်တို့ကို အောက်မေ့စေ၍၊ ကျွန်မသားကို သတ်အံ့သောငှါ ကျွန်မဆီသို့ ကြွလာတော်မူသလော့ ဟု ဇေလိယအား ဆိုသော်၊

၁၉ သင်၏ သားကို ငါ့အား ပေးလော့ဟုဆိုလျက်၊ မိန်းမရင်ခွင် ထဲက ယူ၍ မိမိနေရာ အထက်အခန်းသို့ ဆောင်သွားသဖြင့်၊ မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊

၂၀ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသော ဤမုတ်ဆိုးမ၌ဘေးဥပဒ်ပြု၍၊ သူ၏သားကို သေစေတော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်လေ၏။

၂၁ တဖန် သူငယ်အပေါ်မှာ မိမိကိုယ်ကို သုံးကြိမ် လှန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ဤသူငယ်၏ ဝိညာဉ်ကို တဖန် ဝင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်ပြန်၏။

၂၂ လေိယ စကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၍၊ သူငယ်၏ ဝိညာဉ်သည် ဝင်သဖြင့်၊ သူသည် အသက်ရှင်ပြန်၏။

၂၃ လေိယသည် သူငယ်ကို အထက် အခန်းမှ အောက်သို့ ယူသွား၍ ကြည့်လော့။ သင်၏သား အသက်ရှင်ပြီဟု ဆိုလျက် အမိ၌အပ်လေ၏။

၂၄ မိန်းမကလည်း၊ ဤအမှုကို ထောက်ထား၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ လူဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို၎င်း၊ ကျွန်မ သိပါသည်ဟု လေိယအားဆို၏။

၁၈

၁ ကာလအင်တန် ကြာ၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ လေိယသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊ သင်သည် အာဟပ်မင်းအား သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ငါသည်လည်း မြေပေါ်မှာ မိုဗ်းရွာစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂ လေိယသည် အာဟပ်မင်းအား ကိုယ်ကို ပြအံ့သောငှါသွား၏။ ထိုအခါ ရှမာရိမြို့၌ ပြင်းစွာသော အစာအဟာရ ခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊

၃ အာဟပ်မင်းသည် နန်းတော်အုပ် ဩဗဒိကို ခေါ်၏။ ထိုဩဗဒိသည် ထာဝရဘုရား ကိုအလွန် ရိုသေသောသူ ဖြစ်၏။

၄ ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သောအခါ၊ ဩဗဒိသည် ပရောဖက်တရားကို မြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီ ဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကို ပေး၍ကျွေးလေ၏။

၅ အာဟပ် ကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့ လှည့်လည်၍ စမ်းရေတွင်းများ၊ ချောင်းများ ရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလော့။ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် မသေ၊

မြင်းနှင့်လားတို့သည် အသက် လွတ်မည်အကြောင်း၊ မြက်ပင်ကို တွေ့ကောင်း တွေ့လိမ့်မည်ဟု ဩဗဒိအား ဆိုလျက်၊

၆ သူတို့သည် တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားအောင်ဝေဖန်၍၊ အာဟပ်နှင့် ဩဗဒိသည် လမ်းတခြားစီ ထွက်သွားကြ၏။

၇ ဩဗဒိသည် သွားစဉ်အခါ၊ လေိယသည် ဆီး၍ ကြို၏။ ဩဗဒိသည် လေိယကို သိ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်သခင် လေိယ အမှန်ပါသလောဟု မေးလျှင်၊

၈ လေိယက ငါမှန်၏။ လေိယသည် ဤမည်သော အရပ်၌ ရှိပါ၏ဟု သင့် သခင်ထံသို့ သွား၍ လျှောက်လော့ဟုပြောဆိုသော်၊

၉ ဩဗဒိ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အသက်ကိုသတ်စေခြင်းငှါ အာဟပ်၌ အပ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှားဘိသနည်း။

၁၀ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်သခင် မစေလွှတ်သောတိုင်းနိုင်ငံတခုမျှ မရှိပါ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားက၊ လေိယ မရှိပါဟု လျှောက်ထားသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ဟု ထိုတိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည် အကျိန်ကို ခံရကြပါ၏။

၁၁ ယခုမူကား၊ လေိယသည် ဤမည်သော အရပ်၌ ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင် ထံသို့သွား၍ လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူပါသည်တကား။

၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍ အာဟပ် မင်းထံမှာ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် အကျွန်ုပ် မသိသောအရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ဆောင်သွားတော်မူလျှင်၊ အာဟပ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို မတွေ့နိုင်သောအခါ အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကျွန်မူကား၊ အသက်ငယ်စဉ်ကာလ မှစ၍ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေပါပြီ။

၁၃ ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသော အမှုတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် တရားကို မြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီ ဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကို ပေး၍ ကျွေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သခင်ကြားတော် မမူသလော။

၁၄ ယခုမူကား၊ လေိယသည် ဤမည်သော အရပ်၌

ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင် ထံသို့သွား၍ လျှောက်လော့ဟု ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာဟပ်သည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ဆို၏။

၁၅ လေိယကလည်း ငါကိုးကွယ်သော ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် ယနေ့ အာဟပ်မင်းအား ကိုယ်ကို အမှန်ပြမည်ဟု ဆိုပြန်သော်၊

၁၆ ဩဗဒိသည် အာဟပ်မင်း ထံသို့ သွား၍လျှောက် သဖြင့်၊ အာဟပ်သည် လေိယကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ သွား၍၊

၁၇ တွေ့မြင်သောအခါ၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး ကို နှောင့်ရှက်သောသူ မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊

၁၈ လေိယက၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုးကို မနှောင့်ရှက်၊ သင်နှင့် သင့်အဆွေ အမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားကို စွန့်၍ ဗာလဘုရား တို့ကို ဆည်းကပ် သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို နှောင့်ရှက်ကြပြီ။

၁၉ သို့ရာတွင် လူကို ယခုစေလွှတ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ဗာလ ပရောဖက် လေးရာငါးဆယ်ကို၎င်း၊ ယေဇဗေလ စားပွဲ၌စားသော အာရှရပရောဖက် လေးရာကို၎င်း၊ ကရမေလတောင်၊ ဝါထံသို့ စုဝေးစေလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂၀ အာဟပ်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ရှိရာသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ပရောဖက်တို့ကို ကရမေလ တောင်ပေါ်မှာ စုဝေးစေ၏။

၂၁ လေိယသည် လူများရှိရာသို့ လာ၍၊ သင်တို့ သည် ဘာသာနှစ်ပါး စပ်ကြားမှာ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး ယုံမှားသော စိတ်နှင့် နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင် မှန်လျှင် ထို ဘုရားကိုဆည်း ကပ်ကြလော့။ ဗာလသည် ဘုရား သခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရားကို ဆည်းကပ်ကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ လူများတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂၂ တဖန် လေိယက၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် ကား ငါတယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။ ဗာလ၏ ပရောဖက်ကား လေးရာငါးဆယ် ရှိကြ၏။

၂၃ နွားနှစ်ကောင်ကို ပေးကြလော့။ သူတို့သည် တကောင်ကို ရွေး၍အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာ တင်ပါလေစေ။ မီး မထည့်စေနှင့်။ ငါလည်း နွားတ ကောင်ကို လုပ်၍ထင်းပေါ်မှာ တင်မည်။ မီးကို မထည့်။

၂၄ သင်တို့သည် သင်တို့ ဘုရားများ၏ နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့။ ငါလည်း ထာဝရဘုရား၏

နာမတော်ကို ဟစ်ခေါ်မည်။ မီးဖြင့် ထူးတော်မူသော ဘုရားသည် ဘုရားသခင် မှန်ပါစေဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ လေိယ၏စကားသည် လျှောက်ပတ်ပေသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ တဖန် လေိယက၊ သင်တို့သည် များသော ကြောင့် နွားတကောင်ကို အရင်ရွေ့၍ လုပ်ကြလော့။ မီးမထည့်ဘဲ သင်တို့ ဘုရားများ၏ နာမကို ဟစ် ခေါ်ကြလော့ဟု ဗာလ၏ ပရောဖက်တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂၆ သူတို့သည် လူများပေးသော နွားကို ယူ၍ လုပ်ပြီးလျှင်၊ အို ဗာလ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ထူးတော်မူပါဟု နံနက်အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်အချိန် တိုင်အောင် ဗာလ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူလည်း မရှိ။ သူတို့သည် ကိုယ်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကခုန်ကြ၏။

၂၇ မွန်းတည့် အချိန်၌ လေိယက၊ ကျယ်သောအသံ နှင့်ဟစ်ကြလော့။ ဗာလသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဆင်ခြင်လျက်နေတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် တစုံတခုကို လိုက်၍ရှာတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ခရီးသွားတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ကျိန်းစက်တော်မူသောကြောင့်၊ တစုံ တယောက်သောသူသည် နှိုးရမည်ဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ ဆို၏။

၂၈ သူတို့သည်လည်း ကျယ်သော အသံနှင့်ဟစ်၍ ထုံးစုံရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ် အသွေးနှင့် ကိုယ်ကို လူးခြင်းငှါ ထား၊ သံစူးနှင့် ကိုယ်ကို ရှုစေကြ၏။

၂၉ မွန်းလွဲ၍ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ပရောဖက် ပြုကြသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်သံ မရှိ။ ထူးသောသူ၊ အမှုထားသောသူလည်း မရှိသောအခါ၊

၃၀ လေိယက၊ ငါ့အနီးသို့ လာကြလော့ဟု လူများ တို့ကိုခေါ်သည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် အနီးသို့ လာကြ၏။ ထိုအခါ လေိယသည် ပြုပျက်သော ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ရှင်းလင်းပြီးမှ၊

၃၁ သင်၏ အမည်ကား ဣသရေလ ဖြစ်ရမည် ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော ယာကုပ်သား အမျိုးအနွယ် အရေအတွက်အတိုင်း၊ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယူ၍၊

၃၂ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးမှ၊ မျိုးစေ့ နှစ်တင်းလောက် ဝင်နိုင်သော ကျုံးကို ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည်၌ တူးလေ၏။

၃၃ ထင်းကို စီ၍ နွားကိုလည်း အပိုင်းပိုင်း ဖြတ် ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာ တင်လေ၏။

၃၄ အိုးလေးလုံးကို ရေနှင့် အပြည့်ထည့်၍၊ မီးရှို့ စရာယဇ်နှင့် ထင်းပေါ်မှာ လောင်းကြလော့ဟုဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည် လောင်းပြီးမှာ တဖန်လောင်း ကြဦးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်လောင်း ပြီးမှာ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လောင်းကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လောင်းကြ၏။

၃၅ ရေသည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌ စီး၍ ကျုံးသည် လည်းရေနှင့် ပြည့်လေ၏။

၃၆ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန် ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက် ဇလိယသည် ချဉ်းလာ၍၊ အာပြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကျွန် ဖြစ်၍ အမိန့်တော်အတိုင်း ဤ အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုကြောင်းကို၎င်း၊ ယနေ့ သိကြ ပါစေသော။

၃၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ဤ လူတို့ စိတ်သဘောကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ ကြောင်းကို၎င်း၊ သူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ နားထောင်တော် မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။

၃၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ မီးသည် ကျသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောထင်း၊ ကျောက်၊ မြေမှုန့်ကို လောင်၍ကျဉ်းရှိသော ရေကိုလည်း ခန်းခြောက်စေ၏။

၃၉ လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင် ပြင်ပင်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၄၀ ဇလိယ ကလည်း၊ ဗာလ၏ ပရောဖက်တို့ကို ဘမ်းဆီးကြလော့။ တယောက်ကိုမျှ မလွှတ်စေနှင့်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ကို ဘမ်းဆီး၍ ဇလိယသည် ကိရုန်ချောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင် ကွပ်မျက်လေ၏။

၄၁ ထိုနောက်မှ ဇလိယက၊ မင်းကြီးသည် စား သောက်ခြင်းငှါ တက်သွားပါလော့။ များစွာသော မိုဗ်း ရွာမည့်အသံ ရှိသည်ဟု အာဟပ်အား ပြောဆိုလျှင်၊

၄၂ အာဟပ်သည် စားသောက်ခြင်းငှါ တက်သွား၏။ ဇလိယသည် ကရမေလ တောင်ပေါ်သို့တက်၍၊ မြေ၌ ပြင်ပင်လျက် မျက်နှာကို နူးကြားမှာ ထားလျက်၊

၄၃ မိမိကျွန်အား သင်တက်၍ ပင်လယ်သို့ ကြည့် ရှုလော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ ကျွန်သည် တက်၍

ကြည့်ရှုလျှင်၊ အဘယ်အရာမျှ မရှိပါဟုပြောဆို၏။ ဇလိယက၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သွား၍ ကြည့်ရှုဦး လော့ဟုဆို၏။

၄၄ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၊ လူလက်နှင့် တူသော မိုဗ်းတိမ်ငယ် တခုသည် ပင်လယ်ထဲက တက်ပါ၏ဟု ဆိုသော်၊ အာဟပ်မင်း ထံသို့သွားလော့။ မိုဗ်းရွာ၍ ဆီးတားမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ မင်းကြီး ပြင်ဆင်၍ ပြန်သွားမည်အကြောင်း လျှောက် ထားလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၄၅ မကြာမမြင့်မှီ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းနှင့်မည်း၍ပြင်းစွာ မိုဗ်းရွာ၏။ အာဟပ်သည် ရထားစီး၍ ယေဇရေလမြို့သို့ သွား၏။

၄၆ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဇလိယ အပေါ်မှာရှိ၍၊ သူသည်ခါးပန်းကို စည်းလျက် အာဟပ် မင်း အရင်ယေဇရေမြို့ တံခါးဝသို့ ပြေးလေ၏။

၁၉

၁ ဇလိယ ပြုသောအမှုနှင့် ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်သော အမှုကို၊ အာဟပ်သည် ယေဇဗေလအား အကုန်အစင် ကြားပြော၏။

၂ ယေဇဗေလက၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက် မှ၊ သင့်အသက်သည် ထိုပရောဖက်တို့၏ အသက် ကဲ့သို့ ငါမဖြစ်စေလျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ထိုမျှမက ပြုပါစေသောဟု တမန်ကို ဇလိယထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလိုက်၏။

၃ ထိုအခါ ဇလိယသည် ကြောက်သဖြင့်၊ ထ၍ အသက် လွှတ်အောင် ယုဒ ခရိုင် ဗေရရဘမြို့သို့ သွား၏။ ထိုမြို့၌ ကျွန်ကို ထားခဲ့၍၊

၄ သူ့ကိုယ်တိုင်သည် တောသို့ တနေ့ ခရီးသွား ပြီးလျှင်၊ ရသမ်ပင်အောက်သို့ ရောက်၍ထိုင်လေ၏။ ထို အခါကိုယ်အသက် သေရမည်အကြောင်းဆုတောင်း လျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ယခု တန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘိုးဘေး တို့ထက် သာ၍မကောင်းပါဟု မြည်တမ်းပြီးလျှင်၊

၅ ရသမ်ပင် အောက်မှာ အိပ်ပျော်၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထ၍ စားလော့ဟု သူ့ကို တို့လျက်ဆို၏။

၆ ဇလိယသည် မျှော်ကြည့်သောအခါ၊ မီးနှင့် ဖုတ်သော မုန့်ပြားနှင့် ခေါင်းရင်း၌ ရေဘူးရှိသည်ကို မြင်၍ စားသောက်ပြီးမှ တဖန် အိပ်ပျော်၏။

၇ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ် လာ၍ သူ့ကို တို့လျက်၊ သွားရမည့်

ခရီးသည် အလွန်ဝေးသောကြောင့် ထ၍ စားဦးလော့ ဟုဆိုသည်အတိုင်း။

၈ လေယသည် ထ၍စားသောက်ပြန်၏။ ထိုအစာ အာဟာရကို အမှီပြုလျက်၊ အရက် လေးဆယ် ခရီး သွား၍ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော ဟောရပ်တောင် သို့ ရောက်သဖြင့်။

၉ ဥမင်ထဲသို့ ဝင်၍ နေ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာသည်ကား၊ လေယ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ ပြုလျက်နေ သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၁၀ လေယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဘက်၌ အလွန် စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ် တရားကို စွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ် ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များ ကို ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုပင် သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၁ နှုတ်ကပတ်တော် ကလည်း ထွက်လော့။ ထာဝရ ဘုရားရှေ့ တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေလော့။ ထာဝရဘုရား ရှောက်သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အာကြီး သောလေပြင်းသည် ထောင်ထိပ်တို့ကို ခွဲ၍၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျောက်တို့ကို ချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် လေ၌ ရှိတော်မမူ။ လေနှောက်မှာ မြေလှုပ်ခြင်း ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မြေလှုပ်ခြင်း၌လည်း ရှိတော်မမူ။

၁၂ မြေလှုပ်ခြင်း နောက်မှာ မီးရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မီး၌လည်း ရှိတော်မမူ။ မီး နောက်မှာ ဖြည်းညှင်းသော အသံရှိ၏။

၁၃ ထိုအသံကို လေယသည် ကြားလျှင်၊ မျက်နှာကို ဝတ်လုံနှင့် ဖုံးအုပ်လျက် ထွက်၍ ဥမင်ဝ၌ ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ လေယ၊ သင်သည်ဤ အရပ်၌အဘယ်သို့ ပြုလျက် နေသနည်းဟု အသံလာ၏။

၁၄ လေယ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန် စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ပဋိ ညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင် များကို ဖြိုဖျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို ထားနှင့် သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တယောက်တည်း

ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုပင် သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၁၅ ထာဝရဘုရားက ဒမာသက် တောသို့ ပြန်၍ ခရီးသွားလော့။ ရောက်သောအခါ ဟာဇေလကို ရှုရိ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။

၁၆ နိမိရှိသား ယေဟုကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ အာဗေလ မဟောလမြို့နေ၊ ရှာဖတ်သား လေ့ရှိကို သင့်ကိုယ်စား ပရောဖက် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ ဟာဇေလ ထားနှင့်လွတ်သောသူကို ယေဟု သတ်လိမ့်မည်။ ယေဟု ထားနှင့် လွတ်သော သူကို လေ့ရှိသတ်လိမ့်မည်။

၁၈ သို့ရာတွင် ဗာလ ရှေ့၌ ငှားထောက်ခြင်း၊ နမ်းခြင်း ကို မပြုသောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုးသား ခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါ ကျန်ကြွင်း စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအရပ်မှ လေယသည် သွားပြီးလျှင်၊ နွား ငါးယဉ်းနှင့် လယ်ထွန်လျက်၊ နောက်ဆုံးနွားယဉ်း၌ ကိုယ်တိုင်လိုက် သောရှာဖတ်သား လေ့ရှိကို တွေ့၍ အနား၌ ရှောက်စဉ်တွင်၊ မိမိဝတ်လုံကို သူ့အပေါ်မှာ တင်လေ၏။

၂၀ လေ့ရှိသည် နွားတို့ကိုပစ်ထား၍ လေယ နောက် သို့ လိုက်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် မိဘကို နမ်းပါရစေ။ သို့ပြီးမှ ကိုယ်တော် နောက်သို့ လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ လေယက ပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်းဟုဆိုသော်၊

၂၁ လေ့ရှိသည် ပြန်သွား၍ နွားတယဉ်းကို သတ်ပြီး မှ၊ နွားသားကို လယ်ထွန်သော တန်ဆာနှင့် ပြုတ်၍ လူများတို့အား ကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှ ထ၍ လေယ နောက်သို့ လိုက်လျက် လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

၂၀

၁ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗဟိဒဒ်သည် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်း တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မင်းကြီး သုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့်တကွ မြင်းစီးသူရဲ ရထားစီး သူရဲများပါလျက် စစ်ချီပြီးလျှင် ရှုမာရီမြို့ကို ဝိုင်းထား၍ တိုက်လေ၏။

၂ သံတမန်တို့ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် ထံ၊ မြို့ထဲသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗဟိဒဒ်၏ အမိန့်တော်ကား၊

၃ သင့် ရွှေ ငွေသည် ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သင့်သား မယား အကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်၏ဟု မှာလိုက် သတည်း။

၄ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်

တော်အတိုင်း ငါနှင့် ဝိညာဉ်ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၅ သံတမန်တို့သည် တဖန် လာ၍ ဗဟိာဒဒိ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်ပိုင်သော ရွှေငွေ သားမယား တို့ကို ဝါ၌ အပ်ရမည်ဟု ငါမှာလိုက်သည်အမှုမှာ၊

၆ နက်ပြန်နေ့ ယခုအချိန် ရောက်သောအခါ ဝါ ကျွန်တို့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် သင်နေသော အိမ်နှင့် သင့်ကျွန်နေသော အိမ်တို့ကို စစ်၍ အလို ရှိသမျှတို့ကို ယူစေရမည်ဟု မှာလိုက်သတည်း။

၇ ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သား အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်မှတ် ကြပါလော့။ ဝါရွှေငွေ သားမယားတို့ကို တောင်း၍ မှာလိုက်သောအခါ ငါမငြင်းပါတကားဟု ကြားပြော၏။

၈ အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သား အပေါင်းတို့က၊ ထိုသူ၏ စကားကို နားထောင်တော် မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော် မမူပါနှင့်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်က၊ ကိုယ်တော်သည် အထက် မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန် ပြုပါမည်။ နောက် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မပြုသင့်ဟု ဝါအရှင် မင်းကြီးအား ပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု ဗဟိာဒဒိ၏ သံတမန်တို့အား မှာလိုက်လျှင်၊ ထို သူတို့သည် သွား၍ လျှောက်ကြ၏။

၁၀ တဖန် ဗဟိာဒဒိသည် စေလွှတ်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ ရှိသော မြေမှုန့်သည် ဝါနောက်သို့ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့တွင်၊ တယောက် တလက်ဆုပ်စီ စေ့ လောက်လျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ဝါ၌ ထိုမျှမက ပြုပါစေ သောဟု မှာလိုက်လေသော်၊

၁၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ လက်နက်စုံကို ချွတ် သောသူသည် ဝါကြားသကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်သော သူသည် မဝါကြားစေနှင့် ဟုပြန်ပြော၏။

၁၂ ဗဟိာဒဒိသည် မင်းကြီးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌ သောက်စဉ်၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် စစ်ခင်းကျင်း ကြဟု မိမိကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ပရောဖက် တပါးသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် ထံသို့ လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြီးစွာသော အလုံးအရင်း အပေါင်းကို မြင်ပြီလော့။ သင့်လက်၌ ယနေ့ ငါအပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရ လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၏။

၁၄ အာဟပ် ကလည်း၊ အဘယ်သူ အားဖြင့် အပ် တော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊ မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့ အားဖြင့် အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ စစ်မှုကို အဘယ်သူ စီရင်ရ မည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် စီရင်ရမည်ဟု ဆို၏။

၁၅ အာဟပ်မင်းသည် မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့ကို ရေတွက်၍ နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက် ရှိ၏။ ဣသ ရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ရေတွက်ပြန်သော် ခုနစ်ထောင် ရှိ၏။

၁၆ မွန်းတည့်အချိန်၌ ထွက်ကြ၏။ ဗဟိာဒဒိမင်း မူကား၊ ဝိုင်းသောမင်းကြီး သုံးဆယ်နှစ်ပါးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌ ယစ်မူးအောင်သောက်လျက် နေကြ၏။

၁၇ မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့သည် အရင်ထွက်ကြ၏။ ရှမာရိမြို့ထဲက လူထွက်ပါသည်ဟု ဗဟိာဒဒိ မင်းထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်လျှင်၊

၁၈ စစ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ထွက်သည် ဖြစ်စေ၊ အရှင် ဘမ်းဆီးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသို့ မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့သည် လိုက်သော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ မြို့ထဲက ထွက်၍၊

၂၀ ရန်သူတို့ကို လူတိုင်းတယောက်စီသတ်ကြသဖြင့် ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗဟိာဒဒိသည် မြင်းစီး၍ မြင်စီးသူရဲတို့နှင့်အတူ အလွတ်ပြေး၏။

၂၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ထွက်၍ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်များကို ဖျက်၍ ရှုရိလူတို့ကို ကြီးစွားသော လုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့် သတ်လေ၏။

၂၂ တဖန် ပရောဖက်သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို သတိနှင့်ဆင်ခြင်လော့။ နှစ်လည်သောအခါ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍ လာလေဦးမည်ဟုဆို၏။

၂၃ ရှုရိဘုရင်၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူတို့၏ဘုရား သည် တောင်ကိုသာ အစိုးရသော ဘုရားဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါတို့ကို နိုင်ပါ၏။ ငါတို့သည် လွင်ပြင်၌တခါ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ တိုက်လျှင် စင်စစ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ မင်းကြီး အပေါင်းတို့ကိုလည်း ပယ်၍ သူတို့ အရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။

၂၅ ရှုံးသော မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့်အမျှများသော တပ်ကို ခင်းကျင်းတော်မူပါ။ လွင်ပြင်၌ တိုက်၍

ဆက်ဆက် နိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားသော စကားကို ရှင်ဘုရင်သည် နားထောင်၍ စီရင်လေ၏။

၂၆ နှစ်လည်သောအခါ ဗဟိဒ္ဓာဒိ မင်းသည် ရှုရီလူတို့ကို ရေတွက်၍ ကုသရေလပြည်သားတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ အာဖက်မြို့သို့ ချီသွား၏။

၂၇ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် စာရင်းဝင်၍ ရိက္ခာကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ စစ်ချီကြ၏။ ရှုရီလူတို့သည် တပြည်လုံး အနှံ့အပြား နေလျက်၊ သူတို့ ရှေ့မှာ ကုသရေလ လူတို့သည် ငယ်သော ဆိတ်သငယ်နှစ်စုံ ကဲ့သို့ တပ်ချကြ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ရှုရီလူတို့က ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကိုသာ အစိုးရသော ဘုရားဖြစ်၏။ လွင်ပြင်ကို အစိုးရသော ဘုရား မဟုတ်ဟုဆိုမိသောကြောင့်၊ ထိုကြီးစွားသော အလုံးအရင်းအပေါင်းကို သင့်လက်သို့ ငါအပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ် ကြောင်းကို သင်တို့ သိရ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၂၉ ထိုသူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဘက်တချက် တွင် တပ်ချလျက်နေပြီးမှ၊ သတ္တမ နေ့၌ စစ်ပြိုင်၍ ကုသရေလလူတို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် ရှုရီခြေသည် သူရဲ တသိန်းကို သတ်ကြ၏။

၃၀ ကျန်သော သူတို့သည် အာဖက်မြို့ သို့ပြေး၍ မြို့ရိုးလဲ သဖြင့် နှစ်သောင်းခုနစ်ထောင်ကို ဖိလေ၏။ ဗဟိဒ္ဓာဒိသည် ပြေး၍ မြို့ထဲအတွင်းအခန်း၌ ပုန်းလျက် နေ၏။

၃၁ ဗဟိဒ္ဓာဒိ၏ ကျွန်တို့ ကလည်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ရှင်ဘုရင်တို့သည် သနားတတ်သောမင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ကြားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ သည် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာကြိုးကို ရွက်လျက်၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ထွက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို ချမ်းသာ ပေးကောင်းပေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊

၃၂ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာ ကြိုးကို ရွက်လျက်၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ရောက် လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ဗဟိဒ္ဓာဒိက၊ ကျွန်တော် အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန် ကြောင်းကို လျှောက်ကြသော်၊ အာဟပ် မင်းက၊ ငါ့ အစစ်ကိုသည် အသက်ရှင်သေး သလောဟုမေး၏။

၃၃ ထိုသူတို့သည် အာဟပ် မင်း၏ စကားကို စေ့စေ့ နားထောင်၍၊ ချက်ခြင်း စကားအရိပ်ကို ဘမ်းလျက်၊

ကိုယ်တော်အစစ်ကိုဟူ၍ မိမိတို့ သခင်ကို ခေါ်ကြ၏။ အာဟပ် ကလည်း သွား၍ ခေါ်ကြလော့ဟု စေလွှတ် သည်အတိုင်း ဗဟိဒ္ဓာဒိသည် ထွက်လာ၍၊ အာဟပ် မင်းအခွင့်နှင့် ရထားတော် ပေါ်သို့တက်ရ၏။

၃၄ ဗဟိဒ္ဓာဒိ ကလည်း၊ ငါ့အဘသည် ကိုယ်တော် အဘ၏လက်မှ လုယူသောမြို့တို့ကို ငါပြန်ပေးပါမည်။ ငါ့အဘသည် ရှုမာရီမြို့၌ ရှုရီတန်းကို လုပ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည် ဒမာသက် မြို့၌ ကုသရေလ တန်းကို လုပ်ရပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ အာဟပ်က ထိုသို့ မိသမာယာယဖွဲ့လျက်၊ သင့်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟု ဆို၍မိသမာယာယဖွဲ့လျက် လွှတ်လိုက်လေ၏။

၃၅ ပရောဖက် အမျိုးသား တယောက်က၊ ငါ့ကို ရိုက်ပါလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း အိမ်နီးချင်းအား ဆို၏။ ထိုသူက ငါမရိုက်ပါဟု ငြင်းပယ်၏။

၃၆ ပရောဖက် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် ငါ့ထံမှ သွား စဉ်တွင်၊ ခြင်္သေ့ သတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုသူ သွားစဉ်တွင် ခြင်္သေ့တွေ့၍ သတ်၏။

၃၇ အခြားသောသူကို တွေ့၍ ငါ့ကို ရိုက်ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုသည်သည် နာကျင်စွာရိုက်လေ၏။

၃၈ ထိုပရောဖက်သည် သွား၍ မိမိမျက်နှာကို ပုဝါနှင့် ဖုံးအုပ်လျက် ရှင်ဘုရင်ကို ငံ့လင့်၏။

၃၉ ရှင်ဘုရင်သည် ရှောက်သွားသောအခါ ထိုသူက၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် စစ်တိုက် သွားပါ၏။ လူ တယောက်သည် စစ်ပွဲထဲက ထွက်လာ၍ ကျွန်တော်၌ လူတယောက်ကို အပ်သဖြင့် ဤလူကို စောင့်လော့။ တစုံတခု အားဖြင့် ပျောက်လျှင် သူ့အသက်အတွက် သင့် အသက် သေရမည်။ သို့မဟုတ် ငွေအခွက် တဆယ် လျော်ရမည်ဟု မှာထားသော်လည်း၊

၄၀ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရပ်ရပ်၌ အမှုများသော အခါ၊ ထိုသူ ပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ သင့်အမှုကို ထိုသို့ပင် စီရင် ရမည်။ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုပရောဖက်သည် မျက်နှာဖုံး ပုဝါကိုချက်ခြင်း ပယ်သဖြင့်၊ ပရောဖက် တစုံတပါး ဖြစ်ကြောင်းကို ကုသရေလ ရှင်ဘုရင်သိ၏။

၄၂ ပရောဖက် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါကျိန်သော သူကို သင်လွှတ်သော ကြောင့်၊ သင့်အသက်သည် သူ့အသက် အတွက်၊ သင့်

လူတို့သည် သူ့လူတို့အတွက် အရှုံး ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၄၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျက် ရှုမာမြို့၊ နန်းတော်သို့ သွား၏။

၂၁

၁ ထိုနောက်မှ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ် ပိုင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ယေဇရေလမြို့တွင် ရှုမာရိမင်းကြီး အာဟပ်၏ နန်းတော်နားမှာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊

၂ အာဟပ်မင်းက၊ သင့် စပျစ် ဥယျာဉ်သည် နန်းတော်နားမှာ ရှိသောကြောင့် ယာလုပ်စရာဘို့ ပေးပါ။ သာ၍ ကောင်းသော ဥယျာဉ်ကို ငါပေးမည်။ သို့မဟုတ် သင်အလို ရှိလျှင် အဘိုးကို ပေးမည်ဟု နာဗုတ်အား ဆိုလျှင်၊

၃ နာဗုတ်က၊ ဘိုးဘေး လက်မှ အမွေခံသောမြေကို ကိုယ်တော်အား ပေးရသောအမှုကို ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်၏။

၄ ဘိုးဘေးမှ အမွေခံသော မြေကို မပေးရဟု ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ် လျှောက်သောစကားကြောင့် အာဟပ်မင်းသည် ညစ်ညူးသော စိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျက်၊ နန်းတော်သို့ သွား၍ အစာကိုမစား၊ မျက်နှာကို လွှဲ၍သာလွန်ပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေ၏။

၅ ခင်ပွန်း ယေဇဗေလသည် လာ၍၊ အစာကို မစားနိုင်အောင် စိတ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၆ မင်းကြီးက၊ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ်ကို ငါခေါ်၍သင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ရောင်းပါ။ သို့မဟုတ် သင်အလိုရှိလျှင် အခြားသော ဥယျာဉ်ကို ငါပေးမည်ဟု ဆိုသော်၊ ထိုဥယျာဉ်ကို ကိုယ်တော်အား မပေးရဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သည်ဟုဆို၏။

၇ ခင်ပွန်း ယေဇဗေလက၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလနိုင်ငံကို အစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ထ၍ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် စားတော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မသည် ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဆက်ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၈ အာဟပ်မင်း၏ အခွင့်နှင့် စာ ရေး၍ တံဆိပ်တော်နှင့်ခတ်ပြီးမှ၊ နာဗုတ်နေရာမြို့၌ သူနှင့်အတူနေသော အသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်များထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။

၉ စာချက် ဟူမှုကား၊ အစာရှောင်ရာ အချိန်ကို ကြွေးကြော်၍၊ နာဗုတ်ကို လူများ ရှေ့မှာ မြှောက်ထားကြလော့။

၁၀ သူ့ရှေ့မှာ အဓမ္မ လူနှစ်ယောက်ကို ထား၍၊

သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကို စွန့်ပယ်ပြီးဟု သက်သေ ခံပါလေစေ။ သို့ပြီးမှ သူ့ကို ထုတ်၍ သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြဲလောဟု ပါသတည်း။

၁၁ ယေဇဗေလ ပေးလိုက်သော စာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ နာဗုတ်နေသောမြို့သား အသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်တို့သည် ပြုလျက်၊

၁၂ အစာရှောင်ရာ အချိန်ကို ကြွေးကြော်၍ နာဗုတ်ကို လူများရှေ့မှာ မြှောက်ထားကြ၏။

၁၃ အဓမ္မလူ နှစ်ယောက်သည် လာ၍ သူ့ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်၊ နာဗုတ်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကို စွန့်ပယ်ပြီဟု လူများ ရှေ့တွင် နာဗုတ် တဘက်၌ သက်သေခံကြလျှင်၊ နာဗုတ်ကို မြို့ပြင်သို့ ထုတ်၍ သေအောင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြဲ၏။

၁၄ ထိုအခါ နာဗုတ်သည် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းကို ခံရ၍ သေပါပြီဟု ယေဇဗေလ ထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။

၁၅ ထိုအကြောင်းကို ယေဇဗေလသည် ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ် မရောင်းလိုသော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ထ၍ သိမ်းယူတော်မူပါ။ နာဗုတ်အသက် မရှိ သေပါပြီဟု ဆို၏။

၁၆ နာဗုတ် သေကြောင်းကို အာဟပ်သည် ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်းငှါ ထသွား၏။

၁၇ ထိုအခါ တိရုတိမြို့သား ဇေလိယသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊

၁၈ သင်သည် ရှုမာရိမြို့၌ နေသော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ထသွားလော့။ သူသည် နာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွား၍ ယခုဥယျာဉ်၌ ရှိ၏။

၁၉ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် လူအသက်ကို သတ်၍ သူ့ဥစ္စာကို သိမ်းယူပြီလော။ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွေးတို့သည် နာဗုတ်အသွေးကို လျက်သော အရပ်၌ သင့်အသွေးကိုပင် လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၀ အာဟပ် ကလည်း၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါနှင့်တွေ့ပြီလောဟု ဇေလိယအား ဆိုလျှင်၊ ဇေလိယက သင်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍ ကိုယ်ကို ရောင်းသောကြောင့် သင်နှင့် ငါတွေ့ပြီ။

၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ် ရောက်စေမည်။ ဣသရေလ

မြို့ရွာ၌ ချုပ်ထားသော သူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသော သူဖြစ်စေ၊ အာဟပ် အမျိုးယောက်ျားများကို ပယ်ဖြတ်မည်။

၂၂ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်သော အပြစ်နှင့် ဣသရေလ လူအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော အပြစ်ကြောင့်၊ သင့် အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင် အမျိုးနှင့် အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။

၂၃ ယေဇဗေလ အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ယေဇရေလမြို့ရိုးနားမှာ ခွေးတို့သည် ယေဇဗေလကို စားကြလိမ့်မည်။

၂၄ အာဟပ် အမျိုးသည် မြို့ထဲမှာ သေလျှင် ခွေးစား လိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင် မိုးဗန်းကောင်းကင်ငှက် စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို အာဟပ်အား ဆင့်ဆို၏။

၂၅ အာဟပ်နှင့် တူသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ခင်ပွန်း ယေဇဗေလသည် တိုက်တွန်းသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုလို၍ ကိုယ်ကို ရောင်း သောသူ ဖြစ်၏။

၂၆ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော အာမောရိ အမျိုးသား ပြုသမျှ အတိုင်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ဆည်းကပ်၍ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှုကို ပြု၏။

၂၇ သို့ရာတွင် ဇေယံ ဆင့်ဆိုသော စကားတော်ကို ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၏။ အစာရှောင်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ခြင်း ကိုပြု၍ ဖြည်းဖြည်းသွားလာ၏။

၂၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် တိရုတိ မြို့သား ဇေယံသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၂၉ အာဟပ်သည် ငါ့ရှေ့မှာ နိမ့်ချသည်ကို မြင်ပြီ လော။ ထိုသို့ ငါ့ရှေ့မှာ နိမ့်ချသောကြောင့်၊ သူ့ လက်ထက်၌ ထိုဘေးဥပဒ်ကို ငါမရောက်စေ၊ သူ့သား လက်ထက်၌ သူ့အမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ ရှုရိပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် စစ် မတိုက်ဘဲ သုံးနှစ် နေပြီးမှ၊

၂ တတိယ နှစ်တွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရုဖတ် သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ လာ၏။

၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သည် ငါတို့နိုင်ငံအဝင် ဖြစ်သည်ကို သင်တို့ မသိလော့။ ငါတို့သည် ရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက်မှ မနှုတ်မ

ယူဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နေကြပြီတကားဟု မိမိကျွန်တို့အား ဆို၏။

၄ ယောရုဖတ်မင်း အားလည်း၊ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ် မြို့သို့ ငါနှင့်အတူ စစ်ချီမည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရုဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီး ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏ မြင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော၏။

၅ တဖန် ယောရုဖတ်က၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်က ပတ်တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်းပါလော့ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အားဆိုသော်၊

၆ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက် လေးရာ တို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့ သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲ နေကောင်း သလော ဟု မေးသော်၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူ မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၇ ယောရုဖတ် ကလည်း၊ ငါတို့ မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် တစ်စုံတစ်ပါးမျှ မရှိသလော ဟုမေးသော်၊

၈ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကို မေး မြန်းရသောသူ တယောက် ဣမလသား မိက္ခာရှိသေး ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူကို ငါမုန်း၏။ ငါ၌မင်္ဂလာ စကား ကို မဟော။ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတတ် သည်ဟု ယောရုဖတ်အား ဆိုလျှင်၊ ယောရုဖတ်က ထိုသို့ မင်းကြီး မပြောပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို၏။

၉ ထိုအခါ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိ တယောက်ကို ခေါ်၍၊ ဣမလသား မိက္ခာကို အလျှင်အမြန်ခေါ်ခွဲဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရုဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် လျက်၊ ရှုမာရီမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့ အပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ ပရောဖက်အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ ဟောပြောကြ၏။

၁၁ ခေနာနာသား ဇေဒကီသည် သံဦးချိုတို့ကို လုပ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ် တော်သည် ရှုရိလူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ဤ ဦးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့် ဆို၏။

၁၂ ပရောဖက် အပေါင်းတို့ ကလည်း၊ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား

သည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောကြ၏။

၁၃ မိက္ခာကို ခေါ်သော တမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီတညွတ်တည်း ဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ဟောကြသည်နည်းတူ မင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုလျှင်၊

၁၄ မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု မေးလျှင်၊ မိက္ခာက၊ စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၁၆ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ မှန်သောစကား မှတပါး၊ အခြားသော စကားကို ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့အား မဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘယ်နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင် သင့်အား အကျိန်ပေးရမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၇ မိက္ခာက၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်း မရှိသောသိုးကဲ့သို့ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက် ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊ အသီးအသီး ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်ဆို၏။

၁၈ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌ မင်္ဂလာစကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအား ငါမပြောသလောဟု ယောရှုဖတ်အားဆို၏။

၁၉ မိက္ခာ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည် ကို၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက် လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကို၎င်း၊ ငါမြင်ပြီ။

၂၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံ

အရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ ပြန် လျှောက်ကြ၏။

၂၁ တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည် လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၂ ထာဝရဘုရားက အဘယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ် သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက် အပေါင်းတို့ အထဲမှာ မုသာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ သွား၍ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို ပြောတော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။

၂၄ ထိုအခါ ခေနာနာ၏သား ဇေဒက်သည် ချည်းလာ၍၊ မိက္ခာ၏ပါးကို ပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမှ ထွက်တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၂၅ မိက္ခာက၊ သင်သည် ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်သောနေ၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၂၆ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ မိက္ခာကို မြို့ဝန်မင်းအာမုန်ထံ၊ သားတော် ယောရှု ထံသို့ ယူသွား၍၊

၂၇ ဤသူကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်၍ မလာမှီတိုင်အောင် ဆင်းရဲစွာ စားသောက်စေဟု အမိန့်တော် ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု စီရင်၏။

၂၈ မိက္ခာ ကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မူ၊ အို လူများအပေါင်းတို့ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။

၂၉ ထိုသို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်တို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကြ၏။

၃၀ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် ခြားနားသော အယောင်ကို ဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့ ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှုဖတ်အား ဆိုပြီးမှ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသော အယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင်၏။

၃၁ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှတပါး၊ အခြားသော လူကြီးလူငယ်ကို မတိုက်နှင့်ဟု ရထား စီးသူရဲများကို အုပ်သော ဗိုလ်သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊

၃၂ ရထားစီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောဂုဖတ် ကို မြင်သောအခါ၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် သူ့ကို တိုက်အံ့သောငှါ လမ်းလွဲကြ၍၊ ယောဂုဖတ်လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။

၃၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်းကို ရထားစီး သူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မလိုက်ဘဲ အခြားသို့ ရှောင်သွားကြ၏။

၃၄ လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲ လေးနှင့်ပစ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို သံချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာ မှန်လေသော်၊ ငါ့ကို စစ်ပွဲထဲက လှည့်၍ ထုတ်ဆောင် လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကို ဆို၏။

၃၅ ထိုနေ့၌တိုး၍ တိုက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိလူ တဘက်တချက်၌ ရထားတော် ထဲမှာ လူကို မှီ၍ ထိုင်နေ၏။ ညဦးယံ၌ အသက်တော် ကုန်၏။ ထိခိုက်ရာ အနာမှ အသွေးသည် ရထားထဲသို့ ယို၏။

၃၆ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေသော မြို့ပြည်သို့ ပြန်သွားကြဟု နေဝင်သောအခါ တတပ်လုံးကို ကြွေး ကြော်လေ၏။

၃၇ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် သေ၍၊ ရှုမာရိမြို့သို့ ရောက် သဖြင့် သဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရ၏။

၃၈ ရထားတော်နှင့် လက်နက်တော်ကို ရှုမာရိမြို့ ရေကန်၌ ဆေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားနှင့်အညီ၊ ခွေးတို့သည် အသွေးကိုလျက်ကြ၏။

၃၉ အာဟပ် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့နှင့် တည်ဆောက်သော ဆင်စွယ်နန်း၊ ပြုစုသော မြို့တို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၄၀ အာဟပ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော် အာခဇိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၄၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်နန်းစံလေးနှစ်တွင် အာသသား ယောဂုဖတ်သည် အသက် သုံးဆယ်ငါး နှစ်ရှိသော ယုဒနိုင်ငံကို အစိုးရ၍၊

၄၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ရှိလဟိသမီး အဇုဘ အမည်ရှိ၏။

၄၃ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် အာသလိုက်သော လမ်းကို မလွှဲ၊ အကုန်အစင် လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်၏။ သို့ရာတွင် မြင့်သော အရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။

၄၄ ယောဂုဖတ်မင်းသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်မတိုက် မိသဟာယဖွဲ့လေ၏။

၄၅ ယောဂုဖတ် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေ သမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအရာတို့ သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၄၆ ခမည်းတော် အာသ လက်ထက်၌ ကျန်ကြွင်း သေးသော ယောက်ျားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်း မလျှာတို့ကို ပြည်တော်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။

၄၇ ထိုကာလ၊ ဒေဒန်ပြည်၌ ရှင်ဘုရင် မရှိ။ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားသော မြို့ဝန်မင်း စီရင်ရ၏။

၄၈ ယောဂုဖတ်သည် ဩဖိရပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊ ရွှေကို ယူစေခြင်းငှါ တာရှုသဘောတို့ကို ဇေယုန်ဂါဗာ မြို့မှာ တည်၏။

၄၉ အာဟပ်သား အာခဇိက၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီး ကျွန်တို့နှင့် သဘော စီးပါစေဟု ယောဂုဖတ်၌ အခွင့် တောင်း၍ ယောဂုဖတ်သည် အခွင့်ပေး၏။ သို့ သော်လည်း သဘောတို့သည် ဇေယုန်ဂါဗာ မြို့မှာ ကျိုးပဲ့သောကြောင့်၊ ဩဖိရမြို့သို့ မသွားရ။

၅၀ ယောဂုဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သူတို့နှင့် အတူ အဘ ဒါဝိဒမြို့၌ သဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယဟောရံသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၅၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောဂုဖတ် နန်းစံ ဆယ်ခုနစ် နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သား အာခဇိသည် ရှုမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍၊ ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်နှစ် စိုးစံ၏။

၅၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍၊ မိဘလိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော၊ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင် လိုက်သော လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၅၃ ဗာလ ဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍၊ အဘ ကျင့်လေသမျှ အတိုင်း ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော် သတည်း။

ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင် စတုတ္ထစောင်။ SECOND BOOK OF THE KINGS

၁

၁ အာဟပ်မင်း သေသောနောက်၊ မောဘပြည် သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။

၂ အာခဇိ မင်းသည် ရှမာရိမြို့၌ အထက်အခန်း ပြတင်းပေါက်မှ ကျ၍ နာနေသောကြောင့်၊ ငါသည် ဤ အနာမှ ထမြောက်မည်လောဟု ကြောက်မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့ သွား၍ မေးမြန်းကြဟု မှာထား၍ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။

၃ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် တိရုတိမြို့သား လေယအားလည်း၊ ရှမာရိ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော သံတမန်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထသွား လော့။ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင် မရှိသော ကြောင့်၊ ကြောက်မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့ သွား၍ မေးမြန်းရသလော။

၄ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယခု တက်သော သာလွန်ပေါ်က နောက် တဖန် မဆင်းရဲ။ စင်စစ် သေရမည်ဟု သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ လေယ သွားလေ၏။

၅ သံတမန်တို့သည် ပြန်လာသောအခါ ရှင်ဘုရင် က၊ အဘယ်ကြောင့် ယခု ပြန်လာကြသနည်း ဟု မေးလျှင်၊

၆ သူတို့က၊ လူတယောက်သည် ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ လာ၍ သင်တို့ကို စေလွှတ်သော ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ပြန်ကြ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင် မရှိသော ကြောင့်၊ ကြောက်မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့ သွား၍ မေးမြန်းရသလော။ ထိုကြောင့် သင်သည် ယခု တက်သော သာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရဲ။ စင်စစ် သေရမည်ဟု ပြောရမည်အကြောင်း မှာထား ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၇ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ လာ၍ ဤသို့ ပြောသောသူကား အဘယ်သို့သော သူနည်းဟု မေးလျှင်၊

၈ သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ အမွေးများ၍ သားရေ ခါးပန်းကို စည်းသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု

လျှောက်ကြသော်၊ ထိုသူသည် တိရုတိမြို့သား လေယ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ဆိုလျက်၊

၉ လူငါးကျိပ် အုပ်သော တပ်မှူးကို စေလွှတ်၍၊ တပ်မှူးသည် တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော လေယ ထံသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ အို ဘုရားသခင်၏ လူ၊ သင်သည် ဆင်းရဲမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိသည် ဟု ဆို၏။

၁၀ လေယ ကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ လူ မှန်လျှင်၊ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ သင်နှင့် သင်၏လူ ငါးကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု လူငါးကျိပ် အုပ်သော တပ်မှူးအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ သူနှင့် သူ့ပါသော လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်လေ၏။

၁၁ တဖန် လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူး တယောက် ကို ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်၍၊ ထိုတပ်မှူးက၊ အို ဘုရား သခင်၏လူ၊ သင်သည် အလျင်အမြန် ဆင်းရဲမည် အကြောင်း ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆို၏။

၁၂ လေယ ကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူ မှန်လျှင် ကောင်းကင်က မီးကျ၍ သင်နှင့် သင်၏လူ ငါးကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု သူတို့အား ဆိုသည် အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ မီးသည် ကောင်းကင်က ကျ၍ သူနှင့် သူ့ပါသော လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်လေ၏။

၁၃ တဖန် လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူးကို ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုတပ်မှူးသည် တက်၍ လေယ ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လျက်၊ အို ဘုရားသခင်၏ လူ၊ ကျွန်တော် အသက်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန် ဤလူ ငါးကျိပ်တို့၏ အသက်ကို နှမြောတော်မူပါ။

၁၄ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ အခြားသော တပ်မှူး နှစ်ယောက်သည် သူတို့၌ ပါသောလူ တရာကို လောင် သော်လည်း၊ ကျွန်တော် အသက်ကို နှမြောတော် မူပါဟု တောင်းပန်လေ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ သူနှင့်အတူ ဆင်းသွားလော့။ သူ့ကို မကြောက်နှင့်ဟု လေယအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ လေယသည် ထ၍ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက်လျှင်၊

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ကြောက်မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်၌ မေးမြန်းခြင်းငှါ

အဘယ်ကြောင့် သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်သနည်း။ မေးမြန်းစရာတို့ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင် မရှိသောကြောင့် ထိုသို့ ပြုသလော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ယခု တက်သော သာလွန်ပေါ်က နောက် တဖန် မဆင်းရ။ စင်စစ် သေရမည်ဟု မိန့်တော်မူ ကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၁၇ ဇလိယ ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်အတိုင်း ရှင်ဘုရင် သေ၍၊ သားတော် မရှိသော ကြောင့် ညီတော် ယောရ်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သား ယဟောရ် နန်းစံ နှစ်နှစ်တွင် နန်း ထိုင်လေ၏။

၁၈ အာခဇိ ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့ သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

J

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဇလိယကို လေဘွေအားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ချီတော်မူချိန်နီးသောအခါ၊ ဇလိယသည် ဇလိရုံနှင့်အတူ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၏။

J ဇလိယ ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ဗေသလမြို့သို့ စေလွှတ် တော်မူသည်ဟု ဇလိရုံအား ဆိုလျှင်၊ ဇလိရုံက ထာဝရ ဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော် အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ဗေသလမြို့ သို့သွားကြ၏။

၃ ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက် အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရုံကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကို ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ ယနေ့ နှုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါသိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါဟု ပြောဆို၏။

၄ ဇလိယ ကလည်း၊ အို ဇလိရုံ၊ ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါ လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ယေရိခေါမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဇလိရုံက၊ ထာဝရ ဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော် အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် မကွာရပါဟု ပြန် ပြောလျက်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရိခေါ မြို့သို့ သွားကြ၏။

၅ ထိုမြို့၌ ရှိသော ပရောဖက် အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရုံ ထံသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် သခင်ကို ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ၊ ယနေ့ နှုတ်သွားတော် မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့

ငါ သိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါဟု ပြောဆို၏။

၆ ဇလိယ ကလည်း ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကို ယော်ဒန်မြစ်သို့ စေလွှတ် တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဇလိရုံက၊ ထာဝရ ဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော် အသက် ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် မကွာရပါဟု ပြန် ပြောလျက်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် အတူသွား ကြ၏။

၇ ပရောဖက် အမျိုးသား ငါးကျိပ်တို့သည် အဝေးက ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍ ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူ နှစ်ယောက် တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ရပ်နေကြ၏။

၈ ဇလိယသည် မိမိဝတ်လုံကို ယူ၍ လိပ်ပြီးမှ၊ ရေကို ရိုက်သဖြင့် ရေသည် တဘက်တချက်ကွဲ၍၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် မြေပေါ်မှာ ရောက်သွားကြ၏။

၉ မြစ်တဘက်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဇလိယက၊ သင်နှင့် ငါမကွာမီ ငါ၌ တစ်စုံတစ်ခုသောဆုကို တောင်း လော့ဟု ဇလိရုံအား ဆိုလျှင်၊ ဇလိရုံက ကိုယ်တော် ဝိညာဉ် နှစ်ဆသော အဘို့ကို အကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ ရှိပါစေသောဟု တောင်းသော်၊

၁၀ ဇလိယက သင်သည် ရဲခဲသောဆုကို တောင်း၏။ သင်နှင့် ငါကွာသည်ကို မြင်လျှင် ရမည်။ သို့မဟုတ် မရဟု ပြောဆို၏။

၁၁ ထိုသို့ နှုတ်ဆက်လျက် သွားကြစဉ်တွင်၊ မီးရထား နှင့် မီးခြင်းတို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့ ကို ခွဲခွာသဖြင့်၊ ဇလိယသည် လေဘွေ အားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်လေ၏။

၁၂ ဇလိရုံသည် ကြည့်မြင်လျှင် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလ ရထား၊ ဣသရေလ မြင်းပါတကားဟု ဟစ်သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ဇလိယကို မမြင်ရ။ မိမိ အဝတ်ကို ကိုင်၍ နှစ်ပိုင်းဆုတ်လေ၏။

၁၃ အောက်သို့ ကျသော ဇလိယ ဝတ်လုံကို ကောက်၍ ပြန်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ် နားမှာ ရပ်၍၊

၁၄ ရေကို ဝတ်လုံနှင့် ရိုက်လျက်၊ ဇလိယ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟူ၍ တဖန် ရိုက်သောအခါ၊ ရေသည် တဘက်တချက် ကွဲသဖြင့် ဇလိရုံသည် ကူးသွား၏။

၁၅ ယေရိခေါမြို့မှာ ကြည့်ရှုသော ပရောဖက် အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရုံကို မြင်လျှင်၊ ဇလိယ၏ ဝိညာဉ်သည် ဇလိရုံ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သည်ဟု ဆိုလျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ သွား၍ သူ့ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာ ပြင်ဝပ်ကြ၏။

၁၆ သူတို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၌ ခွန်အား ကြီးသောသူ ငါးကျိပ် ရှိပါ၏။ သူတို့သည် သွား၍ ကိုယ်တော်၏ သခင်ကို ရှာမည်အကြောင်း၊ အခွင့် ပေးတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ကို ချီယူ၍ တစုံတခုသော တောင်ပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ ချိုင့်ထဲသို့ဖြစ်စေ ချကောင်းချတော်မူလိမ့်မည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ မစေလွှတ်ကြနှင့် လေ့ရှိသည် မြစ်တားသော်လည်း၊

၁၇ သူတို့သည် လေ့ရှိ စိတ်အားလျော့သည် တိုင် အောင် အလွန် တောင်းပန်သောအခါ၊ စေလွှတ်ကြ ဟုဆို၏။ သူတို့သည် လူငါးကျိပ်ကို စေလွှတ်သဖြင့် သုံးရက်ပတ်လုံး ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြ။

၁၈ လေ့ရှိသည် ယေရိခေါမြို့မှာ နေသေးသည် ဖြစ်၍ သူတို့သည် ပြန်လာသော အခါ၊ မသွားကြနှင့်ဟု ငါမြစ်တားသည် မဟုတ်လောဟု ဆို၏။

၁၉ ထိုမြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်မြင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဤမြို့တည်ရာ အရပ်သည် သာယာပါ၏။ သို့ရာတွင် ရေမကောင်း၊ မြေလည်းကိုယ်ဝန်ပျက်စေ တတ်ပါသည်ဟု လေ့ရှိအား လျှောက်ကြလျှင်၊

၂၀ လေ့ရှိက၊ ဘူးသစ်တလုံးကို ဆားထည့်၍ ယူခဲ့ ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့ကြ၏။

၂၁ လေ့ရှိသည် စမ်းရေတွင်းသို့ သွား၍ ဆားကို ခပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤ ရေကို ငါချိုစေ၏။ နောက်တဖန် သေစေမည် အ ကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်စေမည်အကြောင်းကို မပြုရ။

၂၂ လေ့ရှိ ဆင့်ဆိုသော အမိန့်တော်အတိုင်း ထို ရေသည် ယနေ့တိုင်အောင် ချိုလေ၏။

၂၃ ထိုမြို့မှ ဗေသလမြို့သို့ပြန်၍ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ လုလင်ပျိုတို့သည် မြို့ထဲက ထွက်၍၊ ဟေဦးပြည်၊ တက်ဦးလော့၊ ဟေဦးပြည်၊ တက်ဦးလော့ဟု ကဲ့ရဲ့ ကြ၏။

၂၄ လေ့ရှိသည် လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ အခွင့်နှင့် ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ဝံမနစ်ကောင်တို့သည် တောထဲက ထွက်၍ လုလင်ပျို လေးကျိပ်နှစ်ယောက် တို့ကို ကိုက်သတ်လေ၏။

၂၅ ထိုမြို့မှ ကရမေလတောင် သို့၎င်း၊ ထိုတောင်မှ ရှမာရိမြို့သို့၎င်း အစဉ်အတိုင်း သွား၏။

၃

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်နန်းစံ ဆယ့်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သား ယောရုံသည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် မိဘကဲ့သို့ မပြု။ ခမည်းတော် လုပ်သော ဗာလရုပ်တုကို ပယ်ရှား၏။

၃ သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မရှောင်မိပဲ၏။

၄ မောဘမင်းကြီး မေရှာသည် သိုးထိန်းကြီးဖြစ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အား သိုးသငယ်တသိန်းနှင့် အမွေးပါသော သိုးထီးတသိန်းကို ဆက်ရ၏။

၅ အာဟပ် သေသောအခါ၊ မောဘမင်းကြီးသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။

၆ ထိုအခါ ယောရုံမင်းကြီးသည် ရှမာရိ မြို့ထဲက ထွက်၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စာရင်းယူ၏။

၇ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍၊ မောဘမင်းကြီးသည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ပြီ။ မောဘပြည် ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်အတူ လိုက်မည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရှုဖတ်က ငါလိုက်မည်။ ငါသည် မင်းကြီး ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူ ကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏မြင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၈ အဘယ်လမ်းဖြင့် စစ်ချီရမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ဇဒုံတောလမ်းဖြင့် ချီရမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၉ ထိုသို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၊ ဇဒုံ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ဝိုင်း၍ ခုနစ်ရက် ခရီးသွားကြ၏။ ဗိုလ်ခြေများ သောက်စရာ၊ ပါသော တိရစ္ဆာန်များ သောက်စရာ ရေမရှိ။

၁၀ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ ခက်လှပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့ လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်မူသည်တကားဟု ဆို၏။

၁၁ ယောရှုဖတ် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ မေး လျှောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် တယောက်မျှ မရှိသလောဟု မေးလျှင်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်က၊ လေယလက်ထောက် ရှာဖတ်သား လေ့ရှိ ရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၁၂ ယောရှုဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် သူ့၌ရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊ ရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့သည် လေ့ရှိ ထံသို့ သွားကြ၏။

၁၃ လေ့ရှိသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အားလည်း၊ ငါသည် သင်နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင့် အဘ၏

ပရောဖက်၊ သင့်အမိ၏ ပရောဖက်တို့ ထံသို့ သွားလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ မဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့ လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်မူသည် တကားဟု ဆိုသော်၊

၁၄ လေရိုက၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အကယ်၍ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရုဖတ်၏ မျက်နှာကို ငါမထောက်လျှင်၊ သင့်ကို ငါမကြည့် မမြင်လို။

၁၅ စောင်းသမားကို ခေါ်ခဲ့ဟု ဆို၍ စောင်းသမားသည် တီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် လေရို အပေါ်သို့ ရောက်၍၊

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤချိုင့်ပတ်လည်၌ ဆယ်ပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြလော။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်စရာတို့ လေမလာ၊ ဗိုလ်မရွာဘဲ ဤချိုင့်သည် ရေနှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။

၁၈ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌သာမည အမှု ဖြစ်သေး၏။ မောဘ လူတို့ကိုလည်း သင်တို့ လက်သို့ အပ်တော်မူမည်။

၁၉ သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့ထူးဆန်းသောမြို့ ရှိသမျှတို့ကို လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အသုံးဝင်သော သစ်ပင် ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေဖို့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသော မြေကွက် ရှိသမျှတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ဖျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ နံနက်အချိန် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်သောအခါ၊ ရေသည် ဇေလမ်းဖြင့် လာ၍ တပြည်လုံးကို လွှမ်းလေ၏။

၂၁ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်ချီ၍ လာကြောင်းကို မောဘပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊ လက်နက်ဆောင်သော အကြီးအငယ် ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပြည်စွန်းနားမှာ တပ်ချကြ၏။

၂၂ နံနက် စောစော ထသောအခါ၊ ရေပေါ်မှာ နေရောင် ထင်၍၊ ပြည်တဘက်၌ ရေသည် အသွေးကဲ့သို့ နီသည်ကို မောဘ ပြည်သားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊

၂၃ အသွေး ဖြစ်၏။ စင်စစ် ရှင်ဘုရင်တို့သည် တယောက်ကို တယောက် လုပ်ကြံ၍ သေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မောဘပြည်သားတို့၊ လူယူကြလော့ဟု ဆိုကြ၏။

၂၄ ဣသရေလ တပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဣသ

ရေလူတို့သည် ထ၍ မောဘ ပြည်သားတို့ကို လိုက်သဖြင့် သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် မောဘပြည်ထဲသို့ တိုင်အောင် လိုက်၍ လုပ်ကြံကြ၏။

၂၅ မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ကောင်းသောမြေကွက် ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲပစ်ချ၍ ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ရေတွင်း ရှိသမျှတို့ကိုလည်း မြေဖို့၍၊ အသုံးဝင်သော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲကြ၏။ ကိရဟရက်မြို့၌သာ မြို့ရိုးကို ချန်ထားရာတွင်၊ လောက်လွှဲသမားတို့သည် ဝိုင်း၍ ပစ်ကြ၏။

၂၆ မောဘ မင်းကြီးသည် အတိုက်မခံနိုင်သည်ကို သိသောအခါ၊ ထားကို ကိုင်သောသူ ခုနစ်ရာကိုခေါ်၍ ဇေဒုရှင်ဘုရင်၏ တပ်ကိုဖျက်မည်ဟု အားထုတ်သော်လည်း မဖျက်နိုင်။

၂၇ နောက်မှ မိမိကိုယ်စား နန်းထိုင်သော သားဦးကိုယူ၍ မြို့ရိုးပေါ်မှာ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို ပြုလေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သူတပါး အမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို ထား၍ ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၄

၁ ပရောဖက် အမျိုးသား၏ မယား တယောက်သည် လေရို ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်း သေပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေသောသူ ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏။ ယခုမှာ ကြွေးရှင်သည် ကျွန်မ၏သား နှစ်ယောက်ကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ လာပါပြီဟု ကြွေးကြော်လေ၏။

၂ လေရို ကလည်း၊ သင့်အဘို့ အဘယ်သို့ ငါ ပြုရမည်နည်း။ သင့်အိမ်၌ အဘယ်ဥစ္စာ ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မ အိမ်၌ ဆီအိုး တလုံး မှတပါး အဘယ် ဥစ္စာမျှ မရှိပါဟု ပြောဆိုသော်၊

၃ လေရိုက သွားလော့။ အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှတို့တွင် လပ်သော အိုးတို့ကို ငှားယူလော့။ များစွာသော အိုးတို့ကို ငှားယူလော့။

၄ ကိုယ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သားတို့ကို ခေါ်၍ တံခါးကို ပိတ်ပြီးမှ ငှားယူသော အိုးများထဲသို့ ဆီကို အပြည့်လောင်း၍ ထားလော့ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊

၅ ထိုမိန်းမသည် သွား၍သားတို့သည် အိုးများကို ယူခဲ့ပြီးမှ၊ မိန်းမသည် သားတို့နှင့်အတူ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ တံခါးကို ပိတ်လျက် ဆီကိုလောင်းလေ၏။

၆ အိုးများ၌ ဆီပြည့်သောအခါ၊ အိုးတလုံးကို

ယူခဲဦးဟု သားအား ဆိုလျှင်၊ အိုးလပ် မရှိပါဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဆီသည် တန့်လျက်နေ၏။

၇ ထိုမိန်းမသည် လာ၍ ဘုရားသခင်၏ လူကို ကြားပြောလျှင်၊ သူက ထိုဆီကို သွား၍ရောင်းပြီးလျှင် ကြွေးကို ဆပ်လော့။ ကြွင်းသော ဆီကို အမှီပြု၍ သင် နှင့်သားတို့သည် အသက်မွေးကြလော့ဟုဆို၏။

၈ တနေ့သ၌ လေ့ရှိသည့် ရှုနင်မြို့သို့သွားရာတွင်၊ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသော မိန်းမတယောက်သည် လေ့ရှိ ကို ကျွေးခြင်းငှါ ခေါ်ပင့်လေ၏။ နောက်မှ ထိုလမ်းသို့ သွားသောအခါခါ၊ ကျွေးခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ ထိုအိမ် သို့ ဝင်တတ်၏။

၉ မိန်းမ ကလည်း၊ ငါတို့နေရာ လမ်းဖြင့် အစဉ် သွားလာသော ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူ ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ် ရိပ်မိ၏။

၁၀ ဝင်းရိုး အပေါ်မှာ အခန်းငယ် တခုကို လုပ်ကြ ကုန်အံ့။ သူ့အဘို့ ခုတင်၊ စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံ၊ မီးခုံတို့ကို ထားကြ ကုန်အံ့။ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ငါတို့ ဆီသို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုအခန်း ထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်ဟု မိမိခင်ပွန်းအားဆို၏။

၁၁ တနေ့သ၌ လေ့ရှိသည့် ရောက်သဖြင့်၊ ထို အခန်းထဲသို့ ဝင်၍ အိပ်နေ၏။

၁၂ ထိုရှုနင်မြို့သူ မိန်းမကို ခေါ်လော့ဟု မိမိကျွန် ဂေဟာဇိအား ဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်၍၊ မိန်းမသည် လေ့ရှိ ရှုမှာ ရပ်နေ၏။

၁၃ လေ့ရှိက၊ သင်သည် ငါတို့အဘို့ ဤမျှလောက် လုပ်ကျွေးပြုစုသည်အတွက်၊ သင့်အဘို့ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သင့်အဘို့ ရှင်ဘုရင် ထံ၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်းထံ၌ ငါပြောရမည်လောဟု ဂေဟာဇိမေးမည် အကြောင်းစီရင်သော်၊ မိန်းမက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ် အဆွေအမျိုးတို့တွင် နေပါဦးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၄ လေ့ရှိ ကလည်း၊ ဤမိန်းမအဘို့ အဘယ်သို့ ပြုစုရာ ရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဂေဟာဇိက၊ ဤ မိန်းမ၌ သားသမီး မရှိပါ။ သူ့ခင်ပွန်းလည်း အိုလှပြီ ဟုဆိုသော်၊

၁၅ တဖန် ခေါ်ဦးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်၍၊ မိန်းမသည် တံခါးဝမှာ ရပ်နေ၏။

၁၆ လေ့ရှိ ကလည်း၊ သင်သည် နောင် နှစ်အချိန် အရွယ်စေ့သောအခါ သားကို ဘက်ယမ်းရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မိန်းမက အိုအရှင်၊ ဘုရားသခင်၏ လူ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၇ ထိုနောက် မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ လေ့ရှိ

ချိန်းချက်သော အရွယ်စေ့သောအခါ သားကို ဘွားမြင် လေ၏။

၁၈ ထိုသားသည် နို့ကွာပြီးမှ၊ တနေ့သ၌ စပါး ရိတ်သော သူတို့ရှိရာ မိမိအဘ ထံသို့ သွား၍၊

၁၉ ငါသည် ခေါင်းနာ၏။ ခေါင်းနာ၏ဟု အဘအား ပြောဆိုလျှင်၊ အဘက၊ သူငယ်ကို အမိ ထံသို့ ယူသွားဟု လုလင်အား ပြော၏။

၂၀ လုလင်သည် အမိထံသို့ ယူသွား၍၊ သူငယ်သည် အမိရင်ခွင်၌ ထိုင်၍ မွန်းတည့် အချိန်ရှိပြီးမှသေ၏။

၂၁ အမိသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့ တက်၍ အလောင်းကို ဘုရားသခင် လူ၏ ခုတင်ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ တံခါးကို ပိတ်ခဲ့၍ သွားလေ၏။

၂၂ ခင်ပွန်းကိုလည်း ခေါ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရား သခင်၏လူ ထံသို့ ပြေး၍ တဖန် ပြန်လာဦးမည်။ လုလင် တယောက်နှင့်မြည်းတစီးကို ထည့်လိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊

၂၃ ခင်ပွန်းက၊ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ သွားချင် သနည်း။ လဆန်းနေ့ မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့လည်းမဟုတ် ဟု ဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ပြန် ပြော၏။

၂၄ မြည်းကို ကုန်းနီးတင်ပြီးမှ ကျွန်ကို ခေါ်၍ နှင်သွားလော့။ ငါမပြောလျှင် ငါ့ကြောင့် အသွားမနေ့ စေနှင့်ဟု ကျွန်အား မှာထားသဖြင့်၊

၂၅ ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်၏ လူရှိရာ၊ ကရမေလ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ဘုရားသခင်၏လူသည် အဝေးကမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူ မိန်းမလာ၏။

၂၆ သင်ပြေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မာ၏ လော။ ခင်ပွန်း မာ၏လော။ သူငယ်မာ၏လော ဟု စေလွှတ်၍ မေးစေသော်၊ မိန်းမက မာပါ၏ဟုဆို၏။

၂၇ ဘုရားသခင်၏လူ ရိုရာ တောင်ပေါ်သို့ ရောက် သောအခါ၊ သူ၏ခြေတို့ကို ဘက်လေ၏။ ဂေဟာဇိ သည် ဆီးတားခြင်းငှါ ချဉ်းလာလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ လူက သူ့ကို မဆီးတားနှင့်။ သူသည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မပြု၊ ဝှက်ထားတော်မူပြီဟု ဆို၏။

၂၈ မိန်းမ ကလည်း၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်ထံမှာ သားဆုကို တောင်းပါသလော။ ကျွန်မကို မုသာမသုံး ပါနှင့်ဟု လျှောက်ဆိုသည် မဟုတ်သလောဟုဆို၏။

၂၉ လေ့ရှိသည် ဂေဟာဇိကို ခေါ်၍ သင်၏ ခါးကို စည်းလော့။ ငါ့တောင်ဝှေးကို ကိုင်၍ သွားလော့။

လမ်းမှာ သူတပါးကို တွေ့လျှင် နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့်ကို သူတပါးနှုတ်ဆက်လျှင်ပြန်၍ မပြောနှင့်။ ဝှံ့တောင်ဝေးကို သူငယ်၏ မျက်နှာပေါ်မှာ တင်လော့ဟု မှာထားလေ၏။

၃၀ အမိ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်နှင့် ကွာ၍ မသွားနိုင်ပါဟု ဆိုလျှင်၊ လေ့ရှိသည် ထ၍ လိုက်လေ၏။

၃၁ ဂေဟာဇိသည် အရင် သွား၍၊ တောင်ဝေးကို သူငယ်၏ မျက်နှာပေါ်မှာ တင်သော်လည်း၊ သူငယ်သည် အသံမပြု အမှုမထား။ ထိုကြောင့် ဂေဟာဇိသည် လေ့ရှိကို ခရီးဦးကြိုပြု၍၊ သူငယ်သည် မနိုးပါဟု ပြန်ပြော၏။

၃၂ လေ့ရှိသည် အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်သေလျက်၊ မိမိ ခုတင်ပေါ်မှာ တင်ထားလျက် ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့်၊

၃၃ အထဲသို့ ဝင်၍ နှစ်ယောက်တည်း ရှိစေခြင်းငှါ တံခါးကို ပိတ်လျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။

၃၄ သူငယ်၏ အနီးအပါးသို့ ချဉ်း၍ သူ့အပေါ်မှာ အိပ်လျက် နှုတ်ချင်း၊ မျက်စိချင်း၊ လက်ချင်း ထပ်လျက်၊ သူငယ် အပေါ်မှာ ကိုယ်ကို လှန်သဖြင့် သူငယ်အသားသည် နွေးစရှိ၏။

၃၅ တဖန် ဆင်း၍ အခန်းထဲမှ စင်္ကြံသွားပြီးလျှင်၊ ချဉ်းပြန်၍ သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကို လှန်သဖြင့်၊ သူငယ်သည် ခုနစ်ကြိမ်ချေဆက်၍ မျက်စိကိုဖွင့်၏။

၃၆ လေ့ရှိသည် ဂေဟာဇိကို ခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူ မိန်းမကို ခေါ်လိုက်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူသည် ရောက်လာသော အခါ၊ လေ့ရှိက သင်၏ သားကို ချီယူလော့ဟု ဆို၏။

၃၇ မိန်းမသည် အထဲသို့ ဝင်၍၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ဦးချပြီးလျှင် သားကို ချီယူ၍ ထွက်သွား၏။

၃၈ တဖန် လေ့ရှိသည် ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၍ ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါး၏။ ပရောဖက် အမျိုးသားတို့သည် လေ့ရှိ ရှေ့မှာ ထိုင်ကြစဉ်၊ ပရောဖက် အမျိုးသားတို့အဘို့ ကြီးသောအိုးကင်းကို ပြင်၍ ဟင်းချက်လော့ဟု မိမိကျွန်အား ဆို၏။

၃၉ တစုံတယောက်သော သူသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဆွတ်ခြင်းငှါ လယ်ပြင်သို့သွား၍ တောနွယ်ပင်ကို တွေ့လျှင်၊ တောဘူးသီးပိုက်နိုင်သမျှကို ဆွတ်ယူပြီးမှ၊

၄၀ ထိုဘူးမျိုးကို မသိဘဲ ဟင်းအိုးထဲသို့ ခပ်လေ၏။ ဟင်းအိုး စားအံ့ဟု လောင်းပြီးမှ ဝိုင်း၍စားကြစဉ်တွင်၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ အိုးထဲ၌ သေဘေးရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ မစားနိုင်ဘဲ နေကြ၏။

၄၁ လေ့ရှိ ကလည်း၊ မုန့်ညက်ကို ယူခဲ့ဟု ဆို၍ အိုးထဲမှာ ခပ်ပြီးလျှင်၊ လူများ စားစရာဘို့ လောင်းဦးလော့ဟု ဆိုပြန်သော်၊ အိုး၌လည်း ဘေးမရှိ။

၄၂ တဖန် ဗာလရှုလိရမြို့မှ လူတယောက်သည် လာ၍၊ အဦးသီးသော မုယောဆန်ဖြင့် လုပ်သော မုန့်လုံး နှစ်ဆယ်နှင့် အိတ်၌ထည့်အသော အသီးအနှံများကို ဘုရားသခင်၏ လူထံသို့ ဆောင်ခဲ့၏။ လေ့ရှိကလည်း၊ ဤလူများကို ကျွေးလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၄၃ ကျွန်က အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်တော်သည် လူတရာကို ဤမျှနှင့် ကျွေးနိုင်မည်လောဟု မေးလျှင်၊ လေ့ရှိက ဤလူများကို ကျွေးလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် ဝစ္စာ စားကြသော်လည်း စားစရာ ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊

၄၄ ကျွန်သည် လူများရှေ့မှာထည့်၍ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်နှင့်အညီ ထိုသူတို့သည် ဝစ္စာစားကြ၍၊ စားစရာ ကျန်ကြွင်းလျက်ရှိ၏။

၅

၁ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်း နေမန်သည် မိမိသခင် ထံမှာ မျက်နှာရသောသူ၊ ဘုန်းကြီးသောသူ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိပြည်သည် ထိုသူအား ဖြင့်အောင်ရသော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုသူသည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နှုတ်စွဲ၏။

၂ ရှုရိ လူတို့သည် အလိုအလျောက် တပ်ဖွဲ့၍ ချီသွားစဉ်တွင်၊ ဣသရေလ ပြည်မှ ဘမ်းခွဲသော မိန်းမငယ် တယောက်သည် နေမန်၏ မယား ထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။

၃ ထိုကျွန်မ ကလည်း၊ ကျွန်မ သခင်သည် ရှုမာရိ မြို့၌ ရှိသော ပရောဖက် ထံသို့ ရောက်ပါစေသော။ ထိုပရောဖက်သည် သခင်၌ စွဲသောနှုနာကို ပျောက်စေလိမ့်မည်ဟု မိမိ သခင်မအား ဆို၏။

၄ နေမန်သည် မိမိအရှင် ထံသို့ ဝင်၍ ဣသရေလ အမျိုး မိန်းမငယ် စကားကို ပြန်လျှောက်၏။

၅ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ကလည်း သွားလော့။ သွားလော့။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ စာပေးလိုက်မည်ဟု အမိန့်တော်အတိုင်း၊ နေမန်သည် ငွေ အခွက်တရာ၊

ရွှေ အခွက်ခြောက်ဆယ်၊ အဝတ်ဆယ်စုံကို ယူသွား၍၊
၆ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ မိမိအရှင်၏ စာကို သွင်းလေ၏။ စာ၌ ပါသောအချက် ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဝါကျွန် နေမန်၏ နှုနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ သူ့ကို ဤစာနှင့် အတူ ငါစေလွှတ်သည်ဟု ပါသတည်း။

၇ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာကို ကြည့်ပြီး မှာ၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍၊ ငါသည် အသက်ပေးပိုင်၊ နှုတ်ပိုင်သော ဘုရား ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤသူသည် လူ့နုကို ချမ်းသာပေးစေခြင်းငှါ ဝါထံသို့ စေလွှတ်သလော။ ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် ဝါ့ကို အဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။

၈ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်သည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူ လေိရုံသည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် အဝတ်ကို ဆုတ်သနည်း။ ထိုသူသည် ဝါထံသို့ လာပါလေစေ။ ဣသရေလပြည်၌ ပရောဖက် ရှိသည်ကို သိလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ကို မှာလိုက်လေ၏။

၉ ထိုကြောင့်၊ နေမန်သည် မြင်းရထားကို စီးသွား၍ လေိရုံ အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။

၁၀ လေိရုံက၊ သင်သည် သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ရေချိုးလော့။ အသားပြောင်း၍ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်ဟု လူကိုစေလွှတ်၍ ပြောစေ၏။

၁၁ နေမန် ကလည်း၊ အကယ်၍ ပရောဖက်သည် ထွက်လာမည်။ ဝါအနားမှာ ရပ်လျက် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို ခေါ်၍ မိမိလက်နှင့်သုံးသည် သဖြင့် နှုနာကို ပျောက်စေမည်ဟု ငါထင်၏။

၁၂ ဖာသက်ပြည့်၌ အာဗနမြစ်၊ ဖာဖာမြစ်တို့သည် ဣသရေလမြစ် အလုံးစုံထက် သာ၍ ကောင်းသည် မဟုတ်လော့။ ထိုမြစ်၌ ငါရေချိုး၍ မသန့်ရှင်းရသလော့ဟု ဆိုလျက် အမျက်ထွက်၍ ပြန်သွား၏။

၁၃ ကျွန်တို့သည် ချဉ်းလာ၍ အဘ၊ ခက်သောအမှုကို ပြုရမည်ဟု ပရောဖက် စီရင်လျှင် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော့။ ရေချိုး၍သာ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လော့ဟု စီရင်လျှင် အဘယ်မျှလောက် သာ၍ ပြုတော်မူသင့်ပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊

၁၄ နေမန်သည်သွား၍ ဘုရားသခင်၏လူ စီရင်သည် အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်၌ ကိုယ်ကို ခုနစ်ကြိမ် နှစ်သဖြင့်၊ သူ၏ အသားသည် သူငယ်၏ အသား ကဲ့သို့ ပြောင်း၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၅ သို့ပြီးမှ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ

ဘုရားသခင်၏လူ ထံသို့ပြန်လာ၍ သူ့ရှေ့၌ရပ်လျက်၊ ဣသရေလ ပြည်မှတစ်ပါး အဘယ်ပြည်၌မျှ ဘုရားသခင် မရှိသည်ကို ယခု အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန် လျှင်သော အလှူလက်ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၆ လေိရုံကလည်း၊ ငါကိုးကွယ်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း မခံမယူရဟုဆိုလျှင်၊ ခံယူစေခြင်းငှါ တဖန် တိုက်တွန်းသော်လည်း ငြင်းပယ်လျက်နေ၏။

၁၇ နေမန် ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်သည် မြည်းနှစ်စီးနှင့် တင်၍ မြေအနည်းငယ်ကို ယူပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သည် မီးရှို့ရာယာဇ် အစရှိသော အဘယ်ယာဇ်ကိုမျှ ထာဝရဘုရား မှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရားအား နောက်တဖန် မပူဇော်ပါ။

၁၈ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သခင်သည် ကိုးကွယ်အံ့ဟု ရိမ္မန် ဘုရား၏ ကျောင်းသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်ကို မှီလျက် ရိမ္မန်ကျောင်း၌ ကိုယ်ကို ညွတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ညွတ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်ကို အပြစ်လွှတ်တော်မူပါစေသော ဟုဆိုလျှင်၊

၁၉ လေိရုံက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့ဟု ဆို၏။ နေမန်သည် သွား၍ အဝေးသို့ မရောက်မှီ၊

၂၀ ဘုရားသခင်၏လူ လေိရုံ၏ကျွန် ဂေဟာဇိက၊ ဤရှုရိလူ နေမန်ဆောင်ခဲ့သော ဥစ္စာကို ဝါသခင်သည် မခံမယူ။ သူ့ကို အလွန် သနားပြီး၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ သူ့နောက်သို့ ငါလိုက်၍ တစုံတခုကို ယူမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊

၂၁ နေမန်နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ လိုက်ကြောင်းကို နေမန်သည် မြင်လျှင်၊ ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ရထားမှ ဆင်း၍၊ ရှိသမျှကောင်းသလော့ဟု မေးသော်၊

၂၂ ဂေဟာဇိက ကောင်းပါ၏။ ယခုတွင် ပရောဖက် အမျိုးသား လုလင်နှစ်ယောက်သည် ဖေရိုမိတောင်မှ ရောက်လာပြီ။ ငွေ အခွက်တဆယ်နှင့် အဝတ် နှစ်စုံကို သူတို့ အဘို့ ပေးပါလော့ဟု တောင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော် သခင်သည် ကျွန်တော်ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ဆိုလျှင်၊

၂၃ နေမန်က၊ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို မငြင်းယူပါလော့ဟု တိုက်တွန်းလျက်၊ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အိတ် နှစ်လုံး၌ အဝတ် နှစ်စုံနှင့်တကွစည်း၍ မိမိကျွန် နှစ်ယောက် အပေါ်မှာ တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဂေဟာဇိ ရှေ့၌ ထမ်းသွားရ၏။

၂၄ မြို့ရိုးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုဥစ္စာကို ဂေဟာဇီ သည်ယူ၍ အိမ်၌ သိုထားသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးမှ၊

၂၅ ကိုယ်တိုင် ဝင်၍ မိမိ သခင် ရှေ့၌ ရပ်နေ၏။ ဇလိရုံ ကလည်း၊ ဂေဟာဇီ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားဘိ သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ် အရပ်ကိုမျှ မသွားပါဟု ပြန်ပြောသော်၊

၂၆ ဇလိရုံက၊ ထိုလူသည် သင့်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ ရထားပေါ်မှ လှည့်သောအခါ၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်သလော။ ငွေကို ခံယူချိန် ရှိသ လော။ အဝတ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သိုးနွား၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမကို သိမ်းယူချိန် ရှိသလော။

၂၇ သို့ဖြစ်၍ နေမန်၏ နူနာသည် သင်၌၎င်း၊ သင်၏ သားမြေး၌၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ စွဲစေဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ ဂေဟာဇီသည် နူနာစွဲ၍ ဗိုင်းပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူလျက်၊ သခင် ထံမှ ထွက်သွား၏။

၆

၁ ပရောဖက် အမျိုးသားတို့က၊ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ယခုနေသော အရပ်သည် ကျဉ်းမြောင်းပါ၏။

၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် နားသို့ သွား ပါရစေ။ ထိုအရပ်၌ ဝိုင်း၍ သစ်သားကို ခုတ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်နေစရာတို့ လုပ်ပါရစေဟု ဇလိရုံ ထံ၌ အခွင့် တောင်းလျှင်၊ သွားကြလော့ဟု အခွင့်ပေး၏။

၃ အချို့ကလည်း မငြင်းပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ နှင့်ကြွတော်မူပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ ငါသွားမည်ဟု ဝန်ခံသည်အတိုင်း၊

၄ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ ရောက်သောအခါ သစ်သားကိုခုတ်ကြ၏။

၅ တယောက်သော သူသည် ခုတ်စဉ်တွင်၊ ရေထဲသို့ ပုဆိန်ကျ၏။ ခုတ်သောသူ ကလည်း၊ ခက်လှပြီသခင်၊ ထိုပုဆိန်သည် ငှါးခဲသော ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏ဟု အော် ဟစ်လျှင်၊

၆ ဘုရားသခင်၏ လူက၊ အဘယ်မှာ ကျသနည်း ဟု မေးသော်၊ ကျရာအရပ်ကို ပြပြီးမှ၊ ဒုတ်ကိုခုတ်၍ ထိုအရပ်၌ ချသဖြင့် ပုဆိန်သည် ပေါလောနေ၏။

၇ ဆယ်ယူလော့ဟု ဇလိရုံ ဆိုသည် အတိုင်း၊ တပည့်သည် လက်ကိုဆန့်၍ ဆယ်ယူ၏။

၈ တဖန် ရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလပြည်ကို စစ်တိုက်၍၊ ဤမည်သော အရပ်၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ငါတို့သည် တပ်ချကြကုန်အံ့ဟု ကျွန်တို့နှင့် တိုင်ပင်သောအခါ၊

၉ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ဤမည်သော အရပ်ကို သတိပြုပါ။ ထိုအရပ်သို့ ရှုရိလူတို့သည် လာကြပြီဟု၊

၁၀ သတိပေးသော အရပ်သို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် သည် လူကို စေလွှတ်၍ တကြိမ် နှစ်ကြိမ်မက ရန်သူ တို့ကိုရှောင်လေ၏။

၁၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် စိတ်ပူပန်၍ ကျွန်တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့တွင် အဘယ် သူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဘက်၌ နေသည်ကို ဝဲ့အားမပြဘဲ နေကြသနည်းဟု မေးသော်၊

၁၂ ကျွန်တယောက်က၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် စက်တော်မူခန်းထဲ၌ မိန့်တော် မူသော စကားကိုပင်၊ ဣသရေလပြည်၌ ရှိသော ပရောဖက် ဇလိရုံသည်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ သူသည် အဘယ်အရပ်၌ ရှိသည်ကို သွား၍ ချောင်းကြည့်လော့။ သူ့ကိုဘမ်း ဆီးစေခြင်းငှါ ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ဒေါသန်မြို့၌ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ ထိုမြို့သို့ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေ များကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ ညဉ့်အခါရောက်၍ မြို့ကို ဝိုင်းကြ၏။

၁၅ နံနက်စောစော ဘုရားသခင် လူ၏ကျွန်သည် ထ၍ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြို့ကို ဝိုင်းလျက် ရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ အိုသခင်၊ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မိမိ သခင် အားဆို၏။

၁၆ ဇလိရုံက မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါတို့ ဘက်၌နေသော သူတို့သည် ရန်သူတို့ဘက်၌ နေသောသူတို့ထက် သာ၍ များကြသည်ဟု ဆိုလျက်၊

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ဤသူသည် မြင်နိုင်မည် အကြောင်း သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူပါဟု ဆု တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ထိုလုလင် ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ဇလိရုံ ပတ်လည်၌ တတောင်လုံးသည် မီးမြင်း၊ မီးရထားနှင့် ပြည့်သည်ကို မြင်လေ၏။

၁၈ ရှုရိလူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ၊ ဇလိရုံက၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့၏မျက်စိ မမြင်စေခြင်းငှါ၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည် အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၁၉ ဇလိရုံ ကလည်း၊ ဤလမ်း မဟုတ်။ ဤမြို့လည်း

မဟုတ်။ ဝါနောက်သို့ လိုက်ကြ။ သင်တို့ ရှာသောသူ ရှိရာသို့ ငါပို့မည်ဟု ဆိုလျက် ရှာရိမြို့သို့ ပို့လေ၏။

၂၀ မြို့ထဲသို့ ရောက်ပြီးမှ လေိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့သည် မြင်နိုင်မည်အကြောင်း သူတို့၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ သူတို့၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင်၍ ရှာရိမြို့ထဲမှာ ရှိသည်ဟု သိကြ၏။

၂၁ ထူသရေလ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ အဘ၊ ထိုသူတို့ကို ထားနှင့်သတ်ရပါမည်လောဟု လေိရှဲအား မေးလျှင်၊

၂၂ မသတ်ပါနှင့်။ ထားနှင့် ခုတ်လျက်၊ လေးနှင့် ပစ်လျက် စစ်တိုက်၍ ဘမ်းမိသော သူတို့ကို သတ်ရမည်လော။ သူတို့ ရှေ့မှာ မုန့်နှင့် ရေကို ထည့်၍ သူတို့သည် စားသောက်ပြီးမှ၊ မိမိတို့ သခင် ထံသို့ သွားပါစေဟု ဆိုလျှင်၊

၂၃ များစွာသော စားစရာကို ပြင်ဆင်၍ စားသောက်စေပြီးမှ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့သခင် ထံသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနောက်မှ ရှင်လူတို့သည် အလိုအလျောက် တပ်ဖွဲ့၍ ထူသရေလ ပြည်သို့ မလာကြ။

၂၄ နောက်တဖန် ရှင် ရှင်ဘုရင် ဗဟိဒဒိသသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြင့် စစ်ချီ၍ ရှာရိမြို့ကို ဝိုင်းထား၏။

၂၅ ကြာမြင့်စွာ ဝိုင်းထားသောကြောင့်၊ ရှာရိမြို့၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး၍၊ မြည်းခေါင်းတလုံးကို ငွေရှစ်ဆယ်နှင့်ငင်း၊ ပဲကြမ်းတပြည်ကို ငွေ ငါးကျပ်နှင့်ငင်း ရောင်းရ၏။

၂၆ ထူသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှောက်သွားစဉ်၊ မိန်းမ တယောက်က အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်မတော်မူပါဟု အော်ဟစ်၏။

၂၇ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား ကယ်မတော် မမူလျှင်၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ကယ်မ နိုင်မည်နည်း။ စပါးနယ်ရာတလင်း၊ စပုလ်သီး နယ်ရာကျင်း ထဲက ကယ်မရမည်လော ဟူ၍ငင်း၊

၂၈ သင့်၌အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူ၍ငင်း မေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ဤမိန်းမသည် ကျွန်မအိသို့ လာ၍၊ သင့်သားကို ယနေ့ ငါတို့ စားဘို့ အပ်ပါ။ နက်ဖြန်နေ့၌ ငါ့သားကို စားရမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၂၉ ကျွန်မ၏သားကို ပြုတ်၍ စားကြပါ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်မက၊ သင်၏သားကို ငါတို့ စားဘို့ အပ်ပါဟု တောင်းသော်၊ သူသည် မိမိသားကို ဝှက်ထားပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၀ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ၏စကားကို ကြားလျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်လေ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှောက်သွားစဉ် လူတို့သည် ကြည့်၍၊ အတွင်း၌ လျှော်တေအဝတ်ဖြင့် ဝတ်တော်မူကြောင်းကို သိမြင်ကြ၏။

၃၁ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ရှာဖတ်သား လေိရှဲ၏ ဦးခေါင်းသည် ယနေ့ သူ့ကိုယ်နှင့် မကွာဘဲနေလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက၊ ငါ၌ ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆို၏။

၃၂ လေိရှဲသည် မိမိအိမ်၌ ထိုင်၍ အသက်ကြီးသူတို့သည် သူနှင့်အတူ ထိုင်ကြစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိ ရှေ့မှာ လူတယောက်ကို စေလွှတ်၏။ ထိုတမန်မရောက်မှီ လေိရှဲက၊ လူသတ်၏ သားသည် ငါ့လည်ပင်းကို ဖြတ်စေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်သည်ကို သိမြင်ကြသလော။ ထိုတမန်ရောက်သော အခါ၊ တံခါးကို ပိတ်၍၊ တံခါးနားမှာ သူ့ကို ဆီးတားကြလော့။ သူ့နောက်မှာ သူ့သခင် ခြေသံ မမြည်သလောဟု၊

၃၃ အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောစဉ်တွင်၊ ထိုတမန်သည် ရောက်လာ၏။ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင်ရောက်လျှင်၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်သောအမှုဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးကို အဘယ်ကြောင့် မြှော်လင့်ရသေးသနည်းဟု ဆိုသော်၊

၇

၁ လေိရှဲက၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစ်ဝက်ကို ငွေ တကျပ်၊ မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရှာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏။

၂ ရှင်ဘုရင် မှီခြင်းကို ခံရသော အမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ပြင်တင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအား ဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်၏ လူက၊ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း မစားရဟု ပြန်ပြော၏။

၃ ထိုအခါ မြို့တံခါး၌ ထိုင်လျက် ရှိသော လူနှလေးယောက်တို့က၊ ငါတို့သည် သေသည်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်၌ ထိုင်ရမည်နည်း။

၄ မြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင် အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် သေရမည်။ ဤအရပ်၌ ထိုင်လျက်နေလျှင်လည်း သေရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်တပ်သို့ ဝင်စားကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အသက်ရှင်စေလျှင် ရှင်ရမည်။ သတ်လျှင် သေရမည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊

၅ မိုဗ်းမလင်းမှီ ထ၍ရှုရိတပ်သို့ သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့ကြ။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိလူတို့သည် ရထားစီးသူရဲ မြင်းစီးသူရဲ များစွာသော ဗိုလ်ခြေအသံကို ကြားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ပြုတောမူသဖြင့်၊ သူတို့က ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ဟိတ္ထိ မင်းများ၊ အဲဒုတ္တျ မင်းများတို့ကို ငှါးပြီဟု တယောက်ကို တယောက်ဆိုလျက်၊

၇ မိုဗ်းမလင်းမှီ ထ၍ သူတို့တဲ၊ မြင်း၊ မြည်းအစ ရှိသောတတပ်လုံးကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်အသက် လွတ်အောင် ပြေးကြ၏။

၈ လူနူတို့သည် တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ၊ တဲ တခု ထဲသို့ ဝင်၍ စားသောက်ပြီးမှ၊ ရွှေငွေ အဝတ် တန်ဆာကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ နောက် တဖန် အခြားသော တဲသို့ ဝင်၍၊ ဥစ္စာများကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။

၉ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ မပြုပါ တကား။ ယခု နေ့သည် ကောင်းသော သီတင်းကို ကြားပြောရသော နေ့ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့သည် မကြား မပြောဘဲ နေပါပြီတကား။ မိုဗ်းလင်းသည်တိုင်အောင် မပြောဘဲ နေလျှင် အမှုတစုံတခု ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ သီတင်းကြားပြောအံ့သောငှါ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ၊

၁၀ မြို့သို့ သွား၍ တံခါး ပြင်၌ ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ငါတို့သည် ရှုရိတပ်သို့ ရောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့။ လူသံကို မကြား။ မြင်း၊ မြည်းတို့ကို ချည်နှောင် လျက်၊ တဲများလည်း တတ်တိုင်းရှိသည်ကို တွေ့ပါ၏ ဟု ကြားပြောသည်အတိုင်း၊

၁၁ တံခါးစောင့်တို့သည် တယောက်ကို တယောက် ဟစ်၍၊ ထိုသီတင်းသည် နန်းတော် ထဲသို့ ရောက် လေ၏။

၁၂ မိုဗ်းမလင်းမှီ ရှင်ဘုရင်သည် ထ၍၊ ရှုရိလူတို့ သည် ငါတို့၌ အဘယ်သို့ ပြုလိုသည်ကို ငါပြောမည်။ သူတို့က မြို့ပြင်သို့ ထွက်သောမြို့သားတို့ကို အရှင် ဘမ်းပြီးမှ၊ မြို့ထဲသို့ ဝင်မည်အကြံ ရှိ၍၊ ငါတို့ ငတ် မှတ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့်၊ မိမိတို့ တပ်ပြင်သို့ ထွက်၍ တော၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေကြသည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ ကျွန်တယောက်က၊ မြို့၌ ကျန်ကြွင်းသောမြင်း ငါးစီးကို ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကား ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သော ဣသရေလအမျိုး အလုံးအရင်းကဲ့သို့

ဖြစ်ပါ၏။ ထိုမြင်းတို့ကို စီးလျက် သွား၍ ကြည့်ရှုရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီးမှ၊

၁၄ ရထားမြင်း နှစ်စီးကို ယူပြီးလျှင် သွား၍ ကြည့်ရှု ကြလော့ဟု ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိဗိုလ်ခြေနောက်သို့ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊

၁၅ ယောဒန်မြစ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ ရှုရိလူတို့ သည် အလျင်အမြန် ပြေးရာတွင် ပစ်ခဲသောအဝတ် တန်ဆာတို့သည် လမ်း၌ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ စေလွှတ် သူတို့သည် ပြန်လာ၍ နားတော် လျှောက်ကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ မြို့သားတို့သည် ထွက်၍ ရှုရိတဲတို့ကို လူယူကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အတိုင်း၊ ဂုံ့မုန့်ညက်တစ်တံကို ငွေတကျပ်၊ မုရောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရောင်းကြ၏။

၁၇ ရှင်ဘုရင် မှီခြင်းကို ခံရသော အမတ်သည် အမိန့်တော်အတိုင်း တံခါးကို စောင့်သည်တွင်၊ ထွက်ဝင်သော သူတို့နင်းမိ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ရှင်ဘုရင် ရောက်လာသောအခါ ပြောဆိုနှင့်သည် အတိုင်း၊ ထိုအမတ် သေလေ၏။

၁၈ ဘုရားသခင်၏လူက၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန် ရောက်လျှင်၊ ဂုံ့မုန့်ညက် တစ်တံကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန် တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရှုမာရိမြို့ တံခါး၌ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း ဖြစ်၏။

၁၉ အမတ် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအား ဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏လူက သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း မစားရဟု ပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊

၂၀ ထိုအမတ်၌ ဖြစ်၏။ မြို့တံခါးဝမှာ မြို့သားတို့ နင်းခြင်းကို ခံရ၍ သေလေ၏။

၈

၁ တဖန် လေိရ်သည် အထက်က အသက်ရှင်စေ သောသူငယ်၏ အမိကို ခေါ်၍၊ သင်သည် အိမ်သူ အိမ်သားနှင့်တကွ ထသွားလော့။ တည်းခို၍ နေနိုင် သော အရပ်တစ်ခုတရပ်၌ တည်းခို၍ နေလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် အစာခေါင်းပါးရာ ကာလကို မှာလိုက် တော်မူပြီ။ တပြည်လုံး၌ ခုနစ်နှစ်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။

၂ ထိုမိန်းမသည် ဘုရားသခင် လူ၏ စကားကို နားထောင်သဖြင့်၊ အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့် တကွ သွား၍ ဖိလိတ္တိုပြည်၌ ခုနစ်နှစ်နေ၏။

၃ ခုနှစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ ဖိလိစ္စိုပြည်မှ ပြန်လာ၍ ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကို ရောင်းအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံမည့် အကြံနှင့် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သွား၏။

၄ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဘုရားသခင်လူ၏ကျွန် ဂေဟာဇိနှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ဇလိရုံပြုသော အံ့တွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြောပြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊

၅ ဇလိရုံသည် သေသောသူ အသက် ရှင်စေကြောင်းကို ဂေဟာဇိသည် ပြန်လျှောက်စဉ်တွင်၊ အသက်ရှင်စေသော သူငယ်၏အမိသည် ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကို ရောင်းအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံလေ၏။ ဂေဟာဇိ ကလည်း၊ အရှင် မင်းကြီး၊ ဤမိန်းမကား ယခု ပြောသော မိန်းမ၊ ဤသူငယ်ကား ဇလိရုံ အသက်ရှင်စေသော သူငယ် ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၆ ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမကို မေး၍ မိန်းမလည်း သက်သေခံ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သူ၏ ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်း၊ ပြည်တော်ကထွက်သော နေ့မှစ၍ယခု တိုင်အောင် သူ့မြေ၌ဖြစ်သမျှကို၎င်း ပြန်ပေးစေဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ သူ၏အမှုကိုစောင့်စေခြင်းငှါ အရာရှိ တယောက်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၇ တဖန် ဇလိရုံသည် ဒမာသက်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ရှိရင်ဘုရင် ဗဟိာဒဒိသည် နာနေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူ ရောက်ကြောင်းကို နားတော် လျှောက်လေသော်။

၈ ဟာဇေလကို ခေါ်၍၊ သင်သည် လက်ဆောင်ကို ဆောင်လျက် ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဤအနာမှ ထမြောက်မည်လောဟု သူအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လော့ဟု စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊

၉ ဟာဇေလသည် ကုလားအုပ် လေးဆယ်ပေါ်မှာ ဒမာသက်ဥစ္စာ များကို တင်၍၊ လက်ဆောင်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြင်ခြင်းငှါ သွား၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်၏သား ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ဗဟိာဒဒိက၊ ငါသည် ဤအနာမှ ထမြောက်ရမည်လောဟု မေးမြန်းစေခြင်းငှါ ကျွန်တော်ကို စေလွှတ်ပါသည်ဟု ဆို၏။

၁၀ ဇလိရုံကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ထမြောက်နိုင်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်လော့။ သို့သော်လည်း ဆက်ဆက်သေရမည် အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငှါအား ပြတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊

၁၁ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ဟာဇေလသည် မျက်နှာပျက်

လေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည်လည်း မျက်ရည်ကျ၏။

၁၂ ဟာဇေလ ကလည်း၊ သခင်သည် အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ကျတော်မူသနည်းဟု မေးလျှင် ဇလိရုံက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြုလတ်သော ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော သူတို့၏ ရဲတိုက်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ လုလင်များကို ထားနှင့် သတ်ခြင်း၊ သူငယ်များကို မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမများ၌ ဝမ်းခွဲခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု ငါ့သိမြင်သောကြောင့် မျက်ရည်ကျသည်ဟု ပြန်ပြောသော်။

၁၃ ဟာဇေလက၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ခွေးဖြစ်လျက်နှင့် ဤမျှလောက် ကြီးသောအမှုကို ပြုရပါလိမ့်မည်လောဟု မေးပြန်သော်၊ ဇလိရုံက၊ သင်သည် ရှုရီနိုင်ငံကို စိုးစံရလိမ့်မည် အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငှါအားပြတော်မူပြီဟု ဆို၏။

၁၄ ဟာဇေလသည် သွား၍ မိမိ သခင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သခင်က၊ ဇလိရုံသည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အနာမှ ဆက်ဆက် ထမြောက်တော်မူမည် ဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၅ နက်ဖြန်နေ့၌ ဟာဇေလသည် သိုးမွေးအဝတ်ကို ရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင် သေ၍ ဟာဇေလသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၁၆ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟတ်သား ယောရုံနန်းစံ ငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရုဖတ်သား ယဟောရုံသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၁၇ အသက် သုံးဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသော်၊ ယောရုလင်မြို့၌ မင်းပြု၍ ရှစ်နှစ် စိုးစံ၏။

၁၈ အာဟပ် သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်ရာလမ်းသို့ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၁၉ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒိအစရှိသော သားမြေးတို့၏ မီးခွက်ကို အစဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော် ရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒိ၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ယုဒပြည်ကို မဖျက်ဆီးဘဲ ထားတော်မူ၏။

၂၀ ထိုမင်း လက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၍ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၂၁ ယဟောရုံမင်းသည် ရထားစီးသူရဲ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဇာဏုရမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ညဉ့်အခါဝိုင်းသော

ဒေသလူများ၊ ရထားအုပ်များကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဒေသ လူတို့သည် မိမိတို့ နေရာသို့ ပြေးကြ၏။

၂၂ သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၏။ ထိုကာလ၌ လိဗန ပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။

၂၃ ယဟောရုံ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၂၄ ယဟောရုံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာခဇိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်သား ယောရုံ နန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရုံသား အာခဇိသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၂၆ အသက် နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသော်၊ မင်းပြု၍ ယေ ရုရှလင်မြို့၌ တနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဩမရိမင်း အာသလိ အမည်ရှိ၏။

၂၇ အာခဇိသည် အာဟပ်၏ သမက်ဖြစ်သဖြင့်၊ အာဟပ်အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့ လိုက်၍၊ အာဟပ် အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၂၈ အာဟပ်၏သား ယောရုံသည် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိ လူတို့သည် ယောရုံကို ထိခိုက် ကြ၏။

၂၉ ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာ ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရုံမင်းကြီးသည် ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွား၍ နာလျက်နေစဉ်တွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယဟောရုံသား အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟတ်သား ယောရုံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်းသွားလေ၏။

၉

၁ ထိုအခါ ပရောဖက် ဇေရိရုံသည် ပရောဖက် အမျိုးသား တယောက်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ခါးကို စည်း လော့။ ဤဆီဘူးကို ယူ၍ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ သွားလော့။

၂ ရောက်သောအခါ၊ နိမိရှိသား ယောရှုဖတ်၏သား ယေဟုကို ရှာ၍ သူ့ထံသို့ ဝင်လျက်၊ သူ့ကို သူ၏ အပေါင်းအဘော်စု ထဲက ထွက်စေ၍၊ အတွင်းအခန်း ထဲသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၃ ဤဆီဘူးကို ကိုင်၍ သူ၏ ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကို လောင်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို

ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေး သည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကို ဖွင့်၍ မဆိုင်းမလင့်ဘဲ ပြေးလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၄ ထိုပရောဖက်အမျိုးသား လူလင်သည် ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ သွား၏။

၅ ရောက်သောအခါ၊ ဗိုလ်မင်းတို့သည် အတူထိုင် လျက်ရှိကြ၏။ ပရောဖက်က၊ အိုဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော် အား ပြောစရာရှိသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ယေဟုက၊ ငါတို့ အပေါင်းတွင် အဘယ်သူအား ပြောစရာရှိသနည်းဟု မေးသော်၊ အို ဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာ ရှိသည်ဟု ပြန်ဆို၏။

၆ ထိုအခါ ယေဟုသည် ထ၍အိမ်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ပရောဖက်သည် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကို လောင်းလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ထာဝရဘုရား၏လူ ဣသရေလ အမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေး၏။

၇ ငါ့ကျွန် ပရောဖက်တို့ကို သတ်သော အပြစ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် အပေါင်းကို သတ်သော အပြစ်အလျောက်၊ ယေဇဗေလ၌ ငါဒဏ်ပေးမည် အကြောင်း၊ သင်သည် သင့်သခင် အာဟပ်အမျိုးကို လုပ်ကြံရမည်။

၈ အာဟပ် အမျိုးသား ရှိသမျှတို့ကို ပျက်စီးစေ ခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသော သူဖြစ်စေ၊ အာဟတ်အမျိုးသား ယောက်ျားများကို ငါပယ်ဖြတ်မည်။

၉ အာဟတ်အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရော ဗောင် အမျိုးကဲ့သို့၎င်း၊ အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုး ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေမည်။

၁၀ ယေဇဗေလကို သင်္ဂြိုဟ်သောသူ မရှိ။ ယေဇ ရေလ မြေကွက်၌၊ ခွေးတို့သည် သူ့ကို စားကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ တံခါးကို ဖွင့်၍ ပြေး၏။

၁၁ ထိုအခါ ယေဟုသည် မိမိသခင်၏ကျွန်တို့ ရှိရာ သို့ ထွက်၍၊ တယောက်က၊ ရှိသမျှကောင်းသလော။ ထိုအရူးသည် အဘယ်ကြောင့် လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယေဟုက၊ သင်တို့သည် ထိုသူကို၎င်း၊ သူ ပြောသောစကားကို၎င်း သိကြ၏ဟု ဆိုသော်၊

၁၂ သူတို့က ငါတို့မသိ။ ပြောပါလော့ဟု ဆိုပြန်သော်၊ ယေဟုက၊ ထိုသူသည် ဤမည်သောစကားကို ပြော ၏။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးသည်ဟု

မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော သောအခါ။

၁၃ သူတို့သည် အလျင်အမြန်ထသဖြင့် အသီးအသီး မိမိတို့ ဝတ်လုံကို ယူ၍ လှေကား ထိပ်ပေါ် ယေဟု အောက်မှာ ခင်းလျက်၊ ယေဟုသည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ် တော်မူ၏ဟု တံပိုးမှုတ်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ နိမိရှိသား ယောဂျဖတ်၏သား ယေဟု သည် ယောရုံမင်း တဘက် သင်းဖွဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကြောင့်၊ ယောရုံ မင်းနှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ် မြို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။

၁၅ သို့ရာတွင် ယောရုံ မင်းသည် ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို စစ်တိုက်သောအခါ ရှုရီလူ ထိခိုက် သောအနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယေဇရေလ မြို့သို့ ပြန်သွားနှိပ်ပြီ။ ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့ အလိုရှိလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သို့ သွား၍ သိတင်းကြားပြောရသော သူ တစ်ယောက်ကိုမျှ မြို့ထဲက မထွက် မသွား စေနှင့်ဟု စီရင်၏။

၁၆ ထိုသို့ ယောရုံမင်းသည် ယေဇရေလမြို့၌ ရှိနေ သောကြောင့်၊ ယေဟုသည် ရထားကိုစီး၍ ထိုမြို့သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိသည်လည်း၊ ယောရုံ မင်းကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ရောက်လာပြီ။

၁၇ ယေဇရေလမြို့၌ မျှော်စင် ပေါ်မှာ စောင့်သော သူသည် ရပ်လျက်၊ ယေဟု နှင့်လိုက်လာသော အလုံး အရင်းကို မြင်သောအခါ၊ လူ အလုံးအရင်းကို ငါ မြင်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဆီးကြိုခြင်းငှါ သွား၍ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသလောဟု မေးမည်အကြောင်း၊ ယောရုံသည် မြင်းစီးသူရဲ တယောက်ကို စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊

၁၈ မြင်းစီးသူရဲသည် ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင် မေးတော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ဝှဲနောက်သို့ လှည့်၍လိုက် လော့ဟု ဆို၏။ စောင့်သောသူ ကလည်း၊ မြင်းစီး သူရဲသည် အလုံးအရင်းသို့ ရောက်၍ ပြန်မလာပါဟု ဆိုသော်၊

၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော မြင်းစီးသူရဲ တ ယောက်ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊ သူသည် ရောက်သော အခါ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင် မေးတော် မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ဝှဲနောက် သို့လှည့်၍ လိုက်လော့ဟုဆို၏။

၂၀ စောင့်သောသူ ကလည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ရောက်၍ ပြန်မလာပါ။ လာသောသူသည် နိမိရှိသား ယေဟု နှင်တတ်သကဲ့သို့ အလွန် ပြင်းထန်စွာနှင်၍ လာပါသည်ဟု ဆို၏။

၂၁ ယောရုံမင်း ကလည်း၊ မြင်းရထားကို ပြင်ဆင် လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ မြင်းရထားကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောရုံနှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိတို့သည် ရထားတော် တခုစီ စီးလျက် ယေဟုကို ဆီးကြိုမည်ဟု ထွက်သွား၍၊ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ်၏ မြေကွက်တွင် တွေ့ကြ၏။

၂၂ ယောရုံသည် ယေဟုကို မြင်လျှင်၊ ယေဟုငြိမ် သက်ခြင်းရှိသလောဟု မေးသော် ယေဟုက၊ သင့် အမိ ယေဇဗေလ ပြုသော အဓမ္မမေထုန် အမှု၊ ပြုစားသော အမှုများသော ကာလအတွင်းတွင်၊ အဘယ် သို့သော ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်နည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊

၂၃ ယောရုံက၊ အိုအာခဇိ၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု ဆိုလျက် လှည့်၍ပြေး၏။

၂၄ ယေဟုသည်လည်း လေးကို တင်၍ ပစ်သဖြင့်၊ ယောရုံကို ပန်းကြားမှာ မှန်၏။ မြားသည်လည်း နှလုံးကို ထုတ်ချင်းဖောက်၍၊ ယောရုံသည် ရထားတော်ပေါ်မှာ လဲနေ၏။

၂၅ ယေဟု ကလည်း၊ သူ့ကို ဆွဲ၍ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ်မြေကွက်၌ ချပစ်လော့။ သင်နှင့်ငါသည် သူ့အဘ အာဟပ်နောက်သို့ မြင်းစီး၍လိုက်သောအခါ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည် ကို မမှတ်မိသလော။

၂၆ အကယ်စင်စစ် နာဗုတ်အသွေး၊ သူ့သားတို့၏ အသွေးကို မနေ့က ငါကြည့်မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဤမြေကွက်၌ သင့်ကို အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါ ဒဏ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤမြေကွက်၌ အလောင်းကို ချပစ် လော့ဟု မိမိရထားမှူး၊ ဗီဒကကိုဆို၏။

၂၇ ထိုအမှုကို ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိသည် မြင်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စံနန်း လမ်းဖြင့် ပြေး၏။ ယေဟု ကလည်း၊ သူ့ကို ရထားပေါ်မှာ ထိုးတော့ဟု လိုက်လျက် ဆို သည်အတိုင်း၊ ဣဗလံမြို့နား၊ ဝှဲမြို့သို့ သွားသော လမ်းတွင် ပြုကြသဖြင့်၊ သူသည် မေဂိဒေါမြို့သို့ ပြေး၍ သေ၏။

၂၈ သူ၏ကျွန်တို့သည် အလောင်းကို ရထားပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊

ဒါဝိဒိမြို့တွင် မိမိသင်္ချိုင်း၌ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အတူ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂၉ ထိုမင်း အာခဇီသည် အာဟတ်သား ယောရုံ နန်းစံဆယ်နှစ်တွင် ယုဒနိုင်ငံ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၀ ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့သို့ ရောက်သည်ကို ရေဇဗေလသည် ကြားလျှင်၊ မျက်ခမ်းတို့ကို ဆေး သုတ်၍ ဆံပင်ကို တန်ဆာဆင်ပြီးမှ၊ ပြတင်းပေါက်၌ ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။

၃၁ ယေဟုသည် တံခါးဝသို့ ဝင်သောအခါ ယေဇဗေလက၊ မိမိ သခင်ကို သတ်သော ဖိမရိသည် ချမ်းသာ ရသလောဟု မေးလျှင်၊

၃၂ ယေဟုသည် မြော်ကြည့်၍ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ် သူနေသနည်း။ အဘယ်သူဟု မေးလေသော်၊ မိန်းမစိုး နှစ်ယောက်သုံးယောက်တို့သည် ပြတင်းပေါက်ထဲက ကြည့်ရှုကြ၏။

၃၃ ယေဟုက၊ သူ့ကိုတွန်းချလိုက် ဆိုသည်အတိုင်း တွန်းချသဖြင့် သူ၏ အသွေးသည် နန်းတော် ထရံ အပေါ်၌၎င်း၊ မြင်းတို့ အပေါ်၌၎င်း စဉ်၏။ ယေဟုသည် သူ့ကိုယ်ကို နင်းလေ၏။ အထဲသို့ဝင်၍၊

၃၄ စားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျိန်အပ်သော မိန်းမသည် ရှင်ဘုရင် သမီးဖြစ်သောကြောင့် သွားကြည့်၍ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၃၅ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ သွားသော အခါ၊ ဦးခေါင်းခွံ၊ ခြေဖျား၊ လက်ဝါးတို့ကိုသာ တွေ့သောကြောင့် တဖန် လာ၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။

၃၆ ယေဟုက၊ ယေဇရေလ မြေကွက်၌ ခွေးတို့သည် ယေဇဗေလ၏အသားကို စားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိကျွန် တိရုဘိမြို့သား လေယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားတော်သည် ဤသို့ပြည့်စုံပြီ။

၃၇ သို့ဖြစ်၍ ဤသင်္ချိုင်းသည် ယေဇဗေလ သင်္ချိုင်း ဖြစ်၏ဟု အဘယ်သူမျှ မပြောနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏ အလောင်းကောင်သည် ယေဇရေလ မြေကွက် တွင်၊ လယ်ပြင်၌နောက်ချေးကဲ့သို့ ရှိလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁၀

၁ အာဟတ်၏သား ခုနစ်ကျိပ်တို့သည် ရှမာရိမြို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့အုပ်များ၊ အသက်ကြီးသူများ၊ အာဟတ်သားတို့ကို လုပ်ကျွေး သောသူများရှိရာ၊ ရှမာရိမြို့သို့ စာရေး၍ပေးလိုက် လေ၏။

၂ မှာလိုက်သော စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ သင်တို့သခင်၏သားများ၊ စစ်သူရဲများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊

ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ လက်နက်စုံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤစာရောက် သောအခါ၊

၃ သင်တို့သခင်၏ သားတို့တွင်သာ၍ကောင်းမြတ် တော် သင့်သောသူကို ရွေးကောက်၍ ခမည်းတော်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ သခင်အမျိုးအဘို့ စစ်တိုက်ကြလော့ဟု မှာလိုက်သတည်း။

၄ ထိုသူတို့က၊ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့သည် သူ့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု အလွန်ကြောက်လျက်ဆိုကြ၏။

၅ နန်းတော်အုပ်မြို့အုပ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ အာဟတ် သားတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူတို့ ကလည်း၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းပြုပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို မချီးမြှောက်ပါ။ အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော် မူပါဟု ယေဟု ထံသို့ ပြန်စာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

၆ ယေဟု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့ သခင့်သားတို့၏ ဦးခေါင်းများကို ယူ၍ ယေဇရေလမြို့၊ ငါ ရှိရာသို့ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်၌ လာကြလော့ဟု တဖန် စာပေးလိုက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်း ခုနစ်ကျိပ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်ကျွေးသော မြို့သား အကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏။

၇ ထိုစာရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို ယူ၍သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းများကို တောင်းတို့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့၊ ယေဟုထံသို့ပေးလိုက်လေ၏။

၈ လုလင် တယောက်သည် လာ၍ ရှင်ဘုရင် သားတို့၏ ဦးခေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက် လျှင်၊ ယေဟုက၊ မြို့တံခါးဝမှာ နံနက်တိုင်အောင် နှစ်စု ပုံထားတော့ဟု ဆို၏။

၉ နံနက်ရောက်မှ ယေဟုသည် ထွက်၍ ရပ်လျက် လူများတို့အား၊ အို ဖြောင့်မတ်သောလူတို့၊ ငါသည် ငါ့သခင် တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ သတ်လေပြီ။ ဤသူ အပေါင်းတို့ကိုကား အဘယ်သူ သတ်သနည်း။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် အာဟတ် အမျိုး၌ မိန့်တော် မူသော စကားတော်တစ်ခုမျှ မြေသို့မကျရသည်ကို သင်တို့ သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် လေယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူ မည်ဟုဆိုသဖြင့်၊

၁၁ ယေဇရေလမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသော အာဟတ် အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် သူ၏လူကြီးပေါက်ဘော်၊

ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်
စေဘဲ သတ်လေ၏။

၁၂ နောက်မှ ထ၍ ရှမာရိမြို့သို့သွား၏။ လမ်းနားမှာ
ရှိသော သိုးမွေးညှပ်စရာစရပ်သို့ ရောက်သောအခါ။

၁၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ၏ ပေါက်ဘော်တို့ကို
တွေ့လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးသော်၊
ငါတို့သည် အာခဇိမင်း၏ ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်၏။
ရှင်ဘုရင်၏သားတော်နှင့် မိဖုရား၏သားတော်တို့ကို
နှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ သွားသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၄ ယေဟု ကလည်း၊ အရှင်ဘုရားကြောင့် ဖိရင်သည်
အတိုင်း၊ အရှင်ဘုရား၌ သိုးမွေးစရပ်တွင်း နားမှာ
လေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို တယောက်မျှမကျန်စေဘဲ
သတ်ကြ၏။

၁၅ ထိုစရပ်မှ ထွက်သောအခါ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့ဟု
လာသော ရေခပ်သား ယောနဒပ်ကို တွေ့၍ နှုတ်ဆက်
သဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သင့်စိတ်နှလုံးနှင့် သင့်၍
သဘောဖြောင့်သကဲ့သို့ သင့်စိတ်နှလုံးသည် သဘော
ဖြောင့်သလောဟုမေးလျှင်၊ ဖြောင့်ပါသည်ဟု လျှောက်
ဆိုသော်၊ ထိုသို့ မှန်လျှင် သင့်လက်ကို ပေးပါဟု
ဆိုသည်အတိုင်း လက်ကို ပေး၍ ယေဟုသည် မိမိ
အနားသို့ ရထားပေါ်မှာ ဆွဲတင်လျက်၊

၁၆ ငါနှင့်အတူ လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ဘက်၌ ငါ့
စိတ်အားကြီးကြောင်းကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဆိုသဖြင့်
မိမိရထားကို စီးစေ၏။

၁၇ ရှမာရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဇေယအား မိန့်တော်မူသောစကားတော်
အတိုင်း၊ အာဟပ် အမျိုးအကုန်အစင် ပျက်စီးသည်
တိုင်အောင် ထိုမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှတို့ကို သတ်လေ၏။

၁၈ တဖန် ယေဟုသည် လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊
အာဟပ်သည် ဗာလဘုရားကို အနည်းငယ်သာ
ဝတ်ပြု၏။ ငါ ယေဟုမူကား များစွာပြုမည်။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ ဗာလဘုရား၏ ပရောဖက်များ၊ အမှု
စောင့်များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ အပေါင်းတို့ကို
ခေါ်ကြ။ တယောက်မျှ မကြွင်းစေနှင့်။ ငါသည် ဗာလ
ဘုရားအား ယဇ်ကြီးကို ပူဇော်မည်။ ကြွင်းသောသူ
မည်သည်ကား အသက် မရှင်ရဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆို
သော်၊ ဗာလကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်
အကြံနှင့် ပရိယာယ်ပြု၍ ဆို၏။

၂၀ ဗာလဘုရားအဘို့ ဓမ္မပွဲကို ပြင်ဆင်ကြဟု တဖန်
ဖိရင်သည်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကို စောင့်ရမည်ဟု ကြော်ငြာ
ကြ၏။

၂၁ ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊
ဗာလတပည့် ရှိသမျှတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း
လာကြ၏။ ဗာလ ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ကြသဖြင့်
တကျောင်းလုံး ပြည့်လျက်ရှိ၏။

၂၂ ယေဟုသည် အဝတ်တန်ဆာ တိုက်စိုးကိုခေါ်၍၊
ဗာလဘုရား တပည့်တို့အဘို့ အဝတ်တန်ဆာကို
ထုတ်ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း ထုတ်လေ၏။

၂၃ တဖန် ရေခပ်သား ယောနဒပ်နှင့်အတူ ဗာလ
ကျောင်းထဲသို့ ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား
တပည့် တယောက်မျှမပါ၊ ဗာလဘုရား တပည့်
သက်သက် ရှိစေမည်အကြောင်းကြည့်ရှု စစ်ကြော
ကြလော့ဟု ဗာလတပည့်တို့အားဆို၏။

၂၄ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ
အထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ယေဟုသည် ကျောင်းပြင်၌
လူ ရှစ်ကျိပ်ကို ထား၍၊ သင်တို့လက်သို့ ငါဆောင်ခဲ့
သော ဤသူ တစ်ယောက်မျှ လွှတ်လျှင်၊ လွတ်
စေသောသူသည် အသက် သေရမည်ဟု စီရင်၍၊

၂၅ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မှုပြီးသောအခါ၊ ယေဟုက
ဝင်၍ သတ်ကြလော့။ တယောက်ကိုမျှ မထွက်စေ
နှင့်ဟု တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊
တပ်သားနှင့် တပ်မှူးတို့သည် ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍
အသေကောင်များကို ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊

၂၆ ဗာလကျောင်းနှင့် ဆိုင်သော မြို့သို့ သွား၍
ဗာလကျောင်းထဲက ရုပ်တုများကို ထုတ်ပြီးလျှင်
မီးရှို့ကြ၏။

၂၇ ဗာလဆင်းတုကို၎င်း၊ ကျောင်းကို၎င်း ဖြိုဖျက်၍
ယနေ့တိုင်အောင် ကိုယ်သုတ်သင်ရာအိမ်ဖြစ်စေကြ၏။

၂၈ ထိုသို့ ယေဟုသည် ဗာလကို ဣသရေလပြည်
မှ ပယ်ရှားဖျက်ဆီးလေ၏။

၂၉ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော
နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်တည်းဟူသော
ဗေဿလမြို့နှင့် ဒန်မြို့မှာရှိသော ရွှေနွားသဿတို့ကို
မစွန့်။

၃၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ
ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၍ ကောင်းမွန်စွာ
ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ငါအလိုရှိသမျှအတိုင်း အာဟတ်
အမျိုး၌ စီရင်သောကြောင့်၎င်း၊ သင့်သားမြေး လေး
ဆက်တိုင်အောင် ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊

၃၁ ယေဟုသည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား တရားတော်လမ်းသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်း

မဲ့ လိုက်ခြင်းငှါသတိမပြု၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော ယေရောဗောဇ်၏ ဒုစရိုက်တို့ကို မစွန့်။

၃၂ ထိုကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ ပြည်စွန်းတို့ကို ဖျက်တော်မူ၏။

၃၃ ဟာဇေးလသည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးနေရာ၊ အာနန် မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်မြို၊ မှစ၍ ဝိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည် တရောက်လုံး အရပ်ရပ်တို့ကို လုပ်ကြံ လေ၏။

၃၄ ယေဟု ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့ နှင့်တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၅၊ ၃၆ ယေဟုသည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍၊ ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ် စိုးစံပြီးမှ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယောခတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၁

၁ အာခဇိ၏ မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသား သေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။

၂ သို့ရာတွင် အာခဇိ၏နမ ယဟောရ်မင်းကြီးသမီး ယောရှောသည် အာခဇိ၏သား ယောရှုကို အသေ ခံရသော ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက ခိုးယူ၍ အာသလိ လက်မှ သူ၏အသက် လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူနှင့် သူ၏ နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝှက်ထား၏။

၃ ထိုနောက် ယောရှုသည် ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး အရီးနှင့်အတူ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေ၍၊ အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။

၄ ခုနစ်နှစ်မြောက်သော အခါ၊ ယောယဒသည် စေလွှတ်၍၊ လူတရားအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားတို့ကို ခေါ်လေ၏။ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ သွား၍ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗိမာန်တော်၌ သစ္စာတိုက်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်ကို ပြလေ၏။

၅ ယောယဒ ကလည်း၊ သင်တို့ ပြုရသောအမှု ဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝင်သောလူ သုံးစုတစုသည် နန်းတော် တံခါးကို စောင့်ရမည်။

၆ တစုသည် သုရ တံခါးကို စောင့်ရမည်။ တစု သည် ကင်းနောက် တံခါးကို စောင့်ရမည်။ ထိုသို့ ဗိမာန်တော်ကို မဖြို မဖျက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရမည်။

၇ ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်သောလူ သုံးစုတွင် နှစ်စုသည်

ရှင်ဘုရင် ပတ်လည် ဗိမာန်တော်၌ စောင့်ရမည်။

၈ လူတိုင်း မိမိလက်နက်ကို ကိုင်လျက် ကိုယ်တော် မြတ်ကို ဝိုင်း၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်သမျှသော သူတို့ကို သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်တော်မူသောအခါ၊ နောက်တော်သို့ လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။

၉ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ မှာထား သမျှအတိုင်း လူတရားအုပ်တို့သည် ပြု၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသော သူနှင့် ဝင်ရသောသူ အသီးအသီးတို့ကို ခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ ထံသို့ ရောက် သောအခါ၊

၁၀ ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါပိဒ် မင်းကြီး၏ လုံများနှင့် ဒိုင်းများကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထုတ်၍ လူ တရားအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။

၁၁ စောင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကို ကိုင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဝိုင်း၍ ယဇ်ပုလွင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်အနား၌ လက်ျာထောင့် မှစ၍ လက်ဝဲ ထောင့်တိုင်အောင် ရပ်နေကြ၏။

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ရှင်ဘုရင် သားတော်ကို ပြင်သို့ ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကို တင်လျက်၊ ဘီသိက် ပေးလျက်၊ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေ သတည်းဟု လက်ခုပ်တီး၍ ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၃ အာသလိသည် တပ်သားပြုသော အသံနှင့် လူများပြုသော အသံကို ကြားလျှင်၊ လူများ ရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍၊

၁၄ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒ မင်းထုံးစံအတိုင်း တိုင်နား မှာ ရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်နှင့် တံပိုးမှုတ်သော သူများတို့သည် ရှင်ဘုရင် အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တံပိုး မှုတ်လျက် ရှိကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား။ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။

၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ ကလည်း၊ ဗိမာန် တော်ထဲမှာ မသေစေနှင့်၊ တပ်ပြင်သို့ ထုတ်ကြ။ သူ ဘက်မှာ နေသောသူကို ထားနှင့် သတ်ကြဟု လူ တရားအုပ်၊ တပ်မှူးတို့ကို မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊

၁၆ အာသလိကို ဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့ သွားသော မြင်းလမ်းဖြင့် ထုတ်၍ သတ်ကြ၏။

၁၇ ယောယဒသည်လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့် လူများ တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့စေ၏။ တဖန် ရှင်ဘုရင်

နှင့် လူများတို့ကို တဦးနှင့်တဦး ပဋိညာဉ် ဖွဲ့စေ၏။

၁၈ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဗာလ ကျောင်းသို့ သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့် ရုပ်တုများကို အကုန်အစင်ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလ ယဇ်ပရောဟိတ် မသန်ကို သတ်ကြ၏။

၁၉ ယဇ်ပရောဟိတ် ယောယဒသည်လည်း၊ ဗိမာန် တော်အုပ်များကို ခန့်ထားပြီးမှ လူတရားအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ ကင်းတံခါး လမ်းဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်၍ ရာဇပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်စေ၏။

၂၀ နန်းတော် နားမှာ အာသလိကို သတ်ပြီးမှ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တမြို့လုံး၌လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၁၂

၁ ယေဟုနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင် ယောရှုသည် အသက် ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းတိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှောမြို့သူ ဇိဗိအမည် ရှိ၏။

၂ ယဇ်ပရောဟိတ် ယောယဒ သွန်သင်သော ကာလပတ်လုံး ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် ၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။

၃ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။

၄ ယောရှုမင်း ကလည်း၊ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ သွင်းသော အလှူ ဥစ္စာကို ရောင်း၍ ရသောငွေ၊ စာရင်းဝင်သော သူတိုင်း ကိုယ်အတွက် ပေးသော ငွေ ကိုယ်ဘိုးပြတ်၍ ရသောငွေ၊ အလိုလို လှူသော ငွေ ရှိသမျှကို၊

၅ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့ အသိအကျွမ်း လှူသည်အတိုင်း ခံယူ၍၊ ဗိမာန်တော် ပြုပျက်ရာ ရှိသမျှတို့ကို ပြုပြင်ကြစေဟု ယဇ်ပရောဟိတ်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆ သို့သော်လည်း ယောရှုမင်းကြီးနန်းစံ နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်တွင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် ဗိမာန်တော် ပြုပျက် ရာတို့ကို မပြုပြင်ကြသေး။

၇ ထိုအခါ ယောရှုမင်းကြီးသည် ယဇ်ပရောဟိတ် ယောယဒနှင့် အခြားသော ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဗိမာန်တော် ပြုပျက်ရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့် မပြုပြင် ဘဲနေကြသနည်း။ နောက်

တဖန် အသိအကျွမ်း လှူသော ငွေကို ကိုယ်တိုင် မယူကြနှင့်၊ ဗိမာန်တော် ပြုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ဘို့ရာ အပ်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊

၈ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် နောက်တဖန် လူများ လှူသောငွေကို မခံရ။ ဗိမာန်တော်ပြုပျက်ရာကိုလည်း မပြုပြင်ရဟု ဝန်ခံကြ၏။

၉ ယဇ်ပရောဟိတ် ယောယဒသည် သေတ္တာကို ယူ၍ အဖိုးကို ဖောက်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်အထဲသို့ ဝင်သောလမ်း လက်ျာဘက် ယဇ်ပလ္လင် နားမှာ ထား လေ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောငွေ ရှိသမျှကို တံခါးစောင့် ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် သေတ္တာ ထဲမှာ ထားကြ၏။

၁၀ ငွေများသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏ စာ ရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည် လာ၍ ဗိမာန်တော်၌ စုသော ငွေကို ထုတ်ထားလျက် စာရင်း ယူ၏။

၁၁ ထိုသို့ ချိန်းထားသော ငွေကို ဗိမာန်တော်အုပ် အမှုတော်စောင့်တို့၌ အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ အလုပ် လုပ်သော လက်သမား၊

၁၂ ပန်းရံသမား၊ ကျောက်ဆစ်သမားတို့ အတွက် ဗိမာန်တော် ပြုပျက်ရာကို ပြုပြင်စရာ ကျောက်နှင့် သစ်သားကို ဝယ်၍ ကုန်သမျှသောအတွက် ပေးစေ ကြ၏။

၁၃ ဗိမာန်တော် အဘို့ ငွေပလား၊ မီးညှပ်၊ အင်တုံ၊ တံပိုး၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ထိုငွေနှင့် မလုပ်သေး။

၁၄ အလုပ်လုပ်သော သူတို့အားသာ ပေး၍ ဗိမာန် တော်ကို ပြုပြင်ကြ၏။

၁၅ အလုပ်လုပ်သော သူတို့အား ပေးစေခြင်းငှါ၊ ငွေကို လက်ခံသော သူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမပေးကြ၏။

၁၆ ဒုစရိုက်ငွေ၊ အပြစ်ငွေကိုမူကား၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွင်းဘဲ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် ယူကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ ရှုရိုရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသည် ဂါသမြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီအံ့သောငှါ အားထုတ်လေ၏။

၁၈ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှုသည် ဘိုးတော်ဘေးတော် တည်းဟူသော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်၊ ယဟောရုံ၊ အာဟဇိဟူသမျှသော တန်ဆာနှင့် ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်း စေသမျှသော တန်ဆာများ၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာနှင့် တွေ့သမျှသောရွှေကို ယူ၍ ရှုရို

ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ထံသို့ ပေးလိုက်သောကြောင့် ဟာဇေလသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ထား၍ သွား၏။

၁၉ ယောရှု ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၀ ထိုမင်း၏ကျွန် ဂိုမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် ဂိုမရိတ် သား ယဟောဇဗဒ်တို့သည် ထ၍ သင်းဖွဲ့ ပြီးလျှင် သိလရွာသို့ သွားသောလမ်း၊ မိလ္လာစံနန်းတွင် ယောရှုကို သေအောင်လုပ်ကြံ၍။

၂၁ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော် အာမဇိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိသား ယောရှု နန်းစံ နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်တွင်၊ ယေဟုသား ယောခတ်သည် ဂုမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခုနှစ် နှစ်စိုးစံ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မရှောင်၊ လိုက်လေ၏။

၃ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အမျက်ထွက်၍ ယောခတ်မင်း လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလနှင့် သူ၏သား ဗယံာဒဒ် လက်သို့ ဣသရေလ အမျိုးကို အပ်တော် မူ၏။

၄ တဖန်ယောခတ်သည် ထာဝရဘုရားကို တောင်း ပန်လေ၏။ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ညဉ့်ဆဲ၍ ဣသရေလ အမျိုးသည် အလွန်ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် မြင်၍ ယောခတ်စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။

၅ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ကယ်တင်သော သခင်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ရှုရိလူတို့လက်မှ ထွက်မြောက်၍ အထက်က နည်းတူ မိမိတို့ နေရာ၌ နေကြ၏။

၆ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်မင်းမျိုး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မရှောင်၊ လိုက်ကြ၏။ ဂုမာရိမြို့၌လည်း အာရှရပင် ရှိသေး၏။

၇ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ စပါးနင်းရာတွင် လွှင်သော အမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ် စေသဖြင့်၊ မြင်းစီးသူရဲ ငါးကျိပ်၊ ရထားတဆယ်၊ ခြေ သည် သူရဲတသောင်းကိုသာ ယောခတ်၌ ကြွင်းစေ၏။

၈ ယောခတ်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းနေသမျှ

တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း အရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၉ ယောခပ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဂုမာရိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယဟောရှု သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းစံ၏။

၁၀ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှုနန်းစံ သုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင် ယောခပ်သား ယဟောရှုသည် ဂုမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံ၏။

၁၁ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မရှောင်၊ အကုန်အစင် လိုက်လေ၏။

၁၂ ယဟောရှု ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိကို စစ်တိုက်ရာတွင် တန်ခိုးကြီး ခြင်းအရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။

၁၃ ယဟောရှုသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ဂုမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယေရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၄ ထိုအခါ ဇေလိရုံသည် သေနာစွဲ၍ နာနေစဉ်တွင် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှုသည် လာ၍ သူ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးလျက် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလရထား၊ ဣသရေလ မြင်းပါတကားဟု ဆို၏။

၁၅ ဇေလိရုံ ကလည်း၊ လေးနှင့် မြှားတို့ကို ယူလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင် ယူ၏။

၁၆ လေးကို တင်လော့ဟု တဖန် ဆိုသည်အတိုင်း လေးကို တင်၍ ဇေလိရုံသည် မိမိလက်ကို ရှင်ဘုရင် လက်ပေါ်၌ တင်လျက်၊

၁၇ အရှေ့ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လော့ဟု ဆို၍ ဖွင့် လေ၏။ ပစ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သည် ပစ်လေ၏။ ဇေလိရုံ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင် တော်မူရာမြှား၊ ရှုရိမင်း လက်မှ ကယ်နှုတ်ရာမြှား ဖြစ်၏။ အာဖက်မြို့၌ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံ ရမည်ဟု ဆို၏။

၁၈ မြှားတို့ကို ယူဦးလော့ဟု တဖန် ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယူ၏။ မြေပေါ်သို့ ရိုက်လော့ဟု ဆို၍ သုံးကြိမ်ရိုက်လေ၏။

၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏လူသည် အမျက်ထွက်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငါးကြိမ် ခြောက်ကြိမ် မရိုက်သနည်း။ ထိုသို့ ရိုက်လျှင်၊ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံ

ရလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ သုံးကြိမ်သာ လုပ်ကြံရလိမ့် မည်ဟု ဆို၏။

၂၀ ဇေလိရုံ သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ နောက်နှစ် တွင် မောဘ တပ်သားတို့သည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာကြ၏။

၂၁ ဣသရေလ လူတို့သည် လူတယောက်ကို သင်္ဂြိုဟ်စဉ်တွင် မောဘ တက်လာသည်ကို မြင်၍၊ အလောင်းကို ဇေလိရုံ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းတွင်း၌ ချထားကြ၏။ သေသောသူသည် အောက်သို့ ရောက်၍၊ ဇေလိရုံ အရိုးတို့ကို ထိသောအခါ အသက် ရှင်ပြန် သဖြင့် မတ်တတ်ထ၏။

၂၂ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသည် ယောခတ် လက် ထက် ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးကို ညှဉ်းခဲ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သနားစုံမက်၍ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့လျက် သူတို့ကို မဖျက်ဆီး၊ အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်သေးဘဲ ကြည့်ရှုပြုစုတော် မူ၏။

၂၄ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ သေ၍၊ သားတော် ဗဟိာဒဒိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅ ဟာဇေလသည် စစ်တိုက်၍ ယောခတ်မင်း လက်မှ နှုတ်ယူသော မြို့ရွာတို့ကို ယောခတ်သား ယဟောရုသည် ဟာဇေလသား ဗဟိာဒဒိ လက်မှ တဖန် နှုတ်ယူ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ယဟောရုသည် နိုင်၍ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို ရပြန်လေ၏။

၁၄

၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခတ်သား ယဟောရု နန်းစံ နှစ်နှစ်တွင်၊

၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရုသား အာမဇိသည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရု ရှလင်မြို့သူ ယုဒုန် အမည်ရှိ၏။

၃ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊ အဘ ဒါဝိဒ၏ အကျင့် ကို မမှီ၊ ခမည်းတော်ယောရု ပြုသမျှအတိုင်းပြု၏။

၄ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။

၅ အာမဇိသည် မင်းအာဏာ တည်သောအခါ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို သတ်သော ကျွန်တို့ကို သတ် လေ၏။

၆ သားအတွက် အဘသည် အသေ မခံရ။ အဘ အတွက် သားသည် အသေမခံရ။ လူတိုင်း မိမိအပြစ် ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရေ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော် တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်ကို သတ်သော သူတို့၏ သားများကို မသတ်ဘဲ နေ၏။

၇ အာမဇိမင်းသည် ဧဒုံ အမျိုးသား တသောင်းကို ဆားချိုင့်၌ သတ်၍ သေလမြို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒသေလ ဟူ၍ သမုတ်လေ၏။

၈ ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေဟုသား ယောခတ်၏သား ယဟောရု ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် မိကြကုန်အံ့ ဟု မှာလိုက်လျှင်၊

၉ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရုက၊ လေဗနန် ဆူးပင်သည် လေဗနန်အာရဇ်ပင် ထံသို့ စေလွှတ်၍ သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့် ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနန် သားရဲတကောင်သည် ရှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကို နင်းမိ၏။

၁၀ သင်သည် ဧဒုံပြည်ကို လုပ်ကြံသောကြောင့် စိတ်ညစ်လှ၏။ ကိုယ်နေရာ၌ တပ်တိုင်းဝါကြွားလျက် နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒပြည်သည် ဘေး ရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အမှု ရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိကို ပြန်၍မှာလိုက် လေ၏။

၁၁ ထိုစကားကို အာမဇိသည် နားမထောင်သော ကြောင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်း ဆိုင် မိကြသဖြင့်၊

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသား ရှုံး၍ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။

၁၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရုသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိသား ဖြစ်သော ယောရု၏သား အာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး အတောင် လေးရာကို ဖေရိမ် တံခါးမှသည်ထောင့် တံခါးတိုင် အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။

၁၄ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ ရှိသမျှသော ရွှေငွေ မှစ၍ တန်ဆာ အလုံးစုံနှင့် အာမခံ သောသူ အချို့တို့ကို ယူပြီးမှ ရှုမာရိမြို့သို့ ပြန်သွား၏။

၁၅ ယဟောရု ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိကို စစ်တိုက်

ခြင်းအရာသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၆ ယဟောရှသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ရှုမာရိမြို့၌ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယေရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းခံ၏။

၁၇ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခပ်သား ယဟောရှ သေသည်နောက်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှ သား အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်သေး၏။

၁၈ အာမဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၉ ထိုမင်းတဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရမြို့သို့ ပြေးသည်တွင်၊ ထို မြို့သို့ စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမူ၊

၂၀ မြင်းပေါ်၌တင်လျက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ကြိုဟ်ကြ၏။

၂၁ ယုဒပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အသက် တဆယ်ခြောက်နှစ် ရှိသော သားတော် ဩဇိကို ယူ၍ ခမည်းတော် အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၂၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် သေသည်နောက်၊ လေတ်မြို့ကို ပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံထဲသို့ သွင်းပြန်၏။

၂၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှသား အာမဇိ နန်းစံဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှသား ယေရောဗောင်သည် ရှုမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ လေးဆယ် တနှစ်စိုးစံ၏။

၂၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။

၂၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ဂါသေဖာမြို့နေ၊ အမိတ္တဲ၏သား ပရောဖက်ယောန အားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ ထိုမင်းသည် ဣသရေလနိုင်ငံကို ဟာမက်မြို့ဝင်ဝမှသည် ချိုင့်ပင်လယ် တိုင်အောင် ရန်သူလက်မှ နှုတ်၍ ပြုစုလေ၏။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်း အလွန် လေးလံသည်ကို၎င်း၊ မြို့၌ အချုပ်ခံရသောသူ ဖြစ်စေ၊ အလွတ် ပြေးသောသူ ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မစနိုင်သောသူ မရှိသည်ကို၎င်း၊

၂၇ ထာဝရ ဘုရားသည် မြင်လျှင်၊ ဣသရေလ

အမျိုး၏ နာမကို မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ မပျောက်စေမည် အကြောင်း ကြံတော်မူ၍၊ ယဟောရှ သား ယေရောဗောင် အားဖြင့် ကယ်တော်မူ၏။

၂၈ ယေရောဗောင် ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေ သမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အထက်က ယုဒနိုင်ငံအဝင် ဖြစ်သော ဒမာသက်မြို့နှင့် ဟာမက်မြို့ကို ဣသရေလအမျိုး အဘို့ ရန်သူ လက်မှ နှုတ်ယူခြင်း အရာတို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၂၉ ယေရောဗောင်သည် ဘိုးတော်ဘေးတော် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော် ဇာခရိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံနှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်၊

၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိသား ဩဇိသည် အသက် တဆယ်ခြောက်နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါရိ အမည်ရှိ၏။

၃ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာမဇိပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။

၄ သို့ရာတွင် မြင့်သော အရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူ သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် သေသည် တိုင်အောင် နူနာစွဲ၍ ခြားနားသောနန်း၌ နေရ၏။ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကို အုပ်၍ နိုင်ငံတော်အမှုကို စီရင်ရ၏။

၆ ဩဇိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၇ ဩဇိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယောသံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၈ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင် ယေရောဗောင်သား ဇာခရိသည် ရှုမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။

၉ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။

၁၀ ယာဖက်သား ရုလ္လဲသည် ဇာခရိမင်းတဘက်၌

သင်းဖွဲ့၍ လူများရှေ့မှာ သေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင် သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၁ ဇာခရိ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားက သင်၏ သားမြေး လေးဆက်တိုင်အောင် ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအား မိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံသတည်း။

၁၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိ နန်းစံသုံးဆယ်ကျိုးနှစ်တွင် ရှလုံသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ တလစိုးစံလေ၏။

၁၄ ဂါဒိသား မေနဟင်သည် တိရဇမြို့မှ ရှမာရိမြို့ သို့သွား၍ ယာဖတ်သား ရှလုံကို သေအောင်လုပ်ကြံ ပြီးလျှင် သူ၏ အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅ ရှလုံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် သင်းဖွဲ့ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။

၁၆ ထိုအခါ မေနဟင်သည် တိဖသမြို့နှင့် မြို့သားများ တိရဇမြို့အလွန် တိဖသမြို့နယ်များတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ မြို့တံခါးကို သူ့အား မဖွင့်သောကြောင့် လုပ်ကြံ၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမ အပေါင်းတို့၏ ဝမ်းကို ခွဲလေ၏။

၁၇ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ကျိုးနှစ်တွင် ဂါဒိသား မေနဟင်သည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။

၁၈ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်လွှတ်ဘဲနေ၏။

၁၉ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ပုလသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာ၏။ မေနဟင်သည် မိမိအာဏာတည်စေမည် အကြောင်း၊ ပုလမင်း မစစေခြင်းငှါ၊ ငွေ အခွက် တသောင်းကို ဆက်ရ၏။

၂၀ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်အား ဆက်စရာဘို့ မေနဟင် သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ငွေ ခွဲ၍ ရတတ်သော သူတိုင်း အကျပ်ငါးဆယ်စီ ပေးရ၏။ ထိုကြောင့် အာရှရိ ရှင်ဘုရင်သည် မနေ၊ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွား၏။

၂၁ မေနဟင် ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၂ မေနဟင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော် ပေကဟိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၃ ယဒ ရှင်ဘုရင်ဩဇိ နန်းစံ ငါးဆယ်တွင် မေနဟင် သား ပေကဟိသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။

၂၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။

၂၅ အမှုတော်ထမ်း တပ်မှူး၊ ရေမလိသား ပေကာ သည် ပေကဟိ တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ အာဂေါဘနှင့် အရေဟ အစရှိသော ဂိလဒိပြည်သား ငါးကျိပ်ပါလျက်၊ ရှမာရိမြို့၌ နန်းတော်ထဲမှာ သေအောင်လုပ်ကြံ၍ သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၆ ပေကဟိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၇ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ရေမလိသား ပေကာသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလ နိုင်ငံကို အနှစ်နှစ်ဆယ် စိုးစံလေ၏။

၂၈ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။

၂၉ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ပေကာ လက်ထက်၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာသည် လာ၍ ဣယုန်မြို့၊ အပေလဗက် မာခါမြို့၊ ယာနောမြို့၊ ကေဒေရမြို့၊ ဟာဇော်မြို့နှင့် တကွ ဂိလဒိပြည်၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊ နဿလိပြည်သား အပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍ အာရှရိပြည်သို့ သိမ်းသွား၏။

၃၀ ဩဇိသား ယောသံ နန်းစံ နှစ်ဆယ်တွင် ဇော သား ဟောရှေသည် ရေမလိသား ပေကာမင်း တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ သေအောင် လုပ်ကြံပြီးမှ သူ၏ အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၁ ပေကာပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၂ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာ နန်းစံ နှစ်နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင် အောဇိသား ယောသံ သည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍

၃၃ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို တဆယ် ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်သမီး ယေရုရှာ အမည်ရှိ၏။

၃၄ ထိုမင်းသည်ခမည်းတော် ဩဇိ ကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။

၃၅ သို့ရာတွင် မြင့်သော အရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော် အထက် တံခါးကို လုပ်လေ၏။

၃၆ ယောသံ ပြုမှုသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၇ ထိုကာလတွင် ထာဝရ ဘုရားသည် ရှုရိရှင်ဘုရင် ရေဇိန်နှင့် ရေမလိသား ပေကာကို ယုဒပြည်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၃၈ ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့ နှင့်အတူ အဘ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာခတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၆

၁ ရေမလိသား ပေကာ နန်းစံ ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသံသား အာခတ်သည် အသက် နှစ်ဆယ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊

၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည်အဘ ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို မပြု။

၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်သော လမ်းသို့ လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှ၊ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိသားကို မီးဖြင့်ပူဇော်၏။

၄ မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက် တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။

၅ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင် ရေဇိန်နှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာသည် ယေရုရှလင်မြို့ သို့ စစ်ချီ၍ အာခတ်မင်းကို ဝိုင်းထားသော်လည်း မနိုင်ရ။

၆ သို့ရာတွင်၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရေဇိန်သည် လေတ် မြို့ကို ရှုရိနိုင်ငံသို့ သွင်းပြန်၍၊ ယုဒလူတို့ကို နှင်ထုတ် သဖြင့် ရှုရိလူတို့သည် လာ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် လေတ်မြို့၌ နေကြ၏။

၇ ထိုကြောင့် အာခတ်သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်သား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ဖြစ် ပါ၏။ လာပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသော ရှုရိရှင်ဘုရင် နှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် လက်မှ ကယ်ယူပါဟု တောင်းပန်၏။

၈ တဖန် ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာတိုက်

၌၎င်း ရှိသောရွှေငွေကိုယူ၍ အာရှုရိရှင်ဘုရင် ထံသို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေ၏။

၉ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် နားထောင်၍ ဒမာသက် မြို့သို့ စစ်ချီ၍ တိုက်ယူပြီးလျှင်၊ ပြည်သားတို့ကို ကိရမြို့သို့ သိမ်းသွား၏။ ရေဇိန်မင်းကိုလည်း သတ်၏။

၁၀ အာခတ်မင်းကြီးသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဒမာသက်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုမြို့မှာ ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ကို မြင်လျှင်၊ ပလ္လင်ပုံ၊ အတိုင်း အရှည်၊ တန်ဆာ ရှိသမျှကို ရွေး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယ ထံသို့ ပေးလိုက်၏။

၁၁ ထိုသို့ ဒမာသက်မြို့မှ အာခတ်မင်း ပေးလိုက်သမျှ အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယသည် အာခတ်မင်း မရောက်မှီ လုပ်နှင့်ပြီ။

၁၂ ရှင်ဘုရင်သည် ဒမာသက်မြို့မှ ရောက်လာသော အခါ၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို မြင်၍ ချဉ်းကပ်သဖြင့်၊

၁၃ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့၏။ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း သွန်းလောင်း၏။ မိသဟာယယဇ် အသွေးကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိသော ကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဗိမာန်တော် ရှေ့၊ ယဇ်ပလ္လင်ကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်စပ်ကြား အရပ်မှ ရွေ့၍ ယဇ်ပလ္လင်ကြီး မြောက်ဘက်၌ ထား၏။

၁၅ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယကို မှာထား သည်ကား၊ နံနက် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ညဦးယံဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ ရှင်ဘုရင် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ ပြည်သူပြည်သား မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ကြီးပေါ်မှာ မီးရှို့လော့။ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောယဇ်မျိုးအသွေးကိုလည်း ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလော့။ ကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါမေးမြန်းစရာဘို့ ရှိရမည်ဟု။

၁၆ အာခတ် မင်းကြီး မှာထားသမျှအတိုင်း ယဇ် ပုရောဟိတ် ဥရိယပြု၏။

၁၇ အာခတ်မင်းကြီးသည် ကြေးဝါခုံ တန်ဆာတို့ကို ပယ်၍ အင်တုံကိုလည်း ရွေ့၏။ ကြေးဝါ ရေကန်ကို လည်း ကြေးဝါနွားတို့ကို အပေါ်က ချ၍ ကျောက်ခင်း ပေါ်မှာ တင်ထား၏။

၁၈ ဗိမာန်တော်၌ ဥပုသ်စောင့်စရာဘို့ ဆောင့်သော မဏ္ဍပ်ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် တက်ရာစောင်းတန်းကို၎င်း၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကြောင့် ပယ်၏။

၁၉ အာခတ် ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၀ အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့် အတူ ဒိဝိဒိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ဟောဇက်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၇

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင်အာခတ် နန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် လောသား ဟောရှေသည် နန်းထိုင်၍ ရှုမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။ သို့သော်လည်း သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မမှီ။

၃ ထိုမင်းကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် စစ်ချီ၍ ဟောရှေသည် ကျွန်ခံသဖြင့် အခွန်ဆက်ရ၏။

၄ နောက်တဖန် နှစ်တိုင်းဆက်ရသော အခွန်ကို မဆက်။ သွာအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ပုန်ကန်မည့်အကြံရှိသည်ကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သိသဖြင့်၊ ဟောရှေကို ဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲမှာ ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊

၅ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ စစ်ချီ၍ ရှုမာရိမြို့သို့ ရောက်သော် သုံးနှစ်ဝိုင်းထား၏။

၆ ဟောရှေ နန်းစံ ကိုးနှစ်တွင်၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သည် ရှုမာရိမြို့ကို ရပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အာရှရိပြည်သို့ သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဖော်မြို့အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ထား၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တု ဖါရောဘုရင် လက်ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြစ်မှား၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ရိုသေကြ၏။

၈ သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့ ထုံးစံနှင့် မိမိတို့ ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်တို့ ထုံးစံသို့ လိုက်ကြ၏။

၉ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ မတရားသော အမှုကို မထင်မရှားပြုကြ၏။ ကင်းစောင့် သောမျှော်စင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာ အလုံးစုံတို့၌ မြင့်သောအရပ်ကို တည်ကြ၏။

၁၀ ရုပ်တုဆင်းတုနှင့် အာရှရပင်တို့ကို မြင့်သောကုန်း ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ၎င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင် ရှိသမျှတို့ အောက်မှာ၎င်း၊ တည်ထောင် ပြုစုကြ၏။

၁၁ သူတို့ ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူ သော တပါးအမျိုးသား ပြုသကဲ့သို့ မြင့်သောအရပ် ရှိသမျှအပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဓမ္မအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသောအမှု၊ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့၌ ပူဇော်သောအမှုကို ပြုကြ၏။

၁၃ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက အဓမ္မလမ်းတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့၌ ထား သောတရား၊ ငွေကျွန် ပရောဖက်တို့ဖြင့် ပေးလိုက်သော တရားကို အကုန်အစင်ကျင့်၍ ဝါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု ပရောဖက်များနှင့် အနာဂတ် ဟောဆရာများတို့ဖြင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုး၌ သက်သေခံတော်မူသော်လည်း၊

၁၄ သူတို့သည် နားမထောင် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မယုံကြည်သော ဘိုးဘေးတို့ လည်ပင်း ကဲ့သို့ မိမိတို့ လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေကြ၏။

၁၅ စီရင်တော်မူချက်၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်၊ သူတို့၌ သက်သေခံတော်မူသော သက်သေတို့ကို ပယ်၍၊ အနတ္တတရားကို ကျင့်လျက် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်တပါး အမျိုးသား ကျင့်သကဲ့သို့မကျင့်ကြနှင့်ဟု ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူ၏။ ပတ်လည်၌နေသော ထိုအမျိုးသား နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၆ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တော်ရှိသမျှတို့ကို စွန့်၍ နွားသဿ တည်းဟူသော သွန်းသော ရုပ်တုနှင့် အာရှရပင်ကို လုပ်ကြ၏။ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာများကို ကိုးကွယ်၍ ဗာလ ဘုရားကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။

၁၇ သားသမီးတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ် ပြုစားသော အတတ်ကို သုံးဆောင်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုမည်ဟု ကိုယ်ကိုရောင်းကြ၏။

၁၈ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ မျက်မှောက်တော်မူ ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ယုဒ အမျိုးမှတပါး အခြားသော အမျိုး မကျန်ကြွင်းရ။

၁၉ ယုဒအမျိုးမူကား၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်ကို မစောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးလိုက်သော ထုံးစံလေ့သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး

ရှိသမျှကို ရွံရှာ၍ မျက်မှောက်တော်မှ မနှင်ထုတ်မီ တိုင်အောင် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ လူယက်သောသူတို့ လက်၌ အပ်တော်မူ၏။

၂၁ ဣသရေလ အမျိုးကို ဒါဝိဒ် မင်းမျိုးမှ ဆုတ်ဖွဲ့၍ သူတို့သည် နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေရောဗောင်သည်လည်း ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်ရာ လမ်းမှ ဣသရေလအမျိုးကို လွှဲစေ၍ ဒုစရိုက်ကြီးကို ပြုစေ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ယေရောဗောင် ပြုသော ဒုစရိုက် လမ်းသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ပရောဖက်အပေါင်း တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော် မမူမီတိုင်အောင် သူတို့သည် ထိုဒုစရိုက်အမှုကို မရှောင်ပဲလိုက်ကြ၏။ ထိုကြောင့် နေရင်းပြည်မှ အာရှရိပြည်သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ယနေ့တိုင်အောင် ခံရကြ၏။

၂၄ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ဗာဗုလုန်မြို့သား၊ ကုသမြို့သား၊ အာဝမြို့သား၊ ဟာမတ်မြို့သား၊ သေဖရိမ်မြို့သားတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလအမျိုးသား ကိုယ်စား ထားသဖြင့် ထိုလူတို့သည် ရှမာရိမြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူ၍နေရာ ကျကြ၏။

၂၅ နေရာကျစက ထာဝရဘုရားကို မရိုသေသော ကြောင့်၊ ခြင်္သေ့တို့ကို စေလွှတ်၍ အချို့တို့ကို ကိုက်စေတော်မူ၏။

၂၆ ထိုကြောင့် အချို့တို့ကို ကိုယ်တော်ပြောင်းစေ၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ ထားတော်မူသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုပြည်စောင့် ဘုရား၏တရားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ထိုဘုရားသည် ခြင်္သေ့တို့ကို စေလွှတ်၍ နေရာကျသော သူတို့ကို သတ်ပါသည်ဟု အာရှရိ ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ကြသော်၊

၂၇ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုပြည်မှ သိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တယောက်ကို ပြန်ပို့ကြ။ သူသည် သွား၍ ထိုပြည်စောင့် ဘုရား၏ တရားကို သွန်သင်လျက် နေပါလေစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၈ ရှမာရိမြို့မှ သိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တယောက်သည် ပြန်၍ ဗေသလမြို့၌ နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်သို့ ရိုသေရမည်ကို သွန်သင်လေ၏။

၂၉ သို့သော်လည်း ထိုလူမျိုး အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားကို လုပ်၍ နေရာကျသောမြို့ရွာတွင်

မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ရှမာရိမြို့သား လုပ်နှင့်သော အိမ်တို့၌ တင်ထားကြ၏။

၃၀ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သုကုတ်ဗေနုတ်ဘုရား၊ ကုသမြို့သားတို့သည် နေရဂါ ဘုရား၊ ဟာမတ်မြို့သားတို့သည် အရိမဘုရား၊

၃၁ အာဝမြို့သားတို့သည် နိဗဟာဇ ဘုရားနှင့် တာတက် ဘုရားကို လုပ်ကြ၏။ သေဖရိမ်မြို့သားတို့သည်လည်း သေဖရိမ် မြို့စောင့် ဘုရား အာဒြဗ္ဗလက်နှင့် အာနဗ္ဗလက် ဘုရားတို့အား သားသမီးကို မီးရှို့၍ ပူဇော်ကြ၏။

၃၂ ထာဝရ ဘုရားကိုလည်း ရိုသေ၍ သာမညလူတို့ကို မြင့်သောအရပ် ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်အိမ်တို့၌ လူများအဖို့ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၃၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောလူမျိုး ပြုသကဲ့သို့ မိမိတို့ ဘုရားကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။

၃၄ ယနေ့တိုင်အောင် ရှေးထုံးစံလေ့သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေရာ မရောက်။ ဣသရေလအမျိုး ခံရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်။ ဣသရေလ အမည်ဖြင့် သမုတ်သော ယာကုတ်အမျိုးသားတို့၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတို့ကို မကျင့်ဘဲ နေကြ၏။

၃၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုအမျိုးသားတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့၍၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေ ဦးမညွတ်၊ ဝတ်မပြု၊ ယဇ်မပူဇော်ရ။

၃၆ သင်တို့ကို ကြီးသောတန်ခိုး၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်အားဖြင့် အဲဝတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကိုသာ ရိုသေ ကိုးကွယ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။

၃၇ သင်တို့အဖို့ ရှေးထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို အစဉ်အမြဲစောင့်ရှောက်ရမည်။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။

၃၈ သင်တို့နှင့် ဝိဖွဲ့သော်ပဋိညာဉ်ကို မမေ့မလျော့ရ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။

၃၉ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ရိုသေရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူသော်လည်း၊

၄၀ သူတို့သည် နားမထောင် ရှေးထုံးစံလေ့သို့ လိုက်ကြ၏။

၄၁ ထိုလူ အမျိုးအမျိုး ကိုယ်တိုင်မှ စ၍၊ သားမြေး မြစ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။ မိရိုး ဘလာသို့ လိုက်၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ကျင့်နေကြ၏။

၁၈

၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဇလာသား ဟောရှေ နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊

၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခတ်သား ဟေဇကီသည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး အဘဘိအမည်ရှိ၏။

၃ ထိုမင်းသည် အဘ ဒါဝိဒိ ကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။

၄ မြင့်သောအရပ်တို့ကို ပယ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့၏။ အာရှုပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။ မောရှေ လုပ်သောကြေးဝါ မြွေကိုအပိုင်းပိုင်း ဖြတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုကာလတိုင်အောင်၊ ထိုမြွေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုမြွေကို နဟုတ္တန် အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ထိုမင်းခိုလှုံ သက္ကံသို့၊ သူ့နောက်မှာ ခိုလှုံသော ယုဒရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မရှိ။ ရှေးကာလ၌လည်း မရှိ။

၆ ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်၍ နောက်တော်သို့ အစဉ်အမြဲ လိုက်သဖြင့် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လေ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့် အတူရှိသောမူသဖြင့်၊ သူသည် ပြုလေရာရာ၌ အောင်လေ၏။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်မခံ ပုန်ကန်လေ၏။

၈ ဖိလိတ္တိုလူတို့ကို တိုက်၍ ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့များနှင့် ကင်းစောင့်သော မျှော်စင်များကို လုပ်ကြံလေ၏။

၉ ဟေဇကီမင်းကြီး နန်းစံလေးနှစ်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဇလာသား ဟောရှေနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် ရှုမာရိမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဝိုင်းထား၏။

၁၀ သုံးနှစ် စေ့သောအခါ ဟေဇကီနန်းစံခြောက်နှစ်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဟောရှေ နန်းစံ ကိုးနှစ်တွင် ရှုမာရိမြို့ကို တိုက်၍ ရကြ၏။

၁၁ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလ အမျိုးကို အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ် နား၊ ဟာလ

မြို့၊ ဟာဗော်မြို့ အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံ မြို့ရွာတို့၌ ထား၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေ မှာထားသမျှကို၎င်း၊ အမှုမထား လွန်ကျူးကြ၏။

၁၃ ဟေဇကီ မင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်လေးနှစ်တွင်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည် ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့ ရှိသမျှတို့ကို စစ်ချီ၍ လုပ်ကြံလေ၏။

၁၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရှိရာ လာခိရမြို့သို့ စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်မှားပါပြီ။ ပြန်သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် တင်သမျှကို ထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်စေသော်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ၌ ငွေ အခွန် သုံးထောင်၊ ရွှေအခွန် သုံးရာကို တောင်း၏။

၁၅ ဟေဇကီသည် ပိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ တွေ့သမျှသော ငွေကို ပေး၏။

၁၆ ပိမာန်တော် တံခါး၊ တန်ဆာများ၊ ကိုယ်တိုင်အရင် မွမ်းမံသောတိုင်တန်ဆာများကိုလည်း ချွတ်၍ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်အား ပေး၏။

၁၇ နောက်တဖန် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် တာတန်၊ ရာဗသာရိတ်၊ ရာဗရှာခတို့ကို များစွာသော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကီမင်းကြီး ထံသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရောက်သောအခါ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန် ပြွန်၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၈ ရှင်ဘုရင်ကို ခေါ်သောအခါ၊ ဟိလခိ သားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ် လျှောက်မိ၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့နု၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန် ယောအာတို့သည် သူတို့ ထံသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊

၁၉ ယာဘရှာခက မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကီကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့်၊ ခိုလှုံရာကား၊ အဘယ်သို့နည်း။

၂၀ စစ်တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဝါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကို ပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကို ကိုးစားသနည်း။

၂၁ ကျိုးသော ကျူလုံးတောင်းဝေး တည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ၏ လက်ကို ဖောက်၍ လျှိုသွား

လိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖါရောဘုရင်သည် မိမိ၌ မှီသောသူအပေါင်းတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။

၂၂ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကီသည် မြင့်သောအရပ် ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင် တို့ကို ပယ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ဤမည်သော ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ ပြစ်မှားသော ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ဝါသခင် အာရှရိ ရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကို အပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲ လုံလောက်အောင် ရှိလျှင် မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။

၂၄ သင်သည် ဝါသခင်၏ ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို အဘယ်သို့ လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ မြင်းစီးသူရဲများကို ရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား။

၂၅ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့် မရှိဘဲ ဤပြည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကို သွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဝါအားမိန့်တော်မူပြီး။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

၂၆ ထိုအခါ ဟိလဒိသား လျောကိမ်၊ ရှေ့ဗုန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိ ဘာသာစကား အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အမိန့် ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူတို့သည် ကြားရအောင် ယုဒ ဘာသာစကား အားဖြင့် အမိန့် မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကို ဆိုကြလျှင်၊

၂၇ ရာဗရှာခက၊ ဝါသခင်သည် သင်၏သခင်နှင့် သင့်အားသာ ဤစကားကို ပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ထိုင်လျက် သင်တို့ နှင့်အတူ မိမိတို့ မစင်ကို စား၍၊ မိမိတို့ ရေဟောင်းကို သောက်ရသော သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၂၈ ရာဗရှာခသည် ထ၍ ယုဒ ဘာသာစကား အားဖြင့် ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင် မင်းကြီး အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၂၉ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကီသည် သင်တို့ကို မလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည် သင်တို့ကို ဝါလက်မှ ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၃၀ ဟေဇကီက၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို

ကော်အမှန် ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို မကိုးစားစေနှင့်။

၃၁ ဟေဇကီ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။

၃၂ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ကြ။ ဝါထံသို့ ထွက်လာကြ။ သင်တို့သည် မသေအသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြည်နှင့်တူသောပြည် တည်းဟူသော ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျားရည်များသောပြည်သို့ ပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမှီတိုင် အောင် သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏ အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်ရေကန်က ရေကို သောက်လျက်၊ နေကြအုံးလော့။

၃၃ ဟေဇကီက၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို ကယ်ယူတော်မူသည်ဟု မပျားမယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။

၃၄ ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သေဖရိမိပြည်၊ ဟေနပြည်၊ ဣဝါပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှုမာရိပြည်ကို ဝါလက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။

၃၅ ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင် အဘယ်မည်သော ဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ဝါလက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝါလက်မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်းဟုဆိုလေ၏။

၃၆ ယုဒလူတို့လည်း စကားတခွန်းကိုမျှ မပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိသတည်း။

၃၇ ထိုအခါ ဟိလဒိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်လျောကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့ဗုန၊ အာသက်သား အတွင်းဝန် ယောအာတို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကီမင်း ထံသို့ လာ၍ ရာဗရှာခ စကားကို ကြားလျှောက်ကြ၏။

၁၉

၁ ထိုစကားကို ဟေဇကီ မင်းသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့ သွားလေ၏။

၂ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ် လျောကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့ဗုန၊ အသက်

ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟောရှာယ ထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။

၃ ဟေဇကီ မင်းမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသော နေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောနေ့ ဖြစ်၏။ သားဘွား ချိန်ရောက်၍ သားကို ဘွားနိုင်အောင် ခွန်အား မရှိ။

၄ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့ စေခြင်းငှါ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော မိမိကျွန် ရာဗရှာခစကားကို သင်၏၊ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြားသောစကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်း သောလူတို့ အဘို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုစေခြင်းငှါ။

၅ ဟေဇကီမင်း စေလွှတ်သော ကျွန်တို့သည် ဟောရှာယ ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။

၆ ဟောရှာယ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍ သင်သည် ကြားရသော စကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။

၇ ထိုမင်း၌ အခြားသော စိတ်သဘောကို ငါသွင်း ပေးမည်။ သူသည် သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ ထားဖြင့် ငါဆုံးမစေမည် ဟူသော စကားတော်ကို သင်တို့၏ သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

၈ ထိုအခါ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် လာခိရမြို့မှ ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင် ပြန်သွား၍ လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။

၉ နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီး တိရက္ကသည် စစ်ချီ၍ လာပြီဟု သိတင်းကြားသောအခါ၊ ဟေဇကီမင်း ထံသို့ တမန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊

၁၀ သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီး ဟေဇကီကို ပြော သောစကားဟူမူကား၊ သင် ကိုးစားသော ဘုရား သခင်က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက် သို့ မရောက်ရ ဟူ၍ သင့်ကို မလှည့်စားစေနှင့်။

၁၁ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည် တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည် ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင် လွှတ်လိမ့်မည်လော။

၁၂ ငါ့ ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသော အမျိုးသား၊ ဂေါဇန် အမျိုးသား၊ ခါရန် အမျိုးသား၊ ရေဇပ် အမျိုး သား၊ တေလသားမြို့၌ ရှိသော ဒေင် အမျိုးသားတို့ကို သူတို့၏ ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။

၁၃ ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ် မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ် မြို့၊ ဟေနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကို စိုးစံသော မင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၄ ထိုမှာစာကို ဟေဇကီမင်းသည် သံတမန် လက်မှ ခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဟေဇကီ မင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ခေရုဗိမ် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် တပါးတည်းသာလျှင် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို လှည့်၍ နား ထောင်တော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောစေသော စကား အလုံးစုံတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊

၁၈ သူတို့၏ ဘုရားများကို မီးထဲသို့ ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်၊ လူ လက်ဖြင့် လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။

၁၉ အို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား တပါးတည်းသာ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခု ကယ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၂၀ ထိုအခါ အာမုတ်သား ဟောရှာယသည် ဟေဇကီ မင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ ရှေ့မှာ ပြုသော ပဌနာစကားကို ငါကြားရပြီ။

၂၁ ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ ဇိအုန် သတို့သမီးကညာသည် သင့်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။ ယေရုရှလင် သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ ခေါင်းညှိတ်၏။

၂၂ သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကို အော်ဟစ်၍ မျက်နှာ ထောင်လွှား သနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ကိုပင် ပြုပါသည်တကား။

၂၃ သင်သည် တမန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ် သို့၎င်း၊ လေဗနန်တောင် အထွဋ်သို့၎င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သော အာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လှူပြီ။ အဝေးဆုံးသောခိုလှုံရာ အသီးများသော တောထဲသို့ ငါဝင်ပြီ။

၂၄ ငါသည် တွင်းတူး၍ မမြည်းဘူးသော ရေကို သောက်ရပြီ။ ငါ၏ ခြေဘဝါး အားဖြင့် အဲဂုတ္တမြစ် လက်ကြားရေ ရှိသမျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင် ဆိုမိပြီတကား။

၂၅ ငါသည် အထက်က ဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည် မကြား သလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံ ဖြစ်စေသောသူ ဖြစ်မည် အကြောင်း ငါစီရင် ခန့်ထားလေပြီ။

၂၆ ထိုကြောင့် မြို့သားတို့သည် အားနည်းကြ၏။ မိုင်းတွေ၍ စိတ်ပျက်လျက် ရှိကြ၏။ တောမျက်ပင်နှင့် စိမ်းသော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ပေါက်သော မြက်ပင်နှင့် မကြီးမှီ ညှိုးနွမ်းသော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၇ သင်၏ နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌ အမျက် ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။

၂၈ ငါ၌ သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ ပြီးမှာ၊ သင်လာသော လမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။

၂၉ သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာ ဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံကို၎င်း၊ ဒုတိယ နှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သော အရာများကို၎င်း၊ သင်တို့သည် စားရမည်။ တတိယ နှစ်တွင် မျိုးစေ့ကို ကြ၍ စပါးကို ရိတ်ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း စိုက်၍ အသီးကို စားကြလော့။

၃၀ ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် တဖန် အောက်မှာ အမြစ်စွဲ၍ အထက်မှာ အသီး သီးကြလိမ့်မည်။

၃၁ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲက၎င်း၊ ဘေးလွတ်သော သူတို့သည် ဇီအုန် တောင်ပေါ်က၎င်း ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေအရင် ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော် အားကြီး၍ ထိုအမှုကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ဤမြို့သို့ မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့ မြားကို မပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ခိုင်းလွှားကို မပြရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုးကို မဖို့ရ။

၃၃ လာသော လမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရ။

၃၄ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို၎င်း၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို၎င်း ထောက်၍ ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုည၌တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ထွက်၍ အာရှုရိ တပ်တွင် လူတသိန်း ရှစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက် စောစော ထချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။

၃၆ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း ထို အရပ်မှ ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင် နိနေဝေမြို့၌ နေလေ၏။

၃၇ နောက်တဖန် သူသည် မိမိဘုရား နိသရုတ်၏ ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော် အာဒြဗ္ဗေလက် နှင့်ရှုရေဇာသည် ခမည်းတော်ကို ထားနှင့်သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။ သားတော် သေရဟဒ္ဒန် သည်လည်း ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၀

၁ ထိုကာလအခါ ဟေဇကီ မင်းသည် သေနာ စွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟေရှာယသည် လာ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ် အိမ်အမှုကို စီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင် သေရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။

၂၊၃ ဟေဇကီ မင်းသည်လည်း ထရံသို့ မျက်နှာ လှည့်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သော စိတ်နှလုံးနှင့် ကျင့်၍ နှစ်သက်တော်မူသည် အတိုင်း ပြုကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန် ငိုကြွေးလျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း လေ၏။

၄ ဟေရှာယသည် နန်းတော် အလယ် တန်းတိုင်သို့ မရောက်မှီ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်၍၊

၅ သင်သည် ငါ့လူတို့၏ ဗိုလ်ချုပ် ဟေဇကီမင်း

ထံသို့တဖန် သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒ်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ ပဋိပက္ခကားကို ငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်ပြီ။ သင်၏အနာကိုလည်း ငါပျောက်စေသဖြင့်၊ သင်သည် သုံးရက် လွန်လျှင် ဝိမာန်တော်သို့ တက်ရ လိမ့်မည်။

၆ သင့်အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါဆက်၍ ပေးမည်။ သင်နှင့် ဤမြို့ကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါ ကယ်လွှတ်မည်။ ငါ့မျက်နှာကို၎င်း၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို၎င်း ထောက်၍ ဤမြို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မ မည်အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဟေရှာယ ကလည်း၊ သင်ဘိသဖန်းသီး အလုံး အထွေးကို ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့၍ အနာကို အံ့ပြီးမှ မင်းကြီးသက်သာလေ၏။

၈ ဟေဇကီမင်း ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ အနာကို ပျောက်စေ၍ သုံးရက်လွန်လျှင် ငါသည် ဝိမာန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော် အဘယ် လက္ခဏာသက်သေ ရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊

၉ ဟေရှာယ က၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးတော်မူသော လက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးရမည်လော။ ဆယ်ချက် ဆုတ်ရမည်လောဟု မေးသော်၊

၁၀ ဟေဇကီက၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးလွယ်၏။ ထိုသို့ အလိုမရှိ။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ပါစေဟု ပြန်ပြော၏။

၁၁ ပရောဖက် ဟေရှာယသည်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဆုတောင်းသောအခါ၊ အာခတ်၏နေ့တိုင်း နာရီပေါ်မှာ ဆယ်ချက် ရွှေပြီးသောအရိပ်ကို ဆယ်ချက် ပြန်စေတော်မူ၏။

၁၂ ထိုကာလအခါ ဗလဒန်သား ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဗဗာလဒန်သည်၊ ဟေဇကီမင်း နာ၍ အနာ ပျောက်သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက် တမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။

၁၃ ဟေဇကီမင်းသည် သူတို့ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြုလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြုသောအရာ တစ်ခုမျှမရှိ။

၁၄ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟေရှာယသည် ဟေဇကီ မင်းကြီးထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုလူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့

လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဇကီ မင်းက၊ ဝေးသောအရပ် ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာ ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၅ နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု မေး ပြန်လျှင်၊ ဟေဇကီမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသူမျှကို မြင်ကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြုသော အရာ တစ်ခုမျှ မရှိဟု ပြန်ပြော၏။

၁၆ ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင် လော့။

၁၇ နန်းတော်၌ ရှိသူမျှကို၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသူမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရသော ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစ် တခုမျှ မကျန်ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ သင်နှင့် နှယ်၍ ရသော သင်၏ သားမြေးတို့ကို လည်း ယူသွား၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌ လူပျိုတော်လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကီ မင်းအား ပြောဆိုလေ၏။

၁၉ ဟေဇကီမင်း ကလည်း၊ သင်ပြန်ရသော ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ကောင်းပါ၏ ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်၍ ငါ့လက်ထက်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာ စောင့်ခြင်းရှိလျှင် ကောင်းပါသည် မဟုတ်လော့ဟူ၍ ၎င်း၊ ဟေရှာယအား ဆိုလေ၏။

၂၀ ဟေဇကီပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ရေကန်နှင့် ရေပြန်ကို လုပ်၍ မြို့ထဲသို့ ရေကို ဆောင်ခြင်း အရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၁ ဟေဇကီသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော် မနာရှေသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁

၁ မနာရှေသည် အသက် တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဟဇ္ဇဲဗ အမည် ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသား ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသား ရွံ့ရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၃ ခမည်းတော် ဟေဇကီ ဖျက်ဆီးသော ကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်ပြုသကဲ့သို့ ဗာလအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။ အာရှရပင်

ကိုလည်း ပြုစု၏။ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာများ ကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။

၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝါနာမကို ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင် တည်းဟူသော၊

၅ ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင် မိုဗ်းကောင်း ကင်တန်ဆာများအတို ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။

၆ မိမိသားကို မီးဖြင့် ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်ကို သုံးဆောင်၍ စုန်းနှင့် နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ များစွာသော ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၇ ဤဗိမာန်၌၎င်း၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဝါနာမကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ် နှင့်သားတော် ရှေ့လမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မိမိပြုစုသော အာရှရပ်နှင့် တူအောင် လုပ်သော ရုပ်တုကိုတင် ထား၏။

၈ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ဝါနာမ မောရှေ မှာထား သမျှသော တရားအတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ကျင့်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေးသောပြည်မှ သူတို့ကို နောက်တဖန် ငါမရွေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊

၉ သူတို့သည် နားမထောင်။ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ပြုသည်ထက် သာ၍ ဒုရိုက်ကိုပြုစေခြင်းငှါ မနာရှေသည် သွေးဆောင်လေ၏။

၁၀ ထိုကြောင့် ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိကျွန် ပရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၁ ယုဒ ရင်ဘုရင် မနာရှေသည် သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူး သော အာမောရီလူတို့ ပြုသမျှထက် သာ၍ ရွံရှာ ဘွယ်သော ဤဒုစရိုက်တို့ကို ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ မိမိ ရုပ်တုဆင်းတု အားဖြင့် ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော ကြောင့်၎င်း၊

၁၂ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသော သူတိုင်း နားနှစ်ဘက် ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ ယုဒပြည်၌ ဘေးရောက်စေမည်။

၁၃ ယေရုရှလင်မြို့ အပေါ်မှာ ရှမာရီ မျဉ်းကြိုးနှင့် အာဟပ်အမျိုး၏ ချိန်ကြိုးကို ငါတန်းချမည်။ ပုကန်ကို

သုတ်၍ သုတ်ပြီးမှ မှောက်ထားသကဲ့သို့ ယေရုရှလင် မြို့ကို ငါပြုမည်။

၁၄ ကျန်ကြွင်းသော ဝါဒအမွေ လူတို့ကို ငါစွန့်၍ ရန်သူ လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လူယက်နှိပ်စက်ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား ဘိုးဘေးတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစဉ် အဆက်တို့သည် ဝါဒရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ ဝါဒမျက် ကို နှိုးဆော်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မနာရှေသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောအပြစ်မှတစ်ပါး အပြစ် မရှိသောသူ အများတို့ကို သတ်၍ ယေရုရှလင် မြို့တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် သူတို့အသွေးနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ ပြု၏။

၁၇ မနာရှေ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၁၈ မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သြဇေဥယျာဉ် တည်းဟူသော မိမိအိမ်နှင့် ဆိုင်သော ဥယျာဉ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၉ အာမုန်သည် အသက် နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ယုတ္တုမြို့သူ ဟာရပ်သမီး မေရှုလမက် အမည်ရှိ၏။

၂၀ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် မနာရှေပြု သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၂၁ ခမည်းတော် လိုက်သမျှသော လမ်းသို့လိုက်၏။ ခမည်းတော် ဝတ်ပြုသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်၏။

၂၂ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်ကို လွှဲရှောင်၏။

၂၃ မိမိ ကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ ရင်ဘုရင်ကို နန်း တော်၌ လုပ်ကြံကြ၏။

၂၄ အာမုန်မင်းကြီး တဘက်၌ သင်းဖွဲ့သောသူ အပေါင်းတို့ကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက်၍ သားတော် ယောရိုကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင် ကြ၏။

၂၅ အာမုန်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၂၆ သြဇေဥယျာဉ်တွင် မိမိ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်

ခြင်းကိုခံ၍၊ သားတော် ယောရှိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၂

၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဗောဇကတ်မြို့သား အဒါယ၏သမီး ယေဒိဒ အမည်ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကိုပြု၍ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲ၊ အဘ ဒါဝိဒ လိုက်သမျှသော လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၃ ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ မေဂူလံ သားဖြစ်သော အာဇလိ၏သား စာရေးတော် ရှာဖန်ကို ခေါ်၍ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိ ထံသို့ သွားလော့။

၄ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ လူများ လက်မှ တံခါးစောင့် ခံယူသော ငွေကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ရေတွက်သဖြင့်၊

၅ ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်တို့၌ အပ်၍၊ ဗိမာန်တော် ပြုပျက်ရာကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင် သောသူ၊

၆ လယ်သမားနှင့် ပန်းရန်သမား လုပ်သည် အတွက်၊ ဗိမာန်တော် ပြုပြင်စရာ ကျောက်နှင့်၊ သစ်သားကို ဝယ်သည်အတွက် ဝေပေးရမည် အကြောင်း၊ မှာထား၍ ဗိမာန်တော်သို့ စေလွှတ်တော် မူ၏။

၇ သို့ရာတွင် ထိုငွေကို လက်ခံသော သူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ စာရင်း မပေးရကြ။

၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိကလည်း၊ ပညတ္တိ ကျမ်းစာစောင်ကို ဗိမာန်တော်၌ ငါတွေ့ပြီဟု စာ ရေးတော် ရှာဖန်အား ဆိုလျက်၊ ကျမ်းစာကို အပ်၍ စာရေးတော် ဘတ်၏။

၉ တဖန် စာရေးတော် ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဗိမာန်တော် ၌ တွေ့သော ငွေကို မှတ်ပြီးမှ ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်တို့၌ အပ်ပါပြီ ဟူ၍၎င်း၊

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကို အပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း ကြားလျောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။

၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို ကြား လျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍၊

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သား အဟိကံ၊ မိက္ခာသား အာခဗော်၊ စာရေးတော် ရှာဖန်၊ မိမိကျွန် အသဟိကိုခေါ်၍၊

၁၃ ယခုတွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့အတွက်၊ လူများအတွက်၊ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ အတွက်၊ ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။ ငါတို့အဘို့ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှသော စကားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်မကျင့်ဘဲ နေသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သား ဖြစ်သော တိကဝ၏သား၊ အချုပ်ဝန်ရှုလှုံ၏မယား၊ ပရောဖက်မ ဟုလဒသည် ယေရုရှလင်ပြင်မြို့၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ၊ အဟိကံ၊ အာခဗော်၊ ရှာဖန်၊ အသဟိတို့သည် ထိုမိန်းမ ထံသို့သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။

၁၅ မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊

၁၆ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဘတ်သော ကျမ်းစကား လာသမျှ အတိုင်း ငါသည် ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌ ၎င်း၊ ဘေးရောက်စေမည်။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ငါ့ကိုစွန့် ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ နုံသာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲ လောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင် တို့ကို စေလွှတ်သော ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန် ပြန်လျှောက်ရမည်ကား။

၁၉ ဤအရပ်သားတို့သည် ဖျက်ဆီးရာနှင့်ကိုက်ဆဲရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဤအရပ်ကို၎င်း၊ ဤအရပ်သား တို့ကို၎င်း ငါခြိမ်းခြောက်သော စကားကို သင်သည် ကြားသောအခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ် အဝတ်ကို ဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကို ငါနားထောင်၏။

၂၀ ငါသည် သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည်ငြိမ်ဝပ်စွာ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ ငါရောက်စေအပ်သော ဘေးကို သင့်

ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သား အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊

၂ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူအကြီးအငယ် အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဗိမာန်တော်သို့တက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာ ရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။

၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသော ပဋိညာဉ် စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု တိုင်နားမှာ ရပ်၍ အဒိဋ္ဌာန်ပြု၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုအဒိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံကြ၏။

၄ နောက်တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခါဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် တံခါးစောင့်များတို့သည် ဗာလဘုရား၊ အာရှရပင်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာအဘို့ လုပ်သမျှသော အသုံးအဆောင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲက ထုတ်မည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်စီရင်သဖြင့် ယေရုရှလင် မြို့ပြင်၊ ကေခြန်တော၌ မီးရှို့၍ ပြာကို ဗေသလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၅ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည် အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာ၌ မြင့်သောအရပ်တို့ အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၎င်း၊ ဗာလဘုရား၊ နေလရာသီစောင့်အစရှိသော မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောသူတို့ကို၎င်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၆ အာရှရပင် ကိုလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲက ထုတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေခြန်ချောင်းသို့ ယူသွားသဖြင့် ထိုချောင်းနားမှာ မီးရှို့ပြီးလျှင်၊ ညက်ညက် ချေ၍၊ အမှုန်ကို ဆင်းရဲသား သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။

၇ မိန်းမတို့သည် အာရှရပင်အဘို့ ကုလားကာကို ရက်ရာအရပ် ဗိမာန်တော်နားမှာ ယောက်ျား အလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာတို့နေရာ အိမ်များကိုလည်း ဖျက်တော်မူ၏။

၈ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါ်တို့ကို ယုဒမြို့ရွာတို့မှ

ခေါ်ခို၍၊ သူတို့သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာမြင့်သော အရပ်များကို ဂေဗမြို့မှစ၍ ဗေရရှောမြို့တိုင်အောင် ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ဝင် ယောရု၏ တံခါးဝ လက်ဝဲဘက် နားမှာတည်သော မြို့တံခါး၏ ကုန်းတို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက်တော်မူ၏။

၉ မြင့်သောအရပ်နှင့် ဆိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ဗိမာန်တော် ယဇ်ပုလွင်နားသို့ မချဉ်းရဘဲ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရသော အခွင့်သာ ရှိကြ၏။

၁၀ အဘယ်သို့မျှ မိမိ သားသမီးကို မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့် မပူဇော်နိုင်မည်အကြောင်း ဟိန္ဒူသား၏ ချိုင့်၌ ရှိသော တောဖက်အရပ်ကိုလည်း ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။

၁၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင်တို့သည် နေကို ပူဇော်၍၊ ဗိမာန်တော် ဝင်းပြင်အရာရှိ နာသမေ့ လက်အိမ်နား၊ ဝင်းတော် တံခါးဝ၌ ထားသောမြင်းတို့ကိုလည်း ပယ်ရှား၍ နေရထားတို့ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။

၁၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင်တို့သည် အာဟပ်မင်းတိုက်တော် အထက်ဆင့်အပေါ်မှာတည် ထားသော ယဇ်ပုလွင်တို့နှင့် မနာရှေမင်းသည် ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင် တည်ထားသော ပုလွင်တို့ကို ရှင်ဘုရင် ဖြိုချ ချေဖျက်၍ အမှုန်ကို ကေခြန်ချောင်းထဲသို့ ပစ်တော်မူ၏။

၁၃ ဣသရေ လရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့၊ ဖျက်ဆီးခြင်း တောင်လကျာ ဘက်၌ ရွံ့ရှာဘွယ်သော ဇိဒုန်ဘုရား အာရှတရက်၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သော မောဘာဘုရား ခေမုရ၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမွန်ဘုရား မိလကုံ အဘို့တည်သော ကုန်းတို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။

၁၄ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့၍ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲပြီးမှ သူတို့တည်ရာ အရပ်များကို လူသေအရိုးတို့နှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။

၁၅ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏ သား ယေရောဗောင်သည်၊ ဗေသလမြို့၌ တည်သော ကုန်းနှင့် ယဇ်ပုလွင်ကိုလည်း ဖြိုချ၍ မီးရှို့ပြီးမှ ညက်ညက်ချေတော်မူ၏။ အာရှရပင်ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။

၁၆ ယောရှိမင်းသည် လှည့်လည်၍ ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာ ရှိသော သင်္ချိုင်းကို မြင်သောအခါ၊ လူကို စေလွှတ်၍ ထိုသင်္ချိုင်းထဲက လူသေအရိုးတို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှုကို အထက်က ဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏ လူဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏

စကားတော်အတိုင်း၊ အရိုးတို့ကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့၍ ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။

၁၇ ယောရိုမင်း ကလည်း၊ ငါမြင်သော ထိုမှတ်ကျောက်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ မြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗေသလ ယဇ်ပလ္လင်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို ယုဒပြည်မှလာ၍ ဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏လူ သင်္ချိုင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်။

၁၈ ရှင်ဘုရင်က၊ ရှိစေလော့။ ထိုသူ၏ အရိုးတို့ကို အဘယ်သူမျှ မရွှေ့စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏ ရိုးတို့နှင့် ရှမာရိမြို့မှ လာသော ပုရောဖက် အရိုးတို့ကို ရှိစေကြ၏။

၁၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သည် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှမာရိမြို့တို့၌ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ တည်လုပ်သော အိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊ ယောရိုမင်းသည် ပယ်ရှား၍၊ ဗေသလမြို့၌ ပြုသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ၏။

၂၀ မြင့်သော အရပ်နှင့် ဆိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကွပ်မျက်၍ လူသေအရိုးတို့ကို မီးရှို့ပြီးမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤပဋိညာဉ် ကျမ်းစာ၌ လာသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကို ဆောင်ကြလော့ဟု လူအပေါင်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ အကယ်၍ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးသော တရားသူကြီးလက်ထက်မှစ၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ထိုသို့သော ပသခါပွဲကို တခါမျှ မဆောင်ကြ။

၂၃ ယောရိုမင်းကြီး နန်းစံ ဆယ်ရှစ်တွင် ထိုပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ကြသတည်း။

၂၄ ထိုမှတပါး၊ ဝိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလဒိ တွေသော ကျမ်းစာ၌ပါသော စကားအတိုင်း ကျင့်လိုသောငှါ၊ ယောရိုမင်းသည် စုန်း၊ နတ်ဝင်၊ တေရပ် ရုပ်တုမှစ၍ ရုပ်တုဆင်းတုများကို၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်လုံးတွင် ရွံရှာဘွယ်သောအရာ တွေ့သမျှတို့ကို၎င်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၂၅ မောရှေ တရား၌ ပါသမျှကို ကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသမျှနှင့် ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ၍ ယောရိုမင်းနှင့် တူသော

ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌ လည်း မပေါ်မရှိ။

၂၆ သို့ရာတွင် မနာရေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ယုဒ အမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ စိတ်တော်မပြေ။

၂၇ ဣသရေလ အမျိုးကို ဝါမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားသကဲ့သို့ ယုဒ အမျိုးကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ ငါရွေးချယ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်း၊ အကြင်ဝိမာန်၌ ဝါမျက်မှတ် ငါတည်စေမည်ဟု ငါဆိုသောဝိမာန်ကို၎င်း၊ ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ယောရိုမြို့ပေါ်သော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၉ ထိုမင်းလက် ထက်၌ အဲဂုတ္တု ဖာရောဘုရင် နေခေါသည် ဥပရတ်မြစ်တိုင်အောင် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို စစ်ချီ၍၊ ယောရို မင်းကြီးသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်ရာတွင်၊ မေဂိဒေါမြို့မှာ မင်းချင်းတွေ့သောအခါ ယောရိုမင်းသည် အသက် ဆုံးလေ၏။

၃၀ ကျွန်တို့သည် ရထားပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီး သေစဉ်တွင် မေဂိဒေါမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍ သင်္ချိုင်းတော်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယောရိုသား ယောခတ်ကို ယူ၍ ဘိသိက် ပေးလျက် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၃၁ ယောခတ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလ စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သား ယေရမိ၏သမီး ဟာမုတာလ အမည်ရှိ၏။

၃၂ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၃၃ ဖာရောနေခေါသည် ထိုမင်းကို ယေရုရှလင်မြို့မှာ မင်းမပြုစေခြင်းငှါ ဟာမတ်ပြည်၊ ရိဗလမြို့မှာ အကျဉ်းထား၍၊ ယုဒပြည်၌ ငွေအခွန် တထောင်နှင့် ရွှေအခွန် တဆယ်ကို အခွန် တောင်းလေ၏။

၃၄ ဖာရော နေခေါသည်လည်း၊ ယောရိုသား လျှောက်မိကို ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းတင်၍ ယောယက်မိအမည် သစ်ကို ပေး၏။ ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ယူသွား၍ ထိုပြည်၌ ယောခတ်သည် သေ၏။

၃၅ ယောယက်မိသည်လည်း ဖာရောဘုရင် အမိန့်တော်အတိုင်း၊ တပြည်လုံးတွင် ရွှေငွေ ခွဲ၍ ဖာရော

ဘုရင်အား အခွန် ဆက်ရ၏။ ပြည်သူပြည်သား အသီးအသီးတို့ကို ရွှေငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ကျပ်တည်း စွာတောင်း၍ ဖါရော နေခေါအား ဆက်လေ၏။

၃၆ ယောယကိမ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ရမမြို့သား ပေဒဲယ၏သမီး ဇေဗုဒ အမည်ရှိ၏။

၃၇ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေး ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၂၄

၁ ယောယကိမ် မင်းလက်ထက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိ နေဇာသည် ချီလာ၍၊ ယောယကိမ်သည် သုံးနှစ် ကျွန်ခံပြီးမှ တဖန် လှန်ပြန်၍ ပုန်ကန်လေ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ပရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲ တပ်သား၊ ရှုရိ တပ်သား၊ မောဘ တပ်သား၊ အမွန် တပ်သားတို့ကို စစ်ချီစေ တော်မူ၏။

၃၊ ၄ မနာရှေမင်း ပြုမိသမျှသော အပြစ်၊ အသေမခံ ထိုက်သော သူတို့ကို သတ်၍ သူတို့ အသွေးနှင့် ယေရုရှလင် မြို့ကို ပြည့်စေသော အပြစ်များကို ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မမူ။ ယုဒအမျိုးကို မျက်မှောက်တော်မူ ပယ်ရှားလိုသောငှါ စီရင်တော် မူသည်အတိုင်းသာ ထိုအမှုရောက်သတည်း။

၅ ယောယကိမ် ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေ သမျှတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၆ ယောယကိမ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော် ယေခေါနိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၇ အဲဂုတ္တမြစ်မှစ၍ ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တ ရှင်ဘုရင် ပိုင်သမျှသော မြေကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ယူသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တရှင်ဘုရင်သည် မိမိပြည်မှ မချီ မထွက်ရ။

၈ ယေခေါနိသည် အသက် ဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလ စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သား လေနာသန်၏ သမီး နဟုတ္တ အမည်ရှိ၏။

၉ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် ပြုသမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၁၀ ထိုကာလ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိနေဇာ၏ ကျွန်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ပိုင်းထားကြ၏။

၁၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိ နေဇာသည်ကိုယ်တိုင် ရောက်၍၊ သူ၏ကျွန်တို့သည် မြို့ကို ပိုင်းထားကြသော အခါ၊

၁၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် မယ်တော်မှ စသော ကျွန်၊ များမတ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ထွက်၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် နန်းစံ ရှစ်နှစ်တွင် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ရ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူဘူးသည်အတိုင်း ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား၍၊ ဗိမာန်တော်အဘို့ ထူသရေလ ရှင်ဘုရင် လုပ်သော ရွှေတန်ဆာ အလုံးစုံတို့ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်လေ၏။

၁၄ ယေရုရှလင်မြို့သား များမတ်၊ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ တသောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆရာသမား အပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သာမည ဆင်းရဲသားမှ တပါး အဘယ်သူမျှ မကျန်ကြွင်းရ။

၁၅ ယေခေါနိနှင့် မယ်တော်အစရှိသော မိဖုရားများ၊ အရာရှိများ၊ အားကြီးသော ပြည်သားများအပေါင်း၊

၁၆ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ ရှိသမျှ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ ခုနစ်ထောင်၊ အထူးထူးအပြား ပြားသော ဆရာသမား တထောင်တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လက်ရ သိမ်းသွားလေ၏။

၁၇ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယေခေါနိဘေထွေးတော် မဿနိကို ဇေဒကိ အမည်ဖြင့်မှည့်၍ ယေခေါနိအရာ၌ နန်းတင်၏။

၁၈ ဇေဒကိသည် အသက် နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သား ယေရမိ၏ သမီး ဟာမုဘာလ အမည်ရှိ၏။

၁၉ ထိုမင်းသည် ယောယကိမ် ပြုသမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊ ဇေဒကိ မင်းသည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။

၂၅

၁ ဇေဒကိ မင်းနန်းစံ ကိုးနှစ်၊ ဒသမလ ဆယ်ရက် နေ့တွင် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိနေဇာသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌တပ်ချ၍ မြေကတပ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီးမှ၊

၂ ဇေဒကိမင်း နန်းစံ တဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကို ဝိုင်းထားလေ၏။

၃ ထိုနှစ် စတုတ္ထလ ကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန်အစာ အာဟာရ ခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သား တို့သည် စားစရာ မရှိသောအခါ၊

၄ ခါလဒဲ လူတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုဖောက်၍ မြို့ ကိုလည်း ဝိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သား စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ညဉ့်အခါ ပြေး၍ မြို့ရိုး နှစ်ထပ် စပ်ကြား ဥယျာဉ်တော်နား တံခါးဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွတ်ပြင်သို့ သွားကြ၏။

၅ ခါလဒဲ စစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို လိုက်၍ ယေရိခေါလွင် ပြင်၌ မှီသဖြင့်၊ ဇေဒကိမင်း၏ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။

၆ ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ဘမ်းဆီး၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိ မင်း၏ အမှုကို စစ်ကြော စီရင်သည်အတိုင်း၊

၇ ဇေဒကိမင်း၏ သားတို့ကို အဘ မျက်မှောက်၌ သတ်ကြ၏။ ဇေဒကိ မျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။

၈ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံ ဆယ် ကိုးနှစ်၊ ပဉ္စမလ ခုနစ်ရက် နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်း ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာ၍၊

၉ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့လေ၏။

၁၀ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ ပါသော ခါလဒဲ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကြွင်းသမျှသော သူတို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစု၍ လယ်လုပ် စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။

၁၃ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါ တိုင်တို့ကို၎င်း၊ ကြေးဝါ ရေကန်ကို၎င်း၊ ရေချိုးအင်တံ အခြေအမြစ်တို့ကို၎င်း၊ ခါလဒဲ လူတို့သည် ချိုးဖဲ့၍၊ ကြေးဝါ ရှိသမျှတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။

၁၄ အိုးကင်း၊ တူရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊ ဇွန်း မှစ၍

အမှုတော် ထမ်းစရာ ကြေးဝါတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို လည်း ယူသွားကြ၏။

၁၅ ရွှေ တန်ဆာ၊ ငွေ တန်ဆာ တည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အိုး အစရှိသော တန်ဆာများကို ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။

၁၆ ဗိမာန်တော်၌ ရှောလမုန်မင်း လုပ်သော တိုင် နှစ်တိုင်၊ ရေကန် တခု၊ အခြေအမြစ်များ၌ ပါသော ကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အတိုင်းမသိ များ၏။

၁၇ တိုင်အမြင့်ကား တဆယ်ရှစ်တောင် ရှိ၏။ ကြေးဝါတိုင် ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင်ထိပ် အမြင့်ကား သုံးတောင် ရှိ၍၊ ထိပ်ပတ်လည် ကြေးဝါ ကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါ သလံသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြားသော တိုင်သည်လည်း အတူဖြစ်၍ ကွန်ရွက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၈ ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း စရာယ၊ ဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်တော် တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ၏။

၁၉ စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သော ဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသော တိုင်ပင် မှူးမတ် ငါးယောက်၊ ပြည်သူ ပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီး တယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသောပြည်သား ခြောက် ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲက ခေါ်သွား၍၊

၂၀ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ ပြီးလျှင်၊

၂၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဟာမက်ပြည် ရိဗလ မြို့၌ ထိုသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသည် မိမိပြည်မှ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ သတည်း။

၂၂ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အခွင့်နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော လူတို့ကို အုပ်ရ သောမင်း အရာ၌ ရှာဖွေ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ၏ သား ဂေဒလိကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၃ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဂေဒလိကို ပြည်အုပ် အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲ များတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ နာဿလိသား ဟုဂျမေလ၊ ကာရာသား ယောဟနန်၊ နေတောဖတ် အမျိုး၊ တနုမက်သား စရာယ၊ မေသိ အမျိုးသား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ ဂေဒလိရှိရာ မိဖပမြို့သို့ လာ၍၊

၂၄ ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်း အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည် အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။

သို့ပြုလျှင် ချမ်းသာကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ထိုသူတို့အား ကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၅ သတ္တမလတွင်၊ ဆွေတော်မျိုးတော် လေိရှမာ သား နာသနိ၏သား တူရှုမေလသည် လူတကျိပ် နှင့်တကွ လာ၍ ဂေဒလိကို၎င်း၊ မိဖေပါမြို့၌ ဂေဒလိ ထံမှာ ရှိသော ယုဒလူတို့နှင့် ခါလဒဲ လူတို့ကို၎င်း သေအောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၂၆ ထိုအခါ တပ်မှူးများနှင့် ပြည်သူ ပြည်သား အကြီးအငယ် အပေါင်းတို့သည် ခါလဒဲ လူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား ကြ၏။

၂၇ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရသော

သက္ကရာဇ် သုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလ နှစ်ဆယ်ခုနှစ် ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဝေလမေရောဒက် နန်းစံ စကာ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိကို ထောင်ထဲက နှုတ်၍ ချမ်းသာ ပေးလေ၏။

၂၈ ကောင်းမွန်စွာ နှုတ်ဆက်၍ သူ၏ ပလ္လင်ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှာ အထံတော်၌ ရှိသော မင်းကြီးများ ထိုင်ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။

၂၉ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာ ဝတ်သော အဝတ်ကို လဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။

၃၀ အသက်ရှည်သမျှ နေ့ရက် အစဉ်မပြတ် သူစား စရာဘို့ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင် စတုတ္ထစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ် ပဌမစောင်။ FIRST BOOK OF THE CHRONICLES

၁

- ၁ အာဒန်၊ ရှေ့၊ ဇနုတ်၊
- ၂ ကာတူနန်၊ မဟာလေလ၊ ယာရက်၊
- ၃ ဇနောက်၊ မသုဂ္ဂလ၊ လာမက်၊
- ၄ နောဇ၊ ရှေ့၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။
- ၅ ယာဖက်သားကား ဂေါမာ၊ မာဂေါ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗာလ၊ မေရုက၊ တိရုတ်တည်း။
- ၆ ဂေါမာသားကား အာရုကေနတ်၊ ရိဖတ်၊ တောဂါမတည်း။
- ၇ ယာဝန်သားကား လေိရု၊ တာရူ၊ ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒါနိမ်တည်း။
- ၈ ဟာမသားကား ကုရှု၊ မိဖရိမ်၊ ဖုတ်၊ ခါနာန်တည်း။
- ၉ ကုရှုသားကား သေဘ၊ ဟဝိလ၊ သာဗတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရာဂမသားကား ရှေ့၊ ဒေဒန်တည်း။
- ၁၀ ကုရှုသည် သားနိမ်ရောဒကိုလည်း ရသေး၏။

- ထိုသူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အားကြီးသော မုဆိုးဖြစ်၏။
- ၁၁ မိဖရိမ် သားကား လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လဟာမိမ်လူ၊ နုတ္တုဟိမ်လူ၊
- ၁၂ ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသလုဟိမ် လူ၊ ကတ္တောရိမ် လူတည်း။ ကာသလုဟိမ် အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိုလူ ဖြစ်သတည်း။
- ၁၃ ခါနာန်သား အကြီးကား ဇိဒန်၊ ထိုနောက် ဟေသ၊
- ၁၄ ထိုနောက်ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရိလူ၊
- ၁၅ ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊
- ၁၆ အာဝဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊ ဟာမသိလူဖြစ်သတည်း။
- ၁၇ ရှေ့မသားကား လေ၊ အာရူ၊ အာဖာဇိ၊ လုဒ၊ အာရုံ၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသ၊ မာရုတည်း။
- ၁၈ အာဖာဇိ သားကား ရှာလ၊ ရှာလသားကား ဟေဗာတည်း။
- ၁၉ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကို မြင် လေ၏။ သားတယောက်ကား ဖာလက်အမည်ရှိ၏။

အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ လက်ထက်၌ မြေကြီးကို ခွဲကြ၏။ သူ၏ညီကား ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။

၂၀ ယုတ္တန်သားကား အာလမောဒန်၊ ရှေ့လုပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရု

၂၁ ဟဒေါရုံ၊ ဥဇာလ၊ ဒိကလ၊

၂၂ ဩဗာလ၊ အဘိမေလ၊ ရှော့၊

၂၃ ဩဖိရ၊ ဟဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့ သည် ယုတ္တန်သား ဖြစ်ကြသတည်း။

၂၄ ရှေ့မ၊ အာဖာဇဒါ၊ ရှုလ၊

၂၅ ဟေဗာ၊ ဖာလက်၊ ရာဂေါ၊

၂၆ စေရောက်၊ နာခေါ၊ တေရ၊

၂၇ အာဗြဟံ အမည်ရှိသော အာဗြဟံတည်း။

၂၈ အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်နှင့် ဣရှုမေလ တည်း။

၂၉ ဣရှုမေလသား အကြီးကား နဗာယုတ်၊ နဗာ ယုတ်ညီ ကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊

၃၀ မိရှုမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊ ဟာဒါ၊ တေမ၊

၃၁ ယေတုရ၊ နာဖိရ၊ ကေဒမာ တည်းဟူသော ဣရှုမေလ သားတည်း။

၃၂ အာဗြဟံမယား နှောင်းကေတုရသားကား ဇိမရုံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိချန်၊ ဣရှုဘတ်၊ ရှုအာတည်း။ ယုတ်ရှန်သားကား ရှာနှင့် ဒေဒန်တည်း။

၃၃ မိချန်သားကား ဖော၊ ဖေရ၊ ဟာနတ်၊ အဘိဒါ လေဓာ တည်းဟူသော ကေတုရသားမြေးတည်း။

၃၄ အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်၊ ဣဇာက်သား ကား ဒေသောနှင့် ဣသရေလတည်း။

၃၅ ဒေသောသားကား လေဖတ်၊ ရှေ့လ၊ ယုရ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။

၃၆ လေဖတ်သားကား တေမန်၊ ဩမရ၊ ဇေပေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ် မှစ၍ တိမနတွင်ရသော သား အာမလက်တည်း။

၃၇ ရှေ့လသားကား နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှုမ္မ၊ မိဇူတည်း။

၃၈ စီရသားကား လောတန်၊ ရှော့ဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန၊ ဒိရှန်၊ ဇော၊ ဒိရှန်တည်း။

၃၉ လောတန်သားကား ဟောရိနှင့် ဟေမံတည်း။ လောတန်နမကား တိမနတည်း။

၄၀ ရှော့ဗလသားကား အာလာဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဗောလ၊ ရှေ့ဖော၊ ဩနံတည်း။ ဇိဗောင်သားကား အာယနှင့် အာနတည်း။

၄၁ အာနသားကား ဒိရှန်၊ ဒိရှန်သားကား ဟဒီန်၊ ရှေ့ဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။

၄၂ ဇောသားကား ဗိလဟန်၊ ဇောဝန်၊ အာကန် တည်း။ ဒိရှန်သားကား ဥဇနှင့်အာရန်တည်း။

၄၃ ဣသရေလ အမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီး မရှိမှီ ဒေပြည်၌ အစိုးရသော မင်းကြီးဟူမူကား၊ ဗောရသား ဗေလသည်၊ ဒိန္နာဗာမြို့၌ မင်းပြု၏။

၄၄ ဗေလမင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရ အရပ် သား ဇေရုဒါသား ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။

၄၅ ယောဗပ်မင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမာန် အရပ်သား ဟုဂုံသည်မင်းပြုလေ၏။

၄၆ ဟုဂုံမင်း သေ၍ မောဘလွင်ပြင်၌ မိချန်လူတို့ လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒဒိသား ဟာဒဒိသည် ဟုဂုံ အရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား အာဝိတ်မြို့ တည်း။

၄၇ ဟာဒဒိမင်း သေ၍ သူ၏ အရာ၌ မာသရက် အရပ်သား စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။

၄၈ စာမလမင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာ နေသော ရဟောဘုတ် အရပ်သား ရှေ့လသည် မင်းပြုလေ၏။

၄၉ ရှေ့လမင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။

၅၀ ဗာလဟာနန်မင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါ သည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား ပေါမြို့တည်း။ မြောက်သားတော်ကား မေဗဟပ်သမီး ဖြစ်သော မာတရေဒါသမီး မဟေတဗေလတည်း။

၅၁ ဟာဒါမင်း သေသောနောက် ဒေပြည်၌ ဗိုလ် လုပ်သောသူ ဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊

၅၂ ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်လော၊ ဗိုလ်ပိနန်၊

၅၃ ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇ၊

၅၄ ဗိုလ်မာဂဒေလ၊ ဗိုလ်ဣရုံတည်းဟူသော ဤ သူတို့သည် ဒေပြည်များဖြစ်သတည်း။

J

၁ ဣသရေလ၏သားများ ဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊

၂ ဒန်၊ ယောသပ်၊ ဗယီမိန်၊ နဿလိ၊ ဂဒါ၊ အာရှတည်း။

၃ ယုဒသည် ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သော ရှုအာသမီးတွင် မြင်သောသားကား ရေ၊ ဩနန်၊ ရှေ့လတည်း။ ယုဒ သားကြီးရေသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆိုး သောသူဖြစ်၍ ကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။

၄ ခွေးမ တာမာတွင် မြင်သောသားကား ဖာရက်

နှင့် ဇာရတည်း။ ယုဒသားပေါင်းကား ငါးယောက် တည်း။

၅ ဖာရတ်သားကား ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလတည်း။

၆ ဇာရသားကား ဇိမရို၊ သေန၊ ဟေမန်၊ ကာလ ကောလ၊ ဒါရ၊ ပေါင်း ငါးယောက်တည်း။

၇ ဇိမရိုသား ဖြစ်သော ကာမိ၏သားကား ကျိန်ဆဲ အပ်သော အရာကို ယူ၍ ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို နှောင့်ရှက်သော အာခန်တည်း။

၈ သေနသားကား အဇရိတည်း။

၉ ဟေဇရုံမြင်သော သားကား ယေရမေလ၊ အာရုံ ကာလက်တည်း။

၁၀ အာရုံသားကား အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်သားကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော နာဂျန်တည်း။

၁၁ နာဂျန်သား စာလမုန်၊ စာလမုန်သား ဗောဇ၊

၁၂ ဗောဇသား ဩဗက်၊ ဩဗက်သား ယေရဲတည်း။

၁၃ ယေရဲသားဦးကား ဇေလျာဘ၊ ဒုတိယသား အဘိနဒပ်၊ တတိယသားကား ရှိမာ၊

၁၄ စတုတ္ထသား နာသနေလ၊ ပဉ္စမသား ရဒ္ဒဲ၊

၁၅ ဆဋ္ဌမသား ဩဇင်၊ သတ္တမသားကား ဇေလျာ၊ အဋ္ဌမသား ဒါဝိဒ်တည်း။

၁၆ သူတို့နှစ်မကား ဇေရုယာနှင့် အဘိဂဲလတည်း။ ဇေရုယာသားကား အဘိရုံ၊ ယွာဘ၊ အာသဟေလ၊ ပေါင်း သုံးယောက်တည်း။

၁၇ အဘိဂဲလ သားကား အာမသ၊ အာမသ အဘကား ဣဂျမေလ အမျိုး ယေသာတည်း။

၁၈ ဟေဇရုံသား ကာလက်သည် မယား အဇောနှင့် ယေရုတ်တွင် မြင်သောသားကား ယေရု၊ ရောဗမ်၊ အာဒုန်တည်း။

၁၉၊ ၂၀ အဇော သေသောနောက် ဖေရတ်ကိုသိမ်း၍ ဟုရကို မြင်ပြန်လေ၏။ ဟုရသားကား ဥရို၊ ဥရို သားကား ဗေဇလေလတည်း။

၂၁ ထိုနောက်၊ ဟေဇရုံသည် အသက်ခြောက်ဆယ် ရှိသော်၊ ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သမီးနှင့် စုံဘက်၍၊ စေ့ဝပ်ကို မြင်လေ၏။

၂၂ စေ့ဝပ်သားကား ယာဏုရတည်း။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကို ပိုင်၏။

၂၃ ဂေရုရမြို့၊ အာရုံမြို့နှင့်တကွ ယာဏုရ မြို့စု၊ ကေနတ်မြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သော မြို့စု မြို့ပေါင်း ခြောက်ဆယ်တို့ကို တိုက်ယူ၏။ ထိုမြို့အပေါင်းတို့ကို ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သားမြေးတို့သည် ပိုင်ကြ၏။

၂၄ ဟေဇရုံသည် ကာလက် ဖေရတ်မြို့၌ သေသော

နောက်၊ သူ၏မယား အဘိသည် သူ၏သား အာဂျရကို ဘွားမြင်၏။ အာဂျရကား တေကောတည်း။

၂၅ ဟေဇရုံ၏သားဦး ယေရမေလသားကား သားဦး အာရုံ မှစ၍ ဗုန၊ ဩရင်၊ ဩဇင်၊ အဟိယတည်း။

၂၆ အတရ အမည်ရှိသော အခြား မယားတွင် ဩနံကိုမြင်၏။

၂၇ ယေရမေလ၏သားဦး အာရုံသားကား မာဇ၊ ယာမိန်၊ ကောတည်း။

၂၈ ဩနံသားကား ရှမ္မဲနှင့် ယာဒတည်း။ ရှမ္မဲသား ကား နာဒပ်နှင့် အဘိဂျရတည်း။

၂၉ အဘိဟဲလ အမည်ရှိသော အဘိဂျရ မယား သည် အာဗန်နှင့် မောလိဒ်ကို ဘွားမြင်၏။

၃၀ နာဒပ်သားကား သေလက်နှင့် အပွိမ်တည်း။ သေလက်၌ သားမရှိ။

၃၁ အပွိမ်သားကား ဣရို၊ ဣရိုသား ရှေရန်၊ ရှေရန်သား အာလဲတည်း။

၃၂ ရှမ္မဲညီ ယာဒသားကား ယေသာနှင့် ယောနသန် တည်း။ ယေသာ၌ သားမရှိ။

၃၃ ယောနသန်ကား၊ ပေလက်နှင့် ဇာဇတည်း။ ဤရွှေကား ယေရမေလ အမျိုးအနွယ်တည်း။

၃၄ ရှေရန်၌ သားမရှိ။ သမီး သက်သက်ရှိ၏။ ရှေရန် ၌ ယာဟအမည် ရှိသော အဲဂုတ္တု အမျိုးသား ကျွန် ယောက်ျား တယောက်ရှိ၍၊

၃၅ ထိုကျွန်နှင့် သမီးတယောက်နှင့် ပေးစားသဖြင့်၊ သမီးသည် အဘဘို့သား အတ္တဲကို ဘွားမြင်၏။

၃၆ အတ္တဲသားကား နာသန်၊ နာသန်သား ဇာဗဒ်။

၃၇ ဇာဗဒ်သား ဖေလလ၊ ဖေလလသား ဩဗက်၊

၃၈ ဩဗက်သား ယေဟု၊ ယေဟုသား အာဇရိ တည်း။

၃၉ အာဇရိသားကား ဟေလက်၊ ဟေလက်သား ဇေလာသ၊

၄၀ ဇေလာသသား သိသမဲ၊ သိသမဲသား ရှလုံ၊

၄၁ ရှလုံသား ယေကမိ၊ ယေကမိသား ဇေရုမာ တည်း။

၄၂ ယေရမေလ၏ညီ ကာလက်သားဦးကား မေရ၊ မေရုသားဇိဖ၊ ဇိဖသားမရေရ၊ မရေရသားဟေဗြန်၊

၄၃ ဟေဗြန်သား ကောရ၊ တာပွာ၊ ရေကင်၊ ရှေမတည်း။

၄၄ ရှေမသားကား ရာဟံ၊ ရာဟံသား ယော်ကောင် တည်း။ ရေကင်သားကား ရှမ္မဲ၊

၄၅ ရှမ္မဲသား မောန၊ မောနသား ဗက်ဇုရတည်း။

၄၆ ကာလက် မယားငယ်သည်လည်း ဟာရန်၊ မောဇ၊ ဂါဇက်တို့ကို ဘွားမြင်၏။ ဟာရန်သားကား ယာဒဲတည်း။

၄၇ ယာဒဲသားကား ရေဂင်၊ ယောသံ၊ ဂေရုံ၊ ပေလက်၊ ဖော၊ ရှာဖတည်း။

၄၈ ကာလက် မယားငယ် မာခါသည်လည်း၊ ရှေဗာနှင့် တိရဟာနကို၎င်း၊

၄၉ မာဒမေန အဘ ရှာဖ၊ မာခဗေန အဘ ရှေဝ၊ ဂိအာ အဘကို၎င်း ဘွားမြင်၏။ ကာလက် သမီးကား အာခသတည်း။

၅၀ ဖေရတ်သားဦး ဟုရ၏သားဖြစ်သော ကာလက် သားကား၊ ကိရယတ်ယာရိမ် အဘ ရှောဗာလ၊

၅၁ ဗက်လင် အဘစလမ၊ ဗက်ဂါဒါအဘ ဟာရပ် တည်း။

၅၂ ကိရယတ်ယာရိမ်အဘ ရှောဗာလသား ဟူမူ ကား၊ ဟာရောနှင့် မနဟေသိ အမျိုးတိုင်း၊

၅၃ ကိရယတ်ယာရိမ် အမျိုးမျိုး၊ ဣသရိလူ၊ ဖုဟိလူ၊ ရှုမသိလူ၊ မိရရိလူတည်း။ ထိုအမျိုးထဲက ဇာရာသိ လူနှင့် ရှေတောလိလူဖြစ်သတည်း။

၅၄ စလမ သားဦး ဟူမူကား၊ ဗက်လင်နှင့် နေတော ဖာသိလူ၊ အတရုတ်၊ ဗက်ယွာဘ၊ မနဟေသိ အမျိုးတိုင်း၊ ဇောရိလ၏။

၅၅ ယာဗက်မြို့၌ နေသော ရှောဖရိလူ၊ တိရသိလူ၊ ရှိမသိလူ၊ စုခသိလူတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေခပ် အမျိုး၏အဘ ဟေမတ်မှ ဆင်းသက်သော ကိန်အမျိုး ဖြစ်သတည်း။

၃

၁ ဟေဗြန်မြို့၌ ဒါဝိဒ် မြင်သော သားတို့တွင် သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင် မြင်သောသား၊ အာမနန်တည်း။ ဒုတိယ သားကား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတွင် မြင်သောသား ဒံယေလတည်း။

၂ တတိယသားကား၊ ကောရှရရှင်ဘုရင် တာလဗဲ သမီးမာခါ၏သား အဗရှလုံတည်း။ စတုတ္ထ သားကား၊ ဟဂိုတ်၏သား အဒေါနိယတည်း။

၃ ပဉ္စမ သားကား အဘိတလ၏သား ရှေဖတ် တည်း။ ဆဌမ သားကား၊ မြောက်သားတော် ဂေလ တွင် မြင်သောသား ဣသရုံတည်း။

၄ ထိုသား ခြောက်ယောက်တို့ကို ဟေဗြန်မြို့၌ မြင်၏။ ထိုမြို့တွင် ခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လမင်းပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့တွင် အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ် မင်းပြု၏။

၅ ယေရုရှလင်မြို့၌ မြင်သောသားဟူမူကား၊ ရှုမာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန် တည်းဟူသော အမျှေလသမီး ဗာသရှောတွင် မြင်သောသား လေး ယောက်။

၆ ထိုမှတပါး၊ ဣဗဟာ။ ဇေလိရွ၊ ဇေလိပလက်။

၇ နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊

၈ ဇေလိရှမာ၊ ဇေလျာဒ၊ ဇေလိဖလက်၊ ပေါင်း ကိုး ယောက်တည်း။

၉ ဤရှေကား မယားငယ်တွင် ရသောသားတို့ကို မဆိုဘဲ ဒါဝိဒ်၏ သားများတည်း။ နှမ သာမာလည်း ရှိ၏။

၁၀ ရှောလမုန်သားကား ရောဗောင်၊ ရောဗောင် သား အဘိယ၊ အဘိယသား ယောရှုဖတ်၊

၁၁ ယောရှုဖတ်သား ယောရုံ၊ ယောရုံသား အာခဇိ၊ အာခဇိသား ယောရှု၊

၁၂ ယောရှုသား အာမဇိ၊ အာမဇိသား ဩဇိ၊ ဩဇိသား ယောသံ၊

၁၃ ယောသံသား အာခတ်၊ အာခတ်သား ဟေဇကိ၊ ဟေဇကိသား မနာရှေ၊

၁၄ မနာရှေသား အာမုန်၊ အာမုန်သား ယောရှိ တည်း။

၁၅ ယောရှိသားဦးကား၊ ယောဟာနန်၊ ဒုတိယသား ယောယကိမ်၊ တတိယသား ဇေဒကိ၊ စတုတ္ထသား ရှုလွဲတည်း။

၁၆ ယောယကိမ်သားကား ယေခေါနိနှင့် ဇေဒကိ တည်း။

၁၇ အကျဉ်းခံရသော ယေခေါနိသားကား ရှာလ သေလ၊

၁၈ မာလခိရုံ ပေဒါယ၊ ရှေနဇာ၊ ယေကမိ၊ ဟောရှမ၊ နေဒဘိတည်း။

၁၉ ရှာလသေလ သားကား ဇေရုဗဗေလ နှင့်ရှိ မိတည်း။ ဇေရုဗဗေလသားကား မေရှုန်လံ၊ ဟာနန်၊ နှမရှေလောမိတ်နှင့်တကွ၊

၂၀ ဟရှုဘ၊ ဩဟေလ၊ ပေရခိ၊ ဟသဒိ၊ ယုရ သေသက်၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။

၂၁ ဟာနန်သားကား ပေလတိနှင့် ယေရှုယတည်း။ ယေရှုယသား ကား၊ ရေဖာယ။ ရေဖာယ သား အာနန်၊ အာနန်သား ဩဗဒိ၊ ဩဗဒိသား ရှေခန်၊

၂၂ ရှေခန်သား ရှေမာယတည်း။ ရှေမာယ သားကား ဟတ္တုတ်၊ ဣဂါလ၊ ဗာရိ၊ နာရိ၊ အာဇရိ၊ ရှာဖတ်၊ ပေါင်းခြောက်ယောက်တည်း။

၂၃ နာရီသားကား လေဝိဩနဲ၊ ဟေဇကီ၊ အာဇရိကံ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။

၂၄ ဇလျောနဲသားကား ဟောဒါယ၊ ဟလျာရိပ်၊ ပေလာယ၊ အတ္တုပ်၊ ယောဟန်၊ ဒလာယ၊ အာနန်၊ ပေါင်း ခုနစ်ယောက်တည်း။

၄

၁ ယုဒသားကား ဖာရက်၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ၊ ဟုရ၊ ရှောဗာလတည်း။

၂ ရှောဗာလ သားကား ရာယ၊ ရာယသား ယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား အဟုမဲနှင့် လာဟဒါ၊ ဤ ရွှေကား ဇောရေသိအမျိုးအနွယ်တည်း။

၃ ကော် အမျိုးအဘ၏ သားကား ယေဇရေလ၊ ဣဂုမ၊ ဣဒဗတ်၊ နမဟာဇလေလပေါနိ၊

၄ ဂေဒေါ အဘပေန္နွေလ၊ ဟုဂုအဘ ဇောတည်း။ ဤသူတို့သည် ဗက်လင်အဘ၊ ဖေရတ်သားဦး ဟုရ အမျိုးအနွယ်တည်း။

၅ တေကောအဘ အာဂူရသည် ဟေလနှင့် နာရ အမည်ရှိသော မယား နှစ်ယောက်ရှိ၏။

၆ နာရဘွားမြင်သောသားကား အဟုဇံ၊ ဟေဖာ၊ တေမန်၊ ဟာဟရု တာရိတည်း။

၇ ဟေလဘွားမြင်သော သားကား ဇေရက်၊ ယေဇော်၊ သေနန်၊ ကောဇတည်း။

၈ ကောဇသားကား အာနန်နှင့် ဇောဗေဒ အစ ရှိသော ဟာရုံသားအဟာရေလ အဆွေအမျိုးတည်း။

၉ ထိုအဆွေအမျိုး၌ ယာဗက်သည် ထူးဆန်းသော သူဖြစ်၏။ သူ၏ အမိက၊ ငါသည် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံ၍ ဤသားကို မြင်ရပြီဟု ဆိုလျက်၊ ယာဗက် အမည်ဖြင့် မှည့်၏။

၁၀ ယာဗက် ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကိုအစဉ် ကောင်းကြီးပေး၍၊ ကျွန်ုပ်နေရာကို ကျယ်ဝန်း စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘေးဥပဒ် အနှောင့် အရှက်နှင့် ကင်းလွတ်ပါမည် အကြောင်း၊ လက်တော် သည် အကျွန်ုပ် ဘက်၌ နေ၍ ကွယ်ကာ စောင့်မ တော်မူပါဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်း တတ်၍၊ တောင်းသောဆုကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၁ ရှုအာမောင် ကလက်သားကား မဟိရ၊ မဟိရ သား ရေတုန်တည်း။

၁၂ ရေတုန်သားကား ဗက်ရာဖ၊ ပါသာ၊ တေဟိန္န တည်း။ တေဟိန္န သားကား ဣရနာဟတ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ရေခါအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။

၁၃ ကေနတ်သားကား ဩသံယေလနှင့် စရာယ တည်း။ ဩသံယေလ သားကား ဟာသတ်နှင့် မောနောသဲတည်း။

၁၄ မောနောသဲ သားကား ဩဖရာတည်း။ စရာယ သားကား ယွာဘ၊ ယွာဘ၏သားတို့သည် ဆရာ သမားဖြစ်၍ ဆရာသမားချိုင့်၌ နေသောသူတည်း။

၁၅ ယေဖုန္န သားဖြစ်သော ကာလက်၏သား ကားဣရ၊ ဇော၊ နာမတည်း။ ဇောသားကား ကေနတ်တည်း။

၁၆ ယေဟလလေလ သားကား ဇိဖ၊ ဇိဖာ၊ တိရိ၊ အာသရေလတည်း။

၁၇ ဇေရ သားကား ယေသာ၊ မေရက်၊ ဖော၊ ယာလုန်တည်း။ မေရက်နှင့်စုံဘက်သော ဖာရောသမီး ဝိသယာသည် မိရိ၊ ရှုမ္မာ၊ ရှေတမော အဘဣဂုဘကို ဘွားမြင်၏။

၁၈ မယားယေဟုဒိယသည် ဂေဒေါအဘ ယေရက်၊ စောခေါအဘဟေဗာ၊ ဇာနော်အဘ ယေကုသေလကို ဘွားမြင်၏။

၁၉ ယေဟုဒိယသည် နာဟံနုမဖြစ်၏။ နာဟံသည် ဂါမိရွာသားကီလ၊ မာခမြို့သား ရှေတမော၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။

၂၀ ရှိမုန်သားကား အာမနန်၊ ရိန္န၊ ဗဟိာနန်၊ တိလုန် တည်း။ ဣရိသားကား ဇော်ဟက်၊ ဗဇိာဟတ်တည်း။

၂၁ ယုဒသားဖြစ်သော ရှေလ၏သားကား လေက အဘဇေ၊ မရေဂုအဘလာဒ အစရှိသော ပိတ်ချောကို ရက်တတ်သော အာဂူဗာ အဆွေအမျိုး၊

၂၂ ယောယက်မိ အစရှိသော ခေါဇောလူ၊ မောဘ ပြည်၌ အစိုးရသော ယောဂူ၊ သာရပ်၊ ယာဂူဗိလင် တည်း။ ထိုသို့ ဆိုသော် ရှေးစကားဖြစ်၏။

၂၃ ထိုသူတို့သည် အိုးထိန်းသမား၊ လယ်ယာလုပ် သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်အနားမှာနေလျက် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၂၄ ရှိမောင်သားကား ယေမ္မေလ၊ ယာမိန်၊ ယာရိပ်၊ ဇေရ၊ ရှောလတည်း။

၂၅ ရှောလသား ရှုလုံ၊ ရှုလုံသား မိဘသံ၊ မိဘသံ သား မိဂုမ။

၂၆ မိဂုမသား ဟမ္မေလ၊ ဟမ္မေလသား ဇက္ကရ၊ ဇက္ကရသား ရှိမိတည်း။

၂၇ ရှိမိသည် သား တဆယ်ခြောက် ယောက်နှင့် သမီး ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ ညီအစ်ကိုတို့၌ သားမများ။ ရှိမောင် အမျိုးသား

တို့သည် ယုဒ အမျိုးသား ကဲ့သို့ မပွား မများတတ်။

၂၈ ရှိမောင်အမျိုးတို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီးလက်ထက် တိုင်အောင် ဗေရုဗေဗမြို့၊ မောလဒါမြို့၊ ဟာဇရွာလမြို့၊

၂၉ ဗိလဟာမြို့၊ ဇေဇ်မြို့၊ တောလဒ်မြို့၊

၃၀ ဗေသွေလမြို့၊ ဟော်မာမြို့၊ ဇိကလတ်မြို့၊

၃၁ ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇသုသိမ်မြို့၊ ဗက်ဗိရိမြို့၊ ဂျာရိမ်မြို့တို့၌ နေကြ၏။

၃၂ ထိုမှတပါး၊ တော်မြို့တော်၊ အင်ရိမ္မုန်၊ တောခင်၊ သော၊ အာဂုန် တည်းဟူသောမြို့ ငါးမြို့နှင့်တကွ၊

၃၃ ပတ်လည်၌ ရှိသော ရွာအပေါင်းတို့ကို ဗာလမြို့ တိုင်အောင်ပိုင်ကြ၏။ ဤရွှေ့ကား ရှိမောင်အမျိုးသား နေရာနှင့် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၃၄ မေရှောဗပ်၊ ယာမလက်၊ အာမဇိသား၊ ယောဂျ၊

၃၅ ယောလ၊ အာသေလသား၊ စရာယ၏သား၊ ယောဂျိတ်၏သား၊ ယေဟု၊

၃၆ ဇေလျာနဲ၊ ယာကောဘ၊ ယေရှောဟာယ၊ အသာယ၊ အဒျေလ၊ ယေသိဗျေလ၊ ဗေနာယနှင့် တကွ၊

၃၇ ရှေမာယ၊ ရှိမရိ၊ ယေဒါယ၊ အလ္လုန်၊ ရှိဖိတို့မှ ဆင်းသက်သော ဇိဇတည်းဟူသော၊

၃၈ နာမ အားဖြင့် မှတ်သော သူတို့သည် အဆွေ အမျိုးသူကြီးဖြစ်၍၊ သူတို့အမျိုးသည် အလွန်ပွားများ သတည်း။

၃၉ ထိုသူတို့သည် သိုးကျက်စား ရာအရပ်ကိုရှာ၍ ချိုင့်အရှေ့ဘက်၊ ဂေဒေါမြို့ဝတိုင်အောင် သွားသော အခါ၊

၄၀ မြက်ပင်ပေါများ၍ ကောင်းသော ကျက်စားရာ ကျယ်ဝန်းငြိမ်ဝပ်သော အရပ်ကို တွေ့ကြ၏။ ရှေး ကာလတွင် ဟာမအမျိုးသားတို့သည် ထိုအရပ်၌ နေကြ၏။

၄၁ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇက် လက်ထက်၌ သွား၍၊ သိုး ကျက်စားစရာ ကောင်းသော အရပ်ကို တွေ့သောကြောင့် အရပ်သား နေရာ ရွာတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးမှ ယနေ့တိုင်အောင် နေကြ၏။

၄၂ တဖန် ရှိမောင်အမျိုးသား ယောက်ျား ငါးရာ တို့သည် ဣဂျိသား၊ ဗိုလ်ပေလတိ၊ နာရိ၊ ရေဗာယ၊ ဩဇေလနှင့်တကွ စီရင်တောင်သို့ ချီသွား၍၊

၄၃ အရင် လွတ်သော အာမလက် အမျိုးသား အကျန်အကြွင်းကို လုပ်ကြံ၍ ထိုအရပ်၌ ယနေ့ တိုင်အောင် နေကြ၏။

၅

၁ ရုဗင်သည် ဣသရေလ၏သားဦး ဖြစ်သော် လည်း၊ အဘအိပ်ယာကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ သားဦးအရာကို နှုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ၏သား ဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့အား ပေးသည်ဖြစ်၍၊ သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို မှတ်သောအခါ၊ သားဦး အရာကို လိုက်၍ မမှတ်ရ။

၂ ယုဒသည်လည်း ညီအစ်ကိုတို့တွင် လွန်ကဲ၍ သူ၏ အမျိုး ထဲက မင်းဖြစ်တတ်သော်လည်း၊ သားဦး အရာကို မရ၊ ယောသပ်ရ၏။

၃ ဣသရေလ၏သားဦး ရုဗင်သားကား ဟာနုတ်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။

၄ ယောလသားကား ရှေမာယ၊ ရှေမာယသား ဂေါဂ၊ ဂေါဂသား ရှေမိ၊

၅ ရှေမိသား မိက္ခ၊ မိက္ခသား ရာယ၊ ရာယသား ဗာလတည်း။

၆ ဗာလ သားကား၊ အာဂူရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ် ပိလေသာ သိမ်းသွားသော ရုဗင်အမျိုးမင်းဗေရာတည်း။

၇ သူ၏ညီ ယေယေလနှင့် ဇာခရိတို့သည်လည်း၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းယူသောအခါ အဆွေ အမျိုးသူကြီး ဖြစ်သတည်း။

၈ ထိုအတူ ယောလ၊ ရှေမ၊ အာဇတ်တို့မှ ဆင်း သက်သော ဗေလသည်လည်း မင်းဖြစ်လျက်၊ အာ ရော်မြို့မှစ၍ နေဗောမြို့၊ ဗာလမောင်မြို့တိုင်အောင် နေရာကျယ်၏။

၉ ဂိလဒ်ပြည်၌ သိုးနွား များပြားသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဥဗရတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်သော တောဝင်ဝ တိုင်အောင် နေရာကျယ်၏။

၁၀ ရှောလုမင်း လက်ထက် ဟာဂရအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂိလဒ်ပြည် အရှေ့ပိုင်း တရောက်လုံးတွင် ဟာဂရ၏နေရာကို ယူ၍ နေရာ ကျကြ၏။

၁၁ သူတို့တဖက် တချက်၊ ဗာဂုန်ပြည်တွင် သလကာ မြို့တိုင်အောင် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် နေရာကျကြ၏။

၁၂ ဗာဂုန်ပြည်၌ အကြီးအကဲက ယောလ၊ ထိုနောက် ဂျာဖံ၊ ယာနဲ၊ ဂျာဖတ်တည်း။

၁၃ သူတို့ အဆွေအမျိုးချင်း ပေါက်တော်တော်သော သူကား မိက္ခေလ၊ မေဂူလံ၊ ရှောဘ၊ ယောရဲ၊ ယာခန်၊ ဇယာ၊ ယေဗာ၊ ပေါင်း ခုနစ်ယောက်တည်း။

၁၄၊၁၅ ထိုသူတို့သည် ဂုနိ၊ အာဗဒျေလ၊ ဗုဇာဟိ၊ ယာဒေါ၊ ယေဂျိရုံ၊ မိက္ခေလ၊ ဂိလဒ်၊ ယာရော်၊ ဟုရိ

အဘိဟဲလ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သတည်း။ ဂုတိကား ထိုအဆွေအမျိုး၏ သူကြီးဖြစ်၏။

၁၆ သူတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရုန်ပြည် မြို့ရွာ၊ ရှာရုန်မြို့ပတ်လည် ပြည်စွန်းတိုင်အောင် နေရာကျကြ၏။

၁၇ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောသံနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် လက်ထက် သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်ကြ၏။

၁၈ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တွင် ခိုင်းနှင့် ထားကို ကိုင်၍ လေးနှင့်ပစ်တတ်သဖြင့်၊ စစ်မှု စစ်ရေးကို လေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သော စစ်သူရဲ အပေါင်းကား၊ လေးသောင်းလေးထောင် ခုနစ်ရာ ခြောက်ဆယ်တည်း။

၁၉ ထိုသူတို့သည် ဟာဂရ အမျိုးသားတည်းဟူသော ယေတုရ၊ နာဖိရ၊ နောဒပ် အမျိုးသားတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။

၂၀ စစ်တိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ ဆုတောင်း သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် မစတော်မူခြင်းကျေးဇူး အားဖြင့်၊ ဟာဂရလူတို့နှင့် သူတို့ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ရကြ၏။

၂၁ ကုလားအုပ် ငါးထောင်၊ သိုး နှစ်သိန်းငါးသောင်း၊ မြည်းနှစ်ထောင်၊ လူတသိန်းတို့ကို သိမ်းယူကြ၏။

၂၂ ဘုရားသခင် အခွင့်နှင့် စစ်တိုက်သောကြောင့်၊ ရန်သူများတို့သည် လဲသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းအမှု မရောက်မှီတိုင်အောင် ဟာဂရလူတို့ နေရာ၌ နေရာကျကြ၏။

၂၃ မနာရှေ အမျိုး တဝက်သည်၊ ထိုပြည်တွင်၊ ဗာရုန်မြို့မှစ၍ ဗာလဟေယမုန်မြို့၊ စနိရမြို့၊ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင် ပွားများလျက်နေ၏။

၂၄ အဆွေ အမျိုးသူကြီးများ ဟူမူကား၊ ခွန်အားကြီး၍ ကျော်စောသော စစ်သူရဲ ဖော၊ ကုရို၊ လျောလ၊ အာဇရေလ၊ ယေရမိ၊ ဟောဒပ်၊ ယာဒျေလတည်း။

၂၅ သို့ရာတွင် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍ မိမိတို့ ရှေ့မှာ ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူသော ပြည်သားတို့ ဘုရားများနှင့် မှားယွင်းကြ၏။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ပုလနှင့် ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိ လေသာစိတ်ကို နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ နောက် ရှင်ဘုရင်သည် ထိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဂေါဇန် မြစ်နား၊ ဟေလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့၊ ဟာရမြို့သို့ သိမ်းသွား၍ ယနေ့တိုင်အောင် နေရာချထား၏။

၆

၁ လေဝိသားကား ဂေရုရုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိ တည်း။

၂ ကောဟတ် သားကား အာမရုံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေပြုန်၊ ဩဇေလတည်း။

၃ အာမရုံသားကား အာရုန်၊ မောရှေ၊ မိရိအံ တည်း။ အာရုန် သားကား၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ လောဇာ၊ ဣသမာတည်း။

၄-၇ လောဇာသားကား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သား အဘိရွ၊ အဘိရွသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသား ဩဇ၊ ဩဇသား ဇေရဟိ၊ ဇေရဟိသား မေရာယုတ်၊ မေရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိတုပ်။

၈ အဟိတုပ်သား ဇုဒတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်၊

၉ အဟိမတ်သားအာဇရိ၊ အာဇရိသား ယောဟန် တည်း။

၁၀ ယောဟန် သားကား ယေရုရု လင်မြို့မှာ ရှောလမုန်တည်သော ဝိမာန်တော်၌ ယဇိပုရောဟိတ် ပြုသော အာဇရိတည်း။

၁၁ အာဇရိသားကား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိတုပ်။

၁၂ အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား ရုလ္လုံ၊

၁၃ ရုလ္လုံသား ဟိလခါ၊ ဟိလခါသား အာဇရိ

၁၄ အာဇရိသား စရာယ၊ စရာယသား ယောဇဒက် တည်း။

၁၅ ယောဇဒက်သည် နေဗုခဒ် နေဇာလက်ဖြင့် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရုလင်မြို့သားတို့ကို ထာဝရဘုရား သိမ်းသွားစေတော်မူသောအခါ ပါသွားသတည်း။

၁၆ လေဝိသား ဂေရုရုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတို့တွင်၊

၁၇ ဂေရုရုံသားကား လိဗနိနှင့် ရှိမိတည်း။

၁၈ ကောဟတ် သားကား အာမရုံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေပြုန်၊ ဩဇေလတည်း။

၁၉ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့် မုရှိတည်းဟူသော လေဝိ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ်သတည်း။

၂၀ ဂေရုရုံသားကား လိဗနိ၊ လိဗနိသားယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား ဇိဗ္ဗာ

၂၁ ဇိဗ္ဗာသား ယောအာ၊ ယောအာသား ဣဒ္ဒေါ၊ ဣဒ္ဒေါသား ဇေရ၊ ဇေရသား ယာတရဲတည်း။

၂၂ ကောဟတ်သားကား ဣဇဟာ တည်းဟူသော အမိနဒ်၊ အမိနဒ်သား ကောရ၊ ကောရသား အသိရ၊

၂၃ အသိရသား လေကာန၊ လေကာနသား ဇျာသပ်၊ ဇျာသပ်သား အသိရ၊

၂၄ အသိရသား တာဟတ်၊ တာဟတ်သား ဥရေလ၊ ဥရေလသား ဩဇိ၊ ဩဇိသားရှောလ၊

၂၅ ရှောလာသား လေကာန၊ လေကာနသား အာမသဲနှင့် အဟိမုတ်၊

၂၆ အာမသဲသား ဇောဖဲ၊ ဇောဖဲသား နာဟတ်၊

၂၇ နာဟတ်သား လျောဘ၊ လျောဘသား ယေရောဟံ၊ ယေရောဟံသား လေကာန၊ လေကာန သား ရှမ္မုလတည်း။

၂၈ ရှမ္မုလ သားဦးကား ယောလ၊ ဒုတိယသား အဘိယ တည်း။

၂၉ မေရာရိ သားကား မဟာလိ၊ မဟာလိသား လိဗနိ၊ လိဗနိသား ရှိမိ၊ ရှိမိသား ဩဇိ၊

၃၀ ဩဇိသား ရှိမာ၊ ရှိမာသား ဟဂ္ဂု၊ ဟဂ္ဂုသား အသာယတည်း။

၃၁ ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ငြိမ်ဝပ် သောအခါ၊ အိမ်တော်၌ သီချင်းဆိုရာ အမှုတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ် မင်းခန့်ထားသော သူတို့သည်၊

၃၂ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဗိမာန်တော်ကို ရှေ့လမုန် မတည်မှီ ကာလပတ်လုံး၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တည်ရာအရပ်၌ သီချင်းဆိုလျက် အမှု တော်ကို စောင့်ကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တည်ပြီးသော နောက်၊ မိမိတို့အလှည့်အတိုင်း စောင့်ရသောအမှုကို စောင့်လျက် နေကြ၏။

၃၃-၃၈ ထိုအမှုတော်ကို စောင့်သော သူတို့နှင့် သားစဉ်မြေးဆက် ဟူမူကား၊ ဣသရေလ၊ လေဝိ၊ ကောဟတ်၊ ဣဇော၊ ကောရ၊ ဇျောသပ်၊ အသိရ၊ တာဟတ်၊ ဇေဖိနိ၊ အာဇရိ၊ ယောလ၊ လေကာန၊ အမာသဲ၊ မာဟတ်၊ လေကာန၊ ဇောဖဲ၊ တောအာ၊ လျောဘ၊ ယေရောဟံ၊ လေကာန၊ ရှမ္မုလ၊ ယောလတို့မှ ဆင်းသက်သော ကောဟတ်အမျိုး၊ သီချင်းသည် ဟေမန်တပါး။

၃၉-၄၃ လေဝိ၊ ဂေရု၊ ယာဟတ်၊ ရှိမိ၊ ဇိမ္မု၊ သေန၊ အဒါယ၊ ဇေရ၊ သေနိ၊ မာလခိ၊ ဗာသေယ၊ မိက္ခေလ၊ ရှိမာ၊ ဗေရခိတို့မှ ဆင်းသက်သော အာသပ်၊ ဟေမန် လက်ျာဘက်မှာ နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော် အာသပ် တပါး။

၄၄-၄၇ လေဝိ၊ မေရာရိ၊ မုရို၊ မဟာလိ၊ ရှမေရ၊ ဗာနိ၊ အံဇိ၊ ဟိလခိ၊ အာမဇိ၊ ဟာရုဗိ၊ မလ္လာတ်၊ အာဖဒိ၊ ကိရိတို့မှ ဆင်းသက်သော သေနတပါး မှစ၍ လက်ဝဲ ဘက်မှာ နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော်၊ မေရာရိ အမျိုးသားများတည်း။

၄၈ သူတို့၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်သော လေဝိသားတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ တဲတော်အမှုအမျိုးမျိုး စောင့်သောအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံကြ၏။

၄၉ အာရုန်နှင့် သူ၏ သားစဉ်မြေးဆက်မူကား၊ ယဇ်ကောင်ကို မီးရှို့ရာ ပလ္လင်နှင့် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်လျက်၊ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အမှုအလုံးစုံကို စောင့်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရေ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ အပြစ်ကို ဖြေရသောသူဖြစ်ကြ၏။

၅၀ အာရုန်၏သား မြေးမှာ၊ အာရုန်သားကား လောဇာ၊ လောဇာသား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သား အဘိရွ၊

၅၁ အဘိရွသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသား ဩဇိ၊ ဩဇိသား ဇေရဟိ၊

၅၂ ဇေရဟိသား မရာယုတ်၊ မရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိတုပ်၊

၅၃ အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ် တည်း။

၅၄ အာရုန်၏သားမြေး ဖြစ်သော ကောဟတ် အဆွေအမျိုးတို့သည် စာရေးတံပြုသော အားဖြင့် ရ၍နေရသော မြို့နှင့် မြို့နယ်များ ဟူမူကား၊

၅၅ ယုဒခရိုင်၌ ဟေဗြုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်ကို ရကြ၏။

၅၆ သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သော လယ်များ၊ ရွာများ တို့ကို ရေဖုန္နသား ကာလက်သည် ရ၏။

၅၇ ပြေး၍မိမိရာ ဟေဗြုန်မြို့မှတပါး၊ ယုဒခရိုင်ထဲက လိဗနုမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယတ္တရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရှေတမော မြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၅၈ ဟောလုန်မြို့ နှင့်မြို့နယ်၊ ဒေပိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊

၅၉ အထူနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့ နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့ နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း၊

၆၀ ဗယ်မိန် ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗ မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာလမက်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနသုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း၊ အာရုန်၏ သားမြေးတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရ၍၊ မြို့ပေါင်းကား တဆယ်သုံး မြို့တည်း။

၆၁ ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့ သည် စာရေးတံအားဖြင့်၊ မနာရေ ခရိုင်ဝက်ထဲက မြို့ဆယ်မြို့တို့ကိုရကြ၏။

၆၂ ဂေရုဂူသား အဆွေအမျိုးတို့သည် ဣသခါ ခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည် မနာရေ ခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်သုံးမြို့တို့ကို ရကြ၏။

၆၃ မေရာရိသား အဆွေအမျိုးတို့သည် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ရကြ၏။

၆၄ ဤမည်သောမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့် တကွ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လေဝိသားတို့အား ပေးကြ၏။

၆၅ အထက်ဆို ခွဲပြီးသော မြို့တို့ကို စာရေးတံပြု၍ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင် အမျိုးသားခရိုင်၊ ဗယ်မိန် အမျိုးသားခရိုင်ထဲက ပေးကြ၏။

၆၆ ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း။

၆၇ ပြေး၍ခိုနေရာ ဖေရိမ် တောင်ပေါ်မှာ ရှေ့ခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။

၆၈ တိုမှတပါး၊ ဂေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယောကမံမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ဟောရန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၆၉ ဒန်ခရိုင်ထဲက လေတေကမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗုသုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာဇလန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသရိမုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၇၀ မနာရေ ခရိုင်ဝက်ထဲက အနေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗိလံမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း၊ ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့အား ပေးကြ၏။

၇၁ ဂေရုန် သားတို့အားလည်း၊ မနာရေ ခရိုင်ဝက်ထဲက ဗာရုန်ပြည် ဂေါလန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာဂူ တရုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၇၂ ဣသခါ ခရိုင်ထဲက ကေဒေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒါဗရတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။

၇၃ ရာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနင်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၇၄ အာဂူခရိုင်ထဲက မိရုလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒန်မြို့နှင့် မြို့နယ်။

၇၅ ဟုကုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၇၆ နဿလိခရိုင် ထဲက ဂါလိလဲပြည် ကေဒေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဟမ္မန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကိရယသိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၇၇ ကြွင်းသော မေရာရိသားတို့အားလည်း ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ရိမုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၇၈ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၊ ရုဗင်ခရိုင်ထဲက တော၌ ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်။

၇၉ ကေဒမုတ် မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။

၈၀ ဂဒ်ခရိုင်ထဲက ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်။

၈၁ ဟေဂျာဂန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။

၇

၁ ဣသခါသားကား တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယာရုပါ၊ ရှိမရန်၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။

၂ တောလသားကား တောလအဆွေအမျိုးသူကြီး ဩဇိ၊ ရေဖာယ၊ ယေရေလ၊ ယာမဲ၊ ယိဗသံ၊ ရှေ့မူလတည်း။ ထိုအဆွေအမျိုး အစဉ် အဆက်တို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်း လက်ထက် နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၃ ဩဇိသားကား ဣဇဟိ၊ ဣဇဟိသားမကွေလ၊ ဩဗဒိ၊ ယောလ၊ ဣဂူယ၊ ပေါင်း ငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။

၄ သူတို့၌ သားမယားများသောကြောင့်၊ အဆွေအမျိုး အသီးအသီး အလိုက်၊ စစ်သူရဲတပ်သား သုံးသောင်းခြောက်ထောင် ရှိကြ၏။

၅ သူတို့ ညီအစ်ကို ဣသခါ အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်သည် အတိုင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရှိကြ၏။

၆ ဗယ်မိန်သား ကားဗေလ၊ ဗေခါ၊ ယေဒယေလ၊ ပေါင်း သုံးယောက်တည်း။

၇ ဗေလသားကား အဆွေအမျိုး သူကြီးဇေဗုန်၊ ဩဇိ၊ ဩဇေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဣရိ၊ ပေါင်း ငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲ ဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်သည် အတိုင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် သုံးဆယ်လေးယောက်ရှိကြ၏။

၈ ဗေခါသားကား ဇေမိရ၊ ယောဂူ၊ ဇေလျဇာ၊ ဇေလိဩန်၊ ဩမရိ၊ ယေရိမုတ်၊ အဘိယ၊ အာနသုတ်၊ အာလမက်တည်း။

၉ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍၊ အဆွေအမျိုး သူကြီး အသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိကြ၏။

၁၀ ယေဒယေလ သားကား ဗိလဟန်၊ ဗိလဟန်သား ယုဂူ၊ ဗယ်မိန်၊ ဇဟုဒိ၊ ခေနာန၊ ဇေသန်၊ သာရိဂူ၊ အဟိဂူဟာတည်း။

၁၁ အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီး အလိုက်။

ခွန်အားကြီး၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူရဲ
တသောင်းခုနစ်ထောင် နှစ်ရာရှိကြ၏။

၁၂ ထိုမှတပါး၊ ရှုပိမ်၊ ဟုပိမ်နှင့်တကွ ထူရဟုဂိုဏ်းသား၊
အာဟောရသား ရှိသတည်း။

၁၃ နဿလိသည် ဗိလဟာတောင် မြင်သောသား
ကား၊ ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇ၊ ရှုလ္လံတည်း။

၁၄ မနာရေသားဦးကား အာသရေလ၊ ထိုနောက်၊
ရှုရိအမျိုးဖြစ်သော မယားငယ်တွင်မြင်သောသား၊
ဂိလဒ်၏ အဘ မာခိရတည်း။

၁၅ မာခိရသည် မာခါအမည် ရှိသော ဟုပိမ်နှင့်
ရှုပိ၏နမနှင့် စုံဘက်၍၊ နှစ်ဆက် မြောက်သော
သားကား ဇလောဖတ် အမည်ရှိ၏။ ဇလောဖတ်၌
သမီးသက်သက်ရှိ၏။

၁၆ မာခိရမယား မာခါသည် သားကို ဘွားမြင်၍၊
ပေရက်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ သူ၏ ညီကား ရှေရက်
အမည်ရှိ၏။ သူ၏သားကား ဥလံနှင့်ရေကင်တည်း။

၁၇ ဥလံသားကား ဗေဒန်တည်း။ ဤရွှေကား မနာရေ
သား မာခိရ၏သား ဂိလဒ် အမျိုးအနွယ်တည်း။

၁၈ သူ၏နမ ဟမ္မောလေကက်သည် ထူရှောဒ၊
အပျေဇာ၊ မဟာလကို ဘွားမြင်၏။

၁၉ ရှုမိဒသားကား အဟိအန်၊ ရှေခင်၊ လိကဟိ၊
အန်အိတည်း။

၂၀ ဖေရိမ်သားကား ရှုသေလ၊ ရှုသေလသား
ဗေရက်၊ ဗေရက်သား တာဟတ်၊ တာဟတ်သား
ဇောဒ၊ ဇောဒသား တာဟတ်၊

၂၁ တာဟတ်သား ဇာဗဒ်၊ ဇာဗဒ်သား ရှုသေလ
တည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဖရိမ်သား ဇောနှင့်ဇေဒ်တို့သည်
ထိုပြည်၌ မွေးဘွားသော၊ ဂါသမြို့သားတို့ တိရစ္ဆာန်
များကို လုယူသောကြောင့် အသက်ဆုံးကြ၏။

၂၂ အဘ ဖေရိမ်သည် အင်တန် ကာလပတ်လုံး
စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက်နေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည်
နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။

၂၃ နောက်တဖန် မယားဆီသို့ ဝင်သဖြင့် သူသည်
ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဗေရိယ
အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်အိမ်
ထောင်၌ အမင်္ဂလာရောက်သတည်း။

၂၄ သမီး ရှေရကား အထက် ဗေသော ရန်မြို့၊
အောက်ဗေသော ရန်မြို့၊ ဩဇင်ရှေရမြို့တို့ကို ပြုစု
သောသူဖြစ်၏။

၂၅ သူ၏သားကား ရေဖ၊ သူ၏သား ရေရုပ်၊
သူ၏သားတေလ၊ သူ၏သား တာဟန်၊

၂၆ သူ၏သား လာဒန်၊ သူ၏သား အမိဟုဒ်၊
သူ၏သား ဇေရိယာ၊

၂၇ သူ၏သား နန်၊ သူ၏သား ယောရှုတည်း။

၂၈ သူတို့ပိုင်ထိုက်သော နေရာဟူမူကား၊ ဗေသလ
မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ အရှေ့ဘက်၌ နာရန်မြို့၊ အနောက်
ဘက်၌ ဂေဇာမြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ရှေခင်မြို့နှင့် ကျေး
လက်၊ ဂါဇမြို့နှင့်ကျေးလက်၊

၂၉ မနာရေ အမျိုးသား နေရာနားမှာ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်
ကျေးလက်၊ တာနက်မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ မေဂိဒေါမြို့နှင့်
ကျေးလက်၊ ဒေါရမြို့နှင့် ကျေးလက်တည်း။ ဤမြို့ရွာ
တို့၌ ထူသရေလ သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သား
တို့သည် နေရာကျကြ၏။

၃၀ အာရှာသားကား ယိမန၊ ထူရှု၊ ထူရှို၊ ဗေရိယ၊
နမစေရတည်း။

၃၁ ဗေရိယသားကား ဟေဗာနှင့် မာလကျေလ
တည်း။ မာလကျေလ သားကား ဗိရဇာဝတ်၊

၃၂ ဟေဗာ သားကား ယာဖလက်၊ ရှောမာ၊
ဟောသံ၊ နမ ရှုအာတည်း။

၃၃ ယာဖလက်သားကား ပါသက်၊ ဗိမဟာလ၊
အာရှဝတ်တည်း။

၃၄ ရှောမေရသားကား အာဟိ၊ ရောဂ၊ ယေဟုဗျ၊
အာရံတည်း။

၃၅ သူ၏ညီ ဟေလင်သားကား ဇောဖ၊ ထူမန၊
ရှေလက်၊ အာမလတည်း။

၃၆ ဇောဖသားကား သုအာ၊ ဟာနေဖာ၊ ရှုလ၊ ဗေရိ၊
ထူမရ၊

၃၇ ဗေဇာ၊ ဟောဒ၊ ရှုမ၊ ရှိလရှ၊ ထူသရန်၊
ဗေရတည်း။

၃၈ ယေသာသားကား ယေဖုဗ္ဗပိသပ၊ အာရတည်း။

၃၉ ဥလ္လသားကား အာရ၊ ဟံယေလ၊ ရေဇိတည်း။

၄၀ ဤသူ အပေါင်းတို့သည် အာရှာ အမျိုး၌ အဆွေ
အမျိုးသူကြီး၊ ရွေးသောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော
သူရဲမင်းဖြစ်ကြ၏။ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍
စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ နှစ်သောင်း
ခြောက်ထောင် ရှိကြ၏။

ဂ

၁ ဗယ်မိန်သားဦးကား ဗေလ၊ ဒုတိယ သား
အာရှဗေလ၊ တတိယသား အဟိရံ၊

၂ စတုတ္ထသား နောဟ၊ ပဉ္စမသား ရာဖတည်း။

၃ ဗေလသားကား အဒွါ၊ ရေရ၊ အဘိဟုဒ်၊

၄ အဘိရွ၊ နေမန်၊ အာဟော၊

၅ ဂေရာ၊ ရှေ့ဖုံး၊ ဟုရံတည်း။
 ၆ မာနဟက်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသော ဂေဗမြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဧဟဒ်သားကား၊ နေမန်၊ အဟိယ၊ ဂေရတည်း။
 ၇ နေရာ ပြောင်းသောနောက်၊ သြဇနှင့် အဟိဟုဒ် ကိုလည်းမြင်၏။ ဂရဟာရိမ်သည် မယားဟုရိမ် နှင့် ဗာရာကို စွန့်ပြီးမှ၊ မောဘပြည်၌ နေ၍၊
 ၉ မယား ဟောဒေရှတိုင် ယောဗပ်၊ ဇိဘိ၊ မေရ၊ မာလခံ၊
 ၁၀ ယုဇ၊ ရှာခိ၊ မိရမတို့ကို မြင်၍၊ ဤသူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။
 ၁၁ အရင် မယားဟုရိမ်တွင်၊ အဘိတုပ်နှင့် လေပါလကို မြင်၏။
 ၁၂ လေပါလသားကား ဗော၊ မိဂဟံ၊ ရှာမက်တည်း။ ရှာမက်သည် သြနောမြို့၊ လောဒမြို့နှင့် ကျေးလက် များကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။
 ၁၃ ဗေရိယနှင့် ရှေ့မတို့သည် ဂါသမြို့သားတို့ကို နှင်ထုတ်သော အာဇလုန်မြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။
 ၁၄ ထိုမှတပါး၊ အဟိသြ၊ ရှာရှက်၊ ယေရိမုတ်၊
 ၁၅ ဇေဗဒိ၊ အာရဒိ၊ အာဒါ၊
 ၁၆ မိကွေလ၊ ကူရှု၊ ယောဟတို့သည် ဗေရိယသား ဖြစ်ကြ၏။
 ၁၇ ဇေဗဒိ၊ မေရှလံ၊ ဟေဇကိ၊ ဟေဗာ၊
 ၁၈ ကူရှုမရဲ၊ ယေဇလိ၊ ယောဗပ်တို့သည် လေပါလ သားတည်း။
 ၁၉ ယာကိမ်၊ ဇိခရိ၊ ဇာဗဒိ၊
 ၂၀ ဇလေ့နဲ၊ ဇိလသဲ၊ ဇလေလ၊
 ၂၁ အဒါယ၊ ဗေရာယ၊ ရှိမရတ်တို့သည် ရှိမဟိ သားတည်း။
 ၂၂ ကူရှုပန်၊ ဟေဗာ၊ ဇလေလ၊
 ၂၃ အာဗဒန်၊ ဇိခရိ၊ ဟာနန်၊
 ၂၄ ဟာနန်၊ ဇလံ၊ အန္တောသိယ၊
 ၂၅ ကူဗဒိယ၊ ဗေန္တေလတို့သည် ရှာရှက်သားတည်း။
 ၂၆ ရှိရှရဲ၊ ရှေ့ဟာရိ၊ အာသလိ၊
 ၂၇ ယာရရှိ၊ ဇလိယ၊ ဇိခရိတို့သည် ယေရောဟံ သားတည်း။
 ၂၈ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ နေ၍၊ အစဉ် အဆက် အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်း ဖြစ်ကြ၏။
 ၂၉ ဂိဗောင်မြို့မှာ ဂိဗောင်အဘ ယေဟေလနေ၏။ သူ၏ မယားကား မာခါ အမည်ရှိ၏။

၃၀ သူ၏သားဦးကား အာဗဒန်၊ သူ၏ညီကားဇုရ၊ ကိရှ၊ ဗာလ၊ နေရ၊ နာဒပ်၊
 ၃၁ ဂေဒေါ၊ အဟိသြ၊ ဇာခရိ၊ မိကလုတ်တည်း။
 ၃၂ မိကလုတ်သားကား ရှိမံတည်း။ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ ညီအစ်ကိုစု အနား၊ တဘက် တချက်၌ နေရာကျကြ၏။
 ၃၃ နေရသားကား ကိရှ၊ ကိရှသား ရှောလု၊ ရှောလုသား ယောနသန်၊ မေလခိရွ၊ အဘိနာဒပ်၊ ကူရှုဗာလတည်း။
 ၃၄ ယောနသန်သားကား မေရိဗ္ဗာလ၊ မေရိဗ္ဗာလ သား မိကွာ၊
 ၃၅ မိကွာသား မိသုန်၊ မေလက်၊ တရာ၊ အာခတ် တည်း။
 ၃၆ အာခတ် သားကား ယာရ၊ ယာရသား အာလ မက်၊ အာဇမာဝက်၊ ဇိမရိတည်း။ ဇိမရိသားကား မောဇ၊
 ၃၇ မောဇသား ဝိနာ၊ ဝိနာသား ရေဖာယ၊ ရေဖာယသား ဇောသ၊ ဇောသသား အာဇေလ၊
 ၃၈ အာဇေလသား ခြောက်ယောက် အမည်ကား အာဇရိကံ၊ ဗောခေရ၊ ကူရှုမေလ၊ ရှရိယ၊ သြဗဒိ၊ ဟာနန်တည်း။
 ၃၉ အာဇေလညီ ရှောက်သား ဦးကားဥလံ၊ ဒုတိယ သား ယေဟုတ်၊ တတိယသား ဇလိဗလက်တည်း။
 ၄၀ ဥလံသားတို့သည် ခွန်အားကြီးသော လေးသူရဲ ဖြစ်ကြ၏။ သားမြေးများ၍ ပေါင်းတရာ ငါးဆယ် ရှိကြ၏။ ဤရွှေကား၊ ဗဟံမိန် သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။

၉

၁ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း၊ ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ် အပြစ်ကြောင့် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရနှင့်သော ကူသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှတ်စာ၌ ပါသတည်း။
 ၂ နောက်တဖန် ကိုယ်ပိုင်ထိုက်သော မြို့ရွာတို့၌ အဦးဆုံး နေရာကျသော သူကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန် အသီးအသီးဖြစ်ကြ၏။
 ၃ ယေရုရှလင်မြို့မှာ နေသောသူ ယုဒ အမျိုး၊ ဗဟံမိန်အမျိုး၊ ဖေရိမ်နှင့် မနာရှေအမျိုးသားဟူမှုကား၊
 ၄ ယုဒသား ဖာရက် အမျိုးအနွယ်၊ ဗာနိ၊ ကူမရိ၊ သြမရိ၊ အမိဟုဒ်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဥသဲတပါး။

၅ ရှိလောနိ အမျိုးဖြစ်သော သားဦးအသာယနှင့် သူ၏သားတစု၊

၆ ဇေရု အမျိုးယွေလနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုတစုပေါင်း ခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။

၇ ဗယံမိန် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာသေန္တာ၊ ဟောဒဝိ၊ မေဂ္ဂလံတို့မှ ဆင်းသက်သော သလ္လု၊

၈ ယေရောဟံသား ဣဗနိယ၊ မိခရိသားဖြစ်သော ဩဇိ၏သားလောနှင့် ဣဗနိယ၊ ရွေလ၊ ရှေဖတိတို့မှ ဆင်းသက်သော မေဂ္ဂလံမှစ၍၊

၉ သားစဉ် မြေးဆက် စာရင်းဝင်သော အမျိုး သားချင်းပေါင်း ကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊

၁၁ အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ မေဂ္ဂလံ၊ ဟိလခိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အုပ်အာဇရိတပါး၊

၁၂ မာလခါ ပါဂ္ဂရ၊ ယေရောဟံတို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါယနှင့် ဣမေရ၊ မေဂ္ဂိလမုတ်၊ မေဂ္ဂလံ၊ ယာဇေရ၊ အဒေလတို့မှ ဆင်းသက်သော မာရဲ့ အစရှိသော၊

၁၃ အဆွေအမျိုးသူကြီး အမျိုးသားချင်း တထောင် ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ် ရှိကြ၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ် စွမ်းနိုင်သောသူပေတည်း။

၁၄ လေဝိသားမူကား၊ မေရာရိ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် သော ဟာဂုတ်၊ အာဇရိကံ၊ ဟာဂ္ဂပ်တို့မှ ဆင်းသက် သော ရှေမာရတပါး၊

၁၅ ဗာကဗက္ကာ၊ ဟောရက်၊ ဂလာလသုံးပါး၊ အာသပ်၊ ဇိခရိ၊ မိက္ခာတို့မှ ဆင်းသက်သော မဿနိတပါး၊

၁၆ ယေဒုသုံ၊ ဂလာလ၊ ရှေမာယတို့မှ ဆင်းသက် သော ဩဗဒိတပါး၊ နေတောဖာ သိရွာတို့တွင် နေ သော လောကာန သားအာသ၏သား ဗေရခိ တပါးတည်း။

၁၇ တံခါးစောင့်မူကား ရှလ္လုံ၊ အတ္တုပ်၊ တာလမုန်၊ အဟိမန်အစရှိသော ညီအစ်ကို တစု၊

၁၈ ရှလ္လုံသည် ရှင်ဘုရင်ဝင်သော အရှေ့ တံခါးတွင် တံခါးမျိုးဖြစ်၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိသား အပေါင်း အသင်း၌ပါသော တံခါးစောင့်ပေတည်း။

၁၉ ကောရသိ အဆွေအမျိုး၊ ကောရ၊ ဖျောသပ်၊ ကောရတို့မှ ဆင်းသက်သော ရှလ္လုံနှင့် မိမိညီတို့သည် အမှုတော်စောင့်ရာတွင် တဲတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။

အဘတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေတပ်ချတွင် တဲတော် ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ရှေးကာလ လောဇာသား ဖိနဟတ်သည် ထို သူတို့ကို အုပ်ရ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၂၁ မေဂ္ဂိလမိသား ဇာခရိသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။

၂၂ တံခါးစောင့်အရာ၌ ခန့်ထားသော သူပေါင်းကား နှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုသူတို့သည် ဒါဝိဒိ နှင့်ပရောဖက်ရှုမွေလ ခန့်ထားသော သားစဉ်မြေးဆက် အသီးအသီး နေသောရွာ၌ စာရင်းဝင်ကြ၏။

၂၃ ထိုသူ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တဲတော် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ တံခါး စောင့်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၂၄ တံခါးစောင့်တို့သည် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ၌ စောင့်နေကြ၏။

၂၅ ရွာတို့၌နေသော အပေါင်းအဘော်တို့သည် အလှည့် သင့်သည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ရက် လာကြ၏။

၂၆ ထိုလေဝိ သားတို့တွင် တံခါးစောင့်ကြီး လေး ယောက်တို့သည် အရာကို ခံရသည်အတိုင်း၊ ဘုရား သခင်၏ အိမ်တော်အခန်းများနှင့် ဘဏ္ဍာတိုက်များကို စောင့်ကြ၏။

၂၇ ထိုသို့စောင့်ရ၍ နံနက်တိုင်း တံခါးကို ဖွင့်ရသော ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ပတ်လည်၌ အိပ်ကြ၏။

၂၈ အချို့တို့သည်လည်း အမှုတော်စောင့် တန်ဆာ များကို အရေအတွက်အတိုင်း သွင်းလျက် ထုတ်လျက် စောင့်ကြ၏။

၂၉ အချို့တို့သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် တန်ဆာများ၊ အသုံး အဆောင်များ၊ မုန့်ညက်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ လောဗန်၊ နံ့သာမျိုးများကို ပြုစု၍ စောင့်ကြ၏။

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသားအချို့တို့သည်လည်း နံ့သာဆီကို လုပ်ကြ၏။

၃၁ လေဝိသား၊ ကောရသိ အဆွေအမျိုးဖြစ်သော ရှလ္လုံ၏သားဦး မတ္တိသိသည် သံပြားဖြင့် ဖုတ်သော မုန့်မျိုးကို စောင့်ရ၏။

၃၂ သူ၏ ညီအစ်ကိုနှင့် အခြားသော ကောရသိ အဆွေ အမျိုးသားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ရှေ့တော် မုန့်ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၃၃ သီချင်းဆိုသောသူ လေဝိသူကြီးတို့သည် မိမိတို့ အမှုကို နေ့ညဉ့်မပြတ် စောင့်ရှောက်ကြောင်း အိမ်တော် အခန်း၌ နေ၍ အခြားသောအမှုနှင့် လွတ်ကြ၏။

၃၄ ထိုလေဝိ အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့သည် အစဉ် အဆက် အကြီးအကဲ ဖြစ်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရာ ကျကြ၏။

၁၀

၁ ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ် တိုက်၍၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေး သဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအခိုက်နှင့် လဲ၍ သေကြ၏။

၂ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ရှောလမုန် မင်းနှင့် သူ၏ သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာ လိုက်၍၊ ရှောလမုန်သား ယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိစ္စတို့ကို သတ်ကြ၏။

၃ စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလမုန်သည် အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သော မြားမှန်၍ အလွန် နာသော ကြောင့်၊

၄ လက်နက်ဆောင် လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင့် ထားကို ထုတ်၍ ငါ့ကို ထိုးလော့၊ သို့မဟုတ် အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့သည် လာ၍၊ ငါ့ကို မရှိမသေ ညှဉ်းခဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ လက်နက် ဆောင် လုလင်သည် အလွန် ကြောက်၍ မပြုဘဲ နေသောကြောင့်၊ ရှောလမုန် ထိုထားကို ယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျား ပေါ်မှာ လှဲ၍ သေ၏။

၅ ရှောလမုန်သည်ကို လက်နက်ဆောင် လုလင် မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထားကို ထောင်၍ ထားဖျား ပေါ်မှာ လှဲ၍ သေ၏။

၆ ထိုသို့ ရှောလမုန်နှင့် သူ၏သား သုံးယောက်မှစ၍ နန်းတော်သား အပေါင်းတို့သည် အတူသေကြ၏။

၇ ဣသရေလ လူပြေးကြောင်း၊ ရှောလမုန်နှင့် သူ၏ သားများ သေကြောင်းကို၊ ချိုင့်၌ နေသော ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပစ် သဖြင့်၊ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် လာ၍ နေကြ၏။

၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် အသေကောင် တို့၌၊ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှါ လာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်မှာ ရှောလမုန်နှင့် သူ၏သား သုံးယောက် တို့သည် သေလျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။

၉ အဝတ်တန်ဆာတော်ကို ချွတ်ပြီးမှ ခေါင်းတော်၊ လက်နက်တော်ကို ယူ၍ သူတို့ ရုပ်တုအိမ်များ၌၎င်း၊ လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်း ကျော်စောစေခြင်းငှါ၊ ဖိလိစ္စိ ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၀ လက်နက်တော်ကိုလည်း သူတို့ဘုရားကျောင်း ၌ထား၍၊ ခေါင်းတော်ကို ဒါဂုန် ဗိမာန်၌ ဆွဲထားကြ၏။

၁၁ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ရှောလမုန်ပြုသမျှကို ဂိလဗိပြည် ယာဗက်မြို့သားများ ကြားလျှင်၊

၁၂ သူရဲအပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်အလောင်းနှင့် သူ၏သား အလောင်းတို့ကို ယူသွား၍၊ ယာဗက်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အရိုးတို့ကို ယာဗက်မြို့မှ သပိတ်ပင် အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အစာ ရှောင်ကြ၏။

၁၃ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်ကို နားမထောင်၊ လွန်ကျူး၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊

၁၄ ထာဝရဘုရားကို မမေးမြန်းဘဲ နတ်ဝင်မိန်းမကို ရှာဖွေမေးမြန်းသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကွပ်မျက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ယေရုသား ဒါရိဒ်၌ လွှဲအပ်တော်မူ၏။

၁၁

၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ဒါရိဒ် ရှိရာ ဟေဗြန်မြို့၌ စည်းဝေး၍၊ ကျွန်တော်တို့ သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်သား ဖြစ်ကြပါ၏။

၂ အထက်က ရှောလမုန်သည် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သော အခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ဆောင် သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက် နေတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ဝါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးကို လုပ်ကျွေး အုပ်စိုးရ မည်ဟု ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။

၃ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟေဗြန်မြို့သို့ ရောက် လာလျှင် ဒါရိဒ်သည် ဟေဗြန်မြို့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သူတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့၍၊ ရှမ္မေလ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည် နှင့်အညီ၊ သူတို့သည် ဒါရိဒ်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၄ တဖန် ဒါရိဒ်သည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်း ယေဗုသိလူတို့နေရာ ယေဗုတိမြို့ တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလျှင်၊

၅ ယေဗုတိ မြို့သားတို့က၊ သင်သည် ဤမြို့သို့ မဝင်ရဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဒါရိဒ်သည် ဒါရိဒ်မြို့တည်း ဟူသော ဖိအုန်ရဲတိုက်ကို တိုက်ယူလေ၏။

၆ ဒါရိဒ် ကလည်း၊ ယေဗုသိလူတို့ကို အဦးလုပ်ကြံ

သောသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ဧရေယာသား ယွာဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကို ခံရ၏။

၇ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်၍နေသောကြောင့် ဒါဝိဒ်မြို့ ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၈ မိလ္လာအရပ် နှင့်တကွ မြို့ပတ်လည်၌ တည်ဆောက်ပြီးမှ ကျန်ကြွင်းသောမြို့ကို ယွာဘ ပြုပြင်လေ၏။

၉ ဒါဝိဒ်သည် တိုးပွား၍ အားကြီး သဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုး အပေါင်းတို့နှင့်ပိုင်း၍ ဒါဝိဒ်မင်းဘက်မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှုတော်ထမ်း သူရဲကြီးတို့၏ စာရင်းဟူမူကား၊

၁၁ ဟဒမောနိ အမျိုး ယာရှောဗံသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံကို ကိုင်လျက်၊ လူ သုံးရာကို တခါတည်း တိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။

၁၂ သူ့နောက်မှာ အဟောဟိအမျိုး ဒေါဒေါသား ဇောဇာသည် ဒါဝိဒ်နှင့် အတူပါ။ သဒဗ္ဗိမ်မြို့သို့ လိုက်သော သူရဲသုံးယောက် အဝင်ဖြစ်၏။

၁၃ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မုယောစပါး စိုက်သော လယ်ကွက်၌ စုဝေး၍ ဣသရေလ လူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေးကြသော်လည်း၊

၁၄ ထိုသူတို့သည် လယ်ကွက် အလယ်၌ ရပ်၍ စောင့်မလျက် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော အောင်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၅ ဗိုလ်စုအဝင် သုံးယောက်တို့သည် ဒါဝိဒ် ရိုရာကျောက်ကြား၊ အဒုလံ ဥမင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်တွင် နေ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗက်လင်မြို့၌လည်း တပ်ချကြ၏။

၁၇ ဒါဝိဒ် ကလည်း တစုံတယောက်သော သူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါး နားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲက ရေကို ခပ်၍ ငှါအား ပေးပါစေသောဟု တောင့်တသော စိတ်နှင့် ဆိုသော်၊

၁၈ ထိုသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို ဖြတ်၍၊ ဗက်လင်မြို့တံခါး နားမှာ ရှိသော ရေတွင်းထဲက ရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ် ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်သည် မသောက်ဘဲ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သွန်းလျက်၊

၁၉ ဤရေကို သောက်သော အမှုသည် ငါနှင့် ဝေးပါစေသော။ ကိုယ်အသက်ကို မနုမြောဘဲ သွားသော သူတို့၏ အသွေးကို ငါသောက်ရမည်လော။ သူတို့သည် ကိုယ် အသက်ကို စွန့်စား၍ ဤရေကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီဟု ဆိုလျက် မသောက်ဘဲ နေ၏။ ထိုသူရဲ သုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သော အမှုတို့ ကို ပြုကြ၏။

၂၀ ယွာဘညီ အဘိရှိသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်တွင် အကြီး ဖြစ်၏။ သူသည် လှံတံကို ကိုင်၍ လူ သုံးရာတို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့် သူရဲ သုံးယောက်အဝင် နေရာရ သတည်း။

၂၁ သူရဲသုံးယောက်တွင် နှစ်ယောက်ထက် သာ၍ မြတ်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကို ရ၏။ သို့သော်လည်း ပဌမ သူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။

၂၂ အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလမြို့သား၊ သူရဲ ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူ နှစ်ယောက်ကို သတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌လည်း၊ အခြားသို့ သွား၍ မြေတွင်း၌ ရှိသော ခြင်္သေ့ကို သတ်၏။

၂၃ အရပ် ငါးတောင်မြင့်သော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်း သတ်၏။ အဲဂုတ္တုလူသည် ယက်ကန်း လက်လိပ်နှင့် အမျှကြီးသော လှံတံကို ကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေးကိုသာ ကိုင်လျက် သွား၍၊ အဲဂုတ္တုလူ လက်မှ လှံကိုလုယူပြီးလျှင် ထိုလှံနှင့်သူ့ကို သတ်၏။

၂၄ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသား ဗေနာယသည်ပြု၍ သူရဲ သုံးယောက်အဝင် နေရာကိုရ၏။

၂၅ ဗိုလ်များထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော်လည်း ပဌမသူရဲ သုံးယောက်တို့ကို မမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်း ဝန်ချုပ်အရာကိုလည်း ပေး၏။

၂၆ ယွာဘညီ အာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအဝင် ဖြစ်၏။ ထိုအတူ၊ ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏သား ဇေဟာနန်၊

၂၇ ဟေရောဒိ အမျိုးရှုမ္မ၊ ဖာလတိအမျိုးဟေလက်၊

၂၈ တေကော အမျိုး၊ ဣကောရ၏သား ဣရ၊ အနေသော သိအမျိုး အဗျေဇာ၊

၂၉ ဟုဂုသိ အမျိုး သိဗေကဲ၊ အဟောဟိအမျိုး ဣလဲ၊

၃၀ နေတောဖာသိ အမျိုး မဟာရဲ၊ နေတောဖာသိ အမျိုး ဟန၏သား ဟေလက်၊

၃၁ ဗယ်မိန် အမျိုး၊ ဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏သား ဣတ္တု၊ ပိရသောနိ အမျိုး၊ ဗေနာယ၊

၃၂ ဂါရု ချိုင့်သားဟုရဲ၊ အာဗသိ အမျိုး၊ အပျေလ၊

၃၃ ဟာဟုမိ အမျိုး၊ အာဇမာဝက်၊ ဂျာလဗောနိ အမျိုး၊ လျောဘ၊

၃၄ ဂိဇောနိ အမျိုး၊ ယာရှင်၏ သားတို့တွင် ယောနသန်၊ ဟာရရိအမျိုး၊ ဂျမ္မ၊

၃၅ ဟာရရိအမျိုး၊ ဂျရ၏သား၊ အဟိအံ၊ ဥရ၏သား၊ လေဖလ၊

၃၆ မေခေရသိ အမျိုး၊ ဟေဖာ၊ ပေလောနိ အမျိုး၊ အဟိယ၊

၃၇ ကရမေလ အမျိုး၊ ဟေဖရဲ၊ ဇေဗဲ၏သား၊ နာရဲ၊

၃၈ နာသန်၏ညီ ယောလ၊ ဟဂ္ဂေရိ၏သား၊ မိဗဟာ၊

၃၉ အမွန် အမျိုး၊ ဇေလက်၊ ဇေရုံယာ သား၊ ယွာဘ၏ လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ ဗေရောသိအမျိုး၊ နဟာရဲ၊

၄၀ ဣသရိ အမျိုး၊ ဣရ၊ ဣသရိအမျိုး၊ ဂါရက်၊

၄၁ ဟိတ္တိအမျိုး၊ ဥရိယ၊ အာလဲ၏သား၊ ဇာဗဒါ၊

၄၂ ရုဗင် အမျိုးသား၊ သုံးကျပ်ကို အုပ်သောဗိုလ်၊ ရှိဇ၏သား၊ အဒိန၊

၄၃ မာခါ၏သား၊ ဟာနန်၊ မိသနိအမျိုး၊ ယောရှုဖတ်၊

၄၄ အာရှုတယောသိ အမျိုး၊ ဩဇိ၊ အာရော်အမျိုး၊ ဟောသန်၏သား၊ ဂျာမနှင့်ယေဟေလ၊

၄၅ တိဇိအမျိုး၊ ရှိမရိ၏သား၊ ယေဇျေလနှင့် သူ၏ ညီယောဟ၊

၄၆ မဟာဝိ အမျိုး၊ ဇေလျလ၊ ဇေနန်၏ သား၊ ယေရိဗဲနှင့် ယောဂျုဝိ၊ မောဘအမျိုး၊ ဣသမနှင့်တကွ၊

၄၇ ဇေလျလ၊ ဩဗက်၊ မေဇောဝိတ် အမျိုး၊ ယာသေ လတည်း။

၁၂

၁၂ ဒါဝိဒ်သည် ကိရု၏သား၊ ရှောလုကို ရှောင်၍ ဇိကလတ်မြို့၌ နေစဉ်၊ သူ့ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူ၊ လေးလက်နက်ကို ဆောင်၍ လက်ျာလက် လက်ဝဲ လက် မရွေး၊ ကျောက်နှင့် မြားကို ပစ်တတ်သော စစ်သူရဲကြီး၊ ရှောလုပေါက်ဘော် ဗယ်မိန်အမျိုးသား ဟူမူကား၊

၃ အကြီးအကဲ အဟေဇာ၊ သူ့နောက် ယောဂျု၊ ဂိဗာမြို့သား၊ ရှေ့မာ၊ အာဇမာဝက်သား၊ ယေဇေလနှင့် ပေလက်၊ ဗေရာခ၊ အန္တောသိ အမျိုး၊ ယေဟု၊

၄ ဗိုလ်စုတွင် ထူးဆန်း၍ အကြီးအကဲ လုပ်သော ဂိဗောင်သား၊ ဣရုမာယ၊ ယေရမိ၊ ယဟာဇေလ၊ ယောဟနန် ဂေဒရသိအမျိုး၊ ယောဇဗဒါ၊

၅ ဇေလုဇဲ၊ ယေရိမုတ်၊ ဗာလျာ၊ ရှေ့မရိ၊ ဟဂျိ အမျိုး၊ ရှေ့ဖတ်၊

၆ ဇေလကာန၊ ယေရှာ၊ အာဇရေလ၊ ယောဇာ၊ ကောရသိအမျိုး၊ ယာရှောဗ၊

၇ ဂေဒေါမြို့နေ၊ ယေရောဟံသား၊ ယောလာနှင့် ဇေဗဒိတည်း။

၈ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ် ရှိရာတော ရဲတိုက်သို့ ထွက် သွားသောသူ၊ ခွန်အားကြီး၍ ဒိုင်းလွှားဆောင်လျက် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ မျက်နှာရဲ၍ တောင်ပေါ်မှာ ဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သော သူ ဂဒိအမျိုးသားဟူမူကား၊

၉ ဇောတပါး၊ ဩဗဒိ တပါး၊ ဇေလျာဘ တပါး၊

၁၀ မိရုမန္တ တပါး၊ ယေရမိ တပါး၊

၁၁ အတ္တဲ တပါး၊ ဇေလျလ တပါး၊

၁၂ ယောဟနန် တပါး၊ ဇေဇာဗဒိ တပါး၊

၁၃ ယေရမိ တပါး၊ မာခဗာနဲ တပါး၊ ပေါင်း တကျိပ် တပါးတည်း။

၁၄ ဤသူတို့သည် ဂဒိ အမျိုးသားတွင် ဗိုလ်လုပ်၍ အငယ်ကား လူတရာ၊ အကြီးကား လူတထောင်ကို အုပ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယော်ဒန် မြစ်ရေသည် ကမ်းတရောက်လုံးကို လွှမ်းမိုးသောကာလ ပဌမလတွင် သူတို့သည် ကူး၍ မြေညီရာအရပ် အရှေ့အနောက်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့ကို ပြေးစေကြ၏။

၁၆ ဗယ်မိန် အမျိုးသားနှင့် ယုဒ အမျိုးသား အချို့တို့သည် ဒါဝိဒ် ရှိရာရဲတိုက်သို့ လာသောအခါ၊

၁၇ ဒါဝိဒ်သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ငှါကို မစခြင်းငှါ မေတ္တာစိတ်နှင့် လာလျှင် ဝါသဘောတူ၏။ သို့မဟုတ် ငှါကို ရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှါလာလျှင် ငှါ၌ အပြစ် မရှိသောကြောင့်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ ဆုံးမတော်မူပါစေသော ဟုဆိုသော်၊

၁၈ ဝိညာဉ်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ် အာမသဲ အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ အို ဒါဝိဒ်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏လူ၊ အို ယေရုဇဲ၏သားတော်၊ ကိုယ်တော် ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော် ကို မစသူ၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို မစတော်မူပါစေ သောဟု ပြန်ပြောလေသော်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို လက်ခံ၍ ဗိုလ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကို စစ်တိုက် သွားသော ဖိလိတ္တိ လူတို့နှင့် လိုက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကို အပ်၍ မိမိ သခင်ရှောလုဘက်သို့ ဝင်စားမည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ ပြန်စေသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် စစ်မကုတ် ဇိကလတ် မြို့သို့ သွားသောကာလ၊ သူ့ဘက်သို့ ဝင်စားသော မနာရှေ အမျိုးသားဟူမူကား၊

၂၀ မိမိ အမျိုးသားတို့တွင် လူ တထောင်ကို အုပ်သော ဗိုလ်၊ အာဒန၊ ယောဇဗဒါ၊ ယေဒယေလ၊ မိက္ခေလ၊ ယောဇဗဒါ၊ ဇေလဟု ဇီလသဲတည်း။

၂၁ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်၍၊ ထားပြုလုပ်သော သူတို့ တဘက်၌ ဒါဝိဒ်ကို မကြေ၏။

၂၂ ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေကဲ့သို့ကြီးစွာ သော ဗိုလ်ခြေဖြစ်သည် တိုင်အောင် တနေ့ထက် တနေ့ ဒါဝိဒ်ကို ကူညီ၍ ဝင်စားကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှောလု၏ နိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်လက်သို့ လွှဲခြင်းငှါ ဒါဝိဒ် ရှိရာဟေပြုန်မြို့ သို့လာသောသူ၊ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံသော တပ်သား စာရင်းဟူမူကား၊

၂၄ ဦးနှင့် လှံကို ဆောင်ရွက် စစ်တိုက် လက်နက်နှင့် ပြည့်စုံသော ယုဒအမျိုးသား ခြောက်ထောင်ရှစ်ရာ၊

၂၅ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ၊ ရှိမောင်အမျိုးသား ခုနစ်ထောင်တရာ၊

၂၆ လေဝိ အမျိုးသား လေးထောင်ခြောက်ရာ၊

၂၇ အာရုန် အမျိုးအုပ်၊ ယောယဒနှင့် အတူပါသော အာရုန်အမျိုးသား သုံးထောင်ခုနစ်ရာ၊

၂၈ ခွန်အားကြီးသော သူရဲ၊ လူပျိုဇာ ဒုတ်နှင့်သူ၏ အဆွေအမျိုးတပ်မှူး နှစ်ကျိပ်နှစ်ပါး၊

၂၉ ရှောလု ပေါက်တော် ဖြစ်သော ဗယံာမိန် အမျိုးသား သုံးထောင်၊ ထိုအမျိုးသားများတို့သည် ရှောလု ဘက်မှာ စောင့်နေကြ၏။

၃၀ ခွန်အားကြီး၍ အဆွေအမျိုးတို့တွင် ထင်ရှား သော ဖေရိမ်အမျိုးသား နှစ်သောင်းရှစ်ရာ၊

၃၁ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ စာရင်းဝင်သော မနာရှေ အမျိုးဝက် ထဲကလူ တသောင်းရှစ်ထောင်၊

၃၂ ကာလအချိန်တို့ကို နားလည်၍ ဣသရေလ အမျိုးသည် အဘယ်သို့ ပြုသင့်သည်ကို သိတတ်သော ဣသခါ အမျိုးသားသူကြီးနှစ်ရာ၊ သူတို့အမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။

၃၃ စိတ် နှစ်ခွ မရှိ၊ တပ်အခင်းအကျင်း မပျက်၊ စစ်တိုက် လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံလျက် စစ်ချီ၍တိုက် တတ်သော ဇာဗုလုန် အမျိုးသား ငါးသောင်း၊

၃၄ နသလိ အမျိုးသား ဗိုလ်တထောင်၊ ဒိုင်းနှင့် လှံကို ဆောင်သောသူ သုံးသောင်း ခုနစ်ထောင်၊

၃၅ ဒန်အမျိုးထဲက စစ်မှူး၊ စစ်ရေး၌ လေ့ကျက် သောသူ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ခြောက်ရာ၊

၃၆ အာရှာ အမျိုးထဲက ထိုအတူ လေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သောသူ လေးသောင်း၊

၃၇ ယော်ဒန်မြစ် တဘက် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးတဝက်ထဲက စစ်တိုက်လက်နက်စုံအမျိုး မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ တသိန်းနှစ်သောင်းတည်း၊

၃၈ စစ်အခင်းအကျင်း မပျက် တိုက်တတ်သောသူ၊ အထက်ဆုံခွဲပြီးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ကြည်ညိုသော စိတ်အားကြီး၍ ဟေပြုန်မြို့သို့ လာကြ၏။ ကျန် ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင်သော စိတ်သဘော တညီတညွတ်တည်း ရှိကြ၏။

၃၉ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် သုံးရက် ပတ်လုံး အထံတော်၌ စားသောက်လျက် နေကြ၏။ အမျိုးသား ချင်းတို့သည် ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။

၄၀ အနီးအပါး၌ နေသောသူတို့သည်လည်း၊ သိုးနွား နှင့်တကွ အမဲသား၊ မုန့်ညက်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတည်းဟူသော ရိက္ခာများကို မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ လား၊ နွား အပေါ်မှာတင်လျက် ဣသခါ ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ နသလိ ခရိုင်မှ ပင့် ဆောင်ခဲ့၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပျော်မွေ့ ကြ၏။

၁၃

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ် အစရှိသော အကြီးအကဲ လူအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင် ပြီးလျှင်၊

၂ ဣသရေလ အမျိုးပရိသတ် အပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိ၍ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ ဣသရေလ နိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော ငါတို့ညီအစ်ကိုများ၊ မြို့နှင့်မြို့နယ်၌ နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ သားများတို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ စည်းဝေးစေခြင်းငှါ အနံ့အပြား စေလွှတ်ကြကုန်အံ့။

၃ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် သေတ္တာတော်ကို တဖန်

ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။ ရှောလု လက်ထက်၌ ထို သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ မေးမြန်းလေ့ မရှိပါတကားဟု မိန့်တော်မူသော စကားကို

၄ စည်းဝေးသော ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်သောကြောင့် အမိန့်တော်အတိုင်း ပြုပါမည် ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၅ ထိုသို့ ဒါရိယသည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် ကို ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် အနား၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ ဟာမတ်မြို့ လမ်းဝတိုင် အောင်နေသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်

၆ ခေရုဗိမ် ကြားမှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယုဒပြည် ကိရယတ် ယာရိမ်မြို့ တည်းဟူသော ဗာလမြို့သို့ သွားလေ၏။

၇ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ် ပေါ်မှာ တင်၍ အဘိနဒပ် အိမ်ထဲက ထုတ်ကြ၏။ သြဇနှင့် အဟိဿသည် လှည်းကို နှင်ကြ၏။

၈ ဒါရိယနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သီချင်းဆိုလျက် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နွဲခရာ၊ ခွက်ကွင်း၊ တံပိုးတို့ကို ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။

၉ ဒိဗုန် ကောက်နယ်တလင်းသို့ ရောက်သောအခါ နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ သြဇသည် လက်ကို ဆန့်၍ သေတ္တာတော်ကို ကိုင်၏။

၁၀ ထိုသေတ္တာတော်ကို ကိုင်သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သြဇကို အမျက်ထွက်၍၊ ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့်၊ သြဇသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ သေလေ၏။

၁၁ သြဇကို ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသော ကြောင့် ဒါရိယသည် ညှိုးငယ်သော စိတ်ရှိ၏။ ထို အရပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇောဇ အမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။

၁၂ ထိုနေ့၌ ဒါရိယသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊

၁၃ မိမိနေရာ ဒါရိယမြို့ ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကို မဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိလူ သြဇဒေဒံ အိမ်သို့ လွှဲ၍ဆောင် သွားလေ၏။

၁၄ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် သုံးလပတ် လုံး၊ သြဇဒေဒံ အိမ်တွင် အိမ်သူအိမ်သားများ ဆီမှာ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သြဇဒေဒံနှင့် အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၄

၁ တုရုမင်းကြီး ဟိရုံသည် ဒါရိယ အဘိုးနန်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်နှင့်တကွ အာရဇ် သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရံသမားတို့ကို စေလွှတ် လေ၏။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ဒါရိယကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့် မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးအဘို့ အလိုငှါ၊ နိုင်ငံကို ချီးမြှောက် တော်မူကြောင်းကို ဒါရိယ သိမြင်၏။

၃ ဒါရိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထပ်၍ မယားတို့ကို သိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်လေ၏။

၄ ယေရု ရှလင်မြို့၌ ဒါရိယ မြင်သော သားတို့ အမည်ကား ရှမ္မာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊

၅ ဣဗဟာ၊ ဇေလိဗု၊ ဇေလိပလက်၊

၆ နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊

၇ ဇေလိရမာ၊ ဇေလျာဒ၊ ဇေလိပလက်တည်း။

၈ ဒါရိယကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါရိယကို ရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါရိယသည်ကြားသောအခါ ချီသွား၏။

၉ ဖိလိစ္စိ လူတို့သည် လာ၍ ရေဖိမ် ချိုင့်၌ အနံ့ အပြားနေကြ၏။

၁၀ ဒါရိယ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိစ္စိလူတို့ ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ် လက်၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို မေးလျှောက် လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါ အပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၁ ဒါရိယသည် ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့ သွား၍ သူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ ဘုရားသခင်သည် ရေထဲ၍ ဖြိုဖျက် သကဲ့သို့ ငါ့ရန်သူတို့ကို ငါ့အားဖြင့် ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ ဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဇိန် အမည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။

၁၂ ထိုအရပ်၌ ဖိလိစ္စိလူတို့ ပစ်ထားသော ရုပ်တု ကို ဒါရိယ၏ အမိန့်တော်နှင့် မီးရှို့ကြ၏။

၁၃ တဖန် ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ထိုချိုင့်၌ အနံ့အပြား လာ၍ နေကြ၏။

၁၄ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဘုရားသခင်ကို တဖန် မေးလျှောက်သော်၊ သူတို့ ရိုရာသို့ တည့်တည့်မတက်ရ။ သူတို့မှလွဲ၍ ပိုးစာတောတဘက်တချက်၌ ချီရမည်။

၁၅ ပိုးစာပင်ဖျား၌ စစ်ချီသံကို ကြားသောအခါ၊ စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ချီလော့။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာကြွသွားမည်ဟု ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၆ ဒါဝိဒ်သည် ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂိဗောဏ်မြို့မှသည် ဂါဇေမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၁၇ ဒါဝိဒ် သိတင်းသည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် တို၌ နှံ့ပြား၍ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် သူ့ကို ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်မြို့၌ အိမ်တော်တို့ကို ဆောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် ဌာနကို ပြင်၍ တဲတော်ကိုလည်း တည်တော်မူပြီးမှ၊

၂ ဒါဝိဒ်က၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ထမ်း၍ ရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကို အစဉ်စောင့်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် လေဝိသားတို့ကို ရွေးချယ်တော်မူသောကြောင့်၊ အခြားတပါးသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို မထမ်းကြဟု ဆိုလျက်၊

၃ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်အဘို့ ပြင်ဆင်သောအရပ် ဌာနသို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးစေသောအခါ၊

၄ အာရုန် သားတို့နှင့် လေဝိသားတို့ကိုလည်း စုဝေးစေတော်မူ၍ ရောက်လာသောသူဟူမူကား၊

၅ ဧကောဟတ် အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ဥရေလနှင့်သူ၏ ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊

၆ မေရာရိအမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော အသာယနှင့်သူ၏ ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊

၇ ဂေရုရုံ အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ယောလ၊ သူ၏ ညီအစ်ကို တရာသုံးဆယ်၊

၈ ဇလိဖေန် အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ရှေ့မာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို နှစ်ရာ၊

၉ ဟေပြုန်အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ဇလျေလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကို ရှစ်ဆယ်၊

၁၀ ဩဇေလ အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော အမိနဒပ်နှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၁ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာနှင့် လေဝိသား ဩရေလ၊ အသာယ၊

ယောလ၊ ရှေ့မာယ၊ ဇလျေလ၊ အမိနဒပ်တို့ကို ခေါ်၍၊

၁၂ သင်တို့သည် လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်အဘို့ ငါပြင်ဆင်သော အရပ်ဌာနသို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို၎င်း၊ ညီအစ်ကိုတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းစေကြလော့။

၁၃ အရင်က မသန့်ရှင်း၊ တရားလမ်းသို့ မလိုက်ဘဲ ငါတို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူသည်ဟု သတိပေး၏။

၁၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လေဝိသားတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်အညီ မောရှေမှ ထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို သေတ္တာတော် ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းကြ၏။

၁၆ လေဝိသား အကြီးအကဲတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်း အစရှိသော တူရိယာမျိုးနှင့် သီချင်းဆိုတတ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ အသံပြိုင် ဆိုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊

၁၇ ထိုလေဝိသားတို့သည် ယောလသား ဟေမန်၊ သူ၏ညီစုထဲက ဗေရခိသားအာသပ်၊ မိမိတို့ ညီစု၊ မေရာရိ အမျိုးထဲက ဣဂျာယသား သေနတို့ကို၎င်း၊

၁၈ မိမိတို့ညီ ဒုတိယ အရာရှိဖြစ်သော ဇာခရိ၊ ဗယံဇလေ၊ ရှေ့မိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥနွီ၊ ဇလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ မာသေယ၊ မတ္တိသိ၊ ဇလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ တံခါးစောင့် ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇေတို့ကို၎င်း ခန့်ထားကြ၏။

၁၉ သီချင်းဆရာ ဟေမန်၊ အာသပ်၊ သေနတို့သည် ကြေးဝါခွက်ကွင်းကို တီးကြ၏။

၂၀ ဇာခရိ၊ ဗယံဇလေ၊ ရှေ့မိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥနွီ၊ ဇလျာဘ၊ မာသေယ၊ ဗေနာယတို့သည် အာလမုတ် တယောကို ထိုးကြ၏။

၂၁ မတ္တိသိ၊ ဇလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇေတို့သည် အသံစုံလင်စွာ ရှေ့မိနိတ်စောင်းကို တီးကြ၏။

၂၂ လေဝိသား အကြီးအကဲ ဖြစ်သော ခေနနိသည် သီချင်းအတတ်၌ လေ့ကျက်သောကြောင့် သီချင်းဆရာကြီးဖြစ်၏။

၂၃ ဗေရခိနှင့် ဇေလကာနသည် သေတ္တာတော် တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။

၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့ဗနိ၊ ယောရှုဖတ်၊ နာသ နေလ၊ အာမသဲ၊ ဇာခရိ၊ ဗေနာယ၊ ဇေလျဇာတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ရှေ့ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။
ဩဗဒေဒံနှင့် ယေဟိသည်လည်း သေတ္တာတော် တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။

၂၅ ထိုသို့ ဒါရိဒ်မင်းသည် ဣသရေလအမျိုး အသက် ကြီးသူ လူတထောင်အုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ဩဗဒေဒံ အိမ်မှ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ သွားကြ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော လေဝိသားတို့ကို ဘုရားသခင် မစတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နွား ခုနစ်ကောင်နှင့် သိုး ခုနစ်ကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂၇ ဒါရိဒ်နှင့် သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော လေဝိ သားများ၊ သီချင်း ဆရာ ခေနနိနှင့် သီချင်းဆို သူများတို့သည် ပိတ်ချောကို ဝတ်ကြ၏။ ဒါရိဒ်သည် ပိတ်သင်တိုင်းကိုလည်း ထပ်၍ဝတ်၏။

၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်လျက် နှံခရာ၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်း၊ တယော၊ စောင်းတို့ကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် ဒါရိဒ်မြို့ ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏ သမီး မိခါလသည် ပြတင်းပေါက်က ကြည့်၍၊ ဒါရိဒ် မင်းကြီး သည် ကလျက် တီးမှုတ်လျက်လာသည်ကို မြင်သဖြင့် စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။

၁၆

၁ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင် ခဲ့၍ ဒါရိဒ် ဆောက်နှင့်သော တဲအလယ်၌ ထားပြီးမှ၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ကြ၏။

၂ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ် ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ဒါရိဒ် မင်းသည် ပြီးစီး စေသောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို မြှောက်၍ ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၃ ဣသရေလလူ ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်းတို့ အား မုန့်တပြား၊ အမဲသား တတစ်၊ စပျစ်သီး ပျဉ် တပြားစီ ဝေငှတော်မူ၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလှည့်အတိုင်း ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသော လေဝိသားများ ဟူမူကား၊

၅ ခွက်ကွင်းတီးသော အကြီးအကဲ အာသပ်၊ သူ့နောက် စောင်းတယောတီးသော ဇာခရိ၊ ယေလ၊ ရှေ့မိ၊ ယာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဇေလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ ဩဗဒေဒံ၊ ယေလတစုနှင့်၊

၆ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ အစဉ်တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဗေနာယနှင့် ယဟာဇေလတည်း။

၇ ထိုနေ့၌ ဒါရိဒ်သည် အာသပ်နှင့် သူ့ညီတို့အား အပ်သော ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာ ဆာလံသီချင်း သစ်ဟူမူကား၊

၈ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ နာမတော်ကို ပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော် တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။

၉ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံ သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော် အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။

၁၀ သန့်ရှင်းသော နာမတော်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသော သူတို့သည် စိတ်နှလုံး ရှင်လန်းကြစေ။

၁၁ ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုးတော်ကို ရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ် ရှာကြလော့။

၁၂ စီရင်တော်မူသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကို၎င်း၊ ထူး ဆန်းသော အမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်တော်ထွက် ပညတ် တော်တို့ကို၎င်း၊ ဒေဘက်မေ့ကြလော့။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် ဣသရေလ အမျိုး ရွေး ကောက်တော်မူသော ယာကုပ် အနွယ်တို့၊

၁၄ ကိုယ်တော်မြတ် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။

၁၅-၁၉ ဝါသည် သင်တို့ အမွေခံရာတို့၊ ခါနာန်ပြည်ကို သင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည် အရေအတွက် အားဖြင့် မများ၊ အလွန်နည်း၍၊ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည် ဖြစ်လျက်နေသောအခါ၊ အာဗြဟံ၌ ဂတိထား၍ ဣဇာက်၌ကျန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌ မြဲမြံသော တရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ လူမျိုး အဆက်ဆက် တထောင်တိုင်အောင်

မိန့်မြှောက်တော်မူသော နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်း တရားတော်ကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့ တော်မူ၏။

၂၀ သူတို့သည် တမြို့မှတမြို့သို့၎င်း၊ တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံ သို့၎င်း၊ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ။

၂၁ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူအားမျှ အခွင့် ပေးတော် မမူ။ သူတို့ အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင် တို့ကို ဆုံးမလျက်။

၂၂ ဝါထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။ ငှါ ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။

၂၄ ဘုန်းတော်ကို တပါး အမျိုးသားတို့၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသောလူမျိုး တို့၌၎င်း ဘော်ပြကြလော့။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍၊ အလွန် ချီးမွမ်း ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား တကာတို့ထက် ကြောက် ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၆ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရား ရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မူကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၂၇ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်သည် ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းလည်း နေတော်မူရာ၌ ရှိ၏။

၂၈ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုး အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော် မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။

၂၉ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီး တော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သတ္တိကို ဆောင်ခဲ့လျက် ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။

၃၀ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းရှိကြလော့။ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှား နိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။

၃၁ ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိစေ။ ထာဝရဘုရား စိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ဟောပြောကြစေ။

၃၂ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံ

ပြုစေ။ လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌ ရှိသမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။

၃၃ ထိုအခါ တော၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီး သားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၃၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသော နာမတော် ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ဝန်ခံ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသား ထဲက နှုတ်၍ စုဝေးစေတော်မူပါဟု မြှောက်ဆိုကြလော့။

၃၆ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာ ရှိစေ သတည်းဟု သီချင်းဆိုကြသော အခါ၊ လူများအ ပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံလျက် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၃၇ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အစဉ်အမြဲဆောင် ရွက်စေခြင်းငှါ၊ အာသပ်နှင့် သူ၏ ညီတို့ကို၎င်း၊

၃၈ ဩဗဒေဒံနှင့်ညီ ခြောက်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ တံခါး စောင့် ဟောသံနှင့် ယေဒုသန်သား ဩဗဒေဒံတို့ ကို၎င်း၊ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ ထားတော်မူ၏။

၃၉၊ ၄၀ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ နေ့ရက်အစဉ် အတိုင်း၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမျှအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဂိဗောဇ်မြို့၌ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ တံတော် ရှေ့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် သူ၏ ညီ ယဇ်ပုရောဟိတ်များကိုလည်း ထားတော်မူ၏။

၄၁ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း စေခြင်းငှါ၊

၄၂ သီချင်းသည်တို့၏ အဆောင်၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်း အစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တုရိယာမျိုးကို ကိုင်သော ဟေမန်နှင့် ယေဒုသန် အစရှိသော ရွေးကောက်၍ စာရင်းသွင်းသောသူ အခြားတို့ကိုလည်း ထားတော်

မူ၏။ ယေဒုသုန် သားတို့သည်လည်း တံခါးစောင့် ဖြစ်ကြ၏။

၄၃ ထိုနောက်မှ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဒါရိဒ်သည်လည်း နန်းတော်သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ သွားတော်မူ၏။

၁၇

၁ ဒါရိဒ်မင်းသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသော အခါ၊ ပရောဖက်နာသန်ကို ခေါ်၍ ကြည့်ရှုလေ့။ ငါသည် အာရဇ် သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်မူကား ကုလားကာ ဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက် နေသည်ဟု ဆိုသော်၊

၂ နာသန်က အကြံတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော် မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိတော် မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၃ ထိုည၌တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ပရောဖက် နာသန်သို့ ရောက်၍၊

၄ ငါ့ကျွန် ဒါရိဒ် ထံသို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်ကို မဆောက်ရ။

၅ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင် သောနေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အိမ်နှင့် ငါမနေ။ တဲတခုမှ တခုသို့ ပြောင်း၍ တဲများတို့နှင့် နေပြီ။

၆ ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းနှင့် ငါလှည့်လည်ရာ အရပ်တို့၌ ငါ၏ လူမျိုးကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါ စေခိုင်းသော ဣသရေလ တရားသူကြီး တစုံတ ယောက်အား သင်သည် ငါ့အဘို့ အာရဇ်သစ်သား အိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆောက်သနည်းဟု ငါ ဆိုဘူးသလော။

၇ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာ သိုးခြံထဲက သင့်ကို ငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။

၈ သင် သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍၊ သင်၏ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှားသဖြင့် မြေကြီးသား လူကြီးဂုဏ်အသရေ ကဲ့သို့ သင့်၌ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။

၉ ထိုမှတပါး၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး နေရာ အရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ၊ မိမိတို့ နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံ စေမည်။ မတရားသော သူတို့သည် ရှေးကာလ၌၎င်း၊

၁၀ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး တရားသူကြီးတို့ကို

ခန့်ထားသော ကာလ၌၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ သကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူ အပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၁ သင်သည် အသက်ကာလ စေ့၍ ဘိုးဘေး နေရာသို့ သွားရသောအခါ၊ သင်မှ ဆင်းသက်သော သားစုတွင် သားတယောက်ကို ငါချီးမြှောက်၍ သူ၏ နိုင်ငံကို တည်ထောင်မည်။

၁၂ ထိုသားသည် ငါ့အဘို့ အိမ်ကို ဆောက်လိမ့်မည်။ သူထိုင်သောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်။

၁၃ ငါသည် သင်၏အဘ ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သား ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့် ရှေ့မှာ ရှိသောသူ၌ ငါ၏ ကရုဏာကို နှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏ သား၌ ငါမနှုတ်။

၁၄ ထိုသားကို ငါ့အိမ်၊ ငါ့နိုင်ငံ၌ အစဉ်အမြဲနေရာ ချမည်။ သူ၏ ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည်ရလိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန် ဒါရိဒ်အား ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကား အလုံးစုံတို့ကို နာသန် သည် ဒါရိဒ်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ ဒါရိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုင်လျက်၊ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက် တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ် အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။

၁၇ သို့ရာတွင် အို ဘုရားသခင်၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမည ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့် ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အို ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘုန်းကြီး သောသူ ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူပါသည်တကား။

၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန် ဒါရိဒ်သည် ကိုယ်ဘုန်းကြီး စေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည် နည်း။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန်ကို သိ တော်မူ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျိုးကို ထောက်၍ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဤကြီးစွာ သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလုံးစုံ တို့ကို ပြုတော်မူပြီ။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့

ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါး အခြားသောဘုရား မည်မျှမရှိပါ။

၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုး ရှေ့မှ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကိုယ်တော် အဘို့ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော် အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ ထူသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုး တစ်စုံတစ်မျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိပါသလော။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူ ထူသရေလအမျိုးသည် အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြု၍၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၂ ယခုမှာ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်ငှား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားတော် အစဉ်အမြဲ တည်ပါစေသော။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။

၂၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည် ဟူ၍ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ တည်ပါစေသော။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ အိုကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်က သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ပဌနာပြုချင်သောစိတ် ရှိပါ၏။

၂၅ ယခုလည်း အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် မှန်တော်မူ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ဂတိထားတော်မူပြီ။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည်ပါမည် အကြောင်း ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ နူးညွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကြီး ပေးတော်မူလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အစဉ်အမြဲ ခံရပါလိမ့်မည်ဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၁၈

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကို လုပ် ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့နှင့် ကျေးလက်များကို သိမ်းယူ လေ၏။

၂ မောဘပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ၍ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံလျက် အခွန်ဆက်ကြ၏။

၃ ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာသည်၊ ဥပရတ်မြစ်နားမှာ မိမိနိုင်ငံကို တည်စေခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင် တိုက်ဖျက်၍၊

၄ ရထားတထောင်၊ မြင်းစီး သူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကို ဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို သိမ်းထားပြီးမှ အခြားသော မြင်းရထားရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။

၅ ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရီလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရီလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို သတ်ပြီးမှ၊

၆ ရှုရီပြည် ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထားသဖြင့်၊ ရှုရီလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍ အခွန် ဆက်ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ၏။

၇ ဟာဒဒေဇာ၏ ကျွန်တို့စွဲကိုင်သော ရွှေခိုင်းလွှားများကို ဒါဝိဒ်သည် သိမ်း၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။

၈ ဟာဒဒေဇာ အစိုးရသော တိဗဟတ်မြို့နှင့် ခုန်မြို့မှ၊ ဒါဝိဒ်သည် များစွာသော ကြေးဝါကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်သည် ကြေးဝါ ရေကန်၊ ကြေးဝါတိုင်၊ ကြေးဝါ တန်ဆာများကို ထိုကြေးဝါဖြင့် လုပ်သတည်း။

၉ ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံး အရင်းကို ဒါဝိဒ် လုပ်ကြံကြောင်းကို ဟာမတ်မင်းကြီး တောထူသည် ကြားလျှင်၊

၁၀ မိမိရန်သူ ဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသောကြောင့် မိသဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီး ပေးစေခြင်းငှါ မိမိသား ဟဒေါရ်ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ်၍ ဟဒေါရ်သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ ကြေးဝါဖလား အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။

၁၁ ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၏။ ထိုအတူ ရှုရီပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမျှန်ပြည်၊ ဖိလိစ္စတိုပြည်၊ အာမလက်ပြည်၊ အပြည်ပြည်တို့မှ ဆောင်ခဲ့သော ရွှေငွေကိုလည်း ပူဇော်၏။

၁၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇေရုယာသား အဘိရှိသည် ဆားချိုင့်တွင် ဧဒုံလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။

၁၃ ဧဒုံပြည်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကို ထား၍၊ ဧဒုံပြည် သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်

သွားလေရာရာ၌ ထာဝရာတုရားသည် စောင့်မတော် မူ၏။

၁၄ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။

၁၅ ဇေရုယာ၏သား ယွာဘသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ဖြစ်၏။ အဟိလုဒ်၏သား ယောရှုဖတ်သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။

၁၆ အဟိတုပ်၏သား ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၏သား အဟိမလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယ သည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။

၁၇ ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည် ဆေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်တို့ သည်လည်း အထံတော်၌ မင်းသားအရာ၌ နေကြ၏။

၁၉

၁ ထိုနောက် အမွန် ရှင်ဘုရင် နာဟတ်သည် သေ၍၊ သားတော်ဟာနန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ဟာနန်အဘ နာဟတ်သည် ဝါဒအား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏ သား၌ ကျေးဇူး ပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏အဘ သေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေ ခြင်းငှါ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်သည် ဟာနန်မင်းကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သူ့ရှိရာ အမွန်ပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။

၃ အမွန်အမျိုး များမတ်တို့သည် ဟာနန်မင်း ထံသို့ ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စိတ်တော် ကိုနှစ်သိမ့်စေသော သူတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ခမည်းတော်ကို ရိုသေစွာ ပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသလော။ ပြည်တော်ကို စစ်ဆေးစူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ၊ သူ၏ကျွန် တို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်သည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၄ ဟာနန်သည် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့ကို ယူပြီးလျှင် မုဆိတ်ကို ရိတ်၍ အဝတ်ကို တင်ပါးတိုင်အောင် ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၅ ထိုသူတို့၌ အဘယ်သို့ ပြုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် သိတင်း ကြားသောအခါ၊ သူတို့သည် အလွန် ရှက်သောကြောင့် ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မုဆိတ်မရှည်မှီ တိုင်အောင် ယေရိခေါ မြို့မှာ နေကြလော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၆ ဟာနန်မင်းနှင့် အမွန် အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့

သည် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ မေသောပေတဘမိပြည် ရှုရိမာခါပြည်၊ ဇောဘ ပြည်တို့၌ မြင်းရထားတို့ကို ငါးခြင်းငှါ ငွေ အခွက် တသောင်းကို ထုတ်၍၊

၇ မြင်းရထားသူရဲ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်ကို၎င်း၊ မာခါမင်းကြီးနှင့် သူ၏ လူတို့ကို၎င်း ငှားသဖြင့်၊ ထို သူတို့သည် မေဒဘမြို့ ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။ အမွန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း စုဝေး၍ အမြို့မြို့တို့မှ စစ်ချီကြ၏။

၈ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားလျှင် ယွာဘနှင့် ခွန်အားကြီးသော သူရဲ အလုံးအရင်း အပေါင်းကို စေလွှတ်၏။

၉ အမွန် အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝမှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ စစ်ကူသော မင်းကြီးတို့သည် လွင်ပြင်၌ တခြားစီ နေကြ၏။

၁၀ ယွာဘသည်လည်း ရှေ့၌၎င်း၊ နောက်၌၎င်း၊ စစ်မျက်နှာ နှစ်ဘက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဣသရေလ လူတို့တွင် သန်မြန်သောသူ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူတို့ တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၏။

၁၁ ကြွင်းသော သူတို့ကို အမွန် အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ ညီအဘိရဲ့ လက်သို့ အပ်လျက်၊

၁၂ ရှုရိလူတို့သည် ငါ့ကို နိုင်လျှင် ဝါဒအား ကူညီရမည်။ အမွန် အမျိုးသားတို့သည် သင့်ကို နိုင်လျှင် သင့်အား ငါကူညီမည်။

၁၃ ရဲရင့်သော စိတ်ရှိ၍ ငါတို့လူမျိုးနှင့် ငါတို့ ဘုရား သခင် မြို့ရွာတို့အဘို့ အားထုတ်၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရ ဘုရားသည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊

၁၄ သူ၌ ပါသောလူများနှင့်တကွ၊ ရှုရိ လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်သွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။

၁၅ ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမွန် အမျိုးသားတို့သည် မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း ညီအဘိရဲ့ရှေ့မှာပြေး၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၆ ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား ရှေ့မှာ မိမိတို့ ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ် ၍ မြစ်တဘက်၌ နေသော ရှုရိလူတို့ကို ခေါ်သဖြင့်၊ ဟာဒဒော ခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရှောဗက် သည်လည်း အုပ်ရ၏။

၁၇ ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင် ဒါရိယသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသဖြင့် ရန်သူတပ်သို့ ရောက်၍ စစ်ခင်းကျင်းလေ၏။ ထိုသို့ ဒါရိယသည် စစ်ခင်းကျင်း၍ ရှုရိလူတို့သည် တိုက်သောအခါ။

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါရိယသည်လည်း ရှုရိ မြင်းရထားစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲ လေးသောင်းတို့ကို သတ်၍၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရှောဗက်ကိုလည်း လုပ်ကြံလေ၏။

၁၉ ဟာဒဒေဇာမင်း၏ ကျွန်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုး ရှေ့မှာ မိမိတို့ ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ဒါရိယနှင့် မိသဟာယဖွဲ့၍ ကျွန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန် ရှုရိလူ တို့သည် အမွန်အမျိုးသားတို့ကို စစ်မကျကြ။

၂၀

၁ အခါလည်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘာသည် ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်း နှင့် ချီသွားသဖြင့် အမွန်ပြည်ကို တိုက်ဖျက်၍ ရဗ္ဗာမြို့ ကို ဝိုင်းထား၏။ ဒါရိယသည် ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလေ၏။

၂ ယွာဘာသည် ရဗ္ဗာမြို့ကို တိုက်ဖျက်ပြီးမှ ဒါရိယ သည် မင်းကြီး၏ သရဖူကို ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော် ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူ အချိန်ကား၊ ကျောက်မြက်ကို မဆိုဘဲ ရွှေအခွက် တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌ လူယူ သော ဥစ္စာအများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။

၃ မြို့သားတို့ကိုလည်းထုတ်၍ လူတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့်လုပ်မှုကို လုပ်စေ၏။ ထိုသို့ ဒါရိယသည် အမွန်မြို့သူ ရွာသား အပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ၊ လူ အပေါင်းတို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၄ နောက်တဖန် ဂေဇာမြို့မှ ဖိလိစ္စိ လူတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုဂျသိလူ၊ သိဗေခဲသည် ရေဖိမ် အမျိုးသာ ဖက် သတ်၍ ဖိလိစ္စိလူတို့ကို အောင်မြင် လေ၏။

၅ နောက်တဖန် ဖိလိစ္စိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ယာက္ကယသား လေဟာနန်သည် ရက်ကန်း လက်လိပ် နှင့်အမျှ ကြီးသော လှံရိုးကိုသုံးစွဲသော ဂိတ္တိအမျိုး ဂေါလျက်၏ညီ လာခမိကို သတ်လေ၏။

၆ နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှာ စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ် မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေ တဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေး ချောင်းရှိသော ရေဖိမ်အမျိုးသား တယောက်သည်၊

၇ ဣသရေလ အမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ ဒါရိယ

အစ်ကို ရှိမာ၏သား ယောနသန်သည် ထိုသူကို သတ် လေ၏။

၈ ဤသူတို့သည် ဂါသမြို့၌ နေသော ရေဖိမ် လူကြီးသားဖြစ်၍ ဒါရိယနှင့် သူ၏ ကျွန်တို့ လက်ဖြင့် သေကြ၏။

၂၁

၁ နောက်တဖန် စာတန်သည် ဣသရေလ အမျိုး တဘက်၌ ထ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ရေတွက် စေခြင်းငှါ ဒါရိယကို တိုက်တွန်းလေ၏။

၂ ဒါရိယ ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိ မည်အကြောင်း၊ ဗေရရေဘာ မြို့မှသည် ဒန်မြို့ တိုင်အောင် သွား၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ စာရင်းကို ငါထံသို့ သွင်းလေ့ဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်း ယွာဘာနှင့် အရာရှိတို့အား မိန့်တော် မူ၏။

၃ ယွာဘာကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ ကို ထပ်၍ အဆတရာ တိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါ စေသော။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး၊ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် သခင်၏ကျွန် ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် သခင်သည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကို အဘယ် ကြောင့် ပြုတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။

၄ သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည် ယွာဘာ စကား ကိုနိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘာသည် ထွက်၍ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ သွားပြီးနောက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာ၏။

၅ လူပေါင်းစာရင်းကို ဒါရိယအားဆက်၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲတသန်းနှင့် တသိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ထားကိုင် သူရဲလေးသိန်းနှင့် ခုနစ်သောင်း ရှိ၏။

၆ သို့ရာတွင် ယွာဘာသည် အမိန့်တော်ကို ရှုံ့သော ကြောင့် လေဝိအမျိုးနှင့် ဗဟံမိန်အမျိုးကို အခြားသော အမျိုးထဲသို့ သွင်း၍ မရေတွက်။

၇ ဒါရိယပြုသော အမှုကို ဘုရားသခင် အလိုတော် မရှိသမဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည် ဖြစ်၍၊

၈ ဒါရိယက၊ ကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန် ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်မဲသောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ဒါရိယ၏ ပရောဖက် ဂဒ်ကို ခေါ်၍၊

၁၀ ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွားလော့။ အရာသုံးပါးကို သင့်အား ဝါပြု၏။ သင်၌ ဝါပြုစရာဘို့ တပါးပါးကို ရွေးလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။

၁၁ ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။

၁၂ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသော ဘေး၊ သုံးလပတ်လုံး သင့်ကို ရန်သူလိုက်မှီ၍ ထားဖြင့် လုပ်ကြံသောဘေး၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ပြည်တော်၌ ကာလနာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ထားတော် ကို၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုင်၍ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးကို ဖျက်ဆီးသော ဘေးတို့တွင် တပါးပါးကို ရွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူအား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၁၃ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အား ပြန်ပြော၏။

၁၄ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ကာလနာကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍ လူခုနစ်သောင်း သေကြ၏။

၁၅ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အားထုတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှု လျက်၊ ထိုဘေးကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုတ်သိမ်းလော့ဟု ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ယေဗုသိ လူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း အနားမှာ ရပ်နေ၏။

၁၆ ဒါဝိဒ်သည် မျှော်ကြည့်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့ အပေါ်မှာ ထားကို မိုးလျက် မိုဗ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကြားမှာ ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့သည် လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ ကြ၏။

၁၇ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ပြည်သားတို့ကို ရေတွက်

စေခြင်းငှါ စီရင်သောသူအား အကျွန်ုပ် ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော့။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အလွန်ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့ ပြုမိပါသနည်း။ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ဒဏ်ခတ်စေခြင်းငှါ လက်တော်ကို သူတို့ အပေါ်သို့ ရောက်စေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုး အပေါ်သို့ ရောက်စေတော် မူပါဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် သွား၍၊ ယေဗုသိလူ အရောန ၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်စေခြင်းငှါ ပြောရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဂဒ်ကို မှာထားသဖြင့်၊

၁၉ ဂဒ် ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည် သွားလေ၏။

၂၀ အရောနသည် စပါးကို နယ်စဉ်တွင်၊ လှည့်ကြည့် ၍ ရှင်ဘုရင်ကို မြင်သောအခါ သား လေးယောက် နှင့်တကွ ပုန်းရှောင်၍ နေလေ၏။

၂၁ ဒါဝိဒ်သည် အရောန ရှိရာသို့ ရောက်သောအခါ အရောနကြည့်၍ ဒါဝိဒ်ကို မြင်လျှင်၊ ကောက်နယ် တလင်းမှဆင်း၍ ဒါဝိဒ် ရှေ့မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လေ၏။

၂၂ ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကို ငါတည်လိုသည် ဖြစ်၍၊ ဤကောက်နယ် တလင်း အရပ်ကို အဘိုးထိုက်သည် အတိုင်း ရောင်းပါ ဟု အမိန့်ရှိသော်၊

၂၃ အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး ယူတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားများ၊ ထင်းဘို့ ကောက်နယ် တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဂျုံစပါးများ၊ အလုံးစုံကို ကျွန်တော် ဆက်ပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အား လျှောက်လျှင်၊

၂၄ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ထိုသို့ ငါမယူရ။ စင်စစ်အဘိုး ထိုက်သည်အတိုင်း ပေး၍ ငါဝယ်မည်။ သင့်ဥစ္စာကို ထာဝရဘုရား အဘို့ ငါမသိမ်း။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ မီးရှို့ စရာယဇ်ကို မပူဇော်လိုဟု အရောနအား ဆိုသဖြင့်၊

၂၅ ရွှေခြောက်ပိဿာကို ချိန်ပေး၍ ထိုအရပ်ကို ဝယ်ပြီးမှ၊

၂၆ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုသောအခါ၊ မီးရှို့ရာ

ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ မီးကျသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ထဲက ထူးတော်မှု၏။

၂၇ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိထားကို ထားအိမ်၌ သွင်းထားပြန်၏။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထူးတော်မှုသည်ကို ဒါဝိဒ် သိမြင်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြုလေ၏။

၂၉ တော၌ မောရှေလုပ်ခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏ တံတော်နှင့် မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်သည် ထိုကာလ၌ ဂိဗောဇမြို့၌ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ရှိ၏။

၃၀ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့ သွား၍ ဘုရားသခင်ကို မပေးမလျှောက်ဝံ့။

၂၂

၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်က ဤအရပ်သည် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဖြစ်၏။ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊

၂ ဣသရေလပြည်၌ ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ ကို စုဝေးစေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် တည်စရာအဘို့ ကျောက်ဆစ်ရသော ပန်းရန်သမားတို့ကိုလည်း စေခိုင်းတော်မူ၏။

၃ တံခါး လုပ်စရာ သံချွန် အဘို့နှင့် သစ်သား ဆက်စရာအဘို့ များစွာသော သံကို၎င်း၊ အချိန်မ မှတ်နိုင်အောင် များစွာသော ကြေးဝါကို၎င်း၊

၄ များစွာသော အာရဇ် သစ်သားကို၎င်း၊ ပြင်ဆင် တော်မူ၏။ ဇိဒုံမြို့သားနှင့်တူရမြို့သားတို့သည် အာရဇ် သစ်သားအများကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့သား ရှောလမုန်သည် အသက် ငယ်၍ နုသေး၏။ ထာဝရဘုရား အဘို့ တည်ရသော အိမ်မှုကား အလွန် ထူးဆန်းသောအိမ်၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ဘုန်းအသရေ ကျော်စောသော အိမ်ဖြစ်ရမည်။ ယခုပင် အိမ်တော်အဘို့ ငါပြင်ဆင် မည်ဟု အကြံ ရှိလျက် အနိစ္စ မရောက်မှီ များစွာ ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

၆ သားတော် ရှောလမုန်ကိုလည်း ခေါ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရမည် အကြောင်း မှာထား လေသည်မှာ၊

၇ ငါ့သား၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏

နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်မည်ဟု အကြံရှိပြီ။

၈ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါသို့ ရောက်သည်ကား၊ သင်သည် များစွာ စစ်တိုက်၍ လူအများတို့ကို သတ်လေပြီ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ငါ့မျက်မှောက်၌ များစွာသော အသွေးကို သွန်းသောကြောင့်၊ ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်ကို မတည် မဆောက်ရ။

၉ သင်မြင်သောသား တယောက်သည် ငြိမ်ဝပ် သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အမည်ကား ရှောလမုန် ဖြစ်၍၊ သူ့ ပတ်လည်၌ ရန်သူ မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့် ကို၎င်း၊ သူ၏ လက်ထက်၌ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်တိုက်ခြင်း မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော အခွင့်ကို၎င်း၊ ငါပေးမည်။

၁၀ ထိုသားသည် ငါ့နာမ အဘို့အိမ်ကိုတည်ဆောက် ရလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့သား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါသည် လည်း သူ၏အဘ ဖြစ်မည်။ သူထိုင်သော ဣသရေလ နိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့် ဘက်၌ နေ၍ အကြံထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရ လိမ့်မည်။

၁၂ သို့ရာတွင် သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဉာဏ်ပညာကို ပေး၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို စီရင်ခြင်းအမှု၌ မှာထား တော်မူပါစေသော။

၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင် အကြံထမြောက် ရလိမ့်မည်။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း ရှိလော့။ စိုးရိမ်ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိစေနှင့်။

၁၄ ငါသည် ဆင်းရဲ ခံစဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့ ရွှေ အခွက်တထောင်နှင့်ငွေ အခွက် တသောင်းကို၎င်း၊ အချိန် မမှတ်နိုင်အောင် များစွာ သောကြေးဝါနှင့် သံကို၎င်း၊ သစ်သားများနှင့် ကျောက် များကို၎င်း ပြင်ဆင်ပြီ။ သင်သည်လည်း ထပ်၍ ပြင်ဆင်ရမည်။

၁၅ ထိုမှတပါး သင်၌ များစွာသော လက်သမား၊

ပန်းရန်သမား၊ ကျောက်ဆစ် သမား၊ အမျိုးမျိုးသော အတတ်၌ လေ့ကျက်သော ဆရာသမား ရှိ၏။

၁၆ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ အတိုင်းမသိ များသည် ဖြစ်၍ ထလော့။ ကြိုးစားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု မှာထားတော် မူ၏။

၁၇ ဣသရေလ မင်းအပေါင်းတို့သည် သားတော်နှင့် ဝိုင်းရမည်အကြောင်း မှာထားလေသည်မှာ။

၁၈ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် အတူ ရှိတော်မူသည် မဟုတ်လော့။ အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်ရသောအမှုကို ပေးတော်မူသည် မဟုတ်လော့။ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့၊ ထိုဘုရား သခင်၏ လူတို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံးသည် နှိမ့်ချလျက် ရှိ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော် အဘို့၊ တည်ရသော အိမ်တော် ထဲသို့ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်း သော တန်ဆာတို့ကို သွင်းခြင်းငှါ ထကြလော့။ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၃

၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည် အသက်ကြီး၍ ကာလ ပြည့် စုံရာအချိန် ရောက်သောအခါ၊ သားတော်ရှေ့လမှန်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊

၂ ဣသရေလမင်း၊ ယဇေယျာဟိတ်၊ လေဝိသား အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၃ လေဝိသားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန်၍ စာရင်းဝင်သော ယောက်ျားပေါင်းကား၊ သုံးသောင်း ရှစ်ထောင်တည်း။

၄ ထိုသူတို့တွင် နှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ ကြ၏။ ခြောက်ထောင်တို့သည် အရာရှိ၊ တရားသူကြီး လုပ်ရကြ၏။

၅ လေးထောင်တို့သည် တံခါးကို စောင့်ကြ၏။ လေးထောင်တို့သည် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာ တုရိယာတို့နှင့် ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၆ လေဝိသား ဂေရုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိအမျိုး

အသီးအသီးတို့ကို ဒါဝိဒ် ခွဲထား၍ တမျိုးတခြားစီ သင်းဖွဲ့စေ၏။

၇ ဂေရုန် အမျိုးသားကား၊ လာဒန်နှင့် ရှိမိတည်း။

၈ လာဒန်သား အကြီးကား၊ ယေဟေလ၊ သူ၏ညီ ဇေသံနှင့် ယောလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။

၉ ရှိမိသားကား ရှေ့လောမိတ်၊ ဟာဇေလ၊ ဟာရန်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် လာဒန် အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ရှိမိသားကား ယာဟပ်၊ ဇိဇ၊ ယုဂျ၊ ဗေရိ၊ ပေါင်း လေးယောက်တည်း။

၁၁ ယာဟတ်ကား အကြီးဖြစ်၏။ ဇိဇကား ဒုတိယ အရာကိုရ၏။ ယုဂျနှင့် ဗေရိ၌ကား သားများစွာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းတခုတည်း၌ ပေါင်းကြ၏။

၁၂ ကောဟတ်သားကား အာမရုံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေပြုန်၊ ဩဇေလ၊ ပေါင်း လေးယောက်တည်း။

၁၃ အာမရုံသားကား အာရုန်နှင့် မောရေတည်း။ အာရုန်နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နာမတော်ကို မြှောက်၍ အစဉ် ကောင်းကြီးပေးခြင်း အမှုကို ပြုရမည် အကြောင်း၊ အလွန် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ အခြားသူတို့နှင့် ခွဲထားသောသူဖြစ်၏။

၁၄ ဘုရားသခင်လူ မောရေ၏ သားကိုကား၊ လေဝိ အမျိုးသားတို့၏ စာရင်း၌ သွင်းရ၏။

၁၅ မောရေသားကား ဂေရုန်နှင့် ဇေလျဇာတည်း။

၁၆ ဂေရုန် သားတို့တွင်၊ ရှေ့ဗေလသည် အကြီး ဖြစ်၏။

၁၇ ဇေလျဇာ သားအကြီး ယေဟာဘိ တယောက် တည်းရှိ၏။ ယေဟာဘိ၌ကား သားအလွန်များ၏။

၁၈ ဣဇဟာသား အကြီးကား ရှေ့လောမိတ်၊

၁၉ ဟေပြုန်သားအကြီးကား ယေရိ၊ ဒုတိယသား အာမရိ၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊ စတုတ္ထသား ယေကမ်၊

၂၀ ဩဇေလသား အကြီး မိက္ခာ၊ ဒုတိယသား ယေရှိတည်း။

၂၁ မေရာရိ သားကား မဟာလိနှင့် မုရှိတည်း။ မဟာလိသားကား လောဇာနှင့် ကိရုတည်း။

၂၂ လောဇာသည် သားမရှိ။ သမီးသက်သက် ရှိ၍ သေ၏။ သူ့သမီးတို့နှင့် သူ့ညီ ကိရုသားသည် စုံတက် ကြ၏။

၂၃ မုဂ္ဂိသားကား မဟာလိ၊ ဒေါ၊ ယေရိုမုတ်၊ ပေါင်း သုံးယောက်တည်း။

၂၄ ဤရွှေကား အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ ထာဝရ ဘုရား အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော လေဝိ သား အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော အဆွေ အမျိုးသူကြီး ဖြစ်သတည်း။

၂၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိ လူမျိုးအား ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကို ပေး၍ ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အစဉ် နေတော် မူသောကြောင့်၊

၂၆ လေဝိသားတို့သည် တဲတော်နှင့် တဲတော်အမှု ဆောင်ရွက်ရာ တန်ဆာများကို နောက်တဖန် မထမ်းရဟု ဒါဝိဒ် မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ နောက်ဆုံး အမိန့်တော်အတိုင်း၊ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်သော လေဝိသားတို့ကို စာရင်းယူရ၏။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ လေဝိသားတို့သည် အာရုန် သားတို့၏ လက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်နှင့် တန်တိုင်းများ၊ အခန်းများ၌ အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၂၉ ရှေ့တော်မုန့်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ မုန့်ညက်ကို၎င်း၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ပြား၊ သံပြားနှင့် ဖုတ် သောမုန့်၊ မုန့်ဆီကြော်ကို၎င်းလုပ်၍ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အမှုကိုလည်း ဆောင်ရွက်ကြမည်။ တိုင်းထွာ၊ ချိန်တွယ်၊ ခြင်တွက်ခြင်းအမှု အမျိုးမျိုးကို လည်း စီရင်ကြမည်။

၃၀ နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်း ရပ်လျက်၊ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို လည်း ချီးမွမ်းကြမည်။

၃၁ ပညတ်တရားတော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်း နေ့၊ ဓမ္မပွဲ နေ့၊ အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ကြမည်။

၃၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို၎င်း၊ သန့် ရှင်းရာဌာနတော်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော ညီအစ်ကို အာရုန် သားတို့ကို၎င်း စောင့်ကြမည်။

၂၄

၁ အာရုန်အမျိုးသား အသီးအခြား သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊ အာရုန်သားကား နာဒပ်၊ အဘီဟု၊ လောဇာ၊ ဣသမာ တည်း။

၂ နာဒပ်နှင့် အဘီဟုသည် သားမရှိ။ အဘ

လက်ထက်တွင် သေသောကြောင့် လောဇာနှင့် ဣသမာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရ၏။

၃ ဒါဝိဒ်သည် လောဇာအမျိုး ဇာဒုတ်နှင့် ဣသမာ အမျိုး အဟိမလက်ကို အသီးအသီး ဆောင်သင့်သည် အတိုင်း ခန့်ထားလေ၏။

၄ ဣသမာ အမျိုးအကြီးအကဲထက် လောဇာအမျိုး အကြီးအကဲ သာ၍ များသောကြောင့်၊ လောဇာ အဆွေအမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲ တကျပ်ခြောက် ယောက်၊ ဣသမာအဆွေ အမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲ ဂျစ်ယောက်တို့ကို အသီးအသီး ခွဲခန့်လေ၏။

၅ စာရေးတံပြုလျက် အသီးအခြား ခွဲခန့်၍ သန့်ရှင်း ရာဌာနအုပ်၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်အုပ်တို့ကို လောဇာအမျိုးနှင့် ဣသမာအမျိုးထဲက ရွေးယူရ၏။

၆ လေဝိအမျိုး နာသနေလသား စာရေးတော် ရှေ့မာယသည် ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ အဗျာသာ သားအဟိမလက်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် လေဝိသား အဆွေအမျိုး သူကြီးများ ရှေ့မှာ နာမများကို မှတ်ရ၏။ စာရေးတံပြု၍ လောဇာ အမျိုးနှင့် ဣသမာ အမျိုးထဲက အလှည့်လှည့် ရွေးကောက် ခန့်ထားသောသူဟူမူကား၊

၇ ပဌမသူ ယောယာရိပ်၊ ဒုတိယသူ ယေဒါယ၊

၈ တတိယသူ ဟာရိမ်၊ စတုတ္ထသူ စောရိမ်၊

၉ ပဉ္စမသူ မာလခိယ၊ ဆဋ္ဌမသူ မိယမိန်၊

၁၀ သတ္တမသူ ဟက္ကုတ်၊ အဋ္ဌမသူ အဘိယ၊

၁၁ နဝမသူ ယေရွာ၊ ဒသမသူ ရှေကန်၊

၁၂ ဧက ဒသမသူ လျောရိပ်၊ ဒွိဒသမသူ ယာကိမ်၊

၁၃ တကျိပ်သုံးယောက် မြောက်သောသူ ဟုပု၊ တကျိပ်လေး ယောက်မြောက်သောသူ ယေရေဗပ်၊

၁၄ တကျပ်ငါး ယောက်မြောက်သောသူ ဗိလဂ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်မြောက်သောသူ ဣမွေရ၊

၁၅ တကျိပ်ခုနစ် ယောက်မြောက်သောသူ ဟေဇီရ၊ တကျိပ်ရှစ် ယောက်မြောက်သောသူ အပ်ဇေ၊

၁၆ တကျိပ်ကိုး ယောက်မြောက်သောသူ ပေသဟိ၊ နှစ်ကျပ် မြောက်သောသူ ယေဇကျေလ၊

၁၇ နှစ်ကျိပ်တယောက် မြောက်သောသူ ယာခန်၊ နှစ်ကျိပ်နှစ် ယောက်မြောက်သောသူ ဂါမုလ၊

၁၈ နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ဒေလာယ၊ နှစ်ကျိပ်လေး ယောက်မြောက်သောသူ မာဇိတည်း။

၁၉ ထိုသို့ သူတို့အဘ အာရုန်အား ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူ၍၊ အဘအာရုန် စီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည်

ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်မြှောက်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခွဲခန်းခြင်း ရှိသတည်း။

၂၀ ကြွင်းသော လေဝီအမျိုးသားဟူမူကား၊ အာမရဲသားဖြစ်သော ရှုဗ္ဗလ၏သားစုတွင် ယေဒေယ၊

၂၁ ရေဟဘိသားစုတွင် ဣဂှယ၊

၂၂ ဣဇဟာသားဖြစ်သော ရှေလောမိတ်သားစုတွင် ယာဟတ်၊

၂၃ ဟေဗြုန် သားစုတွင် သားအကြီး ယေရို၊ ဒုတိယသား အာမရို၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊ စတုတ္ထသား ယေကမံ၊

၂၄ ဩဇေလသား ဖြစ်သော မိက္ခာ၏ သားစုတွင် ရှုမိရ၊

၂၅ မိက္ခာညီ ဣဂှယာသားစုတွင် ဇာခရိတည်း။

၂၆ မေရာရိသားကား အဟာလိနှင့် မုရှိဖြစ်၍၊

၂၇ မေရာရိ အမျိုးသားဖြစ်သော ယာဇိ၏သားကား ဗေနေ၊ ရှာဟံ၊ ဇက္ကရ၊ ဣဗရိတည်း။

၂၈ မဟာလိသား လောဇာ၌ သားမရှိ။

၂၉ ကိဂှသားကား ယေရမေလတည်း။

၃၀ မုရှိသား ကား မဟာလိ၊ ဒေါ၊ ယေရိုမှတ်တည်း။ ဤရွှေကား မိမိတို့ အဆွေအမျိုးအလိုက် လေဝီအမျိုးသားတည်း။

၃၁ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ ဇာဒုတ်၊ အဟိမလက် အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝီသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ ရှေ့မှာ မိမိတို့ ညီအစ်ကို အာရန်အမျိုးသားတို့ တဘက်တချက် အလှည့်လှည့် စာရေးတံပြုကြ၏။

၂၅

၁ ထိုမှတပါး အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန် သားတို့နှင့် အတူဝိုင်း၍ စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်းကို တီးမှုတ်လျက်ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်စရာဘို့ ဒါဝိဒ်နှင့် ပရိသတ်ဗိုလ်ခြေ အကြီးအကဲတို့သည် ခွဲခန်းသောသူတို့ စာရင်းဟူမူကား၊

၂ အာသပ်သား ဇက္ကရ၊ ယောသပ်၊ နေသန်၊ အာရှရေလတစု။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင် စီရင်သည် အတိုင်း၊ အဘအာသပ်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၃ ယေဒုသုန်သား ဂေဒလိ၊ ဇေရို၊ ရှိမ၊ ယေရှာယ၊ ဟာရှဘိ၊ မတ္တိသိပေါင်းခြောက်ယောက်၊ သူတို့သည် အဘယေဒုသုန်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းငှါ စောင်းတီးလျက် ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၄ ဟေမန်သားဗုတ္တိ၊ မတ္တန်၊ ဩဇေလ၊ ရှေဗ္ဗလ၊ ယေရိုမုတ်၊ ဟာနန်၊ ဟာနန်၊ ဇေလျာသ၊ ဂိဒ္ဓါလတ်၊ ရောမန္တေဇာ၊ ယောရဗေကရ၊ မလ္လာသိ၊ ဟောသိရ၊ မဟာဇုတ်တည်းဟူသော၊

၅ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် တံပိုး မှတ်လျက် ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို ဟောပြောသော ရှင်ဘုရင်၏ ဆရာတော် ဟေမန်သား ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဟေမန်အား သားတကျိပ်လေး ယောက်နှင့် သမီး သုံးယောက်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။

၆ ထိုသား အပေါင်းတို့သည် အာသပ်၊ ယေဒုသုန်၊ ဟေမန်တို့ကို ရှင်ဘုရင် စီရင်သည်အတိုင်း အဘ ဟေမန်၌ တပည့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၇ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကို သင်၍ လေ့ကျက်သောညီအစ်ကို ပေါင်းကား နှစ်ရာ ရှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၈ ထိုသူတို့သည် အကြီးအငယ် ဆရာတပည့် ရောနှောလျက် စာရေးတံပြု၍ သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊

၉ ပဌမသူကား၊ အာသပ် အပေါင်းအသင်းဝင်သူ ယောသပ်တည်း။ ဒုတိယသူ ဂေဒလိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ် ယောက်တည်း။

၁၀ တတိယသူ ဇက္ကရ၊ သူနှင့် သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၁ စတုတ္ထသူ ဣဇရိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၂ ပဉ္စမသူ နေသန်၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၃ ဆဌမသူ ဗုတ္တိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီ ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၄ သတ္တမသူ ယေရုရေလ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၅ အဋ္ဌမသူ ယေရှာယ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၆ နဝမသူ မတ္တန်၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၇ ဒသမသူ ရှိမ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၈ ဧကဒ သမသူ အာရေလ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၉ ဒွါဒသမသူ ဟာရုဘိ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီ
ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၀ တကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ရှေ့ဗွေလ၊
သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၁ တကျိပ်လေးယောက် မြောက်သောသူ မတ္တိသိ၊
သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၂ တကျိပ်ငါး ယောက်မြောက်သောသူ ယေရမုတ်၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၃ တကျိပ်ခြောက် ယောက်မြောက် သောသူ
ဟာနန်၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်
ယောက်တည်း။

၂၄ တကျိပ်ခုနစ် ယောက်မြောက်သောသူ ယောရု
ဗေကရု၊ သူနှင့်သူ၏သားညီ ပေါင်းကား တကျိပ်
နှစ်ယောက်တည်း။

၂၅ တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟာနန်၊
သူနှင့်သူ၏သားညီ ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၆ တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ မလ္လာသိ၊
သူနှင့် သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၇ နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ လျောသ၊ သူနှင့်သူ၏
သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၈ တကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟောသိရ၊
သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၂၉ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဂိဒ္ဒါလတိ၊
သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
တည်း။

၃၀ နှစ်ကျိပ်သုံး ယောက်မြောက်သောသူ မဟာ
ဇယုတ်၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်
ယောက်တည်း။ နှစ်ကျိပ်လေး ယောက်မြောက်
သောသူ ရောမန္တေဇာ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား
တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၆

၁ အသီးအသီး သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်များ
ဟူမူကား ကောရဟိ အမျိုး ဖျောသပ် အန္တယ်၊
ကောရသား မေရုလေမိ၊

၂ မေရုလေမိ သားဦး ဇာခရိ၊ ဒုတိယသား

ယေချေလ၊ တတိယသား ဇေဗဒိ၊ စတုတ္ထ သား
ယာသနေလ၊

၃ ပဉ္စမသား ဇေ၊ ဆဌမသား ယောဟနန်၊ သတ္တမ
သားကား ဇေ့ဩနဲတည်း။

၄ ဩဗဒေဒုံ၏သားဦး ရှေ့မာယ၊ ဒုတိယ သား
ယောဇဗပ်၊ တတိယသား ယောအာ၊ စတုတ္ထသား
စာကာ၊ ပဉ္စမသား နာသနေလ၊

၅ ဆဌမသား အမေလ၊ သတ္တမသား ဣသခါ၊
အဌမသား ပုလသဲတည်း။ ဩဗဒေဒုံကို ဘုရား
သခင်သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၆ သားဦး ရှေ့မာယ၏ သားဩသန်၊ ရေဖေလ၊
ဩဗပ်၊ လောဇာဗဒ်နှင့် ခွန်အားကြီးသောညီ ဇေယု၊
သေမခိတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူ၊ မိမိတို့အဆွေ
အမျိုး၌ အစိုးရသော သူဖြစ်ကြ၏။

၈ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း
နိုင်အောင်ခွန်အားကြီးသော ဩဗဒေဒုံအမျိုးသားချင်း
ယောက်ျားပေါင်းကား ခြောက်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၉ ခွန်အားကြီးသော မေရုလေမိသားညီယောက်ျား
ပေါင်းကား တကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။

၁၀ မေရာရိ အမျိုး၊ ဟောသ၏ သားတို့တွင် ရှိမရိ
သည် သားဦး မဟုတ်သော်လည်း၊ အဘ ခန့်ထား
သောကြောင့် သားအကြီး ဖြစ်သတည်း။

၁၁ ဒုတိယ သားကား ဟိလခိ၊ တတိယ သား
တေဗလိ၊ စတုတ္ထသား ဇာခရိ အစရှိသော ဟေဝသ
သားညီပေါင်းကား တကျိပ်သုံးယောက်တည်း။

၁၂ ဤရှေ့ကား ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌
အလှည့်လှည့်စောင့်ခြင်းငှါ သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်
အကြီးအကဲဖြစ်သတည်း။

၁၃ ထိုသူ အကြီးအငယ်တို့သည်၊ မိမိတို့ အဆွေ
အမျိုးအလိုက် တံခါး အသီးအသီး စောင့်စေခြင်းငှါ
စာရေးတံ ပြုကြ၍၊

၁၄ အရှေ့မျက်နှာကို ရှေ့လမိရ၏။ ရှေ့လမိသား
ပညာရှိဇာခရိသည် စာရေးတံ အားဖြင့် မြောက်
မျက်နှာကို ရ၏။

၁၅ ဩဗဒေဒုံသည် တောင်မျက်နှာကို၎င်း သူ၏
သားတို့သည် အသုပိမ်အိမ်ကို၎င်းရ၏။

၁၆ ရှုပိမ်နှင့် ဟောသသည် နောက်မျက်နှာနှင့်
ဗိမာန်တော်သို့တက်ရာ လမ်းဝှံ၌ ရှုလ္လေခက်တံခါးကို
ရ၍ တဘက်တချက်၌ စောင့်ရ၏။

၁၇ နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း အရှေ့မျက်နှာ၌
လေဝိသား ခြောက်ယောက်၊ မြောက်မျက်နှာ၌

လေးယောက်၊ တောင်မျက်နှာ၌ လေးယောက်၊ အသုပ်မ်ဘက်မှာ နှစ်ယောက်၊ တန်းတိုင်တော်ပျဉ်မှာ နှစ်ယောက်။

၁၈ အနောက်မျက်နှာ လမ်းဝမှာ လေးယောက်၊ တန်တိုင်းပြင်မှာနှစ်ယောက် စောင့်ကြ၏။

၁၉ ဤရွှေကား တံခါးစောင့်အရာရှိသော ကောရ အမျိုးသားနှင့် မေရာရိ အမျိုးသားဖွဲ့သော အသင်း အသီးအသီးပေတည်း။

၂၀ လေဝိသားတို့တွင် အဟိရသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် ပူဇော်သော ဘဏ္ဍာများကို အုပ်ရ၏။

၂၁ အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော ဂေရုန် အမျိုး လာဒန်သားတို့တွင် ယေဟေလိနှင့်၊

၂၂ သူ၏သား ဇေသံယောလတို့သည်လည်း ဘုရား သခင်၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာကို အုပ်ရ၏။

၂၃ အာမရုံအမျိုး၊ ဣဇဟာအမျိုး၊ ဟေပြန်အမျိုး၊ ဩဇေလ အမျိုးသား အချို့ပါကြ၏။

၂၄ မောရှေသား ဂေရုန်၏သား ရှေဗွေလသည် လည်း ဘဏ္ဍာတော်တို့ကို အုပ်ရ၏။

၂၅ ဂေရုန်ညီ ဇေလျဇာ၊ ဇေလျဇာသား ရေဟပိ၊ သူ၏သား ယေရှာယ၊ သူ၏သားယောရုံ၊ သူ၏သား ဇိရိ၊ သူ၏သား ရှေလောမိတ်တည်း။

၂၆ ထိုရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီတို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ဗိုလ်မင်း ပူဇော်သော ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို အုပ်ရ၏။

၂၇ ထိုမင်းတို့သည် စစ်တိုက်၍ ရသောဥစ္စာတို့ကို မသိမ်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ပြုစုခြင်းငှါ ပူဇော်တတ်ကြ၏။

၂၈ ပရောဖက် ရှမ္မေလ၊ ကိရိသာရှောလု၊ နေရသား အာဗနာ၊ ဇေရုယာသား ယွာဘမှစ၍ အခြားသော သူပူဇော်သမျှတို့ကို ရှေလောမိတ်နှင့်သူ၏ညီတို့သည် ကြည့်ရှု အုပ်စိုးကြ၏။

၂၉ ဣဇဟာ အမျိုး ခေနန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် မင်းအရာရှိ၊ တရားသူကြီး ဖြစ်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ တွင်ပြင်အမှုကို စောင့်ကြ၏။

၃၀ ဟေပြန် အမျိုးဖြစ်သော သူရဲကြီးဟာရှာဘိနှင့် သူ၏ညီ တထောင်ခုနစ်ရာတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်မှာ နေသော ဣသရေလ လူတို့တွင် မင်းအရာရှိ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘုရင် အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ကြ၏။

၃၁ ဟေပြန်အမျိုးသားတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ယေရိယသည် အကြီးအကဲဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်မင်း နန်းစံ လေးဆယ်တွင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို စာရင်းယူ၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဇာမြို့၌ ခွန်အားကြီးသော သူရဲတို့ကို တွေ့၏။

၃၂ ယေရိယ၏ပေါက်ဘော် တည်းဟူသော သူရဲကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာတို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီးခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ကို အုပ်စိုး၍ ဘုရားသခင်၏ အမှု တော်နှင့် ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ကြ၏။

၂၇

၁ ရှင်ဘုရင် အမှုတော်ကို စောင့်သော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီး၊ လူ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ အရာရှိတို့ နှင့်တကွ၊ တနှစ်တွင် တဆယ်နှစ်လ အစဉ်အတိုင်း တပ်ဖွဲ့၍၊ တလစီတလစီ အလှည့်လှည့်စောင့်ရသော တပ်သား အမှုထမ်း နှစ်သောင်းလေးထောင်စီ ရှိကြ၏။

၂ ပဌမလတွင် ပဌမတပ်ကို အုပ်သောဗိုလ်မင်းကား၊ ဇာဗဒေလသား ယာရှောဗံနှင့် တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၃ ထိုမင်းသည် ဖာရက်အမျိုးသား ဖြစ်၍၊ ပဌမ လတွင် အမှုစောင့်သော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို အုပ်ရ၏။ ဒုတိယ လတွင် အမှုစောင့်သော တပ်ကို အုပ်သောဗိုလ် မင်းကား၊ အဟောဟိ အမျိုးသား ဒေါဒ်နှင့် စစ်ကဲမိကလုပ်၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။

၅ တတိယလနှင့် ဆိုင်သော တတိယတပ် ဗိုလ် မင်းကား၊ ယဇ်ပုယောဟိတ်ကြီး ယောယဒသား ဗေနာယနှင့် တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင် တည်း။

၆ ထိုမင်းသည် ဗိုလ်စုတွင် ကျော်စောသောသူ၊ ဗိုလ်ချုပ် အရာရှိသောသူ ဖြစ်၏။ သူ၏သား အမိဇဗဒ် သည်လည်း တပ်မှူးအရာကို ရ၏။

၇ စတုတ္ထလတွင် စတုတ္ထဗိုလ်မင်းကား၊ ယွာဘညီ အာသဟေလ၊ စစ်ကဲကား အာသဟေလ သား ဇေဗဒိ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၈ ပဉ္စမလတွင် ပဉ္စမဗိုလ်မင်းကား ဣဇဟာအမျိုး ရှုံဟုတ်၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၉ ဆဌမလတွင် ဆဌဗိုလ်မင်းကား တေကော မြို့သား၊ ဣကေရု၏သား ဣရ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၀ သတ္တမလတွင် သတ္တမ ဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ် အမျိုး၊ ပေလောနိ အန္တယ်ဖြစ်သော ဟေလက်၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၁ အဋ္ဌမလတွင် အဋ္ဌမဗိုလ်မင်းကား ဇာရအမျိုး၊ ဟုရှသိ အန္တယ်ဖြစ်သော သိဗေကဲ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၂ နဝမလတွင် နဝမဗိုလ်မင်းကား ဗယံာမိန်အမျိုး၊ အနေသောသိ အန္တယ်ဖြစ်သော အပျေဇာ၊ တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၃ ဒသမလတွင် ဒသမ ဗိုလ်မင်းကား ဇာရအမျိုး၊ နေတောဖာသိအန္တယ်ဖြစ်သော မဟာရဲ၊ တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၄ ကေဒသမလတွင် ကေဒသမ ဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ်အမျိုး၊ ပိရေသောနိအန္တယ်ဖြစ်သော ဗေနာယ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၅ ဒွါဒသမ လတွင် ဒွါဒသမ ဗိုလ်မင်းကား ဩသနေလအမျိုး၊ နေတောဖာသိ အန္တယ်ဖြစ်သော ဟေလဒဲ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင် တည်း။

၁၆ ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်သော မင်းဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုးတွင် ဇေရိဇာသား ဇေလျဇာ၊ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မာခဏိသား ရေဖတိ။

၁၇ လေဝိအမျိုးတွင် ကေမေလဇာသား ဟာရှာဘိ၊ အာရုန်အမျိုးတွင် ဇာဒုတ်၊

၁၈ ယုဒ အမျိုးတွင် ဒါဝိဒအစ်ကို ဇေလိဟု၊ ဣသခါ အမျိုးတွင် မိကွေလဇာသား ဩမရိ၊

၁၉ ဇာဗုလုန် အမျိုးတွင် ဩဗဒိဇာသား ဣရှမာယ၊ နဿလိအမျိုးတွင် အာဇရေလဇာသား ယေရိမုတ်၊

၂၀ ဖေရိမ်အမျိုးတွင် အာဇဇိဇာသား ဟောရှေ၊ မနာရှေ အမျိုးတဝက်တွင် ပေဒါယဇာသား ယောလ၊

၂၁ ဂိလဒိပြည်၌ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ဇာခရိဇာ သား ဣဒွေ၊ ဗယံာမိန်အမျိုးတွင် အာဗနာဇာသား ယာသေလ၊

၂၂ ဒန်အမျိုးတွင် ယေရောဟံဇာသား အာဇရေလ၊ ဤရွှေကား ဣသရေလအမျိုးတို့ကို အုပ်သောမင်း ပေတည်း။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မိုဗ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှ တိုးပွားများ ပြားစေတော်မူမည်ဟု ဂတိရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒသည် အသက် နှစ်ဆယ်မစေ့သော သူတို့ကို စာရင်း မယူဘဲနေ၏။

၂၄ ဇေရုယာသား ယွာဘာသည် စာရင်းယူစ ပြု၍၊ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးပေါ်သို့ သက်ရောက်သောအခါ လက်စမသတ်။ ရေတွက်၍ရသောလူပေါင်းကို ဒါဝိဒမင်းကြီး၏ မှတ်စာ၌ မသွင်း မမှတ်။

၂၅ အဒေလသား အာဇိမာဝက်သည် ဘဏ္ဍာတော် စိုးဖြစ်၏။ ဩဇိသား ယောနသန်သည် လယ်ပြင်၊ မြို့ ရွာ၊ ရဲတိုက်၌ ရှိသော ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို အုပ်ရ၏။

၂၆ ခေလုပ်သား ဇေရိသသည် လယ်ယာလုပ်သော သူတို့ကို အုပ်ရ၏။

၂၇ ရာမမြို့သား ရှိမိသည် စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကို၎င်း၊ ရှိဖမိမြို့သား ဇေဗဒိသည် စပျစ်သီးနှင့် စပျစ်ရည်တိုက် တို့ကို၎င်း အုပ်ရ၏။

၂၈ ဂေဒရီလူ ဗာလဟာနန်သည် ချိုင့်တို့၌ရှိသော သံလွင်ပင်နှင့် သဖန်းပင်တို့ကို၎င်း၊ ယောရှုသည် ဆိတ်တိုက်တို့ကို၎င်း၊ အုပ်ရ၏။

၂၉ ရှာရုန် အရပ်သား ရှိတရဲသည် ရှာရုန် အရပ်၌ ကျက်စားသော နွားစုကို၎င်း၊ အာဒလဲသား ရှာဖတ် သည် ချိုင့်တို့၌ ကျက်စားသော နွားစုကို၎င်း အုပ် ရ၏။

၃၀ ဣရှမေလအမျိုးသား ဩဗိလသည် ကုလားအုပ် တို့ကို၎င်း၊ မေရောနသိလူ ယေဒေယသည် မြည်းတို့ ကို၎င်း၊

၃၁ ဟာဂရ အမျိုးသား ယာဇဇိသည် သိုးတို့ကို၎င်း အုပ်ရ၏။ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒမင်းကြီး၏ ဥစ္စာဘဏ္ဍာ တော်ကို အုပ်ရသောသူပေတည်း။

၃၂ ဒါဝိဒ၏ဘထွေးတော် ယောနသန်သည် တိုင်ပင် မှူးမတ် ပညာရှိကျမ်းတတ် ဖြစ်၏။ ဟာခမောနိသား ယေဟေလသည် ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်တို့ အပေါင်း အဘော်ဖြစ်၏။

၃၃ အဟိသော ဖေလသည် ရှင်ဘုရင်၏ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ အာခိမြို့သား ဟုရှသည် ရှင်ဘုရင်၏ အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်၏။

၃၄ အဟိသောဖေလ နောက်မှာ အဗျာသာနှင့် ဗေနာယသား ယောယဒသည် နေရာကျ၏။ ယွာဘ သည် တပ်တော် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။

၂၈

၁ တဖန် ဒါဝိဒမင်းသည် ဣသရေလမင်းများတည်း ဟူသော အမျိုးအသီးအသီးကို အုပ်သောမင်း၊ အလှည့် လှည့်အမှုတော်ကို စောင့်သော တပ်မှူးဗိုလ်မင်း၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ရှင်ဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာစိုး၊

သားတော်၏ ဘဏ္ဍာစိုး၊ ခွန်အား ရှိသော သူရဲ အကြီးအကဲအရာရှိ အပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှာ စုဝေးစေတော်မူ၏။

၂ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ရပ်၍၊ ဝါသီအစစ်ကို ဝါလူတို့ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ငြိမ်ဝပ်ရာ အိမ်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာခုံကို တည်လုပ်မည်ဟု ဝါ အကြံရှိ၍ တည်လုပ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်နှင့်ပြီ။

၃ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က သင်သည် စစ်တိုက် သောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်တော်ကိုမတည်ဆောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့အဆွေ အမျိုးများ ထဲက ငါ့ကို ရွေးကောက်၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ အမြဲ ချီးမြှောက်တော် မူ၏။ ယုဒအမျိုးကို ရွေးကောက်၍ အခြားသော အမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးတွင် ငါ့အဘ၏ အိမ်ထောင်ကို၎င်း၊ ငါ့ အဘ၏သားတို့တွင် ငါ့ကို၎င်း၊ နှစ်သက်၍ ဣသရေလ နိုင်ငံလုံးကို စိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား များစွာသော သား တို့ကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့သားအပေါင်းတို့တွင် သား ရှောလမုန်ကို ရွေးကောက်၍ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၆ ငါ့အားလည်း သင့်သား ရှောလမုန်သည် ငါ့အိမ် နှင့်ငါ့တန်တိုင်းတို့ကို တည်ရမည်။ ဝါသည် ထိုသူကို သားအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ ရွေးကောက်ပြီ။ ဝါသည် သူ၏အဘ ဖြစ်မည်။

၇ သူသည် ဝါစီရင်ချက်ပညတ်တရားတို့ကို ယနေ့ ကဲ့သို့ အမြဲကျင့်လျှင် သူ၏ နိုင်ငံကို ဝါတည် စေမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဤကောင်းသော ပြည်ကို ပိုင်၍ သင်တို့၏ သားမြေးအစဉ်အဆက် အမွေခံရာတို့ ချန်ထားလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တည်း ဟူသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ ရှေ့၌၎င်း၊ ဝါတို့ ဘုရားသခင် အထံတော် ၌၎င်း၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော် ရှိသမျှတို့ ကို ရှာ၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၉ ငါ့သားရှောလမုန်၊ သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင် ကိုသိလော့။ စုံလင်သော နှလုံး၊ ကြည်ညိုသော စိတ်သဘောနှင့် ဝတ်ပြုလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည်

ခပ်သိမ်းသော စိတ်နှလုံးတို့ကို စစ်၍ အကြံအစည် ရှိလေသမျှတို့ကို သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူမည်။ ကိုယ်တော်ကို စွန့်လျှင် သင့်ကို အစဉ်အမြဲ စွန့်တော်မူမည်။

၁၀ သတိပြုလော့။ သန့်ရှင်းရာဌာန အဘို့ အိမ်တော် ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကို ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့်၊ အားယူ၍တည် ဆောက်လော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ အိမ်တော်ဦး၊ အဆောင်ကြီး၊ ဘဏ္ဍာ တိုက်၊ အထက်ခန်း၊ အတွင်းခန်း၊ သေတ္တာတော်အဖုံး ထားရာအခန်း၏ ပုံကို၎င်း၊

၁၂ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တန်တိုင်းများ၊ ပတ်လည်၌ ကာသော အခန်းများ၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာတိုက်များ၊ ပူဇော်သောအရာ သိုထားရာတိုက်များတို့၏ ပုံကို၎င်း၊ မိမိကြံစည်သမျှ အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်သည် သားတော် ရှာလမုန်အား အပ်တော်မူ၏။

၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား သင်းဖွဲ့ခြင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်စရာ တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း စီရင် တော်မူ၏။

၁၄ အမှုတော် အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ရွက်စရာ ရွှေ တန်ဆာ ရှိသမျှအဘို့ ရွှေကို၎င်း၊ ငွေတန်ဆာရှိသမျှ အဘို့ ငွေကို၎င်း ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။

၁၅ ရွှေမီးခုံနှင့် ရွှေမီးခွက် အသီးအသီးအဘို့၊ ငွေမီးခုံ နှင့် ငွေမီးခွက် အသီးအသီး သုံးစရာရှိသည်အတိုင်း ရွှေငွေကိုချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။

၁၆ ရေတော်မုန့် တင်စရာ ရွှေစားပွဲနှင့် ငွေစားပွဲ အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကို ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။

၁၇ အမဲသား ချိတ်၊ အင်တုံ၊ ဖလားများ အဘို့ ရွှေစင်ကို၎င်း၊ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ငွေလင်ပန်း အသီးအသီး အဘို့ ရွှေငွေကို၎င်း၊ ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။

၁၈ နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့ ရွှေစင် ကို၎င်း၊ အတောင်တို့ကို ဖြန့်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို လွှမ်းမိုးသော ခေရုဖိမ် ရထားတော်ပုံ အဘို့ ရွှေကို၎င်း၊ ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုပုံများ ရှိသမျှတို့ကို ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မူ၏။

၂၀ သားတော် ရှောလမုန်အားလည်း၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် လုပ်ဆောင်လော့။

မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ် မပျက်နှင့်၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင် ရွက်ရာဘို့ လုပ်ဆောင်၍ လက်စသတ်မှီတိုင်အောင် သင့်ကို စွန့်တော်မမူ။ ပစ်ထားတော်မမူ။

၂၁ သင်းဖွဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့ သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင် ရွက်ရာဘို့ ရှိကြ၏။ လိမ္မာသော ဆရာသမား အမျိုးမျိုး တို့သည်လည်း အရာရာတို့ကို လုပ်ဆောင်စေဘို့ ရှိကြ၏။ မင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်း တို့သည်လည်း သင့်လက်၌ ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၂၉

၁ တဖန် ဒါဝိဒ် မင်းကြီးက၊ ဘုရားသခင် ရွေး ကောက်တော်မူသော ငါ့သား ရှောလမုန်သည် အသက် ငယ်၍ နှသေး၏။ အမှုမူကား ကြီးလှ၏။ တည်ဆောက်ရသော ဝိမာန်သည် လူအဘို့မဟုတ်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် အဘို့ဖြစ်၏။

၂ ငါ၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဘို့ ရွှေတန်ဆာ လုပ်စရာအဘို့ ရွှေကို၎င်း၊ ငွေတန်ဆာ လုပ်စရာအဘို့ ငွေကို၎င်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာ လုပ်စရာအဘို့ ကြေးဝါ ကို၎င်း၊ သံတန်ဆာ လုပ်စရာအဘို့ သံကို၎င်း၊ သစ်သားတန်ဆာ လုပ်စရာအဘို့ သစ်သားကို၎င်း၊ ရှဟံ ကျောက်နှင့် အရောင်မျိုး ထွက်၍ စီစရာဘို့ ကောင်းသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက် မျိုး၊ များစွာသော ကျောက်ဖြူတို့ကို၎င်း၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ဝါပြင်ဆင်ပြီ။

၃၂၄ ငါ၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်၌ ငါ့စိတ်နှလုံး စွဲလန်းသောကြောင့်၊ ထိုသန့်ရှင်းသော အိမ်တော် အဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာ မှတပါး၊ ကိုယ်ဥစ္စာ ထဲက သြဖိရ ရွှေ အခွက် သုံးသောင်းနှင့် ကျောက်ထရိုတို့ကို မွမ်းမံ စရာဘို့ ငွေစင် ခုနစ်သောင်းကို ငါ၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဘို့ ဝါပေး၏။

၅ ရွှေသည် ရွှေတန်ဆာအဘို့၊ ငွေသည်ငွေတန်ဆာ အဘို့နှင့် ဆရာသမားလုပ်သမျှအဘို့ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ဥစ္စာကို အဘယ်သူ ပူဇော်ချင်သနည်းဟု ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား မေးတော်မူလျှင်၊

၆ အဆွေအမျိုးတို့၏ အကြီးအကဲများ၊ ဣသရေလ အမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းများ၊ လူ တထောင်အုပ် တရာအုပ်များ၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်

ကို စီရင်သော သူများတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိ၍၊

၇ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာ ဘို့ ရွှေအခွက် ငါးသောင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါး တသောင်း၊ ငွေအခွက် တသိန်း၊ ကြေးဝါ အခွက်တသိန်း ရှစ်သောင်း၊ သံအခွက် တသန်းကို လှူကြ၏။

၈ ကျောက်မျက် ရှိသောသူတို့သည်လည်း ဂေရုန် အမျိုးသား ယေဟေလလက်ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာထဲသို့ သွင်းကြ၏။

၉ လူများတို့သည် စုံလင်သော နှလုံး၊ ကြည်ညို သောစိတ်သဘော ရှိ၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် လည်း အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဣသရေလ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိစေတော်မူသတည်း။

၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်၊ အောင်မြင်ခြင်း အခွင့်၊ အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌ ရှိရှိသမျှကို ပိုင်တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစိုးရတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ အထွဋ်၊ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။

၁၂ ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကျေးဇူး တော်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ခွန်အားအစွမ်း သတ္တိကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ကြီးမြတ်သော အခွင့်နှင့် ခိုင်ခန့်သောအခွင့်ကို ပေးပိုင် တော်မူ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကျေး ဇူးတော် ကြီးလှပါသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ၍ ဘုန်းကြီးသော နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။

၁၄ သို့ရာတွင် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ဤမျှလောက် ပူဇော်နိုင်အောင် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် အဘယ်သို့သောလူ ဖြစ်ပါသနည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာထဲကသာ ကိုယ်တော် အား ပူဇော်ပါ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာနေရသော ကာလသည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ မှီခိုရာ မရှိပါ။

၁၆ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊

ကိုယ်တော်၏ နာမအဘို့ ကိုယ်တော်၏ အိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်း အလို့ငှါ အကျွန်ုပ်တို့ ပြင်ဆင်သော ဤဘဏ္ဍာ ရှိသမျှသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ အလုံးစုံတို့ကို ကိုယ်တော်ပိုင်တော်မူ၏။

၁၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးကို စစ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကို နှစ်သက်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဤဘဏ္ဍာ ရှိသမျှကို ပူဇော်ပါ၏။ စည်းဝေးလျက် ရှိသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် ပူဇော်ကြသည်ကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။

၁၈ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေး အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ဤအမှုအရာများကို အစဉ်အောက်မေ့စွဲလန်းသော စိတ်သဘော ရှိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်တော်ဘက်၌ တည်ကြည်မည် အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါ။

၁၉ အကျွန်ုပ်၏ သား ရှောလမုန်သည်လည်း ကိုယ်တော်၏ သက်သေခံချက်၊ ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ အကျွန်ုပ်ပြင်ဆင်သော အမှုကို အကုန်အစင် ပြီးစီးစေလျက်၊ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်နိုင်မည် အကြောင်း၊ စုံလင်သော စိတ်နှလုံးကို ပေးသနားတော်မူပါဟု ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလျက် မြှောက်ဆို၏။

၂၀ ပရိသတ် အပေါင်းတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလျက် ဦးချ၍ ထာဝရဘုရားကိုဝင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဝင်း၊ ရှိခိုးကြ၏။

၂၁ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြု၍ နွား တထောင်၊ သိုးတထောင်၊ သိုးသငယ် တထောင်တို့ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး တမျိုးလုံး အတွက်

ထာဝရဘုရားအား များစွာသောယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။

၂၂ ထိုနေ့ချင်းတွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုလျက် ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ရှောလမုန်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ဒုတိယအကြိမ် ချီးမြှောက်၍ ထာဝရဘုရား အောက်မှာ မင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဇာဒုတ်ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘိသိက်ပေးကြ၏။

၂၃ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင် အရာကို ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

၂၄ မှူးတော်မတ်တော်၊ အရာကြီးသောသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန် မင်းကြီး၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။

၂၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရှောလမုန်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မခံစားဘူးသော ဘုန်းအာနုဘော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၂၆ ယေရှု၏သား ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသောမင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၇ ဟေဗြဲန်မြို့၌ ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ် သုံးနှစ် မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံသောနှစ်ပေါင်းကား အနှစ် လေးဆယ်တည်း။

၂၈ ဒါဝိဒ်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဘုန်းစည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းရှိလျက် အနိစ္စရောက်၍ သားတော် ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းတိုင်လေ၏။

၂၉:၃၀ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး ပြုမူသောအမှုအရာ အစအဆုံး ရှိသမျှ၊ အစိုးရခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်တော်မှစ၍ ဣသရေလပြည်၊ အခြားတပါးသောတိုင်းပြည်များတို့၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုအရာ အလုံးစုံတို့သည် ပရောဖက် ရှမ္မုလ၏ ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက် နာသန်၏ ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက် ဂဒ်၏ ကျမ်းစာတို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ရာဇဝင်ချုပ် ပဌမစောင် ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ် ဒုတိယစောင်။ SECOND BOOK OF THE CHRONICLES

၁

၁ ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ရှောလမုန်သည်။ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မစတော်မူခြင်း၊ အလွန် ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကြောင့်၊ မိမိအာဏာ တော် တည်ကြည်မြဲမြံသောအခါ။

၂ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ တရားသူကြီး၊ ဣသရေလမင်း အပေါင်းတို့နှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီး အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍။

၃ တော၌ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေလုပ်ခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သည် ဂိဗောဇ်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထို အရပ်သို့ ပရိသတ်အပေါင်းတို့နှင့်အတူ သွားတော်မူ၏။

၄ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကိုကား ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင်သော အရပ်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဆောက် နှင့်သော တဲသို့ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့သော် လည်း။

၅ ဟုရသား ဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလ လုပ်ခဲ့သော ကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထာဝရဘုရား၏ တဲတော် ရှေ့မှ ထားသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်နှင့် ပရိသတ် တို့သည် ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့ သွားကြ၏။

၆ ထိုသို့ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိသောကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်သို့ ရှောလမုန်ရောက်၍ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ် တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။

၇ ထိုည၌တွင် ဘုရားသခင်သည် ရှောလမုန်အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည့်ဆုကို တောင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ရှောလမုန် ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ်၌ များစွာသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ အဘအရာ၌လည်း အကျွန်ုပ်ကို နန်းထိုင်စေတော်မူပြီ။

၉ ယခုမှာ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ မြေမှုန့် များသကဲ့သို့ အရေအတွက် အားဖြင့်များပြားသော လူတို့၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်တော် မူသောကြောင့် အဘ ဒါဝိဒ်၌ ထားသော ဂတိတော်ကို တည်စေတော်မူပါ။

၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ဤလူတို့ ရှေ့မှာ ထွက်ဝင်နိုင် မည်အကြောင်း ဉာဏ်ပညာကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှလောက် များစွာသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အဘယ်သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီရင် နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။

၁၁ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် ထိုသို့ အောက်မေ့၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေကို မတောင်း၊ ရန်သူတို့၏ အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ တာရှည် သောအသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ ငါ ခန့်ထား၍ သင်အစိုးရသော ငါ၏ လူမျိုးကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကိုသာ ကိုယ်အဘို့ တောင်းသောကြောင့်။

၁၂ ဉာဏ်ပညာကို ငါပေး၏။ ထိုမှတစ်ပါး သင့်ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသော ရှင်ဘုရင်နှင့် သင့်နောက်၌ ဖြစ်လတံ့ သော ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မရှိနိုင်မည်အကြောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ဂိဗောဇ်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ရှေ့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား၍၊ ဣသရေလပြည်ကို အုပ်စိုးလျက် နေတော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက် ရှောလမုန်သည် ရထားများ၊ မြင်းစီး သူရဲများကို ဆည်းပူး၍၊ ရထား တထောင်နှင့်လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း မြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံတော်၌၎င်းထား၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွှေငွေကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ များပြားစေ၏။

၁၆ ရှောလမုန် ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင် ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက် ကောမြို့၌ ခံယူကြ၏။

၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထား တခုကို ငွေခြောက်ပိဿာ နှင့်၎င်း၊ မြင်း တစီးကို တပိဿာ ငါးဆယ်နှင့်၎င်း ရောင်းမြဲ ရှိ၏။ ထိုသို့ ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တု ရထားနှင့် မြင်းရထားတို့ကို ရတတ်ကြ၏။

၂

၁ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အဘို့ အိမ်တော်ကို၎င်း၊ နန်းတော်ကို၎င်း တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံ ရှိ၍။

၂ ထမ်းရွက်သောသူ ခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ ရှစ်သောင်း၊ ကြည့်ရှုစီရင်သောသူ သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲခန့်ပြီးမှ။

၃ တရုမင်းကြီး ဟိရံထံသို့ စေလွှတ်၍၊ မင်းကြီးသည် ငါ့အဘ ဒါဝိဒ်၏ နန်းတော် ဆောက်စရာတို့ အာရဇ်သစ်သားကို ပေးလိုက်သည်နည်းတူ ငါ၌ တဖန် ကျေးဇူးပြုပါလော့။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသည် အစဉ်ကျင့်ရသော တရားအတိုင်း ဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှေ့တော်မုန်ကို အစဉ်တင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ညဦး၊ နံနက်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဓမ္မပွဲ နေ့တို့၌ မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်၍ ပူဇော်ရမည်။

၅ ငါတည်ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည် ကြီးရမည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။

၆ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆုံးမခံနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ်ကို အဘယ်သူ တည်ဆောက်နိုင်မည်နည်း။ ရှေ့တော်၌ ယဇ်ကို မီးရှို့ရာအိမ် မှတပါးအခြားသော အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငါသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း။

၇ ယခုမှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပြာသော အထည်ကို လုပ်တတ်သော အတတ်၊ ငါ့အဘ ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ငါ့ထံမှာ ရှိသော ဆရာသမားတို့နှင့် ဝိုင်း၍ ထုလုပ်တတ်သော အတတ်သည် ပြည့်စုံသောသူ တယောက်ကို ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်ပါ။

၈ အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရူးသစ်သား၊ အာလင်္ဂု သစ်သားများကို လေဗနန် တောင်မှာ ခုတ်၍ ပေးလိုက်ပါ။ မင်းကြီး၏ ကျွန်တို့သည် လေဗနန်တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်တတ်သည်ကို ငါသိ၏။

၉ သစ်သား အများကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီး ကျွန်တို့နှင့် ဝိုင်း၍ လုပ်ကိုင်ကြ

လိမ့်မည်။ ငါတည်ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည် အလွန် ကြီး၍ အံ့ဘွယ်သော အိမ်ဖြစ်ရမည်။

၁၀ သစ်ခုတ်သော မင်းကြီး ကျွန်တို့အား ဂျုံဆန် ကောရနှစ်သောင်း၊ မုယောဆန် နှစ်သောင်း၊ စပျစ်ရည် ဗတ်နှစ်သောင်း၊ ဆီ နှစ်သောင်းကို ငါပေးမည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၁ တုရုမင်းကြီး ဟိရံသည် စာရေး၍ ရှောလမုန်ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကို ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို သူတို့ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခိုးမြှောက်တော်မူပြီး။

၁၂ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဗိမာန်တော်ကို၎င်း၊ နန်းတော်ကို၎င်း တည်ဆောက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်အောင် ဉာဏ်ကောင်း၍ ပညာသတိနှင့် ပြည့်စုံသော သားကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအား ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၁၃ ယခုမှာ ဉာဏ်ကောင်း၍ လိမ္မာသော သူဟိရံအဘိကို ငါစေလွှတ်ပါ၏။

၁၄ သူ့အမိကား၊ ဒန် အမျိုးသမီး အဘကား တုရုအမျိုးသား ဖြစ်၏။ သူသည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မောင်းသောအထည်၊ ပြာသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို လုပ်တတ်သော အတတ်၊ အမျိုးမျိုး ထုလုပ်တတ်သော အတတ် နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆရာသမား ခမည်းတော် အရှင် ဒါဝိဒ်၏ ဆရာသမားတို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊ လိုသမျှကို ဉာဏ်ရာ၍ လုပ်တတ်သော သူဖြစ်၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် အမိန့်ရှိသည် အတိုင်း၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား ပေးပါတော့။

၁၆ ငါတို့သည် ကိုယ်တော် လိုချင်သမျှသော သစ်သားကို၊ လေဗနန်တောင် ပေါ်မှာ ခုတ်ပြီးလျှင်၊ ဘောင်လုပ်၍၊ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၊ ယုပေမြို့သို့ဆောင် ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သယ်ပို့ရမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၇ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌ နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စာရင်းယူပြီး သည်နောက်၊ တဖန် ရှောလမုန်သည် စာရင်းယူပြန်၍၊ တသိန်းငါးသောင်းသုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကို တွေ့၏။

၁၈ ထမ်းသောသူ ခုနစ်သောင်း တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ ရှစ်သောင်း၊ အမှုကို ကြည့်ရှု စီရင်သော

သူ သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲထားတော်မူ၏။

၃

၁ ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ မောရိတောင် ပေါ်မှာ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ထာဝရာဇာရား ထင်ရှားတော်မူရာအရပ်၊ ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ် တလင်းကို ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသောအရပ်၌ ရှောလမုန်သည် နန်းစံ လေးနှစ် ဒုတိယလ နှစ်ရက်နေ့တွင် ထာဝရာဇာရား၏ အိမ်တော်ကို တည်စပြုတော်မူ၏။

၂ ရှောလမုန်သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအမှု၌ သွန်သင်ခြင်းကို ခံသည်နှင့် အညီ သံတောင်အားဖြင့် အလျားသည် အတောင်ခြောက်ဆယ် အနံအတောင် နှစ်ဆယ်ရှိ၏။

၃ အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် တရာနှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလျက် ရှိ၏။

၄ အိမ်တော်အတွင်း အမိုးကို ထင်းရှူး ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေလျက်၊ စွံပလွန် ပင်များနှင့် ကျွန်းများကို ထု၍ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၅ အိမ်တော်၌ အသရေတင့်တယ် စေခြင်းငှါ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကို စီခြယ်၏။ မွမ်းမံသော ရွှေသည် ပါရဝိမ်ရွှေဖြစ်၏။

၆ အိမ်တော်၏ ထုပ်၊ လျောက်၊ တိုင်၊ ထရံ၊ တံခါး ရွက်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၍ ထံရံပေါ်မှာ ခေရုဗိမ် အရပ်များကို ထုပ်လေ၏။

၇ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကိုလည်း၊ အိမ်တော် အနံနှင့်ညီစွာ အလျားအတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင် နှစ်ဆယ် လုပ်၍ ရွှေစင် အခွက်ခြောက်ထောင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၈ ရွှေမိုအချိန်ကား အကျပ် ငါးဆယ်ရှိ၏။ အထက်ခန်းတို့ကိုလည်း ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၏။

၉ အလွန် သန့်ရှင်းသော အခန်း၌ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို ထုလုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၏။

၁၀ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့သည် အတောင်နှစ်ဆယ် ရှည်၏။

၁၁ အတောင် တဘက်လျှင် အလျား ငါးထောင်စီ ရှိ၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် အတောင်ချင်း ထိလျက်၊ အတောင် တဘက်စီ အိမ်တော် ထရံကို မှီလျက်ရှိကြ၏။

၁၂ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် အတွင်းသို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ မတ်တပ် နေ၍ အတောင်တို့ကို ဖြန့်သဖြင့်၊ အတောင် နှစ်ဆယ်ကျယ်၏။

၁၄ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍ ခေရုဗိမ်အရပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော ကုလားကာကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၁၅ အရှည် သုံးဆယ်ငါးထောင် ရှိသောတိုင် နှစ်တိုင်ကိုလည်း လုပ်၍ အိမ်တော်ရှေ့မှာ စိုက်ထားလေ၏။ တိုင်အပေါ်မှာ တင်သော တိုင်ထိပ်သည် အမြင့် ငါးထောင်စီရှိ၏။

၁၆ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်၌ ရှိသကဲ့သို့ ကြိုးများကိုလည်း လုပ်၍ တိုင်ထိပ်ပေါ်မှာ ထား၏။ သလံသီးအလုံး တရာတို့ကိုလည်း လုပ်၍ ကြိုးပေါ်မှာ ဆွဲထား၏။

၁၇ ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့မှာ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်၌ စိုက်ထား၍၊ လက်ျာတိုင်ကို ယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၄

၁ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံ အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် ဆယ်ထောင်ရှိသော ကြေးဝါယဇ် ပလ္လင်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂ အချင်း ဆယ်ထောင်၊ အဝန်းအတောင် သုံးဆယ်၊ အစောက် ငါးထောင်ရှိသော ကြေးဝါရေကန်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၃ ရေကန် အနားပတ် အောက်ပတ်လည်၌ ဘူးသီး ရုပ်များ၊ အတောင် တတောင်တွင် ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်၊ ဘူးသီးရုပ် နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့် တဆက်တည်း သွန်းလေ၏။

၄ နွား တဆယ်နှစ်ခု ပေါ်မှာ တည်လျက် ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့ နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တမျက်နှာလျှင် သုံးခုစီ မျက်နှာပြုကြ၏။

၅ ရေကန်သည် ဒုလက် တဝါးရှိ၏။ အပေါ် အနားပတ်သည် ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပြောက် နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရေပက် သုံးထောင် ဝင်နိုင်၏။

၆ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆိုင်သော အရာတို့ကို ဆေးစရာတို့ အင်တုံ ဆယ်လုံးကိုလည်း လုပ်၍၊ လက်ျာဘက်၌ အင်တုံ ငါးလုံး၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါးလုံးကို ထားလေ၏။ ရေကန်မူကား ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေချိုးစရာတို့ ဖြစ်သတည်း။

၇ ရွှေမီးခုံ ဆယ်ခုကိုလည်း၊ အရင် ပုံနှင့်အညီ လုပ်၍ ဗိမာန်တော် အတွင်း လက်ျာဘက်၌ ငါးခု၊ လက်ဝဲ၌ ငါးခုကို ထားလေ၏။

၈ စားပွဲ ဆယ်ခုကိုလည်း လုပ်၍ ဗိမာန်တော် အတွင်း လက်ျာဘက်၌ ငါးခု၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါးခုကို

ထားလေ၏။ ရွှေဖလား တရာကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် တန်တိုင်း၊ ပြည်တန်တိုင်းကြီး၊ တန်တိုင်း တံခါးရွက်များကိုလည်း လုပ်၍၊ တံခါးရွက် တို့ကို ကြေးဝါဖြင့် ဖုံးအုပ်လေ၏။

၁၀ ရေကန်ကိုလည်း၊ အိမ်တော် လက်ျာဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်၌ နေရာချ၏။

၁၁ ဟိရံသည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ် များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန်မင်းကြီး အဘို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ လက်စသတ်သောအရာ များဟူမူကား၊

၁၂ တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်နှင့် တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ရွက် နှစ်ရွက်၊

၁၃ ထိုကွန်ရွက် အပေါ်မှာ သလဲသီး နှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်း လေးရာ၊

၁၄ ခုံများ၊ ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသောအင်တုံများ၊

၁၅ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို ထောက်သော နွား တဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အမဲချိတ်များ တည်း။

၁၆ ရှောလမုန် မင်းကြီး အဘို့၊ ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တန်ဆာတို့သည် ပြောင် ပြောင်တောက်သော ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြ၏။

၁၇ ယော်ဒန် ချိုင့်၊ သုကုတ်မြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ် ကြားတွင်၊ သရွတ် လုပ်စရာ ကောင်းသောမြေ၌၊ ရှင်ဘုရင် သွန်းလေ၏။

၁၈ ရှောလမုန်သည် ထိုတန်ဆာတို့ကို များစွာ လုပ်သောကြောင့်၊ ကြေးဝါအချိန်ကို အဘယ်သူမျှမသိ။

၁၉ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ် တော်နှင့်ခိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူသော၊ ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့် တင်စရာ စားပွဲ၊

၂၀ တရားတော် အတိုင်း၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ရှေ့မှာ ထွန်းစရာဘို့၊ ရွှေစင် မီးခုံနှင့် မီးခွက်များ၊

၂၁ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းပွင့်၊ မီးခွက်၊ မီးတိုင် တန်ဆာများ၊

၂၂ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော မီးညွက်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုးများ၊ အိမ်တော်ထဲမှာ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အတွင်းခန်း တံခါးရွက်နှင့် ဗိမာန်တော် ပြင်ခန်းတံခါး ရွက်တို့ကိုလည်း၊ ရွှေဖြင့် ပြီးစေ၏။

၅

၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော် အဘို့ ပြုလုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် လှူသော ရွှေ

ငွေ တန်ဆာများကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာစု ထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်ကို၊ ဇီအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့လို သောငှါ၊ ရှောလမုန်သည် ဣသရေလအမျိုး အသက် ကြီးသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးကို အုပ်သော ခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၃ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည်၊ သတ္တမ လ၌ လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့စုဝေး ရောက်လာကြ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်း တို့သည် လာ၍ လေဝိသားတို့သည်လည်း ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊

၅ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ တဲတော်နှင့် ဆိုင် ၍၊ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာ အလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရော ဟိတ်များနှင့် လေဝိသားများတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၆ ရှောလမုန် မင်းကြီးမှစ၍ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ စည်းဝေးသော ဣသရေလပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် မရေတွက်နိုင်သော အတိုင်းမသိ များစွာသော သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော် အတွင်း သို့သွင်း၍ အလွန် သန့်ရှင်းရာဌာန တည်းဟူသော ဗျာဒိတ်ဌာနတော် ထဲမှာ၊ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့ အောက်၊ သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။

၈ ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင်ကို သတ္တာတော် နေရာအပေါ်မှာ ဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့် ထမ်းဘိုး တို့ကို လွှမ်းမိုးလျက် ရှိကြ၏။

၉ ထမ်းဘိုးတို့ကို ဆွဲထား သဖြင့်၊ ထမ်းဘိုးဖျား တို့သည် ပြင်ခန်း၌ မထင်၊ သေတ္တာတော်ရှေ့ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်၌သာ ထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိကြ၏။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှ ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့တော်မူသောအခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ် ရှိစဉ်သွင်းထားသော ကျောက်ပြား နှစ်ပြားမှတပါး၊ သေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှ မရှိ။

၁၁ ထိုအခါ စည်းဝေးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သည် အလှည့် သင့်သည်အတိုင်း အမှုတော်ကို မစောင့် ရှိသမျှတို့သည် သန့်ရှင်းသည် ဖြစ်၍ သန့်ရှင်း ရာဌာန ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊

၁၂ သီချင်းဆိုသော လေဝိသား အာသပ် တပည့်၊ ဟေမန်တပည့်၊ ယေဒုသုန် တပည့်အပေါင်းတို့သည် အမျိုးသားချင်းများနှင့် တကွ ပိတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင်၍၊ ခွက်ကွင်းစောင်း တယောကို ကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင် အရှေ့ဘက်၌ ရပ်နေကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သော ယဇ် ပုရောဟိတ် တရာနစ်ဆယ်တို့သည်လည်း။

၁၃ သီချင်းဆိုသော သူတို့နှင့် ဝိုင်းလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ ထောပနာ ပြုခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်း အသံ ပြိုင်လျက် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဟု တံပိုးခွက်ကွင်း အစရှိသော တရိယာ မျိုးနှင့် တကွ၊ အသံကို လွှင့်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့် ပြည့်၏။

၁၄ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်တော် ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် ရပ်၍ မနေနိုင်ကြ။

၆

၁ ရှောလမုန် ကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ဟု စကားတော်ရှိ၏။

၂ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ်၊ အစဉ်အမြဲ နေတော်မူရာ ဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်ပါပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၃ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တတ် နေကြ၏။

၄-၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော နေ့ကစ၍၊ ငါ့ နာမတည်ရာအိမ်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစ်မြို့ကို ငါမရွေး။ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသောသူကိုလည်း ငါမရွေးသေး။ ယခုမူကား၊ ငါ့နာမ တည်ရာ ယေရုရှလင် မြို့ကို၎င်း၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုး စေခြင်းငှါ ဒါရိဒ်ကို၎င်း၊ ငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်းတော် ဒါရိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုတော် မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော် အဘို့ အိမ်တော်ကို တည် ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော် ဒါရိဒ်သည် အကြံ ရှိသောအခါ၊

၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံ ရှိသောကြောင့်၊ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။

၉ သို့သော်လည်း သင်သည် အိမ်တော်ကို မ ဆောက်ရ။ သင်၏ သားရင်းသည် ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်တော်ကို ဆောက်ရမည်ဟု ငါ့ ခမည်းတော် ဒါရိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ဒါရိဒ်၏ အရိပ်အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်လေပြီ။

၁၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ထာဝရ ဘုရား ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ် ကျောက်စာ ပါသော သေတ္တာတော်ကို ထိုအိမ်တော်၌ တင်ထားလေပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလျား ငါးတောင်၊ အနံ ငါးတောင်၊

၁၃ အမြင့် သုံးတောင် ရှိသော ပလ္လင်ကို လုပ်၍၊ တန်တိုင်း အလယ်၌ ထားနှင့်သော ထိုပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အလယ်မှာ နူးထောက်၍၊ လက်ဝဲတို့ကို ကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက်၊

၁၄ အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကောင်းကင်ပေါ် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်နှင့် တူသော ဘုရား တဆူမျှ မရှိပါ။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရုဏာတရားကို စောင့်ရှောက် တော်မူပြီ။

၁၅ အကျွန်ုပ်အာ ဒါရိဒ်၌ ထားတော်မူသော ဂတိ တော်ကို မဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ယနေ့ ပြုတော်မူပြီ။

၁၆ အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်သ ကဲ့သို့ သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့ တရားကို ကျင့်လို

သောငှါ၊ မိမိတို့ သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ငါ့ မျက်မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုး မပြတ်ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခု စောင့်တော်မူပါ။

၁၇ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူသော စကားကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။

၁၈ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူတို့တွင် ဧကန်အမှန် ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင် တကာတို့၏ အထွဋ် အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆုံးမခံနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို အဘယ် ဆိုတွယ်ရာ ရှိပါသနည်း။

၁၉ သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ယနေ့ ကြွေးကြော်လျက် ပဋ္ဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက် သော စကားကို နားခံနာယူတော်မူပါ။

၂၀ ဤမည်သော အရပ်၌ ငါ့နာမ တည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဤအရပ် ဌာနနှင့် ဤ အိမ်တော်ကို နေ့ည၌ မပြတ်ကြည့်ရှု၍ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၂၁ ကိုယ်တော်ကျွန် မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြုကြသောအခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ အပြစ်မှ လွတ် တော်မူပါ။

၂၂ လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊ ဤအိမ်တော် ၌ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ အကျိန်တိုက်လျှင်၊

၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ မတရား သောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့် အလျောက် ရှုံးစေခြင်း ပြု၍၊ မြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိမြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အလျောက် အကျိုးကို ခံရ၍ အပြစ်မှ လွတ်စေခြင်း ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။

၂၄ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ရန်သူ ရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော် ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်၊ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုလျှင်၊

၂၅ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွတ်တော် မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်သို့ တဖန် ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၂၆ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ မိုဗ်းမရွာ၊ မိုဗ်းခေါင် သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမ တော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပယ်လျှင်၊

၂၇ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်မှ လွတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသော လမ်းကောင်းကို ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အား အမွေပေးသော မြေပေါ်မှာ မိုဗ်းရွာစေတော်မူပါ။

၂၈ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍ အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍ သေ သော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း ကိုက်စား သော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကို ဝိုင်းထားသော်၎င်း၊ ဘေးဥပဒ် အနာရောဂါ တစုံတခု ရောက်သောခါ၊

၂၉ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားအချို့ တို့သည် အသီးအသီး ခံရသော ဘေးဒဏ်ကို သိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့ လက်ဝါးကို ဖြန့်၍ တစုံတခု သော ပဋ္ဌနာစကား အားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊

၃၀ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင် တော်မူပါ။

၃၁ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်သော ကာလ ပတ်လုံး ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ တရားတော် လမ်းသို့ လိုက်ပါမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော် သာလျှင် လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံး သဘောကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသော သူတို့၏ စိတ်နှလုံး သဘောကို သိလျက်၊ သူတို့ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီး ပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။

၃၂ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ လူမျိုး မဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သော နာမတော်နှင့် တန်ခိုးကြီး၍ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံးတော်ကို ထောက်သဖြင့်၊ ဝေးသော ပြည်မှ ရောက်လာ၍ အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၊

၃၃ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသား

တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ သကဲ့သို့ မြေကြီး သားအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက် နာမတော်ကို သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကို နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ကြောင်း ကို သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုတပါး အမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၃၄ ကိုယ်တော် စေခိုင်းတော်မူသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ရန်သူတို့ ရိုရာသို့ စစ်ချီ သောအခါ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော် အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ကိုယ်တော်အား ဆုတောင်းကြလျှင်၊

၃၅ သူတို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့် တော်မူပါ။

၃၆ မပြစ်မှားတတ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ အမျက်တော် ထွက်၍ ရန်သူလက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည်သို့ သိမ်းသွား လျှင်၎င်း၊

၃၇ ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည် သတိရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ၊ မဖြောင့်မတ်သောအမှု ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊

၃၈ သိမ်းသွားသော ရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေး တို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော် အဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း၊

၃၉ သူတို့ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား သော ကိုယ်တော်လူတို့၏ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။

၄၀ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၄၁ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကျိန်းဝပ်တော် မူရာသို့ တန်ခိုးတော်နှင့် ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာ နှင့်တကွ တက်တော်မူပါ။ အိုထာဝရအရှင် ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်း တန်ဆာကို ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏

သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်၌ ဝမ်းမြောက်ကြ ပါစေသော။

၄၂ အို ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ဘိသိက်ပေး တော်မူသောသူ၏ မျက်နှာကို လွှဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန် ဒါဝိဒ် ခံရသော ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၇

၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ပဌနာပြု၍ပြီးသောအခါ၊ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို လောင်သဖြင့်၊ အိမ်တော်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်၏။

၂ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်သောကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ မဝင်နိုင်ကြ။

၃ ထိုသို့ မီးကျ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော်ပေါ်မှာ သက်ရောက်သည်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ကျောက်ခင်း အရပ်၌ မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကောင်းမြတ် တော်မူသည်၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဟု ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။

၄ ထိုအခါ ရှောလမုန် မင်းကြီးနှင့်တကွ လူအပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၅ နွား နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုး တသိန်းနှစ် သောင်းတို့ကို ယဇ်ပူဇော် သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာ ပြုကြ၏။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင် ရွက်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာဘို့ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး စီရင်သော တုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက် ဒါဝိဒ်၏ ဆာလံသီချင်းကို ဆိုကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မတ်တပ်နေကြ၏။

၇ ရှောလမုန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ အိမ် တော်ရှေ့မှာရှိသော တံတိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ယဇ် ကောင်ဆီဥကို ပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင် လုပ်သောကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘော ဇဉ်ပူဇော်သတ္တာ၊ ယဇ်ကောင်ဆီဥကို မခံလောက်။

၈ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန် များစွာသော

ပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင် မှစ၍ အဲဒုတ္တု မြစ်တိုင်အောင် အနံ့အပြားအရပ်ရပ်က လာကြသော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ၏။

၉ အဋ္ဌမ နေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုကြ၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမောဒနာပြုပြီးမှ နောက်တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံကြ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် ရှောလမုန် မှ စသော မိမိလူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော် မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင် လန်းလျက် လူများတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွား ကြမည် အကြောင်း၊ သတ္တမလ နှစ်ဆယ်သုံးရက် နေ့တွင် လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၁၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို လက်စသတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်၌ လုပ် ဆောင်မည်ဟု ကြံစည်လေသမျှသော အကြံသည် အထမြောက်သောအခါ။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ညဉ့်အချိန်တွင် ထင်ရှား တော်မူလျက်၊ သင်ပြုသော ပဌနာစကားကို ဝါကြားပြီ။ ဤအရပ်ဌာနကို ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်အဘို့ ငါရွေးယူပြီ။

၁၃ မိုးယမ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါသည် မိုးယမ်းခေါင်စေသော် ၎င်း ကျိုင်းတို့သည် မြေအသီးအနှံကို ကိုက်စားစေ ခြင်းငှါ ငါမှာထားသော်၎င်း၊ ငါ့လူတို့၌ ကာလနာကို စေလွှတ်သော်၎င်း၊

၁၄ ငါ့နာမဖြင့် သမုတ်သော ငါ့လူတို့သည် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်၊ ငါ့မျက်နှာကို ရှာလျက် ဆုတောင်း ပဌနာပြု၍ အဓမ္မလမ်းကို လွှဲရှောင်လျှင် ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်မည်။ သူတို့ အပြစ်ကို ဖြေ၍ သူတို့ကို ချမ်းသာပေးမည်။

၁၅ ငါ ကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း သောစကားကို ငါနားထောင်မည်။

၁၆ ငါ့နာမသည် အစဉ်တည်၍ ငါ့မျက်စိနှင့် ငါ့နှလုံး အစဉ်စွဲလန်းစရာဘို့ ဤအိမ်ကို ငါရွေးချယ်၍ သန့် ရှင်းစေပြီ။ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကို ပြု၍ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သင့်အဘ ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်နေလျှင်။

၁၈ ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသော သင်၏အမျိုး မင်းရိုးမပျက်ရဟု သင်အဘ ဒါဝိဒ်နှင့် ငါ့ပဋိညာဉ် ဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ သင် ထိုင်ရသော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်တည်စေမည်။

၁၉ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် လမ်းလွဲ၍ ငါမှာထား သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်သဖြင့်၊ အခြားတပါး သောဘုရား ထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊

၂၀ ငါပေးသော ပြည်မှ သူတို့ကို အမြစ်နှင့်တကွ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့နာမ အဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ငါပယ်ရှားမည်။ တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေမည်။

၂၁ အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ် ကြောင့် ဤသို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက် မေးမြန်းသော်၊

၂၂ တယောက်က၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများကို အဲဒုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သူတို့သည် စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောကြောင့်၊ ဤအမှု အလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြော လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ အနှစ် နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ။

၂ တိရိမင်း ပြန်ပေးသောမြို့တို့ကို ရှောလမုန်ပြု ပြင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နေစေ၏။

၃ တဖန် ဟာမတ်ဇောဘမြို့သို့ ချီသွား၍နိုင်လေ၏။

၄ ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်မြို့၊ ဟာမတ်မြို့၌ ရှိသမျှ သော ဘဏ္ဍာတော်မြို့။

၅ မြို့ရိုး၊ တံခါး၊ ကန်လန်ကျင်နှင့် ခိုင်ခန့်သော အထက် ဗေသောရန်မြို့နှင့် အောက်ဗေသော ရန်မြို့ တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၆ ဗာလတ်မြို့နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့များ၊ ရထား တော်ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်းတော် ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်လည်၊ လေဗနန် တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သော မြို့များတို့ကို လည်းတည်လေ၏။

၇၊ ၈ ဣသရေလအမျိုးသား မဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ ပြည်တော်၌ ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊ ဟိတ္တို အာမောရို၊ ဖေရဇို၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသို အမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက် အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် အခွန်ပေးစေ၏။

၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန် သည် အမှုတော်ထမ်း ကျွန်မံစေ။ စစ်သူရဲ၊ များမတ်၊

စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၀ အမှုတော်ထမ်းများကို အုပ်သောသူ၊ ရှောလမုန် မင်း ခန့်ထားသော မှူးမတ်ကြီး နှစ်ရာဝါးဆယ်ရှိကြ၏။

၁၁ ဖာရောဘုရင်၏ သမီးတော်ကို၊ ရှောလမုန်သည် ဒါဝိဒ်မြို့မှ ခေါ်၍ သူ့အဘို့ တည်ဆောက်သော နန်းတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရောက်လာသော အရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ငါ့ မယားသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် အိမ်တော်၌ မနေသင့်ဟု သဘောရှိ၏။

၁၂ ဝိမာန်တော် ဦးရှေ့မှာ တည်သော ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလမုန်သည် မောရှေ၏ ပညတ်တရားနှင့် အညီ၊ နေ့တိုင်း မည်မျှပူဇော်ရသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား နေ့တိုင်း ပူဇော် လေ့ရှိ၏။

၁၃ ထိုမှတစ်ပါး ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌၎င်း၊ အဇမ ပွဲ၊ ခုနစ်သီတင်းပွဲ၊ သကေနေပွဲ တည်းဟူသော တနှစ် တနှစ်လျှင် မေပွဲ သုံးပွဲခံသော နေ့၌၎င်း ယဇ်ပူဇော် လေ့ရှိ၏။

၁၄ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပူ ရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်အလှည့် ယဇ်ပူရောဟိတ် အမှုကို၎င်း၊ လေဝိသားတို့သည် နေ့ရက် အစဉ် ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပူရောဟိတ်တို့နှင့် ရော၍ ထောမနာ သီချင်းဆို သဖြင့်၊ မိမိတို့ အမှုကို၎င်း၊ တံခါးစောင့် တို့သည် အလှည့်အလှည့် တံခါးရှိသမျှ တို့ကို စောင့်ခြင်း အမှုကို၎င်း၊ အသီးအသီး ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ ခန့်ထား၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ် မှာထားနှင့်သတည်း။

၁၅ အမှုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာတော်များနှင့် ဆိုင်သော အရာမှာ ရှင်ဘုရင် မှာထားသမျှအတိုင်း ထိုသူတို့ သည် ပြုကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် အမြစ် မချမှီ လက်စ သတ်သည် တိုင်အောင်၊ ရှောလမုန် လုပ်ဆောင်ရန် အမှုရှိသမျှသည် အသင့် ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍၊ အိမ်တော် ကို လက်စသတ်လေ၏။

၁၇ တဖန် ရှောလမုန်သည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ပင်လယ် ကမ်းနား၌ ဇေယုန်ဂါဗာမြို့နှင့် လေုတ်မြို့သို့သွား၏။

၁၈ ဟိရံသည်လည်း ပင်လယ် ကူးသောအမှုကို နားလည်သော မိမိ လူများ၊ သင်္ဘောများကို မိမိ ကျွန်တို့နှင့်အတူ ရှောလမုန် ထံသို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊

သူတို့သည် ရှောလမုန် မင်း၏ ကျွန်တို့နှင့် အတူ ဩဖိရမြို့သို့ သွား၍ ရှောအခွက် လေးရာဝါးဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၉

၁ ရှောပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏သီတင်းကို ကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော ပြဿနာ အားဖြင့် သူ့ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းငှါ၊ နံ့သာ မျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက် တို့ကို ဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သော သူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာ၏။

၂ ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံတော်သို့ ရောက်သော အခါ မိမိအလိုဆန္ဒ ရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။ သူမေးမြန်းသောပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်သည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သောအရာ တစ်ခုမျှ မရှိ။

၃ ရှော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ ပညာကို၎င်း၊ တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို၎င်း၊

၄ စားပွဲတော် တန်ဆာကို၎င်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့ နေရာထိုင်ရာကို၎င်း၊ လုလင်တို့ ခစားသည် အခြင်း အရာကို၎င်း၊ သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကို၎င်း၊ ဝန်စာရေးများနှင့် သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာ ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းကို၎င်း မြင်သောအခါ မိန်းမောတွေဝေ လျက်ရှိ၍၊

၅ ကိုယ်တော်၏ အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ ပညာကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ ကြားရသော သီတင်းစကား မှန်ပါ၏။

၆ သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင် ရောက်၍ မမြင်မှီ ထိုစကားကို မယုံ။ ယခုမူကား ကိုယ်တော် ပညာ ကျယ်ခြင်းအရာမှာ၊ အရင်ကြားရသော စကားသည် တဝက်ကိုမျှ မမှီ။ အကျွန်ုပ်ကြားရသော သီတင်းကို ကိုယ်တော် လွန်ကဲပါ၏။

၇ ရှေ့တော်၌ အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကို ကြားရ သော ကိုယ်တော်၏လူနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။

၈ ကိုယ်တော်ကို နှစ်သက်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်အရာနှင့်ရာဇ ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ တင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော် မူစေသတည်း။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလ အမျိုးကို ချစ်၍ အစဉ်အမြဲတည်စေချင်

သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ခန့်ထား တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍။

၉ ရွှေအခွက်တရာ နှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မျက်တို့ကို ဆက်လေ၏။ ရှေ့က မိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီးအား ဆက်သသော နံ့သာမျိုးနှင့် တူသော နံ့သာမျိုးသည် မရှိ။

၁၂ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ရှေ့က မိဖုရား ဆက်သည်အတွက် ပြန်ပေးသော လက်ဆောင်မှ တပါး၊ မိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သူတောင်း သမျှကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၀ ဩဖိရမြို့မှ ရွှေကို ဆောင်ခဲ့သော ဟိရုံ ကျွန်နှင့် ရှောလမုန် ကျွန်တို့သည်၊ အာလဝံ သစ်သားများ၊ ကျောက်မျက်များတို့ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၁ ထို အာလဝံ သစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန် တော် ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော် ပွတ်လုံးတန်းကို၎င်း၊ သီချင်းဆိုသောသူတို့ စောင်းနှင့် တယောတို့ကို၎င်း၊ လုပ်လေ၏။ ထိုသို့ အာလဝံ သစ်သားသည် ယုဒပြည်၌ တခါမျှ မပေါ်လာ။

၁၃ ရှောလမုန် ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ရောက်သော ရွှေ အချိန်ပေါင်း အခွက် ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခြောက် ပိဿာဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ကုန်သည် များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်း ကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များ ဆက်သောရွှေ ရှိသေး၏။

၁၅ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာ စီဖြင့် ခိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာ စီဖြင့် ခိုင်းငယ် သုံးရာတို့ကို ထုလုပ်၍၊ လေဗနန်တောသစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သော နန်းတော်၌ ထားတော်မူ၏။

၁၇ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ် ရာဇပလ္လင်ကြီးကို လုပ်၍ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။

၁၈ လှေကား ခြောက်ထစ်နှင့် ရွှေတိနပ်သည် ရာဇ ပလ္လင်တော်နှင့် တဆက်တည်းရှိ၏။ ထိုင်ရာ တဘက် တချက်၌ မှီစရာ လက်ရုံးတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက် ရုံးတန်း အနားမှာ ခြင်္သေ့ နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။

၁၉ လှေကား ခြောက်ထစ် အပေါ်တွင်၊ တဘက်တ ချက်၌လည်း ခြင်္သေ့ တဆယ်နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။ ထို သို့သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။

၂၀ ရှောလမုန် မင်းကြီး သောက်သော ဖလားတော် ရှိသမျှနှင့် လေဗနန် နန်းတော်၌ သုံးသော ဖလား တော်ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလား မဟုတ် ရွှေဖလား

သက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန် လက်ထက်၌ ငွေကို အလျှင်းပမာဏ မပြုတတ်ကြ။

၂၁ ရှင်ဘုရင်၏ သင်္ဘောသည် ဟိရုံမင်း ကျွန်တို့နှင့် တာရှုမြို့သို့ သွားတတ် သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါ တာရှု သင်္ဘောသည် ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၂၂ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှ သော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့် စည်းစိမ်အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။

၂၃ ရှောလမုန်၏ နှလုံး၌ ဘုရားသခင် သွင်းပေး တော်မူသော ပညာကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကြားအံ့သောငှါ၊ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။

၂၄ လာသောသူ အသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက် လက်နက်၊ နံ့သာ မျိုး၊ မြင်းလားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန် ဆက်ရကြ၏။

၂၅ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့် ထိုင်သော မြင်းတင်းကုပ် လေးထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင် ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံတော်၌၎င်း ထား၏။

၂၆ မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်စွန်း တိုင်အောင်ရှိသော ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့ကို အစိုးရ၏။

၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ငွေကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ ပေါက်သော သင်္ဘောသဖန်းပင် ကဲ့သို့၎င်း များပြားစေ၏။

၂၈ ရှောလမုန် ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည် အစရှိသော ခပ်သိမ်းသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ရှောလမုန်ပြုသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက် နာသန်၏ ကျမ်း၊ ရှိလောမြို့သား အဟိရ၏ အနာဂတ္တိကျမ်း၊ နေဗက် သား ယေရောဗောင် တဘက်၌ ပရောဖက် ဣဒြေ၏ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၀ ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍ ဣသ ရေလနိုင်ငံတော်ကို အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊

၃၁ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ရောဗောင် သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၀

၁ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရှေ့ခင်မြို့သို့ သွားကြ၏။ သူသည်လည်း သွား၏။

၂ ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံမှာ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြေးသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည်။ ထို သိတင်းကို ကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာ၏။

၃ ဣသရေလ လူတို့သည် သူတို့ ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍ ခေါ်သဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူ ရောဗောင်ထံသို့ ဝင်လျက်၊

၄ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာ ဆောင်ရွက်ရသော အမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်း ဘိုးလေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ ရောဗောင် ကလည်း၊ သုံးရက်လွန်မှ တဖန်လာ ကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သွားကြ၏။

၆ ထိုအခါ ရောဗောင် မင်းကြီးသည် ခမည်းတော် ရှောလမုန် အသက်ရှင်စဉ်အခါ အထံတော်၌ ခစား သော အသက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့အား ငါ ပြန်ပြောရမည် အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ အကြံ ပေးကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၇ သူတို့က ကိုယ်တော်သည် ဤသူတို့၌ ကျေးဇူး ပြုလျက်၊ သူတို့ စိတ်ကိုဖြေ၍ ကောင်းသော စကားကို ပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ခံရပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၈ အသက် ကြီးသူတို့ ပေးသော အကြံကို ရော ဗောင်သည် မလိုက်၊ ခစားမြဲ ခစားသော မိမိသူ ငယ်ချင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊

၉ ပြည်သားတို့က ခမည်းတော် တင်သော ထမ်း ဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေးကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၀ ထိုသူငယ်ချင်း လုလင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်းဘိုးကို လေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေ တော်မူပါဟု လျှောက်သော ပြည်သားတို့အား ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော် ခါးထက် သာ၍ ကြီးလိမ့်မည်။

၁၁ ငါ့ ခမည်းတော်သည် သင်တို့ အပေါ်မှာ လေး သော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထား ကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ တဖန် လာကြဦးမည်ဟု နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်သည် အတိုင်း သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ယေရောဗောင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့ ရောက်လာ ကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ရောဗောင် မင်းကြီးသည် အသက် ကြီးသူတို့ ပေးသော အကြံကို မလိုက်၊ လူပျိုတို့ ပေးသော အကြံကို လိုက်လျက်၊

၁၄ ခမည်းတော်သည် သင်တို့ အပေါ်မှာ လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင် ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း သင်တို့ကို ကြိမ်လုံး ဖြင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့ စကားကို နား မထောင်ရသည် အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလော့မြို့သား အဟိရအားဖြင့် နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသော စကားကို ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်းတည်း။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရုဇာလ်သားနှင့် အဘယ်သို့ အမွေခံရသေးသနည်း။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ နေရာသို့ အသီးအသီး သွားကြ။ အို ဒါဝိဒ်၊ သင်၏အိမ်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြောလျက်၊ ဣသရေလလူ အပေါင်း တို့သည် မိမိတို့ နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၇ သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌ နေသော ဣသရေလ လူတို့ကို၊ ရောဗောင်သည် အုပ်စိုးရသေး၏။

၁၈ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်၊ အခွန်တော်ဝန် အဒေါ်နီရိုကို စေလွှတ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သူ့ကို သေအောင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။

၁၉ ယေရောဗောင် မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကို အလျင်အမြန် တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုးကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၁၁

၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သော အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ရောဗောင်လက်သို့ ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒအမျိုး နှင့် ဗယ်ာမိန် အမျိုးထဲက ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲ တသိန်းရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။

၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူ ရှေ့မှာယသို့ ရောက်၍၊

၃ သင်သည် ရှောလမုန်သား ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောင်နှင့် ယုဒခရိုင်၊ ဗယ်မိန် ခရိုင်၌ရှိသော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၄ သင်တို့ ညီအစ်ကိုတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍ မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုကို ဝါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊ ယေရောဗောင်ကို စစ်မချီ၊ ပြန်သွားကြ၏။

၅ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ပြုစုရာတွင်၊

၆ ဗက်လင်မြို့၊ တေမြို့၊ တေကောမြို့၊

၇ ဗက်ဇရမြို့၊ ရှောကောမြို့၊ အဒုလံမြို့၊

၈ ဂါသမြို့၊ မရေရမြို့၊ ဇိဖမြို့၊

၉ အဒေါရိမ်မြို့၊ လာခိရမြို့၊ အဇေကာမြို့၊

၁၀ ဇောရာမြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေပြန်မြို့တည်းဟူသော ယုဒခရိုင်နှင့် ဗယ်မိန် ခရိုင်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ပြုစုလေ၏။

၁၁ ရဲတိုက်များကိုလည်း ခိုင်ခံ့စေ၍၊ အကြီးအကဲနှင့် တကွ ဆီ၊ စပျစ်ရည်များ၊ ရိက္ခာများကို သိုထားလေ၏။

၁၂ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗယ်မိန် အမျိုးသည် အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်သောကြောင့်၊ မြို့အသီးအသီးတို့၌ ခိုင်းလွှား၊ လုံလက်နက်များကို ထား၍ အလွန် ခိုင်ခံ့စေ၏။

၁၃ ဣသရေလပြည် အရပ်ရပ်၌ ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့ နေရာမှ အထံတော်သို့ လာကြ၏။

၁၄ လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့ နေရာဖြစ်သော ပိုင်ထိုက်ရာ အရပ်ကို စွန့်၍၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ယေရောဗောင်နှင့် သူ၏ သားတို့သည်၊ လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို စောင့်ရသော အရာမှ ချ၍၊

၁၅ မြင့်သော အရပ်၊ နတ်ဆိုး၊ မိမိလုပ်သော နွားသငယ်တို့ အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခန့်ထားသတည်း။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ သဘောချသော သူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလ ခရိုင်များ ထဲကထွက်၍၊ ဘိုးဘား

တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပုရောဟိတ်အံ့သောငှါ၊ လေဝိသားတို့ နောက်သို့ လိုက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။

၁၇ ထိုသို့ သူတို့သည် ယုဒနိုင်ငံကို အားပေး၍ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်ကို သုံးနှစ် ပတ်လုံး ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဒါဝိဒလမ်း၊ ရှောလမုန်လမ်းသို့ လိုက်ကြ၏။

၁၈ ရောဗောင်သည်လည်း ဒါဝိဒသား ယေရိမုတ်သမီးမဟာလတ်၊ ယေရဲသား၊ လျောဘသမီး အဘိဟ်လနှင့် စုံဘက်၍၊

၁၉ ယုရု၊ ရှမာရီ၊ ဇာဟံ၊ သား သုံးယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။

၂၀ ထိုနောက်၊ အဗရှလုံ သမီး မာခါနှင့် စုံဘက်၍ အဘိယ၊ အတ္တ၊ ဇိဇ၊ ရှေ့လောမိတ်တို့ကို မြင်ရ၏။

၂၁ ရောဗောင်သည် ခင်ပွန်း တဆယ်ရှစ်ယောက်၊ မောင်းမမိသံ ခြောက်ဆယ်တို့ကို သိမ်းယူ၍၊ သားနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ သမီး ခြောက်ဆယ်တို့ကို ရသည်တွင်၊ အဗရှလုံ သမီး မာခါကို အခြားသော ခင်ပွန်း မောင်းမမိသံ အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ ချစ်သောကြောင့်၊

၂၂ မာခါ၏သား အဘိယကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားမည် အကြံရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ အကြီးဆုံး ဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လေ၏။

၂၃ ပညာသတိနှင့် စီရင်၍၊ ယုဒ ခရိုင်နှင့် ဗယ်မိန်ခရိုင် အရပ်ရပ်တို့တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ ရှိသမျှတို့၌ မိမိသားတို့ကို အနွံအပြား နေရာချ၍၊ များစွာသော ရိက္ခာကို သိုထား၏။ မယားအများတို့ကို အလိုရှိ၏။

၁၂

၁ ရောဗောင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံကို တည်စေ၍ အားကြီးသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးရှိသမျှနှင့်တကွ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို စွန့်၍၊

၂ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ရောဗောင် မင်းကြီးနန်းစံ ငါးနှစ်တွင်၊

၃ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ရှိရက်သည် ရထား တထောင်နှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲခြောက်သောင်း၊ မရေတွက်နိုင်သော အဲဂုတ္တုပြည်သားများ၊ လိဗုပြည်သား၊ သုကီပြည်သား၊ အဲသယောပီ ပြည်သားတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊

၄ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၅ ထိုအခါ ရှိရက်မင်းကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌

စုဝေးသော ယုဒမင်းများထံ၊ ရောဗောင်မင်း ထံတော်သို့ ပရောဖက် ရှေမာယသည် လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်သောကြောင့်၊ ငါသည် သင်တို့ကို ရှိရက် မင်းလက်သို့ အပ်လေပြီဟု အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလျှင်၊

၆ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒမင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရား ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ဟု ဆို၍၊ မိမိတို့ကို နှိမ်ချကြ၏။

၇ ထိုသို့ နှိမ်ချကြောင်းကို ထာဝရဘုရား မြင်လျှင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှေမာယသို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် နှိမ်ချကြပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့ကို ငါ မဖျက်ဆီး၊ အနည်းငယ်သော ချမ်းသာကို ပေးမည်။ ရှိရက်လက်ဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို မသွန်းလောင်းရ။

၈ သို့ရာတွင် ငါ့ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်း၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိစေခြင်းငှါ၊ ရှိရက် မင်းထံ၌ ကျွန်ခံကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ရှိရက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ဝိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန် လုပ်သောရွှေခိုင်း ရှိသမျှကိုလည်း ယူသွား၏။

၁၀ ရောဗောင် မင်းကြီးသည် ရွှေခိုင်းအစား၊ ကြေးဝါခိုင်းတို့ကို လုပ်၍၊ နန်းတော် တံခါးစောင့်၊ ကိုယ်ရံတော် မှူး၌ အပ်လေ၏။

၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် ဝိမာန်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော် သားတို့သည် ခိုင်းတို့ကို ဆောင်၍၊ နောက်တဖန် မိမိတို့ စောင့်ရာ အခန်းမှာပြန်ထားကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်ကို နှိမ်ချသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ့ကို ရှင်းရှင်း မဖျက်ဆီးမည် အကြောင်း၊ အမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူ၏။ ယုဒပြည်၌လည်း၊ ပြည်ပြည်ရေး သာယာသဖြင့်၊

၁၃ ရောဗောင် မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေ၍ စိုးစံသေး၏။

၁၄ ရောဗောင်သည် နန်းထိုင်သောအခါ၊ အသက်လေးဆယ်တနှစ် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော် တည်စရာဘို့၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့ အထဲက ရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ဆယ်ခုနှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်က အမျှန် အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ မိမိ သဘောမချသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်အမှုကို ပြု၏။

၁၅ ရောဗောင် ပြုမူသော အမှုအရာ အစအဆုံး

တို့သည်၊ ပရောဖက် ရှေမာယ၏ ကျမ်းနှင့်၊ ပရောဖက် ဣဒ္ဒေါ့ စီရင်သော သားစဉ် မြေးဆက်စာရင်း၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၁၆ ရောဗောင်သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အဘိယသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ ယေရောဗောင် မင်းကြီး နန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အဘိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊

၂ ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဂိဗာမြို့သား ဩရေလ၏သမီး မာခါ အမည်ရှိ၏။ အဘိယနှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် စစ်တိုက်သော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊

၃ အဘိယသည် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲကောင်း လေးသိန်းနှင့် စစ် ခင်းကျင်း၏။ ယေရောဗောင်သည် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲကောင်း ရှစ်သိန်းနှင့် စစ် ခင်းကျင်း၏။

၄ အဘိယသည် ဖေရိမ် ခရိုင်၊ ဇေမရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ အို ယေရောဗောင်နှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလေ့။

၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆားနှင့် ယှဉ်သော ပဋိညာဉ် အားဖြင့်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော် မြေးတော်တို့၌ အစဉ် အပ်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်တို့ သိမှတ်သင့်သည် မဟုတ်လော။

၆ သို့ရာတွင်၊ ဒါဝိဒ် သားတော် ရှောလမုန်၏ကျွန် နေဗတ်သား ယေရောဗောင်သည်၊ မိမိ အရှင်ကို တဘက် ထ၍ ပုန်ကန်လေပြီ။

၇ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်သည် အသက်ငယ်၍ သဘော နူးညံ့သောကြောင့်၊ မဆီးတားနိုင်သောအခါ၊ လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ အဓမ္မလူတို့သည် ယေရောဗောင် ထံမှာစုဝေး၍၊ ရောဗောင်မင်း တဘက်၌ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေကြ၏။

၈ ယခုလည်း သင်တို့သည် ဒါဝိဒ်၏ သားမြေး၌ ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ကို ဆီးတားမည် ဟု ကြံစည်ကြသည်တကား၊ သင်တို့သည် များပြား၍ သင်တို့ ဘုရားအရာ၌၊ ယေရောဗောင် လုပ်သော ရွှေနားသလယ်တို့လည်း ရှိကြ၏။

၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသော ယဇိပူရောဟိတ်၊ အာရုန် အမျိုးနှင့် လေဝိ

အမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ တပါးအမျိုးသား ထုံးစံ အတိုင်း၊ ကိုယ်အဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ် ကြပြီမဟုတ်လော။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွားသငယ် တ ကောင်နှင့် သိုးခုနစ်ကောင်ကို ပေး၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားမဟုတ်သော သူထံမှ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြုရ သည်တကား။

၁၀ ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို မစွန့်၊ ထိုဘုရား သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ထမ်းသောယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် အာရုန် အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် လည်း၊ မိမိတို့အမှုကို စောင့်နေကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် နံ့သာပေါင်းကို နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်း မီးရှို့ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော စားပွဲ ပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကို၎င်း၊ ညဦးတိုင်း ထွန်းစရာဘို့ ရွှေမီးခုံနှင့် မီးခွက်တို့ကို၎င်း ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို စောင့်ကြ၏။ သင်တို့ မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။

၁၂ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်သည် ငါတို့တွင် ဗိုလ်မင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့သည်လည်း၊ တံပိုး မှုတ်လျက် သင်တို့ တဘက်၌ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့တွင် ရှိကြ၏။ အို ဣသရေလအမျိုး သားတို့၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ မတိုက်ကြနှင့်။ တိုက်လျှင် ရှုံးကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၃ ယေရောဗောင်သည် ယုဒလူတို့ နောက်၌ မထင် မရှားတပ်ချီစေ၍၊ ကိုယ်တိုင် တဘက်၊ ချောင်းနေသော သူတဘက်၊ ယုဒ တပ်ကို ဝိုင်းကြ၏။

၁၄ ယုဒလူတို့သည် ပြန်ကြည့်သော အခါ၊ စစ်မှု ဝိုင်းမိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ်ကြ၏။

၁၅ တဖန် ယုဒလူတို့သည် ကြွေးကြော်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရောဗောင်ကို အဘိယနှင့် ယုဒ လူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြေး၍၊ သူတို့ကို ယုဒလူတို့ လက်သို့ ဘုရားသခင် အပ်တော်မူ၏။

၁၇ အဘိယနှင့် သူ၏ လူတို့သည် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းကို ပြု၍၊ ရွေးချယ်သော ဣသရေလလူ ငါးသိန်း လဲသေသဖြင့်၊

၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါရှုံး၍

ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့် နိုင်ကြ၏။

၁၉ အဘိယသည် ယေရောဗောင်ကို လိုက်၍၊ ဗေသလမြို့နှင့်ရွာများ၊ ယေရုရှလမြို့နှင့် ရွာများ၊ ဖေရိမ် မြို့နှင့်ရွာများတို့ကို သူ့လက်မှ နှုတ်ယူလေ၏။

၂၀ အဘိယ လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ယေရော ဗောင်သည် နောက်တဖန် ခွန်အားကို မရပြန်။ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် သေလေ၏။

၂၁ အဘိယမူကား ခွန်အား တိုးပွား၏။ မယား တဆယ်လေးယောက်တို့ကို ယူ၍သား နှစ်ဆယ်နှစ် ယောက်နှင့်သမီး တဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။

၂၂ အဘိယပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့ နှင့် ကျင့်သောအကျင့်၊ ပြောသော စကားများတို့ သည်၊ ရာဇဝင်နှင့် ဆက်၍ ပရောဖက် ဣဒ္ဒေါ့ စီရင် သောစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၄

၁ အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒါမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာသသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ထိုမင်း လက်ထက်၊ ပြည်တော်သည် ဆယ်နှစ် ပတ်လုံး ငြိမ်းချမ်း သာယာ၏။

၂ အာသမင်းသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှု တို့ကို ပြုလေ၏။

၃ တပါးအမျိုးသား ဘုရား ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို၎င်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို၎င်း ပယ်ရှား၏။ ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကို ဖြိုဖျက်၍၊ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။

၄ ယုဒ လူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာ၍၊ ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။

၅ ယုဒမြို့ရွာ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော ကုန်းနှင့် ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ပယ်ရှား၍၊ နိုင်ငံတော်ရေး သာယာ လျက်ရှိ၏။

၆ ထိုကာလ၌ ငြိမ်သက်သော အခွင့်ကို ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူ သဖြင့်၊ ယုဒပြည်သည် ငြိမ်၍၊ စစ်မှုနှင့် လွတ်သောကြောင့်၊ အာသ မင်းသည် တပြည်လုံးတွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တည်လေ၏။

၇ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြီးစားရှာ၍၊ ထိုဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက် သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ တပြည်

လုံးကို အစိုးရစဉ်အခါ၊ ဤမည်သောမြို့တို့ကို ပြုစု၍ မြို့ရိုး၊ ပြအိုး၊ တံခါး၊ ကန်လန်ကျင်တို့ကို လုပ်ကြကုန် အံ့ဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၈ အာသမင်း၌ ကိဒုန်နှင့်လုံကို ကိုင်သော ယုဒ အမျိုးသူရဲ သုံးသိန်း၊ ဒိုင်းလွှားနှင့်လေးကို ကိုင်သော ဗယ်မိန် အမျိုးသူရဲ နှစ်သိန်းရှစ်သောင်းရှိ၍၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ ဖြစ်ကြ၏။

၉ တဖန် ကုရှင်ဘုရင် ဇေရုဗာဗဲဗဲစ် သည် စစ်သူရဲတသန်း၊ ရထား သုံးရာနှင့် တကွ ချီလာ၍၊ မရေရှမြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊

၁၀ အာသသည် ဆီးကြို၍ မရေရှမြို့ အနားမှာ ဇေဗုဗာဗဲဗဲစ်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။

၁၁ အာသသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ခေါ်၍ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူများတို့တွင် အားနည်းသောသူကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံ၍၊ နာမတော် ကိုအမှီပြုလျက်၊ ဤအလုံးအရင်းကြီးကို တိုက်ခြင်းငှါ သွားပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ လူသည် ကိုယ်တော်ကို နိုင်သောအခွင့် ရှိစေတော်မမူပါနှင့်ဟု ဆုတောင်းသည် ဖြစ်၍၊

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ကုရှလူတို့ကို အာသနှင့် ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပြေးကြ၏။

၁၃ အာသနှင့်သူ၏ လူတို့သည် ဂေရာမြို့တိုင်အောင် လိုက်သဖြင့်၊ ကုရှလူတို့သည် ပြန်၍ မတိုက်ဝံ့သော ကြောင့် အရှုံးခံရကြ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် ဗိုလ်ခြေ တော်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရကြ၏။ ယုဒလူ တို့သည် လက်ရဉာဏာအများကို သိမ်းယူကြ၏။

၁၄ ဂေရာမြို့ပတ်ဝန်းကျင် မြို့သားတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ် ရှိသဖြင့်၊ ယုဒလူ တို့သည် ထိုမြို့ရှိသမျှတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ သိုထားနှင့် သော ဘဏ္ဍာဉာဏာ အများတို့ကို သိမ်းယူကြ၏။

၁၅ တိရစ္ဆာန် တင်းကုပ်များကိုလည်း တိုက်ဖျက် လျက်၊ သိုးနှင့် ကုလားအုပ် အများတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၅

၁ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သြဒက်သား အာဇီအပေါ်သို့ သက်ရောက်၍၊

၂ အာဇီသည် အာသမင်းကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ သွား လျက်၊ အိုအာသမင်း၊ အိုယုဒ အမျိုးနှင့် ဗယ်မိန် အမျိုးသား အပေါင်းတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ကြလော့။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၌ နေလျှင်၊

နေစဉ်ကာလ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် အတူ ရှိတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာလျှင် အတွေ့ ခံတော်မူမည်။ စွန့်လျှင် သင်တို့ကို စွန့်တော်မူမည်။

၃ ကြာမြင့် သောကာလ ပတ်လုံး၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ မှန်သောဘုရား မရှိ။ သြဝါဒပေးတတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မရှိ။ တရားလဲ မရှိဘဲနေ၍၊

၄ ဘေးရောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ရှာကြသောအခါ အတွေ့ခံတော်မူ၏။

၅ ရှေးကာလ၌ ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူသည် ချမ်းသာ မရ။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရကြ၏။

၆ တနိုင်နှင့် တနိုင်၊ တမြို့နှင့်တမြို့ ထကြ၍၊ ဘေး အမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမတော်မူ၏။

၇ သင်တို့မူကား အားယူကြလော့။ လက်အား မလျော့စေနှင့်။ သင်တို့ ကျင့်သည်အတိုင်း အကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု မြှက်ဆို၏။

၈ ထိုစကားနှင့် ပရောဖက် သြဒက်၏ အနာဂတ္တိ စကားကို အာသမင်းသည် ကြားသောအခါ၊ ရဲရင့် ခြင်းသို့ ရောက်၍ ယုဒပြည်နှင့် ဗယ်မိန် အရပ်ရပ် တို့၌၎င်း၊ ဇေရိမိတောင် ပေါ်မှာ တိုက်ယူသောမြို့ တို့၌၎င်း၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဝိမာန်တော်ဦးရှေ့တွင် ရှိသော ထာဝရ ဘုရား၏၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြုပြင်လေ၏။

၉ ယုဒအမျိုးနှင့် ဗယ်မိန် အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ ဇေရိမိ ခရိုင်၊ မနာရေ ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင် ထဲကထွက်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကို၎င်း စုဝေး စေ၏။ အာသမင်း၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သူနှင့် အတူ ရှိတော်မူကြောင်းကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အများတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ ထိုမင်း ဘက်သို့ ဝင်စားကြ၏။

၁၀ အာသမင်း နန်းစံ ဆယ်ငါးနှစ် တတိယလတွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေး၍၊

၁၁ ဆောင်ခဲ့သော လက်ရဉာဏာထဲက နွားခုနစ်ရာ၊ သိုးခုနစ်ထောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။

၁၂ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ရှာပါမည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မရှာသောသူ၊ ယောကျ်ား မိန်းမအကြီး အငယ်မည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၄ ကြွေးကြော်သံ၊ တံပိုးနှင့် ခရာမှုတ်သံ နှင့်တကွ၊ ကြီးသောအသံ ဗလံပြုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား ကျိန်ဆို၍ ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ပွဲကြ၏။

၁၅ ယုဒလူ အပေါင်းသည် ထိုသို့ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျိန်ဆို၍၊ အလိုဆန္ဒ အားကြီးသည်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့် အတွေ့ခံတော်မူ၏။ အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၆ အာသမင်းကြီး၏ အဘွားတော် မာခါသည်၊ အာရှရပ် အောက်မှာ ရုပ်တုကို လုပ်သောကြောင့်၊ မိဖုရားအရာကို နှုတ်၍၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးကျော်နင်းပြီးလျှင်၊ ကေဒြန်ချောင်း နားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။

၁၇ မြင့်သော အရပ်တို့ကို ဣသရေလပြည်၌ မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော် ကာလပတ်လုံး အာသ စိတ်နှလုံးသည် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။

၁၈ ခမည်းတော် လှူသောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသောဥစ္စာ ရှေ့၊ ငွေ တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော် ထဲသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။

၁၉ နောက်တဖန် နန်းစံ သုံးဆယ်ငါးနှစ် တိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း မရှိ။

၁၆

၁ အာသမင်း နန်းစံ သုံးဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့ စစ်ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ ထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ရာမမြို့ကို တည်၏။

၂ ထိုအခါ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေငွေ ရှိသမျှကို၊ အာသသည် ထုတ်၍၊ ဓမ္မာသက်မြို့၌ နေသော ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဗဟိာဒဒ် ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊

၃ ငါသည် သင်နှင့်၎င်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း မိသဟာယ ဖွဲ့ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ရွှေ ငွေကို ငါပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့် ဖွဲ့သော မိသဟာယကို ဖျက်၍လာပါဟု မှာလိုက်လေ၏။

၄ အာသမင်းကြီး၏ စကားကို ဗဟိာဒဒ်သည် နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ၊ မိမိဗိုလ်များကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣရန်မြို့၊

အန်မြို့၊ အာဗေလမိမ်မြို့ မှစ၍၊ နဿလိပြည်၌ ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာမြို့တို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။

၅ ထိုသီတင်းကို ဗာရှာသည် ကြားသောအခါ၊ ရာမမြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲ အလုပ်ကို ဖြတ်၍နေ၏။

၆ ထိုအခါ အာသ မင်းကြီးသည် ယုဒလူ အပေါင်းကို ခေါ်သဖြင့်၊ ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်း သွင်းသော ကျောက်နှင့် သစ်သားကို ယူသွား၍၊ ဂေဘမြို့နှင့် မိဖေပါမြို့ကို တည်၏။

၇ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနန်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် အာသပံ ထံသို့ လာ၍၊ မင်းကြီးသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည် မင်းကြီးလက်မှ လွတ်သွားကြပြီ။

၈ ကုရုလူနှင့် လိဗုလူတို့သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူများနှင့် တကွ၊ အားကြီးသော အလုံးအရင်း ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ထိုအလုံးအရင်းကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံတော်မူပြီ။

၉ ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သော စေတနာစိတ် ရှိသော သူတို့ ဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့စွာ နေခြင်းငှါ၊ မြေကြီး တပြင်လုံးကို အနှံ့အပြား ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။ ဤအမှု၌ မင်းကြီးသည် မိုက်စွာပြုပြီ။ ယခုမှစ၍ စစ်မှု ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၀ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်၊ အာသသည် ပရောဖက်ကို အမျက်ထွက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။ ထိုကာလ၌ ပြည်သူပြည်သား အချို့တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ၏။

၁၁ အာသမင်း ပြုမူသော အမှုအရာ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၂ နန်းစံ သုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင် ခြေတော်၌ အနာရောဂါစွဲ၍ ပြင်းစွာ ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို မဆည်းကပ်၊ ဆေးသမားတို့ကိုသာ ဆည်းကပ်လေ၏။

၁၃ အာသသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ နန်းစံ လေးဆယ်တနှစ်တွင် အနိစ္စ ရောက်သဖြင့်၊

၁၄ ဒါဝိဒ်မြို့မှာ မိမိအဘို့ မိမိလုပ်နှင့်သော သင်္ချိုင်း၌ ပြည်သားတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်သောအခါ၊ မွေးကြိုင်သော နံ့သာမျိုးတို့ကို ဆေးသမား အတတ်ဖြင့် ဘော်၍၊ တလား၌ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို တင်ထားကြ၏။ အလွန် ကြီးသော မီးရှို့ပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။

၁၇

၁ အာသ သား ယောရှုဖတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံတဘက် မိမိကို ခိုင်ခံ့စေ၏။

၂ ယုဒ ပြည်တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ ရှိသမျှတို့၌၊ တပ်သားများကို ထား၏။ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ဖေရိမ်ပြည်မှာ ခမည်းတော် အာသ တိုက်ယူသောမြို့ တို့၌၎င်း၊ မြို့စောင့်တပ်ကို အသီးအသီး ခန့်ထား၍၊

၃ ခမည်းတော်သည် အရင်လိုက်သော လမ်းသို့၊ ယောရှုဖတ် လိုက်လျက်၊ ဗာလ ဘုရားတို့ကို မ ဆည်းကပ်၊ ခမည်းတော်၏ ဘုရားသခင် ကိုသာ ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ထုံးစံကို ရှောင်၍ ပညတ်တရားတော်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မ၍၊

၅ နိုင်ငံတော်ကို ယောရှုဖတ်လက်၌ တည်စေတော် မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင် များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၆ ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာများသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းတို့၌ စိတ်စွဲလမ်း၍၊ မြင့်သော အရပ်နှင့် အာရှရပ်တို့ကို ယုဒပြည်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၇ နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ယုဒမြို့ အရပ်ရပ်၌ သွန်သင်စေ ခြင်းငှါ၊ မှူးမတ်ဗင်ဟဲလ၊ ဩဗဒိ၊ ဇာခရိ၊ နာသနေလ၊ မိက္ခာယတို့ကို၎င်း၊

၈ လေဝိသား ရှေမာယ၊ နေသနိ၊ ဇေဗဒိ၊ အာသ ဟေလ၊ ရှေမိရမုတ်၊ ယောနသန်၊ အဒေါနိယ၊ တော ဘိယ၊ တောဘ၊ ဒေါနိယတို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူရောဟိတ် လေိရှမာနှင့် ယောရုံကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၉ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ ဩဝါဒပေး၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းပါလျက်၊ ယုဒမြို့ အရပ်ရပ်တို့ တွင်၊ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို သွန်သင် ကြ၏။

၁၀ ယုဒပြည်ပတ်ဝန်းကျင် တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယောရှုဖတ်ကို စစ် မတိုက်ဝံ့ဘဲ နေကြ၏။

၁၁ ဖိလိစ္စိုလူတို့သည် လက်ဆောင်နှင့် အခွန်ငွေ ကို၎င်း၊ အာရပ်လူတို့သည် သိုး ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာနှင့် ဆိတ် ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၂ ယောရှုဖတ်သည် အလွန် ခွန်အား တိုးပွား၍ ယုဒပြည်၌ ရဲတိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့တို့ကို တည် တော်မူ၏။

၁၃ ယုဒမြို့တို့၌ အမှုအရေးတော်များ၏၊ ခွန်အား ကြီးသောစစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိကြ၏။

၁၄ စစ်သူရဲ အဆွေ အမျိုးလိုက်ယူသော စာရင်း ဟူမူကား၊ ယုဒ အမျိုး ဗိုလ်ချုပ်မင်း အာဒနနှင့် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ သုံးသိန်း။

၁၅ စစ်ကဲ ယောဟနန်နှင့် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ နှစ်သိန်းရှစ်သောင်း။

၁၆ စေတနာစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် သော ဇိဓရိသား အာမသိနှင့် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ နှစ်သိန်း။

၁၇ ဗယ်မိန် အမျိုး ခွန်အားကြီးသော လျောဒနှင့် လေး၊ ခိုင်းလွှားကို ကိုင်သောသူ နှစ်သိန်း။

၁၈ သူ့နောက် ယောဇဗဒိနှင့် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အသင့် ရှိသောသူ တသိန်းရှစ်သောင်းတည်း။

၁၉ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့၌ ရှင်ဘုရင် ထားသော သူရဲမှ တပါး၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းလျက်နေကြ၏။

၁၈

၁ ယောရှုဖတ်မင်းသည် ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာများ၍၊ အာဟပ်မင်းနှင့် အမျိုးစပ်လေ၏။

၂ နောက်တဖန် ရှမာရိမြို့၊ အာဟပ်မင်း ထံသို့ ကိုယ်တိုင် သွား၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်နှင့်၊ သူ၏ လူတို့အဘို့ များစွာသော သိုးနွားတို့ကို စီရင်၍၊ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ လိုက်စေခြင်းငှါ၊

၃ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ ငါနှင့် အတူလိုက်မည် လောဟုမေးလျှင်၊ ယောရှုဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့ သို့၎င်း၊ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် လျက်၊ မင်းကြီးနှင့် ဝိုင်း၍ စစ်တိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄ တဖန် ယောရှုဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က ပတ်တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်းပါလော့ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အား ဆိုသော်၊

၅ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက် လေးရာ တို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဂိလဒိပြည်ရာမုတ် မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲ နေကောင်း သလောဟု မေးသော်၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရ ဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော် မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ ယောရှုဖတ် ကလည်း၊ ငါတို့ မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက် တစ်စုံတပါးမျှ မရှိသလော ဟု မေးသော်၊

၇ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားဘုရားကို မေးမြန်းရသောသူ တယောက်၊ ဣမလ သား မိက္ခာရှိသေး၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကို ငါမုန်း၏။ ငါ၌ မင်္ဂလာစကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ အစဉ် ဟောတတ်သည်ဟု ယောဂုဖတ်အား ဆိုလျှင်၊ ယောဂုဖတ်က၊ ထိုသို့မင်းကြီး မပြောပါနှင့် ပြန်ဆို၏။

၈ ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိ တယောက်ကို ခေါ်၍၊ ဣမလသား မိက္ခာကို အလျင် အမြန် ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောဂုဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှုမာရိမြို့ တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့ အပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ ပရောဖက် အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ဟောပြောကြ၏။

၁၀ ခေနာနာသား ဇေဒကီသည် သံဗြီး ချိုတို့ကို လုပ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိပြည်ကို မဖျက်ဆီးမိတိုင်အောင်၊ ဤဗြီးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။

၁၁ ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောကြ၏။

၁၂ မိက္ခာကိုခေါ်သော တမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာ စကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီ တညွတ်တည်း ဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ ဟောကြသည်နည်းတူ၊ မင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုလျှင်၊

၁၃ မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟု ဆို၏။

၁၄ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက်သောအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်း မိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချိဘဲ နေကောင်းသလောဟု မေးလျှင်၊ မိက္ခာက စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ရန်သူတို့ကို လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ မှန်သော စကားမှတစ်ပါး အခြားသော စကားကို ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့အား မဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အား အကျိန်ပေးရမည်နည်းဟု မေးသော်၊

၁၆ မိက္ခာက၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်း မရှိသော သိုးကဲ့သို့ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက် ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤလူ အပေါင်းတို့သည် အရှင် မရှိသောကြောင့်၊ အသီးအသီး ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်ဆို၏။

၁၇ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌ မင်္ဂလာ စကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအား ငါမပြောသလောဟု ယောဂုဖတ်အား ဆို၏။

၁၈ မိက္ခာ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကို ၎င်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတောင်ဘက်၊ လက်ဝဲတော် ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကို ၎င်း၊ ငါမြင်ပြီ။

၁၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒိပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၀ တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည် လာ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ် သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၁ ထာဝရဘုရားက၊ အဘယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ် သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက် အပေါင်းတို့ အထံမှာ၊ မုသာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ သွား၍ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏ ပရောဖက် အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ အမင်္ဂလာ စကားကို ပြောတော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။

၂၃ ထိုအခါ ခေနာနာသား ဇေဒကီသည် ချဉ်းလာ၍ မိက္ခာ၏ပါးကို ပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ် လမ်းဖြင့် ငါမှထွက်တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊

၂၄ မိက္ခာက၊ သင်သည် ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ဝင်သောနေ၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၂၅ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က မိက္ခာကို မြို့ဝန်မင်း အာမုန်ထံ၊ သားတော် ယောရှု ထံသို့ ယူသွား၍။

၂၆ ဤသူကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်၍ မလာမှီတိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲစွာ စားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု စီရင်၏။

၂၇ မိက္ခာကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာ ရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊ အို လူများအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။

၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် တို့သည်၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကြ၏။

၂၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် ခြားနားသော အယောင်ကို ဆောင်၍၊ စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင်မည်။ မင်းကြီး မူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလောဟု ယောရှုဖတ်အား ဆိုပြီးမှ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသော အယောင်ကို ဆောင်လျက် စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင်၏။

၃၀ ရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှတပါး၊ အခြားသောလူကြီး လူငယ်တို့ မတိုက်နှင့်ဟု ရထား စီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊

၃၁ ရထားစီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှုဖတ် ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့ကို တိုက်အံ့သောငှါ ဝိုင်းလာကြ၍၊ ယောရှုဖတ်လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း မစ၍ သူတို့ကို လွှဲသွားစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် သွေးဆောင်တော်မူ၏။

၃၂ ဣသရေလရှင်ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ရထား စီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မ လိုက်ဘဲ အခြားသို့ ရှောင်သွားကြ၏။

၃၃ လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲ လေးနှစ် ပစ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို၊ သံချပ်အင်္ကျီ အဆစ်ကြားမှာ မှန်လေသော်၊ ငါ့ကို စစ်ပွဲထဲက လှည့်၍ ထုတ်ဆောင် လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိ ရထားတော်ထိန်းကို ဆို၏။

၃၄ ထိုနေ့၌တိုး၍ တိုက်ကြ၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် သည် ညဦးယံတိုင်အောင် ရှုရိလူ တဘက်တချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာ လူကို မှီ၍ထိုင်နေ၏။ နေဝင်ချိန် နီးသောအခါ အသက်တော် ကုန်၏။

၁၉

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာ၏။

၂ ဟာနန်သား ပရောဖက် ယေဟုသည်၊ ယောရှု ဖတ် မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ၊ ထွက်သွား၍၊ မင်းကြီးသည် မတရားသော သူတို့ကို မစသင့် သလော့။ ထာဝရဘုရားကို မုန်းသော သူတို့ကို ချစ်သင့် သလော့။ ယခုပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည် မင်းကြီး အပေါ်သို့ သက်ရောက် လေပြီ။

၃ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည် တပြည်လုံးတွင်၊ အာရှုပင်တို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ရှာခြင်းငှါ၊ သဘောချသောကြောင့်၊ ကျင့်သောအကျင့် ကောင်း ပါပြီဟု ဆို၏။

၄ ထိုနောက်၊ ယောရှုဖတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၏။ တဖန် ဗေရရှောမြို့ မှစ၍၊ ဖေရိမ်တောင်တိုင် အောင် လှည့်လည်သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်စေ တော်မူ၏။

၅ ယုဒနိုင်ငံတွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှ အသီးအသီး တို့၌ တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထား၍၊

၆ သင်တို့ ပြုသောအမှုကို သတိပြုကြလော့။ လူ၏ အမှုကိုစောင့်၍ တရားစီရင်သည် မဟုတ်။ သင်တို့ စီရင်ရာတွင် ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ အမှု တော်ကို စောင့်၍ စီရင်ကြ၏။

၇ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိ၍ သတိပြုကြလော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင်သည် မတရားသော အမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လူမျက်နှာကို ထောက်ခြင်း၊ တံစိုးစားခြင်းအခွင့် ရှိတော်မမူဟု မှာထားတော်မူ၏။

၈ ယေရုရှလင်မြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တရား မှုတို့ကို၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အချင်းချင်း တရား တွေ့မှုတို့ကို၎င်း၊ စီရင်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသား၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်၊ ဣသရေလ အဆွေအမျိုးသူကြီး အချို့တို့ ကို ခန့်ထား၍၊

၉ သင်တို့သည် စုံလင်သော စိတ်နှလုံးနှင့် ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာစောင့်လျက် စီရင် ကြလော့။

၁၀ အမြို့မြို့၌ နေသော အမျိုးသားချင်းတို့တွင် လူအသက် သတ်ခြင်းအမှု၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးခြင်း၊ အမှုမည်သည်ကား၊ သင်တို့ရှေ့သို့ရောက်လျှင်၊ သင်တို့နှင့် အမျိုးသားချင်း တို့အပေါ်သို့ အမျက်တော် သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားရမည် အ

ကြောင်း၊ သတိပေးကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ် လွတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ အမှု အရာရာတွင်၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်း အာမရိသည် သင်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုအရာရာတို့တွင်၊ ယုဒ အမျိုးမှာ မင်းဖြစ်သော ဣဂရမေလသား ဇေဗဒိသည် အုပ်ချုပ် ရ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ အမှုထမ်း လုလင် လုပ်ကြ၏။ ရဲရင့်စွာ စီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းသောသူတို့ ဘက်မှာ နေတော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၀

၁ ထိုနောက်မှာ၊ မောဘအမျိုးနှင့် အမွန် အမျိုးသား တို့သည် ဒေန်အမျိုးသား အချို့နှင့်တကွ၊ ယောဂုဖတ် ကို စစ်တိုက်မည်ဟု ချီလာကြ၏။

၂ အိုင်ကြီးတဘက်၊ ဒေန်ပြည် ဘက်က များစွာ သော အလုံးအရင်း စစ်ချီလာ၍၊ အင်္ဂေဒီ အမည်ရှိ သော ဟာဇဇန္ဒာမာမြို့မှာ ရှိကြပါသည်ဟု ယောဂုဖတ် အား ကြားလျှောက်လျှင်၊

၃ ယောဂုဖတ်သည် ကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ သဘောချလျက်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို၊ ယုဒပြည် တရှောက်လုံး၌ ကြော်ငြာစေတော်မူ၏။

၄ ယုဒလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း မည်ဟု စုဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာအံ့သောငှါ၊ ယုဒမြို့ ရှိသမျှမှ ထွက်လာကြ၏။

၅ ယောဂုဖတ်သည် ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းသစ် ရှေ့၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား စည်းဝေးရာ ပရိသတ် အလယ်၌ ရပ်လျက်၊

၆ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။ တပါးအမျိုးသား နေရာတိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ကို အစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော့။ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်အောင် ခွန်အား တန်ခိုးကြီးတော်မူသည် မဟုတ်လော့။

၇ ဤပြည်၌နေဘူးသော သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေလအမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ်၍၊ ကိုယ်တော် အဆွေ အာပြဟံ၏သား သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကို အစဉ် ပေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။

၈ သူတို့သည် နေရာကျ၍၊ နာမတော် အဘို့ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြသော အခါ၊

၉ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး တစုံတခု ရောက်၍၊ နာမတော်ဖြစ် သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၊ အထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကြောင့် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ နားထောင်၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြပါပြီ။

၁၀ ယခုတွင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော အခါ၊ တိုက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ လွှဲရှောင်၍ မဖျက်ဆီးဘဲ ထားခဲ့သော အမွန်အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသား စီရင်တော်သားတို့သည်၊

၁၁ အကျွန်ုပ်တို့အား အပိုင်ပေးတော်မူသော အမွေ ခံရမြေထဲက အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ လာ၍၊ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးဆပ်ကြပါသည်ကို၊ ကြည့်ရှုတော် မူပါ။

၁၂ အို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၊ သူတို့ကို မစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်လော့။ အကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်အံ့သောငှါ လာသော ဤအလုံးအရင်းကြီးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို မသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာ မျှော်ကြည့်လျက် နေကြ ပါသည်ဟု ဆုတောင်း၍၊

၁၃ ယုဒ လူအပေါင်းတို့သည် သားမယား သူငယ်တို့ နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ ပရိသတ်အလယ်၌ရှိသော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ် အန္တယ်၊ မတ္တနိ၊ ယေယေလ၊ ဗေနာယ၊ ဇာခရိ တို့မှဆင်းသက်သော ယဟာဇေလ အပေါ်သို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်၍၊

၁၅ ထိုသူက၊ အို ယောဂုဖတ် မင်းကြီးနှင့် ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့ နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို အလုံးအရင်းကြီးကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက် ကြနှင့်။ စစ်မှုသည် သင်တို့တာ မဟုတ်၊ ဘုရားသခင် တာဖြစ်၏။

၁၆ နက်ဖြန်နေ့ သူတို့ ရှိရာသို့ ချီသွားကြလော့။ သူတို့သည် ဇိဇမြို့သို့ တတ်ရာလမ်းဖြင့် လာကြစဉ်၊ ယေရွေလ တောစနား၊ ချိုင့်ဝှေ့ သင်တို့ တွေ့ကြ လိမ့်မည်။

၁၇ သို့ရာတွင်၊ အို ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့၊ သင်တို့သည် စစ်တိုက်စရာ အကြောင်း မရှိသည် ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်စွာ မတ်တပ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို

ကြည့်ရှုကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့ ချီသွားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု မြှောက်ဆို၏။

၁၈ ယောရှုဖတ်သည် မြေပေါ်မှာ ဦးချ၍၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ် ကြ၏။

၁၉ လေဝီ အမျိုး၊ ကောဟတ် အနွယ်သားနှင့် ကောရ အနွယ်သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို၊ ကျယ်သော အသံနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ရပ်နေကြ၏။

၂၀ နက်ဖြန် နံနက်စောစော ထ၍၊ တေကောတော သို့ ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင်၊ ယောရှုဖတ် သည် ရပ်၍ အိုယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် တည်ကြည်ကြလိမ့် မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အောင်မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ လူများနှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု တပ်ရှေ့မှာ ချီသွားလျက်၊ သန့်ရှင်းခြင်းအသရေကို ချီးမွမ်းရသော သီချင်းသည်တို့ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ ခန့်ထား တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသူတို့သည် ချီးမွမ်းရာ သီချင်းကို ဆိုစပြုကြ သောအခါ၊ ယုဒပြည်ကို တိုက်ခံ့သောငှါ လာသော၊ စိရတောင်သားတို့ကို အမျှန်အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရား ချောင်းမြောင်း စေတော်မူသဖြင့်၊ အမျှန်အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုး သားတို့သည် အထိအခိုက် ခံရသောကြောင့်၊

၂၃ တဖန် စိရတောင်သားတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ၊ လှန်၍ တိုက်သဖြင့်၊ အကုန်အစင် သတ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကို တယောက် တိုက်ခိုက်၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၄ ယုဒ လူတို့သည် တော၌ရှိသော ကင်းမျှော်စင်သို့ ရောက်၍ ထိုအလုံးအရင်းကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ထို လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှ မလွတ်၊ မြေပေါ်မှာ လဲသော အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။

၂၅ ယောရှုဖတ်နှင့် သူ၏ လူတို့သည်၊ ရန်သူတို့ ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါလာကြသောအခါ၊ အသေကောင် တို့၌ များစွာသောဥစ္စာ၊ အဘိုးထိုက်သော တန်ဆာ

တို့ကို တွေ့သဖြင့်၊ ထမ်း၍ မသွားနိုင်အောင် ချွတ် ယူကြ၏။ လက်ရဥစ္စာ အလွန် များသောကြောင့်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး လုယူထုတ်ထားလျက် နေကြ၏။

၂၆ စတုတ္ထ နေ့တွင် ဗရာခ ချိုင့်၌ စည်းဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ထိုကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအရပ်သည် ဗရာခချိုင့် ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၂၇ ထိုအခါ သူတို့သည် ရန်သူတို့ အပေါ်မှာ ဝမ်း မြောက်သောအခွင့်ကို၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ သော ကြောင့်၊ ယောရှုဖတ်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကြွ၍၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား၍၊

၂၈ စောင်းတယော တံပိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ ယေရု ရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။

၂၉ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၏ ရန်သူ တို့ကို တိုက်တော်မူကြောင်းကို၊ အခြားတိုင်းနိုင်ငံသား ရှိသမျှတို့သည် ကြား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။

၃၀ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ယောရှုဖတ်၏ နိုင်ငံတော်သည် သာယာ၏။

၃၁ ယောရှုဖတ်သည် အသက် သုံးဆယ်ငါးနှစ် ရှိ သော် နန်းထိုင်၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး ယေရုရှလင် မြို့မှာနေလျက်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။ မယ်တော် ကား ရှိလဟိသမီး အဇာ အမည်ရှိ၏။

၃၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် အာသ လိုက်သော လမ်းကို မလွဲ၊ အကုန်အစင် လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မြှောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်၏။

၃၃ သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှား၊ လူများတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောမချဘဲ နေကြသေး၏။

၃၄ ယောရှုဖတ် ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ဆက်၍၊ ဟာနန်သား ယေဟု စီရင်သော စာ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။

၃၅၊ ၃၆ နောက်တဖန် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ်သည်၊ တာရှုမြို့သို့ သွားရသော သင်္ဘောတို့ကို တည်လုပ် ခြင်းငှါ၊ အလွန် အဓမ္မအမှုကို ပြုသော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်ပြီးလျှင်၊ ထိုသင်္ဘော တို့ကို ဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာ တည်လုပ်ကြ၏။

၃၇ ထိုအခါ မရေရုမြို့သူ၊ ဒေါဒဝသား ဇလျေဇက၊

မင်းကြီးသည် အာခဇ်နှင့် ပေါင်းဘော်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်းကြီး ပြုသောအမှုကို ဖျက်တော်မူပြီဟု ယောရုဖတ် တဘက်၌ ဟောသည်နှင့် အညီ၊ ထိုသင်္ဘောတို့သည် တာရှုမြို့သို့ မသွားနိုင်အောင် ကျိုးပဲ့ကြ၏။

၂၁

၁ ယောရုဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် ယဟောရံသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရုဖတ်သား ယဟောရံညီ ဟူမူကား၊ အာဇရိ၊ ယေယလေ၊ ဇာခရိ၊ အာဇရိ၊ မိကျွေလ၊ ရှေ့ဖတ်တည်း။

၃ ခမည်းတော်သည် များစွာသော ရွှေငွေ ဥစ္စာ ရတနာ နှင့်တကွ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို သူတို့အား ပေး၏။ နိုင်ငံကိုကား သားဦး ယဟောရံ အား ပေး၏။

၄ ယဟောရံသည် ခမည်းတော် နိုင်ငံ၌ တည်သော အခါ၊ ကိုယ်ကိုယ် ခိုင်ခံ့စေ၍၊ ညီတော် အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလ များတော်မတ်တော် တချို့တို့ကို၎င်း၊ ထားနှင့် သတ်လေ၏။

၅ ယဟောရံသည် အသက် သုံးဆယ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။

၆ အာဟပ် သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်ရာလမ်းသို့၊ အာဟပ်အမျိုး ကဲ့သို့ လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ် အစ ရှိသော သားမြေးတို့၏ မီးခွက်ကို အစဉ် ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့တော်မူသောကြောင့်၊ သူ၏ အမျိုးကို မဖျက်ဆီးဘဲ ထားတော်မူ၏။

၈ ထိုမင်း လက်ထက်၌၊ ဧဒုံ ပြည်သားတို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၍၊ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၉ ယဟောရံမင်းသည် များမတ်များ၊ ရထားစီးသူရဲများ အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ စစ်ချီ၍၊ ညဉ့်အခါ ဝိုင်းသော ဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များကို လုပ်ကြံလေ၏။

၁၀ သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံ ပြည်သားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ထိုကာလ၌၊ လိဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။

အကြောင်းမူကား၊ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊

၁၁ ယုဒ တောင်တို့ အပေါ်မှာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်လုပ်သဖြင့်၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားယွင်းရမည်အကြောင်း၊ အနိုင်အထက် ပြုသတည်း။

၁၂ ပရောဖက် ဇေလိယ ပေးလိုက်သော စာသည် ထိုမင်း ထံသို့ ရောက်သဖြင့်၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ခမည်းတော် ယောရုဖတ် လမ်းနှင့်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ လမ်းသို့ မလိုက်၊

၁၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ လမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ အာဟပ်အမျိုး မှားယွင်းသည် နည်းတူ၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားယွင်းရမည် အကြောင်း ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်ထက်သာ၍၊ ကောင်းသော ညီရင်းတို့ကို သတ်သောကြောင့်၎င်း၊

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လူများ၊ သင်၏သားမယားများ၊ သင်၏ ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ကြီးစွာသော ဘေးဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။

၁၅ သင့်အူသည် တနေ့ထက် တနေ့ ထွက်အောင်၊ ဝမ်းထဲ၌ ပြင်းစွာသော အနာရောဂါ စွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၁၆ ထိုနောက်မှာ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိစ္စိုလူ၊ ကုရှပြည်နှင့် နီးသော အာရပ်လူတို့ကို၊ ယဟောရံမင်း တဘက်၊ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ ချီလာ၍ လုပ်ကြံကြ၏။ နန်းတော်၌ တွေ့သမျှသော ဥစ္စာများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏ သားမယားများတို့ကို သိမ်းသွားကြသဖြင့်၊ အထွေးဆုံးသော သားအာခဇ် မှတပါး၊ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်း။

၁၇ နောက်တဖန် မပျောက်နိုင်သော ဝမ်းနာဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် တာရှုညီစွာ နာ၍၊ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ အနာ ပြင်းထန်သောကြောင့်၊ အူထွက်၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့ အဘို့၊ မီးရှို့ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမင်းအဘို့ မပြု။

၂၀ ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ အဘယ်သူမျှ မနှမြောဘဲ သေသွား၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့ သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ဂြိုဟ်ကြ။

၂၂

၁ အာရပ်လူတို့နှင့် လိုက်လာသော၊ တပ်သားတို့သည် တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံ၏ သားတော် အကြီးရှိသမျှတို့ကို သတ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သားထွေး အာခဇိကို ခမည်းတော်အရာ၌ ချီးမြှောက်၍၊

၂ အာခဇိသည် အသက် နှစ်ဆယ်နှစ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနင်္ဂနွေစံ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဩမရိမြေ၊ အာသလိအမည်ရှိ၏။

၃ မယ်တော်သည် မကောင်းသော အကြံကို ပေးသောကြောင့်၊ ထိုမင်းသည် အာဟပ် အမျိုးလိုက်ရာ လမ်းသို့ လိုက်၍၊

၄ အာဟပ် အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။ ခမည်းတော် သေသော နောက်၊ အာဟပ် အမျိုးသားတို့သည် အာခဇိကို အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကြံကို ပေးကြ၏။

၅ အာခဇိသည် သူတို့စကားကို နားထောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်သား ယောရံနှင့် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရံကို ထိခိုက်ကြ၏။

၆ ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သော အနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံသည် ယေဇရေလ မြို့သို့ ပြန်သွား၍၊ နာလျက် နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံသား အာခဇိသည် လည်း၊ အာဟပ်သား ယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ ဆင်းသွားလေ၏။

၇ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာခဇိသည် ယောရံထံသို့ ရောက်သော အားဖြင့်၊ ဆုံးရှုံးလေသည် အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ အာဟပ် အမျိုးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ဘိသိက်ပေးတော်မူသော နိမိရှိသား ယေဟုကို ဆီးကြိုခြင်းငှါ၊ ယောရံနှင့် အာခဇိတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။

၈ ယေဟုသည် အာဟပ်အမျိုးကို တရားစီရင်သောအခါ၊ ယုဒ များမတ်တို့ကို၎င်း၊ အာခဇိမင်း၌ ခစားသော နောင်တော်၏ သားတို့ကို၎င်း၊ တွေ့၍ သတ်လေ၏။

၉ ရှုမာရိပြည်၌ ပုန်းလျက်နေသော အာခဇိကို ရှာ၍ ဘမ်းမိသောအခါ၊ ယေဟု ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သတ်၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်

ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ရှာသော ယောရုဖတ်၏ အမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အာခဇိအမျိုးသည် နိုင်ငံကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၁၀ အာခဇိ၏ မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသားသေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ ယုဒပြည်၏ ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။

၁၁ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်သမီး ယောရောသသည် အာခဇိ၏သား ယောရှုကို အသေခံရသော ဆွေတော် မျိုးတော်ထဲက ခိုးယူ၍၊ သူနှင့် သူ၏ နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့ ယဟောရံ မင်းကြီးသမီး၊ ယဇိပရာဟိတ် ယောယဒ၏ မယားဖြစ်သော အာခဇိ၏ နှမ ယောရောသသည်၊ အာသလိ လက်မှ ယောရှုအသက် လွတ်စေခြင်းငှါ ဝှက်ထားသဖြင့်၊

၁၂ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ယောရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ၊ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။

၂၃

၁ ခုနစ်နှစ်မြောက်သော အခါ၊ ယောယဒသည် ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေ၍၊ တပ်မှူးများ၊ ယေရောဟံသား အာဇရိသည် ယောဟနန်သား ဣရှုမေလ၊ ဩဗက်သား အာဇရိ ၊ အဒါယသား မာသေယ၊ ဇိရိသား ဇေလိရုဖတ်တို့နှင့် သင်းဖွဲ့လေ၏။

၂ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ လှည့်လည် သဖြင့်၊ ယုဒမြို့ အရပ်ရပ်ထဲက လေဝိသားများနှင့် ဣသရေလ အဆွေ အမျိုးသူကြီးများကို စုဝေးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။

၃ စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ရှင်ဘုရင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ ယောယဒ ကလည်း၊ ရှင်ဘုရင် သားတော်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အမျိုးကိုမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင် သားတော် စိုးစံရမည်။

၄ သင်တို့ပြုရသော အမှုဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝင်သော ယဇိပရာဟိတ်သား လေဝိသား သုံးစုတစုတို့သည် တံခါးစောင့်လုပ်ရမည်။

၅ တစုသည် နန်းတော်ကို စောင့်ရမည်။ တစုသည် သူရတံခါးကို စောင့်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော် တံတိုင်းတို့ အတွင်း၌ နေကြမည်။

၆ ယဇိပရာဟိတ်များနှင့် အမှုတော်စောင့် လေဝိသားများ မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ မဝင်စေနှင့်။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်

ဝင်ကြမည်။ အခြားသော သူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ဘက်၌ စောင့်နေကြမည်။

၇ လေဝိသားတိုင်း မိမိ လက်နက်ကို ကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဝိုင်း၍၊ အိမ်တော် ထဲသို့ ဝင်သမျှ သောသူတို့ကို သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်တော် မူသောအခါ၊ နောက်တော်သို့ လိုက်ရမည်ဟု မှာထား လေ၏။

၈ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ မှာထား သမျှတိုင်း၊ လေဝိသားများနှင့် ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည် ဖွဲ့မြဲဖွဲ့သော အသင်းတို့ကို မဖျက်သောကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသော သူနှင့် ဝင်ရသောသူ အသီးအသီးတို့ကို ခေါ်ထားကြ၏။

၉ ဗိမာန်တော်၌ ရှိသော ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ လှံများနှင့် ခိုင်းလွှားများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည် ထုတ်၍၊ လူတရားအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။

၁၀ အသီးအသီး လက်နက်ကိုင်သောသူ အပေါင်း တို့ကို ရှင်ဘုရင် ပတ်လည်၊ ယဇ်ပုလွင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်၌ လက်ျာထောင့် မှစ၍ လက်ဝဲထောင့် တိုင်အောင် နေရာ ချထားလေ၏။

၁၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကို တင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒနှင့် သူ၏ သားတို့သည် ဘိသိက်ပေး၍၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၂ အာသလိသည် လူများပြည့်၍ ရှင်ဘုရင် ထံ၌ ချီးမွမ်းသံကို ကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍၊

၁၃ ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော် ဝင်ဝ၊ တိုင်နား ရပ်လျက်၊ များတော်မတ်တော်များနှင့်၊ တံပိုးမှုတ်သော သူများတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူ ပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တံပိုး မှုတ်လျက် သီးချင်းသည်တို့သည် တရိယာ အမျိုးမျိုးကို ကိုင်၍၊ ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုလျက် ရှိကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။

၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ ကလည်း၊ ဗိမာန် တော် ထဲမှာ မသေစေနှင့်။ တပ်ပြင်သို့ ထပ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာ နေသောသူကို ထားနှင့် သတ်ကြဟု လူ တရားအုပ် တပ်မှူးတို့ကိုမှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊

၁၅ အာသလိကို ဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့

သွားသော၊ မြင်းလမ်းဝသို့ ရောက်သော အခါ၊ သတ်ကြ၏။

၁၆ ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏လူ ဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ယောယဒသည် မိမိ ထံ၌ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။

၁၇ လူအပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့ သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပုလွင်များနှင့် ရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပုလွင်တို့ ရှေ့မှာ ဗာလ ယဇ်ပုရောဟိတ် မသန် ကို သတ်ကြ၏။

၁၈ မောရှေ ပညတ္တိကျမ်း၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ ဒါဝိဒ် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်၌ ဒါဝိဒ် ခွဲထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည် ဗိမာန်တော် မှုများကို ဆောင်ရွက်မည် အကြောင်း၊ ယောယဒ စီရင်လေ၏။

၁၉ မသန်ရှင်းသော လက္ခဏာ တစုံတခုရှိသော သူကို မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော် တံခါးစောင့်တို့ ကိုလည်း ခန့်ထားလေ၏။

၂၀ လူတရားအုပ်၊ မှူးမတ်၊ အကြီးအကဲ၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ မြင့်သော တံခါး လမ်းဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်၍၊ ရာဇပုလွင်တော် ပေါ်မှာတင်ကြ၏။

၂၁ နန်းတော် နားမှာ အာသလိကို သတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တမြို့လုံး၌လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၂၄

၁ ယောရှုသည် အသက် ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှောမြို့သူ ဇိဗီအမည်ရှိ၏။

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ လက်ထက် ကာလ ပတ်လုံး၊ ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။

၃ ယောယဒ ပေးစားသော မိန်းမနှစ် ယောက်နှင့် စုံတက်၍ သားသမီးတို့ကို မြင်ရ၏။

၄ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှုသည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင် မည်အကြံရှိလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ သင်တို့ ဘုရားသခင်၏။ အိမ်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ ယုဒမြို့တို့ကိုလှည့်လည်သဖြင့်၊ နှစ်တိုင်း အစဉ် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့မှ ငွေကို ခံယူ၍၊ အမှုပြီးအောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့ဟု မိန့်

တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားတို့သည် မကြိုးစားဘဲ နေကြ၏။

၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး ယောယဒကို ခေါ်၍၊ သက်သေခံ တော်မူချက်၊ တဲတော် အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေနှင့် စည်းစေးရာ ကူသရေလ ပရိသတ် ပြုသည်နည်းတူ လေဝိသားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ စ၍၊ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်တို့မှ ငွေကိုခံယူ၍၊ ဆောင်ခွဲရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် မမှာထားဘဲ နေသနည်းဟု မေး တော်မူ၏။

၇ အဓမ္မ မိန်းမ အာသလိ၏ သားတို့သည် ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ပူဇော်သော ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊ ဗာလဘုရားတို့အား ပူဇော်ကြ၏။

၈ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်အတိုင်း၊ သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြင်၊ တံခါးနားမှာ ထားကြ၏။

၉ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေသည် တောမှာ ကူသရေလအမျိုး၌ ငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခွဲရမည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည်အရပ်ရပ် မှစ၍ ကြော်ငြာကြ၏။

၁၀ မင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်း တို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဆောင်ခွဲ၍၊ လက်စသတ်သည် တိုင်အောင်၊ သေတ္တာ ထဲသို့ သွင်းထားကြ၏။

၁၁ ထိုသေတ္တာကို လေဝိသားတို့သည် ဘဏ္ဍာ တော်တိုက် ထဲသို့ သွင်း၍၊ ငွေများသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏ စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ စာရေးသည် လာ၍၊ ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှ သေတ္တာကို သူ့နေရာ၌ ထားပြန်၏။ ထိုသို့ နေ့တိုင်းပြု၍၊ များစွာ သောငွေကို စုထားကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒသည် ဗိမာန်တော်၏ အမှုတော်စောင့်တို့၌ ထိုငွေကိုအပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်စေခြင်းငှါ၊ ပန်းရန်သမား၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲ သမား၊ ပန်းတိုင်းသမားတို့အား ပေးဝယ်ကြ၏။

၁၃ အလုပ်လုပ်သော သူတို့သည် ကြိုးစား၍ ပြုပြင် သဖြင့်၊ ဗိမာန်တော်ကို ပကတိ အဖြစ်၌ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။

၁၄ လက်စသတ်သောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသော ငွေကို ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒ ထံသို့ ယူခဲ့၍၊ ထိုငွေနှင့် ဗိမာန်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် ပူဇော်ရန် တန်ဆာ၊ ရွှေပလား၊ ငွေပလား၊ ဇွန်းများကို လုပ်ကြ၏။ ယောယဒ လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို အစဉ်ပူဇော်ကြ၏။

၁၅ ယောယဒသည် အိ၍ကာလပြည့်စုံရာ ရောက် လျက်၊ အသက် တရာသုံးဆယ် ရှိသော်သေ၍၊

၁၆ ဒါဝိဒ်မြို့မှာ ရှင်ဘုရင် တို့တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကူသရေလအမျိုးတွင် ဘုရားသခင်၌၎င်း၊ အိမ်တော်၌၎င်း၊ ကျေးဇူးပြုသော သူဖြစ်သတည်း။

၁၇ ယောယဒ သေသောနောက်၊ ယုဒမင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ လာ၍ ရိုခိုင်းကြ၏။ သူတို့စကားကို ရှင်ဘုရင်နားထောင်သဖြင့်၊

၁၈ သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ကို စွန့်၍၊ အာရှရပ်နှင့် ရုပ်တုတို့ ကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည် ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ သက်ရောက် လေ၏။

၁၉ သူတို့ကို ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ သွေးဆောင် စေခြင်းငှါ၊ ပရောဖက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ပရောဖက်တို့သည် သက်သေခံသော်လည်း၊ သူတို့ သည် နားမထောင်ကြ။

၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသား ဇာခရိ အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် ပရိသတ် အလယ် မြင့်သော အရပ်၌ ရပ်လျက်၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြသနည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သော ကြောင့်၊ သင်တို့ကိုလည်း စွန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၂၁ လူများတို့သည် သူ့ကိုမကောင်းသော အကြံနှင့် တိုင်ပင်၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်နှင့် ဗိမာန်တော် အတွင်း၌ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ သတ်ကြ၏။

၂၂ ထိုသို့ ယောရှု မင်းကြီးသည် ဇာခရိအဘ၊ ယောယဒပြုသော ကျေးဇူးကို မအောက်မေ့၊ သားကို သတ်လေသည် တကား။ ဇာခရိ သေသောအခါ၊ ဤ အမှုကို ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော် မူမည်ဟု ဆို၏။

၂၃ ထိုနေ့ အဆုံး၌၊ ရှုရိတပ်သားတို့သည် စစ်ချီ၍ လာကြသဖြင့်၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်မှ၊ မျူးမတ် အရာရှိ အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ရဉာဏာ ရှိသမျှတို့ကို ဒဏ်သက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၂၄ ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောကြောင့်၊ များပြားသော အလုံးအရင်းဖြစ်သော်လည်း၊ နည်းသော ရှုရိတပ် အလုံးအရင်း လက်သို့ ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူ၍၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရှုကို တရားစီရင်ကြ၏။

၂၅ ရန်သူ ထွက်သွားသောအခါ၊ ယောရှုသည် ကြီးစွာသော ဒုက္ခကို ခံရလျက်၊ နေရစ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သားတို့ကို သတ်သော အပြစ်ကြောင့်၊ မိမိ ကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ သာလွန် ပေါ်မှာ သေအောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုမင်းကို ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့တွင် မသင်္ဂြိုဟ်။

၂၆ လုပ်ကြံသော သူကား၊ အမ္မုန် အမျိုးသမီး ရှိမတ်သား၊ ယောဇဗဒ်နှင့် မောဘ အမျိုးသမီး ရှိမတ်သား ရဟောဇဗဒ်တည်း။

၂၇ ယောရှုသည် သားရှိခြင်းအရာ၊ လေးသော အမှုကို ထမ်းခြင်းအရာ၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်း အရာတို့သည် ရာဇဝင်နှင့် စပ်သော စာ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။ သားတော် အာမဇိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅

၁ အာမဇိသည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒွန်အမည်ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကို ပြုသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံး မစုံလင်။

၃ အာမဇိသည် မင်းအာဏာ တည်သောအခါ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို သတ်သော ကျွန်တို့ကို သတ်လေ၏။

၄ သားအတွက် အဘသည် အသေ မခံရ။ အဘ အတွက်သားသည် အသေ မခံရ။ လူတိုင်း မိမိအပြစ် ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရှေ ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော် ကို စောင့်ရှောက်၍၊ ထိုကျွန်တို့၏ သားများကို မသတ်ဘဲ နေ၏။

၅ အာမဇိမင်းသည် ယုဒ လူတို့ကို စည်းဝေး၍၊ ယုဒလူနှင့် ဗယ်ာမိန်လူတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၏။ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍၊ လှံနှင့် ခိုင်းကို ကိုင်တတ်သော စစ်သူရဲကောင်းတို့သည်၊ စာရင်းဝင်သည် အတိုင်း သုံးသိန်း ရှိကြ၏။

၆ ခွန်အားကြီးသော ဣသရေလ သူရဲ တသိန်းကို လည်း ငွေအခွန်တထောင်နှင့် ငှား၏။

၇ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ လူတယောက်သည် လာ၍၊ အိုမင်းကြီး၊ ဣသရေလတပ်ကို မလိုက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူ တည်းဟူသော ဖေရိမ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ။

၈ မင်းကြီး သွားလိုလျှင် သွား၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ခိုင်ခံ့သော်လည်း၊ ရန်သူ ရှေ့မှာ ဘုရားသခင် ရှုံးစေ တော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် မစခြင်းငှါ၎င်း၊ နိမ့်ချခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၉ အာမဇိက၊ ဣသရေလ တပ်ကို ငှား၍၊ ငွေအခွန် တထောင်ကို ပေးမိသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ပြုရ မည်နည်းဟု ဘုရားသခင်၏ လူကို မေးမြန်းသော်၊ ဘုရားသခင်၏ လူက၊ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ ပေးနိုင်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၀ ထိုအခါ အာမဇိသည် ဖေရိမ်ပြည်မှ ရောက်လာ သော စစ်သူရဲတို့ကို ခွဲထား၍ မိမိတို့ နေရာသို့ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ၊ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန် အမျက်ထွက်၍၊ ယုဒပြည်သားတို့၌ အငြိုး ထားလျက်၊ မိမိတို့ နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၁ အာမဇိသည်လည်း၊ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေ၍၊ ဆား ချိုင့်သို့ တပ်ချီသဖြင့်၊ စီရတောင်သား တသောင်းကို လုပ်ကြံလေ၏။

၁၂ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် လူတသောင်းကို အရှင် ဘမ်းပြီးလျှင် ကျောက်တောင်ထိပ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ကျိုးပဲ့စေခြင်းငှါ အောက်သို့ တွန်းချကြ၏။

၁၃ ဝိုင်း၍ တိုက်ရသော အခွင့်ကို အာမဇိမပေး၊ လွှတ်လိုက်သော စစ်သူရဲတို့မူကား၊ ရှုမာရိ မြို့မှစ၍၊ ဗေသောရုန်မြို့တိုင်အောင်၊ ယုဒမြို့တို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ လူသုံးထောင်ကို တိုက်၍ လက်ရဥစ္စာ အများကို သိမ်းသွားကြ၏။

၁၄ အာမဇိသည် ဒေန် အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ စီရတောင်သားကိုး ကွယ်သော ဘုရားတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင် ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တည်ထောင်လျက် သူတို့ရှေ့မှာ၊ ဦးညွတ်ချ၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် အာမဇိကို အမျက်ထွက်၍၊ ပရောဖက်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကား၊ မိမိလူတို့ကို ရန်သူ လက်မှ မကယ်နိုင်သော တပါးအမျိုးသား ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဆည်းကပ်သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၁၆ ရှင်ဘုရင်က သင်သည် တိုင်ပင်မှူးမတ် ဖြစ် သလော။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ အဘယ်ကြောင့်

ရာဇဝတ် ခံချင်သနည်းဟု ဆိုသော်၊ ပရောဖက်က၊ မင်းကြီးသည် ငါပေးသော သတိစကားကို နားမထောင်ကို ဤအမှုကို ပြုမိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် မင်းကြီးကို ဖျက်ဆီးမည် ကြံတော်မူသည်ကို ငါသိမြင်သည်ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။

၁၇ ထိုနောက်၊ အာမဇိသည် တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေဟုသားဖြစ်သော ယောခတ်၏ သား ယဟောရှုထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် မိကြကုန်အံ့ဟု မှာလိုက်လျှင်၊

၁၈ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှုက၊ လေဗနန် ဆူးပင်သည် လေဗနန်အာရဇ်ပင် ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့် ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနန် သားရဲ တကောင်သည် လျှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကို နင်းမိ၏။

၁၉ သင်က ငါသည် ဧဒန်လူတို့ကို လုပ်ကြံပြီဟု ဆိုလျက်၊ ဝါကြားချင်သောစိတ် မြင်လှ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်နေရာ၌ နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် အမှု ရှာသနည်းဟု ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိကို ပြန်၍ မှာလိုက်လေ၏။

၂၀ ထိုစကားကို အာမဇိသည် နားမထောင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံပြည် ဘုရားတို့ကို ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ၏။

၂၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် မိကြသဖြင့်၊

၂၂ ဣသရေလအမျိုးသား ရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသား ရှုံး၍၊ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။

၂၃ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှုသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိသားဖြစ်သော ယောရှု၏သား အာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး အတောင် လေးရာကို၊ ဖေရိမ် တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင် အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။

၂၄ ဩဗဒေဒုံ လက်တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရှိသမျှသော ရွှေငွေ မှစ၍၊ တန်ဆာ အလုံးစုံနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာ အလုံးစုံကို၎င်း၊ အာမခံသောသူ အချို့တို့ကို၎င်း၊ ယူ၍ ရှုမာရီမြို့သို့ ပြန်သွား၏။

၂၅ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခတ်သား ယဟောရှု

သေသောနောက်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုသား အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်သေး၏။

၂၆ အာမဇိ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ အစအဆုံး တို့သည်၊ ယုဒ ရာဇဝင်နှင့် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်၏။

၂၇ အာမဇိသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်ရာမှ လွှဲသွားသောနောက်၊ သူ၏ တဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရမြို့သို့ ပြေးသည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့ စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊

၂၈ မြင်းပေါ်၌ တင်လျက်၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂၆

၁ ယုဒပြည် သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်၊ အသက် တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော သားတော် ဩဇိကို ယူ၍၊ ခမည်းတော် အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် သေသောနောက်၊ ဇလုပ်မြို့ကို ပြုစု၍၊ ယုဒ နိုင်ငံထဲသို့ သွင်းပြန်၏။

၃ ဩဇိသည် အသက် တဆယ်ခြောက်နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါလိ အမည် ရှိ၏။

၄ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် အာမဇိ ပြုသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှု ကို ပြု၏။

၅ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို နားလည်သော ဇာခရိ လက်ထက်၌၊ ဩဇိမင်းသည် ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဘုရားသခင်သည် အကြံ ထမြောက် ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၆ ထိုမင်းသည် စစ်ချီ၍၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့ရိုး၊ ယာဗနေမြို့ရိုး၊ အာဇုတ်မြို့ရိုးတို့ကို ဖြိုဖျက်ပြီးမှ၊ အာဇုတ်မြို့ ပတ်လည်၊ ဖိလိတ္တိပြည် အရပ်ရပ်၌ မြို့သစ်တို့ကို တည်ထောင်လေ၏။

၇ ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂုရဗာလမြို့မှာ နေသောအာရပ်လူ၊ မဟုနိမ်လူတို့ တဘက်၌ သူ့ကို မစတော်မူ၏။

၈ အမွန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဩဇိမင်းအား လက်ဆောင် ပဏ္ဍာတို့ကို ဆက်ကြ၏။ သူသည် အလွန် ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ သိတင်းတော်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင်၊ ကျော်စောလေ၏။

၉ သြဇိမင်းသည် ယေရုရှလင် မြို့ထောင့် တံခါး၊ ချိုင့်တံခါး၊ မြို့ရိုးကွေ့ တံခါး၌ ရဲတိုက်တို့ကို တည်၍၊ ခိုင်ခံ့စေ၏။

၁၀ တော၌လည်း၊ ရဲတိုက်တို့ကိုတည်၏။ ရေတွင်း များကိုလည်း တူး၏။ ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်နှင့် မြေညီရာ အရပ်၌၊ များစွာသော သိုးနွားတို့ကို၊ ဆည်းဖူး၍ တောင်အရပ်၊ မြေကောင်းသော အရပ်၌ လယ်လုပ် သော သူနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ် ပြုစုသော သူတို့ကိုလည်း စေစား၏။ ထိုသို့သော အမှုများကို ဝါသနာရှိ၏။

၁၁ သြဇိမင်း၌ တပ်စာရေး ယေယေလနှင့် တပ်အုပ် မာသေယတို့သည် စာရင်းယူသည် အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်း ဟာနနိသည် စီရင်၍၊ အသီး အသီး တပ်ဖွဲ့သော စစ်သူရဲ ဗိုလ်ခြေများရှိကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ ခွန်အားကြီးသော သူရဲ အဆွေအမျိုး အလိုက်၊ အကြီးအကဲ လုပ်သောသူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာတည်း။

၁၃ ထိုသို့ အကြီးအကဲ လုပ်သောသူ၊ ရန်သူ တဘက်၌ ရှင်ဘုရင်ကို ထောက်မခြင်းငှါ၊ ကြီးသော ခွန်အားနှင့် စစ်တိုက်သော သူရဲပေါင်းကား၊ သုံးသိန်း ခုနစ်ထောင်ငါးရာတည်း။

၁၄ သြဇိမင်းသည်လည်း၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ အတို့၊ ခိုင်းလွှား၊ လှံ၊ သံခမောက်လုံး၊ သံချပ်၊ လေး၊ ကျောက် နှင့်ပစ်စရာ လောက်လွှဲတို့ကို ပြင်ဆင်လေ၏။

၁၅ လိမ္မာသောသူတို့သည် ဉာဏ်ရှာ၍ လုပ်သော ယန္တရား စက်တို့ကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ ရဲတိုက်၊ မြို့ပြအိုး အပေါ်က မြှားနှင့် ကျောက်ကြီးကို ပစ်စရာတို့၊ ပြင်ဆင်လေ၏။ ထိုသို့ တန်ခိုးကြီးအောင်၊ အထူး သဖြင့်၊ မစခြင်းကို ခံရသည် ဖြစ်၍၊ သိတင်းတော်သည် အနံ့အပြား ကျော်စော၏။

၁၆ သြဇိမင်းသည် တန်ခိုးကြီးသောအခါ၊ ကိုယ် အကျိုးနည်းအောင် ထောင်လွှားသော စိတ်ထသဖြင့်၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား၍၊ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာဇရိသည် ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိ ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ထမ်း ယဇ် ပုရောဟိတ် ရှစ်ကျိပ်တို့နှင့် တကွ၊ ရှင်ဘုရင် သြဇိ နောက်တော်သို့ လိုက်၍၊

၁၈ ဆီးတားသဖြင့်၊ အို သြဇိမင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုနှင့် မဆိုင်ပါ။ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားသော

အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ ထိုအမှုနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲက ထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်သည် ပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော် အသရေပျက်လိမ့်မည် ဟု ဆိုကြလျှင်၊

၁၉ သြဇိမင်းသည် ဒေါသ စိတ်ရှိ၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ လင်ပန်းကို ကိုင်လျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကို အမျက်ထွက်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်တွင် နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်၏အနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ရှေ့မှာ၊ နနာသည် ရှင်ဘုရင်နဖူး၌ ပေါ်လေ၏။

၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်း တို့သည် ကြည့်ရှု၍၊ နဖူးတော်၌ နနာစွဲသည်ကို မြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူ သောကြောင့်၊ အလျင်အမြန် ထွက်လေ၏။

၂၁ ထိုသို့ သြဇိမင်းသည် သေသည် တိုင်အောင် နနာစွဲ၍ ခြားနားသောနန်း၌ နေရ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သောအခွင့်ကို မရ။ သားတော် ယောသံသည် နန်းတော်ကို အုပ်စိုး၍ နိုင်ငံတော်အမှုကို စီရင်ရ၏။

၂၂ သြဇိပြုမှုသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစ အဆုံးတို့ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟေရှာယ သည် ရေးထားလေ၏။

၂၃ သြဇိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့် အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ လူနုဖြစ်သော ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့ သင်္ချိုင်းနှင့်ဆိုင်သော မြေကွက် ၌သာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော် ယောသံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၇

၁ ယောသံသည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ် သမီး ယေရုရှာ အမည်ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် သြဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော် ထဲသို့မဝင်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုကြ သေး၏။

၃ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော် အထက် တံခါးကို လှုပ်၍ သြဇိမင်းမြို့ရိုးကို အလွန် ခိုင်ခံ့စေ၏။

၄ ယုဒ တောင်ရိုးပေါ်မှာ မြို့များကို၎င်း၊ တော၌ ရဲတိုက်များနှင့် ပြအိုးများကို၎င်း တည်ထောင်လေ၏။

၅ အမွန် ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း စစ်တိုက်၍ နိုင်သဖြင့် နိုင်သောနှစ်တွင် အမွန်သားတို့သည် ငွေအခွက် တထောင်၊ ဂျုံကောရ တသောင်း၊ မုယော တသောင်း ကို ပေးရကြ၏။ ဒုတိယ နှစ်နှင့် တတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေးရကြ၏။

၆ ထိုသို့ ယောသံသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိ အကျင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သော ကြောင့် တန်ခိုးတိုးပွားသတည်း။

၇ ယောသံပြုမူသမျှသော အမှုအရာ ကြွင်းလေ သမျှ စစ်တိုက်ခြင်း အကျင့်ကျင့်ခြင်းအမှုအရာ အလုံး စုံတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၈ ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၈

၁ အာခတ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ် ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသော အမှုကိုမပြု။

၂ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်သော လမ်းသို့ လိုက်၍၊ ဗာလဘုရား အဘို့ ရုပ်တုဆင်းတုများကို သွန်းလေ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံ့ရှာဘွယ် ထုံးစံအတိုင်း၊ ဟိန္ဒူသားချိုင့်၌ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၍၊ မိမိသားတို့ကိုလည်း မီးဖြင့်ပူဇော်၏။

၄ မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက် တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။

၅ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ့ကို ရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည် လုပ်ကြံလျက်၊ များစွာသော လူတို့ကို ဘမ်းဆီး၍၊ ဒမာသက်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြ၏။

၆ တဖန် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် လက်သို့ အပ်တော် မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာသည် ကြမ်းတမ်းစွာ လုပ်ကြံ၍၊ ရဲရင့်သော ယုဒအမျိုးသား တသိန်းနှစ်သောင်းကို တနေ့ခြင်းတွင် သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြဲသတည်း။

၇ ခွန်အားကြီးသော ဖေရိမ်သား ဇိခရိသည်၊ ရှင်ဘုရင်သား မာသေယ၊ နန်းတော်အုပ် အာဇရိကံ၊

ရှင်ဘုရင်နောက် ဒုတိယမင်း ဇေကာနကို သတ်၏။

၈ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့ နှင့် ပေါက်ဘော်တော်သော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သား၊ သမီးပေါင်း နှစ်သိန်းကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားကြ၏။ များစွာသော ဥစ္စာကိုလည်း လုယူ၍ ရှုမာရိမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၉ သြဒက် အမည် ရှိသော ထာဝရ ဘုရား၏ ပရောဖက် တပါးရှိ၍၊ ရှုမာရိမြို့သို့ ပြန်လာသော တပ်ကို ဆီးကြိုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကို အမျက်တော်ထွက် သောကြောင့်၊ သင်တို့ လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ထိသော ဒေါသ အဟုန်နှင့် သူတို့ကို သတ်ကြပြီတကား။

၁၀ ယခုတွင်လည်း၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့ သားယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို အစေခံကျွန် လုပ်၍၊ နှိပ်စက်မည့်အကြံ ရှိကြသည်တကား။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်သည် မဟုတ်လော။

၁၁ ဝါစကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ယခုဘမ်းဆီး၍ သိမ်းယူခဲ့သော သင်တို့၏ ညီအစ်ကို များကို လွှတ်လိုက်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထာဝရ ဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် သင်တို့ အပေါ်မှာ သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။

၁၂ ထိုအခါ ဖေရိမ် အမျိုးသား အကြီးအကဲ၊ ယောဟနန်သား အာဇရိ၊ မေရိလေမုတ်သား ဗေရိ၊ ရှုလုံသား ဟောဇကီ၊ ဟာဒလဲသား အာမသာတို့သည် စစ်တိုက်ရာမှ လာသောသူတို့ကို ဆီးတား၍၊

၁၃ သင်တို့ သိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကို ဤမြို့ထဲသို့ မသွင်းရ။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပြီ။ အပြစ်ရင်းအပေါ်မှာထပ်၍ ပြစ်မှားစေဦးမည်ဟု သင်တို့ ကြံစည်ကြသည်တကား။ ယခုတွင် ငါတို့အပြစ် ကြီးလှ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်တော် ထွက်လျက် ရှိသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊

၁၄ စစ်သူရဲတို့သည် သိမ်းယူခဲ့သော လူများနှင့် လုယူခဲ့သော ဥစ္စာများကို မင်းတို့ရှေ့၊ ပရိသတ်တို့ ရှေ့မှာ ထားကြ၏။

၁၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ထလျက်၊ သိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကိုခေါ်၍၊ အဝတ် မရှိသော သူတို့ကို လက်ရဉာစွာဖြင့် ဝတ်စေကြ၏။ ခြေနင်းကို စီးစေကြ၏။ စားသောက်စရာဘို့ ပေးကြ၏။ ဆီနှင့် လိမ်းစေကြ၏။ အားမရှိသောသူအပေါင်းတို့ကို မြည်း

ပေါ်မှာတင်၍၊ သူတို့ ပေါက်ဘော်ရှိရာ ယေရိခေါမြို့ တည်းဟူသော စွဲပလွံပင်မြို့သို့ ပို့ပြီးမှ၊ ရှုမာရိမြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်လာ၍ကူမစေခြင်းငှါ အာခတ်မင်းကြီးသည် သံတမန်ကို စေလွှတ်လေ၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံလူတို့သည် လာပြန်သဖြင့် ယုဒပြည်ကို လုပ်ကြံ၍၊ လူများကို ဘမ်းဆီးသိမ်း သွားကြပြီ။

၁၈ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်လည်း၊ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းနှင့် ယုဒပြည် တောင်ပိုင်း၌ရှိသော မြို့တို့ကို တိုက်၍၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဂေဒရတ်မြို့၊ ရောခေါ မြို့ရွာ၊ တိမနာမြို့ရွာ၊ ဂိမဇော မြို့ရွာများကို ယူ၍ နေရာချကြ၏။

၁၉ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခတ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ယုဒပြည်ကို အလွန် နှိမ်ချ၏။ ထိုမင်းသည် ယုဒပြည်၏ အဝတ် တန်ဆာကို ချွတ်၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြစ်မှား၏။

၂၀ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ လာ သော်လည်း အားကို မပေး၊ သာ၍ ဆင်းရဲစေ၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အာခတ်သည် ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာမှစ၍၊ များမတ်အိမ်တို့၌ ရှိသော ဥစ္စာများကို ခွဲပြီးလျှင်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်အား ပေးသော်လည်း၊ ထိုဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြန်၍မပြု။

၂၂ အာခတ် မင်းကြီးသည် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို သာ၍ပြစ်မှား၏။

၂၃ ငါ့ကို ဒဏ်ပေးသော ဒမာသက်မြို့၏ ဘုရားတို့ကို ငါဆည်းကပ်မည် ဟူ၍၎င်း၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ကိုးကွယ် သော ဘုရားတို့သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောကြောင့်၊ ငါ၌လည်း ကျေးဇူးပြုစေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်မည် ဟူ၍၎င်းဆိုသော်၊ ထိုဘုရားတို့သည် အာခတ်မင်းနှင့် ဣသရေလအမျိုး အကျိုးနည်းစရာ အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၂၄ တဖန် အာခတ်သည် ဗိမာန်တော် တန်ဆာတို့ကို စုထား၍ အပိုင်းပိုင်း ချိုးဖြတ်၏။ ဗိမာန်တော် တံခါး တို့ကိုလည်း ပိတ်ထား၏။ ယေရုရှလင်မြို့ ထောင့်များ၌ ယဇ်ပူလွှင်တို့ကို တည်၏။

၂၅ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာဘို့ ယုဒမြို့အသီးအသီးတို့၌ မြင့်သောအရပ် တို့ကိုတည်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်လေ၏။

၂၆ အာခတ် ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာကြွင်း

လေမျှ အစအဆုံးတို့သည် ယုဒရာဇဝင်နှင့် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၇ အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ကြိုဟ်ကြ။ သားတော် ဟေဇကီသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၉

၁ ဟေဇကီသည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံလေ ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး အာဘိ အမည်ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည် အဘ ဒါဝိဒ် ကျင့်သမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု ကြ၏။

၃ နန်းစံ ပဌမနှစ်၊ ပဌမလတွင်၊ ဗိမာန်တော် တံခါး ကို ဖွင့်၍ ပြုပြင်တော်မူ၏။

၄ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် လေဝိသားတို့ကို ခေါ်၍ အရှေ့ လမ်းမှာ စုဝေးစေလျက်၊

၅ အို လေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကို ၎င်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို၎င်း သန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲကအမှိုက်ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြလော့။

၆ ငါတို့ အဘများသည် ပြစ်မှား၍၊ ငါတို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဗုစရိတ်ကို ပြုကြပြီ။ ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်မှ မျက်နှာလွှဲလျက် ကျောခိုင်းကြပြီတကား။

၇ ဗိမာန်တော် တံခါးတို့ကို ပိတ်လျက်၊ မီးခွက်တို့ကို သတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား နုံ့သာပေါင်းကို မီးမရှို့၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို မပူဇော်ဘဲ နေကြပြီ။

၈ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည် ယေရု ရှလင်မြို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့မြင်သည် အတိုင်း ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိန်းမောတွေ့ဝေခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားခြင်းအမှု၌ အပ်တော်မူပြီ။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ အဘများသည် ထားဖြင့် လဲသေ ကြပြီ။ သားသမီး၊ မယားတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြပြီ။

၁၀ ယခုမူကား ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် ငါတို့မှ လွှဲသွားမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။

၁၁ ဝါသားတို့၊ မဖင့်နှံ့ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်၍ ဝတ်ပြုခြင်း၊ အမှုတော်ကိုစောင့်ခြင်း၊ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ရွေးထားတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူလျှင်။

၁၂ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ အာမသဲသား မာဟတ်၊ အာဇရိသားယောလ၊ မေရာရိအနွယ် အာဖဒိသား ကိရု၊ ယေဟလလသား အာဇရိ၊ ဂေရရှုံ အနွယ် ဇိဗ္ဗသား ယောအာ၊ ယောအာသား ဒေင်၊

၁၃ ဇလိဇဖန် အမျိုးသား ရှိမရိနှင့် ယေယေလ၊ အာသပ်အမျိုးသား ဇာခရိနှင့် မတ္တနိ၊

၁၄ ဟေမန် အမျိုးသား ယေဟေလနှင့် ရှိမိ၊ ယေဒုသန် အမျိုးသား ရှေ့မာယနှင့် ဩဇေလတို့သည်။

၁၅ အမျိုးသားချင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်အညီ ရှင်ဘုရင် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လာကြ၏။

၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အတွင်း ခန်းထဲသို့ ဝင်၍၊ တွေ့သမျှသော အမှိုက်ကို တန်တိုင်းသို့ ထုတ်ပြီးလျှင်၊ လေဝိသားတို့သည် ကေဒြန်ချောင်းသို့ ယူ၍ သွားကြ၏။

၁၇ ပဌမလ တရက်နေ့တွင် သန့်ရှင်း စပြု၍၊ ရှစ်ရက်နေ့တွင် ဗိမာန်တော်ဦးသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် ရှစ်ရက်ပတ်လုံး ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ပဌမလ တဆယ်ခြောက် ရက်နေ့တွင် လက်စသတ်ကြ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဟေဇကီ မင်းကြီး ထံသို့ဝင်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော် တဆောင်လုံး၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှ၊ ရှေ့တော်မှန် တင်သော စားပွဲနှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေပါပြီ။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ အာခတ်မင်းကြီး လက်ထက် အဓမ္မပြု၍ ပစ်ထားသော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ယဇ်ပလ္လင်တော် ရှေ့မှာ တင်ထားပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဟေဇကီ မင်းကြီးသည် စောစောထ၍၊ မြို့သူကြီးတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့ တက်သွား၏။

၂၁ နန်းတော် အပြစ်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အပြစ်၊ ယုဒပြည်အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဘုရား နွားခုနစ်ကောင်၊ သိုးခုနစ်ကောင်၊ သိုးသယ် ခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်

ပေါ်မှာ ပူဇော်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၂ နွားတို့ကို သတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကို ခံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။ သိုးတို့ကိုလည်း သတ်၍၊ အသွေးတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။ သိုးသယ်တို့ကိုလည်း သတ်၍ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။

၂၃ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပူဇော်စရာဘို့ ဆိတ်တို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ရှေ့၊ ပရိသတ် ရှေ့သို့ ထုတ်၍၊ မိမိတို့လက်ကို တင်ပြီးမှ၊

၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ အသွေး အားဖြင့် အပြစ်ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုကြ၏။ ထိုသို့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ အဘို့ ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိပြီ။

၂၅ ဒါရိစ် မင်းကြီးနှင့်သူ၏ ပရောဖက်ဂဒ၊ ပရောဖက် နာသန်တို့ စီရင်သည်အတိုင်း ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်သော လေဝိသားတို့ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့ အားဖြင့် စီရင်တော်မူသတည်း။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ လေဝိသားတို့သည် ဒါရိစ် စီရင်သော တုရိယာမျိုးများကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် တံပိုးများကို၎င်း ကိုင်လျက်ရှိကြ၏။

၂၇ ဟေဇကီသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော် ရှိ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် စပြုသောအခါ၊ တံပိုးများနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါရိစ် စီရင်သော တုရိယာမျိုးများကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းကို ဆိုစပြုကြ၏။

၂၈ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှု လက်စသတ်မီ တိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုးကွယ်လျက်၊ သီချင်းဆိုလျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက် နေကြ၏။

၂၉ လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသော သူအပေါင်းတို့သည် ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၃၀ တဖန် ဟေဇကီ မင်းကြီးနှင့် မှူးမတ်တို့သည် စီရင်၍၊ လေဝိသားတို့သည် ဒါရိစ်စကား၊ ပရောဖက် အာသပ်စကား အားဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားအား ထောမနာသီချင်း ဆိုကြ၏။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုလျက်၊ ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၃၁ ထိုနောက် ဟေဇကီက၊ သင်တို့သည် ယခု ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ကိုပူဇော်ကြပြီ။ ဗိမာန်တော်

သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာများကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ စည်းဝေးသော သူတို့သည် ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာ များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ စေတနာ ရှိသမျှသော သူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၃၂ စည်းဝေးသော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်စရာတို့ ဆောင်ခဲ့သော ယဇ် ပေါင်းကား၊ နွား ခုနစ်ဆယ်၊ သိုးတရာ၊ သိုးသငယ် နှစ်ရာတည်း။

၃၃ ပူဇော်သော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ နွားခြောက်ရာ၊ သိုး သုံးထောင်တည်း။

၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် နည်းသောကြောင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင် ရှိသမျှကို မသတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေမှီ၊ အမှုတော် လက်စမသတ်မှီတိုင် အောင်၊ ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့သည် ထောက်မ ကြ၏။ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ် များထက် လေဝိသားတို့သည် သာ၍၊ စိတ်သဘော ဖြောင့်ကြ၏။

၃၅ မီးရှို့ရာ ယဇ်များနှင့် မီးရှို့ရာ အသီးအသီး ဆိုင်သော မိဿဟာယယဇ် ဆီဥ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ အများ ရှိကြ၏။ ထိုသို့ ဗိမာန်တော် ဝတ်ပြုခြင်းကို စီရင်သတည်း။

၃၆ ထိုအမှုလျင်မြန်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူများကို ပြင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဟေဇကီနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်အားကြ၏။

၃၀

၁ တဖန် ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရေ အမျိုးနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ လာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ ပသခါပွဲကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ဟေဇကီသည် စာရေး၍ပေးလိုက်လေ၏။

၂ ဒုတိယလတွင်၊ ပသခါပွဲကို ခံခြင်းငှါ ဘုရင်သည် တိုင်ပင်၍၊ များတော်မတ်တော်တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးသော သူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။

၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင် ရွက်နိုင်မည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစွာ မပြု ကြသေး။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မစည်းဝေးသောကြောင့် လွန်ခဲ့သောလတွင် ထိုပွဲကို မခံနိုင်ကြ။

၄ ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကို နှစ်သက်သောကြောင့်၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌ လာသည်အတိုင်း၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပသခါပွဲကိုမခံသောကြောင့်၎င်း၊

၅ အရပ်ရပ်တို့ ကလာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ပသခါပွဲကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး၊ ဗေရရှောမြို့ မှစ၍ ဒန်မြို့တိုင်အောင် ကြော်ငြာစေ မည်အကြောင်း အမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။

၆ ရှင်ဘုရင်နှင့် များမတ်တို့ ပေးလိုက်သော စာကို စာပို့ လုလင်တို့သည် ယူ၍၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ဣသရေလပြည်၌ ယုဒပြည် တရှောက်လုံးသို့ ပြေး ကြ၏။ စာ၌ပါသော စကားဟူမူကား၊ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာတ်၊ ယာကုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ ကြလော့။ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်တို့ လက်မှလွတ်၍၊ ကျန် ကြွင်းသေသော သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူမည်။

၇ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသော သင်တို့၏အဘများ၊ ညီအစ်ကိုများ ကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်၊ ပြစ်မှားသော ထိုသူတို့ကို သင်တို့ မြင်သည် အတိုင်း၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ အပ် တော်မူမည်။

၈ သင်တို့ အဘများကဲ့သို့ ခိုင်မာသောသဘော မရှိကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား၌ ကိုယ်ကိုအပ်နှံကြလော့။ အစဉ်သန့်ရှင်းစေတော်မူသော သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် သို့ လာကြလော့။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် သင်တို့မှ လွဲသွားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို စောင့်ကြလော့။

၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန် လာလျှင်၊ သင်တို့၏ ညီအစ်ကို သားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားသော သူတို့ ထံမှာ၊ ကရုဏာစိတ်နှင့် တွေ့ကြုံ၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူး ပြုချင်သောသဘော၊ သနားတတ်သော သဘောရှိ သောကြောင့်၊ သင်တို့သည် အထံတော်သို့ ပြန်လာ လျှင်၊ မျက်နှာတော်ကို သင်တို့မှ လွှဲတော်မမူဟု စာ၌ ပါသတည်း။

၁၀ စာပို့ လုလင်တို့သည် ဖေရိမ် ခရိုင်၊ မနာရေ ခရိုင် တရှောက်လုံး ဇာဗုလုန် ခရိုင်တိုင်အောင် တမြို့မှ တမြို့သို့ ပြေးကြ၏။ ပြည်သားတို့သည် ပြက်ယယ်ပြု၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၁၁ သို့ရာတွင် အာရှာခရိုင်သား၊ မနာရှေခရိုင်သား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်သား အချို့တို့သည် ကိုယ်ကို နှိမ်ချ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာကြ၏။

၁၂ ယုဒပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် များမတ်တို့ စီရင်သည် အတိုင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ပြုချင်သော စေတနာစိတ်ကို၊ ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ကြ၏။

၁၃ ဒုတိယလတွင် အဇမုပွဲကို ခံလိုသောငှါ၊ များစွာသောလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးကြ၍၊ အလွန်ကြီးသော ပရိသတ်ဖြစ်လေ၏။

၁၄ သူတို့သည် ထ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို၎င်း၊ နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ပယ်ရှင်း၍၊ ငွေချောင်း ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။

၁၅ ဒုတိယလ တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ ပသခါ သိုးသယ်တို့ကို သတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် သတ်ရ၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။

၁၆ ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေ ပညတ်တရား၌ စီရင်သောထုံးစံ အတိုင်း၊ မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်နေလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လေဝိသားတို့ လက်မှ အသွေးကို ယူ၍ ဖြန့်ကြ၏။

၁၇ မသန့်ရှင်းသောသူ အများတို့သည် ပရိသတ်၌ ပါသောကြောင့်၊ ထိုမသန့်ရှင်းသောသူ ရှိသမျှတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ပသခါ သိုးသယ် သတ်ခြင်း အမှုကို၊ လေဝိသားတို့သည် စောင့်ကြ၏။

၁၈ များစွာသောလူ တည်းဟူသော၊ ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ ဣသခါအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသား အများတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသော တရားသို့ မလိုက်ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေဘဲ၊ ပသခါ သိုးသယ်ကို စားကြ၏။

၁၉ သို့ရာတွင်၊ ဟေဇကီက၊ သန့်ရှင်းရာဌာန ထုံးစံအတိုင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောကျသောသူ အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ကောင်းမြတ်သော ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မူပါစေသောဟု ထိုသူတို့ အဘို့ ဆုတောင်းသဖြင့်၊

၂၀ ထာဝရ ဘုရားသည် ဟေဇကီ စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ လူများတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၂၁ ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးစေသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလွန်ရှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အဇမုပွဲကို ခံကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည် အသံကျယ်သော တုရိယာမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက်၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ထာဝရဘုရားအား ထောမနာသီချင်းဆိုကြ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်မြတ်ကို သွန်သင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို ဟေဇကီသည် အားပေးသောစကားနှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်အခါ၊ စားသောက်လျက် မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား တောင်းပန်လျက် နေကြ၏။

၂၃ စည်းဝေးသော လူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက် ထပ်၍ ပွဲခံခြင်းငှါ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ရှင်လန်းသောစိတ်နှင့် ခုနစ်ရက် ထပ်၍ ပွဲခံကြ၏။

၂၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီသည် နွားတထောင်နှင့် သိုး တထောင်တို့ကို၎င်း၊ များမတ်တို့သည် နွားတထောင်နှင့် သိုးတသောင်းကို၎င်း၊ စည်းဝေးသော သူတို့အား ပေးကြ၏။ များစွာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။

၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့်တကွ ယုဒ ပရိသတ်များ၊ ဣသရေလပြည်မှ လာသော ပရိသတ်များ၊ ယုဒပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား၊ ဣသရေလပြည်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။

၂၆ ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၌ ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သား ရှေလမုန်လက်ထက်မှသည်၊ နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိ။

၂၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ထ၍ လူများတို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ သူတို့၏ စကားသံကို ဘုရားသခင် ကြားတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပဌနာစကား တက်လေ၏။

၃၁

၁ ထိုအမှု လက်စသတ်သောအခါ၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည်၊ ယုဒမြို့များသို့ ထွက်သွား၍ ယုဒပြည်၊ ဗယ်မိန်ပြည်၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ မနာရှေပြည်အရပ်ရပ်၌ ရှိသော ရုပ်တုဆင်းတု၊ အာရှရပင်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင် ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်း

မဖျက်ဆီးမည်တိုင်အောင် ချိုးဖွဲ့၊ ခုတ်လှဲ ဖြိုချကြ၏။ ထိုနောက်မှာ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး ပိုင်ထိုက်သော နေရာမြို့ရွာတို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည် အသီးအသီး စောင့်ရသော အမှုကို အလှည့်သင့်သည်အတိုင်းစောင့်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဌာနတော် တံခါးအတွင်း၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်း၊ အမှုတော်မျိုးကို စောင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံခြင်း၊ ထောမနာ သီချင်းဆိုခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ ဟေဇကီ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၃ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နေ့ရက်အစဉ် နံနက်အချိန်၊ ညဦးအချိန်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲ နေ့တွင် မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်စရာ အဘို့၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ဥစ္စာ တဘို့ကို ထုတ်၍ လှူတော်မူ၏။

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တရားကို ကြိုးစား၍ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော သူတို့သည် ဥစ္စာတဘို့ကို လှူရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုအမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အနံ့အပြား ကြားသိကြသောအခါ၊ အဦးသီးသောစပါး၊ စပုတ်ရည်၊ ဆီ၊ ပျားရည် အစရှိသောမြေအသီးအနှံကို၎င်း၊ အခြားသောဥစ္စာရှိသမျှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊ များစွာဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၆ ယုဒမြို့တို့၌နေသော ဣသရေလ အမျိုးသားနှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ သိုးနွား ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း ဆောင်ခဲ့၍ အသီးအသီးပုံထားကြ၏။

၇ တတိယလတွင် ပုံထားစပြု၍၊ သတ္တမလတွင် လက်စသတ်ကြ၏။

၈ ပုံထားသော ဥစ္စာကို ဟေဇကီနှင့် မှူးမတ်တို့သည် လာ၍ မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဘုရား သခင်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏။

၉ ထိုပုံထားသော ဥစ္စာအကြောင်းကို ဟေဇကီသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့၌ မေးမြန်းလျှင်၊

၁၀ ဇာဒုတ် အမျိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအာဇရိက၊ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို၊ ဗိမာန်တော်သို့

ဆောင်ခဲ့စပြုသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ စားလောက်အောင် ရှိသည်သာမက များစွာကျန်ကြွင်းတတ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ လူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ပုံထားသော ဤဥစ္စာများသည် ကျန်ကြွင်းလျက် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို ပြင်ဆင်စေမည်အကြောင်း၊ ဟေဇကီမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍၊

၁၂ လှူသောဥစ္စာ၊ ဆယ်ဘို့ တဘို့ဥစ္စာ၊ ပူဇော်သောဥစ္စာများကို တရားနှင့်အညီ သွင်းထားကြ၏။ လေဝိသား ကောနန်သည် တိုက်အုပ်၊ သူ၏ညီ ရှိမိသည် တိုက်စာရေးဖြစ်၏။

၁၃ ယေဟောလ၊ အာဇဇိ နာဟတ်၊ အာသဟောလ၊ ယေရိမုတ်၊ ယောဇဗတ်၊ ဇေလျလ၊ ဣသမခါ မာဟတ်၊ ဗေနာယတို့သည်လည်း ဟေဇကီ မင်းကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်အုပ် အာဇရိ စီရင်သည်အတိုင်း ကောနန်နှင့် သူ၏ညီ ရှိမိတို့သည် အစေခံ၍ ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။

၁၄ အရှေ့တံခါးမှူး၊ လေဝိသား ဣမနုသား ကောရသည်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်အား လှူဒါန်းပူဇော်သော ဥစ္စာ၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော ဥစ္စာများကို ဝေဖန်ရသောအမှုအုပ်ဖြစ်၏။

၁၅ ကောရ လက်ထက်၊ ဒေင်၊ ဗယံမိန်၊ ယောဂျ၊ ရှေ့မာယ၊ အာမရိ ရှေ့ကန်တို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်နေရာမြို့တို့၌ အရာခံသည်အတိုင်း၊ သင်းဖွဲ့သော ညီအစ်ကို အကြီးအငယ်တို့အား ပေးဝေကြ၏။

၁၆ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်၍ အမှုတော်ကို စောင့်သောသူ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ အသက် သုံးနှစ် လွန်သော ယောက်ျား အပေါင်းတို့အား၎င်း၊

၁၇ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်၍၊ အသက်နှစ်ဆယ် လွန်သဖြင့်၊ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ အမှုတော်စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့အား၎င်း၊

၁၈ သစ္စာစောင့်၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေသော ထိုသူတို့၏ သားမယား သူငယ်မှစ၍၊ ပရိသတ် အနံ့အပြား စာရင်းဝင်သမျှသော သူတို့အား၎င်း၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ပေးဝေကြ၏။

၁၉ ထိုအတူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား နေစရာဘို့ ခွဲထားသော မြို့နယ်တို့၌နေသော အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောက်ျား၊ စာရင်းဝင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့အားလည်း ပေးဝေကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ ဟေဇကီသည် ယုဒပြည် တရှောက်လုံး တွင် စီရင်၍၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှု၊ သမ္မာတရားအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

၂၁ မိမိ ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်လျက်၊ ဗိမာန် တော်၊ တရားတော်၊ ပညတ်တော်တို့အား အမှုစောင့် စံပြုလေရာရာ၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ပြု၍ အကြံ ထမြောက်တတ်၏။

၃၂

၁ ထိုအမှုများတို့ကို လက်စသတ်သည် နောက်၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်သို့ စစ် ချီ၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဝိုင်းထားလျက် တိုက်ယူခြင်းငှါ အားထုတ်လေ၏။

၂ ထိုသို့ သနာခရိပ်သည် လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်မည့်အကြံ ရှိကြောင်းကို ဟေဇကီမင်းသည် သိမြင်လျှင်၊

၃ မြို့ပြင်၌ရှိသော စမ်းရေကို ဖြတ်ခြင်းငှါ များမတ်၊ စစ်သူကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ သူတို့သည် ဝိုင်းလုပ်ကြ၏။

၄ အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့ သည်လာ၍၊ များစွာသော ရေကို အဘယ်ကြောင့် တွေ့ရမည်နည်းဟု လူများ တို့သည် ဆိုလျက်၊ စုဝေး၍ စမ်းရေတွင်း ရှိသမျှကို ပိတ်ကြ၏။ ပြည်အလယ်၌စီးသော ချောင်းရေကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။

၅ ဟေဇကီသည်လည်း ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ပြို သောမြို့ရိုး ရှိသမျှကို ပြုပြင်၍၊ ရဲတိုက်တို့နှင့်တညီတည်း တည်၏။ ပြင်မြို့ရိုးကိုလည်း တည်၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ မိလ္လာ ရဲတိုက်ကိုလည်း ပြုပြင်၍၊ များစွာသော လုံ့လက်နက် ခိုင်းလွှားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၆ လူများတို့တွင် တပ်မှူးတို့ကို ခန့်ထား၍၊ မြို့ လမ်း၌ စုဝေးစေသဖြင့်၊ အားပေးသော စကားကို ပြောလျက်၊

၇ ခွန်အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း ရှိကြလော့။ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၌ပါသော အလုံးအရင်း အပေါင်း တို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြနှင့်၊ ငါတို့ ဘက်၌ နေသောသူတို့သည်၊ သူ့ဘက်၌ နေသော သူတို့ထက် သာ၍များကြ၏။

၈ သူ့ဘက်၌ လူလက်ရုံး ရှိ၏။ ငါတို့ ဘက်၌ ထောက်မ၍၊ စစ်ကူတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူများ တို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ၏ စကားကို ကိုးစားကြ၏။

၉ ထိုနောက် အာရှရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ လာခိရမြို့ကို ဝိုင်းထား စဉ်တွင်၊ မိမိကျွန် အချို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒရှင် ဘုရင်ဟေဇကီ ထံသို့ဝိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ ရှိရာသို့ဝိုင်း စေလွှတ်၍၊

၁၀ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝိုင်းထားခြင်းကို ခံခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ ခိုလှုံကြသနည်း။

၁၁ ဟေဇကီက၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည်ဟု ဆိုလျက်၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း အားဖြင့် အသေခံရသည် တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ကို စွန့်ပစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ဖြားယောင်းသည် မဟုတ်လော။

၁၂ ထိုဟေဇကီသည် ထာဝရဘုရား၏ မြင့်သော အရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ပယ်၍၊ သင်တို့သည် တခုတည်းသော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မိန့်တော်မူပြီ မဟုတ်လော။

၁၃ ငါနှင့် ငှဲဘိုးဘေးတို့သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည် ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုသည်ကို သင်တို့ မသိကြ သလော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို ငှဲလက်မှကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ တတ် စွမ်းနိုင်သလော။

၁၄ ငှဲဘိုးဘေး အကုန်အစင်ဖျက်ဆီးသော တိုင်းနိုင်ငံ တို့၏ ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သော ဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငှဲလက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ သင် တို့၏ ဘုရားသည် သင်တို့ကို ငှဲလက်မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ်မည်နည်း။

၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ ဟေဇကီသည် သင်တို့ကို မလှည့်စား စေနှင့်။ ထိုသို့ မဖြားယောင်းစေနှင့်။ သူ့စကားကို မယုံကြနှင့်၊ အခြားသော တိုင်းနိုင်ငံ၌ ကိုးကွယ်သော ဘုရား မည်မျှသည် မိမိပြည်ကို ငှဲလက်မှဝိုင်း၊ ငှဲ ဘိုးဘေး လက်မှဝိုင်း၊ မကယ်မလွှတ်နိုင်။ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ ဘုရားသည် သင်တို့ကို ငှဲလက်မှ မကယ် မလွှတ်နိုင်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၆ သူ့ကျွန်တို့သည် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် တဘက်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန် ဟေဇကီ တဘက်၌ သာ၍ပြောဆိုကြ၏။

၁၇ ထိုမှတပါး အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံ ဘုရားတို့သည်၊

မိမိလူများကို ဝါလက်မှ မလွှတ်နိုင်သည် နည်းတူ၊ ဟေဇကီ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသည်၊ သူ၏လူများကို ဝါလက်မှ မကယ်လွှတ်ရဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော စာကို ရေး၍ ပေးလိုက်သေး၏။

၁၈ တဖန်မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သား တို့ကို ခြိမ်းချောက် နှောင့်ရှက်၍ မြို့ကို တိုက်ယူနိုင် အောင်၊ ယုဒ ဘာသာစကား အားဖြင့် ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၉ လူတို့ လက်ဖြင့်လုပ်သော ဘုရား၊ မြေကြီးသား များကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ ဘုရားသခင်ကိုရော၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၂၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဟေဇကီ မင်းကြီးနှင့် အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟေရှာယသည် ဆုတောင်း ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊

၂၁ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ကောင်း ကင်တမန်သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် တပ်၌ ခွန်အားကြီး သော သူရဲများ၊ တပ်မှူး၊ စစ်ကဲများအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မျက်နှာ ပျက်လျက်၊ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွား၏။ မိမိဘုရား၏ ဗိမာန်သို့ ရောက်သောအခါ၊ မိမိသားရင်းတို့သည် ထားနှင့်သတ်ကြ၏။

၂၂ ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရားသည် ဟေဇကီနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှုင်း၊ အခြားသော ရန်သူလက်မှင်း ကယ်လွှတ်၍၊ အရပ်ရပ်၌ စောင့်မတော်မူ၏။

၂၃ အများသောသူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပူဇော်သက္ကာကိုငှင်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီထံသို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာကိုငှင်း ဆောင်ခဲ့ ကြသဖြင့်၊ ဟေဇကီသည် ထိုကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။

၂၄ ထိုကာလအခါ ဟေဇကီမင်းသည် သေနာစွဲ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့်၊ ဗျာဒိတ်တော် နှင့် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကို ခံရ၏။

၂၅ သို့ရာတွင် ဟေဇကီသည် မိမိခံရသော ကျေးဇူး တော်နှင့် အထိုက်အလျောက် မကျင့်၊ ထောင်လွှား သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူ၌ငှင်း၊ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ငှင်း၊ အမျက်တော် ထွက်လေ၏။

၂၆ သို့ရာတွင် ဟေဇကီသည် မိမိစိတ် ထောင် လွှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသောကြောင့်၊

လက်ထက်တော် ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် မသက်ရောက်။

၂၇ ဟေဇကီသည် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နံ့သာမျိုး၊ ဒိုင်းလွှား၊ နှမြောဘွယ်သော တန်ဆာ သိုထားရာ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို တည်လေ၏။

၂၈ စပါးကျီများ၊ ဆီ စပျစ်ရည်သိုထားရာ တိုက်များ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး တင်းကုပ်များ၊ သိုးခြံများကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂၉ ကိုယ်အဘို့ မြို့တို့ကိုတည်၍ များစွာသော သိုး နွားတို့ကိုလည်း ဆည်းဖူးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၃၀ ထိုမှတပါး၊ ဟေဇကီသည် ဂိဟုန် အထက် ချောင်းရေကိုပိတ်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့ အနောက်ဘက်သို့ တည့် တည့်စီးစေ၏။ ထိုသို့ ဟေဇကီသည် ပြုလေရာရာ၌ အကြံထမြောက်၏။

၃၁ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်၌ ဖြစ်သော အံ့ဘွယ်သော အမှုကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန် မင်းတို့သည် သံတမန်ကို စေလွှတ်သောအမှုမှာ၊ ဟေဇကီမင်း၏ သဘောကို အကုန်အစင်သိခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် စုံစမ်း၍ အလွတ် ထားတော်မူ၏။

၃၂ ဟေဇကီပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှနှင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည် အာမုတ်သာ ပရောဖက် ဟေရှာယ၏ ရှုပါရုံကျမ်း၊ ယုဒရာဇဝင်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၃ ဟေဇကီသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော် မြေးတော်တို့သင်္ချိုင်းတွင် အမြတ် ဆုံးသောသင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ ယုဒပြည် သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် ဟေဇကီ အနိစ္စ ရောက်သောအခါ၊ ဂုဏ်အသရေကို ချီးမြှောက် ကြ၏။ သားတော် မနာရှေသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၃

၁ မနာရှေသည် တသက် တဆယ်နှစ် နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝါးဆယ်ဝါးနှစ်စိုးစံလေ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသား ရွံ့ရှာဘွယ် ထုံးစံအတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၃ ခမည်းတော်ဟေဇကီ ဖျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍၊ ဗာလ ဘုရားတို့ အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို

တည်၏။ အာရုရပင်တို့ကိုလည်း ပြုစု၏။ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာများကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။

၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝါနာမကိုအစဉ် ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊

၅ ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာများအတို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၏။

၆ မြို့သားတို့ကို ဟိန္နဲသားချိုင့်၌ မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်၊ နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ကို သုံးဆောင်၍၊ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ များစွာသော ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၇ ဤဗိမာန်၌၎င်း၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဝါနာမကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော် ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌ ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ၊ မိမိပြုစုသော ရုပ်တုနှင့်တူအောင် လုပ်သော ရုပ်တုတစ်ခုကို တင်ထား၏။

၈ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ မောရှေ အားဖြင့် စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှသော တရားအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျင့်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှာ သူတို့ကို နောက်တဖန် ငါမရွှေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊

၉ မနာရှေသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို လမ်းလွှဲစေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ ပြုသည်ထက်၊ သာ၍ဆိုးသော အမှုကို ပြုစေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မနာရှေနှင့် သူ၏လူတို့အား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေသောကြောင့်၊

၁၁ ရှုရီ ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်းများကို စစ်ချီစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မနာရှေကို ဆူးတော်၌ ဘမ်းမိ၍၊ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ပြီးမှာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ မနာရှေသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရသောအခါ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို အလွန် နှိမ့်ချလျက်၊

၁၃ ဆုတောင်း ပဋိပညာပြုသောစကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် နာယူ၍၊ မနာရှေ အုပ်စိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို မနာရှေသိရ၏။

၁၄ ထိုနောက်၊ ဒါဝိဒ်မြို့ပြင်၊ ဂိဟုန်အနောက်ဘက် ချိုင့်ထဲမှာ ငါးတံခါးဝတိုင်အောင်၎င်း၊ ဩဗေလ ရဲတိုက်ပတ်လည်၌၎င်း၊ အလွန်မြင့်သော မြို့ရိုးကို တည်၏။ ယုဒပြည်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုး ရှိသမျှတို့၌ တပ်များတို့ကို ခန့်ထား၏။

၁၅ တပါးအမျိုး သားတို့၏ ဘုရားများနှင့် အရင်လုပ်သော ရုပ်တုကို၊ ဗိမာန်တော် ထဲကထုတ်၍၊ ဗိမာန်တော် တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အရင်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုလည်း မြို့ပြင်သို့ ထုတ်ပစ်လေ၏။

၁၆ ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြုပြင်၍ မိဿဟာယယဇ်နှင့် ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်၏။ ယုဒပြည်သားတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း မှာထား၏။

၁၇ သို့ရာတွင် ပြည်သားတို့သည် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်လျက်ပင်၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၈ မနာရှေပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် မိမိ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းခြင်းအရာ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် သူ့အား ပရောဖက်တို့ ဟောပြောသော စကားသည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၉ သူဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူခြင်း၊ အမှုမရောက်မှီပြစ်မှားလွန် ကျူးခြင်း၊ မြင့်သော အရပ်တို့ကိုတည်ခြင်း၊ အာရုရပင်နှင့် ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို တည်ထောင်ခြင်း အရာတို့သည်၊ ဟောဇဲ၏ ကျမ်းစကားတွင် ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၀ မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ မိမိအိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁ အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။

၂၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် မနာရှေ ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်

လုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတု ရှိသမျှတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ဝတ်ပြု၏။

၂၃ ခမည်းတော်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသကဲ့သို့ မနှိမ့်ချဘဲအထူးသဖြင့်ပြစ်မှား၏။

၂၄ မိမိ ကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ နန်းတော်၌ လုပ်ကြံကြ၏။

၂၅ အာမုန် မင်းကြီး တဘက်၌ သင်းဖွဲ့သောသူ အပေါင်းတို့ကို၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက်၍၊ သားတော် ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၃၄

၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အသက် သုံးဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။

၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသော အမှုကို ပြု၍ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒ် လိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၃ အသက်တော် ၄၅စဉ်၊ နန်းစံ ရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်စပြု၏။ တဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောကုန်း၊ အာရုရပင်၊ ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းစပြု၏။

၄ ဗာလဘုရားတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကို ရှေ့တော်၌ မြို့ချ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် အမြင့်တင်ထားသော ရုပ်တုတို့ကို ခုပ်လှဲကြ၏။ အာရုရပင်များနှင့် ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသော ရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍ ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်သော သူတို့၏ သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။

၅ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့ အရိုးကို ထိုယဇ်ပလ္လင် တည်ရာ အပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။

၆ ထိုအတူ မနာရေခရိုင်၊ ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ နဿလီ ခရိုင်တိုင်အောင်၊ အရပ်ရပ်မြို့များတို့၌ ပေါက်တူးနှင့် လုပ်လျက်၊

၇ ယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် အာရုရပင်တို့ကို ချိုးဖဲ့၍၊ ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံး၌ ရှိသမျှသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ ညက်ညက်ချေပြီးမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်တော်မူ၏။

၈ နန်းစံ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ဗိမာန်တော်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အာဇေလီ၏ သား ရှာဖန်၊ မြို့ဝန် မာသေယ၊ ယောခတ် သား

အတွင်းဝန် ယောအာတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၉ ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်း ဟိလခိထံသို့ သွား၍၊ ဗိမာန်တော်သို့ လူများဆောင်ခဲ့သောငွေ၊ မနာရေ အမျိုးသား၊ ဖေရိမ်အမျိုးသား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသား ရှိသမျှ၊ ယုဒ အမျိုးသား၊ ဗယ်မိန် အမျိုးသား၊ ယေရုရှလင် မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့လက်မှ တံခါးစောင့်လေဝိသားတို့ခံသော ငွေကိုယူ၍၊

၁၀ ဗိမာန်တော်ကို ကြည့်ရှုပြုစုသော သူတို့၌အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်သောသူ၊

၁၁ ဗိသုကာနှင့် လက်သမား လုပ်သည် အတွက်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဖျက်ဆီးသော အဆောင်တို့ကို ပြင်စရာတို့ ဆစ်သော ကျောက်များနှင့် ထုတ်လျောက်ရနယ်များကို ဝယ်သည်အတွက် ပေးကြ၏။

၁၂ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် သစ္စာ စောင့်ကြ၏။ လေဝိအမျိုး၊ မေရာရိအန္တယ်၊ ယာဟတ်နှင့် ဩဗဒါ၊ ကောဟတ်အန္တယ်၊ ဇာခရိနှင့် မေဂ္ဂလံ၊ အစရှိသော တရုယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ သီးချင်းဆိုတတ်သော လေဝိသား အပေါင်းတို့သည် ကြည့်ရှုနှိုးဆော်ကြ၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည် ဝန်ထမ်းသော သူမှစ၍၊ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ဆောင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ်ကြ၏။ လေဝိသားအချို့တို့သည်လည်း စာရေး၊ တရားသူကြီး၊ တံခါးစောင့်လုပ်ကြ၏။

၁၄ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောငွေကို ထုတ်သောအခါ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဟိလခိသည် မောရှေရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကိုတွေ့၍၊

၁၅ တွေ့ကြောင်းကို စာရေးတော် ရှာဖန်အား ပြောလျက် ထိုကျမ်းစာကို အပ်ပေး၏။

၁၆ ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ယူသွား၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း ပြုကြပါ၏။

၁၇ ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သောငွေကို မှုတ်၍၊ အုပ်ချုပ်သောသူနှင့် လုပ်ဆောင်သော သူတို့၌ အပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း၊

၁၈ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကိုအပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း၊ ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် တရားစကားကို ကြားလျှင်၊ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍၊

၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခါ၊ ရှာဖန်သား အဟိကံ၊ မိက္ခာသား အာဗဒန်၊ စာရေးတော် ရှာဖန်၊ မိမိကျွန် အာသာယကို ခေါ်၍၊

၂၁ ယခုတွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့အတွက် ဣသရေလပြည်နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော သူတို့ အတွက် ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထား သမျှအတိုင်း မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သား ဖြစ်သော တိကဝ၏သား အချုပ်ဝန် ရှုလျှို၏မယား၊ ပရောဖက် မဟုလဒသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသည် ဖြစ်၍၊ ဟိလခိနှင့် ရှင်ဘုရင်၏လူတို့သည် ထိုမိန်းမ ထံသို့ သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။

၂၃ မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သောသူ ထံသို့ သူတို့ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊

၂၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ ဘတ်ရသောကျမ်းစာ၌ ရေးထား သမျှသောအကျိန် စကားပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း ဘေးရောက်စေမည်။

၂၅ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ကြဲပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက် စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို စေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင် ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန် ပြန်လျှောက်ရမည်ကား။

၂၇ ဤအရပ်ကို၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကို၎င်း၊ ငါခြိမ်းချောက်သော စကားကို သင်သည် ကြားသော အခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးခြင်း ကိုပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကို ငါ နားထောင်၏။

၂၈ ငါသည် သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ငါရောက်စေ

အံ့သောဘေးကို သင်ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့ သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊

၃၀ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်၊ လေဝိသား၊ လူအကြီး အငယ်အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ၊ ဝိမာန် တော်သို့ တက်၍ ဝိမာန်တော်၌ တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာ ရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။

၃၁ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ် ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု မိမိနေရာ၌ရပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။

၃၂ စည်းဝေးသော ယုဒအမျိုးနှင့် ဗဟိမိန် အမျိုး သားအပေါင်းတို့သည်၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံရမည် အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားအတိုင်း ကျင့်ကြ၏။

၃၃ ယောရှိမင်းသည်လည်း၊ ရှုံရှာဘွယ်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသား ပိုင်သောပြည် အရပ်ရပ်တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣသရေလပြည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည် အကြောင်း၊ စီရင်တော်မူ သဖြင့်လက်ထက်တော် ကာလပတ်လုံး သူတို့သည် မဖောက်ပြန်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား နောက်သို့ လိုက်လျက်နေကြ၏။

၃၅

၁ တဖန် ယောရှိ မင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံတော်မူ၍ ပဌမလ တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ ပသခါ သိုးသယ်ကို သတ်ကြ၏။

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မိမိတို့အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဝိမာန်တော်အမှုကို စောင့်စေခြင်းငှါ နှိုးဆော်တော်မူ၏။

၃ ဣသရေလအမျိုး ရှိသမျှကို သွန်သင်၍၊ ထာဝရ ဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းသော လေဝိသားတို့ကို ခေါ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သား ရှောလမုန် တည် ဆောက်သော အိမ်၌သန့်ရှင်းသော သေတ္တာတော်ကို သွင်းထားကြလော့။ နောက်တဖန် သေတ္တာတော်ကို မထမ်းဘဲ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအမှု

ဘုရားသခင်၏လူ ဣသရေလ အမျိုး၏ အမှုကို ထမ်းကြလော့။

၄ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်မှတ်စာ၊ သားတော် ရှောလမုန် မှတ်စာနှင့်အညီ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍၊

၅ ပြည်သူ ပြည်သားဖြစ်သော သင်တို့ ညီအစ်ကို အဘတို့ အဆွေအမျိုးနှင့် လေဝိသား အဆွေအမျိုး အသီးအသီး နေရာ ရှိသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနာတော်၌ ရပ်နေကြလော့။

၆ ထိုသို့ ပသခါ သိုးသယ်ကို သတ်၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ သင်တို့ ညီအစ်ကိုတို့သည် မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရာဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းပြုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုလည်း ပြင်ဆင်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲ ခံစရာဘို့၊ ယောရှိမင်းသည် မိမိပစ္စုဒ္ဓာ၊ သိုးသယ်၊ ဆိတ် သယ် သုံးသောင်းနှင့်နွား သုံးထောင်ကိုပေးတော်မူ၏။

၈ မှူးမတ်တို့သည်လည်း၊ စေတနာစိတ်ရှိ၍ လူများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့အား ပေးကြ၏။ ဗိမာန်တော်မှူး ဟိလဒါ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလသည် လည်း၊ ပသခါပွဲကို ခံစရာဘို့ သိုးဆိတ်နှစ်ထောင် ခြောက်ရာနှင့် နွားသုံးရာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ပေးကြ၏။

၉ လေဝိသား အကြီးအကဲ ၊ ကောနန်၊ ရှေမာယ၊ ဟာရှာ၊ ယေယေလ၊ ယောဇဗဒါ၊ နာသနေလနှင့် သူ၏ ညီများတို့သည်လည်း၊ ပသခါပွဲ ခံစရာဘို့ သိုးဆိတ် ငါးထောင်နှင့် နွားငါးရာကို လေဝိသားတို့အား ပေးကြ၏။

၁၀ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဝတ်ပြုစရာ ပြင်ဆင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်၍၊ လေဝိသားတို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင်ရွက် ကြ၏။

၁၁ ပသခါ သိုးသယ်ကို သတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် အဆွေကို လက်နှင့် ဖြန်းလျက်၊ လေဝိသား တို့သည် အရေကို ခွဲလျက်ပြုကြ၏။

၁၂ မောရှေကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် အတိုင်း၊ ထာဝရာဘုရား အားပူဇော်စရာဘို့ လူများ အဆွေ အမျိုးအလိုက် အသီးအသီးတို့အား ပေးဝေခြင်းငှါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့် နွားများကို ခွဲထားကြ၏။

၁၃ ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပသခါသိုးသယ်ကို မီးနှင့် ကင်ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သတ္တ

အခြားတို့ကို မြေအိုး၊ သံအိုး၊ သံကရား၌ ပြုတ်၍ လူအပေါင်းတို့အား အလျင်အမြန် ဝေဖန်ကြ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှ ကိုယ်အဘို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ညဦးတိုင်အောင် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆီဥကို ပူဇော်လျက် နေရသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည် ကိုယ်အဘို့ကို၎င်း၊ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ကို၎င်း ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၅ ဒါဝိဒ်နှင့် ရှင်ဘုရင်၏ ပုရောဟိတ်အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန် တို့စီရင်သည်အတိုင်း၊ အာသပ်အမျိုးသား သီချင်းသည်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ ရှိကြ၏။ တံခါး စောင့်တို့သည် မိမိတို့အမှုကိုမရှောင်၊ တံခါးရှိသူတို့ကို စောင့်ကြ၏။ သူတို့ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့သည် သူတို့အဘို့ ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့ ယောရှိမင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပသခါပွဲကို ခံ၍၊ ထာဝရာဘုရား၏ ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထာဝရ ဘုရားအား ပြု ရသောဝတ်အလုံးစုံကို ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၇ စည်းဝေးသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုအခါ ပသခါပွဲကို၎င်း၊ အဇုမပွဲကို၎င်း၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ခံကြ၏။

၁၈ ယောရှိမင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ စည်းဝေးသော ယုဒပြည်၊ ဣသရေလ ပြည်သား၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့ ခံသော ထိုပသခါပွဲ ကဲ့သို့သောပွဲကိုပုရောဟိတ် ရှေမုလ လက်ထက်မှစ၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၌ မခံ။ ထိုသို့သော ပသခါပွဲကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှမခံ။

၁၉ ယောရှိမင်း နန်းစံဆယ်ရှစ်တွင် ထိုပသခါပွဲကို ခံကြ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှိသည် ဗိမာန်တော်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် နေခါသည် ဥပရတ် မြစ်နား၊ ခါခေမိတ်မြို့သို့ စစ်ချီသည်တွင်၊ ယောရှိ မင်းသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လေ၏။

၂၁ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်က၊ အိုယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင်သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင့်ကို ယနေ့ ငါ စစ်ချီသည် မဟုတ်။ ငါနှင့် စစ်တိုက်ဘက်ဖြစ်သော အမျိုးကိုစစ်ချီ၏။ ငါအလျင်အမြန် ပြုမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူပြီ။ ငါဘက်၌ ရှိသော ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုဘဲနေလော့။ သို့မဟုတ် သင့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီဟု သံတမန် စေလွှတ်၍၊ မှာလိုက်လေ၏။

၂၂ သို့ရာတွင် ယောရှိသည် မလွဲမရှောင်၊ နေခေါ်ဆင့်ဆိုသော ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ခြားနားသော အယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ မေဂိဒွေချိုင့်၌ စစ်ပွဲထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၂၃ လေးသူရဲတို့သည် ယောရှိ မင်းကြီးကို ပစ်၍ မှန်သဖြင့်၊ မင်းကြီးက ငှဲကို ဆောင်သွားလော့။ ပြင်းစွာ အထိအခိုက် ခံရသည်ဟု ကျွန်တို့အား ဆိုလျှင်၊

၂၄ ကျွန်တို့သည် ရထားတော်ပေါ်က ချ၍၊ ဒုတိယ ရထားတော်ပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွားသောအခါ၊ အနိစ္စရောက်၍ ဘိုးဘေးတို့ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည်၊ ယောရှိမင်း အနိစ္စရောက်သောကြောင့်၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၂၅ ယေရမိသည်လည်း မြည်တမ်းသော စကားကို စီရင်၍၊ သီချင်းသည် ယောက်ျားမိန်းမ ရှိသမျှတို့သည်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယောရှိမင်းကို အောက်မေ့လျက်၊ ထိုမြည်တမ်းသော စကားကို သုံးဆောင် သဖြင့်၊ ဣသရေလ ထုံးစံဖြစ်လေ၏။ ထိုစကားသည် မြည်တမ်းစာ၌ ရေထားလျက် ရှိသတည်း။

၂၆ ယောရှိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည် အတိုင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊

၂၇ အကျင့်ကျင့်ခြင်းအရာ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၆

- ၁ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ယောရှိသား ယောခတ်ကို ယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။
- ၂ ယောခတ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။
- ၃ ထိုမင်းကို အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ နန်းချ၍၊ ယုဒပြည်၌ ငွေအခွန် တထောင်နှင့် ရွှေအခွန် တဆယ်ကို အခွန်တောင်းလေ၏။
- ၄ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် နေခေါ်သည်လည်း၊ ယောခတ်၏ နောင်တော် လျှောက်မိကို ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်၍၊ ယောယကိမ် အမည်သစ်ကို ပေးပြီးလျှင်၊ ညီတော် ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ယူသွား၏။
- ၅ ယောယကိမ်သည် အသက် နှစ်ဆယ်ငါး နှစ်

ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ချီလာ၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားခြင်းငှါ၊ သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်လေ၏။

၇ ဝိမာန်တော် တန်ဆာအချို့တို့ကိုလည်း ယူသွား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ ဝိမာန်၌ ထားလေ၏။

၈ ယောယကိမ်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြုမိသော ရွံ့ရှာဘွယ်အမှု၊ ထင်ရှားသော စိတ်သဘောသည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သားတော် ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၉ ယေခေါနိသည် အသက် တဆယ်ရှစ် နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလနှင့် ဆယ်ရက် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၁၀ နှစ်လည်သောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် စစ်ချီစေ၍၊ ထိုမင်းနှင့် တကွ ကောင်းမွန်သော ဝိမာန်တော် တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား၍၊ ဘထွေးတော်ဇေဒကိကို ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။

၁၁ ဇေဒကိသည် အသက် နှစ်ဆယ်တနှစ် ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။

၁၂ ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသော ပရောဖက် ယေရမိရှေ့မှာ ကိုယ်ကို မနှိမ်ချ။

၁၃ ဘုရားသခင် အကျိန်တိုက်ပြီးသော နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးကို ပုန်ကန်လေ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မပြန်မှီ အကြောင်း၊ မိမိ လည်ပင်းကို၎င်း၊ မိမိ နှလုံးကို၎င်း၊ ခိုင်မာစေ၏။

၁၄ ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးများနှင့် ပြည်သူပြည်သား ရှိသမျှတို့သည်၊ တပါးအမျိုးသား ရွံ့ရှာဘွယ် ပြုသည်အတိုင်း၊ အလွန် ပြစ်မှားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းစေတော်မူသော ဝိမာန်တော်ကို ညစ်ညူးစေကြ၏။

၁၅ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိ လူမျိုးနှင့် မိမိနေတော်မူရာ အရပ်ကို သနားသောကြောင့်၊ စောစောထ၍ အထပ်ထပ် စေလွှတ်သော

တမန်တို့ အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသော်လည်း၊
၁၆ ဘုရားသခင်၏ တမန်တို့ကို ပြက်ယယ် ပြု၍၊ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ပရောဖက်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် မငြိမ်းနိုင်အောင်၊ မိမိ လူမျိုးကို တွက်သဖြင့်၊
၁၇ ခါလဒဲ ရှင်ဘုရင်ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။ ထို ရှင်ဘုရင်သည် သန့်ရှင်းရာဌာန အိမ်တော်၌ လူပျို တို့ကို ထားနှင့်သတ်၏။ ယောက်ျားပျို၊ မိန်းမပျို၊ လူအို၊ အသက်ကြီး၍ ကျောကုန်းသော သူတို့ပင် မသနား၊ ရှိသမျှတို့ကို ထိုရှင်ဘုရင် လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။
၁၈ ဗိမာန်တော်တန်ဆာ အကြီးအငယ် ရှိသမျှတို့ ကို၎င်း၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာ၊ မှူးမတ် ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား၏။

၁၉ ဗိမာန်တော်ကိုလည်း မီးရှို့၍ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ မင်းအိမ် ရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊ မီးရှို့၍ မြို့တန်ဆာ အကောင်းအမြတ် ရှိသမျှတို့ကို ဖျက် ဆီးကြ၏။
၂၀ ထားဘေးနှင့် လွတ်သော သူတို့ကို၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်းသွား၍၊ သူတို့သည် ပေရသိနိုင်ငံ မတည်မီ တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်ထံ၊ သားတော်မြေးတော် ထံ၌ ကျွန်ခံလျက် နေကြ၏။
၂၁ ထိုသို့ ဣသရေလမြေသည် ဥပုသ်နေ့တို့ကို မွေ လျော်စေခြင်းငှါ၊ ယေရမိ ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်သည်ပြည့်စုံရ၏။ ထိုပြည်သည် လူဆိတ် ညံ့လျက်နေသော ကာလ၊ အနှစ် ခုနစ်ဆယ်စေ့အောင် ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်သောအခွင့် ရှိသတည်း။

ရာဇဝင်ချုပ် ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဇေရုမုတ်စာ။ BOOK OF EZRA

၁

၁ ယေရမိ ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား နှိုးဆော်တော်မူ သောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် အမိန့်တော်စာကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ပေရသိနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့၌ ကြော်ငြာ စေ၍၊
၂ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရုမင်းမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ကို ဝှံ့အား ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင် မြို့၌ အိမ်တော်ကို ဝါတည်ဆောက်ရမည် အကြောင်း မှာထားတော်မူပြီ။
၃ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဘုရားသခင်၏လူ ဖြစ်သနည်း။ ထိုသူနှင့်အတူ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူ ပါစေသော။ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏

အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်စေ။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူ၏။
၄ ဘုရားသခင်၏ လူတည်းခိုရာ အရပ်ရပ်၌ နေသော သူတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ရှိတော် မူသော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အဘို့ အလိုလို လှူသော အလှူမှတစ်ပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့် မစစေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅ ထိုအခါ ယုဒ အဆွေအမျိုးနှင့် ဗယ်မိန် အဆွေအမျိုး သူကြီးများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ သားများနှင့်တကွ ဘုရားသခင် နှိုးဆော်တော်မူသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ထကြ၏။
၆ အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှတို့သည်၊ အလိုလိုလှူသော အလှူမှတစ်ပါး၊ ငွေတန်ဆာနှင့် ရွှေအစရှိသော ဥစ္စာများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ အဘိုးထိုက်သော အရာတို့နှင့် မစကြ၏။

၇ ထိုမှတပါး၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းသွား၍၊ မိမိဘုရားတို့ ဗိမာန်၌ သွင်းထားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို၊

၈ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရုသည် ရွှေတိုက်စိုး မိသရေဒတ် လက်ဖြင့်ထုတ်၍၊ ယုဒမင်း ရှေ့ဗာဇ်၌ ရေတွက်လျက် အပ်တော်မူ၏။

၉ ဗိမာန်တော် တန်ဆာ စာရင်း ဟူမူကား၊ ရွှေဖလား သုံးဆယ်၊ ငွေဖလား တထောင်၊ ထား နှစ်ဆယ်ကိုးစင်း၊

၁၀ ရွှေအိုး သုံးဆယ်၊ ခြားနားသော ငွေအိုး လေးရာ တဆယ်၊ အခြားသော တန်ဆာ တထောင်၊

၁၁ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာ အရေအတွက်ပေါင်း ကား၊ ငါးထောင်လေးရာတည်း။ ထိုတန်ဆာများကို ရှေ့ဗာဇာသည် ယူ၍၊ အချုပ်ခံရသော လူစုထဲက၊ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်သွားသော သူတို့နှင့် အတူဆောင်ခဲ့၏။

၂

၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော လူစုထဲက ထွက်၍ ဇေရုဗဗေလာ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ သရာယ၊ ရေလာယ၊ မော်ဒက်၊ ဗိလရှုန်၊ မိဇပါ၊ ဗိဂဲ၊ ရေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့် အတူ လိုက်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ အစရှိသော ယုဒ ပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သောမြို့ရွာသို့ ရောက်သော နိုင်ငံတော်သား ဣသရေလလူ စာရင်းဟူမူကား၊

၂ ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာခုနစ်ဆယ်နှစ် ယောက်၊

၄ ရှေ့ဖတ်အမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊

၅ အာရာအမျိုးသား ခုနစ်ရာခုနစ်ဆယ်ငါးယောက်၊

၆ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး၊ ယောရှုယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊

၇ ဇလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေး ယောက်၊

၈ ဇတ္တုအမျိုးသား ကိုးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊

၉ ဇက္ခွအမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊

၁၀ ဗာနီ အမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်နှစ် ယောက်၊

၁၁ ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊

၁၂ အာဇက်ဒ် အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာနှစ်ဆယ် နှစ်ယောက်၊

၁၃ အဒေါနီကံ အမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခြောက်ယောက်၊

၁၄ ဗိဂဲ အမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်ခြောက် ယောက်၊

၁၅ အာဒိန် အမျိုးသား လေးရာငါးဆယ်လေး ယောက်၊

၁၆ ဟေဇကီနှင့် အာတာ အမျိုးသား ကိုးဆယ် ရှစ်ယောက်၊

၁၇ ဗေဇဲ အမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊

၁၈ ယောရ အမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊

၁၉ ဟာဂုံ အမျိုးသား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊

၂၀ ဂိဗ္ဗာ အမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊

၂၁ ဗက်လင်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊

၂၂ နေတောဖမြို့သား ငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊

၂၃ အာနသုတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊

၂၄ အာဇမာဝက်မြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊

၂၅ ကိရယသာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊

၂၆ ရာမမြို့၊ ဂါဘမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တ ယောက်၊

၂၇ မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊

၂၈ ဗေသလမြို့၊ အာဏုမြို့သား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံး ယောက်၊

၂၉ နေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊

၃၀ မာဂဗိတ်မြို့သား တရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊

၃၁ အခြားသော ဇလံမြို့သား တထောင်နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေးယောက်၊

၃၂ ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊

၃၃ လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒမြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ဆယ် ငါးယောက်၊

၃၄ ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊

၃၅ သေနာမြို့သား သုံးထောင်ခြောက်ရာသုံးဆယ် တည်း။

၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှု အမျိုးထဲက၊ ယေဒါယ အမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်သုံး ယောက်၊

၃၇ ဣမေရ အမျိုးသား တထောင်ငါးဆယ်နှစ် ယောက်၊

၃၈ ပါရှရ အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာလေးဆယ်ခုနစ် ယောက်၊

၃၉ ဟာရိမ် အမျိုးသား တထောင်တဆယ်ခုနစ် ယောက်တည်း။

၄၀ လေဝိသား စာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒဝိ အမျိုး

ထဲက ယောဂူအမျိုးနှင့် ကာဒမေလ အမျိုးသား ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊

၄၁ သီချင်းသည် အာသပ်အမျိုးသား တရာနှစ်ဆယ် ရှစ်ယောက်၊

၄၂ တံခါးစောင့် အမျိုးသား တည်းဟူသော ရှလုံ အမျိုးသား၊ အာတာ အမျိုးသား၊ တာလမုန် အမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ ဟတိတ အမျိုးသား၊ ရှော့ဖဲ အမျိုးသားပေါင်း တရာသုံးဆယ်ကိုးယောက် တည်း။

၄၃ ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟ အမျိုးသား၊ ဟသုဖ အမျိုးသား၊ တဗြောဟ် အမျိုးသား၊

၄၄ ကေရုတ် အမျိုးသား၊ သယာဟ အမျိုးသား၊ ပါဒန် အမျိုးသား၊

၄၅ လေဗန အမျိုးသား၊ ဟာဂဘ အမျိုးသား၊ အက္ကုပ် အမျိုးသား၊

၄၆ ဟာဂပ် အမျိုးသား၊ ရှာလမဲ အမျိုးသား၊ ဟာနန် အမျိုးသား၊

၄၇ ဂိဒ္ဒေလ အမျိုးသား၊ ဂါဟာ အမျိုးသား၊ ရာယ အမျိုးသား၊

၄၈ ရေဇိန် အမျိုးသား၊ နေကောဒ အမျိုးသား၊ ဂဇွမ် အမျိုးသား၊

၄၉ ဩဇ အမျိုးသား၊ ပါသာ အမျိုးသား၊ ဗေသဲ အမျိုးသား၊

၅၀ အာသနာ အမျိုးသား၊ မဟုနိမ် အမျိုးသား၊ နုဖုသိမ် အမျိုးသား၊

၅၁ ဗာကဗုတ် အမျိုးသား၊ ဟာကုဖ အမျိုးသား၊ ဟာရဟုရ အမျိုးသား၊ ဗာဇလုတ် အမျိုးသား၊

၅၂ မဟိဒ အမျိုးသား၊ ဟရု အမျိုးသား၊

၅၃ ဗာကုတ် အမျိုးသား၊ သိသရ အမျိုးသား၊ သာမ အမျိုးသား၊

၅၄ နေဇိ အမျိုးသား၊ ဟတိဖ အမျိုးသားတည်း။

၅၅ ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲ အမျိုးသား၊ သောဖရက် အမျိုးသား၊ ပေရုဒ အမျိုးသား၊

၅၆ ယာလ အမျိုးသား၊ ဒါကုန် အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလ အမျိုးသား၊

၅၇ ရေဖတိ အမျိုးသား၊ ဟတ္တိလ အမျိုးသား၊ ပေါခရက် အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ် အမျိုးသား၊ အာမိ အမျိုးသားတည်း။

၅၈ ဘုရားကျွန်နှင့် ရှောလမုန် ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာ ကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၅၉ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုး မှန်သည်မမှန်သည်

ကို၎င်း၊ မိမိတို့ အဆွေအမျိုးကို၎င်း၊ မပြနိုင်ဘဲ တေလမေလမြို့၊ တေလဟာသမြို့၊ ခေရပ်မြို့၊ အဒွန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှ ထွက်သွားသောသူ ဟူမူကား၊

၆၀ ဒေလာယ အမျိုးသား၊ တောဘိ အမျိုးသား၊ နေကောဒ အမျိုးသားပေါင်း ခြောက်ရာဝါးဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။

၆၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးထဲက ဟဗာယ အမျိုး သား၊ ကောဇ အမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား ဗာဇီလဲသမီး တယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊ ယောက္ခမ အမည်ကို ရသော ဗာဇီလဲ အမျိုးသားတို့သည်၊

၆၂ စာရင်းဝင်သော လူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကို ရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကို မခံကြ။

၆၃ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မပေါ် မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မစားရဟု ပြည်အုပ်မင်း စီရင်၏။

၆၄ ပရိသတ်ပေါင်းကား လေးသောင်းနှစ်ထောင် သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။

၆၅ ထိုမှတပါး၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ်ထောင် သုံးရာ သုံးဆယ် ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည် ယောက်ျား၊ မိန်းမပေါင်း နှစ်ရာ၊

၆၆ မြင်းပေါင်း ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊

၆၇ ကုလားအုပ် ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါး စီး၊ မြည်းပေါင်း ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

၆၈ အဆွေ အမျိုးသူကြီး အချို့တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊

၆၉ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အလိုလို လှူ၍၊ ရွှေဒင်္ဂါး ခြောက်သောင်းတထောင်၊ ငွေအခွက် ငါးသောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ်အစုံတရာကို ဘဏ္ဍာတော် ထဲသို့ သွင်းကြ၏။

၇၀ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား၊ သာမညလူ အချို့၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် မိမိတို့ နေရာမြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ ဣသရေလ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌၎င်း နေရာကျကြ၏။

၃

၁ သတ္တမလ ရောက်မှ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေသော ဣသရေလ အမျိုးသား လူအပေါင်းတို့သည် ယေရု ရှလင်မြို့သို့ တညီတညွတ်တည်းလာ၍ စုဝေးကြ၏။

၂ ထိုအခါ ယောဇဒက်သား ယောရှုနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ရှာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထ၍ ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေ ရေးထားသော ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော် လိုသောငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ကြ၏။

၃ ထိုပြည်အရပ်ရပ်၌ နေသောသူတို့ကို ကြောက် သော်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို မိမိဘိနပ် ပေါ်မှာ တည် ထား၍၊ နံနက်ညဦး မပြတ် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။

၄ ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်း၊ သကေနေပွဲကို လည်းခံ၍ တရားနှင့်အညီ နေ့တိုင်း ပြုသင့်သော ဝတ်ကို ပြုလျက်၊ နေ့တိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို အရေ အတွက်နှင့် ပူဇော်ကြ၏။

၅ ထိုနောက်မှ အမြဲပူဇော်ရသောယဇ်၊ လဆန်း နေ့၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသော ဓမ္မပွဲ နေ့၌၎င်း၊ ပူဇော်ရသောယဇ်၊ ထာဝရဘုရားအား အလိုလို ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သော သူအသီး အသီးအဘို့ ပူဇော်ရသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်လျက် နေကြ၏။

၆ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကို မချသေးသော်လည်း၊ သတ္တမလ တရက်နေ့ မှစ၍ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။

၇ ပန်းရန်သမားနှင့် လက်သမားတို့အားလည်း ငွေကို ပေးကြ၏။ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု အခွင့် ပေးတော်မူသည် အတိုင်း၊ အာရဇ် သစ်သားကို လေဗနန်တောင်မှ ယုပွေဆိပ်သို့ ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဇိဒုန်မြို့သားနှင့် တုရုမြို့သားတို့အား၊ စားစရိတ်နှင့် ဆီများကို ပေးကြ၏။

၈ ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်သော ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလတွင် ရှာလသေလသား ဇေရု ဗဗေလ၊ ယောဇဒတ်သား ယောရှု၊ ကျန်ကြွင်းသော ညီအစ်ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများ၊ အချုပ် ခံရသော လူစုထဲက ထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာသော လူများအပေါင်းတို့သည် ထ၍ ဗိမာန်တော် တည် ဆောင်ခြင်း အမှုကို နှိုးဆော်စီမံသောငှါ လေဝိသားတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။

၉ ထိုအခါ ယုဒအမျိုး၊ ယောရှုနှင့်သူ၏သားညီများ၊ ကပ်မုလနှင့် သူ၏သားများ၊ လေဝိအမျိုး ဟောဒဒိ သားများ၊ သူတို့သားနှင့် ညီများတို့သည် ဗိမာန်တော်

ကို တည်ဆောက် လုပ်ဆောင်သော သူတို့ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ ထကြ၏။

၁၀ လုပ်ဆောင်သော သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကို ချသောအခါ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ တံပိုးကို ကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ခွက်ကွင်းကိုင်သော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ် သားများတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ပြတော်မူသော ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်ပါသည်ဟူ၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ အသံပြိုင်၍ အ လှည့်လှည့် သီချင်းဆိုကြ၏။ ဗိမာန်တော် တိုက်မြစ် ကို ချရသောကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ကြီးသောအသံ နှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍ အရင် ဗိမာန်တော်ကို မြင်ဘူးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ အဆွေ အမျိုးသူကြီးအများတို့သည်၊ နောက် ဗိမာန်တော် တိုက်မြစ် ကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ကြီးစွာ သောအသံနှင့် ငိုကြွေးကြ၏။ လူအများတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၃ ထိုသို့ပြုသော ကြွေးကြော်သံနှင့် ငိုကြွေးသံကို ကြားသောသူတို့သည် ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြ။ လူများ တို့သည် ကြီးစွာသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်သော ကြောင့်၊ ဝေးသောအရပ်၌ ကြားရလေ၏။

၄

၁ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဗိမာန်တော်ကို တည်ကြသည်ဟု ယုဒအမျိုးနှင့် ဗဟိမန် အမျိုး၏ ရန်သူတို့သည် ကြားလျှင်၊

၂ ဇေရုဗဗေလနှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ ထံသို့ လာ၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ ထံ၌ တည်းခိုပါရစေ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့ လည်း ရှာကြ၏။ ငါတို့ကို ဤပြည်သို့ ဆောင်ခဲ့သော အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သေရဟဒ္ဒန် လက်ထက် မှစ၍ ထိုဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆို ကြသော်၊

၃ ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောရှုအစရှိသော ဣသရေလ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့က၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အဘို့ ဗိမာန်တော်တည်ခြင်း အမှုကို၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်

ဝိုင်း၍ မလုပ်ရ။ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုမင်းကြီးအမိန့် တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင် တည်ရ မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၄ ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ယုဒ အမျိုးတို့ကို လက်အား လျော့စေ၍၊ တည်ဆောက်ခြင်း အမှုကို နှောင့်ရှက်ကြ၏။

၅ ယုဒ အမျိုးသားတို့၏ အကြံကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရုလက်ထက် ကာလပတ်လုံး မှာသည်။ ပေရသိရှင်ဘုရင် ဒါရိ လက်ထက်တိုင်အောင်၊ ရှေ့နေတို့ကို ငှား၍ ထားကြ၏။

၆ အာရှေရု နန်းထိုင်စက ယုဒပြည်သည်၊ ယေရု ရှလင်မြို့သားတို့၌ အပြစ်တင်သော လွှာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

၇ အာတဇေရစ် လက်ထက်၌ ဗိရှလံ၊ မိသရေဒတ်၊ တဗေလနှင့် အခြားသော အပေါင်းအတော်တို့သည်၊ ရှုရိ ဘာသာစကားနှင့်ရေးသော လွှာစာကို၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင်၊ အာတဇေရစ် ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၈ စာတိုက်စိုး ရေဟုံနှင့် မြို့စာရေး ရှိမရှဲတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်၊ အာတဇေရစ် မင်းကြီး ထံသို့ စာပေးလိုက်၍၊

၉ စာတိုက် စိုးရေဟုံ၊ မြို့စာရေး ရှိမရှဲနှင့် အခြား သော အပေါင်းအတော်၊ ဒိန်ပြည်သား၊ အဖာသသက် ပြည်သား၊ တာပေလပြည်သား၊ အဖာရသပြည်သား၊ အာခေဝပြည်သား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်သား၊ ရှုဂုနက်ပြည် သား၊ ဒေဟဝပြည်သား၊ ဇလံပြည်သား အစရှိသော၊

၁၀ ကြီးမြတ်သောမင်း အာသနပ္ပိ ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှုမာရိ မြို့ရွာတို့၌ နေရာချသော သူများနှင့်၊ မြစ်အနောက် ဘက်၌နေသော အခြားသူများတို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက် ကာလတွင်၊ သာအာတဇေရစ် မင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက် ကာလတွင် လျှောက်ပါ၏။

၁၂ အထံတော်မှ ကျွန်တော်တို့ ရှိရာသို့ ရောက်လာ သော ယုဒ လူတို့သည် ဆိုးညစ်၍၊ ပုန်ကန်တတ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်လျက်၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကို ချ၍ လက်စသတ်လုသည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။

၁၃ ထိုမြို့ကို တည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကို လက်စသတ်လျှင်၊ ငွေတော်ခွဲခြင်းကိုမခံ၊ အခွန်တော်အကောက်တော်ကို မပေးဘဲနေ၍၊ နိုင်ငံတော် အကျိုးနည်းပါလိမ့်မည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။

၁၄ ကျွန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် အသက်မွေးရသော သူဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တော် ၌ ဘုန်းတော်လျော့ကြောင်းကို ကြည့်၍ မနေသင့် သောကြောင့်၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့၏ မှတ်စာကို စစ်ကြောတော်မူမည်အကြောင်း ဤလျှောက်စာကို ပေးလိုက်ပါ၏။

၁၅ ယေရုရှလင်မြို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောမြို့၊ ရှင်ဘုရင် အကျိုးနှင့် နိုင်ငံတော် အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သောမြို့ ဖြစ်ဘူး၍၊ ရှေးကာလ၌ မြို့ထဲမှာ ပုန်ကန်သော အကြံကို အစဉ်ပြုစုသောကြောင့်၊ အတိုက်အဖျက် ခံရပါသည် အကြောင်းအရာများကို ထိုမှတ်စာ၌ တွေ့၍ သိတော်မူပါလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုမြို့ကို တည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် မြစ်အနောက်ဘက်၌ အစိုးရတော် မမူကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ လျှောက်ထားပါသည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၁၇ ရှင်ဘုရင်သည် စာတိုက် စိုးရေဟုံနှင့် မြို့စာရေး ရှိမရှဲ မှစ၍၊ ရှုမာရိမြို့၌နေသော ထိုသူတို့၏အပေါင်း အတော်များ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော အခြား သူများတို့ ရှိရာသို့ ပြန်ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊

၁၈ ဤမည်သော နေ့ရက်ကာလတွင်၊ ငါရေး၍ သင်တို့ ချမ်းသာပါစေ။ ဝံ့ထံသို့ သင်တို့ပေးလိုက်သော စာကို ဝံ့ရှေ့မှာ အနက် ပြန်၍ဘတ်ပြီ။

၁၉ ငါမှာထားသည်အတိုင်း စစ်ကြောကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ပုန်ကန် ကြောင်း၊ မကောင်းသော အကြံကို ကြံတတ်သောမြို့၊ ပုန်ကန်တတ်သော မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊

၂၀ ငွေတော်ကို ခွဲလျက် အခွန်တော် အကောက် တော်ကို ခံလျက်၊ မြစ်အနောက်ဘက် တရှောက်လုံးကို အစိုးရ၍ တန်ခိုးကြီးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေဘူးကြောင်းများကို သိရ၏။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် အခွင့်မပေးမည်တိုင်အောင်၊ ထိုသူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲ နေစေမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုကြလော့။

၂၂ နိုင်ငံတော်အကျိုး မပျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သတိပြု၍ ဤအမှုကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ အာတဇေရစ် မင်းကြီးစာကို ရေဟုံနှင့်မြို့စာရေး ရှိမရှဲ အစရှိသော သူတို့ အပေါင်းအတော် ရှေ့မှာ ဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒလူတို့ ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် သွား၍ ယုဒလူတို့၏ အလုပ် အကိုင်ကို အနိုင်အထက် ဆီးတားကြ၏။

၂၄ ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော် တည်ခြင်း အမှုပျက်၍၊ ပေရသီ ရှင်ဘုရင် ဒါရိနန်းစံ နှစ်နှစ် တိုင်အောင် လက်စမသတ်ဘဲ နေလေ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟဂွဲနှင့် ဣဒေါသား ပရောဖက် ဇာခရိ လူတို့သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယုဒလူတို့အား ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောကြ၏။

၂ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်တို့သည် ဝိုင်းသဖြင့်၊ ရှာလသေလ သား ဇေရုဗပေလနှင့် ယောဇဒက်သား ယောရှုသည် ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်စပြုပြန်ကြ၏။

၃ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတန်နှင့် ရှေ့သာဗောဇနံမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာ၍၊ ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူမှာထား သနည်း ဟူ၍၎င်း၊

၄ ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်သော သူတို့၏ အမည်ကား အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍၎င်း၊ မေးစစ်ကြသော်လည်း၊

၅ ဒါရိမင်း အမိန့်တော် မရောက်မှီ အလုပ်အကိုင် မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုဒအမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့ကို ထောက်ရှုတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အထံတော်သို့ လျှောက်စာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

၆၊၇ မြစ် အနောက်ဘက် မြို့ဝန် တာတန်နှင့် ရှေ့သာဗောဇနံ မှစ၍ သူတို့ အပေါင်းအဘော်၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော အဖာသသက် လူတို့သည်၊ ဒါရိမင်းကြီး ထံသို့ ပေးလိုက်သော စာချက် ဟူမူကား၊ ဒါရိမင်းကြီး၌ အစဉ်ချမ်းသာ ရှိပေစေသော။

၈ ကျွန်တော်တို့သည် ယုဒပြည်တွင် ကြီးမြတ်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ရောက်၍၊ ထိုအရပ်သားတို့သည် အိမ်တော်ကို ကျောက်ကြီးနှင့် တည်လုပ်လျက်၊ ကျောက်ထရံ ပေါ်မှာ သစ်သားကို တင်လျက်၊ အလျင်အမြန် လုပ်ဆောင်၍ အကြံထမြောက်ကြောင်းကို သိမှတ်တော်မူပါ။

၉ ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူ မှာထားသနည်း ဟူ၍၎င်း၊

၁၀ သူကြီးတို့၏ အမည်များကို စာရင်းယူ၍ အထံတော်သို့ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ၊ သူကြီးတို့၏ အမည်များကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသူများ၌ မေးမြန်းသောအခါ၊

၁၁ သူတို့က၊ ငါတို့သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၏ကျွန်တော် ဖြစ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ကြီးမြတ်သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် တည်ထောင်တော်မူသော အိမ်တော်ကို ယခုပြု ပြင်ကြ၏။

၁၂ ငါတို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို ခါလဒဲမင်း၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ဤအိမ်တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၏။

၁၃ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကုရုသည်၊ နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင် ဤဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ထဲက ထုတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့၏ ဗိမာန်သို့ ဆောင်သွားသော ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ကုရုမင်းကြီးသည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ ဗိမာန် ထဲက တဖန်ထုတ်၍၊ ရှေ့ဗာဇာ အမည်နှင့် မြို့ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားသောသူ လက်သို့ အပ်တော်မူလျက်၊

၁၅ ဤတန် ဆာတို့ကို ယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်သွားလော့။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပြန်စေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၆ ထိုရှေ့ဗာဇာသည် လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော် အမြစ်ကို ချထားသဖြင့်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ငါတို့သည် တည်လုပ်လျက် လက်စမသတ်သေးဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်ရမည် အကြောင်း၊ ကုရုမင်းကြီး အမိန့်တော်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိလိုသဖြင့်၊ ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်၌ ရှာဖွေစေခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ရှာဖွေစေတော်မူပါ။ နောက်တဖန် ဤအမှု၌ အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဆီသို့ အမိန့်တော် စာကို ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်စာ၌ ပါသတည်း။

၆

၁ ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီး အမိန့်တော်နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်ထားရာ စာတိုက်၌ ရှာဖွေကြ၏။

၂ မေဒီပြည်၊ အာခမေသမြို့၊ နန်းတော်၌ စာလိပ်ကို တွေ့၍ စာလိပ်၌ပါသော စကားဟူမူကား၊

၃ ယဇ်ပူဇော်ရာ အိမ်တော်ကိုတည်စေ။ တိုက်မြစ်ကို ခိုင်ခံ့စွာချထားစေ။ အမြင့်အတောင် ခြောက်ဆယ်၊ အနံအတောင် ခြောက်ဆယ် ရှိ၍။

၄ ကြီးသောကျောက် တန်းသုံးဆင့်၊ အသစ်သော သစ်သားတန်း တဆင့်နှင့် အထပ်ထပ် တည်စေ။ စရိတ်များကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော် ထဲက ထုတ်၍ ပေးစေ။

၅ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ထဲက နေဗုခဒ် နေဇာ ထုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့သော ရွှေတန်ဆာ ငွေတန်ဆာတို့ကို ပြန်ပေးစေ။ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော် သို့ပို့၍ အလုံးစုံတို့ကို ဘုရားအိမ်တော် ထဲတွင် မိမိတို့ နေရာ၌ ထားစေဟု ကုရမင်းကြီးသည် နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အမှုမှာ အမိန့်တော်ရှိ၏။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန် တာတနဲ့၊ ရှေ့သာဗောဇနံနှင့် သင်တို့ အပေါင်းအဘော်တည်း ဟူသောမြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အဖာသသက် လူတို့၊ ထွက်သွားကြ။

၇ ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကို မဆီးမတားကြနှင့်။ ယုဒမြို့ဝန်နှင့် ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုအိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပါလေစေ။

၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကို ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့် ကူညီရမည် အကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆီးအတား မရှိစေခြင်းငှါ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ ခံသော အခွန်တော်တည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတော် ထဲက အိမ်တော်တည်စရာ စရိတ်ကို ချက်ချင်း ထုတ်ပေးရမည် အကြောင်း ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။

၉။၁၀ ထိုမှတပါး၊ သူတို့သည် မွေးကြိုင်သောယဇ်တို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်၍ ရှင်ဘုရင် အသက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အသက်အဘို့ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ လိုချင်သမျှ ယေရုရှလင်မြို့ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင်အား မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်၊ စပါး၊ ဆား၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို နေ့တိုင်းအစဉ် မပြတ်ပေးစေ။

၁၁ ၎င်းနည်း အကြင်သူသည် ငြင်းဆန်လျှင်၊ ထိုသူ၏ အိမ်မှ သစ်တိုင်ကိုနှုတ်ယူ၍ စိုက်ပြီးမှ သူ့ကို လည်ဆွဲချစေ။ သူ့အိမ်ကိုလည်း နောက်ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၂ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်ကို ကျိုးပဲ့ပျက်စီးစေခြင်းငှါ ပြုသော ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌ နာမတော်တည်စေသော ဘုရားသခင်သည် ဖျက်ဆီးတော်မူပါစေသော။ ငါ ဒါရိသည် အမိန့်တော်ကို ပေး၏။ အမိန့်တော်အတိုင်း အလျင်အမြန် ပြုစေဟု ပေးလိုက်သတည်း။

၁၃ ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီး ပေးလိုက်သော အမိန့်တော်အတိုင်း၊ မြစ် အနောက်ဘက်မြို့တော် တာတနဲ့၊ ရှေ့သာဗောဇနံနှင့် သူတို့အပေါင်း အဘော်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြုကြ၏။

၁၄ ယုဒ အမျိုးအသက်ကြီး သူတို့သည် တည်ဆောက်၍၊ ပရောဖက်ဟာဂွေနှင့် ဣဒေါသား ဇာခရိဟောသော အားဖြင့်၊ အကြံ ထမြောက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် အမိန့်တော်နှင့် ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရမင်း၊ ဒါရိမင်း အမိန့်တော်အတိုင်း တည်ဆောက်၍၊ လက်စသတ်ကြ၏။

၁၅ ဒါရိ မင်းကြီးနန်းစံ ခြောက်နှစ်၊ အာဒါလ သုံးရက်နေ့တွင် အိမ်တော်သည် ပြီးပြည့်စုံ၏။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်၊ လေဝိသား အစရှိသော သိမ်းသွားခြင်းကို ခံဘူးသော အမျိုးသားချင်း ရှိသူမျှတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အနုမောဒနာ ပွဲခံကြ၏။

၁၇ ထိုအိမ်တော်၏ အနုမောဒနာပွဲတွင် နွားတရာ၊ သိုးထီးနှစ်ရာ၊ သိုးသငယ် လေးရာကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးတဆယ် နှစ်မျိုးအလိုက် အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ် တည်းဟူသော ဆိတ်ထီး တဆယ် နှစ်ကောင်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၁၈ မောရှေ ကျမ်းစာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အသီးအသီးတို့ကို၎င်း၊ သင်းဖွဲ့သော လေဝိသားတို့ကို၎င်း ခန့်ထားကြ၏။

၁၉ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားတို့သည် ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ပသခါပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။

၂၀ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ အလုံးစုံတို့သည် သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့ အဘို့မှစ၍ ပေါက်ဘော်ချင်း ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့ အဘို့နှင့် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားပေါင်းတို့ အဘို့၊ ပသခါ သိုးသငယ်ကို သတ်ကြ၏။

၂၁ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံသော လူစုထဲက ထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသားများ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်၊ အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှားသော သူများအပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲကို စား၍၊

၂၂ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အဖေမဲ့ကိုလည်း ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ခြင်း အမှုမှာ၊ အာဂူရီ ရှင်ဘုရင် မစမည် အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးတော်ကို သူတို့ ဘက်သို့ ကူးစေတော်မူ၏။

၇

၁-၅ ထိုနောက်၊ ပေရသီ ရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ် လက်ထက်၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး အာရုန်၊ လောဇာ၊ ဖိနဟတ်၊ အဘိရွာ ဗုတ္တိ၊ ဩဇိ ဇေရဟိ၊ မေရာယုတ်၊ အာဇရို၊ အာမရို၊ အဟိတုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ ရှလွံ၊ ဟိလခါ၊ အာဇရို၊ စရာယတို့မှ ဆင်းသက်သောသူ၊

၆ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မောရှေ၏ ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို လေ့ကျက်သော ဆရာဖြစ်သော သူဇေရသည် ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွား၏။ ထိုသူတောင်းသမျှကို သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

၇ အာတဇေရဇ် မင်းကြီးနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင်၊ အချို့သော ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန် တို့သည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ လိုက်သွားကြ၏။

၈ ရှင်ဘုရင် နန်းစံ ခုနစ်နှစ်၊ ပဉ္စမလတွင် ဇေရသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။

၉ ပဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်၍ ပဉ္စမလ တရက်နေ့တွင်၊ မိမိ ဘုရားသခင် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဇေရသည် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို စစ်ဆေး စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ဣသရေလ အမျိုး၌ သွန်သင်ခြင်းငှါ၊ သဘောကျသောသူဖြစ်၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်စကားနှင့် ဣသရေလ အမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို လေ့ကျက်သော ဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရအား၊ အာတဇေရဇ် မင်းကြီး

ပေးတော်မူသော အမိန့်တော် စာချက်ဟူမူကား၊

၁၂ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင် အာတဇေရဇ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် တရား ကျမ်းတတ်ဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရ၌ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟူ၍ ဤမည်သော ကာလတွင် မှာလိုက်၏။

၁၃ ငါ့နိုင်ငံ၌ ရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့တွင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကိုယ်အလိုအလျောက် သွားချင်သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် သင်နှင့်အတူ လိုက်သွားရမည်အကြောင်း ငါ အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင် တရားကို သင်လေ့ကျက်သည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တရားအမှုများကို မေးမြန်း စစ်ဆေးစေခြင်းငှါ၊

၁၅ ယေရုရှလင် မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်တို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် ပူဇော်သောရွှေ ငွေနှင့်တကွ၊

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရား အိမ်တော် အဘို့ အလိုလို လျှာ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်၌ သင်ရနိုင်သမျှသော ရွှေငွေကို ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန် ခုနစ်ပါးစေလွှတ်၏။

၁၇ ထိုငွေကို ယူပြီးလျှင်၊ နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်နှင့်တကွ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို အလျင်အမြန် ဝယ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ရှိသော သင်တို့၏ ဘုရားအိမ်တော် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။

၁၈ ကျန်ကြွင်းသော ရွှေငွေကို သင်နှင့်သင့် ညီအစ်ကိုတို့ ပြုချင်သမျှအတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် အလိုတော်နှင့်အညီ ပြုလော့။

၁၉ သင်၏ ဘုရားအိမ်တော် ဝတ်ပြုစရာဘို့ သင့်၌ အပ်ပေးသော တန်ဆာများကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်တွင် သိုထားလော့။

၂၀ သင်၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်ဘို့ လိုသေးသော အရာ၊ ဝယ်သင့် သမျှတို့ကို ဘဏ္ဍာတော် ထဲက ထုတ်၍ ဝယ်လော့။

၂၁ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင် တရားကို လေ့ကျက်သော ဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရ တောင်းသမျှအတိုင်း၊

၂၂ ငွေအခွက် တထောင်၊ ဂျုံဆန်ကောရ တရာ၊ စပျစ်ရည် ဗတ်တရာ၊ ဆီဗတ်တရာနှင့်တကွ ဆား

မည်မျှ မဆို၊ မြစ် အနောက်ဘက်၌ နေသော အခွန် အဝန် အပေါင်းတို့သည် အလျင်အမြန်ပေးရမည် အကြောင်း၊ ငါ ရှင်ဘုရင် အာတဇေရုဇ် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် မှာထား တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ထိုဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အဘို့ ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်စေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့် အမျက်တော် သက်ရောက်ရမည်နည်း။

၂၄ ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်း သည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုစောင့် တစ်စုံတယောက်၌မျှ ငွေတော်ကို မခွဲစေနှင့်။ အခွန်တော် အကောက်တော်ကို မခံမယူ စေနှင့်ဟု ငါမှာလိုက်၏။

၂၅ သင်ဇေရုသည်လည်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် တရားကို နားလည်သော၊ မြစ် အနောက်ဘက်သား အပေါင်းတို့တွင်၊ တရားမှုကို စီရင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မသိသော သူတို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မင်းများ၊ တရားသူကြီးများကို သင်၏ ဘုရားသခင် ဥာဏ်နှင့် သင်ပြည့်စုံသည်အတိုင်း ခံထားလော့။

၂၆ သင်၏ ဘုရားသခင် တရားနှင့် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်သော သူမည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဥစ္စာသိမ်းယူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်း တည်းဟူသော ရာဇဝတ် တစ်ခုခုကို အလျင်အမြန် ခံစေဟု အမိန့် တော်စာ၌ ပါသတည်း။

၂၇ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တင့်တယ် စေမည်အကြံကို ရှင်ဘုရင် စိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်းပေး တော်မူထသော၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့၊ အတွင်းဝန်များ၊ ဗိုလ်များ ရှေ့မှာ ငါ့အား အခွင့်ပေးတော်မူသော၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ စေသတည်း။

၂၈ ထိုသို့ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တန်ခိုး တော်ကြောင့်၊ ငါသည် ခွန်အားရှိ၍ ငါနှင့်အတူ လိုက် သွားရသော ဣသရေလ အကြီးအကဲတို့ကို စုဝေး စေ၏။

၈

၁ အာတဇေရုဇ် မင်းကြီး လက်ထက်၌၊ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွားသောသူ အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့၏သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဟူမူကား။

၂ ဖိနဟတ်အမျိုး၊ ဂေရုရှ၊ ဣသမာအမျိုး၊ ဒံယေလ၊ ဒါဝိဒ် အမျိုး၊ ဟတ္တုတ်၊

၃ ရှေ့ခနိအမျိုး၊ ဖာရုတ်အန္တယ်ထဲက ဇာခရိနှင့် စာရင်းဝင်သူ ယောက်ျားပေါင်း တရာငါးကျိပ်။

၄ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး၊ ဇေရာယသား၊ ဇေယျာနဲ နှင့် ယောက်ျားပေါင်း နှစ်ရာ၊

၅ ရှေ့ခနိ အမျိုး၊ ယဟာဇေလသားနှင့် ယောက်ျား ပေါင်း သုံးရာ၊

၆ အာဒိန် အမျိုး၊ ယောနုသန်သား၊ ဗေက်နှင့် ယောက်ျားပေါင်း ငါးကျိပ်၊

၇ ဇလံ အမျိုး၊ အာသလိသား၊ ယေရုယနှင့် ယောက်ျားပေါင်း ခုနစ်ကျိပ်၊

၈ ရှေ့ဖတိ အမျိုး၊ မိက္ခေလသား၊ ဇေဗဒိနှင့် ယောက်ျားပေါင်း ရှစ်ကျိပ်၊

၉ ယွာဘ အမျိုး၊ ယေဟေလသား၊ ဩဗဒိနှင့် ယောက်ျားပေါင်း နှစ်ရာတကျိပ်ရှစ်ယောက်၊

၁၀ ရှေ့လောမိတ် အမျိုး၊ ယောသိဖိ သားနှင့် ယောက်ျားပေါင်း တရာခြောက်ကျိပ်၊

၁၁ ဗေဗဲ အမျိုး၊ ဗေဗဲသား၊ ဇာခရိနှင့် ယောက်ျား ပေါင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊

၁၂ အာဇက်ဒ် အမျိုး၊ ဟတ္တတန်သား၊ ယောဟနန်နှစ် ယောက်ျားပေါင်း တရာတကျိပ်၊

၁၃ အဒေါနိကံ အမျိုးသားတို့တွင်၊ နောက်ကျ သောသူ၊ ဇေလိဖလက်၊ ယေယေလ၊ ရှေ့မာယနှင့် ယောက်ျားပေါင်း ခြောက်ကျိပ်၊

၁၄ ဗိဂဲအမျိုးသား ဥသဲ၊ ဇဗျဒ်နှင့် ယောက်ျားပေါင်း ခုနစ်ကျိပ်တည်း။

၁၅ ထိုလူများတို့ကို အဟာဝမြို့သို့ စီးသောမြစ် နားမှာ ငါစုဝေးစေ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး တံ၌နေကြ၏။ လူများနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့ကို ငါစစ်ဆေး၍၊ လေဝိသား တယောက်ကိုမျှ မတွေ့သောအခါ၊

၁၆ လူကြီး ဇေယျဇာ၊ အရေလ၊ ရှေ့မာယ၊ နာသန်၊ ဇာခရိ၊ မေရှလံ၊ ပညာရှိယာရိပ်၊ လေနာသန်တို့ကို ခေါ်၍၊

၁၇ ကသိဖိမြို့ သူကြီး ဣဒေါ ထံသို့ မှာစာနှင့် စေလွှတ်လျက်၊ ဣဒေါနှင့် ကသိဖိမြို့မှာ နေသော သူ၏ညီအစ်ကို ဘုရားကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် အိမ်တော် အမှုစောင့်များကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို ငါမှာလိုက်၏။

၁၈ ထိုသူတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် တန်ခိုး ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဣသရေလသား လေဝိ၏သား မဟာလိ အမျိုးသား၊ ပညာရှိ တယောက်၊ ရှေ့ရတ်နှင့် သူ၏ပေါက်တော် တကျိပ်ရှစ်ယောက်၊

၁၉ ဟာရှုဘိနှင့် မေရာရိဒါမျိုး ယေရှုယနှင့် သူ၏ ပေါက်ဘော် နှစ်ကျိပ်၊

၂၀ လေဝိသားတို့ အမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် မှူးတော် မတ်တော် ခန့်ထားသော ဘုရား ကျွန်များ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်ရာနှစ်ကျိပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ ဥစ္စာများမှစ၍ သူငယ်များနှင့်တကွ၊ ငါတို့သွားစရာ မှန်သောလမ်းကို ဘုရားသခင်၌ရှာ၍ ရှေ့တော်၌ ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်းငှါ၊ အဟာဝမြစ်နားတွင်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ငါကြော်ငြာ၏။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကို စွန့်သော သူအပေါင်း တို့ကို၊ တန်ခိုးတော် ဆီးတား၍ အမျက်တော် သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ထားသောကြောင့်၊ လမ်းတွင် ရန်သူလက်နှင့် လွှတ်ခြင်းငှါ လိုက်၍ ပို့ရသော စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ တတပ်ကို ရှင်ဘုရင်၌ မတောင်းပံ့၊ ရှက်ကြ၏။

၂၃ ထိုအမှုကြောင့်၊ ငါတို့သည် အစာရှောင်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း လျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း နားထောင်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တကျိပ်နှစ်ပါး၊ ရှေ့ရာဘိ၊ ဟာရှုဘိနှင့် သူတို့ ညီအစ်ကို တစ်ကျိပ်ကို ငါရွေးထားပြီးလျှင်၊

၂၅ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အတွင်းဝန်၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော် အဘို့ လျှာသော ပူဇော်သတ္တု၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာတည်း ဟူသော၊

၂၆ ငွေအခွက် ခြောက်ထောင်ငါး ပိဿာ၊ ငွေတန်ဆာ အခွက်တထောင်၊ ရွှေအခွက် တထောင်၊

၂၇ ရွှေဒင်္ဂါး တထောင် အချိန်ရှိသော ရွှေအင်တုံ နှစ်ဆယ်၊ ရွှေနှင့်အမျှ မြတ်သော ရွှေကြေးဝါစစ် ဖလား နှစ်လုံးတို့ကို ငါချိန်၍ အပ်လျက်၊

၂၈ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ကြ၏။ ဤတန်ဆာတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသော တန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့် ဤရွှေသည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် လျှာသော ရွှေငွေဖြစ်၏။

၂၉ ယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် အခန်းတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လေဝိသား၊

ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ ရှေ့မှာ မချိန် မှီတိုင်အောင် ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ကြလေဘုဟု မှာထား၏။

၃၀ ထိုသို့ ချိန်သော ရွှေ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ယေ ရုရှလင်မြို့၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသား တို့သည် ခံယူကြ၏။

၃၁ ပဌမလ တဆယ်နှစ် ရက်နေ့တွင်၊ ငါတို့သည် အဟာဝ မြစ်မှ ထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီး သွားကြ၏။ လမ်းနား၌ ချောင်း၍ နေသော ရန်သူ လက်မှ၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်ကြောင့် လွတ်လျက်၊

၃၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍ သုံးရက်နေကြ၏။

၃၃ စတုတ္ထနေ့တွင် ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌၊ ဖိနဟတ်သား၊ ဇောဇာနှင့် လေဝိအမျိုး ယောရှုသား၊ ယောဇဗဒါ၊ ဗိန္ဒိသား နောဒိတို့သည် ဝိုင်း၍ကြည့်ရှု လျက်၊

၃၄ ဥရိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် မေရမုတ်သည် ထို ရွှေငွေ တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ရေတွက် ချိန်တွယ်၍ တနေ့ခြင်းတွင် အချိန်ပေါင်းကို မှတ်သားလေ၏။

၃၅ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစုထဲက ထွက်လာ သော သူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးများတို့ အဘို့ နွား တဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး ကိုးဆယ် ခြောက်ကောင်၊ သိုးသငယ် ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ် တဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။

၃၆ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် အမှာတော်တို့ကို ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့၌ အပ်၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ဘုရားသခင် အိမ်တော်ကို ပြုစုကြ၏။

၉

၁ ထိုအမှုပြီးမှ၊ အကြီးအကဲတို့သည် ဝါထံသို့လာ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား အစရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဤပြည်သားရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့်၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊ မောဘလူ၊ အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူတို့ ရွံ့ရှာဘွယ်သော အကျင့်ကို ကျင့် ကြပါ၏။

၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ သမီးများကို ကိုယ် ဘို့၎င်း၊ ကိုယ်သားဘို့၎င်း၊ သိမ်းယူသဖြင့်၊ သန့်ရှင်း

သော အမျိုးသည် ဤပြည်သားရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှော လျက်ရှိ၍၊ အကြီးအကဲနှင့် မင်းအရာရှိတို့သည်၊ ဤ ဒုစရိုက်အမှုကို အဦးပြုကြပြီတကားဟု ကြားပြော ကြ၏။

၃ ထိုစကားကို ငါကြားလျှင် အတွင်းအဝတ်၊ ပြင် အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်ကို နှုတ်ပစ် လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် ထိုင်နေ၏။

၄ ထိုအခါ ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့ထံမှာ စည်းဝေး၍၊ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ငါသည် မိန်းမော တွေဝေလျက်နေ၏။

၅ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန်တွင် စိတ်ပျက်ရာမှထ၍ အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်လျက်၊

၆ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သို့ မမျှော် မကြည့်စို့၊ ရှက်ကြောက်၍ မျက်နှာနိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုမိသော ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ အထပ်ထပ် လွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသောအပြစ်သည် မိုမ်းကောင်းကင်သို့ မှီပါ၏။

၇ ဘိုးဘေး လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အလွန် ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်နှင့် ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် မှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ခံသကဲ့သို့၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင် လက်သို့အပ်ခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်း၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းကို ခံရပါ၏။

၈ ယခုခဏတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးမဲ့လွှတ်၍ ကျန်ကြွင်း စေလျက်၊ သန့်ရှင်းသော ဌာနတော်၌ စွဲထားသော တံစို့ကို ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ် တို့ မျက်စိကိုလင်းစေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ခံနေရာ၌ အသက်ရှူပြန်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပြီ။

၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ခံလျက်နေရပါ၏။ ထိုသို့ ကျွန်ခံလျက်နေရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင်သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ။ အကျွန်ုပ်တို့ အသက် လွတ်ခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော် ကို ထူထောင်၍၊ ပြုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ ယခုပြည် ယေရုဗလင်မြို့၌ ခိုလှုံရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်

အား ပေးခြင်းငှါ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာစိတ်ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။

၁၀ ယခုလည်း အို အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ ပြုမိပြီးမှ၊

၁၁ အဘယ်သို့ လျှောက်ရပါမည်နည်း။

၁၂ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ သွား၍ သိမ်းယူလတံ့ သောပြည်သည်၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ အညစ်အကြေး ကြောင့် ညစ်ညူးသောပြည် ဖြစ်၏။ တပြည်လုံးကို ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့နှင့် ပြည့်စေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သမီးကို သူတို့သားအား မပေးစားကြနှင့်။ သူတို့၏သမီးကို သင်တို့သားနှင့် မစုံဘက်စေကြနှင့်။ သူတို့ ချမ်းသာနှင့် သူတို့စည်းစိမ်ကို အလျင်းမပြုစု ကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အားကြီး၍ မြေအသီးအနှံကို စားရသော အခွင့်၊ ထိုမြေကို ကိုယ်သားမြေးတို့၌ နိစ္စအမွေမြေ ဖြစ်စေ၍၊ အပ်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ ထိုသို့ ကျင့်၍ နေကြလော့ဟု ကိုယ်တော်ကျွန် ပရောဖက်တို့ အားဖြင့် မှာထားတော်မူသော ပညတ် စကားတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင် ပါတကား။

၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခံထိုက် သမျှသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မမူသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အမှု၊ ကြီးစွာသော လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကြောင့်၊ ဤမျှ လောက် ခံရပြီးမှင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤမျှလောက် ချမ်းသာပေးတော်မူပြီးမှင်း။

၁၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တရားတော်တို့ကို တဖန် လွန်ကျူး၍၊ ဤရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုတတ် သော လူမျိုးနှင့် ပေါင်းတော်လျှင် တယောက်မျှ မလွတ်၊ မကျန် ကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ အမျက်တော် ထွက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၁၅ အို ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ အသက်လွတ်၍ ကျန်ကြွင်း သေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်အပြစ်များကို ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ နေရာ မရနိုင်ပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၀

၁ ထိုသို့ ဇေရုဗလင် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ရှေ့မှာ ပြင်ပလျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက် တောင်းပန်၍

ပဌနာ ပြုသောအခါ၊ အလွန် များစွာသော ပရိသတ်၊ ဣသရေလအမျိုး ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့သည် ဇေယျာတံစာ စည်းဝေး၍ အလွန် ဝိုင်းကြွေးကြော်၏။

၂ လေံအမျိုး၊ ယေဟောလသား ရှေ့ကန်ကလည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍၊ ဤပြည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်ကြပြီ။ သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာ ဣသရေလအမျိုး မြော်လင့်စရာ ရှိသေး၏။

၃ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရား အစရှိသော ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ကို သတိပေးသည်အတိုင်း၊ ဤမိန်းမများနှင့် သူတို့ သားသမီးများ ရှိသမျှကို စွန့်ပယ်မည်ဟု ငါတို့၏ ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ အဋ္ဌာန်ပြုကြကုန်အံ့။ ဤ အမှုကို တရားရှိသည်အတိုင်း စီရင်ကြကုန်အံ့။

၄ ထတော်မူပါ။ ဤအမှုကို ကိုယ်တော်ဆိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းဝိုင်း၍မစကြပါမည်။ ရဲရင့်သော စိတ်ရှိ၍ ပြုတော်မူပါဟု ဇေယျာတံစာ ပြန်ပြောကြလျှင်၊

၅ ဇေယျာတံစာ ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လေဝိ သား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ထို စကားအတိုင်း ပြုရမည်အကြောင်း သူတို့အား အကျိန် ပေး၍ သူတို့သည် ကျိန်ဆိုကြ၏။

၆ ထိုအခါ ဇေယျာတံစာ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ရှေ့က ထ၍၊ လျော့ရှိပ်သား ယောဟနန် အခန်းသို့ သွား၏။ ရောက်သောအခါ မုန့်ကို မစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်း ကို ခံဘူးသော သူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းလေ၏။

၇ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ စည်းဝေးစေမည် အကြောင်း၊

၈ မင်းများနှင့် အသက်ကြီးသူများ စီရင်သည် အတိုင်း၊ သုံးရက် အတွင်းတွင် မရောက်သောသူ မည်သည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းအမျိုးသား ပရိသတ် ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သူ၏ ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကျိန်ဆိုအပ်သော ဥစ္စာ ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ယုဒပြည် တရောက်လုံး၌ ကြော်ငြာကြ၏။

၉ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗဟိမိန် အမျိုးသား ယောက်ျား အပေါင်းတို့သည် သုံးရက်အတွင်းတွင် ယေရုရှလင်မြို့မှ စည်းဝေး၍ နဝမလ အရက် နှစ်ဆယ်တွင် လူအပေါင်း တို့သည် ထိုအမှုကြောင့်၎င်း၊ သည်းထန်စွာ မိုဗ်းရွာ

သောကြောင့်၎င်း၊ တုန်လှုပ်လျက် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဦးရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေယျာတံစာ ထ၍၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၌ အပြစ် လေးစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့နှင့် စုံဘက် ကြပြီတကား။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။ အလိုတော်အတိုင်း ပြုလျက်၊ ဤပြည်သားတို့နှင့်၎င်း၊ တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့နှင့်၎င်း ကွာကြလော့ဟု သူတို့အားဆို၏။

၁၂ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်။

၁၃ သို့ရာတွင် လူအများ ရှိပါ၏။ သည်းထံစွာ မိုဗ်းရွာသော ကာလ ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ပြင်မှာ မရပ်မနေနိုင်ပါ။ ဤအမှုသည် တရက် နှစ်ရက်တွင် ပြီးနိုင်သောအမှု မဟုတ်ပါ။ ပြစ်မှားသော သူအများ ရှိပါ၏။

၁၄ ငါတို့ ပရိသတ် အပေါင်းကို အုပ်ချုပ်သော အကြီးအကဲတို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ တို့နေရာ မြို့ရွာ၌ တပါးအမျိုးသား မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူအပေါင်း တို့သည် ခြိမ်းချက်သော အချိန်တို့၌ မြို့အသီးအသီး အသက်ကြီးသူများ၊ တရားသူကြီးများနှင့်အတူ လာ၍ ဤအမှုကြောင့် ပြင်းစွာထွက်သော ငါတို့ ဘုရားသခင် ၏ အမျက်တော်ကို ဖြေကြပါစေဟု ကြီးစွာသော အသံနှင့် ပြန်ပြောကြ၏။

၁၅ အာသဟောလသား ယောနသန်နှင့် တိကဝသား ရဟဇိသာလျှင် ထိုအမှုကို ပြုစုကြ၏။ လေဝိသား မေဂ္ဂလံနှင့် ရှဗ္ဗသဲတို့သည် ဝိုင်းညီကြ၏။

၁၆ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားတို့သည် ဝန်ခံကြသည်နှင့်အညီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေယျာတံစာ ရွေးချယ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် အမည်များကို မှတ်သားသော အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် ဒသမလ တရက်နေ့တွင် ထိုအမှုကို စစ်ကြောခြင်းငှါ ထိုင်နေ ကြ၏။

၁၇ တပါးအမျိုးသား မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူ အပေါင်းတို့ကို ပဌမလ တရက်နေ့ တိုင်အောင် အကုန်အစင် စစ်ကြော စီရင်ကြ၏။

၁၈ တပါး အမျိုးသား မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသားဟူမူကား ယောရှုအမျိုး ယောဇဒက် သားနှင့် သူ၏ညီမာသေယ၊ ဇေလျဇာ၊ ယာရိပ်၊ ဂေဒလိတည်း။

၁၉ သူတို့သည် မယားနှင့် ကွာမည်ဟု ဂတိထားကြ၏။ ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် သိုးကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂၀ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣမေရအမျိုး ဟာနန်နှင့် ဇေဗဒိ၊

၂၁ ဟာရိမ်အမျိုး မာသေယ၊ ဇေလိယ၊ ရှေမာယ၊ ယေဟေလ၊ ဩဇိ၊

၂၂ ပါရုရအမျိုး ဇေလိဩနဲ၊ မာသေယ၊ ဣဂျမေလ၊ နာသနေလ၊ ယောဇဗဒိ၊ ဇေလသ။

၂၃ လေဝိသား ယောဇဗဒိ၊ ရှိမိ၊ ကေလာယတည်းဟူသော ကေလိတ၊ ပေသာဟိ၊ ယုဒ၊ ဇေလျော၊

၂၄ သီချင်းသည် ဇေလျာရိပ်၊ တံခါးစောင့် ရှုလ္လုံ၊ တေလင်၊ ဥရိ၊

၂၅ ဣသရေလ အမျိုးထဲက ပါရုတ်အမျိုး ရာမိ၊ ယေဇိ၊ မာလခိ၊ မျာမိန်၊ ဇေလျော၊ မာလခိယ၊ ဗေနာယ၊

၂၆ ဇေလိအမျိုး မတ္တနိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလ၊ အာဗဒိ၊ ယေရမုတ်၊ ဇေလျာ၊

၂၇ ဇတ္တုအမျိုး ဇေလိဩနဲ၊ ဇေလျာရိပ်၊ မတ္တနိ၊ ယေရမုတ်၊ ဇာဗဒိ၊ အာဇိဇ၊

၂၈ ဗေဗဲအမျိုး ယောဟနန်၊ ဟာနန်၊ ဇေဗဲ၊ အာသလဲ၊

၂၉ ဗာနိအမျိုး မေရုလ၊ မလ္လာတ်၊ အဒါယ၊ ယာရုပ်၊ ရှုလ၊ ရာမုတ်၊

၃၀ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး အဒန၊ ခေလာလ၊ ဗေနာယ၊ မသေယ၊ မတ္တနိ၊ ဗေဇေလေလ၊ ဗိန္နိ၊ မနာရှေ၊

၃၁ ဟာရိမ်အမျိုး ဇေလျော၊ ဣဂျိယ၊ မာလခိ၊ ရှေမာယ၊ ရှိမေင်၊

၃၂ ဗယိာမိန်၊ မလ္လာတ်၊ ရှေမရိ၊

၃၃ ဟာရုံအမျိုး မတ္တနိ၊ မတ္တသ၊ ဇာဗဒိ၊ ဇေလိဗလက်၊ ယေရမဲ၊ မနာရှေ၊ ရှိမိ၊

၃၄ ဗာနိအမျိုး မာဒဲ၊ အာမရုံ၊ ဝေလ၊

၃၅ ဗေနာယ၊ ပေဒိ၊ ခေလု၊

၃၆ ဝါနိ၊ မေရမုတ်၊ ဇေလျာရိပ်၊

၃၇ မတ္တနိ၊ မတ္တနိ၊ ယာသော၊

၃၈ ထိုမှတစ်ပါး ဗာနိ၊ ဗိန္နိ၊ ရှိမိ၊

၃၉ ရှေလမိ၊ နာသန်၊ အဒါယ၊

၄၀ မာခနဒေဗဲ၊ ရှာရဲ၊ ရှာရဲ၊

၄၁ အာဇေရေလ၊ ရှေလမိ၊ ရှေမရိ၊

၄၂ ရှုလ္လုံ၊ အာမရိ၊ ယောသပ်၊

၄၃ နေဗော အမျိုး ယေယေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဇာဗဒိ၊ ဇေဗိန၊ ယာဒေါ၊ ယောလ၊ ဗေနာယတည်း။

၄၄ ဤသူ အပေါင်းတို့သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားသမီးကို မြင်ကြပြီ။

ဇေရုမုတ်စာပြီး၏။

နေဟမိမုတ်စာ။ BOOK OF NEHEMIAH

၁ ဟာခလိသား နေဟမိစကားဟူမူကား၊ အာတ ဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ ဒိသလုလတွင်၊ ငါသည် ရှုရှန် နန်းတော်၌ ရှိနေစဉ်၊

၂ ငါ့ညီဟာနန်နှင့် ယုဒလူ အချို့တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒလူစုထဲက လွတ်သောသူတို့၏ အကြောင်းအရာနှင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ အကြောင်းအရာကို မေးမြန်းလျှင်၊

၃ သူတို့က၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစုထဲက လွတ်၍၊ ထိုပြည်၌နေသော သူတို့သည် ကြီးသော ဆင်းရဲခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံကြ၏။ ယေရုရှလင်

မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက် မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ ကုန်ပြီဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၄ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ငါသည် ထိုင်၍ အင်တန် ကာလပတ်လုံး ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက်၊ အစာရှောင်လျက် နေ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် ရှေတော်၌ ဆုတောင်းသော ပဌနာဟူမူကား၊

၅ အို ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ ပညတ်တော်တို့ကို နှစ်သက်၍ ကျင့်စောင့်သော သူတို့နှင့် ဖွဲ့သော ကရုဏာ ပဋိညာဉ်ကို မဖျက်၊ တည်စေတော်မူသော ဘုရား၊

၆ ကိုယ်တော်ကျွန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို ဘော်ပြု၍ တောင်းပန်သော ကိုယ်တော်ကျွန်၏ ပဌနာစကားကို ကြားခြင်းငှါ၊ ယခု နားထောင်၍ စေ့စေ့ကြည့် ရှုတော်မူပါ။

၇ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုးတို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား၍၊ အလွန် ဆိုးညစ်သော အမှုတို့ကို ပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန် မောရှေ့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရား၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်ဘဲ နေပါပြီ။

၈၊ ၉ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကွဲပြားစေမည်။ တဖန် ဝါထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ဝါပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့် ပြန်လျှင်၊ မိုဗမ်းကောင်းကင်အောက် အဝေးဆုံးသော အရပ်သို့ နှင့်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်က ငါသိမ်းယူ၍၊ ဝါနာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးချယ်သော အရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့မည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန် မောရှေ့၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၁၀ ယခုမှာ၊ ဤသူတို့သည် မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အားကြီးသော လက်နက်တော်ဖြင့် ရွေးနှုတ်သော ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကိုယ်တော် လူမျိုးဖြစ်ကြပါ၏။

၁၁ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်ပြုသောပဌနာ စကားနှင့် နာမတော်ကို ရိုသေချင်သော ကျွန်တော်များ ပြုသော ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ယနေ့ ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ ဤလူရှေ့မှာ မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ကယ်မသနား တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ကိုင် ဖြစ်သတည်း။

၂

၁ အာတဖေရစ် မင်းကြီး နန်းစံ နှစ်ဆယ်၊ နိသန် လတွင် ရှေ့တော်၌ တင်သော စပျစ်ရည်ကို ငါကိုင်၍ ဆက်လေ၏။

၂ အထက်က တခါမျှရှေ့တော်၌ ညှိုးငယ်သော မျက်နှာကို မပြဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ကျန်းမာ လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်း။ ဝမ်းနည်းဟန် ရှိပါသည်တကားဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃ ငါသည် အလွန်ကြောက်၍၊ ရှင်ဘုရင် အသက် တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။ ကျွန်တော် ဘိုးဘေး သချိုင်းရိရာမြို့သည် ပျက်စီးလျက်၊ မြို့တံခါးလည်း

မီးလောင်၍ ကုန်ပြုဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော်သည် မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ အဘယ်သို့ နေနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊

၄၊ ၅ ရှင်ဘုရင်က၊ အဘယ်သို့ တောင်းလျှောက်ချင် သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ငါကလည်း အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်ကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သချိုင်း ရိရာမြို့ကို ကျွန်တော်ပြု စုရမည်အကြောင်း၊ ယုဒပြည်သို့ စေလွှတ်တော်မူပါဟု ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်း ပြီးမှ လျှောက်လေ၏။

၆ ထိုအခါ မြောက်သားတော်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ထိုင်နေစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သွားလျှင် အဘယ်မျှ ကာလကြာလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်ကာလမှ ပြန်လာ မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ ကာလအချိန်ကို ငါ လျှောက်ထားပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလိုတော် ရှိ၍ ဝါကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၇ တဖန်တုံ၊ ရှင်ဘုရင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မြစ် အနောက်ဘက်၌ ရှိသောမြို့ဝန်တို့သည် ကျွန်တော် တို့ကို မဆီးမတား၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ရမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော် စာကို သနားတော်မူပါ။

၈ ဥယျာဉ်တော်များ၊ အာသပ်သည် ဗိမာန်တော် ရဲတိုက်တံခါး တိုင်နှင့် တံခါးထုပ်ဘို့ငှင်း၊ မြို့ရိုးနှင့် ကျွန်တော်နေရာ အိမ်ဘို့ငှင်း၊ သစ်ကို ပေးရမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော် စာကိုလည်း သနားတော် မူပါဟု တောင်းလျှောက်သည် အတိုင်း၊ ငါ၏ ဘုရား သခင် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် ပေးသနားတော်မူ၏။

၉ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့ ထံသို့ ငါရောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော် စာကို ပြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း တပ်မှူးနှင့် မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ငါနှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူသတည်း။

၁၀ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အကျိုးကို ပြုစု ခြင်းငှါ၊ လူတယောက် လာကြောင်းကို၊ ဟောရန်လူ သမ္ဘာလတ်နှင့် ကျွန်ခံသူ အမွန် အမျိုးသား တောဘိ တို့သည် ကြားသော်၊ အလွန်နလုံးမသာရှိကြ၏။

၁၁ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍ သုံးရက် နေပြီးမှ၊

၁၂ ကိုယ်၌ပါသော သူအချို့တို့ နှင့်တကွ၊ ညဉ့်အခါ ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့ အဘို့ ပြုခြင်းငှါ၊ ငါ၏ ဘုရား သခင်သည် ဝါအား အဘယ်သို့သော အကြံပေးတော် မူသည်ကို၊ အခြားသောသူ တယောက်အားမျှမပြော၊

ကိုယ်စီးသော မြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်အရာမှ မပါဘဲ။

၁၃ ညဉ့်အခါ ချိုင့်တံခါးဖြင့် ထွက်၍၊ နဂါးရေတွင်း တဘက်တချက်၊ နောက်ချေးတံခါး တိုင်အောင် သွားသဖြင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြုပျက်လျက်၊ မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊

၁၄ စမ်းရေတွင်း တံခါးနှင့် ရှင်ဘုရင် ရေကန် တိုင်အောင် လွန်ပြန်၍၊ မြင်းလမ်း မရှိသောကြောင့်၊

၁၅ တဖန် ထိုညဉ့် ချောင်းနားတွင် ရောက်သွား၍၊ မြို့ရိုးကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ချိုင့်တံခါးဖြင့် လှည့်၍ဝင်ပြန် လေ၏။

၁၆ အဘယ် အရပ်သို့ သွားသည်၊ အဘယ်သို့ ပြုသည်ကို မင်းတို့သည် မသိကြ။ ယုဒလူ၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်၊ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ လုပ်ဆောင်သောသူ တစုံတယောက် အားမျှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကို မပြောသေး။

၁၇ နောက်တဖန်၊ ငါတို့ ခံရသော ဆင်းရဲခြင်း၊ ယေ ရုရှလင်မြို့ ပျက်စီးခြင်း၊ မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ ကုန်ခြင်းကို သင်တို့ သိမြင်ကြ၏။ လာကြ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်း နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုးကို တည် ကြကုန်အံ့ဟု သူတို့အား ဆိုလျက်၊

၁၈ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငှဲအားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသော စကား ကို၎င်း ကြားပြောလေသော်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည် ထ၍ တည်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊ ထိုကောင်းမှုကို ပြီးစေခြင်းငှါ တယောက်ကို တယောက် နှိုးဆော်ကြ၏။

၁၉ ထိုသံတင်းကို ဟောရန်လူ သမ္ဘာလတ်၊ ကျွန်ခံသူ အမွန်အမျိုးသာ တောဘိ၊ အာရပ် အမျိုးသား ဂေရှင် တို့သည် ကြားလျှင်၊ ပြက်ယယ်ပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်း။ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန် ကြမည်လောဟု ကဲ့ရဲ့လျက် ဆိုကြ၏။

၂၀ ငါကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို အခွင့်ပေးတော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဖြစ်သော ငါတို့သည် ထ၍ တည် မည်။ သင်တို့မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ဘာမျှ မဆိုင်မပိုင်၊ မှတ်စရာသက်သေ မရှိဟု ပြန်ပြော၏။

၃

၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း လျော့ရှိပ်သည်၊ မိမိညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ နှင့်တကွ ထ၍၊ သိုးတံခါးကိုပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက် တို့ကို ထူထောင် ဆွဲထား၍၊ မေအာပြအိုးမှ ဟာန နေလပြအိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။

၂ သူတို့နောက်မှ၊ ယေရိခေါမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ ဣမရိသား ဇက္ကရပြင်၏။

၃ ငါးတံခါး ကိုကား၊ ဟသေသာအမျိုးသားတို့သည် ပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင် ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို တပ်ကြ၏။

၄ သူတို့နောက်မှ၊ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏ သား မေရမုတ်ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ မေရုဇ ဗေလ သားဖြစ်သော ဗေရခိ၏သား မေရှလံပြင်၏။ သူ့ နောက်မှ၊ ဗာနာသား ဇာဒုတ်ပြင်၏။

၅ သူ့နောက်မှ၊ တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင် ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ တေကောမင်းတို့သည် မိမိတို့ အရှင်၏ အမှုကို ဝိုင်းညီ၍ မပြုကြ။

၆ တံခါးဟောင်းကိုကား၊ ပါသာသား ယောယဒ၊ ဗေသော ဒေယသား မေရှလံပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင် ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တပ်ကြ၏။

၇ သူတို့နောက်မှ ဂိဗောင်မြို့သား မေလတီ၊ မေ ရောနတ်မြို့သား ယာဒုန်၊ ဂိဗောင်လူ၊ မိဇပါလူတို့သည် မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန် ရာဇပလ္လင် တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။

၈ သူတို့နောက်မှ ဟာဟာယသား ပန်းတိမ်သမား ဩဇေလ၊ သူ့နောက်မှ၊ ဆေးသမားဟာနနီပြင်လျက်၊ ကျယ်သော မြို့ရိုးတိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြ၏။

၉ သူတို့ နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်မြို့ တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊ ဟုရသားရေဖာယပြင်၏။

၁၀ သူ့နောက်မှ၊ ဟာရုမပ်သား ယေဒါယသည် မိမိ အိမ် တဘက် တချက်၌ ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ဟာရုဗနိသား ဟတ္တုတ်ပြင်၏။

၁၁ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်နှင့် မီးဖိုပြာအိုးကိုကား၊ ဟာရိမ်သား မာလခိယနှင့်၊ ပါဟတ်မောဘသား ဟာရှုတ်တို့သည် ပြင်ကြ၏။

၁၂ သူတို့ နောက်မှ ယေရုရှလင်မြို့ တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊ ဟာလောဟတ်သား ရှုလ္လုံနှင့် သူ၏ သမီးတို့သည် ပြင်ကြ၏။

၁၃ ချိုင့် တံခါးကိုကား၊ ဟာနန်နှင့် ဇာနောမြို့သား တို့သည် ပြင်၍ တံခါးတိုင်၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ပြီးမှ၊ မြို့ရိုး အတောင် တထောင်ကို နောက်ချေး တံခါးတိုင်အောင် တည် ကြ၏။

၁၄ ဗေသက္ကရင်မြို့ တပိုင်းကို အုပ်သောသူ ယေခပ် သား မာလခိသည်၊ နောက်ချေးတံခါးကို ပြင်၍ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထား၏။

၁၅ မိဖေပါမြို့ တပိုင်းကို အုပ်သော ကောလဟော ဇေးသား ရှလွဲသည် စမ်းရေတွင်းတံခါးကို ပြင်၍ တံခါးမိုး၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ဥယျာဉ်တော် နောက်မှ ရှိလောင် ရေကန်မြို့ရိုးကို ဒါဝဒိမြို့ လှေကား တိုင်အောင်တည်၏။

၁၆ သူ့နောက်မှ၊ ဗက်ဇရမြို့ တပိုင်းကို အုပ်သော အာဇဗုတ်သား နေဟမိသည်၊ ဒါဝဒိသင်္ချိုင်း တဘက် တချက်မှစ၍၊ နောက်လုပ်သော ရေကန်နှင့် ဗိုလ်မင်း အိမ်တိုင်အောင် ပြင်၏။

၁၇ သူ့နောက်မှ၊ လေဝါအမျိုး ဗာနိသား ရေပုံပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ကိလမြို့တပိုင်းကို အုပ်သော ဟာရှုတိ သည် မိမိတာကို ပြင်၏။

၁၈ သူ့နောက်မှ ကိလမြို့ တပိုင်းကို အုပ်သော ဟေဒဒိသား ဟာရှုတိညီ ဗာဝပြင်၏။

၁၉ သူ့နောက်မှ မိဖေပါမြို့အုပ် ယောရှုသား ဇေဇေရ သည်၊ လက်နက်စုံတိုက်သို့တက်ရာ တဘက်တချက်၊ မြို့ထောင့်ထိအောင် ပြင်၏။

၂၀ သူ့နောက်မှ၊ ဇေဗဲသား ဗာရုတ်သည် မြို့ထောင့်မှ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း လျော့ရှိပ် အိမ်တံခါးတိုင်အောင် ကြိုးစား၍ ပြင်၏။

၂၁ သူ့နောက်မှ ကောဇေး သားဖြစ်သော ဥရိယ၏ သား မေရမုတ်သည်၊ လျော့ရှိပ်အိမ်တံခါးမှ အိမ်ထောင့် တိုင်အောင် ပြင်၏။

၂၂ သူ့နောက်မှ၊ ချိုင့်အရပ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ပြင်ကြ၏။

၂၃ သူတို့ နောက်မှ၊ ဗင်္ဂါမိန်နှင့် ဟာရှုပ်သည် မိမိ အိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်ကြ၏။ သူတို့ နောက်မှ အာနနိသား ဖြစ်သော မာသေယ၏သား အာဇရိ သည် မိမိအိမ် တဘက်တချက်၌ပြင်၏။

၂၄ သူ့နောက်မှ၊ ဟေဒဒိသား ဗိန္နီသည်၊ အာဇရိ အိမ်မှ မြို့ရိုးကွေ့ရာမြို့ထောင့် တိုင်အောင် ပြင်၏။

၂၅ ဥဇေးသား ပါလလသည် မြို့ရိုးကွေ့ရာ တဘက် တချက်ကို၎င်း၊ ထောင်ဝင်းနား၊ မြင့်သောနန်း ရှေ့မှာ ရှိသော ပြအိုးကို ၎င်းပြင်၏။ သူ့နောက်မှ ပါရပ်သား ဂေဒါယပြင်၏။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် အရှေ့မျက်နှာ၊ ရေတံခါး တဘက်တချက်၌၊ မိမိတို့နေရာဩဗေလ ရဲ

တိုက်ကို၎င်း၊ ပြင်သို့ထွက်သောပြအိုးကို၎င်း ပြင်ကြ၏။

၂၇ သူတို့ နောက်မှ၊ တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင်သို့ ထွက်သော ပြအိုးကြီး တဘက်တချက်၌၊ ဩဗေလ ရဲတိုက်ရိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။

၂၈ မြင်းတံခါး အထက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မိမိတို့ နေရာအိမ် တဘက်တချက်၌ အသီးအသီး ပြင်ကြ၏။

၂၉ သူတို့ နောက်မှ၊ ဣမေရသား ဇာဒုတ်သည် မိမိ အိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ရှေ့ကနိ သား၊ အရှေ့တံခါးမှူး ရှေ့မာယပြင်၏။

၃၀ သူ့နောက်မှ၊ ရှေ့မိသား ဟာနနိ၊ ဇာလပ်၏ စတုတ္ထသား ဟာနနိတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သူတို့ နောက်မှ၊ ဗေရဒိသား မေရှုလံသည် မိမိအိမ်ရာခန်း တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။

၃၁ သူ့နောက်မှ၊ ပန်းတိမ်သမားသား မာလခိသည် မိဖေကဒိ တံခါးတဘက်တချက်၌၊ ဘုရားကျွန်နေရာနှင့် ကုန်သည်နေရာ အရပ်တိုင်အောင်၎င်း၊ မြို့ထောင့်တက် ရာအရပ်တိုင်အောင်၎င်း ပြင်၏။

၃၂ မြို့ထောင့်တက်ရာ အရပ်မှစ၍ သိုးတံခါး တိုင် အောင် ပန်းတိမ်သမားများနှင့် ကုန်သည်များတို့သည် ပြင်ကြ၏။

၄

၁ ထိုသို့ ငါတို့သည် မြို့ရိုး တည်ကြောင်းကို၊ သမ္ဘာလတ်သည် သိတင်း ကြားသောအခါ၊ အလွန် ဒေါသအမျက် ထွက်၍၊ ယုဒလူတို့ကို ပြက်ယယ် ပြုလျက်၊

၂ အားမရှိသော ထိုယုဒလူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်း။ ကိုယ်ကို ခိုင်ခန့်စေမည်လော။ ယဇ် ပူဇော်မည်လော။ တနေ့ခြင်းတွင် လက်စသတ်မည် လော။ ကျွမ်းလောင်သော ကျောက်တို့ကို အမှိုက်ပုံ များထဲက ထုတ်၍ ပြုပြင်မည်လောဟု မိမိ အမျိုး သားချင်း၊ ရှုမာရီ တပ်သား ရှေ့မှာ ပြောဆို၏။

၃ သူ့အနားမှာရှိသော အမွန် အမျိုးသား တောဘိ ကလည်း၊ သူတို့ တည်သော ကျောက်ရိုးကို တောခွေး ထိခိုက်လျှင်၊ ပြုလဲလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄ အို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မထိခံ့ခြင်းပြုခြင်းကို ခံရပါ၏။ သူတို့ကဲ့ရဲ့သော စကားသည်၊ သူတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်ပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရာပြည့်၌ လူယက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။

၅ သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ဖုံးအုပ်တော်မမူပါနှင့်။

ရှေ့တော်၌ သူတို့ အပြစ် မပြေပါစေနှင့်။ မြို့ရိုးကို တည်သော သူတို့၏ စိတ်ကို နာစေခြင်းငှါ ပြောတတ်ကြပါသည်တကား။

၆ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် မြို့ရိုးကို တည်ကြ၏။ တည်လုပ်သော သူတို့သည် စေတနာကြီးသောကြောင့်၊ မြို့ပတ်လည်မြို့ရိုးအမြင့်တဝက် တိုင်အောင် ပြီးလေ၏။

၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး မြင့်၍ ပြုပျက်ရာတို့ကို ပြင်စပြုကြသည်ဟု သမ္မာလတ်နှင့် တောဘိ အစရှိသော အာရပ်လူ၊ အမျန်လူ၊ အာဇုတ် လူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ အလွန် ဒေါသစိတ်ရှိသဖြင့်၊

၈ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်မည်။ ထိုအမှုကို ဖျက်မည်ဟု တညီတညွတ်တည်း တိုင်ပင်ကြ၏။

၉ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ရန်သူကြောင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကင်းစောင့်ထားကြ၏။

၁၀ ယုဒလူ အချို့ကလည်း၊ ဝန်ထမ်းသော သူတို့သည် အားကုန်ကြပြီ။ အမှိုက်များလှ၏။ မြို့ရိုး ပြီးစီးအောင် မတတ်နိုင်ကြဟု ဆိုကြ၏။

၁၁ ရန်သူတို့ ကလည်း၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့၊ သတိမရှိဘဲ နေစဉ်တွင်၊ ငါတို့သည် သူတို့ အထဲသို့ ဝင်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုအလုပ်ကို ဖျက်မည်ဟုဆိုကြ၏။

၁၂ သူတို့အနားမှာ နေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ လာ၍ရန်သူတို့သည် နေရာအရပ်ရပ်တို့က၊ သင်တို့ကို တိုက်လာကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့အား အထပ်ထပ်ဆိုကြ၏။

၁၃ ထိုကြောင့် မြို့ရိုးနောက်၊ နိမ့်သော အရပ်၊ ရှင်းလင်းသော အရပ်တို့၌ထားလှုံ၊ လေး လက်နက်ပါသောလူများကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါခန့်ထား၏။

၁၄ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုစီရင်ပြီးမှ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ ကြွင်းသောသူတို့အား ခေါ်၍၊ ရန်သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ညီအစ်ကို သားမယား အိမ်ရာအတို့ တိုက်ကြလော့ဟုဆို၏။

၁၅ ထိုသို့ ငါတို့သည် သတိရ၍၊ ရန်သူ အကြံကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကို သူတို့ ကြားသိသောအခါ၊ ငါတို့ ရိုသေမျှသည် အသီးအသီး လုပ်ရာအရပ်မြို့ရိုးသို့ ပြန်လုပ်ကြ၏။

၁၆ နောက်မှ ဝါကျွန် တဝက်သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။

တဝက်သည်လှုံ၊ ခိုင်း၊ လေး၊ သံချပ်တို့ကို ကိုင်ကြ၏။ မင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးသားများ နောက်မှာ နေကြ၏။

၁၇ မြို့ရိုး တည်သောသူ၊ ဝန်ထမ်းသောသူ၊ ဝန်ကို တင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် လက်တဘက်နှင့်လုပ်ကြ၏။ လက်တဘက်နှင့် လက်နက်ကို ကိုင်ကြ၏။

၁၈ တည်လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ခါး၌ ထားဆွဲလျက် တည်လုပ်ကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သောသူသည် ဝှံ့အနားမှာ ရပ်နေ၏။

၁၉ ငါကလည်း၊ အလုပ်သည် ကြီးကျယ်လှ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ တယောက် တခြားစီသူနှင့် ငါဝေးဝေးလုပ်ရ၏။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ တံပိုးမှုတ်သံကို ကြားလေရာရာ အရပ်မှာ ငါတို့ ထံသို့ စည်းဝေးကြ။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ ကြွင်းသော သူတို့အား ငါဆို၏။

၂၁ ထိုသို့ ငါတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ လူတဝက်သည် မိုဗ်းလင်းသည် မှစ၍ ကြယ်ပေါ်သည်တိုင် အောင်၊ လှံလက်နက်တို့ကို ကိုင်ကြ၏။

၂၂ ထိုအခါ၌လည်း၊ ငါက လူတိုင်း မိမိကျွန်နှင့်တကွ ညဉ့်အချိန်တွင် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှ အိပ်စေ။ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တို့သည် နေ့အခါ အလုပ်လုပ်လျက်၊ ညဉ့်အခါ အလှည့်လှည့်စောင့်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု လူများ တို့အား ဆို၏။

၂၃ ထိုသို့ ငါနှင့်ငါ့ညီ၊ ဝါကျွန်၊ ငါနောက်၌ လိုက်သော တပ်သားတို့သည်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို မချွတ်ဘဲ နေရကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ယောက်ျား မိန်းမများတို့သည် အမျိုးသားချင်း ယုဒ လူတို့ကို အလွန် အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏။

၂ အချို့ ကလည်း၊ ငါတို့နှင့် သားသမီးများစွာ ရှိကြ၏။ သူတို့ အသက်မွေးလောက်အောင် စားစရာ ဆန်စပါးကို အဘယ်မှာရနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။

၃ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊ အိမ်တို့ကို ပေါင်ထားပြီ။ အစာခေါင်းပါးသော ကာလ၊ ဆန်စပါးကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။

၄ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အခွန်တော်ကို ပေးစရာ ရှိခြင်းငှါ လယ်ယာဥယျာဉ် အတွက် ငွေကို ချေးယူပြီ။

၅ ယခုမှာ ငါတို့ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အမျိုးသားချင်း တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့ သားသမီးသည် သူတို့ သားသမီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သားသမီးကို

ရောင်း၍ ကျွန်ခံစေရမည်လော့။ ကျွန်ခံပြီးသော သမီးတို့ကိုလည်း ရွေးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ပိုင်ရင်း လယ်ယာနှင့် ဥယျာဉ်တို့သည် သူတပါး လက်သို့ ရောက်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။

၆ ထိုသို့ အပြစ်တင် မြည်တမ်းသော စကားကို ငါသည် ကြားသောအခါ၊ အလွန် ညှိုးငယ်သော စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊

၇ များမတ်နှင့် မင်းအရာရှိတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့၌ အတိုး စားတတ်ကြသည် တကားဟု ဆုံးမသဖြင့်၊ သူတို့ တဘက်၌ လူအများ တို့ကို စုဝေးစေလျက်၊

၈ တပါးအမျိုးသားတို့ လက်၌ ကျွန်ခံသော ငါတို့ ညီအစ်ကို ယုဒလူတို့ကို၊ ငါတို့သည် တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ရွေးနှုတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို တဖန် ရောင်းဦးမည်လော့။ သူတို့သည် အမျိုးသားချင်း တို့ကို အရောင်းခံရမည်လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် ပြန်ပြောစရာ မရှိ။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

၉ ငါကလည်း၊ သင်တို့ပြုသောအမှု မကောင်းပါတ ကား။ ငါတို့ ရန်သူဖြစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် သင်တို့ ကျင့်သင့်သည် မဟုတ်လော့။

၁၀ ငါနှင့် ငါ့ညီ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည်လည်း၊ လူများတို့၌ ငွေနှင့် ဆန်စပါးကို ခွဲယူပိုင်သည် မဟုတ်လော့။ အတိုးစားသော အမှုကို ပယ်ဖြတ်ကြပါလော့။

၁၁ ယနေ့ပင် သူတို့ လယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်၊ အိမ်ယာကို၎င်း၊ သူတို့၌ ခွဲယူပြီးသောငွေ၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအချို့ကို၎င်း ပြန်ပေးကြပါ လော့ဟု ဆိုသော်၊

၁၂ သူတို့က ပြန်ပေးပါမည်။ ဘာမျှ မတောင်းမယူပါ။ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဂတိ ထားသည်အတိုင်း ပြုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သူတို့ကို ခေါ်၍ ကျိန်ဆိုစေပြီးမှ၊

၁၃ ကိုယ် ခါးပိုက်ကို ခါလျက်၊ ဂတိပျက်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်သည် အိမ်တော်၊ အမှုတော် ထဲက ဤသို့ ခါလိုက်တော်မူပါစေသော။ သူတို့သည် ဤသို့ ခါပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော ဟုဆို၍ စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။ လူများတို့သည် လည်း ဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

၁၄ ထိုမှတပါး ယုဒမြို့ဝန် အရာကို ငါခံသောအချိန်၊ အာတဇေရစ် မင်းကြီးနန်းစံ နှစ်ဆယ်မှစ၍ သုံးဆယ်နှစ် နှစ်တိုင်အောင်၊ တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ငါနှင့် ငါ့ညီ တို့သည် မြို့ဝန် ရိက္ခာကို မစား။

၁၅ အရင်မြို့ဝန်တို့ကို လူများတို့သည် ကျွေးကြ၏။ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ တနေ့လျှင် ငွေလေးဆယ် ကို၎င်း ပေးကြ၏။ မင်းလုလင်၏ စေစားခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော ကြောင့်၊ အရင် မြို့ဝန်ကဲ့သို့ မပြု။

၁၆ ထိုမှတပါး၊ ငါသည်မြို့ရိုးကို အမြဲ လုပ်၍ နေ၏။ ငါနှင့် ငါ့ကျွန်တို့သည် လယ်ယာကို မဝယ်၊ မြို့ရိုး တည်ခြင်းအမှုကိုသာ ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားကြ၏။

၁၇ ထိုမှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေ၍ ငါတို့ထံသို့ လာသော တပါးအမျိုးသားကို မဆိုဘဲ၊ ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့် မင်းအရာရှိ တရာငါးကျိပ်တို့သည် ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်မြဲ ရှိကြ၏။

၁၈ နေ့တိုင်း ငါ့စားပွဲကို နွားတကောင်၊ ရွေးသော သိုးခြောက်ကောင်၊ ကြက်များကို စီရင်ရ၏။ ဆယ်ရက် တခါ များစွာသော စပျစ်ရည် အမျိုးမျိုးကိုလည်း တင်ရ၏။ ထိုမျှလောက် ကုန်သော်လည်း၊ လူများ တို့သည် ပင်ပန်းစွာ အမှုစောင့်ရသောကြောင့်၊ မြို့ဝန် ရိက္ခာကို ငါမတောင်း။

၁၉ အို အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့အဘို့ အကျွန်ုပ် ပြုသမျှအတွက် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၆

၁ ထိုအခါ မြို့တံခါးတို့ကို မထူထောင် သေးသော် လည်း၊ မြို့ရိုးတည်၍ လုံကြောင်းကို သမ္ဘာလတ်၊ တောဘိ၊ အာရပ်လူ ဂေရင် မှစ၍ ကြွင်းသော ရန်သူ တို့သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊

၂ သမ္ဘာလတ်နှင့် ဂေရင်တို့က လာပါ။ ဩနောချိုင့် တွင် ခေဖိရိမ်ရွာမှာ တွေ့ကြကုန်အံ့ဟု မကောင်းသော အကြံရှိ၍ ငါ့ကို မှာလိုက်ကြ၏။

၃ ငါကလည်း၊ ငါသည်ကြီးသော အမှုကို ဆောင် ရွက်ရသောကြောင့် မဆင်း မလာနိုင်။ ထိုအမှုကို မဆောင်ရွက်ဘဲ သင်တို့ ရှိရာသို့ ဆင်းသွား၍၊ အဘယ်ကြောင့် အမှုပျက်ရမည်နည်းဟု တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။

၄ ထိုသို့ လေးကြိမ်တိုင်အောင် မှာလိုက်၍၊ ငါသည် လည်း ယခင်ကဲ့သို့ ပြန်ပြော၏။

၅ နောက်ပစ္စမအကြိမ်၌ သမ္ဘာလတ်သည် ယခင်

ကဲ့သို့ မိမိကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့ တံခိတ် မခတ်သော စာပါ၏။

၆ စာချက် ဟူမူကား၊ သင်နှင့် ယုဒလူတို့သည် ပုန်ကန်မည်အကြံရှိသည်ဟု လူအမျိုးမျိုးပြောဆိုကြ၏။ ဂေရှင်လည်း သက်သေခံ၏။ ထိုစကားနှင့်အညီ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ မြို့ရိုးကို တည်၏။

၇ ယုဒပြည်၌ ရှင်ဘုရင် ရှိသည်ဟု သင့်ကို ရည် ဆောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဟောပြောရသော ပရောဖက်တို့ကို သင်ခန့်ထားပြီ။ ထိုစကား အတိုင်း ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ လာပါ။ တိုင်ပင်ကြကုန်အံ့ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၈ ငါကလည်း၊ သင်ပြောသော စကားတစ်ခုမျှ မမှန် ကိုယ်စိတ်ထဲမှ အချည်းနီး ထင်တတ်သည်ချည်းဟု စေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။

၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့က ထိုအလုပ်ကို လက်စမသတ်နိုင်အောင် သူတို့သည် အားလျော့ကြ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် ငါတို့ကို ခြိမ်းခြောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစကားကြောင့် ငါသာ၍ အားရှိ၏။

၁၀ ထိုအခါ မဟောတပေလသားဖြစ်သော ဒေလာယ ၏သား ရှေ့မယသည် ပုန်ရှောင်းလျက် နေသောအိမ်သို့ ငါသွားလျှင်၊ သူက ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အတွင်း ခန်းထဲမှာ ငါတို့သည် စုဝေး၍၊ ဗိမာန်တော် တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ လာကြလိမ့်မည်။ ယနေ့ည၌ပင် လာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၁ ငါကလည်း၊ ငါကဲ့သို့သော သူသည် ပြေးရမည် လော။ ငါနှင့်တူသောသူသည် အသက်ချမ်းသာခြင်းငှါ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ ဝင်ရမည်လော့။ ငါ မဝင်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၂ ထိုသူကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မမူ။ တောဘိနှင့် သမ္ဘာလတ် ငှါးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ ငှါတောက်၌ ဟောပြောသည်ကို ငါရိပ်မိ၏။

၁၃ သူတို့သည် ငှါကို ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းရှိစေ လျက်၊ ငါကြောက်၍ ထိုသို့ ပြုသဖြင့်၊ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ ထိုသူကို ငှါးကြ၏။

၁၄ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ ထိုသို့ပြုတတ်သော တောဘိနှင့် သမ္ဘာလတ်ကို၎င်း နောဒိအမည်ရှိသော ပရောဖက်မ မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်သော ပရောဖက်တို့ကို၎င်း မှတ်တော်မူပါ။

၁၅ အရက် ငါးဆယ်နှစ်ရက် ကြာမှ လေ့လလ နှစ်

ဆယ်ငါးရက် နေ့တွင် မြို့ရိုးကို လက်စသတ်ကြ၏။

၁၆ ထိုသီတင်းကို ရန်သူတို့သည် ကြား၍၊ ပတ်လည် ဝန်းကျင်၌နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကို မြင်သောအခါ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအမှုသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အခွင့်နှင့် ပြီးကြောင်းကို ရိပ်မိကြ၏။

၁၇ ထိုကာလတွင်၊ ယုဒ များမတ်တို့သည် များစွာ သော မေတ္တာစာကို တောဘိ ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊ တောဘိပြန်ပေးသော စာအများကိုလည်း ရကြ၏။

၁၈ တောဘိသည် အာရာသား ရှေ့ကန်၏ သမက် ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ သူ၏သား ယောဟနန်သည် ဗေရခိသား မေရှလံ သမီးနှင့် စုံဘက်သောကြောင့်၎င်း ယုဒ လူအများတို့သည် တောဘိထံ၌ သစ္စာကိုခံကြပြီ။

၁၉ သူတို့သည် တောဘိပြုသော အမှုကောင်းတို့ကို ငှါအား ပြန်ပြောကြ၏။ ငှါစကားကိုလည်း သူ့အား ပြန်ပြောကြ၏။ သူသည်လည်း ငါကြောက်စေခြင်းငှါ စာပေးလိုက်လေ၏။

၇

၁ မြို့ရိုးကို လက်စသတ်သော အခါ၊ ငါသည် တံခါးတို့ကို ထူထောင်၍၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ လေဝိသားတို့ကို ခန့်ထားပြီးမှ၊

၂ သစ္စာရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို အထူးသဖြင့် ရိုသေသော ရဲတိုက်မှူး ဟာနန်နှင့် ငှါညီဟာနန်တို့၌ ယေရုရှလင်မြို့ကို အပ်လျက်၊

၃ နေမထွက်မှီယေရုရှလင်မြို့တံခါးကို မဖွင့်စေနှင့်၊ တံခါးစောင့်ရှိစဉ်၊ တံခါးတို့ကို ပိတ်၍ ကန့်လန့်ကျင် ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အရပ် မိမိတို့အိမ် တဘက်တချက်၌ ကင်းစောင့်စေ ဟုစီရင်၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ မြို့သည် ကျယ်ဝန်းသော် လည်း နေသောသူ နည်း၍ အိမ်များတို့ကို မတည် မဆောက်ကြသေး။

၅ ထိုအခါ များမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူခြင်းငှါ စုဝေးစေမည် အကြံကို ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငှါစိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်းပေးတော်မူ၏။

၆၊ ၇ တဖန် ငါတွေ့သော စာရင်းတည်းဟူသော ရှေ့ဦးစွာ ရောက်လာသော သူတို့၏ အဆွေအမျိုး စာရင်းချက်ဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခပ် နေဇာသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစုထဲက ထွက်၍ ဇေရုဗဗေလ၊ ယောဂူ၊ နေဟမိ၊

အာဇရိ၊ ရာမိ၊ နာဟမာနိ၊ မော်ဒကဲ၊ ဝိလရှန်၊ မိဇေရက်၊ ဝိကဲ၊ နေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့် အတူလိုက် လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ အစရှိသော ယုဒပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သော မြို့ရွာသို့ ရောက်သောနိုင်ငံ တော်သား၊ ဣသရေလ လူစာရင်းဟူမူကား၊

၈ ပါရုတ် အမျိုးသား နှစ်ထောင် တရာခုနစ်ဆယ် နှစ်ယောက်၊

၉ ရှေ့တိအမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊

၁၀ အာရာ အမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်နှစ် ယောက်၊

၁၁ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး၊ ယောရှုနှင့် ယွာဘအမျိုး သား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်ရှစ်ယောက်၊

၁၂ ဇလံ အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေး ယောက်၊

၁၃ ဇတ္တု အမျိုးသား ရှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊

၁၄ ဇက္ခွ အမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊

၁၅ ဝိန္နိ အမျိုးသား ခြောက်ရာ လေးဆယ်ရှစ် ယောက်၊

၁၆ ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊

၁၇ အာဇကိ အမျိုးသား တထောင်သုံးရာ နှစ်ဆယ် နှစ်ယောက်၊

၁၈ အဒေါနိကံ အမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခုနစ်ယောက်၊

၁၉ ဝိကဲ အမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်ခုနစ် ယောက်၊

၂၀ အာဒိန် အမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်ငါး ယောက်၊

၂၁ ဟေဇကိနှင့် အာတာအမျိုးသား ကိုးဆယ်ရှစ် ယောက်၊

၂၂ ဟာရှုံ အမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊

၂၃ ဗေဇဲ အမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်လေးယောက်၊

၂၄ ဟာရိပ် အမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊

၂၅ ဂိဗောင် အမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊

၂၆ ဗက်လင်မြို့၊ နေတော့ဖမြို့သား တရာရှစ်ဆယ် ရှစ်ယောက်၊

၂၇ အာနသုတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊

၂၈ ဗေသာဇမာဝမြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊

၂၉ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊

၃၀ ရာမမြို့၊ ဂါဗမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တ ယောက်၊

၃၁ မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊

၃၂ ဗေသလမြို့၊ အာက္ကမြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံး ယောက်၊

၃၃ အခြားသော နေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ် ယောက်၊

၃၄ အခြားသော ဇလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေးယောက်၊

၃၅ ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊

၃၆ ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊

၃၇ လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒမြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ရာ နှစ်ဆယ်တယောက်၊

၃၈ သေနာမြို့သား သုံးထောင်ကိုး ရာသုံးဆယ် တည်း။

၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှု အမျိုးထဲက ယေဒါယ အမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ် သုံးယောက်၊

၄၀ ဣမေရ အမျိုးသား တထောင်ငါးဆယ်နှစ် ယောက်၊

၄၁ ပါရှရ အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာလေးဆယ်ခုနစ် ယောက်၊

၄၂ ဟာရိမ် အမျိုးသား တထောင်တဆယ်ခုနစ် ယောက်တည်း။

၄၃ လေဝိသား စာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒေဝ အမျိုး ထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့် ကာဒမေလ အမျိုးသား ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊

၄၄ သီချင်းသည်၊ အာသပ် အမျိုးသား တရာ လေးဆယ်ရှစ်ယောက်၊

၄၅ တံခါးစောင့် ဂျလုံအမျိုးသား၊ အာတအမျိုးသား၊ တာလမုန် အမျိုးသား၊ အက္ကူ အမျိုးသား၊ ဟတိတ အမျိုးသား၊ ရောဗဲ အမျိုးသားအပေါင်း တရာသုံးဆယ် ရှစ်ယောက်တည်း။

၄၆ ဘုရား ကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟ အမျိုးသား၊ ဟသုဖ အမျိုးသား၊ တဗ္ဗောက် အမျိုးသား၊

၄၇ ကေရုတ် အမျိုးသား၊ သယ အမျိုးသား၊ ပါဒန် အမျိုးသား၊

၄၈ လေဗန အမျိုးသား၊ ဟာဂဗ အမျိုးသား၊ ရှာလဗဲ အမျိုးသား၊

၄၉ ဟာနန် အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဓေလ အမျိုးသား၊ ဂါဟာ အမျိုးသား၊

၅၀ ရာယ အမျိုးသား၊ ရေဇိန် အမျိုးသား၊ နေကောဒ အမျိုးသား၊

နေဟမိမှတ်စာ ၇:၅၁

· ၅၆၄ ·

၅၁ ဂဇွမ် အမျိုးသား၊ ဩဇ အမျိုးသား၊ ပါသာ အမျိုးသား၊

၅၂ ဗေသဲ အမျိုးသား၊ မုနိမ် အမျိုးသား၊ နေဖိရောသိမ် အမျိုးသား၊

၅၃ ဗာကဗုတ် အမျိုးသား၊ ဟာကုဖ အမျိုးသား၊ ဟာရဟုရ အမျိုးသား၊

၅၄ ဗာဇလိတ် အမျိုးသား၊ မေဟိဒ အမျိုးသား၊ ဟာရရ အမျိုးသား၊

၅၅ ဗာရကုတ် အမျိုးသား၊ သိသရ အမျိုးသား၊ တာမ အမျိုးသား၊

၅၆ နေဇိ အမျိုးသား၊ ဟာတိဖ အမျိုးသားတည်း။

၅၇ ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲ အမျိုးသား၊ သောဖရက် အမျိုးသား၊ ပေရိဒ အမျိုးသား၊

၅၈ ယာလ အမျိုးသား၊ ဒါကုန် အမျိုးသား၊ ဂိဒွေလ အမျိုးသား၊

၅၉ ရေဖတိ အမျိုးသား၊ ဟတ္တိလ အမျိုးသား၊ ပေါခရက် အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ် အမျိုးသား၊ အာမုန် အမျိုးသားတည်း။

၆၀ ဘုရား ကျွန်နှင့် ရှောလမုန်၏ ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၁ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုး မှန်သည်မမှန်သည် ကို၎င်း၊ မိမိတို့ အဆွေ အမျိုးကို၎င်း မပြနိုင်ဘဲ တေလမေလမြို့၊ တေလဟာရုမြို့၊ ခေရပ်မြို့၊ အဒွန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှ ထွက်သွားသောဟူမူကား၊

၆၂ ဒေလာယ အမျိုးသား၊ တောဘိ အမျိုးသား၊ နေကောဒ အမျိုးသား၊ ပေါင်းခြောက်ရာလေးဆယ် နှစ်ယောက်တည်း။

၆၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးထဲက ဟဗာယ အမျိုး သား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား၊ ဗာဇိလဲ သမီး တယောက်နှင့် စုံဘက်၍ ယောကွမ အမည်ကို ရသော ဗာဇိလဲ အမျိုးသားတို့သည်။

၆၄ စာရင်းဝင်သော လူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကို ရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကို မခံကြ။

၆၅ ဥရိမိနှင့် သုမိမိပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မပေါ် မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော အရာ တို့ကို မစားရဟု ပြည်အုပ်မင်း စီရင်၏။

၆၆ ပရိသတ်အပေါင်းကား၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင် သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။

၆၇ ထိုမှတပါး၊ ကျွန်ယောက်၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ် ထောင် သုံးရာသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည်

ယောက်ျား မိန်းမပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊

၆၈ မြင်းပေါင်း ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊

၆၉ ကုလားအုပ်ပေါင်း လေးရာ သုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြင်းပေါင်း ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

၇၀ အဆွေ အမျိုးသူကြီး အချို့တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စရာ လှူကြ၏။ ပြည်အုပ်မင်းသည်လည်း၊ ရွှေဒဂါး တထောင်၊ အင်တုံ ငါးဆယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ်စုံ ငါးရာသုံးဆယ်ကို ဘဏ္ဍာတော် ထဲသို့ သွင်းလေ၏။

၇၁ အဆွေ အမျိုးသူကြီး သွင်းသော ရွှေငွေ အပေါင်းကား ရွှေဒဂါး နှစ်သောင်း၊ ငွေ အခွက် နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်တည်း။

၇၂ ကြွင်းသော သူတို့သည်လည်း ရွှေဒဂါး နှစ် သောင်း၊ ငွေခွက် နှစ်သောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ်စုံ ခြောက်ဆယ်ခုနစ်စုံကို သွင်းကြ၏။

၇၃ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ သာမညလူအချို့၊ ဘုရားကျွန်အစ ရှိသော ဣသရေပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ နေရာမြို့ရွာတို့၌ နေရာကျကြ၏။

၈

၁ သတ္တမလ ရောက်မှ၊ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေသော ဣသရေလ အမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည် လာ၍ ရေတံခါးလမ်းတွင် စည်းဝေးကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား၊ ထားတော်မူသော မောရှေ ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို ဆောင်ခဲ့ပါဟု ကျမ်းတတ်ဆရာ ဇေရုကို တောင်းသည် အတိုင်း။

၂ နားထောင် နားလည်နိုင်သမျှသော ပရိသတ် ယောက်ျား မိန်းမတို့ ရှေ့သို့ သတ္တမလ ပဌမ နေ့ရက် တွင်၊ ပညတ္တိကျမ်းကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရုသည် ဆောင်ခဲ့၍။

၃ နားလည်နိုင်သောသူ၊ ယောက်ျား မိန်းမတို့ ရှေ့ မှာ၊ နံနက်အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်အချိန်တိုင်အောင် ရေတံခါးလမ်းတွင် ဘတ်ရွတ်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့ သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို စေ့စေ့နားထောင်ကြ၏။

၄ သူတို့ လုပ်ကြသော တရားဟောရာသစ်သား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကျမ်းတတ်ဆရာ ဇေရုသည် ရပ်၍ မတ္တိသိ၊ ရှေ့မ၊ နာယ၊ ဥရိယ၊ ဟိလခိ၊ မာသေယ တို့သည် လက်ျာဘက်၌၎င်း၊ ပေဒါယ၊ မိရှေလ၊ မာလခိ၊ ဟာရုံ၊ ဟာရုဗဒါန၊ ဇာခရိ၊ မေရှလံတို့သည် လက်ဝဲ ဘက်၌၎င်း ရပ်နေကြ၏။

၅ ထိုသို့ ဇေရုသည့် လူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ မြင့်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ကျမ်းစာကို ဖွင့်သော အခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထကြ၏။

၆ ဇေရုသည့် မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ လူအပေါင်းတို့က အာမင်၊ အာမင်ဟု လက်တို့ကို ချီလျက်၊ ဝန်ခံ၍ ဦးချုပ်ပင် လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၇ ယောရှု၊ ဗာနိ၊ ရေရဘိ၊ ယာမိန်၊ အတ္တုပ်၊ ရှဗ္ဗဿ၊ ဟောဒိယ၊ မာသေယ၊ ကေလိတာ၊ အာဇရိ၊ ယောဇဗက်၊ ဟာနန်၊ ပေလာယ အစရှိသော၊ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ လူများတို့အား ပညတ္တိကျမ်းစာ အနက်ကို ပြန်ကြားကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း မိမိတို့ နေရာ၌ နေကြ၏။

၈ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို သေချာစွာ ဘတ်ရွတ်၍ အနက်ကို ပြန်သဖြင့်၊ လူများ နားလည်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။

၉ လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိ ကျမ်းစကားကို ကြားသောအခါ၊ ငိုကြွေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ပြည်အုပ်မင်း နေဟမိ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရု၊ လူများတို့အား သွန်သင်သော လေဝိသားတို့က၊ ဤသည်နေ့ရက်သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အဘို့၊ သန့်ရှင်းသော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။

၁၀ သွားကြလော့၊ မြန်စွာသော အစာကို စားကြ လော့။ ချိုသောအရည်ကို သောက်ကြလော့။ ဆင်း ရဲသောသူတို့အား ဝယ်မျှကြလော့။ ဤသည် နေ့ရက် သည် ငါတို့ ဘုရားရှင်ဘို့ သန့်ရှင်း၏။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောအခွင့်နှင့် အားယူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု လူအပေါင်းတို့အား ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ လေဝိသားတို့က၊ ဤသည် နေ့ရက်သည် သန့်ရှင်းသော နေ့ဖြစ်သောကြောင့်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြလော့။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့် ဟုဆို၍၊ လူအပေါင်း တို့ကို ငြိမ်းစေကြ၏။

၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် ဟောပြောသော စကား တို့ကို နားလည်သောကြောင့် စားသောက်ခြင်း၊ သူတပါးတို့အား ဝယ်မျှခြင်း၊ အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ သွားကြ၏။

၁၃ ဒုတိယ နေ့ရက်တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးများတို့ နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည် ပညတ္တိ ကျမ်းစကားကို နားလည်အံ့သောငှါ ကျမ်းတတ်ဆရာ ဇေရုထံ၌ စည်းဝေးကြ၏။

၁၄ သတ္တမလွှဲကို ခံကြစဉ်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တံ၌ နေရကြမည်ဟု မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားကြောင်းကို တွေ့ကြ၏။

၁၅ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ ကျမ်းစာ၌ပါသည် အတိုင်း၊ သစ်ခက်တံတို့ကို လုပ်ခြင်းငှါ၊ တောင်သို့ သွားကြ။ သံလွင်ခက်၊ ထင်းရှူးခက်၊ မုရတုခက်၊ စွန်ပလွံခက် အစရှိသော ထူထပ်သောအခက်အလက် မျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြဟု ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့ရွာတို့၌ ကြော်ငြာကြ၏။

၁၆ လူများတို့သည် ထွက်သွား၍၊ သစ်ခက်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်မိုး ပေါ်မှာ၎င်း၊ မိမိ ဝင်းထဲ၊ ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ၎င်း၊ ရေတံခါးလမ်းနှင့် ဖေရိမ် တံခါးလမ်းမှာ၎င်း သစ်ခက်တံများကို လုပ် ကြ၏။

၁၇ ထိုသို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရရာထဲက၊ ထွက်လာ သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တံတို့ကို လုပ်၍၊ ထိုင်နေကြ၏။ နန်သား ယောရှု လက်ထက်မှ စ၍ ဣသရေလအမျိုးတို့သည် တခါမျှ ထိုသို့မပြုကြ။ အလွန် ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။

၁၈ ပဌမနေ့မှစ၍ နောက်ဆုံးသောနေ့ တိုင်အောင် နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ်ကြ၏။ ထိုပွဲကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ခံကြ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တရားတော် အတိုင်း ဓမ္မပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။

၉

၁ ထိုလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အစာရှောင်လျက်၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကိုယ်၌ မြေမှုန့်ကို တင်လျက် စည်းဝေးကြ၏။

၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး စစ်ဖြစ်သော သူတို့ သည် တပါးအမျိုးသား ရှိသမျှတို့နှင့် ကွာ၍၊ ကိုယ် အပြစ်နှင့် ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကို ဘော်ပြ တောင်းပန်ကြ၏။

၃ မိမိတို့ နေရာ၌ ရပ်နေ၍ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို နေ့လေးစုတစု ဘတ်ကြ၏။ အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်၍၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို နေ့လေးစုတစု ကိုးကွယ်ကြ၏။

၄ ထိုအခါ လေဝိသားယောရှု၊ ဗာနိ၊ ကပ်မေလ၊ ရှေဗန်၊ ဗုန္နိ၊ ရေရဘိ၊ ဗာနိ၊ ခေန်တို့ကိုသည် ပလ္လင်

ပေါ်မှ ရပ်၍ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကြီးစွာသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၅ တဖန် လေဝိသား ယောရှု ကပ်မေ့လ၊ ဗာနိ၊ ဟာရုဗနိ၊ ရှေ့ရဘိ၊ ဟောဒိယ၊ ရှေ့ဗနိ၊ ပေသဟိတို့က ထကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး ကြလော့။ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း အမျိုးမျိုးထက် ကြီးမြင့်၍ ဘုန်းကြီးသော ကိုယ်တော်၏ နာမသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။

၆ ကိုယ်တော်သာလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်၌ ပါသမျှတို့ကို၎င်း၊ ပင်လယ် အလုံးစုံတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးကွယ်ကြပါ၏။

၇ အိုထာဝရဘုရား အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အာဗြံကို ရွေးချယ်၍ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှ ခေါ်ခဲပြီးလျှင် အာဗြဟံ ဟူသောအမည်ကို ပေးတော်မူ၏။

၈ ရှေ့တော်၌ သူ့သဘောဖြောင့်သည်ကို တွေ့သောကြောင့်၊ ခါနန်ပြည်၊ ဟိတ္တိုပြည်၊ အာမောရီပြည်၊ ဖေရိုဗြည်၊ ယေဗုသိပြည်၊ ဂီရဂါရီပြည်တို့ကို အာဗြဟံ အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု ဝန်ခံသည်အတိုင်း သစ္စာတော်မပျက် ပြုတော်မူ၏။

၉ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးများ ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မြင်၍၊ ဒေု ပင်လယ်နားမှာ သူတို့ အော်ဟစ်သော အသံကို ကြားတော်မူ၏။

၁၀ ဖာရော ဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့ကို စော်ကားစွာ ပြုသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူ။ ထိုပြည်သားတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြတော်မူ၍၊ သိတင်းတော်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်စောလျက်ရှိပါ၏။

၁၁ သူတို့သည် ပင်လယ် အဘယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားမည် အကြောင်း သူတို့ ရှေ့မှာ ပင်လယ်ခွဲတော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကိုကား၊ နက်သော ရေထဲသို့ ကျောက်ကို ပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ နေ့အချိန်၌ မိုမ်းတိမ်တိုင် အားဖြင့်၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ သူတို့ သွားရာလမ်းကို လင်းစေသောမီးတိုင် အားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သိနာတောင် ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍ မိုမ်းကောင်းကင် ထဲက ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်သဖြင့်၊ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။

၁၄ သန့်ရှင်းသော ဥပုသ်နေ့ရက်တော်ကို ဘော်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန် မောရှေ့ အားဖြင့် နည်းနာဥပဒေသ ပညတ်တရားတို့ကိုလည်း ထားတော်မူ၏။

၁၅ သူတို့ မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့် ရေငတ်ခြင်းကို ပြေစေခြင်းငှါ မိုမ်းကောင်းကင် မုန့်နှင့် ကျောက်ထဲက ထုတ်သော ရေကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့ပိုင်ဘို့ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်ထဲသို့ ဝင်၍ သိမ်းယူမည် အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် မာနထောင်လွှား၍၊ ခိုင်မာသော လည်ပင်းနှင့် ပညတ်တော်ကို နားမထောင်ကြ။

၁၇ သူတို့တွင် ပြုတော်မူသော အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မအောက်မေ့၊ အာဏာတော်ကို ငြင်းဆန်လျက် လည်ပင်း ခိုင်မာသည် ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံရာ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လိုသောငှါ၊ လူကြီး တဦးကို ချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အပြစ်ကို ဖြေတတ်သော ဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။

၁၈ ထိုမျှမက သူတို့သည် နွားသငယ် အရုပ်ကို သွန်း၍၊ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ ဟုဆိုလျက်၊ အလွန် ပြစ်မှားသော်လည်း၊

၁၉ ကိုယ်တော်သည် အထူးသဖြင့် သနားတတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ တော၌ သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ နေ့အချိန်၌ လမ်းပြသော မိုမ်းတိမ်တိုင် မပျောက်၊ ည၌အချိန်၌ သူတို့သွားရာ လမ်းကို လင်းစေသော မီးတိုင်လည်း မကွယ်။

၂၀ သူတို့အား သွန်သင်စရာဘို့ ကောင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့ စားရသော ကိုယ်တော်၏ မန္တကို ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။ သူတို့အား အငတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ရေကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။

၂၁ အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံး သူတို့ကို အလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သူတို့အဝတ် မဟောင်းမနွမ်းရ။ သူတို့ ခြေသည်လည်း မပွန်းမရောင်ရ။

၂၂ နောက်မှ တပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများကို သူတို့အား အကုန်အစင် ဝေပန်၍ ပေးသနားတော် မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်နှင့် ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ အစိုးရသော ပြည်တို့ကို သိမ်းယူကြ၏။

၂၃ သူတို့ သားမြေးတို့ကို မိုဗ်းကောင်းကင်ကြယ် ကဲ့သို့ များပြားစေတော်မူ၏။ အကြင်ပြည် ထဲသို့ သူတို့ဝင်၍ သိမ်းယူမည် အကြောင်း၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေး တို့အား ဂတိထားတော်မူ၏။ ထိုပြည် ထဲသို့ သွင်း တော်မူသဖြင့်၊

၂၄ သားမြေးတို့သည် ဝင်၍ သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ ရှေ့မှာ ထိုပြည်သား ခါနာနီလူတို့ကို နှိပ်စက်တော်မူ၍၊ ရှင်ဘုရင် အစရှိသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ပြုချင် သမျှပြုရသော အခွင့်နှင့် သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသို့သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့များ၊ မြေကောင်း သောပြည်၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့်သောအိမ်၊ တူပြီးသော ရေတွင်း၊ များပြားသော စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အသီးသီးသော အပင်တို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ဝစ္စာ စားသောက်လျက် အသားဆူပြီး၍ ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြ၏။

၂၆ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ပုန်ကန် လျက် တရားတော်ကို ကျောနှောက်သို့ ပစ်ထားကြ၏။ အထံတော် သို့ပြန်လာစေခြင်းငှါ၊ ဆုံးမသော ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်တို့ကို သတ်၍၊ အလွန် ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြ၏။

၂၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို နှောင့်ရှက်သော သူ လက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရ၍ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ်ကြသော အခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝသည် အတိုင်း၊ ရန်သူလက်မှ ကယ်လွှတ်သော ကျေးဇူးရှင် တို့ကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။

၂၈ တဖန် ချမ်းသာရသော အခါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုပြင်ကြသောကြောင့်၊ ရန်သူအစိုးရမည် အကြောင်း တဖန်အပ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာတော် ရှိသည်အတိုင်း အထပ်ထပ် ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၉ တရားတော်ကို ကျင့်ပြန်စေခြင်းငှါ ဆုံးမတော် မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်၊ မာနထောင် လွှားကြ၏။ ကျင့်သော သူ၌အသက် ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော စီရင်တော်မူချက်တို့ကို လွန်ကျူး

ကြ၏။ ခိုင်မာသော လည်ပင်းနှင့် ရုန်းလျက် နားမ ထောင်ဘဲနေကြ၏။

၃၀ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူတို့ကို သည်းခံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်တို့၌ ရှိသော ကိုယ်တော်၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဆုံးမတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဤပြည်သူ ပြည်သားတို့ လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။

၃၁ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးတော်မမူ၊ စွန့်ပစ်တော်မမူ။

၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ မဟာတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြောက်မက်ဘွယ် သောဘုရား၊ ကရုဏာ ပဋိညာဉ်တော်ကို စောင့် တော်မူသောဘုရား၊ အာရှရို ရှင်ဘုရင် လက်ထက် မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ရှင်ဘုရင်၊ များမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ အဆွေအမျိုး သူကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့ ရောက်သော ဘေးဒဏ် ရှိသမျှကို ပမာဏမပြုဘဲ နေတော်မမူပါနှင့်။

၃၃ ကိုယ်တော်မူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်စေသမျှသော အမှု၌တရားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူပြီ။

၃၄ အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ များမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် တရားတော်ကိုမစောင့်၊ ပေးထားတော်မူသောပညတ်များနှင့် သက်သေခံချက် များတို့ကို နားမထောင်ကြ။

၃၅ ကြီးသောကျေးဇူးကို ပြုလျက်၊ အပ်ပေးတော် မူ၍၊ သူတို့ပိုင်သောနိုင်ငံ သနားတော်မူသောပြည်ကြီး ပြည်ကောင်း၌ နေရသော်လည်း၊ အမှုတော်ကို မဆောင်မရွက်၊ မိမိတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မရှောင်ဘဲ နေကြပါ၏။

၃၆ ဘိုးဘေးတို့သည် အလွန်မြတ်သော အသီး အနှံကို စားရသောအခွင့်နှင့် သူတို့အား ပေးသနား တော်မူသောပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ အစောံ ကျွန် ဖြစ်ကြပါ၏။ သူ့ကျွန် ခံကြပါ၏။

၃၇ အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ် မှာ ခန့်ထားတော်မူသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် ဤပြည်၌ ကြွယ်ဝစွာဖြစ်သော အသီးအနှံကို သိမ်းစားမြဲရှိ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်နှင့် တိရစ္ဆာန်များကို သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အစိုးပိုင်၍၊

နေဟမိမှတ်စာ ၉:၃၈

- ၅၆၈ -

အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံလျက် နေရပါသည် ဟု မြွက်ဆိုကြ၏။

၃၈ ထိုအကြောင်းအရာများကို ငါတို့သည် ဆင်ခြင်ပြီးမှ သစ္စာပြု၍ စာချုပ်ကိုလည်း ရေးထားလျက်၊ ငါတို့အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။

၁၀

- ၁ တံဆိပ်ခတ်သောသူ ဟူမူကား၊ ဟာခလိသား ပြည်အုပ်မင်း နေဟမိ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇိဒကိယ၊
- ၂ စရာယ၊ အာဇရိ၊ ယေရမိ၊
- ၃ ပါရုရ၊ အာမရိ၊ မာလခိယ၊
- ၄ ဟတ္တုတ်၊ ရှေ့ဗနိ၊ မလ္လုတ်၊
- ၅ ဟာရိမိ၊ မေရမုတ်၊ ဩဗဒိ၊
- ၆ ဒံယေလ၊ ဂိဇ္ဇေသုန်၊ ဗာရုတ်၊
- ၇ မေရှလံ၊ အဘိယ၊ မိယာမိန်၊
- ၈ မာဇိ၊ ဗိလဂဲ၊ ရှေ့မာယ၊
- ၉ လေဝိသား အာဇနိသား ယောဂ္ဂတပါး၊ ဟေနဒိဒိသား ပိန္နဲတပါး၊ ကပ်မေ့လ တပါး၊
- ၁၀ သူတို့ညီ ရှေ့ဗနိ၊ ဟောဒိယ၊ ကေလိတ၊ ပေလာယ၊ ဟာနန်၊
- ၁၁ မိက္ခာ၊ ရေဟုပ်၊ ဟာဂ္ဂဘိ၊
- ၁၂ ဇတ္တရ၊ ရှေ့ရဘိ၊ ရှေ့ဗနိ၊
- ၁၃ ဟောဒိယ၊ ဗာနိ၊ ဗေနိန်၊
- ၁၄ လူတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော ပါရုတ်၊ ပါဟတ်မောဘ၊ လေံ၊ ဇသု၊ ဗာနိ၊
- ၁၅ ဗုန္နိ၊ အာဇကဒိ၊ ဗေဗဲ၊
- ၁၆ အဒေါနိယ၊ ဝိကဲ၊ အာဒိန်၊
- ၁၇ အာတာ၊ ဟိဇကိယ၊ အဇ္ဇရ၊
- ၁၈ ဟောဒိယ၊ ဟဂ္ဂံ၊ ဗေဗဲ၊
- ၁၉ ဟာရိပ်၊ အာနသုတ်၊ နေဗဲ၊
- ၂၀ မာဂပျာရ၊ မေရှလံ၊ ဟေဇရ၊
- ၂၁ မေရှဇဗေလ၊ ဇာဒုတ်၊ ယာဒွါ၊
- ၂၂ ပေလတိ၊ ဟာနန်၊ အနာယ၊
- ၂၃ ဟောရှေ၊ ဟာနန်၊ ဟာဂ္ဂုပ်၊
- ၂၄ ဟာလောဟက်၊ ပိလဟ၊ ရှောဗက်၊
- ၂၅ ရေဟုံ၊ ဟာဂ္ဂဗနိ၊ မာသေယ၊
- ၂၆ အဟိယ၊ ဟာနန်၊ အာနန်၊
- ၂၇ မလ္လုတ်၊ ဟာရိမိ၊ ဗာနာတည်း။
- ၂၈ ကြွင်းသောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ ဘုရားကျွန် အစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တရားကို စောင့်အံ့သောငှါ၊ ထို

ပြည်သားတို့နှင့် ကွာသော သူအပေါင်းတို့သည် မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ အကျိုးအကြောင်းကို နားလည်သောသူဖြစ်၍၊

၂၉ ညီအစ်ကို များမတ်တို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသောဘုရားသခင်၏ တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊

၃၀ ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အား မပေးစား၊ ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အဘို့ မသိမ်းမယူဘဲ နေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊

၃၁ ပြည်သားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဥစ္စာ၊ စားစရာကို ရောင်းခြင်းငှါ ယူခဲ့လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ၊ အခြားသော ဓမ္မနေ့ဖြစ်စေမဝယ်၊ သတ္တမနှစ်တွင် လယ်လုပ်ခြင်း အမှုကိုမပြု၊ ကြွေးကို အနိုင်မတောင်းဘဲ နေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၃၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အမှုတည်းဟူသော ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့တွင် ရှေ့တော်မုန်း၊ မြဲသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မြဲသော မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဓမ္မပွဲ၊ သန့်ရှင်းသော အသုံးအဆောင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ် အစရှိသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော် အမှုအလုံးစုံကို ဆောင်ရွက် စရာဘို့၊ လူတိုင်းတနှစ်လျှင်၊ ငွေတကျပ် သုံးစု တစုစီ ပေးရမည် အကြောင်း ကိုယ်အဘို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။

၃၄ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးမွှေးစရာ ထင်းပူဇော်သက္ကာကို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင် ချိန်းချက်သော အချိန်တို့၌၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် စာရေးတံပြုကြ၏။

၃၅ အဦးသီးသော မြေအသီးအနှံနှင့် အဦးသီးသော သစ်သီး အမျိုးမျိုးကို ဗိမာန်တော်သို့ နှစ်တိုင်းဆောင် ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊

၃၆ ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် အတိုင်း၊ အဦးဘွားသော သားယောက်ျားနှင့် အဦးဘွားသော သိုး နွားအစရှိသည်တို့ကို ဗိမာန်တော်၌ အမှုစောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊

၃၇ အဦးလုပ်သော မုန့်စိမ်း၊ ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ်သီး အမျိုးမျိုး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ၊ ဗိမာန်တော် အခန်းသို့၎င်း၊ လယ်လုပ်သောမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့၌ မြေအသီးအနှံ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို လေဝိ သားတို့ ထံသို့၎င်း၊ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း စီရင် ထုံးဖွဲ့ကြ၏။

၃၈ လေဝိသားတို့သည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံယူသော အခါ၊ အာရုန် အမျိုး ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိရမည်။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲ ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ဗိမာန်တော်အခန်း ဘဏ္ဍာတိုက် ထံသို့ သွင်းကြမည်။

၃၉ လေဝိသား အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီပူဇော်သက္ကာတို့ကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် တန်ဆာ၊ အမှုစောင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်တို့ ရှိရာ အခန်းသို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို ငါတို့သည် စွန့်ပစ်၍ မထားကြ။

၁၁

၁ ထိုအခါ လူအများတို့တွင် မင်းလုပ်သော သူတို့ သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြ၏။ ကြွင်းသော သူ တို့သည် သန့်ရှင်းသော အရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တက်ပိုင်တွင် တယောက်၊ အခြားသောမြို့တို့၌ ကိုး ယောက် နေရမည်အကြောင်း စာရေးတံပြုကြ၏။

၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေခြင်းငှါ အလိုလိုဝန်ခံသောသူ အပေါင်းတို့ကို လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။

၃ ယုဒမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်၊ ရှောလမုန်၏ကျွန် အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာအရပ်၌ နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ပြည်သူပြည်သား အကြီး အကဲ မင်းအရာရှိ ဟူမူကား၊

၄ ယုဒအမျိုး၊ ဖာရက်၊ မဟာလေလ၊ ရှေဖတ်၊ အာမရိ၊ ဇာခရိ၊ ဩဇိတို့မှဆင်းသက်သော အသာယ တပါး၊

၅ ရှိလောနိ၊ ဇာခရိ ယောယရိ၊ အဒါ၊ ဟဇာယ၊ ကောလဟောဇ၊ ဗာရတ်တို့မှ ဆင်းသက်သော မာသေယ တပါးနှင့်တကွ၊

၆ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောဖါရက်မြို့သား၊ သူရဲ လေးရာ ခြောက်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၇ ဗယ်မိန် အမျိုး၊ ယေရှာယအမျိုး၊ ဣသေလ အမျိုး၊ မာသေယ၊ ကောလယ၊ ပေဒါယ၊ ယောဒ၊ မေရှလံတို့မှ ဆင်းသက်သော သလ္လူ။

၈ သုနောက်၊ ဂဗွဲနှင့် သလ္လဲအစရှိသော ကိုးရာ နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၉ ဇိခရိသား ယောလသည် ဗယ်မိန် အမျိုးအုပ် ဖြစ်၏။ သေန္နာသား ယုဒသည် ပြည်မြို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား၊ ယေဒါယ၊ ယောရရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊

၁၁ အဟိတ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ မေရှလံ၊ ဟိလခိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အုပ် စရာယ အစရှိသော၊

၁၂ အိမ်တော် အမှုကို ဆောင်ရွက်သော အမျိုး သားချင်း ရှစ်ရာ နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထို မှတပါး၊ မာလခိ၊ ပါရှရ၊ ဇာခရိ၊ အာမဇိ၊ ပေလလိ၊ ယေရောဟံတို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါဒအစရှိသော၊

၁၃ အဆွေ အမျိုးသူကြီး အမျိုးသားချင်း နှစ်ရာ လေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ဣမေရ၊ မေရှလမုတ်၊ အဟာသဲ၊ အာဇရေလတို့မှ ဆင်းသက်သော အာမရဲ အစရှိသော၊

၁၄ ခွန်အားကြီးသော သူရဲ အမျိုးသားချင်း တရာ နှစ်ဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သား ဇာဗဒေလသည် သူတို့ကို အုပ်ရ၏။

၁၅ လေဝိသား မူကား၊ ဗုန္နိ၊ ဟာရှာတ်၊ အာဇရိကံ၊ ဟာရှပ်တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှေမာယ တပါး၊

၁၆ လေဝိသား အကြီး ရှေဗွဲသဲနှင့် ယောဇပဒိ တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ပြင်အမှုကို ကြည့်ရှု စီရင်ကြ၏။

၁၇ အာသပ်၊ ဇာဗဒိ၊ မိက္ခာတို့မှ ဆင်းသက်သော မဿနိသည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းအမှုမှာ အကြီးလုပ်သော သူဖြစ်၏။ ဗာကဗုဂိသည် အပေါင်းအဘော်တို့တွင် ဒုတိယ သူဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး၊ ယေဒုသုန်၊ ဂလာလ၊ ရှမ္မာတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိ ရှိ၏။

၁၈ သန့်ရှင်းသော မြို့၌ နေသော လေဝိသား ပေါင်းကား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်လေး ယောက်တည်း။

၁၉ တံခါးစောင့် အက္ကုပ်၊ တာလမုန် အစရှိသော တံခါးကို စောင့်သော အမျိုးသားချင်း ပေါင်းကား တရာခုနှစ်ဆယ် နှစ်ယောက်တည်း။

၂၀ ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ယုဒမြို့ရွာတို့တွင်၊ မိမိတို့ ပိုင်ရင်းအရပ်၌ နေကြ၏။

၂၁ ဘုရား ကျွန်တို့သည် ဩဗေလ အရပ်၌ နေ၍၊ ဇိဟနှင့် ဂိသပတို့သည် ဘုရားကျွန်အုပ် ဖြစ်ကြ၏။

၂၂ မိက္ခာ၊ မဿနိ၊ ဟာရုဘိ၊ ဗာနိတို့မှ ဆင်းသက်သော သြဇီသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော လေဝိသားတို့ကိုအုပ်ရ၏။ အာသပ် အမျိုးသား သီချင်းသည် တို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အမှုကို ကြည့်ရှု စီရင်ကြ၏။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သီချင်းသည်တို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း စားစရာ ရိက္ခာကို ခံရမည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၄ ယုဒ အမျိုး ဇာရအနွယ် မေရုဗေလသား ပေသဟိသည်လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့် ပြည်သားတို့ကို အုပ်၍ အရေးတော်ပိုင်မင်းဖြစ်၏။

၂၅ ယုဒ လူအချို့တို့သည် မြို့ရွာကျေးလက်တည်း ဟူသော ကိရယသဘာမြို့ရွာ၊ ဒိဘုန်မြို့ရွာ၊ ယေကပ်ဇေလမြို့ရွာ၊

၂၆ ယေရွ၊ မောလဒ၊ ဗက်ပါလက်၊

၂၇ ဟာဇာရွာလ၊ ဗေရဂျောမြို့ရွာများ၊

၂၈ ဇိကလတ်၊ မေကောနမြို့ရွာများ၊

၂၉ အင်ရိမ္မန်၊ ဇာရ၊ ယာမုတ်၊

၃၀ ဇာနော၊ အဒုလံ မြို့ရွာများ၊ လာခိရမြို့နှင့် ကျေးလက်များ၊ အဇေကာမြို့ရွာများ၊ ဗေရဂျောမြို့မှစ၍ ဟိန္ဒူချိုင့်တိုင်အောင် အနံ့အပြားနေကြ၏။

၃၁ ဗယီမိန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း ဂေဗ၊ မိတ်မတ်၊ အာက္ကာ၊ ပေသလမြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနသုတ်၊ နောဗ၊ အာနန်၊

၃၂ ဟာဇော်၊ ရာမ၊ ဂိတ္တိမ်၊

၃၃ ဟာဒိဒ၊ ဇေဘိုင်၊ နေဗလ္လတ်၊

၃၄ လောဒ၊ သြနောမြို့များ၌၎င်း၊ ဆရာသမားချိုင့်၌၎င်း နေကြ၏။

၃၆ လေဝိသား အသင်းအပေါင်း အချို့တို့သည် ယုဒပြည်၊ အချို့တို့သည် ဗယီမိန်ပြည်၌ နေကြ၏။

၁၂

၁ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောရှုနောက်သို့ လိုက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားဟူမူကား၊ စရာယ၊ ယေရမ်၊ ဇေရ၊

၂ အာမရိ၊ မလ္လုတ်၊ ဟတ္တုတ်၊

၃ ရှေခနိ၊ ရေဟုံ၊ မေရမုတ်၊

၄ ဣဒေါ၊ ဂိန္ဒေသုန်၊ အဘိယ၊

၅ မိညာမိန်၊ မာဒျာ၊ ဗိလဂ၊

၆ ရှေမာယ၊ ယောယရိပ်၊ ယေဒါယ၊

၇ သလ္လု၊ အာမောက်၊ ဟိလခိ၊ ယေဒါယတည်း ဟူသော ယောရှု လက်ထက်၌ အမျိုးသားချင်း

ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်ကြ၏။

၈ လေဝိသားမူကား ယောရှု၊ ဗိန္နိ၊ ကပ်မေလ၊ ရှေရတ်၊ ယုဒ၊ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်း အမှုကို ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အုပ်သော မဿနိတည်း။

၉ သူတို့ညီအစ်ကို ဗာကဗုကိနှင့် ဥနိတို့သည် ကင်းစောင့်အမှုကို အုပ်ကြ၏။

၁၀ ယောရှုသား ယောယကိမ်၊ ယောယကိမ်သား လျောရိပ်၊ လျောရိပ်သား ယောယဒ၊

၁၁ ယောယဒသား ယောနသန်၊ ယောနသန်သား ယာဒွါတည်း။

၁၂ ယောယကိန် လက်ထက်၌ အဆွေအမျိုးသူကြီး ယဇ်ပုရောဟိတ်များ ဟူမူကား၊ စရာယသား မေရာယ၊ ယေရမ်သား ဟနန်၊

၁၃ ဇေရသား မေရှလံ၊ အာမရိသား ယောဟနန်၊

၁၄ မလ္လုတ်သား ယောနသန်၊ ရှေခနိသား ယောသပ်၊

၁၅ ဟာရိမသား အာဒန၊ မေရာယုတ်သား ဟောလက်၊

၁၆ ဣဒေါသား ဇာခရိ၊ ဂိန္ဒေသုန်သား မေရှလံ၊

၁၇ အဘိယသား ဇိရိ၊ မိညာမိန်သား၊ မာဒျာသား ပိလတ်၊

၁၈ ဗိလဂသား ရှမ္မာ၊ ရှေမာယသား ယေဟောနသန်၊

၁၉ ယောယရိပ်သား မတ္တေနံ၊ ယေဒါယသား သြဇီ၊

၂၀ သလ္လုသား ကာလဲ၊ အာမောက်သား ဗော၊

၂၁ ဟိလခိသား ဟာရုဘိ၊ ယေဒါယသား နာသနေလတည်း။

၂၂ လျောရိပ်၊ ယောယဒ၊ ယောဟနန်၊ ယာဒွါတို့ လက်ထက်၌ လယ်ဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကို၎င်း၊ ပေရသိမင်း ဒါရိမင်း လက်ထက်တိုင်အောင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၎င်း မှတ်သားသော စာရင်းရှိ၏။

၂၃ လျောရိပ်သား ယောဟနန် လက်ထက်တိုင်အောင် လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကို စာရင်း ယူ၍ ရာဇဝင်မှတ်စာ၌ သွင်းသတည်း။

၂၄ လေဝိသား အကြီးအကဲ၊ ဟာရုဘိ၊ ရှေရတ်၊ ကပ်မေလသား ယောရှုတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့် ဝိုင်း၍ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒီ စီရင်သည်အတိုင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်း အမှုကို အလှည့်လှည့် စောင့်ကြ၏။

၂၅ မဿနိ၊ ဗာကဗုကိ၊ သြဇီ၊ မေရှလံ၊ တာလမုန်၊ အက္ကာပြတို့သည်လည်း တံခါးဝနားမှာ စောင့်ရသော တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။

၂၆ ထိုသူတို့သည် ယောဇဒက်သား ယောရှု၏သား ယောယက်နိလက်ထက် မြို့ဝန်နေဟမိ လက်ထက်၊ ကျမ်းတတ်ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရလက်ထက်၌ရှိကြ၏။

၂၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို အနုမောဓနာပြုသောအခါ၊ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်လျက်၊ သီးချင်းဆိုလျက်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ အနုမောဓနာ ပြုအံ့သောငှါ လေဝိသားတို့ကို ရှာ၍ သူတို့နေရာ အရပ်ရပ်တို့က ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ကြ၏။

၂၈ မေဃသီချင်းကိုဆိုတတ်သော အမျိုးသားတို့သည်၊

၂၉ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် ရွာတို့၌ နေရာကျ လျက်ရှိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ လွင်ပြင် အရပ်များ၊ နေတောဖာသိရွာများ၊ ဂိလဂါလမြို့နယ်၊ ဂေဗနှင့် အာဇမာဝက် ကျေးလက်ထဲက လာ၍စည်းဝေးကြ၏။

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည်လည်း ကိုယ်ကိုင်းလူများ၊ မြို့တံခါး၊ မြို့ရိုးကိုလည်း စင်ကြယ်စေကြ၏။ ထိုအခါ ယုဒမင်းတို့ကို မြို့ရိုးပေါ်သို့ ငါခေါ်၍ ချီးမွမ်းရာသီချင်း ဆိုရသော လူစုကြီးနှစ်စုကို ခန့်ထား၏။ တစုကား လက်ျာရစ်လှည့်၍ နောက်ချေး တံခါးသို့ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရောက်သွားကြ၏။

၃၁ သူတို့ နောက်မှာ ဟောရှာရနှင့် ယုဒမင်းတဝက်၊

၃၂ အာဇရိ၊ ဇေရု မေရှလံ၊

၃၃ ယုဒ၊ ဗယ်ာမိန်၊ ရှေမာယ၊ ယေရမိ၊

၃၄ တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသား အချို့ အာသပ်၊ ဇက္ကရ၊ မိက္ခာယ၊ မသိန်၊ ရှေမာယ၊ ယောနသန်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇာခရိ အစရှိသော၊

၃၅ သူ၏ညီ ရှေမာယ၊ အာဇရေယ၊ မိလလဲ၊ ဂိလလဲ၊ မာက္က၊ နာသနေလ၊ ယုဒ၊ ဟာနန်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်၏ တရိယာမျိုးကို ကိုင်လျက် လိုက်ကြ၏။ ကျမ်းတတ်ဆရာ ဇေရသည် သူတို့ ရှေမှာ သွား၏။

၃၆ သူတို့တဘက် တချက်၌ ရှိသော စမ်းရေတွင်း တံခါးသို့ ရောက်မှ မြို့ရိုးတတ်ရာ၊ ဒါဝိဒ်မြို့ လှေကားသို့တတ်၍ ဒါဝိဒ် အိမ်တော်အထက် အရှေ့မျက်နှာ၌ ရေတံခါးတိုင်အောင် သွားကြ၏။

၃၇ သီချင်းသည် တစုကား၊ လက်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍ ငါနှင့် တဝက်သောလူတို့သည် မြို့ရိုးပေါ်၊ မီးဖိုပြအိုးမှ၊ ကျယ်သောမြို့ရိုး တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။

၃၈ ဖေရိမ် တံခါး၊ ဟောင်းသော တံခါး၊ ငါးတံခါး၊ ဟာနနေလပြအိုး၊ မေအာပြအိုး အထက်မှစ၍ သိုး

တံခါးတိုင်အောင် လိုက်သဖြင့်၊ တောင်တံခါးဝတွင် ရပ်နေကြ၏။

၃၉ တဖန် သီချင်းသည် နှစ်စုသည် ဘုရားသခင် အိမ်တော်တွင်ရပ်၍၊ တဝက်သော မင်းအရာရှိတို့သည် ငါနှင့်အတူ၊

၄၀ တံပိုး ကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လျှောက်မိ၊ မာသေယ၊ မိညာမိန်၊ မိက္ခာယ၊ လေဝိသား၊ ဇာခရိ၊ ဟာနန် နှင့်တကွ၊

၄၁ မာသေယ၊ ရှေမာယ၊ ဇေလဇာ၊ ဩဇိ၊ ယောဟနန်၊ မာလခိယ၊ ဇေလံ၊ ဇေတို့သည် ရှိကြ၏။ သီချင်းသည်တို့သည် ဆရာ ယေဇယာဟိ နှင့်တကွ အသံကို လွှင့်၍ ဆိုကြ၏။

၄၂ ထိုနေ့၌ များစွာသော ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။ အလွန် ဝမ်းမြောက်သော အခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ သား မယားနှင့် တကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဝမ်းမြောက်သံကို ဝေးသော အရပ်၌ ကြားရကြ၏။

၄၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လျက် နေသောကြောင့်၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသား ခံအပ်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အဦးသီးသော အသီး၊ ဆယ်တို့ တတို့ကို မြို့နယ်ကျေးလက် ထဲက သိမ်းယူ၍ သိုထားစရာ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို အုပ်ရသော တိုက်စိုးတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။

၄၄ သီချင်းသည်နှင့် တံခါးစောင့်တို့သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော် ရှောလမုန် စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ ဘုရားသခင် အမှုနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းအမှုကို စောင့်ရှောက်လျက် နေကြ၏။

၄၅ ရှေးကာလ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် အာသပ် လက်ထက်၌၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းရာသီချင်းကို ဆိုရာသောသူ အကြီးအကဲ ရှိကြ၏။

၄၆ ဇေရုဗဗေလနှင့် နေဟမိ လက်ထက်၌လည်း၊ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့် ခံအပ်သော စားစရာ ရိက္ခာကိုင်း၊ လေဝိသားတို့အား သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကိုင်း လျှူကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လျှူကြ၏။

၁၃

၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို လူများရှေမှာ ဘတ်ရွတ်သောအခါ၊ အမွန်အမျိုး

သားနှင့် မောဘအမျိုးသားသည် ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်တော် ထဲသို့ ဝင်ရောက်သော အခွင့်အစဉ် မရှိဟု တွေ့ကြ၏။

၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ မကြိုဆို၊ ကျိန်ဆဲ စေခြင်းငှါ ဗာလံကို ငှါးကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကျိန်ဆဲသောစကားကို ကောင်း ကြီးပေးသောစကား ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၃ ထိုတရားကို ကြားသောအခါ၊ အမျိုးမစစ်သော သူရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားကြ၏။

၄ အရင်တခါ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ပြင်ခန်းကို အုပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လျော့ရှိပုံသည် တောဘိနှင့် ပေါက်တော်တော်သည် ဖြစ်၍၊

၅ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်း၊ တန်ဆာ မျိုးကို၎င်း၊ ပညတ်တော် အတိုင်း လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်တို့အားပေးရသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား လှူရသော အလှူတို့ကို၎င်း၊ သိုထားမြဲ ရှိသော အခန်းကြီးကို တောဘိအဘို့ ပြင်ဆင်၏။

၆ ထိုကာလပတ်လုံး ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မရှိ။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ် နန်းစံ သုံးဆယ်နှစ် နှစ်တွင် အထံတော်သို့ သွားရ၏။ အင်တန်ကာလ ကြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ အခွင့်ရ၍၊

၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ လျော့ရှိပုံ သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ အခန်းကို တောဘိအဘို့ပြင်ဆင်၍ ဒုစရိုက်ပြုကြောင်း ကို ငါကြားသိရ၏။

၈ ထိုအခါ ငါသည် အလွန် ကြင်နာသောစိတ် ရှိ၍တောဘိ ဥစ္စာ ပရိကံ ရှိသမျှကို အခန်းထဲမှ ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊ အခန်းများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊ တဖန် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်းကို ဆောင်ခဲ့၍ သိုထား၏။

၁၀ အမှုတော် စောင့်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည် တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ လယ်ယာသို့ ပြေးသွား ကြသည်ကို ငါထောက်၍၊ သူတို့ ခံအပ်သော စားစရာ ရိက္ခာကို မခံမရကြောင်းကို ငါရိပ်မိလျက်၊

၁၁ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ်ကြသနည်းဟု မင်းတို့ကို အပြစ်တင်၍၊ လေဝိ သားတို့ကို စုဝေးစေပြီးမှ၊ သူတို့နေရာ၌ခန့်ထားပြန်၏။

၁၂ ထိုအခါ ယုဒ လူအပေါင်းတို့သည် ဆန်စပါး၊

စပျစ်ရည်၊ ဆီ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြန်ကြ၏။

၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေလမိ၊ ကျမ်းတတ်ဇာဒုတ်၊ လေဝိသားပေဒါယ၊ သူ့နောက် မဿနိသားဖြစ်သော ဇက္ကရ၏သား ဟာနန်တို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်စိုး အရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ ထိုသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ခြင်း အသရေရှိသည် ဖြစ်၍၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။

၁၄ ဒိုအက္ခန်ပိုင်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အက္ခန်ပိုင်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အက္ခန်ပိုင်၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဘို့၊ အိမ်တော်အမှုစောင့် ခြင်းအဘို့ အက္ခန်ပိုင်ပြုသော ကျေးဇူးကို ချေတော် မမူပါနှင့်။

၁၅ ထိုကာလ၊ ယုဒပြည်မှာ အချို့တို့သည် ဥပုသ် နေ၌ စပျစ်သီးကို နယ်လျက်၊ ကောက်လှိုင်းကို သွင်း လျက်၊ မြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကို တင်လျက်၊ လုပ်ဆောင် ကြသည်ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ၌ စပျစ်ရည်၊ စပျစ်သီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး အစရှိသည်တို့ကို တင်၍ ယေ ရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကို၎င်း ငါမြင်၍၊ ဤမည်သော နေ့ရက်၌သာ စားစာရာများကို ရောင်းအပ်သည်ဟု သူတို့အားကြားပြောကြ၏။

၁၆ ထိုအရပ်၌ နေသော တူရမြို့သားတို့သည်လည်း၊ ငါးအစရှိသည်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဥပုသ်နေ၌ ယုဒအမျိုးသားတို့အား ရောင်းတတ်ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုဖျက်၍ ပြုသော ဒုစရိုက်ကား အဘယ်သို့နည်း။

၁၈ ဘိုးဘေးတို့သည် ထိုသို့ ပြုသောကြောင့်၊ ဤ မျှလောက်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း ဘုရားသခင် ရောက်စေတော်မူမည်လော့။ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သော အားဖြင့် သာ၍ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်စေ ဦးမည်လောဟု ယုဒ များမတ်တို့ကို အပြစ်တင်လျက်၊

၁၉ အဘိတ်နေ့တွင် နေရောက်ကွယ်၍ ဥပုသ်နေ့ လွန်သည် တိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားရမည် အကြောင်း စီရင်၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်များကို မြို့ထဲသို့ မသွင်းစေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန် အချို့ တို့ကို တံခါးတို့၌ ခန့်ထား၏။

၂၀ ထိုနောက် ကုန်သည်များ၊ ဥစ္စာမျိုးကိုရောင်း သောသူများတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်မှာ တခါနှစ်ခါ အိပ်ကြ၏။

၂၁ ငါကလည်း၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ အဘယ်ကြောင့် အိပ်ကြသနည်း။ နောက်တဖန် လာ၍ အိပ်လျှင် ဘမ်းဆီးမည်ဟု သူတို့အား သတိပေး၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဥပုသ်နေ့တွင် မလာဘဲနေကြ၏။

၂၂ လေဝိ သားတို့သည်လည်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်နှင့် လာ၍ တံခါးတို့ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထား၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ကရုဏာတော် များပြားသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။

၂၃ ထိုကာလ၊ အာဇုတ် အမျိုး၊ အမွန် အမျိုး၊ မောဘ အမျိုးသမီးနှင့် စုံဘက်သော ယုဒလူအချို့တို့ကို ငါမြင်၏။

၂၄ သူတို့သား သမီးတို့သည် ယုဒ စကားကို မပြောတတ်။ အာဇုတ်စကားတဝက် အစရှိသော အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။

၂၅ သူတို့ကို ငါအပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။ အချို့တို့ကို ရိုက်လျက်၊ ဆံပင်နှုတ်လျက် ဒဏ်ပေး၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အား မပေးစားရ။ ပြည်သား သမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့ အဘို့ မသိမ်းမယူရ။

၂၆ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်သည် ထိုသို့ ပြု၍ ပြစ်မှားရာရောက်သည် မဟုတ်လော့။ အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်၌ သူနှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်မရှိ။

ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ဘုရားသခင် ခန့်ထားသည်တိုင်အောင် စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့သည် ပြစ်မှားစေသည်တကား။

၂၇ ငါတို့သည် သင်တို့ စကားကို နားထောင်၍ တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးသော ဒုစရိုက်ကို ပြုလျက်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားရမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ သူတို့ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။

၂၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း လျော့ရှိပ်သား ယောယဒ၏ သားတယောက်သည်၊ ဟောရနိလူ သမ္ဘာလတ်သမက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ငါနှင်ထုတ်၏။

၂၉ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်တော်ကို၎င်း ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။

၃၀ ထိုသို့ ယုဒ အမျိုးသားတို့ကို တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ကင်းစင်စေပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့ကို အသီးအသီး မိမိတို့အမှုစောင့်ရသည် အတိုင်း ငါခန့်ထား၍။

၃၁ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ ထင်းပူဇော်သက္ကာနှင့် အဦးသီးသော အသီးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ စီရင်၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

နေဟမိမှတ်စာပြီး၏။

သေတာဝတ္ထု။
BOOK OF ESTHER

၁

၁ အိန္ဒိယပြည် မှစ၍ ကုရုပြည် တိုင်အောင် တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်တို့ကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင် အာရှေရုသည်။

၂ ရှုရှန်နန်းတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်။

၃ ပေရသိဗိုလ်၊ မေဒိဗိုလ်များ အပြည်ပြည်သော များမတ် ဝန်မင်းများတို့ကို ခေါ်၍ များတော်မတ်တော် ကျွန်တော်အပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲလုပ်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါနိုင်ငံတော် စည်းစိမ်၊ ဘုန်းအာနုဘော် တော်ကို အရက်တရာရှစ်ဆယ် ပတ်လုံး ပြတော်မူ၏။

၅ ထိုကာလ လွန်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရှန် နန်းတော်၌ စည်းဝေးသောသူ အကြီးအငယ်အပေါင်း တို့အဘို့ နန်းတော်အနား ဥယျာဉ်တော် ဝင်းထဲမှာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ၏။

၆ ငွေကွင်း တပ်သော ကျောက်ဖြူတိုင်တို့၌ မောင်းသော ပိတ်ချောကြိုးဖြင့် ဆွဲကာသော ပိတ်ချော ကုလားကာ အဖြူအစိမ်းအပြာတို့နှင့်၎င်း၊ ခင်းသော ကျောက်ပြားအနီ အပြာ အဖြူ အနက်တို့ အပေါ်မှာ ထားသော ရွှေငွေအနေ အထိုင်တို့နှင့်၎င်း ဥယျာဉ် တော်သည် ပြည့်စုံ၏။

၇ ရှင်ဘုရင် စည်းစိမ်နှင့်လျော်စွာ ထူးခြားသော ရွှေဖလားတို့နှင့် များစွာသော စပျစ်ရည်ကို သောက် ကြ၏။

၈ စပျစ်ရည်သောက်ခြင်း အမှုသည် တရားအတိုင်း ဖြစ်၏။ အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင် မသောက်စေ၊ လူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်အလိုလျောက် ပြုကြမည် အကြောင်း၊ နန်းတော် အရာရှိအပေါင်းတို့ကို ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။

၉ မိဖုရား ဝါဂျတိသည်လည်း ရှင်ဘုရင် အာရှေရု နန်းတော်သား မိန်းမတို့အဘို့ ပွဲလုပ်လေ၏။

၁၀၊၁၁ မိဖုရား ဝါဂျတိသည် အဆင်းလှသောကြောင့် ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ရှင်ဘုရင်သည် စပျစ်ရည် သောက်၍ ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိသောအခါ မိဖုရား အဆင်းလှခြင်းအသရေကို မင်းများနှင့်လူများတို့အား ပြလိုသောငှါ၊ မိဖုရား ဝါဂျတိကို ရာဇသရဖူဆောင်း

စေ၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊ မဟုမန်၊ ဗိဇေ၊ ဟာဗောန၊ ဗိဂသ၊ အဗာဂသ၊ ဇေသ၊ ကာကတ် တည်းဟူသော အမှုတော်ထမ်း မိန်းမစိုး ခုနစ်ယောက်တို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် မိန်းမစိုး ဆင့်ဆိုသော အမိန့်တော်ကို မိဖုရားသည် ငြင်းဆန်၍ မလာဘဲ နေ၏။ ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်၍ ဒေါသ မီးလောင်လျက် နေတော်မူ၏။

၁၃၊၁၄ ထိုအခါ ကာရှေန၊ အာဒမာသ၊ တာရှိရ၊ မေရက်၊ မာသေန၊ မမုကန်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို အစဉ် ပူးမြင်၍ နိုင်ငံတော်တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပေရသိ၊ မေဒိ အတွင်းဝန်မင်း ခုနစ်ပါး တို့သည် အနားတော်၌ ထိုင်လျက်ရှိ၍ တရားစီရင်ရာ လမ်းကို လေ့ကျက်သော သူအပေါင်းတို့နှင့် ရှင်ဘုရင် တိုင်ပင်သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအကြောင်း ကို နားလည်သော ထိုပညာရှိတို့ကို ခေါ်၍။

၁၅ မိန်းမစိုး ဆင့်ဆိုသော ဝါဂျတိအာရှေရု အမိန့်တော်ကို မိဖုရား ဝါဂျတိသည် နားမထောင် သောကြောင့် ဓမ္မသတ်အတိုင်း သူ၌ အဘယ်သို့ စီရင်ရမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်။

၁၆ မမုကန်က၊ မိဖုရား ဝါဂျတိသည် အရှင်မင်းကြီး ကိုသာ ပြစ်မှားသည် မဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီးအာရှေရု အစိုးရတော်မူသော တိုင်းပြည်အရပ်ရပ်၌ ရှိသော မင်းများနှင့် ဆင်းရဲသားများ အပေါင်းတို့ကို ပြစ်မှားပါပြီ။

၁၇ ရှင်ဘုရင် အာရှေရုသည် မိဖုရား ဝါဂျတိကို ခေါ်၍ မိဖုရား မလာဟု အနံ့အပြား ပြောကြသဖြင့် မိဖုရား ပြုသော ဤအမှုကို ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည် ကြား၍ မိမိတို့ ခင်ပွန်းကို မထိမဲ့မြင်ပြုကြပါလိမ့်မည်။

၁၈ မိဖုရားပြုသော ဤအမှုကို ပေရသိ၊ မေဒိမင်း ကတော်တို့သည် ကြားသိကြလျှင် များတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့အား ထိုနည်းတူပြန် ပြောသဖြင့် အားမနာ တတ်သော စိတ်၊ ဒေါသစိတ် တိုးပွားစရာအကြောင်း ရှိပါလိမ့်မည်။

၁၉ ဝါဂျတိသည် အရှင်မင်းကြီး အာရှေရု ထံတော်သို့ နောက်တဖန် မဝင်စေခြင်းငှါ အလိုတော် ရှိလျှင် မဝင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲနိုင်သော

အမိန့်တော်ရှိစေခြင်းငှါ ပေရသိ၊ မေဒိမေဗသတ်၌သွင်း၍ ရေးစေတော်မူပါ။ ဝါဂုတိထက် ကောင်းသော မိန်းမကို လည်း မိဖုရား အရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။

၂၀ သို့ပြုလျှင် ရှင်ဘုရင် ပေးတော်မူသော အမိန့်တော်ကို ကျယ်ဝန်းသော နိုင်ငံတော် တရောက်လုံး ကြော်ငြာသောအခါ မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း အယုတ်အမြတ်တို့ကို ရှိသေကြပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့ ရှေ့မှာ လျှောက်ထား၏။

၂၁ ထိုစကားကို ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည် နှစ်သက်၍ မမုကန် လျှောက်သည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင် ပြုလျက်၊

၂၂ လူတိုင်း မိမိအိမ်ကို အုပ်စိုးရမည်အကြောင်း၊ မိမိလူမျိုးစကားကို ပြောရမည်အကြောင်း အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် ဘာသာစကား အသီးအသီးကို အနက်ပြန်၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်သို့ အမိန့်တော် စာကို ပေးလိုက်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ရှင်ဘုရင် အာရွေရသည် စိတ်တော် ပြေသောအခါ ဝါဂုတိကို၎င်း၊ သူပြုသောအမှုနှင့်သူ့ တဘက်၌ စီရင်သောအမှုကို၎င်း၊ အောက်မေ့တော်မူ၏။

၂ အထံတော်၌ ခစားသော ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဆင်းလှသော သမီးကညာတို့ကို အရှင်မင်းကြီး အဘို့ ရှာရပါမည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူပါ။

၃ အဆင်းလှသော သမီးကညာ အပေါင်းတို့ကို ရှုရှုနန်းတော်တွင် အပျိုတော်နေရာသို့ စုဝေးစေ၍ နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေ့၌ အပ်စေခြင်းငှါ နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် မင်းအရာရှိတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဆေးမျိုးကို အပ်ပေးတော်မူပါ။

၄ နှစ်သက်တော်မူသော သမီးကညာကို မိဖုရား ဝါဂုတိ အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပါဟု လျှောက်သော စကားကို ရှင်ဘုရင် နှစ်သက်၍ ထိုသို့စီရင်တော်မူ၏။

၅ ထိုကာလတွင် ရှုရှုမြို့တော်၌ ဗယံမိန် အမျိုးကိရု၊ ရှိမိ၊ ယာထုရတို့မှ ဆင်းသက်သော မော်ဒက အမည် ရှိသော ယုဒလူ တယောက်ရှိ၏။

၆ ထိုသူသည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းသွားသော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိ မှစ၍ ဘမ်းဆီး သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစု၌ပါ သတည်း။

၇ ထိုသူသည် ဘထွေးသမီး ဟဒသ တည်းဟူ

သော သေတာကို မွေးမြူ၏။ ထိုသတို့သမီးသည် မိဘ မရှိ၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှ၏။ မိဘသေသောအခါ မော်ဒကသည် ယူ၍ ကိုယ်သမီးကဲ့သို့ မှတ်သတည်း။

၈ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို ထုတ်၍ ကျော်သော အခါ အပျိုများတို့ကို ရှုရှုနန်းတော်သို့ စုဝေးစေ၍ မိန်းမစိုး ဟေ့၌ အပ်ရာတွင် သေတာကိုလည်း နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဟေ့၌ အပ်ကြ၏။

၉ သေတာသည် ဟေ့စိတ်နှင့် တွေ့၍ မျက်နှာရသဖြင့် ဟေ့သည် စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးနှင့် ပေးရသော အဝတ်အစားကို အလျင်အမြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ ရွေးကောက်သော ကျွန်မ ခုနစ်ယောက် တို့ကိုလည်း ပေး၍ သေတာနှင့် သူ၏ ကျွန်မတို့ကို အပျိုတော် နန်းတွင် အမြတ်ဆုံးသော နေရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။

၁၀ သေတာသည် မိမိ အမျိုးနှင့် မိမိဆွေညာ တကာကို မဘော်မပြမည် အကြောင်း၊ မော်ဒက သတိပေးသည်အတိုင်း မဘော်မပြဘဲနေ၏။

၁၁ သေတာသည် အဘယ်သို့ ရှိသည်ကို၎င်း၊ သူ၌ အဘယ်သို့ ပြုကြလိမ့်မည်ကို၎င်း၊ မော်ဒကသည် သိခြင်းငှါ အပျိုတော် နန်းဝင်း ရှေ့မှာ နေ့တိုင်းသွားလာ၏။

၁၂ ထိုအပျိုတော်တို့ ထုံးစံအတိုင်း၊ တနှစ်စေ့သော အခါ တယောက်နောက် တယောက် အလှည့် သင့်သည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင် အာရွေရ ထံသို့ဝင်ရ၏။ ခြောက်လ ပတ်လုံး မုရန်ဆီ၊ ခြောက်လ ပတ်လုံး နံ့သာမျိုး အစရှိသော စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးကို သုံး၍ စင်ကြယ်ခြင်းအမှု ပြီးသည်တိုင်အောင် ထိုမျှ ကာလကို လွန်စေရ၏။

၁၃ ထိုနောက်မှ အပျိုတော်သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ အလိုရှိသမျှတို့ကို တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှ ရှင်ဘုရင် နန်းတော်သို့ ယူသွားရ၏။

၁၄ ညဦးအချိန်၌ ဝင်၍ နံနက်အချိန်၌ နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ မောင်းမမိသံအုပ်၊ ရှာရှုဂါဇာ စောင့်သော ဒုတိယ မိန်းမ နန်းသို့ ပြန်ရ၏။ ရှင်ဘုရင် ချစ်၍ နာမည် အားဖြင့် ခေါ်တော်မမူလျှင် နောက်တဖန် အထံတော် သို့ မဝင်ရ။

၁၅ မိမိသမီး ကဲ့သို့ မော်ဒက မွေးမြူသော ဘထွေး အဘိဟဲလ သမီး သေတာသည် အလှည့် သင့်၍ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဝင်ရသောအခါ နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ် ဟေ့စီရင်သော အရာမှတပါး အဘယ်

အရာကိုမျှ မတောင်း၊ သေတာကို တွေ့မြင်သမျှသော သူတို့သည် ချစ်တတ်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် အာရှေရုသည် နန်းစံခုနစ်နှစ်၊ တေဗက် အမည်ရှိသော ဒသမလတွင် သေတာကို နန်းတော်၌ သိမ်းတော်မူပြီးလျှင်၊

၁၇ အခြားသော သမီးကညာ အပေါင်းတို့ထက် သေတာသည် စိတ်တော်ကို နူးညွတ်စေ၍၊ အထံတော်၌ မျက်နှာရသဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော မိန်းမတကာတို့ကို ချစ်သည်ထက် သေတာကို သာ၍ ချစ်သောကြောင့် သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ရာဇ သရဖူကို တင်၍ မိဖုရား ဝါရုတိ အရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် သေတာပွဲ ဟူ၍ ကြီးသောပွဲကို များတော်မတ်တော် ကျွန်တော်တို့အား လုပ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်တိုင်းပြည်တို့ကို မင်းမှ လွှတ်၍ စည်းစိမ်တော်နှင့် လျော်စွာ ဆုချတော်မူ၏။

၁၉ သမီးကညာတို့သည် ဒုတိယ အချိန်၌ စုဝေးသော အခါ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌ တံခါးမှူးဖြစ်၏။

၂၀ သေတာသည် မော်ဒကဲထံ မွေးမြူခြင်းကိုခံ၍ နေစဉ်အခါ သူ၏စကားကို နားထောင်သည်နည်းတူ နားထောင်သေးသည်ဖြစ်၍ မော်ဒကဲ သတိပေးသည် အတိုင်း မိမိအမျိုး၊ မိမိဆွေညာ တကာတို့ကို မတော် မပြဘဲနေသတည်း။

၂၁ ထိုကာလတွင် မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌ တံခါးမှူးဖြစ်စဉ်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက်တည်းဟူသော နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ရှင်ဘုရင် အာရှေရုကို လုပ်ကြံမည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။

၂၂ ထိုအမှုကို မော်ဒကဲ သိ၍ မိဖုရား သေတာအား ဘော်ပြ၏။ ထိုသို့ မော်ဒကဲ ဘော်ပြကြောင်းကို သေတာသည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်လေ၏။

၂၃ ထိုအမှုကို စစ်ကြော၍ အမှန် သိသောအခါ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့ကို သစ်ပင်၌ လည်ဆွဲချပြီးမှ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ နန်းတော်မှတ်စာ၌ ရေးမှတ်သတည်း။

၃

၁ ထိုနောက်မှ ရှင်ဘုရင် အာရှေရုသည် အာဂတ် အမျိုး၊ ဟမေဒါသသား ဟာမန်ကို ချီးမြှောက်၍ အထံတော်၌ရှိသော မှူးမတ်အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ မြင့်မြတ်သော နေရာကို ပေးတော်မူ၏။

၂ နန်းတော်တံခါးသို့ ရောက်သောရှင် ဘုရင်၏ကျွန် အပေါင်းတို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဟာမန် ကို ဦးချ ရှိခိုးကြ၏။ မော်ဒကဲကား ဦးမချ ရှိမခိုး။

၃ နန်းတော် တံခါးသို့ ရောက်သော ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငြင်းဆန်သနည်းဟု နေ့တိုင်း မော်ဒကဲအား မေးမြန်း သတိပေးသော်လည်း၊

၄ မော်ဒကဲက ငါသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ဟု ပြန် ပြော၍ သူတို့ စကားကို နားမထောင်သောကြောင့် သူတို့သည် မော်ဒကဲစကား တည်မည် မတည်မည်ကို သိလိုသောငှါ၊ ဟာမန်အား ကြားပြောကြ၏။

၅ ထိုသို့ မော်ဒကဲသည် ဦးမချ၊ ရှိမခိုးဘဲ နေ ကြောင်းကို ဟာမန် သိမြင်သောအခါ အလွန် အမျက် ထွက်၍၊

၆ သူတို့သည် မော်ဒကဲ အမျိုးကို ဘော်ပြသော ကြောင့်၊ မော်ဒကဲ တယောက်တည်းကို ကွပ်မျက်လျှင်၊ စိတ်မပြေလောက်ဟု ဟာမန်သည် အောက်မေ့လျက်၊ မော်ဒကဲ အမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော အာရှေရုနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။

၇ ထိုကြောင့် အာရှေရုနန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ်၊ နိသန် အမည်ရှိသော ပဌမလတွင်၊ နေ့ရက်အစဉ်၊ လအစဉ် အတိုင်း လိုက်၍ အာဒါ အမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တိုင်းဒေသင်၊ ဟာမန် ရှေ့မှာ ပုရစာရေးတံချကြ၏။

၈ တဖန် ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင် အာရှေရု ထံတော် သို့ ဝင်၍ အခြားတပါးသောလူမျိုး အပေါင်းတို့နှင့် ကျင့်ရာ ထုံးတမ်း မတူ၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူ ချက်တို့ကို နားမထောင်၊ နိုင်ငံတော် အတွင်း၊ တိုင်းသူ ပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက် နေသော လူမျိုးတမျိုး ရှိပါ၏။ ထိုအမျိုးကို အခွင့် ပေးတော်မူရာ၌ ကျေးဇူးတော် မရှိပါ။

၉ ကိုယ်တော် သဘောတူလျှင် ထိုအမျိုးကို ဖျက် ဆီးစေဟု အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက် သောသူတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ ငွေအခွက် တသိန်းကို သွင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော် အပ်ပေးပါ မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၀ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထိုငွေကို သင့်အားငါပေး၏။

၁၁ ထိုလူမျိုးကိုလည်း သင်သည် ပြုချင်သမျှ ပြုရ သောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင့်၌ ငါအပ်သည်ဟု လက်စွပ် တော်ကို ချွတ်၍ ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူ ဖြစ်သော အာဂတ်အမျိုး ဟမေဒါသသား ဟာမန်အား ပေး တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ပဌမလ တဆယ်သုံး ရက်နေ့တွင် စာရေးတော်ကြီးတို့ကို ခေါ်၍ ကိုယ်စားတော်မင်း၊

အပြည်ပြည်အုပ်သော မြို့ဝန်အရပ်ရပ် စီရင်သော သူကြီးတို့ကို ဟာမန် မှာထားသမျှအတိုင်း၊ လူအမျိုးမျိုး ပြောသောစကား အသီးအသီး အားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အာရှေရု၏ အမိန့်တော် စာကို ရေး၍ ရှင်ဘုရင်၏ လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိတ်ခတ်လေ၏။

၁၃ အာဒါ အမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံး ရက်တနေ့ခြင်းတွင် ယုဒလူ အကြီးအငယ် မိန်းမအကလေး ရှိရှိသမျှတို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ ဥစ္စာကို လုယူ သိမ်းရုံးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော် စာကို စာပို့လုလင်တို့ဖြင့် နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။

၁၄ ဤရှေ့ကား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် အသင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ကြော်ငြာရသော အမိန့်တော်စာချက် ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ရှုရှန် နန်းတော်၌ ထိုအမိန့်တော် စာကို ကြော်ငြာပြီးမှ ရှင်ဘုရင် စီရင်သည် အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးသွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည် စပုစံရည် သောက်ပွဲ၌ထိုင်၍ ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၄

၁ ထိုအမှု ရှိသမျှကို မော်ဒကဲ သိသောအခါ မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ပြာနှင့် လူးလျက်၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ မြို့အလယ်သို့ သွား၍ ကြီးကျယ်သော အသံနှင့် ဝိုကြွေးလေ၏။

၂ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက် နန်းတော်တံခါး ထဲသို့ အဘယ်သူမျှ မဝင်ရသောကြောင့်၊ နန်းတော် တံခါး ရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။

၃ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာ ရောက်လေသော အပြည်ပြည်တို့၌ ယုဒလူတို့သည် အလွန် ညည်းတွားခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ လူများတို့သည် ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏။

၄ မော်ဒကဲ အမှုကို သေတာ၏ ကျွန်မတို့နှင့် မိန်းမစိုးတို့သည် ကြားပြောသောအခါ မိဖုရားသည် အလွန် ဝမ်းနည်းလျက်၊ မော်ဒကဲ ဝတ်သော လျှော်တေကို ပယ်၍ အခြားသော အဝတ်ကို ဝတ်စေခြင်းငှါ ပေးလိုက်သောလည်း၊ မော်ဒကဲသည် မခံမယူဘဲနေ၏။

၅ တဖန် သေတာသည် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်နှင့် ခစားသော မိန်းမစိုးဟာတက်ကို ခေါ်၍ အဘယ်အမှု ရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်းဟု မော်ဒကဲကို မေးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊

၆ ဟာထက်သည် မော်ဒကဲ ရှိရာ နန်းတော် တံခါးရှေ့၊ မြို့တော်လမ်းသို့ သွား၍၊

၇ မော်ဒကဲသည် မိမိ၌ရောက်သော အမှု ရှိသမျှ ကို၎င်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငွေမည်မျှကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ သွင်းပါမည်ဟု ဂတိထားကြောင်းကို၎င်း၊ ကြားပြောလျက်၊

၈ ယုဒ လူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ရှုရှန်နန်းတော်၌ ထုတ်သော အမိန့်တော်စာလက်ခံကို သေတာအား ပြဘို့ ပေး၍ သေတာသည် မိမိလူမျိုး အဘို့ တောင်းလျှောက်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်ရမည် အကြောင်း မှာလိုက်လေ၏။

၉ ဟာတက်သည်လည်း လာ၍ မော်ဒကဲ စကားကို သေတာအား ပြန်ပြော၏။

၁၀ တဖန် သေတာသည် ဟာတက် အားဖြင့်၊ မော်ဒကဲကို မှာလိုက်သည်ကား၊

၁၁ ယောကျ်ား ဖြစ်စေ၊ မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင် ခေါ်တော်မမူဘဲ အတွင်းတန်တိုင်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်မိသော သူသည် အသက်ချမ်းသာ ရမည် အကြောင်း ရွှေရာဇလုံတံကို ကမ်းတော် မမူလျှင်၊ အမှန်သေရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်ရှိသည်ကို ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တော်မျိုးများနှင့် နိုင်ငံတော်ပြည်သူ ပြည်သားများ အပေါင်းတို့သည် သိကြ၏။ အကျွန်ုပ် ကိုကား အရက် သုံးဆယ်ပတ်လုံး၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ခေါ်တော် မမူဟု၊

၁၂ သေတာ စကားကို မော်ဒကဲအား ပြန်ပြောသောအခါ၊ မော်ဒကဲက အခြားသော ယုဒလူ အသက် မလွတ်လျှင်၊

၁၃ နန်းတော်၌ နေသော်လည်း သင့်အသက် လွတ်မည်ဟု မထင်နှင့်။

၁၄ ယခုကာလ သင်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင် သင့်နှင့် သင်၏ အဆွေအမျိုးသည် ပျက်စီး၍ ယုဒလူတို့ အသက်ရှင်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း တစုံတခု ပေါ်လိမ့်မည်။ ယခုအမှုကို ဆောင်ဘို့ရာ သင်သည် မိဖုရား အရာကို ရသည်ဟု ထင်စရာ ရှိသည် မဟုတ်လောဟု သေတာအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်၏။

၁၅ သေတာ ကလည်း ရှုရှန်မြို့၌ ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါ သွားပါ။ နေ့ညဉ့်မပြတ် သုံးရက်ပတ်လုံး မစားသောက်ဘဲနေ၍ အကျွန်ုပ်အဘို့ အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်ကိုကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည် လည်း ကျွန်မတို့နှင့်တကွ အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို

ကျင့်ပါမည်။ ထိုနောက် အာဏာတော်ကို ဆန်ရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်မည်။ သေလျှင် အသေခံပါမည်ဟု မော်ဒကဲအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်သမျှအတိုင်း မော်ဒကဲသည် သွား၍ပြုလေ၏။

၅

၁ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ သေတာသည် မိဖုရား အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်၍ နန်းတော် အဆောင်မ တဘက်တချက်၌၊ နန်းတော်အတွင်း တန်တိုင်းထဲမှာ ရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော် တံခါးတဘက်တချက်၊ နန်းတော်ထဲ၊ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။

၂ မိဖုရား သေတာသည် တန်တိုင်းတော် ထဲမှာ ရပ်နေသည်ကို ရှင်ဘုရင်သည် မြင်လျှင် နူးညွတ်သော စိတ်ရှိ၍ လက်တော်၌ပါသော ရွှေရာဇ လှံတံကို သေတာသို့ ကမ်းတော်မူ သဖြင့် သေတာသည် ချဉ်းကပ်၍ ရာဇလှံတံတော် အထွဋ်ကို တို့လေ၏။

၃ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ မိဖုရားသေတာ၊ သင်သည် အဘယ် အလိုရှိသနည်း။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင် သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက် တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်

၄ သေတာက အရှင်မင်းကြီး အလိုတော် ရှိလျှင် အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ကျွန်တော်မ ပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန် နှင့်တကွ ယနေ့ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်သော်

၅ ရှင်ဘုရင်က သေတာ လျှောက်သည်အတိုင်း ပြုအံ့သောငှါ ဟာမန်သည် အလျင်အမြန်လာစေဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သေတာ ပြင်ဆင်သော ပွဲသို့ ဟာမန် နှင့်တကွ ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူ၏။

၆ တဖန် စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည် အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်အောင် ငါ ပေးမည်ဟု သေတာအား မိန့်တော်မူလျှင်၊

၇ သေတာက ကျွန်တော်မ အလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မ တောင်းချင်သောဆု ဟူမူကား၊

၈ ကျွန်တော်မကို အရှင်မင်းကြီး၏ စိတ်နှင့် တွေ့ တော်မူလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မ အလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မ တောင်းချင်သော ဆုကို ပေးသနားခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော် ရှိလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မ ပြင်ဆင်သော ပွဲသို့အရှင်မင်းကြီးသည် ဟာမန် နှင့်တကွ တဖန် ကြွတော်မူပါ။ အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း နက်ဖြန် နေ၍ ကျွန်တော်မ ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၉ ထိုနေ့၌ ဟာမန်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် ထွက်သွားသော်လည်း၊ နန်းတော်တံခါး ဝမှာ မော်ဒကဲသည် ရိုသေစွာ မထ၊ အလျှင်း မလှုပ်ဘဲ နေသည်ကို မြင်သောအခါ မော်ဒကဲကို အလွန် အမုက်ထွက်လေ၏။

၁၀ သို့ရာတွင် မိမိစိတ်ကို ချုပ်တည်းလျက် သွား၍ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ မယား ဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊

၁၁ မိမိ ဘုန်းစည်းစိမ် ကြီးကြောင်း၊ သားသမီး များကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အလွန် ခိုးမြှောက်၍ မှူးတော် မတ်တော် ကျွန်တော်မျိုးများထက် သာ၍ မြတ်သော အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းများကို ဘော်ပြ လျက်၊

၁၂ မိဖုရား သေတာသည် မိမိပြင်ဆင်သော ပွဲသို့ ငါမှတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ မဝင်စေ။ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ ငါ့ကိုဘိတ် ပြန်၏။

၁၃ သို့ရာတွင် ယုဒလူ မော်ဒကဲသည် နန်းတော် တံခါးဝမှာ ထိုင်လျက် ရှိသည်ကို ငါမြင်ရသည် ကာလ ပတ်လုံး၊ ယခု ဘော်ပြသမျှတို့သည် ငါ၌ ကျေးဇူး မရှိ ဟုဆို၏။

၁၄ ထိုအခါ မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်း ရှိသမျှ တို့က အတောင် ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်ကို စိုက်ပါစေ။ ထိုတိုင်၌ မော်ဒကဲကို လည်ဆွဲချစေမည် အကြောင်း နက်ဖြန်သံတော်ဦးတင်လော့။ ထိုနောက် မှ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်လော့ ဟု ပြောဆိုသော စကားကို ဟာမန်သည် နှစ်သက်၍ လည်ဆွဲချတိုင်ကို လုပ်စေ၏။

၆

၁ ထိုနေ့ညမှာ ရှင်ဘုရင်သည် စက်တော် ခေါ်၍ မပျော်နိုင်သောကြောင့်၊ နန်းတော်မှတ်စာကို ယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရှေ့တော်၌ ဘတ်ကြံ၏။

၂ ရှင်ဘုရင် အာရွှေရကို လုပ်ကြံမည်ဟု ရှာကြံ သော နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့် နှစ်ယောက်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက် အကြံကို မော်ဒကဲ ဘော်ပြ ကြောင်းကို တွေ့လျှင်၊

၃ ရှင်ဘုရင်က ထိုအကြံကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲအား အဘယ်ဆု အဘယ်အရာကို ပေး ပြီးနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အထံတော်၌ ခစားသော ကျွန်တော်တို့က အဘယ်ဆုကိုမျှ ပေးတော်မမူပါသေး ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၄ ရှင်ဘုရင် ကလည်း တန်တိုင်းတွင်း၌ အဘယ်သူ ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်သည် မိမိ လုပ်နှင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်၌ မော်ဒကံကို လည်ဆွဲ ချရမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပြင် တန်တိုင်းတွင်းသို့ ဝင်မိသည် ဖြစ်၍၊

၅ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က၊ ဟာမန်သည် တန်တိုင်း တော်တွင်း၌ ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ အထဲသို့ ဝင်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ဟာမန်သည် ဝင်လျှင် ရှင်ဘုရင်က ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်လိုသော သူ၌ အဘယ်သို့ ပြုသင့်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်က ဝါမှတပါး၊ ရှင်ဘုရင် သာ၍ ချီးမြှောက်လိုသောသူ တစ်စုံတယောက် ရှိနိုင်သလော ဟုစိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့လျက်၊

၇၊၈ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော သူအဘို့၊ ရှင်ဘုရင် ဝတ်ဆင်တော်မူသော မင်းမြောက် တန်ဆာ၊ ရှင်ဘုရင် စီးတော်မူသော မြင်းတော်၊ ဆောင်းတော်မူသော ရာဇဝရဖူကို ယူခဲ့၍

၉ ထိုတန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကို ဘုန်းကြီး သော များတော်မတ်တော် တပါး၌ အပ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိသော သူကို ထို အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့် ဝတ်ဆင်စေ၍၊ မြင်းတော်ကို စီးစေပြီးလျှင်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက်၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၀ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က သင်ပြောသည် အတိုင်း အလျင်အမြန် သွား၍ အဝတ်တန်ဆာနှင့် မြင်းတော် ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယုဒ အမျိုးသား၊ နန်တော် တံခါးမျိုး မော်ဒကံ၌ ပြုလော့။ သင်ပြောသမျှတွင် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလပ်စေနှင့်ဟု ဟာမန်အားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဟာမန်သည် အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကို ယူ၍၊ မော်ဒကံကို ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်စီးစေ သဖြင့် မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင် သွားလျက် ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော် ရှိသော သူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေး ကြော်၏။

၁၂ သို့ပြီးမှ မော်ဒကံသည် နန်းတော် တံခါးသို့ ပြန်လာ၏။ ဟာမန်မူကား ညည်းတွားလျက် ခေါင်းကို ခြုံလျက်၊ မိမိအိမ်သို့ အလျင်အမြန် သွားပြီးလျှင်၊

၁၃ မိမိ၌ ဖြစ်လေသမျှကို မယား ဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်း ရှိသမျှတို့အား ကြားပြောလေ၏။

မယားဇေရက်နှင့် ဟာမန်၏ အဆွေပညာရှိတို့ ကလည်း ကိုယ်တော် ရှုံးစေလိုသော မော်ဒကံသည် ယုဒ အမျိုး မှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို မနိုင်။ သူ့ ရှေ့မှာ ဧကန် အမှန် ရှုံးရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ပြောဆိုစဉ်တွင်၊ နန်းတော် မိန်းမစိုးတို့သည် လာ၍ သေတာပြင်ဆင်သော ပွဲသို့ ဟာမန်ကို အလျင်အမြန် ခေါ်သွားကြ၏။

၇

၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည် မိဖုရား သေတာနှင့်အတူ စပျစ်ရည် သောက်အံ့သောငှါ သွားကြ၏။

၂ ဒုတိယ နေ့ရက်၌ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲ ခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရား သေတာ သင်သည် အဘယ်အလို ရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ဝါပေးမည်။ အဘယ် ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်တော် တဝက်တိုင်အောင် ဝါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃ မိဖုရားသေတာက အရှင်းမင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မ ကို စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ အလိုတော် ရှိလျှင် ၎င်း၊ ကျွန်တော်မ အလိုအတိုင်း ကျွန်တော်မ အသက် နှင့် ကျွန်တော်မ တောင်းပန်သည် အတိုင်း၊ အမျိုး သားချင်း အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။

၄ ကျွန်တော်မနှင့် ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်းတို့ ကို သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ရောင်းပါပြီ။ ကျွန်ယောကျာ်း ကျွန်မိန်းမ ဖြစ်စေခြင်းငှါရောင်းလျှင်၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင် အကျိုးနည်းခြင်းအတွက် အဘိုး ကို ပေးနိုင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်မ တိတ်ဆိတ်စွာ နေပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၅ ရှင်ဘုရင် အာရွေရကလည်း ထိုသို့ ပြုမည်ဟု ကြံစဉ်သော သူကား အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မိဖုရား သေတာအား မေးတော်မူလျှင်

၆ သေတာက ရန်ဘက်ပြုသော ရန်သူသည် ဤ ဆိုးညစ်သော ဟာမန် ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရား ရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၇ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲမှ ထ၍ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား တော်မူ၏။ အပြစ် ပေးတော်မူမည်ဟု ဟာမန်သည် ရိပ်မိ၍ အသက်ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း မိဖုရား သေတာ ရှေ့မှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါ ထ၏။

၈ ရှင်ဘုရင်သည် ဥယျာဉ်တော်မှ စပျစ်ရည်သောက် ပွဲခံရာ အရပ်သို့ ဝင်ပြန်သောအခါ သေတာ ထိုင်သော

သာလွန်နားမှာ ဟာမန်သည် ပြင်ပလျက် နေသည်ကို မြင်လျှင် ဤသူသည် နန်းတော်၌ ငါ့ရှေ့မှာမိဖုရားကို အဓမ္မပြုရမည်လောဟု မိန့်တော်မူစဉ်တွင် အခြံအရံတို့သည် ဟာမန်၏ မျက်နှာကို ဖုံးကြ၏။

၉ မိန်းမစိုး ဟာဗောန ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အကျိုးတော်ကို စောင့်၍ လျှောက်ထားသော မော်ဒက အဘို့ ဟာမန် လုပ်၍ အတောင်ငါးဆယ် မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်သည် ဟာမန် အိမ်၌ စိုက်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု နားတော်လျှောက်သော်၊ ထိုတိုင်၌လည်ဆွဲချစေဟု ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုသို့ မော်ဒက အဘို့လုပ်သော လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဟာမန်ကို ဆွဲကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လည်း စိတ်ပြေတော်မူ၏။

၈

၁ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ရှင်ဘုရင်အာရွေရသည် ယုဒအမျိုး၏ရန်သူ ဟာမန် အိမ်ကို မိဖုရား သေတာအား ပေးတော်မူ၏။ သေတာသည် မော်ဒကနှင့် အဘယ်သို့ ပေါက်တော်တော်သည်ကို သေတာ လျှောက်သဖြင့် မော်ဒကသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်ရ၏။

၂ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဟာမန် လက်မှ နှုတ်သော လက်စွပ်တော်ကို တဖန် ချွတ်၍ မော်ဒကအား ပေးတော်မူ၏။ သေတာသည်လည်း ဟာမန်အိမ်ကို မော်ဒက၌ အပ်လေ၏။

၃ တဖန် သေတာသည် ရှင်ဘုရင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြင်ပလျက်၊ အာဂတ် အမျိုး ဟာမန် ပြုသောအပြစ်၊ ယုဒအမျိုး တဘက်၌ ကြံစည်သော အကြံအစည်ကို ပယ်တော်မူမည် အကြောင်း၊ မျက်ရည် ကျလျက် တောင်းပန်လေ၏။

၄ ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေရာဇ လှံတံကို သေတာသို့ ကမ်းတော်မူ သဖြင့်၊ သေတာသည် ထ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊

၅ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မ အမှုသည် ရှေ့တော်၌ လျှောက်ပတ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်မကိုလည်း ချစ်တော်မူလျှင်၎င်း၊ နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ ရှိသော ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂတ် အမျိုး ဟမ္မဒါသ သား ဟာမန်စီရင်သော စာကို ပယ်မည်အကြောင်း၊ ထပ်၍ စာရေးစေတော်မူပါ။

၆ ကျွန်တော်မ အမျိုး အပေါ်သို့ ရောက်ရသော ဘေးကို၎င်း၊ ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်း ပျက်စီးသော

အမှုကို၎င်း၊ ကျွန်တော်မသည် ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်ပါအံ့နည်း ဟုလျှောက်ဆို၏။

၇ ရှင်ဘုရင် အာရွေရ ကလည်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကို ထိခိုက်သောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်ကို မိဖုရား သေတာအား ငါပေးပြီ။ ထိုသူကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ကွပ်မျက်စေပြီ။

၈ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင် လက်စွပ်နှင့် တံဆိပ်ခတ်သော ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာကို အဘယ်သူမျှ မပယ်ရသည် ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း ယုဒ လူတို့ အဘို့ အမိန့်တော်စာကို တဖန်ရေး၍၊ လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ရမည်ဟု မိဖုရား သေတာနှင့် ယုဒလူ မော်ဒကတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအခါ သိဝန် အမည်ရှိသော တတိယလနှစ်ဆယ်သုံး ရက်နေ့တွင် စာရေးတော်ကြီးတို့ကို ခေါ်၍ အိန္ဒိယပြည်မှ ကုရုပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည် တရာ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်တို့၌ ရှိသော ယုဒလူ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သော မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ကို မော်ဒက မှာထားသမျှအတိုင်း၊ ယုဒဘာသာ စကားမှ စ၍ လူအမျိုးမျိုး ပြောသောစကား အသီးအသီး အားဖြင့်၊

၁၀ ရှင်ဘုရင် အာရွေရ၏ အမိန့်တော်စာကို ရေး၍ ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းစီးသော စာပို့ လုလင်တို့ဖြင့် ပေးလိုက်လေ၏။

၁၁၊ ၁၂ အမိန့်တော် စာချက်ဟူမူကား၊ အာဒါ အမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက် တနေ့ခြင်းတွင် နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူတို့သည် စုဝေး၍ မိမိတို့အသက်ကို စောင့်ရသောအခွင့်၊ တိုက်လာသောပြည်သူ၊ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့ကို မိန်းမ သူငယ်နှင့်တကွ သတ်ဖြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူ သိမ်းရုံးရသောအခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်က ပေးတော်မူ၏။

၁၃ ဤရွှေကား၊ ယုဒ လူတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် ရန်သူတို့ကို ရန်တုံ့ ပြုစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ နေသောလူမျိုး အပေါင်းတို့အား ကြော်ရသော အမိန့်တော်စာချက် ဖြစ်သတည်း။

၁၄ ထိုအမိန့်တော်စာကို ရှုရှန် နန်းတော်၌ ကြော်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ကျပ်တည်းစွာ စီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့ လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးသွားကြ၏။

၁၅ မော်ဒကသည်လည်း၊ မင်း မြောက်တန်ဆာ တည်းဟူသော အဝတ် အဖြူအပြာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊

ကြီးစွာသော ရွှေသဖူကို ဆောင်းလျက် ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသော အထည်ဖြင့် ပြီးသောဝတ်လုံကို ခြုံလျက် ရှင်ဘုရင် ထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊

၁၆ ရှုရှုမြို့တော်သည် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ယုဒ လူတို့သည်လည်း သက်သာ ရှင်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အသရေ ထွန်းလင်းခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာ ရောက်လေသော အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ ယုဒ လူတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းခြင်း၊ ပွဲခံခြင်း၊ မင်္ဂလာနေ့ စောင့်ခြင်းကို ပြု၍ ပြည်သူပြည်သား အများတို့သည် ယုဒ လူတို့ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ယုဒ ဘာသာကို ဝင်ကြ၏။

၉

၁ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် အတိုင်း စီရင်ရသော အချိန် နီး၍ ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူတို့က ငါတို့ နိုင်မည်ဟု မြော်လင့်သောနေ့၊ အမှုပြောင်းလဲ၍ ယုဒလူတို့သည် မနာလိုသော သူတို့ကို နိုင်သောနေ့ရက် တည်းဟူ သော အာဒါမည်သော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက် နေ့တွင်၊

၂ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု၏ နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ နေသော ယုဒလူတို့သည် ညှဉ်းဆဲလိုသော သူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ စုဝေးကြ၏။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် အဘယ် သူမျှ ရန်မပြုဝံ့ဘဲ နေကြ၏။

၃ အပြည်ပြည်ကို အုပ်စိုးသော မင်း၊ ကိုယ်စား တော်မင်း၊ မြို့ဝန်မင်း၊ အမှုတော်စောင့် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် မော်ဒကကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ယုဒ လူတို့ကို မစကြ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ မော်ဒကသည် နန်းတော်တွင် ဘုန်းကြီးလျက်၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ သိတင်း နှံ့ပြား၍ တနေ့ထက် တနေ့ကြီးမြင့်ရာသို့ ရောက် သတည်း။

၅ ထိုနေ့တွင် ယုဒ လူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး၍၊ မနာလိုသော သူတို့၌ ပြုချင်သမျှ ပြုကြ၏။

၆ ရှုရှုမြို့တော်၌ လူငါးရာတို့ကို လုပ်ကြံ သတ် ဖြတ်ကြ၏။

၇-၁၀ ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူ ဟမ္မေဒါသသားဖြစ်သော ဟာမန်၏သား တကျိပ်တည်းဟူသော ပါရုန္ဒာသ၊ ဒါလဖန် အာသပါသ၊ ပေါရသ၊ အာဒလီ၊ အာရီဒါသ၊ ပါမရုတ၊ အရီသဲ၊ အရီဒဲ၊ ဝါဇေဇာသ တို့ကိုလည်း

သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲ နေကြ၏။

၁၁ ထိုနေ့၌ ရှုရှုမြို့ မြို့တော်တွင် သေသောသူ စာရင်းကို ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်မှာ ပြုကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်သည် မိဖုရား သေတာကို ခေါ်၍၊ ယုဒ လူတို့သည် ရှုရှုမြို့တော်၌ ဟာမန်သား တကျိပ်နှင့် တကွ လူငါးရာတို့ကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ကြပြီ။ နိုင်ငံတော်တွင် အခြားသော အပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုကြပြီနည်း။ သင်သည် အဘယ်အလို ရှိသေး သနည်း။ အလို ရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သေးသနည်း။ တောင်း သမျှကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၁၃ သေတာက၊ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်၊ ရှုရှုမြို့၌ ရှိသော ယုဒလူတို့သည် ယနေ့အမိန့်တော် အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ပြုရမည်အကြောင်း၊ ဟာမန်သား တကျိပ်ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားရမည် အကြောင်း အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သည် အတိုင်း၊

၁၄ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၍ ရှုရှု နန်းတော်၌ အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြီးမှ ဟာမန်သား တကျိပ်ကို ဆွဲထားကြ၏။

၁၅ ရှုရှုမြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလ တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင် စုဝေး၍ ရှုရှု မြို့သား သုံးရာတို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲ နေကြ၏။

၁၆ နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူ အခြားတို့သည် အာဒါလ တဆယ်သုံးရက် နေ့တွင် မိမိတို့ အသက်ကို စောင့်လျက်၊ ရန်သူလက်သို့ မရောက်ဘဲ ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ စုဝေး၍ ရန်သူ ခုနစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲ နေကြ၏။

၁၇ ထိုလ တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာ နေ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့် ရှောက်ကြ၏။

၁၈ ရှုရှုမြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူများမူကား၊ တဆယ် သုံးရက်နေ့နှင့် တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင် စုဝေးကြ၏။ တဆယ်ငါး ရက်မြောက်သောအခါ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့် ရှောက်ကြ၏။

၁၉ မြို့ရိုး မရှိသောရွာတို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည် လည်း၊ အာဒါလ တဆယ်လေး ရက်နေ့ကို ပျော်မွေ့စွာ

ပွဲခံရာ နေ့၊ မင်္ဂလာနေ့၊ တယောက်ကို တယောက် လက်ဆောင် ပေးလိုက်ရာနေ့ ဖြစ်စေကြ၏။

၂၀ တဖန် မော်ဒကဲသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ရေးထား၏။

၂၁ ယုဒလူတို့သည် ရန်သူလက်မှ လွတ်၍ ချမ်းသာရသော နေ့၊ သူတို့ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် မြည်တမ်းခြင်း ပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်သောလ တည်းဟူသော အာဒါလ တဆယ်လေးရက်နှင့် တဆယ်ငါးရက်နေ့တို့ကို နှစ်တိုင်းစောင့်၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား စွန့်ကြဲရာ နေ့ ဖြစ်စေသော ထုံးစံကို စီရင်ခြင်းငှါ ရှင်ဘုရင် အာရွေရ နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည်၌ အနီးအဝေး ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ နေရာသို့ မှာစာကို ပေးလိုက်လေ၏။

၂၂ ယုဒ လူတို့သည်လည်း၊ ပြုစုရုံ၍ မော်ဒကဲ မှာလိုက်သည် အတိုင်း အမြဲပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၂၄ ယုဒလူ အပေါင်းတို့၏ ရန်သူ ဖြစ်သော အာဂတ် အမျိုး၊ ဟမ္မဒါသသား ဟာမန်သည် ယုဒအမျိုးကို ဖျက်ဆီးမည် အကြံရှိ၍ ဖျက်ဆီး ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပုရစာရေးတံ ချသောကြောင့်၎င်း၊

၂၅ သေတာသည် ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်၍ ယုဒ လူတို့တ ဘက်၌ ဟာမန်ကြံစည်သော အဓမ္မအကြံ ကို သူ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သူနှင့် သူ၏ သားတို့ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားစေမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော် စာကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၎င်း၊

၂၆ ပုရ ဟူသောစကားကို အစွဲပြုသဖြင့် ထိုနေ့တို့ကို ပုရနေ့ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုအမိန့်တော်စာချက်နှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သော အမှုကို ထောက်လျက်၊

၂၇ ယုဒ လူတို့သည် ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားမြေး၊ ဘာသာဝင်သူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မော်ဒကဲ မှာစာ၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ထိုနေ့ နှစ်ရက်ကို နှစ်တိုင်း အစဉ်မပြတ် စောင့်မည် အကြောင်း၊

၂၈ ထိုပုရ နေ့တို့သည် ယုဒ အမျိုး၌ မပျောက်၊

သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် မမေ့မလျော့၊ အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ နေသော အဆွေအမျိုး အသီးအသီး အစဉ်အဆက်တို့သည် စီရင်သည်အတိုင်း အောက်မေ့ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း ဝန်ခံကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ အဘိဟဲလ သမီးမိဖုရား သေတာနှင့် ယုဒ အမျိုး မော်ဒကဲတို့သည် ပုရနေ့တို့ကို မြဲမြံစွာ တည်စေခြင်းငှါ ကျပ်တည်းစွာ အာဏာ ထား၍ မှာစာကို တဖန် ရေးထားကြ၏။

၃၀ ယုဒ အမျိုးသား မော်ဒကဲနှင့် မိဖုရား သေတာ မှာထား၍ ယုဒ လူတို့သည် ကိုယ်အဘို့နှင့် သားစဉ် မြေးဆက် အဘို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ အစာရှောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း နှင့်တကွ ပုရနေ့တို့ကို အမြဲစောင့်စေခြင်းငှါ၊ အာရွေရနိုင်ငံ တော်တွင် တိုင်းပြည် တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်၌ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်းတို့ နေရာသို့ ငြိမ်သက်စေသော သစ္စာစကားနှင့် ထိုမှာစာကို မော်ဒကဲ ပေးလိုက် လေ၏။

၃၂ သေတာ စီရင်သော အားဖြင့်၊ ပုရ နေ့တို့ကို စောင့်ရာ ထုံးစံသည် အမြဲတည်၍ ဤစာ၌ ရေးထား လျက် ရှိသတည်း။

၁၀

၁ ရှင်ဘုရင် အာရွေရသည် မြေကြီး ပေါ်၌၎င်း၊ ပင်လယ်တွင် ရှိသော ကျွန်းတို့ပေါ်၌၎င်း၊ ငွေတော် ခွဲကြောင်း၊ အစရှိသော၊

၂ အာဏာ တန်ခိုးတော်နှင့် စီရင်သမျှသော အမှုအရာများနှင့်တကွ ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရသော မော်ဒကဲ၏ ဘုန်းတန်ခိုး၊ ထင်ရှားသော အခြင်းအရာတို့သည် မေဒါ၊ ပေရသိ ရာဇဝင်တို့၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၃ ယုဒ အမျိုးသား မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင် အာရွေရ အောက်၌ အမြတ်ဆုံးသော အရာကိုရ၍ ယုဒ လူတို့တွင် ဘုန်းကြီး၏။ မိမိ အမျိုး၏ အကျိုး စီးပွားကို ပြုစုလျက်၊ အမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့အား မင်္ဂလာစကားကိုသာပြောလျက်၊ မိမိ အမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရသောသူ ဖြစ်သတည်း။

သေတာ ဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘ ဝတ္ထု
BOOK OF JOB

၁

၁ ယောဘ အမည် ရှိသောသူ တယောက်သည် ဥဇပြည်၌ နေ၏။ ထိုသူသည်စုံလင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကိုရှောင်သောသူဖြစ်၏။

၂ သား ခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံး ယောက်ရှိ၏။

၃ သူ၏ ဥစ္စာကား၊ သိုး ခုနစ်ထောင်၊ ကုလားအုပ် သုံးထောင်၊ နွားယှဉ် ငါးရာ၊ မြည်းမ ငါးရာ၊ ငယ်သား အတိုင်း မသိများသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် အရှေ့ မျက်နှာ အရပ်သား တကာတို့ထက် သာ၍ ကြီးသော သူဖြစ်၏။

၄ ယောဘ၏ သားတို့သည် နှစ်စဉ် အတိုင်း အသီးအသီးဘွားသော နေ့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အိမ်၌ ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမ သုံးယောက်ကိုလည်း ခေါ်၍ အတူ စားသောက်လေ့ ရှိကြ၏။

၅ ပွဲခံသောနေ့ရက် လွန်သောအခါ၊ ယောဘသည် သူတို့ကို ခေါ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစော ထ၍ သူတို့ အရေအတွက်အတိုင်း မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝါသားတို့သည် မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ် ကြပြီလောဟု ယောဘ အောက်မေ့၏။ ထိုသို့ ယောဘသည် အစဉ်ပြုမြဲရှိ၏။

၆ ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော နေ့ရက်အချိန်ရောက် လျှင် စာတန်သည်လည်း သူတို့နှင့်ရောနှော၍လာ၏။

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ် အရပ်က လာသနည်းဟု စာတန်ကို မေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က မြေကြီးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍ အရပ်ရပ် သွား လာခြင်းအမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း ငါ့ကျွန် ယောဘကို ဆင်ခြင်ပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု စာတန်အား မိန့်တော်မူ၏။

၉ စာတန် ကလည်း၊ ယောဘသည် အကျိုး မရဘဲ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသလော။

၁၀ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုယ်မှ စ၍ သူ့အိမ်နှင့် သူ့ ဥစ္စာ ရှိသမျှပတ်လည်၌ စောင်ရန်းကာတော်မူသည် မဟုတ်လော။ သူ ပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ သူ့ သိုးနွားအစရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့သည် မြေပေါ်မှာ အလွန် ပွားများကြပြီ။

၁၁ ယခုမူကား၊ လက်တော်ကို ဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည် မျက်မှောက် တော်၌ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ ရှိ၏။ သူ့ကိုယ် တခုကိုသာ မထိမိခိုက်နှင့် ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက်သွားလေ၏။

၁၃ တနေ့သ၌ ယောဘ၏ သားသမီး တို့သည် အစ်ကို အကြီးအိမ်တွင် စား၍ စပျစ်ရည်ကို သောက် လျက် နေကြစဉ်၊

၁၄ ယောဘ ထံသို့ တမန် တယောက် လာ၍၊ နွားတို့သည် လယ်ထွန်လျက်၊ သူတို့ အနားမှာ မြည်းမ တို့သည် ကျက်စားလျက် ရှိကြသောအခါ၊

၁၅ ရှော အမျိုးသားတို့သည် တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။ လူစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့် သတ်၍ ကျွန်တော် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်း ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၆ ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူ တ ယောက်သည် လာ၍ ဘုရားသခင်၏ မီးသည် မိုဗ်း ကောင်းကင်မှ ကျသဖြင့်၊ သိုးများနှင့် လူစောင့်များတို့ကို လောင်၍ သူတို့သည် ကျွမ်းကျန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်း ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၇ ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင် အခြားသောသူ တ ယောက်သည် လာ၍ ခါလဒဲ အမျိုးသား တပ်သုံးတပ် တို့သည် ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကို တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။ လူစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့် သတ်၍ ကျွန်တော် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက် ကိုယ်တော်အား သိတင်း ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၈ ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသော သူ

တယောက်သည် လာ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သားသမီး တို့သည် အစ်ကို အကြီးအိမ်၌ စား၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်လျက် နေကြသောအခါ။

၁၉ တောမှ လေကြီး လာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကို တိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည် ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ ပြုလဲ ပါ၏။ သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်း ကြားပြောရ ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၀ ထိုအခါ ယောဘသည် ထ၍ မိမိ ဝတ်လုံကို ဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုလည်း ရိတ်၍ မြေပေါ်မှာ ဝပ်လျက် ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အဝတ် မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာ၏။

၂၁ အဝတ် မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မင်္ဂလာ ရှိပါစေသတည်းဟု ဆိုလေ၏။

၂၂ ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော် လည်း မမှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်း အပြစ် မတင်ဘဲနေ၏။

၂

၁ တဖန် ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရ ဘုရား ထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော နေ့ရက် အချိန်ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ သူတို့နှင့် အတူလာ၏။

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ် အရပ်က လာသနည်းဟု စာတန်ကို မေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က မြေကြီးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍ အရပ်ရပ် သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။

၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ့ကျွန် ယောဘကို ဆင်ခြင်မိပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့် မတ်ပေ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်း မရှိဘဲ သူ့ကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ သင်သည် ငါ့ကို တိုက်တွန်း သော်လည်း၊ သူသည် ဖြောင့်မတ်သော သဘောကို စွဲလမ်းလျက် နေသည်ဟု စာတန်အား မိန့်တော်မူ၏။

၄ စာတန် ကလည်း၊ အရေတို့ အရေဟု ဆိုသ ကဲ့သို့၊ လူသည် မိမိ အသက်ဘို့ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှကို ပေးပါလိမ့်မည်။

၅ ယခုတဖန် လက်တော်ကို ဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့် သူ့

အသားကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည် မျက် မှောက်တော်၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။

၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သူသည် သင့် လက်၌ ရှိ၏။ သူ့အသက် တခုကိုသာ လွတ်စေဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊

၇ စာတန်သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက် သွား၍ ယောဘ၏ ခြေတံပေးမှသည် ဦးထိပ်တိုင် အောင် ဆိုးသော အနာစိမ်းများ တိုးပေါက်စေ၏။

၈ ယောဘသည် ကိုယ်ကို ခြစ်စရာ အိုးခြမ်းကို ကိုင်ယူ၍ မီးဖို ပြာထဲမှာ ထိုင်လေ၏။

၉ ထိုအခါ မယားက၊ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော တရားကို စွဲလမ်းသေး သလော။ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍ သေလော့ဟု ဆို၏။

၁၀ ယောဘ ကလည်း၊ မိန်းမမိုက် ပြောတတ်သကဲ့ သို့ သင်သည် ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူ သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံ မယူရာသလောဟု ဆို၏။ ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော် လည်း နှုတ်ဖြင့်မျှ မမှားယွင်း။

၁၁ ထိုအခါ တေမန် အမျိုးသား ဇလိဖတ်၊ ရူအာ အမျိုးသား ဗိလဒဒါ၊ နေမတ် အမျိုးသား ဇောဖါတည်း ဟူသော ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက် တို့သည်၊ သူ့ရောက်သော ဤအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိတင်းကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အတူ ညည်းတွား၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးမည် ချိန်းချက်သည် အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိမိတို့ နေရာအရပ်မှ ရောက် လာကြ၏။

၁၂ ထိုသူတို့သည် အဝေးက မျှော်ကြည့်၍ ယောဘ ကို မသိလျှင်၊ အသံကို လွှင့်၍ ပိုကြွေးကြ၏။ အသီး အသီး မိမိတို့ ဝတ်လုံကို ဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကို ယူပြီးလျှင် မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ကျရောက်စေခြင်းငှါ မိုဗုံးကောင်း ကင်သို့ ပစ်တင်ကြ၏။

၁၃ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယောဘနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ ထိုင်၍ သူသည် ပြင်းစွာသော ဆင်းရဲခဲကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ စကားမပြော မဆိုဘဲ နေကြ၏။

၃

၁၂ ထိုနောက်၊ ယောဘသည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍မိမိ ဘွား သော နေ့ရက်ကို ကျိန်ဆဲလျက် မြှက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ငါဘွားသော နေ့ရက် ပျက်စီးပါစေ။ သား

ယောကျာ်းကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟု သိတင်း ကြားပြော
သော ညဉ့်လည်း ပျက်စီးပါစေ။

၄ ထိုနေ့ရက် မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည်
မျက်နှာပြုတော် မမူပါစေနှင့်။ အလင်း မပေါ်ထွန်း
ပါစေနှင့်။

၅ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက်
အသရေကို ရှုတ်ချပါစေ။ မိုင်းတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။
မွန်းတည့် အရှိန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေ။

၆ ထိုညဉ့်သည် မှောင်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။ နှစ်စဉ်
နေ့ရက်တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်။

၇ လအရေအတွက်၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ ထိုညဉ့်သည်
ဆိတ်ညံပါစေ ရှင်လန်းသော အသံ မရှိပါစေနှင့်။

၈ နေ့ရက်ကို ရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သော သူ၊
မိကျောင်းကို ထစေတတ်သောသူတို့သည် ထိုညဉ့်ကို
ကျိန်ဆဲပါစေ။

၉ ညဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည်
အလင်းကို တောင့်တ၍ မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုးသီးလင်း
ကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။

၁၀ ငိုအမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါ
မမြင်စေခြင်းငှါ မကွယ် မကာ။

၁၁ ငါသည် မွေးစကအဘယ်ကြောင့် မသေသနည်း။
အမိဝမ်းထဲမှ ထွက်စက အဘယ်ကြောင့် အသက်မချုပ်
သနည်း။

၁၂ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် နို့တိုက်ရသနည်း။

၁၃ ထိုသို့ မပြုလျှင်ငါသည် အိပ်၍ ငြိမ်းပြီ။ ပျော်လျက်
နေပြီ။

၁၄-၁၅ မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစုသော လောကီ
ရှင်ဘုရင်၊ များမတ်တို့နှင့်၎င်း၊ ရွှေကို ရတတ်၍ ဘဏ္ဍာ
တိုက်၌ ငွေကို အပြည့်သိုထားသော မင်းတို့နှင့်၎င်း
ငါငြိမ်းရပြီ။

၁၆ သို့မဟုတ် အချိန်နေ့လ မစေ့မှီ မွေးသော သူ
ငယ်၊ အလင်းကို မမြင်ရသော သူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီး
ရပြီ။

၁၇ ထိုအရပ်၌ လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန် မနှောင့်
ရှက်ရ။ ပင်ပန်းသော သူတို့သည် ချမ်းသာကြ၏။

၁၈ အချုပ်ခံရသော သူတို့သည်လည်း အတူ ငြိမ်ဝပ်
ကြ၏။ ညဉ့်ဆဲသော သူ၏စကား သံကို မကြား
ကြ။

၁၉ ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့် ငယ်သောသူရှိကြ၏။
ကျွန်သည်လည်း သခင်လက်နှင့် လွတ်ရ၏။

၂၀ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခံရသောသူအား အဘယ်ကြောင့်
အလင်းကို ပေးသနည်း။ စိတ်နှလုံး ခါးသောသူအား
အဘယ်ကြောင့် အသက်ကို ပေးသနည်း။

၂၁ သူတို့သည် သေခြင်းကို တောင့်တ၍ မရနိုင်။
ဝှက်ထားသော ဥစ္စာကို ဘော်ခြင်းငှါ၊ တူးသည်ထက်
သေခြင်း အကြောင်းကို ဘော်ခြင်းငှါသာ၍ တူးကြ၏။

၂၂ သူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းကို တွေ့သောအခါ
အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ရှင်လန်းကြ၏။

၂၃ မိမိသွားသောလမ်း ကွယ်ပျောက်သော သူ၊
ဘုရားသခင် ဆီးကာချုပ်ထားသောသူအား အလင်း
နှင့် အသက်ကို အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း။

၂၄ အစာ စားခြင်းအရာ၌ ငါသည်တူးခြင်း ရှိ၏။
ငါငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း မျက်ရည်သည်လည်း ရေစီး
သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၂၅ ငါကြောက်သော အမှုသည် ငါ၌ ရောက်လာပြီ။
ငါ အလွန် ကြောက်သော ဘေးသည် ငါ့ကို တွေ့မိပြီ။

၂၆ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်း မရှိ၊ ချမ်းခြင်းမရှိ။ သက်
သာခြင်း မရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲ သက်သက် ရှိသည်ဟု
မြွက်ဆိုလေ၏။

၄

၁ ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား ဇေလိဖတ် မြွက်ဆို
သည်ကား။

၂ ငါတို့သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊ သင်သည်
စိတ်ပျက်ကောင်း ပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း။
အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲ နေနိုင်မည်နည်း။

၃ သင်သည် လူအများတို့ကို ဆုံးမပြီ။ လက်
မစွမ်းသောသူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေပြီ။

၄ သင်၏ စကားသည် လဲလှသော သူကို ထောက်
မပြီ။ နန်းနဲသော ငှားကိုလည်း တည့်စေပြီ။

၅ ယခုမူကား။ ကိုယ်တိုင် အမှုတွေ့၍ စိတ်ပျက်၏။
အထိအခိုက် ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေ့ဝေလျက်
နေ၏။

၆ သင်၏ ရိုသေသော သဘော၊ ယုံကြည်ကိုးစား
သောသဘော၊ မြော်လင့်သောသဘော၊ တည်ကြည်
သောသဘော၊ တရားသဖြင့် ကျင့်တတ်သော
သဘောသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

၇ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့
အဘယ်သူ ရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် အဘယ်အရပ်၌ ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင်
ပါလော့။

၈ ငါသိမြင်သည်အတိုင်း မတရားသော လယ်ထွန်

ခြင်းကို ပြုသောသူနှင့် အခမဲ့ မျိုးစေ့ကို ကြံသော သူတို့သည် ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်တတ်ကြ၏။

၉ ဘုရားသခင် မှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် ပျက်စီး၍ ရှုတော်မူသော အသက်ဖြင့်လည်း ဆုံးရှုံး ရကြ၏။

၁၀ ခြင်္သေ့ ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့ အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကလေး ကိုက်ဝါးခြင်း ငြိမ်းရ၏။

၁၁ ဘမ်း၍ စားစရာ မရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်း သော ခြင်္သေ့သည် သေ၍ ခြင်္သေ့မ၏ သားငယ် တို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားရကြ၏။

၁၂ တရံရောအခါ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ် တော်ကို ရ၍ တိုသောအသံကို ကြားရ၏။

၁၃ လူတို့သည် ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ထူးဆန်းသော ရူပါရုံ ထင်ရှားရာ ကာလ ညဉ့်အချိန်၌ ငါအောက်မေ့စဉ်တွင်၊

၁၄ ငါ့အရိုးများ တုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင် ငါအလွန် ကြောက်အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက် နေ၏။

၁၅ ဝိညာဉ် တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ ကန့်လန့် ရှောက် သွား၍ ငါသည် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလေ၏။

၁၆ ထိုဝိညာဉ်သည် ရပ်နေ၍ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း သေချာစွာ မထင်မရှား အရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသော အသံ ရှိ၍၊ ငါကြားသော စကားသံဟု မူကား၊

၁၇ သေတတ်သော လူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ မြောင့်မတ်ခြင်း ရှိရသလော။ လူ သတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင် ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိရသလော။

၁၈ အမှုတော် ထမ်းတို့ကို ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင် တမန်တော်တို့၌ စုံလင်ခြင်း မရှိဟု ထင်တော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်လျှင် မြေမှုန့်၌ တည်၍ မြေထဲတွင် နေတတ်သော သူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထိုသူတို့ကို ပိုးရွှပ် နိုင်တတ်၏။

၂၀ တနေ့ခြင်းတွင် ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပမာဏ မပြုဘဲ အစဉ် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်တတ် ကြ၏။

၂၁ သူတို့၏ ဂုဏ်အသရေ ကွယ်ပျောက်၍ သူတို့ သည် ပညာမရှိဘဲ သေသွားတတ်ကြ၏။

၅

၁ ယခု ဟစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူ ထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင် အဘယ်သူကို ကြည့်မျှော် မည်နည်း။

၂ ဒေါသသည် လူမိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာ မရှိသော သူသည်လည်း ငြိမ့်သော သဘော အားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၃ မိုက်သောသူ အမြစ်စွဲသည်ကို ငါမြင်သောအခါ သူ၏ နေရာကို ချက်ခြင်းကိုင်ဆဲ၏။

၄ သူ၏သား သမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၅ သူရိတ်သော စပါးကို မှတ်သိပ်သော သူသည် ဆူးပင်ကာသောခြံ အထဲက ယူသွား၍စားတတ်၏။ သူ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သော သူသည် မျိုတတ်၏။

၆ မြေမှုန့်ထဲက အမှုရောက်သည် မဟုတ်။ ဒုက္ခ သည် မြေပေါ်မှာ မပေါက်တတ်။

၇ မီးပွားတို့သည် အထက်သို့ ပျံတတ်သည်နည်းတူ၊ လူသည် ဒုက္ခ၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေးဘွား၏။

၈ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်မည်။ ကိုယ် အမှုကို ဘုရားသခင်၌ အပ်မည်။

၉ ဘုရားသခင်သည် ကြီးသော အမှုစစ်၍ မကုန် နိုင်သော အမှု၊ ရေတွက်၍ မဆုံး၊ အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

၁၀ မြေပေါ်မှာ မိုင်းရွာစေသဖြင့် လယ်တို့၌ ရေကို ပေးတော်မူ၏။

၁၁ ထိုသို့ နိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ငြိုငြင်သော သူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေ တော်မူ၏။

၁၂ ပရိယာယ်ပြုသော သူတို့၏ အမှုကို မအောင်စေ ခြင်းငှါ သူတို့ အကြံကို ဖျက်တော်မူ၏။

၁၃ ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏။ လှည့်စားတတ်သော သူတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကို အချည်းနှီး ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၁၄ ထိုသူတို့သည် နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍ ညဉ့်အခါ၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားလာကြ၏။

၁၅ ထိုသူတို့ စီရင်သော ထားဘေးမှုဂင်း၊ အား ကြီးသော သူတို့၏ လက်မှုဂင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာ အခွင့် ရှိကြ၏။ အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ထားရ၏။

၁၇ အပြစ်နှင့် အလျောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေး တော်မူခြင်းကို ခံရသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

ထိုကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မထိမိမြင် မပြုပါနှင့်။

၁၈ ထိုအရှင်သည် အနာကို ဖြစ်စေ၍၊ ထိုအနာကိုလည်း စည်းတော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့် သက်သာစေတော်မူ၏။

၁၉ သင့်ကို အမှုခြောက်ပါး ထဲက နှုတ်ယူတော်မူသည် သာမက၊ ခုနစ်ပါးသော အမှု၌လည်း ဘေးတစ်ခုတစ်ခုမျှ မထိမိခိုက်ရ။

၂၀ အစာ ခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှ၎င်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ထားဘေးမှ၎င်း၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်၍ ပျက်စီးခြင်း ဘေးရောက်သော်လည်း မကြောက်ရ။

၂၂ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်း ဘေးကို ရယ်မော၍ တောသားရဲတို့ကိုလည်း မကြောက်ရ။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့်ပဋိညာဉ် ပြု၍ တောသားရဲတို့သည် သင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။

၂၄ သင်သည် ကိုယ်အိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းကို တွေ့၍ ကိုယ်နေရာ အရပ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက်စရာ အကြောင်းမရှိရ။

၂၅ သင်၌ သားသမီး များပြား၍ သင့်အမျိုးအနွယ်သည် မြေပေါ်မှာ မြက်ပင်နှင့်အမျှဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။

၂၆ အချိန်တန်လျှင် သိမ်းယူသော ကောက် လှိုင်းကဲ့သို့၊ သင်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၂၇ ဤအမှုကိုငါတို့သည် စစ်ဆေး၍ ယခုပြောသည်အတိုင်း မှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့် နှလုံးသွင်းထားပါဟု မြွက်ဆို၏။

၆

- ၁** တဖန် ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား၊
- ၂** ငါ ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကို သေချာစွာ ချိန်တွယ်ပါစေ။ ငါခံရသော ဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင့်၌ စုထားပါစေ။
- ၃** သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာ သဲထက် သာ၍လေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ငဲ့စကား လွန်မိပြီ။
- ၄** အနန္တတန်ခိုးရှင် ပစ်တော်မူသော မြားတို့သည် ငါ၌ စွဲ၍ အဆိပ်အတောက်ဖြင့် ငိုဝံ့ညာဉ်ကို မှန်းစေ၏။ ဘုရားသခင် ပြတော်မူသော ကြောက်မက်ဘွယ် အရာတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ စီလျက်ရှိကြ၏။

၅ တောမြည်းသည် မြက်ပင် ပေါသောအခါ မြည်တတ်သလော။ နွားသည် စားစရာရှိသောအခါ အော်တတ်သလော။

၆ မမြိန်သော အရာကို ဆားမပါဘဲ စားနိုင်သလော။ ကြက်ဥ အကာသည် ဆိမ့်သောအရာသာ ရှိသလော။

၇ လက်နှင့်မျှ မတို့နိုင်၊ ငါ မနှစ်သက်နိုင်သော အရာကို ရွံလျက်နှင့် ငါစားရ၏။

၈ ငါတောင်းသော အရာကို ရပါစေ။ ငါတောင့်တသော အရာကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူပါစေ။

၉ တောင့်တသော အရာ ဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်ကို ဆန့်၍ ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူပါစေ။

၁၀ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏။ ငြိုငြင်သော်လည်း သည်းခံမည်။ ငါ့ကို နှမြောတော်မမူပါစေနှင့်၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော သူ၏စကားတော်ကို ငါ မငြင်းမဆန်ပြီ။

၁၁ ငါမြော်လင့်စရာ အခွင့် ရှိရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည် အကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ခံရသော အကျိုးကား အဘယ်သို့နည်း။

၁၂ ငါ့ခွန်အားသည် ကျောက်ခွန်အား ဖြစ်သလော။ ငါ့ အသားသည် ကြေးဝါဖြစ်သလော။

၁၃ ငါသည် ကိုယ်ကိုမမစနိုင်။ ငါ့ဥာဏ်လည်းကုန်ပြီ။

၁၄ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော သူ၏ အဆွေခင်ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။

၁၅ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့သို့ လှည့်စား၍ ချိုင့်၌ စီးသော ရေကဲ့သို့ ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။

၁၆ ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲကြောင့်၎င်း၊ မထင်ရှားသော မိုးပွင့်ကြောင့်၎င်း၊

၁၇ အလွန် စီးတတ်သော်လည်း၊ နွေးသော အခါ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအခါ မိမိနေရာ၌ ခန်းခြောက်တတ်၏။

၁၈ ထိုရေစီးသော ချောင်းတို့သည် လွဲသွား၍ တရွေ့တရွေ့ ကွယ်ပျောက်တက်ကြ၏။

၁၉ တေမန် အမျိုးသား အစုအဝေးတို့သည် ရှာကြ၏။ ရှာပြည်မှ ခရီးသွားသောသူ အစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်လျက်လာကြ၏။

၂၀ မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက်လျက်နေကြ၏။

၂၁ ထိုအတူ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့နှိမ့်ချခြင်းကို မြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။

၂၂ ငါ့ထံသို့ လက်ဆောင်ကို ယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ပစ္စည်းဥစ္စာ ထဲက ထုတ်၍ ငါ့ကို ပေးကြပါ။

၂၃ ရန်သူလက်မှ ငါ့ကို ကယ်ယူကြပါ။ သူရဲလက်မှ ရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။

၂၄ ငါ့ကို ဆုံးမ ကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက် နေပါမည်။ ငါမှားသောအရာကို ငါ့အားဘော်ပြကြပါ။

၂၅ မှန်သော စကားသည် တန်ခိုးကြီး၏။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့သောစကားသည် အဘယ်မှာ နေရာကျသနည်း။

၂၆ ငါစကား ပြောရုံကားမျှကို အပြစ်တင်မည် ကြံစည်ကြသလော။ မြော်လင့်စရာ မရှိသောသူ ပြောသောစကားသည် လေသက်သက်ဖြစ်၏။

၂၇ အကယ်၍ သင်တို့သည် မိဘ မရှိသောသူငယ်ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်းကို တူးကြ၏။

၂၈ ငါ့ကို စိတ်မရှိဘဲ ကြည့်ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စား သလော။

၂၉ ပြန်၍ ဆင်ခြင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့် မပြုကြပါနှင့်။ ပြန်၍ ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ပါ၏။

၃၀ ငါ့လျှာ၌ ကောက်သော သဘော ရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါသောအရာကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သလော။

၇

၁ လူတို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသည် မဟုတ်လော။ သူနေရသော နေ့ရက်တို့သည် အငြိုးခံသော သူ၏ နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

၂ ကျွန်ခံရသော သူသည် မိုင်းချုပ်သောအချိန်ကို တောင့်တ၍ အငြိုး ခံသောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကို မြော်လင့်သကဲ့သို့။

၃ ထိုနည်းတူ ငါသည် ဒုက္ခ နေ့လတို့နှင့် ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ညဉ့်တို့သည်လည်း ငါ၏ အဝန်းအတာဖြစ်၏။

၄ အဘယ်အခါမှ ညဉ့်ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်းဟု ငါသည် ညည်းတွားလျက် အိပ်ရ၏။ မိုင်းလင်းသည် တိုင်အောင် လှိမ့်လျက် လူးလျက်နေရ၏။

၅ လောက်နှင့် ရှုံ့တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ငါ့ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။

၆ ငါ့အရေသည် ကဲ့၍ ယိလျက်ရှိ၏။ ငါ့ နေ့ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်းထက်မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ၏။

၇ ငါ့အသက်သည် လေသက်သက် ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန် ကောင်းသော အကျိုးကို ငါမမြင်ရ။

၈ ငါ့ကို မြင်သော သူသည် နောက်တဖန် မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသော အခါ ငါပျောက်ပါပြီ။

၉ မိုင်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွှင့် သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်းတွင်း ထဲသို့ ဆင်းသောသူသည် နောက်တဖန် မတက်ရ။

၁၀ မိမိအိမ်သို့ မပြန်ရ။ သူ၏ နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကို မသိရ။

၁၁ ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့် စကားပြောရ၏။ အလွန်ညှိုးငယ်သော စိတ်နှင့် မြည်တမ်းရ၏။

၁၂ ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကို အစောင့်ထားတော်မူရသလော။

၁၃ ငါသည် အိပ်၍ သက်သာမည်။ ငါ့ခုတ်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊

၁၄ ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိမ်မက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ညဉ့်ရုပ်ရုံ အားဖြင့် ငါ့ကို ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။

၁၅ ငါသည် ကိုယ် အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက်ချုပ်၍ သေရသော အခွင့်ကိုသာ၍ တောင့်တပါ၏။

၁၆ ငါသည် အားလျော့လျက် ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ် အသက် မရှင်ရ။ ငါ့ကို တတ်တိုင်း ရှိစေတော်မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အခိုးအငွေ ဖြစ်၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် လူကို ပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည် အကြောင်း၊

၁၈ သူ့ကို နံနက်တိုင်း အကြည့်အရှု ကြွလာ၍၊ ခဏခဏ စုံစမ်းတော်မူမည် အကြောင်း၊ လူသည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။

၁၉ အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကို မကြည့် မရှု မျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။ ငါသည် ကိုယ်တံထွေးကို မျိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှ တတ်တိုင်းရှိစေတော်မူမည်နည်း။

၂၀ လူကို စောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်

ရှိသည် မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော် ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံ့ရှာရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။

၂၁ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် သည်းခံတော် မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မမူသနည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ် သည် မြေမှန့်၌အိပ်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြှောက်ဆိုသည်။

၈

၁ ရှုအာ အမျိုးသား ဝိလဒဒိ မြှောက်ဆိုသည်ကား။

၂ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ဤသို့ ပြောမည်နည်း။ သင်ပြောသော စကားသည် အဘယ် မျှ ကာလပတ်လုံး လေပြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။

၃ ဘုရားသခင်သည် မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေး တော်မူမည်လော။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် တရားကို ဖျက်တော်မူမည်လော။

၄ သင်၏ သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသော်လည်း။

၅ သင်သည် မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ် သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကို ရှာ၍ အနန္တ တန်ခိုးရှင်အား တောင်းပန်လျှင်၊

၆ စင်စစ် သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် သင်၏ ဖြောင့်မတ်သော နေရာကို ကောင်းစားစေ တော်မူသဖြင့်၊

၇ သင်သည် အစအဦး၌ ငယ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌ အလွန် ကြီးပွားလိမ့်မည်။

၈ လွန်လေပြီးသော ကာလကို စစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေး တို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါ အားထုတ်ပါတော့။

၉ ငါတို့သည် မနေ့၏ သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလသည် အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။

၁၀ ထိုသူတို့ကား၊ သင့်ကို ဆုံးမ သွန်သင်၍ မိမိတို့ စိတ်နှလုံးထဲက မြှောက်ဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၁ ဂမာပင်သည် ရွံ့မရှိဘဲ ကြီးပွား နိုင်သလော။ မြစ်နားမှာ ပေါက်သော မြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီး ပွား နိုင်သလော။

၁၂ ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ် မဖြတ်သော် လည်း၊ အခြား အပင်ထက် သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်၏။

၁၃ ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူ အ ပေါင်းတို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မ လူ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။

၁၄ ထိုသူမြော်လင့်စရာလမ်းသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ မှီ ခိုသောအရာသည်လည်း ပင်ကုမြေးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၅ ထိုသူသည် မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည် အမှီမခံ။ လက်နှင့် ကိုင်သော်လည်း မတည်စေနိုင်။

၁၆ သူသည် နေပူမှာ စိမ်းလန်းလျက် အခက်အလက် အားဖြင့် မိမိဥယျာဉ်ကို နှံ့ပြားလျက်၊

၁၇ အမြစ် အားဖြင့် စမ်းရေတွင်းကို ဝိုင်း၍ ကျောက် ထူသော အရပ်ကို တွေ့မြင် လျက်ရှိသော်လည်း။

၁၈ သူ့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ မိမိနေရာအရပ်က သင်သည် ငါ မတွေ့ မမြင်စဖူးဟူ၍ သူ့ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည်။

၁၉ ထိုသူ ဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ ဖြစ်၍ သူ့နေရာမြေ၌ အခြားသူတို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ စုံလင်သော သူကိုကား၊ ဘုရားသခင် စွန့်ပစ် တော်မမူ၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ ကိုကား မစတော်မမူ။

၂၁ ရယ်မောရသော အခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာ နှုတ်မြှောက် ရသော အခွင့်ကို သင်၌ ပေးကောင်း ပေးတော်မူမည်။

၂၂ သင့်ကို မုန်းသော သူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူ နေရာ အရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြှောက်ဆို၏။

၉

၁ ယောဘပြန်၍ မြှောက်ဆိုသည်ကား။

၂ မှန်ပါ၏။ ထိုစကား မှန်ကြောင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော် လည်း လူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။

၃ ဘုရားသခင်သည် အပြစ် တင်ခြင်းငှါ အလို တော်ရှိလျှင်၊ လူသည် အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှ မဖြေနိုင်။

၄ ဘုရားသခင်သည် ထူးဆန်းသော ဥာဏ်၊ ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကို ဆန့်၍ အောင်နိုင် သနည်း။

၅ ဘုရားသခင်သည် တောင်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ရွှေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူ၏။

၆ မြေကြီးကို ရွှေ့စေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍ မြေတိုင် တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။

၇ နေကို မှာထားတော်မူ၍ သူသည် မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ၏။

၈ မိုးပန်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်တော် တပါးတည်း ဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းတံပိုးကို နင်းတော် မူ၏။

၉ အာရှကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊ ဒိမကြယ်စု မှစ၍ တောင် မျက်နှာကြယ်တိုက်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော် မူသည်။

၁၀ စစ်၍ မသိနိုင်အောင် အလွန် ကြီးသောအမှု မရေတွက်နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

၁၁ ဝှဲရှေ့မှာ ကြွတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ငါမမြင်ရ။ ရှောက်သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ငါ မရိပ်မိရ။

၁၂ သိမ်းယူတော်မူသော အခါ အဘယ်သူသည် တားဆီးနိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူ ဆိုဝံ့သနည်း။

၁၃ ဘုရားသခင်သည် အမျက်ပြေတော် မမူလျှင် မာနကြီး၍ အားပေးသော သူတို့သည် ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရမည်။

၁၄ ထိုမျှမက ငါသည် အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရ အံ့နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သော စကားကို ရွေး၍ လျှောက်ရအံ့နည်း။

၁၅ ငါသည်ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍ မလျှောက် ဝံ့ဘဲ တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင်ကို တောင်းပန်ရုံမျှသာ ပြုရ၏။

၁၆ ငါခေါ်၍ အရှင်သည် ထူးတော်မူသော်လည်း ဝှဲစကားကို နားထောင်တော်မူမည်ဟု ငါမယုံနိုင်။

၁၇ အကြောင်းမူကား မိုးပန်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ဝိဉ္စိအနာတို့ကို များပြား စေတော်မူ၏။

၁၈ ငါ့ကို အသက်ရှူရသော အခွင့် မပေး။

၁၉ ခါးစွာသော ဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ တန်ခိုးကို အမှီပြုမည် ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင် သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကို အမှီပြုမည် ဆိုပြန်သော် အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံ မည်နည်း။

၂၀ ကိုအပြစ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင် ကိုယ်စကား အားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီဟုဆို ပြန်လျှင် ငါ့ သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။

၂၁ တဖန် စုံလင်သော်လည်း ကိုယ်စိတ်သဘောကို

ကိုယ် မသိရ။ ကိုယ် အသက်ကို ပမာဏ မပြုရ။

၂၂ ငါ ပြောအံ့သော စကား တချက် ဟူမူကား ဘုရားသခင်သည် စုံလင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ ဆိုးညစ် သောသူတို့ကို၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။

၂၃ ချက်ခြင်းဘေး တစုံတခု ရောက်သောအခါ အပြစ် မရှိသောသူ ခံရသည် အကြောင်းကို ရယ် တော်မူ၏။

၂၄ မြေကြီးကိုလူဆိုးလက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီး တို့၏ မျက်နှာကိုဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။

၂၅ တမြို့မှ တမြို့သို့ စာပို့သော လုလင်ထက်၊ ငါ့ နေ့ရက်တို့သည် လျင်မြန်၍။ ကောင်းကျိုးကို မခံရဘဲ ပြေးတတ်ကြ၏။

၂၆ လျင်မြန်သော သင်္ဘောကဲ့သို့၎င်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသော ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့၎င်း၊ လွန်သွား တတ်ကြ၏။

၂၇ ငါသည် မြည်တမ်းသော စကားကို ဖြတ်၍၊ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာကို ဆောင်လျက်၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း။

၂၈ ငါခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာ များသောကြောင့်၊ ကြောက်သော သဘော ရှိ၏။ အပြစ် လွှတ်စေဟု ဝိဉ္စိစီရင်တော် မမူကြောင်းကို ငါသိ၏။

၂၉ ငါသည် အပြစ် သင့်ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ် ကြောင့် အချည်းနှီး ကြီးစားရမည်နည်း။

၃၀ ငါ့ကိုယ်ကို မိုးပန်းပွင့်ရေနှင့် ဆေး၍၊ ငါ့လက်ကို ရှင်းရှင်း စင်ကြယ်စေသော်လည်း။

၃၁ ရွှံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူ၍ ငါ့အဝတ်ပင် ငါ့ကိုယ် ကို ရွှံ့လိမ့်မည်။

၃၂ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ စကားကို တဦးနှင့်တဦး တရားတွေ့နိုင်အောင်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့လူ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်။

၃၃ ငါတို့ နှစ်ဦးကို ဆီးတားပိုင်သော စပ်ကြားနေ အမှုစောင့် မရှိ။

၃၄ ငါ့ကို ဒဏ်ခတ်တော် မမူပါစေနှင့်၊ ပြုတော်မူသော ဘေးကြောင့် ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။

၃၅ သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် မကြောက်ဘဲ ပြောရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကားပြောရသော အခွင့်ကိုမရ။

၁၀

၁ ဝှဲညာဉ်သည် အသက်ကို ငြီးငွေ့၏။ မြည်တမ်း သောအပြစ်ကို ခံရမည်။ စိတ် အလွန် ညှိုးငယ်၍ ပြောရမည်။

၂ ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရသော စကားဟူမူ ကား။ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုတော်မူမည် အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။

၃ ကိုယ်တော်သည် ညဉ့်ခဲတော်မူသင့်သလော။ ကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းသော အရာကို ရွံရှာ၍ လူဆိုးတို့၏ အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသင့်သလော။

၄ ကိုယ်တော်သည် ရူပမျက်စိ ရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည် နည်းတူမြင်တော်မူသလော။

၅ ကိုယ်တော်၏ နေ့ရက်တို့သည် လူနေ့ရက် ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့သည် လူ ယောက်ျား နေ့ရက် ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။

၆ အကျွန်ုပ် ပြုသော ဒုစရိုက်ကို စစ်၍ အပြစ်ကို တွေ့ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာတော်မူသနည်း။

၇ အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုး မဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက် တော်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ် မနှုတ်နိုင်ကြောင်းကို သိတော်မူ၏။

၈ အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့်စေ့စပ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခု ဖျက်ဆီးတော်မူ မည်လော။

၉ သရွတ်ကို လုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူ ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန် မြေမှုန့် ဖြစ်စေတော်မူမည်လော။

၁၀ အကျွန်ုပ်ကို နို့ကဲ့သို့ သွန်းလောင်း၍ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေတော်မူပြီ မဟုတ်လော။

၁၁ အရေအသားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍၊ အရိုးနှင့်အကြော တို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။

၁၂ အသက်ရှင်ရသော အကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူး များကို ပြုတော်မူပြီ။ ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော် သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မစပါပြီ။

၁၃ ယခု ရောက်သောအမှုတို့ကိုလည်း၊ နှလုံးတော်၌ သိုထား၍ ကြံစည်တော်မူသည် နှင့်အညီ ရောက် ကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။

၁၄ အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်တော် မှတ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည် မဟုတ်။

၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးညစ်လျှင် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြရ။ ကိုယ် ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ဆင်ခြင်၍ မိန်းမောတွေဝေ လျက် နေရပါ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ် ထလျှင် ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့

အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့ကို ပြတော်မူ၏။

၁၇ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက် များပြား၍၊ အမျက်တော်ကို တိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော် မူသဖြင့် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ရန်စစ်တို့သည် အထပ် ထပ်ထကြပါ၏။

၁၈ အကျွန်ုပ်ကို အမိ ဝမ်းထဲက အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ ပြုတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်သည် အသက် မရှိ၊ အဘယ်သူမျှ အကျွန်ုပ်ကို မမြင်ရပါ။

၁၉ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အမိ ဝမ်းထဲမှ သင်္ချိုင်းသို့ ဆောင်ပို့ရ ကြ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ် နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါးသည် မဟုတ် လော။

၂၁ မှောက်မိုက်နှင့် သေခြင်းအရိပ် ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊ သေခြင်း အရိပ်ဖြစ်စေသော ညဉ့်ကဲ့သို့ တခဲနက် မိုက်သဖြင့် အလင်းပင်မှောက်မိုက် သက်သက်ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်း အလျှင်းမရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါ ရောက်ပြီးမှ တဖန် ပြန်၍ မလာရသော ပြည်သို့ အကျွန်ုပ် သွား၍ မရောက်မှီ၊ သက်သာခြင်း၊ အနည်း ငယ်ရှိပါမည်အကြောင်း နေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို တတ်တိုင်း ရှိစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို၏။

၁၁

၁ နေမတ် အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား။
၂ စကားများ၍ အကျိုးရှိသည် မဟုတ်။ နှုတ်သီး ကောင်းသော သူသည် မိမိ အပြစ်နှင့် လွတ်ရမည် လော။

၃ သင်ပြောသော မုသာစကားကြောင့် သူတပါးတို့ သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သော အခါ အဘယ်သူသည် အရှက်မကွဲဘဲ နေရမည်နည်း။

၄ သင်က ငါ့စကား ဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင် ဧရေတော်၌ ငါသန့်ရှင်း၏ဟု ဆိုမိပြီ။

၅ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူပါစေ။ သင့်တဘက်၌ နှုတ်တော်ကို ဖွင့်တော်မူပါစေ။

၆ နက်နဲသော ပညာအရာ တည်းဟူသော သင် နားလည်နိုင်သည်ထက်၊ နှစ်ဆ သာသောအရာတို့ကို သင့်အား ပြတော်မူပါစေ။ ထိုသို့ ပြတော်မူလျှင် သင်သည် အပြစ်ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော် မမူကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။

၇ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဇာတိတော်ကို စစ်၍

တွေ့နိုင်သလော။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကို စစ်၍ အကုန်အစင် နားလည်နိုင်သလော။

၈ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို မှီသည် ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာ နိုင်ငံထက် နက်သည် ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်း။

၉ အတိုင်းအရှည်သည် မြေကြီးကို လွန်လျက် သမုဒ္ဒရာထက် သာ၍ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။

၁၀ ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍ စစ်ကြော တော်မူလျှင် အဘယ်သူ ဆီးတားနိုင်သနည်း။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏ သဘော ကို သိတော်မူ၏။ သူတို့ အမှတ်တမဲ့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို သိမြင်တော်မူ၏။

၁၂ သို့သော်လည်းရိုင်းသော မြည်းကလေးသည် လူအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ လူမိုက်သည် ပညာ သတိရလိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည် စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်၍ လက်တို့ကို ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ဆန့်လျှင်ငှား။

၁၄ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ပယ်၍ သင့်အိမ်၌ ဆိုးညစ်သော အမှုကို လက်မခံလျှင်ငှား။

၁၅ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သော မျက်နှာကို ပြုရလိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းမရှိ တည်ကြည် လိမ့်မည်။

၁၆ ခံပြီးသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို မေ့လျော့လိမ့်မည်။ လွန်သွားပြီးသော ရေကိုကဲ့သို့ အောက်မေ့လိမ့်မည်။

၁၇ သင်၏အသက်သည် မွန်းတည့် အရောင်ထက် ထွန်းလင်း လိမ့်မည်။ ယခု မှောက်မိုက်သော်လည်း နံနက် ကဲ့သို့ လင်းလိမ့်မည်။

၁၈ မြော်လင့်စရာ ရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲ နေလိမ့် မည်။ ယခု အရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာ ငြိမ်ဝပ် လိမ့်မည်။

၁၉ အိပ်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မချောက်မလှန့်ရ။ လူများတို့သည် သင့်ကို တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ဆိုးသော သူတို့၏ မျက်စိသည် အားလျော့ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍ မလွတ် ရကြ။ သူတို့ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့ သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မြှက်ဆို၏။

၁၂

၁ ယောဘပြန်၍ မြှက်ဆိုသည်ကား။

၂ သင်တို့ သာလျှင် လူဖြစ်၍ သင်တို့ နှင့်အတူ ဉာဏ်ပညာ သေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာ မရှိရ။

၃ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့ ဉာဏ်ရှိ၏။

သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည် မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့သော အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်ဘဲ နေသနည်း။

၄ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့ သောငှါ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုစဉ်တွင်၊ အိမ်နီးချင်း ပြက်ယယ်ပြုသည်ကို ခံရသောသူ ဖြစ်၏။ အပြစ် မရှိဖြောင့်မတ်သော သူသည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကို ခံရပါသည်တကား။

၅ ချော်လဲလှသော သူကို ပစ်လိုက်သော မီးခွက် ကဲ့သို့ ကောင်းစားသော သူသည် မှတ်တတ်၏။

၆ ထားပြု လုပ်သောသူတို့၏ နေရာသည် ကောင်း စားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန်သော သူတို့သည် လုံခြုံစွာနေ၍ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတတ်ကြ၏။

၇ သားမျိုးနှင့် မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြော သွန်သင်ကြ လိမ့်မည်။

၈ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ပြုသ၍ ဥပဒေသ ပေးကြလိမ့်မည်။

၉ ဤအမှုတို့ကို ထာဝရ ဘုရား စီရင်တော်မူ ကြောင်းကို ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသိဘဲ နေသ လော။

၁၀ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ဇီဝ အသက်နှင့် လူသတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့၏ ထွက်သက် ဝင်သက်သည် ဘုရားသခင် လက်တော်၌ရှိ၏။

၁၁ ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကို စုံစမ်းသည် မဟုတ်လော။

၁၂ အသက်အရွယ် ကြီးသောသူတို့သည် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၁၃ ဘုရားသခင် မူကား။ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာသတ္တိကို ပေးနိုင်သော အခွင့် ရှိတော်မူ၏။

၁၄ ဖြူဖျက်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ တည်ဆောက် ရသော အခွင့်မရှိ။ လူကို ချုပ်ထားတော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ လွှတ်ရသော အခွင့်မရှိ။

၁၅ ရေများကို ဆီးတား ပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်း ခြောက်ရ၏။ တဖန် လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကို လွှမ်းမိုး ကြ၏။

၁၆ တန်ခိုးတော်၊ ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ၍ မှားသော သူနှင့် မှားစေသော သူတို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။

၁၇ တိုင်ပင် မျူးမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီး သိမ်းသွား

တော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကို ရူးသွပ် စေတော်မူ၏။
၁၈ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့် ချည်
တော်မူ၏။

၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီး သိမ်းသွား၍
သူရဲတို့ကိုလည်း ရှုံးစေတော်မူ၏။

၂၀ နှုတ်သတ္တိ ရှိသော သူတို့ကို စကားအစေ၍၊
အသက်ကြီးသော သူတို့မှ ပညာကို နှုတ်တော်မူ၏။

၂၁ မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍ အားကြီးသော
သူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။

၂၂ မှောက်မိုက်ထဲ၌ နက်နဲသော အရာတို့ကို
ထင်ရှားစေ၍ သေခြင်းအရိပ်ကို အလင်း ထဲသို့
ထုတ်တော်မူ၏။

၂၃ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ချီးမြှောက်၍ တဖန် ဖျက်ဆီး
တော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ကျယ်စေခြင်းငှါ၊
ကျဉ်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။

၂၄ မြေသားတို့တွင် အကြီးလုပ်သော သူတို့မှ
ဥာဏ်ကိုနှုတ်၍ လမ်းမရှိသော တော၌ လှည့်လည်စေ
တော်မူ၏။

၂၅ သူတို့သည် အလင်းမရှိ။ မှောက်မိုက်၌ စမ်းသပ်
လျက် သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့
တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

၁၃

၁ ထိုမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါ့မျက်စိသည် မြင်ပြီ။
ငါ့နားသည်လည်းကြား၍ နားလည်ပြီ။

၂ သင်တို့ သိသမျှကို ငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါ
ယုတ်ညံ့သည် မဟုတ်။

၃ အန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါလျှောက်ရသောအခွင့်၊
ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသော အခွင့်ရှိပါစေသော။

၄ သင်တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကို
ပြုပြင်သောသူ၊ အသုံးမရသော ဆေးသမားဖြစ်ကြ၏။

၅ သင်တို့သည် စကား တခွန်းကို မျှမပြောဘဲ
တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ်
ပညာရှိကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၆ ငါပြောမည် အကျိုးအကြောင်း စကားကို
နားထောင်ကြပါလော့။ ငါ့နှုတ်နှင့်ဆွေးနွေး နှီးနှောမည့်
စကားကို နှလုံးသွင်းကြပါလော့။

၇ သင်တို့သည် လျစ်လျူသောစိတ် မရှိဘဲ ဘုရား
သခင် ဘက်၌ ပြောချင်သလော့။ ဘုရားသခင်
ဘက်၌နေ၍ မုသာကို သုံးချင်သလော့။

၈ မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်သာ၊ ဘုရား
သခင် ဘက်၌ နေ၍ ငြင်းခုံစစ်တိုက်ချင်သလော့။

၉ သင်တို့ကို ကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊
သင်တို့၌ ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော့။ လူကိုလှည့်စား
သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော့။

၁၀ သင်တို့သည် လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကိုထောက်
လျှင်၊ စင်စစ် သင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူမည်။

၁၁ သင်တို့သည် တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကြောင့်
မကြောက်ကြသလော့။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
ဂုဏ်တော်ကြောင့် မထိတ်လန့်ကြသလော့။

၁၂ သင်တို့၏ နည်းဥပဒေစကားသည် မြေမှန်ထက်
သာ၍ ပေါ့၏။ သင်တို့ ခိုလှုံသော မြို့ရိုးသည်လည်း
သရွတ်မြို့ရိုး ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၃ တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍ ငါပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ
အမှုရောက် ချင်တိုင်းရောက်ပါလေစေ။

၁၄ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကို ပစပ်နှင့်
ကိုက်ချီလျက်၊ ကိုယ် အသက်ကိုလည်း လက်နှင့်
ကိုက်လျက် ဆောင်သွားမည်။

၁၅ ငါ့ကို သတ်တော်မူ၍ ငါမြော်လင့်စရာ မရှိ
သော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို
ငါလျှောက်ထားမည်။

၁၆ ထိုသို့ ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာ အကြောင်းဖြစ်
လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် အထံတော်သို့ မဝင်ရ။

၁၇ ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါလျှောက်
ထားချက်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၈ ယခုငါ့ အမှုကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌ အပြစ်လွတ်ခြင်း
ထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။

၁၉ ငါ့အပြစ်ကို ဘော်ပြမည့်သူကား အဘယ်
သူနည်း။ ထိုသို့ဘော်ပြလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ
နေ၍ အသေခံပါမည်။

၂၀ ဒဏ်ခတ်ခြင်း နှစ်ပါးကိုသာ လျှော့တော်မူပါ။
ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကို မရှောင်ပါ။

၂၁ လက်တော်ကို သိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်
ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို
ချောက်တော် မမူပါနှင့်။

၂၂ ထိုအခါ ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြန်လျှောက်
ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် အရင် လျှောက်
ပါမည်။ ကိုယ်တော် အမိန့်ရှိတော်မူပါ။

၂၃ အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက် အပြစ်တို့သည်
အဘယ်မျှလောက် များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား
လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်တို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။

၂၄ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှုံ၍ အဘယ်
ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူသနည်း။

၂၅ လေတိုက်သော သစ်ရွက်ကို ချောက်လှန့်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကို မှီအောင် လိုက်တော်မူမည်လော။

၂၆ အကျွန်ုပ်၌ပြင်းစွာ အပြစ်တင်သော စကားကို မှတ်ထားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ငယ်စဉ်တွင် ပြုမိသော အပြစ်ကြောင့် ယခု ခံစေတော်မူ၏။

၂၇ အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်ခတ်လျက် အကျွန်ုပ်ထွက်ရာ လမ်းရှိသမျှကို စောင့်လျက်နေ၍၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ခံရသော သူသည် ဆွေးမြေ့သောအရာကဲ့သို့၎င်း၊ ပိုးရွှ ကိုက်စားသော အဝတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

၁၄

၁ လူသည် မိန်းမဘွားသောသူ ဖြစ်သဖြင့် အသက်တို၍ ဒုက္ခနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။

၂ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်၍ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ မတည်မရပ်ဘဲ အရိပ်ကဲ့သို့ ရွှေ့သွားတတ်ပါ၏။

၃ ထိုသို့သော သူကို ကိုယ်တော် ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဘက်၍ တရားတွေ့တော်မူမည်လော့။

၄ မသန့်ရှင်းသော အရာထဲက သန့်ရှင်းသော အရာကို အဘယ်သူ ထုတ်တော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှမထုတ် မတော်နိုင်ပါ။

၅ လူ၏ နေ့ရက်တို့ကို မှတ်သား၍ သူနေရသော လအရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည် သိသဖြင့်၊ သူမလွန်နိုင်သော အပိုင်းအခြားကို ထားတော်မူသောကြောင့်၊

၆ မျက်စိတော်ကို လွှဲ၍ လူသည် သူငှါးကဲ့သို့ မိမိနေ့ရက်ကို လွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။

၇ သစ်ပင်ကို ခုတ်သော်လည်း၊ အငုတ် အချည်းစည်းမရှိဘဲ အတက် ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာရှိ၏။

၈ မြေထဲမှာ အမြစ်ဟောင်း၍ မြေပေါ်မှာ အငုတ် သေသော်လည်း၊

၉ ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၀ လူမူကား သေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူသည် အသက်ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

၁၁ အိုင်ရေပြတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေခန်းခြောက် သကဲ့သို့၎င်း၊

၁၂ လူသည် အိပ်ပြီးမှ နောက်တဖန် မထရ။ မိုးလင်းကောင်းကင် မကုန်မဆုံးမှီတိုင်အောင်မနိုးရ။ အအိပ်အပျော် မပျက်ရ။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော် မလွန်မှီတိုင်အောင် ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့စရာ အချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါစေ။

၁၄ လူသည် သေလျှင် အသက်ရှင်ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ်ပြောင်းလဲချိန်မရောက်မှီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသော နေ့ရက် ကာလပတ်လုံးသည်းခံလျက်နေပါမည်။

၁၅ အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာကို သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူပါ။

၁၆ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်ခြေရာတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။

၁၇ အကျွန်ုပ်သည် မှားခြင်းအကြောင်း အရာကို အိတ်၌ တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ် ဒုစရိုက်အပြစ်အပေါ်မှာ အထပ်ထပ် အပြစ်တင်တော်မူ၏။

၁၈ ပြုသော တောင်သည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ကျောက်သည်လည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့လျော့တတ်ပါ၏။ ရေတိုက်သော ကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။

၁၉ လွမ်းမိုးသော ရေနှင့်အတူ မြေမှုန့် ပါသွားတတ်ပါ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်တော်သည် လူမြော်လင့် စရာ အကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည် လူကို အစဉ် နိုင်တော်မူ၍ လူသည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသော မျက်နှာကိုပေး၍ အခြားသို့ လွှတ်လိုက် တော်မူ၏။

၂၁ သူ၏သားတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း သူသည် မသိရပါ။ နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင် မရိပ်မိပါ။

၂၂ သို့ရာတွင် သူ၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊ သူ၏ ဝိညာဉ်သည် ညည်းတွား လျက်နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၅

၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသား ဇလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ပညာရှိသော သူသည် လေနှင့်တူသော အချည်းနီးစကားကို ပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကို အရှေ့လေနှင့် ပြည့်စေသင့်သလော။

၃ အကျိုးမဲ့သော စကား၊ ကျေးဇူး မပြုနိုင်သော စကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့် သလော။

၄ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း အကျင့်၌ အကျိုးမရှိဟု ဆိုလို၏။ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုရာဝတ်ကို ဆီးတားတတ်၏။

၅ သင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ကိုယ် အပြစ်ကို ဘော် ပြ၏။ ပရိယာယ်ပြုသော သူ၏ စကားကိုသုံးတတ်၏။

၆ ငါသည် သင့်ကို အပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည် သင့်ကို အပြစ်တင်၏။ သင့် နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေခံ၏။

၇ သင်သည် အဦးဆုံး ဘွားသောလူ ဖြစ်သလော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကို ဖန်ဆင်းသလော။

၈ ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ တိုင်ပင်ဘူး သလော။ ပညာကို ကိုယ်၌ အကုန် အစင်သိမ်းထား ပြီလော။

၉ ငါတို့မသိ၊ သင်သိသော အရာမည်မျှရှိသနည်း။ ငါတို့၌ မပါ၊ သင် နားလည်သော အရာ မည်မျှရှိ သနည်း။

၁၀ သင့်အဘထက် အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင် ဖြူသော သူတို့သည် ငါတို့တွင် ရှိကြ၏။

၁၁ သင့်၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော သက်သာ ခြင်း အကြောင်း နည်းသလော။ သင့်၌ ဝှက်ထားသော အမှု တစ်ခုခု ရှိသလော။

၁၂ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် လွှဲသွား သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်စောင်းထိုးသနည်း။

၁၃ သင်၏ စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍၊ နှုတ်နှင့်ပြစ်မှားပေ၏။

၁၄ လူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင် သနည်း။ မိန်းမဘွားသော သူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ပြောင့်မတ်နိုင်သနည်း။

၁၅ ဘုရားသခင်သည် မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင် ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်ဘုံ သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မစင်ကြယ်။

၁၆ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကို သောက်သကဲ့သို့ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သောက်လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။

၁၇-၁၉ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအ မျိုးသားနှင့် မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင် မြေကိုပိုင်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေးလက်ထက် မှစ၍ မထိမ်မဝှက်၊ ပြောဘူးသောအရာ ငါ့ကိုယ်တိုင် မြင်သောအရာကို ငါပြသမည်။

၂၀ ဆိုးသောသူသည် တသက်လုံး ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရ၏။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် မိမိအသက်အပိုင်း အခြားကို မသိရ။

၂၁ သူသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အသံကို ကြားလျက်နေရ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားစဉ်တွင် ဖျက်ဆီး သောသူသည် လာတတ်၏။

၂၂ မှောင်မိုက် ထဲမှာ ဘေးလွတ်မည်ဟု မြော်လင့် စရာမရှိ။ တားသည် သူ့ကို ချောင်းမြောင်းလျက် ရှိ၏။

၂၃ စားစရာကို ရှာ၍ လှည့်လည်ရ၏။ မိမိအဘို့ မှောင်မိုက်သော ကာလသည် အသင့်ရှိသည်ကို သိ၏။

၂၄ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခနှင့် နာကြဉ်းခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူကို ချောက်တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့် နေသော ရှင်ဘုရင် ကဲ့သို့ သူ့ကို နိုင်တတ်၏။

၂၅ အကြောင်းမူကား ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန်လျက်၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင် တဘက်ကနေ၍ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေ၏။

၂၆ လည်ပင်းကို ဆန့်လျက်၊ ထူသောခိုင်းပုနှင့် ဆီး ကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို တိုက်အံ့သောငှါပြေး၏။

၂၇ မိမိမျက်နှာကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ်၍ ဝမ်းပျဉ်း အသားသည်လည်း ဆူဖြိုးလျက်အတွန့်တွန့်နေသည်။

၂၈ သို့သော်လည်း လူ့ဆိတ်ညံသောမြို့ အဘယ် သူမျှ မနေ။ လဲလှသော အိမ်တို့၌ သူသည်နေရ၏။

၂၉ ငွေ မရတတ်ရ၊ သူ၏စည်းစိမ် မတည်ရ။ သူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန့်ပွားရ။

၃၀ သူသည် မှောင်မိုက်ဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ မီးလျှံ သည် သူ၏ အခက်လက်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် သုတ်သင် ဖယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။

၃၁ အဘယ်သူမျှ လှည့်စားခြင်းကို ခံရ၍ အနတ္တကို မခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ် အနတ္တ အကျိုးကို ခံရလိမ့် မည်။

၃၂ အချိန်မစေ့မှီ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏ အခက် အလက်သည် မစိမ်းရာ။

၃၃ စပျစ်နှယ်ပင် ကဲ့သို့ မိမိ၌ မမှည့်သော အသီးကို ၎င်း၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကို၎င်း၊ ချွေရလိမ့်မည်။

၃၄ အဓမ္မလူ၏ အသင်းသည် ဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ တံစိုးစားသော သူတို့၏ နေရာသည် မီးလောင် လိမ့်မည်။

၃၅ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသော အကြံကို ပဋိ သန္ဓေယူ၍ အနတ္တကို ဘွားတတ်ကြ၏။ သူတို့ဝမ်းထဲ၌ မုသာကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု မြှက်ဆို၏။

၁၆

၁ ယောဘပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊
 ၂ ထိုသို့သော စကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း ပင်ပန်းစေသောသူ ဖြစ်ကြပါသည်တကား။
 ၃ အချည်းနှီးသော စကား မကုန်နိုင် သလော။ သင်သည် စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ရဲရင့်သနည်း။
 ၄ သင်တို့ ပြောသကဲ့သို့ ငါသည်လည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သင်တို့တဘက် စကားများကို ပုံ၍ ထားနိုင်၏။
 ၅ ခေါင်းကိုလည်း ခါနိုင်၏။ ထိုသို့ငါသည် မပြုဘဲ သင်တို့ကို ငါ့စကားနှင့် မစမည်။ အချည်းနှီးသော စကားကိုငါ ချုပ်တည်းမည်။
 ၆ ယခုမှာ ငါသည် ပြောသော်လည်း မသက်သာ မပြောဘဲနေ လျှင်လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။
 ၇ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့အိမ်ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။
 ၈ ငါ့ကို ခြေချင်း ခတ်တော်မူ၍ ထိုခြေချင်းသည် ငါတဘက်က သက်သေခံ၏။ ငါပိန်ကြုံခြင်း အရာသည်လည်း ငါ့တဘက်က ထ၍ မျက်နှာချင်း ဆိုင်လျက် သက်သေခံ၏။
 ၉ အမျက်တော်သည် ငါ့ကို အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ငါ့အပေါ်မှာ အံသွားခဲ ကြိတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည် ငါ့ကို မျက်စောင်းထိုး၏။
 ၁၀ သူတပါးတို့သည် ငါ့ကို ပစပ်ဟကြ၏။ အရှက်ခွဲ၍ ပါးကို ပုတ်ကြ၏။
 ၁၁ ငါ့တဘက်က တညီတညွတ်တည်း စုဝေးကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို မတရားသော သူတို့တွင် ချုပ် ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏လက်သို့ အပ်တော်မူပြီ။
 ၁၂ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ လည်ပင်းကို ကိုင်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေ ခြင်းငှါ လှုပ်တော်မူ၏။
 ၁၃ ငါ့ကို ပစ်စရာ စက်သွင်းတော်မူ၏။ မြှားတော် တို့သည် ငါ့ကို ဝိုင်း၍ ကရုဏာတော် မရှိပဲ ငါ့ကျောက် ကပ်ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့သည်းခြေအရည်ကို မြေပေါ်၌ သွန်းတော်မူ၏။
 ၁၄ ငါ့ကို အထပ်ထပ် ဆွဲဖြတ်၍ သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။
 ၁၅ ငါသည် ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျှော်တေအဝတ်ကို ချုပ်၍ ကိုယ်ဦးချိုကို ရွံ့နှင့်လူးပြီ။

၁၆ ငိုခြင်း အားဖြင့် ငါ့မျက်နှာ ပျက်လျက် ငါ့မျက် ခမ်းပေါ်မှာ သေခြင်းအရိပ် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိ၏။
 ၁၇ သို့သော်လည်း ငါ့လက်၌ မတရားသော အမှု မရှိ။ ငါပြုသော ပဌနာသည်လည်း သန့်ရှင်း၏။
 ၁၈ အို မြေကြီး ငါ့အသွေးကို ဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါ အော်ဟစ်ခြင်း အသံကို သင်၌ မနေစေနှင့်။
 ၁၉ ဤအမှု၌ ငါသက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရှိ၏။
 ၂၀ ငါ့သဘောကို သိသောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌ ရှိ၏။ ငါ့အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍ ငါသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မျက်ရည် ကျလျက်နေ၏။
 ၂၁ လူသည် မိမိ အသိကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့် ဆွေးနွေးရသောအခွင့် ရှိပါစေသော။
 ၂၂ နှစ်ပေါင်း မကြာမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍ မလာရသော လမ်းသို့ ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

၁၇

၁ ငါ့အသက်ကုန်ပြီ။ ငါနေရသော ကာလလွန်ပြီ။ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့အတို့ ဖြစ်၏။
 ၂ ကဲ့ရဲ့တက်သော သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ရှိကြသည် မဟုတ်လော။ သူတို့ နှောင့်ရှက်သော အခြင်းအရာ တို့ကို အစဉ် ငါကြည့်မြင်ရသည် မဟုတ်လော။
 ၃ အပေါင် ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့် ဂတိသစ္စာ ထားမည်နည်း။
 ၄ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ်ကို ကွယ်စေတော် မူ၍သည် ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော် မမူရ။
 ၅ အကြင်သူသည် ဥစ္စာကို လူယူအံ့သောငှါ အဆွေခင်ပွန်းကို အပ်၏။ ထိုသူ၏ သားတို့သည် မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။
 ၆ ငါ့ကို သူတပါး ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော် မူ၍၊ သူတို့သည် ငါ့ကို ရွံ့ကြ၏။
 ၇ ဝမ်းနည်းခြင်း အားကြီးသောကြောင့် ငါ့မျက်စိ မှန်၏။ ကိုယ် အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။
 ၈ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဤအမှုကြောင့် မိန်းမောတွေ့ဝေကြလိမ့်မည်။ အပြစ်ကင်းလွတ်သော သူတို့သည် အဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်ကြလိမ့်မည်။
 ၉ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည်လည်း တည်ကြည် ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်သော သူတို့သည် ခွန်အား တိုးပွားခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။
 ၁၀ သင်တို့မူကား တယောက်မျှ မကြွင်း၊ ပြန်သွား

ကြပါတော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစ်စုံ တစ်ယောက် ကိုမျှ ငါမတွေ့နိုင်။

၁၁ ငါ့နေ့ရက် လွန်ပြီ။ ငါ နှလုံးသွင်းမိသော အကြံ အစည်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၂ ညဉ့်သည် ဝါဠု နေကဲ့သို့ဖြစ်၍ ငါ့အလင်းသည် မှောင်မှိုက်နှင့်နီးစပ်၏။

၁၃ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့နေရာဖြစ်သည်ကို ငါမြော်လင့်၏။ ငါ့အိပ်ရာသည် မှောင်မှိုက်၌ ခင်းလျက်ရှိ၏။

၁၄ ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊ သင်သည် ငါ့အဘဖြစ်၏ ဟူ ၍ရင်း၊ တီကောင်အား သင်သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့နှမ ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း ငါဆိုရ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ငါမြော်လင့်ရသနည်း။ ငါ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းကို အဘယ်သူ မြင်ရ သနည်း။

၁၆ ထိုအကြောင်းသည် မရဏာနိုင်ငံ အထဲသို့ ဝင်၍ ငါနှင့်အတူ မြေမှုန့်၌ နှိမ်ချလျက် နေရမည်ဟု မြွက် ဆို၏။

၁၈

၁ တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဝိလဒဒိ မြွက်ဆိုသည် ကား၊

၂ ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှ ပြတ်လိမ့်မည် နည်း။ သတိပြုကြ။ သို့မှသာ ငါတို့သည် စကားပြော ကြမည်။

၃ သင်သည် ငါတို့ကို တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အဘယ် ကြောင့် မှတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မထိမ့်မြင် ပြုသနည်း။

၄ အမျက်ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကို ကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သင့်အတွက် မြေကြီးကို စွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက် သည် မိမိနေရာမှ ရွှေ့ရမည်လော။

၅ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောသူ၏ အလင်းသည် ကွယ်လိမ့်မည်။ သူ၏ မီးလျှ မတောက်ရ။

၆ သူ၏ နေရာ အလင်းသည် မှောင်မှိုက် ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ၏ ဆီမီးလည်း သေလိမ့်မည်။

၇ ခိုင်ခံ့စွာ သွားသောအခါ ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစည် အားဖြင့် ရှုံးရ လိမ့်မည်။

၈ ပိုက်ထဲသို့ အလိုလို ဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်း ပေါ်မှာ နင်းတတ်၏။

၉ ဝိုင်းပြုတ်၍ ခြေကို မိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့် မကျွတ်နိုင်ဘဲ နေရ၏။

၁၀ မြေ၌ ရုမ်းကြိုးကို သူ့အဘို့ ဝှက်ထားလျက်၊

သူသွားရာလမ်း၌ ထောင်ချောက်ကို ပြင်လျက် ရှိ၏။

၁၁ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့သည် ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာ လိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ သူသည် ငတ်မွတ်သော အားဖြင့် အားလျော့ လျက်၊ ပျက်စီးခြင်း ဘေးနှင့် တွေ့လုလျက်ရှိ၏။

၁၃ ထိုဘေးသည် သူ၏အရိုးတို့ကို ကိုက်ခဲ၍ သေမင်း ၏သားဦးသည် သူ၏ ခွန်အားကို မျိုလိမ့်မည်။

၁၄ သူ့ခိုလှုံရာ အကြောင်းကို သူ၏ နေရာမှ ပယ် ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကို ဘေးဒဏ်တို့၏ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဆောင်သွားရ၏။

၁၅ သူ၏နေရာ၌ အရှင် မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ကနဲဖြူးလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၁၆ သူ၏ အမြစ်တို့သည် သွေ့ခြောက်လျက်၊ အခက် အလက်တို့လည်း သေလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၇ မြေပေါ်မှာ သူ့ကို အောက်မေ့စရာ အမှတ် ပျောက်ပျက်၍ ပွဲသဘင်၌ သူ၏နာမကို အဘယ်သူမျှ မခေါ်မပြော။

၁၈ သူ့ကို အလင်းထဲက မှောက်မှိုက်ထဲသို့ မောင်း၍ လူ့ပြည်မှ နှင်ထုတ်ရ၏။

၁၉ သူ့အမျိုးတွင် သူ့သားမြေး မရှိ။ သူ၏ အိမ်သူ အိမ်သား တယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။

၂၀ သူ၏ လက်ထက်၌ ရှိသော သူတို့သည် ထိတ်လန့် သကဲ့သို့၊ သူ့နောက်၌ ဖြစ်သောသူတို့သည် သူ၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။

၂၁ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသော သူ၏ နေရာသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သူသည် ထိုသို့သော နေရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၉

၁ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊

၂ သင်တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို နှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး သင်တို့ စကားဖြင့် ငါ့ကို ချိုးဖွဲကြလိမ့်မည်နည်း။

၃ ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငါ့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ အရှက် မရှိတဲပြုကြပြီ။

၄ ငါပြစ်မှားပြီ မှန်စေတော့။ ငါ့အပြစ်နှင့် ငါသာ ဆိုင်၏။

၅ သင်တို့သည် ငါ့အပေါ်၌ ဝါကြွား၍ ငါ့အရှက် ခံရသောကြောင့်၊ ဝါဠု အပြစ်တင်ကြသော်လည်း၊

၆ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို လဲ့၍ မိမိ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိတော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။

၇ ငါသည်ကိုယ်ခံရသော ညှဉ်းခဲခြင်းကိုအကြောင်း ပြု၍ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ နားမထောင်။ အော်ဟစ်သော်လည်း တရားသဖြင့် စီရင်သောသူ မရှိ။

၈ ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ အဆီးအကာပြု၍၊ ငါသွားရာ လမ်း၌ မှောက်မှိုက်ကို ထားတော်မူပြီ။

၉ ငါ့ ဂုဏ်အသရေကို ချွတ်၍ ငါ့ခေါင်းက ပေါင်းသရဖူကို ချတော်မူပြီ။

၁၀ ငါ့ကို ဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက်ကုန်ပြီ။ သစ်ပင်ကို နှုတ်သကဲ့သို့ ငါမြော်လင့်ရသော အခွင့်ကို နှုတ်တော်မူပြီ။

၁၁ ငါ၌ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၁၂ စစ်ချီ လာ၍၊ စစ်သူရဲတော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ ရောက်ခြင်းငှါ ကျုံးတူး၍ငါပတ်လည်၌ တပ်ချကြ၏။

၁၃ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့် ကွာဝေးစေတော်မူ၏။ ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကို မသိ၊ ရိုင်းသောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၄ ငါ့ ပေါက်ဘော်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍ ငါ့သူငယ်ချင်းတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။

၁၅ ငါ့ ကျွန်မများ၊ ငါ့အိမ်သူ အိမ်သားများတို့သည် ငါ့ကို ဧည့်သည် ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသားကဲ့သို့၎င်း မှတ်ကြ၏။

၁၆ ငါ့ကျွန်ကို ငါခေါ်သောအခါ သူသည်မထူး၊ သူ့ကို နှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ၏။

၁၇ ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေကို၎င်း၊ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါ့မြည်တမ်းခြင်း အသံကို၎င်း ရွံကြ၏။

၁၈ သူငယ်တို့သည်လည်း ငါ့ကို မထိမ့်မြင် ပြု၍ ငါထသောအခါ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၁၉ ငါ့ မိတ်ဆွေတို့သည် ငါ့ကို ရွံ၍၊ ငါချစ်သောသူတို့သည် ငါ့ရန်သူ ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ငါ့ အရေအသားသည် ငါ့အရိုးတို့၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။

၂၁ သွားဖုံး တခုသာ ပါလျက် ငါပြေးလွတ်ရ၏။

၂၂ အိုအရွယ်ခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ကို သနားကြပါ။ ငါ့ကို သနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သည် ငါ့ကို ထိခိုက်ပါပြီ။

၂၃ ဘုရားသခင် ညှဉ်းခဲတော်မူသည် နည်းတူ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် ညှဉ်းခဲကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့အသားကို စား၍ မရောင့်ရဲသော နေကြသနည်း။

၂၃ ငါ့စကားကို ယခု ရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌ သွင်းထားပါစေသော။

၂၄ ခဲပြားပေါ်မှာ ကညစ်နှင့် အကွရာတင်လျက်၊ ကျောက်စာ ထိုးလျက် မြဲပါစေသော။

၂၅ ငါ့ကို ရွေးနှုတ်သော သခင်သည် အသက်ရှင်၍ နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့် အပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည် ဟူ၍၎င်း၊

၂၆ ငါ့အရေ ကုန်ပြီးမှ ဤကိုယ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကို မြင်မည် ဟူ၍၎င်း ငါသိ၏။

၂၇ ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည် သာမက၊ ငါသည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် ဖူးမြင်မည်။ ထိုသို့ မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ်သည် ပျက်လျက် ရှိ၏။

၂၈ ယခုမှာသင် တို့က ငါတို့သည် သူ့ကို အဘယ်သို့ ညှဉ်းခဲရမည်နည်း။ သူ၌ အပြစ်တင်သော အခွင့်ကို အဘယ်သို့ တွေ့ရမည်နည်းဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍။

၂၉ ထားဘေးကို ကြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည် ထားဘေးဖြင့် အပြစ်ပေးတတ်၏။ အပြစ်စီရင်ရသော အချိန် ရှိကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၀

၁ တဖန် နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ငါ ပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ ပြောချင်သောစိတ်အားကြံ၏။

၃ ငါသည် ကိုယ်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းစကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဉာဏ်သဘော နှိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။

၄ ရှေ့ဦးစွာသော ကာလ၊ လူကို မြေကြီးပေါ်မှာ နေရာချစ ကာလမှစ၍။

၅ ဆိုးသော သူသည် ကြာမြင့်စွာ ကာလ မဝါကြွားရကြောင်းကို၎င်း၊ အမွေလူသည် ခဏသာ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို၎င်း မသိသလော။

၆ သူ၏ ဘုန်းသည် မိုဗ်းပေါ်သို့ တက်၍ သူ၏ ခေါင်းသည် မိုဗ်းတိမ်တိုင်အောင် မှီသော်လည်း၊

၇ မိမိ မစင်ကဲ့သို့ အစဉ် ပျက်ရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုမြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးကြလိမ့်မည်။

၈ သူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့ လွင့်ပြား၍ နောက်တဖန် မတွေ့ရ။ ညဉ့်ရုပါရုံ ကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၉ သူ့ကို မြင်ဘူးသော မျက်စိသည် နောက်တဖန် သူ့ကို မကြည့် မရှုရ။ သူ၏ နေရာအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကို မမြင်ရ။

၁၀ သူ၏ သားတို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖျောင်းဖျ ရကြ၏။ သို့ထားသော ဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေး ရကြ၏။

၁၁ သူ၏ အရိုးတို့သည် ပျိုသော အရွယ်၏ အရှိန်နှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့်တကွ မြေမှုန့်၌ အိပ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၂ သူသည် မိမိ ပစပ်၌ ဒုစရိုက်ကို ချိုနိုး ထင်၍၊ မိမိလျှာ အောက်မှာ ဝှက်ထားလျက်၊

၁၃ နှမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပစပ်၌ ငုံ့သော် လည်း၊

၁၄ စားပြီးလျှင် သူ၏ ဝမ်းထဲမှာ သဘောပြောင်း၍ မြွှေးဆိုး အဆိပ်အတောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၅ သူမျိုသော စည်းစိမ် စဉ္ဇာကို တဖန် အန်ရလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကို ဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။

၁၆ သူသည် မြွှေးဆိုး အဆိပ် အတောက်ကို စို့၍ မြွေဟောက် ကိုက်သဖြင့် သေရလိမ့်မည်။

၁၇ အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော မြစ်တို့ကို မမြင်ရ။

၁၈ မိမိ လုပ်၍ ရသော ဥစ္စာကို မိမိမသုံးဘဲ ပြန် ပေးရ၏။ ပြန်ပေးရသော ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် အားရခြင်း မရှိရ။

၁၉ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲစွန့်ပစ်၍ မိမိ မ ဆောက်သော အိမ်ကို လုယူသောကြောင့်၎င်း၊

၂၀ လောဘ မပြေနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိ သော ဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မကြွင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

၂၁ သူ လုယူချင်သော လောဘလက်နှင့် အဘယ် အရာမျှ မလွှတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။

၂၂ ဥစ္စာကြွယ်ဝစဉ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တွေ့၍ အမျိုးမျိုးသော အမှုတို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၃ သို့သော်လည်း သူသည် ဝစွာစားရ၏။ ဘုရား သခင်သည် အမျက်တော် အရှိန်ကို လွှတ်၍ သူ စားစရာဘို့ အမျက်တော်မိုဗ်းကို ရွာစေတော်မူမည်။

၂၄ သံလက်နက်ကို ရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း။ ကြေးဝါ လေးဖြင့် ထုတ်ချင်း ခွင်းလိမ့်မည်။

၂၅ မြားကို နှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက ထွက်လာ၏။ အရောင်တောက်သော ထားသည် သူ၏ သည်းခြေ ထဲက ထွက်လာ၍၊ သူသည် မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရ၏။

၂၆ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့သည် သူ့အဘို့ သို ထားလျက် ရှိကြ၏။ လူမမွေးသော မီးသည် သူ့ကို လောင်လိမ့်မည်။ သူ၏ နေရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်။

၂၇ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘော်ပြ ၍၊ မြေကြီးသည်လည်း သူ့တဘက်၌ ထလိမ့်မည်။

၂၈ သူ၏အိမ်၌ရှိသော ဥစ္စာသည် ကွယ်ပျောက်၍ အမျက်တော် ထွက်သော နေ့၌ ရေကဲ့သို့ စီးသွား လိမ့်မည်။

၂၉ ထိုသို့သော ဆုလဒ်ကို ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးအား ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သောအမှုဥစ္စာကို ဘုရားသခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူသည်ဟု မြက်ဆို၏။

၂၁

၁ ယောဘ ပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အား နှစ်သိမ့် ခြင်းကို ပြုကြလော့။

၃ ငါပြောရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြ လော့။ ငါပြောပြီးမှ ပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင် ပြုကြလော့။

၄ ငါမြည်တမ်းသော အရာနှင့် လူ့ဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်မတိုသင့် သနည်း။

၅ ငါ့ကို ကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ ပစပ်ကို သင်တို့ လက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကြလော့။

၆ ငါသည် အောက်မေ့သောအခါ မိန်းမော တွေဝေ၍ ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။

၇ လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံ မျှမက၊ အဘယ် ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံ ကြသနည်း။

၈ သူတို့ သားသမီးတို့သည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်၌၎င်း၊ သူတို့ အမျိုးအနွယ်သည် သူတို့ ရှေ့ မှောက်၌၎င်း၊ နေရာကျကြ၏။

၉ သူတို့ အိမ်များသည်လည်း ဘေးနှင့် လွတ်၍ ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။

၁၀ သူတို့ နွားလားသည် မချွတ် မလွှဲအရွယ် လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းပိုးမပျက်ဘွား တတ်၏။

၁၁ သူတို့ သူငယ်များကို သိုးစု ကဲ့သို့ လွှတ်၍၊ သားသမီးတို့သည် ကခုန် တတ်ကြ၏။

၁၂ သူတို့သည် ပတ်သာနှင့် စောင်းကို တီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ နှဲရာမှတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။

၁၃ ပျော်မွေ့လျက် အသက်ကာလကို လွန်စေ၍၊

ချက်ခြင်း သေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။

၁၄ ဘုရားသခင်အားလည်း ငါ့ကို ထံမှ ထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်၏တရားကို ငါတို့ မသိလိုဟူ၍၎င်း၊

၁၅ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူ့ကို ဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူး ရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍၎င်း ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၆ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသော သူတို့၏အကြံအစည်ကို ငါသည် ဝန်မခံ။

၁၇ မတရားသော သူတို့၏ မီးခွက်သည် သေ၍၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်ထွက် သဖြင့်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူဘူးသည်ကို၎င်း၊

၁၈ သူတို့သည် လေရှေ့မှာ အမှိုက်နှင့် မုန်တိုင်း တိုက်သွားသော ဖွဲ့ကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ဘူးသည်ကို၎င်း၊

၁၉ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အပြစ်ကို သူ၏သား သမီးတို့ အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် သို့ထားတော်မူဘူးသည်ကို၎င်း၊ သူသည် ကိုယ်တိုင် သိ၍

၂၀ ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အမျက်တော်ကို သောက်စိမ့်သောငှါ သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကို၎င်း သိမှတ်ကြလော့။

၂၁ သူနေရသော နှစ်လ စေ့သောအခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သော အမှုနှင့် သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။

၂၂ မြင့်သောအရပ်၌ နေသော သူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူ သွန်သင်လိမ့်မည်နည်း။

၂၃ တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာစွာ သေတတ်၏။

၂၄ သူ၏ နံပေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍ အရိုးတို့လည်း ခြင်ဆီနှင့် စိုစွတ်ကြ၏။

၂၅ တယောက်သောသူကား တခါမျှ မပျော်မွေ့၊ စိတ်ညိုးငယ်လျက်သေတတ်၏။

၂၆ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနား မြေမှုန့်၌ အိပ်၍ တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။

၂၇ သင်တို့သည် အောက်မေ့သော အရာ၊ ငါ့ကို မနာလိုသောစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို ငါသိ၏။

၂၈ အာဏာ ထားတတ်သော သူ၏ အိမ်သည်

အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ မတရားသော သူတို့၏ ဘုံ ဗိမာန်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့သည် ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၉ ခရီးသွားသော သူတို့ကို မမေးကြဘူးသလော။

၃၀ ဖျက်ဆီးရာ နေ့ရက် ကာလဘို့ မတရားသော သူတို့သည် ယခု ဘေးလွတ်လိမ့်မည်အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ခံရာ နေ့ရက် ကာလဘို့ ယခု ထွက်မြောက်လိမ့်မည် အကြောင်းတည်းဟူသော သူတို့ လက္ခဏာ သက်သေများကို မသိကြသလော။

၃၁ သူပြုသောအမှုကို သူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူတော်ပြုလိမ့်မည်နည်း။ သူ၏ အပြစ်နှင့် အလျောက်အဘယ်သူ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်နည်း။

၃၂ သူသည် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သူ၏ သင်္ချိုင်းပုံကို အစောင့်ထားကြလိမ့်မည်။

၃၃ သူသည် ချိုင့်မြေစိုင်တို့ကို ချိုနိုးထင်လိမ့်မည်။ မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသောသူတို့သည် သူ့ရှေ့၌ သွားနှင့် သကဲ့သို့၊ သူသည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို မိမိ နောက်၌ သွေးဆောင်လိမ့်မည်။

၃၄ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ ပြန်ပြောသော စကား၌ မုသာပါသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ငါ့ကို အချည်းနှီးနှစ်သိမ့်စေကြလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၂

၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသား လေဝိဖတ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊

၂ လူသည် မိမိ ပညာအားဖြင့် မိမိ အကျိုးကို ပြုစုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော့။

၃ သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ကျေးဇူးရှိတော်မူသလော့။ သင်၏ အကျင့်၌ အပြစ် မပါကြောင်းကို ထင်ရှားစေသော အားဖြင့် အကျိုးစီးပွား ရှိတော်မူသလော့။

၄ သင့်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမပေးတော်မူမည်လော့။

၅ သင်နှင့် တရားတွေ့တော်မူမည်လော့။ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် အလွန်ကြီးသည် မဟုတ်လော့။ သင့်အပြစ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသည် မဟုတ်လော့။

၆ သင်သည် ညီအစ်ကို ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့် ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသော သူတို့၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်ယူပြီ။

၇ မောသောသူ သောက်ဘို့ ရေကို မပေး၊ ငတ်မွတ်သောသူကို မကျွေး။

၈ အားကြီးသော သူမူကား မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိသော သူသည် နေရသောအခွင့်ကို ရ၏။

၉ သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်း လွှတ်လိုက်၍၊ မိဘ မရှိသောသူငယ်တို့၏ လက်ကို ချိုးပြီ။

၁၀ ထိုကြောင့် ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့မိပြီ။ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှင့် ပင်ပန်းရ၏။

၁၁ မမြင်နိုင်သော မှောင်မိုက်သည် ညှဉ်းဆဲ၍ပြင်းစွာ စီးသော ရေသည်လွှမ်းမိုးရ၏။

၁၂ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘဝင် ပေါ်မှာ ရှိတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက် မြင့်ကြသည်တကား။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ သိတော်မူမည်နည်း။ ထူသောတိမ်တိုက် ကွယ်လျက်နှင့် စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။

၁၄ မမြင်နိုင်အောင် ထူထပ်သော တိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို လွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်းကင် စကြဝဠာ ထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟု ဆိုတတ်၏။

၁၅ ကာလအချိန် မစေ့ဖိုဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုး၍၊

၁၆၊၁၇ အခြေအမြစ် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရသောသူ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟူ၍၎င်း၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း ဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်သော အဓမ္မလူတို့လိုက်ဘူးသော လမ်းဟောင်းကို သင်သည် လိုက်ဦးမည်လော။

၁၈ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ အိမ်ကို ကောင်းသောအရာနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည် ဝန်မခံ။

၁၉ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ကြည့်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အပြစ်ကင်းသော သူတို့သည် ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၂၀ အကယ်စင်စစ် ငါတို့ရန်သူသည် ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏ စည်းစိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိဿဟာယ ဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစားခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၂၂ နှုတ်တော်ထွက် တရားကို ခံယူ၍ စကားတော်ကို နှလုံး၌ သွင်းပါလော့။

၂၃ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင် တည်ဆောက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှ ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရှားလျှင်၊

၂၄ ရွှေကို မြေမှုန့် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဩဖီရရွှေကို မြစ်၌

ရှိသောကျောက်စရစ် ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုထားရလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအခါအနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင် သုံးရသောငွေ ဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၆ သင်သည် အနန္တ တန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

၂၇ သင်ဆုတောင်းသောအခါ နားထောင်တော်မူမည်။ သစ္စာဂတိ ထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၂၈ သင်ကြံစည်သော အကြံအစည်သည် ထမြောက်၍၊ သင်သွားသော လမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်မည်။

၂၉ သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ သင်က ချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၀ အပြစ်မကင်းသော သူကိုပင် ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု သန့်ရှင်းသော အားဖြင့် သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၃

၁ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ယခု ငါပြင်းစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသော ဒဏ်သည်သာ၍ ပြင်းပါ၏။

၃ ဘုရားသခင်ကို တွေ့နိုင်သောအရပ်ကို ငါသိပါစေသော။ ပလ္လင်တော် ရှေ့သို့ ရောက်ပါစေသော။

၄ ရှေ့တော်သို့ ရောက်မှငါသည် ကိုယ်အမှုကို ပြင်ဆင်၍၊ များစွာသော အကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။

၅ ငါ့အား ပြန်ပြော မိန့်မြွက်တော်မူသော စကားတော်ကို ငါသိနားလည်ရ၏။

၆ မဟာတန်ခိုး အားဖြင့် ငါနှင့်တရားတွေ့တော်မူမည်လော။ တွေ့တော် မမူ။ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည်။

၇ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ရှေ့တော်၌ ဆွေးနွေးသော အခွင့် ရှိ၍၊ တရားရှင်သည် ငါ့အမှုကို အစဉ်ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။

၈ ယခုမူကား၊ ငါတက်လျှင် ဘုရားသခင် ရှိတော်မူမူ။ ဆုတ်လျှင် ကိုယ်တော်ကို မရိပ်မိ။

၉ လုပ်တော်မူရာ လက်ဝဲ ဘက်သို့ သွားလျှင် ကိုယ်တော်ကို မဖူးမတွေ့ရ။ လက်ျာ ဘက်၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရ။

၁၀ သို့သော်လည်း ငါသွားသော လမ်းကို သိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကို ခံပြီးမှ ရွှေကဲ့သို့ ငါပေါ်လိမ့်မည်။

၁၁ ခြေတော်ရာကို အစဉ်တစိုက် ငါရှောက်သွား၍ ကြွတော်မူရာလမ်းကို မလွဲမရှောင် လိုက်ပါ၏။

၁၂ ထားတော်မူသော ပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌ သိုထားပါ၏။

၁၃ သို့ရာတွင် သဘောတညီတည်းရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ ငါ့အငန်းအတာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည်တော်အများရှိကြ၏။

၁၅ ထိုကြောင့်ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက် နေ၍ ဆင်ခြင်သောအခါ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။

၁၆ ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မရောက်မှီငဲ့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူ။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်မှ ငါ့ကို ကွယ်ကာတော် မမူပါတကား။

၂၄

၁ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကာလအချိန်တို့ကို သိုထားတော်မမူသနည်း။ နားလည်သော သူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ့ရက်ကို အဘယ်ကြောင့်မမြင်ရသနည်း။

၂ အချို့သော သူတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ့တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏ သိုးဆိတ်တို့ကို လုယူ၍ ကိုယ်အဘို့ထိန်းကျောင်းကြ၏။

၃ မိဘ မရှိသောသူငယ်၏ မြည်းကိုမောင်းသွား၍ မုတ်ဆိုးမ၏နှားကို အပေါင်ယူကြ၏။

၄ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို လမ်းလွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့သည် စုဝေး၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေကြ၏။

၅ သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ တော၌ရိုင်းသော မြည်းကဲ့သို့ ထွက်ကြ၏။ စားစရာကို ရှာခြင်းငှါ နံနက်စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အဘို့နှင့် သားသမီးတို့အဘို့ကို တော၌ တွေ့ကြ၏။

၆ လယ်ပြင်၌ကား၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ စပါးကို ရိတ်၍ သူ၏စပျစ်သီးကို သိမ်းကြ၏။

၇ ချမ်းသောကာလ၌ ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာအဝတ် မရှိ။ အချည်းစည်းအိပ်ကြ၏။

၈ တည်းခိုစရာတစ် မရှိသောကြောင့်၊ တောင်ပေါ်၌ မိုဗ်းရေစိုစွတ်လျက် ကျောက်ကြားမှာ ခိုရကြ၏။

၉ အဘ မရှိသောသူငယ်သည် အမိ နို့နှင့်ကွာရ၏။ ဆင်းရဲသားသည် မိမိ ဥစ္စာကို ပေါင်ထားရ၏။

၁၀ အဝတ် မရှိ အချည်းစည်း လှည့်လည်၍ မွတ်သိပ်လျက်၊ သူတပါး ကောက်လှိုင်းကို ထမ်းရ၏။

၁၁ သူတပါး အိမ်မှာ ဆီကို ကြိတ်လျက်၊ စပျစ်သီးကို နင်းနယ်လျက် အဝတ်ခံရ၏။

၁၂ လူတို့သည် မြို့ထဲမှာညည်းတွားကြ၏။ နာသော သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့ ဆုတောင်းသော စကားကို ဘုရားသခင်သည် ပမာဏပြုတော်မမူ။

၁၃ အချို့သော သူတို့သည် အလင်းကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အလင်းသဘောကို မသိ။ လင်းသော လမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ။

၁၄ လူသတ်သည် စောစောထ၍ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို သတ်တတ်၏။

၁၅ ညဉ့်အခါ သူခိုးလုပ် တတ်၏။ သူ့မယားကို ခိုးသောသူသည် ညဦးယံ အချိန်ကိုမြော်လင့်၍ မိမိ မျက်နှာကို ဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှ မမြင်ရဟု ဆိုတတ်၏။

၁၆ လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အချိန်၌ သူတပါး၏အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ၍ အလင်းကို ရှောင်တတ်ကြ၏။

၁၇ နံနက်ယံကို သေမင်းအရိပ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ် သောဘေးတို့ကို သိကြ၏။

၁၈ ရေပေါ်မှာ ပေါ့ပါးကြ၏။ မြေပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲသော အဘို့ကို ခံရ၍ စပျစ်ညယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။

၁၉ မိုဗ်းရေသည် ခန်းခြောက်ခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ နေပူအရှိန် အားဖြင့်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသော သူသည် သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။

၂၀ သူ၏ အမိသည် သူ့ကို မေ့လျော့၍ တီကောင်တို့သည် မြိန်စွာ စားလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ။ မတရားသောသူသည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ ကျိုးရလိမ့်မည်။

၂၁ မတရားသောသူသည် သား မဘွားသော မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း ကျေးဇူးမပြုတတ်။

၂၂ အားကြီးသော သူကိုပင် မိမိတန်ခိုးကြောင့်

ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါ လူတိုင်း ကိုယ်အသက် အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏။

၂၃ သို့ရာတွင် ရဲရင့်စွာ ခိုလှုံရာအခွင့်ကို သူ့အား ပေး၍ ထိုသို့သော သူတို့၏ အမှုများကို ပမာဏ ပြုတော်မူ၏။

၂၄ ခဏ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍ တဖန် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ အခြားသော သူကဲ့သို့ အသက် ချုပ်ခြင်းကို၎င်း၊ စပါးနံ့ အဖျားကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရကြ၏။

၂၅ သို့မဟုတ်လျှင် ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အဘယ်သူ ပြမည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူချေမည်နည်းဟု မြှောက်ဆို၏။

၂၅

၁ တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဝိလဒဒ် မြှောက်ဆိုသည် ကား၊

၂ ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်၎င်း၊ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၍ မြင့်သော ဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။

၃ ဗိုလ်ခြေတော်တို့ကို ရေတွက်နိုင် သလော။ အလင်းတော်သည် အဘယ်သူကို မလင်းဘဲ နေသနည်း။

၄ သို့ဖြစ်၍ လူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။ လူမိန်းမ ဘွားမြင်သော သူသည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။

၅ လသော်လည်း အလင်းမရှိ၊ ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မဖြူစင်။

၆ ထိုမျှမက၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွှံ့ဖြစ်သော လူသားကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်းဟု မြှောက်ဆို၏။

၂၆

၁ ယောဘပြန်၍ မြှောက်ဆိုသည်ကား၊

၂ သင်သည် အားနည်းသော သူကို အဘယ်သို့ မစသနည်း။ လက်ကျသော သူကို အဘယ်သို့ ထောက်ပံ့သနည်း။

၃ မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့ အကြံပေးသနည်း။ ထူးဆန်းသောပညာ ကို အဘယ်သို့ ပြသနည်း။

၄ ဤစကားကို အဘယ်သူအား မြှောက်ဆိုသနည်း။ အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြောသနည်း။

၅ အောက်အရပ်၌ သင်္ချိုင်းသားတို့နှင့်တကွ ရေများနှင့်ရေ၌ နေသော သူများတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။

၆ မရဏာနိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌ လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒ္ဒန်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်း မရှိရာ။

၇ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ် လဟာ၌ ကြက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကို အခုအခံ မရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။

၈ ထူထပ်သော မိုဗ်းတိမ်တော်နှင့် ရေကိုထုပ်တော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။

၉ မိုဗ်းတိမ်တော်ကို ဖြန့်၍ ပလ္လင်တော်မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။

၁၀ အလင်းနှင့် အမိုက်ဆုံ မိရာ အပိုင်းအခြား၌ စကြဝဠာကို ကန့်ကွက်တော်မူ၏။

၁၁ ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်တို့သည် တုန်လှုပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေကြ၏။

၁၂ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော် အားဖြင့် သူ၏ မာနကို ချိုးဖျက်တော်မူ၏။

၁၃ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာများကို ပြင်၍ လျင်မြန်သော နဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၁၄ ဤရွှေကား၊ အမှုတော်အရိပ် အမြှောက်သာဖြစ်၏။ စကားတော်အသံ အနည်းငယ်ကိုသာ နားကြားရ၏။ တန်ခိုးတော်မိုဗ်းကြီးသံကို အဘယ်သူ နားလည်နိုင်သနည်းဟု မြှောက်ဆို၏။

၂၇

၁ ယောဘသည် လင်္ကာစကားကို ဆက်၍ မြှောက်ဆိုသည်ကား၊

၂ ငါ့ကို အမှု ရှုံးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊

၃ ငါ့ အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောအသက် တည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊

၄ တခါမျှ အဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြှက်၊ လှည့်စားသောစကားကို ငါ့လျှာဖြင့် ငါမပြောဘဲ နေမည်။

၅ သင်တို့ သဘော ဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသော စကားသည် ငါနှင့် ဝေးပါစေသော။ ငါသည် ကိုယ်သဘောဖြောင့်သည်ကို သေသည်တိုင်အောင် မငြင်း။

၆ ငါသည် တရားသော အကျင့် လက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်ရ။

၇ ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့တဘက်၌

ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါစေသော။

၈ အဓမ္မလူသည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍ အသက် ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင် နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။

၉ ထိုအမှုရောက်သော အခါ၊ သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူမည်လော။

၁၀ ထိုသူသည် အနန္တ တန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည် လော။ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ပဋ္ဌနာပြုလိမ့်မည်လော။

၁၁ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အား ငါပြသမည်။ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ကြံစည်တော်မူသော အရာတို့ကို ငါထိမ်မှတ်၍မထား။

၁၂ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိမြင်လျက်၊ ဤမျှ လောက် အချည်းနီးသော စိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုစုကြသနည်း။

၁၃ လူဆိုးအား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆုလဒ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူသည် အနန္တ တန်ခိုး ရှင်၏ လက်တော်မှာ ခံရသော အမွေဥစ္စာဟူမူကား၊

၁၄ သူ၏သား သမီး များပြားသော်လည်း ထားစာ ဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။

၁၅ သူ၌ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို သေမင်း အဂြိုဟ် လိမ့်မည်။ သူ၏ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကို မပြုရကြ၏။

၁၆ သူသည် ငွေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ပုံ၍၊ အဝတ် တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ ပြင်ဆင်သော်လည်း၊

၁၇ ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို အပြစ်ကင်းသောသူသည် ဝေငှလိမ့်မည်။

၁၈ သူဆောက်သော အိမ်သည် ပိုးရွာအိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၁၉ ထိုရတတ်သော သူသည် သေသော အခါ သဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရ။ မျက်စိ တမှိတ်၌ ဆုံးရှုံးပြီ။

၂၀ ထသော ရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကို လိုက်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ မိုဗ်းသက်မှုန်တိုင်း တိုက် သွားတတ်၏။

၂၁ အရှေ့လေလွင့်၍ သူသည် မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့် ပါသွားတတ်၏။

၂၂ ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်ခတ်တော် မူသဖြင့်၊ လက်တော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်။

၂၃ လူတို့သည် လက်ခုပ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် သူ့ကို မောင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁ ငွေလိုက်သော ငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ်တတ်သော ရွှေနေရာလည်းရှိ၏။

၂ သံကို မြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကို ချက်၍ ကြေးနီကို ရတတ်၏။

၃ လူသည် မှောင်မိုက်ကို ပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း မှောင်မိုက်ကျောက်၊ သေမင်း အရိပ်တိုင်အောင်၎င်း၊ လိုက်၍စစ်တတ်၏။

၄ တောင်ခြေရင်း၌ တွင်းတူး၍ ခြေဖြင့် ကိုယ်ကို မထောက်ဘဲ ဆင်း၍ လူနေရာကို စွန့်သွားတတ်၏။

၅ မြေသည် စားစရာကို ပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက်အရပ်၌ မီးဖြင့် ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။

၆ သူ၏ကျောက်တို့သည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေမှုန့်လည်း ရွှေဖြစ်၏။

၇ အဘယ်ငှက်မျှ မသိ၊ လင်းတ မျက်စိလည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏။ ဂထိုလမ်းကို သားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး။

၉ လူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ လက်တင်၍ တောင် တို့ကို ခြေရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။

၁၀ ကျောက်တို့တွင် ရေစီးစေတတ်၏။ သူ၏ မျက်စိ သည် ထူးဆန်းသော အရာ ရှိသမျှတို့ကို ကြည့်မြင် တတ်၏။

၁၁ စီးသော ရေကို တဖန်ဖြတ်၍ ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ထုတ်တော်တတ်၏။

၁၂ သို့ရာတွင် ပညာကို အဘယ်မှာ တွေ့ရလိမ့် မည်နည်း။ ဥာဏ်သည်လည်း အဘယ် အရပ်၌ နေသနည်း။

၁၃ ဥာဏ်ပညာ အဘိုးကို လူမသိနိုင်။ အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ၌ ရှာ၍မတွေ့နိုင်။

၁၄ နက်နဲသော အရပ်က ငါ၌ မရှိ၊ ပင်လယ်ကလည်း၊ ငါ၌ မရှိဟုဆိုတတ်၏။

၁၅ ရွှေစင်ကို ပေး၍ ပညာကို မရ။ ငွေကို ချိန်၍ ပညာအဘိုးကို မမီနိုင်။

၁၆ သြဖီရရွှေ၊ မြတ်သော ရဟံကျောက်၊ နီလာ ကျောက်နှင့် ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်။

၁၇ ရွှေဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ်စေ မမီနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့် ဖယ်လှည့်၍ မရနိုင်။

၁၈ သန္တာနှင့် ပုလဲကို ပြောစရာ မရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍ အဘိုးကြီး၏။

၁၉ ကုဗ္ဗဿဘယားသည် မမီနိုင်။ အမြတ်ခံ့သော ရွှေနှင့်ဝယ်၍ မရနိုင်။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ ပညာသည် အဘယ်က လာသနည်း။ ဉာဏ်သည်အဘယ်ဆီမှာ နေရာကျသနည်း။ အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှကြည့်၍ မမြင်နိုင်။ မိုးကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ရှာ၍ မတွေ့နိုင်။

၂၁ အဗဒ္ဒန်မင်းနှင့် သေမင်းတို့က ပညာ၏ သိတင်းကို နားနှင့် ကြားရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၂၂ ဘုရားသခင် သာလျှင် ပညာလမ်း ကိုနားလည် တော်မူ၏။

၂၃ ပညာ နေရာအရပ်ကို သိတော်မူ၏။

၂၄ လေကို ချိန်လျက်၊ ရေကိုလည်း ခြင်လျက်၊ မြေကြီး စွန်းတိုင်အောင် ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင် အောက်၌ ရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

၂၅ မိုးရွာမှုကို စီရင်၍၊ မိုးကြိုးလျှပ်စစ်ပြက်ရာ လမ်းကို ဖန်ဆင်းသောအခါ။

၂၆ ပညာကို မြင်၍ ဘော်ပြတော်မူ၏။

၂၇ ပညာတရားကို ထား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏။

၂၈ လူတို့အားလည်း ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ခြင်းသည် ဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီဟု မြှောက်ဆို၏။

၂၉

၁ ယောဘသည် လင်္ကာ စကားကို ဆက်၍ မြှောက်ဆိုသည်ကား။

၂ ငါသည် လွန်လေပြီသော နှစ်၊ လ၊ ဘုရားသခင် စောင့်မတော်မူသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန် ဖြစ်ပါစေ။

၃ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ မီးခွက်သည် ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်းလင်းသည် ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါ အမှီပြုလျက်၊ မိုက်သောအရပ်၌ ရှောက်သွားနိုင်၏။

၄ ငါ့အသက်ပျိုသောကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ရသော အခွင့်ရှိသော ကာလ၌ ငါဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန် ဖြစ်ပါစေ။

၅ ထိုအခါ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။ ငါ့သား သမီးတို့သည်လည်း ငါ့ကို ဝိုင်းလျက်နေကြ၏။

၆ ထိုအခါ ငါသွားသော လမ်း၌ နို့ရည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်လည်း ငါ့အဘို့ဆီကို သွန်းလောင်းလေ၏။

၇ ငါသည် မြို့အလယ်၌ ရောက်၍၊ မြို့တံခါးသို့ သွားလျက်၊ လမ်း၌ထိုင်ရာကို ပြင်ဆင်လျက် နေစဉ်တွင်၊ ဂလူပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍နေကြ၏။

အသက် ကြီးသူတို့သည်လည်း ထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။

၉ မင်းသားတို့သည် စကား မပြောဘဲနေ၍၊ မိမိတို့ နှုတ်ကို လက်နှင့် ပိတ်ကြ၏။

၁၀ များမတ်တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍၊ သူတို့ လျှာသည် အာခေါင်၌ကပ်လေ၏။

၁၁ လူတို့သည် ငါ့စကား သံကို ကြားသောအခါ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ငါ့ကို မြင်သောအခါ ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရသောသူ၊ အော်ဟစ်သောအခါ ကယ်တင်တတ်၏။

၁၃ ပျက်လုသော သူကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေ၏။

၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ပါရမီကို အဝတ် လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့ဝတ်လုံ ငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။

၁၅ မျက်စိကန်းသော သူတို့အား ငါသည် မျက်စိဖြစ်၏။

၁၆ ခြေဆွံ့သော သူတို့အား ခြေဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသော သူတို့၏ အဘဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်းမရှိသော သူတို့၏ အမှုကို ဝါနားထောင်၏။

၁၇ မတရားသော သူ၏ အစွယ်တို့ကို ငါချိုး၍၊ သူလုယူကိုက်စားသော အရာကို နှုတ်၏။

၁၈ ငါသည် ကိုယ်အသိုက်၌ သေရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သော နေ့ရက်တို့သည် သဲလုံးနှင့်အမျှ များပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။

၁၉ ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာ ပြန့်ပွား၏။ ဆီးနှင်းသည် တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ ကျ၏။

၂၀ ငါ့ဘုန်းသည် အစဉ် ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါ့လေးသည်လည်း ငါ့လက်၌ အားပြည့်လျက်ရှိ၏။

၂၁ သူတပါးတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါပေးသော အကြံကို ငုံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

၂၂ ငါပြောပြီးသည်နောက် သူတို့သည် ပြန်၍မပြော။ ငါ့စကားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ရေစက် ကဲ့သို့ကျ၏။

၂၃ မိုးရေကို ငုံ့လင့်သကဲ့သို့ ငါ့ကို ငုံ့လင့်လျက် နောက်ကျသော မိုးရေကိုခံချင်သကဲ့သို့ သူတို့သည် ပစ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက် နေကြ၏။

၂၄ ငါသည် ပြုံးလျက် သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ သူတို့သည် မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏ အလင်းကိုလည်း မပျောက်စေကြ။

၂၅ ငါသည် သူတို့လမ်းကို ပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသော နေရာ၌ ထိုင်၏။ ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်း နှင့်တကွ ရှင်ဘုရင် ကဲ့သို့၎င်း၊ ညီးငယ်သော သူတို့ကို နှစ်သိမ့် စေသော သူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါဖြစ်၏။

၃၀

၁ ယခုမူကား၊ ငါ့ထက် အသက်ငယ်သော သူတို့ သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့ အဘများကို ငါသည် ရွံရှာ၍ ငါ့သိုးစုကို စောင့်သော ခွေးတို့တွင်မျှ နေရာမပေး။

၂ သူတို့သည် အစွမ်းသတ္တိကုန်ပြီးမှ၊ ငါ့အမှုကို အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။

၃ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့် မပေါင်းဘော်။ နက်နဲသော တောအရပ်နှင့် လူ ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်သို့ ပြေးကြ၏။

၄ စားစရာဘို့ ချုံဖုတ်နားမှာ မလွှဲမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်မြစ်ကိုလည်း တူးကြ၏။

၅ လူနေရာမှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ သူခိုးကို လိုက် သကဲ့သို့ သူတပါးတို့သည် လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

၆ ကြောက်မက် ဘွယ်သော တောင်ကြား၊ မြေ တွင်း၊ ကျောက်ခေါင်း၌ နေကြ၏။

၇ ချုံဖုတ် အောက်မှာ မြည်တမ်းလျက်၊ ဆူးပင် အောက်မှာ စုဝေးလျက်နေကြ၏။

၈ လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍ အရပ်ရပ်နှင့် ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၉ ယခုမူကား၊ ငါသည် သူတို့သီချင်းဆိုရာ ကဲ့ရဲ့ ပုံခိုင်းရာ ဖြစ်ပါသည်တကား။

၁၀ ငါ့ကို ရွံရှာ၍ ဝေးစွာ ရှောင်တတ်ကြ၏။ ငါ့ မျက်နှာကို တံထွေးနှင့် မထွေးဘဲ မနေကြ။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလေးနှင့်ပစ်၍ ညှဉ်းဆဲ တော်မူသောကြောင့် သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဇက်ကြီး ကိုလွှတ်တတ်ကြ၏။

၁၂ သူငယ်တို့သည် ငါ့လက်ျာ ဘက်၌ ထ၍ ငါ့ခြေကို တွန်းကြ၏။ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို့ကြ၏။

၁၃ ငါ့လမ်းဖျက်၍ ကိုငါ့ကို လဲစေခြင်းငှါ ကြိုးစား ကြ၏။ သူတို့တွင် သတိပေးသော သူမရှိ။

၁၄ ကျယ်သော တွင်းပေါက်၌ ဝင်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို တိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန် တည်းပြေးလာကြ၏။

၁၅ ကြောက်မက် ဘွယ်သောအရာတို့သည် ငါ့အ ပေါ်သို့ ရောက်၍ လေတိုက် သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကို လိုက် သဖြင့် ငါ့စည်းစိမ်သည် မိုဗ်းတိမ်ကဲ့သို့ လွင့်ကုန်ပြီ။

၁၆ ယခုမူကား၊ ငါ့နှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲ ခံရာကာလသည် ငါ့ကိုမို့ပြီ။

၁၇ ညဉ့်အခါ ငါ့အရိုးတို့သည် အလွန် ကိုက်ခဲ၍ ငါ့အကြောတို့သည် သက်သာခြင်း မရှိကြ။

၁၈ ငါ့အနာသည် ပြင်းထန် သဖြင့်၊ အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ အင်္ကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကို စည်းလျက်နေ၏။

၁၉ ငါ့ကို ရွံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။

၂၀ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော် လည်း ကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ်နေ သော်လည်း မှတ်တော်မမူ။

၂၁ အကျွန်ုပ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြု၍၊ အားကြီးသော လက်တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲတော်မူ၏။

၂၂ အကျွန်ုပ်ကို ချီသွား၍၊ လေကို စီးစေသဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြုတ်လွှင့် တော်မူ၏။

၂၃ သေခြင်းသို့ ၎င်း၊ အသက်ရှင်သော သူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့ စီရင်သောနေရာသို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင် တော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ် သိပါ၏။

၂၄ ဘုရားသခင်သည် လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ တောင်းပန်သော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီး တော်မူသောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း ကျေးဇူးမရှိ။

၂၅ အမှုရောက်သော သူအတွက် ဝါငိုကြွေးဘူးပြီ မဟုတ်လော။ ဆင်းရဲသော သူအတွက် ဝါစိတ်နာ ကြဉ်းဘူးပြီ မဟုတ်လော။

၂၆ သို့သော်လည်း ငါသည် ကောင်းကျိုးကို မြှင်လင့် သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကို တောင့်တ သောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။

၂၇ ငါ့အသည်းသည် ပူလောင်၍ ငြိမ်းခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကို တွေ့မိပြီ။

၂၈ နေရောင်ကွယ်၍ မှောင်မိုက်၌ လှည့်လည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မတ်တတ်နေ၍ ကြွေးကြော်ရ၏။

၂၉ မြေခွေးတို့နှင့် ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလား အုပ်ငှက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရ၏။

၃၀ အဆင်းမည်းလျက် အရိုး ပူလောင်လျက်ရှိ၏။ ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွားသော အသံ၊ ငါ့ပုလွေသည် ငိုကြွေးသော အသံကိုသာ ပေးတတ်၏။

၃၁

၁ ငါသည်အပျိုကိုမျှ မကြည့်ရှုမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ် ဝန်ခံခြင်းကို ပြုပြီ။

၂ သို့မဟုတ် အထက်အရပ်က ဘုရားသခင်သည်

အဘယ် ကျေးဇူးကို၎င်း၊ မြင့်ရာ အရပ်က အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သော အမွေဥစ္စာကို၎င်း ပေးတော်မူမည်နည်း။

၃ ဆိုးသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်း သို့၎င်း ရောက်ကြမည် မဟုတ်လော။

၄ ဘုရားသခင်သည် ငါသွားရာ လမ်းတို့ကို မြင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်မူသည် မဟုတ်လော။

၅ မုသာလမ်းသို့ ငါလိုက် မိသော်၎င်း၊ လှည့်စား ခြင်းငှါ ငါပြေးမိသော်၎င်း၊

၆ မှန်သော ချိန်ခွင်၌ ငါ့ကို ချိန်ပါစေ။ ဘုရား သခင်သည် ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သိတော်မူပါစေ။

၇ ငါသည် လမ်းလွဲ မိသော်၎င်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့မျက်စိ အလိုသို့ လိုက်မိသော်၎င်း၊ ငါ့ လက်၌ အညစ်အကြေးကပ်မိသော်၎င်း၊

၈ ငါကြံသော မျိုးစေ့၏ အသီးအနှံကို သူတပါး စားပါစေ။ ငါ့ ပျိုးပင်များကို သူတပါး နှုတ်ပါစေ။

၉ သူ့မယားကို ငါတပ်မက်မိသော်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း တံခါးနားမှာ ငါ ချောင်းမိသော်၎င်း၊

၁၀ ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌ ကြိတ်ဆုံ ကြိတ်ရ ပါစေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကို ရှုတ်ချပါစေ။

၁၁ ငါသည် ထိုသို့ပြုမိလျှင် အပြစ်ကြီး၏။ ရာဇဝတ် ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

၁၂ ထိုအပြစ်သည် အကုန်အစင် လောင်သောမီး၊ ငါ့စည်းစိမ်ရှိသမျှကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။

၁၃ ငါ့ကျွန်နှင့် ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရားတွေ့စရာ အမှုရှိသောအခါ ငါ နားမထောင်ဘဲ နေမိလျှင်၊

၁၄ ဘုရားသခင် ထတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ စစ်ကြောတော်မူသောအခါ အဘယ် သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်နည်း။

၁၅ ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် သူ့ကို လည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ်လော။ တပါး တည်းသော ဘုရားသည် ငါတို့ နှစ်ယောက်ကို အမိ ဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ်လော။

၁၆ ငါသည် ဆင်းရဲသား တောင့်တသော အရာကို မပေးဘဲ နေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမ မျက်စိကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြုဘူးသလော။

၁၇ မိဘ မရှိသော သူတို့အား စားစရာကို မမျှဘဲ၊ ငါတယောက်တည်း စားဘူးသလော။

၁၈ ဆင်းရဲသားသည် အဘ ထံမှာ နေသကဲ့သို့၊

ငါ့အသက် ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါနှင့်အတူ ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံပြီ။ ငါသည် ဘွားမြင်သော နေ့မှ စ၍ မုတ်ဆိုးမကို မစပြီ။

၁၉ အဝတ် မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက် သောသူ တစုံတယောက်နှင့်၊ ခြံစုရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာ နေသောသူ တစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍၊

၂၀ သူ၏ ခါးသည် ငါ့ကို ကောင်းကြီးမပေး။ ငါ့သိုးမွေး အားဖြင့် မနွေးဘဲ နေသော်၎င်း၊

၂၁ ရိုးတော်တွင် ငါ့ဘက်၌ နေသောမင်းကို ငါသည် မြင်၍၊ မိဘမရှိသော သူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊

၂၂ ငါ့လက်မောင်းသည် ပန်းက ကျပါစေ။ ငါ့လက်ရိုး ကျိုးပါစေ။

၂၃ ငါသည် ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေး ကို ကြောက်ရွံ့၍ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မပြစ်မှားဘဲ နေပါပြီ။

၂၄ ငါသည် ရွှေကို ကိုးစား၍ ရွှေစင်အား သင်သည် ငါခိုလှုံရာ ဖြစ်၏ဟု ဆိုမိသော်၎င်း၊

၂၅ ငါ၌ စည်းစိမ်ကြီး၍ များစွာသော ဥစ္စာရတတ် သောကြောင့်၊ ငါဝါကြွား ဝမ်းမြောက်မိသော်၎င်း၊

၂၆ ရောင်ခြည် ထွက်သောနေ၊ ထွန်းလင်းလျက် သွားသော လကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊

၂၇ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နူးညွတ်၍ ငါ့ လက်ကို ငါနမ်းမိသော၎င်း၊

၂၈ ရာဇဝတ် ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ အထက် အရပ်၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်၏။

၂၉ ငါ့ကို မုန်းသော သူသည် ပျက်စီးသောအခါ ငါ ဝမ်းမြောက်သလော။ သူ၌ ဘေးရောက်သောအခါ၊ ငါဝါကြွားသလော။

၃၀ ငါသည် သူ့အသက်ကို ကျိန်ဆဲ၍ ကိုယ်နှုတ်၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ အခွင့် မပေး။

၃၁ ငါ့အိမ်သူ အိမ်သားတို့က၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့ သခင်၏ အမဲသားတို့ တောင့်တ၍ မဝဘဲ နေရ သနည်းဟု မဆိုတတ်သလော။

၃၂ ဧည့်သည်သည် လမ်း၌ ညဉ့်ကို မလွန်ရမည် အကြောင်း၊ ငါသည် ခရီးသွားသော သူတို့အား ကိုယ် တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။

၃၃ ငါသည် လှူပြုတတ် သကဲ့သို့ ကိုယ် ဒုစရိုက်ကို ဖုံး၍၊ ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဝှက်ထားဘူး သလော။

၃၄ ထိုသို့ ပြုမိလျှင် ကြီးသော ပရိသတ် ရှေ့မှာ

ငါ့မျက်နှာ ပျက်ပါစေ။ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါ့အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင်သို့ မထွက်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာ နေရပါစေ။

၃၅ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေသော။ ငါ့လက်မှတ်ကို ငါပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကို စစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ငါ့တရားတွေ့ဘက်သည် စာထားပါစေ။

၃၆ အကယ်စင်စစ် ထိုစာကို ပခုံးပေါ်မှာ ငါတင် ထားပါမည်။ ခေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။

၃၇ ငါသည် ကိုယ်အပြုအမူ အလုံးစုံတို့ကို တော်ပြု ပါမည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော်ကို ချဉ်းကပ်ပါမည်။

၃၈ ငါ့မြေသည် ငါ့ကို အပြစ်တင်သဖြင့်၊ အော်ဟစ် ၍ လည်ချောင်းတို့သည် တညီတည်း မြည်တမ်း သော်၎င်း။

၃၉ စရိတ် မကုန်ဘဲ မြေအသီးအနှံကို ငါစား၍ မြေဆိုင်သော သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း။

၄၀ စပါးပင် အတွက် ဆူးပင် ပေါက်ပါစေ။ မုယောပင် အတွက် ဗောဂှုပင် ပေါက်ပါစေဟု မြှက်ဆို၏။ ယောဘ မြှက်ဆိုသော စကားပြီး၏။

၃၂

၁ ထိုသို့ ယောဘသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့် ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ မပြောဘဲ နေကြ၏။

၂ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓ အမျိုး အာရ အန္တယ်ဖြစ်သော ဗာရ ခေလသား လေီဟုသည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘ သည် ဘုရားသခင်ထက် မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ယောဘကို အမျက်ထွက်၏။

၃ ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ မပြောနိုင်သော်လည်း ယောဘ၌ အပြစ် ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့် သူတို့ကိုလည်း အမျက်ထွက်၏။

၄ လေီဟုသည် သူတို့ထက် အသက် ငယ်သော ကြောင့် ယောဘ ပြောသောစကား မကုန်မှီတိုင် အောင် ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။

၅ ထိုသူ သုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ ပြောစရာ စကား မရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အမျက်ထွက် လေ၏။

၆ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓအမျိုး ဗရခေလသား လေီဟု မြှက် ဆိုသည်ကား ငါသည် အသက် ငယ်ပါ၏။ သင်တို့ သည် အလွန် အသက်ကြီးပါ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကြောက်၍ ကိုယ်သဘောကို မပြုဘဲနေပါပြီ။

၇ နေ့ရက် ကာလတာရှည်သော သူသည် စကား ပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်သော သူသည် ပညာကို သွန်သင်အပ်၏။

၈ သို့ရာတွင် လူထံ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဉာဏ်ရှိ၏။

၉ လူကြီးတို့သည် အစဉ် ပညာရှိသည် မဟုတ်။ အသက်ကြီးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မှန်သော တရားကို နားလည်သည် မဟုတ်။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုလည်း ပြပါမည်။

၁၁ သင်တို့ စကားကို ကြားရအံ့သောငါ ငါဆိုင်း လင့်ပြီ။ သင်တို့သည် ပြောစရာကို ရှာဖွေ၍ ဆွေးနွေး သောစကားကို ငါနားထောင်ပြီ။

၁၂ စေ့စေ့ နားထောင်စဉ်တွင် ယောဘကို အဘယ် သူမျှ မနိုင်။ သူ၏ စကားကို အဘယ်သူမျှ မချေ။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ပညာကိုရှာ၍ တွေ့ပြီဟု သင်တို့ ဆိုစရာမရှိ။ ယောဘကို နှိမ့်ချသောသူကား လူ မဟုတ်။ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၁၄ ယောဘသည် ငါ့ကို ရည်ဆောင်၍ ပြောပြီ မဟုတ်။ သင်တို့ ပြန်ပြောသည့်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည် မဟုတ်။

၁၅ ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက် ပြန်၍ မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

၁၆ ငါဆိုင်းလင့်သည်တွင် သူတို့သည် နှုတ်မမြွက်၊ ပြန်၍ မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ်အတွက်ပြန် ပြောမည်။ ကိုယ့်သဘောကို ပြမည်။

၁၈ ငါသည်ပြောစရာ စကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ အတွင်း ဝိညာဉ် နှိုးဆော်ခြင်းကို ခံရ၏။

၁၉ ငါ့ဝမ်းသည် ပိတ်ဆို့သော စပျစ်ရည်နှင့် တူ၏။ အသစ်သော အသားရေဘူး ကွဲလှသကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၂၀ ငါသည် သက်သာခြင်းငှါ မြှက်ဆိုရမည်။ နှုတ်ကို ဖွင့်၍ ပြန်ပြောရမည်။

၂၁ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကိုမျှ မထောက်။ အဘယ် သူကိုမျှ ချီးမွမ်းသော စကားနှင့် မချော့မော့။

၂၂ သူတပါးကို ချီးမွမ်းသော စကားနှင့် မချော့မော့ တတ်။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် ငါ့ကို ချက်ချင်း ပယ်ရှားတော်မူမည်။

၃၃

၁ သို့ဖြစ်၍ အိုယောဘ၊ ငါ မြှက်ဆိုသော စကား အလုံးစုံတို့ကို နားထောင် နာယူပါလော့။

၂ ငါသည်ယခု နှုတ်ကို ဖွင့်၍လျှာနှင့် မြက်ဆိုသော အခါ။

၃ ငါ သဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ဝါစကားဖြောင့် လိမ့်မည်။ ဝါနှုတ်သည် ရှင်းလင်းသော ပညာစကားကို မြက်ဆိုလိမ့်မည်။

၄ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဝါကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ဝါကို အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။

၅ သင်သည် တတ်နိုင်လျှင် ဝါကို ပြန်ပြောလော့။ ကိုယ်စကားကို ပြင်ဆင်လော့။ ကြီးစားလော့။

၆ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ငါသည် သင်နှင့် တူ၏။ ငါသည်လည်း မြေမှုန့်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။

၇ သင်သည် ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါ၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာမရှိ။ သင့် အပေါ်မှာ ငါသည် လေးသောလက်ကို မတင်။

၈ အကယ်စင်စစ် သင့်စကားသံကို ငါကြားသည် အတိုင်း သင်မြက်ဆိုသော စကားဟူမူကား။

၉ ငါသည် စင်ကြယ်သော သဘောရှိ၏။ ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုတတ်။ ငါ၌အပြစ်မရှိ။ သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။

၁၀ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာတော်မူ၏။ ဝါကို ရန်သူကဲ့သို့ သိမှတ်တော်မူ၏။

၁၁ ဝါကို ထိတ်ခတ်တော်မူ၏။ ငါထွက်ရာလမ်း ရှိသမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ဟု ဆိုမိပြီ။

၁၂ ထိုသို့ ဆိုသော်မှားပြီ။ ငါပြန်ပြောသော စကား ဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။

၁၃ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသနည်း။ ပြုတော်မူသော အမှုတို့၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူ။

၁၄ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ် မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ လူ မရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။

၁၅ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ ငိုက်လျက် အိပ်ပျော် လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍ ညဉ့်ရူပါရုံကိုခံရ သောအားဖြင့်၊

၁၆ ဘုရားသခင်သည် လူ၏ နားကို ဖွင့်၍ ဆုံးမ ပေးတော်မူတတ်၏။

၁၇ ထိုသို့လူသည် မိမိအကြံကို စွန့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မာန်မာနနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။

၁၈ သူ၏အသက်ကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှ ကွယ်ကာ၍ ထားဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူ၏။

၁၉ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ နာခြင်းဝေဒနာကို ခံရ၍၊

အရိုး ရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲသဖြင့်၊

၂၀ မုန့်နှင့် မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရွံ့ရှာ၏။

၂၁ အသားအရေ ပိန်လျော့ ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှားဘူးသော အရိုးတို့လည်း ပေါ်ကြ၏။

၂၂ အသက်ဝိညာဉ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းနားသို့၎င်း၊ ဖျက်ဆီးသော တမန်လက်သို့ ၎င်းရောက်လှပြီ။

၂၃ သို့ရာတွင် လူတို့အား တရားလမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊ တထောင်တွင် အထွဋ် ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်သော တမန် ရှိလျှင်၊

၂၄ ဘုရားသခင်က သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ထိုသူကို မဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်လော့။ ရွေးရာအကြောင်းကို ငါ တွေ့ပြီဟု ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊

၂၅ ထိုသူသည် သူငယ်ထက် အသားအရေနု ထွား၍ ပျိုသောအသက်နှင့် တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၂၆ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူတတ်၏။

၂၇ သူကလည်း ငါသည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သော တရားကို မှောက်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခံထိုက် သော အပြစ်ကို မခံရဘဲ။

၂၈ သင်္ချိုင်းတွင်း ထဲသို့ ဝါကို မဆင်းစေဘဲ ကယ်တင် တော်မူသဖြင့်၊ ဝါအသက်သည် မှောက်မိုက်နှင့် လွတ် လျက်ရှိ၏ဟု လူတို့တွင် သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။

၂၉ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် လူတို့၌ ရံခါရံခါ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊

၃၀ သင်္ချိုင်းတွင်းမှ နှုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ အလင်းနှင့် လင်းစေတော်မူ၏။

၃၁ အို ယောဘ၊ ဝါစကားကို သတိနှင့် နားထောင် လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ ငါပြောပါမည်။

၃၂ သို့သော်လည်း ပြောစရာရှိလျှင် ပြန်ပြောလော့။ သင့်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသောကြောင့် စကားပြောလော့။

၃၃ ပြောစရာ မရှိလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍ ဝါ စကားကို နားထောင်လော့။ ပညာကို ငါသွန်သင်ပါ မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၃၄

၁ တဖန် ဇေယျာ ဆက်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊

၂ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိတို့၊ ဝါစကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။

၃ ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်း သကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကို စုံစမ်းတတ်၏။

၄ ငါတို့သည် ကိုယ်အဘို့ အလိုရှိစစ်၍တရားသဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင် အားဖြင့် သိမှတ်ကြကုန်အံ့။

၅ ယောဘက ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ၏။

၆ ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာ ပြောရမည်လော။ ငါ မပြစ်မှားသော်လည်း၊ မပျောက် နိုင်သော အနာရောဂါစွဲပါသည် တကားဟု ဆိုမိပြီ။

၇ ယောဘနှင့် တူသောသူ တစုံတယောက် ရှိ လိမ့်မည်လော။ ရေကို သောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မျှီတတ်၏။

၈ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ လူဆိုးတို့နှင့် သွားလာတတ်၏။

၉ လူသည် ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်၍အကျိုးမရှိဟု ယောဘသည် ဆိုမိပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည် ဘုရားသခင် နှင့်ငင်း၊ အပြစ်သည် အနန္တ တန်ခိုးရှင်နှင့်ငင်း ဝေးပါစေ။

၁၁ လူပြုသော အမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော် မူမည်။ လူတိုင်း ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အထိုက် အလျောက်ခံစေတော်မူမည်။

၁၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုတော်မမူ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့် စီရင်တော်မမူ။

၁၃ မြေကြီးကို ဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူ အပ် သနည်း။ လောကဓာတ်လုံးကို အဘယ်သူ စီရင်ပြုပြင် သနည်း။

၁၄ ဘုရားသခင်သည် လူကို အလိုတော် မရှိ၍လူ၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊

၁၅ ခပ်သိမ်းသောလူ သတ္တဝါတို့သည် ချက်ခြင်း သေပျောက်၍ မြေမှုန့်သို့ တဖန်ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ယခုမှာ သင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆင်ခြင် ဦးလော့။ ငါ့စကား သံကို နားထောင်ဦးလော့။

၁၇ တရားကို မုန်းသောသူသည် အစိုးရမည် လော။ တရားသဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသောသူကို အပြစ်တင်သင့်သလော။

၁၈ သင်သည် လူဆိုးဖြစ်၏ဟု ရှင်ဘုရင်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟု မင်းတို့ကိုငင်း ဆိုသင့်သလော။

၁၉ ထိုမျှမက၊ မင်းတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်တော် မမူ။ ဆင်းရဲသော သူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတတ်သောသူကို သာ၍ အားနာတော် မမူသော ဘုရားသခင်ကို မဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဘုရား သခင်သည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။

၂၀ တခဏခြင်းတွင် သတ္တဝါတို့သည် သေတတ် ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ လူမျိုးတစုံ တမျိုးတုန်လှုပ် ကွယ်ပျောက်၍ အားကြီးသော သူသော်လည်း အဘယ်သူမျှ မပြုဘဲ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ လူသွားရာ လမ်းတို့ကို ဘုရားသခင် ကြည့်ရှု၍ လူခြေရာ ရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

၂၂ မတရား သဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ ပုန်းရှောင်ရာ မှောင်မိုက် သေမင်း အရိပ် တစုံတခုမျှ မရှိ။

၂၃ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ လူသည် တရား တွေ့သောအခါ၊ အထပ်ထပ် စစ်ကြောတော်မူစရာ အကြောင်း မရှိ။

၂၄ အားကြီးသော သူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲ ချိုး ဖျက်၍ သူတို့အရာ၌ အခြားသောသူကို ခန့်ထား တော်မူ၏။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ သူတို့ ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ကို ရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၂၆ သူတို့ အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ် ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို အလျှင်း မဆင်ခြင်ကြ။

၂၈ ထိုသို့ ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသား ငိုကြွေးသံ သည် ရှေ့တော်သို့ တက်၍ ညဉ့်ဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံသည် ကြားတော်မူရ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင် အဘယ်သူ နှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။ မျက်နှာလွှဲတော် မူလျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူသည် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။

၃၀ ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည် အကြောင်း အဓမ္မမင်းတို့ကို နှိမ်ချတော်မူ၏။

၃၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရပါပြီ။ နောက်တဖန် မပြစ်မှားပါ။

၃၂ အကျွန်ုပ် နားမလည်သောအရာကို သွန်သင်

တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် မပြုဘဲ နေပါမည်ဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက် သင့်သည် မဟုတ်လော။

၃၃ သင်သည် ငြင်းပယ်သည် ဖြစ်စေ၊ ရွေးယူသည် ဖြစ်စေ၊ သင်၏အလိုသို့သာ ဘုရားသခင် လိုက်၍၊ အလိုတော်သို့ မလိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူ ရမည်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် နားလည်သည်အတိုင်း ပြောပါ။

၃၄ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့သည် စကား ပြော ပါစေ။ ပညာရှိသော သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေ။

၃၅ ယောဘသည် နားမလည်ဘဲ ပြောမိပြီ။ သူ ပြောသော စကားသည် ပညာစကား မဟုတ်။

၃၆ ယောဘသည် မတရားသော သူကဲ့သို့ ပြန် ပြောတတ်သောကြောင့်၊ အဆုံးတိုင်အောင် စုံစမ်း စေခြင်းငှါ ငါအလို ရှိ၏။

၃၇ ဒုစရိုက်ကို ပြုသည် သာမက၊ ပုန်ကန်သော အပြစ် ရှိသေး၏။ ငါတို့တွင် အောင်ပွဲကို ခံ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသော စကားနှင့် များစွာပြော တတ်သည်ဟု မြက်ဆို၏။

၃၅

- ၁** တဖန် ဇေလီဟု ဆက်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊
- ၂** ငါသည် ဘုရားသခင်ထက် သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏ ဟု သင်ပြောသော စကားမှန်သည် ထင်သလော။
- ၃** သင်က၊ ငါသည် အဘယ်အကျိုးကို ရသနည်း။ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲနေလျှင် အဘယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း ဟု ဆိုလို၏။
- ၄** သင်နှင့် သင်၏ အပေါင်းအသော်တို့ စကားကို ငါ ချေပါမည်။
- ၅** မိုဗ်းကောင်းကင်ကို မျှော်၍ သင့်ထက်မြင့်သော မိုဗ်းတိမ်တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။
- ၆** သင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုသော်လည်း၊ ဘုရား သခင်ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ်များသော်လည်း၊ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်နိုင်သနည်း။
- ၇** သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ၏ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုစုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ အဘယ်ကျေးဇူးကို ခံတော်မူမည်နည်း။
- ၈** သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် သင်နှင့် တူသောလူ သတ္တဝါကိုသာ ထိခိုက်နိုင်၏။ သင်ပြုသော သုစရိုက် သည်လည်း လူသားတို့၌သာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

၉ များပြားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသောသူ နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ပြင်းစွာ အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။

၁၀ သို့သော်လည်း ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ညဉ့်အချိန်၌ သီချင်းဆိုရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ ထသော၊

၁၁ မြေတိရစ္ဆာန် နားလည်သည် ထက်သာ၍ နားလည်သော ဉာဏ်နှင့်၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသော ပညာနှင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ပြည့်စုံ စေတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မမေးမြန်းတတ်။

၁၂ ထိုကြောင့် အဓမ္မလူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း ကို ခံရ၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ထူးတော်မူ။

၁၃ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချဉ်းနီးသော စကားကို နားထောင်တော်မူ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ထိုသို့သော စကားကို မမှတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။

၁၄ ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရဟု သင်ဆိုသော် လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်လျက် နေလော့။

၁၅ ယခုမူကား၊ အမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော် မမူ၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာ မှတ်တော် မမူသောကြောင့်၊

၁၆ ယောဘသည် အချဉ်းနီးသော စကားကို မြက်ဆိုတတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာပြောတတ်သည် ဟု မြက်ဆို၏။

၃၆

- ၁** တဖန် ဇေလီဟု ဆက်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊
- ၂** ငါ့ကို သည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါပြဦးမည်။ ဘုရား သခင်အဘို့ ပြောစရာရှိသေး၏။
- ၃** ငါသည် ဝေးသော အရပ်က ကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရား သခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြုမည်။
- ၄** အကယ်စင်စစ် မမှန်သောစကားကို ငါမပြော။ ပညာအတတ် စုံလင်သောသူသည် သင်၌ ရှိ၏။
- ၅** ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုး ကြီးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း မထီမဲ့မြင် ပြုတော် မမူတတ်။ အစွမ်း သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- ၆** မတရားသော သူတို့၏ အသက်ကို စောင့်တော် မမူ။ ဆင်းရဲ ခံရသော သူတို့ဘက်၌ တရားစီရင် တော်မူ၏။

၇ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ပမာဏ မပြုဘဲ နေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရ နေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၈ သူတို့သည် အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြီးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလျှင်၊

၉ သူတို့ ပြုမိသောအမှုနှင့် ပြစ်မှားလွန်းကျူးမိသော အပြစ်များတို့ကို ပြဘော်မူ၏။

၁၀ ဆုံးမသော စကားကို နားထောင်ချင်သော သဘောကို သွင်းပေး၍ ဒုစရိုက်ကို စွန့်စေမည် အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

၁၁ စကားတော်ကို နားထောင်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်းစိမ်းချမ်းသာနှင့် ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက် ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။

၁၂ နားမထောင်လျှင် ထားဘေးနှင့် ဆုံး၍ ပညာအတတ် မရှိဘဲ သေတတ်ကြ၏။

၁၃ အဓမ္မ သဘောရှိသော သူတို့သည် အမျက်တော်ကို သို့ထားတတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူသောအခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။

၁၄ အသက်ငယ်စဉ်ကပင် သေ၍၊ ဆိုးညစ်သော သူတို့နှင့်အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။

၁၅ အမှုရောက်သော ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။

၁၆ ထိုသို့ သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသော အရပ်သို့ ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏ စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့်မည်။

၁၇ သို့မဟုတ် မတရားသော သူကဲ့သို့ အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့် ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။

၁၈ အမျက်တော် ထွက်တတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု ဖိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှ များသော အဘိုးကို ပေးသော်လည်း ကိုယ်ကို မရွေးမ နှုတ်နိုင်။

၁၉ သင်၏ ဥစ္စာကို ပမာဏ ပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကိုဝင်း၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကိုဝင်း၊ ပေးချင်သော်လည်း ပမာဏပြုတော်မမူ။

၂၀ ညဉ့်ကို မတောင့်တနှင့်၊ ညဉ့်အခါ လူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရတတ်ကြ၏။

၂၁ သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှုကို မဖွဲ့ကွက်နှင့်၊ ထိုသို့သော အမှုကို ဆင်းရဲခြင်းထက် သင်သည် အလိုရှိလေပြီတကား။

၂၂ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ အဘယ်သူ အုပ်ချုပ်နိုင်သနည်း။

၂၃ ကြွတော်မူရသော လမ်းကို အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် မတရားသောအမှုကိုပြုမိပြီဟု အဘယ်သူ ဆိုရာသနည်း။

၂၄ လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော အမှုတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။

၂၅ လူ ခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကို မြင်ကြ၏။ အဝေးက ကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။

၂၆ ဘုရားသခင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ။

၂၇ ရေကို သုန်ဖျင်းစေ၍ အထက်သို့ ဆွဲယူတော်မူသဖြင့် ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း မိုဗ်းရွာတတ်၏။

၂၈ မိုဗ်းတိမ်မှ လူတို့ အပေါ်သို့ မိုဗ်းပေါက်ကျ၍ များစွာသော မိုဗ်းရွာတတ်၏။

၂၉ မိုဗ်းတိမ်တော် နှံ့ပြားခြင်း၊ တဲတော် အသံမြည်ခြင်းကို အဘယ်သူ နားလည်သနည်း။

၃၀ တဲတော် အပေါ်မှာ အလင်းတော်ကို ဖြန့်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသော အရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။

၃၁ ထိုသို့သော အားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသော အစာအာဟာရကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။

၃၂ အလင်းကို လက်တော်နှင့် ကွယ်ကာ၍ တဖန်ရန်သူ ရှိရာသို့ လွှတ်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုသူမှစသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပင်များကို အလိုတော် မရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

၃၇

၁ ဤအမှုကြောင့် ငါ နှလုံးသည် တုန်လှုပ်၍ မိမိနေရာမှ ရွေ့သွား၏။

၂ မြက်တော်မူသော အသံနှင့် နှုတ်တော်မှထွက်သော အသံကို စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။

၃ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ အနှံ့အပြားလွှတ်၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။

၄ လျှပ်စစ် ပြက်ပြီးမှ အသံတော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော် အသံနှင့် မိုဗ်းချုန်း တော်မူ၏ အသံတော် မြည်သောအခါ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်းတော်မမူ။

၅ အံ့ဩဘွယ်သော အခြင်းအရာပါလျက် ဘုရား

သခင်သည် အသံတော်နှင့် မိုဗ်းချုန်းတော်မူ၏။
ကြီးသောအမှု ငါတို့ နားမလည်နိုင်သော အမှုတို့ကို
ပြုတော်မူ၏။

၆ မြေပေါ်မှာ ဖြစ်စေဟု မိုဗ်းပွင့်ကို၎င်း၊ သုန်ဖျင်း
သော မိုဗ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန်သော
မိုဗ်းရေကို၎င်း မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို သိမည်အကြောင်း လူတိုင်း လုပ်သော
အလုပ်ကို ဆီးတားတော်မူ၏။

၈ ထိုအခါ သားရဲတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ ဝင်၍
သူတို့ နေရာ၌ နေတတ်ကြ၏။

၉ လေသွေသည် တောင်မျက်နှာမှ၎င်း၊ အချမ်းသည်
မြောက်မျက်နှာ မှ၎င်း၊ ထွက်လာတတ်၏။

၁၀ ဘုရားသခင် မှတ်တော်မူ သဖြင့်၊ ရေခဲဖြစ်၍
ရေမျက်နှာသည် ခဲလျက်ရှိ၏။

၁၁ မိုဗ်းတိမ်မှ မိုဗ်းရေကို သက်ရောက်စေ၍
ရောင်ခြည်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းတိမ်ကို ပျောက်လွှင့်
စေတော်မူ၏။

၁၂ လောကဓာတ် မြေကြီး တရောက်လုံးကို မှာထား
တော်မူသမျှအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ၊ ပညာတော် အားဖြင့်
လှည့်လည်စေတော်မူ၏။

၁၃ ဒဏ်ခတ်သော်၎င်း၊ မြေတော်ကို ပြုစုသော်၎င်း၊
ချမ်းသာပေးသော်၎င်း၊ လာစေတော်မူ၏။

၁၄ အိုယောဘ၊ ဤစကားကို နားထောင်လော့။
ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို
ငြိမ်သက်စွာ နေ၍ ဆင်ခြင်လော့။

၁၅ ထိုအမှုတို့ကို ဘုရားသခင် စီရင်၍ မိုဗ်းတိမ်
တော်အလင်းကို ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ
သင်သည် သိသလော။

၁၆ ပညာစုံလင်သော ဘုရား၏ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တည်းဟူသော မိုဗ်းတိမ်တို့သည် မပေါ့
မလေး မှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူသော
အမှုကို၎င်း၊

၁၇ မြေပေါ်မှာ တောင်လေဖြင့် အချမ်းပျောက်စေ
တော်မူသောအခါ သင်၏ အဝတ်သည် အဘယ်
သို့သော အားဖြင့် နွေးသည်ကို၎င်း၊ နားလည်
သလော။

၁၈ သွန်းသော ကြေးမုံကဲ့သို့ တည်လျက်ရှိသော
မိုဗ်းကောင်းကင်ကို သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်
ဝိုင်းညီ၍ ကြက်သလော။

၁၉ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်ကို

သွန်သင်ပါ။ ငါတို့သည် မိုက်သောကြောင့် အလို
အလျောက် မလျှောက်တတ်ကြ။

၂၀ ငါပြောသော စကားကို ဘုရားသခင်အား
ကြားလျှောက်လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍ လူသည်
ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။

၂၁ လေသည် လာ၍မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ရှင်းလင်း
စေသောအခါ လူသည် ထွန်းလင်းသော ရောင်ခြည်ကို
မကြည့်နိုင်။

၂၂ မြောက်မျက်နှာမှ ရွှေရောင်ခြည် ထွက်တတ်၏။
ဘုရားသခင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်း
အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၂၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ငါတို့သည် စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ၊
အစွမ်းသတ္တိ အားဖြင့်၎င်း၊ တရား စီရင်ခြင်းနှင့်
ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့်၎င်း ထူးဆန်းတော်မူ၏။
အဘယ်သူကိုမျှ ညှဉ်းဆဲတော်မမူ။

၂၄ သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်း
ရှိကြ၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ
ဘုရားသခင်ကို မဖူးမကြည့်နိုင်ဟု မြှက်ဆို၏။

၃၈

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ စကားကို
လှန်ပြန်၍ မိုဗ်းသက်မုန်းတိုင်း ထဲက မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊

၂ ပညာ မရှိဘဲ စကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကို
မိုက်စေသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။

၃ လူယောက်ျား ကဲ့သို့ သင့်ခါးကို စီးလော့။ ငါ
မေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။

၄ မြေကြီးအမြစ်ကို ငါတည်သောအခါ၊ သင်သည်
အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ နားလည်လျှင် ဘော်ပြလော့။

၅ မြေကြီးအတိုင်း အရှည်ပမာဏကို အဘယ်သူ
စီရင်သနည်း။ နားလည်လျှင် ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို
အဘယ်သူ တန်း၍ ချသနည်း။

၆ မြေကြီး တိုက်မြစ်ကို အဘယ် အရပ်၌ စွဲစေ
သနည်း။

၇ နံနက် ကြယ်တို့သည် တညီ တညွတ်တည်း
သီချင်းဆို၍ ဘုရားသခင်သား အပေါင်းတို့သည်
ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ကြွေးကြော်ကြစဉ်၊ တိုက်ထောင့်
အထွဋ်ကျောက်ကို အဘယ်သူ တင်ထားသနည်း။

၈ သမုဒ္ဒရာသည် အမိဝမ်းထဲက ဘွား၍ ထွက်လာ
သောအခါ အဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့် ပိတ်ထား
သနည်း။

၉ သမုဒ္ဒရာကို မိုဗ်းတိမ်နှင့် ငါခြံ၍ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည် ကာလ၌၎င်း။

၁၀ သင်သည် ဤအရပ် တိုင်အောင် လာရ၏။

၁၁ တိုး၍ မလွန်ရ ဤအရပ်၌ သင်၏ ထောင်လွှားသော လှိုင်းတံပိုး ဆုံးရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာ အပိုင်းအခြားကို ငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ထားသည်ကာလ၌၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ဝိုင်း၍ ကူညီသနည်း။

၁၂ သင်သည် တသက်လုံးတွင် တခါမျှ နံနက်ကို မှာထားဘူးသလော။ မိုဗ်းသောက်လင်းကို နေရာ ချဘူးသလော။

၁၃ နံနက် အလင်းသည် မြေကြီးစွန်းကို ကိုင်လျက်၊ လူဆိုးတို့ကို ခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ဘူးသလော။

၁၄ မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ် သကဲ့သို့ ပုံပေါ်၍ အဝတ်တန်ဆာ ဆင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။

၁၅ လူဆိုးတို့၏ အလင်းသည် ကွယ်၍ ချိကြွသော လက်လည်း ကျိုးတတ်၏။

၁၆ သင်သည် သမုဒ္ဒရာစမ်းရေပေါက် ထဲသို့ ဝင်ဘူး သလော။ နက်နဲသော အောက်ဆုံး အရပ်၌ လှည့်လည်ဘူးသလော။

၁၇ သေခြင်း တံခါးတို့ကို သင့်အား ဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်းအရိပ် ထဲသို့ ဝင်သော လမ်းဝတို့ကို မြင်ဘူး သလော။

၁၈ မြေကြီးမျက်နှာ တပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူးသ လော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင် ဘော်ပြလော့။

၁၉ အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သော လမ်းဖြင့် ရောက်ရသနည်း။ မှောင်မိုက် နေရာလည်း အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

၂၀ အကယ်စင်စစ် သင်သည် အလင်း အမိုက် အပိုင်းအခြားသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာ အိမ်သို့ ရောက်သော လမ်းတို့ကို သိလိမ့်မည်။

၂၁ သင်သည် ရှေးကာလ၌ ဘွားမြင်၍ အလွန် အသက်ကြီးသောကြောင့် သိလိမ့်မည်။

၂၂ သင်သည် မိုဗ်းပွင့် ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ ဝင်ဘူး သလော။

၂၃ ဘေးရောက်ရာ အချိန်ကာလနှင့် စစ်ပြိုင်၍ တိုက်ရာ အချိန်ကာလတို့၊ ငါ သိုထားသော မိုဗ်းသီး ဘဏ္ဍာများကို မြင်ဘူးသလော။

၂၄ အလင်းသည် အဘယ်သို့သော လမ်းဖြင့် နှံ့ပြား သနည်း။ အရှေ့ လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ် ကြောင့် လွင့်သနည်း။

၂၅ လူမရှိသော မြေနှင့် လူမနေသော တော၌ မိုဗ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်း။

၂၆ လွတ်လပ်သော လွင်ပြင်ကို ရေနှင့် ဝစေ၍

၂၇ နသော မြက်ပင် အညှောက်ကို ထွက်စေခြင်း ငှါ၎င်း။ လျှံသောမိုဗ်းရေစီးရာလမ်း၊ မိုဗ်းကြိုးနှင့် ဆိုင်သော လျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို အဘယ်သူ ဖွင့် သနည်း။

၂၈ မိုဗ်းရေ၏ အဘကား အဘယ်သူနည်း။ နှင်းပေါက်တို့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်ဘွားစေသနည်း။

၂၉ ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ ဝမ်းထဲက ထွက်လာ သနည်း။ မိုဗ်းကောင်းကင် နှင်းခဲကို အဘယ်သူသည် ပဋိသန္ဓေပေးသနည်း။

၃၀ ရေသည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ပင်လယ် မျက်နှာ တင်းမာလျက် ရှိ၏။

၃၁ သင်သည် ခိမကြယ်စု၏ သာယာစွာပြု ပြင်ခြင်း ကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။ ကလိသကြယ်၏ ချည် နောင်ခြင်းကို ဖြည့်နိုင်သလော။

၃၂ မာဇရတ် ကြယ်တို့ကို အချိန် ရောက်လျှင် ထုတ်ဘော်နိုင်သလော။ အာရှ ကြယ်နှင့် သူ၏သား တို့ကို ပဲ့ပြင်နိုင်သလော။

၃၃ မိုဗ်းကောင်းကင် တရားတို့ကို နားလည် သလော။ ထိုတရားတို့သည် မြေကြီးကို အုပ်စိုးမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးနိုင်သလော။

၃၄ များစွာသော မိုဗ်းရေသည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးစေ ခြင်းငှါ မိုဗ်းတိမ်တို့ကို အသံ လွှင့်နိုင်သလော။

၃၅ လျှပ်စစ်တို့ကို လွှတ်နိုင်သလော။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ရှိပါ၏ဟု သင့်ကို လျှောက်လျက် သွား ကြလိမ့်မည်လော။

၃၆ ကိုယ်ခန္ဓာ ထဲသို့ ပညာကို အဘယ်သူသွင်း သနည်း။ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်း။ ပညာရှိ၍ မိုဗ်းတိမ်တို့ကို အဘယ်သူ ရေတွက်နိုင်သနည်း။

၃၇ မြေမှုန့်သည် လုံးထွေး၍ မြေစိုင်တို့သည် ကပ်လျက် နေသောအခါ မိုဗ်းကောင်းကင်၏ ရေတူး တို့ကို အဘယ်သူ သွန်းချသနည်း။

၃၉ သင်သည် ခြင်္သေ့အဘို့ စားစရာအကောင်ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။

၄၀ ခြင်္သေ့ ပျိုတို့သည် ခိုလှုံရာ၌ ဝပ်၍ ချုံဖုတ် အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက် နေသောအခါ သူတို့ကို ဝစွာ ကျွေးနိုင်သလော။

၄၁ ကျီးအ သငယ်တို့သည် စားစရာ မရှိသော

ကြောင့်၊ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်
သောအခါ စားစရာကို အဘယ်သူ ပေးသနည်း။

၃၉

၁ သင်သည် တောဆိပ် မွေးရသော ကာလကို
သိသလော။ သမင်ဒရယ်မ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ
ခံရသော အချိန်ကို မှတ်နိုင်သလော။

၂ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသော နေ့လတို့ကို ရေတွက်၍
ဘွားရသော အချိန် ကာလကို သိသလော။

၃ သူတို့သည် ကျောက်ကိုင်၍ သားငယ်ကို မွေးဘွား
သဖြင့် ဝေဒနာငြိမ်းကြ၏။

၄ သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍၊ လွင်ပြင်၌ ကြီးပွား
တတ်ကြ၏။ အခြားသို့ သွား၍ အမိထံသို့ ပြန်မလာဘဲ
နေတက်ကြ၏။ တောမြည်းကို အဆီးအတား မရှိ
စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ လွတ်သနည်း။

၅ တောမြင်း၌ ချည်နှောင်ခြင်းကို အဘယ်သူ
ဖြေသနည်း။

၆ တောကို သူ့အိမ်ဘို့၎င်း၊ လွင်ပြင်ကို သူ့နေရာ
ဘို့၎င်း၊ ငါ ခန့်ထားပြီ။

၇ မြို့၌ ဖြစ်သောလူတို့၏ အသံဗလံကို သူသည်
မထိခံမြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူ အော်ဟစ် နှိုးဆော်
သံကို မမှတ်တတ်။

၈ တောင်ရိုး၌ ကျက်စား၍ စိမ်းသော အပင်
အမျိုးမျိုးကို ရှာတတ်၏။

၉ ကြံ့သည် သင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ သင်၏
တင်းကုပ်၌ နေခြင်းငှါ အလို ရှိလိမ့်မည်လော။

၁၀ ကြံ့ကို ထွန်ကြောင်းသို့ လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့်
ချည်နိုင်သလော။ သို့မဟုတ် သင့်နောက်သို့လိုက်၍
ချိုင့်၌ လယ်ထွန်း လိမ့်မည်လော။

၁၁ ကြံ့သည် အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကို ယုံမည်
လော။ သင် လုပ်ရသော အလုပ်ကို သူ၌ အပ်မည်
လော။

၁၂ သင်၏ စပါးကို ဆောင်ခဲ့၍ စပါးကို၌ စုသိမ်းလိမ့်
မည်ဟု ယုံသလော။

၁၃ ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင် ခတ်လျက်
နေတတ်၏။ တောငန်းသည် အမွှေး အတောင်နှင့်
ပြည့်စုံ၏။

၁၄ သို့သော်လည်း မြေ၌၍ အဥတို့ကို မြေမှုန့်၌
နွေးစေတတ်၏။

၁၅ သူ့ခြေသည် အဥတို့ကို နင်းမိမည်။ သားရဲ ခွဲ
လိမ့်မည်ဟု မစိုးရိမ်။

၁၆ သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့ မမှတ် ကြမ်း

တမ်းစွာပြုတတ်၏။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ။ သားဘွားခြင်း
ဝေဒနာကို အချည်းနှီး ခံတတ်၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာမဲ့
စေခြင်းငှါ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကို ပေးတော်မမူ။

၁၈ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကို ချီကြွသောအခါ မြင်းနှင့်
မြင်းစီးသောသူကိုပင် ရယ်တတ်၏။

၁၉ သင်သည် မြင်းကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသ
လော။ သူ၏ လည်ပင်း၌ မိုဗန်းကြိုး လက္ခဏာကို
သွင်းသလော။

၂၀ ကျိုင်းကောင် ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။
သူ၏ နှာခေါင်း မြည်သံသည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။

၂၁ လွင်ပြင်ကို ယက်၍ မိမိခွန်အား၌ ဝါကြားလျက်၊
သူရဲများကို တွေ့အံ့သောငှါ သွားတတ်၏။

၂၂ ကြောက်စရာ အကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့၍ ကြောက်
လန့်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့် ထားဘေး
ကို မရှောင်တတ်။

၂၃ သူ့ တဘက်၌ မြားတောင့် လှုပ်သံမြည်၍ လှံ
နှင့် ဒိုင်းလွှားသည် ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။

၂၄ မာနကြီး၍ ပြင်းထန်သော စိတ်နှင့် မြေကို မျို
တတ်၏။ တံပိုးသံကို ကြားသောအခါ ငြိမ်ဝပ်စွာ
မနေနိုင်။

၂၅ တံပိုးများ အလယ်သို့ ရောက်၍ အော့ဟော၊
အော့ဟောဟု ဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေ အော်ဟစ်၍ အသံ
ဗလံပြုခြင်းနှင့် တကွ ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေးက အနံ့ခံ
တတ်၏။

၂၆ သင်ပေးသော ဉာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည်
အတောင်ကို ဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့ ပျံသွားတတ်
သလော။

၂၇ သင် စီရင်သောကြောင့် ရွှေလင်းတသည်
အထက်သို့ တက်၍၊ မြင့်သော အရပ်၌ အသိုက်ကို
လုပ်တတ်သလော။

၂၈ သူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ နေ၍ တောင်ထိပ်နှင့်
ကျောက်ငူပေါ်မှာ နေရာကျတတ်၏။

၂၉ ထိုအရပ်က ကြည့်၍ ကိုက်စားစရာအကောင်
ကို အဝေးကပင် မြင်တတ်၏။

၃၀ သူ၏ သားငယ်တို့သည် အသွေးကို သောက်
တတ်၏။ အသေကောင်ရှိရာ အရပ်၌ ထိုငှက်ရှိသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို
ဆုံးမသောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုပြီးမည်လော။

၂ ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်သော သူသည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု ယောဘအား မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃ ယောဘက အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးယုတ်ပါ၏။

၄ ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရ ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကို ကိုယ် လက်နှင့် ပိတ်ပါမည်။

၅ တကြိမ် ပြောမိပါမည်။ တဖန် မပြောဝံ့ပါ။ နှစ် ကြိမ်တိုင်အောင် ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍ မပြောဝံ့ ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍ လျှောက်လေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ထဲက ယောဘအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၇ လူယောက်ျား ကဲ့သို့ သင်၏ ခါးကို စည်းလော့။ ငါ မေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။

၈ သင်သည် ငါ တရားစီရင်ချက်ကို ပယ်မည်လော။ သင်သည် ကိုယ်တိုင် ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို အပြစ် ရှိသည်ဟု စီရင်မည်လော။

၉ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံးကဲ့သို့သော လက်ရုံးရှိသလော။ ဘုရားသခင်၏ အသံ ကဲ့သို့သော အသံနှင့် မိုဗ်းချန်းနိုင်သလော။

၁၀ ထူးဆန်းသော ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသေရေနှင့် တန်ဆာဆင်လော့။

၁၁ သင်၏ အမျက်အရှိန်ကို လွှတ်လော့။

၁၂ မာန ထောင်လွှားသောသူ အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ့်ချလော့။ မာနထောင်လွှားသော သူ အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချလော့။ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်နင်း၍၊

၁၃ သူတို့ကို မြေမှုန့်၌ တစုတည်းဝှက်ထားလော့။ သူတို့၏ မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်၌ ဖုံးအုပ်လော့။

၁၄ သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာ လက်ရုံးသည် သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။

၁၅ သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသော ဗေဟမုတ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုလော့။

၁၆ နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားတတ်၏။ သူ၏ တန်ခိုး သည် ခါး၌၎င်း၊ သူ၏ ခွန်အားသည် ဝမ်းကြော၌၎င်း တည်လျက်ရှိ၏။

၁၇ သူ အမြီးသည် အာရပ်ပင်ကဲ့သို့ လှုပ်တတ်၏။ ပေါင်ကြောတို့သည် အထပ်ထပ် ရှိကြ၏။

၁၈ အရိုးငယ်တို့သည် ကြေးဝါချောင်း၊ အရိုးကြီး တို့သည် သံတုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၉ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါတို့တွင်

ထူးဆန်းသော သတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားသာလျှင် သူ၏ တံစဉ်ကို ပေးပြီ။

၂၀ မြေတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ ကစားရာ တောင်ရိုး သည် သူ၏ ကျက်စားရာ အရပ်ဖြစ်၏။

၂၁ အရိပ်ကောင်းသော အပင်အောက်၊ ကျူပင် ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေများသော အရပ်၌ နေတတ်၏။

၂၂ ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့် လွှမ်းမိုး၍ ချောင်းနား မိုဗ်းမပင်တို့သည် ဝိုင်းကြ၏။

၂၃ မြစ်ရေထသော်လည်း သူသည် မပြေးတတ်။ သူ၏ ခံတွင်းကို ယော်အန်မြစ်ရေ ဝှေ့တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။

၂၄ ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာ ဘမ်းယူမည်လော။ သူ၏ နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့် ဖောက်မည်လော။

၄၁

၁ လဝိသန်ကို ငါးမျှားနှင့် ဆွဲယူ၍ သူ၏ လျှာကို ကြိုးနှင့် နှိပ်နင်းမည်လော။

၂ သူ့ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ပါးရိုး၌ သံကွင်းလျှိုမည် လော။

၃ သူသည် သင့်ကို များစွာ တောင်းပန်လိမ့်မည် လော။ ချော့မော့သော စကားကို ပြောလိမ့်မည် လော။

၄ သင်နှင့် ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည်လော။ သင်၏ အမှုကို အစဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ သူ့ကို ခန့်ထား မည်လော။

၅ ငှက်နှင့် ကစားသကဲ့သို့ သူနှင့် ကစားမည်လော။ သင်၏ မိန်းမကလေးတို့အဘို့ သူ့ကို ချည်နှောင်မည် လော။

၆ သင်၏ အပေါင်းအဖော်တို့သည် သူ့ကို ဝိုင်း၍ စားသောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော။ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေကြလိမ့်မည်လော။

၇ သူ၏ အရေကို မှိန်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ ခေါင်းကို ငါးထိုးသော လှံနှင့်၎င်း၊ အနှံ့အပြား ထိုးဖောက်နိုင် သလော။

၈ သူ့ အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံမျှသာ ပြုပါ။ သူ့ကို တိုက်မည်အကြံကို နောက်တဖန် မအောက်မေ့ရ။

၉ တိုက်သော သူသည် နိုင်မည်ဟု အချည်းနီး ထင်၏။

၁၀ မြင်ကာမျှနှင့် စိတ်မပျက်သလော။

၁၁ သူ့ကို နှိုးဆောင်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ မရဲရင့်၊ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ်နိုင်သနည်း။

၁၂ ငါသည် ကျေးဇူး တို့ပြုရမည် အကြောင်း

အဘယ်သူသည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုဘူး သနည်း။ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ရှိရှိသမျှတို့သည် ငါ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂ လဝိသန်၏ အင်္ဂါများ၊ ခွန်အား၊ တင့်တယ်သော တန်ဆာတို့ကို ငါသည် ဝှက်၍ မထား။

၁၃ သူ၏ အဝတ်ကို အဘယ်သူ လှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ် ရှိသော ပါးရိုးကို အဘယ်သူ ချဉ်းကပ် လိမ့်မည်နည်း။

၁၄ သူ၏ မျက်နှာ တံခါးကို အဘယ်သူ ဖွင့်လိမ့် မည်နည်း။ သူ၏ သွားတန်းတို့သည် ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ လုံခြုံစွာ တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ် ပူးကပ်သော အကြွေးများနှင့် ဝါကြွားတတ်၏။

၁၆ လေမျှ မဝင်နိုင်အောင် တချပ်နှင့် တချပ်ပူးကပ် လျက် ရှိကြ၏။

၁၇ တချပ်နှင့် တချပ် မခွာနိုင်အောင် တခဲနက် ရှက်တင်လျက် ရှိကြ၏။

၁၈ သူ ချေဆတ်သော အခါ အလင်းတောက် တတ်၏။ သူ့ မျက်စိသည် နံနက် မျက်တောင်ခတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၉ ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွားတို့လည်း လွင့် ကြ၏။

၂၀ ကြွက်ကြွက်ဆူသော အိုးကင်းထဲက အခိုးအငွေ့ တက်သကဲ့သို့ သူ့ နှာခေါင်း ထဲက အခိုးအငွေ့ တက်တတ်၏။

၂၁ အသက်ရှူသောအခါ မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲက မီးလျှံ ထွက်တတ်၏။

၂၂ လည်ပင်း၌ တန်ခိုး နေတတ်၏။ သူ့ ရှေ့မှာ ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။

၂၃ အသား အကြောတို့သည် တခဲနက်ဖြစ်၍ မရွေ့ နိုင်အောင် ခိုင်မာလျက် ရှိကြ၏။

၂၄ နှလုံးသည် ကျောက် ကဲ့သို့ မာ၏။ အောက် ကြိတ်ဆုံ ကျောက်ကဲ့သို့ မာ၏။

၂၅ သူထသောအခါ ခွန်အားကြီးသော သူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့် အားကြီးသော ကြောင့် အရှူးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂၆ သူ့ကို တိုက်လျှင် ထားမခိုင်တတ်။ လှံ၊ မြှား၊ သံချပ် မခိုင်တတ်။

၂၇ သံကို ကောက်ရိုး ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြေးဝါကို သစ်ဆွေး ကဲ့သို့၎င်း မှတ်တတ်၏။

၂၈ လေးနှင့် ပစ်၍ သူ့ကို မပြေးစေနိုင်။ လောက်လွဲ

နှင့် ပစ်သော ကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ဒုတ်ကြီးကို ဖွဲ့ကဲ့သို့ မှတ်၍ လှံနှင့်ရွယ်သောအခါ ရယ်တတ်၏။

၃၀ သူ့ အောက်မှာ ထက်သော အိုးစောင်းခြမ်းများ ရှိ၏။ ရွံ့ပေါ့မှာ ထွန်သွားများကို ဖြန့်တတ်၏။

၃၁ အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ်ကို ဆူစေတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို ဘယောင်းချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။

၃၂ သူ လွန်သွားသော လမ်းသည် ထွန်းတောက် သဖြင့် ပင်လယ်သည် ဆံပင်ဖြူ ယောင်ဆောင် တတ်၏။

၃၃ မြေပေါ်မှာ သူနှင့် ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန် မရှိ။ ပကတိ အားဖြင့် ကြောက်တတ်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။

၃၄ ကြီးမြင့်သော အရာ ရှိသမျှတို့ကို မထိမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။ မာနထောင်လွှားသော သူ့အပေါင်းတို့ အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂

၁ ယောဘသည် ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက် သည်ကား၊

၂ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော် မူကြောင်းကို၎င်း၊ အကြံအစည်တော်ကို အဘယ်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သိပါ၏။

၃ ပညာ မရှိဘဲ အကြံအစည်တော်ကို မိုက်စေ သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ် သည် နားမလည်သော အရာတို့ကို၎င်း၊ ကိုယ်တိုင် မသိ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သော အရာတို့ကို၎င်း ပြောမိပါပြီ။

၄ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်သော အရာတို့ကို သွန်သင် တော်မူပါ။

၅ သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားနှင့် ကြား ဘူးပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို မျက်စိနှင့် မြင်ရ ပါ၏။

၆ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကို ရွံ့ရှာပါ၏။ မြေမှန်နှင့် မီးဖိုပြာ၌ တိုင်၍ နောင်တရပါ၏ဟု လျှောက် တင်လေ၏။

၇ ထိုသို့သော ထာဝရဘုရားသည် ယောဘအား မိန့်တော်မူပြီးမှ တေမန် အမျိုးသား ဇလိဖတ်အား လည်း သင်နှင့် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်း နှစ်ယောက်ကို ငါ အမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့ကျွန်

ယောဘသည် ငါ့အကြောင်း အရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည် မပြော။

၈ သို့ဖြစ်၍ နွားထီး ခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီး ခုနစ်ကောင်တို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ ငါ့ကျွန် ယောဘ ထံသို့ သွား၍ မိမိတို့အဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြလော့။ ငါ့ကျွန် ယောဘသည် သင်တို့အဘို့ ဆုတောင်းရမည်။ သူ၏ မျက်နှာကို ငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ကျွန် ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည် မပြောသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း တေမန်အမျိုးသား လေဗတ်၊ ဂူအာအမျိုးသား ဗိလဒဒါ၊ နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာတို့သည်လည်း သွား၍ ပြုကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း ယောဘ ၏မျက်နှာကို ထောက်တော်မူ၏။

၁၀ ယောဘသည် အဆွေ ခင်ပွန်းတို့ အဘို့ ဆု တောင်းပြီးမှ သူခံရသော ဒုက္ခ အကြောင်းကို ထာဝရ ဘုရားသည် ပယ်ရှင်း၍ အရင်ထက် နှစ်ဆသော ဥစ္စာကို ပေးတော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ သူ၏ ညီအစ်ကို နှစ်ရာမျှ၊ အရင် သိက္ခာမီးသော သူများအ ပေါင်းတို့သည် သူထံသို့ လာ၍ သူ၏ အိမ်၌ သူနှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။ သူ့အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရောက်စေတော်မူသော

ဒုက္ခဆင်းရဲ ရှိသမျှကို အောက်မေ့၍ သူနှင့် အတူ ညည်းတွားခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်စေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငွေ တပြားစီနှင့် ရွှေ နားတောင်း တဘက်စီ ပေးကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ ရှေ့ဖြစ် ဟန်ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသည်ထက် နောက် ဖြစ်ဟန်ကို သာ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့် သူသည် သိုးတသောင်း လေးထောင်၊ ကုလားအုပ် ခြောက်ထောင်၊ နွားယှဉ် တထောင်၊ မြည်းမ တ ထောင်ကို ရတတ်၏။

၁၃ သား ခုနစ်ယောက်နှင့် သမီး သုံးယောက်လည်း ရပြန်၏။

၁၄ သမီးကြီးကား ယေမိမ၊ သမီးလိပ်ကား ကေဇိ၊ သမီးငယ်ကား ကေရဟ်ပူတ်အမည် ရှိသတည်း။

၁၅ တပြည်လုံး၌ ယောဘ၏ သမီးကဲ့သို့ လှသော မိန်းမ တစုံတယောက်မျှ မရှိ။ သူတို့၏ အဘသည် သူတို့ မောင်များနှင့်အညီအမျှ သူတို့အား အမွေ ဥစ္စာကို ဝေပေးလေ၏။

၁၆ ထိုနောက် ယောဘသည် အနှစ် တရာလေး ဆယ် အသက်ရှင်၍ မိမိ သားမြေး၊ မြစ်တို့ကိုပင် မြင်ရပြီးမှ၊

၁၇ အသက် ကြီးရင့်၍ နေ့ရက် ကာလနှင့် ကြွယ်ဝ သော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

ဆာလံကျမ်း။

BOOK OF PSALMS

၁

၁ မတရားသော သူတို့၏ တိုက်တွန်းခြင်းသို့ မလိုက်။

၂ လူဆိုးတို့၏ လမ်းတွင် မရပ်မနေ၊ မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူတို့၏ အစည်းအဝေး၌ မထိုင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ တရားတော်၌ မွေ့လျော်၍ တရားတော်ကို နေ့ည၌ မပြတ်ဆင်ခြင် အောက်မေ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မြစ်နားမှာ စိုက်လျက် မိမိ အချိန်တန်မှ အသီးကို သီး၍ အရွက် မညှိုးနွမ်းတတ်သော အပင်နှင့်တူ၏။ ပြုလေသမျှတို့၌ အောင်လိမ့်သတည်း။

၄ မတရားသော သူတို့မူကား ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်။ လေတိုက်၍ လွင့်သော ဖွဲနှင့်တူကြ၏။

၅ ထို့ကြောင့် တရားဆုံး ဖြတ်တော်မူရာကာလ၌ မတရားသော သူတို့သည် မတည်မနေကြ။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အပေါင်းအသင်းထဲသို့ လူဆိုးတို့သည် မဝင်ကြ။

၆ အကြောင်းမူကား ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ လမ်းကို ထာဝရဘုရား သိကျွမ်းတော်မူ၏။ မတရားသော သူတို့၏လမ်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့် သတည်း။

၂

၁ လူမျိုးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ် ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အချည်း နှီးကြံစည်ကြသနည်း။

၂ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ် အရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်။

၃ သူတို့ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေကြကုန်အံ့။ ချည်နှောင်သော ကြိုးတို့ကို ပယ်ကြကုန်အံ့ဟု သင်းဖွဲ့ ကြ၏။

၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထိုင်တော်မူသော သူသည် ပြုံးရယ်၍ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော် မူ၏။

၅ ထိုအခါ အမျက်တော် ထွက်၍ သူတို့ကို

မိန့်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကို ပူပန်စေတော်မူမည်။

၆ ငါ၏ ရှင်ဘုရင်ကို သန့်ရှင်းသော ဇီအုန်တောင် တော်ပေါ်မှာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဘိသိက်ပေးပြီဟု မိန့်တော် မူမည်။

၇ ဗျာဒိတ်တော် အချက်ကို ငါပြန်ကြားပေအံ့။ ထာဝရဘုရားက သင်သည် ဝါသားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။

၈ ဝါကို တောင်းလော့။ လူ အမျိုးမျိုးတို့ကို သင်၏ အမွေဥစ္စာတို့ ငါပေးမည်။ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပိုင်ထိုက်သော အခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်။

၉ သင်သည် သူတို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုး၍ မြေအိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့ ပညာသတိရှိကြလော့။ လောကီမင်းတို့ ဆုံးမခြင်းကို ခံကြလော့။

၁၁ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ အမှု တော်ကို ထမ်းရွက်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် ဝမ်းမြောက် ကြလော့။

၁၂ သားတော်ကို နမ်းကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် အမျက်တော် ထွက်၍ သင်တို့သည် လမ်း၌ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အမျက်တော်သည် ချက်ခြင်းထွက်လိမ့်မည်။ သားတော်ကို ကိုးစားသော သူအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃

ဒါဝိဒ်သည် သားတော် အာဗရှလုံ ရှေ့မှ ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် အလွန်တိုးပွား၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူ တို့သည် များကြပါ၏။

၂ သူသည် ဘုရားသခင်ကို အမှီ ပြု၍ ချမ်းသာ မရဟု အကျွန်ုပ်ကို ရည်ဆောင်၍ ပြောသောသူအများ ရှိကြပါ၏။

၃ သို့သော်လည်း အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုန်းလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏

ဦးဆင်းကို ချီကြွသော သူလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၄ ငါသည် ထာဝရဘုရား ထံသို့ အသံကို လွှင့်၍ အော်ဟစ်သောအခါ သန့်ရှင်းသော တောင်တော် ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မစ တော်မူသော ကြောင့် ငါသည် အိပ်၍ ပျော်ခြင်း အခွင့်နှင့် နိုးခြင်း အခွင့်ရှိ၏။

၆ ငါ့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဝန်းရံသောသူ အထောင် အသောင်းကို ငါမကြောက်ဘဲနေမည်။

၇ အို ထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မ တော်မူပါ။ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့၏ ပါးရိုးကို ရိုက်၍ မတရားသော သူတို့၏ သွားကို ချိုးတော်မူ၏။

၈ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာ ရပါ၏။ ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ကိုယ်တော်၏ လူစု အပေါ်သို့ သက်ရောက်ပါစေ သော။

၄

၁ အကျွန်ုပ်ကို ဖြောင့်မတ်စေတော်မူသော ဘုရား အကျွန်ုပ် ခေါ်သော အခါ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါပြီ။ ယခုလည်း သနား၍ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာ စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၂ အချင်း လူသားတို့ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါ၏ ဘုန်းကို ရှုတ်ချကြမည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး အနတ္တကို နှစ်သက်၍ မုသာကို လိုက်ရှာ ကြမည်နည်း။

၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ သန့်ရှင်းသူကို ရွေးထား တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ငါခေါ်၍ လျှောက် သောအခါ ထာဝရ ဘုရားသည် နားထောင်တော်မူ လိမ့်မည်။

၄ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ရှောင် ကြလော့။ အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေး စဉ်းစား၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်း ရှိကြလော့။

၅ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။

၆ ကောင်းမွန် သောအရာကို ငါတို့အားဘယ်သူ ပြမည်နည်းဟု မေးတတ်သော သူအများရှိပါသည် ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား မျက်နှာတော် အလင်းကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပါ။

၇ သူတို့၌ ဆန်စပါး စပျစ်ရည်ပေါများ၍ သူတို့ဝမ်း

မြောက်ခြင်း ရှိသည်ထက် အကျွန်ုပ်ကို သာ၍ ဝမ်း မြောက်စေတော်မူ၏။

၈ ငြိမ်ဝပ်စွာ အိပ်၍ ပျော်ပါမည်။ အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်သည် လုံခြုံစွာ နေရသော အခွင့်ကို ကိုယ် တော်အရှင် ထာဝရဘုရား သာလျှင် အခွင့်ပေးတော် မူ၏။

၅

၁ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နား ထောင်တော်မူ၍ အကျွန်ုပ်မြည်တမ်းခြင်းကို ဆင်ခြင် တော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော အသံကို နားထောင် တော်မူပါ။

၃ အိုထာဝရဘုရား နံနက်အခါ အကျွန်ုပ် စကား သံကို ကြားတော်မူရပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ မြော်လင့်ပါမည်။

၄ ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို နှစ်သက်သော ဘုရားမဟုတ်။ ဆိုးသောသူကို လက်ခံ တော်မူ။

၅ မိုက်သော သူသည် အထံတော်သို့ မဝင်ရ။ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကို မုန်းတော် မူ၏။

၆ မုသာ စကားပြောသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူ၏။ လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သောသူနှင့် လှည့် စားတတ်သော သူတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။

၇ အကျွန်ုပ်မူကား များစွာသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသဖြင့် အိမ်တော်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဝိမာန်တော် တွင် ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်။

၈ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို တရားတော်လမ်းထဲသို့ ပို့ဆောင်တော် မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ ဖြောင့် စေတော်မူပါ။

၉ သူတို့၏နှုတ်တွင် သစ္စာ မရှိပါ။ သူတို့နှလုံးသည် အလွန် ဆိုးဝါး၏။ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထား သော သချိုင်းတွင်း ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည် လျှာနှင့် ချော့မော့တတ်ကြ၏။

၁၀ အို ဘုရားသခင် သူတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက် စေတော်မူပါ။ မိမိတို့ အကြံအစည် အားဖြင့် လဲကြ

ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သောသူ ဖြစ်၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်များသောကြောင့် သူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပါ။

၁၁ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသော သူတို့မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည်နှင့် ကြွေးကြော်ကြပါစေသော။ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းခြင်း ရှိကြပါစေသော။

၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် ကွယ်ကာစောင့်မတ်မှုလိမ့်သတည်း။

၆

၁ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အမျက်တော် ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်တော် မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်၍ ဆုံးမတော် မမူပါနှင့်။

၂ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားနည်း လှပါ၏။ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အရိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျန်းမာ ပကတိ ရှိစေတော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ် စိတ်ဝိညာဉ်သည် အလွန် တုန်လှုပ် ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်း။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ တဖန်ကြွလာ၍ အကျွန်ုပ် စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ။

၅ ကရုဏာတော် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သေလျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို အောက်မေ့ခြင်း မရှိပါ။ မရဏနိုင်ငံတွင် ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သူ ချီးမွမ်းပါမည်နည်း။

၆ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွား၍ ပင်ပန်းလှပါ၏။ အကျွန်ုပ် ခုတင်ကို ကိုယ်မျက်ရည်၌ တညဉ့်လုံးမျှော၍ အိပ်ရာကိုလည်း မှန်းစေပါ၏။

၇ ဝမ်းနည်းခြင်း အားဖြင့် မျက်စိ ပျက်၍ ရန်သူ များသောကြောင့် ပြာမှုန့်လျက် ရှိပါ၏။

၈ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ ငဲ့ထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ငါ ငိုကြွေးသံကို ထာဝရဘုရားကြား တော်မူ၏။

၉ ငါ တောင်းပန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားတော် မူ၏။ ငါပြုသော ပဋ္ဌနာစကားကို ထာဝရဘုရား နာယူ တော်မူ၏။ ငဲ့ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ ဆုံးရှုံးခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ခြင်း ပြန်သွား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၇

ဒါဝိဒ်သည် ဗယံမိန် အမျိုးသား ကုရှ၏

စကားကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌

အသံညို၍ ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ညည်း ဆဲသောသူ အပေါင်းတို့၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၂ သို့မဟုတ် နှုတ်ယူသောသူ မရှိစဉ် ရန်သူသည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လုယူ ကိုက်ဖြတ်ပါလိမ့်မည်။

၃ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုသော်ငှား၊ အကျွန်ုပ် လက်မှာ အခွမအမှုရှိသော်ငှား၊

၄ အကျွန်ုပ်နှင့် သင့်တင့်သော သူကို အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား၍ အကြောင်း မရှိဘဲ လျက်ပြုသော သူကို အကျွန်ုပ် ညည်းဆဲသော်ငှား၊ ထိုသို့သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခု ရှိလျှင်၊

၅ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လိုက်၍ မှီပါစေ။ အကျွန်ုပ် အသက်ကို မြေပေါ်မှာ နင်း၍ အကျွန်ုပ် အသရေကို မြေမှန်၌ နှိမ့်ချပါစေ။

၆ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အမျက်တော် ထွက်၍ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ ပြင်းထန်ခြင်းကို ဆီးတား၍ အားထုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အဘို့ နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။

၇ လူမျိုးတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ ကြလျက်၊ သူတို့အဘို့မြင့်ရာအရပ်သို့ပြန်ကြွတော်မူပါ။

၈ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင် တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုငှား၊ စုံလင်ခြင်းကိုငှား ထောက်၍ အကျွန်ုပ် အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။

၉ မတရားသော သူတို့၏ အဓမ္မ အမှုကို ဆုံးရှုံး စေ၍ တရားသော သူတို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါ။ တရား သဖြင့် ပြုတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နှလုံး နှင့် ကျောက်ကပ်ကို စစ်တော်မူတတ်ပါ၏။

၁၀ သဘော ဖြောင့်သော သူတို့ကို ကယ်တင် တတ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် တရားသဖြင့် စီရင်သော ဘုရား ဖြစ်၍ မတရားသော သူကို အစဉ်အမျက် ထွက်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုသူသည် မပြောင်းလဲလျှင် ထားတော်ကို သွေးတော်မူ၏။ လေးတော်ကို တင်၍ ရွယ်တော်မူ၏။

၁၃ သေစေသော လက်နက်ကိုလည်း သူ့အဘို့ ပြင်ဆင်၍ မြှားတော်တို့ကို လောင်စေတော်မူ၏။

၁၄ ထိုသူသည် ဒုစရိုက် ဘွားသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။ မကောင်းသော အကြံအစည်ကို ပဋိသန္ဓေယူ၍ စိတ်ပျက်ခြင်းကို ဘွားမြင်တတ်၏။

၁၅ တွင်းကိုလည်း နက်စွာ တူးသဖြင့် မိမိတူးသော တွင်းထဲသို့ မိမိကျတတ်၏။

၁၆ မိမိ မကောင်းသော အကြံအစည်သည် မိမိခေါင်း ပေါ်မှာ ပြန်ရောက်၍ မိမိကြမ်းတမ်းသော အမှုသည် မိမိခေါင်း ထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်တတ်၏။

၁၇ ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားသော အမှု တော်ကို ချီးမွမ်း၍ အမြင့်ဆုံးသော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၈

၁ အို အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်သည် မိုဗ်းကောင်း ကင်ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိပါ၏။

၂ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ကို ရည်ဆောင်၍ ရန်သူ ကို၎င်း၊ အပြီးထားသော သူကို၎င်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ၊ နို့စို့သူငယ်တို့၏ နှုတ်ထဲမှ အစွမ်းသတ္တိ ကို စီရင်တော်မူ၏။

၃ လက်ညှိုးတော် အလုပ် တည်းဟူသော ကိုယ် တော်၏ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင်တော်မူ သောလနှင့် ကြယ်များကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်သော်၊

၄ လူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ကိုယ်တော် သည် အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ အကြည့်အရှု ကြွလာ တော်မူရသနည်း။ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။

၅ သူ၏ ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။

၆ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာများကို အုပ်စိုးစေ၍ သိုးနွား အစရှိသော မြေတိရစ္ဆာန် မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်၊ ပင်လယ်ငါးနှင့် ပင်လယ်လမ်း၌ သွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မှ စ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သူ၏ ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူပြီ။

၇ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်၏ နာမသည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူသနည်း။

၉

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော် ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်နှံပါမည်။

၂ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းသာရွှင်လန်းပါမည်။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ အမြင့်ဆုံး သောဘုရား။

၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် ပြန်ဆုတ်၍ လဲကြပါ၏။ ရှေ့တော်၌ ပျက်စီးကြပါ၏။

၄ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဘက်မှာ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူပြီ။

၅ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ ဆိုးသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ သူတို့ နာမကို ကာလအစဉ် အဆက် ချေဖျောက်တော်မူပြီ။

၆ ရန်သူတို့သည် အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူ၍ သူတို့ အမှတ်မျှ မရှိပျောက်ပါပြီ။

၇ ထာဝရဘုရားမူကား၊ ကာလအစဉ် အဆက် တည်တော်မူ၏။

၈ တရား ပလ္လင်တော်ကို ပြင်ဆင်၍ မြေကြီးသား တို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်မတ်စွာသော စီရင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့၏ ခိုလှုံရာ ဘေးအန္တရာယ် ရောက်သည် ကာလ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၀ နာမတော်ကို သိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည်ကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူတို့ကို စွန့်ပစ်တော် မမူတတ်ပါ။

၁၁ ဇိအုန်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ အမှုတော် များကို လူမျိုးတို့အား ဟောပြောကြလော့။

၁၂ လူအသက် သတ်ခြင်း အမှုကို စစ်တော်မူ၍ အသေခံရသော သူတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို မေ့လျော့တော် မမူတတ်ပါ။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မ သနား တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော သူတို့၏ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းအမှုကို ကြည့်ရှု၍ သေမင်းလက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၁၄ သို့ဖြစ်၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို ဇိအုန်မြို့ တံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ် ပြည့်နှံပါမည်။ ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။

၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တူးသော တွင်း ထဲသို့ ကိုယ်ကျကြ၏။ ကိုယ်ဝှက်သော ကျော့ကွင်း ထဲမှာ ကိုယ်ခြေတို့သည် ကျော့မိကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်တော် မူခြင်း အားဖြင့် ထင်ရှားတော်မူ၏။ မတရားသော သူသည် မိမိလုပ်သောအလုပ်ထဲမှာ ကျော့မိခြင်းကို ခံရ၏။

၁၇ မတရားသော သူတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို မေ့ လျော့သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မရဏာ နိုင်ငံသို့ နှင်ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၈ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို အစဉ်မေ့လျော့တော် မမူ။ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို မြော်လင့်၍ မရဘဲ အစဉ်မ နေကြ။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ လူ မနိုင်ပါ စေနှင့်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရှေ့တော်၌ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံကြပါစေသော။

၂၀ အို ထာဝရဘုရား သူတို့ကို ချောက်လှန့်တော် မူပါ။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ်သည်ကို လူမျိုးတို့သည် သိကြပါလိမ့်မည်။

၁၀

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ် ကြောင့် ဝေးဝေးရပ်၍ နေတော်မူသနည်း။ ဘေး အန္တရာယ် ရောက်သည့် ကာလ အဘယ်ကြောင့် ပုန်းကွယ်၍ နေတော်မူသနည်း။

၂ မတရားသော သူသည် မာန စိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲ သောသူကို ညှဉ်းဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိ ပြုသော ပရိယာယ် အားဖြင့် ထိုသူကို ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။

၃ မတရားသော သူသည် မိမိစိတ်အလို၌ ဝါကြား တတ်ပါ၏။ လောဘကြီးသော သူသည် ထာဝရ ဘုရားကို ပယ်၍ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်ပါ၏။

၄ မတရားသော သူသည် မာနထောင်လွှား သောကြောင့် မစဉ်းစားတတ်ပါ။ ဘုရားသခင် မရှိဟု အစဉ်အောက်မေ့တတ်ပါ၏။

၅ အစဉ် ခိုင်မာစွာ ကျင့်ကြံပြုမူတတ်ပါ၏။ တရား စီရင်တော်မူချက်တို့သည် သူနှင့် ဝေးမြင့်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော ရန်သူတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်ပါ၏။

၆ ဝါသည် အစဉ် မရွေ့ရ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ မရောက်ရ ဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။

၇ သူ၏ နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာ အောက်မှာ မကောင်း သောအကြံနှင့် မတရားသော အမှုရှိပါ၏။

၈ ရွာအနားတွင် ပုန်းနေရာ အရပ်မှာထိုင်၍ အပြစ် မရှိသောသူကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ သတ်တတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသော သူကို ချောင်းမြောင်း တတ်ပါ၏။

၉ ချုံထဲမှာနေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ကွယ်ရာအရပ်၌ ပုန်း၍ နေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ပုန်းကွယ်၍ နေပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ကွန်ရွက်ထဲသို့ ဆွဲ၍ ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။

၁၀ ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍ ဆင်းရဲ သောသူ အပေါင်းတို့သည် သူ၏ လက်သို့ ကျရောက် တတ်ကြပါ၏။

၁၁ ထိုသူက ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့တော်မူ၏။ မျက်နှာကို လွှဲတော်မူ၏။ မြင်တော်မမူဟု အောက် မေ့တတ်ပါ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ အို ဘုရားသခင် လက်တော်ကို ချီတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့ကို မေ့လျော့တော် မမူပါနှင့်။

၁၃ မတရားသောသူသည် ဘုရားသခင်ကို အဘယ် ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည် စစ်တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့် အောက်မေ့ရပါ အံ့နည်း။

၁၄ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် မြင်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား ပင်ပန်းစေခြင်းနှင့် နှောင့်ယှက်စေ ခြင်းကို လက်ဝါးတော်၌ မှတ်သားမည်ဟု ကြည့်ရှု တော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ကိုယ်ကို အပ်တတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မိဘ မရှိသောသူ၏ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ မတရားသဖြင့် ပြု၍ ဆိုးသော သူ၏ လက်ရုံးကို ချိုးတော်မူပါ။ သူပြုသော အဓမ္မအမှုကို အကုန်အစင် စစ်တော်မူပါ။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ကာလ အစဉ်အမြဲတည် သော ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၍ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နိုင်ငံတော် ထဲက ကွယ်ပျောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နှိမ့်ချလျက် ရှိသော သူတို့၏ တောင့်တခြင်း၊ အသံကို ကြား တော်မူ၏။ သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တည်ကြည်စေ တော်မူ၏။

၁၈ ဆင်းရဲသားကို သူ၏မြေမှ တဖန် မနှင်ထုတ်မည် အကြောင်း၊ မိဘ မရှိသောသူနှင့် ညှဉ်းဆဲ ခံရသော

သူတို့ကို တရားပေးခြင်းငှါ နားတော်ကို ဖွင့်တော်မူ၏။

၁၁

၁-၃ မတရားသော သူတို့သည် သဘောဖြောင့်သော သူတို့ကို မထင်မရှား ပစ်အံ့သောငှါ လေးကို တင်၍ လေးညှို့ပေါ်မှာ မြှားကို ပြင်ကြ၏။ အမှီတကဲတို့သည် ပျက်လျှင် ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ငါ့ညီညာဉ်အား သင်သည် ငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်နေရာ တောင်ပေါ်သို့ ပြေးချေဟု အဘယ်ကြောင့် ပြောကြသနည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော ဝိမာန်တော် ၌ ရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပလ္လင်တော်သည် ကောင်းကင် ပေါ်မှာတည်၏။ မျက်စိတော်သည် ကြည့် ရှု၍ မျက်ခမ်းတော်သည် လူသားတို့ကို စစ်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူကို စုံစမ်းတော်မူ၏။ မတရားသော သူနှင့် လူယူဖျက်ဆီး လိုသောသူကို ဝိညာဉ်တော်သည် မုန်းတော်မူ၏။

၆ မတရားသော သူတို့အပေါ်မှာ တောက်သော မီးခဲ ကန့်နှင့် ရောသော မီးလျှံ၊ ပူလောင်သော မုန်တိုင်းကို သက်ရောက်စေ၍ သူတို့သောက်စရာဘို့ စီရင်တော်မူမည်။

၇ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် တရားသော အမှုကို နှစ်သက်၍ သဘောဖြောင့် သောသူကို မျက်နှာပြုတော်မူ၏။

၁၂

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတော် ကောင်းမျိုးသည် ပြတ်၍ သစ္စာရှိသော လူမျိုးသည် လူသားတို့တွင် ကွယ်ပျောက်ပါ၏။

၂ အိမ်နီးချင်းတို့သည် တဦးကို တဦး မုသာသုံး၍ ချော့မော့သော နှုတ်ခမ်း၊ နှစ်ခွဲသော စိတ်နှင့် ပြော တတ်ကြပါ၏။

၃ ငါတို့သည် ကိုယ်လျှာ အားဖြင့် နိုင်မည်။

၄ ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည် ကိုယ်အမှုကို စောင့်လိမ့်မည်။ ငါတို့၏ သခင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုသော သူတို့၏ ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်းနှင့် ဝါကြွားသော လျှာရှိ သမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ဖြတ်တော် မူမည်။

၅ ဆင်းရဲသောသူသည် ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဝတ်မှတ်သော သူ၏ငိုကြွေးခြင်းကြောင့် ယခုငါထမည်။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသော သူအား ချမ်းသာပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ၍ မြေနှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှါ မိုက်၌ ခုနစ်ကြိမ် စစ်သောငှေ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ ကို ဤလူမျိုးမှ အစဉ်ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူမည်။

၈ ဆိုးယုတ်သော သူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ကာလ မတရားသော သူတို့သည် အရပ်ရပ်လှည့်လည်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၁၃

၁ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို အလျှင်း မမှတ်ဘဲ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မေ့လျော့တော်မူမည်နည်း။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မျက်နှာတော်ကို ကွယ် ထားတော်မူမည်နည်း။

၂ အကျွန်ုပ်သည် အစဉ်ဝမ်းနည်းလျက် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး တွေးတောသောစိတ် ရှိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ကို အုပ်စိုးရပါမည်နည်း။

၃ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်စကားကို မျက်နှာပြု၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မျက်စိကို လင်းစေတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် အသေ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်။

၄ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူက ငါ့နိုင်ငံပြီဟုဆို၍ အကျွန်ုပ်ကို နှောင့်ရှက်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် လှုပ်ရှားသည် ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၅ အကျွန်ုပ်သည် ကရုဏာတော်ကို ယုံကြည်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း အရာ၌ နှလုံး ရွှင်လန်းပါ လိမ့်မည်။

၆ အကျွန်ုပ်၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၄

၁ ဘုရားသခင် မရှိဟု မိုက်သောသူသည် ထင် တတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ် ဘွယ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်း သောအမှုကို ပြုသောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိ။

၂ နားလည်သောသူ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူ တစ်ယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူသားတို့ကို ငုံ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

၃ လူ အပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတ ညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။

၄ မုန့်ကို စားသကဲ့သို့ ငါ၏ လူတို့ကို ကိုက်စား၍ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာ မပြုသော အမွေလူ အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ နေကြသလော။

၅ သို့ဖြစ်၍ အလွန် ကြောက်လန့် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သော လူမျိုးဘက်၍ ရှိတော်မူ၏။

၆ နှိမ့်ချလျက် ရှိသော သူသည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့် သင်တို့သည် သူ၏ အကြံအစည်ကို အရှက်ကွဲစေတတ်ကြ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဆောင်ခွဲတော်မူသော အခါ ယာကုပ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည် လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ တံတော်၌ အဘယ်သူသည် တည်းရပါမည်နည်း။ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်ပေါ်မှာ အဘယ်သူသည် နေရပါမည်နည်းဟူမူကား၊

၂ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့် တရားသော အမှုကို ပြုကျင့်၍ သစ္စာစကားကို စိတ်နှလုံး ပါလျက် ပြောထသော၊

၃ သူတပါး၏ အသရေကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြောဆိုခြင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုးကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ရှောင်ထသော၊

၄ ဆိုးယုတ်သော သူကို အယုတ်ဟူ၍ ထင်မှတ်လျက် ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့သော သူကို ရိုသေထသော ကိုယ် အကျိုး ပျက်ရသော်လည်း ကိုယ်ကျိန်ဆိုသော သစ္စာဂတိကို မဖျက်၊

၅ ကိုယ် ငွေကို ချေး၍ အတိုး မယူ အပြစ် မရှိသောသူ၏ တဘက်မှ တံစိုးကို မခံဘဲ ကျင့်သော သူသည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်အမြဲ ကင်းလွတ်လိမ့်သတည်း။

၁၆

၁ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံပါ၏။

၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ သခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါပြီ။ ကျေးဇူးတော် မှတပါး အခြားသော မင်္ဂလာသည် အကျွန်ုပ်၍ မရှိပါ။

၃ ပြည်တော်၌ နေသော သန့်ရှင်း သူနှင့် ထူးဆန်းသော သူတို့ကိုသာ နှစ်သက်ပါ၏။

၄ အခြားသော လမ်းသို့ လိုက်ပြေးသော သူတို့သည် များစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ခံကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ အသွေးကို မလှူမဆက်လို့။ သူတို့ဘုရား၏နာမကို မမြှောက်လို့။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ အမွေခံရာ အဘို့၊ ငါ စားသောက်ရာ အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အမွေအနှစ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။

၆ ငါပိုင်ထိုက်သော နယ်နိမိတ်သည် သာယာသော အရပ်တွင်ကျ၍ ကောင်းမွန်သော အမွေကို ငါခံရပြီ။

၇ ငါ့ကို ပြုစုတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးမည်။ ညဉ့် အချိန်၌ပင် ငါ့နှလုံးသည် ငါ့ကို နှိုးဆော်တတ်၏။

၈ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့လက်ျာ ဘက်၌ တည်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။ ထိုကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သာယာခြင်း၊

၉ ငါ့ ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိ၏။ ထိုမှတပါး ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက် ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော် မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော သူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော် မမူဘဲလျက်၊

၁၁ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြည့်နှံတော်မူလိမ့်မည်။ အထံတော်၌ စုံလင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အခွင့်နှင့် လက်ျာတော် နားမှာ အစဉ်အမြဲ ပျော်မွေ့ခြင်း အခွင့် ရှိပါ၏။

၁၇

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ တရားသောဘက်မှာ နေ၍ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။ မလှည့်စားတတ်သော နှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသော ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၂ ကိုယ်တော်တိုင် အကျွန်ုပ်ကို စီရင်၍ ဖြောင့်မတ်သောအရာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ်နှလုံးကို စစ်ဆေးတော်မူပါ။ ညဉ့်အခါ အကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြောသောအခါ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ တွေ့တော် မမူရာ။ အကျွန်ုပ် အကြံအစည်သည် အကျွန်ုပ် စကားနှင့် မခြားမနားပါ။

၄ လူပြုတတ်သော အမှုများမှာ ဖျက်ဆီးတတ်သော သူ၏ လမ်းတို့ကို နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ရှောင်ပါပြီ။

၅ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ် သွားစဉ်တွင် ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ထောက်မတော်မူပါ။

၆ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူတတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် တောင်းလျှောက်ပါ၏။ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ်စကားကို နာယူတော်မူပါ။

၇ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသော သူတို့ကို သူပုန်တို့ လက်မှ လက်ျာ လက်တော် အားဖြင့် ကယ်နှုတ်တော်မူသော ဘုရား၊ ထူးဆန်းသော မေတ္တာကျေးဇူးတော်ကို ပြတော်မူပါ။

၈၉ အကျွန်ုပ်ကို ညှင်းဆဲသော လူဆိုးတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ သတ်လိုသော ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို လွတ်စေခြင်းငှါ မျက်ဆန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါ။ အတောင်တော် အရိပ်ထဲမှာ ဖုံးအုပ်တော်မူပါ။

၁၀ သူတို့သည် မိမိတို့ ဆူဝဲခြင်းကို ကိုးစား၍ ထောင်လွှားစော်ကားစွာ ပြောဆိုကြပါ၏။

၁၁ အကျွန်ုပ်တို့ သွားသော လမ်းကို ယခု ဝိုင်းမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို မြေပေါ်မှာ လှဲခြင်းငှါ မျက်စိနှင့် ရွယ်ကြပါ၏။

၁၂ ဘမ်းမိသော အကောင်ကို စားချင် အားကြီးသော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ချောင်း၍ နေသော ခြင်္သေ့ယို ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါ၏။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ သူတို့ကို ဆီးတား၍ လှဲချတော်မူပါ။ မတရားသော သူတို့ လက်မှ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ထားတော်ဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။

၁၄ အိုထာဝရ ဘုရား လောကီသားဖြစ်သော ထိုလူတို့ လက်မှ အကျွန်ုပ် အသက်ကို လက်တော်ဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည် ယခု ဘဝမှာ မိမိတို့ အဘို့ကို ခံရကြပါ၏။ သူတို့ အလိုကို ဘဏ္ဍာတော်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ သူတို့ သားသမီးတို့သည်လည်း ကြွယ်ဝ၍ မြေးမြစ် စသည်တို့၌ မိမိတို့ ဥစ္စာကို ချန်ထားကြပါ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်မူကား ပြောမတ်၍ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရပါလိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ ပုံသဏ္ဍာန်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အလို ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

၁၈

ထာဝရဘုရား၏ကျွန် ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မြွက်ဆိုသော သီချင်း စကားဟူမူကား။

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ခွန်အားဗလတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်ပါ၏။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏ မြို့ရိုးတို့ကို ကယ်လွှတ်သော သခင်၊ ငါ၏ဘုရား ငါကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ ငါ့ကို ကယ်တင်သော ဦးချို၊ ငါ၏ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။

၃ ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရားကို ငါ တောင်းလျှောက်၍ ရန်သူတို့ လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၄ သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကို ဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။

၅ မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည် ဝိုင်း၍ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းသည် ငါ့ကို ကျော့မိလျက်ရှိ၏။

၆ ထိုသို့ ငါသည် ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ ထာဝရဘုရား ခေါ်၍ ငါ၏ ဘုရားသခင် ကို အော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်သောအသံကို ဝိမာန်တော်ထဲမှာ ကြားတော်မူ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော်ထဲသို့ဝင်လေ၏။

၇ ထိုအခါ အမျက်တော် ထွက်သော အားဖြင့် မြေကြီး တုန်လှုပ်၍ တောင်အမြစ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားကြ၏။

၈ နှာခေါင်းတော် ထဲက မီးခိုး ထွက်၍ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သော အားဖြင့် မီးခဲတောက်လေ၏။

၉ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍ ခြေဘဝါးတော် အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။

၁၀ ခေရုဗိမ်ကို စီးလျက်ပျံတော်မူ၏။ လေ၏အတောင်တို့အပေါ်မှာ လျှင်မြန်စွာ ပျံတော်မူ၏။

၁၁ မှောင်မိုက် ထဲမှာ ပုန်းကွယ်တော်မူ၍ တခဲနက်သော ရေနှင့် ထူထပ်သော မိုဗ်းတိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကာရံလျက် ရှိကြ၏။

၁၂ ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်ကြောင့် တိမ်ထပ်တို့သည် မိုဗ်းသီးနှင့် မီးခဲပါလျက် လွှင့်ကြ၏။

၁၃ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုဗ်းချုန်း၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ၏။

၁၄ လေးမြားတော်တို့ကို ပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့် ရန်သူ တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အပြစ်တင်၍ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူတော်မူသော အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ အောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ်တို့သည် ပွင့်လစ် ထင်ပေါ်လျက် ရှိကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် အထက်အရပ်က လက်တော်ကို ဆန့်၍ တခဲနက်သော ရေထဲက ငါ့ကို ဆယ်ယူတော်မူ၏။

၁၇ ငါ့ကို မုန်းသောသူ တည်းဟူသော ငါ ပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်အားကြီးသော ရန်သူတို့ လက်မှ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၁၈ ဘေးဥပဒ်ရောက်သော ကာလ၌ သူတို့သည် ဆီးတားသော်လည်း ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့မိခိုရာ ဖြစ်၍။

၁၉ ငါ့ကို ကျယ်ဝန်းရာ အရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကို နှစ်သက်သောကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၀ ငါ့ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိသည် အလျောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ပေး၍ ငါ့လက်စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထံမှ ပြစ်မှား၍ မသွား။

၂၂ စီရင်တော်မူချက် ရှိသမျှကို ငါသည် မျက်မှောက်ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မပယ်။

၂၃ ရှေ့တော်မှာ ဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ် ဒုစရိုက်ကို ကြည့်ရှောင်၏။

၂၄ ထိုကြောင့် ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသော ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသည်နှင့် အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ အကျိုးကို ပေးတော်မူပြီ။

၂၅ သနားတတ်သော သူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်း သဘောကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်း သဘောကို၎င်း၊

၂၆ သန့်ရှင်းသော သူအား သန့်ရှင်းသော သဘောကို၎င်း၊ ဆန့်ကျင်သော သူအား ဆန့်ကျင်သော သဘောကို၎င်း ပြတော်မူ၏။

၂၇ နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်၍ ထောင်လွှားသော မျက်နှာကိုမူကား ရှုတ်ချတော်မူ၏။

၂၈ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏

မီးခွက်ကို ထွန်း၍ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်၏ မှောင်မှိုက်ကို လင်းစေတော်မူ၏။

၂၉ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍တပ်ကို ဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကို ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။

၃၀ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အမှုသည် စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍ တည်၏။ ခိုလှုံသောသူ အပေါင်းတို့၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား မှတပါး အဘယ် ဘုရားသခင် ရှိသနည်း။ ငါတို့ ဘုရားသခင် မှတပါး အဘယ် မည်သော ကျောက်ရှိသနည်း။

၃၂ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ခွန်အား ခါးပန်းနှင့် စည်း၍ ငါ့သွားရာ လမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။

၃၃ ငါ့ခြေကို သမင် ခြေကဲ့သို့ လျင်မြန်စေတော်မူ၍ ငါ၏ မြင့်ရာ အရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကို တင်ထားတော်မူ၏။

၃၄ ငါ့လက်ကို စစ်မှု၌ လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။

၃၅ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ခိုင်းလွှားကို အပ်၍ လက်ျာလက်တော် အားဖြင့် မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်မူခြင်း အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

၃၆ အကျွန်ုပ်သွားသော လမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသော အားဖြင့်၊

၃၇ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို လိုက်၍ မှီသဖြင့် သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် မပြန်ပါ။

၃၈ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာ လဲလျက်ရှိ၍ မထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နှင်းပါ၏။

၃၉ အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အား ခါးပန်းနှင့် စည်း၍ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်မှာ လှဲတော်မူ၏။

၄၀ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော ရန်သူတို့၏ လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌ အပ်၍ ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၄၁ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ ကယ်တင်သောသူ မရှိ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မူ။

၄၂ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည်သူတို့ကို လေတိုက်သော မြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့၊ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌ အမှိုက်ကို ကဲ့သို့ သွန်ပစ်လေ၏။

၄၃ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွှတ်၍ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အကဲအမှူးအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော အားဖြင့် အကျွန်ုပ်မသိဘူးသော လူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌ ကျွန်ုပ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် စကားသံကို ကြားသည် ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းပန်ကြပါ၏။

၄၅ ညှိုးနွမ်းသည် ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာ အရပ် ထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြပါ၏။

၄၆ ထာဝရ ဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ပါ၏ ကျောက်၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။

၄၇ ငါ့ဘက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်၍ လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာ နှိမ်ချသော သူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၄၈ ရန်သူတို့ လက်မှငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တ ဘက်၌ ထသော သူတို့ အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မြှောက်တင်၍ လူယူဖျက်ဆီးတတ်သော သူ၏လက် မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၄၉ ထိုကြောင့် အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၅၀ ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသော မင်းကြီးကို အထူးသဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကို ခံရသော ဒါဝိဒ် မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။

၁၉

၁ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြားပြော၍ မိုဗ်းမျက်နှာကျက်သည် လက်တော်နှင့် လုပ်သောအရာများကို ပြသ၏။

၂ တနေ့ကိုတနေ့ မြွက်ဆို၍ တညဉ့်ကို တညဉ့် သွန်သင်၏။

၃ နှုတ်မြွက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း မရှိ။ သူတို့ နှုတ်ထွက် သံကို မကြားရသော်လည်း၊

၄ သူတို့၏ အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ နံ့ပြား၍ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီး စွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေ၏။

၅ မိုဗ်းကောင်းကင်တွင် နေဗိမာန်ကို ထားတော်မူသဖြင့် နေသည် အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လာသော

မင်္ဂလာဆောင်လုလင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခွန်အားကြီးသော သူကဲ့သို့ မိမိ သွားရာ လမ်းသို့ လိုက်ပြေးမည်ဟု ဝမ်းမြောက်လျက်၊

၆ မိုဗ်းကောင်းကင် တစွန်းမှ ထွက်လာ၍ တစွန်းတိုင်အောင်လှည့်ပတ်သောအားဖြင့် သူ၏အပူအရှိန်မှ ကွယ်လွတ်သော အရာ တစ်ခုမျှ မရှိ။

၇ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်သည် စုံလင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သက်သေခံတော်မူချက်သည် ဟုတ်မှန်သည် ဖြစ်၍ မလိမ္မာသော သူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်၏။

၈ ထာဝရ ဘုရား၏ နည်းဥပဒေသတို့သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်သည် စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ မျက်စိကို ရှင်းလင်းစေတတ်၏။

၉ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် သန့်ရှင်းသည် ဖြစ်၍ ကာလအစဉ်အမြဲ တည်၏။ ထာဝရဘုရား၏ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် သစ္စာတရားနှင့်ညီ၍ တညီတညွတ်တည်း ဖြောင့်မတ်ကြ၏။

၁၀ ရွှေထက်မက များစွာသော ရွှေစင်ထက် နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်၍၊ ပျားရည်ထက်မက ပျားလပို့ထက် ချိုကြ၏။

၁၁ တရားတော် အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် သတိရ၍ တရားစောင့်ခြင်း အကျိုးသည် ကြီးလှပါ၏။

၁၂ မိမိ မှားယွင်းခြင်းကို အဘယ်သူသည် နားလည်နိုင်သနည်း။ မထင်ရှားသော ဒုစရိုက် အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ကင်းစင်စေ၍၊

၁၃ ရဲရင့်သော ဒုစရိုက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် မပြုရမည်အကြောင်း ဆီးတားတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစိုးမရပါစေနှင့်။ ထိုသို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၍ ကြီးစွာသော ပြစ်မှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါလိမ့်မည်။

၁၄ အကျွန်ုပ် ပြောသောစကားနှင့် စိတ်နှလုံး၏ အကြံအစည်သည် ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်ပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသော ဘုရား။

၂၀

၁ ဘေးအန္တရာယ် ရောက်သော ကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် စကားကို နားထောင်၍ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင် နာမတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။

၂ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် ထဲက ကူညီ၍ ဇီအုန် တောင် ပေါ်က ထောက်ပံ့တော်မူပါစေသော။

၃ ကိုယ်တော်၏ ပူဇော်သက္ကာ အလုံးစုံတို့ကို အောက်မေ့၍ မီးရှို့သော ယဇ်ကို လက်ခံတော်မူပါ စေသော။

၄ ကိုယ်တော်၏ စိတ်အလိုရှိသည် အတိုင်း ပေး သနား၍ အကြံအစည်တော် ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေ ခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။

၅ ကိုယ်တော်၏ ကယ်တင်ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်နှင့် အလံကို ထူကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော် မူပါစေသော။

၆ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော သူအား ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ လက်ျာ လက်တော် ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းနှင့် ထိုသူ၏စကား ကို သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်ပေါ်မှာ နားထောင် တော်မူကြောင်းကို၎င်း ယခုငါသိ၏။

၇ အချို့သော သူတို့သည် ရထားကို၎င်း၊ အချို့ တို့သည် မြင်းကို၎င်း ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၈ သူတို့သည် နှိမ့်ချ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ထ၍ မတ်တပ်နေကြ၏။ အို ထာဝရဘုရား မင်းကြီးကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၉ အကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော် မူပါ။

၂၁

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ကယ်တင်တော် မူခြင်း အားဖြင့် အလွန် ရွှင်လန်းပါ၏။

၂ သူ၏ နှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသည်ကို ငြင်းပယ် တော်မမူ။ သူ၏ စိတ်အလို ရှိသည်အတိုင်း ပေးသနား တော်မူပြီ။

၃ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတို့ကို အဦးပြု၍ ပေးတော်မူပြီ။ ရွှေစင်သရဖူကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်တော်မူပြီ။

၄ သူသည် အသက်ကို ဆုတောင်း၍ ကိုယ်တော် သည် အသက်မက၊ ထာဝရ အသက်ကို ပေးသနား တော်မူပြီ။

၅ ကယ်တင်တော်မူခြင်း အားဖြင့် သူသည်

ဘုန်းကြီး၍ လက်တော်မှ ဂုဏ်အသေရေနှင့် တန်ခိုး အာနုဘော်ကို ခံရပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို ထာဝရ မင်္ဂလာအရာ၌ ခန့်ထား၍ မျက်နှာတော်အားဖြင့် အလွန်ဝမ်းမြောက် စေတော်မူ၏။ ဂုဏ်ကြောင်းမူကား မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစား၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကြောင့် တည်ကြည်တတ်ပါ၏။

၇ ကိုယ်တော်၏ လက်သည် ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို တွေ့၍ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့ကို လက်ျာ လက်တော်သည် တွေ့တော်မူမည်။

၈ အမျက်တော် ထွက်သော ကာလ၌ သူတို့ကို မီးဖိုကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော် အားဖြင့် သူတို့ကို မျိုတော်မူ၍ မီးသည် လည်းလောင်စားပါလိမ့်မည်။

၁၀ သူတို့ အမျိုးအနွယ်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်း၍ သား စဉ်မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုးထဲက ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော် တဘက်၌ မ ကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်၍ မကောင်းသော ပရိယာယ်ကို ပြုကြပါပြီ။ သို့ရာတွင် အကြံမထမြောက် ကြပါ။

၁၂ ထို့ကြောင့် သူတို့ မျက်နှာတဘက်၌ လေးမြား တော်တို့ရွယ်၍၊ သူတို့ကျောကို လှည့်စေတော်မူမည်။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစွမ်း တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ စေသတည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ခိုးတော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြပါမည်။

၂၂

၁ အကျွန်ုပ် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား၊ အဘယ် ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း၊ အကျွန်ုပ် ကို မကယ်တင်ဘဲ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော စကားကို နားမထောင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် အဝေးမှာ နေတော် မူသနည်း။

၂ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ နေ့အခါ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် နားမထောင်ပါ။ ည၌ အခါ အော်ဟစ်သော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ မ ရောက်ပါ။

၃ ကိုယ်တော်မူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ချီးမွမ်းရာ၌ ကျိန်းဝပ်လျက် သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူ၏။

၄ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားကြပါ၏။ ကိုးစားကြသည်တွင် ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။

၅ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍ကယ် တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်မူကား၊ လူမဟုတ် ပိုးကောင်မျှသာဖြစ် ပါ၏။ လူများကဲ့ရဲ့စရာ လူစု အရှက်ခွဲစရာဘို့ ဖြစ်ပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်ကို မြင်သမျှသောသူတို့သည်ပြက်ယယ် ပြုခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းဖြဲခြင်း၊ ခေါင်းညှိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။

၈ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားပြီ၊ သူ့ကို နှုတ်တော်မူပါလေစေ။ သူ၌ အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ဆိုကြပါ၏။

၉ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက ဆွဲယူ၍၊ နို့စို့သည်ကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ဘွားကတည်းကပင် လက်တော် သို့ ရောက်ပါ၏။ အမိ ဝမ်းထဲ မှစ၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူပါပြီ။

၁၁ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော် မမူပါနှင့်။ ဘေး အန္တရာယ် ရောက်လုနီးပါပြီ။ မစသောသူ မရှိပါ။

၁၂ နွားလား ဥသဘာတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ အားကြီးသော ဗာရှန် ဥသဘာတို့သည် ဝန်းရံလျက် နေကြပါ၏။

၁၃ ကိုက်ဖြတ်၍ ဟောက်တတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပစ်ဟကြပါ၏။

၁၄ အကျွန်ုပ်သည် ရေကဲ့သို့ သွန်ခြင်းကို ခံရ၍ အရိုးအဆစ် ရှိသမျှတို့သည် ပြုတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် နှလုံးသည် ဘယောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ရင်ထဲမှာ အရည် ကျိုလျက် ရှိပါ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်ခွန်အားသည် အိုးခြမ်း ကဲ့သို့ ခန်း ခြောက်၍ လျှာလည်း ပါးရိုး၌ ကပ်လျက် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို သေမြေတိုင်အောင် ချတော်မူပါပြီ။

၁၆ ခွေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းလျက် စုဝေးသော လူဆိုးတို့သည် ဝန်းရံလျက်နေ၍ အကျွန်ုပ်၏ လက်ခြေ တို့ကို ထိုးဖောက်ကြပါပြီ။

၁၇ ကိုယ် အရိုးရှိ သမျှတို့ကို အကျွန်ုပ် ရေတွက် နိုင်ပါ၏။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်မြင်၍ အားရ လျက် နေကြပါ၏။

၁၈ အကျွန်ုပ် အဝတ်ကို အချင်းချင်း ဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ် အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ခွန်အားဗလ၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။

၂၀ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ထားဘေးမှင်း အကျွန်ုပ် အချစ်ဆုံးကို ခွေးလက်မှင်း ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။

၂၁ ခြင်္သေ့ ခံတွင်းမှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်၍၊ ကြံ့ ဦးချို ထဲမှာ အကျွန်ုပ် ခေါ်သော အသံကို နားထောင် တော်မူပါ။

၂၂ အကျွန်ုပ်သည် သိတင်းတော်ကို ညီအစ်ကို တို့အား ကြားပြောပါမည်။ ပရိသတ် အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ခိုးမွမ်းပါမည်။

၂၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော အချင်းတို့၊ ခိုးမွမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး အပေါင်းတို့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြုကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းတို့ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။

၂၄ အကြောင်းမူကား နိမ့်ချလျက် ရှိသောသူ၏ နိမ့်ချသောအဖြစ်ကို မထိမ့်မြင် ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ မျက်နှာတော်ကို မလွှဲ အော်ဟစ်သောအခါ နား ထောင်တော်မူပြီ။

၂၅ အကျွန်ုပ်သည် မဟာပရိသတ် အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ခိုးမွမ်း၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ရှေ့မှာ သစ္စာဂတိ ထားသည် အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။

၂၆ နိမ့်ချလျက် ရှိသောသူတို့သည် ဝစ္စာ စားရကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည် ခိုးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးသည် အစဉ်အမြဲ အားဖြည့်ရလိမ့်မည်။

၂၇ မြေကြီးစွန်း ရှိသမျှတို့သည် သတိရ၍ ထာဝရ ဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ လူ အမျိုး အနွယ် အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြ လိမ့်မည်။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံ ပိုင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့ကို မင်းပြုတော်မူ၏။

၂၉ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြွယ်ဝသော သူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ့် အသက်ကို မစောင့်နိုင်။ မြေမှုန့်သို့ ဆင်းရသော သူအပေါင်းတို့ သည်လည်း ရှေ့တော်၌ ညွတ်ပြင်ဝပ် တွားကြလိမ့် မည်။

၃၀ သူတို့အမျိုး အနွယ်သည်လည်း ဝတ်တော်ကို ပြုသဖြင့် လူအစဉ်အဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကို ကြားရလိမ့်မည်။

၃၁ ဤသို့ စီရင်တော်မူပြီဟု သူတို့သည် ပေါ်လာ၍ တရားသော အမှုတော်ကို ဘွားသော လူမျိုးအား ဘော်ပြုရကြလိမ့်မည်။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ သိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် ဆင်းရဲ မခံရ။

၂ စိမ်းလန်းသော ကျက်စားရာ အရပ်၌ ငါ့ကို အိပ်စေတော်မူ၏။ သာယာသော မြစ်နားသို့ လမ်းပြ တော်မူ၏။

၃ ငါ့ညီညာဉ်ကို အားဖြည့်၍ နာမတော် အဘို့ အလိုရှိ တရားလမ်းထဲ၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။

၄ အကယ်၍ သေမင်း၏ အရိပ် လွှမ်းမိုးသော ချိုင့် ထဲသို့ ရောက်သွားရသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကို မကြောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ လှံတံတော် နှင့် တောင်ငွေ့တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာ စေပါ၏။

၅ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အဘို့စားပွဲကို ခင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ဆီနှင့် လိမ်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ခွက်ဖလားသည် လျှံလျက်ရှိပါ၏။

၆ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးနှင့်ကရုဏာကို တသက်လုံး ခံစား၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်မှာ အစဉ်အမြဲ နေရပါလိမ့်မည်။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီး တန်ဆာ ကို၎င်း၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့ကို၎င်း ပိုင်တော်မူ၏။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေရာကို သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ တည်၍၊ ရေများပေါ်မှာ မြဲမြံစေတော်မူပြီ။

၃ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်ပေါ်သို့ အဘယ် သူသည် တက်ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အဘယ်သူသည် ရပ်နေရမည်နည်းဟူမူကား။

၄ သန့်ရှင်းသော လက်နှင့် ဖြူစင်သော နှလုံးရှိသော သူ၊ မုသာကို မမှီခဲ မဆည်းကပ်၊ မမှန်သော ကျိန်ဆို ခြင်းကို မပြုသော သူသည်။

၅ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်မှ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို၎င်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ၎င်းခံရလိမ့် မည်။

၆ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောအမျိုး၊ မျက်နှာတော်ကို ရှာသော ယာကုပ်အမျိုးဖြစ်သတည်း။

၇ အချင်း တံခါးတို့၊ တံခါးပုတ်ကို ကြွလှိုက်ကြ။ အချင်း ထာဝရ တံခါးတို့၊ ကိုယ်ကို ကြွလှိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင် ဝင်တော်မူမည်။

၈ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အစွမ်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တန်ခိုးကြီးတော်မူသော ထာဝရဘုရား ပေတည်း။

၉ အချင်း တံခါးတို့၊ တံခါးပုတ်ကို ကြွလှိုက်ကြ။ အချင်း ထာဝရ တံခါးတို့ ကိုယ်ကို ကြွလှိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင် ဝင်တော်မူမည်။

၁၀ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ပေတည်း။ ထို ဘုရားသည် ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော် မူသတည်း။

၂၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် တသလျက် နေပါ၏။

၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အောင်၍ အောင်ပွဲကို မခံပါစေနှင့်။

၃ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရကြပါ။ အကြောင်း မရှိဘဲ သစ္စာကို ဖျက်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါလိမ့်မည်။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းတို့ကို အကျွန်ုပ်အား ပြည့်စုံ၍၊ ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင် တော်မူပါ။

၅ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရားကို ပြု၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သွန်သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်သော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မြော်လင့်လျက် နေပါ၏။

၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာလ မှစ၍ ပြတော် မူသော ကရုဏာနှင့် မေတ္တာသဘောကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။

၇ အကျွန်ုပ်သည် အသက် ငယ်ရွယ်စဉ် ပြစ်မှား မိသော အပြစ်တို့ကို အောက်မေ့တော် မမူပါနှင့်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော် ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ ထာဝရဘုရား။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသော သဘော ဖြောင့်မတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည် ဖြစ်၍အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို လမ်းပြတော်မူ၏။

၉ နှိမ့်ချလျက် ရှိသော သူတို့ကို တရားလမ်း၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက် ရှိသောသူတို့အား ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီး ရှိသမျှတို့သည် ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့် သက်သေခံတော်မူချက် တို့ကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့အား ကရုဏာနှင့် သစ္စာ ဖြစ်ကြသတည်း။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်များလှ သောကြောင့် နာမတော်ကို ထောက်၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။

၁၂ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ တတ်၏။ ထိုသူအား နှစ်သက်ဘွယ်သော လမ်းကို ပြည့်စုံတော်မူမည်။

၁၃ ထိုသူသည် ကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာ ကျိုးစပ်၍ သူ၏ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ပြည်တော်ကို အမွေခံ ရလိမ့်မည်။

၁၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ရသော အခွင့်နှင့် ပဋိညာဉ် တရားတော်ကို သိရသော အခွင့် ရှိကြ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ ဘုရားကို အစဉ်မြော်လင့် လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ကျော့ကွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူမည်။

၁၆ အကျွန်ုပ်သည် တယောက်တည်းကျန် ကြွင်း၍ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာ ပြု၍ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။

၁၇ အကျွန်ုပ် စိတ်နှလုံး ဆင်းရဲသည်ကို ချမ်းသာ ပေး၍၊ အမှုများထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၁၈ အကျွန်ုပ် နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ပူပန်ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို လွှတ်တော်မူပါ။

၁၉ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် များပြားကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ပြင်းစွာမုန်း ထားကြောင်းကို ဆင်ခြင် တော်မူပါ။

၂၀ အကျွန်ုပ် အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါသည် ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါ စေနှင့်။

၂၁ ကိုယ်တော်ကို မျှော်လင့်လျက် နေပါသည် ဖြစ်၍ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် သဘော ဖြောင့်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်ပါစေသော။

၂၂ အို ဘုရားသခင် ဣသရေလ အမျိုးကို ခပ်သိမ်း သော ဒုက္ခ အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၂၆

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့လိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရား စီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံ၍ ရွှေ့လျော့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။

၂ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို စစ်ဆေးစုံစမ်း၍ နှလုံးကျောက်ကပ်ကို ဆေးကြောတော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာ ကျေးဇူးတော်ကို မျက် မှောက်ပြု၍ သစ္စာတရားတော်နှင့် အညီကျင့်ပါ၏။

၄ လျှပ်ပေါ်သော လူတို့နှင့် အတူ မထိုင်ပါ။

၅ လျှို့ဝှက်သော လူစုထဲသို့ မဝင်ပါ။ မတရားသော သူတို့၏ စည်းဝေးခြင်းကို မုန်းပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသော သူတို့နှင့်အတူ မထိုင်ပါ။

၆ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှောက်သော အသံနှင့် မြှက်ဆို၍၊

၇ အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတော် အလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်လက်ကို အပြစ် ကင်းခြင်းနှင့် ဆေး၍ ယဇ်ပလ္လင်တော်ကို ဝန်းရံလျက် နေပါသည် ထာဝရဘုရား။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အိမ်တော်သည် အိမ်တော် တည်ရာကို၎င်း၊ ဘုန်းတော် ထင်ရှားသော အရပ်ဌာန ကို၎င်း အကျွန်ုပ် နှစ်သက်ပါ၏။

၉ ပြစ်မှားသော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ် ကို၎င်း၊ လူ့အသက်ကို သတ်သော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်အသက်ကို၎င်း ချုပ်ထားတော် မမူပါနှင့်။

၁၀ သူတို့ လက်သည် မကောင်းသော အကြံအစည် ၌ ကျင်လည်၍ သူတို့ လက်ျာလက်သည်လည်း တံစိုး နှင့် ပြည့်ဝပါ၏။

၁၁ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့ လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်၍ ကယ်မသနား တော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ညီညွတ်သော အရပ်၌ နေရာ ကျ၍ ပရိသတ် အလယ်မှာ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၂၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်း ငါ့ကို ကယ်တင် သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အဘယ်သူကို ကြောက်ရအံ့နည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ၏အသက် ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အဘယ်သူကို ကြောက်လန့်ရအံ့နည်း။

၂ ငါ့ကို အပြိုးထားသော ရန်သူ လူဆိုးတို့သည်

ငါ့အသားကို ကိုက်စားမည်ဟု လာကြသောအခါ ခြေတိုက်မိ၍ လဲကြ၏။

၃ ငါ့ တဘက်၌ တပ်ချကြသော်လည်း၊ ငါ့နှလုံး မကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍ လာကြသော်လည်း၊ ထို အမှုတွင်ပင် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေတော် ကို ဖူးမြင်၍ ဗိမာန်တော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း အလိုငှါ။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်မှာ တသက်လုံး နေရမည် အကြောင်းတည်းဟူသော အခွင့်တခုကို ထာဝရ ဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်ကို ရှာရဦးမည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည် ကာလ၊ တဲတော်တွင် ငါ့ကို ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ဗိမာန်တော် အတွင်းအရပ်၌ ငါ့ကို ဝှက်ထားတော် မူမည်။ ကျောက် ပေါ်မှာလည်း ငါ့ကို တင်ထားတော် မူမည်။

၆ ယခုပင် ငါ့ပတ်လည်၌ ရှိသော ရန်သူတို့၏ အပေါ်သို့ ငါ၏ ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဗိမာန်တော်မှာ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့် တကွ ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၇ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍ ထူးတော်မူပါ။

၈ ငါ၏ မျက်နှာကို ရှာကြလော့ဟူသော အမိန့် တော်ကို ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် သတိပြုလျက် အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကို ရှာပါမည်။

၉ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာလွှဲတော် မမူပါနှင့်။ အမျက် ထွက်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကို ပယ်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူဘူးသည် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၀ ကိုယ်မိဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ချီယူတော်မူမည်။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြသသွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် ဖြောင့်သောလမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၁၂ မမှန်သော သက်သေကို ခံသော သူတို့နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၊ ပြင်းစွာ အသက်ရှူသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြသည် ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့ အလိုသို့ အကျွန်ုပ်ကို အပ်နှံတော် မမူပါနှင့်။

၁၃ အကယ် စင်စစ် အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါ တွေ့မြင်မည်ဟု ယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လော့။ အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ်နှလုံး ရှိလော့။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။

၂၈

၁ အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ မထူးဘဲနေတော် မမူပါနှင့်။ မထူးဘဲ နေတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်သည် သချိုင်းတွင်း ထဲသို့ဆင်းသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါမည်။

၂ အကျွန်ုပ်သည် သန့်ရှင်းသော ဗျာဒိတ်ဌာနတော် သို့လက်ကိုချီ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ် တောင်းလျှောက်သော အသံကို နားထောင် တော်မူပါ။

၃ အိမ်နီးချင်း၏ အကျိုးကို ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်နှလုံး ရှိသည်နှင့်၊ လောကဝတ် စကားကို ပြော တတ်သောသူ တည်းဟူသော ဆိုးယုတ်သောအမှု၊ မတရားသော အမှုကို ပြုတတ်သောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော် မမူပါနှင့်။

၄ သူတို့ကျင့်သော အကျင့်ခလေ့ ဆိုးယုတ်သည် နှင့်အညီ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ ပြုမူသည်အတိုင်း ဆပ်ပေး၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်တော်မူပါ။

၅ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို၎င်း၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူရာကို၎င်း၊ မမှတ်ကြ သောကြောင့် တည်ဆောက်တော်မမူ ဖြိုဖျက်တော် မူမည်။

၆ ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေ သတည်း။

၇ ငါ တောင်းလျှောက်သော အသံကို နားထောင် တော်မူပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ခွန်အားဗလ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ နှလုံးသည် ထို ဘုရားကို ကိုးစား၍ ငါ့ကို စောင့်မတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့ နှလုံးသည် ရွှင်လန်းလျက် ရှိ၏။ သီချင်းဆိုလျက် ဂုဏ်တော်ကို ငါ ချီးမွမ်းမည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ ခွန်အားဗလ ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော သူ၏ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော် မူ၏။

၉ ကိုယ်တော်၏ လူစုကို ကယ်တင်၍ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကို အုပ်ထိန်း၍ ထာဝရ ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိစေတော်မူပါ။

၂၉

၁ အိုဘုရားသခင်သားတို့ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံလျက် သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။

၃ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာ ပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် မိုဗ်းချွန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် များစွာသော ရေပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် အာရဇ်ပင်တို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရ ဘုရားသည် လေဗနန် အာရဇ်တောကို ချိုးတော်မူ၏။

၆ တောကို နွားသငယ် ကဲ့သို့၎င်း၊ လေဗနန် တောနှင့် စိရုန်တောကို ကြံ့သငယ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ခုန်စေတော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် မီးလျှံကို ခွဲတော်မူ၏။ ဓထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှတောကို ချောက်ခြားတော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမင်ဒရယ် မတို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာ တို့ကို လည်း ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ဘော်ပြကြစေ။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ထိုင်တော်မူ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုအား ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူမည်။

၃၀

ဒါဝိဒ်သည် အိမ်တော်ကို သန့်ရှင်းစေသော အခါ အသံညှိ၍ ဆိုသော ဆာလံ

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့

သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။

၂ အို အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ သချိုင်းတွင်း ထဲသို့ မဆင်းစေဘဲ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးတော်မူပြီ။

၄ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆို ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၅ အမျက်တော်သည် ခဏထွက်၏။ ကျေးဇူးတော် မူကား၊ တသက်လုံး တည်၏။ ညဦးယံ၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် လာ၍ တည်းခို၏။ နံနက် ယံ၌ကား၊ သီချင်းဆိုရသော အခွင့်ရှိ၏။

၆ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းစားစဉ်အခါ အကျွန်ုပ် အောက်မေ့ပါ၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့်သာ အကျွန်ုပ်၏ တောင်သည် ခိုင်ခံ့မြဲမြံပါ၏။ မျက်နှာလွဲတော်မူသောအခါ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ဆုံး၍၊ ဇွဲ သချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။

၁၀ မြေမှုန့်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်လော။ သစ္စာတော်ကို ဘော်ပြပါမည်လော။ အိုထာဝရဘုရား နားထောင်၍ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဟု ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းလျှောက်ပါ၏။

၁၁ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ညည်းတွား မြည်တမ်းခြင်းကို ကခုန်ခြင်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ဝတ်သော လျှော်တေ အဝတ်ကို ချွတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ခါးပန်းနှင့် စည်းတော်မူ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ မနေ။ ကိုယ်တော်ကို သီချင်း ဆိုပါမည်။ အို အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၁

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံပါ၏။ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်ပါ

စေသော။ တရားတော် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ် ဘက်သို့ နားတော်ကို လှည့်၍ အလျင်အမြန် ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သော ကျောက်၊ အကျွန်ုပ် လုံခြုံရာ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူပါ။

၃ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက်ကား၊ ကိုယ်တော်ပေတည်း။ နာမတော်အဘို့ အလို့ငှါ အကျွန်ုပ်ကို လမ်းပြ၍ သွန်သင် ပဲ့ပြင်တော် မူပါ။

၄ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော် မူ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် အဘို့ ဝှက်ထားသော ကျော့ကွင်း ထဲက အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။

၅ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော် မူသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော် လက်၌ အပ်ပါ၏။

၆ မုသာ အနတ္တကို ဆည်းကပ်သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် မုန်း၍ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံပါ၏။

၇ ကရုဏာတော်ကြောင့် ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းခြင်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခြင်း ကို ကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်တွေ့သောအမှုကို သိမှတ်တော်မူ၏။

၈ အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူလက်သို့ မအပ်ဘဲ ကျယ်ဝန်း သော အရပ်၌ နေရာချတော်မူ၏။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ အမှုရောက်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ ပူပန်ခြင်း အားဖြင့် အကျွန်ုပ် မျက်စိ၊ စိတ်နှလုံး၊ ဝမ်းတို့သည် ပျက်ကြပါပြီ။

၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ပူပန်ခြင်း ရှိ၍ အသက်ကာလကို လွန်စေရပါ၏။ နှစ်စဉ် အတိုင်း ညည်းတွားလျက် နေရပါ၏။ ကိုယ့်အပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် အားလျော့၍၊ ရန်သူများကြောင့် အရိုးတို့သည် ဆွေးမြေ့ ကြပါ၏။

၁၁ အိမ်နီးချင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အထူးသဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွမ်းဝင်သော သူများတို့သည်လည်း ရွံ့ကြပါ၏။ အိမ်ပြင်မှာ အကျွန်ုပ်ကို တွေ့မြင်သော သူတို့သည် ရှောင်၍ ပြေးကြပါ၏။

၁၂ မအောက်မေ့သော အသေကောင် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို မေ့လျော့ကြပါ၏။ အိုးခြမ်းကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ဖြစ်ပါ၏။

၁၃ လူများ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရပါ၏။

ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းရှိပါ၏။ လူများတို့သည် အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့ လျက်၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သတ်မည်အကြောင်း ကြံစည်ကြပါ၏။

၁၄ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ် လျှောက် ဆိုပါ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ကိုယ်တော် စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့နှင့် ညှဉ်းဆဲ တတ်သော သူတို့ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။

၁၆ မျက်နှာတော်၏ အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာတော် ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်း ပဋိပညာပြုပါသည် ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိပါစေ နှင့်။ လူဆိုးတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲလျက် မရုဏာနိုင်ငံ၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေသော။

၁၈ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ မထိမ့်မြင်ပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ တဘက်၌ စော်ကားသောစကား ကို ပြော၍ မုသာ၌ ကျင်လည်သော နှုတ်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေသော။

၁၉ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့အဘို့ သို့ထားတော်မူ၍၊ လူသားတို့ ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသော သူတို့အဘို့ ပြုပြင်တော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်သည် အလွန် ကြီးလှပါ၏။

၂၀ လူတို့ပြုတတ်သော ပရိယာယ်နှင့် ကင်းလွတ်စေ ခြင်းငှါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအတွင်း အရပ်၌ ထိုသူတို့ကို ဝှက်ထားတော်မူ၏။ ရန်တွေ့ခြင်း အသံကို ကွယ်ကာ လျက်၊ တဲတော်တွင် သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရား၌ မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ အ ကြောင်းမူကား၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၌ အံ့ဘွယ်သောမေတ္တာ ကရုဏာတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။

၂၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကွယ်ရာ၌ ဆုံးရှုံးပါပြီဟု အကျွန်ုပ် တုန်လှုပ်လျက် ဆိုမိသော်လည်း ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သော အခါ အကျွန်ုပ် ပြုသော ပဋိပညာစကားသံကို ကိုယ်တော် နားထောင် တော်မူသတည်း။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ချစ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်

သစ္စာရှိသော သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မာန ထောင်လွှားသော သူတို့ကိုကား၊ အပြစ်များစွာ ဆပ်ပေးတော်မူသတည်း။

၂၄ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူ အပေါင်းတို့၊ အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ်နှလုံး ရှိကြလော့။

၃၂

၁ အပြစ်မှ လွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၂ ထာဝရဘုရား အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်၍၊ လှည့်စားတတ်သော စိတ်သဘောထားနှင့် ကင်းစင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၃ ငါသည် အပြစ်ကို မဘော်မပြဘဲ နေစဉ်အခါ တနေ့လုံး ညည်းတွားသော အားဖြင့် ငါ့အရိုးတို့သည် ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄ နေ့ညဉ့် မပြတ် ကိုယ်တော်၏ လက်သည် အကျွန်ုပ်ပေါ်မှာ လေး၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ဆွေးရည်သည် နွေကာလ၌ သွေ့ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၅ တဖန် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ရှေ့တော်၌ ဝန်ချပါ၏။ ပြုမိသော ဒုစရိုက်ကို ဝှက်၍ မထားပါ။ ငါ လွန်ကျူးသောအရာကို ထာဝရဘုရားအား ဘော်ပြတောင်းပန်မည်ဟု ပြောဆိုသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ၏။

၆ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို တွေ့သင့်သော အချိန်ကာလ၌ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ တောင်းလျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် လွှမ်းမိုးတတ်သော ရေကြီးသည် သူတို့ ထံသို့ မချဉ်းရပါ။

၇ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဘေးလွတ်စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူ၏။ ကယ်လွတ်ကြောင်းကို ဆိုသောသီချင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ခြံရံစေတော်မူ၏။

၈ သင့်ကို ငါသွန်သင်မည်။ သင် သွားရမည့်လမ်းကို ပြည့်စုံမည်။ သင့်ကို ကြည့်ရှု ပြုစုမည်။ ဉာဏ်ပညာ မဲ့သောမြင်းလား ကဲ့သို့ မဖြစ်နှင့်။

၉ သူသည် သင့်ထံသို့ မချဉ်းကပ်သောကြောင့် ပစပ်ကို ဖတ်ခွံ၍၊ ဇက်ကြိုးနှင့် ဆွဲရမည်။

၁၀ မတရားသောသူသည် များစွာသော ဒုက္ခကို ခံရ၏။ ထာဝရဘုရား၌ ကိုးစားသော သူကိုကား၊ ကရုဏာတော်သည် ဝန်းရံတတ်၏။

၁၁ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ သဘောဖြောင့်သော သူတို့ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။

၃၃

၁ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထောမနာပြုခြင်း အကျင့်သည် သဘောဖြောင့်သော သူတို့နှင့် ထိုက်တန် လျောက်ပတ်ပေ၏။

၂ စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တူရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။

၃ ရှေ့တော်၌ အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ သာယာစွာ တီးကြလော့။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှသော အမှုတို့သည်လည်း သစ္စာတရားနှင့် ညီကြ၏။

၅ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်းနှင့် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ ပထဝီ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။

၆ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် မိုးစားကောင်းကင်ကို၎င်း၊ နှုတ်တော် အသက်အားဖြင့် မိုးစားကောင်းကင် တန်ဆာများကို၎င်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၇ သမုဒ္ဒရာ ရေကို စုပုံစုဝေးစေတော်မူ၏။ နက်နဲသောသမုဒ္ဒရာကိုလည်း လှံခြံရာအရပ်တို့၌ သိုထားတော်မူ၏။

၈ ထာဝရ ဘုရားကို မြေကြီးတပြင်လုံး ကြောက်ရွံ့စေ။ လောကီနိုင်ငံသား အပေါင်းတို့သည် ရိုသေလေးမြတ်ကြစေ။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား မြှက်ဆို၍ မြှက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ အမိန့်တော်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း တည်လျက်နေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကို ပယ်တော်မူ၏။ လူစုတို့၏ ကြံစည်ခြင်းကိုလည်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည် ကာလအနန္တနှင့် ဆိုင်၍ စိတ်နှလုံးတော်၏ အကြံအစည်တို့သည် သားစဉ်မြေးဆက် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်အမျိုး၏ ဘုရားဖြစ်၍ အကြင်လူစုကို မိမိအမွေ ဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးနှင့် ထိုလူစုသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ဘုံက ကြည့်ရှု၍ လူသားအပေါင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

၁၄ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကကြည့်ရှု၍မြေကြီး ပေါ်မှာနေသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မှတ်တော်မူ၏။

၁၅ သူတို့၏ စိတ်နှလုံး ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း၍သူတို့ ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကိုလည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

၁၆ ရှင်ဘုရင် မည်သည်ကား၊ များစွာသော အလုံး အရင်းအားဖြင့် ချမ်းသာမရ။ သူရဲသည်လည်း ခွန်အား ကြီးခြင်းအားဖြင့် ကယ်လွတ်ခြင်းသို့ မရောက်။

၁၇ မြင်းသော်လည်း ဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကို မတတ် နိုင်။ ကြီးစွာသော ခွန်အားဗလဖြင့် မကယ်မယူနိုင်။

၁၈ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့နှင့် ကရုဏာတော်ကို ခိုလှုံသော သူတို့သည်။

၁၉ သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်းအစာ ခေါင်းပါးသည့် ကာလ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့ကို ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၀ ငါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့် လျက်နေ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကို မစသောသူ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၁ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

၂၂ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကိုးစားသည် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ဂရုဏာတော်သက် ရောက်ပါစေသော။

၃၄

**ဒါဝိဒ်သည် အဘိမလက်မင်း ရှေ့မှာ
ထူးခြားသော အခြင်းအရာကို ပြုသဖြင့်
နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍ ထွက်သွားသော
အခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။**

၁ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ကာလတို့၌ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းချီးပေးမည်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် မြှောက်ဆိုမည်။

၂ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝါကြားခြင်းကို ပြုမည်။ နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့သည် ကြားသိ၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။

၃ ငါနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို တညီတညွတ်တည်းချီး မြှောက်ကြ ကုန်အံ့။

၄ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောအခါ နားထောင်တော်မူ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်း အလုံးစုံတို့ အထဲက ငါ့ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်ကြလော့။ အလင်း

ကို ရကြလိမ့်မည်။ မျက်နှာ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၆ ဤဆင်းရဲသောသူ၏ အော်ဟစ်ခြင်း အသံကို ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲထဲက ကယ်လွတ်တော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ ပတ် လည်၌ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည် တပ်ချ၍ ကယ်လွတ်တတ်ကြ၏။

၈ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ သည်အကြောင်းကို မြည်းစမ်း၍ သိမှတ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်း မရှိရာ။

၁၀ ခြင်္သေ့တို့သည် ဆင်းရဲ၍ ငတ်မွတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူ တို့၌ ကောင်းသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလိုရာ။

၁၁ အချင်းသူငယ်တို့ လာကြလော့။ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း တရားကို သင်တို့အား ငါ့သွန်သင်မည်။

၁၂ ကောင်းမွန်သော အရာကို တွေ့မြင်မည် အကြောင်း၊ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့်တကွ နေ့ရက် ကာလ ကို တောင့်တလိုချင်သောသူ မည်သည်ကား၊

၁၃ ကိုယ်လျှာကို မကောင်းသော အရာနှင့် ကင်းစေ လော့။ နှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်။

၁၄ ဒုစရိုက်ကို လွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြုလော့။ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့် နေခြင်းကို ရှာ၍ မှီအောင် လိုက်လော့။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ အော်ဟစ်သံကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏။

၁၆ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အောက်မေ့စရာအမှတ်မျှ မရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်အ ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာထားတော်မူ၏။

၁၇ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် အော်ဟစ်သော အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ သူတို့ကို ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲ ထဲက ကယ်လွတ်တော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ကျိုးပဲ့သော စိတ်ရှိသော သူတို့နှင့် နှလုံးကြေကွဲသော သူတို့ကို နီးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုလည်း ကယ်တင် တော်မူ၏။

၁၉ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် များစွာသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၀ သူ၏အရိုး ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ တစ်ချောင်းမျှ မကျိုးမပဲ့ရ။

၂၁ မတရားသော သူမူကား၊ ဘေးဖြင့် အသက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူကို မုန်းသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။

၃၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို စစ်တိုက်သောသူတို့ကို တိုက်တော်မူပါ။

၂ ခိုင်းလွှားကို ကိုင်၍အကျွန်ုပ်ကို ကူညီခြင်းငှါ ထတော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ်ကို လိုက်သောသူတို့ရှေ့၌ လှံတော်ကို ရွယ်၍ ဆီးတားတော်မူပါ။ ငါသည် သင်၌ ချမ်းသာပေးသောသူပေတည်းဟု အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်အား မိန့်တော်မူပါ။

၄ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှာသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်ကို အန္တရာယ်ပြုမည်ဟု ကြံစည်သော သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။

၅ ထိုသူတို့သည် လေတိုက်သော ဖွဲ့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တမန်သည်လည်း သူတို့ကို လှဲပါစေသော။

၆ သူတို့ သွားသော လမ်းသည် မိုက်သောလမ်း၊ ချောသောလမ်း ဖြစ်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တမန်သည်လည်း သူတို့ကို လိုက်ပါစေသော။

၇ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကျော့ကွင်းကို ဝှက်ထားကြပါပြီ။ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်စရာဘို့ တွင်းကို တူးကြပါပြီ။

၈ ထိုသို့သော သူသည် အမှတ်တမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေသော။ မိမိ ဝှက်ထားသော ကျော့ကွင်းသည် မိမိကို ကျော့မိပါစေသော။ မိမိ တွင်းထဲသို့ မိမိကျပါစေသော။

၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါ၏ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို

အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်း အမှီပြု၍ စိတ်ရွှင်လန်း မြူးတူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၀ အကျွန်ုပ် အရိုး ရှိသမျှတို့ကလည်း၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အစိုးတရ ပြုသောသူ၏ လက်မှဆင်းရဲသားကို နှုတ်တော်မူ၍၊ လူယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏ လက်၌ ဆင်းရဲငတ်မွတ်လျက် ခံနေရသောသူကို ချမ်းသာပေးတော်မူတတ်သော ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူတူပါသနည်းဟု လျှောက်ဆိုကြမည်။

၁၁ မမှန်သော သက်သေတို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ငါ မသိသောမူပြစ်တို့ကို ငါ့အပေါ်မှာ တင်ကြ၏။

၁၂ ငါပြုသော ကျေးဇူး အတွက် သူတို့သည် ငါ့အသက်ကို လုယူခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းသော အရာကို ဆပ်ပေးကြ၏။

၁၃ ငါမူကား၊ သူတို့၌ အနာ ရောဂါစွဲသောအခါ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် အစာကို ရှောင်၍ မြီးခြံစွာ ကျင့်လေ၏။ ကိုယ်ရင်ခွင်ကို မျက်နှာပြုလျက် ဆုတောင်းလေ၏။

၁၄ သူတို့ကို ငါ၏ မိတ်ဆွေ၊ ငါ၏ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ ငါပြု၏။ ကိုယ်အမိကို အောက်မေ့၍၊ စိတ်မသာညည်းတွားသော သူကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် တမိုင်မိုင်နေလေ၏။

၁၅ ငါလဲသောအခါမူကား၊ သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ စည်းဝေးကြ၏။ ရိုက်ပတ်သော သူတို့သည် ငါ့တဘက်၌ စည်းဝေးကြ၏။ သူတို့ကိုလည်း ငါမသိရ။ မရပ်မနေဘဲ ငါ့ကို ဆွဲဖြတ်ကြ၏။

၁၆ ပွဲ၌ ခစားတတ်သော လူဆိုးတို့နှင့်အတူ ငါ့ကို အံသွား ခဲကြိတ်ကြ၏။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သူတို့ပြုသော ဘေးဥပဒ်မှင်း ၊ အကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကို ခြင်္သေ့တို့မှင်း၊ ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။

၁၈ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏ဟု မဟာပရိသတ် အလယ်မှာ အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါမည်။ များစွာသော လူစုတွင် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၁၉ မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အောင်ပွဲကို မခံကြပါစေနှင့်။ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော သူတို့လည်း မျက်စိစွေပြခြင်းကို မပြုကြပါစေနှင့်။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အမှုငြိမ်းစေသော စကားကို မပြောကြပါ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော ပြည်သား

တို့တဘက်၌ လျှို့ဝှက်သော အမှုများကို ကြံစည် ကြပါ၏။

၂၁ အကျွန်ုပ်ကို ပစပ်ဟ၍ အေဟေ၊ အေဟေ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရပြီဟု ဆိုကြပါ၏။

၂၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သိမြင် တော်မူ၏။ အို ဘုရားရှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော် မမူပါနှင့်။

၂၃ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်၏ အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သောအမှုကို စီရင်တော်မူမည် အကြောင်း ကိုယ်ကို နှိုးဆော်၍ ထတော်မူပါ။

၂၄ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နိုင်၍ ဝမ်းမမြောက်ကြပါစေနှင့်။

၂၅ အဲ၊ ငါတို့ အလို ပြည့်စုံပြီဟု မအောက်မေ့ ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့သည် သူ့ကို မျိုပြီဟု မပြောကြပါ စေနှင့်။

၂၆ အကျွန်ုပ်၌ ဘေးရောက်သည် အကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာ ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်တတ်သော သူတို့ အပေါ်မှာ အသရေပျက်ခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း သက်ရောက် ပါစေသော။

၂၇ အကျွန်ုပ်၏ ဟုတ်မှန်ခြင်းဘက်၌ နေသော သူတို့သည် ရှင်လန်းစွာ သီချင်းဆို၍ ဝမ်းမြောက်ကြ ပါစေသော။ မိမိကျွန်ုပ် ချမ်းသာတိုးပွားခြင်းအကြောင်း ကို နှစ်သက်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု သူတို့သည် အစဉ် မပြတ် မြှောက်ဆိုကြပါစေသော။

၂၈ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း အကြောင်းအရာကို မြှောက်ဆို၍ အစဉ် မပြတ် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၆

၁ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း သည် မတရားသောသူ၏ မျက်စိ၌ မထင်ဟု ထိုသူ ပြုတတ်သော ဒုစရိုက်ကို ငါ ထောက်၍ သဘော ကျ၏။

၂ သူ၏ အပြစ်ကို တွေ့တော်မမူ ရွံ့ရှာတော်မမူဟု ကိုယ် မျက်စိရှေ့၌ ကိုယ်ကောင်းသော အယောင်ကို ဆောင်တတ်၏။

၃ သူပြောသောစကားသည် အမွေစကား၊ လှည့်

စားသော စကားဖြစ်၏။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော ပညာကို စွန့်လေပြီ။

၄ အိမ်ရာ ပေါ်မှာ မကောင်းသောအမှုကို ကြံစည် တတ်၏။ မကောင်းသော လမ်းသို့ အမြဲလိုက်၍ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ရွံ့ရှာခြင်းမရှိ။

၅ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဗ်းတိမ် သို့၎င်း၊ မှီပါ၏။

၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားသည် ကြီးမားစွာ သော တောင်ရိုးနှင့် တူပါ၏။ တရားစီရင်တော် မူချက်တို့သည် အလွန် နက်နဲရာ ဖြစ်ကြပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးနှင့် တိရစ္ဆာန် မျိုးကို စောင့်မတော်မူ၏။

၇ အို ဘုရားသခင် ကရုဏာတော်သည် အလွန် မြတ်နိုးဘွယ် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် လူသားတို့သည် အတောင်တော် အရိပ်ကို ခိုလှုံလျက်နေကြပါ၏။

၈ အိမ်တော်၏ ကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ရောင့်ရဲလျက်နေ၍ ကိုယ်တော်၏ ချမ်းသာမြစ်ရေကို သောက်စေခြင်းငှါ အခွင့် ပေးတော်မူ၏။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော် ထံမှာ အသက် စမ်းရေတွင်း ရှိပါ၏။ အလင်းတော်ထဲမှာ အကျွန်ုပ် တို့သည် အလင်းကို ရကြပါ၏။

၁၀ ကိုယ်တော်ကို သိသောသူတို့အား ကရုဏာ တော်ကို၎င်း၊ သဘောဖြောင့်သော သူတို့အား ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားကို၎င်း၊ တည်မြဲတည် စေတော်မူပါ။

၁၁ မာန၏ ခြေသည် အကျွန်ုပ်ကို မနင်းပါစေနှင့်။ မတရားသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နေရာ မရွှေ့ ကြပါနှင့်။

၁၂ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူတို့သည် ထိုအရပ်၌ပင် လဲလျက် နေကြပါ၏။ လှဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ထခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၃၇

၁ လူဆိုးတို့ အကြောင်းကြောင့် စိတ် မပူနှင့်။ မတရားသဖြင့် ပြုသော သူတို့ကို မပြုစုနှင့်။

၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မကြာမမြင့်မှီ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ရိတ်ခြင်းကို ခံရ၍ စိမ်းသောပျိုးပင် ညှိုးနွမ်း သကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံ၍ ကောင်းသော အကျင့် ကို ကျင့်လော့။ ပြည်တော်၌ နေ၍ သစ္စာတရားကို ကျက်စားလော့။

၄ ထာဝရဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိလော့။ သို့ ပြုလျှင် စိတ်နှလုံး အလိုပြည့်စုံရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်။

၅ ကိုယ်အမှုအရာကို ထာဝရဘုရား၌ အပ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားလော့။

၆ သို့ပြုလျှင် စီရင်တော်မူမည်။ သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကြောင်းကို အလင်းကဲ့သို့၎င်း၊ တရားသဖြင့် ပြုခြင်း အရာကို မွန်းတည့် ရောင်ခြည် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဘော်ပြတော်မူမည်။

၇ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ကိုယ်တော်ကို ငဲ့လင့်လော့။ မိမိအမှု၌ အောင်တတ်သောသူ၊ မကောင်းသော အကြံအစည်တို့ကို ပြီးစီးစေသော သူ၏ အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။

၈ အမျက် မထွက်စေနှင့်။ ဒေါသစိတ်ကို စွန့်ပယ်လော့။ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်းတတ်သော စိတ် မရှိစေနှင့်။

၉ ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သော သူတို့မူကား၊ ပြည်တော်ကို အမွေ ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၀ ခဏကြာပြီးမှ မတရားသော သူသည် မရှိရ။ သူ၏ နေရာကို စေ့စေ့ရှာ၍ မတွေ့ရ။

၁၁ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့မူကား၊ ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍ များပြားသော ငြိမ်သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော် ကြလိမ့်မည်။

၁၂ မတရားသော သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ တဘက်၌ ကြံစည်၍ အံ့သွား ခဲ့ကြိတ်တတ်၏။

၁၃ သို့သော်လည်း သူ၏နေ့ရက်အချိန် ရောက်မည် ကို ဘုရားရှင် သိမြင်၍၊ သူ့ကို ပြုံးရယ်တော်မူ၏။

၁၄ မတရားသောသူတို့သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့ကို လှဲချခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သော သူတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထားကို ထုတ်လျက် လေးကို တင်လျက် နေတတ်ကြ၏။

၁၅ သို့သော်လည်း သူတို့ထားသည် သူတို့ နှလုံး ထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်။ သူတို့ လေးတို့သည်လည်း ကျိုး ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ဖြောင့်မတ်သော သူ၌ နည်းသော ဥစ္စာသည် မတရားသောသူကြီးတို့၌ ကြွယ်ဝသော ဥစ္စာထက် သာ၍ ကျေးဇူးရှိ၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော သူ၏ လက်ရုံးသည် ကျိုးရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူကိုကား၊ ထာဝရဘုရား မစတော်မူ၏။

၁၈ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ နေ့ရက်ကာလကို ထာဝရဘုရား သိမှတ်တော်မူ၍ သူတို့၏ အမွေ ဥစ္စာသည် အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။

၁၉ သူတို့သည် ခဲယဉ်းသော ကာလ၌ မျက်နှာမပျက်၊ အစာခေါင်းပါးသည် ကာလ၌ ဝစ္စာစားရကြ၏။

၂၀ မတရားသော သူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့သည် ကျက်စားရာ အရပ်၏ အသေရေ ကဲ့သို့ ဆုံး၍ မီးခိုးဖြစ်လျက် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ မတရားသောသူသည် ချေးငှား၍ မဆပ်ဘဲနေ တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား၊ သနားသော စိတ်ရှိ၍ ပေးတတ်၏။

၂၂ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူခြင်းကို ခံရသော သူသည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ ကျိန်တော် မူခြင်းကို ခံရသောသူမူကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။

၂၃ ကောင်းသော သူ၏ ခြေရာတို့ကို ထာဝရ ဘုရားသည် ပဲ့ပြင်၍ သူသွားရာလမ်းကို နှစ်သက် တော်မူ၏။

၂၄ ထိုသူသည် လဲသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လက်ကို ကိုင်မတော်မူ၏။

၂၅ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် စွန့်ပစ်ခြင်းကို ခံရသည် အကြောင်း၊ သူ၏ သားမြေးတို့သည် တောင်း၍ စားရသည် အကြောင်းကို ငါသည် အသက်ပျိုသည် ကာလ မှစ၍ အိုသည်တိုင်အောင် မမြင်စဖူး။

၂၆ သူသည် အစဉ်သနားသော စိတ်ရှိသည်နှင့် သူတပါးတို့အား ချေးငှားတတ်သည် ဖြစ်၍ သူ၏ သားမြေးတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။

၂၇ ဒုစရိုက်ကို လွဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင် အစဉ်အမြဲနေရလိမ့်မည်။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားကို နှစ်သက်တော် မူ၏။ မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလည်း စွန့်တော်မမူ။ သူတို့သည် စောင့်မတော်မူခြင်းကို အစဉ်အမြဲ ခံရ ကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူ၏ သားမြေးတို့မူကား ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၂၉ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍ အစဉ်အမြဲ နေကြလိမ့်မည်။

၃၀ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်သည် ပညာကို မြှက်ဆိုတတ်၏။ သူ၏လျှာသည်လည်း တရားသော စကားကို ပြောဆို တတ်၏။

၃၁ ထာဝရ ဘုရား၏ တရားတော်သည် သူ၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ တည်သည်ဖြစ်၍ သူသွားသောအခါ မချော် မလဲရ။

၃၂ မတရားသော သူသည် မြောင့်မတ်သောသူကို ချောင်းမြောင်း၍ သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံတတ်၏။

၃၃ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ၏ လက်၌ မြောင့်မတ်သော သူကို စွန့်ပစ်တော်မူမည် မဟုတ်။ အစစ်ခံရသောအခါ အပြစ် စီရင်တော်မူမည် မဟုတ်။

၃၄ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်၍ လမ်းတော်ကို ရှောက်သွားလော့။ ပြည်တော်ကို အမွေခံရသော အခွင့်နှင့် ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ မတရားသော သူတို့ ဆုံးရှုံးခြင်းကို သင်သည် ကြည့်မြင်တော်မူမည်။

၃၅ မတရားသော သူသည် အစိုးတရပြု၍ ပေါက်ရင်း အရပ်မှာ ကြီးပွားသော သစ်ပင်လန်းလန်းရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြန့်ပွားစေသည်ကို ဝါမြင်ရသော်လည်း

၃၆ နောက်တဖန် သူသည် ရွှေ့သွား၍ ကွယ်ပျောက် ၏။ သူ့ကိုလည်း ဝါရှာ၍ မတွေ့ရ။

၃၇ စုံလင်ခြင်း တရားကို စောင့်ရှောက်လော့။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လော့။ ထိုသို့ ပြုသောသူသည် အဆုံး၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစား ရလိမ့်မည်။

၃၈ ပြစ်မှားသော သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍ မတရားသော သူတို့သည် အဆုံး၌ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၃၉ မြောင့်မတ်သော သူတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ထာဝရ ဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည့် ကာလ၌ သူတို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄၀ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မစ ကယ်တင် တော်မူမည်။ ယုံကြည် ခိုလှုံသောကြောင့် မတရား သော သူတို့လက်မှ နှုတ်ယူကယ်တင်တော်မူမည်။

၃၈

အောက်မေ့ခြင်းငှါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အမျက်တော် ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာသော စိတ်တော်ရှိ၍ ဆုံးမတော် မမူပါနှင့်။

၂ မြှားတော်တို့သည် အကျွန်ုပ်၌ စူးဝင်၍ လက် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်လျက် ရှိပါ၏။

၃ အမျက်တော် ထွက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် အသားသည် ကျန်းမာခြင်း မရှိပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ် ကြောင့် အရိုးများထဲမှာ သက်သာခြင်း မရှိပါ။

၄ အကျွန်ုပ် ပြုမိသော ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ် ခေါင်းကို လွှမ်းမိုး၍ လေးသောဝန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် မထမ်းနိုင်အောင် လေးကြပါ၏။

၅ အကျွန်ုပ်မိုက်သောအမှုကြောင့် အနာတို့သည် နံစော်၍ ရိယွဲ့လျက်ရှိ ကြပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းထန်စွာ ခံရ၍ အလွန် နှိမ့်ချလျက် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် တနေ့လုံး သွားရပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်ခါးသည် ပူလောင်သော အနာစွဲ၍ အသားသည်လည်း ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။

၈ နန်းနံခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းရှိ၍ စိတ်နှလုံးလှုပ်ရှား သဖြင့် အော်ဟစ်ရပါ၏။

၉ အို ဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ် အလို ရှိသမျှသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်တူးခြင်း ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ခွန်အားလည်း ကုန်ပါပြီ။ မျက်စိအလင်းလည်း ကွယ်ပျောက်ပါပြီ။

၁၁ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်း၊ အပေါင်းအဘော် တို့သည် အကျွန်ုပ် အနာရောဂါကြောင့်၊ ဝေးဝေး ရပ်လျက်၊ ပေါက်ဘော်တို့သည်လည်း ရှောင်လျက် နေကြပါ၏။

၁၂ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှာသောသူတို့သည် ကျော့ကွင်းများကို ထောင်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကို ရှာသောသူတို့သည် တနေ့လုံး မနာလိုသော စကားကို ပြော၍၊ မကောင်းသော ပရိယာယ်ကို ကြံစည်ကြပါ၏။

၁၃ အကျွန်ုပ်မူကား၊ နားပင်းသော သူကဲ့သို့မကြား။ နှုတ်ကို မဖွင့်တတ်သော လူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၁၄ နားမကြား၊ ပြန်၍ မငြင်းနိုင်သောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ အရှင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် ပြန်ပြောတော်မူမည်။

၁၆ သို့မဟုတ် သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အမှုမှာ ဝမ်း မြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည် ခြေချော်သော အခါ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကြ ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ပါပြီ။

၁၇ အကျွန်ုပ်လဲလှသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို အစဉ် အောက်မေ့လျက် နေရပါ၏။

၁၈ ကိုယ့်အပြစ်ကို ဘော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသော ကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိပါ၏။

၁၉ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကား၊ ကျန်းမာလျက်၊ ခွန်အားကြီးလျက် ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို မဟုတ် မမှန်ဘဲ မုန်းသော သူတို့ကား၊ များပြားကြပါ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးတရားကို ကြိုးစား၍ ကျင့်သောကြောင့် ကျေးဇူး အတွက် အပြစ်ပြုတတ် သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။

၂၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေး နေတော် မမူပါနှင့်။

၂၂ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ကြွလာတော် မူပါ။

၃၉

၁ ငါသည် စကားဖြင့်မျှ မပြစ်မှားမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်အကျင့်ကို သတိပြုမည်။ မတရားသောသူသည် ဝါ့ရှေ့မှာ ရှိစဉ်၊ ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကို ချည်နှောင်မည် ဟု ငါပြောထား၏။

၂ စကား မပြောဘဲ အလျက်နေ၏။ ကောင်းသော အရာကို ပင်မပြော။ ထိုသို့နေစဉ်၊ ငါသည် စိတ် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။

၃ ကိုယ် အထဲမှာ နှလုံးပူဆွေးခြင်းရှိ၏။ ငါညည်း တွားစဉ်၊ မီးလောင်လေ၏။ ထိုအခါ ငါသည်နှုတ်မြှက်၏။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပျက် တတ်သော သဘောကို သိရပါမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ လမ်းဆုံးကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အသက် အပိုင်းအခြားကို၎င်း၊ သိစေတော်မူပါ။

၅ အကျွန်ုပ် အသက်တာကို တမိုက်မျှသာ ခန့်ထား တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အရွယ်သည် ရှေ့တော်၌ ဘာမျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ် လူမည် သည်ကား၊ လူ၏ အတွဋ်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ပါ၏။

၆ အကယ်စင်စစ် လူသည် အရိပ်၌သာ ကျင်လည် ပါ၏။ အကယ်စင်စစ် လူတို့သည် အကျိုးမဲ့ ပင်ပန်း ကြပါ၏။ ဥစ္စာကို ဆည်းပူးသော်လည်း အဘယ်သူရအံ့ သည်ကို မသိရပါ။

၇ ယခုကား၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ မြော်လင့် ရပါမည်နည်း။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၌သာ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းရှိပါ၏။

၈ ပြစ်မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့မှ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ မိုက်သော သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေတော်မမူပါနှင့်။

၉ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူရာ ဖြစ်သော်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ပြောစရာမရ။ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ နေရပါ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်ကို ဒဏ်ခတ်တော် မမူပါနှင့်ဦး။ လက် တော် အောက်၌ ဆုံးမခြင်းကို ခံရ၍ အားကုန်ပါပြီ။

၁၁ ကိုယ်တော်သည် လူတို့အပြစ်ကြောင့် ဆုံးမ၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူလျှင်၊ ပိုးရွဖျက်တတ်သကဲ့သို့ လူတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို ပြယ်ပျောက်စေတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် လူခပ်သိမ်းတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြပါ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းခြင်း ပဋ္ဌနာကို ကြားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်ကို ကြည့်၍ နေတော်မမူပါနှင့်။ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။

၁၃ အကျွန်ုပ်သည် ရွှေသွား၍ မပျောက်မီတွင် သက်သာ ရမည်အကြောင်း မျက်နှာလွဲတော်မူပါ။

၄၀

၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို စေ့စေ့မြော်လင့်သည် ကာလ၊ ဝါ့ကို မျက်နှာပြု၍ ငါအော်ဟစ်သော အသံကို ကြားတော်မူ၏။

၂ ပျက်စီးရာ တွင်းနှင့် အလွန် ဆိုးသော ရွံ့ထဲက ဝါ့ကို ဆယ်နှုတ်ပြီးလျှင် ငါခြေတို့ကို ကျောက်ပေါ်မှာ တင်၍ ငါခြေရာတို့ကို တည်စေတော်မူ၏။

၃ ထိုသို့ ငါတို့ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရာ သီချင်း သစ်ကို ငါ မြွက်ဆိုစေခြင်းငှါ အခွင့် ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် သိမြင်၍ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။

၄ မာန ထောင်လွှားသောသူနှင့် မိစ္ဆာတရား လမ်းသို့ လွှဲသွားသော သူတို့ကို မမှီဝဲ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၅ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်အမှု တို့နှင့် ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်တို့သည် များလှပါ၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်အတိုင်း လျှောက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ်ထုတ် ဘော်ကြားပြောမည်ဟု ဆိုသော်၊ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်အောင် များလှပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်နားကို ဖွင့်တော် မူပြီ။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်များကို တောင်းတော် မမူသောအခါ၊

၇ ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကို အမှတ်ပြု၍ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် သွားပါမည်ဟု ဝန်ခံပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ အလိုကို ဆောင်ရာ၌ အကျွန်ုပ်သည် အားရဝမ်းမြောက်ရ၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည်လည်း အကျွန်ုပ် နှလုံးထဲမှာ ရှိပါ၏။

၉ မြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ပရိသတ်ကြီး အလယ်မှာ အကျွန်ုပ် ဟောပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကို ပိတ်၍ မနေကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။

၁၀ မြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူခြင်း တရားကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှလုံးထဲမှာ ဝှက်၍ မထားပါ။ သစ္စာစောင့် သိတော်မူခြင်းတရားနှင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ဟောပြောပါပြီ။ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို ပရိသတ်ကြီး အလယ်မှာ မထိမ်မဝှက်ပါ။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ သနားစုံမက်တော်မူခြင်း စိတ်ကို မချုပ်တည်းပါနှင့်။ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်စောင့်မပါစေသော။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ အတိုင်းမသိ များစွာသော ဘေးဥပဒ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မျှော်၍ မကြည့်နိုင်အောင် ခံရသော အပြစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မှီကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆံပင်ထက် များပြားသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် နှလုံးသည် အားလျော့ပါပြီ။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူခြင်းငှါ အလို ရှိတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။

၁၄ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော သူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်၌ အန္တရာယ် ပြုချင်သော သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။

၁၅ အကျွန်ုပ်ကို အော့ဟော၊ အော့ဟောဟု ဆိုသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်း အားဖြင့် မှိုင့်တွေ ကြပါစေသော။

၁၆ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို နှစ်သက်သော သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်မပြတ် ပြောကြပါစေသော။

၁၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစသောသူ၊ ကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဆိုင်းလင့်တော် မမူပါနှင့်။

၄၁

၁ ဆင်းရဲသောသူကို အောက်မေ့သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ခဲယဉ်းသော ကာလ၌ ထိုသူကို ထာဝရဘုရား ကယ်နှုတ်တော်မူမည်။

၂ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မ၍ အသက်ချမ်းသာ ပေးတော်မူသဖြင့် ထိုသူသည် ပြည်တော်၌ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူကို ရန်သူတို့အလိုသို့ ကိုယ်တော်သည် အပ်တော်မမူပါ။

၃ သူသည်နာဖျား၍ တုံးလုံး နေသောအခါ ထာဝရဘုရားသည် ထောက်ပံ့တော်မူမည်။ နာ၍ နေစဉ် ကာလ ကိုယ်တော်သည် သူ၏အိပ်ရာ ရှိသမျှကို လှန်ပြန်တော်မူမည်။

၄ ငါ လျှောက်ဆိုရသည်ကား၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသည် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၌ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အနာကို ပျောက်စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၅ ငါ့ရန်သူတို့က၊ သူသည် သေ၍ သူ၏ နာမသည် အဘယ်ကာလမှ တိမ်မြုပ်လိမ့်မည်နည်းဟု ငါ့ကို မနာလို၍ ဆိုတတ်ကြ၏။

၆ ငါ့ကို ကြည့်လာသော သူသည် မုသာစကားကို ပြောတတ်၏။ သူ၏ နှလုံးသည်လည်း မကောင်းသော အကြံကို ဆည်းပူးသည်နှင့် ထွက်သွားသောအခါ ထုတ်တော် ပြောတတ်၏။

၇ ငါ့ကို မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ တယောက်နှင့် တယောက်တိုးတိုး ပြောလျက်၊ ငါ၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်တတ်ကြ၏။

၈ သူ၌ အမွေအမှုအရာ စွဲကပ်သည် ဖြစ်၍၊ တခါ လဲလျှင် နောက်တဖန် မထရဟု ဆိုကြ၏။

၉ အကယ်စင်စစ် ငါယုံ၍၊ ငါ့မုန်းကို စားသောအဆွေ ခင်ပွန်းသည် ငါ့ကို ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။

၁၀ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် ဆပ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍ ထမြောက်စေတော်မူပါ။

၁၁ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်အား မနိုင်

ကြောင်းကို ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မြတ်နိုးတော်မူသည်ဟု သိရပါ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျွန်ုပ်စုံလင်ခြင်းအရာ၌ မစ၍၊ ကာလအစဉ်အဆက် ရှေ့တော်ထံမှာ နေရာပေးတော်မူလတ္တံ့။

၁၃ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၄၂

၁ သမင်ဒရယ်သည် ရေစီးသောချောင်းကို တောင့်တသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါသည်ဘုရား။

၂ ငါ့ ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင် တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို ငတ်လှ၏။ အဘယ်ကာလမှ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ရောက်၍ မျက်နှာ ပြရအံ့နည်း။

၃ သူတပါးတို့က၊ သင်၏ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ငါ့ကို အစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့် ငါ့ မျက်ရည်သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ငါစားစရာဖြစ်ရ၏။

၄ ထိုအခြင်းအရာကို ငါအောက်မေ့၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါ့ စိတ်နလုံးသည် ကြေကွဲလျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်လူစုများနှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းအသံ၊ ထောမနာပြုခြင်း အသံတို့ကို ပြိုင်ဆို၍၊ ဓမ္မပွဲခံသော လူစုများနှင့်အတူ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဖြည်းဖြည်းသွားလှလေပြီ။

၅ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝင် ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၆ အကျွန်ုပ် စိတ်ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ် အထဲမှာ ညှိုးငယ်လျက် ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်ကမ်း ဟေရမုန်တောင်ရိုး၊ မိဇရ ကုန်းပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့ပါ၏။

၇ ရေဘွေတော်များ အသံဗလံနှင့်တကွ ဝဲဩဇာတခုကို တခုဟစ်ခေါ်၍ လှိုင်းတံပိုးတော် အပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လှမ်းရိုးကြပါပြီ။

၈ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် နေ့အခါ သနားခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ပေးချတော်မူ၏။ ညဉ့်အခါ၌လည်း ဂုဏ်တော်ကို သီချင်းဆိုလျက်

ငါ၏ အသက် သခင်ကို ပဌနာ ပြုလျက် ငါနေ၏။

၉ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု ငါ၏ ကျောက်ဖြစ်သော ဘုရားသခင်ကို ငါလျှောက်ရ၏။

၁၀ ငါ့ ရန်သူတို့က၊ သင်၏ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုအစဉ် ပြောဆိုကြသဖြင့် ငါ့ အရိုးတို့ကို ချိုး၍ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၁၁ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့ အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝင် ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၃

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် အမှု၌ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ကရုဏာမရှိသော လူမျိုးတဘက်က နေ၍ အကျွန်ုပ် အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။ သစ္စာမရှိ၊ မတရားသောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။

၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်း။

၃ အလင်းတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို စေလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် လမ်းပြ၍ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်သို့၎င်း၊ တဲတော်သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်ပါစေသော။

၄ သို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပလ္လင်သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းရာ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ရောက်လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကို စောင်းတီးလျက် ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုပါမည် ဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား။

၅ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝင် ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၄

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော ကာလတွင်ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ပြုတော်မူသောအမှုကိုသူတို့ပြော၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြားကြပါပြီ။

၂ တပါးအမျိုးသားတို့ကို လက်တော်ဖြင့် နှင်ထုတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးများကို နေရာချတော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိပ်စက်၍ ဘိုးဘေးများကို ပြန်ပွားစေတော်မူ၏။

၃ သူတို့သည် ကိုယ်ထားဖြင့် ထိုမြေကို အစိုးရကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသောကြောင့် လက်ျာ လက်ရုံးတော်နှင့် မျက်နှာတော်အလင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၄ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို စီရင်တော်မူပါ။

၅ ကိုယ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူများကို တွန်းချကြပါစေသော၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို နာမတော် အားဖြင့် နင်းရသောအခွင့် ရှိကြပါစေသော။

၆ ကိုယ်၌ပါသော လေးကို အကျွန်ုပ်သည် မကိုးစား။ ကိုယ်ထားသည် အကျွန်ုပ်ကို မကယ်ရပါ။

၇ ကိုယ်တော် သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းသော သူများကိုလည်း အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။

၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် မခြားမလပ် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြား၍ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းကြပါ၏။

၉ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူပါ။

၁၀ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ ပြန်ပြေးစေတော်မူ၍ မုန်းသော သူတို့သည် အလိုလို လုယူကြ၏။

၁၁ ဟင်းလျာဖြစ်သော သိုးများကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို အပ်လိုက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်၏ လူများကို အဘိုးမခံဘဲ ရောင်း၍ ရောင်းသော အားဖြင့် စီးပွားတော်ကို တိုးပွားစေတော်မူသည် မဟုတ်။

၁၃ အကျွန်ုပ်တို့ကို အိမ်နီးချင်းများ ကဲ့ရဲ့ရာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများ ပြက်ရယ်ပြု၍၊ အရှက်ခွဲရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူ၏။

၁၄ တပါး အမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပုံခိုင်းရသော အခွင့်၊ လူစုတို့သည် ခေါင်းညိတ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ကဲ့ရဲ့သော သူနှင့် အသရေ ဖျက်သောသူ၏ စကားကြောင့်၎င်း၊

၁၆ ရန်ဘက်ပြုသောသူနှင့် လက်စားချေသော သူ၏ မျက်နှာကြောင့်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းအကြောင်းကို အစဉ် မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ မျက်နှာရှက်ခြင်း အားဖြင့် မွန်းလျက် နေရပါ၏။

၁၇ ထိုမျှလောက် ခံရသော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မမေ့လျော့။ သစ္စာတော်ကို မဖျက်ကြပါ။

၁၈ စိတ်နှလုံးသည် နောက်သို့ မဆုတ် တရားတော်လမ်းမှ လွဲ၍ မသွားကြပါ။

၁၉ ကိုယ်တော်မူကား၊ မြေခွေးနေရာ အရပ်မှာ အကျွန်ုပ်တို့ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်၍ သေခြင်းအရိပ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို မေ့လျော့၍၊ တပါးအမျိုး၏ ဘုရားထံသို့ လက်ကို ဆန့်သည် မှန်လျှင်၊

၂၁ နှလုံး၌ ဝှက်ထားသော အရာများကို ဘုရားသခင် သိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုကို မစစ်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။

၂၂ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေသတ်ခြင်းကို ခံကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာ ထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ်ကြပါ၏။

၂၃ အို ဘုရားရှင်၊ နိုးတော်မူပါ။ အဘယ်ကြောင့် ကျိန်းစက်တော်မူသနည်း။ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ် စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။

၂၄ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော နိမ့်ချခြင်းနှင့် ညည်းဆဲခြင်းကို မျက်နှာတော်လွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။

၂၅ အကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မြေတိုင်အောင် နိမ့်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ ရင်ပတ်လည်းမြေ၌ ကပ်လျက် ရှိပါ၏။

၂၆ အကျွန်ုပ်တို့ကို မစသော ဘုရား ထတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီ ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၄၅

၁ ငါ့ စိတ်နှလုံးသည် မင်္ဂလာ စကားနှင့် ပွက်ထလျက် ရှိ၍၊ ငါ စီရင်သော အရာကို ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ မြွက်ဆို ပေအံ့။ ငါ့ လျှာသည်လည်း

လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော စာရေး၏ ကညစ် ဖြစ်ရ၏။

၂ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးထက် အဆင်း လှပါ၏။ နှုတ်တော်သည် ကျေးဇူးစကားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အစဉ် အမြဲ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၃ တန်ခိုးကြီးသော အရှင်၊ ဘုန်းအသရေတော် ဖြစ်သော ကိုယ်တော်၏ ထားကို ပေါင်တော်၌ စည်း တော်မူပါ။

၄ သစ္စာတရား၊ နူးညံ့ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကြောင့်၊ အသရေတော် ထင်ရှားလျက်၊ အောင်မြင်၍ စီးသွားတော်မူပါ။ လက်ျာ လက်တော် လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာကို ကိုယ်တော် အား ပြပါလိမ့်မည်။

၅ ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့ နှလုံးထဲမှာ မြားတော် တို့သည် ထက်သည် ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် ခြေတော် အောက်၌ လဲကြပါ၏။

၆ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရ ပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် စီရင်သော နိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။

၇ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို နှစ်သက်၍ မတရားသော အမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက်၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။

၈ ဆင်စွယ်ဘုံ ဗိမာန်ထဲက ထုတ်သော အဝတ် တန်ဆာတော် ရှိသမျှတို့သည် မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးအမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။

၉ အပြည်ပြည်သော မင်းသမီးတို့သည် မောင်းမ မိသံအဝင်ဖြစ်၍၊ လက်ျာတော်ဘက်မှ ဩဖိရ ရွှေ တန်ဆာဆင်သော မြောက်သားတော်နေရာ ဖြစ်ပါ၏။

၁၀ ဝါသမီး နားထောင်လော့။ ဆင်ခြင်၍ နာယူ လော့။ ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းနှင့် ကိုယ့်အဘ၏ အိမ်ကို မေ့လျော့လော့။

၁၁ သို့ပြုလျှင် သင်လှသော အဆင်းကို ရှင်ဘုရင် သည် နှစ်လိုစုံမက်တော်မူမည်။ သူသည် သင်၏ အရှင် ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို ကိုးကွယ်လော့။

၁၂ တရုမင်းသမီးမှစ၍ လူစုတွင် ဥစ္စာရတတ်သော သူတို့သည်လည်း လက်ဆောင် ပဏ္ဍာပါလျက် သင့်ကို ဖျောင်းဖျ ကြလိမ့်မည်။

၁၃ ရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော်သည် အတွင်း၌ ဂုဏ် အသရေသက်သက် ရှိ၏။ ရွှေဖြင့် ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာကို ဆင်၏။

၁၄ ဈာန်နှင့် ကာလျက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ နောက်လိုက်သော အပေါင်းအဘော် အပျိုတော် များကိုလည်း ကိုယ်တော်ထံသို့ သွင်းရလိမ့်မည်။

၁၅ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းသော အခြင်းအရာနှင့် ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့ ဝင်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ကိုယ်တော်၏ အဘများ ကိုယ်စားသားများကို ရ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် မင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော် မူလိမ့်မည်။

၁၇ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကို လူမျိုး အစဉ်အဆက် အောက်မေ့ ကျော်စောစေသဖြင့်၊ လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလတံ့သတည်း။

၄၆

၁ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊ ခွန်အား ကို ပေးတော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည် ကာလ အထူး သဖြင့် ကုမတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။

၂ ထိုကြောင့် ပထဝီ မြေကြီးသည် ရွှေ သွား၍ တောင်များတုန်လှုပ်လျက် သမုဒ္ဒရာသို့ ကျသော်လည်း ငါတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိ။

၃ သမုဒ္ဒရာ ရေသည် ဟုန်းဟုန်း မြည်၍ မွှေနှောက် ပါလေစေ။ လှိုင်းတံပိုးထ သဖြင့်၊ တောင်များ တုန်လှုပ် ပါလေစေ။

၄ မြစ်တမြစ် ရှိသေး၏။ ထိုမြစ်ရေသည် စီး၍ ဘုရားသခင်၏ မြို့တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ သန့်ရှင်းသော မြို့တော်ကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။

၅ ထိုမြို့သည် ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိရာ။ မိုဗားသောက်လင်းစဉ် ဘုရားသခင် ကုမတော်မူလိမ့်မည်။

၆ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြ၏။ တိုင်းနိုင်ငံ တို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးသည် အရည် ဖြစ်လေ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၏ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။

၈ ထာဝရဘုရား စီရင်ပြုပြင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းအမှု တော်များကို လာ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။

၉ လေးကိုချိုးလျက်၊ လုံကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်လျက်၊ ရထားကို မီးရှို့လျက်၊ မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင်စစ်မှုကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၁၀ ငြိမ်ဝပ်လျက် နေကြလော့။ ငါကား ဘုရားသခင် ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ လူမျိုးတို့တွင် ငါသည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်မည်။

၁၁ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄၇

၁ လူများ အပေါင်းတို့၊ လက်ခုပ် တီးကြလော့။ ဘုရားသခင် ထံသို့ အောင်သံကို လွှင့်၍ ကြွေးကြော် ကြလော့။

၂ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ထာဝရ ဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုရား၊ မြေကြီး တပြင်လုံးကို အစိုးရသော မဟာ မင်းကြီး ဖြစ်တော် မူ၏။

၃ လူစုတို့ကို ငါတို့ အောက်၌၎င်း၊ လူမျိုးတို့ကို ငါတို့ ခြေအောက်၌၎င်း၊ နှိမ့်ချတော်မူ၏။

၄ ချစ်တော်မူသော ယာကုပ်၏ ဘုန်းဖြစ်သော ငါတို့ အမွေကို ငါတို့အဘို့ ရွေးပေးတော်မူ၏။

၅ ကြွေးကြော်ခြင်း အသံနှင့် ဘုရားသခင် တက် တော်မူ၏။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံနှင့် ထာဝရဘုရားတက် တော်မူ၏။

၆ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။ ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီး တပြင်လုံးကို အစိုးရသောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်း ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုကြလော့။

၈ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးတို့တွင် စိုးစံတော် မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။

၉ လူမျိုးတို့၏ အကြီးအကဲတို့သည် အာဗြဟံ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးထံမှာ စုဝေးလျက် ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီး တန်ခိုးများကို ဘုရားသခင် ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။

၄၈

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း သော တောင်တော် ပေါ်မှာ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏

မြို့တော်တွင် အထူးသဖြင့် ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူ၏။

၂ မြေကြီးတပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာ ဇိအုန်တောင် ထိပ်သည် အဆင်းလှပေ၏။ မြောက် မျက်နှာဘက်၌ မဟာမင်းကြီး၏ မြို့တော်သည် တည်၏။

၃ ထိုမြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့တွင် ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံ ရသည်ကို သိရ၏။

၄ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး၍ အတူ ရောက်သွား ကြ၏။

၅ မြင်သောအခါ မိုင်တွေ၍ ထိတ်လန့်လျက်ပြေး ကြ၏။

၆ ထိုအရပ်၌ သူတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာ ရှိကြ၏။

၇ တာရှ သင်္ဘောတို့ကို ချိုးဖျက်သော အရှေ့ လေနှင့် တွေ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၈ ငါတို့သည် ကြားဘူးသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ငါတို့ ဘုရား သခင်၏ မြို့တော်၌ တွေ့မြင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မြို့တော်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူမည်။

၉ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော် ထဲမှာ ကရုဏာတော်ကို အောက်မေ့ကြပါသည်။

၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်သည် မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင် နှံ့ပြားသည်နည်းတူ ဂုဏ်အသရေတော် လည်း နှံ့ပြားလျက် ရှိပါ၏။ လက်ျာလက်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားနှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိပါ၏။

၁၁ တရား စီရင်တော်မူချက် များကြောင့် ဇိအုန် တောင်သည် ဝမ်းမြောက်၍ ယုဒ အမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်းကြပါ၏။

၁၂ သားမြေးတို့အား ကြားပြောမည့် အကြောင်း ဇိအုန်မြို့ကို ပတ်ပတ်လည်၍ ပြအိုးတို့ကို ရေတွက် ကြလော့။

၁၃ ရင်တားတို့ကို မှတ်၍ ဘုံဗိမာန်များကိုလည်း ဆင်ခြင်ကြလော့။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကာလ အစဉ်အမြဲ ငါတို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ သေသည် ကာလတိုင်အောင် ငါတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူလတံ့ သတည်း။

၄၉

၁ လူများ အပေါင်းတို့ ကြားကြလော့။ ခပ်သိမ်း သော လောကသား အယုတ်အမြတ်၊ ကြွယ်ဝသော

သူ၊ ဆင်းရဲသော သူတို့၊ တညီ တညွတ်တည်း နားထောင်ကြလော့။

၃ ဝါနုတ်သည် ပညာကို မြှောက်ဆိုမည်။ ဝါနုတ်သည် ဉာဏ်နှင့် ဆိုင်သော အရာကို ဆင်ခြင်မည်။

၄ ပုံစကားသို့ ကိုယ်နားကို လှည့်လျက် နက်နဲသော အရာကို စောင်းတီး၍ ဖွင့်ပြပေအံ့။

၅ ခဲယဉ်း ဆိုးယုတ်သော ကာလ၌ ဝါနုတ် အရာတို့ လူယူချင်သော သူတို့၏ ဒုစရိုက် အမှုသည် ဝါနုတ် ဝိုင်းသော်လည်း၊ ဝါနုတ် အဘယ်ကြောင့် ကြောက်ရ မည်နည်း။

၆ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ကိုးစား၍ ကိုယ် စည်းစိမ်များ သောကြောင့် ဝါကြားသော်လည်း၊

၇ မိမိ ညီအစ်ကိုကို အဘယ်သူမျှ အလျှင်းမရွေးနိုင်။ ရွေးရန် အဘိုးကို ဘုရားသခင်၌ မပေးနိုင်။

၈ သူတို့အသက်ဝိညာဉ်၏ ရွေးရန် အဘိုးကြီးလှ ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစဉ်ရှုံးလျက် နေရမည်။

၉ ရွေးလျှင် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ရာ၏။ ပုပ်စပ် ခြင်းသို့ မရောက်ရာ။

၁၀ ထင်ရှားသော အရာဟူမူကား၊ ပညာရှိသော သူတို့သည် သေတတ်ကြ၏။ ထို အတူ မိုက်သော သူနှင့် တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသောသူတို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်၍ မိမိတို့ ဥစ္စာကို သူတပါးတို့၌ ချန်ထားကြ၏။

၁၁ မိမိတို့ အိမ်သည် ထာဝရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိတို့ နေရာလည်း လူမျိုးအစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။ မိမိတို့ နာမည်သည် မြေပေါ်မှာ ကျော်စောလိမ့်မည်ဟု သူတို့ စိတ်ထင် ရှိကြ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် လူသည် ဂုဏ်အသရေ၌ မတည် မနေတတ်။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် တူ၏။

၁၃ ထိုသို့ ပြုမူခြင်းအရာသည် သူတို့၏ ကိုးစားဖြစ်၍ သူတို့ သားမြေးတို့သည် သူတို့ စကားကို နှစ်သက် တတ်ကြ၏။

၁၄ ထိုသူတို့ကို သိုးများကဲ့သို့ မရဏာနိုင်ငံ၌ ချထား၍ သေမင်းစားလိမ့်မည်။ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ ဖြောင့် မတ်သော သူတို့သည် အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဖောက်ပြန်ဘို့ရာ ဖြစ်၏။ မရဏာ နိုင်ငံသည် သူတို့၏ နေရာဖြစ်၏။

၁၅ ဝါနုတ်မူကား၊ ဘုရားသခင် သိမ်းယူတော်မူ သောကြောင့်၊ ဝါနုတ် ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၏ တန်ခိုးမှ ရွေးတော်မူမည်။

၁၆ သူတပါးသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍ အိမ်၏ ဂုဏ် အသရေ တိုးပွားသောအခါ သင်သည် မစိုးရိမ်နှင့်။

၁၇ ထိုသူသည် သေသောအခါ၊ အဘယ် ဥစ္စာမျှ မပါရ။ သူ၏ ဂုဏ်အရေသည် သူ့နောက်သို့ မဆင်း သက်ရ။

၁၈ ထိုသူသည် အသက်ရှင် စဉ်အခါ၊ မိမိဝိညာဉ်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မိမိအကျိုးကို ပြုစုသောအခါ သူတပါးတို့သည် ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။

၁၉ သို့သော်လည်း၊ သူသည် သူ၏ ဘိုးဘေးအမျိုး ရှိရာသို့ သွားရလိမ့်မည်။ ကာလ အစဉ်အဆက် သူတို့သည် အလင်းကို မမြင်ကြ။

၂၀ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံလျက် ပညာသတိ မရှိသော သူသည်ကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ် သော တိရစ္ဆာန်နှင့် တူ၏။

၅၀

၁ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ပျာဒိတ်တော် ပေးတော်မူ၏။ နေထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာတိုင်အောင် မြေကြီးကို ခေါ်တော်မူ၏။

၂ အသရေ တင့်တယ်ခြင်း ပြည့်စုံရာ ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်၏ ရောင်ခြည်တော်သည် ထွန်းပ၏။

၃ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ် ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၊ ရှေ့တော်၌ မီးလောင်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်၌ မိုးသက်မုန်တိုင်း ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။

၄ မိမိ လူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ အထက် ကောင်းကင်ကို၎င်း၊ မြေကြီးကို၎င်း ခေါ်တော်မူလျက်၊

၅ ယဇ်ပူဇော်သော အားဖြင့်၊ ဝါနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ သော ဝါ၏ သန့်ရှင်းသော သူတို့ကို ဝါထံသို့ စုဝေး စေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ဆုံးဖြတ် တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း အ ကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည် ထင်ရှားစွာ ပြကြ လိမ့်မည်။

၇ ဝါ၏လူများစွာတို့ နားထောင်ကြ။ ဝါပြောမည်။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့်တဘက်၌ ဝါသက်သေ ခံမည်။ ဝါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။

၈ မီးရှိသော ယဇ်မှစ၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမျိုးမျိုး အတွက် ဝါသည်သင့်၌ အပြစ်မတင်။ ထိုယဇ်တို့သည် ဝါရှေ့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။

၉ သင့် အိမ်ထဲက နွားကို၎င်း၊ သင့် ခြံထဲက ဆိတ်ထီးကို၎င်း ငါမခံမယူ။

၁၀ တော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှတို့နှင့် တထောင်သော တောင်ပေါ်မှာ ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် ငါ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။

၁၁ တောင်ပေါ်မှာ နေတတ်သော ငှက်အပေါင်းတို့ကို ငါသိ၏။

၁၂ တော သားရဲတို့သည် ငါ့၌ ရှိကြ၏။ ငါသည် ငတ်မွတ်လျှင် သင့်ကို မပြော။ လောကဓာတ်နှင့် လောက ဥစ္စာသည် ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်၏။

၁၃ နွားသားကို ငါ စားမည်လော။ ဆိတ်သွေးကို ငါသောက်မည်လော။

၁၄ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း ယဇ်ကို ဘုရားသခင်အား ပူဇော်လော့။ သစ္စာဂတိထားသည် အတိုင်း အမြင့်ဆုံး သောဘုရား၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေလော့။

၁၅ အမှုရောက်သည် ကာလ၌ ငါ့ကို ပဋိပညာ ပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွှတ်မည်။ သင်သည်လည်း ငါ့ကို ချီးမွမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မတရားသော သူကိုကား၊ သင်သည် ငါ၏ အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ကြားပြော၍ ငါ၏ ပဋိညာဉ်တရားကို မြှောက်ဆိုခြင်းငှါ အတယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။

၁၇ ဆုံးမ သွန်သင်ခြင်းကို သင်သည် မုန်း၍ ငါ့စကားကို သင်နောက်၌ ပစ်ထားပါသည်တကား။

၁၈ သင်သည် သူခိုးကို မြင်လျှင် သူနှင့် သဘောတူ တတ်၏။ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသော သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ တတ်၏။

၁၉ သင်၏ နှုတ်ကို ဒုစရိုက်၌ အပိန့်၍ သင်၏လျှာဖြင့် မုသာကို စီရင်တတ်၏။

၂၀ သင်သည် ထိုင်လျက်၊ ကိုယ် ညီအစ်ကိုကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ပြောဆိုတတ်၏။ ကိုယ်အမိ၏ သားကို ဆဲရေးတတ်၏။

၂၁ ထိုသို့ ကျင့်၍ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေသော ကြောငှါ ငါ့ကို သင်နှင့်တူသည်ဟု ထင်လေပြီတကား။ သင်၏ အပြစ်ကို ငါဘော်ပြု၍ သင့်မျက်မှောက်၌ ခင်းထားမည်။

၂၂ ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သော သူတို့ ဤအမှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် သင်တို့ကို ကယ်နှုတ် သောသူ မရှိ။

၂၃ ငါသည် အပိုင်းပိုင်း ဆွဲဖြတ်မည်။ ကျေးဇူး ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ပူဇော်သောသူသည် ငါ၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေသော သူဖြစ်၏။ မိမိ သွားသော လမ်းကို

ဆင်ခြင်သောသူ အားလည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါပြမည်ဟု ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၅၁

ဒါဝိဒ်သည် ဗာသရော့နှင့် မှားယွင်း၍ ပရောဖက် နာသန်၏ ဆုံးမခြင်းကို ခံပြီးမှ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူး ပြုချင်သောစေတနာ စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော် မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာ များပြားသည်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကို ဖြေတော်မူပါ။

၂ ဒုစရိုက် အညစ်အကြေးကို အကုန်အစင် ဆေး ကြော၍ အကျွန်ုပ်ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူးပါပြီဟု ဝန်ချလျက် ကိုယ် အပြစ်ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လျက်နေပါ၏။

၄ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုသာ ပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်တော်၌ပင် မတရားသော အမှုကို ပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရား စီရင်တော်မူချက်သည် အပြစ် လွတ်ပါ၏။

၅ အကျွန်ုပ်သည် မွေးစကပင် အပြစ်ပါလျက်ရှိပါ၏။ အမိ ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေ ယူစဉ်ပင် အပြစ်စွဲပါ၏။

၆ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးကို နှစ်သက် တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပညာ ကို သွန်သင်တော်မူပါ။

၇ အကျွန်ုပ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဟုသုပ်ပင်ညွန့် နှင့် သန့်ရှင်းခြင်း မင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို မိုဗ်းပွင့်ထက် သာ၍ ဖြူစေခြင်းငှါ ဆေးကြော တော်မူပါ။

၈ စိတ်သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း၊ စကားကို အကျွန်ုပ်အား ကြားစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် ချိုးဖွဲတော်မူသော အရိုးတို့သည် ရွှင်မြူးခြင်း ရှိကြ ပါလိမ့်မည်။

၉ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူးခြင်း ဒုစရိုက်တို့မှ မျက်နှာ တော်ကို လွှဲ၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ဖြေတော်မူပါ။

၁၀ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် အထံ၌ စင်ကြယ် သော နှလုံးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပါ။ မြဲမြံတည်ကြည် သော သဘောကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူပါ။

၁၁ အကျွန်ုပ်ကို အထံတော် ထဲက နှင်ထုတ်တော် မမူပါနှင့်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော် မမူပါနှင့်။

၁၂ ကယ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အခွင့်ကို ပြန်၍ ပေးသနားတော်မူပါ။ ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ်သဘောသည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မ ပါစေသော။

၁၃ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မတရားသော သူတို့အား တရားတော် လမ်းကို ပြသသွန်သင်ပါမည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ ပြန်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၄ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား လူအသတ်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ် လျှာသည် ရှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူပါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း မြှောက်ဆိုပါမည်။

၁၆ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို အလိုတော် မရှိ။ သို့မဟုတ် လျှင် ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ မီးရှို့သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပင် နှစ်သက်တော် မမူ။

၁၇ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော ယဇ်မူကား၊ ကျိုးပဲ့သော စိတ်ပေတည်း။ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့ကြေမှုသောနှလုံးကို ငြင်းပယ်တော် မမူတတ်ပါ။

၁၈ စေတနာ စိတ်တော် ရှိ၍ ဇီအုန်တောင်ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။ ယေရုရှလင် မြို့ရိုးကို တည်စေတော်မူပါ။

၁၉ ထိုအခါ တရားသဖြင့် ပူဇော်သော ယဇ်၊ မီးရှို့သော ယဇ်၊ တကိုယ်လုံး မီးရှို့သော ယဇ်နှင့် မွှေလျော်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ယဇ်ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ နွားလားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။

၅၂

ဒါဝိဒ်သည် အဟိမလက် အိမ်သို့ ရောက်ကြောင်းကို ဧဒုံအမျိုးသား ဒေါဂသည် ရှောလု ထံသို့လာ၍ လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အားကြီးသော အချင်းလူ၊ သင်သည် သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းအမှု၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်မပြတ် တည်၏။

၂ သင်၏ လျှာသည် ထက်သော သင်တုန်းကဲ့သို့ လှည့်စား သဖြင့် သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းအမှုကို ပြုစုတတ်၏။

၃ သင်သည် သုစရိုက်ထက် ဒုစရိုက်ကို၎င်း၊ ဖြောင့်

မတ်သော စကားထက် မုသာစကားကို၎င်း သာ၍ နှစ်သက်တတ်၏။

၄ အို လှည့်စားတတ်သော လျှာ၊ သင်သည် ပျက်စီးသော စကား ရှိသမျှတို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။

၅ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို အစဉ်အမြဲ ချိုးဖျက် ပယ်ရှင်းလျက်၊ သင်၏ နေရာထဲက နှင်ထုတ်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာထဲက နှုတ်ပစ်တော်မူမည်။

၆ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၇ ဘုရားသခင်ကို မခိုလှုံ၊ မိမိဥစ္စာ ကြွယ်ဝခြင်း၌ ကိုးစား၍ မိမိဒုစရိုက်၌ ခိုင်ခံ့သောသူကို ကြည့်ပါဟူ၍ သူ၌ရယ်ကြလိမ့်မည်။ ဂဗါမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ စိမ်းလန်းသော သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်၌ ကာလအစဉ်အမြဲ ကိုးစားမည်။

၉ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ကာလ အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းပါမည်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်း သူတို့ ရှေ့မှာ နာမတော်ကို မြှော်လင့်ပါမည်။

၅၃

၁ ဘုရားသခင် မရှိဟု မိုက်သော သူသည် ထင်တတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသော အမှုကို ပြုသော သူတယောက်မျှ မရှိ။

၂ နားလည်သောသူ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူ တစုံတယောက် ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူသားတို့ကို ငုံ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၍၊

၃ လူအပေါင်းတို့သည် ဆုတ်သွား ကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မရှိ၊ တယောက်မျှ မရှိ။

၄ မုန့်ကို စားသကဲ့သို့ ငါ၏ လူတို့ကို ကိုက်စား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာမပြုသော အဓမ္မလူတို့သည် မသိဘဲ နေကြသလော။

၅ သို့ဖြစ်၍ ကြောက်လန့်စရာ မရှိသော်လည်း အလွန် ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား သင့်ကို ဝန်းရံ၍ တပ်ချသော သူ၏ အရိုးတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဖရိုဖရဲ ကဲ့ပြားစေတော်မူမည်။ သူတို့ကို ဘုရားသခင် ရှုတ်ချတော်မူသောကြောင့် သင်သည် သူတို့ကို အရှက် ခွဲလိမ့်မည်။

၆ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်သည် ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန် ဘုရားသခင်သည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသော အခါ ယာကုပ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည် လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၅၄
ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့တွင် ပုန်းရှောင်၍ နေပါသည် မဟုတ်လောဟု၊ ဇိဖသားတို့သည် ရှောလု ထံသို့ လာ၍ လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ နာမတော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ် ပြုသော ပဌနာနှင့် အကျွန်ုပ်မြှောက်သော စကားကို နားထောင် နားညောင်းတော်မူပါ ဘုရား။

၃ အကြောင်းမူကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ထကြပါပြီ။ ကြမ်းတမ်းသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှာကြပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော်ကို မထောက်ကြပါ။

၄ ကြည့်ရှုလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကူမတော်မူ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်ပံ့သော သူတို့တွင် ထာဝရ ဘုရား ရှိတော်မူ၏။

၅ ငါ၏ ရန်သူတို့အား မကောင်းသောအကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူမည်။ သစ္စာတော်ရှိသည် အတိုင်း သူတို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။

၆ အကျွန်ုပ်သည်လည်း စေတနာစိတ်နှင့် ကိုယ်တော်အား ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။

၇ အကျွန်ုပ်ကို ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခ ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်၍ အားရပါ၏။

၅၅

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော် ခံသောအခါ ရှောင်၍ နေတော် မမူပါနှင့်။

၂ ကြည့်ရှု နားထောင်တော်မူပါ။ ရန်သူ၏ စကားသံ ကြောင့်ငှင်း၊ မတရားသော ညင်းဆဲ ခြင်းကြောင့်ငှင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ညိုးငယ်သော စိတ်နှင့် ညည်းတွား မြည်တမ်းလျက် နေရပါ၏။

၃ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်၌ အပြစ်ကို သက်ရောက်စေ၍ ဒေါသ စိတ်နှင့် မုန်းကြပါ၏။

၄ အကျွန်ုပ် နှလုံးသည် ကိုယ်အထဲမှာ တုန်လှုပ်၍ သေဘေးကို ကြောက်အားကြီးပါ၏။

၅ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်၍ အလွန် ထိတ်လန့်ခြင်း၌ မွန်းလျက် ရှိရပါ၏။

၆ ငါသည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ အတောင်ကို ရပါစေသော။ ထိုသို့ ရလျှင် အခြားသို့ ပျံသွား၍၊ ငြိမ်ဝပ်လျက် နေလိမ့်မည်။

၇ ဝေးစွာသွား၍ တောမှာ နေရာ ကျလိမ့်မည်။

၈ ပြင်းစွာသော မိုသီးသက်မုန်တိုင်းနှင့် လွတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြေးလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ် စိတ်ရှိပါ၏။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့ စကားကို ပပျောက်အောင် ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ မြို့တော်တွင် အနိုင်အထက်ပြုခြင်းနှင့် လူယူခြင်းကို အကျွန်ုပ် မြင်ပါပြီ။

၁၀ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ နေညည မပြတ်သူတို့သည် လည်ကြပါ၏။ မြို့ထဲမှာ ဆိုးညစ်သော အမှုနှင့် နှောင့်ရှက်ခြင်း အမှု ရှိကြပါ၏။

၁၁ အဓမ္မတရားတို့သည် မြို့အလယ်၌ ရှိ၍ ညင်းဆဲခြင်းနှင့်လှည့်စားခြင်းသည် လမ်းတို့၌ နေရာကျကြပါ၏။

၁၂ ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့သော သူသည် ငါ့ရန်သူ မဟုတ်။ ဟုတ်လျှင် သည်းခံနိုင်၏။ ငါ့ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူသည် ငါ့ကို မုန်းသောသူ မဟုတ်။ ဟုတ်လျှင် ထိုသူကို ငါ ရှောင်နိုင်၏။

၁၃ ထိုသို့ ပြုသောသူသည် သင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့် ဘက်သောသူ၊ ငါ့မိတ်ဆွေ၊ ငါ့ အသိအကျွမ်းဖြစ်၏။

၁၄ အချင်းချင်း သာယာသော ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုကြပါပြီ။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ လူအစုအဝေးနှင့်အတူ သွားကြပါပြီ။

၁၅ သူတို့ကို သေမင်း ဘမ်းဆီးပါစေ။ အသက်ရှင်လျက် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုစရိုက်တို့သည် သူတို့နေရာတွင် သူတို့အထဲ၌ ရှိကြ၏။

၁၆ ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာပြု၍ ထာဝရ ဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူမည်။

၁၇ ညဦးအချိန်၊ နံနက်အချိန်၊ မွန်းတည့်အချိန်တို့၌ ငါသည် ညည်းတွား မြည်တမ်း၍၊ ငါ၏ အသံကို ကြားတော်မူမည်။

၁၈ ငါ့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်တွင် ငါ့အသက်ကို ရွေးနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ ငါ့ဘက်၌ နေသောသူ အများရှိကြ၏။

၁၉ ရှေးကာလ မှစ၍ အမြဲစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် နားထောင်၍ သူတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူမည်။ သူတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသောကြောင့် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်မရွံ့ကြ။

၂၀ ထိုသို့သော သူသည် မိတ်ဆွေဖြစ်သော သူကို ပြစ်မှား၍ သစ္စာပျက်တတ်၏။

၂၁ သူ၏ စကားသည် ထောပတ်ထက် ချောသော်လည်း၊ စစ်တိုက်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ သူ၏ စကားသည် ဆီထက် ပြောသော်လည်း၊ ထုတ်သောထားဖြစ်၏။

၂၂ ထမ်းရွက်ရသော ဝန်ကို ထာဝရဘုရား၌ ချထားလော့။ သင့်ကို မစတော်မူမည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူကို အစဉ်အမြဲ လှုပ်ရှားစေတော်မမူရာ။

၂၃ အို ဘုရားသခင်၊ အခြားသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးရာ တွင်းထဲသို့ ချတော်မူမည်။ လူ့အသက်ကို သတ်သောသူနှင့် သစ္စာပျက်သော သူတို့သည် မိမိအသက်တာ တဝက်ခန့်မျှ မရှင်ကြ။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။

၅၆

ဒါဝိဒ်သည် ဂါသမြို့မှာ ဖိလိစ္စိုလူတို့ လက်သို့

ရောက်သောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကိုက်စားအံ့သော ဒေါသနှင့် နေ့တိုင်း တိုက်၍ အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်စက်ကြပါ၏။

၂ ရန်သူတို့သည် နေ့တိုင်း ကိုက်စားအံ့သော ဒေါသ ရှိ၍ မြင့်သောစိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို တိုက်သော သူအများ ရှိကြပါ၏။

၃ အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်ရွံ့သောအခါ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။

၄ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားပါမည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည် ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည် ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။

၅ သူတို့သည် နေ့တိုင်း ငါ့စကားကို အလွဲ ယူကြ၏။ ငါ၌ မကောင်းသော အကြံကိုသာ ကြံစည်ကြ၏။

၆ ငါ့ အသက်ကို စောင့်စဉ်အခါ စုဝေး၍ ချောင်းမြောင်းလျက်၊ ငါ့ ခြေရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြ၏။

၇ သူတို့သည် မတရားသော အမှု အားဖြင့် လွှတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်လော။ အို ဘုရားသခင်၊ ထိုလူများတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍ လှဲတော်မူပါ။

၈ အကျွန်ုပ်သည် အရပ်ရပ်လည်ရသော အခြင်းအရာတို့ကို ကိုယ်တော် မှတ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်

တို့ကို ဘူးတော်ထဲမှာ ထည့်တော်မူပါ။ စာရင်းတော်၌ ရှိပါသည် မဟုတ်လော။

၉ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်မှာ နေတော်မူသောကြောင့်၊ ငါအော်ဟစ်သောအခါ ရန်သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရကြမည်ကို ငါသိ၏။

၁၀ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်။ ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်။

၁၁ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာ မရှိ။ လူသည် ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။

၁၂ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာပြုပါသည်ဖြစ်၍ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေလျက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ အလင်းထဲမှာ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ် ကျင့်နေပါမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်း ထိမိ၍ လဲခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည် မဟုတ်လော။

၅၇

ဒါဝိဒ်သည် ဥမင်၌ ရှောလုထံမှ ထွက်ပြေး

သောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ သနားတော်မူပါ။ ဘေးမလွန်မှီတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။ အတောင်တော် အရပ်၌ ခိုလှုံပါ၏။

၂ ငါသည် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ အမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်မည်။

၃ ကောင်းကင်က လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူမည်။ ငါ့ကို ကိုက်စားအံ့သော သူကို အရှက်ခွဲသဖြင့် ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူမည်။ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူမည်။

၄ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ခြင်္သေ့ စုတ်မှာ နေရ၏။ ဒေါသမီးလောင်လျက် ရှိသော လူသားတို့တွင် ငါအိပ်ရ၏။ သူတို့ သွားတို့သည် လှံနှင့် မြှားဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ လျှာသည်လည်း ထက်သော သန်လျက် ဖြစ်၏။

၅ အို ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီး တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၆ သူတို့သည် ငါ သွားရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် နှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ ငါ့ရှေ့၌

တွင်းကို တူးကြပြီးမှ ကိုယ်တူးသော တွင်းထဲသို့ ကိုယ် ကျကြပြီ။

၇ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ချီးမွမ်း ထောပနာပြုပါမည်။

၈ အို ဝိညာဉ် နိုးလော့။ တယောနှင့် စောင်းတို့ နိုးကြလော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ် အလယ်၌ ကိုယ် တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုင်းတိမ်သို့၎င်း မှီပါ၏။

၁၁ အို ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီး တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၅၅

၁ အို လူသားတို့ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် စကားဖြောင့်ကြာလော့။

၂ တရားသဖြင့် စီရင်ကြသလော့။ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် မတရားသော အကြံကို ကြံစည်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်လက်နှင့် ပြုသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ချိန်တတ်ကြ၏။

၃ မတရားသော သူတို့သည် အမိ ဝမ်းထဲ မှစ၍ ရိုင်းသောသဘော ရှိကြ၏။ မွေးကတည်းက လမ်းလွဲ၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။

၄ သူတို့ အဆိပ်သည် မြေအဆိပ် နှင့်တူ၏။ နားပင်းသော မြေဆိုးသည် မိမိနားကို ပိတ်၍။

၅ လိမ္မာသော အလမ္မာ မြှက်ဆိုသော မန္တရား စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၆ အို ဘုရားသခင်၊ သူတို့ ပစပ်ထဲမှာ သွားများကို ချိုးတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ခြင်္သေ့တို့၏ အံသွား များကို ချိုးတော်မူပါ။

၇ ထိုသူတို့သည် စီးသော ရေကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက် ကြပါစေသော။ လေးကို တင်သောအခါ မြှားတို့သည် ကျိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။

၈ ခရုသည် သွားစဉ်တွင် ရွှေ့လျော့ သကဲ့သို့၎င်း၊ ပျက်သော ကိုယ်ဝန်သည် နေရောင်ကို မမြင်ရ သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။

၉ ဆူးပင်နှင့် မွှေးသော မီးပူမှန်းကို အိုးတို့သည် မသိမှီ၊ အသက်ရှင်သော ဆူးပင်နှင့် မီးလောင်လျက်

ရှိသော ဆူးပင်တို့ကို လေဘွေတိုက်သွားပါစေသော။

၁၀ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ထိုသို့သော ဒဏ်ပေး ခြင်းကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါလိမ့်မည်။

၁၁ မတရားသော သူတို့၏ အသွေး၌ မိမိခြေတို့ကို ဆေးပါလိမ့်မည်။

၁၂ သူတပါးကလည်း ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အကျိုးကို ဧကန် အမှန် ခံရ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် ဧကန်အမှန် ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

၅၆

ရှောလု စေလွှတ်သော သူတို့သည် ဒါဝိဒ် အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ကို စောင့်ကြ သောအခါ ဒါဝိဒ် စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့၏ အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ။

၂ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့ အထဲက အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ အသက်ကို သတ်လိုသော သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်လို၍ ချောင်းကြည့်လျက် နေကြပါ၏။ အားကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ စည်းဝေးကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် မှားယွင်းသောကြောင့် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်ပါ။

၄ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ် မရှိဘဲ သူတို့သည် ပြေးလာ ၍၊ ပြင်ဆင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ နိုးတော် မူပါ။

၅ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ သာသနာပ လူအပေါင်းတို့ကို ဆုံးမ ခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်၌ ကျင်လည်သော သူ တစ်စုံတယောက်ကိုမျှ သနားတော်မမူပါနှင့်။

၆ သူတို့သည် ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍ ခွေးဘာသာ အတိုင်းမြည်လျက် မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြပါစေသော။

၇ ထိုသူတို့သည် စော်ကားသော စကားကို ပြော၍ သူတို့ နှုတ်ခမ်းတွင် ထားပါလျက် အဘယ်သူ ကြား လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြပါ၏။

၈ သို့ရာတွင် အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ပြုံးရယ်၍ သာသနာပလူ အပေါင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူမည်။

၉ အို အကျွန်ုပ် အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်တော်ကို

မြော်လင့်ပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၀ ကရုဏာ အရှင် ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူမည်။ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ် ကြည့်ရှု၍ အားရသော အခွင့် ရှိစေတော်မူမည်။

၁၁ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသော ဘုရားရှင်၊ သူတို့ကို သတ်တော်မူပါနှင့်။ သတ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ လူတို့သည် သတိလစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အရပ်ရပ် ကွဲပြားစေ၍ နှိမ်ချတော်မူပါ။

၁၂ သူတို့ ပြောမိသော စကားတည်းဟူသော သူတို့နှုတ်၏ အပြစ်ကြောင့် မိမိတို့ မာနတွင် ကျော့မိပါစေသော။ သူတို့ ကျိန်ဆဲသောစကားနှင့် မုသာစကားကြောင့်။

၁၃ အမျက်တော် အားဖြင့် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ အကုန်အစင် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ယာကုပ် အမျိုးမှစ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော် မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိကြပါစေသော။

၁၄ ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍ ခွေးဘာသာ အတိုင်း မြည်လျက်မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြပါစေသော။

၁၅ အစာကို ရှာလျက် အရပ်ရပ်သို့ လည်၍မတတ် တညဉ့်လုံးနေကြပါစေသော။

၁၆ အကျွန်ုပ်မူကား၊ တန်ခိုးတော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ နံနက်ယံ၌ ကရုဏာတော်ကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးရောက်သော ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ဘေးလွတ်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၇ အို အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ ကိုယ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ကရုဏာအရှင် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၆၀

ဒါဝိဒ်သည် မေသောပေါတာမိရှုရီလူတို့နှင့် ဇောဘရှုရီ လူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးမှ ယွာဘသည် ပြန်၍ ဧဒုံလူ တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို ဆားချိုင့်၌ လုပ်ကြံသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၂ မြေကြီးကို လှုပ်၍ ခွဲတော်မူပြီ။ ကွဲအက်ရာတို့ကို တဖန် စေ့စပ်စေတော်မူပါ။ တုန်လှုပ်လျက် ရှိပါသေး၏။

၃ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ခက်ထန်စွာ စီရင်၍၊ မှိုင်းတွေခြင်း စပျစ်ရည်ကို တိုက်တော်မူပြီ။

၄ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် သစ္စာရားကြောင့် ထူရသော အလံကို ပေးသနားတော်မူပြီ။

၅ ချစ်တော်မူသော သူတို့သည် ချမ်းသာရမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်၍၊ လက်ျာလက်ရုံးတော် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူပါ။

၆ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေ့ဝင်မြို့ကို ပိုင်းခြားမည်။ သူကုတ် လယ်ပြင်ကို တိုင်းထွာမည်။

၇ ဝိလဒ်ပြည်ကို ငါပိုင်ရ၏။ မနာရေပြည်ကိုလည်း ငါ ပိုင်ရ၏။ ဖေရိမ်ပြည်ကား၊ ငါဦးခေါင်း၏ အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား၊ ငါ၏ လွှတ်တော် ဖြစ်ရ၏။

၈ မောဘပြည်ကား၊ ငါ့ ရေချိုးအိုး ဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား၊ ငါ့ခြေနင်းရာ ဖြစ်ရ၏။ ဖိလိတ္တိုပြည် အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော်မည်။

၉ အားကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို အဘယ်သူ သွင်းပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကို အဘယ်သူ လမ်းပြမည်နည်း။

၁၀ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၁၁ ဒုက္ခနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၁၂ ဘုရားသခင် အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ ပြုကြမည်။ ငါတို့၏ ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင် နင်းတော်မူမည်။

၆၁

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ခြင်းကို နားထောင်၍ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကို မှတ်တော်မူပါ။

၂ စိတ်နှလုံးညှိုးငယ်လျက် မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အထက်၌ မြင့်သော ကျောက်သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ရန်သူတို့ ရှေ့မှာ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူပါ၏။

၄ တဲတော်၌ အစဉ်နေပါမည်။ အတောင်တော် ဖုံးအုပ်ရာ၌ ခိုလှုံပါမည်။

၅ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ပြုသော သစ္စာဂတိ တို့ကို ကြားတော်မူ၏။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏အမွေကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၆ ရှင်ဘုရင်၏ အသက် နေ့ရက် ကာလကို ရှည်စေ တော်မူ၍ နှစ်စဉ်မပြတ် နိစ္စတာဝရ တည်ပါစေသော။

၇ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အနန္တ ကာလ ပတ်လုံး နေတော်မူစေသတည်း။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာတော်သည် သူ့ကို စောင့်မစေသတည်း။

၈ သို့ဖြစ်၍ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေခြင်းငှါ၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ ထောမနာသီချင်း ဆိုပါလေအံ့သတည်း။

၆၂

၁ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတတ်၏။ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းသည် အထံတော်က သက်ရောက်ရ၏။

၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော် မူ၍၊ ငါ၌ လှုပ်ရှားခြင်းများစွာ မရှိရာ။

၃ သင်တို့သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး တ ယောက်သောသူကို တိုက်ကြမည်နည်း။ သူ့ကိုတိမ်း သော အုတ်ရိုး၊ လှုပ်သော ထရံကဲ့သို့ မှတ်၍ သင်တို့ အပေါင်းသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ဖြိုဖျက် ကြမည်နည်း။

၄ ထိုသူကို မြင့်သော အရပ်က လှဲခြင်းငှါ ကြံစည် လျက်နေကြ၏။ မုသာကို နှစ်သက်ကြ၏။ နှုတ်ဖြင့်ကား၊ ကောင်းကြီးကိုပေးလျက် နှလုံး၌ကား၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။

၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတတ်၏။ ငါ မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းသည် အထံတော်က သက်ရောက်ရ၏။

၆ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော် မူ၍၊ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိရာ။

၇ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ၏ဘုန်းပွင့်ခြင်း အကြောင်းကား ဘုရားသခင် ပေတည်း။ ငါ့ကို အားပေး သော ကျောက်၊ ငါ ခိုလှုံရာကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၈ အိုလူများတို့ ဘုရားသခင်၌ အစဉ်မပြတ် ခိုလှုံ ကြလော့။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးကို ဖွင့်ပြုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏။

၉ အကယ်စင်စစ်ယုတ်ညံ့သော သူတို့သည် အနတ္တ အသရေရှိသော သူတို့သည် မုသာဖြစ်ကြ၏။ ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်စက်လျှင် ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အနတ္တထက် သာ၍ ပေါ့ကြ၏။

၁၀ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မကိုးစားကြနှင့်။ အနိုင်အထက် လူယူ၍ မဝါကြားကြနှင့်။ ဥစ္စာ များပြားလျှင် စိတ် စွဲလမ်းခြင်း မရှိကြနှင့်။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ် ဗျာဒိတ်ပေးတော် မူပြီ။ နှစ်ကြိမ်မြောက် ငါကြားရသော ဗျာဒိတ်တော် ဟူမူကား၊ တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင်၌ ရှိ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် လူအသီးအသီး တို့အား သူတို့အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူ၏။

၆၃

ဒါဝိဒ်သည် ယုဒတော၌ ရှိသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကြိုးစား၍ ရှာပါ၏။ ရေမရှိ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင်၌ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို ငတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုလွမ်းဆွတ်ပါ၏။

၂ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို မြင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ဖူးမျှော်ပါပြီ။ ကရုဏာတော်သည် အသက်ထက် သာ၍ ကောင်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါမည်။

၃ ထိုသို့ အသက်ရှင် စဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက် လက်ကို ချိပါမည်။

၄ အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အောက်မှေ့၍ ညဉ့်ယံတို့၌ ကိုယ်တော်ကို ဆင်ခြင်လျက် နေသော အခါ၊ ဆီဥကိုငင်း၊ ဆူသော အသားကိုငင်း စား၍ ဝသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ဝ၍ ရွှင်လန်းသော နှုတ်ခမ်းနှင့် အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၆ အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူသောကြောင့် အတောင် တော်အရိပ်၌ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။

၇ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်၌ မှီဝဲ၍၊ လက်ျာ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မတော်မူ၏။

၈ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ရှာသော သူတို့သည် မြေကြီးအောက် အရပ်သို့ ဆင်းကြမည်။ ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍ မြေဆွေးစားရန် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၉ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဘုရားသခင်၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။

၁၀ ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဝါကြားကြလိမ့်မည်။ မုသာစကားကိုပြောသော သူတို့၏ နှုတ်မူကား ပိတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

၆၄

၁ ဒို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားသံကို နားထောင်၌ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရန်သူဘေးမှ ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။

၂ လူဆိုးတို့၏ တိုင်ပင်ရာမှ၎င်း၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏ စုဝေးရာမှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာ တော်မူပါ။

၃ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့လျှာကို ထားကဲ့သို့ သွေးတတ်ကြ၏။

၄ စုံလင်သောသူကို မထင်မရှားပစ်မည် အကြံနှင့် ခါးသောစကား တည်းဟူသော မိမိတို့ မြားကို ရွယ်တတ်ကြ၏။ မကြောက်မရွံ့ဘဲ ချက်ခြင်း ပစ်တတ်ကြ၏။

၅ မကောင်းသော အမှုမှာ တယောက်ကို တယောက် နှိုးဆော်တတ်ကြ၏။ ကျော့ကွင်းတို့ကို ထောင်ထားခြင်းငှါ တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူ မြင်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၆ မတရားသော အမှုတို့ကို ကိုယ့်အဘို့ စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အကုန်အစင် စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အသီးအသီး စိတ်နှလုံးထဲမှာ ကြံစည်သော အရာတို့သည် အလွန် နက်နဲကြ၏။

၇ သူတို့၌ ဘုရားသခင် ပစ်တော်မူသော မြားမှန်၍ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့ နာကြလိမ့်မည်။

၈ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့လျှာသည် မိမိတို့ကို တိုက်စေ၍၊ မြင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။

၉ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့၍၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူကြောင်းကို နားလည်သဖြင့် အမှုတော်ကို ကြားပြောကြလိမ့်မည်။

၁၀ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ထာဝရဘုရား၌

ဝမ်းမြောက်၍ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဝါကြားကြလိမ့်မည်။

၆၅

၁ ဒို ဘုရားသခင်၊ ဇီအုန်မြို့၌ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ချီးမွမ်းရပါ၏။ ကိုယ်တော်အားလည်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေရပါ၏။

၂ ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထံသို့ လူသား အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလိမ့်မည်။

၃ မတရားသော အမှုသည် အလွန်များ၍ အကျွန်ုပ်သည် မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များကို ကိုယ်တော် ဖြေရှင်းတော်မူမည်။

၄ တန်တိုင်းတော် အတွင်း၌ နေ၍ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော် ရွေးကောက်တော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တည်းဟူသော အိမ်တော်၌ ကောင်းသောအရာတို့နှင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝပြောကြပါစေသော။

၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌနာကို နားထောင်၍ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို တရားတော် နှင့်အညီ ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဝေးစွာသော မြေကြီး စွန်းနှင့် ပင်လယ်စွန်းတို့၌ နေသော သူတို့၏ ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့် အားကြီး၍ တောင်များကို တည်စေတော်မူ၏။

၇ သမုဒ္ဒရာမြည်သံ၊ လှိုင်းတံပိုး ဟုန်းသံ၊ လူတို့ ရုန်းရင်းခတ်သံများကိုလည်း ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၈ အဝေးဆုံးသော အရပ်တို့၌နေသော သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ နိမိတ်များကို မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာ အရပ်တို့ကို ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။

၉ မြေကြီးကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍ မိုဗ်းကို များစွာ ရွာစေလျက်၊ ရေနှင့်ပြည့်သော ဘုရားသခင်၏ မြစ်အားဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝစေတော်မူ၏။ ထိုသို့မြေကို ပြုပြင်ပြီးမှ မြေသားတို့ အဘို့ စပါးကို ပြုပြင်တော်မူ၏။

၁၀ မြေရိုးတို့ကို စိုစွတ်စေ၍၊ လယ်ပြင်ကို တညီတည်းစီရင်ပြီးမှ မိုဗ်းရွာသော အားဖြင့် ပြောစေ၍၊ ပေါက်သော အပင်များကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

၁၁ နှစ်တို့ကို ကျေးဇူးတော်နှင့် ပတ်ရစ်တော်မူ၍၊ ခြေတော်ရာတို့သည် ဆီညှိယိုတတ်ကြပါ၏။

၁၂ သာယာသော တောအရပ်တို့လည်း ယို၍ တောင်တို့သည်လည်း ပိတ်ခါးစည်းနှင့် စည်းလျက် ရှိကြပါ၏။

၁၃ ကျက်စားရာ အရပ်တို့သည် သိုးဆိတ်စုတို့နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ လယ်ပြင်တို့လည်း စပါးပင်နှင့် လွှမ်းမိုး လျက်ရှိ၍၊ ကျူးဒေသာအသံနှင့် သီချင်းဆိုကြပါ၏။

၆၆

၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကျူးဒေသာအသံကို ပြု၍၊

၂ နာမတော်၏ ဂုဏ်ကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်း၏ ဂုဏ်အသရေကို ပြုကြလော့။

၃ ကိုယ်တော် စီရင်သော အမှုတို့သည် အလွန် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့် ရန်သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တောင်းပန်ကြပါ လိမ့်မည်။

၄ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးကွယ်၍၊ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။ နာမတော်အား သီချင်း ဆိုကြပါစေသောဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားကြလော့။

၅ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အမှုတော်ကို လာ၍ ကြည့်ကြလော့။ လူသားတို့တွင် စီရင်တော် မူသော အမှုတို့သည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။

၆ ပင်လယ်ကို ကုန်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ရေစီးရာအရပ်ကို ခြေဖြင့် ရှောက်သွားကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၇ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် အစဉ်အမြဲ အုပ်စိုးတော် မူ၏။ မျက်စိတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ကြည့်ရှုသည် ဖြစ်၍ ငြင်းဆန်သော သူတို့သည် မဝကြားကြစေနှင့်။

၈ အချင်းလူစုတို့၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသော စကားသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြလော့။

၉ ငါတို့ အသက်ကို မသေစေမည်အကြောင်းနှင့် ခြေကိုလည်း မချော်စေမည်အကြောင်း စောင့်မ တော်မူ၏။

၁၀ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို စုံစမ်းတော်မူပြီ။ ငွေကို စစ်ဆေး သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ဆေးတော်မူပြီ။

၁၁ ကျော့ကွင်း ထဲမှာ ကျော့မိစေ၍ ကျောက်ကုန်း ပေါ်မှာ လေးသောဝန်ကို တင်တော်မူပြီ။

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ သူတပါးကို စီးစေ တော်မူပြီ။ မီး၌ငုင်း၊ ရေ၌ငုင်း သွားရသော်လည်း

ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၁၃ မီးရှို့ရသောယဇ် ပါလျက် အိမ်တော်သို့ အကျွန်ုပ် သွားပါမည်။

၁၄ ဆင်းရဲခံရစဉ်အခါ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။

၁၅ ဆူဖြိုးသော သိုးတို့ကို နံ့သာပေါင်း နှင့်တကွ မီးရှို့ရယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ပါမည်။ နွားနှင့် ဆိတ်တို့ကို လည်း စီရင်ပါမည်။

၁၆ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော လူအပေါင်းတို့ လာ၍ နားထောင်ကြလော့။ ဝါဝိညာဉ်အဘို့ အဘယ် သို့ ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ဝါကြားပြောမည်။

၁၇ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်နှင့် အော်ဟစ်၍ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း လျှာနှင့် ချီးမွမ်းရပြီ။

၁၈ ငါသည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဒုစရိုက်ကို ငဲ့ကွက်လျှင်၊ ဘုရားရှင်သည် နားထောင်တော်မမူ။

၁၉ ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်၍၊ ဝါမြွက်ဆိုသော ပဌနာစကားသံကို မှတ်တော်မူပြီ။

၂၀ ဝါမြွက်ဆိုသော ပဌနာကို ပယ်တော်မမူ ကျေးဇူး တော်ကို ဝါမှရပ်သိမ်းတော်မမူသော ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။

၆၇

၁ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားခြင်း ကရုဏာ စိတ်တော် ရှိသဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍ မျက်နှာတော်၏ အလင်းကို လွှတ်တော်မူပါစေသော။

၂ ထိုသို့သော အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့သည် အမှုတော်တို့ကို သိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရကြပါစေသော။

၃ အို ဘုရားသခင်၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူများ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။

၄ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ် တော်သည် လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော လူမျိုးတို့ကို ချမ်းသာပေး တော်မူမည်။

၅ အို ဘုရားသခင်၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူများ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။

၆ မြေသည် မိမိဘာဏ္ဍာကို ပေး၍ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၇ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကောင်းကြီးပေး
တော်မူဦးမည်။ မြေကြီးစွန်း အပေါင်းတို့သည်လည်း
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၆၈

၁ ဘုရားသခင် ထတော်မူ၍ ရန်သူတို့သည်
အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြပါစေသော။ ဘုရားသခင်ကို
မုန်းသော သူတို့သည် အထံတော်က ပြေးကြပါ
စေသော။

၂ မီးခိုး လွင့်သကဲ့သို့ သူတို့ကို လွှင့်တော်မူပါ။
ဘယောင်းသည် မီးရှေ့မှာ အရည် ဖြစ်သကဲ့သို့
မတရားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်မှာ
ပျက်စီးကြပါစေသော။

၃ မြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊
ဘုရားသခင် ရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့်
အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကြပါစေသော။

၄ ဘုရားသခင်အား သီချင်းဆိုကြလော့။ နာမ
တော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။ တော၌စီး၍
ကြွတော်မူသော အရှင်ဘို့ လမ်းကို ပြင်ကြလော့။
ထိုအရှင်၏ နာမတော်ကား၊ ထာဝရဘုရားတည်း။
ရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းကြလော့။

၅ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုံဗိမာန်
တော်၌ စံပယ်လျက်၊ မိတမရှိသောသူတို့၏ အဘဖြစ်၍
မုတ်ဆိုးမတို့ဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ၏။

၆ ဘုရားသခင်သည် ပေါက်ဘော် မရှိသော
သူတို့အား အိမ်ထောင်ချခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၍၊
ချုပ်ထားသော သူတို့ကိုလည်း ကြွယ်ဝခြင်း ထဲသို့
သွင်းတော်မူ၏။ ငြင်းဆန်သော သူတို့မူကား၊ သွေ့
ခြောက်သောအရပ်၌ နေကြ၏။

၇ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ လူစုရှေ့မှာကြွ၍
တော၌ ချီတော်မူသောအခါ၊

၈ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော်ကြောင့်၊ မြေကြီး
လှုပ်၍ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် ယိုစီးလေ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် မျက်နှာတော်ကြောင့်၊
သိနာတောင်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏။

၉ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မိုဗ်းကို
များစွာ ရွာစေ၍၊ ပင်ပန်းသော အမွေတော်လူတို့ကို
ထောက်မတော်မူ၏။

၁၀ ကိုယ်တော်၏ အလုံးအရင်းသည် နေရာကျရ
ကြပါ၏။ အို ဘုရားသခင်၊ ဆင်းရဲသော သူတို့အဘို့
ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

၁၁ ဘုရားရှင် အမိန့်တော် ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်စရာ

သိတင်းကို ကြားပြောသော သူတို့သည် အတိုင်း
မသိများကြ၏။

၁၂ စစ်အင်္ဂါ ဗိုလ်ခြေ သခင် ရှင်ဘုရင်တို့သည်
အလျင်အမြန် ပြေးကြ၍၊ အိမ်၌ နေရစ်သော မိန်းမ
တို့သည် လက်ရည်စွာကို ဝေမျှကြ၏။

၁၃ သင်တို့သည် တောင်ကြားမှာ နေရာကျလျက်၊
ငွေနှင့်မွမ်းမံသော ချိုးငှက်အတောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ နီသော
ရွှေနှင့် မွမ်းမံသောအမွှေးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား
သည် ရှင်ဘုရင်တို့ကို ကွဲပြား စေတော်မူသော
အရပ်သည် ဇာလမုန်တောင်ပေါ်မှာ မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့
ဖြစ်လေ၏။

၁၅ ဘုရားသခင်၏ တောင်တည်းဟူသော ဗာရှန်
တောင်၊ မြင့်သော ထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသော ဗာရှန်
တောင်တို့၊

၁၆ သင်တို့သည် မြင့်သော တောင်ထိပ်များနှင့်
ပြည့်စုံသော်လည်း ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိတော်မူသောတောင် ထာဝရဘုရားသည်
အစဉ်အမြဲ နေရာချတော်မူသော တောင်တော်ကို
အဘယ်ကြောင့် စောင်းမြောင်းကြသနည်း။

၁၇ ဘုရားသခင်၏ ရထားတော်တို့သည် အထောင်
အသောင်းမက များကြ၏။ ဘုရားရှင် ပါတော်မူ၏။
သိနာတောင်လည်း သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ရှိ
သတည်း။

၁၈ ကိုယ်တော်သည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်ကြွ
တော်မူသဖြင့်၊ များစွာသော သူတို့ကို ဘမ်းသွား
တော်မူ၍၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် လူတို့တွင်
ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ လူတို့အဘို့ မက၊
ပုန်ကန်သော လူတို့အဘို့ ဆုလဒ်များကို ခံရတော်မူပြီ။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်း။ ငါတို့ကို သူတပါး ညှဉ်းဆဲသော အခါ
ဘုရားသခင် ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၀ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကယ်တင်နိုင်သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားအရှင် ထာဝရဘုရားသည်
သေခြင်းသို့ ရောက်သော လမ်းကိုလည်း အစိုးပိုင်
တော်မူ၏။

၂၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိရန်သူတို့၏ ဦးခေါင်းကို၎င်း
အပြစ် ပြုမြဲပြုသော သူတို့၏ ဦးသျှောင်ကို၎င်း၊
ဧကန်အမှန် နှိပ်စက်တော်မူမည်။

၂၂ သူတို့ကို ဗာရှန်ပြည်က ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။
နက်နဲသော ပင်လယ် ထဲက ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၂၃ ထိုသို့သော အားဖြင့် သင်သည် ရန်သူတို့ အသွေးကို နင်း၍ သင်၏ ခွေးတို့သည်လည်း လျက်ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အို ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ကိုယ်တော် ကြွတော်မူခြင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူခြင်းကို မြင်ကြပါပြီ။

၂၅ ရှေ့၌ကား၊ သီချင်းဆိုသောသူ နောက်၌ကား စောင်းအမျိုးမျိုးကို တီးသောသူ၊ အလယ်၌ကား၊ ပတ်သားကို တီးသောအပျိုတို့သည် လိုက်သွားကြပါ၏။

၂၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ပရိသတ် အစည်း အဝေးတို့၌ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။

၂၇ အစိုးရသော ဗယ်မိန်ငယ်မှစ၍ မိမိအလုံးအရင်း နှင့်တကွ ယုဒမင်းများ၊ ဇာပုလုန် မင်းများ၊ နုသလိ မင်းများ ပါကြ၏။

၂၈ အို ဘုရားသခင်၊ တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပါ။ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ပြသော ကျေးဇူးတော် ကို တည်စေတော်မူပါ။

၂၉ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော၊ ဝိမာန်တော် အဘို့ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ လက်ဆောင် များကို ဆောင်ခဲ့ကြပါစေသော။

၃၀ ကျူတော သားရဲကို၎င်း၊ နွားလား ဥသဘ အစုအဝေးနှင့် လူမျိုးတို့၏ နွားပျိုတို့ကို၎င်း၊ ဆုံးမ တော်မူသဖြင့် အသီးအသီးတို့သည် ငွေစနှင့် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချကြပါစေသော။ စစ်မှုကို နှစ်သက်သောလူမျိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပါ။

၃၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သံတမန်တို့သည် လာကြပါ စေသော၊ ကုရုပြည်သည် မိမိလက်တို့ကို ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ အလျင်အမြန် ဆန်ရပါစေသော။

၃၂ မြေကြီးနိုင်ငံတို့ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုကြလော့။

၃၃ အစအဦး၌ အထက်ကောင်းကင် ဘဝကို စီး၍ နေတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူ၍ အားကြီး သောအသံဖြစ်၏။

၃၄ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးလျက် တန်ခိုးတော်လည်း မိုဗ်းတိမ်တို့တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိသတည်း။

၃၅ အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ပြင်မှာ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကား၊ မိမိလူတို့အား အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူသော ဘုရားပေတည်း။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၆၉

၁ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ ဘုရား။ ရေသည် အကျွန်ုပ်အသက်ဝိညာဉ် တိုင်အောင် ရောက်ပါပြီ။

၂ ခြေနှင်းရာ မရှိ၊ နက်လှသော ရွံ့ထဲမှာ ကွဲပါပြီ။ လှိုင်းတံပိုးလွှမ်းမိုးရာ နက်သောရေထဲသို့ ရောက်ပါပြီ။

၃ အော်ဟစ်၍ ပင်ပန်းပါပြီ။ လည်ချောင်း ခြောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ် မျှော် ကြည့်၍ မျက်စိပျက်ပါပြီ။

၄ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော သူတို့ သည် အကျွန်ုပ်၏ ဆံပင်ထက်များကြပါ၏။ မဟုတ် မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဖျက်ဆီးသော သူတို့သည် ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ် သည် မယူသော ဥစ္စာကိုပင် ပြန်ပေးရပါ၏။

၅ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် မိုက်ခြင်းအမှုကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဝှက်၍ မထားရပါ။

၆ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသော သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ မရောက်ကြပါစေနှင့်။

၇ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုခံရပါ၏။ အကျွန်ုပ် မျက်နှာသည် ရှက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။

၈ ကိုယ်ညီအစ်ကိုတို့တွင် လူစိမ်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ တမိ တည်းသော ပေါက်ဘော်တို့တွင် တကျွန်းတနိုင်ငံသား ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

၉ ကိုယ်တော်၏ အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ် သည် အကျွန်ုပ်ကို စားပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူတို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေး၍ စိတ်နှလုံးပါလျက်၊ အစာရှောင်သော အကျင့်ကြောင့်ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရပါ၏။

၁၁ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်သောအခါ သူတို့သည် သရော်တတ်ကြပါ၏။

၁၂ ရုံး၌ ထိုင်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်မှာ ပြောဆို၍ သေသောက်ကြူးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို

အကြောင်း ပြုလျက် တေးဖွဲ့၍ ဆိုတတ်ကြပါ၏။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မင်္ဂလာ အချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းပါ၏။ အို ဘုရားသခင်၊ ဂရုဏာတော်ကြွယ်ဝသည် နှင့်အညီ ကယ်တင်တော်မူခြင်း သစ္စာအတိုင်း အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၁၄ အကျွန်ုပ်ကို ရွံ့ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ နှစ်စေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော သူတို့ လက်မှတ်၊ နက်သော ရေထဲကင်း လွှတ်ပါစေသော။

၁၅ ရေထဲ၌ မလွမ်းပါစေနှင့်။ နက်နဲရာ၌ မမြုပ်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ တွင်းဝ မပိတ်ပါစေနှင့်။

၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာတော်သည် ကောင်းမွန်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာများပြားသည် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြုတော်မူပါ။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှ မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်ပါပြီ။ အလျင်အမြန် နားထောင်တော်မူပါ။

၁၈ အကျွန်ုပ်၏ အသက် ဝိညာဉ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ရွေးတော်မူပါ။ ရန်သူများရှိကြောင်းကို ထောက်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။

၁၉ အကျွန်ုပ်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက် ရှိကြပါ၏။

၂၀ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်၍ အလွန် ပူဆွေးခြင်းရှိပါ၏။ သနားသော သူကို ကြည့်၍ မမြင်။ သက်သာစေသောသူကို ရှာ၍ မတွေ့ရပါ။

၂၁ အကျွန်ုပ် စားစရာတို့ ဆေးခါးကို ကျွေးကြပါ၏။ ရေငတ်သောအခါ ပုံးရည်ကို တိုက်ကြပါ၏။

၂၂ သူတို့ စားပွဲသည် သူတို့ရှေ့မှာ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ခံတိုက်သော အပြစ်သော်၎င်း၊ ထောင်ချောက်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။

၂၃ သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့သည် ခါးသည်လည်း အစဉ်တုန်ပါစေ။

၂၄ သူတို့ အပေါ်မှာ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူ၍ အမျက်တော်အရှိန်သည် သူတို့ကို မှီပါစေ။

၂၅ သူတို့ နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့ အိမ်၌ နေသောသူ မရှိပါစေနှင့်။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော်

မူသော သူကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ နာစေတော်မူသော သူတို့ကို ထပ်၍ နာစေကြပါ၏။

၂၇ သူတို့ အပြစ်၌ အပြစ်ကို ထပ်၍ ပေးတော်မူပါ။ ကုသိုလ်တော်နှင့် မဆိုင်ကြပါစေနှင့်။

၂၈ အသက်ရှင်သော သူတို့စာရင်း၌ သူတို့နာမည်များကို ချေ၍ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့နှင့်အတူ မရေးမှတ်ပါစေနှင့်။

၂၉ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပါ၏။ အို ဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည် အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှင့်ပါစေသော။

၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည်။

၃၁ ထာဝရဘုရားသည် ချိုနှင့်၎င်း၊ ခွာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော နွားလားကို နှစ်သက်သည်ထက် ထိုအကျင့်ကို သာ၍ နှစ်သက်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၂ နိမ့်ချသော သူတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အားပြည့်လိမ့်မည်။

၃၃ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူတို့၏ စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။ အချုပ်ခံရသော မိမိလူတို့ကို မထိမ့်မြင် ပြုတော်မမူတတ်။

၃၄ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး သမုဒ္ဒရာတို့ နှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။

၃၅ ဘုရားသခင်သည် ဇိအုန်မြို့ကို စောင့်၍ ယုဒမြို့တို့ကို ပြုစုတော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့သည် နေ၍ ပိုင်ကြလိမ့်မည်။

၃၆ ကျွန်တော်မျိုး၏ သားမြေးတို့သည် ထိုမြို့ကို အမွေ ခံရ၍ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။

၇၀

အောက်မေ့စေခြင်းငှါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌ အန္တရာယ် ပြုချင်သော သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။

၃ အကျွန်ုပ်ကို အေဟေ့၊ အေဟေ့ဟု ဆိုသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်း အားဖြင့် နောက်သို့ လှန်ခြင်းကို ခံကြပါစေသော။

၄ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို နှစ်သက်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း ဟု အစဉ်မပြတ် ပြောကြပါစေသော။

၅ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်ပါ၏။ အို ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစ သောသူ ကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား ဆိုင်းလင့်တော်မမူပါနှင့်။

၇၁

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံပါ၏။ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်ပါ စေသော။

၂ တရားတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ လွှတ်တော်မူပါ။ နားတော်ကို အကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ်အစဉ် ရောက်၍ နေရာကျသော ကျောက်ဖြစ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်မည် အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။

၄ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဆိုးသောသူ၏လက် မှုန်း၊ မတရားသောသူနှင့် ကြမ်းတမ်းသော သူ၏ လက်မှုန်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၅ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် မြော်လင့်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ် ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၆ အကျွန်ုပ်သည် ဘွားကတည်းကပင် ကိုယ်တော်ကို မှီဝဲပါပြီ။ အမိဝမ်းတွင်းမှစ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါပြီ။

၇ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ် သည် များစွာသော သူတို့၌ အံ့ဘွယ်သော အရာ ကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သော ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၈ ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ယှဉ်သော ထောပနာ စကားကို ကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် မြှက်ဆိုပါ စေသော။

၉ အကျွန်ုပ်ကို အိုသောအခါ ပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အား လျော့သော အခါ စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၀ ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ပြောဆို ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ချောင်းကြည့်သော သူတို့က၊

၁၁ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို စွန့်ပစ်တော်မူ၏။ လိုက်၍ ဘမ်းကြကုန်အံ့။ ကယ်လွှတ်သောသူ မရှိဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပါ၏။

၁၂ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ၊ ကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။

၁၃ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ သည် အရှက်ကွဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ် ပြုခြင်းအခွင့်ကို ရှာသော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းနှင့် မွန်းကြပါစေသော။

၁၄ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အစဉ် မြော်လင့်၍ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်းသမျှထက် သာ၍ ချီးမွမ်းပါမည်။

၁၅ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် ညွှန်ကြား ပါမည်။ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။

၁၆ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်များကို အမှီပြု၍ ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသာ ပြသပါမည်။

၁၇ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ သွန်သင်တော်မူပါပြီ။ ယခု တိုင်အောင် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို အကျွန်ုပ် ပြပါပြီ။

၁၈ တဖန်တုံ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည် ကာလတိုင်အောင်၊ ယခုလူများ တို့အား ကိုယ်တော်၏ အစွမ်းသတ္တိကို၎င်း၊ နောက် ဖြစ်လတံ့သောသူ အပေါင်းတို့အား တန်ခိုးတော် ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် မပြုမီတွင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၉ အို ဘုရားသခင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရား သည် အလွန် မြင့်ရာသို့ မီသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြီးစွာသော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူ တူပါသနည်း။

၂၀ ကြီးမား ကြမ်းတမ်းသော ဘေးများကို အကျွန်ုပ် အား ပြတော်မူပြီ။ တဖန် အသက်ကို ချမ်းသာပေး၍၊ မြေကြီး နက်နဲရာ ထဲက တဖန်ထ မြောက်စေတော် မမူမည်။

၂၁ အကျွန်ုပ်ကို စည်းစိမ် တိုးပွားစေ၍၊ တဖန် သက်သာစေတော်မူမည်။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် သစ္စာတော်ကို တယောထိုး၍ ချီးမွမ်းပါမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ စောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုပါမည်။

၂၃ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုသောအခါ၊ ရွှင်လန်းသော နှုတ်ဂီတိပါ လိမ့်မည်။ ရှေးတော်မူသော ကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်လည်း ရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။

၂၄ အကျွန်ုပ်၏ လျှာသည် လည်းဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို အစဉ် မြက်ဆိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်း အခွင့်ကိုရှာသော သူတို့သည် မျက်နှာ ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၇၂
ရှောလမုန်ကို ရည်ဆောင်၍
စပ်ဆိုသော ဆာလံ

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်း အခွင့်ကို မင်းသားဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်အား ပေးသနားတော်မူပါ။

၂ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားပေးပါလိမ့်မည်။

၃ တောင်ကြီး တောင်ငယ်တို့သည် တရားတော်အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ အားချမ်းသာပေးကြပါလိမ့်မည်။

၄ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့တွင် ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားစီရင်လျက်၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့၏ သားသမီးများကို ကယ်မ၍၊ ညှဉ်းဆဲသော သူကိုလည်း နှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။

၅ နေနှင့်လ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊ လူအစဉ်အဆက် အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။

၆ ထိုမင်း၏ သက်ရောက်ခြင်းသည် ရိတ်သော မြက်ပင်ပေါ်မှာ ရွာသော မိန်းကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကို စိုစေသော မိန်းပေါက်များကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ လက်ထက်တော်၌ လသည် ပပျောက်ခြင်းသို့ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ တရားသော သူသည် ပွင့်လန်း၍ ချမ်းသာများပြားလိမ့်မည်။

၈ ပင်လယ်တပါးမှ တပါးတိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှသည် မြေစွန်း တိုင်အောင်၎င်း၊ အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။

၉ တောတွင်း သားတို့သည် ရှေ့တော်၌ ဦးချ၍၊

ရန်သူတို့သည်လည်း မြေမှုန့်ကို လျက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ တာရှုမင်းတို့နှင့် ပင်လယ် တဘက်၌ နေသော မင်းတို့သည် အခွန် သွင်း၍၊ ရှေ့ဘမ်းနှင့် သေဘမ်းတို့သည်လည်း လက်ဆောင် ပဏ္ဍာများကို ဆက်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုမျှမက ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် အမှုတော်တို့ကို ထမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငတ်မွတ်သောသူ၊ အော်ဟစ်သောအခါ၊ ထိုသူကို၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ဆင်းရဲသော သူကို၎င်း ချမ်းသာပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူကို သနား၍၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့၏ အသက်ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ သူတို့ အသက်ကို လှည့်စားခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၏ လက်မှ ရှေးနှုတ်၍၊ သူတို့ အသွေးကို နှမြောတော်မူလိမ့်မည်။

၁၅ အသက်တော် တည်၍ လူများတို့သည် ရှေ့တော်ကို ဆက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့ အစဉ်မေတ္တာ ပို့ခြင်း၊ နေ့တိုင်း ထောမနာ ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၁၆ ပြည်တော်၌ များစွာသော စပါးရှိ၍၊ အသီးအနှံသည် လေဗနန် တောကဲ့သို့ တောင်ထိပ် ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလိမ့်မည်။ မြို့သူ မြို့သားတို့သည်လည်း၊ မြေ၏ မြက်ပင်ကဲ့သို့ စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။ နေသည် တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး နာမတော်တိုးပွားလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၍၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟု ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၈ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို တပါးတည်းသာ စီရင်တော်မူသော ထာဝရအရှင်၊ ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၁၉ ဘုန်းကြီးသော နာမတော်သည်လည်း အစဉ်အမြဲ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်ပါစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၂၀ ယေရုဇာလဲသား ဒါဝိဒ် ဆုတောင်းသော ပဌနာစကားပြီး၏။

၇၃

၁ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် နှလုံး သန့်ရှင်းသောသူ တည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုး၌ ကျေးဇူး ကြီးတော်မူ၏။

၂ ငါမူကား၊ ခြေချော်လုလျက်၊ ခြေရာလွဲလုလျက် ရှိမိပြီ။

၃ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော သူတို့၏ စည်းစိမ်ကို မြင်သောအခါ၊ မိုက်သော သူတို့ကိုပင် ငါငြူစိမိပြီ။

၄ ထိုသူတို့သည် မသေမိတိုင်အောင် နာကြင်ခြင်း ဝေဒနာ မရှိ။ ခိုင်မာသောအစွမ်း သတ္တိရှိကြ၏။

၅ သူတို့သည် လောကဓံ ဒုက္ခမရှိ။ လူများကဲ့သို့ အနှောင့်အရှက်ကို မခံကြ။

၆ ထို့ကြောင့် မာနကို လည်ဆွဲတန်ဆာ ကဲ့သို့ ဆင်၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်တတ်ကြ၏။

၇ ဆူဝသောကြောင့်မျက်နှာ မော်လျက်ရှိကြ၏။ စိတ်နှလုံးကြံ့စည်ခြင်း အားဖြင့် လွန်ကျူးတတ်ကြ၏။

၈ ဆိုးသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပင် ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောတတ်ကြ၏။ ထောင်လွှားသောစကားကိုလည်း သုံးတတ်ကြ၏။

၉ သူတို့နှုတ်သည် ကောင်းကင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍၊ လျှာသည်လည်း မြေကြီးကိုလှည့်လည်တက်၏။

၁၀ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ လူတို့သည် သူတို့ ထံသို့ ပြန်သွား၍ များစွာသော ရေကို မျိုကြ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ သိတော်မူမည် နည်း။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၌ ဉာဏ်ရှိပါလိမ့်မည် လောဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၂ ထိုမတရားသော သူတို့သည် အစဉ်ကောင်း စား၍ ဥစ္စာပွားများကြ၏။

၁၃ အကယ်စင်စစ် ဝါသနာကို ငါသန့်ရှင်းစေသော် လည်း အကျိုးမရှိ။ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် ဝါလက်ကို ဆေးကြောသော်လည်း အကျိုးမရှိ။

၁၄ နေ့တိုင်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် နံနက်တိုင်း ဆုံးမခြင်း ကို ငါခံရ၏။

၁၅ ထိုသို့ သဘောကျမည်ဟု အကျွန်ုပ် ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ အမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုအမှုကို နားလည်ရအောင် ဆင်ခြင်သောအခါ အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်ပါ၏။

၁၇ နောက်မှ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ ဝင်၍၊ သူတို့၏ အဆုံးကို နားလည်ရပါ၏။

၁၈ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ချောသော အရပ်၌ ထားတော်မူပြီ။ ဖျက်ဆီးရာ အရပ်သို့ ချတော်မူ၏။

၁၉ တခဏခြင်းတွင် အကျိုးနည်းကြပါပြီတကား။ ဘေးဥပဒ်များ အားဖြင့် ရှင်းရှင်း ပယ်ပျောက်လျက် ရှိကြပါပြီတကား။

၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်နိုးသောအခါ အိပ်မက် ကို မှတ်သကဲ့သို့ သူတို့ကို နိုးတော်မူသောအခါ၊ သူတို့အကြံအစည်ကို မထိမ့်မြင်ပြုတော်မူမည်။

၂၁ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် နှလုံးနာလျက်၊ ကျောက် ကပ် မွှေနှောက်လျက် ရှိ၍၊

၂၂ မိုက်သောသူ ပညာမဲ့သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌ တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၂၃ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံမှာ အစဉ်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ လက်ကျံလက်ကို ဆွဲကိုင်တော်မူ၏။

၂၄ အကျွန်ုပ်ကို ဉာဏ်ပေး၍ ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် ဘုန်းအသရေ၌ သိမ်းယူတော်မူမည်။

၂၅ ကိုယ်တော် မှတပါး၊ ကောင်းကင်ဘုံမှာ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သူ ရှိပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို အလိုရှိသည် နှင့်အမျှ မြေကြီးပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အလို ရှိပါသနည်း။

၂၆ အကျွန်ုပ်၏ အသားနှင့် နှလုံးသည် ပျက်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်နှလုံး၏ အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ် အစဉ်အမြဲ ခံစားရာ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၇ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးဝေးနေ သောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် ကွာ၍ မှားယွင်းသော သူအပေါင်းတို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၂၈ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျိုးရှိပါ၏။ အမှုတော် ရှိသမျှတို့ကို ကြားပြောခြင်း အလို့ငှါ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံလျက် နေပါ၏။

၇၄

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် အစဉ်စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော် ထံမှာ ကျက်စားသော သိုးတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အမျက် ထွက်တော်မူသနည်း။

၂ ရှေးက အပိုင် ရတော်မူသောလူ အစည်းအဝေး ကို၎င်း၊ ရွေးတော်မူသော အမွေတော်အဘို့ကို၎င်း၊

ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ဖိအုန်တောင်ကို၎င်း အောက်မေ့
တော်မူပါ။

၃ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ ရန်သူသည် မတရားသဖြင့်
ပြု၍၊ အမြဲ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ အရပ်သို့ ကြွတော်
မူပါ။

၄ ကိုယ်တော်၏ လူစည်ဝေးရာ အရပ်၌ ရန်သူ
တို့သည် အော်ဟစ်ကြပါ၏။ လက္ခဏာ သက်သေ
တော်အရာ၌ သူတို့ လက္ခဏာ သက်သေတို့ကို
ထားကြပါပြီ။

၅ လိမ္မာသော သူသည် ထူထပ်သော တောကို
ပုဆိန်နှင့် ခုတ်သကဲ့သို့၊

၆ ယခုတွင် ဗိမာန်တော် တန်ဆာများကို ပုဆိန်၊
သံတူနှင့် တပြိုင်နက် ရိုက်ချိုးကြပါ၏။

၇ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို မီးရှို့ကြပါ၏။ နာမ
တော်ကျိန်းဝပ်ရာ တဲတော်ကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချ
ကြပါ၏။

၈ ဤအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုအတူ ဖျက်ဆီးကြ
ကုန်အံ့ဟုဆို၍၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ဘုရားသခင်၏
တရားစရပ်တို့ကို မီးရှို့ကြပါ၏။

၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်လက္ခဏာ သက်သေ
များကို မမြင်ရပါ။ ပရောဖက်သည် တဖန် မပေါ်မရှိပါ။
အကျွန်ုပ်တို့တွင် ကာလအပိုင်းအခြားကို သိသောသူ
မရှိပါ။

၁၀ အို ဘုရားသခင်၊ ရန်သူသည် အဘယ်မျှ ကာလ
ပတ်လုံး ကဲ့ရဲ့ ပါလိမ့်မည်နည်း။ ရန်ဘက်ပြုသော
သူသည် နာမတော်ကို အစဉ် မထိမဲ့မြင် ပြုရပါ
မည်လော။

၁၁ လကျာ လက်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ရုပ်သိမ်း
တော်မူသနည်း။ ရင်ခွင်တော် ထဲက ထုတ်၍ ဖျက်ဆီး
တော်မူပါ။

၁၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ရှေးကာလ
မှစ၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို မြေအလယ်၌ ပြုသော
ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ပင်လယ်
ကိုခွဲတော်မူပြီ။ ရေထဲမှာ မိကျောင်းတို့၏ ဦးခေါင်းတို့ကို
ချိုးတော်မူပြီ။

၁၄ လဝိသန်၏ ဦးခေါင်းတို့ကို နှိပ်စက်၍ တောတွင်း
သားတို့ စားစရာတို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။

၁၅ စမ်းရေနှင့် ချောင်းရေကို ပေါက်စေတော်မူပြီ။
ရေမပြတ်သော မြစ်တို့ကိုလည်း ခန့်ခြောက်စေ
တော်မူပြီ။

၁၆ နေ့နှင့် ညဉ့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။ နေမှ စ၍
အလင်းအိမ်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။

၁၇ မြေကြီး၏ အကန့်အကွက် ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊
နွေကာလနှင့် ဆောင်းကာလကို၎င်း စီရင်တော်မူပြီ။

၁၈ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍၊ လူမိုက်
တို့သည် နာမတော်အား မထိမဲ့မြင်ပြုကြသည်ကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။

၁၉ ကိုယ်တော်၏ ချိုးငှက် အသက်ကို သားရဲ၌
အပ်တော် မမူပါနှင့် ။ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့
အစည်းအဝေးကို အစဉ်မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။

၂၀ ပဋိညာဉ်တော်ကို ထောက်တော်မူပါ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ မှောင်မိုက်သော အရပ်
တို့သည် လူယုညဉ်းခဲခြင်း နေရာ သက်သက်ဖြစ်
ကြပါ၏။

၂၁ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် စိတ်ပျက်၍
မသွားကြပါစေနှင့်။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့သည်
နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။

၂၂ အို ဘုရားသခင်၊ ထတော်မူပါ။ ကိုယ် အမှုကို
စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူသည် ကိုယ်တော်
အား အစဉ်ကဲ့ရဲ့သည်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၂၃ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့အသံကို မေ့လျော့တော်
မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သော သူတို့၏
ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း အသံသည် အစဉ်မပြတ် တိုးတက်
လျက်ရှိပါ၏။

၇၅

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်
ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။ နာမတော် နီးကြောင်းကို
အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့သည် သက်သေခံကြ
သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။

၂ ချိန်းချက်သော အချိန် ကာလနှင့် ငါတွေ့ကြုံသော
အခါ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်မည်။

၃ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည်
လှုပ်ရှားခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတည်သော
တိုင်တို့ကို ငါထောက်ခံရ၏။

၄ မိုက်သော အကျင့်ကို မကျင့်ကြနှင့်ဟု မိုက်သော
သူတို့အား၎င်း၊ ဦးချိုကို မမြှောက်ကြနှင့်။

၅ သင်တို့သည် ဦးချိုကို မချီးမြှောက်ကြနှင့်။
လည်ပင်း ခိုင်မာလျက် မပြောကြနှင့်ဟု မတရားသော
သူတို့အား၎င်း ငါပြောထား၏။

၆ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်အရပ်တို့တွင် အဘယ်
အရပ်မျှ ကျေးဇူး မပြုနိုင်။

၇ ဘုရားသခင်သည် စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။ တယောက်ကို နှိမ့်ချ၍၊ တယောက်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၈ ထာဝရ ဘုရား၏ လက်တော်၌ ဖလားရှိ၏။ နိသော စပျစ်ရည်ပါ၏။ ဆေးမျိုးနှင့် ရောလျက်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်ရည်ကို လောင်းတော်မူ၏။ အနည်အဖတ်ကိုလည်း မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညှစ်၍ သောက်ကြ၏။

၉ ငါမူကား အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၍၊ ယာကုတ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၀ မတရားသောသူတို့၏ ဦးချိုအပေါင်းကို ငါချီးမည်။ တရားသောသူတို့၏ ဦးချိုတို့မူကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၇၆

၁ ယုဒပြည်မှာ ဘုရားသခင်ကို သိကြ၏။ ဣသရေလတိုင်းမှာ နာမတော်သည် ကြီးမြတ်လေ၏။

၂ ယေယုရှလပ်မြို့မှာ တဲတော်ရှိ၏။ ဇိအုန်တောင်မှာ ကျိန်းဝပ်လျက်နေတော်မူ၏။

၃ ထိုအရပ်၌ လေးမြား၊ ခိုင်းလွှား၊ ထားလက်နက်၊ စစ်အင်္ဂါတို့ကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။

၄ သင်သည် သားရဲနေသော တောင်တို့ထက် ဘုန်းသာ၍ ကြီးမြတ်ပေ၏။

၅ ရဲရင့်သော သူတို့သည် လုယူခြင်းကို ခံရ၍ အိပ်ပျော်ကြပြီ။ အားကြီးသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မိမိလက်ကို မတွေ့ရ။

၆ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူသော အားဖြင့်၊ ရထား၊ စီးသောသူနှင့် မြင်းစီးသောသူတို့သည် ကြီးစွာသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်ကြပါ၏။

၇ ကိုယ်တော် တပါးတည်းသာလျှင် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်တော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူ ရပ်နေနိုင်ပါမည်နည်း။

၈ ဘုရားသခင်သည် နိမ့်ချလျက်ရှိသော မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်၍၊

၉ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူသော အခါ၊ တရားဆုံးဖြတ်သံကို ကောင်းကင်ထဲက လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးသည် ကြောက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေပါ၏။

၁၀ အကယ်စင်စစ် လူတို့၏ ဒေါသသည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ကြွင်းသော ဒေါသကိုလည်း ခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။

၁၁ သစ္စာကတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဝတ်ကိုလည်း ဖြေကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ရုံရှိသောဘွယ်သော ဘုရားထံတော်သို့ လက်ဆောင်ကို ဆောင်ခဲ့ကြစေ။

၁၂ ထိုဘုရားသည် မင်းသားတို့၏ စိတ်ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့၌ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၇၇

၁ ငါသည် ဘုရားသခင် ထံသို့ အသံကို လွှင့်၍ အော်ဟစ်၏။ ဘုရားသခင် ထံသို့ အသံကို လွှင့်၍ ဘုရားသခင်သည် ဝါစကားကို နားထောင်မူလိမ့်မည်။

၂ ဘေးရောက်သည် ကာလ၌ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာရ၏။ ညဉ့်အချိန်၌ပင် လက်ကို ဆန့်လျက် နေရ၏။ ဝါဝါညာဉ်သည် သက်သာခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။

၃ ဘုရားသခင်ကို အောက်မေ့၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၄ မျက်စိ မှိတ်၍ မပျော်နိုင်။ လှုပ်ရှားခြင်းရှိသော ကြောင့် နှုတ်မမြှက်နိုင်။

၅ လွန်လေပြီသော နေ့ရက်ကို၎င်း၊ ရှေးကာလကို၎င်း အောက်မေ့၏။

၆ ညဉ့်အခါ၌လည်း ငါသည်ကိုယ် သီချင်းကို ဆင်ခြင်၍၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေးသဖြင့် ဝါဝါညာဉ်သည် စစ်ဆေးခြင်းကို ပြု၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ် စွန့်ပစ်တော်မူမည်လော။ နောက်တဖန် ကျေးဇူးအလျှင်း မပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော။

၈ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်ကုန်ပြီလော။ ဂတိတော်လည်း ကာလအစဉ်အဆက် ပျက်လိမ့်မည်လော။

၉ ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းငှါ မေ့လျော့တော်မူသလော။ အမျက်ထွက် သဖြင့် စုံမက်ခြင်း ကရုဏာတော်ကို ချုပ်တည်းတော်မူသလော။

၁၀ ထိုသို့ ဆိုသော် ငါသည် ကိုယ်မိုက်ကြောင်းကို ဝန်ခံရ၏။ ဤအမှုကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူခြင်းပေတည်း။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ပါမည်။ ရှေးကာလ၌ ကိုယ်တော် ပြုဘူးသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကို အောက်မေ့ပါမည်။

၁၂ ပြုတော်မူသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်၍ စီရင်တော်မူသောအရာတို့ကို မြွက်ဆိုပါမည်။

၁၃ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ပါ၏။ ဘုရားသခင် ကဲ့သို့အဘယ် မည်သော ဘုရားသည် ကြီးမြတ်သနည်း။

၁၄ ကိုယ်တော်သည် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပြီ။

၁၅ ကိုယ်တော်၏ လူတည်းဟူသော ယာကုပ်နှင့် ယောသပ်၏ အမျိုးကို လက်ရုံးတော်နှင့် ကယ်နှုတ် တော်မူပြီ။

၁၆ အို ဘုရားသခင်၊ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ကြပါ၏။ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ ရေနက်နဲရာ အရပ်တို့လည်း လှုပ်ရှားကြပါ၏။

၁၇ မိုးစိမ်းတိမ်တို့သည် ရေကို သွန်းလောင်း၍၊ မိုးစိမ်းကောင်းကင်တို့လည်း အသံပလံ ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ မြှားတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ရောက်ကြ ပါ၏။

၁၈ ကိုယ်တော်၏ မိုးစိမ်းကြိုးသံသည် လေဘွေ၌ပါ၍၊ လှုပ်စစ်ပြက်သဖြင့်၊ လောကကို လင်းစေပါ၏။ မြေကြီး သည်လည်း တုန်လှုပ်ပါ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်သည် သမုဒ္ဒရာ၌ ကြွတော်မူ၍၊ လမ်းခရီးတော်သည် ကျယ်ဝန်းသောရေတွင် ရှိသဖြင့်၊ ခြေတော်ရာတို့သည် မထင်ရှားကြပါ။

၂၀ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ လက်ဖြင့် ကိုယ်တော်၏ လူများတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၇၈

၁ ငါ၏ လူများတို့၊ ငါ့ တရားကို နာကြလော့။ ငါ မြှောက်သော စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၂ ပုံစကားကို ငါ မြှက်ဆို၍၊ ရှေးကာလ၏ နက်နဲ သောအရာများကို ဘော်ပြပေအံ့။

၃ ဘိုးဘေးတို့သည် ပြော၍ ငါတို့သည် ကြားသိ ရသော ထိုအရာများကို၊

၄ သားမြေးတို့မှ မဝှက်မထား။ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ ပြုတော် မူသော အံ့ဘွယ် အမှုတို့ကို၎င်း၊ ဖြစ်လတ်သော သူတို့အား ဘော်ပြကြမည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ သက်သေ တရားကို စီရင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ပညတ်တရားကို ထားတော်မူ၏။

၆-ဂ သဘော မဖြောင့်၊ ဘုရားသခင်၌ စိတ်ဝိညာဉ် အမြဲ မဆည်းကပ်သော အမျိုး၊ ငြင်းဆန်၍ ပုန်ကန်

တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော ဘိုးဘေးတို့ ကဲ့သို့ သားမြေးတို့သည် မဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော် တို့ကို မမေ့၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည် ကိုးစား၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထို တရားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် သားတို့အား ပြသ၍၊ ဖြစ်လတ် သော အမျိုးတည်းဟူသော၊ ဘွားမြင် လတ်သော သားတို့သည် သိနားလည်၍၊ နောက်တဖန် မြေးမြစ် တို့အား ပြသကြမည်အကြောင်း ပညတ်ထားတော် မူပြီ။

၉ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် လေးလက်နက်ကို စွဲကိုင်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ နောက်သို့ လှည့်ကြပါသည် တကား။

၁၀ ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကို မစောင့်၊ တရား တော်လမ်း၌ သွားခြင်းငှါ အလို မရှိကြ။

၁၁ အမှုတော်တို့ကို၎င်း၊ ပြတော်မူသော အံ့ဘွယ် တို့ကို၎င်း မေ့လျော့ကြ၏။

၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဇောန အရပ်တွင်၊ သူတို့အဘများ မျက်မှောက်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြတော်မူ၏။

၁၃ ပင်လယ်ကို ခွဲ၍ သူတို့ကို လျှောက်သွားစေ တော်မူ၏။ ရေများကို စုပုံ၍ ထားတော်မူ၏။

၁၄ နေ့အချိန်၌ကား၊ မိုးစိမ်းတိမ်ဖြင့်၎င်း၊ ညဉ့်အချိန် ၌ကား၊ တညဉ့်လုံး မီးအလင်းဖြင့်၎င်း သူတို့ကို လမ်း ပြတော်မူ၏။

၁၅ တော၌ ကျောက်တို့ကို ဖောက်၍၊ ပင်လယ်ရေ ကဲ့သို့ များစွာသော ရေကို သူတို့အား တိုက်တော်မူ၏။

၁၆ ကျောက်ထဲက စီးသောရေကို ထွက်စေ၍၊ မြစ်ရေ ကဲ့သို့ ရေများကို စီးစေတော်မူ၏။

၁၇ ထိုသူတို့မူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကို တော၌ ပုန်ကန်သောအားဖြင့် တိုး၍ ပြစ်မှားကြ၏။

၁၈ မိမိတို့ အလိုအလျောက် အစာကို တောင်း၍ စိတ်နှလုံး ထဲမှ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏။

၁၉ ဘုရားသခင်သည် တော၌ စားပွဲကို ပြင်ဆင် နိုင်သလော။

၂၀ ကြည့်ကြလော့။ ကျောက်ကို ရိုက်တော်မူသဖြင့်၊ ရေထွက်၍ မြစ်ရေ ကဲ့သို့ စီးလေ၏။ မုန့်ကိုလည်း ပေးနိုင်သလော။ မိမိလူတို့ အဘို့ အမဲသားကို ပြင်ဆင် နိုင်သလောဟု ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလျက် ပြောဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရားသည် ကြား၍ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ မီးလောင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ဒေါသမီး တက်လေ၏။

၂၂-၂၅ အကြောင်းမူကား၊ အထက် မိုဗ်းတိမ်တို့ကို မှာထားလျက်၊ ကောင်းကင် တံခါးတို့ကို ဖွင့်၍၊ သူတို့ စားစရာဖို့ မန္တကို မိုဗ်းရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကင် ဆန်စပါးကို ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ကြီးမြတ်သော သူတို့၏ အစာကို သုံးဆောင်၍၊ ဝပြောစွာ စားကြမည် အကြောင်း ပြုတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်။ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို မကိုးစားဘဲ နေကြ၏။

၂၆ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ အရှေ့ လေကို ပယ်၍၊ အားကြီးသော တောင်လေကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊

၂၇ သူတို့ အပေါ်သို့ အမဲသားကို မြေမှန်နှင့်အမျှ ပျံတတ်သော ငှက်တို့ကို သမုဒ္ဒရာသဲလုံး နှင့်အမျှ မိုဗ်းရွာစေလျက်၊

၂၈ သူတို့ တပ်ချ၍၊ နေရာအရပ် ပတ်လည်၌ ကျစေ တော်မူ၏။

၂၉ ထိုသို့ သူတို့ အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးတော်မူ သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဝပြောစွာ စားကြ၏။

၃၀ သူတို့ တပ်မက်သော အစာကို မရောင့်ရဲမို့ စားကြစဉ်တွင်၊

၃၁ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် သက် ရောက်သဖြင့်၊ ကျန်းမာသော သူတို့ကို ကွက်မျက်၍ ဣသရေလ လူပျိုတို့ကို လှဲချတော်မူ၏။

၃၂ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် ဣသရေလ လူတို့သည် တွေ့ကြုံရသော်လည်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ ကြောင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ပြစ်မှားလျက် နေကြသေး၏။

၃၃ ထို့ကြောင့် သူတို့ နေ့ရက်ကာလကို အချည်းနှီး လွန်စေ၍၊ သူတို့ နှစ်များကို ဘေးဥပဒ်တွင် မြှုပ် တော်မူ၏။

၃၄ သူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော် ကို ရှာကြ၏။ ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို လိုက်ရှာကြ၏။

၃၅ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ကျောက်၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသည် သူတို့ကို ကယ်တင်သော အရှင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို ထိုအခါ သတိရကြ၏။

၃၆ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့်ချောမော့ ၍၊ လျှာဖြင့်လည်း မုသာစကားကို လျှောက်ဆိုကြ၏။

၃၇ သူတို့ စိတ်သဘောမူကား၊ ရှေ့တော်၌ မဖြောင့်၊ သစ္စာတော်ကို မစောင့်ဘဲ နေကြ၏။

၃၈ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ အပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ စိတ်တော်ပြေ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်တော်မမူ။

၃၉ သူတို့သည် အသားဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ စုတေ၍ နောက်တဖန် မလာတတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း အောက်မေ့တော်မူ၏။

၄၀ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တော၌ ပုန်ကန်၍ လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌ စိတ်တော်နာဘွယ်သော အကြောင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုကြပါသည်တကား။

၄၁ ဘုရားသခင်ကို အဖန်ဖန် စုံစမ်း၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုကြပါသည်တကား။

၄၂ တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ ဒုက္ခ ထဲက ကယ်လွှတ်တော် မူသော နေ့ရက် ကာလကို၎င်း မအောက်မေ့ကြ။

၄၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လက္ခဏာ သက်သေတော်တို့ကို ၎င်း၊ ဇောန အရပ်၌ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို၎င်း ပြုတော်မူ၏။

၄၄ ထို ပြည်သားတို့သည် ရေ မသောက်ရမည် အကြောင်း၊ သူတို့ မြစ်ရေ စမ်းရေများကို သွေးဖြစ် စေတော်မူ၏။

၄၅ သူတို့ကို ကိုက်စားတတ်သော ယင်ရဲတို့ကို၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဘားတို့ကို၎င်း စေလွှတ်တော်မူ၏။

၄၆ သူတို့၏မြေ အသီးအနှံကို ခါသိလကျိုင်းတို့ အား၎င်း၊ သူတို့လုပ်၍ ရသော ဥစ္စာကိုအရာဘကျိုင်း တို့အား၎င်း ပေးတော်မူ၏။

၄၇ သူတို့ စပျစ်နှယ်ပင်များကို မိုဗ်းသီး၌၎င်း၊ သူတို့ သဖန်းပင်များကို နှင်းခဲဖြင့်၎င်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၄၈ သူတို့၏ သိုးနွားများကို မိုဗ်းသီး၌၎င်း၊ ပြုစုသော တိရစ္ဆာန်များကို မီး၌၎င်း အပ်တော်မူ၏။

၄၉ အမျက်တော် အရှိန် အားဖြင့် သူတို့၌ ဆိုးသော တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၅၀ အမျက်တော်တို့ လမ်းကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ သူတို့အသက်ကို မနှမြော၊ သေစေခြင်းငှာ ကာလနာ သို့ အပ်နှံသဖြင့်၊

၅၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ဟာမ သားတို့ နေရာအရပ်၌ အထွဋ်အမြတ်များကို၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၅၂ မိမိလူများကို ကား၊ သိုးကဲ့သို့ ထွက်စေ၍၊ တော၌ သူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ ဆောင်တော်မူ၏။

၅၃ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်အောင် ဆောင်တော်မူ သဖြင့်၊ သူတို့သည် မကြောက်ကြ။ ရန်သူတို့ကိုကား ပင်လယ်ရေသည် လွှမ်းလေ၏။

၅၄ သန့်ရှင်းသော ပြည်တော်စွန်း တိုင်အောင်၎င်း၊

လကျော်လက်တော် အားဖြင့် အပိုင်ရတော်မူသော ဤတောင်သို့၎င်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၅၅ သူတို့ရှေ့မှာလည်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ် ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသော မြေကို တာထိုး၍ ပိုင်းခြားလျက် နေရာချတော်မူ၏။

၅၆ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကို စုံစမ်း၍ ပုန်ကန်ကြ၏။ သက်သေခံတော်မူ ချက်များကို မစောင့်ဘဲ၊

၅၇ ဘိုးဘေးများ ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ကို သစ္စာကို ဖျက်ကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေကဲ့သို့ လမ်းလွဲကြ၏။

၅၈ သူတို့သည် မြင့်သော အရပ်များ အားဖြင့်၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ရုပ်တုများအားဖြင့်လည်း စိတ်တော်ကို ချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက်ကြ၏။

၅၉ ဘုရားသခင်သည် ကြားသိတော်မူလျှင်၊ အမျက်တော်ထွက်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အလွန် ရှုံရှာသဖြင့်၊

၆၀ ရှိလော တဲတော်တည်းဟူသော၊ လူတို့တွင် နေရာ ချတော်မူသော အရပ်ကို စွန့်တော်မူ၏။

၆၁ တန်ခိုးတော်ကို သိမ်းသွား စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုန်းတော်ကို ရန်သူတို့ လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်တော်မူ၏။

၆၂ မိမိလူတို့ကိုလည်း ထားဘေး၌ အပ်၍၊ အမွေတော်ကို အမျက်ထွက်တော်မူ၏။

၆၃ လူပျိုတို့သည် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အပျိုတို့သည် မငိုကြွေးကြေ။

၆၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ထားဘေးဖြင့်ဆုံးသော်လည်း၊ မုဆိုးမတို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြေ။

၆၅ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောသူ ကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်ရည်ကြောင့် ငြိမ်ပြီးသောသူရဲ့ ကဲ့သို့၎င်း နှိုးတော်မူ၏။

၆၆ ရန် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍လှန်သဖြင့်၊ အစဉ်အမြဲ အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။

၆၇ သို့ရာတွင်၊ ယောသပ်၏ တဲတော်ကို ငြင်း ပယ်၍ ဖေရိမ် အမျိုးကို ရွေးတော်မူ။

၆၈ ယုဒ အမျိုးကို၎င်း၊ ချစ်တော်မူသော ဇိဒုန် တောင်ကို၎င်း ရွေးတော်မူ၏။

၆၉ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို အထွဋ် ကဲ့သို့၊ တည်ဆောက်၍ မြေကြီးကဲ့သို့ အစဉ်မြဲစေတော်မူ၏။

၇၀ ကျွန်တော်မျိုး ဒါဝိဒ်ကို သိုးခြံများ ထဲကရွေးယူ တော်မူ၏။

၇၁ သားငယ် ရှိသော သိုးမတို့ကို ထိန်းခြင်းအမှု မှနှုတ်၍၊ မိမိလူတည်းဟူသော ယာကုပ်အမျိုးသား၊ အမွေ တော်တည်းဟူသော ဣသရေလ လူတို့ကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၇၂ ထိုသူသည် ဖြောင့်သောသ ဘောဂှိသည့်အတိုင်း ကျွေးမွေး၍၊ လိမ္မာသော လက်နှင့်ပို့ ဆောင်လေ၏။

၇၉

၁ အို ဘုရားသခင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အမွေတော် ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမ္မာန်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။

၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန် အသေကောင်တို့ကို မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့အား၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ အသားကို တောသားရဲတို့အား၎င်း ကျွေးကြပါပြီ။

၃ သူတို့ အသွေးကိုလည်း ရေကဲ့သို့ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်လည်၌ သွန်ကြဲ၍၊ သင်္ဂြိုဟ်သောသူလည်း မရှိပါ။

၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်နီးချင်းများ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများ ပြက်ယယ်ပြု၍ အရှက်ခွဲရာ ဖြစ်ကြပါ၏။

၅ အို ထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်သည် အလျှင်း မငြိမ်းဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး စိတ်တော်သည် မပြေ၊ မီးကဲ့သို့ လောင်ပါမည်နည်း။

၆ ကိုယ်တော်ကို မသိသော တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို ပဌနာ မပြုသော တိုင်းနိုင်ငံသားတို့ အပေါ်သို့၎င်း၊ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူပါ။

၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကိုလည်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ကြပါပြီ။

၈ ရှေးကပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကို အကျွန်ုပ် တို့၌ မှတ်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် နှိမ့်ချလျက် ရှိပါသည် ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်သည် အလျှင်အမြန် ကူမပါစေသော။

၉ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ နာမတော်၏ ဂုဏ်ကို ထောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို မစတော်မူပါ။ နာမတော် အတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ယူ၍ အပြစ်များကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။

၁၀ သူတို့၏ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိ

သနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရကြပါမည်နည်း။ သွန်ပြိုသော ကျွန်တော်မျိုး၏ အသွေးဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူသော အကြောင်း သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့ မျက် မှောက်၌ ထင်ရှားပါစေသော။

၁၁ အချုပ် ခံရသောသူ၏ ညည်းတွားသံကို နား ထောင်တော်မူပါ။ သေရသော သူတို့ကို လက်ရုံးတော် တန်ခိုးကြီးသည် နှင့်အညီ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ အိမ်နီးချင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ်ကို သူတို့ ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုနစ်ဆ တိုင်အောင် ဆပ်ပေးတော်မူပါ ဘုရား။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ထံ၌ ကျက်စားသော သိုးစုတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၍၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အဆက် ဖြစ်လတံ့သော သူတို့အား ဘော်ပြုကြပါမည်။

၈၀

၁ သိုးစုကို ပို့ဆောင်သကဲ့သို့ ယောသပ် အမျိုးကို ပို့ဆောင်တော်မူသော ဣသရေလ သိုးထိန်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ခေရုဗိမ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော် မူသော ဘုရား၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။

၂ ဖေရိမ်အမျိုး၊ ဗယ်မိန်အမျိုး၊ မနာရေအမျိုးတို့ ရှေ့မှာ တန်ခိုးတော်ကို နှိုးဆော်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှာ ကြွတော်မူပါ။

၃ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော် အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ လိမ့်မည်။

၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ ပြုသော ပဋိပက္ခကားကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အမျက်ထွက်တော်မူ မည်နည်း။

၅ သူတို့ကို မျက်ရည်မှန်နှင့် ကျွေး၍၊ မျက်ရည် ကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာ တိုက်တော်မူ၏။

၆ အနီးအပါး၌ နေသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ အတွက် ငြင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်လည်း ဝါကြွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြုကြပါ၏။

၇ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော် အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈ ကိုယ်တော်သည် စပျစ်နွယ်ပင်ကို အဲဂုတ္တု ပြည်က ဆောင်ခဲ့၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှင် ထုတ်ပြီးမှ စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။

၉ သူ၏ နေရာကို ပြုပြင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အမြစ်ကျ၍ တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားပါ၏။

၁၀ သူ၏ အရိပ်သည် တောင်တို့ကို၎င်း၊ အခက် အလက်တို့သည် အမြင့်ဆုံးသော အာရဖပ်ပင်တို့ကို၎င်း လွှမ်းမိုးကြပါ၏။

၁၁ သူသည် အခက်အလက်တို့ကို ပင်လယ်တိုင် အောင်၎င်း၊ အညွန့်တို့ကို မြစ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်း ပြန့်ပွားစေပါ၏။

၁၂ ယခုမူကား၊ လမ်း၌ လျှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဆွတ်စေခြင်းငှာ၊ သူ၏ ခြံကို အဘယ် ကြောင့် ချိုးဖျက်တော်မူသနည်း။

၁၃ တောဝက်သည် ထိုအပင်ကို ကိုက်ခဲ၍၊ တော သားရဲသည်လည်း စားပါ၏။

၁၄ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်၊ တဖန် ကြွလာတော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်က ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ထိုစပျစ်နွယ်ပင်ကို အကြည့်အရှုကြွလာ တော်မူပါ။

၁၅ လက်ျာ လက်တော်နှင့် စိုက်ပျိုးသော အပင်၊ ကိုယ်တော် အဘို့ ခိုင်မာစေတော်မူသော ပျိုးပင်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။

၁၆ မီးရှို့ပါပြီ။ ခုတ်လှဲပါပြီ။ မျက်နှာတော်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၁၇ လက်ျာ လက်တော်နှင့် ဆိုင်သောလူ၊ ကိုယ်တော် အဘို့ ခိုင်မာစေတော်မူသောလူသားတို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပါစေသော။

၁၈ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံမှ မဆုတ်ရကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေ တော်မူပါ။ နာမတော်ကို ပဋိပက္ခ ပြုကြပါမည်။

၁၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော် အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈၁

၁ ဝါတို့သည် အစွမ်းသတ္တိ တည်းဟူသော ဘုရား သခင်အား ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား ကျူးသော အသံကို ပြုကြလော့။

၂ တုရိယာမျိုးကို ဆောင်ကြ။ ပတ်သာကို၎င်း၊ သာယာသော စောင်းနှင့် တယောကို၎င်း ယူခဲ့ကြ။

၃ လဆန်းနေ့၊ လပြည့်နေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၌ တံပိုး မှုတ်ကြ။

၄ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့၍၊ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။

၅ နားမလည်သော စကားကို ကြားရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည် တဘက်၌ ကြွသွားတော်မူသောအခါ၊ ယောသပ် အမျိုး၌ ထိုသို့သော သက်သေခံချက်ကို စီရင်တော်မူ၏။

၆ ငါသည် သူ၏ ပုခုံးကို ဝန်နှင့် လွှတ်စေ၏။ သူ၏ လက်ကိုလည်း တင်ခြင်းတို့ အထဲက နှုတ်ယူ၏။

၇ သင်သည် ဒုက္ခကို ခံရသောအခါ၊ ငါ့ကို ခေါ်၍ ငါသည် ချမ်းသာပေး၏။ မထင်ရှားသော မိန်းကြိုး နေရာ၌ ငါပြန်ပြော၏။ မေရိသာရနားမှာ သင့်ကို ငါ စုံစမ်း၏။

၈ ငါ၏ လူစု၊ နားထောင်လော့။ ငါ မှာထားမည်။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေသော။

၉ သင်၌ တပါးအမျိုး၏ ဘုရား မရှိရ။ တကျွန်း တနိုင်ငံ ဘုရားကို မကိုးကွယ်ရ။

၁၀ ငါသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။ သင်၏နှုတ်ကို ကျယ်ကျယ် ဖွင့်လော့။ ဝပြောစွာ ကျွေးမည်။

၁၁ ငါ၏ လူများမူကား၊ ငါ့ စကားကို နားမထောင် ကြ။ ဣသရေလ အမျိုးသည် ငါ့ကို အလို မရှိကြပါ တကား။

၁၂ ငါသည်လည်း ထိုသူတို့ကို သူတို့ နှလုံးခိုင်မာ ခြင်း၌ အပ်၍၊ သူတို့သည် မိမိတို့ အလိုသို့ လိုက်ကြ၏။

၁၃ ငါ၏ လူစုသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် ငါ့လမ်း၌ လိုက်ပါစေသော။

၁၄ လိုက်လျှင် ငါသည် သူတို့ ရန်သူများကို အလျင်အမြန် နှိပ်စက်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ကို အဏ်ခတ်မည်။

၁၅ ထာဝရဘုရားကို မုန်းသော သူတို့သည် တောင်းပန်ခြင်းကို ပြု၍၊ ငါ၏ လူတို့သည်လည်း အစဉ် အမြဲတည်ရသော အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၆ အကောင်းဆုံးသော ဆန်စပါးနှင့် ငါကျွေးမည်။ ကျောက်ထဲက ထွက်သော ပျားရည်နှင့်လည်း ဝပြောစေမည်။

၈၂

၁ ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ ပရိသတ်၌ ရပ်လျက် နေတော်မူ၍၊ ဘုရားတို့ အလယ်၌ စီရင် တော်မူ၏။

၂ သင်တို့သည် မတရားသော သူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မတရားသဖြင့် စီရင်ကြမည်နည်း။

၃ ဆင်းရဲသော သူနှင့် မိဘ မရှိသောသူတို့ကို စောင့်မကြလော့။ ငြိုငြင်သော သူနှင့် ငတ်မွတ်သော သူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်ကြလော့။

၄ ဆင်းရဲသော သူနှင့် ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို မတရားသောသူ၏ လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။

၅ သူတို့သည် မသိ၊ နားမလည်ကြ။ မှောက်မိုက်၌ ကျင်လည်ကြ၏။ မြေကြီးတိုက်မြစ် အပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှားလျက် ရှိကြ၏။

၆ သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သားဖြစ်ကြ၏ဟု ငါ ဆိုသတည်း။

၇ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် လူကဲ့သို့ သေ၍၊ အခြားသောမင်း ကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။

၈ အို ဘုရားသခင်၊ ထ၍ မြေကြီးကို တရားစီရင် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အပိုင်ရတော်မူ၏။

၈၃

၁ အို ဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော် မမူ ပါနှင့်။ အို ဘုရားသခင်၊ အမိန့်တော် မရှိဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော် မမူပါနှင့်။

၂ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြ ၏။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့သည် ထကြပါ၏။

၃ ကိုယ်တော်၏ လူစုတဘက်၌ ပရိယာယ်ကို ကြံ၍၊ ကိုယ်တော် ကွယ်ကာတော်မူသော သူတို့ တဘက်၌ တိုင်ပင်ကြပါ၏။

၄ ဣသရေလ၏ နာမကို နောက်တဖန် အောက်မေ့ စရာ မရှိစေခြင်းငှါ လာကြ၊ သူတို့ အမျိုးကို ပယ်ဖြတ် ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြပါ၏။

၅ သဘော တညီတညွတ်တည်း တိုင်ပင်၍၊ ကိုယ်တော် တဘက်၌ အချင်းချင်း သင်းဖွဲ့သောသူ ဟူမူကား။

၆ ဒေသပြည်၌ နေသောသူ၊ ဣဂျစ်မေလ အမျိုးသား၊ မောဘပြည်သား၊ ဟာဂရပြည်သား၊

၇ ဂေဗလပြည်သား၊ အမွန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ တုရမြို့သား နှင့်တကွ ဖိလိတ္တိုအမျိုးသားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြပါ၏။

၈ အာရှရီ အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဝိုင်း၍ လောတ အမျိုးသားတို့ ဘက်သို့ ဝင်ကြပါ၏။

၉ မိချန်အမျိုးကိုင်း၊ ခိရန်ချောင်းနားမှာ သိသရမင်း နှင့်ယာဘိန်မင်းကိုင်း ပြုသကဲ့သို့ သူတို့ကို ပြုတော်မူပါ။

၁၀ ထိုသူတို့သည် အဒေါ်ရ အရပ်၌ ဆုံးရှုံး၍၊ မြေပေါ်မှာ နောက်ချေးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။

၁၁၁၂ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်များကို ကိုယ်ဘို့ သိမ်းယူကြကုန်အံ့ဟုဆိုသော သြရဗာ မင်းနှင့် ဇောမင်း ကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မှူးမတ်များကိုင်း၊ ဇောဟမင်းနှင့် ဇာလမန္ဒမင်း ကဲ့သို့ ဤသူတို့၏ မင်းသားအပေါင်းကိုင်း ဖြစ်စေတော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ လေဘွဉ်ပါသွားသော အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သော ဖွဲကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူပါ။

၁၄ တောကို မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မီးလောင် သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

၁၅ ထိုနည်းတူ၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်းတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာသော လေတော် အားဖြင့် ချောက်လှန့်တော်မူပါ။

၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့ မျက်နှာကို ရှက်စေတော်မူ၍ သူတို့သည် နာမတော်ကို ရှာကြပါစေသော။

၁၇ စိတ်ပျက်၍ အစဉ်ပင်ပန်းခြင်း ရှိကြပါစေသော။ အရှက်ကွဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။

၁၈ ထာဝရဘုရား ဟူ၍ နာမတော်ရှိသော ကိုယ်တော် တပါးတည်း သာလျှင်၊ မြေကြီး တပြင်လုံး အပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိကြပါစေသော။

၈၄

၁ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတို့သည် အလွန် နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်ပါသည်တကား၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ တန်တိုင်းတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် တသ၍ အားလျော့ လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် နှလုံးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အလိုရှိ၍ ကြွေးကြော်ပါ၏။

၃ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊

အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ အကယ်စင်စစ် ယစ်ပလွင်တော်တို့ အနားမှာ စာငှက်သည် နေရာအရပ်ကိုင်း၊ ဇရက်သည်လည်း သားငယ်မွေးစရာ အသိုက်ကိုင်း တွေ့ရပါ၏။

၄ အိမ်တော်၌ နေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချိုးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။

၅ ကိုယ်တော်ကို အားပြုသော သူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် လမ်းခရီးတော်တို့ကို နှလုံး သွင်းတတ်ကြပါ၏။

၆ သူတို့သည် ဗာကာလွင်ပြင်၌ ရှောက်သွားစဉ်၊ ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်းရေထွက်ရာအရပ် ဖြစ်စေကြပါ၏။ အရင်မိုဗ်းရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့် လွှမ်းစေပါ၏။

၇ သူတို့သည် အားတိုးတက်၍ ခရီးသွားလျက်၊ ဇိအုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မျက်နှာပြုကြပါ၏။

၈ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာ စကားကို မှတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။

၉ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသော ဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော်သူ၏ မျက်နှာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။

၁၀ တန်တိုင်းတော်တို့ အတွင်း၌ နေသော တရက်သည် အခြားအရပ်၌ နေသော အရက် တထောင် ထက်သာ၍ ကောင်းပါ၏။ မတရားသော သူ၏ နေရာ၌ နေရသော အခွင့်ထက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်အရာကို အကျွန်ုပ်သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။

၁၁ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် နေလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကွယ်အကာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ဘုန်းအသရေကို ပေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သောသူတို့အား ကောင်းသောအရာကို ငြင်းတော်မမူ။

၁၂ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၈၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြည်တော်ကို စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူ၍၊ ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ကို ပြန်ပို့စေတော်မူပြီ။

၂ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့၏ ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။

၃ စိတ်တော် ရှင်းရှင်းပြေ၍၊ အမျက်တော်အရှိန်ကို လျော့စေတော်မူပြီ။

၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ ထွက်ဘူးသော အမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။

၅ အကျွန်ုပ်တို့၌ အစဉ် အမျက်ထွက်တော်မူမည် လော။ ကာလအစဉ်အဆက် စိတ်တော် မပြေဘဲ နေတော်မူမည်လော။

၆ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီ ပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည် အကြောင်း၊ တဖန် အကျွန်ုပ် တို့ကို အသက်ရှင် စေတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကရုဏာ တော်ကို ပြု၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုပြု တော်မူပါ။

၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော် မူမည်ကို ငါနားထောင်မည်။ အကယ်စင်စစ် မိမိလူ၊ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း ကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ နောက်တဖန် မိုက်သော အကျင့်ကို မကျင့်ကြပါစေနှင့်။

၉ ငါတို့ပြည်၌ ဘုန်းတော်ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏ အနီးသို့ ဧကန်အမှန် ရောက်လေပြီ။

၁၀ ကရုဏာနှင့် သစ္စာဆုံမိပြီ။ တရားနှင့် ချမ်းသာ သည် တပါးကိုတပါး နှမ်းကြပြီ။

၁၁ သစ္စာသည် မြေကြီး ထဲက ပေါက်လိမ့်မည်။ တရားသည်လည်း ကောင်းကင် ပေါ်က ငုံ့ကြည့် လိမ့်မည်။

၁၂ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြု တော်မူ၍၊ ငါတို့မြေသည် မိမိတဏှာကို ပေးလိမ့်မည်။

၁၃ တရားသည် ရှေ့တော်၌သွား၍ ခြေတော်ရာ တို့ကို ပဲ့ပြင်လိမ့်မည်။

၈၆

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်ပါ၏။

၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့ အဝင် ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို စောင့်မ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ကိုးစားသော အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အစဉ် အော်ဟစ်ပါသည် ဖြစ်၍၊ ကယ်မ သနား တော်မူပါ။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် တသပါသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါ။

၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်း သော သဘော၊ သည်းခံတတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဋိနာပြုသော သူအပေါင်း တို့အား ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝပါ၏။

၆ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဋိနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော် ခံသော စကားသံကို မှတ်တော်မူပါ။ ဘေးရောက်သည့်ကာလ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပါမည်။

၇ ကိုယ်တော်လည်း ထူးတော်မူတတ်ပါ၏။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘုရားတို့တွင် ကိုယ်တော်နှင့် တူသော ဘုရား မရှိပါ။ အမှုတော်နှင့် တူသော အမှုလည်းမရှိပါ။

၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ နာမတော်ကို ချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၀ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်၍ အံ့ဩဘွယ်တို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် တပါးတည်း သာလျှင် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြည့်နှံတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာ တရားလမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးကို စေ့စပ် စေတော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ပါမည်။

၁၃ အကျွန်ုပ် ခံရသော ကရုဏာတော် ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရုဏာနိုင်ငံ အောက်အရပ် ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။

၁၄ အို ဘုရားသခင်၊ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထကြ၍၊ ကြမ်းတမ်းသော လူ အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်မပြုဘဲ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာကြပါ၏။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သနားစုံမက် တတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော သဘော၊ သည်းခံတတ်သော သဘော၊ ကရုဏာနှင့် သစ္စာ ကြွယ်ဝသော သဘောနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြု၍ ကယ်မ သနားတော် မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား တန်ခိုးတော်ကို ပေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ သားကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၁၇ အကျွန်ုပ်အား ကောင်းသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူတို့သည် မြင်၍ ရှက်ကြောက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစ၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။

၈၇

၁ ဘုံဗိမ္မာန်တော် တိုက်မြစ်သည် သန့်ရှင်းသော တောင်ရိုးပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ နေရာ အပေါင်း တို့ထက် ဇိနုန်တံခါးတို့ကို သာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၃ အို ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်၊ သင်သည် ဘုန်း အသရေ ကြီးလိမ့်မည်ဟူသော စကားကို ပြောထား လျက်ရှိ၏။

၄ ငါ့ကို သိကျွမ်းသော သူတို့တွင်၊ ရာခပ်မြို့နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ငါ မှတ်ထားမည်။ ဖိလိစ္စိုပြည်၊ တရု ပြည်၊ ကုရုပြည်တို့ကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤ မည်သော ပြည်သားသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သော သူဖြစ်၏။

၅ ဇိနုန်မြို့ကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ တိုမြို့၌ ဘွားမြင်ကြပြီ။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် ထိုမြို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် မြဲမြံစေတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြ လိမ့်မည်။

၆ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကို စာရင်းယူတော် မူသောအခါ၊ ဤမည်သော အမျိုးသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သောအမျိုး ဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်။

၇ သီချင်းသည်နှင့် ပွဲသဘင်ခံသောသူ အစရှိသော ငါ၏ ပျော်မွေ့ခြင်း အကြောင်း ရှိသမျှတို့သည် သင်၌ ရှိကြသတည်း။

၈၈

၁ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့် မပြတ် အော်ဟစ်ပါ၏။

၂ အကျွန်ုပ် ပြုသော ပဌနာသည် အထံတော်သို့ ဝင်ပါစေသော။ အော်ဟစ်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။

၃ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ဒုက္ခနှင့် ပြည့်၍၊ အသက်သည်လည်း မရဏာနိုင်ငံ အနီးသို့ ရောက် ပါပြီ။

၄ အကျွန်ုပ်သည် သင်၏တောင်းထံသို့ ဆင်းသော

သူတို့ နှင့်တကွ ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အားကုန်သောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၅ အသေကောင်တို့တွင် ပစ်ထားသော သူ၊ ကွပ်မျက်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အိပ်နေသောသူ တည်းဟူ သော အောက်မေ့တော်မမူ၊ လက်တော်၏ မစခြင်းနှင့် ကွာဝေးသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်ကို အနက်ဆုံးသောတွင်း၊ မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန် နက်နဲသော အရပ်၌ ချထားတော် မူပြီ။

၇ အမျက်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ် အပေါ်၌ ဖိလျက် ရှိပါ၏။ လှိုင်းတံပိုးတော် အပေါင်းတို့နှင့် နှိပ်စက် တော်မူ၏။

၈ အကျွန်ုပ်၏ အသိအကျွမ်းများကို အဝေးသို့ ရွှေ့တော်မူပြီ။ သူတို့အား အကျွန်ုပ်ကို ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် အချုပ်ခံရ၍၊ ပြင်သို့ မထွက်ရပါ။

၉ အကျွန်ုပ် ခံရသော ဒုက္ခကြောင့် အကျွန်ုပ် မျက်စိ သည် ပျက်ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အစဉ် အော်ဟစ်ပါ၏။ အထံ တော်သို့ လက်ကို ဆန့်ပါ၏။

၁၀ သေလျက်နေသော သူတို့အား အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြတော်မူမည်လော။ အချိုင်းသားတို့သည် ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါမည်လော။

၁၁ ကရုဏာတော်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌၎င်း၊ သစ္စာ တော်ကို ပျက်စီးရာ အရပ်၌၎င်း ကြားပြောကြပါ မည်လော။

၁၂ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို မှောင်မိုက်သော အရပ်၌၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားကို မေ့လျော့ရာ ပြည်၌၎င်း သိကြပါမည်လော။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ နံနက်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါ၏။

၁၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပယ်တော်မူသနည်း။ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှ အဘယ်ကြောင့် လွှဲတော်မူသနည်း။

၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ၍ သေဆဲ ရှိပါ၏။ စီရင်တော်မူသော ဘေးများကို ငယ်သော အရွယ်ကပင် ခံရ၍ ပင်ပန်းပါ၏။

၁၆ အမျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးပါ၏။ စီရင်တော်မူသော ဘေးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ အသက် ကို ညှဉ်းဆဲသည် တိုင်အောင်၊

၁၇ ရေကဲ့သို့ အစဉ်အပြတ် ဝိုင်း၍ တညီတညွတ် တည်း ဝန်းရံကြပါ၏။

၁၈ ချစ်သောသူနှင့် အဆွေခင်ပွန်းကို အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေး ရွှေ့တော်မူပြီ။ အသိ အကျွမ်းတို့သည် မှောင်မိုက် ထဲမှာ ရှိကြပါ၏။

၈၉

၁ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို အစဉ်အမြဲ သီချင်းဆို ပါမည်။ ကိုယ်တော်၏ သစ္စာကို လူမျိုး အဆက်ဆက်တို့အား ဟောပြော မြှောက်ဆိုပါမည်။

၂ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်ရပါ၏။ သစ္စာတော်ကို ကောင်းကင်၌ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော် မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သဘောကျပါ၏။

၃၊ ၄ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ အမျိုး အနွယ်ကို အစဉ်မပြတ် ငါ မြဲမြံစေမည်။ သင်၏ပလ္လင် ကိုလည်း လူမျိုးအဆက်ဆက် တည်စေမည်ဟု ငါ ရွေးကောက်သော သူနှင့် ငါသည် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့၍ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပြီ။

၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်သည် အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် စည်းဝေး လျက် သစ္စာတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြပါစေသော။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တွင် ထာဝရ ဘုရားနှင့် အဘယ်သူ ပြိုင်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏ သားတို့တွင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူတူသနည်း။

၇ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပရိသတ် တွင် အလွန် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံ တော်၌ ပတ်လည် နေသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ရိုသေဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူ တူပါသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ခွန်အားကြီးတော်မူ၏။ သစ္စာ တော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပတ်ဝန်းလျက် ရှိပါ၏။

၉ သမုဒ္ဒရာ ဟုန်းခြင်းကို အစိုးရတော်မူ၏။ လှိုင်း တံပိုးထသောအခါ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၁၀ ကိုယ်တော်သည် သူရဲကဲ့သို့ ရာခမ်ကို ချိုးဖျက်၍၊ အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ဖြင့် ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူ၏။

၁၁ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ် တန်ဆာများကို တည်တော်မူပြီ။

၁၂ မြောက်မျက်နှာနှင့် တောင်မျက်နှာ ကိုလည်း

ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ တာဗော်တောင်နှင့် ဟေရမုန် တောင်သည် နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီဆိုကြပါ၏။

၁၃ တန်ခိုး ရှိသော လက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ လက်တော်သည် အားကြီး၍၊ လက်ျာ လက်တော် သည် မြင့်ပါ၏။

၁၄ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ် ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာဖြစ်ပါ၏။ ကရုဏာ နှင့် သစ္စာသည် မျက်နှာတော်ရှေ့၌ သွားကြပါ၏။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ နှိုးဆော်တော်မူခြင်း အသံကို နားလည်သော လူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၆ သူတို့သည် မျက်နှာတော်အလင်း၌ သွားလာရ ကြပါ၏။ နာမတော်၌အစဉ် ဝမ်းမြောက်၍ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း တရား အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ အစွမ်းသတ္တိ၏ ဘုန်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့်လည်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက် ရှိပါ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာ တော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့် မိန့်မြှောက်တော်မူသည်ကား၊ အားကြီးသော သူသည် ကူမည်အကြောင်း ငါ ခန့် ထားပြီ။ လူစုထဲက ရွေးကောက်သောသူ တယောက် ကို ငါချီးမြှောက်ပြီ။

၂၀ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်ကို ဝါတွေ့၍၊ သန့်ရှင်းသော ဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးပြီ။

၂၁ သူ့ဘက်မှာ ငါ့လက်သည် တည်လိမ့်မည်။ ငါ့ လက်ရုံးသည် သူ့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။

၂၂ ရန်သူသည် သူ၏ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် မယူရ။ မတရားသော သူသည် မညှဉ်းဆဲရ။

၂၃ သူ၏ ရန်သူတို့ကို သူ့ရှေ့မှာ ဝါနိုင်စက်၍၊ သူ့ကို မုန်းသော သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်မည်။

၂၄ ငါ၏သစ္စာနှင့် ကရုဏာသည် သူ့ဘက်မှာ နေ၍၊ ငါ၏နာမ အားဖြင့် သူ၏ ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

၂၅ သူ၏ လက်ကိုလည်း၊ ပင်လယ် ပေါ်မှာ၎င်း၊ သူ၏ လက်ျာလက်ကို မြစ်များပေါ်မှာ၎င်း ဝါတင်၍ ထားမည်။

၂၆ သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်ရာ

ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု၊ ငါ့ကို ကြွေးကြော်လိမ့်မည်။

၂၇ အကယ်စင်စစ် သူ့ကို သားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍၊
လောကီရှင် ဘုရင်တို့ အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။

၂၈ ငါ၏ ကရုဏာကို သူ့အတိုင်း ငါသည် အစဉ်စောင့်၍၊
ငါ၏ ပဋိညာဉ်တရားသည် သူ၌ မြဲမြံလိမ့်မည်။

၂၉ သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေမည်။
သူ၏ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စထာဝရ
ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၀ သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို စွန့်ပယ်၍၊
ငါ၏ စီရင်ချက်တို့ကို မကျင့်၊

၃၁ ငါ၏ အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ရှုတ်ချ၍၊ ငါ၏ ပညတ်တို့ကို
မစောင့်ဘဲ နေလျှင်၊

၃၂ ငါသည် သူတို့ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ကြိမ်လုံးနှင့်
ဆုံးမ၍ အဏ်ချက်တို့နှင့် ဒုစရိုက်အတိုင်း အပြစ်ပေးမည်။

၃၃ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ ကရုဏာကို သူမှ ငါမနှုတ်
မယ်။ ငါ၏ သစ္စာကိုလည်း မဖျက်။

၃၄ ငါ၏ ပဋိညာဉ် တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ။ ငါ
မိန့်မြှောက်သော စကားလည်း ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိရ။

၃၅ ငါသည် ဒါဝိဒ်ကို မလှည့်စားဟု ငါ၏ သန့်ရှင်းခြင်း
ပါရမီကို တိုင်တည်၍ တခါ ကျိန်ဆိုပြီ။

၃၆ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲ တည်ရမည်။
သူ၏ပလ္လင်သည်လည်း၊ ငါ့ရှေ့၌ နေကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။

၃၇ လကဲ့သို့၎င်း၊ မုန်းကောင်းကင်၌ သစ္စာစောင့်
သော သက်သေ ကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ် မြဲမြံရမည်ဟု
ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူပါပြီ။

၃၈ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုစွန့်ပယ်၍
ရှုံ့ရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော သူကို
အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။

၃၉ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို
ဖျက်၍၊ သူ၏သရဖူကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော်မူပြီ။

၄၀ သူ၏ ခြံရံသမျှတို့ကို ချိုး၍၊ သူ၏ တိုက်များကို
ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။

၄၁ လမ်း၌ ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည်
သူ့ကို လှယူကြ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ်
ပါ၏။

၄၂ သူ၏ရန်သူတို့ လက်ျာလက်ကို ချိုးမြှင့်၍၊ ရန်ဘက်
ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။

၄၃ သူ၏ ထားသွားကို လိပ်စေ၍၊ သူ စစ်တိုက်ရာ
တွင်ထောက်မတော် မမူပါ။

၄၄ သူ၏ဘုန်းကို ကွယ်စေ၍၊ သူ၏ ရာဇပလ္လင်ကို
မြေသို့ နှိမ့်ချတော်မူပြီ။

၄၅ သူ၏ ပျိုသော အရွယ်ကို တိုစေ၍ အရှက်ခွဲ
တော်မူပြီ။

၄၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်း
မထင်ရှားဘဲ၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ပုန်း၍
နေတော်မူမည်နည်း။ အမျက်တော်သည် အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး မီးကဲ့သို့ လောင်ရပါမည်နည်း။

၄၇ အကျွန်ုပ်၏ အသက်တာသည် အဘယ်မျှ
လောက် တိုသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်မျှလောက် ပျက်
တတ်စေခြင်းငှါ၊ လူသား အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း
တော်မူသည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့တော်မူပါ။

၄၈ သေခြင်းသို့ မရောက်၊ အသက် ရှင်၍ မိမိ
ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ တန်ခိုးမှ ကယ်နှုတ်နိုင်သော
သူကား အဘယ်သူနည်း။

၄၉ အို ထာဝရဘုရား၊ သစ္စာတော် နှင့်တကွ
ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော
ရှေးကရုဏာတော်သည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။

၅၀ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည်
ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ များစွာ
သော လူတို့၏အမှု အလုံးစုံကို အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်ရင်ခွင်၌ ဆောင်ရပါ၏။

၅၁ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
၏ ရန်သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။ အထံတော်၌
ဘိသိက်ခံသော သူ၏ ခြေရာတော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်
ကြပါ၏။

၅၂ ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်
မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၉၀

ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေ ပြုသော ပဌနာ

၁ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကာလအစဉ်
အဆက်အကျွန်ုပ်တို့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂ တောင်များကို မဘော်၊ မြေကြီးနှင့် လောက
ဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတော် မမူမှီ၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေး
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မှစ၍၊ နောက်ကမ္ဘာ အဆက်
ဆက်တိုင်အောင် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၃ လူမျိုးကိုကား၊ ကြေမှုစေတော်မူ၏။ အချင်း
လူသားတို့ ပြန်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ရှေ့တော်၌ အနှစ် တထောင်သည် လွန်ပြီးသော
မနေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ညဉ့်ယံတယံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။

၅ လူတို့ကို လွှမ်းမိုး တိုက်သွားတော်မူ၏။ သူတို့
သည် အိပ်ပျော်ခြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ လူသည်မြက်
ပင်ကဲ့သို့ နံနက် အချိန်၌ တိုးပွားတတ်ပါ၏။

၆ နံနက်အချိန်၌ကား၊ ပွင့်လန်း၍ တိုးပွားပါ၏။ ညဦးအချိန်၌ကား၊ ရိတ်၍ ညှိုးနွမ်းပါ၏။

၇ အမျက်တော် ထွက်သော အားဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ စိတ်တော် မပြေသောကြောင့်၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကြပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုစရိုက်များကို ရှေ့တော်၌၎င်း၊ ဝှက်ထားသော အကျင့်များကို မျက်နှာတော် အလင်း ထဲ၌၎င်း၊ လှန်ထားတော်မူ၏။

၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် အမျက်တော်ကို ခံရသော ကြောင့်၊ နေ့ရက်ကာလ ရွှေ့သွား၍၊ နှစ်များတို့သည် စိတ်ထင် ကဲ့သို့ လွန်တတ်ကြပါ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက် အရွယ်သည် အနှစ် ခုနစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည် ရှိပါ၏။ အားကြီး၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ် ပြည့်သော်လည်း၊ ဝါကြွားခြင်းသည် ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ထို အသက် သည်လည်း မြန်မြန် လွန်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စုတေ့ ကြပါ၏။

၁၁ အမျက်တော် အရှိန်ကို အဘယ်သူ သိပါသနည်း။ အမျက်ထွက်တော်မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သင့်သည် အတိုင်း အဘယ်သူ ကြောက်ရွံ့ပါသနည်း။

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာတရားကို နှလုံးသွင်းမိ မည်အကြောင်း၊ ကိုယ် နေ့ရက်ကာလကို ရေတွက် နိုင်ခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ပြန်လာတော်မူပါ။ အဘယ်မျှ လောက် ကြာပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို နာကြင်သော စိတ်ရှိတော်မူပါ။

၁၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကရုဏာတော်နှင့် အလျင်အမြန် ရောင့်ရဲ စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် တသက်လုံး ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းကြပါလိမ့်မည်။

၁၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော နေ့ရက် ကာလ၊ ဒုက္ခခံရ ခဲ့ပြီးသော နှစ်ပေါင်းများသည်အတိုင်း၊ ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၆ အမှုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့အား၎င်း၊ ဘုန်းတော်သည် သားမြေးတို့အား၎င်း ထင်ရှားပါ စေသော။

၁၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်ပါ စေသော။ အကျွန်ုပ်တို့ ပြုသော အမှုတို့ကိုလည်း အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ မြဲမြံစေတော်မူပါ။

၉၁

၁ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ ကွယ်ကာရာ ဌာန

တော်၌ နေသောသူသည် အန္တတန်ခိုးရှင်၏ အရိပ်ကို ခိုရလိမ့်မည်။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ ခိုလှုံရာ၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါကိုးစားသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ငါပြောဆို၏။

၃ အကယ်စင်စစ် မုဆိုး၏ ကျော့ကွင်းနှင့်၎င်း၊ သေတတ်သော အနာနှင့်၎င်း၊ သင့်ကိုကင်းလွတ် စေတော်မူမည်။

၄ အတောင်တော် အမွှေးနှင့် ဖုံးအုပ်တော်မူ၍၊ အတောင်တော် အောက်၌ သင်သည် လုံခြုံစွာ နေရလိမ့်မည်။ သစ္စာတော်သည် သင်၏ ခိုင်းလွှား ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ ညဉ့်အခါ ဖြစ်တတ်သော ဘေးကို၎င်း၊ နေ့အချိန်၌ ပစ်သော မြှားကို၎င်း၊

၆ မှောင်မိုက် ထဲမှာ လည်တတ်သော ကာလနာ ကို၎င်း၊ မှန်းတည့် အချိန်၌ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဥပဒ်ကို၎င်း၊ သင်သည် မကြောက်ရ။

၇ သင်၏ အနားမှာ လူတထောင်၊ သင်၏ လက်ျာ ဘက်မှာ လူတသောင်း လဲသော်လည်း၊ သင့်ကို မထိမခိုက်ရ။

၈ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကြည့်၍၊ မတရား သော သူတို့၌ ရောက်ရသော အပြစ်ကို မြင်ရုံမျှသာ ရှိလိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သင်သည် ဆို၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၌ နေရာ ကျသောကြောင့်၊

၁၀ သင်၌ မကောင်းသော အနိဋ္ဌ ရုပ်မကပ်မရောက်။ သင့်နေရာသို့ ဘေးဥပဒ် မချဉ်းရ။

၁၁ သွားလေရာရာ၌ သင့်ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင် တမန်တို့အား သင့်အဘို့ မှာထားတော် မူသည်ဖြစ်၍၊

၁၂ သင်၏ ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည် ခြင်္သေ့နှင့် မြွေဆိုး အပေါ်မှာ ကျော် သွား၍၊ ခြင်္သေ့ပျံနှင့် နဂါးတို့ကို ခြေဖြင့်နင်းလိမ့်မည်။

၁၄ သူသည် ငါ့ကို ချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ငါ ကယ်နှုတ်မည်။ ငါ့၏နာမကို သိသောကြောင့်၊ သူ့ကို ငါ ချီးမြှောက်မည်။

၁၅ သူသည် ငါ့ကို ခေါ်သောအခါ ငါထူးမည်။ ဒုက္ခ ခံရသောအခါ သူ့ဘက်မှာ ငါနေ၍ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏ ဘုန်းကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။

၁၆ ရှည်သော အသက်နှင့် သူ့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဝါ၏ ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကို သူ့အားပြမည်။

၉၂

ဥပုသ်နေ့အဘို့ ဆာလံသီချင်း။

- ၁ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်း၍၊
- ၂ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ နာမတော်ကို ထော မနာသီချင်း ဆိုခြင်းငှါ၎င်း၊
- ၃ စောင်းနှင့်တကွ ကြီးဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာ၊ တယော၊ မိကျောင်းတို့ကို တီး၍၊ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို နံနက်အချိန်၊ ညအချိန် အစဉ်အတိုင်း ပြခြင်းငှါ၎င်း လျောက်ပတ်ပေ၏။
- ၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အမှုတော်များ အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူ သမျှတို့ကြောင့် ရွှင် လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။
- ၅ အို ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူသော အမှုတို့ သည် ကြီးမား၍၊ အကြံအစည်တော်လည်း အလွန် နက်လှပါ၏။
- ၆ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသောသူ မသိ၊ မိုက်သောသူ နားမလည်သော အမှုအရာဟူမူကား၊
- ၇ မတရားသော သူတို့သည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ ပေါက်၍၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့သည် ပွင့်လန်း ကြသောအခါ၊ ထာဝရပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသော အကြောင်းပေတည်း။
- ၈ ကိုယ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲ ကြီးမြင့်တော် မူသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။
- ၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အဓမ္မ အမှုကို ပြုသော သူအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။
- ၁၀ အကျွန်ုပ်၏ ချိုကိုကား၊ ကြံ့ချို ကဲ့သို့ ခိုးမြှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အသစ်သော ဆီနှင့် လိမ်းတော်မူ လိမ့်မည်။
- ၁၁ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင် လျက်၊ ရန်ဘက်ပြုသော လူဆိုးတို့ အကြောင်းကို နားကြားလျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အားရပါလိမ့်မည်။
- ၁၂ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် စွန့်ပလွံပင် ကဲ့သို့ ပွင့်လန်း၍ လေဗနန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ ကြီးပွားလိမ့်မည်။
- ၁၃ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ စိုက်ပျိုးသော သူတို့သည် ဝါတို့ ဘုရားသခင်၏ တန်တိုင်းတော်တွင် ပွင့်လန်း ကြလိမ့်မည်။

၁၄ အသက်ကြီးသော ကာလတွင်ပင်၊ အသီးကို သီး၍ ကြွယ်ဝစိမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုသို့သော အားဖြင့် ဝါ၏ကျောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၍၊ မတရားသော အမှုနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူသည်ဟု ထင်ရှား လိမ့် သတည်း။

၉၃

- ၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံ၍၊ အာနဘော်နှင့် တန်ဆာ ဆင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့ ဝတ်ဆင်၍၊ ခွန်အားကို ခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ် ၍၊ လောက ဓာတ်သည် မလှုပ်မရှား နိုင်အောင် တည်လျက်ရှိ၏။
- ၂ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် ရှေးဦးစွာ မှစ၍ တည်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကာလမှစ၍ အစဉ် အမြဲ ဖြစ်တော်မူ၏။
- ၃ အို ထာဝရဘုရား၊ မြစ်တို့သည် ထကြပါ၏။ မြစ်တို့သည် ဟုန်းသံကို ပေးကြပါ၏။ မြစ်တို့သည် လှိုင်းတံပိုးခတ်ကြပါ၏။
- ၄ ရေများ ဟုန်းသံနှင့် တကွ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းတံပိုး တို့သည် အားကြီးသည်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ် ၌သာ၍ တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။
- ၅ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အလွန် မြဲမြံ ကြပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီသည် အစဉ်အမြဲ အိမ်တော်၏ အသရေဖြစ်ပါသတည်း။

၉၄

- ၁ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။
- ၂ မြေကြီးသားတို့ကို တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင်၊ ထတော်မူပါ။ မာနကြီးသော သူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။
- ၃ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသော သူတို့သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့် မည်နည်း။
- ၄ အဓမ္မအမှုကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် စော် ကား၍၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဝါကြွားကြပါလိမ့်မည်နည်း။
- ၅ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို နှိပ်စက်၍၊ အဓမ္မတော်ကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။
- ၆ မုဆိုးမနှင့် ဧည့်သည်ကို၎င်း၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်ကို၎င်း သတ်ကြပါ၏။

၇ သို့ ရာတွင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မမြင်၊ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် မမှတ်တတ်ဟု ဆိုကြ ပါ၏။

၈ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသော သူတို့၊ နားလည်ကြ လော့။ လူမိုက်တို့၊ အဘယ်ကာလမှ ပညာသတိကို ရကြလိမ့်မည်နည်း။

၉ နားကို စိုက်ထားတော်မူသောသူသည် မကြားရ သလော။ မျက်စိကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော သူသည် မမြင်ရသလော။

၁၀ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသော သူသည် အပြစ်မပေးရ သလော။ လူတို့အား ပညာအတတ်ကို သွန်သင်တော်မူသော သူသည် ကိုယ်တိုင် ပညာ အတတ် မရှိသလော။

၁၁ လူတို့၏ အကြံအစည်သည် အချည်းနှီးဖြစ် ကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သိတော်မူ၏။

၁၂၊ ၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသူတို့ အဘို့ တွင်းတူးစဉ်အခါ၊ ဒုက္ခ နေ့ရက်ကာလနှင့် လွတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ပေးအံ့သောငှါ၊ ကိုယ်တော် ဆုံးမ၍၊ တရားတော်ကို သွန်သင်တော်မူသော သူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ လူတို့ကို မပယ်၊ အမွေ တော်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။

၁၅ တဖန် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားဘက်၌ စီရင်ဆုံး ဖြတ်တော်မူ၍၊ သဘောဖြောင့်သောသူ အပေါင်း တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၆ လူဆိုးတို့ကို ဆီးတား၍ ဝှံ့တက်မှာ အဘယ်သူ ထမည်နည်း။ မတရားသော သူတို့ကို ဆီးတား၍၊ ဝှံ့တက်မှာ အဘယ်သူ နေမည်နည်း။

၁၇ ထာဝရဘုရား ငါ့ကို မစတော် မမူလျှင်၊ ငါ့ ဝိညာဉ်သည် ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌ မကြာမမြင့်မှီ နေရာကျရလိမ့်မည်။

၁၈ ငါ့ ခြေချော်လျက် ရှိသည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုသော အခါ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကရုဏာသည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မပါ၏။

၁၉ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးထဲမှာ စိတ်များပြားသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သာ စေတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းပါ၏။

၂၀ မတရားသော အကြံကို မင်း၏ အခွင့်နှင့် ပြုစု တတ်သော အဓမ္မရာဇာ ပလ္လင်သည် ကိုယ်တော်နှင့် မိသဟာရ ဖွဲ့မရပါမည်လော။

၂၁ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ

စုဝေးကြပါ၏။ အပြစ် မရှိသောသူကို သေစေခြင်းငှါ စီရင်ကြပါ၏။

၂၂ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ၏ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ ခိုလှုံရာ ကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၃ သူတို့၏ အပြစ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေ တော်မူမည်။ အဓမ္မ အမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် ပယ်ဖြတ် တော်မူမည်။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

၉၅

၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားအား ရွှင်လန်းသီချင်း ဆိုကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရာ ကျောက်ကို ကျူးကြကုန်အံ့။

၂ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ရှေ့တော်သို့ ဝင်၍၊ ဆာလံသီချင်းဆိုလျက် ကျူးသော အသံကို ပြုကြ ကုန်အံ့။

၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ကြီးမြတ်သော ဘုရား၊ ဘုရား တကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သော ဘုရင် ဖြစ် တော်မူ၏။

၄ မြေကြီးနက်နဲရာ အရပ်တို့သည် လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏။

၅ ပင်လယ်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍ ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူ၏။

၆ လာကြ။ ပြင်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ဒူးထောက်ကြကုန်အံ့။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ အထံတော်၌ ကျက်စားသော သူ၊ လက်တော် အောက်၌ နေသောသိုးစု ဖြစ်ကြ၏။

၈ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော် အသံကို ကြားလျက် ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံး မရှိကြနှင့်။

၉ သင်တို့ အဘများသည် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံး ငါ့ကို အနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသော တောတွင်၊ ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍၊ စုံစမ်းရာ ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။

၁၀ ထိုလူမျိုးကို ငါရှုံ့သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် စိတ်သဘော မှားယွင်းတတ်သော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။

၁၁ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာ ထဲသို့ မဝင်ကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါ့ကိုဆို၏။

၉၆

၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆို၍၊ နာမတော်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။

၃ ဘုန်းတော်ကို တပါးအမျိုးသား တို့၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသောလူမျိုး တို့၌၎င်း ဘော်ပြုကြလော့။

၄ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍ အလွန် ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၅ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရား ရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၆ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်သည် ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဂုဏ်အသရေလည်း သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ရှိ၏။

၇ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုး အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။

၈ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့လျက် တန်တိုင်းတော်သို့ ဝင်ကြလော့။

၉ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိကြလော့။

၁၀ ထာဝရဘုရား စိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဟောပြော ကြလော့။ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ လူများကို ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၁ ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိစေ။ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံစလံကို ပြုစေ။

၁၂ လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌ရှိ သမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။ ထိုအခါ တော၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ရွှင်လန်းစွာ သီဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ

တော်မူ၏။ မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားနှင့်၎င်း၊ လူများကို သစ္စာတော်နှင့်၎င်း စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလတံ့။

၉၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ကျွန်းများတို့သည်လည်း ရွှင်လန်းကြစေ။

၂ မိုဗ်းတိမ်နှင့် မှောင်မိုက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ရှိကြသည်။ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာ ဖြစ်၏။

၃ မီးသည် ရှေ့တော်၌ သွား၍ ရန်သူတို့ကို အလှည့်လှည့် လောင်လေ၏။

၄ လျှပ်စစ်တော်သည် လောကဓာတ်ကို လင်းစေ၏။ မြေကြီးသည် မြင်၍ တုန်လှုပ်၏။

၅ ထာဝရဘုရား ရှေ့ မြေကြီး တပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့တော်၌ တော်တို့သည် ဘယောင်း ကဲ့သို့ အရည်ဖြစ်ကြသည်။

၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည် ထင်ရှားစွာ ပြ၍ လူများအပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကို မြင်ကြ၏။

၇ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ဝတ်ပြုသောသူ အချည်းနှီး သက်သက်သော အရာ၌ ဝါကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်း ရှိကြစေ။ ဘုရားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ပြုပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။

၈ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် တရားစီရင်တော်မူချက်တို့ အကြောင်းကြောင့် ဇီအုန်မြို့သည် ကြား၍ ရွှင်လန်းပါ၏။ ယုဒ သတို့သမီးတို့လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် အလွန် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရ ဘုရားကို ချစ်တော်မူသော သူတို့ မကောင်းသောအမှုကို ရွံရှာကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်မတော်မူ၍ မတရားသော သူတို့၏ လက်မှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

၁၁ အလင်းသည် တရားသော သူတို့အဘို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သဘောဖြောင့်သော သူတို့အဘို့ ပျိုးကြဲလျက် ရှိကြ၏။

၁၂ ပြောမတ်သော သူတို့ ထာဝရဘုရားကို အမှီ ပြု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော နာမတော် ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၉၈

၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ လကျာ လက်တော်နှင့် သန့်ရှင်းသော လက်ရုံး တော်သည် ကိုယ်တော်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ပြုလေပြီ။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ထင်းရှားစေ၍ ပြောမတ်တော်မူခြင်း တရားကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့အား ဘော်ပြ တော်မူပြီ။

၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့ ဘုရား သခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို မြေကြီးစွန်း အပေါင်းတို့သည် မြင်ကြပြီ။

၄ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။ အသံဗလံကို ပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။

၅ စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆို ကြလော့။ စောင်းတီး၍ တုရိယာသံကို ပြုကြလော့။

၆ တံပိုးနွဲ့ရာကို မှုတ်၍၊ ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။

၇ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ် တန်ဆာသည် အသံဗလံကို ပြုစေ။ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့သည် ထိုနည်းတူ။

၈ မြစ်တို့သည် လက်ခုပ်တီး၍ တောင် ရှိသမျှ တို့သည်လည်း ရွှင်လန်းကြစေ။

၉ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးသားတို့ကို တရား စီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ပြောမတ်စွာစီရင်၍ လူများကို ဟုတ်မှန်ခြင်းတရား အတိုင်း စီရင်ခြင်းဆုံး ဖြတ်တော်မူလတံ့။

၉၉

၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ လူများ တို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကြစေ။ ခေရဗိမ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ မြေကြီးသည် လှုပ်ရှားခြင်းရှိစေ။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ဇီအုန်တောင်မှာ ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ လူများ အပေါင်းတို့ထက် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။

၃ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော နာမတော်ကို

ချီးမွမ်းကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်း ရှိသတည်း။

၄ တရားကို နှစ်သက်သော ရှင်ဘုရင်၏ တန်ခိုး တော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ကိုယ်တော်သည် မှန်သော စီရင်ခြင်းကို တည်စေတော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၌ တရားသဖြင့်ပြု၍၊ ပြောမတ်စွာ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။

၅ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက် ကြလော့။ ခြေတော်တင်ရာ ခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုး ကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၆ ယဇ်ပရောဟိတ် မောရှေနှင့် အာရုန်၊ နာမတော် ကို ပဌနာပြုသောသူ ရှမ္မေလ၊ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြု၍ ကိုယ်တော်သည် ထူးတော်မူ၏။

၇ သူတို့အား မိုဗ်းတိမ်တိုင်ထဲက မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ သက်သေ ခံတော်မူချက်များ ကို၎င်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကို၎င်း စောင့်ရှောက် ကြ၏။

၈ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ထူးတော်မူ၏။ သူတို့အမှု ကြောင့် အပြစ်ပေးသော်လည်း၊ သူတို့ကို သည်းခံ သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၉ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချီး မြှောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်မှာ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော် မူသတည်း။

၁၀၀

၁ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုလျက်၊ အထံတော်သို့ ဝင်ကြလော့။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူ သည်ကို သိမှတ် ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ငါတို့၏ အရှင် ဖြစ်တော် မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏လူ ဖြစ်ကြ၏။ အထံတော်၌ ကျက်စားသောသိုးစုလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၄ ကျေးဇူးတော် ကြီးမားပါသည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊ တံခါးတော်တို့ကို၎င်း၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် တန်တိုင်းတော်တို့ကို၎င်း ဝင်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်

ကို ချီးမွမ်း၍ နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ ရှိ၍ သစ္စာတော်သည် ကာလ အဆက်ဆက် တည်လေသတည်း။

၁၀၁

၁ ငါသည် သနားစုံမက်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သီချင်းဆိုပါမည်။ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုပါမည်။

၂ စုံလင်သော တရားအတိုင်း ပညာသတိနှင့် ကျင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ အဘယ်ကာလမှ ကြွလာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ့် အိမ်တွင် သန့်ရှင်းသော စိတ်နှလုံးနှင့် ကျင့်ပါမည်။

၃ အဓမ္မ အမှုအရာကို မျက်မှောက် မပြုပါ။ လမ်းလွဲသောသူ၏ အမှုကို ရွံရှာသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ၌ မမှီမကပ်ရ။

၄ သဘောကောက်သော သူသည် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားရမည်။ မကောင်းသော သူနှင့် ငါမပေါင်းဘော်။

၅ မိမိ အိမ်နီးချင်း၏ အသရေကို တိတ်ဆိတ်စွာ ဖျက်သောသူကို ငါပယ်ဖြတ်မည်။ မျက်နှာ ထောင်လွှား၍ စိတ်မြင့်သောသူကိုလည်း သည်းမခံ။

၆ သစ္စာရှိသော ပြည်သားတို့သည် ငါ့ထံမှာ နေမည် အကြောင်း သူတို့ကို ငါကြည့်ရှုမည်။ စုံလင်သော တရား၌ ကျင့်လည်သောသူသည် ငါ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။

၇ လှည့်စားတက်သော သူမူကား၊ ငါ့အိမ်၌ မနေရ။ မုသာစကားကို ပြောတတ်သော သူသည်လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အခွင့် မရှိရ။

၈ ဆိုးသောအမှုကို ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား၏ မြို့တော်မှ ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ မတရားသော ပြည်သား ရှိသမျှတို့ကို စောစော ဖျက်ဆီးလေအံ့ သတည်း။

၁၀၂

ဆင်းရဲသော သူသည် ညှိုးငယ်သော စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ညည်းတွား မြည်တမ်း၍ပြုသော ပဌနာ။

၁ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ခြင်း အသံသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။

၂ ဘေးရောက်သည်ကာလ၌ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှ လွှဲတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။ အလျင်အမြန် ထူးတော်မူပါ။

၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ နေ့ရက်ကာလသည် မီးခိုးကဲ့သို့ ကုန်တက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အရိုးတို့သည် မီးချေးကဲ့သို့ ကျွမ်းကျပ်ပါ၏။

၄ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ အထိအခိုက် ခံရ၍၊ ညှိုးနွမ်းလျက် ရှိပါ၏။ အစာစားခြင်း ကိစ္စကို မေ့လျော့တက်ပါ၏။

၅ ကိုယ် ညည်းတွားခြင်း အသံကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ အရိုးတို့သည် အရေ၌ ကပ်လျက် ရှိကြပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်သည် လွှင်ပြင်၌နေသော ဝံပို ကဲ့သို့၎င်း၊ တော၌နေသော ဇီးကွက် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာ တကောင်တည်း နေရသော ငှက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ စောင့်လျက် နေရပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ် ရန်သူတို့သည် တနေ့လုံး ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ စော်ကားသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ပုံခိုင်း၍ ကျိန်ဆိုတက်ကြပါ၏။

၉:၁၀ စိတ်တော်မပြေ၊ အမျက်ထွက် တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြာကို မုန့်ကဲ့သို့ စားရပါ၏။ သောက်သော အခါလည်း၊ မျက်ရည် ရော၍ သောက်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်ပြီးမှ အောက်သို့ ချတော်မူပြီ။

၁၁ အကျွန်ုပ်၏ နေ့ရက်တို့သည် ရှည်လျားသော အရိပ် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်းပါ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရ ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် တည်ပါ၏။

၁၃ ထတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကို သနားတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကို ကယ်မသနားရသော အချိန်၊ ချိန်းချက် တော်မူသော အချိန်ရောက်ပါပြီ။

၁၄ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် ထိုမြို့၏ ကျောက်ခဲ တို့ကိုပင် နှစ်သက်၍၊ သူ၏ မြေမှုန့်ကိုပင် စုံမက်ကြပါ၏။

၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို၎င်း၊ လောကီ ရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့သည် ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို တည်ထောင်၍၊ ဘုန်းတော် နှင့်တကွ ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။

၁၇ ကိုးကွယ်ရာ မဲ့သောသူတို့ ဆုတောင်းခြင်း အကြောင်းကို မထီမဲ့မြင် မပြု၊ သူတို့၏ ပဌနာကို မှတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၈ ထို အကြောင်းအရာကို နောက်ဖြစ်လတံ့သော လူမျိုးတို့အတို့ ရေးမှတ်ရမည်။ ပြုပြင်တော်မူလတံ့ သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၉-၂၂ ချုပ်ထားသော သူ၏ ညည်းတွား သံကို နားထောင်ခြင်းငှါ၊ သေရမည့်သူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော လူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဝတ်ကိုပြုလျက် စုဝေးကြသောအခါ၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်း ငှါ၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အထွဋ်က ငုံကြည့် တော်မူ၍၊ ကောင်းကင်ပေါ်က ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ရှုမှတ်တော်မူ၏။

၂၃ လမ်းခရီး၌ ငါ၏ အစွမ်းကို လျော့စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ နေ့ရက်ကာလကို တိုစေခြင်းငှါ၊ ပြုတော် မူသောအခါ၊

၂၄ ငါ လျှောက်သော အချက်ဟူမူကား၊ အိုအကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ပျိုစဉ်ပင် ပယ်ရှင်းတော် မမူပါနှင့်၊ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့သည် ကာလအစဉ် အဆက် မြဲကြပါ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည် တော်မူပြီ၊ မိုးကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။

၂၆ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော် လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထို အရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံကို လဲသကဲ့သို့ လဲတော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြသော်လည်း၊

၂၇ ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော် မမူပါ။ အ သက်တော်လည်း မကုန်ဆုံးရပါ။

၂၈ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၏ သားမြေးတို့သည် တည် ၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ရှေ့တော်၌ မြဲမြံပါ လိမ့်မည်။

၁၀၃

၁ အို ငိုဝဲညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး လော့။ ငါ၏ အထဲမှာ ရှိသမျှတို့ ၊ သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၂ အို ငိုဝဲညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီး ပေးလော့။ ကျေးဇူးတော် အပေါင်းကို မမေ့လျော့နှင့်။

၃ သင်၏ အပြစ် အလုံးစုံတို့ကို ဖြေလွှတ်၍ သင်၏အနာရောဂါ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ပျောက်စေ တော်မူ၏။

၄ သင်၏ အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း ထဲက ရွေး၍၊ ကျေးဇူးတော် ကရုဏာတော်များနှင့် သင်၏ ခေါင်းကို ရစ်ပတ်တော်မူ၏။

၅ သင့်ကို အသက်ကြီးစဉ်၊ ကောင်းသော အရာနှင့် ရောင့်ရဲစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၏ အရွယ်သည် ရွှေလင်းတ၏ အရွယ်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ခြင်းရှိ၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသမျှ သော သူတို့အဘို့ တရားပေး၍ စီရင် ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။

၇ ဘာသာ ဓလေ့တော်တို့ကို မောရှေ့၌၊ စီရင် တော်မူသော အရာတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးတို့၌၊ ပြတော်မူပြတော်မူပြီ။

၈ ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်၍ ကရုဏာ ကြွယ်ဝသော သဘောရှိတော်မူ၏။

၉ အစဉ်မပြတ် အပြစ်တင်တော်မူသည် မဟုတ်။ အပြစ်ကို အမြဲထားတော်မူမည် မဟုတ်။

၁၀ ငါတို့ ပစ်မှားခြင်းနှင့် အလျောက် ငါတို့၌ ပြုတော် မမူတတ်။ ငါတို့၌ ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း အပြစ်ကို ပေးတော်မမူတတ်။

၁၁ မြေကြီးပေါ်တွင် ကောင်းကင် အမြင် ရှိသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၌ ကရုဏာတော်သည် အားကြီးပေ၏။

၁၂ အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည် အနောက်မျက်နှာစွန်းနှင့် ဝေးသည် အတိုင်း၊ ငါတို့ အပြစ်များကို ငါတို့နှင့် ဝေးစေတော်မူ၏။

၁၃ အဘသည် သားတို့ကို သနားစုံမက်သည် နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်ရွံ့သော သူ တို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ ကိုယ်ခန္ဓာကို သိတော် မူ၏။ ငါတို့သည် မြေမှုန့်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။

၁၅ လူတို့၏ နေ့ရက်ကာလသည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လူသည် လယ်ပြင်၌ ရှိသော ပန်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့်တတ်၏။

၁၆ လေသည် လွန်သွားလျှင် အပွင့်ပျောက်၍၊ သူ၏ နေရာသည် နောက်တဖန် သူ့ကို မသိရာ။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်မူကား၊ ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ အပေါ်သို့ ကာလ အစဉ် အဆက် သက်ရောက်တတ်၏။

၁၈ သစ္စာတော်ကို စောင့်၍ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ခြင်းငှါ၊ သတိပြုသော သူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက် တို့သည် ကုသလ တရားတော်နှင့် ဆိုင်ကြ၏။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ပလင်တော်ကို ကောင်း

ကင်ဘုံ၌ တည်တော်မူ၍ ၊ အာဏာတော်သည်
ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကို နှံ့ပြား၏။

၂၀ တန်ခိုးကြီးသော နှုတ်ကပတ်တော်အသံကို
နားထောင်လျက်၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်
သော ကောင်းကင် တမန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းချီးပေးကြလော့။

၂၁ အလိုတော်သို့ လိုက်သော အမှုတော်ထမ်း၊
ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေတော်အပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရား
ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၂၂ နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်၌ စီရင် ဖန်ဆင်းတော်မူ
သမျှတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၁၀၄

၁ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး
ပေးလော့။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကိုယ်တော်သည် အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်း
တန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် တန်ဆာ ဆင်တော်မူ၏။

၂ အဝတ်နှင့်ခြုံသကဲ့သို့၊ အလင်းနှင့်ကိုယ်တော်ကို
ခြုံတော်မူထသော၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်
ကဲ့သို့ ကြက်တော်မူထသော၊

၃ နေတော်မူရာ အထက်ခန်း၊ အမြစ်ကို ရေ၌
တည်တော်မူသော၊ မိုဗ်းတိမ် ရထားကို စီး၍၊ လေ
အတောင်တို့ဖြင့် ကြွသွားတော်မူထသော၊

၄ မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေအပါး
တို့ကို မီးလျှံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူထသော၊

၅ မြေကြီးအမြစ်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ မရွေ့မလှုပ်
ရှားစေခြင်းငှါ၊ တည်တော်မူသော ဘုရားပေတည်း။

၆ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးကို အဝတ်နှင့်
ဖုံးသကဲ့သို့၊ ပင်လယ်နှင့် ဖုံးတော်မူ၍၊ ရေတို့သည်
တောင်များအ ပေါ်မှာ ရပ်နေကြပါ၏။

၇ တဖန် ဆုံးမတော်မူ၍ သူတို့သည် ပြေးကြပါ၏။
မိုဗ်းချွန်းတော်မူ သံကို ကြား၍၊ အလျင်အမြန်
ပြန်သွားကြပါ၏။

၈ တောင်တို့သည် တက်လျက်၊ ချိုင့်တို့သည်
ဆင်းလျက်၊ သူတို့ဘို့ ခွဲတော်မူသော အရပ်သို့
ရောက်ကြပါ၏။

၉ ရေတို့သည် ပြန်လာ၍ မြေကြီးကို မလွှမ်းမိုး
စေခြင်းငှါ၊ မကျော်ရသော နယ်စပ်ကို ပိုင်းခြားတော်
မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ချိုင့်များ ထဲသို့ စမ်းရေကို
လွှတ်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တွင် စီးလျက်၊

၁၁ မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့အား သောက်ရသော

အခွင့်ကို ပေး၏။ မြည်းရိုင်းတို့သည် အဝတ်ပြေရ
ကြသည်။

၁၂ ထိုရေအနားမှာ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့သည်
နေရာကျ၍၊ သစ်ပင် အခက်အလတ်တို့တွင်
ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၃ အထက်ခန်းတော် ထဲက တောင်များကို ရေပေး
တော်မူ၏။ စီရင်ပြုပြင်တော်မူခြင်း အကျိုးကြောင့်၊
မြေကြီးသည် ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။

၁၄ တိရစ္ဆာန်တို့ မြက်ပင်ကို၎င်း၊ လူသုံးဘို့ စပါးပင်
ကို၎င်း၊ ပေါက်စေတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးထဲက မုန့်ကို
ထုတ်တော်မူ၏။

၁၅ စပျစ်ရည်သည်လည်း သူတို့ကို ရွှင်လန်းစေ၏။
ဆီအားဖြင့်လည်း သူတို့မျက်နှာကို ပြောင်စေတော်
မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့ နှလုံးကို ထောက်မ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ သစ်ပင်၊ စိုက်တော်မူသော
လေဗနန် အာရဇ်ပင်တို့သည်လည်း ရောင့်ရဲလျက်
ရှိကြ၏။

၁၇ ထို အပင်တို့၌ ငှက်တို့သည် အသိုက် လုပ်တတ်
ကြ၏။ ထင်းရှူးပင်တို့၌ တောငန်းတို့သည် နေရာ
ကျတတ်ကြ၏။

၁၈ မြင့်သော တောင်တို့သည် တောဆိတ်များ
မှီခိုရာ၊ ကျောက်တို့သည် ရှာဖွေယူန့်များ မှီခိုရာ
ဖြစ်ကြ၏။

၁၉ ချိန်းချက်သော အချိန်ဘို့၊ လကို ဖန်ဆင်းတော်
မူပြီ။ နေသည်လည်း မိမိဝင်ရသော အချိန်ကို သိ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်ကို စီရင်တော်မူ၍
ညဉ့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်၌ တောတိရစ္ဆာန် အပေါင်း
တို့သည် တွားလျက် ထွက်တက်ကြပါ၏။

၂၁ ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် လုယက်ခြင်း အလိုငှါ ဟောက်
၍၊ ဘုရားသခင်ထံမှာ အစာကို ရှာကြ၏။

၂၂ တဖန် နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည်ဆုတ်သွား၍
နေမြဲတွင်းတို့၌ အိပ်နေကြပါ၏။

၂၃ လူသည်လည်း လုပ်ဆောင် ပြုမူခြင်းငှါ ညဉ့်
တိုင်အောင် ထွက်သွားပါ၏။

၂၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် စီရင်ပြုပြင်တော်မူ
သောအရာတို့သည် အလွန် များပြားပါ၏။ ရိုဂိုသမျှ
တို့ကို ပညာတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
မြေကြီးသည် ဘဏ္ဍာတော်နှင့် ကြွယ်ဝပါ၏။

၂၅ မရေတွက်နိုင်အောင် တွားသွားသော တိရစ္ဆာန်
အစရှိသော တိရစ္ဆာန် အကြီးအငယ်များတို့နေရာ
ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော သုမုဒ္ဒရာလည်း ရှိပါသေး၏။

၂၆ ထိုအရပ်၌ သင်္ဘောတို့ သွားလာကြပါ၏။ ထိုအရပ်၌ ကွန်မြူးစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ငါးကြီးလတ်သန်သည်လည်း ရှိပါ၏။

၂၇ ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် အချိန်တန်လျှင် အစာ ကျွေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေကြပါ၏။

၂၈ ကိုယ်တော် ချထားတော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် သိမ်းယူကြပါ၏။ လက်တော်ကို ဖွင့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ သူတို့သည် ကောင်းသောအရာနှင့် ရောင့်ရဲကြပါ၏။

၂၉ မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပါ၏။ သူတို့ အသက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သေ၍ မိမိတို့မြေမှနုတ်ထဲသို့ ပြန်သွားကြပါ၏။

၃၀ တဖန် ဝိညာဉ်တော်ကို လွှတ်၍ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးမျက်နှာကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ၏။

၃၁ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် နိစ္စအမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုတော်တို့တွင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၃၂ မြေကြီးကို ကြည့်ရှုတော်မူ၍ သူသည် တုန်လှုပ်တတ်၏။ တောင်တို့ကိုတို့တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်ကြပါ၏။

၃၃ ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုမည်။ ငါဖြစ်သည် ကာလပတ်လုံး၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။

၃၄ ငါ ဥဒါန်းကျူးခြင်း အသံသည် နှစ်သက်တော်မှုဘွယ် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၌ ဝိရွှင်လန်းလိမ့်မည်။

၃၅ ပစ်မှားသော သူတို့ကို မြေကြီးမှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မတရားသော သူတို့သည် နောက်တဖန် မဖြစ်ကြ။ အိုငှါဝိညာဉ် ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ ဟာလေလုယ။

၁၀၅

၁ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရားကို သီချင်း ဆိုကြလော့။ ဆာလံ သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။

၃ သန့်ရှင်းသော နာမတော်၌ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်းကြစေ။

၄ ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုးတော်ကို ရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်အပြတ် ရှာကြလော့။

၅ စီရင်တော်မူသော အံ့ဘွယ်တို့ကို၎င်း၊ ထူးဆန်းသော အမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်ထွက် ပညတ်တို့ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ကြလော့။

၆ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန် အာဗြဟံအမျိုး ရွေးကောက်တော်မူသော ယာကုပ် အနွယ်တို့၊

၇ ကိုယ်တော်မြတ် ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင် လုံး၌ တရားစီရင်ပိုင်တော်မူ၏။

၈-၁၂ ငါသည် သင်တို့အမွေခံရာဘို့ ခါနာန်ပြည်ကို သင်၌ ပေးမည်ဟု ငါတို့ အမျိုးသည် အရေအတွက်အားဖြင့်မများ၊ အလွန်နည်း၍ ထိုပြည်၌ ညွှန်သည်ဖြစ်လျက် နေသောအခါ ၊ အာဗြဟံ၌ ဂတိထား၍၊ ဣဇာတ်ကို ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌ မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ လူမျိုး အဆက်တစ်ထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသော နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့တော်မူ၏။

၁၃ သူတို့သည် တမြို့မှ တမြို့သို့၎င်း၊ တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံသို့၎င်း၊ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ၊

၁၄ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူအားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ၊ သူတို့အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို ဆုံးမလျက်၊

၁၅ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသော သူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်၊ ငါ၏ ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန်တုံ၊ ထိုပြည်၌ မှတ်သိပ်ခြင်း ဘေးကို ခေါ်၍၊ အစာအဟာရ တည်းဟူသော အထောက်အပံ့ ရှိသမျှကို ချိုးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊

၁၇ ကျွန်ဖြစ်စေဘို့ အရောင်းခံရသော ယောသပ်ကို သူတို့ရှေ့မှာ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၁၈ သူ့ကို ခြေချင်းခတ်၍ သံနှင့် ညှဉ်းဆဲကြသည်။

၁၉ သူ၏ စကားမပြည့်စုံမှီ တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း စုံစမ်းခြင်းကို ခံရ၏။

၂၀ လူတို့ကို အစိုးရသော အရှင် တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်သည် စေလွှတ်၍ သူ့ကို နှုတ်ပြီးမှ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၂၁၊ ၂၂ သူသည် မိမိ အလိုရှိသည်အတိုင်း မင်းအရာရှိတို့ကို ချည်နှောင်၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဆုံးမပိုင်သောအခွင့်နှင့် နန်းတော်အုပ်၊ နိုင်ငံတော်အုပ် အရာ၌ ထိုသူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၃ ဣသရေလသည်လည်း အဲဒုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာ၍၊ ယာကုပ်သည် ဟာမအမျိုးနေရာ ပြည်၌ တည်းခို၏။

၂၄ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့ကို အလွန် များပြားစေ၍၊ ရန်သူတို့ထက် အားကြီးစေတော်မူ၏။

၂၅ မိမိလူတို့ကို ရန်သူတို့သည် မုန်း၍၊ မိမိကျွန်ုပ်တို့ကို ပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း၊ ထိုသူတို့ စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။

၂၆ တဖန် မိမိကျွန်ုပ် မောရှေနှင့် ရွေးကောက်တော်မူသော အာရုန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၂၇ အဲဒုတ္တု ပြည်သားတို့တွင် လက္ခဏာ သက်သေတော်တို့ကို ပြု၍၊ ဟာမ အမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

၂၈ မှောင်မိုက်ကို စေလွှတ်၍၊ မိုက်မဲစေတော်မူ၏။ သူတို့သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုရ။

၂၉ သူတို့ ရေများကို အသွေး ဖြစ်စေ၍၊ ငါးများကို သေစေတော်မူ၏။

၃၀ သူတို့ မြေသည် များစွာသော ဘားတို့ကို မင်းအိပ်ရာအခန်းတို့၌ပင် ဘွားလေ၏။

၃၁ အမိန့်တော်ရှိ၍ ယင်ရဲနှင့် ခြင်တို့သည် တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားကြ၏။

၃၂ မိုးပန်းရေအစား မိုးပန်းသီးကို၎င်း၊ သူတို့မြေပေါ်မှာ မီးလျှံကို၎င်း ပေးတော်မူ၏။

၃၃ သူတို့ စပုတ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင် တို့ကို ထိခိုက်၍၊ တပြည်လုံး၌ ရှိသော သစ်ပင်များကို ချိုးတော်မူ၏။

၃၄ အမိန့်တော် ရှိ၍ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ အရာဘကျိုင်းနှင့် ယာလက် ကျိုင်းတို့သည် လာ၍၊

၃၅ သူတို့ပြည်မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရှိသမျှတို့ကို ၎င်း၊ မြေဩဇာအသီး အနှံတို့ကို၎င်း ကိုက်စားကြ၏။

၃၆ သူတို့ အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ် တည်းဟူသော သူတို့ပြည်မှာ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၇ မိမိလူတို့ကို ရွှေငွေပါလျက် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ သူတို့အစုစု၌ အားနည်းသော သူတစ်ယောက်မျှ မရှိ။

၃၈ အဲဒုတ္တု ပြည်သည် သူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထွက်သွားသောအခါ တပြည်လုံး ဝမ်းမြောက်၏။

၃၉ သူတို့ အပေါ်မှာ မိုးပန်းတိမ်ကို ဖြန့်မိုး၍သည့်အခါ လင်းစရာဘို့ မီးကို ပေးတော်မူ၏။

၄၀ သူတို့သည် တောင်းသောအခါ ငုံးများကို ဆောင်ခဲ့တော်မူ၍၊ သူတို့ကို ကောင်းကင် မုန့်နှင့် ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။

၄၁ ကျောက်ကိုလည်း ဖွင့်လှစ်တော်မူ သဖြင့်၊ ရေသည်ထွက်၍ သွေ့ခြောက်သော အရပ်၌ မြစ်ကဲ့သို့ စီးသွားလေ၏။

၄၂ အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်ုပ် အာဗြဟံ၌ ထားခဲ့ဘူးသော သန့်ရှင်းသော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။

၄၃ ရွေးကောက် တော်မူသော မိမိလူတို့ကို ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်း နှင့်တကွ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၄၄ သူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ အတိုင်းကျင့်၍၊ ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ မြေကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အခြားသော လူတို့၏ အလုပ် ထဲသို့ ဝင်စားရကြ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၀၆

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလေဘူး။

၂ ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အရာတော်တို့ကို အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို အဘယ်သူသည် အကုန်အစင် ဘော်ပြနိုင်သနည်း။

၃ ခပ်သိမ်းသော အခါတို့၌ တရားကို စောင့်ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၄၊၅ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့၏ ကောင်းကျိုးကို မြင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုး ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ ဝမ်းမြောက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ အမွေဖြစ်သော သူတို့နှင့် အတူဝါကြွား ရွှင်လန်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ခံရသော စေတနာတော်နှင့်တကွ ၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့ နှင့်အတူ ပြစ်မှားကြပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုကြပါပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုကြပါပြီ။

၇ အဲဒုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမလည်ကြ။ များစွာသော

ဂရုဏာတော်တို့ကို မအောက်မေ့ကြ။ပင်လယ်နား၊ ဇေယျာလယ်နားမှာ ပုန်ကန်ကြပါ၏။

၈ သို့သော်လည်း၊ မဟာတန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နာမတော်သည် အကြောင်းကြောင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၉ ဧဒိပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၍၊ ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။ တော၌ ပို့ဆောင် သကဲ့သို့၊ နက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၁၀ မုန်းသော သူ၏လက်မှ သူတို့ကို ကယ်တင်၍၊ ရန်သူ၏လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။

၁၁ ရန်သူ တစုံတယောက်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ရေသည် လွှမ်းမိုးလေ၏။

၁၂ ထိုအခါ စကားတော်ကို ယုံ၍ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သီချင်းဆိုကြ၏။

၁၃ သို့သော်လည်း၊ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန် မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ ၊ အကြံအစည်တော်ကို မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊

၁၄ တော၌ အလွန်တပ်မက်၍၊ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၌ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏။

၁၅ သူတို့ တောင်းသော ဆုကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့၌ ပိန်ကြံခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တပ်ထဲမှာ မောရှေကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူ အာရုန်ကို၎င်း ငြူစူကြ၏။

၁၇ မြေကြီးသည် ကွဲလျက်၊ ဒါသန်ကိုမျှ၍၊ အဘိရ်၏ အသင်းအဝင်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။

၁၈ သူတို့ အသင်းအဝင်ထဲမှာ မီးရှို့၍၊ မတရားသော သူတို့ကို လောင်လေ၏။

၁၉ သူတို့သည် ဟောရပ်တောင် နားမှာ နွားသငယ်ကို လုပ်၍ အရည်သွင်းသော ရုပ်တုကို ပြုပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။

၂၀ သူတို့၏ ဘုန်းကို လဲ၍ မြက်ကို စားသော နွား၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ယူကြ၏။

၂၁၊ ၂၂ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြီးသော အမှုတို့ကို၎င်း၊ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို၎င်း၊ ဧဒိ ပင်လယ် နားမှာ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတို့ကို၎င်း၊ ပြု၍၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့ကြ၏။

၂၃ ထိုအခါ ရွေးကောက်တော်မူသော မောရှေသည် အမျက်တော်ကို လွှဲ၍၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ ဖျက်ဆီးရာ အရပ်၊ ရှေ့တော်၌ မရပ်

လျှင်၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံ ရှိတော်မူ၏။

၂၄ ထိုသူတို့သည်လည်း စကားတော်ကို မယုံ၊ သာယာသောပြည်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုကြ၏။

၂၅ မိမိတို့ တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၂၆ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို တော၌ လှဲခြင်းငှါ၎င်း၊

၂၇ သူတို့ အမျိုးအနွယ်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် လှဲ၍၊ အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့တဘက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူတို့သည် ဗာလပေဂရ ဘုရား၌ မှီဝဲ၍ လူသေရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားကြ၏။

၂၉ ထိုသို့ မိမိတို့အများ အားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ကာလနာသည် သူတို့ကို လုယက်လေ၏။

၃၀ ထိုအခါ ဖိနဟတ်သည် ထ၍ တရားစီရင် သဖြင့်၊ ကာလနာသည် ငြိမ်းလေ၏။

၃၁ ထိုအမှုကို သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ကဲ့သို့ လူမျိုးအဆက်ဆက် တည်သော ကာလအစဉ်မပြတ် မှတ်ရသတည်း။

၃၂ တဖန် မေရိဘာရေ အနားမှာ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြသဖြင့်၊ သူတို့ အတွက်ကြောင့် မောရှေ၌ အမင်္ဂလာဖြစ်လေ၏။

၃၃ သူ၏ စိတ်ကို ချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက် ကြသဖြင့်၊ သူသည်အမှတ်တမဲ့ မြှက်ဆို၏။

၃၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းမပြု။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ နေကြ၏။

၃၅ သူတို့နှင့် ရောနှော၍ သူတို့၏ ဘာသာ ဓလေ့ကို သင်ကြ၏။

၃၆ သူတို့၏ ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြု၍ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိကြ၏။

၃၇ ကိုယ့်သား သမီးတို့ကို နတ်ဆိုးတို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၃၈ ထို့အပြင် အပြစ်မရှိသော သူတို့၏ အသွေး၊ ခါနာန်ရုပ်တု တို့ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သော ကိုယ်သား သမီးတို့ အသွေးကို သွန်ကြ၍၊ ထိုမြေသည်အသွေးနှင့် ညစ်ညူးလေ၏။

၃၉ သူတို့သည် ကိုယ်အကျင့် အားဖြင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍ ကိုယ်အမှုတို့တွင် မှားယွင်းကြ၏။

၄၀ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အမျက်တော် ထွက်၍၊ မိမိအမွေတော်ကို ရွံရှာတော်မူ၏။

၄၁ သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်တော် မူသဖြင့်၊ မုန်းသောသူတို့သည် အုပ်စိုးကြ၏။

၄၂ ရန်သူတို့သည် ညဉ့်ဆဲ၍၊ သူတို့သည် ရန်သူ တို့အောက်မှာ နှိမ်ချခြင်းကို ခံကြ၏။

၄၃ သူတို့သည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ကယ်နှုတ်တော်မူ သော်လည်း၊ ပုန်ကန်သော အကြံကိုသာ ကြံ၍ မိမိတို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံကြ၏။

၄၄ တဖန်သူတို့ အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြားတော်မူလျှင် သူတို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်ရှုသဖြင့်၊

၄၅ ဝန်ခံခြင်း ဂတိတော်ကို သူတို့အဘို့ အောက်မေ့ ၍၊ ကရုဏာတော် များပြားသည့်အတိုင်း၊ နောင်တရ တော်မူ၏။

၄၆ သူတို့ကို ချုပ်သိမ်းထားသွားသော သူအပေါင်း တို့သည် သနားရကြမည်အကြောင်း ပြုတော်မူ၏။

၄၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းသော နာမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ကြီးလှ ပါတိဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်လျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ထဲက နှုတ်ယူ၍ စုသိမ်းတော်မူပါ။

၄၈ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေ သတည်း။ လူ့ဝပ်သိမ်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံကြစေ။ ဟာလေလုယ။

၁၀၇

၁ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၂၊၃ ရန်သူ၏ လက်မှ ထာဝရဘုရား နှုတ်၍ အရှေ့ အနောက်တောင်မြောက် အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်းသော သူတည်းဟူသော ရွေးတော်မူသော သူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။

၄ သူတို့သည် တောတွင် လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌ လည်၍၊ နေ့စရာ မြို့သို့ ရောက်သော လမ်းကို မတွေ့ကြ။

၅ ဆာဝတ် မှတ်သိပ်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။

၆ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ဆယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၇ သူတို့ နေ့စရာမြို့သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ဖြောင့် သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၈ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်

အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၉ အကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသော ဝိညာဉ်ကို ရောင့်ရဲ စေ၍၊ မွတ်သိပ်သော ဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ကောင်းသောအရာနှင့် ဝစေတော်မူ၏။

၁၀ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍၊

၁၁ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ အကြံတော်ကို မထိမ့် မြင်ပြုသောကြောင့်၊ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်၌ ထိုင်လျက် ဒုက္ခနှင့်ဝင်း၊ သံကြီးနှင့်ဝင်း၊ ချည်နှောင်လျက် နေကြ၏။

၁၂ ဘုရားသခင်သည် အမှုရောက်စေ၍၊ သူတို့ စိတ်ကို နှိမ်ချတော်မူ၏။ သူတို့သည်လဲ၍ ထောက်မ သောသူ မရှိဘဲ၊

၁၃ ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို အော် ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။

၁၄ မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်းအရိပ်ထဲက ထုတ်ဆောင် ၍ သူတို့ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေတော်မူ၏။

၁၅ လူသားတို့ ပြုမူသော ကရုဏာတော်နှင့် အံ့ ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတံခါးတို့ကို ချိုး၍ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။

၁၇ မိုက်သော သဘောရှိသော သူတို့သည် လမ်း လွဲ၍၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံကြ၏။

၁၈ စားစရာမျိုးကို ရွံ၍ သေခြင်းတံခါး ငါ့အနီးသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၉ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော် ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၀ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွှတ်သဖြင့် သူတို့အနာကို ငြိမ်းစေ၍ ဖျက်ဆီးခြင်း အရာများထဲက နှုတ်ယူ တော်မူ၏။

၂၁ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၂၂ ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်ကို ပူဇော်၍ ရွှင်လန်း သောအသံနှင့်တကွ အမှုတော်တို့ကို ကြားပြော ကြစေ။

၂၃ သင်္ဘော စီးလျက် ပင်လယ်ကို ကူး၍၊ ရေများ ပေါ်မှာ လုပ်ဆောင်သော သူတို့သည်၊

၂၄ နက်နဲရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော် တို့နှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို မြင်ကြ၏။

၂၅ အမိန့်တော်ရှိ၍ လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်သဖြင့် လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ထစေ၏။

၂၆ မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် တက်လျက် နက်နဲရာထဲသို့ ဆင်းလျက် တွေ့သော ဘေးကြောင့် သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။

၂၇ တလည်လည်သွားလျက် ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် နေ၍ ဉာဏ်တိမ်မြုပ်ခြင်း ရှိကြ၏။

၂၈ ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၂၉ လေပြင်းကို ပျောက်စေတော်မူ၍ လှိုင်းတံပိုးများလည်း ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။

၃၀ ထိုသို့ ငြိမ်ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အလိုရှိရာ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၃၁ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၃၂ လူပရိသတ် အလယ်မှာ ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမြှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏ အစည်းအဝေး၌ ချီးမွမ်းကြစေ။

၃၃ မြစ်တို့ကို လွှင်ပြင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ စမ်းရေထွက်ရာ အရပ်ကိုလည်း သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။

၃၄ မြေကောင်းသော ပြည်ကို ပြည်သူပြည်သားတို့၏ အပြစ်ကြောင့် ဆားမြေ ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၃၅ တဖန် လွှင်ပြင်ကို ရေနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သော အရပ်ကို စမ်းရေထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။

၃၆ ထိုအရပ်၌လည်း ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို နေရာချတော်မူ၍ သူတို့သည် မိမိနေစရာဘို့ မြို့ကို တည်ကြ၏။

၃၇ လယ်လုပ်လျက် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း စိုက်ပျိုးကြလျက် မြေအသီးအနှံတို့ကို ပြုစုကြ၏။

၃၈ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍ သူတို့သည် အလွန်ပွားများကြ၏။ သူတို့ နွားများကိုလည်း လျော့စေတော်မူ။

၃၉ တဖန် သူတို့သည် လျော့၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်း အားဖြင့် နှိမ့်ချလျက် နေကြ၏။

၄၀ မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍ လမ်း မရှိသော တောအရပ်၌ လည်စေတော်မူ၏။

၄၁ ဆင်းရဲသော သူကိုလည်း ဒုက္ခမှ ထမြောက်စေ၍ သိုးစုကဲ့သို့ အိမ်ထောင် ပွားများစေတော်မူ၏။

၄၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ခပ်သိမ်းသော ဒုစရိုက်သည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ရ၏။

၄၃ အကြင် သူသည် ပညာ ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို နားလည်လိမ့်မည်။

၁၀၈

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ဝိညာဉ်ပါလျက် ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုပါမည်။

၂ တယောနှင့် စောင်းတို့ နိုးကြလော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။

၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုပါမည်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည်ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဗ်းတိမ်သို့၎င်း မှီပါ၏။

၅ အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေပြင် တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၆ ချစ်တော်မူသော သူတို့သည် ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်၍ လက်ျာလက်ရုံးတော် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူပါ။

၇ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့် ငါသည် ဝမ်းမြောက်မည်။ ရေခင်မြို့ကို ပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ် လယ်ပြင်ကို တိုင်းတွာမည်။

၈ ဂိလဒ်ပြည်ကို ငါပိုင်ရ၏။ မနာရေပြည်ကိုလည်း ငါပိုင်ရ၏။ ဖေရိပြည်ကား ငါ ဦးခေါင်း၏ အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား ငါ၏ လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။

၉ မောဘပြည်ကား ငါ့ ရေချိုးအိုး ဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား ငါ့ခြေနှင့်ရာ ဖြစ်ရ၏။ ဖိလိစ္စတိုပြည် အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော်မည်။

၁၀ အားကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို အဘယ်သူသွင်းပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကို အဘယ်သူ လမ်းပြမည်နည်း။

၁၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူ

မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၁၂ ဒုက္ခနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၁၃ ဘုရားသခင် အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ ပြုကြမည်။ သူတို့၏ ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင် နင်းတော်မူမည်။

၁၀၉

၁ အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းသော ဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော် မမူပါနှင့်။

၂ မတရားသော သူနှင့် သစ္စာပျက်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်၍ မုသာစကားကို ပြောဆိုကြပါ၏။

၃ မနာလိုသော စိတ်နှင့် စကားပြောလျက် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ အကြောင်းမရှိဘဲ စစ်တိုက်ကြပါ၏။

၄ အကျွန်ုပ်မေတ္တာ အတွက် သူတို့သည် ရန်ဘက် ပြုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ပဌနာပြုလျက် နေပါ၏။

၅ အကျွန်ုပ် ပြုသော ကျေးဇူးအတွက် မကောင်းသော အပြစ်ကို၎င်း အကျွန်ုပ် မေတ္တာအတွက် မုန်းခြင်းကို၎င်း ဆပ်ပေးကြပါ၏။

၆ ထိုသို့သော သူ၏ အပေါ်မှာ မတရားသော သူကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ သူ၏ လက်ျာ နားမှာ ရန်သူ နေပါစေ။

၇ သူသည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရာတွင် ရှုံးပါစေ။ သူပြုသော ပဌနာသည် ပြစ်မှားခြင်း ဖြစ်ပါစေ။။ ဂသူ၏ အသက် တိုပါစေ။ သူ၏ အရာကိုလည်း အခြားသူ ရပါစေ။

၈ သူ၏ သားတို့သည် ဘသားဆိုး၊ မယားလည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်ပါစေ။

၁၀ သူ၏ သားတို့သည် အရပ်ရပ် လည်၍ သူ တောင်းစား ဖြစ်ကြပါစေ။ ပျက်စီးသော မိမိတို့ နေရာ များမှ ထွက်၍ အစာကို ရှာကြပါစေ။

၁၁ သူ၌ ရှိသမျှကို ကြွေးရှင် သိမ်းယူပါစေ။ သူလုပ်၍ ရသော ဥစ္စာကိုလည်း တပါးအမျိုးသား လုယူပါစေ။

၁၂ သူ၌ ကျေးဇူးပြုသောသူ၊ သူ၏ ဘသားဆိုးတို့ကို ကယ်မ သနားသောသူ တယောက်မျှ မရှိပါစေနှင့်။

၁၃ သူ၏ အနှယ်သည် ပြတ်ပါစေ။ လူမျိုး ဆင်းသက်၍ တဆက်တည်းတွင်၊ သူတို့၏ နာမည်သည် ကျေပျောက်ပါစေ။

၁၄ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်ကို ထာဝရဘုရားသည် သတိရတော်မူပါစေ။ သူ့အမိ၏ အပြစ်သည် မဖြေပါစေနှင့်။

၁၅ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ အစဉ်အမြဲ ထင်ရှား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုသူတို့ကို အောက်မေ့စရာ အမှတ်မျှ မရှိစေခြင်းငှါ၊ ပယ်ရှင်းတော်မူပါစေ။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ကယ်မသနားခြင်းငှါ သတိမရှိ။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်၍ စိတ်ပျက်သော သူကို သေစေသည် တိုင်အောင် ညှဉ်းဆဲပြီ။

၁၇ သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို နှစ်သက်သည်နှင့်အညီ၊ သူ့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလို မရှိသည်အတိုင်း သူနှင့် ဝေးပါစေ။

၁၈ အဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ဝတ်ရပါစေ။ ရေကဲ့သို့ သူ၏ ဝမ်းထဲသို့၎င်း၊ ဆီကဲ့သို့ သူ၏ အရိုးထဲသို့၎င်း ဝင်ပါစေ။

၁၉ သူ၏ ကိုယ်၌ ခြံသော အဝတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ ခါး၌ အစဉ်စည်းသော ခါးစည်းကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၌ဖြစ်ပါစေ။

၂၀ ဝါ၏ ဝိညာဉ် တဘက်၌ မကောင်းသောစကားကို ပြောတတ်သော ဝါ၏ ရန်သူတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုးကို ထာဝရဘုရားထံ ခံရကြပါစေ။

၂၁ အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ နာမတော် အတွက် ကြောင့် အကျွန်ုပ် အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။ ကရုဏာတော် ကောင်းသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၂၂ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အထဲ၌ နှလုံး နာလျက် ရှိပါ၏။

၂၃ ရှည်လျားသော အရိပ်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ရွေ့သွားပါ၏။ ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက် ရှိပါ၏။

၂၄ အစာမစားဘဲ နေသောကြောင့် ငူးဆစ်နုနုနဲ့၍ အသားလည်း လျော့ပါ၏။

၂၅ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ သူတပါး ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်း ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်သော အခါ ခေါင်းညှိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။

၂၆ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း ကယ်တင်တော်မူပါ။

၂၇ ထို အမှုသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူသည်ဟု ထိုသူတို့သည် သိကြပါစေသော။

၂၈ ထို သူတို့သည် ကျိန်ဆဲသော်လည်း ကိုယ်တော်

မူကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ သူတို့သည် ထသော အခါ အရှက်ကဲ့ ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ပါစေသော။

၂၉ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်၍ စောင်နှင့် ခြုံသကဲ့သို့ မျက်နှာ ပျက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကို ခြုံကြပါစေသော။

၃၀ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်မြှောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန် ချီးမွမ်းပါမည်။ များစွာ သောသူတို့၏ အလယ်မှာ ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ ဝိညာဉ်ကို အပြစ်စီရင်သော သူတို့လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သူ၏ လက်ျာဘက်မှာ ရပ်၍ နေတော်မူတတ်၏။

၁၁၀

၁ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ၊ ငါ မချထားမှီတိုင်အောင်၊ ငါလက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏ သခင်အား မိန့်တော်မူ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်၏ အာဏာတော် လှံတံကို ဇိအုန် မြို့မှ လွှတ်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော် သည် ရန်သူတို့၏ အလယ်၌ အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။

၃ တန်ခိုးတော် ပြသော နေ့ရက် ကာလ၌၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်လျက်၊ ကြည်ညိုသော စိတ်စေတနာ ရှိ၍၊ လူပျိုတော်တို့သည် နံနက်ဝမ်းထဲက ထွက်သော ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန် ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း ရှိတော်မမူ။

၅ လက်ျာတော် နားမှာ ရှိသော ဘုရားရှင်သည် အမျက်တော် အချိန်ကာလ၌ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်။

၆ ငါ၏ သခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် တရားစီရင်လျက်၊ အသေကောင်တို့ကို အနှံ့အပြား ဖြစ်စေ၍၊ ကျယ်သော မြေ၌ သူတို့ ဦးခေါင်းကို နှိပ် စက်တော်မူမည်။

၇ လမ်းနားမှာ စီးသော ရေကို သောက်၍၊ ခေါင်းတော်ကို ချိုးမြှင့်တော်မူမည်။

၁၁၁

၁ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အစည်း အဝေး၌၎င်း၊ ပရိသတ်၌၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချီးမွမ်းမည်။

၂ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့သည် ကြီးမြတ်

ကြ၏။ ကြည်ညိုသော သူတို့သည် ထိုအမှုတော်တို့ကို ရှာဖွေလိုက်စစ်တတ်ကြ၏။

၃ စီရင်တော်မူသော အရာသည် ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားလည်း အစဉ်အမြဲတည်၏။

၄ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ စီရင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော သဘော၊ သနား စုံမက်တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၅ ကြောက်ရွံ့ရှိသော သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော် မူ၏။ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အောက်မေ့ တော်မူ၏။

၆ အမှုတော်တို့၌ ရှိသောတန်ခိုးကို မိမိလူတို့အား ပြ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အမွေကို ပေးတော်မူ၏။

၇ လက်တော်နှင့် ပြုသောအမှုတို့သည် သစ္စာ နှင့်၎င်း၊ တရားနှင့်၎င်း ယှဉ်ကြ၏။ ပညတ်တော် အလုံး စုံတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောနှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။

၈ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ကြောင့် အစဉ်အမြဲတည်ကြ၏။

၉ မိမိလူတို့၌ ရွေးတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုတော် မူ၏။ ပဋိညာဉ် တရားတော်ကို အစဉ်အမြဲ ထားတော် မူ၏။ နာမတော်သည် သန့်ရှင်း၏။ ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ ဘွယ် ဖြစ်၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘော သည် ပညာ၏ အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ ပညတ်တော် တို့ကို စောင့်ရှောက် သမျှသော သူတို့သည် ကောင်း သော ညာဏ်ရှိကြ၏။ ဂုဏ်အသရေတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်သတည်း။

၁၁၂

၁ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော် တို့၌ အလွန်မွေ့လျော်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၂ ထိုသူ၏ သားမြေးတို့သည် မြေပေါ်မှာ အားကြီး ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အမျိုး အနွယ်သည် မင်္ဂလာ ရှိတတ်၏။

၃ ထိုသူ၏ အိမ်၌ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ၍၊ သူ၏ ကောင်းကျိုးသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။

၄ သဘောဖြောင့်သော သူတို့ အဘို့၊ မှောင်မိုက် ထဲမှာ အလင်းပေါ်ထွန်းတတ်၏။ ထိုသို့သော သူသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘောနှင့် သနားစုံမက် တတ်သော သဘောရှိ၍၊ တရားသဖြင့် ပြုတတ်၏။

၅ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ ချေးငှားတတ်သော သူသည် ကောင်းစားတတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ကာလ၌ အောင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၆ အကယ်စင်စစ် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့တို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ မကောင်းသော သိတင်းကို မကြောက်ရ။ စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသဖြင့် တည်ကြည်တတ်၏။

၈ သူ၏ စိတ်နှလုံးသည် မြဲမြံသည် ဖြစ်၍၊ ရန်သူ တို့၌ အားမရ မှီတိုင်အောင်၊ ကြောက်ခြင်းနှင့် လွတ်လိမ့်မည်။

၉ သူသည် စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသော သူတို့အား ပေးကမ်းပြီ။ သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲ တည်တတ်၏။ သူ၏ ဦးချိုသည် ဂုဏ်အသေရေနှင့် ချီးမြှင့်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၀ မတရားသော သူတို့သည် မြင်၍ နာကြင်သော စိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။ အံ့သွား ခဲကြိတ်၍ ပိန်ချိုးကြ လိမ့်မည်။ မတရားသော သူတို့၏ အလိုသည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၁၁၃

၁ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ယခုမှစ၍ အစဉ်အဆက် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။

၃ နေထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာ တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာ တို့အပေါ် ၌၎င်း၊ ဘုန်းတော်သည် ကောင်းကင် အပေါ် ၌၎င်း မြင့်တော်မူ၏။

၅ ကိုယ်ကို ချီးမြှင့်၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော်လည်း ကိုယ်ကို နိမ့်ချ၍ ကောင်းကင်အရာနှင့် မြေကြီးအရာ တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။

၇ ဆင်းရဲသော သူကို မြေမှုန့် ထဲက ကြွလျက် ငတ်မွတ်သော သူကို နောက်ချေးပုံထဲက ချီးမြှောက် လျက်၊ မင်းသားတို့တွင်၎င်း၊ မိမိလူတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းတို့တွင်၎င်း နေရာပေးတော်မူ၏။

၉ မြဲသော မိန်းမသည် အိမ်၌နေ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် သားဘွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော် မူ၏။ ဟာလေလူယ။

၁၁၄

၁ ဣသရေလ အမျိုး၊ ယာကုပ် အနွယ် ရိုင်းသော လူမျိုးနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောအခါ၊

၂ ယုဒအမျိုးသည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ဖြစ်၏။ ဣသရေလ အမျိုးသည် နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။

၃ ပင်လယ်သည် မြင်၍ ပြေးလေ၏။ ယော်ဒန် မြစ်လည်း နောက်သို့ လှည့်လေ၏။

၄ တောင်ကြီးတို့သည် သိုးကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ငယ် တို့သည် သိုးသယ်ကဲ့ သို့၎င်း ခုန်ကြ၏။

၅ အချင်း ပင်လယ်၊ သင် ပြေးသည် အကြောင်း အချင်း ယော်ဒန်မြစ်၊ သင်သည် နောက်လှည့်သည် အကြောင်း၊

၆ အချင်းတောင်ကြီးတို့၊ သင်တို့သည် သိုးကဲ့သို့ ခုန်ကြသည်အကြောင်း၊ အချင်းတောင်ငယ်တို့၊ သင်တို့ သည် သိုးသယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြသည် အကြောင်းကား အဘယ်သို့နည်း။

၇ အို မြေကြီး၊ အရှင်၏ မျက်နှာတော်ရှေ့ ယာကုပ် အမျိုးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော် ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်လျက် နေလော့။

၈ ဘုရားသခင်သည် ကျောက်ကို ရေကန်၊ မီး ကျောက်ကို စမ်းရေတွင်း ဖြစ်စေတော်မူသတည်း။

၁၁၅

၁ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ ကိုယ်တော်၏ နာမ၌ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကြောင့် ဘုန်းရှိပါစေ သတည်း။

၂ သူတို့၏ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြမည်နည်း။

၃ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ၏။

၄ သူတို့၏ ရုပ်တုများမူကား ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်း ဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့် လုပ်သော အရာ ပေတည်း။

၅ ထို ရုပ်တုတို့သည် နှုတ်ရှိ၍ စကား မပြောတတ်။ မျက်စိ ရှိ၍ မမြင်တတ်။

၆ နားရှိ၍ မကြားတတ်။ နှာခေါင်း ရှိ၍ မနမ်းတတ်။

၇ လက်ရှိ၍ မကိုင်တတ်။ ခြေ ရှိ၍ မသွားတတ်။ သူတို့လည်ချောင်းဖြင့် အသံ မပြုတတ်ပါတကား။

၈ လုပ်သောသူတို့လည်း အတူတူ၊ ကိုးစားသော သူအပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။

၉ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားလော။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို မစသောသူ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၀ အို အာရုန် အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားလော။ ထာဝရဘုရားသည် အာရုန် အမျိုးအနွယ်ကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၊ ထိုဘုရားကို ကိုးစားကြလော။ ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုသို့သော သူတို့ကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ဣသရေလ အမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အာရုန် အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့သား မြေးတို့၌ မင်္ဂလာကို တိုးပွားစေတော်မူမည်။

၁၅ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော သူဖြစ်ကြ၏။

၁၆ ကောင်းကင်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးကိုကား လူသားတို့အား ပေးတော်မူပြီ။

၁၇ သေလွန်သောသူ ငြိမ်းရာ ထဲသို့ ဆင်းသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မချီးမွမ်းကြ။

၁၈ ငါတို့မူကား၊ ထာဝရ ဘုရားကို ယခုမှ စ၍ အစဉ်အဆက် ကောင်းကြီးပေးလေအံ့ သတည်း။ ဟာလေလူယ။

၁၁၆

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတောင်းပန်ခြင်း အသံကို ကြား၍၊ ငါ့ဘက်သို့ နားတော်ကို လှည့်တော်မူသော ကြောင့်၊ ငါနှစ်သက်၏။ ငါအသက် ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုမည်။

၂ သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကို ဝိုင်း၍ မရဏာ နိုင်ငံဘေးတို့သည် ငါ့ကို ဘမ်းမိသဖြင့်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာနှင့် ငါတွေ့ကြုံရ၏။

၄ ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။

၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော

သဘော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘော ရှိတော်မူ၏။ ငါတို့ ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာစိတ် ရှိတော်မူ၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် မလိမ္မာသော သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ ငါသည် နှိမ့်ချလျက် ရှိသောအခါ ကယ်တင်တော်မူ၏။

၇ အို ဝါဝါညာဉ် သင်၏ ငြိမ်ဝပ်ရာသို့ ပြန်လော။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီ။

၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို သေခြင်းမှ ဖယ်၍၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိကို မျက်ရည်ကျခြင်းမှ ဖယ်၍၊ အကျွန်ုပ် ခြေကိုလည်း ထိမိ၍ လဲခြင်းမှ ဖယ်၍ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာတွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငါကွင့်၍ နေရ၏။

၁၀ ငါသည် အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု မြွက်ဆိုသော်လည်း ယုံကြည်စိတ်ရှိသေး၏။

၁၁ လူအပေါင်းတို့သည် မုသာကို သုံးတတ်ကြ၏ ဟု သတိလစ်လျက် ပြောမိ၏။

၁၂ ငါ၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးအလုံးစုံတို့ကို အဘယ်သို့ ဆပ်ရမည်နည်း။

၁၃ ကယ်တင်ခြင်း ခွက်ဖလားကို ကိုင်ယူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုမည်။

၁၄ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိ ထားသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေမည်။

၁၅ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မိမိ သန့်ရှင်းသော သူတို့၏ သေခြင်းအရာသည် အဘိုး ကြီးလှ၏။

၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှန်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မတွင် မြင်သော သားလည်း မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ချည်အနှောင်ကို လွှတ်တော်မူပြီ။

၁၇ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းရာယဇ်ကို ရှေ့တွင် ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုမည်။

၁၈ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာ ဂတိထားသည် အတိုင်း အို ယေရုရှလင်မြို့ သင်၏အလယ်မှာ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တန်တိုင်းအတွင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ဟာလေလူယ။

၁၁၇

၁ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန် ချီးမွမ်းကြလော။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၌ ကရုဏာတော် ကြီးလှ၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစဉ် အမြဲတည်၏။ ဟာလေလှယ။

၁၁၈

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလော့။

၂ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဟု ဣသရေလအမျိုး ဝန်ခံစေ။

၃ ကရုဏာတော် အစဉ် အမြဲတည်စေဟု အာရုန် အနွယ် ဝန်ခံစေ။

၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်စေဟု ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။

၅ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာ ထဲက ထာဝရဘုရားကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်ဝန်းသော အရပ် ထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် ငဲ့ဘက်၌ ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ကြောက်စရာ မရှိ။ လူသည် ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ငဲ့ဘက်၌ မစတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို မုန်းသော သူတို့၌ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်းသည် လူကို ကိုးစား ခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၉ ထာဝရ ဘုရားကို ခိုလှုံခြင်းသည် မင်းကို ကိုးစားခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၀ လူအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို ဝိုင်းကြသော် လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရ၏။

၁၁ ငါ့ကို ဝိုင်းကြ၏။ ဝိုင်းသော်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရ၏။

၁၂ ပျားများကဲ့သို့ ငါ့ကို ဝိုင်း၍ အုံကြသော်လည်း၊ ဆူးပင်ကို လောင်သော မီး ကဲ့သို့ ငြိမ်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ် ဖြတ်ရ၏။

၁၃ သင်သည် ငါ့ကို လှဲခြင်းငှါ ပြင်းထန်စွာ တွန်း သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မစတော်မူ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်း ဆိုရာအကြောင်း ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ဝမ်းမြောက်

ခြင်းအသံနှင့် ကယ်တင်ခြင်း အသံ ရှိ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ လက်ျာတော်သည် ကြီးသောအမှုကို ပြု၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ချီးမြှင့် လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ကြီးသော အမှုကို ပြု၏။

၁၇ ငါ မသေရသေး။ အသက်ရှင်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြားပြောရဦးမည်။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမသော်လည်း သေခြင်း၌ အပ်တော် မမူသေး။

၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံခါးတို့ကို ငါ့အား ဖွင့်ကြ။ ငါ ဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရမည်။

၂၀ ဤတံခါးသည် ထာဝရဘုရား၏ တံခါးဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝင်ကြ၏။

၂၁ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော် မူ၏။

၂၂ တိုက်ကို တည်လုပ်သော သူများကို ပယ်ထား သော ကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။

၂၃ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှု ဖြစ်၏။ ငါတို့ မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဘွယ်ဖြစ်၏။

၂၄ ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော် မူသော နေ့ရက် ဖြစ်၍၊ ယနေ့ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်း ကြကုန်အံ့။

၂၅ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ ဟု တောင်းပန်ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာသော သူသည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ထဲက အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်၍၊ ငါတို့၌ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ်တင်ရန် အကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိ၍ ကြီးနှင့်ချည်ကြလော့။

၂၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။

၂၉ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၁ဇွဲ

၁ ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်း၌ မလွဲ မတိမ်း၊ လိုက်သွားသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂ သက်သေခံတော်မူချက်ကို စောင့်၍၊ ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃ ထိုသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြု လမ်းခရီးတော်၌ လိုက်သွားတတ်ကြ၏။

၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍ ကျင့်ဘို့ရာ၊ ကိုယ်တော်သည် ဩဝါဒပေးတော်မူပြီ။

၅ ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်နိုင်မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းမြောင့်ပါစေသော။

၆ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော် အလုံးစုံတို့ကို ထောက်ထားသော အခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါ၏။

၇ မြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်များကို အကျွန်ုပ် လေ့ကျင့်ပြီးမှ၊ ဂုဏ်တော်ကို မြောင့်သောသဘောနှင့် ခိုးမွမ်းပါမည်။

၈ ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ရှင်းရှင်းစွာနှစ်စောင့် မမူပါနှင့်။

၉ လူပျိုသည် မိမိသွားသော လမ်းကို အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟူမူကား၊ နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း သတိပြုရမည်။

၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာပါ၏။ ပညတ်တော်လမ်းမှ လွဲစေတော် မမူပါနှင့်။

၁၁ ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားဘဲ နေနိုင်မည်အကြောင်း ဗျာဒိတ်တော်ကို နှလုံးထဲမှာ သိုထားပါပြီ။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၃ စီရင်တော်မူရာ နှုတ်တော်ထွက်အလုံးစုံတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်နှင့် ဟောပြောပါမည်။

၁၄ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရာဘဲသကဲ့သို့၊ သက်သေခံတော်မူရာ လမ်း၌ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။

၁၅ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒကို ဆင်ခြင်၍ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ကြည့်ရှုပါ၏။

၁၆ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မမှတ်ဘဲမနေပါ။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် အသက်ရှင်၍၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်နိုင်ပါမည် အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၁၈ တရားတော်၌ အံ့ဘွယ်သော အရာတို့ကို မြင်နိုင်ပါမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်တော်မူပါ။

၁၉ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧည့်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို ဝှက်ထားတော် မမူပါနှင့်။

၂၀ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အစဉ်မပြတ် တောင့်တသော အားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံး ကြေကွဲလျက် ရှိပါ၏။

၂၁ မာနကြီးသော သူနှင့် ပညတ်တော်တို့ကို လွန်ကျူး၍၊ အကျိန်ခံရသော သူတို့ကို ကိုယ်တော် ဆုံးမတော်မူ၏။

၂၂ အကျွန်ုပ်သည် သက်သေ ခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါသည် ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။

၂၃ မင်းတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထိုင်၍ ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မူကား အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်လျက် နေပါ၏။

၂၄ သက်သေ ခံတော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ် မွေ့လျော်ရာ၊ အကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။

၂၅ အကျွန်ုပ်အသက်သည် မြေမှုန့်၌ မှီဝဲလျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၂၆ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အကျင့်တို့ကို ဘော်ပြု၍ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူပြီ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။

၂၇ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒ လမ်းကို အကျွန်ုပ် နားလည်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။

၂၈ အကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းခြင်း အားဖြင့် စိတ်နှလုံး အရည် ယိုလျက် ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း တည်ကြည်စေတော်မူပါ။

၂၉ မုသာလမ်းကို အကျွန်ုပ် ရှောင်ပါမည်အကြောင်း၊ ကယ်မ၍ တရားတော်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၃၀ သစ္စာလမ်းကို အကျွန်ုပ် ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ ထားပါပြီ။

၃၁ သက်သေ ခံတော်မူချက်တို့၌ မှီဝဲပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အရှက်ကွဲစေတော် မမူပါနှင့်။

၃၂ အကျွန်ုပ် ဉာဏ်ကို ပွင့်စေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပညတ်တော်လမ်းသို့ အလျင်အမြန် လိုက်ပါမည်။

၃၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အထုံးအဖွဲ့တော် လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား သွန်သင်တော်မူပါ။ အဆုံးတိုင်အောင် လိုက်သွားပါမည်။

၃၄ ဥာဏ်ကို ပေးတော်မူပါ။ တရားတော်ကို စောင့်ပါမည်။ စိတ်နှလုံးကို အကြွင်းမဲ့ စောင့်ပါမည်။

၃၅ ပညတ်တော်လမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကို နှစ်သက်ပါ၏။

၃၆ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို လောဘဘက် သို့မဟုတ် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ ဘက်သို့ ဆွဲတော်မူပါ။

၃၇ အနတ္တကို ပမာဏာ မပြုစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် မျက်စိကို အခြားသို့ လွှဲတော်မူပါ။ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ် အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၃၈ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ကိုယ်တော်၏ ကျွန် ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်စေတော်မူပါ။

၃၉ အကျွန်ုပ် ကြောက်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပယ်ပျောက်စေတော်မူပါ။ စီရင်တော် မူချက်တို့သည် ကောင်းမွန်ကြပါ၏။

၄၀ ပေးတော်မူသော သြဝါဒများကို တောင့်တပါ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၄၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း ကရုဏာတော် တည်းဟူသော ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရောက်ပါစေသော။

၄၂ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုးစားသည်ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏ စကားကို ချေစရာ အကြောင်း ရှိပါလိမ့်မည်။

၄၃ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့်သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲက သစ္စာစကားကို အလျှင်း ရုပ်သိမ်းတော် မမူပါနှင့်။

၄၄ ကိုယ်တော်၏ တရားကို မခြားမလပ် အစဉ်အမြဲ ကျင့်စောင့်ပါမည်။

၄၅ ပေးတော်မူသော သြဝါဒများကို အကျွန်ုပ် ရှာဖွေ မေးမြန်းသည် ဖြစ်၍၊ အဆီးအတား မရှိဘဲ သွားလာ ရပါ၏။

၄၆ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို မင်းများ ထံမှာ ပြန်ပြော၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။

၄၇ အကျွန်ုပ်သည် နှစ်သက်သော ပညတ်တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါမည်။

၄၈ နှစ်သက်သော ပညတ်တော်တို့အား လက်တို့ကို ချီ၍ အထူးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပါမည်။

၄၉ အကျွန်ုပ် မြော်လင့်စရာ အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ထားတော်မူသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၅၀ ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ် အသက်

ရှင်သည် ဖြစ်၍၊ ဆင်းရဲကို ခံရစဉ်တွင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ် သက်သာစရာ အကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။

၅၁ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အလွန် ကဲ့ရဲ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ တရားလမ်းကို အကျွန်ုပ် မရှောင်ပါ။

၅၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာလ၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှစ်သိမ့်စေပါ၏။

၅၃ တရားတော်ကို စွန့်ပယ်သော အဓမ္မ လူတို့ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ ပူလောင်သော စိတ်စွဲလန်းလျက် ရှိပါ၏။

၅၄ အကျွန်ုပ် ဧည့်သည် နေရာအိမ်တွင် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့သည် အကျွန်ုပ် သီချင်းဆိုရာအကြောင်း ဖြစ်ကြပါ၏။

၅၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ညဉ့်အချိန်၌ နာမတော်ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့၍ တရားတော်ကို စောင့်ပါ၏။

၅၆ ပေးတော်မူသော သြဝါဒများကို နားထောင်သော အားဖြင့် အားရပါ၏။

၅၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ် စကားတော်တို့ကို နားထောင်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ် ပြောထားပါပြီ။

၅၈ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ တောင်းပန်ပါ၏။ ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။

၅၉ ကိုယ် လိုက်ရာ လမ်းကို ဆင်ခြင်သောအခါ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သို့ လှည့်၍ လိုက်ပါ၏။

၆၀ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းငှါ၊ မဖင့် မနွဲ့ အလျင်အမြန် ပြုပါ၏။

၆၁ မတရားသောသူ အစည်းအဝေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားတော်ကို မမေ့မလျော့ပါ။

၆၂ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ထောက်၍၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ အကျွန်ုပ် ထတက်ပါသည်။

၆၃ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ ပေးတော်မူသော သြဝါဒကို နားထောင်သောသူ ရှိသမျှတို့နှင့် အကျွန်ုပ် ပေါင်းတော်တတ်ပါ၏။

၆၄ အို ထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးသည် ကရုဏာတော်နှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။

၆၅ အို ထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၆၆ ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောဥာဏ်နှင့် ပညာတော်အတတ်ကို သွင်းပေးတော်မူပါ။

၆၇ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ မခံမီ လမ်းလွှဲပါ၏။ ယခုမူကား၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကျင့်စောင့်ပါ၏။

၆၈ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းသော သဘော ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော ရှိတော်မူ၏။ အထုံး အဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။

၆၉ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ မုသာစကားကို ကြံစည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကျင့်ပါ၏။

၇၀ သူတို့ နှလုံးသည် ဆီဥကဲ့သို့ ခဲလျက်ရှိ၏။ အ ကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၏ တရား၌ မွေ့လျော်ပါ၏။

၇၁ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခံရသော ကျေးဇူးသည် ကြီးမားပါ၏။

၇၂ နှုတ်တော်ထွက် တရားတော်သည် ရွှေငွေ အထောင်၊ အသောင်းထက်မက၊ အကျွန်ုပ်၌ သာ၍ ကောင်းပါ၏။

၇၃ ကိုယ်တော်၏ လက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဖန် ဆင်း၍၊ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပေးတော်မူပြီ။ ပညတ်တော် တို့ကို အကျွန်ုပ် သင်နိုင်သော ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံစေ တော်မူပါ။

၇၄ နှုတ်ကပတ်တော်ကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့်သော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၇၅ အို ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို၎င်း၊ သစ္စာတော် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ဆင်းရဲတော်မူစေကြောင်းကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သိပါသည်။

၇၆ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း၊ ကရုဏာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာပေးပါ စေသောဟု ဆုတောင်းပါ၏။

၇၇ ကိုယ်တော်၏တရားသည် အကျွန်ုပ် မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် အသက်ရှင်မည် အကြောင်း၊ သနား စုံမက်တော်မူခြင်းသည် သက် ရောက်ပါစေသော။

၇၈ မာနကြီးသော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ကြ ပါစေသော။ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်၌ မတရား သဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မူကား ကိုယ်တော်၏

ဥပဒေသ များကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပါသည်။

၇၉ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ သက်သေခံ တော်မူချက်တို့ကို သိသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ လှည့်ကြပါစေသော။

၈၀ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ စုံလင်ပါ စေသော။

၈၁ အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို တောင့်တလျက်နှင့် ခွန်အားလျော့ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်ပါ၏။

၈၂ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ် ကာလမှ ချမ်းသာ ပေးတော်မူမည်နည်းဟူ၍၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် အားကုန်ပါ၏။

၈၃ မီးခိုး၌ ရှိသော သားရေဘူး ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မမေ့ မလျော့ပါ။

၈၄ ကိုယ်တော်၏ကျွန် နေရသော နေ့ရက် ကာလ အဘယ်မျှလောက် ကြာရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့အား၊ အဘယ်ကာလမှ တရား ခုံးဖြတ်တော်မူမည်နည်း။

၈၅ မာနကြီးသော သူ၊ ကိုယ်တော်၏ တရားကို လွန်ကျူးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဘို့ တွင်းများကို တူးကြပါပြီ။

၈၆ အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံကြပါ၏။ သူတပါးတို့သည် အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲကြသည် ဖြစ်၍၊ မစတော်မူပါ။

၈၇ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပေါ်ကသုတ်သင် ပယ်ရှင်းလုပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေ သများကို အကျွန်ုပ် မစွန့်ပါ။

၈၈ ကရုဏာတော် ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို အသက် ရှင်စေတော်မူပါ။ နှုတ်တော်ထွက် ဗျာဒိတ် တော်ကို စောင့်ပါမည်။

၈၉ အို ထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ အစဉ်အမြဲ တည်ပါ၏။

၉၀ သစ္စာတော်သည် လူမျိုးအဆက်ဆက် မြှုပ်ပါ၏။ မြေကြီးကို တည်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အမြဲ နေပါ၏။

၉၁ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဖြစ်၍ စီရင်တော်မူသည် နှင့်အညီ၊ ယနေ့တိုင်အောင် အမြဲနေကြပါ၏။

၉၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏တရား၌ မွေ့လျော်

ခြင်း မရှိလျှင်၊ အထက်က ဆင်းရဲခံစဉ် ပျက်စီးပါပြီ။

၉၃ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို အစဉ်မမေ့ မလျော့နိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဥပဒေသများ အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ၏။

၉၄ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို ရှာဖွေလိုက်စစ်သော ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၉၅ အကျွန်ုပ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မတရားသော သူတို့သည် စောင့်လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပါမည်။

၉၆ ခပ်သိမ်းသော စုံလင်ခြင်း အဆုံးကို အကျွန်ုပ် မြင်ပါပြီ။ ပညတ်တရားတော်မူကား၊ အလွန်ကျယ် ဝန်းပါ၏။

၉၇ ကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ်သည် အလွန် နှစ်သက်ပါ၏။ တနေ့လုံး ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်၊ နေပါ၏။

၉၈ ပညတ်တရားတော်သည် အကျွန်ုပ် ရန်သူတို့ ထက်၊ အကျွန်ုပ်ကို သာ၍ ပညာရှိစေပါ၏။ ပညတ် တရားတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အစဉ်တည်ပါ၏။

၉၉ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဆင်ခြင် အောက်မေ့သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဆရာ အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ နားလည်ပါ၏။

၁၀၀ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စောင့်သော ကြောင့်၊ အသက် ကြီးသူတို့ထက် သာ၍ ဉာဏ် ကောင်းပါ၏။

၁၀၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်လိုသောငှါ၊ မကောင်း သောလမ်း ရှိသမျှတို့ကို လွှဲရှောင်ပါ၏။

၁၀၂ ကိုယ်တော်သည် သွန်သင်တော်မူသောကြောင့်၊ စီရင်တော်မူချက်တို့မှ အကျွန်ုပ် လွဲ၍ မသွားပါ။

၁၀၃ မိန့်တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ် အာခေါင်၌ အလွန် ချိုကြပါ၏။ ခံတွင်းထဲမှာ ပျားရည်ထက်သာ၍၊ ချိုကြပါ၏။

၁၀၄ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများ အားဖြင့် အ ကျွန်ုပ်သည် ဉာဏ်တိုးပွား၍ မိစ္ဆာလမ်း ရှိသမျှတို့ကို မုန်းပါ၏။

၁၀၅ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခြေ ရှေ့မှာ မီးခွက်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် လမ်းခရီးကို လင်းစေပါ၏။

၁၀၆ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါ မည်ဟု အကျွန်ုပ် ကျန်ဆိုသည်အတိုင်း ပြုပါမည်။

၁၀၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဆင်း

ရဲခြင်းကို ခံရပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက် ရှင်စေတော်မူပါ။

၁၀၈ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် စေတနာ စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို နှစ်သက်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏။

၁၀၉ အကျွန်ုပ်အသက်သည် ကိုယ်လက်၌ အစဉ်ရှိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း တရားတော်ကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၁၀ မတရားသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများမှ လွဲ၍ မသွားပါ။

၁၁၁ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်နှလုံး ရွှင်လန်းရာ ဖြစ်၍၊ ကိုယ်အမွေဥစ္စာဘို့ အစဉ်အမြဲ ခံယူပါ၏။

၁၁၂ အထုံး အဖွဲ့တော်တို့သို့ အဆုံးတိုင်အောင် အစဉ် လိုက်ခြင်းအလိုငှါ၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံးကို တိုက် တွန်းပါ၏။

၁၁၃ အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မ လူတို့ကို မုန်း၍၊ ကိုယ်တော်၏ တရားကို နှစ်သက်ပါ၏။

၁၁၄ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ အကွယ်အကာ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဒိုင်းလွှားဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော် ကို မြော်လင့်လျက် နေပါ၏။

၁၁၅ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူတို့ ဝါထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ဝါသည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့် စောင့်မည်။

၁၁၆ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည် အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း ထောက်မတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမှ မရှက်မကြောက်ပါစေနှင့်။

၁၁၇ အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာရပါမည် အကြောင်း မစတော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထောက်ရှုပါမည်။

၁၁၈ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ လွဲသွား သမျှသော သူတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ သူတို့ပရိယာယ်သည် မုသာ ဖြစ်ပါ၏။

၁၁၉ မတရားသော မြေသား အပေါင်းတို့ကို ချော် သကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံတော် မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် နှစ်သက်ပါ၏။

၁၂၀ ကိုယ်တော်ကို ထိန်းလန့်သဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထ၍၊ စီရင်တော်မူချက်တို့မှ ကြောက်ပါ၏။

၁၂၁ အကျွန်ုပ်သည် တရားဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်

မတ်စွာ စီရင်ခြင်းကို ပြုပါပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော သူတို့ လက်၌ အကျွန်ုပ်ကို ပစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။

၁၂၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန် အဘို့အလိုငှါ အာမခံ တော်မူပါ။ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မနှိပ်စက်ကြပါစေနှင့်။

၁၂၃ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်နှင့် ယှဉ်သော ဗျာဒိတ်တော် ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိသည် မျှော်၍၊ အားကုန်ပါပြီ။

၁၂၄ ကရုဏာတော် ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ပြု၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၂၅ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၂၆ အို ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချိန် ရောက်ပါပြီ။ သူတပါးများတို့သည် တရားတော်ကို ပယ်ကြပါ၏။

၁၂၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို ရွှေထက် မက ရွှေစင်ထက် သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။

၁၂၈ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသ အလုံးစုံ တို့သည် ဖြောင့်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ မိစ္ဆာလမ်း ရှိသမျှ တို့ကို မုန်းပါ၏။

၁၂၉ သက်သေ ခံတော်မူချက်တို့သည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် စောင့်ရှောက်တတ်ပါ၏။

၁၃၀ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် အလင်းကို ပေး၍၊ မလိမ္မာသော သူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်ပါ၏။

၁၃၁ ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် တောင့်တ အားကြီးသဖြင့် နှုတ်ကို ဖွင့်၍ ပန်းတိုက်ပါ၏။

၁၃၂ နာမတော်ကို ချစ်သော သူတို့၌ ပြုတော်မူ တတ်သည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။

၁၃၃ မိန့်တော်မူချက် အစဉ်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေလှမ်း တို့ကို ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ် မည်သော ဒုစရိုက်မျှ အစိုးမရပါစေနှင့်။

၁၃၄ လူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်း ထဲက အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စောင့်ပါမည်။

၁၃၅ မျက်နှာတော်၏ အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်မှာ ထွန်းလင်းစေ၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၃၆ သူတပါးများတို့သည် တရားတော်ကို မစောင့် သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိတို့မှ မျက်ရည်သည် မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးပါ၏။

၁၃၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ဖြောင့်မတ်တော် မူ၏။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။

၁၃၈ ထားတော်မူသော သက်သေ ခံတော်မူချက် တို့သည်လည်း တရားနှင့်ညီ၍ သစ္စာမြဲကြပါ၏။

၁၃၉ ရန်သူတို့သည် စကားတော်တို့ကို မေ့လျော့ သောကြောင့် စွဲလန်းပူနခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲပါ၏။

၁၄၀ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အလွန်စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ၏။

၁၄၁ အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောသူ မထိမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကိုခံရသောသူဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၄၂ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စထာဝရ ဖြောင့် မတ်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည် သစ္စာ တရား ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၃ ဆင်းရဲ ညှဉ်းငယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ပညတ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ် မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ဖြောင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည် အကြောင်း ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၄၅ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အော်ဟစ် ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား နားထောင်တော်မူပါ။ အထုံး အဖွဲ့တော်တို့ကို စောင့်ပါမည်။

၁၄၆ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ။ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သက်သေခံတော် မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည်။

၁၄၇ မိုဗ်းမလင်းမှီ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်တတ်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေပါ၏။

၁၄၈ ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့လို သောငှါ၊ ညဉ့်ယံ မလွန်မှီ အကျွန်ုပ် နိုးတတ်ပါ၏။

၁၄၉ အို ထာဝရဘုရား ကရုဏာတော် ရှိသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင် စေတော်မူပါ။

၁၅၀ မကောင်းသော အကြံအစည်၌ ကျင်လည် သော သူတို့သည် အနီးသို့ ချဉ်းကြပါ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ တရားနှင့် ဝေးကြပါ၏။

၁၅၁ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် နီးတော် မူ၏။ အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာဖြစ် ကြပါ၏။

၁၅၂ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထား တော်မူကြောင်းကို ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

၁၅၃ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ တရားကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၅၄ အကျွန်ုပ် အမှုကို စောင့်၍ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့် အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၁၅၅ မတရားသော သူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မရှာသောကြောင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ဝေးကြပါ၏။

၁၅၆ အို ထာဝရဘုရား၊ သနားစုံမက်တော်မူခြင်း သဘောသည် ကြွယ်ဝပါ၏။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၁၅၇ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသော သူနှင့် ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် များကြပါ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့မှ လွဲ၍ မသွားပါ။

၁၅၈ သစ္စာ မရှိသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် မြင်၍ စိတ်နှာပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါ၏။

၁၅၉ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို အကျွန်ုပ် နှစ်သက်ကြောင်းကို မှတ်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၁၆၀ နှုတ်ကပတ်တော် အလုံးစုံတို့သည် ဟုတ်မှန်ပါ၏။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူချက် ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်အမြဲ တည်ကြပါ၏။

၁၆၁ အစိုးရသော သူတို့သည် အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးသည် စကားတော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါ၏။

၁၆၂ လက်ရညွှတ်များကို တွေ့သကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်တော်စကားကြောင့် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ပါ၏။

၁၆၃ မုသာစကားကို ကြားပျင်း ရွံရှာပါ၏။ တရားတော်ကိုကား နှစ်သက်ပါ၏။

၁၆၄ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်များကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို တရက်လျှင် ခုနစ်ကြိမ် ချီးမွမ်းတတ်ပါ၏။

၁၆၅ တရားတော်ကို နှစ်သက်သော သူတို့၌ ကြီးစွာသော ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါ၏။ သူတို့စိတ်ပျက်စရာ အကြောင်း မရှိပါ။

၁၆၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ပါ၏။

၁၆၇ သက်သေခံတော်မူ ချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် စောင့်ပါ၏။ အလွန် နှစ်သက်ပါ၏။

၁၆၈ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေတို့နှင့် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အကျင့် ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့တော်၌ ရှိကြပါ၏။

၁၆၉ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သံသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၇၀ အသနားတော်ခံသော စကားသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။ ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၁၇၁ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူသော အခါ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို မြှက်ဆိုပါမည်။

၁၇၂ အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် လျှာသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၇၃ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို နှစ်သက်ပါသည်ဖြစ်၍၊ လက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို မစပါစေသော်။

၁၇၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ် တောင့်တပါ၏။ တရားတော်သည်လည်း အကျွန်ုပ် မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။

၁၇၅ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါစေသော၊ စီရင်တော် မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မစကြပါစေသော။

၁၇၆ ပျောက်သော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းလွဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကို ရှာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၂၀

၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူ၏။

၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သစ္စာ မရှိသော နှုတ်မှတ်၊ လှည့်စားတတ်သော လျှာမှတ်၊ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။

၃ အိုလှည့်စားတတ်သောလျှာ သင်သည်အဘယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အဘယ်အကျိုးကို ခံရသနည်း။

၄ အားကြီးသောသူ၏ ထက်သောမြှား ကဲ့သို့၎င်း ရသမ် သစ်သားမီးခဲ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၅ ငါသည် မေဂရက် ပြည်၌ တည်းခို၍ ကေဒါတဲ၌ နေရသည်အရာမှာ အမင်္ဂလာရှိ၏။

၆ ငြိမ်သက်ခြင်းကို မုန်းသော သူတို့နှင့်အတူ ငါ့
ဝိညာဉ်သည် ကြာမြင့်စွာ နေရပါသည်တကား။

၇ ငါသည် ငြိမ်သက်ခြင်းဘက်မှာ နေ၏။ ငါပြော
လျှင်မူကား၊ သူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၁၂၁

၁ ငါ့ကို မစခြင်းအကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရသော
တောင်ရိုးသို့ ငါမျှော်ကြည့်၏။

၂ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော
ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ငါ့ကို မစခြင်းအကြောင်းသည်
ပေါ်ထွက်ရ၏။

၃ သင်၏ ခြေကို ချော်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။
သင့်ကို စောင့်သောသူသည် အိပ်တော်မမူ။

၄ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးကို စောင့်သော
သူသည် ငိုက်မျည်းအိပ်ပျော်ခြင်း ရှိတော်မမူ။

၅ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို စောင့်တော်မူ၏။
ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ လက်ျာဘက်၌ ရှိသော
သင်ခိုလှုံရာအရိပ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၆ နေ့အချိန်၌ နေအားဖြင့်၎င်း၊ ည၌အချိန်၌
လအားဖြင့်၎င်း အထိအခိုက်မရှိရာ၊

၇ ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းသော အမှုအရာ
အလုံးစုံတို့ကို ကွယ်ကာ၍၊ သင်၏ အသက်ကို
စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ထွက်ခြင်းနှင့် ဝင်ခြင်း
တို့ကို ယခုမှစ၍၊ အစဉ်မပြတ် စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂၂

၁ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့
သွားကြကုန်အံ့ဟု သူတပါးတို့သည် ပြောကြသော
အခါ၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၂ အိုယေရုရှလင်မြို့ သင်၏ တံခါးတို့ အတွင်း၌
ငါတို့သည် ရပ်၍ နေကြလိမ့်မည်။

၃ ယေရုရှလင်မြို့သည် စေ့စပ်သော မြို့ကဲ့သို့
တည်၏။

၄ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထိုမြို့သို့ တက်ကြ၏။
ဣသရေလအမျိုး ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား
၏အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်
ကို ခိုးဖွမ်းခြင်းငှါ တက်သွားကြ၏။

၅ ထိုမြို့၌ တရားစီရင်ရာ ပလ္လင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏
ရာဇပလ္လင်တို့သည် တည်ကြ၏။

၆ ယေရုရှလင်မြို့ ငြိမ်ဝပ်မည် အကြောင်း ဆု
တောင်းကြလော့။ ထိုမြို့ကို မြတ်နိုးစုံမက်သော
သူတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေသော။

၇ သင်၏ မြို့ရိုး အတွင်း၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း၊ သင်၏ဘုံ
ဗိမ္မာန်တို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိပါစေသော။

၈ သင်၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေသောဟု ငါသည်
ညီအစ်ကို အတွက်၊ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့အတွက်
ပြောဆိုပါမည်။

၉ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၌အိမ်တော်ကို
ထောက်၍၊ သင်၏ အကျိုးကို ရှာပါမည်။

၁၂၃

၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဘုရား၊
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့်ပါ၏။

၂ ကျွန်တို့သည် သခင်လက်ကို၎င်း၊ ကျွန်မတို့သည်
သခင်မ လက်ကို၎င်း မျှော်ကြည့်သည် နည်းတူ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်မသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး
ကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်လျက် နေကြပါ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရ
ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။

၄ မထီမဲ့မြင် ပြုသော သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း၊
မာနကြီးသော သူတို့၏ အရှက်ခွဲခြင်းကို၎င်း၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိညာဉ်သည် အလွန် ခံရပါ၏။

၁၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘက်မှာ ရှိတော်
မမူလျှင် ဟူသောစကားနှင့် ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုး
ဆိုရသော စကားဟူမူကား။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘက်မှာ ရှိတော်
မမူလျှင်၊ လူတို့သည် ငါတို့ရန်ဘက်၌ နေကြသောအခါ၊
၃ အမျက်ထွက်၍ ငါတို့ကို အသက်နှင့်တကွ မျို
ကြပြီတကား။

၄ ထိုအခါ ငါတို့ကို ရေသည်၊ လွှမ်းမိုး၍ စီးသော
ရေသည် ငါတို့ အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွား
ပြီတကား။

၅ စော်ကားသော ရေတို့သည် ငါတို့ အသက်
ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွားကြပြီတကား။

၆ သူတို့ သွားနှင့် ကိုက်ခဲရာဘို့ ငါတို့ကို အပ်တော်
မမူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိ တော်မူစေ
သတည်း။

၇ ငှက်သည် မုဆိုးတို့၏ ကျော့ကွင်းထဲက လွတ်
သကဲ့သို့၊ ငါတို့ အသက်သည် လွတ်လျက် ရှိ၏။
ကျော့ကွင်းပြတ်၍ ငါတို့သည် လွတ်ကြပြီ။

၈ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့်၊ ငါတို့သည် မစခြင်း ကျေးဇူးကို ခံကြသတည်း။

၁၂၅

၁ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသော သူတို့သည် မတုန်မလှုပ်၊ အစဉ်အမြဲတည်သော ဇိအုန်တောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂ တောင်ရိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝန်းရံသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ယခုမှစ၍ ကာလ အစဉ်မပြတ် ဝန်းရံတော်မူ၏။

၃ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ခုစရိုက်ကို ပြုသော အခွင့်မရှိစေခြင်းငှာ၊ မတရားသော သူတို့၏ လှံတံသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အမွေခံရာ အဘို့အပေါ်မှာ မတည် မနေရ။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းသော သူ သဘောဖြောင့်သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၅ ကောက်သော လမ်းများသို့ လွှဲသွားသော သူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသဖြင့် ပြုသော သူတို့နှင့်အတူ ထုတ်သွားတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၁၂၆

၁ ဘမ်းသွား ချုပ်ထားသော ဇိအုန်သားတို့ကို ထာဝရဘုရား ပြန်လာစေတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် အိပ်မက်သောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ ငါတို့ နှုတ်သည် ရယ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါတို့ လျှာသည် သီဆိုခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်ဝ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အဘို့ကြီးသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ ကြီးသော အမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော အကျွန်ုပ်တို့ကို တောင်မျက်နှာ ချောင်းရေကဲ့သို့ တဖန်ပြန်လာစေတော်မူပါ။

၅ မျက်ရည်ကျလျက် မျိုးစေ့ကြသော သူတို့သည် ရွှင်လန်းလျက် စပါးရိတ်ကြလိမ့်မည်။

၆ မျက်ရည်ကျလျက် ကြာရန် မျိုးစေ့ကို ဆောင်၍ ထွက်သွားသော သူသည်၊ ကောက်လှိုင်းများကို ဆောင်လျက် ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် အမှန်ပြန်လာလိမ့်မည်။

၁၂၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် အိမ်ကို ဆောက်တော်

မမူလျှင်၊ ဆောက်သော သူတို့သည် အချည်းနှီးလုပ်ဆောင်ကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် မြို့ကို စောင့်တော် မမူလျှင်၊ ကင်းစောင့်တို့သည် အချည်းနှီးစောင့်ကြ၏။

၂ စောစော ထလျက်၊ ညဉ့်နက်သည် တိုင်အောင် မအိပ်ဘဲ နေလျက်၊ ပင်ပန်းစွာ အစာစားလျက် နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ၊ အိပ်ပျော်ရသော အခွင့်ကို ချစ်တော်မူသော သူအား အမှန်ပေးတော်မူ၏။

၃ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် ထာဝရဘုရား ဆုချ၍ ပေးသနားတော်မူသော အမွေဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။

၄ အသက်ပျိုစဉ်၊ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် သူရဲလက်၌ ရှိသောမြှား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၅ မိမိ မြှားတောင့်ကို သူတို့နှင့် ပြည့်စေသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ရန်သူတို့ကို တံခါးဝ၌ ဆီးတားကြလိမ့်မည်။

၁၂၈

၁ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းခရီးတော်သို့ လိုက်သွားသမျှသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂ ထိုသို့ ပြုလျှင် သင်သည် မိမိလက်နှင့် လုပ်ဆောင်၍ရသော အစာကို စားရလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာ ရှိ၍ ကောင်းစားရလိမ့်မည်။

၃ သင်၏ မယားသည် သင့် အိမ်နားမှာ များစွာ အသီးသီးသော စပျစ်နွယ်ပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ သားသမီးတို့သည် သင့်စားပွဲ ပတ်လည်၌ စိုက်ပျိုးသော သံလွင်ပင်များ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူသည် ထိုသို့သော မင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင် ပေါ်က ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ခံရသော ကောင်းကျိုးကို တသက်လုံးမြင်ရလိမ့်မည်။

၆ မိမိ သားသမီးတို့၌ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့ကိုလည်း မြင်ရလိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၁၂၉

၁ ငယ်သောအရွယ် မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို သူတပါးတို့သည် ညှဉ်းဆဲကြပြီဟူသော စကားနှင့် ချီ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးဆိုရသော စကားဟူမူကား၊

၂ ငယ်သောအရွယ် မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို သူတပါးတို့သည် ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါ့ကို မနိုင်ကြ။

၃ ထွန်သော သူတို့သည် ငါ့ကျောပေါ်မှာ ထွန်၍၊ ရှည်သော ထွန်ကြောင်း တို့ကို ဖြစ်စေကြ၏။

၄ ထာဝရ ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ ကြီးတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီ။

၅ ဇိအုန်မြို့ကို မုန်းသော သူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ လှန်ခြင်းကို ခံကြပါစေ။

၆ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ပေါက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မနှုတ်ဘဲ ပြီးနွမ်းတတ်သော မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေ။

၇ ထိုမြက်ပင်ကို ရိတ်သော သူသည် လက်တဆုပ် မျှမရ။ စည်းသောသူသည်လည်း လက်တပွေ့မျှ မရ။

၈ လမ်း၌ လျှောက်သွားသော သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မင်္ဂလာ သက်ရောက် ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ သင်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏ဟု မပြောမဆိုကြ။

၁၃၀

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ နက်နဲရာ ထဲက ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။

၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ စကားသံကို ကြား၍၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာ ပြုသံကို နားညောင်းတော်မူပါ။

၃ အို ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက် အပြစ်များကို မှတ်တော်မူလျှင် အဘယ် သူသည် ခံရမိနိုင်ပါမည်နည်း။

၄ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့စရာ အကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်လွတ်ခြင်း အခွင့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားကို ငါစောင့်လျက် နေ၏။ ငါ့ ဝိညာဉ်သည် စောင့်လျက်နေ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငါမြော်လင့်၏။

၆ နံနက်ကို မြော်လင့်သော သူတို့ ထက်မက၊ ငါ့ ဝိညာဉ်သည် ဘုရားရှင်ကို မြော်လင့်လျက်နေ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်ပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၌ ကရုဏာရှိ၏။ များစွာသော ရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးရှိ၏။ စတုရသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃၁

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မမြင့်ပါ။ မျက်နှာလည်း မမော်ပါ။ ကိုယ်နှင့် မတန်၊ ကြီးမြင့် သောအမှုတို့၌ မကျင်လည်ပါ။

၂ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် အမိန့်နှင့် ကွာ သောသူငယ် ကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ကို ဖြေ၍ ငြိမ်းစေပါပြီ။

အကျွန်ုပ် စိတ်နှလုံးသည် နို့ကွာသော သူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၃ ဣသရေလ အမျိုးသည် ယခုအခါမှ စ၍၊ ကာလ အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်ပါစေ။

၁၃၂

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဒါဝိဒိ မင်းကို၎င်း၊ သူခံရ သမျှသော ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း အောက်မေ့တော်မူပါ။

၂-၅ ထိုမင်းက၊ ယာကုပ် အမျိုး ကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကို အကျွန်ုပ်သည် မတွေ့မှီ တိုင်အောင်၊ ကိုယ်နေရာ အိမ်သို့ မဝင်၊ ကိုယ်အိမ်ရာ ပေါ်သို့ မတက်၊ ကိုယ် မျက်စိအိပ်ရမည့် အခွင့်၊ မျက်ခမ်းမှိတ်ရမည့် အခွင့်ကို မပေးပါဟု၊ ယာကုပ်အမျိုး ကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရားထံ ကျိန်ဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။

၆ တဲတော်သည် ဖေရိမ်ပြည်မှာ ရှိကြောင်းကို ငါတို့သည်ကြားရကြပြီ။ ယာရိမ်တော၌တွေ့ကြပြီ။

၇ ဘုံပိမာန်တော်သို့ ဝင်၍၊ ခြေတော် တင်ရာ ခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကျိန်းဝပ်တော် မူရာသို့ ဘုန်းတော်နှင့် ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာနှင့် တကွ တက်တော်မူပါ။

၉ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဖြောင့် မတ်ခြင်း တန်ဆာကို ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူ တို့သည် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။

၁၀ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် ဒါဝိဒိမင်း၏ မျက်နှာကို ထောက်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ ဘိသိက်ခံသော သူကို ငြင်းပယ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒိအား မိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြု၍၊ သစ္စာဖျက်တော်မမူသော စကားဟူ မူကား၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို သင်၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဝါတင်မည်။

၁၂ သင်၏သားတို့သည် ငါ့ ပဋိညာဉ်တရားကို၎င်း၊ ငါ သွန်သင်သော သက်သေခံ ချက်ကို၎င်း စောင့် ရှောက်လျှင်၊ သူတို့၏ သားများသည်လည်း သင်၏ ပလ္လင်ပေါ်မှာ အစဉ်အမြဲ ထိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ် ထားတော်မူပြီ။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို ရွေးကောက်၍၊ အမြဲနေတော်မူရာဘို့ အလိုတော် ရှိသည်အရာမှာ၊

၁၄ ဤမြို့ကား ငါအစဉ်အမြဲ ကျိန်းဝပ်ရာမြို့တည်း။ ငါ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဤမြို့၌ ငါနေမည်။

၁၅ သူ၏အစာအဟာရကို အထူးသဖြင့် ကောင်း

ကြီးပေးမည်။ သူ၌ ဆင်းရဲသားတို့ကို စော့ကျွေးမည်။

၁၆ သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်း တန်ဆာကို ဆင်စေသဖြင့်၊ သူ၌ သန့်ရှင်း သူတို့သည် ရွှင်လန်းသော သီချင်းကို ရွှင်လန်းစွာ ဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏ဦးချိုကို ငါပေါက်စေမည်။ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ မီးခွက်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။

၁၈ ထိုအရှင်၏ ရန်သူများကို ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ငါဖုံးလွှမ်းမည်။ သူ၏ ဦးရစ်သရဖူသည် ဘုန်းပွင့်လျက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၁၃၃

၁ ညီအစ်ကိုတို့သည် သဘောတူလျက် ပေါင်းတော် ကြသည်အရာမှာ အလွန် ကောင်းပေ၏။ အလွန် တင့်တယ် လျောက်ပတ်ပေ၏။

၂ အာရုံ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ လောင်းလျက်၊ သူ၏ မုတ်ဆိတ်သို့ စီး၍၊ လည်စွပ်တိုင်အောင် ကျသော နံ့သာဆီ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၃ ဟေရမုန်တောင်နှင့် ဇိအုန် တောင်ရိုးပေါ်သို့ ကျသောနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ နေကြသောအရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ခြင်း အခွင့်တည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို စီရင် တော်မူ၏။

၁၃၄

၁ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ညဉ့်ယံစောင့်သော ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၂ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့ လက်ကို ချီ၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၃ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

၁၃၅

၁ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် တန်တိုင်းတွင် အမှုစောင့်သော ထာဝရ ဘုရား၏ ကျွန်တော်တို့၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမ တော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ ထိုသို့သော အမှုသည် တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပေ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ် အမျိုးကို ကိုယ်တော် အဘို့၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို

ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ရွေးကောက် တော်မူပြီ။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးတော်မူကြောင်း၊ ငါတို့၏ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတကာတို့ ထက်မြတ်တော်မူ ကြောင်းကို ငါသိ၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ နက်နဲရာ အရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော် ရှိသမျှတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

၇ မြေကြီးစွန်းမှ မိုဗ်းတိမ်တို့ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုဗ်းနှင့် တကွ လျှပ်စစ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာတော်တိုက် ထဲက လေကို ထုတ်တော်မူ၏။

၈ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူမှစ၍ တိရစ္ဆာန်တိုင်အောင် သားဦး ရှိသမျှတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၉ အို အဲဂုတ္တုပြည်၊ သင်၏ အထဲမှာ ဖာရောမင်း မှစ၍၊ သူ၏ကျွန် အပေါင်းတို့၏ အပေါ်သို့ လက္ခဏာ သက်သေ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။

၁၀၊၁၁ အာမောရိပြည်ကို အစိုးရသော ရှိဟုန်မင်း၊ ဗာရှန်ပြည်ကို အစိုးရသော ဩဃမင်းနှင့်တကွ၊ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင်များကို ကွပ်မျက်၍ များပြား သောလူမျိုးနှင့်တကွ၊ ခါနန်တိုင်းနိုင်ငံ အပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊

၁၂ သူတို့ နေရာမြေကို လွှဲ၍၊ မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးအား အမွေကို ပေးချတော်မူ၏။ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ အမည်သည် နိစ္စ ထာဝရ ဖြစ်ပါ၏။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘွဲ့နာမတော်သည် ကာလ အစဉ်အဆက် တည်ပါ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏ အတွက် နောင်တရ၍၊ မိမိလူစုဘက်မှ တရားစီရင်တော်မူ၏။

၁၅ သာသနာပ လူတို့ ကိုးကွယ်တော်မူသော ရုပ်တုတို့ကား ငွေလည်း ဖြစ်၏။ ရွှေလည်း ဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့် လုပ်သော အရာပေတည်း။

၁၆ ထိုရုပ်တုတို့သည် နှုတ်ရှိ၍ စကားမပြောတတ်။ မျက်စိရှိ၍ မမြင်တတ်။

၁၇ နားရှိ၍ မကြားတတ်။ သူတို့ ပစပ်၌လည်း ထွက်သက် ဝင်သက် မရှိပါတကား။

၁၈ လုပ်သော သူတို့လည်း အတူတူ၊ ကိုးစားသော သူအပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။

၁၉ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ အို အာရုန် အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။

၂၀ အို လေဝိ အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းချီးပေးလော့။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။

၂၁ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဇီအုန် တောင်ပေါ်မှာ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၃၆

၁ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ဘုရားတို့၏ အရှင် ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၃ အရှင်တို့၏ သခင်၊ ဘုရားရှင်၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို တပါတည်းသာ ပြုတော်မူထသော၊

၅ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ပညာတရားအတိုင်း ကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊

၆ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ရေပေါ်မှာ မြေကြီးကို ဖြန့်တော်မူထသော၊

၇ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အလင်းအိမ်ကြီးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊

၈ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ နေ့ကို အုပ်စိုးရသော နေကို၎င်း၊

၉ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ညဉ့်ကို အုပ်စိုးရသော လနှင့် ကြယ်များကို၎င်း ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊

၁၀ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သားဦးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊

၁၁ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အားကြီးသော လက်၊ ဆန့်သော လက်ရုံးတို့ကို လက်နက် ပြုတော်မူထသော၊

၁၂ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ အထဲက ထုတ်ဆောင်တော်မူထသော၊

၁၃ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ဇေဒုံ ပင်လယ်ကို အပိုင်းပိုင်း ခွဲတော်မူထသော၊

၁၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဣသရေလအမျိုးကို ရှောက်သွားစေတော်မူထသော၊

၁၅ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဖာရောမင်းနှင့် ဗိုလ်ခြေများကို ဇေဒုံပင်လယ် ထဲ၌ လှဲချတော်မူထသော၊

၁၆ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိလူစုကို တော၌ ပို့ဆောင်တော်မူထသော၊

၁၇ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ကြီးသော ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊

၁၈-၂၀ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အာမောရီပြည်ကို အစိုးရသော ရှိဟုန်မင်းကို၎င်း၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ဗာရှန်ပြည်ကို အစိုးရသော ဩဗမင်းကို၎င်း၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသော ဘုရင်များကို၎င်း လုပ်ကြံတော်မူထသော၊

၂၁ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ သူတို့နေရာမြေကို လွှဲသောမူထသော၊

၂၂ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိကျွန် ဣသရေလအမျိုးအား အမွေကို ပေးချတော်မူထသော၊

၂၃ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ နို့မို့ချလျက်နေသော ငါတို့ကို အောက်မေ့တော်မူထသော၊

၂၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူတို့အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူထသော၊

၂၅ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူသော၊

၂၆ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၃၇

၁ ဗာဗုလုန်မြစ်တို့ အနားမှာ ငါတို့သည် ထိုင်၍၊ ဇီအုန်မြို့ကို အောက်မေ့လျက် ဝိုကြွေးကြ၏။

၂ ငါတို့ စောင်းများကိုလည်း ထိုအရပ်တွင် မိုသ်းမခပင်တို့၌ ဆွဲထားကြ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ ငါတို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်ထားသောသူနှင့်၊ ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့က၊ ဇီအုန်သီချင်းကို ငါတို့အား ဆိုကြလော့ဟု၊ သီချင်း

ဆိုသံကို၎င်း၊ ရွှင်လန်းသော အသံကို၎င်း ငါတို့၌ တောင်းကြပါသည်တကား။

၄ တက္ကသိုလ်တစ်ခုနှင့် ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကို အဘယ်သို့ ဆိုရပါမည်နည်း။

၅ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကို ငါမေ့လျှင် ဝှံ့လက်ျာ လက်သည် မိမိအတတ်ကို မေ့ပါစေ။

၆ သင့်ကိုငါ မအောက်မေ့၊ အမြတ်ဆုံးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းထက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြတ်မထားလျှင်၊ ငါလျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်ပါစေ။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ နေ့ရက် အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မြို့ရိုးကို အမြစ်တိုင်အောင် ရှင်းလိုက်ကြ၊ ရှင်းလိုက်ကြဟု ဆိုကြသော ဒေသ အမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၈ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဗာဗု လုန်မင်းသမီး၊ သင်သည် ငါတို့၌ ပြုသည့်အတိုင်း၊ သင်၌ အပြစ်ကို ဆပ်ပေးသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၉ သင်၏ သူငယ်တို့ကို ကိုင်ယူ၍၊ ကျောက်ပေါ်မှာ ဆောင့်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃၈

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အခြားတစ်ပါးသော ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုပါမည်။

၂ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်သို့ မျက်နှာပြုလျက် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော် ကြောင့် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကတိတော်ကို သိတင်းတော် ရှိသမျှထက် ချီးမြှောက် တော်မူပြီ။

၃ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော နေ့တွင် နားထောင် တော်မူ၍၊ စိတ်ဝိညာဉ် ထဲသို့ ခွန်းအားကို သွင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ခိုင်မာစေတော်မူ၏။

၄ အိုထာဝရဘုရား၊ လောကီရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့သည် နှုတ်တော်ထွက် စကားတို့ကို ကြားရသည် ဖြစ်၍၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်တို့၌ လိုက်၍ သီချင်း ဆိုကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။

၆ ထာဝရ ဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူသော် လည်း၊ စိမ့်နိမ့်ချသော သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ စိတ်မြင့်သောသူတို့ကိုကား၊ အဝေးက သိတော်မူ၏။

၇ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခများ၌ ကျင်လည်

သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အသက် ရှင်စေတော်မူလိမ့်မည်။ လက်တော်ကို ဆန့်လျက်၊ ရန်သူတို့၏ အမျက်ဒေါသကို ဆီးတား၍၊ လက်ျာလက် တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အမှုကို ပြီးစီးစေတော် မူမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာသည် အစဉ်အမြဲ တည်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လက်နှင့် ပြုစုသော အမှုတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၃၉

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍ သိတော်မူ၏။

၂ အကျွန်ုပ် ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းအရာတို့ကို သိတော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် အကြံအစည်တို့ကို အဝေးကပင် နားလည်တော်မူ၏။

၃ အကျွန်ုပ် သွားသော လမ်းကို၎င်း၊ အိပ်ရာကို၎င်း စစ်ဆေး၍၊ အကျွန်ုပ် ကျင့်သောအကျင့် အလုံးစုံတို့ကို ကျွမ်းတော်မူ၏။

၄ အကျွန်ုပ်သည် စကားတစ်ခုကိုမျှ မမြွက်သော် လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ၏။

၅ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပတ်လည် ဝိုင်း ထား၍၊ အကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင် တော်မူပြီ။

၆ ထိုသို့သာ ဉာဏ်သည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်၍၊ အ ကျွန်ုပ် မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် မမှီနိုင်ပါ။

၇ ဝိညာဉ်တော်နှင့် လွတ်ခြင်း အလိုငှါ အဘယ် အရပ်သို့ သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်နှာတော်နှင့်လွတ် ခြင်းအလိုငှါ အဘယ်အရပ်သို့ ပြေးနိုင်ပါမည်နည်း။

၈ ကောင်းကင်သို့ တက်လျှင် ကိုယ်တော်ရှိတော် မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကို ခင်းလျှင် ကိုယ်တော် ရှိတော်မူ၏။

၉ နံနက် အတောင်တို့ကို ယူ၍ သမုဒ္ဒရာ စွန်း၌ နေလျှင်၊

၁၀ ထိုအရပ်၌ပင် ကိုယ်တော်၏ လက်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်လျက်၊ လက်ျာလက်တော်သည် ကိုင်လျက် ရှိပါလိမ့်မည်။

၁၁ အကယ်၍ မှောက်မိုက်သည် ငါကို ဖုံးလွှမ်းမည် ဟု တဖန်ဆိုလျှင်၊ ညဉ့်သည်လည်း အကျွန်ုပ် ပတ် ဝန်းကျင်၌ အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

၁၂ အကယ်စင်စစ် မှောင်မိုက်သည် ရှေ့တော်၌ အဘယ်အရာကိုမျှ မဖုံးနိုင်ပါ။ ညဉ့်သည် နေ့ကဲ့သို့ လင်းပါ၏။ မှောင်မိုက် သဘောနှင့် အလင်း သဘောသည် တူပါ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ကပ်ကို ဖန်ဆင်း၍၊ အမိဝမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်ကို ဖုံးအုပ်တော် မူပြီ။

၁၄ အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်မက်တူယသော လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသော လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ခိုးမွမ်းပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသော အမှုတို့သည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် အမှန်သိပါ၏။

၁၅ မထင်ရှားသော အရပ်၌ အကျွန်ုပ်ကို ဖန်ဆင်း၍၊ မြေကြီးအောက် အရပ်၌ စေ့စပ်စွာ ပြုပြင်တော်မူ သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။

၁၆ မစုံလင်သေးသော အကျွန်ုပ်၏ အလုံးအထွေးကို လည်း ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ မြင်တော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ပြုပြင်၍ တစုံတခုမျှမရှိမီ ကာလတွင်၊ ကိုယ်တော်၏စာရင်း၌ အကုန်အစင် မှတ်သားလျက် ရှိကြပါ၏။

၁၇ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်၏ အကြံအစည်တို့သည် အလွန် ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန် များပြားကြပါ၏။

၁၈ ထို အကြံအစည်တော်တို့ကို ရေတွက်လျှင်၊ သဲလုံးနှင့်အမျှမက သာ၍ များပြားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် သည် နိုးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံ၌ အစဉ်ရှိပါ၏။

၁၉ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မတရား သော သူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော။ လူ အသက်ကို သတ်တတ်သော သူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ် သွားကြ။

၂၀ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော် တဘက်၌ မနာလို သောစိတ်နှင့် ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် မတရားသဖြင့် ဝါကြားကြပါ၏။

၂၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် မုန်းပါသည် မဟုတ်လော။ အာဏာတော်ကို ဆန်သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် ရွံရှာပါသည် မဟုတ်လော။

၂၂ ထိုသူတို့ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ မုန်းပါ၏။ ကိုယ်ရန်သူ ကဲ့သို့ မှတ်ပါ၏။

၂၃ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍၊

အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးကို သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍ စိတ် အထင်များကိုလည်း သိမှတ်တော်မူပါ။

၂၄ ဆိုးသော လမ်းသို့ အကျွန်ုပ် လိုက်သည် မလိုက်သည်ကို ကြည့်ရှု၍၊ ထာဝရလမ်း ထဲသို့ သွေးဆောင်တော်မူပါ။

၁၄၀

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဆိုးသော သူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသော သူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။

၂ ထို သူတို့သည် နှလုံးထဲမှာ မကောင်းသော အကြံအစည်ရှိ၍၊ စစ်မှုကို အစဉ်နိုးဆော်ကြပါ၏။

၃ သူတို့သည် မြွေကဲ့သို့ မိမိတို့ လျှာကို သွေးတတ် ကြပါ၏။ သူတို့ နှုတ်ခမ်း အထဲမှာ မြွေဆိုး အဆိပ် အတောက်ရှိပါ၏။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသော သူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်း သောသူ၏ လက်မှ ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လှဲခြင်းငှါ ကြံစည်ကြပါ၏။

၅ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ကျော့ ကွင်းနှင့် ကြိုးသေးများကို ဝှက်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် သွားရာ လမ်း၌ ကွန်ရွက်ကို ဖြန့်၍ ညွတ်များကို ထားကြပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ထား ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၇ အို ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကယ်တင်ခြင်း အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ စစ်တိုက်ရသော နေ့၌ အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းကို ဖုံးအုပ် တော်မူ၏။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသော သူ၏ အလို ပြည့်စုံရသော အခွင့် သူ၏အကြံ ထမြောက် ရသော အခွင့် ရှိစေတော်မူပါနှင့်။

၉ ထိုသို့သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ မိမိတို့ ဦးခေါင်းကို မချိုးမြှောက်ရာ၊ မိမိတို့ မြက်ဆို သော မကောင်းကျိုးသည် မိမိတို့ကို လွှမ်းမိုးပါစေသော။

၁၀ မီးခဲတို့သည် ထိုသူတို့ အပေါ်သို့ ကျရောက် ကြပါစေသော။ မီးထဲသို့ဝင် နက်သော တွင်းထဲသို့ဝင် ကျကြပါစေသော။ တဖန် မထကြပါစေနှင့်။

၁၁ ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူသည် မြေပေါ်မှာ နေရာ မမြဲပါစေနှင့်။ ကြမ်းတမ်းသော သူကိုလည်း ဖျက်ဆီး

သည်တိုင်အောင် ဘေးဥပဒ်သည် လိုက်ပါစေသော။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသော သူ၏ အမှုကို စောင့်၍ ငတ်မွတ်သောသူ ဘက်၌ တရားစီရင်တော် မူမည်ဟု ငါသိ၏။

၁၃ အကယ်စင်စစ် တရားသော သူတို့သည် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ သဘောပြောင့်သော သူတို့သည် အထံတော်၌ နေကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၁

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏ စကားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာသည် မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ လက်ကို ချီခြင်းသည် ညဦးယံပူဇော်သက္ကာ ကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌ ပြင်ဆင်လျက် ရှိပါစေသော။

၃ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ရှေ့မှာ ကင်းကို ထားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ခမ်း တံခါးကို စောင့်တော်မူပါ။

၄ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ပါ၍၊ မတရားသောအမှု ဒုစရိုက် အမျိုးမျိုး၌ ကျင်လည် စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးကို မကောင်းသော အမှုအရာသို့ သွေးဆောင်တော် မမူပါနှင့်။ ထိုသူတို့၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို အကျွန်ုပ် မစားပါစေနှင့်။

၅ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အကျွန်ုပ်ကို ဒဏ်ခတ်ပါစေသော၊ ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်။ ဆုံးမပါစေသော အကျွန်ုပ် ဦးခေါင်းကို လိမ်းသော ဆီဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထပ်၍ ပြုသော်လည်း အကျွန်ုပ်မပြင်းပါ။ ယခုမူကား သူတပါးပြုသော အဓမ္မအမှု တဘက်၌ ဆုတောင်းပါ၏။

၆ သူတို့၏ အကဲအမှူးတို့သည် ကျောက်တွင်း နားမှလွတ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို ကြားရကြပါ၏။ ထိုစကားလည်း ချို့ပါ၏။

၇ မြေပေါ်မှာ ထင်းကို ခုတ်၍ ခွဲသကဲ့သို့ မရဏာ နိုင်ငံ တံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ်တို့၏ အရိုးများတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိကြပါ၏။

၈ အို ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါ၏။

၉ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို သွန်ပစ်စေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်အဘို့ ထောင်ထားကြသောကျော့ကွင်းမှ၎င်း၊ ဒုစရိုက်ပြုသော သူတို့၏ ညွတ်မှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်စေတော်မူပါ။

၁၀ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် လွန်သွားသောအခါ၊ မတရားသောသူ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကျော့ကွင်း ထဲသို့ ကျကြပါစေသော။

၁၄၂

၁ ငါသည် ထာဝရဘုရား ထံသို့ အသံကို လွှင့်၍ အော်ဟစ်၏။ ငါ့အသံကို ထာဝရဘုရား ထံသို့ လွှင့်၍ ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။

၂ ရှေ့တော်၌ မြည်တမ်းသော စကားကို မြှက်၍ ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြားလျှောက်ရ၏။

၃ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက် ရှိသောအခါ အကျွန်ုပ်သွားသော လမ်းကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် သွားသောလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကို ဖွက်ထား ကြပါပြီ။

၄ လကျော်ဘက်သို့ အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုသောအခါ အကျွန်ုပ် သိကျွမ်းသောသူ မရှိပါ။ ပြေးလွတ်ရာ လမ်းလည်း ပိတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ကို နှမြော သောသူ မရှိပါ။

၅ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ အကျွန်ုပ် ခံစားရာ အဘို့ဖြစ်တော် မူ၏။

၆ အလွန် နိမ့်ချလျက် နေသော အကျွန်ုပ်၏ ကြွေးကြော်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ သူတို့ သည် အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြပါ၏။

၇ နာမတော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ထဲက နှုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးပြုတော်မူအခါ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝန်းရံလျက်နေကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၃

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာကို ကြား၍ ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ သစ္စာစောင့်ခြင်း ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိတော်မူသည် အတိုင်းပြန်ပြောတော်မူပါ။

၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့် တရားတွေ့တော်မမူပါနှင့်။ အသက်ရှင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ကင်းစင်ရာသို့ မရောက်ရပါ။

၃ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍ အသက်ကိုလည်း မြေတိုင်အောင် နှိမ်နင်း၍ ကြာ မြင့်စွာ သေနေသော သူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို မှောင်မိုက် ထဲမှာ နေစေပါ၏။

၄ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်၊ ကိုယ်အထဲ၌ နှလုံးကြေကွဲလျက် ရှိပါ၏။

၅ ရှေးလွန်လေပြီးသော ကာလကို အောက်မေ့၍ အလုံးစုံသော အမှုတော်တို့ကို၎င်း၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်သော အရာများကို၎င်း ဆင်ခြင်ပါ၏။

၆ ကိုယ်တော် ထံသို့ လက်တို့ကို ဆန့်ပါ၏။ သွေခြောက်သော မြေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါ၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အလျင်အမြန် နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲ တော်မူသဖြင့် တွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို ဖြစ်စေတော်မူပါနှင့်။

၈ ကရုဏာတော် စကားသံကို အလျင်အမြန် ကြားစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၌ ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ် သွားရမည် လမ်းကို သိစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် တာသပါ၏။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။

၁၀ အလိုတော်သို့ လိုက်စေမည် အကြောင်း သွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်သော ဝိညာဉ်တော်သည် ဖြောင့်သော လမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူပါစေသော။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား နာမတော် အတွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက် ရှင်စေတော်မူပါ။ ဖြောင့်မတ် တော်မူသည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ဆင်းရဲ ဒုက္ခ အထဲက နှုတ်ယူတော်မူပါ။

၁၂ ကရုဏာတော် ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှင်း၍ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းခဲသော သူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄

၁ ငါ၏ကျောက် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိစေတော်မူစေသတည်း။ ငါ့လက်သည် စစ်တိုက်၍၊ လက်ချောင်းတို့သည်လည်း စစ်မှုကို လေ့ကျက်မည် အကြောင်း သွန်သင်တော်မူ၏။

၂ ငါ့ကို သနားသောသူ၊ ငါ့၏မြို့ရိုး၊ ငါ့၏ ရဲတိုက်၊ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်သော သခင်၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါကိုးစား၏။ ငါ၏ လူမျိုးကို ငါ့အောက်သို့ နှိမ့်ချတော်မူ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ လူသည် အဘယ်သို့သောသူ

ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် မှတ်တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍၊ ပမာဏ ပြုတော်မူရသနည်း။

၄ လူသည် အငွေနှင့်တူပါ၏။ သူ၏ နေ့ရက်တို့သည် လွန်သွားတတ်သော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။

၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ မိုဗ်းကောင်း ကင်ကို ညွှတ်၍ ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့ကို တို့တော်မူပါ။ သူတို့သည်မီးခိုး ထွက်ကြပါလိမ့်မည်။

၆ လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍ လေးမြားတော်တို့ကိုပစ်သဖြင့် ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍ နှိမ်စက်တော်မူပါ။

၇ အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍ အကျွန်ုပ် ကို နှုတ်တော်မူပါ။ တခဲနက်သော ရေထဲက၎င်း၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ လက်ထဲက၎င်း ဆယ်ယူ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၈ သူတို့၏ နှုတ်သည် မုသာစကားကို ပြော တတ်ပါ၏။ သူတို့၏ လကျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သောလက်ဖြစ်ပါ၏။

၉ အို ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တူရိယာ နှင့်ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၀ အောင်မြင်ရသော အခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အိဝိဒ်ကို ဆိုးသော ထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။

၁၁ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတို့၏ နှုတ်သည် မုသာစကား ပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏ လကျာလက် သည်လည်း လှည့်စားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့၏ သားတို့သည် အရွယ်ပျိုစဉ်တွင် ကြီးပွားသော ပျိုးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမီးတို့သည် ဘုံဗိမာန် နည်းတူ ထုသော တိုက်ထောင့်ကျောက်တိုင် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။

၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် အစားအ သောက် အသုံးအဆောင်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်း သိုးတို့သည် ပြင်အရပ်တို့၌ အထောင်အသောင်း မွေးဘွားခြင်း။

၁၄ နွားတို့ သည်လည်း ကြီးပွား များပြားခြင်း ရှိပါစေ သော။ အနိုင်အထက် ဝင်ခြင်းမရှိ။ သိမ်းသွားခြင်းမရှိ။ လမ်းတို့၌ ကြွေးကြော်မြည်တမ်းခြင်း မရှိပါစေနှင့်။

၁၅ ထိုသို့နေသော လူမျိုးသည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်လူမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၄၅

၁ အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၂ ကိုယ်တော်ကို နေ့တိုင်းအစဉ် ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ချီးမွမ်းပါမည်။

၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍ အလွန် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းကို စစ်၍ မကုန်နိုင်။

၄ အမှုတော်တို့ကို လူမျိုး အဆက်ဆက် တို့သည် ချီးမွမ်း၍၊ တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါလိမ့်မည်။

၅ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော်တော်ကို၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို၎င်း မြှောက်ဆိုပါ၏။

၆ သူတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတော်တို့၌ပါသော တန်ခိုးကိုမြှောက်ဆို၍၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကြီးမြတ်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို ကြားပြောပါမယ်။

၇ သူတို့သည် အလွန် ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို အောက်မေ့ဘို့ရာ မြှောက်ဆို၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း အရာကို ရှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော သဘော၊ သနား စုံမက်တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ခွန်တော်နှင့် ကရုဏာတော်သည် အလွန် ကြွယ်ဝပါ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုချင်သော သဘောရှိ၍၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ သမျှတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။

၁၀ အို ထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့သည် ဂုဏ်တော်တို့ကို ပြ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြပါ၏။

၁၁ နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းကို၎င်း၊ တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ ဟောပြော မြှောက်ဆိုသဖြင့်၊

၁၂ တန်ခိုးပါသော အမှုတော်များနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းအသရေများကို လူသားတို့အား ဘော်ပြကြပါ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် နိစ္စထာဝရ နိုင်ငံဖြစ်၍၊ အာဏာတော်သည် ကာလ အစဉ်အဆက် တည်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လဲသောသူ ရှိသမျှတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။

၁၄ နှိမ့်ချသောသူ အပေါင်းတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။

၁၅ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မျှော်ကြည့်ကြ၍၊ အချိန်တန်မှ သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။

၁၆ လက်တော်ကို ဖွင့်၍၊ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော် ရှိသမျှတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတော်တို့သည် သန့်ရှင်းကြပါ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ပဌနာပြုသောသူအပေါင်း၊ သစ္စာနှင့်တကွ ပဌနာပြုသော သူအပေါင်း၊ တို့၏အနီး အပါး၌ ရှိတော်မူ၏။

၁၉ ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏ အလိုကို ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြား၍ ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ကြည်ညိုသောသူ အပေါင်းတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မတရားသောသူ အပေါင်းတို့ကိုကား၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။

၂၁ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလျက် ငါမြှောက်ဆိုမည်။ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးပေးကြစေ။

၁၄၆

၁ အို ဝိုဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။

၂ ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းမည်။ ငါ ဖြစ်စဉ် ကာလပတ်လုံး၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။

၃ မင်းများမှ စ၍ မကယ်တင်နိုင်သော လူသားကို မကိုးစားကြနှင့်။

၄ သူသည် အသက် ထွက်၍ မြေသို့ ပြန်သွားတတ်၏။ ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ အကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးကြ၏။

၅ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရားသခင် မစတော်မူသော သူ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၆ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ နှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သစ္စာတော်ကို အစဉ်အမြဲ စောင့်တော်မူ၏။

၇ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့အား တရားပြတော်မူ၏။ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။

၈ ထာဝရဘုရားသည် မျက်စိကန်းသော သူတို့ကို

မြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နှိမ့်ချသော သူတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ညွှန်သည်တို့ကို စောင့်မ တော်မူ၍ မုတ်ဆိုးမနှင့် မိဘမရှိသော သူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မတရားသော သူတို့၏ လမ်းကိုကား ကွေ့ကောက်စေတော်မူ၏။

၁၀ အိုအိုအုန်မြို့ သင်၏ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ ကမ္ဘာအဆက် ဆက် စိုးစံတော်မူလတံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

၂၄၇

၁ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကောင်းသည် ဖြစ်၍၊ ချီးမွမ်းကြလော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ ပြုခြင်းသည် သာယာ လျောက်ပတ်သည် ဖြစ်၍ ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တည် ဆောက်၍၊ အဝေးသို့ နှင်လိုက်သော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၃ စိတ်ကြေမ္မာသော သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ၍၊ သူတို့၏ အနာကို ကုတော်မူ၏။

၄ ကြယ်များကို ရေတွက်၍ အသီးအသီးတို့ကို သမုတ်တော်မူ၏။

၅ ငါတို့၏ ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တန်ခိုးတော်လည်း ကြီး၏။ ဥာဏ်တော်သည် အနန္တဖြစ်၏။

၆ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့ကို ကြွပင့်၍ မတရားသော သူတို့ကိုကား မြေပေါ်မှာ လှဲတော်မူ၏။

၇ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။

၈ ကောင်းကင်ကို မိုဗ်းတိမ်များနှင့် ဖုံးလွှမ်းသဖြင့် မြေကြီးဘို့ မိုဗ်းရေကို ပြင်ဆင်၍၊ တောင်များပေါ်မှာ မြက်ပင်ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။

၉ မြည်တတ်သော ကျီးကန်းကလေးမှစ၍၊ တိရစ္ဆာန်များတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။

၁၀ မြင်း၏ ခွန်အားနှင့် လူ၏ လျင်မြန်ခြင်းကို အားရ နှစ်သက်တော်မူခြင်း မရှိ။

၁၁ ကြောက်ရွံ့သော သူနှင့် ကရုဏာတော်ကို မြော်လင့်သော သူတို့ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူ၏။

၁၂ အိုယေရုရှလင်မြို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။ အိုအိုအုန်မြို့၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။

၁၃ အကြောင်းမူကာ၊ သင်၏ တံခါးကန့်လန့်တို့ကို ခိုင်မာစေ၍၊ သင်၏ အထဲမှာ သားသမီးများကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၄ သင်၏ ပြည်စွန်းပြည်နားမှာ အမှုအရေးကို ငြိမ်းစေ၍၊ အကောင်ဆုံးသော စပါးနှင့် သင့်ကို ဝစွာ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။

၁၅ မြေကြီးပေါ်သို့ ဗျာဒိတ်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလျင်အမြန် ပြေးတတ်ပါ၏။

၁၆ မိုဗ်းပွင့်ကို သိုးမွေးကဲ့သို့ ချတော်မူ၏။ နှင်းခဲ ကိုလည်း ပြာကဲ့သို့ ဆွတ်ဖြူတော်မူ၏။

၁၇ မိမိ မိုဗ်းသီးကို စားနုတ် စားပေါက် ကဲ့သို့ လွှတ်တော်မူ၍၊ ချမ်းစေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူ ခံနိုင်သနည်း။

၁၈ တဖန် နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွှတ်၍၊ ထိုမိုဗ်းပွင့် အစရှိသည်တို့ကို အရည်ကျိုတော်မူ၏။ မိမိလေကို လာစေတော်မူသဖြင့် ရေတို့သည် စီးကြ၏။

၁၉ နှုတ်ကပတ် အမိန့်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုး၌၎င်း၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ဣသရေလ အမျိုး၌၎င်း တော်ပြတော်မူ၏။

၂၀ အခြားတပါးသော အမျိုးသားတို့၌ ထိုသို့ပြု တော်မမူ၊ စီရင်တော်မူချက်များကို သူတို့မသိကြ။ ဟာလေလုယ။

၁၄၈

၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ လော့။ ဘဝင်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့ ချီးမွမ်းကြလော့။

၃ နေလတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ထွန်းလင်းသော ကြယ်အပေါင်းတို့ ချီးမွမ်းကြလော့။

၄ ကောင်းကင်အထပ်ထပ်နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရေများတို့ ချီးမွမ်းကြလော့။

၅ ထိုအရာတို့ကို အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ဖန်ဆင်းတော် မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၆ ထိုအရာတို့ကို ကာလအစဉ်အဆက် အမြဲတည် စေတော်မူ၍၊ မပျက်ရသော ဓမ္မတာကို စီရင်တော်မူ၏။

၇ မြေကြီး၌ ရှိသောအရာ၊ ငါးကြီးများ၊ နက်နဲရာ အရပ်များ၊

၈ မီးနှင့် မိုဗ်းသီး၊ မိုဗ်းပွင့်နှင့် အခိုးအငွေ့၊ အမိန့်တော်ကို နားထောင်သော လေပြင်းမုန်တိုင်း၊

၉ တောင်ကြီး တောင်ငယ် ရှိသမျှ အသီးကို သီးသောအပင်၊ အာရဇ်ပင်ရှိသမျှ၊

၁၀ သားရဲနှင့် သားယဉ်အပေါင်း တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သော ငှက် အစရှိသော၊

၁၁ လောကီ ရှင်ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်း၊ မင်းများနှင့် လောကီ တရားသူကြီးအပေါင်း

၁၂ လူပျိုနှင့် အပျိုများ၊ လူအိုနှင့် လူကလေးများတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၃ နာမတော် တပါးတည်း သာလျှင် မြတ်၍၊ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။

၁၄ မိမိ လူစုတို့၏ ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ အနီးတော်၌ ရှိသောလူစု၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တည်းဟူသော မိမိသန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၄၉

၁ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသစ်သော သီချင်းကို ဆို၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့ စည်းဝေးရာ၌ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ဣသရေလအမျိုးသည် မိမိကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေ။ ဇိအုန်သားတို့သည် မိမိတို့ ရှင်ဘုရင်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြစေ။

၃ သူတို့သည် ကခုန်လျက် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ပတ်သာနှင့် စောင်းကို တီးလျက် ထောမနာ သီချင်းဆိုကြစေ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကို

ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အသေရေ တင့်တယ်စေတော်မူ၏။

၅ သန့်ရှင်းသော သူတို့သည် ဘုန်းကြီး၍၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကြစေ။ ကျိန်းဝပ်ရာ ပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြစေ။

၆-၉ တပါးအမျိုးသားတို့အား တရားအတိုင်း အပြစ်ပေး၍၊ လူစုတို့အား ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်များကို သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍၊ မူးမတ်များကို သံခြေချင်းခတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသော အပြစ်စီရင်ခြင်းကို သူတို့အားပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို နှုတ်နှင့်ချီးမွမ်း၍၊ သန့်လျက်ကို လက်နှင့်ကိုင်ကြစေ၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သော ဘုန်းနှင့် ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၅၀

၁ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ဘုန်းတော် ထင်ရှားရာ ကောင်းကင် မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။

၂ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်များကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အလွန် တရာ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းရှိသည် အတိုင်း၊ ချီးမွမ်းကြလော့။

၃ တံပိုးမှုတ်လျက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ တယောနှင့် စောင်းကို တီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။

၄ ပတ်သာ တီးလျက်၊ ကခုန်လျက်နှင့် ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးနှင့် ပြည့်စုံသော တုရိယာကို တီးလျက်၊ နှဲခရာကို မှုတ်လျက် ချီးမွမ်းကြလော့။

၅ အသံကျယ်သော သံလွင်ကို တီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြီးဆုံးသော လင်းကွင်းကိုလည်း တီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။

၆ အသက်ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ဟာလေလုယ။

ဒါဝိဒ် မင်းကြီးနှင့် ရှင်အာသပ်အစရှိသော ပရောဖက်များတို့သည် စီရင်ရေးထားသော ဆာလံကျမ်း ပြီး၏။

သုတ္တံကျမ်း။ THE PROVERBS

၁

၁-၄ ပညာတရား၊ နည်းဥပဒေသ တရားကို သိ၍၊ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော စကားကို နားလည်မည် အကြောင်း၊ ပညာ သွန်သင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုအရာ၌ လေ့ကျက်မည်အကြောင်း၊ မိုက်သော သူသည် လိမ္မာ၍၊ လူပျိုသည် ပညာ သတ်နှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ဖြစ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်စီရင်သော သုတ္တံစကားဟူမူကား၊

၅၊ ၆ ပညာရှိသော သူသည် နားထောင်သဖြင့်၊ ပညာအတတ် တိုးပွားရလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည် သုတ္တံစကား အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၎င်း၊ ပညာရှိ ဟောပြော၍ နက်နဲသော စကားတို့ကို၎င်း၊ နားလည်သော နိဿရည်းဆရာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရ လိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘော သည် ပညာ၏ အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ လူမိုက်တို့သည် ပညာနှင့် ဥပဒေသကို မထိမ့်မြင်ပြုတတ်ကြ၏။

၈ ဝါသား၊ အဘ၏ နည်းဥပဒေသကို နားထောင် လော့။ အမိ၏ တရားကိုလည်း မပယ်နှင့်။

၉ ထိုနည်းဥပဒေသ တရားတို့သည် သင်၏ခေါင်း၌ တင့်တယ်သော ဦးရစ်၊ သင်၏လည်ပင်း၌ ပတ်ရစ်သော လည်ဆွဲ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ဝါသား၊ လူဆိုးတို့သည် သင့်ကို သွေးဆောင်လျှင် ဝန်မခံနှင့်။

၁၁ သူတို့က ငါတို့ နှင့်အတူ လိုက်တော့။ သူ့ အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ စောင့်ကြစို့။ အချည်းနှီး အပြစ်လွတ်သော သူတို့ကို ချောင်းမြောင်းကြစို့။

၁၂ သင်၏ တွင်းသို့ ဆင်းသော သူတို့ ကဲ့သို့ တကိုယ်လုံးပါလျက်၊ အသက်ရှင်လျက် ရှိသော ထို သူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံမျိုသကဲ့သို့ မျိုကြစို့။

၁၃ အဘိုးထိုက်သော ဘဏ္ဍာ အမျိုးမျိုးကို တွေ့၍ လူယူသောဥစ္စာနှင့် ငါတို့ အိမ်ကို ပြည့်စေကြမည်။

၁၄ ငါတို့နှင့် ပေါင်းဘော်တော့။ ရသော ဥစ္စာကို အညီအမျှ ပိုင်ကြစို့ဟု ဆိုသော်လည်း၊

၁၅ ဝါသား၊ သူတို့နှင့် အတူ မလိုက်နှင့်။ သူတို့ သွားသောလမ်းကို ရှောင်လော့။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ခြေသည် ဒုစရိုက်ပြု ရာသို့ ပြေး၍၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။

၁၇ အကယ်စင်စစ် ငှက်မျက်မှောက်၌ ပိုက်ကွန်ကို ဖြန့်ထားလျှင် အကြံမမြောက်ရာ။

၁၈ လူဆိုးတို့သည် ကိုယ်အသွေးကို သွန်အံ့သောငှါ စောင့်၍၊ ကိုအသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ ချောင်း မြောင်းတတ်ကြ၏။

၁၉ မတရားသော စီးပွားကို ရှာသောသူ အပေါင်း တို့သည် ထိုသို့သော အကျိုးကို ခံရ၍၊ ထိုစီးပွားသည် မိမိအရှင်၏ အသက်ကို သတ်တတ်၏။

၂၀ ပညာသည် ပြင်မှာ ကြွေးကြော်၍၊ လမ်းခရီးတို့၌ မိမိစကားသံကို လွှင့်တတ်၏။

၂၁ လူစည်းဝေးရာ အဦး၌၎င်း၊ မြို့တံခါးဝတို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း ခေါ်၍ မြှက်ဆိုသော စကားဟူမူကား၊

၂၂ အိုလူမိုက်တို့၊ သင်တို့သည် မိုက်သောအကျင့်ကို နှစ်သက်လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်လျက်၊ မိုက်မဲသော သူတို့သည် ပညာ အတတ်ကို မုန်းလျက် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေကြလိမ့်မည်နည်း။

၂၃ ငါဆုံးမသော စကားကို နားထောင်၍၊ ပြောင်း လဲကြလော့။ ဝါသားကို သင်တို့ အပေါ်သို့ ငါ သွန်းလောင်း၍၊ ဝါသား၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်စေမည်။

၂၄ ငါသည် ခေါ်၍ သင်တို့သည် ငြင်းပယ်သော ကြောင့်၎င်း၊ ဝါသားကို ဆန့်၍ အဘယ်သူမျှ မမှတ် သောကြောင့်၎င်း၊

၂၅ ငါ သတိပေးခြင်း ရှိသမျှကိုသင်တို့သည် ပယ်၍၊ ငါ ဆုံးမသော စကားတစ်ခုကိုမျှ နားမခံဘဲ နေသော ကြောင့်၎င်း၊

၂၆ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ငါ ရယ်မည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုရောက် သောအခါ ငါပြက်ယယ်ပြုမည်။

၂၇ သင်တို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုသည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းအမှု ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့

ပျက်စီးခြင်းအမှုသည် လေပြင်းမုန်တိုင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ရောက်လာ၍၊ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊

၂၈ ထိုအမှုရောက်သော သူတို့သည် ငါ့ကို ခေါ်သော်လည်း ငါမထူး။ ငါ့ကို ကြိုးစား၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပညာအတတ်ကို မုန်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောကို အလို မရှိကြ။

၃၀ ငါသတိပေးခြင်းကို အလျှင်း နားမခံကြ။ ငါ ဆုံးမခြင်း ရှိသမျှကို မထိမ့်မြင်ပြုကြ၏။

၃၁ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့် ခြင်း၏အကျိုး အပြစ်ကို စား၍၊ ကိုယ်ကြံသော အကြံတို့နှင့် ဝကြ လိမ့်မည်။

၃၂ ဉာဏ်တိမ်သော သူတို့သည် လမ်းလွဲသဖြင့် အသက်ဆုံးတတ်ကြ၏။ မိုက်သော သူတို့သည် သတိ လစ်သောအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။

၃၃ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူမူကား လုံခြုံစွာ နေ၍၊ ဘေးကို မကြောက်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။

၂

၁-၂ ငါ့သား၊ သင်သည် ပညာစကားကို နားထောင်၍၊ စေတနာစိတ်နှင့် ဉာဏ်ကို ရှာဖွေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့ စကားကို နားခံ၍၊ ငါ့ ပညတ်တို့ကို ကိုယ်အထံ၌ သွင်းမိလျှင်၎င်း၊

၃ သိပ္ပံအတတ်ကို ခေါ်၍၊ ဉာဏ်နောက်သို့ အသံကို လွှင့်လျှင်၎င်း၊

၄ ငွေကို ရှာတတ် သကဲ့သို့၊ ပညာကို ရှာ၍၊ ဝှက်ထားသော ဘဏ္ဍကို စူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့၊ ဉာဏ်ကို စူးစမ်းလျှင်၎င်း၊

၅ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်သော သဘော၌ ကျင့်လည်၍၊ ဘုရားသခင်ကို သိသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပညာကို ပေးတော်မူတတ်၏။ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်သည် နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့်သာ ဖြစ်တတ်၏။

၇ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့အဖို့ ပညာရတနာကို သိုထားတော်မူ၏။ တရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။

၈ မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့သည် တရားလမ်းကို စောင့်ရှောက်မည် အကြောင်း သူတို့၏ လမ်းခရီးကို လုံခြုံစေတော်မူ၏။

၉ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှ စ၍ ကောင်းသောလမ်း ရှိသမျှတို့ကို သိနားလည်လိမ့်မည်။

၁၀ ပညာသည် သင်၏ နှလုံးထဲသို့ဝင်၍ သင်သည် သိကြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သောအခါ။

၁၁ သမ္မာသတိသည် သင့်ကို ထိန်းသိမ်း၍၊ ဉာဏ်သည်လည်း စောင့်ရှောက်သဖြင့်။

၁၂ ဆိုးသော လမ်းမှ ကယ်တင်လိမ့်မည်။ ကောက်သော စကားကို ပြောတတ်သောသူ။

၁၃ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းကို စွန့်၍ မိုက်မဲသော လမ်းသို့ လိုက်သောသူ။

၁၄ ဒုစရိုက်၌ မွေ့လျော်၍ အဓမ္မလူ၏ ကောက်လိမ်ခြင်းကို အားရနှစ်သက်သောသူ။

၁၅ ဖြောင့်သော လမ်းသို့ မလိုက်၊ ကောက်သော လမ်းသို့သာ လိုက်သော သူတို့၏ လက်မှတ်၎င်း။

၁၆ အမျိုးပျက်သော မိန်းမ၊ နှုတ်နှင့် ချောမော့တတ်သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ။

၁၇ အသက် ငယ်စဉ် ပွဲပြင်သော ကျေးဇူးရှင်ကို စွန့်၍၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့သော မိန်းမ လက်မှတ်၎င်း၊ သင့်ကို ကယ်တင်လိုက်မည်။

၁၈ ထိုမိန်းမ၏ အိမ်သည် သေခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူလိုက်သော လမ်းတို့သည် သင်္ချိုင်းသား နေရာနှင့်၎င်း၊ စပ်ဆိုင်သဖြင့်။

၁၉ သူ၏ အိမ်သို့ ဝင်သောသူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မပြန်ရ။ အသက်လမ်းကို မမှီရ။

၂၀ သင်သည် သူတော်ကောင်းတို့၏ လမ်းသို့ ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ လမ်းခရီးထဲက မထွက်ဘဲ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရမည်အကြောင်းတည်း။

၂၁ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပြည်တော်၌နေ၍၊ စုံလင်သော သူတို့သည် နေရာ ကျကြလိမ့်မည်။

၂၂ အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ပြည်တော်မှ ပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွန်းကျူးသော သူတို့သည် နှုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၃

၁ ငါ့သား၊ ငါပေးသော တရားကို မမေ့နှင့်။ ငါ့ ပညတ်တို့ကို သင်၏ နှလုံး စောင့်ရှောက်ပါစေ။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ် တရားသည် အသက်တာရှည်သော ကာလနှစ်ပေါင်းများကို၎င်း၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို၎င်း၊ တိုးပွားစေလိမ့်မည်။

၃ ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားကို သင်နှင့်

သုတ္တံကျမ်း ၃:၄

မက္ခာစေနှင့်။ ထိုတရားတို့ကို သင်၏ လည်ပင်း၌ ဆွဲထားလော့။ နှလုံးအင်း စာရင်း၌ ရေးသွင်းလော့။

၄ ထိုသို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ ရှေ့မှာ မျက်နှာရ၍၊ ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုးစားလော့။ ကိုယ်ဉာဏ်ကို အမှီမပြုနှင့်။

၆ သွားလေရာ၌ ထာဝရဘုရားကို မျက်မှောက်ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏ လမ်းခရီးတို့ကို ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။

၇ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို မထင်နှင့်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်လော့။

၈ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ အကြောတို့သည် အားသန်၍၊ အရိုးတို့သည် ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။

၉ သင်သည် ကိုယ်ပစ္စာနှင့် အဦးသီးသော အသီးအနှံ ရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လော့။

၁၀ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ စပါးကျိုတို့သည် ကြွယ်ဝ၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာတို့ကို အသစ်သော စပျစ်ရည် လျှံလိမ့်မည်။

၁၁ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ သင်၏ အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်စေနှင့်။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသော သူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ နှစ်သက်တော်မူသော သားကို အဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။

၁၃ ဉာဏ်ပညာကို ရှာ၍ရသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပညာကုန်သွယ်ခြင်းသည် ငွေကုန်သွယ်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။ ပညာကုန်သွယ်၍ရသော အမြတ်လည်း ရွှေစင်ထက် သာ၍ကောင်း၏။

၁၅ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍ အဖိုးထိုက်ပေ၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှသော အရာတို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်နိုင်ကြ။

၁၆ သူ၏ လက်ျာလက်၌ အသက်တာ ရှည်သောကာလ၊ လက်ဝဲ လက်၌ စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ် အသရေရှိ၏။

၁၇ ပညာ လမ်းတို့သည် သာယာသော လမ်း၊ ပညာလမ်း ခရီးရှိသမျှတို့သည် ငြိမ်ဝပ်လျက် ရှိကြ၏။

၁၈ ပညာကို ကိုင်ဆွဲသော သူသည် အသက်ပင်ကို ရပြီ။ လက် မလွှတ်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၉ ထာဝရ ဘုရားသည် ပညာတော် အားဖြင့်

မြေကြီးကို တည်၍၊ ဉာဏ်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ပြင်ဆင်တော်မူပြီ။

၂၀ သိပ္ပံအတတ်တော် အားဖြင့် နက်နဲသော အရပ်အက်ကွဲ၍၊ မိုဗ်းတိမ်မှလည်း နှင်းရည်ကျတတ်၏။

၂၁ ငါ့သား၊ ပညာ ရတနာနှင့် သမ္မာ သတိကို သင့်မျက်မှောက်မှ မက္ခာစေဘဲ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လော့။

၂၂ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုရတနာတို့သည် သင်၏ ဝိညာဉ်၌ အသက်၊ သင်၏လည်ပင်း၌ ဂုဏ်အသရေဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၃ သင်သည် ခရီးသွားရာ၌ ဘေးမရှိ၊ ခြေ မတိုက်မိဘဲ သွားလိမ့်မည်။

၂၄ အိပ်သောအခါ ကြောက်စရာ မရှိရ။ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်ရလိမ့်မည်။

၂၅ လျှင်မြန်သော ဘေးနှင့် လူဆိုးတွေ့တတ် သော ပျက်စီးရာ ဘေးကို ကြောက်စရာ မရှိရ။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်ယုံကြည် ကိုးစားရာ ဖြစ်၍၊ သင်၏ ခြေကို မကျော့မိစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။

၂၇ ကျေးဇူးကို ခံသင့်သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုရသော အခွင့် ရှိလျှင် မပြတ် မနေနှင့်။

၂၈ အိမ်နီးချင်းကို ပေးစရာ ရှိလျက်ပင်၊ သွားတော့။ တဖန်လာဦးတော့။ နက်ဖြန်မှ ငါပေးမည်ဟုမပြောနှင့်။

၂၉ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိဘဲ သင့်အနားမှာ နေသော အိမ်နီးချင်း၌ မကောင်းသော အကြံကို မကြံနှင့်။

၃၀ သင်၌ အပြစ် မပြုသောသူကို အကြောင်းမရှိဘဲ ရန်မတွေ့နှင့်။

၃၁ ညှဉ်းဆဲ တတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်ကို မတောင့်တနှင့်။ သူ လိုက်သော လမ်း တစ်ခုကိုမျှ အလိုမရှိနှင့်။

၃၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သဘောကောက်သော သူတို့ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၃၃ မတရားသော သူ၏ နေရာသည် ထာဝရဘုရား ကျိန်တော်မူခြင်းကို တွေ့တတ်၏။ တရားသော သူ၏ နေရာကိုကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၃၄ အကယ်စင်စစ် ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့အားကား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၃၅ ပညာ ရှိသောသူတို့သည် ဘုန်းအရေကို အမွေခံရ၍၊ မိုက်သော သူတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ထမ်းသွားကြလိမ့်မည်။

၄

- ၁ ဝါသားတို့၊ အဘ၏ နည်းဥပဒေသကို နားထောင်၍၊ ဥာဏ်သဘောကို နားလည်ခြင်းငှါ စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။
- ၂ ကောင်းသော သြဝါဒကို ဝါပေး၏။ ဝါ ပညတ်တရားကို မပယ်ကြနှင့်။
- ၃ ဝါမူကား၊ အဘ၏ ရင်နှစ်၊ အမိရှေ့မှာ နူးညံ့၍ အချစ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။
- ၄ ဝါအဘ သွန်သင်၍ မြတ်ဆိုလေသည်ကား၊ ဝါစကားကို သင်၏ နှလုံး၌ သွင်းမိ၍၊ ဝါပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်သဖြင့် အသက်ရှင်လော့။
- ၅ ပညာကို ဆည်းဖူးလော့။ ဥာဏ်ကို ဆည်းဖူးလော့။ သတ်မလစ်စေနှင့်။ ငါ၏ နှုတ်ထွက်စကားကို မလွှဲ မရှောင်နှင့်။
- ၆ ပညာကို မစွန့်နှင့်။ သူသည် သင့်ကို ထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ သူ့ကို ချစ်လော့။ သင့်ကိုစောင့်မ လိမ့်မည်။
- ၇ ပညာသည် အမြတ်ဆုံးသော အရာဖြစ်၏။ ပညာကို ဆည်းဖူးလော့။ ဆည်းဖူးသမျှသော ဥစ္စာတို့တွင် ဥာဏ်ကို ဆည်းဖူးလော့။
- ၈ သူ့ကို အမြတ်ထားလော့။ သူသည် သင့်ကို ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။ သူ့ကို ဘက်ယမ်းလျှင် ဂုဏ်သရေကို ပေးလိမ့်မည်။
- ၉ သင်၏ ခေါင်းကို တင့်တယ်သော ဦးရစ်နှင့် ပတ်ရစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသော သရဖူကို အပ်နှံလိမ့်မည်။
- ၁၀ ဝါသား၊ ဝါစကားကို နားထောင် နာယူလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အသက် နှစ်ပေါင်းများလိမ့်မည်။
- ၁၁ ပညာလမ်းကို ဝါပြသ၍၊ မှန်သော လမ်းခရီးတို့၌ သင့်ကို ဝါပို့ဆောင်၏။
- ၁၂ ရှောက်သွားလျှင် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ မရောက်၊ ပြေးသောအခါ တိုက်မိ၍ မလဲရ။
- ၁၃ ဥပဒေသကို ကိုင်ဆွဲလော့။ မလွှတ်နှင့်။ စောင့်ထားလော့။ အသက်ရှင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။
- ၁၄ အဓမ္မလူတို့ လမ်းထဲသို့ မဝင်နှင့်။ ဆိုးယုတ်သော သူတို့နှင့်အတူ မလိုက်နှင့်။
- ၁၅ သူတို့လမ်းကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ လိုက်မသွားနှင့်။ လွှဲ၍ သွားလော့။
- ၁၆ သူတို့သည် သူတပါး၌ အပြစ်မပြုရလျှင် မအိပ်တတ်။ တစုံတယောက်သော သူ့ကို မလဲစေလျှင် အိပ်၍ မပျော်တတ်။
- ၁၇ ဒုစရိုက်နှင့် ဆိုင်သောမုန့်ကို စား၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်ဆိုင်သော စပျစ်ရည်ကို သောက်တတ်ကြ၏။

- ၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ လမ်းသည် တက်သော အာရုဏ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နေထွက်သည် တိုင်အောင် တိုးပွားထွန်းလင်းတတ်၏။
- ၁၉ မတရားသော သူတို့၏ လမ်းမူကား မှောင်မှိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ သူတို့သည် လဲသောအခါ၊ အဘယ်အရာကို တိုက်မိသည်ဟု မသိကြ။
- ၂၀ ဝါသား၊ ဝါစကားကို နားထောင်လော့။ ငါဟောပြောချက်တို့ကို နားသွင်းလော့။
- ၂၁ သင့်မျက်မှောက်မှ မကွာစေနှင့်။ နှလုံးတွင်း၌ စောင့်ထားလော့။
- ၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ထို တရားစကားကို တွေ့ရသော သူတို့သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ တကိုယ်လုံး ကျန်းမာခြင်း အကြောင်းကို တွေ့ရပြီ။
- ၂၃ နှလုံးသည် အသက်၏ အခြေအမြစ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏ နှလုံးကို အထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။
- ၂၄ ကောက်သော စကားတို့ကိုငင်း ငြင်းဆန်တတ်သော နှုတ်ခမ်းတို့ကိုငင်း ဝေးစွာ ပယ်ရှောင်လော့။
- ၂၅ သင်၏ မျက်စိသည် ရှေ့ရှုကြည့်၍၊ မျက်ခမ်းတို့သည် တည့်တည့် အာရုံပြုစေလော့။
- ၂၆ သင်သွားရာ လမ်းကို စူးစမ်း၍၊ သွားလေရာရာ၌ တည်ကြည်ခြင်းရှိစေလော့။
- ၂၇ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မတိမ်းမလွှဲနှင့်။ ဒုစရိုက်ပြုရာလမ်းကို ရှောင်လော့။

၅

- ၁၂၂ ဝါသား၊ သင်သည် သမ္မာသတိရှိ၍၊ သင်၏ နှုတ်ခမ်းသည် သိပ္ပံအတတ်ကို စောင့်မည်အကြောင်း၊ ဝါပညာကို မှတ်ကျုံး၍၊ ဝါပေးသော ဥာဏ်သို့ သင့်နားကို လှည့်လော့။
- ၂ အကြောင်းမူကား၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမ၏ နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ ယိုတတ်၍၊ သူပြောသော စကားသည် ဆီထက်ချောသော်လည်း၊
- ၄ အဆုံး၌ကား၊ သူသည် ဘင်းခါးရွက် ကဲ့သို့ ခါး၍၊ သန်လျက်နှင့် အမျှထက်၏။
- ၅ သူ၏ ခြေတို့သည် သေခြင်းသို့ ဆင်း၍၊ သူသွားရာ လမ်းသည် မရဏာနိုင်ငံသို့ ရောက်တတ်၏။
- ၆ သင်သည် အသက်လမ်းကို မဆင်ခြင်ရအောင်၊ သူ့ ထုံးစံလေ့တို့သည် တရွေ့ရွေ့ပြောင်းလဲ သဖြင့်၊ သင်သည် နားမလည်နိုင်ရ။
- ၇ သို့ဖြစ်၍ ဝါသားတို့၊ ဝါစကားကို နားထောင်

ကြလော့။ ငါ ဟောပြောချက်တို့ကို မပယ်ကြနှင့်။

၈ ထိုသို့သော မိန်းမကို ဝေးစွာရှောင်သွားလော့။ သူ့နေရာ တံခါးဝသို့ မချဉ်းနှင့်။

၉ သို့မဟုတ် သင်သည် ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကို သူတပါး၌၎င်း၊ ကိုယ်အသက်ကို ကြမ်းတမ်းသော သူတို့၌၎င်း အပ်လိမ့်မည်။

၁၀ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။ သင်လုပ်၍ ရသော ဥစ္စာသည် တပါးအမျိုးသား အိမ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၁ နောက်ဆုံး၌ သင့်အသား၊ သင့်ကိုယ်ကာယ ဆွေးမြေ့သောအခါ။

၁၂ ငါသည် သွန်သင်ခြင်းကို မုန်းလေပြီတကား။ ဆုံးမခြင်းကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ မထိမ့်မြင် ပြုလေပြီတကား။

၁၃ ငါ့ဆရာတို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့အား သွန်သင်သော သူတို့၏ စကားကို နားမခံဘဲ နေလေပြီ တကား။

၁၄ စည်းဝေးသော ပရိသတ်များ အလယ်၌ ဒုစရိုက် မျိုးကို ကုန်စင်လုသည် တိုင်အောင် ငါပြုလေပြီ တကားဟု မြည်တမ်းရလိမ့်မည်။

၁၅ ကိုယ်ဆိုင်သော ရေအိုးကို သုံး၍၊ ကိုယ် ရေတွင်း ထဲက ထွက်သော စမ်းရေကို သောက်လော့။

၁၆ သင်၏ စမ်းရေများပြား၍၊ လမ်းများအနားမှာ စီသော မြစ်များဖြစ်စေလော့။

၁၇ တပါးအမျိုးသားနှင့် ပေါင်းဘက်၍ မဆိုင်စေဘဲ၊ ကိုယ်တပါးတည်းသာ ဆိုင်စေလော့။

၁၈ သင်၏ စမ်းရေတွင်း၌ မင်္ဂလာရှိစေ၍၊ အသက် အရွယ်ပျိုစဉ်ကာလ၊ ပေါင်းဘက်သော မယားနှင့်အတူ ပျော်မွေ့လော့။

၁၉ သူသည် စုံမက်တတ်သော သမင်မ၊ နှစ်လို ဘွယ်သော ဒရယ်မ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူ၏ သားမြတ် တို့သည် သင်၏ အလို ဆန္ဒကို အစဉ်ပြေစေ၍၊ သူ့ကို ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်ယစ်မှုလျက် နေလော့။

၂၀ ငါ့သား၊ သင်သည် အမျိုးပျက်သော မိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် ယစ်မှုးသနည်း။ ပြည်တန်ဆာမ၏ ရင်ပတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဘက်ယမ်းသနည်း။

၂၁ လူသွားလာ သမျှသော လမ်းတို့သည် ထာဝရ ဘုရား မျက်မှောက်တော်၌ ရှိကြ၍၊ သွားလာသမျှ သော အခြင်းအရာတို့ကို စူးစမ်းတော်မူ၏။

၂၂ အဓမ္မလူသည် မိမိပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ဖြင့် ဘမ်းမိခြင်း၊ မိမိအပြစ်ကြီးတို့ဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၃ သူသည် အလွန် မိုက်သောကြောင့် မှားယွင်း၍၊ သွန်သင်ခြင်းကို မခံရဘဲ သေသွားရလိမ့်မည်။

၆

၁ ငါ့သား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်း အတွက် အာမခံမိသော်၎င်း၊ သူတပါးနှင့် လက်ဝါးချင်း ရိုက်မိ သော်၎င်း၊

၂ ကိုယ် နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် ကျော့မိပြီ။ ကိုယ် ပြောသောစကားကြောင့် အမှုရောက်လေပြီ။

၃ ငါ့သား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်း လက်သို့ ရောက်မိလျှင်၊ ကိုယ်ကို နှုတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ အဆွေခင်ပွန်းထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျက် သူ့ကို နှိုးဆော်လော့။

၄ အိပ်မပျော်နှင့်၊ မျက်စိ မှိတ်၍ မငိုက်နှင့်။

၅ မုဆိုးလက်မှ သမင်ဒရယ်ကို၎င်း၊ ငှက်ကို၎င်း နှုတ်ရသကဲ့သို့ ကိုယ်ကို နှုတ်လော့။

၆ အချင်းလူပျင်း၊ ပရွက်ဆိတ် ထံသို့ သွား၍၊ သူ၏ အပြုအမူတို့ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် ပညာရှိစေလော့။

၇ ပရွက်ဆိတ်သည် ဆရာမရှိ၊ ပဲ့ပြင်သော သူမရှိ၊ မင်းမရှိဘဲလျက်၊

၈ နွေကာလနှင့် စပါးရိတ်ရာကာလ၌ မိမိစားစရာ အစာကို ရှာဖွေသိုထားတတ်၏။

၉ အိုလူပျင်း၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အိပ်လျက် နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်သောအခါ နိုးလိမ့်မည်နည်း။

၁၀ ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်အံ့ သောငှါ ခဏလက်ချင်းပိုက်လျက် နေစဉ်တွင်၊

၁၁ ဆင်းရဲခြင်းသည် ခရီးသွားသောသူ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည် သူရဲ ကဲ့သို့၎င်း ရောက်လာ လိမ့်မည်။

၁၂ ဆိုးယုတ်သော သူနှင့် မတရားသော သူသည် ကောက်လိမ်သောစကား၌ ကျင်လည် တတ်၏။

၁၃ မျက်တောင်ခတ်လျက်၊ ခြေဖြင့် အမှတ်ပေးလျက်၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့် သွန်သင်လျက် ပြုတတ်၏။

၁၄ ကောက်သော စိတ်သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မကောင်းသော အကြံကို အစဉ် ကြံစည်တတ်၏။ သူတပါးချင်း ရန်တွေ့စေခြင်းငှါ ပြုတတ်၏။

၁၅ ထိုကြောင့်သူသည် အမှတ်တမဲ့ အမှုရောက်၍၊ ကိုးကွယ်ရာမရဘဲ ချက်ခြင်းကျိုးပဲ့ ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရား မုန်းတော်မူသော အရာ ခြောက် ပါးမက၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူသော အရာ ခုနစ်ပါး ဟူမူကား။

၁၇ ထောင်လွှားသော မျက်နှာ တပါး၊ မုသာဗ္ဗိ ကျင်လည်သော လျှာတပါး၊ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို သတ်သောလက် တပါး၊

၁၈ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်သော နှလုံး တပါး၊ အပြစ်ပြုရာသို့ အလျင်အမြန် ပြေးတတ်သော ခြေတပါး၊

၁၉ မုသာစကားကို ပြော၍ မမှန်သော သက်သေ တပါး၊ အပေါင်းအဘော်ချင်း ရန်တွေ့စေခြင်းငှါ ပြုတတ်သော သူတပါးတည်း။

၂၀ ငှါသား၊ အဘ၏ ပညတ်စကားကို နားထောင် လော့။ အမိပေးသော တရားကို မပယ်နှင့်။

၂၁ နှလုံးပေါ်မှာ အမြဲ ချည်၍ လည်ပင်း၌ ဆွဲထား လော့။

၂၂ သင်သည် အခြားသို့ သွားသောအခါ၊ ထိုပညတ် တရားသည် လမ်းပြလိမ့်မည်။ အိပ်သောအခါ သင့်ကို စောင့်လိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ သင်နှင့် နှုတ်ဆက် လိမ့်မည်။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တော်သည် မီးခွက် ဖြစ်၏။ တရားတော်သည် အလင်းဖြစ်၏။ အပြစ်ကို ပြတတ်သော ဩဝါဒစကားသည် အသက်လမ်းဖြစ်၏။

၂၄ ဆိုးသော မိန်းမနှင့်၎င်း၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမ ချော့မော့တတ်သော နှုတ်နှင့်၎င်း လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို စောင့်ဘို့ရာ ဖြစ်သတည်း။

၂၅ ထိုသို့သော မိန်းမသည် အဆင်းလှသော်လည်း၊ တပ်မက်သော စိတ် မရှိနှင့်။ သူသည် မျက်ခမ်းတို့ဖြင့် သင့်ကို မကျော့မိစေနှင့်။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်တန်ဆာမကို မှီဝဲသော ယောက်ျားသည် ဆင်းရဲ၍၊ မုန့်တလုံးကိုသာရ တတ်၏။ မျောက်မထားသော မိန်းမသည်လည်း မြတ်သော အသက်ကို ဘမ်းတတ်၏။

၂၇ လူသည် အဝတ်မလောင်ဘဲ မီးကို ပိုက်ဘက်နိုင် သလော။

၂၈ ခြေ မလောင်ဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ နင်းနိုင်သလော။

၂၉ သူမယား ထံသို့ ဝင်သော သူသည် ထိုနည်းတူ ဖြစ်၏။ သူမယားကို ပြစ်မှားသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့် မကင်းမလွတ်နိုင်ရာ။

၃၀ မှတ်သိပ်သော စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ခိုးသောသူပင် အပြစ်မလွတ်ရ။

၃၁ တွေ့မိလျှင် ခုနစ်ဆပြန်ပေးရမည်။ ကိုယ်အိမ်၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို လျော်ရမည်။

၃၂ သူမယားကို ပြစ်မှားသော သူသည် ဉာဏ်မရှိ။

ထိုသို့ ပြုသော သူသည် မိမိအသက်ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။

၃၃ နာကျင်စွာ ထိခိုက်ခြင်းနှင့် အသရေ ရှုတ်ချခြင်း ကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ၏ အရှက်ကွဲခြင်းသည် မပြေနိုင်။

၃၄ အကြောင်းမူကား၊ ယောက်ျားသည် မယားကို မယုံသော စိတ်ရှိလျှင်၊ ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက် တတ်၏။ အပြစ် ပေးချိန် ရောက်သောအခါ သနားခြင်း မရှိတတ်။

၃၅ လျော်ပြစ်ငွေ မည်မျှကို ပမာဏ မပြုတတ်။ များစွာသော လက်ဆောင်တို့ကို ပေးသော်လည်း စိတ်မပြေတတ်။

၇

၁ ငှါသား၊ ငှါစကားကို စေ့စေ့ နားထောင်၍၊ ငှါ ပညတ်တို့ကို သင်၌ သိုထားလော့။

၂ ငှါပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ အသက်ရှင် လော့။ ငါပေးသော တရားကို ကိုယ်မျက်ဆန် ကဲ့သို့ စောင့်လော့။

၃ သင်၏ လက်ချောင်းတို့၌ ချည်ထား၍၊ သင်၏ နှလုံးအင်း စာရင်း၌ ရေးမှတ်လော့။

၄ ပညာကို ကိုယ်နှမဟူ၍၎င်း၊ ဉာဏ်ကို ကိုယ် ပေါက်ဘော်ဟူ၍၎င်း ခေါ်လော့။

၅ သို့ပြုလျှင် သူတို့သည် အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊ နှုတ်နှင့် ချော့မော့တတ်သော ပြည်တန်ဆာမိန်းမ လက်မှ သင့်ကို ကယ်တင်ကြလိမ့်မည်။

၆၊၇ ငှါအိမ် ပြတင်းရွက်ကြားမှ ငါကြည့်၍ မြင်ရသော အမှုဟူမူကား၊ ဉာဏ်တိမ်သော အမျိုးသားချင်း စုကို ငါ ကြည့်ရှုစဉ်တွင်၊ ဉာဏ်မရှိသော လူပျိုတယောက် သည်၊

၈ ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းထောင့် အနားသို့ ရှောက်သွား သဖြင့်၊

၉ မိဗန်းချုပ်၍ ညဦးအချိန်၊ ညဉ့်နက်သော အချိန် ရောက်သောအခါ၊ ထိုမိန်းမ နေရာလမ်းသို့ လိုက် လေ၏။

၁၀ ပြည်တန်ဆာ အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ဆန်းပြားသော မိန်းမသည် ထိုသူကို ကြိုဆို၏။

၁၁ ထို မိန်းမသည် ကျယ်သောအသံနှင့် ခိုင်မာသော စိတ်သဘောရှိ၏။ ကိုယ်အိမ်၌ မနေ၊ လည်တတ်၏။

၁၂ ခဏ အိမ်ပြင်၊ ခဏလမ်းထဲမှာ နေလျက်၊ လမ်း ထောင့်အရပ်ရပ်၌ ချောင်းမြောင်း၍ ကြည့်တတ်၏။

၁၃ ထိုလူပျိုကို တွေ့သောအခါ၊ ရဲသောမျက်နှာနှင့် ဘမ်းဘက်နမ်း ရှုပ်လျက်၊

သုတ္တံကျမ်း ၇:၁၄

၁၄ ငါ၌ မိသဟာယ ပူဇော်သက္ကာရှိ၏။ ယနေ့ ငါ ဂတိဝတ်ကို ငါဖြေပြီ။

၁၅ ထိုကြောင့် သင့်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ငါထွက် လာပြီ။ သင့်မျက်နှာကို ကြိုးစားရှာ၍ တွေ့ပြီ။

၁၆ ငါ့ရတင်ကို ချယ်လှယ်သော အိပ်ရာခင်းနှင့်၎င်း၊ အဲဒုတ္တု ပိတ်ချောနှင့်၎င်း ပြင်ဆင်ပြီ။

၁၇ ငါ့ မွေ့ရာကို မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးနှင့် ထုံပြီ။

၁၈ လာပါ။ မိုဃ်းလင်းသည် တိုင်အောင် ကာမရာဂ စိတ်ကို ဖြေကြကုန်အံ့။ မေထုန်ပြု၍ မွေ့လျော်ကြ ကုန်အံ့။

၁၉ ငါ့ အရှင်သည် အိမ်မှာမရှိ။ ငွေအိတ်ကို ဆောင် လျက် ဝေးသောအရပ်သို့ သွားပြီ။

၂၀ ပွဲနေ့ ရောက်မှသာ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု။

၂၁ ချစ်ဘွယ်သော စကားနှင့် ထိုသူကို သွေးဆောင် ၍ ချော့မော့တတ်သော နှုတ်ခမ်းနှင့် နိုင်သဖြင့်။

၂၂ နွားသည် အသေခံရာသို့ လိုက်သကဲ့သို့၎င်း၊ သမင်ဒရယ်သည် မိမိ အသည်း၌ မြားမထိုးမှီ တိုင်အောင်၊ ဘမ်းမိရာ ထဲသို့ ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ငှက်သည် မိမိအသက်ဆုံးစေခြင်းငှါ ထောင်မှန်းကို မရိပ်မိဘဲ၊ ကျော့ကွင်း ထဲသို့ အလျင်အမြန် ဝင်သကဲ့ သို့၎င်း။

၂၃ လူပျိုသည် ထိုမိန်းမ နောက်သို့ ချက်ခြင်း လိုက်သွားတတ်၏။

၂၄ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ ဟောပြောချက်တို့ကို မှတ်ကျုံးကြလော့။

၂၅ ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းကို စိတ်မခွဲကွက်နှင့်၊ သူကျင်လည်သော လမ်းခရီးသို့ လွဲ၍ မလိုက်နှင့်။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် စစ်သူရဲအများတို့ကို လှဲလေပြီ။ ခွန်အားကြီးသောသူ အများတို့ကို သတ်လေပြီ။

၂၇ သူ၏ အိမ်သည် သေမင်း၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ဆင်း၍၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ ရောက်သောလမ်းဖြစ်၏။

၈

၁ ဉာဏ်ပညာသည် ခေါ်၍ မိမိအသံကို လွှင့်သည် မဟုတ်လော။

၂ မြင့်သော အရပ်ထိပ်၌၎င်း၊ လမ်းခရီးအနား၌ ၎င်းရပ်နေ၏။

၃ ကြီးသော တံခါးဝ၊ မြို့တံခါး၊ အိမ်တံခါးဝမှာ ကြွေးကြော်၍။

၄ အချင်းလူတို့၊ သင်တို့အား ငါခေါ်၏။ လူသား တို့အား အသံကို ငါလွှင့်၏။

၅ ဉာဏ်တိမ်သော သူတို့ ပညာတရားကို နား လည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့ ထိုးထွင်းသောဉာဏ် ရှိကြလော့။

၆ နားထောင်ကြ။ မြတ်သောစကားကို ငါပြောမည်။ မှန်သော တရားစကားကို ငါနှုတ်မြွတ်မည်။

၇ ငါ့နှုတ်ထွက်စကားသည် သမ္မာတရားနှင့် သာဆိုင်၍၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာ၏။

၈ ငါဟောပြော သမျှသောစကားတို့သည် ဖြောင့် မတ်၍၊ ကောက်သောသဘော၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောနှင့် ကင်းစင်ကြ၏။

၉ နားလည်သော သူ၌ အလုံးစုံရှင်းလင်း၍၊ ပညာ ကို ရသော သူတို့အား ဟုတ်မှန်ကြ၏။

၁၀ ငွေအရင်၊ ငါ့နည်းကို၎င်း၊ မြတ်သောရွှေ အရင်၊ ပညာအတတ်ကို၎င်း ခံယူကြလော့။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍ မြတ်၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှသော အရာ တို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်နိုင်ကြ။

၁၂ ငါ့ဉာဏ်ပညာသည် သမ္မာ သတိနှင့် ပေါင်း၍၊ လိမ္မာသော သိပ္ပံအတတ်များကို ဘော်တတ်၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘော ကား၊ ဒုစရိုက်ကို မုန်းသော သဘောတည်း။ မာန ထောင်လွှားခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မကောင်းသော လမ်းသို့ လိုက်ခြင်း၊ ကောက်သော စကားဖြင့် ပြောဆို ခြင်းတို့ကို ငါမုန်း၏။

၁၄ အကြံပေးနိုင်သော အခွင့်နှင့် ပညာရတနာသည် ဝိဉ္ဇိရှိ၏။ ငါသည် ဉာဏ်ဖြစ် ၍ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့် စုံ၏။

၁၅ ငါ့အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်တို့သည် စိုးစံရသော အခွင့်၊ မင်းအရာရှိတို့သည် ဆုံးဖြတ်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၁၆ ငါ့အားဖြင့် မင်းသား၊ မှူးမတ်၊ တရားသူကြီး အပေါင်းတို့သည် အစိုးရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၁၇ ငါ့ကို ချစ်သောသူတို့ကို ငါချစ်၏။ ငါ့ကို ကြိုးစား၍ ရှာသောသူတို့သည် တွေ့တတ်ကြ၏။

၁၈ ငါ၌ စည်းစိမ်နှင့် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မြဲသော စည်းစိမ်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ ရှိ၏။

၁၉ ငါပေးသော အကျိုးသည် ရွှေထက် မက၊ ရွှေစင်ထက် သာ၍ မြတ်၏။ ငါကြောင့်ရသော အခွန်ဘဏ္ဍာသည် ငွေတော်ထက်သာ၍ မြတ်၏။

၂၀ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းလမ်း အလယ်၌ ရောက်သွားသည် ဖြစ်၍။

၂၁ ငါ့ကို ချစ်သော သူတို့သည် အမွေခံရသော အခွင့်နှင့် သူတို့ ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်ဝစေသော အခွင့်ကို ငါပေးတတ်၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှုတော်ကို မပြုမီ ထွက်ကြွ တော်မူစကပင် ငါ့ကို ပိုင်တော်မူ၏။

၂၃ မြေကြီးမဖြစ်မီ ရှေးဦးစွာသော ကာလ၊ အနန္တ ကာလမှစ၍ ငါသည် ဘိသိက်ခံပြီ။

၂၄ နက်နဲသော ပင်လယ်မဖြစ်၊ ရေနင့်ကြွယ်ဝသော စမ်းရေတွင်းမဖြစ်မီ ငါ့ကို ဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။

၂၅ တောင်ကြီးမတည်၊ တောင်ငယ်မဖြစ်မီ။

၂၆ မြေကြီးနှင့် လယ်တောများကို မဖန်ဆင်း၊ အဦးဆုံးသော မြေမှုန့်ကိုမျှ မဖန်ဆင်းမီ၊ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွား စေတော်မူ၏။

၂၇ မိုလ်းကောင်းကင်ကို ပြင်တော်မူသောအခါ ငါ ရှိ၏။ သမုဒ္ဒရာ မျက်နှာကို ကန့်ကွက်သော အမှု။

၂၈ အထက် မိုဗ်းတိမ်ကို တည်စေသော အမှု၊ နက်နဲသော အရပ်၌ စမ်းရေပေါက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေ သောအမှု။

၂၉ သမုဒ္ဒရာ၌ ကန့်ကွက်သော အပိုင်းအခြားကို ရေမလွှမ်းရမည်ကြောင်း စီရင်သော အမှု၊ မြေကြီး တိုက်မြစ်တည်သော အမှုတို့ကို ပြီးစီးစေတော်မူ သောအခါ။

၃၀ ငါသည် ကျွေးမွေးတော်မူသော သားကဲ့သို့၊ အထံတော်ပါးတွင် နေ၍၊ အစဉ်မပြတ် မွေ့လျော်တော် မူရာဖြစ်၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်မပြတ် ကစားလျက်။

၃၁ ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ရွှင်လန်းလျက်၊ လူသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ ပျော်ပါး လျက်နေ၏။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ကြလော့။ ငါ၏ လမ်းများကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃၃ ငါ ဆုံးမခြင်းကို မပယ်ကြနှင့်၊ နားထောင်၍ ပညာ ရှိကြလော့။

၃၄ ငါ့စကားကို ကြား၍ ငါ့တံခါးနားမှာ နေ့တိုင်း စောင့်လျက် တံခါးတိုင် နားမှာ မြော်လင့်လျက် နေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၃၅ ငါ့ကို ရှာ၍ တွေ့သောသူသည် အသက်ကို တွေ့ ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း ခံရ၏။

၃၆ ငါ့ကို ပြစ်မှားသော သူမူကား၊ မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို ပြစ်မှား၏။ ငါ့ကို မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့ သည် သေခြင်းကို ချစ်ကြ၏။

၉

၁ ဉာဏ်ပညာသည် အိမ်တိုင်ခုနစ်တိုင်ကို ခုတ်၍၊ မိမိနေရာအိမ်ကို ဆောက်လေပြီ။

၂ သူ၏ အကောင်များကို သတ်၍၊ စပျစ်ရည်ကို ဘော်ပြီးမှ စားပွဲကို ခင်းလေပြီ။

၃ ကျွန်မတို့ကို စေလွှတ်၍၊ မြို့တွင် အမြင့်ဆုံးသော အရပ်တို့၌ ကြွေးကြော်လေသည်ကား။

၄ ဉာဏ်တိမ်သော သူသည် ဤအရပ်သို့ ဝင်စေ။ အို ပညာမရှိသောသူ။

၅ လာလော့။ ငါ့မုန့်ကို စားလော့။ ငါဘော်သော စပျစ်ရည်ကို သောက်လော့။

၆ မိုက်သောသူကို ရှောင်၍ အသက် ချမ်းသာ ရလော့။ ပညာလမ်းသို့ လိုက်လော့ဟုဆိုသတည်း။

၇ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို ဆုံးမသော သူသည် အရှက်ကွဲခြင်းကိုငင်း၊ လူဆိုးကိုအပြစ်ပြုသော သူသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုငင်း ခံရလိမ့်မည်။

၈ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူကို မဆုံးမနှင့်။ သင့်ကို မုန်းလိမ့်မည်။ ပညာရှိကို အပြစ်ပြုလော့။ သူသည် သင့်ကိုချစ်လိမ့်မည်။

၉ ပညာရှိသော သူကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည်သာ၍ ပညာရှိလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို သွန်သင်လျှင်၊ သူသည် သိပ္ပံအတတ် တိုးပွားလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘော သည် ပညာ၏ မူလအမြစ်ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို သိကျွမ်းသော သဘောသည် ဉာဏ်ဖြစ်၏။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကို အမှီပြု၍ သင်၏နေ့ရက် ကာလနှင့် အသက်အပိုင်းအခြား နှစ်ပေါင်းကာလ တိုးပွားလိမ့်မည်။

၁၂ သင်သည် ပညာရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ မထီမဲ့မြင် ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သာ အပြစ် ကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၃ မိုက်သောမိန်းမသည် စကားသံ ကျယ်၍ ဉာဏ် တိမ်သဖြင့် အလျင်းမသိတတ်။

၁၄ မိမိ အိမ်တံခါးနားတွင် မြို့မြင့်ရာအရပ် အနေ အထိုင်အပေါ်မှာ ထိုင်လျက်။

၁၅ လမ်း၌ တည့်တည့် ခရီးသွားသော သူတို့ကို ခေါ်၍။

၁၆ ဉာဏ်တိမ်သော သူသည် ဤအရပ်သို့ ဝင်စေ။ အို ပညာမရှိသောသူ။

၁၇ ခိုးသောရေသည် ချို၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ စားသော မုန့်လည်း မြိန်သည်ဟု ဆိုတတ်၏။

၁၈ ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းသား ရှိကြောင်း၊ ထိုမိန်းမ၏ ညွှန်သည်တို့သည် မရဏာနိုင်ငံ အနက်ဆုံး၌ နေကြောင်းကို ထိုယောက်ျားသည် မသိမမှတ်။

၁၀

၁ ရှောလမုန် မင်း၏ သုတ္တံစကား ဟူမူကား၊ ပညာရှိသော သားသည် အဘ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း၊ မိုက်သော သားမူကား၊ အမိ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။

၂ မတရားသော ဥစ္စာဘဏ္ဍာသည် အကျိုးမရှိ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်၏။

၃ ဖြောင့်မတ်သော သူကို ဝတ်၍ သေစေခြင်းငှာ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အခွင့် ပေးတော်မမူ။ မတရားသော သူတို့၏ အမွေအမှုကိုကား ပျက်ဆီးတော်မူ၏။

၄ ပျင်းရိသော သူသည် ဆင်းရဲခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယ ရှိသောသူသည် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၅ အသီးသီးသော အချိန်၌ သိမ်းယူသော သူသည် ပညာရှိသောသား ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာ ကာလ၌ အိပ်တတ်သောသူမူကား၊ အရှက်ခွဲတတ်သော သား ဖြစ်၏။

၆ တရားသော သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မင်္ဂလာသက် ရောက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှုတ်ကိုကား ညှဉ်းဆဲခြင်း အပြစ်သည် ပိတ်လိမ့်မည်။

၇ တရားသော သူကို အောက်မေ့သော အခါ ကောင်းကြီး ပေးတတ်၏။ မတရားသော သူ၏ နာမမူကား ပုပ်ပျက်တတ်၏။

၈ လိမ္မာသော သူသည် ပညတ်တရားကို ခံတတ်၏။ စကားများသော လူမိုက်မူကား ဆုံးရှုံးတတ်၏။

၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သော သူသည် အနင်းမှန်လိမ့်မည်။ ကောက်သော လမ်းသို့ လိုက်သော သူမူကား၊ သဘောထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၀ မျက်စိမှိတ်သော သူသည် စိတ်ကိုပူစေတတ်၏။ စကားများသော လူမိုက်မူကား ဆုံးရှုံးတတ်၏။

၁၁ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်သည် အသက် ရေတွင်း ဖြစ်၏။ မတရားသော သူ၏ နှုတ်ကိုကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အပြစ်သည် ပိတ်လိမ့်မည်။

၁၂ မုန်းသော စိတ်သည် ရန်တွေ့ရာသို့ တိုက်တွန်းတတ်၏။ ချစ်သော စိတ်မူကား၊ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။

၁၃ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည် ပညာစကားကို

ပြောတတ်၏။ ဉာဏ်မဲ့သောသူ၏ ကျောအဘို့မူကား ကြိမ်လုံးရှိ၏။

၁၄ ပညာရှိသောသူတို့သည် ကြားသိသော အရာကို သိမ်းထား တတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ နှုတ်မူကား၊ အကျိုး နည်းခြင်းနှင့် နီးစပ်၏။

၁၅ ငွေရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်သည် သူ၏ ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့၏ ဆင်းရဲခြင်း မူကား၊ သူတို့၏ အကျိုးနည်းကြောင်းဖြစ်၏။

၁၆ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အလုပ်အကိုင်သည် အသက် နှင့်၎င်း၊ မတရားသော သူ၏ အကျိုးစီးပွားသည် အပြစ်နှင့်၎င်း ယှဉ်၏။

၁၇ နည်းဥပဒေသကို စောင့်ရှောက်သော သူသည် အသက်လမ်းသို့ လိုက်တတ်၏။ ဆုံးမခြင်းကို ငြင်းပယ်သောသူမူကား လမ်းလွဲတတ်၏။

၁၈ အငြိုးဖွဲ့သော သဘောကို မုသာ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖုံးထားသောသူ၊ သူ့အသရေ ပျက်အောင် ပြောတတ်သော သူသည် မိုက်သော သဘောရှိ၏။

၁၉ စကားများသော အားဖြင့် အပြစ် ပါတတ်၏။ မိမိနှုတ်ကို ချုပ်တည်းသော သူမူကား ပညာရှိ၏။

၂၀ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ လျှာသည် ငွေစင်နှင့် တူ၏။ ဆိုးသော သူ၏ နှလုံးမူကား အဘိုး မထိုက်။

၂၁ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် လူအများကို ကျွေးတတ်၏။ မိုက်သော သူတို့မူကား၊ ဉာဏ် မရှိသောကြောင့် သေကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည် စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုစည်းစိမ်နှင့်လည်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကို ရောနှောတော်မမူ။

၂၃ မိုက်သော သူသည် အပြစ်ပြုရာ၌ ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူမူကား ဆင်ခြင်တတ်၏။

၂၄ မတရားသောသူ ကြောက်တတ်သော အမှုသည် သူ့အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူ တောင့်တသော အကျိုးကိုကား၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူမည်။

၂၅ မတရားသော သူသည် လွန်သွားသော လေဘွေ ကဲ့သို့ ပျောက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား၊ မြဲမြံသော တိုက်မြစ်ဖြစ်၏။

၂၆ ပုံးရည်သည် သွား၌ လည်းကောင်း၊ မီးခိုးသည် မျက်စိ၌၎င်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပျင်းရိသော သူသည် စေလွှတ်သောသူ၌ ဖြစ်၏။

၂၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘော

သည် အသက်တာကို ရှည်စေတတ်၏။ မတရားသော သူ၏ နှစ်ပေါင်းကာလမူကား တိုတတ်၏။

၂၈ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ မြော်လင့်ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏ မြော်လင့်ခြင်းမူကား ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်။

၂၉ ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းသည် ဖြောင့်မတ်သောသူခိုင်ခံ့ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ မတရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အစဉ်မပျက် နေရာမှ မရွေ့ရ။ မတရားသော သူမူကား၊ မြေပေါ်မှာ အတည်မကျရ။

၃၁ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်မှ ပညာစကား ထွက်တတ်၏။ ကောက်လိမ်သော လျှာမူကား၊ အဖြတ် ခံရလိမ့်မည်။

၃၂ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာကို သိကျွမ်းတတ်၏။ မတရားသော သူတို့မူကား ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ မမှန်သော ချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်၊ မှန်သောအလေးမူကား၊ နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်ဖြစ်၏။

၂ မာနထောင်လွှားသော အခါ အရှက်ကွဲခြင်း ဖြစ်တတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့၌ကား ပညာရှိ၏။

၃ ဖြောင့်သော သဘောသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပဲ့ပြင်တတ်၏။ ကောက်သောသဘောမူကား၊ လွန်ကျူးသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၄ အမျက်ဒေါသ ထွက်သော ကာလ၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် အကျိုးမပေးနိုင်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်၏။

၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီသည် စုံလင်သော သူတို့ကို ပဲ့ပြင်တတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊ မိမိမတရားသော အမှုအားဖြင့် ဆုံးရှုံးတတ်၏။

၆ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ ဖြောင့်မတ်သော သဘောသည် သူတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မူကား၊ မိမိတို့အဓမ္မ၌ ကျော့မိတတ်ကြ၏။

၇ ဆိုးသော သူသည် သေသောအခါ မြော်လင့်ခြင်းပျက်တတ်၏။ မတရားသော သူ၏ တောင့်တခြင်းလည်း ပျက်တတ်၏။

၈ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဒုက္ခထဲက ထွက်

မြောက်၍၊ သူ့ကိုယ်စား မတရားသော သူခံရ၏။

၉ အဓမ္မလူသည် မိမိနှုတ်ဖြင့် မိမိအိမ်နီးချင်းကို ဖျက်တတ်၏။ တရားသော သူမူကား၊ ပညာအတတ်အားဖြင့် အမှုလွတ်တတ်၏။

၁၀ တရားသော သူသည် ကောင်းစားသောအခါ တမြို့လုံး ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ မတရားသော သူသည် ဆုံးရှုံးသောအခါမူကား၊ ကြွေးကြော်ခြင်း ရှိ၏။

၁၁ တရားသော သူသည် ကောင်းကြီးပေးသော အားဖြင့် သူ၏ နေရာမြို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ မတရားသော သူ၏ နှုတ်ဖြင့် ဖြိုဖျက်ခြင်းသို့လည်း ရောက်တတ်၏။

၁၂ ပညာမဲ့သော သူသည် မိမိ အိမ်နီးချင်းကို မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူမူကား၊ တိတိဆိတ်စွာ နေတတ်၏။

၁၃ လည်၍ စကားများစွာပြောတတ်သော သူသည် လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကို ဘော်ပြတတ်၏။ သစ္စာစောင့်သောသူမူကား၊ ဝှက်ထားတတ်၏။

၁၄ အကြံပေးနိုင်သော ဉာဏ်မရှိလျှင် ပြည်သားတို့သည် ရှုံးတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူ အများရှိလျှင်မူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။

၁၅ အကျွမ်းမဝင်သောသူ၏ အမှု၌ အာမခံသော သူသည် အလွန်နာလိမ့်မည်။ လက်ဝါးချင်းရိုက်သော အမှုကို မုန်းသောသူမူကား၊ စိုးရိမ်စရာ မရှိ။

၁၆ နှစ်သက်ဘွယ်သော မိန်းမသည် ဂုဏ်အသရေကို၎င်း၊ ခွန်အားကြီးသော ယောက်ျားသည် စည်းစိမ်ကို၎င်း ရတတ်၏။

၁၇ သနားတတ်သော သူသည် မိမိကိုယ်၌ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ကြမ်းကြုတ်သော သူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် နှောင့်ရှက်တတ်၏။

၁၈ မတရားသော သူပြုသောအမှုသည် အမြဲမတည်တတ်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားမျိုးစေ့ကို ကြံသောသူမူကား၊ မြဲမြံသောအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ကို လိုက်ရှာသောသူသည်လည်း၊ မိမိသေခြင်းတိုင်အောင် လိုက်ရှာတတ်၏။

၂၀ သဘောကောက်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်သော လမ်းသို့ လိုက်သော သူတို့ကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၂၁ လူဆိုးတို့သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ကြ။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အမျိုးအနွယ်မူကား လွတ်ရ၏။

၂၂ သမ္မာသတိမရှိ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည် ဝက်မနှာခေါင်း ဖျား၌ တပ်သော ရွှေတန်ဆာနှင့် တူ၏။

၂၃ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မြတ်သော အရာကိုသာ တောင့်တ တတ်၏။ မတရားသော သူ မြော်လင့်သော အရာမူကား၊ ဒေါသအမျက်နှင့် ဆိုင်သတည်း။

၂၄ စွန့်ကြဲသော်လည်း ဥစ္စာ တိုးပွားတတ်သော သူရှိ၏။ အထောက်မတန်စုသိမ်း၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော သူလည်းရှိ၏။

၂၅ စွန့်ကြဲတတ်သော သူသည် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သူတပါးကို ရေလောင်းသောသူသည် ကိုယ်တိုင် ရေလောင်းခြင်း အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၆ စပါးကို သိုထားသောသူသည် လူများကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချသော သူ၏ ခေါင်း၌ မူကား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၂၇ ကောင်းသော အရာကို ကြိုးစား၍ ရှာသော သူသည် ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော သူမူကား၊ ကိုယ်အကျိုး ပျက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၈ မိမိစည်းစိမ်ကို ကိုးစားသောသူသည် ရှုံးလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သစ်ခက်ကဲ့သို့ စိမ်းလန်းလိမ့်မည်။

၂၉ မိမိအိမ်ကို နှောင့်ရှက်သော သူသည် လေကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ မိုက်သော သူသည်လည်း၊ လိမ္မာသော သူထံ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။

၃၀ ဖြောင့်မတ်သောသူ သီးသော အသီးသည် အသက်ပင် အသီးဖြစ်၏။ သူတပါးတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ရသော သူသည်လည်း ပညာရှိဖြစ်၏။

၃၁ ဖြောင့်မတ်သော သူသော်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရ၏။ မတရားသော သူနှင့် အပြစ်ထင်ရှားသော သူကိုမူကား၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်း။

၁၂

၁ နည်းဥပဒေသကို ခံချင်သော သူသည် ပညာအတတ်ကို နှစ်သက်၏။ ဆုံးမခြင်းကို မုန်းသော သူမူကား၊ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိ၏။

၂ သူတော်ကောင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပျက်နှာ ရတတ်၏။ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်သော သူမူကား၊ အပြစ်စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။

၃ လူသည် ဒုစရိုက် အားဖြင့် မြဲမြံခြင်းသို့ မ

ရောက်ရာ။ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အမြစ်မူကား မရွေ့ရာ။

၄ သီလရှိသော မိန်းမသည် မိမိလင်၌ ဦးရစ်သရဖူ ဖြစ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သော မိန်းမမူကား၊ လင်း၏ အရိုးတို့၌ ဆွေးမြေ့ခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၅ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အကြံသည် ဖြောင့်၏။ မတရားသော သူပေးသော အကြံမူကား မုသာဖြစ်၏။

၆ မတရားသောသူ၏ စကားသည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းငှာ စောင်းမြောင်းတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်မူကား၊ သူတပါးတို့ကို ကယ်နှုတ်တတ်၏။

၇ မတရားသော သူ၏ အိမ်သည် ပြိုလဲပျောက်ပျက်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အိမ်မူကား၊ အမြဲတည်ခြင်း ရှိတတ်၏။

၈ လူသည်ဉာဏ် ပညာရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘောကောက်သော သူမူကား၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရ၏။

၉ စားစရာမရှိဘဲ ဝါကြားသော သူထက်၊ အသရေမရှိ၊ ကိုယ်အလုပ်ကို လုပ်ရသော သူသည် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၀ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိ တိရစ္ဆာန်အသက်ကို နှမြောတတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊ ကရုဏာအရာ၌ပင် ကြမ်းကြုတ်တတ်၏။

၁၁ မိမိ လယ်ယာကို လုပ်သော သူသည် ဝစ္စာစားရ၏။ အချည်းနှီးသော အမှုကို စောင့်သော သူမူကား၊ ဉာဏ်ချို့တဲ့၏။

၁၂ မတရားသော သူသည် လူဆိုးသုံးတတ်သော ကျော့ကွင်းကို အလိုရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အမြစ်မူကား၊ အသီးကို သီးတတ်၏။

၁၃ စကား လွန်ကျူးရာတွင် ဆိုးသော ကျော့ကွင်းရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ အမှုထဲကထမြောက်တတ်၏။

၁၄ လူသည် မိမိနှုတ်ခမ်း အသီးကိုဝစ္စာ စားရ၏။ မိမိလက်လုပ်ရာ အကျိုးအပြစ်ကိုလည်း ခံရ၏။

၁၅ မိုက်သော သူသည် မိမိပြုသောအမှုကို မှန်သည်ဟု ထင်တတ်၏။ အကြံပေးသော စကားကို နားထောင်သော သူမူကား ပညာရှိ၏။

၁၆ မိုက်သော သူ၏ အမျက်ဒေါသသည် ချက်ခြင်း ထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတိရှိသော သူမူကား ရှက်စရာ အမှုကို ဖုံးတတ်၏။

၁၇ မှန်သော စကားကို ပြောသော သူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မမှန်သော သက်သေကို

ခံသော သူမူကား၊ မုသာတရားကို ပြသတတ်၏။

၁၈ သန်လျက်နှင့် ထိုးသကဲ့သို့ စကားပြောတတ်သော လူတချို့ရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏ လျှာမူကား အနာကိုပင် ပျောက်စေတတ်၏။

၁၉ သစ္စာနှုတ်ခမ်းသည် အစဉ်အမြဲ တည်၏။ မုသာလျှာမူကား ခဏသာတည်၏။

၂၀ မကောင်းသော အကြံကို ကြံသော သူတို့၏ စိတ်ထဲမှာ လှည့်စားတတ်သော သဘောရှိ၏။ ရန်ပြေစေခြင်းငှါ အကြံပေးသော သူတို့၌ကား၊ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ၏။

၂၁ တရားသော သူ၌ အမင်္ဂလာ မရောက်ရာ။ မတရားသော သူမူကား၊ အမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။

၂၂ မုသာသုံးသော နှုတ်ခမ်းသည် ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရားကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့မူကား၊ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၃ ပညာ သတိရှိသော သူသည် မိမိသိသော အရာကိုပင် ထိမ်ဝှက်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ် အလိုအလျောက် မိုက်သော သဘောကို ထင်ရှားပြတတ်၏။

၂၄ လုံ့လဝီရိယ ပြုသော သူသည် အစိုးရတတ်၏။ ပျင်းရိသော သူမူကား၊ အခွန်ပေးရ၏။

၂၅ ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းသည် ညှိုးငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသော စကားမူကား၊ ရွှင်လန်းစေတတ်၏။

၂၆ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အိမ်နီးချင်းကို လမ်းပြတတ်၏။ မတရားသောသူ လိုက်သောလမ်းမူကား၊ သူ့ကိုပင် လှည့်စားတတ်၏။

၂၇ ပျင်းရိသော သူသည် မုဆိုးလုပ်သော်လည်း ဘမ်းရသော အကောင်ကို ကင်၍ မစားရ။ လုံ့လဝီရိယ ပြုသောသူ၏ ဥစ္စာမူကား အဘိုးထိုက်ပေ၏။

၂၈ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်း၌ သေဘေး မရှိ။ အသက်ချမ်းသာလမ်းဖြစ်၏။

၁၃

၁ ပညာရှိသော သားသည် အဘ၏ သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်တတ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသားမူကား၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို နားမထောင်တတ်။

၂ လူသည် မိမိနှုတ်၏ အသီးတည်းဟူသော ကောင်းသောအရာကို စားရ၏။ ပြစ်မှားတတ်သော သူမူကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အပြစ်၏အသီးကို စားရ၏။

၃ မိမိနှုတ်ကို စောင့်သော သူသည် မိမိ၏အသက်ကို စောင့်၏။ မိမိနှုတ်ကို ကျယ်ကျယ် ဖွင့်သော သူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၄ ပျင်းရိသော သူသည် အဘယ် အရာကိုမျှ တောင့်တ၍ မရတတ်။ လုံ့လဝီရိယ ပြုသောသူမူကား၊ မိမိအလို ဆန္ဒပြည့်စုံရ၏။

၅ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မုသာစကားကို မှန်းတတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ဖြစ်၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် လမ်းမလွဲသော သူကို စောင့်တတ်၏။ ဒုစရိုက် တရားမူကား၊ အပြစ်ရှိသောသူကို လှဲတတ်၏။

၇ အလွန် ဆင်းရဲလျက်နှင့် ရတတ်ဟန်ဆောင်သော သူရှိ၏။ အလွန် ရတတ်လျက်နှင့် ဆင်းရဲ ဟန်ဆောင်သောသူလည်း ရှိ၏။

၈ စည်းစိမ်သည် ရတတ်သောသူ၏ အသက်ကို ရွေးဘို့ ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊ အပြစ်တင်သော စကားကို မကြားဘဲ နေ၏။

၉ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အလင်းသည် ရွှင်လန်း၏။ မတရားသောသူ၏ မီးခွက်မူကား၊ သေရလိမ့်မည်။

၁၀ မာနကြောင့်သာ ရန်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။ သတိပေးသောစကားကို နားခံသောသူမူကား ပညာရှိ၏။

၁၁ လျှပ်ပေါ်ခြင်း အားဖြင့် ဥစ္စာသည် လျော့တတ်၏။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဆည်းဖူးသောသူ၏ ဥစ္စာမူကား၊ ပြန့်ပွားတတ်၏။

၁၂ မြော်လင့်သော အရာသည် ဖင့်နွဲ့လျှင်၊ စိတ်နှလုံးကို ပူပန်စေတတ်၏။ အလို ပြည့်စုံသောအခါမူကား၊ အသက်ပင်ဖြစ်၏။

၁၃ နှုတ်ကပတ်ဟော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားတော်ကို ခန့်ညားသောသူမူကား၊ ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်။

၁၄ ပညာရှိသော သူ၏ တရားသည် အသေခံရာကျော့ကွင်းတို့မှ၊ လွဲရှောင်ရာ အသက်စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။

၁၅ ကောင်းသော ဉာဏ်ရှိသော သူသည် မျက်နှာရတတ်၏။ ပြစ်မှားသောသူတို့ လမ်းမူကား၊ ခက်သောလမ်းဖြစ်၏။

၁၆ သမ္မာသတိရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် ပညာအတတ်နှင့် ပြုမူတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိမိုက်သော အပြစ်ကို ထင်ရှားစေတတ်၏။

၁၇ မတရားသော အစေခံသည် မိမိစောင့်သော

အမှုကို ဖျက်တတ်၏။ သစ္စာရှိသော သံတမန်မူကား၊ ကျန်းမာခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။

၁၈ သွန်သင်ခြင်းကို ငြင်းပယ်သော သူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဆုံးမသော စကားကို နားထောင်သောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်မည်။

၁၉ အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံခြင်း အရာသည် ချိုမြိန်၏။ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်သောအရာမူကား၊ မိုက်သောသူတို့ စက်ဆုပ်သောအရာ ဖြစ်၏။

၂၀ ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော သူသည်၊ ပညာရှိတတ်၏။ လူ့စိုက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော သူမူကား၊ ပျက်စီးတတ်၏။

၂၁ အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို ဘေးလိုက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ကောင်းသောအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၂ သူတော်ကောင်းသည် သားမြေးတို့ အဘို့ အမွေဥစ္စာကို ချန်ထားတတ်၏။ အပြစ် ရှိသော သူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ အဘို့ သိုထားလျက်ရှိ၏။

၂၃ ဆင်းရဲသား လယ်လုပ်ခြင်း အားဖြင့် စားစရာ ပွားများ၏။ သို့ရာတွင်၊ မတရားသော အမှုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၂၄ ကြိမ်လုံးကို မသုံးသော သူသည် မိမိသားကို မုန်းရာသို့ ရောက်၏။ သားကို ချစ်သော သူမူကား၊ ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ဆုံးမတတ်၏။

၂၅ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဝစ္စာ စားရသော အခွင့်ရှိ၏။ မတရားသောသူမူကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၄

၁ ပညာရှိသော မိန်းမသည် မိမိ အိမ်ကို တည်ဆောက်တတ်၏။ မိုက်သော မိန်းမမူကား၊ ကိုယ်လက်နှင့် ဖြိုဖျက်တတ်၏။

၂ ဖြောင့်သော လမ်းသို့ လိုက်သော သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ကောက်သော လမ်းကို လိုက်သောသူမူကား၊ မထိမ့်မြင်ပြုတတ်၏။

၃ မိုက်သော သူ၏ နှုတ်၌ မာနကြိမ်လုံး ရှိ၏။ ပညာရှိသော သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ကယ်တင်သော အမှုကို ပြုတတ်၏။

၄ နွားထီး မရှိသော တင်းကုပ်သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း၊ နွားခွန်အားကို သုံး၍ များသော စီးပွားကို တတ်၏။

၅ သစ္စာရှိသော သက်သေသည် မုသာ မသုံးတတ်။ သစ္စာပျက်သော သက်သေမူကား မုသာကို သုံးတတ်၏။

၆ မထိမ့်မြင်ပြုသော သူသည် ပညာကို ရှာ၍ မတွေ့ရာ။ ဉာဏ်ရှိ သောသူမူကား၊ ပညာအတတ်ကို ရလွယ်၏။

၇ မိုက်သောသူနှင့် တွေ့၍ သူ၏နှုတ်၌ ပညာအတတ် မရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ထိုသူကို ရှောင်သွားလော့။

၈ ပညာသတိ ရှိသောသူ၏ ပညာကား၊ ကိုယ်သွားရသော လမ်းကို သိခြင်းတည်း။ မိုက်သောသူ၏ မိုက်ခြင်းမူကား၊ ပရိယာယ်တည်း။

၉ မိုက်သော သူတို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မထီလေးစားပြုကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ တယောက်ကို တယောက် ကျေးဇူးပြုကြ၏။

၁၀ စိတ်နှလုံးသည် မိမိဒုက္ခကို သိ၏။ စိတ်နှလုံးရှင်လန်းခြင်းအကြောင်းကိုလည်း သူတပါးမဆိုင်တတ်။

၁၁ မတရားသော သူ၏ အိမ်သည် ပြိုလဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ တဲမူကား ပွင့်လန်းတတ်၏။

၁၂ လူထင်သည်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာ ရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌ သေခြင်းသို့ ပို့သောလမ်း တမျိုးရှိ၏။

၁၃ လူသည် ရယ်စဉ်အခါပင်၊ ဝမ်းနည်းသော စိတ်သဘောရှိ၏။ ထိုရယ်မော ရှင်လန်းခြင်း အဆုံး၌လည်း ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိတတ်၏။

၁၄ စိတ်နှလုံး ဖောက်ပြန်သော သူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊ မိမိ အကျင့်တို့နှင့် ဝလိမ့်မည်။

၁၅ ဉာဏ်တိမ်သော သူသည် သူတပါးပြောသမျှကို ယုံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသော သူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုတတ်၏။

၁၆ ပညာရှိသောသူသည် ကြောက်၍ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။ မိုက်သော သူမူကား၊ မာနကြီး၍ ရဲရင့်တတ်၏။

၁၇ စိတ်တိုသော သူသည် မိုက်စွာသော အမှုကို ပြုတတ်၏။ မကောင်းသော အကြံကို ကြံသောသူကိုလည်း သူတပါး မုန်းလိမ့်မည်။

၁၈ ဉာဏ်တိမ်သော သူသည် မိုက်ခြင်းကို အမွေခံတတ်၏။ ပညာသတိ ရှိသော သူမူကား၊ သိပ္ပံသရဖူကို ဆောင်းတတ်၏။

၁၉ လူဆိုးတို့သည် သူတော်ကောင်း ရှေ့၌၎င်း၊ မတရားသော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အိမ်တံခါးဝ၌၎င်း ဦးချတတ်ကြ၏။

၂၀ ဆင်းရဲသော သူသည် မိမိအိမ်နီးချင်း မုန်းခြင်းကိုပင် ခံရမည်။ ငွေတတ်သောသူတို့မူကား၊ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၁ မိမိအိမ်နီးနားချင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို သနားသောသူမူကား၊ မင်္ဂလာရှိ၏။

၂၂ မကောင်းသော အကြံကို ကြံတတ်သော သူတို့သည် မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ကြံတတ်သော သူတို့မူကား၊ ကရုဏာ အကျိုးနှင့် သစ္စာအကျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၂၃ ကြီးစား၍ လုပ်လေရာရာ၌ ကျေးဇူးရှိ၏။ စကားများခြင်း အကျိုးမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်း သက်သက်တည်း။

၂၄ ပညာရှိသော သူတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် သူတို့ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ မိုက်ခြင်းမူကား၊ အမိုက်သက် သက်ဖြစ်၏။

၂၅ မုန်သော သက်သေသည် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်တတ်၏။ မမုန်သော သက်သေမူကား၊ မုသာကို သုံးတတ်၏။

၂၆ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် အားကြီးသော ကိုးစားရာ အခွင့်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သားတော်တို့သည်လည်း၊ ခိုလှုံရာ အရပ်ကို ရကြလိမ့်မည်။

၂၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည် အသေခံရာ ကျော့ကွင်းတို့မှ လွှဲရှောင်ရာ အသက် စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။

၂၈ ပြည်သား များပြားရာ၌ ရှင်ဘုရင်၏ ဘုန်းတော်တည်၏။ ပြည်သား နည်းပါးရာ၌ကား၊ မင်းအကျိုးနည်းခြင်းရှိ၏။

၂၉ စိတ်ရှည်သော သူသည် ပညာကြီး၏။ စိတ်တိုသော သူမူကား၊ အထူးသဖြင့် မိုက်ပေ၏။

၃၀ ကျန်းမာသော နှလုံးသည် ကိုယ်အသက် ရှင်စေသောအကြောင်း။ ငြူစူသော သဘောမူကား၊ အရိုးဆွေး မြေ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။

၃၁ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော သူသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ ဘုရားကို ရိုသေသော သူမူကား၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို သနားတတ်၏။

၃၂ မတရားသော သူသည် မတရားသဖြင့် ပြုစဉ်အခါ ၊ လှဲခြင်းကို ခံရ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သေသောအခါ၌ပင် မြော်လင့်စရာရှိ၏။

၃၃ ဉာဏ်ရှိသော သူ၏ နှလုံး၌ ပညာကျိန်းဝပ်

တတ်၏။ မိုက်သော သူတို့၏ အထဲ၌ ရှိသောအရာမူကား၊ ထင်ရှားတတ်၏။

၃၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် ပြည်သားတို့ကို ချီးမြှောက်တတ်၏။ ဒုစရိုက် အပြစ်မူကား၊ ပြည်သားများတို့ကို ရှုတ်ချတတ်၏။

၃၅ ပညာရှိသော ကျွန်အားရှင်ဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သော ကျွန်မူကား၊ အမျက်တော်ကို ခံရမည်။

၁၅

၁ ဖြည်းညှင်းသော စကားသည် စိတ်ကို ဖြေတတ်၏။ ကြမ်းတမ်းသော စကားမူကား၊ အမျက်ကို နှိုးဆော်တတ်၏။

၂ ပညာရှိသော သူ၏ လျှာသည် ပညာအတတ်ကို တင့်တယ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ နှုတ်မူကား၊ မိုက်သော အရာကို သွန်းလောင်းတတ်၏။

၃ ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ရှိ၍၊ ကောင်းမကောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

၄ ဖြည်းညှင်းသော လျှာသည် အသက် ဖြစ်၏။ ကြမ်းတမ်းသော လျှာမူကား၊ စိတ်နာစေတတ်၏။

၅ မိုက်သော သူသည် အဘာ သွန်သင်ခြင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြု တတ်၏။ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သော သူမူကား၊ သမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံတတ်၏။

၆ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အိမ်၌ များသော စည်းစိမ်ရှိ၏။ မတရားသောသူ ခံရသော အခွန်မူကား၊ များစွာသော နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။

၇ ပညာရှိသော သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ပညာအတတ်ကို စွန့်ကြဲတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကား ပညာမရှိ။

၈ မတရားသောသူ ပူဇော်သောယဇ်ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာ တော်မူ၏။ သဘောဖြောင့်သော သူ ဆုတောင်းသော ပဌနာကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၉ မတရားသော လိုက်သောလမ်းကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်းသို့ လိုက်သော သူကိုကား ချစ်တော်မူ၏။

၁၀ လမ်းလွဲသောသူသည် ဆုံးမသော စကားကို နားမခံလို။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို မုန်းသောသူသည် သေရမည်။

၁၁ မရဏာနိုင်နှင့် အဗဒ္ဒန်နိုင်သည် ထာဝရဘုရား

ရှေ့တော်၌ ထင်ရှား၏။ ထိုမျှမက၊ လူသားတို့၏ နှလုံးသည် သာ၍ ထင်ရှား၏။

၁၂ မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူသည် အပြစ်ပြုသော သူကို မချစ်တတ်။ ပညာရှိ ထံသို့ မချင်းကပ်တတ်။

၁၃ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှလုံးသည် ချိုသောမျက်နှာကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ညှိုးငယ်ခြင်း အားဖြင့်ကား၊ စိတ်ပျက် တတ်၏။

၁၄ ဉာဏ်ကောင်းသော သူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို ရှာတတ်၏။ မိုက်သော သူတို့၏ နှုတ်မှုကား မိုက်ခြင်းကို ကျက်စားတတ်၏။

၁၅ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော သူ၏ နေ့ရက်ရှိသမျှတို့သည် ဆိုးယုတ်ကြ၏။ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှလုံးမူကား၊ အစဉ်အမြဲ ခံရသောပွဲဖြစ်၏။

၁၆ နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်၍ ကြီးစွာသော စည်းစိမ် ထက် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဥစ္စာအနည်းငယ်သည် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၇ ဆူအောင် ကျွေးသော နွားတကောင်လုံးကို အချင်းချင်းအပြီးထားသော စိတ်နှင့်စားရသည်ထက်၊ ချစ်ခြင်း မေတ္တာပါသော ဟင်းရွက်တနပ်စာသည် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၈ မာနကြီးသောသူသည် ရန်ကို နှိုးဆော်တတ်၏။ သည်းခံနိုင် သောသူမူကား ငြိမ်းတတ်၏။

၁၉ ပျင်းရိသောသူ သွားရာလမ်း၌ ဆူးပင် ဆီးကာ လျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ သွားရာလမ်းမူကား၊ မိုးမောက် လျက်ရှိ၏။

၂၀ ပညာရှိသော သားသည် အဘ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ မိုက်သောသားမူကား၊ မိမိအမိကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။

၂၁ ဉာဏ်မရှိသောသူသည် မိုက်ခြင်း၌ ပျော်မွေ့ တတ်၏။ ဉာဏ်ရှိသော သူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။

၂၂ တိုင်ပင်ခြင်း မရှိလျှင် အကြံပျက်တတ်၏။ တိုင်ပင် သော သူများလျှင်မူကား၊ အကြံ တည်တတ်၏။

၂၃ လူသည် ပြန်ပြောသော စကား အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း ရှိ၏။ အချိန်တန်၍ ပြောသော စကားသည်လည်း အလွန် လျောက်ပတ် ပေ၏။

၂၄ ပညာရှိသော သူလိုက်ရာ အသက်လမ်းသည် အောက်အရပ်၊ မရဏာနိုင်ငံမှ လွှဲရှောင်၍ အထက်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။

၂၅ မာနထောင်လွှားသော သူ၏ အိမ်ကို ထာဝရ

ဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ မုဆိုးမ နေရာအရပ် ကိုကား၊ တည်စေတော်မူမည်။

၂၆ မတရားသောသူ၏ အကြံအစည်တို့ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ စင်ကြယ်သောသူ၏ စကားတို့ကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၂၇ မတရားသော စီးပွားကို ရှာသောသူသည် မိမိ အိမ်သားတို့ကို နှောင့်ရှက်တတ်၏။ တံစိုးကို ရှုံ့သော သူမူကား၊ အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်။

၂၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရ မည်ကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရား သောသူ၏ နှုတ်မှုကား၊ မကောင်းသောအရာတို့ကို သွန်းလောင်းတတ်၏။

၂၉ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသောသူတို့နှင့် ဝေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ ပဌနာ စကားကိုကား နားထောင်တော်မူ၏။

၃၀ မျက်စိအလင်းသည် နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ကောင်းသော သိတင်းစကားသည်လည်း အရိုးတို့ကို ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်ဝစေတတ်၏။

၃၁ အသက်နှင့် ယှဉ်သော ဆုံးမခြင်း စကားကို နားထောင်သော သူသည် ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော် ရသောအခွင့် ရှိ၏။

၃၂ ဆုံးမခြင်း စကားကို ပယ်သော သူသည် မိမိ အသက်ဝိညာဉ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုရာသို့ ရောက်၏။

၃၃ နားထောင်သော သူမူကား၊ ဉာဏ်ကို ရတတ်၏။

၃၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာကို သွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဂုဏ်အသရေ အရင်၌ နှိမ့်ချခြင်း၏ နေရာရှိ၏။

၁၆

၁ စိတ်နှလုံး အကြံအစည်တို့သည် လူနှင့်ဆိုင် ကြ၏။ လျှာနှင့် ပြန်ပြောချက်ကိုကား၊ ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။

၂ လူသည် မိမိ ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ စိတ်သဘော တို့ကို ချိန်တော်မူ၏။

၃ ကိုယ်ပြုသော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား၌ အပ် လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏ အကြံအစည်တို့သည် တည်ကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ကိုယ်တော် အဘို့ မတရားသော သူတို့ကိုလည်း ဘေးဒဏ် ခံရသော နေ့အဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၅ မာနကြီးသောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား

စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ သူတို့သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း အပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ကြ။

၆ ဂရုဏာ တရားနှင့် သစ္စာတရား အားဖြင့် အပြစ်ပြေတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောအားဖြင့် ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။

၇ လူကျင့်သော အကျင့်တို့ကို ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်သောအခါ ထိုသူ၏ ရန်သူကိုပင် သူနှင့် သင့်တင့်စေတော်မူ၏။

၈ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီနှင့် ယှဉ်သော ဥစ္စာ အနည်းငယ်သည်၊ မတရားသဖြင့် ရသော ဥစ္စာ အများထက်သာ၍ ကောင်း၏။

၉ လူသည် မိမိသွားရာ လမ်းကို စိတ်ထဲမှာ ကြံစည်၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။

၁၀ ရှင်ဘုရင်၏ နှုတ်ခမ်းတို့၌ ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ အမှု၌ နှုတ်တော်သည် မမှားစေနှင့်။

၁၁ မှန်သော အလေးနှင့် မှန်သော ချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်၏။ အလေး အိတ်၌ ပါသမျှသော အလေးတို့သည် စီရင်တော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင် ပြုသော ဒုစရိုက်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရာဇပလ္လင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့်သာ တည်တတ်၏။

၁၃ ဖြောင့်မတ်သော နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် နှစ်သက်ရာ ဖြစ်၏။ မှန်ကန်စွာ ပြောသော သူကို ရှင်ဘုရင် ချစ်တတ်၏။

၁၄ ရှင်ဘုရင်၏ အမျက်သည် သေမင်းတမာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညာရှိသော သူသည် အမျက်တော်ကို ဖြေတတ်၏။

၁၅ ရှင်ဘုရင် မျက်နှာ ပွင့်လန်းသော အားဖြင့် အသက် ချမ်းသာရ၏။ ကျေးဇူးတော်သည် နောက် ရွာသော မိုဗ်းတိမ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၆ ရွှေကို ရတတ်ခြင်းထက် ပညာကို ရတတ်ခြင်း သည် အလွန် ကောင်း၏။ ငွေကို အမြတ်မထား၊ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို အမြတ်ထားစရာ အလွန် ကောင်း၏။

၁၇ ဖြောင့်မတ်သော သူလိုက်သော လမ်းကိုကား၊ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ခြင်းတည်း။ ထိုလမ်းမှ မလွဲဘဲ အမြဲလိုက်သော သူသည် မိမိအသက် ဝိညာဉ်ကို စောင့်တတ်၏။

၁၈ မာနသည် ပျက်စီးခြင်း အရင်၊ ထောင်လွှားသော သဘောသည် ရှုတ်ချခြင်းအရင်၌ နေရာကျတတ်၏။

၁၉ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စိတ် နှိမ့်ချခြင်းသည်၊ မာနကြီးသော သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ လူယူသော ဥစ္စာကို ဝေမျှခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၂၀ ပညာနှင့် အမှုစောင့်သော သူသည် အကျိုးကို ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသော သူသည် လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။

၂၁ လိမ္မာသော စိတ်သဘော ရှိသောသူသည် ပညာ သတ္တိရှိသည်ဟု ကျော်စောရာသို့ ရောက်တတ်၏။ ချိုသော စကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်သတ္တိသည် လည်း ပညာအတတ်ကို တိုးပွားစေတတ်၏။

၂၂ ဉာဏ်ပညာကို ရသော သူသည် အသက်စမ်း ရေတွင်းကို ရ၏။ မိုက်သောသူတို့၏ သွန်သင်ခြင်း မူကား၊ မိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

၂၃ ပညာရှိသော သူ၏ နှလုံးသည် သူ၏နှုတ်ကို သွန်သင်၍၊ သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့၌ ပညာအတတ်ကို ထပ်လောင်းတတ်၏။

၂၄ သာယာသော စကားတို့သည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချိုမြိန်လျက် ကိုယ်အရိုးကို ကျန်းမာစေလျက် ရှိကြ၏။

၂၅ လူထင်သည် အတိုင်းမှန်သော လက္ခဏာ ရှိသော်လည်း အဆုံး၌ သေခြင်းသို့ ပို့သော လမ်း တမျိုးရှိ၏။

၂၆ အလုပ်လုပ်သော သူသည် မိမိပစပ်တောင်း သောကြောင့် မိမိအဘို့ လုပ်တတ်၏။

၂၇ အစ္စမလူသည် မကောင်းသောအမှုကို ကြိုးစား ၍ ကြံစည်တတ်၏။ သူ၏ နှုတ်ခမ်း၌ လောင်သော မီးကဲ့သို့ ရှိ၏။

၂၈ သဘောကောက်သော သူသည် ရန်မျိုးစေ့ကို ကြံတတ်၏။ ကုန်းတိုက်သော သူသည်လည်း မိတ်ဆွေ တို့ကို ကွဲပြားစေတတ်၏။

၂၉ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည် အိမ်နီးချင်းကို ချောမော၍ မကောင်းသော လမ်းထဲသို့ သွေးဆောင် တတ်၏။

၃၀ ကောက်သော အကြံကို ကြံစည်ခြင်းငှါ မျက်စိ မှိတ်၍ နှုတ်ခမ်းတို့ကို လှုပ်သဖြင့် ဆိုးယုတ်သော အမှုကို ပြီးစီးတတ်၏။

၃၁ ဖြူသော ဆံပင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား လမ်း၌ တည်လျှင်၊ ဘုန်းကြီးသော သရဖူဖြစ်၏။

၃၂ စိတ်ရည်သော သူသည် ခွန်အားကြီးသော

သူထက်၎င်း၊ မိမိ စိတ်ကို ချုပ်တည်းသောသူသည် မြို့ကို တိုက်ယူသောသူထက်၎င်း၊ သာ၍ကောင်း၏။

၃၃ စာရေးတံတို့ကို အိတ်ထဲ၌ လောင်းလျက် ရိုရာတွင် ခွဲဝေစီရင်ခြင်း အမှုကို ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တအိမ်လုံး ပြည့်သော ယဇ်ပူဇော်ပွဲကို ရန်တော့ သောစိတ်နှင့် စားရသည်ထက်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မုန့်တလုပ်စာသည် သာ၍ ကောင်း၏။

၂ ပညာရှိသောကျွန်ုပ်သည် အရှက်ခွဲသော သားကို အုပ်စိုး၍ ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူအမွေခံတတ်၏။

၃ ငွေ စစ်စရာဘို့ မိုက်ကို၎င်း၊ ရွှေ စစ်စရာဘို့ မီးဖိုကို၎င်း၊ သုံးတတ်၏။ စိတ်နှလုံးကိုကား၊ ထာဝရ ဘုရား စစ်တော်မူ၏။

၄ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူသည် မုသာစကားကို ယုံတတ်၏။ မုသာသုံးသော သူသည်လည်း ဆုံးညစ်သော စကားကို နားထောင်တတ်၏။

၅ ဆင်းရဲသားတို့ကို မထီလေးစားပြုသောသူသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါး၌ ဘေးရောက်လျှင် ဝမ်းမြောက်တတ်သော သူသည် လည်း အပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရ။

၆ မြေးတို့သည် အသက်ကြီးသော သူ၏ သရဖူ ဖြစ်၏။ သားတို့၏ ဘုန်းကား အဘတည်း။

၇ မြတ်သော စကားသည် မိုက်သော သူနှင့် မတော်တသင့်။ ထိုမျှမက၊ မုသာစကားသည် မင်းနှင့် မတော် မသင့်။

၈ လက်ဆောင်သည် ခံသောသူ အထင်အတိုင်း ကျောက်မြတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်နှာပြုလေရာရာ၌ အောင်တတ်၏။

၉ သူတပါး ပြစ်မှားသော အမှုကို ဝှက်ထားသော သူသည် မေတ္တာကို ပြုစု၏။ ကြားပြောသော သူမူကား၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ကွဲပြားစေ၏။

၁၀ မိုက်သော သူသည် ဒဏ်ချက် တရာကို အမှု ထားသည်ထက်၊ ပညာရှိသော သူသည် ဆုံးမသော စကားကိုသာ၍ အမှုထားတတ်၏။

၁၁ ပုန်ကန်သော သူသည် မတရားသော အမှုကို သာပြုစုတတ်၏။ ထိုကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သော တမန်ကို သူ့ဆီသို့စေလွှတ်ရ၏။

၁၂ မိုက်သောစိတ် ထဆဲရှိသော လူမိုက်နှင့် မတွေ့ ပါစေနှင့်။ သားငယ် ပျောက်သော ဝံမနှင့် သာ၍ တွေ့ပါစေသော။

၁၃ အကြင်သူသည်ကျေးဇူးကိုမသိ၊ မကောင်းသော အမှုနှင့်ဆပ်၏။ ထိုသူ၏ အိမ်သည်မကောင်းသော အမှုနှင့် မကင်းမလွတ်ရ။

၁၄ ရန်တော့စ အမှုသည် ရေကန်ပေါင်ပေါက် စကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ရန်မတွေ့မှီတွေ့စရာ အကြောင်းကို ရှောင်လော့။

၁၅ မတရားသော သူတို့ကို အပြစ်မှ လွတ်သော သူနှင့်၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို အပြစ်စီရင်သော သူနှစ်ယောက်လုံးတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာ တော်မူ၏။

၁၆ မိုက်သော သူသည် ပညာကို အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပညာအဘိုးကို အဘယ်ကြောင့် သူ၌ အပ်ရ သနည်း။

၁၇ အဆွေခင်ပွန်းသည် အခါ ခပ်သိမ်း ချစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည် ဒုက္ခကာလ အဘို့ မွေးဘွားလျက်ရှိ၏။

၁၈ ဉာဏ်မဲ့သော သူသည် လက်ဝါးချင်း ရိုက်၍၊ အဆွေခင်ပွန်း ရှေ့မှာ အာမခံတတ်၏။

၁၉ ရန်တော့ခြင်းကို နှစ်သက်သော သူသည် လွန်ကျူး ခြင်းကိုလည်း နှစ်သက်တတ်၏။ မိမိတံခါးကို ချီးမြှင့် သော သူသည် ပျက်စီးခြင်းကို ရှာတတ်၏။

၂၀ သဘောကောက်သော သူသည် ကောင်းသော အကျိုးကို မတွေ့တတ်။ စကားလိမ်သော သူသည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံတတ်၏။

၂၁ မိုက်သောသူကိုဖြစ်ဘွားစေသောသူသည် မိမိကို မိမိ ဝမ်းနည်းစေတတ်၏။ မိုက်သော သူ၏အဘ၌ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။

၂၂ စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းသည် ကျန်းမာစေတတ်၏။ စိတ်ပျက်ခြင်းမူကား၊ အရိုးတို့ကို သွေ့ခြောက်စေ တတ်၏။

၂၃ မတရားသော သူသည် တရားလမ်းကို ဖျက်သောအဘိုးတံစိုးကို သူတပါး၏ ခါးပိုက်အိတ် ထဲက နှိုက်ယူတတ်။

၂၄ ဉာဏ်ရှိသော သူသည် ပညာကို မျက်မှောက် ပြုတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ မျက်စိမူကား၊ မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင် လှည့်၍ ကြည့်ရှုတတ်၏။

၂၅ မိုက်သော သူသည် အဘ ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်း၊ မွေးသော အမိ စိတ်ညစ်စရာအကြောင်း ဖြစ်၏။

၂၆ ဖြောင့်မတ်သော သူကိုအပြစ်ဒဏ် မပေးကောင်း။ တရားသဖြင့် စီရင်သော မင်းကိုလည်း မထိခိုက် ကောင်း။

၂၇ သိပ္ပံအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် စကား မများတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည်လည်း၊ သောစိတ် ရှိတတ်၏။

၂၈ မိုက်သောသူပင် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင် ပညာ ရှိဟူ၍၎င်း၊ မိမိ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနေသော သူကိုလည်း ဉာဏ်ကောင်းသောသူ ဟူ၍၎င်း သူတပါး ထင် တတ်၏။

၁၈

၁ သူတပါးများနှင့် မရောမနှောသော သူသည် မိမိ စေတနာ အလိုရှိသည်အတိုင်း ရှာဖွေ၍၊ ပညာရတနာ အမျိုး မျိုးကို စူးစမ်း မွေနှောက်တတ်၏။

၂ မိုက်သော သူမူကား၊ မိမိ စိတ်သဘောကို ပြုစရာ အခွင့် မှတပါး အခြားသော အကြောင်းကြောင့် ဉာဏ်ပညာ၌ မပျော်မွေ့တတ်။

၃ မတရားသော သူလာသောအခါ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံရ၏။ ဂုဏ်အသရေ ပျက်သောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ခံရ၏။

၄ နှုတ်ထွက်သော စကားသည် နက်သော ရေ ကဲ့သို့၎င်း၊ ပညာ စမ်းရေတွင်းသည် ရေစီးသော မြစ် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၅ တရားတွေ့ရာ အမှု၌ ဖြောင့်မတ်သော သူကို ရှုံးစေခြင်းငှါ မတရားသော သူ၏ မျက်နှာကို မထောက် ကောင်း။

၆ မိုက်သော သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရန်တွေ့ တတ်၏။ သူ၏ နှုတ်သည်လည်း အပြစ် ဒဏ်ကို တောင်းတတ်၏။

၇ မိုက်သောသူ၏ နှုတ်သည် ပျက်စီးရာအကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်း မိမိ အသက်ကို ကျော့မိရာ အကြောင်းဖြစ်၏။

၈ ကုန်းတိုက်သော သူ၏ စကားသည် မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။

၉ အလုပ်လုပ်သော အခါ ပျင်းရိသော သူသည် မိမိဥစ္စာကို အချည်းနှီးကုန်စေသော သူနှင့် ညီအစ်ကို တော်ပေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပြေးဝင် သဖြင့် လျံခြံစွာ နေကြ၏။

၁၁ ငွေရတတ်သော သူက၊ ငါ့ စည်းစိမ်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ ဖြစ်၏။ မြင့်သော မြို့ရိုးနှင့်တူသည်ဟု ထင်တတ်၏။

၁၂ ပျက်စီးခြင်း အရင်၌ လူသည် စိတ်မြင့်ခြင်း၏ နေရာ၊ ဂုဏ်အသရေ အရင်၌ နိမ့်ချခြင်း၏ နေရာရှိ၏။

၁၃ အကျိုးအကြောင်းကို မစစ်မှီ အမှုစီရင်သောသူ သည် မိုက်သောအပြစ်၊ အရှက်ကွဲရသော အပြစ်ရှိ၏။

၁၄ လူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မိမိနားခြင်း ဝေဒနာကို ခံနိုင်၏။ ကြေကွဲသော စိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူ သည်းခံနိုင်သနည်း။

၁၅ သမ္မာသတိ ရှိသော သူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို သို့ထားတတ်၏။ ပညာရှိသော သူ၏ နားသည်လည်း ပညာစကား ကို ရှာတတ်၏။

၁၆ လူ့ဥပါသော လက်ဆောင်အားဖြင့် လမ်းရှင်းလင်း ၍ လူကြီးထံသို့ ဝင်ရသော အခွင့် ရှိတတ်၏။

၁၇ ကိုယ်အမှုကို အဦးစောင့်၍ ပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သော်လည်း အိမ်နီးချင်း လာ၍ စစ်ကြောတတ်၏။

၁၈ စာရေးတံပြုခြင်း အားဖြင့် အငြင်းအခုံငြိမ်း၍၊ အားကြီးသော သူတို့အမှုကို ဆုံးဖြတ်တတ်၏။

၁၉ အငြိုးထားသော ညီအစ်ကိုသည် ခိုင်ခံ့သော မြို့ထက်သာ၍ ခက်၏။ ညီအစ်ကို ရန်တွေ့ခြင်း အမှုသည် ရဲတိုက်တံခါးကျင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၂၀ လူသည် မိမိနှုတ်၏ အသီးနှင့် ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိနှုတ်ခမ်းတို့၏ စီးပွားနှင့် ဝရ၏။

၂၁ လျှာသည် အသက် သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းကို အစိုးရ၏။ လျှာကို နှစ်သက်သော သူသည်လည်း၊ လျှာ၏အသီးကို စားရ၏။

၂၂ မယားကို ရသောသူသည် ကောင်းသော အရာကို ရ၍ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၏။

၂၃ ဆင်းရဲသော သူသည် တောင်းပန်တတ်၏။ ငွေရတတ်သော သူမူကား၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြော တတ်၏။

၂၄ အပေါင်းအဘော်များသော သူသည် အကျိုး နည်း ရှိတတ်၏။ မိတ်ဆွေမူကား၊ ညီအစ်ကို စွဲ ကပ်သည်ထက် သာ၍ စွဲကပ်တတ်၏။

၁၉

၁ ကောက်လိမ်သော စကားကို သုံးတတ်သော လူမိုက်ထက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့ လိုက်သော ဆင်းရဲသူသည် သာ၍ ကောင်း၏။

၂ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ပညာအတတ် မရှိဘဲ မနေ ကောင်း။ အလျင်အမြန် သွားသော သူသည်လည်း မှားယွင်းတတ်၏။

၃ လူသည် မိုက်သောသဘောကြောင့် လမ်းလွဲ၍

စိတ်ထဲမှာ ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တတ်၏။

၄ စည်းစိမ် ရှိလျှင် အဆွေခင်ပွန်း များတတ်၏။ ဆင်းရဲသော သူမူကား၊ မိမိ အိမ်နီးချင်းနှင့်မျှ မပေါင်းဘော်ရ။

၅ မမှန်သော သက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲ မနေရ။ မုသာကို သုံးသော သူသည်လည်း ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရ။

၆ များသော သူတို့သည် မင်းကို ဖျောင်းဖျတ်တတ်ကြ၏။ လက်ဆောင်ပေးသော သူကိုလည်း လူတိုင်း မိတ်ဆွေ ဖွဲ့တတ်၏။

၇ ဆင်းရဲသော သူ၏ ညီအစ်ကို ရှိသမျှတို့သည် သူ့ကို မုန်းတတ်ကြ၏။ သူ၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သူ့ကို သာ၍ ဝေးစွာ ရှောင်တတ်ကြ၏။ လိုက်၍ ခေါ်သော်လည်း ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။

၈ ပညာကို ရသောသူသည် မိမိအသက် ဝိညာဉ်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ဥာဏ်ကို စွဲလမ်းသော သူသည်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကို ခံတတ်၏။

၉ မမှန်သော သက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲ မနေရ။ မုသာကို သုံးသော သူသည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၀ မိုက်သော သူသည် မပျော်မွေ့သင့်။ ထိုမျှမက၊ ကျွန်ုပ်တို့ မင်းတို့ကို အစိုးမရသင့်။

၁၁ သမ္မာသတိ ရှိသောသူသည် မိမိအမျက်ဒေါသကို ချုပ်တည်းတတ်၏။ သူတပါး ပြစ်မှားခြင်းကို သည်းခံသော သူသည်လည်း ဘုန်းအသရေရှိ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်၏ အမျက်တော်သည် ခြင်္သေ့ ဟောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကျေးဇူးတော်မူကား၊ မြက်ပေါ်မှာ ကျသော နှင်းရည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၃ မိုက်သော သားသည် အဘ ဆင်းရဲစရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ရန်တွေ့တတ်သော မယားသည်လည်း၊ အစက်စက်ကျသော ဗိုင်းပေါက်နှင့်တူ၏။

၁၄ အိမ်နှင့် စည်းစိမ်သည် မိဘ အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။ သမ္မာ သတိရှိသော မယားမူကား၊ ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူရာ ဖြစ်၏။

၁၅ ပျင်းရိသော သဘောသည် လွန်ကျူးစွာ အိပ်ပျော်စေ၍၊ ပျင်းရိသော သူသည် အတော်ခံရ၏။

၁၆ ပညတ်တရားကို စောင့်သော သူသည် မိမိ အသက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရာရောက်၏။ မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို မထီလေးစားပြုသောသူမူကား၊ အသေခံရ၏။

၁၇ ဆင်းရဲသားကို သနားသော သူသည် ထာဝရဘုရားအား ချေးငှားသောသူဖြစ်၍၊ သူပြုသော အမှု၏ အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၁၈ မြော်လင့်စရာ ရှိစဉ်အခါ၊ ကိုယ်သားကို ဆုံးမလော့။ သူ့ကို အကျိုးနည်းအောင် သနားသောစိတ် မရှိစေနှင့်။

၁၉ ဒေါသ အမျက်ကြီးသော သူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုကယ်နှုတ်လျှင် အဖန်ဖန်ကယ်နှုတ်ရမည်။

၂၀ နောက်ဆုံးကာလ၌ ပညာရှိ ဖြစ်လိုသောငှါ၊ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်၍ နည်းဥပဒေသကို ခံယူလော့။

၂၁ လူသည် အထူးထူးအပြားပြား ကြံစည်တတ်၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ အကြံတော်သည် တည်လိမ့်မည်။

၂၂ လူသည် စေတနာရှိလျှင် ကျေးဇူးပြုရာရောက်၏။ ဆင်းရဲသော သူသည်လည်း၊ မုသာ သုံးသော သူထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၂၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည် အသက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသဘောရှိသော သူသည် အလိုဆန္ဒပြည့်စုံလျက်ရှိ၍၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။

၂၄ ပျင်းရိသော သူသည် မိမိ လက်ကို အိုး၌ သွင်းသော်လည်း တဖန် နှုတ်၍ မိမိ ပစပ်သို့ မခွံလို။

၂၅ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူ့ကို ရိုက်လျှင် ဥာဏ်တိမ်သော သူသည် သတိရလိမ့်မည်။ ဥာဏ်ကောင်းသော သူ့ကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည် ပညာတရားကို နားလည်လိမ့်မည်။

၂၆ အဘဥစ္စာကို ဖြုန်း၍ အမိကို နှင်ထုတ်သော သားသည် အရှက်ခွဲသော သား၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေသော သားဖြစ်၏။

၂၇ ငါ့သား၊ ပညာတရားကို ပယ်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောသူ၏ စကားကို နားမထောင်နှင့်။

၂၈ အဓမ္မ သက်သေသည် တရားကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မတရားသော သူသည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ကို စား၍ မျိုတတ်၏။

၂၉ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့အဘို့ အပြစ်စီရင်ခြင်း၊ မိုက်သော သူတို့၏ ကျောအဘို့ ဒဏ်ပေးခြင်းသည် အသင့်ရှိ၏။

၂၀

၁ စပျစ်ရည်သည် လှည့်စား တတ်၏။ သေရည် သေရက်သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း အမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုသို့သော အားဖြင့် မှားယွင်းသော သူသည် ပညာမရှိ။

၂ ရှင်ဘုရင် ကြောက်စေသော အမှုအရာသည် ခြင်္သေ့ ဟောက်ခြင်းနှင့် တူ၏။ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောသူသည် မိမိအသက်ကို ပြစ်မှား၏။

၃ ရန်တွေ့ခြင်းကို ငြိမ်းစေသော သူသည် ဂုဏ် အသရေရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ အမှုနှင့် ရောနှော တတ်၏။

၄ ချမ်းသောကြောင့် ပျင်းရိသော သူသည် လယ် မလုပ်လို။ ထိုကြောင့် စပါးရိတ်သော ကာလ၌ သူ တပါးကို တောင်းသော်လည်း မရရာ။

၅ လူစိတ်နှလုံး၌ ပညာ အကြံသည် နက်သော ရေနှင့် တူသော်လည်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည် ခပ်ယူလိမ့်မည်။

၆ လူများ တို့သည် မိမိတို့ပြုသော ကျေးဇူးကို ကြားပြောတတ်၏။ သစ္စာရှိသောသူကိုကား၊ အဘယ် သူ ရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။

၇ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့ လိုက်၍၊ သူ၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၈ တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်သည် မကောင်းသော အမှုအရာရှိသူမျှတို့ကို မျက်စိတော် နှင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။

၉ ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေပြီ။ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ဟု အဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်း။

၁၀ အလေးချင်း မတူသော အလေး၊ အဝင်ချင်းမတူ သော တင်းတောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။

၁၁ သူငယ်သော်လည်း မိမိပြုသော အမှုသည် စင်သည် မစင်သည် မှန်သည် မမှန်သည်ကို မိမိအခြင်း အရာ အားဖြင့် ပြ၍ မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေ၏။

၁၂ ကြားတတ်သော နားကို၎င်း၊ မြင်တတ်သော မျက်စိကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။

၁၃ ဆင်းရဲမည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ခြင်း ကို မတပ်မက်နှင့်။ နိုးတတ်လျှင် ဝစွာစားရ၏။

၁၄ ဝယ်သောသူက၊ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးဟု ဆိုတတ်၏။ ဝယ်၍ သွားပြီးမှ ဝါကြွားတတ်၏။

၁၅ ရွှေရှိ၏။ ပတ္တမြားလည်း ရှိ၏။ ပညာအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသော နှုတ်မူကား၊ အလွန် အဘိုးထိုက်သော ရတနာဖြစ်၏။

၁၆ မကျွမ်းသော သူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမ အတွက်၊ အာမခံတတ်သော သူသည် အဝတ် အစရှိ သောဥစ္စာ တစ်ခုခုကို ပေါင်ထားစေ။

၁၇ လှည့်စား၍ ရသော အစာသည် ချိုမြိန်သော် လည်း၊ စားသောသူ၏ နှုတ်သည် ကျောက်စရစ်နှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။

၁၈ အကြံရှိသော သူသည် သူတပါးနှင့် တိုင်ပင်လျှင် အကြံထမြောက်တတ်၏။ ကောင်းသောတိုင်ပင်ခြင်း ရှိမှသာ စစ်မှုကို ပြုရမည်။

၁၉ လည်၍ စကားများသော သူသည် လျှို့ဝှက် အပ်သော အရာကို ဘော်ပြတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ချော့မော့တတ်သော သူနှင့် မပေါင်းဘော်နှင့်။

၂၀ အကြင်သူသည် မိဘကို ကျိန်ဆဲ၏။ ထိုသူ၏ မီးခွက်သည် ထူထပ်သော မှောင်မှိုက်၌ သေလိမ့်မည်။

၂၁ အမွေဥစ္စာကို အစဦး၌ အလျင်ရနိုင်သော်လည်း၊ အဆုံး၌ အမင်္ဂလာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည် ရန်တုံပြုမည်ဟု မဆိုနှင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ဝံ့လင့်လော့။ သို့ပြုလျှင် ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်။

၂၃ အလေးချင်း မတူသော အလေးတို့ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲသော ချိန်ခွင် လည်း အပြစ်ရှိ၏။

၂၄ လူသွားရာ လမ်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော် မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် မိမိ သွားရာလမ်းတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်သနည်း။

၂၅ ဘုရားအမှု၌ စကား လွန်မိသောသူ သစ္စာဂတိ ထားပြီးမှ မေးမြန်းသော သူသည် ကျော့ကွင်းနှင့် တွေ့မိပြီ။

၂၆ ပညာရှိသော ရှင်ဘုရင်သည် လူဆိုးတို့ကို ကွဲပြားစေ၍၊ ဘီးနှင့် ဖိတတ်၏။

၂၇ လူ၏ စိတ်စိညာဉ်သည် ကိုယ်အတွင်း၌ ရှိရှိသမျှ တို့ကို စစ်ဆေးသော ထာဝရဘုရား၏ မီးခွက်ဖြစ်၏။

၂၈ ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားသည် ရှင်ဘုရင် ကို စောင့်မ တတ်၏။ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ကရုဏာ တရားအားဖြင့် မြဲမြံတတ်၏။

၂၉ လူပျို၏ ဘုန်းကား အစွမ်းသတ္တိ၊ လူအို၏ဂုဏ် အသရေသည်ကား ဖြူသော ဆံပင်ဖြစ်၏။

၃၀ အနာကို မွေ့နှောကပ်ခြင်း အားဖြင့် အဆိုး အညစ်နှင့် ကင်းစင်တတ်၏။ ဒဏ်ချက်ရာတို့သည် လည်း၊ ကိုယ်အတွင်း အရပ်တို့၌ ထိုသို့သော ကျေးဇူး ကို ပြုတတ်၏။

၂၁

၁ ရှင်ဘုရင်၏ စိတ်နှလုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ ရှိသဖြင့်၊

အလိုတော် ရှိသည် အတိုင်း လှည့်စေတော်မူ၏။

၂ လူတို့သည် မိမိတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား စိတ်နှလုံး တို့ကို ချိန်တော်မူ၏။

၃ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို နှစ်သက်သည်ထက် ဖြောင့်မတ်စွာပြုခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၄ ထောင်လွှားသော မျက်နှာ၊ မာနကြီးသောနှလုံး၊ မတရားသော သူတို့၏ အလင်းသော်လည်း အပြစ်ပါ၏။

၅ လုံ့လဝီရိယပြုသော သူ၏ အကြံအစည်သည် ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်၎င်း၊ သမ္မာသတိ မရှိသောသူ၏ အကြံအစည်သည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်၎င်း ဆိုင်ပေ၏။

၆ မုသာစကား အားဖြင့် ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးခြင်း အမှုသည် သေမင်းကျော့ကွင်းတို့တွင် ပျောက်လွှင့်သော အနတ္တဖြစ်၏။

၇ မတရားသော သူတို့သည် တရားသဖြင့်မစီရင်လိုသောကြောင့်၊ မိမိညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် မိမိကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၈ လမ်းလွှဲသွားသော သူသည် ကွာဝေးရာသို့ ရောက်တတ်၏။ စင်ကြယ်သော သူပြုသောအမှုမူကား မှန်ပေ၏။

၉ ရန်တွေ့တတ်သော မိန်းမနှင့်အတူ လူများသော အိမ်၌ နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့် ထဲမှာ နေသော်သာ၍ ကောင်း၏။

၁၀ မတရားသော သူသည် မနာလိုသော စိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော အလို မရှိ။

၁၁ မထီမဲ့မြင် ပြုသော သူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောအခါ၊ ဥာဏ်တိမ်သော သူသည် သတိရတတ်၏။ သတိရသော သူသည်လည်း သွန်သင်ခြင်းကို ခံသောအခါ၊ ပညာတိုးပွားတတ်၏။

၁၂ တရားသော သူသည် မတရားသော သူ၏ အိမ်ကို ပညာစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသော သူတို့မူကား၊ မိမိတို့ပြုသော ဒုစရိုက် အားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။

၁၃ ဆင်းရဲသော သူ၏ အော်ဟစ် သံကို မကြားလို၍၊ နားကို ပိတ်သော သူသည် ကိုယ်တိုင် အော်ဟစ်၍ အဘယ်သူမျှ မကြားရ။

၁၄ တိတ်ဆိတ်စွာ ပေးသော လက်ဆောင်သည် သူ့စိတ်ကို၎င်း၊ ရင်ခွင်၌ ချထားသော လက်ဆောင် ပဏ္ဍာသည် ပြင်းစွာသော အမျက်ကို၎င်း ဖြေတတ်၏။

၁၅ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် တရားသဖြင့် စီရင်၍ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၆ ဥာဏ်ပညာ လမ်းမှ လွဲသွားသော သူသည် သင်္ချိုင်းသား အစုအဝေး၌ နေရာကျလိမ့်မည်။

၁၇ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သော သူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့်ဆီကို ကြိုက်သောသူသည်လည်း ငွေကို မရတတ်ရ။

၁၈ မတရားသော သူသည် တရားသောသူ အဘို့၊ လွန်ကျူးသော သူသည် ဖြောင့်မတ်သော သူအဘို့၊ ရွေးရန်ဖြစ်၏။

၁၉ စိတ်တို၍ ရန်တွေ့တတ်သော မိန်းမနှင့် နေသည်ထက်၊ တောလွင်ပြင်၌ နေသော် သာ၍ ကောင်း၏။

၂၀ ပညာရှိသောသူ၏ အိမ်၌ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဘဏ္ဍာနှင့် ဆီရှိတတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ ကုန်စေတတ်၏။

၂၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာတရားကို ရှာသောသူသည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေ ထင်ရှားခြင်းကို တွေ့တတ်၏။

၂၂ ပညာရှိသော သူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးကို တက်၍၊ မြို့သားကိုးစားစရာ ခွန်အားကို ရှုတ်ချတတ်၏။

၂၃ မိမိနှုတ်နှင့် လျှာကို စောင့်သောသူသည် မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကို ဒုက္ခနှင့် လွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရာရောက်၏။

၂၄ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်၌ ကျင်လည်သော သူကို၊ ထောင်လွှား စော်ကားသောသူ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူ ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။

၂၅ ပျင်းရိသော သူသည် အလုပ်မလုပ်ချင်သောကြောင့်၊ မိမိတပ်မက်သော အားဖြင့် သေတတ်၏။

၂၆ တနေ့လုံး တပ်မက်အားကြီးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား မနမြော့ဘဲ စွန့်ကြဲတတ်၏။

၂၇ မတရားသောသူ ပူဇော်သော ယဇ်သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုမျှမက၊ မတရားသော စိတ်နှင့် ပူဇော်လျှင်သာ၍ ဖြစ်၏။

၂၈ မမှန်သော သက်သေသည် ပျက်တတ်၏။ ကိုယ်တိုင် ကြားသောသူမူကား တည်ကြည်စွာ ပြောတတ်၏။

၂၉ မတရားသော သူသည် မိမိမျက်နှာကို ခိုင်မာစေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား၊ မိမိ သွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင်တတ်၏။

၃၀ ထာဝရဘုရား တဘက်၌ ဥာဏ်မတည်၊ ပညာမတည်၊ အကြံ တစုံတခုမျှ မတည်နိုင်။

၃၁ စစ်တိုက်ရာ ကာလ အဘို့ မြင်းများကို ပြင်ဆင် သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။

၂၂

၁ ကောင်းသော အသရေကို များစွာသော ဥစ္စာ ထက်သာ၍ ရွေးစရာ ကောင်း၏။ သူတပါး စုံမက်ခြင်း ကျေးဇူးသည် ရွှေငွေထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၂ ငွေရတတ်သော သူနှင့် ဆင်းရဲသော သူတို့သည် တွေ့ကြုံကြ၏။ ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၃ သမ္မာသတိရှိသော သူသည် အမှုကို မြော်မြင်၍ ပုန်းနေတတ်၏။ ဥာဏ်တိမ်သော သူမူကား၊ အစဉ် အတိုင်းသွား၍ အမှုနှင့် တွေ့တတ်၏။

၄ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကျေးဇူးကြောင့် စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်အသရေ၊ အသက်ကို ရတတ်၏။

၅ သဘော ကောက်သောလူ သွားရာ လမ်း၌ ဆူးပင်များနှင့် ကျော့ကွင်းများ ရှိတတ်၏။ မိမိ စိတ် ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်သော သူမူကား၊ ဝေးစွာ ရှောင်သွားလိမ့်မည်။

၆ သူငယ်သွားရာ လမ်း၌ ဆုံးမသွန်သင်လော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် အိုသောအခါ ထိုလမ်းမှ မလွှဲ၊ လိုက်သွားလိမ့်မည်။

၇ ငွေရတတ်သော သူသည် ဆင်းရဲသော သူကို အစိုးရ၏။ ချေးငှားယူသော သူသည် ချေးငှားပေးသော သူ၌ ကျန်ဖြစ်၏။

၈ ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကို ကြံသော သူသည် ဒုက္ခစပါးကို ရိတ်ရမည်။ ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ဒဏ်ပေးနိုင်သော တန်ခိုး လည်း ပျောက်လိမ့်မည်။

၉ ကရုဏာ မျက်စိရှိသော သူသည် ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ကျွေးသောကြောင့် မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၁၀ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူကို နှင်ထုတ်လော့။ သို့ ပြုလျှင် ရန်မာန်လည်း ထွက်သွားလိမ့်မည်။ ရန်တွေ့ ခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်း ငြိမ်းလိမ့်မည်။

၁၁ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်းကို နှစ်သက်သော သူသည် လျောက်ပတ်သော စကားကို ပြောတတ်၍ ရှင်ဘုရင် နှင့် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ရလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်သည် ပညာ အတတ်ကို စောင့်၏။ ပြစ်မှားသော သူ၏ စကားကို ကား ချေတော်မူ၏။

၁၃ ပျင်းရိသော သူက၊ အိမ်ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။

လမ်းသို့ ထွက်လျှင် ငါ သေလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်၏။

၁၄ အမျိုးပျက်သော မိန်းမ၏ နှုတ်သည် နက်သော မြေတွင်းဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော် မူသော သူသည် ထိုမြေတွင်း ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။

၁၅ မိုက်သော သဘောသည် သူငယ်၏ စိတ်နှလုံး ထဲမှာ ထုပ်ထားလျက် ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမ သော ကြိမ်လုံးသည် ထိုသဘောကို ဝေးစွာ နှင် တတ်၏။

၁၆ ကိုယ်စီးပွားအဘို့ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော သူနှင့် ငွေရတတ်သော သူတို့အား ပေးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။

၁၇ သင်၏ နားကို ညွတ်၍ ပညာရှိ စကားကို နား ထောင်လော့။ ဝါ ပညာအတတ်ကိုလည်း စိတ်နှလုံး၌ စွဲလမ်းလော့။

၁၈ သင်၏ နှလုံး၌ သွင်းမိနိုင်လျှင် သာယာသော အကျိုး ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏ နှုတ်၌လည်း အဆင်အသင့် ရှိလိမ့်မည်။

၁၉ သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံမည်အကြောင်း၊ သင့် ကိုယ်တိုင်ကို ယနေ့ ငါသွန်သင်၏။

၂၀ သင်သည် သမ္မာတရား စကားစစ်ကို သိမည် အကြောင်းနှင့်၊ သင့်ထံသို့ စေလွှတ်သော သူတို့အား၊ သမ္မာစကားကို ပြန်ပြောနိုင်မည်အကြောင်း သတိ ပေးလျက်။

၂၁ ပညာအတတ်ကို ပြုသလျက်၊ ထူးဆန်းသော အရာတို့ကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည် မဟုတ်လော့။

၂၂ ဆင်းရဲသော သူ၏ ဆင်းရဲကို ထောက်၍ သူ၏ ဥစ္စာကို မလုမယူနှင့်။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို မြို့တံခါးဝ၌ မညှဉ်းဆဲနှင့်။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ အမှုကို စောင့်တော်မူမည်။ သူတို့ ဥစ္စာကိုလုယူသော သူတို့၏ အသက်ကို လုယူတော်မူမည်။

၂၄ စိတ်တိုသော သူကို မိတ်ဆွေ မဖွဲ့နှင့်။ အမျက် ပြင်းထန်သောသူနှင့်အတူ မလိုက်နှင့်။

၂၅ လိုက်လျှင် သူ၏ ထုံးစံလေ့ကို သင်၍၊ ကိုယ် အသက်ကျော့မိရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၆ လက်ဝါးချင်း ရိုက်သော လူစုနှင့် သူ့ကြွေးကို အာမခံသော လူစုထဲသို့ မဝင်နှင့်။

၂၇ သင်၌ ပေးရန် မရှိလျှင်၊ သင့် အိပ်ယာကို အဘယ်ကြောင့် ယူသွားစေချင်သနည်း။

၂၈ ဘိုးဘေး စိုက်ဘူးသော မြေမှတ်တိုင်တို့ကို မရွှေ့နှင့်။

၂၉ ဆောင်ရွက်စရာ အမှုကို ကြိုးစား၍ ပြီးစီးစေ တတ်သောသူ ရှိသလော။ ထိုသူသည် သာမညလူ၏ အမှုကို မဆောင်ရွက်၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရ၏။

၂၃

၁ မင်းနှင့် အတူ ထိုင်၍ စားသောက်သော အခါ သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်သူရှိသည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လော့။

၂ သင်သည် စားကြူးတတ်သော သူဖြစ်လျှင် သင်၏ လည်ချောင်းကို ထားနှင့်ရွယ်လော့။

၃ ထိုမင်း၏ ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို အလိုမရှိနှင့်။ လှည့်စားတတ်သော အစာဖြစ်၏။

၄ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ မကြိုးစားနှင့်။ ကိုယ်ဥာဏ်ကို အမှီ မပြုနှင့်။

၅ ပျောက်တတ်သော အရာကို စေ့စေ့မျက်မှောက် ပြုသင့်သလော။ အကယ်စင်စစ် ရွှေလင်းတသည် မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ပြန်တတ်သကဲ့သို့၊ ထိုအရာသည် အတောင်တို့ကို လုပ်၍ ပျံသွားတတ်၏။

၆ မနာလိုသောသူ၏ အစာကို မစားနှင့်။ သူ၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို အလိုမရှိနှင့်။

၇ သူသည် စိတ်ထင်သည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ စား သောက်တော့ဟု ဆိုသော်လည်း စေတနာစိတ်မရှိ။

၈ သင်သည် စားသောအစာကို တဖန် အန်ရလိမ့် မည်။ သင်ချိုသော စကားလည်း ယိုယွင်းလိမ့်မည်။

၉ မိုက်သောသူ ကြားအောင် စကားမပြောနှင့်။ သင်၏ စကား၌ပါသော ပညာကို မထိမဲ့မြင်ပြုလိမ့် မည်။

၁၀ အရင်စိုက်သော မြေမှတ်တိုင်ကို မရွှေ့နှင့်။ မိဘ မရှိသောသူတို့၏ လယ်ကို မသိမ်းနှင့်။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ကို ရွေးတော်မူ သောသူသည် တန်ခိုးကြီး၍ သင့်တဘက်၌ သူတို့ အမှုကို စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ ဆုံးမကြေဝါဒ၌ စိတ်နှလုံးစွဲလမ်း၍ ပညာအတတ် စကားကို နားခံလော့။

၁၃ သူငယ်ကို မဆုံးမဘဲ မနေနှင့်။ ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်သော်လည်း သူသည် မသေ။

၁၄ ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်၍ သူ၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံမှ ကယ်နှုတ်ရမည်။

၁၅ ငါ့သား သင့်နှလုံး၌ ပညာရှိလျှင် ငါ့နှလုံးနှင့် ငါ့ကိုယ်တိုင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။

၁၆ သင့်နှုတ်သည် မှန်သောစကားကို ပြောသော အခါ၊ ငါ့ကျောက်ကပ် ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။

၁၇ အပြစ် ထင်ရှားသော သူတို့ကို ငြူစူသော စိတ် မရှိစေနှင့်။ တနေ့လုံး ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သောသဘော ရှိစေလော့။

၁၈ အကယ်စင်စစ် အမှု ဆုံးဖြတ်ချိန်သည် ရောက် လိမ့်မည်။ သင့်မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်း မပျက်ရာ။

၁၉ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ပညာ ရှိသဖြင့်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို လမ်းမ၌ ပဲ့ပြင်လော့။

၂၀ စပျစ်ရည် သောက်ကြူးသောသူ၊ အမဲသား စားကြူးသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော် မလုပ်နှင့်။

၂၁ သောက်ကြူးသော သူနှင့် စားကြူးသောသူ သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ အိပ်ကြူး သောသဘောသည် လူကို အဝတ်စုတ်နှင့် ခြုံတတ်၏။

၂၂ သင့်ကို ဖြစ်ဘွားစေသော အဘ၏စကားကို နား ထောင်လော့။ အသက်ကြီးသော အမိကို မထိမဲ့မြင် မပြုနှင့်။

၂၃ သမ္မာတရားကို ဝယ်လော့။ မရောင်းနှင့်။ ပညာ ကို၎င်း၊ ဆုံးမကြေဝါဒကို၎င်း၊ ဥာဏ်သတ္တိကို၎င်း ထို အတူပြုလော့။

၂၄ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အဘသည် အလွန်ဝမ်း မြောက်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသော သားကို ဖြစ်ဘွား စေသော သူသည် ထိုသား၌ အားရ ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။

၂၅ သင်၏ မိဘတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ သင့်ကို မွေးဘွားသော သူသည် ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။

၂၆ ငါ့သား၊ သင့်နှလုံးကို ငါ့အား ပေးလော့။ သင့် မျက်စိတို့သည် ငါ့သွားသော လမ်းကို ကြည့်မှတ်ပါစေ။

၂၇ ပြည်တန်ဆာမသည် နက်သော ကျုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမသည် ကျဉ်းသော မြေတွင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၂၈ သူသည် ထားပြုကဲ့သို့ ချောင်းကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူးသော ယောက်ျား များပြားစေခြင်းငှါ ပြု တတ်၏။

၂၉ အဘယ်သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် ညည်းတွားခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ် သူသည် ရန်တွေ့ခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် မြည်တမ်းခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် အကျိုး အကြောင်းမရှိ ထိခိုက်၍ နာခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ် သူသည် မျက်စိ နီခြင်း ရှိသနည်း ဟူမူကား၊

၃၀ စပျစ်ရည်ကို ကြာမြင့်စွာ သောက်လျက်နေ သောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသော စပျစ်ရည်ကို ရှာတတ် သော သူတို့သည် ထိုသို့သော လွှာကော ရှိကြ၏။

၃၁ ဖလား၌ နီလျက်၊ အရောင် တောက်လျက်၊ အချို အမြိန်ဝင်လျက် ရှိသော စပျစ်ရည်ကို မကြည့်မရှုနှင့်။

၃၂ နောက်ဆုံး၌ မြွေကဲ့သို့ ကိုက်တတ်၏။ မြွေဆိုးကဲ့သို့ နှာစေတတ်၏။

၃၃ သင့်မျက်စိတို့သည် အမျိုးပျက်သော မိန်းမတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ သင့်နှလုံး သည်လည်း ကောက်သော စကားကို မြက်ဆိုလိမ့်မည်။

၃၄ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ပင်လယ် အလယ်၌ အိပ်သောသူ၊ သင်္ဘော ရွက်တိုင်ဖျားပေါ်မှာ အိပ်သော သူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၅ သူတို့သည် ဝါကို ရိုက်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါမနာ။ ဝါကို ထိုးကြသော်လည်း ငါမသိ။ အဘယ် အချိန်မှ ဝါနိုးရမည်နည်း။ တဖန် ငါရှာဦးမည်ဟု သင် ဆိုလိမ့်သတည်း။

၂၄

၁ မတရားသော သူတို့ကို မပြုစုနှင့်။ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းငှါ အလို မရှိနှင့်။

၂ သူတို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ နှလုံး ကြံစည် တတ်၏။ နှုတ်နှင့်လည်း ဘေးပြုမည် စကားကို ပြော တတ်၏။

၃ ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် အိမ်ကို တည်ဆောက်၍ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေရ၏။

၄ ပညာအတတ် အားဖြင့် အခန်းများတို့သည် အဘိုး ထိုက်၍၊ နှစ်သက် ဘွယ်သောဥစ္စာ အပေါင်း တို့နှင့် ပြည့်ရကြ၏။

၅ ပညာရှိသော သူသည် တန်ခိုးရှိ၏။ ပညာ အတတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် ခွန်အား တိုးပွား တတ်၏။

၆ ပညာရှိတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်မှုကို ပြုရ၏။ အကြံပေးနိုင်သော သူများစွာ ရှိလျှင် ဘေးလွတ် တတ်၏။

၇ ပညာ မြင့်သောကြောင့် မိုက်သောသူ မမှီနိုင်။ မြို့တံခါးဝ၌ စကားမပြောဝံ့။

၈ မကောင်းသော အမှုကို ပြုခြင်းငှါ ကြံစည်သော သူကို၊ ဘေးပြုသောသူဟူ၍ မှည့်ရ၏။

၉ မိုက်သော အကြံအစည်၌ အပြစ်ပါ၏။ မထိမ့်မြင့် ပြုသောသူသည်လည်း၊ လူစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်၏။

၁၀ သင်သည် အမှုရောက်သော ကာလ၌ စိတ်ပျက် လျှင် အားနည်း၏။

၁၁ သင်္ချိုင်းသို့ ထုတ်၍ အသေ ခံလှသော သူတို့ကို သင်သည် နှုတ်အံ့သောငှါ အားမထုတ်ဘဲ နေလျက်။

၁၂ ငါတို့မသိဟု ဆိုသော်လည်း နှလုံးသဘောကို ဆင်ခြင်သော သူသည် မမှတ်၊ သင်၏ စိတ်ဝိညာဉ် ကိုစောင့်သောသူသည် မသိဘဲ၊ လူအသီးအသီး တို့အား သူတို့ အကျင့်နှင့် အလျောက်၊ အကျိုး အပြစ်ကို မဆပ်မပေးဘဲ နေတော်မူမည်လော။

၁၃ ငါ့သား၊ ပျားရည် ကောင်းသောကြောင့် စား လော့။ ချိုမြိန်သော ပျားလပိုကိုလည်း စားလော့။

၁၄ ထို့အတူ သင်တွေ့ရသော ပညာတရားသည် စိတ်ဝိညာဉ်၌ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ သင်သည် မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်း မပျက်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ အိုမတရားသောသူ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အိမ်ကို ချောင်း၍ မကြည့်နှင့်။ သူ၏ ငြိမ်ဝပ်ရာ အရပ်ကို မဖျက်နှင့်။

၁၆ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ခုနစ်ကြိမ် လဲသော် လည်း ထပြန်လိမ့်မည်။ မတရားသော သူမူကား၊ လဲသောအခါ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။

၁၇ သင်၏ ရန်သူလဲသောအခါ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်သောအခါ ရွှင်လန်းသောစိတ် မရှိနှင့်။

၁၈ ရှိလျှင် ထာဝရဘုရား သိမြင်သဖြင့် မနှစ်သက်ဘဲ သူမှအမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူမည်။

၁၉ မတရားသော သူတို့ကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။ အဓမ္မ လူတို့ကို မပြုစုနှင့်။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော သူသည် အကျိုးကို မရ။ အဓမ္မလူ၏ မီးခွက်သည် သေလိမ့်မည်။

၂၁ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ ကြောက်ရွံ့လော့။ မတည်ကြည်သော သူတို့နှင့် မရောနှော မပေါင်းဘော်နှင့်။

၂၂ သူတို့ ဘေးသည် ချက်ခြင်း ရောက်တတ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏ အဆုံးကို အဘယ်သူ သိသနည်း။

၂၃ ထိုမှတပါး၊ ပညာရှိတို့နှင့် ဆိုင်သော အရာ ဟူမူကား၊ တရားတွေ့မှု စီရင်ရာတွင် လူမျက်နှာကို မထောက်ကောင်း။

၂၄ သင်သည် ဖြောင့်မတ်၏ဟု မတရားသော သူအား ဆိုသော သူကို လူအမျိုးတို့သည် ကျိန်ဆဲ ကြလိမ့်မည်။ လူအနှယ်တို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာကြ လိမ့်မည်။

၂၅ ဆုံးမပြစ်တင်သော သူတို့မူကား၊ စိတ်သာယာ လျက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၆ မှန်သော စကားကို ပြန်ပြောတတ်သော သူ၏ နှုတ်ကို လူတိုင်းနမ်းလိမ့်မည်။

၂၇ ပြင်အရပ်မှာ သင်၏ အလုပ်ကို ပြင်လော့။ လယ်တော၌ ကိုယ်အဘို့ ပြင်ဆင်လော့။ နောက်မှ သင်၏ နေရာ အိမ်ကို ဆောက်လော့။

၂၈ သင်၏ အိမ်နီးချင်း တဘက်၌ အကြောင်းမရှိဘဲ သက်သေ မခံနှင့်။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် သူတပါးကို မလှည့် စားနှင့်။

၂၉ သူသည် ငါ၌ ပြုသည်အတိုင်း သူ၌ ငါပြုမည်။ သူ့ အကျင့်နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ငါ ဆပ်ပေးမည်ဟု မဆိုနှင့်။

၃၀ ပျင်းရိသော သူ၏ လယ်ယာ အနားနှင့် ဉာဏ် မရှိသော သူ၏ စပျစ်ဥယျာဉ် အနားမှာ ငါရှောက် သွားစဉ်။

၃၁ ဆူးပင် များပြား၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ ဆူးလေပင် အနွဲ့အပြား လွှမ်းမိုးလျက်၊ ကျောက်ရိုး ပြိုလျက် ရှိသည်ကို။

၃၂ ငါမြင်၍ စေ့စေ့ ဆင်ခြင်၏။ ကြည့်ရှု၍ သွန်သင် ခြင်းကို ခံရ၏။

၃၃ ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက် အိပ်ပျော်ခြင်းမှ ခဏလက်ချင်းပိုက်လျက် နေစဉ်တွင်။

၃၄ ဆင်းရဲခြင်းသည် ခရီးသွားသောသူ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည် သူရဲ ကဲ့သို့၎င်း၊ ရောက်လာ လိမ့်မည်။

၂၅

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟောဇက် လူတို့ ကူးရေးသော ရှောလမုန်မင်း၏ သုတ္တံစကား ဟူမူကား၊

၂ အမှုအရေးကို ဝှက်ထားခြင်းသည် ဘုရား သခင်၏ ဘုန်းတော်နှင့် သင့်၏။ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ အမှုအရေးကို စစ်ကြောခြင်း အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေ တည်၏။

၃ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် မြင့်၏။ မြေကြီးသည် နက်၏။ ရှင်ဘုရင် နှလုံးကိုလည်း စစ်၍ မသိနိုင်။

၄ ငွေထဲက ချော်ကို ထုတ်ပယ်လျှင်၊ ပန်းတိမ် သမားနှင့် တော်သင့်သော ဖလားကို ရလိမ့်မည်။

၅ မတရားသော သူတို့ကို ရှင်ဘုရင် ထံတော်မှ ပယ်ရှားလျှင်၊ အာဏာတော်သည် တရား အားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။

၆ ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ ကိုယ်ကို မချီးမြှောက်နှင့်။ လူကြီး နေရာ၌ မနေနှင့်။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ဖူးမြင်ရသော မင်းရှေ့မှာ နိမ့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် ဤအရပ်သို့ တက်ပါ ဟူသော စကားကို သာ၍ ကြားကောင်း၏။

၈ အလျင်အမြန် ရန်မတွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်းသည် သင့်ကို အရှက်ခွဲပြီးမှ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း။

၉ သင်သည် အိမ်နီးချင်းနှင့် ကိုယ်အမှုကို ဆွေး နွေးလော့။ ဝှက်ထားအပ်သော အမှုအရာကို သူတ ပါးအား ထုတ်၍ မပြနှင့်။

၁၀ သို့မဟုတ်၊ သူသည် သင့်ကို အရှက်ခွဲသဖြင့်၊ သင်၏ ဂုဏ်အသရေ အစဉ် ဆုံးလိမ့်မည်။

၁၁ လျှောက်ပတ်သော စကားသည် ငွေ အပြောက် မှာ စီချယ်သောရွှေ ရှောက်ချိုသီးနှင့် တူ၏။

၁၂ နားထောင် တတ်သော သူကို လျှောက်ပတ်စွာ ဆုံးမတတ်သော သူသည် ရွှေနားတောင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ရွှေစင်တန်ဆာကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၁၃ စပါးရိတ် ရာကာလ၌ မိုဗ်းပွင့်ကြောင့် ချမ်း သကဲ့သို့ သစ္စာစောင့်သော တမန်သည် စေလွှတ်သော သူ၌ ဖြစ်၍၊ သခင်စိတ်ကို ချမ်းစေတတ်၏။

၁၄ ပေးမည်ဟု ဝါကြား၍ မပေးဘဲနေသောသူသည် မိုဗ်းရေမပါသောတိမ်နှင့် လေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၅ ကြာမြင့်စွာ သည်းခံလျှင် မင်းကို ဖျောင်းဖျနိုင်၏။ ချိုသော စကားသည်လည်း အရိုးကျိုးအောင် တတ် နိုင်၏။

၁၆ ပျားရည်ကို တွေ့သလော့။ ဝရံသာစားတော့။ အစားကြူးလျှင် ရင်ပြည့်၍ အန်ရလိမ့်မည်။

၁၇ သင်၏ အိမ်နီးချင်း အိမ်၌ ကြာမြင့်စွာ မနေနှင့်။ နေလျှင် သူသည် သင့်ကို ငြီးငွေ့၍ မုန်းလိမ့်မည်။

၁၈ အိမ်နီးချင်း တဘက်၌ မမှန်သော သက်သေ ကိုခံသော သူသည် ဒုတ်၊ ထား၊ သံချွန်နှင့် တူ၏။

၁၉ အမှုရောက်သော ကာလ၌ သစ္စာပျက်တတ် သော သူကို ယုံလျှင် သွားကျိုးခြင်း၊ ခြေဆစ် ပြုတ် ခြင်းကို ခံရ၏။

၂၀ စိတ်ညှိုးငယ်သော သူအား သီချင်းဆိုသော သူသည် ဆောင်းကာလ၌ အဝတ်ကို ချွတ်သောသူ၊ ယမ်းစိမ်း ပေါ်မှာ ပုံးရည်ကို လောင်းသောသူနှင့် တူ၏။

၂၁ သင်၏ ရန်သူသည် မှတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေး လော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ ပေးလော့။

၂၂ ထိုသို့ ပြုလျှင် သူ၏ ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ပုံထား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သင်၌ ဆုချတော်မူမည်။

၂၃ မြောက်လေသည် မိုဗ်းရေကို ဆောင်တတ် သကဲ့သို့၊ ကုန်းတိုက်သော လျှာသည် ဒေါသမျက်နှာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၄ ရန်တွေ့တတ်သော မိန်းမနှင့် လူများသော အိမ်၌

နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ် ထောင့်ထဲမှာ နေသော် သာ၍ ကောင်း၏။

၂၅ ဝေးသောပြည်မှ ရောက်လာသော ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်းစကားသည် ရေငတ်သော သူ၌ ချမ်းသော ရေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၂၆ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မတရားသော သူ့ရှေ့တွင် မှားယွင်းလျှင် နောက်သော ရေကန်ပုပ်သော စမ်းရေတွင်းနှင့် တူ၏။

၂၇ ပျားရည်ကို စားကြူးလျှင် မကောင်း သကဲ့သို့ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကို ရှာလျှင် ဂုဏ်အသရေမရှိ။

၂၈ ကိုယ်စိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်သော သူသည် မြို့ရိုးပျိုပျက်၍ ဟင်းလင်းရှိသော မြို့နှင့်တူ၏။

၂၆

၁ နွေကာလ၌ မိုးပွင့် ကဲ့သို့၎င်း၊ စပါးရိတ်ရာ ကာလ၌ မိုးပွင့်ကဲ့သို့၎င်း၊ မိုက်သော သူသည် ဂုဏ်အသရေကို မခံသင့်။

၂ စာဂုဏ်သည် အရပ်ရပ် လှည့်လည်၍၊ ဇရက်သည်လည်း ပျံသွားသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ အကြောင်းမရှိသော ကျိန်ဆခြင်းသည် မသင့်မရောက်တတ်။

၃ မြင်းဘို့နှင့်တံ၊ မြည်းဘို့ဇက်ကြိုး၊ မိုက်သောသူ၏ ကျောဘို့ ကြိမ်လုံးသည် သင့်ပေ၏။

၄ မိုက်သော သူ၏ သဘောသို့ လိုက်၍၊ သူ၏ စကားကို မချေနှင့်။ ထိုသို့ ချေလျှင် သူနှင့် တူလိမ့်မည်။

၅ မိုက်သော သူ၏ သဘောသို့လိုက်၍ သူ၏ စကားကို ချေလော့။ သို့မဟုတ်သူသည် ဝါကြွားသော စိတ်ရှိ လိမ့်မည်။

၆ မိုက်သော သူတွင် မှာလိုက်သော သူသည် ကိုယ်ခြေကို ဖြတ်၍ အကျိုးနည်းရှိ၏။

၇ သုတ္တံစကားကို မိုက်သော သူပြောခြင်းသည် ခြေဆွံ့သောသူ၏ ခြေကြွခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၈ မိုက်သောသူကို ခိုးမြှောက်ခြင်းသည် ကျောက်ပုံ၌ ကျောက်မြတ်ကို ပစ်ထားခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၉ ဆူးသည် ယစ်မူးသောသူ၏ လက်ကိုစူးသကဲ့သို့၊ သုတ္တံစကားသည် မိုက်သောသူ၏ နှုတ်၌ ရှိ၏။

၁၀ ကြီးသော သူသည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို တုန်လှုပ်စေတတ်၏။ မိုက်သော သူနှင့် ပြစ်မှားတတ်သော သူတို့ကို စေသုံးတတ်၏။

၁၁ ခွေးသည် မိမိ အန်ဖတ်ကို ပြန်၍ စားတတ်သကဲ့သို့၊ မိုက်သော သူသည် မိုက်သော အကျင့်ကို ပြန်၍ ကျင့်တတ်၏။

၁၂ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ထင်သောသူရှိလျှင်၊ ထို

သူ၌ မြော်လင့်စရာ အခွင့် ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သော သူ၌ သာ၍ မြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိ၏။

၁၃ ပျင်းရိသောသူ အိမ်ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းတို၌ ခြင်္သေ့ရှိ၏ဟု ဆိုတတ်၏။

၁၄ တံခါးရွက်သည် စရွေး၌လည် သကဲ့သို့ ပျင်းရိသောသူသည် အိပ်ရာ ပေါ်မှာ လည်တတ်၏။

၁၅ ပျင်းရိသော သူသည် မိမိလက်ကို အိုး၌သွင်းသော်လည်း၊ တဖန် နှုတ်၍ မိမိ ပစပ်သို့ ခွံ့ရလျှင် စိတ်ညစ်တတ်၏။

၁၆ ပျင်းရိသော သူက၊ ငါသည် အကျိုးအကြောင်းကို ပြုတတ်သောသူ ခုနစ်ယောက်ထက် သာ၍ ပညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်တတ်၏။

၁၇ လမ်း၌ ရှောက်သွား၍ မိမိ မဆိုင်သောအမှုကို ရောနှောသော သူသည် ခွေးနားရွက်ကို ကိုင်ဆွဲသော သူ နှင့်တူ၏။

၁၈ ငါ ကျီစားရုံမျှသာ ပြုသည်ဟု ဆိုလျက်၊

၁၉ မိမိအိမ်နီးချင်းကို လှည့်စားသောသူသည် မီးစ၊ မြား၊ သေဘေးကို ပစ်တတ်သော အရှူးနှင့်တူ၏။

၂၀ ထင်းမရှိလျှင် မီးသေတတ် သကဲ့သို့ ကုန်းတိုက်သောသူ မရှိလျှင် ရန်ငြိမ်းတတ်၏။

၂၁ မီးခဲချင်း ပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ ထင်းသည် မီးကို မွေးသကဲ့သို့၎င်း၊ ရန်တွေ့တတ်သောသူသည် ခိုက်ရန်မူကို ပြုစုတတ်၏။

၂၂ ကုန်းတိုက်သော သူ၏ စကားသည် မြိန်သော ခဲဘွယ် စားဘွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။

၂၃ ချစ်အားကြီးသော နှုတ်နှင့် ဆိုးညစ်သော စိတ်နှလုံးသည် ချော်မွမ်းမံသော အိုးခြမ်းနှင့်တူ၏။

၂၄ အငြိုးထားသော သူသည် နှုတ်ဖြင့် လျှိုဝှက်၍ ကိုယ်အထဲမှာ လှည့်စားသော သဘောကို ဝှက်ထားတတ်၏။

၂၅ ထိုသို့သော သူ၏ စကားသည် ချိုသော်လည်း မယုံနှင့်။ သူ၏ စိတ်နှလုံး ထဲမှာ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သောအရာ ခုနစ်ပါးရှိ၏။

၂၆ အငြိုးထားခြင်းကို လှည့်စားခြင်း အားဖြင့် ဝှက်ထားသော သူ၏ ဒုစရိုက် အပြစ်သည် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၂၇ တွင်းတူးသော သူသည် မိမိတွင်း ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ ကျောက်ကို လှိုမိုသောသူ အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည် ပြန်၍ လိမ့်လိမ့်မည်။

၂၈ မုသာ ပြောတတ်သော သူသည် မိမိညှဉ်းဆဲ

သောသူတို့ကို မုန်းတတ်၏။ ချော့မော့တတ်သော သူသည်လည်း ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၂၇

၁ နက်ဖြန်နေ့ကို အမှီပြု၍ မဝါကြားနှင့်။ တရက် အတွင်းတွင် အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မသိနိုင်။

၂ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကိုယ် မချီးမွမ်းဘဲ သူတပါး ချီးမွမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် ကိုယ်ကို မချီးမွမ်းဘဲ၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော သူတပါး ချီးမွမ်းပါလေစေ။

၃ ကျောက်နှင့် သဲသည် လေး၏။ မိုက်သောသူ၏ ဒေါသသည် ထိုနှစ်ပါးထက် သာ၍ လေး၏။

၄ မာနသည် ကြမ်းကြုတ်သော သဘော ရှိ၏။ ဒေါသသည် ပြင်းထန်တတ်၏။ ငြူစူသောစိတ်ကိုကား အဘယ်သူဆီး၍ ခံနိုင်သနည်း။

၅ ထင်ရှားစွာ ဆုံးမ ပြစ်တင်ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ချစ်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။

၆ အဆွေခင် ပွန်းသည် ဒဏ်ပေးသော အခါ သစ္စာစောင့်လျက်ပေး၏။ ရန်သူမူကား နမ်းသောအခါ လှည့်စားတတ်၏။

၇ စား၍ ဝသော သူသည် ပျားလပွဲကိုပင် ငြင်းပယ် လိမ့်မည်။ မှတ်သိပ်သောသူမူကား ခါးသောအရာကို ချိုသည်ဟု ထင်တတ်၏။

၈ မိမိ နေရာကို စွန့်၍ လည်သောသူသည် မိမိ အသိုက်ကို စွန့်၍ လည်သော ငှက်နှင့် တူ၏။

၉ နံ့သာဆီနှင့် နံ့သာရည်သည် ရွှင်လန်းစေသကဲ့သို့ ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် အကြံပေးတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာသည် ရွှင်လန်းစေတတ်၏။

၁၀ ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အဘ၏ အဆွေခင်ပွန်းကို မစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်သော ကာလ၌၊ ညီအစ်ကို အိမ်သို့ မသွားနှင့်။ နီးသောအိမ်နီးချင်းသည် ဝေးသော ညီအစ်ကိုထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၁ ဝါသား၊ ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏ စကားကို ဝါချေနိုင်အောင် ဝါစိတ်ကို ရွှင်လန်းစေလော့။

၁၂ သမ္မာသတိရှိသော သူသည် အမှုကို မြော်မြင်၍ ပုန်းရှောင်လျက် နေတတ်၏။ ဥာဏ်တိမ်သော သူမူကား အစဉ်အတိုင်း သွား၍ အမှုနှင့် တွေ့တတ်၏။

၁၃ မကျွမ်းသော သူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမအတွက် အာမခံတတ်သော သူသည် အဝတ်အစရှိသော ဥစ္စာတစ်ခုခုကို ပေါင်ထားစေ။

၁၄ နံနက်စောစော ထ၍၊ မိမိ အဆွေခင်ပွန်းကို

ကျယ်သော အသံနှင့် ကောင်းကြီးပေးသော သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုရာရောက်၏။

၁၅ ရန်တွေ့တတ်သော မယားသည် မိုမ်းသည်းစွာ ရွာသော နေ့၌ အစက်စက်ကျသော မိုမ်းပေါက်နှင့် တူ၏။

၁၆ ထိုမိန်းမကို သိမ်းထားသော သူသည် လေကို သိမ်းထားသော သူနှင့်တူ၏။ လက်ျာလက်၌ လိမ်းသော နံ့သာဆီကို ဝှက်၍ မထားနိုင်။

၁၇ သံကို သံဖြင့် ထက်စေသကဲ့သို့၊ လူသည် အဆွေခင်ပွန်း၏ မျက်နှာကို ထက်စေတတ်၏။

၁၈ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို စောင့်သော သူသည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို စားရ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သခင်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကို ရတတ်၏။

၁၉ ရေ၌ လူမျက်နှာချင်း တူသကဲ့သို့၊ လူတယောက်နှင့်တယောက် စိတ်သဘော တူကြ၏။

၂၀ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒန်နိုင်ငံသည် အလို မပြည့်စုံ သကဲ့သို့၊ လူတို့မျက်စိသည် အလိုမပြည့်စုံတတ်။

၂၁ ငွေ စစ်စရာဘို့ မိုက်ရှိ၏။ ရွှေ စစ်စရာဘို့ မီးဖိုရှိ၏။ လူကို စစ်စရာဘို့ သူတပါး ချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။

၂၂ မိုက်သောသူကို စပါးနှင့် အတူဆုံ၌ ကျည်ပွေ့နှင့် ထောင်းသော်လည်း၊ မိုက်သောသဘော မထွက်တတ်။

၂၃ သင်၏ သိုးစု အကြောင်းတို့ကို သိခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ နွားစုတို့ကိုလည်း စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။

၂၄ စည်းစိမ်သည် အမြဲမတည်တတ်။ ရှင်ဘုရင်၏စည်းစိမ်သော်လည်း၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက် မတည်တတ်။

၂၅ မြက်ပင် ပေါက်တတ်၏။ ပျိုးပင်လည်း ထင်ရှားတတ်၏။ တောင်ယာ အသီးကိုလည်း သိမ်းရ၏။

၂၆ သိုးသငယ်တို့သည် သင်ဝတ်စရာဘို့၊ ဆိတ်တို့လည်း မြေအဘိုးကို ပြေစရာဘို့ ဖြစ်၏။

၂၇ သင်စားစရာဘို့၊ အိမ်သူအိမ်သား စားစရာဘို့၊ ကျွန် မိန်းမများကို ကျွေးစရာဘို့ ဆိတ်နို့ လောက်လိမ့်မည်။

၂၈

၁ လိုက်သော သူမရှိသော်လည်း၊ မတရားသော သူသည် ပြေးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်တတ်၏။

၂ ပြည်သူပြည်သား အပြစ်ကြောင့်၊ မင်းတို့သည် များပြားတတ်ကြ၏။ ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူ အားဖြင့် နိုင်ငံတည်တတ်၏။

၃ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော ဆင်းရဲသား

သည် အဘယ် စားစရာမျှ မကြွင်းစေဘဲ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော မိုဗ်းရေနှင့် တူ၏။

၄ တရားကို ဖျက်သော သူသည် မတရားသော သူတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ တရားကို စောင့်သော သူမူကား၊ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုတတ်၏။

၅ အဓမ္မလူသည် တရားစီရင်ခြင်းကို နားမလည် တတ်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသော သူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော စီရင်ခြင်းကို နားလည်တတ်၏။

၆ မမှန်သောအမှုကို ပြုသော သူသည် ငွေရတတ် သော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့ လိုက်သော ဆင်းရဲသားသည် သာ၍ မြတ်၏။

၇ တရားကို စောင့်သော သူသည် ပညာရှိသော သားဖြစ်၏။ စားကြူးသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော သူမူကား၊ မိမိ အဘကို အရှက်ခွဲတတ်၏။

၈ အတိုးစား၍ မတရားသော အမြတ် အားဖြင့် ဥစ္စာကို ဆည်းပူးသောသူသည် ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသောသူ အတို့သာ ဆည်းပူးတတ်၏။

၉ တရားမနာ၊ လွဲသွားသော သူသည် ဆုတောင်း သော်လည်း သူ၏ ပဌနာစကားသည် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။

၁၀ ဖြောင့်မတ်သော သူကို လမ်းလွဲ၍၊ မကောင်း သော လမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်သော သူသည် မိမိ တူးသော တွင်းထဲသို့ မိမိကျလိမ့်မည်။ သဘော ဖြောင့်သော သူမူကား၊ ကောင်းသော အရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။

၁၁ ငွေရတတ်သော သူက၊ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို ထင်တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော ဆင်းရဲ သားမူကား၊ ထိုသူကို စစ်ကြောတတ်၏။

၁၂ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သော အခါ ဘုန်းကြီးတတ်၏။ မတရားသော သူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေတတ်ကြ၏။

၁၃ မိမိအပြစ်ကို ဝှက်ထားသောသူသည် ချမ်းသာ မရ။ မိမိ အပြစ်ကို ဘော်ပြဝန်ချ၍ စွန့်ပစ်သောသူ မူကား၊ ကရုဏာတော်ကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၄ အစဉ်မပြတ် ကြောက်ရွံ့သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ မိမိ စိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေသော သူမူကား၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်။

၁၅ ဆင်းရဲသားတို့ကို အုပ်စိုးသော အဓမ္မမင်းသည် ဟောက်သော ခြင်္သေ့၊ လှည့်လည်သော ဝံနှင့်တူ၏။

၁၆ ဉာဏ်မရှိသော မင်းသည် ပြင်းစွာ ညှဉ်းဆဲ

တတ်၏။ လောဘကို မုန်းသော မင်းမူကား၊ အသက် တာရှည်လိမ့်မည်။

၁၇ လူ့အသက်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည် သင်္ချိုင်း တွင်းသို့ ပြေးပါလေစေ။ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေနှင့်။

၁၈ ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သော သူသည် ဘေး လွတ်လိမ့်မည်။ ကောက်သော လမ်းသို့ လိုက်သော သူမူကား၊ ချက်ချင်း လဲလိမ့်မည်။

၁၉ လယ်လုပ်သော သူသည် ဝစ္စာစားရ၏။ အချည်း နှီးသောအမှုကို စောင့်သောသူမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။

၂၀ သစ္စာစောင့်သော သူသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ နှင့်ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုသော သူမူကား၊ အပြစ်နှင့် မလွတ်ရ။

၂၁ လူမျက်နှာကို မထောက်ကောင်း။ သို့သော် လည်း၊ လူသည် မုန့်တဖွဲကို ရခြင်းငှါ ဒုစရိုက်ကို ပြု လိမ့်မည်။

၂၂ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုသောသူသည် မနာလိုသော သဘော ရှိတတ်၏။ နောက်တဖန် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မအောက်မေ့တတ်။

၂၃ ချော့မော့သော စကားကို ပြောသော သူသည် ကျေးဇူးကို ခံရသည်ထက်၊ ဆုံးမ ပြစ်တင်သော သူသည် နောက်တဖန် သာ၍ ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၄ အပြစ် မရှိဟု ဆိုလျက်၊ မိဘ ဥစ္စာကို လုယူသော သူသည် ဖျက်ဆီးသောသူ၏ အပေါင်းအဘော် ဖြစ်၏။

၂၅ စိတ်မြင့်သော သူသည် ခိုက်ရန်ကို နှိုးဆော် တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသော သူမူကား၊ ကြွယ်ဝ တတ်၏။

၂၆ မိမိ စိတ်နှလုံးကို ကိုးစားသော သူသည် လူမိုက် ဖြစ်၏။ ပညာသတ်နှင့် ကျင့်သောသူမူကား၊ ဘေးလွတ် တတ်၏။

၂၇ ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲသော သူသည် ကိုယ်တိုင် မဆင်းရဲရာ။ လွှဲရှောင်သော သူမူကား၊ များစွာသော ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၈ မတရားသော သူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေရ ကြ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည် ပွားများတတ်ကြ၏။

၂၉

၁ အထပ်ထပ် ဆုံးမခြင်းကို ခံသော်လည်း၊ မိမိ လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသောသူသည် ကိုးကွယ်ရာမရ ရုတ်တရက် ပျက်စီးလိမ့်မည်။

၂ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် အခွင့်ရသော အခါ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက် တတ်ကြ၏။ မတရားသော သူတို့သည် အုပ်စိုးသောအခါမူကား၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ဝမ်းနည်းတတ်ကြ၏။

၃ ပညာတရားကို နှစ်သက်သော သူသည် မိမိ အဘကို ဝမ်းမြောက်စေ၏။ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးတတ်၏။

၄ တရားသဖြင့် စီရင်သော ရှင်ဘုရင်သည် တိုင်းပြည်ကို တည်စေတတ်၏။ တံစိုး စားသော ရှင်ဘုရင်မူကား၊ တိုင်းပြည်ကို မှောက်လှန်တတ်၏။

၅ အိမ်နီးချင်းကို ချောမောသောသူသည် အိမ်နီးချင်း သွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကို ဖြန့်ထား၏။

၆ အဓမ္မလူ ပြစ်မှားရာ၌ ကျော့ကွင်း ထောင်လျက် ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆို တတ်၏။

၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသား အမှုကို ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊ ထိုအမှုကို ပမာဏ မပြုတတ်။

၈ မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူတို့သည် မြို့ကို မီးရှို့တတ် ၏။ ပညာရှိသော သူတို့မူကား၊ ဒေါသအမျက်ကို လွှဲတတ်၏။

၉ ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သော သူနှင့်အမှု တွေ့လျှင်၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ပြုံးရယ်သည် ဖြစ်စေ၊ အားရစရာအကြောင်းမရှိ။

၁၀ လူအသက်ကို သတ်တတ်သော သူတို့သည် စုံလင်သော သူကို မုန်းတတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ သူတပါးအသက်ကို စောင့်မတတ်ကြ၏။

၁၁ မိုက်သောသူသည် မိမိကြံစည်သမျှကို ဘော် ပြုတတ်၏။ ပညာရှိသော သူမူကား၊ အဆင်မသင့်မှီ ထိမ်ဝှက်တတ်၏။

၁၂ မင်းသည် မုသာစကားကို နားထောင်လျှင်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ ဆင်းရဲသော သူနှင့် ညှဉ်းဆဲသော သူတို့သည် တွေ့ကြုံကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနှစ်ဦးတို့အား အလင်းကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၄ ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်သော ရှင်ဘုရင်၏ အာဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည် တတ်၏။

၁၅ ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့် ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် ပညာတိုးပွားတတ်၏။ တတ်တိုင်း နေစေသော သူငယ်သည် အမိကို အရှက်ခွဲတတ်၏။

၁၆ မတရားသော သူတို့သည် များပြားသောအခါ၊ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်တိုးပွားတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် မြင်ရ ကြ၏။

၁၇ သင်၏ သားကို ဆုံးမလော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် သင့်ကို ချမ်းသာပေးမည်။ ထိုမျှမက စိတ်ရွှင်လန်းစရာ အခွင့်ကို ပေးမည်။

၁၈ ဗျာဒိတ်တော် မရှိလျှင်၊ လူတို့သည် အကျိုး နည်းဖြစ်ကြ၏။ တရားတော်ကို စောင့်သော သူမူကား မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၉ စကား အားဖြင့်သာ ကျွန်ကို ဆုံးမ၍ မနိုင်ရာ။ သူသည် နားလည်သော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲနေ လိမ့်မည်။

၂၀ သတိမရှိဘဲ စကားများသောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌ မြော်လင့်စရာ အခွင့် ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌ သာ၍ မြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိ၏။

၂၁ ကျွန်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ပျော်ပါးအောင် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရလျှင်၊ နောက်ဆုံး၌ သားအရာကို ရလိမ့်မည်။

၂၂ စိတ်ဆိုးတတ်သော သူသည် ခိုက်ရန် အမှုကို နှိုးဆော်တတ်၏။ ပြင်းထန်သော သူသည်လည်း၊ အလွန် အကျူးများတတ်၏။

၂၃ မိမိမာနသည် မိမိကို နှိမ့်ချလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချ သော သူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်မည်။

၂၄ သူခိုးကို လက်ခံသော သူသည် မိမိအသက်ကို မုန်းတတ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသော်လည်း၊ အမှုကို မဘော်မပြုတတ်။

၂၅ လူကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် ကျော့ကွင်း ကို ထောင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူ မူကား လုံခြုံလိမ့်မည်။

၂၆ မင်းပြုသောကျေးဇူးကို များသောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ ရှာတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏အမှုကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။

၂၇ တရားသော သူသည် မတရားသောသူကို၎င်း၊ မတရားသောသူသည် တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူကို လည်းကောင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်၏။

၃၀

၁ ယာကေသား အာဂုရသည် ဣသေလနှင့် ဥကလကို ဆုံးမသော တရားစကားဟူမူကား၊

၂ အကယ်စင်စစ် ငါသည် လူမဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်၏။ လူဉာဏ်နှင့် မပြည့်စုံ။

၃ ပညာတရားကိုမသင်၊ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မလေ့ကျက်။

၄ ကောင်းကင်ဘုံသို့ အဘယ်သူ တက်သနည်း။ အဘယ်သူ ဆင်းလာသနည်း။ အဘယ်သူသည် လေကို မိမိလက်နှင့် ဆုပ်ယူသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရေကို အဝတ်နှင့် ထုပ်ထားသနည်း။ မြေကြီးစွန်း ရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သူ တည်စေသနည်း။ ထိုသို့ ပြုသော သူ၏ အမည်နှင့် သူ၏သား အမည်ကား အဘယ်သို့နည်း။ သင်ပြောနိုင်သလော။

၅ ဘုရားသခင်၏ စကားတော် ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်၏။ ခိုလှုံသောသူ အပေါင်းတို့၌ ဘုရား သခင်သည် အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၆ စကားတော်တို့၌ ထပ်၍ မသွင်းနှင့်။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်တော်မူ၍၊ သင်သည် မုသာ သုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ ကိုယ်တော်ထံမှာ ဆုနှစ်ပါးကို အကျွန်ုပ် တောင်း ပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ် မသေမှီတိုင်အောင် ငြင်းတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှ အနတ္တနှင့် မုသာကို ပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့် ငွေတတ်ခြင်းကို ပေးတော် မမူပါနှင့်။ အသက် မွေးလောက်သော အစာကိုသာ ပေးတော်မူပါ။

၉ သို့မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရ ဘုရားကား၊ အဘယ်သူနည်းဟု ဆိုလျက်၊ ကိုယ်တော် ကို ငြင်းပယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိပါ၏။ သို့မဟုတ်၊ ဆင်းရဲ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြှတ်ဆိုမည်ဟု စိုးရိမ် စရာရှိပါ၏။

၁၀ ကျွန်ုပ်၏ အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းငှါ သူ၏ သခင်ကို မပြောနှင့်။ ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်သည် သင့်ကို ကျိန်ဆဲ၍၊ သင့်၌ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၏။

၁၁ အဘကို ကျိန်ဆဲ၍ အမိကိုလည်း ကောင်းကြီး မပေးတတ်သောလူ တမျိုး။

၁၂ ငါသည် စင်ကြယ်၏ဟု မိမိကို ထင်သော်လည်း၊ မိမိ အညစ်အကြေးမှ မဆေးကြောသေးသော လူ တမျိုး။

၁၃ အလွန်စိတ်မြင့်၍ မော်ကြည့်တတ်သောလူတမျိုး။

၁၄ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို မြေကြီးပေါ်ကင်း၊ ငတ် မွတ်သောသူတို့ကို လူစုထဲကင်း၊ ကိုက်စား ပယ်ရှား စရာဘို့ သန်လျက်နှင့် တူသောသွား၊ တားနှင့်တူသော အံနှင့် ပြည့်စုံသောလူ တမျိုးရှိ၏။

၁၅ မျော့ကောင်၌ ပေးပါနှင့် ပေးပါဟူသော သမီး

နှစ်ကောင် ရှိ၏။ အလိုဆန္ဒ မပြေနိုင်သောအရာ သုံးပါး မက၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သောအရာ လေးပါး ဟူမူကား၊

၁၆ သင်္ချိုင်းတပါး၊ မြဲသော မိန်းမ ဝမ်းတပါး၊ ရေမဝ နိုင်သော မြေတပါး၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သော မီးတပါးတည်း။

၁၇ အဘကို ကျီစားသော သူ၊ အမိ စကားကို နားမထောင်၊ မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူ၏ မျက်စိကို ချိုင့်၌ကျင်လည်သော ကျီးအတို့သည် နှိုက်ကြလိမ့် မည်။ ရွှေလင်းတ သင်္ဃာတို့သည်လည်း စားကြလိမ့် မည်။

၁၈ ဝိညာဏ် မမှီနိုင်သောအရာ သုံးပါးမက၊ ငါမသိ၊ နားမလည်နိုင်သော အရာလေးပါးဟူမူကား၊

၁၉ လေ၌ ရွှေလင်းတ သွားရာလမ်းတပါး၊ ကျောက် ပေါ်မှာ မြေသွားရာ လမ်းတပါး၊ ပင်လယ်အလယ်၌ သင်္ဘော သွားရာလမ်းတပါး၊ အပျိုမနှင့် ယောက်ျား သွားရာလမ်း တပါးတည်း။

၂၀ မျောက်မထားသော မိန်းမ လမ်းလည်း ထိုအတူ ဖြစ်၏။ အစာစားပြီးမှ မိမိပစပ်ကို သုတ်၍၊ ဒုစရိုက်ကို ငါမပြုမိဟု ဆိုတတ်၏။

၂၁ မြေကြီးကို မွေနှောက်သော အရာသုံးပါးမက၊ မြေကြီးမခံနိုင်သော အရာလေးပါး ဟူမူကား၊

၂၂ မင်းပြုသော ကျွန်တပါး၊ ဝစ္စာ စားရသော လူမိုက် တပါး၊

၂၃ လက်ထပ်သော မိန်းမဆို တပါး၊ သခင်မ ဥစ္စာကို အမွေခံရသော ကျွန်မ တပါးတည်း။

၂၄ မြေကြီးပေါ်မှာ သေးနပ်သော်လည်း၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိသော အရာ လေးပါးဟူမူကား၊

၂၅ ခွန်အား မရှိသော အမျိုး ဖြစ်သော်လည်း၊ နွေကာလ၌ မိမိ စားစရာကို ပြင်ဆင်တတ်သော ပရွက်ဆိတ်တပါး၊

၂၆ မသန်စွမ်းသော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ကျောက် တွင်း၌ နေရာ ချတတ်သော ရှာဖွေယူနီတပါး၊

၂၇ မင်းမရှိသော်လည်း၊ တပ်ဖွဲ့၍ အစဉ်အတိုင်း သွားတတ်သော ကျိုင်းတပါး၊

၂၈ လက်ဖြင့် ကိုင်ဆွဲ၍၊ နန်းတော်၌ပင် နေတတ် သော အိမ်မြှောင် တပါးတည်း။

၂၉ ကောင်းစွာ သွားတတ်သော အရာ သုံးပါးမက၊ အသွား လှသောအရာ လေးပါးဟူမူကား၊

၃၀ တိရစ္ဆာန် တကာတို့ထက် ခွန်အားကြီး၍၊ အဘယ်သူကိုမျှ မရှောင်တတ်သော ခြင်္သေ့တပါး။

၃၁ စစ်မြင်း တပါး၊ ဆိတ်ထီး တပါး၊ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်သော ရှင်ဘုရင် တပါးတည်း။

၃၂ သင်သည် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ မိုက်သော အမှုကို ပြုမိသော်၎င်း၊ မကောင်းသော အကြံကို ကြံမိသော်၎င်း၊ သင်၏ နှုတ်ကို လက်နှင့် ပိတ်ထား လော့။

၃၃ အကယ်စင်စစ် နို့ကို မွှေလျှင် ထောပတ် ထွက် တတ်၏။ နှာခေါင်းကို ဆွဲလိမ့်လျှင် အသွေးထွက် တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဒေါသကို နှိုးဆော်လျှင် ခိုက်ရန် ထွက်တတ်၏။

၃၁

၁ လေမွေ့လ မင်းကြီး၏ မယ်တော်သည် သားကို ဆုံးမသွန်သင်သော တရားစကားဟူမူကား၊

၂ ဝါသား အဘယ်သို့နည်း။ ငါဘွားသောသား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါ၏ သစ္စာဂတိနှင့် ဆိုင်သောသား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းသော်၊

၃ သင်၏ အစွမ်းသတ္တိကို မိန်းမတို့အား မပေးနှင့်။ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အရာ၌ သင်၏ အကျင့် အကြံအပြုအမှုတို့ကို မအပ်နှင့်။

၄ အို လေမွေ့လ၊ စပျစ်ရည်သောက်သော အမှုနှင့် သေရည်သေရက် သောက်သောအမှုသည် ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားတို့နှင့် မတော်မသင့်၏။

၅ သူတို့သည် သောက်လျက် တရားတော်ကို မေ့လျော့၍၊ ဆင်းရဲသား အမှုကို မတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၆ ဆုံးလုသောသူအား သေရည် သေရက်ကို၎င်း၊ စိတ်ညစ်သောသူအား စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ ပေးလော့။

၇ ထိုသူသည် သောက်၍ မိမိ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို မအောက် မေ့ဘဲ မေ့လျော့ပါစေ။

၈ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသောသူ အပေါင်းတို့၏ အမှုကို စောင့်ခြင်းငှါ စကားအသော သူတို့ဘက်မှာ နေ၍ ပြောလော့။

၉ စကားပြောလျက်၊ တရားသဖြင့် စီရင်လျက်၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့၏အမှုကို စောင့်လော့။

၁၀ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမကို အဘယ်သူ တွေ့ရသနည်း။ ထိုသို့သော မိန်းမသည် ပတ္တမြား ထက်အဘိုး သာ၍ ထိုက်ပေ၏။

၁၁ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် သူ့ကို ယုံ၍၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။

၁၂ ထိုမယားသည် မိမိ ခင်ပွန်း အကျိုးကို မဖျက်၊ တသက်လုံး ပြုစုတတ်၏။

၁၃ သိုးမွေးနှင့် ဝါကို ရှာ၍၊ မိမိ လက်နှင့် အလို အလျောက် လုပ်တတ်၏။

၁၄ ကုန်သည် သင်္ဘော ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စားစရာကို ဝေးသော အရပ်မှ ဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၁၅ မိုစမ်းမလင်းမှီ ထလျက်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့အား စားစရာကို၎င်း၊ ကျွန်မတို့အား အဝန်းအတာကို၎င်း ပေးဝေတတ်၏။

၁၆ ကောင်းမွန်စွာ ဆင်ခြင်၍၊ လယ်ကွက်ကို ဝယ်ယူ တတ်၏။ ကိုယ်တိုင် လုပ်၍ ရသောငွေနှင့် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ပြုစုတတ်၏။

၁၇ မိမိခါးကို ခွန်အားနှင့် စည်း၍၊ မိမိလက်တို့ကို သန်မြန်စေတတ်၏။

၁၈ မိမိလုပ်သော ဥစ္စာကောင်းသည်ကို ရိပ်မိ၍၊ သူ၏ မီးခွက်သည် တညလုံး မသေတတ်။

၁၉ ချည်ဖြစ်စေတတ်သော တန်ဆာတို့ကို ကိုယ် လက်နှင့် ကိုင်၍ လုပ်ဆောင်တတ်၏။

၂၀ ဆင်းရဲသော သူတို့အား လက်ကို ဖြန့်၍၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့အား လက်ရုံးကို ဆန့်တတ်၏။

၂၁ မိုစမ်းပွင့် ကျသော်လည်း၊ မိမိအိမ်သူ အိမ်သား တို့အတွက် မစိုးရိမ်။ အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့သည် ကတ္တီပါနီကို ဝတ်ကြ၏။

၂၂ ကိုယ်အဘို့ စောင်တို့ကို ရက်၍၊ ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသော အထည်ကို ဝတ်တတ်၏။

၂၃ သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးတို့၌ ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့် ထိုင်၍၊ ထင်ရှားသော သူဖြစ် ရ၏။

၂၄ ချောသော အထည်အလိပ်ကို ရက်၍ ရောင်း တတ်၏။ ခါးစည်းတို့ကိုလည်း ကုန်သည်၌ ချတတ်၏။

၂၅ သူလုပ်သော အထည်အလိပ်သည် ခိုင်ခံ့၍၊ လှသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည် နောင် ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။

၂၆ ပညာစကားကို ပြောတတ်၍၊ မေတ္တာတရား အားဖြင့် နှုတ်မြတ်တတ်၏။

၂၇ အိမ်သူအိမ်သား ပြုမူသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။ ပျင်းရိခြင်း အစာကို မစားတတ်။

၂၈ သူ၏ သားသမီးတို့သည် ထ၍၊ အမိကို ကောင်း ကြီးပေးတတ်ကြ၏။ သူ၏ ခင်ပွန်းကလည်း၊

၂၉ လူမျိုးသမီး အများတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီ။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို လွန်ကဲသည်ဟု သူ့ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။

၃၀ ယဉ်ကျေးသော အရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်

ယှဉ်တတ်၏။ လှသော အဆင်းသည်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော မိန်းမ မူကား၊ ချီးမွန်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၁ ထိုသို့သော မိန်းမကျင့်ရာ အကျိုးကို ပေးလော့။ သူပြုသောအမှုသည် မြို့တံခါး တို့၌ သူ၏ အသရေကို ထင်ရှားစေသတည်း။

ရှောလမုန် မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသော သုတ္တံကျမ်းပြီး၏။

ဒေသနာကျမ်း။ ECCLESIASTES

၁

- ၁ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာ ဆရာဖြစ်သော ယေရုရှလင်မင်းကြီး၏ စကားဟူမူကား၊
- ၂ အနတ္တသက်သက်၊ အနတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။
- ၃ လူသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစား အားထုတ် သမျှတို့၌ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။
- ၄ လူတဆက် လွန်သွား၏။ တဆက် ပေါ်လာ၏။ မြေကြီးမူကား အစဉ်အမြဲတည်၏။
- ၅ နေလည်း ထွက်လျက် ဝင်လျက်၊ ထွက်ရာ အရပ်သို့ တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်လမ်းသို့ လိုက်၍၊ တဖန် မြောက်လမ်းသို့ ပြန်တတ်၏။
- ၆ နေသည်လည်း အစဉ်လည် သွား၍၊ လည်ပြီး သော အရပ်သို့ တဖန်ပြန်၍ လည်ပြန်တတ်၏။
- ၇ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည် ပင်လယ် ထဲသို့ ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပင်လယ်သည် မပြည့် တတ်။ မြစ်ရေသည် စီးထွက်ရာ အရပ်သို့ တဖန် ပြန်သွားတတ်၏။
- ၈ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် လူမပြောနိုင် အောင် ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိသည် မြင်၍ မကုန်တတ်။ နားသည်လည်း ကြား၍ မဝတတ်။
- ၉ ဖြစ်ဘူးသော အရာသည် ဖြစ်လတံ့သော အရာနှင့် တူ၏။ ယခု ပြုသောအမှုသည် ပြုလတံ့သော အမှုနှင့် တူ၏။ နေအောက်မှာ အသစ်သော အမှုအရာ မရှိ။
- ၁၀ ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုရသော အမှုအရာ

- တစ်ခုတခု ရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည် ငါတို့အရင်၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးပြီ။
- ၁၁ ရှေးဖြစ်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို မေ့လျော့ တတ်၏။ နောက် ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကို လည်း၊ ထိုအမှုအရာ နောက်၌ ဖြစ်လတံ့သော သူတို့သည် မေ့လျော့ကြလိမ့်မည်။
- ၁၂ ငါဓမ္မဒေသနာ ဆရာသည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်စဉ်တွင်၊
- ၁၃ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ပြုသမျှတို့ကို ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် ရှာဖွေစစ်ဆေးခြင်းငှါ နှလုံး ထား၏။ လူသားတို့ ကျင်လည်ရာဘို့ ထိုပင်ပန်းစေ သောအမှုကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူပြီ။
- ၁၄ နေအောက်မှာ ပြုလေသမျှသော အမှုအရာ တို့ကို ငါမြင်ပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှု ဖြစ်ကြ၏။
- ၁၅ ကောက်သော အရာကို မဖြောင့်စေနိုင်၊ ချို့တဲ့ သောအရာကို မရေတွက်ရာ။
- ၁၆ ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောဆိုသည်ကား၊ ငါသည် ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်၍ ပညာရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် ပိုစိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်များကို အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်၏။
- ၁၇ ပညာ တရားကို၎င်း၊ လှုပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲ ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ပိုင်းခြား၍ သိအံ့သောငှါ ငါသည် နှလုံး ထား၏။ ထိုအမှုသည်လည်း၊ လေကို ကျက်စား သောအမှုဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိ၏။

ဒေသနာကျမ်း ၁:၁၈

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ပညာများလျှင်၊ ငြိငြင်စရာ အကြောင်းများ၏။ သိပ္ပံအတတ် တိုးပွားသောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း တိုးပွားတတ်၏။

J

၁ တဖန် ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောသည် ကား၊ လာပါ။ ရွှင်လန်းခြင်း အားဖြင့် သင့်ကို ငါ စုံစမ်းမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့လော့ဟု ဆိုရာတွင် ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ် လေ၏။

J ရယ်မောခြင်းကို သင်သည် အရှုံးဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်း ဟူ၍၎င်း ငါဆိုရ၏။

၃ တဖန် လူသားတို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌၊ တသက်လုံး ပြုသင့်သော အမှုကောင်းကို သိအံ့သောငှါ၊ ပညာတရားကို လေ့ကျက်လျက်နှင့်၊ စပျစ်ရည်အလိုသို့ လိုက်၍ မိုက်သောအကျင့်လေ့၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ၊ ငါကြံစည်၏။

၄ ကြီးကျယ်သော အလုပ်ကို စီရင်၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်၏။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။

၅ ဥယျာဉ် အမျိုးမျိုးကို ပြုစု၍၊ ခပ်သိမ်းသော အသီးမျိုးကို သီးသောအပင်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။

၆ သစ်ပင်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော တောကို ရေလောင်း စရာတို့ ရေကန်တို့ကိုလည်း လုပ်၏။

၇ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ကျွန်သား ပေါက်များလည်း ရှိကြ၏။ ငါ့ အရင် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်းတို့ထက် ငါသည် တိရစ္ဆာန် အကြီးအငယ်တို့နှင့် အလွန်ရ တတ်၏။

၈ ရွှေ ငွေကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်ဆိုင်သော ဘဏ္ဍာ၊ ကျေးရွာတို့၌ ခွဲသောအခွန်ကို၎င်း ငါဆည်းဖူး၏။ အငြိမ့်သမားယောက်ျား မိန်းမတို့ကို၎င်း၊ လူသားတို့ ပျော်မွေ့တတ်သောကြင်လျှာ မိန်းမမောင်းမမိသံ တို့ကို၎င်း ငါသိမ်းယူ၏။

၉ ထိုသို့ ငါ့အရင် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသော သူအ ပေါင်းတို့ထက် ငါသည် တိုးပွား၍ ကြီးမြင့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ငါ့ပညာလည်း တည်လျက်ရှိ၏။

၁၀ ငါ့ မျက်စိတပ်မက် လိုချင်သောအရာ တစုံတခု ကိုမျှမငြင်း၊ ငါ့ စိတ်ရွှင်လန်းစရာ တစုံတခုကိုမျှ မပယ်။ ငါကြိုးစားသမျှတို့၌ ဝမ်းမြောက် လျက်ရှိ၍ ကြိုးစား ခြင်းအကျိုးကို ခံရ၏။

၁၁ ထိုအခါ ငါစီရင်ပြုပြင်သမျှ၊ ငါကြိုးစားအားထုတ်

သမျှတို့ကို ငါကြည့်ရှု၍၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်ကြ၏။ နေအောက်မှာ ကောင်းသော အကျိုးတစုံတခုမျှ မရှိ။

၁၂ တဖန်ငါလှည့်၍ ပညာတရားကို၎င်း၊ လျှပ်ပေါ် ခြင်းနှင့်မိုက်မဲခြင်းတရားတို့ကို၎င်း ဆင်ခြင်၏။ ရှင်ဘုရင် နောက်မှာ ဖြစ်သော သူသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင် သနည်း။ ပြုဘူးသည်အတိုင်းသာ ပြုနိုင်၏။

၁၃ သို့ရာတွင် အလင်းသည် မှောင်မိုက်ထက်မြတ် သကဲ့သို့၊ ပညာသည် မိုက်မဲခြင်းထက် မြတ်သည်ကို ငါ သိမြင်၏။

၁၄ ပညာရှိသော သူ၏ မျက်စိတို့သည် သူ၏ ဦးခေါင်း၌ ရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် တခုတည်းသော အမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ် သည်ကို ငါ ရိပ်မိ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူတွေ့ကြုံသကဲ့သို့၊ ငါသည် တွေ့ကြုံလျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ထက် သာ၍ ပညာရှိသနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ငါအောက်မေ့၏။

၁၆ ယခု ဖြစ်သမျှသော အမှုအရာတို့ကို နောင် ကာလ၌ မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သော သူသည် အစဉ် မအောက်မေ့ သကဲ့သို့၊ ပညာရှိသော သူကိုလည်း အစဉ်မအောက်မေ့တတ်။ ပညာရှိသော သူသည် မိုက်သောသူ သေသကဲ့သို့ သေတတ်ပါသည် တကား။

၁၇ ထို့ကြောင့် အသက်ရှင်ခြင်းကို ငါ ငြီးငွေ့၏။ နေအောက်မှာ ပြုရသော အမှုသည် ငါ၌ ခက်ခဲ၏။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော အမှုဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါငြီးငွေ့ရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုအမှုကို ငါ့နောက်မှ ဖြစ်လတ် သောသူအတို့ ငါချန်ထားရမည်။

၁၉ ထိုသူသည် ပညာ ရှိမည်လော၊ မိုက်မည်လော ဟု အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါ ကြိုးစားအားထုတ်သမျှ၊ နေအောက်မှာ ငါ့ပညာကို ထင်ရှားပြလေသမျှသော အမှုတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၂၀ ထို့ကြောင့်နေအောက်မှာ ငါကြိုးစား အားထုတ် သမျှတို့၌ မြော်လင့်စရာ မရှိ။ စိတ်ပျက်အောင် တဖန် ငါကြံစည်၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ပညာရှိလျက် သိပ္ပံအတတ် နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အမှုအောင်လျက် ကြိုးစားအားထုတ် သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မကြိုးစား၊ အားမထုတ်သော သူ ဝင်စရာဘို့ ထိုအမှုကို စွန့်ထားရမည်။ ထိုအမှု အရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန် ဆိုးသော အမှုဖြစ်၏။

၂၂ လူသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစား အားထုတ် သောအမှု အလွန် စိတ်စွဲလန်းသောအမှု အလုံးစုံတို့၌ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။

၂၃ သူ၏ နေ့ရက် အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သူ၏ အလုပ်အကိုင်လည်း ပြိုငြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ည၌ အခါ၌ပင် သူ၏ စိတ်နှလုံး မငြိမ်ရ။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၂၄ စားသောက် ခြင်းငါ့ငါး၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ စိတ်နှလုံး ပျော်မွေ့ခြင်းငါ့ငါး၊ လူ၌ကောင်းသော အခွင့် မရှိ။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်သာ ထိုသို့သော အခွင့်ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင်၏။

၂၅ ဘုရားသခင်၏ အခွင့် မရှိဘဲ အဘယ်သူ စားရ သနည်း။ အဘယ်သူ ခံစားရသနည်း။

၂၆ ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား ဉာဏ်ပညာ၊ သိပ္ပံအတတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော် မူ၏။ အပြစ်ရှိသောသူအား ပင်ပန်းစွာ အလုပ် လုပ်ရသော အခွင့်ကိုငါး၊ ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား ပေးစရာဘို့၊ ဆည်းဖူးသိုထား ရသော အခွင့်ကိုငါး ပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော အမှုဖြစ်၏။

၃

၁ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် မိမိတို့ အချိန်ရှိ၏။ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်၌ ကြံစည်သမျှ အသီးအသီးတို့ကို ပြုရသော အချိန်ရှိ၏။

၂ တွားချိန်နှင့် သေချိန်လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုးရသော အချိန်နှင့် စိုက်ပျိုးသော အရာကို နှုတ်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၃ သတ်ရသော အချိန်နှင့် အနာပျောက်စေရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ပြုဖျက်ရသော အချိန်နှင့် တည် ဆောက်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၄ ငိုရသော အချိန်နှင့် ရယ်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ညည်းတွားရသော အချိန်နှင့် ကခုန်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၅ ကျောက်တို့ကို ဖြန့်ကြဲရသော အချိန်နှင့် စုသိမ်း

ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ဘက်ယမ်းရသော အချိန် နှင့်၊ မဘက်ယမ်းဘဲ ခွဲခွါ၍ နေရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၆ ဆည်းဖူးရသော အချိန်နှင့် ဥစ္စာပျောက်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ သိုထားရသော အချိန်နှင့် ပစ်လိုက်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၇ အဝတ်ကို ဆုတ်ရသော အချိန်နှင့်၊ ချုပ်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေရသောအချိန်နှင့်၊ စကားပြောရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၈ ချစ်ရသော အချိန်နှင့် မုန်းရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ စစ်တိုက်ရသော အချိန်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။

၉ လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစား အားထုတ်ရာ တွင်၊ အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၁၀ လူသားတို့ ကျင်လည်ရာဘို့ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ပင်ပန်းခြင်းအမှုကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။

၁၁ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို မိမိတို့ အချိန်တန်မှ၊ လျောက်ပတ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ လူစိတ်နှလုံးကို လည်း အနန္တ ကာလ၌ စွဲလန်းစေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အမှုကို၊ အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်။

၁၂ ရွှင်လန်းခြင်း အမှုနှင့် အသက် ရှင်စဉ်တွင် ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှု မှတပါး အခြားသော အမှုအရာ တို့၌ အကျိုးကျေးဇူး မရှိသည်ကို ငါသိ၏။

၁၃ လူတိုင်း စားသောက်ခြင်းငါ့ငါး၊ မိမိကြိုးစား အားထုတ် သမျှသော အမှု၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငါ့ငါး၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ အခွင့်ရှိ၏။

၁၄ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသမျှသော အမှုသည် နိစ္စထာဝရဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။ ထပ်၍ မပြုနိုင်ရာ၊ နှုတ်၍ မယူနိုင်ရာ၊ လူတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူ၏။

၁၅ ဖြစ်ဘူးသော အရာသည် ယခုဖြစ်သော အရာ နှင့်တူ၏။ ဖြစ်လတံ့သော အရာသည်လည်း၊ ဖြစ်ဘူး သောအရာနှင့် တူ၏။ လွန်ပြီးသော အရာတို့ကိုလည်း ဘုရားသခင် တောင်းပြန်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာ တရားစီရင်ရာ အရပ်၌ အဓမ္မအမှု ရှိသည်ကိုငါး၊ ဖြောင့်မတ်ရာ အရပ်၌ ဒုစရိုက်ရှိသည်ကိုငါး ငါ့မြင်ပြီ။

၁၇ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အမှုနှင့်၊ မတရားသော သူတို့၏ အမှုကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူမည်ဟု ငါအောက်မေ့၏။ အကြောင်း

မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ရသော အချိန်ရှိ၏။

၁၈ လူသားတို့ နေရာကို ရည်မှတ်၍ ငါအောက်မေ့သည်ကား၊ လူတို့ကို ဘုရားသခင် စုံစမ်းတော်မူမည် အကြောင်းနှင့်၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို သူတို့ သိမြင်မည်အကြောင်း၊ နေရာ ကျသတည်း။

၁၉ လူသား တွေ့ကြုံသောအမှုကို တိရစ္ဆာန် တွေ့ကြုံတတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်းသော အမှုကို တွေ့ကြုံလျက်၊ တဦးသေ သကဲ့သို့ တဦးသေ တတ်၏။ အလုံးစုံတို့သည် အသက်တမျိုးတည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည် တိရစ္ဆာန်ထက် ထူးမြတ်သော အကြောင်းမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။

၂၀ အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသော အရပ်သို့ ရောက်တက်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှန်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ မြေမှန်ထဲသို့ ပြန် သွားတတ်ကြ၏။

၂၁ သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့ ဘက်တတ်သော လူသား၏ ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ အောက်အရပ် မြေသို့ ဆင်းတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ အဘယ် သူသည် ပိုင်းခြား၍ သိသနည်း။

၂၂ လူသည် မိမိပြုမူရာ၌ ပျော်မွေ့ခြင်း အမှုထက် သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အဘို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိနောက် မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို သိမြင်မည် အကြောင်း၊ အဘယ်သူ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို ငါထပ်၍ ဆင်ခြင်၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် ငိုကြွေးသော်လည်း၊ ချမ်းသာ ပေးနိုင်သော သူမရှိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူတို့သည် တန်ခိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူ မရှိ။

၂ သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသော လူသေသည် အသက်ရှင်သေးသော လူရှင်ထက် သာ၍ မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။

၃ သို့ရာတွင် တခါမျှ မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာ ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မမြင်သေးသော သူသည် ထိုနှစ်ဦးထက် သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။

၄ တဖန်ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်းမွန်စွာပြီးစီးသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊ ထိုသို့သော အမှုတို့ကြောင့် သူတပါး ငြူစူကြောင်းကို၎င်း ငါ ဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှု ဖြစ်၏။

၅ မိုက်သောသူသည် မိမိ လက်ချင်းပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကို စားတတ်၏။

၆ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ် တည်းသော ဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာ လုပ်ခြင်း၊ လေကို ကျက်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌ ပြည့်သော ဥစ္စာထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၇ တဖန် ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာ အနတ္တအမှု ကိုင်ခြင်သောအရာ ဟူမူကား၊

၈ လူသည် အဘော်အဘက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို မရှိ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ မကုန်နိုင်၊ မိမိစည်းစိမ်ကို မြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်၊ ငါသည် ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အဘယ်သူ အဘို့ ကြိုးစားအားထုတ် သနည်းဟု မမေးတတ်။ ဤအမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန် ပင်ပန်းစေသောအမှု ဖြစ်၏။

၉ လူသည် တယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက် သာ၍ ကောင်း၏။ ကြိုးစားအားထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုးကို ရတတ်၏။

၁၀ တယောက်လဲလျှင် တယောက် ထူလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူ လဲလျှင်မူကား အကျိုး နည်းပြီ။ ထူသောသူ မရှိ။

၁၁ လူသည် နှစ်ယောက်အတူ အိပ်လျှင် နွေးတတ်၏။ တယောက်တည်းသော သူမူကား၊ အဘယ်သို့ နွေးနိုင်သနည်း။

၁၂ လူတယောက်သည် တယောက်ကို နိုင်လျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက် ဆီးတားနိုင်၏။ သုံးလွန်းတင်သော ကြိုးသည်လည်း အလွယ်တကူ မပြတ်တတ်။

၁၃ ဆိုးမခြင်းကို မခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သော ရှင်ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသော ဆင်းရဲသား သူငယ်သည် သာ၍ မြတ်၏။

၁၄ ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင်ထဲက ထွက်၍၊ နန်းတော် ပေါ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သော ရှင်ဘုရင်မူကား၊ အဘအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၁၅ နေ အောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် မင်းအရိပ်အရာကို ခံရသော ထိုဒုတိယ သူဘက်၌ နေတတ်ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင်၏။

၁၆ ထိုမင်းအုပ်စိုးသောသူ အပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ နောက်လာသော သူတို့သည်လည်း၊ ထိုမင်းကို အားမရဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်

ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

၅

၁ ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ သင့်ခြေတို့ကို စောင့်လော့။ လူမိုက် ပြုသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုထက်၊ တရားနာခြင်း အမှုကို သာ၍ ကြိုးစားလော့။ လူမိုက်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဆင်ခြင်တတ်ကြ။

၂ သင်၏ နှုတ်သည် သတိ မလစ်စေနှင့်။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ စကားပြောခြင်းငှါ၊ သင်၏ စိတ်နှလုံး မလျင်မြန်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သင်၏ စကား မများစေနှင့်။

၃ အမှုများသော အားဖြင့် အိပ်မက် မြင်တတ်သကဲ့သို့၊ စကားများသော အားဖြင့် မိုက်သောသူ၏ အသံကို ကြားရ၏။

၄ ဘုရားသခင် ထံတော်၌ သစ္စာဂတိ ပြုမိလျှင်၊ သစ္စာဝတ်ကို မဖြေဘဲ မနေနှင့်။ မိုက်သောသူတို့ကို အားရနှစ်သက်တော် မမူ၊ သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း ဝတ်ကို ဖြေလော့။

၅ သစ္စာဂတိပြု၍ ဝတ်ကို မဖြေဘဲ နေသည်ထက်၊ သစ္စာဂတိ အလျှင်း မပြုဘဲနေသော်သာ၍ ကောင်း၏။

၆ သင်၏ နှုတ်သည် သင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အပြစ် မရောက်စေနှင့်။ အကျွန်ုပ် မှားပါပြီဟု၊ တမန်တော် ရှေ့မှာ ပြောရသောအကြောင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ စကားသံကို အမျက်တော် ထွက်၍၊ သင်ပြုစုသော အမှုကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးတော်မူရမည်နည်း။

၇ အိပ်မက်များရာ၌၎င်း၊ စကားများရာ၌၎င်း၊ အချည်းနီးသော အကြောင်းအရာ ပါတတ်၏။ သင်မူကား ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။

၈ ကျေးရွာ၌ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တရားလမ်း မှလွဲ၍၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အထက် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုကို မြင်လျှင်၊ ထိုသို့သော အကြံရှိသည်ကို အံ့ဩခြင်း မရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်သောသူ တယောက်ကို တယောက် ကြည့်မှတ် သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသော သူသည် ကြည့်မှတ်လျက် ရှိတော်မူ၏။

၉ မြေကြီးက ဖြစ်သော စီးပွားသည် အလုံးစုံတို့ အဘို့ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သော်လည်း၊ လယ်၏ ကျေးဇူးကို ခံရ၏။

၁၀ ငွေကို တပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့် အလိုဆန္ဒ မပြေနိုင်။ စည်းစိမ်ကို တပ်မက်သော သူသည် စည်းစိမ် တိုးပွားသော်လည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၁၁ ဥစ္စာတိုးပွားသောအခါ စားရသော သူတို့သည် လည်း တိုးပွားများပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင်သည် မျက်စိနှင့် ကြည့်ရှုခြင်းကျေးဇူးမှတစ်ပါး အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၁၂ အလုပ်လုပ်သော သူသည် များစွာစားသည် ဖြစ်စေ၊ အနည်းငယ် စားသည်ဖြစ်စေ၊ အအိပ်မြိန် တတ်၏။ ရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ စည်းစိမ်ရှင်ကို အအိပ်ပျက်စေတတ်၏။

၁၃ စည်းစိမ်ရှင်သည် ကိုယ် အကျိုးပျက်သည် တိုင်အောင်၊ စည်းစိမ်ကို သိုထားခြင်း တည်းဟူသော နေအောက်၌ အလွန်ဆိုးသော အမှုအရာကို ဝါမြင်ပြီ။

၁၄ ထိုစည်းစိမ်သည် မကောင်းသောအမှု အားဖြင့် ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင် မြင်သော သားသည်လည်း လက်ချည်းနေရ၏။

၁၅ သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ်ရှင်သည် အမိ ဝမ်းထဲက အလျှင်းမပါဘဲ ထွက်လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြန်သွား ရမည်။ ကြိုးစား အားထုတ်၍ ရသောဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ လက်နှင့် စွဲကိုင်၍ ယူ၍ မသွားရ။

၁၆ သူသည် လာသကဲ့သို့ အလျှင်း မခြားနားဘဲ၊ သွားရသော အမှုအရာသည် အလွန် ဆိုးသော အမှုအရာ ဖြစ်၏။ လေကို ရအံ့သောငှါ ကြိုးစားအား ထုတ်သောသူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။

၁၇ သူ၏ နေ့ရက်ကာလကို မှောင်မိုက်၌ လွန်စေ တတ်၏။ များစွာသော နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရ၏။

၁၈ ငါသိမြင်သောအရာ ဟူမူကား၊ စားသောက်ခြင်း အမှု၊ နေအောက်၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အသက် ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ကြိုးစားအား ထုတ်၍ ရသော အကျိုး၌ ပျော်မွေ့ခြင်း အမှုကို ပြုကောင်း၏။ လျှောက်ပတ်၏။ ထိုအမှုသည် လူ၏ အဘို့ဖြစ်၏။

၁၉ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကို ရသော လူတိုင်းမိမိ အဘို့ကို ခံ၍ ဝင်စားခြင်း ငှါ၎င်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အခွင့်ရှိ၏။

၂၀ လွန်သော နေ့ရက် ကာလကို များစွာမအောက် မေ့ရ။ စိတ်နှလုံး ရှင်လန်းသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူ၏။

၆

၁ လူတို့တွင် အတွေ့များ၍၊ နေအောက်၌ ငါ မြင်ရသော အမှုဆိုး ဟူမှုကား၊

၂ အလိုဆန္ဒ ရှိသမျှပြေလောက်အောင် စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေကို ဘုရားသခင် ပေးသော်လည်း၊ ခံစားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင် မခံစားရ။ မဆိုင်သောသူ တပါးဝင်၍ ခံစားရသော အမှုသည် အနတ္တအမှု၊ ဆိုးသောအမှု ဖြစ်၏။

၃ လူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက် ရှည်၍၊ သားတရာပင် ရှိငြားသော်လည်း၊ အလိုဆန္ဒ မပြည့် စုံဘဲ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရဘဲ သေသွားလျှင်၊ ထို သူထက် ပျက်သော ကိုယ်ဝန်သည် သာ၍ မြတ်၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ပျက်သော ကိုယ်ဝန်သည် အချည်းနှီး ပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်သွား၏။ သူ့ အမည်ကား၊ မှောင်မိုက်နှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိလိမ့် မည်။

၅ နေကိုလည်း မမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိရ။ သို့သော်လည်း၊ အရင်ဆိုသော သူထက် သာ၍ ချမ်းသာရ၏။

၆ အကယ်၍ အရင်ဆိုသော သူသည် အနှစ် နှစ်ထောင် အသက်ရှင်သော်လည်း၊ အကျိုးကျေးဇူး မရှိ။ အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသော အရပ်သို့ သွားရကြသည် မဟုတ်လော။

၇ လူကြီးစား အားထုတ်သမျှတို့၌ ဝမ်းဘို့သာ ကြီးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စားချင်သော စိတ် မပြေနိုင်။

၈ ပညာရှိသော သူသည် မိုက်သော သူထက် အဘယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အသက်ရှင်သောသူများ ရှေ့မှာကျင့်ကြံ ပြုမူတတ်သော ဆင်းရဲသား၏ အကျိုး ကျေးဇူးကား အဘယ်သို့နည်း။

၉ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခြင်း အကျိုးသည် လောဘ ပြန့်ပွားခြင်း အကျိုးထက် သာ၍ ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာ သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော အမှုဖြစ်၏။

၁၀ ရှိသမျှသော အခြင်းအရာများကို မှတ်သားနှိုးပို့ပြီ။ လူ၏ အခြင်းအရာသက်သက် ဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ လူသည် မိမိထက် တန်ခိုးကြီးသောသူနှင့် မပြိုင်နိုင်ရာ။

၁၁ အနတ္တတိုးပွားစရာအကြောင်း များပြားသည် ဖြစ်၍၊ လူသည် အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၁၂ အရိပ်ကဲ့သို့ လွန်တတ်သော အနတ္တအသက် ကာလပတ်လုံး၊ လူ၌ ကျေးဇူးပြုတတ်သော အရာကို

အဘယ်သူ သိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာ ဖြစ်လတုံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။

၇

၁ ကောင်းသော အသရေသည် နံ့သာခီထွက် သာ၍ ကောင်း၏။ သေရသော နေ့သည်လည်း ဘွားမြင် သော နေ့ထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၂ မသာအိမ်သို့ သွားခြင်းသည်၊ ပွဲခံရာ အိမ်သို့ သွားခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်းဆုံးရကြ၏။ အသက်ရှင်လျက် ရှိသော သူတို့လည်း၊ အသင့် နှလုံး သွင်းမိကြလိမ့်မည်။

၃ ပြုံးရယ်ခြင်းထက် ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သာ၍ ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာ ညှိုးငယ်သော အားဖြင့် နှလုံးသာ၍ ကောင်းတတ်၏။

၄ ပညာရှိသောသူတို့၏ နှလုံးသည် မသာအိမ်၌ ရှိ၏။ မိုက်သောသူတို့၏ နှလုံးမူကား၊ ပျော်မွေ့ခြင်း ပြုရာ အိမ်၌ ရှိ၏။

၅ လူမိုက် သီချင်းဆိုသော စကားကို နားထောင် သည်ထက်၊ ပညာရှိ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင် သော်သာ၍ ကောင်း၏။

၆ အကြောင်းမူကား၊ မိုက်သော သူ၏ ရယ်ခြင်း သည် အိုးအောက်၌ ဆူးပင်ကို လောင်သော အသံ နှင့်တူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၇ အကယ်စင်စစ်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ပညာရှိသော သူကို ရှူးစေတတ်၏။ တံစိုးသည်လည်း စိတ်နှလုံးကို ယိုယွင်းစေတတ်၏။

၈ အမှု၏ အဆုံးသည် အစထက် သာ၍ ကောင်း ၏။ သည်းခံတတ်သော သဘောရှိသော သူသည် မာနကြီးသောသူထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၉ အမျက်ထွက်သည် တိုင်အောင် စိတ်မတိုနှင့်။ အမျက်သည် မိုက်သောသူ၏ စိတ်နှလုံး၌ နေရာကျ တတ်၏။

၁၀ ရှေးကာလသည် ယခုကာလထက် အဘယ် ကြောင့် သာ၍ ကောင်းသနည်းဟု မမေးနှင့်။ ထိုသို့ မေးလျှင်၊ ပညာတရားအတိုင်း မေးသည် မဟုတ်။

၁၁ ပညာသည် အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ကောင်း၍၊ နေကို မြင်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ကွယ်ကာ တတ်၏။ ငွေသည်လည်း ကွယ်ကာတတ်၏။ ပညာ အတတ်သည် အဘယ်သို့ မြတ်သနည်း ဟူမှုကား၊

ပညာအတတ်ကို ရသောသူသည် အသက်ကို လည်းရတတ်၏။

၁၃ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို ဆင်ခြင်လော့။ ကောက်စေတော်မူသော အရာကို အဘယ်သို့ ဖြောင့်စေနိုင်သနည်း။

၁၄ ကောင်းစားသည် ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲခံရသည် ကာလ၌ ဆင်ခြင်လော့။ လူသည် မိမိနောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာကို သိမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို အလှည့်လှည့် ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ငါသည် အချည်းနှီးနေသော ကာလ၌ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကို၎င်း၊ အဓမ္မလူသည် မိမိအဓမ္မအမှု၌ အသက် ရှည်ကြောင်း ကို၎င်း ငါမြင်၏။

၁၆ လွန်ကျူးစွာ မဖြောင့်မတ်နှင့်။ လွန်ကျူးစွာ ပညာ မရှိနှင့်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ့်အကျိုးကို ဖျက်ချင် သနည်း။

၁၇ လွန်ကျူးစွာ မဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန် မရောက်မှီ အဘယ်ကြောင့် သေချင်သနည်း။

၁၈ ဤစကားကို စွဲလန်းကောင်း၏။ လက် မလွတ် နှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူသည် ခပ်သိမ်းသော အမှုထဲက ထွက်မြောက်လိမ့်မည်။

၁၉ မြို့ထဲမှာ နေသော သူရဲတကျိပ်ထက် ပညာရှိ သောသူ တယောက်သည် ပညာ အားဖြင့် သာ၍ တန်ခိုးကြီး၏။

၂၀ အပြစ် မပါဘဲ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်း တစုံတယောက်မျှ မြေကြီး ပေါ်မှာ မရှိ။

၂၁ သူတပါး ပြောသမျှသော စကားတို့ကို မမှတ်နှင့်။ သို့ပြုလျှင် ကိုယ်ကျွန် ကျိန်ဆဲသော စကားကို ကြား လိမ့်မည်။

၂၂ သင်သည် ကိုယ်တိုင် သူတပါးတို့ကို အဖန်ဖန် ကျိန်ဆဲကြောင်းကို၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ထဲမှာသိ၏။

၂၃ ဤအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ငါသည် ပညာ တရား အားဖြင့် စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့် ငါပြည့်စုံမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ပညာသည် ငါနှင့်ဝေး၏။

၂၄ ဝေးသော အရာ၊ အလွန် နက်နဲသော အရာကို အဘယ်သူ ရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။

၂၅ ပညာတရားနှင့် အကျိုးအကြောင်းကို ရှာဖွေ စစ်ဆေး၍ သိနားလည်ခြင်းငှါ၎င်း၊ မိုက်စွာကျင့်ခြင်း၏

အပြစ်နှင့် ရူးခြင်း၏ အပြစ်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါနှင့် ငါ့နှလုံးသည် ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားလေပြီ။

၂၆ ကျော့ကွင်းနှင့် ပိုက်ကွန်တို့ကို ကြံစည်ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တတ်သော မိန်းမသည်၊ သေခြင်း ထက်သာ၍ ခါးသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင် စိတ်တွေ့တော်မူသောသူ သာလျှင်၊ ထိုမိန်းမလက်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ အပြစ် ပြုတတ်သော သူကိုကား၊ ဘမ်းမိလိမ့်မည်။

၂၇ ဓမ္မဒေသနာ ဆရာ ဆိုသည်ကား၊ ငါရှာ၍ မ တွေ့သေးသောအရာကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ တခုနောက် တခု စစ်ဆေး ချင့်တွက်သောအခါ။

၂၈ ယောက်ျား တထောင်တို့တွင် တယောက်ကို ငါတွေ့ပြီ။ မိန်းမ တထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ ငါ မတွေ့။

၂၉ ငါတွေ့သော အရာတခုတည်း ဟူမူကား၊ ဘုရား သခင်သည် လူကို ဖြောင့်မတ်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူ သော်လည်း၊ လူတို့သည် များပြားသော အကြံအစည် တို့ကို ရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

၈

၁ အဘယ်သူသည် ပညာရှိသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ နက်နဲသော အနက်ကို အဘယ်သူနား လည်သနည်း။ ပညာသည် ပညာရှိသော သူ၏ မျက်နှာကို ထွန်းလင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏ မျက်နှာ သည် အထူးသဖြင့် ရဲရင့်သော အဆင်း ရှိတတ်၏။

၂ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပြုသော သစ္စာကို ထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို စောင့်လော့။

၃ သမ္မာသတိလစ်၍ အထံတော်မှ မထွက်နှင့်။ မကောင်းသောအမှုကို မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူမည်။

၄ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်၌ တန်ခိုးပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူ ဆိုရာ သနည်း။

၅ အမိန့်တော်ကို စောင့်သောသူသည် ရာဇဝတ်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် လည်း၊ ကာလအချိန်ကို၎င်း၊ စီရင်ရသော အခွင့်ကို၎င်း သိမြင်တတ်၏။

၆ လူကြံစည်သမျှ အဘို့၊ ကာလအချိန်နှင့် စီရင်ရ သောအခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် အလွန် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ၏။

၇ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို မသိ။ အဘယ် သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို တစုံတယောက်မျှ မပြောနိုင်ရာ။

၈ နံဝိညာဉ်ကို အစိုးရ၍ ချုပ်ထားနိုင်သော လူ တယောက်မျှ မရှိ။ သေချိန် ရောက်သောအခါ တန်ခိုး မရှိ။ ထိုစစ်မှုထဲက ထွက်စရာ အခွင့်မရှိ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော်လည်း၊ ဒုစရိုက်သည် ထိုအမှုထဲက မကယ် မနှုတ်နိုင်။

၉ ဤအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ငါ တွေ့မြင်ပြီ။ နေ အောက်မှာ ပြုလေသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီ။ မိမိ အကျိုး ပျက်အောင် တယောက်ကို တယောက် အုပ်စိုးသော အချိန်လည်းရှိ၏။

၁၀ ထိုမှတပါး၊ သန့်ရှင်းရာ အရပ် ဌာနတော်သို့ သွားလာသော အဓမ္မလူတို့သည် သင်္ကြံခြင်း ခံရ ကြောင်းကို၎င်း၊ အဓမ္မပြုဘူးသော မြို့၌ သူတို့ကို အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ကြောင်းကို၎င်း ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၁၁ အဓမ္မ အမှုကို အလျင်အမြန် စစ်ကြော၍၊ ဒဏ် မပေးသောကြောင့်၊ လူသားတို့သည် အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်းငှါ၊ ခိုင်မာစွာ သဘောထားကြ၏။

၁၂ အဓမ္မလူသည် အကြိမ်တရာ တိုင်အောင် အဓမ္မ အမှုကို ပြု၍၊ အသက်တာ ရှည်သော်လည်း၊ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု ငါအမှန်သိ၏။

၁၃ အဓမ္မလူမူကား၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို မခံရ။ အရိပ်နှင့်တူသော မိမိ အသက်သည်လည်း မရှည်ရ။

၁၄ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှု တပါး ဟူမူကား၊ အဓမ္မလူပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက်သည် အတိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ အချို့တို့သည် အပြစ်ကို ခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ ပြုသော အမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ အဓမ္မလူ အချို့ တို့သည် အကျိုးကို ခံရကြ၏။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟု ငါ့သဘောရှိ၏။

၁၅ ထိုအခါ ပျော်မွေ့ခြင်း အမှုကို ငါချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည် နေအောက်မှာ စား သောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက် သာ၍ ကောင်း သောအမှု မရှိ။ နေအောက်မှာ ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသော အသက် ကာလ၌၊ ကြိုးစားအား ထုတ်၍ ရသော အကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကိုသာ အမြဲခံရ၏။

၁၆ လူအချို့တို့သည် တနေ့နှင့် တည၌လုံး မအိပ်ဘဲ

နေတတ်သည် ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုသောအမှုများကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်နှလုံးကို နှိုးဆော်၏။

၁၇ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာ ပြုသောအမှု များကို လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်။ ကြိုးစား၍ စစ်သော် လည်း၊ အကုန်အစင် မသိနိုင်။ ထိုမျှမက၊ ပညာရှိသော သူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံသော်လည်း၊ အကြံမမြောက် နိုင်ရာ။

၉

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ငါသည် စုံစမ်းခြင်းငှါ ဆင်ခြင်ရသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ် သောသူနှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည် သူတို့ပြုသော အမှုများနှင့် တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ ချစ်တော်မူသော လက္ခဏာကို ထင်ရှား သမျှသော အမှုအရာ အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မသိနိုင်။

၂ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အမှု အရာတို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။ တရားသော သူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်းသော သူနှင့် မကောင်း သောသူ၊ စင်ကြယ်သော သူနှင့် မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူနှင့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ် မရှိသောသူနှင့် အပြစ်ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ကြောက်သောသူတို့သည် တခုတည်း သောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်ကြ၏။

၃ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ ပါသော ဝမ်းနည်းစရာဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် တခုတည်းသောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ်စင် စစ်လူသားတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် ဒုစရိုက်သဘောနှင့် ပြည့်၏။ အသက် ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရူးသော စိတ်ကို စွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန် သေသွားတတ်ကြ၏။

၄ အသက်ရှင်သော လူစုအပေါင်းနှင့် ဆိုင်သေး သောသူသည် မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အသက်ရှင်သော ခွေးသည် သေသော ခြင်္သေ့ထက် သာ၍ ကောင်း မြတ်၏။

၅ အသက်ရှင်သော သူသည် မိမိ သေရမည်ကို သိ၏။ သေသောသူမူကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိ။ အကျိုး အပြစ်ကိုလည်း မခံရ။ သူ့ကိုလည်း မေ့လျော့ တတ်ကြ၏။

၆ သူ၏ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ငြူစုခြင်းလည်း ပျောက် ပျက်၏။ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသောအမှု၌ သူတပါး နှင့် ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။

၇ သွားလော့။ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အစာ စားလော့။ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်လော့။ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူ၏။

၈ သင့် အဝတ်လည်း၊ အစဉ် ဖြူစင်ပါလေစေ။ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နံ့သာဆီ မခန်းမခြောက်စေနှင့်။

၉ နေအောက်မှာ ပေးသနားတော်မူသော အနတ္တ အသက်ကာလ ပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သော မယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာ အသက်ကာလကို လွန်စေလော့။ ဤ ရွှေ့ကား၊ အသက်ရှင်၍ နေအောက်မှာ ကြိုးစားအား ထုတ်ရာ၌ သင် ခံရသော အကျိုးပေတည်း။

၁၀ ဆောင်ရွက်စရာ အမှုရှိသမျှကို ကြိုးစားအား ထုတ်၍ ဆောင်ရွက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင် ယခု သွား၍ ရောက်ရလတံ့သော အရပ်တည်းဟူ သော မရဏာနိုင်ငံ၌ လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ၊ ကြံစည်ခြင်း မရှိ၊ သိပ္ပံအတတ် မရှိ၊ ပညာ မရှိပါတကား။

၁၁ တဖန် နေအောက်မှာ ရှိသော အမှုအရာတို့ကို ငါပြန်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လျင်မြန်သော သူသည် ပြိုင်၍ပြေးသော်လည်း မနိုင်တတ်။ ခွန်အားကြီးသော သူသည် စစ်တိုက်၍ မအောင်တတ်။ ပညာရှိသော သူသည် ဝစ္စာ မစားတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည် စည်းစိမ်ကို မရတတ်။ လိမ္မာသော သူသည် သူတပါး ရှေ့၌ မျက်နှာ မရတတ်။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၌ ကာလ အချိန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်တတ်သည်ကို ငါမြင်၏။

၁၂ လူသည် မိမိ ကာလအချိန်ကို မသိတတ်။ ဘေးပြုရာ ပိုက်ကွန် အုပ်မိသောငါး ကဲ့သို့၎င်း၊ ကျော့ ကွင်း၌ ကျော့မိသောငှက် ကဲ့သို့၎င်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာကာလ ထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်၍ ကျော့မိ တတ်ကြ၏။

၁၃ နေအောက်မှာ ငါတွေ့မြင်၍ ချီးမွမ်းဘွယ်သော ပညာဟူမူကား၊

၁၄ မြို့သား နည်းသောမြို့ငယ် တမြို့ရှိ၏။ ကြီးသော ရှင်ဘုရင် တပါးသည် လာ၍၊ ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာ သော တပ်တို့ကို တည်၍ ဝိုင်းထား၏။

၁၅ ထိုမြို့၌နေသော ဆင်းရဲသားပညာရှိ တယောက် သည် မိမိပညာ အားဖြင့် ထိုမြို့ကို ကယ်တင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်းရဲသားကို အဘယ်သူမျှ မ အောက်မေ့။

၁၆ ထိုအခါ ငါဆိုသည်ကား၊ ပညာသည် ခွန်အား ထက် သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊

ဆင်းရဲသောသူ၏ ပညာကို မထိမ့်မြင် ပြုတတ်ကြ၏။ သူ၏ စကားကို နားမထောင်တတ်ကြ။

၁၇ အုပ်စိုးသော သူသည် မိုက်သော သူတို့တွင် ကြွေးကြော်သော အသံကို နားထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်ရာ၌ ပညာရှိ ပြောသော စကားကို သာ၍ နားထောင်တတ်ကြ၏။

၁၈ ပညာသည် စစ်လက်နက်ထက် သာ၍ ကောင်း မြတ်၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော သူသည်လည်း၊ ကောင်း သော အမှုအများကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၁၀

၁ အထုံသမား လုပ်သော နံ့သာဆီကို သေသော ယင်ကောင်သည် နံ့စေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်သော အမိုက်သည် ပညာနှင့် ဂုဏ်အသရေ ထင်ရှားသော သူကို ထိုအတူ ဖြစ်စေတတ်၏။

၂ ပညာရှိသော သူ၏ နှလုံးသည် မိမိ လက်ျာ လက်၌ ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကား၊ မိမိလက်ဝဲ လက်၌ ရှိ၏။

၃ မိုက်သော သူသည် လမ်း၌ သွားစဉ်တွင်ပင် သတိလစ်၍၊ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ပြောတတ်၏။

၄ မင်းသည် သင့်ကို စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ကိုယ် နေသင့်ရာ အရပ်မှ မရွှေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည် ကြီးသောအပြစ် ကို ဖြေတတ်၏။

၅ မင်း မှားယွင်းခြင်း အားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော၊ နေအောက်၌ ငါမြင်ရသော အမှုဆိုး ဟူမူကား၊

၆ မိုက်သော သူတို့သည် မြင်သောအရပ်၊ သူဌေး တို့သည် နိမ့်သော အရပ်၌ ထိုင်ရသော အမှု။

၇ ကျွန်တို့သည် မြင်းကို စီး၍ များမတ်တို့သည် ကျွန် ကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာ ခြေဖြင့် သွားရသော အမှုကို ငါ မြင်လေပြီ။

၈ တွင်းကို တူးသောသူသည် ထိုတွင်း ထဲသို့ ကျလိမ့် မည်။ ခြံကို ဖျက်သော သူသည် မြေကိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၉ ကျောက်တို့ကို ရွှေသော သူသည် ဖိခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထင်းခုတ်သော သူသည်လည်း ရှန လိမ့်မည်။

၁၀ ပုဆိန်တုံးသောအခါ မသွေးဘဲ နေလျှင် သာ၍ အားထုတ်ရမည်။ ပညာသည် အမှုအောင်ရသော အခွင့်ကို ပေး၍ ကျေးဇူးကြီး၏။

၁၁ မြွေသည် ပြုစားခြင်းကို မခံ၊ ကိုက်မိလျှင် အလမွယ်သမား ကျေးဇူး မရှိ။

၁၂ ပညာရှိသော သူ၏ စကားသည် လျောက်ပတ်၏။ မိုက်သော သူ၏ နှုတ်မူကား သူ့ကိုယ်ကို မျိုတတ်၏။

၁၃ သူ၏ စကားအစသည် မိုက်ခြင်း၊ အဆုံးသည် အပြစ်ပြုတတ်သော ရူးခြင်းဖြစ်၏။

၁၄ မိုက်သော သူသည် စကားများတတ်၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်လတုံ့သော အရာကို လူသည် မပြောနိုင်ရာ။ လူနောက်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတုံ့သည်ကို အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။

၁၅ မြို့သို့ သွားသောလမ်းကို မသိသောသူ ကဲ့သို့ မိုက်သော သူသည် ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း သူတပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေတတ်၏။

၁၆ ငယ်သား အစိုးရ၍ မှူးမတ်များ အချိန်မဲ့ နံနက်စောစော စားသောက်တတ်သော ပြည်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။

၁၇ မင်းသား အစိုးရ၍ မှူးမတ်တို့သည် လွန်ကျူးစွာ မစားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန်မှ အားဖြည့်ခြင်းငှါသာ စားသောက်တတ်သော ပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၈ အလွန် ပျင်းရိခြင်း အားဖြင့် အိမ်သည် ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လက်နှင့်မပြုပြင်ဘဲနေလျှင် အိမ်မိုးယိုတတ်၏။

၁၉ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ ပွဲကို လုပ်တတ်၏။ စပျစ်ရည်သည်လည်း ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ငွေမှုကား၊ အရာရာ၌ နိုင်တတ်၏။

၂၀ ရှင်ဘုရင်ကို စိတ်ဖြင့်မျှ မကျိန်ဆဲနှင့်၊ လူကြီးကို အိပ်ခန်းထဲ၌မျှ မကျိန်ဆဲနှင့်။ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်သည် ထိုအသံကို ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ပျံတတ်သော အကောင်သည် ထိုအမှုကို ဘော်ပြုလိမ့်မည်။

၁၁

၁ သင်၏ အစာကို ရေပေါ်မှာ ပစ်ချလော့။ ကာလကြာမြင့်မှ တဖန် တွေ့လေဦးမည်။

၂ လူ ခုနစ်ယောက် မက၊ ရှစ်ယောက်တို့အား ဝေမျှလော့။ မြေပေါ်မှာ အဘယ်အမှု ရောက်မည်ကို သင်မသိ။

၃ မိုဗ်းတိမ်တို့သည် မိုဗ်းရေနှင့် ပြည့်သောအခါ မြေပေါ်မှာ ရွာတတ်၏။ သစ်ပင်သည် တောင်ဘက်သို့ လဲသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ဘက်သို့ လဲသည်ဖြစ်စေ၊ လဲသော အရပ်၌ နေရာကျ၏။

၄ လေကို မှတ်တတ်သော သူသည် မျိုးစေ့ကို မကြို၊ မိုဗ်းတိမ်တို့ကို မဟဏပြုတတ်သော သူသည်လည်း စပါးကို မရိပ်ရာ။

၅ နံဝိညာဉ် သွားရာလမ်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ ဝမ်း၌ အရိုးတို့သည် အဘယ်သို့ တိုးပွားသည်ကို၎င်း၊ မသိနိုင်သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို မသိနိုင်။

၆ နံနက် အချိန်၌ မျိုးစေ့ကို ကြံလော့။ ညဦးအချိန်၌လည်း မကြံဘဲ မနေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်အရာသည် အကျိုးရှိမည်ကို၎င်း၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှ အကျိုးရှိမည်ကို၎င်း မသိနိုင်။

၇ အကယ်စင်စစ် အလင်းသည် ချို၏။ နေရောင်ခြည်ကို မြင်၍ ပျော်ပါးစရာရှိ၏။

၈ သို့ရာတွင်၊ လူသည် အသက်တာ ရှည်၍ အစဉ်ရွှင်လန်းသော်လည်း၊ မှောင်မိုက် ကာလကို အောက်မေ့ပါစေ။ ထိုကာလ ကြာမြင့်လိမ့်မည်။ ဖြစ်လတုံ့သမျှတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၉ အချင်း လူပျို၊ အသက်ပျိုသောအခါ ပျော်မွေ့လော့။ အသက် ပျိုစဉ်ကာလတွင် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်း ရှိလော့။ ကိုယ်အလို ရှိရာလမ်းနှင့်၊ ကိုယ်ညာဏ်ပြသော လမ်းသို့ လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ဘုရားသခင် စစ်ကြော၍၊ သင့်ကို အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု အောက်မေ့လော့။

၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှားလော့။ အသက်ငယ်ခြင်းအရာနှင့် အရွယ်ပျိုခြင်းအရာသည် အနတ္တဖြစ်၏။

၁၂

၁ ငါနေ၍ မပြောနိုင်ဟု ဆိုရသော ကာလသည် မနီး၊ ဆိုးသောကာလ မရောက်မှီ၊ ယခု အသက်ပျိုစဉ်အခါပင်၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကို အောက်မေ့လော့။

၂ နေနှင့်အလင်း၊ လနှင့် ကြယ်တို့သည် ကွယ်၍ မိုဗ်းရွာပြီးမှ၊ အထပ်ထပ် ရွာတတ်သော ကာလ မရောက်မှီ အောက်မေ့လော့။

၃ ထိုကာလ၌ အိမ်စောင့် တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ ခိုင်ခံ့သော သူတို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဆန်ကြိတ်သော သူတို့သည် နည်းသောကြောင့် ရပ်ကြလိမ့်မည်။ ပြတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်သော သူတို့သည် အလင်းကွယ် ကြလိမ့်မည်။

၄ ကြိတ်သံ လျော့သောအခါ၊ လမ်းနားမှာ တံခါးရွက်တို့သည် စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက်သံကို ကြားသောအခါ၊ စောစော ထလိမ့်မည်။ သီချင်းသည်မ အပေါင်းတို့သည် အသံ သေးကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုကာလ၌ မြင့်သော အရာတို့ကို ကြောက်ကြ လိမ့်မည်။ လမ်း၌ဘေးတွေ့မည်ဟု ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗာတံပင် ပွင့်လိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်သည် မိမိ၌ မိမိ လေးလိမ့်မည်။ အလိုဆန္ဒ လျော့လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ လူသည် ထာဝရ နေရာသို့ သွားဆဲ ရှိ၍၊ ဝိုခြင်းသည်တို့သည် လမ်းတို့၌ လှည့်လည်ကြ၏။

၆ ငွေကြိုးပြုတ်ခြင်း၊ ရွှေဖလားကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း ၌ ရေပုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေကျင်းနားမှာ စက်ကျိုးခြင်း အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုကာလ၌ မြေမှုန့်သည် နေရင်းမြေသို့၎င်း၊ ဝိညာဉ်သည် အရင်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင့် ထံသို့၎င်း ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၈ အနတ္တသက်သက်၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ် ကြသည်ဟု ဓမ္မဒေသနာ ဆရာ ဟော၏။

၉ ဓမ္မဒေသနာဆရာသည် ပညာရှိသည် အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့အား ပညာအတတ်ကို သွန်သင်လေ့ရှိ၏။ လုံ့လဝီရိယပြုလျက် များစွာသော သုတ္တံစကားတို့ကို ရှာဖွေ၍ စီရင်၏။

၁၀ ဓမ္မဒေသနာ ဆရာသည် နားထောင်ဘွယ်သော စကားကို ရှာ၍၊ ရေးထားချက် စကားသည် မြှောင့်မတ်သော စကား၊ သမ္မာစကား ဖြစ်၏။

၁၁ ပညာရှိသော သူ၏စကားသည် တုတ်ချွန်နှင့်၎င်း၊ တပါးတည်းသော သိုးထိန်းကြီး အပ်ပေးတော်မူ၍ ပရိသတ်အုပ်တို့ ရိုက်ထားသော သံချွန်နှင့်၎င်းတူ၏။

၁၂ တဖန်တုံ၊ ငါသား၊ ထိုသို့သော စကားအားဖြင့် ဆုံးမခြင်းကို ခံလော့။ စာများကို စီရင်၍ မကုန်နိုင်။ စာကိုကြိုးစား၍ ကြည့်ရှုခြင်း အမှုသည်၊ ကိုယ်ကို နှောင့်ရှက်သောအမှု ဖြစ်၏။

၁၃ အချုပ်အခြာ စကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့။ ဤရွေ့ကား၊ လူနှင့် ဆိုင်သောအမှုဟူကား အလုံးစုံ တို့ကို ချုပ်ခြာသတည်း။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း သော ဝှက်ထားခြင်းမှ စ၍၊ အလုံးစုံသောအမှု၊ ကောင်း မကောင်း ရှိသမျှတို့ကို စစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလတံ့သတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသော ဒေသနာကျမ်း ပြီး၏။

ရှောလမုန် သီချင်း။ THE SONG OF SOLOMON

၁

၁ သီချင်း တကာတို့တွင် အထွဋ် ဖြစ်သော ရှော လမုန် သီချင်း။

၂ သခင် နှုတ်ဆက်သော နမ်းခြင်းဖြင့် ကျွန်မကို နမ်းပါစေ။ ကိုယ်တော်၏ မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက် သာ၍ ကောင်းပါ၏။

၃ ကိုယ်တော်၌ မွှေးကြိုင်သော နံ့သာဆီ ကဲ့သို့၊ နာမတော်သည် သွန်းလောင်းသော နံ့သာဆီ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သတို့သမီးကညာ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချစ်ကြပါ၏။

၄ ကျွန်မကို သွေးဆောင်တော်မူပါ။ ကျွန်မတို့သည် နောက်တော်သို့ ပြေး၍ လိုက်ကြပါမည်။ အရှင်

မင်းကြီးသည် အိမ်တော်အတွင်း ခန်းထဲသို့ ကျွန်မကို ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းကြမည်။ မေတ္တာတော်ကို စပျစ် ရည်ထက် သာ၍ ချီးမွမ်းကြမည်။ သတို့သမီးကညာ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ချစ်ကြပါ၏။

၅ အို ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါသည် ကောဒတဲ ကဲ့သို့ မည်းသော အဆင်း ရှိသော်လည်း၊ ရှောလမုန် မင်း၏ ကုလားကာ ကဲ့သို့ တင့်တယ်သေး၏။

၆ ငါသည် နေပူကို ခံ၍ မည်းသော အဆင်းရှိသော ကြောင့်၊ ငါ့ကို မကြည့်ရှုကြပါနှင့်။ ငါ့ မိခင်၏ သားသမီး တို့သည် ငါ့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ ကို စောင့်စေကြ၏။ ကိုယ် ဥယျာဉ်ကို မစောင့်ရပါ။

၇ ကျွန်မ နှစ်သက် နှစ်လိုရာ အရှင်၊ ကိုယ်တော် သည် သိုးများကို အဘယ်မှာ ထိန်းတော်မူသည်ကို၎င်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အဘယ်မှာ အရိပ်ခိုစေတော်မူသည် ကို၎င်း ပြတော်မူပါ။ ကျွန်မသည် အခြားတပါးသော သိုးထိန်း နောက်သို့ အဘယ်ကြောင့် လမ်းလွဲ၍ လိုက်ရပါအံ့နည်း။

၈ မိန်းမ တကာတို့ထက် အဆင်းလှသော အစ်မ၊ သင်သည်မသိလျှင်၊ သိုးများခြေရာသို့ လိုက်သွား၍၊ သိုးထိန်း တဲများအနားမှာ သင်၏ သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပါလော့။

၉ ငါချစ်သော နှမ၊ သင့်ကို ဖာရောမင်း ရထား၌ ကသောမြင်းနှင့် ငါပုံပြမည်။

၁၀ သင်၏ပါးသွယ်၌ မုတ်ပုတီး တန်ဆာဆင်လျက်၊ လည်ပင်း၌ ပုလဲ အသွယ်သွယ်ဆွဲလျက်၊ သင်သည် တင့်တယ်လှ၏။

၁၁ ငွေနှင့် အပြောက်ချယ်သော ရွှေပုတီး အသွယ် သွယ်ကိုလည်း လုပ်၍ ပေးဦးမည်။

၁၂ အရှင်မင်းကြီးသည် စားပွဲတော် နားမှာ ထိုင် နေစဉ်၊ ငါထုံသော နာဒု ဆီမွှေးအနံ့သည် တယုံပျံ့ တလိုင်လိုင် ဖြစ်လေ၏။

၁၃ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ငါ၌ မုရန်နံ့သာပုံဖြစ်၍၊ ဝိုရင်အုံကြားမှာ တညွှတ်လုံး အိပ်ရမည်။

၁၄ ငါချစ်ရာ သခင်သည် အင်္ဂါဒဉ္ဇယျာဉ်မှ ဖြစ်သော ဟနီာခက်ရွက်စည်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၁၅ ငါချစ်သော နှမ၊ သင်သည် အဆင်း လှပေ၏။ အလွန် လှပေ၏။ ချိုးမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၆ ငါချစ်ရာ သခင်သည် အဆင်းလှ၍၊ ချစ်ဘွယ် သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါတို့ အိပ်ရာ ခင်းသည် စိမ်းသော အဆင်းရှိ၏။

၁၇ ငါတို့ ဝိမာန်တိုင်တို့သည် အာရဇ်ပင် အမိုးသည် ထင်းရှူးပင်ဖြင့် ပြီးသတည်း။

J

၁ ကျွန်မသည် ရှာရန်အရပ် နှင်းဆီပွင့်၊ ကွင်းပြင်၌ ပေါက်သော နှင်းပွင့်မျှသာ ဖြစ်ပါ၏။

၂ ဆူးတော ထဲမှာ နှင်းပွင့်ထင် သကဲ့သို့၊ ငါ ချစ်သော သတို့သမီးသည် လူမျိုးသမီးစု ထဲမှာ ထင်ပေ၏။

၃ တောပင်စု ထဲမှာ ရှောက်ချိုပင် ကဲ့သို့ ငါချစ်ရာ သခင်သည် လူမျိုးသားစုထဲမှာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် သူ၏ အရိပ်ဝယ် ပျော်မွေ့ နေထိုင်၍ မြိန်စွာသော အသီးကို စားရ၏။

၄ ပွဲခံရာအိမ်သို့ ဝိုကိုဆောင်သွား၍၊ မေတ္တာတော် အလံကို ဝိုအပေါ်မှာ မိုးတော်မူပြီ။

၅ ငါသည် ချစ်ခြင်း အားဖြင့် ကြင်နာသည် ဖြစ်၍၊ ဝိုကို စပျစ်သီးပျဉ်နှင့် အားဖြည့်ကြပါ။ ရှောက်ချိုသီးကို ကျွေး၍ သက်သာစေကြပါ။

၆ သခင်၏ လက်ဝဲ လက်သည် ငါ့ခေါင်းကို ထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည် ဝိုကိုဘက်လျက် နေတော်မူပါစေ။

၇ ယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သမီး သည် အလိုလို မနိုးမှီ တိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနိုးမည် အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များ ကို တိုင်တည်၍ သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။

၈ ငါချစ်ရာ သခင်၏ စကားသံပေ။ ကြည့်ပါ။ တောင်ကြီး တောင်ငယ်တို့ကို ခုန်ကျော်လျက် ကြွ လာ၏။

၉ ငါချစ်ရာ သခင်သည် သမင်ဒရယ် သငယ်နှင့် တူ၏။ ကြည့်ပါ။ အုတ်ရိုး ပြင်မှာ ရပ်တော်မူ၏။ ပြတင်းပေါက်ဝတွင် ကြည့်လျက်၊ ပြတင်းရွက်ကြားမှာ ကိုယ်ကို ပြလျက် နေတော်မူ၏။

၁၀ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ခေါ်၍ ပြောသည်ကား၊ ငါချစ်သော နှမ၊ ငါ၏ မိန်းမလှ၊ ထ၍ လာခဲ့ပါ။

၁၁ ဆောင်းကာလ လွန်ပြီ။ မိုဗ်းလည်း ကြည့် လင်ပြီ။

၁၂ မြေကြီးပေါ်မှာ ပန်းများ ပွင့်ကြပြီ။ ငှက်တို့ မြည် တွန်ချိန်လည်း ရောက်လေပြီ။ ငါတို့ မြေ၌ ချိုးငှက် တွန်သံကိုလည်း ကြားရ၏။

၁၃ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် စိမ်းသော အသီးကို မှည့်စေ၏။ စပျစ်နှယ်ပင်လည်း ပွင့်လျက် မွှေးကြိုင်၏။ ငါချစ်သော နှမ၊ ငါ၏ မိန်းမလှ၊ ထ၍ လာခဲ့ပါ။

၁၄ တောင်ပေါ်၌ ခိုလှုံရာကျောက် ကြားတွင် ရှိသော ငါ၏ ချိုးငှက်၊ သင်၏မျက်နှာကို မြင်ပါရစေ။ သင်၏စကားသံကို ကြားပါရစေ။ သင်၏ စကားသံ သည် ချို၏။ သင်၏ မျက်နှာလည်း လှ၏။

၁၅ စပျစ်နှယ်ပင်တို့ကို ဖျက်လတ်သော မြေခွေးများ နှင့် မြေခွေးကလေးများကို ငါတို့တို့ ဘမ်းကြလော့။ ငါတို့စပျစ်နှယ်ပင်တို့သည် အပွင့်ပွင့်လျက် ရှိကြ၏။

၁၆ ငါချစ်ရာ သခင်ကို ငါဆိုင်ပေ၏။ ငါ့ကိုလည်း သခင်ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော၌ ကျက်စားတော်မူ၏။

၁၇ မိုဗ်းမ သောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ် မပြေးမှီ၊ ငါ ချစ်ရာ သခင်၊ ဗေသာတောင် ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ် သငယ် ကဲ့သို့ တဖန် ပြတော်မူပါ။

၃

- ၁ ဝါ့ ဝိညာဉ် ချစ်သော သူကို ညဉ့်အခါ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ငါ့ရှာ၏။ ရှာသော်လည်း မတွေ့။
- ၂ ငါထမည်။ မြို့လမ်းတို့တွင် လည်မည်။ ဝါ့ဝိညာဉ် ချစ်သောသူကို လမ်းမတို့တွင် ရှာမည်ဟု ဆိုလျက် ရှာသော်လည်း မတွေ့။
- ၃ မြို့ကိုလည်သော ကင်းစောင့်တို့သည် ဝါ့ကို တွေ့ကြသော်၊ ဝါ့ဝိညာဉ် ချစ်သောသူကို မြင်ကြသ လောဟု ငါမေး၏။
- ၄ သူတို့မှ အနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင်၊ ဝါ့ဝိညာဉ် ချစ်သောသူကို တွေ့၏။ ငါသည် သူ့ကို မလွှတ်။ အမြဲ ကိုင်၍ ဝါ့ကို ဘွားမြင်သော မိခင်၏ အိမ်၌ အိပ်ရာ အခန်းထဲသို့ ဆောင်ခဲ့၏။
- ၅ ယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သမီး သည် အလိုလို မနိုးမှီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနိုးမည် အကြောင်း၊ တော၌ ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များ ကို တိုင်တည်၍၊ သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။
- ၆ မုရန်၊ လောဗန်အစ ငိုသော ကုန်သည် ရောင်း တတ်သောနံ့သာမှုန့် မျိုးကို မီးရှို့၍၊ ထသောမီးခိုးတိုင် သဏ္ဍာန် ရှိလျက်၊ တောထဲကလာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ရှောလမုန် မင်း၏ ယာဉ်ပျံတော်ကို ကြည့်ကြလော့။ သူရဲခြောက်ကျိပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသား သူရဲ အခြွေအရံ ရှိကြ၏။
- ၇ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထားကိုင်လျက်၊ စစ်မှု စစ်ရေး၌ လေ့ကျက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။
- ၈ ညဉ့်အခါ စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ လူတိုင်း မိမိပေါင်၌ မိမိထားကို မြှောင်ထားလျက် ရှိ၏။
- ၉ လေဗနန် သစ်သားဖြင့် ရှောလမုန် မင်းကြီး လုပ်တော်မူသော ယာဉ်ပျံတော်ဖြစ်၏။
- ၁၀ ကွန်းစင်တိုင်တို့ကို ငွေဖြင့်၎င်း၊ အောက်ပိုင်းကို ရွှေဖြင့်၎င်း၊ ထိုင်ရန် ဖုံကို နီမောင်းသော ကမ္မလာ ဖြင့်၎င်း ပြီးစေတော်မူ၏။ အတွင်းကို မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့သည် မေတ္တာနှင့် ချယ်လှယ် ကြပြီ။
- ၁၁ ဇိအုန် သတို့သမီးတို့၊ လက်ထပ် မင်္ဂလာဆောင် သောနေ့၊ နှလုံးတော် ရွှင်လန်းသော နေ၌ မယ်တော် တင်သော ဦးရစ်သရဖူကို ဆောင်းတော်မူသော ရှောလမုန်မင်းကြီးကို သွား၍ ဖူးမြင်ကြလော့။

၄

- ၁ သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။ ငါချစ်သော နှမ၊ အလွန် လှပေ၏။ ဗျာပါဆံကြားမှာ ချိုးမျက်စိနှင့်

- ပြည့်စုံ၏။ ဆံပင်သည်လည်း ဂိလဒိတောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော ဆိတ်စု ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
- ၂ သင်၏ သွားတို့သည်လည်း အမွှေးညှပ်၍၊ ရေချိုးရာမှ တက်လာသော သိုးစုကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှ မလျော့။ အမွှာသာ ဘွားတတ်ကြ၏။
- ၃ နှုတ်ခမ်းသည်လည်း နီတွေးသော ကြိုးနှင့်တူ၏။ စကားသံလည်း သာယာပေ၏။ နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရှက်နှင့် တူကြ၏။
- ၄ လည်ပင်းသည်လည်း၊ သူရဲတို့သာ သုံးဆောင် တတ်သော ဒိုင်းလွှား တထောင် ဆွဲထားသော လက်နက်စုံ ဘဏ္ဍာတိုက် တည်းဟူသော ဒါဝိဒိမင်း၏ ရဲတိုက်နှင့် တူ၏။
- ၅ ရင်သား နှစ်ဘက်တို့သည် နှင်းတော၌ ကျက်စားသော ဒရယ်သယ် အမွှာနှင့် တူကြ၏။
- ၆ မိုဗ်းမသောက်၊ မှောင်မိုက် အရိပ် မပြေးမှီ၊ ငါသည် မုရန်တောင်နှင့် လောဗန်ကုန်းသို့သွားမည်။
- ၇ ငါချစ်သော နှမ၊ သင်သည် အပြစ်တစ်ခု တခုမျှ မရှိ။ တကိုယ်လုံး လှပေ၏။
- ၈ ငါနှင့်အတူ လေဗနန်တောင်က လာပါအပယ်။ ငါနှင့်အတူ လေဗနန် တောင်က လာပါ။ အာမန တောင်ထိပ်၊ ရှန်ရတောင်၊ ဟေရမုန် တောင်ထိပ်၊ ခြင်္သေ့တွင်းများ၊ ကျားသစ်နေရာ တောင်များ အပေါ်က ကြည့်ရှုပါ။
- ၉ ဝါ့ နှမ၊ ဝါ့ ခင်ပွန်း၊ သင်သည် ဝါ့နှလုံးကို လှယူပြီ။ သင်၏ မျက်စိတကြည့်၊ လည်ပင်း တလှည့်ဖြင့် ဝါ့ နှလုံးကို လှယူပြီ။
- ၁၀ ဝါ့ နှမ၊ ဝါ့ ခင်ပွန်း၊ သင်၏ မေတ္တာသည် အလွန် ချိုပေ၏။ သင်၏ မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက် အထူး သဖြင့် ကောင်းပေ၏။ သင်းထုံသော နံ့သာဆီသည် နံ့သာမျိုးတကာတို့ထက် အထူးသဖြင့် မွှေးကြိုင်ပေ၏။
- ၁၁ ဝါ့ခင်ပွန်း၊ သင်၏ နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ ယိုတတ်၏။ လျှာအောက်မှာ နို့နှင့် ပျားရည်ရှိ၏။ အဝတ်တန်ဆာသည်လည်း လေဗနန် အမွှေးအကြိုင် ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လျက် ရှိ၏။
- ၁၂ ဝါ့ နှမ၊ ဝါ့ ခင်ပွန်းသည် ဝင်းကာသော ဥယျာဉ်၊ ပိတ်ထားသော ရေကန်၊ တံဆိပ်ခတ်သော ရေတွင်း ဖြစ်ပေ၏။
- ၁၃ သင်၏ ပျိုးပင်တို့ကား၊ ချိုသော အသီးကို သီးတတ်သော သလဲတော၊ နာဒုပင်နှင့် ရောသော ဟနီာတော၊
- ၁၄ နာဒုပင်၊ ကုရကုမပင်၊ ကြံပင်၊ သစ်ကြံပိုးပင်၊

လောဗန်ပင်မျိုး၊ မုရန်ပင်၊ အကျော်ပင်၊ အမြတ်ဆုံး သော နံ့သာပင်မျိုး ပါကြ၏။

၁၅ ဥယျာဉ်များကို ရေလောင်းစရာ ရေကန်၊ စမ်း ရေတွင်း၊ လေဗန်တောင်က စီးထွက်သော မြစ်ရေ လည်း ပါသတည်း။

၁၆ မြောက်လေ၊ နီးပါ။ တောင်လေ၊ လာပါ။ ငါ့ ဥယျာဉ် အပေါ်သို့ လာကြပါ။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့သည် ပျံ့လှိုင်ပါစေ။ ငါ့ ချစ်ရာ သခင်သည် ဥယျာဉ် တော်သို့ ဝင်၍၊ ချိုသော အသီးကို စားတော်မူပါစေ။

၅

၁ ငါ့ နှမ၊ ငါ့ ခင်ပွန်း၊ ငါ့ ဥယျာဉ်ထဲသို့ ငါဝင်လာပြီ။ ငါ့ မုရန်နှင့် နံ့သားမျိုးကို ခံယူပြီ။ ငါ့ ပျားရည်နှင့် ပျားလပို့ကို စားရပြီ။ ငါ့ နို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ရပြီ။ ငါ့ အဆွေတို့၊ စားကြလော့။ ငါ့ မိတ်ဆွေတို့၊ သောက် ကြ။ ဝစ္စာ သောက်ကြလော့။

၂ ငါသည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နှလုံး နိုးလျက်ရှိ၏။ ငါချစ်ရာ သခင်၏ စကားသံပေ။ ငါ့ နှမ၊ ငါ့ ချစ်သော အမိ၊ ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူ၊ ငါ့အား ဖွင့်ပါ။ ငါ့ခေါင်းသည် နှင်းနှင့်၎င်း၊ ငါ့ဆံပင်သည် ညဉ့်၌ ကျတတ်သော နှင်းစက်များနှင့်၎င်း စိုပြီဟု ဆိုလျက်၊ ခေါက်၍ နေတော်မူ၏။

၃ ကျွန်မသည် အဝတ်ကို ချွတ်ပါပြီ။ အဘယ် ကြောင့် ဝတ်ပြန်ရမည်နည်း။ ခြေကိုလည်း ဆေးပါပြီ။ တဖန် ညစ်အောင် အဘယ်ကြောင့် ပြုရပါမည်နည်း။

၄ ငါချစ်ရာ သခင်သည် လက်တော်ကို တံခါးပေါက် အထဲသို့ သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ချစ်သနား သော စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊

၅ ငါချစ်ရာ သခင်အား တံခါးကို ဖွင့်အံ့သောငါ ထသောအခါ၊ ငါ့လက်မှ မုရန်ဆီ၊ ငါ့လက်ချောင်းတို့မှ ပကတိမုရန်ဆီသည် တံခါးကျင့်တိုင်ပေါ်မှာ စက်စက် ကျလေ၏။

၆ ငါချစ်ရာ သခင်အား ငါဖွင့်သည်ရှိသော်၊ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ စကားသံတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လျက်၊ သခင်ကို ငါရှာသော်လည်း မတွေ့။ ခေါ်သော်လည်း ထူးတော်မမူ။

၇ မြို့တွင် လည်သော ကင်းစောင့်တို့သည် ငါ့ကို တွေ့သော်၊ နာကျင်စွာ ရိုက်ကြ၏။ မြို့ရိုးစောင့်တို့သည် ငါ့ မျက်နှာဖုံးကို လှယူကြ၏။

၈ အို ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ သင်တို့သည် ငါချစ်ရာ သခင်ကို တွေ့လျှင်၊ သူ့ကို ငါချစ်၍ နာနေကြောင်းကို ကြားပြောကြပါဟု၊ ငါ မှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၉ မိန်းမ တကာတို့ထက် အဆင်းလှသော အစ်မ၊

သင်ချစ်ရာ သခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ်ရာ သခင်ထက် အဘယ်သို့ သာသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုသို့ မှာထား တောင်းပန်ရမည် အကြောင်း၊ သင် ချစ်ရာ သခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ်ရာ သခင်ထက် အဘယ်သို့ သာသနည်း။

၁၀ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ဖြူသောအဆင်း၊ နီသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ လူတသောင်းတို့တွင် အထွဋ် အမြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ ဦးခေါင်းတော်သည် ရွှေစင်နှင့် တူ၏။ ဆံပင် တော်သည် ထူထပ်၍၊ ကျီးအ အဆင်း ကဲ့သို့နက်၏။

၁၂ မျက်စိတော်တို့သည် နို့ဥချိုးလျက် မြစ်ရေပေါ်မှာ ပုံပုံ ကြွကြွဝပ်သော ချိုးနှင့်တူကြ၏။

၁၃ ပါးတော်တို့သည် နံ့သာတော၊ မွှေးကြိုင်သော ပန်းတော ကဲ့သို့၎င်း၊ နှုတ်ခမ်းတော်တို့သည် ပကတိ မုရန်ဆီယိုသော နှင်းပွင့် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ လက်တော်တို့သည် မျက်ရွဲစီသော လက်စွပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည် နီလာကျောက်ဖြင့် စီချယ်သော ဆင်စွယ်ဖြူ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၁၅ ခြေထောက်တော်တို့သည် ရွှေစင်ဘိနပ်ပေါ်၌ တည်သော ကျောက်ဖြူတိုင်နှင့် တူကြ၏။ မျက်နှာ တော်သည် လေဗန်တောင် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အာရဇံပင် ကဲ့သို့ ထူးမြတ်ပေ၏။

၁၆ နှုတ်တော်သည် အလွန်ချိုပေ၏။ တကိုယ်လုံး၌ ချစ်တွယ်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ဤသူသည် ငါ ချစ်ရာ သခင်၊ ငါ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်တော်မူသတည်း။

၆

၁ မိန်းမ တကာတို့ထက် အဆင်းလှသော အစ်မ၊ သင်ချစ်ရာ သခင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော် မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့်အတူ သူ့ကို ရှာရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အဘယ် အရပ်သို့ လွဲသွားတော်မူသည်ကို ပြောပါ။

၂ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်၌သစ်သီးကို စား၍၊ နှင်းပွင့်ကို ဆွတ်ယူမည်ဟု၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် နံ့သာ တောသို့ ဆင်းသွားတော်မူ၏။

၃ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ငါ့ကို ဆိုင်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်း သခင်ကို ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော၌ ကျက်စားတော်မူ၏။

၄ ငါချစ်သော နှမ၊ သင်သည် တိရဇမြို့ကဲ့သို့လှ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။ စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။

၅ သင်၏ မျက်စိတို့ကို ငါမှ လွှဲပါ။ သူတို့သည် ငါ့ကို အောင်ပြီ။ သင်၏ ဆံပင်သည်လည်း၊ ဝိလဒ်တောင် ပေါ်မှ ဆင်းလာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၆ သင်၏ သွားတို့သည်လည်း၊ ရေချိုးရာမှ တက်လာသောသိုး စုကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှမလျော့၊ အမွှာသာ ဘွားတတ်ကြ၏။

၇ နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရှက်နှင့် တူကြ၏။

၈ မိဖုရား ခြောက်ကျိပ်၊ မောင်းမမိသံ ရှစ်ကျိပ်၊ အပျိုတော် အတိုင်းမသိ ရှိကြ၏။

၉ ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူသည် ငါ့ဥတပီးတည်းရှိ၏။ ဘွားမြင်သော မိခင်၌ အချစ်ဆုံးသော သမီးဖြစ်၏။ လူမျိုးသမီးတို့သည် သူ့ကိုမြင်၍ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ မိဖုရားများနှင့် မောင်းမမိသံများတို့သည် ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၀ လကဲ့သို့ တင့်တယ်လျက်၊ နေကဲ့သို့ ထွန်းလင်းလျက်၊ စစ်မျက်နှာ ကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လျက်၊ နံနက် ကဲ့သို့ မျှော်ရှုသော သတို့သမီးကား၊ အဘယ်သူနည်း။

၁၁ ချိုင့်ထဲမှာ သစ်သီးများကို ကြည့်ရှု၍ စပျစ်နွယ်ပင် သန်သည် မသန်သည်ကို၎င်း၊ သလဲပင် ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကို၎င်း၊ သိခြင်းငှါ၊ ငါပြုစုသော ဥယျာဉ်သို့ ငါဆင်းသွား၏။

၁၂ သတိမရမီ ဝှံ့ညာဉ်သည် အမိနဒိပ် ရထားကို စီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၃ အို ရှုလမိတ်၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကို ရှုမြင်ရမည် အကြောင်း၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။

ရှုလမိတ်၌ အဘယ်သို့သောအရာကို တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်နည်း။ စစ်တပ်နှစ်တပ်ကဲ့သို့ တွေ့မြင်ကြပါမည်။

၇

၁ အို မင်းသမီး၊ ခြေနှင်းစီးလျက်၊ သင်၏ခြေတို့သည် အလွန် တင့်တယ်ပါ၏။ သင်၏ ခါးဆစ်တို့သည် လိမ္မာသောသူ ပြုပြင်သော ကျောက်ကောင်း ရတနာကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။

၂ သင်၏ ခါးသည် အရည်နှင့် ပြည့်သော ဖလားလုံး ဖြစ်ပါ၏။ ဝမ်းသည်လည်း နှင်းပန်း စီချယ်သော စပါးပုံဖြစ်ပါ၏။

၃ သင်၏ ရင်သား နှစ်ဘက်တို့သည် ဒရယ်သငယ် အမွှာနှင့် တူကြပါ၏။

၄ လည်ပင်းသည် ဆင်စွယ် ရဲတိုက် ကဲ့သို့၎င်း၊

မျက်စိတို့သည် ဟေရှာဘုန်မြို့၊ ဗာသာရ ဗွိမ်တံခါးနားမှာ ရှိသော ရေကန်ကဲ့သို့၎င်း၊ နှာခေါင်းသည် ဒမာသက်မြို့သို့ မျက်နှာပြုသော လေဗနန်ရဲတိုက် ကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်ပါ၏။

၅ သင်၏ ဦးခေါင်းသည် ကရမေလတောင်နှင့် တူ၍၊ ဆံပင်သည်လည်း နီမောင်းသော တန်ဆာဆင်ပါ၏။ မင်းကြီးသည် ကျစ်သော ဆံပင်နှင့် နှောင်ဖွဲ့လျက် ရှိတော်မူ၏။

၆ ငါချစ်သော နမ၊ ငါ ပျော်မွေ့ဘို့ရာ သင်သည် အလွန် လှပ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

၇ သင့်၏ အရပ်သည် စွန်ပလွံပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သင်၏ ရင်သားတို့လည်း စွန်ပလွံ သီးပြုတ်နှင့် တူကြ၏။

၈ စွန်ပလွံပင်ကို ငါတက်မည်။ အကိုင်းအခက်တို့ကို ကိုင်မည်ဟု ငါဆိုသော်၊ တဖန်သင်၏ ရင်သားတို့သည် စပျစ်သီးပြုတ် ကဲ့သို့၎င်း၊ သင် ရှုသော အသက်အနံ့သည် ရှောက်ချိုသီး အနံ့ကဲ့သို့၎င်း၊

၉ သင်၏ နှုတ်သည်လည်း အကောင်းဆုံးသော စပျစ်ရည် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

ထိုစပျစ်ရည်သည် ငါချစ်ရာ သခင် အဘို့ဖြောင့်စွာ စီးတတ်ပါ၏။ အိပ်ပျော်သော သူတို့၏ နှုတ်ခမ်းသို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်တတ်ပါ၏။

၁၀ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ငါ့ကို ဆိုင်တော်မူ၏။ ငါ့အလိုသို့လည်း လိုက်တော်မူတတ်၏။

၁၁ ကြွလာတော်မူပါ။ ငါချစ်ရာ သခင်၊ ကြွလာတော်မူပါ။ တောအရပ်သို့ ထွက်သွား၍ ရွာတို့၌ညဉ့်ကို လွန်စေကြကုန်အံ့။

၁၂ နံနက်စောစော ထ၍ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ စပျစ်နွယ်ပင်၊ သန်သည် မသန်သည်ကို၎င်း၊ အပွင့်များသည် မများသည်ကို၎င်း၊ သလဲပင် ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကို၎င်း၊ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုအရပ်၌ ကျွန်မ၏ မေတ္တာကို ကိုယ်တော်၌ အပ်ပေးပါမည်။

၁၃ အနုဆေးပင်တို့သည် မွှေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါတို့ တံခါးနားမှာ ချိုသောအသီးမျိုး အသစ်အဟောင်းတို့ကို ကိုယ်တော်ဘို့ ကျွန်မသို့ထားပါပြီ ငါချစ်ရာ သခင်။

၈

၁ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မ၏ မိခင်နို့ကို စို့သော မောင်ရင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်စေချင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကျွန်မသည် ပြင်မှာ တွေ့၍ နမ်းပါလိမ့်မည်။ သူတပါး မကဲ့ရဲ့ရ။

၂ ကိုယ်တော်ကို လက်ခွဲ၍၊ မိခင်၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဆောင်သွား ပါလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ကျွန်မကို သွန်သင် သဖြင့် ကျွန်မသည် ဆေးရောသော စပျစ်ရည် နှင့် ကျွန်မ သလဲရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက် တော်မူပါစေမည်။

၃ သခင်၏ လက်ဝဲ လက်သည် ငါ့ ခေါင်းကို ထောက်မလျက် လက်ျာ လက်သည် ငါ့ကို ဘတ်လျက် နေတော်မူပါစေ။

၄ ယေရှုလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သမီး သည် အလိုလို မနိုးမှီတိုင်အောင် မလှုပ်မနိုးမည် အကြောင်း၊ တော၌ ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များ ကို တိုင်တည်၍ သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။

၅ မိမိချစ်ရာ သခင်၌ မြှောင်၍ တောထဲက လာ သော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ငါသည် ရှောက်ချိုပင် အောက်မှာ သင့်ကို နှိုးဆော်ခဲ့ပြီ၊ ထိုအရပ်၌ သင်၏ မိခင်သည် သင့်ကို ပေးစားခဲ့ပြီ၊ ထိုအရပ်၌ သင့်ကို ဘွားမြင်သော သူသည် သင့်ကို ပေးစားခဲ့ပြီ။

၆ ကျွန်မကို ကိုယ်တော်၏ နှလုံးပေါ်မှာ တံဆိပ် ခတ်တော်မူပါ။ လက်ရုံးတော် ပေါ်မှာ တံဆိပ်ခတ်တော် မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မေတ္တာသည် သေခြင်းနှင့်အမျှ တန်ခိုးကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကို မယုံသော စိတ်သဘော သည် မရဏာနိုင်ငံနှင့်အမျှ ခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏ အရှိန် သည် မီးအရှိန်၊ လျှပ်စစ်အရှိန် ဖြစ်ပါ၏။

၇ သို့ရာတွင် ရေများတို့သည် မေတ္တာကို မသတ် နိုင်။ မြစ်ရေတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်။ လူသည် မိမိအိမ်၌

ရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို မေတ္တာတို့ ပေးချင် သော်လည်း၊ အလွန်တရာ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။

၈ ငါတို့၌ ညီမငယ် တယောက်ရှိ၏။ သူသည် သားမြတ်မပေါ်သေး။ ထိုညီမကို တောင်းသောအခါ၌၊ သူအတို့ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။

၉ သူသည် မြို့ရိုးဖြစ်လျှင်၊ သူ့အပေါ်မှာ ငွေပြအိုး ကို ဆောက်မည်။ တံခါးဖြစ်လျှင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့် ခိုင်ခံ့စေမည်။

၁၀ ငါသည် မြို့ရိုးဖြစ်၏။ ငါ့ သားမြတ်တို့သည် ပြအိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသော ကျေးဇူးရှိ၏။

၁၁ ဗာလဟာမုန်ပြည်၌ ရှောလမုန် မင်း၏ စပျစ် ဥယျာဉ်တော် တဆူရှိ၏။ ဥယျာဉ် စောင့်တို့၌ ငါးသဖြင့် သူတို့သည် အသီးကို စားရသည်အတွက် ငွေတ ထောင်စီ ဆက်ကြ၏။

၁၂ ငါပိုင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ရှိ၏။ အိုရှောလမုန်၊ ငွေတစ်ထောင်ကို ကိုယ်တော်အား ဆက်၍ အသီးကိုစောင့် သောသူတို့သည် နှစ်ရာကို ယူရကြ၏။

၁၃ ဥယျာဉ်တို့၌ နေသောသူ သင်၏ စကားသံကို သင်၏ အပေါင်းအဘော်တို့သည် နားထောင်တတ် ကြ၏။ ငါသည်လည်း ကြားပါရစေ။

၁၄ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။ ငါချစ်ရာ သခင်၊ နံ့သာတောင် ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ်သငယ် ကဲ့သို့ ပြုတော်မူပါ။

ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ခရစ်တော်နှင့် အသင်းတော်၏ မေတ္တာကို အကြောင်းပြု၍ စီရင်ရေးထားသော သီချင်းစာ ပြီး၏။

ဟေရှာယ အနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH

၁

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကီမင်းတို့ လက်ထက်၌ အာမုတ်၏သား ဟေရှာယသည် ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍၊ ယုဒပြည်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်မှာ။

၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အိုကောင်းကင်၊ ကြားလော့။ အိုမြေကြီး၊ နားထောင်လော့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ငါကျွေးမွေးပြုစုသော သားသမီးတို့သည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြပြီ။

၃ နွားသော်လည်း မိမိအရှင်ကို သိ၏။ မြည်းသော်လည်း မိမိသခင်၏ မြင်းဖောင်းကို သိ၏။ ကုသရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ငါ့ကို မသိကြ။ ငါ၏လူမျိုးမူကား၊ မဆင်ခြင်တတ်ပါတကား။

၄ ဆိုးယုတ်သော အမျိုး၊ ဒုစရိုက်ဝန်ကို ထမ်းရွက်သော လူစု၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောအန္တယ်၊ ဖောက်ပြန်သော သားသမီးပါတကား။ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။ ကုသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို မရိုမသေပြု၍ ပယ်ကြပြီ။ ကျောခိုင်း၍ ခွါသွားကြပြီ။

၅ သူတို့ကို အဘယ်သို့ ဒဏ်ပေးရ ဦးမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ထပ်၍ ဆုံးမရဦးမည်နည်း။ ဦးခေါင်းသည် အနာသက်သက် ရှိ၏။ နှလုံးသည်လည်း ခွန်အား အလျှင်း မရှိ။

၆ ခြေဘဝါးမှ သည်ဦးခေါင်းတိုင်အောင် ကျန်းမာခြင်းမရှိ။ စုတ်ရှသော အနာ၊ ထိခိုက်၍ ရောင်သော အနာ၊ ရိယွဲသောအနာ သက်သက်ရှိ၏။ ထိုအနာများကို မနှိပ်မနယ်ရ။ အဝတ်နှင့်မစည်းရ။ ဘယောင်းဆီနှင့် မပြောစေရသေး။

၇ သင်တို့ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ၏။ သင်တို့မြို့များကို မီးလောင်ပြီ။ သင်တို့မြေကိုလည်း တက္ကနွန်း တနိုင်သားတို့သည် သင်တို့ မျက်မှောက်၌ စားကြ၏။ ရန်သူဖျက်ပြီး သကဲ့သို့ လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိ၏။

၈ ဇီအုန် သတို့သမီးသည်လည်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ တဲကဲ့သို့၎င်း၊ သခွီးတောင်ယာ၌ လင့်စင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရန်သူတိုင်းသောမြို့ ကဲ့သို့၎င်း ကျန်ရစ်လေ၏။

၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ အနည်းငယ်မျှ ကြွင်းစေတော် မမူလျှင်

ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

၁၀ သောဒုံမြို့ကို အစိုးရသော မင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားကြလော့။ ဂေါမောရမြို့သားတို့၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ ပူဇော်သော ယဇ်အများကို ငါသည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ မီးရှို့၍ ပူဇော်သော သိုးကောင်၊ ဆူဖြူးအောင် ကျွေးသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဆီဥနှင့် ငါဝပြီ။ နွားနှင့် သိုးသငယ်၊ ဆိတ်တို့၏ အသွေးကို ငါမနှစ်သက်။

၁၂ သင်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ မျက်နှာပြုခြင်းငှါ လာကြသောအခါ ငါ့တန်တိုင်းတော်ကို ကျော်နင်းသော သင်တို့၌ ထိုသို့သော အဝတ်ကို အဘယ်သူ တောင်းသနည်း။

၁၃ အချည်းနှီးသောသူ ပူဇော်သက္ကာကို နောက်တဖန် မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်။ သင်တို့ မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်းကို ငါရှုံ့ရှာ၏။ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးသော နေ့ကိုလည်း ရှုံ့ရှာ၏။ အဓမ္မအမှုနှင့် ရောနှောသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတို့ကို သည်းမခံနိုင်။

၁၄ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင်တို့ လဆန်းနေ့များနှင့် သင်တို့ပွဲများကို မုန်း၏။ ငါ့ကို နှောင့်ရှက်စရာဖြစ်၏။ သည်းခံခြင်း အားဖြင့် ငါပင်ပန်း၏။

၁၅ သင်တို့သည် လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ကြသောအခါ ငါသည် မျက်စိကို လွှဲမည်။ များစွာသော ပဌနာကို ပြုကြသောအခါ ငါသည် နားမထောင်။ သင်တို့ လက်တို့သည် အသွေးနှင့် ပြည့်ကြ၏။

၁၆ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆေးကြောကြလော့။ ကိုယ်ကို ကိုယ်စင်ကြယ်စေကြလော့။ သင်တို့ ဒုစရိုက်များကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားကြလော့။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ဖြတ်ကြလော့။

၁၇ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောငှါ သင်ကြလော့။ တရားသဖြင့် ပြုခြင်းငှါ ရှာကြံကြလော့။ ကောက်သောအရာကို ဖြောင့်စေကြလော့။ မိဘမရှိသော သူတို့အဘို့ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ မုတ်ဆိုးမတို့၏ အမှုကို စောင့်ကြလော့။

၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လာကြ။ တရားစီရင်ကြကုန်အံ့။ သင်တို့ အပြစ်သည် နီသော အဆင်းရှိသော်လည်း၊ မိသားစုနှင့်အမျှ ဖြူလိမ့်မည်။ ကတ္တီပါနီ နှင့်အမျှ နီသော်လည်း၊ သိုးမွေး ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၉ သင်တို့သည် ကြည်ညို နားထောင်လျှင်၊ မြေ အသီးအနှံကို စားကြလိမ့်မည်။

၂၀ သို့မဟုတ်၊ ငြင်းဆန်ပုန်ကန်လျှင် ထားလက်နက် ဖြင့်ဆုံးရှုကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၁ သစ္စာရှိသောမြို့သည် အဘယ်သို့မျောက်မထား ပြန်သနည်း။ အထက်ကမြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်၏။ တရားသည် သူ၏ အထဲမှာ နေရာကျ၏။ ယခုမူကား၊ လူအသက်ကို သတ်သော သူတို့သည် နေရာကျကြ၏။

၂၂ သင်၏ ငွေသည်လည်း ချော်ဖြစ်လေပြီ။ သင်၏ စပျစ်ရည်သည် ရေနှင့် ရောလျက်ရှိ၏။

၂၃ သင်၏ မင်းတို့သည် ပုန်ကန်ကြပြီ။ သူခိုး လက်ခံဖြစ်ကြပြီ။ ထိုမင်း အပေါင်းတို့သည် လက် ဆောင်ကို အလိုရှိကြ၏။ တံစိုးကို စားကြ၏။ မိဘ မရှိသော သူတို့ အဘို့ တရားမစီရင်ကြ။ မုတ်ဆိုးမ အမှုကို နားမထောင်ကြ။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲ၊ ငါ့တဘက်၌ နေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားပြီးမှ ငါချင်ရဲပေမည်။ ကိုယ် အဘို့ကိုစောင့်၍ ငါ့ရန်သူတို့ကို အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်မည်။

၂၅ သင့်ကိုလည်း ငါကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ ချော်နှင့် ရှင်းရှင်း ကင်းစင်စေ၍ သင်၏ ကြေးဖြူ ရှိသမျှကိုလည်း ပယ်ရှားမည်။

၂၆ သင်၏ တရားသူကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်မှုမတ်တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ခန့်ထားသည်နည်းတူ၊ တဖန်ငါခန့်ထားဦး မည်။ ထိုနောက်မှ၊ သင်၏နာမကို တရားသောမြို့၊ သစ္စာစောင့်သောမြို့ဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၇ ဇီအုန်မြို့သည် တရားအားဖြင့်၎င်း၊ မြို့သူမြို့သား တို့သည် ဖြောင့်မတ်သော အားဖြင့်၎င်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်း ကို ခံကြလိမ့်မည်။

၂၈ လွန်ကျူးသောသူနှင့် ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ အတူရောက်၍၊ ထာဝရဘုရား ကို စွန့်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၂၉ သင်တို့သည် တပ်မက်ဘူးသော သပိတ်ပင်တို့ ကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ရွေးယူဘူး သော ဥယျာဉ်တို့ကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ အရွက်နှွမ်းသော သပိတ်ပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမရှိသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။

၃၁ ခွန်အားကြီးသော သူသည် ပိုက်ဆံလျှော် ဖြစ် လျက်၊ သူ၏ အမှုသည် မီးပွိုးဖြစ်လျက်၊ ထိုနှစ်ပါးသည် အတူလောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးကို အဘယ်သူမျှ မသတ်ရ။

J

၁ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရည်ဆောင်၍၊ အာမုတ်၏သား ဟေရှာယ ခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အချက် ဟူမူကား။

၂ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တည်သော တောင်သည် တောင်ကြီး တောင်ငယ်တို့၏ ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍ တည်လိမ့် မည်။ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် ထိုတောင်သို့ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။

၃ များပြားသော သူတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ပြသ သွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့ သည် ခြေတော်ရာသို့ လိုက်သွားကြမည်ဟု ခရီး သွားလျက် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇီအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့တွင် တရားစီရင်၍၊ များပြားသော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ထားလက်နက်များကို ထွန်သွား ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လုံ့များကို တံစဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကို တပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း နောက်တဖန် မသင်ကြ။

၅ အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့လာကြလော့။ ထာဝရ ဘုရား၏ အလင်းတော်၌ ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။

၆ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ယာကုပ် အမျိုးသား တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကဲ့သို့ အနာဂတ္တိဆရာ ဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားနှင့် အပေါင်းအဘော်ပြုကြ၏။

၇ သူတို့ ပြည်သည် ရွှေငွေနှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်း အတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ ပြည်သည် မြင်းနှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ မြင်းရထား အတိုင်းမသိများ၏။

၈ သူတို့ပြည်သည် ရုပ်တုဆင်းတု နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ မိမိ လက်နှင့် လုပ်သောအရာ၊ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့် ဖန်ဆင်းသော အရာကိုပင် သူတို့သည် ဦးချကြသည် တကား။

၉ ထိုကြောင့်၊ ယုတ်သောသူလည်း ဦးနှိမ့်ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်း ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူတို့ အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် လွှတ်တော်မမူရာ။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်အံ့ သောငှါ ထတော်မူသော ထိုအခါ၊ ဘုရားကို ကြောက် ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်အရှိန်ကြောင့်၊ ကျောက်ထဲသို့ ဝင်လော့။ မြေမှုန့်၌ ပုန်း၍နေလော့။

၁၁ ထိုကာလ၌ လူတို့၏မော်သော မျက်နှာကို နှိမ့် ရမည်။ လူတို့၏ မာနကိုလည်း ရှုတ်ချရမည်။ ထာဝရ ဘုရား တပတ်တည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက် တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်ကာလသည် ကြီးမြင့်သောအရာနှင့် မိုမောက် သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဆီးတား၍၊ သူတို့သည် နှိမ့်ချခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၃ ကြီးမြင့်သော လေဗနန်အာရဇ် ပင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ ဗာရှန်သပိတ်ပင် ရှိသမျှကို၎င်း၊

၁၄ မြင့်သောတောင် ရှိသမျှကို၎င်း၊ မိုမောက်သော တောင်ပို့ ရှိသမျှကို၎င်း၊

၁၅ မြင့်သောရဲတိုက် ရှိသမျှကို၎င်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုး ရှိသမျှကို၎င်း၊

၁၆ တာရှုသင်္ဘော အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ နှစ်သက်ဘွယ် သော ရူပါရုံအလုံးစုံတို့ကို၎င်း ဆီးတားလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုကာလ၌ လူတို့၏ မာနကို ရှုတ်ချ၍၊ လူတို့၏ စိတ်မြင့်သော သဘောကို နှိမ့်ရမည်။ ထာဝရဘုရား တပတ်တည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ လိမ့်မည်။

၁၈ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် ရှင်းရှင်း ကွယ်ပျောက်ကြ လိမ့်မည်။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့် အံ့သောငှါ ထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကို ကြောက်ခြင်း အရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော် အရှိန်ကြောင့် လူတို့သည် ကျောက်တွင်း၊ မြေတွင်း ထဲသို့ ဝင်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုကာလ၌ လူတို့သည် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ဘို့ မိမိတို့ လုပ်ဘူးသော ငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတို့ကို ပွေးများ၊ လင်းနို့များ၌ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်အံ့ သောငှါ ထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကို ကြောက် ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် အရှိန်ကြောင့် ကျောက်တွင်း၊ ချောက်ကြား ထဲသို့ ပြေးဝင်ကြ လိမ့်မည်။

၂၂ နှာခေါင်းနှင့် အသက်ရှုတတ်သော လူသတ္တဝါကို မကိုးစားကြနှင့်။ ထိုသို့သောသူကိုအဘယ်သို့ ပမာဏ ပြုစရာ ရှိသနည်း။

၃

၁ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မုန့်အထောက်အပင့်နှင့် ရေအထောက်အပင့် ရှိသမျှမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော အထောက်အပင့်တို့ကို ယေရုရှင်လင်မြို့နှင့် ယဒပြည်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၂ တန်ခိုးကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ၊ တရား သူကြီး၊ ပရောဖက်၊ ဗေဒင်တတ်၊ အသက်ကြီးသူ၊

၃ သွေးသောက်ကြီး၊ အရာရှိ၊ တိုင်ပင် မျူးမတ်၊ လက်သတ္တိ ရှိသောသူ၊ နှုတ်သတ္တိရှိသော သူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၄ ထိုပြည်တွင် သူငယ်တို့ကို မင်းအရာ၌ ငါခန့် ထား၍ နို့စို့ သူငယ်တို့သည် အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။

၅ ပြည်သားတို့သည် တယောက်ကို တယောက်၊ အိမ်နီးချင်းတယောက်ကို တယောက် ညှဉ်းဆဲကြ လိမ့်မည်။ သူငယ်သည် အသက်ကြီးသူကို၎င်း၊ လူ ယုတ်သည် လူမြတ်ကို၎င်း၊ စော်ကားလိမ့်မည်။

၆ ထိုကြောင့်၊ လူသည် ပေါက်ဘော်ချင်း ညီအစ်ကို ကို ကိုင်ဆွဲ၍၊ သင်၌ အဝတ်ရှိသေး၏။ လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်၌ မင်းပြုပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ပြုပျက် ရာကိုလည်း ပြုပြင်ပါဟု ဆိုလျှင်၊

၇ သူကလည်း၊ ငါသည် ပြုပြင်နိုင်သောသူ မဟုတ်။ ငါ့အိမ်၌ မုန့်လည်း မရှိ။ အဝတ်လည်း မရှိ။ ငါ့ကို ပြည်သားတို့ အပေါ်မှာ မင်းမပြုပါစေနှင့်ဟု အတည် အလင်း ပြောဆိုလိမ့်မည်။

၈ ယေရုရှင်မြို့ ပြုလဲလျက်၊ ယဒပြည် ဆုံးရှုံး လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ စကားနှင့် သူတို့ အကျင့်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အလိုတော်နှင့် မညီ၊ ဘုန်းကြီးသော မျက်စိတော်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုကြ၏။

၉ သူတို့မျက်နှာ အနေအထားသည် သူတို့တဘက်၌ သက်သေခံ၏။ မိမိတို့ ဒုစရိုက်ကို မဝက်၊ သောဒုံ မြို့သား ကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ပြုကြ၏။ သူတို့ဝိညာဉ်၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မကောင်းကျိုးကို မိမိတို့၌ ဆပ်ပေးကြပြီ။

၁၀ ပြောင့်မတ်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ ဟု ထိုသူအား ပြောလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိအကျင့်တို့၏ အကျိုးကို ခံစားရလိမ့်မည်။

၁၁ မတရားသော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ မကောင်းသော အမှုနှင့် တွေ့လိမ့်မည် အကြောင်းမူကား၊ သူကျင့်သော အကျင့်တို့၏ အပြစ်ကို သူ၌ ဆပ်ပေးရလိမ့်မည်။

၁၂ ငါ၏ လူများကိုကား၊ သူငယ်တို့သည် ညှဉ်းခံကြ၏။ မိန်းမတို့သည်လည်း အုပ်စိုးကြ၏။ ငါ၏ လူများတို့ သင်တို့အား လမ်းပြသော သူတို့သည် လမ်းလွဲစေကြ၏။ သင်တို့ သွားသော လမ်းခရီးကိုလည်း ဖျက်ကြ၏။

၁၃ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိအမှုကို စောင့်အံ့ သောငှါ ထတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု အားထုတ်တော်မူ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့တွင် အသက်ကြီးသူတို့ကို၎င်း၊ မင်းတို့ကို၎င်း၊ တရားစီရင်ရာ၌ ဆီးကြိုတော်မူမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ဥယျာဉ်တော်ကို စားကြပြီ။ ဆင်းရဲသော သူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍၊ မိမိတို့ အိမ်၌ သိုထားကြပြီ။

၁၅ ငါ၏လူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် နှိပ်စက်ကြသနည်း။ ဆင်းရဲသားတို့၏ မျက်နှာကို အဘယ်ကြောင့် ကြိတ်ကြသနည်းဟု ကောင်းကင်စိုလ်ခြေသခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇီအုန် သတို့သမီးတို့သည် စိတ်မြင့်၍၊ မိမိလည်ပင်းကို ပြုလျက်၊ မျက်စိလော်လည်လျက်၊ ခြေချင်းတန်ဆာ မြည်လျက်၊ စိတ်စိတ် လှမ်းသွားတတ်သောကြောင့်၊

၁၇ ဘုရားရှင်သည် ဇီအုန်သတို့သမီးတို့ကို ခေါင်းတုံး ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့မှ အဝတ်ကို ပယ်၍ အရှက်ခွဲတော်မူမည်။

၁၈ ထိုကာလ၌ ဘုရားရှင်သည် သူတို့ ခြေချင်း၊ ဈာဦးထုပ်၊ လဆန်း ရုပ်လည်ဆွဲ၊

၁၉ နားသန်သီး၊ လက်ကောက်၊ မျက်နှာဖုံး၊

၂၀ ပေါင်းသရဖူ၊ ရွှေခြေကြိုး၊ ခါးပန်း၊ နှာခေါင်းဘူး၊

၂၁ လက်ဖွဲ့၊ လက်စွပ်၊ နှာဆွဲ

၂၂ ရွှေဈာအင်္ကျီ၊ တပက်၊ ခေါင်းချုံ၊ လွယ်အိတ်၊

၂၃ လွယ်မှန်၊ အတွင်းအင်္ကျီ၊ ဦးရစ်၊ တင်းတိမ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။

၂၄ မွှေးသော အနံ့အရာ၌ ပုပ်စပ်သော အနံ့၊ ခါးစည်းအရာ၌ ခါးကြိုး၊ ကျစ်သော ဆံပင်အရာ၌ ခေါင်းတုံးခြင်း၊ ရင်စည်းတန်ဆာအရာ၌ လျှော်တေကြိုး၊ လှသော အဆင်းအရာ၌ သံပူထိုးချက်ရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၅ သင်၏ လူတို့သည် ထားလက်နက်ဖြင့်၎င်း၊ သင်၏ သူရဲတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်၎င်း လဲ၍ ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၂၆ သူ၏ တံခါးတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊

၄

၁ သူသည် လူဆိတ်ညံ့ရာ မြေပေါ်မှာ ထိုင်ရလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ မိန်းမ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ယောက်ျား တယောက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်မှန်ကို စားပါမည်။ ကိုယ်အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်ပါမည်။ ကျွန်မတို့ကို မောင်၏ နာမဖြင့် သမုတ်ခြင်းသာ ရှိစေ၍၊ ကျွန်မတို့ ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပါဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရ ဘုရား၏ အညွန့်သည် ဘုန်းအသရေ ပွင့်လန်း လိမ့်မည်။ လွတ်သော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အဘို့၊ မြေအသီးအနှံသည် ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ်လိမ့်မည်။

၃၊ ၄ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်သော ဝိညာဉ်၊ မီးလောင်သော ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့်၊ ဇီအုန် သတို့သမီးတို့၏ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ အသွေးကို မြို့ထဲက ပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင်၊ ဇီအုန်တောင်မှာ ကျန်ကြွင်း၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်သောသူ တည်းဟူသော အသက်စာရင်း ဝင်သမျှသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဇီအုန်တောင်မှာ ရှိသမျှသော အိမ်များနှင့် စည်းဝေးရာ ပရိသတ်များ အပေါ်တွင်၊ နေ့အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ်နှင့် မီးခိုးကို၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ မီးလျှံ အလင်းကို၎င်း၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မြတ်သောအရာ အလုံးစုံတို့ကို လွှမ်းမိုးတော်မူလိမ့်မည်။

၆ နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကို ကွယ်ကာသော တံ၊ မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်းရောက်မှ လုံခြုံသော ခိုလှုံရာဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ ငါ ချစ်ရာ သခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကို အကြောင်းပြု၍၊ မေတ္တာသီချင်းကို ရှေ့တော်၌ ဆိုပေအံ့။ မြေကောင်းသော တောင်ပေါ်မှာ ငါချစ်ရာ သခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော် တဆူရှိ၏။

၂ မြေကို တူး၍ ကျောက်ခဲတို့ကို ရှင်းလင်းစေပြီးမှ၊ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နှယ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ ဥယျာဉ် ထဲမှာ မှီခိုရာ တဲလင့်ကိုလည်း ဆောက်၍၊ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းကိုလည်း တူးတော်မူ၏။ ထိုအခါ စပျစ်သီးကို သီးမည်ဟု မြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဗောဂုဿီကို သီးပါသည်တကား။

၃ ယခုမှာ အိုယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ငါနှင့် ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်အမှုကို စီရင်ကြပါလော့။

၄ ငါ့ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ငါကျေးဇူး ပြုနိုင်လျက်၊ မပြုသေးသော အရာတစ်ခုတခု ရှိသလော။ စပျစ်သီးကို သီးမည်ဟု မြော်လင့်သည် ရှိသော်၊ ဗောဂုဿီကို အဘယ်ကြောင့် သီးသနည်း။

၅ ယခု နားထောင်ကြ။ ငါ့ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ငါပြုရမည်အမှုကို သင်တို့အား ငါတော်ပြမည်။ စောင်ရန်းကို ငါပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ အုတ်ရိုးကို ငါဖျိုသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

၆ ဥယျာဉ်ကို ငါရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးမည်။ အဘယ်သူမျှ မပြင်ဆင်ရ။ အဘယ်သူမျှ မတူးမဆွရ။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုဥယျာဉ် အပေါ်မှာလည်း မိုသီးရွာစေခြင်းငှါ ငါပညတ်မည်။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးတည်း။ နှစ်သက်တော်မူသော ပျိုးပင်ကား၊ ယုဒလူတည်း။ တရားစီရင်ခြင်းကို မြော်လင့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း အရာ၌လည်း ဝိုင်းကြွေးခြင်းကို၎င်း တွေ့မြင်တော်မူ၏။

၈ မိမိတို့သည် မြေ၏ အလယ်၌ တစုတည်း နေရာကျ၍၊ လပ်သောအရပ် မရှိစေခြင်းငှါ၊ အိမ်တဆောင်နှင့် တဆောင်ကို၎င်း၊ လယ် တကွက်နှင့် တကွက်ကို၎င်း၊ ဆက်တတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၉ ငါ၏ နားအပါး၌ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ကြီးကျယ် တင့်တယ်သောအိမ် အများတို့သည် နေသောသူ မရှိ။ လူဆိတ်ညံ့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်ဥယျာဉ် တပယ်သည် စပျစ်ရည် တဗတ်ကိုမျှသာ ဖြစ်စေမည်။ မျိုးစေ့ကိုလည်း ကြဲသောအခါ၊ ဆယ်ဘို့တွင် တဘို့ကိုမျှသာ ရကြလိမ့်မည်။

၁၁ သေရည် သေရက်ကို သောက်အံ့သောငှါ၊ နံနက်စောစော ထ၍ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးအံ့သောငှါ၊ ည၌ ကိုလည်း လွန်စေတတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၁၂ သူတို့၏ ပွဲ၌စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စပျစ်ရည် ပါတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုကား၊ ပမာဏ မပြုကြ။ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူရာကို မရိပ်မိကြ။

၁၃ ထိုကြောင့် ငါ၏လူတို့သည် ပညာမရှိ။ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြ၏။ များမတ်တို့သည် မွတ်သိပ်၍ သေကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည် ရေငတ်၍ ပူဆွေးလျက် ရှိကြ၏။

၁၄ ထိုကြောင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသည် မိမိလောဘကို ကျယ်စေ၍၊ မိမိစပ်ကို အတိုင်းအရှည် မရှိဘဲ ဖွင့်ဟသဖြင့်၊ သူတို့၏ ဂုဏ်အသရေ အလုံးအရင်း၊ အသံဗလံပြုခြင်း၊ ရှင်လန်းခြင်းတို့သည် ဆင်းမြုပ်ရကြ၏။

၁၅ ယုတ်သော သူလည်း ဦးနှိမ်ခြင်း၊ မြတ်သော သူလည်း ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၍ မာနကြီးသော သူတို့၏ မျက်နှာလည်း ပျက်ရ၏။

၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်ခြင်း အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိတော်မူလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုအခါ သိုးသငယ်တို့သည် အလိုအလျောက် ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ သူဌေး သူကြွယ်ပိုင်ဘူး၍၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌လည်း ဧည့်သည်တို့သည် စားကြလိမ့်မည်။

၁၈ ဒုက္ခကို ဒုစရိုက်ဖြင့် ဆွဲသောသူ၊ လှည်းကြီးဖြင့် ဆွဲသကဲ့သို့၊ အပြစ်ကို ဆွဲငင်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၁၉ သူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်၏ အမှုကို ငါတို့သည် မြင်ရမည်အကြောင်း၊ အလျင်အမြန် ကြိုးစားတော်မူပါစေ။ ငါတို့သည် သိနားလည်ရမည် အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ အကြံတော်သည်၊ အနီးသို့ ချဉ်း၍ ပြည့်စုံပစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၂၀ မကောင်းကို အကောင်း၊ အကောင်းကို မကောင်းဟု ခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်းအရာ၌ အမှိုက်၊ အမှိုက်အရာ၌ အလင်းကို၎င်း၊ အချိုအရာ၌ အခါ၊ အခါအရာ၌ အချိုကို၎င်း၊ အလွဲ ယူတတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၁ ငါသည် ပညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်သောသူ၊ သမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ထင်မှတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၂ စပျစ်ရည်ကို များစွာ သောက်နိုင်သောသူ၊ ဆေးနှင့် ရောသော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း အမှု၌ အားကြီးသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၃ ထိုသူတို့သည် တံစိုးကို စားခြင်းငှါ၊ မတရားသော သူတို့ကို အပြစ်မပေးဘဲ လွှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဝန်ခံခံ၊ ယပ်ရှားတတ်ကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့် မီးလျှာသည် ကောက်ရိုးကိုလျက်၊ မီးလျှံသည် မြက်ခြောက်ကို ကျွမ်းစေသည်နည်းတူ၊ သူတို့၏ အမြစ်သည် ဆွေးမြေ့သော သစ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အပွင့်သည်လည်း မြေမှုန့် ကဲ့သို့ လွင့်တက် လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို ပယ်ကြပြီ။ ထူသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို မထိခိုက်ပြုကြပြီ။

၂၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်လျက်၊ သူတို့၌ လက်တော်ကို ဆန့်၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူ သဖြင့်၊ တောင်တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ သူတို့၏ အသေကောင်တို့သည် လမ်းများ ၌ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း အမျက် တော်သည် မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက် ရှိသေး၏။

၂၆ ဝေးသော အရပ်မှာ နေသော လူမျိုးတို့အတို့ အလံကိုထူ၍ မြေကြီးစွန်းသားတို့ကို နှိုးဆော်တော် မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အလျင်အမြန်လာကြလိမ့်မည်။

၂၇ သူတို့တွင် မောသောသူမရှိ၊ ထိမိ၍ လဲသော သူမရှိ။ ငိုက်မျည်းသောသူ၊ အိပ်ပျော်သောသူလည်း မရှိ။ သူတို့ခါးစည်းမပြေ၊ ခြေနင်းကြိုးလည်း မကျွတ်။

၂၈ သူတို့ မြှားတို့သည် ထက်ကြ၏။ လေးတို့သည် လည်း တင်လျက် ရှိကြ၏။ မြင်းခွာတို့သည် မီးကျောက် ကဲ့သို့၎င်း၊ ရထားဘီးတို့သည်လည်း၊ လေတွေ ကဲ့သို့ ၎င်း ထင်ကြ၏။

၂၉ သူတို့ အသံဗလံသည် ခြင်္သေ့ ဟောက်သံနှင့် တူ၍ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ဟောက်ကြလိမ့်မည်။ ဟောက်

လျက် အကောင်ကို ဘမ်း၍ ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်ရ။

၃၀ ထိုကာလ၌ သူတို့သည် သမုဒ္ဒရာ အသံဗလံ ကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှု လျှင်၊ မှောင်မှိုက်အတိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက် ရှိ၍ မိုဗ်းကောင်းကင် အလင်းသည် ကွယ်ပျောက်လိမ့် သတည်း။

၆

၁ သြဇီမင်းကြီး အနိစ္စ ရောက်သော နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အလွန် မြင့်မြတ်သော ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကို ဝါမြင်၏။ အဝတ်တော် တန်ဆာသည် ဝိမာန်တော်ကို ဖြည့်လေ၏။

၂ ကောင်းကင်တမန် သရုပ်တို့သည် ပလ္လင်တော် တဘက်တချက်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည်အတောင် ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် မျက်နှာကို ဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် ခြေတို့ကို ဖုံးလျက်၊ အတောင် နှစ်ခု ဖြင့် ပျံတတ်ကြ၏။

၃ သူတို့ကလည်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်း တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးလုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်လေ၏ဟု တပီးကိုတပီး ကြွေး ကြော်၍ မြှက်ဆိုကြ၏။

၄ ထိုသို့သော ကြွေးကြော်သံကြောင့်၊ တံခါးတိုင် တို့သည် လှုပ်ရှား၍ မီးခိုးနှင့် တအိမ်လုံးပြည့်လေ၏။

၅ ငါကလည်း ငါ၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်း ရှိပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းရှိလျက်၊ ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းရှိသော လူမျိုးတွင်နေလျက်နှင့်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုယ် မျက်စိနှင့် မြင်လေပြီတကားဟုဆို၏။

၆ ထိုအခါကောင်းကင် တမန် သရုပ်တပီးသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မီးညှပ်ဖြင့် ယူသော မီးခဲတခဲကို လက်နှင့် ကိုင်လျက်၊ ငါ ရှိရာသို့ ပျံလာ၍၊

၇ ငါ နှုတ်ကို တုံ့ပြီးလျှင်၊ ဤမီးခဲသည် သင်၏ နှုတ်ခမ်းကို တွေ့ပြီ။ သင်၏ ဒုစရိုက်ကို သုတ်သင်ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်း ပြေရှင်းပြီဟုဆို၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် အဘယ်သူကို စေလွှတ်ရမည်နည်း။ ငါတို့အတို့ အဘယ်သူသွား မည်နည်းဟု မေးတော်မူသံကို ဝါကြားလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထိုလူမျိုး ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင်၊ အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံ မပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလော့။

၁၀ သူတို့မျက်စိ မမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့် မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာရောဂါကို ငါ မငြိမ်းစေရသည် တိုင်အောင်၊ သူတို့ စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေလော့။ သူတို့ နားကိုလည်း ထိုင်းစေလော့။ သူတို့ မျက်စိကိုလည်း ပိတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ကြာပါလိမ့်နည်းဟု ငါမေးလျှောက်ပြန်လျှင်၊ မြို့တို့သည် မြို့သား မရှိ၊ အိမ်တို့သည် အိမ်သား မရှိအောင် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ တပြည်လုံးသည် လူ ဆိတ်ညံ့ရာသက်သက် ဖြစ်သည် တိုင်အောင်၎င်း။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုစေးသော အရပ်သို့ ပြောင်း စေတော်မူ၍၊ ပြည်ထဲမှာ များစွာသော စွန့်ပစ်ခြင်း ရှိသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ထိုကာလသည် ကြာလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုပြည်၌ ဆယ်တို့တွင် တာတို့ ကြွင်းသေးသော် လည်း၊ ထိုအကြွင်းသည် အထပ်ထပ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထင်းရှူးပင်နှင့် သပိတ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သစ်တတ်သည် ကြွင်းသကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်း သော အနွယ်သည်၊ ထိုပြည်၌ အတတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိသားဖြစ်သော၊ ယောသံ၏ သား အာခတ်မင်းလက်ထက်၌ ရှုရ်ရှင်ဘုရင် ရေဇိန် မင်းနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိမင်း၏သား ပေကာမင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာကြ၏။ သို့သော်လည်း အကြံမမြောက်နိုင်ကြ။

၂ ရှုရ်ပြည်သည် ဖေရိမ်ပြည်ကို အမှီပြုသည်ဟု ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး ကြားသောအခါ၊ တော၌ သစ်ပင်တို့သည် လေကြောင့်လှုပ်ရှား သကဲ့သို့၊ မင်းကြီး၏ နှလုံးနှင့် ပြည်သားတို့၏ နှလုံးသည် တုန်လှုပ်လျက် ရှိကြ၏။

၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဟေရှာယကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် သင်၏သား ရှာယာရှုပ် နှင့်အတူ သွား၍၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာ ရှောက် သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ အာခတ်မင်းကို ကြိုဆို၍ တွေ့လျှင်၊ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၄ သတိပြု၍ ငြိမ်သက်စွာ နေလော့။ မီးခိုးထွက် သော ဤထင်းစ နှစ်ခုတည်းဟူသော ရှုရ်မင်းရေဇိန်

နှင့် ရေမလိ၏ သားတို့သည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် သော်လည်း၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။

၅၊၆ ရှုရ်ပြည်၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ ရေမလိ သားတို့က၊ ငါတို့သည် ယုဒပြည်သို့သွား၍ နောင်ရှက်ကြကုန်အံ့။ တိုက်ယူ၍ ပြည်အလယ်မှာ တဗာလ၏ သားကို မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြကုန်အံ့ဟု သင့်တဘက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံကြသော်လည်း၊

၇ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရားက ထိုအကြံမတည်ရ။ ထိုသို့ မဖြစ်ရ။

၈၊၉ ရှုရ်ပြည်၏ ခေါင်းကား၊ ဒမာသက်မြို့၊ ဒမာသက် မြို့၏ ခေါင်းကား၊ ရေဇိန်မင်းဖြစ်ရ၏။ ဖေရိမ်ပြည်၏ ခေါင်းကား၊ ရှမာရိမြို့၊ ရှမာရိမြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေမလိ သားဖြစ်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခြောက်ဆယ်ဝါးနှစ် အတွင်းတွင်၊ ဖေရိမ်ပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်မယုံလျှင် မတည်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံမှာ နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းပန် လော့။

၁၁ နက်သောအရပ်၌ဖြစ်စေ၊ မြင့်သော အထက် အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ တောင်းပန်လော့ဟု အာခတ်မင်းကို မိန့်တော်မူလျှင်၊

၁၂ အာခတ်မင်းက ကျွန်ုပ်မတောင်းပန်ပါ။ ထာဝရ ဘုရားကို မစုံစမ်းပါဟု ပြန်ပြော၏။

၁၃ ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ အို ဒါဝိဒ်အမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို ငြီးငွေ့ စေသည်သာမက၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို ငြီးငွေ့စေကြမည်လော့။

၁၄ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် နိမိတ်လက္ခဏာကို သင်တို့ အားပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီး ကညာသည်၊ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍၊ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို မောန္တေလ အမည်ဖြင့် မှည့်ရလတံ့။

၁၅ ထိုသူသည် မကောင်းသော အရာကို ပယ်၍၊ ကောင်းသောအရာကို ရွေးယူတတ်သည် တိုင်အောင်၊ နို့မိန်းနှင့် ပျားရည်ကို စားရလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုသူငယ် မကောင်းသော အရာကိုမပယ်၊ ကောင်းသော အရာကို မရွေးမယူတတ်မှီ၊ သင် ကြောက်သော ရှင်ဘုရင်နှစ်ဦး အစိုးရသော ပြည်သည် စွန့်ပစ်သောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးနှင့် ကွာသွားသော

နေ့မှစ၍၊ မဖြစ်ဘူးသော နေ့ရက်ကာလကို ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၏ အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ လူများ အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ အမျိုးရင်း အပေါ်၌၎င်း၊ ရောက် စေတော်မူမည်။

၁၈ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားတို့ အနားမှာ ရှိသော ယင်ကောင်ကို၎င်း၊ အာရှရိပြည်၌ ရှိသော ပျားကောင်ကို၎င်း၊ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊

၁၉ သူတို့သည် လာ၍ လူဆိတ်ညံသော ချိုင့်များ၊ ချောက်ကြား၊ တောအုံ၊ ကျက်စားရာများ၊ အပေါ်မှာ အကုန်အစင်နားကြလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုကာလတွင် မြစ်ကြီးတဘက်၌ နေသောသူ၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ဝှီးသောသင်တန်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ဆံပင်နှင့် ခြေမွေးကို ရိတ်တော် မူမည်။ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။

၂၁ ထိုကာလ၌ လူသည် နွားမကလေး တကောင်၊ သိုးဆိတ် နှစ်ကောင်ကို မွေးစားလျှင်၊

၂၂ သူတို့၌ များစွာသော နို့ကိုရသဖြင့် နို့မိန်းကို စားရ၏။ ပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့သည် ထောပတ်နှင့် ပျားရည်ကိုသာ စားကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုအခါ စပျစ်နွယ်ပင် တထောင် ရှိ၍၊ ငွေ တထောင် အတိုးထိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်တိုင်း၊ ဆူးပင်မျိုးသက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၄ လေးနှင့် မြှားကို ဆောင်လျက် ထိုအရပ်သို့ သွား ကြလိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံး၌ ဆူးပင်မျိုး သက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၅ ပေါက်တူးနှင့် တူးဆွရာ တောင်ယာ ရှိသမျှ တို့သည် ဆူးပင်မျိုးကြောင့် အဘယ်သူမျှ မချည်းခံ သဖြင့်၊ နွားလွတ်၍ ကျက်စားရာ၊ သိုးဆိတ်တို့ ကျော်နင်းရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။

၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကြီးသော ကျောက်သင်ပုန်းကို ယူပြီးလျှင်၊ အသေ့လူယက် မြန်မြန် ပျက်လော့ဟု ဆိုလိုသော၊ မဟေရရှာလလ ဟာရုဗတ် ဟူသော အက္ခရာစာလုံးကို လူဘာသာ အားဖြင့် ရေးထားလော့ဟု ဝှီးအား မိန့်တော်မူ၏။

၂ ထိုအခါ သက်သေခံစေခြင်းအလိုငှါ၊ ယုံလောက် သောသက်သေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယနှင့် ယေဗရေဓိ ၏ သားဇာခိရိုတို့ကို ငါခေါ်ထား၏။

၃ ထိုနောက်မှ ငါသည် ပရောဖက်ကတော်ကို ချဉ်းသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျား ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထို

သားကို မဟေရရှာလလဟာရုဗတ် ဟူသော အမည် ဖြင့် မှည့်လော့။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိအဘဟု မခေါ် တတ်မှီ၊ ဒမာသက်မြို့၏ စည်းစိမ်၊ ရှမာရိမြို့၌ လူယက်သော ဥစ္စာကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင်သည် သိမ်းသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၊ ၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးသည် ဖြည်း ညှင်းစွာစီးသော ရှိလောင်ချောင်းကို ငြင်းပယ်၍၊ ရေဖိန်နှင့် ရေမလိသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်ကြသော ကြောင့်၊

၇ ထာဝရ ဘုရားသည် အလုံးအရင်းပါသော အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသော၊ ခွန်အားဗလကြီး၍ များသောမြစ်ရေနှင့် သူတို့ကို လွှမ်းမိုးစေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမြစ်သည် မိမိချောင်းများကို လွှမ်း၍ မိမိကမ်းများကို လျှံလျက်၊

၈ ယုဒပြည်ကို ချင်းနင်းလွှမ်းမိုး ဖြန့်သွား၍ လည်ပင်း တိုင်အောင် မှီလိမ့်မည်။ သူ၏ အတောင်တို့ ကိုလည်း ဖြန့်သဖြင့် ကိုယ်တော်၏ မြေတပြင်လုံးကို အုပ်မိုး လိမ့်မည်၊ အိုမောနေလဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အချင်းလူများတို့၊ သင်းဖွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ဝေးသောပြည်သား အပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ခါးစည်း၍ မှိုင်တွေကြလော့။

၁၀ တိုင်ပင်ကြလော့။ သင်တို့ အကြံသည် ပျက်လိမ့် မည်။ စီရင်ကြလော့။ စီရင်သည်အတိုင်း မတည်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၁၁ ဤလူမျိုး၏ ဘာသာ ဓလေ့အတိုင်း၊ ငါမကျင့် ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုး ပြလျက်၊ ငါ့ကို သွန်သင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၂ သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု ဤလူမျိုး ဆိုသမျှအတိုင်း သင်တို့ သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု မဆိုကြနှင့်၊ သူတို့ ကြောက်တတ် သော အရာကို မကြောက်ကြနှင့်၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။

၁၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေခြင်း ရှိကြလော့။ ထိုဘုရားကိုသာ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိကြလော့။

၁၄ ထိုသို့ပြုလျှင် ထိုဘုရားသည် သင်တို့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူ နှစ်မျိုးတို့ ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာ ကျောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌ ကျော့ကွင်းနှင့် ထောင်ချောက် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုသူအများတို့သည် ထိမိ၍တိမ်းလဲကျိုးပဲ့ခြင်း၊ ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ဤ သက်သေခံချက်ကို ငါ့ တပည့်တို့တွင် ထုပ်ထား၍ ပညတ်တရားကို တံဆိပ်ခတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယာကုပ် အမျိုးသားတို့တွင် မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ငါသည် ဆိုင်းငံ့လျက် မြော်လင့်မည်။

၁၈ ငါမှစ၍ ငါ့အားထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သူငယ်တို့သည် ရှိကြ၏။ ဇိအုန် တောင်ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ထံတော်က၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ပုပ္ဖနိမိတ်နှင့် အံ့တွယ်သောအရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပေးတော်မူသတည်း။

၁၉ တိုးတိုးပြော၍ မန္တန်သရဇ္ဈာယ် တတ်သော နတ်ဝင်နှင့် စုန်းတို့၌ ဆည်းကပ်ကြလော့ဟု သင်တို့အား ဆိုလျှင်မူကား၊ လူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်အပ်သလော။ အသက်ရှင်သော သူ၏အမှုမှာ အသက် သေသောသူ၌ ဆည်းကပ်အပ်သလော။

၂၀ တရားတော်ကို၎င်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်ကို၎င်း နားထောင်ကြကုန်။ သူတို့ပြောသော စကားသည် နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် မညီလျှင်၊ သူတို့၌အာရုဏ်မတက်သေး။

၂၁ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် မှတ်သိပ်ခြင်းကိုခံလျက် လွန်သွားရကြလိမ့်မည်။ မှတ်သိပ်သော အခါလည်း ကိုယ်ကို ကိုယ် နှောင့်ရှက်၍၊ မိမိတို့ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိမိတို့ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။

၂၂ အထက်သို့ မျှော်သည်ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးကို ကြည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် မှောင်မိုက်အတိ ရှိပါ၏။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့် တွေ့၍ အလင်း ကွယ်ပျောက်ရာသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၉

၁ သို့သော်လည်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောပြည်သည် နောက်မှ မှောင်မိုက်နှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ဇာဗုလုန် ခရိုင်နှင့် နဿလိ ခရိုင်ကို အထက်က ရှုတ်ချတော်မူသော်လည်း၊ နောက်တဖန် အိုင်နားရောက်သော လမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၊ တပါးအမျိုးသား နေရာ၊ ဂါလိလဲပြည်ကို ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

၂ မှောင်မိုက်ထဲမှာ သွားလာသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်အရိပ်

တွင် ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက် ရှိ၏။

၃ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးသားတို့ကို များပြားစေ၍၊ သူတို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုးပွားစေတော်မူ၏။ စပါးကို စုသိမ်းရာကာလ၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ လူယူသော ဥစ္စာကို ဝေသောသူ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ မိဒျန်လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ ထမ်းရသော ထမ်းဘိုး၊ ကျော့၌ ခံရသော တုတ်ကို၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ လှံတံကို၎င်း ချိုးတော်မူပြီ။

၅ စစ်တိုက်သော သူရဲ၏ ခြေစွပ်နှင့် အသွေးလူးသော အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့သည် မီးရှို့ဘို့မီးစာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ အဘို့ သူငယ်ကို ဘွားမြင်၏။ ငါတို့အား သားကို သနားတော်မူ၏။ ထိုသူသည် အုပ်စိုးခြင်း အာဏာစက် ရှိလိမ့်မည်။ နာမတော်မူကား အံ့ဩဘွယ်၊ တိုင်ပင်ဘက်၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံတော်မူလိမ့်မည်။

၇ ဒါဝိဒ်မင်း၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို နောင်ကာလ အစဉ်မပြတ်၊ တရားတော်အတိုင်း ပြောငဲ့မတ်စွာ စီရင်၍ အမြဲတည်စေတော်မူမည် အကြောင်း၊ အာဏာတော် တိုးတက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စအမြဲ ရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍ ထိုအမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုးသို့ လွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။

၉:၁၀ အုတ်ရိုးပြိုသော်လည်း၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့် တည်ပြန်မည်။ သဖန်းပင်များကို ခုတ်လှဲသော်လည်း၊ သူတို့အရာ၌ အာရဇ်ပင်များကို စိုက်ထားမည်ဟု မာနကြီးမား ထောင်လွှားသော ရှမာရိမြို့သားမှစ၍ ဖေရိမ်လူ အပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ ထိုသူတို့တဘက်၌ ရေဇိန်မင်း၏ ရန်သူတို့ကို ချိုးမြှောက်၍၊ ဖေရိမ်အမျိုး၏ ရန်သူတို့ကို ထစေတော်မူသဖြင့်၊

၁၂ ရှေ့၌ကား ရှုရီလူ၊ နောက်၌ကား ဖိလိစ္စိုလူတို့သည် ပစပ်ဟ၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်းလက်တော်သည် ဆန့်ကျင်လျက် ရှိသေး၏။

၁၃ ဤလူမျိုးသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သူထံသို့ မလှည့်မပြန်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားကို မရှာမဖွေတတ်။

၁၄ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးမှ ဦးခေါင်းနှင့် အမြီးကို၎င်း၊ စွန်းပလွံလက်နှင့် ကိုင်းပင်ကို၎င်း တနေ့ခြင်းတွင် ခုတ်ဖြတ်တော်မူ လိမ့်မည်။

၁၅ ဦးခေါင်းကား၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသရေ ရှိသူတည်း။ အမြီးကား၊ မုသာကိုဟောပြောသော ပရောဖက်တည်း။

၁၆ ဤလူမျိုးကို လမ်းပြသော သူတို့သည် လမ်းလွဲ စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ လိုက်သော သူတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင် ရှိသော လူပျိုတို့ကို အားရတော်မမူ။ မိဘမရှိသော သူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို သနားတော်မမူ။ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အဓမ္မပြုသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသူ ဖြစ်၍၊ မတရားသော စကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၈ အဓမ္မသည် မီးကဲ့သို့ လောင်တတ်၏။ ဆူးပင် အမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းစေမည်။ တောအုပ်ကိုလည်း မီးရှို့ သဖြင့်၊ အပင်တို့သည် မီးခိုးနှင့်တကွ လွင့်တက်ကြ လိမ့်မည်။

၁၉ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကြောင့်၊ မြေသည် မီးလောင်၍၊ မြေသား တို့သည် မီးမွှေးဘို့ထင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို တယောက် မနှမြောရ။

၂၀ လက်ျာဘက်၌ ခုတ်ဖြတ်သော်လည်း၊ ငတ်မွတ် လိမ့်မည်။ လက်ဝဲဘက်၌ ကိုက်စားသော်လည်း မဝရ။ အိမ်နီးချင်း အသားကို လူတိုင်း ကိုက်စားရလိမ့်မည်။

၂၁ မနာရေ အမျိုးသည် ဖေရိမ်အမျိုးကို၎င်း၊ ဖေရိမ် အမျိုးသည် မနာရေ အမျိုးကို၎င်း ကိုက်စားကြ လိမ့်မည်။ ထိုနှစ်မျိုးတို့သည် ယုဒအမျိုးကို တညီ တညွတ်တည်း ရန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည် မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့် လျက်ရှိသေး၏။

၁၀

၁ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို တရားရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊
၂ ငါ၏ လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏ အခွင့်အရာကို ရုပ်သိမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊

မိဘမရှိသောသူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ၎င်း၊ မတ ရားသဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ကျပ်တည်းစွာသော မှတ် ချက်ကို မှတ်သားသော စာရေးတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၃ ငါကြည့်ရှု စီရင်သည်ကာလ၊ အဝေးက ရောက် လတံ့သော ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည် ကာလ၌၊ သင်တို့ သည် ချမ်းသာ ရအံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူ ထံသို့ ပြေးကြလိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့ စည်းစိမ် ဥစ္စာကို အဘယ်မှာ သိုထားကြလိမ့်မည်နည်း။

၄ ငါ့ကျေးဇူးကို မခံရသောသူတို့သည်၊ ချုပ်ထား လျက်ရှိသော သူတို့အောက်မှာ ဦးချရကြလိမ့်မည်။ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ အောက်မှာ လဲရ ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည် မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၅ အာရှုရီ လူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အမျက်၏ လှံတံဖြစ်၏။ သူ့ကိုင်သော တောင်ဝေးသည် ငါ ဒဏ်ပေးစရာတို့ ဖြစ်၏။

၆ အဓမ္မလူမျိုး ရှိရာသို့ သူ့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ ငါ့အမျက်ခံရာ လူစုကို လုယူဖျက်ဆီး၍၊ လမ်း၌ ရွံ့ကို ကဲ့သို့ ကျော်နင်းစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို ငါမှာထားမည်။

၇ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အခြားသောအကြံ၊ အခြားသောအလို ရှိ၏။ သူသည် ဖျက်ဆီး၍၊ များစွာ သော လူမျိုးတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၈ သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း ဟူမူကား၊ ငါ၏ မှူးမတ်တို့သည် မင်းကြီးဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။

၉ ကာလနောမြို့သည် ခါခေမိတ်မြို့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဟာမတ်မြို့သည် အာပဒ်မြို့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှမာရီမြို့သည် ဒမာသက်မြို့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

၁၀ ရှမာရီရုပ်တုနှင့် ယေရုရှလင် ရုပ်တုထက် သာ၍ မြတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုးကွယ်သော တိုင်း နိုင်ငံများကို ငါလုယူ သကဲ့သို့၎င်း၊

၁၁ ရှမာရီမြို့နှင့် သူ၏ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် သူ၏ ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုမည် မဟုတ် လောဟု ဆိုတတ်၏။

၁၂ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန် တောင်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ အမှုတော်ကို လက်စ သတ်တော်မူပြီးမှ၊ အာရှုရီ ရှင်ဘုရင်၏ မာနထောင် လွှားခြင်း၊ မော်သောမျက်နှာနှင့် စော်ကားခြင်းကို ငါကြည့်ရှု၍ စီရင်မည်။

၁၃ ထိုမင်းက၊ ငါသည် ကိုယ်လက်ရုံး သတ္တိနှင့် ကိုယ်ဉာဏ်အားဖြင့် ငါတတ်နိုင်၏။ ပညာသတိနှင့် ငါ

ပြည့်စုံ၏။ လူမျိုးနေရာအပိုင်းအခြားတို့ကို ငါရွှေ့ပြီ။ သူတို့၏ ဘဏ္ဍာကို လုယူပြီ။ ဘုရင်တို့ကို သူရဲကဲ့သို့ နှိမ်ချပြီ။

၁၄ ငါလက်သည် ငှက်သိုက်ကို တွေ့သကဲ့သို့၊ လူတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို တွေ့ပြီ။ စွန့်ပစ်သော ငှက်ဥတို့ကို သိမ်းယူသကဲ့သို့၊ မြေကြီး တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ငါသိမ်းယူပြီ။ အဘယ်သူမျှ အတောင်ကို မလှုပ်၊ နှုတ်သီးကို မဖွင့်၊ မမြည် မတွန်ဟုဆိုသည် ဖြစ်၍။

၁၅ ကြိမ်လုံးသည် ကိုင်သောသူကို လှုပ်သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ဝေးသည် မိမိ သခင်ကို ချီကြွသကဲ့သို့၎င်း၊ ပုဆိန်သည် ခုတ်သောသူကို စောကားရမည်လော။ လူသည် တိုက်သောသူကို ရန်ပြု၍ ထောင်လွှားရမည်လော။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်း၏ ဆူဝသော သူတို့၌ ပိန်ကျခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ၏ ဘုန်းအောက်၌လည်း မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်စေခြင်းငှါ ရှို့တော်မူမည်။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ အလင်းသည် မီးဖြစ်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် မီးလျှံဖြစ်တော်မူမည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ထိုမင်း၏ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ကျွမ်းစေတော်မူမည်။

၁၈ တော၏ ဘုန်းကို၎င်း၊ အသီးအနှံထွက်သော လယ်၏ဘုန်းကို၎င်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာနံ ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ကုန်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းသည်နာသောသူကဲ့သို့ အားလျော့လိမ့်မည်။

၁၉ ကြွင်းသော တောပင်တို့ကို သူငယ်သည် စာရင်းယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုအခါမှစ၍၊ ဘေးလွတ်လျက် ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိမိတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၌ နောက်တဖန် မကိုးစားဘဲ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောအရှင် ထာဝရဘုရား၌ အမှန်ကိုးစားကြလိမ့်မည်။

၂၁ ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ ကြွင်းသော သူတို့သည် တန်ခိုးကြီး တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။

၂၂ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များသော်လည်း၊ ကြွင်းသော သူတို့ သာလျှင် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် တရားသဖြင့် လွှမ်းမိုးရလိမ့်မည်။

၂၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မြေတပြင်လုံး အလယ်၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်မြို့၌ နေသော ငါ၏လူမျိုး၊ အာရှုရိမင်းကြောင့် မကြောက်နှင့်၊ သူ၏ ကြိမ်လုံးနှင့် သင့်ကို ရိုက်မည်။ အဲဂုတ္တုမြစ် ပြုသည် နည်းတူ သူ၏လှံတံကို သင်၏ အပေါ်မှာ မိုးလိမ့်မည်။

၂၅ သို့သော်လည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော အားဖြင့်၊ ငါ့အမျက်သည် ငြိမ်း၍၊ ငါ့ စိတ်လည်းပြေလိမ့်မည်။

၂၆ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဩရဘ ကျောက်နားမှာ မိဒျန် အမျိုးသားတို့ကို ဒဏ်ခတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ ပင်လယ်ကို လှံတံတော်နှင့် မိုးသကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုမင်း အဘို့ဘေးဥပဒ်ကို ပြင်ဆင်၍၊ အဲဂုတ္တုလက်ထက်၌ ကဲ့သို့တစ်ဖန် လှံတံတော်ကို ချီတော်မူမည်။

၂၇ ထိုကာလ၌ သူ၏ဝန်ကို သင်၏ပခုံးပေါ်က၎င်း၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းပေါ်က၎င်း ချရ၏။ ဆူဝခြင်းကျေးဇူးကြောင့် ထမ်းဘိုးပျက်စီးရ၏။

၂၈ အာရပ်မြို့သို့ ရောက်လေပြီ။ မိဂရန်မြို့တိုင်အောင် လွန်သွားပြီ။ မိတ်မတ်မြို့၌ လှည်းများကို ချထားပြီ။

၂၉ တောင်ကြားကို လွန်ကြပြီ။ ဂေဗမြို့၌ စားခန်းချကြပြီ။ ရာမမြို့သည် ကြောက်လန့်လျက်ရှိ၏။ ရှောလုနေရာ ဝိဗာမြို့သည် ပြေး၏။

၃၀ အို ဂလိမ်မြို့သမီး၊ ကြေးကြော်လော့။ အိုလဲရှုမြို့၊ နားထောင်လော့။ အာနသုတ်မြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၃၁ မာဒမေနမြို့သည် ပြောင်းသွားပြီ။ ဂေဗိမ်မြို့သားတို့သည် လွတ်အောင်ပြေးကြ၏။

၃၂ နောဘမြို့၌ တရက်နေပြီးမှ ဇိအုန်သတို့သမီး၏ တောင်တည်းဟူသော ယေရုရှလင်တောင်ကို ရွယ်၍၊ မိမိလက်ကို လှုပ်လိမ့်မည်။

၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် သစ်ပင်အထွဋ်ကို ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ အရပ်မြင့်သော အခက်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ ကြီးမားသော အခက် တို့ကို နှိမ်ချတော်မူမည်။

၃၄ တောအုပ်ကို ပုဆိန်နှင့် ခုတ်ပယ်တော်မူ၍၊ လေဗနန်တောသည် တန်ခိုးကြီးသော သူ၏လက်အားဖြင့် လဲလျက်နေလိမ့်မည်။

၁၁

၁ ယေရုံအမျိုးအစုတို့ အတက် ပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အမြစ်တို့တွင် အညွန့်သည် အသီးသီးလိမ့်မည်။

၂ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာကိုပေးသော ဝိညာဉ် ကြံစည် တတ်စွမ်း နိုင်သော သတ္တိကို ပေးသောဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို သိ၍ ကြောက်ရွံ့သော သဘောကို ပေးသော ဝိညာဉ် တော်သည် ထိုသူအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။

၃ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိ မျက်စိမြင်သည်အတိုင်း တရားမစီရင်၊ မိမိနားကြားသည်အတိုင်း မဆုံးဖြတ်ဘဲ။

၄ ဆင်းရဲသားတို့၏ အမှုကို တရားတော်အတိုင်း စီရင်၍၊ နိမ့်ချသော မြေကြီးသားတို့ ဘက်၌နေလျက်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။ မြေကြီးကို နှုတ် ကပတ်တော် လှံတံနှင့် ဒဏ်ခတ်၍၊ ဆိုးသောသူကို နှုတ်ခမ်း ထွက်သက်နှင့် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။

၅ တရားနှင့် သစ္စာသည် သူ၏ ခါးပန်းခါးစည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၆ တောခွေးသည် သိုးသငယ်နှင့် အတူနေလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူ အိပ်လိမ့်မည်။ နွားသငယ်၊ ခြင်္သေ့သငယ်၊ ဆူအောင် ကျွေးသော အကောင်တို့သည် အတူ သွားလာကြ၍၊ လူ သူငယ် သည် သူတို့ကို ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။

၇ နွားမနှင့် ဝံမသည် အတူ ကျက်စား၍၊ သူတို့ သားငယ်များသည် အတူ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ သည်လည်း နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားလိမ့်မည်။

၈ နို့စို့ သူငယ်သည်လည်း မြွေဆိုး တွင်းပေါ်မှာ ကစားလိမ့်မည်။ နို့ ကွာသော သူငယ်သည်လည်း မြွေဟောက်တွင်း၌ မိမိလက်ကို သွင်းလိမ့်မည်။

၉ ဝါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြ။ အကြောင်း မူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို သိကျွမ်းခြင်းပညာ နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုကာလ၌ ယေရုံ၏ အမြစ်သည် ပေါက်၍၊ လူများအဘို့ ထူသော အလံဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအလံ၌ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်သည်လည်း ဘုန်းကြီး လိမ့်မည်။

၁၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို ဆန့်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို

အာရှုရိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ပါသရုပြည်၊ ကုရုပြည်၊ ဇလံပြည်၊ ရှိနာပြည်၊ ဟာမတ်ပြည်၊ ပင်လယ် တဘက်၌ ရှိသောပြည်များတို့မှ ကယ်ယူခြင်းငှါ တဖန် ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ တပါးအမျိုးသားတို့ အဘို့ အလံကို ထူတော်မူ သဖြင့်၊ နှင်ထုတ်သော ဣသရေလ အမျိုးသားနှင့်၊ အရပ်ရပ် ကွဲပြားသော ယုဒအမျိုးသားတို့ကို မြေကြီး လေးမျက်နှာတို့မှ ခေါ်၍ စုဝေးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ငြိစုသော စိတ်ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သော ယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ရန် ပြေကြလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကို မငြူစုရ။ ယုဒအမျိုးလည်း ဖေရိမ်အမျိုးကို ရန်မပြုရ။

၁၄ သူတို့သည် အနောက်ဘက်၌ ဖိလိစ္စတိုလူများကို လိုက်၍ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သားတို့၏ ဥစ္စာကို အတုလုယူကြလိမ့်မည်။ ဒေဒုံအမျိုးနှင့် မောဘ အမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အမျှန်အမျိုးသား တို့သည် သူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၅ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တု၊ ပင်လယ်၏ လျှာကို ဖျောက်ဖျက်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသော လေတော်နှင့်တကွ လက်တော်ကို မြစ်ပေါ်မှာ လှုပ်၍၊ ချောင်းခုနစ်သွယ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရိုက်ခတ်တော်မူသဖြင့် လူတို့သည် ခြေနှင်းစီးလျက် ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသော အခါ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရှုရိပြည်မှ ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ သွားရာ လမ်းကြီးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂

၁ ထိုကာလ၌ သင်မြက်ဆိုရမည်ကား၊ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း၊ တဖန် အမျက်တော် ငြိမ်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကို နှစ်သိမ့် စေတော်မူ၏။

၂ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကယ်တင်သော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့်သော စိတ်မရှိဘဲ ရဲရင့် မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ချီးမွမ်းရာ၊ ငါ့သိချင်းဆိုရာ၊ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၃ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကယ် တင်ခြင်း စမ်းရေတွင်းတို့၌ ရေခပ်ကြလိမ့်မည်။

၄ ထိုကာလ၌လည်း ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော် ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့တွင် ဘော်ပြုကြလော့။

နာမတော်သည် မြင့်မြတ်သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။

၅ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထူးဆန်းသော အမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ အိုဇီအုန်သတို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် သင်၏ အလယ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏ ဟု မြှောက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ဗာဗုလုန်မြို့ကို ရည်ဆောင်၍ အာမုတ်၏သား

ဟေရှာယခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား၊

၂ ရှင်းလင်းသော တောင်ပေါ်မှာ အလံကို ထူကြ။ ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်ကြ။ လက်ကို လှုပ်ကြ။ သူတို့သည် မင်းတို့နေရာ တံခါးများကို ဝင်ကြစေ။

၃ ငါသန့်ရှင်းစေသော သူတို့ကို ငါမှာထားပြီ။ ငါပေးသော ဘုန်းအာနုဘော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သော သူ၊ ငါ၏ သူရဲတို့ကို ဝံ့အမျက်ပြေစေခြင်းငှါ ငါခေါ်ပြီ။

၄ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်း၏ အသံ ကဲ့သို့ တောင်တို့အပေါ်မှာ လူများ၏ အသံဗလံ၊ စုဝေးသော တိုင်းသူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် သော အသံ ဗလံရှိသည်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းကို စီရင်ခင်းကျင်းတော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားနှင့် အတူတကွ အမျက်တော် လက်နက်တို့သည် တပြည်လုံးတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဝေးသောပြည်၊ ကောင်းကင်စွန်းမှလာကြ၏။

၆ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် နီးသောကြောင့်၊ ဝိုင်းရမ်းမြည်တမ်းကြလော့။ အနန္တ တန်ခိုးရှင် စီရင်တော် မူသော ဘေးအန္တရာယ် ကဲ့သို့ လာလိမ့်မည်။

၇ ထိုကြောင့်၊ ရှိသမျှသောလက်တို့သည် ကျကြ လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်၍ ကြောက် လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၈ နာခြင်းဝေဒနာ အမျိုးမျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရလျက်၊ တယောက်ကို တယောက်ကြည့်ရှု၍ မှိုင့်တွေ့သဖြင့်၊ သူတို့ မျက်နှာသည် မီးလျှံအဆင်း ရှိလိမ့်မည်။

၉ ထိုပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍ အပြစ်ကြီးသော ပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကြမ်းကြုတ်သော နေ့ရက်သည် ပြင်းထန် သော ဒေါသအမျက်ထွက်လျက် လာလိမ့်မည်။

၁၀ မိုဗ်းကောင်းကင် ကြယ်နက္ခတ်တို့သည် အလင်း ကို မပေး။ နေသည်လည်း ထွက်သောအခါ မိုက်လျက်၊ လသည်လည်း မထွန်းမလင်းဘဲလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုလောကီနိုင်ငံ၏ အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရားသော သူတို့၏ ဒုစရိုက်များကို၎င်း ငါစစ်ကြောမည်။ မာနကြီး သော သူတို့၏ ထောင်လွှားခြင်းကို ငါ နှိပ်စက်၍ ကြမ်းကြုတ်သော သူတို့၏ စော်ကားခြင်းကို ငါ နှိမ်ချမည်။

၁၂ လူသည် ရွှေစင်ထက် အဘိုးထိုက်မည် အ ကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည် သြဖိုရ ရွှေကျောက်ထက် အဘိုးထိုက်မည် အကြောင်း ဝါပြုမည်။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ ဒေါသအမျက်တော် ပြင်းစွာ ထွက်သော နေ့ရက်၌ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ငါလှုပ်ရှားမည်။ မြေကြီးလည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့ရလိမ့်မည်။

၁၄ ပြည်သားတို့သည် ကြောက်၍ ပြေးသော ဒရယ်မ၊ ထိန်းသိမ်းသူ မရှိသော သိုးများကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကို မျက်နှာပြု၍၊ အသီးအသီး မိမိပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၅ တွေ့မိသမျှသော သူတို့ကို လုံနှင့် ထိုးရ၏။ စုဝေးလျက် ရှိသောသူ အပေါင်းတို့လည်း ထားဖြင့် ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။

၁၆ သူတို့ သားသမီးများကို သူတို့ မျက်မှောက်၌ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်လိမ့်မည်။ သူတို့ အိမ်များကို လုယက်၍၊ သူတို့ မယားများကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။

၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ ငွေကို ပမာဏမပြု၊ ရွှေကို အလို မရှိသော မေဒီလူများကို သူတို့ တဘက်၌ ငါ နှိုးဆော် မည်။

၁၈ သူတို့သည် လူပျိုတို့ကို လေးနှင့် ရိုက်ခတ်ကြ လိမ့်မည်။ အကလေးတို့ကို မသနားကြ။ သူတို့ မျက်စိသည် သူငယ်တို့ကို မနှမြောရ။

၁၉ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ အထွဋ်၊ ခါလဒဲ အမျိုးသားတို့၏ ဘုန်းအသ ရေဖြစ်သော ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဘုရား သခင် ဖျက်ဆီးတော်မူသော သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုမြို့၌ ကာလအစဉ်၊ လူမျိုးအဆက်ဆက် အဘယ်သူမျှ မနေရ။ ထိုမြို့၌ အာရပ်လူသည် တဲကိုမျှ မဆောက်ရ။ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးခြံကိုမျှ မလုပ်ကြ။

၂၁ တောသားရဲတို့သည် ထိုမြို့၌ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ အိမ်တို့သည် မြည်တတ်သော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပြည့် ရှိကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့လည်း

နေရာကျ၍ မျောက်တို့လည်း ကခုန် ကြလိမ့်မည်။
၂၂ တောခွေးတို့သည်လည်း၊ ဘုံဗိမာန်များ၌၎င်း၊
မြေခွေးတို့သည်လည်း၊ ကြက်သရေတိုက်များ၌၎င်း၊
အူကြ၊ မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ကာလနီးလှပြီ။
ထိုမြို့၏ အသက်တာ မရှည်ရ။

၁၄

၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်
အမျိုးကို သနား၍ ထူသရေလ အမျိုးကို တဖန်
ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သူတို့ကို နေရင်းပြည်၌ နေရာ
ချတော်မူလိမ့်မည်။

၂ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်၍ ယာကုပ် အမျိုး၌ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်
မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကို နေရင်း
အရပ်သို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထူသရေလအမျိုးသား
တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား၏
ပြည်တော်တွင် ကျွန်နှင့် ကျွန်မ အရာ၌ ထား၍ စေစား
ကြလိမ့်မည်။ အထက်က သိမ်းသွားဘူးသော သူတို့ကို
တဖန် သိမ်းယူခဲ့ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲဘူးသော
သူတို့ကိုလည်း အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။

၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ပြုငြင်ခြင်း၊
စိုးရိမ်ခြင်း၊ သူတပါးစေစား၍ ဆင်းရဲစွာ အစေကျွန်ခံရ
ခြင်းထဲက နှုတ်၍ ချမ်းသားပေးတော်မူလျှင်၊

၄ သင်သည် ဗာဗုလုန် ဘုရင်ကို ရည်ဆောင်၍၊
ပုံစကားကို ဤသို့ မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။ အစိုးတရပြုသော
သူသည် ဆုံးလေပြီတကား။ ရွှေမြို့တော်သည် ဆုံးလေ
ပြီတကား။

၅၊၆ လူသတ္တဝါတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊ အစဉ်မပြတ်
ရိုက်ခြင်း၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို မာနစိတ်
နှင့်အုပ်စိုး၍၊ အစဉ်မပြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုသော
အဓမ္မလူတို့၏ တောင်ဝေးကို၎င်း၊ ထိုသို့အစိုးရသော
သူတို့၏ ရာဇလုံတံကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ချိုးတော်
မူပြီ။

၇ မြေတပြင်လုံးသည် ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း ရှိ၏။
ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၈ ထင်းရှူးပင်နှင့် လေဗနန် အာရဇ်ပင်တို့က၊
သင်သည် လဲပြီးသည်နောက်၊ ငါတို့ကို ခုတ်လှဲသော
သူသည် မတက်မလာရဟု သင့်ကို ရည်ဆောင်၍
ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၉ သင်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ အောက်
အရပ် မရဏာနိုင်ငံသည် ကြိုဆိုအံ့သောငှါ လှုပ်
လေ၏။ သင်၏သားများနှင့် လောကီမင်းများ

အပေါင်းတို့ကို သင့်အတွက်ကြောင့် နှိုးဆော်လေ၏။
အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင် အပေါင်း
တို့ကို ရာဇပလ္လင်တို့မှ ထစေ၏။

၁၀ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည်လည်း ငါတို့ကဲ့သို့
အားနည်းပါသည်တကား။ ငါနှင့် တူပါသည်တကား။

၁၁ သင်၏ ဘုန်းအသရေနှင့် သင်၏တူရိယာမျိုး
အသံဗလံတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတွင် ရှုတ်ချလေပြီတကား။
သင့် အောက်၌ ပိုးကောင်များကို ခင်းလျက် သင့်
အပေါ်၌ တီကောင်များကို ခြံလျက် ရှိပါသည်တကား
ဟု သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၂ အို နံနက်သား၊ မိုမ်းသောက်ကြယ်၊ သင်သည်
ကောင်းကင်က ကျလေပြီတကား။ အပြည်ပြည်တို့ကို
နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေတိုင်အောင် ခုတ်လှဲခြင်းကို
ခံရလေပြီတကား။

၁၃ သင်ကလည်း၊ ကောင်းကင် ပေါ်သို့ ဝါတက်မည်။
ဘုရားသခင်၏ ကြယ်တို့ အပေါ်မှာ ဝါ ပလ္လင်ကို ငါ
ချီးမြှောက်မည်။ မြောက်မျက်နှာဘက် ဗျာဒိတ်တော်
တောင်ပေါ်မှာ ငါထိုင်မည်။ မိုမ်းတိမ် ထိပ်ပေါ်သို့
ဝါတက်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကဲ့သို့ ငါနေမည်ဟု
စိတ်အကြံ ရှိလေပြီ။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၏
တွင်းထဲသို့ နှိမ်ချခြင်းကို ခံရလေပြီ။

၁၆ သင့်ကို မြင်သောသူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍
ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍၊ တိုင်းနိုင်ငံ
များကို လှုပ်ချောက်သောသူကား ဤသူလော။

၁၇ လောကီနိုင်ငံကို တောကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊ မြို့များကို
ဖျက်ဆီးသောသူ အချုပ်ခံရသောသူတို့ကို မိမိနေရာသို့
တဖန် မလွှတ်သောသူကား ဤသူလော။

၁၈ အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည်
အသီးအသီး မိမိတို့ စေတီ၌ ဘုန်းအသေရေနှင့်
အိပ်ကြ၏။

၁၉ သင့်ကိုမူကား၊ ရွံရှာဘွယ်သော သစ်ခက်ကဲ့သို့
သင်၏ထဲကထုတ်ပစ်ရ၏။ ကွပ်မျက်သောသူ၊ ထား
ဖြင့် ထိုးသောသူ၊ သင်၏ အတွင်း၌ ကျောက်စုထဲသို့
ချသောသူများနှင့် ပိုးအုပ်လျက်၊ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းသော
အသေကောင် ဖြစ်လေ၏။

၂၀ သူတပါးတို့နှင့် ရောနှော၍ သင်၏ခြင်းကို မခံရ။
အကြောင်းမူကား၊ မိမိပြည်ကို ဖျက်ဆီးပြီ။ မိမိ
အမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်လေပြီ။ အဓမ္မပြုသော
သူတို့၏ အနှယ်သည် ဂုဏ်အသရေအလျင်း မရှိရဟု
ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁ သူ၏သားမြေးတို့သည်မထ၊ မြေကြီးကိုမပိုင်၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ရန်သူများကို မနှိုးဆော်နိုင်မည် အကြောင်း၊ သူတို့အဘို့ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်ကြောင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ပြင်ကြလော့။

၂၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည် သူတို့တဘက်၌ ထ၍ ဗာဗုလုန်မြို့၏ နာမနှင့် အကြွင်းအကျန်ကို၎င်း၊ သားမြေးတို့ကို၎င်း၊ ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန်လည်း၊ ငါသည် ထိုမြို့ကို ဖြူကောင်များ နေရာ၊ ရေလွှမ်းမိုးရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်။ ဖျက်ဆီးခြင်း၏ တံမြက်စည်းဖြင့် လှည်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄၊၂၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကြိမ်ဆို၍ မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ၏မြေပေါ်မှာ အာရှုရိုမင်းကို ဝါနိပ်စက်မည်။ ငါ၏တောင်ရိုး ပေါ်မှာ ခြေဖြင့်ကျော်နိုင်မည်ဟု ငါကြံစည်သည် အတိုင်းဖြစ်၍၊ ငါ့စီရင်ချက်လည်း တည်ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏ ထမ်းဘိုးကို သူတပါးအပေါ်က ရွှေ့၍၊ သူတို့ ပခုံးပေါ်မှာ တင်သော ဝန်ကို ချရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

၂၆ မြေတပြင်လုံးတွင် ထိုသို့ ကြံစည်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ အပေါ်မှာ ထိုသို့ လက်တော်ကို ဆန့်လျက်ရှိ၏။

၂၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အကြံတော်ကို အဘယ်သူ ဖျက်လိမ့်မည်နည်း။ ဆန့်တော်မူသော လက်တော်ကိုအဘယ်သူ လှန်လိမ့် မည်နည်း။

၂၈ အာခတ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သော နှစ်တွင် ခံရသော ဗျာဒိတ်တော် ဟူမူကား။

၂၉ အို ဖိလိစ္စိုပြည်လုံး၊ သင့်ကို ရိုက်သောကြိမ်လုံး ကျိုးသည်ကို ထောက်၍၊ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ထိုမြေ အမျိုး ထဲက မြွေဆိုးပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏ အနှယ် သည်လည်း ပျံတတ်သော မီးမြွေဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၀ အတိုင်းထက် အလွန် ဆင်းရဲသော သူတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သော သူတို့သည် ဘေးလွတ်လျက် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်၏ အမြစ်ကို သွေ့ခြောက်ခြင်း အားဖြင့် သတ်၍ သင်၏ အကြွင်းကိုလည်း မြေဆိုးသည် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။

၃၁ အိုတံခါး၊ ညည်းတွားလော့။ အိုမြို့၊ ငိုကြွေးမြည် တမ်းလော့။ အို ဖိလိစ္စိုပြည်လုံး၊ သင်သည် မှိုင့်တွေ လျက်ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာမှ မီးခိုး ထွက်လာ၏။ ထို

အလုံးအရင်း၌ တယောက် တခြားစီနေသောသူ မရှိ။

၃၂ တပြည်တနိုင်ငံမှ ရောက်လာသော သံတမန်တို့ အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဇီအုန်မြို့ကို တည်ထောင်တော် မူသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့သည် ထိုမြို့၌ ကိုးစားကြ၏။

၁၅

၁ မောဘပြည်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ လုပ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊ မောဘပြည် အာရမြို့သည် ပျက်စီး၏။ လုပ်ကြံသော ညဉ့်အခါ၊ မောဘပြည် ကိရမြို့သည် ပျက်စီး၏။

၂ ပြည်သားတို့သည် ဗတ်မြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၌ မြင့်သော အရပ်သို့ တက်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ မောဘပြည်သား တို့သည် နေဗောမြို့၊ မေဒာမြို့ပေါ်မှာ ညည်းတွား မြည်တမ်းကြ၏။ သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဆံပင်မရှိ၊ သူတို့ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်း ရိတ်ပယ်ပြီ။

၃ လမ်းခရီးတို့တွင် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၍၊ အိမ်မိုး အပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းမ၌၎င်း ရှိသမျှသော သူတို့သည် ညည်းတွားမြည်တမ်း၍၊ အလွန် မျက်ရည် ကျကြ၏။

၄ ဟောရှုဘုန်မြို့နှင့် လောလေမြို့တို့လည်း ငိုကြွေး၍ ငိုသံသည် ယာဟတ်မြို့တိုင်အောင် ကြားရ၏။ မောဘ သူရဲတို့သည်လည်း တုန်လှုပ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် ငို ကြွေးကြ၏။

၅ ငါ့ နှလုံးသည်လည်း မောဘ အဘို့ ငိုကြွေး၏။ ပြေးသော သူတို့သည် သုံးနှစ် အသက်ရှိသော နွားမ ကဲ့သို့ ဇောရမြို့တိုင်အောင် လည်ကြ၏။ လုဟိတ် တောင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျက် တက်ကြ၏။ ဟော ရန်မိမြို့သို့သွားသော လမ်း၌လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကို လွှင့်ကြ၏။

၆ အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ် ရေကန်တို့သည် ဆိတ် ညံ့၍ မြက်ပင်များ သွေ့ခြောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုးပင်များလည်း သေခဲ့ပြီ။ စိမ်းသောအပင် တပင်မျှ မရှိ။

၇ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာ၊ သိုထားသော ဘဏ္ဍာများကို မိုဗုံးမခပင်ချိုင့်သို့ ပျံသွားကြလိမ့်မည်။

၈ ငိုကြွေးသော အသံသည် မောဘပြည်ကို နှံ့ပြား လေ၏။ ညည်းတွား မြည်တမ်းသော အသံသည် ဂေ လိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ ဗေရလေမိမြို့ တိုင်အောင်၎င်း ရောက်လေ၏။

၉ အကြောင်းမူကား၊ မုဒိန်မြို့ ရေတို့သည် အသွေး

နှင့် ပြည့်ကြ၏။ ဒီမုန်မြို့ အပေါ်မှာ အခြားသော
ဘေးများကို၎င်း၊ လွတ်အောင် ပြေးသော မောဘ
ပြည်သားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ပြည်သား အပေါ်မှာ
ခြင်သို့တို့ကို၎င်း ဝါရောက်စေမည်။

၁၆

၁ မြေရှင် ထံသို့ သိုးသယ်ကို ပေးလိုက်ကြလော့။
သေလမြို့မှ တောတရှောက်လုံး၊ ဇီအုန်သတို့သမီး၏
တောင်သို့ ပေးလိုက်ကြလော့။

၂ မိမိအသိုက်ကို စွန့်ပစ်၍ လည်ရသောငှက် ကဲ့သို့၊
မောဘ သမီးတို့သည် အာနုန်မြစ်ကူးရာ ကမ်းနားမှာ
ရှိကြလိမ့်မည်။

၃ အကြံပေးလော့။ တရားသဖြင့် စီရင်လော့။
မွန်းတည့် အလင်းထဲ၌ ညည့်ကဲ့သို့ သင်၏ အရိပ်ကို
ဖြစ်စေလော့။ နှင်ထုတ်သော သူတို့ကို ဝှက်ထားလော့။
ပြေးသောသူတို့ကို မပြနှင့်။

၄ မောဘပြည်မှ နှင်ထုတ်သော သူတို့သည် သင်
နှင့်အတူ နေကြစေလော့။ ဖျက်ဆီးသောသူ၏ လက်မှ
လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို စောင့်မလော့။ သင့်ကို
ညှဉ်းဆဲသောသူ မရှိ။ ဖျက်ဆီးသောသူ ပြတ်လေ၏။
နှိမ်နင်းသောသူတို့ကို မြေပေါ်က ပယ်ရှင်းလေပြီ။

၅ ရာဇပလ္လင်သည်လည်း၊ ကရုဏာ၌ တည်လိမ့်
မည်။ သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသော သူသည် မြောင့်မတ်စွာ စစ်ကြော၍၊
တရားမှုကို အလျင်အမြန် ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက်၊
ဒါဝီဒ်မင်း၏ တံတော်၌ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၆ မောဘ၏မာနကို ငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။
အလွန်ကြီးသော မာန ဖြစ်၏။ ထောင်လွှား စော်ကား
ခြင်း၊ ဒေါသ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိ၍ အချည်းနှီး
သက်သက် ဝါကြွားသော စကားကို ပြောတတ်၏။

၇ ထို့ကြောင့်၊ မောဘသည် မိမိ အတွက် ညည်း
တွားမြည်တမ်းရလိမ့်မည်။ ပြည်သား ရှိသမျှတို့သည်
ညည်းတွား မြည်တမ်းကြ လိမ့်မည်။ ကိရဟရက်
မြို့ပျက်သည် အတွက် သင်တို့သည် ညည်းတွား
ကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို အလွန်
ခံရ၏။

၈ ဟောရှာနု လယ်ပြင်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။
စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင် အညွန့်များကိုလည်း တပါး
အမျိုးသားမင်းတို့သည် ချိုးကြပြီ။ ထိုအညွန့်တို့သည်
အထက်က ယာဇာမြို့တိုင်အောင် ရောက်၍ တော၌
လည်တတ်ကြ၏။ အလက်တို့သည် ရှည်လျား၍၊
ပင်လယ်ကို လွန်ကြ၏။

၉ ထို့ကြောင့်၊ ယာဇာမြို့ အတွက် မျက်ရည်ကျ
သကဲ့သို့ စိဗမာ စပျစ်နွယ်ပင် အတွက် ငါသည်
မျက်ရည်ကျမည်။ အို ဟောရှာနုမြို့နှင့် လောလေမြို့၊
ငါသည် မျက်ရည်ကျလျက် သင့်ကို ရေလောင်းမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ သစ်သီးနှင့် စပါးနှံတို့သည်
စစ်တိုက်သံနှင့် တွေ့ကြုံကြပြီ။

၁၀ ဝပြောသောလယ်ပြင်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
ခြင်း ပြတ်လေပြီ။ စပျစ်ညယျာဉ်၌ သီချင်း မဆိုရကြ။
မကြွေးကြော်ရကြ။ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်
သီးကို နင်းသောသူလည်း မနင်းရ။ ကြွေးကြော်သော
အသံကိုလည်း ငါပြတ်စေပြီ။

၁၁ ထို့ကြောင့်၊ ဝိုဝမ်းသည် မောဘပြည် အတွက်၊
ဝိုအအူသည် ကိရဟရက်မြို့အတွက်၊ စောင်းကဲ့သို့
မြည်ရလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုအခါ မောဘသည် မိမိ မြင့်သောအရပ်၌ မိမိ
ကို ပင်ပန်းစေခြင်း၊ ပဌနာပြုဒံ့သောငှါ မိမိသန့်ရှင်းရာ
ဌာနသို့ ဝင်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှားသော်လည်း၊
အကြံ မမြောက်နိုင်ရာ။

၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောဘ၏အကြောင်း
စကားကို အထက်က မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ယခုတဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသော
သူ ရေတွက်သည် အတိုင်း၊ သုံးနှစ်လွန်မှ၊ မောဘ
ပြည်၏ ဘုန်းအသရေသည် မိမိအလုံးအရင်းနှင့်တကွ
ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့
သည် အလွန်နည်း၍၊ ခွန်အား ကုန်ကြေလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ဒမာသက်မြို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
ကြည့်ရှုလော့။ ဒမာသက်မြို့သည် မြို့မဖြစ်အောင်
ပျက်စီးရာပုံဖြစ်ရ၏။

၂ အာရော်မြို့များကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ သိုးစု
တို့သည် ပိုင်၍၊ အဘယ်သူမျှ မမောင်းဘဲ အိပ်ကြ
လိမ့်မည်။

၃ ဖေရိမ်ပြည်၌ မြို့မရှိရ။ ဒမာသက်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်း
သော ရှုရိပြည်၌ မင်းအာဏာ မရှိရ။ သူတို့သည်
ဂူသရေလ အမျိုးသားတို့၏ ဘုန်းအသရေ ကဲ့သို့
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုကာလ၌ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုန်းသည်
လျော့၍ ဆူဝခြင်းလည်း ပိန်ကြံခြင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၅ လူသည် စပါးကို သိမ်းယူ၍ အသီးအနှံများကို

လက်နှင့် ရိတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အသီးအနှံတို့ကို သိမ်းရိတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ ထို အမှုဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၆ သို့ရာတွင်၊ သံလွင်ပင်ကို လှုပ်ပြီးမှ အပင်ဖျား၌ အသီးနှစ်လုံး သုံးလုံး၊ အသီးကောင်းသော အခက်တို့၌ လေးငါးလုံး ရှိတတ်သကဲ့သို့၊ ကောက်သိမ်းစရာ အကြွင်းရှိရလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုကာလ၌ လူသည်မိမိကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကိုရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ဖူးမျှော်ရလိမ့်မည်။

၈ မိမိလက်နှင့် လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို မမှတ်ရ။ မိမိလက်ချောင်းနှင့် လုပ်သော အရာတည်းဟူသော အာရှရပင်တို့ကို၎င်း၊ ရုပ်တုတို့ကို၎င်း မဟာဏ မပြုရ။

၉ ထိုကာလ၌ သူ၏ ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ စွန့်ပစ်သော သစ်တော အကျန်အကြွင်းနှင့် သစ်ပင်အဖျား ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်သည် ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိရလိမ့်မည်။

၁၀ သင့်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်သည် မေ့လျော့၍ မိမိခိုလှုံရာ ကျောက်ကို မိမိ မအောက်မေ့သောကြောင့် သာယာသောပျိုး ပင်တို့နှင့် တကျွန်းတနိင် အညွန့်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍၊

၁၁ ထိုပျိုးပင်တို့ကို ကြီးပွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အလျင်အမြန် အပွင့်ပွင့်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုပြီးမှ သိမ်းယူရာ ကာလ၌ အသီးအနှံသည် ပျက်စီး၍၊ သင်သည် မပျောက်နိုင်သော ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိရလိမ့်မည်။

၁၂ သမုဒ္ဒရာ မြည်သံကဲ့သို့ မြည်တတ်သော လူများ အလုံးအရင်းတို့၌၎င်း၊ အားကြီးသော ရေတို့သည် ဟုန်းသကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်သော လူမျိုးတို့၌၎င်း အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ အားကြီးသော ရေတို့သည် ဟုန်းသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းကြသော်လည်း၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊ အဝေးသို့ ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။ တောင်ပေါ်မှာ လေတိုက်၍ လွင့်သော ဖွဲ့ကဲ့သို့၊ လေဘွေ၌ ပါသွားသော အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့သည် နှင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၄ ညဦးယံ၌ ဘေးရောက်၍ နံနက်ယံ မတိုင်မှီ ပျောက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို ညဦးဆဲသော သူတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုး၊ ငါတို့ကို လုယူဖျက်ဆီးသော သူတို့သည်၊ ထိုသို့သော အမွေဥစ္စာကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၈

၁ အဲသယောပိ မြစ်ဖျား အနားမှာ အသံမြည်တတ်သော အတောင်ရှိ၍၊

၂ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၎င်း၊ ရေပေါ်၌ ဂမာလျှောဖြင့်၎င်း၊ သံတမန်တို့ကို လွှတ်တတ်သောပြည်၊ နားထောင်လော့။ ခိုင်မာ ပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်ကွဲပြားသော မြေ၌နေသော လူမျိုး ထံသို့ လျင်မြန်သော တမန်တို့ သွားကြလော့။

၃ လောကီနိုင်ငံ၌နေသော မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ တောင်ပေါ်မှာ အလံကို ထူသောအခါ ကြည့်ရှုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်သောအခါ နားထောင်ကြလော့။

၄ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေအရောင် ထဲမှာ ကြည်လင်သော အရှိန်ကဲ့သို့၎င်း၊ အသီးအနှံကို သိမ်းယူရာ ပူသောကာလ၌ နှင်းနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ငါသည် ကျိန်းဝပ်၍ ငါ့နေရာ အရပ်မှာ ကြည့်ရှုမည်။

၅ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူရာ ကာလ မတိုင်မီ အဝှံစေ့စုံ၍၊ အပွင့်လည်း လုံးသောအသီး ဖြစ်စဉ်အခါ အညွန့်များကို တံစဉ်နှင့် ဖြတ်၍၊ အခက်အလက်များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။

၆ သူတို့သည် တောင်ပေါ်မှာ နေတတ်သော ငှက်များ၊ တောသားရဲများတို့၏အဘို့ ဖြစ်၍၊ ငှက်တို့သည် နွေကာလ၌၎င်း၊ သားရဲ အပေါင်းတို့သည် ဆောင်းကာလ၌၎င်း၊ သူတို့အပေါ်မှာ နေကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုအခါ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်များ ကွဲပြားသော မြေ၌ နေသောလူမျိုးသည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် တည်ရာ ဇီအန်တောင်သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဘို့ လက်ဆောင် ပဏ္ဍာကို ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၁၉

၁ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျင်မြန်သော မိန်းတိမ်ကို စီး၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရှေ့တော်၌ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ရုပ်တု၊ ဆင်းတုတို့သည် လှုပ်ရှား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ နှလုံးသည် သူ၏အထဲမှာ အရည်ကျိုလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၂ အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့သည် အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက် ရန်ပြုစေခြင်းငှါ ငါနိုးဆော် သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်နှင့် တယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တယောက်နှင့် တယောက်၊ တမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ စစ်တိုက်ကြလိမ့်မည်။

၃ အဲဂုတ္တုပြည်၏ စိတ်သည် သူ၏ အထဲမှာ ပျက်လိမ့်မည်။ သူ၏ အကြံကိုလည်း ငါဖျက်မည်။ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့၌၎င်း၊ ပြုစားသော သူတို့၌၎င်း၊ နတ်ဝင်နှင့် စုန်းတို့၌၎င်း၊ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။

၄ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ကို ကြမ်းကြုတ်သော သခင်တို့ လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ ပြင်းထန်သော ရှင်ဘုရင် တပါးသည် အုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ ပင်လယ်ရေ ပြတ်လိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်း လျော့၍ ခန်းခြောက်လိမ့်မည်။

၆ ချောင်းရေများလည်း ပုပ်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု မြစ်လက်ကြားတို့လည်း ရေပြတ်၍ ခန်းခြောက်သဖြင့် ကျူပင်နှင့် ကိုင်းပင်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြလိမ့်မည်။

၇ မြစ်လက် ကြားနားနှင့် ချောင်းဝ နားမှာ ပေါက်သောမြက်ပင် အစရှိသော၊ မြစ်နားမှာ စိုက်သမျှ တို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီး ပပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၈ တံငါတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်၌ ငါးများကို ချသမျှသော သူတို့သည် မြည်တမ်း၍ ရေပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ကို ဖြန့်တတ်သော သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။

၉ ပိုက်ဆန်လုပ်သော သူနှင့် ဈာမျိုးကို ရက်သော သူတို့သည်လည်း အကျိုးနည်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၀ အမှီတက်တို့သည် ပျက်၍၊ အခ စားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၁ အကယ်စင်စစ် ဇောနမင်းတို့သည် အရူးဖြစ် ကြ၏။ ဖာရော ဘုရင်၏ တိုင်ပင် မှူးမတ်တို့သည် မိုက်သောအကြံကို ပေးကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ပညာရှိ အမျိုး၊ ရှေး ရှင်ဘုရင်တို့ အနွယ် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖာရော ဘုရင်အား အဘယ်ကြောင့် လျှောက်ကြသနည်း။

၁၂ သူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သင်၏ ပညာရှိတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်တဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်တော်မူသည်ကို ယခု ပြောကြပါစေ။ ဘော်ပြုကြပါစေ။

၁၃ ဇောနမင်းတို့သည် အရူး ဖြစ်ကြပြီ။ နောဗမင်း တို့သည် မှားယွင်းကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၏ အမျိုးအနွယ်

များကို အုပ်သော အကြီးအကဲတို့ကိုလည်း မှားယွင်း စေကြပြီ။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏ အလယ်၌ ယစ်မူးသောသဘောကို ပြင်ဆင်တော်မူသဖြင့်၊ ယစ်မူး သောသူသည် မိမိအန်ဖတ်၌ လဲသကဲ့သို့၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မှားယွင်းကြပြီ။

၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဦးခေါင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊ စွန်ပလွံ လက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီးနိုင်သော အမှုအလျင်း မရှိရ။

၁၆ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို လှုပ်ရှားတော်မူသော ကြောင့်၊ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံ အစည်ကြောင့်၊ ယုဒပြည်သည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယုဒပြည် ဟူ၍ ပြောကာမျှနှင့် လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် မြို့ငါးမြို့တို့သည် ခါနာန် ဘာသာစကားကို ပြော၍၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်ကို ခံကြ လိမ့်မည်။ ထိုမြို့တို့တွင်၊ တမြို့ကို သူရိယာမြို့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည် အလယ်တွင်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ပူဇော်ရာယဇ်ပလ္လင် ရှိလိမ့်မည်။ ပြည်စွန်း နားတွင်လည်း ထာဝရဘုရား အဘို့ မှတ်တိုင် ရှိ လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တွင် နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ သက်သေလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသည် ရှိသော်၊ ကယ်တင်သော အရှင်၊ အမှုစောင့်သခင်ကို သူတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထိုသခင်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၁ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ထာဝရဘုရားကို သိကြသည့် ဖြစ်၍၊ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို သိသောကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာ အလှူဒါနကို ဆက်ကပ်၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သစ္စာဂတိထား၍၊ ထားသည် အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသော ဒဏ်ရာကို ပျောက်စေ တော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် ကာလ၊ သူတို့ တောင်းပန်ခြင်းကို နားထောင်၍ ဒဏ်ရာကို ပျောက်စေတော်မူမည်။

၂၃ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှသည် အာရှုရိပြည် တိုင်အောင်၊ လမ်းတွင် လိမ့်မည်။ အာရှုရိလူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူသည် အာရှုရိပြည် သို့၎င်း သွားလာ၍ အဲဂုတ္တုလူနှင့် အာရှုရိလူတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တု အမျိုးနှင့်၎င်း၊ အာရှုရိအမျိုးနှင့်၎င်း ပေါင်း၍၊ တတိယ အမျိုး တည်းဟူသော မြေကြီးအလယ်၌ မင်္ဂလာပြု သော အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ၏လူ အဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပြင်သော အာရှုရိအမျိုး၊ ငါ၏အမွေ ဥစ္စာဖြစ်သော ဣသရေလ အမျိုးသည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး တော်မူလိမ့်မည်။

၂၀

၁ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သာဂုန်စေလွှတ်သော ဗိုလ်မင်း တာတန်သည် အာဇုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ထိုမြို့ကို လုပ်ကြံသော နှစ်တွင်၊

၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် သွား၍ ခါးစည်း သော လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခြေနင်းကို ချွတ်လော့ဟု၊ အာမတ်သား ဟေရှာယကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် ပြု၍ အဝတ်ကို မဝတ်၊ ခြေနင်းကို မစီးဘဲ သွားလာလျက်နေ၏။

၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ့ကျွန် ဟေရှာယသည် အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ကုရုပြည်၌ ပုပ္ဖနိမိတ်၊ အံ့ဘွယ်သော အရာကို ပြုခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနင်းကို မစီးဘဲ သွားလာသကဲ့သို့၊

၄ ထိုနည်းတူ၊ အဲဂုတ္တု လူများကို အရှက်ခွဲခြင်း အလိုငှါ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် အဲဂုတ္တုလူနှင့် ကုရုလူ အကြီးအယ်တို့အား အဝတ်နှင့် ခြေနင်းကို ချွတ်၍၊ တင်ပါးကို မျှမဖုံးစေဘဲ ဘမ်းဆီး ချုပ်ထား သိမ်းသွား လိမ့်မည်။

၅ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ကိုးစားသော ကုရုပြည်ကို၎င်း၊ ဝါကြားသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို၎င်း ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၆ ထိုကမ်းနားမှာ နေသော သူများကလည်း၊ ကြည့်ပါ။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ လက်မှ လွတ်ခြင်းငှါ ငါတို့မြော်လင့်ရာအရာ၊ ပြေး၍ ခိုလှုံရာအရာသည် ထိုသို့ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ လွတ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု ထိုအခါ ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁

၁ ရေလွှမ်းမိုးသော တောနှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ် တော်ကား၊ တောင်လေမုန်တိုင်းတိုက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောပြည်၊ တောကြီးမှလာ၏။

၂ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ရှုပါရုံကို ငါမြင်ရ၏။ လူယူတတ်သော သူသည် လူယူ၏။ ဖျက်ဆီးတတ် သောသူသည် ဖျက်ဆီး၏။ ဧလံ ပြည်သားတို့၊ တက် သွားကြလော့။ မေဒီပြည်သားတို့၊ မြို့ကို ဝိုင်းထား ကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊ သူတပါး ညည်းတွားခြင်း ရှိသမျှကို ငါငြိမ်းစေ၏။

၃ ထို့ကြောင့် ငါသည် ခါးနာလှ၏။ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရ၏။ နားမကြား နိုင်အောင် ပြင်းထန်စွာခံရ၏။ မျက်စိ မမြင်နိုင်အောင် မိုင်တွေလျက်ရှိ၏။

၄ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် မူးလျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အရာဖြင့် ငါသည် ထိတ်လန့်လျက် ရှိ၏။ ငါပျော်မွေ့သော ညဉ့်ကို ဘေးနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

၅ စားပွဲကို ပြင်ပြီ၊ ကင်းစောင့်ကို ထားပြီ၊ စား သောက်လျက်နေကြ၏။ အိုမင်းများတို့ထကြ၊ လွှားကို ဆီလောင်းကြ။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားရှင်က သင်သွား၍ ကင်းစောင့်ကို ထားလော့။ မြင်သည်အတိုင်း ပြောစေ လော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ကင်းစောင့်သည်လည်း၊ နှစ်စီးစီ နှစ်စီးစီ ချီလာ သောမြင်းတပ်တတပ်၊ မြည်းတပ်တတပ်၊ ကုလားအုပ် တပ် တတပ်ကို မြင်၍၊ သတိနှင့် စေ့စေ့ကြည့်ရှု နား ထောင်ပြီးလျှင်၊

၈ သခင်၊ ကျွန်တော်သည် နေ့အချိန်၌ ကင်းမျှော် စဉ်ပေါ်မှာ အစဉ်ရပ်၍၊ တညဉ့်လုံး၌လည်း ကင်းစောင့် လျက်နေပါ၏။

၉ ယခုမှာ နှစ်စီးစီ နှစ်စီးစီ ချီလာသော မြင်းစီး သူရဲတပ်ကို မြင်ပါသည်ဟု ခြသေ့ ကဲ့သို့ကြွေးကြော်၏။ သူကလည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ပြုလဲပြီ၊ ပြုလဲပြီ၊ သူ၏ဘုရား ရုပ်တုဆင်းတု ရှိသမျှတို့သည် မြေပေါ်မှာ ကျိုးပဲ့လျက် ရှိကြပါသည်ဟု ထပ်၍ ဆိုလေ၏။

၁၀ ငါနင်းနယ်၍ ငါ့တလင်းပြင်မှ ထွက်သောစပါး၊

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကို ငါ ကြားရ သည်အတိုင်း သင်တို့အား ငါဆင့်ဆိုသတည်း။

၁၁ ဒုမာပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ အို ကင်းစောင့်၊ ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ အို ကင်းစောင့်၊ ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု စိရတောင်ပေါ်က ဝါကို ဟစ်ခေါ်လေ၏။

၁၂ ကင်းစောင့် ကလည်း၊ နံနက်သည် လာ၏။ ညဉ့်လည်း လာ၏။ သင်တို့သည် မေးမြန်းလိုလျှင် မေးမြန်းကြ၊ ပြန်သွားကြ၊ တဖန် လာကြဟု ဆိုလေ၏။

၁၃ အာရပ်ပြည်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ခရီးသွားသော ဒေဒန်လူစုတို့၊ သင်တို့သည် အာရပ် တောမှာ ညဉ့်ကို လွန်စေရကြမည်။

၁၄ တေမပြည်သားတို့၊ ရေငတ်သောသူ အဘို့ ရေကို ယူခဲ့ကြ၏။ ပြေးသောသူကို မုန့်နှင့် ဆီး၍ ကြိုကြ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေးမှ၎င်း၊ ထုတ်သောထား၊ တင်သောလေး၊ အလွန် ခက်သော စစ်မှုမှ၎င်း ပြေးကြ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဝါအား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ အခစားသောသူ ရေတွက်သည်အတိုင်း၊ တနှစ် တွင် ကောဒါမြို့၏ ဘုန်းအသရေရှိသမျှ ကွယ်ပျောက်၍၊

၁၇ ကျန်ကြွင်းသော ကောဒါ အမျိုးသား၊ လေးစွဲသူရဲ တို့သည် အလွန် နည်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံချိုင့်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော် ကား၊ သင့် တမြို့လုံးသည် အိမ်မိုးပေါ်သို့ တက်ရမည် အကြောင်း၊ အဘယ်အမှု ရောက်သနည်း။

၂ အထက်က အသံဗလံများ၍ အုတ်အုတ် ကျက် ကျက်ပြုတတ်သောမြို့၊ ရွှင်လန်းသောမြို့၊ သင်၏ လူသေတို့သည် ထားလက်နက်ကြောင့် ဆုံးကြသည် မဟုတ်။

၃ စစ်တိုက်ရာမှာ သေကြသည် မဟုတ်။ သင်၏ မင်း အပေါင်းတို့သည် အတူပြေးကြ၏။ လေးသမားတို့ လက်၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိကြ၏။ တွေ့သမျှသော သင်၏ လူတို့သည် အဝေးသို့ ပြေးသော်လည်း၊ အတူ ချည်နှောင်လျက် ရှိကြ၏။

၄ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဝါကို မကြည့်ပါနှင့်၊ ပြင်းစွာ ငိုရမည်။ ဝါအမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီးသည် ဖြစ်၍၊ ဝါစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ မကြီးစားပါနှင့်။

၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံချိုင့်တွင် စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုက္ခခံရာ ကာလ၊ နှိပ်စက် နှောင့်ရှက်ရာ ကာလ၊ မြို့ရိုးကို ဖြို၍ တောင်တို့ကို အော်ဟစ်ရာ ကာလသည် ရောက်လေပြီ။

၆ ဇလံအမျိုးသည် မြှားတောင့်ကို ဆောင်လျက်၊ ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်တကွ လာ၏။ ကိရ အမျိုးသည် ဒိုင်းလွှားကို ထုတ်လေ၏။

၇ သင်၏အမြတ်ဆုံးသော ချိုင့်တို့သည် ရထားနှင့် ပြည့်ကြ၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြို့တံခါး ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။

၈ ယုဒပြည်ကို ဖွင့်လှစ်သည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ထိုအခါ လက်နက်စုံ သိုထားရာ၊ တောနန်းတော်သို့ ကြည့်ရှုလိမ့်မည်။

၉ ဒါဝိဒ်၏မြို့ အပြိုအပျက်များသည်ကို သင်၏ လူတို့သည်မှတ် ရကြလိမ့်မည်။ အောက် ရေကန်မှ ထွက်သော ရေကို စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။

၁၀ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောအိမ်များကို ရေတွက် ကြလိမ့်မည်။ မြို့ရိုးကို ပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အိမ်များကို ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ရေကန်ဟောင်းမှ ထွက်သော ရေစုဝေးရာကို လည်း၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ် စက်ကြားတွင် လုပ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဤအမှုကို စီရင်တော်မူသော သူကို သင်တို့သည် မကြည့်မမှတ်တတ်ကြ။ ရှေးက ဖန်ဆင်း တော်မူသောသူကို ပမာဏ မပြုတတ်ကြ။

၁၂ ထိုကာလ၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းခြင်း အလိုငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း၊ ကြည့်ပါ။

၁၃ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်းအမှု၊ သိုးနွားများကို သတ်ခြင်း၊ အမဲသား စားခြင်း၊ စပျစ်ရည် သောက်ခြင်း၊ အမှုကိုပြုလျက်၊ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့၊ သောက် ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန် သေရကြမည်ဟု ပြောဆိုကြသည် တကား။

၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဝါနား၌ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား အကယ်စစ်စစ် သင်တို့ အပြစ်သည် သင်တို့ မသေမချင်းတိုင်အောင် မပြေမရှင်းရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတော်စိုး၊ နန်းတော်အုပ်
ရှေ့န အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊

၁၆ မြင်သော အရပ်၌ ကိုယ်သင်္ချိုင်းတွင်းကို ထွင်း၍၊
ကိုယ်နေရာကို ကျောက်၌ ထုလုပ်သောသူ၊ သင်သည်
ဤအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတွင်းကို ကိုယ်အဘို့ ထွင်းစေခြင်းငှါ၊
ဤအရပ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ဤအရပ်သား
တို့တွင် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်း။

၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသော နှင်ထုတ်ခြင်း
ဖြင့် သင့်ကို နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကို အမှန်
ကိုင်ဘမ်း၍၊

၁၈ တလိမ့်လိမ့် လိုမ့်လျက်၊ လောကလွှာစာ ကဲ့သို့
ကျယ်သော ပြည်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူလိမ့်မည်။
သင်သည် ထိုပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌လည်း
သင်၏ ကြက်သရေ ရထားတို့သည်၊ သင့်အရှင်၏
အမျိုး အရှက်ကွဲစရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ငါသည်လည်း သင်၏ အရာကို နှုတ်မည်။ သင်၏
နေရာမှ သင့်ကို ချမည်။

၂၀ ထိုကာလ၌ ငါ့ကျွန်း၊ ဟိလခိ၏သား လျောက်မိကို
ငါ ခေါ်၍၊

၂၁ သင်၏ ဝတ်လုံနှင့် ဝတ်ဆင်စေမည်။ သင်၏
ခါးစည်းနှင့် ချီးမြှောက်၍၊ သင်၏ အစိုးရသော အခွင့်ကို
အပ်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒအမျိုး
သားတို့၏ အဘဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ ဒါဗိဒ် မင်းမျိုး၏ တံခါးသော့ကို သူ၏ပခုံး ပေါ်မှာ
ငါ တင်ထားသဖြင့်၊ သူသည် အဘယ်သူမျှ မပိတ်
နိုင်အောင် ဖွင့်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်အောင်
ပိတ်လိမ့်မည်။

၂၃ မြဲသော အရပ်၌ စွဲသောတံစို့ ကဲ့သို့ သူ့ကို ငါ
စွဲစေမည်။

၂၄ သူသည် မိမိအဘ၏ အိမ်၌ ကြက်သရေ ပလ္လင်
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ အဘအိမ်၌ ရှိသမျှသော ဘုန်း
အသရေ၊ အမျိုးအနွယ်၊ အမြတ် အယုတ်၊ ခွက်ဖလား
ရှိသမျှ အင်တံ၊ အိုး အမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၌ ဆွဲထား
ကြလိမ့်မည်။

၂၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလတွင် မြဲသောအရပ်၌
အရင်စွဲသောတံစို့သည် နေရာမှရွေ့၍၊ ခုတ်လှဲခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ သူ၌ ဆွဲထားသော ဥစ္စာသည်လည်း၊
ခုတ်ပယ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၂၃

၁ တုရုမြို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
တာရှုသင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်းကြ
လော့။ မြို့သည် အိမ်မရှိ၊ တည်းခိုစရာ မရှိသည်တိုင်
အောင် ရှင်းရှင်းပျက်စီးလေပြီ။ ခိတ္တိမ်ပြည်မှ သိတင်း
ကြားရ၏။

၂ ပင်လယ် ကူးတတ်သော ဇိဒန်ကုန်သည်တို့သည်
စည်ပင်စေသော၊ ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ နေသော
သူတို့၊ မှိုင်တွေကြလော့။

၃ များသော ရေကို အမှီပြုသော ရိုဟောရမျိုးစေ့
မြစ်၏ အသီးအနှံကို ထိုမြို့သည် အခွန်ရ၍၊ အတိုင်း
တိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏ ဈေးဖြစ်လေပြီ။

၄ အို ဇိဒန်မြို့၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိလော့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်တည်းဟူသော ပင်လယ်မြို့
ကြီးက၊ ငါသည် ကိုယ်ဝန် မဆောင်၊ သားမဘွား၊
လူပျိုနှင့် အပျိုမတို့ကို မမွေးမြူရဟု ပြောဆို၏။

၅ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် တုရုမြို့ သိတင်းကို
ကြားသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကြောင့် အလွန် စိတ်ပူပန်
ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၆ တာရှုမြို့သို့ ကူးကြလော့။ ပင်လယ် နားမှာ
နေသောသူတို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်းကြလော့။

၇ ဤမြို့သည် ရှေးကာလ၌ တည်သဖြင့် သင်တို့
ရွှင်လန်းသောမြို့လော့။ ဝေးသော အရပ်၌ တည်းခို
ခြင်းငှါ၊ မိမိခြေတို့သည် မိမိကို ဆောင်သွားကြ၏။

၈ တုရုမြို့သည် ရာဇသရဖူကို ပေးတတ်သောမြို့
ဖြစ်လျက်၊ သူ၏ ကုန်သည်တို့သည် မင်းသား၊ ဖောက်
ကား ရောင်းဝယ်သော သူတို့သည် မြေကြီးမှူးမတ်
ဖြစ်လျက်၊ ထိုမြို့တဘက်၌ အဘယ်သူသည် ဤ
အကြံကို ကြံစည်သနည်း။

၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊
ရှိသမျှသော ဘုန်းအသရေ၏ မာနကို အရှက်ခွဲ
ခြင်းငှါ၊ မြေကြီးမှူးမတ် အပေါင်းတို့ကို ရုတ်ချခြင်း
ငှါ၊ ထိုသို့ ကြံစည်တော်မူ၏။

၁၀ အို တာရှုမြို့၏ သမီး၊ ကမ်းရိုး ပျက်လေပြီ။
မြစ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ပြည်ကို နှံ့ပြားလော့။

၁၁ ရန်သူသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကို ဆန့်၍၊
တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို လှုပ်ရှားလေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ ခိုင်ခံ့
သော အရပ်တို့ကို ပျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၂ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော ကညာ၊ ဇိဒန်မြို့၏
သမီး၊ သင်သည်နောက် တဖန် ရွှင်လန်းခြင်း မရှိရ။

ထလော့။ ခိတ္တိမ်ပြည်သို့ ကူးသွားလော့။ ထိုအရပ်၌ လည်း ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အထက်က မရှိသော ခါလဒဲ အမျိုးသားတို့ နေသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုပြည်ကို အာရှရို မင်းသည် တောတွင်းသားတို့ နေရာတို့ တည် ထောင်၏။ ထိုပြည်သားတို့သည် ပြအိုးတို့ကို တည် ဆောက်၍၊ တုရအိမ်တော်များနှင့် မြို့ကိုလည်း ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၁၄ တာရှ သင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်း ကြလော့။ သင်တို့၏ မြို့ကြီးသည် ပျက်ကုန်ပြီ။

၁၅ ထိုကာလ၌ တုရမြို့ကို၊ မင်းဆက် တဆက် အတိုင်းအရှည် အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ပတ်လုံး၊ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ။ အနှစ် ခုနှစ်ဆယ် လွန်သောအခါ၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမအား သီချင်းဆို သကဲ့သို့၊ တုရ မြို့အား သီချင်းဆိုလိမ့်မည်။

၁၆ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ စောင်းကို ကိုင်၍ မြို့တွင် လှည့်လည်လော့။ သူတပါးတို့သည် သင့်ကို သတိရစေခြင်းငှါ၊ သာယာ သော အသံနှင့် တီး၍၊ သီချင်းကို များစွာဆိုလော့။

၁၇ အနှစ်ခုနှစ်ဆယ် လွန်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် တုရမြို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း တဖန် အမြတ်ရသော ဘာသာသို့ လိုက်ပြန်၍၊ မြေကြီးမျက်နှာ ပေါ်မှာ ရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံတို့နှင့် မတရားသော မေထုန်ကို ပြု လိမ့်မည်။

၁၈ သို့ရာတွင်၊ သူ၏ ကုန်သွယ်ခြင်း၊ အမြတ်ရခြင်း အရာတို့သည် ထာဝရဘုရား အတို့ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ဆည်းဖူး သို့ထားခြင်းကို မပြုရ။ ကုန်သွယ်သော ဥစ္စာသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နေသော သူတို့ အဘို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် ဝစ္စာစား၍ ခိုင်သောအဝတ်ကို ဝတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၄

၁ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော် ကို လွတ်လပ်စေ၍ ပယ်ရှင်း မှောက်ထားသဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို ကဲ့ပြားစေတော်မူ၏။

၂ ထိုအခါ ယဇိပုရောဟိတ်သည် ဆင်းရဲသား ကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်သည် ကျွန်ကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်မသည် ကျွန်မ ကဲ့သို့၎င်း၊ ရောင်းသော သူသည် ဝယ်သော သူကဲ့သို့၎င်း၊ ကြွေးရှင်သည် ကြွေးတင်သောသူ ကဲ့သို့၎င်း၊ အတိုးစားသော သူသည် အတိုးပေးသော သူ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃ တပြည်လုံး လွတ်လပ်၍ ရှင်းရှင်းပျက်စီးရလိမ့် မည်ဟူသော အရာကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ပြည်တော်သည် ငြိငြင် ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ လောကသည် အားလျော့၍ ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ ဘုန်းကြီးသော ပြည်သားတို့သည် အားလျော့ကြ၏။

၅ ပြည်သားတို့သည် တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၊ အမိန့်တော်ကို ပြောင်းလဲခြင်း၊ ထာဝရ သစ္စာတော်ကို ဖျက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ ပြည်တော်သည် ညစ်ညူးခြင်း ရှိ၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ ကျိန်တော်မူသည် အကျိန်သည် ပြည်တော်ကို လွှမ်းမိုးပြီ။ ပြည်သားတို့ အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် ပြည်သားတို့သည် ပူလောင်ကြသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် နည်းကြ၏။

၇ သစ်သော စပျစ်ရည်သည် ငြိငြင်လေ၏။ စပျစ် နွယ်ပင်သည်လည်း အားလျော့လေ၏။ စိတ်ရွှင် လန်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။

၈ သာယာသော ပတ်သော အသံငြိမ်းပြီ။ ဝမ်းမြောက်သော သူ၏ အသံမရှိ။ သာယာသော စောင်းသံလည်းငြိမ်းပြီ။

၉ သီချင်းဆိုလျက် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။ သေရည် သေရက်ကို သောက်သော သူတို့သည် ပစပ်ခါးကြလိမ့်မည်။

၁၀ လွတ်လပ်သောမြို့သည် ပြုပျက်လေပြီ။ အဘယ် သူမျှ မဝင်စေခြင်းငှါ အိမ်များကို ပိတ်ထားကြပြီ။

၁၁ စပျစ်ရည် ပြတ်သောကြောင့် လမ်းခရီးတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်း အကြွင်းမဲ့ ကွယ်ပြီ။ တပြည်လုံး၌ သာယာသော အသံငြိမ်းပြီ။

၁၂ ဆိတ်ညံ့ခြင်းသည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ရစ်၏။ မြို့တံခါး ကိုလည်း ရိုက်ခတ်၍ ဖြိုဖျက်ကြပြီ။

၁၃ ထိုသို့ ပြည်တော်အလယ်၊ ပြည်သားတို့တွင် ဖြစ်ရသော်လည်း သံလွင်ပင်ကို လှုပ်၍ အသီးကို ရ သကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူသောနောက်၊ အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်ရသကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့် မည်။

၁၄ ထိုသူတို့သည် ကြွေးကြော်၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းသော အသံ နှင့်ပင်လယ် တဘက်မှ မြည်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်တို့၌ ထာဝရ ဘုရားကို၎င်း၊ ပင်လယ် တဘက်တကျွန်း တနိုင်ငံ အရပ်တို့၌၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်

တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၆ သန့်ရှင်းတော်မူသော သူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူ စေသတည်းဟု မြေကြီးစွန်းမှ သီချင်းဆိုသံကို ငါတို့သည် ကြားရ၏။ ဝါမူကား အလွန် ဆင်းရဲ၏။ အလွန် ဆင်းရဲ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ လုယက်သော သူတို့သည် လုယက်လျက် နေကြ၏။ လုယက်သော သူတို့သည် ကြမ်းတမ်းစွာ လုယက်ကြ၏။

၁၇ အိုပြည်သား၊ သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ် သောအရာ မြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ ရောက်လေပြီ။

၁၈ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အရာမှ ပြေးသော သူသည် မြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် ပြန်ဝပွင့်လျက်ရှိ၍၊ မြေကြီးအမြစ်လည်း လှုပ်ရှားလေ၏။

၁၉ ပြည်တော်သည် တပြည်လုံး ပြုတ်လေပြီ။ ပြည် တော်သည် အကုန်အစင် ပြုပျက်လေပြီ။ ပြည်တော် သည် အလွန် တုန်လှုပ်လျက်ရှိလေ၏။

၂၀ ပြည်တော်သည် ယစ်မူးသော သူကဲ့သို့ တလူး လည်လည်ရှိ၏။ ပုခက်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှား၏။ မိမိ အပြစ်သည် မိမိအပေါ်မှာလေသဖြင့်၊ ပြည်တော်သည် လဲလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်မထရ။

၂၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည်၊ မြင့်သော အရပ်၌ မြင့်သော အလုံးအရင်းကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာ မြေကြီး ရှင်ဘုရင်တို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော် မူလိမ့်မည်။

၂၂ သူတို့သည် တွင်းထဲမှာ တစုတည်း စုဝေး၍ ချည်နှောင်ခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ ချုပ်ထားခြင်းကို ခံလျက် နေကြလိမ့်မည်။ များစွာသော နေ့ရက် ကာလ လွန်ပြီးမှ၊ စစ်ကြောခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၂၃ လသည်လည်း မျက်နှာ ပျက်လိမ့်မည်။ နေသည် လည်း အရှက်ကဲ့ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ အသက်ကြီးသူတို့ ရှေ့တွင် ဘုန်းကြီးတော်မူလော့။

၂၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို မြှောက်စား ပါမည်။ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးအကြံတော်တို့သည် မရွေ့၊ သစ္စာနှင့် မြဲမြံကြပါ၏။

၂ မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကို ဖြိုဖျက်ရာ ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ တက္ကန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ နေရာ ဘုံဗိမာန်သည် မြို့ မဖြစ်၊ နောက်တဖန် မတည် မဆောက်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပြီ။

၃ ထိုကြောင့်၊ အားကြီးသော လူမျိုးသည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော လူမျိုးတို့၏ နေရာမြို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။

၄ ကိုယ်တော်သည် ဆင်းရဲသော သူတို့ခိုလှုံရာ၊ ငတ်မွတ်သော သူအမှု ရောက်သည်ကာလ၌ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထရုံကိုတိုက်သော မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့၏ ဒေါသအမျက် ထွက်သောအခါ၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း လွတ်ရာ၊ နေရောင် ကွယ်ကာရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၅ သွေခြောက်သော အရပ်၌ နေအရှိန်ကိုကဲ့သို့၊ တက္ကန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ အသံဗလံကို ငြိမ်းစေတော် မူလိမ့်မည်။ ထူထပ်သောမိုဗ်းတိမ် အားဖြင့် နေအရှိန် ပျောက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့၏ သီချင်းသံ ပျောက်ရပါလိမ့်မည်။

၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ပွဲ၊ ဟောင်းသော စပျစ်ရည်ပွဲ တည်း ဟူသော၊ ဆူသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်၊ ကောင်းမွန်စွာ စစ်သော စပျစ်ရည်ဟောင်းကို လူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့ ဤတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၇ လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဖုံးသော မျက်နှာဖုံးကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းသောတင်းတိမ် ကို၎င်း ဤတောင်ပေါ်မှာ ပယ်တော်မူလိမ့်မည်။

၈ သေခြင်းကိုလည်း နစ်မွန် ဆုံးရှုံးစေတော်မူ လိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ခပ် သိမ်းသော မျက်နှာတို့မှ မျက်ရည်ကို သုတ်တော်မူ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ခံရသောကဲ့ ရဲ့ခြင်းကိုလည်း မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ပယ်ရှင်းတော်မူ လိမ့်မည်ဟု ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၉ ထိုကာလ၌ ကြည့်ရှုလော့။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်တည်း။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့ မြော်လင့်သော ထာဝရဘုရားတည်း။ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော် သည် ဤတောင်ပေါ်မှာ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ကောက်ရိုး

သည် နောက်ချေး ရွံ့ပွက်၌နှိပ်နှင်းခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ မောဘပြည်သည် မိမိ၌ နှိပ်နှင်းတော်မူခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။

၁၁ ရေကူးသောသူသည် ရေကူးခြင်းငှါ လက်ကို ဆန့် သကဲ့သို့၊ မောဘပြည် အလယ်၌ လက်တော်ကို ဆန့်၍၊ မောဘ၏ မာနနှင့် လက်သတ္တိကို ချတော်မူ လိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့၏ မြို့ရိုးပြအိုး အထွဋ်ကိုဖြို၍၊ မြေတိုင် အောင် နှိမ်သဖြင့်၊ မြေမှုန့်ထဲမှာ ချတော်မူလိမ့်မည်။

၂၆

၁ ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်မှာ သီချင်းဆိုလတံ့သော စကားဟူမှုကား၊ ငါတို့၌ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရှိ၏။ ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကို ပြအိုး၊ ရင်တားအရာ၌ စီရင်ခန့် ထားတော်မူလိမ့်မည်။

၂၊ ၃ တံခါးတို့ကို ဖွင့်ကြလော့။ သစ္စာစောင့်၍ ဖြောင့် မတ်သော လူမျိုးဝင်ပါစေ။ စိတ်နှလုံး တည်ကြည်သော သူသည် ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငြိမ်သက် ခြင်း သက်သက် ရှိမည်အကြောင်း စောင့်ရှောက် တော်မူလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရား၌ အစဉ်မြဲခိုလှုံကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် နိစ္စထာဝရ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။

၅ မြင့်သောအရပ်၌ နေသောသူတို့ကို ရှုတ်ချတော် မူ၏။ မြင့်မြတ်သောမြို့ကို ဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင် နှိမ်ချလျက် မြေမှုန့်ထဲမှာ ထားတော်မူ၏။

၆ ကျော်နှင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့သည် ကျော်နှင်းကြလိမ့်မည်။

၇ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဖြောင့်သောလမ်း၌ သွားတတ်၏။ အို ဖြောင့်မတ်တော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တရား တော်လမ်း၌ သွားလျက်၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်၍၊ ကိုယ်တော်၏ အမည် ဘွဲ့နာမတော်ကို စိတ်နှလုံး၌ တသလျက် ရှိပါ၏။

၉ ညဉ့်အခါအကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးနှင့် ကိုယ်တော် ကို တောင့်တပါ၏။ နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်သည် အတွင်း ဝိညာဉ် အားဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာ အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော အခါ၊ လောကီ သားတို့သည် တရားကို သင်ကြ၏။

၁၀ မတရားသော သူသည် ကျေးဇူးကို ခံရသော် လည်း၊ တရားကို မသင်တတ်ပါ။ တရားကျင့်ရာ

ပြည်၌ပင် အဓမ္မပြု၍ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို ပမာဏ မပြုတတ်ပါ။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်တော်ကို ချီတော်မူ သော်လည်း၊ သူတို့သည် မမြင် မမှတ်ကြပါ။ သို့သော် လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အဘို့ စိတ်အားကြီးတော် မူကြောင်းကို သူတို့သည် မြင်၍ အရှက်ကွဲကြပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ကို မီးလောင်ရပါ လိမ့်မည်။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ပြုတော်မူ၏။

၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် မှတပါး အခြားသော သခင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အစိုးကြပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့်သာ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါမည်။

၁၄ ထိုသခင်တို့သည် သေကြပါပြီ။ တဖန်အသက် မရှင်ရကြပါ။ သင်္ချိုင်းသားဖြစ်၍ ထမြောက်ခြင်း မရှိရကြပါ။ သူတို့ကို ကြည့်ရှု ဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့၏ အမှတ်မျှ မရှိစေခြင်း ငှါပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို တိုးပွားစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို တိုးပွားစေ သဖြင့်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ပြည်တော်ကို ပတ်ဝန်း ကျင်၌ ကျယ်စေတော်မူပြီ။

၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲခံရသော အခါ၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုံးမတော် မူသောအခါ၊ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာစကားကို သွန်းလောင်း ကြပါပြီ။

၁၇ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသည် သားဘွားချိန် နီးသောအခါ နာကျင်၍၊ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကြောင့် အော်ဟစ် သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့တော်၌ ဖြစ်ကြပါပြီ။

၁၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော်လည်း၊ လေကို ဘွားသကဲ့သို့ ဖြစ် ကြပါ ပြီတကား။ ပြည်သားတို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ မရောက်ကြ။ လောကီသားတို့သည် မလဲကြပါ။

၁၉ ကိုယ်တော်၏ လူသေတို့သည် အသက်ရှင် ကြပါလိမ့်မည်။ ငါ၏ အသေကောင်တို့သည်လည်း ထမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌ နေသော သူတို့၊ နိုး၍ သီချင်းဆို ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ နှင်းသည် မြက်ပင်တို့ကို ပေါက်စေသော

နှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မြေသည်လည်း မိမိသင်္ချိုင်းသားတို့ကို ထုတ်တော်ရပါလိမ့်မည်။

၂၀ ဝါ၏လူတို့ လာကြ။ အတွင်းအခန်း ထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့ကို ကွယ်ကာသော တံခါးများကို ပိတ်ထားကြ။ အမျက်ကာလ လွန်သည် တိုင်အောင် ခဏသာ ပုန်းရှောင်၍ နေကြလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီး သားတို့ကို သူတို့ ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်ပေးလို သောငှါ၊ မိမိအရပ် ဌာနထဲက ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မြေကြီးသည် မိမိ၌ရှိသော အသွေးကို ဘော်ပြရလိမ့် မည်။ မိမိ၌ အသေခံရသော သူတို့ကို နောက်ထဖန် ဝှက်၍ မထားရ။

၂၇

၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ပြေးတတ် သော မြွေလဝိသန်ကို၎င်း၊ လိမ်သော မြွေလဝိသန် ကို၎င်း ခိုင်ခံ့ ကြီးမားသော ထားတော်နှင့် ဒဏ်ပေး၍၊ ပင်လယ်၌ ရှိသော နဂါးကိုလည်း သတ်တော်မူ လိမ့်မည်။

၂ ထိုကာလ၌ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို အကြောင်းပြု၍၊ ဤသို့ သီချင်းဆိုကြလော့။

၃ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်၏။ မခြားမလပ် ရေလောင်းမည်။ အဘယ်သူမျှ မဖျက်စေ ခြင်းငှါ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် စောင့်ရှောက်မည်။

၄ ငါ့ အမျက်ငြိမ်းပြီ။ ဆူးပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ်ပွဲ၌ ငါတွေ့ပါစေသော။ ချက်ခြင်း တိုက်၍ တပြိုင်နက် မီးရှို့မည်။

၅ သို့မဟုတ် ငါ၏ အစွမ်းသတ္တိကို ကိုးစား၍၊ ငါနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ ကြစေ။ ငါနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြ စေသော။

၆ နောင်ကာလ၌ ယာကုပ်သည် အမြစ် ကျလိမ့် မည်။ ဣသရေလသည် စိမ်းလန်း၍ အဖူးအငုံ ထွက်သဖြင့်၊ လောကီနိုင်ငံကို အသီးနှင့်ပြည့်စေ လိမ့်မည်။

၇ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲတော် မူသည် နည်းတူ၊ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသလော။ သူ့ကိုသတ်သော သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြသည်နည်းတူ၊ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသလော။

၈ သူ့ကို စွန့်ပစ်၍ အတော်အတန် ဆုံးမတော်မူ၏။ အရှေ့လေလာသောအခါ၊ ပြင်းစွာသော လေဖြင့် တိုက်သွားတော်မူ၏။

၉ ထိုသို့ယာကုပ် အမျိုးသည် ယဇ်ပလ္လင် ကျောက် တို့ကို ထုံးကျောက် ကဲ့သို့ ချိုးဖဲ့၍၊ အာရှရပင်နှင့် ရုပ်တုတို့ကို လှဲသောအခါ၊ မိမိ အပြစ်ပြေ၍၊ အပြစ် ပြေရှင်းခြင်း အကျိုးကျေးဇူးရှိသူမျှကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၀ သို့သော်လည်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့သည်၊ ဆိတ်ညံ့ သောအရပ်၊ တောကဲ့သို့ စွန့်၍ ပစ်ထားသောနေရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ နွားသယ်သည် ကျက်စား လျက်၊ အိပ်လျက် နေ၍၊ အညွန့်များကို ကိုက်စား လိမ့်မည်။

၁၁ အခက်အလက်တို့သည် သွေ့ခြောက်သော အခါ ချိုးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ မိန်းမတို့သည် လာ၍ မီးရှို့ ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာမဲ့သောအမျိုး ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသောသူသည် မသနား၊ ကျေးဇူးမပြုဘဲ နေတော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ အိုဏ္ဏသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကြီးမှစ၍၊ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင် အောင် သစ်သီးများကို သိမ်းယူတော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် တယောက်နောက်တယောက်၊ ကောက် သိမ်းခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုကာလ၌လည်း၊ ကြီးသော တံပိုးကို မှုတ်ရ လိမ့်မည်။ အာရှရိပြည်၌ ပျောက်သောသူ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ စွန့်ပစ်လျက်နေသော သူတို့သည်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင် သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဝတ်ပြု၍ ကိုးကွယ်ကြ လိမ့်မည်။

၂၈

၁ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးသော သူတို့၏ နေရာ ကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင်၊ ဖေရိမ်အမျိုး သေသောက် ကြူးတို့၏ မာန သရဖူနှင့်၊ သူတို့၌ ညှိုးနွမ်းတတ်သော ဘုန်းအသရေ၏ ပန်းပွင့်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၂ ထာဝရ ဘုရား၌ ခွန်အား တန်ခိုးကြီးသော သူသည်၊ မိုဗ်းသီးပါလျက် ဖျက်ဆီးသော မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ပြင်းစွာ ထ၍ လှမ်းမိုးသော ရေကြီး ကဲ့သို့၎င်း၊ မြေတိုင်အောင် ပြင်းစွာ ချပစ်လိမ့်မည်။

၃ ဖေရိမ်အမျိုး သေသောက်ကြူးတို့၏ မာန သရဖူ သည် ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၄ ကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင် သူတို့၌ ညှိုးနွမ်းတတ် သော ဘုန်းအသရေ၏ ပန်းပွင့်သည်၊ နွေကာလ မစေ့မို အလျင် သီးသော အသီး ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို အသီးကို မြင်သောသူသည် မြင်လျက်၊ လက်နှင့် ကိုင်လျက်ပင် စားတတ်၏။

၅ ထိုကာလ၌လည်း၊ ကောင်းကင်ထိလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျန်ကြွင်းသော မိမိလူတို့၌ ဘုန်းရှိသော သရဖူ အသရေ တင့်တယ်သော ဦးရစ် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၆ တရားမှုကို စီရင်သော သူတို့အား တရားစီရင် သော ဉာဏ်ကို၎င်း၊ ရန်သူမျိုး တံခါးတိုင်အောင် စစ်မှု ကို လှန်သော သူတို့အား၊ ခွန်အားပလက်ကို၎င်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၇ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် စပျစ်ရည် ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည် သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့သည် သေရည် သေရက်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ စပျစ်ရည် နှင့် မွန်ကြပြီ။ သေရည် သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ်ခံသည် အရာ၌ မှားယွင်းလျက်၊ တရား စီရင်သည် အရာ၌ ထိမိ၍ လဲလျက် နေကြ၏။

၈ သူတို့ စားပွဲ ရှိသမျှတို့သည်၊ လွတ်လပ်ရာ မရှိသည် တိုင်အောင်၊ အန်ဖတ်နှင့်၎င်း၊ အညစ်အကြေး နှင့်၎င်း ပြည့်လျက် ရှိကြ၏။

၉ သူတို့က၊ အဘယ်သူကို ပညာ သွန်သင်ချင် သနည်း။ အဘယ်သူကို တရား နားလည်စေ ချင်သနည်း။ ငါတို့သည် နို့နှင့် ကွာစ ရှိသောသူ၊ အမိသားမြတ်နှင့် အနိုင် ကွာရသောသူ ဖြစ်ကြ သလော။

၁၀ ပညတ်တခု ပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာ တခု၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ် ရှိပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။

၁၁ အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပြီသော နှုတ်ရိုင်းသော လျှာနှင့်ဤလူမျိုးကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ ဤသို့ ပြုလျှင် ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ပင်ပန်းသော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင် သက်သာ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။

၁၃ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် သွားရာတွင်၊ လှန် ဆုတ်၍ ကျိုးပဲ့ကျော့မိ ဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့၌ ပညတ်တခုပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာတခု၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ဆဲရေးတတ်သော ယေရုရှလင်မြို့သား

အကြီးအကြပ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၅ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သေမင်းနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြပြီ။ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင်ကြပြီ။ လွှမ်း မိုးသောဘေးသည် ချင်းနင်းသောအခါ၊ ငါတို့ရှိရာသို့ မရောက်ရ။ ငါတို့သည် မုသာကို ကိုးစားကြ၏။ လှည့်စားခြင်း အောက်၌ ပုန်းကွယ်၍ နေကြ၏ဟု ဆိုတတ်သောကြောင့်၊

၁၆ အရှင် ထာဝရဘုရားက စုံစမ်းသော အမြစ် ကျောက်တည်းဟူသော၊ မလှုပ်နိုင်အောင် မြဲမြံသော တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသော သူသည် ပြေးရသော အကြောင်းမရှိ။

၁၇ တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင် ခြင်းကို မျဉ်းကြိုးနှင့် မှန်ထုပ် အားဖြင့် ငါပြုမည်။ မိုးသီးရွာ၍ ကိုးစားရာ မုသာကို ပယ်ရှားလိမ့်မည်။ ပုန်းကွယ်ရာ အရပ်ကိုလည်း ရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။

၁၈ သင်တို့သည် သေမင်းနှင့် ဖွဲ့သော မိဿဟာယ ပျက်လိမ့်မည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် အထမမြောက်ရ။ လွှမ်းမိုးသော ဘေးသည် ချင်းနင်း သောအခါ၊ သင်တို့ကိုလည်း ကျော်နင်းလိမ့်မည်။

၁၉ ချင်းနင်းစဉ်တွင် ပါသွားလိမ့်မည်။ နံနက် အချိန် ရောက်မြဲ အစဉ်အတိုင်း၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ချင်းနင်း သည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းကြားကာမျှ အားဖြင့် ထိန်လန့်ခြင်း အကြောင်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၀ ခုတင်သည် ကိုယ်မဆန့်လောက်အောင်တို၏။ စောင်သည်လည်း မချံလောက်အောင် ငယ်၏။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် အမှုတော် တည်းဟူသော၊ ထူးခြားသော အမှုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ အလုပ်တော် တည်းဟူသော၊ လုပ်မြဲ မဟုတ်သော အလုပ်တော်ကို လက်စသတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ပေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှ ပြုသ ကဲ့သို့ ထတော်မူမည်။ ဂိဗောင်ချိုင့်ထဲမှာ ရှိသကဲ့သို့ အမျက်ထွက်တော်မူမည်။

၂၂ ယခုမှာ သင်တို့သည် သာ၍ ပြင်းစွာသော ဆုံးမခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆဲရေးခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ပြည်တပြည်လုံး၌ အနံ့ အပြားစီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ထိလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ဝါကြားရပြီ။

၂၃ ငါပြောသံကို ကြား၍ မှတ်ကြလော့။ ဝှစ်ကားကို စေ့စေ့နားထောင် နာယူကြလော့။

၂၄ လယ်လုပ်သော သူသည် မျိုးစေ့ကို ကြခြင်းငှါ၊ မြေကိုဆွလျက်၊ မြေခိုင်ကို ချေလျက် အစဉ် လယ်ထွန် တတ်သလော။

၂၅ လယ်မျက်နှာကို ညှိပြီးမှစမုန်နက်မျိုးစေ့၊ ဇိယာ မျိုးစေ့ကို ကြသည် မဟုတ်လော။ ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို အတန်းတန်း စိုက်၍၊ မုယောစပါးနှင့် ကောက် စပါးမျိုးစေ့ အသီးအသီးတို့ကို သူတို့ အရပ်၌ ကြသည် မဟုတ်လော။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ ဘုရားသခင်သည် စီရင်တတ်သော ဉာဏ်ကို ပေးတော်မူ၏။ သူ့ကိုလည်း သွန်သင်တော်မူ၏။

၂၇ စမုန်နက်မျိုးစေ့ကိုလည်း ပျဉ်ပြားနှင့် မနယ်တတ်။ ဇိယာစေ့ပေါ်၌လည်း လှည်းဘီးကို မလိုမဲ့တတ်။ စမုန်နက်စေ့ကို တုတ်နှင့်၎င်း၊ ဇိယာစေ့ကို ကြိမ်လုံး နှင့်၎င်း၊ ရိုက်တတ်၏။

၂၈ ဂျုံစပါးကိုကား နယ်တတ်၏။ သို့သော်လည်း အစဉ်နယ်တတ်သည် မဟုတ်။ လှည်းဘီးနှင့် မြင်းတို့ကို နှင်သော်လည်း၊ စပါးကို ညက်စေတတ်သည် မဟုတ်။

၂၉ ထိုအမှုသည်လည်း၊ ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား အကြံပေးတော်မူသော အမှုတည်း။ အကြံ ပေးတော်မူခြင်းသည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်၏။ ဉာဏ် တော်သည်လည်း ထူးဆန်းပေ၏။

၂၉

၁ အရေလမြို့၊ ဒါဝိဒ်မင်းနေသော အရေလမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ တနစ်ပေါ်မှာ တနစ်ထပ်ကြလော့။ ပွဲတို့ကို အလှည့်လှည့် ခံကြလော့။

၂ သို့ရာတွင်၊ အရေလမြို့ကို ငါဆင်းရဲစေ၍ ထို မြို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်း ရှိသော် လည်း၊ အရေလမြို့ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃ ငါသည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချမည်။ မြေရိုးနှင့် ဝိုင်းထား၍၊ မြေက တပ်များကိုလည်း တူးလုပ်မည်။

၄ သင်သည် နိမ့်ချခြင်းကို ခံ၍ မြေထဲက ပြောရ လိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ထဲက ငယ်သော အသံနှင့် မြှက်ရ လိမ့်မည်။ သင်ပြောသော အသံသည် နတ်ဝင်သူ ပြောသံ ကဲ့သို့ မြေထဲက ထွက်၍၊ သင်သည် မြေမှုန့် ထဲက အသံသေးနှင့်တိုးတိုး မြှက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၅ သို့ရာတွင်၊ သင်၏ ရန်သူ အလုံးအရင်းသည် အဏုမြူ ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူ အလုံးအရင်းသည် လွင့်သွားသော ပွဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍၊ အလျင်တစော ချက်ချင်းအမှု ရောက်လိမ့်မည်။

၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊

မိုဗ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အသံဗလံမြည်ခြင်း နှင့်တကွ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း၊ လောင်တတ်သော မီးလျှံ အားဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူမည်။

၇ အပြည်ပြည်က လာ၍၊ အရေလမြို့ကို စစ်တိုက် သော အလုံးအရင်း၊ အရေလမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကိုတိုက်၍ ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ အိပ်မက် တည်းဟူ သောညှဉ် ရူပါရုံ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၈ မွတ်သိပ်သော သူသည် အိပ်မက်တွင် စားရ သည်ဟု ထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါ အမွတ် အသိပ် မပြေသကဲ့သို့၎င်း၊ ရေငတ်သော သူသည် အိပ်မက်တွင် သောက်ရသည်ဟု ထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါ နွမ်းနယ်လျက်၊ တောင့်တလျက် ရှိသကဲ့ သို့၎င်း၊ အပြည်ပြည်က လာ၍၊ ဇိအုန် တောင်ကို စစ်တိုက်သော အလုံးအရင်းသည် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၉ ဖင့်နွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့ ၍ မွန်လျက် နေကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ပဲ ယစ်မူးလျက်၊ သေရည် သေရက်ကို မသောက်ဘဲ တိမ်းယိမ်းလျက် ရှိကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အိပ်ချင် သော သဘောကို သင်တို့၌ သွင်းသဖြင့်၊ သင်တို့ မျက်စိကို ပိတ်၍၊ သင်တို့၏ ပရောဖက်များကို မင်းများ၊ ဗျာဒိတ် ခံသူများတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။

၁၁ ဗျာဒိတ်တော် ရှိသမျှသည် တံဆိပ်ခတ်သောစာ ကဲ့သို့ သင်တို့၌ ဖြစ်၏။ ထိုစာကို စာတတ်သော သူအား ပေး၍၊ ဤစာကို ဖတ်ပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဤစာကို ငါမဖတ်နိုင်။ တံဆိပ်ခတ်လျက် ရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။

၁၂ ထိုစာကို စာမတတ်သောသူအား ပေး၍၊ ဤ စာကို ဖတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက ငါသည် စာ မတတ်ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း ဤလူမျိုးသည် နှုတ်နှင့် ဝိုထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့် ဝေးလှ၏။ လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို အမှီပြု၍ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၄ ထို့ကြောင့်၊ အံ့ဩကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုကို ဤလူမျိုးတို့တွင် တဖန် ငါပြုဦးမည်။ သူတို့ တွင် ပညာရှိတို့၏ ပညာသည် ပျက်စီး လိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့၏ ဉာဏ်လည်း ကွယ် ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား မသိစေခြင်းငှါ၊ နက်နဲသော အကြံကို ကြံ၍၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အမှုကို ပြုလျက်၊

ငါတို့ကို အဘယ်သူ မြင်သနည်း။ ငါတို့ကို အဘယ်သူ သိသနည်းဟု ပြောဆိုတတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၁၆ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ကြသည် တကား။ အိုးထိန်းသမားကို၊ အိုးမြေကဲ့သို့ မှတ်ရမည်လော။ လုပ်အပ်သော အရာသည် လုပ်တတ်သော သူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူသည် ငါ့ကို မလုပ်ဟုဆိုရမည်လော။ ဖန်ဆင်းအပ်သော အရာသည် ဖန်ဆင်းတတ်သော သူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ၌ ပညာအတတ် မရှိဟု ဆိုရမည်လော။

၁၇ လေဗနန်တောင်သည် ဝပြောသော လယ်ပြင် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဝပြောသော လယ်ပြင်သည် တောကဲ့ သို့၎င်း ဖြစ်ရသော အချိန်နီးပြီ မဟုတ်လော။

၁၈ ထိုကာလ၌ နားပင်းသော သူတို့သည် ကျမ်း စကားကို ကြားကြလိမ့်မည်။ မျက်စိကန်းသောသူ တို့သည် မြွေးရှက်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၍ မြင်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း တိုးပွားကြလိမ့်မည်။ လူတို့တွင် ဆင်းရဲသော သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်း ကြလိမ့်မည်။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ သည် ဆုံးရှုံးရ၏။ ဆဲရေးသောသူသည် ပျောက်ကုန် ရ၏။ သူ့အပြစ်ကို ချောင်းမြောင်းသောသူ၊

၂၁ တရားတွေ့၍ ဆင်းရဲသားကို အပြစ်ရောက်စေ သောသူ၊ မြို့တံခါးဝမှာ အမှုသည်ကို ကျော့မိစေခြင်းငှါ ပြုသောသူ၊ အပြစ် မရှိသောသူကို မတရားသဖြင့် ရှုံးစေသောသူ အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အာဗြဟံအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ သော ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ရည်မှတ် ၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုးသည် နောက် တဖန် ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်း မရှိရ။

၂၃ ထို အမျိုးသားတို့သည် ငါစီရင်သော အမှုကိုကို မြင်လျှင် ငါ့နာမကို မိမိတို့တွင် ရိုသေကြလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို ရိုသေ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ကြလိမ့်မည်။

၂၄ စိတ်သဘော ဖောက်ပြန်သောသူတို့သည် ပညာ သတိကို ရကြ၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် လည်း၊ ဆုံးမသြဝါ စကားကို နာယူကြလိမ့်မည်။

၃၀

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပုန်ကန် သော အမျိုးသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ သူတို့ သည် ငါ့ကို အမှီမပြုဘဲ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြ၏။ ဝိုဝါညာဉ် အခွင့် မရှိဘဲ မိဿဟာယ ဖွဲ့၍ အထပ်ထပ် အပြစ်ရောက်ကြ၏။

၂ ဖာရောဘုရင်၏ ဘုန်းကို အမှီပြု၍၊ အဲဂုတ္တု အရိပ်ကို ခိုလှုံခြင်းငှါ၊ ငါနှုတ်ထွက်ကို အခွင့်မပန်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်အောင်သွားကြ၏။

၃ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ ဘုန်းကို အမှီပြုသောကြောင့် ရှက်ကြောက် ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကို ခိုလှုံသောကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြ လိမ့်မည်။

၄ သူတို့ မင်းတို့သည် ဇောနမြို့၌ ရှိကြမည်။ သံတမန်တို့သည် ဟာနက်မြို့သို့ ရောက်ကြပြီ။

၅ အသုံးမဝင်၊ အကူအညီ မပေး၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်ဘဲ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်း အကြောင်းသာ ဖြစ်သော လူမျိုးကို သူတို့ရှိသမျှသည် ရှက်ကြောက် ကြ၏။

၆ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ပျို၊ မြွေဆိုး၊ ပျံတတ်သော မီးမြွေ များသဖြင့်၊ အလွန်ခဲယဉ်း၍ ဆင်းရဲသောပြည်ကို ရှောက်လျက် တောင်မျက်နှာသို့ သွားသော တိရစ္ဆာန် တို့အပေါ်မှာ တင်သော ဝန်များကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မြည်း ပန်းပေါ်မှာ ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို၎င်း၊ ကုလားအုပ် ၏ဘို့ ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာများကို၎င်း တင်၍၊ ကျေးဇူး မပြုနိုင်သော လူမျိုးထံသို့ ဆောင်သွားကြသည် တကား။

၇ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အချည်းနှီးသက်သက် အကျိုး မပေးနိုင်။ ထိုကြောင့် မလှုပ်ဘဲ နေတတ်သော ရာခပ် ဟု ငါ သမုတ်ပေ၏။

၈ သင်သည် ယခုသွား၍ သူတို့ရှေ့မှာ သင်ပုန်း၌ ရေးထားရသောအချက်၊ နောင်ကာလ အစဉ်အဆက် တည်စေခြင်းငှါ၊ စာစီ၍ မှတ်သားရသော အချက် ဟူမူကား၊

၉ ဤလူမျိုးသည် ပုန်ကန်တတ်၏။ ဖောက်ပြန် သော အမျိုးသား ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှါ အလိုမရှိသော အမျိုးသား ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ သူတို့ကလည်း ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံပါနှင့်ဟု ဗျာဒိတ် ခံသောသူတို့အား၎င်း၊ မှန်သော စကားကို ငါတို့အား မဟောပါနှင့်။ ချော့မော့သော စကားကို ပြောကြပါ။ လှည့်စားသော စကားကို ဟောကြပါ။

၁၁ လမ်းလွဲကြပါ။ မှန်သော လမ်းကို ရှောင်ကြပါ။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို ငါတို့ ရှေ့မှာ ကွယ်ထားကြပါဟု ပရောဖက်တို့အား၎င်း ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်၍၊ လိမ်ကောက် ယိုယွင်းခြင်းကိုသာ မှီဝဲခိုလှုံသောကြောင့်၊

၁၃ သင်တို့ အပြစ်သည် ပြိုကျလှသော အုတ်ရိုးပျက်ကဲ့သို့၎င်း၊ မြင့်သော အုတ်ထရံ၌ မညီမညွတ်ထွက်ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုထရံသည် အလျင်တဆော ချက်ခြင်း ပြိုပျက်တတ်၏။

၁၄ မြေအိုး ကွဲသကဲ့သို့ ကွဲရလိမ့်မည်။ ကွဲရာတွင်လည်း မီးဖိုထဲက မီးခဲ ခံစရာဘို့၊ ရေကန်ထဲက ရေခပ်စရာဘို့ အိုးခြမ်းတခုမျှ မရှိစေခြင်းငှါ၊ နှမြောခြင်း မရှိဘဲ ခွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ခွန်အား အစွမ်းကို ရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ထိုသို့သောအလို မရှိကြ။

၁၆ ငါတို့သည် ထိုသို့ မနေ၊ မြင်းစီး၍ ပြေးမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကို ပြေးစေမည်။ ငါတို့သည် လျင်မြန်စွာ စီးသွားမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို လိုက်သော သူတို့သည် လျင်မြန်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ သင်တို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ စိုက်သော မှတ်တိုင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ကုန်းပေါ်မှာ ထူသောအလံ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်ရသည် တိုင်အောင်၊ တယောက်သော သူသည် ခြိမ်းလျှင်၊ တထောင်သော သူတို့သည် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါးယောက်ခြိမ်းလျှင်၊ တသောင်း ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါ မြော်လင့်တော်မူမည်။ ကရုဏာပြုလိုသောငှါ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံတော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၁၉ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသော ဇီအုန်အမျိုး၊ သင်သည် အစဉ် ငိုကြွေးရမည် မဟုတ်။ သင်အော်ဟစ်

သံကို နားထောင်၍ ကယ်မ သနားတော်မူလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုအသံကို ကြားသောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ဒုက္ခနှင့်ကို ကျွေး၍ ဆင်းရဲခြင်း ရေကို တိုက်တော်မူသော်လည်း၊ သင်၏ ဆရာတို့သည် နောက်တဖန် ပုန်းရှောင်၍ မနေကြ။ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကိုယ်ဆရာတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။

၂၁ သင်သည် လကျာဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ လမ်းလွဲလျှင်၊ ဤမည်သောလမ်းသည် မှန်၏။ ဤလမ်း၌ သွားလော့ဟု သင့်နောက်၌ ပြောသော စကားသံကို ကိုယ်နားနှင့် ကြားရလိမ့်မည်။

၂၂ ထုလုပ်သော ငွေရုပ်တု တန်ဆာနှင့် သွန်းသော ငွေရုပ်တုတန်ဆာများကို မရှိမသေပြု၍၊ ညစ်ညူးသော အဝတ် ကဲ့သို့ ပစ်ပယ်လျက်၊ သွားတော့ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။

၂၃ သင်သည် လယ်၌ ကြသောမျိုးစေ့ကို မိုဗုံးကို ရွာစေတော်မူလိမ့်မည်။ မြေအသီးအနှံမှ ဖြစ်သော မုန့်ကို အလွန် ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်၏ သိုးနွားတို့သည် ကျယ်သောအရပ်၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။

၂၄ စံကောနှင့် ဆန်ခဲဖြင့် သန့်ရှင်းစေ၍ ကောင်းမွန်စွာ ရောနှောသော စပါးကို သာမြေ၌ လုပ်သော နွားနှင့် မြည်းတို့သည်လည်း စားကြလိမ့်မည်။

၂၅ များစွာသောလူတို့ကို သတ်၍ ရဲတိုက်တို့သည် ပြုလဲသောအခါ မြင့်သော တောင်ရှိသမျှနှင့် ထင်ရှားသောကုန်း ရှိသမျှတို့ အပေါ်မှာ ရေစီးရာမြစ်နှင့် ချောင်းများ ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ ကျိုးပျက်ရာကို ပြုပြင်၍၊ သူတို့ ခံရသော ဒဏ်ချက်ရာကို ပျောက်စေတော်မူသောအခါ၊ လ၏ အလင်းသည် နေ၏အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နေ၏ အလင်းသည်လည်း ပကတိထက် ခုနစ်ဆ လင်းလိမ့်မည်။

၂၇ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဝေးသော အရပ်မှ လာ၏။ အမျက်တော် လောင်၍ မီးလျှံဟုန်းလေ၏။ နှုတ်တော်သည် အမျက်နှင့် ပြည့်၍ လျှာတော်သည် မီးရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။

၂၈ ထွက်သက်တော်သည်လည်း လူမျိုးတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ လွှမ်းမိုးသော ရေကဲ့သို့ လည်ပင်းကို မှီလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲစေသော ဇက်ကို သူတို့ ပစ်၍ ခွဲတော်မူလိမ့်မည်။

၂၉ သင်တို့သည် ပွဲခံသောနေ့ ညဉ့်တွင် ပြုသကဲ့သို့ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ကျောက်၊

ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်သို့ ပုလွေမှုတ်လျက် သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း ဘုန်းကြီးသော အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံးတော် သက်ရောက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံ လောင်ခြင်း၊ မိုဗ်းသီးပါလျက်၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း များတို့ကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။

၃၁ သို့ဖြစ်၍၊ အာရှုရီလူသည် ထာဝရဘုရား၏ အသံတော် အားဖြင့် လှဲချခြင်း၊ လှံတံတော်အားဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၂ ထာဝရဘုရား စီရင်၍၊ သူ၏ အပေါ်မှာ လေးစွာ ချထားတော်မူသော လှံတံသည် ရှောက်သွားရာရာ၌ စောင်း၊ ပတ်သာတီးခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကို ပြင်းစွာ စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ အကြောင်းမူကား၊ တောဖက်အရပ်သည် ရှေး ကာလ၌ စီရင်လျက်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင် အဘို့ ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ နက်နဲကျယ်ဝန်းစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ မီးရှို့ဘို့ ထင်းပုံကြီးလည်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ထွက်သက်တော်သည် အရည် ကျိုသောကန်ကဲ့သို့၊ ထိုထင်းပုံကို မီးရှို့ရလိမ့်မည်။

၃၁

၁ စစ်ကူ တောင်းအံ့သောငှါ အဲဂုတ္တပြည်သို့ သွား၍၊ မြင်းတို့ကို အမှီပြုလျက် များစွာသော ရထားတို့ကို၎င်း၊ အားကြီးသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကို၎င်း ခိုလှုံလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ကို မမြော်လင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မရှာဘဲ နေသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂ ထိုဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ကျယ်၍၊ သူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးကို သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ စကားတော် မပျက်ဘဲ၊ ဆိုးသော လူမျိုးကို၎င်း၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ ဘက်မှာ နေသော သူတို့ကို၎င်း တဘက်၌ ထတော်မူမည်။

၃ အဲဂုတ္တပြည်သားတို့သည် ဘုရားမဖြစ်၊ လူ သက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ မြင်းသည်လည်း ဝိညာဉ် မဖြစ်၊ အသား သက်သက်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို ဆန့်တော် မူသောအခါ၊ မစတတ်သော သူသည် လဲလိမ့်မည်။ မစအပ်သော သူလည်း ဆုံးလိမ့်မည်။ အလုံးစုံတို့သည် အတူ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည် ငှါအား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ခြင်္သေ့နှင့်ခြင်္သေ့သငယ်သည် လူယူရာအကောင်

ပေါ်မှာ နေသောအခါ၊ သိုးထိန်း အလုံးအရင်း၏ ဆီးတား အော်ဟစ်ခြင်းကို မကြောက်၊ သူတို့ ပြုသော အသံဗလံ အားဖြင့် အရှုံးမခံသကဲ့သို့၊ ထို နည်းတူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိ တောင်တော်တည်းဟူသော ဇီအုန်တောင် တော် ဘက်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်တော်မူလိမ့်မည်။

၅ ငှက်သည် သားငယ်ကို အုပ်တတ်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာ စောင့်မ၍ အပြစ်မပေး၊ ကယ်တင်တော်မူမည်။

၆ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အလွန် လွှဲရှောင် ပယ်ထားသော ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။

၇ အကယ်စင်စစ်လူ အပေါင်းတို့သည် မိမိလက်ဖြင့် အသီးအသီး လုပ်သော ငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တု တည်းဟူ သော၊ ပြစ်မှားရာ အရာများကို ထိုကာလ၌ ပစ်လိုက် ကြလိမ့်မည်။

၈ အာရှုရီလူသည်လည်း၊ ကြီးမြတ်သော သူ၏ ထားမဟုတ်သော ထားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်သော သူ၏ ထားမဟုတ်သော ထားသည် သူ့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ထားဘေးမှ ပြေး၍၊ သူရဲ တို့သည် ကျွန်ခံကြလိမ့်မည်။

၉ သူသည်လည်း ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ မိမိ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ကို လွန်သွား၍၊ သူ၏ များမတ်တို့သည် နိမိတ် ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ မီးလျှံ၊ ယေရုရှလင်၌ မီးဖိုရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသတည်း။

၃၂

၁ ကြည့်ရှုလော့။ တရားသဖြင့် အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင် တပါး ပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။ မင်းသား များမတ်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ကြလိမ့်မည်။

၂ ထိုမင်းတို့သည် လေလုံ၍ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ကွယ်ရာအရပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သောမြေ၌ စီးသော ချောင်းရေကဲ့သို့၎င်း၊ နေပူသော အရပ်၌ ကျောက်လုံးကြီး အရိပ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃ မျက်စိမြင်သော သူတို့သည် ရှင်းလင်းစွာ မြင် ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသော သူတို့လည်း နားထောင် ကြလိမ့်မည်။

၄ သတိမရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ ပညာရှိလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ၏ လျှာသည် လည်း စကားပြီအောင် ပြောတတ်လိမ့်မည်။

၅ ယုတ်သော သူကို နောက်တဖန်အမြတ်ဟူ၍၎င်း၊ စေးနဲသော သူကိုလည်း နောက်တဖန် စွန့်ကြဲ တတ်သောသူ ဟူ၍၎င်း မခေါ်ရ။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သောသူသည် လျှို့ဝှက် လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားလျက်၊ မှတ်သိပ်သောသူကို သာ၍ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရေငတ်သော သူကိုရေ မသောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယုတ်သော စကားကို ပြော၍ မကောင်းသောအကြံ ကို ကြံလေဦးမည်။

၇ စေးနဲသော သူသုံးဆောင်ရာ တန်ဆာသည် လည်း ဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူ၏အမှုသည် မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သော သူကို မုသာစကား အားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မကောင်းသော အကြံကိုသာ ကြံတတ်၏။

၈ စေတနာ ရှိသောသူမူကား၊ စေတနာနှင့် ဆိုင် သော အကြံတို့ကို ကြံစည်တတ်၏။ စေတနာနှင့် ဆိုင်သော အရာများ အားဖြင့် တည်ရလိမ့်မည်။

၉ ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့သည် ထကြ။ ငါ ပြောသံကို ကြားကြလော့။ သတိမရှိသော သတို့သမီး တို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၁၀ သတိမရှိသော မိန်းမတို့၊ သင်တို့သည် တနှစ် လွန်မှ ပူပန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်သီး ကို သိမ်းခြင်းအမှု ပြတ်လိမ့်မည်။ စပါးအသီးအနှံကို သိမ်းရာကာလမရောက်ရ။

၁၁ ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့၊ တုန်လှုပ်ကြ လော့။ သတိမရှိသော သူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ပယ်ချွတ်ပြီးမှ၊ ခါး၌ လျှော်တေ အဝတ်ကို စည်းကြလော့။

၁၂ ရင်ပတ်ကို ခတ်ခြင်း၊ သာယာသော လယ်ယာ နှင့် အသီးများသော စပျစ်နွယ်ပင် အတွက် ညည်း တွားခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၃ ငါ့လူတို့၏ မြေကို၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်သော အိမ်နှင့် ရွှင်လန်းသောမြို့ကို၎င်း၊ ဆူးပင် အမျိုးမျိုးတို့သည် တက်၍ လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။

၁၄ ဘုံဗိမာန်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ မြို့၏ အသံဗလံ ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ဩဗေလကုန်းနှင့် ရဲတိုက်တို့သည် အစဉ် မြေတွင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ရိုင်းသော မြည်းပျော်မွေ့ရာ၊ သိုးစုကျက်စားရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ငါတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၍၊ တောသည် အသီးအနှံများသော လယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံများသော လယ်သည်

တောအုပ် ကဲ့သို့ မှတ်ရသော ကာလ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုအခါတော၌ကား၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း တည်၍၊ အသီးအနှံများသော လယ်၌ကား၊ ဖြောင့် မတ်ခြင်း ပါရမီသည် အမြဲနေရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားသည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။

၁၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည်လည်း ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုးမူကား၊ ထာဝရ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် လုံခြုံခြင်းတည်း။

၁၈ ငါ၏ လူတို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်သောနေရာ၊ လုံခြုံသော မြို့ရွာ၊ ဘေးလွတ်သော ချမ်းသာရာ အရပ်တို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။

၁၉ သို့ရာတွင်၊ မိန်းမသီးကျသဖြင့် တောအုပ်ကို လှဲ၍၊ မြို့ကိုလည်း မြေနှင့်တညီတည်း ဖြိုဖျက်လိမ့်မည်။

၂၀ ရေရှိရာ အရပ်ရပ်တို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြ၍၊ နွားခြေ နှင့် မြည်းခြေတို့ကို လွှတ်တတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃၃

၁ သူတပါး လုယူခြင်း မခံဘဲလျက်၊ လုယူ တတ် သောသူ၊ သူတပါး ဖျက်ဆီးခြင်းကို မခံဘဲလျက်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည် မလုမယူဘဲ နေသောအခါ လုယူခြင်းကို ခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍၊ မောသော အခါပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားတော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်ကြ ပါ၏။ နံနက်တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ခွန်အားကို ပေး တော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ အလုံးအရင်း၏ အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည် ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲ ပြားကြ၏။

၄ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ ဥစ္စာကို ကျိုင်းကောင် သိမ်းယူ သကဲ့သို့ သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင် တို့သည် လူးလာပြေးသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာပေါ်မှာ လူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ခိုးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ မြင့်သော အရပ်၌ နေတော်မူ၏။ ဇိအုန်မြို့ကို တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။

၆ ဥာဏ်နှင့် ပညာသည် သင်၏ လက်ထက်၌

တည်ကြည်ခြင်း၊ မြဲမြံစွာ ကယ်တင်ခြင်းကို ဖြစ်စေ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း သဘော သည်လည်း သင်၏ ဘဏ္ဍာဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ သူ့ရဲတို့သည်ပြင်၌ အော်ဟစ်ကြ၏။ မိသားစုဟာယ စကားကို ပြောသော တမန်တော်တို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြ၏။

၈ လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံ့ကြ၏။ လမ်းခရီး၌ သွားလာသောသူ မရှိ။ ထိုမင်းသည် သစ္စာပျက်လေ ပြီ။ မြို့များကိုလည်း ပယ်လေပြီ။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မမှတ်တတ်။

၉ ပြည်တော်သည် ငြိငြင်၍ အားလျော့၏။ လေဗနန်တောသည် ရှက်ကြောက်၍ နှမ်းရိ၏။ ရှာရန် အရပ်သည် တောကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်သည် လှုပ်ရှား၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခု ငါ ထမည်။ ယခု ခိုးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်မည်။ ကိုယ်ကို ကိုယ် ခိုးမြှောက်မည်။

၁၁ သင်တို့သည် ဖွဲကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍၊ အမှုကို ကို ဘွားမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့ စိတ်သဘောသည် မီး ဖြစ်၍၊ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၁၂ လူများတို့သည် ထုံးကျောက်ကို ဖုတ်သကဲ့ သို့၎င်း၊ ဆူးပင်များကို ခုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၃ ဝေးသော သူတို့၊ ငါပြုသော အမှုကိုမှတ်ကြ လော့။ နီးသောသူတို့၊ ငါ့တန်ခိုးကို ဝန်ခံကြလော့။

၁၄ အပြစ်ရှိသော ဇီအုန်မြို့သားတို့သည် ကြောက် ကြ၏။ အဓမ္မပြုသော သူတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၏။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် လောင်သော မီးထဲမှာ နေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရ မီးလောင်ခြင်းကို ခံလျက်နေရမည်နည်း။

၁၅ တရားသဖြင့် ကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောထ သော၊ ညည်းဆဲခြင်း အားဖြင့် ရသော ငွေကို ရွံ့၍၊ တံစိုးကိုလည်း ငြင်းပယ်ထသော၊ လူ့အသက်သတ်ခြင်း အမှုကို နားမခံ၊ အဓမ္မအမှုများကို မကြည့်မရှုသော သူသည် မြင့်သော အရပ် ၌ နေလိမ့်မည်။

၁၆ ခိုင်ခံ့သော ကျောက်မြို့၌ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ ထို သူအား အစာကို အစဉ်ပေးရလိမ့်မည်။ သောက်ရေ လည်း မပြတ်ရ။

၁၇ သင်သည် ရှင်ဘုရင်၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေ တော်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရ၍၊ ဝေးလှသော ပြည်ကိုလည်း ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။

၁၈ သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အခြင်း အရာကို အောက်မေ့သော အခါ၊ စာရင်းယူသော သူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ အခွန်ခံသောသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ပြအိုးတို့ကို ရေတွက်သော သူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

၁၉ ကြမ်းတမ်းသော လူမျိုး၊ နားမဝင်နိုင်အောင် နက်နဲသောစကား၊ နားမလည်နိုင်အောင် ခက်ခဲသော စကားကိုပြောသော လူမျိုးကို သင်သည် မတွေ့မမြင်ရ။

၂၀ ငါတို့ ပွဲခံရာမြို့၊ ဇီအုန်မြို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ တိုင်တခုမျှ မရွေ့၊ ကြိုးတခုမျှ မပြတ်၊ အလျှင်း မပျက်ရ သောတဲ တည်းဟူသော၊ ငြိမ်ဝပ်သော နေရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုမြို့တွင် ဘုန်းကြီးသော ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ကျယ်သောမြစ်များ ဆုံးရာအရပ်ဖြစ်တော်မူ လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ တက်သော ရဲလှေ၊ အားကြီး သော သင်္ဘော တစင်းမျှ မရှောက်မသွားရ။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ တရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ပညတ်တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၃ သင်၏ သင်္ဘောရွက်ကြိုးများ ပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်တိုင်ကို ခိုင်ခံ့စွာမချည်၊ ရွက်ကိုလည်း မဖြန့်နိုင်။ သို့ဖြစ်၍၊ များစွာသော ဥစ္စာကို လုယူ ဝေငှရ၏။ မြေဆွဲသော သူပင် လုယူရာ ဥစ္စာကိုလုယူရ၏။

၂၄ မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည်ဟုဆိုရ။ ထိုမြို့၌ နေသောသူတို့သည် အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြလိမ့်မည်။

၃၄

၁ အို လူမျိုးတို့ သင်တို့သည် ကြားရအံ့သောငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ အို လူစုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ မြေကြီးနှင့် မြေကြီး၌ ပါသမျှသောအရာ၊ လောက ဓာတ်နှင့် လောကဓာတ် တန်ဆာခပ်သိမ်းတို့သည် ကြားကြပါစေ။

၂ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည် လူမျိုး အပေါင်းတို့၌ ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော် သည် သူတို့အလုံးအရင်း အပေါ်မှာ သင့်ရောက် လေ၏။ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ အသေသတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်တော်မူ၏။

၃ သူတို့တွင် အသေခံရသော သူတို့ကို ပြင်သို့ ပစ်လိုက် သဖြင့်၊ အသေကောင်တို့သည် နံစော်၍၊

သူတို့၏ အသွေးဖြင့် တောင်တို့သည် အရည်ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။

၄ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင် တန်ဆာတို့သည် ပြုတ်၍၊ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် စာလိပ်ကဲ့သို့ လိပ် လျက် ရှိလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်မှ အရွက်ကျ သကဲ့ သို့၎င်း၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှ အသီး ကျသကဲ့သို့၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည် ကျကြ လိမ့်မည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထားသည် မိုဗ်းကောင်း ကင်၌ ရောင့်ရဲပြီးမှ၊ တဖန် ဧဒုံပြည် အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါ ကျိန်သော လူများတို့ အပေါ်မှာ၎င်း၊ ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ရောက်လိမ့်မည်။

၆ ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်သည် အသွေးနှင့် ဝပြီ။ ဆီညှနှင့် ဆူပြီ။ သိုးသငယ်နှင့် ဆိတ်တို့၏ အသွေး၊ သိုးထီးတို့၏ ကျောက် ကပ်ဆီညှနှင့် ဆူဝပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဗောဇရမြို့၌ ယဇ်ပွဲကို၎င်း၊ ဧဒုံပြည်၌ ကြီးစွာသော သတ်ခြင်းပွဲကို၎င်း ခံတော်မူ၏။

၇ ကြံ့များနှင့် နွားလားဥသဘာများတို့သည် လဲကြ သဖြင့်၊ သူတို့ နေရာမြေသည် သူတို့ အသွေးနှင့် ယစ်မှုး၍၊ မြေမှုန့်သည်လည်း ဆီညှနှင့်ဆူဝလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ပေးတော်မူရာနေ့၊ ဇီအုန် မြို့၏အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ပေးတော်မူရာနှစ် ရောက် လေပြီ။

၉ ထိုပြည်၏ မြစ်ရေသည် ထင်းရှူးစေး၊ မြေမှုန့်လည်း ကန့်၊ တပြည်လုံးလည်း မီးလောင်သော အစေးဖြစ် လိမ့်မည်။

၁၀ နေ့ညှမပြတ် မီးမငြိမ်းရ။ မီးခိုးလည်းအစဉ် တက် လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် လူမျိုးအစဉ်အဆက် ဆိတ်ညံ့ ၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲ အဘယ်သူမျှ မရှောက် မသွားရ။

၁၁ ဝံပိတ်နှင့် ဖြူကောင်တို့သည် ထိုပြည်ကို အမွေ ခံ၍၊ ဣဗိတ်ငှက်နှင့် ကျီးအတို့သည်လည်း နေကြ လိမ့်မည်။ ထိုမြေအပေါ်မှာ လွတ်လပ်ခြင်း မျဉ်းကြိုးကို တန်း၍၊ လဟာမှန်ထုပ်ကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ မင်းအရာ၌ ချီးမြှောက်ရသော မှူးတော်မတ် တော် မရှိရ။ မင်းရိုး ပြတ်ရလိမ့်မည်။

၁၃ ဘုံဗိမာန်တို့၌၎င်း၊ ရဲတိုက်တို့၌၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုး မျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။ မြေခွေးခိုရာ၊ ကုလားအုပ် ငှက် နေရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုအရပ်၌ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။ မျောက်တို့သည် အချင်းချင်း တကောင်ကို တကောင်မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌

လိလိတ်ငှက်သည်လည်း နား၍ ခိုလှုံရာကို တွေ့ လိမ့်မည်။

၁၅ ခုန်တတ်သော မြွေသည်လည်း၊ ထိုအရပ်၌ အဆိုက် လုပ်၍ ဥလိမ့်မည်။ အဥပေါက်ပြီးမှ မြွေ သငယ်တို့ကို စုသိမ်း၍ ကွယ်ကာလိမ့်မည်။ လင်းတ တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ စုဝေး၍၊ အထီးအမများ ပေါင်းကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ကျမ်းစာကို ကြည့်ရှု၍ ဖတ်ကြ လော့။ ထိုတိရစ္ဆာန် တကောင်မျှမပေါ်ဘဲမနေရ။ အမ တကောင်မျှ မိမိအဘော်ကိုမလိုရ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော် သည်လည်း သူတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၁၇ သူတို့ကို စာရေးတံပြုလျက်၊ လက်တော်နှင့် မျဉ်းကြိုးကို တန်းလျက်၊ သူတို့ နေရာကို ခွဲဝေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကို အမြဲအမွေခံ၍၊ အမျိုးအနွယ် အစဉ်အဆက် နေကြလိမ့်မည်။

၃၅

၁ တောနှင့် လွင်ပြင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သော အရပ်သည်လည်း ရွှင်လန်း၍၊ နှင်းပွင့် ကဲ့သို့ အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။

၂ အလွန် ပွင့်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သီချင်းဆို ခြင်းနှင့်တကွ မြူးထူးလိမ့်မည်။ လေဗနန်တောင်၏ ဘုန်းနှင့်၎င်း၊ ကရမေလတောင်၊ ရှာရုန် အရပ်တို့၏ တင့် တယ်ခြင်း အသရေနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၎င်း မြင်ကြလိမ့်မည်။

၃ အားမရှိသော လက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။ လှုပ်တတ်သော ငှားတို့ကို မြဲမြံစေကြလော့။

၄ အားယူကြလော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကြောက် တတ်သော သူတို့အား ဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ပေးလျက်၊ ဒဏ်စီရင်လျက် ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာ၍၊ သင်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၅ ထိုအခါ မျက်စိကန်းသော သူတို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်းကြလိမ့်မည်။ နားပင်းသော သူတို့သည် နားပင်းခြင်းနှင့် လွတ်ကြလိမ့်မည်။

၆ ခြေဆွံ့သော သူတို့သည် ဒရယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြ လိမ့်မည်။ စကားအသော သူတို့သည် သီချင်းဆို ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ တော၌ စမ်းရေ ထွက်၍၊ လွင်ပြင်၌ မြစ်ရေစီးလိမ့်မည်။

၇ တံလျှပ်သည် ရေကန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေသည် စမ်းရေတွင်းဖြစ် လိမ့်မည်။ မြေခွေးအိပ်ရာနေရာ၌ ကျူပင်နှင့် ဂမာပင်အစား၊ မြက်ပင်ပေါက်လိမ့်မည်။

၈ ထိုအရပ်၌ လမ်းမကြီး ရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကို သန့်ရှင်းရာလမ်းဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သော သူသည် ထိုလမ်းကို မရှောက် မသွားရ။ သွားသော သူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင် ခရီးသွားလျက် ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသော်လည်း လမ်းမလွဲရ။

၉ ထိုလမ်း၌ ခြင်္သေ့မရှိရ။ သားရဲတကောင်မျှ မတက်မလာရ။ ရှာ၍ မတွေ့ရ။ ရွေးနှုတ်သော သူတို့သာလျှင် ခရီးသွားကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူသော သူတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သီချင်းဆိုလျက် ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်း သရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အခွင့်ကို ရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။

၃၆

၁ ဟေဇကီ မင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်လေး နှစ်တွင် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့ ရှိသမျှတို့ကို စစ်ခို၍ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊

၂ ရာဇဂျာခကို ခန့်ထား၍ များစွာသော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကီ မင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်မင်းသည် ရောက်၍၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြန်ဝ၌ ရပ်နေ၏။

၃ ထိုအခါ ဟိလခိသား ဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်လျှောက်မိ၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့ပန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် သူ့ထံသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊

၄ ရာဇဂျာခက၊ မဟာ အရှင်မင်းကြီး၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကီကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကား အဘယ်သို့နည်း။

၅ စစ်တိုက်လောက် အောင်ဥာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသော စကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကို ပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကို ကိုးစားသနည်း။

၆ ကျိုးသော ကျူလုံးတောင်ဝေး တည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ၏ လက်ကို ဖောက်၍ လျှိုသွား

လိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖာရော ဘုရင်သည် မိမိ၌ မှီသောသူ အပေါင်းတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။

၇ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကီသည် မြင့်သောအရပ် ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ပယ်၍၊ ဤမည်သော ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ ပြစ်မှားသော ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ငါ့သခင်၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကို အပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲ လုံလောက်အောင်ရှိလျှင်၊ မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။

၉ သင်သည် ငါ့သခင်၏ ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို အဘယ်သို့ လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကို ရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့် မရှိဘဲ၊ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကို သွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

၁၁ ထိုအခါ လျှောက်မိ၊ ရှေ့ပန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိဘာသာစကား အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အမိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူတို့သည် ကြားရအောင်၊ ယုဒ ဘာသာစကား အားဖြင့် အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဇဂျာခကို ဆိုကြလျှင်၊

၁၂ ရာဇဂျာခက၊ ငါ့သခင်သည်သင်၏ သခင်နှင့် သင့်အားသာ ဤစကားကို ပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ သင်တို့ နှင့်အတူ မိမိတို့ မစင်ကို စား၍၊ မိမိတို့ ရေဟောင်းကို သောက်ရသော သူတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၁၃ ရာဇဂျာခသည် ထ၍ ယုဒဘာသာ စကားအားဖြင့် ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင် မင်းကြီး အာရှရိ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၄ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကီသည် သင်တို့ကို မလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည် သင်တို့ကို ကယ်ယူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၁၅ ဟေဇကီက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ကေန်

အမှန် ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို မကိုးစားစေနှင့်။

၁၆ ဟောဇက် စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့် မိဿ ဟာယဖွဲ့ကြ။ ဝါထံသို့ ထွက်လာကြ။ သင်တို့ပြည်နှင့် တူသောပြည် တည်းဟူသော၊ ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်များသော ပြည်သို့။ သင်တို့ကို ပို့ခြင်းငှါ ငါ မလာမှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏ အသီး၊ ကိုယ် သဘော သဖန်းပင်၏ အသီးကို စား၍၊ ကိုယ်ရေကန်က ရေကို သောက်လျက် နေကြဦးလော့။

၁၈ ဟောဇက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ကယ် ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည် ပြည်သော ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။

၁၉ ဟာမတ်ပြည်၏ ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ ဘုရား တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှုမာရီပြည်ကို ဝါလက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။

၂၀ ထို အပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ် မည်သော ဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ဝါလက်မှ ကယ် လွှတ်ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ဝါလက်မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်း ဟု ဆိုလေ၏။

၂၁ ယုဒလူတို့လည်း၊ စကား တခွန်းကိုမျှ မပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန် မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် ရှိသတည်း။

၂၂ ထိုအခါ ဟိလဒ်သားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ် လျောက်ကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့ဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန် ယောအာတို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ ဟောဇက် မင်းထံသို့ လာ၍၊ ရာဗရှာခ စကားကို ကြားလျောက်ကြ၏။

၃၇

၁ ထိုစကားကို ဟောဇက်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကိုခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့ သွားလေ၏။

၂ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်း တော်အုပ် လျောက်ကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေ့ဗန၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၊ အာမုတ် သား ပရောဖက် ဟောရှာယ ထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။

၃ ဟောဇက်မင်း မှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောနေ့ ဖြစ်၏။ သားဘွားချိန် ရောက်၍ သားကို ဘွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။

၄ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော မိမိ ကျွန် ရာဗရှာခ စကားကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြားသော စကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျွန်ကြွင်းသော လူတို့ အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုပါဟုပြော စေခြင်းငှါ။

၅ ဟောဇက်မင်း စေလွှတ်သော ကျွန်တို့သည် ဟောရှာယ ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။

၆ ဟောရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည် ဝါကို ကဲ့ရဲ့၍၊ သင်သည် ကြားရသော စကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။

၇ ထိုမင်း၌ အခြားသော စိတ်သဘောကို ငါ သွင်းပေးမည်။ သူသည် သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ ထားဖြင့် ငါဆုံးစေမည် ဟူသော စကားတော်ကို သင်တို့၏ သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

၈ ထိုအခါ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် လာခိရမြို့မှ ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခ ကြားလျှင်၊ ပြန်သွား၍ လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင် တိုက်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။

၉ နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီး တိရက္ကသည် စစ်ချီ၍ လာပြီဟု သိတင်း ကြားသောအခါ၊ ဟောဇက်မင်း ထံသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်၍။

၁၀ သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီး ဟောဇက်ကို ပြောရ သောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသော ဘုရားသခင် က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟူ၍၊ သင့်ကို မလှည့်စားစေနှင့်။

၁၁ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည် တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည် ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင် လွတ်လိမ့်မည်လော။

၁၂ ငါဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသော အမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ ရှိသော ဒေဒ် အမျိုးသားတို့ကို၊ သူတို့၏ ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။

၁၃ ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ် မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်

မြို့၊ ဟောနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကို စိုးစံသော မင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၄ ထိုမှာစာကို ဟောဇက်မင်းသည် သံတမန် လက်မှ ခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဟောဇက် မင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုသည်ကား၊

၁၆ ခေရုဗိမ် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို လှည့်၍ နား ထောင်တော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ပြောစေသော စကား အလုံးစုံတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။

၁၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် အာရှရိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့၏ ဘုရားများကို မီးထဲသို့ ချပစ်ကြ ပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့် လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။

၂၀ အို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား တပါးသာ၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခု ကယ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဋ္ဌနာပြုလေ၏။

၂၁ ထိုအခါ အာမုတ်သား ဟောရှာယသည် ဟောဇက် မင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် အကြောင်းကြောင့်၊ ငါ့ ရှေ့မှာ ပဋ္ဌနာပြုသည် ဖြစ်၍၊

၂၂ ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ ဇိအုန် သတို့သမီးကညာသည် သင့်ကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။ ယေရုရှလင် သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ ခေါင်းညှိတ်၏။

၂၃ သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။

အဘယ်သူကို အော်ဟစ်၍ မျက်နှာထောင်လွှား သ နည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကိုပင် ပြုပါသည်တကား။

၂၄ သင်သည် ကျွန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ် သို့၎င်း၊ လေဗနန်တောင် အထွဋ်သို့၎င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သော အာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လိုပြီ။ အမြင့်ဆုံးသော အရပ်၊ အသီးများသော တောထဲသို့ ငါဝင်ပြီ။

၂၅ ငါသည် တွင်းတူး၍ ရေကို သောက်ရပြီ။ ငါ၏ ခြေတံတီး အားဖြင့် အဲဂုတ္တမြစ်လက်ကြား ရေရှိသမျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။

၂၆ ငါသည် အထက်က ဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည် မကြား သလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍ ကျော်ပုံဖြစ်စေသော သူဖြစ်မည်အကြောင်း ငါ စီရင်ခန့်ထားလေပြီ။

၂၇ ထိုကြောင့်၊ မြို့သားတို့သည် အားနည်းကြ၏။ ညိုင့်တွေ့၍ စိတ်ပျက်လျက် ရှိကြ၏။ တောမြက်ပင်နှင့် စိမ်းသော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်ဦးပေါ်မှာ ပေါက်သော မြက်ပင်နှင့်၊ မကြီးမှီ ညှိုးနွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၈ သင်၏ နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌အမျက် ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။

၂၉ ငါ၌ သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ ပြီးမှ၊ သင်လာသော လမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။

၃၀ သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာ ဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံကို၎င်း၊ ဒုတိယ နှစ်တွင် ထိုအတူ ပေါက်သောအရာများကို၎င်း သင်တို့သည် စားရမည်။ တတိယ နှစ်တွင် မျိုးစေ့ကိုကို ကြဲ၍ စပါးကိုရိတ် ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း စိုက်၍ အသီးကို စားကြလော့။

၃၁ ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် တဖန် အောက်မှာ အမြစ်စွဲ၍၊ အထက်မှာ အသီး သီးကြလိမ့်မည်။

၃၂ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲ က၎င်း၊ ဘေးလွတ်သော သူတို့သည် ဇိအုန်တောင် ပေါ်က၎င်း၊ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော် အားကြီး၍၊ ထိုအမှုကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ဤမြို့သို့ မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့ မြားကို မပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ခိုင်းလွှားကို မပြုရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုးကို မဖို့ရ။

၃၄ လာသော လမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရ။

၃၅ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကိုငင်း၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို ငင်းထောက်၍၊ ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ထွက်၍၊ အာရှရိတပ်တွင် လူတသိန်းရှစ်သောင်း ငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်စောစော ထချိန်ရောက်သော အခါ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။

၃၇ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ နိနေဝေမြို့၌ နေလေ၏။

၃၈ နောက်တဖန် သူသည် မိမိဘုရား နိသရုတ်၏ ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော် အာဒြဗ္ဗေ လက်နှင့် ရှုရေဇာသည် ခမည်းတော်ကို ထားနှင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။ သားတော် ဇေသရဟဒ္ဓန် သည်လည်း၊ ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၈

၁ ထိုကာလအခါ ဟေဇကီ မင်းသည် သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟေရှာယသည် လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကို စီရင်လော့။ သင်သည် အသက် မရှင်၊ သေရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။

၂၊၃ ဟေဇကီ မင်းသည်လည်း ထရံသို့ မျက်နှာ လှည့်၍၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သော စိတ်နှလုံးနှင့် ကျင့်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန် ဝိုင်းကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။

၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟေရှာယသို့ ရောက်၍၊

၅ သင်သည် ဟေဇကီမင်း ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်၏ မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်ပြီ။ သင်၏

အသက်၌ တဆယ်ငါး နှစ်ကို ငါဆက်၍ ပေးမည်။

၆၊၇ သင်နှင့် ဤမြို့ကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ဤမြို့ကို ငါကွယ်ကာ စောင့်မည် အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟေရှာယက၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးတော်မူသော လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊

၈ ကြည့်ရှုလော့။ အာခတ်၏ နေတိုင်း နာရီပေါ်မှာ ရွှေသော အရိပ်ကို ဆက်ချက်ပြန်စေမည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အတိုင်း ဆယ်ချက်ရွှေပြီးသော အရိပ်သည် ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။

၉ ယုဒမင်းကြီး ဟေဇကီသည် အနာမှထမြောက်၍ ရေးထားသောစာ ဟူမူကား၊

၁၀ ငါသည်ငြိမ်သက်စွာ နေစဉ်အခါ၊ မရဏာနိုင်ငံ တံခါးသို့ ဝင်ရပါသည်တကား။ ငါ၌ကြွင်းသောနှစ်များကို ငါ ရုံးပြီဟု ငါဆိုသတည်း။

၁၁ အသက် ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ၊ ထာဝရဘုရားကို ငါမမြင်ရ။ ငြိမ်းရာ အရပ်သားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရသဖြင့်၊ နောက်တဖန် လူတို့ကို မမြင်ရ။

၁၂ သိုးထိန်းတဲ ကဲ့သို့ ငါနေသော အိမ်ကို နှုတ်ပယ်၍၊ အခြားတပါးသို့ ဆောင်သွားပြီ။ ရက်ကန်းသည် ပြုသကဲ့သို့ ငါ့အသက်သည် လိပ်လျက်ရှိ၍၊ ရက်ကန်းစင်မှ ငါ့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။

၁၃ ငါ့အရိုး ရှိသမျှတို့ကို ချိုးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် ခြင်္သေ့ဟောက် သကဲ့သို့ နံနက်တိုင်အောင် မြည်ရ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။

၁၄ ငါသည် တီတီတွတ်နှင့် ဇရက်ကဲ့သို့ မြည်၍ ချိုးကဲ့သို့ ညည်းတွန်ရ၏။ ငါ့မျက်စိတို့သည် မြော်ကြည့်၍ အားလျော့ကြပြီ။ အို ဘုရားရှင်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော အကျွန်ုပ်ဘက်၌ နေတော်မူပါ။

၁၅ အဘယ်သို့ ငါပြောရမည်နည်း။ ငါ့အား ဂတိပေးတော်မူပြီ။ ဂတိတော်အတိုင်းလည်း ပြုတော်မူပြီ။ ငါ၌ ကျန်ကြွင်းသော နှစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး၊ ငါသည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို အောက်မေ့၍၊ ဖြည်းဖြည်း သွားပါမည်။

၁၆ အို ဘုရားရှင်၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရပါ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့၌ အကျွန်ုပ်ပိညာဉ်၏အသက် တည်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှင်စေတော်မူ၏။

၁၇ အကျွန်ုပ် ခံရသော ဝေဒနာသည် ငြိမ်းပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို သနား၍၊ ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို နောက်တော်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူပြီ။

၁၈ အကယ်စင်စစ် မရဏာနိုင်ငံသည် ဂုဏ်တော်ကို မချီးမွမ်းရပါ။ သေနေသော သူသည် ဂုဏ်တော်ကို ထောမနာ သီချင်းမဆိုရပါ။ တွင်းထဲသို့ ဆင်းသော သူသည် သစ္စာတော်ကို မမြော်လင့်ရပါ။

၁၉ အသက် ရှင်သောသူ၊ အသက် ရှင်သောသူ သာလျှင်၊ ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြုသကဲ့သို့၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း ရပါလိမ့်မည်။ အဘသည် သားတို့အား သစ္စာတော်ကို ဘော်ပြုရပါလိမ့်မည်။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် တသက်လုံး ဝိမာန်တော်၌ စောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁ ဟေရှာယ ကလည်း၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး အလုံး အထွေးကို ယူ၍ နယ်ပြီးမှ၊ အနာကို အုံကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် မင်းကြီးသည် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၂၂ ဟေဇကီမင်း ကလည်း၊ ငါသည် ဝိမာန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဆိုသော် အဘယ်လက္ခဏာ သက်သေ ရှိသနည်းဟု မေး၏။

၃၉

၁ ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သား၊ ဗာဗုလုန် မင်းကြီး မေရောဒပွါလဒန်သည် ဟေဇကီမင်း နာ၍၊ အနာ ပျောက်သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက်၊ တမာန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။

၂ ဟေဇကီမင်းသည် သူတို့ ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော် အလုံးစုံတို့ကို ပြလေ၏။ နန်းတော်မှ စ၍နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာ တစ်ခုခု မျှမရှိ။

၃ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟေရှာယသည် ဟေဇကီ မင်းကြီး ထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုသူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဇကီ မင်းက၊ ဝေးသော အရပ်၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာ ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄ နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကီမင်းက၊ နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို

မြင်ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါ မပြသောအရာ တစ်ခုခုမျှ မရှိဟု ပြန်ပြော၏။

၅ ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နား ထောင်လော့။

၆ နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူး သမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ ယူသွားရသော ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစ်ခုခုမျှ မကျန်ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၇ သင်နှင့်နွယ်၍ရသော သင်၏ သားမြေးတို့ကို လည်း ယူသွား၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌ လူပျိုတော် လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကီ မင်းအား ပြောဆိုလေ၏။

၈ ဟေဇကီ မင်းကလည်း၊ သင်ပြန်ရသော ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ကောင်းပါ၏ ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့လက်ထက်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်း ရှိရလိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ ဟေရှာယအား ဆိုလေ၏။

၄၀

၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ လူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေကြလော့။ နှစ်သိမ့်စေကြ လော့။

၂ စစ်မှုကို ထမ်းရသော အချိန်စေ့ပြီ။ သင်၏ အပြစ်လည်း ပြေရှင်းပြီဟု ယေရုရှလင်မြို့အား နှစ်သိမ့် စေသော စကားကို ပြော၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ မိမိအပြစ်အတွက် နှစ်ဆခံရပြီ။

၃ တော၌ ဟစ်ကြော်သော သူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရ ဘုရား ကြွတော်မူရာ လမ်းကို ပြင်ကြလော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ လမ်းခရီးတော်ကို လွှင့်ပြင်၍ မြောင့်စေ ကြလော့။

၄ ချိုင့်ဝှမ်းရာ ရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီး တောင်ငယ် ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သော လမ်းများကို မြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသော လမ်းများကိုလည်း သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရမည်။

၅ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် ပေါ်ထွန်း၍၊ လူ အပေါင်းတို့သည် အတူမြင်ကြလတံ့ဟု ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၆ တဖန်ထိုအသံက၊ ဟစ်ကြော်လော့ဟု ဆိုလျှင် ငါက၊ အဘယ်အရာကို ဟစ်ကြော်ရမည်နည်းဟု

မေးသော်၊ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ ဘုန်း ရှိသမျှသည်လည်း တောအပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၇ ထာဝရဘုရား၏ လေတိုက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်သည်လည်း ကြွေတတ်၏။ အကယ်စင်စစ် လူတို့သည် မြက်ပင် ဖြစ်ကြ၏။

၈ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အမြဲ တည်၏ဟု ဆိုသတည်း။

၉ ဇီအုန်းတောင်သို့ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့်သောတောင်ပေါ်သို့ တက်လော့။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကို ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ကျယ်သောအသံကို လွှင့်လော့။ မစိုးရိမ်ဘဲ အသံကိုလွှင့်လော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြည့်ရှုကြဟု ယုဒမြို့ရွာတို့အား ပြောလော့။

၁၀ ကြည့်ရှုလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ကြီးသော တန်ခိုးနှင့်ကြွလာ၍၊ လက်ရုံးတော် အားဖြင့် အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ မိမိ ခံတော်မူထိုက်သောအခါ မိမိ ခြံပါလျက်၊ ဆုလပ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။

၁၁ မိမိသိုးစုကို သိုးထိန်းကဲ့သို့ ကျွေးမွေးတော်မူမည်။ သိုးသယ်တို့ကို ချီ၍ ပိုက်ပွေတော်မူမည်။ သားငယ်ရှိသော သိုးမတို့ကိုလည်း ဖြည်းဖြည်းစွာ ပို့ဆောင်တော်မူမည်။

၁၂ ရေများကို လက်ဆွန်းဖြင့် ခြင်သောသူ၊ မိဗန်းကောင်ကင်ကို မိမိလက်ဖြင့် ထွာသောသူ၊ မြေမှုန့်ကို တင်းတောင်းဖြင့် ချင့်တွက်သောသူ၊ တောင်ကြီးကို ချိန်ခွင်ဖြင့်၎င်း၊ တောင်းငယ်ကို ကပ်ပယ်ဖြင့်၎င်း ချိန်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်ကို အဘယ်သူ စစ်ကြောသနည်း။ ထိုဘုရားနှင့် တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူသည် အကြံပေးသနည်း။

၁၄ အဘယ်သူနှင့် တိုင်ပင်တော်မူသနည်း။ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူ သွန်သင်သနည်း။ ထိုဘုရားအား တရားလမ်းကို ပြသောသူ၊ ပညာနည်းကို ပေးသောသူ၊ ဉာဏ်လမ်းကို ညွှန်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။

၁၅ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ရေပုံးမှကျသော ရေစက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ချိန်ခွင်၌ မြူမှုန့်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ ကျွန်းတို့သည်လည်း၊ လွှင့်တတ်သော အဏုမြူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ လေဗနန်တောသည် မီးမွှေးဘို့ မလောက်။

ထိုတော၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ မလောက်။

၁၇ ခပ်သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ် သကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်မျှ မဟုတ်သော အရာထက် သာ၍ ငယ်သကဲ့သို့၎င်း၊ အနတ္တ ကဲ့သို့၎င်း မှတ်တော်မူ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြုရအံ့နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်မည်သော ပုံသဏ္ဍာန် တူသည်ဟု ဆိုရအံ့နည်း။

၁၉ ပန်းတည်း သမားသည် ရုပ်တုကို သွန်းပြီးမှ၊ ပန်းတိမ်သမားသည် ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၍၊ ငွေကြိုးကိုလည်း လုပ်တတ်၏။

၂၀ အဘိုးထိုက်သော အလှူကို မလှူနိုင်သောသူသည်၊ မဆွေးမြေ့တတ်သော သစ်သားကို ရွေးကောက်ပြီးမှ၊ မြဲမြံသော ရုပ်တုကို လုပ်စေခြင်းငှါ၊ လိမ္မာသော လက်သမားကို ရှာတတ်၏။

၂၁ သင်တို့သည် မသိကြသလော။ မကြားကြသလော။ ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ သင်တို့အား မဘော်မပြသလော။ မြေကြီးတည်သည် အကြောင်းကို နားမလည်ကြသလော။

၂၂ မြေကြီးစက် အပေါ်မှာထိုင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကို နှံ့ကောင်ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူထသော၊ မိုဗန်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်၍၊ နေစရာတဲ ကဲ့သို့ ဖြန့်တော်မူထသော၊

၂၃ မင်းတို့ကို ရုတ်ချ၍၊ မြေကြီးတရားသူကြီးတို့ကို အနတ္တကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူသောသူပေတည်း။

၂၄ အကယ်စင်စစ်သူတို့ကို မစိုက်မပျိုးရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့၏ မျိုးစေ့ကို မကြံရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အပင်သည် မမြေ့အမြစ်မစွဲရ။ သူတို့အပေါ်မှာ မှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်၍၊ လေဘွေသည် သူတို့ကိုဖွဲ့ကဲ့သို့ တိုက်လွှင့်လိမ့်မည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သို့ ပုံပြုရအံ့နည်း။ ငါသည် အဘယ်သူနှင့် တူရအံ့နည်းဟု သန့်ရှင်းသော ဘုရား မေးတော်မူ၏။

၂၆ အထက်သို့ မျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်း သနည်း။ ထိုသူသည် သူတို့ အလုံးအရင်းကို အရေအတွက်အားဖြင့် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပေါ်ဘဲမနေရ။

၂၇ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သွားသော လမ်းကို

ထာဝရဘုရား သိတော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့် ပြောသနည်း။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့် အမှုကို သင်၏ ဘုရားသခင် မှတ်တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုရသနည်း။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ တည်တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မောတော်မူခြင်း၊ ပင်ပန်းတော်မူခြင်း မရှိ၊ စစ်၍မကုန်နိုင်သော ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ သင်သည် မသိမကြားဘူးသလော။

၂၉ ထိုဘုရားသည် မောသောသူတို့အား၊ ခွန်အားကို ပေးတော်မူ၏။ နှမ်းနယ်သောသူတို့အား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၃၀ လူပျိုတို့သည် မော၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ လုလင်တို့သည်လည်း ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။

၃၁ ထာဝရဘုရားကို မျှော်လင့်သော သူတို့မူကား၊ အားပြည့်ကြ လိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ မိမိတို့အတောင်ကို အသစ်ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ပြေးသောလည်း မပင်ပန်း၊ ခရီးသွားသောအခါ မမောရကြ။

၄၁

၁ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့၊ ငါ့ရှေ့မှာငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ အားဖြည့်ကြ၊ ချဉ်းကပ်၍ ပြောကြ။ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။

၂ ပြောငဲ့မတ်ခြင်းမရှိလာ လိုက်တတ်သော သူကို အရှေ့ပြည့်က၊ အဘယ်သူ ပေါ်လာစေသနည်း။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၌ အပ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ရန်သူတို့ကို သူ၏ ထားရှေ့မှာ မြေမှုန့် ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ လေးရှေ့မှာ လွင့်သော ဖွဲ့ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်သူ ဖြစ်စေသနည်း။

၃ ရန်သူတို့ကို လိုက်ရ၏။ မိမိခြေ မနင်းဘူးသော လမ်းဖြင့်၊ ဘေး မရှိလွန်သွားရ၏။

၄ ထိုအမှုများကို စီရင် ဖန်ဆင်းလျက်၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊ လူမျိုးအစဉ် အဆက်တို့ကို ခေါ်သောသူသည် အဘယ်သူနည်းဟူမူကား၊ အဦးဆုံးသော သူဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံးသော သူတို့နှင့် ရှိသော ငါ ထာဝရဘုရား ပေတည်း။

၅ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့သည် မြင်၍ ကြောက်ကြ၏။ မြေကြီး စွန်းသားတို့သည် ထိတ်လန့်သော စိတ်နှင့် ချဉ်းကပ်၍ စုဝေးကြ၏။

၆ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကို တယောက် မစ၍၊

ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို တယောက်၊ မစိုးရိမ်နှင့် ဟု ဆိုကြ၏။

၇ ထိုသို့ ပန်းတဦးသမားသည် ပန်းတိမ်သမားကို နှိုးဆော်တတ်၏။ သံတူနှင့် ချောစေသော သူသည် ပေပေါ်မှာ ရိုက်သောသူကိုလည်း နှိုးဆော်၍၊ ဂဟေကောင်းသည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ရုပ်တူကို မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်းနှင့် ရိုက်ထားတတ်၏။

၈ ငါ့ကျွန်ကုသရေလ၊ ငါ့ရွေးချယ်သောသူ ယာကုပ်၊ ငါ့အဆွေ အာဗြဟံ၏သား၊

၉ မြေကြီးအစွန်းအနားမှ ငါလက်ဆွဲ၍ ခေါ်သောသူ၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီ သင့်ကို မပစ်ပယ်ဟူ၍၎င်း၊ ဂတိကို ခံရသောသူ။

၁၀ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ မကြောက်နှင့်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ငါသည် သင့်ကို ခိုင်ခံ့စေမည်။ သင့်ကို စောင့်မမည်။ ငါ့သစ္စာ လက်ျာ လက်ဖြင့် ထောက်ပံ့မည်။

၁၁ သင့်၌ အမျက်ထွက်သော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ သင့်၌ ရန်ပြုသော သူတို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ သင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော သူတို့ကို သင်သည် ရှာ၍ မတွေ့ရ။ သင့်ကို စစ်တိုက်သော သူတို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ အနတ္တသက်သက် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါမစေည်ဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင်၏ လက်ျာလက်ကို ကိုင်မည်။

၁၄ အို တီကောင် ယာကုပ်၊ အမျိုးငယ် ဣသရေလ၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါသည် သင့်ကို မစေသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူသည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား ဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ငါသည် သင့်ကို အသွားရှိသော စပါးနယ်စရာ ယန္တရားစက် အသစ် ဖြစ်စေမည်။ သင်သည် တောင်ကြီးတို့ကို နယ်၍ ညက်စေမည်။ တောင်ငယ်တို့ကို ဖွဲ့ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။

၁၆ သူတို့ကို လေ့၍၊ လေသည် သူတို့ကို တိုက်သွားလိမ့်မည်။ မုန်တိုင်း လွှင့်လိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။

၁၇ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သော သူတို့သည်

ရေကို ရှာ၍ မတွေ့၊ ရေငတ်၍ လျှာ သွေ့ခြောက်သော အခါ၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ စကားကို နားထောင်မည်။ ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်သော ငါသည် သူတို့ကို မစွန့်။

၁၈ မြင့်သော အရပ်တို့၌ မြစ်ကို၎င်း၊ နိမ့်သော အရပ်တို့၌ စမ်းရေကို၎င်း ငါ ပေါက်စေမည်။ တော အရပ်၌ ရေကန်များကို၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သော အရပ်၌ စမ်းရေတွင်းများကို၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။

၁၉ တော၌ အာရဇ်ပင်၊ အကာရှပင်၊ မုရတုပင်၊ သံလွင်ပင်များကို၎င်း၊ လွင်ပြင်၌ ထင်းရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှရပင်များကို၎င်း ရောနှောလျက်စိုက်မည်။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို စီရင်၍၊ ထူသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ဖန်ဆင်း တော်မူကြောင်းကို ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် သိမြင်၍၊ ဆင်ခြင် နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ သင်တို့၏ အမှုကို စောင့်ကြည့်လော့ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့၏ ခိုင်ခံ့သော သက်သေ များကို ထုတ်ပြုကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထုတ်တော်၍ အနာဂတ္တိအရာတို့ကို ငါတို့အား ပြကြစေ။ အရင် ဖြစ်ဘူးသော အရာတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ ဆင်ခြင်၍၊ ထိုအရာ တို့၏ အဆုံးကို သိရမည်အကြောင်း ဘော်ပြကြစေ။ သို့မဟုတ်၊ ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကို ငါတို့အား ဟောပြောကြစေ။

၂၃ သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်သည်ကို ငါတို့ သိရမည် အကြောင်း၊ ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကို ပြကြလော့။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်ကြည့်ရှု တွေ့ မြင်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအမှု ဆိုးသောအမှု တစုံတခုကို ပြကြလော့။

၂၄ သင်တို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သော အရာ ထက်သာ၍ ယုတ်မာကြ၏။ သင်တို့ အမှုလည်း၊ အဘယ်မျှ မဟုတ်သောအမှုထက် သာ၍ ယုတ်မာ၏။ သင်တို့ကို ရွေးယူသောသူသည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။

၂၅ မြောက်မျက်နှာ၌ လူတယောက်ကို ငါပေါ်ထွန်း စေ၍၊ သူသည် လာလိမ့်မည်။ နေထွက်ရာမှ လာ၍၊ ငါ့နာမကို ပဋ္ဌနာပြုလိမ့်မည်။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို နင်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူသည် မင်းတို့ကို အိုးမြေအမှတ်နှင့် ကျော်နင်းလိမ့်မည်။

၂၆ ငါတို့သည် သိရမည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာမှ စ၍ အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ မှန်ပေ၏ဟု

ငါတို့သည် ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ရှေးမဆွက အဘယ် သူသည် ဟောပြောသနည်း။ ဘော်ပြသောသူ တ ယောက်မျှမရှိ။ ဟောပြောသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့ စကားကို ကြားသောသူ တယောက်မျှမရှိ။

၂၇ ဤမည်သော အမှုတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ရှေ့ဦးစွာ ငါသည် ဖိအုန်မြို့အားပြော၏။ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြောသော တမန်ကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်၏။

၂၈ သူတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တစုံတယောက် မျှမရှိ။ သူတို့တွင် သတိပေးသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ငါမေးမြန်းသော်လည်း၊

၂၉ သူတို့သည် အကြွင်းမဲ့ အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ အမှုများလည်း၊ အဘယ်မျှမဟုတ်။ သူတို့သွန်းသော ရုပ်တုတို့လည်း အတ္တမရှိ၊ လေသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၄၂

၁ ငါ ထောက်မသော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါ နှစ်သက် မြတ်နိုးရာ ငါရွေးချယ်သော သူကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏ အပေါ်၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။

၂ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍ လမ်း ခရီး၌ သူ၏ အသံကို အဘယ်သူမျှ မကြားစေရ။

၃ နင်းနယ်လျက် ရှိသော ကျူပင်ကို မချိုး။ အ တောက် သေးသော မီးစာကို မသတ်။ တရားသည် မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။

၄ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားတော်ကို မတည်စေမှီတွင် အားမလျော့၊ စိတ်လည်း မပျက်ရ။ သူ၏ တရားကို လည်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် မြော်လင့်ကြ လိမ့်မည်။

၅ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ကြက်တော်မူ ထသော၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးထဲက ဖြစ်သမျှတို့ကို ခင်းကျင်းတော်မူထသော၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော သူတို့အား အသက်ကို၎င်း၊ မြေကြီးကို ကျော်နင်းသော သူတို့အား ဝိညာဉ်ကို၎င်း ပေးတော်မူသော ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၆၊ ၇ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို တရားသဖြင့် ခေါ်ထားသည်ဖြစ်၍ လက်ဆွဲလျက် ထောက်မမည်။ သင်သည် ကန်းသော မျက်စိတို့ကို ဖွင့်စိမ့်သောငှါ၎င်း၊ ချုပ်ထားသော သူတို့ကို လွှတ်စိမ့်သောငှါ၎င်း၊ မှောင်မိုက်၌ နေသောသူတို့ကို အမိုက်ထောင်ထဲက နှုတ်ယူစိမ့်သောငှါ၎င်း၊ သင့်ကို လူများနှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့စရာဘို့၊ လူအမျိုးမျိုး လင်းစရာဘို့ ခန့်ထားမည်။

၈ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုနာမသည် ငါ့ နာမဖြစ်၏။ ငါ့ ဘုန်းကို အခြားသော သူအား၎င်း၊ ငါ့အသရေကို ရုပ်တု ဆင်းတုတို့အား၎င်း ငါ မပေး။

၉ အရင်ဟောသော အရာတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ အသစ်သောအရာတို့ကို ယခု ငါဟော၏။ မပေါ်လာမှီ သင်တို့အား ငါပြောခဲ့၏။

၁၀ ပင်လယ်ကို ကူးသောသူ မှစ၍၊ ပင်လယ်၌ ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ တက္ကနန်းတနိုင်ငံ အရပ်များ၊ ထိုအရပ်၌ နေသော သူများတို့၊ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးစွန်းတို့မှ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၁ တောနှင့်တကွ တော၌ ရှိသော မြို့ရွာ၊ ကေဒါ အရပ်သားတို့သည် ကြွေးကြော်ကြစေ။ ကျောက်၌ နေသောသူတို့သည် သီချင်းဆိုကြစေ။ တောင်ထိပ် ပေါ်က ကြွေးကြော်ကြစေ။

၁၂ ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍၊ တက္ကနန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့၌ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်းကြစေ။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် သူရဲ ကဲ့သို့ ထွက်ကြွ၍၊ စစ်သူရဲ ကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်တော် မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ် ကြွေးကြော်၍ ရန်သူတို့ တဘက်၌ အားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ ငါသည် ကြာမြင့်စွာ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပြီ။ ထိုသို့ နေ၍ အောင့်ရဦးမည်လော့။ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်သက် ရှု၍ ချက်ချင်း ဖျက်ဆီးမည်။

၁၅ တောင်ကြီး တောင်ငယ်များကို သွေ့ခြောက် စေမည်။ သူတို့ အပင်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ညှိုးနွမ်းစေ မည်။ မြစ်များကို ကုန်းဖြစ်စေမည်။ ရေကန်များကို ခန်းခြောက်စေမည်။

၁၆ မျက်စိကန်းသော သူတို့ကို မိမိတို့ မသိသော လမ်းဖြင့် ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့မကျွမ်းသော ခရီး၌ သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှာ မှောင်မိုက်ကို လင်းစေမည်။ ကောက်သော လမ်းကိုလည်း ဖြောင့်စေမည်။ ထိုသို့ သော ကျေးဇူးကို ပြုမည်။ သူတို့ကို မစွန့်ပစ်။

၁၇ ရုပ်တု၊ ဆင်းတုကို ခိုလှုံ၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မည်၏ဟု သွန်းသော ရုပ်တုတို့အား ဆိုသောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍၊ အလွန် အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ နားပင်းသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ မျက်စိကန်း သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မြင်ရအံ့သောငှါ ကြည့်ရှု ကြလော့။

၁၉ ငါ့ကျွန်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ ကန်းသနည်း။ ငါ စေလွှတ်သော တမန်ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် နားပင်း သနည်း။ ငါ့ မိတ်ဆွေကဲ့သို့ အဘယ်သူ ကန်းသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် ကဲ့သို့ အဘယ်သူကန်းသနည်း။

၂၀ သင်သည် များစွာမြင်သော်လည်း အာရုံမပြု တတ်။ နားပွင့်လျက် ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်သက် သဖြင့်၊ တရားတော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဂုဏ်သရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။

၂၂ ဤလူမျိုးသည် လူယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသော အမျိုးဖြစ်၏။ ရှိသမျှတို့သည် တွင်း၌ အချုပ်ခံရ၍၊ ထောင်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်လျက် နေကြ၏။ ဖျက်ဆီးရာ ဖြစ်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှ မနုတ်မယူ။ လူယူရာ ဖြစ်သောအခါ၊ ပြန်ပေးလော့ဟု အဘယ်သူမျှမဆို။

၂၃ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဤစကားကို နားထောင်မည်နည်း။ နောင်ကာလတို့ အဘယ်သူ ကြား၍ မှတ်မည်နည်း။

၂၄ လူယူရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယာကုပ်ကို၎င်း၊ ဓါးပြတို့ လက်သို့ ထူသရေလကို၎င်း အဘယ်သူအပ်သနည်း။ ငါတို့ ပြစ်မှားသော အရှင် ထာဝရဘုရား အပ်တော် မူသည် မဟုတ်လော့။ သူတို့သည် နောက်တော်သို့ မလိုက် တရားတော်ကို မကျင့်ဘဲနေကြ၏။

၂၅ ထိုကြောင့်၊ ပြင်းစွာသော အမြတ်တော်ထွက် ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော စစ်တိုက်ခြင်းကို သူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူသဖြင့် သူတို့ ပတ်လည်၌ မီးရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် မသိကြ။ မီးလောင် သော်လည်း၊ သတိ မထားဘဲနေကြ၏။

၄၃

၁ အို ယာကုပ်အမျိုး ထူသရေလ အနွယ်၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင့်ကို ငါရွေးနှုတ်ပြီ။ ငါ့ နာမဖြင့်မှည့်ပြီ။ သင့်ကို ငါဆိုင်၏။

၂ သင်သည် ရေကို ရှောက်သွားသော အခါ၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကို ရှောက်သွားသောအခါ၊ မနစ်မမွန်းရ။ မီးကို ချင်းနင်းသော အခါလည်း မလောင်ရ။ မီးလျှံလည်း မညိုရ။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးသော သခင်၊ ထူသရေလ အမျိုး၏ သန်ရှင်းသော ဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးဘို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို၎င်း၊ သင့်အတွက် ကုရုပြည်နှင့် သောဘပြည်ကို၎င်း ငါပေး၏။

၄ သင်သည် ငါမြတ်နိုးရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသရေရှိပြီ။ ငါလည်း ချစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင့်အတွက် လူတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ အသက်အတွက် လူမျိုးတို့ကို၎င်း ငါပေးမည်။

၅ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိ၏။ အရှေ့ မျက်နှာမှ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မျက်နှာမှ သင့်ကို စုသိမ်းမည်။

၆ အပ်လော့ဟု မြောက်မျက်နှာကို၎င်း၊ မထိမ်နှင့် ဟုတောင်မျက်နှာကို၎င်း ငါပြောမည်။ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ ဝှဲသားသမီး တည်းဟူသော။

၇ ဝါနာမဖြင့် သမုတ်သောသူ၊ ငါ၏ ဘုန်းအသရေ ဘို့ ငါ ဖန်ဆင်းပြုပြင်၍၊ ကော်စင်စစ် လုပ်ပြီးသော သူအပေါင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့လော့ဟု ငါပြောမည်။

၈ မျက်စိ ရှိလျက်ပင် မျက်စိကန်းသောသူနှင့်၊ နား ရှိလျက်ပင် နားပင်းသော သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လော့။

၉ လူအမျိုးမျိုး အစုစုတို့သည် စုရုံးစည်စေးကြစေ။ သူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ဤအမှုကို ဘော်ပြ မည်နည်း။ အရင်ဖြစ်လတ်သောအရာကို အဘယ်သူ ဟောပြောမည်နည်း။ သူတို့သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ သက်သေတို့ကို ပြကြစေ။ သို့မဟုတ် နားထောင်၍၊ ဤသို့မှန်သည်ဟု ဝန်ခံ ကြစေ။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ သည်၊ ဝါ့ကို သိမှတ် ယုံကြည်၍၊ ငါသည် မှန်ပြီဟု နားလည်မည် အကြောင်း၊ ငါ၏ သက်သေ၊ ငါ ရွေးကောက်သော ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ဝါ့ရှေ့မှာ ဖန်ဆင်းရာ ထဲက အဘယ် ဘုရားသခင်မျှ မဖြစ်၊ ဝါ့နောက်မှာ လည်း၊ အဘယ် ဘုရားသခင်မျှ မရှိရာ။

၁၁ ငါ တပါးသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၍၊ ငါမှ တပါး ကယ်တင်သော သခင် မရှိ။

၁၂ ငါသည် ဗျာဒိတ်ထားနှင့်သည် အတိုင်း ကယ် တင်ပြီ။ ငါဘော်ပြနှင့်ပြီ။ သင်တို့တွင် အခြားတပါးသော ဘုရားသည် ဘော်ပြနှင့်သည် မဟုတ်။ ငါသည် ဘုရားသခင် မှန်ပြီဟု သင်တို့သည် ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ နေ့ရက် ကာလ မဖြစ်မှီ ငါသည် ဘုရားဖြစ်၏။ ဝါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ငါပြုသော အမှုကို အဘယ်သူ ဆီးတားမည်နည်းဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သော သခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ

သည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အတွက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ စေလွှတ်၍ပြေးသော မြို့သားတို့နှင့် ခါလဒဲလူများကို သူတို့ ပျော်မွေ့ရာ သင်္ဘောသို့ ဆင်းစေမည်။

၁၅ ငါသည် သင်တို့၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရား၊ သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။

၁၆ ပြင်းထန်သော ပင်လယ်ရေ၌ လမ်းခရီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊

၁၇ ရထားများ၊ မြင်းများနှင့် တကွ၊ စစ်သူရဲ အလုံး အရင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့တော်မူထသော၊ သူတို့ကို မထနိုင်အောင် တပြိုင်နက်တည်း အိပ်စေ၍၊ မီးစာ သေ သကဲ့သို့ ငြိမ်းစေတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။

၁၈ ဖြစ်ဘူးသော အမှုတို့ကို မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ရှေးကာလ၏ အရာတို့ကို ပမာဏာ မပြုကြနှင့်။

၁၉ ကြည့်ရှုလော့။ အမှုသစ်ကို ငါပြုမည်။ ယခု ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အမှန်သိမြင် ရကြ လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် တော၌ လမ်းကို၎င်း၊ လွင်ပြင်၌ စီးသောရေကို၎င်း ငါ ဖန်ဆင်းမည်။

၂၀ မြေခွေးနှင့် ကုလားအုတ် ငှက်မှစ၍၊ တော သားရဲတို့သည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါရွေးကောက်သောသူ၊ ငါ၏လူတို့သောက်စရာဘို့၊ တော၌ရေများကို၎င်း၊ လွင်ပြင်၌ မြစ်တို့ကို၎င်း ငါပေးမည်။

၂၁ ကိုယ် အဘို့ ငါဖန်ဆင်းသော ထိုလူမျိုးသည် ငါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြရလိမ့်မည်။

၂၂ သို့သော်လည်း၊ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သည် ဝါ့ကို ပဋိပညာ မပြု၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ဝါ့ကို ငြီးငွေ့သည်တကား။

၂၃ မီးရှို့ရာ သိုးသယ်ကို ဝါ့ထံသို့ မဆောင်ခဲ့။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အားဖြင့် ဝါ့ကို မချီးမြှောက်။ ငါသည် သင့်ကို အလှူဒါနနှင့်အမှုမထမ်းစေ။ လောဗန်ကို တောင်း၍ သင့်ကို မပင်ပန်းစေ။

၂၄ သင်သည် မွှေးသောကြံကို ငါဘို့ ငွေနှင့်မဝယ်။ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဆီနှင့် ဝါ့ကိုဝစွာမကျွေး။ သင်သည် ဒုစရိုက် အပြစ်နှင့် ဝါ့ကို အမှုထမ်းစေပြီ တကား။ အမွေအမှုကိုပြု၍ ဝါ့ကို ပင်ပန်းစေပြီတကား။

၂၅ ငါ တပါးတည်းသာလျှင် ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သင်၏ အပြစ်တို့ကို ဖြေမည်။ သင်၏ ဒုစရိုက်အမှုတို့ကို မအောက်မေ့။

၂၆ ဝါ့ကို သတိပေးလော့၊ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။

သင်သည် အပြစ်လွတ်မည် အကြောင်းပြောလော့။

၂၇ သင်၏ ပဌမ အဘသည် ဒုစရိုက်ကို ပြုပြီ။ သင်၏ဆရာတို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။

၂၈ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၏ မင်းတို့ကို ငါ ရှုတ်ချပြီ။ ယာကုတ် အမျိုးသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း ခံစေခြင်းငှါ ငါစွန့်ပြီ။

၄၄

၁ ယခုမူကား၊ ငါ့ကျွန် ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက် သောသူ ဣသရေလ၊ နားထောင်လော့။

၂ သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရား၊ ဘွားစ ကပင် သင့်ကို ပြုပြင်၍၊ နောင်၌လည်း မစလတ်သော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျွန် ယာကုပ်၊ ငါ ရွေးကောက်သောသူ ယေရုရှလန်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ရေငတ်သောသူ အပေါ်မှာ ရေကို ငါ သွန်းလောင်း၍၊ သွေ့ခြောက်သော မြေကို ရေလွှမ်းမိုးစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအပေါ်မှာ ငါ ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ သင်၏အနွယ် ပေါ်မှာ ငါ့ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို၎င်း ငါသွန်းလောင်းမည်။

၄ သူတို့သည်လည်း ရေမြောင်း အနားမှာ မိုဗမ်း မခပင် ကဲ့သို့၊ မြက်ပင် ထဲတွင် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။

၅ တယောက်က၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏လူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊ ယာကုပ် အမည်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မှည့်လိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ လူဟူ၍ မိမိ လက်တွင် စာထိုးလျက်၊ ဣသရေလ အမည်သစ်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။

၆ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ်သော၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါ မှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင် မရှိ။

၇ ရှေးလူမျိုးကို ငါခန့်ထားသည် မှစ၍ ငါကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် ဤအမှုတို့ကို ငါ့အဘို့ ခေါ်၍ ထုတ် ဘော် စီရင်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်ဆဲသောအမှုနှင့် ဖြစ် လတ်သော အမှုတို့ကို သူတို့အား ဘော်ပြကြစေ။

၈ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ မကြောက် ကြနှင့်။ အထက်က ငါဟောပြောပြသသည် မဟုတ်လော့။ သင်တို့သည် ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင် ရှိသလော့။ ငါမှတပါး အခြားသော မူလအမြစ် မရှိ။ တစုံတဦးကိုမျှ ငါမသိ။

၉ ရုပ်တုဆင်းတုကို လုပ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ နှမြောသော အရာတို့သည် အကျိုးကို မပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည် မမြင်တတ်။ နားမလည်တတ်ဟု ရှက်စရာအကြောင်း ကို ကိုယ်တိုင် သက်သေခံကြ၏။

၁၀ ဘုရားကို လုပ်သောသူ၊ အကျိုးမပေးနိုင်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို သွန်းသောသူကား အဘယ်သူ နည်း။

၁၁ ထိုသူ၏ အပေါင်းအဘော် ရှိသမျှတို့သည် ရှက် ကြလိမ့်မည်။ လုပ်သော သူတို့သည် လူသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် စုဝေး၍ ထကြစေ။ တပြိုင်နက် ထိတ်လန့် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ပန်းပဲသမားသည် ပုခဝိန်ကို လုပ်ခြင်းငှါ မီးခဲ၌ ဖုတ်၍ လက်ရုံး အားထုတ်လျက် သံတူနှင့် ထုတတ်၏။ အကယ်၍ မှတ်သိပ်သောအခါ အားလျော့တတ်၏။ ရေမသောက်ရသောအခါ မောတတ်၏။

၁၃ လက်သမားသည် မျဉ်းချလျက်စူးနှင့် မှတ်သား၍၊ လက်သမား တန်ဆာနှင့် လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိမ်၌ နေစေ ခြင်းငှါ ကွန်ပါနှင့် ရေးသား၍ လူအသရေပါအောင် လူပုံသဏ္ဍာန် နှင့်အညီ ထုလုပ်တတ်၏။

၁၄ ကိုယ်အဘို့ အလိုငှါ အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်၍ ကုပရပင်၊ သပိတ်ပင်တို့ကို ရွေးယူသဖြင့် တောပင် အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆည်းဖူးတတ်၏။ အာရဇ်ပင်ကို စိုက်၍ မိုဗမ်းရေလည်း မွေးတတ်၏။

၁၅ လူသုံးရန် ထင်းဖြစ်၏။ လူလည်းယူ၍ မီးလုံ တတ်၏။ တဖန်မီးမွှေး၍ မုန့်ကို ပေါင်းတတ်၏။ တဖန် ဘုရားကို လုပ်၍ ကိုးကွယ်တတ်၏။ ရုပ်တုကို ထုလုပ်၍ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြင်ဝပ်တတ်၏။

၁၆ ထိုသစ်သား တပိုင်းနှင့် မီးမွှေးတတ်၏။ တပိုင်းနှင့် အမဲသားကို ချက်၍ စားတတ်၏။ ဖုတ်ကပ်ပြီးမှ ဝစွာ စားတတ်၏။ တဖန် မီးလုံ၍ အယ်၊ ငါ နွေးပြီ။ မီးကို တွေ့ပြီဟု ဆိုတတ်၏။

၁၇ ကျန်သော အပိုင်းကိုလည်း ယူ၍ ရုပ်တုတည်း ဟူသော ဘုရားကို လုပ်တတ်၏။ ထိုရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြင်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်တတ်၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင် တော်မူပါဟူ၍ ဆုတောင်းတတ်၏။

၁၈ ထိုသို့သော သူသည် ပညာ မရှိ။ ဉာဏ် မရှိ။ မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကို၎င်း၊ နားမလည်နိုင်အောင် စိတ်နှလုံးကို၎င်း ပိတ်၏။

၁၉ ငါသည် တပိုင်းနှင့် မီးမွှေးပြီ။ မုန့်ကိုလည်း၊ ထိုမီးခဲပေါ်မှာ ဖုတ်လေပြီ။ အမဲသားကိုလည်း ကင်၍

စားလေပြီ။ ကြွင်းသောအပိုင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်စေရမည်လော။ သစ်သား ရှေ့မှာ ငါပြင်ဝင် ရမည်လောဟု စိတ်နှလုံး ထဲမှာ အောက်မေ့ ဆင်ခြင် နိုင်သော ဉာဏ်ပညာ အလျှင်း မရှိပါတကား။

၂၀ သူသည် မီးဖိုပြာကို ကျက်စားတတ်၏။ မိုက် သောစိတ်နှင့် လမ်းလွဲပြီ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ် မချွတ်နိုင်။ မိမိလက်ျာ လက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ သလောဟု မအောက်မေ့နိုင်ပါတကား။

၂၁ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ ဤအရာတို့ကို ဆင်ခြင် လော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါဖန်ဆင်းသည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျွန် ဖြစ်၏။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကို ငါ မမေ့မလျော့။

၂၂ သင်၏ ဒုစရိုက်တို့ကို တိမ်တိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏ အပြစ်တို့ကို တိမ်လွှာ ကဲ့သို့၎င်း ငါချေပြီ။ ငါထံသို့ ပြန်လာလော့။ သင့်ကို ငါရွေးနှုတ်ပြီ။

၂၃ အို မိုဗမ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်း ဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပြီ။ မြေကြီးအောက်အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ တောင်များ၊ တောနှင့်တကွ သစ်ပင်များတို့၊ ကျူးသောအသံကို ပေးကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ဣသရေလ အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူပြီ။

၂၄ သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ဘွားစကပင် သင့်ကို ပြုပြင် တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ မိုဗမ်းကောင်းကင်ကို ငါတပါးတည်း ကြက်လျက်၊ မြေကြီးကို အဘော်မရှိဘဲ ခင်းလျက်၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။

၂၅ ငါသည် မိစ္ဆာဆရာတို့၏ ပုပ္ဖနိမိတ် များကို ပယ် ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင်သမားတို့ကို ရှူးသွပ်စေတတ်၏။ ပညာရှိတို့ကိုလှန်၍ သူတို့၏ပညာကို မိုက်စေတတ်၏။

၂၆ ငါသည် ငါ့ကျွန်၏ စကားကို တည်စေ၍၊ ငါ့တမန် တို့ ဟောပြောသည်အတိုင်း ပြုတတ်၏။ ယေရုရှလင် မြို့ကို သင်သည် လူနေရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ယုဒ မြို့တို့ကို သင်တို့သည် တည်ဆောက်လျက် ရှိကြလိမ့် မည်။ ပြုပျက်ရာများကို ငါပြုပြင်မည်ဟူ၍၎င်း ဆို၏။

၂၇ ပင်လယ်ကိုလည်း ရေကုန်စေ။ သင်၏ မြစ်အ ပေါင်းကို ငါခန်းခြောက်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊

၂၈ ကုရုမင်းကိုလည်း၊ သင်သည် ငါ့သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ငါ့အလို ရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေလျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တည်ဆောက်စေ၊ ဗိမာန်တော်တိုက် မြစ်ကျစေဟု စီရင်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါဆို၏။

၄၅

၁ အကြင်သူ၏ ရှေ့မှာ အပြည်ပြည်တို့ကို နှိမ်ချ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကို တန်ဆာချွတ်လျက်၊ အတွင်းတံခါးတို့ကို မပိတ်ရဘဲ၊ နှစ်ရွက်ရှိသော တံခါးတို့ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ၊ အကြင်သူ၏ လက်ျာလက်ကို ငါထောက်မ၏။ ထိုသူ တည်းဟူသော ကုရုမင်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော မင်းအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ သင့်ရှေ့မှာ ငါသွား၍ မြင့်သောအရပ် ကိုညီစေ မည်။ ကြေးဝါတံခါးတို့ကို ချိုး၍၊ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်မည်။

၃ မှောင်မိုက်၌ ရှိသောဘဏ္ဍာ၊ လုံခြုံစွာ ဝှက် ထားသော ဥစ္စာတို့ကို သင့်အား ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်သော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၄ ငါ့ကျွန် ယာကုပ်၊ ငါ ရွေးကောက်သောသူ ဣသရေလ အတွက်၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်၏။ သင်သည် ငါ့ကို မသိသော်လည်း၊ သင်၌ နာမည် သစ်ကို ထပ်၍ ပေး၏။

၅ ငါ တပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါမှ တပါးအခြားသော ဘုရားသခင် မရှိ။ သင်သည် ငါ့ကို မသိသော်လည်း၊ သင်၏ခါးကို ငါစည်း၏။

၆ သို့ဖြစ်၍ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား မရှိ၊ ငါတပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ နေထွက်ရာ အရပ်သားနှင့် အနောက် မျက်နှာသား တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၇ ငါသည် အလင်းကို လုပ်၏။ အမိုက်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ အမင်္ဂလာကို လည်း ဖန်ဆင်း၏။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့ကို ငါ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ၏။

၈ မိုဗမ်းကောင်းကင်တို့၊ အထက်မှ ယိုကြလော့။ မိုဗမ်းတိမ်တို့သည် တရားမိုဗမ်းရွာကြစေ။ မြေကြီးသည် ပွင့်၍ ကယ်တင်ခြင်း အသီးကို သီးစေ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် တပြိုင်နက်ပေါက်စေ။ ထိုသို့ ငါ ထာဝရ ဘုရား ဖန်ဆင်း၏။

၉ အကြင်သူသည် မိမိကို ဖန်ဆင်းသော သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၏။ ထိုသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ မြေအိုးခြမ်းတို့တွင် အိုးခြမ်းပါတကား။ အိုးမြေက၊ သင်သည် အဘယ်သို့သော အရာကို လုပ်သနည်းဟု အိုးထိန်းသမားကို ဆိုရမည်လော။ ငါ့ကို လုပ်သောသူ၌ လက်မရှိဟု သင်လုပ်သော အရာက ဆိုရမည်လော။

၁၀ မိမိ အဘအား၊ သင်သည် အဘယ်သို့သော အရာကို ဖြစ်ဘွားစေသနည်းဟူ၍၎င်း၊ မိမိအမိအား၊ သင်သည် အဘယ်သို့သော အရာကို မွေးဘွား သနည်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၁ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၊ ထိုအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဖြစ်လတ်သော အမှုတို့ကို ငါ့ထံ၌ မေးမြန်းကြလော့။ ငါ့သားတို့ အတွက်၊ ငါ ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုအတွက်ကြောင့်၊ ငါ့ကို စီရင် ကြလော့။

၁၂ မြေကြီးကို ငါ လုပ်လေပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူကို လည်း ဖန်ဆင်းလေပြီ။ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ် လက်နှင့် ငါကြက်လေပြီ။ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာ အပေါင်းတို့ကို ငါခန့်ထားလေပြီ။

၁၃ ထိုသူကိုလည်း တရားတော်အတိုင်း ငါပေါ်ထွန်း စေ၏။ သူသွားသော လမ်းကို ငါဖြောင့်စေမည်။ သူသည် ငါ၏မြို့ကို တည်ဆောက်လိမ့်မည်။ သိမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏ လူတို့ကို သူသည် အဘိုးမခံ၊ ဆုမယူဘဲ လွတ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ပိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆည်းပူးသော ဥစ္စာ ကုန်ပြည်သား၊ အရပ်မြင့်သော သေဘအမျိုးသားပြုစုသော ကုန်သွယ် ဥစ္စာသည် သင့်ဘက်သို့ ရောက်၍၊ သင်၏ဥစ္စာဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သင့်နောက်သို့ လိုက်၍ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လျက် လမ်း၌ ရှောက်သွား ကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၌ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားမှ တပါးအခြားသော ဘုရားသခင် မည်မျှ မရှိပါဟူ၍ တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကယ် တော်မူသော ဘုရား အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မမူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၆ ရုပ်တုကို လုပ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ရှက် ကြောက်၍ မိန်းမောတွေ့ဝေကြလိမ့်မည်။ အရှက်ကွဲ၍ တပြိုင်နက် ဆုတ်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုးအမှုကား၊ ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ထာဝရ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သင် တို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မိုင်တွေ့ခြင်းနှင့် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍ အမြဲတည် စေတော်မူသော အရှင်၊ အချည်းနှီး ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်၊ သတ္တဝါ နေစရာဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားမရှိ။

၁၉ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ မဟော။ မြေကြီး ထဲမှာ မှောင်မှိုက်သောအရပ်၌ မဟော။ သင်တို့သည် ကျေးဇူး မရှိဘဲ ငါ့ကို ရှာကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုးအား ငါ မပြော။ ငါသည် ဖြောင့်မတ်စွာ ပြော၍အတည့်အလင်း ဟောတတ်သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၂၀ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍ လာကြလော့။ အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ဘေးလွတ်သော သူတို့၊ စည်းဝေးကြလော့။ မိမိ ထုလုပ်သော သစ်သားကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မကယ်တင်နိုင်သော ဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုသော သူတို့သည် ပညာမရှိကြ။

၂၁ သီတင်း ကြားပြောကြလော့။ လူများကို အနီးသို့ ခေါ်ခွဲ၍ တိုင်ပင်ကြစေ။ ဤအမှုကို ရှေးကာလမှစ၍ အဘယ်သူ ဘော်ပြုသနည်း။ အထက်က အဘယ်သူ ဟောပြောသနည်း။ ငါထာဝရဘုရား ဟောပြောသည် မဟုတ်လော့။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင် မရှိ။ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သော ဘုရား၊ ကယ်တင်သော ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား မရှိ။

၂၂ မြေကြီးစွန်းသား အပေါင်းတို့၊ ငါ့ကို မျှော်ကြည့်၍၊ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ငါသည် ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား မရှိ။

၂၃ ငါ့ရှေ့၌ လူတိုင်းပူးထောက်ရမည်။ လူတိုင်း မိမိ နှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ငါ ကိုန်ဆိုသော တရားစကားသည် ငါ့နှုတ်မှ ထွက် သည်ဖြစ်၍ မပြည့်စုံဘဲ မနေရ။

၂၄ ထာဝရဘုရား အားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အစွမ်းသတ္တိကို ရပါသည်ဟု လူတိုင်း လျှောက်ရမည်။ ကိုယ်တော်ကို မနာလိုသောသူ အပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။

၂၅ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍ ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

၄၆

၁ ဗေလသည် ကျပြီ။ နေဗောသည် ကျိုးပဲ့ပြီ။ သူတို့ ရုပ်တုတို့သည် အခြေ လေးချောင်းရှိသော သား

တိရစ္ဆာန်တို့ အပေါ်မှာ ရှိကြသည်။ သင်တို့ ထမ်းဘူးသော ဝန်ကိုတင်၍ ပင်ပန်းသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် ထမ်းကြ၏။

၂ သူတို့သည် ကျိုးပဲ့လျက်၊ အတူလဲလျက်နေ၍ မိမိတို့ ထမ်းရသော ဝန်ကို မကယ်တင်နိုင်ဘဲ ကိုယ်တိုင် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံကြသည်တကား။

၃ အို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ဘွားစကပင် သင်တို့ကို ငါ ထမ်းလေပြီ။ အမိစမ်းထဲ မှစ၍ ငါဆောင်ရွက်လေပြီ။

၄ သင်တို့ အသက်ကြီး၍ ဆံပင် ဖြူသည် တိုင်အောင်၊ ငါသည် ထိုသို့သော သူဖြစ်၍၊ သင်တို့ကို ဆောင်ရွက်မည်။ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ထမ်းဦးမည်။ ဆောင်ရွက်၍ ကယ်တင်မည်။

၅ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူနှင့် ပုံပြုကြမည်နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူစေကြမည်နည်း။ တူအောင် အဘယ်သူနှင့် ခိုင်းနှိုင်းကြမည်နည်း။

၆ ရွှေကို အိတ်ထဲက များစွာ ထုတ်လျက်၊ ငွေကိုလည်း ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်လျက် ပန်းတိမ်သမားကို ငါး၍ ဘုရားကို လုပ်စေပြီးမှ ပြင်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြသည်တကား။

၇ ထိုဘုရားကို ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်း၍ ဆောင်သွားသဖြင့် သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။ သူသည်လည်း မတ်တတ်နေ၏။ သူ၏ နေရာမှသူ မရွှေ့နိုင်။ သူ့ကို အော်ဟစ်သော်လည်း၊ သူသည် မထူး။ ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက မကယ် မနှုတ်နိုင်။

၈ အိုဖောက်ပြန်သောသူတို့ ဤအမှုကိုအောက်မေ့၍ ယောက်ျား ဂုဏ်ကို ပြုကြလော့။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြလော့။

၉ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ငါသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား မရှိ။

၁၀ အဦးမှစ၍ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း၊ ရှေးကာလမှစ၍ မဖြစ်သေးသော အမှုအရာတို့ကို၎င်း ဘော်ပြလျက် ငါ့အကြံ တည်လိမ့်မည်။ ငါ့ အလိုရှိသမျှကို ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု ဆိုလျက်။

၁၁ ဝေးသောအရပ် အရှေ့မျက်နှာမှ ငါ၏ လက်ထောက် တည်းဟူသောငှက်ရဲကို ခေါ်လျက်၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ငါနှင့် တူသောသူ မည်မျှ မရှိ။ ငါသည် နှုတ်တွက် အတိုင်းပြုမည်။ ကြံသည်အတိုင်း စီရင်မည်။

၁၂ စိတ်ခိုင်မာ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ဝေးသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၁၃ ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို အနီးသို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အဝေး၌ မနေရ။ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးလည်း မဖင့်နွဲ့ရ။ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ငါ့ဘုန်းကို၎င်း ငါထားမည်။

၄၇

၁ အိုဗာဗုလုန် သတို့သမီးကညာ၊ ဆင်း၍ မြေမှုန့်၌ ထိုင်လော့။ အိုခါလဒဲ သတို့သမီး၊ ရာဇပလ္လင် မရှိဘဲ မြေပေါ်မှာ ထိုင်လော့။ သင့်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သူဟူ၍ နောက်တဖန် မခေါ်ရ။

၂ ကြိတ်ဆုံကို ယူ၍ စပါးကို ကြိတ်လော့။ မျက်နှာဖုံးကို ဖွင့်လော့။ ရှည်သော အင်္ကျီကို ချွတ်လော့။ ပေါင်အဝတ်ကို ပင့်၍ မြစ်ကို ကူးလော့။

၃ သင်သည် အဝတ် အချည်း စည်းရှိ၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးမည်။ အဘယ်သူနှင့်မျှ မိသဟာယ မဖွဲ့။

၄ ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်သော သူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

၅ အိုခါလဒဲ သတို့သမီး တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်လော့။ မိုက်ရာသို့ သွားလော့။ သင့်ကို နိုင်ငံတို့၏အရှင်မ ဟူ၍ နောက်တဖန် မခေါ်ရ။

၆ ငါသည် ငါ၏လူတို့ကို အမျက်ထွက်သောကြောင့် ငါ၏ အမွေကို ရှုတ်ချ၍ သင့်လက်သို့ အပ်လိုက်၏။ သင်သည် သနားသော စိတ်မရှိ။ အသက်ကြီးသူတို့ အပေါ်မှာ လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။

၇ သင်ကလည်း၊ ငါသည် အရှင်မ၏ အရာ၌ အစဉ်အမြဲ နေမည်ဟု ထင်သောကြောင့်၊ ဤအမှုအရာတို့ကို မဆင်ခြင်၊ သင်၌ နောက်ဆုံး ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို မအောက်မေ့။

၈ ထိုကြောင့်၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့၍၊ သောကကင်းလွတ်လျက် နေသောသူ၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်သူမျှ မရှိ။ ငါသည် မုတ်ဆိုးမ ကဲ့သို့ ထိုင်၍ မနေရ။ သားဆုံးခြင်းကို ငါမခံရဟု အောက်မေ့သော သူ၊ နားထောင်လော့။

၉ သင်သည် ပြုစားသော အတတ်နှင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များတို့ကို အလွန် ပြုစုသော်လည်း တနေ့ တခဏခြင်းတွင် သားဆုံးခြင်းနှင့် လင်ဆုံးခြင်း

တည်းဟူသော ဘေးနှစ်ပါးတို့သည် သင်၌ ရောက် လိမ့်မည်။ သင်၏ အပေါ်၌ အကုန်အစင် သင့်ရောက် လိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ကိုယ်ပြုသော အမွေအမှုကို ကိုးစားပြီ။ ဝါကိုအဘယ် သူမျှ မမြင်ဟု ဆိုပြီ။ သင့်ဥာဏ်နှင့် သင့်ပညာ အတတ်သည်။ သင်၏ စိတ်ကို မှောက်လှန် သည်ဖြစ်၍။ သင်က ဝါရှိ၏။ ငါမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ မရှိဟု အောက်မေ့ပြီ။

၁၁ ထို့ကြောင့် အဆုံးမထင်သော ဘေးဥပဒ်သည် သင်၏အပေါ်မှာ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် မဖြေ နိုင်သော အပြစ်ဒဏ်နှင့်၎င်း၊ မမြော်လင့်နိုင်အောင် ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်၎င်း တွေ့ကြုံရလိမ့်မည်။

၁၂ သင်သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍၊ ကြိုးစား အားထုတ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်နှင့် ပြုစားသော အတတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို အမှီပြု၍ တည်နေလော့။ အကျိုးကို ရကောင်းလျှင် ရလိမ့်မည်။ နိုင်ကောင်းလျှင် နိုင်လိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည် များပြားသော တိုင်ပင်ခြင်း အားဖြင့် ပင်ပန်းလှပြီ။ မိဖမ်းကောင်းကင်ကို ကြည့်ရှုသောသူ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို မှတ်သောသူ၊ သင်၌ ဖြစ်လတံ့ သောအမှုကို လ၏အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဟောတတ် သောသူတို့သည် ထ၍ သင့်ကိုယ် ယခု ကယ်တင် ကြစေ။

၁၄ သူတို့သည် အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မီးရှို့ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။ မီးအရှိန်မှ မိမိတို့ကို မကယ်မနှုတ် ရကြ။ နွေးစရာတို့ မီးတစ်မျှ၊ လုံစရာတို့ မီးအလျှင်းမှ မကျန်ရစ်ရ။

၁၅ သင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍ အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊ သင်ငယ်သော အရွယ်မှ စ၍ သင်နှင့် ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်သော သူတို့သည် သင်၌ ထိုသို့ဖြစ်ကြ၍၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိနေရာ အရပ်သို့ လွှဲသွားသဖြင့်၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှမရှိရ။

၄၈

၁ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလ ဟူ၍ သမုတ်ခြင်း ကို ခံသောသူ၊ ယုဒစမ်းရေတွင်းမှ ထွက်စီးသောသူ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုသောသူ၊ သစ္စာမရှိ၊ တရားနှင့် မညီဘဲ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသောသူ။

၂ သန့်ရှင်းသောမြို့တော် အလိုက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သမုတ်သောသူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိသော ဣသရေလ

အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မှီခိုသောသူတို့၊ နားထောင် ကြလော့။

၃ ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့ကို အထက်က သင်တို့ အား ငါဟောလေပြီ။ ထိုအရာတို့သည် ဝါနှုတ်မှထွက် ၍ထင်ရှားကြပြီ။ ချက်ချင်း ငါပြုသောကြောင့်ဖြစ်ကြပြီ။

၄ သင်သည် ခိုင်မာသော သဘော၊ သံချောင်း လည်ပင်း၊ ကြေးဝါနဖူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ငါသိသော ကြောင့်။

၅ အထက်ကသင့်အား ငါဟောပြီ။ အမှုမဖြစ်မှီ ငါဘော်ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါ၏ ရုပ်တုသည် ဤ အမှုကို ပြုပြီ။ ငါထုသော ရုပ်တု၊ ငါသွန်းသော ရုပ်တု သည် ဤမှုကို စီရင်ပြီဟု ပြောရသောအခွင့် မရှိ။

၆ သင်သည် အရင်ကြားရပြီ။ ဤအမှု အလုံးစုံတို့ ကိုကြည့်ရှုလော့။ သူတစ်ပါးတို့အား မကြားမပြောဘဲ နေမည်လော့။ ယခုမှ စ၍ အသစ်သော အရာ၊ ဝှက်ထားသောအရာ၊ သင် မသိသေးသော အရာ တို့ကို ငါဘော်ပြု၏။

၇ ထိုအရာတို့ကို ယခုပင် ဖန်ဆင်း၏။ အထက်က ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်။ ယနေ့ တိုင်အောင် သင်သည် မကြားစဖူး။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါသိနှင့်ပြီဟု ပြောရ သောအခွင့် မရှိ။

၈ အကယ်စင်စစ် သင်သည် မကြား မသိစဖူး။ သင်၏ နားသည် အထက်က မပွင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် သစ္စာပျက်လိမ့်မည်။ ဘွားစကပင် သင့်ကို သူပုန် ဟူ၍ သမုတ်ရလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။

၉ သို့သော်လည်း၊ သင့်ကို ရှင်းရှင်း မပယ်မဖျက် ခြင်းငါ၊ ငါသည် ကိုယ်နာမ အတွက် ကိုယ်အမျက်ကို ချုပ်တည်းမည်။ ကိုယ် ဂုဏ်အသရေအတွက် သင်၏ အမှု၌ ငါသည်ခံမည်။

၁၀ ငါသည် သင့်ကိုစစ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငွေကို စစ် သကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဒုက္ခမှိုက်၌ သင့်ကို စုံစမ်းခဲ့ပြီ။

၁၁ ကိုယ်အတွက် ငါ ပြုဦးမည်။ ငါ့ နာမသည် ရှုတ် ချခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ခံရမည်နည်း။ ငါ့ဂုဏ် အသရေကို သူတစ်ပါးအား ငါမပေး။

၁၂ အို ယာကုပ်၊ ငါခေါ်သော ဣသရေလ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင်လော့။ ငါသည် ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။

၁၃ အကယ်စင်စစ် ဝါလက်သည် မြေကြီးကို တည် လေပြီ။ ငါ့ လကျော်ရာလက်သည် မိဖမ်းကောင်းကင်ကို ကြက်လေပြီ။ ငါခေါ်၍ သူတို့သည် ချက်ခြင်းပေါ်လာ ကြ၏။

၁၄ ရှိသမျှသော သင်တို့၊ စည်းဝေး၍ နားထောင်ကြလော့။ ဤအမှုအရာတို့ကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ရှေးမဆွက ဟောနှင့်သနည်း။ ထာဝရဘုရား ချစ်တော်မူသော သူသည် ဗာဗုလုန်မြို့၌ အလိုတော်ကို ပြည့်စုံစေမည်။ သူ၏ လက်သည်လည်း၊ ခါလဒဲလူတို့ အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၅ ငါ့ကိုယ်တိုင် အမိန့်တော်ရှိပြီ။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ဝါခေါ်ပြီ။ ဝါဆောင်ခဲ့ပြီ။ သူသွားသော လမ်း၌ မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။

၁၆ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။ ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ တိတ်ဆိတ်စွာ မဟော။ အမှုဖြစ်စ ကာလ၌ ဝါရှိ၏။ ယခုတွင် အရှင် ထာဝရဘုရားနှင့် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၁၇ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်၏ အကျိုးနှင့် ယှဉ်သော အရာကို သွန်သင်၍၊ သင်သွားအပ်သော လမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်သော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

၁၈ သင်သည် ငါ၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ပါစေသော။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ ချမ်းသာသည် မြစ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏ မြှောင်မတ်ခြင်း ပါရမီသည် သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုး ကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၉ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် သဲလုံး ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏ သားမြေးတို့သည်၊ သမုဒ္ဒရာ ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ သင်၏ နာမသည် ငါ့ရှေ့မှာ မပြတ်၊ မပျက်မစီးရ။

၂၀ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲက ထွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်းစွာ သီခြင်းသံနှင့် ခါလဒဲလူတို့ နေရာမှ ပြေးကြလော့။ ဤသီတင်းစကားကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပြန်ပြောမြှောက်ဆို၍ အသံကို လွှင့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့။

၂၁ သူတို့သည် တောလမ်းဖြင့် ဆောင်သွားတော်မူခြင်းကို ခံသောအခါ ရေမငတ်ကြ။ သူတို့အဘို့ ကျောက်ထဲက ရေကို စီးစေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲကိုပင် ခွဲတော်မူသဖြင့်၊ ရေသည် စီးထွက်လေ၏။

၂၂ မတရားသော သူတို့၌ ချမ်းသာ မရှိဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၉

၁ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့၊ ငါ့စကားကို ကြားကြလော့။ ဝေးစွာသော လူမျိုးတို့၊ စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။ ငါဘွားစကပင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ အမိ ဝမ်းထဲမှ စ၍ ငါ၏ နာမကို မှတ်တော်မူ၏။

၂ ငါ့ နှုတ်ကို ထက်သော ထားကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊ လက်တော် အရိပ်၌ ဖုံးထားတော်မူ၏။ ငါ့ကိုလည်း ဦးသစ်သော စည်းသွားဖြစ်စေ၍၊ မိမိမြှားထောင့် ထဲမှာ ဝှက်ထားတော်မူ၏။

၃ အို ဣသရေလ၊ သင်သည် ငါ၏ကျွန် ဖြစ်၏။ သင့်အားဖြင့် ငါ့ဘုန်းသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီ။

၄ ငါ ကလည်း၊ အကျိုးမရှိဘဲ ငါလုပ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနှီး သက်သက် ငါ့ခွန်အား ကုန်ရပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။ ငါခံရသော အခလည်း ငါ၏ ဘုရားသခင် လက်တော်၌ ရှိသည်ဟုဆို၏။

၅ ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသရေ ထင်ရှား၍၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူသည် အကြောင်း နှင့်တကွ ဣသရေလ အမျိုးသည် အထံတော်၌ စုဝေးစေခြင်းကို မခံသော်လည်း၊ ငါသည် ယာကုပ်အမျိုးကို အထံတော်သို့ တဖန် ဆောင်ခဲ့ရသောကျွန် ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကို အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၆ သင်သည် ယာကုပ်၏ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း ဘေးလွတ်သော ဣသရေလသားတို့ကို အရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းအလိုပါ။ ငါ့အမှုကို ဆောင်ရွက်သော အမှုသည် သာမညအမှု ဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစီမံသောငှာ၊ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာအဘို့ ဝါခန့်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဣသရေလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘယ်သူမှ မနှစ်သက် တပြည်လုံး ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၍၊ မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရသောသူအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ္စာရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ သင့်ကို ရွေးကောက်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည်

မြင်၍ ထကြလိမ့်မည်။ မင်သားတို့သည်လည်း ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အချိန်၌ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာ ကာလ၌ သင့်ကို မစပြီ။ သင့်ကိုလည်း ငါစောင့်ရှောက်၍။ သင်သည် ပြည်တော်ကို ပြုပြင်လျက်၊ ဆိတ်ညံ့သော အမွေခံရာ အရပ်တို့ကို အမွေပေးစေမည်အကြောင်း။

၉ ထွက်ကြလော့ဟု ချုပ်ထားသောသူတို့အား၎င်း၊ ပေါ်လာကြလော့ဟု မှောင်မိုက် ထဲမှာ နေသော သူတို့အား၎င်း ပြောစေမည်အကြောင်း၊ လူမျိုးအား ပဋိညာဉ်တရားကို ပြုစရာတို့ သင့်ကို ခန့်ထားမည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသူတို့သည် လမ်းခရီးတို့အနားမှာ စားရ၍ မြင့်သော အရပ်ရပ်တို့၌ ကျက်စားရာကို တွေ့ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သူတို့သည် ရေစာကို မဝတ်မမွတ်ရ။ အပူကိုလည်း မခံကြ။ နေရောင်ခြည် မထိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကို သနားသော သူသည် သူတို့ကို ပို့ဆောင်၍ စမ်းရေတွင်း အနားသို့ လမ်းပြလိမ့်မည်။

၁၁ ငါ၏ တောင် ရှိသမျှတို့ကို သွားရာလမ်း ဖြစ်စေမည်။ ငါ၏မြေ တန်တားများကိုလည်း ငါဖို့မည်။

၁၂ ကြည့်ရှုလော့။ ဤသူတို့သည် ဝေးသောအရပ်မှ လာကြလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထို သူတို့သည် မြောက်မျက်နှာနှင့် အနောက် မျက်နှာမှ၎င်း၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ သိန်မိပြည်မှ၎င်း လာကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အို မိုဗ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်း ဆိုကြလော့။ အို မြေကြီး၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိလော့။ အို တောင်များတို့၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရသော မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူ၏။

၁၄ ဇီအုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ ဘုရားရှင်သည် ငါ့ကို မေ့လျော့တော်မူပြီဟု ဆိုလေသော်။

၁၅ မိန်းမသည် မိမိဘွားသော သားကို မသနားသည် တိုင်အောင်၊ မိမိနို့စို့သူငယ်ကို မေ့လျော့နိုင်သလော။ အကယ်၍ မေ့လျော့သော်လည်း၊ သင့်ကို ငါမေ့လျော့။

၁၆ ငါသည် ကိုယ်လက်ဝါး၌ သင့်ကို စာထိုးပြီ။ သင်၏ မြို့ရိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ်ရှိ၏။

၁၇ သင်၏သား သမီးတို့သည် အလျင်အမြန်ပြု

ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို လုယူဖျက်ဆီးသော သူတို့သည် သင့်ထံမှ ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၈ အရပ်ရပ်သို့ မျှော်ကြည့်လော့။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍ သင့်ထံသို့ လာကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ဤသူ အပေါင်းတို့ကို ဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး ပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာဆင်လိမ့်မည်။

၁၉ သင်၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော အရပ်၊ ပျက်စီးသောပြည်သည် နေသူများသောကြောင့် ကျဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို ကိုက်စားသော သူတို့သည်လည်း ဝေးကြလိမ့်မည်။

၂၀ သင်၏ သားများ ဆုံးပြီးမှ တဖန် ရပြန်သော သားတို့က နေရာ မလောက်ပါ။ နေစရာအရပ်ကို ပေးပါဟု သင့်အား တောင်းကြလေဦးမည်။

၂၁ သင်ကလည်း၊ ဤသူတို့ကို ငါ့အား အဘယ်သူ ဖြစ်ပွားစေသနည်း။ ငါသည် သားဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံ့လျက် နေရသောသူ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ အဝေးသို့ လည်ရသောသူ ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့ကို အဘယ်သူ မွေးစားသတနည်း။ ငါသည် တယောက်တည်း နေရသည် ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်းဟု အောက်မေ့လိမ့်မည်။

၂၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ နေသော လူမျိုးတို့အား လက်ကို ချီ၍ အလံကို ထူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ သားသမီးတို့ကို လက်နှင့် ပွေ့လျက်၊ ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းလျက် ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၂၃ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၏ ဘထွေး၊ မိဖုရားတို့သည် သင့်ကို မွေးစားသော အမိဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်၍၊ သင်၏ ခြေ၌မြေမှုန့်ကို လျက်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ငါ့ကို မြော်လင့်သော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိကြောင်းကို၎င်း သင်သိလိမ့်မည်။

၂၄ လုယူရာ ဥစ္စာကို အားကြီးသော သူ၏ လက်မှ ယူရမည်လော။ တရားသောသူ သိမ်းသွားသော လူတို့ကို နှုတ်ရမည်လော။

၂၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် အားကြီးသောသူ သိမ်းသွားသော လူတို့ကို ယူရမည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ လုယူရာ

ဥစ္စာကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့် ရန်တွေ့သော သူကို ဝါသည် ရန်တွေ့၍၊ သင်၏ သားတို့ကို ကယ်တင်မည်။

၂၆ သင့်ကို ညည်းဆဲသော သူတို့ကို သူတို့၏အသား နှင့် ငါကျွေးမည်။ ချိုသော စပျစ်ရည်ကို သောက် သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် မိမိအသွေးကို ဝစွာ သောက်ရ ကြမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကယ်တင်သော အရှင်၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သော သခင်၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို လူအပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၅၀

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ လွတ် လိုက်သော သင်တို့အမိ၏ ဖြတ်စာသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ငါ၌ ကြွေးရှိ၍ အဘယ်မည်သော ကြွေးရှင် ထံ၌ သင်တို့ကို ငါရောင်းသနည်း။ သင်တို့သည် ကိုယ် ပြုသော ဒုစရိုက်အတွက် ကျွန် ခံရကြ၏။ သင်တို့ အပြစ်ကြောင့်၊ သင်တို့ အမိကို ငါလွတ်လိုက်၏။

၂ ငါလာသောအခါ အဘယ်ကြောင့် လူ မရှိသ နည်း။ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်ကြောင့် မထူးသနည်း။ ငါသည် မရွေးမနှုတ်နိုင်အောင် လက်တိုသလော။ ကယ်ချွတ်နိုင်သောတန်ခိုး မရှိသလော။ ကြည့်ရှုလော့။ ငါ ဆုံးမသဖြင့် ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်၏။ မြစ်တို့ကို လွှင်ပြင် ဖြစ်စေ၏။ ရေမရှိသောကြောင့် ငါးတို့သည် နံကြ၏။ ရေငတ်၍ သေကြ၏။

၃ ငါသည် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို နက်သော အဝတ် ဝတ်စေ၍ လျှော်တောအဝတ်နှင့် ခြံ၏။

၄ ငါသည် ပင်ပန်းသောသူအား မစခြင်းငှါ စကား ပြောတတ်မည် အကြောင်း၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် လူတတ်၏ နှုတ်သတ္တိကို ငါ့အား ပေးတော်မူပြီ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း ငါ့ကို နှိုးတော်မူ၏။ စာသင်သော သူ ကဲ့သို့ နားထောင်စေမည်အကြောင်း ငါ့နားကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။

၅ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့နားကို ဖွင့်တော် မူ၍၊ ငါလည်း မငြင်းမဆန်၊ နောက်သို့ မဆုတ်၊

၆ ရိုက်သော သူတို့အား ငါ့ကျောက်ဂိုဏ်း၊ နားပန်း ဆံကို နှုတ်သောသူတို့အား ငါ့ပါးကိုဂိုဏ်း၊ ငါအပ်၏။ အရှက်ခွဲခြင်းနှင့် တံတွေးထွေးခြင်းမှ ငါသည် ကိုယ် မျက်နှာကို မလွှဲ။

၇ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စောင့်မတော် မူလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ ငါ မရှုံးရသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်

မျက်နှာကို မီးကျောက် ကဲ့သို့ ထားလျက်၊ ရှက် ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရဟု ငါသိ၏။

၈ ငါ့ကို အပြစ်လွှတ်သော သူသည် အနီးမှာ ရှိ၏။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့် တရားတွေ့မည်နည်း။ ပြိုင်၍ နေကြကုန်အံ့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့် ရန်ဘက် ပြု မည်နည်း။ ထိုသူသည် ချဉ်းကပ်စေ။

၉ ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စောင့်မတော်မူမည်။ အဘယ်သူသည် ငါ့ကို တရားရှုံး စေမည်နည်း။ ထိုသို့သောသူ အပေါင်းတို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပိုးကိုက်စားခြင်းကိုလည်း ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သနည်း။ ထိုသူသည် ကိုယ်တော် ကျွန်၏ စကားသံကို နားထောင်ပါစေ။ အဘယ်သူသည် အလင်းမရှိဘဲ မှောင်မိုက်၌ သွားလာသနည်း။ ထို သူသည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ခိုလှုံ၍၊ မိမိ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုပါစေ။

၁၁ မီးကို ညှိ၍ မိမိတို့ကို မီးပွားတို့နှင့် ဝန်းရံစေသော သူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့ မီး၏အလင်း၌၎င်း၊ သင်တို့ ပြုစုသော မီးစများ၌၎င်း သွားလာကြလော့။ ငါ့လက်၌ ခံရသော အကျိုးဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဝမ်းနည်း လျက် အိပ်ကြလိမ့်မည်။

၅၁

၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသို့ လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ကို ရှာသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို ခုတ်ယူရာ ကျောက်နှင့် တူးယူရာ တွင်းဝကို ကြည့်ရှုကြလော့။

၂ သင်တို့၏ အဘ အာဗြဟံနှင့်၊ သင်တို့ကို ဘွားသောသူ စာရာတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် တယောက်တည်းသောသူ အာဗြဟံကို ခေါ်၍ ကောင်းကြီးပေးသဖြင့် များပြားစေ၏။

၃ ထိုသို့နှင့်အညီ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ သူ၏ ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ် အလုံးစုံတို့ကို ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏ တောကို ဒေင်အရပ် ကဲ့သို့၎င်း ၊ သူ၏ လွင်ပြင်ကို ထာဝရ ဘုရား၏ ဥယျာဉ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ဇိအုန်မြို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၊ ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၄ ငါ၏လူမျိုး ငါ့လူစုကို ငါ့စကားကို နားထောင် နာယူကြလော့။ ငါ့ထံမှ တရား ထွက်၍ ငါစီရင် ချက်သည် လူများ လင်းစရာတို့ တည်ရလိမ့်မည်။

၅ ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အနီးမှာရှိ၏။ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားသည် ထွက်သွားပြီ။ ငါ့ လက်ရုံးသည် လူတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်လိမ့်မည်။ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကို မြော်လင့်၍၊ ငါ့လက်ရုံးကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။

၆ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။ မြေကြီးကိုလည်း ငုံ့၍ ကြည့်ကြလော့။ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် မီးခိုးကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်၍ မြေကြီးသည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းလိမ့်မည်။ မြေကြီး သားတို့သည် ခြင်ကောင်ကဲ့သို့ သေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်း တရားမှုကား အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလည်း ပပျောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာ။

၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို သိ၍၊ ငါ၏ တရားကို နှလုံးသွင်းမိသော သူတို့ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ လူတို့သည် အပြစ်တင်မည်ဟု မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်။

၈ အကြောင်းမူကား ပိုးရွတ်တို့သည် သိုးမွေးအဝတ်ကို ကိုက်စားသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို ကိုက်စား ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားမှုကား၊ နိစ္စ ထာဝရဖြစ်၍၊ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်လိမ့်မည်တည်း။

၉ အို ထာဝရဘုရား၏ လက်ရုံးတော်၊ မိုးတော်မူပါ။ မိုး၍ ခွန်အားကို ယူတော်မူပါ။ ရှေးကာလနှင့် လွန်ဘူးသောကာလ၌ ကဲ့သို့ နိုးတော်မူပါ။ ရာခပ်ကို ဒဏ်ခတ်၍ နဂါးကို နာစေသောသူကား၊ ကိုယ်တော် မဟုတ်လော။

၁၀ ပင်လယ် ရေနက်နဲရာ ရေတို့ကို ခမ်းခြောက်စေ၍ ပင်လယ်နက်နဲရာ အရပ်တို့ကို သွားစရာလမ်း ဖြစ်စေသော သူကား၊ ကိုယ်တော်ပင် မဟုတ်လော။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူသော သူတို့သည် ပြန်လာ၍ သီချင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သရဖူကို ဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အခွင့်ကို ရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညီးတွားခြင်းသည် ပြေးသွား ရလိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူကား၊ အခြားသူ မဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရသောလူကို၎င်း၊ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်လတံ့သော လူသားကို၎င်း၊ သင်သည် ကြောက်ရမည် အကြောင်း၊ အဘယ် သို့သော သဘောရှိသနည်း။

၁၃ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို၊ ကြက်တော်မူထသော၊ မြေကြီးကိုလည်း တည်တော်မူထသော၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို သင်သည် မေ့လျော့၍၊ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့ကို ဖျက်ဆီး လုပ်ပြီဟု စိတ်ထင်နှင့် သူ၏ ဒေါသအမျက်ကို အစဉ် ကြောက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘော ရှိသနည်း။ ယခုမှာ ညှဉ်းဆဲသော သူ၏ ဒေါသအမျက်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။

၁၄ အချုပ်ခံရသော သူသည် ထောင်ထဲမှာမသေ၊ ရေစာမပြတ် ၊ လျင်မြန်စွာ ကယ်နှုတ်ခြင်း သို့ရောက် လိမ့်မည်။

၁၅ ငါသည် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏ နာမတော်ကား ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၁၆ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဆောက်၍၊ မြေကြီးကို တည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်သည် ငါ၏ လူမျိုးဖြစ်၏ဟု ဇိအုန်မြို့ကို ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့စကားကို သင်၏ နှုတ်ထဲမှာ ဝါထားပြီ။ ငါ့ လက်၏ အရိပ်နှင့် သင့်ကို ဝါမိုးပြီ။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ အမျက်တော် ဖလားကို သောက်သော ယေရုရှလင်မြို့ နိုးလော့။ နိုး၍ ထလော့။ သင်သည် တုန်လှုပ်စေသော ဖလားကို အကုန်သောက်ခဲ့ပြီ။ အနယ်အဖတ်ကိုလည်း ညှစ်ခဲ့ပြီ။

၁၈ ကိုယ်တိုင် ဘွားမြင်သော သားတို့တွင် သင့်ကို လမ်းပြသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ကိုယ်တိုင် မွေးစားသော သားတို့တွင် သင့်ကို လက်ဆွဲသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၁၉ အစာခေါင်းပါး၍ လူဆိတ်ညံခြင်းဘေး၊ ထားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးတည်းဟူသော ဘေးနှစ်ပါးတို့သည် သင့်၏ အပေါ်မှာ ရောက်လာသည် ဖြစ်၍၊ သင့် အတွက် အဘယ်သူ ငိုကြွေး မြည်တမ်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ချမ်းသာပေးနိုင်သနည်း။

၂၀ သင်၏ သားတို့သည် မိန်းမောတွေဝေကြ၏။ ကျော့ကွင်း၌ ဘမ်းမိသော စိုင်ကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝမှာ အိပ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမျက်ထွက် တော်မူခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ဆုံးမတော်မူခြင်းနှင့် ဝကြ၏။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူ၊ စပျစ်ရည် မှတပါး အခြားသော ယစ်မျိုးနှင့် ယစ်မူးသောသူ၊ နားထောင်လော့။

၂၂ သင်၏ အရှင်မိမိလူတို့၏အမှုကို စောင့်တော်မူသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ တုန်လှုပ်စေသော ဖလား၊ ငါ့ အမျက်တော်ဖလား၏ အနည်အဖတ်ကို သင်၏ လက်မှ ငါရုပ်၍ သင်သည် နောက်တဖန် မသောက်ရ။

၂၃ သင်သည် ခရီးသွားသော သူတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို မြေတန်တားလုပ်၍ အလျားဝပ်စေခြင်းငှါ ဝပ်လျက် နေတော့။ ငါကျော်သွားမည်ဟုဆို၍ သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့လက်၌ ထိုဖလားကို ငါထားမည်။

၅၂

၁ အို ဇီအုန်မြို့နီးလော့။ နိုး၍ ခွန်အားကို ယူလော့။ အို ယေရုရှလင်မြို့ တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်းသောမြို့ သင်၏ တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ နောက်တဖန် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူနှင့် ညစ်ညူးသော သူတို့သည် သင်၏အထဲသို့ မဝင်ကြ။

၂ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ကိုယ်၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်၍၊ မြင့်သော အရပ်၌ ထိုင်လော့။ အိုချုပ်ထားလျက်ရှိသော ဇီအုန် သတို့သမီး သင်၏ လည်ကြိုးကို ချွတ်လော့။

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ဘိုးငွေကို မရဘဲ ကျွန်ခံရသည် ဖြစ်၍၊ ငွေမပေးဘဲ ရွေးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၄ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ လူတို့သည် အထက်က အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုအံ့သောငှါ သွားကြ၏။ နောက်မှ အာဂူရီ လူတို့သည် အကြောင်း မရှိဘဲ ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အကြောင်း မရှိဘဲ ယူသွား၍၊ အစိုးရသော သူတို့သည် ဝါကြားလျက် ငါ့နာမကို နေ့တိုင်းကဲ့ရဲ့ ကြသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကို သိကြလိမ့်မည်။ ဂတိထားသောသူကား၊ ငါဖြစ်သည်ကို အချိန်ရောက်မှ သိကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ငါရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ ကယ်တင်ခြင်း ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် စိုးစံတော်မူ၏ဟု ဇီအုန်မြို့အား ပြောသော သူ၏ ခြေတို့သည် တောင်ပေါ်မှာ အလွန် တင့်တယ်လှစွာ တကား။

၈ သင်၏ ကင်းစောင့်တို့၏ အသံကို နားထောင်ကြလော့။ သူတို့သည် အသံကို လွှင့်၍၊ ရွှင်လန်းသော အသံနှင့် တညီတညွတ်တည်း ကြွေးကြော်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇီအုန်မြို့သို့ ပြန်လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် မြင်ကြ၏။

၉ ယေရုရှလင်မြို့၌ ပြုပျက်ရာ အရပ်တို့၊ တညီတညွတ်တည်း သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှေ့မှာ၊ သန့်ရှင်းသော လက်ရုံးတော်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးစွန်း ရှိသမျှတို့သည် ငါ့တို့ ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို သိမြင်ကြလော့။

၁၁ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ ထိုအရပ်မှ ထွက်သွားကြလော့။ မစင်ကြယ်သော အရာကို လက်နှင့်မျှ မတို့ကြနှင့်။ ထိုအရပ်ထဲက ထွက်သွားကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ အဆောက်အဦးတို့ကို ဆောင်ရွက်သော သူတို့၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။

၁၂ သင်တို့သည် အလျင်အမြန် မထွက်ကြ။ ပြေး၍ မသွားကြ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ရှေ့၌ ကြွတော်မူမည်။ နောက်၌လည်း ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူမည်။

၁၃ ကြည့်ရှုလော့။ ငါ့ကျွန်သည် အမှုဆောင်၍ အောင်လိမ့်မည်။ ချီးမြှောက် ချီးမြှင့်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၄ သူသည် လူမဟုတ် သကဲ့သို့ မျက်နှာပျက်ခြင်း၊ လူသားမဟုတ်သကဲ့သို့ အဆင်း အသရေပျက်ခြင်း ရှိသည်ကို၊ အများသော သူတို့သည် အံ့ဩမိန်းမောကြသည်ဖြစ်၍၊

၁၅ ထိုအတူသူသည် အများသော လူမျိုးတို့ကို၊ သန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့ နှုတ်ကို ပိတ်၍ နေကြလိမ့်မည်။ သူတပါး မပြဘူးသောအရာကို သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသော အရာကိုလည်း နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၅၃

၁ ငါတို့ ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်း။

၂ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်သည် အညွန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သော မြေ၌ ပေါက်သော အတက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ ကြီးပွား၏။ ပမာဏပြုစရာ အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း မရှိ။ ချစ်လိုဘွယ်သော မျက်နှာ လက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ။

၃ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံ၍၊ လူတို့တွင် အယုတ်ဆုံး သောသူ ဖြစ်၏။ ငြိငြင်သောသူ၊ နာကြည်းခြင်း ဝေဒနာနှင့် ကျွမ်းဝင်သော သူဖြစ်၏။ သူတပါးမျက်နှာ လှူခြင်းကို ခံရသောသူ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် မရှိသေကြ။

၄ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့ အနာရောဂါ ဝေဒနာများကို ယူတင် ဆောင်ရွက်လေ၏။ ဒဏ်ခတ် တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမ၍ နှိမ်ချတော် မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့သည် ထင်မှတ်ကြပြီ။

၅ ထိုသူသည် ငါတို့ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်များ ကြောင့်၊ နာကျင်စွာ ထိုးခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ငါတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်းချမ်းသာကို ဖြစ်စေသော ဆုံးမ ခြင်းသည် သူ့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူခံရသော ဒဏ်ချက် အားဖြင့် ငါတို့သည် အနာပျောက်လျက် ရှိကြ၏။

၆ ငါတို့ ရှိသမျှသည် သိုးကဲ့သို့ လမ်းလွဲလျက်၊ ကိုယ်လမ်းသို့ အသီးအသီး လိုက်သွားကြသည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အပြစ်များ ကို သူ့အပေါ်၌ တင်တော်မူ၏။

၇ ထိုသူသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် နှိမ်ချခြင်းကို ခံ၍ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနေ၏။ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွား သော သိုးသငယ် ကဲ့သို့ သူ့ကို ဆောင်သွား၍၊ သိုးသည် အမွေးညှပ်သောသူ ရှေ့မှ မမြည်ဘဲ နေသကဲ့သို့၊ သူသည် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ နေ၏။

၈ မတရားစွာ စီရင်ခြင်း အားဖြင့် သူ့ကို ထုတ်သွား ကြသည်။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာမှ သူ့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူ ပြည့်စုံမည်နည်း။ ငါ၏ လူမျိုးအပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို ခံလေ၏။

၉ ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ သူ၏နှုတ်၌ မုသာ မရှိ သော်လည်း၊ လူဆိုးတို့နှင့် အတူ မြေမြုပ်ခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သေပြီးမှ သူဌေး၌ ရှိ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အလို တော်ရှိ၍ နာစေတော်မူ၏။ သူသည် အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကို ပူဇော်ပြီးမှ အမျိုးအနွယ်တော်ကို မြင်ရ

လိမ့်မည်။ အသက်တော်လည်း ရှည်လိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ အကြံတော်သည်လည်း သူ၏လက်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၁ မိမိ စိတ်ဝိညာဉ် ခံရသော ဝေဒနာ၏ အကျိုးကို မိမိမြင်၍ အားရလိမ့်မည်။ ထိုဖြောင့်မတ်သော ငါ၏ ကျွန်ကို သိကျွမ်းခြင်း အားဖြင့်၊ သူသည် အများသော သူတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ရ၏။

၁၂ ထိုသို့ မိမိ အသက်ကို သေခြင်း၌ သွန်း၍ မတရားသော သူတို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက် သဖြင့်၊ လူများတို့၏ အပြစ်ကို ဆောင်ရွက်၍ မတရား သောသူတို့ အဘို့ တောင်းပန်သောကြောင့်၊ လူကြီး တို့ကို သူ၏အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝါခွဲမည်။ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသောသူတို့ကို သူ၏ လက်ရည်စွာ ကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင် ဝေဖန်ရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၅၄

၁ သား မဘွားသော အမြုံမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သား ဘွားခြင်း ဝေဒနာကို မခံသေးသော မိန်းမ၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသော မိန်းမသည် လင်ရှိသော မိန်းမထက် သာ၍များသော သားတို့ကို ဘွားမြင်ပြီဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂ သင်၏ တဲရာကို ကျယ်စေလော့။ သင်၏ နေရာ မျက်နှာကြပ်ကို ကြက်ဦးလော့။ နှမြောသောစိတ် မရှိနှင့်။ ကြိုးတို့ကို ရှည်စေဦးလော့။ တိုင်တို့ကို မြစွာ စိုက်လော့။

၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် လကျော်ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ တိုးပွားလိမ့်မည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ် သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို အမွေခံ၍၊ သူတို့၏ ဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့၌ နေကြလိမ့်မည်။

၄ မစိုးရိမ်နှင့်။ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ မျက်နှာမပျက်နှင့်။ အရှက်ကဲ့ခြင်းကို မခံရ။ အသက် ငယ်စဉ်အခါ ခံရသော ရှက်ကြောက်ခြင်းကို မေ့လျော့ လိမ့်မည်။ မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်၍ ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နောက်တဖန် မအောက်မေ့ရ။

၅ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းသော သူသည် သင်၏ လင်ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားတည်း။ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သော သူသည် ဣသရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီး တ ပြင်လုံးကို အစိုးရသော ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။

၆ စွန့်ပစ်၍ စိတ်ငြိုငြင်သော မိန်းမ၊ ငယ်စဉ်တွင် မယား ဖြစ်၍၊ နောက်မှ ငြင်းပယ်သော မိန်းမကို တဖန် ခေါ်သကဲ့သို့ သင့်ကို ဝါခေါ်မည်ဟု သင်၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၇ သင့်ကို ခဏသာ ငါ့စွန့်သည်ဖြစ်၍၊ များစွာသော ကရုဏာနှင့် တဖန် သိမ်းဆည်းဦးမည်။

၈ ပြင်းစွာသော အမျက်ထွက်၍ ခဏမျှ ငါ့မျက်နှာ လှုံ့သော်လည်း၊ ထာဝရ မေတ္တာနှင့် သင့်ကို ကယ်မ သနားဦးမည်ဟု သင့်ကို ရွေးနှုတ်သော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ နောဇ လက်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသော ရေကို ငါသည် မှတ်၍ ထိုရေသည် မြေကြီးကို နောက်တဖန် မလွှမ်းမိုးရ ဟု ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ၊ သင့်ကို အမျက် မထွက်၊ မဆုံးမဟု ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပြီ။

၁၀ တောင်ကြီးတို့သည် ရွေ့၍၊ တောင်ငယ်တို့သည် လှုပ်ရှားသော်လည်း၊ ငါ၏ မေတ္တာသည် သင်မှမရွေ့ရ။ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်း ပဋိညာဉ်လည်း မလှုပ်ရှားရဟု သင်၌ သနားခြင်း၊ ကရုဏာစိတ် ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အို ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဗိုလ်သက်မုန်တိုင်း တိုက်ခြင်း ကို ခံရ၍၊ သက်သာ မရနိုင်သောသူ၊ သင်၏တိုက်ကို ဟင်းသပြတားသရွတ်နှင့် ငါစေ့စပ်မည်။ တိုက်မြစ်ကို နီလာဖြင့်၎င်း၊

၁၂ ပြအိုတို့ကို ကျောက်နီဖြင့်၎င်း၊ တံခါးတို့ကို ပတ္တမြားဖြင့်၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် တန်ဆာများကို ကျောက်မျက် အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေမည်။

၁၃ သင်၏သားသမီးအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ဆုံးမ သွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ်၍၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။

၁၄ သင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား အားဖြင့် တည်လိမ့် မည်။ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဝေးသည် ဖြစ်၍ မကြောက်ရ။ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်း ဝေး၍၊ သင့် အနီးသို့ မရောက်ရ။

၁၅ ငါ၏ အခွင့် မရှိဘဲ သင့်တဘက်၌ အဘယ်သူမျှ နေရာ မကျရ။ နေရာ ကျဘူးသော သူတို့သည် သင့် ဘက်သို့ ဝင်စားကြလိမ့်မည်။

၁၆ မီးကို မှုတ်၍၊ မိမိ အလုပ် တည်းဟူသော လက်နက်ကို လုပ်တတ်သော ပန်းပဲကို၎င်း၊ ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးသောသူကို၎င်း ငါ ဖန်ဆင်း၏။

၁၇ သင့်တဘက်၌ လုပ်သောလက်နက် တစ်ခုမျှ အထ မမြောက်ရ။ သင့်ကို တရားတွေ့သောသူ

မည်သည်ကား၊ အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တို့သည် ထိုသို့သောအမွေကို ခံရ၍၊ ဝှံ့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၅

၁ အို ရေငတ်သောသူ အပေါင်းတို့၊ ရေရှိရာသို့ လာကြလော့။ ငွေမရှိသော သူတို့၊ လာကြ။ ဝယ်၍ စားသောက် ကြလော့။ ငွေမပါဘဲ အဘိုးကို မပေးဘဲ လာ၍ စပျစ်ရည်နှင့် နို့ကို ဝယ်ကြလော့။

၂ အစာ မဟုတ်သော အရာအဘို့ သင်တို့ ငွေရင်းကို၎င်း၊ အမွတ်မပြေနိုင်သော အရာအဘို့ သင်တို့ ဥစ္စာကို၎င်း အဘယ်ကြောင့် ကုန်စေကြ သနည်း။ ငါ့စကားကို စေ့စေ့ နားထောင်လျက်၊ ကောင်းသော အစာကို စားကြလော့။ သင်တို့၏ ဝိညာဉ်သည် ချိုသောအရာတို့၌ မိမိကို မိမိမွေ့လျော် စေလိမ့်မည်။

၃ နူးညွတ်သော နားနှင့် ငါ့ထံသို့ လာကြလော့။ နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ ဝိညာဉ် သည် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့ နှင့် ထာဝရ ပဋိညာဉ်ပြု၍၊ ဒါဝိဒ်၌ မြဲမြံသော ကျေးဇူး တော်ကို သင်တို့အား ပေးမည်။

၄ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော အရှင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော အရှင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လူမျိုး တို့အား ပေးပြီ။

၅ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် မသိဘူးသော လူမျိုး ကို ခေါ်လိမ့်မည်။ သင့်ကို မသိဘူးသော လူမျိုးတို့ သည်လည်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကြောင့်၊ သင့် ထံသို့ ပြေးလာကြလိမ့်မည်။ ထို ဘုရားသည် သင်၏ ဘုန်းကို ပွင့်စေတော်မူ၏။

၆ တွေ့နိုင်သည် ကာလတွင် ထာဝရ ဘုရားကို ရှာကြလော့။ နီးတော်မူသည် ကာလတွင် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုကြလော့။

၇ ဆိုးသောသူသည် မိမိလမ်းကို၎င်း၊ မတရားသော သူသည် မိမိအကြံတို့ကို၎င်း စွန့်ပစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ထံသို့ ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင် သနားတော်မူ လိမ့်မည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ ပါစေ။ သို့ပြုလျှင် အထူးသဖြင့် အပြစ်ကို လွှတ်တော် မူလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ အကြံ

အစည်သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်နှင့် မတူ။ ငါ၏ အကျင့်သည်လည်း သင်တို့၏ အကျင့်နှင့် မတူ။

၉ မိုဗမ်းကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက် သာ၍ မြင့်သကဲ့သို့၊ ငါ၏ အကျင့်သည် သင်တို့၏ အကျင့်ထက်၎င်း၊ ငါ၏ အကြံအစည်သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်ထက်၎င်း၊ သာ၍ မြင့်၏။

၁၀ မိုဗမ်းရေနှင့် မိုဗမ်းပွင့်တို့သည် မိုဗမ်းကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍ နောက်တဖန် မပြန်၊ မြေသည် မျိုးစေ့ကြဲသောသူအား မျိုးစေ့ကို၎င်း၊ အစာ စားသောသူအား အစာကို၎င်း၊ ပေးမည်အကြောင်း၊ မြေကို စိုစေသဖြင့် အပင်ပေါက်စေ၍၊ အသီးကို သီးစေသကဲ့သို့၊

၁၁ ထို့အတူ ငါ၏ နှုတ်ကပတ် စကားသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကျိုး မရှိဘဲ ငါ့ထံသို့ မပြန်ရ။ ငါ့ အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ ငါစေခိုင်းသောအမှု၌ အောင်လိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်ထွက်၍၊ ချမ်းသာစွာ ပို့ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့သည် သင်တို့ ရှေ့မှာ သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ တော၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် လက်ခုပ်တီးကြလိမ့်မည်။

၁၃ အမျိုးမျိုးသော ဆူးပင်အရာ၌ ထင်းရှူးပင်နှင့် မုရတုပင်တို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့တို့ရာ၊ မပျောက်မပျက်ရသော ထာဝရ သက်သေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၅၆

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားကို စောင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်လော့။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးရောက်ချိန်နှင့် ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ထင်ရှားချိန် ရောက်လုနီးပြီ။

၂ ထိုသို့ပြုသောသူ၊ အမြဲစွဲလမ်းသော လူသားသည်၊ ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ စောင့်ရှောက်၍ ဒုစရိုက်ကို မပြုမည် အကြောင်း၊ မိမိလက်ကို ချုပ်တည်းလျှင်လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။

၃ ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မိမိလူမျိုးနှင့် ရှင်းရှင်းခွဲထားတော်မူပြီဟု မဆိုစေနှင့်။ မိန်းမလျှာ ကလည်း၊ ငါသည် သွေ့ခြောက်သောအပင် ဖြစ်သည်ဟု မဆိုစေနှင့်။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်လျက်၊ ငါ နှစ်သက်သောအရာကို ရွေးယူ၍၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို မှီဝဲသော မိန်းမလျှာတို့အား၊

၅ သားသမီးတို့ ထက်မြတ်သောအရာ၊ မြတ်သော နာမကို ငါ့အိမ်၊ ငါ့တန်တိုင်း အတွင်း၌ ငါပေးမည်။ မပျောက်နိုင်သော ထာဝရ နာမကို သူတို့အား ငါပေးမည်။

၆ ထာဝရဘုရား ထံ၌ အမှုစောင့်ခြင်း၊ နာမတော်ကိုချစ်ခြင်း ကျွန်တော်ရင်း ဖြစ်ခြင်း အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ စောင့်ရှောက်၍၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို စွဲလမ်းသောသူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊

၇ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်သို့ ငါဆောင်ခဲ့၍ ငါ၏ ပဌနာ အိမ်၌ ဝမ်းမြောက်စေမည်။ သူတို့ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ လက်ခံမည်။ ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာ အိမ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့။

၈ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေသော အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စုဝေးပြီးသော သူများမှတစ်ပါး အခြားသော သူတို့ကို ထိုအစုအဝေး၌ ငါ စုဝေးစေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အိုလယ်ပြင်သား အပေါင်းနှင့် တော၌လည်သော သားရဲအပေါင်းတို့၊ ကိုက်စားခြင်းငှါ လာကြလော့။

၁၀ သူ၏ ကင်းစောင့်တို့သည် မျက်စိကန်းကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် မိုက်ကြ၏။ အ၍ မဟောင်နိုင်သော ခွေး၊ ယောင်ယမ်းသော ခွေး၊ အိပ်လျက် အိပ်ချင်အားကြီးသော ခွေးဖြစ်ကြ၏။

၁၁ စားချင်အားကြီး၍ ဝမ်းမပြည့်နိုင်သော ခွေးလည်း ဖြစ်ကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မကြည့်မရှုတတ်ကြ။ ထိုသိုးထိန်း ရှိသမျှတို့သည် လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့ လမ်းလိုက်ကြပြီ။ တယောက်မျှ မကြွင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကိုသာ ရှာကြ၏။

၁၂ လာကြ။ စပျစ်ရည်ကို ယူခဲ့မည်။ သေရည် သေရက်ကို ဝစွာ သောက်ကြစို့။ ယနေ့ ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖြန်နေ့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှမက၊ သာ၍ ကြွယ်ဝလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၅၇

၁ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဆုံး၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော သူတို့သည် ပယ်ရှားခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မကောင်းသော အမှုအရာထဲက ရုပ်သိမ်းပြီဟု အဘယ်သူမျှ မဆင်ခြင်၊ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ကြ။

၂ ထိုသို့သော သူသည် ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရ၏။

ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်လျက် မိမိ အိပ်ရာပေါ်မှာ ငြိမ်ရ၏။

၃ စုန်းမသား၊ မျောက်မထားသောမိန်းမသား၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမသားတို့၊ ချဉ်းကပ်ကြလော့။

၄ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ကျီစယ်ကြသနည်း။ အဘယ်သူအား နှုတ်ကို ဖွင့်၍ လျှာကို ထုတ်ပြ ကြသနည်း။ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်သော အမျိုး၊ သစ္စာပျက်သော အမျိုးဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။

၅ စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိသမျှ အောက်မှာ ရုပ်တု ဆင်းတု၍ တပ်မက်သောသူ၊ ချိုင့်ထဲ၊ ကျောက်စောင်း အောက်မှာ သူငယ်ကို သတ်သောသူ မဟုတ်လော့။

၆ ချိုင့်ထဲမှာ ချောသော ကျောက်ခဲတို့တွင် သင်၏ တာရှိ၏။ ထိုသို့သော အရာတို့သည် သင်၏အမွေ ဖြစ်၏။ ထိုသို့သောအရာ ရှေ့မှာ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ပြု တတ်၏။ ထိုအမှုတို့ကို ဝါနစ်သက်တတ်သလော့။

၇ မြင့်လှသော တောင်ကြီးပေါ်မှာ သင်၏ ခုတင်ကို ထားပြီလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ တက်၍ ယဇ်ပူဇော်တတ်၏။

၈ သင် အောက်မေ့စရာ သက်သေကို တံခါးနှင့် တိုင်နောက်မှာ ထားပြီး။ ငါမှတစ်ပါး အခြားသူတို့အား အဝတ်ကို ချွတ်၍၊ အိပ်ရာ ပေါ်သို့ တက်လေပြီ။ မိမိ ခုတင်ကို ကျယ်စေ၍ သူတို့နှင့် ဝန်ခံပြီ။ သူတို့ ခုတင် ကိုလည်း တပ်မက်၍၊ နေရာအရပ်ကို ရှာလေပြီ။

၉ ဆီမွှေးပါလျက်၊ ရှင်ဘုရင့် ထံသို့ သွားပြီ။ နံ့သာ မျိုးများကို သုံးပြီ။ တမန်တို့ကိုဝေးသော အရပ်သို့ စေ လွှတ်၍၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် မိမိကို မိမိနှိမ်ချပြီ။

၁၀ ဝေးစွာ ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသော်လည်း စိတ် မပျက်။ ကြိုးစား၍ အသက် လွတ်သောကြောင့် အားလျော့ခြင်းမရှိ။

၁၁ သင်သည် သစ္စာပျက်သည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ငါ့ကို မေ့လျော့၍ သတိမပြုဘဲ နေသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ အဘယ်သူကိုကြောက်ရွံ့သနည်း။ ငါသည် ရှေးကာလ မှစ၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေသောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ့ကို မကြောက်ဘဲနေသည် မဟုတ်လော့။

၁၂ သင်၏ ကုသိုလ်နှင့်၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ငါဘော်ပြမည်။

၁၃ ထိုသို့သော အမှုသည် အကျိုးကို မပေးနိုင်။ သင်သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်၏ အလုံးအရင်း တို့သည် ကယ်နှုတ်ကြစေ။ လေသည် သူတို့ကို တိုက် သွားလိမ့်မည်။ လေတမူတ်နှင့် လွှင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ကိုးစားသောသူမူကား၊ ပြည်တော်ကို ပိုင်၍၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုအခါ မြေကို ဖို့ကြ။ မြေကို ဖို့ကြ။ လမ်းကို ပြင်ကြ။ ငါ့လူတို့၏ လမ်းခရီး၌ အဆီးအတား မရှိစေ နှင့်ဟု ငါပြော ဆိုရ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သန့်ရှင်းခြင်းဟု နာမရှိတော် မူထသော၊ အနန္တကာလ တည်းဟူသော ဘုံဗိမာန်၌ စံတော်မူထသော၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြင့်မြတ် သန့်ရှင်းသော အရပ်၌ နေ၏။ စိတ်နှိမ်ချသော သူနှင့်၊ နှလုံးကြေကွဲသော သူတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ် အသက်ရှင် စေခြင်းငှါ၊ ကြေကွဲနှိမ်ချသော စိတ်သဘော ရှိသော သူတို့၌လည်း ငါနေ၏။

၁၆ ငါသည် အစဉ်မပြတ်တရား တွေ့မည် မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အမျက်ထွက်မည် မဟုတ်။ ထိုသို့ ဟုတ်လျှင်၊ အသက်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ပျောက်၍၊ ငါ ဖန်ဆင်းသော ဝိညာဉ်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။

၁၇ သူ၏ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ဒဏ်ခတ်လေ၏။ အမျက် ထွက်၍ မျက်နှာကို လွှဲလေ၏။ သူသည်လည်း မိမိ အလိုရှိရာလမ်းသို့ လွှဲသွားလေ၏။

၁၈ သူ၏ အကျင့် ဓလေ့တို့ကို ငါ မြင်ပြီ။ သူ့ကို အနာပျောက်စေ၍ လမ်းပြဦးမည်။ သူ့ကို၎င်း၊ သူနှင့် အတူ စိတ်ညှိုးငယ်သော သူတို့ကို၎င်း၊ ချမ်းသာပေး ဦးမည်။

၁၉ ငါသည် နှုတ်ခမ်းအသီးကို ဖန်ဆင်း၏။ ဝေးသော သူ၌၎င်း၊ နီးသောသူ၌၎င်း ငြိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သူ၏ အနာကို ငါပျောက်စေမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ မတရားသော သူတို့မူကား၊ မငြိမ်နိုင်ဘဲ လှုပ် ရှား၍၊ ရွံ့နှင့် အမှိုက်ကို ပက်သော ပင်လယ်ရေနှင့် တူကြ၏။

၂၁ မတရားသော သူတို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိဟု ငါ၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၅၈

၁ အသံ မလျော့ဘဲ ကြွေးကြော်လော့။ တံပိုးသံ ကဲ့သို့ အသံကို လွှင့်၍၊ ယာကုပ် အမျိုးသား ဖြစ်သော ငါ၏ လူတို့အား၊ သူတို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြ လော့။

၂ သူတို့သည် တရားကျင့်သော အမျိုး၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ ပညတ်တို့ကို မစွန့်သော အမျိုး ကဲ့သို့၊ နေ့တိုင်း ငါ့ကို ရှာ၍ ငါ၏ တရားလမ်း၌ မွှေးလျော်

ကြသည်တကား။ ဖြောင့်မတ်စွာတရား စီရင်ချက်တို့ကို ငါ့ ထံမှာ အစဉ်မေးမြန်း၍၊ ဘုရားသခင် ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား။

၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်သော အခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် မြင်တော် မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် သိမှတ်တော် မမူသနည်းဟု ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် အစာရှောင်သော နေ့၌ ကိုယ်တိုင် ပျော်မွေ့၍၊ ကျွန်တို့ကို ပင်ပန်းစွာ လုပ်စေကြ၏။

၄ သင်တို့သည် ငြင်းခုံရန်တွေ့လျက် အဓမ္မ လက် ဆုပ်နှင့် ထိုးလျက် အစာရှောင်ကြ၏။ မြင့်သောအရပ်၌ မိမိတို့အသံကို ကြားစေခြင်းငှါ၊ ယခု ကာလအခါ အစာရှောင်ကြသည် မဟုတ်။

၅ ငါ နှစ်သက်သော အစာရှောင်ခြင်းသည် ထို သို့သော လက္ခဏာ ရှိသလော။ လူသည် တရက်တွင် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ခြင်း၊ ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ ဦးချခြင်း၊ အိပ်ရာတို့ လျော်တေနှင့် ပြာကို ခင်းခြင်း၊ လက္ခဏာ ရှိလျှင်၊ အစာရှောင်ခြင်း ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူသော နေ့ရက်ဟူ၍၎င်း မှည့်အပ်သလော။

၆ ငါနှစ်သက်သော အစာရှောင်ခြင်း ဟူမူကား၊ မတရားသော အချည်အနှောင်ကိုခွတ်ခြင်း၊ လေးသော ဝန်ကိုချခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသော သူတို့ကို လွှတ်ခြင်း၊ ထမ်းဘိုး ရှိသမျှကို ချိုးခြင်း မဟုတ်လော။

၇ မှတ်သိပ်သောသူကို အစာကျွေးခြင်း၊ နေရာမရှိ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ကိုယ်အိမ်သို့ ဆောင်ခြင်း၊ အဝတ် မရှိသောသူကို မြင်လျှင်၊ အဝတ်ကို ပေးခြင်း၊ ကိုယ်အသားကို မရှောင်ဘဲနေခြင်း မဟုတ်လော။

၈ သို့ပြုလျှင် သင်၏ အလင်းသည် မိုးခင်းသောက် သော အလင်းကဲ့သို့ ပေါ်ထွန်း၍၊ အလျင်အမြန် ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ပါရမီသည် သင့်ရှေ့၌ သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် နောက်၌ လျံခြံစေလိမ့်မည်။

၉ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ခေါ်သော အခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်သောအခါ၊ ငါ ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် သင်၏ အထဲက ထမ်းဘိုးကို၎င်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်းကို၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကို၎င်း ပယ်ရှား၍၊

၁၀ မှတ်သိပ်သော သူနှင့် ဆင်းရဲခံရသော သူကို သနားသော စိတ်နှင့် ချမ်းသာပေးလျှင်၊ မရှင်းလင်း သောအရာမှာ သင်၏အလင်းသည် ပေါ်ထွန်း၍၊

သင်၏ မှောင်မိုက်သည် မှန်းတည့်အလင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အစဉ် ပဲ့ပြင်တော် မူမည်။ အစာခေါင်းပါးသည် ကာလ၌ ဝစ္စာကျွေး၍၊ သင်၏ အရိုးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ သင်သည် ရေလောင်းသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမပြတ်နိုင်သော စမ်းရေတွင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေးပြုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ တည်ဘူးသော တိုက်မြစ်များ အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် ကြလိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည်လည်း ပြုပျက်သောမြို့ရိုးကို ပြုပြင် သောသူ၊ လူနေရာ လမ်းများကို ပြင်ဆင်သောသူ ဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သင်သည် ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ ငါ သန့်ရှင်းသော နေ့မှာ ကိုယ် အလိုသို့ မလိုက်၊ ဥပုသ်နေ့ကို မွေ့လျော်ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းသော နေ့၊ ရိုသေဘွယ်သော နေ့ ဟူ၍ခေါ်သဖြင့် ကိုယ်အမှုကို မပြု၊ ကိုယ် အလိုသို့ မလိုက်၊ ကိုယ်စကားကို မပြောဘဲ နေ၍ ထိုနေ့ကို ရိုသေလျှင်၊

၁၄ သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ပျော်မွေ့ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်သော အရပ်တို့ကို ငါစီးစေ၍၊ သင့် အဘ ယာကုပ်၏ အဓမ္မ ဥစ္စာနှင့် ငါကျွေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅၉

၁ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မကယ်မတင် နိုင်အောင် လက်တော်တိုသည် မဟုတ်။ မကြားနိုင် အောင် နားတော် ထိုင်းသည် မဟုတ်။

၂ သင်တို့ ဒုစရိုက်သည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင် နှင့်ကွာစေပြီ။ ကြားတော် မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ အပြစ်သည် မျက်နှာတော်ကို လွှဲစေပြီ။

၃ သင်တို့ လက်သည် အသွေးနှင့်၎င်း၊ လက်ချောင်း တို့သည် ဒုစရိုက်နှင့် ၎င်းညစ်ညူးကြ၏။ သင်တို့သည် နှုတ်ခမ်းနှင့်လျှာ အားဖြင့် မုသာစကား၊ အဓမ္မစကား ကို ပြောတတ်ကြ၏။

၄ တရားကို အဘယ်သူမျှ မရှာ၊ သစ္စာကို အဘယ် သူမျှ မစောင့်၊ အနတ္တကို ကိုးစား၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ မကောင်းသော အကြံကို ပဋိသန္ဓေ ယူ၍၊ အဓမ္မအမှုကို ဘွားကြ၏။

၅ သူတို့သည် မြေဆိုး၏ အဥတို့ကို ဝပ်၍ ပေါက်စေ ကြ၏။ ပင့်ကူ အမြွေးကိုလည်း ရက်ကြ၏။ သူတို့

ဥပမာကို စားသော သူသည် သေတတ်၏။ အဥကို ခွဲလျှင် မြေဆိုးပေါက်တတ်၏။

၆ သူတို့ရက်သော အမြေးဖြင့် အဝတ်ကို မလုပ်ရ။ ကိုယ်အကျင့်နှင့် ကိုယ်ကို မခြံရကြ။ သူတို့ပြုသော အမှုသည် အဓမ္မ အမှုဖြစ်၏။ သူတို့ လက်၌ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိ၏။

၇ သူတို့ ခြေသည် အဓမ္မ အမှုကို ပြုခြင်းငှါ ပြေးတတ်၏။ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။ သူတို့ အကြံသည် အဓမ္မ အကြံသည် အဓမ္မ အကြံဖြစ်၍ သူတို့ သွားရာ လမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။

၈ ချမ်းသာ လမ်းကို သူတို့ မသိကြ။ သူတို့ ခရီးသွားရာတွင် တရားမပါ။ မိမိတို့ သွားစရာဘို့ ကောက်သော လမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက်သွားသော သူမည်သည်ကား၊ ချမ်းသာကို မသိရ။

၉ ထိုကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းသည် ငါတို့ နှင့်ဝေး၏။ တရားသည်လည်း ငါတို့ကို မမှီ။ အလင်းကို မြော်လင့်သော အခါ ရှင်းလင်းခြင်း မရှိ။ ရောင်ခြည်ကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ မှောင်မိုက်၌ သွားလာရကြ၏။

၁၀ မမြင်နိုင်သောသူ ကဲ့သို့ နံရံကို စမ်းသပ်ရကြ၏။ မျက်စိမရှိသော သူကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရကြ၏။ ညအချိန်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ မွန်းတည့် အချိန်၌ ထိမိ၍ လဲကြ၏။ စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်၊ သေသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၁ ငါတို့ ရှိသမျှသည် ဝံကဲ့သို့ မြည်တမ်း၍၊ ချိုးကဲ့သို့ ညည်းညူကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းကိုမြော်လင့်၍ မရကြ။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ငါတို့ နှင့်ဝေးလှ၏။

၁၂ ငါတို့ အပြစ်တို့သည် ရှေ့တော်၌ များပြားကြ၏။ ဒုစရိုက်တို့သည် ငါတို့တဘက်၌ သက်သေခံကြ၏။ ကိုယ်အပြစ်တို့သည် ကိုယ်၌ စွဲကပ်လျက်၊ ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်များကို ကိုယ်သိကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကို ပြု၍ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ကြပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော စကား၊ ပုန်ကန်သော စကားကို ပြောခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို အောက်မေ့၍ စိတ်နှလုံးထဲက မြွက်ဆိုခြင်းကို ပြုကြပြီ။

၁၄ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းသည် ဆုတ်သွားပြီ။ တရားသည် အဝေးကရပ်၍ နေ၏။ သစ္စာသည် လမ်း၌လဲပြီ။ ဖြောင့်သော သဘော မဝင်နိုင်ရာ။

၁၅ သစ္စာသည် ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်သော

သူသည် လုယူခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားသည် မြင်လျှင်၊ တရား မရှိသောကြောင့် မုန်းတော်မူ၏။

၁၆ လူတယောက်မျှ မရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ တောင်းပန်သောသူ တယောက်မျှ မရှိသည်ကို အံ့ဩတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ မိမိလက်တော်သည် မိမိအဘို့ ကယ်တင်ခြင်း အမှုကို ပြု၍၊ မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် မိမိကို ထောက်ပံ့၏။

၁၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား တည်းဟူသော ရင်ကျပ်ကို ဝတ်ဆင်၍၊ ကယ်တင်ခြင်း တည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးခြင်း အဝတ်ကို၎င်း၊ စိတ်အားကြီးခြင်း ဝတ်လုံကို၎င်း ယူတင်ဝတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၁၈ သူတို့ အကျင့်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့အား အမျက်တော်ကို၎င်း၊ ရန်သူတို့ ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ကို၎င်း တကျွန်း တနိုင်သားတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို၎င်း ဆပ်ပေးတော်မူမည်။

၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ အနောက် မျက်နှာသားတို့နှင့်၊ နေထွက်ရာ အရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့်၊ ဘုန်းတော်ကို ရိုသေကြလိမ့်မည်။ ရန်သူသည် ရေလွှမ်းမိုး သကဲ့သို့ ဝင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတားတော်မူမည်။

၂၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရွေးနှုတ်သော သခင်သည် ဇီအုန်တောင် ပေါ်သို့ ကြွ၍၊ မတရားသော အမှုမှ လွှဲသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ ရောက်လတံ့။

၂၁ သူတို့၌ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေးသော ပဋိညာဉ်တရား ဟူမူကား၊ သင်၏ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ငါ၏ ဝိညာဉ်နှင့် သင်၏နှုတ်၌ ငါထားသော စကားသည်၊ ယခုမှစ၍ ကာလအစဉ်အဆက် သင်၏နှုတ်၊ သင့်အမျိုးအနွယ်၏ နှုတ်ထဲက မထွက် မပျောက်ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆၀

၁ သင် ထလော့။ လင်းလော့။ သင်၏ အလင်း ရောက်လာပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် သင်၏ အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။

၂ ကြည့်ရှုလော့။ မှောင်မိုက်သည် မြေကြီးကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်သည် လူများကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်၏ အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊

ဘုန်းတော်သည် သင်၏ အပေါ်မှာ ထင်ရှားလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၃ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ အလင်းသို့၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၌ ပေါ်ထွန်းခြင်းအရောင်သို့၎င်း လာကြလိမ့်မည်။

၄ အရပ်ရပ်သို့ မြော်ကြလော့။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် စုဝေး၍ သင့်ထံသို့ လာကြ၏။ သင်၏ သားသမီးတို့သည် အဝေးက လာ၍၊ သင်၏အနားမှာ မွေးစားခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုအခါ သင်သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ရှင်လန်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သမုဒ္ဒရာ၏ ကြယ်ဝခြင်းသည် သင့်ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်သည် သင့်လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၆ ကုလားအုပ်များနှင့် မိဒန်ပြည်၊ ဖောပြည်မှ ဖြစ်သော ကုလားအုပ်မျိုးတို့သည် သင့်ကို နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ ရှောပြည်သား အပေါင်းတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။ ရွှေနှင့် လောဗန်ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၇ ကေဒါပြည်၏ သိုးစုအပေါင်းတို့သည် သင်ထံမှာ စုဝေးကြလိမ့်မည်။ နာဗာယုတ်ပြည်၏ ဆိတ်တို့သည် သင်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့် ငါ၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ဘုန်းထင်ရှားရာ ဗိမာန်ကို ငါသည် သာ၍ ဘုန်းပွင့်စေမည်။

၈ မိုဗ်းတိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိတို့ အိမ်သို့ ပျံသော ချီးမွမ်းကဲ့သို့၎င်း၊ ပျံလာသော ဤသူတို့ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်နည်း။

၉ အကယ်စင်စစ် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကြောင့်၎င်း၊ သင်၏ ဘုန်းကို ပွင့်စေသော ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ကြောင့်၎င်း၊ သင်၏ သားတို့ နှင့်တကွ သူတို့ ရွှေငွေများကို အဝေးမှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ တက္ျန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကို စောင့်နေ၍၊ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် အဦးပြုကြလိမ့်မည်။

၁၀ တပါးအမျိုးတို့သည် သင်၏ မြို့ရိုးကို တည်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း သင့်ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ သင့်ကို ဒဏ်ခတ်သော်လည်း စေတနာစိတ်နှင့် သနားဦးမည်။

၁၁ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကို သင့်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း ပို့သမည် အကြောင်း၊ သင်၏ တံခါးတို့ကို နေ့ည၌ မပိတ်ဘဲ အစဉ် ဖွင့်ထားရလိမ့်မည်။

၁၂ အကြင်ပြည်နှင့် အကြင်နိုင်ငံသည် သင်၏အမှုကို မဆောင်၊ ထိုပြည်နှင့် ထိုနိုင်ငံသည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းကို အမှန် ခံကြလိမ့်မည်။

၁၃ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို တင့်တယ်စေခြင်းငှါ၊ လေဗနန်ဘုန်း နှင့်တကွ ထင်းရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှုပင်တို့သည် သင့်ထံသို့ တညီတညွတ်တည်း ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ငါ၏ ခြေတင်ရာ အရပ်ကို ဘုန်းပွင့်စေမည်။

၁၄ သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့၏ သားတို့သည် သင့်ထံသို့ လာ၍ ဦးချကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် သင်၏ ခြေရင်း၌ ဝပ်နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ ဇိအုန်မြို့ ဟူ၍၊ သင့်ကို သမုတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ သင့်ကို အဘယ်သူမျှ ရှောက်၍ မသွားရမည် အကြောင်း၊ သူတပါးတို့သည် သင့်ကို စွန့်ပစ်ရုံရှာ ကြသည် အတွက်၊ ငါသည်သင့်ကို ထာဝရ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေမည်။ လူမျိုးအစဉ်အဆက် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်စေမည်။

၁၆ သင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ နို့ကို စို့ရလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့၏ သားမြတ်ကိုလည်း စို့ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသည်၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည် သိရလိမ့်မည်။

၁၇ ကြေးဝါအရာ၌ ရွှေကို၎င်း၊ သံအရာ၌ ငွေကို၎င်း၊ သစ်သား အရာ၌ ကြေးဝါကို၎င်း၊ ကျောက်အရာ၌ သံကို၎င်း ငါဆောင်ခဲ့မည်။

၁၈ သင်၏ အရာရှိတို့ကို ငြိမ်သက်သော သဘော၊ အခွန်ခံတို့ကို ဖြောင့်မတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏ပြည်၌ အနိုင်အထက် ပြုခြင်းအသံကို နောက်တဖန် မကြားရ။ သင်၏နယ် အတွင်းတွင် လူယူဖျက်ဆီးခြင်း မရှိရ။ သင်၏ မြို့ရိုးကို ကယ်တင်ခြင်း ဟူ၍၎င်း၊ မြို့တံခါးတို့ကို ချီးမွမ်းခြင်း ဟူ၍၎င်း၊ သမုတ်ရလိမ့်မည်။

၁၉ နောက်တဖန် နေ့အချိန်၌ သင်၏ အလင်းသည်

နေပေးသော အလင်းမဟုတ်၊ ညဉ့်အချိန်၌လည်း၊ လအရောင်သည် သင့်ကို မလင်းစေရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်၌ ထာဝရအလင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၀ နောက်တဖန် သင်၏ နေသည် မဝင်ရ။ သင်၏ လသည်လည်း မဆုတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်၌ ထာဝရအလင်း ဖြစ်တော်မူ၍ စိတ်မသာညည်းတွား ရာကာလ ကုန်လေပြီ။

၂၁ သင်၏လူ အပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ပြည် တော်ကို အစဉ်အမြဲ အမွေခံသဖြင့် ငါ၏ ဘုန်းပွင့် စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်စိုက်၍ ပြုစုသော ပျိုးပင်ဖြစ်ရ ကြလိမ့်မည်။

၂၂ သူငယ် တယောက်သည် လူ တထောင်ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။ အားနည်းသောသူ တယောက်သည် အားကြီးသော လူမျိုးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် အချိန်ရောက်လျှင် ထိုအမှုကို နှိုးဆော်မည်။

၆၁

၁ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသား တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောစေ ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။ နှလုံးကြေကွဲသော သူတို့၏ အနာကို စည်းစခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘမ်းသွားချုပ် ထားလျက် ရှိသောသူတို့အား လွှတ်ခြင်းအကြောင်း နှင့်၊ အကျဉ်းခံလျက်ရှိသောသူတို့အား ထောင်တံခါး ဖွင့်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်းငှါ၎င်း၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာနှစ် နှင့်၊ ငါတို့ ဘုရား သခင် အပြစ်ပေးတော်မူရာ နေ့ရက်ကာလကို ကြား ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားသော သူတို့အား နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၃ စိတ်မသာ ညည်းတွားသော ဇိအုန်မြို့သားတို့ အဘို့၊ စီရင်၍ ပြာအရာ၌ ပေါင်းသရဖူ၊ ဝမ်းနည်းခြင်း အရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီ၊ ညှိုးငယ်သော စိတ် သဘော အရာ၌ ချီးမွမ်းခြင်း အဝတ်တန်ဆာကို သူတို့အား ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း သပိတ်ပင်၊ ဘုန်း အသရေတော်တို့ ထာဝရဘုရား စိုက်ပျိုးတော်မူသော အပင်ဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၄ ရှေး ပြုပြုကရတို့ကို ပြုပြင် ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာတို့ကို တည် ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သော မြို့ရာ၊ အစဉ်

အဆက် စွန့်ပစ်ရာ အရပ်တို့ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။

၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရပ်လျက်၊ သင်တို့ သိုးစုများကို ထိန်းကျောင်းကြလိမ့်မည်။ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သင်တို့ အဘို့ လယ်လုပ်၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုစုကြလိမ့်မည်။

၆ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထမ်းဟူ၍၎င်း သမုတ်ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကို စား၍ သူတို့၏ ဘုန်းအသရေ၌ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။

၇ သင်တို့ အရှက်ကွဲခြင်း အရာ၌ နှစ်ဆသော အကျိုးကို ခံရ၍၊ အသရေပျက်ခြင်း အရာ၌လည်း သူတို့အဘို့ကို ခံစားလျက်၊ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ မြေ၌ နှစ်ဆသော အဘို့ကို အမွေခံရ၍၊ ထာဝရ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။

၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် တရား သဖြင့် စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။ လူယူခြင်းအမှုနှင့် အမွေအမှုကို မုန်း၏။ သစ္စာအတိုင်း သူတို့အား အကျိုး ကို ပေးမည်။ သူတို့နှင့် ထာဝရ ပဋိညာဉ်ကို ဖွဲ့မည်။

၉ သူတို့ အမျိုးအနွယ်သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောကြလိမ့် မည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေး တော်မူသော အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏ဟု သူတို့ကို မြင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါသည် အလွန် ဝမ်း မြောက်၍၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်ကြောင့် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းမည်။ အကြောင်းမူကား မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် ပေါင်းသရဖူကို ဆောင်းသကဲ့သို့၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးသည် တန်ဆာဆင် သကဲ့ သို့၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်း အဝတ်တန်ဆာနှင့် ငါ့ကို ဝတ်ဆင်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဝတ်လုံနှင့် ခြုံတော် မူပြီ။

၁၁ မြေကြီးသည် အပင်ကို ပေါက်စေ သကဲ့သို့၎င်း၊ လယ်ယာသည် မိမိ၌ စိုက်သောမျိုးစေ့ကို အညှောက် ထွက်စေသကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုအတူ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော လူမျိုး ရှေးမှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

၆၂

၁ ဇိအုန်မြို့ တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ရောင်ခြည် ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ ကယ်တင်ခြင်းသည် ထွန်းတောက်သော ဆီမီးခွက်

ကဲ့သို့၎င်း၊ မထင်ရှားမှီ တိုင်အောင် ထိုမြို့အတွက် ငါသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ မနေရ။

၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် သင်၏ ဘုန်းအသေရေကို၎င်း မြင်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် နာမသစ်ဖြင့် သင့်ကိုခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၃ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ တင့်တယ်သောဦးရစ်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ကိုင်တော်မူသော မင်းမြောက်သရဖူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄ သင့်ကို၊ စွန့်ပစ်သောသူဟူ၍၎င်း၊ သင်၏ မြေကို၊ လူဆိတ်ညံသော မြေဟူ၍၎င်း၊ နောက်တဖန် မခေါ်ရ။ သင်သည် ငါနှစ်သက်သောသူ၊ သင်၏ မြေသည် လက်ထပ်သော မြေဟူသော အမည်ကို ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ သင်၏ မြေကိုလည်း လက်ထပ်ရလိမ့်မည်။

၅ လူပျိုသည် အပျိုကညာနှင့် လက်ထပ်သကဲ့သို့၊ သင်၏ သားတို့သည် သင်နှင့် လက်ထပ်ကြလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၏ ဘုရားသခင် သင်၌ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၆ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် တိတ်ဆိတ်စွာ မနေရသော လူစောင့်တို့ကို သင်၏ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့စေသော သူတို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာ မနေကြနှင့်။

၇ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြဲတည်တော်မမူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်း ဖြစ်စေတော် မမူမှီ တိုင်အောင်၊ ဘုရားသခင်ကို မငြိမ်စေကြနှင့်။

၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ စပါးနှင့် နောက်တဖန် ငါမကျွေး။ သင်သည် ကြီးစား၍ လုပ်သော စပျစ်ရည်ကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် မသောက်ကြ။

၉ စပါးကို ရိတ်သော သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စား၍၊ ထာဝရဘု ရားကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးကို သိမ်းသော သူတို့သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန တန်တိုင်း အတွင်း၌ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြလိမ့်မည်ဟု တန်ခိုးကြီးသော လက်ျာလက်ရုံးတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။

၁၀ မြို့တံခါးမှ ထွက်ကြ၊ ထွက်ကြ၊ လူများဘို့ လမ်းကို ပြင်ကြ။ မြေဖို့ကြ၊ ဖို့ကြ။ ကျောက်များကို ပယ်ရှင်းကြ။ လူများဘို့ အလံကို ထူကြ။

၁၁ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူသည် လာ၏။ မိမိ ခံထိုက်သော အခသည် မိမိ၌ ပါလျက် ဆုလပ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏ဟု ဇိအုန် သတို့သမီးကို ပြောကြလော့။

၁၂ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောသူ ထာဝရဘုရား ရွေးနှုတ်တော်မူသောသူ ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည် သူတပါး မစွန့်ပစ်၊ စည်ပင်သောမြို့ဟူ၍၎င်း သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၆၃

၁ တင့်တယ်သော အဝတ် တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီးသော တန်ခိုးကြောင့် ကြွားဝါးခြင်း ရှိ၍၊ ပန်းဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ဇန့်ပြည် ဗောဇရမြို့မှ လာသော ဤသူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ဟော၍၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါ တန်ခိုးကြီးသော ငါပေတည်း။

၂ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် နီသော အဝတ်ကို ဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ်တော်သည် စပျစ်သီးကို နင်းနယ်သောသူ၏ အဝတ်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တူပါသနည်း။

၃ စပျစ်သီးကို ငါ တယောက်တည်း နင်းနယ်ရပြီ။ လူများ အထဲက တယောက်မျှ မပါ။ သူတို့ကို ငါ အမျက်ထွက်၍ ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့ အသွေးသည် ငါ့အဝတ်ပေါ်မှာ ဖျန်းလျက်ရှိပြီ။ ငါ့ အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှကို ငါဆိုးပြီ။

၄ အပြစ်ပေးသော နေ့ရက်ကို ငါ အောက်မေ့ပြီ။ ငါ ရွေးနှုတ်သော သူတို့၏ နှစ်သည် ရောက်လာပြီ။

၅ ငါကြည့်ရှု၍ မစသောသူ မရှိ။ မှိုင်တွေ့သော်လည်း ထောက်ပံ့သောသူ မရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်လက်သည် ကိုယ်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုပြီ။ ကိုယ်ဒေါသအမျက်သည် ကိုယ်ကို ထောက်ပံ့ပြီ။

၆ လူများကို အမျက်ထွက်၍ ကျော်နင်းပြီ၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ကျပ်ကျပ်နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့ အသွေးကို မြေပေါ်မှာ သွန်ပြီ။

၇ ကရုဏာနှင့် မဟာ မေတ္တာတော် အတိုင်း ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့အား သနားတော်မူသော အရာ အလုံးစုံကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသောမဟာ ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ မဟာ မေတ္တာတော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်းမည်။

၈ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြ၏။

သစ္စာ မပျက်သောသားလည်း ဖြစ်ကြ၏ဟု မိန့်တော် မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

၉ အမှုရောက်လေရာရာ၌ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲတော် မမူ။ ရှေ့တော်မှ စေလွှတ်သော ကောင်းကင်တမန် သည် ကယ်တင်လျက်၊ မေတ္တာ ကရုဏာတော် ရှိသည် အတိုင်း ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလ ပတ်လုံး သူတို့ကို ချီဆောင်တော်မူ၏။

၁၀ သူတို့သည်လည်း ပုန်ကန်၍၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို နှာစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ စစ်တိုက်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ရှေး ကာလ၊ မောရှေ၏ ကာလကို အောက်မေ့ကြ၏။ မိမိ လူတို့ကို သိုးထိန်း နှင့်တကွ ပင်လယ်ထဲက ထုတ် ဆောင်သော ဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူ သနည်း။ မိမိလူတို့ အထဲ၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်ကို သွင်းလျက်၊

၁၂ မောရှေ၏လက်ျာ နားမှာ ဘုန်းကြီးသော လက် ဖုံးတော်ကို သွင်း၍၊ အသရေတော်ကို အစဉ်ထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာ ရေကို ခွဲသဖြင့်၊

၁၃ လွင်ပြင်၌ မြင်းကို နှင်သကဲ့သို့၊ အဆီးအတား မရှိဘဲ နက်နဲရာ အရပ်၌ သူတို့ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်း။

၁၄ ချိုင့်ထဲသို့ သိုးနွား ဆင်းသွား သကဲ့သို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငြိမ်ဝပ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေ ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ဆောင်သွားတော် မူပါပြီ။

၁၅ ကောင်းကင်ဘုံက ငုံ့ကြည့်တော်မူပါ။ သန့်ရှင်း၍ ဘုန်းကြီးသောနေရာက ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ စိတ်တော် အားကြီး၍ တန်ခိုးကို ပြတော်မူခြင်း၊ ကရုဏာတော် လှုပ်ရှား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား စုံမက်တော်မူ ခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ ချုပ်တည်းတော် မူသလော။

၁၆ အာဗြဟံသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုမသိ၊ ဣသရေလ သည် လက်မခံသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလ မှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရွေးနှုတ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းမှ အ ကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွှဲစေတော်မူသနည်း။

ကိုယ်တော်ကို မကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် တို့၏စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာစေတော်မူ သနည်း။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်၊ အမွေတော် ဖြစ်သော အနွယ်တို့ အတွက် ပြန်လာတော်မူပါ။

၁၈ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခဏသာ အစိုးရပြီးမှ၊ ရန်သူတို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ကျော်နင်းကြသည် ဖြစ်၍၊

၁၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် မအုပ်စိုးဘူးသော သူကဲ့သို့သွင်း၊ နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသော သူကဲ့သို့သွင်း ဖြစ်ကြပါ၏။

၆၄

၁ ကိုယ်တော်သည် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖွင့်လှစ်၍၊ ဆင်းသက်တော်မူပါစေသော။ ရှေ့တော်၌ တောင်တို့ သည် လှုပ်ကြပါစေသော။

၂ မီးသည် အမှိုက်ကို လောင်သကဲ့သို့သွင်း၊ ရေကို ဆူစေ သကဲ့သို့သွင်း ဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် နာမတော်ကို သိ၍၊ ရှေ့တော်၌ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ လိမ့်မည်။

၃ အကျွန်ုပ်တို့မြော်လင့်သည်ထက်၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူသောအခါ၊ ဆင်းသက်တော်မူ၍ တောင်တို့သည် ရှေ့တော်၌ လှုပ်ကြပါ၏။

၄ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သော သူတို့ အဘို့ အလို့ငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော် မှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင်ကို ကမ္ဘာဦးမှ စ၍ အဘယ်သူမျှ မကြားမသိပါ။ နားဖြင့် မကြား၊ မျက်စိဖြင့် မမြင်စဖူးပါ။

၅ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့် သောသူ တရားတော် လမ်းတို့၌ ကိုယ်တော်ကို အောက်မေ့သော သူတို့နှင့် ကိုယ်တော်သည် မိသ ဟာယဖွဲ့တော်မူ၏။ ထိုလမ်းတို့မှ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ် လွှဲတတ်သောကြောင့် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါမည်လော။

၆ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်ခြင်း မရှိပါ။ ပြုဖူးသမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည် ညစ်သော အဝတ်နှင့် တူကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် သစ်ရွက်ကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်းလျက် ရှိ၍၊ ကိုယ်အပြစ်တို့သည် လေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်သွားပါပြီ။

၇ နာမတော်ကို ပဌနာပြုသောသူ၊ ကိုယ်တော်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်သောသူ တယောက် မျှ မရှိပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာတော်ကို လွှဲ၍၊

အကျွန်ုပ်တို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ် အားဖြင့် ဆုံးရှုံးစေ တော်မူပြီ။

၈ သို့ရာတွင် အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ အဘဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိုးမြေ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အိုးထိန်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။

၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်တို့ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့တော် မမူပါနှင့်။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အ ကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြပါ၏။

၁၀ သန့်ရှင်းသော မြို့တော်တို့သည် တောဖြစ်ကြ ပါပြီ။ ဇိအုန်တောင်လည်း တောဖြစ်ပါပြီ။ ယေရုရှလင် မြို့လည်း ပျက်စီးပါပြီ။

၁၁ ကိုယ်တော်ကို ဘိုးဘေးတို့ ချီးမွမ်းရာ အရပ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ သန့်ရှင်းတင့်တယ်သော ဗိမာန်တော်ကို မီးလောင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ ရှိသမျှတို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလျက် ရှိကြပါ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုတို့ကို သည်းခံတော် မူမည်လော၊ အောင့်လျက်နေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အလွန် ဆင်းရဲစေတော်မူမည်လော။

၆၅

၁ ငါ့ကို မမေး မလျှောက်သော သူတို့၏ စကားကို ဝါနားထောင်ပြီ။ ငါ့ကို မရှာသော သူတို့သည် ငါ့ကို တွေ့ရကြပြီ။ ငါ့ကို ကြည့်ကြလော့။ ကြည့်ကြလော့ ဟု ငါ့နာမကို ပဌနာ မပြုသောလူမျိုးအား ငါပြော ဆိုပြီ။

၂ မိမိ အလိုအတိုင်း မကောင်းသော လမ်းကို လိုက်၍၊ ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးကို မျက်နှာပြု လျက်၊ တနေ့လုံး ငါသည် ကိုယ်လက်ဝါးကို ဖြန့်ရပြီ။

၃ ထိုလူမျိုးသည် ဥယျာဉ်၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ အုတ် ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငါ့၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အစဉ်ပြုတတ်၏။ သင်္ချိုင်းမှာ နေ၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အိပ်တတ်၏။ ဝက်သားကို စား၍ ရွံရှာဘွယ်သော အမဲသား ပြုတ်ရည်ကို သောက် တတ်၏။

၅ သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအခြား နေ လော့။ ငါ့ထံသို့ မချဉ်းနှင့်။ ငါသည် သင့်ထက်သာ၍ သန့်ရှင်းသည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါ့ နှာခေါင်း၌ မီးခိုး ကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်လောင်သော မီးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။

၆ ငါ့ရှေ့မှာ စာရင်းမှတ်လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ မနေ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။

၇ သင်တို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့၍၊ ကုန်းပေါ်မှာ ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့သော သင်တို့ ဘိုးဘေး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်း၊ သင်တို့ ရင်ခွင်၌ ငါ ဆပ်ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ ပြုဘူး သော အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ ရင်ခွင်၌ ငါ ခြင်၍ ပေးမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်သီးမြှတ်၌ စပျစ်ရည်ကို တွေ့သောအခါ မဖျက်နှင့်၊ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ငါ့ကျွန် တို့၏ အကျိုးအလိုငှါ ငါပြုမည်။ အကုန်အစင် မဖျက်။

၉ ယာကုပ် အမျိုး ထဲက မျိုးစေ့ကို၎င်း၊ ယုဒ အမျိုးထဲက ငါ့တောင်ကို အမွေခံရသော သူကို၎င်း ငါ ထုတ်ဘော်မည်။ ငါ ရွေးကောက်သော သူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍၊ ငါ၏ကျွန်တို့သည် နေရ ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ငါ့ကို ရှာသော ငါ၏ လူတို့အဘို့၊ ရှာရန်အရပ် သည် သိုးခြံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အာခေါ်ချိုင့်သည်လည်း နွားများ အိပ်ရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သောသူ၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်ကို မေ့လျော့သောသူ၊ ဂါဒ ဘုရား ရှေ့မှာ စားပွဲကို ခင်း၍၊ မေနီ ဘုရားအား သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂ သင်တို့ကို ငါရေတွက်၍၊ ထား၌အပ်မည်။ ရှိသမျှ တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရအောင် ဦးချရကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါခေါ်သော အခါ မထူးကြ။ ငါပြောသောအခါ နားမထောင်ကြ။ ငါ့ မျက်မှောက်၌ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏။ ငါ မနှစ်သက်သောအရာကို ရွေးယူကြ၏။

၁၃ ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါ၏ ကျွန်တို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား၊ မွတ်သိပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်တို့သည် သောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရေငတ်ကြလိမ့် မည်။ ငါ၏ ကျွန်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ငါ၏ ကျွန်တို့သည် ရှင်လန်းသော စိတ်နှင့် သီချင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်နှင့် ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ ကြေကွဲသော နှလုံးနှင့် ညည်းတွား မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၅ သင်တို့သည် ကိုယ်နာမကို၊ ငါရွေးကောက်သော သူတို့၌ ကျိန်ဆဲ ဘို့ရာ ကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ကွပ်မျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို အခြားသော နာမဖြင့် မှည့်တော်မူမည်။

၁၆ မြေကြီးပေါ်မှာ မိမိကိုယ် မိမိကောင်းကြီးပေးသော သူသည်။ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ကောင်းကြီးပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကျိန်ဆိုသော သူသည်။ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရှင်အမှုတို့ကို မေ့လျော့ရ၏။ ငါ့ မျက်မှောက်၌ ကွယ်ပျောက်လျက် ရှိကြ၏။

၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုဗ်းကောင်းကင် သစ်နှင့် မြေကြီး သစ်ကို ငါဖန်ဆင်းမည်။ အရှင် မိုဗ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို မအောက်မေ့ရ။ နှလုံး မမှတ်မိရ။

၁၈ ငါ ဖန်ဆင်းလတံ့သော အရာကြောင့်၊ သင်တို့ သည် အစဉ်အမြဲ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြ လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း၊ မြို့ သားတို့ကို ရွှင်လန်းစရာ အကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဖန်ဆင်း၏။

၁၉ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင် မြို့ကြောင့် ဝမ်း မြောက်မည်။ ငါ၏ လူတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းမည်။ ထိုမြို့၌ ငိုကြွေးသံနှင့် အော်ဟစ်သံကို နောက်တဖန် မကြားရ။

၂၀ ထိုမြို့၌ အသက် ငယ်သော သူငယ် မရှိရ။ အသက် မပြည့်စုံသောလူအိုလည်း မရှိရ။ အသက် တရာ ရှိလျက် သေသောသူကို သူငယ်ဟူ၍ မှတ်ရ၏။ အပြစ်ရှိသော သူသည် အသက်တရာ ရှိလျက် သေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူဟူ၍ မှတ်ရ၏။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဆောက်သော အိမ်၌ နေ ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်စိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ် အသီးကို စားကြလိမ့်မည်။

၂၂ သူတို့သည် အိမ်ကို ဆောက်၍ အခြားသော သူနေရမည် မဟုတ်။ သူတို့သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်၍အခြားသောသူ စားရမည်မဟုတ်။ ငါ၏လူတို့ အသက်သည် သစ်ပင်၏ အသက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသော အရာကို ကြာမြင့်စွာ သုံးဆောင်ကြ လိမ့်မည်။

၂၃ ငါ ရွေးကောက်သော သူတို့သည် အချည်းနီး မလုပ် မဆောင်ကြ။ အသက်တိုသော သားကို မဘွား မမြင်ကြ။ ကိုယ်တိုင်မှ စ၍ အမျိုးအနွယ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ကောင်း

ကြီးမင်္ဂလာကို ခံရသောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ ငါသည် သူတို့ မခေါ်မှီကပင် ထူးမည်။ လျှောက် စဉ်တွင်ပင် ငါ နားထောင်မည်။

၂၅ တောမွှေးနှင့် သိုးသငယ်တို့သည် အတူ ကျက် စားကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သည် နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားလိမ့်မည်။ မြေမူကား၊ မြေမှုန့်ကိုသာ စားလိမ့်မည်။ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆၆

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်း ကင်ဘုံသည် ဝါပလွင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးသည် ဝါခြေ တင်ရာ ခုံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သော ဗိမာန်ကို ဝါအဘို့ တည်ဆောက်ကြ လိမ့်မည်နည်း။ ဘယ်အရပ်သည် ငါ ကျိန်းဝပ်ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။

၂ ဤအရာ အလုံးစုံတို့သည် ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖန် ဆင်းသောကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နှလုံး ကြေကွဲခြင်း၊ ဝါစကားကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော သူကိုသာ ငါကြည့်ရှုမည်။

၃ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နွားကို သတ်သော သူသည် လူကို သတ်သောသူနှင့် တူ၏။ သိုးသငယ်ကို ယဇ်ပူဇော်သော သူသည် မွေးလည်ပင်းကို ဖြတ်သော သူနှင့် တူ၏။ အလူဒါနကို လူဒါနိန်းသော သူသည် ဝက်သွေးကို လူဒါနိန်းသောသူနှင့် တူ၏။ လောဗန်ကို မီးရှို့သောသူသည် ရုပ်တုကို ကောင်းကြီးပေးသော သူနှင့် တူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူတို့သည် မိမိအလို ရှိရာလမ်းကို ရွေးကြ၏။ မိမိ ဆိုးညစ်သော အမှုတို့၌ မွေ့လျော်ကြ၏။

၄ ငါသည်လည်း၊ သူတို့ဘို့ ဘေးဥပဒ်များကို ရွေးမည်။ သူတို့ကြောက်သောအမှုကို ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ ခေါ်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မထူး။ ငါပြောသောအခါ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ငါ့ မျက်မှောက်၌ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်၍၊ ငါ မနှစ်သက်သော အရာကို ရွေးယူကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် စကားတော် ကြောင့် တုန်လှုပ်သော သူတို့၊ စကားတော်ကို နား ထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်း၍၊ ငါ့နာမကြောင့် နှင်ထုတ်သော ညီအစ်ကိုတို့က၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မြင်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်တော်မူစေသတည်းဟု ပြော တတ်သော်လည်း၊ ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၆ မြို့၌ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံ၊ ဗိမာန်တော် ထဲက ထွက်သောအသံ၊ ရန်သူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားသံပေတည်း။

၇ ဇိအုန် သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မခံမှီ သားကို ဘွား၏။ ဝေဒနာ ခံချိန် မရောက်မှီ သား ယောက်ျားကို မြင်၏။

၈ ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူသည် ကြားဘူး သနည်း။ ထိုသို့သော အမှုတို့ကို အဘယ်သူသည် မြင်ဘူးသနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံကို တနေ့ခြင်းတွင် ဘွား တတ်သလော။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက် ဘွားတတ်သလော။ ဇိအုန် သတို့သမီး သည် သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံအံ့ဆဲဆဲတွင်၊ သားများကို ဘွားမြင်ပါသည်တကား။

၉ သားဘွားမည် အကြောင်းကို ငါသည် စီရင်ပြီးမှ၊ မဘွားစေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မေး တော်မူ၏။ ငါသည် ပဋိသန္ဓေ ပေးပြီးမှ၊ မဘွားနိုင် အောင် ချုပ်ထားရမည်လောဟု သင်၏ ဘုရားသခင် မေးတော်မူ၏။

၁၀ ယေရုရှလင်မြို့ကို ချစ်သောသူ အပေါင်းတို့၊ သူနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့ အတွက် စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူ အပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူ အလွန် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။

၁၁ သို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ ချမ်းသာခြင်း သားမြတ်ကို စို့၍ ဝကြလိမ့်မည်။ သူ၏ စည်းစိမ် ကြယ်ဝခြင်း အထဲက ထုတ်ယူ၍ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြစ်ကဲ့သို့ ချမ်းသာကို၎င်း၊ စီးသောရေ ကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသား တို့၏ စည်းစိမ်ကို၎င်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါရောက် စေမည်။ သင်တို့သည် သားမြတ်ကို စို့၍ ခါး၌ချိခြင်း၊ ဒူးပေါ်မှာ မြှူခြင်းကို ခံစားရကြလိမ့်မည်။

၁၃ အမိသည် သားငယ်ကို နှစ်သိမ့်စေ သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါ နှစ်သိမ့်စေမည်။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ချမ်းသာရ ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုသို့ တွေ့မြင် သဖြင့်၊ သင်တို့၏ နှလုံးသည် ရွှင်မြူး၍ ၊ အရိုးတို့သည် စိမ်းလန်းသော အပင်ကဲ့သို့ သန်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် လည်း ကျွန်တော်တို့အား၎င်း၊ အမျက်တော်သည် ရန်သူတို့အား၎င်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာ သောအချိန် အားဖြင့် အမျက်တော်ကို၎င်း၊ မီးလျှံ

အားဖြင့် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ထင်ရှားစွာ ပြခြင်းငှါ လေတွေ့ ကဲ့သို့သော ရထားတော်တို့ကို စီး၍၊ မီးကဲ့သို့ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် မီးနှင့်ထား အားဖြင့်၊ လူ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို အပြစ်ပေးတော်မူ၍၊ ထာဝရ ဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူသော သူတို့သည် များကြ လိမ့်မည်။

၁၇ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝက်သား၊ ကြွက် သား၊ ရွံရှာဘွယ်သော အရာကို စားလျက်၊ ဥယျာဉ် တို့တွင် အလယ်၌ ရှိသောသူ တယောက်နောက်သို့ လိုက်၍၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေသောသူ တို့သည် တပြိုင်နက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့် မည်။ သူတို့၏ အကျင့်တို့ကို၎င်း၊ အကြံအစည်တို့ ကို၎င်း ငါသိ၏။

၁၈ အချိန်တန်မှ ဘာသာစကား ခြားနားသောလူ အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါစည်းဝေးစေ သဖြင့်၊ သူတို့သည် လာ၍ ငါ၏ဘုန်းကို ဖူးမြင်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုသူတို့တွင် အလံကို ငါထူမည်။ ဘေးလွတ် သောသူတို့ကို တာရှည်ပြည်၊ ဖုလပြည် လေးလက်နက် ကို သုံးတတ်သော လူအပြည်၊ တုပလပြည်၊ ယာဝန် ပြည်မှ စ၍၊ ငါ၏ နာမကို မကြား၊ ငါ၏ ဘုန်းကို မမြင်၊ ဝေးစွာသော တက္ကန်းတန်ခိုင် အရပ်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏ ဘုန်းကို ဟောပြောကြ လိမ့်မည်။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် စင်ကြယ်သော ဖလားစသည်တို့နှင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် သင်တို့၏ ညီအစ်ကို အပေါင်းကို မြင်း၊ ရထား၊ ထမ်းစင်၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ် ပေါ်၌ တင်၍၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ဘုံရာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြည်ပြည်တို့မှ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုသူ အချို့တို့ကို ငါရွေးယူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် လေဝီလူ အရာ၌ ခန့်ထားမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ငါ ဖန်ဆင်းသော ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီး သစ်သည် ဝှဲရှေ့၌ တည်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ အမျိုး အနွယ်နှင့် သင်တို့၏ နာမသည်လည်း တည်ရလိမ့် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် ဝှဲရှေ့မှာ ကိုးကွယ် ခြင်းငှါ လဆန်းနေ့နှင့် ဥပုသ်နေ့ အစဉ်အတိုင်း

လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့၏ ပိုးသည် မသေနိုင်ရာ။ သူတို့၏ မီးသည်လည်း
၂၄ ထိုသူတို့သည်၊ ငါ့ကို ပြစ်မှားသော သူတို့၏ မငြိမ်းနိုင်ရာ။ လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၌ ရွံရှာဘွယ်
 အသေကောင်များကို ထွက်၍ ကြည့်ရှုကြလိမ့်မည်။ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက် ဟောရှာယ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိ အနာဂတ္တိကျမ်း။ THE BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH

၁

၁-၃ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိမင်း နန်းစံ ဆယ်သုံး နှစ်တွင်၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ် လက်ထက်၌၎င်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ဇေဒကိမင်း နန်းစံဆယ်တနှစ် စေ၍ ပဉ္စမလတွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို သိမ်းသွား ချုပ်ထားသည် တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော ဗယံမိန်ပြည်၊ အာနုသုတ်မြို့နေ ဟိလဒိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေရမိစကားမှာ၊

၄ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ သင့်ကို အမိဝမ်းထဲ၌ ငါ မဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကို ငါ သိပြီ။ မဘွားမှီကပင် သင့်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ လူ အမျိုးမျိုးတို့ အဘို့၊ ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ငါကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် မဟောမပြောတတ်ပါ။ သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ ဟု လျှောက်လျှင်၊

၇ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူငယ် ဖြစ်ပါ၏ဟု မပြောနှင့်။ အကြင်သူ ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူရှိရာသို့ သင်သွားရမည်။ အကြင် စကားကို ငါမှာထား၏။ ထိုစကားကို သင်ဆင့်ဆို ရမည်။

၈ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သင့်ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၉ လက်တော်ကို ဆန့်၍ ငါ့နှုတ်ကို တို့တော်မူလျက်၊ သင်၏ နှုတ်၌ ငါ့စကားကို ငါသွင်းထားပြီ။

၁၀ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် နှုတ်ပယ်မြို့ရ ဖျက်ဆီး မှောက်လှဲရသောအခွင့် တည်ဆောက် စိုက်ပျိုးရသော အခွင့်နှင့် သင့်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများ အပေါ်မှာ ယနေ့ ငါခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အဘယ်အရာ ကိုမြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဗာတံကိုင်းကို မြင်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၁၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မှန်ကန်စွာ မြင်ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါ စောင့်နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဒုတိယ အကြိမ် ငါ့ဆီသို့ ရောက်၍၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဆူပွက်သော အိုးကင်းကို မြင် ပါ၏။ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၄ ထာဝရ ဘုရားက၊ မြောက်မျက်နှာ ဘက်က ဘေးဥပဒ်သည် ဤပြည်သားတို့ အပေါ်သို့ ထွက်လာ လိမ့်မည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်တိုင်း နိုင်ငံသား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါခေါ်၍၊ သူတို့သည် လာ ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးဝများတို့၌၎င်း၊ မြို့ရိုး

ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ယုဒမြို့ရွာ အလုံးစုံတို့၌၎င်း မိမိတို့ ရာဇပလ္လင်များကို အသီးအသီး တည်ထားကြလိမ့်မည်။

၁၆ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ငါ့ကို စွန့်သော အပြစ်၊ အခြားသော ဘုရားတို့အား နှံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောအပြစ်၊ မိမိတို့လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ်သော အပြစ် ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါစစ်ကြော၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်မည်။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ခါးပန်းကို စီး၍ ထလော့။ ငါမှာထားသမျှကို သူတို့အား ဟောပြောလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကို ငါအရှက် မခွဲရမည်အကြောင်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။

၁၈ ကြည့်ရှုလော့။ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သား တည်းဟူသော တစ်နိုင်ငံ လုံးတဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ သံတိုင်၊ ကြေးဝါ ထရံ အရာ၌ သင့်ကို ယနေ့ ငါခန့်ထား၏။

၁၉ သူတို့သည် သင့်ကို စစ်တိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ သင့်ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်၍၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊

၂ အော်ဟစ်ရမည် အရာဟူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ လယ်မလုပ်သော တောအရပ်၌ သင်သည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်သောအခါ၊ အသက်အရွယ် နှုတ်၍ ခံရသော ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း ငါအောက်မေ့၏။

၃ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း၏။ စီးပွားတော်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်၏။ သူတို့ကို လူယူသောသူ အပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ် ရောက် ရသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ အို ယာကုပ် အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ထံမှ ဝေးစွာ ထွက်သွား၍၊ အနတ္တလမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ အနတ္တသက်သက် ဖြစ် ရမည်အကြောင်း၊ ငါ၌ အဘယ်မည်သော အပြစ်ကို တွေ့ကြသနည်း။

၆ သူတို့က၊ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ တော တရှောက်လုံး၊ လွင်ပြင်၊ မြေတွင်းနှင့် ပြည့်စုံ သောပြည်၊ သွေခြောက်၍ သေမင်းအရိပ် လွှမ်းမိုးသော ပြည်၊ ခရီးသွားသောသူ၊ နေရာကျသောသူ မရှိသော ပြည် တရှောက်လုံးသို့ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟု မမေးကြ။

၇ ဝပြောသောပြည်၏ အသီးအနှံ ဆီဥဆီကြည် ကို စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါ ဆောင်သွင်း၍၊ သင်တို့သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ငါ့ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ ၍၊ ငါ၏အမွေကို ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်စေကြသည်တကား။

၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟု မမေးကြ။ ကျမ်းတတ် တို့သည် ငါ့ကို မသိကြ။ သင်းအုပ်တို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည် ဗာလကို အမှီပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ ကျေးဇူးမဲ့သော လမ်းသို့ လိုက် ကြ၏။

၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ သားသမီးများကို ငါ စစ်ကြောမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ခိတ္တိမ် ကျွန်းတို့သို့ ကူး၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ကောဒါပြည်သို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ ထိုသို့ ဖြစ်ဖူးပြီလော ဟု စေ့စေ့ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။

၁၁ အခြား တပါးသော လူမျိုး ကိုးကွယ်သော ဘုရားသည် ဘုရား မဟုတ်သော်လည်း၊ ပြောင်းလဲတူး ပြီလော့။ ငါ၏ လူမျိုးသည် ကျေးဇူး မပြုနိုင်သော အရာဘို့ မိမိတို့ ဘုန်းကို ပြောင်းလဲကြပြီတကား။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို မိုမ်း ကောင်းကင်တို့၊ ထို အမှုကို မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထသည် တိုင်အောင် ထိတ်လန့် လျက်နေကြလော့။

၁၃ ငါ၏ လူတို့သည် အသက်စမ်းရေတွင်း တည်းဟူ သော၊ ငါ့ကို စွန့်ပယ်၍၊ ရေမလုံ၊ ပဲ့ပျက်သော ရေကျင်း တို့ကို တူးသောအားဖြင့် ဒုစရိုက် နှစ်ပါးကို ပြုကြပြီ။

၁၄ ဣသရေလသည် ကျွန်ုပ်ဖြစ်သလော။ ကျွန်ုပ်သား ပေါက်ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့် လူယူခြင်းကို ခံရ သနည်း။

၁၅ ခြင်္သေ့တို့သည် သူ့ကို ဟောကံ၍ အသံမြည် ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ သူ၏မြို့တို့သည် မီးလောင်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မနေရ။

၁၆ နောဖမြို့သားနှင့် တာပနက် မြို့သားတို့သည် သင်၏ ဦးထိပ်ကို စားကြပြီ။

၁၇ သင့်ကို ပို့ဆောင်တော်မူသော သင်၏ ဘုရား

သခင် ထာဝရဘုရားကို သင်သည် စွန့်သောကြောင့် ထိုသို့သော အပြစ်ရောက်သည် မဟုတ်လော။

၁၈ ယခုမှာ သင်သည် ရှိဟောရ မြစ်ရေကို သောက် အံ့သောငှါ၊ အဲဂုတ္တု လမ်းသို့ အဘယ်ကြောင့်လိုက် သနည်း။ ဥဖရတ် မြစ်ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊ အာရှရိလမ်းသို့ အဘယ်ကြောင့် လိုက်သနည်း။

၁၉ သင်၏ ဒုစရိုက်သည် သင့်ကို ဆုံးမမည်။ သင်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် သင့်ကို အပြစ်ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သော အမှု၊ ငါ့ကို မကြောက်ဘဲနေသော အမှုသည်၊ မကောင်းသောအမှု၊ ခါးသောအမှု ဖြစ်သည်ကို သိမြင် ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ရှေးကာလ၌ သင်ထမ်းရသော ထမ်းဘိုး၊ သင်၌ ချည်သော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ငါချိုးချွတ်၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မမှားယွင်းဘဲ နေပါမည်ဟု သတိထား သော်လည်း၊ မြင့်သောတောင် ရှိသမျှအပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိသမျှ အောက်၌၎င်း၊ ကိုယ်ကို ချ၍ ပြည်တန်ဆာလုပ်လေ၏။

၂၁ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နှယ်ပင် အမျိုးစစ် ဖြစ်သော သင့်ကို ငါစိုက်ပျိုးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်မျှလောက် ဖောက်ပြန်၍၊ အမျိုး မစစ်သော စပျစ်နှယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်တကား။

၂၂ သင်သည် ပေါက်ဆပ်ပြာနှင့် ရေချိုး၍၊ ချက်သော ဆပ်ပြာအများကို သုံးသော်လည်း၊ သင်၏ အပြစ်သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ထင်ရှားသည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ သင်ကလည်း၊ ငါသည် ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဗာလ ဘုရားတို့နောက်သို့ မလိုက်ဟု အဘယ်သို့ ဆိုနိုင် သနည်း။ ချိုင့်၌ သင်လိုက်သောလမ်းကို ကြည့်ရှုလော့။ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ဝန်ခံလော့။ လျင်မြန်စွာ ပြေး၍ လှည့်လည်တတ်သော ကူးလားအုပ်မ ပါတကား။

၂၄ တော၌ လှည့်လည်၍ ကိလေသာရာဂ စိတ်နှင့် လေကို ရှုတတ်သော မြည်းရိုင်းမ ပါတကား။ အချိန် ရောက်သာအခါ အဘယ်သူ ဆီးတားနိုင်သနည်း။ သူ့ကို ရှာအံ့သောငှါ အဘယ်သူမျှ ပင်ပန်းခြင်းကို မခံရ။ အချိန်စေ့သောအခါ သူ့ကို တွေ့လိမ့်မည်။

၂၅ သင်၏ ခြေခြင်းကို မပျက်စေနှင့်။ ရေငတ်ခြင်း အကြောင်းကို မပြုနှင့်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သင်က မြော်လင့်စရာ မရှိ၊ အလျှင်း မရှိ။ သူတပါးတို့ကို ငါချစ်၍၊ သူတို့ နောက်သို့ လိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၆ ဘမ်းမိသော သူခိုးသည် ရှက်သကဲ့သို့၊ ဣသ ရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပုရောဖက် နှင့်တကွ အမျိုးသားများတို့သည် ရှက် ကြ၏။

၂၇ သစ်တုံးအား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အဘ ဖြစ်တော်မူ၏ ဟူ၍၎င်း၊ ကျောက် အားလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဘွားမြင်တော်မူပြီဟူ၍ ၎င်းဆိုလျက်၊ စင်စစ် ငါ့ကို မျက်နှာ မပြု၊ ကျောခိုင်းကြ သော်လည်း၊ အမှုရောက်လျှင်မူကား၊ ထတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်တတ် ကြ၏။

၂၈ ကိုယ်အဘို့ သင်လုပ်သော ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့သည် တတ်နိုင်လျှင် ထ၍ ကယ်ကြပါလေစေ။ အိုယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များ အရည်အတွက် ရှိသည် အတိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားများ ရှိပါသည်တကား။

၂၉ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ သည် အဘယ်အကျိုး အလိုငှါ ငါနှင့် တရားတွေ့ကြ မည်နည်း။ သင်တို့ ရှိသမျှသည် ငါ့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။

၃၀ ငါသည် သင်တို့သားများကို အချည်းနှီးဒဏ် ပေးပြီ။ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို မခံကြ။ သင်တို့၏ ထားသည် လူယူ ဖျက်ဆီးတတ်သော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ပုရောဖက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။

၃၁ ယခု ဖြစ်သော အမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ တောကဲ့သို့၎င်း၊ မှောင်မိုက် နိုင်ငံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ဘူးသလော။ ငါ၏ လူတို့က၊ ငါတို့သည် အရပ်ရပ် သို့ လည်မည်။ ကိုယ်တော် ထံသို့ နောက်တဖန် မချဉ်းကပ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။

၃၂ အပျိုမသည် မိမိ၌ ဆင်သော တန်ဆာကို၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးသည် မိမိ ခါးပန်းကို၎င်း မေ့လျော့နိုင်သလော။ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏လူတို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသော ကာလပတ်လုံး ငါ့ကို မေ့လျော့ကြပြီ။

၃၃ သင်သည် ရည်းစားကိုရှာခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဘာသာ ဓလေ့တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုပြင်သနည်း။ သင်၏ အသိအကျွမ်းတို့ကို သွေးဆောင်လေပြီတကား။

၃၄ ထိုမှတပါး၊ အနိုင်အထက် ပြုသည်ကို သင် မတွေ့။ အပြစ် မရှိသော ဆင်းရဲသားတို့ကို အသေ သတ်၍၊ သွန်းသော အသွေးသည် သင်၏ အဝတ်စွန်း၌ ထင်ရှား၏။

၃၅ ထိုသို့သော အပြစ်များ ရှိသော်လည်း သင်က၊ ငါ၌ အပြစ် မရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက် တော်သည် ငါမှ လွှဲသွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည် တကား။ ငါ၌ အပြစ် မရှိဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင့်ကို ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။

၃၆ သင်သည် အရပ်ရပ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းငှါ၊ အဘယ် ကြောင့် ဤမျှလောက် လှည့်လည်သနည်း။ အာရှုရီ ပြည်ကို ရှက်ကြောက်သည် နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။

၃၇ သင်သည် မိမိလက်ကို မိမိခေါင်းပေါ်မှာ တင် လျက်၊ ထိုပြည်မှ အမှန် ထွက်သွားရလိမ့်မည်။ အ ကြောင်းမူကား၊ သင် ခိုလှုံသောအရာတို့ကို ထာဝရ ဘုရားသည် ပယ်တော်မူသောကြောင့်၊ ခိုလှုံ၍ အကျိုးကို မရနိုင်ရာ။

၃

၁ ယောက်ျား စွန့်ပစ်သော မိန်းမသည် ထွက် သွား၍၊ အခြားသော သူ၏ မယားဖြစ်ပြီးမှ၊ အရင် လင်သည် ထိုမိန်းမကို ပြန်၍ ယူသင့်သလော့။ ထိုသို့ ပြုသော ပြည်သည် ညစ်ညူးသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုလေ့ရှိလျက်နှင့်၊ သင်သည် များစွာသော ရည်းစား တို့၌ မှီဝဲ၍၊ မှားယွင်းသော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာပါ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂ မြင့်သော အရပ်များကို မျှော်ကြည့်၍၊ လင် မနေဘူးသောအရပ် တစ်ခုခုကို ရှာလော့။ အာရပ် လူသည် တော၌စောင့်သကဲ့သို့၊ သင်သည် လမ်းတို့၌ စောင့်နေ၍၊ မတရားသော မေထုန် အားဖြင့်၎င်း၊ အဓမ္မအမှု အားဖြင့်၎င်း ပြည်ကို ညစ်ညူးစေပြီ။

၃ မိုဗ်းခေါင်၍ နောက်မိုဗ်း တိုင်အောင် မရွာ သော်လည်း၊ သင်သည် ပြည်တန်ဆာ နဖူးရှိ၍၊ ရှက်ခြင်း၊ သဘောကို ပယ်ရှားပြီ။

၄ ယခုမှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အသက် ငယ်စဉ်၊ စောင့်မပါပြီဟု ငဲ့အား အော်ဟစ်ပါစေသော။

၅ ဘုရားသခင်သည် အစဉ် အမျက်ထွက်တော် မူမည်လော့။ အဆုံးတိုင်အောင် အပြစ်ကို မှတ်တော် မူမည်လောဟု ဆိုပါစေသော။ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အဓမ္မအမှုကို ပြုပါသည်တကား။

၆ ယောရမိမင်းကြီး လက်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငဲ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလအမျိုး ပြုသောအမှုကို သင်မြင်ပြီလော့။ မြင့်သောတောင် ရှိသမျှ အပေါ်သို့ တတ်၍၎င်း၊

စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိသမျှ အောက်၌၎င်း ပြည်တန်ဆာ လုပ်လေပြီ။

၇ သူသည် ထိုအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြီမှ၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာပါဟု ငါပြောသော်လည်း၊ သူသည် ပြန်၍ မလာ။ ထိုအမှုကို သူ၏ညီမ၊ သစ္စာပျက်သော ညီမ ယုဒသည် ကြည့်မြင်လေ၏။

၈ ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလသည် မတရား သော မေထုန်ကို ပြု၍၊ မှားယွင်းသော အပြစ်များ ကြောင့်၊ သူနှင့် ငါကွာ၍ ဖြတ်စာကို အပ်သော်လည်း၊ သစ္စာပျက်သော ညီမ ယုဒသည်လည်း၊ မကြောက်ဘဲ သွား၍ ပြည်တန်ဆာ လုပ်ကြောင်းကို ငါမြင်ရ၏။

၉ သူသည် မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၍ အလွန် လော်လည်သောအားဖြင့် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ကျောက်နှင့်၎င်း၊ သစ်တုံးနှင့်၎င်း မှားယွင်းလေ၏။

၁၀ ထိုမျှလောက် အပြစ်ရှိသော်လည်း၊ သစ္စာပျက် သော ညီမ ယုဒသည် ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ပြန်၍ မလာ။ ပြန်လာ ဟန်ဆောင်သည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငဲ့အား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သစ္စာပျက်သော ယုဒသည် ဖောက်ပြန် သော ဣသရေလထက် အပြစ်ကြီး၏။

၁၂ သင်သည် သွား၍ မြောက်မျက်နှာသို့ ဟစ် ကြော်ရမည် စကားဟူမူကား၊ အို ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလ၊ ပြန်လာပါဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။ သင်၌ ငါသည် မျက်မှန်းကျိုးခြင်းကို မပြု၊ ကရုဏာ စိတ်သဘော ရှိ၏။ အစဉ် အမျက်ထွက်တတ်သည် မဟုတ်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ သင်သည် ငဲ့စကားကို နားမထောင်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား၍၊ စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိသမျှအောက်၌ တွေ့သော ဧည့်သည်တို့နှင့် မှားယွင်းသော အပြစ်ရှိကြောင်းကို ဝန်ချရုံမျှသာ ပြုလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အို ဖောက်ပြန်သော သူငယ်တို့၊ ပြန်လာကြ လော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွံရှာဘူးသော်လည်း၊ သင်တို့ မြို့များထဲက တမြို့လျှင် လူတယောက်၊ အမျိုးသားချင်း အစုစုထဲက တစုလျှင် လူနှစ်ယောက်ကို ရွေးယူ၍ ဇီအုန်မြို့သို့ ပို့ဆောင်မည်။

၁၅ ငါသည် နှစ်သက်သော သူတို့ကို သင်းအုပ် အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့် စုံလျက် သင်တို့ကို အုပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုကာလတွင် သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ တိုးပွား များပြားသော အခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ဟူ၍၊ နောက်တဖန် မပြော မဆိုရ။ ထိုသေတ္တာကို စိတ်မစွဲလန်း၊ မအောက်မေ့၊ မပြုစုရ။ နောက်တဖန် မလုပ်ရဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၁၇ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့ကို ထာဝရဘုရား၏ ပလ္လင်ဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ထိုပလ္လင်သို့ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မိမိတို့၌ ဆိုးသော စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်း သဘောသို့ လိုက်၍ မကျင့်ကြ။

၁၈ ထိုကာလ၌ ယုဒ အမျိုးသည် ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ပေါင်းဆော်လျက်၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်က တစုတည်း လာ၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ အမွေခံတို့ ငါ ပေးဘူးသော ပြည်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ငါသည် သင့်ကို သားတို့တွင် အဘယ်သို့ ထားရ အံ့နည်း။ သာယာသောပြည်၊ တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့၏ အထွဋ်၊ ဘုန်းကြီးသော အမွေခံရာ ပြည်ကို သင့်အား အဘယ်သို့ ပေးရအံ့နည်းဟု ငါမေးသော အခါ၊ သင်သည် ငါ့ကို အကျွန်ုပ်အဘ ဟူ၍ ခေါ်ရလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံမှ လွဲ၍ မသွားရဟု ငါပြန်ပြော၏။

၂၀ အို ဣသရေလအမျိုး၊ မယားသည် မိမိခင်ပွန်း၌ သစ္စာဖျက်သကဲ့သို့၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ငါ၌ သစ္စာပျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင့်သောအရပ် တို့၌ ငိုကြွေး၍ တောင်းပန်သော အသံကို ငါကြားရပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် လမ်းလွဲ၍၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့ကြပြီ။

၂၂ အို ဖောက်ပြန်သော သူငယ်၊ သင်တို့ ပြန်လာ ကြလော့။ ဖောက်ပြန်ရာများကို ငါပြုပြင်မည်။ သူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ လာကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၃ အကယ်စင်စစ် ကုန်းများနှင့် တောင်းရိုးများ တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ အကယ် စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်ရာ အကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၄ ရှက်ဘွယ်သော အရာသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေး ဥစ္စာတည်းဟူသော သူတို့ သိုးနွား၊ သား

သမီးများကို အကျွန်ုပ်တို့ ငယ်သော အရွယ်ကပင် စား၍ကုန်ပါပြီ။

၂၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှက်ကြောက်လျက် အိပ်ရ ကြ၏။ အသရေ ပျက်ခြင်း၌ နစ်မွန်းကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နား မထောင်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှားပါပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၆ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြန်လာလိုလျှင် ငါ့ ထံသို့ပြန်လာပါ။ သင်၏ ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ပယ်လို လျှင် ငါ့ထံမှ မရွှေ့ရ။

၂၇ သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်ဟု သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ပြောင့် မတ်ခြင်း အားဖြင့် ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုး တို့သည်လည်း၊ ထို ဘုရားသခင် အားဖြင့် မိမိတို့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ဝါကြားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ လယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ဆူးပင်တို့တွင် မျိုးစေ့ကို မကြဲကြနှင့်။

၂၉ အို ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ထာဝရ ဘုရား အဘို့ အလိုငှါ၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံ၍၊ သင်တို့ နှလုံး အရေဖျားကို လှီးဖယ်ကြလော့။ သို့ မဟုတ်၊ သင်တို့၏ အကျင့် မကောင်းသောကြောင့်၊ ငါ့ အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ ထွက်၍ အဘယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။

၃၀ ယုဒပြည်၌ တံပိုးမှုတ်ကြလော့ဟု ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ တပြည်လုံး ကြွေးကြော်၍ သီတင်း ကြားကြ လော့။ စည်းဝေး၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့များ အတွင်းသို့ ဝင်ကြကုန်အံ့ဟု အရပ်ရပ်၌ အနွဲ့အပြား ကြွေးကြော် ကြလော့။

၃၁ ဇိအုန်တောင် ပေါ်မှာ အလံကို ထူကြလော့။ လွတ်အောင် ပြေးကြလော့။ ရပ်၍ မနေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်း ဘေး ဥပဒ်ကို မြောက်မျက်နှာမှ ငါသည် ဆောင်ခဲ့မည်။

၃၂ ခြင်္သေ့သည် မိမိနေရာ ခြံထဲက ထွက်လာပြီ။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် လမ်း၌ လာဆဲ ရှိ၏။ သင်၏ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ

သူသည် မိမိနေရာမှ ထွက်လာသည် ဖြစ်၍၊ သင်၏ မြို့တို့သည် လူမနေနိုင်အောင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၈ ထိုအကြောင်းကြောင့် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်း၍ အော်ဟစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် ငါတို့မှ လွှဲရှောင်၍ မသွားသေး။

၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် များမတ်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ ပရောဖက်တို့သည် ထိတ်လန့်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ငါကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ သံလျက်သည် အသက်ကို ထိသည် တိုင်အောင် ခွင်းသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ဤလူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အလွန်လှည့်စားတော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁ ထိုကာလ၌ ဤလူများနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုရမည်ကား၊ ပူသော လေသည် တော၌ မြင့်သောအရပ်က ငါ၏ လူမျိုး သတို့သမီးထံသို့ လာလိမ့်မည်။ အမှော်လွှင့်စေခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လာသောလေ မဟုတ်။

၁၂ ထိုလေထက် ပြင်းသော လေသည် ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာလိမ့်မည်။ ယခုပင် သူတို့ကို ငါ ကိုယ်တိုင် စစ်ကြော စီရင်မည်။

၁၃ လာသော မင်းသည် မိုဗမ်းတိမ်ကဲ့သို့ လာလိမ့်မည်။ သူ၏ ရထားတို့သည် လေဘော ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူ၏ မြင်းတို့သည် ရွှေလင်းတထက် သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၄ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ စိတ်နှလုံးကို ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းစင်စေလော့။ သင်၏ အဓမ္မ အကြံအစည်တို့သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး သင်၏ အထံ၌ တည်နေရမည်နည်း။

၁၅ ဒန်ပြည်၌ အသံကို ကြားရ၏။ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ဒုက္ခ သိတင်းကို ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၆ အပြည်ပြည်တို့၌ သိတင်း ကြားကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ကင်းစောင့်တို့သည် ဝေးသောပြည်က လာ၍၊ ယုဒမြို့များ တဘက်၌ ထူးကြလိမ့်မည်။

၁၇ လယ်ကိုစောင့်သော သူများကဲ့သို့ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်ကို ဝန်းရံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ပြီ။

၁၈ သင်လိုက်သော ထုံးစံနှင့် သင်ကျင့်သော အကျင့်တို့သည် သင့်အပေါ်မှာ ဤအမှုကို သက်ရောက်စေပြီ။ သင်သည် ထိုသို့သော အမှုနှင့် တွေ့၍ ခါးဆပ်သောစိတ်၊ နာကြည်းသော စိတ်ရှိရာ၏ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ငါ့အသည်းသည် နာ၏။ ငါ့အသည်းသည် နာ၏။ ငါ့နှလုံး အရေဖျားလည်း နာ၏။ ငါ့ အထံ၌ ငါ့နှလုံး ပူဆွေး၏။ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ မနေနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် တံပိုးမှုတ်သံနှင့် စစ်တိုက်သံကို ကြားရ၏။

၂၀ ပျက်စီးပြီ၊ ပျက်စီးပြီဟု အထပ်ထပ် ဟစ်ကြော်ရ၏။ တပြည်လုံး ပျက်စီးပြီ။ ငါ၏တံတို့သည် ခဏခြင်းတွင် ပျက်စီးကြပြီ။ ငါ၏ ကုလားကာတို့သည် ချက်ခြင်း ပျက်စီးကြပြီ။

၂၁ ငါသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အလံကို မြင်ရအံ့နည်။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး တံပိုးသံကို ကြားရအံ့နည်း။

၂၂ အကယ်စင်စစ် ငါ၏လူတို့သည် ထိုင်းမိုင်း၍ ငါ့ကို မသိကြ။ မိုက်သော သူငယ် ဖြစ်၍ ဉာဏ်မရှိကြ။ မကောင်းသော အမှုတို့၌ လိမ္မာကြ၏။ ကောင်းသော အမှုတို့ကို မပြုတတ်ကြ။

၂၃ ငါသည် မြေကြီးကို ကြည့်ရှု၍ လွတ်လပ်လဟာ ဖြစ်၏။ မိုဗမ်းကောင်ကင်ကိုလည်း ငါကြည့်ရှု၍ အလင်းမရှိ။

၂၄ တောင်တို့ကိုလည်း ငါကြည့်ရှု၍၊ သူတို့နှင့် တကွ ကုန်း ရှိသမျှတို့သည် တုန်လှုပ်လျက် နေကြ၏။

၂၅ ငါ ကြည့်ရှု၍ လူမရှိ။ မိုဗမ်းကောင်ကင် ငှက်အပေါင်းတို့သည် ပြေးကြပြီ။

၂၆ ငါကြည့်ရှု၍ ဝပြောသော ပြည်သည် တောဖြစ်လေပြီ။ မြို့များတို့သည် ပြိုပျက်လျက် ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရား ရှေ့၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ရှေ့၌ ထိုသို့သော အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ကြ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံး ပျက်စီးရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျက်စီးခြင်းကို ငါမဆီးတား။

၂၈ ထိုကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ညည်းတွားလိမ့်မည်။ မိုဗမ်းကောင်းကင်လည်း နက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ပြောပြီးမှ နောင်တ မရှိ။ ကြံပြီးမှ အကြံ မပျက်ရ။

၂၉ မြင်းစီးသူရဲနှင့် လေးကိုင် သူရဲတို့ ဟစ်သော

အသံကြောင့်၊ မြို့သား အပေါင်းတို့သည် တောအုပ်သို့ ပြေးသွားကြ၏။ ကျောက် ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ မြို့ ရှိသူတို့ကို စွန့်ပစ်၍ နေသောသူ တယောက်မျှ မရှိရ။

၃၀ သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ပြုလိမ့်မည်နည်း။ နိမောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်သော်၎င်း၊ ရွှေတန်ဆာကို ဆင်သော်၎င်း၊ သင်၏ မျက်နှာ စုတ်ပဲ့သည်တိုင်အောင် ဆေးသုတ်သော်၎င်း၊ သင်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို အချည်းနှီးပြု၏။ သင်၏ ရည်းစားတို့သည် သင့်ကို စွန့်၍၊ သင်၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။

၃၁ အကယ်စင်စစ် သားဘွားသော မိန်းမ ညည်းသံ၊ သားဦး ဘွားသော မိန်းမ၏ ဝေဒနာ ခံရာအသံ ကဲ့သို့၊ ဇိအုန် သတို့သမီး အော်ဟစ် သံကို ငါကြားရ၏။ ထိုသတို့သမီးက၊ အကျွန်ုပ်သည် အမင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ လူသတ် များကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် စိတ်ပျက်ပါ၏ဟု မိမိ လက်ဝါးကို ဖြန့်၍ ငိုကြွေးလျက်နေ၏။

၅

၁ ယေရုရှလင်မြို့ကို အပြစ်မှ ငါလွှတ်မည် အကြောင်း၊ တရားသဖြင့် ကျင့်သောမြို့သား၊ သစ္စာစောင့် သောမြို့သား တစုံတယောက်မျှ ရှိလျှင်၊ ထိုသူကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ မြို့လမ်းတို့၌ တောင်မြောက် ပြေး၍၊ ကျယ်သော အရပ်တို့၌ ရှာဖွေ ကြည့်ရှုကြလော့။

၂ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် မဟုတ်မမှန် ကျိန်ဆိုတတ်ကြ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ တရားကို ထောက်ရှုတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့ သည် ညှိုးငယ်သောစိတ် မရှိကြပါ။ ဖျက်ဆီးတော်မူ သော်လည်း၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြပါပြီ။ မိမိတို့မျက်နှာကို ကျောက်ထက်သာ၍ မာစေကြပါပြီ။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ငြင်းဆန်လျက်နေကြပါ။

၄ ငါကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူတို့သည် ဆင်းရဲသား ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော် ကို၎င်း၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကို၎င်း၊ မသိသောကြောင့် မိုက်ကြ၏။

၅ လူကြီးများ ထံသို့ ငါသွား၍ ပြောမည်။ သူတို့ သည် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကို၎င်း သိကြ၏ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ထမ်းဘိုးတော်ကို ချိုး၍၊ အနှောင် အဖွဲ့တော်တို့ကို ဖြတ်ကြပြီ။

၆ ထိုကြောင့်၊ တောမှ လာသော ခြင်္သေ့သည် သူတို့ကို သတ်လိမ့်မည်။ ညဦးယံ၌ လည်တတ်သော တောခွေးသည် သူတို့ကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ကျားသစ် သည် သူတို့မြို့ကို စောင့်၍၊ မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားသော သူအပေါင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်း ကိုက်ဖြတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်များ၍၊ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဖေါက်ပြန်ကြပြီ။

၇ ထိုသို့သော အပြစ်မှ သင့်ကို အဘယ်သို့ ငါ လွှတ်နိုင်သနည်း။ သင်၏ သားသမီးတို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍၊ ဘုရား မဟုတ်သောသူတို့ကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကြပြီ။ ငါသည် ဝစ္စာ ကျွေးသောအခါ သူတို့သည် ပြည်တန်ဆာ အိမ်၌ စည်းဝေး၍ မှားယွင်း ကြပြီ။

၈ ဝစ္စာ စားရသော မြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်း မယားတို့ကို တပ်သောစိတ်နှင့် ဟီကြပြီ။

၉ ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည် မစစ်ကြောဘဲ နေရမည်လော။ ထိုသို့သော အမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့ စိတ် ချင်ရဲမပြောထဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ မြို့ရိုးပေါ်သို့ တက်၍ ဖျက်ဆီးကြလော့။ ပျက်စီး ခြင်းကို မစဲစေကြနှင့်။ ခြေလက်တို့ကို ပယ်ရှင်းကြ လော့။ ထာဝရဘုရား ဆိုင်တော်မမူ။

၁၁ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ငါ့ထံ၌ ခံဘူးသော သစ္စာကို ဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား မရှိ။ ငါတို့ အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ်မရောက်ရ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို ငါတို့သည် မတွေ့ရကြ။

၁၃ ပရောဖက်တို့သည် လေသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌ နှုတ်ကပတ်တော် မရှိ။ သူတို့ ဟောပြောသည် အတိုင်း သူတို့ ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ငြင်းပယ်လျက် ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ပိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်၊ ငါ့စကားကို သင်၏ နှုတ်၌ မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ဤလူမျိုးကို ထင်းကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေ၍ သူတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့်မည်။

၁၅ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကို တိုက်စော့၍ လူတမျိုးကို ဝေးသော အရပ်က ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အားကြီးသော အမျိုး၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး၊ သူတို့ စကား

ကို သင်မသိ နားမလည်သောအမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၆ သူတို့ မြားတောင့်သည် ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်း တွင်းဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ အပေါင်းတို့သည် ခွန်အား ကြီးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် သင်၏ အသီးအနှံနှင့် သင်၏ မုန့်ကို စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးတို့ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သိုးနွားတို့ကိုလည်း စားကြ လိမ့်မည်။ သင်၏ စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင် ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်ခိုလှုံ၍ ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကိုလည်း တိုက်၍ လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့ရာတွင်၊ ထိုကာ၌ ငါသည် သင်၏ အမှုကို မဆုံးဖြတ်သေးဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ သူတို့ ကလည်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ငါတို့၌ ဤအမှု အလုံးစုံတို့ကို အဘယ် ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်၍၊ ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့၊ ကိုယ် မပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလိမ့်မည်ဟု သင်သည် သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်။

၂၀ ယာကုပ်အမျိုး နေရာ ယုဒပြည်၌ ဟောပြော ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊

၂၁ အိုမျက်စိ ရှိလျက်နှင့်မမြင်၊ နားရှိလျက်နှင့် မကြား၊ ဉာဏ်မဲ့သော လူမိုက်တို့၊ နားထောင်ကြလော့။

၂၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပင်လယ် မလွန်နိုင်အောင် ဆီးတားဘို့ရာ သဲကို ထာဝရ အပိုင်းအခြား ခန့်ထားသော ငါ့ကို သင်တို့သည် မကြောက်ကြသလော။ ငါ၏ ရှေ့တော်၌ မတုန်လှုပ် ကြသလော့။ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ထ၍မနိုင်၊ ဟုန်း၍ မကျော်မလွန်နိုင်သော်လည်း၊

၂၃ ဤလူမျိုးသည် ပြစ်မှား ပုန်ကန်သော သဘော ရှိ၍၊ အစဉ်ပုန် ကန်တတ်ကြ၏။

၂၄ အချိန်တန်မှ အရင် မိုဗ်းနှင့် နောက်မိုဗ်းကို ရွာစေ၍၊ အသီးအနှံ သိမ်းမြဲ သိမ်းရာ ကာလကို ငါတို့ အဘို့ သို့ထားတော်မူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ယခု ကြောက်ကြကုန်အံ့ဟု၊ သူတို့ သည် စိတ်နှလုံး ထဲ၌ မဆိုတတ်ကြ။

၂၅ သင်တို့ ဒုစရိုက်သည် ထိုသို့သော အရာတို့ကို လွဲ၍ သင်တို့ အပြစ်သည် သင်တို့၏ မင်္ဂလာကို ဆီးတားလေပြီ။

၂၆ ဝပ်လျက် နေသော မုဆိုးကဲ့သို့ ချောင်းမြောင်း

သော လူဆိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့တွင် ရှိကြ၏။ လူတို့ ကိုထောင်ခြင်းငှါ ထောင်ချောက်ကို ထားကြပြီ။

၂၇ ငှက်ထောင်အိမ်သည် ငှက်တို့နှင့် ပြည့်သကဲ့သို့ သူတို့ အိမ်သည်လှည့်စားခြင်း ပရိယာယ်နှင့် ပြည့်၏။ ထိုသို့ သူတို့သည် အားတိုးပွား၍ ရတတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။

၂၈ ဝလျက်၊ မျက်နှာပြောင်လျက် ရှိကြ၏။ ဆိုးသော သူတို့ထက် သာ၍ ဆိုးကြ၏။ တရားသဖြင့် မစီရင်ကြ။ မိဘ မရှိသော သူငယ်၏ အမှုကို စောင့်၍ အနိုင် မပေးကြ။ ဆင်းရဲသော သူဘက်၌ တရား သဖြင့် မစီရင်ကြ။

၂၉ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည် မစစ်ကြောဘဲ နေရမည်လော။ ထိုသို့သော အမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ စိတ်ချင်ရ မပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ အံ့ဩ ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြည်တော်၌ ပြုကြ၏။

၃၁ ပရောဖက်တို့သည် မဟုတ်မမှန် ဟောပြော ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝန်ခံ၍ အစိုးကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကို ငါ၏ လူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအမှု ဆုံးသောအခါ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆

၁ အို ဗယံမိန် အမျိုးသားတို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက ထွက်၍၊ လွတ်အောင် ပြေးကြလော့။ တေကောရွာ၌ တံပိုးမှုတ်ကြလော့။ ဗေသက္ကရင်ရွာ၌ မီးရှူးကို မြောက် ၍ ပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးဥဒ် တည်း ဟူသော ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း အရာသည် မြောက်မျက်နှာက ပေါ်လာ၏။

၂ အဆင်းလှ၍ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောသူ တည်း ဟူသော ဇီအုန် သတို့သမီးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။

၃ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးစုများပါလျက် သူတို့ထံ လာ၍၊ သူ့တဘက်ပတ်လည်၌ တဲဆောက်၍၊ အသီး အသီး မိမိတို့နေရာမှာ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။

၄ သူ့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ပြင်ကြလော့။ ထကြ။ မွန်းတည့် အချိန်၌ တက်သွားကြကုန်အံ့။ ငါတို့၌ ခက်လှ၏။ မွန်းလွဲပြီ။ မိုးခင်းချလေပြီ။

၅ ထကြ။ ည၌အခါ တက်သွား၍၊ သူ၏ဘုံမိမိမာန် တို့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲကြလော့။

ယေရုရှလင်မြို့ တဘက်၌ မြို့ရိုးကို ဖို့ကြလော့။ ဤ မြို့သည် ဆုံးမစရာ ကောင်းသောမြို့ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌ ညဉ့်ဆဲခြင်း သက်သက်ရှိ၏။

၇ စမ်းရေပေါက်ဝမှ ရေသည် စီးထွက် သကဲ့သို့၊ ထိုမြို့သည် ဒုစရိုက် ထွက်စေတတ်၏။ မြို့ထဲ၌ လူယူ ဖျက်ဆီးခြင်း အသံကို ကြားရ၏။ အနာများနှင့် ဒဏ်ချက်ရာများကို အစဉ် ငါမြင်ရ၏။

၈ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင့်ကို ငါရှုံ့ရှာမည်။ သင့်ကို ပယ်ရှင်း၍ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။

၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်နွယ်ပင်၌ အကျန်အကြွင်း ကို လိုက်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလ ၌ ကျန်ကြွင်းသော အရာကို လိုက်၍ အကျန်အစင် ဆွတ်ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးဆွတ်သော သူကဲ့သို့၊ သင်၏လက်ကို ခြင်တောင်းထဲသို့ တဖန် သွင်း ဦးလော့။

၁၀ သူတို့သည် နားထောင်မည် အကြောင်း၊ အဘယ်သူကို ငါပြော၍ သတိ ပေးရမည်နည်း။ သူတို့ နားသည် အရေးဖျားလှီးခြင်း မခံသော နားဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားမထောင်နိုင်ကြ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့ ကဲ့ရဲ့စရာ ဖြစ်၏။ ထို နှုတ်ကပတ်တော်ကို မနှစ်သက်ကြ။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ အမျက် တော်နှင့် ပြည့်ဝ၏။ အောင်၍ မနေနိုင်။ လမ်း၌ရှိသော သူငယ်များနှင့် စုဝေးသော လူပျိုများ အပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ လင်မယား အစုံကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသော သူနှင့် အိုလွန်းသော သူကို၎င်း သိမ်းသွားမည်။

၁၂ သူတို့ အိမ်နှင့်တကွ လယ်ယာ၊ မိန်းမတို့သည် သူတပါး လက်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါဒဏ်ခတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အငယ်ဆုံးသော သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွားကို ရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိသမျှ တို့သည် မုသာကို သုံးကြ၏။

၁၄ ချမ်းသာ မရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟု ပြောဆို လျက်၊ ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီး အနာကို ပေါ့လျော့စွာ ကုကြ၏။

၁၅ သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြုပြီးမှ

ရှက်ကြသလော့။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက် တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်နောက် တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လမ်းနားမှာ ရပ်၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ရှေးလမ်းဟောင်းတို့ကို ရှာဖွေ လျက်၊ ကောင်းသော လမ်းသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုလမ်းသို့ လိုက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ စိတ်နှလုံး သက်သာကြလိမ့်မည်။ သို့ရာ တွင်၊ ငါတို့သည် မလိုက်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၇ ငါကလည်း၊ တံပိုးပူတ်သံကို နားထောင်ကြ လောဟု ဆိုလျက်၊ သင်တို့ အပေါ်၌ ကင်းစောင့်တို့ကို ခန့်ထားသောအခါ၊ ငါတို့သည် နားမထောင် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ အို တပါးအမျိုးသားတို့၊ နားထောင် ကြလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ရှိနေသော ပရိသတ်တို့၊ သိမှတ်ကြလော့။

၁၉ အို မြေကြီးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤ လူမျိုးသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့တရားကို လည်း ငြင်းပယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အလိုအလျောက် ကြံစည်ခြင်း အကျိုးအပြစ် တည်းဟူသော၊ ကြီး စွာသော ဘေးဥပဒ်ကို၊ သူတို့ အပေါ်သို့ ငါသက် ရောက်စေမည်။

၂၀ ရှောပြည်မှ လောဗန်ကို၎င်း၊ ဝေးသောပြည်မှ မွှေးသောကြံကို၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါထံသို့ ဆောင် ခဲ့သနည်း။ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ငါအလို မရှိ။ ပူဇော်သောယဇ် အမျိုးမျိုးကို ငါမနှစ်သက်။

၂၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာတို့ကို ဤလူမျိုး ရှေ့မှာ ငါထားမည်။ အဘနှင့် သားတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ လိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်းနှင့် အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် အတူပျက်စီးကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုး တမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော လူမျိုးကို မြေကြီးစွန်းမှ ငါနိုးဆော် လိမ့်မည်။

၂၃ လေးနှင့် လှံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြတ် သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သနားခြင်းကရဏာ မရှိ။ သူတို့ စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ အို ဇိအုန် သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲ ကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်း လျက် မြင်းစီး၍၊ သင် ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုသိတင်းကို ငါတို့သည် ကြား၍ လက်အား လျော့ကြ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကို၎င်း၊ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို၎င်း ခံကြ၏။

၂၅ တောသို့ မထွက်ကြနှင့်။ လမ်းမှာ မသွားကြနှင့်။ ရန်သူ၌ ထားပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ ဘေးရှိ၏။

၂၆ အိုဝါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်း၍ပြာ၌ လူးလည်းလော့။ တယောက်တည်း သော သားသေသည်ကို ငိုကြွေးသကဲ့သို့၊ ငိုကြွေး၍ ပြင်းစွာမြည်တမ်းလော့။ လူယူဖျက်ဆီးသော သူသည် ငါတို့ကို ချက်ခြင်းတိုက်လိမ့်မည်။

၂၇ သင်သည် ငါ၏ လူမျိုးကျင့်သော အကျင့်လေ့ တို့ကို စစ်၍ သိမည်အကြောင်း၊ စစ်သောသူ အရာ၌ ရဲတိုက် ကဲ့သို့ သင့်ကို ငါခန့်ထား၏။

၂၈ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အလွန် ဖောက်ပြန်သော သူ၊ ကုန်းတိုက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ကြေးဝါနှင့် သံသက်သက်၊ ဖျက်တတ်သော အရာသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ဖိုကို မီးလောင်ပြီ။ ခဲလည်း ကုန်ပြီ။ စစ်သော သူသည် မှုတ်၍ အကျိုးကို မရ။ ညံ့သော အရာကို မထုတ်မပယ်နိုင်။

၃၀ ထိုသူတို့ကို ပယ်သော ငွေဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူ၏။

၇

၁ ထာဝရဘုရား၏ အထံတော်က နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊ သင်သည် ဗိမာန်တော် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက် ကြွေးကြော်ရမည် စကားဟူမူကား၊

၂ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဤတံခါးတို့ အတွင်းသို့ ဝင်သော ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။

၃ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘာသာ ဓလေ့နှင့် သင်တို့ အကျင့်များတို့ကို ပြုပြင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့ကို ဤအရပ်၌ ငါ နေစေမည်။

၄ ဤသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန် တော်ဖြစ်သတည်းဟု မုသာစကားကို ပြောသော သူတို့၌ မမှီဝဲကြနှင့်။

၅ သင်တို့ ဘာသာ ဓလေ့နှင့် သင်တို့အကျင့်များကို

စုံလင်စွာ ပြုပြင်လျှင်၎င်း၊ အမှုသည်ချင်းတို့ကို သေချာ စွာတရားသဖြင့် စီရင်လျှင်၎င်း၊

၆ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမကို မညှဉ်းဆဲ၊ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို ဤအရပ်၌ မသတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မချဉ်းကပ်ဘဲ နေလျှင်၎င်း၊

၇ သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့အား၊ ငါသည် အစဉ်မပြတ် ပေးသောပြည် တည်းဟူသော ဤအရပ် ဌာန၌ သင်တို့ကို ငါနေစေမည်။

၈ အကျိုးမရှိဘဲ မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ သင်တို့သည် ခိုလှုံကြ၏။

၉ သင်တို့သည် သူ့ဥစ္စာကိုခိုးလျက်၊ လူအသက်ကို သတ်လျက်၊ သူ့ မယားကို ပြစ်မှားလျက်၊ မဟုတ် မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုလျက်၊ ဗာလဘုရား ရှေ့၌ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ကိုယ် မသိဘူးသော အခြား တပါးသော ဘုရားတို့ နောက်သို့ လိုက်လျက်နှင့်၊

၁၀ ငါ၏ နာမဖြင့် သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၌၊ ငါ့ရှေ့မှာ ဝင်၍ ရပ်လျက်၊ ဤ ရွံရှာဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်နှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါပြီဟု လျှောက်ကြမည်လော။

၁၁ ငါ၏ နာမဖြင့် သမုတ်သော ဤအိမ်တော်ကို၊ သင်တို့သည် ထားပြတိုင်းကဲ့သို့ ထင်ကြသလော။ ဤအမှုကို ငါ့ကိုယ်တိုင် မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ရှေ့ဦးစွာငါ၏ နာမကို ငါတည်စေသောအရပ်၊ ရှိလောရွာ၌ရှိသော ငါ့အရပ် ဌာနသို့ သွား၍၊ ငါ၏ အမျိုး ဣသရေလလူတို့၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ထိုအရပ် ကို အဘယ်သို့ ငါပြုဘူးသည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။

၁၃ ယခုတွင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုသော ကြောင့်၎င်း၊ ငါသည် စောစော ထ၍ အထပ်ထပ် ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်၊ ငါခေါ်၍ သင်တို့သည် မထူးသောကြောင့်၎င်း၊

၁၄ ရှိလော ရွာကို ငါပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၏ နာမဖြင့် သမုတ်သော၊ သင်တို့ ခိုလှုံသော ဤအိမ်တော်၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော အရပ်ဌာနကို ငါ ပြုမည်။

၁၅ သင်တို့ ညီအစ်ကို ဖေရိမ်အမျိုးသား ရှိသမျှတို့ကို ငါနှင်ထုတ်သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါ့ထံမှ ငါနှင်ထုတ်မည်။

၁၆ သင်သည်လည်း ဤလူမျိုးအဘို့ ပဌနာ မပြုနှင့်။ သူတို့အဘို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ငါ့ကို မသွေးဆောင်နှင့်။ သင်၏ စကားကို ငါနားမထောင်။

၁၇ သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများတို့၌ ပြုကြသောအမှုကို မမြင်သလော။

၁၈ ငါ့ကို နှောင့်ရှက်မည် အကြံနှင့်၊ ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ မုန့်ပြားတို့ကို လုပ်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ သားတို့သည် ထင်းခွေကြ၏။ အဘတို့သည် မီးထည့်ကြ၏။ မိန်းမတို့သည် မုန့်နယ်ကြ၏။

၁၉ ထိုသို့ပြု၍ ငါ့ကို နှောင့်ရှက်ကြသလော။ မိမိတို့ မျက်နှာကို ဖျက်မည်အကြောင်း၊ မိမိတို့ ကိုယ်ကိုသာ နှောင့်ရှက်ကြသည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်၊ မြေအသီးအနှံ အပေါ်မှာ ငါသည် ဒေါသအမျက် မီးကို သွန်းလောင်း၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းဘဲ လောင်လိမ့်မည်။

၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ်များကို အခြားသောယဇ်များနှင့်အတူ ထား၍၊ အမဲသားကို စားကြလော့။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်များ အတွက် သူတို့ကို ငါမှာထားသည် မဟုတ်။

၂၃ ငါ မှာထားသောအရာ ဟူမူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏ လူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို စောင့်လိုသောငှါ၊ ငါစီရင်သမျှသော တရားလမ်းသို့ လိုက်ကြမည်ဟု မှာထား၏။

၂၄ သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကို မလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သော နှလုံး ခိုင်မာသည်နှင့် အညီ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ မျက်နှာ မပြု၊ ကျောခိုင်းလျက်နေ ကြ၏။

၂၅ သင်တို့အဘများသည် အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသော နေ့မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်၊ ငါသည် နေ့တိုင်း စောစောထ၍၊ ငါ၏ကျွန် ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်သော်လည်း၊

၂၆ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မနာ

မယူဘဲ နေ၍ မိမိတို့ လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသဖြင့်၊ အဘများထက် သာ၍ ဆိုးသွမ်းကြ၏။

၂၇ သင်သည် ဤစကား အလုံးစုံကို သူတို့အား ပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မထူးကြ။

၂၈ သို့ဖြစ်၍ သင်ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဆိုးမ၍ မနိုင်သော အမျိုးဖြစ်၏။ သစ္စာစကားကို မပြော၊ သစ္စာပျက်သော အမျိုးဖြစ်သည်ဟု သူတို့အား ပြောဆိုရမည်။

၂၉ သင်၏သစ္စာ ဆံပင်ကို ရိတ်၍ ပစ်လိုက်လော့။ မြင့်သော အရပ်၌ မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီ။ အမျက်တော် သင့်ရောက်သော အမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။

၃၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆိုးသောအမှုကို ပြုကြပြီ။ ငါ၏ နာမဖြင့် သမုတ်သော အိမ်တော်ကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီ။

၃၁ ငါ မမှာထား၊ ငါအလျှင်း အလိုမရှိသော်လည်း၊ သူတို့ သားသမီးများကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ဟိန္ဒူသား၏ ချိုင့်၌ ရှိသော တောဖက်ကုန်းတို့ကို တည်ကြပြီ။

၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုချိုင့်ကို တောဖက်ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ဟိန္ဒူသား၏ ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာ ချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ တောဖက်၌ မြေလွတ်မရှိသည် တိုင်အောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။

၃၃ ဤလူမျိုး အသေကောင်တို့သည် မိုမ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် တောသားရဲ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထို တိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မမောင်းရ။

၃၄ ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများတို့၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသော အသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံနှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး အသံကို ငါစေမည်။ တပြည်လုံးသည် လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ယုဒ ရှင်ဘုရင်တို့၏ အရိုး၊ များမတ်တို့၏ အရိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အရိုး၊ ပရောဖက်တို့၏ အရိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ အရိုးများကို သင်္ချိုင်းတွင်းများ အထဲက ထုတ်ပစ်၍၊

၂ ထိုသူတို့သည် ကြည်ညိုရာ၊ အမှုဆောင်ရာ၊ လိုက်သွားရာ၊ ရှာဖွေရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောနေ့၊ လ၊ ကောင်းကင် တန်ဆာရှေ့မှာ လှန်ထားကြလိမ့်မည်။ ထိုအရိုးတို့ကို မစုမပုံ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃ ငါနှင့် လိုက်ရာအရပ်ရပ်၌ ကျန်ကြွင်း၍၊ ဆိုးယုတ်သော ဤအမျိုးသားတို့သည် အသက်ကို အလိုမရှိ။ သေခြင်းကို အလိုရှိ၍ ရွေးချယ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဖိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန် သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လဲသော သူသည် နောက်တဖန် မထရသလော့။ လွဲသွားသော သူသည် နောက်တဖန်ပြန်၍ မလာရသလော့။

၅ ဤလူမျိုးတည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ဖောက်ပြန်ခြင်း အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဖောက်ပြန်ကြသနည်း။ မုသာကို စွဲလမ်းကြ၏။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ခိုင်မာစွာ ဆိုကြ၏။

၆ ငါစေ့စေ့ နားထောင်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်စွာ မပြောကြ။ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုမိသနည်းဟု ကိုယ် အပြစ်ကို မြင်၍ အဘယ်သူမျှ နောင်တ မရ။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မြင်းပြေးသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲ၍ တဟုန်တည်း ပြေးတတ်ကြ၏။

၇ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော တောငန်းသော်လည်း၊ မိမိအချိန်ကို သိတတ်၏။ ဥချိုး၊ တိတိ တွတ်၊ ဇရက်သော်လည်း၊ မိမိပြန်လာချိန်ကို မှတ်တတ်၏။ ငါ၏ လူမူကား၊ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူခြင်းကို နားမလည်တတ်။

၈ ငါတို့သည် ပညာရှိ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသည် ငါတို့၌ ရှိ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုရလိမ့်မည်နည်း။ အကယ်စင်စစ် စာရေးတို့၏ မုသာမှင်တံသည် မုသာ တရားကို လုပ်လေပြီ။

၉ ပညာရှိတို့သည် အရှက်ကွဲကြ၏။ ထိတ်လန့်၍ ကျော့ကွင်း ထဲသို့ ဝင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြပြီ။ သူတို့၌ ပညာမည်မျှ ရှိသနည်း။

၁၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သူတို့ မယားများကို သူတပါးတို့၌ ငါအပ်မည်။ သူတို့ လယ်ယာများကို သူတပါးတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အငယ်ဆုံးသောသူ

မှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မတရားသော စီးပွားကို ရှာကြ၏။ ပရောဖက် မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိသမျှတို့သည် မုသာကို သုံးကြ၏။

၁၁ ချမ်းသာ မရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟု ပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး အနာကို ပေါ့လျော့စွာ ကုကြ၏။

၁၂ သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော့။ အလျင်း မရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်နောက်တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နိမ့်ချခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ သူတို့ကို ငါရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးမည်။ စပျစ်နွယ်ပင်၌ စပျစ်သီးမရှိရ။ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးမရှိရ။ အရွက်လည်း ညှိုးနွမ်းရမည်အကြောင်း၊ လွှမ်းမိုးသောသူတို့ကို ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုင်လျက်နေကြသနည်း။ စုဝေးကြကုန်အံ့၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့များ အထဲသို့ ဝင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၍၊ ဆေးခါးနှင့် ရောသော ရေကို တိုက်တော်မူ၏။

၁၅ ငါတို့သည် ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းသောအရာ မပေါ်လာ။ သက်သာချိန်ကို မြော်လင့်သော်လည်း ဘေးသက်သက်ဖြစ်၏။

၁၆ သူ့မြင်း နှာခေါင်းရှုသံကို ဒန်ပြည်က ကြားရ၏။ သူ့မြင်းရဲဟိသံကို ကြား၍ တပြည်လုံး တုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့သည် ရောက်လာ၍၊ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ ရှိသမျှကို၎င်း၊ မြို့နှင့်တကွ မြို့သားတို့ကို၎င်း စား၍ မျိုကြ၏။

၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မန်းမှုတ်၍ မနိုင်သော မြွေ၊ ဆိုးသော မြွေများကို သင်တို့ ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကိုက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ငါဝမ်းနည်းခြင်း ပျောက်မည်အကြောင်း အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် စိတ်ပျက်လျက် နေရ၏။

၁၉ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး အော်ဟစ်သံကို ဝေးသောပြည်က ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဇီအန်မြို့၌ ရှိတော်မူသလော့။ မိမိရှင်ဘုရင်သည် မြို့ထဲ၌ ရှိတော်မူသလော့။

တက္ကန်းတနိုင်ငံနှင့် ဆိုင်သော အချည်းနှီးအရာ၊

ရုပ်တုဆင်းတု အားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်း။

၂၀ အသီးအနှံ သိမ်းရာ ကာလ လွန်ပြီ။ နွေကာလ ကုန်ပြီ။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ကြ။

၂၁ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးသည် နာသောကြောင့်၊ ငါလည်း နာရ၏။ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ် လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရ၏။

၂၂ ဂိလဒ်ပြည်၌ ဗာလဇံပင် အစေး မရှိသလော။ ထိုပြည်၌ ဆေးသမား မရှိသလော။ ရှိလျက်ပင် ငါ၏ လူမျိုး သတို့သမီးသည် အဘယ်ကြောင့် အနာမှ မထမြောက်သနည်း။

၉

၁ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးနှင့် ဆိုင်သော အသေ ကောင်များ အတွက်၊ ငါသည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ငိုရမည် အကြောင်း၊ ငါ့ ဦးခေါင်းသည် ရေသက်သက်၊ ငါ့မျက်စိ တို့သည် မျက်ရည်ထွက်သော စမ်းဖြစ်ပါစေသော။

၂ ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကို စွန့်၍ ထွက်သွားနိုင်အောင် တော၌ တဲစားခန်းရှိပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ သစ္စာပျက်သော အစည်းအဝေး ဖြစ်ကြ၏။

၃ သူတို့သည် မိမိတို့လျှာ တည်းဟူသော လေးကို မုသာနှင့် တင်ကြ၏။ သစ္စာတရားကို အမှီ မပြုဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာ လူကြီးဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောအမှု အပေါ်မှာ ဆိုးသောအမှုကို ထပ်၍ပြု ကြ၏။ ငါ့ကိုလည်း မသိမမှတ်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ လူတိုင်း မိမိအပေါင်းအဘော်ကို သတိပြုလော့။ မိမိညီအစ်ကိုကို မယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်း မိမိ ညီအစ်ကို အရာကို ဆက်ဆက်လုယူမည်။ အပေါင်း အဘော်ရှိသမျှတို့သည် သူ့အသရေကို ဖျက်မြဲဖျက် ကြလိမ့်မည်။

၅ အပေါင်းအဘော် ရှိသမျှတို့သည် တယောက်ကို တယောက် လှည့်စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကို မပြောဘဲ မုသာစကားကို ပြောခြင်းငှါ မိမိတို့လျှာကို သွန်သင်ကြပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုသော အားဖြင့် ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေကြပြီ။

၆ သင်၏ နေရာသည် မုသာအရပ်ရှိ၏။ အရပ်သား တို့သည် မုသာကြောင့် ငါ့ကို မသိလိုက်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သူတို့ကို အရည်

ကျိ၍ စုံစမ်းမည်။ သို့မဟုတ်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။

၈ သူတို့လျှာသည် သေစေတတ်သော မြားဖြစ်၏။ ပရိယာယ် စကားကို ပြောတတ်၏။ အပေါင်းအ ဘော်ချင်းတို့သည် နှုတ်ဖြင့် လောကဝတ်စကားကို ပြော၍ နှလုံးဖြင့် ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။

၉ ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါမစစ်ကြောဘဲ နေရ မည်လော။ ထိုသို့သော အမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့ စိတ်ချင်ရဲ မပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တောင်များ၊ လွင်ပြင်များတို့ အတွက် ငါသည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌ မီးလောင်သောကြောင့်၊ လူသည် မရှောက်မသွားရ။ သိုးနွားမြည်သံကို မကြားရ။ မိုးဗန်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် သားရဲတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီ။

၁၁ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေး နေရာတွင်းဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်း၊ လူ ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်။

၁၂ ဤအမှုကို နားလည်နိုင်သော ပညာရှိကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကို ခံ၍ ဤအမှု၏အကြောင်းကို ပြောနိုင်သောသူကား၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်သူမျှ ရောက်၍ မသွား နိုင်အောင်၊ တပြည်လုံးသည် တောကဲ့သို့ မီးလောင်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးသနည်း။

၁၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ သူတို့၌ ငါ ပေးသော တရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ စွန့်ပစ်၍၊

၁၄ မိမိတို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသို့၎င်း၊ မိရိုးဘလာ အတိုင်း ဗာလဘုရားတို့ နောက်သို့၎င်း လိုက်ကြ သောကြောင့်၊

၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးနှင့်ရောသော ရေကို တိုက်မည်။

၁၆ သူတို့ မသိ၊ ဘိုးဘေး မသိဘူးသော လူမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားစေမည်။ ရှင်းရှင်း မဖျက်ဆီးမှီတိုင် အောင်၊ သူတို့နောက်သို့ ထားဘေးကို စေလွှတ်မည်။

၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ခြင်ကြလော့၊ ငိုခြင်းသည်မ တို့ကို ခေါ်၍ လာကြစေ။ လိမ္မာသော မိန်းမတို့ ရှိရာ သို့ စေလွှတ်၍ လာကြစေ။

၁၈ ငါတို့သည် မျက်ရည်ကျ၍၊ မျက်ခမ်းထဲက တွေ့
တွေ့စီးထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အလျင်အမြန်
ပြု၍၊ ငါတို့ အတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြစေ။

၁၉ နားထောင်ကြ။ ဇိအုန်မြို့၌ ကြားရသော
ငိုကြွေးသံ ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အဘယ်မျှလောက်
လှယူ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသည်တကား။ သူတပါး
တို့သည် ငါတို့ နေရာများကို ဖြိုချသောကြောင့်၊
ငါတို့သည် ကိုယ်ပြည်ကို စွန့်၍ အလွန် မိန်းမောတွေ့
ကြသည်တကား။

၂၀ အို မိန်းမတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
တော်ကို နားထောင်၍၊ နှုတ်တော် ထွက်ကို နာယူ
ကြလော့။ သင်တို့၏ သမီးတို့အား ငိုကြွေးခြင်းကို
အသီးအသီး အပေါင်းအဘော်တို့အား မြည်တမ်း
ခြင်းကို၎င်း သွန်သင်ကြလော့။

၂၁ သေမင်းသည် ငါတို့ ပြတင်းပေါက်သို့ တက်၍၊
ငါတို့ ဘုံဖိမာန် ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ သူငယ်များကို လမ်းမှ
ပယ်ရှင်း၍၊ လူပျိုများကို ပွဲသဘင်ထဲက ဖျက်ဆီးလေပြီ။

၂၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ သေ
ကောင်တို့သည် လယ်ပြင်၌ နောက်ချေး ကဲ့သို့၎င်း၊
သိမ်းသူ မရှိ၊ ရိတ်သောသူ နောက်မှာ ကျန်ရစ်သော
ကောက်လှိုင်း ကဲ့သို့၎င်း ကျနေကြလိမ့်မည် ဟု
ကြားပြောလော့။

၂၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပညာရှိ
သောသူသည် မိမိ ပညာ၌ မဝါကြားစေနှင့်။ ခွန်အား
ကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အား၌ မဝါကြားစေနှင့်။
ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် မိမိဥစ္စာ၌ မဝါကြားစေနှင့်။

၂၄ ဝါကြားသောသူ မည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
တည်းဟူသော၊ ငါ့သဘောကို သိနားလည် ခြင်း၌သာ
ဝါကြားစေ။ ငါသည် ထိုအရာတို့၌ မွေ့လျော်သည် ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေဖျား
လှီးခြင်းကို ခံသောသူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံ
သောသူ၊

၂၆ အဲဒုတ္တုလူ၊ ယုဒလူ၊ ဧဒုံလူ၊ အမွန်အမျိုးသား၊
မောဘအမျိုးသား၊ ပါးမုန်းကို ရိတ်တတ်သော လူမျိုး၊
တော၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါ ဆုံးမရသော
အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု တပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ
ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်

လည်း၊ စိတ်နှလုံး အားဖြင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၀

၁ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အား
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို နားထောင်
ကြလော့။

၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သာသနာ
ပလူတို့၏ ဘာသာ ဓလေ့၌ မကျင်လည် ကြနှင့်။
သာသနာပလူတို့ ထိတ်လန့် ကြောက်တတ်သော
မိန်းမကောင်းကင် နိမိတ်တို့မှ မထိတ်လန့် မကြောက်
ကြနှင့်။

၃ လူအမျိုးမျိုးကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့တို့သည်
အချည်းနှီး ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊
သူတို့သည် တော၌ သစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲ၍၊ ပုဆိန်နှင့်
လုပ်တတ်သော လက်သမား၏ လက်လုပ်ရာ ဖြစ်
သောအရာကို၊

၄ ရွှေ ငွေနှင့် လှပစွာ ချယ်လှယ်ပြီးလျှင်၊ မလှုပ်ရှား
စေခြင်းငှါ သံချွန်ကို တူနှင့် ရိုက်ထားကြ၏။

၅ သူသည် စွန်ပလွံပင် ကဲ့သို့ ခိုင်မာ၍ စကား
မပြောတတ်။ မိမိ အလိုအလျောက် မသွားနိုင်သော
ကြောင့်၊ ထမ်း၍ သွားရ၏။ ထိုအရာတို့ကို မကြောက်
ကြနှင့်၊ အန္တရာယ်ကို မပြုနိုင်၊ ကျေးဇူးကိုလည်း မပြုနိုင်။

၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူ
မျှမတူပါ။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
နာမတော်သည်လည်း၊ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ကြီး
မြတ်တော်မူ၏။

၇ အို လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်သင့်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ် သူသည် မ
ကြောက်ဘဲ နေရပါမည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသော ပညာရှိ
အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော တိုင်းနိုင်ငံတို့၌၎င်း
ကိုယ်တော်နှင့်တူသောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မရှိပါ။

၈ သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း တိရစ္ဆာန်သဘော
နှင့်မိုက်သော သဘောရှိကြ၏။ သစ်သားသော်လည်း
မိုက်သော အယူအဆကို ဆုံးမတတ်၏။

၉ ထုလုပ်တတ်သောသူ၊ သွန်းတတ်သော သူ၏
လက်လုပ်ရာ ငွေပြားကို တာရှုမြို့မှ၎င်း ရွှေကိုလည်း
ဥဖတ်မြို့မှ၎င်း ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ပြာသောအထည်၊
မောင်းသော အထည်နှင့် ခြံတတ်၏။ လိမ္မာသောသူ
လုပ်ရာ သက်သက် ဖြစ်သတည်း။

၁၀ ထာဝရဘုရား မူကား၊ မှန်သော ဘုရား၊ အသက်
ရှင်သော ဘုရား၊ နိစ္စထာဝရဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။

အမျက်တော်ထွက်လျှင် မြေကြီး တုန်လှုပ်ရ၏။ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် အမျက်တော်ကို မခံနိုင်ကြ။

၁၁ သာသနာပလူတို့အား ပြောရသော စကားဟု မူကား၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို မဖန်ဆင်းသော ဘုရားတို့သည် ဤကောင်းကင် အောက်၊ ဤမြေကြီး ပြင်မှ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးတော် အားဖြင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော် အားဖြင့် လောကဓါတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဥာဏ်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ကြက်တော်မူပြီ။

၁၃ အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူသောအခါ၊ မိုဗ်းရေ အသံဗလံ ဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုဗ်းတိမ်ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုဗ်းရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေ တော်မူ၏။ လေကိုလည်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တို့ကို ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။

၁၄ လူမည်သည်ကား၊ မိမိဥာဏ် အားဖြင့် တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကို သွန်းသောသူတိုင်း မိမိ လုပ်သော ရုပ်တု အားဖြင့် မှောက်မှားလျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သွန်းသော ရုပ်တုသည် မုသာ ဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိ။

၁၅ ထိုသို့သောအရာတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသော အရာလည်း ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသည်ကာလ၌ ကွယ်ပျောက်ကြ လိမ့်မည်။

၁၆ ယာကုပ်အမျိုး၏ အဘို့သည် ထိုသို့သောအရာ နှင့်တူတော်မူမူ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် အဖွဲ့ခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား ပေတည်း။

၁၇ အို ရဲတိုက်၌ နေသောသူ၊ မြေပေါ်မှာ ရှိသော သင်၏ ဥစ္စာပရိကံများကို စုသိမ်းလော့။

၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုပင် ငါသည် လောက်လွဲစာကို ပစ်သကဲ့သို့၊ ပြည်သားများ ကို လောက်လွဲထဲက ပစ်၍၊ ရန်သူတို့ လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ညှဉ်းဆဲမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ငါသည် ချိုးဖျက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့ အနာပြင်းလှ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတွေ့သော ဤဒုက္ခဒေဒနာကို ဆက်ဆက်ခံရမည်ဟု ငါဆို၏။

၂၀ ငါ့တဲလည်း ပျက်၏။ ငါ့ကြိုး ရှိသမျှတို့လည်း ပြတ်ကြ၏။ ငါ့သား တို့လည်း ငါ့ထံမှ ထွက်သွား၍

ပျောက်ကြ၏။ နောက်တဖန် ငါ့တဲကို ဆောက်ရ သောသူ၊ ငါ့ကုလားကာတို့ကို ဆွဲကာရသောသူ မရှိ။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ သိုးထိန်းတို့သည် တိရစ္ဆာန် သဘောရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားကို မရှာဖွေသောကြောင့် အကြံ မမြောက်ကြ။ သိုးစု အပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြ၏။

၂၂ အသံကိုကြားရ၏။ အနီးသို့လာ၏။ ယုဒမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍ မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကြီးသော အသံဗလံသည် မြောက်မျက်နှာက လာ၏။

၂၃ အို ထာဝရဘုရား၊ လူသည် မိမိသွားရာ လမ်းကို အစိုးမရ။ သွားစဉ်အခါ မိမိ ခြေရာတို့ကို မစီရင် တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။

၂၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ တရားတော် အတိုင်းသာ ဆုံးမတော်မူပါ။

၂၅ ကိုယ်တော်ကို မသိသော တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို မငွေ့နာ မပြုသော အမျိုး အနွယ်တို့ အပေါ်သို့၎င်း အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်း တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ် အမျိုးကို အကုန်အစင် ကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။

၁၁

၁ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟုမူကား၊ ဤပဋိညာဉ် စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၂-၅ သင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား တို့အား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောပြော ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယနေ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ နို့နှင့်ပျားရည် စီးသောပြည် ကို ငါပေးမည်ဟု၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများ၌ ငါကျိန်ဆို သော သစ္စာဂတိကို စောင့်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ငါ မှာထားသမျှအတိုင်း ကျင့်ကြလော့ဟု၊ သံမီးဖို တည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့၏ ဘိုးဘေး များကို နှုတ်ဆောင်သောအခါ သူတို့၌ ငါ ထားသော ပဋိညာဉ်တရားစကားကို နားမထောင်သော သူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အာမင်ဟု လျှောက်၏။

၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ယုဒမြို့များ နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ လမ်းများတို့၌ ဟစ်ကြော်ရမည်

စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပဋိညာဉ်စကားကို နားထောင်၍ ကျင့်ကြလော့။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြ လော့ဟု၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်က ငါ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်၊ ငါသည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ဆုံးမသော်လည်း၊

၈ သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကို မလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သော မိမိတို့ စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်း ရှိသည် အတိုင်း၊ တယောက်မျှ မကြွင်း၊ လိုက်သွားကြသော ကြောင့်၊ ငါ မှာထား၍၊ သူတို့ မကျင့်သော ဤပဋိညာဉ် စကား အလုံးစုံတို့ကို၊ သူတို့ အပေါ်၌ ငါ သက်ရောက် စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြ၏။

၁၀ ငါ့ စကားကို ငြင်းပယ်သော ဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်များကို ပြုအံ့သောငှါ ပြန်သွားကြပြီ။ အခြား တပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုအံ့သောငှါ လိုက်သွား ကြပြီ။ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့် ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် တရားကို ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ဖျက်ကြပြီ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ မလွတ်နိုင်သော ဘေးအန္တရာယ်ကို သူတို့ အပေါ်၌ ငါ သက်ရောက်စေမည်။ သူတို့သည် ငါ့ကို အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ငါ နားမထောင်ဘဲ နေမည်။

၁၂ ထိုအခါ ယုဒမြို့သူ ရွာသားနှင့် ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့သည် နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ဘူးသော ဘုရားများ ထံသို့ သွား၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘေးရောက်ရာ ကာလ၌ ထိုဘုရားတို့သည် အလျှင်း ချမ်းသာမပေးဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၃ အို ယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များ အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားများ ရှိပါသည်တကား။ ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများ အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှက်ဘွယ်သော ရုပ်တု အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်များ၊ ဗာလ ဘုရား ရှေ့မှာ နုံ့သာပေါင်း ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်များကို တည်ကြပြီ။

၁၄ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဤလူမျိုး အဘို့ ပဌနာ မပြုနှင့်၊ သူတို့အဘို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုနှင့်၊ ဘေးရောက်သည် ကာလ၊ သူတို့ အော်ဟစ် သော စကားကို ငါနားမထောင်။

၁၅ ငါချစ်သော အစ်မသည် များစွာသော သူတို့နှင့်

မတရားသဖြင့် ပေါင်းဘော်၍၊ ဆိုးညစ်စဉ်တွင်၊ ငါ့ အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်း သော အမဲသားကို မပူဇော်ရ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုစဉ်တွင်ပင်၊ ဝမ်းမြောက်ပါသည်တကား။

၁၆ စိမ်းလန်းလှပ၍ကောင်းသောအသီးကို သီးသော သံလွင်ပင်ဟု၊ သင့်ကို ထာဝရဘုရား သမုတ်တော် မူ၏။ ကြီးသောအသံဗလံနှင့် ထိုအပင်ကို မီးရှို့တော် မူ၍၊ အခက်အလက်တို့သည် ကျွမ်းလောင်ကြ၏။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ဗာလဘုရား ရှေ့မှာ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ငါ့အမျက် ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ မိမိတို့ အဘို့ မကောင်းသောအမှု ကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်ကို စိုက်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌ အမှုရောက်မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူပြီ။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော် မူသောကြောင့် ငါသိရ၏။ သူတို့ ပြုသောအမှုများကို ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူပြီ။

၁၉ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသော သိုး သငယ်ယဉ် ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ သူတို့က၊ သူ၏နာမကို ရှင်းရှင်း ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အသီးအကင်း နှင့်တကွ အပင်ကို ရှင်းရှင်းဖျက်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာမှ သူ့ကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ ငါ့တဘက်၌ မကောင်းသော အကြံနှင့် ကြံစည်ကြောင်းကို ငါမသိ။

၂၀ နှလုံး ကျောက်ကပ်ကို စစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့အား အပြစ်ပေး တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်လိုပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမှုကို ကိုယ်တော်အား ကြားလျှောက်ပါပြီ။

၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာန သုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည် ငါတို့ လက်ဖြင့် မသေ ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် ပရောဖက် မပြုနှင့် ဆိုလျက်၊ သင်၏ အသက်ကို ရှာကြသောကြောင့်၊

၂၂ ငါသည် သူတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ လူပျိုတို့သည် ထားဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည် ငတ်မွတ်၍ သေကြလိမ့်မည်။

၂၃ တစုံတယောက်မျှ မကြွင်းရ။ ထိုသို့ စစ်ကြောရာ ကာလ တည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်ကို အာနသုတ် မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါ သက်ရောက်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၁၂

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် တရားစကားကို ဆွေးနွေးသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် တရားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပါမည်။ မတရားသော သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အကြံမြောက်ကြပါသနည်း။ အလွန် သစ္စာပျက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ချမ်းသာကြပါသနည်း။

၂ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို စိုက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အမြစ်ကျ၍ ကြီးပွားလျက် အသီးကို သီးကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ နှုတ်နှင့် နီး၍ နှလုံးနှင့် ဝေးတော်မူ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် သဘောတူကြောင်းကို စစ်ကြောတော်မူပြီ။ သိုးတို့ကို ထုတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမတရားသော သူတို့ကို အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲထုတ်တော်မူပါ။ သတ်ရသောနေ့ အဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူပါ။

၄ ပြည်သားများပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မြည်တမ်းရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော မြက်ပင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ညှိုးနွမ်းရပါအံ့နည်း။ ငါတို့ ခံရသော အကျိုးအပြစ်ကို ဘုရားသခင် မသိမမြင်ဟု ပြည်သားများ ဆိုသောကြောင့်၊ သားများနှင့် ငှက်များတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပါပြီ။

၅ သင်သည် ခြေသည်တို့နှင့် ပြိုင်ပြေး၍ မောလျှင် မြင်းတို့နှင့်အဘယ်သို့ ပြိုင်နိုင်မည်နည်း။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသောပြည်၌ မောလျှင်၊ ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေ ထဲမှာ အဘယ်သို့ ပြုလိမ့်မည်နည်း။

၆ သင်၏ညီ အစ်ကို၊ အဘ၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ပင် သင့်ကို သစ္စာပျက်၍၊ သင့် နောက်သို့ အော်ဟစ်လျက် လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ကောင်းသော စကားကို ပြောသော်လည်း မယုံနင်း။

၇ ငါသည် ကိုယ်အိမ်ကို စွန့်၍၊ ကိုယ် အမွေကို ပြစ်ထားပြီ။ ငါ အလွန်ချစ်သော အစ်မကို သူ၏ရန်သူ လက်သို့ အပ်နှံပြီ။

၈ ငါ့အမွေသည် တော၌ တွေ့သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ငါ့အား ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို ဟောက်သောကြောင့် ငါမုန်းလေ၏။

၉ ငါ့အမွေသည် ဇဘော သားရဲ ကဲ့သို့၊ ငါ့အား

ဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ ရှိသော သားရဲတို့သည် တိုက်ကြ၏။ လာကြ၊ တောသားရဲ အပေါင်းတို့၊ စည်းဝေးကြ၊ ကိုက်စားခြင်းငှါ လာကြစေ။

၁၀ များစွာသော သိုးထိန်းတို့သည် ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ ငါ ရထိုက်သော အဘို့ကို ကျော်နင်းကြပြီ။ ငါရထိုက်သော နှစ်သက်ရာ အဘို့ကို လူဆိတ်ညံရာတော ဖြစ်စေကြပြီ။

၁၁ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောကြောင့်၊ လူဆိတ်ညံ လျက်ရှိ၍၊ ငါ့အား ညည်းတွားလေ၏။ တပြည်လုံး ပျက်စီးသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ ပမာဏာမပြုတတ်။

၁၂ တော၌မြင့်သော အရပ်အလုံးစုံတို့ အပေါ်မှာ လူယက်သော သူတို့သည် တတ်ကြပြီ။ အကယ်စင်စစ် ပြည်စွန်း တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်သည် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှ ချမ်းသာမရ။

၁၃ သူတို့သည် ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို ကြ၍ ဆူးပင်ကိုသာ ရိတ်ကြ၏။ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားသော်လည်း ကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် အရှိန်ကြောင့်၊ မိမိတို့ခံရသော အကျိုးကို ထောက်၍ ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ ပေးသနား၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး ပိုင်ထိုက်သော အမွေကို ထိခိုက်သော၊ ငါ၏ အိမ်နီးချင်း ဆိုးအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့ပြည်ထဲက ဝါနှုတ်မည်။ သူတို့ထဲကလည်း ယုဒ အမျိုးကို ဝါနှုတ်မည်။

၁၅ နှုတ်ပြီးမှ တဖန် ငါသနား၍၊ အသီးအသီးတို့ကို မိမိတို့ ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ မိမိတို့ နေရင်းပြည်သို့ ငါ ပြန်ပို့မည်။

၁၆ ဗာလဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို သွန်သင် ဘူးသည် နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု ငါ၏နာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းငှါ၊ ငါ့လူမျိုး၏ ဘာသာ ဓလေ့ကို ကြိုးစား၍ သင်လျှင်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲ၌ သူတို့ကို ငါ တည်စေမည်။

၁၇ သို့မဟုတ်၊ နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ နားမထောင်သော လူမျိုးကို ငါသည် ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ချည်ခါးပန်းကို သွား၍ ယူပြီးလျှင်၊ ခန်း၌ စည်းလော။ ရေနင့် မလျှော်ရဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူသော စကားတော် အတိုင်း။

၂ ငါသည် ခါးပန်းကို ယူ၍ ခါး၌ စည်းလေ၏။
 ၃ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယ အကြိမ် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လျှင်၊
 ၄ သင်သည် ခါး၌ စည်းသော ခါးပန်းကို ယူပြီးလျှင်၊ ဥပရတ် မြစ်သို့ ထသွား၍၊ ကျောက်တွင်း၌ ဝှက်ထားလော့ဟု၊
 ၅ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ငါသည် သွား၍ ဥပရတ်မြစ်နားမှာ ဝှက်ထား၏။
 ၆ ထိုနောက်၊ ကာလ အင်တန်ကြာပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ထ၍ ဥပရတ်မြစ်သို့ သွားလော့။ ထိုမြစ်နားမှာ ငါ့အမိန့်တော်နှင့် ဝှက်ထားခဲ့ပြီးသော ခါးပန်းကို ထုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ငါသည်လည်း ဥပရတ်မြစ်နားသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဝှက်ထားရာအရပ်၌ တူး၍ ခါးပန်းကို ထုတ်သောအခါ၊ ခါးပန်းသည် ဆွေးမြေ့၍ အသုံးမရဖြစ်၏။
 ၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ၉ ထိုနည်းတူ၊ ယုဒပြည်၏ ထောင်လွှားခြင်းကို ငါရှုတ်ချမည်။ ယေရုရှလင်မြို့၏ ထောင်လွှားခြင်းကို အလွန် ရှုတ်ချမည်။
 ၁၀ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိစိတ်နှလုံး ခိုင်မာသော သဘောအတိုင်း ကျင့်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ လိုက်သွားသော ဤလူဆိုးမျိုးသည်၊ အသုံးမရသော ဤခါးပန်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၁၁ ခါးပန်းသည် လူ၏ခါး၌ မှီဝဲသကဲ့သို့ ဣသရေလ အမျိုးရှိ သမျှတို့နှင့် ယုဒအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ငါ၏လူမျိုး၊ ဘွဲ့နာမ၊ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ၌ မှီဝဲစေသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ တဖန် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ သားရေဘူး ရှိသမျှတို့သည် စပုတ်ရည်နှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်သည် သူတို့အား ပြောလော့။ သူတို့ ကလည်း၊ သားရေဘူး ရှိသမျှတို့သည် စပုတ်ရည်နှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ ငါတို့ မသိသလော့ဟု ပြန်ပြောကြလျှင်၊
 ၁၃ သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင် မှစ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ရှိသမျှတို့နှင့် ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ယစ်မှုခြင်းနှင့် ငါပြည့်စေမည်။

၁၄ ညီအစ်ကိုချင်း၊ သားအဘချင်းတို့ကို ငါထိခိုက်စေမည်။ ငါသည် ကရုဏာမရှိ၊ မနှမြော၊ မကယ်မဘဲ၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ သင်တို့သည် နားထောင် နာယူကြလော့။ ထောင်လွှားသောစိတ် မရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိ၏။
 ၁၆ မိုလမ်းမချုပ်မှို၊ မိုက်သော တောင်ပေါ်မှာ သင်တို့သည် ထိခိုက်၍ မလဲမှို၊ အလင်းကို မြော်လင့်သော အခါ၊ သေမင်းအရိပ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ကို ဖြစ်စေတော်မူမှို၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။
 ၁၇ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်မူကား၊ သင်တို့ မာနကြောင့်၊ ငါ့ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မထင်ရှားသော အရပ်၌ ငိုကြွေးမည်။ ထာဝရဘုရား၏ သိုးစုကို သိမ်းသွားသောကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိလည်း အလွန် ငို၍ မျက်ရည်ကျမည်။
 ၁၈ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ်ချ၍ ထိုင်ကြလော့။ သင်တို့၌ ဘုန်းကြီးသော သရဖူသည် သင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်မှ ဆင်းရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့အား ပြောလော့။
 ၁၉ တောင်ဘက်မြို့တို့ကို ပိတ်ထား၍ အဘယ်သူမျှ မဖွင့်ရ။ ယုဒပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။ အကုန်အစင် သိမ်းသွားကြပြီ။
 ၂၀ မြောက်မျက်နှာ ကလာသော သူတို့ကို မျှော်၍ ကြည့်လော့။ သင့်အား ငါပေးသော သိုးစု၊ လှသော သိုးစုသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။
 ၂၁ သင်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ အဘယ်သို့ ပြောလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုးတရ ပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင် အကြံပေးပြီ။ သားဘွားသောမိန်းမ ခံရသော ဝေဒနာကို သင် ခံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။
 ၂၂ သင်က လည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအမှုရောက်သနည်းဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မေ့လျှင်၊ သင်၏ အပြစ်များသောကြောင့်၊ သင့် အဝတ်ကို ချွတ်ရ၏။ ခြေနှင်းကိုလည်း မစီးရ။
 ၂၃ အဲသယောပိ လူသည် မိမိအရေ၏ အဆင်းကို၎င်း၊ ကျားသစ်သည် မိမိ အကွက်အကျားတို့ကို၎င်း ပြောင်းလဲနိုင်သလော့။ ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုလေ့ရှိသော သူတို့သည်၊ သုစရိုက်ကို ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ ဖွဲ့ကို လေပြင်းတိုက်လွှင့် သကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို ငါလွှင့်စေမည်။

၂၅ သင်သည် ငါ့ကို မေ့လျော့၍၊ မုသာ၌ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ သင့်အဘို့ ငါတိုင်းထွာ၍ ပေးလတံ့သော အဝန်းအတာကား ဤသို့တည်း။

၂၆ ထိုသို့ နှင့်အညီ သင်ရှက်စရာအကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ အဝတ်ကို ငါဖွင့်လှစ်၍ ပြမည်။

၂၇ သင်၏ မျောက်မထားခြင်း၊ ဟိမြည်ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်၏ ညစ်ညူးခြင်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ လယ်ပြင်၌၎င်း ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ငါ သိမြင်၏။ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းကို မရောက်ဘဲ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ မိုမ်းပျက်သောအမှုကို ရည်မှတ်၍၊ ယေရမိ သို့ ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား၊

၂ ယုဒပြည်သည် ညည်းတွား၏။ မြို့တံခါးတို့၌ မြည်တမ်းသော အသံရှိ၏။ နက်သော အဝတ်ကို မြေတိုင်အောင် ဝတ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ငိုကြွေးခြင်းအသံသည် တက်လေ၏။

၃ မှူးမတ်တို့သည် မိမိ သူငယ်တို့ကို ရေခပ်စေလွှတ်၍၊ သူငယ်တို့သည် ရေကျင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ ရေကိုမတွေ့။ အိုးသက်သက်ကိုသာ ဆောင်ခဲ့လျက် ပြန်လာကြ၏။ ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် ရှက်ကြောက် မှိုင်တွေ့ကြ၏။

၄ မိုမ်းပြတ်၍ မြေအက်ကဲ့သောကြောင့်၊ လယ်လုပ်သော သူတို့သည် ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် ရှက်ကြောက်ကြ၏။

၅ သမင်မသည် လယ်ပြင်၌ မွေးသော အခါ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သားငယ်ကို စွန့်ပစ်၏။

၆ မြည်းရိုင်းတို့သည် မြင့်သော အရပ် ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မြေခွေးကဲ့သို့ လေကို ရှူကြ၏။ မြက် မရှိသောကြောင့် သူတို့ မျက်စိပျက်လေ၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်တို့ တဘက်၌ သက်သေခံသော်လည်း၊ နာမတော်ကို ထောက်၍ စီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိမ်ဖန် များစွာ ဖောက်ပြန်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။

၈ အို ဣသရေလ အမျိုး၏ မြော်လင့်စရာ အကြောင်း၊ အမှုရောက်သော ကာလ ကယ်တင်တော်

မူသော သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ပြည်၌ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တညဉ့်သာ အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်သော ခရီးသွား ကဲ့သို့၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တော်မူသနည်း။

၉ မိန်းမော တွေဝေသောသူ ကဲ့သို့၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောသူရဲ ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တော်မူသနည်း။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၀ ဤလူမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူတို့သည် လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလွန် အလိုရှိကြ၏။ မိမိတို့ ခြေကို မချုပ်တည်းကြ။ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော် မမူ။ သူတို့ ပြုသော ဒုစရိုက်ကို အောက်မေ့၍၊ သူတို့ အပြစ်များကြောင့် စစ်ကြောတော်မူမည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုး အဘို့ မေတ္တာပို့၍ ဆုမတောင်းနှင့်။

၁၂ သူတို့သည် အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့အော် ဟစ်သံကို ငါနားမထောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုသော်၎င်း၊ ပူဇော်သက္ကာကိုသော်၎င်း ဆက်ကပ်သောအခါ ငါလက်မခံ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့်၊ သူတို့ကို ငါ ဆုံးစေမည်ဟု ဝိမိန့်တော်မူလျှင်၊

၁၃ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့သည် ထားဘေးကို မတွေ့ကြ။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သင်တို့ ရှိရာသို့ မရောက်ရ။ ဤအရပ်၌ မြေသော ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ဤသူတို့အား ဟောပြောကြောင်းကို ငါလျှောက်သောအခါ၊

၁၄ ထာဝရ ဘုရားက၊ ထိုပရောဖက်တို့သည် ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ မုသာကို ဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါ မစေလွှတ်၊ မမှာထား၊ ဗျာဒိတ် မပေး။ သူတို့ ဟောပြောချက်တို့သည် မျက်စိကို လှည့်ခြင်း၊ နတ်ပူးခြင်း၊ အချည်းနှီး ကြံစည်ခြင်း၊ မိမိဥာဏ် အတိုင်း လှည့်စားခြင်းသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး မရှိရဟု၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ကိုယ်အလို အလျောက်ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။

၁၆ သူတို့၏ တရားနာ ပရိသတ်တို့သည် ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ မယား သားသမီးတို့နှင့်တကွ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ထားဘေးကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့ လမ်းထဲသို့ ပစ်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့၏ အပြစ်ကို သူတို့ အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်းမည်။

၁၇ သင်သည်လည်း သူတို့အား ပြောရမည့်စကား ဟူမူကား၊ ငါသည် နေ့ညဉ့်မပြတ် မျက်ရည်ကျရမည်။ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးသည် အလွန် ပြင်းစွာသော ဒဏ်ချက်ကို ခံရ၍ အရိုးများကျိုးလေပြီ။

၁၈ ငါသည် မြို့ပြင်သို့ သွားသောအခါ သတ်သော အသေကောင်များကို တွေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ ဝင်သော အခါ ငတ်မွတ်၍ နာကျင်စွာ ခံရသောသူများကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မသိဘဲ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ကြ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်သည် ယုဒပြည်ကို အကုန်အစင် ပယ်တော်မူသလော။ ဇိအုန်မြို့ကို စက်ဆုတ် ရွံရှာ တော်မူ သလော။ ချမ်းသာမရအောင် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကို မရကြပါ။ ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ဘေးနှင့်သာ တွေ့ရကြပါ၏။

၂၀ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ် ဒုစရိုက်များနှင့် ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကို ဝန်ချပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။

၂၁ ကိုယ်တော်၏ နာမကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စက်ဆုတ်ရွံရှာတော် မမူပါနှင့်။ ဘုန်းတော် ပလွင်၏ အသရေကို ရှုတ်ချတော် မမူပါနှင့်။ အောက်မေ့တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်တော်ကို ဖျက်တော် မမူပါနှင့်။

၂၂ သာသနာပလူတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု ဆင်းတု တို့တွင် မိုဗမ်းရွာစေနိုင်သောသူ ရှိပါသလော။ မိုဗမ်း သည် အလိုလို ရွာနိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သာလျှင် တတ်နိုင် တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ မောရှေနှင့် ရှမ္မေလသည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆုတောင်းသော်လည်း၊ ဤလူမျိုးကို ငါမသနား။ ငါ ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်လော့။

၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အရပ် သို့ထွက်သွား ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင် ကလည်း၊ သေတန်သော သူတို့သည် သေခြင်းသို့၎င်း၊ ကွပ်မျက် တန်သော သူတို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ငတ်မွတ် တန်သော သူတို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့၎င်း၊ သိမ်းသွား ချုပ်ထား တန်သော သူတို့သည် သိမ်းသွားချုပ်ထား တန်ခြင်းသို့၎င်း ထွက်သွားကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။

၃ သူတို့ကို သတ်ရသောထား၊ ဆွဲဖြတ်ရသောခွေး၊ ကိုက်စားရသော မိုဗမ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် သားရဲ တည်းဟူသော ရန်သူလေးမျိုးကို သူတို့ တဘက်၌ ငါခန့်ထားမည်။

၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇက်သား မနာရှေမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ အ နှောင့်အရှက်ကို ခံစေမည်။

၅ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကိုအဘယ်သူ သနား လိမ့်မည်နည်း။ သင်နှင့်အတူ အဘယ်သူ ညည်းတွား လိမ့်မည်နည်း။ သင့်ကို ကျန်းမာ၏လောဟု မေးအံ့ သောငှါ၊ အဘယ်သူ လမ်းလွဲ လိမ့်မည်နည်း။

၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်၍ ဆုတ်သွားပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍ သင့်ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည် နောင်တရ၍ ငြီးငွေ့ပြီ။

၇ ပြည်တံခါး၌ သူတို့ကို စံကောနှင့် ငါလှေ့မည်။ သူတို့ သားသမီးများကို ငါရှုံးစေမည်။ ငါ၏ လူမျိုးသည် မိမိ လိုက်သွားသော လမ်းမှ မပြန်လာသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။

၈ သူတို့ မုတ်ဆိုးမတို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့် အမျှမက၊ ငါ့ရှေ့မှာ များပြားကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့် ချိန်၌အမိကို တိုက်ဖျက်သော လုလင်ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လုပ်ကြံခြင်းကို ချက်ခြင်း ဖြစ်စေမည်။

၉ သား ခုနစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်သော မိန်းမသည် အားလျော့၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ညအချိန် မရောက်မှီ သူ၏ နေဝင်လေ၏။ သူသည် ရှက်ကြောက် မှိုင်တွေ လျက် နေရ၏။ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကိုလည်း၊ ရန်သူတို့ ရှေ့မှာ၊ ထား၌ ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အို မိခင်၊ ငါ၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ မိခင်သည် တပြည် လုံး ရန်တွေ့သောသူ၊ ငြင်းဆန်သောသူဖြစ်သော ငါ့ကို

ဘွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည် သူတပါးကို အတိုးနှင့် မချေး။ သူတပါးသည်လည်း ငါ့ကို အတိုးနှင့်မချေး။ သို့သော်လည်း၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ငါ့ကိုကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါချမ်းသာပေးမည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ ညဉ့်အခါခြင်းကို ခံရသောကာလ၌၊ ရန်သူသည် သင့်ထံမှာ တောင်းပန်မည်အကြောင်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါ စီရင်မည်။

၁၂ သံချင်း တိုက်သောအခါ မြောက်ပြည်သံကို၎င်း၊ သံမဏိကို၎င်း ချိုးနိုင်သလော။

၁၃ သင်၏ပြည် တရောက်လုံး၌ သင်ပြုသော အပြစ်များကြောင့်၊ သင်၏ ဥစ္စာဘာဏ္ဍာကို အတိုး မခံဘဲ လူယူသော သူတို့လက်သို့ ငါပေးမည်။

၁၄ သင်မသိသောပြည်သို့ ရန်သူနှင့် အတူ သင့်ကို ငါ သွားစေမည်။ သင်တို့ကို လောင်သော မီးသည် ငါ့အမျက်အားဖြင့် ရှို့လျက် ရှိ၏။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့လျက် အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညဉ့်အခါ သူတို့ကို တရားသဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကို သည်းခံ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် အတွက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တွေ့သော နှုတ်ကပတ်တော်စကားကို ခံယူပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ဝေါ် ပါ၏။

၁၇ ပွဲခံသောသူ အစည်းအဝေး၌အကျွန်ုပ် မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်း အမှုကို မပြုပါ။ လက်တင်တော်မူသောကြောင့်၊ တယောက်တည်း ထိုင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်စေတော်မူပြီ။

၁၈ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဝေဒနာသည် အဘယ်ကြောင့် မြဲပါသနည်း။ မပျောက်လို၊ မပျောက်နိုင်သော အနာကို အဘယ်ကြောင့် ခံရပါသနည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ပျောက်တတ်၍၊ လှည့်စားသော ရေကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်တော်မူပါသည်တကား။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ပြန်လာလျှင်၊ သင့်ကို ငါဆောင်ခွဲ၍၊ သင်သည် ငါ၏ အမှုကို ထမ်းရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ်သော အရာနှင့် ယုတ်သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြား

ခွဲထားလျှင်၊ ငါ့နှုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်သည် သူတို့ ရိုရာသို့ ပြန်၍ မသွားရ။

၂၀ ငါသည်လည်း သင့်ကို ဤလူမျိုးတဘက်၌ ခိုင်ခံ့သောကြေးငါ မြို့ရိုးဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်ကို တိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ ငါသည် သင့်ကို နှုတ်ယူကယ်တင်ခြင်းငှါ သင့်ဘက်၌ နေမည်။

၂၁ လူဆိုးလက်မှ သင့်ကို ငါနှုတ်၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူတို့ လက်မှ ရှေးယူမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ငါ့ဆီသို့ ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊

၂ သင်သည် ဤအရပ်၌ စုံဘက်ခြင်းကို မပြုရ။ သားသမီးကို မဘွားမမြင်ရ။

၃ ဤအရပ်၌ ဘွားမြင်သော သားသမီးများကို၎င်း၊ သူတို့ မိဘများကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၄ ထိုသူတို့သည် ဆိုးသော သေခြင်းဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မြည်တမ်း၍ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထားဘေးနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အသေကောင်တို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာတို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မသာအိမ်သို့ မဝင်နှင့်။ သေသော သူတို့ အတွက် ဝိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းငှါ မသွားနှင့်။ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်း တည်းဟူသော မေတ္တာကရုဏာကို ဤလူမျိုးမှ ငါ ပယ်ရှင်းမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်တို့သည် သေရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ ကိုယ်ကို ကိုယ်ရှုနခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုလည်း မပြုရ။

၇ သေသောသူတို့ အတွက် စိတ်မသာညည်းဘွားသောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ မသာပွဲကို မလုပ်ရ။ မိဘသေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသော ခွက်ဖလားကို မပေးရ။

၈ ထိုနည်းတူ၊ စားသောက်ပွဲခံရန် အိမ်သို့ မဝင်နှင့် သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ မစားမသောက်နှင့်။

၉ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

ဤအရပ်၌ ဝမ်းမြောက်သော အသံ၊ ရွှင်လန်းသော အသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး အသံကို သင်တို့ လက်ထက်၊ သင်တို့ မျက်မှောက်တွင် ငါ စေမည်။

၁၀ သင်သည် ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို ဤလူများ အား ကြားပြော၍ သူတို့ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော ဘေးဒဏ်ကို ငါတို့အား အဘယ်ကြောင့်စီရင် တော်မူသနည်း။ ငါတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ငါတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးကြသောအခါ။

၁၁ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍၊ အခြား တပါးသော ဘုရား နောက်သို့ လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သဖြင့် ငါ့ကို စွန့်ပစ်၍၊ ငါ့တရားကို မစောင့်သောကြောင့်၎င်း၊

၁၂ ဘိုးဘေးကျင့်သော အကျင့်ထက်၊ သင်တို့သည် သာ၍ ဆိုးသော အကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိတို့ဆိုးသော စိတ်နှလုံး၊ ခိုင်မာသော သဘောသို့ လိုက်သောကြောင့်၎င်း၊

၁၃ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ ဘိုးဘေး မသိသောပြည် သို့ ဤပြည်ထဲကသင်တို့ကို ငါနှင်လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ငါ၏ကျေးဇူးကို မခံရ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ဝတ်ပြုကြမည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ် ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် ဟူ၍၊ မကျိန်ဆိုဘဲ။

၁၅ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မြောက်ပြည် မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည် ရှိသမျှတို့မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆို ရသော ကာလသည် နောက်တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ သူတို့ကို ငါ တဖန် ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် တံငါ အများတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဤလူမျိုးကို များစေ မည်။ ထိုနောက်၊ မုဆိုး အများတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောင်ကြီးတောင်ငယ်၊ ချောက်ကြား တို့၌ ရှာစေမည်။

၁၇ သူတို့ သွားသမျှသော လမ်းတို့ကို ငါသည် ကြည့်ရှု လျက်နေ၏။ သူတို့သည် ငါ့ မျက်ကွယ်၌

သွားကြသည် မဟုတ်။ သူတို့၏ ဒုစရိုက်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဝှက်၍ မထားနိုင်။

၁၈ သူတို့သည် ငါ့ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ အမွေ ခံသော မြေကို သူတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အသေကောင်တို့နှင့် ပြည့်စေသောကြောင့်၊ သူတို့၌ နှစ်ဆသော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်။

၁၉ အကျွန်ုပ် အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ် ရဲတိုက်၊ အမှု ရောက်သော နေ၌ အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ တပါးအမျိုးသားတို့က၊ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် မုသာ၊ အနတ္တ၊ အချည်းနှီးသော အရာတို့ကို အမွေခံ ကြပါပြီဟု၊ မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော် ထံသို့ လာ၍ လျှောက်ကြပါ လိမ့်မည်။

၂၀ လူသည် ဘုရား မဟုတ်သော ဘုရားတို့ကို ကိုယ်အဘို့လုပ်ရမည်လော။

၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် ယခုတခါ သူတို့ကို သတိပေး၍ ငါ့လက်နှင့် ငါ့တန်ခိုးကို ဘော်ပြသော အားဖြင့်၊ ငါ့ နာမသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြ လိမ့်မည်။

၁၇

၁ ယုဒ အမျိုး၏ အပြစ်သည် သံကဉာဏ်၊ စိန်ခွန် နှင့် သူတို့ နှလုံးပြား၌၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိ၌၎င်း အက္ခရာတင်၍ မှတ်သားလျက်ရှိ၏။

၂ သူငယ်တို့ပင် မြင့်သော တောင်ပေါ်၊ စိမ်းသော သစ်ပင်နားမှာ ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အာရှရပင်များ ကို အောက်မေ့တတ်ကြ၏။

၃ အချင်း ငါ၏တောင်၊ လယ်၌ရှိသော သင်၏ ဥစ္စာ နှင့် သိုထားသမျှသော ဥစ္စာကို၎င်း၊ ပြည်တရောက် လုံး၌ သင်ပြစ်မှားရာ၊ မြင့်သော အရပ်တို့ကို၎င်း၊ လူယူသော သူတို့ လက်သို့ ငါအပ်မည်။

၄ သင့် ကိုယ်တိုင်လည်း ငါပေးသော အမွေမှ ရွေ့သွားရလိမ့်မည်။ သင် မသိသော ပြည်တွင်၊ ရန်သူ လက်၌ သင့်ကို ငါကျွန်ခံစေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အစဉ်လောင်သော ငါ၏ အမျက်မီးကို သင်တို့သည် မွေးကြပြီ။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူကို ကိုးစား၍ လူသတ္တဝါကို အမှီပြုသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက်သွားသော သူသည် ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်၏။

၆ ထိုသူသည် လွင်ပြင်၌ ရှိသော သစ်ပင်ခြောက် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကျိုး ရောက်ကြောင်းကို မသိရ။

အဘယ်သူမျှ မနေသော ဆားမြေ၊ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင်၌ နေရလိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို မိမိ ကိုးစားရာအကြောင်း ဖြစ်စေသော သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံအပ်သောသူဖြစ်၏။

၈ ထိုသူသည်ကား၊ ရေရှိသော အရပ်၌ စိုက်၍ မြစ်နားမှာ အမြစ်ဖြာသဖြင့်၊ ပူသောအရှိန် ရောက်ကြောင်းကိုမသိ၊ အရွက် မညှိုးနွမ်း၊ မိုဗုံးခေါင်သော ကာလ၌ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘဲ၊ အစဉ်အမြဲ အသီးကို သီးတတ်သော အပင်နှင့် တူ၏။

၉ စိတ်နှလုံးသည် ခပ်သိမ်းသော အရာထက် စဉ်းလဲတတ်၏။ အလွန် ယိုယွင်းသော သဘောရှိ၏။ စိတ်နှလုံး သဘောကို အဘယ်သူ သိနိုင်သနည်း။

၁၀ ငါ ထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့ အကျင့်အတိုင်း၊ မိမိတို့ ခံထိုက်သော အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်းငှါ၊ နှလုံး ကျောက်ကပ်တို့ကို စေ့စေ့စစ်ကြောတတ်၏။

၁၁ ကောရငှက်သည် မိမိ မဉ္ဇူသောဥကို ဝပ်သကဲ့သို့၊ မတရားသဖြင့် ဥစ္စာဆည်းဖူးသော သူသည် အသက်ပျိုစဉ်ကပင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်၍ အဆုံး၌ကား၊ လူမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ ရှေးဦးစွာ မှစ၍ မြင့်သောအရပ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ရာဇပလ္လင်သည် ငါတို့ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အရပ်ဖြစ်၏။

၁၃ အို ထူသရေလ အမျိုး၏ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲကြပြီဟုလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံမှ ထွက်သွားသော သူတို့သည် မြေစာရင်းသို့ ဝင်ကြပြီဟုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အသက် စမ်းရေတွင်း တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်ကြသတည်း။

၁၄ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ အနာကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အနာငြိမ်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ယခု လာပါစေတော့ဟု ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အား ဆိုတတ်ကြပါ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ်သည် နောက်တော်သို့ လိုက်သော ဆရာ၏ အရာကို မရှောင်ပါ။ အမင်္ဂလာ နေ့ကို

မတောင့်တပါ။ အကျွန်ုပ်ဟောပြောချက်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် မျက်မှောက်၌ ရှိပါ၏။

၁၇ အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်လန့်စေတော် မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်သော ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၈ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အရှက်မကွဲပါစေနှင့်။ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ စိတ် မပျက်ပါစေနှင့်။ သူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးအန္တယ်ရာယ် ကာလကို ရောက်စေတော်မူပါ။ အထပ်ထပ် ဖျက်စီးတော်မူပါ။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်သော အမျိုးသားချင်း မြို့တံခါးမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဝ၌ သွား၍ ရပ်လျက်၊

၂၀ လူများတို့အား ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ဤတံခါးတို့ဖြင့် ထွက်ဝင်သော ယုဒ ရှင်ဘုရင်များနှင့် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား များအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကို မထမ်းမရွက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးဖြင့် မဆောင်မသွင်းမည် အကြောင်း၊ သတိပြုကြလော့။

၂၂ ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့အိမ် ထဲက ဝန်ကို မထုတ်မဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ် အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ကြနှင့်။ သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို ငါမှာထားသည် အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။

၂၃ ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်၊ နားကို မလှည့်ဘဲနေကြ၏။ နား မကြား၊ ဆုံးမခြင်းကို မခံမည် အကြောင်း၊ မိမိတို့ လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေကြ၏။

၂၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဤမြို့တံခါးဖြင့် ဝန်ကို မသွင်းမဆောင်၊ အဘယ် အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည် တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊

၂၅ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီး ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား မှစ၍၊ သူတို့ မှူးမတ်၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် ဤမြို့တံခါးများသို့ ဝင်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။

၂၆ မီးရှို့ရာယဇ် မှစ၍ အခြားသောယဇ်များ၊ ပူဇော်သက္ကာများ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း၊ ချီးမွမ်းရာယဇ်တို့ကို

ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သော သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်များ၊ ဗယ်မိန်ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊ တောင်မျက်နှာ ခရိုင်မှ လာကြလိမ့်မည်။

၂၇ သို့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကို ထမ်းရ၍ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးများသို့ မဝင်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ ငါသည် ထိုမြို့တံခါးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းမသေဘဲ ယေရုရှလင်မြို့ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်ရလိမ့်မည်။

၁၈

၁ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊

၂ သင်သည် ထ၍ အိုးထိန်းသမား အိမ်သို့ သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ ငါ့စကားကို ငါကြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၃ ငါသည် သွား၍၊ အိုးထိန်းစက်နှင့် လုပ်လျက် ရှိသော အိုးထိန်းသမားကို တွေ့၏။

၄ အိုးမြေဖြင့် လုပ်သော အိုးသည်၊ အိုးထိန်းသမား လက်၌ ပျက်စီးသောကြောင့်၊ သူသည် အလိုအလျောက် အသစ် ပြုပြင်၍၊ အခြားသော အိုးကို လုပ်ပြန်လေ၏။

၅ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၆ အိုဣုသရေလအမျိုး၊ အိုးထိန်းသမား ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါမပြုနိုင်သလော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ အိုးမြေသည် အိုးထိန်းသမား လက်၌ ရှိသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ ရှိကြ၏။

၇ အကြင် တိုင်းနိုင်ငံကို နှုတ်ပယ် ဖြိုချဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါ အမိန့်တော်ရှိ၏။

၈ ငါ့အမိန့်တော်နှင့် ဆိုင်သော ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိ ဒုစရိုက်ကို စွန့်ပစ်လျှင်၊ ငါကြံစည်သော ဘေးဒဏ်ကို ငါ နောင်တရမည်။

၉ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါ ငါ အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၀ ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုလျှင်၊ သူ၏ အကျိုးအလို့ငှါ ပြုစုမည်ဟူသော စကား၌၊ ပါသောကျေးဇူးကို ငါ နောင်တရမည်။

၁၁ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

သင်တို့ အဘို့ ဘေးဒဏ်ကို ငါပြင်ဆင်၏။ သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ငါကြံစည်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ဆိုးသော လမ်းမှ အသီးအသီး ပြန်လာကြလော့။ သင်တို့ လိုက်သော လမ်းနှင့် သင်တို့ ကျင့်သော အကျင့်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။

၁၂ သူတို့ ကလည်း၊ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်မည်။ ငါတို့၌ ဆိုးသော စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းရှိသည် အတိုင်း၊ အသီးအသီး ပြုမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့သော အမှုကို အဘယ်သူ ကြားဘူးသနည်းဟု သာသနာပလူတို့တွင် မေးကြလော့။ ဣသရေလ သတို့သမီး ကညာသည် အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သောအမှုကို ပြုလေပြီ။

၁၄ လွင်ပြင်၌ ရှိသော ကျောက်ကို မစွန့်၊ လေဗန်န တောင်၏ မိုဗ်းပွင့်ကို အဘယ်သူ စွန့်မည်နည်း။ အခြားတပါးသော အရပ်မှ စီးလာ၍ ချမ်းသော မြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လိမ့်မည်လော။

၁၅ ငါ၏ လူတို့သည် ငါ့ကို မေ့လျော့၍၊ အချည်းနှီးသောအရာ ရှေ့မှာ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ရှေးကာလ မှစ၍ လိုက်ဘူးသော လမ်းတို့၌ လဲတတ်သောကြောင့်၊ အခြားသောလမ်း၊ မြေ မဖို့သော လမ်းသို့ လိုက်ကြပြီတကား။

၁၆ ထိုသို့ ပြု၍၊ မိမိတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၊ အစဉ် ကဲ့ရဲ့သံ ကြားရာအရပ် ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လမ်း၌ ရောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍၊ မိမိတို့ခေါင်းကို ညှိတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ငါသည် အရှေ့လေ ကဲ့သို့ သူတို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ လွှင့်စေမည်။ ဘေးရောက်သော ကာလ၌ သူတို့အား မျက်နှာကိုမပြ၊ ကျောက်ကို ပြမည်။

၁၈ သူတို့ကလည်း လာကြ။ ယေရမိ တဘက်၌ ကြံစည်ကြကုန်အံ့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တရားအမှု၌၎င်း၊ ပညာရှိသော သူသည် အကြံပေးခြင်းအမှု၌၎င်း၊ ပရောဖက်သည် ဟောပြောခြင်းအမှု၌၎င်း အရှုံးမခံရ။ လာကြ။ ယေရမိကို လျှာနှင့် ရိုက်ကြကုန်အံ့။ သူ၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှင့် ရန်တွေ့သော သူတို့၏ စကားကို မှတ်တော်မူပါ။

၂၀ ကျေးဇူးပြုသော အတွက် အပြစ်ပေးသင့်ပါမည် လော့။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အသက်တို့ တွင်းကို တူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ အကျိုးအလိုငှါ လျှောက်၍၊ သူတို့မှ အမျက်တော်ကို လွှဲခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၂၁ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို ထားသောသို့၎င်း၊ သူတို့ သားသမီးများကို မှတ်သိပ်ခြင်းသို့၎င်း အပ်တော်မူပါ။ သူတို့ မိန်းမတို့သည် သားများဆုံး၍ မှတ်ဆိုးမ ဖြစ် ကြပါစေသော။ လူကြီးတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ လူပျိုတို့လည်း စစ်တိုက်ပွဲ၌ ထားဖြင့်ဆုံးကြပါ စေသော။

၂၂ စစ်တိုက်သော ရန်သူများကို သူတို့ ရိုရာသို့ ချက်ခြင်း ရောက်စေတော်မူသောအခါ သူတို့အိမ် သားများ အော်ဟစ်ကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ခြင်းငှါ၊ တွင်းကို တူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကို ဝှက်ထားကြ ပါပြီ။

၂၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ် ခြင်းငှါ၊ သူတို့ ကြံစည်သမျှကို ကိုယ်တော် သိတော် မူ၏။ သူတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော် မမူပါနှင့်။ မျက် မှောက်တော်၌ သူတို့အပြစ်ကို ချေတော် မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌ ဆုံးရှုံးကြပါစေသော။ အမျက်တော်ထွက် သောအခါ၊ သူတို့ကို စီရင်တော်မူပါ။

၁၉

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အိုးထိန်းသမား ထံတော်သို့ သွား၍ ရေဘူးကို ယူပြီးလျှင်၊ အသက်ကြီးသောလူ၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အချို့တို့နှင့်တကွ၊

၂ ဟရသိတ် တံခါးပြင်၊ တိန္နီသား၏ ချိုင့်သို့သွား၍၊ ငါ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကြွေးကြော်ရမည့် စကားဟူမူကား၊

၃ အို ယုဒ ရှင်ဘုရင်များနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

ထူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသော သူတိုင်း၊ နားခါးသည်တိုင်အောင်၊ ငါသည် ဤအရပ်၌ ဘေးရောက်စေမည်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်ကြပြီ။ ကိုယ်တိုင် မသိ၊ ဘိုးဘေးများ မသိ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ မသိသော တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ ဤ အရပ်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ဤအရပ်ကို

တကျွန်းတနိုင်ငံ မြေဖြစ်စေကြပြီ။ အပြစ်မရှိသော သူတို့၏ အသွေးနှင့် ဤအရပ်ကို ပြည့်စေကြပြီ။

၅ ငါ မစီရင်မမှာထား၊ ငါ အလျှင်းအလို မရှိသော ဝတ်တည်းဟူသော၊ ဗာလဘုရား ရှေ့မှာ မိမိသားတို့ ကို မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ရာဝတ်ပြုခြင်းငှါ၊ ဗာလ ဘုရားတို့ ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအရပ်ကို တောဖက်အရပ်ဟူ၍ မခေါ်၊ တိန္နီသား၏ ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၇ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ ကြံစည် သော အကြံအစည်ကို ဤအရပ်၌ ငါဖျက်မည်။ ရန်သူ၏ ထားဖြင့်၎င်း၊ သတ်ခြင်းငှါ ရှာသော သူ၏ လက်ဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ကို ငါခံစားစေမည်။ သူတို့ အသေ ကောင်များကိုလည်း မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် တောသားရဲ စားစရာတို့ ငါထားမည်။

၈ ဤမြို့ကိုလည်း လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။ လမ်း၌ ရှောက်သွား သမျှသော သူတို့သည် ဤမြို့ ခံရသောဘေး အလုံးစုံ တို့ကို မြင်သောအခါ၊ အံ့သြ၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြ လိမ့်မည်။

၉ သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော ရန်သူများတို့သည် ဝိုင်း၍ တပ်တည် သဖြင့် ဤသူတို့သည် ကျဉ်းကြပ် လျက်နေ၍၊ ကိုယ်သား သမီးအသားကို ငါစားစေမည်။ အချင်းချင်း တယောက်အသားကို တယောက် စားကြ လိမ့်မည်ဟု မြှက်ဆိုပြီးမှ၊

၁၀ သင်နှင့် အတူ သွားသော သူတို့ ရှေ့တွင်၊ ရေဘူးကို ခွဲလော့။

၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားက၊ နောက်တဖန် မပြင်နိုင်အောင် ရေဘူးကို ခွဲသကဲ့သို့၊ ဤလူများနေသော ဤမြို့ကို ငါခွဲမည်။ တောဖက် အရပ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရာမြေ၊ မလောက်အောင် သင်္ဂြိုဟ် ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ဤသို့ ငါပြု၍ ဤမြို့ကို တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။

၁၃ အကြင်အိမ်မိုး အပေါ်မှာ ကောင်းကင်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ အခြားတပါး သောဘုရားများ ရှေ့၌ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြု၏။ ထိုအိမ် ရှိသမျှတို့ နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့ အိမ်များ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်များတို့သည် တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ မစင်ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟု

မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလောဟု မှာထား တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူရာ တောဖက်အရပ်က၊ ယေရမိသည် ပြန်လာ၍ ဝိမာန်တော် တန်တိုင်း၌ ရပ်လျက်၊

၁၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့သားတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့ လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၊ ငါ မြိမ်းသမျှသော ဘေးဒဏ်တို့ကို၊ ဤမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်ဟူသော အမိန့် တော်ကို လူအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၀

၁ ထိုသို့ ယေရမိဟောပြောကြောင်းကို၊ ဝိမာန် တော်မူးဖြစ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဣမေရသား ပါရှရသည် ကြားသောအခါ၊

၂ ပရောဖက် ယေရမိကို ရိုက်ပုတ်၍၊ ဝိမာန်တော် နားမှာ ဗယံမိန့် အထက် တံခါးဝတွင် ထိတ်ခတ် ထား၏။

၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ပါရှရသည် ယေရမိကို ထိတ်မှ လွှတ်သောအခါ၊ ယေရမိက၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ပါရှရဟူ၍ မှည့်တော်မမူ။ မာဂေါမိဿဘိတ် ဟူ၍ မှည့်တော်မူ၏။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်နှင့် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ သင့်ကိုကြောက် မက်ဘွယ်သောအရာဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်လည်း သင့်မျက်မှောက်၌ ရန်သူ၏ ထားဖြင့်ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်တပြည်လုံးကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည်ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၍၊ ထားနှင့် သတ်လိမ့်မည်။

၅ ဤမြို့၏အစွမ်းသတ္တိ ရှိသမျှကို၎င်း၊ လုပ်ဆောင် ၍ ရသမျှသော ဥစ္စာကို၎င်း၊ ဆည်းဖူး သမျှသော ရတနာကို၎င်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာတော် အလုံး စုံတို့ကို၎င်း၊ ရန်သူလက်သို့ ငါ အပ်သဖြင့်၊ ရန်သူ တို့သည် လုယက်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြ လိမ့်မည်။

၆ သင်ပါရှရနှင့် သင်၏ အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့ကိုလည်း သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ သင် ဟောပြော သော မုသာစကားကို နားထောင်သော သင်၏ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းတို့နှင့်တကွ သင်သည် ထိုမြို့၌

သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု ပါရှရအား ပြောဆို၏။

၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ် လိုက် ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထက် အားကြီး၍ နိုင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နေ့တိုင်း ခံရပါ၏။ လူတိုင်း ပြက်ပြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကြပါ၏။

၈ အကျွန်ုပ်သည် ဟောပြောလေရာရာ၌ အနိုင် အထက်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကြောင့် အော်ဟစ်၍ ကြွေးကြော်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အစဉ် ပြက်ပြယ်ခြင်း ကို ခံစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။

၉ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို မကြားမပြော၊ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ မဟောဘဲ နေမည်ဟု သဘောထားသော်လည်း၊ ငါ အရိုးတို့၌ ချုပ်ထား၍၊ လောင်သော မီးကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့နှလုံး၌ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အလွန် ငြီးငွေ့ သဖြင့် အောင့်၍မနေနိုင်။

၁၀ လူများ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရ၏။ ခပ်သိမ်း သောအရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအကြောင်း ရှိ၏။ သူတပါးတို့က သိတင်းကို ကြားပြောကြလော့။ ငါတို့သည် တဆင့် ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ငါ၏ အနားမှာ အစဉ်နေသော ငါ၏ မိတ်ဆွေအပေါင်း တို့က၊ ငါတို့သည် သူ့ကို နိုင်၍ အငြိုးထားသော စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သွေးဆောင်ကောင်း သွေးဆောင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၁ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီး သော သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် မနိုင်ဘဲ ထိမိ၍ လဲကြ လိမ့်မည်။ အကြံ မမြောက်သောကြောင့် အလွန် ရှက်ကြလိမ့်မည်။ မပြေ မပျောက်နိုင်သော ထာဝရ ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို စုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက် ကပ်သဘောကို သိမြင်တော်မူသော ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ အမှုကို ရှေ့တော်၌ ဖွင့်ပြပါသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ အပြစ်ဒဏ် စီရင်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ် မြင်ရပါလိမ့်မည်။

၁၃ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မတရား သဖြင့် ပြုသောသူတို့ လက်မှ၊ ဆင်းရဲသော သူကို ကယ်နှုတ်တော်မူသတည်း။

၁၄ ငါဘွားသော နေ့ရက်သည် အမင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ငါ့ကို ငါ့အမိ ဘွားသော နေ့ရက်သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို မခံပါစေနှင့်။

၁၅ ငါ့အဘ ထံသို့ ဘွား၍၊ ကိုယ်တော်သည် သားယောက်ျားကို ရပါပြီဟု သိတင်းပြောလျက်၊ ငါ့အဘကို အလွန် ဝမ်းမြောက်စေသော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တ မရ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသော မြို့တို့ကဲ့သို့၊ ထိုသူသည် ဖြစ်ပါစေသော။ နံနက်အချိန်၌ ကြွေးကြော်သံကို၎င်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အော်ဟစ်သံကို၎င်း ကြားပါစေသော။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်ငါ့ကို ဘွားစကပင် မသတ်ဘဲ၊ ငါ့ အမိ၏ ဝမ်းသည် ငါ၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်၍၊ ငါ့ကို အစဉ် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မည်အကြောင်း မပြုဘဲ၊ နေပါသည်တကား။

၁၈ ငါသည် ပူပန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်းနှင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ကို လွန်စေရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဘွားမြင်ရပါသနည်း။

၂၁

၁၁၂ ဇေဒကိ မင်းကြီးသည် မေလဒိသား ပါရှရနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသား ဇေဖနိတို့ကို ယေရမိ ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိ နေဇာသည် ငါတို့ကို စစ်တိုက်သည် ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ငါတို့ထံမှ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူသမျှ အတိုင်း၊ ငါတို့၌ တဖန်ပြုတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ အတွက် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါလော့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊

၃ ယေရမိက၊ သင်တို့သည် ဇေဒကိ မင်းကြီးအား ပြန်ပြောရမည်မှာ၊

၄ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲ၍ နေသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်လျက်၊ သင်တို့ စွဲကိုင်သော လက်နက်များကို ငါ လွှဲစေမည်။ ထိုသူတို့ကို မြို့ထဲ၌ ငါစည်းဝေးစေမည်။

၅ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပြင်းစွာ ထွက်သော အမျက်အရှိန် အားကြီး၍၊ ဆန့်သော လက်၊ သန်စွမ်းသော လက်ရုံးနှင့် သင်တို့ကို တိုက်မည်။

၆ ဤမြို့၌ နေသောလူ သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့ကို

ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ပြင်းစွာသော ကာလနာဖြင့် သေကြေလိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနောက်မှ နာဘေး၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် လွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောမြို့သား တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မှစ၍ သူ၏ကျွန်များ၊ သူ၏ လူများတို့ကို၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိနေဇာ အစရှိသော ရန်သူများ၊ သတ်ချင်သောသူများ လက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သနားခြင်း ကရုဏာ မရှိ၊ မစုံမက်၊ မနှမြောက်ဘဲ၊ ထားနှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ဤလူမျိုးတို့အား ဆင့်ဆိုရသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ဟူမူကား၊ အသက်ရှင်ရာ လမ်း၊ သေရာလမ်းတို့ကို သင်တို့ ရှေ့မှာ ငါဖွင့်ထား၏။

၉ ဤမြို့ထဲမှာ နေသော သူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာခြင်းဘေးဖြင့် သေလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍၊ မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲလျက်နေသော ခါလဒဲလူတို့ ဘက်သို့ ဝင်စားသော သူသည် အသက်ချမ်းသာ၍ လုယူရသော ဥစ္စာ ကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို ရလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကို ကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ် ပြုခြင်းငှါ ငါသည် မျက်နှာထားသည် ဖြစ်၍၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည် မီးရှို့လိမ့်မည်။

၁၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အမျိုးကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၂ အို ဒါဝိဒ် မင်းကြီးအမျိုး၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မဆိုင်းမလင်း တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။ လုယူခြင်း ခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့ ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ငါ့အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ မသတ်နိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။

၁၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ချိုင့်၌ နေသောသူ၊ အို လွင်ပြင်၌ ရှိသောကျောက်၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်တို့က၊ ငါတို့ကို အဘယ်သူ စစ်တိုက်နိုင်မည်နည်း။ ငါတို့ နေရာ ထဲသို့ အဘယ်သူ ဝင်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်သော်လည်း၊

၁၄ သင်တို့အကျင့်နှင့် ထိုက်လျောက်အောင် အပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်။ သင်တို့တောကို ငါရှို့သော မီးသည်၊ ပတ်လည်၌ ရှိသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့ သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်သော ယုဒ ရှင်ဘုရင်၊ သင့်ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သင်၏ကျွန်များ နှင့်၊ ဤမြို့တံခါးတို့ဖြင့် ဝင်သော သင်၏လူများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရား သဖြင့် စီရင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ လူယုဒခြင်းခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသော သူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ ဧည့်သည် ဖြစ်သောသူ၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို မတရားသဖြင့် မပြု၊ မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ အပြစ် မရှိသောသူတို့ကို ဤ အရပ်၌ မကွပ်မျက်ကြနှင့်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပညတ် တော်အတိုင်း အမှန်ပြုလျှင်၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီး ရှင်ဘုရင် တို့သည် ကျွန်များ၊ နိုင်ငံတော်သားများ နှင့်တကွ၊ ဤနန်းတော်တံခါးများကို ထွက်ဝင်ကြလိမ့်မည်။

၅ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့သည် ဤအမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်၊ ဤနန်းတော်သည် လူ ဆိတ်ညံ့သော အရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်ကိုယ် တိုင်တည်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၆ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်ကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ၌ ဂိလဒ်အရပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ လေဗနန် တောင်ထိပ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သော် လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ကို လူ မနေသော မြို့ကဲ့သို့ တောဖြစ်စေမည်။

၇ သင့်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထားနှင့် ပုဆိန် ပါသောသူတို့ကို ငါပြင် ဆင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၌ အမြတ်ဆုံးသော အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြလိမ့်မည်။

၈ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဤမြို့အနားမှာ ရှောက် သွားလျက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဤမြို့ကြီးကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု၊ တ ယောက်ကို တယောက် မေးကြသည်ရှိသော်၊

၉ ဤမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို စွန့်ပစ်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤသို့ ပြုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။

၁၀ သေသောသူ အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ အခြားတပါးသို့ သွားသောသူ အတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြလော့။ သူသည် နောက်တဖန် ပြန်၍ မလာရ။ မိမိမွေးဘွားရာ ဌာနကို မမြင်ရ။

၁၁ ခမည်းတော် ယောရိ မင်းကြီးအရာ၌ စိုးစံ၍ ဤပြည်မှ ထွက်သွားသော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိ မင်းကြီး၏သား ရှလုံ့ကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသည် နောက်တဖန် ဤပြည်သို့ ပြန်၍မလာရ။

၁၂ ရန်သူတို့ သိမ်းသွားရာပြည်၌ပင် သေရလိမ့်မည်။ ဤပြည်ကို နောက်တဖန် မမြင်ရ။

၁၃ မတရားသောအမှု အားဖြင့် မိမိအိမ်ကို၎င်း၊ အဓမ္မပြု၍ အထက်ခန်းတို့ကို၎င်း ဆောက်သောသူ၊ အိမ်နီးချင်းကို အခမပေးဘဲ စေစား၍၊ အလုပ်လုပ် သည်အတွက် ဆုမချသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၄ ကြီးသော အိမ်၊ ကျယ်သော အထက်ခန်းတို့ကို ငါဆောက်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ပြတင်းပေါက်ကို ဖောက်၍၊ အာရဇ် သစ်သားနှင့် မိုးပြီးမှ၊ ဟင်းသပြတားနှင့် ချယ်လှယ်ပြီတကား။

၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရဇ်သစ်သား၏ ဂုဏ်ကို ကိုးစားသောကြောင့် စိုးစံရမည်လော။ သင်၏ အဘသည် ဝစ္စာ စားသောက် ရသည် မဟုတ်လော။ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ် သည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။

၁၆ သူသည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူတို့အမှုကို စောင့်၍ တရားသဖြင့် စီရင်၏။ ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစား ခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကို သိသောအကျိုး မဟုတ်လော။

၁၇ သင်၏ မျက်စိနှင့် သင်၏ နှလုံးမူကား၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ အပြစ် မရှိသောသူကို သတ်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းမှတပါး၊ အဘယ်အမှုကိုမျှ မမှတ်တတ်။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိမင်းကြီး၏သား ယောရက်မိကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်း သေသော အခါ လူများတို့က၊ ဩ ငါ့အစ်ကို၊ ဩ ငါ့နှမ ဟူ၍ မငိုကြွေး ရကြ။ သူ၏အတွက်လည်း၊ ဩသခင်၊ ဩအရှင်မ၏ ဘုန်းဟူ၍ မမြည်တမ်းရကြ။

၁၉ ယောရုရှလင် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲသွား၍ ပစ်ထား သဖြင့် မြည်းကို သင်္ဂြိုဟ်သကဲ့သို့ ထိုမင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ရလိမ့်မည်။

၂၀ လေဗနန် တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ ကြွေးကြော် လော့။ ဗာရှန်ပြည်၌ အော်ဟစ်လော့။ အာဗဇိမ်အရပ်မှ အသံကို လွှင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏

မိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၂၁ သင်သည် ကောင်းစားသောအခါ ငါသတိပေး၏။ သင်က၊ ငါနားမထောင်ဟု ပြန်ပြော၏။ ငယ်သော အရွယ်မှ စ၍ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေမြဲရှိ၏။

၂၂ သင့်ကို ကျွေးမွေးသောသူ အပေါင်းတို့ကို လေသည် စားလိမ့်မည်။ သင်၏ မိတ်ဆွေတို့ကို ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ကိုယ်ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် အမှန် ရှက်ကြောက်၍ စိတ်ပျက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၃ အာရဇ်ပင်တို့၌ အသိုက် လုပ်တတ်သော လေဗနန် တောင်သား၊ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့၊ သင်သည် နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောအခါ၊ အဘယ်မျှလောက် သနားဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်တကား။

၂၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မင်းကြီး၏သား ခေါနိသည်၊ ငါ့လက်ျာ လက်၌ ပါသော တံဆိပ်လက်စွပ် မှန်သော်လည်း၊ ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း သင့်ကို ငါ ပယ်ပစ်မည်။

၂၅ သင့်အသက်ကို သတ်ချင်သောသူ၊ သင် အလွန်ကြောက်သောသူ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိနေဇာမင်း မှစ၍ ခါလဒဲ လူတို့ လက်သို့ ငါအပ်မည်။

၂၆ သင့်ကိုငိုင်း၊ သင့်ကို ဘွားမြင်သော သင်၏အမိကိုငိုင်း၊ မွေးဘွားရာ ဌာန မဟုတ်သောပြည်သို့ ငါ နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။

၂၇ ပြန်လိုသော ပြည်သို့ နောက်တဖန် ပြန်၍ မလာရကြ။

၂၈ ဤမင်းသား ခေါနိသည် ရိုသေဘွယ် မဟုတ်၊ ကျိုးပဲ့သော ရုပ်တု ဖြစ်သလော။ အဘယ်သူမျှ မနှစ်သက်သော တန်ဆာဖြစ်သလော။ သူနှင့် တကွ သူ၏ သားမြေးတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ သူတို့ မသိဘူးသော ပြည်၌ အဘယ်ကြောင့် ချစ်ရသနည်း။

၂၉ အိုမြေကြီး၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။

၃၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမင်းကို သားမရှိသောသူဟူ၍ငိုင်း၊ တသက်လုံး မကောင်းစားသောသူ ဟူ၍ငိုင်း ရေးမှတ်လော့။ သူ၏ သားမြေး တစုံတယောက်မျှ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ

ထိုင်ရသောအခွင့်နှင့်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံရသော အခွင့် မရှိရ။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ထံမှာ ကျက်စားသော သိုးတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသော သိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ လူတို့ကို ကျွေးမွေးရသော သိုးထိန်းတို့ အမှုမှာ သင်တို့သည် ငါ၏ သိုးစုကို မကြည့်ရှု၊ မပြုစု အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှင်ထုတ်သောကြောင့်၊ သင်တို့ ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ သိုးစုကို ငါ နှင်ထုတ်သောပြည် ရှိသမျှတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော သိုးတို့ကို ငါစုဝေး၍၊ နေရင်း သိုးခြံသို့ တဖန် ငါ ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သားဘွား၍ များပြားကြလိမ့်မည်။

၄ သူတို့ကို ကျွေးမွေးသော သိုးထိန်းတို့ကို သူတို့ အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် ကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိကြ။ ဆုံးမခြင်း ကိုလည်း မခံကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန့်ရှင်းသော အညွန့်ကို ဒါဝိဒ် အဘို့ ငါပေါက်စေသည်အတိုင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသော ရှင်ဘုရင် တဦးသည် စိုးစံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့် မြောင့်မတ်စွာ စီရင်ရာ ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၆ ထိုမင်း လက်ထက်၌ ယုဒပြည်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဣသရေလပြည်လည်း ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည် ယေဟောဝါဇေဒကနုဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိလိမ့်မည်တည်း။

၇ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်ဟူ၍ မကျိန်ဆိုဘဲ။

၈ ဣသရေလ အမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည် ရှိသမျှတို့မှ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် နေရင်းပြည်၌ တဖန် နေကြလိမ့်မည်။

၉ ပရောဖက်များနှင့် ဆိုင်သော စကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား ကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောစကားတော် ကြောင့်၎င်း ဝါစိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ဝါအရိုး ရှိသမျှ တို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ယစ်မူးသောသူနှင့် စပျစ်ရည် နိုင်သောသူ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့သည် တပြည်လုံး၌ အနံ့အပြားရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ကြောင့် တပြည်လုံးမြည်တမ်းရ၏။ တော၌ ကျက်စားရာ အရပ်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ ပြည်သားများ လိုက်သောလမ်းသည် မဖြောင့်၊ သူတို့ အစွမ်းသတ္တိသည် တရားဘက်၌ မနေတတ်။

၁၁ ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် နှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားကို မရှိမသေ ပြုကြပြီ။ ဝါအိမ်၌ပင် သူတို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကို ဝါထွေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ သွားသော လမ်းသည် မှောင်မိုက်၌ ချောတတ်သောလမ်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် တွန်းတိုးခြင်းကို ခံရ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော ကာလ၌ သူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးဥပါဒ်ကို သင့်ရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ရှမာရိပြည်သား ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ မိုက် သောသဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် ဗာလဘုရားကို မှီဝဲ၍ ပရောဖက် ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မှားယွင်းစေကြပြီ။

၁၄ ယေရုရှလင်မြို့သား ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော သဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲလျက်၊ မုသာ ကိုလည်း သုံးလျက်၊ အဓမ္မပြုသောသူတို့ကိုအားပေး တတ်သဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှ မိမိပြုသော အဓမ္မအမှုကို မစွန့်။ ထိုသူ ရှိသမျှတို့သည် ငါ၌ သောဇုံမြို့သား ကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဂေါမောရ မြို့သား ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အမှု၌ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးကိုလည်း သောက်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သား ပရောဖက် တို့သည် မူလအမြစ် ဖြစ်၍၊ အဓမ္မအမှုသည် တပြည် လုံးကို နှံ့ပြားလေပြီ။

၁၆ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက် ပြု၍ သင်တို့အား ဟောတတ်သော ဆရာတို့၏ စကားကို နားမထောင်

ကြနှင့်။ သူတို့သည် သင်တို့အား အချည်းနှီးဟော တတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက်သို့ မလိုက်၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် ရူပါရုံကို မြင်သည် အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိကြ လိမ့်မည်ဟု ဟောတတ်ကြ၏။ မိမိတို့ စိတ်နှလုံး ခိုင် မာခြင်း သဘောသို့ လိုက်သော သူတို့အား၊ သင်တို့ သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့ရကြဟု ဟောတတ်ကြ၏။

၁၈ ထိုသူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားနှင့် တိုင်ပင်ဘက် ပြုသနည်း။ အဘယ်သူသည် အမှုတော် ကို ကြားမြင်သနည်း။ အဘယ်သူသည် နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင်၍ ကြားသနည်း။

၁၉ ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသော အရှိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသော လေဘွေ ဖြစ်၍၊ မတရားသော သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာ တိုက် လိမ့်မည်။

၂၀ ထာဝရ ဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံ အစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မမူမီ အမျက်တော် မငြိမ်းရ။ နောက်ကာလ၌ သင်တို့သည် ရှင်းလင်းစွာ နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ထိုပရောဖက်တို့သည် ပြေးကြပြီ။ ငါ မမှာထားဘဲ သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောကြပြီ။

၂၂ ထိုသူတို့သည် ငါနှင့် တိုင်ပင်ဘက် ပြုလျှင်၊ ဝါ စကားကို ငါ၏လူမျိုးအား ဆင့်ဆို၍၊ ငါ၏လူမျိုးကို မတရားသော လမ်းမှ၎င်း၊ မကောင်းသော အကျင့် ဓလေ့မှ၎င်း လွဲသွားစေကြပြီ။

၂၃ ငါသည် နီးသောအရပ်၌သာ ဘုရားဖြစ်သလော့။ ဝေးသောအရပ်၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လော ဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။

၂၄ ငါ မမြင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် မထင်ရှား သော အရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေနိုင်သနည်းဟု ထာဝရ ဘုရား မေးတော်မူ၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မြေကြီး ကို နှံ့ပြားသည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရ ဘုရား မေးတော်မူ၏။

၂၅ ငါသည် အိပ်မက် မြင်ပြီ။ အိပ်မက် မြင်ပြီဟု၊ ဝါနာမကို အမှီ ပြု၍၊ မုသာဖြင့် ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို ငါကြားပြီ။

၂၆ ထို ပရောဖက်တို့သည် အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး ဤသို့ ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည်

မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ကိုယ်စိတ် နှလုံး လှည့်စားသည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၂၇ ဘိုးဘေးတို့သည် ဗာလကြောင့် ငါ့နာမကို မေ့လျော့သကဲ့သို့ သူတို့သည် အိမ်နီးချင်း တယောက် ကိုတယောက် ပြောတတ်သော အိမ်မက်များ အားဖြင့် ငါ၏ လူမျိုးသည် ငါ့နာမကို မေ့လျော့ စေမည်ဟု အကြံရှိကြသည်တကား။

၂၈ အိမ်မက်မြင်သော ပရောဖက်တို့သည် အိမ်မက် စကားကို ပြောပါလေစေ။ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော် ခံရသော သူသည် နှုတ်ကပတ် စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာ ဟောပြောပါလေစေ။ အဖျင်းသည် စပါးနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျောက်ကို ထုချေသော သံတူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့ စကားတော်ကို အိမ်နီးချင်း တယောက်မှ တယောက် ခိုးသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ မိမိတို့ အလိုအလျောက် ဟောပြောလျက်နှင့် အမိန့်တော် ရှိသည်ဟု ဆိုသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ မှားသော အိမ်မက်ကို ဟောပြော၍၊ မုသာ စကားနှင့် အချည်းနှီးစကား အားဖြင့် ငါ၏ လူမျိုးကို မှားယွင်းစေသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့် ကျင်ဘက်ပြုမည်။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထား သောကြောင့်၊ ဤလူမျိုးသည် ကျေးဇူး မရှိဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ဤလူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရောဖက် ဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတယောက်က၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် အဘယ်သို့နည်းဟု သင့်ကို မေးလျှင်၊ ပြန်ပြောရမည်မှာ၊ သင်တို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ငါ စွန့်ပစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည်ဟု ပြောဆိုသော ပရောဖက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူ့ ပြည်သားကို၎င်း၊ ထိုသူ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို၎င်း၊ ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။

၃၅ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား အဘယ်သို့ ပြန်ပြော

တော်မူသနည်းဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း ဟူ၍၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို တယောက် မေးမြန်းရမည်။

၃၆ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည် ဟူ၍ နောက်တဖန် မဆိုရ။ လူတိုင်း မိမိစကား မှတပါး အခြားသော ဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ဖျက်ကြပြီ။

၃၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောတော်မူ သနည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု ပရောဖက်ကို မေးလော့။

၃၈ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ဟု ဆိုကြသည် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည် မဆိုရ မည်အကြောင်း ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည် ဟူသော စကားကို သုံးကြသောကြောင့်၊

၃၉ ငါသည် သင်တို့ကို၎င်း၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေးသောမြို့ကို၎င်း၊ ငါ့ထံမှ အကုန်အစင် ကျိုး၍ ပစ်လိုက်မည်။

၄၀ အစဉ်အမြဲ မမေ့လျော့နိုင်သော ထာဝရ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းနှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့ အပေါ်မှာ သက် ရောက်စေမည်။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒင်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်သား ယေခေါနိမင်း အစရှိသော ယုဒ မှူးမတ်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမားများတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိမာန်တော် ရှေ့၌ ထား သော သင်္ဘောသဖန်းသီး တောင်းနှစ်လုံးသည် ထင်ရှားလေ၏။

၂ တောင်း တလုံး၌ကား၊ အစိုးမှည့်သော သင်္ဘော သဖန်းသီး ကဲ့သို့ အလွန် ကောင်းသော သင်္ဘော သဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံး၌ကား၊ မစား နိုင်အောင် အလွန် ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။

၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

အကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို မြင်ပါ၏။ ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးသည် အလွန် ကောင်းပါ၏။ ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးသည် မစားနိုင်အောင် အလွန်ညံ့ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ ဤအရပ်မှ ခါလဒဲပြည်သို့ ငါစေလွှတ်၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ဤကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီး ကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည်ဟု ဝါဝန်ခံမည်။

၆ သူတို့၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံစည်၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင်ခွဲဦးမည်။ နောက်တဖန် မမြို့မဖျက်ဘဲ တည်ဆောက်မည်။ မနှုတ်မပယ်ဘဲ စိုက်ထားမည်။

၇ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့ သိနိုင်သော စိတ်နှလုံးကို ငါပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏ လူဖြစ်ကြ၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။

၈ မစားနိုင်အောင် အလွန် ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီး ကဲ့သို့၊ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီမှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသော ယေရုရှလင်မြို့သား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသော အမျိုးသားတို့ကို ဖြစ်စေမည်။

၉ သူတို့သည် ငါနှင့်ရာ အရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ပုံခိုင်းခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကို ခံရမည် အကြောင်း၊ ငါသည် မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင် ဂျိသမျှတို့၌ နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ သူတို့ကိုအပ်လိုက်မည်။

၁၀ သူတို့နှင့် သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော ပြည်မှာ သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးကို သူတို့ရှိရာသို့ ငါ စေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီးသား ယောယကိမ် နန်းစံ စတုတ္ထနှစ်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ် တော်ကို၊

၂ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်း တို့အား၊ ယေရမိ ဆင့်ဆို ဟောပြောရသည်ကား၊

၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိ နန်းစံ ဆယ်သုံးနှစ် မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဝန်ခံသို့ ရောက်လာသည် အတိုင်း၊ ငါသည် စောစော ထ၍ အမိန့်တော်ကို အထပ်ထပ်ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။

၄ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ စောစော ထ၍ မိမိကျွန် ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို၊ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်ကြ။ အမိန့်တော်ကို ကြားခြင်းငှါ နားကို မလှည့်ဘဲနေကြ၏။

၅ ထို ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ အသီးအသီး လိုက်သော လမ်းဆိုးနှင့် အကျင့်ဆိုးများကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့အား ထာဝရဘုရားသည် အမြဲ ပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြလော့။

၆ အခြား တပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လိုက်၍ ဝတ်မပြု၊ မကျိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သော အရာများ အားဖြင့်၊ ငါ၏ အမျက်ကို မထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ကို မညှဉ်းဆဲဟု ဆင့်ဆိုကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ ဆင့်ဆိုကြ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်၌ အကျိုးနည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သော အရာများ အားဖြင့်၊ ငါ၏ အမျက်ကို ထွက်စေသော အခွင့် ရှိမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပြီ။

၈ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကား ကို နားမထောင်သောကြောင့်၊

၉ ဤပြည်နှင့် ပြည်သားများကို၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော လူအမျိုးမျိုး တို့ကို၎င်း၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကျွန် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အစ ရှိသော မြောက်ပြည်သား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခွဲပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ဤပြည်သားတို့ကို အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာ၊ အစဉ်အမြဲ လူဆိတ်ညံ့ရာ ဖြစ်စေမည်။

၁၀ ဤသူတို့တွင် ဝမ်းမြောက်သော အသံ၊ ရွှင်လန်း သောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သား၏ အသံ၊ သတို့သမီး၏အသံ၊ ကြိတ်ဆုံသံနှင့် မီးခွက်အလင်းကို ငါ ကွယ်ပျောက်စေမည်။

၁၁ ဤပြည် တရောက်လုံးသည် လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤ လူမျိုးတို့သည်

အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်ခုနှစ် ဆယ်စေ့သောအခါ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်နှင့်သူ၏ နိုင်ငံ တည်းဟူသော ခါလဒဲ တိုင်းနိုင်ငံ၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍၊ ထိုနိုင်ငံကို အစဉ်အမြဲ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။

၁၃ ငါခြိမ်းသော စကားများ တည်းဟူသော ယေရမိ သည် ခပ်သိမ်းသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ တဘက်၌ ဟော ပြော၍၊ ဤစာ၌ ရေးထားသော စကား ရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲ တိုင်းနိုင်ငံ အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။

၁၄ များစွာသော လူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသော ရှင်ဘုရင် တို့သည် ခါလဒဲပြည်သားတို့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ကျင့်သောအကျင့်၊ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုနှင့် အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်။

၁၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ အမျက်တော် စပျစ်ရည် ဖလားကို ငါ့လက်မှ ခံယူလော့။ ငါသည် သင့်ကိုစေလွှတ်သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက်စေလော့။

၁၆ သူတို့ အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သော ထားကြောင့် သူတို့သည် သောက်၍ ယဇ်မူးတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊

၁၇ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား၏ လက်တော်မှ ထို ဖလားကို ခံယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက် စေ၏။

၁၈ ထိုလူမျိုးများဟူမူကား၊ ယနေ့ရှိသည်အတိုင်း လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ ကျိန်ဆရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သောက်ရသော ယေရုရှလင် မြို့သူ၊ ယုဒပြည်သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များ၊

၁၉ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသော ဖါရော ဘုရင် အစရှိသော သူ၏ကျွန်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ သူတို့နှင့် ရောနှောသော တပါးအမျိုးသားရှိသမျှ။

၂၀ ဥဖမင်းအပေါင်း၊ ဖိလိစ္စတိုမင်း အပေါင်း၊ အာရှ ကေလုန်ပြည်သား၊ ဂါဇပြည်သား၊ ကြေန်ပြည်သား၊ ကျန်ကြွင်းသော အာဇုတ်ပြည်သား၊

၂၁ ဒေဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန် ပြည်သား၊

၂၂ တုရမင်းအပေါင်း၊ ဇိဒုန်မင်းအပေါင်း၊ ပင်လယ် တဘက်၌ အစိုးရသော မင်းအများ၊

၂၃ ဒေဇန်ပြည်သား၊ တေမပြည်သား၊ ဗုဇပြည်သား၊ ပါးမုန်းကို ရိတ်တတ်သော ပြည်သားရှိသမျှ။

၂၄ အာရပ်မင်း အပေါင်း၊ တော၌ နေ၍ အမျိုး မစစ်သော လူများကို အစိုးရသော မင်းအပေါင်း၊

၂၅ ဇိမရိမင်း အပေါင်း၊ လေမင်းအပေါင်း၊ မေဒိမင်း အပေါင်း၊

၂၆ တပါးနှင့်တပါး နီးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ပြည်မင်း ရှိသမျှတို့နှင့် မြေကြီး တပြင်လုံး၌ ရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံ အပေါင်း ပါကြသတည်း။ နောက်ဆုံး၌ ရှေ့ရှက်ရှင်ဘုရင် သောက်ရမည်။

၂၇ သင်တို့ အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သော ထား ကြောင့် သောက်၍ ယဇ်မူးကြ၊ အော့အန်ကြ၊ လဲကြ၊ နောက်တဖန် မထကြနှင့်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။

၂၈ သူတို့သည် သောက်ခြင်းငှါ၊ ထိုဖလားကို သင်၏ လက်မှခံ၊ ငြင်းပယ်လျှင်လည်း၊ စင်စစ် သောက်ရ ကြမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ပြန်ပြောလော့။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော မြို့ကို ငါသည် အပြစ်ပေးစပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် ဒဏ်အလျှင်း မခံဘဲ နေကြမည်လော။ ဒဏ်မခံဘဲ မနေကြ။ ငါသည် မြေကြီးသား ရှိသမျှတို့ အဘို့ ထားကိုမှာလိုက်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက် သူတို့အား ဟောပြောရသော စကားများဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ်က ကြွေးကြော် တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသော ဘုံဗိမာန်တော်အသံကို လွှင့်တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာန တဘက်၌ ပြင်းစွာကြွေးကြော်တော်မူမည်။ စပျစ်သီးကို နင်းနယ်သော သူများအော်ဟစ် သကဲ့သို့၊ မြေကြီး သားများ တဘက်၌ အော်ဟစ်တော်မူမည်။

၃၁ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အသံနံ့ပြားလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တရားတွေ့ စရာအကြောင်း ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို အမှုလုပ်တော်မူမည်။ ဆိုးသော သူတို့ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်စေခြင်းငှါ အပ်တော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဘေးသည် တပြည်မှ တပြည်သို့

ကူးသွားလိမ့်မည်။ မြေကြီးအစွန်း အနားတို့မှ ပြင်းစွာ သောလေဘောသည် ထလိမ့်မည်။

၃၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကို ရသောသူတို့သည် မြေကြီး တဘက်မှတဘက် တိုင် အောင် နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မမြည်တမ်းရ။ မစုမပုံရ။ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။

၃၄ အို သိုးထိန်းတို့၊ ငိုကြွေး အော်ဟစ်ကြလော့။ အို သိုးကြီးသိုးမြတ်တို့ ပြာဠိလူးလည်းလျက် နေကြလော့။ သင်တို့ကို သတ်ရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ အရပ်ရပ် သို့ ငါမောင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အဘိုးထိုက်သော ဘန်ဆာကျ သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅ သိုးထိန်းတို့သည် ပြေးစရာလမ်း မရှိ။ သိုးကြီး သိုးမြတ်တို့သည် လွတ်ရာလမ်းကို ရှာ၍ မတွေ့ရကြ။

၃၆ သိုးထိန်းများ ငိုကြွေးသံနှင့် သိုးကြီးသိုးမြတ်များ မြည်သံကို ကြားရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ ကျက်စားရာ အရပ်ကို ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။

၃၇ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော် မူသော အားဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရာအရပ် တို့သည်လည်း ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရကြ၏။

၃၈ ခြင်္သေ့ ဘာသာ ဓလေ့၊ နေတော်မူရာ ခြံ့ကို စွန့်တော်မူပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော သူ၏ ပြင်းထန်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်ခြင်း အားဖြင့်၊ သူတို့ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်ရ၏။

၂၆

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရိုသား ယောယကိမ် နန်း ထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက် လာ၍၊

၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန် တော်၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ၊ ရောက်လာသော ယုဒ မြို့သူ ရွာသား အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် သင်၌ မှာထားသမျှသော စကားတို့ကို ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ ရပ်လျက်၊ သူတို့အား ပြန်ပြောလော့။ တခွန်းကိုမျှ မထိမ်မဂှက်နှင့်။

၃ သူတို့သည် နားထောင်၍၊ အသီးအသီး မိမိတို့ အဓမ္မလမ်းမှ လွှဲရှောင်ကောင်း လွှဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့ ပြုသော ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ် ပေးမည်ဟု ကြံစည်ခြင်းကို နောင်တရမည်။

၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို

နားမထောင်၊ သင်တို့၌ ငါထားသော ပညတ်တရား လမ်းသို့ မလိုက်။

၅ ငါသည် စောစော ထ၍ သင်တို့ ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေသကဲ့သို့၊ ယခုလည်း နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်၊

၆ ဤအိမ်ကို ရှိလောရွာ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ဤမြို့ကိုလည်း၊ မြေပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုး ကျိန်ဆဲသောမြို့ ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုစကားကို ဗိမာန်တော်၌ ယေရမိ ဟောပြော သည်ကို ယဇ်ပရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်များ လူများ အပေါင်းတို့သည် ကြားကြ၏။

၈ လူများအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူ သမျှသော စကားတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြောပြီးမှ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ယေရမိကို ဘမ်း ဆီး၍၊ သင်သည် အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန် ခံရမည်။

၉ ဤအိမ်တော်သည် ရှိလောရွာ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့် မည်။ ဤမြို့သည် လူမရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ အဘယ်ကြောင့် ဟောသနည်းဟု ပြောဆို လျက်၊ လူများ အပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင် ယေရမိတဘက်၌ စုဝေးကြ၏။

၁၀ ယုဒ မှူးမတ်တို့သည် ထိုအမှုကို ကြားသိသော အခါ၊ နန်းတော်မှ ဗိမာန်တော်သို့ လာ၍၊ ဗိမာန်တော် တံခါးသစ် အတွင်း၌ ထိုင်ကြ၏။

၁၁ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့က၊ ဤသူ သည် အသေခံထိုက်ပေ၏။ သင်တို့သည် ကိုယ်နားနှင့် ကြားသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောပါပြီတကားဟု မှူးမတ် အစရှိသော လူများ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၁၂ ယေရမိကလည်း၊ သင်တို့ ကြားသမျှ အတိုင်း၊ ဤအိမ်တော်နှင့် ဤမြို့တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စေ လွှတ်တော်မူပြီ။

၁၃ ယခုမှာ သင်တို့၏ ကျင့်ကြံ ပြုမူခြင်းတို့ကို ပြောင်း လဲကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘေးဥပဒ် ရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရတော်မူ လိမ့်မည်။

၁၄ ငါ့မူကား၊ သင်တို့လက်၌ ရှိပါ၏။ သင်တို့ စိတ်၌ ဖြောင့်မတ် လျောက်ပတ်သည်ဟု ထင်သည်အတိုင်း၊ ငါ့ကို ပြုကြလော့။

၁၅ သို့ရာတွင်၊ ငါ့ကို သတ်လျှင် အပြစ် မရှိသော အသွေးကို သင်တို့သည် ကိုယ်အပေါ်သို့၎င်း၊ ဤမြို့နှင့် မြို့သားတို့ အပေါ်သို့၎င်း စင်စစ် ရောက်စေလိမ့်မည် ဟု ကေနအမှန် သိမှတ်ကြလော့။ ဤစကားအလုံးစုံ တို့ကို သင်တို့အား ကြားပြောမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ကို စင်စစ် စေလွှတ်တော်မူပြီဟု မှူးမတ် အစရှိသော လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ မှူးမတ်အစရှိသော လူများအပေါင်း တို့က၊ ဤသူသည် အသေခံထိုက်သည် မဟုတ်။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အား ဟောပြောလေပြီဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၁၇၁၈ ပြည်သား အသက်ကြီးသူ အချို့ကလည်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ လက်ထက်၊ မောရရှုဂ္ဂသား မိက္ခာသည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန် တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့ ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊ တောတောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့အား ဟောပြော၏။

၁၉ ထိုအခါ ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကီသည် ထိုပရောဖက်ကို သတ် သလော။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သည် မဟုတ်လော။ ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်သည် မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌ ဘေးဥပဒ် ကို ရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပြုကြသည်တကားဟု စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၂၀ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့နေ၊ ရှေ့မာယ၏ သား ဥရိယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ထိုမြို့နှင့် ထိုပြည်ဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍၊ ယေရမိ ဟောပြောသော စကားနှင့် တညီတည်း ဟောပြော၏။

၂၁ ယောယကိမ် မင်းကြီးနှင့်မင်းများ၊ မှူးမတ်များ အပေါင်းတို့သည် ထိုပရောဖက်၏ စကားကို ကြား သောအခါ၊ သူ့ကို သတ်အံ့သောငှါ မင်းကြီးသည်

ရှာကြံ၏။ ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင်၊ ဥရိယသည် ကြောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြေးသွားလေ၏။

၂၂ ယောယကိမ် မင်းကြီးသည် အာခဗော်သား လေနာသန်နှင့်တကွ လူအချို့တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊

၂၃ ထိုသူတို့သည် ဥရိယကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယော ယကိမ်မင်း ထံသို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ မင်းကြီးသည် ဥရိယကို ထားနှင့် သတ်၍၊ အသေကောင်ကို ဆင်းရဲသားတို့၏ သချိုင်း၌ ပစ်ထားလေ၏။

၂၄ သို့သော်လည်း၊ ရှာဖန်သား အဟိကံသည် ယေရမိကို မစသောကြောင့်၊ အသေခံစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့ လက်သို့ မအပ်ရ။

၂၇

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိသား ဇေဒကိမ်း နန်း ထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိ သို့ရောက်လာ၍၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ကြိုးနှင့် ထမ်းဘိုးများကို လုပ်၍၊ သင်၏ လည်ပင်း၌ တပ်လော။

၃ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိထံ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသော သံတမန်တို့တွင်၊ ထိုကြိုးနှင့်ထမ်းဘိုး တို့ကို ဇေဒမင်း၊ မောဘမင်း၊ အမွန်မင်း၊ တုရမင်း၊ ဇိဒန်မင်းသို့ ပေးလိုက်လော့။

၄ ထိုသံတမန်တို့အားလည်း၊ သင်တို့သည် သင်တို့ အရှင်များတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ ငါသည် မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးကို ဆန့်လျက်၊ မြေကြီးကို၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောလူနှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို၎င်း ဖန်ဆင်းသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပေးလိုသော သူတို့အား ပေး၏။

၆ ယခုမှာ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါ့ကျွန် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ ငါအပ်ပေးပြီ။ သူစေစားဘို့ရာ တောတိရစ္ဆာန်များကိုလည်း ငါပေးပြီ။

၇ သူ၏ နိုင်ငံဆုံးချိန် မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ ဤပြည်သား အပေါင်းတို့သည် သူ၏အမှုနှင့် သူ၏ သားမြေး အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။ ထိုအချိန် ရောက်မှ၊ များစွာသော လူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် သူ့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အစေခံကို မခံ၊ သူ၏

ထမ်းဘိုးကို မထမ်းလိုသော တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှကို သူ၏လက်၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါအပြစ်ပေးမည်။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ အစေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အား ပြောတတ်သော ပရောဖက်၊ အနာဂတ်ဆရာ၊ အိပ်မက်မြင်သော ဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ ပြုစားတတ်သော ဆရာတို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။

၁၀ ထိုသူတို့သည် သင်တို့ကို သင်တို့ ပြည်မှ အဝေးသို့ ရွှေ့သွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ကို ငါနှင့်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ထမ်း၍၊ သူ၏ အစေကိုခံသော လူမျိုးတို့အား မိမိတို့ပြည်၌နေရသော အခွင့်ကို ငါပေးသဖြင့် သူတို့သည် မိမိတို့မြေ၌ လုပ်၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုစကားတော် ရှိသမျှကို ငါပြန်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီအား လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ထမ်း၍၊ သူနှင့်သူ၏ လူများ အစေကို ခံလျက်၊ အသက်ချမ်းသာပါလော့။

၁၃ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ အစေကို မခံသော လူမျိုးကို ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ထားဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သေရပါမည်နည်း။

၁၄ သင်တို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ အစေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့ကို ငါ နှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ သူတို့သည် ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အားလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ငါပြန်ပြောသည်ကား၊ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ၊ ဗိမာန်တော် တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှ တဖန် ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၇ သူတို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုခံ၍၊ အသက်ချမ်းသာကြလော့။ ဤမြို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်နည်း။

၁၈ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံ၍၊ ပရောဖက် မှန်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူ၍ မသွားရမည် အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အား တောင်းပန်ကြလော့။

၁၉-၂၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယက်မိနှင့် ယေခေါနီအစရှိသော ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့မှူးတော် မတ်တော် အပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော အခါ၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် မသိမ်းမယူ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ကျန်ကြွင်းသေးသောတိုင်၊ ရေကန်၊ ရေကန်အခြေ အမြစ်များ၊ ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာများတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၂ ထိုတန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှု မကြွလာမှီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌ ရှိနေကြလိမ့်မည်။ ငါကြွလာသောအခါ၊ ထိုတန်ဆာတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ဤအရပ်၌ ပြန်ထားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈

၁ ထိုနှစ် တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ နန်းစံ စတုတ္ထနှစ်၊ ပဉ္စမလတွင်၊ ဂီဗောင်မြို့နယ်၊ အာဇုရသား ဟာနန်က၊

၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်။

၃ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားသော ဗိမာန်တော် တန်ဆာ အလုံးစုံတို့ကို နှစ်နှစ် အတွင်းတွင်၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၄ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယက်မိသား ယေခေါနီ မင်းကိုလည်း၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်၌

ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများ အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ငါ့အားပြောဆို၏။

၅ ထိုအခါ ပရောဖက် ယေရမိသည် ဝိမာန်တော်၌ ရပ်နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် လူများအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ပရောဖက်ဟာနန်အား ပြန်ပြောသည်ကား၊

၆ အာမင်၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။ ဝိမာန်တော် တန်ဆာများနှင့်တကွ၊ ဤအရပ်မှ ဗာ ဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောသူများ အပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားသည် တဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်ဟော ပြောသော စကား မှန်ကြောင်းကို ပြတော်မူပါ စေသော။

၇ သို့ရာတွင်၊ သင်နှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့အား ငါ ယခု ဟောပြောသော စကားကို နားထောင်လော့။

၈ ငါတို့ မဖြစ်မိ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသော ပရော ဖက်တို့သည်၊ များပြားသော ပြည်၊ အားကြီးသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ စစ်တိုက်မည်အကြောင်း၊ ဘေးရောက်မည် အကြောင်း၊ ကာလနာ ပေါ်မည် အကြောင်းတို့ကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

၉ ငြိမ်ဝပ်မည် အကြောင်းကို ဟောပြောသော ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ သူ၏စကား ပြည့်စုံသောအခါ စင်စစ်ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ပရောဖက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည် ဟုပြောဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနန်သည် ပရောဖက် ယေရမိ လည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကို ယူ၍ ချိုးလျက်၊

၁၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ တင်သော ထမ်းဘိုးကို နှစ်နှစ်အတွင်း တွင် ငါချိုးပယ်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ လူ အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာပြောဆို၏။ ထိုအခါ ပရောဖက် ယေရမိသည် ထွက်သွားလေ၏။

၁၂ ပရောဖက် ဟာနန်သည် ပရောဖက်ယေရမိ၏ လည်ပင်းမှာ ထမ်းဘိုးကို ချိုးပယ်သောနောက်၊ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၁၃ သင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟာနန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ချိုးသော သစ်သား၊ ထမ်းဘိုးအစား၊ သံထမ်းဘိုးကို လုပ်ရမည်။

၁၄ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုး ရှိသမျှတို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အစေကို ခံစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ လည်ပင်း

ပေါ်မှာ သံထမ်းဘိုးကို ငါတင်ပြီ။ ထိုသူတို့သည် ထို ထမ်း၏ အစေကို ခံကြမည်။ တောတိရစ္ဆာန်များကို လည်း၊ သူ၌ ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ပရောဖက် ယေရမိကလည်း၊ ဟာနန်၊ နား ထောင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို စေလွှတ် တော်မမူ။ ဤလူမျိုးသည် မုသာ၌ ခိုလှုံမည် အကြောင်းကို သင်ပြုတတ်၏။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုမြေပြင်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်။ ယခုနှစ်တွင် သင်သည် သေရမည်ဟု ပရောဖက် ဟာနန်အား ပြောဆို၏။

၁၇ ထိုသို့နှင့်အညီ ပရောဖက် ဟာနန်သည် ထို နှစ်တွင်၊ သတ္တမလ၌ သေလေ၏။

၂၉

၁-၃ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိနှင့်တကွ မိဖုရား အစရှိသော မိန်းမစိုးများ၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့ မှူးတော် မတ်တော်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းဘဲ သမားများ တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ သွားသောနောက်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒက်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာထံ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ စေလွှတ်သော ရှာဖန်သား လောသာနှင့် ဟိလခိသား ဂေမရိတွင်၊ ပရောဖက် ယေရမိသည် စာရေး၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အသက်ကြီးသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ဆင်းရဲသား ကျန်ကြွင်းသမျှတို့နေရာသို့ ယေရုရှလင် မြို့မှ ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊

၄ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားစေတော်မူသောသူ အပေါင်း တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ အိမ်တို့ကို ဆောက်၍ နေရာချကြလော့။

၆ ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုစားကြလော့။ သင်တို့သည် ထိုပြည်၌ ခေါင်းပါးခြင်းမရှိ၊ တိုးပွား များမည်အကြောင်း၊ မယားနှင့် နေ၍ သားသမီးကို ဘွားမြင်ကြလော့။ သားသမီးတို့ကိုလည်း၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ပေးစား၍၊ တဖန် သားသမီးကို ဘွားမြင်စေကြလော့။

၇ ငါသည် သင်တို့ကို သိမ်းသွားစေသော မြို့သည် လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်းကို ပြုစု၍၊ ထိုမြို့အဘို့ အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား မေတ္တာပို့

ကြလော့။ ထိုမြို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း အားဖြင့်၊ သင်တို့ သည်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၈ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်ရှိသော ပရောဖက်ဆရာ၊ အနာဂတ်ဆရာ တို့သည် သင်တို့ကို မလှည့်စားကြစေနှင့်။ သင်တို့ မြင်စေသော အိပ်မက်တို့ကိုလည်း မယုံမှတ်ကြနှင့်။

၉ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဆရာတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်၏။

၁၀ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် စေ့သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါအကြည့်အရှု ကြွလာမည်။ ငါထားသော ဂတိကောင်းကို တည်စေ၍၊ သင်တို့ကို ဤပြည်သို့ ပို့ဆောင်ဦးမည်။

၁၁ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ ကြံစည်သောအကြံ မဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည် မြော်လင့်သော အကျိုးကို ရမည်အ ကြောင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါသာ၊ သင်တို့ အဘို့ ကြံစည် သောအကြံတို့ကို ငါသိ၏။

၁၂ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ခေါ်၍ သွားလာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းသောအခါ သင်တို့စကားကို ငါနားထောင်မည်။

၁၃ ငါ့ကို ရှာသောအခါ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ရှာလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ အတွေ့ကို ခံမည်။ အ ထက်က ငါနှင်ထုတ်၍ သင်တို့ ခံရသော သိမ်းသွားခြင်း အမှုကို ငါသည် ဖြေရှင်းခြင်းငှါ၊ တိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့မှ သင်တို့ကို ငါစုသိမ်းပြီးလျှင်၊ အထက်က ငါနှင်ထုတ်၍၊ သင်တို့ ရှုံးသောပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင် မှစ၍၊ ဤမြို့၌ နေသောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော သင်တို့နှင့်အတူ သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရသော သင်တို့ ညီအစ်များကို ရည်မှတ်၍၊

၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ကို ငါစေလွှတ် မည်။ မစားနိုင်အောင် အလွန် ညံ့သော သင်္ဘော သဖန်းသီး ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။

၁၈ သူတို့ကို ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ကာလနာ ဘေးဖြင့် ငါညှိုးဆဲမည်။ ငါ နှင်ရာ အရပ်ရပ်တို့၌ လူ

အမျိုးမျိုးတို့တွင်၊ သူတို့သည် ကျိန်ဆဲရာ၊ အံ့သြ ဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာ၊ အသရေရှုတ်ချရာ ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့၏ နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့ သူတို့ကို ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် စောစော ထ၍၊ အထပ်ထပ် မှာထားစေလွှတ်သော ငါ၏ ကျွန် ပရောဖက်တို့၏ စကားကို သူတို့သည် နားမထောင် ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုကြောင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍ ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန်သို့ ငါစေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား စကားကို နားထောင်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ ပရောဖက်များ ထိုဗာဗုလုန်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟု သင်တို့ ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊

၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့အား မုသာစကားကို ဟောပြောသော ကောလာယသား အာဟပ်နှင့် မာသေယသား ဇေဒကိတို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သူတို့ကို သင်တို့ မျက်မှောက်၌ သတ်လိမ့်မည်။

၂၂ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် မီးရှို့သော ဇေဒကိနှင့် အာဟပ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကို ဖြစ်စေတော်မူပါစေဟု ထိုသူတို့ကို ပုံဆောင်၍ ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ အဓမ္မအမှုကို ပြုကြပြီ။ သူ့ မယားတို့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောကြပြီ။ ငါသိသည်အတိုင်း သက်သေဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ နဟေလံရွာသား ရှေမာယကိုလည်း ပြောရ မည်မှာ၊

၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသား၊ ဇေဖနိ အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် များတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သား ရှိသမျှတို့ကို စာ ပေးလိုက်၍၊

၂၆ သင်သည် ဗိမာန်တော်၌ လူစောင့်ကို ခန့်ထားသဖြင့်၊ ပရောဖက်လုပ်သော အရှူးရှိသမျှကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ၏ ကိုယ်စား သင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့တွင် ပရောဖက် လုပ်သော အာနသုတ်ရွာသား ယေရမိကို အဘယ်ကြောင့် မဆုံးမသနည်း။

၂၈ သူကလည်း၊ ဤအမှုကြာလိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကို ဆောက်၍ နေရာချကြလော့။ ဥယျဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍ အသီးကို စားကြလော့ဟု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ နေသော ငါတို့ကို မှာလိုက်ပါပြီတကားဟု။

၂၉ ရှေ့မာယ ပေးလိုက်သော စာကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိသည် ပရောဖက် ယေရမိ ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။

၃၀-၃၂ ထိုအခါ နဟေလံ ရွာသား ရှေ့မာယကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ မစေလွှတ်ဘဲ ရှေ့မာယသည် သင်တို့အား ပရောဖက် ပြု၍ မုသာ၌ ခိုလှုံစေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နဟေလံ ရွာသား ရှေ့မာယနှင့် သူ၏အမျိုးကို ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။ ဤအမျိုးသား တို့တွင်၊ သူ၏လူ တယောက်မျှ နေရသောအခွင့် မရှိရ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ထာဝရ ဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောကြောင့်၊ ငါ၏လူမျိုး၌ ငါပြုလတံ့သော ကျေးဇူးကို သူသည် မမြင်ရဟု၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူ အပေါင်းတို့ကို စာပေးလိုက်ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊ မှာထားတော်မူ၏။

၃၀

၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိ သို့ရောက်လာ၍၊

၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အား ငါပြောသမျှသော စကားတို့ကို ရေးထားလော့။

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခု သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရသော အချိန် ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ ငါပြန်လာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒ အမျိုးကို ရည်မှတ်

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကား ဟူမူကား၊ ငါသည် ထိတ်လန့်ခြင်းစကားသံကို ကြားရ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိ။ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော အကြောင်း သာ ရှိ၏။

၆ ယောက်ျားသည် သားဘွားတတ်သလော ဟု မေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။ မိန်းမသည် သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသောအခါ မိမိခါး၌ လက်တင် သကဲ့သို့ ယောက်ျားတိုင်း ပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မျက်နှာပျက်လျက် ရှိကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါ မြင်ရသနည်း။

၇ အလိုလေး၊ ထိုနေ့ရက်ကား၊ ခိုင်းနိုင်စရာ မရှိ။ ကြီးသော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ အမှုရောက် သောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရသော ထမ်းဘိုးကို သူတို့လည်ပင်းမှ ငါချိုးပယ်မည်။ သူတို့ကို ချည်နှောင်သော ကြိုးများကို ငါဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုး သားတို့သည် နောက်တဖန် သူတို့ကို မစေစားကြ။

၉ သူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုကို၎င်း၊ သူတို့အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေလတံ့သော ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်၏ အမှုကို၎င်း၊ ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ငဲ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ စိတ်ပျက်နှင့်။ သင်တို့ ဝေးသောအရပ်မှ၎င်း၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာ ပြည်မှ၎င်း၊ ငါ နှုတ်ယူဆောင်ခဲ့ သဖြင့်၊ ယာကုပ် အမျိုးသည် ပြန်လာ ၍၊ ခြောက်လှန့်သောသူ မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင် ခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ ငါသည် သင့်ကို ငါကွဲပြားစေသော တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ကို ဆုံးစေ သော်လည်း၊ သင့်ကို မဆုံးစေ။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်ကို ရှင်းရှင်း မလွတ်ဘဲ၊ အတော်အတန် ဆုံးမမည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့် အနာသည် ပျောက်ခဲ့၏။ သင်ခံရသော ဝေဒနာသည် ပြင်းလှ၏။

၁၃ သင့်အနာကို စည်းအံ့သောငှါ အဘယ်သူမျှ ဆေးကို အဘယ်သူမျှ မကု။

၁၄ သင်၏ မိတ်ဆွေ ရှိသမျှတို့သည် သင့်ကို မေ့လျော့၍ မမေးမရှာဘဲ နေကြ၏။ သင့် အပြစ်သည်

ကြီး၍ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် များပြားသော ကြောင့်၊ ရန်သူ ပေးတတ်သော အနာနှင့် သင့်ကို ငါနာစေပြီ။ ကြမ်းတမ်းသောသူ ပေးတတ်သော ဒဏ်ကို ဝါပေးပြီ။

၁၅ သင်သည် အနာကို ခံရသည် ဖြစ်၍၊ အဘယ် ကြောင့် ဝိုင်းရံသနည်း။ သင်၏အပြစ် ကြီးသော ကြောင့်၊ သင် ခံရသော ဝေဒနာသည် ပျောက်ခဲ့၏။ သင်ပြုသော ဒုစရိုက် များပြားသောကြောင့်၊ ဤသို့ ငါ ဆုံးမရ၏။

၁၆ သို့ရာတွင်၊ သင့်ကို ကိုက်စားသောသူ အပေါင်း တို့သည် ကိုက်စားခြင်း၊ သင်၏ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် သိမ်းသွားခြင်း၊ သင့်ကို လုယူ ဖျက်ဆီးသောသူ အပေါင်းတို့သည် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရကြမည်။

၁၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတပါး တို့က၊ သင်သည် စွန့်ပစ်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်သူမျှ မကြည့်ရှုမပြုစေသော ဇီအုန်မြို့ဟူ၍၎င်း ခေါ်သော်လည်း သင်၏အနာရောဂါများကို ငါပျောက် စေ၍၊ ကျန်းမာပကတိ ဖြစ်စေမည်။

၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၏ တဲများကို ငါဆောင်ခွဲဦးမည်။ သူတို့အိမ်များကို သနားဦးမည်။ မြို့သည်လည်း၊ မိမိ ကုန်းပေါ်မှာ တဖန် တည်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ နန်းတော်၌လည်း၊ ရှေးထုံးစံအတိုင်း နေကြလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုသူတို့ အထဲက ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းအသံ၊ ရွှင်မြူးသော သူတို့၏ အသံသည် ထွက်လိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ကို မနည်းစေဘဲ များပြားစေမည်။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ မရောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက် စေမည်။

၂၀ အမျိုးသားတို့သည် အရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ပရိသတ် တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ တည်ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့ကို ငါသည် အပြစ်ပေးမည်။

၂၁ သူတို့၏ မင်းသည် သူတို့ အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ အထဲက ပေါ်ထွန်းသော သူသည် သူတို့ကို အုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ ငါ သွေးဆောင်၍ သူတို့သည် ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လိုသော ဝါ၊ အဘယ်သူသည် မိမိစိတ်ကို တန်းစေသနည်း။

၂၂ ထိုအခါသင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသော

အရှိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသော လေဘွေ ဖြစ်၍၊ မတရားသော သူတို့ခေါင်း ပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက် လိမ့်မည်။

၂၄ ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံ အစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော် မမူမီ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်မငြိမ်းရ။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၃၁

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ ၌ ငါသည် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့် မည်။

၂ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးနှင့် လွတ်သော သူတို့သည် တော၌ ကျေးဇူးကို ခံရကြပြီ။ ငါသည် ကြွသွား၍ ဣသရေလ အမျိုးကို ချမ်းသာ ပေးမည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည် အဝေးက ထင်ရှား၍၊ မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရမေတ္တာနှင့် သင့်ကို ငါချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ကရုဏာကျေးဇူးကို သင်၌ ကြာမြင့်စွာပြု၏။

၄ အိုဣသရေလ သတို့သမီးကညာ၊ သင့်ကို တဖန် ငါ တည်ဆောက်သောကြောင့်၊ သင်သည် တည် ဆောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် တဖန် ပတ်သာနှင့် တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ ရွှင်မြူးခြင်းကို ပြုသောသူတို့နှင့်အတူ ကခုန်လျက် သွားလိမ့်မည်။

၅ ရှုမာရီတောင်ပေါ်မှာ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို တဖန်စိုက် လိမ့်မည်။ ဥယျာဉ်လုပ်သော သူတို့သည် စိုက်ပျိုး၍၊ အသီးကို ကိုယ်အလိုအလျောက် စားရကြလိမ့်မည်။

၆ ဖေရိမ်တောင် ပေါ်မှာ ကင်းစောင့်တို့က၊ ထကြ လော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူရာ ဇီအုန်တောင်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော်ရ သော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ် အမျိုးအား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ လူမျိုး တို့၏ အထွဋ်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးတည်းဟူသော၊ ကျန်ကြွင်း သော ဣသရေလအမျိုးသားကို ကယ်တင်တော် မူပြီဟု မြွက်ဆိုလျက် သီတင်း ကြားလိုက်၍ ချီးမွမ်း ကြလော့။

၈ သူတို့ကို မြောက်ပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ မြေကြီး စွန်းမှ စုသိမ်းမည်။ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေခွံသော

သူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမ၊ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမများလည်း ပါလျက်၊ ကြီးစွာသော အစည်းအဝေးတို့သည် ပြန်လာကြ လိမ့်မည်။

၉ ငိုကြွေးလျက် လာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် ရှိသော ထိုသူတို့ကို ငါပို့ဆောင်မည်။ မြစ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ ထိမိ၍ မလဲရသော လမ်းဖြောင့်တို့၌ ငါသွေးဆောင်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၏ အဘဖြစ်၏။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ငါ၏သားဦးဖြစ်၏။

၁၀ အို လူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ဝေးသော အရပ်ရပ်တို့၌ ကြွေး ကြော်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသော သူသည် တဖန် စုသိမ်းပြီးလျှင်၊ သိုးထိန်းသည် မိမိသိုးစုကို စောင့်တတ် သကဲ့သို့ စောင့်တော်မူမည်ဟု ကြားပြောကြလော့။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ် အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ သူ့ထက်အားကြီးသော သူ၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။

၁၂ ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည် လာ၍၊ ဇီအုန် တောင်ထိပ်၌ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူခြင်း ကျေးဇူး တည်းဟူသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးသယ်၊ နွားသယ်တို့ကိုအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ သူတို့ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရေလောင်းသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ညှိုးငယ်ခြင်း မရှိရ။

၁၃ ထိုအခါ သမီးကညာသည် ကခုန်လျက်၊ လူပျို လူအိုတို့နှင့်တကွ ပျော်မွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့ ညည်း တွားခြင်းအရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ငါဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ စိတ် သက်သာ၍ ရွှင်လန်းမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။

၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဆူဖြိုးသော အမဲသားနှင့် ဝစွာ ကျွေးမည်။ ငါ၏လူတို့သည်လည်း ငါ့ကျေးဇူးနှင့် ဝပြောကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမ အရပ်၌ သည်းစွာသော ညည်းတွား ငိုကြွေးခြင်း အသံကို ကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့ မရှိသောကြောင့်၊ ဝို၍ စိတ်မပြေနိုင်။

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငိုကြွေးသံကို ချုပ်လော့။ မျက်ရည် မကျစေနှင့်။ သင်

သည် ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်၏ အကျိုးကို ခံရ လိမ့်မည်။ သင်၏ သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှ ပြန်လာ ကြလိမ့်မည်။

၁၇ သင်၏ အဆုံး၌ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြည်သို့ ပြန်လာကြလိမ့် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ဖေရိမ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမ တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ရိုင်းသောနွားလား ကဲ့သို့ ဆုံးမခြင်းကို ခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော် မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်လာပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ ပြန်လာသော နောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အမှန် နောင်တရပါ၏။ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်ကို ရိုက်ပါ၏။ အသက် ငယ်စဉ်ပြုမိသော အပြစ်ကြောင့် အသရေပျက်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်၍ မှိုင်တွေ့လျက် ရှိပါ၏ဟု ကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသော စကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရပါပြီ။

၂၀ ဖေရိမ်သည် ငါ၏ ချစ်သားဖြစ်သလော့။ ချစ်ဘွယ် သော သူငယ်ဖြစ်သလော့။ သူ၏ အကြောင်းကို ငါ ပြောလေရာရာ၌ ငါသည် အလွန်တရာ အောက်မေ့ လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အတွက် စိတ် ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် သူ့ကို ငါကယ်မ သနားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ လမ်း၌ မှတ်တိုင်တို့ကို စိုက်လော့။ အလံတိုင် တို့ကို ထူလော့။ လိုက်သွားသော လမ်းမကို စိတ် စွဲလမ်းလော့။ အို ဣသရေလ သတို့သမီး ကညာ၊ ပြန်လာလော့။ သင်၏ နေရာ ဤမြို့များသို့ ပြန် လာလော့။

၂၂ အို ဖေါက်ပြန်သော သတို့သမီး၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး လှည့်လည်၍ နေလိမ့် မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ထူးဆန်းသော အမှုကို စီရင်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် ယောက်ျားကို ပတ်ဝိုင်းလိမ့်မည်။

၂၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ ပြန်သောအခါ၊ ယုဒပြည်၏ မြို့ရွာတို့၌ နေသော သူတို့က၊ အို ဖြောင့်မတ်ခြင်းနေရာအရပ်၊ အို သန့်ရှင်း ခြင်း နေရာတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို

ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်း ဟူသော စကားကို တဖန် သုံးကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုအရပ်၌ ယုဒ ပြည်သူ၊ ယုဒ မြို့ရွာသား အပေါင်းတို့သည် လယ်လုပ်သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများ ပါလျက်၊ အတူနေကြလိမ့်မည်။

၂၅ ငတ်မွတ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာစေမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုနောက်၊ ငါသည် နိုး၍ ကြည့်ရှုသောအခါ အိပ်ပျော်ခြင်းအားဖြင့် အားရလျက်ရှိ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်၌ လူမျိုးစုနှင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးစုကို ကြုံရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။

၂၈ ငါသည် သူတို့ကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချ၊ မှောက်လှန်ဖျက်ဆီး ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကို ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန် တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးခြင်းအမှုကို ပြုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုကာလ၌ အဘသည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောကြောင့်၊ သားသည် သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရ၏ဟု မဆိုကြ။

၃၀ လူတိုင်း မိမိ အပြစ်ကြောင့် မိမိ သေရမည်။ ချဉ်သော စပျစ်သီးကို စားသောသူတိုင်း သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရမည်။

၃၁၊ ၃၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍ အဲဒုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသော ပဋိညာဉ် တရားသစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ အရင် ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရားကို သူတို့သည် ဖျက်၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့ကို ရွံရှာ၏။

၃၃ နောင်ကာလအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ပညတ်တရားကို သူတို့အတွင်း ထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၄ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှ စ၍ အကြီးဆုံးသောသူ

တိုင်အောင်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို သိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့ အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ ပြုသော ဒုစရိုက်များကို မအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ နေ့အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ နေကို ခန့်ထား၍၊ ည၌အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ လနှင့်ကြယ်တို့ကို စီရင်တော်မူထသော၊ သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေတော်မူထသော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃၆ ထိုတရားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကွယ်ပျောက်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အမျိုးတိမ်မြုပ်၍ အစဉ် ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုဗ်းကောင်းကင်ကို တိုင်းထွာနိုင်လျှင်၎င်း၊ မြေကြီး အောက်ဆုံး အမြစ်တို့ကို လိုက်၍ စစ်နိုင်လျှင်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို သူတို့ ပြုမိသမျှသော အပြစ်တို့ကြောင့် ငါ စွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာနနေလ ရဲတိုက် မှစ၍ မြို့ထောင့် တံခါးတိုင်အောင်၊ မြို့တော်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်ထောင်ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၃၉ ဂါရက်တောင်ကို လွန်၍ မျဉ်းကြိုးနှင့် တန်းချလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်း ဝိုင်းမိလိမ့်မည်။

၄၀ အရှေ့ဘက် မြင်းတံခါးရှိသောမြို့ထောင့် တိုင်အောင် အသေကောင်များ၊ ပြာများစွန့်ပစ်ရာ ချိုင့်တရှောက်လုံးနှင့်၊ ကေဒြန်ချောင်း အတွင်းတွင်၊ လယ်ပြင်ရှိ သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် နှုတ်ပယ်ဖြိုချခြင်းအလျှင်း မရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံ တဆယ်ရှစ်နှစ်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ နန်းစံဆယ်နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက်လာ၏။

၂ ထိုအခါ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ပရောဖက် ယေရမိသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက် နေရ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီသည် ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည် သိမ်းယူလိမ့်မည်။

၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကီသည် ခါလဒဲ လူတို့ လက်နှင့်မလွတ်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ဆက် ဆက်ရောက်လိမ့်မည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ စကား ပြောလျက်၊ တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ရှုလျက် တွေ့ရလိမ့်မည်။

၅ ဇေဒကီကိုလည်း ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ဆောင်သွား လိမ့်မည်။ ငါ အကြည့်အရှု မလာမှီ တိုင်အောင် ထို မြို့၌ နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ခါလဒဲ လူတို့ကို စစ်တိုက်၍ မနိုင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ကြောင်းကို၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပရောဖက် ပြု၍ ဟောသနည်းဟု ဆို၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင် ထားသတည်း။

၆ ထိုအခါ ယေရမိက၊ ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊

၇ သင်၏ ဘထွေး ရှလှုံသား ဟာနမေလသည် သင့်ထံသို့ လာ၍၊ အာနသုတ်မြို့မှာ ရှိသော ကျွန်ုပ် လယ်ကို သင်သည် ရွေးပိုင်သောကြောင့်၊ ဝယ်ပါဟု ပြောဆိုလိမ့်မည် အကြောင်းကို ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် နှင့်အညီ၊

၈ ငါ့ ဘထွေးသား ဟာနမေလသည် ငါ ရှိရာ ထောင်ဝင်းထဲသို့ လာ၍၊ ဗယံမိန် ခရိုင်၊ အာနသုတ် မြို့၌ရှိသော ကျွန်ုပ်လယ်ကို ဝယ်ပါလော့။ သင်သည် အမွေခံပိုင်သောအခွင့်နှင့် ရွေးပိုင်သော အခွင့်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်အဘို့ ဝယ်ပါဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော အမှုဖြစ်ကြောင်းကို ငါ သိသောကြောင့်၊

၉ အာနသုတ်မြို့၌ရှိသော ငါ့ဘထွေးသား ဟာန မေလ၏ လယ်ကိုငါဝယ်၍ လယ်ဘိုး ငွေ တဆယ်ခုနစ် ကျပ်ကို ချိန်ပေးလေ၏။

၁၀ စာချုပ်ကိုလည်း စီရင်၍ တံဆိပ်ခတ် ပြီးမှ သက်သေတို့ကို ခေါ်၍ ငွေကို ချိန်ခွင့်နှင့် ချိန်ပေး၏။

၁၁ မေ့သတ် ထုံးစံအတိုင်း တံဆိပ်ခတ်သော စာချုပ် တစောင်နှင့် ဖွင့်ထားသောလက်ခံ တစောင်ကိုယူ၍၊

၁၂ ဘထွေးသား ဟာနမေလ အစရှိသော၊ စာချုပ်၌ အမည်ပါသော သက်သေများ၊ ထောင်ဝင်း ထဲမှာ ထိုင် နေသော ယုဒလူများ အပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ မာသေယ သားဖြစ်သော နေရိ၏သား ဗာရုတ်၌ အပ်လျက်၊

၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၄ တံဆိပ်ခတ်သော ဤစာချုပ် တစောင်နှင့် ဖွင့်ထားသော ဤလက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊ ကာလ ကြာမြင့်စွာ တည်နေစေခြင်းငှါ မြေအိုး၌ ထားလော့။

၁၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌အိမ်၊ လယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို ပိုင်ရ ကြလေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြော သဖြင့်၊ ထိုသူတို့ ရှေ့မှာ ဗာရုတ်ကို မှာထားလေ၏။

၁၆ ထိုသို့ နေရိသား ဗာရုတ်၌ စာချုပ်ကို အပ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားအား ငါဆုတောင်းသော ပဌနာစကား ဟူမူကား၊

၁၇ အို အရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်၍၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။

၁၈ ကိုယ်တော် မတတ်နိုင်သော အရာတစ်ခုမျှ မရှိပါ။

၁၉ ကိုယ်တော်သည် လူ အထောင်အသောင်း တို့အား ကရုဏာကျေးဇူးပြုလျက်၊ အဘတို့၏ အပြစ် ကို နောက်ဖြစ်သော သားတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။ အလွန် ကြီးမြတ်သော ဘုရား၊ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရား ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိတော်မူ၏။

၂၀ ထူးဆန်းသော အကြံကို ကြံ၍၊ ထူးဆန်းသော အမှုကို စီရင်တော်မူလျက်၊ လူအသီးအသီးတို့ ကျင့် ကြံပြုမှုသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်းငှါ၊ လူသားများ သွားလာသော လမ်းအလုံးစုံတို့ကို အစဉ်ကြည့်ရှုလျက် နေတော်မူ၏။

၂၁ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဣသရေလပြည်အစရှိသော လူအမျိုးမျိုး တို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ပြတော်မူသဖြင့်၊ ယခု ကဲ့သို့ အစဉ်ကျော်စောသော သိတင်းရှိတော်မူ၏။

၂၂ နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုလျက်၊ အားကြီးသော လက်၊ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံး၊ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်း အရာနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော်၏ ဣသရေလ လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊

၂၃ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော် မူသော ပြည်တည်းဟူသော၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော ဤပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊

၂၃ သူတို့သည် ဝင်၍ သိမ်းယူ ကြသော်လည်း အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ တရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်၊ မှာထားတော်မူသောအကျင့် တစ်ခုတစ်ခုမျှ မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ယခု ခံရသမျှသော ဘေး ဥပဒ်တို့ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။

၂၄ ပြအိုးမြေရိုးတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့တော် ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ ရောက်ကြပါပြီ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် တိုက်သော ခါလဒဲ လူတို့ လက်သို့ မြို့တော်ကို အပ်တော်မူပြီ။ မိန့်တော်မူသော စကား ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း ကိုယ်တော်တိုင် မြင်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသို့ မြို့တော်သည် ခါလဒဲ လူတို့ လက်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ထိုလယ် ကိုငွေနှင့်ဝယ်၍၊ သက်သေတို့ကို ခေါ်ထားရမည် အ ကြောင်း၊ မိန့်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။

၂၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိ သို့ရောက်လာသည်ကား၊

၂၇ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့ကို အစိုးရသော ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ငါ မတတ်နိုင် သောအရာ တစ်ခုခု ရှိလိမ့်မည်လော့။

၂၈ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကို ခါလဒဲ လူတို့လက်သို့၎င်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ လက်သို့၎င်း ငါအပ်၍၊ သူသည် သိမ်းယူလိမ့်မည်။

၂၉ ဤမြို့ကို တိုက်သော ခါလဒဲလူတို့သည် ဝင်၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ဗာလဘုရား အဘို့ အိမ်မိန်းပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရား အဘို့ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာကို ပြုရာအိမ်များ နှင့်တကွ၊ တမြို့ လုံးကို မီးလောင်စေကြလိမ့်မည်။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့သည်၊ ငယ်သောအရွယ် မှစ၍ ဝါရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကိုသာ ပြုကြပြီ။ မိမိတို့ ပြုလေ ရာရာ၌ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါသာ ပြုကြပြီ။

၃၁ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဤ မြို့ကို ဝါထံမှ ငါပယ်ရှားမည် အကြောင်း၊ မြို့တည်သော နေ့မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်၊ ငါ့အမျက်ထွက်၍ အမျက်အရှိန် အားကြီးစေသော မြို့ဖြစ်၏။

၃၂ သူတို့သည် ငါ့ကို မျက်နှာမပြုဘဲ ကျောခိုင်းကြပြီ။ ငါသည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ဆုံးမသွန်သင် သော်လည်း၊ ငါ၏ သြဝါဒကို ခံလိုသောငှါ နားမ ထောင်ကြ။

၃၄ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော ဝိမာန်ကို ညစ်ညူးစေ ခြင်းငှါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့ကို သွင်း ထားကြပြီတကား။

၃၅ သူတို့ သားသမီးတို့ကို မောလုတ် ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဟိနန်သား၏ ချိုင့်၌ ရှိသော ဗာလ ဘုရား၏ ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။ ယုဒ အမျိုး အပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမျှလောက် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ငါမမှာထား၊ ငါ အလျှင်းအလို မရှိဘဲ ပြုကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေး အားဖြင့် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်မည်ဟု သင်တို့ ဆိုတတ်သော ဤမြို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃၇ ငါသည် အမျက် ဟုန်းဟုန်းထွက်၍၊ အမျက်အရှိန် အားကြီးသည်နှင့်၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်ရာ တိုင်းပြည် ရှိသမျှတို့မှ တဖန် စုသိမ်း၍ ဤအရပ်သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေစေမည်။

၃၈ သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။

၃၉ ကိုယ်အကျိုးအလိုငှါ၎င်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော သားသမီးတို့၏ အကျိုးအလိုငှါ၎င်း၊ ငါ့ကို အစဉ် ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြံ နိုင်သော သဘောကို ငါပေးမည်။

၄၀ သူတို့ကို မစွန့်ပစ်ဘဲ အစဉ် ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ သူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပဋိညာဉ်ကို ငါထားမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါထံမှ မထွက်မသွားမည် အ ကြောင်း၊ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ စေမည်။

၄၁ သူတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှု၌ ငါသည် အားရ ဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ စိတ်နှလုံးနှင့် နိဗိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ ပါလျက်၊ သူတို့ကို ဤပြည်၌ ဆက်ဆက်နေရာချမည်။

၄၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုး အပေါ်မှာကြီးစွာသော ဤဘေးဥပဒ် အပေါင်းကို ရောက် စေသည်နည်းတူ၊ ငါ ဂတိထားသော ကောင်း ကျိုး အပေါင်းကိုလည်း ငါရောက်စေမည်။

၄၃ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ ဆိတ်ညံ့ပြီး ခါလဒဲ လူတို့ လက်သို့ ရောက်လေပြီဟု သင်တို့ ဆိုတတ်သော ဤပြည်၌၊ နောက်တဖန် လယ်ယာတို့ကို ရောင်းဝယ် ကြလိမ့်မည်။

၄၄ ဗယံမိန်ပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌၎င်း၊ ယုဒပြည်တွင် ရှိသော မြို့တို့၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့တို့၌၎င်း၊ လူတို့သည် လယ်ယာတို့ကို ငွေနှင့်ဝယ်ခြင်း၊ စာချုပ် ကို စီရင်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၊ သက်သေတို့ကို ခေါ် ထားခြင်းအမှုများကို ပြုမြဲပြုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ် ခံလျက် နေရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဒုတိယအကြိမ် ရောက်လာ၍၊

၂ ဤအမှုကိုပြုသောဘုရား၊ ဤအမှုကို ဖန်ဆင်း စီရင်သောဘုရား၊ ယေဟောဝါ အမည် ရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃ ငါ့ကို ခေါ်လော့။ ငါထူးမည်။ ကြီးသော အရာ၊ သင် မသိနိုင်အောင် နက်နဲသော အရာတို့ကို ငါ ပြမည်။

၄ ပြအိုးမြေရိုးဖြင့်၎င်း၊ ထားဖြင့်၎င်း ပြုပျက်သော ဤမြို့၏ အိမ်များ၊ ယုဒရင်ဘုရင်၏ ဘုံဗိမာန်များကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ ခါလဒဲလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ လာကြ၏။ ငါသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သောသူတို့၏ အသေကောင်များနှင့် ထိုအိမ်များကို ပြည့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ ဒုစရိုက်များကြောင့်၊ ဤမြို့မှ ငါသည် မျက်နှာကို လှူပြီ။

၆ သို့ရာတွင်၊ ငါသည် ဤမြို့၏အနာကို ဆေးအုံ၍ ပျောက်စေမည်။ မြို့သားတို့သည် ကျန်းမာမည် အကြောင်း၊ မြဲသော စည်းစိမ်းချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းကို ငါပြမည်။

၇ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်မည်။

၈ သူတို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်။ ငါ့ကို ပြစ်မှား၍ ငါ၏ တရားကို လွန်ကျူးသမျှသော အပြစ်တို့ကို ငါလွတ်မည်။

၉ ဤမြို့သည် ငါ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်း၊ ဂုဏ်အသရေတော် ကျော်စောစရာ အကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သားတို့အား ငါ ပြုသမျှသော ကျေးဇူးကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားသိ ကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌ ငါပြုသမျှသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ထောက်၍ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ မရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ပြီဟု သင်တို့ ဆိုတတ်သော ဤအရပ်၌၎င်း၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မရှိ၊ နေသောသူ မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများ တို့၌၎င်း၊

၁၁ နောက်တဖန် ဝမ်းမြောက်သော အသံ၊ ရွှင်လန်း သောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံ၊ မင်္ဂလာ ဆောင် သတို့သမီး အသံ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသော သူတို့၏ အသံ၊ ချီးမွမ်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောသူတို့၏ အသံကို ကြားရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ပြည်သားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အရင်ကဲ့သို့ နေစေမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ဤအရပ်တွင်၊ မြို့ရွာ ရှိသမျှတို့၌ သိုးစုကို ထိန်းသော သိုးထိန်းနေရာ ရှိလေဦးမည်။

၁၃ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့၊ ဗယံမိန်ပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၊ ယုဒမြို့များတို့၌၊ သိုးစုကို ရေတွက်သော သူ၏လက် အောက်မှာ၊ သိုးစုတို့သည် တဖန် ရှောက်သွားကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါထားသော ဂတိအတိုင်း ကျေးဇူးပြုရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၁၅ ထိုကာလအခါ သန့်ရှင်းသော အညွန့်ကို ဒါဝိဒ် အဘို့ ငါပေါက်စေ၍၊ သူသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ တရားသဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်လိမ့်မည်။

၁၆ ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့

ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ယေဟောဝါ ဇေဒကနဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိလိမ့်သတည်း။

၁၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ နန်းတော်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော ဒါဝိဒ် မင်းရိုးမင်းစဉ်သည် အလျှင်း မပြတ်ရ။

၁၈ ဝှဲရှေ့မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လျက်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့လျက်၊ ယဇ်ပူဇော်ရာဝတ်ကို အစဉ်ပြုရသော လေဝိသား ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ရိုးလည်း အလျှင်းမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊

၂၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ ထားသောနေ့ ပဋိညာဉ်နှင့် ညဉ့်ပဋိညာဉ်တရားကို သင်တို့သည် ဖျက်၍၊ နေ့ညဉ့် အပိုင်းအခြား မရှိ စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်လျှင်၊

၂၁ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်၌ ငါထားသော ပဋိညာဉ် ပျက်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ စိုးစံရသော ဒါဝိဒ် မင်းရိုး သည် ပြတ်လိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုထမ်း လေဝိသား ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ရိုးလည်း ပြတ်လိမ့်မည်။

၂၂ မိုဗမ်းကောင်းကင် တန်ဆာတို့ကို မရေတွက် နိုင်၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးတို့ကို တောင်းတင်းနှင့် မခြင်နိုင်အောင် များပြားသကဲ့သို့၊ ဝှဲကျွန် ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးကို၎င်း၊ ငါ၏ အမှုထမ်း လေဝိသားတို့ကို၎င်း ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၂၄ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်သော လူမျိုးနှစ်မျိုး ကိုတဖန် ပယ်တော်မူပြီးဟု ဤလူတို့ ပြောတတ်သော စကားကို သင်သည် ဆင်ခြင်ပြီးလော့။ ထိုသို့ သူတို့ သည် ငါ၏လူမျိုးကို လူမျိုးကဲ့သို့ မမှတ်၊ မထိမ့်မြင်ပြု ကြပြီ။

၂၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေ့နှင့်ညဉ့် အဘို့ ငါ၏ ပဋိညာဉ် မရှိလျှင်၎င်း၊ မိုဗမ်းကောင်းကင် နှင့် မြေကြီးတရားတို့ကို ငါမစီရင်လျှင်၎င်း၊

၂၆ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် အမျိုးကို အုပ်စိုး ရသော မင်းအရာ၌၊ ယာကုပ် အမျိုးနှင့် ဝှဲကျွန် ဒါဝိဒ် နှင့် အမျိုးသားစဉ် မြေးဆက် ထဲက ငါရွေး၍ မခန့်ထားဘဲ စွန့်ပစ်မည်။ သို့မဟုတ် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ထိုသူတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ ကယ်မ သနားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်း အစိုးရတော်မူသမျှသော တိုင်း နိုင်ငံသား၊ လူမျိုးအသီးအသီး အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်း ထိုမြို့နှင့် ဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာတို့ကို၎င်း၊ တိုက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်၍၊

၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိကို သွား၍ ပြောရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည် မီးရှို့လိမ့်မည်။

၃ သင်သည် ထိုမင်းလက်နှင့် မလွတ်ရ။ စင်စစ် သင့်ကို ဘမ်းဆီး၍ ထိုမင်းလက်သို့ အပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ တယောက်နှင့် တယောက် စကားပြောရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လည်း သွားရလိမ့်မည်။

၄ သို့ရာတွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မင်းကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ မင်းကြီးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်သည် ထားဖြင့် အသေမခံရ။

၅ ငြိမ်ဝပ်စွာသေ၍ သင့်ရှေ့မှာ စိုးစံသော ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့ အဘို့ ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ဩ သခင်ဟူ၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ငါပြောထားပြီဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည် ယေ ရုရှလင်မြို့ကို၎င်း၊

၇ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့၍ကျန်ကြွင်းသောမြို့၊ လာခိရမြို့၊ အဇေကာမြို့ တည်းဟူသော ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်း သော မြို့တို့ကို၎င်း တိုက်သောအခါ၊ ပရောဖက် ယေရမိသည် ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈၊ ၉ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် အသီး အသီးစေစားသော ယုဒ ညီအစ်ကိုချင်း၊ အစေခံရ သော ဟေဗြဲအမျိုး ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲ လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ဇေဒကိ မင်းကြီးသည် လွှတ်ခြင်း တရားကို စီရင်မည်ဟု ဝန်ခံပြီးသည်နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဝန်ခံသောမူမတ်၊ ဆင်းရဲသား

အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသော ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲ လွတ်ရမည်ဟု ကြားသောအခါ၊ နားထောင်၍ လွတ်လိုက်ကြ၏။

၁၁ နောက်တဖန် ပြောင်းလဲ၍ ယခင် လွတ်ပြီးသော ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန် ခံစေကြ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရမိ သို့ရောက်၍၊

၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဒုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောခါ၊

၁၄ သင်တို့သည် အသီးအသီး ဝယ်သော ညီအစ် ကိုချင်း ဟောပြော အမျိုးသားတို့ကို ခုနစ်နှစ် စေလွှတ် လွတ်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်တို့၌ အစေကျွန် ခံပြီးမှ၊ လွတ်သော အခွင့်ကို ပေးရမည်ဟု ပညတ် သော်လည်း၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ နားကို ပိတ်လျက်နေကြ၏။

၁၅ သင်တို့သည် ယခုမှာပြောင်းလဲ၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်းတို့အား လွတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်းရှားစွာ စီရင်သဖြင့်၊ ငါ့ရှေ့၌ တရားသောအမှုကို ပြုလျက်၊ ငါ့နာမဖြင့် သမုတ်သော ဝိမာန်တော်၌ ငါ့ရှေ့မှာ ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုကြသော်လည်း၊

၁၆ တဖန် ပြောင်းလဲ၍ ငါ၏နာမကို ရှုတ်ချလျက်၊ အသီးအသီး ရှင်းရှင်းလွတ်ဘူးသော ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန်ခံစေကြပြီတကား။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး ညီအစ်ကိုချင်း၊ အိမ်နီးချင်း တို့အား လွတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်းရှားစွာ မစီရင်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အဘို့၊ ထား ဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတို့အား လွတ်သော အခွင့်ကို ထင်းရှားစွာ စီရင်၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက် ခံစေမည်။

၁၈ နွားသငယ်ကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍၊ အလယ်သို့ ရှောက် သွားလျက်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ပြုသော ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ် စကားအတိုင်း မကျင့်၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သော သူတည်းဟူသော၊

၁၉ ယုဒမင်း၊ ယေရုရှလင်မင်း၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်အစရှိသော၊ နွားသငယ် ထက်ခြမ်းအလယ် သို့ရှောက်သွားသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို၊

၂၀ သူတို့ရန်သူများ လက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သော သူများ လက်သို့၎င်း၊ ငါအပ်မည်။ သူတို့ အသေကောင် များတို့သည် မိုသ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲ များ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မှစ၍ မှူးတော်မတ်တော် တို့ကို သူတို့ ရန်သူများ လက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သော သူများလက်သို့၎င်း၊ ယခု လွှဲသွားသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေများလက်သို့၎င်း ငါအပ်မည်။

၂၂ ငါသည် အမိန့်တော်ပေး၍ သူတို့ကို ဤမြို့သို့ ပြန်လာစေမည်။ သူတို့သည် တိုက်ယူ၍ မီးရှို့ကြလိမ့် မည်။ ငါသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိသား ယောယကိမ်မင်း လက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၂ သင်သည် ရေခပ်အမျိုးသားတို့ အိမ်သို့သွား၍၊ သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊ ဝိမာန်တော် အခန်းတခန်း ထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍ စပျစ်ရည်ကို တိုက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃ ငါသည် ဟာဗဇိညာ သားဖြစ်သော ယေရမိ၏ သား ယာဇညာ မှစ၍၊ သူ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်သား များအပေါင်း၊ ရေခပ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊

၄ ဝိမာန်တော် အတွင်း၊ တံခါးစောင့် ရှလွဲသား မာသေယ၏ အခန်းအပေါ်၊ မှူးတော်မတ်တော် စည်းဝေးရာ အခန်းနားမှာ ဘုရားသခင်၏လူ ဣဒါလိ သား ဟာနန်၏ သားတို့နေသော အခန်း ထဲသို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၅ ထိုရေခပ်အမျိုးသားတို့ ရှေ့၌ စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်သော အိုးများနှင့် ခွက်ဖလားတို့ကို ထည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပါဟု သူတို့အားဆို၏။

၆ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အဘရေခပ်၏သား ယောနဒပ်က၊ သင်တို့ မှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက် ကြ။

၇ အိမ်ကိုလည်း မဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်း မကြဲရ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မစိုက်ရ။ မရှိစေကြ။ သင်တို့သည် ဧည့်သည် ဖြစ်လျက် နေသောပြည်၌ အသက်တာ ရှည်မည် အကြောင်း၊ တသက်လုံး တဲနှင့် နေကြမည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့ကို မှာထားပါပြီ။

ယေရမိ အနာဂတ္တိ ၃၅:၈

၈ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မယား သားသမီး နှင့်တကွ တသက်လုံး စပျစ်ရည်ကို မသောက်။

၉ နေစရာဘို့ အိမ်ကိုလည်း မဆောက်။ စပျစ် ဥယျာဉ် မရှိ။ လယ်ယာ မရှိ၊ မျိုးစေ့ မရှိ။

၁၀ တဲနှင့်သာ နေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုး၏အဘ ရေခပ်သား ယောနဒပ် မှာထားသမျှသော စကားကို နားထောင်လျက်၊ အဘ ယောနဒပ် မှာထားသမျှ အတိုင်း ပြုကြပါပြီ။

၁၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤ ပြည်သို့ လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ လာကြ။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ခါလဒဲ စစ်သူရဲတို့ နှင့် ရှုရိ စစ်သူရဲတို့ကို ကြောက်စရာ ရှိသည်ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို၍၊ ယခု ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြ ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၂၁၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရမိ သို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှ လင်မြို့သားတို့ ရှိရာသို့ သွား၍၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နားထောင်အံ့သောငှါ၊ ဆုံးမခြင်းကို မခံကြ သလော့ဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။

၁၄ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရဟု၊ ရေခပ်သား ယောနဒပ်သည် မိမိသားတို့၌ ထားသော ပညတ် စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည်ကျင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ဘဲ နေလျက်၊ အဘ၏ပညတ် စကားကို နားထောင်ကြ၏။ ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ကို အထပ်ထပ်ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။

၁၅ ငါ၏ကျွန်ုပ်ရောဖက် အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ် လျက်၊ သင်တို့ အသီးအသီး လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကို ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ အကျင့်ကို ပြုပြင်ကြလော့။ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်၊ ဝတ်မပြု ကြနှင့်။ ဤစကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်၌ နေကြ လိမ့်မည်ဟု မှာလိုက်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားကို ပိတ်လျက်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပြီ။

၁၆ ရေခပ်သား ဖြစ်သော ယောနဒပ်၏ သားမြေး တို့သည် မိမိတို့အဘ မှာထားသော စကားအတိုင်း ကျင့်ကြ၍၊ ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကို နားမထောင် သောကြောင့်၊

၁၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါသည် ခြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့ အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသော် လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မထူးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ရေခပ် အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ယေရမိ ဆင့်ဆို သော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ ယောနဒပ်၏ ပညတ် စကားကို နားထောင်၍၊ သူစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှ အတိုင်း ကျင့်စောင့်သောကြောင့်၊

၁၉ ရေခပ်သား ယောနဒပ်အမျိုး၌ ငါ့ အမှုထမ်း တို့သည် အစဉ်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိသား ယောယကိမ်မင်း နန်းစံ လေးနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရမိ သို့ရောက်လာသည်ကား၊

၂ သင်သည် စာလိပ်ကို ယူပြီးလျှင်၊ ယောရိမင်း လက်ထက်၌ သင့်အား ငါပြောသောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည် အစရှိသော ခပ်သိမ်းသော တိုင်းပြည်တို့ကို ငါခြိမ်းသမျှသော စကားအတိုင်း ရေးထားလော့။

၃ ယုဒ အမျိုးတို့၌ ပြုမည်ဟု ဝါကြံစည်သမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူတို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဝါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ အသီးအသီး လိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းတို့ကို ရှောင်ကောင်း ရှောင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ ယေရမိသည် နေရိသား ဗာရုတ်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှသော စကားတော်တို့ကို ပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ် သည် စာလိပ်၌ ရေးထားလေ၏။

၅ ယေရမိ ကလည်း၊ ငါသည် အချုပ် ခံလျက် နေရသောကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွားနိုင်။

၆ သင်သွားလော့။ ငါ ပြန်ပြောသည် အတိုင်း၊ သင်သည် စာလိပ်၌ ရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်တို့ကို၊ အစာရှောင်သော နေ့တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရှိသောသူတို့အား ဘတ်လော့။ အမြို့

မြို့အရွာရွာက လာသော ယုဒလူတို့အားလည်း ဘတ်လော့။

၇ သူတို့သည် အသီးအသီး လိုက်ဘူးသော အဓမ္မ လမ်းကို ရှောင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအား ပြပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်းကောင်း ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ ဤ လူမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ခြိမ်းတော်မူသော အမျက် ဒေါသသည် အလွန် ပြင်းထန်ပေ၏ဟု ဗာရုတ်အား မှာထားလေ၏။

၈ ထိုသို့ ပရောဖက် ယေရမိ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ နေရီသား ဗာရုတ်သည် ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ပါသော စာကို ဝိမာန်တော်၌ ဘတ်လော့၏။

၉ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယက်မိမင်း နန်းစံ ငါးနှစ်၊ နဝမ လတွင် ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့်၊ ယုဒမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစာရှောင်ရာ အချိန်ကို ကြော်ငြာကြ၏။

၁၀ ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် ဝိမာန်တော် တံခါးသစ် နားမှာ၊ အထက် တန်တိုင်းအတွင်း၊ စာရေးတော် ရှာဖန်သား ဂေမရိ၏အခန်း၌၊ ယေရမိစီရင်သော စာကို လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဘတ်လော့၏။

၁၁ ထိုစာ၌ပါသမျှသော ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်တို့ကို ရှာဖန်သားဖြစ်သော ဂေမရိ၏သား မိက္ခာယသည် ကြားလျှင်၊

၁၂ နန်းတော် အတွင်း၊ စာရေးတော် အခန်းသို့ သွား၍၊ စာရေးတော် ဇေလိရမာ၊ ရှေ့မာယသား ဒေလာယ၊ အာခဗော်သား ဇလာနာသန်၊ ရှာဖန်သား ဂေမရိ၊ ဟာနနိသား ဇေဒကိ အစရှိသော မှူးတော် မတ်တော် အပေါင်းတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် လူများတို့အား ဘတ် သော စာထဲက မိက္ခာယ ကြားသမျှသော စကားတို့ ကို ပြန်ပြောလေ၏။

၁၄ ထိုမင်း အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကုရို၊ ရှေ့လမိ၊ နာသန်တို့မှ ဆင်းသက်သော ယေဟုဒိကို ဗာရုတ် ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်သည် လူများတို့အား ဘတ်သောစာလိပ်ကို သင့်လက်နှင့် ကိုင်၍ လာခဲ့ဟု ခေါ်ကြ၏။ နေရီသား ဗာရုတ်သည်လည်း၊ စာလိပ်ကို ကိုင်၍ လာ၏။

၁၅ သူတို့ကလည်း ထိုင်လော့။ ငါတို့အား ဘတ် လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် သူတို့ ရှေ့မှာ ဘတ်လော့၏။

၁၆ ထိုစကား အလုံးစုံတို့ကို မင်းများတို့သည် ကြား

လျှင်၊ အချင်းချင်းကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်ဆက် ကြားလျှောက်ရမည်ဟု ဗာရုတ်ကို ဆိုကြ၏။

၁၇ တဖန် သင်သည် ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို သူ့ နှုတ်မြွတ်သည် အတိုင်း အဘယ်သို့ ရေးထား သနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၁၈ ဗာရုတ်က၊ သူသည် ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို နှုတ်မြွတ်၍၊ အကျွန်ုပ်သည် မှင်နှင့် ရေးထားပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊

၁၉ မင်းများတို့က၊ သင် သွားလော့။ ယေရမိနှင့်အတူ ပုန်းရှောင်၍ နေလော့။ အဘယ်မှာ နေသည်ကို တစ် တယောက်မျှ မသိစေနှင့်ဟု ဗာရုတ်အား မှာခဲ့၍၊

၂၀ စာလိပ်ကို စာရေးတော် ဇေလိရမာ၏ အခန်း၌ ထားပြီးမှ နန်းတော်အတွင်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ဝင်၍၊ ထိုအမှုကို အကုန်အစင် လျှောက်ကြ၏။

၂၁ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာလိပ်ကိုယူချေဟု၊ ယေဟုဒိ ကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ ယေဟုဒိသည် စာရေးတော် ဇေလိရမာ၏ အခန်းထဲကယူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသော အထံတော်၌ ရပ်နေသော မှူးမတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ဘတ်လော့၏။

၂၂ ထိုအခါ နဝမလဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဆောင်း ကာလ၌ စံပျော်ရာနန်း အခန်းတွင် ထိုင်၍၊ ရှေ့တော်၌ မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာ မီးခဲပုံရှိ၏။

၂၃ ယေဟုဒိသည် သုံးလေးခဏားလောက် ဘတ်မိ လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် စာရေး၏ ထားနှင့် လှီး၍ မီးမယ် ဖျူးပေါ်မှာရှိသော မီးထဲသို့ စာလိပ်ကို ချပစ်လျှင်၊ အကုန်အစင် ကျွမ်းလောင်လေ၏။

၂၄ ရှင်ဘုရင် မှစ၍၊ ထိုစကား အလုံးစုံတို့ကို ကြား သော ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်မျှ မကြောက်၊ မိမိ အဝတ်ကိုလည် မဆုတ်ကြ။

၂၅ ရှင်ဘုရင်သည် စာလိပ်ကို မီးမရှိစေခြင်းငှါ၊ ဇေလိရမာသန်၊ ဒေလာယ၊ ဂေမရိတို့သည် တောင်းပန် သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့ စကားကို နား မထောင်။

၂၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် စာရေး ဗာရုတ်နှင့် ပရောဖက် ယေရမိကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ၊ သားတော် ယေရမေလ၊ အာဇရေလသား စရာယ၊ အာဗဒေလ သား ရှေ့လမိတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထား တော်မူ၏။

၂၇ ယေရမိ နှုတ်မြွတ်သည်အတိုင်း ဗာရုတ် ရေးထား

သော ထိုစာလိပ်ကို ရှင်ဘုရင် မီးရှို့သော နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား။

၂၈ သင်သည် အခြားသော စာလိပ်ကို ယူ၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မီးရှို့သော အရင်စာလိပ်၌ ပါသမျှသော စကားရင်းအတိုင်း ရေးထားလော့။

၂၉ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်အား ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဆက်ဆက်လာ၍ ဤပြည်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လူနှင့် တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လိမ့်မည်ဟူသော စကားကို အဘယ်ကြောင့် ရေးထားသနည်းဟု သင်သည်ဆို၍ စာလိပ်ကို မီးရှို့ပြီ။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်ကို ရည်မှတ်၍၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ၏ အမျိုးအနွယ်သည် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ မထိုင်ရ။ သူ၏ အသေကောင်ကို နေ့အချိန်၌ နေပူထဲ သို့၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ နှင်းခဲ ထဲသို့၎င်း ပစ်လိုက်ကြ လိမ့်မည်။

၃၁ သူမှစ၍ သူ၏ သားမြေးတို့ကို၎င်း၊ သူ၏ ကျွန်တို့ကို၎င်း အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်မည်။ သူတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သူ ယူဒပြည်သားတို့သည် နားမထောင်၊ သူတို့ အပေါ်သို့ ငါခြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပါဒ်တို့ကို ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုအခါ ယေရမိသည် အခြားသော စာလိပ်ကို ယူ၍၊ နေရိသား စာရေးဗာရုတ်အား ပေးသဖြင့်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မီးရှို့သော စာ၌ ပါသမျှသော စကားတို့ကို ယေရမိသည် နှုတ်မြွက်၍၊ ဗာရုတ်သည် ရေးထား၏။ အလားတူသော စကားများကိုလည်း ထပ်၍ သွင်းရ၏။

၃၇

၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယောယကိမ်သား ခေါနိ အရာ၌၊ ယောရိမင်းကြီး၏သား ဇေဒကိ မင်းကြီးသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မိန့်တော် မူသောစကားတော်တို့ကို၊ ထိုမင်းကြီး အစရှိသော ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် နားမထောင် ဘဲနေကြ၏။

၃ တရံရောအခါ ဇေဒကိ မင်းကြီးသည်၊ ရှေ့လမိ သား ယေဟုကလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသား

ဇေဖနိတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါတို့အဘို့ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းပါလော့ဟု မှာလိုက်၏။

၄ ထိုအခါ ယေရမိသည် ထောင်ထဲသို့ မရောက် သေး။ လူများတို့နှင့် ပေါင်းဘော် လျက်နေသေး၏။

၅ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝိုင်းသော ခါလဒဲလူတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဖာရောဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေများ စစ်ချီ၍ လာကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားကြပြီ။

၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်၍၊

၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို မှာလိုက်သော ယုဒ ရှင်ဘုရင်အား ဤသို့ ပြန်ပြောလော့။ သင်တို့ကို စစ်ကူခြင်းငှါ လာသော ဖာရောဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည် သူတို့ နေရင်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

၈ ခါလဒဲလူတို့သည် လာပြန်၍၊ ဤမြို့ကိုတိုက်ယူ ပြီးလျှင် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ် စင်စစ် ခါလဒဲ လူတို့သည် ငါတို့ ထံမှ ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် မလှည့်စားကြနှင့်။ သူတို့သည် ထွက်၍ မသွားကြ။

၁၀ ထိုမျှမက၊ သင်တို့ကို စစ်တိုက်သော ခါလဒဲ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့ကို သင်တို့သည် လုပ်ကြံသဖြင့်၊ သူတို့တွင် ဒဏ်ချက် ထိသောသူ သက်သက်ကျန်ကြွင်း သော်လည်း၊ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ တဲ၌ ထ၍၊ ဤမြို့ကို မီးရှို့ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ခါလဒဲ စစ်သူရဲတို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဆုတ်သွား ကြသောအခါ၊

၁၂ ယေရမိသည် မိမိအမျိုး၌ မိမိအမွေဥစ္စာကို ခံအံ့သောငှါ၊ ဗယ်ာမိန်ပြည်သို့ သွားမည်ဟု အကြံရှိ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားလေ၏။

၁၃ ဗယ်ာမိန် တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဟာနနိ သားဖြစ်သော ရှေ့လမိ၏သား ကင်းမူး ကူရိယက၊ သင် သည် ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားပါသည်တကား ဟုဆိုလျက်၊ ပရောဖက် ယေရမိကို ဘမ်းဆီးလေ၏။

၁၄ ယေရမိ ကလည်း၊ မဟုတ်ပါ။ ခါလဒဲ လူတို့ ဘက်သို့ ငါမကူး မသွားပါဟု ဆိုသော်လည်း၊ ကူရိယ သည် နားမထောင်ဘဲ၊ ယေရမိကို ယူ၍ မင်းများထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

၁၅ မင်းများတို့သည် အမျက်ထွက်၍ ယေရမိကို ရိုက်ပြီးမှ၊ စာရေးတော် ယောနသန်၏ အိမ်၌ လှောင်ထားကြ၏။ ထိုအိမ်ကို လှောင်အိမ် လုပ်နှင့် သတည်း။

၁၆ ယေရမိသည် အိမ်အောက် မြေတွင်၊ လှောင်အိမ် ထဲသို့ ရောက်၍၊ နေ့ရက်များစွာ နေရသောနောက်၊

၁၇ ဇေဒကိ မင်းကြီးသည် လူကို စေလွှတ်၍ ယေရမိ ကို နှုတ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရှိသလောဟု နန်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာမေးမြန်းလျှင်၊ ယေရမိက၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၁၈ တဖန် ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသလော။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို ပြစ်မှားသ လော။ ဤလူမျိုးကို ပြစ်မှားသလော။ အဘယ်မည် သောအပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို လှောင်ထားကြ သနည်း။

၁၉ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့နှင့် ဤပြည်ကို မတိုက်မလာရဟု ဟောပြောသော သင်တို့၏ ပရောဖက်တို့သည် ယခု ဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်သော စကားကို နားခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သေစေခြင်းငှါ၊ စာရေးတော် ယောနသန် အိမ်သို့ ပြန်စေတော် မမူပါနှင့်ဟု ဇေဒကိ မင်းကြီးကို လျှောက်ဆို၏။

၂၁ ထိုအခါ ဇေဒကိ မင်းကြီး အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ယေရမိကို ထောင်ဝင်း၌ ထားကြ၏။ မြို့တွင် မုန့် မကုန်မှီတိုင်အောင်၊ မုန့်သည် တန်းမှ မုန့်တလုံးကို နေ့တိုင်း အစဉ် ပေးရ၏။ ထိုသို့ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေလေ၏။

၃၈

၁-၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ ထဲမှာ နေသောသူသည် ထားဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့် သေလိမ့်မည်။ ခါလဒဲ လူတို့ဘက်သို့ ထွက်သွားသော သူသည် အသက် ချမ်းသာ၍၊ လက်ရ ဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို ရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေ လက်သို့ ဆက်ဆက်အပ်၍၊ သူသည် သိမ်းယူ လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏ဟု၊ ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြော တတ်သော စကားများကို မဿန်သား ရေဖတ်၊

ပါရှရသား၊ ဂေဒလိ၊ ရှေလမိသား၊ ယေဟုကလ၊ မာလခိ သား၊ ပါရှရတို့သည် ကြားသောအခါ၊

၄ ထိုမျှမတ်တို့သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဤ သူသည် ဤသို့သော စကားကို ပြောသဖြင့်၊ မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသေးသော စစ်သူရဲ အစရှိသောလူ အပေါင်း တို့၏ လက်ကို အားလျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည် ဤလူမျိုး၏ အကျိုးကို မပြုစုတတ်၊ ဖျက်ဆီး တတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူ့ကို ကွပ်မျက်ပါမည် အကြောင်း အခွင့် တောင်းပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၅ ဇေဒကိ မင်းကြီးက၊ သူသည် သင်တို့လက်၌ရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ အလိုကို မဆီးတားနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုအခါ ယေရမိကို ယူ၍၊ ထောင်ဝင်း ထဲမှာ ရှိသော သားတော်မာလခိ၏ မြေတွင်း၌ ကြီးနှင့် လျော့ချကြ၏။ ထိုမြေတွင်း၌ ရေမရှိ၊ ရွံသာ ရှိ၍၊ ယေရမိသည် ရွံ၌ ကွဲလျက်နေ၏။

၇ ထိုသို့ ယေရမိကို မြေတွင်း၌ ချထားကြောင်းကို နန်းတော်အရာရှိ ဖြစ်သောသူ၊ ကုရ၊ အမျိုးသား ဗေဒမေလက်သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဗယံမိန် တံခါး၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ်တွင်၊

၈ ထိုသူသည် နန်းတော်ထဲက ထွက်၍ အထံတော် သို့ သွားပြီးလျှင်၊

၉ အကျွန်ုပ်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက် ယေရမိကို ပြုလေသမျှတို့၌ မှားကြပါပြီ။ မြေတွင်း၌ ချထားကြပါပြီ။ မြို့၌မုန့်ကုန်သောကြောင့်၊ ထိုတွင်း၌ ငတ်မွတ်၍ သေပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်သော်၊

၁၀ ရှင်ဘုရင်က၊ ပရောဖက် ယေရမိ မသေမှီ ဤ အရပ်မှ လူသုံးဆယ်ကို ခေါ်သွား၍၊ မြေတွင်း ထဲက နှုတ်ယူလေ့ဟု၊ ကုရ၊ အမျိုးသား ဗေဒမေလက်ကို အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၁ ဗေဒမေလက်သည်လည်း လူတို့ကို ခေါ်၍ နန်းတော် အတွင်း ဘဏ္ဍာတိုက် အောက်သို့ ဝင်ပြီး လျှင်၊ ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်စုတ်များကို ယူပြီးမှ၊ ယေရမိရှိရာ မြေတွင်း၌ ကြီးနှင့် လျော့ချလေ၏။

၁၂ ထိုအခါ ကုရ၊ အမျိုးသား ဗေဒမေလက်က၊ ဟောင်းနွမ်းသော ဤအဝတ်စုတ်တို့နှင့် သင်၏ လက်ကတီး ကြား၌ ကြီးကို ခုခံပါလေ့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း ယေရမိ ပြုလေ၏။

၁၃ ထိုသို့ ယေရမိကို မြေတွင်းထဲက ကြီးနှင့် ဆွဲတင် ကြ၏။ ထိုနောက် ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေလေ၏။

၁၄ တဖန် ဇေဒကိ မင်းကြီးသည် လူကို စေလွှတ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ တတိယ အတွင်းခန်း ထဲသို့ ယေရမိကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ တစုံတခုကို ငါမေးမြန်းမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်နှင့်ဟု ဆိုသော်၊

၁၅ ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မသတ်ဘဲ အမှန် နေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူ မည်လောဟု ဇေဒကိကို မေးလျှောက်လေ၏။

၁၆ ဇေကိ မင်းကြီး ကလည်း၊ ငါတို့ကို အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းသော ထာဝရ ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ငါ မသတ်။ သင့် အသက်ကို ရှာသော ထိုလူတို့လက်သို့ သင့်ကို ငါမအပ်ဟု ယေရမိအား တိတ်ဆိတ်စွာကိုးကွယ် ဆို လေ၏။

၁၇ ယေရမိ ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ ထံသို့ အမှန်ထွက် သွားလျှင် အသက်ချမ်းသာ ရတော်မူမည်။ ဤမြို့ သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းနှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့သည် အသက် ချမ်းသာကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ မှူးမတ်တို့ ထံသို့ မထွက်မသွားလျှင်၊ ဤမြို့ကို ခါလဒဲလူတို့ လက်သို့ အပ်၍၊ သူတို့သည် မီးရှို့ကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ သူတို့ လက်နှင့် မလွတ်ရဟု ဇေဒကိကို လျှောက်ဆို၏။

၁၉ ဇေဒကိ မင်းကြီးကလည်း၊ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားသော ယုဒလူတို့ကို ငါကြောက်၏။ ငါ့ကို သူတို့လက်သို့ အပ်၍၊ ငါသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည် စိုးရိမ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၀ ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကို မအပ်ရ။ အကျွန်ုပ် ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုလျှင် ချမ်းသာရ၍ အသက်ရှင်တော်မူမည်။

၂၁ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါ မထွက်မသွားဟု ငြင်းလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အား ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသော အရာဟူမူကား၊

၂၂ နန်းတော်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသော မိန်းမတို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ ထံသို့ ထုတ်ဆောင် ကြလိမ့်မည်။ ထိုမိန်းမတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏

အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်ကြပြီ။ ခြေတော်သည် ရှုံး၍၊ သူတို့သည် ဆုတ်သွားကြ ပြီဟု ကိုယ်တော်အား ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသို့ ကိုယ်တော်၏ မယားနှင့် သားသမီး ရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲလူတို့ ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့လက်နှင့် မလွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်၍၊ ဤမြို့ကို မီးရှို့စေတော်မူမည်ဟု လျှောက်၏။

၂၄ ဇေဒကိ ကလည်း၊ ဤစကားကို အဘယ်သူမျှ မကြားမသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည် မသေရ။

၂၅ ငါသည် သင်နှင့် စကားပြောကြောင်းကို မှူးမတ် တို့သည်ကြား၍ သင်ရှိရာသို့ လာလျက်၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင်အား အဘယ်သို့ လျှောက်သည်ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည် ကို၎င်း၊ ငါတို့အား ကြားပြောပါလော့။ မထိမ်မဝှက်ပါ နှင့်ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၆ သင်ကလည်း၊ ငါ့ကို သေစေခြင်းငှါ ယောနသန် အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ငါအသနားတော်ခံပြီဟု သူတို့အား ပြန်ပြောလော့ဟု ယေရမိအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် ယေရမိရှိရာသို့ လာ၍ မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင် မှာထားသမျှအတိုင်း ပြန်ပြောပြီးမှ၊ သူတို့သည် မမေး မစစ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိကြ။

၂၈ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်၍ ရသောနေ့တိုင်းအောင်၊ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေရ၏။ ယေရုရှလင် မြို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထောင်ဝင်း ထဲမှာ ရှိသေး၏။

၃၉

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မင်းကြီး နန်းစံ ကိုးနှစ် ဒသမ လတွင်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။

၂ ဇေဒကိ မင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်တနှစ်၊ စတုတ္ထလ ကိုးရက်နေ့၌ မြို့ကို ဖြိုဖောက်၍၊

၃ ရွှေထားဝန် နေရဂါလရှရေဇာ၊ မိန်းမစိုးအုပ် စာသခိမ်၊ မာဂု ပညာရှိအုပ် နေရဂါလရှရေဇာ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်အစရှိ သော မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍၊ အလယ်ချက် တံခါးဝ၌ ထိုင်ကြ၏။

၄ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မင်းနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်း

တို့သည် ထိုလူများကို မြင်လျှင်၊ ညဉ့်အခါ ပြေး၍ ဥယျာဉ်တော် လမ်းကို လိုက်လျက်၊ မြို့ရိုး နှစ်ထပ် စပ်ကြား တံခါးဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့ သွားကြ၏။

၅ ခါလဒဲ စစ်သူရဲတို့သည် လိုက်လျက်၊ ယေရိခေါ လွင်ပြင်၌ ဇေဒကိ မင်းကို မှီ၍ ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ ဂိုရာ ဟာမတ်ပြည် ရိဗလ မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏ အမှုကို စစ်ကြောစီရင်၍၊

၆ ရိဗလမြို့မှာ ဇေဒကိ သားတို့ကို အဘမျက် မှောက်၍ သတ်လေ၏။ ယုဒ မှူးမတ်အပေါင်းကိုလည်း သတ်လေ၏။

၇ ဇေဒကိ မျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လေ၏။

၈ ခါလဒဲလူတို့သည်လည်း၊ နန်းတော်နှင့် ဆင်းရဲ သား အိမ်တို့ကို မီးရှို့၍၊ မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။

၉ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ခါလဒဲလူ ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားလေ၏။

၁၀ သို့ရာတွင်၊ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသော ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို ယုဒပြည်၌ ထားခဲ့၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် လယ်ယာတို့ကိုပေးလေ၏။

၁၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရမိ အမှု၌၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်ကို မှာထားနှင့် သည်ကား၊

၁၂ ယေရမိကို ယူ၍ ကောင်းမွန်စွာ ကြည့်ရှုလော့။ မညှဉ်းဆဲနှင့်၊ သူပြောသည်အတိုင်း သူ့ကို ပြုလော့ဟု မှာထားတော်မူသည် နှင့်အညီ၊

၁၃ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်၊ မိန်းမစိုးအုပ် နေဗုဂျာဇဗန်၊ မာဂုပညာရှိအုပ် နေရဂါလရှလော အစရှိသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်အပေါင်း တို့သည် လူကို စေလွှတ်၍၊

၁၄ ယေရမိကို ထောင်ဝင်းထဲက နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏ နေရာသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဂျာဖန်သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိ၌ အပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရမိသည် ပြည်သားများနှင့်အတူ နေရလေ၏။

၁၅ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်း ထဲမှာ အချုပ်ခံရသော အခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်၍၊

၁၆ သင်သည် ဣဒုအမျိုးသား ဗေဒမေလက်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်

မူသည်ကား၊ ဤမြို့၏ အကျိုးကို မပြုစု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဝှံ့စကားကို ငါတည်စေမည်။ ကာလ အချိန်ရောက် လျှင်၊ သင့်ရှေ့၌ ဝှံ့စကား ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၇ သို့သော်လည်း၊ ထိုကာလ၌ သင့်ကို ငါကယ်နှုတ် မည်။ သင်ကြောက်သော သူတို့ လက်သို့ သင် မရောက်ရ။

၁၈ ငါသည် သင့်ကို စင်စစ်ကယ်နှုတ်မည်။ သင်သည် ထားဖြင့်မဆုံးရ။ လက်ရေညွှတ်ကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့ကို ကိုးစားသောကြောင့်တည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၄၀

၁ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရမိကို တဖန် သိမ်းသွား၍ ရာမမြို့၌ လွှတ်သောနောက်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည် အရာမှာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့် အတူ၊ ယေရမိသည် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရသောအခါ၊

၂ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူ့ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ ရောက် သောအမှုကို ခြိမ်းတော်မူနိုင်ပြီ။

၃ ခြိမ်းတော်မူသည် အတိုင်းလည်း၊ အမှုကိုရောက် စေ၍ စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဤအမှုသည် သင်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်လေပြီ။

၄ ယခုမှာ သင့်လက်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော သံကြိုးကို ဝါချွတ်မည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်လာခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် လိုက်လာပါ။ ငါသည် ကောင်းမွန်စွာ ကြည့်ရှုမည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိလျှင် မလိုက်နှင့်။ တပြည်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိ၏။ အကြင်အရပ်သို့ သွားကောင်းသည် ဟု စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုအရပ် တည်းဟူသော စိတ် ရောက်ရာ အရပ်သို့ သွားပါလော့ဟု ဆို၏။

၅ ယေရမိသည် ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှ မထွက်မှီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးက၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒ ပြည်နယ်တွင်၊ မြို့အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ဂျာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိ ထံသို့ ပြန်၍ ပြည်သားများနှင့် အတူနေပါလော့။ သို့မဟုတ်၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း သွားပါလော့ဟု ဆိုလျက်၊ စား စရိတ်နှင့် လက်ဆောင်ကို ပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၆ ထိုအခါ ယောရမိသည် အဟိကံသား ဂေဒလိရှိရာ မိဖေပါမြို့သို့ သွား၍ ပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော သူတို့နှင့်အတူ နေလေ၏။

၇ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် အဟိကံသား ဂေဒလိ ကို ပြည်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းယူရာ၌ မပါသော ယောက်ျား မိန်းမသူငယ် ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို သူ၌ အပ်ကြောင်းကို၊ တောမှာရှိသော တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲများတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊

၈ နာသနိသား ဣဂျမေလ၊ ကာရာသား ယော ဟနန်နှင့် ယောနသန်၊ တာနမက်သား စရာယ၊ နေတောဖတ် အမျိုး၊ ဖဲ၏ သားများ၊ မာခသိ အမျိုးသား ယောဇနိတို့သည် မိမိ လူများနှင့်တကွ၊ ဂေဒလိ ရှိရာ မိဖေပါမြို့သို့ လာ၍၊

၉ ရှာဖန်၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်း၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည် အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌ နေ၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာကြလိမ့်မည်။

၁၀ ဝါမူကား၊ လာလတံ့သော ခါလဒဲလူတို့ စကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မိဖေပါမြို့မှာ နေမည်။ သင်တို့မူကား၊ စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ နွေကာလအသီးကို၎င်း၊ ဆီကို၎င်း သိမ်း၍ အိုး၌ သိုထားကြလော့။ ယခု ဝင်ပြန်သော မြို့ရွာတို့၌ နေကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူတို့အား သစ္စာပြု လေ၏။

၁၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်၌ လူအချို့ တို့ကို ကျန်ကြွင်းစေ၍၊ ရှာဖန်၏ သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိကို မင်းအရာ၌ ခန့်ထား ကြောင်းကို၊ မောဘပြည်၊ အမွန်ပြည်၊ ဇဒံပြည်အစ ရှိသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊

၁၂ နှင်ထုတ်ရာပြည် အရပ်ရပ်တို့မှ ပြန်လာ၍၊ ယုဒပြည်၊ ဂေဒလိ ရှိရာ မိဖေပါမြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ များစွာသော စပျစ်ရည်နှင့် နွေကာလ အသီးကို သိမ်းယူကြ၏။

၁၃ ထိုနောက်မှာ၊ ကာရာသား ယောဟနန်သည် တော၌ရှိသော တပ်မှူးများနှင့် တကွ၊ ဂေဒလိ ရှိရာ မိဖေပါမြို့သို့ လာ၍၊

၁၄ ကိုယ်တော်ကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ အမွန်ရှင်ဘုရင် ဗာလိတ်သည် နာသနိသား ဣဂျမေလကို စေလွှတ် ကြောင်းကို အမှန် သိပါ၏လောဟု မေးလျှောက်

သော်လည်း၊ ထိုစကားကို အဟိကံသား ဂေဒလိသည် မယုံ။

၁၅ ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သွား၍ နာသနိသား ဣဂျမေလကို သတ်ရ သော အခွင့်ကို ပေးပါလော့။ အဘယ်သူမျှ မသိရ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို သတ်၍၊ ကိုယ်တော် ထံ၌ စုဝေးသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးကြပါမည်နည်းဟု မိဖေပါမြို့၌ ဂေဒလိကို တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်သော်လည်း၊

၁၆ အဟိကံသား ဂေဒလိက၊ သင်သည် ထိုသို့မပြုရ။ ဣဂျမေလ၌ မမှန်သော စကားကို ပြန်ပြောပြီဟု၊ ကာရာသား ယောဟနန်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၄၁

၁ သတ္တမ လတွင် ဆွေတော်မျိုးတော် ဖြစ်သော မင်းသား ဇေရုမာသား၊ နာသနိ၏သား ဣဂျမေလ သည်၊ လူ တကျိပ်နှင့် တကွ၊ အဟိကံသား ဂေဒလိ ရှိရာ မိဖေပါမြို့သို့ လာ၍၊ ထိုမြို့၌ တစုတည်းစား သောက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ၊ နာသနိသား ဣဂျမေလနှင့် ထိုလူ တကျိပ်တို့သည် ထ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် အခွင့်နှင့် ပြည်အုပ် လုပ်သော ရှာဖန်၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ ၏သား ဂေဒလိကို ထားနှင့် ခုတ်၍ သတ်ကြ၏။

၃ ဣဂျမေလသည်လည်း၊ မိဖေပါမြို့တွင် ဂေဒလိ ထံ၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ တွေ့သမျှသော ခါလဒဲ စစ်သူရဲတို့ကို၎င်း သတ်လေ၏။

၄ ဂေဒလိကို သတ်၍၊ နှစ်ရက် လွန်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မသိသေးသဖြင့်၊

၅ ရှေ့ခင်မြို့၊ ရှိလောမြို့၊ ရှာဖန်မြို့မှ ထွက်လာသော လူရှစ်ကျိပ်တို့သည် မိမိတို့ မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးလျှင်၊ အဝတ်စုတ်ကို ဝတ်၍ ရှုနသောကိုယ်ရှိလျက်၊ ပူဇော် သက္ကာနှင့် နံ့သာပေါင်းကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင် ခဲ့လျက် ရောက်လာကြ၏။

၆ ထိုသူတို့ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ နာသနိသား ဣဂျမေလသည် ဝိုကြွေးလျက်၊ မိဖေပါမြို့မှ ထွက်၍ တွေ့သောအခါ၊ အဟိကံသား ဂေဒလိ ထံသို့ လာကြ လော့ဟု ခေါ်လေ၏။

၇ မြို့ထဲသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ နာသနိသား ဣဂျမေလ နှင့် သူ၏ လူများတို့သည် ထိုသူတို့ကို သတ်၍၊ မြေတွင်းထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။

၈ ထိုသူတို့တွင်ပါသောလူ တကျိပ်တို့က၊ အကျွန်ုပ်

တို့ကို မသတ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့ သိုထားသော ဥစ္စာတည်းဟူသော ဂျုံ၊ မုယော၊ ဆီ၊ ပျားရည်သည် တော၌ ရှိပါ၏ဟု၊ ဣဂျမေလအား ပြောဆိုသော ကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို သူတို့ ညီအစ်ကိုများ နှင့်အတူ မသတ်ဘဲနေ၏။

၉ ဣဂျမေလသည် ဂေဒလိနှင့်အတူ သတ်သောသူ အသေကောင်များကို ပစ်ချသောတွင်းသည် အခြား တွင်း မဟုတ်၊ အာသ မင်းကြီးသည် ဣဂျမေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာကို ကြောက်၍ တူးသောတွင်း ဖြစ် သတည်း။ ထိုတွင်းကို နာသနိသား ဣဂျမေလသည် အသေကောင်များနှင့် ပြည့်စေ၏။

၁၀ ထိုအခါ အဟိကံသား ဂေဒလိ၌ ကိုယ်ရံတော်များ နေဗုဇာရဒန် အပ်သော မင်းသမီးများ အစရှိသော၊ မိဖုမိမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို နာသနိသား ဣဂျမေလသည် သိမ်းယူ၍၊ အမွန်အမျိုးသားတို့ ထံသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၁ ထိုသို့ နာသနိသား ဣဂျမေလ ပြုသောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ ရှိသမျှသော တပ်မှူးတို့သည် ကြားလျှင်၊

၁၂၁၃ လူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ နာသနိသား ဣဂျမေလကို တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ဂိဗောင် ကန်နားမှာ တွေ့လေ၏။ ဣဂျမေလ၌ ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် သူ့၌ပါ သောတပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ မိဖုမိမြို့မှာ ဣဂျမေလ သိမ်းသွားသော လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံမှ ထွက်၍၊ ကာရာသား ယောဟနန် ထံသို့ ကူးသွားကြ၏။

၁၅ နာသနိသား ဣဂျမေလသည် လူရှစ်ယောက်နှင့် တကွ၊ ယောဟနန် လက်မှ လွတ်ပြေး၍၊ အမွန် အမျိုးသားတို့ ထံသို့ သွားလေ၏။

၁၆ ထိုသို့ အဟိကံသား ဂေဒလိကို သတ်ပြီးသည် နောက်၊ ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသော တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည် နာသနိသား ဣဂျမေလ လက်မှတင်၊ မိဖုမိမြို့မှတင်၊ နှုတ်၍ကျန်ကြွင်းသောသူ တည်းဟူသော၊ အားကြီးသော စစ်သူရဲများ၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များ၊ မိန်းမစိုးများအပေါင်းတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့ပြန်၍၊

၁၇ ခါလဒဲလူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြောင်းမည် အကြံရှိလျက်၊ ဗက်လင်မြို့နှင့် နီးသော ဒိမဟံရွာသို့ သွား၍နေကြ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်အုပ် အရာ၌၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော အဟိကံသား ဂေဒလိကို နာသနိသား ဣဂျမေလ သတ်သောကြောင့်၊ ခါလဒဲ လူတို့ကို ကြောက်ကြ၏။

၄၂

၁ ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်၊ ဟောရဲသား ယေဇနိ အစရှိသောတပ်မှူး ရှိသမျှတို့နှင့် လူအကြီး အငယ် အပေါင်းတို့သည် ပရောဖက် ယေရမိထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂၂၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်က များသော်လည်း၊ ယခု ကိုယ်တော် မြင်သည်အတိုင်း အနည်းငယ်သာ ကျန်ကြွင်းပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အသနားတော် ခံသော စကားကို မပယ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့ သွားရ သောလမ်းနှင့် ပြုရသောအမှုကို ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကျန်ကြွင်း သမျှသောသူ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ထံတော်၌ ဆုတောင်းပါလော့ တောင်းပန် ကြ၏။

၄ ပရောဖက် ယေရမိ ကလည်း၊ ငါကြား၏။ သင်တို့ ပြောသည်အတိုင်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား ဆုတောင်းမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ပြောမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမိမဂုက်ဟု ပြောဆို၏။

၅ သူတို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ ကို မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၌ မှန်ကန်၍၊ သစ္စာစောင့်သော သက်သေ ဖြစ်တော် မူစေသတည်း။

၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်သောအခါ၊ ချမ်းသာရပါမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကိုစေလွှတ်ရာ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်သည် ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နားထောင်ပါမည်ဟု ယေရမိအား ပြောဆိုကြ၏။

၇ ထိုနောက် ဆယ်ရက် ကြာသောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက် လျှင်၊

၈ ယေရမိသည် ကာရာသား၊ ယောဟနန် မှစ၍၊

သူ၌ ပါသမျှသော တပ်မှူးတို့နှင့် လူအကြီးအငယ် အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍။

၉ သင်တို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်၍ အသနားတော် ခံသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။

၁၀ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဤပြည်၌နေလျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ကို မဖြိုမဖျက်၊ တည်ဆောက်မည်။ သင်တို့ကို မနှုတ်၊ စိုက်ပျိုးမည်။ ငါသည် သင်တို့၌ ရောက်စေသော ဘေးဒဏ်ကြောင့် နောင်တရ၏။

၁၁ သင်တို့ ကြောက်တတ်သော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား။ ထိုရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့ကို ကယ်တင်၍၊ ထိုမင်းလက်မှ နှုတ်ယူခြင်းငှါ သင်တို့ ဘက်၌ ရှိ၏။

၁၂ သင်တို့ကို ငါကယ်မ သနားသော အားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကို သနား၍၊ နေရင်းပြည်သို့ ပြန်စေရလိမ့်မည်။

၁၃ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့က ငါတို့သည် ဤပြည်၌မနေ၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ။

၁၄ စစ်မှုကို မတွေ့မမြင်၊ တံပိုးမှုတ်သံကို မကြား၊ မငတ်မမွတ်ရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ နေမည် ဟု ဆိုလျှင်။

၁၅ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသားတို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကြားကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ၊ ကျပ်ကျပ်မျက်နှာပြုလျက်၊ ထိုပြည်သို့ အမှန်သွား၍ တည်းခိုလျှင်။

၁၆ သင်တို့ကြောက်သော ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တု ပြည်၌ သင်တို့ကို မှီလိမ့်မည်။ သင်တို့ကြောက်သော မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ သင်တို့ကို ကျပ်ကျပ်လိုက်၍၊ ထိုပြည်၌သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။

၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာ ပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ အပေါ်သို့ ငါရောက်စေသော ဘေးဒဏ်နှင့် တယောက်မျှ မလွတ်ရ။ ကျန်ကြွင်းသောသူ တ ယောက်မျှ မရှိရ။

၁၈ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်းသည်နည်းတူ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ဝင်သောအခါ၊ သင်တို့ အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း သဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံဘို့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဤအရပ်ကို နောက်တဖန် မမြင်ရ။

၁၉ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ မသွားကြနှင့်ဟု သင်တို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို ယနေ့သက်သေခံ ကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။

၂၀ အကယ်စင်စစ် သင်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားအား အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ ဆုတောင်းပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ကြားပြောပါ လော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်ဟုဆို၍၊ ငါ့ကို သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော် သို့ စေလွှတ်သောအခါ၊ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်လှည့်စား ကြပြီ။ ငါသည် သင်တို့အား ယနေ့ ကြားပြော၏။ သင်တို့မူကား။ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဂင်း၊ ငါ့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသမျှ တို့ကိုဂင်း၊ နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၂၂ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သွား၍၊ တည်းခိုချင် သောအရပ်၌၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလ နာဘေးတို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို အမှန် သိမှတ်ကြလော့ဟု ယေရမိသည် ပြန်ပြောလေ၏။

၄၃

၁ ထိုလူများတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မှာတော်မူသမျှသော အမိန့်တော် တို့ကို ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား အကုန်အစင် ကြားပြောသည်ရှိသော်။

၂ ဟောရှဲ့သား အာဇရိနှင့် ကာရာသား ယော ဟနန် အစရှိသော၊ မာနထောင်လွှားသောသူ အ ပေါင်းတို့သည် သူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည် မုသာ စကားကို ပြော၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ မတည်း ခိုရဟု ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားဖြင့် မှာထားတော် မမူ။

၃ ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ကိုသတ်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ သိမ်းသွားစေမည် အကြောင်း၊ သူတို့ လက်သို့ ငါတို့ကို အပ်လိုသောငှါ၊ နေရိသား ဗာရတ်သည် သင့်ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏ဟု ဆိုကြပြီးလျှင်။

၄ ကာရာသား ယောဟနန် အစရှိသော တပ်မှူးများနှင့် လူများအပေါင်းတို့သည် ယုဒပြည်၌ နေရမည် ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ။

၅ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရပြီးမှ ယုဒပြည်၌ နေအံ့သောငှါ။

၆ ပြန်လာသော ယုဒအမျိုးသား အကျန်အကြွင်း၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ မင်းသမီး အစရှိသော ကိုယ်ရံတော်မှူး နေပုဇာရဒန်သည် ရှာဖွေ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိဗ် အပ်သောလူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ပရောဖက် ယေရမိ၊ နေရိသား ဗာရုတ်ကို၎င်း၊ ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် တပ်မှူး အပေါင်းတို့သည် ယူ၍။

၇ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တာပနက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၈ တာပနက်မြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်တော်မူသည်ကား။

၉ သင်သည် ကြီးသောကျောက်တို့ကို ကိုင်ယူ၍၊ တာပနက်မြို့၌ ဖာရော ဘုရင်၏ အိမ်တော်ဝ နားမှာ ရှိသော အုပ်ဖိုမြေ၌၊ ယုဒလူများ ရှေ့တွင် မြုပ်ထားလော့။

၁၀ သူတို့အားလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် လူကို စေလွှတ်၍၊ ငါ၏ကျွန် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိနေဇာကို ဆောင်ခွဲပြီးလျှင်၊ ငါမြုပ်ထားသော ဤကျောက်တို့ အပေါ်မှာ သူ၏ ရာဇပလ္လင်ကို ဝါတည်မည်။ သူသည်လည်း၊ မိမိတံတော်ကို ဤကျောက်တို့ အပေါ်မှာ ဖြန့်လိမ့်မည်။

၁၁ ထိုမင်းသည် ရောက်လာသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို လုပ်ကြံ၍၊ သေတန်သောသူတို့ကို သေခြင်းသို့၎င်း၊ သိမ်းသွား ချုပ်ထားတန်သော သူတို့ကို သိမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်းသို့၎င်း၊ ကွပ်မျက်တန်သော သူတို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်းသို့၎င်း အပ်လိမ့်မည်။

၁၂ အဲဂုတ္တုဘုရား အိမ်တို့ကို ငါမီးရှို့မည်။ သူသည်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့ကို မီးရှို့၍ သိမ်းသွားချုပ်ထားလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမင်းသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဝတ်၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ ထွက်သွားလိမ့်မည်။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ချိုးဖျက်၍၊ အဲဂုတ္တုဘုရား အိမ်များကို မီးရှို့လိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၄

၁ အဲဂုတ္တုပြည်၊ မိဂဒေါလမြို့၊ တာပနက်မြို့၊ နောဖမြို့၊ ပါသရအရပ်၌ နေသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့်။

၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့ အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့ အပေါ်သို့ ငါရောက် စေသော ဘေးဒဏ်ကို သင်တို့သည် မြင်ကြပြီ။

၃ ကြည့်ရှုကြလော့။ ယနေ့မှာ ထိုမြို့ရွာတို့သည်၊ နေသောသူ မရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့သောအရပ် ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရှင်နေသော သူတို့သည် ကိုယ်တိုင် မသိ၊ ဘိုးဘေးတို့ မသိ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ ဝတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ပြုကြသော ဒုစရိုက်ကြောင့် ဤအမှုရောက်သတည်း။

၄ ငါ၏ ကျွန်ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်လျက်၊ ငါမုန်းသောအမှု၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို မပြုပါနှင့်ဟု ပြောသော်လည်း။

၅ သူတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားအား နုံ့သာပေါင်းကို မီးမရှို့၊ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်မည်အကြောင်း နားထောင်ခြင်းကို မပြု၊ မနာမယူဘဲ နေကြ၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ ငါ၏အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများတို့၌ အမျက်မီးရှို့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ယနေ့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ် ဖြစ်ကြ၏။

၇၊၈ ယခုမှာ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပယ်ဖြတ်လိုသောငှါ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကျိန်ဆရာ ဖြစ်လိုသောငှါ၎င်း၊ သွား၍ နေသောအဲဂုတ္တုပြည်၌ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုနှင့် ငါ၏အမျက်ကို နှိုးဆော်သဖြင့်၊ သင်တို့တွင် တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယုဒအမျိုး ယောက်ျား မိန်းမ၊ သူငယ် နို့စို့ကလေး အပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည် အကြောင်း၊ ကြီးစွာသော ဒုစရိုက်ကို ကိုယ်စိတ်မိညာဉ် တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်း။

၉ ယုဒ ပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင် လမ်းတို့၌၎င်း၊

သင်တို့ ဘိုးဘေးများပြုသော ဒုစရိုက်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် များပြုသောဒုစရိုက်၊ မိဖုရားများ ပြုသော ဒုစရိုက်၊ သင်တို့ ကိုယ်တိုင် ပြုသောဒုစရိုက်၊ သင်တို့မယားများ ပြုသော ဒုစရိုက်တို့ကို မေ့လျော့ကြ ပြီလော့။

၁၀ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့သည် နိမ့်ချသောစိတ် မရှိ၊ ကြောက်ရွံ့သောစိတ် မရှိ၊ ငါ၏ တရားလမ်းသို့ မလိုက်၊ သင်တို့ မှစ၍ သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့ ရှေ့မှာ ငါထားသော ပညတ်များကို မစောင့်ရှောက်ကြ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို အပြစ်ပြု၍၊ ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ငါသည် မျက်နှာ ထားမည်။

၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာ ပြုသော ယုဒ အမျိုးသား အကျန်အကြွင်းတို့ကို ငါသည် ယူ၍၊ သူတို့သည် ထိုပြည်၌ သေကြေပျက်စီး ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့၎င်း၊ အငယ်ဆုံးသောသူ မှစ၍ အကြီးဆုံးသော သူတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်၊ သေ ကြေပျက်စီးခြင်းဘေးသို့၎င်း ရောက်၍၊ ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံဘို့ရာ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၃ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ထားဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် ငါသည် ဒဏ် ပေးသည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောသူတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊

၁၄ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ တည်းခိုသော ယုဒ အမျိုးသား အကျန်အကြွင်းတို့သည် ယုဒပြည်သို့ ပြန်၍ နေချင်သော်လည်း၊ တယောက်မျှ ဘေးနှင့် မ လွတ်ရ၊ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရကြ။ ဘေးလွတ် သောသူသာလျှင် ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ မိမိမယားတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားအား နုံ့သာ အပေါင်းနှင့် မီးရှို့ကြောင်းကို သိသော လူများ၊ အနား၌ ရပ်နေသော မိန်းမများ၊ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်း တည်းဟူသော၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ပါသရအရပ်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့သည် ယေရမိ ကိုပြန်ပြောကြသည်ကား၊

၁၆ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အား ဟောပြောသော စကားကို ငါတို့သည် နားမထောင်။

၁၇ ငါတို့ မှစ၍ ငါတို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်

တို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများ၌ ပြုဘူး သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဆက်ဆက် ပြုမည်။ အထက်က ဝစ္စာ စားရကြသည်။ ဘေးနှင့် လွတ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရကြ၏။

၁၈ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးမရှိ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို မပြုဘဲ နေပြန်သော အခါ၊ အလွန် ဆင်းရဲခြင်း၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး ဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၉ ကောင်းကင်မိဖုရား အဘို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသောအခါ၊ ငါတို့၏ယောက်ျား မပါဘဲ မုန့်ပြားတို့ကို လုပ်၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြုလျက် ကိုးကွယ် သလောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ ပြန်ပြောသော ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့အား ယေရမိ ပြန်ပြောသည်ကား၊

၂၁ သင်တို့ မှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်၊ သူပြည်သားတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများ၌ မီးရှို့သောနုံ့သာပေါင်းကို ထာဝရဘုရား သည် မအောက်မေ့၊ နှလုံး မသွင်းဘဲ နေတော်မူ သလော။

၂၂ သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံတော် မမူနိုင်သောကြောင့်၊ သင်တို့ ပြည်သည်၊ ယနေ့၌ ဖြစ်သည် အတိုင်း၊ နေသောသူ မရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်လေပြီတကား။

၂၃ သင်တို့သည် နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေ ခံချက်၊ ပညက်တရားတော် လမ်းသို့ မလိုက်သော ကြောင့်၎င်း၊ ဤဘေးသည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌ ရောက်လေပြီတကားဟု ပြောဆို၏။

၂၄ တဖန် မိန်းမ အပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့အား ယေရမိ ဟောပြောသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့မယားတို့က ငါတို့သည် ကောင်းကင် မိဖုရားအဘို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ သွန်းလောင်းရာ

ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိထားသည် နှင့်အညီ ဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု နှုတ်နှင့် ပြော၍လက်နှင့် ပြုသည် အတိုင်း သင်တို့သည် ကိုယ်ထားသော သစ္စာဂတိကို ဆက်ဆက်စောင့်၍၊ သစ္စာဂတိ ထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောယုဒလူ အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် ဟူ၍ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင်၊ ယုဒလူ တယောက်မျှ ငါ၏နာမကို မမြွက်မဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ် မဟာနာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုမည်။

၂၇ သူတို့ကို ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ မဟုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ထားသော၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။

၂၈ သို့ရာတွင်၊ ထားသောနှင့် လွတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယုဒပြည်သို့ ပြန်ရသော သူတို့သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ ငါ့ စကား တည်မည်။ သူတို့ စကား တည်မည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသော ယုဒလူ အကျန်အကြွင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၂၉ ဤရပ်၌ သင်တို့ကို ငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၌ အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ ငါ့စကားသည် ဆက်ဆက်တည် လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ သိမည်အကြောင်း၊ ငါပေးသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊

၃၀ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်း အသက်၏ ရန်သူ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်း၏ လက်သို့ ဇေဒကိမင်းကို ငါအပ်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောဟောဖရာ အသက်ကို ရှာသော ရန်သူလက်သို့ ထိုမင်းကို ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောက်မိလက် ထက်၊ နေရိသား ဗာရုတ်သည်၊ ယေရမိ မြက်ဆိုသည် အတိုင်း၊ စကားတော်များကို စာ၌ ရေးထားသော နောက်၊ ပရောဖက် ယေရမိသည် ဗာရုတ်အား ဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊

၂-၄ အို ဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်းတပါး အပေါ်မှာ တပါးကို ထပ်ဆင့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် သက်သာ မရ။ ညည်းတွား၍ စိတ်ပျက်ပါ

ပြီဟုဆိုသည် ဖြစ်၍ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထူသရေလအမျိုး ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါဆောက်သော အရာကို ငါ ဖြိုဖျက်မည်။ ငါ စိုက်သောအရာ တည်းဟူသော ဤပြည်ကို အကြွင်းမဲ့ ငါနှုတ်ပစ်မည်။

၅ သင်သည် ကြီးစွာသောအရာတို့ကို ကိုယ်အတို့ ရှာသလော။ မရှာနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ အပေါ်သို့ ဘေးရောက်စေမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင် ရောက်လေရာရာ အရပ်ရပ်တို့၌၊ သင်၏ အသက်ကို လက်ရ ဥစ္စာကဲ့သို့ သင့်အား ငါ ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၆

၁ တပါးအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ပရောဖက် ယေရမိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် တည်းဟူသော။

၂ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိသား၊ ယောရကိမ် မင်းနန်းစံ လေးနှစ်တွင် ကာဆေမိတ်အရပ်၊ ဥဖရတ် မြစ်နား၌ တပ်ချ၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံ သော အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောနေခေါ်၏ စစ်သူရဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားကို ရည်မှန်းသော နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား၊

၃ ဒိုင်းလွှားတို့ကို ပြင်ဆင်၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။

၄ မြင်းဆီး သူရဲများတို့၊ မြင်းကိုက ကြီးတန်ဆာ ဆင်၍ စီးပြီးလျှင်၊ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းလျက် ထွက်ကြလော့။ လှံတို့ကို ပွတ်ကြလော့။ သံချပ်အင်္ကျီ ကို ဝတ်ကြလော့။

၅ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ဆုပ်သွားကြသည် ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသော သူတို့သည် ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍ မကြည့်စို့။ အလျင်အမြန် ပြေးကြ၏။ ပတ်လည် အရပ်၌ ဘေးရှိသည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ လျင်မြန်သော သူကို မပြေးစေနှင့်။ အားကြီး သောသူကို မလွှတ်စေနှင့်။ ဥဖရတ်မြစ်နား၊ မြောက် မျက်နှာ၌ ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။

၇ နိလမြစ်ထဲသကဲ့သို့၎င်း မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်း၊ တက်လာသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။

၈ အဲဂုတ္တုပြည်သည် နိလမြစ် ထဲသကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ် ရေစီးသကဲ့သို့၎င်း တက်လာလျက်၊ ငါသည် ထ၍ မမြေ့ကြိုကို လွှမ်းမိုးမည်။ မြို့နှင့်တကွ မြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ပြောဆို၏။

၉ မြင်းများတို့၊ တက်ကြလော့။ ရထားများတို့၊ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလော့။ သူရဲများ တည်းဟူသော၊ ခိုင်းလွှားကို ကိုင်တတ်သော ကုရု အမျိုး၊ ဖုတ အမျိုးသား၊ လေးကို ကိုင်၍ ပစ်တတ်သော လုဒိ အမျိုးသားတို့သည် ထွက်သွားကြစေ။

၁၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့ကို ဒဏ်ပေးရသောနေ့၊ အမျက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထားတော်သည် ကိုက်စား၍ ဝလိမ့်မည်။ သူတို့ အသွေးနှင့် ယစ်မူး လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အဘို့၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ဥပရက် မြစ်နားမှာ ယဇ် ပူဇော်စရာ အကြောင်းရှိ၏။

၁၁ အို အဲဂုတ္တုသတို့ သမီးကညာ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ သွား၍ ဗာလစ်စေးကို ယူလော့။ သင်သည် များစွာ သောဆေးကို အချည်းနှီး သုံးတတ်၏။ သင်၏ အနာ မပျောက်နိုင်ရာ။

၁၂ သင်သည် အရှက်ကွဲကြောင်းကို လူမျိုးတို့သည် ကြားကြပြီ။ သင်မြည်တမ်းသော အသံသည် မြေ တပြင်လုံး၌ နံ့ပြားပြီ။ သူရဲချင်း တယောက်နှင့် တယောက်ထိခိုက်၍၊ နှစ်ယောက်တို့သည် လဲကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒင်နော့ လာမည်အကြောင်းကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ပရောဖက် ယေရမိအား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊

၁၄ သင့်ပတ်လည်၌ နေသောသူတို့ကို ထားတော် သည် ကိုက်စားပြီ။ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍ မြဲမြံစွာနေလော့ ဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြွေးကြော် ကြလော့။ မိဂဒေါလ မြို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။ နောဖမြို့၊ တာပနက်မြို့၌ လည်းကြားပြောကြလော့။

၁၅ သင်၏ သူရဲသည်အဘယ်ကြောင့် ရှုံးသနည်း။ ထာဝရဘုရား တွန်းချတော်မူသောကြောင့် သူသည် မရပ်မနေနိုင်ရာ။

၁၆ လူများတို့သည် ထိမိ၍ တယောက် အပေါ်မှာ တယောက် လဲစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့က ထကြကုန်အံ့။ ညှဉ်းခတ်တတ်သော ထား ကြောင့် ကိုယ်အမျိုး ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့ ပြန်ကြကုန် အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၇ ရောက်ပြီးမှ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းသည် ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေးရသော အချိန်ကို လွန်စေပြီဟု ဟစ်ကြ၏။

၁၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားဟု ဘွဲ့နာမ ရှိသော ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အသက်ရှင်သည် ဖြစ်၍၊ တောင်တို့တွင် တာဗော်တောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ပင်လယ်နားမှာ ကရမေလ တောင်ကဲ့သို့၎င်း ထိုမင်းသည် လာလိမ့်မည်။

၁၉ နေရာကျသော အဲဂုတ္တု သတို့သမီး၊ နေရာ ပြောင်းဘို့ ကိုယ်အသုံးအဆောင်များကို ပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ နောဖမြို့သည် နေသောသူ မရှိအောင် သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရမည်။

၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အဆင်းလှသော နွားမဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မြောက်မျက်နှာ ဘက်က နှောင့်ရှက်ခြင်း အကြောင်းပေါ်လာ၏။

၂၁ သူငှါးတို့သည် သူ၏ အလယ်၌ ဆူအောင် ကျွေးသော နွားကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းနေ့၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအချိန် ရောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် မရပ်မနေ၊ ကျောက်လှည့်၍ တညီတညွတ် တည်း ပြေးသွားကြ၏။

၂၂ သစ်ခုတ်သောသူ ကဲ့သို့ ပုဆိန်ပါလျက်၊ လူ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ ချီလာကြသောအခါ၊ သူ၏ စကားသံသည် မြေမြည်သံ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၃ ထိုတောသည် အလွန် ရှုပ်သော်လည်း၊ သူ တို့သည် ကျိုင်းကောင် ထက်မက မရေတွက်နိုင်အောင် များသောကြောင့် ခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အဲဂုတ္တု သတို့သမီးသည် မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာ ပြည်သားတို့ လက်သို့ ရောက် လေပြီ။

၂၅ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နောမြို့၌ ရှိသော အမွန်ဘုရားနှင့် ဖာရောဘုရင် မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သား ဘုရားများ၊ ရှင်ဘုရင်များ တည်းဟူ သော၊ ဖာရော ဘုရင် အစရှိသော၊ ထိုဘုရင်ကို ကိုးစားသော သူတို့ကို ငါဆုံးမမည်။

၂၆ သူတို့ အသက်ကို ရှာသောသူ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒင်နော့မင်းနှင့် သူ၏ ကျွန်တို့ လက်သို့ သူတို့ကို ငါအပ်မည်။ ထို့နောက်မှ တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သည် အရင်ကဲ့သို့ စည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ အို ဝါကျွန် ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို ဣသ ရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကို ဝေးသောအရပ် မှ၎င်း၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာပြည်

မှင်း၊ ငါ နှုတ်ယူဆောင်ခဲ့ သဖြင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသည် ပြန်လာ၍၊ ချောက်လှန့်သောသူ မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာ စွာ နေရလိမ့်မည်။

၂၈ ငါ့ကျွန် ယာကုပ် မကြောက်နှင့်၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ သင့်ကို ငါနှင့်ထုတ်သော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ငါသည် ဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကို မဆုံးစေ။ သို့ ရာတွင်၊ ရှင်းရှင်းအပြစ် မလွတ်ဘဲ အတော်အတန် ဆုံးမမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၇

၁ ဖာရောဘုရင်သည် ဂါဇမြို့ကို မလုပ်ကြံမှီ ဖိလိတ္တိ အမျိုးသားတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက် ယေရမိသို့ ရောက် လာသော နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့်၊

၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား မြောက် မျက်နှာဘက်က ရေသည် ထ၍ လွှမ်းမိုးသော ပင်လယ် ဖြစ်လျက်၊ တပြည်လုံးနှင့် ပြည်၌ပါသမျှကို၎င်း၊ မြို့နှင့် မြို့၌နေသော သူတို့ကို၎င်း၊ လွှမ်းမိုး၍၊ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြလိမ့်မည်။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၃ ရန်သူစီးသော မြင်းခွဲသံစိုင်းသော ရထားဘီးများ မြည်သံကြောင့်၊ အဘတို့သည် လက်အား လျော့၍ သားတို့ကို ပြန်မကြည့်ကြ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ဖိလိတ္တိ အမျိုးသားတို့ကို ဖျက်ဆီးရသော နေ၊ တုရမြို့၊ ဇိဒန်မြို့ကို စစ်ကူနိုင် သောသူ အကျန်အကြွင်း ရှိသမျှကို ပယ်ဖြတ်ရသော နေ့သည် ရောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဖိလိတ္တိ အမျိုးသားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ကတ္တောရပြည် သားတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။

၅ ဂါဇမြို့သည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို ခံရ၏။ အာရှ ကေလုန်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော ချိုင့်အရပ်သည် ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ကိုယ်အသားကို ခုတ်ဖြတ်ရမည်နည်း။

၆ အို ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်၊ သင်သည် အ ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မငြိမ်ဘဲ နေမည်နည်း။ ကိုယ် အိမ်၌ဝင်၍ နေလော့။ နေရာကျ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။

၇ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် ပင်လယ်ကမ်း အမှု၌ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသောကြောင့်၊ အဘယ် သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေနိုင်သနည်း။ ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၄၈

၁ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မောဘပြည်ကို

ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေဗောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ကိရယ သိမ်မြို့သည် ရှုံး၍ လုယူခြင်းကို ခံရ၏။ မိသဂပ်မြို့ သည်လည်း ရှုံး၍ စိတ်ပျက်လေ၏။

၂ မောဘပြည်သည် နောက်တဖန် ဟေရုဘုန်မြို့၌ မဝကြားရ။ ရန်သူတို့က၊ မောဘပြည်ကိုပြည် မဖြစ် စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားကြကုန်အံ့ဟု ရန်ပြုမည့်အကြံနှင့် ကြံစည်ကြ၏။ အို မာဒမေန်မြို့၊ သင်သည်လည်း ပျက်စီးရမည်။ ထားသောသည် သင့်ကို လိုက်လိမ့်မည်။

၃ ဟောရနိမ်မြို့၌လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပြင်းစွာ သော ပျက်စီးခြင်းရှိ၍ အော်ဟစ်သော အသံကို ကြားရ၏။

၄ မောဘပြည်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သူငယ်တို့သည် မြည်တမ်းသော အသံကို ပြုကြ၏။

၅ ဝိုကြွေးသော အသံသည် လူဟိတ်တောင် ပေါ်သို့ တက်ရ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့ ဆင်းရာ အရပ်၌လည်း ဆုံးရှုံးခြင်း အသံကို ရန်သူတို့သည် ကြားကြ၏။

၆ အသက် လွတ်အံ့သောငှါ ပြေးကြလော့။ လွင် ပြင်၌ ရှိသော သစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။

၇ သင်သည် မိမိဆည်းဖူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ သူတပါး လက်သို့ ရောက်ရ လိမ့်မည်။ ခေမုရ ဘုရားကိုလည်း သူ၏မင်း၊ သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်တကွ သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။

၈ လုယူသော သူသည် မြို့များ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာ၍ မြို့တမြို့မှ မလွတ်ရချိန်နှင့်တကွ လွင်ပြင် သည်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၉ မောဘပြည်သည် လွတ်ရာသို့ ပြေးရအောင် ငှက်တောင်တို့ကို ပေးလော့။ မြို့တို့သည် နေသောသူ မရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြိုးစား၍ မဆောင်သော သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံစေ။ လူ အသက်ကို မသတ်ဘဲ မိမိထားကို သိမ်းရပ်သော သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံစေ။

၁၁ မောဘသည် အိုး တလုံးမှ တလုံးသို့ မပြောင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ သို့ယူသွားခြင်းကို မခံ၊ ငယ်သော အရွယ် မှစ၍ ငြိမ်လျက်၊ မိမိ အဖတ်အနည် ပေါ်၌ နေရာကျလျက် ရှိသောကြောင့် ၊ မိမိ အရသာသည် တည်နေ၏။ မွှားသော အနံ့လည်း မပျက်။

၁၂ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စောင်း၍ ထားတတ်သောသူတို့ကို သူ့ထံသို့ ငါစေ

လွတ်ရသော အချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် မောဘကို စောင်း၍ ထားပြီးလျှင် သူ၏ အိုးတို့ကို သွန်၍ ရေဘူးတို့ကို ခွဲကြလိမ့်မည်။

၁၃ ဣသရေလ အမျိုးသည် မိမိခိုလှုံသော ဗေသလ ဘုရားကြောင့် ရှက်ရ သကဲ့သို့၊ မောဘ အမျိုးသည် လည်း ခေမုရှ ဘုရားကြောင့် ရှက်ရလိမ့်မည်။

၁၄ ငါတို့သည် အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၅ မောဘပြည်သည် ပျက်စီးပြီ။ မြို့တို့သည် ကျွမ်း လောင်ကြပြီ။ သူ ရွေးချယ်သော လုလင်တို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ ဆင်းသွားကြပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူ၍ ဘွဲ့နာမ ရှိသော ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မောဘကို လုပ်ကြံရသော အချိန် နီးပြီ။ သူခံ ရသော ဘေးသည် အလျင်အမြန် လာ၏။

၁၇ သူ့ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့၊ သူ့ အတွက် မြည်တမ်းကြလော့။ သူ၏ နာမကို သိသော သူအပေါင်းတို့၊ တန်ခိုးကြီးသော လှံတံ၊ အသရေ တင့်တယ်သော တံဖျာသည် ကျိုးလေပြီတကား ဟုပြောဆိုကြလော့။

၁၈ ဒိဘုန်မြို့၌ နေသော သတို့သမီး၊ သင် ခံစားရ သော၊ စည်းစိမ်မှ ဆင်း၍ အငတ် ခံလျက်ထိုင်လော့။ မောဘကို လုယူသောသူသည် သင်ရှိရာသို့ လာ၍၊ သင်၏ ရဲတိုက်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၁၉ အိုအာရော်မြို့သား၊ လမ်းနားမှာ ရပ်၍ကြည့်ရှု လော့။ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု ပြေးသောယောက်ျား နှင့် အသက် လွတ်သော မိန်းမကို မေးမြန်းလော့။

၂၀ မောဘသည် စိတ်ပျက်လေ၏။ ပြုလဲလျက်ရှိ၏။ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလော့။ မောဘသည် ပျက်စီး ကြောင်းကို အာနန်မြို့၌ ကြားပြောကြလော့။

၂၁ လွင်ပြင်နှင့်တကွ ဟောလုန်မြို့၊ ယဟာဇမြို့ မေဖတ်မြို့၊

၂၂ ဒိဘုန်မြို့၊ နေဗောမြို့၊ ဗက်ဒိဗလသိမ်မြို့၊

၂၃ ကိရယသိမ်မြို့၊ ဗက်ကမုလမြို့၊ ဗက်မောင်မြို့၊

၂၄ ကေရတ်မြို့၊ ဗောဇရမြို့၊ မှစ၍ မောဘပြည်၌ ရှိသောမြို့၊ အနီးအဝေးရှိသူတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြ၏။

၂၅ မောဘ၏ ဦးချိုသည် ပြတ်လေပြီ။ သူ၏ လက် ရုံးသည် ကျိုးလေပြီ။ သူ၏လက်ရုံးသည် ကျိုးလေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ မောဘသည် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ ဝါကြား သောကြောင့် သူ့ကို ယစ်မူးစေကြလော့။ သူသည် မိမိ အန်ဖတ်၌ လူလည်း၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ၏။

၂၇ သင်သည် ဣသရေလကို ကဲ့ရဲ့ပြီ မဟုတ်လော့။ သို့ရာတွင်သူသည် သူခိုးတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သည်ကို တွေ့ဘူးသလော့။ သူ၏ အကြောင်းကို ပြောလေရာ ရာ၌ သင်သည် ခေါင်းကို ညှိတ်ပါသည်တကား။

၂၈ မောဘပြည်၌ နေသောသူတို့၊ မြို့တို့ကိုစွန့်၍၊ ကျောက်ကြား၌ နေကြလော့။ မြေတွင်းဝ နားမှာ အသိုက်လုပ်တတ်သော ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ပြုကြလော့။

၂၉ မောဘ၏ မာနကို ငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။ အလွန် ကြီးမားသော မာနဖြစ်၏။ မာနကြီးခြင်း၊ ထောင်လွှား စော်ကားခြင်း၊ စိတ်နှလုံး မြင့်ခြင်း ရှိ သော်လည်း၊

၃၀ သူ၏ ဒေါသ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ငါသိသည် ဖြစ်၍၊ သူသည် အချည်းနှီးသက်သက် ဝါကြားသော စကားကို ပြောလျက်နှင့် မိမိအလို မပြည့်စုံရာဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထို့ကြောင့်၊ မောဘအတွက် ငါသည် ညည်းတွား မြည်တမ်းမည်။ မောဘပြည် တပြည်လုံး အတွက် ငိုကြွေးမည်။ ကိရဟရက်မြို့သားတို့ အတွက် ညည်း တွားခြင်း ရှိရမည်။

၃၂ အို စိဗမာ စပျစ်နွယ်ပင် ယာဇာမြို့ အတွက် မျက်ရည်ကျသည်ထက် သင့်အတွက် ငါသည် မျက်ရည် ကျမည်။ သင်၏ အညွန့်တို့သည် ပင်လယ်ကို လွန်၍၊ ယာဇာ ပင်လယ်တိုင်အောင် ရောက်ကြ၏။ ဖျက်ဆီး သောသူသည် သင်၏ သစ်သီးနှင့် စပျစ်သီးတို့ကို လုယူ၏။

၃၃ ဝပြောသော လယ်ပြင်နှင့် မောဘပြည် ထဲမှာ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်း ပြတ်လေပြီ။ စပျစ်သီး နယ်ရာ ကျင်း၌ စပျစ်ရည်ကို ငါပြတ်စေပြီ။ ကြွေးကြော်သံကို ပြု၍ စပျစ်သီးကို မနင်းရ။ ကြွေးကြော်သော အသံ လည်း ကြွေးကြော်သော အသံ မဟုတ်ရ။

၃၄ ဟေရှာဘုန်မြို့၊ ငိုကြွေးသံမှ စ၍ လောလေမြို့၊ ယာဟတ်မြို့၊ တိုင်အောင်၎င်း၊ ဇောရမြို့မှ စ၍ ဟော ရန်မိမြို့၊ တိုင်အောင်၎င်း၊ သုံးနှစ် အသက် ရှိသော နွားမမြည်သံ ကဲ့သို့ အသံကို လွှင့်ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ နိမရိမ် ရေကန်တို့သည်လည်း ဆိတ်ညံလျက် ရှိကြ၏။

၃၅ မောဘပြည်၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ပူဇော်သော သူ၊ မိမိ ဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောသူ

တို့ကို ငါပြတ်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ထို့ကြောင့်၊ ငါနှလုံးသည် မောဘပြည် အတွက် ပုလွေ ကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။ ငါ့ နှလုံးသည် ကိရ ဟရက်မြို့သားတို့ အတွက် ပုလွေကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့် မည်။ သူတို့ ဆည်းပူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာ ပျက်စီးပြီ။

၃၇ လူတိုင်း ဆံပင်တိုလျက်၊ မုဆိတ်ကို ရိတ်လျက်၊ လက်၌ ရှနလျက်၊ ခါး၌ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ရှိရ၏။

၃၈ အသုံးမရသော အိုးကို ခွဲတက် သကဲ့သို့ မောဘ ပြည်ကို ဝါခွဲသောကြောင့် မောဘပြည် အိမ်အမိုးများ အပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းများ၌၎င်း၊ ညည်းတွားမြည်တမ်း ခြင်း၊ နှံ့ပြားရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ သူတို့ကလည်း မောဘသည် ပြိုပျက်လေပြီ တကား၊ ရှက်၍ ဆုတ်သွားလေပြီတကားဟု ညည်း တွား မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ မောဘသည် အရှက်ကွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရလျက် ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့၏ ကြောက်လန့်စရာ အကြောင်း ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။

၄၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ရန်သူသည် ရွှေလင်းတ ပျံသကဲ့သို့ ပျံလာ၍၊ အတောင်တို့နှင့် မောဘပြည်ကို အုပ်မိုးလိမ့်မည်။

၄၁ မြို့တို့ကို လုပ်ကြံ၍ ရဲတိုက်တို့ကို တိုက်ယူသော ကြောင့် ထိုနေ့၌ မောဘအမျိုးသူရဲတို့ စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဖွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမ၏ စိတ်နှလုံး ကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၄၂ မောဘသည် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ ဝါကြား သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ပြည်မဖြစ်နိုင်အောင် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၄၃ အို မောဘအမျိုးသား၊ သင်သည် ကြောက်လန့် ဘွယ်သောအရာ၊ မြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်း ထဲသို့ ရောက်လေပြီ။

၄၄ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အရာမှ ပြေးသော သူသည် မြေတွင်း ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်မည်။ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောနှစ် ကာလကို မောဘပြည်သို့ ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ပြေးသော သူတို့သည် အားကုန်သောကြောင့်၊ ဟေရှာဘုန်မြို့ အရိပ်ကို ခိုကြွသော်လည်း ရှိဟုန် ဘုရင် နေရာ ဟေရှာဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်သဖြင့်၊ မာနထောင် လွှားသော သူတို့၏ အထွဋ် မှစ၍ မောဘပြည်အစွန်း တိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။

၄၆ အို မောဘပြည် သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အို ခေမုရှ တပည့်တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုးနည်းကြပြီ။ သင်တို့၏ သားသမီးများကို သိမ်းသွားကြပြီ။

၄၇ သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော မောဘ အမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌ ဝါဆောင်ခွဲဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဤရွှေ့ကား၊ မောဘ ခံရသော အပြစ်တရားပေတည်း။

၄၉

၁ အမွန် အမျိုးသားတို့ကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ၌သား မရှိ သလော။ အမွေခံ မရှိသလော။ မိလက် ဘုရားသည် ဂဒ်ပြည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်းယူသနည်း။ သူ့တပည့်တို့သည် ဂဒ်မြို့တို့၌ အဘယ်ကြောင့် နေကြ သနည်း။

၂ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမွန် အမျိုးသားတို့ နေရာ ငဗ္ဗာမြို့၌ စစ်တိုက်ခြင်း အသံကို ငါကြားစေသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးရာပုံ ဖြစ်၍၊ သူ၏ သမီးတို့သည် လည်း မီးရှို့ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုး၏ နေရာကို၊ သိမ်းယူသော သူတို့၏ နေရာကို ဣသရေလသည် တဖန် သိမ်းယူရ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃ အို ဟေရှာဘုန်မြို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်းလော့။ အာဏုမြို့ ပျက်စီးပြီ။ အို ရဗာမြို့သမီးတို့၊ ငိုကြွေး ကြလော့။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ မြည်တမ်း လျက်၊ ခြံနားမှာ တောင်မြောက် ပြေးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိလက် ဘုရားသည် သူ၏ ယဇ်ပု ရောဟိတ်၊ သူ၏ မင်းများနှင့်တကွ၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၏။

၄ ငါ့ထံသို့ အဘယ်ရန်သူ ရောက်လိမ့်မည်နည်းဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိ စည်းစိမ်၌ ကိုးစားလျက် ဖောက်ပြန်သော သတို့သမီး၊ သင်သည် ချိုင့်တို့၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြားသနည်း။ သင်၏ ချိုင့်သည် အသွေး စီးရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့် ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့ကြောင့် ကြောက်လန့်သော အကြောင်းကို သင်၌ ငါဖြစ်စေမည်။ သင်တို့ အသီးအသီး ရှိသမျှသည် နှင်ထုတ်ခြင်းကို အတည်အလင်း ခံကြမည်။ ကွဲပြား သောသူတို့ကို စုဝေးစေသောသူလည်း မရှိရ။

၆ သို့သော်လည်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော

အမွန်အမျိုးသားတို့ကို နောက်တဖန် ငါဆောင်ခွဲဦး မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တေမန် ပြည်၌ ပညာ ကုန်သလော။ ပညာသတိ ရှိသော သူတို့သည် အကြံ မပေးနိုင်သလော။ သူတို့ ဉာဏ် သည် ဆုံးသလော။

၈ အို ဒေဒန်မြို့သူ မြို့သားတို့ ဆုတ်၍ ပြေးသွား ကြလော့။ နက်နဲသော အရပ်၌ နေကြလော့၊ ဧသော တွေ့ရသောဘေး၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန်ကို ငါရောက်စေမည်။

၉ စပုစသီးကို ဆွတ်သော သူတို့သည် သင်ရှိရာသို့ လာလျှင် သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ်စရာဘို့ ကျန်ကြွင်းစေ ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ညဉ့်အခါ သူနိုးလာလျှင်၊ စိတ်ပြေ လောက်အောင်သာ လုယူကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၁၀ ဧသော၏ အဝတ်ကို ငါချွတ်မည်၊ သူသည် ပုန်း၍ မနေနိုင်အောင် သူကွယ်သော နေရာ အရပ်တို့ကို ငါလှန်မည်။ သူ၏ အမျိုးအနွယ်၊ ညီအစ်ကို၊ အိမ် နီးချင်းတို့သည် ပျက်စီး၍၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း ပျောက် ရလိမ့်မည်။

၁၁ သင်၌ မိဘမရှိသော သူငယ်တို့ကို ထားခဲ့လော့၊ ငါစောင့်မမည်။ သင်၏ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငါ့ကို ခိုလှုံ ကြစေ။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွက်ဖလား ကို မသောက်ထိုက်သော သူတို့သည် အကယ်၍ သောက်ကြသည် မှန်လျှင် သင်သည် အပြစ်ကို မခံဘဲ ရှင်းရှင်းလွတ်ရမည်လော၊ မလွတ်ဘဲ မနေရ၊ စင်စစ် သောက်ရမည်။

၁၃ ဗောဇေပြည်သည် အံ့ဩရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ လူဆိတ် ညံ့ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူ၏မြို့ အလုံးစုံ တို့သည်လည်း၊ အစဉ်သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု ငါသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆို ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါ ကြား၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍ ဧဒုံပြည်ကို တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ၍ လာကြလော့ဟု တပါးအမျိုး သားတို့ ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။

၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် သင်သည် ယုတ်မာမည် အကြောင်းနှင့် လူတို့တွင် အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ငါပြမည်။

၁၆ ကျောက်ကြားတို့၌ နေ၍ တောင်ထိပ်ကို ခိုလှုံ သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် သင်၏ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အခြင်းအရာ၊ သင်၏မာနသည် သင့်ကို လှည့်စားပြီ။ သင်သည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ မြင့်သော အရပ်၌ အသိုက်ကို လုပ်သော်လည်း ထိုအရပ်မှ သင့်ကို ငါနှိမ်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ဧဒုံပြည်သည် အံ့ဩရာဖြစ်၍၊ ရှောက်သွားသော သူတိုင်း အံ့ဩကြလိမ့်မည်။ သူ့ခံရသော ဘေးဥပဒ် အပေါင်းတို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၁၈ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစ၍ နီးစပ်သောမြို့ တို့၏ ပျက်စီးခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံပြည်၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ၊ လူသား တစ်စုံတယောက်မျှ နေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ခြင်္သေ့သည် ယောဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသေရေမှ တက်သကဲ့သို့ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့် ပြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ နေသောသူသည် ချက်ခြင်း ပြေးမည် အကြောင်းကို ငါပြမည်။ ရွေးချယ်သော သူကိုလည်း ဧဒုံပြည်အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ၊ တေမန်ပြည်သားတို့ တ ဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစဉ်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ် ရန်သူသည် အားမရှိသော ထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ် သူတို့ရှိရာသို့ လာ၍ ကျက်စားရာ အရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။

၂၁ သူတို့ ပြုလဲသော အသံကြောင့် မြေကြီးလှုပ် ရှား၏။ သူတို့ အော်ဟစ်သော အသံကို ဧဒုံပင်လယ် တိုင်အောင် ကြားရ၏။

၂၂ ရန်သူသည် တက်၍ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ပျံလျက် ဗောဇေမြို့ကို အတောင်တို့နှင့် ဖြန့်မိုးလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဧဒုံပြည်သား သူရဲတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမ၏ စိတ်နှလုံး ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။

၂၃ ဒမာသက်မြို့ကို ရည်မှတ်သော စကားဟူမူကား၊ ဟာမတ်မြို့နှင့် အာပဒ်မြို့တို့သည် မကောင်းသော သိတင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ အရှက်ကဲ့၍ စိတ်ပျက် လျက် ရှိကြ၏။ ပင်လယ် တိုင်အောင် စိုးရိမ်စရာရှိ သောကြောင့် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။

၂၄ ဓမ္မာသတ်မြို့သည် အားလျော့ပြီ။ ပြေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကို လှည့်ပြီ။ တုန်လှုပ်လျက်နေ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲ ကိုင်း၊ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့၊ ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာကိုင်း ခံရ၏။

၂၅ အသေရေ ရှိသောမြို့၊ ငါ ဝမ်းမြောက်စရာမြို့ သည် အဘယ်ကြောင့် မကျန်ကြွင်းရသနည်း။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့သား လုလင်တို့သည် လမ်းမတို့ ၌ လဲ၍ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။

၂၇ ငါသည်လည်း ဓမ္မာသတ်မြို့ကို မီးရှို့၍ ဗဟာဒ်ဒ် ၏နန်းတော်တို့ကို လောင်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံသော ကေဒါပြည်နှင့် ဟာဇော်နိုင်ငံတို့ကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ထကြလော့။ ကေဒါ ပြည်သို့ သွား၍ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သားတို့ကို လုယူ ကြလော့။

၂၉ သူတို့ တဲများနှင့် သိုးစုများကိုင်း၊ ကုလားကာ များ၊ အသုံးအဆောင်များ၊ ကုလားအုပ်များကိုင်း၊ သိမ်း၍ ယူသွားကြမည်။ သူတို့ ပတ်လည်၍ ကြောက် လန့်စရာ အကြောင်းကို ကြွေးကြော်ကြမည်။

၃၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာဇော် ပြည်သားတို့ ဝေးစွာ ပြေးသွားကြလော့။ နက်နဲသော အရပ်တို့၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာသည် သင်တို့ကို ရည်ဆောင်၍ စီရင်မည်ဟု သင်တို့ တဘက်၌ ကြံစည်သော အကြံအစည်ရှိ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထကြ လော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စိုးရိမ်စရာ မရှိသော လူမျိုး၊ မြို့တံခါးနှင့် ကန့်လန့်ကျင်ကို မသုံးတတ်၊ အပေါင်း အတော် မရှိ၊ တခြားစီ နေတတ်သောလူမျိုး နေရာသို့ သွားကြလော့။

၃၂ သူတို့ ကုလားအုပ် အစရှိသော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် လုယူရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပါးမုန်းကို ရိတ်တတ်သော လူမျိုးကို အရပ်ရပ်သို့ ငါကွဲပြားစေမည်။ အရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကို ငါရောက်စေမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ဟာဇော်ပြည်သည် မြေခွေးနေရာ၊ လူ ဆိတ်ညံ ရာအစဉ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ မနေရာ၊ လူသား တစုံ တယောက်မျှ နေရာမကျရ။

၃၄ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမ်း နန်းစံစကာ၊ ဧလံပြည် ကို ရည်မှတ်သော ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်

တော်သည် ပရောဖက် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊

၃၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား ဧလံ၏ လေးတည်းဟူသော သူ၏ အစွမ်း သတ္တိ အထွဋ်အမြတ်ကို ငါချိုးမည်။

၃၆ အရပ် လေးမျက်နှာတို့က လေလေးမျိုးကို ဧလံ ပြည်သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ထိုလေတို့ ရှေ့မှာ ပြည် သားများကို ငါလွှင့်မည်။ ထိုသို့ နှင်ထုတ်သော ဧလံ ပြည်သား မရောက်သော တိုင်းနိုင်ငံ တခုမျှမရှိရ။

၃၇ ဧလံပြည်သားတို့ကို ရန်သူတို့ ရှေ့မှာင်း၊ သူတို့ အသက်ကို ရှာသောလူတို့ ရှေ့မှာင်း ငါကြောက်လန့် စေ၍ ပြင်းစွာသော ငါ၏ အမျက်တည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။ သူတို့ကို မမျက်ဆီးမှီ တိုင်အောင် သူတို့ နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ဧလံပြည်၌ ငါ၏ပလ္လင်ကို တည်ထား၍ ရှင်ဘုရင် နှင့် မင်းသားတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ သို့ရာတွင် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ဧလံ အမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၀

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့နှင့် ခါလဒဲပြည် ကို ရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက် ယေရမိ အားဖြင့် မိန့်တော် မူသောစကား ဟူမူကား၊

၂ လူမျိုးတို့တွင် သိတင်း ကြားပြောကြလော့။ ဝှက်၍ မထားဘဲ အလံကို ထူ၍ ကြော်ငြာကြလော့။ ကြားပြောရသော စကားဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူကြပြီ။ ဗေလ ဘုရားသည် အရှက်ကွဲပြီ။ မေရောဒပ် ဘုရားသည် ကျိုးပြီ။ ဗာဗုလုန် ရုပ်တု ဆင်းတုတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ ကျိုးပဲ့လျက် ရှိကြ၏။

၃ လူတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှ လာ၍ ဗာဗုလုန် ပြည်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ နေသောသူ မရှိရ၊ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် အကုန်အစင် ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ အခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် ပေါင်းဘက်၍ လာကြလိမ့်မည်။ မျက်ရည် ကျလျက်၊ ခရီးသွားလျက်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သွား၍ ရှာကြလိမ့်မည်။

၅ ဇိအုန်မြို့သို့ မျက်နှာပြု၍ လမ်းကို ရှာကြလိမ့်မည်။ အစဉ် မမေ့လျော့ရသော ပဋိညာဉ် အားဖြင့် ထာဝရ

ဘုရား ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ မိသဟာယဖွဲ့ကြ လိမ့်မည်။

၆ ငါ၏ လူတို့သည် ပျောက်သောသိုး ဖြစ်ကြပြီ။ သိုးထိန်းတို့သည် တောင်များပေါ်မှာ လမ်းလွဲစေကြပြီ။ သူတို့သည် တောင်တလုံးမှ တလုံးသို့ လမ်းလွဲသွား၍ ငြိမ်ဝပ်သောအရပ်ကို မေ့လျော့ကြပြီ။

၇ သူတို့ကို တွေ့ကြုံသမျှသော သူတို့သည် ကိုက် စားကြပြီ။ ရန်သူတို့က သူတို့သည် တရားသော ငြိမ်ဝပ်ရာ၊ ဘိုးဘေးတို့ ခိုလှုံရာ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့် ငါတို့သည် ကိုက်စားသော်လည်း မလွန်ကျူးဟု ပြောဆိုကြပြီ။

၈ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ပြေးကြလော့။ ခါလဒဲပြည်မှ ထွက်သွားကြလော့။ သိုးစု ရှေ့၌ သိုးထီး ကဲ့သို့ ပြုကြလော့။

၉ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ ကြီး စွာသောတိုင်းနိုင်ငံသား အစုအဝေးကို ငါနှိုးဆော်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့မည်။ သူတို့သည် မြို့တဘက်၌ တပ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပစ်သော မြားတို့သည် လိမ္မာသော စစ်သူရဲ၏ မြားကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မမှန်ဘဲ မနေရ။

၁၀ ခါလဒဲပြည်သည် လူယူရာဖြစ်၍၊ လူယူသော သူတို့သည် ဝကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၁၁ ငါ့ အမွေကို ဖျက်ဆီးသော သူတို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းကြပြီ။ ကျက်စားသော နွားမ ကဲ့သို့ ခုန်ကြပြီ။ မြင်းထီး ကဲ့သို့ ဟီကြပြီ။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ အမိသည် မိန်းမောတွေဝေ လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို မွေးဘွားသောသူသည် အရှက် ကဲ့လိမ့်မည်။ ပြည်တကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးသော ပြည်၊ သုတ်သင်သော အရပ်၊ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကြောင့် နောက် တဖန် လူမနေရ။ ဆိတ်ညံသော အရပ်သက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့နားမှာ ရှောက်သွားသော သူတိုင်း အံ့ဩ၍၊ သူခံရသော ဘေးဥပဒ်ကို ထောက် လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၁၄ ဗာဗုလုန်မြို့ ပတ်လည်၌ တပ်ခင်းကျင်းကြလော့။ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ လေးသမား အပေါင်းတို့၊ မြားကို မနှမြောဘဲ ပစ် ကြလော့။

၁၅ မြို့ပတ်လည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ သူသည်

ဝန်ချပြီ။ မြို့ရိုးနှင့် ပြအိုးတို့သည် ပြုလဲကြပြီ။ ထာဝရ ဘုရား၏ အမျက်တော်ပြေခြင်း အမှုဖြစ်၍၊ သူ့ကို အပြစ်နှင့် အလျောက် စီရင်ကြလော့။ သူသည် ပြုဘူး သည် အတိုင်းသူ၌ ပြုကြလော့။

၁၆ ဗာဗုလုန်မြို့၌ မျိုးစေ့ကြသော သူနှင့် စပါး ရိတ်သော သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ကြလော့။ ညဉ့်ခဲ တတ်သော ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အသီး အသီးတို့သည် မိမိတို့ လူမျိုးနေရာသို့ ပြန်သွား၍၊ မိမိတို့ပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၇ ဣသရေလသည် အရပ်ရပ်သို့ လွှင့်ပြေးရသော သိုးဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့သည် နောင်ရှက်ကြပြီ။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကိုက်စားပြီ။ နောက်မှ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် သူ၏ အရိုး တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကို ဒဏ် ပေးသည်နည်းတူ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏ နိုင်ငံကို ဒဏ်ပေးမည်။

၁၉ ဣသရေလကို သူ၏ နေရင်း အရပ်သို့ ငါဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ သူသည် ကရမေလတောင်နှင့် ဗာရှုန်တောင် ပေါ်မှာ ကျက်စား၍၊ ဖေရိမ်တောင်နှင့် ဂိလဒ်တောင် ပေါ်မှာ ဝလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုကာလအခါ ဣသရေလ အပြစ်ကို စစ်ကြော် သော်လည်း အပြစ်မပေါ်ရာ။ ယုဒ ဒုစရိုက်တို့ကို ရှာ၍မတွေ့ရာ။ ငါချန်ထားသော သူတို့၏ အပြစ်ကို ငါ ဖြေရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ပုန်ကန်တတ်သောပြည်၊ ဆုံးမအပ်သောပြည် သားတို့ ရှိရာသို့ စစ်ချီကြလော့။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ အမျိုးအနွယ်ကို အကုန်အစင်ဖျက်ဆီးကြလော့။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုပြည်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသံ၊ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်း အသံကို ကြားရ၏။

၂၃ မြေတပြင်လုံးကို ရိုက်နှက်သော သံတူသည် ကျိုးပြတ်လေပြီတကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့သည် လူမျိုးတို့ တွင် အံ့ဩရာဖြစ်လေပြီတကား။

၂၄ အို ဗာဗုလုန်မြို့၊ သင့်အဘို့ ကျော့ကွင်းကို ငါ ထောင်ထား သဖြင့်၊ သင်သည် သတိလစ်၍ ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အာဏာတော်ကို ဆန်သောကြောင့်၊ ရန်သူတွေ့၍ တိုက်ယူပြီ။

၂၅ ထာဝရဘုရားသည် လက်နက်စုံ တိုက်တော်ကို ဖွင့်၍၊ အမျက်တော် လက်နက်တို့ကို ထုတ်တော်မူပြီ။ ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်၌ ပြုတော်မူသော အမှု ပေတည်း။

၂၆ မြို့တဘက်မှ တဘက် တိုင်အောင် တိုက်ကြ လော့။ စပါးကျိတ်တို့ကို ဖွင့်၍ စပါးပုံများကဲ့သို့ ပုံထား လျက်၊ အလျှင်း မကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြလော့။

၂၇ သူ၏ နွားဥသဘာ ရှိသမျှတို့ကို သတ်ကြလော့။ သတ်ရာအရပ်သို့ ဆင်းသွားစေကြလော့။ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။

၂၈ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက် တော်ပြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသော အပြစ် နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်း၊ သိတင်းကို ဇိအုန်မြို့၌ ကြားပြောအံ့သောငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ပြေးလွတ်သော သူတို့၏ အသံကို ကြားရ၏။

၂၉ လေးသမားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ခေါ်ကြလော့။ ပစ်တတ်သောသူ အပေါင်းတို့ ၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချကြလော့။ မြို့သူမြို့သား တယောက်ကိုမျှ မ လွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ ကျင်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အပြစ်ပေးကြလော့။ သူ ပြုဘူးသမျှအတိုင်း သူ၌ ပြုကြလော့။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်း တော်မူသော ဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၏ တဘက်၌ ဝါကြားပြီတကား။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ မြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌ လဲနေ၍၊ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို မာနကြီးသောသူ၊ သင့် တဘက်၌ ငါနေ၏။ အကယ်စင်စစ် သင်၏ အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန် ရောက်လေပြီ။

၃၂ မာနကြီးသောသူသည် ထိမိ၍ လဲပြီးမှ အ ဘယ်သူမျှ မကြွရ။ ငါသည်လည်း သူ့နေရာမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ သူ့ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် တကွ ယုဒပြည်အမျိုးသားတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြပြီ။ သူတို့ကို သိမ်းသွားသောသူ ရှိသမျှတို့သည်

ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် မလွတ်ဟု ငြင်းပယ်လျက် နေကြပြီ။

၃၄ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကို ရွေးနှုတ်သော သခင်သည် အားကြီး၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်သည် သူတို့အမှုကို ကျပ်တည်းစွာ စောင့်၍ ပြည်တော်ကို ငြိမ်ဝပ်စေလျက်၊ ဗာဗုလုန် မြို့သူမြို့သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လျက် ပြုတော်မူမည်။

၃၅ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထား ဘေးသည် ခါလဒဲပြည်သူ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သားတို့နှင့် တကွ မင်းများ၊ ပညာရှိများ အပေါ်သို့ သင့်ရောက် လိမ့်မည်။

၃၆ ထားဘေးသည် မိစ္ဆာဆရာတို့ အပေါ်သို့ ရောက် ၍၊ သူတို့သည် အရူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် ထိုမြို့သား စစ်သူရဲတို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ ထားဘေးသည် မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြို့ထဲမှာ နေသောလူ အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် မိန်းမ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေး သည် မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ ရောက်၍ ရန်သူတို့သည် လုယူကြလိမ့်မည်။

၃၈ ခန်းခြောက်ခြင်းဘေးသည် မြို့၏ ရေတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍ ခန်းခြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ရပ်တုတို့နှင့် အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သား တို့သည် ဆင်းတုတို့ကို အမှီပြု၍ ဝါကြားကြ၏။

၃၉ ထိုကြောင့်၊ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့ နှင့်တကွ ထိုမြို့၌ နေကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့ သည်လည်း နေရာကျကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မနေရ။ ကာလ အစဉ်အဆက် လူနေရာ မဖြစ်ရ။

၄၀ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမရမြို့ မှစ၍ နီးစပ်သောမြို့များ ကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် လူဆိုတ်ညံ သကဲ့သို့ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ၊ လူသား တစုံတယောက်မျှ နေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာ မှလာ၏။ ကြီးစွာသော လူမျိုးနှင့် များစွာသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြေကြီးစွန်းတို့မှ ပေါ်လာကြ၏။

၄၂ လေးနှင့်လှံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သော အမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်းကရဏာ မရှိ။ သူတို့စကား သံသည် သမုဒ္ဒရာ မြည်သံကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ အို

ဗာဗုလုန် သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍ သင်ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။

၄၃ သူတို့၏ သိတင်းကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ကြား၍ လက်အား လျော့၏။ ဒုက္ခ ခင်းရဲကို၎င်း၊ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို၎င်း ခံရ၏။

၄၄ ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေမှ တက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ နေသောသူသည် ချက်ခြင်း ပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သော သူကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့ အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။ ဝါဒီအချိန်ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ဝါဒီရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။

၄၅ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့ တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ ခါလဒဲပြည် တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ် ရန်သူသည် အား မရှိသော ထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အ ကယ်စင်စစ် သူတို့ ရှိရာသို့ လာ၍ ကျက်စားရာ အရပ်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၄၆ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူသော အသံကြောင့် မြေကြီး လှုပ်ရှား၏။ အော်ဟစ်သော အသံကို လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားရကြ၏။

၅၁

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် မြို့ တဘက်၌၎င်း၊ ငါ၏ ရန်သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော သူတို့ တဘက်၌၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော လေကို ငါထစေမည်။

၂ စံကောနှင့် ပြာတတ်သော သူတို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံး၌ ပြာ၍ ရှင်းလင်းကြ လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သော ကာလ၊ သူတို့သည် မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ရန်ဘက် ပြုလျက် နေကြလိမ့်မည်။

၃ လေးကို ကိုင်သောသူ၊ သံချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်သော သူတို့ကို လေးတင်၍ ပစ်ကြလော့။ မြို့သား လုလင် တို့ကို မနှမြောဘဲ မြို့သားအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖျက်ဆီးကြလော့။

၄ ထိုသို့ သူရဲတို့သည် ခါလဒဲပြည်တွင် လမ်းမတို့၌ လဲ၍အထိုး ခံရကြလိမ့်မည်။

၅ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးနေရာ ပြည်

သည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့် ပြည့်သော်လည်း၊ သူတို့ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုအမျိုးတို့ကို စွန့်ပစ်တော် မမူ။

၆ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲက ထွက်ပြေး၍၊ အသီးအသီး ကိုယ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။ မြို့သားတို့၏ အပြစ်နှင့်ရော၍ ဆုံးရှုံးခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ဤအချိန် ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို ဖြေချိန်ဖြစ်၍၊ အကျိုးအပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်တော်မူမည်။

၇ ဗာဗုလုန်မြို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ကိုင်တော်မူ၍ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ယစ်မှူးစေသော ရွှေဖလားဖြစ်၏။ ထိုဖလား၌ပါသော စပျစ်ရည်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သောက်၍ အရူးဖြစ်ကြ၏။

၈ ဗာဗုလုန်မြို့သည် ချက်ခြင်း ပြိုလဲ၍ ပျက်စီးပြီ။ သူ၏အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ သူ၏အနာ ပျောက်နိုင်လျှင်၊ ပျောက်စေခြင်းငှါ ဗာလ စံစေးကို ယူကြလော့။

၉ ငါတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ အနာကို ပျောက် စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း အနာ မပျောက်နိုင်။ သူ့ကို စွန့်ပစ်၍၊ အသီးအသီး ငါတို့ နေရင်းပြည်သို့ သွား ကြကုန်အံ့။ သူခံရသော အပြစ်သည် ကောင်းကင် တိုင်အောင် ရောက်၍၊ မိုးသီးတိမ်ကို ထိလျက်ရှိ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ဘော်ပြတော်မူပြီ။ လာကြလော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကို ဇီအုန်မြို့၌ ကြားပြော ကြကုန်အံ့။

၁၁ မြှားတို့ကို ပွတ်ကြလော့။ ခိုင်းလွှားတို့ကို ကိုင်စွဲ ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မေဒီ ရှင်ဘုရင်တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူပြီ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံ ရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို ဖြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး သောအပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်းအမှု ဖြစ် သတည်း။

၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့ရိုး ရှေ့မှာ အလံကို ထူကြလော့။ များစွာသော လူစောင့်တို့ကို ထား၍ ကင်းထိုးကြ လော့။ ချောင်းမြောင်းသော တပ်သားတို့ကို ပြင်ကြ လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန် မြို့သားတို့ကို ခြိမ်းသည်အတိုင်း ကြံစည်၍ လက်စသတ်တော်မူမည်။

၁၃ များစွာသော ရေအနားမှာ နေ၍ စည်းစိမ် ကြီးသောသူ၊ သင်၏ ဆုံးရှုံးချိန်၊ သင်၏လောဘ အလို ပျက်ချိန် ရောက်လေပြီ။

၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကျိုင်းကောင်းများနှင့် ပြည့်စေသကဲ့သို့ လူများနှင့် ပြည့်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သံကို လွှင့်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော် အားဖြင့် လောကဓါတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဉာဏ်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ကြက်တော်မူပြီ။

၁၆ အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူသော အခါ၊ မိုဗ်းရေ အသံဗလံ ဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုဗ်းတိမ်ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုဗ်းရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လေကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော်တိုက် ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။

၁၇ လူမည်သည်ကား၊ မိမိဉာဏ် အားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကို သွန်းသော သူတိုင်း မိမိလုပ်သော ရုပ်တု အားဖြင့် မှောက်မှားလျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သွန်းသော ရုပ်တုသည် မုသာ ဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိ။

၁၈ ထိုသို့သော အရာတို့သည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသော အရာလည်း ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသည် ကာလ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ယာကုပ် အမျိုးအဘို့ဖြစ်သော ဘုရားသည် ထိုသို့သောအရာတို့နှင့် တူတော်မူမူ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာ ဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ပေတည်း။

၂၀ အို သံတူကြီး၊ သင်သည် ငါ စစ်တိုက်စရာ လက်နက်ဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါကိုင်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။

၂၁ သင့်ကိုကိုင်၍ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို၎င်း၊ ရထားနှင့် ရထားစီးသူရဲကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ပြီ။

၂၂ သင့်ကို ကိုင်၍ ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို၎င်း၊ အသက် ကြီးသောသူနှင့် အသက် ငယ်သူတို့ကို၎င်း၊ လူပျိုနှင့် အပျိုမတို့ကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ပြီ။

၂၃ သင့်ကို ကိုင်၍ သိုးထိန်းနှင့် သိုးစုကို၎င်း လယ်လုပ်သော သူနှင့် နွားယှဉ်ကို၎င်း ဗိုလ်များနှင့် မင်းများကို၎င်း၊ ငါချိုးဖဲ့ပြီ။

၂၄ သို့ရာတွင် ဗာဗုလုန် မြို့သူ၊ ဒါလဒဲပြည်သား

အပေါင်းတို့သည် ဇိအုန်မြို့၌ ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ငါသည် သင်တို့ မျက်မှောက်၌ သူတို့အား အပြစ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သဘောရှိ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောတောင်ကြီး၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အပေါ်မှာငါ၏ လက်ကို ဆန့်လျက် ကျောက်တို့မှ သင့်ကို လှိုမ့်ချ၍၊ မီးနှင့် ကျွမ်းလောင်သော တောင်ဖြစ်စေမည်။

၂၆ တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်၊ တိုက်မြစ်ကျောက် တစ်စုံတခု ကိုမျှ သင်၏ အထဲက မနှုတ်မယူရ။ အစဉ်မပြတ် ပျက်စီးလျက် နေရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုပြည်၌ အလံကို ထူကြလော့။ အပြည်ပြည်တို့၌ တံပိုးကို မှတ်၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၏တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။ အာရေရတ်ပြည်၊ မိန့်ပြည်၊ အာရှကောနတ်ပြည်တို့ကို သူ၏ တဘက်၌ စည်းဝေးစေကြလော့။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကို ခန့်ထား၍၊ အမွှေးကြမ်းသော ကျိုင်းကောင် ကဲ့သို့ မြင်းစီး သူရဲတို့ကို စစ်ချီစေကြလော့။

၂၈ လူမျိုးများတို့နှင့် တကွ၊ မေဒိ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ ဗိုလ်များ၊ မင်းများ၊ မေဒိနိုင်ငံသားများ အပေါင်းတို့ကို သူ၏ တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။

၂၉ ဗာဗုလုန်ပြည်သည် တုန်လှုပ်၍ လိမ့်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် နေသူ မရှိ။ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည် ရှိသမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။

၃၀ ဗာဗုလုန် စစ်သူရဲတို့သည် စစ်မပြိုင်ဘဲ ရဲတိုက်များ၌ နေကြ၏။ အားလျော့၍၊ မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ မြို့သားနေရာတို့ကို မီးရှို့၍၊ တံခါးကျင်တို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။

၃၁၊ ၃၂ ရန်သူတို့သည် မြို့တော်ကို တဘက်တချက် တိုက်ဝင်ကြပြီဟူ၍၎င်း၊ လမ်းဝကို ပိတ်ထား၍ ရေကန်နားမှာ မီးရှို့ကြောင်းနှင့် စစ်သူရဲတို့သည် ကြောက်လန့်လျက် ရှိကြပြီ ဟူ၍၎င်း၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်အံ့သောငှါ၊ မင်းလုလင်ချင်း တယောက်ကို တယောက်၊ စေလွှတ်သူချင်း တယောက်ကို တယောက် တွေ့ကြုံလျက် ပြေးလာကြ၏။

၃၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် သတို့သမီးသည် စပါးနယ်ရသော ကောက်နယ်တလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာ အချိန်နီးပြီ။

၃၄ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကို ကိုက်စား၍ နှိပ်စက်ပါပြီ။ ငါတို့ကို ဟင်းလင်းသော အိုး ဖြစ်စေပါပြီ။ နဂါး မျိုတတ်သကဲ့သို့ ငါတို့ကို မျို၍၊ ငါတို့ ပျော်မွေ့စရာတို့နှင့် မိမိဝမ်းကို ပြည့်စေပါပြီ။ ငါတို့ကို နှင်ထုတ်ပါပြီ။

၃၅ ဇိအုန်မြို့သမီးက၊ ငါ၏ကိုယ်နှင့် ငါ၏အသား၌ ပြုသော အမွေအမှုတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့ အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကလည်း၊ ငါ၏ အသွေးသည် ခါလဒဲ ပြည်သားတို့ အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ ဟူ၍၎င်း ဆိုရ၏။

၃၆ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမှုကို ငါစောင့်မည်။ သင်ခံရသောအပြစ်ကို ပြန်ပေးမည်။ သူ၏ ပင်လယ်ကို၎င်း၊ သူ၏ စမ်းရေတွင်း ကို၎င်း ငါ ခန်းခြောက်စေမည်။

၃၇ ဗာဗုလုန်မြို့သည် အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေးနေရာတွင် အံ့ဩဘွယ်ရာ ကဲ့ရဲ့သံပြုရာ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြို့သားတို့ သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ဟောက်သော အသံ၊ ခြင်္သေ့ သယ်ကဲ့သို့ မြည်သောအသံကို တညီတည်း ပြုကြ လိမ့်မည်။

၃၉ သူတို့သည် ပျော်မွေ့ကြမည် အကြောင်းနှင့် နောက်တဖန် မနိုးဘဲ အစဉ်မပြတ် အိပ်ပျော်မည့် အကြောင်း၊ သူတို့သည် ရှင်လန်း အားကြီးသောအခါ သောက်စရာတို့ ငါတို့ကို၍ ယစ်မူးစေမည်။

၄၀ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲ၍ချသော သိုးသယ်ကို ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးကို ကဲ့သို့၎င်း ငါဆွဲ၍ ချမည်။

၄၁ ရှေ့ရှက်မြို့ကို တိုက်၍ ရလေပြီတကား။ မြေ တပြင်လုံး၌ ကျော်စောသော မြို့ကို လုယူလေပြီ တကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည် အပြည်ပြည်တို့တွင် အံ့ဩရာ ဖြစ်လေပြီတကား။

၄၂ ပင်လယ်သည် ဗာဗုလုန်ပြည် အပေါ်သို့ တက်၍၊ များစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် လွှမ်းမိုးကြပြီ။

၄၃ မြို့များတို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာအရပ်၊ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင် ဖြစ်ကြပြီ။ အဘယ်သူ မျှမနေရ။ လူသားတစ်စုံ တယောက်၌ ထိုလမ်းကို မလျှောက်ရ။

၄၄ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ဗေလဘုရားကိုလည်း ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။ သူမျိုသော အရာတို့ကို တဖန် အန်စေ မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် နောက်တဖန် သူ့ထံမှာ

မစည်းဝေးကြ။ မြို့ရိုးလည်း ပြုလဲလျက် ရှိရလိမ့်မည်။

၄၅ ငါ၏ လူတို့ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲက ထွက်ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်မှ အသီးအသီး ကိုယ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။

၄၆ ထိုပြည်၌ ကြားရသော သံတင်းကြောင့် စိတ် မပျက်၊ ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ တနှစ်ထက်တနှစ် သံတင်း ကြားရလျှင် မင်းချင်း တယောက်ကို တ ယောက် လုယူ၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု ရှိရလိမ့်မည်။

၄၇ ထိုနောက်မှ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ထုလုပ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံး မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သူရဲအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲမှာ လဲလျက်သေကြသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။

၄၈ ထိုသို့ မြောက်မျက်နှာ အရပ်က လုယူသော သူတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ မိုးမြေမှစ၍ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့သည် ရှင်လန်းသော အသံကို ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၄၉ ဗာဗုလုန်မြို့ကြောင့် ထူသရေလ အမျိုးသူရဲတို့ သည် လဲ၍ သေသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲမှာ ပြည်သား သူရဲအပေါင်းတို့သည် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။

၅၀ ထားဘေးနှင့် လွတ်သောသူတို့ သွားကြလော့။ ရပ်၍ မနေကြနှင့်၊ ဝေးသောအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုလည်း စိတ်စွဲလမ်း ကြလော့။

၅၁ ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့သော အသံကို ကြားသော ကြောင့် အရှက်ကွဲလျက်၊ မျက်နှာပျက်လျက်၊ နေရ ကြပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင် သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော်တို့၏ အထဲကို ဝင်ကြ ပါ၏။

၅၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေး၍၊ တပြည်လုံး၌ ဒဏ်ချက်ထိသော သူတို့သည် ညည်းတွားကြသော အချိန် ရောက် လိမ့်မည်။

၅၃ ဗာဗုလုန်မြို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ တက်၍ မြို့ရိုး အထွဋ်ကို ခိုင်ခံ့စွာ တည်သော်လည်း ငါစေ လွှတ်၍၊ လုယူသော သူတို့သည် သူရှိရာသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ငိုကြွေးသံကို၎င်း၊ ခါလဒဲပြည်မှ ပြင်းစွာသော ပျက်စီးသံကို၎င်း၊ ကြားရ၏။

၅၅ အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်

မြို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူပြုတတ်သော အသံကြီးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ သူ၏ လှိုင်းတံပိုးတို့သည် အားကြီးသောရေတံသို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်သဖြင့် ကြီးစွာသော အသံဗလံကို ပြုတတ်ကြ၏။

၅၆ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ဖျက် လုယူသော သူသည် ရောက်လျှင်၊ မြို့သား စစ်သူရဲတို့သည် ရန်သူတို့ လက်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့ စွဲကိုင်သောလေး ရှိသမျှ တို့သည် ကျိုးကြ၏။ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတတ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆက်ဆက်ပေး တော်မူပြီ။

၅၇ ဗာဗုလုန် မင်းသား၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ စစ်ကံ၊ မင်းအရာရှိ၊ ခွန်အားကြီးသော သူတို့ကို ငါယစ်မူး စေသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် မနိုးဘဲ အစဉ်မပြတ် အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား ဟူ၍၊ ဘွဲ့နာမ မရှိသော ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။

၅၈ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒုက္ခကြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ ရိုးတို့ကို အကုန်အစင် ဖြိုဖျက်၍၊ မြင့်သော မြို့တံခါးတို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီး လုပ်ဆောင်၍၊ မီး၌ ပင်ပန်းခြင်းကို ခံကြပြီ။

၅၉ ဗာဗုလုန်မြို့ အပေါ်မှာ ရောက်လတံ့သော ဘေးဥပဒ် အပေါင်းတည်းဟူသော၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသော ဤစာကား အလုံးစုံတို့ကို ပရောဖက် ယေရမိသည် ရေးကူး၍၊

၆၀ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ နန်းစံ လေးနှစ်တွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်သွားသော၊ မာသယ၏သား ဖြစ်သော နေရိ၏သား အတွင်း ဝန်စရာယကို မှာထားသော စကားဟူမူကား၊

၆၁ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ရောက်သော အခါ၊ ဤစကား အလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ဖတ်ရမည်။

၆၂ ထိုအခါ သင်က၊ ထိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော် သည် ဤအရပ်၌ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မရှိ၊ အစဉ်မပြတ် ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေ၍၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည် အကြောင်းကို ခြိမ်းတော်မူမည်ဟု လျှောက်ဆို ရမည်။

၆၃ ဤစာကို အကုန်အစင် ဖတ်ပြီးလျှင်၊ စာပေါ်မှာ ကျောက်ကို ချည်ထား၍၊ ဥဖရတ်မြစ် အလယ်မှာ ချပစ်လျက်၊

၆၄ ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဤသို့ နစ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ရောက်စေသော ဘေးဥပဒ် ထဲက နောက်တဖန် မထ မြောက်ရ။ မြို့သူ မြို့သားတို့သည် အားကုန်လျက်

နေကြလိမ့်မည်ဟု ညွတ်ဆိုရမည် အကြောင်းကို ယေရမိသည် မှာထားလေ၏။ ဤရှေ့ကား ယေရမိ စကားပေတည်း။

၅၂

၁ ဇေဒကီ မင်းသည် အသက် နှစ်ဆယ်တနှစ် ရှိသော် နန်းတိုင်၍ ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သူ ယေရမိသမီး ဟာမုတလ ဖြစ်သတည်း။

၂ ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်မင်း ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မှီ တိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍ ဇေဒကီ မင်းသည် ဗာဗုလုန် အရှင် ဘုရားကို ပုန်ကန်လေ၏။

၄ ဇေဒကီမင်း နန်းစံ ကိုးနှစ်၊ ဒသမလ ဆယ်ရက် နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌ တပ်ချ၍၊ မြေကတုတ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီး။

၅ ဇေဒကီမင်း နန်းစံ တဆယ်တနှစ် တိုင်အောင် မြို့ကို ဝိုင်းထားလေ၏။

၆ ထိုနှစ် စတုတ္ထလ ကိုးရက် နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန် အစာအဟာရ ခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သား တို့သည် စားစရာ မရှိသောအခါ၊

၇ ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုဖောက်၍၊ မြို့ ကိုလည်း ဝိုင်းလေသောကြောင့်၊ မြို့သား စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ည၌အခါ ပြေး၍၊ မြို့ရိုး နှစ်ထပ် စပ်ကြား၊ ဥယျာဉ်တော်နား တံခါးဝဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့ သွားကြ၏။

၈ ခလဒဲ စစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင် ဇေဒကီကို လိုက်၍၊ ယေရိခေါ လွင်ပြင်၌ မှီသဖြင့် ဇေဒကီမင်း၏ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။

၉ ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ဘမ်းဆီး၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကီ၏ အမှုကို စစ်ကြော စီရင်၍၊

၁၀ ဇေဒကီမင်း၏သားတို့ကို အဘ မျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။ ရိဗာလမြို့မှာ ယုဒ မူးမတ်အပေါင်းတို့ ကိုလည်း သတ်လေ၏။

၁၁ ဇေဒကီ မျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား

သဖြင့်၊ သေသည်တိုင်အောင် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလေ၏။

၁၂ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံတဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဉ္စမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်း ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာ၍၊ ဗိမာန်တော်နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့လေ၏။ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ ပါသော ခါလဒဲ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ယေရု ရှလင်မြို့ရိုး ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသော ဆင်းရဲသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောမြို့သား၊ ကြွင်းသမျှသော သူတို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။

၁၆ သို့ရာတွင် စပုစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစု၍ လယ်လုပ်စေခြင်းငှါ ဆင်းရဲသား အချို့ကို ထားခဲ့လေ၏။

၁၇ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကို၎င်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကို၎င်း၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကို၎င်း၊ ခါလဒဲ လူတို့သည် ချိုးဖဲ့၍ ကြေးဝါ ရှိသမျှကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။

၁၈ အိုးကင်း၊ တူရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊ အိုး၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော် ထမ်းစရာ ကြေးဝါတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွားကြ၏။

၁၉ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာ တည်းဟူသော အင်တုံ၊ လင်ပန်း၊ အိုး၊ အိုးကင်း၊ မီးခုံ၊ ဇွန်း၊ ဖလားများကို၊ ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။

၂၀ ဗိမာန်တော်၌ ရှောလမုန်မင်းကြီး လုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊ ရေခံစရာ အခြေအမြစ် ကြေးဝါနွား တဆယ်နှစ်ခု၌ပါသော ကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများ၏။

၂၁ တိုင်အမြင့်ကား၊ တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ လုံးပတ်မူကား၊ တဆယ်နှစ်တောင်ရှည်သောကြီး တပတ်ရှိ၏။ ခေါင်းပွါဖြစ်၍ ဒုလေးသစ်ရှိ၏။

၂၂ ကြေးဝါ တိုင်ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင်ထိပ် အမြင့်ကား၊ ငါးတောင် ရှိ၍ ထိပ်ပတ်လည် ကြေးဝါ ကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါ သလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြားသော တိုင်သည်လည်း၊ ထိုအတူ ဖြစ်၍ သလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၂၃ တိုင်တမျက်နှာ၌ သလဲသီး ကိုးဆယ်ခြောက်

လုံးစီ ရှိ၍၊ ကွန်ရွက် တဘက်၌ သလဲသီးပေါင်း တရာ ရှိသတည်း။

၂၄ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း စရာယ၊ ဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်တော် တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ၏။

၂၅ စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သော ဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှုမတ် ခုနစ်ယောက်နှင့်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီး တယောက် မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသောပြည်သား ခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲက ခေါ်သွား၍၊

၂၆ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊

၂၇ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒမြို့သည် မိမိပြည်မှ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသတည်း။

၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာမင်း သိမ်းသွားသော လူဟူမှုကား၊ နန်းစံ ခုနစ် နှစ်တွင်၊ ယုဒအမျိုးသား သုံးထောင်နှစ်ဆယ်သုံးယောက်တို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။

၂၉ တဆယ်ရှစ် နှစ်တွင်၊ လူ ရှစ်ရာ သုံးဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ မှသိမ်းသွားလေ၏။

၃၀ နှစ်ဆယ်သုံး နှစ်တွင် ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယုဒအမျိုးသား ခုနစ်ရာလေးဆယ် ငါးယောက်တို့ကို သိမ်းသွား၏။ လူပေါင်းကား လေးထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၃၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရသော သက္ကရာဇ် သုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလ နှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဧဝိလမရောဒက် နန်းစံစက ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိကို ထောင်ထဲက နှုတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။

၃၂ ကောင်းမွန်စွာ နှုတ်ဆက်၍ သူ၏ ပလ္လင်ကို ဗာဗုလုန် မြို့မှ အထံတော်၌ ရှိသော မင်းကြီးများ ထိုင်ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။

၃၃ ယေခေါနိ မင်းသည် ထောင်ထဲမှာ ဝတ်သော အဝတ်ကို လဲ၍၊ အသက် ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။

၃၄ မသေမှီ တိုင်အောင် အသက် ရှိသမျှ နေ့ရက် အစဉ်မပြတ် သူစားစရာကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

ပရောဖက် ယေရမိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိ မြည်တမ်းစကား။

LAMENTATIONS

၁

- ၁ စည်ပင်ခွဲသော မြို့သည် လူဆိတ်ညံလျက် ထိုင်လေသည်တကား။ လူမျိုးတို့တွင် ကြီးမြတ်ဘူးသော သတို့သမီးသည် မုတ်ဆိုးမ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အပြည်ပြည် တို့၏ သခင်မသည် အခွန်ပေးရ၏။
- ၂ ညဉ့်အခါ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး၍၊ သူ၏ ပါးသည် မျက်ရည်နှင့် စိုစွတ်လေ၏။ ရည်းစား အပေါင်းတို့တွင် နှစ်သိမ့်စေသော သူတယောက်မျှ မရှိ။ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းတို့သည် သစ္စာပျက်၍ ရန်သူဖြစ်ကြပြီ။
- ၃ ယုဒ သတို့သမီးသည် ညှဉ်းခံခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ စေစားခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ပြောင်းသွားပြီ။ သာသနာပလူတို့ အထဲမှာ နေလျက် ချမ်းသာ မရ။ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ မှီကြ၏။
- ၄ အဘယ်သူမျှ ပွဲသဘင်သို့ မလာသောကြောင့်၊ ဇီအုန်လမ်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။ သူ၏ မြို့တံခါး ရှိသမျှတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိကြ၏။ သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ညည်းတွားကြ၏။ သူ၏ သမီးကညာတို့သည်လည်း နာကြည်းသောစိတ် ရှိ၍၊ သူသည် ကိုယ်တိုင် ညှဉ်းငယ်လျက် နေရ၏။
- ၅ သူပြစ်မှားသော အပြစ် များပြားသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အစိုးရ၍၊ သူ၏ ရန်သူတို့သည် ကောင်းစားကြပြီ။ သူ၏ သားသမီး တို့ကိုလည်း ရန်သူသိမ်းသွားပြီ။
- ၆ ဇီအုန် သတို့သမီး၏ ဂုဏ်အသရေသည် အကြွင်း မဲ့ ကွယ်ပျောက်၏။ သူ၏ မင်းသားတို့သည် ကျက်စား ရာကို ရှာ၍ မတွေ့သော သမင်ဒရယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ လိုက်သောသူ ရှေ့မှာ အားမရှိဘဲ ပြေးသွားကြပြီ။
- ၇ ယေရုရှလင်မြို့သည် ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်းကို ခံရ စဉ်တွင်၊ အရင် ခံစားဘူသော စည်းစိမ်ကို အောက် မေ့၏။ သူ၏ လူတို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်၍ မစသောသူ မရှိသောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် သူ၏အမှုကို မြင်၍၊ သူ၏ ဆုံးခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ကြ၏။
- ၈ ယေရုရှလင်မြို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်သည် အလွန်

- များသောကြောင့်၊ ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လေ၏။ သူကို ရိုသေဘူးသောသူ အပေါင်းတို့သည် သူ့၌ အချည်း စည်းရိုခြင်းကို မြင်သောကြောင့် မထိမ့်မြင် ပြုကြ၏။ သူသည်လည်း ညည်းတွား၍ နောက်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
- ၉ သူ့၌ မစင်ကြယ်သော လက္ခဏာ ထင်ရှားသော်လည်း၊ နောက်ခံရသော အပြစ်ကို မအောက်မေ့။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာပေးသောသူ မရှိဘဲ၊ အံ့ဩဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ရန်သူသည် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ပါပြီ။
- ၁၀ ရန်သူသည် သူ၏ စည်းစိမ်ကို လုယူပါပြီ။ ပရိသတ်တော် ထံသို့ မဝင်ရဟု မြစ်တားတော်မူသော သာသနာပလူတို့သည် သူ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် ထံသို့ ဝင်ကြောင်းကို သူမြင်ရပါ၏။
- ၁၁ သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားလျက်၊ မုန့်ကို ရှာလျက်နေကြ၏။ သေဘေးနှင့် လွတ်ခြင်းငှါ မိမိစည်းစိမ်ကို စားစရာဘို့ စွန့်ရ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။
- ၁၂ အို ခရီးသွားသောသူ အပေါင်းတို့၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် ပြင်းစွာ အမျက်တော်ထွက်သော နေ့၌ ငါ့ကို ညှဉ်းခံ၍၊ ဖြစ်စေတော်မူသော ဒုက္ခနှင့်တူသော ဒုက္ခရှိသလော။
- ၁၃ အထက်မှ မီးကို ငါ့အရိုး ထဲသို့ လွှတ်လိုက်၍ ကြေမှုစေတော်မူပြီ။ ငါ့ ခြေကို ကျော့မိစေခြင်းငှါ ကျော့ကွင်းထောင်၍ ငါ့ကို ပြန်စေတော်မူပြီ။ တနေလုံး ညှဉ်းငယ်ခြင်းအကြောင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း အကြောင်းကို ငါ၌ ဖြစ်စေတော်မူ၏။
- ၁၄ ငါ ပြစ်မှားသော အပြစ်ထမ်းဘိုးကို လက်တော်နှင့် ငါ့လည်ပင်းပေါ်၌ တပ်၍ ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို အားလျော့စေ၍၊ ငါ မဆီးတားနိုင်သောသူတို့ လက်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။
- ၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏သူရဲ အပေါင်းတို့ကို ငါ့အလယ်၌ ကျော်နင်းတော်မူပြီ။ ငါ၏ လူပျိုတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လူအလုံးအရင်းကို ခေါ်တော်မူပြီ။

ထာဝရဘုရားသည် ယုဒ သတို့သမီး ကညာကို စပုစ်သီး နယ်ရာကျင်း၌ နင်းနယ်တော်မူပြီ။

၁၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ဝိုရ၏။ မျက်ရည် ကျလျက်ရှိ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်မ၍ ငါ့ကို နှစ်သိမ့် စေသော သူသည် ငါနှင့် ဝေးပါ၏။ ရန်သူနိုင်သော ကြောင့် ငါ့သားသမီးတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပြီ။

၁၇ ဇိအုန် သတို့သမီးသည် မိမိ လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသောသူ မရှိ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ယာကုပ် ပတ်လည်၌ ရန်သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့သည် သူတို့တွင် ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လေ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီရင်တော် မူ၏။ ငါသည် ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးမိပြီ။ လူမျိုး ခပ်သိမ်းတို့ နားထောင်၍ ငါ၏ ဒုက္ခကို ဆင်ခြင်ကြပါ လော့။ ငါ၏ လူပျိုနှင့် အပျိုတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။

၁၉ ငါသည် ရည်းစားတို့ကို ခေါ်၍ သူတို့သည် သစ္စာ မရှိကြ။ ငါ၏ ယဇိပုရောဟိတ်တို့နှင့် ငါ၏အသက်ကြီး သူတို့သည် ကိုယ်အသက် မွေးဘို့ စားစရာ ရှာစဉ်ပင် မြို့ထဲ၌ အသက်ချုပ်ကြပြီ။

၂၀ အို ထာဝရဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပင်ပန်းပါ၏။ ဝမ်း၌ ဆူလှိုက်ခြင်းရှိပါ၏။ နှလုံး မှောက် လျက် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန် ပြစ်မှားပါပြီ။ ပြင်မှာ ထားဘေးနှင့် တွေ့ရပါပြီ။ အတွင်း၌လည်း သေမင်း နေသကဲ့သို့ ရှိပါ၏။

၂၁ အကျွန်ုပ် ညည်းတွားသံကို ကြားသောသူတို့ တွင် နှစ်သိမ့်စေသောသူ တယောက်မျှ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ် ၌ ရောက်သောအမှုကို အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူအပေါင်း တို့သည် ကြားကြပါပြီ။ ကိုယ်တော် ပြုတော်မူသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော် ချိန်းချက်သော နေ့ရက်ကို ရောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြပါစေသော။

၂၂ သူတို့၏ ဒုစရိုက် အလုံးစုံတို့ကို စစ်ကြောတော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့ သူတို့၌ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွားခြင်း များပြား၍ စိတ်ပျက် လျက် ရှိပါ၏။

၂

၁ ထာဝရ ဘုရားသည် ဇိအုန် သတို့သမီးကို အမျက်တော် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဂုဏ်အသရေကို ကောင်းကင်မှ မြေကြီး တိုင်အောင် ချတော်မူပြီ။ အမျက်တော်

ထွက်ချိန်၌ ခြေတော်တင်ရာခုံကို မအောက်မေ့ဘဲ နေတော်မူပါပြီတကား။

၂ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်း မရှိဘဲ၊ ယာကုပ် အမျိုး၏ နေရာအရပ် ရှိသမျှတို့ကို မျိုတော်မူပြီ။ အမျက်တော် ထွက်သဖြင့် ယုဒ သတို့သမီး၏ ရဲ တိုက်တို့ကို မြေတိုင်အောင် ဖြိုဖျက်၍၊ နိုင်ငံတော်နှင့် မင်းသားတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူပြီ။

၃ ပြင်းစွာ အမျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလ၏ ဦးချို ရှိသမျှတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီ။ ရန်သူ ရှေ့မှာ လက်ရုံး တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူပြီ။ အရပ်ရပ်လောင်သော မီးတောက်ကဲ့သို့ ယာကုပ်အမျိုးကို လောင်စေတော် မူပြီ။

၄ ရန်သူကဲ့သို့ လေးကို တင်လျက်၊ ရန်ဘက်ပြု သော သူကဲ့သို့ လက်ျာလက်ကို ချီကြွလျက်၊ တင့် တယ်ခြင်း အသရေရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို သတ် တော်မူပြီ။ ဇိအုန် သတို့သမီး၏ နေရာတပ်ပေါ်မှာ မီး ကဲ့သို့သော အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြု၍ ဣသရေလ အမျိုးကို၎င်း၊ ဘုံဗိမာန် အပေါင်းတို့ကို၎င်း မျိုတော်မူပြီ။ ရဲတိုက်တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ယုဒ သတို့သမီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော အကြောင်းတို့ကို များပြားစေ တော်မူပြီ။

၆ ဝင်းတော်ကို တောင်ယာခြံကဲ့သို့ အမှတ်ပြု၍ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ မိမိ ပွဲသဘင်တော်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့၌ ခံသော ဓမ္မပွဲနေ့၊ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ထာဝရဘုရား မေ့စေတော်မူပြီ။ အမျက်တော် အရှိန် ပြင်း၍ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယဇိပုရောဟိတ်ကို မရူမမှတ် ပြုတော်မူပြီ။

၇ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ ယဇိပုလွင်တော်ကို ပယ်တော်မူပြီ။ မိမိ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို စက်ဆုပ် တော်မူပြီ။ ဘုံဗိမာန်တော်ကို ရန်သူလက်သို့ အပ်တော် မူသဖြင့် ပွဲသဘင်ခံသော နေ့၌ အသံ ပြုသကဲ့သို့၊ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အသံ ပြုကြပြီ။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန် သတို့သမီး၏ မြို့ရိုး ကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု အကြံတော်ရှိသည်အတိုင်း ကြီးကို တန်း၍ အစဉ် ဖြိုဖျက်တော်မူသဖြင့် အတွင်းမြို့ရိုးနှင့် ပြင်မြို့ရိုးတို့သည် အတူညည်းတွား၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်း ရမည်အကြောင်း ပြုတော်မူပြီ။

၉ မြို့တံခါးရွက်တို့သည် မြေ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်

မင်းသားတို့သည် သာသနာပလူတို့တွင် နေကြ၏။ တရားတော်မရှိ။ ပရောဖက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံမရကြ။

၁၀ ဇိအုန် သတို့သမီး၏ အသက်ကြီးသူတို့သည် မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်လျက် လျော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ မြေပေါ်မှာ တိုင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သူ ကညာတို့သည် ခေါင်းကို ဝိုက်ဆိတ်ညွတ်လျက် နေကြ၏။

၁၁ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါသည် မျက်ရည်ကျ၍ မျက်စိ ပျက်လေပြီ။ ဝမ်း၌ ဆူလှိုက်ခြင်းရှိ၍ အသည်းလည်း မြေပေါ်မှာ သွန်းလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူငယ်နှင့် နို့စို့ကလေးတို့သည် မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက် နေကြ၏။

၁၂ သူတို့ကလည်း ဆန်စပါးနှင့် စပျစ်ရည်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ရန်သူညှိုးဆဲသောသူ ကဲ့သို့ မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက်၊ အမိရင်ခွင်၌ မိမိ အသက်ကို သွန်းလျက်၊ အမိကို မေးတတ်ကြသည်တကား။

၁၃ အို ယေရုရှလင် သတို့သမီး၊ သင်၏ အမှု၌ အဘယ် သက်သေကို ငါပြုရမည်နည်း။ အိုဇိအုန် သတို့သမီးကညာ သင့်ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သင်နှင့် အဘယ်သူကို ဝါခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။ သင်၏ ပြုပျက်ရာသည် သမုဒ္ဒရာ ကဲ့သို့ ကျယ်သောကြောင့် အဘယ်သူ ပြုပြင်နိုင်သနည်း။

၁၄ သင်၏ ပရောဖက်တို့သည် အချည်းနှီးသော အရာ မိုက်သောအရာတို့ကို သင့်အဘို့ မြင်ကြပြီ။ သိမ်းသွား ချုပ်ထားသော အမှုကို ပြောစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ အပြစ်ကို မဘော်ပြဘဲ မှားသော ရူပါရုံ၊ လမ်းလွဲစရာ အရာကို သင့်အဘို့ မြင်ကြပြီ။

၁၅ လမ်း၌ ရှောက်သွား သမျှသော သူတို့က၊ ဂုဏ်သရေ အထွဋ် မြေတပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာဘွဲ့ ရှိသောမြို့ကား၊ ဤမြို့လောဟု၊ ယေရုရှလင် သတို့သမီးကို လက်ခုတ်တီးလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက်၊ ခေါင်းကို ညှိတ်လျက် မေးတတ်ကြ၏။

၁၆ သင်၏ ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် သင့်တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်ကြ၏။ ငါတို့သည် သူ့ကို မျိုပြီ။ အကယ် စင်စစ် ဤသည်နေ့ကား၊ ငါတို့ မြော်လင့်ခဲ့ပြီးသော နေ့ဖြစ်၏။ ငါတို့ တွေ့မြင်ရပြီဟု ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် အံသွားကို ခဲကြိတ်လျက် ဆိုကြ၏။

၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ကြံစည်သောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးကာလ၌ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။ မနုဗြောဓံ ဖြူဖျက်တော်မူပြီ။

ရန်သူသည် သင်၏ အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကို ပေး၍၊ ရန်သူ၏ ဦးချိုကို ချိုးမြှင့်တော်မူပြီ။

၁၈ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးထဲက ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။ အို ဇိအုန် သတို့သမီး၏ မြို့ရိုး၊ သင်၏ မျက်ရည်သည် မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ နေ့ည၌ မပြတ် စီးစေလော့။ ကိုယ်ကို မငြိမ်းစေနှင့်။ သင်၏ မျက်ဆန်ကိုလည်း မငြိမ်းစေနှင့်။

၁၉ ညဦးယံ အချိန်၌ ထ၍ အော်ဟစ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာတော် ရှေ့မှာ သင်၏ နှလုံးကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မှတ်၍ ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝမှာ အားပျက်လျက် နေသော သင်၏ သူငယ်တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ အထံတော်သို့ သင်၏ လက်ကို ချိဆန်လော့။

၂၀ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ၌ ဤသို့ စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပါလော့။ မိန်းမသည် မိမိ ရင်သွေး၊ မိမိ ချိုပိုက်သော သားကို စားရပါမည်လော့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါမည်လော့။

၂၁ လူ အကြီးအငယ်တို့သည် လမ်း၌ မြေပေါ်မှာ တုံးလုံး နေကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏လူပျိုနှင့် အပျိုတို့သည် ထားဖြင့်သေကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အမျက်တော် ထွက်သော နေ့၌၊ သူတို့ကို မသနားဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီ။

၂၂ ပွဲသဘင် နေ့၌ လူတို့ကို ခေါ်ဘိတ် သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ပတ်လည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာတို့ကို ခေါ်ဘိတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ထွက်သော နေ့၌ အဘယ်သူမျှ မလွတ်၊ မကျန်ကြွင်းပါ။ အကျွန်ုပ် ချိုပိုက်ကျွေးမွေးသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည် ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၃

၁ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော် ကြိမ်လုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်၏။

၂ ငါ့ကို သွေးဆောင်၍ အလင်းသို့ မပို့၊ မှောင်မိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၃ အကယ်စင်စစ် ငါ့ကို တနေ့လုံး အထပ်ထပ် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၄ ငါ့အရေနှင့် အသားကို ဆွေးရိစေ၍၊ ငါ့အရိုးတို့ကိုလည်း ချိုးတော်မူ၏။

၅ ငါ့တဘက်၌ တပ်တည်၍ ခါးသောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာအကြောင်းတို့နှင့် ဝိုင်းတော်မူ၏။

၆ သေလွန်သော သူတို့ကို ပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို မိုက်သော အရပ်သို့ ထားတော်မူ၏။

၇ ငါ မထွက်နိုင်အောင် ဝင်းခတ်၍ လေးသောသံ ကြီးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။

၈ ထိုမျှမက ငါသည် ကြွေးကြော် အော်ဟစ်၍ ဆုတောင်းသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူ၏။

၉ ငါ သွားရာလမ်းကို ကျောက်ထရံနှင့် ပိတ်၍ ကောက်သော လမ်းဖြင့် သွားစေတော်မူ၏။

၁၀ ငါ့ကို ချောင်းမြောင်းသော ဝက်ဝံ ကဲ့သို့၎င်း၊ မထင်ရှားသော အရပ်၌ နေသော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ ငါ့ကို လမ်းလွဲစေပြီးလျှင် အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၁၂ လေးတော်ကို တင်၍ ပစ်စရာ စက်အရာ၌ ငါ့ကို ထားတော်မူ၏။

၁၃ မြှားတော်တို့ကိုလည်း ငါ့ ကျောက်ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ၏။

၁၄ ငါသည် ငါ၏လူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့် တနေ့လုံး သီချင်း ဆိုစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါသည် တကား။

၁၅ ခါးသောဆေးနှင့် ငါ့ကို ဖြည့်၍၊ ဒေါနနှင့် ယဇ်မှူး စေတော်မူ၏။

၁၆ ကျောက်စရစ်ကို ကျွေး၍ ငါ့သွားတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ မီးဖိုပြာနှင့် ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။

၁၇ ငါ၏ ဝိညာဉ်ကို ချမ်းသာနှင့် ဝေးစွာ ရွှေ့တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် မင်္ဂလာအကြောင်းကို မေ့လျော့၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့် မြော်လင့်စရာအကြောင်း ပျက်လေပြီ ဟု ဆိုရ၏။

၁၉ အကျွန်ုပ် ခံရသော ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်းကို၎င်း၊ ဒေါနနှင့် သည်းခြေ အရည်ကို၎င်း အောက်မေ့တော်မူပါ။

၂၀ ကေနီအမှန် အောက်မေ့တော်မူ လိမ့်မည်။

၂၁ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ သတိရှိသောအခါ မြော်လင့်စရာ အခွင့် ရှိပါ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် သနားတော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် မကုန်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ နေကြ၏။

၂၃ နံနက်တိုင်း ကရုဏာတော် အသစ်ကို ခံကြ၏။ သစ္စာတော်သည် ကြီးမြတ်ပါ၏။

၂၄ ငါ့ ဝိညာဉ်၏ သဘော ဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ငါမြော်လင့်ပါ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သော သူနှင့် ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၂၆ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု မြော်လင့်လျက် ငြိမ်ဝပ်စွာ စောင့်၍ နေကောင်း၏။

၂၇ လူသည် အသက်ပျို့စဉ်အခါ ထမ်းဘိုးကို ထမ်းကောင်း၏။

၂၈ ထမ်းဘိုးကို တင်တော်မူသောကြောင့် တယောက်တည်း ထိုင်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ။

၂၉ မြော်လင့်စရာ အခွင့် ရှိကောင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်ကို မြေမှုန့်၌ ကပ်စေ။

၃၀ ရိုက်သောသူအား မိမိပါးကို ပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စေ။

၃၁ အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်စွန့်ပစ်တော် မမူတတ်။

၃၂ ဝမ်းနည်းစေတော်မူသော်လည်း၊ ကရုဏာတော်များပြားသည် နှင့်အညီ သနားတော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ ဆင်းရဲစေချင်သော စိတ်နှင့် လူသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ ဝမ်းနည်းစေတော်မူသည် မဟုတ်။

၃၄ ချုပ်ထားသော ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြိတ်ခြင်းအမှု။

၃၅ လူ ခံထိုက်သော တရားကို အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား မျက်မှောက်၌ ဖျက်ခြင်းအမှု။

၃၆ သူ တပါးကို မတရားသဖြင့် ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မမူ။

၃၇ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော် မမူဘဲ၊ အဘယ်သူသည် ပြော၍ တစုံတခုကို ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။

၃၈ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ မင်္ဂလာနှင့် အမင်္ဂလာ ဖြစ်တတ်သည် မဟုတ်လော။

၃၉ အသက်ရှင်သော လူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည်နည်း။ မိမိ ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည်လော။

၄၀ ငါတို့သည် ကိုယ်လိုက်သော လမ်းတို့ကို စစ်ကြော စုံစမ်း၍၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်သွားကြကုန်အံ့။

၄၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ နှလုံးနှင့်လက်တို့ကို ခိုကြွကြကုန်အံ့။

၄၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား ပုန်ကန်မိပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အပြစ်လွှတ်တော် မမူပါ။

၄၃ အမျက်တော် ထွက်၍ မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို လိုက်၍ ကရုဏာ မရှိဘဲ ကွက်မျက်တော်မူ၏။

၄၄ အကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌနာစကားသည် အထံတော် သို့ မပေါက်နိုင်အောင် မိုဗ်းတိမ်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကွယ်ကာ တော်မူ၏။

၄၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို လူမျိုးတို့တွင် လှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေး အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရွံစရာအရာ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၄၆ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်ကြပါ၏။

၄၇ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်လန့် ဘွယ်သော အရာ ထဲသို့၎င်း၊ တွင်းထဲသို့၎င်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်း ထဲသို့၎င်း ရောက်ကြပါပြီ။

၄၈ ငါ၏ လူမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိသည် မြစ်ရေဖြစ်၍ စီးလျက်ရှိ၏။

၄၉ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်က ဝံ့ကြည့်၍ ရှုမှတ်တော် မမူမီ တိုင်အောင်၊ ငါ့ မျက်ရည်သည် ကျ၍ အစဉ်မပြတ် ယိုစီးလျက်ရှိ၏။

၅၀ ငါ၏ မြို့သမီး အပေါင်းတို့ အတွက်ကြောင့် ငါ့ မျက်စိသည် ငါ့နှလုံးကို ပူစေတတ်၏။

၅၁ အကြောင်း မရှိဘဲ ငါ့ကို ရန်ပြုသော သူတို့သည် ငှက်ကို လိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့ ငါ့ကို လိုက်၍ ရှာကြ၏။

၅၂ မြေတွင်း၌ ငါ့အသက်ကို ဖြတ်၍ ငါ့အပေါ်မှာ ကျောက်ကို တင်ထားကြ၏။

၅၃ ငါ့ခေါင်းကို ရေလွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ဆုံးရှုံး ပြီဟု ဆိုရ၏။

၅၄ အို ထာဝရဘုရား နက်သော မြေတွင်း ထဲက အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကို ခေါ်ပါ၏။

၅၅ အကျွန်ုပ် ခေါ်သံကို ကြားတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် ညည်းတွား အော်ဟစ်သောအခါ နားတော် ကို လွှဲတော် မမူပါနှင့်။

၅၆ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ဟစ်အော်သော အခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ချဉ်းကပ်တော်မူ၍ မကြောက် နှင့်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။

၅၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက်နှင့် ဆိုင်သောအမှုကို စောင့်၍ ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။

၅၈ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်

ခံရသော ညည်းဆဲခြင်းကို မြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဘို့ တရားစီရင်တော်မူပါ။

၆၀ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ သမျှနှင့် မကောင်းသော အကြံ ရှိသမျှကို ကိုယ်တော်မြင် တော်မူပြီ။

၆၁ အို ထာဝရဘုရား သူတို့ ကဲ့ရဲ့သောအကြောင်း နှင့် မကောင်းသော အကြံရှိ သမျှကို၎င်း၊

၆၂ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထသောသူတို့၏ အပြစ် တင်ခြင်း၊ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ တနေ့လုံး ကြံစည်ခြင်း ကို၎င်း ကိုယ်တော် ကြားတော်မူပြီ။

၆၃ သူတို့ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အ ကျွန်ုပ်သည် သူတို့သီချင်း ဆိုစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။

၆၄ အို ထာဝရဘုရား သူတို့ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။

၆၅ သူတို့ စိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေ၍ ကျိန်တော်မူပါ။

၆၆ အမျက်တော် ထွက်၍ သူတို့ကို ညည်းဆဲသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက်မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။

၄

၁ ရွှေသည် အလွန် သမ်းညိုသည်တကား၊ အ ကောင်းဆုံးသော ရွှေသည် အလွန် ဖောက်ပြန်သည် တကား၊ သန့်ရှင်းသော ကျောက်တို့သည် ခပ်သိမ်း သော လမ်းမတို့၌ ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားလျက် ရှိကြ၏။

၂ အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်အမျှ အလွန် အဘိုး ထိုက်သော ဇီအုန်မြို့သားတို့ကို၊ အိုးထိန်းသမား လုပ်သော မြေအိုး ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည် တကား။

၃ မြေခွေးမတို့ပင် မိမိတို့ သားငယ်တို့အား နို့သီးကို ပေး၍ နို့တိုက်တတ်၏။ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးမူကား၊ တော၌ နေသော ကုလားအုပ် ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ် သော သဘောရှိ၏။

၄ နို့စို့ကလေးသည် နို့ငတ်သောကြောင့် လျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့သည် မုန့်ကို တောင်း၍ အဘယ်သူမျှ မပေး။

၅ ကောင်းမွန်စွာ စားတတ်သော သူတို့သည် ကိုးကွယ်ရာ မရှိ၊ လမ်း၌ နေကြ၏။ နီမောင်းသော အိပ်ရာပေါ်မှာ ပျော်မွေ့ဘူးသော သူတို့သည် နောက် ချေးပုံကို ဘက်ရကြ၏။

၆ အဘယ်သူမျှ အားမထုတ်ဘဲ ချက်ခြင်း ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သောဒုံမြို့ ခံရသော အပြစ် ဒဏ်ထက်၊ ငါ၏ လူမျိုး သတို့သမီး ခံရသော အပြစ် ဒဏ်သည် သာ၍ ကြီးပေ၏။

၇ သူ၏မူးမတ်တို့သည် မိုဗ်းပွင့်ထက် သန့်ရှင်း၍ နို့ရည်ထက်လည်း ဖြူကြ၏။ သူတို့ အသားသည် ကျောက်နီထက်နီ၏။ သွေးကြောလည်း နီလာနှင့်တူ၏။

၈ ယခုမူကား၊ သူတို့ အဆင်းသည် မှောင်မိုက်ထက် မည်းသည်ဖြစ်၍ လမ်း၌ မထင်ရှား။ သူတို့အရေ သည် အရိုး၌ ကပ်၍ ထင်းကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်လေ၏။

၉ ထားဖြင့် သေသောသူသည်၊ ငတ်မွတ်၍ သေသောသူသည် ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍ သေသောသူသည် အသီးအနှံ ပြတ်ခြင်း အားဖြင့် ထိုးဖောက်၍ ပိန်ကြုံရ၏။

၁၀ စိတ်ကြင်နာတတ်သော မိန်းမတို့သည် မိမိတို့ သားကိုပင် ပြုတ်ရကြ၏။ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးသည် ပျက်စီးသော ကာလ၌ မိမိတို့သားကိုပင် စားကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ကို စုံလင်စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော် အရှိန်ကို လွှတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့ကို မီးရှို့၍ မြို့ရိုးအမြစ်တိုင်အောင် လောင်စေတော်မူပြီ။

၁၂ ရန်ပြုသော သူနှင့် စစ်တိုက်သော သူသည် ယေရုရှလင်မြို့ တံခါး အတွင်းသို့ ဝင်နိုင်သည်ဟု လောကီ ရှင်ဘုရင်နှင့် လောကီ သတ္တဝါ တစုံတယောက်မျှ မယုံကြ။

၁၃ ယေရုရှလင်မြို့ အလယ်၌ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို သတ်တတ်သော မြို့သား ပရောဖက်တို့၏ ဒုစရိုက်များနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အပြစ်များကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက်လေပြီ။

၁၄ ထိုသူတို့သည် အရူးကဲ့သို့ လမ်း၌ လှည့်လည်၍၊ လူအသွေးနှင့် လူးသောကြောင့်၊ သူတို့ အဝတ်ကို အဘယ်သူမျှ မထိဝံ့။

၁၅ သွားကြ၊ မစင်ကြယ်သော သူတို့၊ သွားကြ၊ သွားကြ။ မထိကြနှင့်ဟု သူတပါးတို့သည် ဟစ်တတ်ကြ၏။ အဝေးသို့ ပြေး၍ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ရသောအခါ သာသနာပလူတို့က၊ သူတို့သည် မတည်းမနရဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၆ ထာဝရ ဘုရားသည် အမျက်တော် ထွက်၍ သူတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ သူတို့အမှုကို ကြည့်ရှုတော်မူ။ သူတပါးတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မရှိသေ၊ အသက်ကြီးသူတို့ကို အားမနာဘဲ နေကြ၏။

၁၇ ငါတို့သည် ရှိစဉ်တွင် မစမည့်သူကို မြော်လင့်၍ မမြင်ကြ။ မကယ်တင်နိုင်သော လူမျိုးတို့ကို ကင်းစင်ပေါ်မှာ အကျိုး မရှိဘဲစောင့်ကြည့်။

၁၈ ငါတို့သည် လမ်း၌ မသွားရမည် အကြောင်း ငါတို့ ခြေရာကို လိုက်ရှာကြ၏။ ငါတို့သည် ဆုံးချိန်နီးပြီ။

၁၉ ငါတို့ကို လိုက်၍ရှာသော သူတို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင် ရှေ့လင်းတထက် သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။ တောင်ရိုးပေါ်မှာ လိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်း ချောင်းမြောင်းကြ၏။

၂၀ ငါတို့ ထွက်သက် ဝင်သက် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော အရှင်တို့ကို မြေတွင်း၌ ဘမ်းမိကြပြီ။ ထိုအရှင်၏ ဘုန်းတော်ကို ခိုလှုံ၍၊ ငါတို့သည် သာသနာပလူတို့တွင် အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟု အထက်က ဆိုတတ်ကြ၏။

၂၁ ဥဇပြည်၌ နေသော ဧဒုံ သတို့သမီး၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလေ့။ ဖလားတော်သည် သင် ရှိရာသို့ ကူးသွား လိမ့်မည်။ သင်သည် ယစ်မူး၍ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၂ အို ဇိအုန် သတို့သမီး သင်ခံထိုက်သမျှသော အပြစ်ဒဏ်ကုန်ပြီ။ သင်သည် နောက်တဖန် သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရ။ အို ဧဒုံသတို့သမီး သင်ပြုသောဒုစရိုက်ကို စစ်ကြော၍ သင်၏ အပြစ်ကို ဘော်ပြတော်မူမည်။

၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရောက်သော အမှုကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။

၂ အကျွန်ုပ်တို့ အမေ့ခံရာ မြေသည် တပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့၎င်း၊ နေရာအိမ်တို့သည်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့လက်သို့၎င်း ရောက်ပါပြီ။

၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘ မရှိသောသူငယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ အဘ ဆုံးပါပြီ။ အမိသည် မုတ်ဆိုးမ ကဲ့သို့ နေရပါ၏။

၄ ငွေပေးမှ ရေကို သောက်ရပါ၏။ ထင်းကိုလည်း ဝယ်ရပါ၏။

၅ ထမ်းဘိုးကို အစဉ် ထမ်းရပါ၏။ မရပ်မနေဘဲ လုပ်ကိုင်ရပါ၏။

၆ စားစရာကို ရခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သား အာရှရိပြည်သားတို့၌ ကျွန်ုပ်ခံရပါ၏။

၇ ဘိုးဘေးတို့သည် ပြစ်မှား၍ သေပြီးမှ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ အပြစ်များကို ခံရပါ၏။

၈ သူ့ကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးကြပါ၏။ သူတို့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်ပါ။

၉ တော၌ ထားဘေးနှင့် တွေ့၍ အသေခံလျက် စားစရာကို ရှာရကြပါ၏။

၁၀ မွတ်သိပ်ခြင်း အရှိန်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အရေသည် မီးဖို ကဲ့သို့ မည်းပါ၏။

၁၁ ဇိအုန်မြို့၌ မိန်းမများကို၎င်း၊ ယုဒ မြို့ရွာတို့၌ မိန်းမပျိုကို၎င်း အဓမ္မပြုကြပါ၏။

၁၂ မှူးမတ်တို့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲထားကြပါ၏။ အသက်ကြီးသော သူတို့ကိုလည်း မရိုသေကြပါ။

၁၃ လူပျိုတို့သည် ကြိတ်ဆုံကို ထမ်းရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်လည်း ထင်းအောက်မှာ လဲရကြပါ၏။

၁၄ အသက် ကြီးသူတို့သည် မြို့တံခါး ဝဋ်၎င်း လူပျိုတို့သည် ပွဲသဘင်၌၎င်း ကွယ်ပျောက်ကြပါ၏။

၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် နှလုံးရွှင်လန်းခြင်း ပြတ်၍၊ ကခြင်းအရာ၌ ညည်းတွားခြင်း ရှိကြပါ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်းသော သရဖူသည် ကျပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားသောကြောင့် အမင်္ဂလာ ရှိကြပါ၏။

၁၇ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါပြီ။

ထိုအပြစ်ကြောင့် မျက်စိတို့သည်လည်း ဖွဲကြပါပြီ။

၁၈ လူသူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိသော ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ မြေခွေးတို့သည် သွားလာကြပါ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် နိစ္စအမြဲ တည်တော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်သည်လည်း ထာဝရ ပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ ကို အစဉ်မပြတ် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ အဘယ် ကြောင့် ကာလကြာမြင့်စွာ စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။

၂၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အထံတော်သို့ လှည့်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်၍ လာကြပါမည်။ ရှေးကာလ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ ကာလ ကို အသစ် ပြုပြင်တော်မူပါ။

၂၂ အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရှင်းရှင်း ပယ်တော်မူမည်လော။ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် တော်မူမည်လော။

ပရောဖက် ယေရမိ မြည်တမ်းသောစကားပြီး၏။

ယေဇကျောလ အနာဂတ္တိကျမ်း။ THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL

၁

၁၂၂ သတ္တရာဇ် သုံးဆယ်ပြည့်၊ ယေခေါနိ မင်းကြီး နန်းကျ ပဉ္စမနှစ်၊ စတုတ္ထလ ငါးရက်နေ့၌ ငါသည် သိမ်းသွားသော သူတို့တွင် ခေမာမြစ်နားမှာ ရှိနေစဉ်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ပွင့်၍ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံတို့ကို မြင်ရ၏။

၃ ထိုအခါ ခါလဒ်ပြည့်၊ ခေမာမြစ်နားမှာ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဗုဇ်သား ယေဇကျောလ အမည် ရှိသော ငါဆိုသို့ ရောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ တင်လျက်ရှိ၏။

၄ ငါကြည့်ရှု၍ ပြင်းစွာသော လေ ကြီးစွာသော မိုဗ်းတိမ် ထွန်းလင်းသော မီးစက်သည် မြောက်

မျက်နှာမှ ပေါ်လာ၏။ မီးစက် ထဲက ဟရှမေလ ရွှေရောင် ထွက်လေ၏။

၅ ထိုမီးစက် ထဲမှာ သတ္တဝါ လေးပါးတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်း သဏ္ဍာန် ဟူမူကား၊ လူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်၍၊

၆ မျက်နှာလေးခုစီ အတောင်လည်း လေးခုစီ ရှိကြ၏။

၇ ခြေထောက်သည် ဖြောင့်သော ခြေထောက်ဖြစ် ၏။ ခြေဘဝါးသည် နွားသငယ်၏ ခြေဘဝါး ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဦးသစ်သော ကြေးဝါကဲ့သို့ တောက်လေ၏။ ကိုယ် လေးမျက်နှာ အတောင်အောက်၌ လူလက်ရှိ၏။

၈ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်နှာတို့နှင့်၎င်း၊ အတောင် တို့နှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။

၉ အတောင်ချင်း တခုနှင့်တခု စပ်လျက် ရှိ၍၊ ထို သတ္တဝါတို့ သွားသောအခါ တပါးမျှ မလည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။

၁၀ မျက်နှာအဆင်း သဏ္ဍာန် ဟူမူကား သတ္တဝါ လေးပါးတို့သည် လက်ျာဘက်၌ လူမျက်နှာ ခြင်္သေ့ မျက်နှာနှင့်၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်၌ နွားမျက်နှာ ရွှေလင်းတ မျက်နှာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၁၁ အတောင်များတို့သည် အထက်သို့ ပြန့်၍၊ အတောင် နှစ်ခုချင်း စပ်လျက်၊ နှစ်ခုဖြင့် ကိုယ်ကို ဖုံး လျက်ရှိကြ၏။

၁၂ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဝိညာဉ်တော် သွားခွင့်ရှိသည် အတိုင်း သွားကြ၏။ သွားသောအခါ တပါးမျှ မလည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။

၁၃ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်ကား တောက်သောမီးခဲအရောင်၊ မီးခွက် အရောင်နှင့်တူ၏။ မီးသည် တောက်လျက် သတ္တဝါတို့တွင် အနံ့အပြား လှည့်လည်၍ မီးထဲက လျှပ်စစ်ပြက်လေ၏။

၁၄ သတ္တဝါတို့သည်လည်း လျှပ်စစ်နှယ် ကဲ့သို့ အရောင်တောက်၍ ပြေးလျက် ပြန်လာလျက် ရှိကြ၏။

၁၅ ထိုသတ္တဝါတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ သူတို့ အနားမှာ လေးပိုင်းရှိသော ရထားဘီး တခုစီ ထင်ရှား၏။

၁၆ ထိုရထားဘီးတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်ကား၊ ကျောက်မျက်ရွှဲ အဆင်းအရောင်နှင့်တူ၏။ ထိုလေးခု တို့သည် အဆင်းအရောင် တညီတည်း ရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဍာန်မူကား၊ ဘီးတခု အထဲ၌ ဘီးတခု တပ် သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၇ သွားသောအခါ ဘီး လေးမျက်နှာတို့သည် တညီတည်း ဖြစ်၍ မလည်ဘဲ သွားတတ်ကြ၏။

၁၈ ဘီးတန်းတို့သည်လည်း မြင့်၍ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။

၁၉ သတ္တဝါတို့သည် သွားသည့်အခါ ဘီးတို့သည် လည်း ထက်ကြပ်ပါကြ၏။

၂၀ သတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သော အခါ ဘီးတို့သည်လည်း တက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော် သွားခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့သည်လည်း သွားကြ၏။ ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့် ထက်ကြပ်တက်၍ လိုက် ကြ၏။ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ရှိ၏။

၂၁ သူတို့ သွားသောအခါ ဘီးတို့သည် သွားကြ၏။ သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည် ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့်ထက်ကြပ် တက်၍ လိုက်ကြ၏။ အကြောင်း

မူကား၊ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ ရှိ၏။

၂၂ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဗန်းမျက် နှာကြက်၏ အဆင်းအရောင်သည် ရှိ၍ ကြောက် မက်ဘွယ်သော ကျောက်သလင်း မျက်နှာကြက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၂၃ မိုဗန်းမျက်နှာကြက် အောက်မှာ သူတို့ အတောင် များသည် တခုသို့ တခုတည့်တည့် ပြန့်လျက် ရှိ၍ ပြင်ဘက်၌လည်း ကိုယ်ကို ဖုံးစရာဘို့ အတောင်နှစ်ခု စီရှိ၏။

၂၄ သူတို့ သွားသောအခါ သမုဒ္ဒရာ ရေသံကဲ့သို့၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသံတော် ကဲ့သို့၎င်း၊ အတောင် တို့ မြည်သောအသံကို ငါကြား၏။ စကားသံသည် လည်း လူအလုံးအရင်း၏ စကားသံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရပ်သောအခါ အတောင်တို့ကို ချလျက် နေကြ၏။

၂၅ ရပ်၍ အတောင်တို့ကို ချသောအခါ သူတို့၏ ခေါင်းများ အပေါ်မှာ မိုဗန်းမျက်နှာကြက် ထဲက စကားသံသည် ထွက်၏။

၂၆ သူတို့၏ခေါင်းများ အထက် မိုဗန်းမျက်နှာကြက် အပေါ်၌လည်း နီလာကျောက် ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင် ရှိသော ရာဇပလ္လင် သဏ္ဍာန်ပေါ်၏။ ပလ္လင်သဏ္ဍာန် အပေါ်၌လည်း လူပုံသဏ္ဍာန် ကဲ့သို့ ပေါ်၏။

၂၇ ပလ္လင်အတွင်း၌၎င်း၊ ပတ်လည်၌၎င်း၊ ခါးသဏ္ဍာန် မှသည် အထက်ပိုင်း၌ ဟရှမေလ ရွှေအရောင်နှင့် မီးအရောင် ကဲ့သို့ ထင်ရှား၏။ အောက်ပိုင်း၌ မီး အရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၍ ပတ်လည်၌ ထွန်းတောက် လေ၏။

၂၈ ထိုသို့ ထွန်းတောက်သော အရောင်သည် မိုဗန်းရွာသော နေ့တွင် မိုဗန်းတိမ်ပေါ်၌ ပေါ်သော သက်တံ၏ အရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဤရွှေကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သဏ္ဍာန် အဆင်းအရောင် ဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ထိုဗျာဒိတ်တော် ရူပါရုံကို ငါမြင်သော အခါ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ တဦးသောသူ ကလည်း၊ အချင်း လူသား မတ်တပ်နေလော့။ သင့်အား ငါပြောမည်ဟု ငါအား ဆိုသံကို ငါကြား၏။

၂ ထိုသို့ ဆိုသောအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ အထဲသို့ ဝင်၍ မတ်တပ်နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့်ပြောသော သူ၏ စကားကို ငါကြားသည်ကား၊

၃ အချင်းလူသား ငါ့ကို ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုး တည်းဟူသော၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့နှင့်

တကွ ငါ့ကို အစဉ်ပုန်ကန်၍ ပြစ်မှားသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါ စေလွှတ်မည်။

၄ ရဲသောမျက်နှာနှင့် ခိုင်မာသော နှလုံးရှိသော အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါ စေလွှတ်၍၊ သင်က၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့အား ပြောရမည်။

၅ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည် ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့တွင် ပရောဖက်ရှိသည်ကို သိကြမည်။

၆ အချင်းလူသား သင်သည် ဆူးပင် အမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့၍ ကင်းမြီးကောက်တို့တွင် နေရသော်လည်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့ စကားကိုလည်း မကြောက်နှင့်။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး ဖြစ်၍၊ သူတို့ စကားကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့ မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်။

၇ သူတို့သည် အလွန်ပုန်ကန်တတ်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင် သည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့စကားကို သူတို့အား ဟောပြောရမည်။

၈ အချင်းလူသား ငါပြောသော စကားကို နား ထောင်လော့။ ထိုပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးကဲ့သို့၊ ပုန်ကန်သော သဘော မရှိနှင့်။ သင့်ပစပ်ကို ဖွင့်၍ ငါပေးသောအရာကို စားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၉ ငါကြည့်၍ စာလိပ်ပါသော လက်သည် ဝါဆိုသို့ ဆန့်လျက် ရှိ၏။

၁၀ ထိုစာလိပ်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဖွင့်ဖြန့်သော အခါ၊ တဘက် တချက်၌ အက္ခရာ တင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်း ခြင်းအချက်၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်း အချက်၊ အမင်္ဂလာ အချက်များပါသတည်း။

၃

၁ တဖန် အချင်းလူသား၊ သင်တွေ့သောအရာကို စားလော့။ ဤစာလိပ်ကို စားပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ သွား၍ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂ ငါသည် ပစပ်ကို ဖွင့်စဉ် ထိုစာလိပ်ကို ခွဲတော် မူလျက်၊

၃ အချင်းလူသား၊ ငါပေးသော ဤစာလိပ်ကို စား၍ ဝမ်းပြည့်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် စား၍ ပစပ်၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို၏။

၄ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့ရှိရာသို့ သွား၍ ငါ့စကားကို ဟောပြောလော့။

၅ သင်မသိ မကျွမ်း ၊ နားလည်ခဲ့သော စကားကို

ပြောတတ်သော လူမျိုး ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ် သည် မဟုတ်။ ဣသရေလအမျိုး ရှိရာသို့ စေလွှတ်၏။

၆ သင် မသိမကျွမ်း နားလည်ခဲ့သော စကား၊ အလျှင်း နားမလည်နိုင်သော စကားကို ပြောတတ် သောလူ အမျိုးမျိုးတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်သည် မဟုတ်။ အကယ်၍ ထိုသို့သောသူတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်လျှင်၊ သင့် စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။

၇ ဣသရေလ အမျိုးတို့ပုကား၊ သင့် စကားကို နားမထောင်ကြ။ ငါ့စကားကိုပင် နားမထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ခိုင်မာသော နဖူးနှင့် ခိုင်မာသော နှလုံးရှိကြ၏။

၈ သို့ရာတွင် သူတို့ မျက်နှာ တဘက်၌ သင်၏ မျက်နှာကို၎င်း၊ သူတို့ နဖူးတဘက်၌သင်၏ နဖူးကို၎င်း ငါ ခိုင်ခံ့စေပြီ။

၉ သင်၏နဖူးကို ကျောက်ထက်မက စိန်ထက်သာ၍ ခိုင်မာစေပြီ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုး ဖြစ်၍၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်။ သူတို့ မျက်နှာရည် ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန် အချင်းလူသား၊ သင့်အား ငါပြောလတံ့ သမျှသော စကားတို့ကို နားထောင်၍ နှလုံးသွင်း လော့။

၁၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော သင်၏ အမျိုးသားချင်း တို့ ရှိရာသို့ သွား၍ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ဟု၊ သူတို့ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင် သည်ဖြစ်စေ၊ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ချီ၍ ထာဝရ ဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်မှ ဘုန်းတော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ငါ့နောက်၌ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်း အသံကို ငါကြား၏။

၁၃ တခုနှင့်တခု စပ်လျက်ရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အတောင်များမြည်သံကို၎င်း၊ သူတို့ အနားမှာ ဘီးများ မြည်သံကို၎င်း၊ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်းအသံကို၎င်း၊ ငါ ကြားရ၏။

၁၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ချီသွားတော်မူ၍ ငါ သည် ခါးသောစိတ်၊ ပူပန်သောစိတ်နှင့် လိုက်ရ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ လေးလံစွာ တင်လျက်ရှိ၏။

၁၅ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍၊ ခေဗာ မြစ်နား၊ တေလဗိဗရွာမှာ နေရာကျသော သူတို့ ရှိရာသို့ ငါရောက်၍ သူတို့ နေရာအရပ်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။

၁၆ ခုနစ်ရက် လွန်မှ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ဆီရောက်လာ၍။

၁၇ အချင်းလူသား၊ သင့်ကို ဣသရေလ အမျိုးတွင် ကင်းစောင့်အရာ၌ ငါ ခန့်ထားသောကြောင့်၊ ငါ သတိပေးသော စကားကို နားထောင်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။

၁၈ သင်သည် အမှန် သေလိမ့်မည်ဟု၊ လူဆိုးအား ငါပြောလျက်နှင့် သင်သည် သတိမပေး၊ လူဆိုး၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ လူဆိုးအား သတိ ပေးသောစကားကို မပြောဘဲနေလျှင် ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူ၏ အသက်ကိုကား၊ သင်၌ ငါတောင်းမည်။

၁၉ သို့မဟုတ်၊ သင်သည် လူဆိုးကို သတိပေး လျက်နှင့် သူသည် မိမိပြုသော ဒုစရိုက်ကို၎င်း၊ မိမိ လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကို၎င်း၊ မရှောင်ဘဲနေလျှင် မိမိ အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ ကိုယ်အသက် ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ်လေပြီ။

၂၀ တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သော သူသည်ဖောက်ပြန်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၎င်း၊ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းကို သူရှေ့မှာ ငါထားလျှင်၎င်း သူသည် သေလိမ့်မည်။ သင်သည် သတိမပေးသောကြောင့်၊ သူသည် မိမိ အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူကျင့်ဘူးသော တရားကို ပမာဏ မပြုရ။ သူ၏ အသက်ကိုကား၊ သင်၌ ငါ တောင်းမည်။

၂၁ သို့မဟုတ်၊ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဒုစရိုက်ကို မပြုမည်အကြောင်း သင်သည် သတိပေး၍ သူသည် ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲ နေလျှင်၊ သတိပေးသော ကျေးဇူးကြောင့် စင်စစ် အသက်ချမ်းသာလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း ကိုယ်အသက် ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ် လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ သင်ထ၍ လွင်ပြင်သို့ သွား လော့။ ထိုအရပ်၌ ငါပြောမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း။

၂၃ ငါသည် ထ၍ လွင်ပြင်သို့ သွား၏။ ရောက်သော အခါ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်၊ ရပ်တော်မူ၍၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ်လျက် နေ၏။

၂၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ ဝင်၍၊ မတ်တပ်နေ စေလျက် သင်သွားလော့။ ကိုယ် အိမ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေလော့။

၂၅ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ကြီးနှင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံ၍ သူတို့တွင် မထွက်ရ။

၂၆ သင်သည် သူတို့ကို မဆုံးမဘဲ နေစေခြင်းငှါ၊ စကားအလျက် သင့်လျှာကို အာခေါင်၌ ကပ်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။

၂၇ သို့ရာတွင် သင့်အား ငါပြောသောအခါ သင့် နှုတ်ကို ငါဖွင့်မည်။ သင်က အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏ဟု သူတို့အား ဟောပြောရမည်။ နားထောင်သော သူသည် နားထောင်စေ၊ နား မထောင်သော သူသည် နားမထောင်ဘဲ နေစေ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး ဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ အုတ်ပြားကို ယူ၍ သင့်ရှေ့မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပုံကို ရေး လော့။

၂ မြို့ကို ဝိုင်း၍ မြို့ပြင်၌ တပ်တည်လော့။ မြေရိုး ကိုလည်း ဖို့လော့။ တပ်သားတို့ကိုလည်း ခင်းကျင်း လော့။ မြို့ပတ်လည်တွင် ဝက်ခွတိုင်တို့၌ တုံးတို့ ကိုလည်း ဆွဲထားလော့။

၃ ထိုမှတပါး၊ သံပြားကို ယူ၍ သင်နှင့် မြို့စပ်ကြား မှာ သံရိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ထောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့တဘက်၌ သင်၏ မျက်နှာကို ထားလော့။ ထိုသို့ ဝိုင်းထားသဖြင့်၊ ထိုမြို့သည် ဝိုင်းထားခြင်းကို ခံရမည်။ ဤသည် ကားဣသရေလ အမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ် လိမ့်မည်။

၄ ထိုမှတပါး၊ သင်သည် လက်ဝဲ နံစောင်းဖြင့်အိပ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ အပြစ်ကို ထိုနံစောင်း၌ တင် ထားလော့။ ထိုသို့ အိပ်ရသော နေ့ရက် အရေအတွက် အတိုင်း သူတို့အပြစ်ကို ခံရမည်။

၅ အကြောင်းမူကား၊ အရက် သုံးရာကိုးဆယ် အရေအတွက်အတိုင်း၊ သူတို့ အပြစ်နှင့် ယှဉ်သော နှစ်ပေါင်းကို သင်၏ အပေါ်၌ ငါတင်ထားပြီ။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ကို သင်သည် ခံရမည်။

၆ ထိုနေ့ရက်စေ့ပြီးမှ၊ တဖန်လကျာ နံစောင်းဖြင့် အိပ်၍၊ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ယုဒ အမျိုး၏ အပြစ်ကို ခံဦးလော့။ နှစ် အစား၌ ရက်ကို ငါထားပြီ။

၇ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားသည် အမှုမှာ၊ မျက်နှာ ထား၍ လက်ရုံးကို ဆန့်လျက်၊ မြို့တဘက်၌ ပရောဖက် ပြုရမည်။

၈ ငါသည် သင့်ကို ချည်နှောင်၍ ဝိုင်းထားခြင်း အမှုကို ပြုရသောကာလ မစေ့မှီ၊ သင်သည် တဘက် မှ တဘက်သို့ မစောင်းရ။

၉ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ ပဲဆန်နှစ်မျိုးနှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက်ဆန်တို့ကို ယူ၍ အိုးတလုံး၌ ရောနှောလျက် ထားရမည်။ နံစောင်း တဘက်ဖြင့် အိပ်ရသောနေ့ သုံးရာကိုးဆယ် ပတ်လုံး၊ ထိုရောနှော သောဆန်ကို မုန့်လုပ်၍ စားရမည်။

၁၁ ထိုမုန့်ကို တနေ့တနေ့လျှင် အကျပ် နှစ်ဆယ်စီ ချိန်၍ စားရမည်။

၁၁ ရေကိုလည်း တနေ့တနေ့လျှင် တဗက်စီ ခြင်၍ သောက်ရမည်။

၁၂ မုယောမုန့်ပြားကို စားသကဲ့သို့ စားအံ့သောငှါ၊ လူများ ရှေ့တွင် လူ၏ မစင်နှင့် ဖုတ်ရမည်။

၁၃ ထိုသို့ ငါနှင့်ထုတ်ရာအရပ်၊ တပါးအမျိုးသား တို့နေရာ၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ညစ်ညူး သော မုန့်ကို စားကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၁၄ ငါကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ မရောက်ပါသေး။ အလိုလို သေသော အကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသော အကောင်၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သော အကောင်၏ အသားကို ငယ်သော အသက် အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် မစားပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၅ လူ၏ မစင်အရာ၌ နွားချေးကို ငါပေး၏။ နွား ချေးနှင့် သင့်မှတ်ကို ဖုတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ယေရုလင်မြို့၌ မုန့် အထောက်အပံ့ကို ငါ ချိုးမည်။ မြို့သားတို့သည် မုန့်ကို ချိန်လျက်၊ စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် စားကြမည်။ ရေကိုလည်း ခြင်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းနှင့် သောက်ကြမည်။

၁၇ မုန့်နှင့် ရေခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် တညီတညွတ်တည်း မိန်းမော တွေဝေ၍၊ မိမိတို့ အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြံခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅

၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ထက်သော ထား တည်းဟူသော၊ ဆတ္တာသည်၏ သင်တန်းကို ယူ၍၊ ကိုယ် ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးမှ ချိန်ခွင်ချိန်၍ အစုစု ခွဲထားလော့။

၂ မြို့ကို ဝိုင်းထားရာ ကာလ စေ့သော အခါ၊

ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ် သုံးစုတစုကို မြို့ထဲမှာ မီးရှို့လော့။ တစုကို ထားနှင့် ခုတ်ဖြတ်လော့။ တစုကို လေတိုက် ရာ၌ လွှင့်လော့။ ငါသည်လည်း ထိုအစု နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်မည်။

၃ အနည်းငယ်ကိုလည်း ယူ၍၊ ကိုယ်အဝတ်နှင့် ထုတ်လော့။

၄ ထိုအနည်းငယ် အချို့ကိုလည်း ယူပြန်၍ မီးရှို့ လော့။ ထိုမီးသည် ဣသရေလအမျိုးကို နှံ့ပြားလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ဤပုံသည် ယေရုရှလင်မြို့ဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ ရှိသော တိုင်းပြည်များတို့ အလယ်မှာ ထိုမြို့ကို ငါ ထား၍။

၆ ပတ်လည်၌ ရှိသော တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသည် ထက်၊ ထိုမြို့သားတို့သည် သာ၍ မတရားသဖြင့် လွန်ကျူးကြပြီ။ ထိုပညတ်တရားတော် လမ်းသို့ မလိုက်ဘဲ ငြင်းပယ်ကြပြီ။

၇ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်တို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိသော တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ ဆန့်ကျင်သည်ထက်၊ သာ၍ ဆန့်ကျင် သောကြောင့်၎င်း၊ ငါ၏ စီရင်ချက် လမ်းသို့ မလိုက်၊ ငါ၏ ပညတ်တရားကို မစောင့်ရှောက်၊ ပတ်လည်၌ ရှိသောတိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ ထုံးစံလေ့သို့ လိုက်သောကြောင့်၎င်း၊

၈ ငါသည် ကိုယ်တိုင် သင့်တဘက်၌ နေ၍၊ တပါး အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ သင်၌ အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်မည်။

၉ သင်ပြုဘူးသမျှသော ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့်၊ ငါ မစီရင်စဖူး၊ မစီရင်လတံ့သော အပြစ်ဒဏ်ကို သင်၌ စီရင်မည်။

၁၀ သင်၏ အလယ်၌ အဘတို့သည် သားတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။ သားတို့သည်လည်း အဘတို့ကို စား ကြလိမ့်မည်။ သင်၌အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်၍၊ ကျန်ကြွင်း သမျှကို အရပ်ရပ်တို့က လာသောလေ ရှေ့မှာ ငါ လွှင့်မည်။

၁၁ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါအသက် ရှင်သည်အတိုင်း၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုအရာ အပေါင်းတို့နှင့် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို သင်သည် ညစ်ညူးစေသော ကြောင့်၊ ငါသည်လည်း သင့်ကို မနှမြော၊ မစုံမက်ဘဲ မျက်နှာလွှဲမည်။

၁၂ သင်၏ သုံးစုတို့တွင်၊ တစုသည် နာဘေးဖြင့် သေ၍၊ သင်၏ အလယ်၌ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံး ရလိမ့်မည်။ တစုသည် သင့်ပတ်လည်၌ ထားဘေးဖြင့် လဲ၍ သေရလိမ့်မည်။ တစုကို အရပ်ရပ်တို့က လာသောလေ ရှေ့မှာ ငါလွှင့်၍၊ သူ့နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်မည်။

၁၃ ထိုသို့ ငါ့အမျက်အလိုပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ငါ့ဒေါသ အရှိန်ကို သူတို့ အပေါ်မှာ တည်စေပြီးမှာ ငါ့စိတ်ပြေ လိမ့်မည်။ သူတို့၌ ငါ့ဒေါသစိတ်အလိုကို ပြည့်စုံစေ သောအခါ၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်အားကြီး၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုမှတစ်ပါး၊ အနားမှာ လျှောက်သွားသမျှသော သူတို့ ရှေ့တွင် သင့်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ ပတ်လည်၌ နေသောလူ အမျိုးမျိုးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေမည်။

၁၅ ဒေါသအမျက်အရှင်အားဖြင့် သင့်၌ ပြင်းစွာသော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်သောအခါ၊ ပတ်လည်၌ နေသော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် သင်သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရာ၊ သတိရရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး တည်းဟူသော မြားဆိုးတို့ကို ငါလွှတ်လိုက်သော အခါ၌၎င်း၊ သင်တို့တွင် မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တိုးပွား စေ၍၊ မုန့်အထောက်အပံ့ကို ငါချိုးသောအခါ၌၎င်း၊

၁၇ သင်တို့ကို လုယက် နှိပ်စက်ရသော မှတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ သားရဲဘေးကို ငါလွှတ်လိုက်၍ ထားဘေး ကိုလည်း ရောက်စေသဖြင့်၊ နာဘေး၊ အသေသတ် ခြင်းဘေးတို့သည် လွှမ်းမိုးသောအခါ၌၎င်း ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါ ထာဝရဘုရားသည် မိန့် တော်မူ၏။

၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဣသရေလ တောင် တို့ကို မျက်နှာပြု၍ သူတို့ တဘက်၌ ပရောဖက် ပြုလော့။

၃ အို ဣသရေလ တောင်တို့၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ချိုင့်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် သင့်တို့ အပေါ်သို့ ထားကို ရောက်စေ၍၊ မြင့်သော အရပ်တို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။

၄ သင်တို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့ လိမ့် မည်။ နေ ရုပ်တုတို့သည် ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ ရှေ့မှာ သင်တို့၏သူရဲများကို ငါလှဲချမည်။

၅ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ ရှေ့မှာ ဣသရေလ အမျိုးသား အသေကောင်များကို ချထား၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ ပတ်လည်၌ သင်တို့ အရိုးများကို ငါဖြန့်ကြဲမည်။

၆ သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်၌ ရှိသောမြို့တို့သည် ပြိုပျက်၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလျက်၊ ရုပ်တု ဆင်းတု အမျိုးမျိုးတို့သည် ခုတ်လှဲချိုးဖဲ့ခြင်းကို ခံရလျက် သင်တို့ လုပ်သော အရာတို့သည် ပျောက်ပျက်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၇ သင်တို့ အလယ်၌ သူရဲတို့သည် လဲ၍ သေကြ လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၈ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အပြည်ပြည်သို့ ကွဲပြားကြသောအခါ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ထားနှင့် လွတ်သောသူ အချို့ရှိစေခြင်းငှါ အကျန်အကြွင်းကို ငါထားမည်။

၉ ငါ့ကို စွန့်ပစ်၍ မှားယွင်းတတ်သော နှလုံးကို၎င်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့် မှားယွင်းလိုသဖြင့် လိုက်၍ ကြည့်သော မျက်စိတို့ကို၎င်း ငါပယ်ဖျက်သောအခါ၊ လွတ်သော သူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ငါ့ကို အောက်မေ့ကြလိမ့်မည်။ ပြုမိ သမျှသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုသို့သော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် အချည်းနှီး မိန့်တော်မူသည် မဟုတ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုး ပြုမိသမျှသော ရွံရှာဘွယ် အမှုဆိုး တို့ကြောင့်၊ အမင်္ဂလာရှိပါသည်တကားဟု ဆိုလျက်၊ လက်ခုပ်တီးလော့။ ခြေနှင့် ဆောင့်လော့။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာဘေးတို့ဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။

၁၂ ဝေးသော သူသည် နာဘေးဖြင့် သေလျက်၊ နီးသော သူသည် ထားဘေးဖြင့် ဆုံးလျက် ထိုဘေးမှ လွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော သူသည်လည်း မှတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဖြင့် သေလျက်၊ သူတို့၌ ငါ၏ ဒေါသအရှိန် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၃ ရုပ်တုဆင်းတု အပေါင်းတို့အား နံ့သာပေါင်းကို

ပူဇော်ရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်များ ပတ်လည်၊ မြင့်သော ကုန်း၊ တောင်ထိပ် ရှိသမျှတို့အပေါ် စိမ်းသော သစ်ပင်၊ အရိပ် ကောင်းသောသပိတ်ပင် ရှိသမျှတို့ အောက်၌ ရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် သူရဲတို့သည် လဲ၍ သေလျက် ရှိကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၁၄ သူတို့ အပေါ်မှာ ငါသည် လက်ကို ဆန့်၍၊ ဒိဗလတ်မြို့နှင့်ဆိုင်သော လွင်ပြင်ထက်၊ သူတို့ နေလေရာရာပြည်ကို သာ၍ လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်စေသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဒီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ ပြည်သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်လေးထောင့်တို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃ သင်သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍ သင့်အပေါ်သို့ ငါ၏ မျက်နှာကို ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်၏ အကျင့်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်။ သင်ပြုမိ သမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။

၄ ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်း မရှိဘဲ သင့်အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသော ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့သည် သင်၏ အလယ်၌ တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၅ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးတခု နောက်တခု ရောက်လာ၏။

၆ ဆုံးခြင်းဘေး ရောက်လာ၏။ ဆုံးခြင်းဘေး ရောက်လာ၏။ သင့်ကို စောင့်လျက် ရောက်လာ၏။

၇ အိုပြည်တော်သား၊ သင်သည် အလှည့်ခံရသော အချိန် ရောက်လာ၏။ အချိန်စေ့ပြီ။ ရွှင်လန်းစွာ ကြွေးကြော်ခြင်း မရှိရဘဲ၊ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း အမှုကို ပြုရသောနေ့ နီးပြီ။

၈ ငါသည် မကြာမမြင့်မီ သင်၏ အပေါ်သို့ ငါ၏ ဒေါသ အရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်။ သင်၌ ငါ့အမျက် အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏ အကျင့်အတိုင်း စီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသော ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။

၉ နှမြောစုံမက်ခြင်း မရှိဘဲ၊ သင့် အကျင့်တို့၏

အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ သင် ပြုမိသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏ အလယ်၌ တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ပေးကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၁၀ နေ့ရက် ရောက်လာ၏။ ရောက်လာ၏။ အလှည့် ခံရချိန် စေ့ပြီ။ တံဖျာဖွင့်ပြီ။ မာနကြီးပွားပြီ။

၁၁ ညှဉ်းဆဲခြင်း အမြစ်မှ အပြစ်တံဖျာ ပေါက်လေပြီ။ သူတို့ အစည်းအဝေး သူတို့ ပရိသတ် တစုံတယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရ။ သူတို့ အဘို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။

၁၂ အချိန်စေ့ပြီ။ နေ့ရက် နီးပြီ။ ဝယ်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်စေနှင့်။ ရောင်းသောသူသည် စိတ်မသာ၊ မညည်းတွားစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့ အပေါ်မှာ အမျက်တော်သည် တည်လျက်ရှိ၏။

၁၃ ရောင်းသော သူသည် အသက် လွတ်လျက် ရှိသော်လည်း၊ ရောင်းသော မြေသို့ ပြန်၍ မလာရ။ ထိုလူအစုအဝေး အပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည် မပြည့်စုံဘဲ မနေရ။ မတရားစွာ ကျင့်သော အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မတည်နိုင်ရ။

၁၄ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ တံပိုးကို မှုတ်ကြသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ စစ်ချီ၍ မသွား။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့အမျက်သည် ထိုအစုအဝေး အပေါင်းတို့ အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။

၁၅ ပြင်၌ကား ထားရှိ၏။ အတွင်း၌ကား နားခြင်း၊ မှတ်သိပ်ခြင်းရှိ၏။ လယ်ပြင်တွင် ရှိသော သူသည် ထားဖြင့်သေလိမ့်မည်။ မြို့ထဲတွင် ရှိသောသူသည်လည်း နားခြင်း၊ မှတ်သိပ်ခြင်း အားဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။

၁၆ သို့ရာတွင် လွတ်သော သူတို့သည် လွတ်သော အခါ အသီးအသီး မိမိတို့ အပြစ်ကြောင့် စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက် ၊ ချိုင့်သားချိုးကဲ့သို့ တောင်ပေါ်မှာ ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုသူ ရှိသမျှတို့သည် လက်အားလျော့၍၊ ဒူးသည်လည်း အရည် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၈ သူတို့သည်လည်း လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ပြင်းစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကို ခြုံလျက် တယောက်မျှ မကြွင်း၊ မျက်နှာရှက်ကြောက်လျက်၊ ဆံပင်ဖြတ်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၉ သူတို့ငွေကို လမ်းသို့ ပစ်၍၊ ရွှေကို ညစ်ညူးသော အရာကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသော ကာလ၌၊ သူတို့ ရွှေ ငွေသည်

သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ သူတို့ အလိုဆန္ဒကို မဖြေနိုင်။ ဝစ္စာ မကျွေးနိုင်။ အကြောင်းမူကား ထိုရွှေငွေသည် သူတို့ထိမိ၍ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၂၀ သူတို့၌ တင့်တယ်သော တန်ဆာ အားဖြင့် သူတို့မာနကို တိုးပွားစေ၍၊ သူတို့၌ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို၎င်း၊ ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့ကို၎င်း၊ လုပ်ကြသောကြောင့် ထိုတန်ဆာကို ညစ်ညူးသောအရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝီစီရင်မည်။

၂၁ တပါးအမျိုးသား တည်းဟူသော အဓမ္မလူတို့သည် လူယူ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သူတို့ လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါလည်း မျက်နှာလှူသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။ ထားပြတို့သည် ဝင်၍ ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။

၂၃ သံကြိုးကို လုပ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ပြည့်၏။

၂၄ ထိုကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သော လူမျိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည် အိမ်များကို သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ခွန်အားကြီးသော သူတို့၏ မာနကို ငါငြိမ်းစေမည်။ သူတို့ သန့်ရှင်းသော အရပ်တို့သည် ညစ်ညူးခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၅ ပျက်စီးခြင်း ဘေးလာ၏။ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ရှာ၍ မတွေ့ရကြ။

၂၆ ဘေးတခု နောက်တခု၊ သိတင်းတခု နောက်တခု ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ပရောဖက်ထံမှာ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ရှာသော်လည်း မရကြ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တရားဟောသော အခွင့်၊ အသက်ကြီးသော သူတို့သည် အကြံပေးသောအခွင့်ကို မရဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ညည်းတွားမြည်တမ်း လိမ့်မည်။ မင်းသားသည် မှိုင်တွေခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်ရလိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လက်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ကျင့်ကြသည်အတိုင်း သူတို့၌ ငါပြုမည်။ သူတို့ စီရင်ကြသည်အတိုင်း ငါပြန်၍ စီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ သတ္တရာဇ် ခြောက်ခု ဆဌမ လ၊ ငါးရက်နေ့တွင်၊ ငါသည် ကိုယ်အိမ်၌ ထိုင်၍၊ ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြစဉ် အရှင် ထာဝရဘုရား၏

လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့ သက်ရောက်လေ၏။

၂ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှု၍ မီးအရောင် ကဲ့သို့သော ပုံသဏ္ဍာန်သည် ထင်ရှား၏။ ခါးသဏ္ဍာန်မှသည် အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အထက်ပိုင်း၌ ဟရုမေလ ရွှေအရောင်ထွန်းတောက် သကဲ့သို့၎င်း ထင်ရှား၏။

၃ လက်သဏ္ဍာန်ကို ဆန့်၍ ငါ၏ ဆံပင် တစုကို ကိုင်လျက်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို မြေနှင့် မိုဗ်းကောင်းကင် ကြားမှ ချီကြွ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သော ရုပ်တု ပလွင်ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့ မြောက်မျက်နှာ အတွင်း တံခါးဝသို့ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော် ရူပါရုံ အားဖြင့် ငါ့ကို ဆောင်သွား၏။

၄ လွင်ပြင်၌ အရင် ငါမြင်ဘူးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကဲ့သို့ ထူသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှား၏။

၅ အချင်းလူသား၊ မြောက်လမ်းသို့ မျှော်ကြည့်လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မြောက်လမ်းသို့ ငါမျှော်ကြည့်၍၊ မြောက်မျက်နှာ ယဇ်ပလွင် တံခါးဝ၌ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သော ရုပ်တုရှိ၏။

၆ တဖန်တုံ အချင်းလူသား၊ ငါသည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဝေးစွာ သွားစေခြင်းငှါ သူတို့ပြုကြသော အမှု၊ ဤအရပ်၌ ထူသရေလအမျိုး ပြုသော အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို မြင်ပြီလော့။ တဖန် လှည့်၍ သွားဦးလော့။ သာ၍ကြီးသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊

၇ တန်တိုင်း တံခါးဝသို့ ငါ့ကို ဆောင်သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ တန်တိုင်းရိုး၌ အပေါက်ကို မြင်လေ၏။

၈ တဖန်တုံ အချင်းလူသား၊ တန်တိုင်းရိုးကို တူးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် တူးပြီးမှ တံခါးဝကို မြင်လေ၏။

၉ ဝင်လော့။ ဤအရပ်၌ ပြုကြသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုဆိုးတို့ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၁၀ ငါသည် ဝင်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်တိုင်းရိုးအတွင်း ပတ်လည်၌၊ တွားတတ်သောအကောင် မှစ၍ ရွံရှာဘွယ်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးနှင့် ထူသရေလအမျိုး ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတု ရှိသမျှတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည် ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၁ သူတို့ ရှေ့မှာ ထူသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့နှင့်တကွ၊ ယာဇညာသား ရှာဖန်သည်

သူတို့ အလယ်၌ ရပ်၍ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး လင်ပန်းကို ကိုင်လျက်၊ နံ့သာအပေါင်းကို မီးရှို့ကြ သဖြင့် မီးခိုးသည် ထူထပ်စွာ တပ်လေ၏။

၁၂ တဖန်တုံ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ အသီးအသီးတို့သည် မှောင်မှိုက်ထဲမှာ ပုံရေးသောအခန်းတို့၌ ပြုသောအမှုကို မြင်ပြီလော။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား မမြင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ပစ်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။

၁၃ တဖန်လှည့်၍ သွားဦးလော့။ သူတို့ ပြုသော အမှုတို့တွင် သာ၍ ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊

၁၄ ဗိမာန်တော် မြောက်တံခါးဝသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထိုအရပ်၌ မိန်းမတို့သည် တမ္ဗဇနတ် အဘို့ ငိုကြွေး လျက် ထိုင်ကြ၏။

၁၅ အချင်းလူသား ထိုအမှုကို မြင်ပြီလော။ တဖန် လှည့်၍ သွားဦးလော့။ ထိုမျှမက သာ၍ ကြီးစွာသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော် တံခါးဝ၊ ဗိမာန် တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင် ကြားမှာ၊ လူ နှစ်ကျိပ်ငါး ယောက်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ကျောခိုင်းလျက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ အရှေ့ မျက်နှာ၌ နေကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၇ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား ထိုအမှုကို မြင်ပြီလော။ ယုဒ အမျိုးသည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြုသောအပြစ် ပေါ့သလော။ သူတို့သည် အဓမ္မအမှုဖြင့် တပြည်လုံးကို ပြည့်စေ၍ ငါ၏အမျက်ကို အထပ်ထပ် နှိုးဆော်ကြပြီ။ သစ်ခက်ကိုလည်း မိမိတို့ နှာခေါင်း၌ ကပ်၍ ကိုင်ကြ၏။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်း မရှိဘဲ ငါ၏ အမျက်ကို လွှတ်လိုက်မည်။ သူတို့သည် ကျယ်သော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍ တောင်းလျှောက် သော်လည်း၊ ငါသည် နားမထောင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ ဖျက်ဆီးသော လက်နက်ကို အသီးအသီး ကိုင်လျက်၊ ဤမြို့ ခံရသောဒဏ်တို့ကို အနီးသို့ ဆောင် ခဲ့ကြလော့ဟု ကျယ်သော အသံနှင့် ခေါ်တော်မူသည် ကို ငါကြား၏။

၂ ထိုအခါ လူခြောက်ယောက်တို့သည် အသီး အသီး ကွပ်မျက်စရာ လက်နက်ကို ကိုင်လျက်၊ တ

ယောက်သည်လည်း၊ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်၍ နံပါး၌ မှင်အိုး ပါလျက်၊ မြောက်မျက်နှာဘက် အထက် တံခါး လမ်းဖြင့်ဝင်၍ ကြေးဝါပလ္လင် အနားမှာ ရပ်နေကြ၏။

၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော် သည် ကျိန်းဝပ်ရာ ခေရုဗိမံမု အိမ်တော် တံခါး ခုံသို့ တက်၍ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်လျက် နံပါး၌ မှင်အိုးပါသော သူကို ခေါ်၍၊

၄ ထာဝရဘုရားက၊ ယေရုရှလင်မြို့ အလယ်၌ ရှောက်သွားလော့။ မြို့ထဲ၌ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကြောင့်၊ ညည်းတွားငိုကြွေးသော သူတို့၏ နဖူးကို ထိုးမှတ်လော့ ဟူ၍ငင်း၊

၅ အခြားသော သူတို့အားလည်း၊ ထိုသူနောက် မြို့ထဲ၌ ရှောက်သွား၍ ဒဏ်ခတ်ကြလော့။ နှမြော စုံမက်ခြင်း မရှိကြနှင့်။

၆ အသက်ကြီးသောသူ၊ အသက် ငယ်သောသူ ၊ အပျိုမ၊ သူငယ် မိန်းမတို့ကို ရှင်းရှင်းသတ်ကြလော့။ သို့ရာတွင် အမှတ်ပါသော သူကို မချဉ်းကပ်ကြနှင့်၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အဦးပြုကြလော့ဟု မိန့်တော် မူသည်ကို ငါကြား၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အိမ်တော် ရှေ့မှာ ရှိသော အသက်ကြီးသူတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ သတ်ကြ၏။

၇ တဖန်တုံ၊ အိမ်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ ကွပ်မျက် သောသူ အသေကောင်တို့နှင့် တန်တိုင်းများကို ပြည့်စေပြီးမှ ထွက်သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ထွက်၍ မြို့ထဲ၌ ကွပ်မျက်ကြ၏။

၈ ထိုသို့ သူတို့သည် ကွပ်မျက်ကြသော အခါ၊ ငါ နေရစ်စဉ်တွင် ပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ယေရုရှလင်မြို့ အပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို သွန်း လောင်း၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော ဣသရေလအမျိုးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု ကြွေးကြော်၍ လျှောက် လေ၏။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒ အမျိုး၏ အပြစ်သည် အလွန်တရာကြီး၏။ တပြည်လုံးသည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်း အပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်း အပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ သူတို့က ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ပစ်လေပြီ။ ထာဝရဘုရား မမြင်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀ ထိုကြောင့် ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်း မရှိဘဲ သူတို့အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ ခေါင်း ပေါ်သို့ သက်ရောက်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ နံပါး၌ မှင်အိုးပါသောသူ

ကလည်း၊ ကိုယ်တော် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် ပြုပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၀

၁ တဖန် ငါကြည့်ရှု၍ ခေရုဗိမ်၏ခေါင်းတို့ အထက် မိုင်းများနှာကြက်၌ နီလာကျောက်ကဲ့သို့၊ ရာဇဝလ္လင် ၏ သဏ္ဍာန်အရောင်သည် ထင်ရှား၏။

၂ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူအားလည်း၊ ရထား ဘီးတို့အကြားမှာ ခေရုဗိမ် အောက်သို့ ဝင်လော့။ ခေရုဗိမ် အကြားမှာရှိသော မီးခဲတို့ကို လက်နှစ်ဘက် နှင့် ကျုံးပြီးလျှင်၊ မြို့အပေါ်မှာ ဖြန့်ကြဲလော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူသည် ငါ့မျက်မှောက်၌ သွား၏။

၃ ဝင်သောအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည် အိမ်တော် လကျောဘက်မှာ ရပ်၍၊ အတွင်း တန်တိုင်းသည် မိုင်းတိမ်နှင့် ပြည့်၏။

၄ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ခေရုဗိမ် အပေါ်က အိမ်တော် တံခါးခုံအထက်သို့ တက်ရွှေ့၍ အိမ်တော်သည် မိုင်းတိမ်နှင့် ပြည့်၏။ တန်တိုင်း သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်အရောင် နှင့်ပြည့်၏။

၅ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင် မိန့်မြွက်တော် မူသော အသံကဲ့သို့ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့၏ အသံကို ကြားရ၏။

၆ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူအားလည်း၊ ရထား ဘီးအကြားထဲက မီးကို ယူလော့ဟု မိန့်တော်မူသော အခါ၊ ထိုသူသည် ဝင်၍ ဘီးတို့ အနား၌ ရပ်နေ၏။

၇ ခေရုဗိမ်တပါးသည် ခေရုဗိမ်စုထဲက လက်ကို ဆန့်၍၊ ခေရုဗိမ် အကြားမှာရှိသောမီးကို ယူပြီးလျှင်၊ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူ လက်၌ ထည့်၏။ ထို သူလည်း ခံယူ၍ ထွက်သွား၏။

၈ ခေရုဗိမ် အတောင် အောက်၌ လူလက်ကိုလည်း ဝါမြင်၏။

၉ ငါ ကြည့်ရှု၍၊ ခေရုဗိမ်တို့ အနားမှာ ရထားဘီး တခုစီရှိ၏။ ဘီးတို့သည် ကျောက်မျက်ရွဲ၏ အဆင်း အရောင် ရှိ၏။

၁၀ ဘီးလေးခုတို့သည် ပုံသဏ္ဍာန် တညီတည်းရှိ၍၊ ဘီး တခုထဲ၌ ဘီးတခု တပ်သကဲ့သို့ ရှိကြ၏။

၁၁ သွားသောအခါ ဘီးလေးမျက်နှာ တညီတည်း နေ၍၊ မလှည့်ဘဲ သွားတတ်ကြ၏။ ခေါင်းမျက်နှာ ပြုသော ဘက်သို့လိုက်၍ မလှည့်ဘဲ သွားကြ၏။

၁၂ ဘီးလေးခုနှင့် တကွ ခေရုဗိမ် လေးပါးတို့သည်

ကျော၊ လက်၊ အတောင်မှစ၍ တကိုယ်လုံး၌ မျက်စိ နှင့်ပြည့်ကြ၏။

၁၃ ထိုဘီးတို့ကို စကြာဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ် သည်ကို ငါကြား၏။

၁၄ ခေရုဗိမ်တို့သည် မျက်နှာ လေးခုစီ ရှိ၍ ပဌမ မျက်နှာသည် ခေရုဗိမ်မျက်နှာ၊ ဒုတိယ မျက်နှာသည် လူမျက်နှာ၊ တတိယမျက်နှာသည် ခြင်္သေ့မျက်နှာ၊ စတုတမျက်နှာသည် ရွှေလင်းတ မျက်နှာဖြစ်၏။

၁၅ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ချီကြွလျက် ရှိကြ၏။ ဤ သည်ကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ဝါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါ ပေတည်း။

၁၆ ခေရုဗိမ်တို့သည် သွားသောအခါ ဘီးတို့သည် ထက်ကြပ် လိုက်ကြ၏။ ခေရုဗိမ်တို့သည် မြေကြီးမှ တက်အံ့သောငှါ အတောင်တို့ကို ဖြန့်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည် မကွာဘဲ လိုက်ကြ၏။

၁၇ သူတို့ ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည် ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည် မြေကြီးနှင့် ကွာ၍ တက်သောအခါ ဘီးတို့သည် ထက်ကြပ် လိုက်၍ တတ်ကြ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါ၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ ရှိ၏။

၁၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော် တံခါးခုံမှ ရွှေ့၍ ခေရုဗိမ် အပေါ်မှာတည် လေ၏။

၁၉ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ အတောင် တို့ကို ဖြန့်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးနှင့် ကွာ၍ တက်ကြ၏။ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ ဘီးတို့သည် လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့ တံခါးဝမှာ ရပ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည် သူတို့ အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။

၂၀ ဤသည်ကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် အောက်၌ ဝါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။ ခေရုဗိမ် ဖြစ်သည်ကိုလည်း ဝါသိ၏။

၂၁ သူတို့သည် မျက်နှာ လေးခုစီ၊ အတောင် လေးခုစီ ရှိ၍၊ အတောင် အောက်၌ လူလက်သဏ္ဍာန် ရှိ၏။

၂၂ မျက်နှာပုံကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ဝါမြင်ဘူးသော မျက်နှာနှင့် တူ၏။ ကိုယ်အဆင်းအရောင်လည်း တူ၏။ ထိုသူ လေးပါးတို့သည် တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ချီ၍ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တံ ခါးရှေ့သို့ ဆောင်သွား၍ တံခါးဝ၌ လူ နှစ်ကျိပ်ငါးယောက်ရှိ၏။ သူတို့တွင် မင်းပြုသောသူ၊

အဇရသား ယာဇညာ၊ ဗေနာယသား ပေလတိတို့ကို ငါမြင်၏။

၂ ဗျာဒိတ်တော် အသံကား၊ အချင်းလူသား၊ ဤသူတို့သည် မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်၍ ဤမြို့၌ မတရားသော တိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၃ ထိုသူတို့က အမှုမရောက်သေး။ အိမ်ဆောက် ကြကုန်အံ့။ ဤမြို့သည် အိုးကင်း၊ ငါတို့သည် အမဲသား ဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၄ သို့ဖြစ်၍ အိုလူသား၊ သူတို့တဘက်၌ ပရောဖက် ပြု၍ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ အပေါ်သို့ သက်ရောက်၍၊ သင်သည် ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ကုသရေလ အမျိုး သင်တို့သည် ဤသို့ ပြောဆိုကြပြီ။ သင်တို့ ကြံစည်သမျှတို့ကို ငါသိ၏။

၆ သင်တို့သည် ဤမြို့၌ သူရဲတို့ကို များပြားစေ၍၊ မြို့လမ်းတို့ကို သူရဲများနှင့် ပြည့်စေကြပြီ။

၇ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်တို့ ထားသော သူရဲတို့သည် အမဲသားဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် အိုးကင်းဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း၊ သင်တို့ကို မြို့ထဲက ငါထုတ်မည်။

၈ သင်တို့သည် ထားကို ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ထိုထားကို သင့်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ ငါသည် သင်တို့ကို မြို့ထဲက ထုတ်ပြီးလျှင်၊ တကွန်းတနိုင်းသားတို့၏ လက်သို့ အပ်၍ အပြစ်ဒဏ် ကို စီရင်မည်။

၁၀ သင်တို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးရှုံးကြ၍၊ ကုသရေလ ပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၁ ဤမြို့သည် သင်တို့၏ အိုးကင်း မဖြစ်ရ၊ သင်တို့ သည်လည်း အိုးကင်း၌ အမဲသား မဖြစ်ကြ။ ကုသရေလ ပြည်စွန်းမှာ ငါ စစ်ကြောစီရင် သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြ လိမ့်မည်။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏ တရား လမ်းသို့ မလိုက်၊ ငါ့စီရင်ချက်တို့ကို မစောင့် သင်တို့ ပတ်လည်၌ နေသော လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံလေ့တို့ကို လိုက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုဗျာဒိတ်တော် စကားကို ငါသည် ဆင့်ဆို၍

ဟောပြောစဉ်တွင် ဗေနာယသား ပေလတိသည် သေ၏။ ငါသည်လည်း ပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကျန်ကြွင်းသော ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်လောဟု ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၅ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ မြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ဝေးစွာထွက်သွားကြလော့။ ဤပြည်ကို ငါတို့အား အပိုင်ပေးတော်မူပြီဟု သင်၏ ညီအစ်ကို သင်၏ အမျိုးသားချင်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့ကို တပါးအမျိုး သားတို့ နေရာ ဝေးသောအရပ်သို့ ငါပြောင်းစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ ဖြန့်ကြဲသော်လည်း၊ သူတို့ ရောက်သောပြည်တို့၌ ငါသည် သူတို့အတို့ သန့်ရှင်းရာဌာန ကဲ့သို့ ခဏဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဖြန့်ကြဲသော လူအမျိုးမျိုး နေရာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ ငါ သိမ်းယူ၍၊ စုဝေးပြီးလျှင်၊ ကုသရေလပြည်ကို ပေးမည်။

၁၈ သူတို့သည် ထိုပြည်သို့ ရောက်၍၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုအရာ ရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှားကြ လိမ့်မည်။

၁၉ ငါသည်လည်း၊ ညီညွတ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် အသစ်သော သဘောကို သွင်းပေးမည်။ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ် ထဲက ကျောက်နှလုံးကို နှုတ်၍၊ အသား နှလုံးကို ပေးသောကြောင့်၊

၂၀ သူတို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သော ပညတ်တရား လမ်းသို့ လိုက်၍ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ငါ၏ လူဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။

၂၁ သို့မဟုတ်လျှင်၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှု အရာတို့၏ အလိုသို့ စိတ်နှလုံး အားဖြင့် လိုက်သော သူတို့၏ အပြစ်ကို၊ သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ငါရောက် စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ခေရိမိတို့သည် အတောင်ကို ဖြန့်၍၊ ဘီးတို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ကုသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည်လည်း သူတို့ အပေါ်၌ ရှိတော်မူ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် မြို့ထဲက တက်၍၊ မြို့အရှေ့မှာ ရှိသော တောင်ပေါ်၌ ရပ်တော်မူ၏။

၂၄ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် ဝါကို ချီ၍ သိမ်းသွားသောသူတို့ နေရာ၊ ခါလဒဲပြည်သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ငါ မြင်ခဲ့ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်လည်း ငါနှင့်ကွာ၍ တတ်သွား၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား ပြတော်မူခဲ့ပြီးသော အမှုအရာ ရှိသမျှတို့ကို ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့အား ကြားပြောလေ၏။

၁၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးထဲမှာ နေ၏။ သူတို့သည် မြင်ရသော မျက်စိ ရှိသော်လည်း မမြင်တတ်။ ကြားရသောနား ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။

၃ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အခြားသို့ ပြောင်းသွားခြင်းငှါ ဥစ္စာပရိကံများကို ပြင်ဆင်၍၊ နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပြောင်းသွားလော့။ သူတို့မျက်မှောက်တွင် အခြားတပါးသို့ နေရာပြောင်းလော့။ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ သတိရကောင်း ရကြလိမ့်မည်။

၄ နေရာ ပြောင်းစရာတို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာပရိကံများကဲ့သို့ သင်၏ ဥစ္စာပရိကံများကို နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထုတ်ရမည်။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့ ညအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထွက်သွားရမည်။

၅ သူတို့ မျက်မှောက်၌ အုတ်ရိုးကို တူးဖောက်၍၊ ဥစ္စာပရိကံများကို ထုတ်သွားလော့။

၆ ညဦးယံ အချိန်၌ သူတို့ မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်း၍ ထုတ်ရမည်။ မြေကို မမြင်ရအောင် မျက်နှာကို ဖုံးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဣသရေလ အမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၇ ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူ၏ ဥစ္စာပရိကံများကဲ့သို့၊ ငါ၏ ဥစ္စာပရိကံများကို နေ့အချိန်၌ ထုတ်၍၊ ညအချိန်၌ အုတ်ရိုးကို ကိုယ်လက်နှင့် တူးဖောက်ပြီးမှ၊ ညဦးယံအချိန်၌ သူတို့ မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းသွား၏။

၈ နံနက်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၉ အချင်းလူသား၊ ပုန်ကန်တတ်သော ဣသရေလ အမျိုးက၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု သင့်အား မေးသည်ရှိသော်၊

၁၀ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်၊ ဤဗျာဒိတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အစိုးရသောမင်းမှစ၍၊ ထိုမြို့၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ဆိုင်ပေ၏။

၁၁ ငါသည် သင်တို့၏ နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုကြလိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့၏ မင်းသည်လည်း၊ မိမိပခုံး၌ ထမ်း၍ ညဦးယံအချိန်၌ ထုတ်သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ်သွားစရာတို့ အုတ်ရိုးကို တူးဖော်ရလိမ့်မည်။ မြေကို မမြင်ရအောင် မျက်နှာကို ဖုံးရလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုမင်းကိုလည်း ငါ၏ ပိုက်ကွန်နှင့် အုပ်၍၊ ငါ၏ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိစေမည်။ ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌ သေရသော်လည်း မြို့ကို မမြင်ရ။

၁၄ သူ့ကို မစခြင်းငှါ ဝိုင်းသောသူတို့နှင့် တပ်သား အပေါင်းတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်ကြဲမည်။ သူတို့ နောက်၌လည်း ထားရာ လွှတ်မည်။

၁၅ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကွဲပြားစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ဖြန့်ကြဲသောအခါ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၆ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့် လွတ်၍၊ ငါကျန်ကြွင်းစေသော သူအချို့တို့သည် မိမိတို့ ပြုဘူးသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှု ရှိသမျှတို့ကို၊ နောက်ရောက်သော တပါးအမျိုးသား နေရာပြည်တို့၌ ဘော်ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၈ အချင်း လူသား၊ တုန်လှုပ်လျက်၊ အစာကို စားလော့။ တုန်လှုပ်လျက်၊ သတိပြုလျက် ရေကို သောက်လော့။

၁၉ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် သတိပြုလျက်

အစာကို စားကြမည်။ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရေကို သောက်ကြမည်။ ထိုသို့သော အားဖြင့် ပြည်သူ့ ပြည်သား အပေါင်းတို့ ပြုသော အမွေအမှုကြောင့် ဣသရေလပြည်သည် မိမိပြည့်စုံခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ရလိမ့်မည်။

၂၀ လူနေသော မြို့တို့သည်လည်း ပျက်စီး၍ တပြည် လုံး ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိရလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍။

၂၂ အချင်းလူသား၊ နေ့ရက်ကာလ ရွေ့လျက်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံလည်း ပျက်ပါပြီဟု ဣသရေလပြည်၌ သုံးတတ်သော စကားပုံကား အဘယ်သို့နည်း။

၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ထိုစကားပုံကို ငါပျောက်စေမည်။ နောက်တဖန် ဣသရေလ အမျိုး၌ မသုံးရကြ၊ နေ့ရက် အချိန်ကာလနီးပြီ။ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလော့။

၂၄ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ အချည်းနှီး သော ရူပါရုံ မရှိရ။ ချော့မော့စွာ ပရောဖက်ပြုခြင်းလည်း မရှိရ။

၂၅ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါပြောလျှင်၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ပြည့်စုံချိန်လည်း မရွေ့ရ။ အချင်း ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုး၊ သင်တို့ လက်ထက်၌ ငါပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍။

၂၇ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ သူမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် ဝေးသေး၏။ ဝေးသေး သော ကာလကို ရည်မှတ်၍ ဟောတတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၈ သို့ဖြစ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ စကား ပြည့်စုံချိန် မရွေ့ရ။ ငါသည် ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆိုသို့ ရောက်လာ၍။

၂ အချင်းလူသား ကိုယ်အလိုအလျောက် ပရော ဖက်ပြု၍ ဟောပြောတတ်သော ဣသရေလအမျိုး ပရောဖက်တို့ တဘက်၌ ဟောပြောလော့။ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြဟု သူတို့အား ပြောလော့။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မမြင်ဘဲ၊ ကိုယ်စိတ် အလိုသို့ လိုက်တတ်သော ပရောဖက်မိုက်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၄ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ ပရောဖက်တို့သည် တော၌ နေသော မြေခွေးနှင့် တူကြ၏။

၅ ဣသရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား၏ နေ့ ရောက်မှ စစ်တိုက်၍ ခံနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် မြို့ရိုးပျက် အပေါ်သို့ တက်၍ ပြုပြင်ခြင်းအမှုကို မပြုဘဲ နေကြ၏။

၆ အချည်းနှီးသော အရာကို မြင်ကြပြီ။ ထာဝရ ဘုရား စေလွှတ်တော်မမူဘဲ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည် ဟုဆိုလျက်၊ လှည့်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ။ ကိုယ်စကား ပြည့်စုံမည်ဟု သူတပါး ယုံစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။

၇ ငါမပြောဘဲ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူဟု သင်တို့ ဆိုလျက် အချည်းနှီးသောအရာကို မြင်ကြပြီ မဟုတ် လော။ လှည့်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ မဟုတ်လော။

၈ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသော စကားကို ပြော၍ မုသာ ရူပါရုံကို မြင်သောကြောင့် ငါသည် သင်တို့ တဘက်၌ နေ၏။

၉ အချည်းနှီးသော အရာကို မြင်၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်သော ပရောဖက်တို့ကို ငါ ဆီးတား သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏ ပရိသတ်စည်းဝေးရာသို့ မဝင်ရကြ။ ဣသရေလအမျိုး၏ စာရင်း၌ သူတို့ အမည်ကို မသွင်းရ။ ဣသရေလပြည်၌ နေရာမချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရ ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိသော်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိသည်ဟု သင်တို့ ဆိုလျက်၊ ငါ၏ လူတို့ကို လှည့် စားသောကြောင့်၎င်း၊ တယောက်ကား အုတ်ရိုးကို တည်လျက်၊ တယောက်ကား အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံလျက် ပြုသောကြောင့်၎င်း၊

၁၁ ထို အုတ်ရိုးသည် ပြုလဲမည်ဟု အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံသော သူတို့အား ပြောလော့။ မိုမ်းရေ လွှမ်းမိုး

လိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသီး ကျလိမ့်မည်။ မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်း တိုက်ဖျက်လိမ့်မည်။

၁၂ ထို အုတ်ရိုးသည် ပြုလဲပြီးမှ သင်တို့ မွမ်းမံသော အင်္ဂါတေသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု သင်တို့အား သူတပါး မေးလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၁၃ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍၊ သင်တို့အုတ်ရိုးကို မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်းအားဖြင့် တိုက်၍ ဖျက်မည်။ ငါ၏ ဒေါသ အရှိန်ကြောင့် မိုဗ်းရေလွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသီးနှင့် ဆုံးစေမည်။

၁၄ ထိုသို့ သင်တို့သည် အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံသော အုတ်ရိုးကို မြေတိုင်အောင် ငါဖြိုချ၍၊ အမြစ်ကိုလှန် သဖြင့်၊ အုတ်ရိုးသည် လဲ၍ ဖိမိလျက်၊ သင်တို့သည် အသက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအခါ သိကြလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုသို့ အုတ်ရိုး၌၎င်း၊ အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံသော သူတို့၌၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်အမျက်ကို ဖြေမည်။ အုတ်ရိုး မရှိ ဟူ၍၎င်း၊ အင်္ဂါတေနှင့် မွမ်းမံသော သူတည်း ဟူသော၊

၁၆ ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိသောအခါ ယေရုရှလင်မြို့ အဘို့ငြိမ်သက်ခြင်း ရှုပါရုံကို မြင်၍ ဟောပြောသော ဣသရေလ ပရောဖက်များ မရှိကြဟူ၍၎င်း၊ သူ တို့အား ငါပြောမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၁၇ ထိုမှတပါး၊ အချင်း လူသား၊ ကိုယ် အလိုအ လျောက် ပရောဖက်ပြုသော သင်၏ အမျိုးသမီးတို့ တဘက်၌ မျက်နှာပြု၍၊

၁၈ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟော ပြော ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အသက် ဝိညာဉ်တို့ကို ဘမ်း ခြင်းငါ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ နံပါး၌ ခေါင်းအုံးကို ထည့်၍၊ လူ အကြီးအငယ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ် တို့ကို တင်ထားသော မိန်းမတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ ငါ့လူတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘမ်း၍၊ ကိုယ် အသက် ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှ ကယ်ချွတ်ကြလိမ့် မည်လော။

၁၉ မုယောဆန် တလက်ဆွန်းနှင့် မုန့်တဖွဲကို ရအံ့ သောငှါ ငါ၏ လူတို့တွင် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည်လော။ မုသာစကားကို နားထောင်တတ်သော ငါ၏လူတို့အား မုသာစကားကို ပြောသော အားဖြင့်၊ မသေအပ်သော သူတို့၏ အသက်ကို သတ်၍၊ မရှင်အပ်သော သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးကြလိမ့်မည်လော။

၂၀ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့သည် အသက် ဝိညာဉ်တို့ကို ရအောင် ဘမ်းလျက်၊ သုံးတတ်သော ခေါင်းအုံးတို့ကို ငါသည် ရန်ဘက်ပြု၍ သင်တို့ နံပါးမှ ဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့ ရအောင်ဘမ်းသော အသက် ဝိညာဉ်တို့ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်။

၂၁ သင်တို့ ဦးထုတ်တို့ကိုလည်း ငါဆုတ်၍၊ ငါ၏ လူတို့ကို သင်တို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် အဘမ်းခံ၍၊ သင်တို့ လက်သို့ မရောက် ရကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါ မညှိုးငယ်စေသော လူကောင်းတို့ကို သင် တို့သည် မုသာစကား အားဖြင့် ညှိုးငယ်စေသော ကြောင့်၎င်း၊ လူဆိုးတို့သည် ဆိုးသော လမ်းကို မရှောင်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ချမ်းသာ ပေး၍၊ သူတို့ကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၎င်း၊

၂၃ နောက်တဖန် သင်တို့သည် အချည်းနှီးသော အရာကို မမြင်ကြ။ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောကြ။ ငါ၏ လူတို့ကို သင်တို့ လက်မှ ငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ အချို့တို့ သည် လာ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြ၏။

၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၃ အချင်းလူသား၊ ဤလူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာ ရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက် သစ်တုံးကို ထားကြပြီ။ သူတို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါခံရမည်လော။

၄ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အကြင် ဣသရေလ အမျိုးသားသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုတို့ကို တည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာ ရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက် သစ်တုံးကို ထားလျက်၊ ပရောဖက် ထံသို့ ရောက် လာ၏။ ထိုသူ၌ ရုပ်တုများပြားသည် နှင့်အညီ ငါ ပြန်ပြောမည်။

၅ ထိုသို့သော အားဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို သူတို့ စိတ်သဘောရှိသည် နှင့်အညီ ငါဘမ်းမည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိ ရုပ်တုများကြောင့် ငါနှင့် ကွာဝေးကြပြီ။

၆ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ထူထောင်ရလအမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နောင်တရ၍ ရုပ်တုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့မှ မျက်နှာလွှဲကြလော့။

၇ ငါနှင့် ကွာပြီးလျှင် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာ ရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားလျက်ပင်၊ ဝါအလိုကို မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ပရောဖက် ထံသို့ လာသော ထူထောင်ရလအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ထူထောင်ရလအမျိုး၌ တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြန်ပြောသဖြင့်၊

၈ ထိုသူတကာကိ၌ ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ့ကို နိမိတ်ဖြစ်စေမည်။ စကားပုံလည်း ဖြစ်စေမည်။ ထိုသူကို ဝါ၏လူတို့ အထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၉ ပရောဖက်သည် ဟောပြော၍ မှားယွင်းလျှင်၊ ထိုပရောဖက်ကို ငါထာဝရဘုရားသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ဝါ၏လူ ထူထောင်ရလအမျိုးထဲမှ ပယ်ရှားမည်။

၁၀ သူတို့သည်လည်း အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်ခံရကြမည်။ ပရောဖက် ခံရသော ဒဏ်သည် ပရောဖက်ကို ဆည်းကပ်သောသူ ခံရသောဒဏ်နှင့် တူရလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နောက်တဖန် ထူထောင်ရလအမျိုးသည် ဝါကို မစွန့်ပစ်၊ လမ်းမလွှဲ၊ မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် နောက်တဖန် မညစ်ညူးဘဲ၊ ဝါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ၏သို့ ရောက်လာ၍၊

၁၃ အချင်း လူသား၊ ပြည်သားတို့သည် အထပ်ထပ် လွန်ကျူး၍ ဝါကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကို ဆန့်၍ မုန့်အထောက်အပင့်ကို ချိုးသဖြင့်၊ အစာအာဟာရကို ခေါင်းပါးစေ၍၊ ထိုပြည်မှ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊

၁၄ နောဇ၊ ဒဲယေလ၊ ယောဘ၊ ဤ သုံးယောက် ရှိသော်လည်း၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ့်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ်ရသော အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ သားရတို့သည် ပြည်၌ ပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးသော

ကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မနေနိုင်သဖြင့် လူဆိတ်ညံ့လျှင်၊

၁၆ ထိုသူ သုံးယောက် ရှိသော်လည်း၊ ငါ အသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်ရ။ ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာကြ၍၊ ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိရလိမ့်မည်။

၁၇ သို့မဟုတ်၊ အို ထား၊ ထိုပြည်ကို လုပ်ကြံလော့ဟု ငါဆိုလျက်၊ ထားဘေးကို ရောက်စေသောကြောင့်၊ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊

၁၈ ထိုသူ သုံးယောက် ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ့်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်ရ။ ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာကြလိမ့်မည်။

၁၉ သို့မဟုတ် ထိုပြည်၌ ကာလနာကို ငါ စေလွှတ်သောကြောင့်၊ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ အသက်ကို သတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ၏ ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းလျှင်၊

၂၀ နောဇ၊ ဒဲယေလ၊ ယောဘတို့ ရှိသော်လည်း၊ ငါ အသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ် ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ထားဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သားရဲဘေး၊ ကာလနာဘေး တည်းဟူသော၊ အလွန်ဆိုးသောဘေး လေးပါးတို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ၊ ထိုမျှမက လွှတ်ခဲလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။

၂၂ သို့ရာတွင် လွတ်၍ ထွက်မြောက်ရသော အကျန်အကြွင်း သားသမီး အချို့ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင်တို့ ရှိရာသို့ ထွက်လာ၍၊ ကျင့်ကြံပြုမူသောအမှုအရာတို့ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါရောက်စေသမျှသော အမှုများကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ သက်သာခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၃ သူတို့ ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာတို့ကို သင်တို့သည် မြင်သောအခါ၊ သက်သာကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါ ပြုလေသမျှတို့၌ အကြောင်းမရှိဘဲ မပြုသည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ၏သို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သစ်တော၌ သစ်ခက် သာမည

ဖြစ်သော စပျစ်နွယ်သားသည် အခြားသောသစ် သားထက် မြတ်သောအရာ တစ်ခုခု ရှိသလော။

၃ တစ်ခုခုကို လုပ်အံ့သောငှါ စပျစ်နွယ်သားကို ယူတတ်သလော။ တစ်ခုခုကို ဆွဲထားစရာ တစ်ခုကို စပျစ်နွယ်သားဖြင့် လုပ်တတ်သလော။

၄ ထင်းဘို့ မီးထဲသို့ ချတတ်၏။ မီးသည်လည်း အရင်း အဖျားအလယ်ကို လောင်တတ်၏။ အသုံး ဝင်တတ်သလော။

၅ မီးမလောင်မှီ အသုံး မဝင်လျှင်၊ မီးလောင်၍ ကျွမ်းပြီးမှ အသုံးမဝင်ဟု သာ၍ ဆိုဘွယ် ရှိသည် မဟုတ်လော။

၆ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ တောသစ်ပင်တွင် မီးမွှေးစရာ ထင်းဘို့ ငါအပ် သော စပျစ်နွယ်သားကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါအပ်မည်။

၇ သူတို့ တဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာကို ထားမည်။ သူတို့သည် မီးတပ်မှ ထွက်၍ တပွဲ၌ လောင်လိမ့်မည်။ သူတို့တဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာကို ထားသောအခါ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရ ကြလိမ့်မည်။

၈ သူတို့သည် ငါ့ကို အထပ်ထပ် ပြစ်မှားသော ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ဖြစ်စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် မိမိ၌ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာတို့ကို သိမည် အကြောင်းပြုလော့။

၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့အား မိန့်တော်မူသော စကားကို သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်၏မူလ၊ သင်၏ မွေးဘွားရာ ဌာနသည် ခါနာန် ပြည်၌ ရှိ၏။ သင်၏ အဘသည် အမောရိလူ သင်၏ အမိသည် ဟိတ္တို အမျိုးဖြစ်၏။

၄ သင့်ကို ဘွားခြင်းအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ဘွားသောနေ့၌ ချက်ကြီးကို မဖြတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ရေမချိုး၊ ဆားနှင့် မလူး၊ အဝတ်နှင့် မပတ်ရစ်။

၅ ကရုဏာစိတ်နှင့် ထိုသို့ပြုစုခြင်းငှါ သင့်ကို မြင်၍ အဘယ်သူမျှ မသနား၊ ဘွားသောနေ့၌ သင် သည် ကိုယ်ကို ရွံရှာရသည်တိုင်အောင် လယ်ပြင်၌ ပစ်ထားခြင်းကို ခံရ၏။

၆ ငါသည် ရှောက်သွား၍ အသွေးနှင့် လူးလျက် ရှိသော သင့်ကိုမြင်သော အခါ အသက်ရှင်လော့ဟု သင်သည် အသွေး၌ ရှိစဉ် ငါဆို၏။

၇ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ငါကြီးပွားစေသဖြင့်၊ သင်သည် အစဉ်အတိုင်း ကြီး၍လှသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရင်သားထ၍ ကိုယ်၌လည်း အမွှေးပေါက်၏။ အရင်က အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း နေရ၏။

၈ တဖန် ငါသည် ရှောက်သွား၍ သင့်ကို မြင်သော အခါ၊ သင်၌ ချစ်လိုဘွယ်သော အချိန်အရွယ် ရှိသော ကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ်အဝတ် စွန်းကို ဖြန့်၍၊ သင်၌ အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို ဖုံးအုပ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုလည်း ပြု၍၊ သင်နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့သဖြင့်၊ သင်သည် ငါ၏ခင်ပွန်း ဖြစ်လေ၏။

၉ ထိုအခါ သင့်ကို ရေချိုး၍၊ သင်၌ လူးသော အသွေး ရှိသမျှကို ငါဆေးကြော၏။ ဆီနှင့်လိမ်း၏။

၁၀ ချယ်လှယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေ၏။ တဟာရှ သားရေခြေနှင်းကို စီးစေ၏။ ဖဲ၊ ပိတ်ချောနှင့် ခြံစေ၏။

၁၁ လက်ကောက်နှင့် လည်ဆွဲအစရှိသော တန်ဆာ မျိုးကို ဆင်စေ၏။

၁၂ နားထောင်း၊ နှာဆွဲ၊ လှသောပေါင်းကိုလည်း ဆင်စေ၏။

၁၃ ထိုသို့ သင်သည် ရွှေ ငွေနှင့်တကွ၊ ဖဲ၊ ပိတ်ချော၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်လျက်၊ မုန့်ညက်၊ ပျားရည်ဆီကို စားလျက်၊ အလွန် တရာ လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မိဖုရားအရာကို ခံရ၏။

၁၄ ငါသည် ကိုယ်အသရေကို သင်၌ အပ်ပေးသော ကြောင့်၊ သင်သည် လှသော အဆင်းနှင့် စုံလင်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ကျော်စောလေ၏။

၁၅ သို့ရာတွင် သင်သည် ကိုယ်လှသော အဆင်းကို ကိုးစား၍ ဂုဏ်အသရေ ကျော်စောသောကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ခရီးသွားသောသူ အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသော မေထုန်ကို အနှံ့အပြား ပြုသဖြင့်၊ ယောက်ျားတိုင်း အခွင့်ရ၏။

၁၆ သင်၏ အဝတ်ကိုလည်း ယူ၍၊ မြင်သောအရပ် တို့ကို ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ဆင်ပြင်၍ တခါမျှ မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သော အမှု၊ မတရားသော မေထုန်ကို ထိုအရပ်၌ ပြုလေပြီ။

၁၇ ငါပေးသော ရွှေငွေတန်ဆာ မြတ်တို့ကိုလည်း ယူ၍၊ ယောက်ျား ရုပ်တုကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့နှင့် မှားယွင်းလေပြီတကား။

၁၈ ချယ်လှယ်သော အဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊ ထိုရုပ်တု

တို့ကို ခြံပြီးလျှင်၊ ငါ့ဆီနှင့် ငါ့နဲ့သာပေါင်းကို သူတို့
ရှေ့မှာ တင်ထားလေပြီ။

၁၉ ငါပေးသော ဘောဇဉ်၊ သင့်ကို ငါကျွေးသော
မုန့်ညက်၊ ဆီ၊ ပျားရည်ကိုလည်း သူတို့ရှေ့မှာ မွေးကြိုင်
စရာတို့ တင်ထားလေပြီတကား။

၂၀ ထိုမှတစ်ပါး သင်ဘွားသော ငါ၏ သားသမီးတို့ကို
ယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့အား ကျွေးမွေးခြင်းငှါ ယဇ်ပူဇော်
လေပြီ။

၂၁ သင်သည် မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၍၊ စိတ်
မပြေသောကြောင့် ငါ၏ သားသမီးတို့ကို သတ်၍
ရုပ်တုတို့အား မီးဖြင့် ပူဇော်ရမည်လော။

၂၂ သင်ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှု၊ မတရား
သောမေထုန် အမှုအပေါင်းတို့ကို ပြုစဉ်တွင်၊ အရွယ်
ငယ်သောအခါ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိကြောင်း၊
ကိုယ်အသွေး၌ လူးလဲလျက် နေကြောင်းကို မ
အောက်မေ့ပါတကား။

၂၃ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဒုစ
ရိုက်အပေါင်းကို ပြုပြီးမှ ကိုယ်နေတို့ ကုဋီတိုက်ကို တည်
၍ လမ်းရှိတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကို လုပ်လေ၏။

၂၅ သင်သည် မြင့်သော အရပ်ကို လမ်းဦးတိုင်း
လုပ်၍၊ ကိုယ်လှသော အဆင်းကို ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်သည်
တိုင်အောင် ပြုလျက်၊ ခရီးသွားသောသူ အပေါင်း
တို့အား ပေါင်တို့ကို ခွဲဖွင့်၍၊ မတရားသောမေထုန်
အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။

၂၆ ဆူဖြိုးသောသင်၏ အိမ်နီးချင်း အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့်
မှားယွင်း၍ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်လျက် မတရားသော
မေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။

၂၇ ထိုကြောင့် ငါသည် လက်ကို ဆန့်လျက် သင်၏
ရိက္ခာကို ဖြတ်၍၊ သင့်ကို မုန်းသောသူ သင့် ဆိုးညစ်
သော အမှုများကြောင့်၊ ရှက်တတ်သော ဖိလိစ္စတို
အမျိုးသမီးတို့ လက်သို့ အပ်ရ၏။

၂၈ သင်သည် ကိလေသာစိတ် မပြေသောကြောင့်၊
အာရှုရီ လူတို့နှင့် မှားယွင်းလေ၏။ ထိုသို့ မှားယွင်း
သော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။

၂၉ ထိုမှတစ်ပါး ခါနာန်ပြည်မှ သည်ခါလဒ်ပြည် တိုင်
အောင် မတရားသော မေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ
သော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။

၃၀ အစိုးတရပြု၍ သီလပျက်သော မိန်းမပြုတတ်
သမျှသော ဤအမှုတို့ကို သင်သည် ပြုမိလျက်၊ သင့်
စိတ်နှလုံးသည် အလွန် မိုက်ပါသည်တကား။

၃၁ သင်၏ ကုဋီတိုက်ကို ခပ်သိမ်းသော လမ်း၌

တည်၍၊ လမ်းရှိတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကို လုပ်သဖြင့်၊
အခကို ငြင်းသောကြောင့် ပြည်တန်ဆာနှင့် မတူ။

၃၂ ကိုယ်မဆိုင်သော ယောက်ျားကို ကိုယ်လင်၏
ကိုယ်စား လက်ခံ၍ မျောက်မထားသော မိန်းမနှင့်
တူ၏။

၃၃ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ ရှိသမျှတို့သည် လက်ဆောင်
ကို ခံယူတတ်ကြ၏။ သင်မူကား၊ သင်၏ ရည်းစား
အပေါင်းတို့အား လက်ဆောင်ကို ပေးတတ်၏။ အရပ်
ရပ်တို့က လာ၍ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ
သူတစ်ပါးတို့ကို ငှားတတ်၏။

၃၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် အခြားသော ပြည်တန်ဆာ
တို့နှင့် ခြားနားစွာ ပြုတတ်၏။ သင်ပြု သကဲ့သို့
အဘယ်သူမျှ မတရားသော မေထုန်ကို မပြုတတ်။
သင်သည် အခကို မခံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ပေးသော
ကြောင့် အခြားသော မိန်းမတို့နှင့် ခြားနား၏။

၃၅ သို့ဖြစ်၍၊ အို ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။

၃၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်၏ရည်းစားများ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော ရုပ်တု
အပေါင်းတို့နှင့် မှားယွင်းခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့အား
ပေးသော သားသမီးတို့၏ အသွေး အားဖြင့်၎င်း
သင်သည် ကိုယ်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်း
စည်းရှိခြင်းကို ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြသောကြောင့်၊

၃၇ သင့်ကို ချစ်သော ရည်းစားရှိသမျှတို့နှင့် သင်
ချစ်သောသူ၊ မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါစုဝေး
စေမည်။ သင့် တဘက်ပတ်လည်၌ စုဝေးစေ၍၊ သင်၌
အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို ငါပြသဖြင့်၊ ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် သင်၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသမျှကို
မြင်ကြလိမ့်မည်။

၃၈ မျောက်မထားသော မိန်းမနှင့်၊ လူအသက်ကို
သတ်သော မိန်းမတို့ကို စီရင် သကဲ့သို့ သင့်ကို ငါ
စီရင်၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက် အသွေးကို ငါ
တိုက်မည်။

၃၉ သင့်ကို သူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
သင်၏ ကုဋီတိုက်ကို ဖျက်၍၊ သင်၏ မြင့်သောအရပ်
တို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ သင့် အဝတ်တို့ကို ချွတ်၍
လှသောတန်ဆာတို့ကို လှယူပြီးလျှင်၊ သင့်ကို အဝတ်
မပေး အချည်းစည်း ရှိစေခြင်းငှါ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။

၄၀ လူအလုံးအရင်းကိုလည်း ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ခဲနှင့် ပစ်၍ ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်။

၄၁ သင့် အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ များစွာသော

မိန်းမတို့ရှေ့မှာ သင့်ကို အပြစ်ပေးကြသဖြင့် သင်သည် နောက်တဖန် ပြည်တန်ဆာ မလုပ်ဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ နောက်တဖန် သင်သည် သူတပါးတို့ကို မငှိုးရ။

၄၂ ထိုသို့ ငါ့ဒေါသစိတ်ကို ငါဖြေမည်။ သင့်ကို မယုံ။ အလွန် ပူပန်သော စိတ်ငြိမ်း၍ ငါသည် အမျက် မထွက်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နေမည်။

၄၃ သင်သည် အသက်ငယ်သော ကာလကို မအောက်မေ့၊ အရာရာ၌ ငါ့စိတ်ကို နှောင့်ရှက် သောကြောင့်၊ သင့်အပြစ်ကို သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ငါ သက်ရောက်စေမည်။ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အမှု ရှိသမျှတို့ အပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သော အကြံကို ထပ်၍ ထိုအကြံအတိုင်း မပြုရ။

၄၄ စကားပုံကို သုံးတတ်သောသူ အပေါင်းတို့က၊ အမိကဲ့သို့ သမီးဖြစ်၏ဟု သင့်ကို ရည်မှတ်၍ စကားပုံ ကို ပြောကြလိမ့်မည်။

၄၅ သင်သည် လင်နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသော မိန်းမ၏ သမီးဖြစ်၏။ လင်နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသော မိန်းမ၏ ညီမလည်းဖြစ်၏။ သင့်အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုး၊ သင့် အဘသည် အာမောရိလူ ဖြစ်၏။

၄၆ သင့် အစ်မသည် မိမိ သမီးတို့ နှင့်တကွ သင့် လက်ဝဲဘက်၌ နေသော ရှမာရိမြို့ဖြစ်၏။ သင့်ထက် အသက်ငယ်သော သင်၏ ညီမသည် မိမိသမီးတို့နှင့် တကွ သင့်လက်ဘက်၌ နေသော သောဒုံမြို့ဖြစ်၏။

၄၇ သို့ရာတွင် သင်သည် သူတို့ ထုံးစံကို မလိုက်၊ သူတို့ပြုသော ရွံရှာဘွယ်အမှုမျှသာ ပြုသည်မဟုတ်၊ ထိုအမှုကို သာမည အမှုဟူ၍ ထင်မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည် အရာရာ၌ သူတို့ထက်သာ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။

၄၈ ငါအသက်ရှင် သည်အတိုင်း၊ သင်သည် ကိုယ် သမီးတို့နှင့်တကွ ပြုသကဲ့သို့၊ ညီမ သောဒုံနှင့် သူ၏ သမီးတို့သည် မပြုကြ။

၄၉ သင့်ညီမ သောဒုံ၏ အပြစ်ဟူမူကား၊ သူနှင့် သူ့သမီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစ္စာ စားသောက်ခြင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကောင်းစားခြင်းရှိ၍၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေကြ၏။

၅၀ မာနထောင်လွှား၍ ငါ့ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်မြင်သည် အတိုင်း သူတို့ကို ငါပယ်ရှင်းပြီ။

၅၁ ရှမာရိသည်လည်း၊ သင် ပြုမိသော ဒုစရိုက် တဝက်ကိုမျှ မပြုမိ။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏ အပြစ် ကို မထင်ရှားစေသည် တိုင်အောင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ

ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သူတို့ထက်မက များပြားစွာ ပြုလေပြီတကား။

၅၂ သင်သည် ညီအစ်မတို့ကို အပြစ်တင်၍ စီရင် လျက်ပင်၊ သူတို့ ပြုသည်ထက် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သော အမှုတို့ကို သာ၍ ပြုသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲ ခြင်းကို ခံလော့။ သူတို့သည် သင့်ထက် သာ၍ အပြစ် နည်းကြ၏။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏ အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည် တိုင်အောင် ပြုသောကြောင့်၊ စိတ်ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံလော့။

၅၃ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သောဒုံနှင့် သူ၏ သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏ သမီးများကို တဖန် ငါ ဆောင်ခဲ့သော အခါ၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သင်၏ လူတို့ကို သူတို့နှင့်အတူ ငါဆောင်ခဲ့မည်။

၅၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ပြုလေ သမျှတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်လျက် အရှက်ကွဲ ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၅၅ သင်၏ ညီအစ်မ သောဒုံနှင့် သူ၏ သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏ သမီးများတို့သည် အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သော အခါ၊ သင်သည်လည်း သင်၏ သမီး တို့နှင့်တကွ အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။

၅၆၊ ၅၇ ရှုရိသမီးများနှင့် သူတို့ပတ်လည်၌ နေသော သူ့အပေါင်းတို့သည် သင့်ကို ကဲ့ရဲ့၍၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော ဖိလိတ္တိ သမီးများတို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုကြ သဖြင့်၊ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် မထင်ရှားမှီ သင်သည် မာနထောင်လွှားစဉ် ကာလတွင် သင့်ညီမ သောဒုံ၏ နာမကို အလျှင်းနှုတ်မမြှက်။

၅၈ ယခုမူကား၊ သင်သည် ကိုယ်ဆိုးညစ်သော အမှု နှင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့၏ အပြစ်ကို ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုသောငှါ သစ္စာ ဂတိကို မရိုမသေပြုသည်နှင့်အညီ သင်၌ ငါပြုမည်။

၆၀ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင့်အသက် ငယ်စဉ် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့၍ တဖန် ထာဝရ ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ဖွဲ့ဦးမည်။

၆၁ သင်သည် ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို မစောင့်ရ သော်လည်း၊ ပဋိညာဉ်အားဖြင့် သင်၏ ညီအစ်မတို့ကို သင်၏ သမီးဖြစ်တို့ရာ ငါပေး၍၊ သင်သည် ထိုသူတို့ ကို လက်ခံသောအခါ၊ သင်ပြုမိသော အမှုများကို အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။

၆၂ ထိုအခါ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ငါဖွဲ့မည်။

ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင် သိရ လိမ့်မည်။

၆၃ သင် ပြုဘူးသမျှသောအမှုတို့ကို ငါမမှတ်။ စိတ် ပြေသောအခါ သင်သည် အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ နေရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်း လူသား၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုး အား စကားထာဝဂ်၍၊ ပုံပြောလျက်၊

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်၊ များပြား သောအမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ရှည်လျား ကြီးမားသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးသည် လေဗနန် တောင်သို့ လာ၍၊ အာရဇ်ပင်၏အဖျားကို ကိုင်လျက်၊

၄ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်တို့ကို ချိုးဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာ ပြည်သို့ ချီဆောင်ပြီးလျှင်၊ ကုန်သည်မြို့၌ စိုက်လေ၏။

၅ မျိုးစေ့ကိုလည်း ယူ၍ ရေများရာ လယ်ကွက်၌ ပျိုးလျက် မိုဗ်းမခပင် ကဲ့သို့ ထားလေ၏။

၆ အရပ်နိမ့်လျက် ရှည်လျားစွာ နွယ်သော စပျစ် နွယ်ပင်ပေါက်၍၊ မိမိ အခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတ ရှိရာသို့ ညွတ်လျက် သူ့အောက်သို့ အမြစ်ထိုးသဖြင့် အကိုင်းအခက်အလက် အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လေ၏။

၇ အမွှေး ထူထပ်၍ ကြီးစွာသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီး တကောင်ရှိ၏။ စပျစ်ပင်သည် မိမိ စိုက်ရာ ချောင်းမြောင်းနားမှာ ထိုရွှေလင်းတ၏ ကျေးဇူး ကြောင့်၊ ရေကို ရခွံ့သောငါ၊ သူ ရှိရာသို့ အမြစ် သွယ်ဝိုက်၍ အကိုင်းလည်း ထိုးလေ၏။

၈ အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီးသဖြင့်၊ သန်မြန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရေများရာ အရပ်၊ မြေကောင်းသော လယ်ကွက်၌ ထိုအပင်ကို စိုက်လေပြီ။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုအပင်သည် ကောင်းစားရမည် လော။ ညှိုးနွမ်းစေခြင်းငှါ အမြစ်ကို နှုတ်၍ အသီးကို ဆွတ်ရမည် မဟုတ်လော။ ပေါက်လေ သမျှသော အရွက်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြလိမ့်မည်။ အမြစ်နှင့်တကွ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုကို ပြီးစေခြင်းငှါ ကြီးသော

တန်ခိုးနှင့်များပြားသော အလုံးအရင်းကို အလို မရှိ။

၁၀ စိုက်လျက်ရှိ၍ ကောင်းစားရမည်လော။ အရှေ့ လေတိုက်သောအခါ အကုန်အစင် ညှိုးနွမ်းရမည် မဟုတ်လော။ ကြီးပွားသော လယ်ကွက်၌ ညှိုးနွမ်းရ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၂ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးအား သင်ပြောရမည် မှာ၊ ဤစကား အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို နားလည် ကြသလော။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်၍ ယေရုရှလင် ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော် မတ်တော်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားပြီ။

၁၃ ဆွေတော် မျိုးတော်ထဲက တယောက်ကို ယူ၍၊ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့လျက် သစ္စာတိုက်လေပြီ။

၁၄ ထိုနိုင်ငံသည် ယုတ်ညံ့၍ နောက်တဖန် မထ မကြွဘဲ၊ သစ္စာတော်ကို စောင့်သော အားဖြင့်သာ တည်စေခြင်းငှါ အားကြီးသော နိုင်ငံသားတို့ကိုလည်း သိမ်းသွားပြီ။

၁၅ သို့ရာတွင်၊ မြင်းများ၊ လူများတို့ကို တောင်းခြင်းငှါ သံတမန်ကို အေဂုတ္တုပြည်သို့ စေလွှတ်၍ ပုန်ကန်လေပြီ။ ထိုသို့ ပြုသောသူသည် ကောင်းစား ရမည်လော။ ဘေးလွတ် ရမည်လော။ သစ္စာဖျက်ပြီးမှ လွတ်ရ မည်လော။

၁၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော ရှင်ဘုရင်၏ သစ္စာကို မရိုမသေ ပြု၍ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် နေရာ ဗာဗုလုန်မြို့ အလယ်၌ သေရလိမ့်မည်။

၁၇ ဖာရော ဘုရင်သည်လည်း လူများတို့ကို သတ် ခြင်းငှါ၊ အားကြီးသော ဗိုလ်ပါ အလုံးအရင်းများနှင့် အတူ မြေရိုးတို့ကို ဖွဲ့၍ ရဲတိုက်တို့ကို ဆောက်သော် လည်း၊ သူ့အတို စစ်တိုက်၍ မနိုင်ရာ။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင် မင်းသည် လက် ချင်းရိုက်ပြီးမှ၊ သစ္စာတော်ကို မရိုမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လျက်၊ ဤအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုသောကြောင့် ဘေးမှ မလွတ်ရ။

၁၉ ထို့ကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည် ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း အကယ် စင်စစ် ငါ၏သစ္စာကို မရိုမသေပြု၍ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောအပြစ်ကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက် စေမည်။

၂၀ ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့် အုပ်၍၊ ငါ၏ ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့ပြီလျှင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ငါ့ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် ထိုမြို့၌ ငါစစ်ကြော စီရင်မည်။

၂၁ သူ့ထံမှ ပြေးသောသူများနှင့် သူရဲများအပေါင်း တို့သည်၊ ထားဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကျန်ကြွင်း သော သူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ မြင့်သော အာရပ်ပင်၌ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့် ကို ငါယူ၍ စိုက်မည်။ အညွန့်ဖျားတို့တွင် နုသော အညွန့်ကို ဆိတ်၍၊ မြင့်မြတ်သော တောင်ပေါ်မှာ ငါ စိုက်ပျိုးမည်။

၂၃ အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလ တောင်ပေါ်မှာ ငါ စိုက်ပျိုးပြီးမှ အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီးသဖြင့်၊ ကောင်းမွန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအပင် အောက်၌၎င်း၊ အခက်အလက် အရိပ်၌၎င်း၊ ငှက်မျိုး အပေါင်းတို့သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။

၂၄ ငါ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအပင်ကို နှိမ်၍၊ နိမ့်သောအပင်ကို ချိုးမြှောက်ကြောင်း၊ စိမ်းလန်းသော အပင်ကို သွေ့ခြောက်စေ၍၊ သွေ့ခြောက်သော အပင် ကို စိမ်းလန်းစေကြောင်းများကို၊ တောသစ်ပင် ရှိသမျှ တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် စကားတော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အဘတို့သည် ချဉ်သော စပျစ်သီးကို စား၍ သားတို့သည် သွားကျိန်းလျက် ရှိကြ၏ဟု သင်တို့သည် ဣသရေလပြည်ကို ရည်မှတ်၍ စကားပုံကို သုံးသော အခါ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း နောက်တဖန် ဣသရေလ ပြည်၌ ထိုစကားပုံကို သုံးရသောအကြောင်း မရှိရ။

၄ ဝိညာဉ် အပေါင်းတို့ကို ငါပိုင်၏။ အဘ၏ဝိညာဉ် ကို ငါပိုင်သကဲ့သို့ သား၏ဝိညာဉ်ကိုလည်း ငါပိုင်၏။ ပြစ်မှားသော ဝိညာဉ်သည် အသက် သေရမည်။

၅ လူမည်သည်ကား၊ သဘောဖြောင့်၍ တရား သောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကို ပြုလျှင်၎င်း၊

၆ တောင်ပေါ်မှာ မစား၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုးကွယ်

သော ရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမျှော်၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှား၊ ဥတုရောက်သော မိန်းမကို မချဉ်းကပ်၊

၇ အဘယ်သူကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ၊ ကြွေးစား ပေါင်ထား သောဥစ္စာကို ပြန်၍ မပေးဘဲ မနေ၊ သူ့ ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် မလုမယူ။ ငတ်မွတ်သော သူ့ကို ကျွေးမွေး၍၊ အဝတ် မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း လျှင်၎င်း၊

၈ အတိုးစား၍ ငွေကိုမချေး၊ အမွေအမှုကို လက်မခံ၊ သူတပါးအမှုကို တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊

၉ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သည် အတိုင်းကျင့်၍ သစ္စာစောင့် ခြင်းကို ပြုလျှင်၎င်း၊ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ် အသက်ရှင်ရ လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် ထားပြတိုက် သောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ အရင် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုသောသူ၊

၁၁ အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသော သုစရိုက်ကို မပြု၊ တောင် ပေါ်မှာ စားခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊

၁၂ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူ့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို ပြန်၍မပေးဘဲ နေခြင်း၊ ရုပ်တုကို ဖူးမျှော်ခြင်း၊ ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြုခြင်း၊

၁၃ အတိုးစား၍ ငွေချေးခြင်းကို ပြုသော သူဖြစ်လျှင်၊ အသက် ရှင်ရမည်လော။ အသက် မရှင်ရ။ ထိုရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုများကို ပြုသောကြောင့်၊ စင်စစ် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ် ရှိ၏။

၁၄ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏ သားသည် အဘ ပြုသမျှ သော ဒုစရိုက်တို့ကို မြင်၍ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ထိုသို့သော အမှုတို့ကို မပြု။

၁၅ တောင်ပေါ်မှာ မစား၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုးကွယ် သော ရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမျှော်၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှား။

၁၆ အဘယ်သူကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ၊ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မသိမ်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်ထက် မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သောသူကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ အဝတ် မရှိသော သူ့ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊

၁၇ ဆင်းရဲသော သူ့ကို ချမ်းသာပေးခြင်း၊ အတိုး မစားဘဲ ငွေချေးခြင်းကို ပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် အဘ၏အပြစ်ကြောင့် အသေခံရမည် မဟုတ်။ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၁၈ အဘမူကား၊ မိမိ ညီအစ်ကိုကို အထပ်ထပ်

ညှဉ်းဆဲလျက်၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် လုယူလျက်၊ မိမိ အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မကောင်းသော အမှုကို ပြုသော အပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။

၁၉ သင်တို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်း။ သားသည် အဘ၏ အပြစ်ကို မခံရသလောဟု မေးကြသော်၊ သားသည် တရားသောအမှု ဟုတ်မှန်သော အမှုကို ပြု၍၊ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်လျှင်၊ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၂၀ ပြစ်မှားသော သူသည် အသေခံရမည်။ သားသည် အဘ၏ အပြစ်ကို မခံရ။ အဘသည် သား၏ အပြစ်ကို မခံရ။ တရားသောသူသည် တရားစွာပြုခြင်း အကျိုးကို၎င်း၊ မတရားသော သူသည် မတရားစွာ ပြုခြင်း အပြစ်ကို၎င်း ခံရလိမ့်မည်။

၂၁ သို့ရာတွင် မတရားသော သူသည် မိမိ ပြုမိ သမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကို ပြုလျှင်၊ သေခြင်းနှင့်လွတ်၍၊ စင်စစ် အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။

၂၂ ပြုမိသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကို အပြစ်တို့ကို သူ့ တဘက်၌ မမှတ်ရ။ ပြုမိသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှု ကြောင့် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၂၃ မတရားသော သူသည် မိမိအကျင့်တို့ကို ရှောင်၍ အသက်မရှင်၊ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် အနည်းငယ် သော ပျော်မွေ့ခြင်း ရှိသလော။

၂၄ သို့ရာတွင်၊ တရားသော သူသည် ဖောက်ပြန်၍၊ အဓမ္မအမှုကို၎င်း၊ မတရားသောသူ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို၎င်း ပြုလျှင်၊ အသက် ရှင်ရမည်လော။ အရင် ပြုသမျှသော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အမှုတို့ကို မမှတ်၊ သူသည် လွန်ကျူးသောအမှု၊ ပြစ် မှားသော အပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။

၂၅ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင် ချက် မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အို ဣသရေလ အမျိုး ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ သင်တို့ စီ ရင်ချက် ကောက်သည် မဟုတ်လော။

၂၆ တရားသော သူသည် တရားသော အမှုကို ပယ်၍ အဓမ္မအမှုကို ပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရ မည်။ ပြုမိသော အဓမ္မအမှုကြောင့် အသေသတ်ခြင်း ကို ခံရမည်။

၂၇ ထိုအတူ၊ မတရားသော သူသည် မိမိပြုမိသော အဓမ္မအမှုကို ရှောင်၍ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်

သောအမှုကို ပြုလျှင်၊ မိမိ အသက်ကို ကယ်နှုတ်ရ လိမ့်မည်။

၂၈ ပြုမိသမျှသော အဓမ္မအမှုတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့် လွတ်၍ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၂၉ သို့သော်လည်း ဣသရေလ အမျိုးက၊ ထာဝရ ဘုရား စီရင်ချက် မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍၊ သင်တို့ စီရင်ချက်သည် ကောက်သည် မဟုတ်လော။

၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ အသီး အသီး ကျင့်ကြသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင် မည်။ သင်တို့သည် အဓမ္မအမှု ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ပြောင်းလဲကြလော့။ ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ထိမိ၍ ဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြနှင့်။

၃၁ သင်တို့သည် ပြုသမျှသော လွန်ကျူးခြင်းအမှု တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အသစ်သော နှလုံး၊ အသစ်သော စိတ်သဘောကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသေသတ် ခြင်းကို ခံလိုသနည်း။

၃၂ အသေခံရသော သူ၏ အသေခံခြင်း အမှု၌ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်း မရှိ။ ထိုကြောင့် ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုမှတပါး ဣသရေလ မင်းသားတို့ အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ပြောရမည်မှာ၊

၂ သင်၏ အမိကား အဘယ်သူနည်း၊ ခြင်္သေ့မ ဖြစ် ၏။ ခြင်္သေ့တို့တွင် အိပ်လျက်နေ၍ ခြင်္သေ့ပျိုတို့တွင် မိမိသားတို့ကို ကျွေးမွေး၏။

၃ ကျွေးမွေးသော သားတကောင်သည် ခြင်္သေ့ပျို ဖြစ်၍၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏ လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စားတတ်၏။

၄ လူမျိုးတို့သည် ကြား၍ မြေတွင်း၌ ထိုခြင်္သေ့ပျို ကို ဘမ်းပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ အဲဒုတ္တု ပြည်သို့ ယူသွားကြ၏။

၅ သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည် မြင်၍ စိတ်ပျက် သောအခါ၊ သားတကောင်ကို ယူပြန်၍ ခြင်္သေ့ပျို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုစေသဖြင့်၊

၆ သူသည်လည်း ခြင်္သေ့တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ ခြင်္သေ့ပျို ဖြစ်လျက်၊ တော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်း ငှါ၊ သင်၏ လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စား၏။

၇ သူတို့ မုဆိုးများကို သိ၍၊ သူတို့ မြို့များကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက်သော အသံကြောင့် ပြည်နှင့် ပြည်၌ ရိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြ၏။

၈ ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည် ကျေးလက်အရပ်ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့် ဝိုင်းပြီးလျှင်၊ မြေတွင်း၌ ဘမ်းကြ၏။

၉ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဆောင်သွား၍၊ သူ၏ အသံသည် ဣသရေလ တောင်ပေါ်မှာ နောက်တဖန် မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌ လှောင်ထားကြ၏။

၁၀ သင်၏ အမိသည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေနားမှာ စိုက်သော စပုစွန်ပင် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရေများသော ကြောင့် အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ များစွာသော အသီးကို သီးတတ်၏။

၁၁ မင်းတို့ အသုံးအဆောင် ရာဇလုံတံတို့ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထူထပ်၍ များပြားသော အခက်အလက်တို့နှင့် အရပ်မြင့်၍ ထင်ရှားလေ၏။

၁၂ သို့ရာတွင် ဒေါသအရှိန် အားဖြင့် နှုတ်၍ မြေပေါ်မှာ လှဲချလေပြီ။ အရှေ့ လေသည်တိုက်၍ အသီးကို ပိန်ခြောက်စေ၏။ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတို့သည် ကျိုး၍ သွေ့ခြောက်သဖြင့်၊ မီးလောင်ခြင်းကို ခံကြပြီ။

၁၃ ယခုမူကား ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင် အရပ်၌ စိုက်လျက်ရှိ၏။

၁၄ အခက်အလက် တံဖျာ တခုထဲက မီးထွက်၍ အသီးကို ကျွမ်းလောင်ပြီ။ အစိုးရသော ရာဇလုံတံ အဘို့၊ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတစ် တခုမျှ မကျန်ကြွင်း။ ဤ ရွှေ့ကား ဝိုင်းကြွေး မြည်တမ်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိုင်းကြွေးမြည်တမ်းစရာ အကြောင်းလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀

၁ သတ္တရာဇ် ခုနစ်ခု၊ ပဉ္စမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှါ လာ၍၊ ငါ့ ရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။

၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝဲ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၃ အချင်းလူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ သင်တို့သည် ဝဲ့ထံ၌ မေးလျှောက်ကြခြင်းငှါ လာကြသလော့။ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။

၄ အချင်းလူသား၊ သင်သည် သူတို့ကို စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူတို့ ဘိုးဘေးပြုဘူးသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ဘော်ပြ၍၊

၅ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ငါရွေးကောက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူတို့အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု ယာကုပ် အမျိုးသားတို့အား ကျိန်ဆိုသည်ကာလ၊

၆ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ပြည်တကာတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အဘို့ ငါကြည့်ရှုသောပြည်သို့ ဆောင်သွားခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုသောအခါ၊

၇ သင်တို့ အသီးအသီး ဖူးမျှော်သော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အရာတို့ကို စွန့်ပစ်ကြလော့။ အဲဂုတ္တု ရုပ်တုတို့နှင့်ကိုယ်ကိုယ် မညစ်နွမ်းစေကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊

၈ သူတို့သည် နားမထောင် ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ အသီးအသီး ဖူးမြင်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အရာတို့ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တု ရုပ်တုတို့ကို၎င်း၊ မစွန့်ပစ်ဘဲ နေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌ ငါ့ ဒေါသစိတ် ပြေမည် အကြောင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲမှာ သူတို့ အပေါ်သို့ ငါ့ အမျက်အရှိင်ကို သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။

၉ သို့ရာတွင် သူတို့ နေသော တပါးအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ငါ၏နာမ အသေရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည် နာမတော် အတွက် စီရင်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာထင်ရှားလျက်၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လေ၏။

၁၀ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍ တောသို့ရောက်သောအခါ၊

၁၁ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်း ဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ငါဘော်ပြ၏။

၁၂ ထိုမှတပါး ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု သူတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့် သူတို့စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာ သက်သေခြင်းစေခြင်းငှါ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါခန့်ထား၏။

၁၃ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသည် တော၌ ဝဲ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သော သူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို အလွန် ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့ ပျက်ဆီးခြင်းငှါ

တော၌ သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက် အရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၁၄ သို့ရာတွင် ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးကို မြင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ငါ၏နာမ အသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမတော် အတွက် စီရင်လေ၏။

၁၅ တဖန် ပြည်တကာတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၍၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီးသောပြည်၊ သူတို့အား ငါပေးသော ပြည်သို့ မပို့ဆောင်နိုင်ခြင်းငှါ၊ တော၌ ငါကျိန်ဆို၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ရုပ်တုများကို ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထိမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။

၁၇ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သူတို့ကို နှမြောသော ကြောင့် ဖျက်ဆီး၊ တော၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ မပြု။

၁၈ သားမြေးတို့ အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေး စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြနှင့်။ သူတို့၏ ရုပ်တု များအားဖြင့် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေကြနှင့်။

၁၉ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ကျင့်ကြံကြလော့။

၂၀ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေလော့။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု၊ သင်တို့သည် သိမည် အကြောင်း၊ ထို ဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါနှင့် သင်တို့ စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်စေကြလော့ဟု ငါဆို၏။

၂၁ သို့သော်လည်း၊ သူတို့၏ သားမြေးတို့သည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သော သူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ် ကျင့်သော သူတို့၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မကျင့်ကြံဘဲနေ၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့၌ ဒေါသစိတ် ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ တောထဲမှာ ငါ၏ အမျက်အရှိန်ကို သူတို့ အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၂၂ သို့ရာတွင် ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူး သိမြင်သော တပါး အမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ငါ၏ နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည် နာမတော်အတွက် ပြု၍ သည်းခံလျက်နေ၏။

၂၃ တဖန် ငါသည် သူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် အရပ်ရပ်တို့သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တော၌ ကျိန်ဆို၏။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုများကို ငဲ့ကွက်သော ကြောင့်၊ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက် မထိမဲ့မြင် ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။

၂၅ ထိုကြောင့် မကောင်းသော စီရင်ချက်၊ အသက် မရှင်ရသော ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ငါပေး၏။

၂၆ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ကို သူတို့သည် သိမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သားဦး အပေါင်းတို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော်ရာတွင် သူတို့ ပူဇော်သက္ကာများ အားဖြင့် ငါညစ်ညူးစေ၏။

၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကို အထပ်ထပ် ပြစ်မှား၍ ရှုတ်ချကြသည်တကား။

၂၈ သူတို့အား ပေးခြင်းငှါ ငါ ကျိန်ဆိုသော ပြည် သို့ ဆောင်သွင်းသော အခါ၊ သူတို့သည် မြင့်သောတောင်၊ ထူထပ်သော သစ်ပင် ရှိသမျှတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ထို အရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ငါ့ အမျက်ကို နှိုးဆော်သော အလှူဒါနကို တင်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်း၊ အရည် ပူဇော်သက္ကာ သွန်းလောင်းခြင်းတို့ကို ပြုကြ၏။

၂၉ ငါကလည်း၊ သင်တို့ သွားတတ်သော မြင့်ရာ အရပ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် မြင့်ရာအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဗာမာ အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့ ထုံးစံအတိုင်း ညစ်ညူးလျက်၊ သူတို့ ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြု၍ မှားယွင်းလျက်၊

၃၁ ပူဇော်သက္ကာ ပြုသဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်သားတို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော်သဖြင့်၎င်း၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ရုပ်တု အပေါင်းတို့နှင့် ညစ်ညူးလျက် ရှိကြစဉ်တွင်၊ ငါသည် သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ခံရမည်လော။ ငါအသက် ရှင်သည်အတိုင်း သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။

၃၂ ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသား ကဲ့သို့၎င်း၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားကို ဝတ်ပြုသော ပြည်သူပြည် သားများကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်တို့ ကြံစည်သည် အတိုင်း အကြံမမြောက်ရ။

၃၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ

အသက်ရှင်သည် အတိုင်း အကယ်စင်စစ် အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်သော လက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော ဒေါသ အရှိန် အားဖြင့် သင်တို့ကို ငါ အုပ်စိုးမည်။

၃၄ သင်တို့ ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ သင်တို့ကို အားကြီးသော လက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော ဒေါသအရှိန်နှင့် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေမည်။

၃၅ လူအမျိုးမျိုးနှင့် ဆိုင်သော တောသို့ ဆောင်ခဲ့၍ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ်တရား တွေ့မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ဆိုင်သော တော၌ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့် တရားတွေ့ သကဲ့သို့ သင်တို့နှင့် တရားတွေ့မည်။

၃၇ နှင်တံ အောက်မှာ ရှောက်သွားစေ၍၊ ပဋိညာဉ် အချည်အနှောင်ကို ခံစေမည်။

၃၈ ငါ့ကို ပုန်ကန်၍ ပြစ်မှားသော သူတို့ကို သင်တို့ အထဲက နှုတ်ပယ်မည်။ သူတို့သည် တည်းနေသော ပြည်မှ ထွက်သွားရသော်လည်း ဣသရေလပြည်သို့ မဝင်ကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ကို သိကြလိမ့်မည်။

၃၉ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သွားကြလော့။ အသီးအသီး မိမိတို့ ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အကယ်စင်စစ် နောက်တဖန် ငါ့စကားကို နားမထောင်သော်လည်း၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို သင်တို့ ပူဇော်သက္ကာများနှင့် ရုပ်တုများ အားဖြင့် မရှုတ်ချဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၄၀ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသား ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြု ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း လက်ခံ၍၊ ထိုအရပ်၌ သင်တို့ ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများ၊ အဦးသီးသော အသီးတွင် ရွေး၍ ဆက်ရသော အသီးအနှံများနှင့်တကွ၊ သင်တို့ သန့်ရှင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ငါတောင်းမည်။

၄၁ သင်တို့သည် ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ ပါသော နုံ့သာပေါင်း အမွှေးအကြိုင် နှင့်တကွ၊ သင်တို့ကို ငါသည် လက်ခံ၍၊ သင်တို့ အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ၊ ဂုဏ်အသရေ ထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၄၂ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ ကျိန်ဆိုသော ဣသရေလပြည်သို့ သင်တို့ကို ဆောင်သွင်း

သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၄၃ သင်တို့ ညစ်ညူးသော ကျင့်ကြံပြုမူရာ အမှုရှိသမျှတို့ကို ထိုပြည်၌ အောက်မေ့၍၊ ပြုမိသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။

၄၄ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့၏ ဒုစရိုက်များ၊ သင်တို့ ဆိုးညစ်သော အကျင့်များနှင့်အညီ ငါသည် သင်တို့ကို မစီရင်။ ကိုယ်နာမကို ထောက်၍ စီရင်သော အခါ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၄၆ အချင်း လူသား၊ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ တောင်မျက်နှာ တဘက်၌ မြက်ဆို၍၊ တောင်ပြည်၌ ရှိသော တောတဘက်၌ ဟောပြောလော့။

၄၇ အရှင် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို တောင်ပြည်၌ ရှိသော တောအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်၌ မီးကို ညှိမည်။ သင်၌ စိမ်းလန်းသောအပင်၊ သွေခြောက်သော အပင် ရှိသမျှ လောင်လိမ့်မည်။ တောက်သော မီးလျှံသည် မငြိမ်းရ။ တောင်ဘက်မှ သည်မြောက်ဘက်သို့ တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး လောင်လိမ့်မည်။

၄၈ ထိုမီးကို ငါ ထာဝရဘုရား ညှိကြောင်းကို သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးသည် မငြိမ်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉ ငါကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ သူတို့က ဤသူတို့သည် ပုံမမာကိုသာ ဆောင်၍ ဟောပြောတတ်သည် မဟုတ်လော့ဟု၊ အကျွန်ုပ်ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုတတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို မျက်နှာပြုလျက်၊ သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနတို့ တဘက်၌ မြက်ဆို၍ ဣသရေလပြည်တဘက်၌ ဟောပြောလော့။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလပြည်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင့်ကို ရန်ဘက် ပြုလျက်၊ ငါ့ထားကို ထားအိမ်မှ ထုတ်၍၊ သင်၌ တရားသောသူ၊ မတရားသော သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်သည်။

၄ ထိုသို့ သင်၌ တရားသောသူ၊ မတရားသော

သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်စရာအကြောင်း ရှိသောကြောင့်၊ ငါ့ထားသည် တောင်ဘက်မှ သည်မြောက်ဘက်သို့ တိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ မိမိအိမ်မှ ထွက်ရလိမ့်မည်။

၅ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ထားကို သူ့အိမ်မှ ထုတ်ကြောင်းကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့ သိကြလိမ့်မည်။ ထိုထားသည် နောက်တဖန် အိမ်သို့ မပြန်ရ။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား ညည်းတွားသံကို ပြုလော့။ ခါးကျိုးလျက်၊ နှလုံး ကြေကွဲလျက်၊ သူတို့ ရှေ့မှာ ညည်းတွားသံကို ပြုလော့။

၇ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ညည်းတွား သနည်းဟု သင့်ကို မေးသောအခါ၊ သင်က၊ ငါသည် သိတင်းစကားကြောင့် ညည်းတွား၏။ အမှုနီးပြီ၊ လူ အပေါင်းတို့သည် ကြောက်အားကြီး၍ လက်အား လျော့ကြလိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်၍ ငှားသည်လည်း အရည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမှုလာ၍ ရောက်မည် အကြောင်းကို၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၉ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင် ထာဝရ ဘုရား အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထားတော်ကို ထက်စွာ သွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာ ပွတ်လေပြီ။

၁၀ ထက်၍ အထူးသဖြင့် လုပ်ကြံစေခြင်းငှါ သွေး လေပြီ။ ပြောင်၍ အရောင်တောက်စေခြင်းငှါလည်း ပွတ်လေပြီ။ ငါ့သား၏ ရာဇလှံတံကြောင့် ရှင်လန်း ခြင်းကို ပြုရမည်လော။ ထိုထားသည် သစ်သား ရှိသမျှ တို့ကို မထိခွဲခြင် ပြုတတ်၏။

၁၁ သုံးစရာတို့ ပွတ်စေခြင်းငှါ အပ်ထားပြီ။ လုပ်ကြံ သောသူ၌ အပ်ခြင်းငှါ ထက်စွာလည်း သွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာ ပွတ်လေပြီ။

၁၂ အချင်းလူသား၊ ငိုကြွေး အော်ဟစ်လော့။ အ ကြောင်းမူကား၊ ငါ၏ လူတို့၌ ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလ မင်းသား အပေါင်းတို့၌လည်း ရောက်လိမ့် မည်။ သူတို့နှင့်တကွ ငါ၏ လူတို့ကို ထား၌ အပ် လေ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်၏ ပေါင်ကို ရိုက်လော့။

၁၃ စုံစမ်းခြင်းအမှုဖြစ်၏။ ထားတော်သည် လှံတံကို မရှိမသေပြုလျှင် အဘယ်သို့နည်း။ လှံတံ ဆုံးလိမ့် မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက် ပြု၍ လက်ခုပ်တီးလော့။ ထားတော်သည် နှစ်ခေါက်သုံး

ခေါက်ရောက်ရ၏။ သူရဲထား၊ အားကြီးသောသူရဲ ထားဖြစ်၏။ သူတို့ကို ဝန်းရံထားသော ထားဖြစ်သည်။

၁၅ သူတို့ စိတ်ပျက်၍ အထူးသဖြင့် ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ထားဘေးကို မြို့တံခါး ရှိသမျှတို့၌ ငါရောက်စေပြီ။ ထားပြောင်လျက် ရှိ၏။ လုပ်ကြံစရာတို့ ပွတ်ထား လျက်ရှိ၏။

၁၆ စုဝေးလော့။ လက်ျာဘက်သို့ ခုတ်လော့။ ပြင်ဦး လော့။ လက်ဝဲဘက် အစရှိသော သင်၏ အသွား မျက်နှာပြုသမျှ ဘက်သို့ ခုတ်လော့။

၁၇ ငါသည်လည်း လက်ချင်းရိုက်၍၊ ငါ့ဒေါသ အရှိန်ကို ငြိမ်းစေမည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၉ အချင်းလူသား ဗာဗုလုန်ရှင်ဘု ရင်၏ ထား သွားရာလမ်းနှစ်လမ်းကို မှတ်သားလော့။ လမ်းနှစ် လမ်းတို့သည် ပြည်တပြည်ထဲက ထွက်ရမည်။ မြို့သို့ သွားသော လမ်း၌ အရပ်တခုကို ရွေးလော့။

၂၀ အမွန်ပြည်၌ ရဗ္ဗတိမြို့သို့၎င်း၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သော ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း ထားရောက်ရာလမ်းကို မှတ်သားလော့။

၂၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဗေဒင် တွက်ခြင်းငှါ လမ်းနှစ်လမ်း ဆုံမိရာ လမ်း၌ ရပ်၏။ မြားတို့ကို ရောနှော၏။ တေရပ်ရပ်တို့ကို မေးမြန်း၏။ အသည်း ကို ကြည့်ရှု၏။

၂၂ ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ လုပ်ကြံခြင်းအမှုကို မှာထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြို့တံခါး တဘက်တချက် ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေရိုးကို ဖို့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရဲတိုက်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၎င်း လက်ျာဘက်၌ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ဗေဒင်တွက်၍ နေရာကျ၏။

၂၃ သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင် ထံ၌ သစ္စာခံသောသူ တို့သည် ထိုဗေဒင် တွက်ခြင်းကို၊ အချည်းနှီးသော ဗေဒင်တွက်ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင် မူကား၊ သူတို့ကို ဘမ်းမိလိုသောငှါ၊ သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို အောက်မေ့လိမ့်မည်။

၂၄ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်တို့ ပြုလေသမျှတို့၌ အပြစ် ထင်ရှားသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် မိမိတို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သူတပါး အောက်မေ့စေ၍၊ မိမိတို့ လွန်ကျူးခြင်းအမှု များကို ဘော်ပြုလျက်၊ မိမိတို့ကို သူတပါး အောက်မေ့

စေသောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။

၂၅ အချင်း ဆိုးယုတ်သော အဓမ္မ ဣသရေလ မင်းသား၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသော ကာလ ရောက်သောအခါ၊ သင်၏ အချိန် ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၂၆ ဦးရစ်တော်ကို ပယ်၍ ရာဇသရဖူကို ချွတ်လော့။ နောက်တဖန် မရှိရ။ နိမ့်သောသူကို ချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူကို နိမ့်ချရမည်။

၂၇ နိုင်ငံကို ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အစိုးပိုင်သောသူ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၎င်း၊ ငါ မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ အစိုးပိုင်သောသူ၌ ငါအပ်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ အချင်း လူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် အမွန် အမျိုးသားတို့ကို၎င်း၊

၂၉ သူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ သော စကားကို ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသော ကာလ ရောက်၍ အပြစ်ဒဏ် ခံရသောအခါ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရသော အဓမ္မလူတို့၏ လည်ပင်း ပေါ်မှာ၊ သင့်ကို နေရာကျစေခြင်းငှါ၊ သင့်အဘို့ အချည်းနှီးသော အရာကို ကြည့်မြင်၍၊ မုသာစကားကို ဟောပြောစဉ် တွင်၊ ထားတော်သည် လုပ်ကြံဘို့ရာ ထုတ်လျက်ရှိ၏။ ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အရောင်တောက်သည် တိုင်အောင် ပြောင်စွာပွတ်လေပြီ။

၃၀ သင့်ထားရာ အိမ်သို့ ပြန်စေလော့။ သင့်ကို ငါ ဖန်ဆင်းသော အရပ်၊ မွေးဘွားရာ ဌာန၌ သင့်ကို ငါစီရင်မည်။

၃၁ သင့်အပေါ်သို့ ဝှံ့အမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ ဝှံ့ဒေါသ မီးဖြင့် သင့်ကို မှုတ်မည်။ ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော လူတို့ လက်သို့ အပ်မည်။

၃၂ သင်သည် မီးမွှေးဘို့ ထင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင့် အသွေးသည် ပြည်အလယ်၌ ရှိရလိမ့်မည်။ နောက် တဖန် အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ရဟု ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သော မြို့ကို သင်သည် စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူ၌

ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြလော့။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ မိမိ အချိန်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ မိမိ အလယ်၌ လူ့အသက်ကို သတ်၍၊ မိမိကို ညစ်ညူးစေဘို့ မိမိ တဘက်၌ ရုပ်တုတို့ကို လုပ်တတ်သောမြို့။

၄ သင်သည် လူ့အသက်ကို သတ်သော အားဖြင့် အပြစ်ရောက်၏။ လုပ်သော ရုပ်တု အားဖြင့် ညစ် ညူးခြင်း ရှိ၏။ သင်၏ နေ့ရက် ကာလ အချိန်ကို ကိုယ်တိုင် ရောက်စေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သင့်ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပျက်ချော် ရာဖြစ်စေမည်။

၅ အို အသရေပျက်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော သင့်ကို၊ အဝေးအနီး၌ နေသော သူတို့သည် ပျက်ချော် ကြလိမ့်မည်။

၆ ဣသရေလ မင်းသားတို့သည် အသီးအသီး အခွင့်တန်ခိုးရှိသည် အတိုင်း၊ သင့်အလယ်၌ လူ အသက်ကို သတ်တတ်ကြ၏။

၇ သင့် အလယ်၌ မိဘတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ် ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသော သူနှင့် မုဆိုးမတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၈ သင်သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုပြီ။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချပြီ။

၉ သင့် အလယ်၌ လူ့အသက်ကို သတ်လို၍ ကုန်း တိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာ စားသောသူ၊ အဓမ္မ အမှုကို ပြုသောသူ ရှိကြ၏။

၁၀ သင့် အလယ်၌ အဘ၏မယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ ဥတုရောက်သော မိန်းမနှင့် မှားယွင်းကြ၏။

၁၁ သင့် အလယ်၌ အချို့တို့သည် အိမ်နီးချင်း မယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိချွေးမနှင့် ဆိုးညစ်သော အဓမ္မအမှုကို ပြုကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိနှမ၊ မိမိအဘ၏ သမီးကို ရှုတ်ချကြ၏။

၁၂ သင့် အလယ်၌လည်း လူ့အသက် သတ်ခက် ခံကြ၏။ အတိုးစား၍ ငွေကို ချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ဝှံ့ကိုလည်း မေ့လျော့ကြ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာ၊ သင့် အ လယ်၌ သွန်းသော အသွေးကြောင့် ငါလက်ခုပ်တီး၏။

၁၄ သင့်ကို ငါစီရင်သောအခါ၊ သင်၏ နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့နိုင်သလော့။ သင်၏ လက်သည်လည်း အားကြီး နိုင်သလော့။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုမည်။

၁၅ သင့်ကိုလည်း အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင်၊

အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏ အညစ်အကြေးကိုလည်း ပယ်ရှင်းမည်။

၁၆ လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှေ့မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင် အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍။

၁၈ အချင်းလူသား၊ ကုသရေလ အမျိုးသည် ဝှံ့ရှေ့မှာ ချော်ဖြစ်လေပြီ။ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မိုက်ထဲ၌ ထည့်သော ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲကဲ့သို့ ငွေနှင့် ကွာသော ချော်ဖြစ်ကြ၏။

၁၉ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့ အပေါင်းသည် ချော်ဖြစ်သော ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲ၌ ငါစုဝေးစေမည်။

၂၀ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲတို့ကို မီးမှတ်၍ အရည်ကြိုခြင်းငှါ မိုက်ထဲ၌ စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ ငါသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်၊ သင်တို့ကို ထို မြို့ထဲ၌ စုထား၍ အရည်ကျိုမည်။

၂၁ အကယ်စင်စစ် စုထားပြီးမှ ငါ့အမျက် မီးကို မှုတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံ ကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငွေကိုမိုက်ထဲ၌ အရည်ကျိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသဖြင့် ငါထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ အပေါ်သို့၊ ငါ၏ ဒေါသအရှိန်ကို သွန်း လောင်းသည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍။

၂၄ အချင်းလူသား၊ သင် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျက် ထွက်သော နေ၌ မိုမ်းမရွာ၊ သင်သည် မိုမ်းရေကို မခံရသော ပြည်ဖြစ်၏။

၂၅ ထိုပြည်အလယ်၌ ပရောဖက်တို့သည် သင်းဖွဲ့ ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဟောကံ၍ အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ် သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လူတို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဘဏ္ဍာ များနှင့် အဘိုးထိုက်သော ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။ ပြည်အလယ်၌ မုဆိုးမတို့ကို များပြားစေကြ၏။

၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ငါ၏ တရားကို ဖျက်၍၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလည်း ညစ်ညူးစေ ကြ၏။ သန့်ရှင်း သောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ တို့ကို မပိုင်းခြား၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ် သောအရာတို့ကို ရောနှောကြ၏။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့မှ

လည်းမျက်နှာ လွဲကြ၏။ သူတို့ အလယ်၌ ငါသည် ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၏။

၂၇ မင်းတို့သည်လည်း အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ် သော တောခွေး ကဲ့သို့ ပြည်အလယ်၌ ဖြစ်၍၊ မတရား သော စီးပွားကိုရှာ လိုသောငှါ လူအသက်ကို သတ်၍၊ သူတပါးတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတတ်ကြ၏။

၂၈ ပရောဖက်တို့ကလည်း၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူဘဲ၊ အချည်းနီးသော အရာကို မြင်၍၊ မုသားစကားကို ဟောပြောလျက်၊ သူတို့ကို အင်တောနှင့် မွမ်းမံကြ၏။

၂၉ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ထားပြတိုက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား မတရားသဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုကြ၏။

၃၀ ထိုပြည်ကို ငါ မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ကွယ်ကာ သောသူ၊ မြို့ရိုးပျက်ပေါ်မှာ ရပ်၍ ဆီးတားသောသူ တယောက်ကိုမျှ ငါရှာ၍ မတွေ့။

၃၁ ထိုကြောင့်၊ ငါ့အမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းလျက်၊ ငါဒေါသ မီးဖြင့် သူတို့ကို ရှို့၍၊ သူတို့ အပြစ်ကို သူတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍။

၂ အချင်းလူသား၊ အမိ မကွဲပြားသော ညီအစ်မ နှစ်ယောက် ရှိ၏။

၃ သူတို့သည် အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူတို့၏ သားမြတ်ကို ပွတ်နယ်၍ အပျိုမ အသရေကို ရှုတ်ချ ကြ၏။

၄ အစ်မကား၊ အဟောလ၊ ညီမကား အဟောလိဗ အမည်ရှိ၏။ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ငါ၏ခင်ပွန်း ဖြစ်၍ သားသမီးတို့ကို ဘွားမြင်ကြ၏။ အဟောလ အမည်သည် ရှမာရိယာ၍၎င်း၊ အဟောလိဗ အမည် သည် ယေရုရှလင်ဟူ၍၎င်း ဆိုလိုသည်။

၅ အဟောလသည် ငါ၏ ခင်ပွန်း ဖြစ်စဉ်အခါ၊ မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၏။

၆ မိမိ ရည်းစား တည်းဟူသော၊ ပြာသော အဝတ် ကို ဝတ်သော မိမိ အိမ်နီးချင်း အာရုရိ အမျိုးသား ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သော လူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲ တို့ကို တပ်မက်၏။

၇ ထိုအာဂ္ဂရို လူကောင်းလူမြတ် အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၏။ တပ်မက်သော သူ အပေါင်းတို့၏ ရုပ်တုများနှင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူး စေ၏။

၈ အသက် ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူနှင့် သင့်နေ၍၊ အပျိုမ အသရေကို ရှုတ်ချသဖြင့်၊ အထပ် ထပ် မတရားသော မေထုန်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ အဲဂုတ္တု မေထုန်ကိုလည်း မစွန့်ပစ်၊ မှီဝဲလျက်နေ၏။

၉ ထို့ကြောင့် သူ တပ်မက်သော ရည်းစား၊ အာဂ္ဂရို လူတို့၌ သူ့ကို ငါအပ်၍၊

၁၀ သူတို့သည် အဝတ်ကို ချွတ်ကြ၏။ သူ၏သား သမီးတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သူ့ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက် ကြ၏။ ထိုသို့ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်၊ မိန်းမ တကာတို့တွင် ကျော်စောသော မိန်းမဖြစ်လေ၏။

၁၁ ထိုအမှုကို ညီမ ဟောလိဗသည် မြင်သောအခါ၊ အစ်မထက် သာ၍ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်နှင့်၊ အစ်မထက် သာ၍ မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၏။

၁၂ တင့်တယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်သော မိမိအိမ် နီးချင်း အာဂ္ဂရိုအမျိုးသား ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ် သော လူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို တပ်မက်၏။

၁၃ ထိုအခါ သူသည် ညစ်ညူးကြောင်းနှင့်၊ အစ်မ လိုက်သော လမ်းကြောင်းသို့ လိုက်ကြောင်းကို ငါ သိမြင်၏။

၁၄ အထူးသဖြင့် မတရားသော မေထုန်ကို ပြုသော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ခါးစည်းကို စည်းလျက်၊ ထူးဆန်းသော ပန်းဆိုးခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းလျက်၊ မွေးဘွားရာဌာန ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သား ကဲ့သို့၊ မင်း၏ အသွင်ကို ဆောင်လျက်၊

၁၅ ဒုတိယရံ၌ ဟင်းသပြတားနှင့် ရေးသော ခါလဒဲ လူ၏ ရုပ်ပုံတို့ကို မြင်သောအခါ၊

၁၆ တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍၊ ခါလဒဲပြည်သို့ တမန်ကို စေလွှတ်လေ၏။

၁၇ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သူနှင့် သံဝါသပြုရာ ခုတင်သို့ လာ၍၊ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုသော အားဖြင့် ညစ်ညူးစေကြ၏။ သူသည်လည်း ထိုသူတို့ကို ရွံရှာသည်တိုင်အောင် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံရလေသည်။

၁၈ ထိုသို့ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို ထင်ရှား ဘော်ပြသောကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အစ်မကို ရွံရှာ သကဲ့သို့၊ သူ့ကိုလည်း ရွံရှာ၏။

၁၉ အသက် ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မှားယွင်း

သော ကာလကို အောက်မေ့သဖြင့်၊ မှားယွင်းခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြု၏။

၂၀ မြည်းအင်္ဂါနှင့် တူသော အင်္ဂါ၊ မြင်းသုတ်ရည်နှင့် တူသော သုတ်ရည်ရှိသော ထိုရည်းစားတို့ကိုပင် တပ်မက်လေသည်တကား။

၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ အို ဟောလိဗ၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် သင့် အသရေကို ရှုတ်ချ၍၊ အပျိုမ သားမြတ်တို့ကို ပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင် အသက်ငယ်စဉ်အခါ သင် ပြုသော အဓမ္မအမှုကို အထပ်ထပ် ပြုသောကြောင့်၊

၂၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ရှုံ့ရှာသော ရည်းစားတို့ကို ငါထစေပြီးလျှင်၊ အရပ်ရပ်တို့ ကလာ၍ တိုက်စေမည်။

၂၃ အာဂ္ဂရို လူများနှင့်တကွ အကြီးအကဲ၊ သူဌေး သူကြွယ်၊ ထင်ရှားသောသူ ဖြစ်သော ဗာဗုလုန်လူ၊ ခါလဒဲ လူများတည်းဟူသော၊ ချစ်ဘွယ်သော လူပျို၊ ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ မှူးကြီးမတ်ကြီး၊ မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်းတို့သည်၊

၂၄ စစ်တိုက် လက်နက်နှင့် လှည်းရထားပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်း နှင့်တကွ လာ၍ ခိုင်း၊ လွှား၊ သံ ခမောက်လုံးတို့ကို သင့် ပတ်လည်၌ ခင်းကျင်းကြ လိမ့်မည်။ တရားစီရင်သော အခွင့်ကို သူတို့၌ ငါ အပ်ပေး၍၊ သူတို့သည် မိမိ ထုံးစံအတိုင်း စီရင်ကြ လိမ့်မည်။

၂၅ သူတို့သည် သင့်ကို မယုံမည်အကြောင်း၊ ငါပြု၍ သင့်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြလိမ့်မည်။ သင့်နှာခေါင်း၊ နားရွက်တို့ကို ဖြတ်၍ အကျန်အကြွင်းကို ထားနှင့် စဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။

၂၆ သင်၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်၍၊ သင့်တင့်သော တန်ဆာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။

၂၇ ထိုသို့ သင်သည် နောက်တဖန် မျှော်မကြည့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မအောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုနှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ပါသော အဓမ္မမေထုန်ကို ငါငြိမ်းစေမည်။

၂၈ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင် မုန်းသောသူ၊ သင်ရွံရှာသောသူတို့ လက်သို့ သင့်ကို ငါအပ်သဖြင့်၊

၂၉ သူတို့သည် မုန်းသည်အတိုင်း ပြုလျက်၊ သင် ကြိုးစား၍ ဆည်းပူးသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ သင့်ကိုယ်၌ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိရစ်စေကြ လိမ့်မည်။ သင် မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊

အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်သို့ လိုက်ခြင်း အရာသည် ထင်ရှားရလိမ့်မည်။

၃၀ သင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မှားယွင်း၍ သူတို့ ရုပ်တုများနှင့် ညစ်ညူးသောကြောင့် ထိုသို့ ငါ စီရင်မည်။

၃၁ သင်သည် အစ်မ လိုက်သော လမ်းကို လိုက်သောကြောင့် သူသောက်သော ခွက်ကို သင့်လက်၌ ငါထားမည်။

၃၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အစ်မ သောက်သော ခွက်၊ ကျယ်၍ စောက်သော ခွက်ကို သင်သောက်ရမည်။ ထိုခွက်၌ များစွာ ဝင်သည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပျက်ချော်ခြင်းကို ခံရမည်။

၃၃ သင့် အစ်မရှမရီ သောက်သောခွက်၊ မိုင်တွေစေသော ခွက်ကို သောက်၍၊ ယစ်မူးခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်းနှင့် ဝရလိမ့်မည်။

၃၄ ထိုခွက်ကို သောက်၍ စုတ်ပြီးမှ ခွက်ခြင်းကို ကိုက်ခဲ၍၊ ကိုယ်သားမြတ်တို့ကို ဆွဲဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ သင့်ကျောနောက်သို့ ငါ့ကို ပစ်လိုက်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဓမ္မအမှုနှင့် မတရားသော မေထုန်အမှု၏ အပြစ်ကို ခံလော့ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဟောလနှင့် အဟောလိဗတို့ကို စစ်ကြောလော့။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ဘော်ပြရမည်။

၃၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မျောက်မထားကြပြီ။ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ် ရှိကြ၏။ ရုပ်တုတို့နှင့်ပင် မျောက်မထားကြပြီ။ ငါ့အဘို့ ဘွားမြင်သောသားတို့ကိုပင် ရုပ်တု စားစရာတို့ မီးဖြင့် ပူဇော်ကြပြီ။

၃၈ ထိုမှတပါး၊ ငါ၌ ပြုသော အမှုဟူမူကား၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူး၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။

၃၉ ကိုယ့်သား သမီးတို့ကို ရုပ်တု ရှေ့တွင် သတ်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသို့ ငါ့အိမ်တော် အလယ်၌ ပြုကြပြီတကား။

၄၀ ထိုမှတပါး သင်သည် တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊

ဝေးသောအရပ်မှ ယောက်ျားတို့ကို ခေါ်၍ သူတို့သည် လာကြ၏။ သူတို့အဘို့ သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ မျက်စိကို၌ ဆေးထိုးခြင်း၊ တန်ဆာခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊

၄၁ အသရေရှိသော ခုတင်ပေါ်၌ ထိုင်၍၊ ငါ့နံ့သာပေါင်းနှင့် ငါ့ဆီကို တင်သော စားပွဲကို ခုတင်ရှေ့မှာ ခင်းလေ၏။

၄၂ ပျော်မွေ့လျက် နေသောလူ အလုံးအရင်း မြည်သံကိုလည်း ကြားရ၏။ အခြားသောသူ အများတို့နှင့် အတူ တောက လာ၍ လက်၌လက်ကောက်၊ ခေါင်း၌ တင့်တယ်သော သရဖူကို ဆောင်းသော သေသောက်ကြူးတို့လည်း ပါကြ၏။

၄၃ ငါကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် ဤမိန်းမနှင့်ပင် အကယ်၍ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုကြလိမ့်မည် လောဟု အိုသည် တိုင်အောင် ပြည်တန်ဆာလုပ်သော ထိုမိန်းမကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသော်၊

၄၄ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ ရှိရာသို့ ယောက်ျား ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သူတို့သည် ထိုအဓမ္မမိန်းမ အဟောလနှင့် အဟောလိဗ ရှိရာသို့ ဝင်ကြ၏။

၄၅ သို့ဖြစ်၍ မျောက်မထားသော မိန်းမ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်ရှိသော မိန်းမ ဖြစ်သောကြောင့်၊ မျောက်မထားသော မိန်းမ၊ လူအသက်ကို သတ်သော မိန်းမကို စီရင်သကဲ့သို့၊ ပြောမတ်သော သူတို့သည် စီရင်ကြလိမ့်မည်။

၄၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမိန်းမတို့ ရှိရာသို့ လူအလုံးအရင်းကို ငါချီစေ၍၊ လူယက် သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးမည်။

၄၇ ထိုအလုံးအရင်းသည် မိန်းမတို့ကို ခဲနှင့် ပစ်၍၊ ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ကို သတ်၍ အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။

၄၈ ထိုသို့သော အခြားသောမိန်းမ ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့ ကဲ့သို့ အဓမ္မအမှုကို မပြုဘဲ သတိရစေခြင်းငှါ သင်တို့ အဓမ္မအမှုကို တပြည်လုံး၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။

၄၉ လူအလုံးအရင်းသည် သင်တို့ အဓမ္မအမှု၏ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်၍၊ သင်တို့သည် ရုပ်တုများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ကို ခံရလျက်၊ ငါသည် အရှင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁ သက္ကရာဇ်ကိုးခု၊ ဒသမလ ဆယ်ရက် နေ့တွင် တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ ဤမည်သောနေ့၊ ယခု နေ့ရက်ကို မှတ်လော့။ ယခုနေ့၌ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားစပြု၏။

၃ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးအားလည်း ပုံစကား တည်းဟူသော၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုးကင်းကို မီးဖို၌ တင်ထား၍ ရေကို လောင်းလော့။

၄ အမဲသားတစ်များ၊ ကောင်းသော အတစ်တို့ကို စုထား၍၊ ပေါင်၊ ပခုံး အစရှိသော အကောင်းဆုံးသော အရိုးတို့ကို အိုးကင်း၌ အပြည့်ထည့်လော့။

၅ သိုး အကောင်းဆုံးတို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ အရိုး အချို့တို့ကို အိုးကင်းအောက်မှာ ပုံ၍၊ အိုးကင်းထဲမှာ အရိုးတို့ကို ကျက်စေခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်ဆူစေလော့။

၆ ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ လူ့ အသက်ကို သတ်တတ်သောမြို့၊ သံချေး တက်၍ ရှိသေးသော အိုးကင်းသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သားတစ်တို့ကို တခုနောက်တခု ထုတ်လော့။ စာ ရေးတံ မပြုနှင့်။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့ သတ်သော သူ၏ အသွေးသည် မြို့အလယ်၌ ရှိ၏။ ထို အသွေးကို မြေမှုန့်နှင့် ဖုံးခြင်းငှါ မြေပေါ်မှာ သွန်းသည် မဟုတ်၊ ရှင်းလင်းသော ကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။

၈ ငါသည်လည်း အပြစ်ဒဏ် ပေးမည်အကြောင်း ဒေါသအမျက် ထွက်စေခြင်းငှါ ထိုအသွေးကို မဖုံးဘဲ ရှင်းလင်းသော ကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။

၉ ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သော မြို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ကြီးစွာသော မီးပုံကို ငါစီရင်မည်။

၁၀ ထင်းများကို ပုံထား၍ မီးရှို့လော့။ အမဲသား လျော့၍ မြိန်စွာသော စားဘွယ် ဖြစ်စေလော့။ အရိုးတို့ ကိုလည်း ကျွမ်းစေလော့။

၁၁ ထိုနောက် ဘယ်အရာမျှ မပါဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ တင် ထားလော့။ ကြေးနီပူ၍ မီးတောက်စေ။ အိုးကင်း၌ပါ သော အညစ်အကြေးကို အရည်ကျို၍ သံချေးကုန်စေ။

၁၂ ကြိုးစား၍ ပင်ပန်းသော်လည်း၊ များစွာသော သံချေး မထွက်တတ်။ မီးအားဖြင့် မကုန်တတ်။

၁၃ သင်၏ အညစ်အကြေး၌ အဓမ္မ အမှုပါ၏။ ငါ ဆေးကြော၍ သင်သည် ဆေးကြောခြင်းကို မခံသော ကြောင့်၊ ငါ၏ အမျက်အရှိန်သည် သင့်အပေါ်သို့ မရောက်မချင်း တိုင်အောင်၊ သင်၏ အညစ်အကြေးကို မဆေးကြောရ။

၁၄ ငါ ထာဝရဘုရား ပြောပြီ။ ပြောသည်အတိုင်း၊ ငါပြု၍ ပြည့်စုံစေမည်။ နောက်သို့ မဆုတ်၊ မနှမြော၊ နောင်တ မရ၊ သင် ကျင့်ကြံပြုမူသမျှအတိုင်း ငါစီရင် မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝိုဏ်းသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၆ အချင်းလူသား၊ သင် ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သော သူ ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍ ပယ်ရှားမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ မျက်ရည် မကျရ။

၁၇ တိုးတိုးညည်းတွားလော့။ သေသောသူအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ ခြေနှင်း ကို စီးလော့။ နှုတ်ကို မဖုံးနှင့်။ ဆင်းရဲသောသူ၏ အစာကို မစားနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုသို့ငါသည် နံနက်အချိန်၌ လူများတို့အား ကြားပြော၏။ ညဦးအချိန်၌ ငါ ခင်ပွန်းသည် သေ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မနက်ဖြန် နံနက်မှ ငါ ပြု၏။

၁၉ လူများတို့ကလည်း ဤသို့ သင်ပြုသော အမှု သည် ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါတို့အား မပြောသလောဟု ငဲ့အား မေးကြသော်၊

၂၀ ငါက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝိုဏ်းသို့ ရောက်လာ၍၊

၂၁ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာန၊ သင်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို အထွဋ်အမြတ်၊ သင်တို့ ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ အလွန် နှမြော သောအရာကို ငါရှုတ်ချမည်။ သင်တို့ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါပြုသကဲ့သို့ ပြုကြ လိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အစာကို မစားရကြ။

၂၃ ခေါင်းပေါင်း ပေါင်း၍ ခြေနှင်းကို စီးကြလိမ့်မည်။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြ။ ကိုယ့် အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြံ၍ တယောက်ကို တယောက် ညည်းတွားကြ လိမ့်မည်။

၂၄ ထိုသို့ ယေဇကျောလသည် သင်တို့အား ပုပ္ဖ နိမိတ်ဖြစ်၏။ သူပြုသမျှ အတိုင်း သင်တို့သည် အမှုရောက်သောအခါ၊ ပြု၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၂၅ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမှုမူကား၊ သူတို့ အစွမ်း

သတ္တိ၊ ဝါကြားစရာဘုန်း၊ ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ၊ စိတ်စွဲလမ်းသော အရာကို၎င်း၊ သားသမီးတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှားသောအခါ။

၂၆ လွတ်သောသူ တစ်စုံတယောက်သည် သင်ရှိ ရာသို့ ရောက်လာ၍ ကြားပြောလိမ့်မည်။

၂၇ ထိုအခါ လွတ်သောသူနှင့် တွေ့သဖြင့် သင်၏ နှုတ်ပွင့်လိမ့်မည်။ စကား မပြောဘဲ နေချိန် လွန်၍ ဟောပြောရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်သည် သူတို့အား ပုပ္ဖန်မိတ်ဖြစ်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အမွန် အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက် ပြုလျက်၊

၃ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှုတ်ချလျက် ရှိသော ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို၎င်း၊ လူဆိတ်ညံ့ခြင်းသို့ ရောက် သော ဣသရေလ ပြည်ကို၎င်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒ အမျိုးကို၎င်း၊ အော့ဟေဟု သင်ဆိုမိ သောကြောင့်၊

၄ သင့်ကို အရှေ့ပြည်သားတို့အား ငါအပိုင်ပေး မည်။ သူတို့သည် သင်၏ အထဲ၌ ဘုံဗိမာန်တို့ကို တည်ဆောက်၍ နေရာကျကြလိမ့်မည်။ သင်၏ အသီး အနှံကို စား၍ သင်၏နို့ကို သောက်ကြလိမ့်မည်။

၅ ဗ္လောမြို့ကို ကုလားအုပ် တင်းကုပ်၊ အမွန်ပြည်ကို သိုးကျက်စားရာ ငါဖြစ်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၆ သင်သည် ဣသရေလပြည်ကို မနာလိုသော စိတ်အားကြီးလျက် လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ ခြေနှင့်ဆောင့် ခြင်းကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြုသောကြောင့်၊

၇ ငါသည် သင့်ကို တိုက်၍ လူအမျိုးမျိုး လုယူတို့ရာ အပ်မည်။ လူနေရာ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ထဲက သင့်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင် သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် မောဘပြည်နှင့် စိရမြို့က၊ ယုဒ အမျိုးသည် တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် တူသည်ဟု ဆိုသော ကြောင့်၊

၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

မောဘနံပါး၊ ပြည်စွန်းနားမှာ နိုင်ငံ၏ ဘုန်းဖြစ်သော၊ ဗက်ယေရှိ မုတ်မြို့၊ ဗာလမောင်မြို့၊ ကိရယသိမ်မြို့တို့ကို ငါ လှန်ထားမည်။

၁၀ ထိုမြို့တို့ကို အမွန်အမျိုးသားတို့ နှင့်တကွ အရှေ့ ပြည်သားတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အမွန်ပြည်သား တို့ကို တိုင်းနိုင်ငံစုတွင် မမှတ်ရ။

၁၁ မောဘပြည်ကိုလည်း ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြ လိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ဧဒုံပြည်သည် ချင်ရဲ ပြေစေခြင်းငှါ၊ ယုဒ အမျိုးတဘက်၌ နေ၍ အလွန် ပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ် ဒဏ်စီရင်သောကြောင့်၊

၁၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်ကို ငါတိုက်၍ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ် မည်။ တေမန်မြို့မှစ၍ လူဆိတ်ညံ့စေမည်။ ဒေဒန်မြို့ တိုင်အောင် ထားဖြင့် ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။

၁၄ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး အားဖြင့်၊ ဧဒုံပြည်ကို ငါ၏ ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏ အမျက်အရှိန် အားကြီးသည် အတိုင်း၊ ဧဒုံပြည်ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေးသော အပြစ်ဒဏ်ကို သိကြ လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် လိတ္တိုလူတို့သည် အငြိုးထား၍ မနာလို သော စိတ်အားကြီးသည်နှင့် ဒေါသ အလိုကို ပြည့် စုံစွာ ပြု၍၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပြစ်ဒဏ် ပေးသောကြောင့်၊

၁၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိလိတ္တို လူတို့ကို ငါတိုက်၍ ခေသိလူတို့ကို ပယ်ဖြတ် မည်။ ပင်လယ်ကမ်းနား၌ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။

၁၇ ပြင်းစွာသော ဆုံးမခြင်းနှင့်တကွ ကြီးစွာသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးမည်။ ထိုသို့ ငါ၏ ချင်ရဲ ပြေစေ ခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးသော အခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ သက္ကရာဇ် ဆယ်တခု ပဌမလ တရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ တရုမြို့က အော့ဟေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ တို့၏ တံခါးဖြစ်သော ယေရုရှလင်မြို့သည် ပျက်စီးသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့ ဆိတ်ညံ့

သောကြောင့် ငါစည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ယေရှုရှုလင်မြို့ တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို တုရမြို့ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုး တက်သကဲ့သို့ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင့်ကို တက်၍ တိုက်စေမည်။

၄ သူတို့သည် တုရမြို့ရိုးကိုဖျက်၍ ပြအိုးတို့ကို ဖြိုချ ကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို ငါခြစ်ခွါ၍ ရှင်းလင်းသော ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။

၅ ပင်လယ် အလယ်၌ ပိုက်ကွန် လှန်းရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ လူမျိုး လူယူရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၆ လယ်ပြင်၌ ရှိသော သမီးတို့သည် ထားဖြင့် သေ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင် တည်းဟူသော မြောက် မျက်နှာ ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာကို မြင်းရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ လူများ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ တုရမြို့သို့ ငါ ဆောင်ခဲ့မည်။

၈ သူသည်လယ် ပြင်၌ ရှိသော သင်၏ သမီးတို့ကို ထားနှင့် သတ်လိမ့်မည်။ သင်၏ တဘက်၌ ရဲတိုက်ကို တည်၍ မြေရိုးကို ဖို့ပြီးလျှင်၊ ဒိုင်းလွှားတို့ကို ချီကာ လိမ့်မည်။

၉ သင်၏ မြို့ရိုးတဘက် တချက်၊ ဝက်ခွ တိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထား၍ သင်၏ ရဲတိုက်တို့ကို တူရှင်းနှင့် ဖြိုချလိမ့်မည်။

၁၀ မြင်းများသောကြောင့် မြေမှုန့်သည် သင့်ကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ တိုက်ဖျက်သော မြို့ထဲသို့ ဝင်တတ် သကဲ့သို့ သင်၏ မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောအခါ၊ လှည်း ရထားမျိုး မြည်သံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ အသံကြောင့် သင်၏ မြို့ရိုး လှုပ်ရှားလိမ့်မည်။

၁၁ မြင်းခွာတို့ဖြင့် သင်၏လမ်းရှိသမျှတို့ကို နင်းလျက်၊ သင်၏လူတို့ကို ထားနှင့် သတ်၍၊ သင် ခိုလှုံစရာ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် မြေတိုင်အောင် ပြိုလဲကြ လိမ့်မည်။

၁၂ သင်၏ဥစ္စာကို လူယူ၍ သင်၏ကုန်များကိုလည်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ သင်၏ အုတ်ထရဲတို့ကို ဖြို၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ပြီးလျှင်၊ သင်၏ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မြေတို့ကို ရေထဲမှာ ချပစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ သင်ဆိုသော သီချင်းသံကို ငါငြိမ်းစေ၍၊ သင်

တီးသော စောင်းသံကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မကြားရ။

၁၄ သင်သည် ရှင်းလင်းသော ကျောက်ကဲ့သို့၊ ပိုက်ကွန်လှန်းရာ အရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မတည်ပြန်ရ။ ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တုရမြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့် အလယ်၌ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအမှုဖြစ်၍၊ ထိခိုက်သော သူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင် ပြုလဲခြင်း အသံကြောင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့် မည်။

၁၆ သမုဒ္ဒရာ မင်းအပေါင်းတို့သည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်က ဆင်း၍၊ အင်္ကျီတော်ကိုဝှင်း၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ် တော်ကိုဝှင်း၊ ချွတ်ပယ်ပြီးမှ တုန်လှုပ်ခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ မြေပေါ်၌ ထိုင်လျက် ခဏခဏ တုန်လှုပ်၍၊ သင်၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။

၁၇ သူတို့ကလည်း အိုကျော်စောသောမြို့ ပင်လယ် သားနေ၍၊ ပင်လယ်၌ အားကြီးသောမြို့၊ ပင်လယ် သားအပေါင်းတို့ ရိုသေဘွယ်သော မြို့သားနှင့်ပြည့်စုံ သောမြို့၊ သင်သည် အလွန် ပျက်စီးလေပြီတကားဟု သင့်အား ဆိုလျက်၊ သင့် အတွက် မြည်တမ်းကြ လိမ့်မည်။

၁၈ သင်ပြုလဲသော နေ့တွင် တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ် တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ သင် ကွယ်ပျောက်သောကြောင့် ပင်လယ်၌ ရှိသော ကျွန်းများတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ လိမ့်မည်။

၁၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမနေတဲ့မြို့ကဲ့သို့ ငါသည် သင့်ကို ဆိတ်ညံ့စေလျက်၊ ပင်လယ်ကို သင့်အပေါ်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ လှိုင်းတံပိုး တို့သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးသောအခါ၊

၂၀ ရှေးလူဟောင်းတို့ နေရာ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း သောသူတို့နှင့်အတူ သင့်ကို ငါနှိမ့်ချ၍၊ သင်၌လူ မနေစေခြင်းငှါ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသော သူတို့နှင့် အတူ၊ ရှေးကာလ မှစ၍ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၊ မြေ အောက်အရပ်တို့၌ ငါချထားမည်။ ထိုအခါ အသက် ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ငါ့ဘုန်းကို ငါဖွင့်မည်။

၂၁ သင်မူကား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာ ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ ရှာ၍ မတွေ့ နိုင်အောင်၊ ပျောက်ကုန်ရာသို့ ရောက်လိမ့်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇

၁ တဖန် ထာဝရာတုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ တုရုမြို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ တုရုမြို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၃ အို ပင်လယ်ဝ၌ တည်သောမြို့၊ များစွာသော ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့ အဘို့ ကုန်သွယ်တတ်သောမြို့၊ သင့်ကို အရှင် ထာဝရာတုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့၊ သင်က၊ ငါ၏ တင့်တယ်ခြင်း စုံလင်ပြီဟု ဆိုတတ်၏။

၄ သင်၏ နံပါးတို့သည် ပင်လယ်ထဲမှာ ရှိ၏။ သင်၏ ဗိသုကာတို့သည် သင့်ကို စုံလင်စွာ တင့်တယ်စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။

၅ သင်၏ ပျဉ်ပြား ရှိသမျှတို့ကို စေန်ရ ထင်းရှူး သစ်သားဖြင့် လုပ်၍၊ ရွက်တိုင်ဘို့ လေဗနန်အား အာရဇ်ပင်တို့ကို ယူကြပြီ။

၆ ဗာရှန် သပိတ် သစ်သားဖြင့် တက်တို့ကို၎င်း၊ ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့၍ ဆင်စွယ်နှင့် စီချယ်သော တာရှုရသစ်သားဖြင့် ကန်တို့ကို၎င်း လုပ်ကြပြီ။

၇ အဲဝုတ္တုပြည်၌ ချယ်လှယ်သော ပိတ်ချောရွက် တို့ကို ဖြန့်၍၊ လေိဂျကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့သော အထည်ပြာ၊ အထည်မောင်းဖြင့် လုပ်သော မျက်နှာကျက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၈ ဇိဒန်မြို့သား၊ အာဝဒ်မြို့သားတို့သည် သင်၏ သားဖြစ်၍၊ တုရု ပညာရှိတို့သည် လမ်းပြ မာလိန် ဖြစ်ကြ၏။

၉ ဂေဗလလူကြီး ပညာရှိတို့သည် သင့်ကို ပြုပြင် လျက် လိုက်ကြ၏။ ပင်လယ် ကူးတတ်သော သင်၏ ရှိသမျှ၊ သင်၏သားတို့နှင့်တကွ သင်နှင့်ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါ ပါကြ၏။

၁၀ ပေရသီလူ၊ လုဒလူ၊ ဖုတလူတို့သည် သင်၏ တပ်သား စစ်သူရဲ လုပ်ကြ၏။ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက် လုံးတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊ သင်၏ ဂုဏ်အသေရေကို ထင်ရှားစေကြ၏။

၁၁ အာဝဒ် အမျိုးသားတို့သည် သင်၏ တပ်သား တို့နှင့်တကွ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ စီးကြ၏။ ဂမ္မဒိမ် လူတို့ သည် ပြအိုးတို့ကို စောင့်၍၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ မြား တောင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သင်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို စုံလင်စေကြ၏။

၁၂ သင်၌ ကုန်သွယ်ရန် ဥစ္စာ များသောကြောင့်၊ တာရှုမြို့သည် ငွေ၊ သံ၊ သံဖြူ၊ ခဲတို့ကို သင့်ပိုင်း

သို့ ယူခဲ့၍ သင်နှင့် ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုလေ၏။

၁၃ ယာဝန်မြို့၊ တုဗလမြို့၊ မေရှက်မြို့တို့သည် သင်နှင့် ကုန်သွယ်၍၊ လူကျွန်တို့နှင့် ကြေးနီဖလားတို့ကို သင့် ဈေး၌ ရောင်းကြ၏။

၁၄ တောဂါမ အမျိုးသားတို့သည် မြင်း၊ မြင်းစီးသူ၊ လားတို့ကို သင့်ပိုင်း၌ သွင်းကြ၏။

၁၅ ဒေဒန်မြို့သားတို့သည်လည်း သင်နှင့် ကုန်သွယ် ကြ၏။ များစွာသော တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်သား တို့သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာကို ဝယ်၍ ဦးချို ဆင်စွယ်၊ သစ်သားနက်ကို ပြန်ပေးကြ၏။

၁၆ သင် လုပ်သော ဥစ္စာ များသောကြောင့် ရှုရိ ပြည်သည် သင်နှင့် ကုန်သွယ်၍၊ နပတ်ကျောက်၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ်၊ ပိတ်ချော၊ သန္တာကျောက်နီတို့ကို သင့်ပိုင်း၌ သွင်းကြ၏။

၁၇ ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် သင်နှင့် ကုန်သွယ်၍၊ ဂျုံစပါး၊ မုရန်စေး၊ ပနက်စေး၊ ဗာလစံစေး၊ ဆီ၊ ပျားရည်တို့ကို သင့်ဈေး၌ သွင်းကြ၏။

၁၈ ဒမာသက်မြို့သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာများ၊ စည်းစိမ်များပြားသောကြောင့်၊ ဟေဗလန် စပျစ်ရည် ဖြူသော သိုးမွှေးကို ဖယ်လျက် ဖောက်ကားတတ်၏။

၁၉ ဝေဒန်မြို့နှင့် ယာဝန်ပြည် ဥဇာလမြို့သည်လည်း သံပြောင်ကို သင့်ပိုင်းသို့ ယူခဲ့၍၊ သင့်ဈေး၌ သစ်ကြံပိုး နှင့် ကြံလည်း ရှိ၏။

၂၀ ဒေဒန်မြို့သည် မြင်းစီးသူရဲ သုံးစရာ ချောသော အထည်မျိုးကို ရောင်း၍ သင်နှင့် ကုန်သွယ်၏။

၂၁ အာရပ်ပြည်နှင့် ကေဒါမင်း အပေါင်းတို့သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာကို ရခြင်းငှါ သိုးသငယ်၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်များတို့နှင့် ဖယ်လှယ်၍ ကုန်သွယ်ကြ၏။

၂၂ ရှောကုန်သည်၊ ရာဂမ ကုန်သည်တို့သည် သင် နှင့်ကုန်သွယ်၍ အမြတ်ဆုံးသော နံ့သာမျိုး၊ အဘိုး ကြီး သောကျောက်မျိုး၊ ရွှေမျိုးကို သင့်ပိုင်း၌ သွင်းကြ၏။

၂၃ ခါရန်မြို့သား၊ ကန္ဒေမြို့သား၊ ဒေင်မြို့သား၊ ရှောကုန်သည် အာရှုရိ ကုန်သည် ခိလမဒ် ကုန်သည် တို့သည်လည်း၊ သင်နှင့် ကုန်သွယ်၍၊

၂၄ ထူးဆန်းသော ဥစ္စာ၊ ပြာသော အထည်၊ ချယ် လှယ်သော အထည် အဘိုးထိုက်သော အဝတ် တန်ဆာပါ၍၊ ကြိုးနှင့် ပတ်ရစ်ရသော အာရဇ် သေတ္တာတို့ကို သင်၏ ကုန်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။

၂၅ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် သင်၏ ကုန်ကို ဆောင် လျက် သွားသဖြင့်၊ သင်သည် ပင်လယ် အလယ်၌ ကြွယ်ဝ၍ အလွန် ဘုန်းကြီးလေ၏။

၂၆ ယခုမူကား၊ သင်၏ တက်ခတ်သားတို့သည် သင့်ကို ကြီးစွာသော ရေထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ အရှေ့လေသည်လည်း ပင်လယ် အလယ်၌ ချိုးလေပြီ။

၂၇ သင်သည် လဲပျက်သောအခါ သင်၏ ဥစ္စာ၊ ဝိုင်းကုန်၊ သင်္ဘောသား၊ လမ်းပြမာလိန်၊ ပြုပြင်သူ၊ ကုန်သည်၊ စစ်သူရဲ အလုံးအရင်း ပါသမျှတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ ကျရကြလိမ့်မည်။

၂၈ သင်၏ လမ်းပြမာလိန်တို့ အော်ဟစ်သံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့သည် လှုပ်ရှားကြလိမ့်မည်။

၂၉ တက်ခတ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် သင်္ဘောမှ ဆင်း၍ သင်္ဘောသားများနှင့် ပင်လယ်လမ်းပြ မာလိန် အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊

၃၀ သင့်အဘို့ အော်ဟစ်၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်၍ ပြာ၌လူးကြလိမ့်မည်။

၃၁ ဆံပင်ကိုလည်း ဖြတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက် ညှိုးငယ်သော စိတ်နှင့် သင့်အဘို့ ပြင်းစွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရသည်ကား၊

၃၂ ပင်လယ် အလယ်၌ ဆုံးသောမြို့ တည်းဟူသော တုရမြို့နှင့် အဘယ်မြို့ တူသနည်း။

၃၃ သင်၏ ဥစ္စာတို့သည် ပင်လယ်လမ်းဖြင့် ထွက်သွားသောအခါ၊ လူမျိုးများတို့ကို ရောင့်ရဲစေ၍ များပြားသော ဥစ္စာ၊ ကုန်စလယ်တို့ဖြင့်၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကို ကြွယ်ဝစေတတ်၏။

၃၄ ယခုမူကား၊ သင်သည် ပင်လယ်၌၎င်း သင့်ကုန်သွယ်ရန် ဥစ္စာတို့သည် လှိုင်းတံပိုး အလယ်၌၎င်း ကျိုးပဲ့၍၊ သင့်နှင့် ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီ။

၃၅ ကျွန်းသူ ကျွန်းသား အပေါင်းတို့သည် သင့်အမှုကြောင့်၊ မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မျက်နှာပျက်ကြလျက် ကြက်သီးမွေးညှင်းထကြ၏။

၃၆ အမျိုးမျိုးသော ကုန်သည်တို့သည် သင့်အား ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြ၏။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လေပြီတကား။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရပါတကား ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို တုရ ရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထင်မှတ်

သော်လည်း ဘုရားသခင် မဟုတ်၊ လူသက်သက် ဖြစ်လျက်နှင့် ငါသည် ဘုရားဖြစ်၏၊ ပင်လယ် အလယ်၌ ဘုရား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါထိုင်သည်ဟု ဝါကြွားသော စိတ်နှင့် ဆိုသည် ဖြစ်၍၊

၃ သင်သည် ဒံယေလထက် သာ၍ ပညာရှိပါသည် တကား။ သင် မသိရအောင် သူတပါး ဝှက်ထားနိုင်သောအရာ တစ်ခုမျှ မရှိ။

၄ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၏။ ရွှေငွေကို ဆည်းဖူးပြီ။

၅ ထူးဆန်းသော ပညာနှင့် ကုန်စလယ်များ အားဖြင့် စည်းစိမ်ကြီး၍၊ ထိုစည်းစိမ်ကြောင့် စိတ်ဝါကြွားပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သောကြောင့်၊

၇ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို သင်ရှိရာသို့ ငါ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ ပညာဉာဏ်ကို ထားနှင့် ခုတ်၍၊ သင်၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည်။

၈ သင့်ကို မြေတွင်း ထဲသို့ နှိမ့်ချ၍၊ ပင်လယ် အလယ်၌ ဆုံးရှုံးသောသူ ကဲ့သို့ သင့်အသက်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

၉ သင့် အသက်ကို သတ်သောသူတို့ လက်တွင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင် မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါသည် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင့်အသက်ကို သတ်သော သူတို့ ရှေ့မှာ အမှန်ပြောလိမ့်မည်လော။

၁၀ အရေဖျားလှီးခြင်း မခံသော လူသေ သကဲ့သို့၊ သင်သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်ဖြင့် သေရမည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၂ အချင်းလူသား၊ တုရ ရှင်ဘုရင် အတွက် မြည်တမ်းသော စကားကို မြှောက်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ထူးဆန်းသော တံဆိပ်ဖြစ်၏။ ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ တင့်တယ်ခြင်း အသရေလည်း စုံလင်လျက်ရှိ၏။

၁၃ ဒင်္ဒင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ နေပြီ။ သင်၏ခေါင်းပေါ်မှာ ကျောက်နီ၊ ဥသယရား၊ စိန်၊ မျက်ရွှေ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့၊ နီလာ၊ မြ၊ ပတ္တမြားအစရှိသော ကျောက်မြတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်းလေ၏။ ရွှေဖြင့် လုပ်သော ပတ်သ၊ ပုလွေတို့သည်လည်း၊ သင်

ဘွားသော နေ့၌ပင် သင့်အဘို့ ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြ၏။

၁၄ သင်သည် ဖြန့်၍ လွှမ်းမိုးသော ခေရုဗိမိဖြစ် လျက်၊ ဝါ အခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောတောင် ပေါ်မှာ နေရာကျ၍ မီးတောက်သော ကျောက် တို့တွင် သွားလာရ၏။

၁၅ ဘွားသောနေ့ မှစ၍ သင့်အပြစ် ထင်ရှားသော နေ့ တိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ စုံလင်လျက်ရှိ၏။

၁၆ သို့ရာတွင်၊ ကုန်သွယ်ခြင်း များပြားသော အားဖြင့်၊ အဓမ္မ အမှုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ဆိုးယုတ်သောသူ ကဲ့သို့၊ သင့်ကို ဘုရားသခင်၏ တောင်တော် ပေါ်က နှင်ထုတ်မည်။ အို လွှမ်းမိုးသော ခေရုဗိမိ၊ မီးတောက် သော ကျောက်တို့ အထဲက သင့်ကို ငါပယ်ရှင်းမည်။

၁၇ သင်သည် ကိုယ်၌ တင့်တယ်ခြင်း အသရေ ကြောင့် ဝါကြားသော စိတ်ရှိလျက် ဂုဏ်ထွန်းတောက် သောကြောင့်၊ သင်၏ ပညာသည် ဖောက်ပြန်လျက် ရှိလေပြီ။ ငါသည် သင့်ကို မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင့်ကို ကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်စေ ခြင်းငှါ၊ သူတို့ ရှေ့မှာ သင့်ကို ငါချထားမည်။

၁၈ သင့် အပြစ်သည် များပြား၍ ကုန်သွယ်ခြင်း အဓမ္မ အားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတို့ကို ညစ်ညူးစေ သောကြောင့်၊ သင့်ကို မီးရှို့တို့ သင့်အလယ်၌ မီးကို ငါညှိမည်။ သင့်ကို မြင်သောသူ အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ၊ သင်၏ပြာကို မြေပေါ်သို့ ငါချထားမည်။

၁၉ သင့်ကို သိသောလူ အမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေ့ဝေကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါ ဆီသို့ ရောက်လာ၍။

၂၁ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဇိဒုန်မြို့ တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်။

၂၂ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အို ဇိဒုန်မြို့၊ သင့် တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့် အလယ်၌ ဝါဘုန်း တန်ခိုးထင်ရှားလိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ရှိသေခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို လူများ သိရ ကြလိမ့်မည်။

၂၃ သင့် အပေါ်သို့ ကာလနာဘေးကို၎င်း၊ သင်၏ လမ်းတို့၌ ထားဘေးကို၎င်း၊ ငါ စေလွှတ်၍၊ ပတ်လည်၌ တိုက်သော ထားဖြင့် သူရဲတို့သည် သင့်အလယ်၌

လဲ၍ သေကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ပတ်လည်၌ နေ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့တွင် စူးတတ်သော ဆူးပင်၊ နှောင့်ရှက်တတ်သောငြောင့် တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်းရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကွဲပြားလျက် နေရသော လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါခေါ်၍ စုဝေးသောအခါ၊ သူတို့အားဖြင့် လူမျိုးများရှေ့၌ ရိုသေခြင်းကို ငါခံ၍၊ ဝါကျွန် ယာကုပ်အား ငါအရ င်ပေးသော ပြည်သူတို့ သည် နေကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုပြည်၌ စိုးရိမ်စရာ မရှိ။ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ် စိုက်ခြင်းအမှုကို ပြု၍ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ပတ်လည်၌ နေ၍ မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါသည် အပြစ်ဒဏ် စီရင်သောနောက် သူတို့သည် စိုးရိမ်စရာ မရှိဘဲနေ၍၊ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉

၁ သတ္တရာဇ် ဆယ်ခု၊ ဒသမလ တဆယ်ရက်နေ့ တွင်၊ ထာဝရဘုရား နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆီသို့ ရောက်လာ၍။

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်း တဘက်၌ မျက်နှာ ထား၍၊ သူနှင့် အဲဂုတ္တု ပြည် တပြည်လုံး တဘက်၌ ပရောဖက် ပြုလျက်။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အို အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်း၊ ကိုယ် မြစ်များ အလယ်၌ နေလျက်၊ ဝါ မြစ်ကို ငါပိုင်၏။ ဝါ အဘို့ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုတတ်သော မိကျောင်းကြီး၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။

၄ သင့် ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့် ချိတ်၍၊ သင့်မြစ်၌ နေသော ငါးတို့ကို သင့်အကြေးတို့၌ ငါကပ်စေမည်။ သင့်မြစ်များ အလယ်ထဲက သင့်ကို ငါနှုတ်၍၊ မြစ်၌ ရှိသမျှသော ငါးတို့သည် သင့်အကြေးတို့၌ ကပ်ကြ လိမ့်မည်။

၅ သင်နှင့် သင့်မြစ်၌ ရှိသမျှသော ငါးတို့ကို တော၌ ငါ ပစ်ထားမည်။ လွင်ပြင်၌ ကျ၍ နောက်တဖန် စုဝေးခြင်းကို မပြုရ။ တောသူရဲများ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်များ စားစရာဘို့ သင့်ကို ငါအပ်၏။

၆ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တု ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ကျူးတောင်ဝေး ဖြစ်လေပြီ။

၇ သင့်ကို လက်နှင့် ကိုင်သောအခါ သင်သည် အကိုင်မခံ၊ သူတို့ ပန်းဆစ်ကို ဖြုတ်လေ၏။ သင်နှင့် ကိုကိုယ် ထောက်သောအခါ သင်သည် ကျိုး၍ သူတို့ ခါးကို နှာစေ၏။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါသည် သင့်အပေါ်သို့ ထားကို ဆောင်ခဲ့၍ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သဖြင့်၊

၉ အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ ပျက်စီး လျက် ရှိသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ သင်က၊ ဝါမြစ်ကို ငါပိုင်၏။ ငါ ဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊

၁၀ သင်နှင့် သင့်မြစ် တဘက်၌ ငါနေ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်ကို မိဂဒေါလမှစ၍ သုဏေမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ အဲသယောပိပြည်စွန်း တိုင်အောင်၎င်း၊ ထားနှင့် ဖျက်ဆီး၍ ဆိတ်ညံ့စေမည်။

၁၁ အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး လူရှောက်၍ မသွားရ။ တိရစ္ဆာန်လည်း လျှောက်၍ မသွားရ။ အဘယ်သူမျှ မနေရ။

၁၂ ပျက်စီးသော ပြည်တို့တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါ ဖျက်ဆီးမည်။ လူဆိတ်ညံ့သော မြို့တို့တွင် အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပျက်စီးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည် ပြည်တို့သို့ ငါကွဲပြား ပြန့်လွှင့်စေမည်။

၁၃ သို့ရာတွင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ အနှစ် လေးဆယ် စေ့သောအခါ၊ ကွဲပြားလျက်နေရသော လူမျိုးတို့မှ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။

၁၄ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါတဖန် ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့ နေရင်းပြည်၊ ပါသရပြည်သို့ ပြန်စေမည်။ ထိုပြည်၌ ယုတ်သောနိုင်ငံ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၅ တပါးသော လူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရ။ နိုင်ငံတကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံး ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပါးသောလူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရစေ ခြင်းငှါ၊ ငါ ရှုတ်ချမည်။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်သား တို့ကို မြှော်လင့်၍၊ မိမိတို့ အပြစ်ကို ငါအောက်မေ့စေ သဖြင့်၊ နောက်တဖန် ထိုပြည်သည် သူတို့ ခိုလှုံရာ

မဖြစ်ရာ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ သက္ကရာဇ် နှစ်ဆယ်ခုနှစ်ခု၊ ပဌမလ တရက် နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်၊ ဝါဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၈ အချင်းလူသား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိ နေဇာသည်၊ သူ၏ စစ်သူရဲတို့ကို တုရမြို့တဘက်၌ များစွာသောအမှုကို ဆောင်ရွက်စေပြီ။ စစ်သူရဲတိုင်း ခေါင်းတုံးပြီ။ ပန်းလည်း ပွန်းပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်စစ်သူရဲတို့သည် တုရမြို့တဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက် ခကို ထိုမြို့တွင် မခံကြ။

၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒိ နေဇာအား ငါပေးမည်။ ထိုမင်းသည် ပြည်သား အလုံး အရင်းကို၎င်း၊ လက်ရဉာဏ် အမျိုးမျိုးကို၎င်း၊ သိမ်းယူ ပြီးလျှင်၊ မိမိ စစ်သူရဲတို့ အခဘို့ ဝေငှလိမ့်မည်။

၂၀ ဝါအမှုကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့် တုရမြို့ တ ဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက်ခဘို့ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါပေးပြီ။

၂၁ ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုး၏ ချိုကို ငါပေါက် စေ၍၊ သူတို့ အထဲမှာ သင်ဟောပြောရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရ မည်မှာ၊ ရောက်ရသော နေ့သည် အမင်္ဂလာရှိသည်ဟု အော်ဟစ်ကြလော့။

၃ ထိုနေ့ နိုးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့၊ မိုးခင်းအံ့သော နေ့၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ချိန်းချက်သောအချိန်နီးပြီ။

၄ ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ သူရဲတို့သည် လဲ၍ သေကြသောအခါ၊ အဲသယောပိ ပြည်သည် ပူပန်လိမ့်မည်။ အလုံးအရင်းကို ပယ်ရှား၍ မူလအမြစ်ကို ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။

၅ အဲသယောပိ ပြည်သား၊ ဖုတပြည်သား၊ လုဒ ပြည်သား၊ အမျိုးမစစ်သောလူ ရှိသမျှ၊ ခုတ အမျိုး သား၊ မိဿဟာရဗွဲသော ပြည်သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့နှင့်တကွ ထားဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။

၆ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ထောက်မသောသူတို့သည် လဲ ၍ သေကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုအစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေ

သည် ဆုံးလိမ့်မည်။ မိဂဒေါလမြို့ မှစ၍ သုဏောမြို့ တိုင်အောင် အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့သည် ထားဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၇ ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင် ပျက်စီးလျက် ရှိကြ၍၊ လူဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့တွင် အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပါဝင် ကြလိမ့်မည်။

၈ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မီးညှိ၍ ထိုပြည်ကို မစ သမျှသော သူတို့သည် ပျက်စီးကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၉ ထိုအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသော အဲသယောပိ ပြည်သားတို့ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါစေလွှတ်သော တမန်တို့သည် သင်္ဘော စီး၍ သွားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၏ အချိန်၌ သူတို့သည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်လည်း နီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အားဖြင့် အဲဂုတ္တု ပြည်၏ အလုံးအရင်းကို ငါဖြတ်မည်။

၁၁ ထိုရှင်ဘုရင် နှင့်တကွ သူ၏လူများ၊ ကြောက် မက်ဘွယ်သော လူမျိုးများတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာ၍၊ ထားကိုင်လျက် တပြည်လုံးကို သူရဲတို့နှင့် ပြည်စေကြလိမ့်မည်။

၁၂ မြစ်တို့ကို ငါခန်းခြောက်စေ၍၊ အဓမ္မလူတို့အား ပြည်ကို ရောင်းလိုက်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်ဖြင့် ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ ပါသမျှတို့ကို ငါ ဖျက်ဆီးမည်။

၁၃ ငါ ထာဝရဘုရား ပြောပြီ။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရုပ်တုတို့ကို ငါဖျက်ဆီး၍၊ နောဖပြည်၌ ဆင်းတုတို့ကိုလည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုမင်းမျိုး မရှိရ။ အဲဂုတ္တုပြည်သည် ကြောက်ရွံ့မည် အကြောင်းကို ငါပြုမည်။

၁၄ ပါသရု ပြည်ကို ငါဖြတ်မည်။ ဇောနမြို့ကိုလည်း မီးရှို့မည်။ နောမြို့ကိုလည်း အပြစ်ဒဏ် စီရင်ရမည်။

၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော သိန်မြို့ အပေါ်သို့ ငါသည် အမျက်ကို သွန်းလောင်း၍၊ နောမြို့သား အလုံးအရင်းကို ပယ်ဖြတ်မည်။

၁၆ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မီးညှိ၍ သိန်မြို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ နောမြို့ရိုးသည် ပြိုပေါက်ခြင်း၊ နောဖမြို့သည် နေ့ အချိန်၌ပင် စစ်တိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၇ အာဝင်မြို့၊ ဖိဗေသက်မြို့သား လုလင်တို့သည်

ထားဖြင့် လဲ၍ သေကြသဖြင့် မိန်းမတို့သည် သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၈ တာပနက်မြို့၌ အဲဂုတ္တု လှံတံတို့ကို ငါချိုး၍၊ သူ့ အစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေ ဆုံးသောအခါ နေ့ အချိန်၌ အလင်းကွယ်လိမ့်မည်။ မိုဗ်းအုံ၍ မြို့သမီး တို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ သက္ကရာဇ် တဆယ်တခု၊ ပဌမလ ခုနစ်ရက်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂၁ အချင်းလူသား၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးကို ငါချိုးပြီ ဆေးကျ၍ မထုပ်ရ။ ထားကိုင်စေဘို့ ပကတိခွန်အား ရှိစေခြင်းငှါ အဝတ်နှင့် မစည်းရ။

၂၂ ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါသည် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်း တဘက်၌ နေသဖြင့်၊ သူ၏ လက်ရုံးတည်းဟူသော ခိုင်မာသော လက်ရုံးနှင့် အရင်ချိုးသော လက်ရုံးကို ငါချိုး၍ ထားကို သူ့လက်မှ ကျစေမည်။

၂၃ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ တွင် ကွဲပြားပြန့်လွှင့်စေမည်။

၂၄ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ကို ငါခိုင်မာစေ၍၊ ငါ့ ထားကို သူ့လက်၌ အပ်မည်။ ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါချိုးသဖြင့်၊ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အော်ဟစ် သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှေ့မှာ အော်ဟစ်ရလိမ့်မည်။

၂၅ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါခိုင်မာ စေမည်၊ ဖာရောဘုရင်၏ လက်မူကား၊ အောက်သို့ ကျလိမ့်မည်။ ငါ့ ထားကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ လက်၌ ငါအပ်၍၊ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ထိုထားနှင့် ခုတ် သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည် ပြည်တို့၌ ငါကွဲပြား ပြန့်လွှင့်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၁ သက္ကရာဇ် တဆယ်တခု၊ တတိယလ တရက် နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဲဒုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းနှင့် သူ၏ အလုံးအရင်းအား ဟောပြော ရမည်မှာ သင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အဘယ်သူနှင့် တူသနည်း။

၃ အာရှရီလူသည် အဆင်းလှ၍ လွမ်းမိုးသော အကိုင်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ထူထပ်သော အခက် အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ထိပ်ဖျားရှိသော လေဗနန် အာရဇ်ပင် ဖြစ်၏။

၄ မြစ်ရေ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကြီးမားခြင်း၊ နက်နဲ သောရေ၏ ကျေးဇူးကြောင့် အရပ်မြင့်ခြင်း ရှိ၏။ သူ့စိုက်ရာအရပ်တို့၌ ရေစီး၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောပင် ရှိရာသို့ မြစ်ရေသည် နှံ့ပြားလေ၏။

၅ ထိုသို့သော အားဖြင့် တောသစ်ပင် တကာ တို့ထက် အရပ်မြင့်လေ၏။ တီးပွားသောအခါ ရေများ သောကြောင့် အကိုင်အခက် များပြား၍၊ အလက် တို့သည် ရှည်လျားကြ၏။

၆ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ အပေါင်းတို့သည် အကိုင် အခက်တို့၌ အသိုက် လုပ်ကြ၏။ တော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် အကိုင်အခက်တို့ အောက်၌သာ ဘွားကြ၏။ ထိုအပင်၏ အရိပ်၌ ကြီးမားသောလူမျိုး အပေါင်းတို့သည် နေကြ၏။

၇ ထိုသို့ ရေများသောအရပ်၌ အမြစ်ဆွေးသော ကြောင့်၊ ကြီးမြင့်၍ အခက်အလက် ရှည်လျားသဖြင့် လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၈ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ အာရဇ်ပင် တို့သည် ထိုအပင်ကို မကွယ်နိုင်။ ထင်းရှူးပင်နှင့် အာရမုန်ပင်တို့သည် ထိုသို့သော အကိုင်အခက်နှင့် မပြည့်စုံကြ။ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ သစ်ပင် တပင်မျှ ထိုအပင် ကဲ့သို့ အဆင်းမလှ။

၉ ဒင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ ရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကို ပြုစုသည် တိုင်အောင်၊ အခက်အလက် များပြားသော အားဖြင့် သူ၏ အဆင်းကို ငါလှစေ၏။

၁၀ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထိုအာရဇ်ပင်သည် အရပ်မြင့်လျက်၊ ထူထပ် သော အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မိမိထိပ်ဖျား ကို ချီးမြှောက်လျက်၊ စိတ်လည်း မြင့်၍ ဝါကြားလျက် ရှိသောကြောင့်၊

၁၁ လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးကြီး၍ သူ့ကို ကျပ်တည်းစွာ စီရင်သောသူ၏ လက်သို့ ငါအပ်လေပြီ။ သူပြုသော အဓမ္မအမှုကြောင့် နှင်ထုတ်လေပြီ။

၁၂ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တက္ကန်းတန်ခိုင်သား တို့သည် သူ့ကို ခုတ်လှဲ၍ ပစ်ထားကြပြီ။ အကိုင် အခက်တို့သည် တောင်ပေါ်နှင့် ချိုင့်ထဲမှာ ကျ၍၊ တပြည်လုံး မြစ်နားမှာ ကျိုးပဲ့လျက် နေကြ၏။ မြေကြီး သားအပေါင်းတို့သည် သူ့အရိပ်ထဲက ထွက်၍ သူ့ကို စွန့်သွားကြ၏။

၁၃ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် တောတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့သော အကိုင်အခက်တို့ အပေါ်မှာ နေကြ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ရေနားမှာ ရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့တွင် တပင်မျှ အရပ်မြင့်သောကြောင့် မဝါကြား။ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့တွင် မိမိ ထိပ်ဖျားကို မချီးမြှောက်မည် အကြောင်း၊ ရေကို သောက်သမျှသော အပင်တပင်မျှ မြင့်လျက် မပြိုင် ပုံမည်အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင် အပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်းတတ်သော လူသားတို့နှင့်အတူ သေခြင်းသို့၎င်း၊ မြေအောက် အရပ်သို့၎င်း ရောက်စေ ခြင်းငှါ ငါအပ်လေပြီ။

၁၅ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် မရဏာနိုင်ငံ ထဲသို့ ဆင်းသွားသော နေ၌ နက်နဲသော အရပ်ကို သူ့အဘို့ မသာအဝတ်နှင့် ငါ ပို့လွှမ်း၏။ လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ငါကန့်ကွက်၍ ကြီးစွာသော ရေကို ချုပ်ထား၏။ လေဗနန်တောင်ကို သူ့အဘို့ မသာအဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊ တောသစ်ပင် အပေါင်း တို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။

၁၆ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ သူ့ကို မရဏာနိုင်ငံ ထဲသို့ ငါနှိမ်ချသောအခါ၊ နှိမ်ချသံ အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါတုန်လှုပ်စေ၏။ ဒင် သစ်ပင် ရှိသမျှတို့နှင့် အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံးသော လေဗနန် သစ်ပင်မှစ၍၊ ရေကို သောက်သမျှသော သစ်ပင်တို့သည် မြေအောက် အရပ်တို့၌ သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုသူနှင့်တကွ သူ့လက်ရုံးဖြစ်၍၊ လူမျိုးတို့တွင် သူ့အရိပ်ကို ခိုသောသူတို့သည် ထားဖြင့် အသေခံရ သောသူတို့နေရာ၊ မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ လိုက်သွားကြ၏။

၁၈ သင်သည် ဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော် အားဖြင့် အဘယ်မည်သော ဒင် သစ်ပင်နှင့် တူသနည်း။ သင်သည် ဒင်သစ်ပင်တို့နှင့် အတူ မြေအောက် အရပ်သို့ နှိမ်ချခြင်းကို ခံရမည်။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ၊ ထားဖြင့် အသေခံရသော သူတို့နှင့် အတူလဲ၍ နေရမည်။ ထိုသို့ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ့

အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့သည် ဖြစ်ကြမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ သတ္တရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒွါဒသမလ တရက် နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်း လူသား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်း အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ ပြောဆို ရမည်မှာ၊ သင်သည် လူမျိုးတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အိုင်၌ နေသော မိကျောင်းကဲ့သို့လည်း ဖြစ်၍၊ မြစ်ကို ကူးသွားလျက်၊ ခြေဖြင့်ရေကို လှုပ်ရှားလျက် မြစ်ရေကို နောက်စေ၏။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးများ စုဝေးလျက်၊ ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့် သင့်ကို အုပ်မိ၍၊ သူတို့သည် ပိုက်ကွန်နှင့်တကွ သင့်ကို ဆွဲယူ ကြလိမ့်မည်။

၄ ငါသည် သင့်ကို ကုန်းပေါ်မှာ တင်၍ လွင်ပြင်၌ ပစ်ထားမည်။ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ နားစေမည်။ မြေသား အပေါင်းတို့ကို ဝစွာကျွေးမည်။

၅ သင့် အသားကို တောင်တို့ အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ချိုင့်တို့ကို သင့်ကိုယ်နှင့် ပြည့်စေမည်။

၆ သင်မှ ယိုသော အသွေးဖြင့်မြေကို တောင်ထိပ် တိုင်အောင် စိုစေမည်။ မြစ်တို့သည် သင့်အသွေးနှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်။

၇ သင့်ကို ဆုံးစေသောအခါ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ငါ ဖုံးလွှမ်း၍ ကြယ်တို့ကို မိုက်စေမည်။ နေကို မိုဗ်း အုံစေ၍ လသည်လည်း အလင်းကို မပေးရ။

၈ သင့်အထက် မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်းသော အလင်းအိမ် အလုံးစုံတို့ကို မိုက်စေ၍ သင့်ပြည်ကို မှောင်မိုက်နှင့် ဖုံးလွှမ်းမည်။

၉ သင် မသိဘူးသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့တွင် သင်ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို ငါ ကြားစေသော အခါ၊ လူမျိုးများတို့ကို စိတ်ပူပန်စေမည်။

၁၀ အကယ်စစ်စစ် သင့်အမှုကြောင့် လူမျိုးများတို့ကို ငါ မိန်းမောတွေ့ဝေစေမည်။ ငါသည် ရှင်ဘုရင်တို့ ရှေ့မှာ ထားနှင့် ရွယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် သင့်အမှုကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံးသော နေ၌ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အသက်ကြောင့် ခဏခဏ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ ထားသည် သင့်အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၂ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုး အပေါင်းတို့ဖြင့် သင်၏ အလုံးအရင်းကို ငါလဲစေမည်။ သူတို့သည် အဲဂုတ္တု မာနကို နှိမ်ချ၍၊ ပြည်သား အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးကြ လိမ့်မည်။

၁၃ များစွာသော ရေအနားမှာ ကျက်စားသမျှသော တိရစ္ဆာန်များတို့ကိုလည်း ငါ ပယ်ရှင်းမည်။ နောက် တဖန် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း ငါ ပယ်ရှင်းမည်။ နောက် တဖန် လူခြေတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်ခြေသည် ထိုရေကို မနောက်စေရ။

၁၄ ထိုရေကို ငါကြည့်စေ၍ မြစ်ရေသည် ဆီကဲ့သို့ စီးစေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဥစ္စာရှိသမျှကို ကုန်စေ ခြင်းငှါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၁၆ ဤရွှေ့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည် အတွက် ပြုရသော မြည်တမ်းခြင်းတည်း။ အမျိုးမျိုးသော သတို့သမီးတို့ သည်လည်း၊ မြည်တမ်း၍ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ပြည်သား အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့တွင် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ သတ္တရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ပဌမလ တဆယ်ငါး ရက် နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၈ အချင်း လူသား၊ အဲဂုတ္တုပြည်သား အလုံးအရင်း အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလော့။ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နေရာ မြေအောက် အရပ်သို့ တိုင်အောင်၊ ကျော်စောသောလူမျိုး သတို့သမီးတို့ နှင့်တကွ နှိမ်ချလျက် မြှက်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၉ သင်သည် သူတပါးထက် သာ၍ လှသလော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော သူတို့ နှင့်အတူ ဆင်းသက်၍ နေရာကျလော့။

၂၀ ထားဘေး၌ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထားဖြင့်သေသော သူတို့နှင့်အတူ လဲ၍ သေရသောကြောင့်၊ သူကိုယ်တိုင် မှစ၍ သူ၏လူ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကို ဆွဲကြလော့။

၂၁ ခွန်အား အကြီးဆုံးသော သူရဲတို့သည် မရဏာ နိုင်ငံထဲက သူနှင့်သူ၏ အခြံအရံတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလိမ့် မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်းသွားကြပြီ။ ထားနှင့်

သေ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်း မခံသော အဖြစ်၌ လဲနေလျက်ရှိကြသည်။

၂၂ ထိုအရပ်၌ အာရှုရနှင့် လူအလုံးအရင်း အပေါင်းလည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထားဖြင့် သေ၍ လဲနေလျက်၊ ပတ်လည် အရပ်ရပ်တို့၌ သူတို့သံချိုင်းများရှိကြသည်။

၂၃ ထိုသံချိုင်းတွင်းတို့သည် ဥမင်အတွင်း အနားမှာ စီလျက်၊ မင်းသံချိုင်း၌ ပတ်လည် ခြံရံလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့် သေ၍ လဲနေကြသည်။

၂၄ ထိုအရပ်၌ လေနှင့် သူ၏ သံချိုင်းပတ်လည်၌ သူ၏လူ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူဖြစ်၍ ထားဖြင့် မြေအောက်အရပ်သို့ ဆင်းသွားရသဖြင့်၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့ နှင့်အတူ၊ အရှက်ကွဲလျက် သေသော သူတို့နှင့်အတူ နေရာကျကြ၏။

၂၅ မိမိ အလုံးအရင်းနှင့် အိပ်၍ သူတို့ သံချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူဖြစ်၍ ထားဖြင့် သေကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း မိမိ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့ နှင့်အတူ အရှက်ကွဲသဖြင့်၊ သေသောသူတို့နှင့်အတူ နေရာကျကြ၏။

၂၆ ထိုအရပ်၌ မိမိ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့် အတူ မေ့ရက်လည်း ရှိ၏။ တပုလလည်း ရှိ၏။ သံချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့် သေလျက် နေကြသည်။

၂၇ သူတို့၏ရှေးကာလ၌ လဲ၍သေသော၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူကြီးတို့နှင့် အတူအိပ်၍ နေရကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ လူကြီးတို့ကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ စစ်တိုက် လက်နက်ပါလျက် မရဏာနိုင်ထဲသို့ ဆင်းသွား၍၊ မိမိ ထားကို မိမိခေါင်းအောက်မှာ ထားလျက်၊ မိမိတို့ အရိုးပေါ်မှာ မိမိတို့ အပြစ်တည်လျက် ရှိကြ၏။

၂၈ သင်သည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့အလယ်၌ ကျိုးပျက်၍၊ ထားဖြင့် သေသောသူတို့ နှင့်အတူ လဲလျက် နေရလိမ့်မည်။

၂၉ ထိုအရပ်၌ ဧဒုံလည်း ရှိ၏။ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် မိမိတို့ တန်ခိုးပါလျက်၊ ထားဖြင့် သေသောသူနှင့်အတူ နေရာကျ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူ၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ အိပ်ကြ၏။

၃၀ ထိုအရပ်၌ မြောက်ပြည်မင်း၊ ဇိဒုန်မင်း အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကို ရှက်လျက်၊ ထိတ်လန့်လျက် သေသောသူတို့နှင့်အတူ ဆင်းသွားကြပြီ။ ထားဖြင့် သေသောသူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူ ဖြစ်၍ အိပ်ကြ၏။ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲလျက် နေကြ၏။

၃၁ ဖာရော ဘုရင်သည် ထိုလူများကို မြင်၍၊ ထားဖြင့်သေသော မိမိလူ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကြောင့် ပူပန်သော စိတ်လျော့၍၊ ဖာရော ဘုရင်နှင့် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် သက်သာကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူသည် သူတပါးတို့ကို ကြောက်စေသော အခွင့်ကို ငါပေးသော်လည်း၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့် သေသောသူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့အလယ်၌ လဲ၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟောပြော၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် တစုံတခုသော ပြည်သို့ ထားဘေးရောက်စေသောအခါ၊ ပြည်သားတို့သည် ပြည်သား တယောက်ကို ယူ၍ ကင်းစောင့်ထားပြီးမှ၊

၃ ထိုသူသည် ထားဘေး ရောက်သည်ကို မြင်လျက် တံပိုးမှုတ်၍ သတိပေးသော်လည်း၊

၄ တစုံတယောက်သော သူသည် တံပိုးမှုတ်သံကို ကြားလျက်နှင့် အမှုမထား၊ ထားဘေး ရောက်၍ သူ၏ အသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်အသက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ခံရမည်။

၅ တံပိုးမှုတ်သံကို ကြား၍ အမှုမထားသောကြောင့်၊

ကိုယ်အသက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။ အမှုထားသောသူမူကား၊ ကိုယ်အသက်ကို ကယ်တင် လိမ့်မည်။

၆ သို့မဟုတ် ကင်းစောင့် ထားသော သူသည် ထားဘေး ရောက်ကြောင်း မြင်လျက် တံပိုး မမှုတ်၊ ပြည်သားတို့အား သတိမပေးသောကြောင့် ထား ဘေးရောက်၍ တစုံ တယောက်သောသူ အသက် ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိ အပြစ်ကြောင့် အသက် ဆုံးသော်လည်း၊ သူ၏ အသက်ကို ကင်းစောင့်သော သူ၌ ဝါတောင်းမည်။

၇ ထိုအတူ အချင်းလူသား၊ သင့်ကို ဣသရေလ အမျိုး၌ ကင်းစောင့်စေခြင်းငှါ ဝါခန့်ထားသောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ၏ နှုတ်ထွက်စကားကို နာခံ၍ သူတို့ကို သတိပေးရမည်။

၈ ငါသည် လူဆိုးအား၊ အို လူဆိုး၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် အသေခံရမည်ဟု ဆိုသောအခါ ဆိုးသော သူကို သူ၏ လမ်းမှ လွှဲစေခြင်းငှါ သင်သည် သတိ မပေးလျှင်၊ ထိုလူဆိုးသည် မိမိ အပြစ်ကြောင့် အသက် ဆုံးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ သူ၏ အသက်ကို သင်၌ ငါ တောင်းမည်။

၉ သို့မဟုတ် လူဆိုးကို သူ၏လမ်းမှ လွှဲစေခြင်းငှါ သင်သည် သတိပေး၍ သူသည် မလွှဲဘဲနေလျှင်၊ မိမိ အပြစ်ကြောင့် အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အသက်ကို ကယ်တင်ပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိ သော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ခံရသဖြင့် အားလျော့သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ အသက် ရှင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု သင်တို့ ဆိုကြသော်၊

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ ဆိုးသော သူသည် အသေ ခံခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက်သည် မဟုတ်။ ဆိုးသော သူသည် မိမိ ဆိုးသောလမ်းမှ လွှဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်း အမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ အို ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ သင်တို့ လိုက်သောလမ်းဆိုးမှ လွှဲကြလော့။ လွှဲကြလော့။ အဘယ်ကြောင့် အသေခံလိုကြသနည်း။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်း တို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဖောက်ပြန်လျှင်၊ အရင် ဖြောင့်မတ်ခြင်း အမှုသည် သူ့ကို ကယ်တင်ရမည် မဟုတ်။ ဆိုးသော သူသည် ဆိုးသောအမှုကို ရှောင်လျှင်၊ အရင်ဆိုးသော

အမှုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည် မဟုတ်။ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ပြစ်မှားသော နေ့၌ အသက် ရှင်ရသော အခွင့် မရှိရ။

၁၃ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် စင်စစ် အသက် ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ သူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစား၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှု တစုံတခုကိုမျှ မအောက် မေ့ရ။ ပြုမိသော ဒုစရိုက်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။

၁၄ တဖန် ဆိုးသောသူအား သင်သည် စင်စစ် အသေခံရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ထိုသူသည် မိမိ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့် မတ်သောအမှုကို ပြုလျက်၊

၁၅ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မသိုထား၊ လူယူသော ဥစ္စာကို ပြန်ပေးလျက်၊ အမွေအမှုကို မပြတ် အသက် ရှင်ရာ ပညတ်တရားလမ်းသို့ လိုက်လျှင်၊ အသေ မခံရဘဲ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၁၆ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ် တစုံတခုကိုမျှ သူ၌ မတင်။ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သော အမှုကို ပြုသောကြောင့် စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၁၇ သို့သော်လည်း၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ချက် မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ စီရင်ချက် မဖြောင့်ပါတကား၊

၁၈ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိဖြောင့်မတ် ခြင်းကို စွန့်၍ ဒုစရိုက်အမှုကို ပြုမိလျှင်၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ် ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။

၁၉ ဆိုးသော သူမူကား၊ မိမိ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်၍ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကို ပြုမိလျှင် ထိုအမှုကြောင့် အသက် ရှင်ရလိမ့်မည်။

၂၀ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင် ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား၊ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့ အသီးအသီး ပြုကြသည် အတိုင်း ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ သိမ်းသွားရာ သတ္တရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒသမလ ငါးရက် နေ့တွင် ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြေး၍ လွတ်သော သူတ ယောက်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ မြို့ကို လုပ်ကြံပြီဟု သိတင်းကြားပြော၏။

၂၂ ထိုသူ မရောက်မှီ ညဦးမှစ၍ သူရောက်သော နံနက်အချိန် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို ငါ့အပေါ်၌ တင်၍ ငါ့နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူ သဖြင့်၊ ငါသည် စကားမပြောဘဲ နေရသော အချိန် လွန်၍ ဟောပြောရ၏။

၂၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၂၄ အချင်းလူသား၊ ပျက်စီးသော ဣသရေလပြည်၌ နေသေးသော သူတို့က၊ အာဗြဟံသည် လူတိုင်းဖြစ် သော်လည်း ဤပြည်ကို အမွေခံရ၏။ ငါတို့မူကား အများဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူပြီ ဟု ဆိုကြသော်၊

၂၅ သင်သည် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် အသွေးနှင့်တကွ အမဲသားကို စားလျက်၊ ရုပ်တုတို့ကို ဖူးမြော်လျက် လူအသက်ကိုလည်း သတ်လျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ကြမည်လော။

၂၆ ထားကို ခိုလှုံလျက်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုလျက်၊ အိမ်နီးချင်း မယားကို ပြစ်မှားလျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ကြမည်လော။

၂၇ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဝါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ပျက်စီး သော အရပ်၌နေသောသူတို့သည် ထားဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။ လွင်ပြင်၌ ရှိသောသူတို့ကို ငါသည် သားရဲ၌ အပ်၍ ကိုက်စားစေမည်။ ရဲတိုက် ဥမင်၌ ရှိသော သူတို့သည် ကာလနာနှင့် သေကြလိမ့်မည်။

၂၈ တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူ့ အစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေကုန်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရှောက်သွားရအောင် ဣသရေလ တောင်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၉ ပြည်သားတို့သည် ပြုမိသော စက်ဆုပ်ဘွယ် အမှုအလုံးစုံတို့ကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။

၃၀ ထိုမှတစ်ပါး၊ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်း တို့က၊ ငါတို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသည်ကို ကြားကြကုန် အံ့ဟု ထင်နား၊ အိမ် တံခါးနားမှာ သင့်ကို ရည်မှတ်၍ တယောက်ကို တယောက် ပြောတတ်ကြ၏။

၃၁ ငါ၏လူ ကဲ့သို့ သင့်ထံသို့ လာ၍၊ ငါ၏ လူကဲ့သို့ သင့်ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်၊ သင်၏ စကားကို ကြားသော် လည်း၊ နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။ အလွန် ချစ်ဘွယ် သော လက္ခဏာကို နှုတ်နှင့် ပြသော်လည်း စိတ်နှလုံး မူကား လောကီဥစ္စာကို စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။

၃၂ သင်၏ စကားသည်၊ ကောင်းမွန်စွာ တီး၍ သာယာသော အသံနှင့် ပြည့်စုံသော သူဆိုသော၊

နှစ်သက်ဘွယ်သော သီချင်းကဲ့သို့ သူတို့၌ ဖြစ်၍၊ သူ တို့သည် ကြားရသော်လည်း နားမထောင်တတ်ကြ။

၃၃ သို့ရာတွင်၊ အမှု ရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက် သောအခါ သူတို့တွင် ပရောဖက် ရှိဘူးသည်ကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝါဆိုသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး သိုးထိန်းတို့ တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြော လျက်၊ သိုးထိန်းတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသော ဣသရေလအမျိုး သိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကို မကျွေး မွေးရသလော။

၃ သင်တို့သည် သိုးနို့ကို စားကြ၏။ သိုးမွေးကို ဝတ်ကြ၏။ ဆူဖြိုးသော သိုးတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးပါတကား။

၄ အားနည်းသော သိုးကို မမစကြ၊ နာသောသိုးကို ဆေးမကုကြ၊ အရိုးကျိုးသော သိုးကို အဝတ်နှင့် မစည်းကြ၊ သူတပါး နှင်သော သိုးကို လိုက်၍ မဆောင်ခဲ့ကြ၊ ပျောက်သော သိုးကို မရှာကြ၊ အနိုင် အထက်ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြပြီ။

၅ ထိန်းသောသူ မရှိသောကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက် နေသောအခါ ခပ်သိမ်း သော တောသားရဲ စားစရာ ဖြစ်ကြ၏။

၆ ဝါ သိုးတို့သည် တောင်များ၊ မြင့်သောကုန်းများ အပေါ်မှာ လဲ၍ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား ပြန့်လွှတ်လျက်နေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက် မရှာကြ၊

၇ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းသိုးထိန်းတို့ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၈ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သိုးထိန်း မရှိ၊ အဘယ် သိုးထိန်းမျှ ဝါသိုးတို့ကို မရှာ၊ သိုးထိန်းတို့သည် ဝါသိုးတို့ကို မကျွေးမွေး၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသဖြင့်၊ ဝါသိုးတို့သည် လူယူစရာ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲ စားစရာ ဖြစ်သောကြောင့်၊

၉ အချင်း သိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၀ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သိုးထိန်းတို့ တဘက်၌ နေ၏။ ဝါသိုးများကို

သူတို့၌ ငါတောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကို နှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန် ကိုယ်ကို မကျွေးမွေးကြေ။ ငါ သိုးများကို သူတို့ ပစပ်မှ ငါနှုတ်၍ နောက်တဖန် မကိုက် မစားကြေ။

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် လိုက်၍၊ ငါ့သိုးတို့ကို ရှာမည်။

၁၂ ကွဲပြားလျက်ရှိသော မိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါ ကြိုးစား၍ ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း ငါ့သိုးတို့ကို ကြိုးစား၍ ရှာမည်။ မိုဗ်းအုံ၍ မိုက်သောနေ၌ သူတို့ ကွဲပြားသော အရပ်ရပ်တို့က ငါနှုတ်ဆောင်မည်။

၁၃ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့က ခေါ်ခို၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့ နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်၊ မြစ်တို့အနား အစရှိသော နေရာ အရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။

၁၄ ကောင်းသော ကျက်စားရာ အရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်သော ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်မှာ သူတို့ ခြံရံလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဣသရေလ တောင်တို့ ပေါ်မှာ ကောင်းသောခြံ၌ အိပ်၍၊ ကြွယ်ဝသော ကျက်စားရာ၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။

၁၅ ငါသည် ငါ့သိုးများကို ကျွေးမွေးမည်။ အိပ်ရာကိုလည်း ငါပေးမည်။

၁၆ ပျောက်သော သိုးများကို ငါရှာမည်။ သူတပါး နှင်သော သိုးကို လိုက်၍ ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုးသော သိုးကို အဝတ်နှင့် စည်းမည်။ အားနည်းသော သိုးကို မစမည်။ ဆူဖြိုး၍ အားရှိသော သိုးကိုကား၊ တရားအတိုင်း ကျွေးမွေး၍ ကွက်မျက်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့သိုးတို့၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သိုးအထီးနှင့် ဆိတ်ထီးတို့ကို၎င်း ငါပိုင်းခြားမည်။

၁၈ သင်တို့သည် ကောင်းသော ကျက်စားရာ အရပ်၌ စားသည်သာမက၊ ကျန်သော မြက်ပင်ကို နင်းသော အမှုသည် သာမညအမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ကြည်သော ရေကို သောက်သည် သာမက၊ ကျန်သောရေကို ခြေနှင့် နောက်စေသော အမှုသည် သာမည အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။

၁၉ သင်တို့နင်းသော မြက်ပင်ကို၎င်း၊ ခြေနှင့်နောက်သော ရေကို၎င်း ငါ့သိုးတို့သည် စားသောက်ကြမည်လော။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကြုံသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည် ကိုယ်တိုင် ပိုင်းခြားမည်။

၂၁ သင်တို့သည် အားနည်းသော သိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ နံပါးနှင့်၎င်း၊ ပခုံးနှင့်၎င်း တိုး၍ ချီနှင့် ခွေသောကြောင့်၊

၂၂ ငါသည် ငါ့သိုးတို့ကို ကယ်တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် လူယူရာ မဖြစ်ကြေ။ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်းခြားမည်။

၂၃ သိုးထိန်း တဦးကိုလည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည် ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို ကျွေးမွေး၍ သိုးထိန်း လုပ်ရလိမ့်မည်။

၂၄ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်သည်လည်း သူတို့၏မင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား ပြောပြီ။

၂၅ သူတို့နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ငါဖွဲ့၍၊ ဆိုးသော သားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ ပယ်ဖြတ်မည်။ သူတို့သည် လွင်ပြင်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ တော၌ အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်။

၂၆ သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ၏ တောင်တော် ပတ်လည်၌ ရှိသော အရပ်တို့ကို၎င်း ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ အချိန်တန်လျှင် မိုဗ်းကို ရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကြီး မိုဗ်းရေ ကျရလိမ့်မည်။

၂၇ တောသစ်ပင်သည် အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကို ပေးလိမ့်မည်။ ပြည်သားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ထမ်းသော ထမ်းပိုးကြီးကို ငါဖြတ်၍၊ အနိုင်အထက် စေခိုင်းသောသူတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၂၈ နောက်တဖန် တပါးအမျိုးသားတို့သည် မလုမယူကြေ။ ပြည်သားရဲတို့သည်လည်း ကိုက်၍ မစားကြေ။ အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ၊ လူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလိမ့်မည်။

၂၉ အသရေ ရှိသော ဥယျာဉ်ကိုလည်း သူတို့အဘို့ ငါ ပြုစုမည်။ နောက်တဖန် ပြည်၌ အစာအဟာရ ခေါင်းပါး၍၊ သူတို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်းကို မခံကြေ။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း မခံကြေ။

၃၀ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ငါ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တည်းဟူသော သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ငါ၏ ကျက်စားရာ အရပ်၌ ရှိသော ငါ့သိုးတို့၊ သင်တို့သည် လူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်သည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် စိရတောင် တဘက်၌ မျက်နှာ ထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၃ အို စိရတောင်၊ သင့် တဘက်၌ ငါနေသည်။ သင့်ကို ငါတိုက်၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။

၄ သင်၏ မြို့တို့ကို ငါဖျက်ဆီးသဖြင့် သင်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။

၅ သင်သည် အစဉ်ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့၌ အမှုရောက်သော ကာလ၊ အပြစ်ကြောင့် ခံရသော ကာလအဆုံး၌ သူတို့ အသက်ကို ထားနှင့် သတ်သောကြောင့်၊

၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ အသက် သတ်ခြင်းအမှုကို သင်၌ ငါပြု၍၊ ထိုအမှုသည် သင့်ကို လိုက်မည်။

၇ ထိုသို့ စိရတောင်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း သဖြင့် ထွက်သွားသောသူ၊ ပြန်လာသော သူတို့ကို ပယ် ဖြတ်မည်။

၈ သင်၏ တောင်တို့ကိုလည်း သင်၏သူရဲ အသေ ကောင်တို့နှင့် ငါပြည့်စေမည်။ သင့်နေရာကုန်း၊ ချိုင့်၊ မြစ်နား၌ ထားဖြင့် အသေခံရသော သူတို့သည် ရှိကြ လိမ့်မည်။

၉ သင့်ကို အစဉ်မပြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း သဖြင့်၊ သင်၏မြို့တို့၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၁၀ သင်က၊ ဤတိုင်းပြည် နှစ်ပြည်ကို ငါတို့သည် သိမ်း၍ ပိုင်မည်ဟု ထိုပြည်၌ ထာဝရဘုရား ရှိလျက်နှင့် ဆိုမိသောကြောင့်၊

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့၍ ဒေါသစိတ်၊ ငြုဖူသောစိတ် တိုက်တွန်းသည်နှင့် အညီ သင်၌ ငါပြုမည်။ သင့်ကို စီရင်သောအခါ သူတို့တွင် ငါထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၂ သင်က၊ ဣသရေလတောင်တို့သည် ပျက်စီး၍

ငါတို့ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုသော စကား အလုံးစုံတို့ကို ငါ ထာဝရဘုရား ကြားကြောင်း ကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုသို့ သင်သည် ငါ တဘက်၌ ဝါကြား၍ ပြောမိ သောစကား အလုံးစုံတို့ကို ငါကြားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံး ရှင်လန်းသောအခါ သင့်ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။

၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အမွေမြေ ပျက်စီးသည် ကို သင်သည် ဝမ်းမြောက်သောကြောင့်၊ ထိုအတူ သင်၌ ငါပြုမည်။ အို စိရတောင်၊ သင်နှင့် တကွ ဇန့်ပြည်သည် အကုန်အစင် ပျက်စီး၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ တဖန် အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ တောင်တို့ အား ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလ တောင်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နား ထောင်ကြလော့။

၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူက၊ အော့ဟော၊ ထာဝရ တောင်တို့သည် ငါတို့ လက်သို့ ရောက်ကြပြီဟု သင်တို့ တဘက်၌ ဆိုမိ သောကြောင့်၊

၃ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ကျန်ကြွင်း သော တပါးအမျိုးသားတို့ သိမ်းယူရာ ဖြစ်ရသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ ပတ်လည် ကိုက်စားသောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့သည် လူများ ပြောဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊

၄ အို ဣသရေလ တောင်တို့၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာ၊ သုတ်သင်သော လွင်ပြင်မှစ၍၊ ပတ်လည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား အကျန် အကြွင်းတို့သည် လုယူ ကဲ့ရဲ့၍၊ မြို့သားစွန့်သော မြို့တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ပြည်ကို လုယူစရာဘို့ ပစ် ထားခြင်းငှါ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်၊ အငြိုးထား သော စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်တိုင် လုယူစရာဘို့ စီရင်သော ဇန့်အမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော တပါး အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ ငါသည် ဒေါသမီးထွက်၍ ပြောထားပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလ ပြည်ကို ရည်မှတ်၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေ စီးရာ၊ ချိုင့်ရာတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် တပီး အမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ ငါသည် ဒေါသအမျက်ထွက်၍ ပြောပြီ။

၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ ပတ်လည်၌ နေသော တပီး အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရကြ လိမ့်မည်ဟု ငါကိုန်ဆိုပြီ။

၈ အို ဣသရေလ တောင်တို့၊ သင်တို့မူကား၊ အပင်ပေါက်၍ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ အသီးကို သီးကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ပြန်လာချိန်နီးပြီ။

၉ ငါသည် သင်တို့ ဘက်၌ နေ၍ သင်တို့ ရှိရာသို့ ပြန်လာသဖြင့် သင်တို့ အပေါ်မှာ လယ်လုပ်၍ မျိုးစေ့ ကြဲကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်တို့ အပေါ်မှာ လူများ တည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ငါ ပြန်ပွားစေ သဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့များ၌ နေ၍ ပျက်စီးသော အရပ်များကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ သင်တို့အပေါ်မှာ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါ များ ပြားစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပွားများ၍ သားမြေး အစဉ် အဆက် ရှိကြလိမ့်မည်။ နေရင်းအရပ်တို့၌ ငါနေရာချ၍ အရင် ပြုသကဲ့သို့ ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့ အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သွားလာမည် အကြောင်း ငါပြုမည်။ သူတို့သည် သင်တို့ကို သိမ်းယူ၍ အမွေခံရသဖြင့်၊ နောက်တဖန် သင်တို့ကြောင့် သား မဆုံးရှုံးကြ။

၁၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းပြည်၊ သင်သည် လူတို့ကို ကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့ကို လုယူ ပျက်ဆီးတတ်၏ဟု သူတပီး ဆိုသောကြောင့်၊

၁၄ နောက်တဖန် သင်သည် လူတို့ကို မကိုက်မစားရ။ ကိုယ့်အမျိုးသားတို့၌ လုယူပျက် ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ နောက်တဖန် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်သော စကားကို မကြားရ။ နောက်တဖန် ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌ လုယူ ပျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၇ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ပြည်၌ နေသောအခါ၊ အလိုအလျောက် ကျင့်ကြံ ပြုမူသော အားဖြင့် ထိုပြည်ကို ညစ်ညူးစေကြ၏။ သူတို့ အကျင့်ခလေ့သည် ဝှံ့ရှေ့မှာ ဥတုရောက်သော မိန်းမ၏ အညစ်အကြေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၈ ထိုပြည်၌ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်၊ ရုပ်တုတို့နှင့် ညစ်ညူးစေသော အပြစ်ကြောင့် ငါသည် ဒေါသအမျက်ကို သွန်းလောင်းပြီ။

၁၉ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ငါ ကွဲပြားပြန်လွှင့် စေပြီ။ သူတို့ ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း ငါစီရင်ပြီ။

၂၀ သို့ရာတွင် တကျွန်းတနိုင်ငံသို့ ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူ ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ် ပြည်မှ ထွက်သွားကြ၏ဟု သူတပီး ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါ၏ နာမမြတ်ကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊

၂၁ ဣသရေလ အမျိုးသား ရောက်ရာ တကျွန်း တနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှုတ်ချသော ငါ၏ နာမမြတ်ကို ငါနှမြော၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလအမျိုး သင်တို့ကို ထောက်၍ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့ ရောက်သမျှသော အရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှေ့မှာ ရှုတ်ချသော ငါ၏ နာမမြတ်ကိုသာ ထောက်၍ ပြု၏။

၂၃ တပီးအမျိုးသားတို့ အလယ်၌ သင်တို့ ရှုတ်ချ သော ငါ၏ မဟာ နာမတော်ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ သူတို့ မျက်မှောက်၌ သင်တို့ အားဖြင့် ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့က ငါခေါ်၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ နေရင်းပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်မည်။

၂၅ သင်တို့အပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသော ရေကို ဖျန်းသဖြင့် သင်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော အညစ်အကြေး မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တုတို့နှင့် ကင်းစင်စေမည်။

၂၆ စိတ်နှလုံး သစ်ကို ငါပေးမည်။ သဘောသစ်ကို သွင်းထားမည်။ သင်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှလုံး ကို နှုတ်၍ အသားနှလုံးကို ပေးမည်။

၂၇ ဝါ့ ဝိညာဉ်ကိုလည်း သင်တို့ အထဲသို့ သွင်းပေး

သဖြင့်၊ သင်တို့သည် ငါ၏ တရားလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ငါစီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၈ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည့်၍ သင်တို့သည် နေရ၍ ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။

၂၉ သင်တို့ကို အညစ်အကြေး ရှိသမျှတို့နှင့် ငါ ကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်း ဘေးကို ပယ်ရှားခြင်း၊ ဆန်စပါးကို မှာလိုက်၍ များပြားစေမည်။

၃၀ သင်တို့သည် မွတ်သိပ်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်စေမည်အကြောင်း၊ သစ်ပင်အသီးနှင့် မြေအသီးအနှံကို ငါ များပြားစေမည်။

၃၁ ထိုအခါ သင်တို့သည် ကိုယ်ကျင့်ဘူးသော အကျင့်ဆိုးနှင့် မကောင်းသော အမှုတို့ကို အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်အပြစ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။

၃၂ သင်တို့ကို ထောက်၍ ဤအမှုကို ငါပြုသည် မဟုတ်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ ကိုယ် ပြုမိသော အမှုကြောင့် ရှက်ကြောက်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေကြလော့ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ ဒုစရိုက်အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို ငါရှင်းလင်းသော အခါ မြို့များ၌ လူနေစေ၍ ပျက်စီးသော အရပ်တို့သည် ပြုပြင်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၃၄ ရောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့၏ မျက်မှောက်၌ စွန့်ပစ်ဘူးသော မြေတွင် တဖန် လယ်လုပ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅ ထိုအခါ သူတပါးတို့က၊ အရင် စွန့်ပစ်သော ဤမြေသည် ဒေသဉာဏ် ကဲ့သို့ ဖြစ်လေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ပျက်စီးသောမြို့တို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့၍ မြို့သားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပြီဟု ပြောကြလိမ့်မည်။

၃၆ ထိုအခါ ပျက်စီးသော အရပ်တို့ကို ငါထာဝရဘုရား ပြုပြင်ကြောင်းကိုင်း၊ စွန့်ပစ်သော မြေတွင် လယ်လုပ်ကြောင်းကိုင်း၊ သင်တို့ ပတ်လည်၌နေရစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် မိန့်မြှောက်သည်အတိုင်း ပြုမည်။

၃၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုး အဘို့ ဤအမှုကို ငါ ပြုရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကို တောင်းပန်ကြမည်။ သိုးများပြား သကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသားချင်းတို့ကို များပြားစေမည်။

၃၈ ပျက်စီးသော မြို့တို့သည် သန့်ရှင်းသော သိုးစုတည်းဟူသော၊ ဓမ္မဗွဲ ခံချိန်တွင် ယေရုရှလင် သိုးစုကဲ့သို့သော လူစုတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ ရှိ၍ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ငါ့ကို ပြင်သို့ ဆောင်သွားလျက်၊ အရိုးတို့နှင့် ပြည့်သောချိုင့်အလယ်၌ ထားပြီးလျှင်၊

၂ ထိုအရိုးတို့ ပတ်လည်၌ ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုချိုင့် မျက်နှာပြင်၌ များစွာသော အရိုးတို့သည် ရှိ၍ အလွန် သွေ့ခြောက်ကြ၏။

၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အချင်း လူသားဤ အရိုးတို့သည် အသက် ရှင်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ငါက အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သိတော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤအရိုးတို့ အပေါ်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်မှာ၊ အို သွေ့ခြောက်သော အရိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၅ ဤသွေ့ခြောက်သော အရိုးတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အထံသို့ အသက်ကိုသွင်း၍ သင်တို့သည် အသက် ရှင်ကြမည်။

၆ သင်တို့အပေါ်မှာ အကြောတို့ကို ငါတင်၍ အသားကို တက်စေမည်။ အရေနှင့် ဖုံးလွှမ်း၍၊ အသက်ကို သွင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု။

၇ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက်ပြု၏။ ပရောဖက်ပြုစဉ်တွင် အသံမြည်၏။ လှုပ်ရှားခြင်းလည်းရှိ၏။ အရိုးတို့သည် တခုအနီးသို့တခု ချဉ်းကြ၏။

၈ ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင် အကြောတို့သည် ပေါ်လာ၍ အသားလည်း တက်၏။ အရေလည်း ဖုံးလွှမ်း၏။ သို့ရာတွင် အသက် မရှိသေး။

၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အချင်း လူသား။ လေအား ပရောဖက်ပြုလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို လေအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုလေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာ၍၊ ဤအသေကောင်တို့သည် အသက် ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့ အပေါ်မှာ မှုတ်လော့ဟု။

၁၀ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက် ပြု၍၊ လေသည် သူတို့အထဲသို့ ဝင်သဖြင့် သူတို့သည် အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များသော ဗိုလ်ခြေဖြစ်လျက် မတ်တပ်နေကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အချင်း လူသား၊ ဤ အရိုးတို့သည် ဣသရေလအမျိုး အပေါင်းဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ အရိုးများသည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ မြော်လင့်စရာ မရှိ။ ငါတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟု သူတို့ ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ပရောဖက် ပြုလျှင် အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အချင်း ငါ၏ လူတို့ သင်တို့ သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါ ဖွင့်၍ သင့်တို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင် ဣသရေလ ပြည်သို့ ပို့ ဆောင်မည်။

၁၃ အချင်း ငါ၏လူတို့၊ သင်တို့ သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင်တို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊

၁၄ အသက် ရှင်စေခြင်းငှါ ငါသည် ကိုယ်အသက် ကိုသွင်းပေး၍၊ သင်တို့ကို နေရင်းပြည်၌ နေရာချသော အခါ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား ပြောသည် အတိုင်း ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၆ အချင်း လူသား၊ တုတ်တချောင်းကို ယူ၍၊ ယုဒ အမျိုးနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော် ဣသရေလအမျိုး သားအဘို့ဟု ရေးမှတ်လော့။ တဖန် တုတ်တချောင်း ကို ယူ၍၊ ယောသပ် အမျိုးနှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော် ဣသရေလ အမျိုးသားများ အဘို့၊ ဖေရိမ်တုတ် ပေတည်းဟု ရေးမှတ်လော့။

၁၇ ထိုတုတ် နှစ်ချောင်းကို တချောင်းတည်း ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ပူးထား၍၊ ထိုတချောင်းတည်းသော တုတ်ကို လက်စွဲလော့။

၁၈ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့က ထိုသို့ ပြုသော်၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့အား မပြောသင့် သလောဟု မေးလျှင်၊

၁၉ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့ အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဖေရိမ်ကိုင်သော ယောသပ်၏ တုတ်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော် ဣသရေလအမျိုး အနှွယ်တို့ကို၊ ငါယူ၍ ယုဒ တုတ်နှင့်အတူ ပူးထား ပြီးလျှင် တချောင်းတည်း ဖြစ်သော တုတ်ကို ငါ လက်စွဲမည်ဟု ဆင့်ဆိုလျက်၊

၂၀ သင် ရေးမှတ်သော ထိုတုတ်ကို သူတို့ မျက် မှောက်၌ လက်စွဲလျက် နေလော့။

၂၁ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုလည်း ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရောက် သော တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့ကို ငါခေါ်ခွဲ၍၊ စုဝေးစေပြီးလျှင် သူတို့ကို နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။

၂၂ ထိုပြည်တွင် ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်၌ လူတမျိုးတည်း ဖြစ်စေ၍၊ ရှင်ဘုရင် တပါးတည်းသာ လျှင် ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို စိုးစံရလိမ့်မည်။ နောင်တဖန် သူတို့သည် လူနှစ်မျိုး မဖြစ်ရ။ နှစ်တိုင်း နှစ်ပြည် ကွဲပြားလျက် မရှိရ။

၂၃ နောက်တဖန် သူတို့ ရုပ်တုများ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ တွယ်သော အမှုများ၊ လွန်ကျူးခြင်း အမှုများနှင့် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေကြ။ သူတို့ ပြစ်မှားလေရာရာ အရပ်တို့မှ ငါကယ်နှုတ်၍ သန့်ရှင်းစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။

၂၄ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒသည် သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်း တဦးတည်းရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရားလမ်းသို့လိုက်၍ စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၅ ငါ၏ကျွန် ယာကုပ်အား ငါပေး၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ နေဘူးသောပြည်၌ သူတို့နှင့် သားမြေး အစဉ်အဆက်တို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒသည်လည်း သူတို့ကို အစဉ်အမြဲ စိုးစံလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ သူတို့နှင့် မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်ကို ငါဖွဲ့၍၊ ထိုပဋိညာဉ်သည် နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ်ဖြစ်လိမ့် မည်။ သူတို့ကို နေရာချ၍ များပြားစေမည်။ ငါ၏ သန့် ရှင်းရာဌာနကို သူတို့ အလယ်၌ အစဉ်အမြဲထားမည်။

၂၇ ငါ၏ ဗိမာန်တော်သည်လည်း သူတို့၌ ရှိ၍၊ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ သူတို့သည် လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၈ ထိုသို့ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနသည် သူတို့ အလယ်၌ အစဉ်အမြဲ တည်သောအခါ၊ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးကို သန့်ရှင်းစေသည် ဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၂ အချင်းလူသား၊ ရောဂါပြည်၊ မေ့ရက်ပြည်၊ တုဗလ ပြည်ကို အစိုးရသော မာဂေါဂပြည်သား ဂေါဂမင်း တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့် ဆိုရမည်မှာ ရောဂါ၊ မေ့ရက်၊ တုဗလ ပြည်တို့ကို အစိုးရသော အို ဂေါဂမင်း၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။

၄ သင့်ကို ငါပြန်လာစေမည်။ သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ် နှင့် ချိတ်ပြီးလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ ထူးဆန်းသော လက်နက်စုံ အမျိုးမျိုးကို ဆောင်သောသူ၊ ခိုင်းလွှားပါ၍ ထားကို လက်စွဲသောလူ အလုံးအရင်းများနှင့် မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်။

၅ အသီးအသီး ခိုင်းလွှားကိုင်၍ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းသော ပေရသိပြည်သား၊ ကုရပြည်သား၊ ဖုတ ပြည်သား၊

၆ ဂေါမာနှင့် သူ၏ တပ်များ၊ မြောက်ပြည်သား တောဂါမအမျိုးနှင့် သူ၏တပ်များ အလုံးအရင်း အပေါင်း တို့သည် သင်နှင့်အတူ လိုက်လာကြလိမ့်မည်။

၇ သင်သည် မိမိ၌ စုဝေးသောလူ အလုံးအရင်းများ နှင့်တကွ ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်လော့၊ ပြင်ဆင်လျက် နေလော့။ သူတို့ကို စောင့်လျက်နေလော့။

၈ ကြာမြင့်စွာ ကာလလွန်ပြီးမှ သင်သည် အုပ်ချုပ် ရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ထားဘေးနှင့် လွတ်၍ လူအမျိုးမျိုး ထဲက နှုတ်သောပြည်သား၊ ကြာမြင့်စွာ ဆိတ်ညံ့လျက်နေသော ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်သို့ တဖန် ဆောင်ခဲ့သော ပြည်သားတို့ ရှိရာသို့ နောင်ကာလ၌ သင်သည် စစ်ချီ၍ လာလိမ့်မည်။ ထို ပြည်သားတို့သည် လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်ဆောင် သော သူဖြစ်၍၊ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ်လျက် ရှိနေသော အခါ။

၉ သင်သည် မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်း ကဲ့သို့ တက်လာ ၍၊ သင်၌ ပါသမျှသော တပ်သား အလုံးအရင်းနှင့် တကွ၊ ထိုပြည်ကို မိုဗ်းအံ့ သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၀ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအခါ သင်သည် အရာရာတို့ကို အောက်မေ့၍ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်လျက်၊

၁၁ ရွာဇနပုဒ်များသောပြည်၊ မြို့ရိုး မရှိ၊ တံခါးကျင့် နှင့် တံခါး မရှိ၊ စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းအလျှင်း မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သော ပြည်သားတို့ ရှိရာသို့ ငါချီသွား၍၊

၁၂ သူတို့ ဥစ္စာကို လုယက် သိမ်းယူမည်။ အရင် ဆိတ်ညံ့၍ ယခု လူနေသော အရပ်တို့ကို၎င်း၊ လူ အမျိုးမျိုး ထဲက စုဝေးသဖြင့် တိရစ္ဆာန်များနှင့်

ဥစ္စာများကို ရတတ်၍၊ ပြည်အလယ်၌ နေသော သူတို့ကို၎င်း တိုက်မည်ဟု ကြံစည်လိမ့်မည်။

၁၃ ရှေ့တ ပြည်သား၊ ဒေဒန် ပြည်သား၊ တာရှ ကုန်သည်များ၊ ခြင်္သေ့ယျို အပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော် သည် သူ့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ လာသလော။ သူ့ဥစ္စာ ကို ဝေငှ၍ ရွှေငွေကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကို ၎င်း၊ သိမ်းသွားလျက်၊ များစွာလုယက် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပေါင်းအသင်းကို စုဝေးစေပြီလောဟု မေးမြန်းကြ လိမ့်မည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဂေါဂအား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောအခါ သင်သည် သိ၍၊

၁၅ မြင်းစီးသောသူ အလုံးအရင်းအပေါင်း၊ အားကြီး သော စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မြောက်မျက်နှာမှ ချီလာမည်။

၁၆ ပြည်ကို မိုဗ်းအံ့သကဲ့သို့ ငါ၏ လူဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တက်၍ တိုက်လာမည်။ နောင် ကာလတွင် ငါ၏ပြည် တဘက်၌ သင့်ကို ငါဆောင်ခဲ့ မည်မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား၊ အို ဂေါဂ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ မျက်မှောက်၌ သင့်အားဖြင့် ငါသည် ခိုးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့သည် ငါ့ကို သိကြမည်အကြောင်းတည်း။

၁၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် စစ်ချီစေမည်ဟု လွန်လေပြီးသော ရှေးကာလ၌ ပရောဖက်ပြုသော ငါ၏ကျွန် ဣသရေလ ပရောဖက် တို့အား ငါသည် ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ သင့်ကို ရည်မှတ်သည် မဟုတ်လော။

၁၈ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလတွင် ဂေါဂသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာ သော ကာလအခါ၊ ငါသည် ဒေါသ အရှိန်ထ၍ အမျက်ထွက်လိမ့်မည်။

၁၉ အကယ်စင်စစ် ထိုအခါ ဣသရေလပြည်၌ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါ၏ဒေါသ မီးလောင်လျက် ငါပြောပြီ။

၂၀ ပင်လယ် ငါး၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်၊ တော တိရစ္ဆာန်နှင့် မြေ၌ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၊ မြေ ပေါ်မှာရှိသောလူ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်။ တောင်တို့သည် ပြိုလျက် အစောက် မြင့်သော အရပ်တို့သည် လဲလျက် အလုံးစုံသော အုတ်ရိုးပြုတ်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၂၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငှဲတောင်များ အရပ်ရပ်တို့တွင် သူတဘက်၌ ထားကို ငါမှာလိုက်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက် ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည် ကာလနာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေး အားဖြင့် သူ့ကို ဒဏ်ပေးမည်။ သူနှင့် သူ့ဥပသော တပ်များ၊ အလုံးအရင်းများ အပေါ်မှာ လွှမ်းမော မိုဗ်းရေ ကြီးသောမိုဗ်းသီး၊ ကန့်နှင့် ရောသော မီးမိုဗ်းကို ရွာစေမည်။

၂၃ ထိုသို့ ငါသည် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ရိုသေဘွယ် သော ဂုဏ်လက္ခဏာကို ပြုလျက်၊ များစွာသော လူမျိုးတို့ ရှေ့မှာ ထင်ရှားသောအခါ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉

၁ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဂေါဂ တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလပြည်တို့ကို အစိုးရသော အို ဂေါဂမင်း၊ ငါသည် သင့်တဘက်၌ နေ၏။

၂ သင့်ကို ငါလှည့်၍ သွေးဆောင်မည်။ မြောက် မျက်နှာမှ ချီလာ၍ ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။

၃ ထိုအခါ သင့်လက်ဝဲ လက်မှ လေးကို၎င်း၊ လက်ယာလက်မှ မြားတို့ကို၎င်း၊ ငါရိုက်၍ ကျစေမည်။

၄ သင်နှင့် သင်၌ ပါသော တပ်သား အပေါင်းတို့ သည် ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်မှာ လဲ၍ သေ ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို အမျိုးမျိုးသော ငှက်ရဲ၊ သားရဲတို့ ကိုက်စားစရာတို့ ငါအပ်မည်။

၅ သင်သည် လွင်ပြင်၌ လဲ၍ သေလိမ့်မည်။ ငါ ပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ မာဂေါဂ ပြည်နှင့် ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောသူတို့အပေါ်သို့ မီးကို ငါလွှတ်လိုက်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုသို့ ငါ၏ နာမမြတ်ကို ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ထင်ရှားစေမည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် ငါ၏နာမမြတ်ကို မရှုတ်ချကြ။ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို တပါးအမျိုးသားတို့ သိကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်

ကား၊ အမှုရောက်လေပြီ၊ ပြည့်စုံလေပြီ။ ယခု နေ့ ရက်သည် ငါ မိန့်မြှောက်နှင့်ပြီးသော နေ့ရက် ဖြစ်၏။

၉ ဣသရေလ မြို့တို့၌ နေသော သူတို့သည်၊ ထွက်သွား၍ စစ်တိုက်လက်နက် ခိုင်း၊ လွှား၊ လေး၊ မြား၊ တုတ်၊ လှံများကို ခုနစ်နှစ် ပတ်လုံး မီးရှို့ကြ လိမ့်မည်။

၁၀ ထိုကာလတွင် ဥယျာဉ်၌ ထင်းမခွေ၊ တော၌ မခုတ်မလှဲ၊ စစ်တိုက် လက်နက်တို့နှင့် မီးမွှေးကြလိမ့် မည်။ ဖျက်ဆီးသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ လူယူသောသူတို့၏ ဥစ္စာကိုလည်း လူယူကြလိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုကာလတွင် ဣသရေလပြည်၊ အိုင် အရှေ့ ခရီးသွားရာ ချိုင့်၌ ထင်ရှားသော သင်္ချိုင်းကို ဂေါဂအား ငါပေးမည်။ ခရီးသွားသော သူတို့သည် နှာခေါင်းကို ပိတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ ဂေါဂနှင့် သူ၏လူ အလုံး အရင်းရှိသူမျှကို မြေ၌မြှုပ်၍၊ ထိုချိုင့်သည် ဟာမုန် ဂေါဂချိုင့် အမည်ဖြင့် တွင်လိမ့်မည်။

၁၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခုနစ်နှစ် ပတ်လုံးမြေ၌ မြှုပ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၃ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဝိုင်း၍ မြေ၌ မြှုပ် သဖြင့်၊ ငါ၏ ဘုန်းပွင့်သော ထိုနေ့ရက်၌၊ သူတို့သည် လည်း ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍ အခြားသော ခရီးသည် တို့နှင့်ဝိုင်းလျက်၊ မြေပေါ်၌ ကြွင်းသေးသော အသေ ကောင်တို့ကို မြှုပ်၍ ထိုပြည်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အစဉ် အမှုစောင့်သော သူတို့ကို ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ခုနစ်လ မက ရှာဖွေကြစဉ်တွင်၊

၁၅ လှည့်လည်၍ ခရီးသွားသော သူတို့သည် အသေကောင်၏ အရိုးကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မြေ၌ မြှုပ်သော သူတို့သည် ဟာမုန် ဂေါဂချိုင့်၌ မမြှုပ်မှီ တိုင်အောင် အရိုး၏ အနားမှာ မှတ်တိုင်ကို စိုက်ရ ကြမည်။

၁၆ ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့သည်လည်း ဟာမုန်မြို့ ဟူ၍ တွင်သဖြင့်၊ ထိုသို့ ပြည်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ ကြလိမ့်မည်။

၁၇ အချင်း လူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ငှက်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် မြေတိရစ္ဆာန် ခပ်သိမ်း တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး၍ လာကြလော့။

ဣသရေလ တောင်တို့ အပေါ်၌ သင်တို့ အဘို့ ငါ စီရင်သော ယဇ်ပွဲကြီးသို့ အရပ်ရပ်တို့က စည်ဝေး၍၊ အသားအသွေးကို သောက်စားခြင်းငှါ လာကြလော့။

၁၈ သင်တို့သည် အားကြီးသော သူတို့၏ အသား၊ လောကီမင်းတို့၏ အသွေး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဆူအောင် ကျွေးသော သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီး၊ နွားလား၊ ဥဿဘာတို့၏ အသား အသွေးကို သောက်စား ရကြလိမ့်မည်။

၁၉ သင်တို့ အဘို့ ဝါစီရင်သော ယဇ်ပွဲ၌ ဆီဥကို ဝစွာ စားရကြလိမ့်မည်။ အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်တိုင်အောင် သောက်ရကြလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုသို့ စားပွဲ၌ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ခွန်အားကြီး သောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဝစွာ စားရ ကြလိမ့်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ငါ့ ဘုန်းကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါထင်ရှားစေ၍၊ ဝါစီရင်သော တရားမှုနှင့် သူတို့၌ ငါ တင်သော လက်ကို တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုနေ့မှ စ၍ သိရကြလိမ့်မည်။

၂၃ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မိမိအမျိုးတို့ အပြစ်ကြောင့် သိမ်းသွားခြင်း ခံရကြောင်းကို တပါး အမျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ ငါသည်မျက်နှာ လွှဲ၍ ရန်သူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေရကြပြီ။

၂၄ သူတို့ ညစ်ညူးသော အမှု၊ လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ အတိုင်း ငါသည် ပြု၍ မျက်နှာကို လှူပြီ။

၂၅ ဤအမှုတွင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယာကုပ် အမျိုးကို ငါတဖန် ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ကယ်မ သနားသဖြင့်၊ ငါ၏ နာမမြတ် အဘို့အလိုငှါ စိတ်အားကြီးမည်။

၂၆ သူတို့ကိုလူ အမျိုးမျိုး ထဲက ငါခေါ်ခဲ့၍၊

၂၇ ရန်သူ နေရာပြည်တို့မှ စုဝေးစေလျက်၊ သူတို့ အားဖြင့် များစွာသော လူမျိုးတို့ ရှေ့မှာ ငါသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်စေသောသူ မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြစဉ်တွင် ခံရဘူးသော အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ငါ့အား ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များကို အောက်မေ့ရကြလိမ့်မည်။

၂၈ ငါသည် သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏ သိမ်း

သွားခြင်းကို ခံစေသောကြောင့်၎င်း၊ နောက်တဖန် နေရင်းပြည်၌ စုဝေးစေ၍ နေရာချသောကြောင့်၎င်း၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

၂၉ ငါသည် ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသောအခါ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ နောက်တဖန် ငါမစွန့်ပစ်၊ ငါ့မျက်နှာ ကိုလည်း မလွှဲဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ ငါတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရာ သက္ကရာဇ် နှစ်ဆယ်ငါးခု၊ ပဌမလ ဆယ်ရက်နေ့၊ မြို့တော်ကို လုပ်ကြံ၍ တဆယ်လေးနှစ် စေ့သော နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာရှိ၍၊ ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။

၂ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံအားဖြင့်၊ ငါ့ကို ဣသရေလပြည်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အလွန် မြင့်သော တောင်ပေါ်မှာ တင်ထားတော်မူ၏။ ထိုတောင် အနားမှာ တောင်ဘက်၌ မြို့ပုံသဏ္ဍာန် ရှိ၏။

၃ ထိုအရပ်သို့ ငါ့ကို ဆောင်သွားတော်မူသောအခါ၊ ကြေးဝါ ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်ရှိသောလူ တဦးသည် တိုင်းစရာ ကျူလုံးနှင့် ချည်ကြိုးကို ကိုင်လျက် မြို့တံခါးဝ မှာ ရပ်နေ၏။

၄ ထိုသူက အချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ ကြည့်ရှုလော့။ စေ့စေ့နားထောင်လော့။ ငါပြုလုပ်သမျှတို့ကို နှလုံးသွင်း လော့။ သင့်အား ငါ့ပြုအံ့သောငှါ သင့်ကိုဤ အရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ မြင်သမျှတို့ကိုလည်း ဣသရေလ အမျိုးအား ပြုရမည်ဟု ဆို၏။

၅ အိမ်တော်ပြင် ပတ်လည်၌ တန်တိုင်းရှိ၏။ ထို သူသည် သံတောင်အားဖြင့် အရှည် ခြောက်တောင် ရှိသော ကျူလုံးကို ကိုင်လျက်၊ ထိုတန်တိုင်းကို တိုင်း၍ အထု ကျူတပြန်၊ အမြင့်လည်း ကျူတပြန် ရှိ၏။

၆ ထိုနောက်၊ အရှေ့တံခါး သို့သွား၍ လှေကားကို တက်ပြီးမှ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးခုံကို တိုင်း၍ အနံ ကျူတပြန်စီ ရှိ၏။

၇ အခန်းငယ်တို့သည် တခန်းနှင့် တခန်း ငါးတောင် ကွာလျက် အလျားကျူ တပြန်၊ အနံလည်း ကျူတပြန်စီ ရှိကြ၏။

၈ အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံကျူတပြန် ရှိ၏။

၉ တံခါးပုတ်ကိုလည်း တိုင်း၍ အလျား ရှစ်တောင် ရှိ၏။ ပုတ်တိုင် အမြင့် နှစ်တောင်စီရှိ၏။ တံခါးပုတ်သည် တံခါး အတွင်းဘက်၌ ရှိသတည်း။

၁၀ အရှေ့တံခါး တဘက် တချက်၌ အခန်းငယ် သုံးခန်းစီရှိ၍၊ အလျားအနံ တညီတည်း၊ တဘက် တချက်၌ တိုင်အမြင့်လည်း တညီတည်း ရှိကြ၏။

၁၁ တံခါးဝကိုလည်း တိုင်း၍ အနံ ဆယ်တောင်၊ အမြင့် တဆယ်သုံးတောင် ရှိ၏။

၁၂ အခန်းငယ်တို့ ရှေ့မှာ တဘက် တချက်၌ ကြမ်းပြင် အနံ တတောင်ရှိ၏။ တဘက် တချက်၌ ရှိသော အခန်းငယ်တို့သည် အလျားအနံ ခြောက် တောင်စီရှိ၏။

၁၃ ထိုနောက် အခန်းငယ် အမိုးစွန်းတခုမှ သည်တခု တိုင်အောင် တိုင်း၍ အကျယ် နှစ်ဆယ်ငါး တောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြ၏။

၁၄ တံခါးပတ်လည် တန်တိုင်းအတွင်း၊ ထောင့်တိုင် အထိ၊ အတောင် ခြောက်ဆယ်ကျယ်အောင် တိုင်များ ကို ထားလေ၏။

၁၅ ပြင်တံခါးဝမှ သည်အတွင်း တံခါးမုတ်ဝတိုင် အောင် အတောင် ငါးဆယ်ရှိ၏။

၁၆ အခန်းများ၊ တံခါးအတွင်း ပတ်လည်တိုင်များ၊ တံခါးမုတ်များ အတွင်းဘက်၌ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက် များရှိ၏။ တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။

၁၇ ထိုနောက်၊ ငါ့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ သွင်း၍ အခန်းများကို ငါမြင်၏။ ကျောက်ခင်းလည်း ရှိ၏။ ကျောက်ခင်း အပေါ်မှာ အခန်း သုံးဆယ်ရှိ၏။

၁၈ တံခါးများ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါးအနားမှာ ရှိသော ကျောက်ခင်းသည် အောက်ကျောက်ခင်း ဖြစ်၏။

၁၉ ထိုနောက်၊ အောက်တံခါးဦးမှ သည်အတွင်း တန်တိုင်းပြင်ဘက်ဦး တိုင်အောင် တိုင်း၍ အရှေ့ မျက်နှာ၌ အတောင် တရာကွာ၏။

၂၀ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ ခေါ်သွား၍၊ ပြင် တန်တိုင်း မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တံခါး၊ အမြင့်နှင့်အနံကို တိုင်းလေ၏။

၂၁ အခန်းတို့သည် တဘက်တချက်၌ သုံးခန်းစီရှိ၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်တံခါးကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါး တောင်ရှိ၏။

၂၂ ပြတင်းပေါက်၊ မုတ်၊ စွန်ပလွံပင်များတို့သည် အရှေ့ တံခါးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ လှေကား ခုနစ်ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့ တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည် လှေကားနှင့် တ တန်းတည်း ရှိကြ၏။

၂၃ အရှေ့ဘက်၌ ရှိသကဲ့သို့ မြောက်တံခါး မျက်

နှာချင်းဆိုင် အတွင်း တန်တိုင်း တံခါးဝ ရှိ၏။ တံခါးဝ တခုနှင့်တခု အတောင် တရာကွာ၏။

၂၄ ထိုနောက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ ခေါ်သွား၍ တောင် တံခါးကို ငါမြင်၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များကို တိုင်း၍ အရင် ပမာဏနှင့် တညီတည်း ရှိကြ၏။

၂၅ အရင် ပြတင်းပေါက် ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်များ၊ မုတ်များ ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။

၂၆ လှေကား ခုနစ်ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့ တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည် လှေကားနှင့် တတန်းတည်း ရှိကြ၏။ တဘက်တချက် တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။

၂၇ တောင်မျက်နှာ၌ အတွင်းတန်တိုင်း တံခါးဝရှိ၏။ ထိုမျက်နှာ၌ တံခါးဝတခုမှ သည်တခုတိုင်အောင် တိုင်း၍ အတောင် တရာကွာ၏။

၂၈ တဖန် အတွင်းတန်တိုင်း ထဲသို့ တောင်တံခါးဖြင့် သွင်း၍၊ အရင် ပမာဏနှင့်အညီ ထိုတံခါးကို တိုင်း လေသည်။

၂၉ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင် ပမာဏနှင့် တညီတည်း ရှိကြသည်။ တံခါးဝ ပတ်လည် ၌၎င်း၊ မုတ်များ၌၎င်း၊ ပြတင်းပေါက် ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင် ရှိ၏။

၃၀ ပတ်လည်၌ရှိသော မုတ်တို့သည်လည်း အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်ငါးတောင်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင် ရှိ၏။

၃၁ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍ တိုင်များ အပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင် ပုံထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၃၂ အရှေ့ဘက်၌လည်း အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ သွင်း၍၊ ထိုတံခါးကို အရင် ပမာဏနှင့်အညီ တိုင်း လေ၏။

၃၃ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့် တညီတည်း ရှိကြ၏။ တံခါးဝ ပတ်လည်၌၎င်း၊ မုတ်များ၌၎င်း ပြတင်းပေါက် ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင် ရှိ၏။

၃၄ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်တိုင်များ အပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၃၅ တဖန် မြောက်တံခါးသို့ ခေါ်သွား၍ အရင် ပမာဏနှင့်အညီ တိုင်းလေ၏။

၃၆ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များ၊ ပတ်လည်၌

ပြတင်းပေါက်များတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ အလျားအတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင် ရှိ၏။

၃၇ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍ တဘက်တချက် တိုင်များ အပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၃၈ မီးရှို့သော ယဇ်ကောင်ကို ရေနှင့် ဆေးကြော စရာအခန်းများ အခန်း ဝင်ဝများတို့သည် ထိုတံခါး မုတ်၌ ရှိကြ၏။

၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာတို့၊ တံခါးမုတ် အတွင်း တဘက်တချက်၌ စားပွဲ နှစ်ခုရှိကြ၏။

၄၀ မြောက် တံခါးဝသို့ တက်ရာ တံခါးမုတ်၊ ပြင် အနား တဘက်တချက်၌လည်း စားပွဲနှစ်ခုစီ ရှိသည် ဖြစ်၍။

၄၁ တံခါးဝ တဘက်တချက်၌ ယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာ စားပွဲ လေးခုစီ၊ ပေါင်း ရှစ်ခု ရှိကြ၏။

၄၂ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ စားပွဲ လေးခုတို့သည် ဆစ်သော ကျောက်ဖြင့် ပြီး၍၊ အလျား တတောင်တထွာ၊ အနံ တတောင်တထွာ၊ အမြင့် တတောင်ရှိ၏။ ထိုစားပွဲ ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာ တန်ဆာ များကို တင်ထားကြ၏။

၄၃ စားပွဲ အပေါ်ပတ်လည်၌ အကျယ် လက်တဝါး ရှိသော အနားပတ်တပ်လျက် ရှိ၍၊ ပူဇော်စရာ ယဇ်သားကို တင်ထားကြ၏။

၄၄ အတွင်း တံခါးပြင်မှာ အတွင်း တန်တိုင်း၌ အခန်း နှစ်ခုကို ဝါမြင်၏။ တခန်းကား၊ မြောက်တံခါး အနားမှာ ရှိ၍ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု၏။ တခန်းကား၊ တောင် တံခါးအနားမှာရှိ၍ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာ ပြု၏။

၄၅ တောင် ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော ဤအခန်း ကား၊ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာတို့၊

၄၆ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော ဤအခန်း ကား၊ ယဇ်ပလ္လင်အမှုကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာတို့ ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ကား၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့တွင် ရွေးကောက်သော ဇာဒုတ်သား ပေတည်းဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၄၇ ထိုအခါ တန်တိုင်းကို တိုင်း၍ အလျား အတောင် တရာ၊ အနံအတောင် တရာ စတုရန်း ရှိ၏။ ယဇ် ပလ္လင်သည် အိမ်တော် ရှေ့မှာ တည်၏။

၄၈ အိမ်တော်ဦးသို့ ခေါ်၍ တံခါးဝ နှစ်ဘက်ကို တိုင်းလျှင်၊ အကျယ် ငါးတောင်စီ ရှိ၏။ တံခါးရွက် နှစ်ဘက်၊ အနံ သုံးတောင်စီ ရှိ၏။

၄၉ အိမ်တော်ဦး အလျားကား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံကား တဆယ်တတောင် ရှိ၏။ လှေကား ဆယ် ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။ အိမ်တော်ဦး အနား၊ တဘက် တချက်၌ တိုင်တလုံးစီ တည်လျက်ရှိ၏။

၄၁

၁ ထိုနောက်မှ ဗိမာန်တော်သို့ ခေါ်၍ တံခါးတိုင် တို့ကို တိုင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်၌ တံခါးတိုင်ထုသည် ဗိမာန်တော်ထုနှင့်အမျှ ခြောက်တောင် ရှိ၏။

၂ ဗိမာန်တော် တံခါးဝ အကျယ်ကား ဆယ်တောင် ရှိ၏။ တံခါးဝ တဘက်နှင့် တဘက်လည်း ငါးတောင် စီကျယ်၏။ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်း၍၊ အလျားကား အတောင် လေးဆယ်၊ အနံကား အတောင်နှစ်ဆယ် ရှိ၏။

၃ ထိုနောက်၊ အထဲသို့ ဝင်၍ အရာရာတို့ကို တိုင်းလျှင်၊ တံခါးတိုင် နှစ်တောင်၊ တံခါးဝ ခြောက် တောင်၊ တံခါးဝ တဘက်တချက် ခုနှစ်တောင်စီ ရှိ၏။

၄ ထိုအခန်းသည် ဗိမာန်တော် အနံနှင့် တညီတည်း ဖြစ်လျက်၊ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံလည်း အတောင် နှစ်ဆယ် ရှိသည်ကိုတိုင်း၍၊ ဤအခန်းကား အလွန် သန့်ရှင်းရာဌာန ဖြစ်သည်ဟု ငါ့အား ပြော ဆို၏။

၅ ထိုနောက်၊ အိမ်တော် ထရံကိုတိုင်း၍ အထု ခြောက်တောင် ရှိ၏။ အိမ်တော် ပတ်လည် ထရံအခန်း တို့သည် အနံ လေးတောင်စီ ရှိ၏။

၆ ထရံအခန်းတို့သည် အစဉ်အတိုင်း သုံးဆယ်၊ အဆင့် သုံးဆင့်ပေါင်း သုံးဆယ်သုံးလီ ရှိကြ၏။ ထို အခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံ ထဲသို့ မဝင်ဘဲ ထရံ အောက်ပိုင်းထွက်သော ခြေအပေါ်မှာ မှီနေ ကြ၏။

၇ ထရံအခန်း အောက်ဆင့်မှ သည်ဒုတိယ အဆင့် သို့၎င်း၊ ဒုတိယအဆင့်မှ သည်တတိယ အဆင့်သို့၎င်း၊ တက်သည် အတိုင်း၊ အိမ်တော် ထရံပတ်လည် တ ရှောက်လုံး ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဆုတ်၍၊ အခန်း နေရာသည် အစဉ်အတိုင်း ကျယ်လျက် အဆင့်ဆင့် တက်၏။

၈ အိမ်တော် အထက်ပိုင်း ပတ်လည်၌ အမြင့်ဆုံး သော ထရံအခန်းတို့သည် ခြောက်တောင် ရှည်သော ကျူတပြန်မျှ ကျယ်ကြ၏။

၉ ထရံ အခန်းပြင်ဘက်၌ ကာသော ထရံသည် အထု ငါးတောင်ရှိ၏။ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သည် ထရံအခန်းတို့နှင့် ဆိုင်၏။

၁၀ အိမ်တော် ပတ်လည်၌ ထရံအခန်းတို့သည် အိမ်တော် တန်တိုင်း အခန်းတို့နှင့် အတောင် နှစ်ဆယ် ကွာလျက် ရှိကြ၏။

၁၁ ထရံ အခန်း တံခါးတို့သည် ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သို့ ဖွင့်၍ မြောက်ဘက်သို့၎င်း၊ တောင်ဘက် သို့၎င်း၊ မျက်နှာ ပြုကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သည် ပတ်လည်၌ အနံ ငါးတောင်ရှိ၏။

၁၂ လွတ်လပ်သော အရပ်ကို ပိတ်၍ အနောက် ဘက်၌ ရှိသော တန်တိုင်းသည် အလျား အတောင် ခုနစ်ဆယ် ရှိ၍၊ အိမ်တော်ပတ်လည် တန်တိုင်းသည် လည်း အထု ငါးတောင်၊ အလျား အတောင် ကိုးဆယ် ရှိ၏။

၁၃ ထိုသို့ အိမ်တော်ကို တိုင်း၍ လွတ်လပ်သော အရပ်၊ အိမ်တော် ထရံ၊ တန်တိုင်းပါလျက် အလျား အတောင် တရာ ရှိ၏။

၁၄ အရှေ့မျက်နှာ၌ လွတ်လပ်သော အရပ်ပါလျက်၊ အိမ်တော်ဦး အတိုင်း အရှည်လည်း အတောင် တရာ ရှိ၏။

၁၅ လွတ်လပ်သောအရပ်၌ ကာသော ရှေ့တန်တိုင်း နှင့် နောက်တန်တိုင်းကို တိုင်း၍၊ တဘက်တချက်၌ ရှိသော ထရံအခန်းပါလျက် အလျားအတောင် တရာ ရှိ၏။

၁၆ အတွင်း ဗိမာန်နှင့် တန်တိုင်းမုတ်များ တံခါးခုံများ၊ ကျဉ်းသော ပြတင်းပေါက်များ၊ တံခါးခုံ ရှိသမျှ တဘက် တချက် သုံးဆင့်ရှိသောထရံ အခန်းနံရံများတို့သည် မြေမှ ပြတင်းပေါက်တိုင်အောင် ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိကြ၏။ ပြတင်းပေါက်တို့သည်လည်း ကွယ်ကာ လျက်ရှိကြ၏။

၁၇ တံခါးပေါက် ရှိသမျှ အထက်၊ အတွင်းဗိမာန် ပြင်ဘက်၊ အိမ်တော် အတွင်းပြင်ထရံ ပတ်လည်၌ ခရုပိမ်နှင့် စွန်ပလွံပင်ပုံထရံ။

၁၈ ခရုပိမ် နှစ်ခုကြားမှာ စွန်ပလွံပင် တခုစီ ရှိ၏။ ခရုပိမ် တခု၌ မျက်နှာ နှစ်ခုစီပါလျက်။

၁၉ စွန်ပလွံပင် နှစ်ခုကြားမှာ တဘက်၌ လူမျက်နှာ၊ တဘက်၌ ခြင်္သေ့မျက်နှာကို ပြုကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ အိမ်တော်ပတ်လည်၊ မြေမှသည် တံခါး ပေါက် အထက်တိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထရံ၌ ခရုပိမ် နှင့် စွန်ပလွံပင် အရပ်ထုလျက် ရှိ၏။

၂၁ ဗိမာန်တော် တိုင်တို့သည် လေးထောင့် ဖြစ် ကြ၏။ သန့်ရှင်းရာ ဌာနနှင့် မျက်နှာချင်း တူကြ၏။

၂၂ သစ်သား ယဇ်ပလွင်သည် အမြင့် သုံးတောင်၊ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံ နှစ်တောင်ရှိ၏။ ပလွင်ထောင့်၊ ဘိနပ်၊ နံရံတို့သည် သစ်သားဖြင့် ပြီးကြ၏။ ဤ စားပွဲကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ တင်သော စားပွဲပေတည်းဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၂၃ ဗိမာန်တော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တံခါးပေါက် တပေါက်စီရှိ၍၊

၂၄ တံခါးတို့သည် လည်းတပ်သော တံခါးရွက်နှစ် နှစ်ရွက်စီရှိ၏။

၂၅ ဗိမာန်တော် ထရံ၌ ထုသကဲ့သို့ တံခါးရွက်တို့၌ ခရုပိမ်နှင့် စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက် ရှိ၏။ မုတ်ဦး အထက် မှာ ထုပ်တင်လျက် ရှိ၏။

၂၆ မုတ်နံရံ အိမ်တော်အခန်း ထရံတို့သည် ထုပ်များ၊ ကျဉ်းသော ပြတင်းပေါက်များ၊ စွန်ပလွံပင်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၄၂

၁ ထို့နောက်မှ မြောက်လမ်းဖြင့် ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ ခေါ်သွား၍၊ အိမ်တော် မြောက်ဘက်၊ လွတ်လပ်သော အရပ် ရှေ့မှာ ရှိသော အခန်းများကို ပြုလေ၏။

၂ ထိုအခန်းတို့သည် မြောက်တံခါး အထိ၊ အလျား အတောင် တရာ၊ အနံအတောင် ငါးဆယ် ရှိကြ၏။

၃ အတောင် နှစ်ဆယ်ရှိသော အတွင်းတံတိုင်းရှေ့၊ ပြင်တန်တိုင်း ကျောက်ခင်း ရှေ့တွင်၊ တဘက်တချက်၌ နံရံ အခန်း သုံးဆင့် ရှိ၏။

၄ ထိုအခန်းများ ရှေ့မှာ တတောင် ကျယ်သော လမ်းနှင့်တကွ အတွင်းဘက်သို့ ဝင်၍၊ အနံ ဆယ် တောင် ရှိသောစင်္ကြံ ရှိ၏။ အခန်း တံခါးတို့သည် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကြ၏။

၅ အထက် ခန်းတို့သည် ကျဉ်းကြ၏။ သူတို့ ကြမ်းပြင်သည် အောက်ခန်း ကြမ်းပြင်၊ အလယ်ခန်း ကြမ်းပြင်နှင့် မညီ၊ အထဲသို့ ဝင်လျက်ရှိကြ၏။

၆ အကြောင်းမူကား၊ အခန်း သုံးဆင့်ရှိသော်လည်း၊ ထိုအခန်းတို့သည် အခြား တန်တိုင်းကဲ့သို့ တိုင်မရှိ၊ သို့ဖြစ်၍၊ အောက်ခန်းနှင့် အလယ် ခန်းထက် သာ၍ ကျဉ်းကြ၏။

၇ ထိုအခန်းများ တဘက်တချက်၊ ပြင်တန်တိုင်း ဘက်မှာ အခန်းများရှေ့၌ ကာသော နံရံသည်အလျား အတောင် ငါးဆယ်ရှိ၏။

၈ ပြင်တန်တိုင်းနှင့် ဆိုင်သော အခန်းတို့သည်

အလျား အတောင် ငါးဆယ် ရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော် ရှေ့မှာ အလျားသည် အတောင် တရာ ရှိ၏။

၉ ပြင်တန်တိုင်းမှ လာ၍၊ ထိုအခန်းများ ခြေရင်း အရှေ့ဘက်၌ ဝင်ရာလမ်းရှိ၏။

၁၀ အိမ်တော်တောင်ဘက်၊ လွတ်လပ်သောအရပ် ကိုကာသော တန်တိုင်း နံရံ၌လည်းအခန်းများရှိကြ၏။

၁၁ ထိုအခန်းစု ရှေ့မှာ ရှိသောစင်္ကြံ မှစ၍ အခန်း အလျားအနံ၊ ထွက်ရာဝင်ရာ တံခါး ရှိသမျှတို့သည် မြောက်အခန်းစုနှင့် ပုံသဏ္ဍာန် တူကြ၏။

၁၂ တောင်ခန်း တံခါးတို့သည်လည်း မြောက်ခန်း တံခါးတို့နှင့် တူသည်ဖြစ်၍၊ တန်တိုင်း တဘက်တချက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော စင်္ကြံ၌ ဝင်ရာတံခါးဝ ရှိ၏။

၁၃ တိုင်းသောသူ ကလည်း၊ လွတ်လပ်သော အရပ် ရှေ့မှာ မြောက်ခန်းနှင့် တောင်ခန်းတို့သည် သန့်ရှင်း သောအခန်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် သော ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာများကို စားရသော အခန်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ် သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် အလွန် သန့်ရှင်းသော အရာ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကတ၊ အပြစ်မြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက် မြေရာယဇ်တို့ကို ထားရာအရပ် ဖြစ်၏။

၁၄ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် ဝင်သောအခါ အမှု တော်ဆောင် အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော အရပ်မှ ပြင်တန်တိုင်းသို့ မထွက်ရ။ ထိုအဝတ် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ချွတ်ထား၍ အခြားသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးမှ၊ လူများ ရှိရာသို့ ထွက်သွားကြမည်ဟု ဝါဒအား ပြောဆို၏။

၁၅ အတွင်း ဗိမာန်တော်ကို တိုင်းပြီးသည်နောက်၊ အရှေ့တံခါးပြင်သို့ ခေါ်သွား၍၊

၁၆ တိုင်းစရာ ကျူလုံးနှင့် အရှေ့မျက်နှာကို တိုင်းလျှင် ကျူလုံး အပြန် ငါးရာ ရှိ၏။

၁၇ မြောက်မျက်နှာကို တိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန် ငါးရာ ရှိ၏။

၁၈ တောင်မျက်နှာကို တိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန် ငါးရာ ရှိ၏။

၁၉ အနောက် မျက်နှာကို တိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန် ငါးရာရှိ၏။

၂၀ လေးမျက်နှာကို တိုင်း၍ ပတ်လည်၌ ရှိသော တန်တိုင်းသည် သန့်ရှင်းသော အရပ်၊ မသန့်ရှင်းသော အရပ်တို့ကို ပိုင်းခြားလျက် အလျား အပြန် ငါးရာ၊ အနံလည်း အပြန် ငါးရာ ရှိ၏။

၄၃

၁ ထိုနောက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တံခါးဝသို့ တဖန် ခေါ်သွား၏။

၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော် သည် အရှေ့မျက်နှာမှာလာ၍၊ အသံသည် သမုဒ္ဒရာသံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရောင်ခြည်တော် အားဖြင့် မြေတပြင် လုံးလင်း၏။

၃ ငါမြင်သော ရူပါရုံသည် မြို့တော်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း ငှါ လာသောအခါ၊ ငါမြင်သော ရူပါရုံနှင့်တူ၏။ ထင်ရှား သော အရာတို့သည် ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော အရာများကဲ့သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ပြုပ်ဝပ်လျက်နေ၏။

၄ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အရှေ့ ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တံခါးလမ်းဖြင့် အိမ်တော် ထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ဝါဒကိုချီလျက် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တအိမ်လုံးကို ဖြည့်တော်မူ၏။

၆ အရင်လူသည် ဝါဒအနားမှာ ရပ်နေလျက်၊ အိမ် တော်ထဲက ဝါဒအား မိန့်တော်မူသော အသံကို ငါကြား သည်ကား၊

၇ အချင်းလူသား၊ ဤအရပ်သည် ဝါဒပလ္လင်တည်ရာ အရပ်၊ ဝါဒခြေဘဝါး နင်းမြဲအရပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့တွင် အစဉ်အမြဲ ဝါဒနေရာအရပ်ဖြစ်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်များနှင့် အမျိုးသားများတို့သည် မှားယွင်းခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ အသေကောင် အားဖြင့်၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏နာမတော်မြတ်ကို နောက်တဖန် မရှုတ်ချကြ။

၈ သူတို့တံခါးခုံကိုလည်း ဝါဒတံခါးခုံ အနားမှာ၎င်း၊ သူတို့ တိုင်ကိုလည်း ဝါဒတိုင် အနားမှာ၎င်း၊ တည် စိုက်လျက်၊ ငါနှင့် သူတို့စပ်ကြားမှာ နံရံ တခုတည်းသာ ရှိလျက်၊ သူတို့ ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ ဖြင့် ငါ၏ နာမတော်မြတ်ကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးပြီ။

၉ ယခုမူကား၊ သူတို့ မှားယွင်းခြင်း အမှုများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏ အသေကောင်များကို ငါမှ ဝေးစွာ ပယ်ရှား ကြစေ။ ငါသည်လည်း သူတို့တွင် အစဉ်အမြဲနေမည်။

၁၀ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အိမ်တော်ကို ပြုလော့။ အိမ်တော်ပုံကို သူတို့ တိုင်းကြ စေလော့။

၁၁ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော အမှုများကြောင့်

အမှန် ရှက်ကြောက်လျှင် အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ထွက်ရာ ဝင်ရာတံခါးဝများ၊ ကျင့်ရသမျှသော ထုံးစံများ၊ စီရင် ထုံးစံချက်တရား အလုံးစုံတို့ကို ပြလော့။ သူတို့သည် ထုံးစံများနှင့် စီရင်ထုံးစံချက် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့် စောင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ ရှေ့မှာ ရေးထားလော့။

၁၂ တောင်ထိပ် ပေါ်မှာ တည်သော အိမ်တော်၏ တရားဟူမူကား၊ အိမ်တော် နယ်နိမိတ် ရှိသမျှတို့သည် အလွန် သန့်ရှင်းကြမည်။ ဤရွှေ့ကား၊ အိမ်တော်၏ တရားပေတည်း။

၁၃ ယဇ်ပလ္လင် အတိုင်းအရှည်ကား၊ သံတောင်ဖြင့် တိုင်းလျှင်၊ ဘိနပ်အမြင့်တတောင်၊ အကျယ်တတောင်၊ ပတ်လည် အနားပတ် အကျယ်တထွာရှိ၍၊ ယဇ်ပလ္လင် ပြင်ဘက်၌ တည်ရ၏။

၁၄ အောက် အထစ်သည် မြေနှင့် နှစ်တောင်ကွာ၍ အကျယ် တတောင် ရှိရမည်။ ငယ်သော အထစ်နှင့် ကြီးသောအထစ်သည် လေးတောင် ကွာ၍ အကျယ် တတောင် ရှိရမည်။

၁၅ ယဇ်ပလ္လင် အမြင့်သည်လည်း လေးတောင် ရှိရမည်။ ဦးချိုလေးချောင်းလည်း တက်ရမည်။

၁၆ ယဇ်ပလ္လင်သည် စတုရန်းဖြစ်၍ အလျား တဆယ် နှစ်တောင် အနံလည်း တဆယ်နှစ်တောင် ရှိရမည်။

၁၇ အောက် အထစ်သည်လည်း စတုရန်း ဖြစ်၍ အလျား တဆယ်လေးတောင်၊ အနံလည်း တဆယ် လေးတောင် ရှိရမည်။ အနား ပတ်သည်လည်း အကျယ် တထွာ ရှိရမည်။ ဘိနပ်သည် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည်၌ တတောင်ထွက်၍ တက်ရာလမ်းသည် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုရမည်။

၁၈ တဖန် အချင်းလူသား အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်၍ အသွေးကို ဖျန်းဘို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သောနေ့၌ ကျင့်ရသော တရားဟူမူကား၊

၁၉ အမှုတော်ကို ဆောင်၍ ငဲ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သော လေဝိအမျိုး ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ ပျိုသော နွားထီး တကောင်ကို အပ်ရမည်။

၂၀ နွားအသွေး အချို့ကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချို လေးချောင်း အထစ် လေးထောင့်၊ အနားပတ်ကို လူးသော အားဖြင့် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေရမည်။

၂၁ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ နွားကောင်ကို ယူ၍ သန့် ရှင်းရာဌာနပြင်၊ ဗိမာန်တော် အတွင်းတွင် ခန့်ထား သောအရပ်၌ မီးရှို့ရမည်။

၂၂ ဒုတိယ နေ့၌လည်း အပြစ် မရှိသော ဆိတ် သငယ်ကို ယူ၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်ကို နွားအသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေ သကဲ့သို့ ဆိတ်အသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။

၂၃ ထိုသို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက်၊ အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသော နွားထီးနှင့် အပြစ် မရှိသော ဆိတ်ထီးကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ရမည်။

၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဆားကို တင်လျက်၊ ထိုယဇ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့၍ ပူဇော်ကြမည်။

၂၅ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့ တနေ့လျှင် ဆိတ် တကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသော နွားထီး တကောင်နှင့် သိုးထီး တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၂၆ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစင် ကြယ်စေ၍၊ ကိုယ်ကိုလည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားကြမည်။

၂၇ ခုနစ်ရက် စေ့သောနောက် အဋ္ဌမ နေ့၌၎င်း၊ ထို နေ့ မှစ၍၎င်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့် မိဿဟာယ ယဇ်များကို ပူဇော်ကြမည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို လက်ခံမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၄

၁ ထို့နောက်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ် အရှေ့သို့ မျက်နှာ ပြုသော ပြင်တင်းတံခါးသို့ ဆောင်သွား၍ ထိုတံခါး သည် ပိတ်လျက် ရှိ၏။

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤတံခါးကို မဖွင့်ဘဲ ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။ လူများ မဝင်ကြ။ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ဝင်တော်မူသောကြောင့် ပိတ်ထားလျက် ရှိရမည်။

၃ မင်းသား အဘို့ ဖြစ်၏။ မင်းသားသည် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ထိုတံခါးဝမှာ ထိုင်ရလိမ့်မည်။ မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့် ထွက်ဝင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ အိမ်တော်ရှေ့၊ မြောက်တံခါး လမ်းဖြင့် ငဲ့ကို ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ဖြည့်တော်မူသဖြင့် ငါသည် ပြပိတ်လျက် နေ၏။

၅ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍ မှတ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့

ငါ စီရင် ထုံးစံချက် ပညတ်တရား ရှိသမျှတို့ကို နားထောင်လော့။ အိမ်တော် ဝင်ရာ တံခါးဝနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနမှ ထွက်ရာ တံခါးဝ ရှိသမျှတို့ကို စေ့စေ့မှတ်လော့။

၆ ပုန်ကန်တတ်သောသူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊

၇ သင်တို့သည် ငါ့ဘောဇဉ်တည်းဟူသော ဆိပ်နှင့် အသွေးကို ပူဇော်သောအခါ၊ ငါ့မိမိကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့သွင်း၍ နေရာချသဖြင့်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုများကို ပြုမိသည် ဖြစ်၍၊ ရောင့်ရဲသောစိတ် ရှိကြလော့။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုများ အားဖြင့် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်ကြပြီ။

၈ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို မစောင့်။ ထိုဌာန၌ စောင့်သောသူတို့ကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ခန့်ထားကြပြီ။

၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် နေ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောကိုယ် ရှိသော တပါးအမျိုးသားသည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ မဝင်ရ။

၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှ ထွက်၍ လမ်းလွဲပြီးလျှင်၊ မိမိတို့ ရုပ်တုများ နောက်သို့ လိုက်သွားသောအခါ၊ ငါ့ထံမှ ထွက်၍ လမ်းလွဲသော လေဝိသားတို့သည်လည်း ကိုယ်အပြစ်ကို ခံကြမည်။

၁၁ သို့ရာတွင်၊ ငါ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနနှင့် ဆိုင်သော အမှုစောင့် ဖြစ်၍၊ ဝိမာန်တော်၌ တံခါးတို့ကို စောင့်လျက်၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် နေကြမည်။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် လူများပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်၍၊ လူများကိုယ်စား အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၁၂ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့ ရှေ့မှာ လူများအမှုကို ဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး ထိမိ၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ထဲသို့ လဲစရာအကြောင်း ဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သူတို့ တဘက်၌ ငါကျိန်ဆို၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ခံကြမည်။

၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်၍ ငါ့ထံသို့ မချဉ်းကပ်ကြ။ အလွန် သန့်ရှင်းသော ငါ့ဌာန၌ သန့်ရှင်းသောအရာ

တို့ကို မချဉ်းကပ်ကြ။ ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း ကိုယ်ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ခံကြမည်။

၁၄ အိမ်တော်ကို စောင့်၍၊ အိမ်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားမည်။

၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှ ထွက်၍ လမ်းလွဲသောအခါ၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို စောင့်နေသော လေဝိ အမျိုးဖြစ်သော ဇာဒုတ်သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငါ့အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြမည်။ ငါ့အား ဆိပ်နှင့်အသွေးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်ကြမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ ဝင်၍ ငါ့အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့စားပွဲ အနားပွဲ သို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ အမှုစောင့် ဖြစ်ကြမည်။

၁၇ သူတို့သည် အတွင်းတန်တိုင်း တံခါး အတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၊ ပိတ်အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ကြမည်။ အတွင်း တန်တိုင်း၊ တံခါး အတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စဉ်၊ သိုးမွေး အဝတ်ကို မဝတ်ကြ။

၁၈ ခေါင်းပေါ်မှာ ပိတ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်း၍၊ ခါး၌ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ဝတ်ကြမည်။ ချွေးထွက်စေသော အဝတ်ကို မဝတ်ကြ။

၁၉ လူများရှိရာ ပြင်တန်တိုင်းသို့ ထွက်သွားသော အခါ၊ အမှုတော်ကို ဆောင်စဉ်တွင် ဝတ်သော အဝတ်ကို ချွတ်၍၊ သန့်ရှင်းသော အခန်းတို့၌ ထားပြီးလျှင် အခြားသော အဝတ်ကို ဝတ်ကြမည်။ အရင်အဝတ်ကို ဝတ်လျက် လူများတို့ကို မသန့်ရှင်းစေကြ။

၂၀ မိမိတို့ ဆံပင်ကိုလည်း မရိတ်ရ၊ မရှည်စေခြင်းငှါ ဖြတ်ရမည်။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အတွင်းတန်တိုင်း ထဲသို့ ဝင်သောအခါ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ။

၂၂ မုတ်ဆိုးနှင့် မစုံဘက်ရ။ လင်ကွာသော မိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ ဣသရေလအမျိုး အပျိုကညာနှင့် သော်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ မယား ဖြစ်ဘူးသော မုတ်ဆိုးနှင့် သော်၎င်း စုံဘက်ရမည်။

၂၃ ငါ၏ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာ မသန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို၎င်း၊ စင်ကြယ်သောအရာ မစင်ကြယ်သော အရာတို့ကို၎င်း ပိုင်းခြား၍ သိစေခြင်းငှါ သွန်သင်ကြမည်။

၂၄ တရားတွေ့မှုကို စီရင်လျှင်၊ ငါ၏ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြမည်။ ငါ၏ ဓမ္မပွဲတို့ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ ငါ

စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို၎င်း၊ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို၎င်း စောင့်ရှောက်ကြမည်။

၂၅ အသေကောင်ကို ချဉ်း၍ ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေရ။ သို့ရာတွင်၊ ကိုယ် မိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို လင် မနေသောနှမ အတွက် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၆ သန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုပြီးမှ ခုနစ်ရက်နေရမည်။

၂၇ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ အတွင်းတန်တိုင်း သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ ဝင်သော နေ့တွင် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အမွေ ဥစ္စာ ဖြစ်ရမည်။ ငါသည် သူတို့ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်၏။ ဣသရေလပြည်၌ သူတို့အား အမွေမြေကို မပေးရ။ ငါသည် သူတို့၏ အမွေမြေဖြစ်၏။

၂၉ ပူဇော်သော မုန့်ညက်နှင့် အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို စားကြမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသား ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်း သိမ်းယူ ရကြမည်။

၃၀ အဦးသီးသောအသီး အမျိုးမျိုးနှင့်၊ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ အလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူရမည်။ သူသည် သင့်အိမ်၌ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းကို သူ၌ လှူရမည်။

၃၁ ငှက်ဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ အလိုလို သေသော အကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသော အကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် မစားရ။

၄၅

၁ သင်တို့သည် မြေကို အမွေခံခြင်းငှါ စာရေးတံချ၍ ပိုင်းခြားသောအခါ၊ သန့်ရှင်းသော မြေတကွက်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရကြမည်။ ထိုအကွက် သည် အလျား ကျူလုံးအပြန် နှစ်သောင်းငါးထောင် အနံ တသောင်းရှိရမည်။ နယ်နိမိတ် ရှိသမျှသည်လည်း သန့်ရှင်းရမည်။

၂ ထိုမြေကွက် အလယ်၌ အလျား အတောင် ငါးရာ၊ အနံလည်း အတောင် ငါးရာ ရှိသော စတုရန်း အကွက်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတို့ ဖြစ်ရမည်။ ထို အကွက် ပတ်လည်၌ သန့်ရှင်းသော နယ်လည်း အတောင် ငါးဆယ် ရှိရမည်။

၃ ထိုသို့ အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနံ တသောင်းကို တိုင်းပြီးမှ အလွန် သန့်ရှင်းသော

အရပ်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဌာနတည်နေရာ ဖြစ်ရမည်။

၄ ထိုသန့်ရှင်းသော မြေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၏ အမှုစောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ သူတို့အိမ် ဆောက်စရာနှင့် သန့်ရှင်း ရာဌာန တည်စရာတို့ သန့်ရှင်းသောမြေ ဖြစ်ရမည်။

၅ အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်း ရှိသော အကွက်သည် အိမ်တော်အမှုစောင့် လေဝိ လူတို့ နေရာအခန်း နှစ်ဆယ် တည်ဆောက်စရာတို့ ဖြစ်ရမည်။

၆ မြို့တော်နှင့် ဆိုင်သော မြေသည်သန့်ရှင်းသော အရပ်တဘက် တချက်၌ အလျား တသောင်းငါး ထောင်၊ အနံ ငါးထောင် ရှိ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။

၇ သန့်ရှင်းသော မြေကွက်နှင့်မြို့တော် နယ်နိမိတ် အနောက်ဘက် တရှောက်လုံး တပိုင်း၊ အရှေ့ဘက် တရှောက်လုံး တပိုင်းသည် မင်းသားတို့အဘို့ ဖြစ် ရမည်။

၈ ငါ၏ မင်းသားတို့သည် နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့ ကို မညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း၊ ထိုမြေသည် ဣသရေလ ပြည်၌ မင်းသားပိုင်သောမြေ ဖြစ်ရမည်။ ကြွင်းသော မြေကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား ပေးဝေရမည်။

၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိ ကြလော့။ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လုယူခြင်းအမှုတို့ကို ကို ပယ်ရှား၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သော အမှုတို့ကို ပြုကြလော့။ နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ကြနှင့်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ မှန်သော ချိန်ခွင်၊ မှန်သော ဖေါ၊ မှန်သောဗတ်တို့ ကို သုံးကြမည်။

၁၁ ဖေါနှင့် ဗတ်သည် အညီအမျှ ရှိရမည်။ နှစ်ပါးသည် ဟောမဲကို အမှီပြု၍၊ ဖေါသည် တဟောမဲတွင် ဆယ်စု တစု၊ ဗတ်သည်လည်း တဟောမဲတွင် ဆယ်စုတစု ရှိရမည်။

၁၂ ဂေရာ နှစ်ဆယ်ကို တကျပ်၊ အကျပ် ခြောက် ဆယ်ကို တမာနေ ရှိရမည်။

၁၃ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ၊ ဂျုံဆန်ဖြစ်စေ၊ မုယောဆန်ဖြစ်စေ၊ တဟောမဲတွင် တဩမဲကို ပူဇော်ရမည်။

၁၄ ဆိနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်ဟူမူကား၊ တကောရတွင် ဗတ်ဆယ်စုတစုကို ပူဇော်ရမည်။ တဟောမဲသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သောကြောင့် တကောရသည် ဆယ် ဗတ်ဖြစ်သတည်း။

၁၅ သူတို့ အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ဣသရေလ ကျက် စားရာ၊ ရေများသော အရပ်၌ ရှိသောသိုး နှစ်ရာတွင် သိုးသယ် တကောင်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် တကွ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ရ ကြမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုခိုးမြောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြည်သူပြည် သား အပေါင်းတို့သည် ဣသရေလ မင်းသားအား ဆက်ရကြမည်။

၁၇ မင်းသားသည်လည်း ပွဲသတင်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်စည်းဝေးသော နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ပူဇော် ရမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၁၈ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျံသော နွားထီး တကောင်ကို ယူ၍ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို စင်ကြယ်စေရမည်။

၁၉ ယဇ်ပူရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင် အသွေးအချို့ကို ယူ၍ အိမ်တော်တိုင်၌၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင် အောက်ထစ် လေးထောင့်၌၎င်း၊ အတွင်း တန်တိုင်း တံခါးတိုင်၌၎င်း ထည့်ရမည်။

၂၀ ထိုမှတပါး၊ မှားယွင်းသောသူနှင့် မိုက်သောသူ အတွက် ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်၍၊ အိမ်တော်အတွက် အပြစ်ဖြေရာ မင်္ဂလာကို ပြုရမည်။

၂၁ ပဌမလ တဆယ်လေးရက် နေ့တွင်၊ ပသခါပွဲကို ခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်တွင် တဆေးမဲ့ မုန့်ကိုသာ စားရမည်။

၂၂ ထိုနေ့၌ မင်းသားသည် ကိုယ်ဘို၎င်း၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ နွားထီး တကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။

၂၃ ပွဲနေ့ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ နွားထီး ခုနစ်ကောင်၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီး ခုနစ်ကောင်ကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ်သယ် တကောင်ကို၎င်း နေ့တိုင်းပူဇော်ရမည်။

၂၄ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ တကောင် တကောင်နှင့်

ပါရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ မုန့်ညက်တဖေ၊ ဆိတ်ဟိန်ကို ပြင်ဆင်ရမည်။

၂၅ သတ္တမလ တဆယ်လေးရက် နေ့တွင်၊ ပွဲခံ၍ ယခင် အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ ဆိပူဇော်သက္ကာပြုသည်အတိုင်း ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ပြုရမည်။

၄၆

၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော အတွင်း တန်တိုင်းတံခါးကို အလုပ်လုပ်သောနေ့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပိတ်ထား ရမည်။ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ဖွင့်ထားရမည်။

၂ မင်းသားသည် ထိုတံခါးမှတ်ဖြင့် ဝင်၍ တံခါးတိုင် အနားမှာ ရပ်နေရမည်။ ယဇ်ပူရောဟိတ်တို့သည် မင်းသား မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ သူသည် တံခါးခံ၌ ဦးညွတ်ချပြီးမှ ပြင်သို့ ထွက်သွားရမည်။ သို့ရာတွင်၊ ညဦးယံ မရောက်မှီ ထိုတံခါးကို မပိတ်ရ။

၃ ထိုနည်းတူ၊ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ထိုတံခါးဝ အနားမှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ဦးညွတ်ချကြမည်။

၄ ဥပုသ်နေ့၌ မင်းသားသည် မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အပြစ်မပါသော သိုးသယ် ခြောက်ကောင်၊ အပြစ် မပါသော သိုးထီး တကောင်ကို ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၅ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ သိုးထီး တကောင်နှင့် မုန့်ညက် တဖေ၊ ဆိတ်ဟိန်ကို၎င်း၊ သိုးသယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။

၆ လဆန်းနေ့၌ အပြစ်မပါသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးသယ် ခြောက်ကောင်၊ သိုးထီး တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။

၇ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ နွား တကောင်နှင့် မုန့်ညက် တဖေ၊ သိုးတကောင်နှင့် တဖေ၊ သိုးသယ် နှင့်အလို ရှိသမျှကို၎င်း၊ မုန့်ညက် တဖေနှင့် ဆိတ်ဟိန် ကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။

၈ မင်းသား ဝင်သောအခါ အရှေ့ တံခါးမှတ်ဖြင့် ဝင်ရမည်။ ထိုတံခါးမှတ်ဖြင့်လည်း ထွက်ရမည်။

၉ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဓမ္မပွဲ ခံချိန်ကာလ၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ဦးညွတ် ချခြင်းငှါ မြောက် တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည် တောင် တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ တောင်တံခါးဖြင့် ဝင်သော သူသည် မြောက်တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ ဝင်သော

တံခါးဖြင့် မထွက်ရ။ ဝင်သော တံခါး တဘက်တချက်၌ ရှိသော တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။

၁၀ ပြည်သားတို့တွင် မင်းသား ဖြစ်သောသူသည် သူတို့ ဝင်သောအခါ ဝင်ရမည်။

၁၁ သူတို့ ထွက်သောအခါ ထွက်ရမည်။ ပွဲခံ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ကာလ၌ ဘောဇဉ် ပူဇော် သက္ကာဘို့၊ နွား တကောင်နှင့် မုန့်ညက် တဖေ၊ သိုး တကောင်နှင့် တဖေ၊ သိုးသယ်နှင့် အလို ရှိသမျှ ကို၎င်း၊ မုန့်ညက် တဖေနှင့် ဆိတ်တိုက်ကို၎င်း ပူဇော် ရမည်။

၁၂ မင်းသားသည် အလိုလိုပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို မိမိ အလိုအလျောက် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော တံခါးကို ဖွင့်ရမည်။ သူသည် ဥပုသ် နေ့၌ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သကဲ့ သို့ ပူဇော်ရမည်။ ပူဇော်ပြီးမှ ထွက်သွား၍ တံခါးကို ပိတ်ထားရမည်။

၁၃ နေ့တိုင်းအစဉ်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့ အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော သိုးသယ် တကောင်ကို နံနက်အချိန်၌ ပူဇော်ရမည်။

၁၄ နံနက်တိုင်း အစဉ်၊ ထိုသိုးသယ်နှင့် အတူ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ မုန့်ညက် တဖေတွင် ခြောက်စု တစုကို၎င်း၊ မုန့်ညက်နှင့် ရောရသော ဆီလေးလောစကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။ ဤရွှေကား၊ ထာဝရဘုရားအား အစဉ်အမြဲ ပြုရသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတရားပေတည်း။

၁၅ ထိုသို့ မီးရှို့ရာယဇ်ကို နံနက်တိုင်း အစဉ်မပြတ် ပူဇော်စရာဘို့၊ သိုးသယ်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော် သက္ကာနှင့် ဆီကို၎င်း ပြင်ဆင်ရမည်။

၁၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မင်းသားသည် မိမိသား၌ လက်ဆောင် တစုံတခုကို ပေးလျှင်၊ ထိုလက်ဆောင်သည် အမွေဥစ္စာ ဖြစ်၍ သားတော်သည် အမွေခံလျက် သိမ်းယူရမည်။

၁၇ မိမိကျွန်ုပ် အမွေဥစ္စာ လက်ဆောင် တစုံတခုကို ပေးလျှင်မူကား၊ လွတ်ရာနှစ် သက္ကရာဇ်တိုင်ရုံမျှသာ ထိုကျွန်ုပ်သည် ပိုင်ရမည်။ နောက်မှ မင်းသားလက်သို့ ပြန်ရောက်ရမည်။ သားမူကား၊ အစဉ်အမြဲ အမွေ ခံရမည်။

၁၈ ထိုမှတပါး၊ မင်းသားသည် ပြည်သား အမွေမြေ ကို အနိုင်အထက် ယူ၍ မြေရှင်ကို မနှင်ထုတ်ရ။ မိမိ ပိုင်သော မြေထဲက မိမိသားတို့အား အမွေပေးရမည်။

ဝါ၏ လူတို့သည် မိမိတို့ ပိုင်သောအမွေမြေ၌ မနေရဘဲ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ မပြုရ။

၁၉ ထိုနောက်မှ တံခါးအနား၌ ရှိသော ဝင်ဖြင့် ငါ့ကို ဆောင်သွား၍၊ မြောက်သို့ မျက်နှာပြုသော ယဇ် ပုရောဟိတ် သန့်ရှင်းသော အခန်းများ ထဲသို့ သွင်းသဖြင့်၊ အနောက်ဘက်၌ ရှိသော အရပ်တခုကို ငါမြင်၏။

၂၀ ဤအရပ်ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ပြုတ်၍၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို ဖုတ်ရသောအရပ် ဖြစ်၏။ လူများကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုအရာတို့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ မထုတ်ကြဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၂၁ တဖန် ပြင်တန်တိုင်း ထဲသို့ ငါ့ကို ခေါ်သွင်း၍ တန်တိုင်းထောင့် လေးထောင့်တို့ကို ရှောက်သွားစေ သဖြင့်၊ ထိုလေးထောင့်တို့၌ တန်တိုင်းငယ် တခုစီ ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။

၂၂ ထိုတန်တိုင်းငယ်တို့သည် အလျား အတောင် လေးဆယ်၊ အနံ အတောင် သုံးဆယ်ရှိ၍၊ အတိုင်း အရှည် တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၃ ထိုလေးထောင့်တို့ အတွင်း ပတ်လည်၌ ချက် ပြုတ်စရာဘို့၊ အစဉ်အတိုင်း ခုံလောက်တန်းများ ရှိကြ၏။

၂၄ ဤအရပ်တို့ကား၊ အိမ်တော် အမှုစောင့်တို့သည် လူများပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့ကို ပြုတ်ရသော အရပ်ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၄၇

၁ ထိုနောက်မှ အိမ်တော် တံခါးသို့ တဖန် ငါ့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ တံခါး ခုံအောက်မှာ အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်သော ရေကို ငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု၍၊ ရေသည် အိမ်တော် တံခါးခုံ လက်ျာအောက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တော် တောင်ဘက်မှ စီးသွားလေ၏။

၂ တဖန် မြောက်တံခါး လမ်းဖြင့် ငါ့ကို ထုတ်၍ ပြင်၌ ဝိုင်းသွားလျက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော အပြင်တံခါး လမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ျာဘက်မှ စီးသော ရေကို ငါမြင်၏။

၃ ကြိုးကို ကိုင်သောသူသည် အရှေ့သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ အတောင် တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍ ငါ့ကို ရေကူးစေ၏။ ရေသည် ဖျက်သို့ မှီလေ၏။

၄ တဖန် အတောင် တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍ ရေကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည် ဒူးကို မှီလေ၏။ တဖန်

အတောင် တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍ ကူးစေ ပြန်လျှင်၊ ရေသည် ခါးကို ဖိုလေ၏။

၅ တဖန် အတောင် တထောင်စေ့အောင် တိုင်း သောအခါ မကူးနိုင်သောမြစ် ဖြစ်လေ၏။ ရေထသော ကြောင့် နင်း၍ မကူးနိုင်၊ ခြေ ထောက်၍ မမှီဘဲ ကူးရသောမြစ် ဖြစ်၏။

၆ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ ဤအရာကို မြင်ပြီ မဟုတ်လောဟု ပြောပြီးမှ၊ တဖန် ငါ့ကို ခေါ်သွား၍ မြစ်နားသို့ ပြန်စေ၏။

၇ ပြန်စဉ်အခါ မြစ်နား နှစ်ဘက်၌ များစွာသော အပင်တို့ကို ဝါမြင်၏။

၈ ထိုသူကလည်း၊ ဤရေသည် အရှေ့သို့ စီး၍ တောကို ရှောက်ပြီးမှ၊ အိုင်ထဲသို့ ဝင်တတ်သော အားဖြင့် အိုင်ရေသည် ချိုလိမ့်မည်။

၉ အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါအမျိုး မျိုးတို့သည် ထိုမြစ်ရေ ရောက်သမျှသော အရပ်တို့၌ အသက်ရှင်၍၊ အလွန် များစွာသော ငါးတို့လည်း ရှိ ကြလိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ရေသည် ချိုသောကြောင့်၊ ရောက် သမျှသော အရပ်တို့၌ သတ္တဝါ အမျိုးမျိုးတို့သည် အသက် ရှင်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ အိုင်နားမှာ တံငါတို့သည် ရပ်၍၊ အင်္ဂါဒိဋ္ဌာမှစ၍ ဇနောလိမ့်ရွာ တိုင်အောင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချရာ အရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါးအမျိုးမျိုးတို့သည် မဟာပင်လယ်ငါး ကဲ့သို့ အလွန် များပြားကြလိမ့်မည်။

၁၁ ရွံ့ပွက်ရေနှင့် ရွံ့အိုင် ရေမူကား မချီရ၊ အစဉ် ငန် ရလိမ့်မည်။

၁၂ မြစ်ကမ်းနား နှစ်ဘက်၌ စားစရာ ကောင်းသော အပင် အမျိုးမျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။ အရွက်လည်း မညှိုးမနွမ်းရ၊ အသီးလည်း မပြတ်ရ၊ လတိုင်း အစဉ် နုသော အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရေသည် သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲက ထွက်သတည်း။ အသီးသည် စားစရာတို့ ဖြစ်၏။ အရွက်သည်လည်း အနာရောဂါ ငြိမ်းစေရာတို့ ဖြစ်သည်ဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၁၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ့်နှစ်မျိုး အမွေခံရသော မြေအပိုင်းအခြား ဟူမူကား၊ ယောသပ်သည် မြေ အပိုင်းအခြား နှစ်ခုကို ယူရမည်။

၁၄ ဘိုးဘေးတို့အား ဝါကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း ငါပေး ရသော ထိုမြေသည် သင်တို့ အမွေမြေ ဖြစ်၍၊ သင်တို့ သည် အချင်းချင်း အမွေခံကြမည်။

၁၅ မြေမြောက်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် မဟာ ပင်လယ် တဘက်တချက်၊ ဟေသလုန်လမ်း၊ ဇေဒဒိ လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊

၁၆ ဟာမတ်မြို့နှင့် ဗေရောသာမြို့ကို၎င်း၊ ဒမာသက် နယ်နှင့် ဟာမတ်နယ်စပ်ကြားမှာ သီပရိမ်မြို့ကို၎င်း၊ ဟောရန်မြို့ အနားမှာ ဟာဇာဟတ္တိကုန်မြို့ကို၎င်း ဝိုင်း၍၊

၁၇ တဖန် ပင်လယ်နှင့် ကွာပြီးမှ၊ ဒမာသက်နယ် အနား၌ ဟာဇရေန်မြို့၊ မြောက်ဘက်၌ ဇိဖြန်မြို့၊ ဟာမတ်မြို့ ပါရမည်။ ဤရွှေကား၊ မြောက်ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။

၁၈ အရှေ့ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ဟောရန်မြို့၊ ဒမာသက်မြို့၊ ဂိလဒိပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဣသရေလ ပြည်နယ်ကို ရှောက်၍၊ အရှေ့ပင်လယ်၌ ဆုံးရမည်။ ဤရွှေကား၊ အရှေ့ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။

၁၉ တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့ မှစ၍၊ ကာဒေရမြို့၊ မေရိဗာရေ တိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာ ပင်လယ် ထဲသို့ ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်၎င်း လျှောက် သွားရမည်။ ဤရွှေကား၊ တောင်ဘက် အပိုင်း အခြားပင် ဖြစ်သတည်း။

၂၀ အနောက်ဘက်၌ မဟာ ပင်လယ်သည် တောင် ဘက်မှစ၍၊ ဟာမတ်မြို့ တဘက်တချက်တိုင်အောင် ပိုင်းခြားလျက် ရှိရမည်။ ဤရွှေကား၊ အနောက်ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုမြေကို ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့အား ဝေရမည်။

၂၂ အမျိုးသားချင်း အမွေခံတို့၎င်း၊ သင်တို့တွင်နေ၍ သားသမီး ဘွားမြင်သော တပါးအမျိုးသားချင်း အမွေ ခံတို့၎င်း စားရေးတံချ၍ မြေကို ဝေရမည်။ ထိုတပါး အမျိုးသားတို့ကို ပြည်၌ ဘွားမြင်သော ဣသရေလ အမျိုးသားကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ မြေကို အမွေခံကြလိမ့်မည်။

၂၃ တပါးအမျိုးသား နေလေရာရာ ခရိုင်၌ သူ့အမွေ ခံစရာ မြေကို ပေးရမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၈

၁ ဣသရေလအမျိုး ခရိုင်စု အမည်ကား၊ မြောက် ဘက်၌ ဟေသလုန်လမ်းနှင့် ဟာမတ် လမ်းနား၊ ဟာဇရေန်မြို့ ပါလျက် ဒမာသက်မြို့နယ် မြောက်၊ ဟာမတ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ အရှေ့ဘက်မှသည် ပင်လယ် တိုင်အောင်၎င်း ဒန်ခရိုင် ရှိရမည်။

၂ ဒန်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် အာရှာ ခရိုင် ရှိရမည်။

၃ အာရှာခရိုင် အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင် နဿလိခရိုင် ရှိရမည်။

၄ နဿလိခရိုင် အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် မနာရှေခရိုင် ရှိရမည်။

၅ မနာရှေ ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ဖေရိမ်ခရိုင် ရှိရမည်။

၆ ဖေရိမ်ခရိုင် အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ရုဗင်ခရိုင် ရှိရမည်။

၇ ရုဗင်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ယုဒခရိုင် ရှိရမည်။

၈ ယုဒခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် သင်တို့ ပူဇော်ရသော မြေကွက် ရှိရမည်။ ထိုမြေ အနံကား၊ ကျူးလုံးအပြန် နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အလျားကား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ခရိုင်အလျားနှင့် ညီရမည်။ ထိုမြေအတွင်း၌ သန့်ရှင်းရာဌာန ရှိရမည်။

၉ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော မြေကွက် မူကား၊ အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်း ရှိရမည်။

၁၀ ထိုသန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ဖြစ်၍၊ မြောက်ဘက်၌ အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်ဘက်၌အနံ တသောင်း၊ အရှေ့ဘက်၌ အနံ တသောင်း၊ တောင်ဘက်၌ အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင် ကျယ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုအကွက်အလယ်၌ ရှိရမည်။

၁၁ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လမ်းလွှဲသော အခါ လေဝိလူကဲ့သို့ လမ်းမလွှဲ။ ဝါဒအမှုကို အစဉ်ဆောင်၍ သန့်ရှင်းသော ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ ဖြစ်သည်။

၁၂ လေဝိလူနေရာ မြေအနားမှာ ထိုသို့ပူဇော်သော မြေသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ အဘို့ အလွန် သန့်ရှင်းသော မြေဖြစ်ရမည်။

၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ် မြေအနားမှာ လေဝိလူနေရာ မြေကွက်သည် အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်း ရှိရမည်။

၁၄ ထိုမြေသည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းသော ကြောင့်၊ လေဝိလူတို့သည် မြေကို မရောင်းရ။ အဦးသီးသောအသီးကို အခြားသော ဥစ္စာနှင့် မဖယ်လှယ်ရ။ အဘိုးနှင့် မရောင်းရ။

၁၅ နှစ်သောင်းငါးထောင် အနားမှာ ကြွင်းသေးသော မြေ ငါးထောင်သည် လူနေရာမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်စရာတို့ ဖြစ်၍၊ ထိုမြေ အလယ်၌ မြို့တည်ရမည်။

၁၆ မြို့အတိုင်းအရှည်ကား၊ မြောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ၊ ရှေ့ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ၊ တောင်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ ရှိရမည်။

၁၇ မြို့နယ်ကား၊ မြောက်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ တောင်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အရှေ့ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ် ရှိရမည်။

၁၈ သန့်ရှင်းသော မြေအနားမှာ အလျား၌ ကြွင်းသေးသော အရှေ့ဘက်၌ တသောင်း၊ အနောက်ဘက်၌ တသောင်း ရှိသောမြေ၌ အသီးသည် မြို့အမှုစောင့်သော သူတို့ စားစရာတို့အတွက် ဖြစ်ရမည်။

၁၉ မြို့အမှုစောင့်တို့ကို ဣသရေလအမျိုး အပေါင်းထဲက ရွေးကောက်ရမည်။

၂၀ ပူဇော်သောမြေကွက် အပေါင်းကား အလျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ နှစ်သောင်းငါးထောင် ကျယ်၍၊ မြို့နယ်ပါလျက် သန့်ရှင်းသော ထိုစတုရန်းမြေကို ပူဇော်ရမည်။

၂၁ ထိုသန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာ မြေနှင့် မြို့နယ် နှစ်ဘက်၌ ကြွင်း၍၊ ရှေ့ဘက်၌ နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်သောင်းငါးထောင် ကျယ်သော မြေစွန်း နှစ်ကွက်တို့သည် မင်းသားအဘို့ ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာ မြေနှင့် အိမ်တော်၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနသည် ထိုနှစ်ကွက်စပ်ကြား နေရာ ကျရမည်။

၂၂ ထိုသို့ စပ်ကြားမှာ ကျသော လေဝိလူနေရာ အပိုင်းအခြား၊ မြို့နယ် အပိုင်းအခြား၊ ပြင်ဘက်နှစ်ဘက်၊ ယုဒခရိုင်၊ ဗယ်မိန် ခရိုင် စပ်ကြားမှာကျသော မြေရှိသမျှသည် မင်းသားအဘို့ ဖြစ်ရမည်။

၂၃ ကြွင်းသော ဣသရေလ ခရိုင်ဟူမူကား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ဗယ်မိန်ခရိုင် ရှိရမည်။

၂၄ ဗယ်မိန် ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ရှိမောင် ခရိုင် ရှိရမည်။

၂၅ ရှိမောင်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ဣသခါ ခရိုင် ရှိရမည်။

၂၆ ဣသခါ ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ သည်အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ဇာဗုလုန်ခရိုင် ရှိရမည်။

၂၇ ဇာဗုလုန် ခရိုင် အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဂဒ်ခရိုင် ရှိရမည်။

၂၈ ဂဒ်ခရိုင် တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့ မှစ၍ ကာဒေရှ်မြို့၊ မေရိဘရေ တိုင်အောင် ၎င်း၊ မဟာပင်လယ် ထဲသို့ ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်၎င်း ရှောက်သွားရမည်။

၂၉ ဤရွှေ့ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့ အမွေခံစရာတို့ စာရေးတံချ၍ ဝေရသောမြေ၊ ဤ ရွှေ့ကား၊ သူတို့ ပိုင်းခြား၍ နေရသော ခရိုင် အသီး အသီးဖြစ်သတည်းဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၃၀ မြို့မှထွက်ရာ တံခါးများဟူမူကား၊ မြို့ မြောက် ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ ကျယ်၍၊

၃၁ မြို့တံခါးတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့ အမည်ကို ဆောင်လျက်၊ မြောက်ဘက်၌ ရုဗင်တံခါး၊

ယုဒ တံခါး၊ လေဝီတံခါး တည်းဟူသောတံခါး သုံးပေါက် ရှိရမည်။

၃၂ မြို့အရှေ့ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ ကျယ်၍၊ ယောသပ် တံခါး၊ ဗယ်ာမိန် တံခါး၊ ဒန်တံခါး တည်းဟူ သော တံခါး သုံးပေါက် ရှိရမည်။

၃၃ မြို့ တောင်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ ကျယ်၍၊ ရှိမောင် တံခါး၊ ဣသခါ တံခါး၊ ဇာဗုလုန် တံခါး တည်း ဟူသောတံခါး သုံးပေါက် ရှိရမည်။

၃၄ မြို့အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ ကျယ်၍၊ ဂဒ် တံခါး၊ အာရှာ တံခါး၊ နဿလီ တံခါး တည်း ဟူသော တံခါး သုံးပေါက် ရှိရမည်။

၃၅ ထိုသို့ မြို့ပတ်လည် အတိုင်းအရှည်ကား၊ တ သောင်းရှစ်ထောင် ရှိရလိမ့်မည်။ တည်သောနေ့ မှစ၍ ထိုမြို့ကို ယေဟောဝါရှမ္မ အမည်ဖြင့် ခေါ်တွင်ရလိမ့် သတည်း။

ပရောဖက် ယေဇကျေလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဒံယေလ အနာဂတ္တိကျမ်း။ THE BOOK OF DANIEL

၁

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့ သို့ ချီလာ၍ ဝန်းရံလေ၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မှစ၍ ဝိမာန်တော် တန်ဆာ အချို့တို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၍၊ ထိုတန်ဆာများကို နေဗုခဒ် နေဇာမင်းသည် ရှိနာပြည်၌ ရိုသော မိမိဘုရား၏ ကျောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရွှေတိုက်၌ သွင်းထား တော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမစိုးအုပ် အာရှ ပေနတ်ကို ခေါ်တော်မူ၍၊

၄ မကောင်းသော လက္ခဏာကင်းလျက်၊ လှသော

အဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကောင်းသောဉာဏ် နှင့်တကွ အထူးထူး အပြားပြားသော အတတ် ပညာများကို လေ့ကျက်၍၊ နန်းတော်၌ အမှုထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သော လူပျိုတို့ကို ဣသရေလမင်းမျိုး မင်းသား ထဲက ရွေးကောက်၍၊ ခါလဒဲ ဘာသာ အတတ်ကို သင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူ သောစပျစ်ရည်ကို နေ့တိုင်းပေး၍ သုံးနှစ်ကျွေးမွေးပြီး မှ၊ အမှုတော် ထမ်းရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။

၆ ထိုသူတို့တွင် ယုဒအမျိုးသား ဒံယေလ၊ ဟာနန်၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့သည် ပါကြ၏။

၇ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ထိုသူတို့ကို အမည်နာမ လဲ၍၊ ဒံယေလကို ဗေလတရှာဇာ၊ ဟာနန်ကို ရှာဒရက်၊

မိရှေလကို မေရှက်၊ အာဇရိတ်ကို အပေဒနေဂေါဟု၊ အသီးအသီး အမည်သစ်ကို ပေး၏။

၈ ဒံယေလမူကား၊ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူသော စပျစ်ရည်ကို မသောက် မစားဘဲ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို ရှောင်မည်ဟု အကြံရှိ၍၊ မိမိကို မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း၊ မိန်းမစိုးအုပ်ကို အခွင့်တောင်း၏။

၉ ဘုရားသခင် ပြုပြင်တော်မူသော အားဖြင့်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ဒံယေလကို အလွန် ချစ်သနား သော်လည်း၊

၁၀ ဝါသင် ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ် ခန့် ထားသော စားတော်ကဲကို ငါကြောက်၏။ သင်တို့ အစားအသောက်ကို စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့ မျက်နှာ သည် အရွယ်တူ လူပျိုတို့၏ မျက်နှာလောက် အဆင်း မလှသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့ အတွက် ငါသည် ရာဇဝတ်သင့်၍ အသက် မလွတ်ရဟု ဒံယေလကို ပြောဆို၏။

၁၁ ထိုအခါ ဒံယေလ၊ ဟာနနီ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတ်တို့ ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ် ခန့်ထားသော စားတော်ကဲကို ဒံယေလက၊

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ စားသောက်စရာတို့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နှင့် ရေကိုသာ ဆယ်ရက်ပတ်လုံးပေးစမ်းပါ။

၁၃ ထိုနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာနှင့် ပွဲတော်မှ ကြွင်းသောအစာကို စားသောလူပျိုတို့၏ မျက်နှာကို သခင်ရှေ့၌ စစ်တော်မူပါစေ။ ကိုယ်တော်တိုင် မြင်ပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စီရင်တော်မူပါဟု ပြောလျှင်၊

၁၄ စားတော်ကဲသည် ဝန်ခံ၍ ဆယ်ရက် စုံစမ်း လေ၏။

၁၅ ဆယ်ရက်စေ့လျှင် သူတို့မျက်နှာသည်၊ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသောအစာကို စားသော လူပျိုအပေါင်းတို့၏ မျက်နှာထက် အဆင်းလှ၍ ဖွံ့ဝလျက် ရှိ၏။

၁၆ ထိုအခါ စားတော်ကဲသည် သူတို့ အစာကို၎င်း၊ သူတို့ သောက်ဘို့ စပျစ်ရည်ကို၎င်း ရပ်သိမ်း၍၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်သာ ကျွေးမွေး၏။

၁၇ ဘုရားသခင်သည် ထိုလုလင် လေးယောက် တို့အား အထူးထူးသော သိပ္ပံ အတတ်ပညာတို့ကို သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ် သတ္တိကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည်လည်း ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံနှင့် အိပ်မက်ကို နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၈ နန်းတော်သို့ သွင်းစေခြင်းငှါ ချိန်းချက်တော်

မူသော အချိန်ရောက်သော်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် လုလင်များတို့ကို ခေါ်၍ နန်းတော်သို့ သွင်းလေ၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုလုလင်တို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်း တော်မူပြီးလျှင်၊ ဒံယေလ၊ ဟာနနီ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိ တို့နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှ မရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် အထံတော်၌ ခစားရသော အခွင့်အရာ ကိုရကြ၏။

၂၀ ရှင်ဘုရင် မေးတော်မူသမျှသော အတတ်ပညာ ကို ထိုလုလင်တို့သည် နိုင်ငံတော်၌ ရှိသမျှသော မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်များထက် သာ၍ ဆယ်ဆ တတ်ကြသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။

၂၁ ဒံယေလသည် ကုရုမင်းကြီး နန်းစံ ပဌမနှစ် တိုင်အောင် ရှိနေသတည်း။

၂

၁ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းသည် နန်းစံ နှစ်နှစ်တွင်၊ အိပ်မက်ကို မြင်တော်မူ၍ ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ်ရှိသော ကြောင့်၊ စက်တော်မခေါ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊

၂ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ သူပြုဆရာ၊ ခါလဒဲ ဆရာတို့ကို ခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အထံတော် သို့ ရောက်လာကြသည် ရှိသော်၊

၃ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် အိပ်မက်ကို မြင်ပြီ။ ထို အိပ်မက်ကို မသိ၊ နားမလည်သည် ဖြစ်၍ စိတ်မအိ မသာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ခါလဒဲ ပညာရှိတို့ ကလည်း၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အား အိပ်မက်တော်ကို မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက်ကို ဘော်ပြပါမည်ဟု၊ ရှုရိဘာသာဖြင့် လျှောက် ကြ၏။

၅ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါ အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ထို အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို သင်တို့ မဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းစဉ်းမည်။ သင်တို့ အိမ်များ ကိုလည်း နောက်ချေးပုံ ဖြစ်စေမည်။

၆ အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို ဘော်ပြလျှင်၊ ဆုလပ် သပ်ပကာ၊ ဂုဏ်အသရေများကို ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို ဝါအား ဘော်ပြကြဟု၊ ခါလဒဲ ပညာရှိတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုသူတို့က၊ အရှင် မင်းကြီး၊ မြင်မက်တော်မူ ချက်ကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက် ကို ဘော်ပြပါမည်ဟု တဖန် လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊

၈ ရှင်ဘုရင်က၊ ဝါ အမိန့်တော် ရှိပြီးသောကြောင့်၊

သင်တို့သည် နေ့ရက်အချိန်ကာလ ကြာစေခြင်းငှါ ရွှေချင်သည်ကို ငါ အမှန်သိ၏။

၉ အိပ်မက်ကို ငါ့အားမတော်မပြုလျှင် သင်တို့သည် အကြံတခုတည်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလပြောင်းလဲသည် တိုင်အောင်၊ ငါ့ရှေ့၌ လျှောက်စရာဘို့ ကောက်ကျစ် လိမ်လစ်သော စကားကို ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အိပ်မက်ကို ပြန်ပြောကြ။ ထိုသို့ ပြောလျှင် အိပ်မက် အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သည်ကို ငါသိမည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ခါလဒဲဆရာတို့ ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အမှုအရာကို ဖြေနိုင်မည်သူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တယောက်မျှ မရှိပါ။ အဘယ်မည်သော ရှင်ဘုရင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာတို့ကို ဤသို့ မေးမြန်းလေ့ မရှိပါ။

၁၁ အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသော အရာသည် ခက်ခဲသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။ လူ ပကတိနှင့် မဆက်ဆံသော ဘုရား မှတပါး အဘယ်သူမျှ အရှင်မင်းကြီး ရှေ့တော်၌ မထုတ်မဘော်နိုင်ပါဟု တဖန် ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ၏။

၁၂ ထိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် ပြင်းစွာ အမျက်တော်ထွက်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ရှိသမျှသော ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၃ ထိုအမိန့်တော် ဆင့်၍ ဒံယေလနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသော်၊

၁၄၊၁၅ ဒံယေလက၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် လျင်မြန်သနည်းဟု၊ ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ထွက်သွားသော ကိုယ်ရံတော်မှူး အာရုတ်ကို သတိပညာနှင့် မေးမြန်း၍၊ အာရုတ်သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊

၁၆ ဒံယေလသည် နန်းတော်သို့ ဝင်၍ အိပ်မက်တော်ကို ဖြေရသော နေ့ရက်အချိန်ကို ပေးတော်မူမည် အကြောင်း အသနားတော်ခံပြီးမှ၊

၁၇ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၍၊ ထိုအကြောင်းကို မိမိအပေါင်းအဘော် ဟာနန်၊ မိရေလ၊ အာဖရိတို့အား ကြားပြော၍၊

၁၈ ငါတို့သည် အခြားသော ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့နှင့်အတူ မသေမပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ဤနက်နဲသော အရာ၌ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရမည်အကြောင်း ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆို၏။

၁၉ ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့် ထို နက်နဲသော အရာကို ဒံယေလအား ဘုရားသခင် ဘော်ပြတော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဒံယေလသည် ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်သည် ထာဝရ မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ပညာနှင့်၎င်း၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၂၁ ကာလအချိန် ဥတုများကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း နှိမ်ချ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ပညာရှိတို့အား ပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည်တတ်ကြ၏။

၂၂ နက်နဲ ခက်ခဲသော အရာတို့ကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်၌ ရှိသမျှတို့ကို သိမြင်၍ အလင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၃ အကျွန်ုပ် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်အား ပညာအစွမ်းသတ္တိကို ပေးသနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်၏ အိပ်မက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုပါ၏ဟု ဒံယေလ မြွက်ဆိုပြီးမှ၊

၂၄ ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားတော်မူသော အာရုတ် ထံသို့သွား၍ ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့ကို မလုပ်ကြံပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တော်နှင့် အနက်ကို ဘော်ပြ၍ လျှောက်ပါမည်ဟု ဆို၏။

၂၅ ထိုအခါ အာရုတ်သည် ဒံယေလကို အလျင်တဆော အထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းပြီးလျှင်၊ အိပ်မက်တော်နှင့် အနက်ကို အရှင်မင်းကြီးအား ဘော်ပြနိုင်သောသူ တယောက်ကို ယုဒအမျိုး လက်ရလူတို့တွင် အကျွန်ုပ် တွေ့ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၂၆ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို ပြန်ပြော၍ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သလောဟု ဗေလတရာဇာ အမည်ရှိသော ဒံယေလကို မေးတော်မူလျှင်၊

၂၇ ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသော အရာကို ပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ မာဂုဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် အရှင်မင်းကြီးအား ဘော်ပြခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၂၈ နက်နဲသောအရာတို့ကို ဖွင့်ပြ၍၊ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကို နေဗုခဒိနေဇာ မင်း

ကြီးအား ကြားပြောတော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှာ ရှိတော်မူ၏။

၂၉ အရှင်မင်းကြီး၊ နောင်၌ ဖြစ်လတံ့သောအရာ တို့ကို ကိုယ်တော်သည် စက်တော်ခေါ်၍ မြော်လင့် တော်မူ၏။ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသော ဘုရားသည် နောင်ကာလ၌ ဖြစ်လတံ့သောအရာ တို့ကို ကိုယ်တော်အား ပြတော်မူ၏။

၃၀ ဤနက်နဲသော အရာကိုကား၊ အခြားသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ထက် အကျွန်ုပ် သာ၍ ပညာရှိ သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အား ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော် မူသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးတော်၏ အထင်ကို နားလည်မည် အကြောင်း၊ ထိုအနက်ကို အကျွန်ုပ်ပြန်ကြား လျှောက်ထားစိမ့်သောငှါသာ ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

၃၁ အရှင်မင်းကြီး၊ စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက်တော် မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ ရုပ်တုကြီးကို မြင်တော်မူ၏။ ထူးမြတ်သော အရောင် အဝါနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကြီးမြင့်သော ထိုရုပ်တုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်လျက် ကိုယ်တော်ရှေ့၌ တည်ရှိ၏။

၃၂ သူ၏ ဦးခေါင်းသည် ရွှေစင်ဖြစ်၏။ ရင်ပတ်နှင့် လက်နှစ်ဘက်သည် ရွှေဖြစ်၏။

၃၃ ဝမ်းနှင့် ပေါင်နှစ်ဘက်သည် ကြေးဝါ ဖြစ်၏။ ခြေသလုံး နှစ်ဘက်သည် သံဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးနှင့် ဖမ်းသည် သံတပိုင်း သရွတ်တပိုင်းဖြစ်၏။

၃၄ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူစဉ်၊ လက်ဖြင့် မထုမလုပ်ဘဲ အလိုလိုဖြစ်သော ကျောက်တလုံးသည် သံနှင့်သရွတ်ဖြစ်သော ရုပ်တု၏ခြေကို ထိခိုက်၍ ချိုးဖဲ့သည် ရှိသော်။

၃၅ သံ၊ သရွတ်၊ ကြေးဝါ၊ ငွေ၊ ရွှေတို့သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမှုလျက်၊ နွေကာလ၌ ကောက်နယ် တလင်း အမုန့် ကဲ့သို့ ဖြစ်သဖြင့်၊ လေတိုက်လွှင့်၍ သူတို့နေရာ မရှိ၊ ပျောက်လေ၏။ ရုပ်တုကို ထိခိုက်သော ကျောက် မူကား၊ တိုးပွားသဖြင့် တောင်ကြီး ဖြစ်၍၊ မြေကြီး တပြင်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသည်ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။

၃၆ ယခုတွင် အိပ်မက်တော်၏ အနက်ကို ဘော်ပြ၍ နားတော်လျှောက်ပါမည်။

၃၇ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရင်တို့၏ ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင် သည် နိုင်ငံနှင့်တကွ တန်ခိုးအာနုဘော် အစွမ်းသတ္တိ ဘုန်းအသရေကို ကိုယ်တော်အား ပေးတော်မူပြီ။

၃၈ လူနေရာ ရှိသမျှတို့နှင့် မြေကြီးသား တိရစ္ဆာန်၊ မိန်းကောင်းကင် ငှက်များတို့ကို ကိုယ်တော် လက်၌ အပ်ပေး၍၊ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို အုပ်စိုးရ သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရုပ်တု၏ ရွှေဦးခေါင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၉ ကိုယ်တော်နောက်၌ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံလောက် မမြတ်သောနိုင်ငံ တခုသည် တည်ထောင်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ မြေကြီး တပြင်လုံးကို အုပ်စိုးသော ကြေးဝါ နိုင်ငံ တည်းဟူသော တတိယ နိုင်ငံ တည်ထောင် လိမ့်မည်။

၄၀ စတုတ္ထ နိုင်ငံသည် သံကဲ့သို့ ခိုင်မာသောနိုင်ငံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သံသည် အခြားသော အရာ ရှိသမျှ တို့ကို ချိုးဖဲ့၍ နိုင်သကဲ့သို့၊ စတုတ္ထ နိုင်ငံသည် ချိုးဖဲ့ နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်။

၄၁ ရုပ်တု၏ ခြေနှင့် ခြေချောင်းတို့သည် သရွတ် တပိုင်း သံတပိုင်းရှိသည်ကို မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားသော နိုင်ငံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း ဖုတ်သော သရွတ်နှင့်သံ ရောနှောသည် ကို မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သံသည် ခိုင်မာခြင်းသတ္တိ ရှိလိမ့်မည်။

၄၂ ခြေချောင်းတို့သည် သံတပိုင်း သရွတ်တပိုင်း ဖြစ်သည် နှင့်အညီ၊ ထိုနိုင်ငံသည် ခိုင်မာခြင်းနှင့်၎င်း၊ ကျိုးပဲ့ခြင်းနှင့်၎င်း ဆက်ဆံလိမ့်မည်။

၄၃ ဖုတ်သော သရွတ်နှင့်သံ ရောနှောသည်ကို မြင်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသားတို့သည် အခြားသော လူမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သရွတ်နှင့် သံ မရောနိုင် သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အချင်းချင်း ပေါင်းဘော်၍ မသင့် နိုင်ကြ။

၄၄၊ ၄၅ လက်နှင့် မထုမလုပ်ဘဲ ကျောက်တလုံးသည် တောင်ပေါ်က အလိုလို ပဲ့ကွာ၍၊ သံ၊ ကြေးဝါ၊ သရွတ်၊ ငွေ၊ ရွှေတို့ကို ချိုးဖဲ့သည်ကို မြင်တော်မူသည် အ ကြောင်းအရာမှာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်သော နိုင်ငံတခုကို ထိုမင်းကြီးများ လက်ထက်၌ ကောင်းကင် ဘုံရှင် ဘုရားသခင်သည် တည်ထောင်စေတော် မူမည်။ ထိုနိုင်ငံသည် အခြားသောလူမျိုး လက်သို့ မရောက် ရဘဲ၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသောနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး၍ အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ နောင်၌ ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကို ကြီးမြတ်တော် မူသော ဘုရားသခင်သည် အရှင် မင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူ၏။ အိပ်မက်တော် ရွှေ့လျော့ခြင်း

မရှိ။ အနက်သည်လည်း မှန်ပါ၏ဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ လျှောက်ထား၏။

၄၆ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ပြင်ပ၌ ဒံယေလကို ရှိခိုး ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော်သက္ကာ ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ နံ့သာမျိုးကို မီးရှို့၍ ဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၎င်း စီရင်တော်မူလျက်၊

၄၇ ကိုယ်တော်သည် ဤနက်နဲသော အရာကို ဖွင့်ပြနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ ဘုရား၊ ဘုရင်တို့၏ အရှင်၊ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသော သခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍၊

၄၈ ဒံယေလကို ချီးမြှောက်လျက်၊ များစွာသော ဆုလုပ်သပ်ပကာတို့ကို ပေး၍၊ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးအရာ၌၎င်း၊ ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့ကို အုပ်စိုးသော ဝန်အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၄၉ ထိုအခါ ဒံယေလသည် သံတော်ဦး တင်သော ကြောင့်၊ မင်းကြီးသည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒ နေဂေါတို့ကို ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည် နန်းတော်ဦး၌ နေရလေ၏။

၃

၁ တရံရောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် အမြင့်အတောင် ခြောက်ဆယ်၊ အနံ ခြောက်တောင် ရှိသော ရွှေရုပ်တုကို လုပ်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန် ကျေးလက် ဒုရလွင်ပြင်၌ တည်ထားတော်မူ၍၊

၂ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန် တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိ အပေါင်းတို့သည် မင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရုပ်တုကို သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်သော ပွဲသို့ စုဝေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိ၍၊

၃ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန် တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိ အပေါင်းတို့သည် စုဝေးရောက်လာ၍၊ တည်ထားတော်မူသော ရုပ်တု ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။

၄ ထိုအခါ သံတော်ဆင့် တယောက်က၊ အသီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးမျိုးတို့၊

၅ တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကို ပြင်ပ ကိုးကွယ်ကြမည်။

၆ မပြင်ပ မကိုးကွယ်ဘဲ နေသောသူ မည်သည်ကို

မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချက်ခြင်း ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ် ရှိသည်ဟု ဟစ်ကြော်၏။

၇ ထိုကြောင့်၊ လူ အပေါင်းတို့သည် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်း အသံကို ကြားသောအခါ၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူအမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့သည် ပြင်ပ၌ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၈ ထိုအခါ၊ ခါလဒဲလူ အချို့တို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက်၊

၉ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။

၁၀ တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်း အသံကို ကြားသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ရွှေရုပ်တုကို ပြင်ပ ကိုးကွယ်ကြမည်။

၁၁ မပြင်ပ မကိုးကွယ်ဘဲ နေသောသူ မည်သည်ကို မီးလောင်လျက် ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ် ရှိပါ၏။

၁၂ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ယုဒလူ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ အမည်ရှိသော သူတို့သည် အာဏာတော်ကို ပမာဏ မပြုပါ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု၊ ယုဒလူတို့ကို ပြစ်တင်၍ လျှောက်ထားကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ခေါ်ချေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊

၁၄ ဟယ်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ငါ၏ ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုလော။ ငါ တည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကို မကိုးကွယ်လော။

၁၅ ယခုတွင် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်း အသံကို ကြားသောအခါ၊ ငါ လုပ်သော ရွှေရုပ်တုကို ပြင်ပ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ အသင့် နေကြ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချက်ခြင်းချပစ်မည်။ ငါ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်နိုင်သော ဘုရားကား၊ အဘယ် ဘုရား ရှိသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ရှာဒရက်၊ မေရှက် အပေဒနေဂေါ တို့ကလည်း အရှင်မင်းကြီး နေဗုခဒ်နေဇာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအမှု၌ ပြန်လျှောက်ရမည် အကြောင်း မရှိပါ။

၁၇ အကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲက အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ လက်မှလည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုသို့ ကယ်လွှတ်တော် မမူသော်လည်း အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၉ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် သဖြင့် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒနေဂေါ တို့ကို ကြည့်ရှု၍ မျက်နှာတော် ပျက်လျက်၊ မီးဖိုကို အရင်ထက် ခုနစ်ဆတိုး၍ ပူစေခြင်းငှါ၎င်း၊

၂၀ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒနေဂေါတို့ကို တုပ်နှောင်၍၊ မီးလောင် လျက်ရှိသော မီးဖို ထဲသို့ ချပစ်စေခြင်းငှါ၎င်း အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊

၂၁ ထိုသူ သုံးယောက်တို့ကို ပေါင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ အစရှိသည်တို့နှင့်တကွ တုတ်နှောင်၍၊ မီးလောင်လျက် ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်ကြသောအခါ၊

၂၂ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော် ကျပ်တည်း၍ မီးဖိုသည် အလွန် ပူသောကြောင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒ နေဂေါတို့ကို ဆွဲချသော သူတို့သည် မီးလျှံ အရှိန် ကြောင့် သေကြ၏။

၂၃ ထိုသူသုံး ယောက်တို့မူကား၊ တုပ်နှောင်လျက် ပြင်းစွာလောင်သော မီးဖိုထဲသို့ ကျရောက်လေ၏။

၂၄ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် အံ့ဩ မိန်းမော၍ အလျင်တဆော ထပြေးလျှင်၊ လူသုံး ယောက်တို့ကို တုပ်နှောင်၍ မီးထဲသို့ ချပစ်သည် မဟုတ်လောဟု တိုင်ပင်မျူးမတ်တို့အား မေးတော်မူ၏။ မူးမတ်တို့ ကလည်း၊ မှန်ပါ၏ ဘုရားဟု ပြန်လျှောက် ကြလျှင်၊

၂၅ ရှင်ဘုရင်က၊ လူ လေးယောက်တို့သည် မတုပ် မနှောင်ဘဲ မီးထဲ၌ သွားလာ၍ ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်း လွတ်သည်ကို ငါမြင်သည်တကား။ စတုတ္ထ သူသည် ဘုရားသား၏ အဆင်းသဏ္ဍာန် ရှိသည်ဟု မိန့် တော်မူ၍၊

၂၆ မီးလောင်လျက် ရှိသော မီးဖို ဝနားသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ကျွန်၊

ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒနေဂေါတို့ ထွက်၍ လာကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မီးထဲက ထွက်လာကြ၏။

၂၇ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ အတွင်းဝန်တို့သည် ဝိုင်း၍ မီးမလောင်နိုင်သော ထိုသူတို့ကို ကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့ ဆံခြည် တပင်မျှ မမြိုက်၊ ဝတ်လုံလည်း ခြားနား ခြင်းမရှိ၊ မီးလောင်သော အနံ့လည်း ကင်းလွတ်၏။

၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး ကလည်း၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိတို့ ဘုရား မှတပါး အခြားသော ဘုရားကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည် ကိုးစား၍ မင်းကြီး အမိန့်တော်ကို ဆန်လျက် မိမိတို့ ကိုယ်ကိုပင် အပ်နှံသော ကျွန်တော်ရင်းတို့ ရှိရာသို့ ထို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ ကယ်တင်တော်မူပြီ။

၂၉ ထိုကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးမျိုးတို့တွင် တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင် အား ပြစ်မှားသော စကားကို ပြောလျှင်၊ ထိုသူကို အပိုင်းပိုင်းစဉ်းစေ။ သူ၏ အိမ်ကိုလည်း နောက်ချေးပုံ ဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထို မျှလောက်သော ကယ်တင်ခြင်းကို ထိုဘုရားသခင် မှတပါး အဘယ် ဘုရားမျှ မပြုနိုင်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၃၀ ဗာဗုလုန် နိုင်ငံတွင်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အပေဒ နေဂေါတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၄

၁ ငါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး ကြားမှာလိုက်သည်။ မြေကြီး တပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်နေ၍ အသီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာတို့၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း များပြားစေသော။

၂ မြင့်မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြခြင်းငှါ ငါ အလိုရှိ၏။

၃ နိမိတ် လက္ခဏာတော်သည် အလွန်ကြီး ပေ၏။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်လည်း တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံ ဖြစ်၏။ အာဏာစက်တော်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည် တော်မူ၏။

၄ ငါ နေဗုဒဒ်နေဇာသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ စည်းစိမ်ကြီးစဉ်အခါ။

၅ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက်ကို မြင်၍ သာလွန် ပေါ်မှာ အိပ်လျက် စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုသော ရူပါရုံ အားဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ငါရောက်လေ၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ အိပ်မက် အနက်ကို ငါ့အား ဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိ အပေါင်းတို့ကို အထံတော်သို့ သွင်းစေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း။

၇ မာဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် ဝင်ကြလျှင်၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို သူတို့အား ပြပြောသော်လည်း၊ သူတို့ သည် အနက်ကို မဘော်မပြနိုင်ကြ။

၈ နောက်မှ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရား၏ နာမ အားဖြင့် ဗေလတဂျာဇာဟု ခေါ်သမုတ်၍၊ သန့်ရှင်း သော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော ဒံယေလသည် ဝင်လာလျှင်၊

၉ အချင်း မာဂုဆရာချုပ် ဗေလတဂျာဇာ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၎င်း၊ နက်နဲသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ကို၎င်း ငါသိ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်၏ အနက်ကို ဘော်ပြလော့။

၁၀ ငါ အိပ်ပျော်စဉ်တွင် မြင်မက်သည်ကား၊ ငါ ကြည့်ရှု၍ မြေကြီး အလယ်၌ အရပ်မြင့်လှသော သစ်ပင် တပင်ရှိ၏။

၁၁ ထိုအပင်သည် ကြီးပွား၍ ခိုင်မာခြင်းသို့ရောက်၏။ မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထင်ရှား၏။

၁၂ အရွက်လည်း လှ၏။ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ စား၍ ဝလောက်သော အသီးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မြေတိရစ္ဆာန်တို့ သည် ထိုသစ်ပင်အရိပ်၌ ခိုကြ၏။ အခက်အလက်တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်တို့သည် နားနေကြ၏။

၁၃ အိပ်ပျော်၍ မြင်မက်စဉ်၊ တဖန် ငါကြည့်ရှုပြန် လျှင်၊ သစ်ပင်စောင့် တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသူ တယောက်သည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာ၍၊

၁၄ သစ်ပင်ကို လှဲလော့။ အခက်တို့ကို ခုတ်လော့။ အသီးအရွက်တို့ကို လှုပ်ချောလော့။ တိရစ္ဆာန်တို့သည် သစ်ပင်အောက်က ထွက်၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်ထဲက သွားကြစေ။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌ စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကို ခြွင်းထား၍၊ သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့်

ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသော မြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ် ပတ်လုံး မိုဗ်းစွတ်ခြင်းကို ခံ၍ တိရစ္ဆာန်တို့ နှင့်အတူ ဆက်ဆံလျက် မြက်ပင်ကို စားစေလော့။

၁၆ လူ စိတ်သဘော ပျောက်၍ တိရစ္ဆာန်စိတ် သဘောနှင့် ပြည်စုံစေလော့။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ပေးလို သော သူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ယုတ်မာ သောသူတို့ကို ချီးမြှောက်၍ နိုင်ငံကို အပ်ပေးတော် မူသည်ကို၎င်း သတ္တဝါတို့ သိနားလည်ရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သစ်ပင်စောင့်တို့သည် ဤသို့စီရင်ကြပြီ။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် အမိန့်တော်ကို ပေးကြပြီဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၁၈ ထိုသို့ ငါနေဗုဒဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် မြင်မက် ရပြီ။ ယခုတွင် အချင်း ဗေလတဂျာဇာ၊ ငါမြင်သော အိပ်မက်အနက်ကို ဘော်ပြလော့။ ငါ့နိုင်ငံတွင် ပညာရှိ အပေါင်းတို့သည် အနက်ကို ငါ့အား မဘော်မပြ နိုင်သော်လည်း၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဘော်ပြနိုင်သည်ဟု ငါသည် ကိုယ်မြင်သော အိပ်မက်ကို ဒံယေလအား ပြန်ပြော၏။

၁၉ ထိုအခါ ဗေလတဂျာဇာ အမည်ရှိသော ဒံယေလ သည် တနာရီလောက် မိန်းမောတွေ့စေ၍ စိတ်ပူပန် လျက် နေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်း ဗေလတဂျာဇာ၊ အိပ်မက်အနက် အဓိပ္ပါယ်ကြောင့် ပူပန်သောစိတ် မရှိပါနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗေလတဂျာဇာ ကလည်း၊ အရှင်စော၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော ရန်သူတို့အပေါ်၌ အိပ်မက်အနက် ရောက်ပါစေသော။

၂၀ မြင်မက်တော်မူစဉ်တွင် ကြီးပွား၍ ခိုင်မာထသော၊ မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ထိ၍ မြေကြီး တပြင်လုံး၌ ထင်ရှားထသော၊

၂၁ အရွက် လှလျက်၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့စား၍ ဝလောက်သော အသီးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မြေ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အောက်၌ နေကြသဖြင့်၊ အခက် အလက်တို့၌ ကောင်းကင် ငှက်များ မှီခိုနားနေရာ ဖြစ်သော သစ်ပင်သည်၊

၂၂ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ် တော်သည် ကြီးပွား၍ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုန်းစည်းစိမ်တော် ကြီးမြင့်၍ မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ထိ၏။ အာဏာစက်တော်လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင် ရောက်တော်မူ၏။

၂၃ သစ်ပင်စောင့်၊ သန့်ရှင်းသူ တယောက်သည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲဖျက်ဆီး လော့။ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌ စွဲသော အမြစ်နှင့်တကွ သစ်ပင်ကို ခြွင်းထား၍ သံကြိုး၊ ကြေးဝါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် သကဲ့သို့ နုသော မြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုးဦးစွတ်ခြင်းကို ခံ၍၊ မြေ တိရစ္ဆာန်တို့ နှင့် ဆက်ဆံစေဟု ဆိုသည်မှာ။

၂၄ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ၍၊ အရှင်မင်းကြီး အပေါ်၌ ရောက်ရသော မြင်မက်တော် မူချက်၏ အနက်ဟူမူကား။

၂၅ ကိုယ်တော်ကို လူစုထဲက နှင်ထုတ်၍၊ မြေ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍၊ ပေး လိုသော သူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို ကိုယ်တော် မသိ မမှတ်မှီ ကာလ၊ ခုနစ်နှစ် ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စား၍၊ မိုးဦးစွတ်ခြင်းကို ခံလျက် နေရမည်။

၂၆ သစ်မြစ်၊ သစ်ပင်ကို ခြွင်းထားစေခြင်းငှါ စီရင် ကြသည်အရာမှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသည် အုပ်စိုး ကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိပြီးသောနောက်၊ နိုင်ငံ တော်သည် လက်တော်မှ မရွေ့ဘဲ တည်လိမ့်မည်။

၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နာယူတော်မူပါ။ တရားသော အမှုကို ပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို သနားခြင်းအားဖြင့် ဒုစရိုက် အပြစ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကောင်း ရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒံယေလ လျှောက်ထား၏။

၂၈ ထိုအမှုအရာ အလုံးစုံတို့သည် နေပုဒ်နေဇာ မင်းကြီး အပေါ်သို့ ရောက်သည် အကြောင်းကား။

၂၉ တဆယ်နှစ်လ လွန်ပြီးသော်၊ ဗာဗုလုန် နန်းတော် ပေါ်မှာ စကြိုသွားလျက်၊

၃၀ ဤမြို့ကား၊ ငါ့နိုင်ငံတည်ရာ၊ ငါ့ ရွှေဘုန်းတော်ကို ချီးမြှောက်ရာတို့၊ ငါ့ တန်ခိုး အာနုဘော် အားဖြင့် ငါတည်လုပ်သော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး မဟုတ်လောဟု မြွက်ဆို၏။

၃၁ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ်ပင်၊ ကောင်းကင်မှ သက်ရောက်သော အသံ ဟူမူကား၊ အို နေပုဒ်နေဇာ မင်းကြီး၊ နားထောင်လော့။ နိုင်ငံတော်သည် သင့်လက် မှ ရွှေသွားပြီ။

၃၂ သင့်ကို လူစုထဲက နှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့ နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍၊ ပေးလိုသော

သူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို မင်းကြီး မသိမမှတ်မှီ ကာလ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစားလျက်၊ နေရမည်ဟု အသံဖြစ်လေ၏။

၃၃ ထိုစကား နှင့်အညီ နေပုဒ်နေဇာ၌ ချက်ခြင်း ဖြစ်၍၊ လူစုထဲက နှင်ထုတ်ကြလျှင်၊ သူသည် နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စား၍ မိုးဦးစွတ်ခြင်းကို ခံသဖြင့်၊ ကိုယ် အမွှေးသည် ရွှေလင်းတ အတောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ လက် သည်းခြေသည်းတို့သည် ငှက်ခြေသည်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၃၄ ကာလအချိန် စေ့သောအခါ၊ ငါ နေပုဒ်နေဇာ သည် ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန်လျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ထာဝရ ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို ချီးမွမ်း ထောမနာပြု၏။ အာဏာတော်သည် ထာဝရ အာဏာ ဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်၏။

၃၅ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေတို့၌၎င်း၊ မြေကြီးသားတို့၌၎င်း အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူ၏။ လက်တော်ကို အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်။ အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု ကိုယ်တော်ကို ဆိုနိုင်သောသူ မရှိ။

၃၆ ထိုအခါ ငါ့စိတ် ပကတိဖြစ်ပြန်၍၊ ငါ့ နိုင်ငံ၏ အသရေတို့ ယမန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်း အရောင် အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ တိုင်ပင်သော မှူးတော်မတ်တော် တို့သည် ညီလာခံ ဝင်ကြလျှင်၊ ငါ၏အာဏာ တည်မြဲ တည်၏။ ငါ့ ဘုန်းအာနုဘော်လည်း ယခင်ထက် တိုးပွား၏။

၃၇ ယခုတွင် ငါ့ နေပုဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း ထောမနာပြု၏။ စီရင် ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာတို့သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့် ညီလျော်ကြ၏။ မာန ထောင်လွှားသော သူတို့ကို နှိမ့်ချခြင်းငှါ တတ်နိုင် တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်သို့ ပြန့်စေတော် မူ၏။

၅

၁ တရံရောအခါ ဗေလရှာဇာ မင်းကြီးသည် မှူးမတ် တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသော ပွဲကိုလုပ်၍၊ မှူးမတ်တထောင် နှင့်တကွ စပျစ်ရည်ကို သောက် တော်မူ၏။

၂ စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်းသောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့

ဗိမာန်တော် ထဲက ခမည်းတော် နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလား၊ ငွေဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင် မှစ၍ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်မ မိသံတို့သည် သောက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုဖလား တို့ကို ယူခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊

၃ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိသော ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော် တိုက်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလားတို့ကို ယူခဲ့၍၊ မင်းကြီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက်ကြ၏။

၄ စပျစ်ရည်ကို သောက်၍၊ ရွှေ ဘုရား၊ ငွေ ဘုရား၊ ကြေးဝါ ဘုရား၊ သံ ဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ခိုးမွမ်းကြ၏။

၅ ထိုအချိန် နာရီတွင် လူ၏ လက်ဖျားသည် ပေါ်လာ၍ မီးခုံအထက်၊ နန်းတော် အုပ်ထရံ အင်္ဂတေ၌ အကွေရာ တင်၍ ရေးထား၏။ ထိုသို့ ရေးသော လက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင် မြင်တော်မူလျှင်၊

၆ မျက်နှာတော် ညှိုးငယ်၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ခါးဆစ် ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ ဒူးခြင်း ထိခိုက်သည် ရှိသော်၊

၇ ဗေဒင်တတ်၊ ဒါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာ တို့ကို ခေါ်ချေဟု ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊ ထိုစာကို ဘတ်၍ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သော သူသည် အဝတ်နီ ကိုဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ် ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယ မင်းဖြစ်စေဟု ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ၍၊

၈ ပညာရှိ ဆရာတော် အပေါင်းတို့သည် လာ ရောက်ကြသော်လည်း၊ ထိုစာကို မဘတ်နိုင်ကြ။ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်ဘုရင်အား မဟောမပြော နိုင်သောကြောင့်၊

၉ ဗေလရှာဇာ မင်းကြီးသည် အလွန် စိတ်ပူပန်ခြင်း၊ မျက်နှာတော် ညှိုးငယ်ချင်း ရှိ၍၊ မှူးတော်မတ်တော် တို့သည် မှိုင်လျက် နေကြ၏။

၁၀ ထိုအခါ မယ်တော် မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ စကား၊ မှူးမတ်တို့၏ စကားကို ကြားသိလျှင်၊ ပွဲ တော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော် အစဉ် အမြဲ ရှင်ပါစေ။ စိတ်တော်ပူပန်ခြင်း မရှိပါနှင့်။ မျက်နှာ ညှိုးငယ်တော် မမူပါနှင့်။

၁၁ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ တယောက်သည် နိုင်ငံတော်တွင် ရှိပါ၏။ ခမည်းတော်ဘုရား လက်ထက်တော်၌၊ ထိုသူတွင် ဘုရား ပညာနှင့်တူသောပညာ ဉာဏ်သတ္တိ

ထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်ဘုရား နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ဒါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာတို့ အပေါ်တွင် ဆရာအုပ် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ အိပ်မက်အနက်ကို ဘတ်ခြင်း၊ နက်နဲခက်ခဲသောအရာကို ဖွင့်ပြခြင်း၊ ပုစ္ဆာအမေးကို ဖြေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်ပညာ နှင့်တကွ၊ ထူးဆန်းသော စိတ်ဝိညာဉ်သည် ဒံယေလ အမည် ရှိသော ထိုသူတွင် ထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ဗေလတရှာ ဇာဟူသော ဘွဲ့နာမကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ပေးသနား တော်မူ၏။ ထို ဒံယေလကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အနက်ကို ဟောပြောပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊

၁၃ ဒံယေလကို အထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့ခမည်းတော် ဘုရားသည် ယုဒပြည်က သိမ်းယူတော်မူခဲ့၍၊ ယုဒလူစု၌ ပါသော ဒံယေလ မှန်သလော။

၁၄ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ ထူးဆန်းသော ပညာ ဉာဏ်သတ္တိနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံ သည်ဟု သင်၏ သိတင်းကို ဝါကြား၏။

၁၅ ထိုစာကို ဘတ်၍ အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြ စေခြင်းငှါ ဗေဒင်တတ် ပညာရှိတို့ကို ငါ့ထံသို့ သွင်း သော်လည်း၊ သူတို့သည် အနက်ကို မဘော်မပြနိုင်ကြ။

၁၆ သင်သည် အနက်များကို ဘော်ပြ၍ ပုစ္ဆာအမေး တို့ကို ဖြေနိုင်သည်ဟု ဝါကြားပြီးသည် အတိုင်း၊ ထို စာကို ဘတ်၍ အနက်ကို ငါ့အား ဘော်ပြနိုင်လျှင်၊ အဝတ်နီကို ဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ် ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ဒံယေလ ကလည်း၊ ဆုတော်လပ်တော်ကို ကိုယ်တော်၌ ရှိစေတော်မူပါ။ ပေးလိုသော အရာများကို အခြားသူအား ပေးသနားတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာကို ဘတ်၍ အနက်ကို ဘော်ပြ ပါမည်။

၁၈ အရှင်မင်းကြီး၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် ခမည်းတော် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော် နှင့်တကွ ရွှေဘုန်းတော်မြတ်၊ ဂုဏ် အသရေကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၉ ပေးသနားတော်မူသော ထို ရွှေဘုန်းတော်မြတ် ကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီးအခြားခြား သော ဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာ တို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်လျက်

နေကြ၏။ သတ်လိုသော သူတို့ကို သတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်စေလိုသော သူတို့ကို ရှင်စေတော်မူ၏။ ချီးမြှောက်လိုသော သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ နှိမ်ချလိုသော သူတို့ကို နှိမ်ချတော်မူ၏။

၂၀ မာန်မာန်စိတ်နှင့် ထောင်လွှား စော်ကားခြင်း ရှိသောအခါ၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကွယ်ပျောက်၍ နန်းတော် မှကျ၏။

၂၁ လူသားစု ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံ၍ တိရစ္ဆာန် သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် သည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍၊ အလိုတော်ရှိသော သူတို့အား အပ်တော်မူသည်ကို မသိမမှတ်မှီ တိုင် အောင်၊ မြည်းရိုင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားလျက်၊ မိုဗ်းစွတ်ခြင်းကို ခံ၍ နေရ၏။

၂၂ အရှင် သားတော် ဗေလရှာဇာ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို သိသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးကို မနှိမ့်ချဘဲ၊

၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဗိမာန်တော်၏ ဖလားတို့ကို ရှေ့တော်သို့ ယူခဲ့စေ၍၊ ကိုယ်တော်တိုင်မှစသော မှူးတော်မတ်တော်၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပြီတကား။ မျက်စိ မမြင်၊ နားမကြား၊ အဘယ် အရာကိုမျှ မသိသော ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်း၍၊ ကိုယ်တော်၏အသက် သခင် တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ အမှုအလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို မချီးမွမ်းဘဲ နေပါပြီတကား။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ လက်ဖျားကို စေလွှတ်၍ ထိုစာကို ရေးစေတော်မူ၏။

၂၅ စာချက်ဟူမူကား၊ မေနေမေနေ၊ တေကလ၊ ဗေရက်ဟု အက္ခရာတင်လျက် ရှိ၏။

၂၆ မေနေ၏အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံကို ဘုရားသခင် ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ၏။

၂၇ တေကလ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော် ကို ချိန်ခွင့်နှင့်ချိန်၍ လျော့ကြောင်းကို တွေ့မြင်တော် မူ၏။

၂၈ ဗေရက်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကို ခွဲဝေ၍ မေဒီလူ၊ ပေရသီလူတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏ ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြား လျှောက်ထား၏။

၂၉ ထိုအခါ ဗေလရှာဇာ မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်

အတိုင်း၊ ဒံယေလကို အဝတ်နီ ဝတ်ဆင်စေ၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ် ဆွဲပြီးမှ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယ မင်းဖြစ်သည်ဟု မြို့ကိုလည်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၃၀ ထိုည၌ပင် ခါလဒဲ ရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာ မင်းသည် အသက်ဆုံး၍၊

၃၁ မေဒီ အမျိုး ဒါရိမင်းသည် အသက် ခြောက်ဆယ် နှစ်နှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကို သိမ်းယူတော်မူ၏။

၆

၁ ဒါရိ မင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော် အမှုအရေး အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ရသော မြို့ဝန် တရားနှစ်ဆယ်တို့ ကို၎င်း၊

၂ အကျိုးတော်ကို မယုတ် မလျော့စေခြင်းငှါ၊ ထို မြို့ဝန် အပေါင်းတို့ကို အုပ်ချုပ် စစ်ကြောရသော ဝန်ကြီး သုံးပါးကို၎င်း၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ခန့်ထား တော်မူ၏။ ထို ဝန်ကြီးသုံးပါးတွင် ဒံယေလသည် ဝန်ကြီး အရာကို ရသည်သာမက၊

၃ ထူးဆန်းသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မြို့ဝန် တကာ၊ ဝန်ကြီးတကာတို့ထက် လွန်ကဲသောကြောင့်၊ နိုင်ငံ တော် တနိုင်ငံလုံးကို သူ၌ အပ်နှင်းမည်ဟု ရှင်ဘုရင် သည် အကြံ ရှိတော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ ဝန်ကြီးနှင့် မြို့ဝန်တို့သည် ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍၊ နိုင်ငံတော်အမှု အရေးများကို စစ်ကြောကြ၏။ ဒံယေလသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အပြစ်တင်စုံတခုမျှ မရှိသောကြောင့်၊ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ မတွေ့ကြသည် ရှိသော်၊

၅ ဘုရားသခင်၏ ဘာသာမှ မှတပါး၊ အခြားသော အမှုတွင် ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ငါတို့ မတွေ့ နိုင်ကြဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးမှ၊

၆ အထံတော်သို့ လာရောက် စည်းဝေးကြ၍၊ အရှင်မင်းကြီး ဒါရိ အသက်တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။

၇ ကိုယ်တော်မြတ် မှတပါး အခြားသော လူကို ဖြစ်စေ၊ ဘုရားကို ဖြစ်စေ၊ အရက် သုံးဆယ်အတွင်း တွင် ဆုတောင်းသောသူ မည်သည်ကို ခြင်္သေ့လှောင် သော တွင်းထဲသို့ ချစ်ရမည်ဟု မဖေါက်ပြန်နိုင်သော အမိန့်တော်မြတ်ကို ထုတ်စေခြင်းငှါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး၊ မြို့ဝန်၊ စော်ဘွား၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ အပေါင်း တို့သည် အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပါပြီ။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒီ၊ ပေရသီ မဓမ္မသတ်အတိုင်း အမိန့်တော်တည်စေခြင်းငှါ၊ တံဆိပ် ခတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြလျှင်၊

၉ ဒါရိမင်းကြီးသည် အမိန့်တော်ကို ပေး၍ တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။

၁၀ အမိန့်တော် ထုတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို ဒံယေလသည် ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိ အိမ်သို့ သွား၍ ယေရုရှလမ်မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာ အထက်ခန်းပြတင်းပေါက် ပွင့်လျက်ပင်၊ အထက် ပြုလေ့ရှိသည့် အတိုင်း၊ တနေ့ သုံးကြိမ် ငှားထောက်လျက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

၁၁ ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် နေသည်ကို မှူးမတ် အရာရှိတို့သည် စည်းဝေး၍ တွေ့မြင်ကြလျှင်၊

၁၂ အထံတော်သို့ ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် မြတ်မှတစ်ပါး အခြားသော လူကို ဖြစ်စေ၊ ဘုရားကို ဖြစ်စေ၊ အရက် သုံးဆယ် အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့လှောင်သောတွင်း ထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူလျက် ရှိပါသည် မဟုတ်လောဟု အမိန့်တော် အကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒါ၊ ပေရသိ၊ ဓမ္မသတ် အတိုင်း မှန်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ မှူးမတ် အရာရှိတို့ ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယုဒပြည်က သိမ်းယူခဲ့သော ယုဒလူမျိုး ဒံယေလသည် အာဏာတော်ကို ပမာဏ မပြု၊ တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ တနေ့ သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဆုတောင်း၍ နေပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၁၄ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန် နောင်တရ၍ ဒံယေလကို လွှတ်ခြင်းငှါ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ လွှတ်ရသော အခွင့်ကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြိုးစား၍ ရှာတော်မူ၏။

၁၅ တဖန် မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် အထံတော်သို့ စည်းဝေး၍၊ အရှင် မင်းကြီး၊ တခါ ထုတ်ပြီးသော အမိန့်တော် မပျက်နိုင်ရာဟု မေဒါ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ်၌ ပါကြောင်းကို သတိထားတော်မူပါဟု လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊

၁၆ တဖန် ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဒံယေလကို ခေါ်၍၊ ခြင်္သေ့ တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင် မပြတ် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ကယ်လွှတ်ပါစေဟု ဒံယေလကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ကျောက်ပြားကိုလည်း ယူခဲ့၍ တွင်းဝကို ပိတ်ပြီးလျှင်၊ ဒံယေလ အမှု၌ စီရင်ချက်ကို မတိုးမလျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင် တံဆိပ်နှင့် မှူးမတ်တို့ တံဆိပ်ကို ခတ်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုနောက်၊ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သို့ပြန်၍ တညဉ့်လုံး စားတော် မခေါ်၊ အငြိမ့် တန်ဆာကို အထံတော်သို့ မသွင်းစေဘဲ စက်တော် ခေါ်၍ မပျော်နိုင်။

၁၉ နံနက် စောစော ထ၍ ခြင်္သေ့ တွင်းသို့ အလျှင် အမြန် သွားတော်မူ၏။

၂၀ ရောက်လျှင်၊ ဝိုကြွေးသောအသံနှင့် ဒံယေလကို ခေါ်၍၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျွန် ဒံယေလ၊ သင်မပြတ် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ခြင်္သေ့ဘေးမှ ကယ်လွှတ်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

၂၁ ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။

၂၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ်၍ ခြင်္သေ့နှုတ်ကို ပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့ဘေးနှင့် လွတ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်ကင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း အလျှင်း မပြစ်မှားပါဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန် ဝမ်းမြောက်၍၊ ဒံယေလကို တွင်းထဲက၊ ထုတ်ယူစေဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဒံယေလကို တွင်းထဲက ထုတ်ယူ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောကြောင့်၊ သူ၌ ထိခိုက်သော အနာ တခုမျှ မရှိ။

၂၄ ထိုနောက်၊ ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်သော သူတို့ကို ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်နှင့် ခေါ်၍၊ သားမယားနှင့် တကွ ခြင်္သေ့ တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြလျှင်၊ မြေသို့ မရောက်မှီ ခြင်္သေ့တို့သည် နိုင်၍၊ သူတို့အရိုး ရှိသမျှ တို့ကို ချိုးဖွဲကြ၏။

၂၅ ထိုအခါ မြေကြီး တပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာတို့ ရိုရာသို့ အမိန့်တော်စာနှင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။ စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း များပြားစေသော။

၂၆ ငါ အစိုးရသော တနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိနေသော သင်တို့သည် ဒံယေလ၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေကြကုန်ဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊

ထိုဘုရားသခင်သည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရား၊ နိစ္စ ထာဝရ တည်တော်မူသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။ အာဏာစက်တော်လည်း အစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။

၂၇ မစ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကောင်းကင် မြေကြီး၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဩဘွယ် တို့ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဒိယေလကို ခြင်္သေ့ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၈ ထိုသို့ ဒိယေလသည် ဒါရိ မင်းကြီး လက်ထက် ၌၎င်း၊ ပေရသိအမျိုး ကုရမင်းကြီး လက်ထက်၌၎င်း ကောင်းစားလျက် နေ၏။

၇

၁ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာနန်းစံ ပဌမနှစ် တွင်၊ ဒိယေလသည် အိပ်မက်ကို မြင်၍ အိပ်ပျော်စဉ်၊ စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုပြီးမှ မြင်မက်သော အရာတို့ကို ရေးထားသော အချက်ကား၊

၂ ငါ ဒိယေလသည် ညဉ့်အခါ အာရုံပြု၍၊ မိဗမ်း ကောင်းကင် လေးမျက်နှာ၌ လေတို့သည် မဟာ သမုဒ္ဒရာ ပေါ်မှာ အချင်းချင်း တိုက်ကြလျှင်၊

၃ သဏ္ဍာန်ချင်း မတူသော သာရဲ လေးကောင် တို့သည် သမုဒ္ဒရာထဲက ထွက်လာကြ၏။ ပဌမ သားရဲ သည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ရွှေလင်းတ အတောင်လည်း ရှိ၏။

၄ ငါကြည့်ရှု၍ နေစဉ်၊ သူ၏အတောင်ကို နှုတ်ကြ၏။ မြေမှ ကိုယ်ကို ချီကြွလျက် လူကဲ့သို့ ခြေဖြင့် မတ်တတ် ရပ်၍၊ လူစိတ်သဘောကိုလည်း ရ၏။ ဒုတိယ သားရဲ သည် ဝံနှင့်တူ၏။

၅ တဘက်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီကြွ၏။ ပစပ်၌ နံရိုး သုံးချောင်းကို ကိုက်လျက် ရှိ၏။ သင် ထလော့။ အသားများကို ကိုက်စားလော့ဟု သူ့အား ပြောကြ၏။

၆ တဖန် ငါကြည့်ရှုပြန်၍၊ ကျားသစ်နှင့် တူသော သားရဲ တကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကျောပေါ်မှာ ငှက်အတောင် လေးခု ရှိ၏။ ခေါင်း လေးလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အုပ်စိုးရသော အခွင့်လည်း ရှိ၏။

၇ ထိုညဉ့်အခါ၊ တဖန် ငါသည် အာရုံပြုစဉ်၊ ကြီး စွာသော ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကြောက်မက် ဘွယ်သော စတုတ္ထ သားရဲသည် ထင်ရှား၏။ ကြီးစွာ သော သံသွားလည်း ရှိ၏။ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွင်း သောအရာကို ခြေဖြင့် နင်းချေ၏။ သူသည် အရင်

သားရဲ ရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြား၏။ ချို ဆယ်ချောင်း လည်းရှိ၏။

၈ ထိုချိုတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ချိုများအလယ်၌ ချိုငယ် တချောင်းသည် ပေါက်ပြန်၏။ ထိုချိုငယ်ရှေ့မှာ အရင် ချိုသုံးချောင်းကို အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်လေ၏။ ထို ချိုငယ်သည် လူမျက်စိ ကဲ့သို့သော မျက်စိနှင့်၎င်း၊ ကြီးစွာသော စကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၏။

၉ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ရာဇပလ္လင်များကို တည် ထားလျက်ရှိ၍၊ အသက် ကြီးသောသူ တဦးသည် ထိုင်တော်မူ၏။ အဝတ်တော်သည် မိဗမ်းပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ဖြူသော သိုးမွေးနှင့် တူ၏။ ပလ္လင်တော်သည် မီးလျှံဖြစ်၏။ ပလ္လင်တော် အောက်၌ မီးစက် လှည်းဘီးရှိ၏။

၁၀ မျက်နှာတော်မှ မီးရောင်ခြည် ထွက်လေ၏။ အတိုင်းမသိ များစွာသောသူတို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍၊ ကုဋေသင်္ချေမက ရှေ့တော်၌ ခစား၍ နေကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ စာစောင်များ ကို ဖွင့်ထားကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ချိုငယ်ပြောသော စကားကြီး အသံ ကြောင့် ငါကြည့်ရှု၍ နေစဉ်၊ ထိုသားရဲ အသက်ကို သတ်ပြီးလျှင် သူ၏ကိုယ်ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။

၁၂ အခြားသော သားရဲမူကား၊ အစိုးရသော အခွင့် တန်ခိုးရှုံးသော်လည်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလပတ်လုံး အသက်ရှင်ရကြ၏။

၁၃ ထိုညဉ့်အခါ ငါသည် အာရုံပြု၍၊ လူသားနှင့် တူသောသူ တဦးသည် မိဗမ်းတိမ်ကိုစီးလျက်၊ အသက် ကြီးသောသူ၏ အထံတော်သို့ ရောက်လေ၏။ ထို သူကို အထံတော်ပါးသို့ သွင်းကြ၏။

၁၄ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍၊ အသီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာ စက်တန်ခိုးကို ရ၏။ အာဏာစက်တော်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တည်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ရာ။

၁၅ ငါ ဒိယေလသည် ကိုယ်ခန္ဓာ တုန်လှုပ်၍၊ ထို ရူပါရုံကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိလျှင်၊

၁၆ အနား၌ ရပ်နေသောသူ တယောက် ထံသို့ သွား၍၊ ယခု မြင်သမျှကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊

၁၇ ထိုသူက၊ ဤသားရဲ လေးကောင်တို့သည်

မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါ်လတံ့သော နိုင်ငံ လေးပါးဖြစ်၏။

၁၈ သို့သော်လည်း၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ခံစားကြလတံ့ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကြားပြော၏။

၁၉ ထိုအခါ အခြားသော သားရဲထက် ထူးခြား၍ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လျက်၊ သံသွားနှင့်၎င်း၊ ကြေးဝါ လက်သည်းခြေသည်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကိုက်စား ချိုးဖဲ့၍ ကြွင်းသမျှကို ခြေဖြင့် နင်းချေ တတ်သော စတုတ္ထ သားရဲကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊

၂၀ သူ၏ ခေါင်း၌ ရှိသော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ နောက်ပေါက်၍ အရင် ချိုသုံးကြောင်းကို နှုတ်၍၊ ကြီးစွာသော စကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့်မျက်စိ ရှိသဖြင့်၊ မိမိ အဘော် တို့ထက်သာ၍ ရဲရင့်သော မျက်နှာ အဆင်းရှိသော ချိုတချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ သိခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၂၁ ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင် အသက် ကြီးသောသူသည် ရောက်လာလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့အား စီရင်ရသော အခွင့်ကို ပေး၍၊ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူဝင်စားသော အချိန် ရောက်သည် တိုင်အောင်၊ ထိုချိုသည် သန့်ရှင်းသူတို့ကို စစ်တိုက်၍ နိုင်လေ၏။

၂၂ ထိုသူကလည်း၊ စတုတ္ထ သားရဲသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အခြားသောနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြားသော စတုတ္ထ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေကြီးရှိသမျှကို ကိုက်စားချိုးဖဲ့ နင်းချေလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုနိုင်ငံ၌ ပေါက်သော ချိုဆယ်ချောင်းသည် ပေါ်လတံ့သော မင်းကြီး ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူတို့နောက် အခြားသော မင်းကြီးပေါ်လာ လိမ့်မည်။ အရင်မင်းကြီး ထက်ထူးခြား၍ သုံးပါးတို့ကို နှိမ်ချလိမ့်မည်။

၂၄ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလအချိန်နှင့် ပညတ်တရားတို့ကို ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်လိမ့်မည်။ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလ တဝက်ပတ်လုံး သူသည် အခွင့် ရလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုနောက်မှ တရားစီရင်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏ တန်ခိုးအာဏာကို နှုတ်၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။

၂၆ ကောင်းကင် အောက်၌ နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာ

စက် ဘုန်းတန်ခိုးရှိသမျှကို အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသော အမျိုးသားတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် တိုးဝင်၍ ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။

၂၇ ဤရွှေကား၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။ ငါ ဒံယေလသည် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၍ မျက်နှာ ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ သို့သော်လည်း မြင်ရသော အာရုံများကို စိတ်နှလုံးထဲ၌ သိုထား၏။

၈

၁ ပေလရှာဇာ မင်းကြီး နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ငါ ဒံယေလသည် ယခင် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ပြီးသည် နောက်၊ တဖန် ဗျာဒိတ်ရူပရုံကို မြင်ရသောအကြောင်း အရာဟူမူကား၊

၂ လေံပြည်၊ ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဥလဲမြစ်နားမှာ ငါရှိစဉ်၊ ရူပရုံ ထင်ရှား၍

၃ ငါမျှော်ကြည့်သော၊ ရှည်လျားသောချို နှစ်ချောင်း ရှိသော သိုးတကောင်သည် မြစ်တဘက်၌ ရပ်နေ၏။ ထိုချိုနှစ်ချောင်းသည် မညီ၊ တချောင်းသာ၍ ရှည်၏။ သာ၍ ရှည်သောချိုသည် နောက်ပေါက်သတည်း။

၄ ထိုသိုးသည် အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ သုံးမျက်နှာသို့ တိုးခွေသောကြောင့် အဘယ် တိရစ္ဆာန်မျှ မခံနိုင်၊ အဘယ်သူမျှ သူ့လက်မှ မကယ် မလွှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိ အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့် ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၅ ထိုအမှုကို ငါဆင်ခြင်လျက် နေသောအခါ၊ မျက်စိ နှစ်လုံးကြား၌ ထူးဆန်းသောချို တချောင်းရှိသော ဆိတ် တကောင်သည် အနောက်မျက်နှာက လာ၍၊ မြေကို မနင်းဘဲ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ကျော်လေ၏။

၆ ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် မြစ်တဘက်၌ ထင်ရှားသော သိုး ရှိရာသို့ ပြင်းစွာသော အဟုန်နှင့် ပြေး၍၊

၇ အနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်သဖြင့် သိုးကိုခတ်၍ သိုးချို နှစ်ချောင်းကို ချိုးဖဲ့၏။ သိုးသည် ခံနိုင်သော တန်ခိုး မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိတ်သည် သူ့ကို မြေ၌ လှဲ၍ နင်းလေ၏။ သူ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သိုးကို မကယ်မလွှတ်နိုင်။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဆိတ်သည် အလွန် ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ခွန်အားကြီးသောအခါ ချိုကြီးကျိုးဖဲ့၏။ ထိုချိုအရာ၌ ထူးဆန်းသော ချိုလေးချောင်းပေါက်၍၊ မိုးမင်းကောင်းကင် လေးမျက်နှာသို့ မျက်နှာပြုကြ၏။

၉ ထိုလေးချောင်းတွင် တချောင်းထဲက အခြား

သော ချိုတက် တချောင်းပေါက်ပြန်၍၊ တောင်မျက်နှာ သို့၎င်း၊ အရှေ့မျက်နှာ သို့၎င်း၊ သာယာသောပြည် သို့၎င်း မျက်နှာပြု၍၊ အလွန် ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

၁၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ တိုင်အောင် ကြီးမား၍၊ ထို ဗိုလ်ခြေ အချို့တို့နှင့် ကြယ်အချို့တို့ကို မြေသို့ချ၍ နင်းလေ၏။

၁၁ ထိုမျှမက၊ ဗိုလ်ခြေသခင် တိုင်အောင် ထောင် လွှားခြင်းကို ပြုလျက်၊ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသော ဝတ်ကို ပယ်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ရှုတ်ချလေ၏။

၁၂ အပြစ် များသောကြောင့် နေ့ရက်အစဉ် ပြုသော ဝတ်နှင့်တကွ ဗိုလ်ခြေကိုလည်း ထိုချိုသည် ရ၍၊ သမ္မာတရားကို မြေသို့ နိမ့်ချ၏။ ထိုသို့ပြု၍ အောင်မြင် ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၃ ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူ တပါး၏စကား ပြောသံကို ငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူ တပါးက၊ ယခင် ပြောသော သူကို ဟစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေကို နင်းခြင်း အလိုရှိ၊ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်ကို ပယ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော လွန်ကျူးခြင်းနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး တည် လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၁၄ ယခင် ပြောသောသူက၊ ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင် သုံးရာတိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကိုတဖန် ဆေးကြော သုတ်သင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ ပြောဆို၏။

၁၅ ငါ ဒံယေလသည် ထိုရူပါရုံကို မြင်၍ အနက်ကို ရှာဖွေသောအခါ၊ လူသဏ္ဍာန် ရှိသောသူ တဦးသည် ငါ့ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။

၁၆ အခြားသော သူက၊ အို ဂါဗြေလ၊ ထိုသူသည် ယခု မြင်သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို နားလည်စေခြင်းငှါ အနက်ကို ပြန်ပြောလော့ဟု၊ ဥလံမြစ်နားကြားမှာ လူအသံနှင့် ဟစ်၍ ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၁၇ ထိုသူသည် ငါ့ရပ်နေရာ အပါးသို့ လာလျှင်၊ ငါသည် ကြောက်ရွံ့၍ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ နားလည်လော့။ ဤဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည် အမှုကုန်ရသော ကာလနှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၁၈ ထိုသို့ဆိုသောအခါ ငါသည် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေ့ဝေလျက် နေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကို လက်နှင့်တို၍၊ ယခင်နေရာ၌ မတ်တပ်နေစေပြီးလျှင်၊

၁၉ ဒေါသအမျက်တော် အဆုံး၌ ဖြစ်လတံ့သော

အရာကို ငါကြားပြောဦးမည်။ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ လက်စသတ်လိမ့်မည်။

၂၀ ချို နှစ်ချောင်းနှင့် ပေါ်လာသော သိုးသည် မေဒီရှင်ဘုရင်၊ ပေရသီ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၂၁ အမွှေး ကြမ်းသော ဆိတ်သည် ဟေလသ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ မျက်စိ နှစ်လုံးကြား၌ ရှိသော ချိုကြီးသည် ပဌမမင်း ဖြစ်၏။

၂၂ ထိုချို ကျိုးပဲ့၍၊ သူ့အရာ၌ ချို လေးချောင်း ပေါက်သည်မှာ၊ အရင် နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံ လေးပါး တည်ထောင်လိမ့်မည်။ အရင်နိုင်ငံ၏ တန်ခိုးနှင့် မပြည့်စုံကြ။

၂၃ ထိုနိုင်ငံတို့၏ အဆုံးစွန်သော ကာလ၌ လွန်ကျူး သောသူတို့၏ အပြစ်ပြည့်စုံသောအခါ၊ ရဲရင့်သော မျက်နှာရှိ၍ ပရိယာယ်တို့ကို နားလည်သော မင်းကြီး တပါး ပေါ်လာလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ်တန်ခိုး မရှိဘဲလျက် တန်ခိုး ကြီးလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ဖျက်ဆီး၍ တိုးပွား အောင်မြင်လိမ့်မည်။ စွမ်းအား ကြီးသော လူစု၊ သန့်ရှင်းသော လူစုကိုပင် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။

၂၅ သူသည် လိမ္မာစွာ ပြုသဖြင့်၊ မုသာလည်း အောင်မြင်လိမ့်မည်။ စိတ်ထောင်လွှားခြင်း နှင့်တကွ မိဿဟာယဖွဲ့သော အားဖြင့် လူများတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သခင်တို့၏ သခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ လူလက်ဖြင့် ဒဏ်မခတ်ဘဲ ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၆ ညဦးနှင့် နံနက်ကို ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ စကားမှန်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို တံဆိပ်ခတ်ထား လော့။ တာရှည်သော ကာလ တိုင်တိုင် တည်လိမ့် မည်ဟု ဆို၏။

၂၇ ထိုအခါ ငါ ဒံယေလသည် မော၍ နာလျက်နေ၏။ တဖန် အနာမထမြောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။ မြင်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ငါ အံ့ဩသော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိကြ။

၉

၁ ယေရုရှလင်မြို့ ပျက်စီး၍၊ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် လွန်စေမည်ဟု၊

၂ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ပရောဖက် ယေရမိ ခံဘူးသည် ဖြစ်၍၊ ခါလဒဲနိုင်ငံကို အစိုးရသော မေဒီအမျိုး၊ အာရွေရုသား ဒါရိ နန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ငါ ဒံယေလသည် ထိုနှစ်ပေါင်း အရေအတွက်ကို ကျမ်းစာ အားဖြင့် သိရသောကြောင့်၊

၃ အစာကို ရှောင်လျက်၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ပြာနှင့် လူးလျက်၊ အရှင် ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။

၄ ထိုသို့ အပြစ်ကို ဘော်ပြ တောင်းပန်၍ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံ ငါ ပြုသော ပဋ္ဌနာဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချစ်၍ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်သောသူတို့အား သစ္စာတော်မပျက်၊ ကရုဏာတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အလွန် ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင် ဘုရားသခင်၊

၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ကျင့်မိပါပြီ။ ပုန်ကန်မိပါပြီ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော တရားလမ်းမှ လွဲမိပါပြီ။

၆ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား အသက်ကြီး သူ မှစ၍ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့အား ကိုယ် တော်၏ အခွင့်နှင့် ဟောပြောသော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့၏ စကားများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။

၇ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တရားနှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြောင့် နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နီးသောပြည်၊ ဝေးသော ပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေရသော ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား မှစ၍ ဣသရေလလူ အပေါင်း တည်းဟူသော အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့၌ ရှိသည် အတိုင်း၊ မျက်နှာ ပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။

၈ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အသက် ကြီးသူမှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။

၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သော် လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ အရှင် ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာကို ပြခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖြေရှင်းခြင်း အခွင့်နှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်ရင်း၊ ပရောဖက်တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတော် လမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ ဗျာဒိတ်တော် အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။

၁၁ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ဗျာဒိတ်တော် အသံကို နားမထောင်၊ လွှဲ သွား၍ ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူး ကြပါပြီ။

သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ကျွန် မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ မှတ်သားသော အကျိန် ကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။

၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ တဘက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်သော တရားသူကြီးတို့ တဘက်၌ မိန့်တော်မူသော စကား တော်ကို တည်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ကြီးစွာ သော ဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘေးရောက် သကဲ့သို့ ကောင်းကင် အောက်တွင် အဘယ်အရပ်၌မျှ မ ရောက်စဖူးပါ။

၁၃ မောရှေ၏ ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း၊ ဤဘေးဥပဒ် ရှိသမျှသည် အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ရောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဒုစရိုက် များကို ရှောင်၍ သမ္မာတရားတော်ကို နားလည်ခြင်း အလိုငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မတောင်းပန်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။

၁၅ တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ ယနေ့၌ ရှိသည်အတိုင်း၊ အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတော် မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ပြုမိပါပြီ။

၁၆ အို ဘုရားရှင်၊ မြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရား တော်ရှိသမျှတို့နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်းသော တောင်တော် တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြင်းစွာ သော ဒေါသအမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူပါဟု အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်များ မှစ၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များ မှစ၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူစုသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော သူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။

၁၇ ယခု မူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ပြုသော ပဋ္ဌနာစကားကို နား ထောင်တော်မူပါ။ ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိသော သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ဘုရားရှင်၏ အကျိုးတော်ကြောင့်၊ မျက်နှာတော် ရောင်ခြည်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။

၁၈ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် နားတော်ကို လှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ အကျွန်ုပ် တို့ ပျက်စီးရာများကို၎င်း၊ နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သော မြို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ် ကုသိုလ်ကို အမှီမပြု၊ မဟာ ကရုဏာတော်ကိုသာ

အမှီပြု၍ ပဌနာစကားကို ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်ပါ၏။

၁၉ အိုဘုရားရှင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုဘုရားရှင်၊ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အိုဘုရားရှင်၊ နားထောင်၍ ပြုတော်မူပါ။ အကုသိုလ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော် အတွက် ဖင့်နွဲ့တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏မြို့၊ ကိုယ်တော်၏ လူစုတို့သည် နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ခြင်း ရှိပါသည်ဟု ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။

၂၀ ထိုသို့ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို၎င်း၊ အမျိုးသားချင်း ဣသရေလလူတို့၏ အပြစ်ကို၎င်း တော်ပြတောင်းပန်၍၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်အဘို့ ဝါပြုသော ပဌနာ စကားကို ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်လျက်နေ၍၊

၂၁ ဆုတောင်းသောအမှု မပြီးမှီ မြက်ဆိုစဉ်တွင်၊ ယခင် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသောသူ၊ ဂါဗြေလသည် လျန်မြန်စွာ ပျံ၍ လာသဖြင့်၊ ညဦးယံ ပူဇော်ချိန်၌ ငါရှိရာသို့ ရောက်၍၊

၂၂ နှုတ်ဆက်လျက်၊ အချင်း ဒံယေလ၊ ငါသည် သင်၌ ဉာဏ်ပညာ တိုးပွားစေမည် အကြောင်း ထွက်လာပြီ။

၂၃ သင်သည် ဆုတောင်း စပြုသောအခါ အမိန့် တော်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သင့်အား ကြားပြောခြင်းငှါ၊ ငါ ရောက်လာပြီ။ သင်သည် အလွန် ချစ်အပ်သော သူဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဗျာဒိတ်တော် အချက်ကို ဆင်ခြင်၍ နားလည်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၄ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ဆီးတား၍၊ အပြစ်ကို တံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖြေရှင်း၍ ထာဝရ ကုသိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ နှင့် အနာဂတ္တိ ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ် ဌာနကိုလိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သိတင်းခုနစ်ဆယ်ကို သင်၏ အမျိုးသားချင်း အဘို့နှင့် သင်၏ သန့်ရှင်းသောမြို့အဘို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။

၂၅ ထိုကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန်တည်ထောင် ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိသည်နေ့ မှစ၍၊ ခရစ်တော် သခင်၏ လက်ထက်တိုင်အောင်၊ ခုနစ် သိတင်းနှင့် ခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်း ကြာလိမ့်မည်ဟု သိမှတ် နားလည်လော့။ အနှောင့်အရှက်ခံရသော ကာလ၌ မြို့လမ်းကို တဖန် တည်ထောင်ပြုစုရမည်ဟု စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။

၂၆ ထိုသိတင်း ခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်း လွန်ပြီးမှ ခရစ်တော်သည် အခွင့် မရဘဲ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ

လိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ လာသော သခင်၏ လူတို့သည် မြို့တော်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို၎င်း ဖြိုဖျက်ကြ လိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသောအားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ် လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ပျက်စီးရာ နှင့် ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၂၇ တသိတင်းတွင် လူအများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသိတင်းတဝက်တွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ပပျောက်စေလိမ့်မည်။ ရွံရှာဘွယ် သောအရာ၏ အထွဋ်ပေါ်သို့ ဖျက်ဆီးသော သူသည် ရောက်၍၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်းသည် ပျက်စီးအပ်သော သူတို့ကို မလွှမ်းမိုးမှီ တိုင်အောင် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။

၁၀

၁ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု နန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ဗေလ တရှာဇာ အမည်ဖြင့် သမုတ်သော ဒံယေလသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော် စကား မှန်ပေ၏။ ကြီးစွာသော စစ်တိုက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ပေ၏။ သူသည် ထိုစကားကို နားလည်၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံသဘောကိုလည်း ရိပ်မိ၏။

၂ ထိုကာလ၌ ငါ ဒံယေလသည် အရက် နှစ်ဆယ် တရက်တိုင်တိုင် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်လျက်နေ၏။

၃ အရက် နှစ်ဆယ်တရက် မစေ့မှီ မြန်သောမုန့်ကို မစား။ အမဲသားနှင့် စပျည်ကို မမြည်း။ ဆီလိမ်းခြင်းကို လည်း အလျှင်းမပြု။ ပဌမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၌ ငါသည် ဟိဒကောလမြစ်ကြီး အနားမှာ ရှိစဉ်၊

၅ မျော်ကြည့်၍၊ ပိတ်ချောနှင့် ဥပတ်ရွှေစင်ခါးပန်းကို ဝတ်စည်းလျက် ရှိသောလူ တဦးကို မြင်၏။

၆ သူ၏ ကိုယ်သည် ကျောက်မျက်ရွှံ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ထင်၏။ သူ့ မျက်စိသည်လည်း မီးခွက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ့လက် ခြေတို့သည် ဦးသစ်သော ကြေးဝါ အရောင်အဆင်း ရှိ၏။ သူ့ စကားသံသည် များစွာသောလူစု အသံ နှင့်တူ၏။

၇ ထိုဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ငါ ဒံယေလ တယောက် တည်း မြင်ရ၏။ ငါနှင့် အတူပါသော လူတို့သည် မမြင်ကြ။ သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။

၈ ငါမူကား၊ တယောက်တည်း နေရစ်၍ ထိုကြီးစွာ သော ရူပါရုံကို မြင်ရလျှင်၊ ခွန်အား လျော့၍ မျက်နှာ ပျက်လျက်၊ ကိုယ်၌ အစွမ်းသတ္တိအလျှင်း မရှိဖြစ်လေ၏။

၉ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏ စကားသံကို ငါကြား၏။ ကြားသော အခါ၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမော တွေဝေလျက် နေ၏။

၁၀ ထိုအခါ လက်တဘက်သည် ငါ့ကို ကြွ၍၊ ငါသည် နူးနှင့် လက်ဝါးဖြင့် ထောက်လျက် နေရ၏။

၁၁ သူကလည်း၊ အလွန် ချစ်အပ်သောသူ၊ ဒံယေလ၊ ငါ့ စကားကို နားလည်အံ့သောငှါ မတ်တပ်နေလော့။ သင်ရှိရာသို့ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ယခုငါလာပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် တုန်လှုပ်လျက် မတ်တပ်နေ၏။

၁၂ ထိုအခါသူကလည်း၊ အချင်း ဒံယေလ၊ မကြောက် နှင့်။ သင်သည် နားလည်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်၏ ဘုရား ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမခြင်းငှါ၎င်း၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်း သော ပဌမ နေ့မှစ၍ သင်၏စကားကို ကြားတော်မူပြီ။ ထိုစကားကြောင့်လည်း ငါရောက်လာပြီ။

၁၃ ပေရသိ နိုင်ငံကို အစိုးရသောမင်းမူကား၊ အရက် နှစ်ဆယ်တရက်ပတ်လုံး ငါ့ကို ဆီးတား၏။ နောက်တခါ အမြတ်ဆုံးသော မင်းစု ထဲက၊ မိကျွေးလသည် ငါ့ကို အကူလာ၍၊ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်၌ ပေရသိမင်း ကြီးတို့ထံမှာ ဆိုင်းလင့်၍ နေရ၏။

၁၄ ယခုမူကား၊ နောင်ကာလတွင် သင်၏ အမျိုး သားချင်းတို့၌ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကို သင်သည် နားလည်စေခြင်းငှါ ငါရောက်လာပြီ။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် တာရှည်သော ကာလနှင့် ဆိုင်ပေ၏ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၁၅ ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးမှ၊ ငါသည် ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်၍ စကားမပြောနိုင်ဘဲနေ၏။

၁၆ ထိုအခါ လူသား၏ သဏ္ဍာန်ရှိသောသူ တဦး သည် ငါ့နှုတ်ကို လက်နှင့် တို့လျှင်၊ ငါသည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍ ပြောရသော အခွင့်ကို ရပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာကို ခံရ၍၊ ကိုယ်၌ ခွန်အား အလျှင်းမ ရှိပါ။

၁၇ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော် အရှင်နှင့် အဘယ်သို့ စကားပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုပင် အကျွန်ုပ် ကိုယ်၌ ခွန်အား အလျှင်း မရှိပါ။ အကျွန်ုပ် အသက် လည်း ကုန်ပါပြီဟု ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်နေသောသူအား ငါလျှောက်၏။

၁၈ နောက်တဖန် လူသဏ္ဍာန် ရှိသော သူသည် လာ၍ ငါ့ကို လက်နှင့်တို့လျက် အားပေးပြီးလျှင်၊

၁၉ အလွန် ချစ်အပ်သောသူ၊ မကြောက်နှင့်။ ငြိမ် သက်ခြင်း ရှိပါစေ။ အား ရှိလော့။ ခွန်အားနှင့်

ပြည့်စုံလော့ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုပြီးမှ ခွန်အားကို ငါရ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အား ပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်၏။

၂၀ ထိုသူ ကလည်း၊ ငါသည် သင်ရှိရာသို့ လာရ သောအကြောင်းကို နားလည် သလော့။ ပေရသိ မင်းကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ယခု ငါပြန်သွားရမည်။ ငါ သွားပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ဟေလသ မင်းသည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။

၂၁ သို့ရာတွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသော အမှုအရာကို ငါပြဦးမည်။ ဤအမှုတို့တွင် သင်တို့၏ မင်း မိကျွေးလ မှတပါး ငါ့ဘက်မှာ နေသောသူ မရှိ။

၁၁

၁ ငါသည်လည်း၊ မေဒိ အမျိုး ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံ ပဌမ နှစ်တွင်၊ သူ့ကို နှိုးဆော်၍ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေခြင်းငှါ ကြိုးစား အားထုတ်လေ၏။

၂ ယခုမူကား၊ မှန်သော အရာကို ငါပြမည်။ ပေရသိ နိုင်ငံကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင် သုံးပါးပေါ်လေဦးမည်။ စတုတ္ထ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ထိုသူ ရှိသမျှတို့ထက် ငွေတတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရတတ်၍ အားကြီးသော ကြောင့်၊ ဟေလသနိုင်ငံကို ရန်ဘက် ပြုစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။

၃ ထိုအခါ တန်ခိုးကြီးသော ရှင်ဘုရင် တပါးလည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာတော်ကြီးလျက် အစိုးရ၍ မိမိအလို ရှိသည်အတိုင်း ပြုလိမ့်မည်။

၄ ထိုသူသည် ပေါ်လာပြီးမှ နိုင်ငံတော်ကျိုးပဲ့၍၊ သူတပါးတို့သည် မိုင်းကောင်းကင် လေးမျက်နှာတို့၌ ခွဲဝေကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ အစိုးရသော သူတို့သည် အမျိုးအနွယ်တော်မဟုတ်၊ အာဏာတော်နှင့် အစိုးမရ နိုင်ငံတော်ကို နှုတ်ပစ်၍၊ အမျိုးအနွယ်တော် မှတပါး၊ အခြားသော သူတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုအခါ တောင် ရှင်ဘုရင်သည် တန်ခိုးကြီး လိမ့်မည်။ မင်းစုထဲ၌ မင်းတပါးသည် ထိုသူထက်တန်ခိုး ကြီး၍ အာဏာ တည်လိမ့်မည်။ သူ၏ အာဏာလည်း အလွန် ကျယ်လိမ့်မည်။

၆ ကာလ လွန်သောအခါ သူတို့သည် အဆွေဖွဲ့ ကြလိမ့်မည်။ အသင့်အတင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ တောင် ရှင်ဘုရင်၏ သမီးသည် မြောက်ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုမင်းသမီး၏ အာဏာသည် မတည်ရ။ ထိုမင်း နှင့်တကွ အမျိုး အနွယ်တော်သည်လည်း မတည်ရ။ မင်းသမီးကို၎င်း၊ ဆောင်ခဲ့သော သူတို့ကို၎င်း၊ သူ၏ သားကို၎င်း၊

ထိုကာလ၌ သူ့ကို ထောက်ပံ့သော သူများကို၎င်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ အပ်ရလိမ့်မည်။

၇ ထိုမင်းသမီး၏ အဆွေအမျိုး ဖြစ်သောသူ တယောက်သည် အဘ၏ အရိပ်အရာကို ရသဖြင့်၊ စစ်ချီ၍ လာလိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်၏ မြို့တော်သို့ ရောက်လျှင်၊ မြို့သားတို့ကို တိုက်၍ နိုင်လိမ့်မည်။

၈ သူတို့၏ ဘုရားများ၊ သွန်းလောင်းသော ရုပ်တုများ၊ အဘိုးထိုက်သော ငွေဖလား၊ ရွှေဖလားများကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သိမ်းသွားလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း မြောက် ရှင်ဘုရင်ထက် အသက်ရှည်လိမ့်မည်။

၉ တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တောင်ရှင်ဘုရင်၏ နိုင်ငံသို့ ဝင်သော်လည်း မိမိ ပြည်သို့ ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၁၀ သားတော်တို့သည် ထပြန်၍ များစွာသော အလုံးအရင်းကို စုဝေးကြလိမ့်မည်။ သားတယောက်လည်း ဆက်ဆက်လာ၍ လွှမ်းမိုးခြင်း နင်းလိမ့်မည်။ တဖန် ပြန်လာ၍ သူ၏မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလိမ့်မည်။

၁၁ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်ကို ဆီးကြို၍ တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်းတို့ကို စီရင်သော်လည်း၊ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို သိမ်းယူလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ မာနစိတ်ပေါက်လျက်၊ အထောင်အသောင်းမက၊ များစွာသော လူတို့ကို လုပ်ကြံသော်လည်း၊ မိမိအာဏာကို မတည်စေရ။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တဖန်ပေါ်လာ၍၊ အရင်ထက် များစွာသော အလုံးအရင်းတို့ကို စီရင်ပြီးမှ ကာလ အတန်အရာလွန်လျှင်၊ စစ်အင်္ဂါများ၊ စည်းစိမ်များနှင့် ဆက်ဆက်လာလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် များကြလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သော သူပုန်တို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ပြည့်စုံစေခြင်း၍၊ ထ၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် လာ၍၊ မြို့ရိုးကို တည်ပြီးလျှင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်၏ လက်နက်များ၊ ရွေးချယ်သော လူများတို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ ခွန်အား မရှိသောကြောင့်၊ မဆီးတားရကြ။

၁၆ တိုက်လာသော သူသည် မိမိအလို အလျောက်

ပြု၍၊ သူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှ မရပ် မနေနိုင်ဘဲ၊ သာယာသောပြည်ကို နင်းပြီးမှ စုံလင်စေလိမ့်မည်။

၁၇ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် လိုက်လျက်၊ ထိုမင်းသည် မိမိနိုင်ငံ၏ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ ဝင်စားခြင်းငှါ ကြိုးစား အားထုတ်၍၊ မိန်းမငယ်အားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပေးစားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အကြံမမြောက်၊ အကျိုး မရှိရ။

၁၈ တဖန် ကျွန်းစုသို့ မျက်နှာလှည့်၍ ကျွန်းအများတို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဗိုလ်မင်းတပါးသည် မိမိခံရသော အသရေဖျက်ခြင်းကို မိမိမှလွှဲပယ်၍၊ ထိုအသရေဖျက်ခြင်းကို တိုက်လာသောမင်း အပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေလိမ့်မည်။

၁၉ ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိနေရာမြို့တော်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ ထိမ်၍လဲသဖြင့် ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုမင်း အရာ၌လည်း နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ ငွေတော် ခွဲသောသူသည် ပေါ်လာ၍ ခဏရှိပြီးမှ ဒေါသအမျက် မထွက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၁ ထိုသူ အရာ၌လည်း မင်းစည်းစိမ်းကို ခံထိုက်သောသူ မဟုတ်၊ ယုတ်မာသောသူ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သူသည် အနိုင်အထက်မပြု၊ ချော့မော့ခြင်း အားဖြင့် နိုင်ငံကို ရလိမ့်မည်။

၂၂ လွှမ်းမိုးသော လက်နက်တို့သည် သူ့ရှေ့မှာ မြုပ်၍ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ မိဿဟာယ ခံသော မင်းလည်း ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ မိဿဟာယ ပြုသော မင်းသည် သစ္စာပျက်သဖြင့်၊ တက်လာ၍ လူအနည်းငယ်မျှ ပါသော်လည်း တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။

၂၄ အသီးအနှံများသော ပြည်ကို အနိုင်အထက် မပြုဘဲ ဝင်လိမ့်မည်။ လူယူသောပစ္စည်းဥစ္စာ စည်းစိမ်များကို စွန့်ကြဲ၍၊ မိမိဘိုးဘေး မပြုဘူးသော အမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ ခိုင်ခံ့သောမြို့ပြတို့ကို ရခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကြံစည်လိမ့်မည်။

၂၅ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းနှင့် တကွ၊ တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ မိမိအစွမ်းသတ္တိကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။ တောင် ရှင်ဘုရင်သည်လည်း အားကြီး၍ များစွာသော အလုံးအရင်း နှင့်တကွ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော်လည်း မခံမရပ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတဘက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုသူ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည်

လည်း၊ ထိုသူ၏ အကျိုးကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် သူ၏ တပ်မြုပ်၍ စစ်သူရဲများတို့သည် အသက်ဆုံးကြ လိမ့်မည်။

၂၇ ထိုရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့သည် မကောင်းသော အကြံကို ကြံ၍၊ တခုသော စားပွဲ၌ မုသာစကားကို ပြောကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်ရ။ ချိန်းချက်သော အချိန်ကာလ၌၊ အဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၈ တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာပါလျက် မိမိပြည်သို့ ပြန်၍ သွားစဉ်တွင် သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို မနာလိုသောစိတ် ရှိသည်အတိုင်း ပြုပြီးမှ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။

၂၉ ချိန်းချက်သော အချိန်၌လည်း တောင်မျက်နှာသို့ တဖန် ပြန်လာဦးမည်။ သို့သော်လည်း၊ အရင်ဖြစ် သကဲ့သို့ မဟုတ်။ နောက် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း မဟုတ်။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ခိတ္တိမ် သင်္ဘောတို့သည် ထို သူကိုဆီးတားကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ စိတ်နာလျက် ပြန်သွား၍ သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို အမျက် ထွက်သည်အတိုင်း ပြုပြီးမှ ပြန်သွားစဉ်တွင် သန့်ရှင်း သော ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပစ်သော သူတို့နှင့် အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည်။

၃၁ ထိုမင်းနောက်မှ စစ်လက်နက်တို့သည် ပေါ်လာ သဖြင့်၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသော ဝတ်ကို ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ် အရာကိုလည်း တည်ထားကြလိမ့်မည်။

၃၂ ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ချော့မော့ရာသို့ လိုက်၍ ယိုယွင်းကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ကို သိသော သူတို့မူကား၊ ကြီးစွာသော အားနှင့် ပြုကြလိမ့်မည်။

၃၃ လူစုထဲမှ ပညာရှိသောသူတို့သည် အများသော သူတို့ကို သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ထားနှင့် ကွက်မျက်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ သိမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း အားဖြင့် အင်တန် ကာလပတ်လုံး လဲကြလိမ့်မည်။

၃၄ လဲကြသောအခါ အနည်းငယ်သော မစခြင်းကို တဖန် ခံကြလိမ့်မည်။ လူအများတို့သည် ချော့မော့ ရာသို့ လိုက်၍ ဆီးကပ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅ အမှုဆုံးရသည် ကာလတိုင်အောင်၊ ပညာရှိ သောသူ အချို့တို့သည်လည်း စုံးစမ်းခြင်းကို ခံ၍၊ သန့်ရှင်း ဖြူစင်ရမည် အကြောင်း လဲကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ချိန်းချက်သောကာလ တိုင်အောင်ဖြစ်ရ သတည်း။

၃၆ ရှင်ဘုရင် တပါးသည် မိမိ အလိုအလျောက် ပြု၍၊ ဘုရား အပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးပင့်မြှောက် စားလျက်၊ ဘုရားတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်သက်ပြု၍ အံ့ဘွယ်သော စကားကို ပြောလိမ့်မည်။ ဒေါသ အမျက်စေ့စုံသည် ကာလ တိုင်အောင် ကောင်းစား လိမ့်မည်။ စီရင် ဆုံးဖြတ်သမျှအတိုင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃၇ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရား ကို၎င်း၊ မိန်းမ၌ တပ်မက်သော အလိုကို၎င်း၊ တပါးသော ဘုရားများကို၎င်း ပမာဏမပြု။ သူတကာတို့ထက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။

၃၈ ထိုဘုရား အရာ၌ ရဲတိုက်တို့၏ ဘုရားနှင့်၊ ဘိုးဘေးတို့ မသိသော ဘုရားကို ချီးမြှောက်၍၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော တန်ဆာများ ကို ပူဇော်လိမ့်မည်။

၃၉ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်များကို၎င်း၊ မိမိ ဝန်ခံသော တပါးအမျိုးသား ဘုရားကို၎င်း ပြုစု၍၊ ဂုဏ်အသရေ တိုးပွားစေလိမ့်မည်။ လူများတို့ အပေါ်မှာ အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကို ပေး၍၊ စီးပွား ဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ မြေကို ဝေဖန်လိမ့်မည်။

၄၀ အမှုကုန်ရသည် ကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမင်းကို တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ သင်္ဘောများတို့နှင့် တကွ လေဘွေကဲ့သို့ တိုက်လာလျက်၊ ထိုပြည်တို့ကို ဝင်၍၊ ချင်းနင်း လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။

၄၁ သာယာသောပြည်ကိုလည်း ဝင်၍ အများသော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ သူ၏လက် မှ လွတ်သောသူဟူမူကား၊ ဒေသပြည်သား၊ မောတ ပြည်သား၊ အမွန် အမျိုးသား အကြီးတို့သည် လွတ် ကြလိမ့်မည်။

၄၂ ထိုမင်းသည် အပြည်ပြည်တို့ကို အောင်မြင်ရ လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်လည်း မလွတ်ရ။

၄၃ ထိုပြည်မှာ ရှိသော ရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးထိုက်သော ဥစ္စာများကို အပိုင်ရလိမ့်မည်။ လိဗုပြည်သားနှင့် ကုဂုပြည်သားတို့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်ရကြလိမ့်မည်။

၄၄ သို့ရာတွင် သူသည် အရှေ့မျက်နှာ၊ မြောက် မျက်နှာအရပ်မှ သိတင်းကို ကြား၍ စိတ်ပူပန်သဖြင့်၊ လူအများတို့ကို ဖျက်ဆီးသုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကြီးစွာသော ဒေါသအမျက်နှင့် ထွက်သွားလိမ့်မည်။

၄၅ ပင်လယ် ကြားမှာ ဘုန်းကြီး၍ သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်၌ စံရာတံပေါ်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊

အဘယ်သူမျှ မစခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၂

၁ ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့၏ အမှုကို စောင့်သော အရှင်ကြီး မိကျွေလသည် ပေါ်လာ လိမ့်မည်။ လူမျိုး တစ်စုတမျိုးမျှ ဖြစ်သည်ကာလမှစ၍ ထိုကာလတိုင်အောင်၊ မဖြစ်စဖူးသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကပ်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သမျှသော သင်၏ အမျိုးသားချင်း တို့သည် ကယ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂ ထိုကာလအခါ မြေမှုန့်၌ အိပ်ပျော်သော သူများ တို့သည် နိုးကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရ အ သက်ရှင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချို့တို့ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝရ အသရေပျက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ နိုးကြလိမ့်မည်။

၃ ပညာရှိသော သူတို့သည်လည်း၊ ကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၏ အရောင်အဝါ ကဲ့သို့၎င်း၊ လူ အများ တို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း ထဲသို့ သွင်းသော သူတို့သည်လည်း၊ ကြယ်များ ကဲ့သို့၎င်း အစဉ်အမြဲ ထွန်းလင်းကြ လိမ့်မည်။

၄ သင်ဒိယေလမူကား၊ အမှုကုန်ရသည် ကာလ တိုင်အောင်၊ ဤစကားတော်တို့ကို ပိတ်၍ စာစောင်ကို တံဆိပ် ခတ်ထားလော့။ အများသော သူတို့သည် ထိုစာကို ကြည့်ရှုသော အားဖြင့် ပညာတိုးပွား လိမ့် မည်ဟု ပြောဆို၏။

၅ ထိုအခါ ငါ ဒိယေလသည် ကြည့်ရှုလျှင်၊ အခြား သောသူ နှစ်ပါးတို့သည် မြစ်ကမ်းတို့၌ တဘက်တပါးစီ ရပ်နေကြ၏။

၆ တပါးကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သော ဤအမှုအရာ တို့သည် မကုန်စင်မှီ အဘယ်မျှလောက် ကြာလိမ့်

မည်နည်းဟု ပိတ်ချောကို ဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာ ရှိသော လူကို မေးမြန်း၏။

၇ ပိတ်ချောကို ဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာ ရှိသော လူကလည်း၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလ တဝက် ပတ်လုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အစွမ်းသတ္တိ ကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်လွှင့်ခြင်းအမှု ပြီးသောအခါ၊ ထိုအမှုအရာ အလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်ဟု လက်နှစ်ဘက်ကို ကောင်းကင်သို့ ချီလျက်၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျန်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၈ ထိုစကားကို ငါကြား၍ နားမလည်သောကြောင့်၊ သခင်ဘုရား၊ ဤအမှုအရာတို့သည် အဘယ်သို့ ကုန်စင်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊

၉ ထိုသူက ဒိယေလ၊ သင်သွားလော့။ ထို စကား သည် အမှုကုန်ရသည်ကာလ တိုင်အောင် ပိတ်၍ တံဆိပ် ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။

၁၀ လူအများတို့သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်ခြင်းသို့ ရောက် ၍ စုံစမ်းခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။ မတရားသော သူတို့ သည် မတရားသဖြင့်ပြု၍ တယောက်မျှ နားမလည်ရ။ ပညာရှိသောသူတို့မူကား၊ နားလည် ကြလိမ့်မည်။

၁၁ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသော ဝတ်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာသည် ပေါ်လာ ပြီးမှ၊ အရက်တထောင် နှစ်ရာကိုးဆယ် ကြာလိမ့်မည်။

၁၂ အရက် တထောင်သုံးရာ သုံးဆယ်ငါးရက် တိုင်အောင် ငုံ့လင့်၍ မှီသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ သင်မူကား၊ အဆုံးမဖြစ်မှီတိုင်အောင် သွား လော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။ နေ့ရက် ကာလ ကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကိုယ်အရိပ်အရာကို ခံ၍ ပေါ်ရလိမ့်မည် ဟု ဆို၏။

ပရောဖက် ဒိယေလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟောရှေ အနာဂတ္တိကျမ်း။

HOSEA

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟောဇက်မင်း၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောရှသား ယေရောဗောင်မင်းတို့ လက်ထက်၊ ဗေရိဇာသား ဟောရှေသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အစအဦးဟူမူကား၊

၂ သင်သွား၍ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမနှင့်တကွ သူဘွားမြင်သော သားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ် မှားယွင်းကြပြီဟု ဟောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊

၃ ဟောရှေသည် သွား၍ ဒီဗလိမ်သမီး ဂေါမာကို သိမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဟောရှေ၌ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။

၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသားကို ယေဇရေလ အမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခဏကြာပြီးမှ ယေဇရေလ အသက်ကို သတ်သော အပြစ်ကြောင့်၊ ယေဟု အမျိုးကို ငါသည် ဒဏ်ပေး၍ ဣသရေလ အမျိုး၏နိုင်ငံကို ဆုံးစေမည်။

၅ ဣသရေလ လေးကို ယေဇရေလချိုင့်၌ ငါချိုးသောနေ့ခြင်းတွင် ထိုအမှု ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သမီးကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသမီးကို လောရုဟာမာ အမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုးကို နောက်တဖန် မသနား မစုံမက်ဘဲ ဧကန်အမှန် ပယ်ရှင်းမည်။

၇ ယုဒ အမျိုးကိုကား၊ သနား စုံမက်ဦးမည်။ သို့ရာတွင်၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ အားဖြင့် မကယ်တင်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ကယ်တင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ လောရုဟာမာကို နို့ခွာသော အခါ၊ အမိသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။

၉ ထိုသားကို လောအမ္မိ အမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ မဟုတ်။

ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် မဟုတ်။

၁၀ သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မခြင်နိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏လူ မဟုတ်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆိုရာအရပ်၌ ပင်လျှင်၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုအခါ ယုဒ အမျိုးသားတို့နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် စုဝေးပေါင်းဘော်၍၊ မင်း တဦး တည်းကို ချီးမြှောက်သဖြင့် ထိုပြည်ထဲက ထွက်လာ ကြလိမ့်မည်။ ယေဇရေလ နေ့သည် ကြီးမြတ်သော နေ့ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများကို ငါ၏လူ ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့ နှမများကို သနားစုံမက်အပ်သော သမီး ဟူ၍၎င်း တဖန် ခေါ်ကြလော့။

၂ သင်တို့ အမိနှင့် ဆွေးနွေးကြလော့။ သူသည် ဝါမယား မဟုတ်၊ ငါသည်လည်း သူ့လင် မဟုတ် ကြောင်းကို ဆွေးနွေးကြလော့။ ပြည်တန်ဆာ မျက်နှာကို ပယ်၍ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ။

၃ မရှောင်လျှင် သူ၏အဝတ် ရှိသမျှကို ငါချွတ်၍၊ သူဘွားသောနေ့၌ အဝတ် မရှိသကဲ့သို့ အဝတ်မပါ၊ ပြင်၌ ထုတ်ထားမည်။ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သုတ်သင်မည်။ သွေ့ခြောက်သော မြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက် ရေအငတ် ထား၍ သေစေမည်။

၄ သူ၏ သားသမီးတို့သည် သူမျောက်မထား၍ ရသော သားသမီး ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကို ငါ မသနား မစုံမက်ဘဲနေမည်။

၅ သူတို့ အမိသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။ သူတို့ကို ပဋိသန္ဓေယူသော သူသည် ရှက်ဘွယ်သော အမှုကို ပြုပြီ။ သူကလည်း၊ ဝါမုန့်၊ ဝါရေ၊ ဝါသိုးမွှေး၊ ဝါပိုက်ဆန်၊ ဝါဆီ၊ ဝါသောက်သောအရည်တို့ကို ပေးတတ်သော ဝါရည်းစားများနောက်သို့ ငါလိုက်မည်ဟု ဆိုပြီ။

၆ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို ဆူးစောင်ရန်းနှင့် ကာထားမည်။ ထွက်စရာ မရှိစေခြင်းငှါ သူ့ပတ်လည်၌ ကျောက်ရိုးကို လည်းတည်မည်။

၇ သူသည် ရည်းစားတို့ကို လိုက်သော်လည်း မမှီရှာသော်လည်း မတွေ့ဘဲ နေရသောအခါ လင်ဟောင်းထံသို့ ငါပြန်သွားမည်။ ယခုနေရာထက် အရင်နေရာသာ၍ ကောင်းသည်ဟု ဆိုလိုမိမည်။

၈ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို ငါပေးသနားသည် ဟူ၍၎င်း၊ ဗာလဘုရားအား ပူဇော်သောရွှေနှင့် ငွေကို သူ၌ ငါများပြားစေသည်ဟူ၍၎င်း သူသည် မအောက်မေ့ပါတကား။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ စပါးရိတ်ရာ ကာလ၌ ငါ့စပါးကို၎င်း၊ စပျစ်ရည်လုပ်ရာ ကာလ၌ ငါ့စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ သူ၏ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ ငါ့သိုးမွေးနှင့် ပိုက်ဆန်ကို၎င်း ငါသိမ်းယူမည်။

၁၀ ယခုင် သူ၏ရည်းစားများ ရှေ့၌ သူ့အဝတ်ကို ငါလှစ်လှန်၍ အရှက်ခွံမည်။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သူ့ကို မနှုတ်ရ။

၁၁ သူ့ရှင်လန်းစရာအကြောင်း ရှိသမျှနှင့် ပွဲခံခြင်း၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိသတ်စည်းစားခြင်း အလုံးစုံတို့ကို ငါပြတ်စေမည်။

၁၂ ဤသည်ကား၊ ငါ့ရည်းစားပေးသော ဆုလက်ဆောင်ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုရာ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်း ဥယျာဉ်တို့ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လွင်ပြင်ဖြစ်စေသဖြင့် တောသားရဲတို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။

၁၃ ဗာလ ဘုရားတို့အား နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ နှာခေါင်းဆွဲနှင့် လည်ဆွဲ တန်ဆာကို ဆင်လျက် ရည်းစားများ နောက်သို့ လိုက်သဖြင့်၊ ငါ့ကို မေ့လျော့၍ ဗာလဘုရားတို့ လက်ထက်၌ ပြုမိသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သို့ရာတွင်၊ သူ့ကို တဖန် ငါဖြားယောင်းမည်။ တောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြောမည်။

၁၅ တောတဘက်၌ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို၎င်း၊ အာခေါ်ချိုင့်၌ မြော်လင့်ရာတံခါးကို၎င်း ငါပေးမည်။ သူသည် အသက် ငယ်စဉ်ကာလ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တောတဘက်သို့ ရောက်သောအခါ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်သည် ငါ့ကို သခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ ခင်ပွန်းဟူ၍ ခေါ်ရမည်။

၁၇ အခြား တပါးသော သခင်တို့၏ ဘွဲ့နာမများကို

သူ၏ နှုတ်မှ ငါပယ်၍၊ ထိုဘွဲ့နာမများကို နောက်တဖန် မမှတ်မိ မမြှောက်ဆိုရ။

၁၈ ထိုကာလ၌ ငါသည် သူတို့အတွက်၊ တောသားရဲ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ငှက်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက် လက်နက်တို့ကို မြေပေါ်က ပယ်ရှားသဖြင့်၊ သူတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်း မရှိဘဲ အိပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ငါသည် ကိုယ်အဘို့ သင့်ကို အစဉ်အမြဲ သိမ်းယူမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ချစ်သနားစုံမက်ခြင်း နှင့်အညီ ကိုယ်အဘို့ သင့်ကို သိမ်းယူမည်။

၂၀ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်အညီ သိမ်းယူ၍၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို သိရလိမ့်မည်။

၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ငါသည် နားထောင်မည်။ မိုဗ်းကောင်းကင် စကားကို နားထောင်၍၊ သူသည် မြေကြီးစကားကို နားထောင်မည်။

၂၂ မြေကြီးသည်လည်း ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့၏ စကားကို နားထောင်၍၊ သူတို့သည်လည်း ယေဇရေလ စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသတို့သမီးကို မျိုးစေ့ကဲ့သို့ မြေ၌ ကိုယ်အဘို့ ငါကြံမည်။ မသနား မစုံမက်အပ်သော သတို့သမီးကို ငါသနားစုံမက်မည်။ ငါ၏လူ မဟုတ်သော သူကိုလည်း သင်သည် ငါ၏လူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုမည်။ သူကလည်း ကိုယ်တော်သည် အကူနှိပ်၏၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု၊ လျှောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဖူးမြော်၍၊ စပျစ်သီးပျဉ်ကို အလိုရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရား ချစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ မိမိ ခင်ပွန်း၏ ချစ်ခြင်းကို ခံလျက်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမကို သွား၍ ချစ်ဦးလော့ဟု ငါ့အား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း။

၂ ထိုမိန်းမကို ငွေတဆယ်ငါးကျပ်၊ မုယောဆန် တဟောမဲခွဲနှင့် ငါရွေးပြီးမူ။

၃ သင်သည် ငါ့အဘို့ နေ့ရက် များစွာစောင့်၍ နေရမည်။ ပြည်တန်ဆာ မလုပ်ရ။ အခြားသော ယောက်ျားနှင့် မပေါင်းဘော်ရ။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အဘို့ ငါစောင့်၍ နေမည်ဟု ပြောထား၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် နေ့ရက်များစွာ ရှင်ဘုရင် မရှိ၊ မင်းသား မရှိ၊

ယဇ်ပူဇော်ခြင်း မရှိ၊ ဆင်းတု မရှိ၊ သင်တိုင်း မရှိ၊ တေရပ်ရုပ်တု မရှိဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုနောက်မှ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သူတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ သူတို့ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်ကို၎င်း ရှာ၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျေးဇူးတော်ကို ခံအံ့သောငှါ၊ ထာဝရဘုရား ထံတော် သို့ တုန်လှုပ်လျက် ပြေးကြလိမ့်မည်။

၄

၁ အို ကုသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် တရားတွေ့မှုရှိတော် မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သစ္စာမရှိ၊ ကရုဏာမရှိ၊ ဘုရားသခင်ကို မသိကြ။

၂ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ မုသာစကားကို ပြောခြင်း၊ လူ အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့စွာကို ခိုးခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်းတို့၌ အဆီးအတား မရှိ၊ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။

၃ ထိုကြောင့်၊ ပြည်သည် ငြိငြင်လိမ့်မည်။ ပြည် သားအပေါင်းတို့ နှင့်တကွ၊ တောသားရဲ့ မိုဗ်းကောင်း ကင်ငှက်တို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ပယ်လယ် ငါးတို့သည်လည်း ကုန်ကြလိမ့်မည်။

၄ သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေနှင့်။ အဘယ်သူမျှ မဆုံးမစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၅ ထိုကြောင့်၊ နေ့အချိန်၌သင်သည် လဲရလိမ့်မည်။ ညဉ့်အချိန်၌ သင်နှင့်အတူ ပရောဖက်သည်လည်း လဲရလိမ့်မည်။ သင့်အမိကိုလည်း ငါဖျက်ဆီးမည်။

၆ ငါ့လူတို့သည် ပညာနည်းသောကြောင့် ဆုံးရှုံး ကြ၏။ သင်သည် ပညာကို ပယ်သောကြောင့်၊ ငါ့ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အဖြစ်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကို ငါပယ်မည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် တရားကို သင် မေ့လျော့သောကြောင့်၊ သင့်၏ သားသမီးတို့ကို ငါ မေ့လျော့မည်။

၇ သူတို့သည် ဘုန်းတိုးပွားသည်အတိုင်း ငါ့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ ဘုန်းကို ငါအရှက် ကဲ့စေမည်။

၈ ငါ့လူတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ကို စားလျက်နှင့် ပင်၊ ထိုအပြစ်ကို စိတ်စွဲလမ်းတတ်ကြ၏။

၉ ထိုကြောင့်၊ လူတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ အကျင့်များကို ငါစစ်ကြော၍၊

အသီးအသီး ပြုမူသမျှ အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ပေးမည်။

၁၀ သူတို့သည် စား၍ မဝရကြ။ မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၍ သားသမီးကို မဘွားမြင်ကြ။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးကို ယစ်မှူးစေတတ် သော ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် သေ ရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း၌ မှီဝဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်ကြပြီ။

၁၂ ငါ့လူတို့သည် သစ်သားနှင့် တိုင်ပင်တတ်ကြ၏။ သူတို့၏ တောင်ဝေးသည် အကြံပေးတတ်၏။ ကိလေ သာစိတ်အားကြီးသောကြောင့်၊ သူတို့သည်လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထံမှာမနေ၊ မှားယွင်းတတ်ကြ၏။

၁၃ တောင်ထိပ်ပေါ်၊ ကုန်းပေါ်မှာ၎င်း၊ အရိပ်ကောင်း သော သပိတ်ပင်မျိုး၊ လိပ်နာပင် အောက်မှာ၎င်း၊ ယဇ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ သမီးတို့သည် ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားတတ်ကြ၏။

၁၄ သင်တို့သမီးတို့သည် ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည်လည်း မျောက်မထားသော်လည်း ငါ မစစ်ကြော။ အကြောင်းမူကား၊ ယောက်ျားတို့သည် ကိုယ်မယားကို စွန့်ပစ်၍၊ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်း ဘော်တတ်ကြ၏။ မိန်းမရွှင်တို့ နှင့်အတူ ယဇ်ပူဇော် တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာ မရှိသောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၁၅ အို ကုသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြည်တန်ဆာ လုပ်သော်လည်း၊ ယုဒ အမျိုးကို မမှားယွင်းပါစေနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ဗေဓဝင်မြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း ဟူ၍ မကျိန်ဆိုကြနှင့်။

၁၆ ကုသရေလအမျိုးသည် ရုန်းတတ်သော နွားမ ပျိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုတတ်၏။ ယခုမှာ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျယ်သော အရပ်၌ သိုးသငယ်ကို ထိန်းသကဲ့သို့၊ ကုသရေလအမျိုးကို ပြုတော်မူမည်။

၁၇ ဖေရိုမိသည် ရုပ်တုတို့၌ စွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့ကို တတ်တိုင်း ရှိစေလော့။

၁၈ သူတို့ စားသောက်ပွဲ ခံချိန်လွန်ပြီ။ မင်းလုပ်သော သူတို့သည် အထပ်ထပ် မတရားသော မေထုန်ကို ပြုကြပြီ။ ရှက်ဘွယ်သောအမှုကို တပ်မက်ကြပြီ။

၁၉ လေသည် မိမိအတောင်တို့နှင့် တိုက်၍ ပါသွား မည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ပူဇော်သော ယဇ်များကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၅

၁ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကြားကြလော့။ အို ကုသရေလ အမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အို နန်းတော်သားတို့၊ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မိဖေတောင်ပေါ်မှာ ကျော့ကွင်း၊ တာဗော် တောင်ပေါ်မှာ ထောင်သောပိုက်ဖြစ်ကြပြီ။

၂ ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်သော အားဖြင့် မိမိတို့ အပြစ်ကို များပြားစေကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် ထိုသူ အပေါင်းတို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။

၃ ဖေရိမ်ကို ငါသိ၏။ ကုသရေလသည်လည်း ငါ့ရှေ့မှ ပုန်းရှောင်၍ မနေနိုင်။ ယခုပင် အို ဖေရိမ်၊ သင်သည် မှားယွင်း၍ ကုသရေလသည် ညစ်ညူးခြင်း ရှိ၏။

၄ သူတို့သည် ပြုမြဲ ပြုသောကြောင့်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြန်၍မလာ နိုင်ကြ။ မှားယွင်း သောသဘော စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို မသိကြ။

၅ ကုသရေလအမျိုး၏ မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ကုသရေလနှင့် ဖေရိမ်သည် မိမိတို့ အပြစ်၌ လဲ၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ယုဒအမျိုး သည်လည်း လဲလိမ့်မည်။

၆ သိုးစု နွားစုပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ သွားကြသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ သူတို့နှင့် ကွာ တော်မူပြီ။

၇ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ခံသော သစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုး သားတို့ကို ဘွားမြင်ကြပြီ။ လဆန်းနေ့ ရောက်မှ သူတို့နှင့်သူတို့ ဥစ္စာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။

၈ ဂိဗာမြို့၌ နေရာကို၎င်း၊ ရာမမြို့၌ တံပိုးကို၎င်း၊ မှုတ်ကြလော့။ ဗေသဝင်မြို့၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အိုဗယ်မိန်အမျိုး၊ နောက်သို့ ကြည့်ကြလော့။

၉ ကုသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ဆုံးမ သတိ ပေးသော နေ့၌ ဖေရိမ်သည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ဆက်ဆက် ဖြစ်လတ်သောအမှုကို ငါတော်ပြု၏။

၁၀ ယုဒမင်းတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သူတို့ အပေါ်သို့ ငါ့ အမျက်ကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းမည်။

၁၁ ဖေရိမ်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၏။ တရားစီရင် ခြင်းနှင့် တွေ့၍ ဆုံးရှုံးရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမိန့် တော်အတိုင်း ကျင့်လေပြီ။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ဖေရိမ်၌ ကိုက်တတ်သော ပိုးကောင်၊ ယုဒ အမျိုး၌ စားတတ်သော အနာကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။

၁၃ ဖေရိမ်သည် မိမိ အပေါက်တို့ကို၎င်း၊ ယုဒသည် မိမိအနာကို၎င်း မြင်သောအခါ၊ ဖေရိမ်သည် အာရှရိ မင်းထံသို့ သွား၍၊ ယုဒသည် ရှင်ဘုရင် ယာရက် ထံသို့ စေလွှတ်သော်လည်း၊ ထိုမင်းတို့သည် သင်တို့အပေါက် ကို မဖာနိုင်၊ အနာကိုလည်း မပျောက်စေ နိုင်ကြ။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဖေရိမ်၌ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၎င်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်။ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ကိုက်ဖြတ်၍ သွားမည်။ ချီသွား၍ အဘယ်သူမျှ မနှုတ်မရ။

၁၅ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ဝန်မချ၊ ငါ့မျက်နှာကို မရှာမှီတိုင်အောင်၊ ငါသည် ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွား၍ နေမည်။ အမှုရောက်သော အခါ၊ သူတို့သည် ငါ့ကို ကြိုးစား၍ ရှာကြလိမ့်မည်။

၆

၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရား ထံသို့ ပြန်ကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်သည် ကိုက်ဖြတ်သော်လည်း ပကတိ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ဒဏ်ခတ်သော်လည်း အနာကို စည်းတော်မူမည်။

၂ နှစ်ရက် လွန်ပြီးမှ ငါတို့ကို အသက်ရှင်စေ၍၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်စေတော် မူသဖြင့်၊ အထံတော်၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ လိမ့်မည်။

၃ ပညာကိုလည်း ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို သိခြင်းငှါ လိုက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ထွက်တော်မူချိန်သည် နံနက် ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရွာသောမိုးဦးနှင့်၊ မြေ အပေါ်သို့ ရွာသော နောက်မိုးဦးကဲ့သို့ သက်ရောက် တော်မူလိမ့်မည်။

၄ အို ဖေရိမ်၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ အိုယုဒ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ သင်တို့ ကြည်ညိုသော စိတ်သည် နံနက်မိုးဦးတိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ စောစောပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၅ ထိုကြောင့် သူတို့ကို ပရောဖက်များ အားဖြင့် ငါသည် အပိုင်းပိုင်း ခုတ်ဖြတ်ရပြီ။ ငါ့နှုတ်ထွက်စကား အားဖြင့် သတ်ရပြီ။ ငါ့ စီရင်ချက်တို့သည် လည်း ထွန်းလင်းသော အလင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။

၆ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အကျင့်ထက် သနားခြင်း ကရုဏာ အကျင့်ကို၎င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက် ဘုရားသခင်နှင့် ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို၎င်း ငါနှစ်သက်၏။

၇ သူတို့သည် အာဒံ ကဲ့သို့ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူးကြပြီ။ နေရင်းအရပ်၌ ငိုသစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။

၈ ဂိလဒိမြို့သည် အဓမ္မပြုသော သူတို့နေရာဖြစ်၍၊ လူအသွေးနှင့် စွန်းသော ခြေရာများ၏။

၉ ထားပြု အလုံးအရင်းသည် ခရီးသွားသော သူကို ချောင်း၍ ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းအသင်းသည် ရှေ့ခင်မြို့သို့ သွားသော လမ်း၌ပင် အသက်ကို သတ်တတ်ကြ၏။

၁၀ အကယ်စင်စစ် အဓမ္မအမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုကို ဣသရေလ အမျိုး၌ ဝါမြင်ပြီ။ ထိုအမျိုး၌ ဖေရိမ်သည် မှားယွင်းတတ်၏။ ဣသရေလသည် ညစ်ညူးခြင်း ရှိ၏။

၁၁ ထိုမှတစ်ပါး၊ အို ယုဒအမျိုး၊ သိမ်းသွားသော ဝါ၏ လူတို့ကို ဝါဆောင်ခဲ့ပြန်သော အခါ၊ စပါး ရိတ်ရာ ကာလသည် သင့်အတို့ ခန့်ထားလျက် ရှိ၏။

၇

၁ ဣသရေလ အမျိုး၏ အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ဝါပြုသောအခါ၊ ဖေရိမ်၏ အပြစ်နှင့် ရှမာရိ ပြုသော အဓမ္မအမှုသည် ထင်ရှားပြန်၏။ သူတို့သည် သစ္စာ ပျက်ကြပြီ။ အထဲသို့ သူခိုး ဝင်တတ်၏။ ပြင်၌လည်း ထားပြု အလုံးအရင်းတို့သည် တိုက်တတ်ကြ၏။

၂ သူတို့ ပြုသမျှသော အဓမ္မအမှုကို ဝါမှတ်မိသည်ဟု မိမိတို့ စိတ်နှလုံးထဲမှာ မအောက်မေ့ကြ။ ယခုပင် ထိုအမှုတို့သည် သူတို့ကို ဝိုင်းကြပြီ။ ငါ့ မျက်မှောက်တွင် ရှိကြ၏။

၃ ဆိုးညစ်သောအမှု အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ မုသာစကား အားဖြင့် မင်းများကို၎င်း ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။

၄ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မတရားသော မေထုန်ဖြင့် မှားယွင်းသောသူဖြစ်၍၊ မီးထည့်သော မုန့်သည်၏ မီးဖိုနှင့် တူကြ၏။ မုန့်စိမ်းကို နယ်ပြီးမှ မပေါင်းကြမီ တိုင်အောင်၊ မီးကိုမဆော်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရ၏။

၅ ဝါတို့ ရှင်ဘုရင်၏ နှစ်စဉ် ပွဲနေ့၌ မင်းတို့သည် စပျစ်ရည် အရှိန်နှင့် ယစ်မူး၍ ရှင်ဘုရင်သည် မထိမဲ့ မြင်ပြုသော သူတို့ကို လက်ခံတတ်၏။

၆ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ချောင်း၍ ကြည့်လျက် နေကြစဉ်၊ မိမိတို့ နှလုံးကို မီးဖိုကဲ့သို့ ပြင်ဆင်ကြပြီ။ သူတို့ မုန့်သည် တည့်လုံး အိပ်သော်လည်း၊ နံနက်အချိန်၌ တောက်သောမီး ကဲ့သို့ လောင်လျက် ရှိ၏။

၇ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မီးဖိုကဲ့သို့ ပူကြ၏။ မိမိ

တို့ တရားသူကြီးများကို လောင်ကြပြီ။ သူတို့ ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် လဲကြပြီ။ ငါ့ကို ဟစ်ခေါ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၈ ဖေရိမ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော် ရောနှောလျက် ရှိ၏။ တမျက်နှာသာ ဖုတ်၍ မလှန်သော မုန့်ပြားဖြစ်၏။

၉ သူမသိ မမှတ်ဘဲ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏ ခွန်အားကို စားကြပြီ။ ကိုယ်မသိ မမှတ်ဘဲ ခေါင်းပေါ်မှာ ဖြူသော ဆံပင် အနွဲ့အပြား ရှိပြီ။

၁၀ ဣသရေလအမျိုး၏ မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မပြန်မလာကြ။ အမှုရောက်သော်လည်း ဘုရားကို မရှာကြ။

၁၁ ဖေရိမ်သည် ဉာဏ်မရှိ၊ မိုက်သော ချိုးနှင့်တူ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဟစ်ခေါ်တတ်၏။ အာရှုရိ ပြည်သို့ ပြေးတတ်၏။

၁၂ သွားလေရာရာတွင် ဝါပိုက်နှင့် သူတို့ကို ဝါအုပ်မိမည်။ မိုင်းကောင်းကင်၎င်းကို ကဲ့သို့ မြေသို့နှိမ့်ချမည်။ သူတို့ စည်းဝေးရာ၌ ကြားသည်အတိုင်း ဝါဆုံးမမည်။

၁၃ သူတို့သည် ဝါထံမှ ထွက်၍ လည်သောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ ငါ့ကို ပြစ်မှားသောကြောင့် ဖျက်ဆီးဘို့ရာ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကို ဝါ ရွေးနှုတ်သော်လည်း၊ ဝါတဘက်၌ မုသာစကားကို ပြောကြ၏။

၁၄ သူတို့သည် အိပ်ရာပေါ်မှာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့် ဝါကိုမအော်ဟစ်ကြ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကို ရခြင်းငှါ စည်းဝေး၍ ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၁၅ ဝါသည် ဆုံးမသော်၎င်း၊ သူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေသော်၎င်း၊ ဝါတဘက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ကြ၏။

၁၆ အကျိုးနည်းရှိကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ မင်းတို့သည် စော်ကားသောကြောင့် ထားဖြင့် သေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၈

၁ တံပိုးမှုတ်လော့။ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဝါပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍ ဝါတရားကို လွန်ကျူးကြပြီ။

၂ သို့ရာတွင် သူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို သိကြပါ၏ဟု ငါ့အား ကြွေးကြော်ကြသည်တကား။

၃ ဣသရေလအမျိုးသည် ကောင်းသော အရာကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၄ သူတို့သည် ဝါဒီအခွင့် မရှိဘဲ ကိုယ် အလိုအလျောက် ရှင်ဘုရင်တို့ကို ချီးမြှောက်ကြပြီ။ ဝါဒီရတဲ မင်းတို့ကို ခန့်ထားကြပြီ။ ကိုယ်အကျိုး နည်းစေခြင်းငှါ ကိုယ်ရွှေငွေနှင့် ကိုယ်အဘို့ ရုပ်တုများကို လုပ်ကြပြီ။

၅ အို ရှမာရိ၊ သင်၏ နွားသင်္ဃာတို့ကို စွန့်ပစ်လော့။ ကိုးကွယ်သော သူများကို ငါအမျက်ထွက်၏။ သူတို့သည် အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး သန့်ရှင်းခြင်း တရားကို မမှီနိုင်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်နည်း။

၆ ထိုနွား သင်္ဃာသည် ဣသရေလအမျိုး ကြံစည်၍ ဖြစ်၏။ ဆရာသမား လုပ်သောကြောင့် ဘုရား မဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် ရှမာရိ နွားသင်္ဃာသည် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။

၇ လေမျိုးစေ့ကို ကြံ၍ လေဘွေ စပါးကို ရိတ်ကြလိမ့်မည်။ စပါးပင် မရှိရ။ အနှံ့ထဲက မုန့်ညက်မထွက်ရ။ ထွက်သော်လည်း တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။

၈ ဣသရေလအမျိုးသည် တိမ်မြုပ်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှ မနှစ်သက်သော တန်ဆာကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ရိုလိမ့်မည်။

၉ အာရှရိပြည်သို့ အလိုလို သွားလေပြီတကား။ ဖေရိမ်သည် ကိုယ်အဘို့ တကောင်တည်း နေသော မြည်းရိုင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရည်းစားတို့အား ဆုချလေပြီ။

၁၀ တပါးအမျိုးသားတို့အား ဆုချသော်လည်း၊ ချက်ခြင်းလူများကို ငါစုဝေးစေမည်။ မကြာမမြင့်မှီ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများ တင်သောဝန်ကို ပင်ပန်းစွာ ထမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၁ ဖေရိမ်သည် များစွာသော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို အပြစ်အဘို့ လုပ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို သူ၏ အပြစ်ဟူ၍ မှတ်ရလိမ့်မည်။

၁၂ ဝါတရား၏ ထူးဆန်သော အရာတို့ကို သူ့အဘို့ ငါ ရေးထားပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ရိုင်းသောအရာ ဟူ၍ သူသည် မှတ်လေပြီတကား။

၁၃ ဝါနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သော သူတို့သည် ပူဇော်၍ ကိုယ်တိုင် စားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို လက်ခံတော်မမူ။ သူတို့ အပြစ်များကို ချက်ခြင်း အောက်မေ့၍ စစ်ကြောတော်မူသော အားဖြင့်၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၄ ဣသရေလသည် သူ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော သခင်ကို မေ့လျော့၍ ဘုံပိမာန်များကို တည်ဆောက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို များပြားစေတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ဝါသည် ထိုမြို့များတို့ကို မီးရှို့၍ ဘုံပိမာန်များတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့်မည်။

၉

၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ တပါးအမျိုးသား ကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက် ရွှင်မြူးသောစိတ်ရှိ၍ မခုန်နှင့်။ ကိုယ်ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်၊ အခြားသော ဘုရားနှင့် မှားယွင်းပြီ။ ကောက်နယ်တလင်း ရှိသမျှတို့၌ မှားယွင်းခကို နှစ်သက်တတ်၏။

၂ ကောက်နယ်တလင်း အားဖြင့် အသက်မမွေးရ။ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်း အားဖြင့်လည်း အသက်မမွေးရ။ စပျစ်ရည်သစ်လည်း သူတို့ မြော်လင့်သည်အတိုင်း မထွက်ရ။

၃ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ မြေတော်၌ မနေဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွား၍၊ အာရှရိပြည်၌ မစင်ကြယ်သောအစာကို စားကြမည်။

၄ စပျစ်ရည် သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား မပြုကြ။ ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို နှစ်သက်တော် မမူရ။ ထိုယဇ် အသားသည် မသာလိုက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော သူတို့၏ အစာ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို ကိုယ်တိုင် စားကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ထဲသို့ မသွင်းစေနှင့်။

၅ မေ့ပွဲနေ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ဆောင်သောပွဲနေတို့၌ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆ ပျက်စီးရာထဲက သူတို့သည် ထွက်သွားကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌စု၍ မင်ဖိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ငွေတန်ဆာဆင်သော နေရာ ဘုံပိမာန်များကို ဆူးအမျိုးမျိုးတို့သည် လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။

၇ စစ်ကြောရသော အချိန် ရောက်လေပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။ ဣသရေလအမျိုး သိရလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည် အမှိုက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ခံသော သူသည် အရှုံးဖြစ်၏။ သင်၌ အပြစ်ကြီးသည် အတိုင်း ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရ၏။

၈ ဖေရိမ် ကင်းစောင့်သည် မိမိဘုရား ဘက်မှာ နေ၏။ ပရောဖက်သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မုဆိုးကျော့ကွင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ ဘုရား အိမ်တွင် ဘေးပြုသောသူ ဖြစ်၏။

၉ ဂိဗာမြို့ လက်ထက် ကဲ့သို့ သူတို့သည် ကိုယ်ကို အလွန် ညစ်ညူးစေကြပြီ။ သူတို့အပြစ်ကို အောက်မှေ့၍ ဒုစရိုက်များကို စစ်ကြောတော်မူမည်။

၁၀ တော၌ စပုစသီးကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုးကို ဝါတွေ့၏။ သီးစသော သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ အဦးဆုံး မှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ သင်တို့ဘိုးဘေး များကို ဝါမြင်၏။ သူတို့သည် ကိုယ်အလို အလျောက် ဗာလပေရုရ ဘုရားထံသို့ သွား၍၊ ထိုရှက်ဘွယ်သော အရာအဘို့ ကိုယ်ကို အပ်နှံသဖြင့် တပ်မက်သည် အတိုင်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

၁၁ ဖေရိမ်၏ ဘုန်းသည် ငှက်ကဲ့သို့ ပျံသွားလိမ့်မည်။ သားဘွားခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း မရှိရ။

၁၂ သားသမီးတို့ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း၊ တယောက်ကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ဝါလုယူမည်။ အကယ်၍ သူတို့ကို ဝါစွန့်ပစ်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိကြလိမ့်မည်။

၁၃ ဖေရိမ်သည် တုရုမြို့ ကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်၌ တည်ဟန် ရှိသော်လည်း၊ မိမိသားသမီးတို့ကို လူသတ် လက်သို့ အပ်ရလိမ့်မည်။

၁၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ပေးသနားတော်မူပါ။ အဘယ် သို့ ပေးတော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန် မဆောင်သော ဝမ်း၊ နို့ မထွက်သော သားမြတ်ကို ပေးတော်မူပါ။

၁၅ ဂိလဂါလမြို့၌ သူတို့ ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်ရှိ၍၊ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ဝါမုန်း၏။ သူတို့ ဒုစရိုက်အပြစ် ကြောင့် ငါ့အိမ်မှ ဝါနှင်ထုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့ကို မချစ်။ သူတို့မင်း အပေါင်းတို့သည် ပုန်ကန် တတ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ ဖေရိမ်သည် အထိအခိုက် ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ်သွေ့ခြောက်လျက် ရှိ၍ အသီးကို မသီးနိုင်ရာ။ သား ဘွားသော်လည်း၊ အချစ်ဆုံးသော သားတို့ကို ဝါသတ်မည်။

၁၇ ငါ့ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားမထောင် သောကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် တပါး အမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ကြမည်။

၁၀

၁ ဣသရေလသည် အသီး များစွာ သီးသော စပုစ နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ် အလိုအလျောက် သီးတတ်၏။ အသီး တိုးပွားသည် အတိုင်း အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို များပြားစေကြ၏။ သူတို့ပြည် ကောင်းသည် အတိုင်း ကောင်းသော ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကို လုပ်ကြသည်တကား။

၂ သူတို့၌ စိတ်နှစ်ခွဲရှိ၏။ ချက်ခြင်း အပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြမည်။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် မြို့ ချ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။

၃ ဝါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မကြောက်ရွံ့သော ကြောင့် ရှင်ဘုရင် မရှိ၊ ရှင်ဘုရင် ရှိသော်လည်း၊ ဝါတို့ အဘို့ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်မည်နည်းဟု ချက်ခြင်းဆိုရ ကြမည်။

၄ သူတို့ ကျိန်ဆိုသော စကားသည် စကား သက်သက်ဖြစ်၍၊ မိသဟာယ ဖွဲ့သောအခါ မုသာ စကားကိုသာ ပြောတတ်ကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်း အမှုသည် လယ်ကန် ဆည်ရိုးပေါ်မှာ ဘင်းခါးပင်ကဲ့သို့ ပေါက်ရလိမ့်မည်။

၅ ရှမာရီ မြို့သားတို့သည် ဗေသဝင် နွားသငယ် အဘို့ ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသငယ်၏ ဘုန်း အတွက် သူ၏တကာတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ အ ကြောင်းမူကား၊ ရန်သူတို့သည် ထိုဘုန်းကို လုယူ၍၊

၆ နွားသငယ်နှင့်အတူ အာရှုရီပြည်သို့ ယူသွား ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင် ယာရက်အား ဆက်ရကြလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်သည် အသရေပျက်၍ ဣသရေလသည် မိမိ အကြံအစည် အားဖြင့် ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။

၇ ရှမာရီသည် ပျက်ရ၏။ ရှမာရီ ရှင်ဘုရင်သည် ရေမြုပ် သက်သက်ဖြစ်၏။

၈ ဣသရေလ ပြစ်မှားရာ အာဝင်မြို့ကုန်းတို့သည် ပြိုကျ၍၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များ ကို လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့ ကလည်း၊ အို တောင်များတို့၊ ဝါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။ အို ကုန်းများတို့၊ ဝါတို့ အပေါ်၌ ကျကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၉ ဂိဗာမြို့ လက်ထက်၌ အပြစ်ကြီးသည်ထက် ဣသရေလသည် အပြစ်သာ၍ ကြီး၏။ ထိုမြို့၌ ရပ်နေ ကြ၏။ ဂိဗာမြို့၌ အဓမ္မလူတို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ မရှုံးကြ။

၁၀ ဝါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် သူတို့ကို ဆုံးမ မည်။ သူတို့ အပြစ် နှစ်ပါးကြောင့် ချည်ထားလျက် ရှိသောအခါ၊ သူတို့ တဘက်၌ လူများစည်းဝေးကြ လိမ့်မည်။

၁၁ ဖေရိမ်သည် ယဉ်၍ စပါးကို နင်းချင်သော နွားမ ပျိုဖြစ်သော်လည်း၊ ဝါသည် ထမ်းဘိုးကို ထမ်းစေသဖြင့်၊ ဖေရိမ်သည် ကခြင်းကို ခံ၍၊ ယုဒသည် ထွန်လျက်၊ ယာကုပ်သည်လည်း မြေခိုင့်ကိုခွဲလျက် ရှိရလိမ့်မည်။

၁၂ ကိုယ်အဘို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်း မျိုးစေ့ကို ကြ၍၊

ကရုဏာတော် အသီးအနှံကို ရိတ်ကြလော့။ မလုပ် သေးသောလယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ကြွလာ၍၊ သင်တို့ အပေါ်သို့ ပြောမတ်ခြင်း မိုဗ်းကို ရွာစေတော် မမူမည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။

၁၃ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကို ကြလို့၍လယ်ထွန် သောကြောင့်၊ အပြစ်စပါးကို ရိတ်ရကြ၏။ မုသာ အသီးအနှံကို စားကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ် ကြံစည် ပြုမူခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်၌ များစွာသောသူရဲ တို့ကို၎င်း၊ ကိုးစားတတ်၏။

၁၄ ထိုကြောင့်၊ သင်၏လူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ကြ လိမ့်မည်။ ရှာလမန် မင်းသည် ဗေသာဗေလမြို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ သင်၏ ရဲတိုက် ရှိသမျှတို့သည် ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်။ အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုသို့ ဗေသလသည် သင်တို့ ဒုစရိုက်အပြစ်များ ကြောင့် သင်တို့၌ ပြုလိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်သည် လွန်တတ် သကဲ့သို့၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ရှင်းရှင်း ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၁၁

၁ ဣသရေလသည် အသက် ငယ်သောအခါ ငါသည် ချစ်၍ ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ခဲ့ပြီ။

၂ သူတို့ကို ခေါ်သောသူတို့ ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ ဗာလဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ရုပ်တုဆင်းတု တို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။

၃ ငါသည် သွားတတ်သော အတတ်ကို ဖေရိမ် အား လက်ဆွဲ၍ သွန်သင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ စောင့်မခြင်း ကျေးဇူးကို သူသည် မသိဘဲနေ၏။

၄ လူကို ဆွဲတတ်သောကြိုး တည်းဟူသော မေတ္တာကြိုးနှင့် ငါဆွဲငင်၏။ ပါးရိုးအနားသို့ ထမ်းဘိုးကို ရွှေ၍ ဖြည်းညှင်းစွာ ကျွေး၏။

၅ အထံတော်သို့ မပြန်မလာဟု သူသည် ငြင်း သောကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်၍ မသွားရ။ အာရှရိ မင်းသည် သူတို့ကို အုပ်စိုးရလိမ့်မည်။

၆ ထားဘေးသည် သူ့နေရာမြို့တို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍ မင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူတို့ ကြံစည်ခြင်း အားဖြင့်ပင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။

၇ ငါ၏ လူတို့သည် ငါထံမှလွှဲမြဲ လွှဲကြ၏။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား ထံသို့ ခေါ်သော်လည်း၊ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူမျှ မချီးမြှောက်လို။

၈ အို ဖေရိမ်၊ ငါသည် သင့်ကို အဘယ်သို့ စွန့် နိုင်မည်နည်း။ အို ဣသရေလ၊ သင့်ကို အဘယ်သို့ အပ်နှံနိုင်မည်နည်း။ သင့်ကို အာဒမာမြို့ ကဲ့သို့ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ဇေဘိုင်မြို့အရာ၌ အဘယ်သို့ ခန့်ထားနိုင်မည်နည်း။ ငါသည် နှလုံး ပြောင်းလဲ၍ အလွန် ကြင်နာသောစိတ် ရှိ၏။

၉ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည် အတိုင်း မပြုလို။ ဖေရိမ်ကို အထပ်ထပ် မဖျက်ဆီးလို။ ငါသည် လူ မဟုတ်၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာနေသောမြို့သား မဟုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့တွင်နေ၍ သန့်ရှင်းသော ဘုရားဖြစ်၏။

၁၀ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဟောက်တော်မူမည်။ ဟောက်တော်မူသော အခါ သားသမီးတို့သည် အနောက် မျက်နှာမှ အလျင်အမြန် ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၁ စာငှက် ကဲ့သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ၎င်း၊ ချီးကဲ့သို့ အာရှရိပြည်မှ၎င်း အလျင်အမြန် ပြေးကြ၍၊ သူတို့ကို နေရင်းအရပ်၌ ငါနေရာချမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဖေရိမ်သည် မုသာစကားနှင့်၎င်း၊ ဣသရေလ သည် လှည့်စားခြင်းနှင့်၎င်း ငါ့ကို နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ဘုရားသခင်ထံ၊ သန့်ရှင်း၍ သစ္စာ စောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံမှလွှဲ၍ လှည့် လည်တတ်၏။

၁၂

၁ ဖေရိမ်သည် လေကို ကျက်စားတတ်၏။ အရှေ့ လေကို လိုက်တတ်၏။ နေ့တိုင်း မုသာစကားနှင့် ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းတို့ကို များပြားစေတတ်၏။ အာရှရိ လူတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့လျက်နှင့်ပင် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ဆီကို ယူသွားတတ်၏။

၂ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးနှင့်လည်း တရား တွေ့မှု ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏ အကျင့်တို့ကို စစ်ကြော ၍ သူပြုမူသည်နှင့်အညီ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။

၃ ယာကုပ်သည် အမိဝမ်း၌ အစ်ကို၏ ဖနှောင့်ကို ကိုင်၏။ ခွန်အားကြီး၍ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်လေ၏။

၄ ကောင်းကင် တမန်နှင့် ပြိုင်၍ နိုင်လေ၏။ ငို၍ တောင်းပန်နှင့်ပြီ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို ဗေသလမြို့မှာ ဖူးတွေ့၍၊ ငါတို့အဘို့ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံလေ၏။

၅ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော နာမသည် ထို ဘုရားသခင်၏ ဘွဲ့နာမတော် ဖြစ်၏။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြန်လာလော့။ ကရုဏာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို စောင့်ရှောက်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်မပြတ် မြော်လင့်လော့။

၇ သူသည် ကုန်သည် ဖြစ်၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင် ကို ကိုင်တတ်၏။ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၈ သို့ရာတွင် ဖေရိမ်က၊ ငါသည် ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာ ကို သိုထားပြီ။ ကြိုးစားသမျှတို့၌ အပြစ်ပါသော လွန်ကျူးခြင်းကို ရှာ၍ မတွေ့ရဟု ဆိုလိမ့်မည်။

၉ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲ ခံစဉ်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့ တဖန်တဲတို့၌ နေစေမည်။

၁၀ ငါသည် ပရောဖက်တို့၌ ဗျာဒိတ်ပေးပြီ။ များစွာ သောဂူပါရုံတို့ကို ပြုပြီ။ ပရောဖက်များ အားဖြင့် ပုံပမာတို့ကို ထားပြီ။

၁၁ ဂိလဒ်ပြည်၌ အပြစ်ရှိ၏။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့ သည် အကျိုးနည်းရှိကြပြီ။ ဂိလဂါလမြို့၌ နွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် ထွန်ကြောင်းတွင် မြေအပုံပုံ ရှိသကဲ့သို့ များကြ၏။

၁၂ ယာကုပ်သည် ရှုရိပြည်သို့ ပြေး၏။ ဣသရေလ သည် မယားကို ရခြင်းငှါ အစေကျွန် ခံ၍ သိုးစုကို ထိန်းရလေ၏။

၁၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ပရောဖက် အားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍ ပရောဖက် အားဖြင့်လည်း စောင့်မတော်မူ၏။

၁၄ ဖေရိမ်သည် အမျက်တော်ကို အလွန် နှိုးဆော် လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ် သည် သူ၌ ရောက်လိမ့်မည်။ သူကဲ့ရဲခြင်း အပြစ်ကို သူ၏ သခင်သည် ပြန်ပေးလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ဖေရိမ်သည် နှုတ်မြှောက်သော အခါ သူတပါး ကြောက်လန့်တတ်၏။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၌ မြင့်မြတ်၏။ နောက်တဖန် ဗာလဘုရား အားဖြင့် ပြစ်မှားသောကြောင့် သေ၏။

၂ ယခုမှာ အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် အရည်သွန်းသော ငွေရုပ်တု၊ ဆရာသမား လုပ်တတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုများကို ကိုယ်အဘို့ လုပ်ကြ၏။ လုပ်ပြီးမှ ယဇ်ပူဇော်သော သူသည် နွားသယ်ကို နမ်းစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၃ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် နံနက်မိုးလင်းတိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ စောစော ကွယ်ပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့၎င်း၊

ကောက်နယ်တလင်းမှ လေတွေ တိုက်သွားသော ဖွဲ့ကဲ့သို့၎င်း၊ မီးဖိုထဲက ထွက်သော မီးခိုးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၄ သို့ရာတွင် ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော သင်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင်ကို သင်မသိပြီ။ ငါမှတပါး ကယ်တင်နိုင်သော သခင် မရှိ။

၅ အလွန် သွေးခြောက်သောအရပ် တည်းဟူသော တော၌ပင် သင့်ကို ငါသိပြီ။ ကျက်စားရာအရပ်၌ ဝပြောစွာ စားကြ၏။

၆ ဝသောအခါ ဝါကြွားသော စိတ်ရှိ၍၊ ငါ့ကို မေ့လျော့ကြ၏။

၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌ ငါသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ဖြစ်မည်။ လမ်းနားမှာ ချောင်းသော ကျားသစ် ကဲ့သို့ သူတို့ကို ချောင်းမြောင်းမည်။

၈ သားပျောက်သော ဝံမကဲ့သို့ သူတို့ကို ငါဆီးကြို ၍၊ သူတို့ နှလုံး၌ ဖုံးသော အမြေးကို ဆုတ်ဖဲ့မည်။ ခြင်္သေ့မ ကဲ့သို့ တွေ့သောအရပ်၌ပင် ငါကိုက်စားမည်။ တောသားရဲဖြစ်၍ အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။

၉ အိုဣသရေလ၊ သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သော အရှင် ငါ့ကို သင်သည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသောကြောင့် အကျိုးနည်းရှိ၏။

၁၀ သင်၏ ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ သင်နေရာ မြို့ရှိသမျှတို့၌ ကယ်တင်ပါစေသော။ သင်၏ တရားသူကြီးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။

၁၁ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများကို ပေးပါဟု သင်တောင်း သောကြောင့်၊ ငါအမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပေးပြီ။ တဖန် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပယ်ရှားပြီ။

၁၂ ဖေရိမ်ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ငါထုတ်ထား၍ သူ၏ အပြစ်ကို သိမှီးပြီ။

၁၃ သူသည် သားဘွားသော မိန်းမ ကဲ့သို့ ဝေဒနာ ကို ခံရချိန်နီးပြီ။ မိုက်သော အမျိုးသား ဖြစ်၏။ သားဘွားရာ ဝမ်းဝ၌ ကြာမြင့်စွာ နေပါသည်တကား။

၁၄ သူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ သေမင်း လက်မှလည်း ရှေးမည်။ အို သေမင်း၊ သင့် ကို ကာလနာ စွဲစေနည်။ အို မရဏာနိုင်ငံ သင်၌ ဖျက်ဆီးသော ဘေးကို ရောက်စေမည်။ နောင်တရမည် အကြောင်းကို ပမာဏ မပြု။

၁၅ မိမိညီအစ်ကိုတို့တွင် အသီး များစွာ သီးတတ် သော်လည်း၊ အရှေ့လေ လာလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ လေသည် တောမှလာ၍ သူ၏ စမ်းရေတွင်း

ကို ခန်းခြောက်စေသဖြင့် ရေပြတ်လိမ့်မည်။ ဘဏ္ဍာ တိုက်၌ ရှိသမျှသော တန်ဆာ အကောင်းအမြတ် တို့ကို ရန်သူ လုယူလိမ့်မည်။

၁၆ ရှမာရိမြို့သည် မိမိ ဘုရားသခင်ကို ပုန်ကန် သောကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။ သူငယ်တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမတို့သည် ဝမ်းခွဲခြင်းကို၎င်း ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁ အို ဣသရေလ၊ သင်သည် ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် အားဖြင့် အကျိုးနည်း ရှိသောကြောင့် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လော့။

၂ ပဌနာ စကားကို ပြင်ဆင်၍ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှသော အပြစ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍ လက်ခံ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်ခမ်းတည်း ဟူသော နွားသလယ်တို့ကို ပူဇော်ပါမည်။

၃ အာရှုရိုမင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မကယ်တင်ရ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်းစီးသူရဲ မလုပ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် လုပ်သော အရာတို့အား ကိုယ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ပါ၏ဟု နောက်တဖန် မဆိုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မိဘ မရှိသော သူတို့သည် ကိုယ်တော် ထံ၌ ကရုဏာကျေးဇူးကို ခံတတ်ကြပါ၏ ဟု လျှောက်ကြလော့။

၄ ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ ဖောက် ပြန်ခြင်းကို ပြုပြင်မည်။ ကိုယ် အလိုအလျောက် စုံမက်မည်။

၅ ငါသည် နှင်းကဲ့သို့ ဣသရေလ အပေါ်မှာနေမည်။ သူသည် နှင်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့်လိမ့်မည်။ လေဗနန်တော ကဲ့သို့ အမြစ်စွဲလိမ့်မည်။

၆ အညွန့်တို့သည် ပြန့်ပွား၍ သံလွင်ပင် ကဲ့သို့ အသရေ တင့်တယ်လိမ့်မည်။ လေဗနန်တော ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လိမ့်မည်။

၇ ထိုအပင်၏ အရိပ်အောက်၌ နေသောသူတို့သည် အသစ်ပြုပြင်ခြင်း ရှိ၍ စပါးကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင် ကဲ့သို့ တိုးပွား၍ လေဗနန် စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ ကျော်စောကြလိမ့်မည်။

၈ ငါသည် နောက်တဖန် ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့် အ ဘယ်သို့ ဆိုင်ရသနည်းဟု ဖေရိမ်သည် ပြောလိမ့်မည်။ သူ၏ စကားကိုလည်း ငါနားထောင်၍ သူ့ကို ကြည့် ရှုမည်။ စိမ်းသော ထင်းရူးပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဝိုကျေးဇူးကြောင့် အသီးနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၉ အဘယ်သူသည် ပညာ ရှိသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို နားလည်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူသည် ဉာဏ်ကောင်း သနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို သိရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်တို့သည် မြောင့်ကြ၏။ မြောင့်မတ်သော သူတို့သည် လိုက်ကြ လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ထိုလမ်းတို့၌ ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။

ပရောဖက် ဟောရှေ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယောလ အနာဂတ္တိကျမ်း။

JOEL

၁

၁ ပေသွေလ၏သား ယောလသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။

၂ အသက်ကြီးသော သူတို့၊ ကြားကြလော့။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤသို့သော အမှုသည် သင်တို့လက်ထက်၌ ဖြစ်ဘူးသလော့။ ဘိုးဘေးတို့ လက်ထက်၌ ဖြစ်ဘူးသလော့။

၃ ကိုယ်သားတို့အား ပြောကြလော့။ သူတို့သည် သူတို့သားတို့အား ပြောကြစေ။ သူတို့ သားတို့သည် လည်း ဆက်နွယ်သော အခြားသူတို့အား ပြောကြစေ။

၄ ဂါဇ်ကျိုင်း ခြွင်းထားသော အရာကို အရာဘကျိုင်းစား၏။ အရာဘကျိုင်းခြွင်းထားသော အရာကို ယာလက်ကျိုင်းစား၏။ ယာလက်ကျိုင်း ခြွင်းထားသော အရာကို ခါသိလ ကျိုင်းစား၏။

၅ သေသောက်ကြူးတို့၊ နိုး၍ ငိုကြွေးကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသော သူတို့၊ သင်တို့ သောက်ရန် ချိုသောစပျစ်ရည် ပြတ်သောကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလော့။

၆ အကြောင်းမူကား၊ အားကြီး၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော အမျိုးသည် ဝါပြည်ပေါ်သို့ တက်လာပြီ။ ထိုအမျိုး၏ သွားသည် ခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့၎င်း၊ အံသွားသည်လည်း ခြင်္သေ့အံသွားကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

၇ ဝါစပျစ်နွယ်ပင်ကို ဖျက်ဆီး၍ ဝါသင်္ဘောသဖန်းပင်ကို ကျိုးပဲ့စေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပစ်လိုက်လေပြီ။ အခက်အလက်တို့သည် ဖြူးကြ၏။

၈၊ ၉ အသက်ငယ်စဉ် လက်ထပ်သော ခင်ပွန်းအတွက် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်သော သတို့သမီး ကဲ့သို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလော့။ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာသည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ပြတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်စောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။

၁၀ လယ်သည် ပျက်၏။ မြေသည် ညှိုးငယ်၏။ စပါးလည်းပျက်၏။ ချိုသော စပျစ်ရည် ကုန်ပြီ။ ဆီလည်းလျော့ပြီ။

၁၁ လယ်လုပ်သော သူတို့၊ လယ်၌ ရိတ်ရသော အသီးအနှံ ပျက်သောကြောင့်၊ ဂျုံစပါးနှင့် မုယောစပါး

အတွက် ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ ဥယျာဉ်ကို ပြုစုသော သူတို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။

၁၂ စပျစ်နွယ်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း၏။ သင်္ဘောသဖန်းပင်လည်း သွေ့ခြောက်၏။ သလဲပင်၊ စွန်ပလွံပင်၊ ရှောက်ချိုပင် မှစ၍ တောသစ်ပင် ရှိသမျှတို့သည် ညှိုးနွမ်းကြ၏။ အကယ်စင်စစ် လူသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းသည် သွေ့ခြောက်၏။

၁၃ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ ငိုကြွေးကြလော့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။ ငါ၏ ဘုရားသခင် အမှုတော်စောင့်တို့၊ လာကြ။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ တည့်ည့်လုံး အိပ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို သင်တို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ မဆက်ကပ်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။

၁၄ အစာရှောင်ရသော အချိန်ကို ခန့်ထား ကြလော့။ မြီးခြံစွာကျင့်ရသော အချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။ အသက်ကြီးသူ မှစ၍ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ စည်းဝေး၍ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြလော့။

၁၅ ထိုနေ့ရက်ကြောင့် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်နိုးပြီး၊ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဖျက်ဆီးခြင်း ဘေးကဲ့သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။

၁၆ ငါတို့ စားစရာသည် ငါတို့ မျက်မှောက်၌ ပြတ်သည် မဟုတ်လော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အကြောင်းလည်း ပြတ်သည် မဟုတ်လော့။

၁၇ မျိုးစေတို့သည် မြေစိုင်အောက်မှာ ပုပ်ကြ၏။ စပါးပြတ်သောကြောင့် စပါးကိုတို့သည် ပျက်ကြ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် ပြိုကြ၏။

၁၈ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန် မြည်တမ်းကြ၏။ နွားစုတို့သည် ကျက်စားရာအရပ် မရှိသောကြောင့် ပင်ပန်းကြ၏။ သိုးစုတို့သည်လည်း သေကြ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ဟစ်ကြော်ပါ၏။ တော၌ ကျက်စားရာ အရပ်တို့ကို မီးရှို့ပါပြီ။ တောသစ်ပင် ရှိသမျှတို့ကို မီးလျှံလောင် ပါပြီ။

၂၀ တောသားရဲတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကို ဟစ်ကြော်ကြပါ၏။ မြစ်ရေ ခန်းခြောက်ပါပြီ။ တော၌ ကျက်စားရာ အရပ်တို့ကိုလည်း မီးလောင်ပါပြီ။

၂

၁ ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှုတ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ငါတောင်ပေါ်မှာ သတိပေးသော အသံကို ပြုကြလော့။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာ၍နီးပြီ။

၂ မိုက်မဲသောနေ့၊ မိုဗ်းအုံ့၍ မှောင်မိုက်ထူထပ်သော နေ့ဖြစ်၏။ နေအာရန်သည် တောင်ထိပ်တို့ကို နှံ့ပြား သကဲ့သို့၊ အများဖြစ်၍ အားကြီးသော အမျိုးသည် လာ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့ မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလအစဉ် အဆက်၌လည်း မဖြစ်ရလော့။

၃ သူတို့ ရှေ့မှာ မီးလောင်၏။ နောက်၌လည်း မီးလျှံတောက်၏။ ရှေ့တွင် ရှိသောပြည်သည် အင်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နောက်၌ကား၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော လွင်ပြင်ဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့လက်မှ အဘယ်အရာမျှ မလွတ်ရ။

၄ သူတို့သည် အဆင်းအားဖြင့် မြင်းနှင့် တူ၍၊ မြင်းစီးသူရဲ ကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၅ ရထား မြည်သံကဲ့သို့၎င်း၊ အမှိုက်ကို လောင်သော မီးမြည်သံ ကဲ့သို့၎င်း အသံမြည်၍ တောင်ထိပ်တို့ အပေါ်မှာ ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စစ်တိုက်ခြင်း၎င်း၊ ခင်းကျင်း၍ အားကြီးသောလူ အလုံးအရင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၆ သူတို့ရှေ့မှာ လူတို့သည် အလွန် ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မျက်နှာမည်းကြလိမ့်မည်။

၇ သူတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ ပြေး၍ စစ်သူရဲကဲ့သို့ မြို့ရိုးကို တတ်ကြလိမ့်မည်။ လမ်းမလွဲဘဲ အသီးအသီး မိမိတို့လမ်းသို့ တည့်တည့် လိုက်ကြလိမ့်မည်။

၈ တဦးကို တဦးမတိုက်ဘဲ မိမိလမ်းသို့ မိမိလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထားသွားကို ထိသော်လည်း၊ ရှနခြင်းကို မခံကြ။

၉ မြို့ထဲမှာ တလည်လည်ပြေးလျက်၊ မြို့ရိုးကို ကျော်လျက်၊ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လျက်၊ သူခိုး ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက် ထဲသို့ ဝင်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၀ သူတို့ ရှေ့မှာ မြေကြီးလှုပ်လိမ့်မည်။ မိုဗ်းကောင်းကင်လည်း တုန်ခိုက်လိမ့်မည်။ နေနှင့်လသည် မိုက်၍၊ ကြယ်တို့သည် မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိတပ်တော် ရှေ့မှာ အသံကို လွှင့်တော်မူမည်။ တပ်တော်သည် အလွန်ကြီးမား၏။ စကားတော်အတိုင်း စီရင်သော သူသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ကြီး၍ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်သူ ခံနိုင်သနည်း။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ဝိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းနှင့် တကွ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝါထံသို့ ပြန်လာကြလော့။

၁၃ အဝတ်ကို မဆုတ်ဘဲ နှလုံးကို ဆုတ်လျက်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်သော သဘော၊ အလွန် ကျေးဇူးပြုချင်သော သဘော၊ အပြစ်ပေးခြင်းကို နောင်တရ တတ်သော သဘော ရှိတော်မူ၏။

၁၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တဖန် ပြန်လာ၍ နောင်တရပြီးလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ထားရစ်စေတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူ သိနိုင်သနည်း။

၁၅ ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှုတ်ကြလော့။ အစာရှောင်ရသော အချိန်ကို ခန့်ထား၍၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရသော အချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။

၁၆ လူများတို့ကို ခေါ်၍၊ စုဝေးသော ပရိသတ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အသက်ကြီးသော သူတို့ကို၎င်း၊ ငယ်သောသူနှင့် နို့စို့သော သူတို့ကို၎င်း စုဝေးစေကြလော့။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိ အခန်းထဲက ၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးသည် မိမိကွယ်၍ နေသော ကုလားကာတွင်းက၎င်း ထွက်စေ။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်စောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အိမ်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပုလ္လင် စပ်ကြားမှာ ဝိုကြွေးလျက်၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူများကို သနားတော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစိုးရ၍၊ အမွေတော်လူတို့ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အပ်နှံတော်မူပါနှင့်။ သူတို့ ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြစေ။

၁၈ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို မစချင်သောစိတ် အားကြီး၍ မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။

၁၉ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော် မူလျက်၊ ငါသည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို ပေးလိုက်၍ သင်တို့သည် ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် တပါး အမျိုးသား ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါမပြု။

၂၀ မြောက်မျက်နှာ တပ်သားတို့ကို သင်တို့ နေရာမှ ငါ ပယ်ရှားမည်။ အဘယ်သူမျှ မရှိ၊ သွေခြောက်သော အရပ်သို့ နှင်ထုတ်မည်။ အရှေ့ ပင်လယ်ကို မျက်နှာ ပြုလျက်၊ အနောက်ပင်လယ်ကို ကျောခိုင်းလျက် ချီသွားလိမ့်မည်။ ပုပ်စပ် နံစော်သော အနံ့ထွက်လိမ့် မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ အို ပြည်တော်၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်းရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်။

၂၂ အို တောသားရဲတို့၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ တောမြက်ပင် ပေါက်လျက်၊ သစ်ပင်တို့သည် အသီးကို သီးလျက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် စပျစ်နွယ်ပင်တို့လည်း အားထုတ် လျက် ရှိကြ၏။

၂၃ အို ဇိအုန်မြို့သားတို့၊ ဝမ်းမြောက်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြုလျက်၊ ရွှင်လန်း ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဓမ္မဆရာကို ပေးတော် မူ၍ အစအဦး၌လည်း အရင်မိန်းနှင့် နောက်မိန်းကို သင်တို့ အပေါ်မှာ ရွာစေတော်မူမည်။

၂၄ ကောက်နယ်တလင်းတို့သည် စပါးနှင့် ပြည့်၍၊ အသီးနယ်ရာ ကျင်းတို့၌လည်း စပျစ်ရည်နှင့် ဆီလျှံ ကြလိမ့်မည်။

၂၅ အရာဘကျိုင်း၊ ယာလက်ကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း၊ ဂါဇိကျိုင်းတည်းဟူသော ငါစေလွှတ်သော ငါ၏မဟာ ဗိုလ်ခြေတို့ ကိုက်စားသော နှစ်ပေါင်းကာလကို ငါ ပြန်ပေးမည်။

၂၆ သင်တို့သည် ဝစ္စာစားရကြလိမ့်မည်။ အံ့ဩ ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သင်တို့၌ ပြုသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏ လူတို့သည်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိကြ။

၂၇ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၏ အလယ်၌ ရှိကြောင်းကို၎င်း အခြားသောဘုရား မရှိ၊ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏ လူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိကြ။

၂၈ ထိုနောက်မှ လူမျိုးတကာတို့ အပေါ်သို့ ငါ၏

ဝိညာဉ်တော်အကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏ သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရ ကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသော သူတို့သည် နိမိတ် အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရ ကြလိမ့်မည်။ အသက် ငယ်သော သူတို့သည်လည်း ဗျာဒိတ် ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရ ကြလိမ့်မည်။

၂၉ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြ လိမ့်မည်။

၃၀ မိုဗ်းကောင်ကင်၌၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ်၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ် သောအရာ တည်းဟူသော သွေး၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတိုင်တို့ကို ငါပြမည်။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏ ကြောက်မက် ဘွယ်သော နေ့ကြီး မတိုင်မှီ၊ နေသည် မှောင်မှိုက်အတိ ဖြစ်လိမ့် မည်။ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း ဇိအုန်တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူသော အကျန်အကြွင်းတို့ အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအခွင့် ရှိရလတံ့။

၃

၁ ထိုနေ့ရက် ကာလ၌ အထက်က သိမ်းသွားခြင်း ကို ခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါ ဆောင်ခွဲပြန်သောအခါ၊

၂ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတကာတို့ကို ငါသည် စုဝေးစေ၍ ယောရှုဖတ် ချိုင့်သို့ ခေါ်ခွဲမည်။ သူတို့သည် ဝါပြည်ကို ဝေဖန်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြားစေသော ငါ၏ အမွေလူ ဣသရေလအမျိုး ဘက်မှာ ငါသည် တရားစီရင်မည်။

၃ သူတို့သည် ငါ၏လူတို့အဘို့ စာရေးတံချကြမည်။ လူကလေးကို ပြည်တန်ဆာနှင့်၎င်း၊ မိန်းမကလေးကို မိမိသောက်စရာ စပျစ်ရည်နှင့်၎င်း ဖယ်လှယ်ကြပြီ တကား။

၄ အို တုရမြို့၊ ဇိဗုန်မြို့၊ ပါလေတ္တိုပြည်နှင့် နီးစပ် သောအရပ် ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။ ငါ့ကို ရန်တုံ့ပြုကြမည်လော။ ငါ့ကို ရန်တုံ့ပြုကြလျှင်၊ ထိုရန်ကို သင်တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ အလျင်အမြန် ငါပြန်ရောက်စေမည်။

၅ သင်တို့သည် ဝါရွှေငွေကို ယူ၍၊ ငါနှစ်သက်ဘွယ်

သော ဥစ္စာမြတ်တို့ကို သင်တို့ ဘုံဖိမာန် ထဲသို့ သွင်းသောကြောင့်၎င်း၊

၆ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို နေရင်း ပြည်မှ အဝေးသို့ ပြောင်းစေလိုသောငှါ၊ ဟောလသ အမျိုးသားတို့အား ရောင်းလိုက်သောကြောင့်၎င်း၊

၇ သင်တို့ ရောင်းလိုက်ရာ အရပ်မှ ငါသည် ထ မြောက်၍၊ သင်တို့ ရန်တုံ့ပြုခြင်းကို သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်။

၈ သင်တို့ သားသမီးများကိုလည်း ယုဒ အမျိုးသား တို့၌ ငါရောင်း၍၊ သူတို့သည် တဖန် ဝေးသောအမျိုး၊ ရောပြည်သားတို့၌ ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၉ ဤအမှုကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ကြားပြော ကြလော့။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ စစ်သူရဲတို့ကို နှိုးဆော်ကြလော့။ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ တက်လာကြစေ။

၁၀ သံထွန်သွားများကို ထားဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ တံ စဉ်များကို လှုံ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထုလုပ်ကြလော့။ အား နည်းသောသူက၊ ငါအားကြီးသည်ဟု ပြောဆိုစေ။

၁၁ ပတ်လည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ စုဝေး၍ လာကြလော့။ သင်းဖွဲ့ ကြလော့။ စုဝေးရာ အရပ်၌ သင်တို့ သူရဲများကို ထာဝရဘုရား နှိမ့်ချ တော်မူမည်။

၁၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ယောရှုဖတ်ချိုင့် သို့ တက်လာကြစေ။ ပတ်လည်၌ နေသော တပါး အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ၊ ထို အရပ်၌ ငါထိုင်မည်။

၁၃ ရိတ်စရာ စပါးမှည့်သောကြောင့် တံစဉ်ကို လွှတ်ကြလော့။ စပျစ်သီး နယ်ရာတန်ဆာ ပြည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကျင်းတို့သည် လှုံ့သောကြောင့် လာကြ။ ဆင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ကြီးလှ၏။

၁၄ ကွပ်မျက်ရာ ချိုင့်၌ လူများ စည်းဝေးလျက်၊ လူများစည်းဝေးလျက် ရှိကြ၏။ ကွပ်မျက်ရာ ချိုင့်၌ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ရောက်လုနီးပြီ။

၁၅ နေနှင့်လသည် မိုက်လိမ့်မည်။ ကြယ်တို့သည် လည်း မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဇိအုန် တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက အသံကို လွှင့် တော်မူသဖြင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ ခိုလှုံရာ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၇ ငါသည်လည်း ငါ၏ သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင် ပေါ်မှာ နေသောသင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့သည်လည်း သန့်ရှင်း လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ထိုမြို့ကို တပါးအမျိုးသား မနင်းရ။

၁၈ ထိုကာလ၌ ချိုသောစပျစ်ရည်သည် တောင်တို့မှ ယိုလိမ့်မည်။ နို့ရည်သည် ကုန်းတို့မှ ထွက်လိမ့်မည်။ ယုဒမြစ် ရှိသမျှတို့သည် ရေစီးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲက စမ်းရေထွက်၍ ရှိတ္တိမ်ချိုင့် ကို စိုစေလိမ့်မည်။

၁၉ ယုဒပြည်၌ အပြစ် မရှိသောသူတို့ကို သတ်၍ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိလိမ့်မည်။ ဒေဒုံပြည်သည် လည်း လူဆိတ်ညံ့သော တောဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ယုဒပြည်မူကား၊ ထာဝရပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ မူကား၊ ကာလအစဉ်အဆက် တည်သော မြို့ဖြစ် လိမ့်မည်။

၂၁ ထိုမြို့သားတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ သော အပြစ်ကြောင့် ငါသည် မပေးသေးသော ဒဏ်ကို တဖန်ပေးဦးမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင် ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသတည်း။

ပရောဖက် ယောလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏

အာမုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း။

AMOS

၁

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှု၏သား ယေရောဗောင်မင်းတို့ လက်ထက်၊ မြေကြီး မလှုပ်မှီနှစ်နှစ် အထက်က၊ သိုးထိန်းစုအဝင် ဖြစ်သော တေကောရွာသား အာမုတ်သည် ဣသရေ လပြည်အတွက် ခံရသော ဗျာဒိတ်တော် စကားဟု မူကား။

၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ဇိအုန်တောင် ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲက အသံကို လွှင့်တော်မူသောကြောင့်၊ သိုးထိန်း နေရာတို့သည် ညှိုးငယ်၍၊ ကရမေလ တောင်ထိပ်သည် နွမ်းရိ လိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာသက် မြို့သည် ဂိလဒိပြည်ကို စပါးနယ်ရာ သံယန္တရားစက် တို့နှင့် ကြိတ်နယ်သော အပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၄ ဟာဇေလ မင်းမျိုး အပေါ်သို့ မီးကို လွှတ်၍၊ ဗဟိာဒဒိမင်း၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၅ အာသက်မြို့တံခါး ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးမည်။ အာဝင်ချိုင့်သားတို့ကို၎င်း၊ ဗေသေဒင်မင်း ပြုသော သူတို့ကို၎င်း ပယ်ဖြတ်မည်။ ရှုရိပြည်သားတို့သည် ကိရ မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဂါဇမြို့သည် ချုပ်ထားသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဒေန် မင်း၌ အပ်ခြင်းငှါ သိမ်းသွားသော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၇ ဂါဇမြို့ရိုး အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၈ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကို၎င်း၊ အာရှကေလုန်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကို၎င်း ပယ်ဖြတ်မည်။ ကြွန်မြို့ကို လည်းတိုက်၍ ကျန်ကြွင်းသော ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တုရမြို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖွဲ့သော မိသဟာယကို

မစောင့်၊ ချုပ်ထားသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဒေန်မင်း၌ အပ်သော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၁၀ တုရမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကို လွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒေန်ပြည်သည် သနားသော စိတ်ကို ချုပ်တည်း၍၊ ညီအစ်ကိုကို ထားနှင့် လိုက်သောအပြစ်၊ ဒေါသစိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲ ဆွဲဖြတ်၍ အစဉ်အမြဲ အငြိုးထားသော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၁၂ တေမန်မြို့အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဗောဇရမြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမွန်ပြည်သားတို့သည် မိမိတို့ နေရာကို ကျယ်စေ ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ဂိလဒိပြည်သူ မိန်းမတို့၏ ဝမ်းကို ခွဲသောအပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ် လေးပါး ကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၁၄ ရဗ္ဗာမြို့ရိုးကို မီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေ မည်။ စစ်တိုက်သော နေ့၌ အော်ဟစ်ခြင်း၊ မိုသ်သက် မုန်တိုင်း ရောက်သောနေ့၌ လွင့်သွားခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၅ သူတို့ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ မှူးတော် မတ်တော်များတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံကြလိမ့် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘာပြည်သည် ဒေန် ရှင်ဘုရင်၏ အရိုးတို့ကို ထုံး ဖြစ်စေခြင်းငှါ မီးနှင့် ဖုတ်သော အပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၂ မောဘာပြည် အပေါ်သို့ မီးကို လွှတ်၍၊ ကေရုတ် မြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ ကြီးသော အသံဗလံပြုခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ တံပိုး မှုတ်ခြင်း နှင့်တကွ မောဘာပြည်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

၃ မောဘာပြည် အလယ်၌ တရားသူကြီးကို ငါ ပယ်ဖြတ်၍၊ သူနှင့်တကွ မှူးမတ် အပေါင်းတို့ကို ကွပ်မျက်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်၊ ပညတ်တရားတော်ကို စွန့်ပစ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့ လိုက်ဘူးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့် မှားယွင်းသော အပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မ ပေးဘဲ မနေ။

၅ ယုဒပြည်အပေါ်သို့ မီးကို လွှတ်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် ဖြောင့်မတ်သော သူကို ငွေနှင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသော သူကို ခြေနှင်းတရံနှင့်၎င်း ရောင်းသောအပြစ်၊

၇ ဆင်းရဲသော သူတို့၏ ခေါင်းကို မြေမှုန့်နှင့် ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါ အလွန် အလိုကြီး၍၊ နှိမ့်ချသောသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်သောအပြစ်၊ ငါ၏ နာမမြတ်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ အဘနှင့် သားသည် တဦးတည်းသော မိန်းမကို ပေါင်းဘော်သော အပြစ်၊

၈ ပေါင်ထားသော အဝတ်ကို ခပ်သိမ်းသော ယဇ် ပလ္လင်တို့ အနား၌ ခင်း၍ အိပ်သော အပြစ်၊ လျော်ပြစ် ငွေနှင့်ဝယ်သော စပျစ်ရည်ကို သူတို့ဘုရား၏ အိမ်၌ သောက်သော အပြစ်သုံးပါး မက၊ အပြစ် လေးပါး ကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။

၉ အာရဇ်ပင် အရပ်နှင့်အမျှမြင့်၍ သပိတ်ပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာသော အာမောရိအမျိုးကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါပယ် ရှား၍၊ အထက်၌ သူ၏ အသီးကို၎င်း၊ အောက်၌ သူ၏ အမြစ်ကို၎င်း ငါဖျက်ဆီးပြီ။

၁၀ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ယူ၍ အာမောရိ ပြည်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါ၊ အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ ပို့ဆောင်ပြီ။

၁၁ သင်တို့သား အချို့ကို ပရောဖက်အရာ၊ လုလင် အချို့ကို နာဇရီလူအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ဤစကားမှန်သည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။

၁၂ သင်တို့မူကား၊ နာဇရီလူ သောက်ဘို့ စပျစ်ရည် ကို ပေးကြပြီ။ ပရောဖက်တို့ကိုလည်း ပရောဖက်ပြု၍ မဟောကြနှင့်ဟု မြစ်တားကြပြီ။

၁၃ ထိုကြောင့်၊ လှည်းသည် အပြည့် တင်သော ကောက်လှိုင်း၏ ဖိစီးခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ နေရာအရပ်ကို ငါ ဖိစီးမည်။

၁၄ အပြေး ကောင်းသော သူသည် ပြေးသော အခွင့် ကို မရ။ ခွန်အားကြီးသော သူသည် မိမိခွန်အားကို

ထုတ်ရသော အခွင့် မရှိရ။ သူရဲသည် ကိုယ်ကို မကယ် လွှတ်ရ။

၁၅ လေးကိုကိုင်သောသူသည် မရပ်ရ။ လျင်မြန်သော ခြေသည်သူရဲသည် ကိုယ်ကို မကယ်လွှတ်ရ။ မြင်းစီး သူရဲသည်လည်း ကိုယ်ကို မကယ်လွှတ်ရ။

၁၆ ရဲရင့်သော သူရဲသည် ထိုနေ့၌ အဝတ်မပါဘဲ ပြေးသွားရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ သင်တို့ကို ရည်မှတ်၍ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကား ကို နားထောင်ကြလော့။

၂ မြေကြီးပေါ်မှာ နေသော အမျိုးသား အပေါင်း တို့တွင် သင်တို့ တမျိုးတည်းကိုသား ငါလက်ခံသော ကြောင့်၊ သင်တို့အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။

၃ လူနှစ်ဦးသည် သဘောမတူလျှင် ပေါင်းဘော်၍ ခရီးသွားနိုင်သလော။

၄ ခြင်္သေ့သည် ဘမ်းစရာ မရှိလျှင်၊ တော၌ ဟောက်လိမ့်မည်လော။ ခြင်္သေ့ပျိုသည် အဘယ် အရာကိုမျှ မဘမ်းမိလျှင်၊ တွင်းထဲက အသံပြုလိမ့် မည်လော။

၅ မြေပေါ်မှာ ကျော့ကွင်းနှင့် မထောင်လျှင်၊ ငှက်ကို ကျော့မိလိမ့်မည်လော။ ထောင်ထားသော ကျော့ကွင်း ၌ အဘယ် အရာကိုမျှ မရမီ ထောင်ထားရာအရပ်မှ နှုတ်သွားလိမ့်မည်လော။

၆ မြို့ထဲမှာ တံပိုးမှုတ်လျှင် မြို့သားတို့သည် မကြောက် မလန့်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်လော။ ထာဝရ ဘုရား စီရင်တော်မူဘဲ ဘေးတစုံတခုသည် မြို့ထဲမှာ ရောက်လိမ့်မည်လော။

၇ အကယ်စင်စစ် အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိကျွန် ပရောဖက်တို့အား မဘော်မပြဘဲ အဘယ် အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ။

၈ ခြင်္သေ့ဟောက် သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှ မကြောက်မလန့်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသောအခါ၊ အဘယ်သူသည် ပရောဖက် မပြဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။

၉ အာဇုတ်မြို့ ဘုံဗိမာန်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် ဘုံ ဗိမာန်တို့တွင် သိတင်း ကြားပြောရမည်မှာ၊ ရှမာရိ တောင်တို့ အပေါ်မှာ စုဝေး၍၊ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရုန်းရင်း ခတ်ခြင်းအမှုကို၎င်း၊ မြို့ထဲမှာ ညှဉ်းဆဲ ခံရသော သူတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုကြလော့။

၁၀ မြို့သားတို့သည် တရားသောအမှုကို မပြုတတ်၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ လုယူသော ဥစ္စာကို ဘုံဗိမာန်တို့၌ သို့ထားတတ်ကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို ဝိုင်းပြီးလျှင်၊ သင်၏ အစွမ်းသတ္တိကို နှိမ်ချ၍၊ ဗိမာန်တို့ကို ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းသည် ခြင်္သေ့နှုတ် ထဲက ခြေနှစ်ခု၊ သို့မဟုတ်၊ နားရွက်တပိုင်းကို နှုတ်ယူသကဲ့သို့၊ ရှမာရိမြို့၌ ခုတင်ထောင့်၊ ဒဗာသက် မွေယာဖုံပေါ်မှာ ထိုင်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ယူရလိမ့်မည်။

၁၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေကို အစိုးပိုင်သော ဘုရားသခင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို သင်တို့သည် နားထောင်၍ ယာကုပ် အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၁၄ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလ အမျိုး၏ အပြစ်တို့ကို စစ်ကြောသော နေ့၌၊ ဗေသလ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ငါစစ်ကြောလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့ကို ဖြတ်၍ မြေပေါ်သို့ ချမည်။

၁၅ ဆောင်းကာလ၌ စံသော နန်းတော်နှင့် နွေကာလ၌ စံသော နန်းတော်တို့ကို ငါထိခိုက်၍၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော အိမ်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ဘုံဗိမာန်တို့သည်လည်း ဆုံးကြဲလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်လျက်၊ မိမိသခင်တို့အား ငါတို့ သောက်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟု ဆိုတတ်လျက်၊ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာ နေသော ဗာရှန်နားတို့၊ ဤစကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။

၂ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ကို ငါးမျှားနှင့်၎င်း၊ သင်တို့ သားမြေးတို့ကို ပိုက်ကွန်နှင့်၎င်း ဘမ်းဆီး ယူသွားရသော ကာလရောက်လိမ့်မည်။

၃ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ်စီတွေ့သော အပေါက်ဖြင့် ထွက်၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဗေသလမြို့သို့ သွား၍ ပြစ်မှားကြလော့။ ဂိလ

ဂါလမြို့သို့လည်း သွား၍ များစွာသော ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြလော့။ နံနက်တိုင်း ပူဇော်သောယဇ်ကို၎င်း၊ သုံးနှစ်တခါ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြလော့။

၅ လုယူသော ဥစ္စာထဲက ကျေးဇူး ချီးမွမ်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့ကြလော့။ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများကိုလည်း ကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေကြလော့။ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုသို့ ပြုရာတွင် သင်တို့သည် မွေ့လျော်တတ်ကြသည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ မြို့ရွာ ရှိသမျှတို့၌ သွားတို့၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ နေရာအရပ် ရှိသမျှတို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းကို၎င်း ပေးသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဝါထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ စပါးရိတ်ရာကာလ မရောက်မှီ သုံးလအထက်ကာ၊ မိုဗ်းမရွာစေခြင်းငှါ မိုဗ်းကို ငါဆီးတားပြီ။ မြို့တမြို့ပေါ်မှာ ရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေခြင်းငှါ၎င်း ပြုလျက်၊ မြေတကွက်သည် မိုဗ်းရေကို ခံ၍ တကွက်သည် မခံရ၊ သွေ့ခြောက်လျက် နေရ၏။

၈ ထိုသို့ မြို့နှစ်မြို့သုံးမြို့သားတို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ မြို့တမြို့သို့ သွားရ၍ မဝရကြ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဝါထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ လေထိ၍ အပင်သေခြင်း၊ အရေပျို၍ သေခြင်း ဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်လေပြီ။ သင်တို့၌ များပြားသောလယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သံလွင်ပင်တို့ကို ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ဝါထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အဲဂုတ္တုပြည် ခံရသော ကာလနာဘေးကို သင်တို့ ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်လေပြီ။ လုလင်တို့ကို ထားဖြင့် ကွပ်မျက်စေပြီ။ မြင်းတို့ကို သိမ်းသွားစေပြီ။ သင်တို့ တပ်၌ ပုပ်စပ်သော အနံ့ကို သင်တို့ နှာခေါင်း၌ လှိုင်စေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ဝါထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် သောဗုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကို မှောက်လှန်သကဲ့သို့၊ သင်တို့ အချို့ကို ငါမှောက်လှန်၍ သင်တို့သည် မီးထဲက နှုတ်သော ထင်းစ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ဝါထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ အိုဏ္ဏသရေလ အမျိုး၊ အထက်က ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့၌ ငါပြုပြီးမည်။ ထိုသို့ ပြုမည်ဖြစ် သောကြောင့်၊ အို ဏ္ဏသရေလအမျိုး၊ သင်၏ ဘုရား သခင်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်လော့။

၁၃ တောင်တို့ကို လုပ်၍ လေကို ဖန်ဆင်းထသော၊ လူစိတ် အကြံအစည်ကို လူအား ဘော်ပြုထသော၊ နံနက် အလင်းကို အမှိုက် ဖြစ်စေထသော၊ မြင့်သောမြေ အရပ်တို့ကို နင်းသောသူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိတော် မူ၏။

၅

၁ အို ဏ္ဏသရေလ အမျိုး၊ ယခုသင်တို့၌ ငါမြှောက်ဆို၍ မြည်တမ်းသော စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၂ ဣသရေလ သတို့သမီး ကညာသည် လဲပြီ။ နောက်တဖန် မထရ။ မိမိ မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။ ချိုကြွသောသူ မရှိ။

၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ အမှုကို ထမ်းစေဘို့ လူ တထောင်ကို ပေးနိုင်သောမြို့သည် လူတရာ၊ တရာကို ပေးနိုင်သောမြို့သည် တကျိပ်ကိုသာ ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကို ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။

၅ ဗေသလမြို့ကို မရှာကြနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မဝင်ကြနှင့်။ ဗေရောဗာမြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ ဂိလဂါလမြို့သည် ဆက်ဆက်သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့သည်လည်း၊ အကျိုးနည်း ရှိရလိမ့်မည်။

၆ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက် ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ယောသပ် အမျိုးအပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ တက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးကို လောင်စေ တော်မူမည်။

၇ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ဒေါနဖြစ်စေ၍ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားကို မြေသို့ ချကြပြီးသောသူတို့၊

၈ ခမကြယ်စုနှင့် ခသိလကြယ်ကို ဖန်ဆင်းထသော၊ သေမင်းအရိပ်ကို နံနက်အလင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ နေ့အလင်းကို ညဉ့်အမှိုက် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း စီရင် ထသော၊ ပင်လယ်ရေကိုခေါ်၍မြေပေါ်မှာ သွန်းလောင်း ထသော၊ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိထသော၊

၉ ခွန်အားကြီးသော သူတို့ကို၎င်း၊ ရဲတိုက်တို့ကို၎င်း ဖျက်ဆီးတော်မူသော ဘုရားကို ရှာကြလော့။

၁၀ မြို့တံခါးဝတွင် ဆုံးမတတ်သော သူကိုမုန်း၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောတတ်သော သူကို ရွံရှာကြပြီ တကား။

၁၁ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားကို နှိပ်စက်၍ ဂျံစပါးကို တောင်းခံတတ်သောကြောင့်၊ ဆစ်သော ကျောက်နှင့် တိုက်ကို တည်သော်လည်း ထိုတိုက်၌ မနေကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို မသောက်ကြ။

၁၂ သင်တို့ အထပ်ထပ် လွန်ကျူးသော ဒုစရိုက်၊ အလွန် လေးသော အပြစ်တို့ကို ငါသိ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူကို နှောင့်ရှက်တတ်ကြ၏။ တံစိုးစားတတ် ကြ၏။ ဆင်းရဲသားကို တံခါးဝတွင် မတရားသဖြင့် စီရင်တတ် ကြ၏။

၁၃ ထိုသို့သော ကာလသည် ဆိုးယုတ်သော ကာလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညာရှိသော သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလိမ့်မည်။

၁၄ အသက်ချမ်းသာ စေခြင်းငှါ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ရှာကြလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သင်တို့ ဆိုတတ်သည် အတိုင်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။

၁၅ ဒုစရိုက်ကို မုန်း၍ သုစရိုက်ကို ချစ်ကြလော့။ မြို့ တံခါးဝတွင် တရားကို တည်စေကြလော့။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျန်ကြွင်းသော ယောသပ်အမျိုးကို သနားကောင်း သနားတော်မူလိမ့်မည်။

၁၆ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခပ်သိမ်းသော လမ်းတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၍ သွားလာသော သူတို့က၊ အလိုလေး၊ အလိုလေးဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ လယ်လုပ် သောသူသည် ညည်းတွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြည်တမ်း တတ်သောသူသည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ခပ်သိမ်းသော စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌လည်း မြည် တမ်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ အလယ်၌ ရှောက်သွားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်ကို တောင့်တသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် အဘယ်

အကျိုး ရှိကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် သင်တို့၌ လင်းသည်မဟုတ်။ အမိုက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၉ လူသည် ခြင်္သေ့ရှိရာမှ ပြေး၍ ဝံကို တွေ့သကဲ့သို့ ၎င်း၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ထရံကို မှီစဉ် မြွေကိုက်သကဲ့ သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ထာဝရ ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် မလင်းဘဲ မိုက်လိမ့်မည်။ ထွန်းလင်းခြင်း အလျင်း မရှိ၊ အမိုက် သက်သက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၁ သင်တို့ စောင့်သော ပွဲနေ့တို့ကို ငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ခြိမ်းခြံစွာ ကျင့်သော နေ့ရက်တို့၌ ငါမေ့လျော့။

၂၂ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆက်ကပ်သော်လည်း ငါလက်မခံ။ ဆူဝသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို မိဿဟာယယဇ် ပူဇော်သော်လည်း ငါသည် ပမာဏမပြု။

၂၃ သင်တို့ သီချင်းဆိုသံကို ပယ်ရှားကြလော့။ တယော ထိုးသံကို ငါနားငြီးလှ၏။

၂၄ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ရေကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မပြတ်စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့၎င်း စီးစေကြလော့။

၂၅ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာများကို တော၌ အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံး ငွဲအား ပူဇော်ကြသလော့။

၂၆ သင်တို့ ဘုရား မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ ဘုရား ခိအုန်၏ ကြယ်တည်းဟူသော ကိုယ်အဘို့လုပ်သော ပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။

၂၇ ထိုကြောင့် သင်တို့ကို ဒမာသက်မြို့ တဘက်သို့ သိမ်းသွားစေခြင်းငှာ ငါစီရင်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင်ဟူ၍ ဘွဲ့နာမ ရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ဇိအုန်မြို့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောသူ၊ ရှမာရိ တောင်ပေါ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လျက် နေသောသူ၊ လူမျိုးတို့တွင် အထွဋ်အမြတ် ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး ဆည်းကပ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂ ကာလနေမြို့သို့ သွား၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ထို မြို့မှ ဟာမတ်ကြီးမြို့သို့၎င်း၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ နေသော ဂါသမြို့သို့၎င်း သွားကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည် ဤနိုင်ငံတို့ထက် သာ၍ ကောင်းသလော့။ သူတို့နယ်

အပိုင်းအခြားသည် သင်တို့နယ်အပိုင်း အခြားထက် သာ၍ ကျယ်သလော့။

၃ ဆိုးယုတ်သော နေ့ရက်ကို ရွေ့၍၊ မတရားသဖြင့် စီရင်ရာ ပလ္လင်ကို အနီးမှာတည်စေခြင်း။

၄ ဆင်စွယ် ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်၍ မွေ့ရာပေါ်မှာ လျောင်းခြင်း။ သိုးစုထဲက သိုးသငယ်တို့ကို၎င်း၊ နွားတင်း ကုပ်ထဲက နွားသငယ်တို့ကို၎င်း ယူ၍ စားခြင်း။

၅ တယော ထိုးသံနှင့် ပြိုင်လျက် သီချင်းဆိုခြင်း။ တီးမှုတ်ရာ တုရိယာမျိုး အသစ်ကို ဒါဝိဒ်မင်း ရှာ၍ လုပ်သကဲ့သို့ လုပ်ခြင်း။

၆ စပျစ်ရည်ကို ဖလားနှင့် သောက်၍၊ အဘိုးထိုက် သော နံ့သာဆီနှင့် လိမ်းခြင်းတို့ကို ပြု၍၊ ယောသပ် အမျိုး ဆင်းရဲခံရသည်ကို စိတ်မကြင်နာဘဲနေသော။

၇ ထိုသူတို့သည် အဦးဆုံး သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ သော သူတို့နှင့်အတူ ပါသွားကြလိမ့်မည်။ လျောင်း၍ နေသော သူတို့၏ ပွဲသည်လည်း ကွယ်ပျောက်ရ လိမ့်မည်။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည် အတိုင်း၊ ယာကုပ်၏ မာနကို ငါရွံရှာ၍ သူ၏ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို မုန်းသောကြောင့် မြို့တော်နှင့် မြို့၌ရှိသမျှ ကို ငါစွန့်ပစ်မည်။

၉ အိမ်တဆောင်တွင် လူတကျိပ် ကျန်ကြွင်း သော် လည်း သေကြလိမ့်မည်။

၁၀ ပေါက်ဘော်တော်၍ မီးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရသော သူသည် အိမ်ထဲက အသေကောင်ကို ထုတ်၍ ချီသွား သောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင် ရှိသောသူကို ခေါ်၍၊ သင်၌ တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေသလော့ဟု မေးသော်၊ မကျန်ကြွင်းဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ထမ်း သွားသောသူ ကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းရသော အခွင့် မရှိဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ သဖြင့်၊ အိမ်ကြီးကို ဖြို၍ အိမ်ငယ်ကိုလည်း ကွဲစေ တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ မြင်းသည် ကျောက်ပေါ်မှာ ပြေးတတ်သလော့။ လူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ နွားနှင့် ထွန်တတ်သလော့။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ခါးစွာသော သစ်ရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဒေါနရွက် ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း ပြုကြသည်တကား။

၁၃ အချည်းနှီးသော အရာ၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိ အားဖြင့် အာဏာကို သိမ်းယူပြီး မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်ကြသည်တကား။

၁၄ အကယ်စင်စစ်၊ အိုက္ကသရေလ အမျိုး၊ သင်တို့ တဘက်၌ လူတမျိုးကို ငါထစေ၍၊ ထိုလူမျိုးသည် ဟာမတ်မြို့ လမ်းဝမှ စ၍ တော၌ ရှိသောမြစ်တိုင် အောင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေရှင်အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငှဲအား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုင်သော မြက်ပင်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊ နောက် မြက်ပင်ပေါက်စ ကာလ၌ ကျိုင်းကောင်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၂ ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်လုံး၌ ရှိသော မြက်ပင်ကို စား၍ကုန်ပြီးမှ ငါက၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်မှ လွတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊

၃ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငှဲအား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မီးဖြင့် ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ မီးကို ခေါ်တော်မူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို မီးလောင်လေ၏။ ကုန်းကိုလည်း လောင်လေ၏။

၅ ငါကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်းတော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့် အဘယ်သို့ ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊

၆ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ တဖန် ပြတော်မူသော ရူပါရုံ ဟူမူကား၊ ချိန်ကြိုးချ၍ လုပ်သော ကျောက်ရိုးပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် ရပ်လျက်၊ လက်တော်၌ ချိန်ကြိုးကို ကိုင်လျက်၊

၈ အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ချိန်ကြိုးကို မြင်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊ ဘုရားရှင်က၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးအဘယ်၌ ချိန်ကြိုးကို ငါချမည်။ နောက်တဖန် သူတို့ကိုသည်းမခံ။

၉ ဣဇာက်၏ မြင့်ရာအရပ်တို့သည် လူဆိတ်သည် လျက်၊ ဣသရေလ၏ သန့်ရှင်းရာ အရပ်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ယေရော

ဗောင်မင်းမျိုးကိုလည်း ထားနှင့် ငါတိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ဗေသလ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာမဇိသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ အာမုတ်သည် ဣသရေလအမျိုး အလယ်တွင် ကိုယ်တော် တဘက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ပါပြီ။ သူ၏စကား အလုံးစုံတို့ကို ပြည်တော်သည် မခံနိုင်ပါ။

၁၁ ယေရောဗောင်သည် ထားဖြင့် သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက် နှင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့် မည်ဟု၊ အာမုတ် ဆိုတတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၂ အာမုတ်ကိုလည်း ခေါ်၍၊ အို ပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သို့ ပြေးသွားလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ အသက်မွေးလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက် မပြု၍ အသက်မွေးလော့။

၁၃ နောက်တဖန် ဗေသလမြို့ တဘက်၌ ပရောဖက် မပြုနှင့်။ ရှင်ဘုရင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် ဖြစ်၏။ နန်းတော်တည်ရာ မြို့လည်းဖြစ်၏ ဟုဆိုလျှင်၊

၁၄ အာမုတ်က၊ ငါသည် ပရောဖက် မဟုတ်၊ ပရောဖက်၏သားလည်း မဟုတ်ဘဲ၊ နွားကျောင်းသောသူ၊ သဖန်းသီးကို ဆွတ်သောသူ ဖြစ်စဉ်အခါ၊

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် နွားကျောင်းရာမှ ငါ့ကို နှုတ်ယူ၍၊ သင်သွားလော့။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးတွင် ပရောဖက်ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ ဣသရေလအမျိုး တဘက်၌ ပရောဖက် မပြုနှင့်။ ဣဇာက်အမျိုး တဘက်၌ မမြက်နှင့်ဟု သင်ဆိုသော်၊

၁၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ မယားသည် ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးတို့သည် ထားဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သူတပါးတို့သည် သင်၏ မြေကို ကြိုးတန်းချ၍ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ညစ်ညူးသော ပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက် နှင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမဇိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈

၁ တဖန် အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ငှဲအား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ နွေကာလ အသီးပါသော တောင်းသည် ထင်းရှား၏။

၂ အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင် သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နွေကာလအသီးပါသော တောင်းကို မြင်ပါသည်ဟု ဝါလျှောက်သော်၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ နောက်ဆုံးကာလသည် ငါ၏လူ ကုလရေလ အမျိုး၌ ရောက်လေပြီ။ နောက်တဖန် သူတို့ကို သည်းမခံ။

၃ ထိုကာလ၌ နန်းစဉ်က ခြေသည်တို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ များစွာသော အသေကောင်ရှိ၍၊ လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ ပစ်ချ ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄-၆ ဝါတို့သည် စပါးကို ရောင်းအံ့သောငှါ လဆန်းနေ့ လွန်ပါစေ။ ဂျုံကို ရောင်းအံ့သောငှါ ဥပုသ်နေ့ လွန်ပါစေ ဟု ဆိုလျက်၊ ဖောလေးကို ငယ်စေခြင်းငှါ၎င်း။ ကျပ်လေးကို ကြီးစေခြင်းငှါ၎င်း လုပ်၍၊ စဉ်းလဲသော ချိန်ခွင်ကို သုံးလျက် ဆင်းရဲသောသူကို ငွေနှင့်၎င်း၊ ငတ်မွတ်သော သူကို ခြေနှင်းတရံနှင့်၎င်း ဝယ်၍၊ ညံ့သော ဂျုံဆန်ကို ရောင်းလျက်၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို နှိပ်နင်း၍ ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ အလွန် အလိုကြီးသောသူတို့၊ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ ဘုန်းကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သူတို့ကျင့် ကြံပြုမှုသမျှတို့ကို ငါသည် အစဉ်မပြတ် မမေ့လျော့။

၈ ထိုအပြစ်ကြောင့် မြေတုန်လှုပ်လိမ့်မည် မဟုတ် လော။ မြေသား အပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြ လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံး ထပြီး လျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တမြစ်၌ မြုပ်သကဲ့သို့ ပါသွား၍ မြုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၉ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ မွန်းတည့်အချိန်၌ ငါသည် နေကို ဝင်စေ မည်။ ကြည့်လင်သောနေ့၌ မြေကြီးကို မိုက်စေမည်။

၁၀ သင်တို့ ပွဲခံခြင်းကို ညည်းတွားခြင်း ဖြစ်စေမည်။ သီချင်းဆိုခြင်း ရှိသမျှကို ငိုကြွေးခြင်း ဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် လျှောက်တေအဝတ်နှင့် ခါးကို စည်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆံပင်ကို ရိတ်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါ စီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသား သေသည် အတွက် မြည်တမ်းခြင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ အဆုံး၌ ခါးစွာသော နေ့ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။

၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တပြည်လုံး၌ ငါဖြစ်စေသော

ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး၍ မှတ်သိပ် ခြင်းဘေး မဟုတ်၊ ရေငတ်ခြင်းဘေးလည်း မဟုတ်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို မကြားရသော မှတ်သိပ်ခြင်းဘေး ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ လူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ရှာလျက်၊ ပင်လယ် တပါးမှ သည်ပင်လယ် တပါး တိုင်အောင် လှည့်လည်၍၊ တောင်မြောက် ပြေးသွား သော်လည်း မတွေ့ရကြ။

၁၃ ထိုကာလ၌ အဆင်းလှသော သတို့သမီး ကညာ များနှင့် လုလင်များတို့သည် ရေငတ်၍ မောကြ လိမ့်မည်။

၁၄ ရှမာရိ အပြစ်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောသူ၊ အိုအန်၊ သင်၏ ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ဟူ၍၎င်း၊ ဗေရရေဘ ဘာသာ အသက်တည်သည် အတိုင်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူတို့သည်၊ နောက်တဖန် မထနိုင်အောင် လဲ၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၉

၁ တဖန် ငါကြည့်ရှု၍ ဘုရားရှင်သည် ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှိသမျှသော သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ တံခါးတိုင် လှုပ်၍ ပြိုကျစေခြင်းငှါ တံခါးထုပ်ကို ရိုက်လော့။ သူတို့ သားမြေးများကိုလည်း ထားနှင့် ငါကွပ်မျက်မည်။ ပြေးသောသူသည် မလွတ်ရ။ လွတ်သောသူသည်လည်း ချမ်းသာကို မတွေ့ရ။

၂ မရဏာနိုင်ငံ တိုင်အောင် တွင်းတူသော်လည်း ငါနှုတ်ယူမည်။ မိုးဗားကောင်းကင်သို့ တက်သော်လည်း ငါချမည်။

၃ ကရမေလ တောင်ထိပ်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊ ငါရှာ၍ ထုတ်မည်။ ငါနှင့် လွတ်အံ့သောငှါ သမုဒ္ဒရာ အောက်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊ ငါသည် နဂါးကို မှာလိုက်၍ ကိုက်စေမည်။

၄ ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားသော်လည်း၊ အခြား သောအရပ်၌ ငါသည် ထားကို မှာလိုက်၍ သတ်စေ မည်။ ကျေးဇူး မပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ သာငါကြည့်ရှုမည်။

၅ ကောင်းကင်ဖိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မြေကို ထိတော်မူလျှင်၊ မြေသည် အရည် ဖြစ်၍ မြေသား အပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြ လိမ့်မည်။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံး ထပြီးလျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တမြစ်၌ မြုပ်သကဲ့သို့ မြုပ်လိမ့်မည်။

၆ အထက် အခန်းတော်တို့ကို ကောင်းကင်၌ ဆောက်၍၊ အောက်တိုက်တော်ကို မြေကြီးပေါ်မှာ

တည်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာရေကို ခေါ်၍ မြေကြီးပြင်၌ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိတော်မူ၏။

၇ အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါ၌ ကုရှအမျိုးသား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင် သကဲ့သို့၊ ဖိလိစ္စတိုတို့ကို ကတ္တောရပြည်မှ၎င်း၊ ရှုရိလူတို့ကို ကိရပြည်မှ၎င်း ငါနှုတ်ဆောင်ပြီ မဟုတ် လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသော တိုင်း နိုင်ငံကို ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံကို မြေကြီးပြင်မှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ သို့သော်လည်း၊ ယာကုပ် အမျိုးကို ရှင်းရှင်း မဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန် ငါအမိန့်တော်ရှိသဖြင့် ဆန်ကို ဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအမျိုး တို့တွင် ဆန်ခါနှင့် ငါချမည်။ ဆန်တစေ့မျှ မြေသို့ မကျရ။

၁၀ ဆေးဥပဒ်သည် ငါတို့ကို မမှီနိုင်၊ မဆီးတားနိုင်ဟု ဆိုလျက်၊ အပြစ်များသော ငါ၏ လူအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့် သေကြေလိမ့်မည်။

၁၁၊ ၁၂ ကျန်ကြွင်းရစ်သော ဒေသအမျိုးသား မှစ၍ ငါ၏

နာမဖြင့် သမုတ်သော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူစေခြင်းငှါ၊ လဲလျက် ရှိသော ဒါရိဒါ၏ တံကို ထိုကာလ၌ ငါဆောက်တည်ပြန်မည်။ အက်ကွဲရာများ ကို စေ့စပ်မည်။ ပြုပျက်ရာများကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင် ထိုတံကို ရှေးကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မတ်စေပြန်မည်ဟု ဤအမှုအရာကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် ရှိ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လယ်ထွန် သောသူသည် စပါးရိတ်သော သူကို၎င်း၊ စပျစ်သီး နယ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကြဲသောသူကို၎င်း မှီလျက်၊ တောင်တို့မှ ချိုသောစပျစ်ရည် ယို၍၊ ကုန်းရှိသမျှတို့ လည်း အရည်ဖြစ်ရသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၄ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပျက်စီးသော မြို့များကို ပြုပြင်၍ နေကြလိမ့်မည်။ စပျစ် ဥယျာဉ်များကို စိုက်၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြ လိမ့်မည်။ လယ်ယာများကို ပြုစု၍ အသီးတို့ကို စားကြ လိမ့်မည်။

၁၅ သူတို့ကို နေရင်းအရပ်၌ ငါစိုက်ထားမည်။ ငါ ပေးသောပြည်မှ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မနှုတ်ရ ဟု၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက် အာမုတ် စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

သြဗဒိ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ။ OBADIAH

၁

၁ အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ဒေသပြည်ကို ရည် မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ကြွေး ကြော်တော်မူသံကို ငါတို့သည် ကြားကြ၏။ သင်တို့ ထ၍ ဒေသပြည်ကို တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီကြလော့ဟု၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်တော် မူပြီ။

၂ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယုတ်မာစေ ခြင်းငှါ ငါစီရင်သဖြင့်၊ သင်၏ အသရေသည် အလွန် ရှုတ်ချခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၃ ကျောက်ကြားတို့၌ နေ၍ မြင့်သောအရပ်ကို ခိုလှုံလျက်၊ ဝါကို မြေသို့ အဘယ်သူ နှိမ်ချနိုင်သနည်း ဟု အောက်မေ့သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏ မာနသည် သင့်ကို လှည့်စားပြီ။

၄ သင်သည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို ချိုးမြှောက် ၍၊ ကြယ်တို့တွင် အသိုက်ကို လုပ်သော်လည်း၊ ထို အရပ်မှ သင့်ကို ငါနှိမ်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၅ ညဉ့်အခါ သူခိုး ထားပြတို့သည် သင်ရှိရာသို့ လာလျှင်၊ စိတ်ပြေလက်လောက်အောင်သာ ခိုးယူ

ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ စပျစ်သီးကို ဆွတ်သော သူတို့သည် လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ်စရာတို့ ကြွင်းစေကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၆ သင်သည် အလွန် ပျက်စီးပြိတကား။ ဧသော သည် အလွန် အစစ်ခံရပြိတကား။ သူ့ဂုဏ်ထားသော ဥစ္စာကို အလွန် ရှာဖွေကြသည်တကား။

၇ သင်နှင့်မိသယဟာယဖွဲ့သောသူ အပေါင်းတို့သည် ပြည်စွန်းသို့ နှင်ကြပြီ။ အဆွေလုပ်သော သူတို့သည် သင့်ကို လှည့်စား၍ နှင်ကြပြီ။ သင်နှင့်အတူ စားသောက်သောသူတို့သည် သင့်အောက်၌ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပြီ။ သင်၏ ဉာဏ်ပညာ ကုန်ပြီ။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ၌ ဧဒုံပြည်မှ ပညာရှိတို့ကို၎င်း၊ ဧသော၏ တောင်မှ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့ကို၎င်း ငါယယ်ရှားမည်။

၉ အို တေမန်မြို့၊ ဧသော၏ တောင်မှ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည် အကြောင်း၊ သင်၏ သူရဲတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ညီယာကုပ်ကို အသေသတ်ခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲ၍၊ အကုန်အစင် ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၁ သင်သည် တဘက်၌ နေသောနေ့၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏အမှုထမ်းများကို သိမ်းသွားသောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူ၏မြို့ တံခါးထဲသို့ ဝင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို စာရေးတံချသောနေ့၌ သင်သည် လက်ခံသောသူဖြစ်၏။

၁၂ သင်၏ ညီသည်တပါး အမျိုးသားဖြစ်သော နေ့၌ သူ၏အမှုကို သင်မကြည့်သင့်။ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ပျက်စီးသော နေ့၌ မဝါကြားသင့်။ ဒုက္ခခံရသော နေ့၌ စော်ကားသော စကားကို မပြောသင့်။

၁၃ ငါ၏လူတို့သည် ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့ နေရာတံခါးတွင်းသို့ မဝင်သင့်။ ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မကြည့်မရှုသင့်။ ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့ကို ဥစ္စာကို မလှမယူသင့်။

၁၄ လွတ်သော သူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ ဖြတ်လမ်း၌ မရပ်မနေသင့်။ အမှုရောက်သောနေ့၌ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို မအပ်သင့်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့နှင့် နီးပြီ။ သင်ပြုသည် အတိုင်း သင်၌ သူတပါး ပြုလိမ့်မည်။ သင်ပြုသော အမှုသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၁၆ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းသော ငှါတောင်ပေါ်မှာ စားသောက် သကဲ့သို့ ပတ်လည်၌ နေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် စားသောက် ရကြလိမ့်မည်။ စားသောက်၍ မျိုသဖြင့် မရှိတူးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။

၁၇ ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘေးလွတ်သောသူ အချို့ရှိကြလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုးသည် မိမိ ပိုင်ထိုက်သော မြေကိုပိုင်ရလိမ့်မည်။

၁၈ ယာကုပ်အမျိုးသည် မီး၊ ယောသပ်အမျိုးသည် မီးလျှံ၊ ဧသောအမျိုးသည် အမှိုက်ဖြစ်လျက်၊ မီးညှိ၍ လောင်သဖြင့်၊ ဧသော အမျိုးသား မကျန်ကြွင်းရ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၉ တောင်မျက်နှာသားတို့သည် ဧသော၏ တောင်ကို၎င်း၊ မြေညီသော အရပ်သားတို့သည် ဖိလိစ္စတိုပြည်ကို၎င်း၊ ဖေရိမ်လယ်ပြင်နှင့် ရှမာရိလယ်ပြင်ကို၎င်း၊ ဗယ်မိန် အမျိုးသည် ဂိလဒ်ပြည်ကို၎င်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။

၂၀ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍၊ ခါနန်လူတို့တွင် ရှိသော ဣသရေလအမျိုး အလုံးအရင်းသည် ဇေတ္တမြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍ သေဖရဒ်ပြည်၌ရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တောင်မျက်နှာ မြို့ရွာတို့ကို၎င်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။

၂၁ ဧသော၏ တောင်ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကယ်တင်သောသူ တို့သည် ဇီအုန်တောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော် ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

ပရောဖက် ဩဗဒိ၏ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံပြီး၏။

ယောနု ဝတ္ထု။ JONAH

၁

၁ အမိတ္တဲ၏သား ယောနုသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊

၂ သင်ထ၍ နီနေဝေမြို့ကြီးသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ခြိမ်းချောက်သောစကားနှင့် ကြွေးကြော်လော့။ ထိုမြို့ ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့သို့ တက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ သို့သော်လည်း၊ ယောနုသည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ တာရှုမြို့သို့ ပြေးမည်အကြံရှိသည်နှင့် ထလျက် ယုပေမြို့သို့ သွား၍ ရောက်သဖြင့်၊ တာရှုမြို့ သို့သွားသော သင်္ဘောကို တွေ့ကြုံ၍ သင်္ဘောခကို ပေးပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ သင်္ဘောသား တို့ နှင့်အတူ တာရှုမြို့သို့ လိုက်ခြင်းငှါ သင်္ဘောကို စီးလေ၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ပြင်းစွာသော လေကို ပင်လယ်အပေါ်သို့ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်၌ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍၊ သင်္ဘောသည် ပျက်လုသော လက္ခဏာရှိ၏။

၅ ထိုအခါ သင်္ဘောသားတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ အသီးအသီး မိမိတို့ ဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။ သင်္ဘောပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ဝန်များကိုလည်း ပင်လယ် ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။ ယောနုမူကား၊ သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ ဆင်း၍ အိပ်ပျော်လျက်နေ၏။

၆ သင်္ဘောသူကြီးသည် လာ၍ အို အိပ်ပျော်သော သူ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ထလော့။ သင်၏ ဘုရားကို ဆုတောင်းလော့။ ငါတို့ အသက်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ထို ဘုရားသည် ငါတို့ကို အောက်မေ့ကောင်း အောက်မေ့ လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၇ နောက်တဖန် သူတို့က၊ လာကြ။ အဘယ်သူ၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ဤအမှု ရောက်သည်ကို ငါတို့ သိရမည် အကြောင်း၊ စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်၍ စာရေးတံချလျှင် ယောနု၌ စာရေးတံကျ၏။

၈ တဖန် သူတို့က အဘယ် အပြစ်ကြောင့်၊ ဤ အမှုရောက်သည်ကို ပြောပါလော့။ သင်ဆောင် ရွက်သော အမှုက၊ အဘယ် အမှုနည်း။ သင်သည် အဘယ် အရပ်က လာသနည်း။ အဘယ် ပြည်၊

အဘယ် အမျိုးသား ဖြစ်သနည်းဟု မေးမြန်းကြသော်၊

၉ ငါသည် ဟေဗြဲအမျိုးသား ဖြစ်၏။ ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျှင်။

၁၀ ထိုသူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့၍၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယောနုသည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ မိမိပြေး ကြောင်းကို ဘော်ပြသောကြောင့် သူတို့ သိကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ပင်လယ်၌လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး၍ ထ သောကြောင့် သူတို့က၊ ငါတို့၌ လှိုင်းတံပိုးငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြသော်။

၁၂ ငါ့ကို ချီ၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချပစ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ လှိုင်းတံပိုးသည် သင်တို့၌ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဤပြင်းစွာသော မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းသည် ငါ့ ကြောင့်သာ သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ငါသိ၏ ဟုပြန်ပြောသော်လည်း၊

၁၃ သင်္ဘောသားတို့သည် ကမ်းသို့ ရောက်အံ့ သောငှါ၊ ပင်ပန်းစွာ တက်ခတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ တဘက်၌ လှိုင်းတံပိုး တိုး၍ ထသောကြောင့်၊ သူတို့ သည် မတတ်နိုင်သောအခါ၊

၁၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်း ပန်ပါ၏။ ဤသူ၏ အသက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုးနည်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသက်သတ်သောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့၌ တင်တော် မမူပါနှင့်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလို ရှိတော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူ၏ဟု ထာဝရ ဘုရားအား ကြွေးကြော် တောင်းပန်ပြီးမှ၊

၁၅ ယောနုကို ချီ၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ပင်လယ် လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်းလေ၏။

၁၆ သင်္ဘောသားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရားကို အလွန် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ယင်ပူဇော်၍ သစ္စာတံ ထားကြ၏။

၁၇ ယောနုကို မျိုစေခြင်းငှါ ငါးကြီးကို ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသည် နှင့်အညီ၊ ယောနုသည် ငါး၏ ဝမ်းထဲမှာ သုံးရက် ပတ်လုံးနေရ၏။

၂

၁ ငါး၏ ဝမ်းထဲမှာ နေစဉ်တွင်၊ ယောနသည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသော စကားဟူမူကား၊

၂ ငါသည် ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ဟစ်ခေါ်၍ ငါ့စကားကို ကြားတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၏ ဝမ်းထဲက ဟစ်ခေါ်သော စကားသံကို နားထောင်တော်မူ၏။

၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို နက်နဲသောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာ အလယ်ချက် ထဲသို့ ချပစ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် ဝိုင်း၍ လှိုင်းတိုင်းတော် ရှိသမျှတို့ သည် လွှမ်းမိုးကြပါ၏။

၄ ထိုသို့ မျက်မှောက်တော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ကို မျက်မှောက် ပြုမြဲပြုပါမည်ဟု အောက်မေ့လျက်နေ၏။

၅ ရေတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ဝိုင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ် အလယ်၌ အချုပ် ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မြက်ပင်သည် အကျွန်ုပ် ခေါင်းကို ပေါင်းစည်းလျက် ရှိပါ၏။

၆ တောင်ခြေရင်း အမြစ်သို့ အကျွန်ုပ် ဆင်း၍၊ မြေကန့်လန့်ကျင် အတွင်း၌ အစဉ်အမြဲ ပိတ်ထား သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပျက်စီးရာမှ ကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။

၇ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်သောအခါ ထာဝရ ဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာသည် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်၌ ကိုယ်တော် ထံသို့ ဝင်ပါ၏။

၈ မုသာ အနတ္တကို မှီဝဲသော သူတို့သည် မိမိတို့ ကရုဏာ ခံရာအကြောင်းကို စွန့်ပစ်ကြပါ၏။

၉ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသော စကားနှင့် ကိုယ်တော်အား ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာဂတိ ထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရ ပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။

၁၀ ထိုအခါ ငါးကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ခံ၍ ယောနကို ကုန်းပေါ်သို့ အန်လေ၏။

၃

၁ နောက်တဖန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယောနသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၂ သင်ထ၍ နိနောဓမြို့ကြီးသို့ သွားလော့။ ငါ

မှာထားသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ယောနသည် ထ၍ နိနောဓမြို့သို့ သွား၏။ နိနောဓ မြို့သည် အလွန်ကြီးသောမြို့၊ သုံးရက်ခရီး ကျယ်ဝန်း သောမြို့ဖြစ်သတည်း။

၄ ယောနသည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ တနေ့ ခရီးသွား လျက်၊ အရက် လေးဆယ် လွန်သော်၊ နိနောဓမြို့ သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ကြွေးကြော် လေ၏။

၅ နိနောဓမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့် တော်ကို ယုံ၍၊ လူကြီးလူငယ် အပေါင်းတို့သည် အစာရှောင်ရာ အချိန်ကို ကြော်ငြာ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။

၆ နိနောဓ မင်းကြီးသည် ထိုသိတင်းကို ကြားသော အခါ နန်းတော်မှ ဆင်း၍ မင်းမြောက် တန်ဆာကို ချွတ်ပြီးမှ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ ပြာထဲ၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၇ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် သိုးနွားတို့သည် အလျင်း မမြည်စေနှင့်။ အစာကို မစား၊ ရေကို မသောက်စေနှင့်။

၈ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့သည် လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ်ကြစေ။ ကြီးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ကြစေ။ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မ လမ်း၊ မိမိတို့ ပြုသော အဓမ္မအမှုကို ရှောင်ကြစေ။

၉ ငါတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အ ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ပြောင်းလဲ၍ နောင်တရ သဖြင့်၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော် မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီးအာဏာ၊ မျူးမတ် အာဏာနှင့် နိနောဓတမြို့ လုံးတွင် သိတင်း ကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေတော်မူ၏။

၁၀ မြို့သားတို့သည် မိမိတို့ လိုက်သော အဓမ္မလမ်း ကို လွှဲရှောင်၍၊ ကျင့်သော အကျင့်များကို ဘုရားသခင် သည် မြင်လျှင်၊ အရပ်ခြိမ်းသော ဘေးဒဏ်ကို မပေးဘဲ နေတော်မူ၏။

၄

၁ ယောနသည် အလွန် စိတ်ညစ်၍ အမျက်ထွက် သဖြင့်၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ ရှိစဉ် ဤသို့ ပြောပါပြီ မဟုတ်လော့။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ထံမှ တာရှုမြို့သို့ ကြီးစား၍ ပြေးပါ၏။

၂ ကိုယ်တော်သည် သနားစုံမက် တတ်သော

ဘုရား ဖြစ်၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည် အမှုကို နောင်တရ တတ်သော သဘောရှိတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။

၃ သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက် ရှင်ခြင်းထက် သေခြင်းသည် သာ၍ ကောင်းပါသည်ဟု တောင်း လျှောက်လေ၏။

၄ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် အမျက် ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော်မူ၏။

၅ ယောနုသည် မြို့၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ၊ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ မြို့အရှေ့မျက်နှာ၌ တဲမိုးကို လုပ်ပြီးလျှင် အမိုးအရိပ်တွင် ထိုင်၍ နေ၏။

၆ အရှင် ထာဝရဘုရားသည်လည်း ကြက်ဆူပင်ကို ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် ယောနု၏ စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ သူ့ ခေါင်းပေါ်မှာ လွှမ်း၍ မိုးစေတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကြောင့် ယောနုသည် အလွန် အားရဝမ်းမြောက်၏။

၇ နက်ဖြန် မိုဗ်းလင်းသောအခါ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူသော ပိုးကောင်သည် ကြက်ဆူပင်ကို ကိုက်၍ ညှိုးနွမ်းစေ၏။

၈ နေထွက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် အလွန် ပူသော အရှေ့ လေကို ပြင်ဆင်တော်မူ၍၊ ယောနု၏ ခေါင်းကို နေထိခိုက်သဖြင့် သူသည် မော၍ သေချင် သောစိတ် ရှိလျက်၊ ငါ့ အသက် သေခြင်းသည် ရှင်ခြင်းထက် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု မြည်တမ်း လေ၏။

၉ ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် ကြက်ဆူပင် အတွက် အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော် မူလျှင်၊ ယောနုက၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်သေသည် တိုင်အောင် အမျက်ထွက် ကောင်းပါသည်ဟု လျှောက် ဆို၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ပင်ပန်းစွာ မလုပ်၊ ကြီးပွားစေခြင်းငှါလည်း မပြုစု၊ တည့်ချင်းတွင် ပေါက်၍ တည့်ချင်းတွင် သေသော ကြက်ဆူပင်ကို နှမြောသည်တကား။

၁၁ ငါသည် များစွာသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို မဆို၊ ကိုယ်လက်ျာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍ မသိသောသူ တသိန်းနှစ်သောင်းမက၊ လူများသော နိနေဝေမြို့ကြီးကို ငါနှမြောသင့်သည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက် ယောနု၏ ဝတ္ထုပြီး၏။

မိက္ခာ အနာဂတ္တိကျမ်း။ MICAH

၁

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောသန်မင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကီမင်းတို့ လက်ထက်၌ မောရရှ ရွာသား မိက္ခာသည် ရှမာရိမြို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အတို့ ခံရသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊

၂ အို လူများ အပေါင်းတို့၊ ကြားကြလော့။ အို ပြည်နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ထဲက ဘုရားရှင်သည် သင်တို့ တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူမည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်

ဌာနတော် ထဲက ထွက်ကြွဆင်းသက်၍၊ မြင့်သော မြေအရပ်တို့ကို နင်းတော်မူမည်။

၄ မီးရှေ့မှာ ဘယောင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ချောက်ကြီးမှ ဆင်းသောရေ ကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည် အရည်ဖြစ်၍၊ ချိုင့်တို့ သည်လည်း အက်ကွဲကြ လိမ့်မည်။

၅ ထိုအမှုသည် ယာကုပ် လွန်ကျူး၍ ဣသရေလ အမျိုး ပြစ်မှားသောကြောင့် ရောက်သတည်း။ ယာကုပ် လွန်ကျူးရာကား အဘယ်သို့နည်း။ ရှမာရိမြို့ မဟုတ်လော။ ယုဒ၏ မြင့်ရာအရပ်ကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသည် မဟုတ်လော။

၆ ထိုကြောင့် ရှာဖွေခြင်းကို လယ်ပြင်၌ မြေပုံကဲ့သို့ ၎င်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ် စိုက်ရာအရပ် ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ် စေမည်။ မြို့ရိုးကျောက်တို့ကို ချိုင့်ထဲသို့ သွန်ပစ်၍ မြို့ရိုးအမြစ်ကို လှန်ပြမည်။

၇ ခပ်သိမ်းသော ရုတ်တုတ်ဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့မည်။ သူငါးလုပ်၍ ရသမျှသောအခတို့ကို မီးရှို့မည်။ မှား သောဘုရား ရှိသမျှတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသည် ဖြစ်၍၊ ထိုဥစ္စာသည် ပြည်တန်ဆာ လက်သို့ တဖန် ရောက် ရဦးမည်။

၈ ထိုအမှုကြောင့် ငါသည် ဝိုင်းရံခြင်းတမ်းမည်။ အဝတ်ကို ချွတ်၍ အချည်းစည်း လည်သွားမည်။ မြေခွေး ကဲ့သို့ အူလျက်၊ ကုလားအုပ်ငှက် ကဲ့သို့ မြည်လျက် နေမည်။

၉ သူခံရသော ဒဏ်နာ မပျောက်နိုင်။ ယုဒပြည် တိုင်အောင် ကူးသဖြင့်၊ ငါ၏ အမျိုးသား နေရာ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။

၁၀ ဂါသမြို့၌ သိတင်းမပြောကြနှင့်၊ အလျှင်း မဝိုကြွေး ကြနှင့်။ ဗေသောဖရာမြို့မှာ မြေမှုန့်၌ လူးလဲလျက် နေကြလော့။

၁၁ အို ရှုဖိုရ အမျိုးသမီး၊ အဝတ်ကို ချွတ်၍ အရှက်ကွဲ လျက်သွားလော့။ ဇာနည်မြို့သမီးသည် ဝိုင်းရံခြင်းကို ပြုလျက် မထွက်ရ။ ဗေသဖေလမြို့သည် သင်တို့ တည်းခိုရသော အခွင့်ကို မပေးရ။

၁၂ မာရတ် မြို့သမီးသည်လည်း ကောင်းသော အရာကို တောင့်တ၍ နာကျင်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ဘေးဒဏ်သည် ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။

၁၃ အို လာခိရမြို့သမီး၊ လျင်မြန်သော မြင်းကို ရထား၌ ကလော့။ သင်သည် ဣသရေလ၏ လွန်ကျူး ခြင်းကို လက်ခံ၍၊ ဇိအုန် သတို့သမီးအား အပြစ်လမ်းကို ပြသတည်း။

၁၄ ထိုကြောင့် သင်သည် ဂါသပြည် မောရရှက်မြို့သို့ လက်ဆောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။ အာခဇိပ် မြို့သား တို့သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်တို့ကို လှည့်စားကြ လိမ့်မည်။

၁၅ အိုမရေရှမြို့သမီး၊ သင်၏ ဥစ္စာကို အမွေခံသော သူကို ငါခေါ်ခဲ့မည်။ သူသည် ဣသရေလ ဘုန်း၊ အဒုလံမြို့သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၆ ချစ်ဘွယ်သော သင်၏ သားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ သူတို့ အတွက်

သင်သည် ခေါင်းပြောင်အောင် ဆံပင်ကို ရိတ်၍ နေလော့။ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ကျယ်စွာသော ခေါင်း ပြောင်ခြင်းကို ပြုလော့။

J

၁ ဒုစရိုက်ကို ပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ မကောင်း သော အကြံကိုကြံ၍၊ မိုသ်းလင်းသောအခါ အခွင့် ရသည်အတိုင်း ပြုတတ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၂ သူတပါး၏အိမ်နှင့် လယ်ယာတို့ကို တပ်မက်၍ အနိုင်အထက် သိမ်းယူလျက်၊ လူနှင့်သူ၏အိမ်ကို၎င်း၊ လူကြီးနှင့်သူ၏ အမွေဥစ္စာကို၎င်း လုယက်၍ ညှဉ်းခဲ တတ်ကြ၏။

၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ လည်ပင်း မလွတ်၊ ခေါင်း မကြွနိုင်သော ဘေးဒဏ်ကို ထိုသို့သော အိမ်ထောင် တဘက်၌ ငါ ကြံစည်၏။ ဆိုးသော ကာလဖြစ်လိမ့်မည်။

၄ ထိုကာလတွင် သင်တို့ တဘက်၌ ပုံစကားကို သုံး၍၊ အလွန် ပြင်းစွာ မြည်တမ်းရသော စကားဟု မူကား၊ ငါတို့သည် ရှင်းရှင်းပျက်စီးကြပြီ။ ငါ့အမျိုးသား ခံစားရသောအဘို့ကို လဲ၍ ငါ့လက်မှ ရုပ်တော်မူ ပြီတကား။ ငါတို့ လယ်ကွက်များကို ရုပ်သိမ်း၍၊ သူတပါးတို့အား ဝေဖန်တော်မူပြီ။

၅ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်တွင်၊ သင်တို့ ခံစားရသော အဘို့ကို ကြိုးတန်းနှင့် တိုင်းထွာ သောသူ မရှိရ။

၆ ပရောဖက် ပြုသောသူတို့၊ ပရောဖက် မပြုကြနှင့်၊ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်မည် အကြောင်း ပရောဖက် မပြုရကြ။

၇ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတား ခြင်းကို ခံရသလော့။ ဤအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ သလောဟု ဣသရေလအမျိုးသား မေးလျှင်၊ ဖြောင့် မတ်စွာ ကျင့်သော သူသည် ငါ့စကား အားဖြင့် အကျိုးကို ရသည် မဟုတ်လော့။

၈ ရှေးကာလ၌ပင် ငါ၏ လူတို့သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရမှ ပြန်၍ ဘေးကို မကြောက်ဘဲ၊ ရောက်သွားသောသူတို့၏ ပြင်အဝတ်နှင့် အတွင်း အဝတ်ကို လုယူတတ်ကြ၏။

၉ ငါ့လူတို့၏ မယားများကို သူတို့သာယာသော နေရာ ထဲက နှင်ထုတ်၍၊ သူတို့သားများမှ ငါ၏ ဘုန်းကို အစဉ်နှုတ်ယူကြပြီ။

၁၀ ထ၍ သွားကြလော့။ ဤပြည်သည် သင်တို့

ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ် မဟုတ်။ ဤအရပ်သည် ညစ်ညူးသော
ကြောင့် ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၁၁ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်၍ မုသာစကားကို သုံးသော
သူကား၊ ငါသည် ပရောဖက်ပြု၍ စပျစ်ရည်တရားနှင့်
သေရည် သေရက် တရားကို ဟောပြောမည်ဟု
ဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ဤလူတို့၏ ပရောဖက် ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်။

၁၂ အို ယာကုပ်၊ ငါသည် သင်၏ အမျိုးသားအပေါင်း
တို့ကို၎င်း၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို၎င်း ဆက်ဆက်စုဝေးစေမည်။ သိုးခြံ၌
သိုးများ ကဲ့သို့၎င်း၊ ကျက်စားရာအရပ် ထဲမှာ သိုးစု
ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့ကို ငါစု၍ ထားမည်။ လူများသော
ကြောင့် အသံကြီးလိမ့်မည်။

၁၃ အနိုင်အထက်ဖွင့်သော သူသည် သူတို့ ရှေ့မှာ
သွား၏။ သူတို့သည်လည်း အနိုင်အထက် ဖွင့်၍
တံခါးဖြင့် ရောက်သွားကြ၏။ သူတို့ ရှင်ဘုရင်သည်
သူတို့ ရှေ့မှာ သွား၍ ထာဝရဘုရားသည် လမ်းပြ
တော်မူ၏။

၃

၁ ငါ ဆိုသည်ကား၊ အို ယာကုပ်အမျိုး မင်း၊ ဣသ
ရေလ အမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။
သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း အမှုကို နားလည်
အပ်သည် မဟုတ်လော့။

၂ သုစရိုက်ကို မုန်း၍ ဒုစရိုက်ကို နှစ်သက်လျက်၊
သူတပါးအရေကို၎င်း၊ အရိုး၌ကပ်သော အသားကို၎င်း
ဆွဲယူလျက်၊

၃ ငါ့လူတို့၏ အသားကို စားလျက်၊ အရေကို
ခွါလျက်၊ အရိုးတို့ကို ချိုးလျက်၊ ဟင်းအိုး၌ ချက်သော
သားတစ်၊ အိုးကင်း၌ ပြုတ်သော အမဲသားကို ပြု
သကဲ့သို့ အရိုးအသားကို စဉ်းလျက်နှင့်ပင်၊

၄ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ
သော်လည်း နားထောင်တော် မမူ။ ဒုစရိုက်ကို
ပြုကြသည်နှင့် အညီ၊ ထိုကာလ၌ မျက်နှာတော်ကို
လွှဲတော်မူလိမ့်မည်။

၅ ငါ၏ လူတို့ကို မှားယွင်းစေလျက် ဝစွာစားရသော
အခါ၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းအကြောင်း ရှိသည်ဟု ကြွေးကြော်
လျက်၊ မလုပ်ကျွေးသောသူကိုကား၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ
ပြင်ဆင်လျက်၊ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊

၆ သင်တို့သည် ရူပါရုံကို မမြင်နိုင်မည်အကြောင်း
ညဉ့်အချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို မဟော
နိုင်မည် အကြောင်း၊ မှောင်မိုက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ပရောဖက်တို့၌ နေဝင် လိမ့်မည်။ နေ့အချိန်၌ပင်
မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။

၇ ထိုအခါ ပရောဖက်တို့သည် ရှက်ကြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို ဟောသော သူတို့သည်
စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ထူးတော် မမူ
သောကြောင့်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကို
ဖုံးထားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈ ငါ မူကား၊ ယာကုပ် အမျိုး လွန်ကျူးခြင်း၊
ဣသရေလ အမျိုးပြစ်မှားခြင်းကို သူတို့အား ဘော်ပြ
နိုင်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့် အရှိန်တန်ခိုး၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်
ပြည့်စုံ၏။

၉ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းကို ရွံရှာ၍ ခပ်သိမ်းသော
တရားကို ပျက်လျက်၊

၁၀ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအမှုဖြင့် ဇိအန်မြို့ကို၎င်း၊
အဓမ္မအမှုဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်း၊ ပြုစုသော
ယာကုပ် အမျိုးမင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသူကြီးတို့၊
နားထောင်ကြပါလော့။

၁၁ မင်းတို့သည် လက်ဆောင်ကို ရခြင်းငှါသာ
တရားမှုကို စီရင်တတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
အခကို ရခြင်းငှါသာ သင်ပေးတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်
တို့သည် ငွေကိုရခြင်းငှါသာ အနာဂတ်ကို ဟောတတ်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံလျက်၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူသည် မဟုတ်
လော့၊ ဘေးဥပဒ် မရောက်နိုင်ဟု ဆိုတတ်ကြသည်
တကား။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ အတွက် ဇိအန်တောင်သည်
လယ်ကဲ့သို့ ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်
မြို့သည်လည်း မြေပုံများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်
တောင်သည်လည်း၊ တောတောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄

၁ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ထာဝရ ဘုရား၏
အိမ်တော် တည်သော တောင်သည် တောင်ကြီး
တောင်ငယ်တို့၏ ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍ တည်
လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော လူစုတို့သည် ထိုတောင်သို့
စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။

၂ များပြားသော လူမျိုးတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။
ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်၊ ယာကုပ် အမျိုး၏
ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်း
ခရီးတော်တို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည်
ခြေတော်ရာသို့ လိုက်သွားကြမည်ဟု ခရီးသွားလျက်

ပြောဆိုကြ လိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန် တောင်မှင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှင်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည် များပြားသော လူတို့တွင် တရားစီရင်၍၊ ဝေးစွာနေလျက် အားကြီးသောလူ မျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ထားလက်နက် များကို ထွန်သွား ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လုံများကို တံစဉ်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကို တပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း နောက်တဖန် မသင်ကြေ။

၄ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ပိုင်သော စပျစ်ပင်၊ ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်မှာ ထိုင်ကြ လိမ့်မည်။ ကြောက်စေသောသူ တယောက်မျှ မရှိရ။ ကောင်းကင်ပိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရား၏ နာမကို ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ကာလ အစဉ်အမြဲ ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေ ကြမည်။

၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ ၌ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါခေါ်မည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ၊ ငါ ညှဉ်းဆဲဘူးသော သူတို့ကို ငါစုဝေး စေမည်။

၇ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါကျန်ကြွင်းစေမည်။ အဝေး သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကြီးမားသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန် တောင်ပေါ်မှာ သူတို့ကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ အုပ်ချုပ် စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။

၈ အို ဒေါလင်စင်၊ ဇိအုန် သတို့သမီး နေရာကုန်း၊ သင်သည် အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်သော အာဏာ တည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်သည် ယေရုရှလင် သတို့သမီး လက်သို့ တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။

၉ ယခုမှာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ်သော အသံနှင့် အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌ ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မရှိသလော။ အကြံပေးသော မှူးမတ် ပျောက်ပျက်သလော။ သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ သင်သည် ဝေဒနာကို ခံရပါသည်တကား။

၁၀ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံ၍၊ သားကို ဘွားအံ့သောငှါ အားထုတ် လော့။ ယခုပင် သင်သည် မြို့ထဲက ထွက်၍ လယ်ပြင်၌

နေရမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့တိုင်အောင် သွားရမည်။ ထိုမြို့၌ လွတ်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရန်သူတို့လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၁ ယခုမှာ လူမျိုးများတို့က၊ ဇိအုန်မြို့သည် ညစ်ညူး ပါစေ။ သူ၌ ငါတို့ အလိုပြည့်စုံပါစေဟု၊ သင့်တဘက်၌ စုဝေးလျက်ဆိုကြ၏။

၁၂ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ စိတ်တော်ကို မသိ၊ အကြံအစည်တော်ကို နားမလည်ကြ။ ကောက်လိုင်း တို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၌ စုထားသကဲ့သို့ ထို သူတို့ကို စုထားတော်မူ၏။

၁၃ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ ထ၍ နယ်လော့။ သင့် ဦးချိုကို သံဖြင့်၎င်း၊ သင့် ခွါတို့ကို ကြေးဝါဖြင့်၎င်း ငါ ပြီးစေမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို ညက်ညက် ချေရမည်။ သူတို့တွင် ရသမျှသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ယူ၍၊ မြေတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

၅

၁ ယခုမူကား၊ အို ဗိုလ်ခြေ သတို့သမီး၊ စည်းဝေး၍ ခင်းကျင်းလော့။ ငါတို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ဣသရေလ မင်း၏ ပါးကို ကျိန်လုံးနှင့် ရိုက်ကြပြီတကား။

၂ အို ဗက်လင် ဖေရတ်မြို့၊ အစိုးရသော ယုဒ မြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ ယုတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသော သခင်သည် ငါ့ အဘို့ သင်၏ အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတံ့။ ထိုသခင်သည် ရှေးကပ် ကမ္ဘာမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသော သခင်ဖြစ်၏။

၃ သို့ဖြစ်၍၊ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမသည် မဘွားမှီ တိုင်အောင်၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ နှင့်တကွ ကျန်ကြွင်းသော ညီအစ်ကို တို့သည် မပြောင်းလဲမှီ တိုင်အောင်၎င်း၊ သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၄ ထိုသခင်သည် ရပ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အစွမ်း သတ္တိနှင့်၎င်း၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်၎င်း၊ မိမိ သိုးစုကို ကျွေးမွေး လိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း တည်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီး စွန်းတိုင်အောင် အစိုးရ၍၊ ရန်ငြိမ်းခြင်း အကြောင်း ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၅ အာရှရိလူသည် ငါတို့ ပြည်သို့ လာ၍၊ ငါတို့ ဘုံဗိမာန်များကို နင်းသောအခါ၊ သိုးထိန်း ခုနစ်ပါးနှင့် လူကြီး ရှစ်ပါးတို့သည် ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်း၍၊

၆ ထားလက်နက်ဖြင့် အာရှရိလူပြည်ကို၎င်း၊ မြို့တံခါးဝ

အတွင်း၌ နိမိတ်ရောစနစ်ငံကို၎င်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အားဖြင့် ငါတို့ပြည်သို့ လာ၍၊ ငါတို့နယ်အတွင်းတွင် နင်းသော အာရှရိလူ၏ လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ်လိမ့်မည်။

၇ ကျန်ကြွင်းသော ယာကုပ် အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားအများတို့တွင် နေ၍၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောနှင်း ကဲ့သို့၎င်း လူကို မငံ့လင်း၊ လူသားတို့၏ အလိုသို့ မလိုက်သော မိသားစု ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၈ ကျန်ကြွင်းသော ယာကုပ် အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသား အများတို့တွင် နေ၍၊ တောသားရဲတို့တွင် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုးစုတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျို ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ ဝင်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မကယ်နှုတ်နိုင်အောင် နင်း၍ ကိုက်စားတတ်၏။

၉ သင်၏ရန်ဘက်၌ နေသောသူတို့ကို သင်တိုက်၍ ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်၏ မြင်းတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ ရထားတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးမည်။

၁၁ သင်၏ ပြည်၌ မြို့ရိုးတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ ရဲတိုက် ရိုသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။

၁၂ သင်၏ နယ်၌ စုန်းလုပ်သော သူတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၌ ဗေဒင်ဟောသောသူ မရှိရ။

၁၃ ထုလုပ်သော ရုတ်တုဆင်းတုတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သောအရာကို နောက်တဖန် သင် မကိုးကွယ်ရ။

၁၄ အာရှရပင်တို့ကိုလည်း သင့်အလယ်၌ ငါနှုတ်၍၊ သင်၏ မြို့တို့ကိုလည်း ငါဖျက်ဆီးမည်။

၁၅ ဝါဒကားကို နားမထောင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်မည်။

၆

၁ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထ၍ တောင်ကြီးတို့ ရှေ့မှာ တရားတွေ့သဖြင့်၊ တောင်ငယ်တို့သည် သင့်စကားကို ကြားကြစေ။

၂ အို တောင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောမြေ အမြစ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားတွေ့မှုကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့် တရားတွေ့စရာရှိ၏။ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခန်တော်မူမည်။

၃ အို ငါ၏လူမျိုး၊ သင့်ကို အဘယ်သို့ ငါပြုဘူး

သနည်း။ အဘယ်သို့ ညှဉ်းဆဲဘူးသနည်း။ ဝါဒကားတို့ သက်သေခံလော့။

၄ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ခံ နေရာအရပ်မှ ရွေးနှုတ်ပြီ။ သင့်ရှေ့မှာ မောရှေ၊ အာရန်၊ မိရိအံတို့ကို ငါစေလွှတ်လေပြီ။

၅ အို ငါ၏ လူမျိုး၊ ရှိတ္တိမိမြို့နှင့် ဂိလဂါလမြို့စပ်ကြားမှာ မောဘမင်းကြီး ဗာလက်ကြံစည်သော အကြံကို၎င်း၊ ဗောရသား ဗာလမိပြန်ပြောသော စကားကို၎င်း အောက်မေ့လော့။ ထိုသို့ အောက်မေ့မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းကို နားလည်လိမ့်မည်။

၆ ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ အဘယ်ပူဇော်သက္ကာပါလျက် ချဉ်းကပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ရမည်နည်း။ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် အခါလည်သော နွားသငယ်တို့ကို ဆောင်လျက် ချဉ်းကပ်ရမည်လော။

၇ ထာဝရဘုရားသည် သိုးထီး တထောင်၊ ဆီမြစ် တထောင်းကို အားရ နှစ်သက်တော်မူမည်လော။ ဝါလွန်ကျူးခြင်း အတွက် ငါ၏ သားဦးကို၎င်း၊ ဝါစိတ်ဝိညာဉ်၏အပြစ် အတွက် ငါ၏ ရင်သွေးကို၎င်း ပူဇော်ရမည်လော။

၈ အချင်းလူ၊ ကောင်းသော လမ်းကို ပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကို နှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ နိမ့်ချသောစိတ်နှင့် ကျင့်နေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ် ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား တောင်းတော်မူသနည်း။

၉ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မြို့ကို ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသောသူသည် နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆုံးမခြင်းကို၎င်း၊ စီရင်သော သူသည် အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို၎င်း နားထောင်ကြလော့။

၁၀ မတရားသော သူတို့၏အိမ်၌ မတရားသဖြင့် ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာနှင့် ရွံ့ရှာဘွယ်သော တင်းတောင်းငယ် ရှိသေးသလော။

၁၁ မတရားသော ချိန်ခွင်နှင့် စဉ်းလဲသော အလေးအိတ်ရှိသောမြို့ကို သန့်ရှင်းသောမြို့ဟူ၍ ငါမှတ်ရမည်လော။

၁၂ မြို့သား သူဌေးတို့သည် အနိုင်အထက်ပြု၍ ရတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း မုသာကို သုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်၌ ရှိသော လျှာသည် မုသာဖြစ်၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ အပြစ်ကြောင့် သင့်ကို ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း အလိုငှါ နာကျင်စွာ ဒဏ် ခတ်မည်။

၁၄ သင်သည် စားသော်လည်း မဝရ။ မွတ်သိပ် ခြင်းကို ခံရမည်။ သင်သည် ချီသော်လည်း ယူ၍ မသွားရ။ ယူသွားသော အရာကိုလည်း ထားဘေးသို့ ငါအပ်မည်။

၁၅ မျိုးစေ့ကို ကြံသော်လည်း၊ စပါးကို မရိတ်ရ။ သံလွင်သီးကို နယ်သော်လည်း၊ ဆီနှင့် ကိုယ်ကို မလိမ်း ရ။ စပျစ်သီးကို နယ်သော်လည်း၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဩမရိ မင်း၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို၎င်း၊ အာဟပ်မင်းမျိုးကျင့်သော အကျင့် ရှိသမျှကို၎င်း ကျင့်စောင့်၍ သူတို့၏ တိုက်တွန်း ရာသို့ လိုက်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင့်ကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ မြို့သားတို့ကို ဆဲရေးရာ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သင်သည် ငါ၏လူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည်။

၇

၁ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေကာလ၌ ဆွတ်သော သင်္ဘောသဖန်းသီး ကဲ့သို့၎င်း၊ လိုက်၍ ကောက်သော စပျစ်သီး အကျန်အကြွင်းကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်၏။ စားစရာ ဘို့ စပျစ်သီးပြတ်မရှိ။ အဦးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်း သီးကို ငါတောင့်တရ၏။

၂ ကောင်းသော ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ချောင်း၍ ကြည့်တတ်ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ကျော့ကွင်းနှင့် ဘမ်းတတ် ကြ၏။

၃ ဒုစရိုက်ကို ကြီးစား၍ ပြုခြင်းငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည်လက်ဆောင်ကို တောင်းတတ်၏။ တရားသူ ကြီးသည် တံစိုးကို စားတတ်၏။ သူတပါးထက် ကြီးသော သူသည် မတရားသော လောဘကို ထင် ရှားစေတတ်၏။ ထိုသို့ အမှုကို ရှုပ်စေခြင်းငှါ ပြုတတ် ကြ၏။

၄ အကောင်းဆုံးသော သူသည် ဆူးပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အဖြောင့်ဆုံးသော သူသည် ဆူးခြံထက် ခက်လှ၏။ သင်၏ ကင်းစောင့်တို့သည် သတိပေးသော နေ့၊ သင်စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသော နေ့ရက်သည် ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာ ကာလဖြစ်၏။

၅ အဆွေခင်ပွန်းကို မယုံနှံ့။ လမ်းပြသောသူကို

အမှီ မပြုနှင့်။ သင့်ရင်ခွင်၌ အိပ်သော မယားကို မယုံ မှု၍၊ သင့်နှုတ်တံခါးကို ပိတ်ထားလော့။

၆ အကြောင်းမူကား၊ သားသည် အဘ၏ အသရေ ကို ဖျက်လိမ့်မည်။ သမီးသည် အမိကို၎င်း၊ ချွေးမသည် ယောက္ခမကို၎င်း ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ ကိုယ်အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်မည်။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါခိုလှုံမည်။ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင် တော်မူမည်။

၈ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့အပေါ်မှာ ငါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိနှင့်။ ငါလဲသော်လည်း ထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ ထိုင်ရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ အလင်း ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၉ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့် အမျက်တော်ကို ခံရ၏။ ငါ့အမှုကို စစ်ကြော၍ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မမူမီတိုင်အောင် ငါခံရ၏။ ငါ့ကို အလင်း ထဲသို့ ထုတ်၍ နေရာပေးတော်မူသော အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါမြင်ရလိမ့်မည်။

၁၀ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကား၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးသော ငါ့ရန်သူသည် ထိုအမှုကို မြင်၍ ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ၌ ငါ့ စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူသည် လမ်းမှာ ရွံ့ကဲ့သို့ ကျော်နင်း ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏ မြို့ရိုးတည်သော ကာလသည် ရောက် လိမ့်မည်။ အမိန့်တော်အရှိန် ကုန်လိမ့်မည်။

၁၂ ထိုကာလ၌ အာရှုရီပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုမြို့များမှ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် မြစ်ကြီး စပ်ကြားအရပ်မှ၎င်း၊ ပင်လယ် ကမ်းနားအရပ်ရပ်၊ တောင်ခြေရင်း အရပ်ရပ်တို့မှ၎င်း၊ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုသို့ မဖြစ်မှီ ပြည်သူပြည်သား ပြုမိသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ပြည်တော်သည် လူဆိတ်ညံ လျက် ရှိရလိမ့်မည်။

၁၄ ကိုယ်တော်၏လူ တည်းဟူသော အပေါင်းအ ဘော်မရှိဘဲ၊ တောတွင် ကရမေလတောင် ပေါ်မှာ နေရသော အမေ့တော် သိုးစုကို သိုးထိန်းနှင့် ထိန်းတော်မူပါ။ ရှေးကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ဗာရှုရီပြည်နှင့် ဂိလဒ်ပြည်၌ ကျက်စားသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။

၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သော နေ့၌ မြင်သည့်အတိုင်း၊ တဖန် အံ့ဩဘွယ်သာ အမှုတို့ကို ငါပြမည်။

၁၆ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့၌ ရှိသမျှသော တန်ခိုးကို မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ မိမိတို့ နှုတ်ကို လက်နှင့် ပိတ်၍ နားပင်းကြလိမ့်မည်။

၁၇ မြွေကဲ့သို့ မြေမှုန့်ကို လျက်၍၊ တီကဲ့သို့ တွင်းထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို၎င်း၊ သင့်ကို၎င်း ကြောက်ရွံ့ကြ လိမ့်မည်။

၁၈ အပြစ်မှ လွတ်တော်မူထသော၊ ကျန်ကြွင်းသော အမွေတော်လူတို့၏ လွန်ကျူးခြင်းများကို သည်းခံ တော်မူထသော၊ ကရုဏာ၌ မွေ့လျော်သောကြောင့်

အစဉ်အမျက် ထွက်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အဘယ်ဘုရား ရှိပါသနည်း။

၁၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို တဖန်သနား၍၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုစရိုက် ရှိသမျှတို့ကို ကျော်နင်းတော်မူ လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို နက်နဲသော ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၀ ရှေးကာလ မှစ၍ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော် မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၌ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ အာဗြဟံ အား ကရုဏာ ကျေးဇူးပြုခြင်းကိုး စီရင်တော်မူ လိမ့်မည်။

ပရောဖက် မိက္ခာ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာဟုံ အနာဂတ္တိကျမ်း။ NAHUM

၁

၁ လေကောရု ရွာသား နာဟုံ ခံရ၍၊ နိနေဝေမြို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား။

၂ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ယုံလွယ်၍ ဒဏ်ပေးသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ပေး၍ အမျက် ပြင်းထန်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို ဒဏ် ပေး၍၊ ရန်သူတို့ကို အမြီးထားတော်မူ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ရှည်တော်မူ၏။ တန်ခိုး လည်းကြီးတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အပြစ်တည်သော သူတို့ကို အပြစ်မှ လွတ်တော်မူ။ ထာဝရဘုရားသည် လေဘော့၌၎င်း၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း၌၎င်း ကြွတော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်တို့သည် စက်တော် အောက်၌ မြေမှုန့် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

၄ ပင်လယ်ကို ဆုံးမ၍ ခန်းခြောက်စေတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော မြစ်ရေကိုလည်း ကုန်စေတော်မူ၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်တို့သည် ညှိုးနွမ်း ကြ၏။ လေဗနန်အပွင့်လည်း ညှိုးနွမ်း၏။

၅ ကိုယ်တော်ကြောင့် တောင်တို့သည် တုန်လှုပ် လျက်၊ ကုန်းတို့သည် အရည်ကျိုလျက်၊ ရှေ့တော်၌ မြေကြီးနှင့် လောကဓါတ် မှစ၍ လောကသား အပေါင်း တို့သည် ရွေ့လျက် ရှိကြ၏။

၆ အမျက်တော် ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ်နိုင်သနည်း။ အမျက်တော် အရှိန်ကို အဘယ်သူ ဆီးတားနိုင် သနည်း။ မီးလောင်သကဲ့သို့ အမျက်ထွက်၍၊ ကျောက် တို့ကို ဖြိုချတော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းတော်မူ၏။ အမှု ရောက်သောအခါ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ခိုလှုံသော သူတို့ကို သိမှတ်တော်မူ၏။

၈ ရန်သူနေရာကို လှမ်းမိုးသော မြစ်ရေနှင့် ဆုံးရှုံး စေတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို မှောင်မိုက်လိုက် လိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်ကြ သနည်း။ အပြီးဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်။ တဖန် နှိပ်နင်းစရာ အကြောင်း မရှိရ။

၁၀ သူတို့သည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ အချင်းချင်း ညှိတွယ် လျက်၊ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူး သကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်၊ သွေ့ခြောက်သော အမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရား တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံ ကို ကြံစည်သော အမွေတိုင်ပင် အမတ်သည် သင့် အထဲက ပေါ်လာပြီ။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် စုံလင်၍ အရေအတွက် အားဖြင့် များပြားသော်လည်း၊

ဆုံးရှုံး၍ ကွယ်ပျောက် ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါ ညှဉ်းဆဲဘူးသော်လည်း နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲ။

၁၃ ယခုမှာ သင်၌ သူတင်သော ထမ်းဘိုးကို ငါ ချိုးပယ်၍၊ ချည်နှောင်သော ကြိုးတို့ကိုလည်း ဖြတ်မည်။

၁၄ သင်၏အမှု၌ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသည် ကား၊ သင်၏ အမျိုးမဆက်မနွယ်ရ။ ထုသော ရုပ်တုနှင့် သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကို သင်၏ ဘုရားကျောင်းမှ ငါ ပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည် ယုတ်မာသောကြောင့် သင်၏ သင်္ချိုင်းကို ငါလုပ်မည်။

၁၅ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းစကား ကို ကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့ကို တောင်ပေါ်မှာ ကြည့်ကြလော့။ အို ယုဒအမျိုး၊ သင်၏ဓမ္မပွဲကို ခံလော့။ သစ္စာကတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေလော့။ အဓမ္မလူသည် ရှင်းရှင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရသော ကြောင့်၊ နောက်တဖန် သင့်ကို မကျော်မနင်းရ။

J

၁ ဖျက်ဆီးသော သူသည် သင့်ရှေ့သို့ ရောက် လာပြီ။ သင်၏ ရဲတိုက်ကို သတိပြုလော့။ လမ်းကို စောင့်လော့။ ကိုယ်ခါးကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ ကျပ်ကျပ် အားယူလော့။

J အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသ ရေလ၏ ဘုန်းကဲ့သို့ ယာကုပ်၏ဘုန်းကို ပြုပြင်တော် မူ၏။ သုတ်သင်သော သူတို့သည် ယာကုပ် အမျိုးကို သုတ်သင်၍ သူ၏ အခက်အလက်တို့ကို ပယ်ရှင်း ကြပြီ။

၃ သူရဲတို့သည် နီသော ဒိုင်းလွှားကို ဆောင်၍၊ နီသောအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။ ခင်းကျင်းသော နေ၌ ရထားတို့သည် သံလက်နက်နှင့် တောက်ပ၍၊ လှံတံတို့သည် အလွန် လှုပ်ရှားကြ၏။

၄ ရထားတို့သည် လမ်း၌ဟုန်း ဟုန်းမြည်၍၊ လမ်းမ တို့၌ တောင်မြောက် ပြေးကြ၏။ မီးရူးအဆင်းအရောင် ရှိ၍၊ လျှပ်စစ် ကဲ့သို့ပြေးကြ၏။

၅ စစ်သူရဲတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ချီသွားစဉ် သူတပါးကို တွန်းချကြ၏။ မြို့ရိုးသို့ အလျင် အမြန်သွား၍ ပြအိုးတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၆ မြစ်တံခါး ပွင့်လျှင်၊ နန်းတော်သည် ကွယ်ပျောက် ၏။ နိနေဝေ သတို့သမီးကို အဝတ်ချွတ်၍ ထုတ်ရ၏။

၇ အပျိုတော်တို့သည် ချိုးကဲ့သို့ ကူ၍ ရင်ပတ်ကို တီးလျက် လိုက်ကြ၏။

၈ ရှေးကာလ မှစ၍ နိနေဝေမြို့သည် ရေကန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ယခုမူကား၊ ရေတို့သည် စီးထွက်ကြ၏။ ရပ်ကြ။

ရပ်ကြဟုဟစ်သော်လည်း အဘယ်သူမျှပြန်၍ မကြည့်။

၉ ငွေကိုလုယူကြ။ ရွှေကိုလည်း လုယူကြ။ နှစ်သက် ဘွယ်သော တန်ဆာများကို ရွှေတိုက်တော် ထဲက ထုတ်၍ မကုန်နိုင်။

၁၀ မြို့တော်သည် ဟင်းလင်း နေရ၏။ ဥစ္စာ မရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့လျက် ဖြစ်၏။ မြို့သား အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက်၊ ဒူးချင်း ထိခိုက်လျက်၊ အလွန် ခါးကိုက် လျက်၊ မျက်နှာမည်းလျက် ရှိကြ၏။

၁၁ ခြင်္သေ့ နေရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ပျို စားရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့၊ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ကလေးတို့သည် အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ၊ ကျင်လည်ရာ အရပ်သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။

၁၂ ခြင်္သေ့သည် သားငယ်များကို ကိုက်ဖြတ်လျက်၊ ခြင်္သေ့မတို့ လည်ပင်းကို ညှစ်လျက်၊ လုယူ ဖျက်ဆီး သော အကောင်များကို ဆောင်ခွဲ၍ မိမိ မှီခိုရာ တွင်းတို့ကို ပြည့်စေတတ်၏။

၁၃ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ဘာဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်၏ ရထားတို့ကို မီးခိုးထဲမှာ မီးရှို့မည်။ သင်၏ ခြင်္သေ့ပျို တို့ကို ထားဖြင့် ဖျက်ဆီးမည်။ သင်လုယူသော ဥစ္စာကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်းမည်။ သင်၏ သံတမန်တို့ စကားသံ ကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မကြားရ။

၃

၁ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောမြို့၌ အမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသော၊ လှည့်စားခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ၏။ ဘမ်းမိသော အရာကို မလွှတ်တတ်။

J နှင်တံနှင့်ရိုက်သံ၊ လှည်းဘီးလိမ့်သံ၊ မြင်းခုန်သံ၊ ရထားပြေးသံကို ကြားရ၏။

၃ မြင်းစီးသူရဲသည် မီးတောက်သောထား၊ လျှပ်စစ် ပြက်သောလှံကို ချီလျက်၊ တိုက်သော သူရဲအများနှင့် သေသောသူ အပုံပုံ ရှိကြ၏။ အသေကောင်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ လူသေကောင်များကို ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏။

၄ အဆင်းလှ၍ ပြုစားတတ်လျက်၊ မတရားသော မေထုန်အမှုနှင့် စုန်းမအတတ် အားဖြင့်၊ လူအမျိုးမျိုး အနှယ်နှယ်တို့ကို ကုန်သွယ် လုပ်တတ်သော ပြည်တန် ဆာမိန်းမသည် မတရားသော မေထုန်ကို ပြုဖန် များပြားသောကြောင့်၊

၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင့်ဘာဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အဝတ် ကို သင်၏ မျက်နှာပေါ်မှာ လှန်၍ အတိုင်းတိုင်း

အပြည်ပြည် ရှေ့မှာ သင်၌ အချည်းစည်း ရှိခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ငါပြမည်။

၆ သင်၌ မစင်ကိုပစ်၍ ညစ်ညူးစေပြီးမှ၊ သူတပါးတို့ ကြည့်စရာထားမည်။

၇ သင့်ကို မြင်သမျှသော သူတို့က၊ နိနေဝေမြို့ ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်သူ မြည်တမ်းမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ သင့်ထံမှ ပြေးကြလိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်စေသော သူတို့ကို သင့်အတို့ အဘယ်မှာ ဝါရာ၍ ရနိုင်သနည်း။

၈ သင်သည် မြစ်ကြားမှာ တည်သော နောမုန်မြို့ ထက် ကြီးမြတ်သလော။ ထိုမြို့ကို ရေဝိုင်းလျက်၊ ပင်လယ်သည် မြို့ကျိုးဖြစ်၏။ မြို့ရိုးလည်း ပင်လယ်နှင့် စပ်သတည်း။

၉ အဲသယောပိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်သည် သူ၏ လက်နက် ဖြစ်၏။ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ ဗုတပြည်နှင့် လိဗုပြည်လည်း သူ၏လက်နက် အဝင်ဖြစ်၏။

၁၀ သို့သော်လည်း၊ ထိုမြို့သည် ရန်သူတို့သည် တိုက်၍၊ သိမ်းသွားကြပြီ။ မြို့သားငယ်တို့ကို လမ်းဦး ရှိသမျှတို့၌ ချိုးဖဲ့လျက်၊ ဂုဏ်အသရေ ရှိသောမြို့သား တို့ကို စာရေးတံချလျက် အားကြီးသော မြို့သား အပေါင်းတို့ကို သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်လျက် ပြုကြပြီ။

၁၁ သင်သည်လည်း မိန်းမော တွေဝေလျက် ပုန်း ရှောင်၍ နေရလိမ့်မည်။ ရန်သူ၏လက်နှင့် လွတ်အောင် ခိုင်ခံ့သောအရပ်ကို ရှာရလိမ့်မည်။

၁၂ သင်၏ ရဲတိုက် ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့ဦးစွာ မှည့် သောအသီးကို သီးသော သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် တူကြလိမ့်မည်။ လှုပ်လျှင် စားချင်သောသူ၏ ပစပ် ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။

၁၃ သင်၏ လူတို့သည် သင့်အလယ်၌ မိန်းမကဲ့

သို့ဖြစ်၍ ပြည်တံခါးတို့သည် ရန်သူတို့အား ကျယ် ကျယ် ပွင့်လျက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် မီးလောင် လိမ့်မည်။

၁၄ ရန်သူ ဝိုင်းထားသော ကာလတို့၊ ရေကို ခပ်ထား လော့။ ရဲတိုက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ ရွံ့ထဲသို့ ဝင်၍ အုတ်မြေကို နင်းနယ်လော့။ အုတ်ဖိုကို ပြင်ဆင်လော့။

၁၅ ထိုအရပ်၌ပင် သင့်ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ထား နှင့် ခုတ်ဖြတ်လိမ့်မည်။ ယာလက် ကျိုင်းကိုက်စား သကဲ့သို့ ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ယာလက် ကျိုင်းနှင့် အရာဘ ကျိုင်းကောင်တို့သည် များသကဲ့သို့ သင်၏ လူတို့ကို များပြားစေခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။

၁၆ မိုဗ်းကောင်ကင် ကြယ်များသည်ထက်၊ သင်၏ ကုန်သည်တို့ကို များပြားစေသော်လည်း၊ ယာလက် ကျိုင်းတို့သည် နှံ့ပြား၍ ပျံသွားတတ်ကြ၏။

၁၇ သင်၏ မင်းသားတို့သည် အရာဘကျိုင်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ဗိုလ်တို့သည် ဂေါဘကျိုင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍၊ ချမ်းသောအခါ စောင်ရန်းနားမှာ ဝပ်တတ်ကြ၏။ နေထွက် သောအခါ၊ ပြန်သွား၍ အဘယ်အရပ်သို့ ရောက်သည်ကို မသိရ။

၁၈ အို အာရုရီ ရှင်ဘုရင်၊ သင်၏ သိုးထိန်းတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်၊ သင်၏မူးမတ်တို့သည် ကျိန်းဝပ်လျက်၊ သင်၏လူ အပေါင်းတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှာ အရပ်ရပ် သို့ကွဲပြားလျက် ရှိ၍၊ အဘယ်သူမျှ မစုဝေးစေ။ သင်၏ အနာ မပျောက်နိုင်။ ပြင်းစွာခံရ၏။ သင်၏ သိတင်းကို ကြားသမျှသော သူတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ လက်ခုတ် တီးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ပြုသော အဓမ္မ အမှုကို မခံဘဲ လွတ်သောသူက အဘယ် သူနည်း။

ပရောဖက် နာဟုံ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဗက္ကုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း။ HABAKKUK

၁

၁ ပရောဖက် ဟဗက္ကုတ်ခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား၊

၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြားတော် မမူဘဲ၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ရပါမည်နည်း။ ကယ်တင်တော်မမူဘဲ အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မအမှုကို ခံ၍၊ ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။

၃ မတရားသော အမှုကို အကျွန်ုပ်အား အဘယ် ကြောင့် ပြတော်မူသနည်း။ အဓမ္မအမှုကို အဘယ် ကြောင့် မြင်စေတော်မူသနည်း။ လူယူခြင်း၊ အနိုင် အထက် ပြုခြင်းအမှုသည် အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ အဘယ် ကြောင့် ရှိရပါသနည်း။ ငြင်းခုံခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းကို လည်း၊ အဘယ်ကြောင့် လူချင်း ပြုရပါသနည်း။

၄ သို့ဖြစ်၍ တရားလျော့ပါ၏။ တရားသဖြင့် စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်း မရှိပါ။ မတရားသော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ဝိုင်းသောကြောင့်၊ မတရား သဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။

၅ သစ္စာပျက်သောသူတို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ အလွန် မှိုင့်တွေ့ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား သူတပါး ပြည့်စုံသော်လည်း သင်တို့မယုံသောအမှုကို သင်တို့ လက်ထက် ကာလ၌ ဝါပြု၏။

၆ ပြင်းထန် လျင်မြန်သော ခါလဒဲ အမျိုးကို ငါ နှိုးဆော်၏။ ကိုယ်မပိုင်သော နေရာအရပ်တို့ကို သိမ်းယူ ခြင်းငှါ၊ မြေတပြင်လုံး၌ ချီသွားကြလိမ့်မည်။

၇ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ ဖြစ်၍ ကိုယ် အလိုအလျောက် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

၈ သူတို့၏ မြင်းသည် ကျားသစ်ထက် လျင်မြန်၏။ ညှဉ်၌ လည်သော တောခွေးထက် ကြမ်းတမ်း၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် အဝေးက လာ၍ ခုန်ကြလိမ့် မည်။ အကောင်ကို ကိုက်စားခြင်းငှါ၊ လျင်မြန်သော ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။

၉ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ လာကြ၏။ ရှေ့သို့သာ မျက်နှာပြုသော အလုံးအရင်းဖြစ်၍၊ ဘမ်းမိ သော သူတို့ကို သဲလုံးနှင့် အမှု စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။

၁၀ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အားမနာ မင်းများတို့ကို ပြက်

ယယ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ရဲတိုက် ရှိသမျှတို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မြေမှုန့်ကို ပုံထား၍၊ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုနေ့က၊ သူတို့သည် သဘော ပြောင်းလဲ လျက်၊ လွန်ကျူး၍ အပြစ်ခံရကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့ တန်ခိုးသည် မိမိတို့ ဘုရား ဖြစ်လေသည်တကား။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရ တည်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။ သို့ ဟုတ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ကြော စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။ အိုကျောက် ထရံ၊ ဆုံးမစေခြင်းငှါ သူတို့ကို နေရာချတော်မူပြီ။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်ကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသော မျက်စိ ရှိတော်မူ၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူတတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍၊ သစ္စာပျက် သောသူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု၍ နေတော် မူသနည်း။ အဓမ္မလူသည် မိမိထက် ဖြောင့်မတ်သော သူကို ကိုက်စားသောအခါ၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ် ဆိတ်စွာ နေတော်မူသနည်း။

၁၄ လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ပင်လယ်ငါး ကဲ့သို့၎င်း၊ မင်းမရှိသော ပိုးကောင် ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်စေတော်မူသနည်း။

၁၅ ရန်သူသည် ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို ငါးမျှားနှင့် မျှားလျက်၊ ကွန်နှင့် အုပ်လျက်၊ ပိုက်နှင့် လှောင်လျက် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းတတ်၏။

၁၆ မိမိကွန်အား ယဇ်ပူဇော်၍၊ မိမိပိုက်အား နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတန်ဆာ အားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၍ ဝစ္စာစားရ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ပိုက်ကွန်ထဲက ငါးတို့ကို သွန်းလောင်း ရပါမည်လော့။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မနှမြောဘဲ အစဉ် လုပ်ကြံရပါမည်လော့။

၂

၁ ငါသည် ငါ့လင့်စင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ရဲတိုက်၌ အမြဲနေလျက်၊ ငါ့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည် ကို၎င်း၊ အပြစ်တင်လျှင် အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရ မည်ကို၎င်း ငါစောင့်၍ နေစဉ်တွင်၊

၂ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဘတ်သော သူသည် ပြေးလျက် ဘတ်နိုင်အောင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို သင်ပုန်း ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရေးမှတ်လော့။

၃ ထိုရူပါရုံသည် ချိန်းချက်သော အချိန်နှင့်ဆိုင်၍ အမှုကုန်ရသော ကာလကို ဆိုလို၏။ မုသာနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ဆိုင်းသော်လည်း မြော်လင့်လော့။ နောက်မကျဘဲ ကေနအမှန် ရောက်လိမ့်မည်။

၄ စိတ်မြင့်သော သူသည် သဘော မဖြောင့်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

၅ ထိုမှတစ်ပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့် ပျော်မွေ့သော သူသည် သစ္စာပျက်တတ်၏။ မာနထောင်လွှားသော သူသည် ကိုယ်နေရာ၌ မနေနိုင်ဘဲ၊ မိမိလောဘကို မရဏာနိုင်ငံ ကဲ့သို့ ကျယ်စေလျက်၊ သေမင်းကဲ့သို့ မပြေနိုင်သော စိတ်ရှိလျက်၊ တိုင်းသူနိုင်ငံသား အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို မိမိထံသို့ ဆွဲငင်၍ စုဝေးစေ၏။

၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူတဘက်၌ပုံစကားနှင့် ကဲ့ရဲ့သော နိမိတ်စကားကို သုံးဆောင်လျက်၊ ကိုယ် မပိုင်သော ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ကိုယ်အပေါ်မှာ ကြွေး များကို တင်စေပလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆိုကြမည် မဟုတ်လော့။

၇ သင့်ကို ကိုက်သော သူတို့သည် ချက်ခြင်း ထကြ မည် မဟုတ်လော့။ နှောင့်ရှက်သော သူတို့သည် နိုးကြမည် မဟုတ်လော့။ သင်သည် သူတို့ လုယူရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ သင်သည် များစွာသော လူမျိုးတို့ကို လုယူသော ကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောလူမျိုး အပေါင်းတို့သည် သင့်ကို လုယူကြလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော အပြစ်ကြောင့် ပြုကြလိမ့်မည်။

၉ မိမိ အသိုက်ကို မြင့်သော အရပ်၌ တင်၍ ဘေးဒဏ် လက်မှ မိမိ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသော အမွေစီးပွားကို မိမိ အမျိုးအဘို့ ရှာသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၀ သင်သည် လူများတို့ကို လုပ်ကြံသော အားဖြင့် ကိုယ်အမျိုးကို အရှက်ကွဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်၍၊ ကိုယ် အသက်ကို ပြစ်မှားပြီ။

၁၁ အကယ်စင်စစ် ကျောက်တလုံးသည် ကျောက် ထရံထဲက ဟစ်ခေါ်၍၊ ထုပ်တချောင်းသည် သစ်သားစု ထဲက ထူးလေ၏။

၁၂ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်နှင့် ရွာကို တည်သောသူ၊ အဓမ္မအမှုနှင့် မြို့ကို ခိုင်ခံ့စေသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ လူများတို့သည် မီးထဲမှာ လုပ်ဆောင်၍၊ အမျိုးမျိုး တို့သည် အချည်းနှီးသော အမှု၌ ပင်ပန်းစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ပိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား စီရင်တော် မူပြီ။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာ ကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၅ မိမိအိမ်နီးချင်း၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို မြင်လို၍၊ သူ့ကို ယစ်မူးစေခြင်းငှါ သေရည်သေရက်ကို လောင်း၍ သောက်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၆ သင်သည် အသရေပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သောက်၍ အဝတ်ချွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်၌ ရှိသော ဖလားသည် သင့်ဆီသို့ ရောက်၍၊ ရွံရှာ ဘွယ်သော အော့အန်ခြင်းသည် သင့် အသရေကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။

၁၇ လေဗနုန်တောင်ကို အနိုင်အထက် ပြုသော အပြစ်၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် ဖျက်ဆီးသော အပြစ်သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော အပြစ် ရှိ၏။

၁၈ ထုလုပ်သော ရုပ်တုသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍၊ လက်သမားသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍၊ လုပ်သောသူသည် မိမိအလုပ်ကို မှီခိုလျက်၊ စကားအ သော ရုပ်တုတို့ကို လုပ်ရသနည်း။

၁၉ သစ်သားအား၊ နိုးတော်မူပါဟူ၍၎င်း၊ စကား အသော ကျောက်အား၊ ထတော်မူပါ ဟူ၍၎င်း ဆိုသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုအရာသည် သွန်သင်လိမ့်မည်လော့။ ရွှေ ငွေနှင့် မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။ အတွင်း၌ အသက်အလျှင်း မရှိပါတကား။

၂၀ ထာဝရဘုရား မူကား၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန် တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။

၃

၁ ပရောဖက် ဟဗတ္ထုတ်၏ ပဌနာစကား တည်းဟူ သော ရှိကျောနုတ် သီချင်း၊
၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏

ဗျာဒိတ်တော် သံကို ကြား၍ ကြောက်ရွံ့ပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုနှစ်များ အတွင်းတွင် အမှုတော်ကို ပြုပြင်တော်မူပါ။ ယခုနှစ်များတွင် အမှုတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူပါ။ အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း ကရုဏာတရားကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၃ ဘုရားသခင်သည် တေမန်မြို့မှ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် ပါရန်တောင်မှ၎င်း ကြွတော်မူ၏။ ဘုန်းတော်သည် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ဖုံးအုပ်လျက်၊ မြေကြီးသည် ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိ၏။

၄ အဆင်း အရောင်တော်သည် နေရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လက်တော်မှ ရောင်ခြည်သည် ထွက်၍၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကွယ်ကာ လေ၏။

၅ ရှေ့တော်၌ ကာလနာ ဘေးသည် သွား၍၊ ပူလောင်ခြင်း ဘေးသည် ခြေတော်ကို ခြံရံလျက်ရှိ၏။

၆ ရပ်၍ မြေကြီးကို တိုင်းတော်မူ၏။ ကြည့်ရှု၍ လူမျိုးတို့ကို တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏။ အစဉ်အမြဲ တည်သော တောင်တို့သည် ကျိုးပဲ့၍၊ ထာဝရ ကုန်းရိုးတို့သည် ညွတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား လမ်းတို့ကို ကြွတော်မူ၏။

၇ ကုရှန်ပြည်၌ တဲတို့သည် ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိဒုန်ပြည်၌ ကုလားကာတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းကို ဝါမြင်၏။

၈ အိုထာဝရဘုရားကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်ရာ မြင်းရထားတော်ကို စီးတော်မူမည်အကြောင်း၊ မြစ်တို့ကို အမျက်ထွက်တော် မူသလော။ မြစ်များ တဘက်၌ စိတ်ထတော်မူသလော။ ပင်လယ်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့တော်မူသလော။

၉ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးအနွယ်တော်တို့၌ ထားတော်မူသော သစ္စာဂတိ ရှိသည် အတိုင်း၊ လေးလက်နက်တော်ကို ထုတ်ပြတော်မူ၏။ မြေကြီး၌ မြစ်တို့ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။

၁၀ တောင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ လှံသောရေသည် လွှမ်းမိုးပါ၏။ ပင်လယ်သည် အော်ဟစ်၍ လက်ကို ချိပါ၏။

၁၁ နေနှင့် လသည် မိမိတို့ နေရာ၌ ရပ်၍ နေပါ၏။ သူတို့ အလင်း၌ မြှားတော်တို့သည် သွား၍၊ သူတို့ ရောင်ခြည်၌ လှံတော်သည်လည်း လှုပ်စစ်ပြက်ပါ၏။

၁၂ အမျက်တော်ထွက်လျက် တပြည်လုံးချီသွား၍၊ ဒေါသစိတ်ချင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နင်းနယ်တော်မူ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း၊ ကိုယ်တော် ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ အမေ့လူ၏ အိမ်၌ ဦးခေါင်းကို နှိပ်စက်၍၊ မူလအမြစ်ကို လည်ပင်းတိုင်အောင် ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၁၄ ဗိုလ်မင်းတို့၏ ဦးခေါင်းကို မြှားတော်တို့နှင့် ထုတ်ချင်း ခပ်ထိုးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို လွင့်စေခြင်းငှါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့ တိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲသားတို့ကို အမှတ်တမဲ့ ကိုက်စားမည့် အကြံ ရှိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။

၁၅ ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကို စီး၍၊ ရေဟုန်းဟုန်းမြည်သော ပင်လယ် အလယ်သို့ ချီသွားတော်မူ၏။

၁၆ ဗျာဒိတ်တော် သံကို ဝါကြားသောအခါ ရင်၌ လှုပ်ရှားခြင်း၊ မေးခိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်း၊ တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသော သူသည် ဝါ၏ လူမျိုးကို တိုက်လာသော နေ့တိုင်အောင် ဝါသည် နေရစ်ရမည်။

၁၇ သင်္ဘောသဖန်းပင် မပွင့်ရ၊ စပျစ်ပင် မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ ကျေးဇူးကို မြော်လင့်၍ မခံရ၊ လယ်တို့သည် အသီးအနှံကို မပေးရ၊ သိုးခြံ၌ သိုးကုန်၍ တင်းကုပ်၌ နွားမရှိရ။

၁၈ သိုးသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ ဝါဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ရှင်လန်းမည်။

၁၉ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဝါ၏ အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊ ဝါ၏ မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကို နေရာချတော်မူမည်။

ပရောဖက် ဟဗတ္ထုတ် စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇေဖနိ အနာဂတ္တိကျမ်း။

ZEPHANIAH

၁

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိ မင်းလက်ထက်၊ ဟိဇကီ၊ အာမရိ၊ ဂေဒလိတို့မှ ဆင်းသက်သော ကုရိုဇာနိသား ဇေဖနိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။

၂ ပြည်တပြည်လုံး၌ ရှိလေသမျှတို့ကို အကုန်အစင် ငါ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ရှင်းမည်။ မိဗမ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် ပင်လယ် ငါးတို့ကို၎င်း၊ အဓမ္မလူတို့နှင့်တကွ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းတို့ကို၎င်း ငါ ပယ်ရှင်းမည်။ မြေတပြင်လုံး၌ ရှိသောလူ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်းတို့ကို ငါတိုက်၍၊ ဤအရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော ဗာလဘုရား၏ တပည့်တို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း။

၅ ကောင်းကင် တန်ဆာများကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ကိုးကွယ်သော သူ၊ ထာဝရ ဘုရားနှင့် မာလခံ ဘုရားကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆို ကိုးကွယ်သော သူတို့ကို၎င်း။

၆ ထာဝရဘုရား၏ နောက်တော်သို့ မလိုက်၊ ဆုတ်သွားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို မရှာဖွေ မမေးမြန်းသော သူတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှင်းမည်။

၇ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့နိုးပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်ပွဲတော်ကို ပြင်ဆင်၍၊ ပွဲဝင်သော သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီ။

၈ ထာဝရဘုရား ပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်းများ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များနှင့် ထူးခြင်းစွာ ဝတ်သော သူများအပေါင်းတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။

၉ သူတပါး၏ အိမ် တံခါးခုံကို ကျော်၍ အနိုင်အထက် ပြုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်းအားဖြင့် ရသောဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏အိမ်ကို ပြည့်စေသောသူ အပေါင်းတို့ကိုလည်း ထိုနေ့၌ ငါစစ်ကြောမည်။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့၌ ငါ တံခါးဝမှာ အော်ဟစ်သံကို၎င်း၊ ဒုတိယမြို့၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံကို၎င်း တောင်ရိုး၌ ပြင်းစွာ ချိုးဖျက်သံကို၎င်း ကြားရ၏။

၁၁ မာတ္တရ အရပ်သားတို့၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလော့။ ကုန်သည် အပေါင်းတို့သည် ပြတ်ကြပြီ။ ငွေကို ဆောင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးကြပြီ။

၁၂ ထိုကာလ၌ ငါသည် မီးခွက်ကို ကိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ကြောမည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျေးဇူးကိုလည်း မပြု၊ အပြစ်ကိုလည်း မပေးဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိတို့ အနည်အဖတ်ပေါ်၌ နေရာကျသောသူတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။

၁၃ ထိုသူတို့၏ ဥစ္စာကို သူတပါး လုယူ၍၊ သူတို့၏ နေရာသည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိလိမ့်မည်။ အိမ်ကို ဆောက်သော်လည်း မနေရကြ။ စပျစ်ဥယျာက်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။

၁၄ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ကြီး နိုးပြီ။ နိုးပြီ။ အလျင်အမြန် လာ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့သိတင်းသည် နား၌ ခါး၏။ ထိုနေ့၌ သူရဲသည် အော်ဟစ်လိမ့်မည်။

၁၅ ထိုနေ့သည် အမျက်ထွက်သောနေ့၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကို ခံရသောနေ့၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးရာနေ့၊ အလင်းကွယ်၍ မှောင်မှိုက်သောနေ့၊ မိဗမ်းအံ့၍ ထူထပ်သော မှောင်မှိုက်ဖုံးလွှမ်းသောနေ့။

၁၆ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ မြင့်သော ရဲတိုက်တို့ တဘက်၌ တံပိုးမှုတ်၍ ကြွေးကြော်ရာနေ့ ဖြစ်၏။

၁၇ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါညှဉ်းဆဲသဖြင့် မျက်စိ မမြင်သော သူကဲ့သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ အသွေးကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ သွန်း၍ အသားကိုလည်း မစင်ကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသော နေ့၌ သူတို့ ရှေ့ ငွေသည် သူတို့ကို မကယ်တင်နိုင်ရာ။ ဒေါသအမျက်တော် မီးသည် တပြည်လုံးကို လောင်လိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို အလျင်အမြန် စီရင်၍ အကုန်အစင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

၂

၁ အရှက် မရှိသော အမျိုးသားတို့၊ ကိုယ်ကို စစ်ကြောကြလော့။

၂ အမိန့်တော်အတိုင်း မစီရင်၊ သင်တို့ အချိန်သည် ဖွဲ့ ကဲ့သို့ မလွန်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် သင်တို့ အပေါ်သို့ မရောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် နေ့သည် သင်တို့ အပေါ်သို့ မရောက်မှီ ကိုယ်ကို စစ်ကြောကြလော့။

၃ တရားတော်အတိုင်း ကျင့်၍ စိတ်နှိမ့်ချသော ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ပြောမတ်ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကိုလည်း ရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူ သောနေ့၌ သင်တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာကို တွေ့ကောင်း တွေ့ကြလိမ့်မည်။

၄ အကယ်စင်စစ် ဂါဗြိယုသည် စွန့်ပစ်ရာ၊ အာရှ ကေလုန်မြို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လိမ့် မည်။ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကို မွန်းတည့် အချိန်၌ နှင် ထုတ်၍၊ ကြေးနီမြို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။

၅ အိုပင်လယ် ကမ်းနားမှာ နေသော ခေရသိ အမျိုး သားတို့၊ သင်တို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ် ကပတ်တော်ရှိ၏။ အို ဖိလိတ္တိုလူနေရာ ခါနာန်ပြည်၊ သင်၌ အဘယ်သူမျှ မနေစေခြင်းငှါ ငါ သုတ်သင်မည်။

၆ ပယ်လယ် ကမ်းနားအရပ်သည် ကျက်စားရာ၊ သိုးထိန်းမှီခိုရာ သိုးခြံလုပ်စရာတို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ ပင်လယ်ကမ်းသည်လည်း ကျန်ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသားတို့အတို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ထိုအရပ်၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ညအချိန်၌လည်း အာရှကေ လုန်မြို့ရာ အိမ်တို့၌ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အကြည့် အရှု ကြွလာ၍ သိမ်းသွားခြင်းဘေးကို ပယ်ရှင်းတော် မူလိမ့်မည်။

၈ မောဘ အမျိုးသားနှင့် အမွန် အမျိုးသားတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊ ငါ၏ လူနေရာတဘက်၌ ဝါကြားသော စကားကို ဝါကြားပြီ။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ မောဘပြည်နှင့် အမွန်ပြည်သည် သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဆူးပင်ပေါက်သော အရပ်၊ ဆားချက်ဘို့ မြေတူးရာအရပ်၊ အစဉ်အမြဲ ပျက်စီးရာ အရပ်ဖြစ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါ၏လူ၊ ငါ၏အမျိုးသား တို့သည် လုယူ သိမ်းစားကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုသူတို့သည် မာနကြီးသောသူ ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့ လျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးတဘက်၌ ဝါကြားသောကြောင့် ထိုသို့သော အပြစ်ကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ တဘက်၌ ကြောက် မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ လောကီဘုရား ရှိသမျှတို့ကို အဝတ် ထားတော်မူလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသား နေရာ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အရပ်၌ ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။

၁၂ အို ကုရုပြည်သားတို့၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ့ ထားဖြင့် အသေခံကြလိမ့်မည်။

၁၃ မြောက်မျက်နှာကိုလည်း တိုက်၍ အာရှုရိပြည်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ နိနေဝေမြို့ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၊ လွင်ပြင် ကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်သောအရပ် ဖြစ်စေ တော်မူမည်။

၁၄ မြို့အလယ်၌ သိုးစုများနှင့် တပါးအမျိုးသားရဲ့ အပေါင်းတို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဝံပိုနှင့် ဖြူတို့သည် တံခါးထုပ်၌ နေရာကျ၍ ပြတင်းပေါက်၌ မြည်ကြ လိမ့်မည်။ တံခါး ခုံတို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ အာရဇ် သစ်သား၌ အပြောက်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၁၅ ထိုမြို့က၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်သူမျှမရှိဟု ဆိုလျက်၊ သောကနှင့်ကင်းလွတ်၍ ဝမ်းမြောက်လျက် နေဘူးသောမြို့ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ယခုမှာ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ၊ သားရဲအိပ်ရာအရပ် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့သံကို ပြု၍ လက်ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

၃

၁ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ညစ်ညူးလျက် ညှဉ်းဆဲ တတ်သောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၂ နှုတ်ကပတ်တော် အသံကို နားမထောင်၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မခံ၊ ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ မချဉ်းကပ်၊

၃ မြို့အလယ်၌ မင်းများတို့သည် ဟောက်သော ခြင်္သေ့ဖြစ်ကြ၏။ တရားသူကြီးသည် နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်အရာမျှ မချန် မထား။ ည၌ လှည့်လည် တတ်သော တောခွေးဖြစ်ကြ၏။

၄ ပရောဖက်တို့သည် လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ သစ္စာ ပျက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ တရားတော် ကိုလည်း ရှုတ်ချကြ၏။

၅ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် မြို့အလယ်

၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မတရားသော အမှုကို ပြုတော်မမူ။ နံနက် အစဉ်အတိုင်း မိမိ ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို မချွတ်မယွင်း ဘော်ပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း အဓမ္မလူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိကြ။

၆ လူအမျိုးတို့ကို ငါပယ်ဖြတ်၍ သူတို့ရဲတိုက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။ လမ်းတို့၌ အဘယ်သူမျှ မသွားမလာစေခြင်းငှါ လူဆိတ်ညံ့စေပြီ။ မြို့တို့ကိုလည်း လူတစုံတယောက်မျှ မနေစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးလေပြီ။

၇ ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ် ဤမျှလောက် ငါဆုံးမပြီးမှ သင်သည် ကိုယ်နေရာကို မပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့၍ နည်းခံလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ကြိုးစား၍ မှားယွင်းသော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်ကြ၏။

၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘမ်းဆီး လုယက်ခြင်းငှါ ငါ မထမီတိုင်အောင် ငါ့ကို ငံ့လင့်ကြလော့။ တိုင်းနိုင်ငံပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ငါ့ အမျက်၊ ငါ့ ဒေါသအရှိန်ကို အကုန်အစင် သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ငါ့ဒေါသမီးသည် မြေတပြင်လုံးကို လောင်ရလိမ့်မည်။

၉ အကယ်စင်စစ် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို တညီ တညွတ်တည်း ဆောင်ရွက်မည် အကြောင်း၊ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြုစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော ဘာသာ စကားကို သူတို့အား ငါပြန်ပေးမည်။

၁၀ ကုရုပြည်၏ မြစ်တို့ တဘက်၊ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားလျက်နေသော ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၊ ငါ့ကို တောင်းပန်သော သူတို့သည် ငါ့အဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ငါ့ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်များကြောင့် ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကွဲခြင်းကို မခံရ။ သင်၏ဂုဏ် အသရေကြောင့် ဝါကြားသောသူတို့ကို သင့်အလယ်၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည်လည်း ငါ၏ သန့်ရှင်းသောတောင်ကို အမှီပြု၍ နောက်တဖန် မာန မထောင်လွှားရ။

၁၂ နှိမ့်ချဆင်းရဲသော အမျိုးကို သင့်အလယ်၌ ငါချန်ထားမည်။ ထိုသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ခိုလှုံကြလိမ့်မည်။

၁၃ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မတရားသောအမှုကို မပြုကြ။ မုသာ မပြောကြ။ သူတို့၌ လှည့်စားတတ်သောလျှာ မရှိရ။ အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက် နေကြလိမ့်မည်။

၁၄ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆိုလော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အိုယေရုရှလင် သတို့သမီး၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ အပြစ်ဒဏ်တို့ကို ပပြောကံစေ၍၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပြီ။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် နောက်တဖန် ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့မကြုံရ။

၁၆ မစိုးရိမ်နှင့်ဟု ယေရုရှလင်မြို့အား၎င်း၊ လက်အားမလျော့စေနှင့်ဟု ဇိအုန်တောင်အား၎င်း ထိုအခါဆိုရ၏။

၁၇ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ ရှိ၍၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသည် သင့်ကို ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်။ သင်၌ အားရ၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူ လိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၌ ကျိန်းဝပ်၍၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ သင်၌ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၈ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဝန်ကို သင်ထမ်းရာ အကြောင်း တည်းဟူသော၊ သင်နှင့် ဝေး၍ ဓမ္မပွဲကို မခံရဘဲ ညှိုးငယ်လျက်ရှိသော သူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။

၁၉ သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ အပေါင်းတို့ကို ထိုအခါ ငါစီရင်မည်။ နာသော သူကို ချမ်းသာပေးမည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူကို သင်းဖွဲ့စေမည်။ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရရာပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ ချိုးမွမ်းခြင်း ဂုဏ်အသရေကို ပေးမည်။

၂၀ ထိုကာလ၌ သင်တို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို သင်တို့ မျက်မှောက်၌ တဖန် ဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ မြေကြီးသား အမျိုးမျိုးတို့တွင် ချိုးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကို သင်တို့အား ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက် ဇေယျနိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဂွဲ အနာဂတ္တိကျမ်း။ HAGGAI

၁

၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်စံနှစ်နှစ်၊ ဆဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက် ဟဂွဲ အားဖြင့် ယုဒမြို့ဝန်၊ ဂျာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယော ဇဒက်သား ယောရှု ဆီသို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ် ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊

၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချိန် မရောက်သေး၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရသော အချိန် မရောက်သေးဟု ဤလူများ ပြောဆိုကြသည်မှာ၊

၃ ပရောဖက် ဟဂွဲ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာသည်ကား၊

၄ အချင်းလူတို့၊ သင်တို့သည် အမိုး နှစ်ထပ်နှင့် ပြည့်စုံသော အိမ်၌ နေချိန် ရှိလျက်ပင်၊ အိမ်တော် ပျက်လျက် နေရမည်လော။

၅ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့် တို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။

၆ သင်တို့သည် များစွာသော မျိုးစေ့ကို ကြံသော် လည်း အသီးအနှံ နည်းပါးရ၏။ စားရသော်လည်း ဝစွာ မစားရကြ။ သောက်ရသော်လည်း ဝစွာ မသောက် ရကြ။ အဝတ်ကို ဝတ်ရသော်လည်း နွေးစွာမဝတ်ရကြ။ အလုပ် လုပ်၍ အခကို ခံရသော်လည်း မလုံသော အိတ်ထဲမှာ သိုထားကြ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ် အကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင် ကြလော့။

၈ တောင်ပေါ်သို့ တက်သွား၍ သစ်သားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်တော်ကို ဆောက်ကြလော့။ ငါသည်လည်း အားရ၍ ငါ၏ ဘုန်းသည် ထင်ရှား လိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ သင်တို့သည် များစွာရမည်ဟု မြော်လင့်သော် လည်း ရသောဥစ္စာ ခေါင်းပါးရ၏။ အိမ်သို့ ရောက်သော အခါ ငါမူတ်လိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မေးတော် မူ၏။ ငါ့အိမ်သည် ပျက်လျက် ရှိသောကြောင့်၎င်း၊

သင်တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အိမ်သို့ ပြေးသော ကြောင့်၎င်း ဖြစ်သတည်း။

၁၀ ထိုကြောင့် သင်တို့ အပေါ်မှာ မိုဗ်းခေါင်သဖြင့် နှင့်မကျရ။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကို မပေးရ။

၁၁ မြေပေါ်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဆန်စပါး၊ ချိုသောစပျစ်ရည်၊ ဆီအပေါ်၌၎င်း၊ မြေထဲက ထွက် သမျှ အပေါ်၌၎င်း၊ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါ်၌၎င်း၊ လုပ်ဆောင်သမျှ အပေါ်၌၎င်း၊ သွေ့ခြောက်ခြင်းဘေး ကို ငါမှာလိုက်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ဂျာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူ အပေါင်းသည် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူသော ပရောဖက် ဟဂွဲစကားကို၎င်း နားထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ တမန် ဟဂွဲက၊ ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ကြောင်းကို လူများတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၁၄ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ဝန်၊ နှင့် ဂျာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူ အပေါင်းတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူသောအားဖြင့်၊

၁၅ ဒါရိ မင်းကြီးနန်စံ နှစ်နှစ်၊ ဆဌမလ နှစ်ဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ သူတို့သည် လာ၍ မိမိတို့ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ် တော်၌ အလုပ် လုပ်ကြ၏။

၂

၁ သတ္တမလ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက် ဟဂွဲ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊

၂ သင်သည် ယုဒ မြို့ဝန် ဂျာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊

၃ ဤအိမ်တော်သည် ရှေးဘုန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို မြင်ဘူး၍ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသော သူကား အဘယ်သူနည်း။ ယခု အဘယ်အရာကို မြင်သနည်း။ နှိုင်းယှဉ်လျှင် သင်တို့ မျက်မှောက်၌ အဘယ်မျှ မဟုတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့။

၄ သို့သော်လည်း၊ အိုဇေရုဗဗေလ၊ အားယူလော့ ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ အိုယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဇက်သား ယောရှု၊ အားယူလော့။ အို ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့၊ အားယူကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောအခါ သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် စကားနှင့်အညီ ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိ၏။ ငါ၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့တွင် နေရာကျ၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ ကောင်းကင် မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ ကုန်းတို့ကို တဖန် ငါလှုပ်ဦးမည်။

၇ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုလည်း ငါလှုပ်ဦးမည်။ လူမျိုး အပေါင်းတို့ နှစ်သက်ဘွယ်သော အရာသည် ရောက်၍၊ ဤအိမ်ကို ဘုန်းနှင့် ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၈ ရွှေနှင့် ငွေကို ငါပိုင်သည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ နောက်တည်သော ဤအိမ်တော်သည် အရင် အိမ်တော်ထက် ဘုန်းသာ၍ ကြီးလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါ ပေးမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ် နဝမလ နှစ်ဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက် ဟဂွဲ အားဖြင့် ရောက်လာလျက်၊

၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် တရားအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ မေးမြန်း ရမည်မှာ၊

၁၂ လူသည် သန့်ရှင်းသော အမဲသားကို မိမိ အဝတ်နှင့် ထုတ်၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ မုန့်၊ ဟင်း၊ စပျစ် ရည်၊ ဆီအစရှိသော စားစရာ တစ်ခုကို ထိုအဝတ် နှင့် ထိလျှင်၊ ထိုစားစရာသည် သန့်ရှင်းလိမ့်မည်

လောဟု မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထို စားစရာသည် မသန့်ရှင်းဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၃ ဟဂွဲ ကလည်း၊ အသေကောင် အားဖြင့် မစင်ကြယ်သော သူသည် ထိုအရာ တစ်ခုခုကို ထိလျှင် ညစ်ညူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်း သော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ညစ်ညူးခြင်း ရှိလိမ့်မည် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၄ ဟဂွဲ ကလည်း၊ ဤလူမျိုး၊ ဤပြည်သားတို့သည် ဝိမျက်မှောက်၌ ထိုအတူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ လုပ်ဆောင် သမျှသည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၏။ ငါ့ထံမှာ ပူဇော်သော အရာသည်လည်း ညစ်ညူး၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ ကျောက်တခု ပေါ်မှာ တခုကို မတင်မှီ ယခုနေ့ မှစ၍ အထက်အမှုကို ပြန်ကြည့် ဆင်ခြင်ကြပါလော့။

၁၆ ထိုကာလတွင် ဆန်အတင်း နှစ်ဆယ် ထွက် ရသော စပါးပုံသို့ လူလာသောအခါ တဆယ်ကိုသာ ရ၏။ စပျစ်ရည်အိုး ငါးဆယ်ကို ယူခြင်းငှါ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းသို့ လာသောအခါ နှစ်ဆယ်ကိုသာ ရ၏။

၁၇ သင်တို့ လုပ်ဆောင်သမျှတို့တွင် လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍ သေဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော် တိုက်မြစ် ကျ၍၊ နဝမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၊ ယခုနေ့မှစ၍ ရှေ့သို့ မြော်ကြည့် ဆင်ခြင်ကြပါလော့။ ဆင်ခြင်ရမည် အ ကြောင်းအရာဟူမူကား၊

၁၉ စပါးကျိ၌ စပါး ရှိသလော့။ မရှိ။ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သလဲပင်၊ သံလွင်ပင်တို့သည် အသီးကို မသီးကြသေး။ သို့သော်လည်း၊ ယနေ့ မှစ၍ သင်တို့ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုလ နှစ်ဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟဂွဲ သို့တဖန် ရောက်လာ၍၊

၂၁ သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ဇေရုဗဗေလကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို လှုပ်မည်။

၂၂ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ရာဇပလ္လင်များကို မှောက်လှန်၍၊ အမျိုးမျိုးသော တိုင်းနိုင်ငံတန်ခိုးကို ဖျက်ဆီးမည်။ ရထားနှင့် ရထားစီး သူရဲတို့ကိုလည်း မှောက်လှန်မည်။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲတို့သည် တယောက်ကို တယောက် ခုတ်၍ လဲကြလိမ့်မည်။

၂၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ရှာလသေလသား၊ ငါ့ကျွန် ဇေရုဗဗေလ၊ ထိုအခါ သင့်ကို ငါယူ၍ တံဆိပ်လက်စွပ် ကဲ့သို့ ခန့်ထားမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သင့်ကို ငါရွေးချယ်ပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက် ဟဂွဲ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇာခရိ အနာဂတ္တိကျမ်း။ ZECHARIAH

၁

၁ ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံ နှစ်နှစ်၊ အဋ္ဌမ လတွင် ထူဒေါသား ဗာရခိ၏သား ပရောဖက် ဇာခရိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား၊

၂ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို အလွန် အမျက်တော် ထွက်တော်မူပြီ။

၃ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်၍ လာကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည် လည်း သင်တို့ ရှိရာသို့ ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ရှေး ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ မကောင်းသော လမ်း၊ မကောင်းသော အကျင့်များကို ယခု ကြဉ်ရှောင် ကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို ဆင့်ဆိုလျက် ကြွေးကြော် သော်လည်း နားမကြား၊ ငါ့ စကားကိုလည်း နား မထောင်သော သင်တို့ ဘိုးဘေးများ ကဲ့သို့ မပြုကြနှင့် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ဘိုးဘေးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ ပရောဖက်တို့သည် အစဉ်အမြဲ အသက် ရှင်တတ်ကြ သလော။

၆ ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်တို့၌ ငါ့မှားထားသော ငါ၏ ပညတ်စကားတို့သည် သင်တို့ ဘိုးဘေးများကို မှီကြပြီ မဟုတ်လော။ သူတို့သည် သတိရ၍ ငါတို့ ကျင့်ကြံ

ပြုမူသည်နှင့် အလျောက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ စီရင်မည်ဟု အကြံရှိ တော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင်တော်မူပြီဟု ပြောဆို ကြသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံ နှစ်နှစ်၊ ကောဒသမ လ တည်းဟူသော ရှေ့ဖတ်လ နှစ်ဆယ်လေး ရက်နေ့ တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထူဒေါ သားဖြစ်သော ဗာရခိ၏သား ပရောဖက် ဇာခရိသို့ ရောက်လာ၍၊

၈ ညဉ့်အခါ မြင်ရသော ရူပါရုံ ဟူမူကား၊ မြင်းနီကို စီးသောလူ တဦးသည် ထင်ခြား၍ ချိတ်တို့တွင်ရှိသော မုရတုတော၌ ရပ်၏။ သူ့နောက်မှာ နီသောမြင်း၊ ညိုသောမြင်း၊ ဖြူသောမြင်းတို့သည် ရှိကြ၏။

၉ ငါကလည်း၊ အို သခင်၊ ထိုသူက အဘယ်သူ နည်းဟု မေးသော်၊ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင် တမန်က၊ ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို ငါ ပြမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊

၁၀ မုရတုတော၌ ရပ်သောသူက၊ ထိုသူတို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍ သွားစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြသည် ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၁ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီး အရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍ သွားပါပြီ။ မြေကြီး တရှောက်လုံးသည် အမှု မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်လျက် ရှိပါ၏ဟု မုရတုတော၌ ရပ်သော ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အို ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အနှစ် ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး အမျက် ထွက်တော်မူသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒမြို့များကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မသနားဘဲ နေတော်မူ မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၁၃ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ကောင်းသောစကား၊ နှစ်သိမ့် စေသောစကား ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၄ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဇိအုန်တောင် အတို့ အလွန် ကြင်နာ သော စိတ်အားကြီး၏။

၁၅ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသော တပါး အမျိုးသားတို့ကို အလွန် အမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အနည်းငယ် အမျက်ထွက်သော အခါ သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။

၁၆ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ကျေးဇူးပြုချင်သော စိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါ ပြန်လာပြီ။ ဤမြို့တွင် ငါ့အိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်။ မြို့ရာကိုလည်း တိုင်းထွာရမည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော် ရမည်မှာ၊ ငါ၏ မြို့ရွာတို့သည် အရပ်ရပ်၌ နှံ့ပြား၍ စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဇိအုန် တောင်သားတို့ကို နှစ်သိမ့်စေဦးမည်။ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို ရွေးကောက်၍ ပြုစုဦးမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၈ တဖန် ငါမြော်ကြည့်၍ ဦးချို လေးချောင်းကို မြင်၏။

၁၉ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်တော် အားလည်း၊ ထိုဦးချိုတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုဦးချိုတို့သည် ယုဒပြည်၊ ဣသရေလ ပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသေ ဦးချိုဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း လက်သမား လေးဦး တို့ကို ပြတော်မူ၏။

၂၁ ငါကလည်း၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်အမှုကို ပြုခြင်းငှါ လာပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော် ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုဦးချိုတို့သည် အဘယ်သူမျှ

မြော်၍ မကြည့်ခံ့အောင် ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြား စေသော ဦးချိုဖြစ်ကြ၏။ ဤလက်သမားတို့သည် ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တိုက်လာသော ထိုဦးချိုတို့ကို ခြိမ်းမောင်း၍၊ တပါးအမျိုး၏ ဦးချိုတို့ကို ရှုတ်ချသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂ တဖန် ငါမြော်ကြည့်၍၊ တိုင်းစရာကြီးကို ကိုင် သောလူ တဦးကို မြင်လျှင်၊

၂ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်းဟု ထိုသူအား မေးသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ အလျားအနံကို သိလို၍ မြို့ ကို တိုင်းခြင်းငှါ သွားသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၃ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်သွားသော်၊ အခြားသော ကောင်းကင်တမန် သည် ကြိုဆိုလျက်၊

၄ သင်သည် ပြေး၍ ထိုလုလင်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ယေရုရှလင်မြို့သား လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန် များသောကြောင့်၊ ရွာတို့၌ နေကြလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြို့ကို ကာသောမင်းမြို့ရိုး ဖြစ်မည်။ မြို့အလယ်၌လည်း ငါသည် မြို့၏ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်မည်။

၆ အချင်းတို့၊ အချင်းတို့၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်မှ ပြေးလာကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မိုဗ်းကောင်းကင်အောက် လေးမျက်နှာတို့၌ သင်တို့ ကို ငါနှံ့ပြားစေပြီဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဗာဗုလုန်မြို့သမီး ထံမှ နေသော အချင်းဇိအုန် သတို့သမီး၊ အလွတ်ပြေးလော့။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးသော လူမျိုးတို့ ရှိရာသို့ ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်တို့ကို ထိသော သူသည် မျက်ဆန်တော်ကို ထိသောသူ ဖြစ်၏။

၉ သူတို့ကို ငါတိုက်၍ သူတို့၏ ကျွန်များသည် လုယူဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၀ အို ဇိအုန် သတို့သမီး၊ သီချင်းဆို၍ ရွှင်လန်း လော့။ ငါလာ၍ သင့်အလယ်၌ နေမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုကာလ၌လူမျိုး အများတို့သည် ထာဝရဘုရား ဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့် အလယ်၌ ငါနေမည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်

ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင့်ဆီသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော ပြည်၌ မိမိအဘို့ ယုဒပြည်ကို အမွေခံ၍ တဖန် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ အို လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ကျိန်းဝပ်ရာ ဌာနတော်၌ ထတော်မူပြီ။

၃

၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ရှေ့၌ ရပ်နေသည်ကို၎င်း၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ သူ၏ လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို၎င်း၊ ငါ့အား ပြတော်မူ၏။

၂ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ အို စာတန်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်ပြီသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ဤသူသည် မီးထဲက နှုတ်သော ထင်းစဖြစ်သည် မဟုတ်လော့ဟု စာတန်အားဆို၏။

၃ ယောရှုသည် ညစ်ညူးသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် ရှေ့မှာ ရပ်နေသည် ဖြစ်၍၊

၄ ကောင်းကင်တမန်က၊ ညစ်ညူးသော အဝတ်ကို ချွတ်ပယ်ကြလော့ဟု မိမိ ရှေ့မှာ ရပ်နေသော အခြားသူတို့အား ဆို၏။ ယောရှုအားလည်း သင့်အပြစ်ကို ငါ ဖြေရှင်းပြီ။ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေမည်ဟု ဆို၏။

၅ ငါ ကလည်း၊ စင်ကြယ်သော ပေါင်းကို သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍ အဝတ်ကို ဝတ်စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း၊ အနားမှာရပ်နေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ယောရှုအား ပညတ်ထားသည်ကား၊

၇ သင်သည် ငါ့လမ်းသို့ လိုက်၍ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့အိမ်ကို စီရင်ရသောအခွင့်၊ ငါ့တန်တိုင်းတို့ကို စောင့်ရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောသူ အချို့တို့ကို၊ သင့်အား လမ်းပြရသောသူ ဖြစ်မည်အကြောင်း ငါခန့်ထားမည်။

၈ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု၊ သင့်ရှေ့မှာ

နေသော သင့်အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ နားထောင်လော့။ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သော သူဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ကျွန် တည်းဟူသော အညွတ်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။

၉ ယောရှု ရှေ့မှာ ငါထားသော ကျောက်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုကျောက်တစ်ခုကို မျက်စိ ခုနစ်လုံး ကြည့်ရှုလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကျောက်ကိုလည်း ငါထုလုပ်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ဤပြည်၏ အပြစ်ကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် မိမိတို့ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကို တယောက် စပျစ်ပင် အောက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်သို့ ခေါ်ဘိတ်ကြ လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ပြန်လာ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူကို နိုးသကဲ့သို့ ငါ့ကို နိုးလျက်၊

၂ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု၍ ရွှေအတိပြီးသော ဆီမီးခုံကို မြင်ပါ၏။ မီးခုံတိုင် အဖျား၌ ဆီအိုးတလုံး၊ မီးခွက် ခုနစ်လုံး၊ ဆီအိုးနှင့် မီးခွက် ခုနစ်လုံး ဆက်သော်၊ ပြွန်တံ ခုနစ်တံ ရှိပါ၏။

၃ ဆီအိုး လက်ျာဘက်၌ သံလွင်ပင် တပင်၊ လက်ဝဲဘက်၌ တပင်၊ မီးခုံကို လွှမ်းမိုးသော သံလွင်ပင် နှစ်ပင်ရှိပါသည်ဟု ဆိုပြီ။

၄ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား အကျွန်ုပ် သခင်၊ ဤအရာတို့ကား အဘယ်အရာ ဖြစ်သနည်းဟု မေးသော်၊

၅ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ဤအရာတို့က၊ အဘယ်အရာ ဖြစ်သည်ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါ သခင်ဟု လျှောက်၏။

၆ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ဇေရုဗဗေလသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား၊ ဤအမှုသည် ဗိုလ်ခြေ အားဖြင့် မဟုတ်၊ အာဏာတန်ခိုး အားဖြင့် မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ အို တောင်ကြီး၊ သင်သည် အဘယ်သို့နည်း။

ဇောရုဗဗေလ ရှေ့မှာ ညီသောအရပ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လူများတို့က၊ ကျေးဇူးတော် ရှိပါစေသော။ ကျေးဇူးတော် ရှိပါစေသောဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ ထိုမင်းသည် တိုက်ထောင့် အထွဋ် ကျောက်ကို တင်ထားရလိမ့်မည်။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာသည်ကား။

၉ ဇောရုဗဗေလသည် ဤအိမ်တော် အမြစ်ကို ချထားပြီ။ သူသည်လည်း လက်စသတ်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။

၁၀ အမှုလုပ်ပြုသော နေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မထိမ့်မြင် ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည် ဇောရုဗဗေလ လက်၌ ရှိသည်ကို ထိုခုနစ်ပါးတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုခုနစ်ပါးတို့ကား၊ မြေကြီး တပြင်လုံးတွင် တောင်မြောက် ပြေးတတ်သော ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်များ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ငါကလည်း၊ မီးခုံလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ ရှိသော ထိုသံလွင်ပင် နှစ်ပင်ကား၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍၎င်း၊

၁၂ ဆီညှစ်ရာ ရွှေစက်နှစ်ခု အားဖြင့်၊ မိမိတို့ ဆီကို သွန်းလောင်းသော ထိုသံလွင် ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကား အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍၎င်း မေးလျှောက်သော်၊

၁၃ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုအကိုင်းတို့ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါ သခင်ဟု လျှောက်၏။

၁၄ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ထိုအကိုင်းတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသော ဘိသိက်ခံသူ နှစ်ပါးဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။

၅

၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ပျံဝဲလျက် ရှိသော စာစောင်ကို မြင်၏။

၂ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ် အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ပျံဝဲလျက် ရှိသော စာစောင်ကို မြင်ပါ၏။ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံ အတောင် တဆယ် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၃ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ထိုစာစောင်သည် တပြင်လုံးကို နှံ့ပြားသော ကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်

သောသူ ရှိသမျှတို့သည်၊ ထိုစာစောင် တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကျိန် ရဲသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ထိုစာစောင် တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။

၄ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုစာစောင်ကို ငါထုတ်ဘော်မည်။ ခိုးတတ်သော သူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း၊ ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မမှန်သော ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း၊ ဝင်၍ နေရာကျသဖြင့်၊ သစ်သားများ၊ ကျောက်များနှင့် တကွ၊ ထိုအိမ်ကို စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန် သည် ထွက်၍၊ ယခု ထွက်လာသောအရာကို မျှော်ကြည့်လော့ဟု ငါ့အား ဆိုလျှင်၊

၆ ထိုအရာကား၊ အဘယ် အရာနည်းဟု ငါမေးသော်၊ ထိုအရာသည် ထွက်သွားသော ဖောဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ထိုအရာသည် တပြင်လုံး၌ သူတို့၏ အကြံအစည်ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ဆို၏။

၇ ခဲအခွက် တဆယ်ကိုလည်း၊ အထက်သို့ ချိမြောက်၍ မိန်းမ တယောက်သည် ဖော ထဲ၌ ထိုင်သည်ကို ငါမြင်၏။

၈ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ထိုမိန်းမသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့ကို ဖောထဲကို ချထား၍၊ ဖောအဝ ပေါ်မှာ ခဲပြားကို တင်လေ၏။

၉ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တောငန်း၏ အတောင်ကဲ့သို့၊ အတောင်ရှိသော မိန်းမ နှစ်ယောက်တို့သည် အတောင်တို့၌ ဝိညာဉ်ပါလျက် ထွက်လာ၍၊ ထိုဖောကို မြေကြီးနှင့် မိုဗ်းကောင်းကင် စပ်ကြားသို့ ချီသွားကြ၏။

၁၀ ထိုဖောကို အဘယ် သို့ချီသွားကြသနည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊

၁၁ ရှိနာပြည်၌ ဖော အဘို့ အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါ ချီသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူ၏ ခုံပေါ်မှာ တင်ထား၍ နေရာချကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၆

၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ကြေးဝါဖြင့် ပြီးသော တောင်နှစ်လုံး ကြားမှ ရာထား လေးစီး ထွက်လာ၏။

၂ ပဌမ ရာထား၌မြင်းနို့၊ ဒုတိယ ရာထား၌ မြင်းနက်၊

၃ တတိယ ရာထား၌ မြင်းဖြူ၊ စတုတ္ထ ရာထား၌ ခွန်အားကြီးသော မြင်းကျားတို့သည် ကလျက်ရှိကြ၏။

၄ အကျွန်ုပ် သခင်၊ ထိုရာထားတို့ကား အဘယ်

သို့နည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊

၅ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုရထားတို့သည် မြေကြီး တပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့တော် ၌ ရပ်နေရာမှ ထွက်သွားသော မိုဗ်းကောင်းကင်လေ လေးပါးဖြစ်၏။

၆ ကသော မြင်းနက်တို့သည် မြောက်ပြည်သို့ သွားကြ၏။ မြင်းဖြူတို့သည် မြင်းနက် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့သည် တောင်ပြည်သို့ သွား ကြ၏ဟု ဆို၏။

၇ ခွန်အားကြီးသော မြင်းတို့သည် ထွက်၍၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ အား ထုတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ သွား၍ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြ လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြ၏။

၈ ကောင်းကင် တမန်သည်လည်း ငါ့ကို ခေါ်၍၊ ကြည့်လော့။ မြောက်ပြည်သို့ သွားသော မြင်းတို့သည် ငါ့အမျက်ကို မြောက်ပြည်၌ တည်စေကြပြီဟုဆို၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဝှံ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၁၀ အရင် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍၊ ယခု ဗာဗုလုန်မြို့ မှပြန်လာသော ဟေလဒဲ အမျိုး၊ တောဘိရအမျိုး၊ ယေဒါယ အမျိုးအချို့တို့ကို ခေါ်၍၊ တနေ့ချင်းတွင်း ဇေဖနိ၏သား ယောရိ အိမ်သို့ သွားပြီးသော်၊

၁၁ ရွှေ ငွေတို့ကို ယူ၍ သရဖူကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ ယောဇဇက်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရု၏ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်လော့။

၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ထိုသူအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အညွတ် အမည်ရှိသော သူကို ကြည့်ရှုလော့။ မိမိ ဒေသအရပ်၌ ပေါက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ကို တည် ဆောက်လိမ့်မည်။

၁၃ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက် ပြီးလျှင်၊ ဘုန်းကြီး၍ မိမိ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် စိုးစံလိမ့်မည်။ ရာဇပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ယဇ်ပုရော ဟိတ်လည်း ဖြစ်၍၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်ကို ဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုသရဖူသည် ဟေလဒဲ၊ တောဘိယ၊ ယေဒါယ၊ ဇေဖနိ၏သား ဟင်တို့ အဘို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ သက်သေဖြစ်ရမည်။

၁၅ ဝေးသော သူတို့သည်လည်း လာ၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင် တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို စေ့စေ့နားထောင် လျှင်၊ ဤသို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံလေးနှစ် ဒီသလုမည်သော နဝမလ လေးရက်နေ့တွင်၊

၂ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ၎င်း၊

၃ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုသကဲ့သို့ ပဉ္စမ လတွင် ငိုကြွေး၍ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရပါမည်လောဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား မေးလျှောက် ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှုရေဇာ၊ ရေဂမိံ လက်နှင့် သူတို့ လူများ ကို ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ စေလွှတ်ကြသော အခါ၊

၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဇာခရိသို့ ရောက်လာ၍၊

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ပြည်သူပြည်သား အ ပေါင်းတို့အား သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် ပတ်လုံး သင်တို့သည် ပဉ္စမ လနှင့် သတ္တမ လတွင် အစာရှောင်၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်းသော အခါ၊ အကယ် စင်စစ် ငါ့အလို ရှိသည်အတိုင်း ငါ့အား အစာရှောင် ကြသလော့။

၆ စားသောက်သော အခါ၌လည်း ကိုယ်အလို အလျောက် စားသောက်ကြသည် မဟုတ်လော့။

၇ ယေရုရှလင်မြို့ မပျက်၊ စည်ပင်၍ ပတ်လည်၌ ရှိသောမြို့ရွာ၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်နှင့် မြေညီသော အရပ်၌ လူများသေးသောအခါ၊ ရှေးပရောဖက်တို့ဖြင့် ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော်တော်မူသော အမိန့်တော် ပြည့်စုံပြီ မဟုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဇာခရိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊

၉ တရားအမှုကို တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။ သနားခြင်း ကရုဏာ စိတ်နှင့် တယောက်ကို တ ယောက် ကျေးဇူးပြုကြလော့။

၁၀ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ၊ တကျွန်း တနိုင်ငံ သား၊ ဆင်းရဲသားကို မညှဉ်းခဲကြနှင့်။ တယောက်ကို တယောက် မကောင်းသော အကြံကို မကြံကြနှင့်ဟု

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော်လည်း။

၁၁ သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ လွတ်အောင် ရုန်းကြ၏။ မကြားစေခြင်းငှါ နားကို ပိတ်ကြ၏။

၁၂ တရားစကားကို၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှေးပရောဖက် တို့ဖြင့် ထားတော်မူသော စကားကို၎င်း သူတို့သည် မကြားစေခြင်းငှါ မိမိတို့ နှလုံးကို စိန်ကျောက်ကဲ့သို့ မာစေကြ၏။ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလွန် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။

၁၃ ငါ ဟစ်ခေါ်၍ သူတို့သည် နားမထောင် သကဲ့သို့၊ တဖန်သူတို့သည် ဟစ်ခေါ်၍ ငါလည်း နားမထောင်ဘဲ နေပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သူတို့ မသိသောလူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် လေဘွေ တိုက်၍ ငါလွှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့ပြည်သည် လူ ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိ၍ အဘယ်သူမျှ မသွား မလာ။ သာယာသော ပြည်သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လေပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက် လာ၍။

၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဇီအုန်တောင် အဘို့ အလွန် စိတ်အားကြီးပြီ။ အလွန် အမျက်ထွက်၍ သူ့အဘို့ စိတ်အားကြီးပြီ။

၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဇီအုန်တောင်သို့ ငါပြန်လာပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ နေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သမ္မာ မြို့ ဟူ၍၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ တောင်တော်ကို သန့်ရှင်းသော တောင်ဟူ၍ ၎င်း၊ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။

၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုသော ယောက်ျား မိန်းမ၊ အသက်ကြီး၍ တောင်ဆေး ကိုင်သောသူ အပေါင်းတို့ သည် ယေရုရှလင်မြို့ လမ်းတို့၌ နေကြလေဦးမည်။

၅ မြို့လမ်းတို့သည်လည်း ကစားသော သူငယ် ယောက်ျား မိန်းမတို့နှင့် အပြည့်ရှိ ကြလိမ့်မည်။ မြို့ လမ်းတို့သည်လည်း၊ ကစားသော သူငယ် ယောက်ျား မိန်းမတို့နှင့် အပြည့် ရှိကြလိမ့်မည်။

၆ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအမှုသည် ယခု ကာလတွင် ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့ မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်သော်လည်း၊ ငါ့ မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်ရာသလောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အရှေ့ပြည်မှ၎င်း၊ အနောက်ပြည်မှ၎င်း ငါကယ်တင်၍။

၈ ဆောင်ခွဲသဖြင့် သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ နေကြလိမ့်မည်။ သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား အားဖြင့် သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်၍၊ ငါသည် လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗီမာန်တော်ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှါ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တိုက်မြစ်ကို ချသော ကာလ၌ ရှိသော ပရောဖက်တို့ ဟောပြောသော ဤစကားကို ယခု ကာလ၌ ကြားသောသူတို့ သင်တို့၊ လက်ကို အားကြီး စေကြလော့။

၁၀ ထိုကာလ အထက်၌ လူခံရသော အကျိုးမရှိ။ တိရစ္ဆာန် ခံရသော အကျိုး မရှိ။ ထွက်ဝင်သော သူတို့သည် ရန်သူရှိသောကြောင့် ချမ်းသာ မရကြ။ ငါသည် လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်နှင့် တယောက် ရန်ဘက်ဖြစ်စေ၏။

၁၁ ယခုမူကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့၌ ငါသည် အရင်ကဲ့သို့ မပြုဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မျိုးစေ့ကို ငြိမ်ဝပ်စွာ ကြရလိမ့်မည်။ စပျစ်ပင်သည် အသီးကို၎င်း၊ မြေသည် မိမိ စီးပွားကို၎င်း၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်သည် နှင်းရည်ကို၎င်း ပေးရလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောဤ လူတို့သည် ဤအရာ အလုံးစုံတို့ ကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။

၁၃ အို ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးတို့တွင် ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ဘူး သကဲ့သို့၊ ကောင်းကြီးခံရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကယ်တင် မည်။ မစိုးရိမ်ဘဲ လက်အားကြီးကြလော့။

၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ဝဲ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြသောအခါ၊ အပြစ်ပြုမည်ဟု ငါသည် နောင်တ မရဘဲ ကြံသကဲ့သို့၊

၁၅ တဖန် ယခုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒ

အမျိုးကို ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံပြန်၏။ မစိုးရိမ်ကြ နှင့်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ သင်တို့ ကျင့်ရမည် အကျင့်ဟူမူကား၊ သင်တို့ ရှိသမျှသည် တယောက်နှင့် တယောက် မှန်သော စကားကို ပြောကြလော့။ မြို့တံခါးဝမှာ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍၊ တရားတွေ့သည် အမှုကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်ကြလော့။

၁၇ တယောက်ကို တယောက် အဘယ်သူမျှ မကောင်းသောအကြံကို မကြံကြနှင့်။ မမှန်သော ကျိန်ဆိုခြင်းကို မနှစ်သက်ကြနှင့်။ ထိုသို့သောအမှု ရှိသမျှတို့ကို ငါမုန်းသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊

၁၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စတုတ္ထ လတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ပဉ္စမ လတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ဒသမ လတွင် အစာ ရှောင်ခြင်းတို့သည် ယုဒ အမျိုး ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်း၍၊ ပွဲလုပ်ရာကာလ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း တရားကို နှစ်သက် ကြလော့။

၂၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ များစွာသောမြို့သူ ရွာသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။

၂၁ မြို့တမြို့၌ နေသောသူသည် အခြားမြို့တမြို့၌ နေသောသူတို့ ဆီသို့ သွား၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ ဆုတောင်းခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ၎င်း၊ ဧကန် အမှန် သွားကြကုန်အံ့။ ငါလည်း သွားမည်ဟု ခေါ် ကြလိမ့်မည်။

၂၂ ကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှာ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆု တောင်းခြင်းငှါ လာကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုကာလ၌ ဘာသာ အသီးသီးကို ပြောတတ် သောလူ အမျိုးမျိုးတို့တွင် တကျိပ်သော လူတို့သည် ယုဒလူ ဖြစ်သော သူ၏ အဝတ်စွန်းကို ကိုင်လျက် ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားသိ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ လိုက် ပါမည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဟာဒရက်ပြည်နှင့် ဒမာသက်မြို့၌ သင့်ရောက် ပေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော် မူ၏။

၂ ထိုပြည်နှင့် နီးစပ်သော ဟာမတ်ပြည်၌၎င်း၊ တရုမြို့သည် လိမ္မာသောကြောင့်၊ ထိုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့ ၌၎င်း သင့်ရောက်ပေ၏။

၃ တရုမြို့သည် မိမိအဘို့ ရဲတိုက်ကို တည်ဆောက် ၍ ငွေကို မြေမှုန့် ကဲ့သို့၎င်း၊ ရွှေစင်ကို လမ်း၌ ရှိသော လမ်းကဲ့သို့၎င်း စုပုံသော်လည်း၊

၄ ထာဝရဘုရားသည် သူတပါး လက်သို့ သူ့ကို အပ်၍၊ သူ့ခွန်အားကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချတော်မူသဖြင့်၊ မြို့သည် မီးဖြင့် ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။

၅ ထိုအမှုကို အာရှကေလုန်မြို့သည် မြင်၍ ကြောက်လိမ့်မည်။ ဂါဇမြို့သည် မြင်၍အလွန် တုန်လှုပ် လိမ့်မည်။ ဧကြန်မြို့လည်း မြော်လင့်၍ အရှက်ကွဲ သောကြောင့် ထိုအတူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂါဇ မင်းကြီးသည် ဆုံးလိမ့်မည်။ အာရှကေလုန်မြို့ အစိုးမရ။

၆ အာဇုတ်မြို့၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ဖိလိစ္စတိုအမျိုး၏ မာနကိုလည်း ငါ ချိုးဖဲ့မည်။

၇ သူစားသော အသွေးကို သူ၏ ပစပ်ထဲမှ၎င်း၊ သူ့ကိုက်သော ရွံရှာဘွယ်တို့ကို သူ၏သွား ကြား မှာ၎င်း၊ ငါနှုတ်ပယ်မည်။ ကျန်ကြွင်းသော သူသည် လည်း ငါတို့ ဘုရားသခင် အဘို့ ကျန်ကြွင်း၍ ယုဒ ပြည်၌ မင်းကဲ့သို့ နေလိမ့်မည်။ ဧကြန်မြို့သားလည်း ယေဗုသိလူ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ အဘယ် ရန်သူမျှ မထွက် မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ အိမ်တော် ပတ်လည်၌ တပ်ချမည်။ ညှဉ်းဆဲသော သူသည် ငါ့လူတို့ကို နောက်တဖန် မနှိပ်နှင်းရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယခု ကိုယ်တိုင်ကြည့်၍ မြင်ပြီ။

၉ အိုဇီအုန် သတို့သမီး အလွန် ဝမ်းမြောက်လော့။ အို ယေရုရှလင်မြို့ သတို့သမီး ကြွေးကြော်လော တရားသဖြင့် စီရင်၍၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သခင် သင်၏အရှင် မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်း ကလေးကို စီး၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့် သင် ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။

၁၀ ငါသည် ဖေရိမ်ပြည်၌ ရထားကို၎င်း၊ ယေရုရှလင်

မြို့မြင်းကို၎င်း ပယ်ဖြတ်မည်။ စစ်လေးကိုလည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စစ်ငြိမ်းမည် အကြောင်းကို ထိုအရှင်သည် မိန့်တော်မူမည်။ အာဏာတော်လည်း ပင်လယ်တပါးမှ သည်ပင်လယ် တပါးတိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှ သည်မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင်၎င်း တည်လိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏အမှု မူကား၊ ချုပ်ထားလျက် ရှိသော သင်၏လူတို့ကို၊ ရေမရှိသော မြေတွင်းထဲက၊ သင်နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် သွေးကြောင့်၊ ငါကယ်လွှတ်မည်။

၁၂ အချုပ် ခံ၍ မြော်လင့်သော သူတို့၊ ရဲတိုက်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည် နှစ်ဆသော ကျေးဇူးကို ပြုဦးမည်ဟု ယနေ့ပင် ပြောထား၏။

၁၃ ယုဒ လေးကို ငါတင်၍ ဖေရိမ်လေးကို ဆွဲငင် လျက်၊ ဇိအုန်သားတို့ကို ဟောလသ သားတို့ တဘက်၌ နှိုးဆော်၍၊ သင့်ကို သူရဲ၏ ထားကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ အပေါ်မှာ ထင်ရှား တော်မူ၍၊ မြှားတော်သည် လျှပ်စစ် ပြက်သကဲ့သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရား သခင်သည် တံပိုး မှုတ်၍၊ တောင် လေဘွေတို့နှင့် ကြွသွားတော်မူ လိမ့်မည်။

၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကွယ်ကာတော်မူ သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုက်စား၍ လက်လွှဲကျောက်တို့ကို ကျော်နင်းကြ လိမ့်မည်။ သောက်ပြီးလျှင် စပျစ်ရည်နှင့် ဝသကဲ့သို့ ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။ အင်တို ကဲ့သို့၎င်း၊ ယဇီ ပလ္လင်ထောင့် ကဲ့သို့၎င်း ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုနေ့၌ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူတို့ကို သိုးစု ကဲ့သို့ ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် မြေတော်၌ ထင်ရှားသော သရဖူမျက်မှန် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ကျေးဇူးတော်သည် အလွန် ကြီးစွတကား။ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း အလွန် ကြီးစွတကား။ ဆန်စပါးသည် လုလင်တို့ကို၎င်း၊ စပျစ်ရည်သစ်သည် အပျိုမတို့ကို၎င်း တိုးပွားများပြားစေလိမ့်မည်။

၁၀

၁ နောက်မိုးရွာရာ ကာလတွင် မိုးဦးရွာစေမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ဆုတောင်း ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျှပ်စစ်ကို ပြင်ဆင်၍ များစွာ မိုးဦးရွာစေသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့ အဘို့ လယ်ပြင်၌ အပင်ပေါက်စေတော်မူမည်။

၂ တေရပ် ရုပ်တုတို့သည် အနတ္တ စကားကို ပြော

ကြ၏။ ပရောဖက် လုပ်သောသူတို့သည် မုသာရူပါရုံကို မြင်၍၊ မမှန်သော အိပ်မက်ကို ဟောပြောကြ၏။ အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်စေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သိုးစုကဲ့သို့ လည်သွား၍ သိုးထိန်း မရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရ ကြ၏။

၃ သိုးထိန်းတို့ကို ငါအမျက်ထွက်၍၊ ဆိတ်ထီးတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိသိုးစု ယုဒ အမျိုးကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍၊ ဘုန်းတော်ကို ဆောင်သော စစ်တိုက်မြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။

၄ ထိုအမျိုးထဲက တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက်၊ တံစို့၊ စစ်တိုက်လေး၊ မင်းဖြစ်သောလူ အပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြလိမ့်မည်။

၅ သူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် လမ်း၌ ရှိသော ရွံ့ကို နင်းသော စစ်သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောကြောင့်၊ စစ် တိုက်၍ မြင်းစီး သူရဲတို့ကို အရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။

၆ ယုဒ အမျိုးကိုလည်း ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ ယောသပ် အမျိုးကိုလည်း ငါကယ်တင်မည်။ သူတို့ကို သနား စုံမက်သောကြောင့် နေရာချမည်။ သူတို့သည် နှင်ထုတ်ခြင်းကို မခံဘူး သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၍ သူတို့ စကားကို နားထောင်မည်။

၇ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စပျစ်ရည်နှင့် ဝသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သားမြေးတို့သည် မြင်လျက် ဝမ်းမြောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို အမှီပြုလျက် ရှင်လန်းကြလိမ့်မည်။

၈ သူတို့ကို ငါနှိုးဆော်မည် စုဝေးစေမည်။ သူတို့ သည် ငါ၏ ရွေးနှုတ်ခြင်းကို ခံရသော အားဖြင့်၊ အရင် များပြား သကဲ့သို့ တဖန် များပြားကြလိမ့်မည်။

၉ သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ငါကြွသဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်၌ ငါ့ကို အောက်မေ့၍၊ သားမြေးတို့ နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာ ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ အာရှရိပြည်မှ ခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။ ဂိလဒ်ပြည်နှင့် လေဗန်နုပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့ နေစရာဘို့ မြေမလောက်နိုင်။

၁၁ ပင်လယ် အလယ်၌ ရှောက်သွား၍ ညှဉ်းဆဲ လျက်၊ ပင်လယ်တံပိုးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ မြစ်၌ နက်နဲသောအရပ် ရှိသမျှတို့လည်း ခန်းခြောက်

ကြလိမ့်မည်။ အာရှုရိ ပြည်၏ မာနကို နှိမ့်ချ၍၊ အဲဂုတ္တုမြင်း၏ အာဏာသည်လည်း ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။

၁၂ သူတို့ကို ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ဝါခိုင်ခံ့စေမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက် လှည့်လည်၍ သွားကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ အို လေဗနန်တောင်၊ သင်၏ အာရဇ်ပင်တို့ကို မီးလောင်စေခြင်းငှါ သင်၏ တံခါးတို့ကို ဖွင့်လော့။

၂ အို ထင်းရှူးပင်၊ အာရဇ်ပင် လဲသောကြောင့် မြည်တမ်းလော့။ မြတ်သော အပင်တို့သည် ပျက်စီး ကြပြီ။ အို ဗာရှန်သပိတ်ပင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သော တောကို ခုတ်လှဲသောကြောင့် မြည်တမ်းကြလော့။

၃ သိုးထိန်းတို့သည် မိမိတို့ အသရေပျက်သော ကြောင့် မြည်တမ်းသော အသံကို ပြုကြ၏။ ယော်ဒန် မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေ ပျက်သောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ပျို ဟောက်သော အသံကို ကြားရ၏။

၄ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သတ်ဘို့ရာထားသော ဤသိုးစုကို ကျွေးမွေးလော့။

၅ ပိုင်သော သူတို့သည် သတ်၍ ကိုယ်အပြစ်ရှိ သည်ကို မသိကြ။ ရောင်းစားသော သူတို့ကလည်း၊ ငါရတတ် သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုကြ၏။ သိုးထိန်းတို့ သည်လည်း သနားခြင်း ကရုဏာ မရှိကြ။

၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ကို နောက်တဖန် မသနား၊ မနှမြောဘဲ၊ လူအသီးအသီးတို့ကို အိမ်နီးချင်း လက်သို့၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် လက်သို့၎င်း အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးကို နှိပ်စက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ လက်မှ ငါမကယ်လွှတ်ဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုသို့ သတ်ဘို့ရာ ထားသော သိုးစုတည်းဟူ သော၊ ဆင်းရဲသော သိုးတို့ကို ငါကျွေးမွေးရ၏။ သိုးထိန်း တောင်ဝေးနှစ်စင်းကိုယူ၍၊ တစင်းကို ကျေးဇူးဟူ၍၎င်း၊ တစင်းကို အနှောင်အဖွဲ့ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ သိုးစုကို ကျွေးမွေး၏။

၈ သိုးထိန်း သုံးယောက်ကိုလည်း တလတွင် ငါ ပယ်ဖြတ်၏။ သူတို့ကြောင့် ငါ့စိတ် ငြီးငွေ့၏။ သူတို့ သည်လည်း ငါ့ကို ရွံရှာကြ၏။

၉ နောက်တဖန် သင်တို့ကို ငါမကျွေး။ သေသော အကောင်သည် သေပါလေစေ။ အသတ် ခံရသော

အကောင်သည် ခံရပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်းသော အကောင်တို့သည် တကောင်ကို တကောင် စားပါလေ စေဟု ဝါဆိုလျက်၊

၁၀ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့နှင့် အရင်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လို၍၊ ကျေးဇူးအမည်ရှိသော ငါ၏ တောင်ဝေးကို ယူ၍ ချိုး၏။

၁၁ ထိုပဋိညာဉ်သည် ထိုနေ့၌ ပျက်သောကြောင့် ငါ့ကို အမှီပြုသော သိုးဆင်းရဲတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားလည်ကြ၏။

၁၂ တဖန် ငါက၊ ငါရထိုက်သော အခကို ပေးအံ့ သောငှါ၊ သင်တို့သည် အလိုရှိလျှင် ပေးကြလော့။ အလိုမရှိလျှင် မပေးကြနှင့်ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့သည် ငါ့အား အခ ပေးအံ့သောငှါ ငွေသုံးဆယ်ကို ချိန်ကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထိုငွေကို အိုးထိန်း သမား ရှေ့မှာ ပစ်ချလော့။ ငါ့ကို အဘိုး ပြတ်၍ ငွေ များလှသည်တကားဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထို ငွေသုံးဆယ်ကို ငါယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဝိမာန်တော်၌ အိုးထိန်းသမား ရှေ့မှာ ပစ်ချ၏။

၁၄ ထိုအခါ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးဖွဲ့သော မိဿဟာယကို ဖျက်လို၍၊ အနှောင်အဖွဲ့ အမည် ရှိသော အခြား တောင်ဝေးကို ငါချိုး၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိုက်သော သိုးထိန်း၏ တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူလော့။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ဤပြည်၌ သိုးထိန်း တဦးကို ငါ ပေါ်ထွန်းစေမည်။ သူသည် အသတ်ခံရသော အကောင်ကို မကြည့်မရှု လမ်းလွဲသော အကောင်ကို မရှာ၊ နာသော အကောင်ကို အနာပျောက်စေခြင်းငှါ မပြု။ ရပ်နေသော အကောင်ကို မစမ၊ ဆူသော အကောင်တို့ကို စားလိမ့်မည်။ သူတို့ ခွါကိုလည်း ချိုးဖွဲ့လိမ့်မည်။

၁၇ သိုးစုကို စွန့်ပစ်သော အချည်းနှီး သိုးထိန်းသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ သူ၏ လက်ရုံးနှင့် လက်ျား မျက်စိ၌ ထားဘေး ရောက်လိမ့်မည်။ လက်ရုံးသည် အကုန်အစင် ခြောက်ကပ်လိမ့်မည်။ လက်ျာမျက်စိ သည် အကုန်အစင် မိုက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထာဝရ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ်တော် တည်းဟူသော၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ကြက်၍ မြေကြီး တိုက်မြစ်ကို ချတော်မူထသော၊ လူအထဲ၌ လူ၏ ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ပတ်လည်၌ ရှိသော လူမျိုး အပေါင်းတို့အား တုန်လှုပ်စေသော ဖလား ဖြစ်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်တွင် ယုဒပြည်ကိုလည်း ထိုအတူ ဖြစ်စေမည်။

၃ ထိုကာလ အခါ၌လည်း ထိုမြို့ကို လူမျိုးအပေါင်း တို့အား လေးသောကျောက် ဖြစ်စေမည်။ ထိုကျောက် ကို ချီသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမှုကြ လိမ့်မည်။ လောကီသား အမျိုးမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့တဘက်၌ စုဝေးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ ၌ ရှိသမျှသော မင်းတို့ကို မိန်းမော တွေဝေစေခြင်း ပြု၍၊ မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်းတို့ကို အရှုံးဖြစ်စေခြင်းပြု၍၊ ငါသည် ဒဏ်ခတ်မည်။ ယုဒ အမျိုးကို ငါကြည့်ရှု၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၌ ရှိသမျှသော မြင်းတို့ကို မျက်စိ ကန်းစေခြင်းပြု ဒဏ်ခတ်မည်။

၅ ယုဒ မင်းတို့ကလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား အားဖြင့် သူတို့သည် ငဲ့ခွန်အား ဖြစ်ကြ၏ဟု စိတ်ထဲမှာ ဆိုကြလိမ့်မည်။

၆ ထိုကာလ၌ ငါသည် ယုဒမင်းတို့ကို ထင်းပုံတွင် မီးဖို ကဲ့သို့၎င်း၊ ကောက်လှိုင်းတွင် မီးစကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေ သဖြင့်၊ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၊ ပတ်လည်၌ ရှိသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း မြို့ရာဟောင်း၌ တည်မြဲ တည်လိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒ တဲတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ကယ်တင်တော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဒါရိတ် မင်းမျိုး၏ ဘုန်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဘုန်းသည် ယုဒပြည် တဘက်၌ မဝကြွားရ။

၈ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို ကွယ်ကာစောင့် မတော်မူသဖြင့်၊ အားနည်းသော သူသည် ထိုကာလ၌ ဒါရိတ်မင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ဒါရိတ် မင်းမျိုးသည် ဘုရားသခင် ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါသည် အား ထုတ်မည်။

၁၀ ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသဘော၊ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော သဘောကို ဒါရိတ် မင်းမျိုး၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်း သဖြင့်၊

သူတို့သည် မိမိတို့ ထိုးဖောက်သော ငါ့ကို ရှုမြင်ရ ကြလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသော သားအတွက် အဘသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း သကဲ့သို့၊ ထိုသူအတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ သားဦ အတွက် အဘသည် နာကြဉ်းသကဲ့သို့ နာကြဉ်းရကြလိမ့်မည်။

၁၁ မေဂိဒေါ ချိုင့်တွင် ဟာဒဒြိမ္မန်မြို့မှာ ငိုကြွေး မြည်တမ်း သကဲ့သို့၊ ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၂ တပြည်လုံး အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး တမျိုး တခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ဒါရိတ် မင်း၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့ မိန်းမများတခြား၊ နာသန်၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့ မိန်းမများတခြား၊

၁၃ လေဝိ၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့ မိန်းမများ တခြား၊ ရှိမိ၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့ မိန်းမများ တခြား၊

၁၄ ကျန်ကြွင်းသော အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် တမျိုးတခြားစီ သူတို့ မိန်းမများ တစုတခြားစီ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ထိုကာလ၌ ဒါရိတ်မင်းမျိုးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သား တို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ် အညစ်အကြေးကို ဆေးကြော စရာဘို့၊ စမ်းရေတွင်းသည် ပွင့်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်တော်တွင်ရှိသော ရုပ်တု တို့၏ နာမများကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမှတ်မိ စေခြင်းငှါ၊ ထိုကာလ၌ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ ပရောဖက်လုပ်သော သူတို့ကို၎င်း၊ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ်ကို၎င်း ပြည်တော်မှ နှင်ထုတ်မည်။

၃ လူတစ်စုံတယောက်သည် ပရောဖက်ပြုသေးလျှင်၊ ဘွားမြင်သော မိဘတို့က သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောသော ကြောင့် အသေခံရမည်ဟု ဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ပြု စဉ်ပင် ကိုယ်မိဘတို့သည် သူ့ကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးကြ လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ ပရောဖက်သည် ဟောပြော သောအခါ မိမိမြင်သော ရူပါရုံကြောင့် ရှက်လိမ့်မည်။ သူတပါးကို လှည့်စားမည်အကြံနှင့် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုလည်း မဝတ်ရ။

၅ အကျွန်ုပ်သည် ပရောဖက် မဟုတ်၊ လယ်လုပ် သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ငယ်သောအရွယ် မှစ၍ သူတပါး၌ ကျွန်ုပ်ရပါပြီဟု ဝန်ခံလိမ့်မည်။

၆ သူတပါး ကလည်း၊ သင့် လက်၌ ပေါ်သော

ဒဏ်ရာကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ ဤ ဒဏ်ရာကား၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်း အိမ်၌ ခံရသော ဒဏ်ရာ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။

၇ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ထား၊ ဝါ၏ သိုးထိန်း တဘက်၊ ဝါ၏ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သောသူ တဘက်၌ နိုးလော့။ သိုးထိန်းကို ရိုက်သတ်လော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ကြလိမ့်မည်။ သိုးသငယ်တို့ အပေါ်၌လည်း ဝါသည် ဝါလက်ကို တင်ဦးမည်။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံး သုံးစုတွင် နှစ်စုကို ပယ်ဖြတ်၍ အသေခံရသဖြင့်၊ တစုသာ ကျန်ကြွင်းရလိမ့်မည်။ ထိုတစုကို မီးအလယ်သို့ ဝါရှောက်သွားစေမည်။ ငွေကို ချွတ်သကဲ့သို့ ချွတ်မည်။ ရွှေကို စိုးစမ်းသကဲ့သို့ စိုးစမ်းမည်။ သူတို့သည် ဝါနာမကို ပဌနာပြု၍ ဝါနားထောင်မည်။ သူတို့ကို ဝါ၏ လူမျိုးဟူ၍ ဝါခေါ်ဝေါ်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝါတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ရောက်သော အခါ၊ သူတပါးတို့သည် သင်၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍ သင့်အလယ်၌ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။

၂ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဝါစုဝေးစေမည်။ မြို့ကို တိုက်ယူပြီးလျှင်၊ အိမ်တို့ကို လုယက်၍၊ မိန်းမတို့ကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။ မြို့သား တဝက်ကို သိမ်းသွား၍၊ တဝက်သာမြို့၌ ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ စစ်တိုက်ရာ ကာလ၌ တိုက်သကဲ့သို့ ထိုလူမျိုးတို့ကို တိုက်သွားတော်မူမည်။

၄ ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့၊ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်၍၊ သံလွင်တောင်သည် အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက် တိုင်အောင် အလယ်၌ ကွဲသဖြင့်၊ အလွန် ကြီးသော ချိုင့်ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင်တဝက်သည် မြောက်ဘက်သို့၎င်း၊ တဝက်သည် တောင်ဘက်သို့၎င်း ရွှေ့ရလိမ့်မည်။

၅ သင်တို့သည် ဝါတောင်ကြား ချိုင့်လမ်းဖြင့် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ထိုချိုင့်သည် အာဇလမြို့တိုင်အောင် မှီလိမ့်မည်။ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလှုပ်၍ သင်တို့သည် ပြေးသကဲ့သို့ တဖန် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ဝါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ မိမိ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် ပါကြလိမ့်မည်။

၆ ထိုနေ့ရက်၌ အလင်းမရှိ၊ မြတ်သော အရာတို့သည် ယုတ်လျော့ လိမ့်မည်။

၇ နေ့မဟုတ်၊ ညဉ့်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား သိတော်မူသော နေ့ရက်တရက် ဖြစ်၍၊ ညဦးယံအချိန် ရောက်မှလင်းလိမ့်မည်။

၈ ထိုနေ့ရက်၌ အသက်ရေသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်၍ နွေကာလဖြစ်စေ၊ ဆောင်းကာလ ဖြစ်စေ၊ အရှေ့ ပင်လယ်သို့ တဝက်၊ အနောက် ပင်လယ်သို့ တဝက် စီးသွားလိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရားသည် တပြည်လုံးတွင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား တပါးတည်း၊ နာမတော် တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူမည်။

၁၀ ကောမြို့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့ တောင်ဘက်၊ ရိမုန်မြို့ တိုင်အောင် တပြည်လုံးကို ချိုင့် ကဲ့သို့ တညီတည်း ဖြစ်စေတော်မူမည်။ မြို့သည်လည်း ဗယ်မိန် တံခါးမှ သည်အရင် တံခါးရာ၊ မြို့ထောင့် တံခါးတိုင် အောင်၎င်း၊ ဟာနနေလ ရဲတိုက်မှ သည်စပုစီသီး နယ်ရာ တန်ဆာတော် တိုင်အောင်၎င်း၊ ခိုးမြှောက်ခြင်းကို ခံ၍၊ မြို့ဟောင်းရာ၌ တဖန် တည်ရလိမ့်မည်။

၁၁ နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သည် ကျိန်ခြင်းဘေးကို မခံ၊ မြို့သားတို့သည် နေရာကျ၍၊ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၂ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော၊ ဘေးဒဏ်ဟူမူကား၊ ခြေဖြင့် ရပ်လျက်ပင် သူတို့ အသားလျော့ပျက်လိမ့်မည်။ လျှာသည်လည်း ခံတွင်း၌ လျော့ပျက်လိမ့်မည်။

၁၃ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် သူတို့သည် အလွန် ရုန်းရင်းခတ်မျှ ပြု၍၊ တယောက်ကို တယောက် လက်ချင်း ရိုက်သော်လည်း၊ တယောက်ကို တယောက် တိုက်၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ယုဒ အမျိုးသားတို့လည်း ယေရုရှလင်မြို့၌ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ ပတ်လည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာစည်းစိမ် တည်းဟူသော၊ များစွာသောရွှေ ငွေအဝတ်တန်ဆာ စုပုံလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၅ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်း မှစ၍ ရန်သူတပ်တွင် ရှိသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့၌ ပေးသော ဘေးဒဏ်သည်၊ အထက်ဆီခဲပြီးသော ဘေးဒဏ်နှင့် တူလိမ့်မည်။

၁၆ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော၊ လူမျိုးအပေါင်း

တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့သည်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင် ကို ကိုးကွယ်၍၊ သကေနေပွဲ ခံအံ့သောငှါ မြို့တော်သို့ နှစ်တိုင်း အစဉ် တက်လာကြလိမ့်မည်။

၁၇ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား ဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ၊ မြို့တော်သို့ တက်၍၊ မလာသော မြေကြီးသား အဆွေအမျိုးရှိသမျှ အပေါ်သို့၊ မိုဗ်းမရွာရ။

၁၈ အဲဂုတ္တုပြည်သား အဆွေအမျိုးသည် မတက် မလာလျှင်၊ မိုဗ်းမရွာဘဲ နေသဖြင့်၊ သကေနေပွဲကို ခံအံ့သောငှါ တက်၍ မလာသောလူမျိုးတို့၌၊ ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူသော၊ ဘေးဒဏ်သည် ထိုသူတို့ ကိုလည်း ထိလိမ့်မည်။

၁၉ ဤရွှေကား၊ သကေနေ ပွဲကို ခံအံ့သောငှါ။

တက်၍ မလာသော အဲဂုတ္တု အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုး သားအပေါင်းတို့ ခံရသော အပြစ်ပေတည်း။

၂၀ ထိုနေ့ရက် ကာလတွင် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု မြင်း၌ ဆွဲသော ဆည်းလည်း အပေါ် မှာပင် အကွရာ တင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အိုးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ ရှိသော ဖလား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုမျှမက၊ ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ယုဒပြည်၌ ရှိသမျှသော အိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပူဇော် သောသူ အပေါင်းတို့သည် လာ၍၊ ထိုအိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် ချက်ပြုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက် တဖန် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ခါနန်လူ မရှိရ။

ပရောဖက် ဇာခရိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

မာလခီ အနာဂတ္တိကျမ်း။ MALACHI

၁

၁ ထာဝရဘုရားသည် မာလခီ လက်တွင် ဣသ ရေလအမျိုးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ်တော် တည်းဟူသော၊

၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ဝါချစ်လေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ်တော်မူသနည်းဟု သင်တို့ မေးကြလျှင်၊ ဧသော သည် ယာကုပ်၏ အစ်ကို ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်း ယာကုပ်ကို ဝါချစ်၏။

၃ ဧသောကို ဝါမုန်း၍ သူနေသော တောင်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေပြီ။ သူ့အမွေခံရာ မြေကို မြေခွေးတို့၌ အပ်လေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဧဒုံ အမျိုးသားတို့က ဝါတို့သည် ပျက်စီးသော် လည်း၊ ပျက်စီးသော အရပ်တို့ကို တဖန် တည်ဆောက် ဦးမည်ဟု ဆိုရာတွင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် တည်ဆောက်သော်လည်း၊ ဝါဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကို ဒုစရိုက်ပြည်သား၊ ထာဝရဘုရား အစဉ်အမျက် ထွက်တော်မူသော လူမျိုးဟူ၍ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုအမှုကို သင်တို့သည် မြင်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလပြည်မှာ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၆ သားသည် အဘကို ရိုသေတတ်၏။ ကျွန်သည် သခင်ကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ဝါသည် အဘမှန်လျှင် ဝါ့ကို အဘယ်သူ ရိုသေသနည်း။ သခင် မှန်လျှင်၊ အ ဘယ်သူကြောက်ရွံ့သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို မထိမ့်မြင် ပြုသော ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့ကိုအား မေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ကို အဘယ်သို့ မထိမ့်မြင် ပြုပါသနည်းဟု သင်တို့ မေးရာတွင်၊

၇ ညစ်ညူးသော အစာကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်
ခဲ့ကြသည်တကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို
အဘယ်သို့ ရှုတ်ချပါသနည်းဟု မေးရာတွင်၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ စားပွဲသည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့်
ငါ့ကို ရှုတ်ချကြပြီ။

၈ မျက်စိကန်းသော အကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင်
အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ခြေဆွံ့သော အကောင်
နှင့် နာသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်
ရှိသည် မဟုတ်လော။ မြို့ဝန်မင်းအား ဆက်ပါလော့။
မင်း၏ စိတ်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်လော့။ သင့်မျက်နှာကို
ထောက်လိမ့်မည်လော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ ယခုမှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကယ်မသနား
တော်မူမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
ဆုတောင်းကြပါလော့။ သင်တို့ လက်ခံသောကြောင့်၊
ဤသို့ ပြုတတ်ကြ၏။ သင်တို့ မျက်နှာကို ထောက်ရ
မည်လော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ငါ့တံခါးတို့ကို
ပိတ်လိမ့်မည်လော့ဟု သင်တို့သည် ငါ့ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ မီးကို အချည်းနှီး မညှိရကြ။ သင်တို့ကို ငါအလို
မရှိ၊ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ငါလက်မခံဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူ၏။

၁၁ နေထွက်ရာ အရပ်မှသည် နေဝင်ရာအရပ်
တိုင်အောင် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏နာမတော်
သည် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌
နံ့သာပေါင်းကို ငါ၏ နာမတော်အား မီးရှို့၍ သန့်ရှင်း
သော ပူဇော်သက္ကာကို ဆပ်ကပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏
နာမတော်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကြီးမြတ်ရ
လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ စားပွဲတော်သည်
ညစ်ညူး၏။ တင်ထားသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ
သည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ စားပွဲတော်ကို
ရှုတ်ချကြပြီ။

၁၃ တဖန် သင်တို့က အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍၊
ပင်ပန်းစွာတကားဟု ဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုတတ်
ကြသည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ လူယူသော အကောင်၊ ခြေဆွံ့သော
အကောင်၊ နာသော အကောင်ကို၊ ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။

ထိုသို့သော ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီတကား၊
သင်တို့ လက်မှ ဝါခံရမည်လော့ဟု ထာဝရဘုရား
မေးတော်မူ၏။

၁၄ သစ္စာဂတိ ထားပြီးမှ မိမိသိုးစဉ် အထီးရှိလျက်ပင်၊
လှည့်စား၍၊ ထာဝရဘုရားအား ချို့တဲ့သောအကောင်
ကို ယဇ်ပူဇော်သော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသ
တည်း။ ငါသည် ကြီးမြတ်သော ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ ငါ၏
နာမတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကြောက်မက်
ဘွယ်ဖြစ်ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

J

၁ ဒို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မိန့်တော်
မူသော ပညတ်စကားဟူမူကား၊

၂ ငါ၏နာမတော်ကို ချီမွမ်းလိုသောငါ၊ သင်တို့သည်
နားမထောင်၊ နှလုံး မသွင်းဘဲနေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကို
သင်တို့အပေါ်သို့ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်တို့၏မင်္ဂလာ
ကို အမင်္ဂလာဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက၊ နှလုံး မသွင်းဘဲ
နေသောကြောင့် ယခုပင် အမင်္ဂလာဖြစ်စေပြီ။

၃ သင်တို့ မျိုးစေ့ကို ငါဖျက်မည်။ တိရစ္ဆာန်ချေး
တည်းဟူသော သင်တို့ ဓမ္မပွဲ၏ တိရစ္ဆာန်ချေးကို
သင်တို့ မျက်နှာပေါ်၌ ငါကြမည်။ သူတပါးတို့သည်
သင်တို့ကို ထိုတိရစ္ဆာန်ချေးနှင့်အတူ ယူသွားကြ
လိမ့်မည်။

၄ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို လေဝိအမျိုး၌ တည်စေခြင်းငှါ၊
ဤပညတ်စကားကို သင်တို့ဆီသို့ ငါပေးလိုက်
ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ငါဖွဲ့သော အသက် ပဋိညာဉ်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ပဋိ
ညာဉ်သည် ထိုအမျိုး၌ ရှိ၏။ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့၍ ငါ၏
နာမတော်ရှေ့၌ ထိတ်လန့်သောကြောင့် ငါဖွဲ့၍ ပေး၏။

၆ ထိုအမျိုးသည် သစ္စာတရား စကားကို ပြော
တတ်၏။ သူ့နှုတ်၌ အပြစ်ကို ရှာ၍ မတွေ့။ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း
တရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားအတိုင်း၊ ငါနှင့်အတူ
သွားလာ၍၊ များစွာသော သူတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ
လွှဲရှောင်စေတတ်၏။

၇ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်၏ နှုတ်ခမ်းသည် ပညာကို
စောင့်ရမည်။ သူ၏ နှုတ်၌ လူတို့သည် တရားတော်ကို
ရှာကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော
တမန်ဖြစ်၏။

၈ သင်တို့မူကား၊ လမ်းလွဲကြပြီ။ လူများတို့သည် တရားတော်ကို ထိမိ၍ လဲစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ လေဝိ အမျိုးနှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်ကြပြီဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါ့လမ်းတို့ကို မလိုက်၊ တရားအမှုတွင် လူမျက်နှာကို ထောက်သောကြောင့် လူခပ်သိမ်းတို့သည် သင်တို့ကို မထိမ့်မြင်ပြု၍၊ ရှုတ်ချ စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။

၁၀ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၌ တပါးတည်းသော အဘ ရှိသည် မဟုတ်လော့။ တပါးတည်းသော ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ် လော့။ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကို ရှုတ်ချ၍၊ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကို တယောက် သစ္စာ ဖျက်ကြသနည်း။

၁၁ ယုဒ အမျိုးသည် သစ္စာပျက်၏။ ဣသရေလ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြုကြ၏။ ယုဒ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား ချစ်တော်မူသော သန့်ရှင်းခြင်း တရားတော်ကို ရှုတ်ချ ၍၊ တပါးအမျိုး ဘုရား၏ သမီးနှင့် လက်ထပ်ပါသည် တကား။

၁၂ ထိုသို့ပြုသော ဆရာနှင့် တပည့်ကို၎င်း၊ ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပူဇော် သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောသူကို၎င်း၊ ယာကုပ် တဲတို့မှ ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

၁၃ တဖန် သင်တို့ ပြုသော အမှုဟူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို မျက်ရည်ကျခြင်း၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ်ကြပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ပူဇော် သက္ကာကို မှတ်တော်မမူ။ သင်တို့ လက်မှ နှစ်သက် သောစိတ်နှင့် ခံတော်မမူ။

၁၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု သင်တို့ မေးလျှင်၊ သင့် အသက် ပျံစဉ်အခါ လက်ထပ်၍၊ နောက်တဖန် သစ္စာ မစောင့်၊ ပြစ်မှားသော မယား တဘက်နှင့် သင့် တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် သက်သေ ဖြစ်တော် မူ၏။ ထိုမယားသည် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်း၊ သင် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော မယားဖြစ်သတည်း။

၁၅ တဦးတည်းကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ မဟုတ် လော့။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဝိညာဉ်တော် အကျန်အကြွင်း ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် တဦးတည်း ကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် နှင့် ထိုက်တန်သောအမျိုးကို ရှာ၍ ထိုသို့ ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ချုပ်တည်း

ကြလော့။ အသက်ပျံစဉ်အခါ လက်ထပ်သော မယား ကို သစ္စာဖျက်၍ မပြစ်မှားကြနှင့်။

၁၆ မယားကို စွန့်ခြင်းအမှု မိမိခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကို ငါမုန်းသည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်စိတ် သဘောကိုချုပ်တည်းကြလော့။ သစ္စာကိုမဖျက်ကြနှင့်။

၁၇ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နားတော် ငြီးသည် တိုင်အောင် စကားများကြ၏။ နားတော် ငြီးသည် တိုင်အောင် အဘယ်သို့ ပြုမိသနည်းဟု မေးသော်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်း၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို နှစ်သက် တော်မူ၏ ဟူ၍၎င်း၊ စစ်ကြော စီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်ကြသည်တကား။

၃

၁ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသွားရာ လမ်းကို ပြင်ရသော ငါ၏ တမန်ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သင်တို့ ရှာသောသခင်၊ သင်တို့ တောင့်တသော ပဋိညာဉ် တမန်တော်သည် မိမိ ဝိမာန်တော်သို့ ချက်ခြင်း လာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှု လော့။ ထိုသခင် လာလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂ လာတော်မူသော နေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မတိမ်း မရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်ထွန်းတော် မူသောအခါ အဘယ်သူသည် ခံလိမ့်မည်နည်း။ ထို သခင်သည် ငွေစစ်သောသူ၏ မီး၊ ခါသည် သုံးသော ဆပ်ပြာ ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူမည်။

၃ ငွေကို ချွတ်၍ သန့်ရှင်းစေသောသူ ကဲ့သို့ ထိုင်လျက်၊ ရွှေ ငွေကို ချွတ်သကဲ့သို့၊ လေဝိသားတို့ကို ချွတ်၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပူဇော် သက္ကာကို ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။

၄ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ပူဇော် သက္ကာသည် ရှေးလွန်လေပြီးသော နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက် ကာလ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော် မူဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ သင်တို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ၊ ငါချဉ်းမည်။ ပြုစားတတ်သောသူ၊ သူမယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ မမှန်သော ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၊ သူဌားကို အခ မပေး ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်နှင့် မှတ်ဆိုးမကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ဧည့်သည်ကို မတရား

သဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ဝါကို မကြောက်ရွံ့သော သူတို့ တဘက်၌ ငါသည် လျင်မြန်သော သက်သေဖြစ်မည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ ထိုကြောင့် ယာကုပ် အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြ။

၇ ဘိုးဘေးတို့ လက်ထက် မှစ၍၊ သင်တို့သည် ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်၊ တိမ်းရှောင်ကြပြီ။ ဝါထံသို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့ ဆီသို့ ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြန်လာရမည်နည်းဟု သင်တို့ မေးကြသည် တကား။

၈ လူသည် ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာတော်ကို လုယူ ရမည်လော့။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဝါဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ လုယူပါ သနည်းဟု သင်တို့ မေးလျှင်၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို၎င်း လုယူကြပြီ။

၉ သင်တို့သည် ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဝါဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။ ဆယ်ဘို့ တဘို့ ရှိသမျှကို ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ သွင်း၍၊ ဝါအိမ်တော်၌ စားစရာ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ပြုကြလော့။ ငါသည် မိုဗမ်းကောင်းကင် ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အကုန်အစင် သွန်းလောင်းမည်။ မသွန်းလောင်းမည် ကို ထိုသို့ စုံစမ်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ကိုက်စားတတ်သော အကောင်ကို သင်တို့ အတွက် ငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၏ မြေ အသီးအနှံကို မဖျက်ဆီးရ။ သင်တို့၏ စပျစ်ဥယျာဉ်သည် အသီး မသီးဘဲ မနေရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို မင်္ဂလာ ရှိသောသူဟူ၍၊ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည် သည်လည်း နှစ်သက်ဘွယ်သော ပြည်ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ သင်တို့သည် ဝါတဘက်၌ ရဲရင့်စွာ ပြောကြပြီ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် တဘက်၌ အဘယ်သို့

ပြောမိပါသနည်းဟု သင်တို့ မေးကြသည်တကား။

၁၄ ထာဝရဘုရား၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သော် လည်း အကျိုး မရှိ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ကို စောင့်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ညှိုးငယ်စွာ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း အားဖြင့် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၁၅ မာနထောင်လွှားသော သူတို့ကို မင်္ဂလာရှိသော သူဟူ၍ ငါတို့သည် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူတို့သည် အောင်တတ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းသော်လည်း ချမ်းသာရတတ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် ပြောကြပြီ။

၁၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် တယောက်ကို တယောက် နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း နားထောင် ၍ ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ နာမတော်ကို အောက်မေ့သောသူတို့ အဘို့၊ ရှေ့တော် တွင် စာရင်း၌ မှတ်သားလျက်ရှိ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် ငါစီရင်သော နေ့ရက်၌ ငါ ပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ၏ အမှုကို ဆောင်သော သားကို အဘ နှမြောသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို ငါ နှမြောမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန် သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ မြောင့်မတ် သောသူ၊ မမြောင့်မတ်သောသူ၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်သောသူ၊ မဆောင်သောသူတို့ ကို ပိုင်းခြား၍ သိကြလိမ့်မည်။

၄

၁ မီးဖို၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်သော နေ့ရက် ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ မာနကြီးသောသူနှင့် ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် အမှိုက် ခြောက် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ အရင်းအဖျားမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်သည် လောင်လိမ့် မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂ ငါ၏ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သင်တို့၌ ကား၊ တရားတော် နေမင်းသည် အနာ ပျောက်စေ သော အတောင်တို့နှင့် ပေါ်ထွန်းတော်မူမည်။ သင် တို့သည် ထွက်သွား၍ တင်းကုပ်၌ နွားသငယ် ကဲ့သို့ ခုန်ကြလိမ့်မည်။

၃ မတရားသော သူတို့ကိုလည်း နင်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါစီရင်သော နေ့ရက်၌ သူတို့သည် သင်တို့

ခြေဘဝါး အောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၄ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ အတို့ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါမှာထားသော၊ ငါ့ကျွန် မောရှေ၏ တရားတည်းဟူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူ ချက်တို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။

၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ကြောက်မက် ဘွယ်သော နေ့ရက်ကြီး မရောက်မှီ၊ ပရောဖက် လေယကို သင်တို့ ရိုရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။

၆ ငါသည် လာ၍ သင်တို့၏ပြည်ကို ကျိန်ခြင်းဘေး နှင့်ဒဏ် မခတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုပရောဖက်သည် သားတို့ နှင့်အဘတို့ကို၎င်း၊ အဘတို့နှင့် သားတို့ ကို၎င်း အသင့်အတင့် ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော၊ ပရောဖက် မာလခိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီ၏။

THE NEW TESTAMENT

IN BURMESE :

Translated by Rev. A. JUDSON, D.D.

Re-typeset - 2010

ဟေလသ ပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
ဆရာ ယုဒသန် အနက်ပြန်သော၊

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ်ကျမ်း။

(ထပ်မံ စာစီစာရိုက်ခြင်း - ၂၀၁၀)

ဓမ္မသစ်ကျမ်း (၂၇) ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ။

			စာမျက်နှာ	
ရှင်မသဲခရစ်ဝင်	-	မ	-	၇
ရှင်မာကုခရစ်ဝင်	-	မာ	-	၅၂
ရှင်လုကာခရစ်ဝင်	-	လု	-	၈၀
ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်	-	ယော	-	၁၂၇
တမန်တော်ဝတ္ထု သြဝါဒစာ	-	တ	-	၁၆၄
ရောမ သြဝါဒစာ	-	ရော	-	၂၀၀
ကောရိန္နု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ကော	-	၂၃၁
ကောရိန္နု သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ကော	-	၂၅၁
ဂလာတီ သြဝါဒစာ	-	ဂလ	-	၂၆၄
ဖေက် သြဝါဒစာ	-	ဖေ	-	၂၇၁
ဖိလိပ္ပို သြဝါဒစာ	-	ဖိ	-	၂၇၈
ကောလောသဲ သြဝါဒစာ	-	ကော	-	၂၈၃
သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ သက်	-	၂၈၇
သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ သက်	-	၂၉၂
တိမောသေ သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ တိ	-	၂၉၄
တိမောသေ သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ တိ	-	၃၀၀
တီတု သြဝါဒစာ	-	တီ	-	၃၀၄
ဖိလေမုန် သြဝါဒစာ	-	ဖိလေ	-	၃၀၆
ဟေဗြဲ သြဝါဒစာ	-	ဟေဗြဲ	-	၃၀၇
ရှင်ယာကုပ် သြဝါဒစာ	-	ယာ	-	၃၂၂
ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ပေ	-	၃၂၇
ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ပေ	-	၃၃၂
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ပဌမစောင်	-	၁ ယော	-	၃၃၆
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	-	၂ ယော	-	၃၄၁
ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ တတိယစောင်	-	၃ ယော	-	၃၄၂
ရှင်ယုဒ သြဝါဒစာ	-	ယု	-	၃၄၃
ဗျာဒိတ်ကျမ်း	-	ဗျာ	-	၃၄၄

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်။

MATTHEW

၁

၁ အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒ်တို့မှ ဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ် မျိုးတော်ဆက် စာရင်း ဟူမူကား။

၂ အာဗြဟံသား ဣဇာက်။ ဣဇာက်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမုစ၍ ညီနောင်တစု။

၃ ယုဒသည်မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သော သား ဖာရက်နှင့် ဇာရု။ ဖာရက်သား ဟေဇရုံ။ ဟေဇရုံသား အာရုံ။

၄ အာရုံသား အမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သား နာရှုန်။ နာရှုန်သားစာလမုန်။

၅ စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်း ရာခပ်တွင် မြင်သော သား ဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်း ရှုသတွင် မြင်သောသား သြဗက်။ သြဗက်သား ယေရှဲ့။ ယေရှဲ့သား ဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။

၆ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမတွင် မြင်သောသား ရှောလမုန်။

၇ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သား အဘိယ။ အဘိယသား အာသ။

၈ အာသသား ယောရုဖတ်။ ယောရုဖတ်သား ယဟောရုံ။ ယဟောရုံသား သြဇိ။

၉ သြဇိသား ယောသံ။ ယောသံသား အာခတ်။ အာခတ်သား ဟေဇကိ။

၁၀ ဟေဇကိသား မနာရှေ။ မနာရှေသား အာမုန်။ အာမုန်သား ယောရုံ။

၁၁ ယောရုံသားယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းခါနီးတွင် မြင်သော သား ယေခေါနိမှစ၍ ညီနောင်တစုတည်း။

၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည်နောက်၊ ယေခေါနိသား ရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ။

၁၃ ဇေရုဗဗေလသား အပျူဒ်။ အပျူဒ်သား လျာကိမ်။ လျာကိမ်သား အာဇော်။

၁၄ အာဇော်သား ဇာဒုတ်။ ဇာဒုတ်သား အာခိမ်။ အာခိမ်သား လေဒ်။

၁၅ လေဒ်သား လောဇာ။ လောဇာသား မသန်။ မသန်သား ယာကုပ်။

၁၆ ယာကုပ်မြင်သော သားကား၊ မာရိ၏ ခင်ပွန်း ယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သော ယေရှု၏ မယ်တော်ဖြစ်၏။

၁၇ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ် နှယ်ဆက် ပေါင်းကား၊ အာဗြဟံမှသည် ဒါဝိဒ်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဒါဝိဒ် မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည့် တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေး ဆက်ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ယေရှုခရစ်သည် ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူသော အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ မယ်တော် မာရိသည် ယောသပ်နှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နင်း၍ မရက်တင်မှီတွင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေ၏။

၁၉ သူ၏ခင်ပွန်း ယောသပ်သည် သူတော်ကောင်း ဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကို မပျက်စေချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ စွန့်ပယ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။

၂၀ ထိုသို့ ကြံစည်၍ နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင် ရသည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒ် အမျိုး ယောသပ်၊ သင်၏ ခင်ပွန်း မာရိကို ထိန်းသိမ်းရမည် အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ဖြစ်၏။

၂၁ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထို သားသည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှ ကယ်ချွတ်မည်သူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရှု ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့် ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန် ဆို၏။

၂၂ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား သည်ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၂၃ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီး ကညာသည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို မောနွေလ အမည်ဖြင့်မှည့်ရကြလတံ့ဟုလာသတည်း။ မောနွေလ အနက်ကား၊ ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသော ဘုရား သခင် ဟုဆိုလိုသတည်း။

၂၄ ယောသပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် မှာထားသည်အတိုင်း ပြု၍ မိမိခင်ပွန်းကို ထိန်းသိမ်းလေ၏။

၂၅ သို့သော်လည်း၊ သားဦးကို မဘွားမှီတိုင်အောင် သံဝါသ မပြုဘဲ နေ၏။ ထိုသားကိုလည်း ယေရှု ဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂

၁ ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီး လက်ထက်၊ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူပြီးမှ၊ မာဂုပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်က ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်၊

၂ ယခုဘွားမြင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌ သူ၏ကြယ်ကို ဝါတို့မြင်ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ ရောက်လာပြီဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူနံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊

၄ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာ ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ခရစ်တော်ကို အဘယ်အရပ်မှာဘွားမြင်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

၅ ထိုဆရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တဦး ရေးထားသော အချက်ဟူမူကား၊

၆ အို ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏လူစု ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသော သခင်သည် သင်၏ အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတံ့ဟု ကျမ်းလာရှိပါ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကို ဘွားမြင်ရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ၏။

၇ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိတို့ကို မထင်မရှားခေါ်၍၊ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသော အချိန်ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊

၈ သင်တို့သွား၍ ထိုသူငယ်ကို ကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာ၍ ငါလည်း ထိုသူငယ်ကို ဖူးတွေ့ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါ ဟုမှာထားတော်မူလျက်၊ ဗက်လင်မြို့သို့ စေလွှတ်လေ၏။

၉ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကို နာခံပြီးလျှင် ထွက်သွားကြ၍၊ အရှေ့ပြည်၌ မြင်ရသော ကြယ်သည် သူတို့ရှေ့က သွားသဖြင့်၊ သူငယ်တော် ရှိရာအရပ် အပေါ်သို့ ရောက်၍ တည်လျက်နေ၏။

၁၀ ထိုကြယ်ကို မြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊

၁၁ အိမ်သို့ ဝင်လေသော်၊ မယ်တော်မာရီနှင့်တကွ သူငယ်တော်ကို တွေ့မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကို ဖွင့်ပြီးမှ လောဗန်နှင့် မုရန်တည်းဟူသော နံ့သာမျိုးကို၎င်း၊ ရွှေကို၎င်းဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။

၁၂ နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီး ထံသို့ မပြန်ရမည် အကြောင်း အိပ်မက်တွင် ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ မိမိတို့ပြည်သို့ အခြားသော လမ်းဖြင့် ပြန်သွားကြ၏။

၁၃ ထိုသူတို့ သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်သည် အိပ်မက်ကို မြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ သင်ထလေ့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန် ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလေ့။ ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည် သူငယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာလိုမိမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကို သွင်အချိန်၌ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ထွက်သွား၍၊

၁၅ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌ နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၆ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိတို့ လှည့်ဖြားသည်ကို သိလျှင်၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂု ပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသော ကြယ်၏ အချိန်ကာလကို ထောက်၍၊ ဗက်လင်မြို့မှစသော ကျေးလက် ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ ထိုအရွယ်အောက် ယုတ်သောသူငယ် ယောက်ျား အပေါင်းတို့ကို သတ်စေ၏။

၁၇ ပရောဖက် ယေရမိဟောဘူးသည်ကား၊

၁၈ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသော ညည်းတွားငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ကြားရ၍၊ ရာဇလသည် မိမိသားတို့ မရှိသောကြောင့် ငို၍ စိတ်မပြေနိုင်ဟူသော စကားသည် ထိုအခါ၌ အမှန်ကျသတည်း။

၁၉ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်နောက်၊ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကို မြင်ပြန်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊

၂၀ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့ သွားလော့။ သူငယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာသောသူတို့သည် သေကြပြီဟု ဆိုလေ၏။

၂၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့ သွား၍ ရောက်သည်ရှိသော်၊

၂၂ ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏ အရာ၌ သားတော် အာခေလသည် ယုဒပြည်တွင် မင်းပြုကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ထိုပြည်သို့ မသွားခံ့၍ အိပ်မက်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကို ရပြန်ပြီးမှ ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍၊

၂၃ ခရစ်တော်ကို နာဇရက်လူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ ဟူသော ပရောဖက်တို့၏ နှုတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက် အမည်ရှိသောမြို့သို့ ရောက်၍ အမြဲ နေလေ၏။

၃

၁ ထိုကာလအခါ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်သည် ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီ။

၂ ထိုကြောင့် နောင်တရကြလော့ဟု ယုဒတော၌ ဟောလေ၏။

၃ ပရောဖက် ဟေရှယ ဟောဘူးသည်ကား၊ တော၌ ဟစ်ကျော်သောသူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာ လမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆိုလိုသတည်း။

၄ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ် အမွေးနှင့်ရက်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌ သားရေ ခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ ဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။

၅ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူ ပြည်သား၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသော သူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍၊

၆ မိမိတို့အပြစ်များကို ဘော်ပြုလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။

၇ ဖာရိရှဲနှင့် ဇေဒုကဲ အများတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါလာကြသည်ကို ယောဟန်သည် မြင်လျှင်၊ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လှသော ဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှါ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတ်ပေးဘိသနည်း။

၈ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။

၃၁၊ ၆၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၆။

၉ အာပြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာပြဟံသားတို့ကို ထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၁၀ သစ်ပင် အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင် ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ရ၏။

၁၁ ငါသည် နောင်တအဘို့အလိုငှါ သင်တို့ကို ရှေ့နှင့် ဗတ္တိဇံပေး၏။ ငါ့နောက်ကြွလာသော သူသည် ငါ့ထက် တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ ခြေနှင်းတော်ကို မျှဆောင်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်။

၁၂ လက်တော်တွင် စံကောပါလျက်၊ မိမိကောက် နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ မိမိဂျုံစပါးကို ကျိဉ်စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သော မီးနှင့်ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ယောဟန် ဟောပြော၏။

၁၃ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါ ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား ယောဟန် ထံသို့ ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော် ထံ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရမည်အကြောင်း ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူ သလောဟု ယေရှုကို ဆီးတားလေ၏။

၁၅ ယေရှုကလည်း အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အကုန်အစင် ကျင့်သင့်သည် ဖြစ်၍၊ ယခု အခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။

၁၆ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူပြီးလျှင်၊ ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊

၁၇ ဤသူကားငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သား ပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၄

၁ ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍၊

၂ ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ် ပတ်လုံး အစာအဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲ နေပြီးမှ မှတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ စုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည် ချဉ်းဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့ကို မုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကို မွေးရမည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကို မွေးရမည် ကျမ်းစာ လာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို သန့်ရှင်းသော မြို့တော်သို့ ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏ အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊

၆ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ကောင်းကင် တမန်တို့ အား သင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သင်၏ ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင့်ကို လက်နှင့်မစ ချီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို အောက်သို့ ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၇ ယေရှုကလည်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်း မပြုရဟု ကျမ်းစာ လာပြန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို အလွန်မြင့်လှစွာ သော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို၎င်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း ပြည့်နှံ၍၊

၉ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကိုညွတ်ပြင် ကိုးကွယ်လျှင် ယခုပြလေသမျှတို့ကို ငါပေးမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အထံတော်မှ ထွက်သွား ၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် လုပ် ကျွေးကြ၏။

၁၂ ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့ ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍၊

၁၃ နာဇရက်မြို့ကို စွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင် စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီးစပ်သော ကပေရ နောင်မြို့သို့ ရောက်၍ နေတော်မူ၏။

၁၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက် ဟောရှာယ ၏နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၅ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်တည်းဟူသော အိုင်နားရောက်သော

လမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်၊

၁၆ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ရှိနေသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသော အလင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံ အရိပ်တွင် ရှိနေသော သူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက် ရှိ၏ဟု ဟောထားသတည်း။

၁၇ ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊ နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီ ဟူသော တရားကို ဟောစပြုတော်မူ၏။

၁၈ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရု ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန့်နှင့်အခြေ၊ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် တို့သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန် ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊

၁၉ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုများသော တံငါ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြု မည်ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသော်၊

၂၀ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၁ ထိုမှ လွန်ပြန်လျှင် အခြားသော ညီအစ်ကို နှစ် ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ သည် သူတို့အဘနှင့်အတူ လှေပေါ်မှာ ပိုက်ကွန် ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်းအဘနှင့် လှေကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၃ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေး လျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဝေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူတို့တွင် အနာရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည် တပြည်လုံးကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။

၂၄ သီတင်းတော်သည်လည်း ရှုရိပြည်၌ အနွံအပြား ကျော်စောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ၊ ဝက်ရူးစွဲ သောသူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အထူးထူး အပြားပြားသော အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာသော သူရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၂၅ ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလီပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ မှစသော ယုဒပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှလာသော လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၅

၁ ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်

တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တပည့်တော်တို့အား ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူသည်မှာ၊

၃ စိတ်နှလုံးနှင့်ဆိုင်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

၄ စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။

၅ စိတ်နှလုံးညွှတ်သိမ်မွေ့သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရကြလတံ့။

၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီကို ဆာတော်ခင်မွတ်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။

၇ သနားစုံမက်တတ်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သနားစုံမက် ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။

၈ စိတ်နှလုံး ဖြူစင်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို မြင်ရကြလတံ့။

၉ သူတပါးချင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ် သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။

၁၀ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှင်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် ထို သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

၁၁ ဝါကြောင့် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲ၍ မမှန်ဘဲ လျက် အပြစ်တကာ တင်ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၁၂ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီး လှပေ၏။ သင်တို့ရှေ့က ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်တို့ ကို ထိုနည်းတူ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။

၁၃ သင်တို့သည် ဤလောက၏ဆား ဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာ ကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့ပစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ် အသုံးမျှမဝင်။

၁၄ သင်တို့သည် ဤလောက၏ အလင်း ဖြစ်ကြ

၏။ တောင်ထိပ်၌ တည်သော မြို့ကို မကွယ်နိုင်။

၁၅ ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းလေး အောက်၌ ဖုံးထား လေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၆ ထိုနည်းတူ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ ကောင်း သောအကျင့်ကို မြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ သော သင်တို့အဘ၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါးရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကို လင်းစေကြလော့။

၁၇ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်ပယ် ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။

၁၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မ ပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော စာလုံးစိန့်တလုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့မရောက်မှီမပျက်စီးရ။

၁၉ ထိုကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသော ပညတ်တရကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတပါးတို့အား လည်း ထိုအတူ သွန်သင်၏။ ထိုသူသည် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင် သူသည် ကိုယ်တိုင် ကျင့်၍ သူတပါးတို့အားလည်း သွန်သင်၏။

၂၀ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသော သူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကျင့်သော အကျင့်သည် ဖာရိုရှုတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ကျင့်သောအကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် သို့ မဝင်ရကြဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၂၁ လူအသက်ကို မသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏ ဟူသော ရှေး ပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။

၂၂ ငါပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက် မတန် အမျက်ထွက်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင် ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် လွှတ်တော်၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီ အစ်ကိုကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် ဂေဟနီအရပ်၌ မီးရှို့ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။

၂၃ ထိုကြောင့်သင်သည် ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင် သို့ ဆောင်ယူခဲ့လျက် သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင်၌ အပြစ်တင်ခွင့် တစုံတခုရှိသည်ဟု အောက်မေ့ သတ်ရ လျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကို ထား၍ သွားလော့။

၂၄ ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင့်ပြီးမှ ပြန်၍ ပူဇော်သက္ကာကို တင်လော့။

၂၅ တရားတွေ့ဘက် နှင့်အတူ လမ်း၌ သွားစဉ် တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီး၌ အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။

၂၆ လျော်ပြစ်ငွေရှိသူမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲက မထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၂၇ သူ့မယားကို မပြစ်မှားရ ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။

၂၈ ငါ့ပညတ်သည်ကား ကိလေသာစိတ်နှင့် သူ့မယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်မှားပြီ။

၂၉ ထိုကြောင့် လက်ျာ မျက်စိဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကို ထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခု ပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။

၃၀ ထိုနည်းတူ လက်ျာ လက်ဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုလက်ကို ဖြတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုသာ ပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။

၃၁ တဖန်တုံ၊ မယားနှင့် ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို အပ်ပေးစေဟူသော ပညတ်စကားရှိပြီ။

၃၂ ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်း မှတပါး အခြားသော အကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့် ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားယွင်းစေ၏။ ကွာသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကို ပြစ်မှား၏။

၃၃ တဖန်တုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်းကို မပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဗုဒ္ဓဘုရား ရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ဟူသော ရှေးပညတ် စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။

၃၄ ငါပညတ်သည်ကား၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျှင်း မပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ဖြစ်သတည်း။

၃၅ မြေကြီးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မြေကြီးကား ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာခုံ ဖြစ်သတည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော်ဖြစ်သတည်း။

၃၆ ဆံခြည်တပင်ကိုမျှ ဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။

၃၇ သင်၏ စကားမှာ ဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊

မဟုတ်သည်ကို မဟုတ် ဖြစ်စေလော့။ ဤထက် လွန်သော စကားသည် မကောင်းသော အရာနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။

၃၈ သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကို ခံစေ။ သူ့သွားကို ချိုးလျှင် ကိုယ်သွား ချိုးခြင်းကို ခံစေဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။

၃၉ ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ ပါးတဘက်ကို သူတပါး ပုတ်လျှင်၊ ပါးတဘက်ကို လှည့်၍ ပေးဦးလော့။

၄၀ သင့်အင်္ကျီကို ယူလို၍ တရားတွေ့သောသူအား သင့်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။

၄၁ အကြင်သူသည် သင့်ကို အနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင် သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွ နှစ်တိုင် သွားဦးလော့။

၄၂ တောင်းသော သူအား ပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်း မငြင်း မပယ်နှင့်။

၄၃ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ချစ်လော့။ ရန်သူကို မုန်းလော့ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။

၄၄ ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ သားဖြစ်လိုသောငှါ၊ သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသော သူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြလော့။

၄၅ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်၊ ကောင်းသောသူ မကောင်းသောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကို ထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့်မတ်သော သူတို့အပေါ်၌ မိုဗ်းကို ရွာစေတော်မူ၏။

၄၆ သင်တို့ကိုချစ်သော သူတို့အားသာချစ်စွာပြုလျှင် အဘယ် ကျေးဇူးတင် သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤမျှလောက် ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။

၄၇ အဆွေအမျိုးတို့အားသာ လောကဝတ်ပြုလျှင် အဘယ်သို့ ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပ လူတို့ပင် ထိုအတူ ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။

၄၈ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် စုံလင်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း စုံလင်ခြင်း ရှိကြလော့။

၆

၁ လူများတို့ မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်ကို သူ့ရှေ့မှောက်၌ မကျင့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ

လော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘ ထံမှ အကျိုးကို မခံမရကြ။

၂ ထိုကြောင့် သင်သည် အလှူဒါနကို ပေးသော အခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့သည် လူများ အချိုးအမှမ်းကို ခံလို၍ ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တံပိုးခရာ မှုတ်စေသည်နည်းတူ မပြုနှင့်။ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။

၃ သင်သည် အလှူဒါနကို ပေးသောအခါ ပေးကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်ပြုသည် အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှ မသိစေနှင့်။

၄ မထင်ရှားသော အရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။

၅ သင်သည် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုသောအခါ လျှို့ဝှက်သော သူတို့နည်းတူ မပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည် လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသဘင်လမ်းဆုံ လမ်းဝတို့၌ရပ်လျက် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။

၆ သင်သည် ဆုတောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံ့ရာ အခန်းသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ ရှိတော်မူသော သင်၏အဘကို ဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏ အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။

၇ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သာသနာပ လူနည်းတူ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့် အထပ်ထပ် မမြှောက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောစကားအား ဖြင့် မိမိတို့အလိုပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၈ ထိုသူတို့နည်းတူ မပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုရှိသမျှတို့ကိုသင်တို့ မတောင်းမှီ သင်တို့ အဘ သိတော်မူ၏။

၉ ထိုကြောင့် သင်တို့ ဆုတောင်းရမည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့ အဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရှိသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၁၀ နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။

၁၁ အသက်မွေးလောက်သော အစာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၂ သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသော

အပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွှတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များကို လွှတ်တော်မူပါ။

၁၃ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသော အမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်ဟု ဆုတောင်းကြလော့။

၁၄ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။

၁၅ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူ။

၁၆ သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သော သူတို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးယမ်းခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့ မျက်နှာကို ဖျက်တတ်ကြ၏။

၁၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၈ သင်သည် အစာရှောင်သောအခါ အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ မထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသော အရပ်၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ ရှေ့တော်၌သာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကို လိမ်းကျံလော့။ မျက်နှာကိုလည်း သစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်တို့ အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။

၁၉ သံချေး၊ ပိုးရွှေဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မှည့်ဖူးကြနှင့်။

၂၀ သံချေး၊ ပိုးရွှေဖျက်ဆီး၍သူခိုး မထွင်းဖောက်မခိုး မယူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌သင်တို့၏ ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့သင်တို့၏ စိတ်နှလုံး ရောက်တတ်၏။

၂၂ မျက်စိကား ကိုယ်၏ ဆီမီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် မျက်စိ ကြည်လင်လျှင် တကိုယ်လုံး လင်းလိမ့်မည်။

၂၃ မျက်စိ မြှေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံး မိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏ အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လျှင် ထိုအမိုက်သည် အလွန် မိုက်စွာကား။

၂၄ အဘယ်သူမျှ သခင် နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင် တဦးကို မုန်း၍ တဦးကို ချစ်မည်။ သခင် တဦးကို မှီခို၍တဦးကို မခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရား

သခင်၏ အစေကို၎င်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏ အစေကို၎င်း မခံနိုင်ကြ။

၂၅ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သို့ စားသောက်ရမည်ဟု အသက်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်ဟု ကိုယ်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာထက်အသက် မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။

၂၆ မိုဗမ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ ကိုဥ မစုမသွင်း။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘသည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည် မဟုတ်လော။

၂၇ အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။

၂၈ အဝတ် အဘို့၌ အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ရသနည်း။ တောနင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မဝင် မဝင့်။

၂၉ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသော ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ အဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကို မမှီဟု ငါဆို၏။

၃၀ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သော တောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၃၁ ထိုကြောင့် အဘယ်သို့ စားသောက်ရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထိုအရာများကိုသာ သာသနာပ လူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။

၃၂ ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘသည် သိတော်မူ၏။

၃၃ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေ့ဦးစွာ ရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို ထပ်၍ပေးတော်မူလော့။

၃၄ ထိုကြောင့် နက်ဖြန်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည် မိမိအဘို့ စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ ရှိသော မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခု နေ့တို့လောက်ပေ၏။

၇

၁ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏ အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။

၂ သင်တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတပါးကို စီရင်ကြ၏။ ထိုတရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သူတပါး အားပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။

၃ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကို မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။

၄ ကိုယ်မျက်စိ၌ တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအား သင်၏ မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကိုထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။

၅ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။

၆ ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အား မပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာ မချမထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်း၍ သင်တို့ကို လှည့်လျက် ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။

၇ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့မည်။ တံခါးကို ခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။

၈ တောင်းသောသူ မည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကို ဖွင့်၏။

၉ သားသည်မုန့်ကို တောင်းလျှင် မိမိသားအား ကျောက်ကိုပေးမည်သူ။

၁၀ ငါးကို တောင်းလျှင် မြွေကိုပေးမည်သူ တစ်စုံတယောက်မျှ သင်တို့တွင် ရှိသလော။

၁၁ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသော အရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသော သူတို့အား၊ ကောင်းသောအရာကို သာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၁၂ သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတပါး ပြုစေလိုသမျှ အတိုင်း သူတပါး၌ ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာပင် ဖြစ်သတည်း။

၁၃ ကျဉ်းသောတံခါးကို ဝင်ကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့် တံခါးသည် ကျယ်ဝန်းသည် ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည် များကြ၏။

၁၄ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သော လမ်းနှင့် တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝင် သော သူတို့သည် နည်းကြ၏။

၁၅ အတွင်း၌ ကြမ်းတမ်းသော တောဆွေးဖြစ်လျက်၊ သိုးရေကို ခြံ၍သင်တို့ ရှိရာသို့လာသော မိစ္ဆာပရော ဖက်တို့ကို သတ်နှင့် ရှောင်ကြလော့။

၁၆ ထိုသူတို့၏ အကျင့်ကို ထောက်၍ သူတို့၏ သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်တတ်သလော။ ဆူးလေပင်၌ သဘောသဖန်း သီးကို ဆွတ်တတ်သလော။

၁၇ ကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသော အသီး၊ မကောင်းသော အပင်သည် မကောင်းသော အသီးကို သီးတတ်၏။

၁၈ ကောင်းသော အပင်သည် မကောင်းသော အသီး၊ မကောင်းသော အပင်သည် ကောင်းသော အသီးကို မသီးနိုင်။

၁၉ ကောင်းသောအသီး မသီးသော အပင်ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့ ချလိုက်တတ်၏။

၂၀ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏ အကျင့်ကို ထောက်သော် သူတို့၏သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။

၂၁ သခင်၊ သခင်ဟု ဝါကို လျှောက်သောသူတိုင်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဝါမည်းတော်၏ အလိုကို ဆောင်သောသူ သာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ဆုံးမသြဝါဒ ပေးပါပြီ မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ် ပါပြီ မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြပါပြီ မဟုတ်လော ဟုအများသော သူတို့သည် လျှောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ သင်တို့ကို ငါအ လျှင်းမသိ။ အဓမ္မ အမှုကို ပြသောသူတို့၊ ဝါထံမှ ဖယ် ကြဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။

၂၄ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကား ကို ကြား၍ နားထောင်၏။ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော ပညာရှိနှင့် တူကြောင်းကို ငါ ပုံပြမည်။

၂၅ မိုဗ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို

တိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်သော ကြောင့် မပြိုမလဲနေ၏။

၂၆ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကား ကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲ နေ၏။ ထိုသူသည် သဲ ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော လူမိုက်နှင့်တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။

၂၇ မိုဗ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို တိုက်သောအခါ ကြီးစွာသော ပြိုလဲခြင်းသို့ ရောက် လေသည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၂၈ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုဟောတော်မူသည် အဆုံး၌ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့သြကြ၏။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။

ဂ

၁ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြွတော် မူလျှင်၊ များစွာသောလူ အပေါင်းတို့သည် နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ နန္ဒာစွဲသောသူ တယောက်သည် ညွတ် ပြင်လျက်၊ သခင် အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၃ ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နန္ဒာပျောက် ၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၄ ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။ ဤ အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရော ဟိတ်ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ် စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုနောက်မှ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူ လျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍၊

၆ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ ငယ်သား တယောက်သည် လက်ခြေသေသည် အနာနှင့် ပြင်းစွာခံရ၍ အိမ်တွင် တုံးလုံးနေပါသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၇ ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ ချမ်းသာပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၈ တပ်မှူးက၊ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ အိမ်မိုးအောက် သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မခံထိုက်ပါ။ အမိန့်တော် တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။

၉ ဥပမာကား၊ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံသောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်သူရဲများကို အုပ်စိုး၍၊ တဦးကို သွားချေဟု ဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦးကို လာခဲ့ဟုဆိုလျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကို လုပ်တော့ ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူး လျှောက်လေ၏။

၁၀ ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် အံ့ဩခြင်း ရှိ၍၊ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလ အမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။

၁၁ ငါဆိုပြန်သည်ကား၊ လူများတို့သည်၊ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှ လာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက၊ ယာကုပ်တို့နှင့် တကွ လျောင်းကြလော့။

၁၂ နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်း ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ်ခြင်း ရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံကြလတော့ဟု နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၁၃ တပ်မှူးအား သင်သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီ သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူ၏ငယ်သားသည် အနာရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ ကြွ၍ ပေတရု၏ ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲလျက် တုံးလုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုမိန်းမ၏ လက်ကို တို့တော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့် ထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

၁၆ ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသော သူအများတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြှောက်ကာမျှနှင့် ထိုနတ်တို့ကိုနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူ ရှိသမျှတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။

၁၇ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အနာရောဂါ ဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေသည်ဟု ပရောဖက် ဟောရှာယ ဟောဘူးသော စကား ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၈ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံလျက်နေကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၉ ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာ တယောက်သည် လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကြွတော်မူရာ အရပ်

ရပ်သို့ အကျွန်ုပ် လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၀ ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်သည် နားနေရာအရပ် ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ အခြားသော တပည့်တော်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သင်္ကြိုဟ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ကြိုဟ်ပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုအခါ လှေထဲသို့ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍ လှေကို လှမ်းလေ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်သည်ကျိန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။

၂၅ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကိုနှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့် ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် အလွန် သာယာလေ၏။

၂၇ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဤသူကား အဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေနှင့် ပင်လယ်သည် သူ၏ စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အံ့ဩကြ၏။

၂၈ ကမ်းတဘက် ဂါဒရဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှ မသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊

၂၉ ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အချိန်မရောက်မှီ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညည်းဆဲခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်ဟစ်၍ လျှောက်ကြ၏။

၃၀ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးသော အရပ်၌ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။

၃၁ နတ်ဆိုးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့ ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြသော်၊

၃၂ သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အစု ရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း၍ ရေ၌ သေကြ၏။

၃၃ ဝက်ကျောင်းသော သူတို့သည်လည်း ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏ အကြောင်းမှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောကြသော်၊

၃၄ တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကို တွေ့အံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

ဇ

၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လှေစီး၍ ကူးပြန်သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၂ လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တုံးလုံးနေသော သူတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား မစိုးရိမ်နှင့်၊ သင်၏ အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထင်ကြ၏။

၄ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငြူစူသောစိတ်ရှိကြသနည်း။

၅ အဘယ် စကားကို သာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။

၆ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။

၈ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အား ဤသို့သောအခွင့်ကိုအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူလျှင်၊ မသဲအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်းထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

၁၀ ထိုနောက်မှအိမ်တွင်စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊

အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆိုးသောသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။

၁၁ ဖာရိရှဲတို့သည် မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၁၂ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသော သူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။

၁၃ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာ အကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့ သွား၍ သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည် မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အဖန်တလဲလဲ အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၅ ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် စိတ်မသာညည်းတွားတတ် ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်း အဘော်တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွားသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။

၁၇ ၎င်းနည်း ဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည် စုတ်ကွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည် ယို၍သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သော သားရေဘူး၌ ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုစကားကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ အရာရှိ တယောက်သည် လာ၍ပြင်ပလျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးသည် ယခုပင် သေဆဲရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ သူ့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည် ဟုလျှောက်၏။

၁၉ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်တို့နှင့် အတူ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန် အနာ စွဲသော မိန်းမတယောက်က၊

၂၁ ဝါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ တို့လျှင် ချမ်းသာ ရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ နောက်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကို တို့လေ၏။

၂၂ ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ဝါသမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့် သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့် အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထိုမိန်းမသည် အနာကင်းပျောက်လေ၏။

၂၃ အရာရှိအိမ်သို့ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သော သူတို့နှင့် များစွာသော လူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကို မြင်လျှင်၊

၂၄ ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ် သေသည် မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။

၂၅ ထိုလူများကိုပြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှအတွင်းသို့ဝင်၍ မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသည်တွင် သူသည် ထလေ၏။

၂၆ ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။

၂၇ ထိုအရပ်မှ ယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိ ကန်းသော သူနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သနား တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၂၈ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ မျက်စိကန်းသော သူတို့ သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်က လည်း၊ ဤအမှုကို ငါတတ်နိုင်သည်ကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏၊ သခင်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ သူတို့၏မျက်စိကို တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ ယုံခြင်းရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ ဖြစ်စေဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊

၃၀ သူတို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုက လည်း၊ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့ ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။

၃၁ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သွား၍ သိတင်း တော်ကို တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။

၃၂ ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည် နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော လူအတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၃၃ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသော သူသည် စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည် လည်း အံ့ဩ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မမြင်ရဖူးဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၄ ဖာရိရှုတို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၅ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေး လျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေပေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူများခံရသော အနာရောဂါ အမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကို မြင်တော် မူလျှင် သနားခြင်းစိတ် ရှိတော်မူ၏။

၃၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိပဲ ပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၃၇ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က၊ စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။

၃၈ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ် စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ စပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

၁၀

၁ တကွိုပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော် မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၎င်း အခွင့် ပေးတော်မူ၏။

၂ တစ်ကျိတ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့၏ အမည်ကား၊ ပဌမမှာ၊ ပေတရုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့် သူ့ညီအခြွေ၊

၃ ဇေဗေဒိ၏သား ယာကုပ်နှင့် သူ့ညီ ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်ခံ မသဲ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒဲဟုအမည်သစ်ကို ရသော လေမဲ၊

၄ ကာနန်တိလူရှိမုန်နှင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ် ပေတည်း။

၅ ထိုတကွိုပ် နှစ်ပါးသော သူတို့ကို ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တပီးအမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ မသွားကြနှင့်၊ ရှမာရိမြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။

၆ ဣသရေလအမျိုး၊ ပျောက်လွင့်သော သိုးများ ရှိရာသို့ အရင်သွားကြလော့။

၇ သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် တည်လုနီး ပြီဟု သိတင်းကြားပြောကြလော့။

၈ နာသော သူတို့အား ချမ်းသာ ပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေကြလော့။ နူသော သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုး တို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုး မပေးဘဲ ကျေး ဇူးတော်ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမခံဘဲ ပေးကမ်း ကြလော့။

၉ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကို ခါးပန်းထဲ၌ မသိုမှီးကြနှင့်
၁၀ လမ်းခရီးဘို့ လွယ်အိတ်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်၊ ခြေ နင်းတောင်ဝေးကို မသိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သော သူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏။

၁၁ မည်သည်မြို့မည်သည်ရွာသို့ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သော သူသည် ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် ထိုသူ၏ အိမ်တွင်နေကြလော့။

၁၂ အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု နှုတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုကြလော့။

၁၃ ထိုအိမ်သည် ထိုက်တန်လျှင် သင်တို့မြှောက်သော မင်္ဂလာရောက်စေသတည်း။ မထိုက်တန်လျှင် သင်တို့ ထံသို့ ပြန်လာစေသတည်း။

၁၄ အကြင်သူသည် သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူနေသော အိမ်မှင်း၊ မြို့မှင်း ထွက်သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။

၁၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။

၁၆ တောခွေးစုထဲသို့ သိုးတို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြွေကဲ့သို့ လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်း လျက်ရှိကြလော့။

၁၇ လူတို့ကို သတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့အား သက် သေဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝံ့ကြောင့် သင်တို့ကို ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသော စကားကို ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုအလျောက်

ပြောကြသည် မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ ဝိညာဉ်တော် သည် သင်တို့ အားဖြင့် ပြောတော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငှာ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။

၂၂ လူအပေါင်းတို့ သည်လည်း ငါ၏ နာမကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင် အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၃ တမြို့၌ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့သို့ပြေး ကြလော့။ ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ လှည့်လည်၍ မကုန်မှီ လူသား သည် ကြွလာလိမ့်မည်။

၂၄ တပည့်သည် ဆရာထက် မသာ။ ကျွန်သည် သခင်ထက်မသာ။

၂၅ တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့၎င်း၊ ကျွန်သည် သခင် ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လျှင် သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုလဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုကြောင့် သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ဖုံးထား လျက် ရှိသမျှသော အရာတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ် ကွယ်ရ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၂၇ မှောင်မှိုက်၌သင်တို့အား ငါပြောသော အရာများ ကို သင်တို့သည် အလင်း၌ ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့ နားအပါး၌ ပြော၍ကြားသော အရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ဟစ်ကြော်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ တနည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ သတ်၍ စိတ် ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ ဖျက်ဆီးနိုင်သော သူကို သာ၍ ကြောက်ကြလော့။

၂၉ စာငှက်နှစ်ကောင်ကို အသေရိတပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည် မဟုတ်လော့။ သင်တို့အဘ အခွင့် မရှိလျှင် ထိုစာငှက်တကောင်မျှ မြေသို့ မကျရ။

၃၀ သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက် လျက်ရှိ၏။

၃၁ ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာငှက် အများတို့ထက် သာ၍ မြတ်ကြ၏။

၃၂ အကြင်သူသည် လူတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ကို ဝန်ခံအံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါဝန်ခံမည်။

၃၃ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ဝါကိုငြင်းပယ်အံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသော ဝါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ဝါငြင်းပယ်မည်။

၃၄ မြေပေါ်သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ဝါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ် အံ့သောငှါ ဝါလာသည်မဟုတ်။ ထားကို စေလွှတ် အံ့သောငှါ ဝါလာသတည်း။

၃၅ အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ဆွေးမ အချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ဝါလာ သတည်း။

၃၆ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ အကြင်သူသည် ဝါကို ချစ်သည်ထက် မိဘကို သာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက်တန်။ အကြင် သူသည် ဝါကိုချစ်သည်ထက် သားသမီးကို သာ၍ ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက်တန်။

၃၈ အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ဝါ နောက်သို့ မလိုက်၊ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက်မတန်။

၃၉ မိမိ အသက်ကို တွေ့သောသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ ဝါကြောင့် မိမိအသက် ရှုံးသောသူမူကား အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။

၄၀ သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ဝါကို လက်ခံ၏။ ဝါကိုလက်ခံသောသူသည် ဝါကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို လက်ခံ၏။

၄၁ ပရောဖက်၏မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ပရောဖက် ကို လက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်၏ အကျိုးကိုခံရ လတံ့၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ဖြောင့် မတ်သောသူ၏ အကျိုးကို ခံရလတံ့။

၄၂ အကြင်သူသည် တပည့်တော်၏ မျက်နှာကို ထောက်၍ ဤသူငယ် တစုံတယောက်အား ရေ တခွက်ကို မျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲ မနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၁

၁ ထိုသို့တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို အကုန်အစင် မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာများတို့၌ ဆုံးမခြင်းငှာပေးခြင်းငှာ၊ သီတင်းကြားပြောခြင်းငှာ ၎င်း၊ ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူ၏။

၂ ခရစ်တော် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ယောဟန် သည် ထောင်ထဲမှာ ကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ သောသူ မှန်သလော။

၁၁:၁၁၊ ၁၂။

၃ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြင်လင့် ရပါမည် လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြားရသမျှ မြင်ရ သမျှတို့ကို သွား၍ ယောဟန်အား ကြားလျှောက် ကြလော့။

၅ မျက်စိကန်း သောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသော သူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာ စွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသော သူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲ သားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်းကို ကြားရကြ၏။

၆ ဝါကြောင့် စိတ်မပျက် သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၇ ထိုသူတို့သည် သွားကြသည်နောက် ယေရှု သည် ယောဟန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည်အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်း ငှါ တောသို့ ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။

၈ သို့မဟုတ် နူးညံ့သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော သူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ နူးညံ့သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော သူတို့သည် မင်းအိမ်၌ နေတတ်ကြ၏။

၉ ပရောဖက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို၏။

၁၀ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင် သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသော ဝါ၏ တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ဝါစေလွှတ်၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသော သူတို့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သောသူ တယောက်မျှ မပေါ်ထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသော သူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။

၁၂ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် လက်ထက် မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက် ပြုကြ၏။ အနိုင်အထက် ပြုသောသူတို့သည်လည်း လူယူ ဝင်စားရကြ၏။

၁၃ ယောဟန် မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့သည် ဆုံးမခြင်းပေးကြ၏။

၁၄ သင်တို့သည် ဝါ၊ စကားကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသူကား လာလတုံသော ဇလိယ ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ကြားစရာ နားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၆ ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ ထိုင်နေသော သူငယ်တို့သည် မိမိသူငယ်ချင်းတို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊

၁၇ ငါတို့သည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ၊ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသော သူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် မစားမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။

၁၉ လူသားသည် စားသောက်လျက် လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသော သူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူ တို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူသော မြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊ ထိုမြို့တို့ကို ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။

၂၁ အို ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသော တန်ခိုးကို တုရမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့တို့တွင် ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ပြာနှင့် လူးလျက် နောင်တရကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သော နေ၌ သင်တို့သည် တုရမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့ထက် သာ၍ ခံရကြလတံ့။

၂၃ အို ကပေရနောဝိမြို့၊ သင်သည် မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် မြောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ပြသောတန်ခိုးကို သောဒုံမြို့၌ ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့သည် ယခုတိုင်အောင် တည်ရာ၏။

၂၄ ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သော နေ၌ သင်သည် သောဒုံမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသော အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာအလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါ၏။

၂၆ ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏ အဘ။

၂၇ ငါ၏ ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့် သားတော်သည် လင်းစေလိုသောသူမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ကို မသိ။

၂၈ ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသော သူအပေါင်းတို့၊ ငဲ့ထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည် ချမ်းသာပေးမည်။

၂၉ ငဲ့ထမ်းဘိုးကိုတင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငဲ့ထံ၌ နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့ နှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကို ရလိမ့်မည်။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ငဲ့ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငဲ့ဝန်လည်း ပေါ့၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထိုကာလအခါ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ ရှုံ့၊ စပါး၊ လယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါး အသီးအနှံကို ဆွတ်၍ စားကြ၏။

၂ ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုကြပါသည် တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊

၃ ကိုယ်တော်က၊ ဒါဝိဒသည် မိမိအဘော်တို့နှင့် တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊

၄ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်၍ မိမိ မစားအပ်၊ မိမိ အဘော် မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ စားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို စားသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင် ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း၊ အပြစ် မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌ မဘတ်ဘူး သလော။

၆ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဗိမာန်တော်ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာ ရှိ၏။

၇ ယဇ်ပုဇော်ခြင်း အကျင့်ထက် သနားခြင်း ကရုဏာ အကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ ဟူသောကျမ်း

စကားကို သင်တို့သည်နားလည်လျှင်၊ အပြစ်ကင်းသော သူတို့ကို အပြစ်မတင် မစီရင်ကြပြီ။

၈ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအရပ်မှ ကြွ၍ တရားစရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဘက်သေသောသူ တယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

၁၀ လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ မေးလျှောက်ကြ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မိမိ၌ သိုး တကောင်တည်းရှိ၍ ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ ကျလျှင်၊ မဆွဲမတင်ဘဲနေမည့်သူ တစ်စုံတယောက်မျှ သင်တို့တွင် ရှိသလော။

၁၂ လူသည် သိုးထက် အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ၊

၁၃ ထိုသူအား၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင် ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။

၁၅ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ ပြောင်းကြွ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏ အနာရောဂါ ရှိသမျှ တို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည် သိတင်းတော်ကို မဖွင့်ရမည် အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက် ဟောရှာယ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်ဟူမူကား၊

၁၈ ငါ ရွေးချယ်သော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော သူကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။

၁၉ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏ အသံကို အဘယ်သူမျှ မကြားစေရ။

၂၀ နင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကို မချိုး၊ မီးခိုးများသော မီးစာကို မသတ်။ တရားသည် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။

၂၁ သူ၏ နာမကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထားသတည်း။

၂၂ ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအ တယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်၊ ထိုလူကန်းလူအသည် မျက်စိမြင်၍ စကားပြောနိုင်အောင် ကယ်မတော်မူ၏။

၂၃ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤသူသည် ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၄ ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်း ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။

၂၆ စာတန်သည်လည်း စာတန် ကိုနှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင်၊ သူသည်မိမိနှင့် ကွဲပြား၏။ သူ၏ နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။

၂၇ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏ သားတို့သည် အဘယ်သူကို အမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၈ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် တည်ချိန် ရောက်လေပြီ။

၂၉ သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာ မချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် သူရဲအိမ် သို့ဝင်၍ သူ၏ ဥစ္စာကို လုယူနိုင်အံ့နည်း။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏ အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။

၃၀ ငါ့ဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစု မသိမ်းသောသူသည် ကြံဖြန့်သောသူ ဖြစ်၏။

၃၁ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ် အမျိုးမျိုးတို့နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် မရနိုင်ကြ။

၃၂ လူသားကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏ အပြစ်ကိုလည်း လွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို

နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝ နောင်ဘဝ၌ မလွှတ်နိုင်။

၃၃ အသီးအားဖြင့် အပင်၏သဘော ထင်ရှားသည် ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင် အပင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြလော့။ အသီးမကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလော့။

၃၄ အချင်း မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အဆိုး ဖြစ်လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ ပြော နိုင်မည်နည်း။ စိတ်နှလုံးအပြည့် ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။

၃၅ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသော စိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ် ဘော်တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်း သောဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသော အရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။

၃၆ ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောသမျှအတွက်၊ တရား ဆုံးဖြတ်သော နေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ သင့် စကားများ အားဖြင့် သင်သည် အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၃၇ သို့မဟုတ် သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုအခါ အချို့သော ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲ တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ခုခုကို မြင်ချင် ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၃၉ ကိုယ်တော်က၊ ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသော အမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောနု၏ နိမိတ်လက္ခဏာ မှတပါး အဘယ် လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရ။

၄၀ ယောနုသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ သုံးရက် နေရသ ကဲ့သို့၊ လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာ သုံးရက် နေရလတံ့။

၄၁ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ နိနောဝေ မြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုး တဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံ စေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောနုဟောပြောသော စကားကြောင့် နောင်တ ရကြ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ယောနုထက် သာ၍ကြီး မြတ်သောသူ ရှိ၏။

၄၂ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည် ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည်၊ ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရား သည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ ပညာစကားကို နားထောင်

ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှ လာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူ ရှိ၏။

၄၃ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သော အရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။

၄၄ မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သော နေမြေ အိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟု ဆို၍၊ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည် လွတ်လပ်၍ သုတ်သင် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့သော်၊

၄၅ မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍ နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သော ဤလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူ ဖြစ်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ထိုသို့ ပရိတ်သတ်တို့အား ဟောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏။

၄၇ လူတယောက်ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော် တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေ ကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၄၈ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၄၉ လက်တော် ကိုလည်းဆန့်၍တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။

၅၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏ အလိုတော်ကို ဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာ ထိုင်နေတော်မူသည်တွင်၊

၂ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ် မှာရပ်နေကြ၏။

၃ ထိုအခါ ဥပမာ စကားများတို့ကို မြွက်ဆိုတော် မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြသောသူသည် မျိုးစေ့ကို ကြခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။

၄ အစေ့ကို ကြသည်တွင်၊ အချို့သော အစေ့ တို့သည် လမ်း၌ ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။

၅ အချို့သော အစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်

ပေါများသောအရပ်၌ ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်း အပင် ပေါက်သော်လည်း၊

၆ နေထွက်သော အခါ ပူလောင်သည် ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၇ အချို့သော အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့် ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၈ အချို့သော အစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီး သီးကြ၏။

၉ ကြားစရာနားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပမာကို ဆောင်၍ ဤလူတို့အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၁၁ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အခွင့် မရှိကြ၊

၁၂ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။

၁၃ ထိုကြောင့် သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင်၊ ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုလည်း နားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကို ဆောင်၍ ငါဟောပြော၏။

၁၄ ဟေရှာယ ဟောဘူးသော အနာဂတ်စကား ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့် မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကို ပိတ်လျက်ရှိကြ၏ ဟူသောစကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၁၆ သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့ နားသည်လည်း ကြားသောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့် ဖြောင့်မတ်သောသူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မမြင်ကြ။

သင်တို့ ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မကြားကြ။

၁၈ မျိုးစေ့ကြဲသောသူ၏ ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားထောင်ကြလော့။

၁၉ လမ်း၌ အစေ့ကို ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏ တရားစကားကို ကြား၍နှလုံး မသွင်းသည်ရှိသော်၊ နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ ကြသော အစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၀ ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ အစေ့ကိုကြခြင်းအကြောင်း အရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ချက်ခြင်း ခံယူသော်လည်း၊

၂၁ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ ခဏသာ တည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၂ ဆူးပင်တို့တွင် အစေ့ကို ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၃ ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီး သီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသော မျိုးစေ့ကို လယ်၌ ကြသောသူနှင့်တူ၏။

၂၅ လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ ရန်သူသည်လာ၍၊ ကောင်းသော စပါးနှင့် လက္ခဏာတူသော တောမျိုးစေ့ကို စပါး အထဲ၌ ကြ၍သွားလေ၏။

၂၆ အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံ ထွက်သောအခါ၊ တောပင်များလည်း ထင်ရှားလျှင်၊

၂၇ ကျွန်တို့သည် အိမ်ရှင်ထံသို့ သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသော မျိုးစေ့ကို လယ်၌ ကြတော်မူသည် မဟုတ်လော့။ တောပင်တို့သည် အဘယ်က ဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၂၈ အိမ်ရှင်က၊ ဤအမှုကား ရန်သူပြုသော အမှုတည်းဟု ဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ သလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၂၉ အိမ်ရှင်က ထိုသို့ ငါအလို မရှိ။ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကို ရောနှော၍ နှုတ်မိမည် စိုးရိမ်စရာအကြောင်း ရှိ၏။

၃၀ စပါးရိတ်သည်ကာလ တိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုး တို့သည် အတူကြီးပွားပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည် ကာလ ရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှါ စည်းနှောင်ကြလော့။ စပါးကိုကား ကျိဉ်း စုသိမ်း သွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ အခြားသော ဥပမာ စကားကို မိန့်မြှောက်တော်မူ သည်ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။

၃၂ မုန်ညင်းစေ့သည် အစေ့ တကာတို့ထက် ငယ် သော်လည်း၊ ကြီးပွားသောအခါ မျက်ပင် တကာ တို့ထက် ကြီးသဖြင့်၊ မိုမ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍ အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေမှီခိုလောက်သော အပင်ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်မြှောက်တော်မူ သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့် တူ၏။ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက်သုံးတင်း၌ ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကို ဆောင်၍ ပရိသတ်များတို့အား ဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာ ကင်း၍ ဟောပြောတော်မူ။

၃၅ ထိုသို့သောအားဖြင့် ပရောဖက် စကားဟူမူကား၊ ငါသည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍ ဥပမာများကို မြှောက်ဆိုပေအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ထိမ်ဝှက်သော အရာတို့ကို ဘော်ပြ ပေအံ့ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၃၆ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကို လွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ လယ်၌ ကြသော တောမျိုးစေ့၏ ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဘော်ပြတော် မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၃၇ ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို ကြသော သူသည် လူသားဖြစ်၏။

၃၈ လယ်ကား ဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသော အစေ့ကား နိုင်ငံတော်သား ဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။

၃၉ တောမျိုးစေ့ကို ကြသော ရန်သူကား မာရ်နတ်

ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကား ဤကမ္ဘာကုန်သော ကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား ကောင်းကင် တမန် ဖြစ်၏။

၄၀ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာ အဆုံး၌ ဖြစ်လတံ့။

၄၁ လူသားသည် မိမိ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရား သော အမှုကို ပြုသော သူရှိသမျှတို့ကို နိုင်ငံတော် ထဲက ရွေးနှုတ်၍၊

၄၂ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်း ရှိရာ မီးဖို၌ ချကြလတံ့။

၄၃ ထိုအခါ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နေထွန်း လင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အတု၏ နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်း ကြလတံ့။ ကြားစရာ နားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၄၄ တနည်းကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ ဝှက်ထားသော ဘဏ္ဍာနှင့်တူ၏။ ထိုဘဏ္ဍာကို တွေ့သောသူသည် တဖန်ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်သမျှကို ရောင်း၍ ထို လယ်ကို ဝယ်တတ်၏။

၄၅ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သော ပုလဲတို့ကို ရှာသော ကုန်သည်နှင့် တူ၏။

၄၆ ထိုကုန်သည်သည် အလွန် အဘိုးထိုက်သော ပုလဲကို တွေ့သောအခါ၊ သွား၍ မိမိ၌ ရတတ်သမျှကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုပုလဲကို ဝယ်လေ၏။

၄၇ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကို အုပ်မိသော ပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။

၄၈ ငါးနှင့် အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည် ကုန်း ပေါ်သို့ ဆွဲတင်၍ ထိုင်လျက်၊ ကောင်းသော ငါးကို ခြင်းထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကို ပြင်သို့ ပစ်လိုက်ကြ၏။

၄၉ ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာအဆုံး၌ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကို နှုတ်ယူခွဲထား၍၊

၅၀ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်း ရှိရာ မီးဖို၌ ချကြလတံ့။

၅၁ ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် နားလည် ကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည် လျှောက်ကြ၏။

၅၂ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံ

တော်၏ အကြောင်းအရာကို သင်ပြီးသော ကျမ်းဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူး အပြား ပြားသော အသစ် အဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဘော် သော အိမ်ရှင်နှင့်တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၃ ထိုပုဂံမာစကားများကို အကုန်အစင် မိန့်မြွက် တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။

၅၄ ထိုနောက်မှ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍ တရား စရပ်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်းမောတွေ့ခြင်း ရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤ ပညာကို၎င်း၊ ဤတန်ခိုးကို၎င်း အဘယ်မှာ ရသနည်း။

၅၅ သူသည် လက်သမားသား မဟုတ်လော။ သူ့ အမိကား မာရိအမည်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သူ့ညီ ကား၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ရှိမုန်၊ ယုဒဟုဆိုကြသည် မဟုတ်လော။

၅၆ သူ့နမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့် အနီးအပါးနေ ကြသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည် ဤ အရာများကို အဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊

၅၇ စေတနာ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရုကလည်း၊ ပရော ဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှ တပါး အခြားသော အရပ်၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၅၈ မြို့သားများတို့သည်မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်၌ များစွာသောတန်ခိုးကို ပြတော်မူမူ။

၁၄

၁ ထိုအခါ စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် ယေရု၏ သိတင်း တော်ကိုကြားလျှင်၊

၂ ဤသူကား ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန် ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု မိမိ ငယ်သားတို့အား ဆို၏။

၃ အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီ ဖိလိပ္ပ၏ ခင်ပွန်း ဟေရောဒီအကြောင်းကြောင့်၊ ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီး ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင် မင်းကြီး သည် ထိုမိန်းမကို မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အား ဆို လေပြီ။

၅ ယောဟန်ကို သတ်ခြင်းငှါ အလို ရှိသော်လည်း လူအပေါင်းတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်၍ မသတ်ဝံ့ဘဲ နေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြသတည်း။

၆ ထိုနောက်မှ ဟေရုဒ်ကို ဘွားသော နေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟေရောဒီ၏ သမီးသည် ပွဲသဘင်၌ ကသဖြင့် ဟေရုဒ်သည် နူးညွတ်သောစိတ်ရှိလျှင်၊

၁၄:၂၂ ၈။

၇ ငါသည် သင်တောင်းသမျှကို ပေးမည်ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။

၈ ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏ အမိ တိုက်တွန်းသည် အတိုင်း၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤ လင်ပန်း၌ ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။

၉ မင်းကြီးသည် ဝမ်းနည်းသော်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်း ကို၎င်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏ မျက်နှာကို၎င်း ထောက် သောကြောင့် ပေးစေဟု အမိန့်တော်ရှိလျက်၊

၁၀ လူကို စေလွှတ်၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။

၁၁ ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ် အား ပေးပြီးမှ၊ သူသည်လည်း မိမိအမိထံသို့ ယူသွား၏။

၁၂ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည်လည်း လာ၍ အလောင်းကို ဆောင်သွားသဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ယေရု ထံတော်သို့ သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။

၁၃ ယေရုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ထွက် ၍ လှေကိုစီးလျက် တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။

၁၄ ယေရုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာ ရှိသမျှတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၁၅ ညဦးယံ၌ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ဤအရပ်သည် တောအရပ် ဖြစ်ပါ၏။ မိုဗ်းလည်း ချုပ်ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာသို့ သွား၍ စားစရာကို ဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၁၆ ယေရုက၊ သွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့ စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါး နှစ် ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကုန်ပိုင်တို့၌ မရှိပါ ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့်ငါးကို ယူခဲ့ကြဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၈ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင်ပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၉ မုန့် ငါးလုံးနှင့် ငါး နှစ်ကောင်ကိုလည်း ယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မြော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်နှင့် ငါးကိုဖွဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၂၀ တပည့်တော်တို့သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပွဲကို ကောက်သိမ်း၍တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့် ရကြ၏။

၂၁ စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့် သူငယ်ကို မဆိုဘဲ၊ ယောက်ျား ငါးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။

၂၂ ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော် မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်း တဘက်သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။

၂၃ စည်းဝေးသော သူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်း ပဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန် ရောက်သောအခါ၊ တယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။

၂၄ လှေမူကား အိုင်အလယ်၌ ရှိ၍ လေမသင့်သော ကြောင့် လှိုင်းတံပိုး လှုပ်ရှားခြင်းကို ပြင်းစွာခံရ၏။

၂၅ ညသုံးချက်တီးကျော် အချိန်၌ ယေရှုသည် အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်လျက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ကြွတော်မူ၏။

၂၆ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော် မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်လျှင် ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ် တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု ကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ် ကြ၏။

၂၇ ယေရှုသည် ချက်ခြင်း နှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည် သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက် လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ပေတရု ကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရေပေါ်မှာ လာရမည် အကြောင်း မိန့်တော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၉ လာခဲ့လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည် လှေပေါ်ကဆင်း၍ ယေရှုထံသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ရေပေါ်မှာ လှမ်းသွား၏။

၃၀ လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောင့်လန့်၍ နှစ်မွန်း လှသည်ရှိသော်၊ ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။

၃၁ ယေရှုသည် လက်တော်ကို ချက်ချင်းဆန့်၍ ပေတရုကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ ယုံကြည် အားနည်း သောသူ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားသော စိတ်ဝင် သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၃၂ လှေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင်လေသည် ငြိမ်းလေ၏။

၃၃ လှေသားတို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်ပါသည်ဟု ညွတ်ပြီ၍ လျှောက်ကြ၏။

၃၄ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးလျှင် ဂနော်သရက်နယ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၃၅ ထိုအရပ်သားတို့သည် မျက်နှာတော်ကို မှတ်မိ လျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် ရှိသမျှသို့ စေလွှတ်သဖြင့် လူနာ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊

၃၆ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကိုမျှသာ တို့ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသော သူတို့ သည်လည်း ချမ်းသာကြ၏။

၁၅

၁ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့သား ဖာရိရှဲတို့နှင့်ကျမ်း ပြုဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊

၂ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေ သကို ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲ အစာစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံ သော နည်းဥပဒေသကို အမှီပြု၍ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း။

၄ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကား၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။

၅ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို၊ သင်တို့ အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူ ဝတ္ထုဖြစ်စေဟု ဆို၏။

၆ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘကိုပင် ရိုသေစွာ မပြုရဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသ အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော် ကို ပယ်ကြ၏။

၇ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ ဟောရှာယသည် သင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည် နှုတ်နှင့် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံး မူကား ငါနှင့် ဝေးလှ၏။

၈၊ ၉ လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍ နည်း ဥပဒေသ ပေးလျက်ပင် ငါ့ကို အချည်းနီး ကိုးကွယ် ကြ၏ဟု နောက်ဖြစ်လတ်သောအရာကို လျှောက် ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို အထံတော်သို့ ခေါ်၍၊ သင်တို့ နားထောင်နားလည် ကြလော့။

၁၁ ခံတွင်းသို့ ဝင်သောအရာသည် လူကို ညစ်ညူး စေသည် မဟုတ်။ ခံတွင်းမှ ထွက်သော အရာသည်

ညစ်ညူးစေသောအရာ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ယခု မိန့်တော်မူသော စကားကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားသော အခါ စေတနာစိတ်ပျက်ကြသည်ကို သိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဝါ၏ခမည်းတော် စိုက်တော်မမူသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုသူတို့ကို ရှိပါလေစေ။ သူတို့သည် လူကန်းတို့အား လမ်းပြသော လူကန်းဖြစ်ကြ၏။ လူကန်းချင်းတဦးကို တဦးလမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ပေတရုကလည်း၊ ထိုဥပမာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၆ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ယခုတိုင်အောင် ပညာမဲ့လျက် နေသေးသလော။

၁၇ ခံတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ ဆင်း၍ ရေအိမ်တွင် စွန့်ပစ်သည်ကို နားမလည်ကြသေးသလော။

၁၈ ခံတွင်းမှ ထွက်သော အရာမူကား၊ နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။

၁၉ မကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့်မှားယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ မမှန်သော သက်သေကို ခံခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍၊

၂၀ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်ကြ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကို စားခြင်းမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသည် မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍ တရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊

၂၂ ခါနာန်အမျိုး ဖြစ်သော မိန်းမတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှ ထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်ရှင်၊ ကျွန်မကို သနားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်သော်လည်း စကားတစ်ခုမျှ ပြန်တော်မမူ။

၂၃ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်းမပြန်သွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက် နေပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး အဝင်ပျောက်လွင့်သော သိုးများ မှတပါး အခြားသော

အမျိုးရှိရာသို့ ငါ့ကို မစေမလွှတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုမိန်းမသည် ချဉ်းကပ်၍ ပြင်ဝပ်လျက် ကျွန်မကို ကယ်မတော်မူပါ သခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၂၆ ကိုယ်တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအား မပေးမချအပ်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၂၇ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား မိမိသခင်၏ စားပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၂၈ အိုမိန်းမ၊ သင်သည် ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်အတိုင်း သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏ သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။

၂၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူ၏။

၃၀ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ မှစ၍ အခြားသော အနာရောဂါစွဲသောသူများကို ဆောင်ခွဲလျက် အထံတော်သို့ ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ ချထားကြ၏။

၃၁ အနာ ရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည် စကားပြောသည်ကို၎င်း၊ ချို့တဲ့သောသူသည် ပကတိဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည် လှမ်းသွားသည်ကို၎င်း၊ မျက်စိကန်းသောသူသည် မြင်ရသည်ကို၎င်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည် မြင်လျှင် အံ့သြခြင်းသို့ ရောက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၃၂ ထိုအခါယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူ ရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမှီသူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၃ တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက် များသော လူစုတို့သည် ဝစွာစားလောက်သော အစာကို ဤတောအရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊

၃၄ ယေရှုက၊ သင်တို့တွင်မုန့် ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့်အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေး ရှိပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၃၅ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြေပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၃၆ မုန့် ခုနစ်လုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့် ငါးကို ဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။

၃၇ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအပြည့် ရကြ၏။

၃၈ စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့် သူငယ်ကို မဆိုဘဲ ယောက်ျားလေးထောင် ရှိသတည်း။

၃၉ ထိုလူအများတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍ မာဂဒါလ ကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၆

၁ ထိုအခါ ဖာရိရှနှင့် ဇဒ္ဓါကဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်၍၊ မိုမ်းကောင်းကင် ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၂ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ၌ ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခု မိုမ်းတိမ် နီသည်ဖြစ်၍ မိုးကြည်လင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၃ နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခုမိုးအုံ့လျက် ရှိ၏။ နီမောင်းသော အဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့ မိုမ်းသက်မုန်တိုင်း လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုမ်းကောင်းကင်၏ မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြ။

၄ ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသော အမျိုးသည် နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက် ယောနု၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ် လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့ အား မပြရာဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုသူတို့ ရှိရာမှ ထွက်၍ ကြွတော်မူ၏။

၅ တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြ၏။

၆ ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှနှင့်ဇဒ္ဓါကဲတို့၏ တဆေးကို သတိနှင့် ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။

၈ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင် ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။

၉ မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၍ စားကြောင်း

၁၆:၁၄။

ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း၊ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင် စား၍ စားကြွင်း ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း၊

၁၀ သင်တို့သည် နှလုံးမသွင်း မအောက်မေ့ဘဲနေကြသေးသလော။

၁၁ ဖာရိရှနှင့် ဇဒ္ဓါကဲတို့၏တဆေးကို ကြည့်ရှောင်ကြဟုသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကို အမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကို သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်၏တဆေးကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူမူ။ ဖာရိရှနှင့် ဇဒ္ဓါကဲတို့၏ ဩဝါဒကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြ သတည်း။

၁၃ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပက်သရိမြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊

၁၄ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံ ဆရာ ယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဇလိယဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ယေရမိ မှစ၍ ပရောဖက် တပါးပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၁၅ သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊

၁၆ ရှိမုန့် ပေတရက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသောအသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန့် ဗာယောန၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အသွေးအသားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သင့်အား တော်ပြသည် မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့မည်းတော်သည် ဘော်ပြတော်မူသတည်း။

၁၈ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကို ငါတည်ဆောက်မည်။ ထိုအသင်းကို မရဏာနိုင်ငံ၏ တံခါးတို့သည် မနိုင်ရာ။

၁၉ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သေဘုတို့ကိုလည်း သင့်အား ငါပေးမည်။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည့်လွှတ် သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြေလွှတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၂၀ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော် တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်တော်သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌ များစွာခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့် အတူခေါ်၍၊ သခင် ကိုယ်တော်၌ ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟု ပြစ်တင်သော စကားကို လျှောက်သော်၊

၂၃ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကို လှည့်၍ အချင်းရန်သူ၊ ဝါနောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတိုက်မိ၍ လဲစရာအကြောင်း ဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏ အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါ၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူ ဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါး ကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ဝါနောက်သို့ လိုက်ရမည်။

၂၅ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ဝါနောက် အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။

၂၆ လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်စွာနှင့် ရွေးနိုင်သနည်း။

၂၇ လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော် ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါ သူအသီးအသီး ကျင့်သောအကျင့်နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။

၂၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ဤအရပ်၌ ရှိသောသူအချို့တို့သည် မမြင်မှီ သေခြင်းသို့ မရောက်ကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍ မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။

၁၇:၁၃။

၂ သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်းတောက်လျက်၊ အဝတ်တော်သည် အလင်း ကဲ့သို့ ဖြူလျက်ရှိ၏။

၃ မောရှေနှင့် ဇလီယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ စကားပြောလျက်နေကြ၏။

၄ ထိုအခါ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်တို့ တဲတဲဆောင်၊ မောရှေတို့ တဲဆောင်၊ ဇလီယ ဘို့တဲဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။

၅ ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသော မိုးမိုးတိမ်သည် ထိုသူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏ စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုးမိုးတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၆ တပည့်တော်တို့သည် ကြားရလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။

၇ ယေရှုသည် လာ၍ သူတို့ကို လက်နှင့် တို့တော်မူလျက်၊ ထကြ၊ မကြောက်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၈ သူတို့သည် ကြည့်မြင်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက် တည်းမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

၉ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ ယခု မြင်သော ရူပါရုံကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့က၊ ဇလီယသည် အရင် လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၁၁ ယေရှုက၊ ဇလီယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည် မှန်ပေ၏။

၁၂ ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလီယ ရောက်လာပြီ။ လူများသည်သူ့ကို မသိသဖြင့် သူ့အား ပြုချင်သမျှကို ပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူ လူသားသည်လည်း ထိုလူများလက်၌ ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၁၃ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် နားလည်ကြ၏။

၁၄ လူအစုအဝေး ရှိရာသို့ ရောက်ကြသော အခါ၊ လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ငှားထောက်လျက်၊ သခင်၊

၁၅ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကယ်မ သနားတော်မူပါ။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝက်ရူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာခံရပါ၏။ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း အကြိမ်ကြိမ် လဲတတ်ပါ၏။

၁၆ တပည့်တော်တို့ ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည် ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၇ ယေရှုက၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သော အမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ယေရှုသည် သူ့ကို ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုး သည် သူ့မှထွက်သွားသဖြင့်၊ ထိုခဏမှစ၍ သူငယ် သည် ကျန်းမာပကတိ ဖြစ်လေ၏။

၁၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ယေရှုထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ထိုနတ်ဆိုးကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ် နိုင်ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၀ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း မရှိသောကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မှန်သင်းစေခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွေ့လော့ဟုဆိုကြသော်၊ နေရာ မှ ရွေ့လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် သင်တို့ မတတ် နိုင်သောအမှု မရှိ။

၂၁ သို့သော်လည်း ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရောင် ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သော အားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မထွက်တတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ဂါလိလဲပြည်၌ နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူသား ကို လူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန် နီးပြီ။

၂၃ သူတို့သည် သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက် သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု တပည့်တော်တို့ အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း အလွန်ဝမ်း နည်းခြင်း ရှိကြ၏။

၂၄ ကပေရနောငါမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန် တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဗြဗ္ဗကိုခံသောသူတို့သည် ပေတရုဆီသို့လာ၍သင်၏ဆရာသည် ဒိဗြဗ္ဗကို မပေး သလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ပေးပါသည်ဟု ပေတရုဆို၏။

၂၅ ပေတရုသည် အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တင်ကူး၍ အချင်းရှိမှန်၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ထင် သနည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် အဘယ်သူမှာ အခွန်ကို ခံကြသနည်း။ မိမိသားမှာ ခံကြသလော။ သူတစ်ပါးမှာ ခံကြသလော၊ ဟုမေးတော်မူလျှင်၊

၂၆ ပေတရုက၊ သူတစ်ပါးမှာ ခံကြပါသည်ဟု လျှောက်

သော်၊ ယေရှုကလည်း သို့ဖြစ်လျှင် သားမူကား လွတ် ရ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့် မမှားယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား၍ ငါးများကို ချလော့။

၂၇ ရှေ့ဦးစွာရသော ငါးကိုယူ၍ ပစပ်ကို ဖွင့်လျှင်၊ သတတ်တပြားကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို ယူ၍ ငါ့အဘို့နှင့် သင့်အဘို့ ထိုသူတို့အား ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊

၂ သူငယ် တယောက်ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့် တော်တို့ အလယ်၌ ထားပြီးမှ၊

၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့ မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ကြ။

၄ ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် ဤသူငယ် ကဲ့သို့ မိမိကို မိမိနိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် ၌သာ၍ ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။

၅ အကြင်သူသည် ငါ့ မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤ ကဲ့သို့သော သူငယ်တစ် ဟု တယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။

၆ ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ် တစ်ယောက် ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍ နက်နဲသော ပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကို ခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။

၇ မှားယွင်းစရာ အကြောင်းများရှိသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ မှားယွင်း စရာ အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာ အကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၈ သင်၏ လက်ခြေသည် သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကို ဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရ မီးထဲသို့ ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါ ချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။

၉ သင်၏ မျက်စိသည်လည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေ လျှင်၊ မျက်စိကို ထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် မျက်စိတစ်ဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။

၁၀ သင်တို့သည် ဤသူငယ် တစ်ယောက်ကို

မထီမဲ့မြင် မပြုမည်အကြောင်း သတိရှိကြလော့။ ငါ ဆိုသည်ကား၊ သူတို့၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဝါဒအဘ၏မျက်နှာ တော်ကို အစဉ်မပြတ် ဖူးမြင်ကြ၏။

၁၁ ထိုမှတစ်ပါး လူသားသည် ပျောက်သောသူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်း။

၁၂ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာ ရှိသော သူ၌ သိုးတကောင်သည် လမ်းလွဲ၍ ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သော သိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ၍ ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို သွား၍ရှာတတ်သည် မဟုတ်လော့။

၁၃ တွေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်း မလွဲမပျောက်သော သိုး ကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုးတကောင်၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၁၄ ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှ ပျက်စီး စေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့ သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏ အပြစ်ကို ပြ၍ ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်၏ စကားကို နားထောင်လျှင် ညီအစ်ကိုကို ရပြီ။

၁၆ သို့မဟုတ် သင်၏ စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့ကို တည် စေခြင်းငှါကိုယ်နှင့်အတူ လူတစ်ဦးနှစ်ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။

၁၇ ထိုသူတို့၏ စကားကို နားမထောင်လျှင် အသင်း တော်အား ကြားပြောလော့။ အသင်းတော်၏ စကား ကို နားမထောင်လျှင်၊ သာသနာပလူ ကဲ့သို့၎င်း၊ အခွန်ခံ ကဲ့သို့၎င်း ထိုသူကို မှတ်လော့။

၁၈ ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင် လျက် ရှိလိမ့် မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာဖြည့်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြည့်လွှတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

၁၉ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့ တွင် နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍ ဆု တောင်းလျှင်၊ တောင်းသမျှသောဆုတို့ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ၏ ခမည်းတော်သည် ပေးတော် မူလော့။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦးသုံးဦး တို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍ စည်းဝေးကြ၏။ ထို အရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါ ပေတရုသည် ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ် ကိုသည် အကျွန်ုပ်ကို ပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည် သူ၏ အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနစ်ကြိမ် မြောက်အောင် လွှတ်ရပါအံ့လော့ဟု မေးလျှောက် သော်၊ ယေရှုက၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် လွှတ်ရမည် ငါမဆို။

၂၂ အကြိမ်ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်လီမြောက်အောင် လွှတ် ရမည် ငါဆို၏။

၂၃ ထိုကြောင့် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိ ကျွန်များတို့ကို စာရင်းယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော မင်းကြီး တဦးနှင့်တူ၏။

၂၄ စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွန် တသိန်း ကြွေးတင် သောသူ တယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၅ ထိုသူသည် ကြွေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ် မှစ၍ သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြွေးကို ဆပ်စေဟု သူ၏သခင်စီရင်၏။

၂၆ ထိုကျွန်သည် ညွှတ်ပြင်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၇ သူ၏ သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေးရှိ သမျှကို လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။

၂၈ ထိုကျွန်သည် ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေ ဒေနာရီ တရာ ကြွေးတင်သော ကျွန်ချင်း တယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကို ကိုင်ညှစ်၍ ငါ့ငွေကို ဆပ်ပေး လော့ဟု ဆို၏။

၂၉ ထိုကျွန်ချင်းသည် ကြွေးရှင်၏ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက် ကျွန်တော်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှ ကို ဆပ်ပါမည်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊

၃၀ ငွေရှင်သည် နားမထောင်ဘဲ သွား၍ ကြွေးကို မဆပ်မှီတိုင်အောင်သူ့ကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။

၃၁ ထို အမူအရာကို အခြားသော ကျွန်ချင်းတို့သည် မြင်လျှင် အလွန်နာကြည်းသော စိတ်နှင့်သွား၍၊ ပြုလေ သမျှတို့ကို မိမိတို့သခင်၌ ကြားလျှောက်ကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ သခင်သည် ထိုကျွန်ကို ခေါ်၍၊ ဟယ်ဆိုး ညစ်သောကျွန်၊ သင်သည် ငါ့ကို တောင်းပန်သော ကြောင့်သင့်တင်သမျှသော ကြွေးကို ငါရှင်းလင်းစေ၏။

၃၃ ငါသည် သင့်ကို သနားသကဲ့သို့ သင်သည်လည်း ကျွန်ချင်းကို မသနားအပ်သလော့ဟု ဆိုလျက်၊

၃၄ အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသမျှကို မဆပ်မှီတိုင် အောင် အာဇာနည်တို့ လက်ကို အပ်လေ၏။

၃၅ သင်တို့သည်လည်း ညီအစ်ကို အချင်းချင်းတို့ကို

စိတ်နှလုံးပါလျက် အပြစ်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် ထိုနည်းတူ သင်တို့ကို စီရင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှ ပြောင်း၍ ယုဒပြည်စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၂ လူများ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၃ ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ လူသည် ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟုစိုးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါမေး လျှောက်ကြသော်၊

၄ ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသော သူသည် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၅ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကို သင်တို့မဘတ်ဘူး သလော။

၆ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ဘက်စပ်၍ ထမ်းဘိုး တင်တော်မူသော အရာကို လူမခွဲမခွါ စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ ထိုသို့ မှန်လျှင်ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေသည် အဘယ်ကြောင့်စီရင်သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊

၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့် မယားနှင့်ကွာရသော အခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင်၏။ အစအဦး၌ ထိုသို့မဟုတ်။

၉ ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်း အကြောင်းမှ တပါးအခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိ မယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ ကွာသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူသည်လည်း သူ့မယားကို ပြစ်မှားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယား အမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုကောင်းပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသော သူတို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။

၁၂ လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျှာ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော် အဘို့အလိုငှါ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါသူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ မေတ္တာ ပို့တော်မူစေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၄ ယေရှု ကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့ လာသည်ကို မဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ သူငယ်တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။

၁၆ ထိုနောက် လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရ အသက်ကို ရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၁၇ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားလိုလျှင် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ အဘယ် ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။

၁၉ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုလူလင် ကလည်း၊ ထိုပညတ် ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့် လိုသေးသနည်းဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။

၂၁ ယေရှု ကလည်း၊ သင်သည် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင် သွားလော့ ကိုယ်ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုလူလင်သည် များစွာသော ဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲလှ၏။

၂၄ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလားအုပ်သည် အပ်နုဖားကို လျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် အလွန် မိန်းမောတွေ့ဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ ပေတရက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ်အကျိုးကို ရကြပါမည်နည်းဟု လျှောက်လေသော်၊

၂၈ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အလုံးစုံသော အရာတို့ကိုအသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌ လူသားသည် ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြသော သင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခံသော ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကို စစ်ကြောစီရင်ရကြလတံ့။

၂၉ အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယား တည်းဟူသော တပါးပါးကို စွန့်၏။ ထိုသူသည် အဆ တရာသော အကျိုးကိုရ၍ ထာဝရ အသက်ကို အမွေခံရလတံ့။

၃၀ နောက်ကျသော သူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ အများတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။

၂၀

၁ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ငါးခြင်းငါး နံနက်စောစော ထွက်သွားသော အိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။

၂ ထိုသူသည် တနေ့လျှင် ဒေနာရီတပြားစီ ပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့် ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။

၃ နံနက်တချက်တီးအချိန်၌ ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ရပ်နေသည်ကို မြင်၍၊

၄ သင်တို့လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြ၊ တော်

လျော်စွာ ငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည် သွားကြ၏။

၅ တဖန် နှစ်ချက်တီးအချိန်၊ တဖန် သုံးချက်တီးအချိန်၌ ထွက်၍ ရှေ့နည်းအတူ ပြုလေ၏။

၆ ဆယ်တနာရီ အချိန်၌လည်း ထွက်ပြန်လျှင်အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကို တွေ့၍၊ သင်တို့သည် တနေ့လုံးအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌ အဘယ်ကြောင့် နေကြသနည်းဟု မေးသော်၊

၇ ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မငြိုးပါဟုပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြ၊ တော်လျော်စွာကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈ ညအချိန် ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်ရှင်က၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ခေါ်ခွဲလော့။ နောက်ဝင်သောသူမှစ၍ အရင်အစီး ဝင်သောသူ တိုင်အောင် အခကို ပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကို မှာလိုက်လေ၏။

၉ ထိုကြောင့် ဆယ်တနာရီ အချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည် လာ၍ ဒေနာရီ တပြားစီ ခံကြ၏။

၁၀ အရင်ဝင်သောသူတို့သည် လာကြသောအခါ ငါတို့သည် သာ၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်သော်လည်း ဒေနာရီတပြားစီ ခံရကြ၏။

၁၁ ထိုသို့ ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊

၁၂ နောက်ဝင်သော သူတို့သည် တနာရီခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင်သော်လည်း တနေ့လုံး အမှုဝန်ကို ထမ်းရွက်၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အညီအမျှ ကိုယ်တော် စီရင်ပါပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။

၁၃ အိမ်ရှင်ကလည်း အဆွေ၊ သင်၌ မတရားသော အမှုကို ငါမပြု၊ ဒေနာရီ တပြားကို အမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည် မဟုတ်လော့။

၁၄ သင်၏ဥစ္စာကို ယူ၍သွားလော့။ နောက်ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၁၅ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ပြုလိုသမျှမပြုရာသလော့၊ ငါ့သဘောကောင်းသောကြောင့် သင်သည် မျက်မှန်းကြိုးရသလော့ဟု ဆိုလေ၏။

၁၆ ထိုနည်းတူ နောက်ကျသော သူတို့သည် အရင်ကျ ကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသော သူတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူ နည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ခေါ်၍၊

၁၈ ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခု သွားကြ၏။ လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ တို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ် ကို စီရင်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံကြ လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဇေဗဒဲ၏သားတို့ အမိသည် သားတို့နှင့် အတူ အထံတော်သို့ ချဉ်း၍ ပြုပ်ပုပ်လျက်ဆုကျေးဇူးကို တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်က သင်သည် အဘယ် ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊

၂၁ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံတွင် ကျွန်မ၌ ဤသားနှစ် ယောက်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့် ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ ယေရု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့ သောခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင် သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၃ ငါ၏ခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည် ခံကြလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း ငါ၏ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက် မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့ အဘို့ အလိုငှါ ငါမပေးတော်သည် ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အား သာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခြားသော တပည့်တော် တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ထိုညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့ကို အမျက် ထွက်ကြ၏။

၂၅ ယေရုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြု တတ်ကြ၏။

၂၆ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။

၂၇ သင်တို့မူကား ထိုသို့ မပြုကြနှင့်။ လူသားသည် သူတပါးကို စေစားခြင်းငှါမလာ။

၂၈ သူတပါးအစေကို ခံခြင်းငှါ၎င်း၊ မိမိအသက်ကို စွန့်၍ လူအများကို ရွေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြွလာသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကို

၂၁:၂၂ ၂၃

သင်တို့ အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင်သော သူကိုလည်း သင်တို့ကျွန် ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ယေရုခေါ်မြို့မှ ထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၃၀ ယေရုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်း နားမှာထိုင်နေသော လူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော် အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၃၁ ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူအစု အဝေးတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၃၂ ယေရုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက် ထိုသူတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၃၃ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိကို ပွင့်လင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊

၃၄ ယေရုသည် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူတို့ မျက်စိကို လက်နှင့်တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင်ထို သူတို့သည်မျက်စိမြင်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ ယေရုရှလင်မြို့ အနီးသို့ ချဉ်း၍ သံလွင်တောင် ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရုသည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊

၂ သင်တို့ ရှေ့၌ ရိုသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်း တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကို ဖြည်၍ ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ။

၃ သူတပါးသည် သင်တို့အား တစုံတခုကိုဆိုလျှင် သခင် အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်း ပေးလိုက်မည်ဟု မှာထား တော်မူ၏။

၄ ထိုအကြောင်း အရာမူကား၊ သင်၏ အရှင် မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို စီး၍၊

၅ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွ လာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဇီအုန်သတို့ သမီးအား ပြောကြလော့ဟူသော ပရောဖက်၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၆ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ အမိန့်တော်အ တိုင်းပြုသဖြင့်၊

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၇ မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မြည်း ကျောပေါ်မှာ မိမိတို့ အဝတ်ကို တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။

၈ အတိုင်းမသိ များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။

၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော အခြံအရံများတို့က၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်အား ဟောရှုထောင့်ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူ သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် ဘဝက်ဝယ် ဟောရှုထောင့် ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၀ ယေရှုလင်မြို့သို့ ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံး အုပ်အုပ်သဲသဲဖြစ်၍၊ ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊

၁၁ လူအစု အစေးတို့က၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက် ယေရှု ပေတည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၂ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဝိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသောသူတို့၏ ခုံများ ကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်နေရာကို၎င်း တွန်းလှဲတော်မူလျက်၊

၁၃ ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ လတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်း ဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဝိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ သူတို့ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၁၅ ကိုယ်တော် ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ် အမှု တို့ကို၎င်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်အား ဟောရှုထောင့် ဖြစ်စေသတည်းဟု ဝိမာန်တော်၌ ကြွေး ကြော်ကြသည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကြားမြင်လျှင် အမျက်ထွက် ကြ၍၊

၁၆ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုသည်ကို ကြားသလောဟုယေရှု အားမေးကြလေသော်၊ ငါ ကြား၏။ နို့စို့သူငယ်တို့ နှုတ်ထဲမှ ကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြင်ဆင်တော်မူသည်ဟူသော စကားကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော ဟုမိန့် တော်မူ၏။

၁၇ ထိုအခါ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှ ထွက်ပြီးလျှင် ဗေသနိရှာသို့ကြွ၍ ထိုည၌ကို လွန်စေတော်မူ၏။

၁၈ နံနက်အချိန်၌ မြို့သို့ပြန်စဉ်တွင် ဆာမ္မတ်တော် မူ၏။

၁၉ လမ်းနားမှာ သင်္ဘောသဖန်းပင် တပင်ကို မြင် လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ ကြွသွား၍ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော် မူသည်ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၌ အသီး မသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်လေ၏။

၂၀ တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ ၍ဆိုကြ၏။

၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ ပြုနိုင်သည် သာမက၊ ထိုတောင်ကိုပင် နေရာမှရွေ့လေ့၊ ပင်လယ် ၌ ကျလေ့ဟု ဆိုလျှင် ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် ပဋ္ဌနာပြု၍ဆုတောင်းသမျှ တို့ကို သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ဝိမာန်တော်သို့ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ စဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီး အကဲဖြစ်သောသူတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ် အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေး သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊

၂၄ ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါ ပြုသည်ကို ငါပြောမည်။

၂၅ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံ တရားသည် အဘယ်က ဖြစ်သနည်း။ ဘုရားက ဖြစ်သလော။ လူက ဖြစ် သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်၍ ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံ သနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။

၂၆ လူက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင် လူများကို ကြောက်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။ ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊

၂၇ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြော။

၂၈ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ထင်ကြသနည်း။ တစ်
တယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သား
အကြီးဆီသို့ သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ ငါ့စပုစပ်ဥယျာဉ်
သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၉ သားက ငါမသွားဘူးဟု ပြန်ပြောသော်လည်း၊
နောက်မှ နောင်တရ၍သွားလေ၏။

၃၀ အဘသည် အခြားသော သားဆီသို့ သွား၍
ရှေ့နည်းအတူဆိုလျှင်၊ သားက သွားပါမည် အဘ
သခင် ဟုဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။

၃၁ ထိုသား နှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည်
အဘ၏အလိုကို ဆောင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
သားအကြီး ဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊
ယေရှုကလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့်
ပြည်တန်ဆာတို့သည် သင်တို့အရင် ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။

၃၂ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်
သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့လာသော်လည်း
သင်တို့ မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာ
တို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့
သည် မြင်သော်လည်း ယုံကြည်မည် အကြောင်း
နောက်တဖန် နောင်တမရကြ။

၃၃ အခြားသော ဥပမာကို နားထောင်ကြလော့။
အိမ်ရှင် တဦးသည် စပုစပ် ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍
စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပုစပ်သီး နယ်ရာကျင်းကို
တူးလေ၏။ မှီခိုရာ လင့်စင်ကိုလည်း ဆောက်လေ၏။
လုပ်ဆောင်သော သူတို့အား ဥယျာဉ်ကို ငါး၍အခြား
သောပြည်သို့ သွားလေ၏။

၃၄ အသီး သီးချိန်ရောက်သောအခါ၊ အသီးကို
ခံစေခြင်းငှါ ငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာ
သို့စေလွှတ်လေ၏။

၃၅ ထိုသူတို့သည် ငယ်သားများကို ဘမ်းပြီးလျှင် တ
ဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊ တဦးကို ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။

၃၆ နောက်တဖန် အရင်ထက်များသော အခြား
ငယ်သားတို့ကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့
သည် ရှေ့နည်းအတူ ပြုကြ၏။

၃၇ နောက်ဆုံး၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ
သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ မိမိသားကို
စေလွှတ်လေ၏။

၃၈ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကို မြင်လျှင်၊ ဤ
သူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူကို သတ်၍ သူ၏
အမွေဥစ္စာကို ယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်၍၊

၃၉ ဥယျာဉ်ရှင်၏ သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ ဥယျာဉ်ပြင်
သို့ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။

၄၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် လာသောအခါ၊
ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်းဟု မေး
တော်မူ၏။

၄၁ ပရိသတ်တို့ကလည်း၊ ထိုလူဆိုးတို့အား ဆိုး
သောဖျက်ဆီးခြင်းကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီး သီး
ချိန်တွင် အသီးကို ဆက်အံ့သော အခြားလူတို့အား
ထိုဥယျာဉ်ကို ငါးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၄၂ ယေရှုကလည်း၊ တိုက်ကို တည်လုပ်သော သူများ
ပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်
ထောင့်အထွင်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်
ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏ ငါတို့
မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ ဟူသော
စကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်
ဘူးသလော။

၄၃ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့မှ နှုတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကို
သီးအံ့သောလူမျိုးအား ပေးရလတံ့။

၄၄ အကြင်သူသည် ထိုကျောက် အပေါ်သို့ ကျ၏။
ထိုသူသည် ကျိုးလတံ့၊ အကြင်သူ၏ အပေါ်သို့ ထို
ကျောက်သည် ကျ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက်ကြေ
လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့်
ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားရလျှင်၊ မိမိတို့ကို ရည်ဆောင်၍
ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိကြ၏။

၄၆ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါရှာကြံသော်လည်း၊
စုဝေးသော သူများကို ကြောက်ကြ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့
ထင်မှတ်ကြ၏။

၂၂

၁ တဖန်ယေရှုသည် ဥပမာကိုဆောင်၍ ပရိသတ်
တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊

၂ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိသားအဘို့ ထိမ်း
မြား မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင်သောမင်းကြီးနှင့်တူ၏။

၃ ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ်ပြီးသောသူတို့ကို ခေါ်စေ
ခြင်းငှါ လုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သောအခါ ထိုသူတို့သည်
မလာဘဲနေကြ၏။

၄ တဖန်အခြားသော လုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ငါ
ပွဲကို ဝါပြင်ဆင်ပြီ။ နွားမှစသော ဆူဖြိုးသောတိရစ္ဆာန်
များကိုသတ်၍ ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီ။

မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့လာကြပါဟု ဘိတ်ပြီးသောသူတို့အား ပြောကြဟု မှာလိုက်ပြန်၏။

၅ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ အချို့တို့သည် မိမိလယ်သို့ သွားကြ၏။ အချို့တို့သည် ကုန်သွယ်ရာသို့ သွားကြ၏။

၆ ကြွင်းသော သူတို့သည်လည်း လုလင်တို့ကို ဘမ်းဆီး၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၇ ထိုမင်းကြီးသည် ကြားလျှင် အမျက်ထွက်၍ စစ်ချီစေသဖြင့် လူအသက်ကိုသတ်သော ထိုသူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကို မီးရှို့လေ၏။

၈ ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည် လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အသင့်ရှိ၏။ ခေါ်ဘိတ်သော သူတို့သည် မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊

၉ လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍ တွေ့သမျှသောသူတို့ကို ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊

၁၀ လုလင်တို့သည် လမ်းများသို့ ထွက်သွား၍ ကောင်းမကောင်း တွေ့သမျှသော လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ပွဲတော်၌ အပြည့်ရှိလေ၏။

၁၁ မင်းကြီးသည် ပွဲ၌လျောင်းသော သူတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်ကို မဝတ်သော သူတယောက်ကိုမြင်လျှင်၊

၁၂ အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ် မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို ထိုသူသည် မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။

၁၃ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အခြံအရံတို့အား ထိုသူ၏ လက်ခြေကို တုပ်နှောင်လေ့။ ငိုကြွေးခြင်း အံသွား ခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မမှောင်မိုက်ထဲသို့ ယူသွားချလိုက်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၄ ထိုသို့ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူ နည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဖာရိုတို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင် ငါတို့သည် သူ၏ စကားကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ ရနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊

၁၆ မိမိ တပည့်တို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ မကြောက်၊ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ထင်တော်မူသနည်း။ ကံသာဘုရင်အား အခွန်ကို ဆက်

အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်တော်မူပါဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၁၈ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ဆိုးညစ်သော သဘောကို သိတော်မူလျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို စိုးစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။

၁၉ အခွန်ငွေ တပြားကို ပြုပါဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရီ တပြားကို ယူခဲ့ကြ၏။

၂၀ ဤပုံ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူ၏ပုံ အဘယ်သူ၏ လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၂၁ ကံသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကံသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် အံ့သြ၍အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၂၃ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်း မရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇေဗုလဲတို့သည် ထိုနေ့၌ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂၄ အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ သေလျှင်၊ သူ၏ မယားကို သူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု မောရှေ စီရင်ပါပြီ။

၂၅ အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲ သေသဖြင့် မိမိမယားကို မိမိညီနှင့် ကျန်ရစ်စေ၏။

၂၆ ထိုအတူတယောက် နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။

၂၇ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။

၂၈ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့်မှား သောအယူကို ယူကြ၏။

၃၀ ထမြောက်ရာ ကာလ၌ စုံဘက်ခြင်းကို မပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို မပြု။

၃၁ ကောင်းကင်သား ဘုရားသခင်၏ တမန်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၃၂ ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အာဗြဟံ၏

ဘုရား၊ ဣဇာကန်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မတတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ဘုရား မဟုတ်၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ပရိသတ်များတို့သည် ကြားရလျှင် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူသည်ကို အံ့ဩခြင်း ရှိကြ၏။

၃၄ ဇေဇုကဲတို့၏ စကားကို ချေတော်မူကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်စုဝေးကြ၏။

၃၅ သူတို့ အဝင် အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ်တ ယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊

၃၆ အရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သော ပညတ်သည် သာ၍ ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊

၃၇ ယေရှုက၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့၊

၃၈ ဟူသော ပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်သည်လည်းဖြစ်၏။

၃၉ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့် အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။

၄၀ ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင် ဖြစ် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ဖာရိရှဲတို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြ သနည်း။

၄၂ အဘယ်သူ၏ သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော် မူလျှင်၊ ဒါရိဒ်၏ သားဖြစ်သည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၄၃ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါရိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ပိညာဉ်တော်အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

၄၄ ဒါရိဒ်၏ စကားမှာ၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင် အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏ သခင် အားမိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါရိဒ်ဆိုသတည်း။

၄၅ ထိုသို့ ဒါရိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့သူ၏ သားဖြစ်သနည်းဟု မေး တော်မူသည်ရှိသော်၊

၄၆ အဘယ်သူမျှ စကားတစ်ခုကို ပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၂၃

၁ ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လူ အပေါင်းတို့အား ဟောပြောတော်မူသည်ကား၊

၂ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည် မောရှေ၏ ထိုင်ရာ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြ၏။

၃ ထိုကြောင့် သူတို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့် ရှောက်၍ ပြုကြလော့။ သူတို့၏အကျင့်အတိုင်း မကျင့်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် စီရင် ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြ။

၄ အလွန်လေး၍ ထမ်းခဲသော ဝန်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ သူတစ်ပါး ပန်းပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့်မျှ မရွေ့လိုကြ။

၅ သူတို့သည် ပြုသမျှသော အကျင့်အမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ ကျယ်သော လက်ဖွဲ့တို့ကို၎င်း၊ ကြီးသော ပန်းပွားတို့ကို၎င်း ဝတ် လေ့ရှိကြ၏။

၆ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊

၇ ဈေး၌ ရိုသေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ အရှင် ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

၈ သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာန် ဆရာတစ်ပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်ကြ၏။

၉ မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှ အဘဟူ၍ မခေါ် ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘ တစ်ပါးတည်း ရှိတော်မူ၏။

၁၀ ဥပဇ္ဈာန် ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ ဥပဇ္ဈာန်ဆရာ တစ်ပါး တည်းရှိ၏။

၁၁ သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့ အစေခံဖြစ်ရ၏။

၁၂ အကြင်သူသည် မိမိကို ချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည် နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည် မိမိကို နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

၁၃ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာ ပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်း မဝင်၊ ဝင်လိုသော သူတို့ကိုလည်း ဆီး တားကြ၏။

၁၄ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဋိနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သာ၍ ကြီးစွာသောဒဏ်ကို ခံကြလေတံ့။

၁၅ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်း ရေကြောင်း ပတ်ပတ်လှည့်လည်၍ ဘာသာ သွင်းပြီးသောသူကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသော ငရဲသား ဖြစ်စေကြ၏။

၁၆ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ရွှေကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။

၁၇ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည် သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။ ထိုရွှေကို သန့်ရှင်းစေသော ဗိမာန်တော်ကား မြတ်သလော။

၁၈ တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော ပူဇော်သတ္တာကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။

၁၉ လူမိုက် လူကန်းတို့ အဘယ်အရာသည် သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သတ္တာကား မြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သတ္တာကို သန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကား မြတ်သလော။

၂၀ ထိုကြောင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၁ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှ စ၍ ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၂ ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ကို၎င်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကို၎င်း၊ တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၃ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်း၊ စမ္မတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကို သနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်

တရားတွင် လေးသောအရာတို့ကိုကား လှုပ်၍ ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသော အရာတို့ကို မလှုပ်မထား၊ နောက်ဆိုသော အရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။

၂၄ လမ်းပြသော လူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် ခြင်တကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလားအုပ်ကို မျိုကြ၏။

၂၅ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။

၂၆ မျက်စိကန်းသော ဖာရိရှဲ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ ရှေ့ဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင်ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၇ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဖြူ သုတ်သော သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌ တင့်တယ်စွာတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။

၂၈ ထိုအတူ သင်တို့သည် အပြင်၌လူတို့ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။

၂၉ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက် မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊

၃၀ ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့ လက်ထက်၌ ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကို သတ်သည်အမှုကို လက်မခံပြီဟု ဆိုကြ၏။

၃၁ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဘို့ကိုယ် သက်သေခံကြ၏။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ အကျင့် ပမာဏကို မှီအောင်ကျင့်ကြလော့။

၃၃ မြွေဆိုး အမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အပြစ်ငရဲမှ အဘယ်သို့ လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။

၃၄ ထိုကြောင့် ဗျာဒိတ်တော် အချက် ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ဝါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကို ကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ်၌ ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့သို့ ညှဉ်းဆဲနှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅ ထိုကြောင့် ဖြောင့်မတ်သော အာဗေလ၏ အ

သွေးမှစ၍၊ အတွင်း ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်၏ အကြား၌ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရဒိသား ဇာခရိ၏ အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှ သော သူတော်ကောင်းတို့၏ အသွေးသည် သင်တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၃၆ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခု ဖြစ်သော လူများအပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြှင့်၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ် သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြှင့်၏။ ကြက်မသည် မိမိ သားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုန်းသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုန်းစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန် များစွာ ငါအလို ရှိပြီ။ သင်မူကား အလို မရှိ။

၃၈ သင်တို့နေသော အိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ် ညံလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။

၃၉ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့ မပြောမှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာ ကို မမြင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသည် ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏ တိုက် ဆောင်များကို ပြခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၂ ယေရှု ကလည်း၊ ဤအရာ အလုံးစုံကို သင်တို့ သည် မြင်ကြသည် မဟုတ်လော။ ငါအမှန် ဆိုသည် ကား၊ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှမတည် မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူမပါဘဲ ချဉ်းကပ်၍၊ ထို အမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာ ကုန်သော ပုပ္ဖန်မိတ်သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်မည်ကို၎င်း အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့် ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။

၅ အများသော သူတို့က၊ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ ဟုဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့် လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။

၆ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်း အကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သိတင်းစကားကို၎င်း ကြားကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ

စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည် ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် မဖြစ်သေး။

၇ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာ များပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၈ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစ အဦး ဖြစ်သတည်း။

၉ ထိုကာလ၌ လူများတို့သည် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံကြ လိမ့်မည်။ ငါ၏ နာမကြောင့်လည်း ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုကာလ၌ အများသောသူတို့သည် ဖောက် ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ အချင်းချင်း မုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက် အများတို့သည် ပေါ်လာ၍ လူအများတို့ကို လှည့်ဖြား ကြလိမ့်မည်။

၁၂ မတရားသော အမှုတို့သည် များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါး လိမ့်မည်။

၁၃ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည် ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၄ လူမျိုး အပေါင်းတို့အား သက်သေဖြစ်မည် အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သော ဝေပင်လိတရားကို လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိသူမျှတို့၌ ဟောရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အဆုံးသည် ဖြစ်လတံ့။

၁၅ ထိုကြောင့် ပရောဖက် ဒံယေလဟောသည် အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့ မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည် ပါစေ။

၁၆ ထိုသို့မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ။

၁၇ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသော သူသည် အိမ်ထဲကဥစ္စာကို ယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။

၁၈ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။

၁၉ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌

မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်း မကျမည်အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦး မှစ၍ ယခုတိုင် အောင် မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသော ဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ ထိုကာလတာရှည်လျှင် အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ရွေးချယ်သော သူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလသည် တိုလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အယောင်ကို ဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သော သူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို ငါပြောနှင့်ပြီ။

၂၆ ထိုကြောင့် သူတို့က ခရစ်တော်သည် တော၌ ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မထွက်သွားကြနှင့်၊ တိုက်ခန်း၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။

၂၇ လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မြောက်၍ အနောက်တိုင်အောင် ထွန်းလင်း သကဲ့သို့၊ လူသားသည် ကြွလာတော်မူလတံ့။

၂၈ အသေကောင် ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့။

၂၉ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း နောက်ရုတ်ခနဲနေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်ကို မပေး၊ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ ထိုအခါ လူသား၏ နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ၍၊ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ကြလိမ့်မည်။

၃၁ လူသားသည် မိမိ တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ တံပိုးခရာကိုပြင်းစွာ မှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ရွေးချယ်တော်မူသော သူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ၊ ကောင်းကင်အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံးကြလတံ့။

၃၂ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ပုံသက်သေ တခု

ကို မှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက်အလက်နု၍အရွက် ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၃၃ ထိုနည်းတူ၊ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို မြင်ရလျှင် လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၃၄ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူများ မကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကား တည်လိမ့်မည်။

၃၆ ထိုအချိန် နာရီကိုကား အဘယ်သူမျှ မသိ။ ကောင်းကင်တမန် မသိ။ ငါ့ ခမည်းတော် တပါးတည်းသာ သိတော်မူ၏။

၃၇ လူသားသည် ကြွလာသောအခါ နောဇ လက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၈ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမဖြစ်မှီကာလ၌ နောဇသည် သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်သောနေ့ တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက်နေ၍၊

၃၉ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း ရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့နေကြသည်နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသော အခါ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄၀ ထိုအခါ လယ်၌ ရှိသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။

၄၁ ကြိတ်ဆုံ ကြိတ်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။

၄၂ သင်တို့ အရှင်သည် အဘယ်အချိန် နာရီ၌ ရောက်လာမည်ကို သင်တို့ မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။

၄၃ သူခိုးလာမည် အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင် သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကို မထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

၄၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ မထင်မမှတ်သော အချိန်နာရီ၌ လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။

၄၅ အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ သတိ

ပညာနှင့်ဝင်း ပြည့်စုံသောကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။

၄၆ အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ ပြုလျက် နေသည်ကို အရှင်သည် ပြန်လာ၍ တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။

၄၇ ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာ ရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌ အပ်လိမ့်မည်။

၄၈ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင် ကျွန်ဆိုးက ငါ့အရှင် လာခဲလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မေ့သည်နှင့်၊

၄၉ ကျွန်ချင်းတို့ကို ရိုက်ပုတ်လျက် သေသောက် ကြူးသောသူတို့နှင့်တကွ စားသောက် လျက်နေ၏။

၅၀ ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သော နေ့ရက်၊ မကြား မသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည် ရောက်လာလျှင်၊

၅၁ ထိုကျွန်ကို ပြင်းပြစွာ ကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သော သူတို့နှင့်တကွ နေရာချလတ်။

၂၅

၁ ထိုအခါ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည်ကား၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ မီးခွက်ကို ကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသော သတို့သမီး တက်ပိုင်နှင့် တူ၏။

၂ ထိုသတို့သမီးတို့တွင် ငါးယောက်သည် ပညာ သတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်မူကား အမှိုက်ဖြစ်ကြ၏။

၃ မိုက်သော သူတို့သည် မီးခွက်တို့ကိုသာ ယူ၍ ဆီကို မယူကြ။

၄ ပညာသတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့် တကွ ဘူး၌ပါသော ဆီကိုလည်း ယူကြ၏။

၅ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ငိုက်၍ အိပ်ပျော်ကြ၏။

၆ သန်းခေါင်ယံ၌ ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင် သည် လာပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားကြကုန်ဟု ကြွေးကြော်လျှင်၊

၇ ထိုသတို့သမီး အပေါင်းတို့သည် ထ၍ မီးခွက် များကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၈ မိုက်သောသူတို့က ငါတို့ ဆီမီးသေပါပြီ။ သင်တို့ ဆီကို အနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိသောသူတို့အား တောင်းကြ၏။

၉ ပညာရှိသော သူတို့ကလည်း၊ သင်တို့အဘို့နှင့် ငါတို့အဘို့ ဆီမလောက်။ ထိုကြောင့် ဆီရောင်းသော သူရှိရာသို့ သွား၍ ကိုယ်သုံးဘို့ ဝယ်လျှင် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၀ ထိုသူတို့သည် ဆီဝယ်သွားသည် အခိုက်တွင်

မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည် လုလင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် တံခါးကို ပိတ်ထား၏။

၁၁ ထိုနောက် ကြွင်းသော သတို့သမီးတို့သည် လာ ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်မတို့အား တံခါးကို ဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်၊

၁၂ အရှင် ကလည်း၊ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလေ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သောနေ့ရက် အချိန်နာရီကို သင်တို့သည် မသိသောကြောင့် စောင့် နေကြလော့။

၁၄ ဥပမာကား၊ လူတစ်ဦးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကို ခေါ်၍ မိမိ ဥစ္စာများကို အပ်ပေး၏။ သူတို့သည် အသီးအသီး အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်အတိုင်း၊ တဦး၌ငွေ အခွက် ငါးဆယ်၊

၁၅ တဦး၌ အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦး၌အခွက် တဆယ် ကို အပ်ပေးပြီးမှ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။

၁၆ အခွက် ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည် သွား၍ ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် အခြားသော အခွက် ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။

၁၇ ထိုနည်းတူအခွက် နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည် လည်း၊ အခြားသော အခွက် နှစ်ဆယ်ကို အမြတ် ရလေ၏။

၁၈ အခွက် တဆယ်ကို ခံသောသူမူကား၊ သွား၍ မြေ၌ တွင်းတူးပြီးလျှင် အရှင်၏ ငွေကို ဝှက်ထားလေ၏။

၁၉ ကာလ ကြာမြင့်ပြီးမှ ထိုငယ်သားတို့၏ အရှင် သည် လာ၍ သူတို့ကို စာရင်းယူလေ၏။

၂၀ အခွက် ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ အခြားသော အခွက်ငါးဆယ်ကို ဆက်လျက်၊ သခင် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်ငါးဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသော အခွက်ငါးဆယ်ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁ အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သား ကောင်း။ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့် အတူစည်းစိမ်ကို ဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ အခွက် နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌အခွက် နှစ်ဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသော အခွက်

နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊

၂၃ အရှင်က၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း။ သင်သည် အမှုထမ်းသစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့် အတူ စည်းစိမ်ကို ဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခွက် တဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူ ဖြစ်သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြသော အရပ်၌ စုသိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊

၂၅ ကြောက်သောကြောင့် အခြားသို့သွား၍ ကိုယ်တော်၏ ငွေအခွက် တဆယ်ကို မြေ၌ ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခု ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၆ အရှင် ကလည်း၊ ဆိုးညစ်ပျင်းရိသော ငယ်သား၊ ငါသည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့် မကြသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို သင်သိသည် မှန်လျှင်၊

၂၇ ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့ အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင်၊ ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။

၂၈ ထိုကြောင့် အခွက်တဆယ်ကို ထိုသူ၏လက်မှ နှုတ်ကြ၊ အခွက်တရာရှိသောသူကို ပေးကြ။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။

၃၀ အသုံး မရသော ထိုငယ်သားကို ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ချလိုက်ကြဟု စီရင်တော်မူ၏။

၃၁ လူသားသည် မိမိ ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍၊

၃၂ ရှေ့တော်၌ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကို တခြားစီခွဲထားသကဲ့သို့၊ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအခြားခွဲ၍၊

၃၃ သိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူလတံ့။

၃၄ ထိုအခါ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့ခမည်းတော်ထံ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင် သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကို လာ၍ အမွေခံကြလော့။

၃၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မှတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေးကြ၏။ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည်ညွှတ်သည် ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည်ညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြုကြ၏။

၃၆ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသော အခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ သင်တို့သည် ကြည့်ရှု ပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲမှာ နေရသောအခါ သင်တို့သည် ဝိုထံသို့ လာကြ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၇ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မှတ်သိပ်တော်မူသည်ကို အဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက်ဘို့ ပေးပါသနည်း။

၃၈ ညွှတ်သည် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ညွှတ်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော်အားပြုပါ သနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။

၃၉ အနာစွဲတော်မူသည် ကိုငင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အထံတော်သို့ရောက်ပါ သနည်းဟုပြန်၍ လျှောက်ကြသော်၊

၄၀ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတည်းဟူသော ငါ့ညီတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား ပြုကြသမျှတို့ကို ငါ့အားပြုကြပြီဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလတံ့။

၄၁ ထိုအခါ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏ တမန်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သော ထာဝရ မီးထဲသို့ ဝိုထံမှ ခွါသွားကြလော့။

၄၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မှတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် မကျွေး၊ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ မပေး။

၄၃ ငါသည် ညွှတ်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ညွှတ်သည်ဝတ်ကို မပြု။ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့် မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌ငင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေရသောအခါ၌ငင်း၊ သင်တို့သည် မကြည့်ရှု မပြုစုကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၄၄ ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မှတ်သိပ် တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည် ဖြစ်တော် မူခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိတော်မူခြင်း၊ အနာ စွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အခါ၌ မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို မပြုစု မလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်းဟု ပြန်၍ လျှောက် ကြသော်။

၄၅ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား မပြုသမျှတို့ကို ငဲ့အား မပြုကြပြီဟု ပြန်၍ မိန့်တော် မူလတံ့။

၄၆ ထိုသူတို့သည် ထာဝရ အပြစ်ဒဏ် ခံရာသို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ ထာဝရ အသက်ရှင်ရာ သို့၎င်း သွားကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ ထိုဒေသနာတော် ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော် တို့အား၊

၂ နှစ်ရက်လွန်မှ ပသခါပွဲနေ့ ရောက်မည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ထိုအခါ လူသားကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်သတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြုဆရာ တို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော သူတို့သည်၊ ကယာဖ အမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦး၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင်၊

၄ ယေရှုကို ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ် အံ့သောငှါ တိုင်ပင်ကြ၏။

၅ သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆို ကြ၏။

၆ ဗေသနိရှာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနု၏အိမ်၌ ယေရှု ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊

၇ မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာ ထိုက်သော ဆီမွေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို အထံတော်သို့ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ခေါင်းပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။

၈ တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။

၉ ထိုဆီမွေးကို အဘိုးများစွာနှင့် ရောင်း၍ ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ထိုမိန်းမကို အဘယ်

ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ ကောင်း သောအမှုကို ပြုပြီ။

၁၁ ဆင်းရဲသော သူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိသည် မဟုတ်။

၁၂ ဤဆီမွေးကို ငါ့ကိုယ်အပေါ်၌ သွန်းလောင်း သည်မှာ ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင် ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။

၁၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေ တပြင်လုံးတွင်ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြော ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ် သော ယုဒရှုကာရုတ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ထံသို့ သွား၍၊

၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကိုကိုယ်တော်တို့လက်သို့ အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက် ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ထိုသူတို့က ငွေအကျပ် သုံးဆယ် ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၁၆ ထိုအခါမှစ၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်းငှါ အဆင် သင့်သောအချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။

၁၇ အဇမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စားတော်မူတို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေး လျှောက်ကြသော်။

၁၈ ကိုယ်တော်က၊ မြို့တွင်ဤမည်သောသူ၏ အိမ် သို့သွားကြ၊ ဆရာမှာလိုက်သည်ကား ငါ့အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌ ငါ့တပည့် တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို ငါမည်ဟု ထိုသူကို ပြောကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တပည့်တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည် အတိုင်း ပြု၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၂၀ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော် တကျိပ် နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။

၂၁ စား၍နေကြစဉ်ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည် ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂၂ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်လောဟု အသီးအသီး မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၃ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူ ပုဂံတောင်လက် နှိုက်သော သူသည်ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။

၂၄ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည် သွား

ရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူ ယုဒရှုကာရုတ် ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်လောဟု မေး လျှောက်လျှင်၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်း မှန်သည် ဟုပြန် ပြောတော်မူ၏။

၂၆ ထိုအခါစားလျက် နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ဝါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍ စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၂၇ ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက် ကြလော့။

၂၈ ဤခွက်ကား ပဋိညာဉ် တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကို လွတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသောဝါ၏ အသွေးဖြစ်၏။

၂၉ ဝါဆိုသည်ကား၊ ဤစပုစံရည်မျိုး အသစ်ကို ဝါ ခမည်းတော်၏ နိုင်ငံ၌ သင်တို့နှင့်အတူ ဝါမသောက် မှီနေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍ တဖန် ဝါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုနောက် သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည် ကား၊ သိုးထိန်းကို ဝါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည်ကွဲလွင့် ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယနေ့ညဉ့် တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ဝါကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ လိမ့်မည်။

၃၂ သို့သော်လည်း ဝါသည် ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၃၃ ပေတရုက၊ ဤသူ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့်စိတ်ပျက် ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်အလျှင်းမပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။

၃၄ ယေရှုကလည်း၊ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ ညဉ့်တွင် ကြက်မတန်မီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင် ဝါကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၅ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ သေရသော် လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်ပြန်၏။ တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက်ကြ၏။

၃၆ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေသရှေမန်

အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ဝါသည် ဟိုအရပ်သို့ သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၃၇ ပေတရုနှင့် ဇေဗဒဲ၏ သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား၍၊ နှလုံးမသာ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူ၏။

၃၈ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ဝါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ဝါ နှင့်အတူ စောင့်၍ နေကြလော့ဟု တပည့်တော် သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊

၃၉ ထိုမှအနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင် ပြင်ပ၌အကျွန်ုပ် အဘ၊ ဤခွက်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလို ရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည် အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။

၄၀ တပည့်တော်တို့ ရှိရာသို့ ပြန်၍ သူတို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် တနာရီခန့်မျှ ဝါနှင့်အတူ စောင့်၍ နေခြင်း ဝါ ဤသို့မစွမ်းနိုင်သလော့။

၄၁ စိုးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ်မည် အ ကြောင်း ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ် ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း ကိုယ်မှုကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၄၂ တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ် အဘ၊ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ် မသောက်ဘဲလွန်၍ မသွားရလျှင်ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်း ပြန်၏။

၄၃ ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ လာ၍ သူတို့ သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊

၄၄ သူတို့ကို ထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင် ရှေ့မြှက် ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆုတောင်း တော်မူ၏။

၄၅ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာ သို့ပြန်လာလျှင်၊ ယခု အိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ လူသားကို ဆိုးသော သူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသော အချိန်ရောက် လာပြီ။

၄၆ ထကြ၊ ဝါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ဝါကို အပ်နှံ သောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်လာ၏။ ယဇ်ပု

ရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်
သောသူများ စေလွှတ်သော လူအစုအဝေးအပေါင်း
တို့သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို ကိုင်လျက်ပါကြ၏။

၄၈ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသော
သူသည် ယေရှု ပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုတမ်းကြဟု ထိုသူတို့
အား အမှတ်ပေးခဲ့သည် အတိုင်း။

၄၉ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်း ချဉ်းကပ်၍ အရှင်
ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုဆိုလျက် နမ်းလေ၏။

၅၀ ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်အခင်းရှိ၍ လာ
သနည်းဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူများတို့သည် လာ၍
ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။

၅၁ ထိုအခါ ယေရှုနှင့်ပါသောသူ တယောက်သည်
လက်ကို ဆန့်၍ ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွက်
ပြတ်လေ၏။

၅၂ ယေရှုကလည်း သင့်ထားကို သူ့နေရာ၌ ပြန်ထား
လော့ ထားကို ကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်
ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၅၃ ယခုပင်ငါ့အဘကို ငါတောင်းနိုင်သည် ကို၎င်း၊
တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန် တဆယ်နှစ်တပ်မက
ငဲ့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူမည်ကို၎င်း၊ သင်သည် မထင်
သလော။

၅၄ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော အမှုအရာတို့သည်
ဖြစ်ရမည်ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့
ပြည့်စုံအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၅ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြကို ဘမ်း
သကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငါ့ထားနှင့်ဒုတ်များကိုလက်
စွဲလျက် လာကြသည်တကား။ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌
နေ့တိုင်း ဆုံးမခြင်းဒေသနာလျက် သင်တို့အလယ်၌
ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းဆီးကြ။

၅၆ ထိုအကြောင်း အရာမူကား၊ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ
ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်းဟု လူအစုအဝေးတို့ကို
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။

၅၇ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးသော သူတို့သည်
ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများ စည်းဝေးရာ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်း ကယာဖ ထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၅၈ ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏
အိမ်ဦး တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာ လိုက်၍
အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏ အဆုံးကို သိမြင်ခြင်းငှါ
မင်းလုလင်တို့နှင့် အတူထိုင်နေ၏။

၅၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ၊
လွှတ်အရာရှိ အပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ရမည်
အကြောင်း မမှန်သောသက်သေကို ရှာသော်လည်း
မတွေ့ကြ။

၆၀ မမှန်သော သက်သေခံ အများလာသော်လည်း
သက်သေကို မတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သော
သက်သေခံ နှစ်ယောက်တို့သည်လာ၍၊

၆၁ ဤသူက ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို
ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်နိုင်
သည်ဟု ပြောပါသည်ဟု သက်သေခံကြ၏။

၆၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ထ၍၊ သင်သည်
တခွန်းမျှ ပြန်၍ မပြောသလော။ ဤသူတို့သည်
အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟု ဆိုလျှင်၊

၆၃ ယေရှုသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၏။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်မင်း ကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်
တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်သည်
မမှန်သည်ကို ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်ကို
ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆိုလျှင်၊

၆၄ ယေရှုက၊ သင်ဆိုသည် အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက
ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုး
တော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်မိုးတိမ်ကို စီး၍
ကြွလာသည်ကိုသင်တို့မြင်ကြလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆၅ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကို
ဆုတ်လျက်ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ ပြောပြီ။
အဘယ်သက်သေကို လိုသေးသနည်း။ ဘုရားကို လွန်
ကျူး၍ ပြောသောစကားကို ယခုပင်သင်တို့ ကြားရပြီ။

၆၆ အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊
ထိုသူတို့က ဤသူသည်အသေခံထိုက်ပေ၏ဟု ပြန်၍
စီရင်ကြ၏။

၆၇ ထိုအခါ မျက်နှာတော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။
လက်သီးနှင့်ထိုးကြ၏။

၆၈ အချို့တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍၊
အချင်းခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သူပုတ်သည်
ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။

၆၉ ပေတရုသည် ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ ထိုင်နေစဉ်၊ အစေ
အပါ မိန်းမတယောက်သည် သူ့ရိုရာသို့လာ၍ သင်
သည်လည်း ဂါလိလဲလူယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူ
ဖြစ်သည် ဟုဆိုလျှင်၊

၇၀ ပေတရုက၊ သင်ပြောသော အရာကို ငါမသိဟု
လူအပေါင်းတို့ ရှေ့၌ ငြင်းခုံလေ၏။

၇၁ ထိုနောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်ပြီးမှ အခြားသော မိန်းမသည် သူ့ကို မြင်၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသောသူတို့အား၊ ဤသူလည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူ ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊

၇၂ ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ကျိန်ဆိုလျက် တဖန် ငြင်းခုံပြန်၏။

၇၃ ထိုနောက် များမကြာ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသော သူတို့သည် ပေတရု အနီးသို့ လာ၍၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့် စကား သည် သင့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊

၇၄ ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု မိစ္ဆာန်ပြု၍ ကျိန် ဆို၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။

၇၅ ယေရှုက၊ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူသောစကားကို ပေတရုသည် သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ ထွက်၍ ပြင်းစွာ ဝံ့ကြွေးလေ၏။

၂၇

၁ နံနက်အချိန် ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်၍၊

၂ ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်း ပုန္တီပိလတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

၃ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှုကာ ရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကို စီရင်ကြသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ ငွေသုံးဆယ်ကို ယဇ်ပုရော ဟိတ် အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊

၄ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသွေးကို အပ်မိပါပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆိုကြသော်၊

၅ သူသည် ထိုငွေကို ပိမာန်တော်၌ ပစ်ချခဲ့၍ အခြား သို့သွားပြီးလျှင် လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် ထိုငွေကို ယူ၍ အသွေး၏ အဘိုးဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာတော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊

၇ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။

၈ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခုတိုင်အောင် ထိုမြေအကွက်ကို သွေးမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။

၉ ပယောဖက် ယေရမိ ဟောသည်ကား ဣသ

ရေလ လူတို့သည် အဘိုးပြတ်သောသူ၏ ကိုယ်ဘိုး ငွေသုံးဆယ်ကို သူတို့သည်ယူ၍ ထားဝရ ဘုရားသည် ငါ့ကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း။

၁၀ အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

၁၁ ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်မူ သည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည် အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ တို့သည်အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ၊

၁၃ ပိလတ်မင်း ကလည်း၊ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှ လောက်သက်သေခံကြသည်ကို သင်မကြားသလော ဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊

၁၄ စကား တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန် မင်းသည် အလွန် အံ့သြလေ၏။

၁၅ ထိုပွဲ၌မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသော သူတို့ တွင်၊ လူများတို့အလိုရှိသောသူ တယောက်ယောက် ကို လွှတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။

၁၆ ထိုအခါ အကျဉ်းထားသော သူတို့တွင် ဗာရဗဗ အမည်ရှိသော ကျော်စောသော သူတယောက်ရှိ၏။

၁၇ လူများစည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း၊ ဗာရဗဗ ကို လွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။

၁၈ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံ ကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ မိမိ ခင်ပွန်းသည် လုလင် တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ထို မြောင့်မတ်သော သူကို အဘယ်သို့မျှ မပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် ထိုသူကြောင့်အိပ်မက်၌ ပြင်းစွာ ခံရပါပြီဟု မှာလိုက်၏။

၂၀ လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗဗကို တောင်း၍ ယေရှုကို သတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် လူများကို တိုက်တွန်းသွေး ဆောင်ကြ၏။

၂၁ ထိုကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည်၊ ဤသူ နှစ်ယောက် တို့တွင် သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်

သနည်းဟု လူများကိုတဖန် မေးသောအခါ၊ ဗာဗုဗုကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၂ ပိလတ်မင်း ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေ ဟုဆို ကြ၏။

၂၃ မြို့ဝန်မင်း ကလည်း အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ် အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထို သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေ စေဟု လူများတို့သည် သာ၍ ဟစ်ကြ၏။

၂၄ ပိလတ်မင်းသည် မိမိ မနိုင်၊ လူများသာ၍ ရုန်းရင်း ခတ်မျှပြုကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍ လူများ ရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အသွေးနှင့်ငါသည် ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကို သင်တို့ကြည့် ကြလော့ဟုဆို၏။

၂၅ ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏ အသွေးသည် ငါတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌၎င်း၊ သားမြေးတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌၎င်း တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၆ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ဗာဗုဗုကို လူများတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၇ ထိုအခါမြို့ဝန်မင်း၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို အိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကို အထံတော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊

၂၈ အဝတ်တော်ကို ချွတ်၍ နီသောဝတ်လုံကို ခြုံ စေကြ၏။

၂၉ ဆူးပင်နှင့် ရက်သော ဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်နှင့် ကိုင်စေပြီးလျှင်၊ ရှေ့တော်မှာ ခူးထောက်လျက် ယုဒ ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။

၃၀ ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ ကျူလုံး ကိုယူ၍ ခေါင်းတော်ကို ရိုက်ကြ၏။

၃၁ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ မင်းဝတ်လုံကိုချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေ ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ် သွားကြ၏။

၃၂ သွားကြစဉ်တွင် ရှိမှန် အမည်ရှိသော ကုရေနေ ပြည်သား တယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အနိမ်ပြု၍လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။

၃၃ ဦးခေါင်းခွံ အရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အမည်တွင်သော အရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊

၃၄ ဆေးခါးနှင့်ရောသော ပုံးရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်းတော်မူ၍ မသောက်ချင်ဘဲ နေလေ၏။

၃၅ ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ပြီးလျှင် အဝတ်တော်တို့ကို စာရေးတံချ၍ ဝေဖန် ကြ၏။

၃၆ ထိုအရပ်၌လည်း ထိုင်လျက် စောင့်နေကြ၏။

၃၇ အပြစ်တော်ပြုသော ကမ္မည်း လိပ်စာချက်ဟူ မှုကား၊ ဤသူသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေရှု ပေတည်း ဟုရေး၍ ခေါင်းပေါ်မှာ တပ်သတည်း။

၃၈ ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြု နှစ်ယောက် တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော် ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ကြ၏။

၃၉ လမ်းမှာ သွားလာသောသူတို့ ကလည်း၊ ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်တည် ဆောက် ပြန်သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်လော့။

၄၀ ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ ခေါင်းကို ညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။

၄၁ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါး တို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။

၄၂ ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခု ဆင်းပါ လေစေ။ ဆင်းလျှင်ငါတို့ ယုံကြည်မည်။

၄၃ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားပြီ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်၏ဟု ဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ၌ အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆို ကြ၏။

၄၄ ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသော ထားပြုတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့အပြစ် တင်ကြ၏။

၄၅ မှန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီး အချိန်တိုင် အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။

၄၆ သုံးချက်တီး အချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမာရှာဗခသာနိဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်

ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူ သနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။

၄၇ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူ အချို့တို့သည် ကြား လျှင်၊ သူသည် လေိယကို ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၈ လူတယောက် သည်ချက်ခြင်း ပြေး၍ ရေမိုတ ထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူးလုံးဖျား၌တပ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလေ၏။

၄၉ ကြွင်းသောသူတို့က၊ ရှိစေတော့။ လေိယသည် သူ့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ လာမည် မလာမည်ကို ကြည့် ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ၏။

၅၀ ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့် တဖန် ကြွေး ကြော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။

၅၁ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည် ကွဲပြား ကြ၏။

၅၂ သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက် လျက်ရှိသော သန့်ရှင်းသူတို့၏ အလောင်းများစွာ တို့သည် ထကြ၍၊

၅၃ ကိုယ်တော် ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းမှ ထွက်၍ သန့်ရှင်းသော မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူများစွာတို့အား ထင်ရှားကြ၏။

၅၄ ယေရှုကိုစောင့်သော တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများ တို့သည် မြေကြီးလှုပ်ခြင်း စသည်တို့ကို မြင်လျှင် အလွန် ထိတ်လန့်၍၊ စင်စစ်ဤသူသည် ဘုရားသခင် ၏ သားတော်မှန်ပေ၏ ဟုဆိုကြ၏။

၅၅ ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌ အလုပ် အကျွေးလိုက်လာသော မိန်းမအများ တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။

၅၆ ထိုမိန်းမတို့တွင် မာဂဒလေမာရီ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိဖြစ်သော မာရီနှင့် ဇေဗဲဒဲ၏ သားတို့၏ အမိပါကြသတည်း။

၅၇ ညအချိန်ရောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ် အမည်ရှိသော သူဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်တော် ဖြစ်သည်နှင့်၊

၅၈ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော် ကို တောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည် အလောင်းတော် ကို ပေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊

၅၉ ယောသပ်သည် အလောင်းတော်ကိုယူ၍ ဖြူစင် သော ပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊

၆၀ ကျောက်၌ ထွင်းသော မိမိသင်္ချိုင်းတွင်းသစ်

ထဲမှာ ထားလေ၏။ ကြီးစွာသော ကျောက်ကိုလည်း တွင်းဝ၌ လှိမ့်ထားပြီးမှသွား၏။

၆၁ မာဂဒလေမာရီနှင့် အခြားသော မာရီသည် ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတော် ရှေ့မှာ ထိုင်လျက် နေရစ် ကြ၏။

၆၂ အဘိတ်နေ့ လွန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ပိလတ်မင်း ထံ၌ စုဝေး၍၊

၆၃ ထိုလှည့်ဖြားသော သူက၊ ငါသည် သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်မည်ဟု မသေမှီ ပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိပါပြီ။

၆၄ ထိုကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည် ညအခါလာ၍ အလောင်းကို ခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူပြီဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆို ကြသော်၊ ရှေ့အမှားထက် နောက်အမှား သာ၍ကြီး မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်း တွင်းကို သုံးရက်မြောက်အောင် လုံခြုံစွာ စောင့်စိမ့် သောငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၆၅ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့၌ လူစောင့်တတပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လုံခြုံစွာ စောင့်စေကြ ဟုဆိုလေ၏။

၆၆ ထိုသူတို့သည်သွား၍ ကျောက်ကို တံဆိပ်ခတ်ပြီး လျှင် အစောင့်ထားလျက် သင်္ချိုင်းတွင်းတော်ကို လုံခြုံစွာပြုကြ၏။

၂၈

၁ ဥပုသ်နေ့ လွန်၍ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် မိုးပန်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌ မာဂဒလေမာရီနှင့် အခြား သော မာရီသည် သင်္ချိုင်းတော်ကို အကြည့်အရှုသွား ကြ၏။

၂ ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝ၌ ပိတ် သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။

၃ သူ၏ မျက်နှာသည် လှုပ်စစ်ကဲ့သို့ ထင်၏။ အ ဝတ်သည်လည်း မိုးပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူ၏။

၄ လူစောင့်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုကြောက် ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ သေမတတ် ဖြစ်ကြ၏။

၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်သော ယေရှုကို သင်တို့ရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။

၆ ဤအရပ်၌ မရှိ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထ မြောက်တော်မူပြီ။ လာကြ၊ သခင် လျောင်းတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။

၇ အလျင်အမြန် ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့အား ပြောကြ လော့။ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ကြ လိမ့်မည်။ ဝါပြောပြီဟု ထိုမိန်းမတို့အား ကောင်းကင် တမန်ဆို၏။

၈ ထိုမိန်းမတို့ သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊ အလွန်ဝမ်းမြောက် သဖြင့်၎င်း၊ သချိုင်းတော်မှ အလျင် အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းစကား ကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။

၉ လမ်းမှာ သွားကြစဉ် ယေရှုသည် ကြိုဆိုတော် မူ၍ သင်တို့အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကို ဘက်ယမ်းလျက် ပြင်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ သွား ကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားစေခြင်း ငှါ ဤသိတင်းစကားကို ကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည် ၌ သူတို့သည် ငါ့ကို တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၁ ထိုမိန်းမတို့သည် သွားကြစဉ်အခါ လူစောင့်အချို့ တို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသော အခြင်း အရာတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့အား ပြန်ကြား ကြ၏။

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ

တို့သည် စုဝေး၍ တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အား ငွေ အများကိုပေး၍၊

၁၃ ညဉ့်အခါ ဝါတို့ အိပ်ပျော်စဉ်တွင် ထိုသူ၏ တပည့် တို့သည် လာ၍ အလောင်းကို ခိုးသွားကြသည်ဟု သင်တို့ ပြောကြလော့။

၁၄ ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်း ကြားပြန်လျှင်၊ ဝါတို့ သည် သူ့ကို ဖျောင်းဖျ၍ သင်တို့၌ အမှုမရှိစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု၊

၁၅ သွန်သင်သည်နှင့်အညီ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ငွေကို ယူ၍ ပြုကြ၏။ ထိုစကားကိုယခုတိုင်အောင် ယုဒလူ တို့သည် အနံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။

၁၆ တကိုပ်တပါးသောတပည့်တော်တို့သည် ဂါလိ လဲပြည်သို့သွား၍ ယေရှု မှာထားတော်မူသောတောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြင်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၇ အချို့တို့သည် ယုံမှားခြင်း ရှိကြ၏။

၁၈ ယေရှုသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင် သောအခွင့်တန်ခိုး ရှိသမျှတို့ကို ဝါခံရပြီ။

၁၉ သင်တို့သွား၍ လူမျိုး တကာတို့ကို ငါ့တပည့် ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးကြလော့။

၂၀ ငါသည် သင်တို့အား ပေးသမျှသော ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးကြလော့။ ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည် တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကု ခရစ်ဝင်။

MARK

၁

၁ ဘုရားသခင်သားတော် ယေရှုခရစ်၏ ဝေပလိ တရား၏ အစကို ဆိုပေအံ့။

၂ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသော ငါ၏ တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ဝါစေလွှတ်၏။

၃ တော၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရ ဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီး တော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု လာသည်နှင့်အညီ။

၄ ယောဟန်သည် တော၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက်၊ အပြစ်လွတ်ခြင်း အဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။

၅ ယေရုရှလင်မြို့သားများ မှစ၍ ယုဒပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ ထွက် သွား၍ မိမိတို့ အပြစ်များကို တော်ပြုလျက် ယော်ဒန် မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၆ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အဖွဲ့နှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌ သားရေ ခါးပန်းကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။

၇ ဟောချက် စကားဟူမူကား၊ ငါ့ထက် တတ်စွမ်း နိုင်သော သူသည် ငါ့နောက် ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ ခြေနှင်းတော်ကြီးကိုမျှ ငုံ့၍ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။

၈ ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။

၉ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ကြွလာ၍ ယောဟန် လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၏။

၁၀ ရေပေါ်ထစဉ်တွင် ကောင်းကင်ကွဲ၍ ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်တော် အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍။

၁၁ သင်ကား ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ ချစ်သား ပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၁၂ ထိုအခါခြင်းတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ သွားစေတော်မူ၏။

၁၁၄၊ ၅၊ ၈၊ ၉။

၁၃ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ထိုတော၌ နေ၍ စာတန်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ သားရဲတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့ သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။

၁၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ ရောက်သည် နောက်၊ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊

၁၅ အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီ၊ နောင်တရကြလော့။ ဝေပလိတရားကို ယုံကြည်ကြလော့ဟူသော ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် နှင့်ယှဉ်သော ဝေပလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၆ ဂါလိလဲအိုင် နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှိမုန်နှင့် အမြွေညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် တံငါ ဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊

၁၇ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို များသော တံငါ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝါပြုမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသော်၊

၁၈ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၁၉ ထိုမှ အနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင်၊ ဇေဗေဒဲ၏ သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် လှေပေါ်မှာပိုက်ကွန် ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ချက်ခြင်း ခေါ်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည်လည်း လှေပေါ်မှာရှိသော သူငှား တို့နှင့်တကွ အဘဇေဗေဒဲကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော် သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၁ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြလျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်း တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

၂၂ ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုံးမဩဝါဒပေးတော် မူခြင်းကို အလွန် အံ့ဩကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူ မဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

၂၃ ထိုသူတို့၏ တရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသော နတ်စွဲ သောသူရှိ၍။

၂၄ ဩဝါဒ နာဇရက်မြို့သား ယေရှု ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော သူဖြစ်ပါသည်ဟုဟစ် ကြော်လေ၏။

၂၅ ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ ထို သူ၏ အထဲက ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊

၂၆ ညစ်ညူးသော နတ်သည် ထိုသူကို တောင်မာစေ ပြီးမှ၊ ကြီးသော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။

၂၇ လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤ အမှုသည် အဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုံးမခြင်းအသစ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ညစ်ညူးသော နတ်တို့ကိုပင် အာ ဏာနှင့် မှာထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြသည် တကားဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

၂၈ သိတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည် အရပ် ရပ်တို့၌ ချက်ခြင်းနဲ့ပြား ကျော်စောလေ၏။

၂၉ တရားစရပ်မှထွက်ကြလျှင် ရှိမုန်၊ အန္တတို့အိမ်သို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ ချက်ခြင်းသွားကြ၏။

၃၀ ရှိမုန်၏ ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲ၍ တုံးလုံးနေ သည် အကြောင်းကို အလျှင်အမြန်လျှောက်ကြ၏။

၃၁ ကိုယ်တော်သည်လာ၍ ထိုမိန်းမ၏ လက်ကို ကိုင်လျက် ချီကြွတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် သူသည် အဖျားပျောက်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

၃၂ နေဝင်၍ ညအချိန်ရောက်လျှင် မကျန်းမမာသော သူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသော သူရှိသမျှတို့ကို အထံတော် သို့ဆောင်ခဲ့၍၊

၃၃ တမြို့လုံးသည် တံခါးနားမှာ စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။

၃၄ အထူးထူး အပြားပြားသော အနာစွဲသောသူ များတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကို လည်းနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ကိုယ်တော် ကို သိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောစေ ခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၃၅ နံနက်အချိန်၊ မိုးမလင်းမှီ ကိုယ်တော်သည် ထ ပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြ၍ဆုတောင်းတော်မူ၏။

၃၆ ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လိုက်၍ ရှာကြသော်၊

၃၇ ကိုယ်တော်ကို တွေ့လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသည် နီးစပ်သော မြို့ရွာ တို့၌ တရားဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီဟု မိန့်တော်မူ၍၊

၃၉ ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ် တရားစရပ်တို့၌တရား

ဟောလျက်နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လျက်နေတော်မူ၏။

၄၀ နူနာစွဲသောသူ တယောက်သည် အထံတော် သို့လာ၍ ဣဒော့လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်း စေနိုင်တော်မူသည်ဟု တောင်း ပန်လေ၏။

၄၁ ယေရှုသည် သနားသော စိတ်ရှိသဖြင့် လက် တော် ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့လျက်၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့် ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် နူနာ ပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၄၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်သတိပြု။

၄၄ အဘယ်သူအား စကား တခွန်းကိုမျှ မပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကို ပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည် အတွက်၊ မောရှေ စီရင် မှာထားသော ပူဇော်သတ္တိကို ဆက်လော့ဟု မြစ်တား၍ ချက်ခြင်း လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုသူသည် ထွက်သွား၍ စကားများသောအား ဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနဲ့အပြား ကျော်စောစေ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည် နောက်တဖန်မြို့ထဲသို့ ထင်ရှားစွာ မဝင်ရဘဲ၊ မြို့ပြင် တောအရပ်၌သာ နေ တော်မူ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ ရောက် လာကြ၏။

၂

၁ နောက်တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ကပေရ နောင်မြို့သို့ ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကို ကြား ကြလျှင်၊

၂ တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာ မရှိနိုင်အောင် လူများတို့ သည် အလျှင်အမြန် စုဝေးကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ လက်ခြေသေသော သူတယောက်ကို လူလေးယောက်တို့သည် ထမ်း၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၄ လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကို ဖောက်ထွင်းပြီးမှ လူနာနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို လျော့ ချကြ၏။

၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင်၊ လက်ခြေ သေသောသူအား၊ ငါ့သား၊ သင်၏ အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆:၇ ထိုအရပ်၌ထိုင်သော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊

ဤသူသည် ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အဘယ် သူသည် အပြစ်ကို လွှတ်နိုင်သနည်းဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။

၈ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ထင်မှတ်ခြင်း ရှိသည်ကို ယေရှုသည် မိမိဥာဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်း သိတော်မူ လျှင်၊ သင်တို့ စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ထင် မှတ်ကြသနည်း။

၉ လက်ခြေ သေသောသူအား အဘယ်စကားကို သာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏ အပြစ်ကို လွှတ်စေ ပြီဟုပြောလွယ်သလော။ သင်ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာ ကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။

၁၀ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင် သည်ကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ။

၁၁ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ် သို့ သွားလော့ဟု သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေ သေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ယာကို ဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထွက်သွား၏။ ထို လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေ့ဝေခြင်းရှိ၍ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မမြင်စဖူးဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၃ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ကြွတော်မူ၍၊ လူအစု အစားအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမခြင်းပေး တော်မူ၏။

၁၄ လမ်း၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ အာလဖဲ၏သား လေဝိ သည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့ နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုသူသည်လည်းထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက် လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏ အိမ်တွင်စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆိုးသောသူများ တို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။ ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့ အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာ ဖာရိရှုတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့ နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်းဟု တပည့်တော်တို့အား ဆိုကြ၏။

၁၇ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူ

တို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊ ဆိုးသော သူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏ တပည့် တို့နှင့် ဖာရိရှုတို့သည်လာ၍၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့ နှင့်ဖာရိရှုတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ် ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင် ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၉ ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြ သလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။

၂၀ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏ အပေါင်းအဘော် တို့နှင့် ခွဲ၍ ယူဆောင်သွားသော အချိန်ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင် ကြလိမ့်မည်။

၂၁ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖလှေမရှိ။ ထိုသို့ ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ် ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။

၂၂ ၎င်းနည်းဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ် သော စပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သော စပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲ သဖြင့် စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သော သားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက် တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်လျက် ခရီးသွားကြ၏။

၂၄ ဖာရိရှုတို့ကလည်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သော အမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည်တကားဟု လျှောက် ကြသော်၊

၂၅ ကိုယ်တော်က၊ ယဇိပရောဟိတ်မင်း အဗျာသာ လက်ထက်၌ ဒါရိဒ်သည် မိမိ အဘော်တို့နှင့်တကွ ဆာမှတ်၍ မတတ်နိုင်သောအခါ၊

၂၆ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်၍ ယဇိပရော ဟိတ်တို့ မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ မစားအပ်သော ရှေ့ တော်မုန့်ကို စား၍ မိမိ အဘော်တို့အား ပေးသည် အကြောင်းကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူး သလော။

၂၇ ထိုမှတစ်ပါး ဥပုသ်နေ့သည် လူအဘို့ ဖြစ်၏။ လူသည် ဥပုသ်နေ့အဘို့ ဖြစ်သည် မဟုတ်။

၂၈ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ တရားစရပ်သို့ တဖန် ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုစရပ်၌ လက်တဘက်သေသော သူတယောက်ရှိ၏။

၂ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။

၃ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု လက်တဘက်သေသော သူအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၄ ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၅ ထိုအခါ အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ သူတို့ စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။

၆ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးအံ့နည်းဟု ဟေရုဒ်တပည့်တို့နှင့် ချက်ခြင်း တိုင်ပင်ကြ၏။

၇ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်နားသို့ ပြောင်းကြွတော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်၊

၈ ယေရှုလင်မြို့မှ စသော ယုဒပြည်၊ ဣဒုမဲပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှ လာကြသောလူများ အပေါင်းတို့နှင့် တရုမြို့၊ ဇီဒန်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့မှ လာကြသောလူများ အပေါင်းတို့သည် ပြုတော်မူသမျှကို ကြားလျှင် အထံတော်သို့ လာကြ၏။

၉ လူအများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အနီးအပါးတွင် လှေတစ်စင်းကို အမြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ လူများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ရောဂါဝေဒနာ နှိပ်စက်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါ တွန်းကြ၏။

၁၁ ညစ်ညူးသော နတ်တို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါပြင်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၂ သိတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည်အကြောင်း သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အထံတော်သို့ လာကြ၏။

၁၄ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိနေစေခြင်းငှါ၊ တရားဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊

၁၅ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သော အခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတည်းဟူသော၊

၁၆ ပေတရုအမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ရှိမှန်၊

၁၇ မိုးခင်းကြိုးသားဟု ဆိုလိုသော ဗောနေရဂက် အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ဇေဗေဒဲ၏ သားနှစ်ယောက် ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊

၁၈ အန္တီ၊ ဖိလိပ္ပူ၊ ဗာသောလဲ၊ မသဲ၊ သောမ၊ အာလဲဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဓါ၊ ကာနန်တိလူရှိမှန်၊

၁၉ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒဂုဏ်ရတီတို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည် အိမ်သို့ ဝင်ကြလျှင်၊ အစာကို မစားနိုင်သည်တိုင်အောင် လူများတို့သည်တဖန် စုဝေးကြပြန်၏။

၂၁ ကိုယ်တော်၏ အဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် အရှေ့ဖြစ်သည်ဟုဆို၍ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ထွက်သွားကြ၏။

၂၂ ယေရှုလင် မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့ကလည်း၊ သူသည် ဗေလဇေဗုလ စွဲသောသူ ဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးမင်းကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။

၂၃ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ခေါ်၍ ဥပမာကို ဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန်သည် စာတန်ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်နိုင်သနည်း။

၂၄ တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။

၂၅ အိမ်သည်လည်း မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။

၂၆ စာတန်သည် မိမိတဘက်၌ ထ၍ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၇ သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာ မချည်မနှောင်လျှင်၊ သူ၏ အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူနိုင်။ သူရဲကိုချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏ အိမ်ကိုလုယူနိုင်၏။

၂၈ ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်

အမျိုးမျိုး၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အမျိုးမျိုးရှိ သမျှတို့နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။

၂၉ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူသည် အပြစ်လွတ်စေခြင်း အခွင့်ကို အဘယ်ကာလ ၌မျှ မရနိုင်ကြ။ ထာဝရ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောသူ ဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသော သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်း။

၃၁ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် လာ၍ ပြင်မှာ ရပ်နေလျက်၊ တစုံတယောက်သောသူကို ကိုယ်တော် ထံသို့ စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။

၃၂ ခြံရံလျက် ထိုင်သောသူများတို့က၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာလျက် ပြင်မှာရှိ ကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၃ ကိုယ်တော်က၊ ဝါ အမိ၊ ဝါညီကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေးတော်မူ၍၊

၃၄ ခြံရံလျက်ထိုင်သော သူတို့ကို ပတ်လည် ကြည့် ရှု၍၊ ဤသူတို့သည် ဝါ အမိ၊ ဝါညီ ပေတည်း။

၃၅ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ဆောင်သော သူသည် ဝါညီ၊ ဝါ နှမ၊ ဝါ အမိဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော် မူ၏။

၄

၁ နောက်တဖန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော် မူစဉ်တွင်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အထံ တော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ အိုင်တွင် လှေထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အိုင်နား ကုန်းပေါ်မှာ နေကြ၏။

၂ ထိုအခါ ဥပမာ စကားအားဖြင့် များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကို ပေး၍ မြက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊

၃ နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစေ့ကြသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။

၄ အစေ့ကို ကြသည်တွင် အချို့သော အစေ့တို့ သည် လမ်း၌ကျသဖြင့်၊ မိုမ်းကောင်းကင် ငှက်တို့သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။

၅ အချို့သော အစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက် ပေါများသောအရပ် ၌ ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင် ပေါက်သော်လည်း၊

၆ နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည် ဖြစ်၍ အမြစ် မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၇ အချို့သော အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲသော ကြောင့် အသီးမသီးကြ။

၈ အချို့သော အစေ့တို့သည် ကောင်းသော မြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားလျက် အဆ သုံးဆယ်၊ အဆ ခြောက်ဆယ်၊ အဆ တရာ၊ ပွားများ၍ အသီး သီးကြ၏။

၉ ကြားစရာ နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါ စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ရှိတော်မူသော အခါ တကရိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့နှင့် အခြံအရံတော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြလျှင်၊

၁၁ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏ နက်နဲသောအရာကို သိရသော အခွင့်ရှိ ကြ၏။

၁၂ ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံ မပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားသဖြင့်၊ သူတို့အကျင့် မပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွတ် ရသည်တိုင်အောင် သူတို့အား ဟောသမျှကို ဥပမာ အားဖြင့် ဟောရ၏။

၁၃ သင်တို့သည် ဤဥပမာကိုမျှ နားမလည်လျှင်၊ ဥပမာရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်ကြမည်နည်း။

၁၄ မျိုးစေ့ကြသောသူသည် တရားစကားကိုကြ၏။

၁၅ တရားစကားကို လမ်း၌ ကြခြင်းအကြောင်း အရာကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန်သည် ချက်ခြင်းလာ၍ နှလုံး၌ ကြသောတရား စကားကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၁၆ ကျောက်ပေါသော အရပ်၌ ကြခြင်းအကြောင်း အရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊

၁၇ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ ခဏသာတည်သဖြင့် တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၁၈ ဆူးပင်တို့တွင် ကြခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍၊

၁၉ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်း၊ ကြွင်းသောအရာကို တပ်မက်ခြင်း စိတ်တို့သည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ် သောကြောင့် အသီး မသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၀ ကောင်းသော မြေ၌ ကြခြင်း အကြောင်းအရာ

ကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ ခံယူသဖြင့်၊ အဆ သုံးဆယ်၊ အဆ ခြောက်ဆယ်၊ အဆ တရာ ပွားများ၍ အသီး သီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၁ ထိုမှတပါး ဆီမီးကို ဆီမီးခုံပေါ်မှာမတင်၊ တောင်း ဇလားအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထားခြင်းငှါ ယူခဲ့ သလော။

၂၂ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့် မည်။ ဝှက်ထားလျက် ရှိသမျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်း လိမ့်မည်။

၂၃ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြား ပါစေ။

၂၄ ထိုမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာ ရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏ နှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအားပေး၏။ ထိုပမာဏ အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။

၂၅ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦး မည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ လူသည် လယ်၌ မျိုးစေ့ ကြပြီးမှ နောက်တဖန် မိမိမကြည့်မှတ်။

၂၇ ညဉ့်၊ နေ့၊ အိပ်လျက်၊ နိုးလျက် နေသော်လည်း အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်တူ၏။

၂၈ မြေကြီးသည် မိမိ အလိုအလျောက် အသီးကို သီးစေ၍ ရှေ့ဦးစွာ အညွှောက်၊ ထိုနောက်အနံ့၊ ထိုနောက် အနံ့ထဲမှာ အောင်မာသော အဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။

၂၉ အသီးမှည့်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ လယ် ရှင်သည် မဆိုင်းမလင့်၊ တံစဉ်နှင့် ရိတ်စေတတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အဘယ် သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းရအံ့နည်း ဟူမူကား၊

၃၁ မုံညှင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုံညှင်းစေ့သည် မြေ၌စိုက် သောအခါ မြေ၌ရှိသော အစုတကာတို့ထက် ငယ် သော်လည်း၊ စိုက်ပြီးမှ အပင်ပေါက်၍၊

၃၂ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးပွားသဖြင့်၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ဝှက်တို့သည် အရိပ်ခို၍ နားနေလောက် သော အကိုင်းအခက်ကြီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုသို့သော ဥပမာ စကားများ အားဖြင့်

ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များ နားထောင်နိုင်သည် အတိုင်း တရားဟောတော်မူ၏။

၃၄ ဥပမာ ကင်း၍ ဟောပြောတော် မမူ။ ရှိသမျှသော အရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ တပည့်တော် တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

၃၅ ထိုနေ့ညအချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်းတဘက် သို့ ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၆ တပည့်တော်တို့သည် လူစုဝေးရာမှ ထွက်၍ လှေပေါ်၌ရှိနေသော ကိုယ်တော်ပါလျက် သွားကြ၏။ အခြားလှေတို့လည်း ပါသေး၏။

၃၇ ထိုအခါ ပြင်းစွာသော မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍ လှိုင်းတံပိုးခတ်သောကြောင့် လှေသည် ရေနှင့် ပြည့် လေ၏။

၃၈ ကိုယ်တော်သည် ပွဲ၌ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ကျိန်းစက် ၍နေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးမှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သည်ကို လျစ်လျူသောစိတ် ရှိတော်မူ သလောဟု လျှောက်ကြသော်၊

၃၉ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာ နေဟုလေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် လေသည် ငြိမ်၍ အလွန် သာယာလေ၏။

၄၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ် ကြောင့် ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်သနည်း။ အ ဘယ်ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၄၁ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏ စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၅

၁ အိုင်တဘက်၊ ဂါဒရေပြည်သို့ ရောက်ကြ၍၊

၂ ယေရူသင် လှေထဲက ထွက်ကြတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင်၊ ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦး ကြိုပြုလေ၏။

၃ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင် အဘယ်သူမျှ ချည်၍မနိုင်။

၄ ခြေချင်း၊ သံကြိုးနှင့် အဖန်များစွာ ချည်စမ်းသော် လည်း၊ သံကြိုးကို ဆွဲဖြတ်၍ ခြေချင်းကိုဖြတ်၏။ သူ့ကို ယဉ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ မတတ်နိုင်။

၅ နေ့ည၌ မပြတ် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌၎င်း၊ တောင်

ပေါ်၌၎င်း၊ ဟစ်ကြော်လျက်၊ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကို ရှစ်လျက်နေတတ်၏။

၆ ယေရှုကို အဝေးကမြင်လျှင်၊ အထံတော်သို့ ပြေးလာ၍ ပြင်ဝပ်လျက်၊

၇ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော် မမူမည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။

၈ လျှောက်သည် အကြောင်းကား၊ ညစ်ညူးသော နတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

၉ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်အမည် ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမည်ကား၊ လေဂေါင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အများဖြစ်ကြပါ၏ ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊

၁၀ ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့ မနှင်ပါမည်အကြောင်း များစွာ တောင်းပန်လေ၏။

၁၁ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝက် အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။

၁၂ နတ်ဆိုး အပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝက်ထဲသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စေလွှတ်တော် မူပါဟု တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊

၁၃ ယေရှုသည် ချက်ခြင်းအခွင့် ပေးတော်မူ၏။ ညစ် ညူးသောနတ်တို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း၍ အိုင်၌ အသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။

၁၄ ဝက်ကျောင်းသော သူတို့သည် ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌ သိတင်းကြားပြောလျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာ တို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။

၁၅ အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နတ်ဆိုး လေဂေါင် စွဲသောသူသည် အဝတ်ကို ဝတ်၍ ပကတိ စိတ်နှင့် ထိုင်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၆ နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌၎င်း၊ ဝက်တို့၌၎င်း၊ အဘယ် သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည် နောက် လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ၊

၁၇ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၁၈ လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲဘူး

သောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊

၁၉ ကိုယ်တော်သည် အခွင့်မပေး။ သင်သည် ကိုယ် အိမ်သို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်း စိတ်တော်နှင့် သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြား လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂၀ ထိုသူသည် သွား၍၊ ယေရှုသည် အဘယ်မျှ လောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါလိ ပြည်တွင် သိတင်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၂၁ ယေရှုသည် ကမ်းတဘက်သို့ ကူးပြန်၍ အိုင် နားမှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယာက္ကရ အမည်ရှိသော တရားစရပ် မှူးသည်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြင်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးငယ် သေလုပါပြီ။

၂၃ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ သူ့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ လက်ကို တင်တော် မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာတောင်းပန်၏။

၂၄ ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူသွား၍ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခြံရံလျက် ထိခိုက် တိုက်မိကြ၏။

၂၅ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာ စွဲသောကြောင့်၊

၂၆ များစွာသော ဆေးသမားတို့ လက်၌ အလွန် ခံရ၍၊ ဥစ္စာရှိသူမျှ ကုန်သော်လည်း သက်သာ မရသည် သာမက၊ အနာတိုးသောမိန်းမ တယောက်သည်၊

၂၇ ယေရှု၏ သိတင်းတော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊

၂၈ ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင် ချမ်းသာ ရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော် သို့လာ၍ အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။

၂၉ ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ ခမ်းချောက် သည်ဖြစ်၍၊ ထိုရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌ သိလေ၏။

၃၀ ယေရှုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ချက်ခြင်း သိတော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့ လှည့်၍၊ ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူ တို့သနည်း ဟု မေးတော်မူ၏။

၃၁ တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအဝေးသည် ကိုယ် တော်အား ထိခိုက်ကြသည်ကို မြင်လျက်ပင်၊ ငါ့ကို

အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကား ဟု လျှောက်ကြသော်လည်း၊

၃၂ ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ ပြုသောသူကို မြင်ခြင်းငှါ ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

၃၃ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံတော်သို့ လာပြီးလျှင် ပြပ်ဝပ်၍ ထိုအကြောင်းရှိသမျှကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။

၃၄ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ ဝါသမီး၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ရောဂါနိုင်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူး အိမ်မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီး သေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာကို နှောင့်ရှက်သေးသနည်းဟုဆိုကြ၏။

၃၆ ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်း စိတ်တခုသာ ရှိစေလော့ဟု တရားစရပ်မှူးအား ချက်ခြင်း မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏ညီ ယောဟန်မှ တပါး အဘယ်သူကိုမျှ မလိုက်စော့။

၃၈ တရားစရပ်မှူး အိမ်သို့ ရောက်၍ အုန်းအုန်း သဲသဲပြုကြသည်ကို၎င်း၊ အလွန် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောသူတို့ကို၎င်း၊ မြင်တော်မူလျှင်၊

၃၉ အတွင်းသို့ ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အုန်းအုန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေသည် မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၄၀ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏ မိဘတို့ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ပါသောသူတို့ကို၎င်း ခေါ်ပြီးလျှင် သူငယ်လျောင်းရာ အရပ်သို့ ဝင်၍၊

၄၁ သူငယ်၏ လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသကုမိ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ်ထလော့ ငါဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၄၂ ထိုခဏခြင်းတွင် မိန်းမငယ်သည် ထ၍ လှမ်းသွား၏။ သူသည် တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် အလွန်မိန်းမောတွေ့စေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄၃ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည် အကြောင်း၊ ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၍၊ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုအရပ်မှကြွ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။

၂ ဥပုသ်နေ့ ရောက်လျှင် တရားစရပ်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမောတွေ့စေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာတို့ကို အဘယ်မှာ ရသနည်း။ သူရသောပညာကား အဘယ် ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်း။

၃ သူသည် လက်သမား မဟုတ်လော။ မာရိ၏ သား မဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒ၊ ရှိမှန်တို့၏ အစ်ကို မဟုတ်လော။ သူ့နမူများသည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါး နေကြသည် မဟုတ်လောဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအဆွေနေရာ၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသော အရပ်၌ အသေရရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၅ မကျန်းမမာသောသူ အချို့တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ အနာကို ငြိမ်းစေခြင်းမှတပါး အဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှ ထိုအရပ်၌ ပြတော်မမူနိုင်။

၆ ထိုသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသည်ကို အံ့ဩခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့ ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။

၇ တကွိုပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နိုင်စေခြင်းငှါအခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီ နှစ်ယောက်စီ စေလွှတ်တော်မူ၍၊

၈ သင်တို့သည် တောင်ဝေးတခု မှတပါး လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ လွယ်အိတ်နှင့် မုန့်မှစ၍ ခါးပန်း၌ကြေးငွေကို မယူကြနှင့်။

၉ ခြေနင်းကို စီးကြလော့။ အင်္ကျီနှစ်ထပ် မဝတ်ကြနှင့်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၀ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် မည်သည်အိမ်သို့ ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက် မသွားမှီ တိုင်အောင် နေကြလော့။

၁၁ အကြင်သူတို့သည် သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့ နေရာအရပ်မှ ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ ထက်သာ၍ ခံရလဝံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တတရားကို ဟောကြ၏။

၁၃ နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသော

သူများတို့ကို ဆီနှင့် လူး၍ အနာကို ငြိမ်းစေကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ သံတင်းတော် ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်သည် သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု ဆို၏။

၁၅ လူအချို့က၊ ဤသူသည် လေယာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက် ကဲ့သို့ ပရောဖက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၆ ဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူကား ငါ၏ အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကို ဖြတ်သော ယောဟန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီဟု ဆိုလေ၏။

၁၇ အထက်ကဟေရုဒ်သည် မိမိညီ ဖိလိပ္ပု၏ ခင်ပွန်း ဟေရောဒီကို သိမ်းယူသဖြင့်၊ ထိုမိန်းမ အကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ်၍ ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်ထဲမှာ ချုပ်နှောင်လေ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က အရှင် မင်းကြီးသည် ညီတော်၏ ခင်ပွန်းကို မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အား ဆိုလေပြီ။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ ဟေရောဒီသည် ယောဟန်ကို ရန်ပြီးဖွဲ့သဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၂၀ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ် သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒ်သည် သိ၍ သူ့ကို ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ၏။ သူ့ကိုလည်း စောင့်မ၏။ အမှုအရာများတို့၌ သူ၏စကားကို နားထောင်၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်လည်း နားထောင်တတ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမသည် အခွင့် မရနိုင်။

၂၁ ထိုနောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဒ်ကို ဘွားသော နေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကို ခံ၍ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သော သူတို့ကို ကျွေးတော်မှုစဉ်တွင်၊

၂၂ ဟေရောဒီ၏ သမီးသည် ဝင်၍က သဖြင့်၊ ဟေရုဒ်မှစ၍ အပေါင်းအတော်တို့အား နူးညွတ်သောစိတ်ကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ သင်သည် အလိုရှိသမျှကို တောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုလေ၏။

၂၃ တဖန်လည်း သင်တောင်းသမျှကို ငါ နိုင်ငံတဝက် တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၄ ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်၍ အဘယ်အရာကို တောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိကို မေးလျှင် အမိက၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို တောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊

၆:၁၄၊ ၂၄၊ ၂၅။

၂၅ ချက်ခြင်းမိန်းမငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင် တဆောဝင်၍၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ အလျင်အမြန် ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်မ အလိုရှိပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်၏။

၂၆ မင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိသော်လည်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၎င်း၊ အပေါင်းအတော်တို့၏ မျက်နှာကို၎င်း၊ ထောက်သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို မငြင်းမပယ်လို၍၊

၂၇ ဦးခေါင်းကို ယူခဲ့ဟုအမိန့်တော်ရှိလျက် လူစောင့် တယောက်ကို ချက်ခြင်း စေလွှတ်လျှင်၊ လူစောင့်သည် သွား၍ ယောဟန်၏ လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်လေ၏။

၂၈ ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမ ငယ်အား ပေးပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကို ပေးလေ၏။

၂၉ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည်လည်း ကြားသော အခါ လာ၍ အလောင်းကို ဆောင်သွားပြီးလျှင် သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

၃၀ တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး၍၊ မိမိတို့ပြုသမျှသွန်သင် သမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။

၃၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍ ငြိမ်သက်စွာ နေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူများ သွားလာကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် အစာစားခြင်းငှါမျှ မအားနိုင်ကြ။

၃၂ ထိုကြောင့်၊ လှေစီး၍ တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ သွားကြ၏။

၃၃ သွားကြသည်ကို လူများတို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်ကို သိလျှင်၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာ တို့မှ ထွက်၍၊ ထိုအရပ်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။

၃၄ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့ မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်းသူ မရှိ၊ ပစ်ထားသောသိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်း စိတ်တော် ရှိ၍ များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။

၃၅ မိုဗ်းချုပ်သော အခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ် ဖြစ်ပါ၏။ မိုဗ်းလည်းချုပ်ပါပြီ။

၃၆ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာ ဇနပုဒ်သို့ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သွား၍ စားစရာကို ဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့၌ စားစရာ မရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၃၇ ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာတို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ဒေနာရီအပြားနှစ်ရာနှင့် မုန့်ကို ဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အား စားစရာတို့ ပေးရပါအံ့လော့ဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့၌ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း။ သွား၍ ကြည့်ရှုကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် သိပြီးမှ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြပြန်၏။

၃၉ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ကို မြက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၄၀ သူတို့သည် တရာ တစု၊ ငါးဆယ် တစု၊ အစုစုလျောင်းကြလျှင်၊

၄၁ ကိုယ်တော်သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍၊ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့အား ဝေငှတော်မူ၏။

၄၂ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ၊

၄၃ မုန့်နှင့်ငါး အကျိုးအပွဲကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့် ရကြ၏။

၄၄ မုန့်ကို စားသောသူ ယောက်ျား အရေအတွက်ကား၊ လူငါးထောင်မျှ လောက်ရှိသတည်း။

၄၅ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက် ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။

၄၆ စည်းဝေးသော သူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဋိပက္ခပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၄၇ ညအချိန်ရောက်သောအခါ လှေသည် အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကုန်းပေါ်မှာ တယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။

၄၈ လေမသင့်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်၍ ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ညသုံးချက်တီးကျော် အချိန်၌ အိုင်ပေါ်မှစက်တော်ဖြန့်လျက်၊ သူတို့ ရှိရာသို့ ကြွ၍ အနားမှာ ရှောက်သွားမည် ပြုတော်မူ၏။

၄၉ ထိုသို့ အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဖုတ်တစ္ဆေ ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။

၅၀ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၁ လှေပေါ်၌ သူတို့ ရှိရာသို့ တက်တော်မူလျှင် လေသည် ငြိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက် အလွန် မိန်းမောတွေဝေအံ့ကြခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၅၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ စိတ်နှလုံးမိုက်သည် ဖြစ်၍ မုန့်၌ပြသော တန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။

၅၃ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင်၊ ဂနိသရက်နယ်သို့ ရောက်၍ လှေကိုဆိုက်ကြ၏။

၅၄ လှေမှဆင်းသောအခါ လူများတို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ခြင်း မှတ်မိလျှင်၊

၅၅ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ရှိသမျှသို့ ပြေးသွား၍ မည်သည် အရပ်၌ ရှိတော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၅၆ မြို့ရွာဇနပုဒ်သို့ ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမာသော သူတို့ကို လမ်းနားမှာ ထား၍ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှ တို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသော သူတို့သည်လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၇

၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့မှ ရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌ စုဝေး၍၊

၂ တပည့်တော် အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသော လက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသော လက်နှင့် အစာစားသည်ကို မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေသကို ခံယူသော ဖာရိရှဲမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ် မဆေးဘဲ အစာကို စားလေ့မရှိ။

၄ ဈေးမှပြန်လာသော အခါ၌လည်း ဆေးခြင်းမပြုဘဲ စားလေ့မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခွက်၊ ဖလာ၊ ကြေးဝါပုကန်၊ ခုတင်တို့ ဆေးခြင်းမှစ၍ အခြားသော ထုံးတမ်းများကို ခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။

၅ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ်ညူးသော လက်နှင့်အစာ စားကြပါသနည်းဟု

မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်းစာလာ သည်အတိုင်း၊

၆ ဟေရှာယသည် လျှို့ဝှက်သော သင်တို့ကို ရည် မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကို ရိုသေ ကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့် ဝေးလှ၏။

၇ လူတို့ စီရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသ ပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ကို အချည်းနှီး ကိုးကွယ်ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီ။

၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကိုပယ်၍ ခွက်ဖလား ဆေးခြင်းတည်း ဟူသောလူတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူ လျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။

၉ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေ သကို ကျင့်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည် တကား။

၁၀ မောရှေ၏ပညတ်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏။ ထိုသူ သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။

၁၁ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ့်မိဘကို သင်တို့ အသုံးရနိုင်သမျှသော ဝါ၏ ဥစ္စာသည် အလှူ ဝတ္ထုတည်းဟူသော ကော်တန်ဖြစ်စေဟုဆို၏။

၁၂ ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟုမြစ် တား၍၊

၁၃ မိမိတို့ အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသ အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြ ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော် သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်နားလည် ကြလော့။

၁၅ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ဝင်လျက်၊ လူကိုညစ် ညူးစေနိုင်သော အရာတစ်ခုခုမျှမရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေသော အရာဖြစ်၏။

၁၆ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါ စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီး လျှင်တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာကိုမေးမြန်းကြ၏။

၁၈ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤမျှ လောက် ပညာမဲ့လျက် နေသလော။ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည် နှလုံးထဲသို့ မဝင်။

၁၉ ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွားသောကြောင့်၊ လူကို မညစ်ညူး စေနိုင်သည်ကို နားမလည်ကြသလော။

၂၀ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။

၂၁ လူအတွင်းနှလုံးထဲက မကောင်းသော ကြံစည် ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမ လွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊

၂၂ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊

၂၃ ဤဆိုးညစ်သော အရာများတို့သည် အတွင်းမှ ထွက်လာ၍လူကို ညစ်ညူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ၍ တုရမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူပြီးလျှင် အိမ်သို့ ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ သော်လည်း ပုန်းရှောင်၍ နေတော်မမူနိုင်။

၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသော မိန်းမငယ်၏ အမိသည် သိတင်းတော်ကိုကြားသဖြင့်၊ လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊

၂၆ မိမိသမီးထဲက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊ ဟေ လသအမျိုး၊ ရှုရိဖိနိတ်ပြည်သူ ဖြစ်သတည်း။

၂၇ ယေရူကလည်း၊ ရှေ့ဦးစွာ သားများကို ဝစွာ ကျွေးပါရစေ။ သား၏ အစာကို ယူ၍ ခွေးအား မပေး မချအပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏ သခင်။ ခွေးမည်သည် ကား၊ သားတို့၏ စားနပ်စားပေါက်ကို စားပွဲ အောက်၌ စားမြဲ ထုံးစံရှိပါသည်ဟု ပြန်၍လျှောက်လျှင်၊

၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သွား လော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏ သမီးထဲမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်၍ နတ်ဆိုး ထွက် သွားသည်ကို၎င်း၊ သမီးသည် အိပ်ယာ၌ အိပ်လျက် ရှိသည်ကို၎င်း တွေ့၏။

၃၁ တဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့၏

ကျေးလက်မှ ထွက်၍ ဒေကာပေါလိ ပြည်နယ်ကို ရောက်သွားသဖြင့်၊ ဝါလိလဲအိုင်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုအခါနားပင်း၍စကားအသောသူ တယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တပ်မည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၃၃ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစုအဝေးထဲက ခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင် လက်ညှိုးတော်ကို သူ၏နားပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏။ တံထွေးနှင့်ထွေး၍ သူ၏ လျှာကိုလည်း တို့တော်မူ၏။

၃၄ ထိုနောက် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍ညီးတွားသံကိုပြုလျက်၊ ဖေသ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ ပွင့်စေဟု ဆိုလိုသတည်း။

၃၅ ထိုခဏခြင်းတွင် သူသည်နားပွင့်ခြင်း၊ လျှာကြောလွတ်ခြင်းရှိသဖြင့် စကားပြီပြောနိုင်၏။

၃၆ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် သာ၍ အလွန် သိတင်းကြားပြောကြ၏။

၃၇ အတိုင်းထက်အလွန် မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပြုတော်မူပြီ။ နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူပြီ။ အသောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

၈

၁ ထိုအခါ စုဝေးသောသူ အလွန်များ၍ စားစရာ မရှိလျှင်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊

၂ ဤ လူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့် အတူရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်း မရှိ။

၃ အချို့တို့သည် အဝေးက လာသည်ဖြစ်၍၊ အစာမစားမှီ သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌ မောကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ တပည့်တော်တို့ ကလည်း၊ ဤတောအရပ်၌ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ ဝစွာကြွေးနိုင်မည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊

၅ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံး ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို မြေပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့၍ လူများတို့ ရှေ့ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် ထည့်ကြ၏။

၇ အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။

၈ ထိုသူတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအပြည့် ရကြ၏။

၉ စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ လူလေးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊

၁၀ တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ လှေထဲသို့ ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနုသ ကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ငှါ မိုဗ်းကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူလျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို အဘယ်ကြောင့်တောင်းသနည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြုရဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၁၃ ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ တဖန်လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ ပြန်တော်မူ၏။

၁၄ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကို ယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြသဖြင့်၊ လှေပေါ်မှာသူတို့၌ မုန့်တလုံးတည်းသာရှိ၏။

၁၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဖာရိရှဲတို့၏ တဆေးကို ၎င်း၊ ဟေရုဒ်၏ တဆေးကို၎င်း၊ သတိနှင့် ကြည့်ရှောင်ကြဟု ပညတ်တော်မူ၏။

၁၆ တပည့်တော်တို့ကိုလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။

၁၇ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌မုန့် မပါသည်ကို ထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုတိုင်အောင် နှလုံးမသွင်း နားမလည်ကြသလော။ သင်တို့ စိတ်နှလုံး မိုက်သေးသလော။

၁၈ မျက်စိ ရှိလျက်ပင်မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင် မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ့ဘဲ နေကြသလော။

၁၉ မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ တဆယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၀ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင်အား ငါဖွဲ့သော အခါ အကျိုးအပွဲ ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်း သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုနစ်တောင်း ကောက် သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ် သို့ နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်း တယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခွဲ၍၊ ထိုသူကို တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၂၃ ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကို လက်ဆွဲ၍မြို့ပြင် သို့ ထွက်ပြီးမှ၊ သူ၏မျက်စိကို တံထွေးနှင့် ထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်လျက်၊ သင်သည် တစ်ခုခုကို မြင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

၂၄ ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင် လူတို့သည်၊ သစ်ပင် ကဲ့သို့ဖြစ်၍ လှမ်းသွားသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်ပါသည် ဟု လျှောက်၏။

၂၅ နောက်တဖန် သူ၏မျက်စိပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင်၊ သူသည်ပကတိ အ ဖြစ်သို့ ရောက်၍အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့ မဝင်နှင့် မြို့၌ အဘယ်သူကိုမျှ မပြောနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့ကို မိမိနေရာသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၇ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပက်သရီမြို့၏ ကျေးလက်သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြ သနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊

၂၈ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံ ဆရာ ယောဟန်ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဇလိယဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ပရောဖက် တပါးပါး ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၉ သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆို ကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၀ ကိုယ်တော်၏ အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော် မူ၏။

၃၁ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ တို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်

၈:၂၀။

မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြစပြုတော်မူ၏။

၃၂ ထိုသို့ အတည့်အလင်း ပြတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍အပြစ် တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊

၃၃ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကို လှည့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့ နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏ အရာကိုသာ စွဲလမ်း သည်ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုံးမတော်မူ၏။

၃၄ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိတ်သတ်များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ၌ဆည်းကပ် ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက် သို့လိုက်ရမည်။

၃၅ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင် သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဝေပေလိတရားကြောင့်၎င်း အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။

၃၆ လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း။

၃၇ မိမိ အသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနိုင် သနည်း။

၃၈ မျောက်မထားသော ဤလူမျိုးဆိုးတွင် အကြင် သူသည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့စကားကို၎င်း ရှက်၏။ လူသား သည် မိမိအဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာသောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော် မူလတံ့။

၉

၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သည် တန်ခိုးနှင့်တကွ တည်ကြောင်းကို ဤအရပ်၌ ရှိသောသူအချို့တို့သည် မမြင်မှီသေခြင်းသို့ မရောက် ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်၍၊ အခြားသူ မပါဘဲ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊

၃ အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်လျက်၊ ဤ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြေပေါ်၌ အဘယ် ခဝါသည်မျှ မတတ်နိုင်အောင် မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့ အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။

၄ မောရှေနှင့် ဇလိယသည် ထင်ရှား၍ ယေရှုနှင့် အတူ စကားပြောလျက်ရှိ၏။

၅ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်တို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေတို့ တဆောင်၊ ဇလိယတို့ တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင် ကိုအကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု လျှောက်လေ၏။

၆ တပည့်တော်တို့သည် အလွန် ကြောက်သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း၍ ထိုသို့လျှောက်သတည်း။

၇ ထိုအခါမိုဗ်းတိမ်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟုမိုဗ်းတိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၈ ထိုခဏခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည်ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှုလျှင် မိမိတို့နှင့်အတူ ယေရှု တယောက်တည်းမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

၉ တောင်ပေါ်မှာဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင် သင်တို့ ယခုမြင်သော အရာကို အဘယ်သူအားမျှ မကြား မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၀ တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို မှတ်မိ၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဇလိယသည် အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၁၂ ကိုယ်တော်က၊ ဇလိယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည် မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲ၍ ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျမ်းစာ လာ၏။

၁၃ ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလိယသည် ရောက်လေပြီ။ သူ၏ အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း လူများသည် သူ့အားပြုချင်သမျှကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တပည့်တော်တို့ ရိုရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ များစွာသော လူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို ဝိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၁၅ စုဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း အံ့ဩမိန်းမောခြင်းရှိလျက် အထံတော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၆ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ သင်တို့သည် သူတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊

၁၇ လူအစုအဝေး၌ ပါသောသူ တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အသောနတ်အစွဲခံရသော အကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။

၁၈ နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာရာ၌ သူ့ကို မြေပေါ်မှာ လှဲ၍၊ သူသည်လည်းခံတွင်းမှ အမြှုတ်ထွက်လျက်၊ အံ့သွားခဲကြိတ်လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက် နေရပါ၏။ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့ အား အကျွန်ုပ်လျှောက်၍ သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု လျှောက်သော်၊

၁၉ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၂၀ ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ်ကို တောင့်မာစေသဖြင့် သူငယ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍ အမြှုတ်ထွက်လျက်ကိုယ်ကို လှိမ့်လျက် နေ၏။

၂၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာပြီနည်းဟု သူငယ်၏ အဘအား မေးတော်မူလျှင်၊ အဘက၊ ငယ်သော အရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါ၏။

၂၂ သူငယ်ကို သေစေခြင်းငှါ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း အကြိမ်ကြိမ် လဲစေတတ်၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ သူငယ်၏ အဘသည် ချက်ခြင်း ဟစ်ကြော်၍ အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါ၏ သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစတော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက်ပြန်လေ၏။

၂၅ ထိုအခါ လူများတို့သည် စုဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှုသည်မြင်လျှင်၊ နားပင်း၍ စကားအသောနတ်၊ သူငယ်မှ ထွက်လော့၊ နောက်တဖန်

မဝင်နှင့် ငါ အမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုညစ်ညူးသော နတ်ကို ဆုံးမ၍ မိန့်တော်မူသဖြင့်၊

၂၆ နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာစေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည် သေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သေပြီဟု လူများဆိုကြ၏။

၂၇ ယေရှုသည် သူ၏ လက်ကို ကိုင်၍ ချည်ကြွတော်မူသဖြင့် သူသည် ထလေ၏။

၂၈ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာ မေးလျှောက်ကြသော်၊

၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည် မထွက်နိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ဂါလိလဲပြည် အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှ သိစေခြင်းငှါ အလိုတော် မရှိ။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။

၃၂ ခံပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၃၃ ကပရနောင်မြို့သို့ရောက်၍ အိမ်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်း၌ အဘယ်အမှုကို အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို၊

၃၄ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း၌ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။

၃၅ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည်ထိုင်လျက် တကိုပုံနှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင် အဦးဖြစ်လိုသောသူ မည်သည်ကား နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ အလုံးစုံတို့၏ အစေခံလည်း ဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ သူငယ် တယောက်ကိုလည်း ယူ၍ သူတို့ အလယ်၌ ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့် ချီပိုက်လျက်၊

၃၇ အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ ဤကဲ့သို့သော သူငယ် တစုံတယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသော သူသည်လည်း ငါ့ကိုသာ လက်ခံသည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကိုပင် လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ယောဟန် ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့

နှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သောသူ တယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တားကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၃၉ ယေရှုက ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ ငါ့နာမကို အမှီပြုလျက် တန်ခိုးကို ပြ၍ ငါ့ကိုအလွယ်တကူ ကဲ့ရဲ့နိုင်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။

၄၀ သင်တို့၏ ရန်သူဘက်၌ မရှိသောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိ၏။

၄၁ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ အကြင်သူသည် သင်တို့အား ရေတခွက်ကိုမျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲ မနေရာ၊ ငါ့အမှန်ဆို၏။

၄၂ ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ် တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို စွဲ၍ ပင်လယ်၌ ချခြင်းကို ခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။

၄၃ သင်၏ လက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ကို ဖြတ်လော့။

၄၄ ပိုးမသေ၊ မီး မငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက်၊ လက်ချို့တဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။

၄၅ သင်၏ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ခြေကို ဖြတ်လော့။

၄၆ ပိုး မသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဖက်စုံနှင့် ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ ခြေချို့တဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော် သာ၍ ကောင်း၏။

၄၇ သင်၏ မျက်စိသည်လည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် မျက်စိကို ထုတ်လော့။

၄၈ ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိ နှစ်ဖက်စုံနှင့် ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ မျက်စိတဘက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ ကောင်း၏။

၄၉ ယဇ်ကောင် ရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံကြမည်။

၅၀ ဆားသည်ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေး ပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်း တဖန် ဆုံးမကြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၂ ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ လူသည် မိမိ မယားနှင့် ကွာအပ်သလောဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက် ခြင်းငှါ မေးလျှောက်ကြသော်၊

၃ ယေရှုက၊ မောရှေသည် သင်တို့အား အဘယ် သို့စီရင်သနည်းဟု လှန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊

၄ သူတို့က၊ ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့် ကွာစေ ခြင်းငှါ မောရှေစီရင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၅ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသော ကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ကိုရေးထားသတည်း။

၆ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၇ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ် မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊

၈ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် တသား တကိုယ် တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦး မဟုတ် တဦးတည်း ဖြစ်၏။

၉ ဘုရားသခင် တွဲဘက်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူ သောအရာကို လူမခွဲ မခွဲစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ နောက်တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ ရှိစဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အကြင်သူသည် မယားနှင့် ကွာ၍ အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။

၁၂ မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့် ကွာ၍အခြားသော ယောက်ျားနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော် တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၄ ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင် အမျက်တော်ထွက် ၍၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ငါ့ထံသို့လာပါလေစေ။ မဆီးတား ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

၁၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရား သခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို သူငယ် ကဲ့သို့ မခံယူ၊ ထို

သူသည် နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၁၆ သူငယ်တို့ကိုချီပိုက်၍သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော် ကိုတင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၇ လမ်းမှာကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ငှူးထောက်လျက်၊ ကောင်းမြတ် သောဆရာ၊ ထာဝရ အသက်ကို အမွေခံရအံ့သော ငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်း ဟုမေးလျှောက်သော်၊

၁၈ ယေရှုက၊ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ် ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။

၁၉ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည် မဟုတ် လော။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သော သက်သေ ကိုမခံနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့် မသိမ်းနှင့်။ မိဘ ကို ရိုသေစွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂၀ အရှင်ဘုရား၊ ထိုပညတ်ရှိသူတို့ကို အကျွန်ုပ် သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၂၁ ယေရှုသည်၊ ထိုသူကို ကြည့်ရှုလျက် ချစ်သော စိတ်ရှိ၍၊ သင်သည် တခုလို သေး၏။ သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသူမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ လာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း လျက် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသူသည် များစွာသော ဥစ္စာကို ရတတ်သော သူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။

၂၃ ယေရှု ကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သော သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန် ဝင်ခဲလှ၏ဟု ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

၂၄ တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။ တဖန် ယေရှုက၊ ငါ့ သားတို့၊ မိမိဥစ္စာကို မှီခိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန် ဝင်ခဲလှ၏။

၂၅ ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုသူတို့သည် သာ၍ မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း

သို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၂၇ ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင် မတတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော် နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊

၂၉ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဇဝံဂေလိတရားကြောင့် ၎င်း၊ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယား တည်းဟူသော တပါးပါးကို စွန့်၏။

၃၀ ထိုသူသည် အဆ တရာသော အကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်တကွ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ အမိ၊ သားသမီးတို့ကို၎င်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကို၎င်း ခံရလတံ့။

၃၁ နောက်ကျသောသူ အများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ အများတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ယေရှုလင်မြို့သို့ တက်သွားကြရာ၊ လမ်းမှာ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ ရှေ့၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ယခု သွားကြ၏။

၃၃ လူသားသည် ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကို စီရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။

၃၄ သူတို့သည်လည်း လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့် ထွေးခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ မိမိကိုယ်၌ ရောက်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုအခါ ဇေဗဲဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းသော ဆုကျေးဇူးကို ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၆ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် သင်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြုစေချင်သနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊

၁၀:၃၈၊ ၃၉။

၃၇ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက် ထိုင်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၈ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါသောက်သော ခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၃၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်သောခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်။

၄၀ သို့သော်လည်း ငါ့လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ အခြားသော တပည့်တော် တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ကို အမျက်ထွက်ကြ၏။

၄၂ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။

၄၃ သင်တို့မူကား ထိုသို့ မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုလိုသော သူသည် သင်တို့ အစေခံဖြစ်ရမည်။

၄၄ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင်သောသူသည်လည်း အလုံးစုံတို့၏စေခိုင်းရာ ကျွန်ုပ်ဖြစ်ရမည်။

၄၅ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတပါးကို စေစားခြင်းငှါမလာ။ သူတပါးအစေကို ခံခြင်းငှါ၎င်း၊ မိမိအသက်ကို စွန့်၍ လူများကို ရွေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ယေရိခေါမြို့သို့ရောက်ကြလျှင် တပည့်တော်တို့ မှစ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြတော်မူစဉ်တွင်၊ တိမ်၏သား ဗာတိမိအမည်ရှိ သောလူကန်းသည် လမ်းနားမှာ ထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။

၄၇ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင် ဒါရိဒဲ၏သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၄၈ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ လူများတို့သည် ဝေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်လေသော်။

၄၉ ယေရှုသည် ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကို ခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည် လူကန်းကို ခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့။

၅၀ သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကို ခြုံပြီးလျှင်၊ ထ၍ ယေရှု ထံတော်သို့သွား၏။

၅၁ ယေရှု ကလည်း၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၅၂ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ မြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လူကန်း လျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင်ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍ လမ်း၌ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

၁၁

၁ ယေရှုလင်မြို့နှင့် အနီး သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာရောနှင့် ဗေသနိရွာသို့ ရောက်ကြသောအခါ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊

၂ သင်တို့ ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှ မစီးဘူးသော မြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် ချက် ခြင်း တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြီးကိုဖြည့်၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။

၃ သူတပါးက၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့အားဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်း ပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၄ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ လမ်း၌ တံခါးပြင်မှာ ချည်ထားသော မြည်းကလေးကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြီးကို ဖြည့်ကြ၏။

၅ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူ အချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြီးကို ဖြည့်သနည်း ဟုဆိုလျှင်၊

၆ ယေရှု မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။

၇ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့ အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။

၈ လူများတို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်း

ကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။

၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော သူတို့က၊ ဟောရှုဏှ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ယခုတည်လုသော ငါတို့အဘ ဒါဝိဒ၏ နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှုဏှ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၁ ယေရှုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့၎င်း၊ ဗိမာန်တော်သို့၎င်း ဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင် မိုဗ်းချုပ်သောကြောင့် တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့နှင့်တကွ ဗေသနိရွာသို့ ထွက်ကြတော်မူ၏။

၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗေသနိရွာမှ ပြန်ကြစဉ်တွင် ဆာမုတ်တော်မူ၏။

၁၃ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အဝေးက မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ဆွတ်သော အချိန်ကာလ မရောက်သေးသောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား၍ ရောက်သောအခါ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော်မူသည် ရှိသော်။

၁၄ ယခုမှ စ၍အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို အဘယ်သူမျှ မစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ကြားကြ၏။

၁၅ ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သော သူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကို ၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသော သူတို့၏ ထိုင်ရာကို၎င်း တွန်းလှဲတော်မူ၍၊

၁၆ ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အဆောက်အဦးကို အဘယ်သူမျှ မဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်း မြစ်တားတော်မူလျက်၊

၁၇ ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာ အိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်း ဖြစ်စေကြပြီတကားဟူ၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။

၁၈ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီးတို့သည် ကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကို သတ်ရသော အခွင့်ကို ရှာကြံကြ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့ဩမိန်းမောသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၉ ညအချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူ၏။

၂၀ နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌သွားကြစဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍ ခြောက်သွေ့လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။

၂၁ ပေတရုသည် သတိရလျှင် အရှင်ဘုရားကြည့်တော်မူပါ။ ကျိန်တော်မူသော သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် ခြောက်သွေ့ပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိကြလော့။

၂၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ယုံမှားသော စိတ်နှင့်ကင်း၍ မိမိဆိုသည် အတိုင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူ ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၄ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးကိုရမည်ဟု ယုံကြည်သော စိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ရကြလိမ့်မည်။

၂၅ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သူတပါး၌ အပြစ်တင်ခွင့် ရှိလျှင်၊ သူ့အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။

၂၆ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ယေရှုလင်မြို့သို့ တဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ဗိမာန်တော်တွင် စကြိုသွားတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂၈ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ဤသို့ ပြုရသော အခွင့်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊

၂၉ ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ ဖြေကြလော့။ ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။

၃၀ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော၊ လူက ဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။

သး၃၀။

၃၂ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ ဖြေလျှင်၊ လူများကို ကြောက်ရ၏။ ယောဟန်သည် ပရောဖက် အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊

၃၃ အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍၊ စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကို တူးလေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကို ငှား၍၊ အခြားသော ပြည်သို့သွားလေ၏။

၂ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့လက်မှ စပျစ်သီးကိုခံစေခြင်းငှါ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကို စေလွှတ်လေ၏။

၃ ထိုသူတို့သည် ငယ်သားကို ဘမ်းဆီး၍ ရိုက်ပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။

၄ နောက်တဖန် အခြားသော ငယ်သားကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ်သဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းကိုမှန်၍ အရက်ခွံပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၅ အခြားသော ငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင် သူ့ကို သတ်ကြ၏။ အခြားသော ငယ်သားတို့တွင် အချို့တို့ကိုရိုက်ကြ၏။ အချို့တို့ကို သတ်ကြ၏။

၆ ထိုကြောင့် ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၌ ချစ်သားတယောက်တည်းရှိသေးသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငှါသားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၌ စေလွှတ်လေ၏။

၇ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ ကလည်း၊ ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကို သတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ ရကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်၍၊

၈ ဥယျာဉ်ရှင်၏ သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ သတ်၍ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။

၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။ သူသည်လာ၍ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသော သူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။

၁၀ တိုက်ကိုတည်လုပ်သော သူများပယ်ထားသော ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်သည် နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏။

၁၁ ငါတို့ မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မတတ်ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကို ရည်ဆောင်၍ ထိုပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေးသောသူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၃ တဖန် စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှုတို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၁၄ ထိုသူတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြောတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ ကဲသာ ဘုရင်အား အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော။

၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ဒေနာရိ တပြားကို ငါကြည့်တို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍၊

၁၆ သူတို့သည် ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ ပုံလိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၁၇ ယေရှုကလည်း ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကို ကား၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။

၁၈ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်း မရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇေဒုကဲတို့သည်လည်း အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၁၉ အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ သေသွား၍ မယားကျန်ရစ်လျှင်၊ သူ့ညီသည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ အစ်ကို အမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေ စီရင်ရေးထားပါပြီ။

၂၀ ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက် ရှိပါ၏။ အစ်ကို အကြီး

သည် မိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲ သေလျှင်၊

၂၁ သူ၏ မယားကို သူ့ညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။

၂၂ ထိုအတူ တတိယသူ မှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ သားကို မကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်ဆုံး၍ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။

၂၃ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ သူတို့သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည်အဘယ်သူ၏ မယား ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို ယူကြ၏။

၂၅ သေခြင်းမှ ထမြောက်သောအခါ စုံဘက်ခြင်းကို မပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို မပြု၊ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂၆ ထိုမှတစ်ပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ၏ ကျမ်း၊ ချဲ့ခဏ်း၌ သင်တို့သည် မတတ်ဘူးသလော။

၂၇ ဘုရားသခင်သည် သေနေ သောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလွန် မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ ဆွေးနွေး ငြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည် ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အဘယ်မည်သော ပညတ်သည် သာ၍မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၂၉ ယေရှုက၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပညတ်ဟူမူကား၊ အိုဏုသရေလလူမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၀ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်ဖြစ်၏။

၃၁ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့် အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယ ပညတ်သည် ပထမ ပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ ဤပညတ်ထို့ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော ပညတ် မရှိဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ကျမ်းပြုဆရာ ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ် စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။

၃၃ ထိုဘုရားသခင် မှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရား သခင် မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူတို့ကိုလည်း ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်း အကျင့်သည် မီးရှို့သော ယဇ်ကောင်မှစ၍ ယဇ်အမျိုး မျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း အကျင့်ထက်သာ၍ မြတ်ပါသည် ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၄ ထိုသို့ပညာသတိနှင့် ပြန်လျှောက်သည်ကို ယေရှု သည် သိမြင်လျှင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် နှင့်မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေး မလျှောက်ဝံ့ကြ။

၃၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။

၃၆ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင် အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်၍ နေလော့ဟု ငါ၏ သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆို သတည်း။

၃၇ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ခေါ် လျှင် အဘယ်သို့သူ၏သား ဖြစ်သနည်းဟု မေးတော် မူ၏။ လူများ အပေါင်းတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

၃၈ ထိုသို့ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကို ဝတ်လျက် လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ရှိသောစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊

၃၉ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

၄၀ သူတို့သည် မုတ်ဆိုးမ အိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍ အပြစ် မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ သူတို့သည် သာ၍ကြီးစွာသော ဒဏ်ကို ခံကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုနောက် ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာ ထိုင် တော်မူစဉ်တွင်၊ လူများတို့သည် ကြေးငွေကို ဘဏ္ဍာ တိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရ တတ်သောသူ အများတို့သည် များစွာသွင်းချကြ၏။

၄၂ ဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမ တယောက်သည် လာ၍ တပဲ လောက်တန်သော ကြေးနီဒင်္ဂါး နှစ်ပြားကို သွင်းချ၏။

၄၃ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ သွင်း ချသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ထိုဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမ သည် သာ၍ သွင်းချခဲ့ပြီ။

၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက် မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော် မူသော်၊ တပည့်တော် တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဧရာကျောက်ကြီးတကား၊ ဧရာ တိုက်ဆောင်ကြီးတကား ဟုလျှောက်လျှင်၊

၂ ယေရှုက၊ ဤကြီးစွာသော တိုက်ဆောင်တို့ကို သင်သည် ယခုမြင်ရ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှမတည် မနေရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃ ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ဗိမာန်တော် ရှေ့ရှုထိုင်တော်မူစဉ်၊ ပေတရ၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အခြေတို့က၊

၄ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည် ကို၎င်း၊ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့သည်ပြည့်စုံချိန်နီးသော အခါ အဘယ်ပုပွန်မိတ် ပေါ်ထွန်းမည်ကို၎င်း အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု အခြားသူ မပါဘဲ လျှောက်ကြ၏။

၅ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့် ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။

၆ အများသောသူတို့က ငါသည် ဤမည်သော သူဖြစ်၏ဟု ဆိုလျှက်၊ ငါ၏ အယောင်ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့်၊ လူများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။

၇ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက် အံ့သောသိတင်းစကားကို၎င်း ကြားရသောအခါ စိုး ရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော် လည်း အဆုံးသည် မဖြစ်သေး။

၈ လူတမျိုးနှင့် တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်လိမ့်

မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်မသက်ခြင်းတို့သည် လည်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအစီး ဖြစ်သတည်း။

၉ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ဧဝံဂေလိတရားကို ရှေးဦးစွာ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို အပ်နှံခြင်းငှါ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။

၁၁ ရှေ့မဆွက မဆင်ခြင်ကြနှင့်။ ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့ရသော စကားကိုသာ ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုအလျောက် ပြောကြသည် မဟုတ်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြောတော်မူ၏။

၁၂ ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို တယောက်သေစေခြင်းငှါ အပ်လိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။

၁၃ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏ နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၄ ပရောဖက် ဒိယေလ ဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောရှင်ဂျာဘွယ်အရာသည် မနေသင့်သော အရပ်၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကို ကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့မြင်ရလျှင် ယုဒပြည်၌ ရှိသော သူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ။

၁၅ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲသို့ မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲက တစ်တစ်ခုကိုယူခြင်းငှါ မဝင်စေနှင့်။

၁၆ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကို ယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။

၁၇ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ် ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန် ခက်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ သင်တို့ပြေးရသော အချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်

မူသော ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မဖြစ်စဖူး၊ နောက်ပိုင်း၌လည်း မဖြစ်လတံ့သော ဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုကာလကို ဘုရားသခင်သည် တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရ။ ရွေးချယ်တော်မူသောသူတို့ အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလကို တိုစေတော်မူမည်။

၂၁ ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်။ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အယောင်ကို ဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၃ သင်တို့သည် သတိပြုကြလော့။ ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှကို ငါပြောနှင့်ပီ။

၂၄ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်မှ နေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်မပေး။

၂၅ ကောင်းကင် ကြယ်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၂၇ ထိုအခါ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကို စေလွှတ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာကောင်းကင်အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံးစေတော်မူလတံ့။

၂၈ သင်တို့သဖွန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကို မှတ်ကြလော့။ သင်တို့သဖွန်းပင်သည် အခက်အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နွေကာလ နီးသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၂၉ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ လူသားသည် တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၃၀ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများ မကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၁ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည် လိမ့်မည်။

၃၂ ထိုအချိန် နာရီကိုကား၊ ခမည်းတော် မှတပါး

အဘယ်သူမျှ မသိ။ ကောင်းကင်တမန်များ မသိ။ သားတော်လည်း မသိ။

၃၃ ထိုအချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်မည်ကို သင်တို့ မသိသောကြောင့်၊ သတိပြု၍ ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။

၃၄ ဥပမာကား၊ လူတစ်ဦးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည် အကြံရှိသည်နှင့် မိမိအိမ်ကို ငယ်သားတို့ လက်သို့ အပ်၍၊ သူတို့ ဆောင်ရွက်စရာ အမှုကို အသီးအသီး ခွဲခန့်စီမံ၍၊ တံခါးမှူးကို စောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှ သွားသည်ဖြစ်၍။

၃၅ အိမ်ရှင်သည် ညဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြက်ဦးတွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်အချိန်၌ လာမည်ကို သင်တို့ မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။

၃၆ သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့လာ၍ သင်တို့ အိပ်ပျော်သည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။

၃၇ စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား ငါဆိုသည်အတိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ ထိုနောက် နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါ အဇမပွဲရှိ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်ရဒဒံနည်းဟု ရှာကြံကြ၏။

၂ သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃ ဗေဒနိဂ္ဂာတွင် ရှိမည်အမည်ရှိသော လူနု၏အိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွေးစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍ ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မူစဉ် ကျောက်ဖြူခွက်ကို ခွဲပြီးမှ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။

၄ အချို့တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဆီမွေးကို အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆုံးစေသနည်း။

၅ ဒေနာရီ အပြားသုံးရာ မကသောအဘိုးနှင့် ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟု ဆို၍ ထိုမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။

၆ ယေရှုကလည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည်ငါ၌ ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။

၇ ဆင်းရဲသော သူတို့သည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။

သင်တို့ အလိုရှိသည်အတိုင်း သူတို့အား ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။ ငါမူကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိသည် မဟုတ်။

၈ ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သမျှ ပြုပြီ။ ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမွေးနှင့်လူးနှင့်သတည်း။

၉ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိ တရားကို မြေတပြင်လုံးတွင် ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြောရ ကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်သော ယုဒဂုဏာရတ်သည် ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ထံသို့ သွားလေ၏။

၁၁ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာကြံလျက်နေ၏။

၁၂ ပသခါ သိုးသငယ်ကို သတ်သော နေ့တည်းဟူသော အဇမပွဲ ပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်။

၁၃ ကိုယ်တော်သည်၊ တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်မြို့ထဲသို့ သွားကြ။ ရေအိုးဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ နောက်သို့ လိုက်၍။

၁၄ သူဝင်သောအိမ်သို့ ဝင်ပြီးမှ၊ ငါသည် ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသော ဧည့်သည်အခန်းကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဆရာက မေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကိုပြောကြလော့။

၁၅ ထိုသူသည် အသင့် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ငါတို့တို့ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင်၊ စကားတော်အတိုင်း တွေ့၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၇ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၈ စားပွဲ၌ လျောင်း၍ စားနေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုက၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ စားသောသူ တစ်ယောက်သည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၁၉ တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း၍ အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ်လောဟု တယောက်နောက် တယောက် အသီးအသီး မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တကယ့်နစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ ပုကန်တွင် နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကိုအပ်နှံ လိမ့်မည်။

၂၁ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသောသူ သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည် မုန့်ကို ယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၂၃ ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် သောက်ကြ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤခွက်ကား၊ ပဋိညာဉ် တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများအဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏အသွေး ဖြစ်၏။

၂၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤ စပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါမသောက်မီနေ့တိုင် အောင် ယခုမှစ၍ တဖန်ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုနောက် သီချင်းဆိုပြီးမှ သံလွင် တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၂၇ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည် ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည်ကွဲလွင့် ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ ည၌တွင် သင်တို့ ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ လိမ့်မည်။

၂၈ သို့သော်လည်း ငါသည် ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ ရှေ့၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၂၉ ပေတရုက၊ ဤသူ ရှိသမျှတို့သည် စိတ်ပျက် ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။

၃၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌ တွင်ပင် ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မီ သင်သည် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊

၃၁ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ သေရသော် လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု

သာ၍ ခိုင်ခံ့သောစကားနှင့် လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ ဂေသရှေမန်အရပ်သို့ ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၃၃ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်သွား၍ မိန်းမောတွေ့စေခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

၃၄ ထိုအခါ ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ စောင့်နေကြဟု တပည့်တော် သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊

၃၅ ထိုမှ အနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ၍၊ အို အဘ ခမည်းတော်၊

၃၆ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော် မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှ လွှဲတော်မူပါ။ သို့သော် လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါ စေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသော ဟူ၍ ထိုအချိန်နာရီသည် မိမိနှင့် လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွား ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ၊

၃၇ ပြန်လာ၍ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ ရှိမုန့်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်သလော။ ဘာနာရီခန့်မျှ စောင့်နေခြင်းငှါ မစွမ်း နိုင်သလော။

၃၈ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အ ကြောင်း ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ် ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၃၉ တဖန် သွား၍ ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ ဆု တောင်းတော်မူ၏။

၄၀ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်၍သူတို့ သည် မျက်စိ လေးလံသဖြင့် တဖန်အိပ်ပျော်လျက်နေ ကြသည်ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်ကို မသိကြ။

၄၁ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သူတို့ရှိရာ သို့ပြန်လာ လျှင်၊ ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ အမှု လွန်ပြီ။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံ ရသော အချိန်ရောက်လာပြီ။

၄၂ ထကြ။ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကိုအပ်နှံ သောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၃ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တစ်ပါး နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်သော ယုဒရကားရတ်နှင့် အတူ

ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲ များစေလွှတ်သော လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို ကိုင်လျက် ချက်ခြင်း လာကြ၏။

၄၄ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသော သူသည်ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်း၍ လုံခြုံစွာဆောင် သွားကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည် အတိုင်း။

၄၅ သူသည် ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက် ခြင်း ချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလျက် နမ်းလေ၏။

၄၆ ထိုသူတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီးကြ၏။

၄၇ အနား၌ ရပ်နေသောသူ တယောက်သည် ထား ကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန် တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။

၄၈ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ထားပြုကို ဘမ်း သကဲ့သို့ ငါ့ကို ဘမ်းအံ့သောငါ ထားနှင့် ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။

၄၉ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်း ဆုံးမဩဝါဒ ပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ ရှိနေစဉ်အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းမဆီးကြ။ ဤအကြောင်းအရာကား။

၅၀ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု ထိုလူ များကို မိန့်တော်မူ၏။

၅၁ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ် တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။ လုလင် တယောက်သည် စောင်တထည်ကိုသာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မင်းလုလင်တို့သည် ထိုသူကို ဘမ်းဆီးကြ၏။

၅၂ သူသည်လည်း စောင်ကို စွန့်ပစ်၍ အဝတ်မရှိဘဲ လုလင်တို့ လက်မှ ထွက်ပြေးလေ၏။

၅၃ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။

၅၄ ပေတရုသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦး အတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက် ပြီးလျှင်၊ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်၍ မီးလှုံလေ၏။

၅၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိ အပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ရမည်အကြောင်း သက်သေကို ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ။

၅၆ လူများတို့သည် မမှန်သော သက်သေကို ခံကြသော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည် မညီ။

၅၇ အချို့တို့သည် ထ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သော၊

၅၈ ဤ ဗိမာန်တော်ကို ငါဖြိုဖျက်၍ လူတို့လက်ဖြင့် မလုပ်သော ဗိမာန်တော်တခုကို တည်ဆောက်မည် ဟု ပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရပါပြီဟု သက် သေခံကြ၏။

၅၉ သို့သော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည် မညီ။

၆၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ် ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှ ပြန်၍ မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟု ယေရှုကို မေးလျှင်၊

၆၁ ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှပြန်ပြောတော် မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မင်္ဂလာရှိသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊

၆၂ ယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုးတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့ မြင်ကြလေတံ့ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၆၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက် အဘယ်သက်သေကို လိုသေးသနည်း။

၆၄ ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြောသော စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံထိုက် ကြောင်းကို ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။

၆၅ ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံထွေး နှင့် ထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့် ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။ မင်းလုလင်တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့် ပုတ်ကြ၏။

၆၆ ပေတရုသည် အောက်မှာ အိမ်ဦး၌ ရှိစဉ်၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်း၏ အစေအပါ မိန်းမတယောက်သည် လာ၍၊

၆၇ ပေတရုသည် မီးလှုံလျက်နေသည်ကို မြင်သော အခါ သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်၍ သင်သည်လည်း နာဇရက် မြို့သား ယေရှုနှင့် ပေါင်းတော်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊

၆၈ ပေတရုက၊ သင်ပြောသော အရာကို ငါမသိ၊ နားမလည်ဟု ငြင်းခန်ပြီးမှ အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်သော် ကြက်တွန်လေ၏။

၆၉ နောက်တဖန် အစေအပါ မိန်းမသည် ပေတရုကို မြင်လျှင်၊ အနား၌ ရပ်နေသောသူတို့အား၊ ဤသူ သည် ထိုသူတို့ အဝင်ဖြစ်သည် ဟုဆိုသော်၊

၇၀ ပေတရုသည် တဖန်ငြင်းခုန်ပြန်၏။ ထိုနောက် များမကြာ အနား၌ရပ်နေသောသူတို့က၊ အကယ် စင်စစ်သင်သည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်၏။ သင့်စကားလည်းတူ၏ဟု ပေတရုကို ဆိုကြလျှင်၊

၇၁ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟု မိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကြိမ်ဆိုသည်နောက်၊

၇၂ တဖန် ကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြက်သည် နှစ်ကြိမ် မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော စကားကို၊ ပေတရုသည် သတိရသဖြင့်ခေါင်းကိုခြုံ၍ ငိုကြွေး လေ၏။

၁၅

၁ နံနက်အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှု ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

၂ ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီး မေးသည် အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ယဇ်ပု ရောဟိတ်အကြီးတို့သည် များစွာသော အပြစ်ကို တင်ကြ၏။

၄ တဖန် ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် တခွန်းကိုမျှ ပြန်၍ မပြောသလော။ သင့်တဘက်၌ အဘယ် မျှလောက် သက်သေခံကြသည်ကိုကြည့်ပါဟု မေးမြန်း ပြောဆိုသော်လည်း၊

၅ စကား တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် ဒုံ့ဩလေ၏။

၆ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းချထားသော သူတို့တွင်၊ လူများ တောင်းသောသူ တယောက် ယောက်ကို လွှတ်တတ်၏။

၇ ထိုအခါ ပုန်ကန်၍ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်သင့်သော ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော သူတယောက် သည် ပုန်ကန်သော အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ၏။

၈ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုမြဲပြုပါမည် အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန်သောအခါ၊

၉ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု ပြန်မေး၏။

၁၀ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံကြောင်းကို သိ၏။

၁၁ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို မလွှတ်၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူ အစုအဝေးကို နှိုးဆော်ကြ၏။

၁၂ တဖန် ပိလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ ခေါ်ဝေါ်သော သူကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊

၁၃ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြ၏။

၁၄ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများတို့သည် သာ၍ ဟစ်ကြ၏။

၁၅ ပိလတ်မင်းသည်လည်း လူများတို့၏ စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ ဗာရဗ္ဗကို သူတို့အား လွှတ် လေ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။

၁၆ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြုတော ရိရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်းသို့ ဆောင် သွား၍၊ စစ်သူရဲတပ်လုံးကို စုရုံးစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တော် အား နိမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊

၁၇ ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦးရစ်ကို တင်ပြီးလျှင်၊

၁၈ ယုဒ ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ သတည်းဟု ကောင်းချီးစကားကို ပြောကြ၏။

၁၉ ခေါင်းတော်ကို ကျူလုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့် ထွေးခြင်း၊ ရှေ့တော်မှာ ခူးထောက်၍ ပြင်ပခြင်းကို လည်း ပြုကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ နိမောင်းသောအဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကိုဝတ် ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၂၁ အာလေဇန္ဒြနှင့် ရုဖု၏အဘရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သား တယောက်သည်၊ တောရွာမှ လာ၍ လမ်း၌သွားသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။

၂၂ ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ဆောင်သွားပြီးမှ၊

၂၃ မုရန်နှင့်ရောသော စပျစ်ရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင် မခံဘဲ နေတော်မူ၏။

၂၄ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင်အဝတ် တော်ကို စာရေးတံချ၍ အသီးအသီးတို့အား ဝေဖန် ကြ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသော အချိန်ကား၊ နံနက် တချက်တီးအချိန် ဖြစ်သတည်း။

၂၆ အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာ ချက်ဟု မူကား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင်ဟု ရေးထားသတည်း။

၂၇ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြု နှစ်ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက် ၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။

၂၈ ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည် ပြည့် စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၂၉ လမ်းမှာ သွားလာသော သူတို့ကလည်း၊ ဟဲ့၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည် ဆောက်ပြန်သောသူ၊

၃၀ ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကို ညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။

၃၁ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။ ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတကား။

၃၂ ငါတို့ မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေစေဟုအချင်းချင်း ပြက်ယယ် ပြုပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ် တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော သူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ် တင်ကြ၏။

၃၃ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန် တိုင် အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။

၃၄ သုံးချက်တီး အချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမရှာပ ဝသာနီဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူ သနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။

၃၅ အနား၌ ရပ်သော သူအချို့တို့သည် ကြားလျှင် သူသည် ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၃၆ လူ တယောက်သည် ပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌ တတ်၍

ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကို ချယူခြင်းငှါ လာမည် မလာမည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု ဆို၏။

၃၇ ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အ ထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။

၃၉ ထိုသို့ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်း ကို ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောတပ်မှူးသည်မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်ပေ၏ ဟုဆို၏။

၄၀ မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးက ကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။

၄၁ ထိုမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည် မှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ နောက်တော်သို့ အလုပ်အကျွေး လိုက်သော မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်ငယ်နှင့် ယောသေ ၏ အမိဖြစ်သောမာရီနှင့် ရှာလုံတို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရှုလင်မြို့သို့ လိုက်လာသော အခြားမိန်းမများ လည်း ပါကြသတည်း။

၄၂ ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရတ္တု နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ၊

၄၃ အသရေရှိသော လွှတ်အရာရှိ၊ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မြော် လင့်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာ ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။

၄၄ ယေရှုသည် ယခုပင် သေသည်ကို ပိလတ်မင်း သည် အံ့ဩခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကိုခေါ်၍၊ သေသည် ကား ကြာပြီလောဟု မေး၏။

၄၅ သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကားဖြင့် သိလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အား အပ်ပေး၏။

၄၆ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချ၍၊ မိမိဝယ်ခဲ့ သော ပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်၌ ထွင်း သော သင်္ချိုင်းတွင်းထဲမှာ ထား၍ တွင်း၌ ကျောက်ကို လှိမ့်ထားလေ၏။

၄၇ မာဂဒလမာရီ၊ ယောသေ၏ အမိ ဖြစ်သော မာရီတို့သည် အလောင်းတော် ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုကြ၏။

၁၆

၁ ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်၏အမိ ဖြစ်သောမာရီနှင့် ရှာလုံတို့သည်သွား၍၊ အလောင်း တော်ကို လိမ်းခြင်းငှါ နံ့သာမျိုးကို ဝယ်ပြီးလျှင်၊

၂ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက် နံနက်စောစော၊ နေထွက်သောအချိန်၌ သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။

၃ ထိုမိန်းမတို့က၊ တွင်းဝ၌ ပိတ်သောကျောက်ကို အဘယ်သူ လှိမ့်လှန်၍ ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုပြီးမှ ကြည်ရှုလျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လှိမ့်လှန် လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။

၄ ထိုကျောက်ကား အလွန်ကြီးသော ကျောက် ဖြစ်သတည်း။

၅ မိန်းမတို့သည် တွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် လုလင် တယောက်သည် ဖြူစင်ရှည်လျားသော အင်္ကျီကို ဝတ်လျက် လက်ျာဘက်၌ ထိုင်သည်ကို မြင်၍ ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၆ ထိုသူကလည်း၊ ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်း မရှိကြ နှင့်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်သော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို သင်တို့ ရှာကြ၏။ ထိုသူသည် ထမြောက် တော်မူပြီ။ ဤအရပ်၌မရှိ အလောင်းတော် ထားရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။

၇ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်း ကို ပေတရုမုစ၍ တပည့်တော်တို့အား သွား၍ ပြောကြလော့။ အထက်က မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ကြ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၈ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ ထွက်၍ တုန်လှုပ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် ပြေးကြ၏။ ကြောက်လန့်သောကြောင့် အဘယ်သူတို့မျှ မပြော မဆိုကြ။

၉ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက် စောစောအချိန်၌ ထမြောက်ပြီးမှ၊ အထက်က နတ်ဆိုး ခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသော မာဂဒလမာရီ အား ရှေ့ဦးစွာ ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။

၁၀ မာရီလည်း သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့် ပေါင်းဘော် သောသူတို့သည် ညည်းတွား ငိုကြွေးလျက်နေကြ စဉ်တွင်၊ သူတို့အားထိုသိတင်းကို ကြားပြောလေ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည် ကိုင်း၊ မာရီသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ရသည်ကိုင်း၊ သူတို့သည် ကြားလျှင် မယုံကြ။

၁၂ ထိုနောက် တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် တောရွာသို့ သွားစဉ်တွင်ကိုယ်တော်သည် ခြားနား သောအယောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။

၁၃ သူတို့သည် ပြန်လာ၍ အခြားသော တပည့် တော်တို့အား ထိုသိတင်းကို ကြားပြောသော်လည်း မယုံဘဲ နေကြ၏။

၁၄ ထိုနောက် တကိုပ်တပါးသောသူတို့သည် စားပွဲ ၌ လျောင်းကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို ပြတော်မူ၍၊ ထမြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကို မြင်သောသူတို့ ၏ စကားကို မယုံသောကြောင့် သူတို့မယုံတတ်သော စိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို ဆုံးမ၍ အပြစ်တင်တော် မူပြီးမှ၊

၁၅ သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိသမျှသို့ သွား၍၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဝေဂေလိ တရားကို ဟောကြလော့။

၁၆ ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူသည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ မယုံကြည်သော သူမူ ကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့။

၁၇ ယုံကြည်သော သူတို့၌ ဖြစ်အံ့သော နိမိတ် လက္ခဏာ ဟူမူကား၊ ဝါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးခြားသော ဘာသာ စကားမျိုးတို့ကို ပြောကြလတံ့။

၁၈ မြွေတို့ကို ဘမ်းကိုက်ကြလတံ့။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်ကို သောက်စားလျှင် ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်းလွတ်ကြလတံ့။ မကျန်းမမာသောသူတို့ အပေါ်မှာ လက်ကို တင်၍ ချမ်းသာပေးကြလတံ့ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၁၉ ထိုသို့သခင်ဘုရားသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၂၀ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထွက်သွား၍၊ သခင် ဘုရားသည် မစတော်မူသည်နှင့်၎င်း၊ သူတို့၌ ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့် နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကို တည်စေတော်မူသည်နှင့်၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ တရားဟောကြ၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်လုကာ ခရစ်ဝင်။

LUKE

၁

၁ ရှေးဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သော သက်သေဖြစ်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်တော် မှုကို ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည်။

၂ ငါတို့တွင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လေပြီးသော အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ငါတို့အား ကြားပြောသည်အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားသောစာကို စီရင်ရေးသားသော သူအများ ရှိကြသည်ဖြစ်၍။

၃ ငါသည်လည်း ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိ အလုံးစုံတို့ကို ရှေးဦးစွာမှစ၍။

၄ စေ့စေ့ဖွေရာ လိုက်စစ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သင်ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့သည် ကေနအမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အစဉ်အတိုင်း ရေးထား၍ ကြားလိုက်မည် အကြံရှိပါ၏။ အလွန်မြတ်သော သော်ဖီလူ။

၅ ယုဒပြည်ကို အစိုးရသော ဟေရုဒ် မင်းကြီးလက်ထက်၊ အဘိယ အသင်းဝင်ဖြစ်၍၊ ဇာခရိအမည်ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ် တပါးရှိ၏။ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် အာရုန် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ သူ့အမည်ကား၊ ဇလိဂူဗက်တည်း။

၆ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တရားတော် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျင့်ဆောင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ ရှိကြ၏။

၇ ဇလိဂူဗက်သည် မြဲသောကြောင့် သူတို့သည် သားမရှိ။ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ကြ၏။

၈ ဇာခရိသည် မိမိအသင်းနှင့်တကွ အလှည့်သင့်၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်သည်တွင်။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထုံးစံအတိုင်းစာရေးတံချသဖြင့်၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော် အတွင်းသို့ ဝင်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရ၏။

၁၀ ထိုသို့နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သည်အချိန်တွင်၊ လူများအပေါင်းတို့သည်ပြင်၌ ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်

သည် ထင်ရှား၍၊ နံ့သာပေါင်းကို ရှို့သော ယဇ်ပုလ္လင်လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို။

၁၂ ဇာခရိသည် မြင်လျှင်၊ စိတ်နှလုံး မငြိမ်မဝင် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၃ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ဇာခရိကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိနှင့်။ သင်ပြုသော ပဌနာကို နာခံတော်မူပြီ။ သင်၏ခင်ပွန်း ဇလိဂူဗက်သည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယောဟန် အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။

၁၄ သင်သည် ဝမ်းသာရွှင်မြူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုသားကို ဘွားမြင်သောကြောင့် လူအများတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကို မသောက်ဘဲနေ၍၊ အမိဝမ်းထဲကပင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလိမ့်မည်။

၁၆ ဣသရေလ အမျိုးသား အများတို့ကို သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်။

၁၇ အဘတို့သည် သားတို့ကို အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့ကို သူတော်ကောင်းတို့၏သတိပညာလမ်းသို့ ပြောင်းလဲစေသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်သော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် ဇလိယ၏ စိတ်ဝိညာဉ် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ သွားလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။

၁၈ ဇာခရိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် လူအို ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် မယားသည်လည်း အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပါပြီဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြောဆိုလျှင်။

၁၉ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ခစားသော ဂါဗြေလဖြစ်၏။ သင့်ကို နှုတ်ဆက်၍ ဤဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၂၀ သင်သည် ငါ့စကားကို မယုံသောကြောင့် ဤ

အကြောင်းအရာ မဖြစ်မီနေ့တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲ၊ အလျက် နေလိမ့်မည်။ ငါ့စကားသည်ကား အချိန်တန်လျှင် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၁ လူများတို့သည် ဇာခရိကို ငံ့လင့်၍၊ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ကြာမြင့်စွာနေသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၂၂ သူသည် ထွက်လာသောအခါ စကားမပြောနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ပြီဟု ရိပ်မိကြ၏။ ဇာခရိသည် သူတို့အား အရိပ်အမှတ်ကိုသာ ပေး၍ စကားအလျက်နေ၏။

၂၃ ယဇ်ဗရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော အချိန်ကာလ ကုန်သောအခါ၊ ဇာခရိသည် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။

၂၄ ထိုနောက် သူ၏ခင်ပွန်း ဇေလိရဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ၍၊

၂၅ ငါသည် လူတို့တွင်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ့ကိုကြည့်ရှုတော်မူစဉ်တွင်၊ ဤကျေးဇူးတော်ကို ပြုတော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ငါးလပတ်လုံး အိမ်တွင်း၌ အောင်း၍နေလေ၏။

၂၆ ငါးလလွန်သောအခါ၊ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အမျိုးသား၊ ယောသပ် အမည်ရှိသောလူနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍၊

၂၇ မရှက်တင်သေးသော သတို့သမီး ကညာဆီသို့ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါဗြေ လကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသတို့သမီးကညာကား၊ မာရိ အမည်ရှိ၏။

၂၈ ကောင်းကင် တမန်သည် ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသော မိန်းမ၊ သင့်အား မင်္ဂလာဖြစ်စေတည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမ တကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပဲရှိ၍၊ ဤနှုတ်ဆက်ခြင်းကား အဘယ်သို့သော နှုတ်ဆက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်၍နေ၏။

၃၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းမာရိ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပြီ။

၃၁ သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။

၃၂ ထိုသားသည်ကား၊ ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်

သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့အဘဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ကိုထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ပေးတော်မူမည်။

၃၃ ထိုသူသည်လည်း ယာကုပ် အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ် အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်လည်း ဆုံးခြင်းမရှိရဟု ပြောဆို၏။

၃၄ မာရိကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံပါဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်ပြော၏။

၃၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏အပေါ်မှာ သက်ရောက်တော်မူ၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်သည်သင့်ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသော သားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ အမြဲမဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ အဆွေအမျိုး ဇေလိရဗက်သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ ယခုခြောက်လအဝင်ရှိပြီ။

၃၇ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော် မမူသောအမှု မရှိဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၃၈ မာရိက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ စကားအတိုင်း အကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည် မာရိထံမှ သွားလေ၏။

၃၉ ထိုအခါ မာရိသည်ထ၍၊ တောင်ကြားအရပ်၌ ရှိသော ယုဒမြို့တမြို့သို့ အလျင်အမြန် သွားပြီးလျှင်၊

၄၀ ဇာခရိ အိမ်သို့ဝင်၍ ဇေလိရဗက်ကို နှုတ်ဆက်လေ၏။

၄၁ ထိုနှုတ်ဆက်ခြင်း စကားကို ဇေလိရဗက်သည် ကြားစဉ်တွင် မိမိဝမ်း၌ရှိသော သူငယ်သည် ခုန်၍၊ မိမိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊

၄၂ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏ ဝမ်း၌ရှိသော သူငယ်သည်လည်း မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။

၄၃ အကျွန်ုပ်သခင်၏ မယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ကြွလာသော ကျေးဇူးကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။

၄၄ သင်၏ နှုတ်ဆက်ခြင်း စကားသံကို အကျွန်ုပ် ကြားစဉ်တွင်၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌ သူငယ်သည် ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်၏။

၄၅ ယုံကြည်သော မိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အ

ကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားသည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ကြီးသော အသံနှင့် မြှက်ဆို၏။

၄၆ မာရိကလည်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း၏။

၄၇ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ငါ့ဥညာဉ်သည် ရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။

၄၈ အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်မ၏ နိမ့်ချသောအဖြစ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ နောင်ကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောလူအစဉ် အဆက်တို့သည် ငါ့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၄၉ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အားပြုတော်မူပြီ။ ထိုဘုရား၏နာမတော်သည် ရှိသောဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၅၀ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အစဉ်မပြတ် ခံစားကြ၏။

၅၁ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် တန်ခိုးကို ပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှားသော သူတို့ကို ကွဲလွင့်စေတော်မူပြီ။

၅၂ ဘုရင်တို့ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှချ၍ နိမ့်ချသော သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။

၅၃ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို ကောင်းမွန်စွာကျွေး၍ ရတတ်သောသူတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်တော်မူပြီ။

၅၄ ငါတို့ ဘိုးဘေးများတို့အား ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည် နှင့်အညီ။

၅၅ အာဗြဟံမုစသောသူ၏ အမျိုးအနွယ်အားသနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲပြုခြင်းငှါ သတိထား၍ မိမိကျွန် ဣသရေလကို မစတော်မူသည် ဟုဆို၏။

၅၆ မာရိသည်လည်း ဇလိရုဗက်ထံမှာ သုံးလခန့် နေပြီးမှ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လေ၏။

၅၇ ဇလိရုဗက်သည် ဘွားအံ့သော နေ့လ စေ့သော အခါ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။

၅၈ ထာဝရဘုရားသည် ထူးမြတ်သော သနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဇလိရုဗက်အား ပြုတော်မူသည်ကို အိမ်နီးချင်းအဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလတ်သော်၊ သူနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။

၅၉ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်း ကို သူငယ်အား ပေးအံ့သောငှါ လာကြ၍၊ အဘ၏ အမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်ဖြင့် မှည့်သောအခါ အမိက၊ ထိုသို့မှမှည့်ရ။

၆၀ ယောဟန် အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊

၆၀ ယောဟန် အမည်ဖြင့် သင်၏ အဆွေအမျိုးတွင် တယောက်ကိုမျှ မမှည့်ဟုဆို၍၊

၆၁ အဘသည် အဘယ်သို့ မှည့်စေလိုသနည်းဟု အမှတ်အားဖြင့် မေးကြ၏။

၆၂ အဘသည်လည်း သင်ပုံးကို တောင်း၍၊ သူ၏ အမည်ကား ယောဟန်ဖြစ်၏ဟု ရေးလေသော်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၆၃ ထိုခဏခြင်းတွင် ဇာခရိသည် နှုတ်ဖွင့်ခြင်း၊ လျှာလွတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကား အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

၆၄ အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍ ထိုအမှုအရာများသည် ယုဒပြည် တောင်ကြား အရပ်တို့၌ အနံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။

၆၅ ကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် နှလုံးထဲ၌ မှတ်သား၍၊ ဤသူငယ်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်လည်း သူငယ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၆၆ သူ၏အဘ ဇာခရိသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊

၆၇-၇၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသော မိမိသန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့ နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ရန်သူဘေးနှင့် ကင်းလွတ်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်းမြှောင်မတ်ခြင်း ပါရမီအားဖြင့် ဘုရားဝတ်ကို ရဲရင့်စွာ ပြုရသောအခွင့်ကို ပေးမည်ဟုငါတို့အဘ အာဗြဟံအား ကျိန်ဆိုခြင်းဂတိတော်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့် ဝန်ခံတော်မူသော သနားခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသဖြင့်၎င်း၊ မိမိလူမျိုးကိုအကြည့်အရှု ကြွလာလျက် ရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှင်း၊ မုန်းသောသူ ရှိသမျှတို့လက်မှင်း ကယ်လွတ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်လွတ်ခြင်း ဦးချိုကို မိမိကျွန် ဒါဝိဒ်အမျိုးထံ၌ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၇၆ အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ပရောဖက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၇၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ သနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ်ဖြေ၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးအား ဘော်ပြသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏

လမ်းခရီးတော်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ သင်သည် ရှေ့တော်၌ သွားရလိမ့်မည်။

၇၈ ထိုသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော် အားဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှ နေအာရုဏ်သည် ငါတို့ အပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊

၇၉ မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်း၏ အရပ်ထဲတွင် ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း၍၊ ငါတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းလမ်းကို ပြလျက်ရှိသည်ဟု ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။

၈၀ ထိုသူငယ်သည်ကား၊ ကြီးပွား၍ ဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလ လူတို့အား မထင်ရှားမှီ တိုင်အောင် တောအရပ်၌ နေလေ၏။

၂

၁ ထိုအခါ တနိုင်ငံလုံးကို စာရင်းယူစေခြင်းငှါ ကဲသာဘုရင် ဩဂုတ္တသည် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂ ကုရေန်သည် ရှုရိပြည်၌ မြို့ဝန်ဖြစ်စဉ်တွင်၊ ဤပဌမစာရင်းယူခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၃ လူအပေါင်းတို့သည် စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ အသီးအသီး မိမိတို့မြို့ရွာသို့ သွားကြ၏။

၄၊ ၅ ယောသပ်သည်လည်း ဒါရိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ ထိုမိန်းမြားဆောင်နှင့်သော မယား မာရီနှင့်အတူ စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ ဂါလိလဲပြည် နာဇာရက်မြို့မှ ယုဒပြည်တွင် ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဒါရိ၏ မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ မာရီသည် ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာရှိ၏။

၆ ဗက်လင်မြို့၌ ရှိနေစဉ် ဘွားအံ့သော နေ့လစေ့လျှင်၊

၇ သားဦးကို ဘွားမြင်၍ အဝတ်နှင့် ပတ်ရစ်ပြီးမှ၊ ဧည့်သည်တည်းရာစရပ်၌ သူတို့နေစရာမရှိသောကြောင့်၊ သူငယ်ကို နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလေ၏။

၈ ထိုပြည်မှာ သိုးထိန်းတို့သည် ည၌အခါတောအရပ်၌ တည်းခိုလျက်၊ မိမိ သိုးစုကို စောင့်နေကြသည်ဖြစ်၍၊

၉ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာ ပေါ်လာ၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၀ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစရာ သိတင်းကို ငါသည် သင်တို့အား ကြားပြောရ၏။

၁၁ ယနေ့တွင် ဒါရိ၏မြို့၌ သခင်ခရစ်တော်တည်း

ဟူသော ကယ်တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

၁၂ သင်တို့သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြင့် သိရမည်နည်း ဟူမူကား၊ သူငယ်သည် အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်၍ နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြလိမ့်မည် ဟုဆိုပြီးလျှင်၊

၁၃ ထိုကောင်းကင် တမန်နှင့်အတူ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအများတို့သည် ချက်ခြင်းထင်ရှား၍၊

၁၄ ကောင်းကင်ဘဝင်ဝယ် ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးပေါ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူတို့အား မေတ္တာကရုဏာ ရှိစေသတည်းဟု ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ မြှောက်ဆိုကြ၏။

၁၅ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်ကြပြီးမှ သိုးထိန်းတို့က၊ ငါတို့သည် ဗက်လင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် ဘော်ပြတော်မူသောဤအမှုအရာကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုပြီးလျှင်၊

၁၆ အလျင်အမြန်သွား၍ မာရီနှင့် ယောသပ်ကို၎င်း၊ နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသော သူငယ်ကို၎င်း တွေ့ကြ၏။

၁၇ တွေ့မြင်ပြီးမှ မိမိတို့ကြားသော ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းစကားကို အနံ့အပြား ပြောကြ၏။

၁၈ သိုးထိန်းတို့ပြောသော စကားကို ကြားသောသူရှိသမျှတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။

၁၉ မာရီသည် ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို မှတ်ကျုံး၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်လျက်နေ၏။

၂၀ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မိမိတို့အား ပြောနှင့်သည်အတိုင်း ကြားမြင်သမျှသော အကြောင်းအရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက် ပြန်သွားကြ၏။

၂၁ ထိုသူငယ်အား အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရသော နေ့တည်းဟူသော ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ရောက်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓေစွဲတော် မမှုမိ ကောင်းကင်တမန်မှည့်သော ယေရှု အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

၂၂ ထိုနောက် မောရှေ၏ ပညတ်တရားအတိုင်း စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ရက် စေ့သောအခါ၊ မိဘတို့သည် သူငယ်ကို ယေရှုလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊

၂၃ သားဦးယောက်ျား အပေါင်းတို့သည် ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရကြ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းလာသည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဆက်ကပ်ပြီးမှ၊

၂၄ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပူဇော်ရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း လာပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂၅ ထိုအခါ ရှုမောင်အမည်ရှိသော သူတယောက် သည် ယေရှုလင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၊ တရားကို ရိုသေသောသူ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းကို မြော်လင့်သော သူဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ အပေါ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍။

၂၆ သူသည် ထာဝရ ဘုရား၏ ခရစ်တော်ကို မမြင်မှီ မသေရဟု ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၏။

၂၇ ထိုအခါသူသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဗိမာန် တော်သို့သွား၍၊ မိဘတို့သည် သူငယ်ယေရှုကို ပညတ် တရားထုံးတမ်းအတိုင်း ပြုခြင်းငှါ ဆောင်သွားစဉ်တွင်၊

၂၈ ရှုမောင်သည် ယေရှုကို လက်နှင့် ခိုပိုက်၍။

၂၉ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ စုတေ့ရသောအခွင့် ကို ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပေးတော်မူ၏။

၃၀-၃၂ ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးကို ချီး မြောက်စေခြင်းငှါလည်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို လင်းစေ ခြင်းငှါလည်း၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှေ့မှောက်၌ ပြင်ဆင်တော် မူသော အလင်းတည်းဟူသော ကယ်တင်သော သခင်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏ ဟု မြှက်ဆို၏။

၃၃ ထိုစကားများကို ယောသပ်နှင့် မယ်တော်သည် ကြားလျှင် အံ့သြခြင်း ရှိကြ၏။

၃၄ ရှုမောင်သည်လည်း သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေး၍ မယ်တော်မာရိအား၊ ဤသူငယ်ကား ဣသရေလလူ အများ လဲမည်အကြောင်း၊ အများထမည်အကြောင်း၊ လူအများတို့၏ အကြံအစည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငြင်းခုံစရာဖြစ်မည်အကြောင်း ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။

၃၅ ထိုမှတစ်ပါး သန့်လျက်သည် သင်၏ စိတ်နှလုံးကို ခွင်းလိမ့်မည်ဟု မြှက်ဆို၏။

၃၆ အာရှာအမျိုးဖြစ်သော ဖန္ဒေလ၏သမီး၊ အန္န အမည်ရှိသော ပရောဖက်မ တယောက်ရှိ၏။ သူသည် ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ ခုနစ်နှစ်သာ လင်နှင့်နေပြီးလျှင်၊

၃၇ အသက်ကြီးရင့်၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်မျှ တိုင်တိုင် မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်လျက်၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင် ခြင်းအားဖြင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် ဘုရားဝတ်ကို ပြု၍ ဗိမာန်တော်နှင့် မခွါဘဲနေ၏။

၃၈ သူသည်လည်း ထိုခဏခြင်းတွင် ဝင်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ ယေရှုလင် မြို့၌ ရွေးနှုတ်ခြင်းအရာကို မြော်လင့်သောသူအပေါင်း တို့အား ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းကို ပြောလေ၏။

၃၉ မိဘတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တရား အတိုင်း ပြုရသမျှတို့ကို အကုန်အစင် ပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊ နာဇရက်အမည်ရှိသော မိမိတို့မြို့သို့ပြန်ကြ၏။

၄၀ သူငယ်သည်လည်း ကြီးပွား၍ ပညာဉာဏ်သတ္တိ နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည်လည်း သူ့အပေါ်၌ တည်၏။

၄၁ မိဘတို့သည် နှစ်တိုင်းအစဉ် ပသခါပွဲခံချိန်ရောက် လျှင်၊ ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

၄၂ ယေရှုသည် တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသောအခါ ပသခါပွဲ ထုံးစံအတိုင်း ယေရှုလင်မြို့သို့ တတ်ကြ၍။

၄၃ ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှ မိဘတို့သည် ပြန်ကြလျှင်၊ သူငယ် ယေရှုသည် ယေရှုလင်မြို့၌ နေရစ်လေ၏။ ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည် ထိုအကြောင်းကို မသိ၍။

၄၄ အပေါင်းအဘော်စု ထဲမှာ သူငယ် ပါသည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် တနေ့ခရီးသွားမိလျှင်၊ အဆွေအမျိုး အသိ အကျွမ်းတို့တွင် ရှာ၍။

၄၅ မတွေ့သောအခါယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်၍ရှာကြ၏။

၄၆ သူငယ်မူကား ဗိမာန်တော်၌ ဆရာများ အလယ် မှာထိုင်၍ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက် ရှိသည် ကို မိဘတို့သည် သုံးရက်ကြာမှတွေ့ကြ၏။

၄၇ သူ၏ စကားကိုကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် သူ၏ပညာကို၎င်း၊ စကားအဖြေကို၎င်း အံ့သြကြ၏။

၄၈ မိဘတို့သည် သားကိုမြင်လျှင် မိန်းမောတွေဝေ၍ မယ်တော်က၊ ငါ့သား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့တို့အား ဤသို့ ပြုသနည်း။ ညှိုးငယ်ကြောင့်ကြသော စိတ်နှင့် မိဘတို့သည် မောင်ကို ရှာကြပြီဟုဆိုသော်၊

၄၉ ယေရှုက၊ မိဘသည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ရှာရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏အိမ်၌ နေရသည်ကို မသိပါသလောဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၅၀ သူတို့သည် ထိုစကားကို နားမလည်ကြ။

၅၁ ထိုနောက် ယေရှုသည် မိဘတို့နှင့်အတူ သွား သဖြင့် နာဇရက်မြို့သို့ ရောက်၍ သူတို့စကားကို နားထောင်လျက် နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာအ လုံးစုံတို့ကို မယ်တော်သည် နှလုံးထဲ၌ မှတ်ကျုံးလေ၏။

၅၂ ယေရှုသည်လည်း အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ ပညာ တိုးပွားလျက်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာ ရတော်မူ၏။

၃

၁ ကဲသာ ဘုရင် တိပေရီ နန်းစံ တဆယ်ဝါး နှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်၌ ပုန္တိုလိတ်သည် မြို့ဝန်အရာ၊ ဂါလိလဲပြည်၌ ဟေရုဒ်သည် စော်ဘွားအရာ၊ ဣတုရဲပြည်နှင့် တရုခေါ်နိတ်ပြည်၌ ဟေရုဒ်ညီ ဖိလိပုသည် စော်ဘွားအရာ၊ အဘိလင်ပြည်၌ လုသာနိသည် စော်ဘွားအရာ။

၂ အန္နန္ဒနှင့်ကယာဖတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအရာ၊ အသီးအသီး ရှိကြသောအခါ၊ တော၌ရှိသော ဇာခရိ၏သား ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရ၏။

၃-၆ ပရောဖက် ဟေရုယ၏ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ တော၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရ ဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့။ ချိုင့်ဝှမ်းရာ ရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ် ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သောလမ်းများကို ဖြောင့်စေရမည် ကြမ်းတမ်းသော လမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မြင်ကြလတံ့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ယောဟန်သည် ယော်ဒန်မြစ်နား၌ အနံ့အပြား လှည့်လည်၍ အပြစ်လွတ်ခြင်း အဘို့ အလိုရှိ၍ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောလေ၏။

၇ ထိုအခါ ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါ လာကြသောလူ အစုအဝေးတို့အား ယောဟန် ဟောပြောသည်ကား၊ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသော ဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှါ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတိပေးဘိသနည်း။

၈ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘ ဖြစ်သည် ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကို ထုတ်တော်မူနိုင်ခြင်းနှင့်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၉ သစ်ပင် အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းသော အသီးမသီးသော အပင်ရှိသမျှ တို့ကိုခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ရသည်ဟု ဟောပြောလေ၏။

၁၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊

၁၁ ယောဟန်က၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်ရှိသော သူသည်

၃:၃၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၂၁။

အင်္ကျီ မရှိသော သူအားမျှစေ။ စားစရာ ရှိသော သူသည်လည်း ထိုနည်းတူပြုစေဟု ပြန်ပြော၏။

၁၂ အခွန်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါလာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၁၃ သင်တို့သခင်သည် ခွဲစေမိမိသည်ထက် သာ၍ မခွဲမခံကြနှင့် ဟုပြန်ပြော၏။

၁၄ စစ်သူရဲတို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်အထက် မပြုကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှ မလျှပ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ရသောအခနှင့် ရောင့်ရဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၅ လူများတို့သည် မြော်လင့်၍၊ ယောဟန်သည် ခရစ်တော်မုန်သည် မမှန်သည်ကို နှလုံးထဲမှာ တွေးတောဆင်ခြင်ကြစဉ်၊

၁၆ ယောဟန်သည် လူအပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ဝါထက် တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ကြွလာသေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြီးကိုမျှ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌၎င်း၊ မီး၌၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံ ပေးမည်။

၁၇ လက်တော်တွင် စံကောပါလျက် မိမိကောက်နယ် တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ ဂျုံစပါးကိုကား ကျိဉ်စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့် ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။

၁၈ အခြားသော စကားများနှင့် ဆုံးမသွေးဆောင်၍ ဝေဂေလိတရားကို လူများတို့အား ဟောပြောလေ၏။

၁၉ ထိုနောက် စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် မိမိညီ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ အကြောင်းမှစ၍၊ မိမိပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို ယောဟန်သည် ဘော်ပြဆုံးမသောကြောင့်၊

၂၀ ဟေရုဒ်သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ အပြစ် သစ်ကိုထပ်လောင်း၍ ယောဟန်ကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။

၂၁ လူအပေါင်းတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံကြသောအခါ၊ ယေရှုသည်လည်း ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊

၂၂ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သား ပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၃ ထိုအခါ ယေရှုသည် အနှစ် သုံးဆယ်ခန့်မျှ ရှိတော်မူ၏။ လူများ အထင်အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ အဘကား ယောသပ်တည်း။ ယောသပ်အဘ လေဝိ။

၂၄ လေဝိ အဘ မသတ်၊ မသတ်အဘ လေဝိ။ လေဝိ အဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ ယန္ဓ၊ ယန္ဓအဘ ယောသပ်။

၂၅ ယောသပ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ အာမုတ်၊ အာမုတ်အဘ နာဟုံ၊ နာဟုံအဘ သေလိ။

၂၆ သေလိ အဘ နဂဲ၊ နဂဲ အဘ မာအတ်၊ မာအတ်အဘမတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ ရှေမိ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ် အဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောဟန္ဓ။

၂၇ ယောဟန္ဓအဘ ရေသ၊ ရေသ အဘ ဇေရုဗဗေလ၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ၊ ရှာလသေလအဘ နေရို၊ နေရိုအဘ မေလခိ၊ မေလခိ အဘ အဒ္ဓိ။

၂၈ အဒ္ဓိအဘ ကောသံ၊ ကောသံအဘ လေ မောဒံ၊ လေမောဒံအဘ ဇေရု။

၂၉ ဇေရုအဘ ယောသေ၊ ယောသေအဘ ဇေလျော၊ ဇေလျောအဘ ယောရိမိ၊ ယောရိမိအဘ မသတ်၊ မသတ်အဘ လေဝိ။

၃၀ လေဝိအဘ ရှိမောငါ၊ ရှိမောငါအဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ်အဘ ယောနန်၊ ယောနန်အဘ လျောကိမ်၊ လျောကိမ် အဘ မေလေ။

၃၁ မေလေအဘမဲနန်၊ မဲနန်အဘ မတ္တသ၊ မတ္တသအဘ နာသန်၊ နာသန်အဘ ဒါဝိဒါ။

၃၂ ဒါဝိဒါအဘ ယေရဲ၊ ယေရဲအဘ ဩဗက်၊ ဩဗက်အဘ ဗောဇ၊ ဗောဇအဘ စာလမုန့်၊ စာလမုန့်အဘ နာရှန်။

၃၃ နာရှန်အဘ အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်အဘ အာရုံ၊ အာရုံအဘ ဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံအဘ ဖာရက်၊ ဖာရက်အဘ ယုဒ။

၃၄ ယုဒအဘ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်အဘ ဣဇာက်၊ ဣဇာက်အဘ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံအဘတေရ၊ တေရအဘနာခေါ။

၃၅ နာခေါ အဘ စေရောက်၊ စေရောက်အဘ ရာဂေါ၊ ရာဂေါအဘ ဖာလက်၊ ဖာလက်အဘ ဟေဗာ၊ ဟေဗာအဘ ရှာလ။

၃၆ ရှာလအဘ ကာထုနန်၊ ကာထုနန် အဘ အာဖာဇိ၊ အာဖာဇိ အဘ ရှေမ၊ ရှေမ အဘ နောဇ၊ နောဇ အဘ လာမက်။

၃၇ လာမက်အဘ မသုရှလ၊ မသုရှလ အဘ ဇနောက်၊ ဇနောက်အဘ ယာရက်၊ ယာရက်အဘ

မဟာ လေလေလ၊ မဟာလေလေလအဘ ကာထုနန်၊ ကာထုနန်အဘ ဇနတ်၊ ဇနတ်အဘ ရှေသ၊ ရှေသအဘ အာဒံ၊ အာဒံအဘ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၄

၁ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှ ပြန်စဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်သည် တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၂ အရက်လေးဆယ် ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုကာလပတ်လုံး အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်တော် မမူ။ ထိုကာလ လွန်ပြီးမှ မှတ်သိပ်တော်မူ၏။

၃ မာရ်နတ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤကျောက်ခဲကို မုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကို မွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကို မွေးရမည် ကျမ်းစာ၌ လာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၅ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို မြင့်လှသော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တစဏခြင်းတွင် ပြည့်နှံ၍၊

၆ ဤဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော် ရှိသမျှကို ငါ၌ အပ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေးလိုသောသူအား ပေးရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အား ပေးပါမည်။

၇ ငါ့ကို ကိုးကွယ်လျှင် ဤအလုံးစုံတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၈ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၉ တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော်၏ အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊

၁၀ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သင့်ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊

၁၁ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင့်ကို လက်နှင့် မစီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤအထွဋ်မှ ကိုယ်ကိုအောက်သို့ ချလှိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၁၂ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစကား ရှိသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၃ ထိုသို့ မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်း အမှု အလုံးစုံကို အကုန်အစင်ပြုပြီးလျှင်၊ အထံတော်မှ ထွက် သွား၍ ကာလအတန်အရာ နေလေ၏။

၁၄ ယေရှုသည် ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးနှင့် ဂါလိလဲပြည် သို့ပြန်၍၊ သိတင်းတော်သည် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။ တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၍၊

၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၆ ကြီးပွားတော်မူရာ နာဇရက်မြို့သို့ ပြန်ရောက်လျှင်၊ ထုံးစံတော်ရှိသည်အတိုင်း ဥပုသ်နေ၌ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူ၏။

၁၇ စရပ်စောင့်သည် ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ ကျမ်းစာ ကို ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာကို ဖွင့်တော်မူလျှင် တွေ့သောအချက်စကား ဟူမူကား၊

၁၈ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌ တည်တော်မူ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသားတို့အား ဝမ်း မြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။ ကြေမ့သောသူတို့၏ အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား လွတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိကန်းသော သူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခံရသောသူတို့ကို ကယ်မစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာ နှစ်ကာလကို ကြားပြောစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီဟု လာသတည်း။

၂၀ ကျမ်းစာကို လိပ်၍ စရပ်စောင့်အား ပေးပြီးမှ ထိုင်တော်မူ၏။ စရပ်၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် နေကြ၏။

၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့ပင် ဤကျမ်းစာချက်သည် သင်တို့ ကြားသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလေပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်ခံ၍၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော နှုတ်ထွက်စကားကို အံ့ဩ ချီးမွမ်းလျက်၊ ဤသူသည် ယောသပ်၏ သားမဟုတ်တုံလောဟု ဆိုကြ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် ပုံပမာ ကိုဆောင်လျက်၊ အချင်းဆေးသမား၊ ကိုယ်အနာကို ငြိမ်းစေလော့။ ငါတို့သည် သိတင်းကြားသည်အတိုင်း၊

သင်သည် ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှုအရာ တို့ကို ကိုယ်နေရင်းမြို့၌လည်း ပြုပါဟူ၍ ငါ့အား ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါအမှန်ဆို သည်ကား၊

၂၄ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မိမိနေရင်းမြို့၌ မျက်နှာ မရတတ်။

၂၅ ငါအမှန် ဆိုပြန်သည်ကား၊ ပရောဖက် လေယ လက်ထက်၌ သုံးနှစ်နှင့် ခြောက်လပတ်လုံး မိုမ်းခေါင် ၍၊ ပြည်နိုင်ငံတရောက်လုံး အစာအာဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်းရှိသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမ အများရှိကြ၏။

၂၆ သို့သော်လည်း ထိုမုတ်ဆိုးမ တယောက်ရှိရာ သို့မျှ လေယကို စေလွှတ်တော်မမူ။ ဇိနပ်ပြည် ဇေတ္တမြို့ သူဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမ တယောက်ရှိရာသို့ စေလွှတ် တော်မူ၏။

၂၇ ပရောဖက် လေယ လက်ထက်တွင်လည်း ဣသ ရေလ အမျိုး၌ နူနာစွဲသော သူအများရှိကြ၏။ သို့ သော်လည်း နေမန် အမည်ရှိသော ရှုရိလူမှတစ်ပါးအ ဘယ်သူမျှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ တရားစရပ်၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ထိုစ ကားတော်ကို ကြားသောအခါ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်သည်နှင့်၊

၂၉ ထ၍ ကိုယ်တော်ကို မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်း အငူမှ စောက်ထိုး တွန်းချခြင်းငှါ ဆောင်သွားကြ၏။

၃၀ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အလယ်၌ ရှောက်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။

၃၁ ဂါလိလဲပြည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ၌ ဆုံးမပြုဝါဒပေးတော်မူ၏။

၃၂ အာဏာနှင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရိတ် သတ်တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။

၃၃ ထိုတရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုးစွဲသော သူတယောက်ရှိ၍၊

၃၄ ဩဝါဒ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော သူဖြစ်ပါသည်ဟု ကြီးသော အသံနှင့် ဟစ်ကြော်လေ၏။

၃၅ ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထို သူ၏ အထံက ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊

နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကို လူများအလယ်၌ လှဲချ၍ ဘေးဥပဒ်မပြုဘဲ ထွက်သွား၏။

၃၆ လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤ စကားသည် အဘယ်သို့သော စကားနည်း၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို အာဏာတန်ခိုးနှင့် မှာထား၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်တကားဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။

၃၇ သိတင်းတော်သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၃၈ တရားစရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရှိမုန်၏ ယောက္ခမသည် ပြင်းစွာသော ဖျားနာစွဲသည်ဖြစ်၍ သူ့အတွက် ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်ကြ၏။

၃၉ ကိုယ်တော်သည် ထိုမိန်းမ၏ အနားမှာရပ်၍ ဖျားနာကို ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့် ချက်ခြင်းထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

၄၀ နေဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးသော အနာရောဂါစွဲသောသူတို့၏အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည်ထိုလူနာတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုလူနာ အသီးအသီးတို့ အပေါ်၌ လက်တော်ကို တင်သဖြင့် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၄၁ နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက် လူများမှ ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြသောကြောင့်၊ စကား တခွန်းကိုမျှ မပြောစေခြင်းငှါ မြစ်တားတော်မူ၏။

၄၂ မိုဗ်းလင်းသောအခါ တောအရပ်သို့ ထွက်ကြတော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာကြ၏။ အထံတော်သို့ ရောက်လျှင် မိမိတို့နေရာမှ ထွက်ကြတော်မူမည်အကြောင်း ဆီးတားကြ၏။

၄၃ ကိုယ်တော်ကလည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေံဂေလိ တရားကို အခြားသော မြို့ရွာတို့၌ ငါဟောပြောရမည်။

၄၄ ထိုသို့ အလိုငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောပြောလျက် နေတော်မူ၏။

၅

၁ တရံရောအခါ ဂနီသရက်အိုင်နားမှာ ရပ်တော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်အနီးသို့

တိုးဝင်ကြစဉ်တွင်၊ ကမ်းနားမှာစိုက်သော လှေနှစ်စင်းကို မြင်တော်မူ၏။

၂ တံငါတို့သည် လှေထဲကထွက်၍ ပိုက်ကွန်တို့ကို ဆေးလျှော်လျက်နေကြ၏။

၃ ထိုလှေတို့တွင် ရှိမုန်၏လှေ ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် လှေကိုကမ်းနားမှာ အနည်းငယ် ခွာဖွင့်စေခြင်းငှါ ရှိမုန်ကို အခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထိုလှေ ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် လူများတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၄ စကားတော်ပြတ်သောအခါ၊ ရေနက်ရာအရပ်သို့ ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန်ကိုချ၍ ငါးကို အုပ်စမ်းလော့ဟု ရှိမုန်အား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ရှိမုန်ကလည်း၊ သခင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် တညဉ့်လုံး ကြိုးစားသော်လည်း တကောင်ကိုမျှ မရပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ရှိလျှင် ပိုက်ကွန်ကို ချပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၆ ထိုသို့ချကြပြီးလျှင်၊ အလွန်များစွာ သောငါးတို့ကို အုပ်မိသဖြင့် ပိုက်ကွန်သည် စုတ်ပျတ်စရှိ၏။

၇ အခြားသော လှေတစင်း၌ ရှိသောအပေါင်းအဘော်တို့သည် လာ၍ ကူညီစေခြင်းငှါ သူတို့ကို အမှတ်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည်လာ၍လှေနှစ်စင်း နစ်လှမတတ် ငါးနှင့်ပြည့်စေကြ၏။

၈ ရှိမုန်ပေတရသည် မြင်လျှင်၊ ယေရှု၏ ပုဆစ်တော်ကို ဦးတိုက်၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသော သူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဆီမှ ကြွသွားတော်မူပါ ဟု လျှောက်လေ၏။

၉ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ လျှောက်သနည်းဟု မူကား၊ အုပ်မိသော ငါးများကို ထောက်သဖြင့် ရှိမုန်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်မှစ၍ ရှိမုန်နှင့် ပါသမျှသော သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ သင်သည် ယခုမှစ၌ လူတို့ကို ဘမ်းမိသောသူ ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ကမ်းနားမှာလှေကို ဆိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ ရှိတော်မူစဉ်၊ တကိုယ်လုံးနုနာစွဲသော သူတယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ သခင်၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့

ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ လက်တော်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နှုနာပျောက်လေ၏။

၁၄ ယေရှု ကလည်း၊ ဤအကြောင်းအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက် မောရှေ စီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ သို့သော်လည်း သိတင်းတော်သည် သာ၍ ကျော်စောသဖြင့်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် တရားနာလိုသောငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံလိုသောငှါ၎င်း စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။

၁၆ ကိုယ်တော်သည် တောအရပ်သို့ ကြွ၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိတော်မူ၏။

၁၇ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည် မြို့ရွာများတို့က ရောက်လာသော ဖာရိရှုတို့နှင့် နိဿရည်းဆရာတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၍၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှား၏။

၁၈ ထိုအခါ လက်ခြေသေသော သူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်တကွ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ရှေ့တော်၌ သွင်းထားခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။

၁၉ လူစုဝေးလျက် ရှိသောကြောင့် ဝင်စရာလမ်းကို မတွေ့သဖြင့် အိမ်မိုးပေါ်သို့ တက်၍ အုတ်မိုးကို ဖောက်ပြီးမှ လူနာကို အိပ်ယာနှင့်တကွ လူများ အလယ်ယေရှု၏ ရှေ့တော်သို့ လျော့ချကြ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လူနာအား၊ အချင်းလူ၊ သင်၏ အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ကျမ်းပြု ဆရာနှင့်၊ ဖာရိရှုတို့က၊ ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြောသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသခင် မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို လွတ်နိုင်သနည်းဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၂၂ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ်ကြသနည်း။

၂၃ အဘယ် စကားကို သာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏ အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထံ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။

၂၄ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသူသည်လည်း လူများရှေ့မှာ ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ယာကို ဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။

၂၆ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေ့ဝေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် ဒုခံဘွယ်သော အမှုအရာကို ယနေ့ မြင်ခဲ့ပြီဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၂၇ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍၊ လေဝိအမည်ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူသည်လည်း ရှိသူတို့ကို စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

၂၉ ထိုနောက်မှ လေဝိသည် ကိုယ်တော်အဘို့အလိုငှါ မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသောပွဲကို ခံ၍၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့်အခြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။

၃၀ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှုတို့က၊ သင်တို့သည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်ကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၃၁ ယေရှု ကလည်း၊ ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။

၃၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ ဝါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသော သူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ဝါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ လူအချို့တို့က၊ ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှုတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့ကို အစာရှောင်စေနိုင်သလော။

၃၅ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွဲ၍ ယူသွားသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်

မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြ လိမ့်မည်။

၃၆ ဥပမာ ကား၊ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်အထည်သစ်သည် ဆွဲဆုတ် တတ်၏။ ဖာသော အထည်သစ်သည်အဝတ်ဟောင်း နှင့် မသင့်မတင့်တတ်။

၃၇ ၎င်းနည်း၊ ဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ် သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သော စပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲ သဖြင့် စပျစ်ရည်သည် ယို၍သားရေဘူးလည်း ပျက်စီး တတ်၏။

၃၈ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သော သားရေ ဘူး၌ ထည့်ရသည်။ ထိုသို့ ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီး။

၃၉ ဟောင်းသော စပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီးသော သူသည်လည်း အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်း အလို မရှိတတ်။ ဟောင်းသော စပျစ်ရည် သာ၍ ကောင်းသည်ကို သိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ဒုတိယ ဧကဒက်ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂုံ၊ စပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင် တပည့် တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်၍လက်နှင့်ပွတ် နယ်လျက် စားကြ၏။

၂ ဖာရိရှဲအချို့တို့က ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှု ကို သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်းဟု ဆိုကြသော်။

၃ ယေရှုက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ။

၄ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်၍ ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှ မစားအပ်သော ရှေ့ တော်မှန်ကို ယူစား၍၊ မိမိအဘော်တို့အားပေးသည် အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။

၅ ထိုမှတပါး လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုး ရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ အခြားသော ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ဆုံးမခြေဝါဒပေးတော်မူသည်တွင်၊ ထိုစရပ်၌ လက်ျာလက် သေသောသူ တယောက်ရှိ၏။

၇ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေ မည်ကို ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော် ၌ ပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။

၈ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ အကြံအစည်ကို သိ

လျှင်၊ လက်သေသောသူအား၊ ထလော့။ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူ သည်ထ၍ မတ်တတ်နေ၏။

၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို ငါမေးမည်။ ဥပုသ် နေ့၌ အဘယ်သို့ ပြုအပ်သနည်း။ ကျေးဇူးပြုအပ် သလော။ သူ့အကျိုးကိုပျက်ဆီးအပ်သလော။ အသက် ကို ကယ်အပ်သလော။ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ် တို့အား မေးတော်မူပြီးလျှင်၊

၁၀ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်၏ လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက် တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။

၁၁ ထိုသူများတို့သည် ဒေါသစိတ်နှင့် ယစ်မူး၍ ယေရှုအား အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးကြ၏။

၁၂ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍ ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် တည၌လုံး နေတော်မူ၏။

၁၃ မိုဗမ်းလင်းသောအခါ တပည့်တော်တို့ကို ခေါ် တော်မူ၍၊

၁၄ ပေတရု အမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်နှင့် သူညီ အခြေ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့် ဗာသောလမ၊

၁၅ မသဲနှင့် သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ဇေလုပ် ဟုခေါ်သော ရှိမုန်၊

၁၆ ယာကုပ်၏ညီ ယုဒနှင့်ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ် တည်းဟူသော တကျိပ်နှစ်ပါး တို့ကို ရွေးကောက်၍ တမန်တော် အမည်ဖြင့် သမုတ် တော်မူ၏။

၁၇ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ် က ဆင်းကြွ၍ မြေညီရာအရပ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ တရား နာခြင်းငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၊ တုရမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ အရပ်ရပ်တို့က လာကြသော လူအစု အဝေးအပေါင်းတို့နှင့် တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။

၁၈ ညစ်ညူးသောနတ် ညှဉ်းဆဲသော သူတို့သည် လည်း လာ၍ချမ်းသာကြ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်အထဲက တန်ခိုးထွက်၍ လူအပေါင်း တို့ကို သက်သာစေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါရှာကြံကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် မြေ၌ တပည့်တော်

တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊ ဆင်းရဲသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

၂၁ ယခုတွင် ငတ်မွတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခုတွင် ငိုကြွေးသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ရယ်ကြလတံ့။ သူတပါးတို့သည် လူသားကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းသောအခါ။

၂၂ ပယ်ရှား နှင်ထုတ်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ပြုသောအခါ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၃ ထိုကာလ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများသည် ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီ။

၂၄ တနည်းကား၊ ငွေရတတ်သော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မိမိ သက်သာခြင်းကို ယခုခံရကြ၏။

၂၅ ဝစ္စာစားရသော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခု ရယ်တတ်သော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေး ရကြလတံ့။

၂၆ လူတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းသောအခါ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများသည် မိစ္ဆာ ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီ။

၂၇ ဝှံ့စကားကို ကြားရသော သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။

၂၈ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသော သူတို့အား မေတ္တာ ပြုကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်သော သူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြလော့။

၂၉ သင်၏ ပါးတဘက်ကို ပုတ်သောသူအား ပါးတဘက်ကို ပေးဦးလော့။ သင့်ဝတ်လုံကို သိမ်းယူသော သူအား သင့်အင်္ကျီကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။

၃၀ အကြင်သူသည် သင့်ကိုတောင်း၏။ ထိုသူအား ပေးလော့။ သင့်ဥစ္စာကို သိမ်းယူသောသူအား ပြန်၍ မတောင်းနှင့်။

၃၁ သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတပါးပြုစေလိုသည်အတိုင်း သူတပါး၌ ပြုကြလော့။

၃၂ သင်တို့ကို ချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင် သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကိုယ်ကို ချစ်သော သူတို့အား ချစ်တုံ့ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။

၃၃ သင်တို့ကို ကျေးဇူးပြုသောသူတို့အားသာ ကျေးဇူးပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ဤမျှလောက် ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။

၃၄ သူတပါးအား ဥစ္စာချေးငှားသောအခါ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်လျက် ချေးငှားလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသော သူတို့သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို ခံလို၍ ဆိုးသောသူချင်းတို့အား ချေးငှားတတ်သည် မဟုတ်လော့။

၃၅ သင်တို့မူကား ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ ကျေးဇူးပြုကြလော့။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရမည်ဟုမြော်လင့်ခြင်း မရှိဘဲ ချေးငှားကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့အကျိုးကြီးလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၆ ထိုဘုရားသည် ကျေးဇူးမသိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသဘော ရှိသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့အဘာသည် သနားခြင်းစိတ် ရှိတော်မူ သည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း သနားခြင်းစိတ် ရှိကြလော့။

၃၇ သူတပါး၏ အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ မပြုလျှင် သင်တို့သည် စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူတပါးကို အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ မစီရင်လျှင် သင်တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူ့အပြစ်ကို လွတ်ကြလော့ လွတ်လျှင် ကိုယ်အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

၃၈ သူတပါးအား ပေးကြလော့။ ပေးလျှင် သူတပါးသည် သင်တို့အား ပေးကြလိမ့်မည်။ အမှန်ခြင်ရုံမျှမက၊ သိပ်နှက်လျက်၊ လှုပ်လျက်၊ လျှံလျက်ရှိခြင်းနှင့် သင်တို့ရင်ခွင်၌ ပေးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအားပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။

၃၉ ဥပမာကား၊ လူကန်းသည် လူကန်းအား လမ်းကို ပြန်နိုင်သလော့။ လူနှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။

၄၀ တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ အပြီးသင်ပြီးသောတပည့်တိုင်း၊ မိမိဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄၁ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ။

ညီအစ်ကို မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။

၄၂ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မမြင်မမှတ်ဘဲ လျက်၊ ညီအစ်ကို၊ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ ညီအစ်ကိုအား ဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ ရှိသော တံကျင်ကို ရှေးဦးစွာထုတ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကို မျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။

၄၃ မကောင်းသော အသီးကိုသီးသော အပင်ကား၊ ကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသောအသီးကို သီးသောအပင်ကား၊ မကောင်းသောအပင် မဟုတ်။

၄၄ အသီးကို ထောက်၍ အပင်သဘောကို သိရ၏။ ဆူးပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးကို မဆွတ်တတ်။ တောချုံ၌ စပျစ်သီးကို မဆွတ်တတ်။

၄၅ ကောင်းသော သူသည် ကောင်းသော မိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသော အရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ မကောင်းသော သူသည် မကောင်းသော မိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသော အရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံး အပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြှောက်တတ်၏။

၄၆ ငှဲစကားကို နားမထောင်ဘဲလျက်၊ ငှဲကိုသခင်၊ သခင်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ကြသနည်း။

၄၇ ငှဲထံသို့လာ၍ ငှဲစကားကို ကြားသည်အတိုင်း နားထောင်သော သူသည် အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း ဟူမူကား၊

၄၈ တိုက်ကို တည်သောအခါ နက်စွာတူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာ တိုက်မြစ် ချသောသူနှင့် တူ၏။ မြစ်ရေထသဖြင့် ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို ရိုက်ခတ်သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာတည်လျက် ရှိသောကြောင့် မလှုပ်နိုင်ရာ။

၄၉ ငှဲစကားကိုကြား၍ နားမထောင် သောသူမူကား၊ အခုအခံမရှိဘဲ မြေပေါ်မှာ တိုက်ကိုတည် သောသူနှင့် တူ၏။ ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို ရိုက်ခတ်သော အခါ၊ ချက်ခြင်းလဲ၍ အကုန်အစင် ပြိုပျက်လေသည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၇

၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ်တို့အား အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးမှ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူ၏။

၂ ထိုမြို့၌ တပ်မူး၏ ကျွန်တယောက်သည် နာ၍ သေခါနီးရှိ၏။ သူ၏သခင်သည် သူ့ကိုချစ်၍၊

၃ ယေရှု၏ သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ ထိုကျွန်ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၄ ထိုသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံမည့်သူသည် ခံထိုက်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။

၅ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို နှစ်သက်၍ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ တရားစရပ်ကို ဆောက်ပါပြီဟူ၍ ကျပ်ကျပ်တောင်းပန်ကြ၏။

၆ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ တပ်မူးအိမ်နှင့် မနီးမဝေး ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပ်မူးသည် မိမိ အဆွေတို့ကို စေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် မခံထိုက်ပါ။

၇ ထိုအတူ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ ရောက်ထိုက်သောသူ မဟုတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ထင်ပါပြီ။ အမိန့်တော် တခွန်း ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်၏ ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။

၈ ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံသောသူ ဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကို အုပ်စိုး၍ တဦးကိုသွားချေဟု ဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တဦးကိုလာခဲ့ဟု ခေါ်လျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကိုလုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မူးလျှောက်စေ၏။

၉ ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍ နောက်တော်၌ လိုက်သော လူများကို လှည့်ကြည့်လျက်၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တပ်မူးစေလွှတ် သောသူတို့သည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်လျှင်၊ အနာရောဂါ စွဲသောကျွန်သည် ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

၁၁ နက်ဖြန်နေ့၌ နာဏုနမြို့သို့ ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်များနှင့် လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၂ မြို့တံခါးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မုဆိုးမ၌ တယောက်တည်းသောသား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများတို့သည် လိုက်ကြ၏။

၁၃ သခင်ဘုရားသည် ထိုမိန်းမကို မြင်လျှင် သနား

ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ မငိုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျက် အနီး သို့ကြွ၍ တလားကို လက်နှင့် တို့တော်မူသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့သည် ရပ်၍ နေကြ၏။

၁၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အချင်းလုလင်၊ ထလော့၊ သင့်အား ငါ အမိန့်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၁၅ သေသောသူသည် ထိုင်၍ စကားပြော၏။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထိုသူကို မိခင်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။

၁၆ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကြီးစွာသော ပရောဖက် သည် ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပြီဟူ၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၇ ထိုသိတင်းတော်သည် ယုဒပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။

၁၈ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို မိမိဆရာအား ကြားပြောကြ၏။

၁၉ ထိုအခါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့် နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသော သူကို မြော်လင့်ရပါမည်လော ဟု မေးလျှောက်စေ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ စေလွှတ်ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၁ ထိုအချိန်နာရီ၌ ယေရှုသည် လူများတို့ကို အနာရောဂါ ဝေဒနာဘေး၊ နတ်ဆိုးဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ မျက်စိကန်းသော သူများတို့ကိုလည်း မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ကြားရသမျှ၊ မြင်ရသမျှတို့ကို သွား၍ ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာစွဲသော သူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၃ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာ ၇:၂၀၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂။

သိတင်းကို ကြားရကြ၏။ ငါ့ကြောင့် စိတ်မပျက်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၂၄ ယောဟန်စေလွှတ်သော သူတို့သည် သွားကြသည်နောက်၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။

၂၅ သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော သူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌ နေတတ်ကြ၏။

၂၆ ပရောဖက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သော သူသည်လည်းဖြစ်သည်ဟု ငါဆို၏။

၂၇ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို သင့်ရေ၌ ငါစေလွှတ်၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၂၈ ငါဆိုသည်ကား မိန်းမမွေးသော သူတို့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သော ပရောဖက် တယောက်မျှမရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။

၂၉ အခွန်ခံသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်၏ စကားကို ကြားနာရလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ ယောဟန်ပေးသော ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၃၀ ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းတတ်တို့မူကား၊ သူတို့အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင် ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုပယ်၍ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံကို မခံဘဲနေကြ၏။

၃၁ ထိုကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြုရအံ့နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူသနည်း။

၃၂ ပွဲသဘင်၌ ထိုင်နေသော သူငယ်ချင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် အသံလွှင့်ကြ၍၊ ငါတို့သည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ။ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသော သူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။

၃၃ အကြောင်းမူကား၊ ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်သည် မုန့်ကိုမစား၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော် သင်တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၃၄ လူသားသည် စားသောက်လျက် လာသည် ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည် သောက်ကြူးသောသူပါ တကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သော သူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။

၃၅ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသား ရှိသူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်၏ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၃၆ ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကို သုံးဆောင် တော် မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်လျှင်၊ ထို ဖာရိရှဲတို့၏ အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူသည်ကို ထိုမြို့၌ ဆိုးသော မိန်းမ တယောက်သည် သိလျှင်၊ ဆီမွှေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍၊

၃၈ နောက်တော်၌ ခြေတော်အနီးမှာ ရပ်လျက် ဝို ကြွေး၍ ခြေတော်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျှင် မိမိခံပင်နှင့် သုတ်လေ၏။ ခြေတော်ကိုလည်း နမ်း၍ ဆီမွှေးနှင့် လိမ်းလျက်နေ၏။

၃၉ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်သော ဖာရိရှဲသည် မြင်လေ သော်၊ ဤသူသည် ပရောဖက်မှန်လျှင် ခြေတော်ကို ကိုင်သော ဤမိန်းမသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို သိလိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည် ဆိုးသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၏။

၄၀ ယေရှုကလည်း အချင်းရှိမှန်၊ သင့်အားငါ ပြော စရာတခု ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊

၄၁ ယေရှုက၊ ဥစ္စာရှင်တဦး၌ ကြွေးစားနှစ်ဦး ရှိ၏။ တယောက်၌ကား ဒေနာရီအပြား ငါးရာ၊ တယောက် ၌ကား ငါးဆယ်ကြွေးရှိ၏။

၄၂ သူတို့သည် ကြွေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို အချည်းနှီး လွှတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တွင် အဘယ် သူသည် ကြွေးရှင်ကို သာ၍ ချစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၄၃ ရှိမှန်ကလည်း၊ သာ၍ ကျေးဇူးကို ခံရသော သူသည် သာ၍ ချစ်လိမ့်မည် အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏ ဟု လျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ သင်ထင်သည် အတိုင်း မှန်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၄၄ ထို မိန်းမကို လှည့်၍ ရှိမှန်အားလည်း၊ သင်သည် ဤ မိန်းမကို မြင် သလော။ သင်၏ အိမ်သို့ ငါ ဝင်သော် သင်သည် ခြေဆေးရေကို မပေး။ ဤ မိန်းမမူကား၊ ငါ

ခြေပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျ၍ မိမိ ခံပင်နှင့် သုတ်လေပြီ။

၄၅ သင်သည် ငါ့ကို မနမ်း။ သူမူကား၊ အိမ်သို့ ဝင်သောအချိန်မှစ၍ ငါ့ခြေကို နမ်းလျက် မစိတ်နေ၏။

၄၆ သင်သည် ငါ့ခေါင်းကို ဆီနှင့်မလိမ်း။ သူမူကား၊ ငါ့ ခြေကို ဆီမွှေးနှင့်လိမ်းလေပြီ။

၄၇ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သူသည်များစွာသော အပြစ်တို့နှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ချစ်တတ်၏။ အနည်းငယ်သော အပြစ်လွတ်သောသူသည် အနည်း ငယ်မျှသာ ချစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ ထို မိန်းမအားလည်း၊ သင်သည် အပြစ်တို့နှင့် လွတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့က၊ အပြစ်ကို လွှတ် သော ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု အောက်မေ့ ကြ၏။

၅၀ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမအား သင်၏ယုံကြည်ခြင်း သည် သင့်ကို ကယ်တင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစဉ် အတိုင်း ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဒဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၂ တကချိပ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ နတ်ဆိုးဘေး၊ အနာရော ဂါ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူသော မိန်းမအချို့ သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ထိုမိန်းမတို့တွင် နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ထွက်သော မာဂဒလဟု ခေါ်ဝေါ်သော မာရီ

၃ ဟေရုဒ်မင်း၏ စားတော်ကဲ ခုဇ၏ မယား၊ ယောဟန္တနှင့် ရှုရှုမှစ၍ မိမိဥစ္စာကို လျှာ၍ ကိုယ်တော် ကို လုပ်ကျွေးသော အခြားမိန်းမ အများပါကြ၏။

၄ များစွာသော လူအပိုင်းတို့သည် မြို့ရွာအရပ်ရပ် တို့မှ အထံတော်သို့လာ၍ စုဝေးလျက် ရှိကြသော အခါ၊ ဥပမာစကားဖြင့် မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊

၅ မျိုးစေ့ကြ သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ အစေ့ကို ကြသည်တွင် အချို့သော အစေ့တို့သည် လမ်း၌ ကျသဖြင့် ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရ၍ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့သည် ကောက်စား ကြ၏။

၆ အချို့သော အစေ့တို့သည် ကျောက် ပေါ်၌ ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်သောအခါ မြေဩဇာမရှိသော ကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၇ အချို့သော အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျ

သဖြင့် ဆူးပင်တို့သည် အတူပေါက်၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၈ အချို့သော အစေတို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီး သီးကြ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကြားစရာနားရှိသော သူ မည်သည်ကား ကြားပါစေဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။

၉ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ထိုဥပမာ၏ အနက်အ မိပ္ပယ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၁၀ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံ တော်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ ၏။ ကြွင်းသောသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားရ သည်တိုင်အောင်သူတို့အား ဥပမာအားဖြင့်ဟောရ၏။

၁၁ ထိုဥပမာ အနက်အမိပ္ပယ်ကား၊ မျိုးစေ့သည် ဘုရားသခင်၏ တရားစကားဖြစ်၏။

၁၂ လမ်း၌ရှိသော သူကား၊ တရား စကားကို ကြား သည်ရှိသော်၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ မာရ်နတ်သည်လာ၍ တရားစကား ကို နှလုံးထဲမှ နှုတ်ယူသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၃ ကျောက်ပေါ်၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ခံယူသော်လည်း စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ၊ ခဏသာ ယုံကြည်သဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ကို ခံရသောအခါ ဖောက်ပြန်သော သူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၄ ဆူးပင်တို့တွင်ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းတို့သည် နှိပ်စက်၍ အသီး မသီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၅ ကောင်းသောမြေ၌ ရှိသောသူကား၊ ဖြောင့်မတ် စင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် တရားစကားကို ကြား လျှင်၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် မြဲမြံစွာ အသီး သီးသော သူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၆ ဆီမီးထွန်းပြီးလျှင် အိုးမှောက်၍ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ ခုတင်အောက်၌လည်း ထားလေ့ မရှိ။ ဝင်သော သူသည် အလင်းကို မြင်စေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၇ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့် မည်။ ဝှက်ထားလျက် ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား စွာ ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာ ရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။

အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ဥစ္စာရှိဟန်ဆောင် သမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် လာ၍ စည်းဝေးသောသူများသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ရင်း သို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲ နေကြ၏။

၂၀ လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့ သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့လို၍ ပြင်မှာရပ် နေကြပါ သည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၁ ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ကြား၍ နားထောင်သောသူတို့သည် ဝါအမိ၊ ဝါညီ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တနေ့သ၌ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ လှေထဲသို့ဝင်၍၊ အိုင်တဘက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင် လွှင့်သွားကြ၏။

၂၃ အိုင်ကို ကူးသောအခါ ယေရှုသည် ကျိန်းစက် တော်မူ၏။ အိုင်၌မိုးသက်မုန်တိုင်း ဖြစ်၍၊ လှေသည် ရေနှင့်ပြည့်သောကြောင့် ဘေးရောက်လု၏။

၂၄ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ ရောက်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော် သည် ထ၍ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ လေနှင့် လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်း၍ သာယာလေ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း စိတ်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့အံ့သြ၍၊ ဤသူကား အဘယ် သို့သောသူနည်း။ လေနှင့် ရေကိုပင်မှာ ထားတော်မူ၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ဂါလိလဲပြည်နှင့် အိုင်တဘက်ဖြစ်သော ဂါဒရဲပြည် သို့ ရောက်ကြ၍၊

၂၇ ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်သို့ တက်တော်မူလျှင်၊ ကာ လတာရှည်စွာ နတ်ဆိုးစွဲသဖြင့် အဝတ်ကို မဝတ်၊ အိမ်၌ မနေ၊ သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်၌ နေတတ်သော ဂါဒရဲ ပြည်သား တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦး ကြိုပြုလေ၏။

၂၈ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော် မမူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်း ပန်ပါသည်ဟု ကြီးသော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။

၂၉ လျှောက်သည် အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူကို အဖန်များစွာ ဘမ်းဆီးလှပြီ။ ခြေချင်းသံကြီး နှင့်အကျဉ်းထားသော်လည်း၊ ခြေချင်းသံကြီးကို ဆွဲ ဖြတ်၍ နတ်ဆိုးသည် တောအရပ်သို့ နှင်မြှိုကြောင်း ကို ကိုယ်တော်သည်ထောက်၍၊ ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

၃၀ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အမည် ရှိ သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုလူကို နတ်ဆိုးအများ စွဲသောကြောင့် အကျွန်ုပ် အမည်ကား လေဂေါင် ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ပြီးမှ။

၃၁ အနက်ဆုံးသော အရပ်သို့ သွားစေခြင်းငှါ မနှင်ပါ မည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၃၂ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝတ်အစု သည် ကျက်စားလျက် ရှိ၏။ ထိုဝတ်ထဲသို့ ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု နတ်ဆိုးတို့သည် တောင်းပန်ပြန်လျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၃၃ နတ်ဆိုးတို့သည် လူမှထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ ဝင် သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန် တည်း ပြေးဆင်း၍ အသက်ဆုံးကြ၏။

၃၄ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုအခြင်းအရာ ကိုမြင်လျှင် ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌ သိတင်း ကြားပြော ကြသော်၊

၃၅ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာကို ကြည့်ရှုအံ့ သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့ ရောက်သော အခါ နတ်ဆိုးထွက်သွားသော သူသည် အဝတ်ကို ဝတ်၍ ပကတိ စိတ်နှင့် ယေရှု၏ ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။

၃၆ နတ်ဆိုးစွဲသော သူသည် အဘယ်သို့သော အားဖြင့် ကျန်းမာပကတိ ရှိသည်ကို သိမြင်သော သူတို့သည်နောက်လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ။

၃၇ ဂါဒရပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန် ကြောက်လန့်သောစိတ်စွဲ၍၊ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွား တော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ကိုယ် တော်သည် လှေထဲသို့ ဝင်၍ ပြန်တော်မူ၏။

၃၈ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊

၃၉ ယေရှုက၊ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့ ပြန်သွား လော့။ ဘုရားသခင်သည် သင့်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ကြားပြောလော့ဟု၍ လွှတ်လိုက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု

သည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို တမြို့လုံးတွင် အနှံ့အပြား သိတင်း ကြားပြောလေ၏။

၄၀ ယေရှုသည် ပြန်တော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေကြသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကြ၏။

၄၁ ထိုအခါ ယာက္ကရ အမည်ရှိသော တရားစရပ် မှူးသည် လာ၍ ယေရှု၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပြင်ဝပ်လျက်၊

၄၂ တဆယ်နှစ်နှစ် အရွယ်ရှိသော မိမိ၌ တယောက် တည်းသောသမီးသည် သေဆဲရှိသောကြောင့်၊ မိမိ အိမ်သို့ ကြွတော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို တောင်းပန်၍ ကြွတော်မူစဉ်တွင် လူအစုအဝေး တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။

၄၃ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲ သောကြောင့်၊ ဥစ္စာရှိသမျှကို ဆေးသမားတို့အား ပေး၍ ကုန်သော်လည်း၊ အဘယ် ဆေးသမားလက်၌မျှ ချမ်းသာ မရနိုင်သောမိန်းမ တယောက်သည်၊

၄၄ နောက်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကို တို့သဖြင့်၊ ထိုဇနားခြင်းတွင် သွေးသွန်အနာ ပျောက်လေ၏။

၄၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ငြင်းလတ်သော်၊ ပေတရုမှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင်၊ လူအစု အဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်တိုက် မိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။

၄၆ ယေရှု ကလည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို တို့လေပြီ။ ငါ့ကိုယ်မှ တန်ခိုး ထွက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုမိန်းမသည် မိမိပုန်းရှောင်၍ မနေနိုင်သည်ကို သိလျှင် တုန်လှုပ်လျက် လာ၍၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် တို့သည်ကိုင်း၊ ချက်ခြင်း ချမ်းသာရသည် ကို ၎င်း၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြင်ဝပ်လျက် ကြားလျှောက် လေ၏။

၄၈ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သမီးသေပါပြီ။ ဆရာကို မနှောင့်ရှက်ပါနှင့်ဟု ဆို၏။

၅၀ ယေရှုသည် ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံ ကြည်ခြင်းစိတ် တခုသာ ရှိစေလော့။ ထိုသို့ ရှိလျှင်

သူသည် ဘေးနှင့် လွတ်လိမ့်မည်ဟု တရားစရပ်မှူးအား မိန့်တော်မူ၏။

၅၁ အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ် နှင့်မိန်းမငယ်၏ မိဘမှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ အထဲသို့ မဝင်စေခြင်းငှါ ဆီးတားတော်မူ၏။

၅၂ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြသည် ကို ကိုယ်တော်က၊ မငိုကြနှင့်။ သူငယ် သေသည် မဟုတ်။ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၅၃ သူငယ်သေကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။

၅၄ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှ သူငယ် ၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ သူငယ် ထလော့ဟု ခေါ်တော်မူသည်တွင်၊

၅၅ စိတ်ဝိညာဉ်ပြန်လာ၍ မိန်းမငယ်သည် ချက်ခြင်း ထလေ၏။

၅၆ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိဘတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောရမည် အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

၉

၁ တကုတ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို စုဝေးစေ တော်မူပြီးမှ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို နိုင်သော တန်ခိုးနှင့် အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ အခွင့်တန်ခိုးကို ပေး တော်မူ၏။

၂ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟော ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ လူနာတို့ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၎င်း စေလွှတ်တော်မူ၍၊

၃ သင်တို့သည် လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ တောင်ဝေး၊ လွယ်အိတ်၊ မုန့်၊ ငွေကို မယူ ကြနှင့်။ အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုလည်း မပါစေကြနှင့်။

၄ မည်သည့်အိမ်သို့ ဝင်လျှင် ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် နေကြလော့။ အကြင်သူ တို့သည် သင်တို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို မပြုဘဲနေ၏။

၅ ထိုသူတို့နေရာမြို့မှထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့ တဘက် ၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောလျက်၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာတို့တွင် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြ၏။

၇ ယေရှု ပြုတော်မူသမျှတို့ကို စော်ဘွား ဟေရုဒ်

သည်ကြားလျှင်တွေးတောသောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ လူအချို့က၊ ယောဟန်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။

၈ အချို့က လေီယပေါ်ထွန်းသည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ ကရှေးပရောဖက် တပါးပါး ထပြန်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၉ ဟေရုဒ်မင်း ကလည်း၊ ယောဟန်၏ လည်ပင်းကို ငါဖြတ်လေပြီ။ ဤမျှလောက်သော သိတင်းကို ငါကြား ရသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု ဆိုလျက် ယေရှုကို မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၁၀ တမန်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ မိမိတို့ ပြုသမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဗက်ဇဲဒမြို့နယ်အတွင်း တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေး တို့သည် သိလျှင် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၁ ထိုလူများကို လက်ခံတော်မူလျက်၊ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းကို ဟောပြော၍၊ နာသော သူတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၁၂ မိုဗ်းချုပ်သောအခါ တကုတ်နှစ်ပါးသောသူတို့ သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ ဇနပုဒ်သို့သွား၍၊ အိပ်ရာ၊ စားစရာကို ရှာစေခြင်းငှါ အခွင့် ပေးတော်မူပါ။ ဤအရပ်သည် တောအရပ် ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၁၃ ကိုယ်တော်က၊ သူတို့ စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ဤလူအပေါင်းတို့ စားစရာ ဘို့ မဝယ်လျှင်၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်မှ တပါးအ ဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌ မရှိပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ လျှောက်သည် အကြောင်းကား၊ လူ ငါးထောင်ခန့်မျှ ရှိသတည်း။ ထိုအခါ လူများတို့ကို တစု လျှင်ငါးဆယ်စီအစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၅ တပည့်တော်တို့သည် အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍၊ လူ အပေါင်းတို့ကို လျောင်းစေပြီးလျှင်၊

၁၆ ယေရှုသည် မုန့် ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၁၇ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သော အကျိုးအပွဲကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ် တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

၁၈ တရံရောအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ဆုတောင်းတော်မူစဉ်၊

လူများတို့သည် ဝါကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ဆိုကြ သနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊

၁၉ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ဇလိယဖြစ် သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက် တပါးပါး ထပြန်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်၊

၂၀ သင်တို့သည် ဝါကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆိုကြ သနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ခရစ်တော် ဖြစ်တော် မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့် သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ပညတ် တော်မူ၏။

၂၂ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်း ကို၎င်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများတို့ကို မိန့်တော် မူ၏။

၂၃ ထိုမှတပါး၊ လူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါ၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကို ကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နှေ့တိုင်းထမ်း၍ ဝါနောက်သို့ လိုက်ရမည်။

၂၄ အကြင်သူသည် မိမိ အသက်ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှါ အလို ရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ဝါကြောင့်အသက် ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။

၂၅ ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ ကိုယ်ကို ကိုယ် ဆုံးရှုံးသောသူသည် အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။

၂၆ အကြင်သူသည် ဝါကို၎င်း၊ ဝါစကားကို ၎င်းရှက်၏။ လူသားသည် မိမိဘုန်း၊ မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်း၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ဘုန်းကို ဆောင် လျက် ကြွလာသောအခါ၊ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလတံ့။

၂၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောသူ အချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မမြင်မီ သေခြင်းသို့ မရောက်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်နောက်၊ ရှစ်ရက်လောက် လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာ ကုပ်တို့ကိုခေါ်၍ ဆုတောင်းခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၉ ဆုတောင်းတော်မူစဉ်တွင် မျက်နှာတော်သည်

၉:၁၉။

ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်ရှိ၍၊ အဝတ်တော် လည်း ပြောင်ပြောင်လက်လက် ဖြူ၏။

၃၀ မောရှေနှင့် ဇလိယ တည်းဟူသော လူနှစ် ယောက်တို့သည် ဘုန်းအသရေနှင့် ထင်ရှား၍၊

၃၁ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ဆွေးနွေးလျက် ယေရှုလင် မြို့၌စုတေ့တော်မူမည်အကြောင်း အရာကို ပြောကြ၏။

၃၂ ပေတရုနှင့် သူ၏ အဘော်တို့သည် မျက်စိ လေးလန်သဖြင့် တငိုက်ငိုက် ရှိကြ၏။ နိုးသောအခါ ဘုန်းအသရေကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ရပ်နေသောလူ နှစ်ယောက်ကို၎င်း မြင်ကြ၏။

၃၃ ထိုသူတို့သည် အထံတော်မှ သွားကြစဉ်၊ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်တို့ တဲတဲဆောင်၊ မောရှေတို့တဲဆောင်၊ ဇလိယတို့တဲဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု ယောင်ယမ်း၍လျှောက်လေ၏။

၃၄ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မိုဗ်းတိမ်သည် သူတို့ကို လွှမ်း မိုး၍၊ မောရှေနှင့်ဇလိယသည် တိမ်ထဲသို့ ဝင်သည်ကို တပည့်တော်တို့သည်ကြောက်ခြင်း ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊

၃၅ ဤသူကား ငါ၏ ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကား ကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုဗ်းတိမ်က အသံတော် ဖြစ်လေ၏။

၃၆ ထိုအသံတော်ဖြစ်သည် ခဏခြင်းတွင်၊ ယေရှု သည် တယောက်တည်း ရှိတော်မူ၏။ တပည့်တော် တို့သည် မိမိတို့ မြင်သောအရာကို ဝှက်ထား၍၊ ထို ကာလ၌အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောဘဲ နေကြ၏။

၃၇ နက်ဖြန်နေ့၌ တောင်ပေါ်က ဆင်းကြပြီးလျှင်၊ များစွာသော လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။

၃၈ လူအစုအဝေး၌ပါသော သူတယောက်က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ သားကို ကြည့်တော်မူမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌သား တယောက်တည်း ရှိပါ၏။

၃၉ နတ်ဘမ်းစားသဖြင့် သူသည် ရုတ်ခနဲအော် ဟစ်၍၊ အမြှုတ် ထွက်လျက် တောင့်မာခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါ၏။ ထိုသို့ နာကြင်စွာ နှိပ်စက်ပြီးမှ နတ်သည် အလွန်သွားခဲ့၏။

၄၀ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့် တော်တို့အား အကျွန်ုပ် တောင်းပန်သော်လည်း သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု အော်ဟစ်လျက် လျှောက်လေ၏။

၄၁ ယေရှုကလည်း ယုံကြည်ခြင်း မရှိ၊ ဖောက်ပြန် ဝတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သင်၏ သားကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂ သူငယ်လာစဉ်ပင် နတ်ဆိုးသည် မြေပေါ်မှာလှဲ၍ တောင့်မာစေ၏။ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသောနတ်ကို ဆုံးမ၍ ထိုသူငယ်ကို ချမ်းသာစေပြီးမှ အဘအား အပ်ပေးတော်မူ၏။

၄၃ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ မိန်းမောတွေ့စေခြင်း ရှိကြ၏။

၄၄ ထိုသို့ ယေရှုပြုတော်မူသမျှကို သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင် မှတ်မိကြလော့။ လူသားကို လူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန် နီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုစကားတော်၏ အနက် မထင်ရှားသဖြင့် တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်မရိပ်မိဘဲ နေကြ၏။ အနက်ကိုလည်း မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၄၆ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု တပည့်တော်တို့သည်အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။

၄၇ ယေရှုသည် သူတို့အကြံအစည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သူငယ်တယောက်ကိုယူ၍ မိမိအနား၌ ထားပြီးမှ၊

၄၈ အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ ဤသူငယ်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင် လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉ ယောဟန်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သောသူ တယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ မြစ်တားကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၅၀ ယေရှုက၊ ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ သင်တို့ရန် သူဘက်၌ မရှိသောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၁ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသော အချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ တူရုကြွအံ့သောငှါ သဘောထားတော်မူ၏။

၅၂ ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ အဘို့ကို ပြင်

ဆင်ခြင်းငှါ သွား၍ ရှုမာရိရွာ တရွာသို့ ဝင်ကြ၏။

၅၃ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို ထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍ လက်မခံကြ။

၅၄ ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော် ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သခင်၊ ဇေလီယ ပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ မီးကျစေ၍ ထိုသူတို့ကို လောင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊

၅၅ ယေရှုသည် လှည့်ကြည့်၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိကြ၊ လူသားသည် လူတို့၏ အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ ကြွလာသည် မဟုတ်။ ကယ်တင်အံ့သောငှါကြွလာသည်ဟု ဆုံးမတော်မူပြီးမှ၊

၅၆ အခြားသောရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။

၅၇ လမ်း၌သွားကြစဉ် လူတဦးက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာ အရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ် လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၅၈ ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုမ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်သည် နားနေရာအရပ် ရှိ၏။ လူသားမူကား ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၉ အခြားသောသူကို၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူက၊ သခင်၊ ကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သင်ပြုဟန်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊

၆၀ ယေရှုက၊ လူသေတို့သည် မိမိ လူသေတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလေစေ။ သင်မူကား သွား၍ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆၁ အခြားသော သူကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ရှိရစ်သော သူတို့ကို အရင်သွား၍ အခွင့်ပန်ပါရစေဟု လျှောက်လျှင်၊

၆၂ ယေရှုက၊ ထွန်ကိုင်းကို ကိုင်လျက်နောက်သို့လှည့်၍ ကြည့်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် မထိုက်မတန်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ ထိုနောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခြားသော တပည့်တော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၍၊ ကိုယ်တိုင် ကြွလေအံ့သောမြို့ရွာ အရပ်ရပ်တို့သို့ ရှေ့တော်၌နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၂ သူတို့ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပါးရိတ်စရာ များစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စပါးရှင်စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။

၃ သင်တို့ သွားလေသည်အရာမှာ၊ တောခွေး စုထဲသို့ သိုးသယ်တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါ စေလွှတ်၏။

၄ ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းတို့ကို မဆောင်ကြနှင့်။ လမ်း၌သွားစဉ်တွင် အဘယ်သူကိုမျှ နှုတ်မဆက်ကြနှင့်။

၅ မည်သည့် အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ဤအိမ်၌ မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေသောဟု ရှေ့ဦးစွာ ပြောကြလော့။

၆ ထိုအိမ်၌ မင်္ဂလာသားရှိလျှင်၊ သင်တို့မြွက်သော မင်္ဂလာသည် တည်လိမ့်မည်။

၇ သို့မဟုတ် သင်တို့ထံသို့ ပြန်လာလိမ့်မည်။ ထိုအိမ်၌နေ၍ အစားအသောက် စီရင်ရာကို စားသောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကို ခံထိုက်ပေ၏။ တအိမ်မှ တအိမ်သို့ လှည့်လည်၍ မသွားကြနှင့်။

၈ အကြပ်မြို့သို့ သင်တို့ ဝင်၍ မြို့သားတို့သည် လက်ခံ၏။ ထိုမြို့၌ သင်တို့ ရှေ့မှာ ထည့်သမျှကို စားကြလော့။

၉ လူနာများကို ချမ်းသာပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၌ တည်ထောင်သောအချိန် နီးပြီဟု သူတို့အားဟောပြော ကြလော့။

၁၀ အကြပ်မြို့သို့ဝင်၍ မြို့သားတို့သည် လက်မခံအံ့။ ထိုမြို့၏ လမ်းသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့၌ ကပ်သော သင်တို့မြို့၏ မြေမှုန့်ကို ငါတို့ခါလိုက်၏။

၁၁ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အနီးသို့ ရောက်ကြောင်းကို သိမှတ်ကြဟု သူတို့အား ပြောကြလော့။

၁၂ ငါဆိုသည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒိုမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။

၁၃ အို ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အို ဗက်ဇဲဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသော တန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့တို့တွင် ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျှော်တေအဝတ် ကိုဝတ်၍၊ ပြာထဲမှာထိုင်လျက် နောင်တရကြလိမ့်မည်။

၁၄ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အခါ သင်တို့

သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။

၁၅ အို ကပေရနောငါမြို့၊ သင်သည် မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် မြောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နိမ့်ချခြင်းကို ခံရလတံ့။

၁၆ သင်တို့၏ စကားကို နားထောင်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၏။ သင်တို့ကို ပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုပယ်၏။ ငါ့ကို ပယ်သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ပယ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုခုနစ်ကျိပ်သော တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ပြန်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ နာမအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ဆိုးကိုပင်နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၈ ယေရုရှလည်း၊ စာတန်သည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်မှကျသည်ကို ငါမြင်ပြီ။

၁၉ သင်တို့သည် မြွေ ကင်းမြီးကောက်တို့ကို နိုင်ရသောအခွင့်နှင့် ရန်သူများကို နိုင်ရသော အခွင့်တန်ခိုးကို ငါပေး၏။ သင်တို့ကို အဘယ်ဘေးမျှ မညှဉ်းဆဲရ။

၂၀ သို့သော်လည်း နတ်ဆိုးကို နိုင်ရသောကြောင့် သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏ နာမည်များသည် ကောင်းကင် စာရင်း၌ ဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါယေရုရှသည် ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းစိတ် ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသော အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာအလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့အား ဤအရာများကို ထိမိဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား တော်ပြတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့အလိုတော် ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏။ အဘ။

၂၂ ငါ့မည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်တော်မူပြီ။ သားတော်ကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ခမည်းတော် မှတပါး အဘယ်သူမျှ မသိ။ ခမည်းတော်ကား အဘယ်သူဖြစ်တော်မူသည်ကို သားတော်နှင့် သားတော်သည် လင်းစေလိုသော သူမှတပါး အဘယ်သူမျှ မသိဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့ကို လှည့်ကြည့်၍၊ ယခု မြင်သမျှသော အရာတို့ကို သင်တို့မြင်သောကြောင့် သင်တို့မျက်စိသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၂၄ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ မြင်ရသော အရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များတို့သည် မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ ကြားရသော အရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မကြား

ရကြဟု တပည့်တော်တို့အားသာ မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တရံရောအခါ ကျမ်းတတ် တယောက်သည် ထ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့ သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည် နည်းဟု ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မေး လျှောက်သော်၊

၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်သို့လာ သနည်း။ သင်သည် အဘယ်သို့ ဘတ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၂၇ ထိုသူက၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ၊ ဉာဏ်ရှိ သမျှနှင့် ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်၏စကားသည် မှန်ပေ ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် အသက်ကို ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုသူကလည်း၊ အဘယ်သူသည် အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်ပါသနည်းဟု မိမိအပြစ်မရှိဟန် ပြုလိုသောစိတ်နှင့် ယေဂူကို လျှောက်ပြန်သော်၊

၃၀ ယေဂူက၊ လူတယောက်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ယေရိခေါမြို့သို့ သွားရာတွင် ထားပြန်၍ တွေ့ကြုံလေ ၏။ ထားပြတို့သည် ထိုသူ၏ အဝတ်ကို ချွတ်၍ နာကျင်စွာ ရိုက်နှက်ပြီးမှ သေလုမတတ်ရှိသောအခါ ပစ်ထား၍ သွားကြ၏။

၃၁ ထိုလမ်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် တယောက်သည် အမှတ်တမဲ့သွား၍ ထိုလူနာကိုမြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍ သွားလေ၏။

၃၂ ထိုနည်းတူ လေဝိလူ တယောက်သည် ထိုအရပ် သို့ ရောက်သောအခါ လာ၍ ကြည့်မြင်လျှင် လွှဲရှောင် ၍သွားလေ၏။

၃၃ ရှမာရိလူ တယောက်သည် ခရီးသွားရာတွင် ထိုလူနာရှိရာသို့ရောက်၍ မြင်သောအခါ ဂရုဏာ စိတ်ရှိသည်နှင့်၊

၃၄ ချဉ်းကပ်၍ သူ၏အနာများကို ဆီနှင့်စပျစ်ရည် ထည့်လျက် အဝတ်နှင့် စည်းပြီးလျှင်၊ မိမိ တိရိစ္ဆာန်ပေါ် မှာတင်၍ စရပ်တခုသို့ ဆောင်သွားပြုစုလေ၏။

၃၅ နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားသောအခါ၊ ဒေနာရိ နှစ်ပြားကို ထုတ်၍စရပ်ရှင်အား ပေးလျက်၊ ဤသူကို ကြည့်ရှုပြုစုပါ။ ကုန်သမျှကို ငါပြန်လာသောအခါ ဆပ် ပေးမည်ဟုဆို၏။ သင်သည် အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။

၃၆ ထိုသူ သုံးယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထားပြ လက်သို့ ရောက်သော သူနှင့် စပ်ဆိုင်

သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ပြန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊

၃၇ ကျမ်းတတ် ကလည်း၊ လူနာကို သနားသော သူသည် စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော် ယေဂူက၊ သင်သည် သွား၍ ထိုနည်းတူပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ယေဂူသည် တပည့်တော်တို့နှင့် ခရီးသွားကြစဉ် ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူ၍၊ မာသအမည်ရှိသော မိန်းမ တဦးသည် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တော်ကို ညှော်ခံလေ၏။

၃၉ ထိုမိန်းမ၌ မာရိအမည်ရှိသောညီမ တယောက် ရှိ၏။ ထိုမာရိသည် ယေဂူ၏ ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်၍ စကားတော်ကို နားထောင်လျက်နေ၏။

၄၀ မာသမူကား လုပ်ကြေးခြင်း အမှုများ၌ စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိသဖြင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ကျွန်မ၏ ညီမသည် ကျွန်မတယောက်တည်း လုပ်ကြေးစေခြင်းငှါ ကျွန်မကို ပစ်ထားသည်အရာကို လျစ်လျူသောစိတ် ရှိတော်မူသလော။ သူသည် ကျွန်မကို ကူညီမည် အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊

၄၁ ယေဂူက၊ မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် များစွာသော အမှုတို့၌ စိုးရိမ်၍နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရ၏။ လိုသော အရာ တခုတည်းရှိ၏။

၄၂ မာရိမူကား၊ ကောင်းသောအဘို့ကို ရွေးယူပြီ။ ထို အဘို့ကိုအဘယ်သူမျှ မနှုတ်မယူရာဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်သည် တစုံတခုသော အရပ်တွင် ဆုတောင်းတော်မူ၍ ပြီးလျှင်၊ တပည့်တော် တယောက်က၊ သခင်၊ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ယောဟန် သည် မိမိတပည့်တို့အား နည်းပေးသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် တို့အား နည်းပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊

၂ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဆုတောင်းလျှင် မြွတ်ဆိုရမည်မှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော် တည် ထောင်ပါစေသော။

၃ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံ သကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။ အသက် မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အား နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ပေးသနားတော်မူပါ။

၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောသူ ရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွှတ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များကို လွှတ်တော်မူပါ။ အပြစ် သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသော

အမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူ၌ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင် အချိန်တွင် ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏ အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ အဆွေ၊

၆ အကျွန်ုပ် အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည် ခရီးမှ လာ၍အကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ပါပြီ။ သူ့ကို ကျွေးစရာ မရှိသောကြောင့် မုန့်သုံးလုံး ချေးနှင့်ပါဟုဆိုသော်၊

၇ အိမ်ရှင်ကလည်း၊ ငါ့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်။ တံခါးပိတ်လျက်ရှိ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါနှင့်အိပ်လျက်ရှိကြ၏။ ငါထ၍ သင့်အား မပေးနိုင်ဟု အိမ်ထဲက ပြန်ပြောသည်အရာမှာ၊

၈ ငါဆိုသည်ကား၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သည်ကို ထောက် ၍မထ၊ မပေးသော်လည်း၊ အားမလျော့ဘဲ တောင်း၍ နေသောကြောင့် ထ၍ လိုချင်သမျှကိုပေးလိမ့်မည်။

၉ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင် ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကို ခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။

၁၀ တောင်းသောသူ မည်သည်ကားရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကိုဖွင့်၏။

၁၁ သင်တို့တွင်အဘဖြစ်သောသူ၌သားသည် မုန့်ကို တောင်းလျှင်အဘသည် ကျောက်ကိုပေးမည်လော။ ငါးကိုတောင်းလျှင် ငါးအစား၌ မြွေကို ပေးမည်လော။

၁၂ ဥကို တောင်းလျှင် ကင်းမြီးကောက်ကို ပေးမည်လော။

၁၃ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကိုသာ၍ပေးတော်မူမည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တရံရောအခါ စကားအသော နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နတ်ဆိုးထွက်သည်နောက် အသောသူသည် စကားပြော၏။ အစုအဝေးတို့သည်လည်း အံ့သြကြ၏။

၁၅ အချို့တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်း ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၆ အချို့တို့သည်လည်း စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငါ

မိုဗ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။

၁၇ ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ အိမ်မည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် လဲလိမ့်မည်။

၁၈ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း၊ စာတန်သည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။

၁၉ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏ သားတို့သည် အဘယ်သူကို အမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်တို့အား တရားစီရင်သော သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ လက်ညှိုးတော်အားဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။

၂၁ သူရဲသည် လက်နက်စုံနှင့် မိမိအိမ်၌ စောင့်နေစဉ်အခါ သူ၏ဥစ္စာသည် လုံခြုံစွာရှိ၏။

၂၂ သူ့ထက် တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် လာ၍ သူ့ကို အောင်ပြီးမှ၊ သူကိုးစားသော လက်နက်စုံကို သိမ်းယူ၍ ဥစ္စာပရိတ်များကို ခွဲဝေလိမ့်မည်။

၂၃ ငါ့ဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြံ့ဖြန့်သော သူဖြစ်၏။

၂၄ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌ လည်၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။ မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သော နေမြဲအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟု ဆို၍၊

၂၅ ရောက်သောအခါ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့သော်၊

၂၆ မိမိထက် သာ၍ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုး ခုနစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍ နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက် ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် မိန်းမတယောက်သည် လူအစုအဝေးထဲကခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကို လွယ်သော ဝမ်းနှင့် စို့တော်မူသော သားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၈ ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နာ၍ ကျင့်စောင့်သောသူသည် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ လူအစုအဝေးတို့သည် ထူထပ်လျက်ရှိကြသော အခါ ကိုယ်တော်က၊ ဤလူမျိုးသည် ဆိုးညစ်သော အမျိုးဖြစ်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ ပရောဖက် ယောနု၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ် လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အား မပြုရ။

၃၀ ယောနုသည် နိနောဓမြို့သား တို့အားနိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားသည် ဤလူမျိုးအား ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၁ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူ သောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ ပညာစကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှ လာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန် ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူ ရှိ၏။

၃၂ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ နိနောဓမြို့ သားတို့သည် ဤ လူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေ လတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောနုဟော ပြောသော စကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။

၃၃ ဤအရပ်၌ကား ယောနုထက်သာ၍ ကြီးမြတ် သောသူရှိ၏။ ဆီမီးထွန်း၍ ကွယ်ရာ၌ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ တောင်းလေးအောက်၌လည်း ထားလေ့မရှိ ဝင်လာ သောသူသည် အလင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံ အပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။

၃၄ ကိုယ်၏ဆီမီးကား မျက်စိတည်း။ ထိုကြောင့် မျက်စိကြည်လင်သောအခါ တကိုယ်လုံး လင်းလိမ့်မည်။ မျက်စိမြှေးရှက်သောအခါ တကိုယ်လုံး မိုက်လိမ့်မည်။

၃၅ ကိုယ်၌ရှိသော အလင်းကို မှောင်မိုက် မဖြစ်စေ ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။

၃၆ အင်္ဂါတခုမျှ မမိုက်ဘဲ တကိုယ်လုံး လင်းလျှင်၊ ဆီမီး၏ အရောင်နှင့် လင်းစေသကဲ့သို့ လုံးလုံးလင်း လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကို သုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ ကြွ၍ စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူ၏။

၃၈ အစာကို မစားမှီ ဆေးခြင်းကို ပြုတော်မမူသည် ကို ထိုဖာရိရှဲသည် မြင်လျှင် အံ့ဩလေ၏။

၃၉ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သော သင်တို့

သည် ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက် ရှိ၏။

၄၀ လူမိုက်တို့၊ အပြင်ကို ဖန်ဆင်းသော သူသည် အတွင်းကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ်လော။

၄၁ သာ၍ကောင်းသော နည်းမူကား၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲကြလော့။ သို့ပြု လျှင် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။

၄၂ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ လျှို့ဝှက်မျိုး မှစ၍ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းအမှု ကိုကား လှုပ်၍ ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသော အရာတို့ ကို မလှုပ်မထား နောက်ဆိုသော အရာတို့ကို ကျင့် ရမည်။

၄၃ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစရပ်၌ မြင့်မြတ်သောနေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊ ဈေး၌ ရိုသေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

၄၄ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မထင်ရှားသောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် တူကြ၏။ ထို တွင်းအပေါ်မှာ သွားလာသော သူတို့သည် သင်္ချိုင်း တွင်း ရှိမှန်းကိုမျှမသိကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ကျမ်းတတ်တယောက်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား ထိုသို့ဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်တော်မူ ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၄၆ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထမ်းခဲသော ဝန်ကို သူတစ်ပါး အပေါ်မှာ တင်တတ်၏။

၄၇ ကိုယ်လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့ကြ။ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်တို့၏ သင်္ချိုင်းများကို တည်လုပ်၍၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေး များသည် သူတို့ကို သတ်ကြ၏။

၄၈ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ အပြု အမှုကို လက်ခံကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ပရောဖက်များ ကိုသတ်ကြပြီ။ သင်တို့မူကား၊ သင်္ချိုင်းတို့ကိုတည် လုပ်ကြ၏။

၄၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥာဏ်စီရင်တော် မူသည်ကား၊ ပရောဖက်၊ တမန်တော်တို့ကို သူတို့ ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် ထိုပရောဖက်၊

တမန်တော် အချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။

၅၀ ထိုကြောင့်၊ အာဗေလအသွေးမှစ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့် အိမ်တော်၏အကြား၌ သတ်ခံပြီးသော ဇာခရိ၏ အသွေးတိုင်အောင် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သွန်းပြီးသော ပရောဖက် အပေါင်းတို့၏ အသွေးကြောင့် ယခုဖြစ်သောလူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြမည်။

၅၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူတို့သည် ထိုစစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြမည်။

၅၂ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာဖွင့်သော သော့ကို သိမ်းထားကြပြီ။ မိမိတို့လည်း မဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၃ ထိုသို့၊ ပရိသတ်တို့အား မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရမည်အကြောင်း၊

၅၄ ချောင်းမြောင်းလျက် စကားတော်ကို ဘမ်းခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်၊ ကျပ်ကျပ် တိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ မေးစစ်ကြ၏။

၁၂

၁ ထိုအခါ အတိုင်းမသိ များစွာသော လူတို့သည် စုဝေး၍ အချင်းချင်း နင်းမိမတတ် နေကြသည်ရှိသော်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လျှို့ဝှက်ခြင်းတည်းဟူသော ဖာရိရှဲတို့၏ တဆေးကို ရှေးဦးစွာ ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။

၂ ဖုံးထားလျက် ရှိသမျှတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။

၃ မှောင်မိုက်၌ သင်တို့ပြောသမျှသော အရာများကို သူတပါးတို့သည် အလင်း၌ နားကြားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အခန်းထဲမှာ နားအပါး၌ ပြောသော အရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ဟစ်ကြော်ကြ လိမ့်မည်။

၄ ငါ့အဆွေတို့၊ သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်၍ နောက်တဖန် အလျှင်းမပြုနိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။

၅ အဘယ်သူကို ကြောက်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်ပြီးမှ ငရဲထဲသို့ ချနိုင်သော သူကို ကြောက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူကို ကြောက်ကြလော့။

၆ စာတော်ငါးကောင်ကို အဿရိ နှစ်ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည် မဟုတ်လော့။ ထိုစာတော် တကောင်ကိုမျှ ဘုရားသခင် မေ့လျော့တော်မမူ။

၇ သင်တို့ ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက် ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာတော် အများတို့ထက် သာ၍မြတ်ကြ၏။

၈ ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကို ဝန်ခံအံ့၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ ရှေ့မှာ လူသားသည် ထိုသူကို ဝန်ခံမည်။

၉ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကို ငြင်းပယ်အံ့၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါငြင်းပယ်မည်။

၁၀ လူသားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ မည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို ရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူ မည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့် လွတ်စေခြင်း အခွင့်ကို မရနိုင်ရာ။

၁၁ သင်တို့ကို တရားစရပ် သို့၎င်း၊ အကဲအမှူး၊ မင်းများ ရှေ့သို့၎င်း၊ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။

၁၂ အကြောင်း မူကား၊ ထိုခဏချင်းတွင် အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် အကြံပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ လူအစုအဝေး၌ပါသော သူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမွေဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်အား ဝေပေးပါမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၄ ကိုယ်တော်က အချင်းလူ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့အမှုကို စီရင်ခွဲဝေပိုင်သော အခွင့်ကို ငါ့အား ပေးအပ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၁၅ ထိုမှတပါး လောဘလွန်ကျူးခြင်းကို သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင် ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း စည်းစိမ်၌ အသက် မတည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ဥပမာစကားကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူဌေးတဦး၌ မြေကောင်း၍ အသီးအနှံများလှ၏။

၁၇ ထိုသူဌေးက၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကို သိုထားစရာအရပ်မရှိ။

၁၈ ပြုမည်အကြံမူကား၊ ငါ့တိုက်များကို ဖျက်၍ ကျယ်သောတိုက်တို့ကို တည်ပြီးမှ၊ ငါ၏အသီးအနှံဥစ္စာ ရှိသမျှတို့ကို သိုထားမည်။

၁၉ ငါ့ဝိညာဉ်အားလည်း၊ အချင်းဝိညာဉ်၊ သင်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ သုံးဆောင်ရန် ဥစ္စာများကို သိုထားလျက်ရှိပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုလော့။ ငါပြောမည်ဟု သူဌေးအကြံရှိ၏။

၂၀ ထိုသို့ အကြံရှိစဉ်တွင် ဘုရားသခင်က၊ အချင်း လူမိုက်၊ ယနေ့ညဉ့်ပင် သင်၏ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းရာ အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ပြင်ဆင် သိုထားသော ဥစ္စာကို အဘယ်သူ ပိုင်မည်နည်းဟု သူဌေးအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအတူ ကိုယ်အဘို့ ဘဏ္ဍာများကို ဆည်းဖူး၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆင်းရဲသောသူ မည်သည် ကား၊ ထိုသူဌေးနှင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စားရမည် ဟူ၍ အသက်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်ဟူ၍ကိုယ်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ငါဆို၏။

၂၃ အစာထက် အသက် မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက်ကိုယ် မြတ်သည်မဟုတ်လော။

၂၄ ကျီးကန်းများကို ကြည့်ရှုဆင် ခြင်ကြလော့။ ထို ငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြစပါးကို မရိတ်၊ စပါးကို မရှိ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ၊ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည် မဟုတ်လော။

၂၅ အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက် တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။

၂၆ ထိုသို့ အငယ်ဆုံးသော အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်လျှင် ကြွင်းသောအမှုကိုအဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ကြသနည်း။

၂၇ နှင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သော အားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင် တို့သည် အလုပ်လည်း မလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသော ရှောလမုန် မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင် တပင်မျှ၏ အဝတ်ကို မမှီဟု ငါဆို၏။

၂၈ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ ယနေ့အသက် ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန် မီးဖိုထဲသို့ ရောက်သော တော မြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့ကို အဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည် မဟုတ်လော။

၂၉ ထိုကြောင့်အဘယ်သို့ စားရအံ့နည်း၊ အဘယ် သို့ သောက်ရအံ့နည်းဟူ၍ မရှာဖွေကြနှင့်။ သောက မွှေနှောက်ခြင်းလည်း မရှိကြနှင့်။

၃၀ ထိုအရာများကို လောကီသား အမျိုးမျိုးတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို သင်တို့အဘ သိတော်မူ၏။

၃၁ သင်တို့မူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ရှာ

ကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို ထပ်၍ ပေးတော် မူလတံ့။

၃၂ သိုးစုငယ်၊ သင်တို့သည် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့အဘသည် သင်တို့အား နိုင်ငံကို ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။

၃၃ သင်တို့ ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတို့ အား စွန့်ကြဲကြလော့။ မဆွေးမဟောင်းတတ်သော အိတ်တို့ကို ကိုယ်သုံးဘို့ လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမရောက်၊ ပိုးများ မဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ မကုန် မဆုံးနိုင်သော ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြလော့။

၃၄ အကြောင်းအမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့စိတ်နှလုံး ရောက် တတ်၏။

၃၅ သင်တို့သည် ခါးပန်းစည်းလျက်၊ ဆီမီးထွန်းလျက် နေသဖြင့်၊

၃၆ သခင်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှ ပြန်လာ၍ တံခါး ကို ခေါက်သောအခါ ချက်ခြင်းဖွင့်ခြင်းငှါ သခင်လာမည် ကို မြော်လင့်၍ နေသောကျွန်ကဲ့သို့ ရှိနေကြလော့။

၃၇ အကြင်ကျွန်တို့သည် စောင့်လျက်နေသည်ကို သခင်သည် ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ခါးပန်းစည်း လျက် ကျွန်တို့ကို စားပွဲ၌လျောင်းစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တိုင် လာ၍ သူတို့အား လုပ်ကျွေးလိမ့်မည်။

၃၈ နှစ်ချက်တီး အချိန်ဖြစ်စေ၊ သုံးချက်တီး အချိန် ဖြစ်စေ၊ သခင်သည် လာ၍ထိုသို့ တွေ့လျှင်၊ ထိုကျွန် တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃၉ အိမ်ရှင်သည် သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို သိရ လျှင်၊ မိမိအိမ်ကို မထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေ လိမ့်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

၄၀ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ပြင်ဆင်လျက် နေကြ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့မထင် မမှတ်သော အချိန်၌လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ ဤဥပမာကို အကျွန်ုပ် တို့အားသာ မိန့်တော်မူသလော။ လူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊

၄၂ သခင်ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားတို့ အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန် စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ သတိပညာနှင့် ၎င်းပြည့်စုံသော ကျွန်ကား အဘယ် သူနည်း။

၄၃ အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို

အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။

၄၄ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှ တို့ကို ထိုကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။

၄၅ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်က၊ ငါ့အရှင် လာခဲလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်နှင့် ကျွန်ချင်း ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို ရိုက်ပုတ်လျက်၊ စားသောက်ယစ်မူးလျက် နေ၏။

၄၆ ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သော နေ့ရက်၊ မကြား မသိသော အချိန်နာရီ၌ သခင်သည် ရောက်လာလျှင်၊ ထိုကျွန်ကို ပြင်းစွာ ဆုံးမကွပ်မျက်၍ သစ္စာမရှိသော သူတို့နှင့်တကွ နေရာချလတံ့။

၄၇ အကြင်ကျွန်သည် မိမိသခင်၏ အလိုကို သိလျက် နှင့် အသင့် မနေ၊ သခင်၏ အလိုကို မဆောင်၊ ထို ကျွန်သည်များ စွာသောဒဏ်ကို ခံရ၏။

၄၈ သခင်၏ အလိုကို မသိဘဲလျက်၊ ဒဏ်ခံထိုက် သောအမှုကို ပြုမိသောသူများကား၊ အနည်းငယ်သော ဒဏ်ကိုသာ ခံရ၏။ အကြင်သူသည် များစွာသော ကျေးဇူးကို ခံ၏။ ထိုသူသည် အများကို ဆပ်ရ၏။ အကြင်သူ၌ များစွာသော ဥစ္စာကို အပ်နှင်း၏။ ထိုသူကို များစွာ တောင်းလိမ့်မည်။

၄၉ မြေပေါ်၌ မီးလောင်စေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။ ထို မီးမညှိမှီတိုင်အောင် ငါ၏ အလိုမပြည့်စုံ၊ ဗတ္တိဇံ တခုကိုလည်း ငါခံစရာရှိ၏။

၅၀ ထိုဗတ္တိဇံကို မခံမှီတိုင်အောင် ငါသည် အလွန် ငြီးငွေ့သောစိတ် ရှိ၏။

၅၁ မြေပေါ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးအံ့သောငှါ ငါ လာသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ထိုသို့သောအလိုငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ အချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု ငါဆို၏။

၅၂ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ အိမ်တအိမ် ၌ နေသော လူငါးယောက်တို့သည် နှစ်ယောက်တစု သုံးယောက်တစု အချင်းချင်း ကွဲပြားလိမ့်မည်။

၅၃ အဘနှင့် သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမ အချင်းချင်း ကွဲပြားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ တဖန် လူတစုအဝေးတို့အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်တို့သည် အနောက်မျက်နှာ၌ မိုဗ်းရိပ်တက် သည်ကို မြင်သောအခါ မိုဗ်းရွာမည်ဟု ချက်ခြင်း ဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။

၅၅ တောင်လေလာသည်ကိုမြင်သောအခါ နေပူမည် ဟု ဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။

၅၆ လျှို့ဝှက်သော သူတို့၊ သင်တို့သည် မြေကြီး၏

၁၂:၅၀။

မျက်နှာနှင့် မိုဗ်းကောင်း ကင်၏ မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ကြ၏။ ယခု ကပ်ကာလကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြသနည်း။

၅၇ ထိုမှတပါး ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို အဘယ် ကြောင့် အလိုအလျောက် ပိုင်းခြား၍မသိကြသနည်း။

၅၈ သင်သည် တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ မင်းဝံသို့ သွားသောအခါ အမှုပြေစေခြင်းငှါ လမ်း၌ ကြိုးစား လော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည် တရား သူကြီး ရှေ့သို့ဆွဲမည်။ တရားသူကြီးသည် လုလင် ခေါင်း၌ အပ်၍၊ လုလင်ခေါင်းသည် ထောင်ထဲ၌ လှောင် ထားမည်။

၅၉ လျော်ပြစ်ငွေ ရှိသမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲက မထွက်ရ၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ထိုအခါလူအချို့တို့သည်လာ၍ ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲလူအချို့တို့၏ အသွေးကို မိမိတို့ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့နှင့် ရောနှောကြောင်းကို လျှောက် ကြလျှင်၊

၂ ယေရှုက၊ ထိုဂါလိလဲလူတို့သည် ထိုသို့ခံရသော ကြောင့်၊ အခြားသော ဂါလိလဲလူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။

၃ သာ၍ အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှသည် လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။

၄ ထိုမှတပါး၊ ရှိလောင်ပြအိုးလဲ၍ပိသောသူ တကွိပ် ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်း တို့ထက်သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။

၅ သာ၍ အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်။ သင်တို့ ရှိသမျှ သည်လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတ ယောက်သည် ဥယျာဉ်၌စိုက်သော သင်္ဘောသဖန်းပင် တပင်ရှိ၏။ ထိုအပင်သို့လာ၍ အသီးကို ရှာသော် လည်း မတွေ့။

၇ ထိုအခါ ဥယျာဉ်စောင့်အားလည်း၊ သုံးနှစ်ပတ် လုံး ဤသင်္ဘောသဖန်းပင်သို့ ငါလာ၍ အသီးကို ရှာသော်လည်း မတွေ့မရ။ ခုတ်ပစ်လော့။ အဘယ် ကြောင့် မြေကို နှောင့်ရှက်ရသနည်းဟု အမိန့်ရှိသော်၊ ဥယျာဉ်စောင့်က၊ သခင်၊ ယခုနှစ် ရှိပါစေဦး။

၈ အကျွန်ုပ်သည် အပင်နားပတ်လည်ကို တူးဆွ၍ နောက်ချေးကို ဖို့ပါမည်။

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၉ အသီး သီးကောင်း သီးပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် နောက်မှ ခုတ်ပစ်တော်မူပါဟု လျှောက်လေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တနေ့သော ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားစရပ် တွင် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသောအခါ။

၁၁ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး နတ်စွဲ၍ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသော မိန်းမ တယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကျောကုန်း၍ ကိုယ်ကို အလျှင်း မဆန့်နိုင်။

၁၂ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင် အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် အနာရောဂါနှင့် လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျက်။

၁၃ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ချက်ခြင်းတည့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

၁၄ ထိုသို့ ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူသောကြောင့် တရားစရပ်မှူးသည် အမျက်ထွက်၍၊ အလုပ်လုပ်ရသောနေ့ရက် ခြောက်ရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင်လာ၍ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ဥပုသ်နေ့၌ မလာမခံကြနှင့်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆို၏။

၁၅ သခင်ဘုရားကလည်း၊ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် ဥပုသ်နေ့၌ မြင်း၊ နွားကို တင်းကုပ်မှလွတ်၍ ရေတိုက်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားတတ်သည် မဟုတ်လော။

၁၆ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်ချည်နှောင်သော အာဗြဟံ၏ သမီးဖြစ်သောဤ မိန်းမကို ဤချည်နှောင်ခြင်းမှ ဥပုသ်နေ့၌ မလွတ်ရ သလောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ရန်ဘက်နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိ၍၊ ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်အမှုများတို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁၈ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်အရာနှင့် တူသနည်း။ အဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။

၁၉ လူသည်ယူ၍ ဥယျာဉ်၌ စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့် တူ၏။ ထိုအစေ့သည် ကြီးပွား၍ အပင်ကြီးဖြစ်၏။ မိုဗ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေမိခိုကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။

၂၁ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက်သုံးတင်း၌

ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သော တဆေးနှင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ရွာတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်လျက်၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးလျက်၊ ယေရှုလင်မြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။

၂၃ လူတဦးကလည်း၊ သခင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့သည် များသလော၊ နည်းသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊

၂၄ ကျဉ်းမြောင်းသော တံခါးဝကို ဝင်ခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အများသော သူတို့သည် ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မစွမ်းနိုင်ကြဟု ငါဆို၏။

၂၅ အိမ်ရှင်သည် တခါထ၍ တံခါးကို ပိတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ပြင်၌ ရပ်၍ တံခါးကိုခေါက်လျက်၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်က လာသည်ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုအခါ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံတော်၌ စားသောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ နေသော မြို့ရွာ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊

၂၇ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာသည်ကို ငါမသိဟု ငါဆိုပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူ အပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်သွားကြဟု ပြောလိမ့်မည်။

၂၈ ထိုအခါ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် မှစသော ပရောဖက် အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံ့သွား ခဲကြိတ်ခြင်း ရှိလတံ့။

၂၉ ထိုအခါ အရှေ့နောက်တောင် မြောက်အရပ် လေးမျက်နှာက လာ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံထဲတွင် လျောင်းရကြလတံ့။

၃၀ နောက်ကျသောသူ အချို့တို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ အချို့တို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲအချို့တို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍၊ ဤအရပ်မှ ထွက်သွားပါ။ ဟေရုဇ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို သတ်မည်အကြံ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က သင်တို့သွားကြလော့။

၃၂ ယခုနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ၏။ သုံးရက်မြောက်သော

နေ့၌စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အရာကို ထိုမြေခွေးအား ပြောကြလော့။

၃၃ သို့သော်လည်း ယခုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ သန့်တက်နေ့၌ ငါသွားရသေး၏။ အကြောင်းမူကား ယေရှုလင်မြို့မှတစ်ပါး အခြားသောအရပ်၌ အတယ် ပရောဖက်မျှမဆုံးရာ။

၃၄ အို ယေရှုလင်မြို့၊ ယေရှုလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏ သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိ၏။ သင်မူကား အလိုမရှိ။

၃၅ သင်တို့နေသော အိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညီလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့ မပြောမှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ တနေ့သော ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် အစာကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အရာရှိဖြစ်သော ဖာရိရှုတယောက်၏ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်းကြည့်ကြ၏။

၂ ရေဖျဉ်းနာစွဲသော သူတယောက်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။

၃ ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေ အပ်သလောဟု ဖာရိရှုနှင့် ကျမ်းတတ်တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊

၄ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူကိုယူ၍ အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်စေပြီးမှ လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၅ ပရိသတ်တို့ကိုလည်း မိမိမြည်း၊ နွားသည် ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင် ချက်ခြင်း မဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့်သူ တစ်ယောက်သည် သင်တို့တွင်ရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၆ ထိုသူတို့သည် စကား တခွန်းကိုမျှ မပြန်နိုင်ကြ။

၇ ထိုအခါ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကို ရွေးကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သူတို့အား ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၈ သူတပါးသည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ မလျောင်းနှင့် ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ထက် သာ၍ မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့လာသည်ရှိသော်၊

၉ သင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဘိတ်သောသူက၊ ဤသူအား နေရာကို ပေးလော့ဟု လာ၍ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် နိမ့်သောနေရာသို့ ဆင်းရလိမ့်မည်။

၁၀ သူတပါးတို့သည် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ သွား၍ နိမ့်သောနေရာ၌ လျောင်းလော့။ ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောသူ လာသည်ရှိသော်၊ အဆွေ၊ တက်ပါဟု သင့်ကိုဆိုလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်နှင့်အတူ လျောင်းသော သူတို့ရှေ့မှာ သင်၏ အသရေ ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၁ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သောသူမည်သည်ကား နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နိမ့်ချသောသူမည်သည်ကား ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်သောသူအား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ၊ ညစာလုပ်ကျွေးသောအခါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်း၊ ငွေရတတ်သော အိမ်နီးချင်းများကို မခေါ်မတိတ်နှင့်၊ ထိုသို့ ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်၍ ကျေးဇူးဆပ်ကြ လိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည် ပွဲခံသောအခါ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ကျီချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူများကို ခေါ်ဘိတ်လော့။

၁၄ ထိုသို့ ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပြောမတ်သော သူတို့သည် ထမြောက်သည်ကာလ၌ သင်သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း အကျိုးကို ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ စားပွဲ၌လျောင်းသော သူတယောက်သည် ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၁၆ ကိုယ်တော်က၊ လူတဦးသည် ကြီးစွာသောပွဲကို စီရင်၍ လူများကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။

၁၇ ပွဲခံချိန် ရောက်သောအခါ၊ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့ကို၊ လာကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီဟုမှာ၍ အစေအပါကို စေလွှတ်၏။

၁၈ ခေါ်အပ်သောသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ပရိယာယ်ပြုကြ၏။ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေရာကို ဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ ကြည့်ရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၁၉ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် နွားငါးယှဉ်ကို

ဝယ်ပါပြီ။ သွား၍စမ်းရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၂၀ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့် လက်ထပ်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် မလာနိုင်ပါဟုဆို၏။

၂၁ အစေအပါသည် သခင်ထံသို့ ပြန်လာ၍ ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်သည် အဖျက်ထွက်၍၊ မြို့လမ်းမ လမ်းကြားသို့ အသော့ သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူများကို ခေါ်သွင်းချေဟု အစေအပါကိုဆို၏။

၂၂ အစေအပါကလည်း၊ သခင် စီရင်တော်မူသည် အတိုင်း ပြုပါပြီ။ သို့သော်လည်း လပ်သောနေရာထိုင်ရာ ရှိပါသေးသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊

၂၃ သခင်က၊ မြို့ပြင်၊ လမ်းမ၊ ခြံနားသို့ သွားဦးလော့။ ငါ့အိမ်ကို ပြည့်စေခြင်းငှါ အနိုင်အထက် ခေါ်သွင်းလော့။

၂၄ အထက်က ခေါ်ဘိတ်သော သူတယောက်မျှ ငါ့ပွဲသို့ မဝင်ရ၊ ငါ့အိမ်ရှိပြီဟု အစေအပါကို ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသည်ကို ယေရှုသည် လှည့်၍ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၂၆ အကြင်သူသည် ငါ့ထံသို့လာ၍မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို၊ နှမတို့ကိုငင်း၊ ထိုမျှမက မိမိအသက်ကိုငင်းမုန်း၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။

၂၇ အကြင်သူသည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။

၂၈ သင်တို့တွင် တယောက်သောသူသည် တိုက်ကို တည်မည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးအောင် ငွေလောက်မည် မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ ရှေ့ဦးစွာ ထိုင်၍ ကုန်စရိတ်ကို မချင့်တွက်ဘဲ နေမည်လော။

၂၉ သို့မဟုတ် တိုက်မြစ်ကိုတည်၍ တိုက်ကို မပြီးနိုင်လျှင်၊ သိမြင်သော သူအပေါင်းတို့က၊

၃၀ ဤသူသည် တည်စပြု၍ အစမသတ်နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်။

၃၁ တနည်းကား၊ တစ်စုံတယောက်သော ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်ပြိုင်မည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ လူနှစ်သောင်းနှင့် ချီလာသော ရှင်ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်မည် မခံနိုင်မည်ကို ရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ မဆင်ခြင်ဘဲ နေမည်လော။

၃၂ မခံနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသောရှင်ဘုရင် ဝေးသေးသောအခါ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍ စစ်ငြိမ်း

မည်အကြောင်း တောင်းပန်တတ်သည် မဟုတ်လော။

၃၃ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။

၃၄ ဆားမှုကား ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သော အရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။

၃၅ မြေတို့ မကောင်း၊ အမှိုက်ပုံတို့ မကောင်း၊ ထိုဆားကို ပြင်သို့ ပစ်လိုက်တတ်၏။ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ အခွန်ခံသောသူတို့နှင့် ဆိုးသောသူ အပေါင်းတို့သည် နားထောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သည် ဖြစ်၍၊

၂ ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည် ဆိုးသောသူတို့ကိုလက်ခံ၍ သူတို့နှင့်အတူ စားပါသည် တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။

၃ ထိုအခါဥပမာ စကားကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစ်စုံတယောက်သော သူ၌ သိုးတရာရှိ၍၊

၄ သိုးတကောင် ပျောက်လျှင်၊ ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သော သိုးတို့ကို တောတွင်ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို မတွေ့မှီတိုင်အောင် သွား၍မရှာဘဲ နေမည်လော။

၅ တွေ့ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ပန်းပေါ်မှာ တင်ထမ်း၍၊

၆ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အဆွေခင်ပွန်း အိမ်နီးချင်းများကို ခေါ်၍၊ ပျောက်သောသိုးကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု ဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။

၇ ထိုနည်းတူ ဖြောင့်မတ်၍ နောင်တရ စရာအကြောင်း မရှိသောသူ ကိုးဆယ်ကိုးယောက်တို့၌ ကောင်းကင်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ထက်၊ နောင်တရသော လူဆိုးတယောက်၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြသည်ဟု ငါဆို၏။

၈ တနည်းကား၊ တစ်စုံတယောက်သော မိန်းမ၌ ငွေဆယ်ပြားရှိ၍ တပြားပျောက်လျှင်၊ ဆီမီးကိုထွန်း၍ မတွေ့မှီတိုင်အောင် တအိမ်လုံးကို လှည်း၍ စေ့စေ့မရှာဘဲ နေမည်လော။

၉ တွေ့ပြီးလျှင် အဆွေခင်ပွန်း အိမ်နီးချင်း များကို ခေါ်၍၊ ပျောက်သောငွေကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့ ဟုဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။

၁၀ ထိုနည်းတူ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နောင်တရသောလူဆိုး တယောက်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တစုံတယောက် သောသုဉ် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။

၁၂ သားအငယ်သည် အဘထံသို့သွား၍၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ရထိုက်သော အမွေ ဥစ္စာကိုဝေ၍ ပေးပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ အဘသည် ဥစ္စာများကိုဝေ၍ သားတို့အား ပေးလေ၏။

၁၃ ထိုနောက်များ မကြာ၊ သားအငယ်သည် မိမိ ဥစ္စာများကို သိမ်းယူ၍ ဝေးစွာသော ပြည်သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်မှာ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးသော အားဖြင့် ဥစ္စာပြုန်းတီး၍၊

၁၄ ရှိသမျှ ကုန်သောအခါ၊ ထိုပြည်၌ ကြီးစွာသော အစာခေါင်းပါး ခြင်းဖြစ်၍၊ သူသည် အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၅ ထိုအခါ ပြည်သားတယောက်ထံသို့ သွား၍ အစေခံလျှင်၊ ဝက်တို့ကို ကျောင်းစေခြင်းငှါ သူ သခင်သည် တောသို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊

၁၆ သူသည် ဝက်စားတတ်သော ပဲတောင့်ကိုပင် စားချင်မတတ် ငတ်မွတ်လျက် နေရ၏။ အဘယ်သူမျှ အစာကိုမကျွေး။

၁၇ ထိုအခါ သတိရလျှင်၊ ငါ့အဘ၏အိမ်၌ အခစား သော သူများတို့သည် ဝစွာ စားကြ၏။ ငါမူကား ဤပြည်၌ သေအောင် အငတ်ခံရ၏။

၁၈ ငါထ၍ အဘထံသို့ သွားမည်။ အဘ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို၎င်း ပြစ် မှားပါပြီ။

၁၉ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်ပါ။ သူငါ့အရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို ထားတော်မူပါ ဟု ငါပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည်နှင့်၊

၂၀ ထ၍ အဘထံသို့ သွားလေ၏။ သွား၍ ဝေးသေး သောအခါ အဘသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ သနားသော စိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား၍ သား၏ လည်ပင်းကို ပိုက်ဘက်လျက် နမ်းရှုပ်လေ၏။

၂၁ သားကလည်း၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရား သခင်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို၎င်း ပြစ်မှားပါပြီ။ ယခုမှ စ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်ပါ ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၂ အဘက၊ မြတ်သော ဝတ်လုံကိုယူခဲ့၍ သူ့ကို ခြံကြ၊ သူ၏လက်၌ လက်စွပ်တန်ဆာကို ဆင်ကြ။

၂၃ ခြေနှင်းကိုလည်း စီးစေကြ။ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးကိုယူ၍ သတ်ကြ။ သို့ပြီးမှ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့။ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြကုန်အံ့။

၂၄ ငါ့သားသည် အထက်ကသေ၏။ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်က ပျောက်၏။ ယခုတွေ့ပြန်၏ဟု အစေအပါ တို့ကိုဆိုပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၂၅ သားအကြီးသည် တောင်ယာကလာ၍ အိမ် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ အသံကို ကြားလျှင်၊

၂၆ ငယ်သားတယောက်ကိုခေါ်၍ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာနည်းဟု မေး၏။

၂၇ ငယ်သားက၊ သခင်၏ညီသည် ရောက်လာပါပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက် ရှိသည်ကို အဘတွေ့သော ကြောင့်၊ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးကို သတ် ပါပြီဟု ပြောဆို၏။ သားအကြီးသည် အမျက်ထွက်၍ အိမ်သို့ မဝင်ဘဲနေ၏။

၂၈ အဘသည် သူ့ဆီသို့သွား၍ ချော့မော့ရ၏။

၂၉ သား အကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကာလ တာရှည်စွာ အဘ၏ အစေကို ခံပါပြီ။ အဘ၏အလိုကို တခါမျှ မလွန်ကျူးပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် အဆွေတို့ နှင့်အတူ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ အဘသည် ဆိတ်ကလေး တကောင်ကို တခါမျှမပေး။

၃၀ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ မိမိ ဥစ္စာကို ဖြုန်းသော ဤသားငယ် ရောက်လာသော အခါမူကား၊ အဘသည် ဆူအောင် ကျွေးသော နွားကလေးကို သတ်လေပြီတကားဟု ဆို၏။

၃၁ အဘကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့ထံမှာ အစဉ်နေ၏။ ငါ၏ ဥစ္စာ ရှိသမျှသည် သင်၏ ဥစ္စာဖြစ်၏။

၃၂ သင်၏ညီမူကား အထက်က သေ၏။ ယခု ရှင်ပြန် ၏။ အထက်က ပျောက်၏။ ယခု တွေ့ပြန်၏။ ထိုကြောင့် ပျော်မွေ့ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ အဘ ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တပည့်တော်တို့အား တဖန် မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငွေတတ်သော သူတယောက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးရှိ၏။ ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင်၏ဥစ္စာများကို ဖျက်ဆီးသည် အကြောင်းကို သူတပါးတို့သည် သခင်ရှေ့၌ အပြစ် တင်ကြသော်၊

၂ သခင်သည် ဘဏ္ဍာစိုးကို ခေါ်၍၊ သင်၏ အမှု အရာ၌ ငါကြားရသောစကားကား အဘယ်သို့နည်း။

ဘဏ္ဍာစိုးအရာ၌ မှတ်သားသော စာရင်းကို ပေးလော့။ ယခုမှစ၍ ဘဏ္ဍာစိုး မလုပ်ရဟု ဆို၏။

၃ ထိုအခါ ဘဏ္ဍာစိုးက၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏ သခင်သည် ဘဏ္ဍာစိုးအရာကို နှုတ်လေပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ သူတောင်းစား လုပ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်၏။

၄ ဘဏ္ဍာစိုးအရာမှ ကျသည်နောက် သူတပါး တို့သည် မိမိတို့အိမ်၌ ငါ့ကိုလက်ခံစေခြင်းငှါ အဘယ် သို့ ငါပြုရမည်ကို ငါသိ၏ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ ကြံစည်ပြီးမှ၊

၅ သခင်၏ ငွေ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ငါ၏ သခင်ကို ဆပ်ပေးရန် သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ရှိသနည်းဟု တယောက်ကို မေးလျှင်၊

၆ ထိုသူက၊ ဆီအခွက်တထောင် ပေးရန်ရှိပါသည် ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏ စာရင်းကို ယူ၍ အသော့ ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အခွက်ငါးရာကို ရေးမှတ်လော့ ဟုဆို၏။

၇ ထိုနောက်အခြားသောသူကို ခေါ်၍၊ ငါ၏ သခင် ကို ဆပ်ပေးရန် သင်၌ အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဂျုံစပါး အတင်းတထောင် ပေးရန် ရှိပါသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏စာရင်း ကိုယူ၍ အတင်းရှစ်ရာကို ရေးမှတ်လော့ဟုဆို၏။

၈ မတရားသော ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် လိမ္မာစွာ ပြုသည်ကို သခင်သည် ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင် ရွက်ရာတွင်၊ အလင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့ထက် သာ၍ လိမ္မာကြ၏။

၉ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် စုတေ့သော အခါ၊ အစဉ်အမြဲတည်သော ဗိမာန်၌ သင်တို့ကို လက်ခံလတံ့သော အဆွေရှိစေခြင်းငှါ မမြဲသော လောကီစည်းစိမ်ကို သုံးဆောင်ကြလော့။

၁၀ အနည်းငယ်သော အမှု၌ သစ္စာရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာရှိလိမ့်မည်။ အနည်းငယ် သောအမှု၌ သစ္စာမရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌ လည်း သစ္စာမရှိ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ မမြဲသော လောကီစည်းစိမ်ကို သုံးရာ တွင် သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ မှန်သော စည်းစိမ်ကို သင်တို့၌ အဘယ်သူ အပ်မည်နည်း။

၁၂ သူတပါးအမှု၌ သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူသည် အပိုင်ပေးမည်နည်း။

၁၃ အဘယ်အစေခံမျှ သခင် နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကို မုန်း၍ တဦးကို ချစ်မည်။ သခင်တဦးကို

မိမိခို၍တဦးကို မခန့်မညား ပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေကို၎င်း၊ လောကီ စည်းစိမ်၏ အစေကို၎င်း မခံနိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ငွေကို တပ်မက်သော ဖာရိရှဲတို့သည် ထိုစကား များကိုကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။

၁၅ ယေရုကလည်း၊ သင်တို့သည် လူများရှေ့မှာ မြောင့်မတ်ဟန်ဆောင်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို သိမြင်တော်မူ၏။ လူသဘော အားဖြင့် အမြတ်ထားသော အရာသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။

၁၆ ယောဟန် မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း နှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းရှိ၏။ ယောဟန် လက်ထက်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည်လည်း နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။

၁၇ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော ဗိန္နုတလုံး ပျက်စီးလွယ်သည်ထက်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး ပျက်စီးလွယ်၏။

၁၈ အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြား သော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိ မယားကို ပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသော မိန်းမနှင့် စုံဘက် ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူမယားကို ပြစ်မှား သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန်တုံ့ သူဌေးတယောက်သည် နီမောင်းသော ကမ္ပလာနှင့် ပိတ်ချောကို ဝတ်ဆင်၍၊ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်၌ နေ့တိုင်း ပျော်မွေ့လျက်နေ၏။

၂၀ လာဇရု အမည်ရှိသောသူ ဆင်းရဲတယောက် သည် တကိုယ်လုံး၌ အနာစိမ်းပေါက်၍၊

၂၁ သူဌေး၏ စားပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားပါရစေဟု တောင့်တသော စိတ်နှင့် သူဌေးအိမ် တံခါးနားမှာ တုံးလုံးနေ၏။ ခွေးတို့သည် လာ၍ အနာစိမ်းများကို လျက်ကြ၏။

၂၂ တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသားသည် သေလွန်၍၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် အာဗြဟံ၏ ရင်ခွင်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ သူဌေးသည်လည်း သေလွန်၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။

၂၃ မရဏာနိုင်ငံ၌ ပြင်းပြစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ လျက် မျှော်ကြည့်၍၊ အာဗြဟံကို၎င်း၊ အာဗြဟံ၏ ရင်ခွင်၌ လာဇရုကို၎င်း အဝေးက မြင်လျှင်၊

၂၄ အိုအဘ အာဗြဟံ၊ အကူနှိပ်ကို ကယ်မသနား တော်မူပါ။ အကူနှိပ်သည် ဤမီးလျှံ၌ ပြင်းစွာခံရသော

ကြောင့်၊ လာဇရုသည် မိမိလက်ဖျားကို ရေ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာကို အေးစေခြင်းငှါ သူ့ကိုအကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၂၅ အာဗြဟံကလည်း၊ ဝါသား၊ သင်သည် အသက် ရှင်စဉ်အခါ ချမ်းသာရသည်ကို၎င်း၊ လာဇရုသည် ဆင်းရဲစွာနေရသည်ကို၎င်း အောက်မေ့လော့။ ယခု မူကား၊ သူသည် သက်သာခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ခံရ၏။

၂၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြား၌ အလွန် နက်လှသော ချောက်ကြီး တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်မှ သင်တို့ရှိရာသို့ ကူးချင်သောသူ မကူးနိုင်။ ထိုအရပ်မှ ငါတို့ရှိရာသို့ ကူးချင်သော သူလည်း မကူးနိုင်ဟု ဆို၏။

၂၇ သူဌေးကလည်း၊ အိုအဘ၊ ထိုသို့မှန်လျှင်၊

၂၈ အကျွန်ုပ်၌ ညီ ငါးယောက် ရှိပါသည်ဖြစ်၍ သူ တို့သည် ဤပြင်းပြစွာ ခံရာအရပ်သို့ မရောက်မည် အကြောင်း၊ သူတို့အား သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ လာဇရု ကို အကျွန်ုပ်အဘ၏ အိမ်သို့ စေလွှတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၂၉ အာဗြဟံက၊ သင်၏ ညီတို့၌ မောရှေမှစ၍ ပရော ဖက်များ ရှိကြ၏။ ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နား ထောင်ကြစေဟု ဆို၏။

၃၀ သူဌေးကလည်း၊ မဟုတ်ပါ အဘအာဗြဟံ၊ သေ သောလူစုထဲက တယောက်သောသူသည် ထမြောက် ၍ သူတို့ရှိရာသို့ သွားလျှင်၊ သူတို့သည် နောင်တရ ကြပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်၊

၃၁ အာဗြဟံက၊ သူတို့သည် မောရှေ၏ စကား၊ ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ တ ယောက်သောသူသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်သော် လည်း မယုံကြည်နိုင်ကြဟု အာဗြဟံဆိုသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တပည့်တော်တို့အား တဖန် မိန့်တော်မူသည် ကား၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း ရှိရမည်။ သို့သော် လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၂ ဤသူငယ် တစ်ယောက်ကို မှားယွင်းစေသည် ထက်၊ လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ် ၌ ချခြင်းကို ခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။

၃ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုယ် သတိပြုကြလော့။ သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင် သူ့ကို

ဆုံးမလော့။ သူသည် နောင်တရလျှင် သူ၏အပြစ်ကို လွှတ်လော့။

၄ တနေ့ခြင်းတွင် ခုနစ် ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ကို ပြစ်မှား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ထံသို့ လှည့်၍ နောင်တရပါ၏ဟုဆိုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်ကို လွှတ်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တမန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ခြင်း စိတ်ကို တိုးပွားစေတော်မူပါဟု သခင်ဘုရားကို တောင်း ပန်ကြလျှင်၊

၆ သခင်ဘုရားက၊ သင်တို့သည် မှန်ညှင်းစေခန့်မျှ လောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ထိုသဖန်းပင်ကို အချင်းအပင်၊ သင်သည် အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်၍ ပင်လယ်၌ စိုက်လျက် နေလော့ဟုဆိုကြသော် သင်တို့ စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။

၇ အစေအပါသည် လယ်ထွန်သော်၎င်း၊ သိုး၊ နွား ကျောင်းသော်၎င်း၊ လယ်ပြင်မှလာ၍ အိမ်သို့ ဝင်သော အခါ၊ ထိုအစေအပါကို၊ အသော့လာ၍စားပွဲ၌လျောင်း လော့ဟု သင်တို့တွင် အဘယ်သူ ပြောမည်နည်း။

၈ ထိုအစေအပါကို၊ ငါစားစရာဘို့ ပြင်လော့။ ငါစားသောက်စဉ်တွင် ခါးကို စည်း၍ ငါ့ကို လုပ်ကြေး လော့။ ထိုနောက်မှ သင်သည် စားသောက်ရမည်ဟု ပြောမည် မဟုတ်လော့။

၉ ထိုအစေအပါသည် သခင်စီရင်သည်အတိုင်း ပြုသောကြောင့်၊ သခင်၌ ကျေးဇူးတင်သလော့။ ကျေးဇူးမတင်။

၁၀ ထိုနည်းတူ မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို သင်တို့ သည် ကျင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့သည် သခင်၌ ကျေးဇူးပြုသော အစေအပါဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာ ရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှမာရိပြည်နှင့် ဂါလိလဲပြည် စပ်ကြား၌ ရှောက်သွားတော်မူ၏။

၁၂ ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူသည်တွင်၊ နနာစွဲသောသူ တကျိပ်တို့သည် ခရီးဦးကြိုပြု၍ အဝေးကရပ်လျက်၊

၁၃ သခင်ယေရှု အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၄ ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့သွား၍ကိုယ်ကိုပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် သွားစဉ်တွင် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၅ ထိုသူတို့တွင် တယောက်သောသူသည် အနာ ရောဂါ ကင်းလွတ်သည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပြန်လာ၍

ကြီးသောအသံနှင့် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

၁၆ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ကျေးဇူးတော်ကြီးလှ ပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ထိုသူသည် ရှမာရိလူဖြစ် သတည်း။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ တကွိပ်သောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်လော။ ကိုးယောက်သော သူတို့သည်အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။

၁၈ ဤတပါး အမျိုးသားကို ထား၍ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ပြန်လာသောသူ တယောက်မျှ မရှိသလောဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊

၁၉ သင်ထံ၌ သွားလော့။ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်၏အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟုထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ဖာရိရှုတို့သည် လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်ကာလမှ တည်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင် ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မျက်မြင်သောအရာ၌ မတည်။

၂၁ ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါဟု ပြောစရာအခွင့်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အထဲ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် လူသား၏ နေ့ရက် တရက်ကိုမျှ တွေ့မြင်လို၍၊ မတွေ့မမြင်ရသော အချိန်ကာလရောက် လိမ့်မည်။

၂၃ ဤအရပ်၌ ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ ကြည့်ပါဟု သင်တို့အား ပြောဆိုသော်လည်း မလိုက်မသွားကြနှင့်။

၂၄ ကောင်းကင် တဘက်မှ ပြက်သော လျှပ်စစ်သည် ကောင်းကင်အနံ့အပြား ထွန်းလင်း သကဲ့သို့၊ လူသားသည် မိမိနေ့ရက်၌ ဖြစ်တော်မူလတံ့။

၂၅ ထိုသို့ မဖြစ်မှီ သူသည် များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ၎င်း၊ ယခုလူမျိုး၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း ခံရမည်။

၂၆ နောဇ လက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသား လက်ထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၇ နောဇသည် သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်၍၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း ဖြစ်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည် နေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံတက်လျက် နေကြ၏။

၂၈ ထိုနည်းတူ၊ လောတ လက်ထက်၌ လူများတို့သည် စားသောက်ရောင်းဝယ်လျက်၊ စိုက်ပျိုးလျက်၊ အိမ်ဆောက်လျက် နေသကဲ့သို့၎င်း၊

၂၉ လောတသည် သောဒိုမြို့မှ ထွက်သော နေ့၌

ကောင်းကင်မှ ကန်နှင့် ရောသော မီးမိုဗ်းရွာ၍ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသကဲ့ သို့၎င်း၊

၃၀ လူသား ပေါ်ထွန်းသော နေ့၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၁ ထိုနေ့ရက်၌ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူသည်မိမိ အိမ်ထဲမှာရှိသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။ ထိုအတူ၊ လယ်၌ ရှိသောသူသည် နောက်သို့ လှည့်၍ မပြန်လာစေနှင့်။

၃၂ လောတ၏ မယားကို အောက်မေ့ကြလော့။

၃၃ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။

၃၄ ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနေ့ည၌တွင် အိပ်ယာ တခု၌ ရှိသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။

၃၅ ကြိတ်ဆုံကြိတ်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။

၃၆ လယ်၌ ရှိသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၇ သခင်၊ အဘယ်အရပ်၌ ထိုသို့ဖြစ်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ အသေကောင်ရှိရာ အရပ်၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ လူတို့သည် အားမလျော့ဘဲ ကြိုးစား၍ ဆုတောင်း ရမည်အကြောင်းကို ဥပမာစကားအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂ မြို့တမြို့၌ ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကို အားမနာတတ်သော တရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏။

၃ ထိုမြို့၌ နေသော မုတ်ဆိုးမ တယောက်သည် တရားသူကြီးထံသို့ သွား၍၊ ကျွန်မရန်ဘက်ကို လက်စားချေလောက်အောင် အပြစ်အလျောက် ဒဏ်စီရင်ပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊

၄ တရားမစီရင်ဘဲ ကြာမြင့်စွာနေ၏။ ထိုနောက် တရားသူကြီးက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကို အားမနာတတ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊

၅ ဤမုတ်ဆိုးမသည် ငါ့ကို နှောင့်ရှက်သောကြောင့် သူ့ဘက်၌ တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ်လာ၍ ငါ့ကို ပင်ပန်းစေလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌အကြံရှိ၏။

၆ မတရားသော ထိုတရားသူကြီး၏ အကြံကို မှတ်ကြလော့။

၇ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည် ညဉ့်နေ့ မပြတ်အော်ဟစ်၍ တောင်းလျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ဘက်၌ တရားမစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။ ကြာမြင့်စွာ သည်းခံတော်မူမည်လော။

၈ ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့ဘက်၌ အလျင်အမြန် တရားစီရင်တော်မူမည်။ သို့သော်လည်း လူသားသည် ကြွလာသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းကို မြေကြီးပေါ်မှာ တွေ့မည်လောဟု သခင်ဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

၉ ကိုယ်ကုသိုလ်ကို အမှီပြု၍ သူတပါးကို မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်သောသူ အချို့တို့အား မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊

၁၀ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ တယောက်ကား ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ တယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏။

၁၁ ဖာရိရှဲသည် တယောက်တည်းရပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ သူတပါးတို့သည် အနိုင်အထက် လူယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ် ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌ မရှိသည်သာမက၊ ဤအခွန်ခံကဲ့သို့ပင် မဟုတ်သောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။

၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ခုနစ်ရက်တွင် နှစ်ရက် အစာရှောင်ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူပါ၏ဟူ၍ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။

၁၃ အခွန်ခံမူကား၊ အဝေးကရပ်၍ ကောင်းကင်သို့ မမျှော်မကြည့်ဘဲ ရင်ပတ်ကို ခက်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ အပြစ်များသော အကျွန်ုပ်ကို သနားခြင်းကရုဏာစိတ် ရှိတော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။

၁၄ ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူသည် အပြစ်ပြေလျက် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၏။ ဖာရိရှဲမူကား အပြစ်မပြေ၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သော သူမည်သည်ကား၊ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသော သူမည်သည်ကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ကို တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၆ ယေရှုသည် ထိုသူငယ်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ ငါ့ထံသို့ လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

၁၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရား

သခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့ မခံမယူ။ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ အရာရှိတယောက်က၊ ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၁၉ ယေရှုက၊ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။

၂၀ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည် မဟုတ်လော။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂၁ အရှင် ဘုရား၊ ထိုပညတ် ရှိသမျှတို့ကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ် စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်သည်ကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် သင်သည် တခု လိုသေး၏။

၂၂ ကိုယ်ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား ပေးဝေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သော သူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အလွန် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။

၂၄ ထိုသို့ စိတ်မသာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ ဥစ္စာရတတ်သော သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန် ဝင်ခဲလှ၏။

၂၅ ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရား သခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ကြားသောသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၇ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ရှိသမျှကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီ ဟု လျှောက်လေသော်၊

၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကြောင့်၊ အိမ်ရာ၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကို စွန့်၏။

၃၀ ထိုသူသည် ယခုကာလ၌ အခမဲ့များစွာသော အကျိုးကိုရင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကိုရင်း ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကွဲပုံနှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ ဝါတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ယခု သွားကြ၏။ ပရောဖက်များ ရေးမှတ် သမျှသည် လူသား၌ ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။

၃၂ တပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ ပြက် ယယ်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တံထွေးနှင့် ထွေးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၃ သူတို့သည် လူသားကို ရိုက်ပုတ်၍ သတ်ကြလိမ့် မည်။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်လိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထိုစကားတော် တခွန်းကိုမျှ တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြ။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ဝှက်ထား လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက် အနက်ကို မရိပ် မိကြ။

၃၅ ယေရိခေါမြို့အနီး၌ရှိတော်မူစဉ်တွင်၊ လူကန်း တ ယောက်သည် လမ်းနားမှာ ထိုင်၍တောင်းစားလေ၏။

၃၆ ထိုလူကန်းသည် လမ်း၌ လူများသွားသံကို ကြားလျှင်အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟု မေး၏။

၃၇ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကြွသွားကြောင်းကို သူ တပါးပြောလျှင်၊

၃၈ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၃၉ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ သွားသော သူတို့သည် ဝေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်လေ၏။

၄၀ ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကို ခေါ်ခဲဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ လူကန်းသည် အထံတော် သို့ချဉ်းကပ်ပြီးမှ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၄၁ သခင်၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော် မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊

၄၂ ယေရှုက၊ မျက်စိမြင်စေ။ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်း သည် သင့်ကို ကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၃ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍ ဘုရား သခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင် ဘုရား သခင်ကို အံ့သြချီးမွမ်းကြ၏။

၁၉

၁ ယေရှုသည် ယေရိခေါမြို့သို့ ဝင်၍ ရှောက်သွား တော်မူ၏။

၂ ထိုအခါ ဇက္ခွအမည်ရှိသော အခွန်ခေါင်း တ ယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငွေရတတ်သောသူဖြစ်၏။

၃ ယေရှုသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို ထိုသူသည် ကြည့်လို၍၊ လူအစုအဝေးများသော ကြောင့် မိမိအရပ်လည်း နိမ့်သည်ဖြစ်၍ မမြင်နိုင်။

၄ ထိုကြောင့် ကြွတော်မူမည့်လမ်းတွင် ရှေ့သို့ ပြေး၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်အံ့သောငှါ သဖန်းပင်တပင် ကို တက်လေ၏။

၅ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသော အခါ မျှော်ကြည့်၍ ထိုသူကို မြင်တော်မူလျှင်၊

၆ ဇက္ခွ၊ မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်၏အိမ်၌ ယနေ့ ဝါတည်းနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဇက္ခွသည်အလျှင် အမြန်ဆင်း၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကိုယ်တော် ကို မိမိအိမ်၌ ညွှဲခံလေ၏။

၇ ထို အကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဆိုးသောသူ၏ အိမ်သို့ဝင်၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံတော် မူပါသည် တကားဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၈ ဇက္ခွသည်လည်း ရပ်နေ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာတဝက်ကို ဆင်းရဲသော သူတို့အား ပေးပါ၏။ တစုံတယောက်သောသူ၏ ဥစ္စာ အနည်းငယ်ကို အကျွန်ုပ် ယူမိလျှင်၊ လေးဆပြန်၍ ပေးပါ၏ဟု သခင် ဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။

၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤသူသည် အာဗြဟံ၏ သား ဖြစ်သည်နှင့် အလျောက်၊ ယနေ့ပင် ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးသည် ဤအိမ် အပေါ်မှာ သက်ရောက် လေ၏။

၁၀ လူသားသည် ပျောက်သော သူတို့ကို ရှာ၍ ကယ်တင် အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်းဟု ဇက္ခွကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ ယေရှုရှလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ချက်ခြင်း ပေါ်ထွန်းမည် ဟုလူများထင်မှတ်သောကြောင့်၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊

၁၂ အမတ်တယောက်သည် မင်းကြီးအရာကို ခံလို၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်လာမည်ဟု အကြံရှိလျက် ဝေးသော ပြည်သို့ သွား၏။

၁၃ မသွားမှီ မိမိငယ်သား တကွဲပုံကို ခေါ်၍၊ ငွေ တပိဿာစီ အပ်ပေးလျက် ငါပြန်၍ မလာမှီတိုင်အောင်

ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၁၄ ပြည်သားအချို့တို့သည် ထိုအမတ်ကို မနာလို၍၊ ထိုသူ၏ အအုပ်အချုပ်ကို ငါတို့ မခံလိုပါဟု တမန်ကို သူ့နောက်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၁၅ ထိုအမတ်သည် မင်းကြီးအရာကို ခံ၍ ပြန်လာ တော်မူသောအခါ၊ ငွေခံသော ငယ်သားတို့သည် အသီးအသီး အဘယ်မျှလောက် အမြတ်ရသည်ကို သိခြင်းငှါ၊ သူတို့ ကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၆ ပထမ သူသည် လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ပေးသောငွေ တပိဿာအားဖြင့် အခွက် တဆယ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၇ သခင်က၊ သာဓု၊ ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာစောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်စိုး လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ဒုတိယ သူသည်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ပေးသော ငွေတပိဿာအားဖြင့် ငါးပိဿာ အမြတ်ရ ပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊

၁၉ သခင်က၊ သင်သည် မြို့ငါးမြို့ကို အုပ်စိုးလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ အခြားသောသူသည် လာ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ပဝါ၌ ထုတ်ထားသော ကိုယ်တော်၏ ငွေ တပိဿာ ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသော သူဖြစ်သည်နှင့်၊

၂၁ ကိုယ် မသိုမထားသောဥစ္စာကို သိမ်းယူ၍၊ ကိုယ် မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ ရိတ်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ထောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ပါသည် ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၂ သခင်က၊ ဆိုးညစ်သော ငယ်သား၊ သင်၏ စကားကိုသာ လိုက်၍ သင်၏ အမှုကို ငါစီရင်မည်။ ငါသည် ခဲယဉ်းသော သူဖြစ်လျက် ကိုယ်မသိုမထား သော ဥစ္စာကို သိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော လယ်၌ ရိတ်သည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊

၂၃ ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့ အဘယ်ကြောင့် မအပ် သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်း နှင့်အတိုးကို ရနိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးသော်၊

၂၄ အခြေအရံတို့အား၊ ငွေတပိဿာကို သူ့လက်မှ နှုတ်ကြ။ အခွက်တဆယ်ရှိသောသူအား ပေးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ အခြေအရံတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထိုသူ၌ အခွက် တဆယ်ရှိပါ၏ ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊

၂၆ ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။

ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။

၂၇ ထိုမှတစ်ပါး ငါ၏အအုပ်အချုပ်ကို မခံလိုသော ငါ့ ရန်သူတို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ရှေ့မှာ သတ်ကြဟုစီရင်တော် မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့ ရှေ့၌ ကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။

၂၉ သံလွင်အမည် ရှိသော တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာ ဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာ အနီးသို့ ရောက်တော်မူသော အခါ၊ တပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊

၃၀ သင်တို့ရှေ့၌ ရှိသောရွာသို့ သွားကြ။ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှ မစီးဘူးသော မြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြီးကိုဖြည့်၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။

၃၁ သူတစ်ပါးက အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြီးကို ဖြည့် သနည်းဟု သင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၃၂ ထိုသို့ စေလွှတ်သော သူတို့သည် သွား၍ စကား တော်အတိုင်း တွေ့ကြ၏။

၃၃ မြည်းကြီးကို ဖြည့်စဉ်တွင် မြည်းရှင်တို့က၊ အ ဘယ်ကြောင့် မြည်းကြီးကို ဖြည့်သနည်းဟု ဆိုလျှင်၊

၃၄ သခင် အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှု ထံတော်သို့ မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍၊

၃၅ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့ အဝတ်ကိုတင်ပြီးလျှင် ကိုယ်တော်ကို စီးစေကြ၏။

၃၆ ခရီးသွားတော်မူစဉ်တွင် လူများတို့သည် မိမိတို့ အဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။

၃၇ သံလွင်တောင်ပေါ်က ဆင်းရာအရပ်သို့ ရောက် တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်များအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသော တန်ခိုးတော်များကိုထောက်၍ ဝမ်း မြောက်သောစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ထောပနာပြု၍၊

၃၈ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသော ရှင်ဘုရင်သည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝင်ဝယ် ဘုန်းကြီးပါစေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၃၉ လူအစုအဝေး၌ပါသော ဖာရိရှ်အချို့တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့ကို ဆုံးမပါဟုလျှောက် ကြသော်၊

၄၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ကျောက်ခဲတို့သည် ချက်ခြင်း ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ယေရှုလုပ်မြို့အနီးသို့ရောက်၍ ကြည့်မြင်လျက် ငိုကြွေးတော်မူ၍။

၄၂ အချင်းမြို့၊ သင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကိုသင်၏ လက်ထက် ယခုကာလ၌ပင် သင် သည် သိရလျှင် မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား၊ ထိုအရာတို့ ကို သင်၏ မျက်စိရှေ့မှာ မထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဝှက်ထား လျက်ရှိ၏။

၄၃ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုကြည့်ရှု ပြုစုတော်မူ သော ကျေးဇူးကို သင်သည်မသိ မမှတ်သောကြောင့်၊ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်တည်၍ လေးမျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံလျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊

၄၄ သင်၏ ကိုယ်မှစ၍ သင်၏သားသမီးတို့ကို မြေနှင့် တညီတည်း ညှိသဖြင့်၊ သင်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ ထပ်ဆင့်၍ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်လျက်၊

၄၆ ဝှံ့အိမ်သည် ဆုတောင်းရာအိမ် ဖြစ်၏ဟု ကျမ်းစာ ၌လာသော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြ တွင်း ဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်း ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော သူတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသော်လည်း၊

၄၈ လူအပေါင်းတို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့ နားထောင်သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့်ကို မတွေ့မရကြ။

၂၀

၁ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်တွင် လူများကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ဝေဒဂေလိတရားကို ဟော တော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူ အကြီးအကဲတို့သည် လာ၍၊

၂ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့် နှင့် ပြုသည်ကိုင်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူ ပေးသည် ကိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပါဟု ဆိုကြသော်၊

၃ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ ဖြေကြလော့။

၄ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံ တရားသည် ဘုရားက ဖြစ် သလော။ လူက ဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

၅ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို

၂၀:၄။

အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ ဖြေလျှင်၊

၆ ယောဟန်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို လူ အပေါင်းတို့သည် ယုံသဖြင့် ငါတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊

၇ အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၈ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူဤ အမှုများကိုအဘယ် အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအခါ ပရိသတ်တို့အား မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးပြီးမှ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍ အခြား သော ပြည်သို့ ကြွမြင့်စွာ သွားနေ၏။

၁၀ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ သည်၊ စပျစ်သီးအချို့ကို ပေးစေခြင်းငှါ ဥယျာဉ်ရှင်သည် ငယ်သားကို စေလွှတ်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ငယ်သားကို ရိုက်၍ လက်ချည်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၁ နောက်တဖန် အခြားသော ငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူ့ကိုရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ လက်ချည်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၂ နောက်တဖန် အခြားသော ငယ်သားကို စေ လွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကို ဒဏ်ရာပေါ်အောင် နာကျင်စွာ ရိုက်၍ နှင်ထုတ်ကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ငါ၏ ချစ်သားကို ငါစေလွှတ်မည်။ ထိုသူ တို့သည် ငါ့သားကို မြင်လျှင် အားနာကောင်း အားနာ ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၄ ဥယျာဉ် စောင့်တို့သည် သားကို မြင်လျှင် ဤ သူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူ့ကို သတ်ကြကုန် အံ့။ ထိုသို့သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ ရကြလိမ့်မည် ဟုအချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြီးမှ၊

၁၅ ဥယျာဉ်ရှင်၏ သားကို ဥယျာဉ် ပြင်သို့ ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည် ဥယျာဉ် စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း။

၁၆ ဥယျာဉ်ရှင်သည် လာ၍ ထိုသူတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြားလျှင် ထိုသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၁၇ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ တိုက်ကို တည်လုပ်သော သူများပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန်တိုက် ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။

၁၈ အကြင်သူသည် ထိုကျောက်ပေါ်သို့ ကျ၏။ ထိုသူသည် ကျိုးလတ်။ အကြင်သူ၏ အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ကျ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက်ကြေလတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ ယဇိပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် မိမိတို့ကို ရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့ သော်လည်း လူအများကို ကြောက်၍ နေကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဖာရိရှုတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်းမြောင်းလျက် စကားတော်၌ အပြစ်ကိုရှာ၍ မြို့ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်နှံသောအခွင့်ကို ရခြင်းငှါ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူလျှိုတို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၂၁ ထို သူလျှိုတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးမသြဝါဒပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။

၂၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကို ဆက်အပ်သလော။ မဆက်အပ်သလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၃ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ ပရိယာယ်ကို သိမှတ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။

၂၄ ဒေနာရိတပြားကိုပြပါ။ အဘယ်သူ၏ ပုံ၊ အဘယ်သူ၏ လိပ်စာပါ ပါသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ ပုံ၊ လိပ်စာပါ ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊

၂၅ ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကိုကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုသူတို့သည် လူများရှေ့တွင် စကားတော်၌ အပြစ်မတွေ့နိုင်သဖြင့် ပြန်ပြောတော်မူသော စကားကို အံ့သြ၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂၇ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟု ငြင်းခုံတတ်သော ဇေဇ္ဇကဲအချို့သည်လည်း အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊

၂၈ အရှင်ဘုရား၊ မယားရှိသောသူသည် သားမရှိဘဲ သေလျှင်၊ သူ၏ မယားကို သူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ပါပြီ။

၂၉ ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊

၃၀ သူ၏ မယားကို သူ့ညီအကြီး သိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။

၃၁ ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ သားကို မကျန်ရစ်စေဘဲ သေကြ၏။

၃၂ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။

၃၃ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏ မယား ဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ကြပြီဟုလျှောက်ကြ၏။

၃၄ ယေရှုကလည်း၊ ယခုတဝသားတို့သည် စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။

၃၅ နောင်ဘဝကို၎င်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းကို၎င်း ရထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုတတ်ကြ။

၃၆ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၍ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် သာမက၊ ထမြောက်ခြင်း၏သား ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်ကြ၏။

၃၇ ထိုမှတပါး၊ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားကို အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားဟု ချုံခဏ်း၌ ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ကြောင်းကို ဘော်ပြခဲ့ပြီ။

၃၈ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပါ၏ ဟုလျှောက်ကြ၏။

၄၀ နောက်တဖန် အလျင်းမမေး မလျှောက်ဝံ့ကြ။

၄၁ ယေရှုကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။

၄၂ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီ တိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊

၄၃ ငါ့သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆာလံကျမ်းစာ၌ ဒါဝိဒ် ဆိုသတည်း။

၄၄ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့ သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၄၅ ပရိသတ်များ နားထောင်စဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။

၄၆ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သော အင်္ကျီကို ဝတ်လျက်လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ ရိုသေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

၄၇ သူတို့သည် မုဆိုးမအိမ်ကို လူယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဋ္ဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သာ၍ ကြီးစွာသော ဒဏ်ကို ခံကြလေတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့်၍ ငွေရ တတ်သောသူတို့သည် အလှူဒါနကို ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၂ ဆင်းရဲသော မုဆိုးမ တယောက်သည်လည်း ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြား သွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊

၃ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုဆင်းရဲသော မုဆိုးမ သည် အခြားသူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ သွင်းချပြီ။

၄ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အလှူတော်စုထဲသို့ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား။ အလွန် ဆင်းရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိ သမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ လူအချို့တို့သည် လာ၍ ဗိမာန်တော်သည် တင့် တယ်သော ကျောက်ပြားနှင့်၎င်း၊ ပူဇော်သက္ကာများ နှင့်၎င်း၊ ဆင်ပြင်လျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၆ ကိုယ်တော်က၊ ဤအရာများကို သင်တို့သည် ယခု မြင်ကြ၏။ မဖြိုမချာဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ မတည်မနေရသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ သူတို့ ကလည်း။ အရှင်ဘုရား၊ ထိုအမှုအရာ တို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုအမှု အရာတို့သည် ဖြစ်ချိန် နီးသောအခါ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ပေါ်ထွန်းပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊

၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်ဖြားခြင်းသို့ မလိုက်မပါမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ အများ သောသူတို့က၊ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်၏။ အချိန်ကာလလည်း ရောက်လာပြီဟု ဆိုလျက် ငါ၏ အယောင်ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ တို့နောက်သို့ မလိုက်ကြနှင့်။

၉ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန် ခြင်းအကြောင်းကို သိတင်းကြားရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ ထိုအမှုအရာများသည် အရင် ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် အလျင်အမြန် မဖြစ်သေး။

၁၀ ထိုမှတပါး၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။

၁၁ အရပ်ရပ်တို့၌ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်း၊ အစာ ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာ များပြားခြင်းတို့သည်ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ မိုဗ်းကောင်းကင်၌လည်း ကြောက်မက် ဘွယ်သောအရာနှင့် ကြီးစွာသော ပုပ္ဖန်မိတ်တို့သည် ပေါ်ထွန်းကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုအမှုအရာများ မဖြစ်မှီ လူများတို့သည် ငါ၏ နာမကြောင့် သင်တို့ကိုဘမ်းဆီးညှဉ်းဆဲ၍ တရားစရပ် ၌၎င်း၊ ထောင်ထဲ၌၎င်း အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်၊ ဝန်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်တို့သည် သက်သေခံ ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရ မည်ကို ရှေ့မဆွဲက မဆင်ခြင်ခြင်းငှါ သတိထားကြ လော့။

၁၅ အကြောင်းမူကား။ ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် မငြင်းခုံ မဟန့်တားနိုင်သော နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိ ကို ငါပေးမည်။

၁၆ သင်တို့မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ ပေါက်ဘော်၊ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် သင်တို့ကို အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ အချို့ တို့ကိုလည်း သတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏ နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့သော်လည်း သင်တို့ ဆံခြည်တပင်မျှ မ ပျက်စီးရ။

၁၉ သင်တို့သည် တည်ကြည်သောအားဖြင့် ကယ် တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။

၂၀ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဗိုလ်ခြေများဝန်းရံလျက်ရှိ သည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်လှသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၂၁ ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ရှိသော သူတို့သည် တောင် ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ မြို့ထဲ၌ရှိသော သူတို့သည် မြို့ပြင် သို့ ထွက်ကြစေ။ တောရွာမှာ ရှိသောသူတို့သည် မြို့ထဲသို့ မဝင်ကြစေနှင့်။

၂၂ အကြောင်းမူကား။ ထိုနေ့ရက် ကာလသည်

ကျမ်းစာချက်များ ပြည့်စုံရသော ဒဏ်စီရင်ခြင်း နေ့ရက် ကာလ ဖြစ်သတည်း။

၂၃ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန် ခက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဖြစ်၍ ယုဒလူမျိုး အပေါ်၌ အမျက်ဒေါသ သင့်ရောက်လိမ့်မည်။

၂၄ သူတို့သည် ထားဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ အခြားသောပြည် အရပ်ရပ်သို့ ဘမ်း သွားကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ အချိန်ကာလ မပြည့်စုံမည်တိုင်အောင် ယေရုရှလင် မြို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအခါ၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့၌ ပုပ္ဖနိမိတ် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း လူအမျိုးမျိုး မငြိမ်မသက်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုး ကြီးခြင်း၊

၂၆ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်လတံ့သော ဘေးများကို မြော် ၍ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ လူများတို့၏ အသက်ဆုံးခြင်း အမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ ကား၊ ကောင်းကင် တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ လိမ့်မည်။

၂၇ ထိုအခါလူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ်ကို စီးလျက် ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၂၈ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်စေရသောအခါ၊ သင်တို့ ကို ရွေးနှုတ်သော အချိန်ကာလ ရောက်လုနီးသည်ကို ထောက်သဖြင့်၊ မြော်ကြည့်၍ ခေါင်းကို ကြွကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တဖန်ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊ သင်တို့သဖန်းပင်မှစ၍ သစ်ပင်များတို့ကို မှတ် ကြလော့။

၃၀ အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလ နီးသည်ကို သင်တို့သည် အလိုအလျောက် သိမြင်ကြ၏။

၃၁ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် တည်လုနီးသည် ကို သိမှတ်ကြလော့။

၃၂ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများ မကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။

၃၃ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မတည်သော်လည်း ပုံစံကား တည်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်

သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ် အစား အသောက် လွန်ကျူးခြင်း၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်နှလုံး ပင်ပန်းလျက်နေစဉ်တွင်၊ ထိုနေ့ရက်သည် အမှတ်တမဲ့ သင်တို့နှင့် တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။

၃၅ ထိုနေ့ရက်သည် ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့ မြေတပြင်လုံး၌ နေသော လူအပေါင်းတို့ကို အုပ်မိလိမ့်မည်။

၃၆ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ဖြစ်လတံ့သောအမှု အရာတို့နှင့် ကင်းလွတ်၍ လူသားထံသို့ ရောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သော သူဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည် အ ကြောင်း၊ အစဉ်ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့ ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ ညအချိန် ရောက်လျှင် သံလွင်အမည်ရှိသော တောင်သို့ သွား၍ ညဉ့်ကို လွန်စေတော်မူ၏။

၃၈ နံနက် စောစော လူများအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန် တော်သို့ သွား၍ အထံတော်၌ ဒေသနာတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

၂၂

၁ ပသခါ အမည်ရှိသော အဇုမပွဲ ခံခါနီးတွင်၊

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံရကြသနည်း ဟူမူကား၊ လူများတို့ကို ကြောက်ကြ၏။

၃ ထိုအခါစာတန်သည် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်အထံသို့ဝင်သည်ဖြစ်၍၊

၄ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ဗိမာန် တော်မှူးများတို့ ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရှုကို အဘယ် သို့ အပ်ရမည်နည်းဟူ၍ တိုင်ပင်လေ၏။

၅ ထိုသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍ ငွေ ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၆ ယုဒရှုကာရုတ်သည်လည်း ဝန်ခံပြီးမှ လူများ မရှိ စဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်းငှါ အစဉ်သင့်သော အချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။

၇ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ရသောနေ့တည်းဟူ သော အဇုမပွဲနေ့ ရောက်သောအခါ၊

၈ ကိုယ်တော်က၊ ငါတို့ စားဘို့ရာ သင်တို့သည် သွား၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု ပေတရုနှင့် ယောဟန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၉ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ပြင်ဆင်စေ ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟုမေးလျှက်ကြသော်၊

၁၀ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်သော အခါ ရေအိုး ဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ နောက်သို့ လိုက်၍ သူဝင်သောအိမ်သို့ ဝင်ပြီးမှ။

၁၁ ငါသည် ဝါသည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို စားရသော ဧည့်သည်အခန်းကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဆရာကမေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။

၁၂ ထိုသူသည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက် အခန်းကြီးကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ စကားတော်အတိုင်းတွေ့လျှင်၊ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၄ အချိန်ရောက်မှ တမန်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၍။

၁၅ ငါသည် အသေမခံမီ ဤပသခါပွဲကို သင်တို့နှင့်အတူ စားခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိ လေပြီ။

၁၆ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပသခါပွဲ မပြည့်စုံတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤပွဲကို တဖန် ငါမစားရဟု မိန့်တော်မူလျက်။

၁၇ ခွက်ဖလားကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ ဤခွက်ကို ယူ၍ အချင်းချင်းဝေကြလော့။

၁၈ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် မတည်မှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ စပုစ်ရည်ကို တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ၍၊ ဤမုန့်ကား သင်တို့အဘို့အလိုငှါစွန့်သော ငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုနည်းတူ ညစာစားပြီးမှ ခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကား သင်တို့အဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏ အသွေး၌ တည်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။

၂၁ သို့သော်လည်းငါ့ကို အပ်နှံသောသူ၏ လက်သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငါ့လက်နှင့်အတူ ရှိ၏။

၂၂ ခွဲခွဲမှတ်သားတော်မူသည် အတိုင်းလူသားသည် သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထိုအမှုကို အဘယ်သူ ပြုအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

၂၄ ထိုမှတစ်ပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့တွင် အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။

၂၅ ကိုယ်တော်က၊ လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရ

ပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာထားသော သူတို့ကိုလည်း ကျေးဇူးရှင်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

၂၆ သင်တို့မူကား ထိုသို့ မပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင် အကဲအမှူး ပြုသောသူကို ငယ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်စေ။ အုပ်စိုးသောသူကိုလည်း အစေခံကဲ့သို့ဖြစ်စေ။

၂၇ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်သနည်း။ စားပွဲ၌ လျောင်းသော သူသည် ကြီးမြတ်သလော။ လုပ်ကျွေးသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့တွင် လုပ်ကျွေးသော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၂၈ ငါသည် စုံးစမ်းနေင့်ရှက်ခြင်းကို ခံစဉ်တွင် သင်တို့သည် ငါ၌ မှီဝဲသောသူ ဖြစ်ရာ၏။

၂၉ ဝါသည့်တော်သည် ဝါအား နိုင်ငံကို ပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ။

၃၀ သင်တို့သည် ငါ၏ နိုင်ငံတွင် ဝါစားပွဲ၌ စားသောက်သော အခွင့်ကိုငင်း၊ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ ထူသရေလူ တဆယ်နှစ်မျိုးကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကိုငင်း၊ ငါသည် သင်တို့အားပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ တဖန် သခင်ဘုရားက၊ ရှိမုန့်၊ ရှိမုန့်၊ ဂျုံဆန်ကို ဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့ စာတန်သည် သင်တို့ကို ချရမည် အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည်ဖြစ်၍။

၃၂ သင်၏ ယုံကြည်သော စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အဘို့ ဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည် သတိပြုနိုင်သောအခါ သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို တည်ကြည်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်။

၃၃ ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ထောင်ထဲသို့ငင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုငင်း လိုက်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်။

၃၄ သခင်ဘုရားက၊ ပေတရု၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင် ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် ဝါကိုမသိဟု သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနှင်း မပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ တစုံတခုလိုသလော ဟုမေးလျှင်၊ တစုံတခုမျှ မလိုပါဟုလျှောက်ကြသော်။

၃၆ ယခုမူကား ငွေအိတ်ရှိသောသူသည် ယူစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသော သူသည် ယူစေ။ ထားမရှိသော သူသည် အဝတ်ကို ရောင်း၍ ထားကိုဝယ်စေ။

၃၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မတရားသော သူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ ဟူသော

ကျမ်းစာချက်သည် ငါ့ဩယဉ်ပညာစုံစုံရမည်။ ဝါဒအမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထားနှစ်စင်း ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ တန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုနောက် အလေ့တော်ရှိသည်အတိုင်း သံလွင်တောင်သို့ ထွက်ကြတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော် သို့လိုက်ကြ၏။

၄၀ ထိုအရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၄၁ တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲတစ်လောက် ခွဲသွား၍ ခူးထောက်လျက်၊

၄၂ အိုအဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင်ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။

၄၃ ထိုအခါကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားလာ၍ ကိုယ်တော်ကို အားပေးရ၏။

၄၄ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံလျက် အထူးသဖြင့် ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ချွေးထွက်တော်မူသည်ကား၊ မြေပေါ်၌ကျသော သွေးစက်ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။

၄၅ ထိုသို့ ဆုတောင်းပြီးမှ၊ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော် တို့ရှိရာသို့ ပြန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသော စိတ်ရှိသည်နှင့် အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊

၄၆ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အိပ်ပျော်ကြသနည်း။ ထကြ။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော် တစ်ချို့ နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်သည် လူအပေါင်းတို့ကို လမ်းပြလျက်လာ၍၊ ယေရှုကို နမ်းခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၄၈ ယေရှုကလည်း၊ ယုဒသင်သည် နမ်းခြင်းကို ပြုလျက် လူသားကို အပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

၄၉ ယေရှုနှင့်အတူပါသောသူတို့သည် ဖြစ်အံ့သော အမှုကို မြင်လျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထားနှင့် ခုတ်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြီးမှ၊

၅၀ တယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက် ပြတ်လေ၏။

၅၁ ယေရှုကလည်း၊ တန်စေဟု မိန့်တော်မူ၍ နားရွက်

ကို လက်တော်နှင့် တို့သဖြင့် အနာကို ပျောက်စေတော်မူ၏။

၅၂ ထိုအခါ အထံတော်သို့ ရောက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ဗိမာန်တော်မှူး၊ လူအကြီးအကဲတို့အား ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြုကိုတမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုတမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့် ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။

၅၃ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေစဉ် အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို မတမ်းမဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်ကား သင်တို့အချိန်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးလည်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တမ်းဆီး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်ဝေးစွာ လိုက်လေ၏။

၅၅ အိမ်ဦးအလယ်၌ မီးမွှေးပြီးမှ၊ လူများတို့သည် စုဝေး၍ထိုင်ကြလျှင်၊ ပေတရုသည်လည်း သူတို့အထဲ၌ ထိုင်နေ၏။

၅၆ ထိုသို့ ပေတရုသည် မီးအနားမှာထိုင်နေသည်ကို အစေအပါ မိန်းမ တယောက်သည် မြင်လျှင်၊ သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်၍၊ ဤသူသည် ယေရှုနှင့်ပေါင်းဘော်သော သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော်၊

၅၇ ပေတရုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ငြင်းလေ၏။

၅၈ ထိုနောက် များမကြာ အခြားသောသူသည် ပေတရုကို မြင်လျှင်၊ သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ ငါသည် သူတို့အဝင် မဟုတ်ဟုဆို၏။

၅၉ တဖန် တနာရီလောက်ကြာပြီးမှ၊ အခြားသောသူက၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူသည် ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူ ဖြစ်၏။ ဂါလိလဲ လူလည်း ဖြစ်၏ဟု ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊

၆၀ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိဟုဆို၏။ ထိုစကားကို ပြောသောခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။

၆၁ ထိုအခါ သခင်ဘုရားသည် လှည့်၍ ပေတရုကို ကြည့်တော်မူ၏။ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို ပေတရုသည် သတိရသဖြင့်၊

၆၂ ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေးလေ၏။

၆၃ ယေရှုကို ကိုင်ဆွဲသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြု၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

၆၄ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင် လက်နှင့်ပုတ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူ ပုတ်သည်ကို ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။

၆၅ အခြားသောစကားများဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြသေး၏။

၆၆ ဗိုလ်လင်းသောအခါ လူတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကို လွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၆၇ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ငါတို့အား ပြောလော့ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောလျှင် သင်တို့သည် မယုံ။

၆၈ ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့သည် မဖြေဘဲ၊ ငါ့ကို မလွှတ်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၆၉ နောက်၌လူသားသည်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော် လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတ်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊

၇၀ ထိုသူ အပေါင်းတို့က၊ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သည်တကားဟု ဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သက်သေ လိုသေးသနည်း။ သူ၏စကားကိုငါတို့ ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ မင်းအရာရှိအပေါင်းတို့သည်ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ပိလတ်မင်း ထံသို့ဆောင်သွားကြပြီးလျှင်၊

၂ ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကို လှည့်ဖြား၍၊ မိမိသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလျက်၊ ကံသာဘုရင်ကို အခွန်မဆက်နှင့်ဟု မြစ်တားသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏။

၃ ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု ယေရှုကို မေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ပိလတ်မင်းက၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ် ကိုမျှ ငါတွေ့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊

၅ ထိုသူတို့သည် သာ၍ ပြင်းစွာသော အသံနှင့် ဟစ်ကြော်လျက်၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည် မှစ၍ ဤအရပ်တိုင်အောင် ယုဒပြည်၌ အနှံ့အပြား ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ လူများကိုနှိုးဆော်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၆ ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲ ဟူသောစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူသည် ဂါလိလဲလူဖြစ်သလောဟု မေးမြန်း၍၊

၇ ဟေရုဒ်မင်းပိုင်သောသူ ဖြစ်သည်ကို သိသောအခါ ထိုမင်းထံသို့ပို့စေ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယေရှုလင်မြို့၌ ရှိသတည်း။

၈ ထိုမင်းသည် ယေရှုကိုမြင်လျှင်အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က သိတင်းတော်များကိုကြား၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ခုခုကို မြင်ရမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။

၉ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို များစွာ မေးမြန်းသော်လည်း အဘယ်စကားကိုမျှပြန်တော်မမူ။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထ၍ ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၁ ဟေရုဒ်မင်းသည်သူရဲတို့နှင့် တကွ ကိုယ်တော်ကို မခန့်မညားဘဲ ပြက်ယယ်ပြု၍ တင့်တယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်စေပြီးမှ ပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ပြန်စေ၏။

၁၂ ထိုနေ့၌ ပိလတ်မင်းနှင့် ဟေရုဒ်မင်းတို့သည် အချင်းချင်း အဆွေဖွဲ့ကြ၏။ အထက်က ရန်ဘက်ဖြစ်ကြသတည်း။

၁၃ တဖန်ပိလတ်မင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ မင်းအရာရှိ၊ လူများတို့ကိုခေါ်၍၊

၁၄ ပြည်သူပြည်သားများကို ပုန်ကန်စေသောသူ ကဲ့သို့ ဤလူကို သင်တို့သည် ဝါထံသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါစစ်ကြောသော်လည်း၊ သင်တို့တင်သောအပြစ် တစ်ခုခုကိုမျှသ၍ ငါမတွေ့။

၁၅ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း မတွေ့။ ထိုမင်းထံသို့ ငါပို့စေပြီ။ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံထိုက်သောအမှု တစ်ခုခုကိုမျှမပြု။

၁၆ ထိုကြောင့်သူ့ကို ငါဆုံးမ၍လွှတ်မည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၇ ထိုပွဲ၌ လူများတို့အား တစ်စုံတယောက်သောသူကို မလွှတ်ဘဲ မနေရသတည်း။

၁၈ လူ အပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဗာရဗဗုကို လွှတ်ပါလော့ဟု တညီတညွတ်တည်း ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၁၉ ထိုဗာရဗဗုကား၊ မြို့၌ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း အပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၂၀ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုလွှတ်ချင်သောကြောင့် သူတို့အား တဖန်ပြောဆိုလေ၏။

၂၁ သူတို့ကလည်း၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၂၂ ပိလတ်မင်းက၊ ထိုသူသည် အဘယ် အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်း။ သေထိုက်သောအပြစ်တစ်ခုမျှ သူ့၌ ဝါမတွေ့။ ထိုကြောင့်သူ့ကို ဝါခုံးမ၍ လွှတ်မည်ဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆိုလျှင်၊

၂၃ လူများတို့သည် ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ကြီးစွာသော အသံနှင့် ကျပ်ကျပ် တောင်းသဖြင့်၊ သူတို့၏ အသံနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့၏ အသံသည် နိုင်လေ၏။

၂၄ ပိလတ်မင်းသည်လည်း သူတို့ တောင်းသည် အတိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊

၂၅ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း အပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသောသူကို လူများတောင်းသည်အတိုင်း လွှတ်ပြီးမှ၊ ယေရှုကို သူတို့ အလိုသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်ကို ထုတ်သွားကြစဉ်၊ ရှိမှန်အမည် ရှိသောကုရေနေပြည်သား တယောက်သည် တောရွာ မှ လာသည်ကို သူတို့သည် တွေ့လျှင်၊ ဘမ်းဆီး၍ ယေရှုနောက်တော်၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။

၂၇ နောက်တော်၌ လိုက်သော လူများအပေါင်းတို့ တွင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော မိန်းမ အချို့ပါ၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကို ယေရှုသည်လှည့်ကြည့်၍၊ ယေရှု လင်မြို့သမီးတို့၊ ငါ့ကြောင့် မငိုကြွေးကြနှင့်။ မိမိတို့နှင့် မိမိတို့သားများကြောင့် ငိုကြွေးကြလော့။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ မြို့သောမိန်းမသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေ မယူဘူးသော ဝမ်းနှင့် သူငယ်မစို့ဘူး သောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောရသော နေ့ရက်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

၃၀ ထိုအခါ သူတို့က၊ အိုတောင်များတို့၊ ငါတို့အပေါ် သို့ကျကြပါ။ အို ကုန်းများတို့၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ စိမ်းသောအပင်ကို ဤသို့ပြု ကြလျှင်၊ ခြောက်သော အပင်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့် မည်နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လူဆိုးနှစ်ယောက် တို့ကိုလည်း သတ်အံ့သောငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၃၃ ကရာနီအမည်ရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ကြ သော်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထိုလူဆိုးတို့ကို လက်ျာ

တော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တ ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။

၃၄ ယေရှုကလည်း၊ အို အဘ၊ သူတို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုသော အမှုကို မသိကြဟု မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ အဝတ်တော်ကိုလည်း စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။

၃၅ လူများတို့သည်လည်း ကြည့်ရှုလျက်ရပ်နေကြ ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူ မင်းအရာရှိတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ခရစ်တော် တည်းဟူ သော ဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူသောသူ မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ပါလေစေဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။

၃၆ စစ်သူရဲတို့သည်လည်း လာ၍ ပုံးရည်ကို ကပ် ပေးလျက်၊

၃၇ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်တင်လော့ ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုလျက်ဆိုကြ၏။

၃၈ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်၍ အပြစ်တော်ပြုသော ကမ္မည်း လိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ပေတည်းဟု ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလသ ဘာသာ၊ ရောမ ဘာသာအားဖြင့် ရေး၍ ခေါင်းတော် ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။

၃၉ ဆွဲထားသောလူဆိုးနှစ်ယောက်တွင် တယောက် က၊ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ၎င်း၊ ငါတို့ ကို၎င်း၊ ကယ်တင်လော့ဟု ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ဆိုလေ၏။

၄၀ တယောက်မူကား၊ မိမိ အဘော်ကို ဆုံးမ၍၊ သင်သည် ဤသူနည်းတူ အပြစ်ဒဏ်ခံလျက်ပင် ဘုရား သခင်ကို မကြောက်သလော။

၄၁ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော အပြစ်နှင့်အလျောက် ခံရသည်ဖြစ်၍ တရားသဖြင့် ခံရကြ၏။ ဤသူမူကား အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ မပြုဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၄၂ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့ တော်မူပါဟု ယေရှုကို လျှောက်ဆို၏။

၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ တွင် သင်သည်ငါနှင့်အတူ ပရဒီသုတံ၌ ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၄ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်တီး အချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင် မိုက် အတိဖြစ်လေ၏။

၄၅ နေအရောင် ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် နှစ်ဖြာကွဲလေ၏။

၄၆ ယေရှုသည်လည်း ကြီးသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူပြီးလျှင်၊ အို အဘ၊ အကျွန်ုပ် စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အကျွန်ုပ် အပ်ပါ၏ဟု မိန့်တော်မူလျက် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို တပ်မှူးသည် မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ မှန်ပေ၏ဟု ဆို၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

၄၈ ထိုအမှုကို အကြည့်အရှုလာသော သူအပေါင်းတို့သည် ထိုအခြင်းအရာများကို မြင်လျှင်၊ ရင်ပတ်ကို ခတ်၍ ပြန်သွားကြ၏။

၄၉ ဂါလိလဲပြည်မှ နောက်တော်သို့လိုက်လာသော မိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကို သိကျွမ်းသောသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း အဝေးကကြည့်ရှု၍ ရပ်နေကြ၏။

၅၀ ထိုအခါ ယုဒပြည် အရိမသဲမြို့သား ယောသပ် အမည်ရှိသော လွှတ်အရာရှိ တယောက်သည်၊ အခြားသော လွှတ်အရာရှိတို့၏ တိုင်ပင်စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ မဟုတ်။

၅၁ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မြော်လင့်သော သူတော်ကောင်းသူတော်မြတ်ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍၊

၅၂ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။

၅၃ အလောင်းတော်ကိုချ၍ ပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော ကျောက်သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားလေ၏။

၅၄ ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ အချိန်နီးသတည်း။

၅၅ ဂါလိလဲပြည်က ကိုယ်တော်နှင့် အတူလာသော မိန်းမများသည် သင်္ချိုင်းတော်ကို၎င်း၊ အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ ထားသည်ကို၎င်း အကြည့်အရှုလိုက်လာကြ၏။

၅၆ ထိုနောက်မှ ပြန်သွားပြီးလျှင် ဆီမွှေးနှင့် နံ့သာမျိုးကို ပြင်ဆင်၍ ပညတ်တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေကြ၏။

၂၄

၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက် အာရုဏ်တက်သော အချိန်၌၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခြားသောမိန်းမတို့နှင့် တကွ မိမိတို့ ပြင်ဆင်သော နံ့သာမျိုးကို ဆောင်လျက် သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။

၂ ရောက်သောအခါ၊ တွင်းဝ၌ ပိတ်သော ကျောက်သည် လိမ့်လန်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်၍ အတွင်းသို့ ဝင်သော်၊

၃ သခင်ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို မတွေ့ကြ။

၄ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့သည် တွေးတောသော စိတ်ရှိစဉ်တွင်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ပြီးပြီးပြန်ပြန်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် ပေါ်လာ၏။

၅ ထိုမိန်းမတို့သည် ကြောက်လန့်သောစိတ်နှင့် ငဲ့၍နေစဉ်တွင်၊ ထိုသူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ အသက်ရှင်သောသူကို အဘယ်ကြောင့် ရှာကြသနည်း။

၆၊ ၇ ဤအရပ်၌ မရှိ၊ ထမြောက်တော်မူပြီ။ လူသားသည် ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲပြည်၌ ရှိတော်မူစဉ် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသော စကားကို အောက်မေ့ကြဉ်းဟု ဆိုကြသည်ရှိသော်၊

၈ ထိုမိန်းမတို့သည် စကားတော်ကို သတိရ၍၊

၉ သင်္ချိုင်းတော်က ပြန်လျှင် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို တကုန်တပင်သောသူ မှစ၍ ကြွင်းသော တပည့်တော်အပေါင်းတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။

၁၀ ထိုအကြောင်းအရာကို တမန်တော်တို့အား ပြောသော သူကား၊ မာဂဒလ မာရီ၊ သောဟန္ဓ၊ ယာကုပ်၏ အမိဖြစ်သော မာရီ မှစ၍ အခြားသော မိန်းမများ ဖြစ်သတည်း။

၁၁ သူတို့၏စကားကို ဒဏ္ဍာရီစကားကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ တမန်တော်တို့သည် မယုံကြ။

၁၂ သို့သော်လည်း ပေတရုသည် ထ၍သင်္ချိုင်းတော်သို့ ပြေးလေ၏။ ရောက်သောအခါ ငဲ့ကြည့်၍ ပိတ်ပုဆိုးသာ ရှိရစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အံ့သြ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၏။

၁၃ ထိုမှတပါး၊ တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ခရီးလေးတိုင်ကွာသော မေမက်အမည် ရှိသောရွာသို့ ထိုနေ့၌ သွားကြစဉ်တွင်၊

၁၄ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုသို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ချဉ်းကပ်၍ သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည် မျက်စိ ချုပ်လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို မသိကြ။

၁၇ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ခရီးသွားလျက် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးသောစကားကား၊ အဘယ်သို့သော စကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၁၈ သူတို့တွင် ကလောဖ အမည်ရှိသော သူက၊ သင်သည် ယေရှုလင်မြို့၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်သာ ယခုအခါ ထိုမြို့၌ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ တို့ကို မသိသလောဟု ပြောဆို၏။

၁၉ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်အကြောင်းအရာ နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏ အကြောင်းအရာပေတည်း။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ပရောဖက်ဖြစ်၏။

၂၀ ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ငါတို့မင်းများသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်ကြပြီ။

၂၁ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်အံ့သော သူဖြစ်သည်ဟု ငါတို့သည်အထက်က မြော်လင့်ကြပြီ။ ထိုမျှမက ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ ယခု သုံးရက်ရှိပြီ။

၂၂ ငါတို့၏ အပေါင်းအဘော် မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း သင်၏အတော်သို့ စောစောသွား၍၊

၂၃ အလောင်းတော်ကို မတွေ့လျှင်၊ သခင်ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု ပြောသော ကောင်းကင်တမန် ထင်ရှားရာ ရှုပါရုံကို မိမိတို့ မြင်ကြောင်းကို ပြန်လာ၍ ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည် မိန်းမောတွေ ဝေခြင်းရှိကြ၏။

၂၄ ထိုအခါငါတို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် သင်၏အတော်သို့ သွား၍ မိန်းမတို့ ပြောဆိုသည်အတိုင်း တွေ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ပရောဖက် ဟောပြောသော စကားများကို ယုံနိုင်အောင်ဥာဏ် မရှိ၊ စိတ်ခိုင်မာသော သူတို့၊

၂၆ ခရစ်တော်သည် ဤသို့ပင် အသေခံ၍ မိမိဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကို ဝင်စားရမည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ မောရှေ၏ ကျမ်းစာမှစ၍ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာများ၌ ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသမျှသော ကျမ်းစာချက်အနက်ကို ရှင်းလင်းစွာ ဘော်ပြတော်မူ၏။

၂၈ ထိုတပည့်တော်တို့သည် သွားသော ရွာအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုရွာကို လွန်၍ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူလျှင်၊

၂၉ ထိုသူတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ဝင်၍နေပါ။ ညဦးယံအချိန် ရှိပြီ။ မိုးလည်း ချုပ်ပါသည်ဟူ၍

ကိုယ်တော်ကို ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်အတူ နေခြင်းငှါ ဝင်တော်မူ၏။

၃၀ စားပွဲ၌ သူတို့ နှင့်အတူ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့၍ သူတို့အား ပေးတော်မူသည်တွင်၊

၃၁ သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ကွယ်တော်မူ၏။

၃၂ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လမ်းခရီး၌ ငါတို့နှင့် ဟောပြော၍ ကျမ်းစာအနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသော အခါ၊ ငါတို့ စိတ်နှလုံးသည် ယိုဖိတ်မတတ် ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၃၃ ထိုတပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်ခြင်း ထ၍ ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်ပြီးမှ၊ တကွပ်တပါးသော သူတို့သည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ စုဝေးလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

၃၄ စုဝေးသော သူတို့ကလည်း၊ သခင်ဘုရားသည် အမှန် ထမြောက်တော်မူပြီ။ ရှိမုန့်အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၃၅ ထိုတပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် လမ်း၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို၎င်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှားတော်မူသော အကြောင်းကို၎င်း၊ ပြန်ကြားကြ၏။

၃၆ ထိုသို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုသောအခါ၊ ယေရှုသည် သူတို့အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေကိုမြင်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် အထူးထူးအထွေထွေသောစိတ် ရှိကြသနည်း။

၃၉ ငါ့လက်ကို ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ခြေကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ငါ့ကိုယ်ပင် ဖြစ်၏။ ငါ့ကို ကြည့်ရှုစမ်းသပ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့မြင်သည်အတိုင်း အရိုးအသားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တစ္ဆေမည်သည်ကား ဤကဲ့သို့ မပြည့်စုံဟု မိန့်တော်မူလျက်၊

၄၀ လက်တော်ခြေတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။

၄၁ ထို သူတို့သည် အံ့သြ၍ ဝမ်းမြောက်သော အားဖြင့် မယုံနိုင်ဘဲ နေသေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ စားစရာ တစ်ခုခုရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၄၂ ငါးကင်တိုင်နှင့် ပျားလပို့ကို ကပ်ပေးကြ၏။

၄၃ ကိုယ်တော်သည် ယူ၍ သူတို့ရှေ့မှာ စားတော်မူ၏။

၄၄ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေ၏ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ဆာလံ ကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ငါ့ကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသမျှသော အချက်တို့သည် ပြည့်စုံရမည်ဟု ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူ ရှိစဉ်အခါ သင်တို့အား ဟောပြောသော အကြောင်းအရာတို့ကား ဤအကြောင်းအရာပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုအခါ ကျမ်းစာကို နားလည်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့၏ဉာဏ်ကို ဖွင့်တော်မူလျှင်၊

၄၆ ဤသို့ ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ခရစ်တော်သည် အသေခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်ရမည်။

၄၇ ခရစ်တော်၏ အခွင့်အားဖြင့် နောင်တတရားနှင့် အပြစ် လွတ်ခြင်းတရားကို ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောရမည်။

၄၈ သင်တို့သည်လည်း ဤအကြောင်းအရာတို့၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။

၄၉ ငါ့မည်းတော်၏ ဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ ငါပြုဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကောင်းကင်က တန်ခိုးကို မခံမှီတိုင်အောင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၀ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ဗေသနိရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွားတော်မူပြီးမှ၊ လက်တော်ကို ချိ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၅၁ ထိုသို့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့နှင့်ခွဲ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၏။

၅၂ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြင်ပ ကိုးကွယ်ပြီးမှ အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၅၃ ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်မြဲရောက်ကြ၏။

ရှင်လုကာ ခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်။

JOHN

၁

၁ အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိ၏။

၃ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်သောအရာ တစ်ခုမျှ မရှိ။

၄ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း လူတို့၏ အလင်းဖြစ်၏။

၅ ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌ လင်း၍ မှောင်မိုက်သည် မခံမယူ။

၆ ယောဟန် အမည်ရှိသော သူတယောက်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။

၇ ထိုသူကို လူအပေါင်းတို့သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည် သက်သေခံဖြစ်၍၊ အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါ လာ၏။

၈ ထိုသူသည် အလင်းတော် မဟုတ်။ အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါသာ လာ၏။

၉ ဟုတ်မှန်သော အလင်းမူကား၊ ဤလောကသို့

ကြွလာလျက် ခပ်သိမ်းသောလူ အပေါင်းတို့အား အလင်းကိုပေးသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၀ ထိုသူသည် ဤလောက၌ ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ဤလောကသည် ထိုသူကို မသိ။

၁၁ သူသည် မိမိဒေသအရပ်သို့ ကြွလာသော်လည်း မိမိလူမျိုးတို့သည် သူ့ကို လက်မခံဘဲ နေကြ၏။

၁၂ ထိုသူကို လက်ခံသမျှသောသူ တည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား၊ ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၃ ထိုသားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ဘွားသော သား မဟုတ်။ မေထုန်သံဝါဒအားဖြင့် ဘွားသောသား မဟုတ်။ လူအလိုအလျောက် ဘွားသောသား မဟုတ်။ ဘုရားသခင် ဘွားတော်မူသောသား ဖြစ်သတည်း။

၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိ အဖြစ်ကို ခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော သားတော်၏ ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည် မြင်ကြပြီ။

၁၅ ယောဟန်သည် ထိုသခင်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံ၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလိုသည်ဟု သက်သေခံလေ၏။

၁၆ ထိုသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှလည်းကျေးဇူးတပါး၌ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှသည် ခံကြပြီ။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ် တရားတော်ကို မောရှေ လက်တွင်ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူးတရားနှင့် သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်စဖူးသော်လည်း၊ ခမည်းတော်၏ ရင်ခွင်၌ရှိသောတပါးတည်းသော သားတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။

၁၉ ယုဒလူတို့က၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု ယောဟန်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝီလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ စေလွှတ်သောအခါ၊ ယောဟန်သည် သက်သေခံလေသည်မှာ၊

၂၀ ငါသည် ခရစ်တော် မဟုတ်ဟု ထိမ်ဝှက်ခြင်းမရှိ အတည့်အလင်းပြောဆို၏။

၂၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ ဇလီယ ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်၏။

၁:၁၅၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁၊ ၃၃။

ယောဟန်က၊ ငါသည် ဇလီယ မဟုတ်ဟု ဆို၏။ ဤမည်သော ပရောဖက် ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မဟုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။

၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း၊ ငါတို့ကို စေလွှတ်သောသူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာ ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။

၂၃ ယောဟန် ကလည်း၊ ငါသည် ပရောဖက် ဟောရှာယ ဟောပြောသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု တော၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၂၄ အစေခံသောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှဖြစ်ကြသတည်း။

၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်မဟုတ်၊ ဇလီယ မဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက် မဟုတ်သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ပေးသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။

၂၆ ယောဟန် ကလည်း၊ ငါသည်ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ သင်တို့ အလယ်၌ သင်တို့ မသိသောသူ တယောက် ရှိ၏။

၂၇ ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ၏ ခြေနှင်းတော်ကြီးကိုမျှ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၈ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် ဗေသနီရွာ၌ ဤအမှုအရာ ဖြစ်သတည်း။

၂၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှု ကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည် မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏ အပြစ်ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်ကို ကြည့်လော့။

၃၀ ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူသည် ငါ့နောက် ကြွလာသည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလို၏။

၃၁ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ဣသရေလ လူတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက် လာ၏။

၃၂ ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ချီးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ထိုသူ၏အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကို ငါမြင်ရပြီ။

၃၃ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ အကြင်သူ၏ အပေါ်၌ ဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်၍ နားတော်မူသည်ကို သင်သည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူကား၊ သန့်ရှင်းသော

ဗတ္တိဇံ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးသောသူ ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊

၃၄ ငါသည် မြင်၍ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သက်သေခံသည် ဟု ယောဟန် ဆိုလေ၏။

၃၅ တဖန် ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့် နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊

၃၆ ယေရှု ကြွတော်မူသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ သိုးသယ်ကို ကြည့်လော့ဟု ဆို၏။

၃၇ တပည့် နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၃၈ ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုသူတို့ လိုက်ကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော် မူ၏။ ထိုသူတို့က၊ ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာနေ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ၊ အနက် ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။

၃၉ ယေရှုကလည်း လာ၍ ကြည့်ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ နေတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီ အချိန်ဖြစ်၍ မိုးခင်းချုပ်သည့်တိုင်အောင် အထံတော်၌ နေကြ၏။

၄၀ ယောဟန်၏ စကားကို ကြား၍ နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား ရှိမုန်ပေတရုဇီ အခြေပေတည်း။

၄၁ ထိုသူသည် မိမိအစ်ကို ရှိမုန်ကို ရှေးဦးစွာတွေ့လျှင်၊ ငါတို့သည် မေရှိကို တွေ့ကြပြီဟု ပြောဆိုလျက်၊

၄၂ သူ့ကို ယေရှု ထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိ အနက် ကား၊ ခရစ်တော်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုသည် ထိုသူကို ကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောန၏သား ရှိမုန် ဖြစ်၏ ဟု အမည်သစ်ကို ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟေဗ အနက်ကား ပေတရု ဟုဆိုလိုသတည်း။

၄၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွခြင်းငှါ အလို တော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပုကို တွေ့၍၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၄ ဖိလိပ္ပုကား၊ အခြေနှင့် ပေတရု မွေးဘွားရာ ဗက်ဇဲဒမြို့မှ လာသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၄၅ ဖိလိပ္ပုသည် နာသနေလကို တွေ့လျှင်၊ မောရှေ သည် ပညတ္တိကျမ်း၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့သည် သူတို့ ကျမ်း၌၎င်း အကြောင်းပြု၍ ရေးထားသောသူ၊ နာဇရက်မြို့သား ဖြစ်သော ယောသပ်၏သား ယေရှု ကို ငါတို့သည် တွေ့ကြပြီဟုဆို၏။

၄၆ နာသနေလ ကလည်း၊ နာဇရက်မြို့ ထဲက ကောင်းသော အရာတစ်ခုခုမျှ ထွက်နိုင်သလောဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုက၊ လာ၍ ကြည့်ပါ ဟုဆို၏။

၄၇ နာသနေလ လာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော် မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်း အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်သော ဣသရေလ လူစစ်ကို ကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို အမှတ် ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ် သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပုသည် သင့်ကို မခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်၌ ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလျှင်၊

၄၉ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလလူတို့၏ ရှင် ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နာသနေလ လျှောက် လေ၏။

၅၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်၌ သင့်ကို ငါမြင်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ယုံသလော။ ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ ကြီးစွာသော အကြောင်း အရာကို မြင်လတံ့။

၅၁ သင်တို့အား ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်သည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသား၏ အပေါ်၌ ဆင်းလျက် တက်လျက် ရှိနေသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် မြင်ကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

J

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာန မြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ၌ ယေရှု၏ မယ်တော်ရှိ၏။

၂ ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။

၃ စပျစ်ရည် ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏ မယ်တော်က၊ စပျစ်ရည် မရှိဟု ကြားပြော၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် ငါနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန် မရောက်သေးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ မယ်တော် ကလည်း၊ သူ စေခိုင်းသမျှတို့ကို ပြုကြလော့ဟု အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။

၆ ယုဒဘာသာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်း အဘို့ အလိုငှာ၊ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်း သုံးတင်းခန့်ဝင်သော ကျောက်ဘိုးစရည်း ခြောက်လုံး ထားလျက်ရှိ၏။

၇ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေအိုးတို့ကို ရေဖြည့်ကြဟု အစေခံတို့အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် လှံ မတတ် ဖြည့်ကြ၏။

၈ ယခု ခပ်၍ ပွဲအုပ် ထံသို့ သွင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။

၉ ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို မြည်း စမ်း၍၊ ထိုရေကိုခပ်သော အစေခံတို့သည် စပျစ်ရည် ကိုအဘယ်မှာရသည်ကို သိသော်လည်း၊ ပွဲအုပ်သည် မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်အား အသံကို လွှင့်၍၊

၁၀ အခြားသောသူ မည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကို ထည့်၍ ဝစွာ သောက်ကြ ပြီးမှ ညံ့သော စပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကား၊ ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သိုထား ပြီဟုဆို၏။

၁၁ ထိုသို့ ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသော ဤနိမိတ် လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည်၊ ကာနမိဗြဲ၌ ပြု၍ မိမိ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်တော် တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပရေနောဗ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာ မနေဘဲ၊

၁၃ ယုဒ ပသခါပွဲခံချိန် နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရှုလင် မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက် ရောင်းသော သူတို့ကို၎င်း၊ ပွဲစားများထိုင်လျက် ရှိသည်ကို၎င်း တွေ့တော်မူလျှင်၊

၁၅ ရိုက်စရာဘို့ ကြိုးသေးများကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထို သူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သိုး၊ နွားများကို၎င်း၊ ဗိမာန်တော် မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ ငွေတင် ခုံများကို တွန်းပစ်ဖောက်ထားတော်မူ၏။

၁၆ ချိုးငှက် ရောင်းသော သူတို့အားလည်း၊ ဤ ဥစ္စာကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်ကို ပွဲတဲ မလုပ်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ အိမ်တော်၌ စွဲလန်း ပူပန်ခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို စားပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာ သည်ကို၊ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။

၁၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင် အဘယ် နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အား ပြမည်နည်း ဟုဆိုကြ၏။

၁၉ ယေရှု ကလည်း၊ ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်

ကြလော့။ သုံးရက် အတွင်းတွင် ငါတည်ဆောက်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ယုဒလူတို့က၊ အနှစ် လေးဆယ်ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏။ သင်မူကား၊ သုံးရက်တည်းနှင့်တည်ဆောက်မည်လော ဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်း ဟူသော ဗိမာန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုကြောင့် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည် နောက်၊ ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြသဖြင့် ကျမ်းစာကို၎င်း၊ ယေရှု၏နှုတ်ကပတ် တော်ကို၎င်း ယုံကြည်၏။

၂၃ ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရှုလင်မြို့ ၌ ရှိ၍၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို များစွာ သော သူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၄ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ ကိုယ်ကို အပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူ တို့ကို သိတော်မူ၏။

၂၅ လူ၏အထဲ၌ ရှိသမျှကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ လူ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ အဘယ် သူကိုမျှ အလိုတော်မရှိ။

၃

၁ ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင် အမည်ရှိသော ဖာရိရှဲတယောက်သည်၊

၂ ညဉ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှ မပြ နိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ထောက်၍၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသော ဆရာ ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊

၃ ယေရှုက၊ ဒုတိယ မွေးခြင်းကို မခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရ ဟု ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၄ နိကောဒင်ကလည်း၊ အသက်ကြီးသောသူသည် မွေးခြင်းကို အဘယ်သို့ ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲ သို့ တဖန် ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည်လော ဟု လျှောက်၏။

၅ ယေရှုကလည်း၊ ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော် မမွေးသော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။

၆ ဇာတိပကတိ မွေးသော အရာသည် ဇာတိ ပကတိ ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောအရာသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။

၇ ဒုတိယမွေးခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟောပြောသည် ကို အံ့ဩခြင်းမရှိနှင့်။

၈ လေသည် အလိုရှိတိုင်း သွားလာ၏။ လေ၏ အသံကို သင်သည် ကြားရသော်လည်း အဘယ် အရပ်က ဖြစ်သည်၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို မသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောသူ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ နိကောဒင် ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အ ဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၁၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင် ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာကို မသိသလော။

၁၁ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ် သိ သောအရာကို ပြော၏။ ကိုယ်မြင်သောအရာကို သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏သက်သေ ခံချက်ကို သင်တို့သည် မခံယူကြ။

၁၂ မြေကြီးအရာကို ငါပြော၍ သင်တို့သည် မယုံ လျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြောသောအခါ အဘယ်သို့ ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။

၁၃ ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိနေသော လူသားမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင် ဘုံသို့ မတက်ပြီ။

၁၄ မောရှေသည် တော၌ မြွေကို မြှောက်ထား သကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်ကို ယုံကြည် သောသူ အပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို ရမည်အကြောင်းတည်း။

၁၆ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ထာဝရ အသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တပါးတည်းသော သားတော်ကို စွန့်တော်မူသည် တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။

၁၇ လောကီသားတို့အား အပြစ် စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။

၁၈ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် အပြစ် စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရား

၃:၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆။

သခင်၌ တပါးတည်းသော သားတော်ကို မယုံကြည် သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။

၁၉ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြောင်းကား၊ အလင်း သည် ဤလောကသို့ ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ အလင်းထက် မှောင်မှိုက်ကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။

၂၀ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့် သောသူအပေါင်း တို့သည် အလင်းကို မြင်ပျင်း၍ မိမိတို့ အကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့မချဉ်း ကပ်ကြ။

၂၁ သမ္မာတရားကို ကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့် တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် ညီသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်သည် ဟု ဟောတော်မူ၏။

၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် အတူ ယုဒပြည်၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၍ ဗတ္တိဇံကို ပေးလေ၏။

၂၃ ယောဟန်သည်လည်း၊ ရှာလိမ့်မြို့နှင့်အနီး အဲနန် အရပ်၌ ရေများသောကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ပေး၍ နေသဖြင့် လူများတို့သည် လာ၍ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၂၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ မရောက်သေး။

၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း ရှိကြသဖြင့်၊

၂၆ ယောဟန်ထံသို့ လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်၌ ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍ ကိုယ်တော် သက်သေ ပေးသောသူသည် ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက် နေ၏။ ထိုသူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏ ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၇ ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပေးတော်မမူလျှင် လူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မခံနိုင်ရာ။ ငါသည် ခရစ်တော် မဟုတ်။

၂၈ ခရစ်တော် ရှေ့၌ စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကို ရသောသူသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်၏ အနားမှာနေ၍ သူ၏စကားကို ကြားရသော အဆွေ ခင်ပွန်းသည် ထိုစကားသံကို ကြားသော အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြည့်စုံ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၃၀ ထိုသခင်သည် တိုးပွားခြင်း ရှိရမည်။ ငါမူကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိရမည်။

၃၁ အထက်မှ လာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှ ဖြစ်သောသူသည်မြေကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်၍ မြေကြီးအရာကို ပြောတတ်၏။ ကောင်းကင် ဘုံမှ ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၂ မြင်သမျှကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော် မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို အဘယ်သူမျှ မခံမယူ။

၃၃ သက်သေခံတော်မူချက်ကို ခံယူသော သူသည် ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟု တံဆိပ်ခတ်၏။

၃၄ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူသည် ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို အတိုင်းအရှည် မရှိဘဲပေးတော်မူ၏။

၃၅ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ် ပေးတော်မူပြီ။

၃၆ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရ၏။ သားတော်ကို ပယ်သောသူမူကား အသက်ကို မတွေ့ရ။ ထိုသူ၏ အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော် တည်နေသည်ဟု ယောဟန် ဟောပြော လေ၏။

၄

၁ ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် ဗတ္တိဇံကို ပေးတော်မူ။

၂ တပည့်တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်လည်း၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ထက် သာ၍များသောသူတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍ဗတ္တိဇံကိုပေးကြောင်းကို ဖာရိရှဲ တို့သည်ကြားပြီဟု သခင်ဘုရား သိတော်မူသောအခါ၊

၃ ယုဒပြည်မှ ထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊

၄ ရှမာရိပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရ၏။

၅ ယာကုပ်သည် မိမိသား ယောသပ်အား ပေး သောမြေအကွက်နှင့်အနီး၊ ရှမာရိနယ်၊ ရှုခါ အမည် ရှိသော မြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။

၆ ထိုအရပ်၌ ယာကုပ်၏ရေတွင်း ရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီ အချိန် ဖြစ်၏။

၇ ရှမာရိ မိန်းမ တယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါ

၄:၁၊ ၂။

လာ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ ရေပေးပါဟု ထိုမိန်းမ အားမိန့်တော်မူ၏။

၈ အကြောင်းမူကား၊ တပည့်တော်တို့သည် စားစ ရာကို ဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့ သွားကြသည် အခိုက် ဖြစ်သတည်း။

၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက် ပင်၊ ရှမာရိ မိန်းမဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့် သောက်ဘို့ တောင်းသနည်းဟု ဆို၏။ ဆိုသည် အကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည် ရှမာရိလူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်း မရှိ။

၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို ၎င်း၊ ငါသောက်ဘို့ ရေပေးပါဟု ဆိုသောသူကား အ ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို၎င်း သင်သည် သိလျှင် ထိုသူကို တောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက်ရေကို ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူသော်၊

၁၁ မိန်းမက၊ သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိရေတွင်းလည်း နက်သည်ဖြစ်၍အသက်ရေကိုအဘယ်သို့ရပါမည်နည်း။

၁၂ ဤရေတွင်းကို ငါတို့အဘ ယာကုပ်သည် ငါတို့ အား ပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားသမီး တိရစ္ဆာန် များတို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက်ကြပြီ။ သခင် သည် ထိုသူထက် ကြီးမြတ်သလောဟု ဆို၏။

၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကို သောက်သောသူ သည် နောက်တဖန် ရေငတ်ဦးမည်။

၁၄ ငါပေးသော ရေကို သောက်သော သူမူကား၊ ရေငတ်ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေး သောရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ ထွက်သော စမ်းရေ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ် ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သည်ကိုလာ၍ ရေခပ်ခြင်းနှင့်၎င်း ကင်း လွတ်မည်အကြောင်း ထိုရေကိုပေးပါဟုတောင်းလျှင်၊

၁၆ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏လင်ကို ခေါ်၍ သည်ကို လာဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ လင်မရှိဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ လင်မရှိဟူသောစကားသည် မှန်၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌လင် ငါးယောက် ရှိဘူးပြီ။ ယခု သင်နှင့်နေသောသူသည် သင်၏လင် မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သောစကားကို ပြောပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ရိပ်မိပါ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟုသင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၁ ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ဝှံ့စကားကို ယုံလော့။ ဤတောင်သို့ မလာ၊ ယေရှုလင်မြို့သို့ မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရမည် အချိန်ကာလ ရောက်ဆဲရှိ၏။

၂၂ သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသော အရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၂၃ ကိုးကွယ်သောသူမှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်ကို နှံဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုရှိတော်မူ၏။

၂၄ ဘုရားသခင်သည် နှံဝိညာဉ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော သူတို့သည်၊ နှံဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ မိန်းမကလည်း၊ မေရှိ ကြွလာတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံတို့ကိုဘော်ပြတော်မူမည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။ မေရှိအနက်ကား၊ ခရစ်တော် ဟုဆိုလိုသတည်း။

၂၆ ယေရှုကလည်း၊ သင်နှင့် စကားပြောသော ငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ထိုမိန်းမနှင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ် အလိုတော်ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြောတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မလျှောက်ကြ။

၂၈ ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကို ထားခဲ့၍ မြို့ထဲသို့သွားပြီးလျှင်၊

၂၉ အကျွန်ုပ် ပြုဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်တော်သောသူကို လာ၍ ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့အား ပြောဆိုသော်၊

၃၀ သူတို့သည် မြို့ထဲမှ ထွက်၍ အထံတော်သို့ သွားကြ၏။

၃၁ မရောက်မှီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊

၃၂ သင်တို့ မသိသော စားစရာသည် ငါ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုကြောင့် တပည့်တော်တို့က၊ တစုံတယောက်

သောသူသည် စားစရာကို ပိုပြီလောဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းကြလျှင်၊

၃၄ ယေရှုက၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်း၊ သူ၏အမှုတော်ကို ပြီးစီးခြင်းအမှုသည် ဝှံ့စားစရာဖြစ်၏။

၃၅ ယခုမှစ၍လေးလ လွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။ ငါဆိုသည်ကား၊ စပါးရိတ်ခြင်းအလိုငှါလယ်ပြင်တို့သည် ယခုပင် ဝင်းဝင်းရှိသည်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။

၃၆ စပါးရိတ်သောသူသည် အခကို ခံရ၍ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ အသီးအနှံကို စုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ပျိုးကြသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ တဦးကား ပျိုးကြ၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏ ဟူသောစကားသည် ဤအရာ၌ အမှန်ကျသတည်း။

၃၈ သင်တို့သည် လယ်မလုပ်သောအရပ်၌ စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသော သူတို့သည် လယ်လုပ်ကြ၍၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့၏ အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ရှုမာရီမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို သူသည် ထုတ်တော်ပြီဟု သက်သေခံသောစကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသော ရှုမာရီလူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။

၄၀ ထိုကြောင့်၊ ရှုမာရီလူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။

၄၁ အခြားသောသူ အများတို့သည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့် ယုံကြည်၍၊

၄၂ ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင်၏ စကားကြောင့်သာ ယုံကြည်သည် မဟုတ်။ စကားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည် လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော သခင် တည်းဟူသော ခရစ်တော် အမှန်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၃ နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍နာဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည် မိမိနေရင်းပြည်၌အသရေမရှိဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင်သက်သေခံတော်မူ၏။

၄၅ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသော အခါ၊ ဂါလိလဲလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံကြ၏။

အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံသောပွဲသို့ သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုပွဲ အတွင်းတွင် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။

၄၆ ရေကို စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သို့ တဖန် ကြွတော်မူ၏။ ကပေရနောဗ်မြို့ ၌အမတ် တယောက်၏ သားသည် အနာရောဂါ စွဲလျက်ရှိ၏။

၄၇ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက် တော်မူသည်ကို ထိုအမတ်သည် ကြားလျှင်၊ အထံ တော်သို့သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သော မိမိသားဆီသို့ကြွ၍ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၄၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာ နှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မမြင်ရလျှင် ယုံခြင်းမရှိ ကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၄၉ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သား မသေမှီ ကြွတော်မူပါဟု အမတ်လျှောက်ပြန်၏။

၅၀ ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။ သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည် ယေရှု မိန့်တော်မူသောစကားကို ယုံ၍သွားလေ၏။

၅၁ လမ်း၍ သွားစဉ်တွင် မိမိ ငယ်သားတို့သည် ခရီးဦးကြိုလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သားသည် အသက် ချမ်းသာရပါပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။

၅၂ အဘယ်အချိန်၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သ နည်းဟု မေးလျှင်၊ မနေ့ ခုနစ်နာရီ အချိန်၌ ဖျားနာ ပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၅၃ ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏ သားသည် အသက် ချမ်း သာရပြီဟု ယေရှု မိန့်တော်မူသောအချိန်ဖြစ်သည်ကို အဘ သိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော မိမိအိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၅၄ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတော်ကား၊ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွသည်နောက်၊ ပြုတော် မူသော ဒုတိယ နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။

၅

၁ ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ယေရုရှ လင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ သိုးတံခါးနားမှာ ဟေဗြဲဘာသာ စကားအားဖြင့် ဗေသေသဒ အမည်ရှိသော ရေကန် ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည် ကနားပြင် ဝါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၃ ထိုကနားပြင်တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေမစွမ်း၊ ကိုယ်ပိန်

ခြောက်သော သူတို့မှစ၍ အနာရောဂါစွဲသော သူများ အပေါင်းတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို မြော်လင့်၍ နေကြ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင် တမန်သည် ရေကန်သို့ ဆင်းသက်၍ ရေကိုလှုပ်ရှား တတ်၏။ ထိုသို့ ရေလှုပ်ရှားသည်နောက်၊ ရှေ့ဦးစွာ ဝင်သောသူသည် မိမိ၌ စွဲသမျှသော အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၅ ထိုအခါ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါစွဲသော သူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာရှိ၏။

၆ ထိုသူသည် တုံးလုံးနေသည်ကို ယေရှုမြင်တော် မူ၍ ကြာလှပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ကျန်းမာ ခြင်းသို့ ရောက်လိုသလောဟု မေးတော်မူ၏။

၇ နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသော အခါ ရေကန်ထဲသို့အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထားမည့်သူမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြားသောသူသည် အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ ဝင်တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၈ ယေရှုကလည်း ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်။

၉ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ ရောက်၍၊ မိမိ အိပ်ရာကို ဆောင်လျက် လှမ်းသွား၏။

၁၀ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ယုဒ လူတို့က ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ အိပ်ရာကို မဆောင်အပ်ဟု ရောဂါကင်းသောသူအား ဆိုကြ၏။

၁၁ သူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသော သူက၊ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင် ၍လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အား ဆိုသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၁၃ ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ရောဂါကင်း သောသူသည် မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ လူစုဝေးလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုသည် မထင်မရှား ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ထိုသူကို တွေ့တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာခြင်းရှိ၏။ သာ၍ ဆိုးသောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက် တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုသူသည် သွား၍ မိမိကို ကျန်းမာစေသော သူသည် ယေရှု ဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့အား ကြား ပြောလေ၏။

၁၆ ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့မည်းတော်သည် ယခုတိုင် အောင် အလုပ်လုပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လည်း လုပ်၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သည် သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟု ခေါ်၍ မိမိကို ဘုရားသခင် နှင့် ပြိုင်နှိုင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ သာ၍ ရှာကြံကြ၏။

၁၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါ့အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသော အမှုကို သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိအလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသမျှ အတိုင်း သားတော်လည်းပြု၏။

၂၀ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍ ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူ၏။ သင်တို့သည် အံ့ဩဘွယ်ရှိစေခြင်းငှါ ဤမျှမက သာ၍ ကြီးစွာသော အမှုအရာတို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ ခမည်းတော်သည် သေလွန်သော သူတို့ကို ထမြောက်ရှင်ပြန်စေတော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သား တော်သည်လည်း အလိုရှိသမျှသောသူတို့ကိုရှင်စေ၏။

၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည် နည်းတူ၊

၂၃ သားတော်ကို ရိုသေစေမည်အကြောင်း၊ ခမည်း တော်သည် အဘယ်သူကိုမျှ တရားစီရင်တော်မမူ။ တရားစီရင်ခြင်းအခွင့် ရှိသမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သားတော်ကို မရိုသေသော သူသည်ကား၊ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်ကို မရိုသေသောသူဖြစ်၏။

၂၄ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရသည် ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ သေခြင်းမှ အသက်ရှင် ခြင်းသို့ ကူးမြောက်သောသူ ဖြစ်၏။

၂၅ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကားသံကို ကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည့် အချိန် ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌ အသက် ရှိတော်မူသည်နည်းတူ သားတော်သည်

မိမိ၌ အသက် ရှိရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၂၇ သားတော်သည် လူသားဖြစ်သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်း အခွင့်ကိုလည်း အပ်ပေးတော်မူ၏။

၂၈ ဤအမှုအရာကို အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်း များမှာ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သားတော်၏ စကားသံကို ကြား၍၊

၂၉ ထွက်ရမည့် အချိန်ကာလ ရောက်လတ်။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာ ထမြောက်ခြင်း သို့၎င်း ထွက်ကြလတ်။

၃၀ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကို မျှမပြုနိုင်။ ငါသည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။ ငါ့စီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့် ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ အလို သို့လိုက်၏။

၃၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင် ငါ့သက်သေ မတည်။

၃၂ ငါ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူတပါး ရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေ တည်ကြောင်းကို ငါသိ၏။

၃၃ သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။

၃၄ သို့သော်လည်း လူပေးသော သက်သေကို ငါသည် ပမာဏ မပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်း ဤစကားကို ငါပြော၏။

၃၅ ယောဟန်သည် ညှိထွန်း၍ လင်းသော ဆီမီး ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏ အလင်း၌ ခဏသာ မွေ့လျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၃၆ ယောဟန်၏ သက်သေထက် သာ၍ ကြီးသော သက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို ငါပြီးစီး စေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့လက်သို့ အပ်တော်မူ၍၊ ငါပြုသော ထိုအမှုတို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ နေ၍၊ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည် အ ကြောင်းကို သက်သေခံ ကြ၏။

၃၇ ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ စကားသံတော်ကို သင်တို့ သည် မကြား၊ သဏ္ဍာန်တော်ကို မမြင်၊

၃၈ နှုတ်ကပတ် တော်သည်လည်း သင်တို့၌ မတည်။ အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်တော်မူသော သူကို သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲ နေကြ၏။

၃၉ ကျမ်းစာ အားဖြင့် ထာဝရ အသက်ကို ရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏ သက်သေဖြစ်၏။

၄၀ သင်တို့သည် အသက်ကို ရအောင် ငါ့ထံသို့ လာခြင်းငှါ အလို မရှိကြ။

၄၁ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။

၄၂ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို ငါသိ၏။

၄၃ ငါသည် ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ရောက်လာသော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို လက်မခံကြ။ အခြားသောသူသည် မိမိအခွင့်နှင့် ရောက်လာလျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။

၄၄ အချင်းချင်းပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာ ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းအသရေကို အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။

၄၅ ခမည်းတော် ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကို အပြစ်တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင်သော သူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ ကိုးစားသော မောရှေပေတည်း။

၄၆ သင်တို့သည် မောရှေ၏ စကားကို ယုံလျှင် ငါ့စကားကို မယုံဘဲမနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကို ရေးထား၏။

၄၇ သူရေးထားသော စာကို သင်တို့သည် မယုံလျှင် ငါ့စကားကို အဘယ်သို့ ယုံနိုင်မည်နည်းဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်တည်း ဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။

၂ အနာရောဂါ စွဲသောသူတို့၌ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၃ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲခံချိန် ရောက်လုနီးသတည်း။

၅ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ဖိလိပ္ပုအား ဤသူတို့စားစရာမုန့်ကို အဘယ်မှာ ဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၆ ထိုသို့မေးတော်မူသော်၊ မိမိ အဘယ်သို့ပြုမည်

ကို သိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပုကို စုံစမ်းခြင်းငှါသာ မေးတော်မူ၏။

၇ ဖိလိပ္ပု ကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့် တဖဲ့စီ စေ့ငအောင် ဒေနာရီအပြား နှစ်ရာ အဘိုးထိုက်သော မုန့် မလောက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။

၈ ရှိမုန့်ပေတရု၏ညီ အခြေ အမည်ရှိသောတပည့်တော်က၊

၉ မုယောမုန့် ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေး နှစ်ကောင် ပါသောသူငယ် တယောက် ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက် များစွာသောလူတို့သည် ရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာ ရှိပါသနည်းဟု လျှောက်၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း လူများတို့ကို လျောင်းကြစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ မြက်ပင်ထူပြောလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှ လောက်သောလူတို့သည် လျောင်းကြ၏။

၁၁ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် လျောင်းသော သူတို့အား ဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများလိုချင်သမျှ ဝေငှကြ၏။

၁၂ ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က ဘာမျှ မပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပွဲတို့ကို ကောက်သိမ်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊

၁၃ စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့် ငါးလုံး၏ အကျိုးအပွဲတို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ ယေရှု ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ထိုလူများတို့သည် မြင်လျှင် ဤသူကား ဤလောကသို့ ကြွလာရသော ပရောဖက်အမှန် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုသူ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လာ၍ အနိုင်အထက် ပြုကြမည် အကြောင်းကို ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တယောက်တည်း ကြွတော်မူပြန်၏။

၁၆ ညအချိန် ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် အိုင်သို့ သွား၍ လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကို ကူးကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည် သူတို့ ရိုရာသို့ မရောက်သေး။

၁၈ လေပြင်းမုန်တိုင်းလာ၍ လှိုင်းတံပိုး ထလေ၏။

၁၉ ခရီး တတိုင်ခွဲ နှစ်တိုင်လောက် တက်ခတ်၍ ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော် ဖြန့်၍ လှေအနီးသို့ ချဉ်းတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်၍ ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိကြ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက် လန့်ကြန့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ကိုယ်တော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြ၏။

၂၁ လှေသည်လည်း ရောက်လိုသော အရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။

၂၂ အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကား၊

၂၃ အထက်က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကို စားကြရာအရပ်နှင့် အနီး၊ တိဗေရိမြို့မှ အခြားသော လှေငယ်များလာသော် လည်း၊ မနေ၍ တပည့်တော်တို့ဝင်သော လှေမှတစ်ပါး အဘယ်လှေမျှ မရှိသည်ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် ထိုလှေ ထဲသို့တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မမူဘဲလျက်၊ တပည့်တော်တို့သာ သွားသည်ကို၎င်း မြင်ကြ၍၊

၂၄ ထိုအရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့ မရှိသည်ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ၍ လှေစီး၍ ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရေနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

၂၅ အိုင်တဘက်၌ တွေ့လျှင် အရှင်ဘုရား၊ အဘယ် သောအခါ ဤအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူ သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်သောကြောင့် ငါ့ကိုရှာသည် မဟုတ်။

၂၇ မုန့်ကို စား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သောအစာကို ရခြင်းငှါ မကြီးစားကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့အား ပေး၍ ထာဝရ အသက်နှင့် အမျှတည်တတ်သော အစာကို ရခြင်းငှါ ကြိုးစား ကြလော့။ ထိုသားသည် ခမည်းတော်ဘုရား၏ တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံသောသူ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် နှင့်ညီသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုရပါ မည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၂၉ ယေရှုကလည်း ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ သောသူကို ယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့် ညီသော အကျင့်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိ

နှင့်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်မည် အကြောင်း အဘယ် နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြတော်မူသနည်း။

၃၁ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့ စားစရာဘို့ ကောင်းကင်မှမုန့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည် နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္တကို စားကြသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်မှမုန့်ကို သင်တို့အားမပေး။ ခမည်းတော်သည် မှန်သောကောင်းကင်မှမုန့်ကို သင်တို့ အားပေးတော်မူ၏။

၃၃ ဘုရားသခင်၏ မုန့်မှုကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်း သက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကို ပေးသော မုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၄ သခင်၊ ထိုမုန့်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ် ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံ သို့ လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမုတ် မခံရ။ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူသည် နောက်တဖန် ရေငတ် မခံရ။

၃၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို မြင်လျက်ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။

၃၇ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသမျှသော သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ လာသော သူကို ငါသည် အလျင်းမပယ်။

၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက် ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည် မဟုတ် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏။

၃၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ အလိုတော်ကား၊ ငါ့အားပေးသောသူတို့တွင် တစုံတ ယောက်ကိုမျှ ငါမပျောက်စေရဘဲ နောက်ဆုံးသော နေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၄၀ သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၎င်း အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူတို့ကို ထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ် ၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုဒလူတို့က၊

၄၂ ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှုဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သူ၏ မိဘကို ငါတို့သိသည် မဟုတ်

လော။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၏ဟု သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လျက်ဆိုကြ၏။

၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့၍ အပြစ်မတင်ကြနှင့်။

၄၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်တော် မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့ မလာနိုင်။ လာသောသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါ ထမြောက်စေမည်။

၄၅ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ခမည်းတော် ထံ၌ နားထောင်၍ နည်းခံသောသူ မှန်သမျှတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြ၏။

၄၆ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင် အထံတော်က ကြွလာသောသူ မှတပါး တစုံတယောက်သောသူသည် ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီဟု မဆိုလို။ ကြွလာသောသူမူကား၊ ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။

၄၇ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရ၏။

၄၈ ငါသည် အသက်မုန့် ဖြစ်၏။

၄၉ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္တကို စားလျက် သေကြ၏။

၅၀ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ကို စားသောသူသည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။

၅၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော အသက်မုန့် ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောမုန့်ကား၊ လောကီသားတို့၏ အသက်အဘို့အလိုငှါ စွန့်သောငါ၏ အသားပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၂ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် မိမိအသားကို ငါတို့ စားစရာတို့ အဘယ်သို့ ပေးနိုင်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။

၅၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊ လူသား၏ အသားကိုမစား၊ အသွေးကို မသောက်လျှင် သင်တို့၌ အသက်မရှိ။

၅၄ ငါ၏ အသားကို စား၍ ငါ၏ အသွေးကိုလည်း သောက်သော သူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရ၏။ ထိုသူကိုနောက်ဆုံးသော နေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။

၅၅ ငါ၏ အသားသည် စားစရာကောင်း၏။ ငါ၏ အသွေးလည်း သောက်စရာ ကောင်း၏။

၅၆ ငါ၏ အသားအသွေးကို သောက်စားသောသူသည် ငါ၌ တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ငါ တည်၏။

၅၇ အသက်ရှင်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ငါသည် ခမည်းတော်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကိုစားသောသူသည် ငါ့အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

၅၈ ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ်၏။ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် မန္တကိုစားလျက် သေရသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည် အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု။

၅၉ ကပေရနောငါမြို့မှာ တရားစရင်၌ သြဝါဒပေးစဉ်တွင် မိန့်တော်မူ၏။

၆၀ တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုစကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူ နားခံနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။

၆၁ ထိုသို့တပည့်တော်တို့ ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်သည်ကို ယေရှုသည် အလိုအလျောက် သိတော်မူလျှင်၊ ဤတရားစကားကြောင့် သင်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြသလော။

၆၂ လူသားသည် အရင် နေရာအရပ်သို့ တဖန်ကြွတတ်သည်ကို မြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြမည်နည်း။

၆၃ ဝိညာဉ်သာလျှင် အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်ကာယသည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသော စကားသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်လည်း ဖြစ်၏။

၆၄ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် မယုံကြည်သောသူ အချို့ရှိ၏။

၆၅ ထိုကြောင့်ငါ၏ခမည်းတော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့ မလာနိုင်ဟု အထက်က ငါဆိုခဲ့ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းဟူမူကား၊ အဘယ်သူ မယုံကြည်သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် အစအစဉ်၌ သိတော်မူ၏။

၆၆ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော် အများတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် မပေါင်းဘော်ဘဲ ဆုတ်သွားကြ၏။

၆၇ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကိုပုံနှစ်ပါးသော သူတို့အား၊ သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွားခြင်းငှါ အလိုရှိကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၆၈ ရှိမုန့်ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူ ထံသို့ သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရ အသက်နှင့် ယှဉ်သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌ တည်ပါ၏။

၆၉ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော

အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သိမှတ်ကြ ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၇၀ ယေရှုကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးသော သင်တို့ကို ငါရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ် ၍ ကိုယ်တော်ကို အပိန့်မည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒ ရှကာရုတ်ကို ဆိုလိုသတည်း။

၇

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ လှည့် လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ယုဒပြည်၌ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

၂ ယုဒလူတို့၏ သဘောနေ့ခံခါနီးတွင်ညီတော်တို့ က၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို တပည့်များတို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ ဤအရပ်မှထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ ကြွပါ။

၄ ကျော်စောက်တို့ကို အလိုရှိသောသူ မည်သည် ကား၊ မထင်ရှားသောအားဖြင့် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြု တတ်။ ဤအမှုတို့ကို သင်သည်ပြုလျှင်၊ ဤလောက၌ ကိုယ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြပါဟု။

၅ မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအား ဆိုကြ၏။

၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အချိန် မရောက်သေး။ သင်တို့ ဘို့ ခပ်သိမ်းသော အချိန်သင့်လျက် ရှိ၏။

၇ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မမှန်းနိုင်၊ ငါ့ကို မှန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သူတို့၏ အကျင့် ဆိုးညစ်ကြောင်းကို သက်သေခံ၏။

၈ ထိုပွဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။

၉ ငါ မသွားသေး။ ငါ့အချိန် မပြည့်စုံသေးဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ နေတော်မူ၏။

၁၀ ညီတော်တို့ သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲသို့ မထင်မရှား ကြွတော်မူ၏။

၁၁ ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က၊ ယေရှုသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။

၁၂ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအကြောင်း ပြ၍ အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူသည် သူတော်ကောင်းဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့တို့က၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ လူများကို လှည့်ဖြားသည် ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။

၁၃ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သော ကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည့်အလင်း မပြောဝံ့ကြ။

၁၄ ထိုပွဲကို ခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဝိမာန်တော်သို့ တက်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ယုဒလူတို့သည် အံ့သြ၍၊ ဤသူသည် စာမသင် ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟုဆိုကြ၏။

၁၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါ ဟောသော ဒေသနာသည် ငါ၏ ဒေသနာ မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။

၁၇ ထိုသူ၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သောသူမည် သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသ နာတော်ဖြစ်သလော၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသလောဟု ပိုင်းခြား၍ သိလိမ့်မည်။

၁၈ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသော သူ သည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာသော သူမူ ကား၊ ယုံလောက်သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မုသာ မရှိ။

၁၉ မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေးသည် မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့တွင် တစုံ တယောက်မျှ မကျင့်။ ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ် ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲ သောသူဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူ ရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြုသော အမှုတစ်ခုကို သင်တို့ ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၂၂ မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင် တို့အားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှအစစွာ ခံရ သည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံရသတည်း။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ပေးကြ၏။

၂၃ မောရှေ၏ တရား မပြတ်စေခြင်းငှါ လူသည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရလျှင်၊ ငါသည် ဥပုသ်နေ့၌ လူတကိုယ်လုံးကို ကျန်းမာစေသော ကြောင့်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အမျက်ထွက်ရာသလော။

၂၄ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်၍ မစိရင်ကြန့်ငံ။ တရားသ ဖြင့် စိရင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့သား အချို့ကလည်း၊ ဤ သူကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်လော။

၂၆ ကြည့်ပါ။ သူသည် ထင်ရှားစွာ ဟောပြော၍ အဘယ် မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား။ ဤ သူသည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းများတို့သည် အမှန် သိကြသလော။

၂၇ သို့သော်လည်း ဤသူသည် အဘယ်က ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ အဘယ်က ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိရဟု ဆိုကြ၏။

၂၈ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို သိကြ၏။ ငါသည် အဘယ်က ဖြစ်သည်ကိုလည်း သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့ မသိကြ။

၂၉ ငါမူကား သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏ အထံတော်မှ ငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏ဟု ဝိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၀ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းအခွင့်ကို ရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။

၃၁ လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူ အများတို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ဤသူပြုသော နိမိတ်လက္ခဏာထက်သာ၍ များသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြတော်မူမည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၃၂ ထိုသို့ လူများ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။

၃၃ ယေရှုကလည်း ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာ နေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ ထံသို့ သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။

၃၄ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရိရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၅ ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့ မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည် အဘယ် အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသလူတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားလျက်နေသောသူတို့ ရှိရာသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟောလိမ့်မည်လော။

၃၆ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရိရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။

၃၇ ထိုပွဲကို ခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သော နေ့မြတ်၌ ယေရှုသည် ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊

ရေငတ်သောသူရှိလျှင် ငါ့ထံသို့လာ၍ သောက်လော့။

၃၈ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူသည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်းဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော၊ ယုံကြည်သော သူတို့သည် ခံရလတံ့သော ဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော် မမူသေးသောကြောင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မမူသေး။

၄၀ စကားတော်ကို ကြားသောသူ အများတို့က၊ ဤသူသည် လာလတံ့သော ပရောဖက် အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၁ အချို့ကလည်း ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်ရသလော။

၄၂ ခရစ်တော်သည် ဒါရိဒ်အမျိုး၊ ဒါရိဒ် နေရာဌာန၊ ဗက်လင်ရွာသား ဖြစ်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။

၄၃ ထိုသို့လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၄၄ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။

၄၅ ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ဖာရိရှဲထံသို့ ပြန်၍၊ ထိုမင်းတို့က၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို မဆောင်ခွဲကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊

၄၆ မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူးပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၄၇ ဖာရိရှဲတို့ ကလည်း သင်တို့ကိုပင် လှည့်ဖြားပြီလော။

၄၈ မင်းများ၊ ဖာရိရှဲများတို့တွင် သူ့ကို ယုံကြည်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ ရှိသလော။

၄၉ တရားကို မသိသော ဤလူများတို့သည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၅၀ အထက်က ညဉ့်အခါ၌ အထံတော်သို့ လာသောသူတည်းဟူသော ထိုမင်းများ အဝင်ဖြစ်သော နိကာဒင်ကလည်း၊

၅၁ ငါတို့တရားသည် လူကိုမစစ်၊ သူ့အမှုကို မသိမှီကပင် ရှေ့မဆွက ဆုံးဖြတ်တတ်သလောဟု ဆိုလျှင်၊

၅၂ သူတို့က၊ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်သလော။ စစ်ဦးလော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ဟု ဆိုကြပြီးမှ၊

၅၃ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ အိမ်သို့ သွားကြ၏။

၈

၁ ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ကြွတော်မူ၏။

၂ နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ တဖန် ကြွတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင်၊

၃ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသော မိန်းမတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ခေါ်ခို၍ အလယ်၌ ထားပြီးမှ၊

၄ အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်း အမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါသည်။

၅ ထိုသို့သော မိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်ဟု မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ ထိုသို့ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်သောအားဖြင့် လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ ငုံ့လျက် လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။

၇ ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ် မေးလျှောက်ကြသောအခါ ကိုယ်ကို လှန်တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင် အပြစ်ကင်းသောသူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၈ တဖန် အောက်သို့ ငုံ့၍ မြေ၌ရေးသားတော်မူပြန်၏။

၉ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကို ဘော်ပြသဖြင့်၊ အသက်ကြီးသော သူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသော သူတိုင်အောင် တယောက်နောက်တယောက် ထွက်သွားကြ၏။ ယေရှုသည် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် အလယ်၌ ရပ်နေ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍၊ ထိုမိန်းမမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သင်၏ အမှုကို အဘယ်သူမျှ မစီရင်လောဟု မေးတော်မူ၏။

၁၁ ထိုမိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူမျှ မစီရင်ပါ။ သခင်ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကို မစီရင်။ သွားလော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောက၏

အလင်း ဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့ လိုက်သော သူသည် မှောင်မိုက်၌ မသွားမလာ။ အသက်၏ အလင်းကို ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်သည်ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။ သင်၏သက်သေ မတည်ဟုဆိုကြ၏။

၁၄ ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေ ခံသော်လည်း၊ ငါ့သက်သေ တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို၎င်း ငါသိ၏။ သင်တို့မူကား မသိကြ။

၁၅ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူကိုမျှ မစီရင်။

၁၆ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏ စီရင်ခြင်းသည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တယောက်တည်းနေသည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူ၏။

၁၇ သက်သေခံ နှစ်ဦးတို့၏ စကားသည် တည်ရ၏ဟု သင်တို့ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာ၏။

၁၈ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော သူဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ သင်၏ ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း မသိကြ။ ငါ့ကို သိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ် ဤစကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ အချိန် မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မဘမ်းဆီးကြ။

၂၁ တဖန် ယေရှုက ငါသည် သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေကြ လိမ့်မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည် ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည်လောကီသား ဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသား မဟုတ်။

၂၄ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ကိုယ်အဖြစ်၌ သေကြ လိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည် ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အဖြစ်၌ သေကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း ဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဉ် ပြောဆို သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။

၂၆ သင်တို့အမှု၌ ငါပြောဆို စီရင်စရာ များစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ သောသူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သူ၏အထံ တော်၌ ငါကြား သမျှကိုသာ ဤလောက၌ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ခမည်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် မရိပ်မိကြ။

၂၈ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် လူသားကို မြှောက်ထားသောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည် ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၂၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူသည် ငါနှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။ ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော်မူမူ၊ အကြောင်းမူကား နှစ်သက်တော်မူသော အမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြုသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ၌ တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန် ဖြစ်ကြ၏။

၃၂ သမ္မာတရားကိုလည်း သိကြသဖြင့်၊ ထိုတရား သည် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သော ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရံတခါမျှ ကျွန်မခံကြ။ လွှတ်လိမ့်မည်ဟူ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောဆို သနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊

၃၄ ဒုစရိုက်ကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်၏ ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။

၃၅ ကျွန်သည်ကား အိမ်၌ အစဉ်အမြဲ နေသည် မဟုတ်။ သားမူကား အစဉ်အမြဲ နေ၏။

၃၆ ထိုကြောင့် သားသည် သင်တို့ကို လွှတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် လွတ်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ သင်တို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်နေရာကို မရသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်အံ့သောငါ ရှာကြံကြ၏။

၃၈ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ အဘထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါတို့ အဘ ဖြစ်၏ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏ သားမှန်လျှင် အာဗြဟံ၏ အကျင့်ကို ကျင့် ကြလိမ့်မည်။

၄၀ ဘုရားသခင် အထံတော်၌ ကြားရသော သစ္စာ တရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသော သူတည်းဟူ သော ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငါ သင်တို့သည်ယခု ရှာကြံ ကြ၏။ အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူကျင့်သည် မဟုတ်။

၄၁ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏ အကျင့်ကို ကျင့်ကြ ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် မျောက်မထားသော အမျိုး မဟုတ်။ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ငါတို့ အဘ တပါးတည်း ရှိတော် မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၂ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အဘ မှန်လျှင်၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ထွက်ကြွ ရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

၄၃ အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြသ နည်း။ ငါ၏ဒေသနာကို နားမခံ မယူနိုင်သောကြောင့် သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။

၄၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏ အဘတည်းဟူသော မာရ်နတ်မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏ အလိုသို့ လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌သစ္စာတရား မရှိသောကြောင့် သစ္စာတရား၌ မတည်မနေ။ သူသည် မုသာစကားကို ပြောသောအခါ မိမိပကတိအတိုင်း ပြော၏။ မုသာစကား၌ ကျင့်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသာ၏အဘလည်းဖြစ်၏။

၄၅ ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြောသောကြောင့် သင်တို့ မယုံကြ။

၄၆ ငါ၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူ

ဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို ငါပြောသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မယုံကြည်နည်း။

၄၇ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောကြောင့် နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှုမာရီလူဖြစ်၏။ နတ် ဆိုးစွဲသောသူလည်း ဖြစ်၏ဟုငါတို့ ပြောသော စကားသည် လျောက်ပတ်သည် မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။

၄၉ ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူ မဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။

၅၀ ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကို မရှာ။ ငါ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူ ရှိသေး၏။

၅၁ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို ယခု ငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံ မှစ၍ပရောဖက်တို့သည် သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင် သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။

၅၃ ငါတို့အဘ အာဗြဟံထက် သင်သည် သာ၍ ကြီးမြတ်သလော။ သူသည်သေပြီ။ ပရောဖက်တို့ လည်း သေကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့သော သူ၏ အရောင်ကို ဆောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၅၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကို ပြလျှင်၊ ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ဂုဏ်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ ဘုရားဟူ၌ သင်တို့ ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။

၅၅ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါမူကား သိ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင် သင်တို့ကဲ့ သို့ မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင် ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကိုလည်း နားထောင်၏။

၅၆ သင်တို့ အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့် အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန် အလိုရှိ၏။ မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၇ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၏ အသက်သည် အနှစ်

ငါးဆယ်မျှ မရှိဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်လေ ပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။

၅၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံ မဖြစ်မှီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ခဲ့နှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲ တို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍ ထိုသူတို့ အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီးလျှင် ဝိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၉

၁ လမ်း၌ သွားတော်မူစဉ်၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။

၂ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည် အဘယ်သူ၏ အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့် ကန်းသလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၃ ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ် ကြောင့်မဟုတ်။ မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သူ၌ ထင်ရှားစေမည် အကြောင်းတည်း။

၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှ အမှု မပြုနိုင်သော အချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန်လာ သေး၏။

၅ ငါသည် ဤလောက၌ ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၆ မြေပေါ်မှာ ထွေး၍ တံထွေးနှင့် ရွံ့လုပ်ပြီးမှ ကန်းသောသူ၏ မျက်စိကို ရွံ့နှင့် လူး၍၊

၇ သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကို ဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင် အနက်ကား စေလွှတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။

၈ သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်း မှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည် ထိုင်၍ တောင်းသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။

၉ လူအချို့က၊ ဟုတ်ကဲ့ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ထိုသူနှင့် တူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။

၁၀ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင်၏မျက်စိ ပွင့် သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊

၁၁ ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသောသူ တယောက် သည် ရွံ့လုပ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုလူးပြီးမှ၊ ရှိလောင် ရေကန်သို့ သွား၍ မျက်စိကို ဆေးလော့ဟုဆိုသည်

အတိုင်း အကျွန်ုပ်သွား၍ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟု ဆို၏။

၁၂ လူများကလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ် မသိဟုဆို၏။

၁၃ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသောထိုသူကို ဖာရိရှုတို့ထံသို့ ပို့ကြ၏။

၁၄ ယေရှုသည် ရွံ့လုပ်၍ သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သတည်း။

၁၅ တဖန် ဖာရိရှုတို့က အဘယ်သို့သင်၏မျက်စိမြင်သနည်းဟုမေးပြန်လျှင်အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည်ရွံ့ကို ထည့်၍အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟုဆို၏။

၁၆ ဖာရိရှု အချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ် မစောင့်၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူမဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်ကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ တဖန် မျက်စိကန်းဘူးသော သူအား၊ သင်၏ မျက်စိကိုဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

၁၈ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိမမြင်၊ နောက်မှ မျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြည်သဖြင့် သူ၏ မိဘကို ခေါ်၍၊

၁၉ ဤသူသည် သင်တို့ ဆိုသည်အတိုင်း အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သင်တို့၏ သား မှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင် သနည်းဟု မေးကြ၏။

၂၀ မိဘတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ သား မှန်သည်ကို၎င်း၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်း သည်ကို၎င်း အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။

၂၁ အဘယ်ကြောင့် ယခု မျက်စိမြင်သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသည် သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်သည်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကို မေးကြပါလော့။ သူသည် ကိုယ် အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြောပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။

၂၂ ဤသို့ ပြောသည် အကြောင်းကား၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့သည် တိုင်ပင်စီရင်နှင့်ကြပြီ။

၂၃ ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ်

နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကို မေးကြပါလော့ဟု ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ ပြောကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယ အကြိမ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။ ထိုသူသည် လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊

၂၅ လူဆိုးဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ် မသိ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က မျက်စိကန်း၍ ယခု မျက်စိ မြင်သည်အကြောင်း တခုကို အကျွန်ုပ် သိသည် ဟုဆို၏။

၂၆ တဖန် ထိုသူတို့က၊ သူသည် သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ သင်၏ မျက်စိကို အဘယ်သို့ ဖွင့်သနည်း ဟု မေးကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တခါ ပြောပြီ၊ သင်တို့နား မကြားကြ။

၂၇ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ကြားချင်သနည်း။ သူ တပည့် ဖြစ်ချင်သလောဟု ဆို၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် သူ့တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား မောရှေ၏ တပည့် ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော် မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသူသည် အဘယ်က ဖြစ်သည်ကို မသိဟု ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြလျှင်၊

၃၀ သူသည် အကျွန်ုပ် မျက်စိကို ဖွင့်သော်လည်း အဘယ်က ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ မသိကြသည်ကို အံ့ဩတွယ်ရှိ၏။

၃၁ ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးတို့ စကားကို နား ထောင်တော် မမူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင် ကို ရိုသေလေးမြတ်၍ အလိုတော်သို့ လိုက်သောသူ ဖြစ်လျှင် ထိုသူ၏ စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။

၃၂ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သူကို မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မကြားစဖူး။

၃၃ ထိုသူသည် ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူ မဟုတ်လျှင် အဘယ် အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။

၃၄ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ သင်သည် မွေးစကပင် တကိုယ်လုံး၌ ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲသောသူ ဖြစ်လျက်နှင့် ငါတို့ကို ဆုံးမပါသည်တကားဟု ပြောဆိုကြပြီးလျှင်၊ ထိုသူကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။

၃၅ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြား ပြီးမှ ထိုသူကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ၏သားတော်ကို ယုံကြည်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

၃၆ သခင်၊ အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း

ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၃၇ ယေရှုက၊ သင်သည် ထိုသူကို မြင်ခဲ့ပြီးသည် သာမက၊ သင်နှင့်ယခု စကားပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၈ သခင်၊ အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါ၏ဟု လျှောက်၍ ညွတ်ပြန်ကိန်းကွယ်လေ၏။

၃၉ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ မျက်စိမမြင်သောသူ သည် မြင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြင်သောသူသည် မျက်စိကန်း စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည် တရားစီရင်၍ ဤလောကသို့ ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၀ အထံတော်၌ရှိသော ဖာရိရှဲ အချို့တို့သည် ထို စကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့သည် မျက်စိကန်းသလော ဟု မေးကြ၏။

၄၁ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် မျက်စိကန်းသည် မှန်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ငါတို့ မျက်စိမြင်သည်ဟု ယခု ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အပြစ်တည်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သိုးခြံထဲသို့ တံခါးဝ ဖြင့်မဝင် အခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်သောသူသည် သူခိုး ထားပြုဖြစ်၏။

၂ သိုးထိန်းမှုကား၊ တံခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။

၃ ထိုသူအား တံခါးစောင့်လည်း ဖွင့်တတ်၏။ သူ၏ စကား သံကို သိုးတို့သည် နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည် မိမိ သိုးတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ထုတ် ဆောင်တတ်၏။

၄ သိုးများကို ထုတ်သောအခါ သိုးတို့ရှေ့မှာ သွား၍ သိုးများသည် သူ၏စကားသံကို ကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။

၅ မဆိုင်သောသူတို့၏ စကားသံကို မကျွမ်းသော ကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူ နောက်သို့ မလိုက်ဘဲ ပြေး တတ်ကြသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုဥပမာပုံကို ယေရှုဟောတော်မူသည်တွင်၊ ပရိသတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသော စကားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ကြ။

၇ ထိုကြောင့် တဖန် ယေရှုက၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် သိုးဝင်သော တံခါးဝ ဖြစ်၏။

၈ ငါ ရှေ့၌ ပေါ်လာသောသူ ရှိသမျှတို့သည် သူခိုး ထားပြုဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသံကို သိုးတို့သည် နားမထောင်ကြ။

၉ ငါသည် တံခါးဝ ဖြစ်၏။ ငါဖြင့် ဝင်သောသူသည် ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်လျက် ထွက်ဝင်၍ ကျက်စားရာကို တွေ့ရလိမ့်မည်။

၁၀ သူခိုးသည် ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ လာတတ်၏။ ငါမူကား၊ သိုးတို့သည် အသက်လွတ်ရုံ မျှမက အထူးသဖြင့် အသက်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။

၁၁ ငါသည် ကောင်းသော သိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသော သိုးထိန်းသည် သိုးတို့အတို့အလိုငှါ မိမိ အသက်ကို စွန့်တတ်၏။

၁၂ သိုးများကိုပိုင်သော သိုးထိန်း မဟုတ်၊ သူငှါး ဖြစ်သောသူမူကား၊ တောခွေးလာသည်ကို မြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကို ပစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေး သည်လည်း သိုးတို့ကို လုယက်၍ ကွဲလွင့်စေ၏။

၁၃ သူငှါးသည် သူငှါးဖြစ်၍ သိုးတို့၏ အကျိုးကို မမှတ် သောကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။

၁၄ ငါသည် ကောင်းသော သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်း တော်သည် ငါ့ကို သိတော်မူ၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိသကဲ့သို့ ငါ၏ သိုးတို့ကို ငါသိ၏။ ငါ့ သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ကို သိကြ၏။

၁၅ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့ အတို့အလိုငှါ စွန့်၏။

၁၆ ဤသိုးခြံသို့ မဝင်သော အခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရမည်။ သူတို့ သည်လည်း ငါ့စကားသံကို နားထောင်သဖြင့်၊ သိုးခြံ တခု သိုးထိန်း တပါးတည်း ရှိရလိမ့်မည်။

၁၇ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စွန့်၍ နောက်တဖန် ယူဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူ၏။

၁၈ ငါ့အသက်ကို အဘယ်သူမျှ မလု မယူ။ ကိုယ် အလိုအလျောက် ငါ့စွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ရသော အခွင့်နှင့် နောက်တဖန် ကိုယ်အသက်ကို ယူပြန်ရသော အခွင့်သည် ငါ၌ရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကို ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုစကားတော်ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် တဖန် ကွဲပြားခြင်း ရှိကြ၏။

၂၀ လူများတို့က သူသည် နတ်ဆိုးစွဲ၍ အရှူးဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ အချို့တို့က သူ့စကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူ၏ စကား မဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသော

သူတို့ကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။

၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အင်္ကျီနီပွဲကို ယေရုရှလင် မြို့၌ ခံကြသောအခါ။

၂၃ ယေရုရှလင် ဗိမာန်တော်နားမှာ ရှောလမုန် ကနားပြင်၌ စကြိုသွားတော်မူစဉ်တွင်။

၂၄ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍။ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို ယုံမှားစေမည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင် အတိအလင်း ပြောပါဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ ယေရုရှလင်လည်း။ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည်မယုံကြ။ ဝါခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ငါပြုသော အမှုတို့သည် ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။

၂၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည် ဝါခမည်းတို့အဝင် မဟုတ်။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း။

၂၇ ဝါခမည်းတို့သည် ဝါခမည်းသံကို နားထောင်၍ ဝါခမည်းနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုဝါခမည်းတို့ကို ငါသိ၏။

၂၈ ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုဝါခမည်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှထိုဝါခမည်းတို့ကို ဝါခမည်းမှ မနှုတ်မယူရာ။

၂၉ ထိုဝါခမည်းတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ဝါခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အဘယ်သူမျှ ထိုဝါခမည်းတို့ကို ဝါခမည်းတော်၏ လက်မှ မနှုတ်မယူနိုင်ရာ။

၃၀ ငါသည် ဝါခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းငှါ တဖန် ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။

၃၂ ယေရုရှလင်လည်း။ ငါသည် ဝါခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့်ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်တို့အား ပြုပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သော အမှုကြောင့် ဝါခမည်းတို့ ခဲနှင့်ပစ်ကြမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်။

၃၃ ယုဒလူတို့က။ ကောင်းသောအမှုကြောင့် ခဲနှင့် ပစ်မည် မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူးသော စကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၃၄ ယေရုရှလင်လည်း။ သင်တို့သည် ဘုရား ဖြစ်ကြ၏။ ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည် မဟုတ်လော။

၃၅ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော

၁၀:၄၀။

သူတို့ကို ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ရလျှင်ငှင်း။ ကျမ်းစကားကို မပယ်ရလျှင်ငှင်း။

၃၆ ခမည်းတော်သည် သန့်ရှင်းစေ၍။ ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူက။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထိုသူအား ဆိုရာသလော။

၃၇ ငါသည် ဝါခမည်းတော်၏ အမှုတို့ကို မပြုလျှင် ဝါခမည်းတော် မယုံကြနှင့်။

၃၈ ပြုလျှင် ဝါခမည်းတော် မယုံသော်လည်း ထိုအမှုတို့ကို ယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း။ ငါသည် ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငှင်း ယုံ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ တဖန် ရှာကြပြန်လျှင်။ ထိုသူတို့၏လက်မှ ထွက်ကြတော်မူ၏။

၄၀ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ရှေ့ဦးစွာပေးရာအရပ်။ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ တဖန်ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ နေတော်မူ၏။

၄၁ လူများတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင်။ ယောဟန်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြု။ သို့သော်လည်း ဤသူ၏အကြောင်းကို ယောဟန် ပြောသမျှ မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြသဖြင့်။

၄၂ ထိုအရပ်၌ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

၁ ညီအစ်မ မာရိနှင့်မာသ တို့နေသော ဗေသနိရာသား။ လာဇရုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် နာလျက်နေလေ၏။

၂ နာလျက်နေသော လာဇရု၏နှမ မာရိကား။ သခင်ဘုရားကို ဆီမွေးနှင့်လိမ်း၍ ခြေတော်ကို မိမိ ခံပင်နှင့်သုတ်သော မာရိဖြစ်သည်။

၃ ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍။ သခင်၊ ကိုယ်တော် ချစ်တော်မူသောသူသည် နာလျက်နေပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၄ ထိုစကားကို ယေရုရှလင် ကြားတော်မူလျှင်။ ထိုအနာသည် သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသော အနာဖြစ်၏။ ထိုအနာကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ယေရုရှလင် မာသကိုငှင်း။ သူ၏ညီမနှင့် လာဇရုကိုငှင်း ချစ်တော်မူ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ လာဇရု နာသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ကြွတော်မူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။

၇ ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည်သို့ တဖန် သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၈ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ယုဒလူတို့သည် ယခုပင် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်ပင် ထိုအရပ်သို့ တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက်ကြ၏။

၉ ယေရှုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ်နှစ်နာရီရှိသည် မဟုတ်လော။ လူသည် နေ့အချိန်၌ သွားလာလျှင်၊ နေရောင်အလင်းကို မြင်ရသောကြောင့် ထိမိ၍ မလဲတတ်။

၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်းမရှိသောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၁၁ ငါတို့အဆွေ လာဇရုသည် အိပ်ပျော်၏။ သူ့ကို နှိုးခြင်းအလိုငှါ ငါသွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တပည့်တော် တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည် အိပ်ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ယေရှုသည် လာဇရု သေကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိအိပ်ပျော်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ဟု တပည့်တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။

၁၄ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ လာဇရု သေပြီ။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊

၁၅ ထိုအရပ်၌ ငါမရှိသည်ကို ထောက်၍ သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဆီသို့ ယခုသွားကြကုန်အံ့ဟု အတည်အလင်း မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ဒီဒုမု အမည်ရှိသော သောမက၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံကြကုန်အံ့ဟု တပည့်တော်ချင်းတို့အား ပြောဆို၏။

၁၇ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လာဇရုကို သင်္ဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်လွန်လေပြီ။

၁၈ ဗေသနိရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တတိုင်လောက်သာ ကွာသည်ဖြစ်၍၊

၁၉ မာသနှင့် မာရိတို့၏မောင် သေသောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ယုဒလူများတို့သည် လာကြ၏။

၂၀ ယေရှုကြွလာတော်မူ ကြောင်းကို မာသသည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား၏။ မာရိမူကား အိမ်၌ထိုင်လျက် နေရစ်၏။

၂၁ မာသက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါ။

၂၂ ယခု သေလျက်ရှိသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းတော်မူ သမျှအတိုင်း ဘုရားသခင် ပေးတော်မူမည်ကို ကျွန်မ သိပါသည် ဟု လျှောက်၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ မာသ ကလည်း၊ နောက်ဆုံးသောနေ့တည်းဟူသော ထမြောက်ရာ ကာလ၌ သူသည် ထမြောက်လိမ့်မည်ကို ကျွန်မ သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။

၂၆ ငါ့ကို ယုံကြည်၍ အသက်ရှင်သောသူ ရှိသမျှ တို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်ကင်း လွတ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏ သခင်။

၂၇ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်မ ယုံပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၈ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မာသသည် သွား၍ မိမိညီမ မာရိအား၊ အရှင်ဘုရား ရောက်လာတော်မူပြီ။ သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ်လေ၏။

၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလျင်တဆော ထ၍ အထံတော်သို့ သွားလေ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ ခရီးဦးကြိုပြုသော အရပ်၌ ရှိတော်မူသတည်း။

၃၁ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြောလျက် မာရိနှင့်အတူ အိမ်၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် မာရိ အလျင်တဆော ထ၍ ထွက်သွားသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သင်္ချိုင်းသို့ သွားပြီဟုဆို၍ သူ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၃၂ မာရိသည် ယေရှု ရှိတော်မူ ရာအရပ်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ခြေတော် ရင်း၌ ပြင်ဝပ်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါဟု လျှောက်၏။

၃၃ မာရိမှစ၍ လိုက်လာသော ယုဒလူတို့သည် ငိုကြွေးကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူသောအခါ အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူန်ခြင်း ရှိ၍၊

၃၄ အလောင်းကို အဘယ်မှာ ထားကြသနည်းဟု

မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်ကြွ၍ ကြည့်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၅ ယေရှုသည် မျက်ရည် ကျတော်မူ၏။

၃၆ ယုဒလူတို့က၊ ကြည့်ပါ၊ လာဇရုကို အလွန် ချစ်တော်မူပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။

၃၇ အချို့တို့က၊ မျက်စိကန်းသောသူကို မြင်စေတော် မူသော ဤသခင်သည်၊ လာဇရုကို မသေစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။

၃၈ တဖန် ယေရှုသည် အလွန် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည် မြေတွင်းဖြစ်၏။ ကျောက်နှင့် ပိတ်ထား၏။

၃၉ ကျောက်ကို ရွှေကြလော့ဟု ယေရှုသည် မိန့် တော်မူလျှင်၊ သေလွန်သောသူ၏နှမ မာသက၊ သခင်၊ ယခု ဖြစ်လျှင် နံလိမ့်မည်။ လေးရက် ရှိပါပြီဟု လျှောက်၏။

၄၀ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံလျှင် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီ မဟုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏ သင်္ချိုင်းမှ ကျောက် ကို ရွှေကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အထက်သို့ ကြည့် မျှော်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူသော ကျေးဇူးတော် ကြီးလှ ပါ၏။

၄၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် စကားကို အစဉ် မပြတ် နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေ လွှတ်တော်မူသည်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ သူတို့၏အကျိုးကို ထောက်၍ ဤသို့ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ၏ ဟုမိန့်မြှောက် တော်မူပြီးမှ။

၄၃ လာဇရု ထွက်၍လာလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။

၄၄ ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေလက်၌ ပုဆိုးနံ့ငယ်နှင့် ရစ်ပတ်လျက်၊ မျက်နှာကိုလည်း ပဝါနှင့် စည်းလျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သူ့ကို ဖြည့်၍ လွှတ်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုအခါ မာရိခီသို့လာသော ယုဒလူ အများ တို့သည် ယေရှု ပြုတော်မူသောအမှုကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၄၆ အချို့ကကား၊ ဖာရိရှဲတို့ထံသို့ သွား၍ ယေရှု ပြုတော်မူသော အမှုကို ကြားပြောကြ၏။

၄၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲများ သည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါတို့ သည် အဘယ်သို့ပြုလျက် နေကြသနည်း။ ထိုသူသည် များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြ၏။

၄၈ သူ့ကိုဤသို့ အလွတ်ထားလျှင် လူခပ်သိမ်းတို့ သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ရောမလူတို့သည်လည်း လာ၍ ငါတို့ အရပ်ဌာနကိုဝင်း၊ ငါတို့အမျိုးကိုဝင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၄၉ ထိုသူတို့အဝင်၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သော ကယာဖ အမည်ရှိသောသူက၊ သင်တို့ သည် အလျှင်းမသိကြ။

၅၀ ယုဒလူမျိုး အကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက်၊ လူတယောက်သည် လူများတို့ အတွက် သေသော် သာ၍ကောင်းသည်ကို သင်တို့သည် မဆင်ခြင်ပါ တကားဟု ပြောဆို၏။

၅၁ ထိုစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြောဆို သည် မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ် လျက်၊ ယေရှုသည် ထိုအမျိုးအတွက် သေရမည် ဟူ၍ဝင်း၊

၅၂ ထိုအမျိုးအတွက် သာမက အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြား လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏သားများကို အတူ စုဝေးစေခြင်းငှါ သေရမည် ဟူ၍ဝင်း၊ ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော၏။

၅၃ ထိုနေ့ မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ အသက်ကို သတ် ခြင်းငှါ တိုင်ပင် ကြံစည်ကြ၏။

၅၄ ထိုကြောင့်၊ ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူ တို့တွင် ထင်ရှားစွာ မလှည့်လည်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှ ထွက် ၍ တောနှင့်အနီး ဖေရိမ် အမည်ရှိသောမြို့သို့ ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ နေတော်မူ၏။

၅၅ ယုဒပသခါပွဲခံခန်းတွင် လူများတို့သည် မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမှီအရပ်ရပ်တို့မှ ယေရှုရှုလင်မြို့ သို့ လာကြ၏။

၅၆ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ရှာဖွေ၍၊ အချင်းတို့၊ အဘယ်သို့ ထင်ကြသနည်း။ သူသည်ပွဲသို့ မလာ သလော့ဟု ဝိမာန်တော်၌ ရပ်လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

၅၇ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် ယေရှု ရှိရာအရပ်ကို သိလျှင် သူ့ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ပြညွှန်ရမည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် မှာခဲ့ ကြပြီ။

၁၂

၁ ပသခါပွဲခံချိန် ခြောက်ရက် လိုသေးသောအခါ၊ အထက်က သေလွန်၍ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုနေရာအရပ်၊ ဗေသနိဂ္ဂာသို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူ၏။

၂ ထိုကြောင့် ထိုသူတို့သည် ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည် လုပ်ကျွေးမှုကို ဆောင်၍၊ လာဇရုသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့ အဝင်ဖြစ်၏။

၃ ထိုအခါ မာရိသည် အဘိုးများစွာ ထိုက်သော နာဒု ဆီမွေးစစ် အကျပ်သုံးဆယ်ကို ယူ၍၊ ယေရှု၏ ခြေတော်ကို လိမ်းပြီးလျှင် မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သဖြင့်၊ ထိုဆီ၏ အမွှေးသည် တအိမ်လုံးကို နံ့ပြား၏။

၄ တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ မည့်သူ၊ ရိုမန်၏သား ယုဒရကာရုတ်က။

၅ ထိုဆီမွှေးကို ဒေနာရိ အပြား သုံးရာ အဘိုးနှင့် ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်းဟု ဆို၏။

၆ ထိုသို့ဆိုသော် ဆင်းရဲသောသူတို့ အကျိုးကို ထောက်၍ ဆိုသည် မဟုတ်။ မိမိသည် သူခိုးဖြစ်လျက်၊ တပည့်တော်များသုံးရန် ငွေအိတ်ကိုဆောင်၍ နှိုက် ယူတတ်သော ကြောင့်သာ ဆိုသတည်း။

၇ ယေရှုသည်လည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ ငါ၏ အလောင်းကို သဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သော နေ့တိုင် အောင် သူသည် ဤဆီမွှေးကို သိုထားပြီ။

၈ ဆင်းရဲသောသူတို့ကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား၊ အစဉ် ရှိသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအရပ်၌ ယေရှု ရှိတော်မူသည်ကို ယုဒလူများ အပေါင်းတို့သည် သိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့်သာ လာသည် မဟုတ်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ သော လာဇရုကို မြင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။

၁၀ ထိုသို့ယုဒလူများတို့သည် လာဇရုကို အကြောင်း ပြုသဖြင့် ထွက်သွား၍၊

၁၁ ယေရှုကိုယုံကြည်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် လာဇရုကိုလည်း သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင် စီရင်ကြ၏။

၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့ လာသောသူ အစု အဝေး အပေါင်းတို့သည် ကြားရလျှင်၊

၁၃ စွန်ပလွံခက် များကို ကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၍၊ ဟောရဏှ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာ

တော်မူသော ထူသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိ စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၄ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊

၁၅ အိုဇီအန်သတို့ သမီး၊ မဖိုးရိမ်နှင့်၊ သင်၏ အရှင်မင်း ကြီးသည် မြည်းကလေးကိုစီး၍ သင်ရှိရာသို့ ကြွလာ တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယေရှုသည် မြည်းကလေးကို တွေ့၍ စီးတော် မူ၏။

၁၆ ထိုအကြောင်းအရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစအဦး၌ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ထိုသို့ရေးထားသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် အား ထိုသို့ပြုကြသည်ကို၎င်း၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူသည် နောက်သတိရ၍ မှတ်မိကြ၏။

၁၇ နောက်တော်သို့ လိုက်သော လူအစုအဝေးတို့ သည်ကား လာဇရုကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည် အကြောင်းကို သက်သေ ခံကြ၏။

၁၈ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသည်ဟု လူများ တို့သည် သိတင်းကြားသောကြောင့် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့ သောငှါ ထွက်သွားကြ၏။

၁၉ ဖာရိရုံ အချင်းချင်းတို့လည်း၊ သင်တို့သည် အလျှင်းမတတ်နိုင်၊ ဤလောကသည် ထိုသူနောက်သို့ လိုက်သွားပါပြီတကားဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၀ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့် ထိုပွဲသို့ရောက်လာသော သူတို့တွင် ဟေလသလူ အချို့ပါ၏။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဇဲဒမြို့ သားဖြစ် သော ဖိလိပူထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကို မြင်ချင်ပါသည်၊ ခင်ဗျားဟု တောင်းပန်ကြ၏။

၂၂ ဖိလိပူသည် သွား၍ အခြေကို ကြားပြောပြီးမှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုကို လျှောက်၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသော အချိန်ရောက်လာပြီ။

၂၄ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ မမြေ့ကျသော စပါးစေ့သည် မပျက်လျှင် တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင် မူကား များစွာသော အသီးကို သီးတတ်၏။

၂၅ မိမိအသက်ကို နှမြောသောသူသည် အသက် ဆုံးလိမ့်မည်။ ဤလောက၌ မိမိအသက်ကို မုန်းသော သူမူကား၊ ထာဝရ အသက်ကို စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။

၂၆ ငါ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင် ငါ့ နောက်သို့လိုက်ရမည်။ ငါ၏ အမှုဆောင်သည်လည်း

ငါရှိရာအရပ်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်
သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူကို ခမည်းတော်သည် ချီး
မြှောက်တော်မူလတံ့။

၂၇ ငါသည် ယခု စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်
သို့ ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်တင်တော်မူပါ။ အဘဟု လျှောက်ရမည်လော။
အကြောင်းရှိ၍သာ ထိုအချိန်သို့ ရောက်လာပြီ။

၂၈ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို ချီးမြှောက်
တော်မူ ပါဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်မှ
စကားသံကား၊ ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန်ချီးမြှောက်
ဦးမည်ဟု လာ၏။

၂၉ ဝန်းရံလျက် ရှိသော လူအစုအဝေးတို့သည်
ကြားလျှင် မိုဗ်းချုန်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း
ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင်တမန် မြှောက်သည်ဟု
ဆိုကြ၏။

၃၀ ယေရှုက ထိုစကားသံသည် ငါ့အဘို့ အလိုငါ
လာသည် မဟုတ်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငါ လာ၏။

၃၁ ယခုတွင် ဤလောကသည် တရားစီရင်ခြင်းကို
ခံရ၏။ ယခု တွင် ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည်
ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၂ ငါသည်လည်း မြေကြီးနှင့် ခွဲ၍ မြှောက်ထားခြင်း
ကို ခံရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံသို့ ငါဆွဲမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ မိမိသည် အဘယ်သို့
သေရမည်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။

၃၄ လူများတို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် အစဉ်အမြဲ
တည်သည်ဟု ပညတ္တိကျမ်း၌ လာကြောင်းကို အကျွန်ုပ်
တို့ ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူသားသည် မြှောက်
ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင်သည်အဘယ်သို့ ဆိုသ
နည်း။ ထိုလူသားသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း
ဟုဆိုကြ၏။

၃၅ ယေရှုကလည်း၊ အလင်းသည် သင်တို့တွင်
ခဏသာရှိ၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ သွားလာကြလော့။
သို့မဟုတ်လျှင် မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။
မှောင်မိုက်၌ သွားသောသူသည် အဘယ်ဆီသို့ မိမိ
သွားသည်ကို မိမိ မသိ။

၃၆ အလင်းရှိစဉ်အခါ အလင်း၏သား ဖြစ်အံ့သောငှါ
အလင်းကို ယုံကြည်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့
မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ ထိုသူတို့ကို
တိမ်းရှောင်လျက် နေတော်မူ၏။

၃၇ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ

တို့ကို သူတို့ မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူသော်လည်း သူ
တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ မရောက်ကြ။

၃၈ ပရောဖက် ဟောရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်း
စကားကို အဘယ်သူ ယုံပါသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏
လက်တော်သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်
မူသနည်းဟူသော စကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်
သတည်း။

၃၉ တဖန်ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောပြန်သည်ကား၊
၄၀ သူတို့မျက်စိ မမြင်၊ စိတ်နှလုံး နားမလည်၊ အကျင့်
မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေသည်
တိုင်အောင် သူတို့ မျက်စိကို ကွယ်စေတော်မူ၏။ သူတို့
စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေတော်မူ၏ ဟူသောစကားကြောင့်
ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။

၄၁ ဟောရှာယသည် ဘုန်းအာနုဘော်ကိုမြင်၍
ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်စဉ်တွင် ထိုစကားကို ဟောပြော
သတည်း။

၄၂ သို့သော်လည်း အရာရှိ အများတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ တရားစရပ်မှ ဖာရိရှုတို့သည်
နှင်ထုတ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ထင်ရှားစွာ
ဝန်မခံကြ။

၄၃ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူ
သော ဘုန်းအသရေထက် လူတို့ ပေးသော ဘုန်း
အသရေကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။

၄၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည်
ငါ့ကိုသာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ ငါ့စေလွှတ်တော်မူ
သောသူကို ယုံကြည်၏။

၄၅ ငါ့ကို ကြည့်မြင်သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်
တော်မူသောသူကို ကြည့်မြင်၏။

၄၆ ငါ့ကို ယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၌
မနေစေခြင်းငှါ ငါသည် အလင်းဖြစ်လျက် ဤလောက
သို့ ကြွလာပြီ။

၄၇ ငါ့စကားကို ကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲ
နေလျှင် ထိုသူကို ငါသည် အပြစ်မစီရင်။ လောကီသား
တို့ကို အပြစ်စီရင်အံ့သောငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊
လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ ငါလာ၏။

၄၈ ငါ့ကိုပယ်၍ ငါ့စကားကို နားမခံသောသူအား
အပြစ်စီရင်သောသူ ရှိသေး၏။ ငါဟောပြောသော
စကားပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအား အပြစ်
စီရင်လိမ့်မည်။

၄၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအ

လျှောက်ဟောသည် မဟုတ်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် အဘယ်သို့ ငါဆုံးမ ဟောပြောရမည်ကို ပညတ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်၏ ပညတ်တော်သည် ထာဝရ အသက်ဖြစ်သည်ကို ငါ သိ၏။

၅၀ ထိုကြောင့် ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ဟု ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ပသခါပွဲ မခံမိ၍ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြောင်းရသော အချိန်ရောက်သည်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤလောက၌ရှိသော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူသောကြောင့် အဆုံးတိုင်အောင် ချစ်တော်မူ၏။

၂ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်အကြောင်း မာရ်နတ်သည် ရှိမှန်၏သား ယုဒဂုဏ်ရုတ်၏ စိတ်နှလုံး၌ အကြံပေးသွင်းနှင့်သတည်း။ ထိုအခါ ညစာကိုစားကြစဉ်၊

၃ ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကို သူ၏လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ သူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ကြွသွားမည်ကို၎င်း ယေရှုသည် သိတော်မူသည်နှင့်၊

၄ စားပွဲမှထ၍ ဝတ်လုံတော်ကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကိုယူ၍ ခါးကိုစည်းတော်မူ၏။

၅ ထိုနောက်မှ ရေကိုအင်တံ၌ လောင်း၍ တပည့်တော်တို့၏ ခြေကို ဆေးပြီးမှ ခါး၌စည်းသော ပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

၆ ရှိမှန် ပေတရုခီသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုတပည့်တော်က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်၏။

၇ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါပြုသောအမှုကို ယခု နားမလည်သေး။ နောက်မှ သိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ပေတရု ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို အလျှင်းဆေးတော် မမူရဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင့်ကို ငါ မဆေးရလျှင် သင်သည် ငါနှင့် မဆက်ဆံရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ရှိမှန်ပေတရုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ခြေကိုသာ မဆေးပါနှင့်။ လက်ကို၎င်း၊ ဦးခေါင်းကို၎င်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်၏။

၁၀ ယေရှု ကလည်း၊ ရေချိုးပြီးသောသူ မည်သည်

ကား၊ ခြေဆေးခြင်းမှတစ်ပါး ဆေးရသော အကြောင်း မရှိ။ တကိုယ်လုံး စင်ကြယ်၏။ သင်တို့သည် စင်ကြယ်သော်လည်း အချို့မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူကိုသိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင် တချို့ မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၁၂ ထိုသို့သူတို့၏ ခြေကို ဆေးတော်မူပြီးမှ တဖန် ဝတ်လုံကိုဝတ်၍ လျောင်းတော်မူလျက် သင်တို့၌ ငါပြုခဲ့သော အမှုကို နားလည်ကြသလော။

၁၃ သင်တို့သည် ငါ့ကို အရှင်ဘုရားဟူ၍၎င်း၊ သခင်ဟူ၍၎င်း ခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ခေါ်ကြသည်အတိုင်း ငါမှန်၏။

၁၄ ငါသည် သခင် ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဖြစ်လျက် နှင့် သင်တို့၏ ခြေကို ဆေးလျှင် သင်တို့သည် အချင်းချင်းတို့၏ ခြေကို ဆေးရကြမည်။

၁၅ ငါသည် သင်တို့၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုစေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကို ပြခဲ့ပြီ။

၁၆ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်။ တမန်သည်လည်း စေလွှတ်သောသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်။

၁၇ ဤအရာများကို သင်တို့ သိ၍ သိသည်အတိုင်း ကျင့်လျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၁၈ သင်တို့ရှိသမျှကို ငါရည်မှတ်၍ ပြောသည်မဟုတ်။ ငါရွေးကောက်သောသူတို့ကို ငါသိ၏။ ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံစေမည်အကြောင်း ငါနှင့်အတူ စားသောသူသည် ငါ့ကို ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။

၁၉ ထိုအမှုအရာရောက်သောအခါ ငါသည်ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ မရောက်မှီ ယခုပင် သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။

၂၀ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါစေလွှတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုသို့ ယေရှုသည်မိန့်တော်မူပြီးမှ စိတ်နှလုံးတော်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သက်သေခံလျက် မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် တွေးတောခြင်း ရှိသဖြင့်၊

အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ရှုကြ၏။

၂၃ ယေရှု ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် ရင်ခွင်တော်နားမှာ လျောင်းသဖြင့်၊

၂၄ အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ရှိမုန်ပေတရုသည် ထိုတပည့်တော်ကို အမှတ်ပေး၏။

၂၅ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏ ရင်တော်ကို မှီ၍ လျောင်းနေလျက်၊ သခင်၊ အဘယ်သူနည်းဟု လျှောက်၏။

၂၆ ယေရှုကလည်း ဤမုန့် တလုပ်စာကို ဝါနစ်၍ ပေးသောသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မုန့်တလုပ်စာကို နှစ်ပြီးမှ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှုကာရုတ်အား ပေးတော်မူ၏။

၂၇ ထိုသူသည် မုန့်တလုပ်စာကို ခံပြီးမှ စာတန်သည် သူ့အထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်ပြုရသော အမှုကို အလျင်အမြန်ပြုလော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ မိန့်တော် မူသည်ကို စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့တွင် အဘယ်သူ မျှမသိ။

၂၉ အချို့တို့က ယုဒရှုကာရုတ်သည် ငွေအိတ်ကို ဆောင်သောကြောင့်၊ ဤပွဲ၌ ငါတို့ သုံးစရာအတိုကို ဝယ်လော့ ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသောသူတို့အား တစ်စုံတစ်ခုပေးလော့ ဟူ၍၎င်း၊ ယေရှု မိန့်တော်မူသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၃၀ ယုဒရှုကာရုတ်သည် မုန့်တလုပ်စာကို ခံပြီးမှ ချက်ခြင်းထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကား ညအချိန် ဖြစ်၏။

၃၁ ထိုသူ သွားသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယခုတွင် လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်း ရှိ၏။

၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူသားအားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ကာလမကြာ မမြင့်မှီ သူ၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ ချစ်သားတို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာ နေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့မရောက် နိုင်ကြဟု ယုဒလူတို့အား ဝါပြောသကဲ့သို့ ယခု သင်တို့အား ဝါပြော၏။

၃၄ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ချစ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်သည်

နည်းတူ အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့ဟု ပညတ်သစ်ကို ဝါပေး၏။

၃၅ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုမေတ္တာကို ထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏ တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်သည် ယခု မလိုက်နိုင်။ နောက်မှ လိုက်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် ယခု မလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အတို့ အကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို စွန့်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၈ ယေရှုက၊ ငါ့အတို့ သင့်အသက်ကို စွန့်မည်လော၊ ငါ့အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက် မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့။

၂ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်း အများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့အား ဝါမပြောဘဲ မနေ။ သင်တို့ နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ငါသွားရ၏။

၃ ငါသည် သွား၍ သင်တို့နေစရာ အရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တဖန်လာပြန်၍၊ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ ရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါ့ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။

၄ ငါသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို၎င်း၊ လမ်းခရီးကို၎င်း၊ သင်တို့သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ သောမ ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိသည်ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီးကို အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊

၆ ယေရှုက၊ ငါသည် လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို အမှီမပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံသို့ မရောက်ရ။

၇ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကို မသိဘဲ မနေကြ။ ယခု မှစ၍ ခမည်းတော်ကို သိမြင်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ဖိလိပ္ပကလည်း၊ သခင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်

တို့အား ပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ အလို ပြည့်စုံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၉ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှ သင်သည် ငါ့ကို မသိသေး သလော။ ငါ့ကို မြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကို မြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါဟု သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်း။

၁၀ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို၎င်း၊ ခမည်း တော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း မယုံသလော။ ငါဟောပြောသောစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါဟောပြောသည်မဟုတ်။ ငါပြုသော အမှုတို့ကိုကား ငါ၌ တည်နေတော်မူသော ခမည်းတော်သည် ပြုတော်မူ၏။

၁၁ ငါသည် ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ ခမည်း တော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကို၎င်းယုံကြလော့။ ငါ့စ ကားကိုမယုံလျှင်၊ ငါ့အမှုတို့ကိုထောက်၍ယုံကြလော့။

၁၂ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည် သောသူသည် ငါပြုသော အမှုတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက် သာ၍ကြီးသော အမှုတို့ကိုလည်း ပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော် ထံသို့သွား၍၊

၁၃ သင်တို့သည် ငါ၏ နာမကို အမှီပြုလျက် ဆု တောင်းသမျှအတိုင်း ငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှား တော်မူခြင်းရှိမည် အကြောင်းတည်း။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍တစ်စုံတစ်ခုသော ဆုကို တောင်းလျှင်၊ တောင်းသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။

၁၅ ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ လော့။ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်း၍၊

၁၆ ခမည်းတော်သည် သမ္မာတရားကို ပြသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော တပါးသော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် တည်နေ စေခြင်းငှါ သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။

၁၇ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသားတို့သည် မသိ မမြင်သောကြောင့် မခံယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော် သည် သင်တို့နှင့်အတူ တည်နေ၍၊ သင်တို့၌ ရှိတော် မူသောကြောင့် သင်တို့ သိကြ၏။

၁၈ ငါသည် သင်တို့ကို မိဘမဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်မည် မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့ လာဦးမည်။

၁၉ ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို မမြင် ရကြ။ သင်တို့မူကား မြင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်

အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း အသက် ရှင်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့ သည် ငါ၌ ရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ရှိသည် ကို၎င်း၊ ထိုနေ၌ သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၂၁ ငါ့ပညတ်တို့ကို ရ၍ စောင့်ရှောက်သောသူသည် ငါ့ကို ချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို ချစ်သောသူကို ငါ ခမည်းတော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည်လည်း ထိုသူကို ချစ်၍ သူ့အား ကိုယ်တိုင် ထင်ရှားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယုဒရှုကာရုတ်မဟုတ်၊ အခြားသော ယုဒက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အား မထင် မရှားဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှားတော် မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။

၂၃ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့ကို ချစ်သော သူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသူကို ချစ်တော်မူမည်။ ငါတို့သည်လည်း သူ့ဆီသို့ ကြွ၍ နေရာချမည်။

၂၄ ငါ့ကို မချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားမ ထောင်။ သင်တို့ ကြားသောစကားသည် ငါ့စကား မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ စကားတော်ဖြစ်၏။

၂၅ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်တွင် ဤစကားကို ပြောခဲ့ပြီ။

၂၆ ခမည်းတော်သည် ငါ့အတွက်ကြောင့် စေလွှတ် တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါပြောခဲ့သမျှ သောစကားတို့ကို မှတ်မိသောဉာဏ်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။

၂၇ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့အား ငါပေး၏။ လောကီသား တို့ ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့ စိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိစေနှင့်။

၂၈ ငါသည် ယခုသွားသော်လည်း သင်တို့ဆီသို့ လာဦးမည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့ကြား ရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်လျှင် ခမည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ် တော်မူ၏။

၂၉ ထိုအမှုအရာ ရောက်သောအခါ သင်တို့သည်

ယုံကြည်စေခြင်းငှါ မရောက်မှီ ယခုပင် သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။

၃၀ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့နှင့် များစွာ မပြောရ။ အကြောင်းမူကား ဤလောကကို အစိုးရသော မင်းသည် လာဆဲဖြစ်၏။ လာသော်လည်း ငါ၌အဘယ် အခွင့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရ။

၃၁ ငါသည် ခမည်းတော်ကို ချစ်သည်ကို ၎င်း၊ ခမည်းတော် မှာတော်မူသည်အတိုင်း ဝါပြုသည်ကို၎င်း လောကီသားတို့ သိမည် အကြောင်းတည်း။ ဤ အရပ်မှ ထ၍ သွားကြကုန်အံ့။

၁၅

၁ ငါသည် မှန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်း တော်သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်တော်မူ၏။

၂ ငါ၌ အသီးမသီးသော အခက် ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်ပစ် တော်မူ၏။ အသီးသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို သာ၍ အသီး သီးစေခြင်းငှါ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။

၃ သင်တို့သည် ငါဟောပြောသော စကားအားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်းလျက်ရှိကြ၏။

၄ ငါ၌ တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌ တည်နေမည်။ စပျစ်ခက်သည် အပင်၌ မတည်လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်သကဲ့သို့ သင်တို့ သည် ငါ၌ မတည်လျှင် အသီးမသီးနိုင်ကြ။

၅ ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အခက်များ ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၌ တည်၍ ငါသည်လည်း သူ၌တည်၏။ ထိုသူသည် များစွာသော အသီးကို သီးတတ်၏။ ငါနှင့် ကွာလျှင် သင်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ကြ။

၆ ငါ၌ မတည်သောသူသည် သွေ့ခြောက်သော အခက် ကဲ့သို့ ပြင်သို့ ပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသို့ သော အခက်များကို လူတို့သည် စုသိမ်း၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၇ သင်တို့သည် ငါ၌တည်၍ ငါ့စကားသည် သင်တို့ ၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် တောင်းချင်သမျှကို တောင်း ၍ ရကြလိမ့်မည်။

၈ သင်တို့သည် များစွာသော အသီးကို သီးသော အားဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏ တပည့်မှန်ကြလိမ့်မည်။

၉ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်၏။ ငါ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။

၁၀ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်

ရှောက်၍ ခမည်းတော်၏ မေတ္တာ၌ တည်နေသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့ မေတ္တာ၌ တည်နေကြလိမ့်မည်။

၁၁ သင်တို့၌ ဝါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း တည်စေ ခြင်းငါ့၎င်း၊ သင်တို့ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငါ့၎င်း၊ ဤစကားကို သင်တို့အား ငါဟောပြော၏။

၁၂ ငါ့ပညတ်ဟူမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်သည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့။

၁၃ ကိုယ်အဆွေ တို့အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်း မေတ္တာထက်သာ၍ မြတ်သော မေတ္တာသည် အဘယ်သူ၌မျှ မရှိ။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင် လျှင် ငါ၏ အဆွေဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့ကို ကျွန် ဟူ၍မခေါ်။ ကျွန် မူကား၊ ကိုယ်သခင်ပြုသောအမှုကို မသိ။ သင်တို့ကို အဆွေဟူ၍ ဝါခေါ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံ၌ ကြားသမျှသော အရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြုသ၏။

၁၆ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရွေးကောက်ကြသည် မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍တည်ကြည်သော အသီးကို သီးမည်အကြောင်း နှင့် ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှ တို့ကို ရမည်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါခန့်ထား၏။

၁၇ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်စေခြင်းငှါ ဤပညတ် တို့ကို ငါပေး၏။

၁၈ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းလျှင်၊ သင် တို့ကို မမုန်းမှီ ငါ့ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၁၉ သင်တို့သည် လောကီနှင့် ဆက်ဆံလျှင်၊ လော ကီသားတို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သင်တို့ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် လောကီနှင့် မဆက်ဆံ၊ လောကီထဲက ငါရွေးကောက်သောသူ ဖြစ်သော ကြောင့် လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။

၂၀ ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီးသောစကားကို အောက်မေ့ကြ လော့။ သူတို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည် ငါ့စကားကို နားထောင်လျှင် သင်တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို မသိသည် ဖြစ်၍၊ ငါ၏ နာမကြောင့် သင်တို့အား ထိုအမှုရှိသမျှတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည် လာ၍ ထိုသူတို့အား မဟောမပြောလျှင်

သူတို့၌ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ မိမိတို့ အပြစ်ကို ဝှက်၍ မထားနိုင်ကြ။

၂၃ ငါ့ကို မုန်းသောသူသည် ငါ့မည်းတော်ကို မုန်း၏။

၂၄ ငါသည်အခြားသူမပြုဘူးသောအမှုကိုထိုသူတို့ ရှေ့မှာ မပြုလျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်ရ၍ ငါနှင့် ငါ့မည်းတော်ကို မုန်းကြ၏။

၂၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကို မုန်းကြ၏ဟု သူတို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော စကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၂၆ ခမည်းတော်ထံမှ ထွက်လာ၍ သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်လတံ့သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာသောအခါ ငါ၏ အကြောင်းကို သက်သေ ခံလိမ့်မည်။

၂၇ သင်တို့သည်လည်း ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ငါနှင့်အတူ ရှိနေသောကြောင့် သက်သေခံကြလိမ့်မည်။

၁၆

၁ သင်တို့သည် စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါဟောပြော၏။

၂ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို သတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားဝတ်ကို ငါပြုပြီဟု မိမိထင်မှတ်သော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

၃ ခမည်းတော်ကို မသိ၊ ငါ့ကိုလည်း မသိသောကြောင့် ထိုသို့ ပြုကြလိမ့်မည်။

၄ ထိုအချိန်ကာလ ရောက်သောအခါ၊ ငါသည် အထက်က ဤသို့ပြောပြီးသည်ကို သင်တို့ အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ယခုင် ငါဟောပြော၏။ အစ အဦး၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိသောကြောင့် ဤသို့ မပြောဘူးသေး။

၅ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ ထံသို့ ယခုငါ သွားရမည်ဖြစ်၍ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်းဟု သင်တို့ မမေးကြ။

၆ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့သည် အလွန် ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၇ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါသွားလျှင် သင်တို့အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါမသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့ မလာ။ ငါသွားလျှင် ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်မည်။

၈ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာလျှင် ဒုစရိုက်

အပြစ်ကို၎င်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို၎င်း၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို၎င်း လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာဘော်ပြမည်။

၉ ငါ့ကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြမည်။

၁၀ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကို မတွေ့ မမြင်ရသောကြောင့်၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို ဘော်ပြမည်။

၁၁ ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ဘော်ပြမည်။

၁၂ သင်တို့အား ငါပြောစရာစကား အများရှိသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယခု မခံနိုင်ကြ။

၁၃ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ သမ္မာတရားကိုသင်တို့အားအကြွင်းမဲ့သွန်သင်ပြသလိမ့်မည်။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကိုဟောပြောလိမ့်မည်။ နောင်လာလတံ့သောအရာတို့ကိုလည်း သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုသူသည် ငါ့ဘုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာကို ယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။

၁၅ ခမည်းတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သမျှသည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာကို ယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်ဟု ငါပြော၏။

၁၆ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တပည့်တော် အချို့ကလည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည် ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားသည် အဘယ်သို့နည်း။

၁၈ ခဏဟူ၍ မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ မိန့်တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမလည်ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၁၉ တပည့်တော်တို့သည် မေးလျှောက်လိုသည်ကို ယေရှုသိမြင်တော်မူလျှင်၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြသလော။

၂၀ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီသား တို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကား ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်းခြင်းသည် တဖန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၁ မိန်းမသည် သားကို ဘွားစဉ်အခါ ဘွားရသော အချိန် စေ့သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ ဘွားမြင် ပြီးမှ ဤလောက၌ လူတယောက်ကို ဘွားမြင်သော ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၍၊ အထက်ခံရသော ဝေဒနာကို မေ့လျော့တတ်၏။

၂၂ ထိုနည်းတူ၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိကြသော်လည်း နောက်တဖန် သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင် သဖြင့် သင်တို့သည် စိတ်နှလုံး ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ လိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို အဘယ်သူမျှ လူယူ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၂၃ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကို အလျှင်းမမေးမြန်း ရကြ။ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ ဆုတောင်းသမျှ တို့ကို ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူမည်။

၂၄ ယခုတိုင်အောင် ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ သင် တို့သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်တို့ သည် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့ တောင်းလျှင် ရကြလိမ့်မည်။

၂၅ ဤအရာတို့ကို ပုံဥပမာအားဖြင့် ဝိဟောပြော ၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့် မဟောမပြောဘဲ၊ ခမည်းတော် နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကို သင်တို့အား အတိ အလင်းတော်ပြသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၆ ထိုကာလ ၌ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ အဘို့အလိုငှါ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်းမည်ဟု မဆို။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြ၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို ယုံကြည်သောကြောင့် ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့ကို ချစ်တော်မူ၏။

၂၈ ငါသည် ခမည်းတော်ထံမှ ထွက်၍ ဤလောက သို့ ကြွလာပြီ။ တဖန် ဤလောကမှ ထွက်၍ ခမည်း တော်ထံသို့ သွားဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တပည့်တော်တို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပုံဥပမာကို မဆောင်ဘဲ အတည့်အလင်း ဟောတော်မူ၏။

၃၀ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်

သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ အလိုတော် မရှိသည်ကို၎င်း၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအကြောင်းကို ထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာ တော်မူသည်ကို ယုံပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၁ ယေရှုကလည်း၊ ယခုတွင် ယုံကြည်လော့။

၃၂ သင်တို့သည် ကွဲပြား၍ ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်လျက် အသီးအသီး မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးသွားမည်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်း နေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၃၃ သင်တို့သည် ငါ့ကို အမှီပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိ စေခြင်းငှါ ဤစကားကို ဝိဟောပြောပြီ။ သင်တို့သည် လောက၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော် လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည် လောကကို အောင်ပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်အချိန်ရောက်ပါပြီ။

၂ ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့ အပ်ပေး တော်မူသမျှသော သူတို့အား ထာဝရ အသက်ကို ပေးစေခြင်းငှါ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောအခွင့် တန်ခိုးကို သားတော်အား ပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သားတော်သည် ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေ ပါမည်အကြောင်း သားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေ တော်မူပါ။

၃ ထာဝရ အသက်ဟူမူကား၊ မှန်သော ဘုရား သခင် တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို၎င်း သိကျွမ်း ခြင်းတည်း။

၄ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်စရာဘို့ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော်မူသော အမှုကို အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်၍ ပြီးပါပြီ။

၅ အို အဘ၊ ဤတမ္ဘာ မတည်မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ် ခံစားသော ဘုန်းအသရေနှင့် ယခုတွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။

၆ ဤလောကထဲမှ ယူ၍ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော် မူသောသူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကို ပြပါပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်

မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို သူတို့သည် စောင့်ကြပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်မှ ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သည် ယခု သိကြပါ၏။

၈ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှသော အရာတို့ကို သူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေး၍ သူတို့သည် ခံယူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် အထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို အတတ်သိကြသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို ယုံကြပါ၏။

၉ သူတို့အဘို့အလိုငှါ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပါ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်၍၊ ထိုအရာတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။

၁၁ ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ မရှိပါ။ ဤသူတို့မူကား၊ ဤလောက၌ ရှိရစ်ရ ကြပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ်ရပါမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ နာမ၌ တည်စေတော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ဤသူတို့နှင့် တကွ ရှိစဉ်ကာလ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ် စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ပျက်စီးခြင်း၏ သားတယောက်မှတပါး အဘယ်သူမှ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည် အကြောင်းကားကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၃ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြုသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။

၁၄ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံသောကြောင့်လောကီသားတို့သည် ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။

၁၅ ဤသူတို့ကို ဤလောကမှ နှုတ်ယူတော်မူမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ မကောင်းသော အမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူမည်အကြောင်းကိုသာ တောင်းပါ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်သည် သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။

၁၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသူတို့ကို စေလွှတ်ပါ၏။

၁၉ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေပါ၏။

၂၀ ထိုသူတို့အဘို့ကိုသာ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ သူတို့ ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏။

၂၁ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကိုလောကီသားတို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကိုယ်တော်၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ငါတို့၌ တလုံးတဝတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းပါ၏။

၂၂ ငါတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိ၍၊

၂၃ ကိုယ်တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူသောအားဖြင့် သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ တလုံးတဝတည်း၌ စုံလင်စေခြင်းငှါသင့်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့ သူတို့ကိုလည်း ချစ်တော်မူကြောင်းကို လောကီသားတို့သည် သိစေခြင်းငှါသင့်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောဘုန်းအသရေကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပေးပါပြီ။

၂၄ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိ မီ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်၍ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဘုန်းတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့သည် ရှုမြင်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။

၂၅ တရားတော်မူသော အဘ၊ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာသည် သူတို့၌ ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ နာမကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပြည့်စုံပါပြီဖြစ်၍ အစဉ်ပြည့်စုံပါမည်ဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။

၁၈

၁ ထိုသို့ မိန့်မြှောက်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကေဒြန်ချောင်းတဘက်သို့ ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသောဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

၂ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ သွားမြဲရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒဂုဏာရုတ်သည် ထိုအရပ်ကို သိသည်ဖြစ်၍၊

၃ စစ်သူရဲ တတပ်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့စေလွှတ်သော မင်းလုလင်တို့ကို၎င်း ခေါ်ခွဲ၍၊ မီးအိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်နက်တို့ကို လက်စွဲလျက် လာကြ၏။

၄ ယေရှုသည် ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သိတော်မူလျက်၊ လာသောသူတို့ ဆီသို့ သွား၍ အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၅ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒဂုဏာရုတ်သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။

၆ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် နောက်သို့ လှန်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ၏။

၇ အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်းဟု တဖန်မေးတော်မူလျှင်၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။

၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟု ငါပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှာလျှင်ဤသူတို့သည် သွားပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့တွင် အဘယ်သူမျှ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါဟူသော အထက်စကားတော်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ရှိမှန်ပေတရုသည် မိမိ၌ပါသော ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန် တ

ယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက် ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏ အမည်ကား မာလုရ ဖြစ်သတည်း။

၁၁ ယေရှုကလည်း၊ ထားကို အိမ်၌ သွင်းထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသောခွက်ကို ငါ မသောက်ရာသလောဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့နှင့် ယုဒမင်းလုလင်တို့သည် ယေရှုကို ဘမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ပြီးလျှင် အန္တတ်မင်းထံသို့ ရှေ့ဦးစွာ ယူသွားကြ၏။

၁၃ အန္တတ်မင်းကား၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖ၏ ယောက္ခမဖြစ်သတည်း။

၁၄ ထိုကယာဖကား၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက် ပျက်စီးသော် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ယုဒလူတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုသောသူ ပေတည်း။

၁၅ ရှိမှန်ပေတရုနှင့် အခြားသော တပည့်တော်တယောက်သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အသိအကျွမ်းဖြစ်၍၊ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးထံသို့ ဝင်လေ၏။

၁၆ ပေတရုမူကား၊ ပြင်၌တံခါးနားမှာ ရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် အကျွမ်းဝင်သော တပည့်တော်သည်ထွက်၍ တံခါးစောင့် မိန်းမအား ပြောပြီးမှ ပေတရုကို သွင်းလေ၏။

၁၇ တံခါးစောင့် မိန်းမက ပေတရုအား၊ သင်သည် ထိုသူ၏တပည့်တို့ အဝင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။

၁၈ ထိုကာလ၌ ချမ်းသောကြောင့် ကျွန်များနှင့် မင်းလုလင်များတို့သည် မီးခဲပုံကို ထည့်၍ မီးလှုံလျက် နေကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်တကွ ရပ်၍ မီးလှုံလျက်နေ၏။

၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်တော်တို့ကို၎င်း၊ ဒေသနာတော်ကို၎င်း အကြောင်းပြု၍ ယေရှုကို မေးမြန်းစစ်ကြော၏။

၂၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် လောက၌ ထင်ရှားစွာ ဟောပြောပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့ စည်းစေးရာ တရားစရပ်၌၎င်း၊ ဗိမာန်တော်၌၎င်း အစဉ်မပြတ် ဆုံးမဩဝါဒပေးပြီ။ မထင်ရှားဘဲ အလျှင်း မဟော မပြော။

၂၁ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ဟောပြောသည်ကို ကြားနာသောသူတို့ကို မေးမြန်းလော့။ ငါပြောသော စကားကို ထိုသူတို့သည် သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူလျှင်၊ အနီးအပါး၌ ရပ်နေသော

မင်းလုလင်တယောက်က၊ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကို ဤသို့ ပြန်ပြောရာ သလောဟု ဆိုလျက် ယေရှု ကို ရိုက်လေ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း ငါ့စကား မမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်း ကိုပြပါ မှန်လျှင် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ရိုက်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အန္တတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုချည်နှောင်လျက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ပို့စေခဲ့ပြီ။

၂၅ ရှိမုန်ပေတရုသည် ရပ်၍ မီးလှုံလျက် နေသည် တွင် အချို့သော သူတို့က၊ သင်သည် သူ၏တပည့်တို့ အဝင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု မေးလျှင်၊ မဟုတ် ဘူးဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။

၂၆ ပေတရု ခုတ်၍ နားရွက် ပြတ်သော သူနှင့် ပေါက်တော်တော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန် တယောက်က၊ သင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှုနှင့်အတူ ရှိသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊

၂၇ ပေတရုသည် တဖန် ငြင်းပြန်လေ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ကြက်တွန်၏။

၂၈ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယေရှုကို ကယာဖထံ မှ အိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ပသခါပွဲကိုခံရမည် အ ကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။

၂၉ ထိုကြောင့်ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသူ၌အဘယ်အပြစ်ကိုတင်ကြသနည်းဟုမေးသော်၊

၃၀ ဤသူသည် လူဆိုးမဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၌ မအပ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၁ ပိလတ်မင်း ကလည်း၊ သူ့ကို ယူ၍ သင်တို့ ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ထိုသို့ လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည် အဘယ်သို့ မိမိ သေရမည် အရိပ်ကို ပေး၍၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၃ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တဖန်ဝင်၍ ယေရှုကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု မေး၏။

၃၄ ယေရှု ကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်အလို အလျောက် ဤသို့ မေးသလော။ သို့မဟုတ် သူတ ပါးတို့သည် ငါ၏အကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီလောဟု မေးတော်မူ၏။

၃၅ ပိလတ်မင်းက၊ ငါသည် ယုဒလူ ဖြစ်သလော။ သင်၏ လူမျိုးနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် သင့်ကို ငါ၌အပ်ကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမိ သနည်းဟု မေးလျှင်၊

၃၆ ယေရှုက၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် မစပ် ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည် ယုဒလူတို့လက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါငါ၏လူ တို့သည် တိုက်လှန်ကြလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ၏ နိုင်ငံ သည် ဤဒေသအရပ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု မေးသော်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီး မေးသည်အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင် မှန်၏။ သမ္မာ တရားဘက်၌ သက်သေခံခြင်းငှါ ငါသည် မွေးဘွား ခြင်းကို ခံ၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။ သမ္မာတရားနှင့် စပ်ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင် ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ပိလတ်မင်း ကလည်း၊ သမ္မာတရားကား အဘယ် သို့နည်းဟု မေးပြီးမှတဖန် ယုဒလူတို့ရှိရာသို့ ထွက်၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့၊

၃၉ ပသခါပွဲ၌ လူတယောက်ကို သင်တို့အား ငါလွှတ်မြဲ ထုံးစံရှိသည်ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေ ချင်သလောဟု မေးလျှင်၊

၄၀ တဖန် လူအပေါင်းတို့က ဤသူကိုမလွှတ်စေချင် ပါ။ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟုအော်ဟစ်၍ လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရဗ္ဗကား ထားပြုဖြစ်သတည်း။

၁၉

၁ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုယူ၍ရိုက်ပြီးမှ၊ **၂** စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်၍၊ နီမောင်းသော ဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေ ပြီးလျှင်၊

၃ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ သတည်း ဟုဆို၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

၄ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကို မျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည်ဟုဆို၏။

၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နီမောင်း သော ဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်ပြင်သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လုလင်များတို့က ထိုသူ့ကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါ ဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည်

သူ့ကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ။ ငါသည် သူ့အပြစ်ကို မတွေ့ဟု ဆိုလျှင်၊

၇ ယုဒ လူတို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ရှိသော ဓမ္မသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၈ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ၍ ကြောက်သဖြင့် အိမ်တော်ဦးထံသို့ ဝင်ပြန်၍၊

၉ ယေရှုအား၊ သင်သည် အဘယ်က ဖြစ်သနည်း ဟု မေးလျှင် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။

၁၀ ပိလတ်မင်း ကလည်း၊ ငါနှင့်စကား မပြောသလော။ ငါသည်သင့်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပိုင်သည်ကို၎င်း၊ လွှတ်ပိုင်သည်ကို၎င်း သင် မသိလောဟု ဆိုသော်၊

၁၁ အထက်အရပ်မှ အခွင့်ကို မရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါ့ကို အဘယ်သို့မျှ မပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါ့ကို မင်းကြီး လက်သို့ အပ်နှံသော သူသည် သာ၍ ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါမှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ထိုသူ ကိုလွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကဲသာဘုရင်၏အဆွေ မဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင် လုပ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ကဲသာဘုရင်၏ ရန်သူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှု ကို ပြင်သို့ ထုတ်ပြီးမှ ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂဗ္ဗသ အမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရပ်၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။

၁၄ ထိုနေ့အချိန်ကား၊ ပသခါအဘိတ်နေ့ တချက်တီး အချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြလော့ဟု ယုဒလူတို့ အားပြော ဆိုလျှင်၊

၁၅ ထိုသူကို ထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများ ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်း ကလည်း သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားရမည်လောဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတစ်ပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်မျှ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယူ၍ ထုတ် သွားကြ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း လျက် ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟူ၍ တွင်သောအရပ်သို့ ထွက် တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ဟေဗြဲ စကား အားဖြင့် ဂေါလဂေါသ အမည်ရှိ၏။

၁၈ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အခြားသောသူ နှစ်ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် အလယ်မှာ ယေရှုသည် နေရာကျသတည်း။

၁၉ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္ဗည်းလိပ်စာကို ရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တပ်လေ၏။ လိပ်စာချက် ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။

၂၀ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော အရပ်သည် မြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုလိပ်စာကိုဟေဗြဲ ဘာသာ၊ ဟေလသ ဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူများတို့သည်ဘတ်ကြ၏။

၂၁ ထိုကြောင့် ယုဒ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု မရေးပါနှင့်။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

၂၂ ပိလတ်မင်းက၊ ငါရေးပြီးသော အရာကို ငါရေးပြီ ဟု ပြန်ဆို၏။

၂၃ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်းပိုင်း၍ တယောက် တပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ အတွင်း အင်္ကျီ တော်ကား မချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှသည်အောက် စွန်းတိုင်အောင် ယက်သော အင်္ကျီ ဖြစ်သောကြောင့်၊

၂၄ ထိုသူတို့က အင်္ကျီကို မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူ ယူရမည်ကို စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်းချင်း ဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ် အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏ဟူသော အချက်စကား ကိုပြည့်စုံစေ၍ စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။

၂၅ ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော် နားမှာ မယ် တော်နှင့် မယ်တော်၏ ညီမဖြစ်သော ကလောဖ၏ မယား မာရိနှင့် မာဂဒလ မာရိတို့သည် ရပ်နေကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော တပည့် တော်သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်အား၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်၏ သားကိုကြည့်ပါ ဟူ၍၎င်း၊

၂၇ တပည့်တော်အားလည်း၊ သင်၏အမိကို ကြည့်ပါ

ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုတပည့်တော်သည် မယ်တော်ကို မိမိအိမ်၌ သိမ်းထား၏။

၂၈ ထိုနောက် ကျမ်းစာ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှုရှိသမျှ ကုန်စင်ပြီးသည်ကို သိတော်မူလျှင်၊ ရေငတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုအရပ်၌ ပုံးရည်နှင့်ပြည့်သော အိုးတလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ရေမရှိတထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပ်ပင် အကိုင်းဖျား၌ တပ်၍ ခံတွင်းတော်သို့ ကပ်ထားကြ၏။

၃၀ ယေရှုသည် ပုံးရည်ကို ခံပြီးမှ၊ အမှုပြီးပြီဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ခေါင်းတော်ကို ငိုက်စိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုနေ့သည်အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်းကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ မရှိစေခြင်းငှါ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုချိုး၍ ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို ယူသွားရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သွား၍ကိုယ်တော်နှင့် အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ခြေကို ချိုးလေ၏။

၃၃ ယေရှုထံသို့ ရောက်၍ အသက် မရှိကြောင်းကို မြင်လျှင် ခြေကို မချိုးဘဲ၊

၃၄ စစ်သူရဲတယောက်သည် နံဖေးတော်ကို လှံနှင့် ထိုးဖောက်၍ သွေးနှင့်ရေသည် ချက်ခြင်းထွက်လာ၏။

၃၅ ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်သောသူသည် သက်သေခံ၏။ သူ၏ သက်သေခံချက်သည်လည်း မှန်ပေ၏။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည် အကြောင်း၊ သူပြောသော စကားမှန်သည်ကို သူသိ၏။

၃၆ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ သူ၏အရိုးကို မချိုးရဟု ကျမ်းစာလာချက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၇ တဖန်ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။

၃၈ ထိုနောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ မထင်မရှား တပည့်တော်ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူသွားမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။ ပိလတ်မင်း အခွင့်ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူလေ၏။

၃၉ အထက်က ညဉ့်အခါ ယေရှု ထံတော်သို့

လာသော နိကောဒင်သည်လည်း၊ အခွက် သုံးဆယ်မျှလောက်အချိန်ရှိသောမုရန်နှင့် အကျော်ကို ရောနှောသောနံ့သာပျောင်းကို ဆောင်လျက်လာ၏။

၄၀ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူ၍၊ ယုဒလူတို့၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း နံ့သာမျိုးနှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့် အလောင်းတော်ကို ပတ်ရစ်ကြ၏။

၄၁ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော အရပ်တွင် ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်းတွင်းသစ် ရှိ၏။

၄၂ ယုဒလူတို့၏ အဘိတ်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင်ရှိသော ထိုသင်္ချိုင်းတွင်း၌ အလောင်းတော်ကို ထားကြ၏။

၂၀

၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပထမ နေ့ရက်၊ မိုဗမ်းမလင်းမှီ စောစောအချိန်၌ မာဂဒလမာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွား၍ တွင်းဝှစ်ပိတ်သော ကျောက်သည် ရွှေလျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊

၂ ရှိမှန်ပေတရုနှင့် ယေရှု ချစ်တော်မူသော အခြား တပည့်တော် ဆီသို့ ပြေးသွား၍ သင်္ချိုင်းတော်မှ သခင်ကို ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထားကြသည်ကို မသိဟု ပြောဆို၏။

၃ ထိုအခါ ပေတရုနှင့် အခြားသော တပည့်တော်သည် ထွက်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။

၄ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အတူပြေးသည်တွင် အခြားသော တပည့်တော်သည် ပေတရုကိုလွန်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သည် ရှိသော် ငုံ့၍ကြည့်သဖြင့်၊

၅ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲနေ၏။

၆ ရှိမှန်ပေတရုသည် နောက်သို့လိုက်၍ရောက်သောအခါတွင်းထဲသို့ ဝင်လျှင်၊ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို၎င်း၊

၇ ခေါင်းတော်၌ရှိသောပဝါသည် ပိတ်ပုဆိုးနှင့်အတူ မရှိဘဲတခြားစီလိပ်လျက် ရှိသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။

၈ ထိုအခါ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သော အခြား တပည့်တော်သည် ဝင်၍ မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။

၉ ကိုယ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစကားကို တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြသေး။

၁၀ နောက်မှ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် မိမိတို့ အပေါင်းအသင်း ရှိရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၁ မာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်အနားမှာ ငိုကြွေးလျက် ရပ်နေ၏။ ငိုကြွေးစဉ် ငုံ့၍ တွင်းထဲသို့ ကြည့်လျှင်၊

၁၂ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးတို့သည် ဖြူသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု၏ အလောင်းတော် လျောင်းရာအရပ်၊ ခေါင်းရင်း၌ တပါး၊ ခြေရင်း၌တပါး ထိုင်ကြသည်ကို မြင်လေ၏။

၁၃ ထိုသူတို့က၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်မ၏ သခင်ကို ယူ သွားကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထားကြသည်ကို မသိပါဟု ပြောဆို၏။

၁၄ ထိုသို့ ဆိုပြီးမှ နောက်သို့ လှည့်လျှင်၊ ယေရှု ရပ်လျက် နေတော်မူသည်ကို မြင်သော်လည်း ယေရှု ဖြစ်တော်မူသည်ကို မသိ။

၁၅ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း၊ အဘယ်သူကို ရှာသနည်းဟု မေး တော်မူ၏။ မာရိက၊ သင်သည် သူ့ကို ဆောင်သွား သည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာ ထားသည်ကို ကျွန်မအား ပြောပါ။ ကျွန်မ ယူသွားပါမည် အရှင်ဟု၊ ထိုသူကို ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက်ဆို၏။

၁၆ ယေရှုကလည်း မာရိ ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာရိ သည် လှည့်၍ ရဗ္ဗနိ ဟုထူးလေ၏။ ရဗ္ဗနိအနက်ကား အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို မဘက်နှင့်ဦး။ ငါသည် ဝဲ့မည်းတော်ထံသို့ မတက်ရသေး။ ငါ့ညီတို့ ရှိရာသို့ သွားလော့။ ငါ၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော သင်တို့ ၏ ခမည်းတော်၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည် အကြောင်းအရာကို ကြားပြောလော့ဟု မိန့်တော် မူသည် နှင့်အညီ၊

၁၈ မာဂဒလမာရိသည် သွား၍မိမိသည် သခင်ကို တွေ့မြင်သည်ကို၎င်း၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကို၎င်း၊ တပည့်တော်တို့အား ကြားပြောလေ၏။

၁၉ ခုနစ်ရက်တွင် ပထမနေ့ရက်ဖြစ်သော ထိုနေ့၌ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ တံခါးများကို ပိတ်ထားလျက်၊ တပည့်တော်တို့သည် စည်းဝေးကြသောအရပ်သို့ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ လက်တော်နှင့်နံဖေးတော် ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သခင်ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

၂၁ တဖန် ယေရှုက၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေ သတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော် မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၂၂ ထိုသူတို့အပေါ်၌ မှုတ်လျက်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြလော့။

၂၃ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကို သင်တို့ လွှတ်လျှင် ထို သူသည် အပြစ်လွတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏ အပြစ် ကို သင်တို့တည်စေလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်တည် လျက် ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုသို့ ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ တမန်တော် တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်၊ ဒီဒုမုဟု အမည် ရှိသော သောမသည် ထိုတပည့်တော်တို့နှင့် အတူ မရှိ။

၂၅ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ကို မြင်ကြပြီဟု သောမအား ပြောဆိုကြလျှင်၊ သောမက လက်တော်၌ သံရိုက်ရာချက်ကို မမြင်၊ သံရိုက်ရာ ချက်ကို လက်ညှိုးနှင့် မတို့မစမ်း၊ နံဖေးတော်ကိုလည်း လက်နှင့် မစမ်းမသပ်ရလျှင် အကျွန်ုပ်မယုံ ဟုဆို၏။

၂၆ ထိုနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ တပည့် တော်တို့သည် တဖန် အထဲမှာ ရှိကြ၍ သောမလည်း ပါ၏။ တံခါးများကို ပိတ်ထားစဉ်အခါ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ သောမအား၊ သင်၏ လက်ညှိုးကို ဆန့်၍ ငါ့လက်ကို ကြည့်လော့။ သင်၏လက်ကို ဆန့်၍ ဝဲ့နံဖေးကို စမ်းသပ်လော့။ ယုံမှားခြင်း မရှိနှင့် ယုံလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ သောမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ပါတကားဟု ပြန်၍ လျှောက်၏။

၂၉ ယေရှု ကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကို မြင်သော ကြောင့် ယုံခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကို မမြင်ဘဲ ယုံသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ဤကျမ်းစာ၌ ရေး၍မထားသော အခြား နိမိတ် လက္ခဏာ အများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည် တပည့် တော်တို့ မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူ၏။

၃၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော ဘုရား သခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ ယုံ၍ နာမတော်အားဖြင့် အသက်ကို ရမည်အကြောင်း၊ ဤမျှလောက် ရေးထား လျက် ရှိသတည်း။

၂၁

၁ တဖန် ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်နားမှာ တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ပြတော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊

၂ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် ဒိဒုမဟုအမည်ရှိသော သောမ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမုဗြူးသား နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏ သား နှစ်ယောက်၊ အခြားသောတပည့်တော် နှစ် ယောက်တို့သည် အတူရှိကြ၏။

၃ ရှိမုန်ပေတရုက အကျွန်ုပ်သည် ငါးဘမ်းသွားမည် ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်းလိုက်မည် ဟု ပြောဆိုသည်နှင့် ထွက်သွားကြ၏။ ချက်ခြင်း လှေ ထဲသို့ ဝင်၍ ထိုည၌တွင် တကောင်ကိုမျှ မရကြ။

၄ နံနက်ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ကမ်းနားမှာ ရပ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု ဖြစ်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် မသိကြ။

၅ ယေရှုကလည်း ချစ်သားတို့၊ စားစရာ တစ်ခု ရှိသလောဟုမေးတော်မူလျှင် မရှိပါဟုပြန်ပြောကြ၏။

၆ တဖန် ယေရှုက၊ လှေ လက်ျာဘက်၌ ပိုက်ကွန် ကို ပစ်ချလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ၍ များစွာ သော ငါးတို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲ၍မရနိုင်။

၇ ထိုအခါ ယေရှု ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်က၊ ငါတို့ သခင်ပေတည်းဟု ပေတရုအားပြောဆို၏။ သခင် ဖြစ်ကြောင်းကို ရှိမုန်ပေတရုသည် ကြားလျှင်၊ အဝတ်ကို မခြုံဘဲရှိလျက် အပေါ်အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်စည်း၍ အိုင်ထဲ သို့ ဆင်းလေ၏။

၈ အခြားသော တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းနှင့်မနီး မဝေး အလံငါးဆယ်လောက် ကွာသည် ဖြစ်၍ ငါးများ နှင့် ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင်လျက် လှေစီး၍ လာကြ၏။

၉ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မီးခဲပုံကို၎င်း၊ ကင်ထားသော ငါးကို၎င်း၊ မုန့်ကို၎င်း တွေ့မြင်ကြ၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း ယခုရသော ငါးအချို့ကို ယူခဲ့ ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ရှိမုန်ပေတရုသည် လှေပေါ်သို့ တက်၍ ငါးကြီး တရာငါးဆယ်သုံးကောင်နှင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ပိုက် ကွန်ကို ကုန်းပေါ်သို့ ဆွဲတင်လေ၏။ ထိုမျှလောက် များသော်လည်း ပိုက်ကွန်သည် မစုတ်မပြတ် ရှိ၏။

၁၂ ယေရှုကလည်း၊ လာ၍ နံနက်စာကို စားကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည်သိကြသောကြောင့် ကိုယ်တော်

သည် အဘယ်သူနည်းဟူ၍ တစ်စုံတယောက်မျှ မမေး မလျှောက်ဝံ့ကြ။

၁၃ ယေရှုသည် လာ၍ မုန့်နှင့် ငါးကို ယူပြီးလျှင် သူတို့အား ပေးတော်မူ၏။

၁၄ ထိုပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကို သုံးကြိမ်မြောက်သော ပြတော်မူခြင်းဖြစ် သတည်း။

၁၅ နံနက်စာကို စားကြသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ကို ချစ်သည် ထက်သင်သည် သာ၍ ချစ်သလောဟု ရှိမုန်ပေတရု အား မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ငါ၏ သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု ဒုတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ငါ၏ သိုးတို့ကို ထိမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယေရှုကလည်း ယောန၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကို ချစ်သလောဟု တတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင် မေးတော်မူ သောကြောင့် ပေတရုသည် စိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ငါ၏ သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။

၁၈ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပျို သော အသက်ရှိစဉ် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပတ်စည်း၍ အလို ရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည် အို သောအခါ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတပါး သည် သင့်ကို ပတ်စည်း၍ သင်အလို မရှိရာ အရပ်သို့ ယူသွား လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့သောသေခြင်း အားဖြင့် ပေတရုသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေမည် အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု ပေတရု အား မိန့်တော်မူပြန်၏။

၂၀ ယေရှု ချစ်တော်မူ၍ အထက်က ညစာစားသော အခါ၌ ရင်တော်ကိုခို၍ လျောင်းလျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်

တော်ကို အပ်နှံသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးသော တပည့်တော်သည်လည်း နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ကို ပေတရုသည် လှည့်၍ မြင်လျှင်၊

၂၁ သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည် နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၂၂ ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည် ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကို နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင်မူကား ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုစကားတော်ကို ထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့ က၊ ထိုတပည့်တော်သည် မသေရဟုအနှံ့အပြား ပြော

ဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်းထိုသူသည် မသေရဟု ယေရှု မိန့်တော်မူသည် မဟုတ်၊ ငါကြွလာသည် ကာလတိုင် အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၂၄ ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်းအရာတို့ ကို သက်သေခံ၍ ရေးထားသောသူဖြစ်၏။

၂၅ သူ၏သက်သေခံချက် မှန်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ယေရှု ပြုတော်မူသောအခြား အမှုအရာ အများရှိ သေး၏။ ထိုအမှုအရာ ရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြား ရေးထားလျှင်၊ မြေကြီး မဆံ့နိုင်အောင် ကျမ်းစာ များပြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ပြီး၏။

တမန်တော်ဝတ္ထု။ THE ACTS OF THE APOSTLES

၁

၁ အိုသော်ဖီလု၊ ယေရှုသည် ရွေးကောက်တော်မူ သော တမန်တော်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မှာထားပြီးမှ၊

၂ အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသောနေ့ မရောက်မှီကာလတွင်၊ ပြုမူသွန်သင်တော်မူသမျှတို့ကို ထုတ်ဘော်၍၊ အထက်ကျမ်းစာကို ဝိစိရင်ရေးထားပါပြီ။

၃ အသေခံတော်မူပြီးလျှင်၊ တမန်တော်တို့အား အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ကိုယ်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို မိန့်မြွက် တော်မူလျက်၊ မိမိအသက်ရှင်သည် အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့သော သက်သေအများအားဖြင့် ပြတော်မူ၏။

၄ ထိုတမန်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင်၊ ယေရှုလင်ပြုမှ မထွက်မသွားဘဲ ခမည်းတော်၏ ဂတိ ကို ငံ့နေမည်အကြောင်း မှာတော်မူ၍၊ ထိုဂတိတော်ကို ငါဟောပြောသဖြင့် သင်တို့သည် ကြားသိကြပြီ။

၅ ဂတိတော် အချက်ဟူမူကား ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့သည် မကြာမမြင့်မှီ သန့်

၁:၅။

ရှင်သောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရကြလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုတမန်တော်တို့သည်လည်း စုဝေး၍၊ သခင် ဘုရား၊ ယခုအခါ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး သားတို့အား နိုင်ငံကို ပြန်ပေးတော်မူမည်လောဟု မေး လျှောက်ကြလျှင်၊

၇ သခင်ဘုရားက၊ ခမည်းတော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် စီရင်တော်မူသော အချိန်ကာလကို သိရသောအခွင့် သည် သင်တို့၌ မရှိ။

၈ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ သင်တို့ အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်သောအခါသင်တို့သည် တန်ခိုးကိုခံရ၍ ယေရှုလင်ပြု မှစသော ယုဒပြည်၊ ရှုမာရီပြည်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုလျက် နေကြစဉ်၊ သခင်ဘုရားသည် အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည် ကိုယ်တော်ကို မျက်ကွယ် အောင်ခံယူလေ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၀ ထိုသို့ ကြွတော်မူသည်ကို တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင်သို့ စေ့စေ့ကြည့်မျှော်လျက် နေကြစဉ်တွင်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည်ဖြူစင်သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင် လျက် တမန်တော်တို့ အနားမှာ ပေါ်လာ၍၊

၁၁ အို ဂါလိလဲလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော်လျက် နေကြသနည်း။ သင်တို့နှင့်ခွဲ၍ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသော ထိုယေရှုသည် သင်တို့ မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်သို့ ကြွသွားတော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာတော်မူ လတံ့ဟု ပြောဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဥပုသ်နေ့ တနေ့ခရီး သာကွာ၍ သံလွင် အမည်ရှိသောတောင်မှ ယေရုရှ လင်မြို့သို့ တမန်တော်တို့သည် ပြန်ကြ၏။

၁၃ ရောက်ကြလျှင်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေး ဖိလိပ္ပု၊ သောမ၊ ဗာသောလမဲ၊ မသဲ၊ အာလဖဲ ၏သား ယာကုပ်၊ ရှိမုန် ဇေလုတ်၊ ယာကုပ်ညီ ယုဒတို့ သည်တည်းနေရာအိမ် အထက်ခန်းသို့ တက်ကြ၏။

၁၄ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏ မယ်တော် မာရိမုစ၍ မိန်းမတို့နှင့်၎င်း၊ ညီတော်တို့နှင့်၎င်း တညီ တညွတ်တည်း ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက် နေကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ အရေအတွက် အားဖြင့် တရာနှစ်ဆယ် သောတပည့်တော်တို့၏ အလယ်၌ ပေတရုသည်ထ၍၊

၁၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှုကို ဘမ်းဆီးသောသူတို့အား လမ်းပြသော ယုဒရှုကာရုတ်ကို ရည်မှတ်၍ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည် ဒါရိမ်မင်း၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ် ထားတော်မူနှင့်သော ကျမ်းစာချက်အတိုင်း မပြည့် စုံဘဲ မနေရ။

၁၇ ထိုသူသည် ငါတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဓမ္မဆရာ၏အရာကို ခံရပြီ။

၁၈ ထိုသူသည် မတရားသောအမှု အတွက်ဖြင့် ရသော အခနှင့် မြေတကွက်ကို ဝယ်ပြီးမှ မှောက်လျက် ကျလဲ၍ ဝမ်းကွဲသဖြင့် အအူများ ပေါက်လေပြီ။

၁၉ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရှုလင်မြို့၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည် သိ၍ မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့် ထိုမြေကို အကောလဒမ ဟုခေါ်တွင်ကြ၏။ အနက်ကား သွေးမြေဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၀ ဆာလံကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ သူ၏ နေရာ အရပ်သည် လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ နေသော သူ မရှိပါစေနှင့်။ သူ၏ အရာကိုလည်း အခြားသူရပါ စေဟု ရေးမှတ်သတည်း။

၁:၂၁။

၂၁ ထိုကြောင့် ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေးသည် ကာလမှစ၍၊

၂၂ သခင်ယေရှုသည် ငါတို့နှင့်ခွဲ၍ အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည်နေ့ရက်တိုင်အောင် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထွက်ဝင်သွားလာတော် မူသော ကာလပတ်လုံး ငါတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ နေ သောသူ တစုံတယောက်သည်၊ ထိုသခင် ထမြောက် တော်မူသည် အကြောင်းကို ဟောပြော၍ ငါတို့ နှင့်အတူ သက်သေခံ ဖြစ်ရမည်ဟု ပေတရု ပြောဆို၏။

၂၃ ဗာဂုဗဟုခေါ်ဝေါ်၍ ယုတ္တုအမည်သစ်ကိုရသော ယောသပ်နှင့်မသိကို ခန့်ထား၍၊

၂၄ ဤသို့ ဆုတောင်းကြ၏။

၂၅ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသော သခင်ဘုရား၊ ယုဒရှုကာရုတ်သည် မိမိနေရာအရပ်သို့ သွားအံ့သောငှါ ဓမ္မဆရာ၏အရာ၊ တမန်တော်၏ အရာမှ ရွှေ့လျော့ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရာကို ခံစေခြင်းငှါ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက် တော်မူသောသူကို ပြည့်စုံတော်မူပါဟု ဆုတောင်းပြီးမှ၊

၂၆ စာရေးတံချွန်ဖြင့် မသိသည် စာရေးတံကို ရ၍၊ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

J

၁ ပင်တေကုတ္တော့ပွဲနေ့ရောက်သောအခါထိုသူ အ ပေါင်းတို့သည်တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေး၍နေကြ၏။

၂ ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့သော အသံသည် တခဏခြင်းတွင် ကောင်းကင်မှလာ၍၊ ထိုသူတို့ နေထိုင် သောအိမ်ကို ဖြည့်လေ၏။

၃ ထိုခဏခြင်းတွင် ကွဲပြားသော လျှာတို့သည် မီးလျှာကဲ့သို့ ထင်ရှား၍၊ ထိုသူအသီးအသီးတို့ အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။

၄ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်၍၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ဟော ပြောသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်အတိုင်း အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကားအားဖြင့် ဟောပြောကြ၏။

၅ ထိုကာလအခါ၊ ကောင်းကင်အောက်တွင် ရှိလေ သမျှသောလူမျိုးထဲက တရားကိုရှိသော ယုဒလူ တို့သည် ယေရှုလင်မြို့၌ တည်းနေကြသတည်း။

၆ ထိုအသံကို ကြားရသောအခါ၊ လူများတို့သည် စုဝေးလာကြလျှင်၊ အသီးသီးအခြားခြားသော မိမိတို့ ဘာသာစကားဖြင့် တမန်တော်တို့ ဟောပြောသည် ကို ကြားရ၍ မှိုင့်တွေလျက် ရှိနေကြ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၇ ထိုလူ အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩမိန်းမောတွေ့စေလျက်ရှိ၍၊ ယခုဟောပြောသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဂါလိလီလူ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။

၈ သို့ဟုတ်လျှင် ငါတို့သည် အသီးအသီး မွေးဘွားရာဌာန၏ ဘာသာစကားများကို ကြားရသည်ကား အဘယ်သို့နည်း။

၉ ပါသိပြည်မှစ၍ မေဒိပြည်၊ လေံပြည်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ ပုန္နုပြည်၊ အာရိပြည်၊

၁၀ ဖြူဂီပြည်၊ ပမ်ဖုလီပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောသူ၊ ကုရေနေမြို့နှင့်စပ်သော လိဗုကျေးလက်၌နေသောသူ၊ ရောမမြို့မှ လာသောညွှတ်သည်များ၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ၊

၁၁ ကရေတေပြည်သား၊ အာရပ်ပြည်သား၊ အသီးအသီး ဖြစ်ကြသော ငါတို့အား ဤသူများသည် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ငါတို့အမျိုး ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောကြသည်ကို ကြားရပါသည် တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၁၂ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေးတောသော စိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့သော အမှုအရာဖြစ်သနည်းဟု တယောက်ကို တယောက် ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ လူအချို့တို့က၊ ဤသူတို့သည် ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ တကွဲပုံတပါးသော တမန်တော်တို့နှင့် တကွ ပေတရသည် ထလျက်၊ ထိုသူတို့ကို ကျယ်သော အသံနှင့် ဟောပြောသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့်ယုဒလူ အပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် ဤအရာကို သိမှတ်၍ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နာခံကြလော့။

၁၅ ယခုအချိန်ကား နံနက်တချက်တီး အချိန်သာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ထင်သည်အတိုင်း ဤသူတို့သည် ယစ်မှူးကြသည် မဟုတ်။

၁၆ ဤအရာကား ပရောဖက်ယောလ ဟောဘူးသောအရာ ဖြစ်သတည်း။

၁၇ ဟောဘူးသော အချက်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ ဝိညာဉ်တော်ကို ငါ သွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏ သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဥဏ်နှင့်ဟောပြောကြလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသော သူတို့သည်လည်း နိမိတ်အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုကာလ၌လည်း ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ဥဏ်နှင့် ဟောပြောကြလိမ့်မည်။

၁၉ အထက် မိုဗားကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သော အရာတို့ကို၎င်း၊ အောက်အရပ် မြေကြီးပေါ်၌ သွေး၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတည်းဟူသော ပုပ္ဖနိမိတ်တို့ကို၎င်း ငါ ပြမည်။

၂၀ ထာဝရဘုရား၏ ထူးမြတ်သောနေ့ကြီး မတိုင်မှီ၊ နေသည် မှောင်မှိုက်အတိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၁ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ်ဟု ဘုရားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၂၂ ဣသရေလလူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ သိကြသည်အတိုင်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သင်တို့တွင် ပြုရသောအခွင့်နှင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော သက်သေကို ရသောသူဖြစ်၍၊

၂၃ ဘုရားသခင် ပြဋ္ဌာန်းတော်မူသော အလိုတော်အားဖြင့်၎င်း၊ အနာဂတံသ ဥဏ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ အပ်နှံခြင်းကို ခံသော ထိုယေရှုကို သင်တို့သည် ဘမ်းဆီး၍ မတရားသောသူတို့လက်ဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီ။

၂၄ ထိုသူကို သေခြင်းဝေဒနာသည် အစဉ် ချည်နှောင်ချုပ်ကိုင်၍ မဖြစ်နိုင်သည်နှင့်၊ ထိုဝေဒနာကို ဘုရားသခင်သည် ချွတ်ပယ်၍ ထမြောက်စေတော်မူပြီ။

၂၅ ထိုသူကို အကြောင်းပြုလျက် ဒါရိဒ်မင်းက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိရ။

၂၆ ထိုကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သာယာခြင်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက် ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်၊ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြည့်န်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၈ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရသော အားဖြင့်

ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ပြည့်စုံစေတော် မူလိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ် ဆိုသတည်း။

၂၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ အမျိုး၏အဘဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏ အကြောင်းကို ဝါသည်သင်တို့အား အတည့်အလင်း ပြောပါရစေ။ ထိုဒါဝိဒ်သည် သေ၍သင်္ဂြိုဟ်သောတွင်း သည် ယခုတိုင်အောင် ဝါတို့၌ရှိ၏။

၃၀ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးအနွယ်ထဲက လူဇာတိအား ဖြင့် ခရစ်တော်ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေ၍ မိမိ ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူမည်အကြောင်း မိဋ္ဌာန် ကျန် ဆိုတော်မူသည်ကို ပရောဖက်ဉာဏ်အားဖြင့်သိ၍။

၃၁ ခရစ်တော်၏ ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းကို ရည်မှတ်လျက်၊ ထိုခရစ်တော်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို မရကားနိုင်၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ အသားသည်လည်း ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်ဟု အနာဂတံသညာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။

၃၂ ထိုယေရှုကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော် မူသည်ကို ဝါတို့ရှိသမျှသည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။

၃၃ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် လက်ျာ လက်တော်နှင့် ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည် ဂတိတော်နှင့် ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခမည်းတော် ထံ၌ ခံပြီဖြစ်၍ သင်တို့ သိမြင်ကြားရသော အရာကို ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။

၃၄ ဒါဝိဒ်သည် ကောင်းကင်သို့ မတက်သေး။

၃၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ဝါလက်ျာ ဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ဝါသခင်အား မိန့်တော်မူသည် ဟု ဒါဝိဒ်စကားရှိ၏။

၃၆ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ် မျက်သောယေရှုကို ဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်အရာ ၌၎င်း၊ အစိုးရသောအရှင်အရှင်၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ သည်အကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ အတပ်အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟု ပေတရဟောလေ၏။

၃၇ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် စိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်း ရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု ပေတရ မှစ၍ အခြားသော တမန်တော်တို့အား မေးမြန်းကြ၏။

၃၈ ပေတရကလည်း၊ သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်စေ ခြင်းငှါ နောင်တရ၍ တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယေရှုခရစ်၏ နာမ၌ ဗဟိုဖွဲ့ကိုခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရ ကြလိမ့်မည်။

၂:၃၈၊ ၄၁။

၃၉ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်သည် သင်တို့နှင့် ၎င်း၊ သင်တို့၏ သားသမီးတို့နှင့်၎င်း၊ ဝေးသောသူတို့ တွင် ဝါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ခေါ်တော် မူသမျှသောသူတို့နှင့်၎င်း ဆိုင်သည်ဟု ဟော၏။

၄၀ ထိုမှတစ်ပါး သဘော မဖြောင့်သော ဤအမျိုးမှ ကယ်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့ ဟူ၍ အထူးထူး အပြားပြားသော စကားနှင့် သက်သေခံ၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လေ၏။

၄၁ ထိုစကားကို အသင့်နှလုံးသွင်းမိသော သူတို့ သည် ဗဟိုဖွဲ့ကိုခံ၍၊ ထိုနေ့၌ အရေအတွက်အားဖြင့် သုံးထောင်မျှလောက်သော သူတို့သည် ဝင်ကြ၏။

၄၂ ထိုသူများသည် တမန်တော်တို့၏ ဆုံးမကြံဝါဒကို ခံခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ကို ဖွဲ့ခြင်း၊ ပဌနာ ပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက်၍ နေကြ၏။

၄၃ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် များစွာသော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

၄၄ ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် တစုတဝေး တည်း နေကြသဖြင့် မိမိတို့၌ရှိသမျှကို ဆက်ဆံ၍ သုံး ဆောင်ကြ၏။

၄၅ မိမိတို့ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရောင်းပြီးလျှင်၊ လူများ ဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကို ပြုကြ၏။

၄၆ ထိုသူတို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်း အစဉ် တညီတညွတ်တည်းနေ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌ မုန့်ကို ဖွဲ့လျက် ကြည်ဖြူရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ကြ၏။

၄၇ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်း၍ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။ ကယ် တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ် သခင်ဘုရားသည် သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

၃

၁ ထိုအခါ ပဌနာပြုရသော သုံးချက်တီး အချိန်၌ ပေတရနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ တက် ကြသည်ရှိသော်၊

၂ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသောသူ တ ယောက်ကို သူတစ်ပါးတို့သည် ထမ်းလျက်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သောသူတို့မှာ စွန့်ကြဲခြင်းကို ခံစေ ခြင်းငှါ တင့်တယ် အမည်ရှိသော တံခါးနားမှာ ထိုသူကို ထားလေ့ရှိ၏။

၃ ပေတရနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ ဗဟိုဖွဲ့၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝင်မည်လာကြသည်ကို ထိုသူသည်မြင်လျှင် စွန့်ကြပါဟု တောင်းလေ၏။

၄ ထိုအခါ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုသူကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ငါတို့အားမျှော်ကြည့်လော့ဟုဆိုလျှင်၊

၅ ထိုသူသည် တစုံတခုကို ရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် တမန်တော်တို့ကို မျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။

၆ ပေတရုကလည်း၊ ငါ့ဦးရွှေငွေ မရှိ။ ရှိသည်အရာကို သင့်အား ဝါပေးမည်။ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ထ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ဆိုလျက်၊

၇ သူ၏ လက်ျာလက်ကို ကိုင်ဆွဲချီကြလေသော ခဏခြင်းတွင်၊ ခြေနှစ်ဘက် ဖျက်စိတ်တို့သည် စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊

၈ ရုတ်တရက် ထ၍မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွားလေ၏။ သွားလျက်၊ ခုန်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ တမန်တော်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်လေ၏။

၉ ထိုသို့ လှမ်းသွား၍ ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် မြင်သောအခါ၊

၁၀ ထိုသူသည် ဗိမာန်တော်၏တင့်တယ် တံခါးနားမှာ စွန့်ကြခြင်းကိုခံ၍ ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကို သိကြသောကြောင့်၊ သူ၌ဖြစ်သည်အမှုကို အံ့ဩမိန်းမော တွေ့ဝေခြင်းရှိ၍၊

၁၁ ထိုသူသည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကို အမှီပြုလျက် ရှိရာအရပ်၊ ရှောလမုန် ကနားပြင် အမည်ရှိသော ကနားပြင်သို့ ပြေးဝင်၍ စုဝေးကြ၏။

၁၂ ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊ ဣသရေလ လူတို့ အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကို အံ့ဩကြသနည်း။ ဤသူသည် လှမ်းသွားနိုင်သောအခွင့်ကို ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုး၊ ကိုယ်သီလအားဖြင့် ပေးဘိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြသနည်း။

၁၃ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ငါတို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် ပိလတ်မင်းလက်သို့အပ်နှံ၍၊ ထိုမင်းသည် လွှတ်မည် အကြံရှိသော်လည်း သင်တို့သည် ထိုသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။

၁၄ သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ်တော်မူသော သခင်ကို ငြင်းပယ်၍၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ရှိသော သူတယောက်ကို ရမည်အကြောင်း တောင်းပန်သဖြင့်၊

၁၅ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူသော အရှင်ကို ကွပ်မျက်ကြပြီတကား၊ ထိုအရှင်ကို ဘုရားသခင်

သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ထိုသခင်၏ နာမတော်သည် သင်တို့ သိမြင်သော ဤသူအား အစွမ်းကို ပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကြောင့် ရသော ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်တို့ မျက်မှောက်တွင် ဤသူ၌ စေ့စိုခြင်းအခွင့်ကို ပေး၍ ရှိလေပြီ။

၁၇ ယခုလည်း ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့မှစ၍ အစိုးရသောသူတို့သည် မသိဘဲလျက် ထိုသို့ပြုကြသည်ကို ငါသိ၏။

၁၈ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်ဟု ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင် ဘော်ပြတော်မူနှင့်သော အမှုကို ထိုသို့အားဖြင့် ပြီးစီးတော်မူပြီ။

၁၉ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ချမ်းသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လာ၍၊

၂၀ သင်တို့ အဘို့အလိုငှါ ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော ယေရှုခရစ်ကို စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ အပြစ်များကို ပြေစေခြင်းငှါ နောင်တရ၍စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။

၂၁ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်ဆရာတော်တို့ နှုတ်ဖြင့် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာလ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူသော ကပ်ကာလ မရောက်မှီတိုင် အောင် ကောင်းကင်ဘုံသည် ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူသိမ်းဆည်းရမည်။

၂၂ ငါတို့ ဘိုးဘေးများတို့အားလည်း မောရှေက၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ သင်တို့ အမျိုးသားချင်းတို့ အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက် ဟောပြောသမျှသော အရာတို့ကို သင်တို့သည် နားထောင်ကြမည်။

၂၃ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးထဲက ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်ဟု ဟော၏။

၂၄ ပရောဖက် ရှမေလမှစ၍ နောက်ဟောသော ပရောဖက် ရှိသမျှတို့သည် ဤသည်နေ့ရက် ကာလကို ဟောပြောပြ ညွှန်ကြပြီ။

၂၅ သင်တို့သည် ပရောဖက်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ

ကို ခံကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့် သင်တို့သည် ဆိုင်ကြ၏။

၂၆ သင်တို့တွင် မိမိဒုစရိုက်တို့ကို ကြည့်ရှောင်ဖယ်ရှားသောသူ ရှိသမျှတို့အား ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင်တို့ ရှိရာသို့ ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု လူများတို့အား ပေတရု ဟောပြော၏။

၄

၁ ထိုသို့ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗိမာန်တော်မှူးမှစသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ဇနွဲကဲများတို့သည် လာကြသဖြင့်၊

၂ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား ဆုံးမညွှတ်ပေး၍ ယေရှုကို အကြောင်းပြုလျက် သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်း တရားကို ဟောသောကြောင့်၊ ထိုမင်းများတို့သည် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသည်နှင့်၊

၃ တမန်တော်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ညအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင် နှောင်အိမ်၌ ချုပ်ထားကြ၏။

၄ တရားနာသောသူ အများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း သို့ရောက်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် လူငါးထောင် မျှလောက်ရှိကြ၏။

၅ နက်ဖြန်နေ့ရောက်သော် မင်းအရာရှိ၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အန္ဒတ်၊ ကယာဖ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြီ မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမျိုး ရှိသမျှတို့သည် ယေရှုလင်မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊

၇ တမန်တော်တို့ကို အလယ်၌ထား၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သော တန်ခိုး၊ အဘယ်သူ၏ နာမအားဖြင့် ဤအမှုကို ပြုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၈ ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ လူများကို အစိုးရသောမင်းတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး အကြီးအကဲတို့၊

၉ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူကို ကျေးဇူးပြု၍၊ သူသည် အနာရောဂါနှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်သနည်းဟု ငါတို့သည် ယနေ့ အစစ်ခံရလျှင်၊

၁၀ သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်၍၊ ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောနာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ဤသူသည် သင်တို့ မျက်မှောက်၌ ကျမ်းမာလျက်

ရှိသည်ကို သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့ သိမှတ်ကြလော့။

၁၁ ထိုသခင်ကား၊ သင်တို့သည် တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါ ပယ်ထား၍၊ နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်သောကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်မှတပါး အဘယ်သူမျှ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။

၁၂ ထိုသခင်၏ နာမတော်မှတပါး ငါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်သောနာမ တစ်ခုမျှ ကောင်းကင်အောက်လူတို့တွင်မပေါ်မရှိဟု ပေတရုသည် ထိုသူတို့အား မြှောက်ဆို၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိကိုမြင်၍၊ လူတတ်မဟုတ်၊ လူသာမညသာ ဖြစ်သည်ကို သိမှတ်သဖြင့် အံ့ဩ၍ နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အထက်က ယေရှုနှင့်အတူ ရှိသည်ကို သတိရ၍၎င်း၊

၁၄ အနာ ကင်းလွတ်သော သူသည် ထိုသူတို့နှင့် အတူ ရှိနေသည်ကို မြင်၍၎င်း၊ ငြင်းခုံဆိုဘွယ်ရာမရှိ မတွေ့ကြ။

၁၅ တမန်တော်တို့ကို လွှတ်တော်မှ ထွက်သွားစေပြီးလျှင်၊ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။

၁၆ သူတို့သည် ထင်ရှားစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြုပြီးသည်ကို ယေရှုလင်မြို့၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည် သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပြီ။

၁၇ သို့သော်လည်း လူများအထံ၌ သာ၍ မနုံမပြားစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ထိုနာမကို အမှီပြုလျက် အဘယ်သူကိုမျှ မဟောမပြောနှင့်ဟူ၍ သူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ခြိမ်းချောက်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြီးမှ၊

၁၈ တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက် ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို အလျှင်းမပြုနှင့်ဟု အမိန့်ရှိကြ၏။

၁၉ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်သည်ထက် သင်တို့၏ စကားကို သာ၍ နားထောင်သော်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ကောင်းမည် မကောင်းမည်ကို ဆင်ခြင်၍ စီရင်ကြလော့။

၂၀ ငါတို့သည် ကြားလျက်၊ မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲ မနေနိုင်ဟု ထိုသူတို့အား ဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ တမန်တော်တို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်

တမန်တော် ၄:၂၂

သော အကြောင်းကို မတွေ့သဖြင့် တဖန်ခြိမ်းချောက် ပြီးလျှင် လွတ်ကြ၏။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ အနာကင်းခြင်း နိမိတ်လက္ခဏာကို ခံရသောသူသည် အသက် လေးဆယ်ကျော် ရှိသည်ဖြစ်၍ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကို ထောက် လျက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၂၃ တမန်တော်တို့သည် လွတ်သောအခါ မိမိတို့ အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ သွား၍၊ မိမိတို့အား ယဇ်ပု ရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ ပြောဆို သမျှကို ပြန်ကြားကြ၏။

၂၄ ထိုသူများတို့သည် ကြားရလျှင်၊ တညီတညွတ် တည်း ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံကို လွှင့်လျက်၊ အစိုး ရတော်မူသောအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ ထိုအရပ်တို့၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုးတို့သည် အဘယ် ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ် ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီး ကြံစည်ကြသနည်း။

၂၆ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ် အရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကို ရန်ဘက်ပြုလျက် စည်းစေးကြ၏ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ၏ နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည် နှင့်အညီ၊

၂၇ ဟေရုဒ်မင်း၊ ပုန္တီ ပိလတ်မင်းမှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊

၂၈ ကိုယ်တော်၏ အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွက လက်တော်ဖြင့် ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှတို့ကို ပြုခြင်းငှါ ဘိသိက်ပေးတော်မူသော သားတော်မြတ် ယေရှုကို ဤမြို့၌ ရန်ဘက်ပြု၍ စည်းစေးကြပြီ၊ အမှန် ဖြစ်ပါ၏။

၂၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုအခါ ထိုသူတို့၏ ခြိမ်း ချောက်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။

၃၀ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လက်တော်ကို ဆန့် တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသားတော် ယေရှု၏နာမတော် အားဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူစဉ်တွင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် နှုတ် ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောပါမည် အ ကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြ၏။

၃၁ ထိုသို့ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေးသော အရပ်သည် တုန်လှုပ်၍၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် သန့် ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာ ဟော ပြောကြ၏။

၃၂ ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် စိတ်နှလုံး တညီတညွတ်တည်း ရှိကြ၍၊ အဘယ်သူမျှ မိမိဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခုကို ငိုဥစ္စာဟူ၍ မဆိုဘဲလျက်၊ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ဆက်ဆံသဖြင့် သုံးဆောင်ကြ၏။

၃၃ ဘုရားသခင် ယေရှု ထမြောက်တော်မူခြင်း အ ကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည် ကြီးသောတန်ခိုးနှင့် သက်သေခံ၍၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ကြီးသော ကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။

၃၄ ထိုသူတို့တွင် ဆင်းရဲသောသူ တယောက်မျှမရှိ၊ အကြောင်းမူကား၊ အိမ်၊ မြေကွက်ကို ပိုင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ရောင်းပြီးလျှင် ရသောအဘိုးကို ယူဆောင်ခဲ့၍၊

၃၅ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ ထားကြသဖြင့်၊ လူ များဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှ ပေးကမ်းကြ၏။

၃၆ ယောသေအမည်ရှိ၍ သက်သက်စေခြင်း၏သား ဟု ဆိုလိုသော ဗာနဗအမည်သစ်ကို တမန်တော်တို့ သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသော ကုပရပြည်သား လေဝိလူ တယောက်သည်၊

၃၇ မိမိပိုင်သောမြေကို ရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောဇွက်ကို ယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။

၅

၁ သို့ရာတွင် အာနနိနှင့် ရှာဖီရေ အမည်ရှိသော လင်မယား နှစ်ယောက်တို့မူကား ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကို ရောင်းပြီးလျှင်၊

၂ ထိုသူသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့် သဘောတူလျက်၊ အဘိုး၏ တဘို့ကို ထိမ်ဝက်သဖြင့်၊ တဘို့ကိုသာ ယူ ဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။

၃ ပေတရုကလည်း၊ အာနနိ၊ သင်သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်ကို လှည့်စား၍၊ မြေကိုရောင်းသော အဘိုး၏ တဘို့ကို ထိမ်ဝက်မည်အကြောင်း၊ စာတန် သည် သင်၏ စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ပြည့်စေ ရသနည်း။

၄ ထိုမြေ ရှိစဉ်တွင် ကိုယ်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ ရောင်း၍ရသော အဘိုးသည် ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကြံစည်သနည်း။ လူကိုသာ မုသာပြောပြီမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်း မုသာပြောပြီဟု ပေတရု ဆို၏။

၅ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ အာနနိသည် လဲ၍သေ ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားသောသူ အပေါင်း တို့သည် အလွန် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၆ လုလင်တို့သည်လည်း ထ၍ အလောင်းကောင်ကို အဝတ်နှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် ဆောင်သွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၇ ထိုနောက် သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်၊ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အမှုအရာကို မသိဘဲလျက် ဝင်လာ၏။

၈ ပေတရုကလည်း၊ ဤမျှလောက်နှင့် မြေကို ရောင်းသလော၊ ငါ့အားပြောလော့ဟု မေးလျှင်၊ ထို မိန်းမက၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဤမျှလောက်နှင့်ပင် ရောင်း ပါသည်ဟု ဆို၏။

၉ ပေတရုကလည်း၊ တာဝရတရား၏ ဝိညာဉ်တော်ကို စုံစမ်းမည်ဟု သဘောတူနှင့် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်၏ခင်ပွန်းကို သင်္ဂြိုဟ်သော သူတို့၏ခြေသည် တံခါးနားမှာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သင့်ကိုလည်း ဆောင်သွားလေဦးမည်ဟု ဆိုသော ခဏခြင်းတွင်၊

၁၀ ထိုမိန်းမသည် ပေတရု၏ ခြေရင်း၌လဲ၍ သေလေ၏။ လုလင်တို့သည်လည်း ဝင်၍ထိုမိန်းမသေသည်ကို တွေ့လျှင် ဆောင်သွား၍ သူ၏ ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၁ သင်းဝင်သူအပေါင်းမှစ၍ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားရသော သူအပေါင်းတို့သည် အလွန် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂ တမန်တော်တို့သည်လည်း လူများရှေ့မှာ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုအရာများကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်း နေကြသဖြင့်၊

၁၃ ကြွင်းသောသူတစ်စုံ တယောက်မျှ မပေါင်းဘော် ဝံ့သော်လည်း၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။

၁၄ သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်သော ယောက်ျားမိန်းမ၊ အပေါင်းတို့သည် သင်းဝင်ကြ၏။

၁၅ ပေတရုသည် လမ်း၌ရှောက်သွားစဉ် အနာစွဲသော သူတို့တွင် တယောက်ယောက်ကို သူ၏ အရိပ်လွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊ လူနာတို့ကို လမ်းနားသို့ ထုတ်၍ ခုတင်မွေယာပေါ်မှာ ထားကြ၏။

၁၆ ပတ်လည် ဝန်းကျင်၌ရှိသော မြို့သူရွာသား အပေါင်းတို့သည် အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုး ညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စုဝေးလာကြ၍၊ ထိုလူနာအပေါင်းတို့သည် အနာကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဇေဗုဒ်ဖြစ်သော

ထိုမင်း၏ အပေါင်းဘော်ရှိသမျှတို့သည် ထ၍ ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်ကြသဖြင့်၊

၁၈ တမန်တော်တို့ကို ဘမ်းဆီး၍ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားကြ၏။

၁၉ ညဉ့်အခါ ထာဝရတရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထောင်တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကိုနှုတ်၍၊ သင်တို့သွားကြလော့။

၂၀ ဝိမာန်တော်၌ရပ်၍ အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကား အလုံးစုံကို လူများတို့အား ဟောပြောကြလော့ဟု မှာထား၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ နံနက်စောစော ဝိမာန်တော်သို့ ဝင်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့သည်လာကြသဖြင့်၊ လွှတ်အရာရှိမှစ၍ ဣသရေလလူတို့ တွင် အသက်ကြီးသောသူ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ကို ခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကို ထောင်သို့စေလွှတ်ကြ၏။

၂၂ မင်းလုလင်တို့သည် ထောင်သို့ ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့ကို ထောင်ထဲမှာ မတွေ့သည် ရှိသော် ပြန်ကြ၍၊

၂၃ ထောင် တံခါးလည်း အထူးသဖြင့် လုံခြုံစွာ ပိတ်လျက်၊ ထောင်ကို စောင့်သောသူတို့လည်း တံခါးပြင်မှာ ရပ်လျက် ရှိကြသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ပါ၏။ ဖွင့်ပြီးမှ အထဲ၌ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့ပါဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။

၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဝိမာန်တော်မှူး အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုအမှုသည် အဘယ်သို့သော အမှုဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟူ၍ တွေးတောခြင်း ရှိကြ၏။

၂၅ ထိုအခါ လူတယောက်သည် လာ၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသော သူတို့သည် ဝိမာန်တော်၌ ရပ်လျက်၊ လူများတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၆ ထိုအခါ ဝိမာန်တော်မှူးသည် မင်းလုလင်တို့နှင့် အတူသွားပြန်လျှင်၊ မိမိတို့ကိုလူများတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ခတ်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်၊ တမန်တော်တို့ကို အနိုင်အထက် မပြုဘဲ ခေါ်ဆောင်လေ၏။

၂၇ ထိုသို့ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ လွှတ်အရာရှိတို့ ရှေ့မှာ ထား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊

၂၈ ထိုနာမကို အမှီပြု၍ မဆုံးမ မသွန်သင်မည် အကြောင်း ငါတို့သည် သင်တို့အား၊ ကျပ်တည်းစွာ စီရင်မှာထားသည် မဟုတ်လော့။ ယခု ကြည့်ကြ။

ယေရှုလုပ်မြို့ကို သင်တို့ အယူဝါဒနှင့် ပြည့်စေသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့အပေါ်သို့ ထိုသူ၏အသွေးကို ရောက်စေခြင်းငှါ သင်တို့ ကြံစည်ပါသည်တကားဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

၂၉ ပေတရုနှင့် အခြားသော တမန်တော်တို့ကလည်း၊ လူ၏ စကားထက် ဘုရားသခင်၏စကားကို နားထောင်သင့်ပါ၏။

၃၀ သင်တို့သည် သစ်တိုင်၌ စွဲ၍ ကွပ်မျက်သော ယေရှုကို ငါတို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်မူပြီ။

၃၁ ဣသရေလလူတို့အား နောင်တ တရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကိုအစိုးရသော အရှင်အရာ၌၎င်း၊ ကယ်တင်သောသခင်အရာ၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား၍ မိမိလက်ျာလက်တော်နှင့် ခိုးမြှင့်တော်မူပြီ။

၃၂ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် အမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်သောသူတို့အား ပေးသနားတော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သက်သေခံဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့ နှလုံးသည် ကွဲပြားမတတ်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။

၃၄ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ ရိုသေသောသူ၊ ဂါမလျေလ အမည်ရှိသော နိဿရည်းဆရာ၊ ဖာရိရှု တယောက်သည် လွှတ်တော်ပေါ်၌ထ၍၊ တမန်တော်တို့ကို ပြင်သို့ ခဏထွက်စေပြီးလျှင်၊

၃၅ ဣသရေလ လူတို့၊ ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ ပြုမည်အရာကို သတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြလော့။

၃၆ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က သုဒအမည်ရှိသောသူ တယောက်သည် ထသဖြင့် ငါသည် လူသာမည မဟုတ်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သူ၌ လူလေးရာမျှလောက်ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍ သူ့ကို ယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် ကွဲပြား ပျောက်ပျက်ကြ၏။

၃၇ ထိုသူနောက် ဇွတ်ခွဲစဉ်ကာလ၊ ယုဒအမည်ရှိသောဂါလိလဲလူ တယောက်သည်လည်း ထ၍၊ မိမိနောက်သို့ လူများကို သွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍ သူ့ကို ယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် ပျောက်လွင့်ကြ၏။

၃၈ ယခုလည်း ဤသူတို့ကို ရှောင်ရှား၍ အလို

အလျောက် ရှိကြပါစေဟု ငါဆို၏။ ဤအကြံ ဤအမှုသည် လူ၏အကြံ လူ၏အမှုဖြစ်လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၃၉ ဘုရားသခင်၏ အကြံအမှုဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန်သောသူ မဖြစ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

၄၀ ထိုစကားကို နားထောင်ကြသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍ရိုက်နှက်ပြီးမှ၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက် မဟောမပြောမည်အကြောင်း မြစ်တား၍ လွှတ်ကြ၏။

၄၁ တမန်တော်တို့သည်လည်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ လွှတ်တော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၄၂ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ အိမ်၌၎င်း နေတိုင်းအစဉ်ဆုံးမသွန်သင်လျက်၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဧဝံဂေလိတရားကို မပြတ်ဟောပြောလျက်နေကြ၏။

၆

၁ ထိုကာလ၌ တပည့်တော်တို့သည် များပြားသည်ရှိသော်၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း လုပ်ကြွေးသော အခါ ဟောလေ့နစ်အမျိုး မှတ်ဆိုမတို့ကို မလုပ်မကြွေးဟု ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်တမ်း၍ ဟောပြောလူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ တကွဲနစ်ပါးသော တမန်တော်တို့သည် တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထား၍ စားသွ် လုပ်ကြွေးမှုကို မဆောင်သင့်။

၃ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလျက်၊ အသရေရှိသောလူ ခုနစ်ယောက်တို့ကို သင်တို့တွင် ရှာကြလော့။ ဤအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထားကြမည်။

၄ ငါတို့မူကား ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကို အမြဲပြု၍ နေမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၅ ထိုစကားကို လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော သတေဖန်မှစ၍ ဖိလိပ္ပူ၊ ပြောခေါ်၊ နီကနော်၊ တိမုန၊ ပါမေန၊ ယုဒဘာသာဝင်သော အန္တီအုတ်မြို့သား နီကောလတို့ကို ရွေးကောက်၍၊

၆ တမန်တော်တို့ရှေ့၌ ထားကြ၏။ တမန်တော် တို့သည်လည်း ဆုတောင်းပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌ လက်ကိုတင်ကြ၏။

၇ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွားသဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ပွားများ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို နားထောင်ကြ၏။

၈ သတေဖန်သည်ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့် ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုလူများရှေ့မှာ ပြုလေ၏။

၉ ထိုအခါ လီဗေရတိန် အပေါင်းအသင်းဝင်သော သူမှစ၍၊ ကုရေနေပြည်သား၊ အာလေဇန္ဒြီပြည်သား၊ ကိလိကီပြည်သား၊ အာရိပြည်သား အချို့တို့သည် ထ၍ သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုစဉ်တွင်၊

၁၀ သူဟော ပြော၍သုံးစွဲသောပညာနှင့် ဝိညာဉ်တော်ကို မခံဆီးနိုင်ကြ။

၁၁ ထိုအခါ ဤသူသည် မောရှေကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို၎င်း လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ကို ငါတို့ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံမည့်သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်၍ ထားကြပြီးလျှင်၊

၁၂ လူများကို၎င်း၊ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို၎င်း နှိုးဆော်၍၊ သတေဖန်ထံသို့ လာသဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ လွှတ်တော်သို့ ပို့ကြ၏။

၁၃ မမှန်သော သက်သေခံတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည် သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနတော်နှင့် ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ် ပြောဆိုလျက် နေပါ၏။

၁၄ ထိုနာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ငါတို့အား မောရှေအပ်ပေးသော ထုံးနည်းဥပဒေကို ပြောင်းလဲစေမည်ဟု ဤသူဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။

၁၅ လွှတ်တော်၌ ထိုင်လျက် ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သတေဖန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုလျှင်၊ သူ၏ မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၇

၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ ဤစကားမှန်သလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊

၂ သတေဖန်က၊ ညီအစ်ကို အဘတို့ နားထောင်ကြပါလော့။ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည်၊ ခါရန်မြို့၌

မနေမှီ၊ မေသောပေါဘာမိတိုင်း၌ရှိစဉ်အခါ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၍၊

၃ သင်နေသောပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းများထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြုလတံ့သောပြည်သို့ သွားလော့ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှ ထွက်၍ ခါရန်မြို့၌ နေ၏။ သူ၏အဘ သေလွန်သည် ရှိသော်၊ ယခုသင်တို့နေသော ဤပြည်သို့ ထိုမြို့မှ ပြောင်းစေတော်မူ၏။

၅ ဤပြည်၌ ခြေနှင်းရာကိုမျှ အမွေ ပေးတော်မူသော်လည်း သူမှစ၍ သူ၏ သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကို အပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟု သားတယောက်မျှ မရှိမှီ ကတိထားတော်မူ၏။

၆ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ညွှန်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ခြင်းနိမိတ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံး ခံကြလိမ့်မည်။

၇ သူတို့ကိုစေခိုင်းသော လူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် ထွက်၍ ဤအရပ်၌ ငါ့အား ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။

၈ ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ထူဇာတ် ကိုဘွားမြင်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးလေ၏။ ထူဇာတ်သား ယာကုပ်၊ ယာကုပ် သားများကား၊ အမျိုး၏ အဘ တကယ့်နှစ်ပါးတည်း။

၉ အမျိုး၏အဘတို့သည်လည်း ငြိုဖူသောစိတ်ရှိ၍၊ ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းလိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို စောင့်မတော်မူလျက်၊

၁၀ အလုံးစုံသော ဒုက္ခဆင်းရဲထဲမှ ကယ်နှုတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသော ဖာရောဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းနှင့် ပညာအတတ်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ်အရာ၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌ ယောသပ်ကို ခန့်ထား၏။

၁၁ ခါနာန်ပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းရှိ၍ ငါတို့အဘများ၌ စားစရာကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဆန်စပါးရှိသည်ဟု ယာကုပ်သည်ကြားလျှင်၊

၁၂ ငါတို့အဘများကို ပဌမ အကြိမ်တွင် စေလွှတ်လေ၏။

၁၃ ဒုတိယ အကြိမ်တွင် ယောသပ်သည် မိမိညီ

အစ်ကိုတို့အား မိမိအကြောင်းကို ဘော်ပြု၍၊ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏ အမျိုးကို သိတော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည် စေလွှတ်၍ မိမိအဘယာကုပ်နှင့်တကွ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုနစ်ကျိပ် ငါးယောက်သော မိမိအမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပင့်လေ၏။

၁၅ ယာကုပ်သည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ ကိုယ်တိုင်မှစသော ငါတို့အဘများသည် သေလွန်ကြ၏။

၁၆ ထိုသူတို့ကိုလည်း ရှေ့ခင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်သဖြင့် ရှေ့ခင်၏ အဘဖြစ်သော ဟာမော်၏ သားတို့အား အဘိုးငွေကို ပေး၍ ဝယ်ပြုဖြစ်သော သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

၁၇ အာဗြဟံအား ဘုရားသခင် ဓိဋ္ဌာန်တော်မူသော ဂတိတော်၏ အချိန်ရောက်လှသောအခါ၊ ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တိုးပွား၍

၁၈ ယောသပ်ကို မသိမကျွမ်းသော မင်းကြီးတပါး ပေါ်လာသည်တိုင်အောင် များပြားကြလေ၏။

၁၉ ထိုမင်းကြီးသည် ငါတို့အဆွေအမျိုးကို ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် သူငယ်များကို အသက် မရှင်စေခြင်းငှါ ပစ်ထား ရမည်အကြောင်း ငါတို့အဘများကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်လေ၏။

၂၀ ထိုအခါ အလွန် အဆင်းလှသော မောရှေကို ဘွားမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံး အဘ၏ အိမ်တွင် ကျွေးမွေးကြ၏။

၂၁ နောက်မှ ပစ်ထားသည်ရှိသော်၊ ဖာရောဘုရင်၏ သမီးတော်သည် ကောက်ယူ၍ မိမိသားအရာ၌ မွေးစားလေ၏။

၂၂ မောရှေသည်လည်း အဲဂုတ္တု အတတ်၊ ပညာ အလုံးစုံတို့ကို သင်၍၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိရှိ၏။

၂၃ အသက်လေးဆယ် စေ့သောအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်သော မိမိညီအစ်ကိုတို့ကို အကြည့်အရှု သွားမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၂၄ အမျိုးသားချင်း တယောက်သည် ညှဉ်းဆဲ ခံရသည်ကိုမြင်လျှင် သူ့ဘက်ကနေ၍ အဲဂုတ္တုလူကို ကွပ်မျက်သဖြင့် ထိုညှဉ်းဆဲခံရသောသူအား အနိုင်ပေးလေ၏။

၂၅ ဘုရားသခင်သည် ဤသူ လက်ဖြင့် ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူမည် အရာကို ညီအစ်ကိုတို့သည် နားလည်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် နားမလည်ဘဲနေကြ၏။

၂၆ နက်ဖြန်နေ့၌ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ပြုကြသော

သူတို့ရှိရာသို့ သွား၍ အချင်းလူတို့၊ ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ် လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကို တယောက် ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆို၍ ရန်ငြိမ်းရာသို့ သွေးဆောင် သည်ရှိသော်၊

၂၇ အိမ်နီးချင်းကို ညှဉ်းဆဲသောသူက၊ အဘယ်သူ သည် သင့်ကို ငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထားသနည်း။

၂၈ မနေ့က အဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကို သတ်လိုသလော ဟုဆိုလျက် မောရှေကိုပယ်၏။

၂၉ ထိုစကားကို ကြားလျှင် မောရှေသည်ပြေး၍ မိချိန်ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက် နေသည်တွင် သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။

၃၀ အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ၊ သိနာတောင်ခြေရင်းတောတွင်၊ မီးလောင်သောချုံ၌ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ထင်ရှား၏။

၃၁ ထိုရူပါရုံကို မြင်သောအခါ မောရှေသည်အံ့ကြ၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊

၃၂ ငါကား သင့်ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အသံ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည် တုန်လှုပ်လျက်စေ့စေ့ မကြည့်ဘဲ။

၃၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ခြေရင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။

၃၄ အဲဂုတ္တုပြည်ရှိသော ငါ၏လူတို့သည် ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ၊ သူတို့ညည်းတွား မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။ သူတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။ ယခုသွားလော့။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၃၅ အဘယ်သူသည် သင့်ကို အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်းဟူ၍ အငြင်းအပယ် ခံရသော ထိုမောရှေကို အကဲအမှူး၊ ကယ်လွှတ်သော သူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ချုံ၌ထင်ရှားသော ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် စေခန့်တော်မူ၏။

၃၆ ထိုသူသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဧဒုံ ပင်လယ်၌၎င်း၊ တော၌၎င်း၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကိုပြုလေ၏။

၃၇ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။

ထိုပရောဖက်၏ စကားကို နားထောင်ကြမည်ဟု ကူသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြောဆိုသောသူကား အခြားသူ မဟုတ်။ ထိုမောရှေပင် ဖြစ်သတည်း။

၃၈ ထိုသူသည် တောတွင်ရှိသော အစည်းအဝေး ဌာနင်း၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ သူ့ကို နှုတ်ဆက်သော ကောင်းကင်တမန်နှင့်၎င်း၊ ငါတို့ အဘများနှင့်၎င်း ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငါတို့အား အပ်ပေးခြင်းငှါ အသက်ရှင် စေသော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံလေ၏။

၃၉ ထိုသူ၏ စကားကို ငါတို့ အဘများသည် နားမ ထောင်လိုဘဲလျက် ပယ်၍။

၄၀ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့ လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောထို မောရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိဟု အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ပြန်ချင်သောစိတ်နှင့် အာရန်ကို ပြောဆိုကြ၏။

၄၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ နွားသယ်ကို လုပ်၍ ထို ရုပ်တုအား ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့ လက်နှင့် လုပ် သောအရာ၌ပင် ပျော်မွေ့ကြ၏။

၄၂ အနာဂတ္တိကျမ်း၌လာသည်ကား၊ အိုကူသရေလ အမျိုး၊ သင်တို့သည် စီရင်သောတိရစ္ဆာန်နှင့် ယဇ်များ ကို တော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော် ကြသလော။

၄၃ သင်တို့သည် မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ရင်ဖန်၏ ကြယ်တည်းဟူသော ကိုးကွယ်ဘို့ရာ မိမိ တို့လုပ်သော ပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။ ထို ကြောင့် ငါသည်သင်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်သို့ ဆောင်သွားမည်ဟု ကျမ်းလာရှိသည် နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှူ၍၊ ကောင်းကင် တန်ဆာများတို့အား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို စွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။

၄၄ မောရှေမြင်ရသော ပုံနှင့်အညီ၊ သက်သေခံတော် မူချက် ဌာပနာရာတဲတော်ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသောသူ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုတဲတော်သည် တောတွင် ငါတို့ အဘများ၌ရှိ၏။

၄၅ နောက်ကျသော ငါတို့ အဘများသည် ထို တဲတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ပိုင်သော မြေထဲသို့ ယောဂ္ဂနှင့်အတူ ဆောင်သွင်းကြ၏။ ထိုတပါးအမျိုး သားတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်မင်း လက်ထက် တိုင်အောင် ငါတို့အဘများထံမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။

၄၆ ထိုဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၍၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူဘို့ရာ အရပ်ကို တွေ့ခြင်းငှါ တောင့်တ၏။

၄၇ ရှောလမုန်သည်လည်း ဗိမာန်တော်ကို တည် ဆောက်ရ၏။

၄၈ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင် ဖြစ်၏။

၄၉၊ ၅၀ မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ရာခုံဖြစ်၏။ အဘယ် သို့သော ဗိမာန်ကို ငါ့အဘို့ တည်ဆောက်ကြမည် နည်း။ အဘယ်အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။ ငါ့လက်သည် ဤအရာ အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ပရောဖက် ပြန်ကြားသည် နှင့်အညီ၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သော ဗိမာန်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။

၅၁ လည်ပင်းခိုင်မာ၍ နှလုံးဖြင့်၎င်း၊ နားဖြင့်၎င်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အစဉ်မပြတ် ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုလေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ အလေ့နှင့် သင်တို့အလေ့ တူ၏။

၅၂ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် အဘယ် ပရောဖက် ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲဘဲ နေသနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူ ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ဟောပြော ပြည့်သော သူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထိုဖြောင့်မတ် သောသူကိုပင် ယခုလည်း သင်တို့သည် အပ်နှံ၍ အသေသတ်ကြပြီ။

၅၃ သင်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်များ ခင်းကျင်း သောအားဖြင့် ပညတ်တရားတော်ကို ခံရသော်လည်း မစောင့်မရှောက်ကြဟု သတေဖန် မြှက်ဆို၏။

၅၄ ထိုစကားကို ကြားလျှင် နှလုံးကွဲပြတ် မတတ်ဖြစ် ၍၊ သတေဖန်၌ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကို ပြုကြလေ၏။

၅၅ သူသည်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ကောင်းကင်သို့ စေ့စေ့ကြည့်မျှော်၍ ဘုရား သခင်၏ ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌ ယေဂ္ဂရပ်နေသည်ကို၎င်း မြင်လျှင်၊

၅၆ ကြည့်ပါ။ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်သည်ကို၎င်း၊ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို၎င်း ငါမြင်သည်ဟု ဆို၏။

၅၇ ထိုသူတို့သည် ပြင်းစွာသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော် ၍ နားကိုပိတ်ဆိုလျက် သူ့ဆီသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန် တည်းပြေး၍။

၅၈ မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးမှ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံတို့သည်လည်း မိမိတို့ အဝတ်ကို ရှောလု အမည် ရှိသော လုလင်၏ ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။

၅၉ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြစဉ် သတေဖန်သည် ပဌနာ ပြုလျက်၊ သခင်ယေရှု အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူ တော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၆၀ နူးထောက်လျက်၊ သခင်၊ ဤသူတို့ပြုသော ဒုစ ရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော် မမူပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံ နှင့် ကြွေးကြော်ပြီးမှ ကျိန်းစက်လေ၏။ သူ့ကိုကွပ် မျက်သောအမှုကို ရှောင်လှသည်လည်း ဝန်ခံလျက်ရှိ၏။

၈

၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့ရှိသော အသင်းတော် သည် ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသဖြင့် တမန်တော်တို့မှတစ်ပါး သင်းဝင်သူ အပေါင်းတို့သည် ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ အနံ့အပြား ကွဲပြားကြ၏။

၂ တရားကို ရိုသေသောသူတို့သည် သတေဖန်ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၃ ရှောင်လှသည် အသင်းတော်ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။ အိမ်များသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ဆွဲငင်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားတတ်၏။

၄ ထိုကြောင့်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသောသူတို့သည် လှည့်လည်၍ နှုတ်ကပတ်တော် တည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

၅ ဖိလိပ္ပသည်လည်း ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ ခရစ်တော် ၏ အကြောင်းကို ဟောလေ၏။

၆ လူအစုအဝေးတို့သည်ကြား၍ ဖိလိပ္ပပြုသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်သောအခါ သူ၏ စကားကို တညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူများတို့၏ အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည် ပြင်းစွာသော အသံနှင့် အော်ဟစ်လျက် ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ် မလှုပ်နိုင် သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ အများတို့သည်လည်း ပကတိအဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၈ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။

၉ ရှိမုန်အမည်ရှိသောသူ တယောက်သည်၊ ထိုမြို့၌ နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်နှင့်ပြုပြင်၍၊ ငါသည် ထူးဆန်းသော သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊ ရှမာရိအမျိုးသားတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါပြု၏။

၁၀ လူကြီးလူငယ် ရှိသမျှတို့ကလည်း ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ မဟာ တန်ခိုးတော်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျက် ထိုသူ၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။

၈:၁၂၊ ၁၃၊ ၁၅။

၁၁ ဆည်းကပ်သည် အကြောင်းကား၊ သူတို့ကို မိန်းမော တွေဝေစေခြင်းငှါ ထိုသူသည် နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာ ပြုလျက်နေ၏။

၁၂ ဖိလိပ္ပသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်၎င်း၊ ယေရုရှလင်၏ နာမတော်နှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောပြော၍ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်သော အခါ၊ ယောက်ျားမိန်းမတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။

၁၃ ရှိမုန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ဗတ္တိဇံကို ခံပြီးမှ ဖိလိပ္ပထံ၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာ များကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိလေ၏။

၁၄ ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က ပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြပြီဟု ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော တမန်တော်တို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။

၁၅ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် သခင်ယေရှု၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရုံမျှသာ ရှိသဖြင့်၊

၁၆ တစုံတယောက်သောသူအပေါ်၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော် မမူသေးသည် ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့သည် ရောက်ကြလျှင်၊ ဝိညာဉ် တော်ကို ခံရမည်အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အတို့ ဆုတောင်း၍၊

၁၇ ထိုသူတို့အပေါ်၌ လက်ကို တင်သောအားဖြင့် သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြ၏။

၁၈ တမန်တော်တို့လက်ကို တင်သောအားဖြင့် သန့် ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်သည်ကို ရှိမုန် မြင်လျှင်၊ ငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏ လက်တင် ခြင်းကို ခံရသောသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ကို ခံစေမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်အား အခွင့်ပေးပါဟု တောင်းသော်၊

၂၀ ပေတရုက၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့် ဝယ်ယူမည်ဟု အကြံရှိသောကြောင့်၊ သင်နှင့် တကွ သင်၏ငွေသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေ။

၂၁ သင်သည် ဤအမှုအရာနှင့် မဆက်ဆံသောသူ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။

၂၂ ထိုကြောင့် သင်၌ ယခု ဆိုးညစ်သောအမှုကို နောင်တရလော့။ သင်၏စိတ်နှလုံး၌ ကြံစည်ခြင်းအပြစ် ကို လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို တောင်းပန်လော့။

၂၃ သင်သည် ခါးစွာသော သည်းခြေစွဲသည်ဖြစ်၍၊

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုစရိုက် အနှောင်အဖွဲ့နှင့် မလွတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင် သည်ဟု ဆို၏။

၂၄ ရှိမှန်ကလည်း၊ မိန့်တော်မူသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ မရောက်ပါမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားကို အကျွန်ုပ်အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူ ကြပါဟု ပြန်ပြော၏။

၂၅ တမန်တော်တို့သည် သက်သေခံ၍ သခင်ဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောပြီးမှ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွားရာ၊ ရှမာရိရွာများတို့၌လည်း ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောပြောကြ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဖိလိပ္ပုအား၊ သင်ထံ၌ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့ သို့သွားရာ တောလမ်းတွင် တောင်မျက်နှာသို့ သွား လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖိလိပ္ပုသည် ထံ၌သွား လေ၏။

၂၇ ထိုအခါ အဲသယောပိပြည်ကို အစိုးရသော မိဘုရား ကန္ဒက်ထံ၌ ဘုန်းကြီးသော အမတ်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးရသော အဲသယောပိ ပြည်သား တယောက်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းအလိုငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၍၊

၂၈ ပြန်စဉ်တွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်လျက် ပရောဖက် ဟောရှာယ၏ ကျမ်းစာကို ဘတ်လေ၏။

၂၉ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုရထားသို့ ချဉ်းကပ်၍ မှီဝဲလော့ဟု ဖိလိပ္ပုအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်၊

၃၀ ဖိလိပ္ပုသည် ရထားသို့ ပြေး၍ပရောဖက်ဟောရှာယ ၏ ကျမ်းစာ၌ ဘတ်လေကို ကြားလျှင်၊ ဘတ်သော အရာကိုနားလည်ပါ၏လော့ဟု မေးမြန်း၏။

၃၁ ထိုအမတ်ကလည်း၊ သွန်သင်ပွဲပြင်သောသူမရှိ လျှင် အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုပြီးမှ မိမိနှင့်အတူ ဖိလိပ္ပုတက်၍ ထိုင်နေပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်၏။

၃၂ ကျမ်းစာ၌ ဘတ်သောအချက်ဟူမှုကား၊ အသေ သတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသောသိုးကဲ့သို့ သူ့ကိုဆောင် သွား၍၊ သိုးသေသည် အမွှေးညှပ်သောသူရှေ့မှာ မမြည်ဘဲနေသကဲ့သို့ သူသည် နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ နေ၏။

၃၃ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံစဉ်တွင် သူတပါးတို့သည် ထိုသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်ကြ၏။ ထိုသူ၏အသက်ကို မြေကြီး က သိမ်းရုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ် သူ ပြည့်စုံမည်နည်းဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

၃၄ ထိုအမတ် ကလည်း၊ ပရောဖက်သည် အဘယ် သူကို ရည်မှတ်၍ ဤသို့ဆိုပါသနည်း။ ကိုယ်ကိုတည်း

၈:၃၆၊ ၃၈။

ဆိုလိုသလော့။ သူတပါးကိုယ်တည်း ဆိုလိုသလော့ဟု တောင်းပန်လျက်။

၃၅ ဖိလိပ္ပုအားမေးမြန်းလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုသည် မိမိနှုတ်ကို ဖွင့်၍ ထိုကျမ်းစာချက်ကို အစွဲပြုလျက်၊ ယေရှု၏ အ ကြောင်းတည်းဟူသောဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလေ၏။

၃၆ ထိုသို့လမ်း၌ သွားကြစဉ် ရေရှိရာသို့ ရောက်၍၊ အမတ်ကလည်း ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဗတ္တိဇံ မခံစေခြင်းငှါ မည်သည့်အကြောင်း ဆီးတားပါ သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၃၇ ဖိလိပ္ပုက၊ သင်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ယုံ ကြည်လျှင် ခံရသည်ဟု ဆိုလေ၏။ အမတ် ကလည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော် မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍၊

၃၈ ရထားကို ရပ်စေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးမှ၊ ဖိလိပ္ပုသည် ထိုအမတ်နှင့်တကွ ရေထဲသို့ဆင်း၍ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။

၃၉ ရေထဲက တက်ကြလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကို ဆောင်ယူတော်မူ၍၊ အမတ်သည် ဖိလိပ္ပုကို နောက်တဖန် မတွေ့မြင်ရ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် မိမိသွားရသော လမ်းကို သွားလေ၏။

၄၀ ဖိလိပ္ပုသည်လည်း အာဇုတ်မြို့၌ ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှ ကဲသရိမြို့တိုင်အောင် မြို့ရွာ အစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွား၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေ၏။

၉

၁ ရှောလုသည်ကား၊ သခင်ဘုရား၏ တပည့်တော် တို့တဘက်၌ ခြိမ်းချောက်၍၊ အသေသတ်ခြင်းငှါ ပြင်းစွာ အသက်ရှူသဖြင့်၊

၂ ထိုဘာသာဝင်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို တွေ့လျှင်၊ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ဆောင် ရမည်အကြောင်း၊ အမာသက်မြို့၌ရှိသော တရားစရပ်ပူး တို့ထံသို့ မှာစာပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းထံ၌ ဝင် ၍ တောင်းပြီးမှ၊

၃ သွား၍ အမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင် ထဲက အလင်းသည် သူ့ပတ်လည်၌ ရုတ်ကနံ ထွန်းတောက်လေ၏။

၄ ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာ လဲ၍ နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ သနည်းဟု မိမိအားပြောသော စကားသံကို ကြားလျှင်၊

၅ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်၏။ သခင်ဘုရား ကလည်း၊ ငါကား သင် ညှဉ်းဆဲသော ယေရှု ဖြစ်သတည်း။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ သို့သော်လည်း ထ၍ မြို့သို့ ဝင်လော့။ သင်ပြု ရမည်အမှုကို ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ရှောလုနှင့်အတူ သွားသောသူတို့သည် အသံကို ကြားရုံမျှသာ ရှိ၍၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ဘဲ မိန်းမော တွေဝေလျက် ရပ်နေကြ၏။

၈ ရှောလုသည်လည်း မြေမှထ၍မျက်စိကို ဖွင့်သော် လည်း အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ လက်ကို ဆွဲလျက်၊ ဒဗာသက်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။

၉ သုံးရက်ပတ်လုံး မျက်စိမမြင်၊ မစားမသောက်ဘဲ နေလေ၏။

၁၀ ထိုအခါ အာနန်အမည်ရှိသော တပည့်တော် တယောက်သည် ဒဗာသက်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူကို သခင် ဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် အာနန်ဟူ၍ ခေါ် တော်မူလျှင်၊ အာနန်က၊ သခင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၁၁ သခင်ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ထ၍ လမ်း ဖြောင့် အမည်ရှိသော လမ်းသို့ သွားလော့။ ရှောလု အမည်ရှိသော တာရှုမြို့သားကို ယုဒ၏အိမ်၌ ရှာဖွေ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်း လျက်နေ၏။

၁၂ မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေခြင်းငှါ အာနန်အမည် ရှိသောသူသည် ဝင်၍ မိမိအပေါ်၌ လက်တင်သည်ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မြင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အာနန်ကလည်း၊ သခင်ဘုရား၊ ထိုသူသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ပင် ညှဉ်းဆဲသည်ကို လူများပြော၍ အကျွန်ုပ် ကြားရပါပြီ။

၁၄ ဤအရပ်၌လည်း ကိုယ်တော်ကို ပဋနာပြုသော သူ ရှိသမျှတို့ကို ချည်နှောင်ရမည် အခွင့်ကို ယဇ်ပုရော ဟိတ် အကြီးတို့ထံ၌ ရပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၁၅ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ထိုသူကား တပါးအမျိုး သားတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ဝင်၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ ရှိရာသို့ဝင်၊ ငါ၏ နာမကို ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ ငါရွေးကောက်သော တန်ဆာဖြစ်၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ငါ၏ နာမကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ပင် ဆင်းရဲ ခံရမည်ကို ငါသည် သူ့အားပြမည်။ ထိုကြောင့် သင်သွားလော့ဟု အာနန် အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ အာနန်သည်လည်း သွား၍အိမ်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရှောလု အပေါ်၌ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ညီရှောလု၊ သင်လာသောလမ်း၌ သင့်အား ထင်ရှားတော်မူသော

သခင်ယေရှုသည် သင်၏မျက်စိ မြင်ပြန်စေခြင်းငှါဝင်၊ သင့်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စေခြင်း ငှါဝင်၊ ငါကို စေခန့်တော်မူသည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၈ ထိုခဏ၌ ရှောလု၏မျက်စိမှ ငါးကြေးကွာ ကျသ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မျက်စိ မြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ ဗတ္တိဇံကိုခံပြီး လျှင်၊ အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်၍ အားဖြည့် လေ၏။

၁၉ ထိုနောက်ရှောလုသည် ဒဗာသက်မြို့၌ရှိသော တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကာလအတန်အရာနေ၍၊

၂၀ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ် ကြောင်းကို တရားစရပ်တို့၌ မဆိုင်မလင့်ဟောလေ၏။

၂၁ ကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ ဤ သူကား၊ ထိုသခင်ကို ပဋနာပြုသော သူတို့ကို ယေရှု လင်မြို့၌ ဖျက်ဆီးသည် သာမက၊ ထိုသူများကို ချည်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ ထံသို့ ပို့ ဆောင်ခြင်းငှါ ဤအရပ်သို့ လာသောသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့ဟု ဆိုကြ၏။

၂၂ ရှောလုသည်လည်း အားတိုးပွားသဖြင့် ဒဗာ သက်မြို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည် ပြောသမျှသော စကားကို ချေ၍၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ပြ၏။

၂၃ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ရှောလုကို သတ်အံ့သောငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြ၏။

၂၄ ထိုအကြံအစည်ကို ရှောလုသည် သိ၏။ သူ့ကို သတ်အံ့သောငှါ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် စောင့် ကြသောကြောင့်၊

၂၅ တပည့်တော်တို့သည် ညဉ့်အခါ သူ့ကို ယူ၍ တောင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင် မြို့ရိုးပေါ်က လျှော့ချကြ၏။

၂၆ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တပည့် တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်မည်ပြုသော်၊ သူသည် တပည့် တော်ဖြစ်ကြောင်းကို တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် မယုံသဖြင့် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၂၇ ထိုအခါ ဗာနဗသည် သူ့ကိုခေါ်၍ တမန်တော် များထံသို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင်၊ အထက်ကရှောလုသည် လမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကို မြင်သည်ဟူ၍ဝင်၊ သူ့အား မိန့်တော်မူသည် ဟူ၍ဝင်၊ ဒဗာသက်မြို့၌ ယေရှု၏ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ရဲရင့်စွာ ဟောသည် ဟူ၍ဝင် ပြောလေ၏။

၂၈ ထိုနောက်မှ ရှောလုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တမန်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ သခင်ယေရှု၏ နာမ တော်ကိုအမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာ ဟောလျက်နေ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇူး ၁၈။

၂၉ ဟောလေနှစ်လူတို့နှင့် နီးနှောပြောဆိုသဖြင့် ထိုသူတို့သည် ရှောလုကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။

၃၀ ထိုအကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ရှောလုကို ကဲသရိမြို့သို့ပို့၍ တာရှမြို့တိုင်အောင် စေလွှတ်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့တွင် အသင်းတော်တို့သည် ငြိမ်သက်၍ တည်ဆောက်ခြင်း ရှိကြ၏။ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အဆုံးအမ၌၎င်း၊ မွေ့လျော်သောအားဖြင့် ပွားများကြ၏။

၃၂ ပေတရုသည် အရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်သည်တွင် သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ လုဒဒမြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၃၃ ထိုအရပ်၌ အဲနေအမည်ရှိသော လက်ခြေသေ၍ ရှစ်နှစ် ပတ်လုံး အိပ်ယာ၌ တုံးလုံးနေသောသူ တယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ အဲနေ ယေရှုခရစ်သည် သင့်အား ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၃၄ ထ၍ အိပ်ယာကို ပြင်လော့ဟု ပေတရုဆိုသော်၊ ထိုသူသည် ချက်ခြင်းထ၏။

၃၅ လုဒဒမြို့နှင့်ရှာရန်မြို့၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကိုမြင်၍ သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြ၏။

၃၆ ယုပေမြို့၌ ဒေါ်ကာဟုဆိုလိုသော တပိသအမည်ရှိသော တပည့်တော်မ တယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကောင်းသောအကျင့်၊ စွန့်ကြဲခြင်း အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊

၃၇ ထိုအခါ၌ နာ၍သေလေ၏။ အလောင်းကို ရေချိုးပြီးလျှင် အထက်ခန်း၌ တင်ထားကြ၏။

၃၈ လုဒဒမြို့သည် ယုပေမြို့နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ပေတရုရှိကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပေတရုသည် အလျင်အမြန်ကြွလာပါမည်အကြောင်း လူနှစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။

၃၉ ပေတရုသည်ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ရောက်လျှင် အထက်ခန်းသို့ ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမများတို့သည် ဝိုင်းကြွေးလျက်၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကာရှိ စဉ်အခါ လုပ်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့်အဝတ်များကို ပြုလျက်ရှိကြ၏။

၄၀ ပေတရုသည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပြင်သို့ ထွက်စေသည်နောက် ကိုယ်တိုင် ငှားထောက်၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပြီးလျှင်၊ ထို အလောင်းသို့ မျက်နှာလှည့်၍ တပိသ၊ ထလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မျက်စိကိုဖွင့်၍ ပေတရုကို မြင်လျှင် ထ၍ထိုင်၏။

၄၁ ပေတရုသည် မိမိလက်ကို သူ့အားပေး၍ ချီကြွ

ပြီးမှ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို ခေါ်၍ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမကို ပြလေ၏။

၄၂ ထိုအကြောင်းကို ယုပေမြို့၌ အနွဲ့အပြား သိကြ၍၊ လူများတို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄၃ ပေတရုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိမုန်အမည်ရှိသော သားရေလုပ်သမားနှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေ၏။

၁၀

၁ ကဲသရိမြို့၌ ဣတလိတပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တပ်တွင် လူတရားကို အုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးကော်နေလိ အမည်တွင်သောသူ တယောက်ရှိ၏။

၂ ထိုသူသည် မိမိအိမ်တွင် ရှိသမျှသောသူတို့နှင့် တကွ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အား များစွာသောစွန့်ကြဲခြင်းကို ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။

၃ တနေ့သ၌ နေသုံးချက်တီး အချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကော်နေလိ ဟုခေါ်လျက် ရောက်လာသည်ကို ထိုသူသည် ထင်ရှားသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် မြင်ရ၏။

၄ ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျှင် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ သခင်၊ အဘယ်အခင်း ရှိပါသနည်းဟု မေးသော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်ပြုသော ဆုတောင်းပဋ္ဌနာနှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့စရာဘို့ တက်ကြပြီ။

၅ ထိုကြောင့် ယခုပင် ယုပေမြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ပေတရု အမည်သစ်ကို ရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော့။

၆ ထိုသူသည် သားရေလုပ်သမား ရှိမုန်၏ အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုအိမ်သည် ပင်လယ်နားမှာ ရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။

၇ ထိုသို့ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သွားပြီးမှ ကော်နေလိသည် မိမိငယ်သား နှစ်ယောက်နှင့်တကွ မိမိထံ၌ မပြတ်ခစားသော လူစုအဝင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သော စစ်သူရဲ တယောက်ကို ခေါ်၍၊

၈ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောပြီးမှ ယုပေမြို့သို့ စေလွှတ်၏။

၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုသူတို့သည်သွား၍ ယုပေမြို့အနီးသို့ရောက်ကြသောအခါ၊ နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင် ပေတရုသည် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်လေ၏။

၁၀ ဆာမုတ်၍ အစာအာဟာရကို အလိုရှိလျှင် သူတပါးတို့သည် အစာအာဟာရကို ပြင်ဆင်ကြစဉ် အခါ ပေတရုသည် ဘဝင်ဖြစ်၍ နေသဖြင့်၊

၁၁ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြုံထည်ကဲ့သို့ လေးထောင့် ချုပ်၍ မြေသို့ ချလွှတ်သောတန်ဆာသည် မိမိ ဆီသို့ ဆင်းသက်လာသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။

၁၂ ထိုတန်ဆာထဲ၌ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင်လည် သောသားမျိုး၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်မျိုးတို့သည်ရှိ ကြ၏။

၁၃ စကား အသံသည်လည်း၊ ပေတရု ထ၍ သတ် စားလော့ဟုလာ၏။

၁၄ ပေတရုကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်၊ ညစ်ညူးသော အရာနှင့် မစင်ကြယ်သောအရာကို အကွန့်သည့် တရံတခါမျှ မစားဘူးပါဟု ပြောဆို၏။

၁၅ နောက်တဖန် စကားသံကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ်တော်မူသော အရာကို ညစ်ညူးသည် မထင် နှင့်ဟု လာပြန်၏။

၁၆ ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် လာပြီးလျှင် ထို တန်ဆာကို ကောင်းကင်ထဲသို့ သိမ်းရုပ်ပြန်လေ၏။

၁၇ ပေတရုသည် မိမိမြင်ရသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိ စေလွှတ်သောသူတို့သည် ရှိမုန်အိမ်ကို မေးမြန်းရှာဖွေ၍ တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက်၊

၁၈ ပေတရုအမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန်သည်၌မှာ တည်းနေပါသလောဟု မေးမြန်းဟစ်ခေါ်ကြ၏။

၁၉ ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်က လူသုံးယောက်တို့သည် သင့်ကို ရှာကြ၏။

၂၀ ထ၍ ဆင်းလော့။ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့ နှင့်အတူ လိုက်သွားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထို သူတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၂၁ ပေတရုသည် ဆင်း၍၊ ငါကား၊ သင်တို့ရှာသော သူဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ လာကြသနည်းဟု သူတို့အားမေး၏။

၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ၍၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသော သူတော် ကောင်းတည်းဟူသော တပ်မှူးကော်နေလိသည်၊ ကိုယ်တော်ကို မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်၍ ကိုယ်တော်၏ စကားကို နားထောင်ရမည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသော

ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရပါသည် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၃ ပေတရု သည်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ ခေါ်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားသဖြင့်၊ ယုပေမြို့သားဖြစ်သော ညီအစ်ကို အချို့တို့သည် လိုက်ကြ၏။

၂၄ ထိုနောက်တနေ့၌ ကဲသရိမြို့သို့ ဝင်ကြ၍၊ ကော် နေလိသည် မိမိအတွေ့အမျိုး မိတ်ဆွေပွန်းများတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကို မြော်လင့်လျက်နေကြ၏။

၂၅ ပေတရုရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည် ခရီးဦးကြိုပြု၍၊ ပေတရု၏ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက် ကိုးကွယ်လေ၏။

၂၆ ပေတရုသည် သူ့ကိုချီပင့်လျက်၊ ထလော့။ ငါ ကိုယ်တိုင် လူဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၂၇ ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ ဝင်လေသော် စုဝေးလျက် ရှိကြသော လူများကို တွေ့လျှင်၊

၂၈ ပေတရုက၊ ယုဒလူဖြစ်သောသူတို့သည် တပါး အမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မချဉ်းကပ်အပ်သည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ညစ်ညူးသည် မစင်ကြယ်ဟု အဘယ်သူကိုမျှ မခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့အား ဆုံးမပြသတော်မူပြီ။

၂၉ ထိုကြောင့် ငါ့ကို ခေါ်ကြသောအခါ ငါသည် မငြင်းမခန့်ဘဲလျက် လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်း၊ ငါမေးလို သည်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆို၏။

၃၀ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန် နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တွင် အိမ်၌ဆုတောင်းလျက်နေသည်၊ ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌ လူတယောက်သည် ထွန်းတောက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာကပ်၍ ရပ်၍၊

၃၁ ကော်နေလိ၊ သင်ပြုသောပဌနာကို ဘုရားသခင် သည်ကြား၍၊ သင်စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်း မှတ်တော်မူပြီ။

၃၂ ထိုကြောင့်၊ ယုပေမြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပေတရု အမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော့။ ထို သူသည် ပင်လယ်နားမှာ သားရေလုပ်သမား ရှိမုန်၏ အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုသူသည် ရောက်လာလျှင် သင့်အား ဟောပြောလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုပါ၏။

၃၃ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ သောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌ မှာထားတော်မူ

သမျှကို နားထောင်ခြင်းငှါ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အသင့်နေပါသည်ဟု ကော်နေလိ ပြောဆို၏။

၃၄ ထိုအခါပေတရုသည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍၊ အကယ် စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။

၃၅ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့် ကျင့်ဆောင်သောသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရသည်ကို ငါသိမြင်၏။

၃၆ အလုံးစုံတို့ကို အစိုးရတော်မူသော သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ရန်ငြိမ်းခြင်း တရားတည်းဟူသော ဝေဂေလီတရားကို ဟောတော်မူလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်တော်မူသော တရား တော်နှင့်အညီ၊

၃၇ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောသည် နောက် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ ပြားသောအကြောင်းအရာကို သင်တို့သည် သိကြ၏။

၃၈ ထိုအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော် နှင့်၎င်း၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ဘိသိက်ပေးတော်မူ သဖြင့်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အခွင့်တော်နှင့် ကျေးဇူးပြုလျက် မာဂ်နတ်ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်း တို့အား ချမ်းသာကိုပေးလျက် လှည့်လည်တော်မူ၏။

၃၉ ငါတို့သည်လည်း၊ ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည် တွင် ပြုတော်မူသောအမှုများတို့၏ သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။ ထိုသူကို သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။

၄၀ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်မူ၍၊

၄၁ လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မမူ။ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော သက်သေခံ တည်းဟူသော ငါတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ ငါတို့သည် စားသောက်ရကြ၏။

၄၂ ထိုသခင်သည်လည်း အသက်ရှင်သော သူတို့နှင့် သေသောသူတို့ကို တရားစီရင်သောသခင် ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူကြောင်းကို လူ အပေါင်းတို့အား ဟောပြောကြလေဘူ။ သက်သေ ခံကြလေဘူဟု ငါတို့အား ပညတ်ထားတော်မူ၏။

၄၃ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံကြလေဘူဟူ၍ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ထိုသခင် ၏ သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရု မြွက်ဆို၏။

၁၀:၃၇၊ ၄၇၊ ၄၈။

၄၄ ထိုစကားကိုမြွက်ဆိုစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို ကြားနာရသောသူ အပေါင်းတို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မူ၏။

၄၅ တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကို သွန်းလောင်းသော ကြောင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတည်းဟူ သော ပေတရုနှင့် ပါသမျှသောတပည့်တော်တို့သည် မိန်းမောတွေ့ဝေခြင်း ရှိကြ၏။

၄၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း သည်ကို ကြားကြလေ၏။

၄၇ ထိုအခါ ပေတရုက၊ ငါတို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရသော ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဇံ မပေး စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် ရေကို မြစ်တားနိုင်သနည်း ဟုဆိုလျက်၊

၄၈ သခင်ဘုရား၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံစေမည် အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေတရုသည် ကာလအတန်အရာ နေပါမည်အကြောင်းကို ထိုသူ တို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

၁၁

၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က ပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြသည်ဟု ယုဒပြည်၌ ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် ညီအစ်ကိုများ တို့သည် ကြားသိကြ၏။

၂ ပေတရုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ တက်လာသော အခါ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့က၊

၃ သင်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့ နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စားသောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။

၄ ပေတရုသည်လည်း၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် ဘော်ပြသည်ကား၊

၅ ငါသည် ယုပေမြို့၌ ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်မှ လေးထောင့်ဖြင့်ချလွှတ်သော ချုံထည် ကဲ့သို့သော တန်ဆာသည် ဆင်းသက်၍၊ ငါ့ထံသို့ ရောက်လာသည်ကို ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့်မြင်၏။

၆ ထိုတန်ဆာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်လျှင်၊ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင်လည်သောသားမျိုး၊ တွားတတ် သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဗ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည် သော ငှက်မျိုးတို့ကို မြင်၏။

၇ ထိုအခါ၊ ပေတရု၊ ထ၍ သတ်စားလေဘူဟု ငါ့အားပြောသော စကားသံကိုလည်း ငါကြား၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၈ ငါကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသော အရာနှင့် မစင်ကြယ်သော အရာသည် အကျွန်ုပ် ခံတွင်းထဲသို့ တရံတခါမျှ မဝင်ဘူးပါဟု ပြောဆို၏။

၉ နောက်တဖန် စကားသံသည်ကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကို ညစ်ညူးသည် မထင်နှင့်ဟု ကောင်းကင်ထဲက လာပြန်၏။

၁၀ ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအ ရာရှိသမျှတို့ကို ကောင်းကင်ထဲသို့ ဆွဲယူပြန်လေ၏။

၁၁ ထိုခဏခြင်းတွင် ကဲသရိမြို့မှ ဝိုလံသို့ စေလွှတ် သော လူသုံးယောက်တို့သည် ငါရှိသော အိမ်အနား မှာ ရပ်နေကြ၏။

၁၂ ငါသည် တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားရမည်အကြောင်း ဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော် မူ၏။ ဤညီအစ်ကို ခြောက်ယောက်တို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ သွား၍ ထိုသူ၏ အိမ်သို့ ဝင်ကြ၏။

၁၃ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏အိမ်၌ ထင်ရှားစွာ ရပ်လျက်၊ သင်သည် ယုဗေမြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော။

၁၄ ထိုပေတရုသည် သင်မှစ၍ သင်၏အိမ်၌ ရှိသမျှ သောသူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားစကားကို သင့်အား ဟောပြောလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ထိုသူသည် ငါတို့အား ပြန်ကြား လေ၏။

၁၅ ငါသည် ဟောပြောစပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါတို့အပေါ်သို့ သက်ရောက် တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့ အပေါ်သို့လည်း သက်ရောက်တော်မူ၏။

၁၆ ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ သင် တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရ ကြလိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ထိုအခါ ဝါအောက်မေ့၏။

၁၇ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သော ငါတို့အား ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူသည် နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အားလည်း ပေးတော်မူသည် ဖြစ် သောကြောင့်၊ ငါသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကို ဆီးတားနိုင်သနည်းဟု ပေတရုဆို၏။

၁၈ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ထိုသူတို့သည်ကြား လျှင် မငြင်းဘဲနေ၍၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေခြင်းအလိုပါ။ နောင်တတရားကို တပါး အမျိုးသားတို့အားလည်း ပေးတော်မူပြီဟု ဘုရား သခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၁:၁၆။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ သတေဖန်၏ အမှုကြောင့် ညှဉ်းခဲ ခြင်းကိုခံရ၍ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသော သူတို့သည် ဖိနိတ်၊ ကုပရ၊ အန္တီအုတ်မြို့များသို့တိုင်အောင် သွား၍ ယုဒလူတို့အားသာ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။

၂၀ နောက်မှ ထိုသူအချို့တို့သည် ကုပရပြည်သား၊ ကုရေနေပြည်သားဖြစ်၍ အန္တီအုတ်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊ သခင်ယေရှု၏ အကြောင်းတည်းဟူသော ဝေဂေလိ တရားကို ဟောလေ့နစ်လူတို့အား ဟောပြောကြ၏။

၂၁ သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သည် ထိုသူတို့နှင့် တကွ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်၍ သခင်ဘုရား ထံသို့ပြောင်းလဲကြ၏။

၂၂ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော်သည်ကြားလျှင်၊ အန္တီအုတ်မြို့ တိုင် အောင် သွားစေမည်အကြောင်း ဗာနုဗကိုစေလွှတ် လေ၏။

၂၃ ထိုသူသည် ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် သခင်ဘုရား ကို မှီဝဲဆည်းကပ်မည်အကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော် လေ၏။

၂၄ ထိုသူသည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော် နှင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသော အားဖြင့်၊ လူများ အပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရား ထံသို့ ဝင်စားကြ၏။

၂၅ ဗာနုဗသည်လည်း ရှောလုကို ရှာလျက် တာရှုမြို့ သို့သွား၏။ တွေ့လျှင် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ခေါ်ခဲ့၏။

၂၆ ထိုသူတို့သည် တနှစ်ပတ်လုံး ထိုအသင်းတော်နှင့် အတူ စည်းဝေး၍၊ လူများအပေါင်းတို့အား ဆုံးမထူဝါဒ ပေးကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန် ဟူသော ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို အန္တီအုတ်မြို့၌အဦး ခံရကြ၏။

၂၇ ထိုအခါ၌ ပရောဖက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ အန္တီအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။

၂၈ ထိုသူတို့အဝင်၊ အာဂဗု အမည်ရှိသောသူ တယောက်သည် ထ၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ အစာအာ ဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လတုံဟု ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဘော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည် ကဲသာဘုရင် ကလောဒီ လက်ထက်၌ ဖြစ်သတည်း။

၂၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် အသီးအသီး တတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်၌ နေသော

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ညီအစ်ကို တို့အား အကူအမ ပေးလိုက်မည်ဟု။
၃၀ စီရင်ကြသည် နှင့်အညီ ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့တွင် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၂

၁ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သင်းဝင်သူအချို့ တို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ စီရင်၍၊

၂ ယောဟန်၏ အစ်ကိုဖြစ်သော ယာကုပ်ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်လေ၏။

၃ ယုဒလူတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ကို မြင်လျှင်၊ အဇမုပွဲ နေ့ရက်တို့၌ တဖန်ထပ်၍၊

၄ ပေတရုကိုလည်း ဘမ်းဆီးပြီးမှ ပသခါပွဲလွန်လျှင် လူများတို့အား ထုတ်ပေးမည်အကြံနှင့် အစောင့် အရှောက်စစ်သူရဲ တကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့၌အပ်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလေ၏။

၅ ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌ အကျဉ်းနေရစဉ်၊ သင်း ဝင်သူတို့သည် သူ့အဘိုးကြီးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြ၏။

၆ ပေတရုသည် ဟေရုဒ်မင်းထုတ်ခါနီး၊ ညဉ့်အချိန် တွင် သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလျက်၊ စစ်သူရဲနှစ်ယောက်တို့အလယ်၌ အိပ်ပျော်၍၊ အစောင့် များတို့သည် ထောင်တံခါးရှေ့မှာ စောင့်နေကြ၏။

၇ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ပေါ်လာလျှင် ထောင်အိမ်၌ အလင်းထွန်းတောက် လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရု၏ နံဖေးကို ပုတ်ခတ်၍၊ အလျင်အမြန်ထလော့ ဟုဆိုလျက်ထစေ ၏။ သံကြိုးသည်လည်း ပေတရုလက်မှ ကျွတ်လေ၏။

၈ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏ ခါးပန်းကို စည်းလော့။ ခြေခင်းကိုလည်း စီးလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဆို သည်အတိုင်း ပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံကိုခြံ၍ ဝှဲနောက် သို့လိုက်လော့ဟု ဆိုပြန်၏။

၉ ပေတရုသည် ထွက်၍လိုက်သော်လည်း၊ ကောင်း ကင်တမန် ပြုသမျှတို့သည် မှန်သောအမှုအရာဖြစ် သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်သည်ဟု ထင်လေ၏။

၁၀ လူစောင့် နှစ်တန်ကိုလွန်သွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင် သောသံတံခါးသို့ရောက်လျှင်၊ ထိုတံခါးသည် အလိုလို ပွင့်သဖြင့် သူတို့သည် ထွက်၍ လမ်းတကြောင်း၌ ရောက်သွားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ချက်ခြင်း ပေတရုမှ ခွာ၍ သွားလေ၏။

၁၁ ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင် သခင်ဘုရား သည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ ဟေရုဒ်

မင်းလက်မှတ်၊ ယုဒလူတို့၏ မြော်လင့်ခြင်းမှတစ်ပါး၊ ဝှဲကို ကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို ငါအမှန်သိ၏ဟု အောက် မှေ့စဉ်၊

၁၂ လူများစုဝေး၍ ဆုတောင်းရာ၊ မာကု အမည်သစ် ကိုရသော ယောဟန်၏ အမိဖြစ်သော မာရိ၏ အိမ်သို့ ရောက်၍၊

၁၃ အိမ်ဦးတံခါးကို ခေါက်လေသော်၊ ရောဒေအမည် ရှိသော မိန်းမငယ် တယောက်သည် နားထောင် ခြင်းငှါလာ၍၊

၁၄ ပေတရု၏စကားသံကိုသိလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်သော အားဖြင့် တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ အထဲသို့ ပြေးဝင်၍၊ ပေတရု သည် တံခါးရှေ့မှာ ရပ်နေသည်ဟု ကြားပြော၏။

၁၅ ထိုသူတို့က၊ သင်သည် အရှုံးဖြစ်၏ဟု ထိုမိန်းမ ငယ်အား ဆိုကြသော်လည်း၊ ပေတရု အမှန်ရှိသည်ဟု သူသည် ခိုင်မာစွာ ဆိုလျှင်၊ ပေတရု၏ ကောင်းကင် တမန် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၆ ပေတရုသည် ခေါက်၍နေသော်၊ တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍ သူ့ကိုမြင်သဖြင့် အလွန်တရာ အံ့သြကြ၏။

၁၇ ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကိုတိတိဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေး၍ မိမိကို ထောင် ထဲက သခင်ဘုရား နှုတ်တော်မူသောအကြောင်း အရာကို ဘော်ပြပြီးမှ၊ သင်တို့ သွား၍ ယာကုပ်နှင့် ညီအစ်ကိုတို့အား ဤအကြောင်းများကို ပြန်ကြား ကြလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထွက်၍ အခြားတပါးသို့ သွားလေ၏။

၁၈ မိုဗ်းလင်းသောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေတရု၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်ကြ၏။

၁၉ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရုကို ရှာ၍ မတွေ့သည် ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကို စစ်ကြောပြီးမှ သတ်မည်အကြောင်းကို စီရင်လေ၏။

၂၀ ထိုနောက်၊ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယုဒပြည်မှ ကဲသရိ မြို့သို့သွား၍နေသည်ရှိသော် တရုမြို့သားနှင့် ဇိဒုန် မြို့သားတို့ကို အမျက်ထွက်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တညီတညွတ်တည်းလာကြ၍၊ ဗလတ္တုအမည်ရှိသော အတွင်းဝန်ကို ဖျောင်းဖျပြီးမှ၊ အမျက်တော်ပြေမည် အ ကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ပြည်သည် ပြည်တော်ကိုမှီ၍ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရ၏။

၂၁ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း ချိန်းချက်သော နေ့၌ မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ လူများတို့က၊ ဤအသံသည် လူ၏အသံ မ

ဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အသံဖြစ်၏ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်ရှိသော်။

၂၃ ထိုမင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို မထောက်ထားသောကြောင့်၊ ထိုခဏခြင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကတမန်သည် ဒဏ်ခတ်၍ ကိုယ်တွင်း၌ပိုးများကိုက်သဖြင့် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

၂၄ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွားများပြားလေ၏။

၂၅ ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့သည် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် မာကု အမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန်ကိုလည်းခေါ်ခွဲ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြန်ကြ၏။

၁၃

၁ အန္တိအုတ်မြို့တွင်ရှိသော အသင်းတော်၌ ဗာနဗမှစ၍ နိဂါဟခေါ်ဝေါ်သော ရှုမောင်၊ ကုရေနေပြည်သားလုကီ၊ စော်ဘွားဟေရုဒ်၏ သူငယ်ချင်းအရင်း ဖြစ်သော မာနင်နှင့် ရှောလုတည်းဟူသော ပရောဖက်ပြုသူ၊ ဆရာပြုသူ ရှိကြ၏။

၂ ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာကို ရှောင်ကြစဉ်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က၊ ငါခန့်ထားသောအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ရွေးချယ်ခွဲထားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊

၃ အစာရှောင်၍ ပဌနာပြုလျက်၊ ထိုသူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍ လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၄ ထိုသို့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် စေလွှတ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် သေလုကိုမြို့သို့ သွား၍ ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်သဖြင့် ကုရုကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၅ ရှာလုမိမြို့၌ ရှိနေစဉ် ယုဒတရားစရပ်များတွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။ ယောဟန်သည်လည်း ထိုသူတို့၏ လက်ထောက်ဖြစ်သတည်း။

၆ တက္ကန်းလုံးကိုရှောက်၍ ပါဖုမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊

၇ ဗာယေရူ အမည်ရှိသော ယုဒအမျိုးသား မိစ္ဆာ ပရောဖက်ဖြစ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်သမားကို မြို့ဝန်မင်းသေရဂါပေါလုထံ၌ တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည် ပညာသတိရှိသဖြင့်၊ ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ခေါ်ပင့်၍ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာလိုသော စိတ်ရှိသော်။

၈ အနက်အားဖြင့် နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်သမားဟု ဆိုလိုသော လေမအမည်ရှိသော ထိုသူသည် မြို့ဝန်ကို

ယုံကြည်ခြင်းမှ လွှဲအံ့သောငှါ တမန်တော်တို့ကို ဟန့်တားလေ၏။

၉ ထိုအခါပေါလုဟု အမည်တွင်သော ရှောလုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်သမားကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျက်၊

၁၀ လှည့်ဖြားခြင်း၊ အကျိုးကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ရန်သူ၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းခရီးတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ မနေနိုင်သလော။

၁၁ ယခုပင်ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် သင့်အပေါ်သို့ရောက်၍၊ နေကို မျှမမြင်နိုင်အောင် အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏မျက်စိ ကွယ်လိမ့် မည်ဟု ပေါလုဆိုသောခဏခြင်းတွင် မျက်စိမြှေးရှက်၍ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေးသော သူတို့ကို ရှာလုကီ တလည်လည်ရှိ၍နေ၏။

၁၂ ထိုကြောင်းအရာကို မြင်လျှင်၊ မြို့ဝန်သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သခင်ဘုရား၏ ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့သြမိန်းမော၍ နေ၏။

၁၃ ပေါလုနှင့်ပါသော သူတို့သည် ပါဖုမြို့မှ လွှင့်၍ ပံဖုလီပြည်၊ ပေရဂေမြို့သို့ ရောက်ကြလျှင်၊ ယောဟန်သည် သူတို့ထံမှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

၁၄ ပေရဂေမြို့မှ ထွက်သွားပြန်၍၊ ပီသိဒီပြည်၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ထိုင်ကြ၏။

၁၅ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းကို ဘတ်ရွတ်ပြီးမှ၊ တရားစရပ်တို့သည်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူများအား ဆုံးမစရာ စကားရှိလျှင်ဟောပြောကြပါဟု လူကို စေလွှတ်၍ ကြားပြောစေ၏။

၁၆ ထိုအခါပေါလုသည်ထ၍ မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလျက်၊ ဣသရေလ လူမှစ၍ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။

၁၇ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘိုးဘေးများကို ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ထိုလူမျိုးကို ချီးမြှောက်သဖြင့် ထင်ရှားသော လက်တော်နှင့် ထိုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။

၁၈ အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တော၌ကျွေးမွေးတော်မူ၏။

၁၉ ခါနာန်ပြည်၌ လူခုနစ်မျိုးတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးအား အမွေပေးကမ်းဝေငှတော်မူ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှ ပရောဖက် ရှုမွေလ မပေါ်မရှိမှီ အနှစ် လေးရာ ငါးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တရားသူကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။

၂၁ နောက်တဖန် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းကြသော အခါ ရှောလုအမည်ရှိသော ကိရု၏သား၊ ဗယံမိန် အမျိုးဖြစ် သောသူကို အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံးပေး တော်မူ၏။

၂၂ နောက်မှ ထိုသူကို ပယ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ဒါဝိဒ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသူအား သက်သေ ခံတော်မူလျက်၊ စိတ်နှလုံး၌ ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍ ငါ့အလိုကိုပြည့်စုံစေမည့်သူ၊ ယေရု၏သား ဒါဝိဒ် ကို ငါတွေ့ရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသူ၏ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သော သခင်ယေရှုကို ဣသရေလ လူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၂၄ ထိုသခင် ကြွလာတော်မမူမှီ ယောဟန်သည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောပြောနှင့်လေ၏။

၂၅ ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို ပြု၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ငါသည် ထိုသူဖြစ်သည် မဟုတ်။ ငါ့နောက်ကြွလာသော သူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ ခြေနှင်းတော်ကို ငါမချွတ်ထိုက် ဟုဆို၏။

၂၆ အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သင် တို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ ဤ ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားစကားကို သင်တို့အား ကြားလိုက်တော်မူ၏။

၂၇ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောသူတို့နှင့်တကွ မင်းများ တို့သည် ထိုသခင်ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ်တတ် ရွက်သော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို၎င်း၊ မသိနား မလည်သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကို စီရင်သောအားဖြင့်၊ ထိုပရောဖက်တို့၏စကားကို ပြည့်စုံစေကြပြီ။

၂၈ ကိုယ်တော်၌ သေထိုက်သောအပြစ် တစ်ခုတခု ကိုမျှ မတွေ့သော်လည်း၊ ကွပ်မျက်စေမည်အကြောင်း ပိလိတ်မင်းထံ၌ တောင်းလျှောက်ကြ၏။

၂၉ ထိုသခင်ကို ရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှ တို့ကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို သစ်တိုင် မှချ၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

၃၀ ဘုရားသခင်သည်လည်း သေခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊

၃၁ ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ နောက်တော်၌

၁၃:၂၄။

လိုက်သော သူတို့အား နေ့ရက်များစွာ ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏။

၃၂ ထိုသူတို့သည် လူများတို့အား သက်သေခံဖြစ် ကြ၏။

၃၃ ဆာလံကျမ်း ဒုတိယ ခဏ်း၌ လာသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့သား ဖြစ်၏။

၃၄ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု လာသည် နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေ တော်မူသဖြင့်၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၌ရှိသော ဂတိတော်ကို ထိုသူတို့၏ သားဖြစ်သော ငါတို့အားပြည့်စုံစေတော် မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒါဝိဒ်၌မြဲမြံသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေးမည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍၊ နောက်တဖန် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မပြန်ဘဲ အစဉ် ကင်းလွတ်ရမည် အခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း ဧဝံဂေလိတရားကို ငါတို့သည် သင်တို့အား ကြားပြော ကြ၏။

၃၅ ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်း တခဏ်း၌ လာသည် ကား၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား ပုပ်စပ်ခြင်း ကိုရှိစေတော်မမူဟု လာ၏။

၃၆ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ အလို တော်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက်၍ မိမိဘိုးဘေး စုထံသို့ဝင်သဖြင့် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၃၇ ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသော သူမူ ကား၊ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်။

၃၈ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကြောင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကို သင်တို့အား ဟောကြားသည်ကို၎င်း၊

၃၉ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် မောရေ၏ တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သော အပြစ်ရှိ သမျှတို့နှင့် လွတ်ကြသည်ကို၎င်း သိမှတ်ကြလော့။

၄၀ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှုအံ့သြ၍ ပြယ်ပျောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။

၄၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား သူတပါးပြည့်စုံ သော်လည်း၊ သင်တို့ မယုံသောအမှုကို သင်တို့လက် ထက်ကာလ၌ ငါပြုသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ပါသော အရာကို သင်တို့အပေါ်သို့ မရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သတိပြုကြလော့ဟု ပေါလုဟောပြောလေ၏။

၄၂ လူများတို့သည် တရားစရပ်မှ ထွက်သွားကြစဉ်၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို မိမိတို့အား နောက်ဥပုသ်

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နေ၌ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၄၃ အစည်းအဝေးပျက်၍ ပြန်ကြသောအခါ ယုဒလူ မှစ၍ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သော ဘာသာဝင်သူများ တို့သည် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗနောက်သို့ လိုက်ကြသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်း၊ တမန်တော်တို့သည် ဖြားယောင်း၍ ဆုံးမကြပါဒေပေလေ၏။

၄၄ နောက်ဥပုသ်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နားထောင်အံ့သောငှါ တမြို့လုံးကုန် မတတ်စည်းဝေးကြ၏။

၄၅ ယုဒလူတို့သည် အစည်းအဝေးတို့ကို မြင်လျှင် ငြူစူသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပေါလု၏ စကားကို ငြင်းခုံသည်သာမက ဆဲရေးကြ၏။

၄၆ ထိုအခါ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့က ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာ ဟောပြောရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ပယ်၍ ထာဝရ အသက်ကို မိမိတို့ မခံထိုက်သည်ဟု မိမိတို့ စီရင်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မှာတော် မူသည်အတိုင်း ဝါတို့သည် မျက်နှာကိုလှဲ၍ တပါးအမျိုး သားတို့ဆီသို့ လှည့်ကြ၏။

၄၇ မှာတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစီမံသောငှါ၊ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာတို့ ဝါခန့် ထား၏ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုကြ၏။

၄၈ ထိုစကားကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသော သူရှိသမျှတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း သို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊

၄၉ ထာဝရဘုရား၏ သာသနာတော်သည် တပြည် လုံး၌ နှံ့ပြားလေ၏။

၅၀ ထိုအခါ ဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ အသရေရှိသော မိန်းမတို့နှင့် ထိုမြို့၌အကြီးအကဲဖြစ်သော သူများကို ယုဒလူတို့သည် နှိုးစော်၍၊ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေသဖြင့် ထိုပြည်၏နယ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။

၅၁ တမန်တော်တို့သည် မိမိတို့ခြောက်ပါး၌ ကပ်သော မြေမှုန့်ကို ထိုသူတို့အား ခါလိုက်ပြီးမှ၊ ဣကောနိမြို့ သို့သွားကြ၏။

၅၂ တပည့်တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။

၁၄

၁ ဣကောနိမြို့သို့ ရောက်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည် ယုဒတရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ဟောပြောသဖြင့်၊ ယုဒလူ၊ ဟောလသလူများအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂ မယုံကြည်သော ယုဒလူတို့သည် တပါးအမျိုး သားတို့ကို နှိုးဆော်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့အား မနာလိုသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ချောစားကြ၏။

၃ ထိုကြောင့် ကြာမြင့်စွာ နေ၍ သခင်ဘုရား၏ တရားတော်ကို မဆုတ်မဆိုင်း ဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကျေးဇူးတရားတော်ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူလျက်၊ တမန်တော်တို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုနိုင်မည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၄ ထိုမြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားခြင်း ရှိ၍၊ အချို့တို့သည် ယုဒလူတို့ဘက်၌၎င်း၊ အချို့တို့ သည် တမန်တော်တို့ဘက်၌၎င်း နေကြ၏။

၅ မင်းအရာရှိတို့နှင့် ယုဒ အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုး သားတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ကျောက် ခဲနှင့် ပစ်မည်ဟု တဟုန်တည်း ပြေးလာကြသည် အကြောင်းကို၊

၆ တမန်တော်တို့သည် သိလျှင်၊ လုကောနိပြည်၌ လုတ္တရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ ကျေးလက်များသို့ ထွက် ပြေး၍၊

၇ ထိုအရပ်တို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော ကြ၏။

၈ အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသဖြင့်၊ တခါမျှမသွား ဘူးသောလူတယောက်သည် လုတ္တရမြို့၌ ထိုင်လျက်၊

၉ ပေါလု ဟောပြောသည်ကို ကြားလေ၏။ ပေါလု သည်လည်း ထိုသူကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ရောဂါကင်းမည် အကြောင်း သူ၌ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊

၁၀ ထ၍ မတ်တပ်ရပ်လော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွား လေ၏။

၁၁ ပေါလုပြုသော အမှုကိုမြင်သော လူအစုအဝေး တို့က၊ နတ်ဘုရားတို့သည် လူအယောင်ကို ဆောင်၍ ဝါတို့ရှိရာသို့ ဆင်းသက်ပါသည်တကားဟု လုကောနိ ဘာသာ စကားအားဖြင့် အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ၏။

၁၂ ပေါလုသည်သာ၍ ဟောပြောသောကြောင့် သူ့ကို ဟောရမေဟူ၍၎င်း၊ ဗာနုဗကို ဇုသဟူ၍၎င်း ခေါ် ဝေါကြ၏။

၁၃ ထိုမြို့ရှေ့၌ရှိသော ဇုသ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားနှင့်ပန်းကုံးကို မြို့တံခါး နားသို့ ယူခဲ့၍၊ လူအစု အဝေးတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပြုသည်ကို။

၁၄ တမန်တော် ဗာနုနှင့် ပေါလုတို့သည် သိတင်း ကြားလျှင်၊ မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ လူစုထဲသို့ ပြေးဝင်လျက်၊

၁၅ အချင်းလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လောကဓံတရား၌ ကျင့်လည်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့သည် ဤအချည်း နှီးသောအရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိလေသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

၁၆ ရှေးလွန်လေပြီးသော ကာလတို့၌၊ လူအမျိုးမျိုး တို့သည် မိမိတို့အလိုအလျောက် ကျင့်ကြမည်အ ကြောင်း ဘုရားသခင်သည် အလွတ်ထားတော်မူ၏။

၁၇ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက်၊ အစာအာဟာရနှင့်ဝပြော၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်မှ မိုဗ်းရွာစေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံ တို့ကို သီးစေတတ်သောဥတုကို ပေးတော်မူသော အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ကို သက်သေမခံ ဘဲနေတော်မမူဟု ပေါလုနှင့် ဗာနုသည် ကြွေးကြော် လေ၏။

၁၈ ထိုသို့ကြွေးကြော်သဖြင့် လူအစုအဝေးတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ခြင်းကို မပြုရမည်အကြောင်း မြစ်တား ခဲသောအမှုကို မြစ်တားလေ၏။

၁၉ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကော နိမြို့မှလာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညှိညွတ်တိုင် ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟု စိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲဝင်ကြ၏။

၂၀ တပည့်တော်တို့သည် ဝန်းရံ၍နေကြစဉ်၊ ပေါလု သည်ထ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာနုနှင့် တကွ ဒေရဗေမြို့သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၂၁ ထိုမြို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ လူများ တို့ ကိုတပည့်တော်ဖြစ်စေပြီးမှ၊ လူတ္တရမြို့၊ ဣကောနိ မြို့၊ အန္တိအုတ်မြို့တို့ကို အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍ ပြန်ကြ၏။

၂၂ ထိုသို့ပြန်ကြစဉ်၊ တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှလုံး ကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြည်မည် အကြောင်း နှိုးဆော်ချီးပင့်၍၊ ငါတို့သည် များပြားသော

ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရ ကြမည်ဟု ဟောပြောပြည့်နှံကြ၏။

၂၃ အသင်းတော်များတို့၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထား ၍၊ အစာရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ ယုံကြည်သော သခင်ဘုရား၏ လက် တော်သို့ ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်နှံကြ၏။

၂၄ ပိသိဒိပြည်တပြည်လုံးကို ရောက်သွား၍ ပံ့ပုလိ ပြည်သို့ ရောက်လျှင်၊

၂၅ ပေရဂေမြို့၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟော ပြော၍ အတ္တလိမြို့သို့ သွားကြပြန်၏။

၂၆ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောစီး၍ လွင်သဖြင့်၊ မိမိတို့ဆောင် ရွက်ခဲ့ပြီးသော အမှုအလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်သို့ အပ်နှံ၍ စေလွှတ်သော အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။

၂၇ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့ကို စုဝေး စေ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပြုတော်မူသ မျှတို့ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတံခါးကို တပါးအမျိုးသား တို့အား ဖွင့်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ပြန်ကြားကြ၏။

၂၈ ထိုမြို့၌လည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့် စွာနေကြ၏။

၁၅

၁ ယုဒပြည်မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာသော သူအချို့တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေ၏တရားအတိုင်း အရေးများလှီးခြင်းကိုမခံလျှင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေး ကြ၏။

၂ ထိုသူတို့နှင့်ပေါလု၊ ဗာနုတို့သည် ဆွေးနွေးငြင်း ခုန်ခြင်း များသောအခါ၊ ပေါလုနှင့် ဗာနုတို့သည် အခြားသော တပည့်တော် အချို့တို့နှင့်တကွ ထိုပြ သာနာ၏ အကြောင်းကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ ထံသို့ သွားရမည် အကြောင်းကို စီရင်ကြ၏။

၃ အသင်းတော်သည် လမ်း၌ပို့သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့် ဗာနုတို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှာမရိပြည်ကို ရောက် သွား၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်း အရာကို ကြားပြောသဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို အလွန် ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။

၄ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူများတို့တွင် လက်ခံခြင်း ကျေးဇူးကိုခံ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင် ပြုတော် မူသမျှတို့ကို ပြန်ကြားကြ၏။

တမန်တော် ၁၅:၅

၅ ဖာရိရှဲစုထဲက ယုံကြည်သောသူ အချို့တို့သည် ထလျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရမည်။ မောရှေ၏ တရားကို ကျင့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမရမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၆ ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှုကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြ၏။

၇ များစွာသောဆွေးနွေး ငြင်းခန်ခြင်းရှိသောအခါ ပေတရုသည်ထလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ ငါဟောပြောသောအားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုကြားနာ၍ ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၈ စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးသည် နည်းတူ သူတို့အားပေးသဖြင့်၊ သူတို့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။

၉ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကို ခြားနားစေတော်မူ။

၁၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘိုးဘေးများ မထမ်းနိုင်သော ထမ်းပိုးကို တပည့်တော်တို့၏ လည်ပင်းပေါ်၌ တင်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြသနည်း။

၁၁ သခင်ယေရှု၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည် နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်ဟု ပေတရုပြောဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ဗာနုဗနှင့် ပေါလုတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသမျှ သောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ကြားပြောသည်ကို စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင် ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယာကုပ်က ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။

၁၄ ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမအဘို့၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက အချို့သောသူတို့ကို နှုတ်ယူခြင်းငှါ ရှေ့ဦးစွာ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသည် အကြောင်းအရာကို ရှိမှန်သည် ဟောပြောခဲ့ပြီ။

၁၅ ထိုအကြောင်းအရာသည်လည်း ပရောဖက်တို့၏ စကားနှင့်ညီ၏။

၁၆ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ၏ နာမဖြင့် သမုတ်

သော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတည်းဟူသော ကျန်ကြွင်းရစ်သော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရှာစေခြင်းငှါ နောက်မှ ဝါပြန်လာမည်။

၁၇ လဲလျှက်ရှိသော ဒါရိဒ်၏ တဲကို ဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု။

၁၈ ဤအမှု အရာတို့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏ဟု လာသတည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မိမိ စီရင်တော်မူ သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သိတော်မူသည်။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့ အထဲမှ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသော သူတို့ကို မနှောင့်ရှက်ဘဲလျက်၊

၂၀ ရုပ်တုတို့၏ ညစ်ညူးရာကို၎င်း၊ မတရားသော မေထုန်ကို၎င်း၊ လည်ပင်းကိုညစ်၍သတ်သော အရာကို၎င်း၊ အသွေးကို၎င်း ကြည့်ရှုရှောင်စေခြင်းငှါ သူတို့ကို မှာလိုက်သင့်သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းကို တရားစရပ်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဘတ်ရွတ်သဖြင့်၊ မောရှေ၏ တရားကို ရှေးကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသော မြို့တို့၌ ဟောပြောလေ့ရှိသည်ဟု ယာကုပ်ပြောဆို၏။

၂၂ ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ မှစ၍ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အထဲ၌ ရွေးကောက်၍ ညီအစ်ကိုတို့တွင် ထင်ရှားသောသူတည်းဟူသော ဗာနုဗအမည်သစ်ကိုရသောယုဒနှင့် သီလတို့ကို၊ အန္တီအုတ်မြို့သို့ ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့နှင့်တကွ စေလွှတ်မည် အကြောင်း သဘောညီညွတ်ကြ၏။

၂၃ သူတို့ လက်ဖြင့် ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊ တမန်တော်၊ သင်းအုပ်၊ ညီအစ်ကိုများတို့သည် အန္တီအုတ်မြို့ မှစ၍ ရှုရိပြည်၊ ကိလိကီပြည်တို့၌ ရှိနေ၍ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလိုက်ပါ၏။

၂၄ လူအချို့တို့သည် ငါတို့ အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွား၍၊ သင်တို့သည် အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံရမည်။ ပညတ်တရားကို ကျင့်ရမည်ဟူသော စကားဖြင့်၊ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှောင့်ရှက် ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ ကြားရသည်ဖြစ်၍။

၂၅ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိအသက်ကိုစွန့်စားသော သူတည်းဟူသော၊

၂၆ ငါတို့ ချစ်သော ဗာနုဗ၊ ပေါလုတို့နှင့် တကွ ရွေးကောက်သော သူတို့ကို သင်တို့ဆီသို့ စေလွှတ်

ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း စီရင်သည်နှင့် အညီ၊
၂၇ ဤအကြောင်းအရာကို သင်တို့အား နှုတ်ဖြင့်
ကြားစေခြင်းငှါ ယုဒနှင့်သိလတို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။

၂၈ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကိုင်း၊
အသွေးကိုင်း၊

၂၉ လည်ပင်းကို ညှစ်၍သတ်သော အရာကိုင်း၊ မ
တရားသော မေထုန်ကိုင်း ကြည့်ရှောင်ရမည်ဟူသော
ပညတ်မှတစ်ပါး အခြားသောဝန် သင်တို့၏ အပေါ်၌
တင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့သည်
အလိုမရှိ။ ထိုအရာများကို ကြည့်ရှောင်အပ်၏။ ကျမ်းမာ
ကြပါစေသောဟု ရေး၍ ပေးလိုက်သတည်း။

၃၀ ထိုသူတို့သည် သွားရသော အခွင့် ရှိသဖြင့်၊
အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွား၍ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ
ပြီးလျှင် မှာစာကို အပ်ပေးကြ၏။

၃၁ မှာစာကို ဘတ်ရွတ်သောအခါ ထိုသက်သာခြင်း
၏အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၃၂ ယုဒနှင့် သိလတို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်သော
ကြောင့် များစွာသောစကားနှင့် ညီအစ်ကိုတို့ကို
ဆုံးမ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့စေကြ၏။

၃၃ ထိုသူတို့သည် အတန်အရာနေပြီးမှ၊ တမန်တော်
တို့ထံသို့ ငြိမ်သက်စွာ ပြန်စေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုတို့သည်
အခွင့်ပေးကြ၏။

၃၄ သို့သော်လည်း သိလသည် အလိုအလျောက်
နေရစ်၏။

၃၅ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည်လည်း အန္တိအုတ်မြို့
၌နေလျက်၊ အခြားသော သူများတို့နှင့်တကွ ဆုံးမ
ဩဝါဒပေး၍၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတည်း
ဟူသော ဝေဒလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

၃၆ အင်တန်ကာလကြာသောအခါ ပေါလုက၊ ငါတို့
သည် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဟောပြော
ဘူးသော မြို့များတို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့သည်
အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပြန်သွားကြကုန်အံ့
ဟု ဗာနုဗအားဆို၏။

၃၇ ဗာနုဗသည် မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်ကို
ခေါ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။

၃၈ ပေါလုက၊ ပုံပုလိပြည်၌ သူတို့နှင့် ခွဲ၍ အမှုထမ်း
ရာသို့ မလိုက်မသွားသော ထိုသူကို မခေါ်သင့်ဟု
သဘောရှိ၏။

၃၉ ထိုအကြောင်းနှင့် အချင်းချင်း မသင့်သဖြင့် တခြား
စီသွား၍၊ ဗာနုဗသည် မာကုကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကုပရ
ကျွန်းသို့ လွှင့်လေ၏။

၄၀ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံကြသဖြင့်၊ သူသည် သိလကို
ရွေးချယ်ပြီးလျှင် ထွက်၍၊

၄၁ အသင်းတော်များကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေလျက်၊ ရှုရိပြည်၊
ကိလိကီပြည်တို့ကို ရှောက်သွားလေ၏။

၁၆

၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရ
မြို့သို့ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိမောသေအမည်
ရှိသောတပည့်တော် တယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမိကား၊
ယုံကြည်သောယုဒမိန်းမဖြစ်၏။ အဘကား၊ ဟေလသ
လူဖြစ်၏။

၂ ထိုသူသည် လုတ္တရမြို့၊ တူကောနိမြို့၌ရှိသော
ညီအစ်ကိုတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်၏။

၃ ပေါလုသည် ထိုသူကိုခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ သူ၏
အဘသည် ဟေလသလူဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့၌
ရှိသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့သည် သိသောကြောင့်၊
အရေးဖျားလှီးခြင်းကို သူ့အားပေးလေ၏။

၄ သူတို့သည် မြို့များကို ရှောက်သွားစဉ်တွင်၊
ယေရုလင်မြို့၌ နေသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်
တို့သည် စီရင်သော ပညတ်တို့ကို အသင်းများ
ကျင့်စောင့်ဖို့ရာ အပ်ပေးကြ၏။

၅ ထိုသို့ အသင်းတော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌
တည်ကြည်မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့်
တနေ့ထက် တနေ့ တိုးပွားများပြားကြ၏။

၆ ဖြုဂိပြည်၊ ဂလာတီပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးမှ
အာရိပြည်၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို မဟောစေ
ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မြစ်တား
တော်မူသဖြင့်၊

၇ မုသိပြည်သို့ ရောက်၍၊ ဗိသုန်ပြည်သို့ သွားမည်
ပြုကြစဉ်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူ
သောကြောင့်၊

၈ မုသိပြည် အနားမှာ ရောက်၍ တရောမြို့သို့
ရောက်ကြ၏။

၉ ညဉ့်အခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ရ၍၊
မာကေဒေါနိ လူတစ်ယောက်က၊ မာကေဒေါနိပြည်သို့
ကူးပါ။ ငါတို့ကို မစပါဟု ရပ်လျက်တောင်းပန်၏။

၁၀ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်လျှင်၊ မာကေဒေါနိပြည်
၌ ဝေဒလိတရားကိုဟောစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည်
ငါတို့ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု ငါတို့ သဘောကျသဖြင့်၊
ထိုပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ ချက်ခြင်း ရှာကြံကြ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ တယောမြို့မှ သင်္ဘော လွှင့်၍

သာမောသရက်ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ၌ နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂ ထိုမြို့မှ ထွက်ပြန်လျှင် မင်းမှုလွတ်သောမြို့တည်း ဟူသော မာကေဒေါနီပြည် တပိုင်းကို အစိုးရ သော ဖိလိပိုမြို့သို့ ရောက်၍ ကာလအတန်အရာ နေကြ၏။

၁၃ ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်လျှင်၊ ပဌနာစရပ်ရှိတတ်ရာ မြစ်နားသို့သွား၍ ထိုင်ပြီးမှ၊ ထို အရပ်၌ စည်းဝေးသောမိန်းမတို့အား ဟောပြောကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ နီမောင်းသော အထည်အလိပ်ကို ရောင်းသော သွာတိရဲမြို့သူ လုဒီအမည်ရှိသောမိန်းမ တယောက်သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော သူဖြစ်၍၊ တရားနာစဉ်တွင် ပေါလု ဟောပြောသော အရာကို မှီဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှါ သူ၏ စိတ်နှလုံးကို သခင်ဘုရား ဖွင့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုမိန်းမသည် အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကို ခံပြီးမှ၊ ကျွန်မသည် သခင်ဘုရား၌ အမှန် ယုံကြည်သည်ကို သင်တို့သည် ထင်မှတ်လျှင်၊ ကျွန်မ အိမ်သို့ ဝင်၍ နေကြပါဟုတောင်းပန်လျက် ငါတို့ကို အနိုင် သွေးဆောင်လေ၏။

၁၆ ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် ပဌနာစရပ်သို့ သွားစဉ် တွင် နတ်ဝင်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကိုဟောသဖြင့် မိမိသခင် တို့အား စီးပွားများကို ပြုတတ်သော မိန်းမငယ် တယောက်သည် ငါတို့ကို ဆီးကြိုလေ၏။

၁၇ ထိုမိန်းမငယ်သည် ပေါလုနှင့် ငါတို့နောက်သို့ လိုက်၍၊ ဤသူတို့ကား အကျွတ်တရားလမ်းကို ငါတို့ အား ဟောပြောပြသသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား သခင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၁၈ ထိုသို့ အဖန်များစွာပြုသောကြောင့် ပေါလုသည် စိတ်မသာလျက်လှည့်ကြည့်၍၊ သင်သည် သူ၏အထဲမှ ထွက်သွားလော့၊ ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုနတ်ကို ဆိုသော ခဏခြင်းတွင် နတ်သည်ထွက်သွား၏။

၁၉ သူ၏ သခင်တို့သည် နောက်တဖန် စီးပွားဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်စရာ အကြောင်းမရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ဘမ်းဆီးဆွဲငင်၍ ရုံးတော်သို့ပို့ကြ၏။

၂၀ စစ်ကမ်းထံသို့ရောက်သောအခါဤသူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်လျက် ငါတို့မြို့ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။

၂၁ ရောမလူဖြစ်သောငါတို့သည် မခံယူမကျင့်အပ် သောဘာသာ ထုံးတမ်းများကို ဟောပြော သွန်သင် တတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုကြလျှင်။

၁၆:၁၅၊ ၂၃။

၂၂ စုစေးသောသူတို့သည် သူတို့ တဘက်၌ တပြိုင် နက်ထကြ၏။ စစ်ကမ်းတို့လည်း သူတို့၏ အဝတ်ကို ချွတ်၍ ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။

၂၃ ရိုက်၍ ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံစွာ စောင့်စေ ဟု ထောင်မှူးကို မှာလိုက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင် ထားကြ၏။

၂၄ ထိုသို့ မှာလိုက်သည်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အတွင်း ထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်လျက် ထား၏။

၂၅ သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ပဌနာပြု၍ ဘုရားသခင်ကို ခိုးမွှမ်းလျက် သီချင်းဆိုလေ ၏။ ထောင်ထဲမှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် နားထောင်ကြ၏။

၂၆ ထိုခဏခြင်းတွင် မြေကြီးသည် ပြင်းစွာ လှုပ်သော ကြောင့် ထောင်ခြေရင်းလည်း လှုပ်ရှား၏။ တံခါး ရှိသမျှ တို့သည် ချက်ခြင်းပွင့်၍ လူအပေါင်းတို့သည် နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။

၂၇ ထောင်မှူးသည် နိုး၍ထောင်တံခါးများ ပွင့်လျက် ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီဟု ထင်မှတ်သည်နှင့်ထားကို အိမ်မှ ဆွဲထုတ်၍ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည် ပြုလေ၏။

၂၈ ပေါလုကလည်း၊ ကိုယ်ကိုအပြစ် မပြုနှင့်၊ ငါတို့ အပေါင်းသည် ရှိကြ၏ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်၍ ပြောဆို၏။

၂၉ ထောင်မှူးသည် ညှိထွန်းသောမီးကို တောင်းပြီး မှ ပြေးဝင်၍၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ ခြေရင်း၌ တုန်လှုပ် လျက်ပြပ်ဝပ်လေ၏။

၃၀ သူတို့ကို ပြင်သို့ ထုတ်ပြီးလျှင်လည်း၊ သခင်တို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၃၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည် လော့။ ယုံကြည်လျှင် သင်နှင့်သင်၏ အိမ်သူအိမ်သား တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုလျက်၊

၃၂ ထိုသူမှစ၍ သူ၏အိမ်၌ ရှိသမျှသောသူတို့အား သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟော ကြ၏။

၃၃ ထိုည၌၊ ထိုအချိန်နာရီ၌ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ယူ၍ ဒဏ်ချက်ရာများကို ဆေး ကြောပြီးလျှင်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကို ချက်ခြင်းခံလေ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၃၄ တမန် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို မိမိ အိမ်သို့ ခေါ်ပင့်ပြီးမှ သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်လျက် အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၃၅ နံနက်ရောက်သောအခါ စစ်ကဲတို့သည် ရုံးလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ထိုလူတို့ကို လွှတ်စေဟု မှာလိုက်ကြ၏။

၃၆ ထိုစကားကို ထောင်မှူးသည် ပေါလုအား ကြားပြော၍ ကိုယ်တော်ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ စစ်ကဲတို့သည် စေလွှတ်ကြပါပြီ။ ထိုကြောင့် ယခုထွက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကြွသွားတော်မူကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၇ ပေါလုက ရောမလူ ဖြစ်သော ငါတို့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက် စစ်ကဲတို့သည် ထင်ရှားစွာ ရိုက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားပြီးမှ တိတ်ဆိတ်စွာ နှင်ထုတ်ကြမည်လော။ ထိုသို့မပြုသင့်။ ကိုယ်တိုင်လာ၍ ငါတို့ကို နှုတ်ယူကြစေဟု ရုံးလုလင်တို့အား ပြောဆို၏။

၃၈ ထိုစကားကို ရုံးလုလင်တို့သည် စစ်ကဲတို့အား ကြားလျှောက်၍ ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ရောမလူ ဖြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည် ကြားသိသောအခါ ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊

၃၉ ကိုယ်တိုင်လာပြီးလျှင် ချော့မော့သော စကားနှင့် သူတို့ကို နှုတ်ယူ၍ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၄၀ ထိုအခါ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ထောင်မှ ထွက်၍ လဒ်အိမ်သို့ဝင်သဖြင့် ညီအစ်ကိုများကို တွေ့မြင်၍ သက်သာစေပြီးမှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၇

၁ ထိုနောက်၊ အဲဖိပေါလီမြို့၊ အာပေါလောနီမြို့ကို ရောက်သွား၍ သက်သာလောနီတ်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှာ ယုဒတရားစရပ်ရှိ၏။

၂ ပေါလုသည် မိမိထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ်သို့ ဝင်၍၊ ဥပုသ်နေ့ သုံးရက်တွင် ကျမ်းစာကို အမှီပြု၍ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှိုးနှောသဖြင့်၊

၃ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်ရမည်။ ငါဟောပြောသော ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းအရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ပြလေ၏။

၄ ထိုသူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ပေါလု၊ သိလတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြ၏။ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဟေလသလူ အပေါင်းတို့နှင့် ထင်ရှားသော မိန်းမ အများတို့လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၅ ယုဒလူတို့သည် ဆိုးယုတ်လျှပ်ပေါ်သော သူအချို့တို့ကို ခေါ်၍ လူများကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ မြို့၌ အုတ်အုတ်သံသံပြုကြ၏။ ယာသုန်၏ အိမ်ကိုပိုင်း၍ သူတို့ကို လူများရှေ့သို့ ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါ ရှာကြ၏။

၆ မတွေ့လျှင် ယာသုန်နှင့် ညီအစ်ကို အချို့တို့ကို မင်းအရာရှိတို့ထံသို့ ဆွဲငင်၍၊ လောကီနိုင်ငံကို မှောက်လှန်သောဤ သူတို့သည် ဤအရပ်တိုင်အောင်ရောက်ကြပါပြီ။

၇ ယာသုန်သည်လည်း သူတို့ကို လက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကဲသာဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ယေရှု အမည်ရှိသော ရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည်ဆိုတတ်ပါ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက်၊

၈ မင်းအရာရှိမှစ၍ စုဝေးသော သူတို့၏ စိတ်ကို ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် နှောင့်ရှက်ကြ၏။

၉ ထိုအခါ ယာသုန် မှစ၍ ကြွင်းသောသူတို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၀ ညဉ့်အခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ ရောက်လျှင် ယုဒတရားစရပ်သို့ ဝင်ကြ၏။

၁၁ ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနီတ် မြို့သားတို့ထက် ထူးမြတ်သဖြင့်၊ အလွန် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍ မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိခြင်းငှါ ကျမ်းစာကို နေ့တိုင်း အစဉ်စေ့စေ့ ကြည့်ရှုကြ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ယုဒလူအများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ အသရေ ထင်ရှားသော ဟေလသမိန်းမတို့နှင့်ယောက်ျားအများတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၁၃ ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသည်ကို၊ သက်သာလောနီတ်မြို့သားဖြစ်သော ယုဒလူတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ ဗေရိမြို့သို့ လာပြန်၍ လူများတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ပင်လယ်လမ်းဖြင့် သွားစေခြင်းငှါ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ သိလနှင့် တီမောသေတို့သည် နေရစ်ကြ၏။

၁၅ ပေါလုကို ပို့သောသူတို့သည် အာသင်မြို့တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပြီးမှ သိလနှင့် တီမောသေတို့ကို အလျင်အမြန် လာစေခြင်းငှါ မှာစာကိုခံ၍ ပြန်ကြ၏။

၁၆ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့် တီမောသေတို့ကို ငုံ့လင့်၍ နေစဉ်တွင်၊ ထိုမြို့သည် ရပ်တုတို့နှင့်

အပြည့်ရှိသည်ကို မြင်လျှင် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၇ ထိုကြောင့် တရားစရပ်၌ ယုဒလူမှုစု၌ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော သူတို့နှင့်၎င်း၊ လူများစုဝေးရာအရပ်၌ နေ့တိုင်းတွေ့ကြုံသော သူတို့နှင့်၎င်း ဆွေးနွေးနှိုးနှောခြင်းကိုပြု၏။

၁၈ ထိုအခါ ပေကုရုတပည့်တို့နှင့် သတောအိတ်ပညာရှိ အချို့တို့သည် ပေါလုနှင့် ဆိုင်ပြိုင်၍ အချို့က ဤ မရေရသောလူသည် အဘယ်သို့ ပြောချင်သနည်း ဟု ဆို၏။ အချို့ ကလည်း ဤသူသည် တက္ကနိုး တနိုင် နတ်ဘုရားတို့၏ အကြောင်းကို ဟောပြောသောသူ ဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်းကား၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏ တရားနှင့် ထမြောက်ခြင်း တရား တည်းဟူသော ဝေပရေလိတရားကို ဟောသတည်း။

၁၉ ထိုအခါ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကို ခေါ်၍ အာရေတောင်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင် သင်သည် ဟောပြောသောဤ အယူဝါဒသစ်ကို ငါတို့ သိအပ်သလော။

၂၀ ငါတို့မသိမကျွမ်းဘူးသော အရာတို့ကို သင်သည် ကြားပြော၏။ ထိုအရာများကား အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့သိချင်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ အာသင်မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့နှင့် ညွှန်သည်များတို့သည် သတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်း၊ နားထောင်ခြင်းအမှုမှတစ်ပါး အခြားသောအမှုဖြင့် ကာလကို မလွန်စေတတ်ကြ။

၂၂ ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင်ပေါ်၌ ရပ်လျက်၊ အချင်းအာသင်လူတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကို အလွန် ရိုသေတတ်ကြသည်ကို ငါမြင်ပါ၏။

၂၃ လမ်း၌သွား၍ သင်တို့၏ ဘုရားများကို ကြည့်ရှုသည်တွင်၊ ငါတို့ မသိသော ဘုရားသခင် အဘို့ဟူ၍ အကွဲရာတင်သော ယဇ်ပလ္လင်တခုကို တွေ့ပါ၏။ သင်တို့သည် မသိဘဲလျက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းကို ငါဟောပြော၏။

၂၄ လောကဓါတ် မှစ၍ လောကဓါတ်၌ ရှိလေသမျှ သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍၊ လူတို့ လက်ဖြင့်လုပ်သော ဗိမာန်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။

၂၅ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဇီဝအသက်နှင့်တကွ ထွက်သက်ဝင်သက်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပေးတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၍၊ တစ်

တခုကို အလိုတော်ရှိသကဲ့သို့ လူတို့လက်ဖြင့်ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံတော်မူသည် မဟုတ်။

၂၆ ဘုရားသခင်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နေရသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တသွေးတည်းနှင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ သူတို့အားခွဲဝေစီမံသော အချိန်ကာလကို၎င်း၊ သူတို့၏ နေရာအပိုင်းအခြားကို၎င်း မှတ်သားတော်မူ၏။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ရှာစမ်းသဖြင့် တွေ့ကောင်းတွေ့ကြလိမ့်မည်အကြောင်း တည်း။ သို့ဆိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင် အဘယ်သူနှင့်မျှ ဝေးတော်မူသည် မဟုတ်။

၂၈ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်၊ လှုပ်ရှားလျက်၊ ဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင်တို့တွင် လင်္ကာဆရာအချို့တို့က၊ ငါတို့သည်ကား၊ နွယ်တော်သားပင်၊ ဘုရားမျိုးပေ၊ ဖြစ်ကြလေဟု စပ်ဆိုသတည်း။

၂၉ ထိုသို့ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်လျက်နှင့်၊ လူတို့အတတ် အကြံအစည်အားဖြင့် ထုလုပ်သောရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တုနှင့် ဘုရားသခင် တူတော်မူသည်ဟု မထင်မမှတ်အပ်။

၃၀ ဘုရားသခင်သည် မိုက်မဲသော အချိန်ကာလတို့ကို အမှုမထားဘူးသော်လည်း၊ ယခုမှာကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ နောင်တကြလော့ဟု ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့အား ပညတ်တော်မူ၏။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ခန့်ထားတော်မူသောသူအားဖြင့် လောကီသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ညီလျော်စွာ စစ်ကြာစီရင်မည့်နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီ။ ထိုသူကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောလူတို့အား ယုံလောက်သောသက်သေကို ပြတော်မူပြီဟု ပေါလု ဟောပြော၏။

၃၂ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုကြားရလျှင်၊ အချို့တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့က ဤအမှုမှာ သင်၏ စကားကို ငါတို့သည် နောက်တဖန် နားထောင်ဦးမည်ဟု ဆိုကြ၏။

၃၃ ထိုသို့ ဆိုကြသောအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့အထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။

၃၄ လူအချို့တို့သည် ပေါလု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့အဝင် ဒယောနုသီ အမည်ရှိသော အာရေတောင်မင်း တယောက်၊ ဒမာရီ အမည်ရှိသော မိန်းမ တယောက် မှစ၍ အခြားသောသူ ရှိကြ၏။

၁၈

၁ ထိုနောက် ပေါလုသည် အာသင်မြို့မှ ထွက်သွား၍ ကောရိန္နုမြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၂ ထိုအခါ ယုဒလူ အပေါင်းတို့သည် ရောမမြို့မှ ထွက်သွားရမည် အကြောင်း၊ ကလောဒိမင်း အမိန့်တော် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပန္နုပြည်သား အာကုလ အမည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်သည် ဣတလီပြည် မှလာ၍၊ မိမိ မယားပြစ်ကိလနှင့်တကွ မကြာမမြင့်မှီ ရောက်လာသည်ကို ပေါလုတွေ့လျှင် သူတို့ဆီသို့ ဝင်၍၊

၃ အလုပ်ချင်းတူသောကြောင့်၊ သူတို့နှင့် နေ၍ အလုပ်လုပ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင်ကိုချုပ်တတ်သော အချုပ်သမား ဖြစ်ကြ၏။

၄ ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့မပြတ် တရားစရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍၊ ယုဒလူနှင့် ဟေလသ လူတို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်လေ၏။

၅ သိလနှင့် တိမောသေတို့သည် မာကေဒေါနိုပြည်မှ ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့နှင့်တကွ တရားဟောခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်းကို ယုဒလူတို့အား ကြိုးစား၍ သက်သေခံလေ၏။

၆ ယုဒလူတို့သည် ငြင်းခုံဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် မိမိအဝတ်ကို ခါလိုက်လျက်၊ သင်တို့၏ အသွေးသည် သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်၌ တည်စေ။ ငါမူကား ကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ဆီသို့ သွားမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

၇ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော ယုတ္တုအမည်ရှိသော သူ၏အိမ်သို့ သွား၏။ ထိုအိမ်သည် တရားစရပ်နှင့်စပ်လျက် ရှိသတည်း။

၈ ကရိပျူအမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်လေ၏။ ကောရိန္နုပြည်သား အများတို့သည်လည်း ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၉ ညဉ့်အခါ သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအား ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုပြု၍၊ သင်သည်မကြောက်နှင့်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ မနေနှင့်၊ ဟောပြောလော့။

၁၀ ငါသည် သင်နှင့်အတူ ရှိ၏။ သင့်ကို ညည်းဆဲခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ အနိုင်အထက် မပြုရ။ ဤမြို့၌ ငါ၏ လူအများရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ပေါလုသည် ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အား ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသွန်သင်၍ တနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး နေလေ၏။

၁၈:၈၈

၁၂ အခါယပြည်ကို ဂါလျုန်မင်းသည် ဝန်အရာနှင့် အုပ်စိုးသောအခါ ယုဒလူများသည် တညီတညွတ်တည်း ပေါလုကို အနိုင်အထက်ပြု၍ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊

၁၃ လူတို့သည် ဘုရားကို မတရားသဖြင့်ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ ဤသူသည် ဖြားယောင်းတတ်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၄ ပေါလုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်မည်ပြုသော်၊ ဂါလျုန်မင်းက၊ အချင်းယုဒလူတို့၊ မတရားသောအမှု၊ ဆိုးယုတ်ညစ်ညူးသော အမှုဖြစ်လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့ကို အကြောင်းရှိသည်အတိုင်း သည်းခံရမည်။

၁၅ သို့မဟုတ် စကားသော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင်တို့၏ ဘာသာတရားသော်၎င်း၊ သင်တို့သည် အစီရင်ခံလျှင် ကိုယ်အမှုကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သော အမှုကို စီရင်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟု ဆိုလျက်၊

၁၆ ယုဒလူတို့ကို တရားပလ္လင်မှ ပယ်ရှားစေ၏။

၁၇ ထိုအခါ ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် တရားစရပ်မှူး သုဿင်ကိုယူ၍ တရားပလ္လင်ရှေ့မှာ ရိုက်ကြ၏။ ထိုအမှုကိုလည်း ဂါလျုန်မင်းသည် အမှုမထားဘဲနေ၏။

၁၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တာရှည်စွာနေပြီးမှ ညီအစ်ကိုတို့ကို အခွင့်တောင်း၍ ထိုမြို့မှထွက်သွား၏။ အထက်က သစ္စာဂတိပြုသည်နှင့်အညီ ကင်ခြေမြို့၌ ခေါင်းရိတ်ခြင်းကို ခံပြီးလျှင်၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ခေါ်၍ ရှုရိပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်လေ၏။

၁၉ ဖေက်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောလေ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့နှင့် အတူပေါလု နေပါဦးမည် အကြောင်း တောင်းပန်သော အခါ၊ ပေါလုသည် ဝန်မခံဘဲလျက်၊

၂၁ ယခု ရောက်လုနီးသောပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါအမှန်ခံရမည်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ နောက်တဖန် သင်တို့ ရှိရာသို့ ငါပြန်ဦးမည် ဟူ၍ အခွင့်တောင်းပြီးမှ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ဖေက်မြို့၌ ထား၍ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်ပြန်လေ၏။

၂၂ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်၍ အသင်းတော်နှင့် နှုတ်ဆက်ပြီးမှ အန္တီအုတ်မြို့သို့ သွားပြန်၏။

၂၃ ထိုမြို့၌ အတန်အရာ နေပြီးလျှင်၊ ထွက်ပြန်၍ ဂလာတိပြည်၊ ဖြူဂါပြည်ကို အစဉ်အတိုင်း ရောက်သွားသဖြင့်၊ တပည့်အပေါင်းတို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၏။

၂၄ အာပေါလု အမည်ရှိသော အာလေဇန္ဒြီမြို့သား၊ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယုဒလူ တယောက်သည် ဖောက်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် နှုတ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ၌ အားကြီးသောသူဖြစ်၏။

၂၅ သခင်ဘုရား၏ဘာသာ၌ လေ့ကျက်၍ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ သခင်ဘုရား၏ အကြောင်းများကို စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုံးမဩဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံကိုသာ သိ၏။

၂၆ ထိုသူသည် တရားစရပ်၌ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောစပြုသဖြင့်၊ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သူ၏စကားကို ကြားသောအခါ၊ သူ့ကို ယူ၍ ဘုရားသခင်၏ ဘာသာတရားကိုသာ၍ သေချာစွာ သင်ကြားကြ၏။

၂၇ ထိုသူသည် အခါယပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်ချင်းတို့သည် သူ့ကို လက်ခံမည်အကြောင်း ညီအစ်ကိုတို့သည် မှာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။ သူသည် ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ယုံကြည်သောသူတို့ကို အလွန် ထောက်မလေ၏။

၂၈ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာအားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ၍၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒလူတို့၏စကားကို အားကြီးစွာ ပယ်ဖျက်လေ၏။

၁၉

၁ အာပေါလုသည် ကောရိန္နုမြို့၌နေစဉ်၊ ပေါလုသည် အထက်အရပ်များသို့ ရောက်သွားပြီးမှ ဖောက်မြို့သို့ရောက်၍၊ တပည့်တော်အချို့တို့ကိုတွေ့လျှင်၊

၂ သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်နောက်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြပြီလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်သည်ကို အကုန်တို့ မသိပဲဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃ ပေါလုကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သော ဗတ္တိဇံကို ခံကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံကို ခံပါသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၄ ပေါလုကလည်း၊ ယောဟန်က၊ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူကို ယုံကြည်ရမည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလျက်၊ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ယေရှုခရစ်ကို ဆိုလိုသည်၊

၅ ဟူသောစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၆ ပေါလုသည်လည်း၊ သူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဆင်းသက်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကိုပြော၍ ပရောဖက်ပြုကြ၏။

၁၈:၂၅၊ ၁၉:၃၊ ၄၊ ၅။

၇ ထိုသူတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် တ ကျိပ်နှစ်ယောက်မျှလောက် ရှိသတည်း။

၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ သုံးလပတ်လုံး ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းများကို ဆွေးနွေးနှီးနှော၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့် ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏။

၉ အချို့သောသူတို့သည် ခိုင်မာသော စိတ်ရှိ၍ မယုံကြည်ဘဲနေလျက်၊ လူများရှေ့မှာ ထိုဘာသာကို ကဲ့ရဲ့သောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့အထဲမှ ထွက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို အသီးအခြား ခွဲထားပြီးမှ၊

၁၀ တုရန္နုအမည်ရှိသောသူ၏ စာသင်စရပ်၌ နှစ်နှစ်ပတ်လုံးနေ့တိုင်း ဟောပြောသောအားဖြင့်၊ အာရိပြည်သားဖြစ်သော ယုဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် သခင်ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားရကြ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် ပေါလုလက်ဖြင့် အလွန်တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊

၁၂ ပေါလု သုံးသောပုဝါ၊ ခါးပန်းတခုကို အနာရောဂါရှိသောသူတို့ ဆီသို့၊ ပေးလိုက်၍၊ သူတို့သည် အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်း ထွက်သွားကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်၍ မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေးတတ်သော ယုဒလူအချို့တို့က၊ ပေါလု ဟောပြောသော ယေရှုကို ငါတိုင်တည်၍ သင်တို့ကို မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏ဟုဆိုလျက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏ အပေါ်၌ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို မြှောက်စမ်းကြ၏။

၁၄ သကေဝ အမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ သားခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။

၁၅ နတ်ဆိုးကလည်း၊ ယေရှုကို ငါသိ၏။ ပေါလုကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်တို့ကား၊ အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊

၁၆ နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည် ထိုသူတို့ အပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ နိုင်သဖြင့် လူယက်နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ထိုအိမ်မှ အဝတ်မပါဘဲ အနာများနှင့် ထွက်ပြေး စေ၏။

၁၇ ထိုအကြောင်းအရာကို ဖောက်မြို့၌ နေသော ယုဒလူနှင့် ဟေလသလူ အပေါင်းတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၈ ယုံကြည်သောသူ အများတို့သည်လည်းလာ၍ မိမိတို့အကျင့်ကို တော်ပြုလျက် တောင်းပန်ကြ၏။

၁၉ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို သုံးဆောင်သောသူ အများဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တို့သည်လည်း မိမိတို့ စာစောင်ကို ယူခဲ့၍ လူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ မီးရှို့ကြ၏။ စာစောင် အဘိုးကို ချင့်တွက်သော်၊ ငွေ အသပြာ ငါးသောင်း ထိုက်သည်ကို သိကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ သခင်ဘုရား၏ သာသနာတော်သည် တန်ခိုးနှင့် တိုးပွား၍ အောင်မြင်လေ၏။

၂၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုက၊ ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်၌ အခါယပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရောမမြို့ကို မြင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိသည် ဖြစ်၍၊

၂၂ မိမိအား လုပ်ကျွေးသောသူ နှစ်ယောက်၊ တိမောသေနှင့် ရေတ္တုတို့ကို မာကေဒေါနိုပြည်သို့ စေလွှတ်ပြီးမှ မိမိသည် အာရှပြည်၌ ခဏနေသေး၏။

၂၃ ထိုအခါ ဘာသာတရားကြောင့် ရောက်သော အမှုကြီးဟူမူကား၊

၂၄ ဒေမေတရီ အမည်ရှိသော ပန်းထိမ်သမား တယောက်သည် အာတေမိနတ်သမီး၏ ငွေဗိမာန်ငယ်တို့ကို လုပ်သဖြင့်၊ ပန်းထိမ်သမားတို့အား စီးပွားများကို ပြုတတ်၏။

၂၅ ထိုသူသည် ပန်းထိမ်သမားတို့နှင့် ထိုသို့သော အတတ်သမားများကို စုရုံးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့၊ ဤအတတ်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့၌ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

၂၆ ယခုတွင် ထိုပေါလုက၊ လူလက်ဖြင့် လုပ်သမျှတို့သည် ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဖေကိမြို့မှစ၍ အာရှပြည်တရောက်လုံး ကုန်မတတ်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည် မြင်လျက်၊ ကြားလျက်ရှိကြ၏။

၂၇ ထိုသို့ လူများတို့သည် ငါတို့၏ အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကြီးမြတ်သောနတ်သမီး အာတေမိ၏ ဗိမာန်တော်ကို ပမာဏ မပြုသဖြင့်၊ အာရှပြည်တရောက်လုံး မှစ၍ လောကီနိုင်ငံသားတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုန်းအသရေတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်စရာ အကြောင်း ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၈ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ဖေကိလူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။

၂၉ တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်၍၊ ပေါလုနှင့် အတူ ဒေသစာရီလှည့်လည်သော မာကေဒေါနိုလူဂါယုနှင့် အာရိတ္တဘုတို့ကို ဆွဲယူပြီးလျှင်၊ ပွဲခံရာ

စရပ်ထဲသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန်တည်း ပြေးဝင်ကြ၏။

၃၀ ပေါလုသည် လူစု ထဲသို့ ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် တပည့်တော်တို့သည် မြစ်တားကြ၏။

၃၁ ပေါလု၏ အဆွေဖြစ်သော အာရှိပွဲမင်း အချို့ကလည်း၊ ပွဲခံရာစရပ်ထဲသို့ ကိုယ်ကိုမအပ်ပါနှင့်ဟု သူ့ထံသို့ စေလွှတ်၍ တောင်းပန်လေ၏။

၃၂ စုဝေးသော လူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်၍ တယောက်တခြားစီ အော်ဟစ်သဖြင့်၊ လူအများတို့သည် မိမိတို့ စုဝေးရသည် အကြောင်းကိုပင် မိမိတို့ မသိကြ။

၃၃ ယုဒလူတို့သည် အလေဇန္ဒြီကို အခွင့်ပေး၍ သူတပါးတို့သည် လူစုရှေ့သို့သွားစေသဖြင့်၊ သူသည် လက်နှင့် အမှတ်ပေး၍ အပြစ်ဖြေစရာစကားကို လူများတို့အား ပြောခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၃၄ သူသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင်၊ ဖေကိလူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု နှစ်နာရီခန့်မျှလောက် လူအပေါင်းတို့သည် တသံတည်းနှင့်ဟစ်ကြ၏။

၃၅ မြို့စာရေးသည် လူများကို တိတ်စေပြီးလျှင်၊ ဖေကိလူတို့၊ ဖေကိမြို့သည် ဇုသ ဘုရား ထံမှ ကျသော ရုပ်တုတော် တည်းဟူသော ကြီးမြတ်တော်မူသော အာတေမိကို လုပ်ကျွေးသော ဘုရားကျွန် ဖြစ်သည်ကို မသိသောသူ တစုံတယောက် ရှိသလော။

၃၆ ဤအရာများတို့သည် ငြင်းခုံဘွယ် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေသင့်ကြ၏။

၃၇ သတိနှင့် မဆင်ခြင်ဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုသင့်ကြ။ ဗိမာန်တော်ကို လူယူဖျက်ဆီးခြင်း မရှိ၊ သင်တို့၏ ဘုရားကို မကဲ့ရဲ့သော ဤလူတို့ကို သင်တို့သည် ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား။

၃၈ ဒေမေတရီမှစ၍ သူနှင့်အတူရှိသော ပန်းထိမ်သမားတို့သည် တစုံတယောက်သောသူ၌ အမှုရှိလျှင် ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏။ အမှုသည်ချင်း တရားတွေ့ကြစေ။

၃၉ သို့မဟုတ် သင်တို့သည်အခြားအမှုကို အစီရင်ခံလိုလျှင်၊ တရားသော အစည်းအဝေး၌ စီရင်ရလိမ့်မည်။

၄၀ ယနေ့ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်း အကြောင်းကို ပြောစရာ တစုံတခုမျှ မရှိဟု

၄၁ ဆိုပြီးလျှင် အစည်းအဝေးကို ဖျက်လေ၏။

၂၀

၁ ထိုရုန်းရင်းခတ်သော အမှုငြိမ်းသောအခါ၊ ပေါလုသည်၊ တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးမှ မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွားလေ၏။

၂ ထိုအရပ်များသို့ ရောက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို စကားများနှင့် ဆုံးမပြီးမှ ဟောလသ ပြည်သို့ ရောက်လာ၏။

၃ သုံးလနေပြီးလျှင် ပင်လယ်ကို ကူး၍ ရှိပြည်သို့ သွားမည်ပြုသော်၊ ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသော အကြံကိုကြံသော ကြောင့် မာကေဒေါနိ ပြည်လမ်းဖြင့် ပြန်မည်ဟုအကြံရှိပြန်၏။

၄ ပေါလုနှင့်အတူ အာရိပြည်သို့ လိုက်သောသူ ဟူမူကား၊ ဗေရိမြို့သားဖြစ်သော ပုဂံ၏သား သောပတရ၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သား အာရိတ္တာခု နှင့် သေကုန္တ၊ ဒေရဗေမြို့သား ဂါယု၊ လုတ္တရမြို့သား တိမောသေ၊ အာရိပြည်သား၊ တုခိတ်နှင့် တရောဖိမ် တည်း။

၅ ဤသူတို့သည် ငါတို့အရင်သွား၍ တရောမြို့၌ ဝံလင့်လျက် နေကြ၏။

၆ အဇမပွဲနေ့ရက် လွန်ပြီးမှ ငါတို့သည် ဖိလိပိုမြို့မှ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်၍ ငါးရက် အတွင်းတွင် သူတို့ရှိရာ တရောမြို့သို့ရောက်၍ ခုနစ်ရက် နေကြ၏။

၇ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်၌ မုန့်ကို ဖွဲခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ပေါလုသည် နက်ဖြန်နေ့၌ထွက် သွားမည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်တိုင်အောင် ဟောပြော လျက်နေလေ၏။

၈ စည်းဝေးရာ အထက်ခန်း၌ မီးခွက်များရှိ၏။

၉ ဥတုခု အမည်ရှိသော လုလင် တယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားမှာထိုင်၍ အိပ်ပျော်ကျူးလွန်လျက် နေ၏။ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာ ဟောပြောသည်တွင်၊ ထိုသူသည် အိပ်ပျော်လျက် အိမ်သုံးဆင့်အထက်မှ အောက်သို့ လျော့ကျ၍ သေသည်ကို သူတို့သည် ချီကြွကြ၏။

၁၀ ပေါလုသည်လည်း အောက်သို့ ဆင်း၍ သူ၏ အပေါ်သို့ ကိုယ်ကိုလှဲလျက် ဖက်ယမ်းပြီးမှ၊ အုတ်အုတ် သဲသဲ မပြုကြနှင့်။ သူသည်အသက်ရှိ၏ဟု ဆို၍ တက်ပြန်၏။

၁၁ မုန့်ကို ဖွဲ၍စားကြသည်နှင့် မိုဗ်းလင်းသည် တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာ စကားပြောပြီးမှ ထွက်သွား၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုလုလင်ကို ဆောင်ယူခဲ့၍ အလွန်သက်သာခြင်းရှိကြ၏။

၁၂ ငါတို့သည် ပေါလု အရင်သင်္ဘောသို့ သွား၍၊ အာသုမြို့၌ သူ့ကို ခံယူမည်အကြံနှင့် ထိုမြို့သို့ လွှင့် ကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ ကုန်းကြောင်းသွားမည် အကြံရှိ၍ ထိုသို့ စီရင်လေ၏။

၁၄ အာသုမြို့၌ သူသည်ငါတို့နှင့် တွေ့မိလျှင်၊ သူ့ကို ခံယူ၍ မိတုလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

၁၅ ထိုမြို့မှ လွှင့်ပြန်လျှင် နက်ဖြန်နေ့၌ ခိအုကျွန်း နားမှာ ရောက်သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမုကျွန်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ တရောဂုလိအထွန်း၌နေကြ၏။ နောက် တနေ့၌လည်း မိလက်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၆ ပေါလုသည် ပင်တောကတ္တပွဲနေ့ မလွန်မှီ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်နိုင်လျှင် ရောက်ခြင်းငှါ ကြိုးစား သည်ဖြစ်၍ အာရိပြည်၌ တာရှည်စွာ မနေလိုသဖြင့် ဖောက်မြို့မှာ မဆိုက်ဘဲ လွှင့်သွားမည်ဟု စိတ်ပြဋ္ဌာန်း လျက်ရှိနှင့် သတည်း။

၁၇ မိလက်မြို့သို့ရောက်မှ ပေါလုသည် ဖောက်မြို့သို့ စေလွှတ်၍ သင်းအုပ်များကို ခေါ်လေ၏။

၁၈ သူတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါသည်အာရိပြည်သို့ ရောက်သောနေ့ မှစ၍ ယခုတိုင် အောင် သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ကျင့်နေသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၁၉ အလွန် နိမ့်ချသောစိတ်ရှိလျက်၊ မျက်ရည်ကျ လျက်၊ ယုဒလူတို့၏ မကောင်းသောအကြံအားဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံလျက်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။

၂၀ သင်တို့ အကျိုးပြုစုရာ တစ်ခုခုကိုမျှ ငါမထိမ် မဝှက်။ လူစုဝေးရာ၌၎င်း၊ အိမ်များ၌၎င်း၊ သင်တို့အား ဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးသဖြင့်၊

၂၁ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ နောင်တရခြင်းတရား ကို၎င်း၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတရား ကို၎င်း၊ ယုဒလူ၊ ဟောလသလူတို့အား သက်သေ ခံသည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။

၂၂ ယခုမှာ ငါသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ချည် နှောင်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရ၏။ ထိုမြို့၌ အဘယ်အမှုရောက်မည်ကိုမသိ။

၂၃ သို့သော်လည်း ချည်နှောင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိမ်စက် ခြင်းအမှုတို့သည် ငါ့ကို ဆိုင်းလင့်သည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော မြို့တို့၌ ဝဲ့အား သက်သေခံတော်မူ၏။

၂၄ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့်

ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ သခင်ယေရှု၏ လက်မှ ငါခံခဲ့ပြီးသော ဓမ္မဆရာအမှု တည်းဟူသော ငါဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ထိုညှဉ်းခဲခြင်း အမှုတစ်ခု တခုကိုမျှ ငါသည် ပမာဏ မပြု။ ကိုယ် အသက်ကိုလည်း နှမြောခြင်း မရှိ။

၂၅ ယခုမူကား၊ ငါလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် အကြောင်းကို ဟောပြောရာ၊ သင်တို့ ရှိသမျှ သည် နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ကြဟု ငါသိ၏။

၂၆ ထိုကြောင့် လူအပေါင်းတို့၏ အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည်ဟု ယနေ့၌ သင်တို့အား ငါသက်သေခံ၏။

၂၇ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြောပြသခြင်းအမှုကို ငါသည် မလွဲမရှောင်ဘဲ ပြုခဲ့ပြီ။

၂၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသတ်နှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေးနှင့် ဝယ်တော်မူသော အသင်းတော်ကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ကို အအုပ်အချုပ် ခန့်ထားတော်မူသော သိုးစုတစုလုံးကိုလည်း သတ်နှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါမရှိသည်နောက်၊ ကြမ်းတမ်းသော တောခွေးတို့သည် သိုးများကို မသနားဘဲ သင်တို့အထဲသို့ ဝင်မည်ကို၎င်း၊

၃၀ တပည့်တော်များကို သွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊ မှားသောစကားကို ပြောတတ်သောလူတို့သည် သင်တို့အထဲ၌လည်း ပေါ်လာမည်ကို၎င်း ငါသိ၏။

၃၁ ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက်၍ နေကြလော့။ ငါသည် သုံးနှစ်ပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် လူအပေါင်းတို့ကိုမျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍နေကြောင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။

၃၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခုငါသည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၌အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောလူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ သင်တို့အား အမွေပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ တတ်နိုင်သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရား၌လည်း သင်တို့ကို ငါအပ်နှံ၏။

၃၃ သူ့ရွှေငွေ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ငါသည် တပ်မက်ခြင်း မရှိပြီ။

၃၄ ဤလက်တို့သည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့အပေါင်းအဘော်တို့ကို၎င်း လုပ်ကျွေးပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။

၃၅ ထိုသို့ သင်တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ်၍ အားနည်းသောသူတို့ကို မစရမည်ကို၎င်း၊ အစွန့်အကြွ

ခံခြင်း အရာထက် စွန့်ကြဲခြင်းအရာသည် သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု သခင်ယေရှု မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို အောက်မေ့ရမည်ကို၎င်း၊ အရာရာ၌ သင်တို့အား ငါပြသပြီဟု။

၃၆ ပေါလုဆိုပြီးလျှင်၊ ငှူးထောက်၍ ထိုသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဆုတောင်းလေ၏။

၃၇ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အလွန် ငိုကြွေး၍၊ ပေါလု၏ လည်ပင်းကို ဘက်ယမ်းလျက် သူ့ကို နမ်းကြ၏။

၃၈ နောက်တဖန် သူ၏ မျက်နှာကို မမြင်ရဟူသော စကားကြောင့် သာ၍ ကြေကွဲသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို သင်္ဘောသို့ ပို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ ထိုသူများနှင့် ငါတို့သည် ချွဲသွား၍ သင်္ဘောလွှင့်မှ ကောသကျွန်းသို့ တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ၌ ရောဒုကျွန်းသို့၎င်း၊ ထိုကျွန်းမှ ပါတရမြို့သို့၎င်း ရောက်ကြ၏။

၂ ဖိနိတ်ပြည်သို့ကူးသောသင်္ဘောကိုတွေ့လျှင်၊ ထိုသင်္ဘောကိုစီး၍ လွှင့်ပြန်၏။

၃ ကုပရုကျွန်းကိုမြင်လျှင် လက်ျာဘက်၌ ရောက်သွားသဖြင့် ရှုရိပြည်သို့ကူး၍ တုရမြို့၌ ဆိုက်လေ၏။ ထိုမြို့မှာ သင်္ဘော၌ပါသောဝန်ကို ချရ၏။

၄ တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့၍ ငါတို့သည် ခုနစ်ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ မတက်ရမည် အကြောင်း၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပြောကြ၏။

၅ ခုနစ်ရက် စေ့သောအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် သားမယားနှင့်တကွ မြို့ပြင်သို့ ငါတို့ကို ပို့လိုက်ကြ၍ ငါတို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်၌ ငှူးထောက်လျက် ဆုတောင်းကြ၏။

၆ အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ငါတို့သည် သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်၍ သူတို့သည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်ကြ၏။

၇ တုရမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ပင်လယ်ကူးခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်မြို့၌ ညီအစ်ကိုတို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ တရက်နေပြီးမှ၊

၈ နက်ဖြန်နေ၌ ထွက်သွားပြန်၍ ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ဆရာခုနစ်ပါးအဝင် သာသနာပြုဆရာ ဖိလိပူ၏အိမ်သို့ ဝင်၍နေကြ၏။

၉ ထိုသူ၌ ပရောဖက်ပြုသော သမီးကညာ လေးယောက်ရှိ၏။

၁၀ ထိုအိမ်၌ တာရှည်စွာနေကြပြီးမှ အာဂဗုအမည်ရှိသော ပရောဖက်တယောက်သည် ယုဒပြည်မှလာ၍၊

၁၁ ငါတို့ရှိရာသို့ ဝင်သဖြင့် ပေါလု၏ ခါးပန်းကို ယူ၍ မိမိ ခြေလက်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ဤခါးပန်းရှင်ကို ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆို၏။

၁၂ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ငါတို့နှင့် ထိုအရပ်၌ ရှိသောသူတို့က၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မသွားပါနှင့်ဟု ပေါလုကို တောင်းပန်ကြ၏။

၁၃ ပေါလုကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးလျက် ငိုစိတ်နှလုံးကို ကြေကွဲစေလျက်ပြုကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်ခြင်းမက၊ အသေသတ်ခြင်းကိုပင် ခံခြင်းငှါ ငါအသင့်ရှိသည် ဟုဆို၏။

၁၄ ထိုသို့ သွေးဆောင်ခြင်းသို့ မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည် မသွေးဆောင်ဘဲ နေ၍၊ သခင်ဘုရားအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုနောက်မှငါတို့သည် အသုံးအဆောင်များကို ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

၁၆ ကံသရိမြို့သား တပည့်တော်အချို့တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၍၊ ငါတို့ကို ညှဉ်းမည့်သူ မနာသန်အမည်ရှိသော ကုပရုကျွန်းသား အသက်ကြီးသော တပည့်တော်ဆီသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။

၁၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် ငါတို့ကို လက်ခံကြ၏။

၁၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုသည် ငါတို့နှင့်တကွ ယာကုပ်ထံသို့ဝင်လျှင်၊ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။

၁၉ ပေါလုသည် ထိုသူများကို နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ မိမိသည် မွေဆရာအမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သေချာစွာ ထုတ်တော်ပြုသလေ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါလုအားလည်း၊ ငါတို့ညီ၊ ယုံကြည်သော ယုဒလူတယ်နှစ်သောင်းရှိသည်ကို သင်သည် သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပညတ်တရားဘက်၌ စိတ်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂၁ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သူငယ်တို့အား အရေးများလှီးခြင်းကို မပေးကြ။ ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်း မကျင့်ကြံဟု သင်သည်ဆိုလျက်၊ သူတို့သည် မောရှေတရားကို စွန့်

စေခြင်းငှါ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတတ်သည်ကို ဤလူတို့သည် သိတင်းကြားကြပြီ။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ လူအပေါင်းတို့သည် မစုမဝေးဘဲ မနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက်ကြောင်းကို ကြားသိကြလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည် အတိုင်းပြုပါလော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသော လူလေးယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိ၏။

၂၄ ထိုသူတို့ကိုယူ၍ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုလျက်၊ သူတို့ခေါင်းရိတ်ခြင်းစရိတ်ကို ပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကြားသော သိတင်းစကား မမှန်သည်ကို၎င်း၊ သင်သည်ကိုယ် တိုင် ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်၍ ကျင့်နေသည်ကို၎င်း သိကြလိမ့်မည်။

၂၅ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်သော တပါးအမျိုးသားတို့မူကား၊ ထိုသို့သော တရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ လျက် ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို၎င်း၊ အသွေးကို၎င်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကို၎င်း၊ မတရားသောမေထုန်ကို၎င်း၊ ရှောင်စေခြင်းငှါ သာ ငါတို့သည် စီရင်၍ကြားလိုက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍နက်ဖြန်နေ့၌ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက် အသီးအခြား ပူဇော်သက္ကာပြုရသောအချိန်တည်းဟူသောစင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသော နေ့ရက် စေ့မည့်အချိန်ကို ကြားပြောလေ၏။

၂၇ ထိုခုနစ်ရက် စေ့လုသောအခါ၊ အာဂိုပြည်မှ လာသော ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ပေါလုကို မြင်လျှင် စုဝေးသောလူ အပေါင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ ဣသရေလလူတို့၊ ကူမကြပါ။

၂၈ ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့် ပညတ်တရားကို၎င်း၊ ဤအရပ်ဌာနကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လူအပေါင်းတို့အား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးသော သူဖြစ်ပါ၏။ ထိုမျှမက၊ ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်း၍၊ ဤသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေပြီတကားဟု ဟစ်ကြော်၍၊ ပေါလုကို ဘမ်းဆီးကြ၏။

၂၉ အထက်ကမြို့ထဲ၌ ပေါလုနှင့်အတူ တရောဖိမ်အမည်ရှိသော ဖောက်မြို့သား တယောက်ကို မြင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကို ပေါလုသည် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၃၀ တမြို့လုံးရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်လျှင်၊ လူများတို့သည်

ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလုကို ကိုင်ယူ၍ ဝိမာန် တော်ပြင်သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှ တခဏခြင်း တံခါးများတို့ကို ပိတ်ထားကြ၏။

၃၁ ပေါလုကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့တမြို့လုံး မငြိမ်မသက်ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်သည်ဟု လူတထောင်ကိုအုပ်ချုပ်သော စစ်သူကြီး သည် သိတင်းကြားလျှင်၊

၃၂ စစ်သူရဲများနှင့် တပ်မှူးတို့ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍ ထိုသူတို့ ရှိရာသို့ ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူ ကြီးနှင့် စစ်သူရဲတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ပေါလုကို မရိုက်ဘဲ နေကြ၏။

၃၃ ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ ရောက်၍ ပေါလုကို ကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့် ချည်ချေ ဟု စီရင်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ် အမှုကိုပြုမိသနည်းဟု မေးစစ်လေ၏။

၃၄ လူအစု အဝေးထဲ၌ အသီးသီး အခြားခြားဟစ် ကြော်၍ အသံများသောကြောင့်၊ စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကို မသိနိုင်သဖြင့်၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့ ဆောင် သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ၏။

၃၅ လူများတို့သည် ပြင်းထန်သောကြောင့်၊ လှေ ကားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကို ချီပွေ့၍ ဆောင်ကြ၏။

၃၆ သူ့ကို ထုတ်လော့ဟု လူများအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်လျက်လိုက်ကြ၏။

၃၇ ပေါလုသည် ရဲတိုက် ထဲသို့ ဝင်လှသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် စကားပြောရပါ မည်လောဟု စစ်သူကြီးအား မေးလျှင် စစ်သူကြီးက၊ သင်သည် ဟေလသ စကားကို ပြောတတ်သလော။

၃၈ သင်သည် အထက်က ပုန်ကန်၍ ထားပြလေး ထောင်တို့ကို တောသို့ ခေါ်သွားသော အဲဂုတ္တုလူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု မေး၏။

၃၉ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည် တာရှမြို့၌ မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် နေသောမြို့ကား၊ သာမညမြို့ မဟုတ်။ ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပြောရသော အခွင့်ကို ပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန် ကြားပါသည် ဟုဆို၏။

၄၀ စစ်သူကြီးသည် အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ ပေါလုသည် လှေကားပေါ်မှာ ရပ်၍ ထိုလူတို့အား မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလေ၏။ သူတို့သည် အလွန် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသောအခါ၊ ဟေဗြဲဘာသာ အားဖြင့် မြွက် ဆိုလျက်၊

၂၂

၁ ညီအစ်ကို၊ အဘတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ ယခုပြောစဉ်တွင် နား ထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော်၊

၂ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသည်ကို ထိုသူ တို့သည်ကြားလျှင် သာ၍ အလွန် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

၃ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည် တာရှမြို့၌ မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ ဤမြို့မှာ လည်း၊ ဂါမလေ့လအမည်ရှိသော ဆရာ၏ခြေရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍မိစဉ်ဘဆက် ကျင့်သောတရားကို သေချာစွာ သိနားလည်ခြင်းငှါ နည်းဥပဒေသကိုခံပါပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊

၄ ယောက်ျား မိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင်ထားလျက် အသေသတ်ခြင်းသို့တိုင် အောင်၊ ထိုဘာသာကိုညှဉ်းဆဲပါပြီ။

၅ ထိုကဲ့သို့ပင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မှစ၍လူအကြီး အကဲအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ သက်သေ ဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့ထံမှလည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီအစ်ကို တို့ထံသို့ မှာစာကိုခံပြီးမှ၊ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော ထို ဘာသာဝင်သူတို့ကို ဒဏ်ခံစေခြင်းငှါ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့မည်ဟု ဒမာသက်မြို့သို့ အကျွန်ုပ် သွားပါ၏။

၆ လမ်း၌သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ရောက် သောအခါ၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင် ကောင်းကင်ထဲက ကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ ရုတ်ကနဲ ထွန်းတောက်ပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍ နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု အကျွန်ုပ်အားပြောသော စကားသံကို ကြားလျှင်၊

၈ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်ပြန်၍ မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင် ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသော သူတို့သည် ထိုအလင်းကို မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ် အားပြောသောသူ၏ စကားသံကို မကြားမသိကြ။

၁၀ ထိုအခါအကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊ ဘုရား

သခင်က၊ ထလော့။ ဒမာသက်မြို့သို့ သွားလော့။ သင်ဆောင်ရွက်စရာတို့ ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအလင်း၏ ရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် မျက်စိကန်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ပါသော သူတို့၏ လက်ဆွဲခြင်းကို ခံရ၍ ဒမာသက်မြို့သို့ ရောက်ပါ၏။

၁၂ ထိုအခါ ပညတ်တရားနှင့်အညီ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှာနေသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူ အနာနိသည်။

၁၃ အကျွန်ုပ်ဆီသို့ လာ၍ အနား၌ ရပ်လျက်၊ ညီ ရှောလု၊ တဖန် မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ ရောက်လော့ဟု ဆို၏။ ထိုခဏ၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ မြင်ရ၏။

၁၄ သူကလည်း၊ သင်သည် မြင်လေသမျှ ကြားလေ သမျှတို့ကို လူအပေါင်းတို့အားပြော၍ သခင်ဘုရား၏ သက်သေခံဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊

၁၅ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို သိစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသော သူ့ကို မြင်၍ နှုတ်တော်ထွက်ကို ကြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဝါတို့ ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၆ ယခုလည်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့် ၍နေသနည်း။ ထလော့။ သခင်ဘုရားကို ပဌနာပြု လျက် ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ သင်၏အပြစ်များကို ဆေးကြော လော့ဟု ဆိုပါ၏။

၁၇ ထိုနောက်မှ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်၍ ဗိမာန်တော်၌ ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ကျ၍၊

၁၈ သခင်ဘုရားက၊ သင်သည် ကြိုးစား၍ ယေရု ရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန် ထွက်သွားလော့။ ဝါ၏ အကြောင်းကို သင်သည် ပြော၍ သက်သေခံသော စကားကို ဤလူတို့သည် မခံဘဲ နေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်ရှိသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်လေ၏။

၁၉ အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံ ကြည်သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၍၊ တရားစရပ်များ၌ ရိုက်သည်အကြောင်း ကို သူတို့သိကြပါ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်၏ သက်သေခံဖြစ်သော သတေဖန် ၏ အသွေးကို သွန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် အနား၌ နေလျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုကို ဝန်ခံ၍ ကွပ်မျက်သော သူတို့၏ အဝတ်ကို စောင့်နေပါ၏ဟု၊

၂၁ လျှောက်ဆိုလျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ သွားလော့။

၂၂:၁၆။

ဝါသည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကိုဝေးလှစွာ စေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ပေါလု မြွက်ဆို၏။

၂၂ ထိုမျှတိုင်အောင် ပေါလု၏ စကားကို နားထောင် ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်အော်ဟစ်၍၊ ထိုသို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလော့။ သူသည် အသက် မရှင်သင့်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၃ ထိုသို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်ခြင်း၊ မြေမှုန့်ကို မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်ခြင်းကို ပြုကြစဉ်တွင်၊

၂၄ ပေါလုကို အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့အော်ဟစ်ကြ သည်ကို စစ်သူကြီးသည် သိလို၍၊ ပေါလုကို ရဲတိုက် ထဲသို့ သွင်းစေ၊ ရိုက်၍ စစ်ကြောစေဟု စီရင်လေ၏။

၂၅ သားရေကြီးနှင့် ဆွဲတင်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သော သူ့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲ လျက်၊ သင်တို့သည် ရိုက်ရသလောဟု အနား၌ ရပ်နေ သော တပ်မှူးအားဆို၏။

၂၆ တပ်မှူးသည် ကြားလျှင် စစ်သူကြီးထံသို့သွား၍၊ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သတိထားပါလော့။ ဤသူသည် ရောမလူဖြစ်ပါသည်ဟု ကြားလျှောက်၏။

၂၇ စစ်သူကြီးသည်လည်း၊ ပေါလုထံသို့ လာ၍၊ သင်သည် ရောမလူမှန်သလော ဝါအားပြောလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ မှန်ပါသည်ဟု ပေါလုပြောဆို၏။

၂၈ စစ်သူကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ငွေအများကို ပေး၍ ရောမလူ၏ အရိပ်အရာကို ရသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ပေါလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဇာတိအားဖြင့် ရပါသည် ဟုဆို၏။

၂၉ ထိုအခါစစ်ကြောမည်ပြုသောသူတို့သည် ပေါလု ထံမှ ချက်ခြင်းသွား၍၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်သည် ကို၎င်း၊ ရောမလူကို ချည်နှောင်မိသည်ကို၎င်း၊ စစ်သူ ကြီးသိလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၃၀ နက်ဖြန်နေ့တွင် အဘယ်အပြစ်ကို ယုဒလူတို့ သည် ပေါလု၌ တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန် သိလိုသောကြောင့်၊ ပေါလု၌ချည်နှောင်သော သံကြိုး ကိုချွတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိ အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလု ကိုခေါ်၍ သူတို့ရှေ့၌ ထားလေ၏။

၂၃

၁ ပေါလုသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရား ဝတ်ကို ပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ပြုပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနန်က၊ သူ၏နှုတ်ကိုရိုက်လော့ ဟုအနား၌ရပ်နေသောသူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။

၃ ထိုအခါ ပေါလုက၊ အဖြူသုတ်သော အုတ်ရိုး၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည် အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့်အညီ စီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေလျက်ပင်၊ သူ့ကို ရိုက်လော့ဟု မတရားသဖြင့် စီရင်ရမည်လောဟု ဆို၏။

၄ အနား၌ ရပ်နေသောသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို ဆဲသလောဟု မေးလျှင်၊

၅ ပေါလုက၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ သင်၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည် မကဲ့ရဲ့ရဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်ဟု ဆို၏။

၆ ထိုအရာရှိတို့တွင် အချို့တို့သည် ဇေဇ္ဇကဖြစ်ကြသည်။ အချို့တို့သည် ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသည်ကို ပေါလု သိမြင်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲ၏ သားလည်းဖြစ်၏။ သေသော သူတို့သည် ထမြောက်မည်ဟု မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု လွှတ်တော်အပေါ်မှာ ကြွေးကြော်လေ၏။

၇ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဇေဇ္ဇကတို့သည် အချင်းချင်း ငြင်းခုံ၍ အစုအဝေးသည် ကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၈ ကွဲပြားသည် အကြောင်းကာ၊ ဇေဇ္ဇကတို့က၊ ထမြောက်ခြင်းမရှိ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံဝိညာဉ်မရှိဟု ယူကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့က နှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။

၉ အော်ဟစ်သံများ၍၊ ဖာရိရှဲတို့ဘက်၌ နေသော ကျမ်းဆရာတို့သည် ထလျက်ပြင်းစွာငြင်းခုံ၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတို့မတွေ့။ နံဝိညာဉ်သော်၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်သော်၎င်း သူ့ကိုပြောလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို မဆန်ကြနှင့်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀ အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းများသော အခါ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်မည်ကိုစစ်သူကြီး စိုးရိမ်သောကြောင့်၊ စစ်သူရဲများ၊ ဆင်းကြ၊ ပေါလုကို အရာရှိမင်းတို့အထဲမှ အနိုင်အထက် ယူ၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။

၁၁ နက်ဖြန်နေ့ည၌တွင် သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလု မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါ၏

အကြောင်းအရာကို သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ သက်သေခံပြီးသည်နည်းတူ၊ ရောမမြို့၌လည်း ခံရဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မိုဗူးလင်းသောအခါ ယုဒလူတို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ ငါတို့သည် ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကိုင်ဆောင်၍ မိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။

၁၃ ထိုသို့သင်းဖွဲ့သောသူတို့သည် လေးကျိပ်မကရှိကြ၏။

၁၄ ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ ထံသို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကို ကိုင်ဆောင်၍ မိဋ္ဌာန်ပြုကြပါပြီ။

၁၅ ထိုကြောင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ စစ်သူကြီးသည် ပေါလုကို ကိုယ်တော်တို့ထံသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့စစ်ကြောမည် အဟန့်ပြု၍၊ လွှတ်အရာရှိများ နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တို့သည် စစ်သူကြီးကို လျှောက်ကြပါလော့။ ပေါလုသည် ကိုယ်တော်တို့ ထံသို့ မရောက်မှီအကြားတွင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို သတ်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေကြသည် အမှုကို ပေါလု၏ တူသည် ကြားလျှင်၊ ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်၍ ပေါလုအား ကြားပြောလေ၏။

၁၇ ပေါလုသည် တပ်မှူး တယောက်ကို ခေါ်၍၊ ဤလုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ ပို့ပါ။ လျှောက်စရာ တစုံတခု ရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊

၁၈ တပ်မှူးသည် လုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်းခံရသော ပေါလုသည် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍၊ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာ တစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ပို့စေခြင်းငှါ တောင်းပန်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၁၉ စစ်သူကြီးသည် လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကို ငါ့အား လျှောက်ချင်သနည်းဟု မေးမြန်းလေ၏။

၂၀ လုလင်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုကို လွှတ်တော်သို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့မေးမြန်းမည် အဟန့်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်မည်ဟု တိုင်ပင် ညှိညွတ်ကြပါပြီ။

၂၁ သို့ရာတွင် သူတို့၏ အလိုသို့ မလိုက်ပါနှင့်၊ ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်း မစားမသောက်ရဟု

ကိုယ်ကို ကျိန်ဆို၍ မိဋ္ဌာန်ပြုသောယုဒလူ လေးကျိပ်
မက၊ လမ်းနား၌ ပေါလုကို ချောင်း၍နေကြပါ၏။ ယခုပင်
ကိုယ်တော်ဝန်ခံမည့် စကားကို ထိုသူတို့သည်
ဆိုင်းလင့်၍ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ စစ်သူကြီးကလည်း၊ သင်သည် ငါ့အား ဤသို့
ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောနှင့်
ဟု ထိုလူလင်ကို မှာထား၍ လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင်၊

၂၃ တပ်မှူး နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊ ယနေ့ည၌ သုံး
ချက်တီးအချိန်၌ ကံသရိမြို့သို့ သွားစေခြင်းငှါ စစ်သူရဲ
နှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ကျိပ်၊ လှံကိုင်သူရဲ နှစ်ရာတို့ကို
ပြင်ဆင်ကြ။

၂၄ ပေါလု စီးစရာဘို့ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပြင်၍ပေးကြ။
သူ့ကို ဖေလဇ်မင်း ထံသို့ ကြပ်မ၍ပို့ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။

၂၅ စစ်သူကြီးသည် ရေး၍ ပေးလိုက်သော စာ
ဟူမူကား၊

၂၆ ကလောဒီလုသိက၊ မြတ်တော်မူသော မြို့ဝန်မင်း
ဖေလဇ်ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလျှောက်လိုက်ပါသည်။

၂၇ ယုဒလူတို့သည် ဤသူကိုဘမ်းဆီး၍ သတ်မည်
ပြုကြစဉ်၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်
သည် ကြားသိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ သွား၍
သူ့ကို နှုတ်ပါသည်။

၂၈ ယုဒလူတို့သည် အဘယ်အပြစ်ကြောင့် သူနှင့်
အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ် သိလိုသောကြောင့်၊
သူ့ကိုယူ၍ လွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊

၂၉ အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်းကို ခံထိုက်
သော အပြစ်ကြောင့် အမှုလုပ်ကြသည် မဟုတ်ဘဲ၊
သူတို့ တရားနှင့် စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာအမေးကို အ
ကြောင်းပြု၍သာ အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်
သိမြင်ပါ၏။

၃၀ ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသော အကြံနှင့် သူ့ကို
လုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ်ရိပ်မိလျှင်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော်
ထံသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်၍ အမှုလုပ်သော သူတို့ကို
ရှေ့တော်၌ လျှောက်ထား စေခြင်းငှါ စီရင်ပါ၏။
ကိုယ်တော် ကျန်းမာပါစေသောဟု ရေး၍ ပေးလိုက်
သတည်း။

၃၁ စစ်သူကြီးမှာထားသည်အတိုင်း စစ်သူရဲတို့သည်
ပေါလုကို ယူ၍၊ ညဉ့်အခါ အန္တီပတရမြို့သို့ ပို့လိုက်ပြီးမှ၊

၃၂ နက်ဖြန်နေ့၌ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ပေါလုနှင့်တကွ
သွားစေခြင်းငှါလွှတ်လိုက်၍ မိမိတို့သည် ရဲတိုက်သို့
ပြန်ကြ၏။

၃၃ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် ကံသရိမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊

စစ်သူကြီး၏စာကို မြို့ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်ပေး၍၊
ပေါလုကိုလည်း ရှေ့တော်၌ သွင်းထားကြ၏။

၃၄ မြို့ဝန်မင်းသည် စာကိုတတ်ပြီးမှ၊ အဘယ်မြို့နှင့်
ဆိုင်သနည်းဟု မေး၍ ကိလိကီပြည်သား ဖြစ်သည်ကို
ကြားသိလျှင်၊

၃၅ သင့်ကို အမှုလုပ်သောသူတို့သည် ရောက်လာ
သောအခါ ငါနားထောင်မည်ဟုဆို၍၊ ပေါလုသည်
ဟောရဒ်မင်း၏ အိမ်တော်၌ အချုပ်ခံလျက်နေစေဟု
စီရင်လေ၏။

၂၄

၁ ထိုနောက် ငါးရက် လွန်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း အာနနိသည် တေရတုလုအမည်ရှိသော
ရှေ့နေမှစ၍ လူအကြီးအကဲတို့နှင့်တကွ ကံသရိမြို့သို့
သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းထံ၌
လျှောက်ထားကြ၏။

၂ ပေါလုကိုခေါ်ပြီးမှ၊ တေရတုလုသည် အပြစ်
တင်သော စကားကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊ မြတ်တော်
မူသော ဖေလဇ်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကို
ခိုလှုံ၍ အလွန် ငြိမ်သက်စွာ နေရသဖြင့် ကိုယ်တော်
ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဤလူမျိုး
သည် ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊

၃ အရပ်ရပ်တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်
ကျေးဇူးတော်ကို အလွန် သိတတ်သော စိတ်နှင့်
ခံရပါ၏။

၄ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ကြာမြင့်စွာ နှောင့်
ရှက်ခြင်း အပြစ်နှင့် လွှတ်ခြင်းငှါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်
လျှောက်သောစကားကို ဖြည်းညှင်းသော စိတ်တော်
နှင့် နားထောင်တော်မူမည် အကြောင်း အသနား
တော်ခံပါ၏။

၅ နာဇရက် ဘာသာဝင်သူတို့တွင် အကြီးလုပ်၍
အရပ်ရပ်တို့၌ ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို ထစေခြင်းငှါ
နိုးဆော်သော ဤလူဆိုးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့
ကြပါပြီ။

၆ သူသည် ဝိမာန်တော်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ ပြုပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို ဘမ်းဆီး၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
တရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသည်တွင်၊

၇ စစ်သူကြီးလုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့် လာ၍
အကျွန်ုပ်တို့ လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊

၈ အမှုလုပ်သော သူတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ သွား
စေမည်အကြောင်း စီရင်ပါ၏။ ဤသူကို ကိုယ်တော်
တိုင် စစ်တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်တင်သော

အကြောင်းအရာများကို သေချာစွာ သိနိုင်တော်မူမည် ဟုလျှောက်ထား၏။

၉ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ဤစကားမှန်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၁၀ မြို့ဝန်မင်းသည် အမှတ်ပေး၍၊ ပေါလုသည် လျှောက်ရသော အခွင့်ကိုရလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို တာရှည်စွာ အုပ်စိုးတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊ သာယာသောစိတ်နှင့် ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို လျှောက်ပုံပါ၏။

၁၁ အကျွန်ုပ်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့ သို့တက်သွား၍၊ ယခု တဆယ်နှစ်ရက်သာ ရှိသည်ကို ကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။

၁၂ ဗိမာန်တော်၌ တစ်တယောက်သော သူနှင့် အကျွန်ုပ်ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်ကို သူတို့ မတွေ့ကြပါ။ တရားစရပ်တို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း၊ လူများကို မငြိမ်မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် နှိုးဆော်သည်ကို သူတို့ မတွေ့ကြပါ။

၁၃ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်သောအမှု၌ သက်သေ မပြုနိုင်ကြပါ။

၁၄ သို့သော်လည်း ဒိဋ္ဌိအယူဟူ၍ သူတို့ခေါ်တတ်သောဘာသာအတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိစဉ်ဘဆက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေးထားသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ် ယုံပါ၏။

၁၅ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ကြ လိမ့်မည် ဟူ၍၊ သူတို့ မြော်လင့်သည် နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ မြော်လင့်ပါ၏။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားပြီ၊ လူတို့ကို ပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစားအားထုတ်ပါ၏။

၁၇ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရားသခင်အား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းအမှုနှင့် အကျွန်ုပ် ရောက်လာသည်တွင်၊

၁၈ ဗိမာန်တော်၌ လူအစုအဝေးမရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ်မျှ မပြုဘဲ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက် ရှိသည်ကို၊ အာဂျိပြည်က လာသော ယုဒလူအချို့တို့သည် တွေ့ကြပါ၏။

၁၉ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်၊ အထံတော်သို့ ကိုယ်တိုင်လာ၍ အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။

၂၀ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် လွှတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာ ရှိသောအခါ၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊

၂၁ အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ရှေ့၌ ယနေ့ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု ကြွေးကြော်သော စကားသံ တခွန်းကို ထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့ကြသည်ကို ယခုရှိသော ဤသူတို့သည် ပြောကြပါစေဟု ပေါလု လျှောက်၏။

၂၂ ဖေလဇ်မင်းကလည်း၊ စစ်သူကြီးလုသိ ရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အမှုကို ငါစစ်ဦးမည်ဟု ထိုဘာသာကို သာ၍နားလည်သောသူဖြစ်လျက်၊ မစီရင်ဘဲ သူတို့ကို လွှတ်လိုက်၏။

၂၃ ပေါလုကို အကျဉ်းမထားဘဲ စောင့်၍နေစေ။ သူ၏အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ့ထံသို့ လာ၍ လုပ်ကျွေးကြစေဟု တပ်မှူးကို မှာထား၏။

၂၄ ထိုနောက်များမကြာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒအမျိုးဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ခြည်လေးနှင့်တကွ လာပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော စကားကို နားထောင်လေ၏။

၂၅ ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်း တရားကို၎င်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့သော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို၎င်း ဟောပြောလျှင်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ယခုသွားဦးလော့။ နောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ငါခေါ်ဦးမည်ဟု ဆို၏။

၂၆ ပေါလုသည် မိမိလွတ်ရအောင် ငွေပေးမည်ဟု ထိုမင်းသည် ထင်မှတ်လျက်၊ မကြာမကြာ ပေါလုကို ခေါ်၍ သူနှင့်စကားပြောလေ၏။

၂၇ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ ပေါက်ဖေတ္တူသည် ဖေလဇ်မင်း၏ အရာကိုရသဖြင့်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒလူတို့အား ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို အကျဉ်းထားရစ်စေ၏။

၂၅

၁ ဖေတ္တူမင်းသည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍ သုံးရက်ရှိသောအခါ၊ ကဲသရိမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွား၏။

၂ ထိုအခါ ယဇ်ဖုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ယုဒလူ အကြီးအကဲတို့သည်၊

၃ ပေါလုကို သတ်ခြင်းငှါ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေမည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် ပေါလု၏ အကြောင်းကို ကြားလျှောက်တောင်းပန်၍၊ သူ့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော် ခံကြ၏။

၄ ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ ပေါလုသည် ကဲသရိမြို့၌ အချုပ်ခံလျက် နေရ၏။ ထိုမြို့သို့ များမကြာ ဝါးကိုယ် တိုင်သွားမည်။

၅ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သောသူတို့သည် ငါနှင့် အတူလိုက်၍၊ ထိုသူ၌ အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်တင်ကြ စေဟု ပြောဆို၏။

၆ ထိုနောက် ဆယ်ရက်လောက်နေပြီးမှ ကဲသရိမြို့ သို့သွား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ပေါလုကို ခေါ်ချေဟု အမိန့်ရှိ၏။

၇ ပေါလု ရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့မှလာ သော ယုဒလူတို့သည် ဝန်းရံလျက်၊ သက်သေ မပြုနိုင်ဘဲ လေးစွာသောအပြစ်များတို့ကို ပေါလု အပေါ်၌တင် ကြ၏။

၈ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒ တရားကို မပြစ်မှားပါ။ ဗိမာန်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကဲသာ ဘုရင် ကိုမပြစ်မှားပါဟူ၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောလေ၏။

၉ သို့သော်လည်း ဖေတ္တုမင်းက၊ သင်သည် ယေရု ရှလင်မြို့သို့ သွား၍၊ ဝါးရှေ့မှာ၍ အမှုစီရင်ခြင်းကို ခံ မည်လောဟု ယုဒလူတို့ကို ကျေးဇူးပြုလိုသော စိတ်ရှိ လျက် ပေါလုအား မေး၏။

၁၀ ပေါလုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ တရားပလ္လင် ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်ရပ်ပါ၏။ ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အမှု ကို စီရင်အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အမှန်သိတော် မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကို အလျှင်း မပြစ်မှားပါ။

၁၁ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား၍ သေထိုက်သောအပြစ်ကို ပြု မိသည်မှန်လျှင်၊ သေဘေးကိုအကျွန်ုပ် မရှောင်ပါ။ ထိုသူ တို့တင်သောအပြစ်တစ်ခုမျှ မမှန်လျှင်၊ သူတို့လက် သို့ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သူမျှ မစွန့်မအပ်ရပါ။ ကဲသာ ဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ဖေတ္တုမင်းသည် တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော် ကို ခံပါမည်ဟု ဆိုသလော။ ကဲသာဘုရင် ထံတော်သို့ သွားရမည်ဟု ဆို၏။

၁၃ ထိုနောက်များမကြာ၊ အဂြိုဟ်မင်းကြီးသည် မိမိ ခင်ပွန်း ဗေရနိတ်နှင့်တကွ ဖေတ္တုမင်းကို နှုတ်ဆက်ခြင်း ဝါ ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လာ၏။

၁၄ အင်တန်ကာလနေပြီးမှ ဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလု ၏အကြောင်းကို မင်းကြီးအား ကြားပြောသည်မှာ၊ ဖေလစ်မင်းသည် အကျဉ်းထားရစ်စေသော လူ တယောက်ရှိ၏။

၁၅ ယေရုရှလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်ရှိသောအခါ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ယုဒအမျိုး အကြီးအကဲ တို့သည်၊ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို ကြားလျှောက်၍ အပြစ်အလျောက် စီရင်ပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊

၁၆ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံသော သူသည် အပြစ်တင်သောသူတို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့၍၊ မိမိ၌ တင်သောအပြစ်ကို ဖြေရသော အခွင့်မရှိမှီ၊ အဘယ်သူကိုမျှ အသေခံစေခြင်းငှါ မစွန့်မအပ်ရဟု ရောမထုံးစံ ရှိကြောင်းကို ပြောဆို၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် ဤမြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ နက်ဖြန်နေ့၌ တရား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ထိုသူကို ခေါ်စေ၏။

၁၈ သူ့ကို အမှုလုပ်သောသူတို့သည် လာကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အထက်က ထင်မှတ်သောအပြစ် တစ်ခုတခု ကိုမျှမတင်ဘဲလျက်၊ မိမိဘာသာနှင့်၎င်း၊ ယေရှု အမည် ရှိသော၊

၁၉ သေပြီးသောသူ တယောက်နှင့်၎င်း ယှဉ်သော ပုစ္ဆာအမေးကို အကြောင်းပြု၍ အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုယေရှုသည် အသက်ရှင်လျက် ရှိသည်ဟု ပေါလု ဆိုတတ်၏။

၂၀ ထိုပုစ္ဆာ အမေးကို ကျွန်ုပ်သည် မကျွမ်းသော ကြောင့်၊ ပေါလုအားလည်း၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ သို့သွား၍ ဤအမှုစီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု မေးလျှင်၊

၂၁ ပေါလုသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံလို၍ မိမိကို ချုပ်ထားစေခြင်းငှါ တောင်း ပန်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ကဲသာ ဘုရင်ထံတော်သို့ မစေလွှတ်မှီတိုင်အောင် ချုပ်ထားစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ် စီရင်သည်ဟု ဖေတ္တုမင်းသည် ပြောဆို၏။

၂၂ အဂြိုဟ်မင်းကလည်း၊ ထိုသူ၏ စကားကို ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တိုင် နားထောင်ချင်ဘွယ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ နက်ဖြန်နေ့၌ သူ၏ စကားကို နားထောင်ပါလော့ဟု ဆို၏။

၂၃ နက်ဖြန်နေ့၌ အဂြိုဟ်မင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် များစွာသော ဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက် စစ်သူကြီး တို့မှစ၍ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသော သူများတို့နှင့်တကွ အိမ်တော်ဦးသို့ ဝင်ကြလျှင် ဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလုကို ဆောင်ခဲ့စေ၏။

၂၄ ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ အဂြိုဟ်မင်းကြီး မှစ၍ ယခု ရှိသောသူအပေါင်းတို့၊ ဤသူကို ကြည့်ကြပါလော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း၊ ယုဒလူများအပေါင်း တို့သည် ဤသူ၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အားလျှောက်

၍၊ သူသည်ခဏမျှ အသက်မရှင်ထိုက်ပါဟု ဟစ်ကြ၏။

၂၅ သူသည် သေထိုက်သောအပြစ် မပြုကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိမြင်၍၎င်း၊ သူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟုဆို၍၎င်း၊ သူ့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်စေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်စီရင်၏။

၂၆ သူ၏ အကြောင်းကို ရေးထား၍၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ပေးလိုက်စရာဘို့၊ သေချာသော အကြောင်း တစုံတခုမျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို စစ်ကြောပြီးမှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ ရှေ့၌၎င်း။ အငြိပွမင်းကြီး၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော် ရှေ့၌၎င်း၊ သူ့ကို ကျွန်ုပ်ထုတ်၍ပြ၏။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ အကျဉ်းခံသောသူကို အပြစ်မပြုဘဲ စေလွှတ်သော် မလျော်မသင့် ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်ဟု ဆို၏။

J၆

၁ ထိုအခါ အငြိပွမင်းက၊ သင်သည် ကိုယ်အဘို့ အလိုငှါ ပြောရသော အခွင့်ရှိသည်ဟု ပေါလုအား ဆိုလျှင်၊ ပေါလုသည် လက်ကိုဆန့်၍ အပြစ်ဖြေရာ စကားကို ဤသို့ပြော၏။

၂၊ ၃ အငြိပွမင်းကြီး၊ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်သမျှသောအရာမှာ၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေရာ စကားကို ယနေ့ ပြောရမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုမျှမက ကိုယ်တော်သည် ယုဒထုံးတမ်း၊ ပုစ္ဆာအမေးများကို လေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ် ထောက်၍ ကိုယ်၌မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်မှတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သည်းခံသောစိတ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံပါ၏။

၄ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏ အထဲ၌ အကျွန်ုပ်နေသဖြင့်၊ ငယ်သောအသက်အရွယ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ အနေအထိုင်အပြုအမူများကို ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။

၅ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒဘာသာ၌ အလွန်ကြပ်တည်းစွာသော နည်းဥပဒေကိုခံ၍၊ ဖာရိရှ်ဖြစ်သည်ကို ထိုသူတို့သည် သက်သေခံခြင်းငှါ အလို ရှိလျှင် ရှေ့ဦးစွာကပင် သိကြပါ၏။

၆ ဘုရားသခင်သည် ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိတော်ကို ထောက်၍ မြော်လင့်ခြင်း တရားအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုတွင် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရပါ၏။

၇ ယုဒလူ တဆယ်နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကြိုးစား၍ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်း ခံရမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ အို အငြိပွမင်းကြီး၊ ထိုမြော်လင့်ခြင်းတရားကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်ကြပါ၏။

၈ သေလွန်သော သူတို့ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူမည်ဟူသော အယူကို မယူအပ်ဟု သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထင်ကြပါသနည်း။

၉ နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏ နာမတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောအမှုများကို ပြုကောင်း၏ဟု အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထင်လျက်၊

၁၀ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုအမှုကိုပြုမိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့်ရပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူများတို့ကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ဝန်ခံပါ၏။

၁၁ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အနိုင်အထက်ပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသော တရားစရပ်တို့၌ ကြိမ်ဖန်များစွာဒဏ်ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာသော အမျက်ဒေါသနှင့် ယစ်မူးသဖြင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်အောင် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။

၁၂ ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ပေးသော အခွင့်အရာနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်မြို့သို့ သွားစဉ်တွင်၊

၁၃ နေ၏ အရောင်ထက်မကသော အလင်းသည် အကျွန်ုပ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ သွားသောသူများ ပတ်လည်၌ ကောင်းကင်ထဲက ထွန်းတောက်သည်ကို မွန်းတည့်အချိန်တွင် လမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ် မြင်ရပါသည်။ အရှင်မင်းကြီး။

၁၄ အကျွန်ုပ်နှင့် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်မှာ လဲ၍နေကြစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ ဝါကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲသနည်း။ ဒုတ်ချွန်ကို ခြေနှင့် ကျောက်လျှင် ခက်လှသည်ဟု ဟောဗြာဟ္မာသာအားဖြင့် ပြောသော စကားသံကို အကျွန်ုပ်ကြားလျှင်၊

၁၅ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင်ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှု ဖြစ်သတည်း။

၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထ၍ မတ်တတ်နေလော့။

၁၇ ငါသည် ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့ လက်မှ သင့်ကို ကယ်လွှတ်၍၊

၁၈ သင်သည် ယခုမြင်ရသော အကြောင်းအရာ

တို့နှင့်၊ နောက်မှပါသည် သင့်အား ထင်ရှားလတ်သော အကြောင်းအရာတို့မှာ၊ အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊ သက်သေခံသောသူ အရာ၌ သင့်ကို ခန့်ထားစေခြင်းငှါ ဝါသည် သင့်အားထင်ရှား၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့ ကူးမြောက်၍၊ စာတန်၏ အာဏာထဲမှ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောအားဖြင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ဝါကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏ မျက်စိကို ဖွင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ ဆီသို့ သင့်ကို ဝါစေလွတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ အို အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်က ဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားမထောင်ဘဲ မနေရပါ။

၂၀ လူတို့သည် နောင်တရမည်။ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရမည်။ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရမည်ဟူ၍ အမာသက်မြို့၌ ရှေးဦးစွာ ဟောပြောပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၌ နေသောသူတို့အား၎င်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား၎င်း၊ ဟောပြောပါ၏။

၂၁ ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ်ကို ဘမ်းဆီး၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြပါ၏။

၂၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် မစတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ခံရ၍၊

၂၃ ယခုတိုင်အောင် ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည် ဟူ၍၎င်း၊ သေခြင်းမှ အဦးဆုံးထမြောက်၍ ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အလင်းကို ပေးမည် ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေမှ စသော ပရောဖက်များတို့ ဟောပြောသောစကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မလွန်ဘဲ၊ လူ အကြီးအငယ်တို့အား သက်သေခံ၍နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၄ ထိုသို့ ပေါလုသည် အပြစ်ဖြေရာ စကားကို လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ ပေါလု၊ သင်သည် သူရူးဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များကိုသင်၍ သူရူးအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဆို၏။

၂၅ ပေါလုကလည်း၊ မြတ်တော်မူသော ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ။ သမ္မာတရားနှင့်၎င်း၊ ကောင်းသောစိတ်နှင့်၎င်း၊ ယှဉ်သောစကားကို ပြောပါ၏။

၂၆ ဤအရာများကို အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး သိတော်မူ၏။ ထိုမင်းရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ် အတည့်အလင်း လျှောက်ခံပါ၏။ ဤအမှုအရာ တစ်ခုကိုမျှ မင်းကြီး မသိဘဲ နေတော် မမူဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤအမှုသည် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ပြုသောအမှု မဟုတ်ပါ။

၂၇ အို အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာကို ယုံတော်မူသလော။ ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၈ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကလည်း၊ သင်သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သောအားဖြင့်၊ ဝါသည် ခရစ်ယာန် ဖြစ်လုပြီဟု ပေါလုအား ပြောဆိုလျှင်၊

၂၉ ပေါလုက၊ ကိုယ်တော် မှစ၍ ယနေ့တွင် အကျွန်ုပ်၏ စကားကို ကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ဤသံကြီးကိုထား၍ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်လုသည်သာမက လုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၃၀ ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့် ဗေရနိတ်သည်ထ၍ မြို့ဝန်မင်းမှစသော အပေါင်းအဘော်များတို့နှင့်တကွ၊

၃၁ အခြားသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်း ခံထိုက်သောအမှုကို မပြုဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၃၂ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကလည်း၊ ဤသူသည် ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု မဆိုမိလျှင် လွှတ်သင့်သည်ဟု ဖေတ္တုမင်းအား ဆို၏။

၂၇

၁ ထိုအခါ ဝါတို့သည် ဣတလီပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် ကူးရမည်အကြောင်းကို စီရင်ပြီးမှ၊ ယုလိအမည်ရှိသော ဩဂုတ္တုတပ်နှင့် ဆိုင်သော တပ်မှူး၌ ပေါလု မှစ၍ အကျဉ်းခံသော အခြားသူတို့ကို အပ်ကြ၏။

၂ အာဒြမုတ္တိ သင်္ဘောကိုစီး၍ အာရိပြည်နားသို့ ရောက်သွားမည်အကြံနှင့် လွှင့်ကြ၏။ အာရိတ္တု အမည်ရှိသော မာကေဒေါနိပြည် သက်သာလောနိတ် မြို့သားသည် ဝါတို့နှင့်ပါ၏။

၃ နက်ဖြန်နေ့တွင် ဇိဒုန်မြို့၌ ဆိုက်ကြပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ထံသို့သွား၍ သူတို့၏ လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ယုလိသည် ကျေးဇူးပြု၍ အခွင့်ပေးလေ၏။

၄ ထိုမြို့မှထွက်၍ လေမသင့်သောကြောင့် ကုပရကျွန်း မြောက်ဘက်နားသို့ လျှောက်သွားသဖြင့် ကိလိကိုပြည်၊

၅ ပံ့ပိုးပြည်နှင့် စပ်သောပင်လယ်ကို ကူး၍၊ လက်ပြည်၊ မုရမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၆ ထိုမြို့၌ ဣတလီပြည်သို့ ကူးသော အာလေဇန္ဒြီသင်္ဘောကို တပ်မှူးသည်တွေ့၍၊ ထိုသင်္ဘောထဲသို့ ငါတို့ကို သွင်းထားလေ၏။

၇ နှေးနှေးသာသွား၍ နေ့ရက်ကာလကြာသောအခါ၊ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား၍ ကန်ဒါမြို့နှင့်တည့်တည့် ရောက်ပြီးမှ၊ လေမသင့်သောကြောင့် ကရေတေကျွန်းအရှေ့ဘက်၊ သာလမုန်မြို့အနားသို့ ပင်ပန်းစွာ ရောက်သွား၍၊

၈ လာသဲမြို့နှင့်အနီး၊ ကာလုလီမင်းအမည်ရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၉ ကာလကြာသည်ရှိသော်၊ ကြီးစွာသော ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ပင်လယ်မကူးသင့်သော လဥတုအချိန်ဖြစ်သည်ကို ပေါလုသည်ထောက်၍၊

၁၀ အချင်းလူတို့၊ ယခုမှာ ပင်လယ်ကူးလျှင် သင်္ဘောနှင့် ကုန်များတို့သည် ဆုံးရှုံးသည် သာမက၊ ငါတို့အသက် ပျက်စီးရာသော ဘေးအန္တရာယ်ရောက်မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု သတိပေး၏။

၁၁ သို့သော်လည်း၊ တပ်မှူးသည် ပေါလုစကားကို နားမထောင်ဘဲ တက်မကိုင်စကားနှင့် သင်္ဘောသူကြီးစကားကို နားထောင်၏။

၁၂ ထိုမြို့ဆိပ်၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံး မနေသင့်သောကြောင့် တဖန် လွှင့်ပြန်၍ ဖိနိတ်မြို့ ဆိပ်သို့ မှီနိုင်လျှင်၊ ထိုဆိပ်၌ ဆောင်းကာလကို လွန်စေသော်သာ၍ကောင်းမည်ဟု လူအများတို့သည် ဆိုကြ၏။ ဖိနိတ်ဆိပ်ကား၊ ကရေတေကျွန်း၌ရှိ၏။ အနောက်မြောက်သို့၎င်း၊ အနောက်တောင်သို့၎င်း မျက်နှာပြု၏။

၁၃ တောင်လေသည် ပြေးညှင်းစွာလာသောအခါ၊ ယခုမှီနိုင်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်လွှင့်၍၊ ကရေတေကျွန်းနားသို့ ရောက်သွားကြ၏။

၁၄ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဥရုကလုဒန် အမည်ရှိသော လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် သင်္ဘောကို တိုက်၍၊

၁၅ တဟုန်တည်း ဆောင်သွားသဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ထိုလေကို မခံနိုင်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အားလျော့၍ လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။

၁၆ ကလောဒေကျွန်းနားမှာ ပြေးစဉ်တွင်၊ သမ္ဗန်ကို မပျက်စေခြင်းငှါ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား၍၊

၁၇ သင်္ဘော ပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘောကို ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ပတ်စည်းကြ၏။ သောင်ပေါ်မှာ တင်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သောကြောင့်

ရွက်ကို သိမ်းသဖြင့် လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။

၁၈ လှိုင်းထအားကြီးသောကြောင့် အလွန်တုန်လှုပ်၍ နက်ပြန်နေ၍ ဝန်ကို ထုတ်ပစ်ကြ၏။

၁၉ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သင်္ဘောတန်ဆာများကို ကိုယ်လက်နှင့်ကိုင်ယူ၍ ပစ်လိုက်ကြ၏။

၂၀ နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို တာရှည်စွာ မမြင်ရ၍ မိုမ်းသက်မုန်တိုင်း အားကြီးသေးသဖြင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု မြော်စရာအခွင့် အလျှင်းမရှိ။

၂၁ အစာကိုမစားဘဲ ကြာမြင့်စွာနေကြပြီးမှ၊ ပေါလုသည် ထိုသူတို့၏ အလယ်၌ ထ၍၊ အချင်းလူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ကရေတေကျွန်းမှ မလွှင့်ဘဲ နေလျှင် ဤပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရကြ၏။

၂၂ ယခုတွင် စိတ်သက်သာခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောဆုံးခြင်းမှတစ်ပါး သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ အသက် မဆုံးရ။

၂၃ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါ့ကို ပိုင်တော်မူ၍၊ ငါ့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယနေ့ည၌တွင် ငါ့အနားမှာ ပေါ်လာလျက်၊

၂၄ ပေါလု၊ သင်သည် မစိုးရိမ်နှင့်၊ ကံသာဘုရင်ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ သင်နှင့်အတူ ပင်လယ် ကူးသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ပေးတော်မူပြီဟု ဆို၏။

၂၅ ထိုကြောင့် အချင်းလူတို့၊ သက်သာခြင်း ရှိကြလော့။ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါသည် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ယုံခြင်းရှိ၏။

၂၆ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော ကျွန်းပေါ်မှာ သင်္ဘောတင်၍ ပျက်ရမည်ဟု ပေါလုဆို၏။

၂၇ တဆယ်လေးရက်မြောက်သော နေ့ည၌ရောက်သောအခါ၊ ငါတို့သည် အာဗြိပင်လယ်တွင် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ တစ်စုံတစ်ခုသောကမ်းအနီးသို့ ရောက်လုသည်ဟု သင်္ဘောသားတို့သည် ထင်မှတ်သဖြင့်၊

၂၈ ရေကိုစမ်းလျှင် အလံ နှစ်ဆယ်ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုမှ စိုးစည်းလွန်ပြန်လျှင်၊ တဖန် ရေကို စမ်း၍ တဆယ်ငါးလံ ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။

၂၉ ကျောက်ကို တိုက်မိမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် သင်္ဘောပဲ့မှ ကျောက်ဆူးလေးလက်ကိုချ၍ မိုမ်းလင်းပါစေဟု ဆုတောင်းကြ၏။

၃၀ သင်္ဘောသားတို့သည် သင်္ဘောကို စွန့်သွားမည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် သင်္ဘောဦးသို့သွား၍ ကျောက်ဆူးချဟန်ပြုလျက် သမ္ဗန်ကိုလျှော့စဉ်တွင်၊

၃၁ ပေါလုက၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌ မနေလျှင် သင်တို့သည် ချမ်းသာမရနိုင်ကြဟု တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့အား ဆို၏။

၃၂ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သမ္ဗန်ကြီးကို ခုတ်ဖြတ်၍ ချလိုက်ကြ၏။

၃၃ မိုဗ်းလင်းလူသောအခါ အစာကို စားစေခြင်းငှါ ပေါလုသည် လူအပေါင်းတို့ကို တိုက်တွန်းလျက်၊ သင်တို့သည် တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မြော်လင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစာမစားဘဲ ငတ်မွတ်လျက်နေကြ၏။

၃၄ ထိုကြောင့် အစာ စားကြလော့။ စားလျှင် ချမ်းသာခြင်းအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၅ သင်တို့ဆံခြည် တပင်မျှ မပျက်စီးရဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ထိုသူများရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့၍ စားလေ၏။

၃၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း စိတ်သက်သာခြင်း ရှိ၍ အစာကို စားကြ၏။

၃၇ ထိုသင်္ဘော၌ပါသော သူများတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ရာခုနစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်ရှိ သတည်း။

၃၈ ဝစ္စာစားပြီးမှ ဆန်စပါးကို ပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချ၍ သင်္ဘောကို ပျော်စေကြ၏။

၃၉ မိုဗ်းလင်းသောအခါ ထိုအရပ်ကို မသိသော်လည်း၊ ထောင့်ကွေ့တခု၌ သင်္ဘောဆိပ်ရှိသည်ကို မြင်သောကြောင့်၊ သင်္ဘောကိုအထဲသို့ သွင်းနိုင်လျှင်၊ သွင်းမည်ဟု အကြံရှိကြ၏။

၄၀ ကျောက်ဆူးတို့ကို လွှတ်၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချလိုက်ပြီးမှ တက်မတို့ကို ဆိုင်းသောကြိုးများကိုဖြည့်၍၊ ရွက်ကို လေ၌ဖြန့်ဖွင့်လျက် ကမ်းနားသို့တိုက်သွားကြ၏။

၄၁ ရေဆိုင်ရာသို့ ရောက်လျှင်၊ သင်္ဘောကို သောင်ပေါ်မှာ တင်စေ၍ ဦးမလှုပ်ဘဲနေသဖြင့်၊ ပဲ့ကို လှိုင်းတံပိုးရိုက်သောကြောင့် ကျိုး၏။

၄၂ ထိုအခါ အကျဉ်းခံသော သူတို့သည် ကုန်းသို့ ကူး၍ ပြေးမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သူရဲတို့သည် သတ်မည်ဟု အကြံရှိကြ၏။

၄၃ တပ်မှူးသည် ပေါလုကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့၏ အကြံကို မြစ်တား၍၊ ကူးနိုင်သော သူတို့သည် အရင်ဆင်း၍ ကုန်းသို့ သွားစေခြင်းငှါငင်း၊

၄၄ ကြွင်းသောသူတို့သည် ပျဉ်ပြားမှစ၍ သင်္ဘောတန်ဆာများကို စီးစေခြင်းငှါငင်း၊ စီရင်လေ၏။ ထိုသို့

လူအပေါင်းတို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၂၈

၁ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်းကား မေလိတောကျွန်းဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။

၂ မိုဗ်းရွာ၍ ချမ်းသောကြောင့် လူရိုင်းတို့သည် မီးမွှေးပြီးလျှင်၊ ငါတို့အပေါင်းကိုလက်ခံ၍ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုကြ၏။

၃ ပေါလုသည် ထင်းကို စုသိမ်း၍ မီးပေါ်မှာထည့်၍ စဉ်တွင်၊ မြွေဆိုးသည် မီးငွေ့ထဲကထွက်၍ ပေါလု၏ လက်ကို တွယ်လျက်နေ၏။

၄ ထိုလူရိုင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤလူကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ အမှန်ဖြစ်၏။ ပင်လယ်ဘေးမှ လွတ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ တရားသည် အခွင့်မပေးဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။

၅ ပေါလုသည် မြွေကို မီးထဲသို့ ခါချ၍ အဘယ်ဘေးမျှ မသင့်၊

၆ သူသည် တကိုယ်လုံးရောင်မည်၊ တခဏချင်းတွင် လဲ၍ သေမည်ဟု ထိုသူတို့သည် ကြာမြင့်စွာ ဝံ့လင့်သော်လည်း၊ သူ၌ မကောင်းသော အပြစ် တစုံတခုကိုမျှ မမြင်လျှင် သဘောပြောင်းလဲ၍ ဤသူကား နတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၇ ထိုအရပ်နှင့် မနီးမဝေး ပုဗလိ အမည်ရှိသော ကျွန်းသူကြီး၏ နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည် ငါတို့ကို လက်ခံ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။

၈ ပုဗလိမင်း၏အဘသည် ဖျားနာနှင့် ဝမ်းကျသွေးသွန်နာစွဲ၍ တုံးလုံးနေသည်ကို ပေါလု ဝင်၍ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူ့အပေါ်၌လက်တင်၍ အနာကိုငြိမ်းစေ၏။

၉ ဤသို့ ပြုသောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း၌ အနာရောဂါ စွဲသော အခြားသူ ရှိသမျှတို့သည် လာ၍ ချမ်းသာခြင်းကို ရကြ၏။

၁၀ ထိုသူတို့သည် များစွာသော လက်ဆောင်တို့ကို ပေး၍၊ ငါတို့သည် လွှင့်ပြန်သောအခါ၊ ရိက္ခာများကိုလည်း သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ကြ၏။

၁၁ သုံးလလွန်လျှင်၊ နတ်သား အမြွာတို့၏ ရုပ်တူပါသော ထိုကျွန်း၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံး နေခဲ့ဘူးသော အာလေဇန္ဒြီ သင်္ဘောကို ငါတို့သည် စီးပြန်၍၊

၁၂ သုရကုတ်မြို့သို့ ဆိုက်လျှင် သုံးရက်နေကြ၏။

၁၃ ထိုမြို့မှလွှင့်ပြန်၍ ဝိုက်သွားသဖြင့်၊ ရေလျှန်မြို့သို့ ရောက်၍ တရက်နေပြီးမှ တောင်လေလာသောကြောင့်၊

နှစ်ရက်တွင် ပေါတယောလိ မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၄ ထိုမြို့၌ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို တွေ့၍ ခုနစ်ရက် နေကြပါဟု သူတို့သည် တောင်းပန်သည်အတိုင်းနေပြီး မှ၊ ရောမမြို့သို့ ခရီးသွားကြ၏။

၁၅ ရောမမြို့သား ညီအစ်ကိုတို့သည် ငါတို့ လာကြောင်းကို ကြားသိလျှင်၊ ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့သောငှါ အချို့တို့သည် အပွဲဈေးတိုင်အောင်၎င်း၊ အချို့တို့သည် သုံးစရပ်တိုင်အောင်၎င်း လာကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ စိတ်သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၆ ရောမမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူးသည် အကျဉ်းခံသောသူတို့ကို ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ အပ်လေသော်၊ ပေါလုသည် မိမိကို စောင့်သော စစ်သူရဲ တယောက်နှင့်အတူ မိမိ အလိုအလျောက် နေရသော အခွင့်ကို ရ၏။

၁၇ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူ အကြီးအကဲတို့ကိုခေါ်၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှား၊ မိစဉ်ဘဆက် ကျင့်သော ထုံးတမ်းကို မပယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်း ထား၍ ရောမလူတို့ လက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။

၁၈ ရောမလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြောပြီးမှ၊ သေထိုက်သော အပြစ် တစ်ခုခုကိုမျှ မတွေ့သဖြင့် လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၁၉ ထိုအလိုကို ယုဒလူတို့သည် ဆီးတားသောအခါ၊ ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု အကျွန်ုပ် ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် အမျိုးသားချင်းတို့ကို အပြစ် တင်စရာ တစ်ခုခု ရှိသောကြောင့်ဆိုသည် မဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့ကို မြင်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် ခေါ်ပါပြီ။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုး၏ မြော်လင့်ရာ အတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသံကြီးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်း ကို ခံရပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊

၂၁ ထိုသူတို့က၊ သင်၏အကြောင်းကို ကြားလိုက် သောစာကို ယုဒပြည်မှ အကျွန်ုပ်တို့မရကြ။ ထိုပြည်မှ လာသော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူမျှ သင်၌ အပြစ် ရှိကြောင်းကို မကြားမပြောပါ။

၂၂ သို့သော်လည်း ဤဘာသာသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရသောဘာသာ ဖြစ်သည်ကို

အကျွန်ုပ်တို့ သိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ အယူဝါဒကို သင်သည် ကိုယ်တိုင်ဘော်ပြသောစကားကို အကျွန်ုပ် တို့သည် နားထောင်သင့်သည် ထင်ပါ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊

၂၃ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်၍ လူများတို့သည် ပေါလု တည်းခိုရာအရပ်သို့ လာကြသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို သက်သေခံ သဖြင့်၎င်း၊ ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့အကြောင်းများကို ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မောရေ၏ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကို အမှီပြု၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင် သဖြင့်၎င်း၊ နံနက် အချိန်မှစ၍ ညအချိန်တိုင်အောင် ထုတ်တော် ဟောပြောလေ၏။

၂၄ အချို့တို့သည် ပေါလု၏ စကားကို ယုံကြ၏။ အချို့ တို့သည် မယုံဘဲနေကြ၏။

၂၅ ထိုသို့ အချင်းချင်း သဘောကွဲပြား၍ သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင် ပေါလုသည် စကား တစ်ခုကို ပြော လိုက်သည်မှာ၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပရောဖက် ဟေရှာယ အားဖြင့် မိန့်တော်မူချက် ဟူမူကား၊

၂၆ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမ လည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု ထိုလူမျိုးရှိရာသို့ သွား၍ပြောလော့။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့မျက်စိ မမြင်၊ နား မကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲသူတို့အနာ ရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင် သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် မိုက်လျက်၊ နားသည် ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကို ပိတ်လျက် ရှိကြ၏ဟု ငါတို့ဘိုးဘေးများ အား လျှောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက် သည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားထောင်မည် အရာကို သင်တို့ သိမှတ်ကြလော့ဟု၊

၂၉ ပေါလု ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒလူတို့သည် သွား၍ အချင်းချင်း များစွာသော ဆွေးနွေးနှီးနှောခြင်း ရှိကြ၏။

၃၀ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မိမိ ငှားသော အိမ်၌ နေသဖြင့်၊ မိမိထံသို့ လာသောသူ အပေါင်းတို့ကို ညွှဲခံ၍၊ အဘယ်သူမျှ မမြစ်တားဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို အတည့် အလင်း ဟောပြော၍၊ သခင် ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်း များကို သွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

ရှင်လုကာ စီရင်ရေးထားသော တမန်တော်ဝတ္ထုပြီး၏။

ရောမဩဝါဒစာ။

ROMANS

၁

၁ လူဇာတိ အားဖြင့် ဒါဝိဒ် အမျိုးဖြစ်တော်မူ ထသော။

၂၂ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် အားဖြင့်၊

၄ တန်ခိုးနှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏ သားတော် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်တည်း ဟူသော မိမိသားတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရား သခင်သည် ရှေးက မိမိ ပရောဖက်များအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော ကျမ်းစာ၌ ဂတိထားတော်မူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ် ခွဲထား၍ တမန်တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါပေါလုသည်။

၅ ဘုရားသခင် ချစ်တော်မူ၍၊

၆ သန့်ရှင်းသူ အရာ၌ ခန့်ထားသော ရောမမြို့သူ မြို့သား အပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၇ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်နားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော်အရာကို ငါတို့သည် ခံကြပြီ။ ထိုသခင် ခေါ်ထားတော်မူသော သင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးတို့၌ အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။

၈ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအရာသည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ အကြောင်းကြောင့် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို ရှေးဦးစွာ ငါချီးမွမ်း၏။

၉ ငါသည် သင်တို့ကို မခြားမလပ် အောက်မေ့၍ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသည်ဟု သားတော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၀ မကြာမမြင့်မှီ ဘုရားသခင် အလိုတော်အားဖြင့် အဆင်သင့်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသောအခွင့် တစ်ခုခု ရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြု၏။

၁၁ သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူး တစ်ခုခုကို အပ်ပေးခြင်း ငှါ၊ သင်တို့ကို အလွန် တွေ့မြင်ချင်ပါ၏။

၁၂ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါနှင့် သင်တို့သည် ယုံကြည်သောအားဖြင့် အချင်းချင်း အားရသက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်အကြောင်းကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အခြားသော တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကို ရသကဲ့သို့ သင်တို့တွင်လည်း အကျိုးတစ်ခုခုကို ရခြင်းငှါ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ သွားမည် ဟု အဖန်ဖန် အကြံရှိကြောင်းကို သင်တို့ မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ထိုသို့ အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မြစ်တားသောအကြောင်းရှိ၏။

၁၄ ဟေလသလူ ဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာရှိ ဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေးသည် ငါတို့၌ တင်လျက်ရှိ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်လျှင် ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့ သားဖြစ်သော သင်တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၏။

၁၆ ငါသည် ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားသည် ရှေးဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ယုံကြည်သမျှသော သူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်စေသော ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော် ဖြစ်၏။

၁၇ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာ လာသည် နှင့်အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် ယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ ဧဝံဂေလိ တရားအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၁၈ သမ္မာတရားကို အဓမ္မဖြင့် ဆီးတားနှိပ်စက်သော သူတို့ ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့ နေခြင်းအမှု၊ တရားကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့ တဘက်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။

၁၉ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သိအပ်သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းအရာတို့သည် သူတို့တွင်

ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ပြတော်မူပြီ။

၂၀ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာများကို ထောက်ရှုသဖြင့် ထာဝရ တန်ခိုးတော်နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော် တည်းဟူသော မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏ အရာတို့သည် ကမ္ဘာတည်သည် ကာလ မှစ၍ ထင်ရှားလျက် ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိလျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသင့်သည် အတိုင်း မချီးမွမ်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မသိမမှတ်၊ အချည်းနှီး တွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသော စိတ်နှလုံး မိုက်မဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၂ ပညာရှိ ယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည်ကြသည် ဖြစ်၍၊

၂၃ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ပယ်လျက်၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သောလူ၏ ရုပ်တု၊ သားငှက် အစရှိသော တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ ရုပ်တုတို့ကို ဘုရားသခင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်ကာယ၏ အသရေကို အချင်းချင်း ရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို သူတို့၏ ကိလေသာစိတ် ညစ်ညူးခြင်းလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။

၂၅ သူတို့သည် မှန်သော ဘုရားသခင် အရာ၌ အမှားကို ထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သော သခင်ကို ပယ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သော အရာကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာ ရှိတော်မူ၏။ အာမင်။

၂၆ ထိုသို့ ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ရှက်ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ မိန်းမတို့သည် ပကတိ ထုံးစံကို စွန့်၍၊ ပကတိနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ထုံးစံကို လိုက်ကြ၏။

၂၇ ထိုအတူ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့် ဆက်ဆံခြင်း ပကတိထုံးစံကို စွန့်၍ အချင်းချင်း ကိလေသာစိတ်ပူလောင်သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သော အမှုကို ယောက်ျားချင်းပြုလျက်၊ မိမိတို့ မှားယွင်းခြင်းနှင့်အလျောက် မိမိတို့ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြ၏။

၂၈ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိမမှတ်လိုသည် ဖြစ်၍၊ မလျောက်ပတ်သော အမှုကို ပြုစေမည်

အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို မောဟလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူသည် နှင့်အညီ၊

၂၉ သူတို့သည် အလုံးစုံသော အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်ပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ သူတပါးကို မြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစားသောသူ၊

၃၀ ဆဲရေးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို မုန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာန ထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ မတတ်ကောင်းသော အတတ်ကို စီရင်သောသူ၊ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူ၊

၃၁ မိဘ သားမယား စသည်တို့ကို မချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ် မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၃၂ ထိုသို့ ကျင့်သောသူတို့သည် သေပြစ်ကို ခံထိုက်သည်ဟု ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည် သာမက၊ ထိုသို့ကျင့်သော သူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၃ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သောသူ၊ သင်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် စစ်ကြောစီရင်သောအမှုကိုပင် ကိုယ်တိုင် ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သည်တွင် ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်၏။

၂ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်မူခြင်းအရာသည် သမ္မာတရားနှင့် ညီသည်ကို ဝါတို့ သိကြ၏။

၃ ထိုသို့သောအမှုကို ကိုယ်တိုင် ပြုလျက်ပင်၊ သူတပါး ပြုသည်ကို စစ်ကြောစီရင်သောသူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်မည်ဟု ထင်မှတ်သလော။

၄ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်းသို့ သွေးဆောင်သည်ကို မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝစွာ ကျေးဇူးပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကို မထိမဲ့မြင်ပြုသလော။

၅ ထိုသို့ပြုလျှင် စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တ မရသည် နှင့်အညီ ဒေါသနေ့ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ တရားတော် ထင်ရှားသော နေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့ အမျက်ဒေါသကို ဆည်းဖူးသလော။

၆ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား

မိမိတို့ အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။

၇ ကောင်းသောအကျင့်ကို အမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်းအသရေကို၎င်း၊ မဖောက်ပြန်သော ဇာတိကို၎င်း၊ ရှာသောသူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလတံ့။

၈ ငြင်းဆန်သော သဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်ဘဲ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ကို ကား၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက် ထွက်တော်မူလတံ့။

၉ ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ဆိုးညစ်သော အမှုကို ပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံကြလတံ့။

၁၀ ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစားကြလတံ့။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကိုမျှ မှတ်တော်မမူ။

၁၂ ပညတ်တရားကို မသိဘဲ ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တရားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကို သိလျက်ပင် ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပညတ်တရား၏ စီရင်ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ တရားနာသော သူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်သည် မဟုတ်။ တရားကို ကျင့်သော သူသာလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၄ သာသနာပ လူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားတော်ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကို အမှီပြုသဖြင့်၎င်း၊

၁၅ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်လျက်၊ လွှတ်လျက် နေသဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မှတ်သားသော တရား၏ အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပြုကြ၏။

၁၆ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလီ တရားအတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် လူတို့၏ မထင်ရှားသော အမှုအရာတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောနေ့၌ ထိုသို့ စီရင်တော်မူလတံ့။

၁၇ သင်သည် ယုဒလူဟု သမုတ်ခြင်းကို ခံသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊

၁၈ အလိုတော်ကို သိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်

ကို လေ့ကျက်သဖြင့် ခြားနားသော အရာတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်၊

၁၉ လူကန်းတို့အား လမ်းပြသောသူ၊ မှောင်မိုက်၌ နေသောသူတို့ကို လင်းစေသောသူ၊

၂၀ လူမိုက်တို့ကို ဆုံးမတတ်သောသူ၊ သူငယ်တို့ကို နည်းပေးသောသူ၊ ပညတ်တရားတော် အားဖြင့် ပညာကို၎င်း၊ သမ္မာတရားကို၎င်း ရိပ်မိသောသူ ဖြစ်သည် ဟူ၍၊ ကိုယ်ကို ထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊

၂၁ သူတပါးကို ဆုံးမလျက်ပင် ကိုယ်ကို မဆုံးမသလော။ သူ့စွာကို မခိုးနှင့်ဟု တရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင် ခိုးသလော။

၂၂ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟု ဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာလျက်ပင် ဗိမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသလော။

၂၃ ပညတ်တရားတော်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားလျက်ပင် ထိုတရားကို လွန်ကျူး၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေ တော်ကို ရှုတ်ချသလော။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့ အကျင့်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၂၅ သင်သည် ပညတ်တရားကို ကျင့်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်၏ အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားမလှီးဘဲ ဖြစ်ပြန်၏။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော သူသည်လည်း တရား၌ပါသော ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ၏ အရေဖျားမလှီးဘဲအဖြစ်ကို အရေဖျားလှီးခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသည် မဟုတ်လော။

၂၇ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက် ပညတ်တရားကို ကျင့်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့် အရေဖျားလှီးခြင်း ရှိလျက်ပင် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသော သင်ကို တရားတွေ့၍ အရှုံးခံစေမည် မဟုတ်လော။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ အပြင်အားဖြင့်သာ ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အားဖြင့်သာ ကိုယ်အသား၌ အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားလှီးခြင်း အမှန်မဟုတ်။

၂၉ အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သော သူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းလည်း ကျမ်းဟောင်းတရားအားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားအားဖြင့် စိတ်နှလုံးနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့ အရေဖျား

လှီးခြင်းကို ခံသောသူ၏ အချိုးအမှန်းသည် လူအလိုနှင့် မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့် ဆိုင်သတည်း။

၃

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည် အဘယ်သို့ သာ သနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။

၂ အထွေထွေသောအကျိုးများစွာရှိ၏ ထူးမြတ် သောအကျိုးဟူမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော ယုဒလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖျာဒိတ်တော်များကို ခံကြ၏။

၃ သူတို့တွင် အချို့ မယုံသော်လည်း။ အဘယ်ဆို ဘွယ်ရှိ သနည်း။ သူတို့ မယုံဘဲ နေခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကို ဖျက်နိုင်သလော။

၄ မဖျက်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်တော် မူ၏ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ လူခပ်သိမ်း တို့သည် သစ္စာ ပျက်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် တည်စေသတည်း။

၅ ငါတို့၏ မတရားသော အမှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်ကို ထင်ရှားစေလျှင်၊ အဘယ်သို့ဆိုရ သနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ဒဏ် ပေး တော်မူလျှင်၊ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူ သလော။ ထိုသို့ဆိုသော် လူသဘောအတိုင်း ငါဆို သတည်း။

၆ ထိုသို့ မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင် လောကသားတို့ ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်နည်း။

၇ ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် သစ္စာပျက်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် ဂုဏ်အသရေတော် ကို တိုးပွားစေလျှင်၊ ငါ့ကို အပြစ်ရှိသော သူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သေးသနည်း ဟူ၍ မေးပြန်လျှင်၊

၈ ကောင်းသောအကျိုးရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ငါတို့စကားကို ပြန်ပြောသည်အတိုင်း ဆိုဦး မည်လော။ ထိုသို့ဆိုသော သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ် ဒဏ်ကို ခံထိုက်ကြ၏။

၉ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် မြတ် သလောဟု မေးပြန်သော်၊ အလျင်းမမြတ်။ အကြောင်း မူကား၊ ယုဒလူ၊ ဟောလသလူ အပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိ ကြောင်းကို အထက်ကပြခဲ့ပြီ။

၁၀ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ မရှိ၊ တယောက်မျှ မရှိ။

၁၁ နားလည်သောသူ မရှိ။ ဘုရားသခင်ကို ရှာသော သူ မရှိ။

၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီ တညွတ်တည်း အသုံးမရသောသူ ဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။

၁၃ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် လျှာနှင့် လှည့်စား တတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုးအဆိပ် အတောက်ရှိ၏။

၁၄ သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ကြမ်းတမ်း သောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။

၁၅ သူတို့ ခြေသည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။

၁၆ သူတို့ သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်းရှိ၏။

၁၇ ချမ်းသာလမ်းကို သူတို့မသိကြ။

၁၈ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း သည် သူတို့မျက်စိ၌ မထင်ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

၁၉ ပညတ်တရား၌ ပါသမျှသော စကားတို့သည် ပညတ်တရားကို ခံသော သူတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီသားအပေါင်း တို့သည် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ ပညတ်တရားသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထင်ရှားစေသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်ရာ။

၂၁ ယခုမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ သည် သက်သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တရားနှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား တည်းဟူသော၊

၂၂ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ယုံကြည် သောသူအပေါင်းတို့ အားဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့အ ပေါ်သို့ ရောက်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်း အလျှင်းမရှိ။

၂၃ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့ သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌အသရေ ပျက်ကြပြီ။

၂၄ ယေရှုခရစ် ရွေးနှုတ်တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုး ကို မပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၅ ဘုရားသခင်သည် သည်းခံတော်မူ၍၊

၂၆ လွန်ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော် မမူရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်ကို ထင်ရှားစေ၍၊ ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ အသွေးတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၂၇ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြားစရာအကြောင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊ ဝါကြားစရာအကြောင်းကို ပယ်ပြီ။ အဘယ်တရားအားဖြင့် ပယ်သနည်း။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သလော။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း တရားအားဖြင့် ပယ်ပြီ။

၂၈ ထိုကြောင့် လူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်မရှိဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်တတ်သည်ဟု ယူရ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့၏ ဘုရားသာ ဖြစ်တော်မူသလော။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူနှင့် မခံသောသူ နှစ်ဦးကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။

၃၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို ပယ်ကြသလော။ အလျှင်း မပယ်၊ သာ၍ တည်စေကြ၏။

၄

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကို ရသနည်း။

၂ အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြားစရာအကြောင်း ရှိ၏။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မဟုတ်။

၃ ကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့ လာသနည်း။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၄ အကျင့်ရှိသော သူမည်သည်ကား၊ ကျေးဇူးအားဖြင့် အကျိုးကို ခံရသည်မဟုတ်။ ခံထိုက်သောအားဖြင့် ခံရ၏။

၅ အကျင့်မရှိသောသူ မည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏ အပြစ်ကို ဖြေသောသူကို ယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက်ရှိ၏။

၆ ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကို မထောက်ဘဲလျက် ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ရသောသူ၏ မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည်မှတ်၍ ဆိုသည်ကား၊

၇ အပြစ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၈ ထာဝရဘုရား အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။

၉ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကို ရကြသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့သည်လည်း ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အာဗြဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ မှတ်သနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံပြီးမှ မှတ်သလော။ မခံမှီ မှတ်သလော။ ခံပြီးမှ မှတ်သည် မဟုတ်။ မခံမှီ မှတ်သတည်း။

၁၁ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံဘဲ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိသည်ဟု မှတ်စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊

၁၂ ငါတို့ အဘ အာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏ အဘဖြစ်အံ့ သောငှါ၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသည်သာမက၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောသူတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံဆိပ်တည်းဟူသော အရေဖျားလှီးခြင်း၏ လက္ခဏာကို ခံရသတည်း။

၁၃ ထိုမှတပါး၊ ဤလောကကို အမွေခံစေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှစသောသူ၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ရကြသည် မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သောသူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း အချည်းနီးဖြစ်၏။

၁၅ ပညတ်တရားသည်ကား အမျက် ဒေါသနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရား မရှိလျှင်၊ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်မရှိ။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်သည် ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့်ဆိုင်သောသူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို သာ အမှီပြု၍ ရောက်နိုင်၏။

၁၇ ငါသည်သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏အဘ ဖြစ်စေ၏ ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံသည် ကား၊ သေလွန်သောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူထသော၊ မဖြစ်သေးသော အရာတို့ကို ဖြစ်သောအရာကဲ့သို့ မှာထားတော်မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်သော ဘုရားရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။

၁၈ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း၊ မိမိသည် လူမျိုးအများတို့၏ အဘ ဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာ အကြောင်း မရှိဘဲလျက် ယုံကြည်၍ မြော်လင့်လေ၏။

၁၉ ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာလောက် ရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည်အသေ ကဲ့သို့ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်း စာရာ၏ ဝမ်းသည် သေကြောင်းကို၎င်း မအောက်မေ့။

၂၀ ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊

၂၁ ဂတိထားတော်မူသော သူသည် ဂတိတော်အတိုင်းတတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။

၂၂ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသို့ မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံ အကျိုးအလိုရှိသော ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် မဟုတ်။

၂၄ ငါတို့ အကျိုးအလိုငှါ ရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင် ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတံ့။

၂၅ ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့ အပြစ်ကြောင့် အပ်နှံခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြောက်တော်မူ၏။

၅

၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လျှင်၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်

ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားကြ၏။

၂ ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသည် အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာ ခံစားသော အခွင့်ကို ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို မြော်လင့်၍ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။

၃ ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံ၍ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။

၄ သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေ ထင်ရှားခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။

၅ ထိုမြော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကို ငါတို့ စိတ်နှလုံးထဲသို့ ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။

၆ ငါတို့သည် အကျိုးနည်း ရှိစဉ်တွင် အချိန်တန်မှ ခရစ်တော်သည် မတရားသော သူတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။

၇ ဖြောင့်မတ်သောသူ အတွက်ကြောင့် အသေခံမည့်သူ ရှိခဲ့၏။ သူတော်ကောင်း အတွက်ကြောင့် အသေခံခဲ့သောသူ ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည် မှန်စေတော့။

၈ ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ်ငဲ့မှု ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏ သားတော် အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊ မိသဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။

၁၁ ထိုမျှမက၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိသဟာယဖွဲ့ရာ ကျေးဇူးကို ယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

၁၂ ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်

၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရား ဝင်သည်နှင့် အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၃ ပညတ်တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ် ပညတ်တရားမျှ မရှိလျှင်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်စရာမရှိ၊

၁၄ သို့သော်လည်း အာဒံ လက်ထက်မှစ၍ မောရှေ လက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံ ပြစ်မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသောသူတို့ကိုပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတ်သော သူ၏ ပုံမာ ဖြစ်သတည်း။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဇူးတော်သဘော မတူ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ တယောက်သောသူ တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏ အကျိုးသည် လူများတို့၌ သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။

၁၆ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက် ပြစ်မှားသော အရာနှင့် ကျေးဇူးတော်အရာ မတူ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစီရင်သော အရာမှာ၊ အပြစ်တခုကြောင့် ဒဏ်ခံစေဟု စီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွတ်စေဟု စီရင်၏။

၁၇ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောကြောင့် ထိုတယောက်သောသူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းပေးတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူတို့သည် တယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သာ၍ စိုးစံကြလတံ့။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ တယောက်သောသူ၏ ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံကြသည်နည်းတူ၊ တယောက်သော သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်း အခွင့်ကို ရကြ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ်ရောက်သည် နည်းတူ တယောက်သောသူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။

၆:၃၊ ၄။

၂၀ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန် ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ် ပွားများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွားများသည်အရာမှာ ကျေးဇူးတော် သာ၍ကြွယ်ဝ၏။

၂၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည် သေခြင်းအားဖြင့် အစိုးရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည် ထာဝရအသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၆

၁ ထိုသို့ မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော် ပွားများစေခြင်းငှါ အပြစ်တရားကို ကျင့်၍ နေရမည်လော။

၂ ထိုသို့ မနေရ။ အပြစ်တရားမှ စုတေ့သော သူတို့သည် ထိုတရား၌ အဘယ်သို့ ရှင်ရဦးမည်နည်း။

၃ ယေရှုခရစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူ ရှိသူမျှတို့သည် အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြသည်ဟု သင်တို့ မသိသလော။

၄ ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကို ခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း အသစ်သော အသက်၌ ကျင်လည်ကြသတည်း။

၅ တနည်းကား၊ အသေခံတော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စိုက်ပျိုးလျက် ရှိသည်မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်၍စိုက်ပျိုးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။

၆ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့၏ လူဟောင်းသည် ထိုသခင်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံပြီဟု ငါတို့ သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် နောက်မှ အပြစ်တရား၏ အစေကို မခံစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်တရား၏ ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးမည် အကြောင်းတည်း။

၇ သေသောသူသည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ လွတ်လျက်ရှိ၏။

၈ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်သော အခါ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။

၉ သေခြင်းတရားသည် နောက်တဖန် ကိုယ်တော်ကို မအုပ်စိုးရသည်ကို ထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူသေလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ရှင်လိမ့်မည်ဟု သဘောရှိကြ၏။

၁၀ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားကြောင့် တကြိမ်သာ ခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာ၊ ဘုရားသခင်အဘို့ ရှင်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် အပြစ် တရားနှင့် ဆိုင်သော အရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုယ် ထင်မှတ်ကြလော့။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏ သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏ တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့လိုက်ရသည်တိုင်အောင်၊ အပြစ်တရားသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုးမရစေနှင့်။

၁၃ သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက်လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ်တရားအား မဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်အား ကိုယ်ကိုယ် ဆက်ကြလော့။

၁၄ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်၌ မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ ရှိသောကြောင့် အပြစ်တရားသည် သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။

၁၅ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် ပညတ်တရားလက်၌ မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်လော။ ထိုသို့ မပြုရ။

၁၆ အကြင်သူ၏ အထံ၌ အစေခံကျွန် ဖြစ်ခြင်းငှါ သင်တို့ ဝင်၍အစေခံ၏။ ထိုသူသည် သေခြင်းနှင့် ယှဉ်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော နားထောင်ခြင်းတရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏ သခင်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။

၁၇ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ကျွန် ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ ယခုတွင် ခံခဲ့ပြီးသော သြဝါဒနည်းဥပဒေသစကားကို စေတနာစိတ်နှင့် နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။

၁၈ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှလွတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။

၁၉ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသောကြောင့်၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည်မိမိတို့ ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မအလိုငှါ ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌ သွင်း၍ ကျွန်ခံစော့သည့်နည်းတူ၊ ယခုမှာ ကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းခြင်းအလိုငှါ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌ သွင်း၍ ကျွန် ခံစေကြလော့။

၂၀ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ကျွန် ဖြစ်စဉ်

ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ လက်မှ လွတ်ကြ၏။

၂၁ ယခု သင်တို့ရှက်ကြောက်သော ထိုအကျင့်တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ် အကျိုးကို ရကြသနည်း။ ထိုသို့သော အကျင့်သည် သေခြင်း၌လမ်းဆုံးသတည်း။

၂၂ ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏လက်မှ လွတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန် ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်း အကျိုးကို ရကြ၏။ အဆုံး၌လည်း ထာဝရအသက်ကို ရကြလိမ့်မည်။

၂၃ အပြစ်တရား၏ အခကား သေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ထာဝရ အသက်ပေတည်း။

၇

၁ ပညတ်တရားကို သိသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ်တရားသည် လူကို အသက်ထက်ဆုံးမျှသာ ပိုင်သည်ကို မသိကြသလော။

၂ ဥပမာကား၊ လင်ရှိသော မိန်းမသည် လင်မသေမှီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ လင်မသေလျှင်မူကား လင်ဝတ်နှင့် လွတ်၏။

၃ ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေမှီ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်ထိုက်၏။ လင်မသေလျှင်မူကား၊ ထိုတရားနှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်စရာအကြောင်း မရှိ။

၄ ထိုနည်းတူ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသောသူတည်းဟူသော၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသောသူ၏ မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ တိုးပွားမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်သေ၍ ပညတ်တရားနှင့် ကွာကြ၏။

၅ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော စိတ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့်၊ ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏ အလိုနှင့်အညီ တိုးပွားမည် အကြောင်း၊ ငါတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ပြုပြင်ကြ၏။

၆ ယခုမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ ပါသော တရားဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော် တရားသစ်ကို မှီ၍ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း အလိုငှါ၊ ငါတို့သည် သေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သော ပညတ်တရား၏လက်မှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၇ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ပညတ်တရား၌ အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ် မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင်

ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ်သဘောကို ငါသိရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘစိတ် မရှိစေနှင့် ဟုပညတ်တရားမဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကို ငါမသိ။

၈ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌ အမျိုးမျိုးသော လောဘတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ် တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။

၉ အထက်က ပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရား ပေါ်သောအခါ အပြစ်တရားသည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။

၁၀ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပညတ်တရားသည် သေခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။

၁၁ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကို လှည့်ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့် ငါ့ကို သတ်လေ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း ရှိ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သော အရာသည် ငါ၌ သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ်တရားသည် မိမိ သဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သော အရာအားဖြင့် ငါ၌ သေခြင်းကို ပြု၍ သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန် အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိသတည်း။

၁၄ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ငါမူကား ဇာတိပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို မကျင့်၊ ရွံ့ရှာသော အကျင့်ကို ကျင့်၏။

၁၆ ထိုသို့ ငါသည် မကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရား ဖြောင့်သည်ဟု ငါဝန်ခံ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသော အကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်သည် မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။

၁၈ ငါ့အထဲမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသော အရာ တစုံတခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကျင့်ချင်သောစိတ် ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တတ်သော အခွင့်ကိုရှာ၍ မတွေ့နိုင်။

၁၉ ငါသည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်းကို မကျင့်၊ မကျင့်ချင်သော အကျင့်ဆိုးကို ကျင့်၏။

၂၀ ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်သည် မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌ နေသော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။

၂၁ ထိုသို့ ကောင်းသော အကျင့်ကို ငါကျင့်ချင်သော အခါ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော တရားကို ငါတွေ့၏။

၂၂ ငါသည် အတွင်းလူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားတော်ကို နှစ်သက်၏။

၂၃ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ရှိသော တရားတပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသော အပြစ်တရားလက်သို့ ငါ့ကို ဘမ်းသွားအပ်နှံသည်ကို ငါမြင်၏။

၂၄ ငါသည် ငြိုငြင်သောသူ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ဤအသေကောင်မှ ငါ့ကို အဘယ်သူ ကယ်လွှတ်မည်နည်း။

၂၅ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏တရားတော် အလိုသို့၎င်း၊ ဇာတိပကတိ အားဖြင့် အပြစ်တရား အလိုသို့၎င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

၈

၁ ဘုရားသခင် ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့် ယေရှုခရစ်၌ တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်း မကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။

၂ ယေရှုခရစ်၌ တည်၍ အသက်ရှင်စေသော ဝိညာဉ်တော်၏ တရားသည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ၎င်း၊ သေခြင်းတရား၏ လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်ပြီ။

၃ ဇာတိပကတိကြောင့် ပညတ်တရားသည် အားနည်း၍မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင် ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဇာတိပကတိ၏ သဏ္ဍာန်ကိုဆောင်သော မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေတို့ရာ ဇာတိပကတိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိအတိုင်း မကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောငါတို့သည်၊ တရား၌ ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်မည် အကြောင်းတည်း။

၅ ဇာတိပကတိ ရှိသော သူတို့သည် ဇာတိပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိ ရှိသောသူတို့မူကား၊

ဝိညာဉ်ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်သဘောရှိကြ၏။

၆ ဇာတိပကတိ စိတ်သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိ စိတ်သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။

၇ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဇာတိပကတိ စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အလိုသို့ မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမက မလိုက်နိုင်။

၈ ထိုကြောင့် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော် နှင့် မတွေ့နိုင်ကြ။

၉ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိဘက်၌ ရှိကြသည် မဟုတ်။ ဝိညာဉ် ပကတိဘက်၌ ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်ကို မရသောသူ မည်သည်ကား ခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။

၁၀ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့် အသေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက် ရှိ၏။

၁၁ ထိုမျှမက၊ ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်သော မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ သေတတ်သော သင်တို့၏ကိုယ်ကာယကိုပင် ရှင်စေတော်မူမည်။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဇာတိပကတိ၏ ကျွန်ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။

၁၃ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိ အတိုင်း အသက်ရှင်လျှင် သေရကြမည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏ အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူသမျှသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် တဖန် ကြောက်ရွံ့တတ်သော ကျွန်၏ သဘောကို ရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဘဟု ခေါ်ရသော အခွင့်နှင့် သား ဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကို ရကြပြီ။

၁၆ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သား ဖြစ်ကြသည်ဟု

ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ ဝိညာဉ်နှင့်အတူ သက်သေခံတော်မူ၏။

၁၇ သားမှန်လျှင် အမွေခံ၊ ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုန်းဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့် ဆက်ဆံသော အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းလတ်သော ဘုန်းကို ထောက်သော်၊ ယခု မျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမာဏ မပြုထိုက်ဟု ငါသဘောရှိ၏။

၁၉ ဤလောကသည် ဘုရားသခင် သားတို့၏ပေါ်ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန်တောင့်တ မြော်လင့်လျက်နေ၏။

၂၀ ဤလောကသည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့ အလိုလိုလိုက်သည် မဟုတ်။

၂၁ ဘုရားသခင် သားတို့၏ ထူးမြတ်သော လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာတည်းဟူသော ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း အနှောင်အဖွဲ့မှ ကယ်လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသော အခွင့်ကို ပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့ လိုက်စေတော်မူသော သူ၏ အလိုတော်ကြောင့်သာ လိုက်ရ၏။

၂၂ ဤလောက တနိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်း ညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို ခံရသည်ဟု ငါတို့ သိကြ၏။

၂၃ ထိုမျှမက ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးတော် အစအဦးကို ခံပြီးသော ငါတို့သည်လည်း၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်း အကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ခြင်း ချမ်းသာကို မြော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ညည်းတွားလျက် နေကြ၏။

၂၄ ငါတို့သည် မြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့်သောအရာကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်စရာအကြောင်း မရှိ၊ တွေ့မြင်သော အရာကို အဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရမည်နည်း။

၂၅ ငါတို့သည် မတွေ့မမြင်သော အရာကို မြော်လင့်လျှင်မူကား၊ ထိုအရာကို သည်းခံသောစိတ်နှင့် ငံ့လင့်၍ နေကြ၏။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ မတတ်နိုင်သော အရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဆုတောင်းသင့်သည်အတိုင်း အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟု မသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ ဆုတောင်းခြင်း အမှုကို နှုတ်မမြှောက်နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။

၂၇ စိတ်နှလုံးကို စစ်တော်မူသော သူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်သဘောကို သိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ စောင့်မတော်မူ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသော သူတို့၏ အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် အများသော ညီတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွက သိတော်မူသော သူတို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။

၃၀ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သော သူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ တည်စေတော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၃၁ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ပြောစရာ ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့ဘက်၌ နေနိုင်မည်နည်း။

၃၂ မိမိသားတော်ရင်းကို မနမြောဘဲ၊ ငါတို့ ရှိသမျှ အဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူသည်၊ သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါတို့အား မပေးဘဲ အဘယ်သို့ နေတော်မူမည်နည်း။

၃၃ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေသောသူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၃၄ အပြစ် စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ ခံသည်သာမက၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းသောသူကား ခရစ်တော် ပေတည်း။

၃၅ ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူ ကွာစေမည်နည်း။

၃၆ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေသတ်ခြင်းကို ခံကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာ ထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မှတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့် တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထို

အမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေမည်နည်း။

၃၇ မကွာစေသည် သာမက၊ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။

၃၈ အကြောင်းမူကား၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာတန်ခိုး ဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်လာလတံ့သောအရာဖြစ်စေ၊

၃၉ အမြင့်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့် ဖြစ်စေ၊ ဤအရာ မှစ၍ အဘယ်နိမိတ် အရာမျှသည်၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေနိုင်ဟု ငါသည် သဘောကျလျက်ရှိ၏။

၉

၁ ငါ့ကိုယ်ကိုယ် သိသောစိတ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံလျက်၊ ငါသည် မုသာမပါ၊ ခရစ်တော်ရှေ့၌ မှန်ကန်စွာ ပြောသည်ကား၊

၂ ငါသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မခြားမလပ် ပူပန်ခြင်း ဝေဒနာရှိ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိအားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ငါ့ညီအစ်ကိုတို့အတွက်၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့် ခွဲ၍ ကျိန်ခြင်းကို ခံချင်လောကီအောင် စိတ်ရှိ၏။

၄ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလ လူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဘုန်းအာနဘော်တော်နှင့်၎င်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်၎င်း၊ ပညတ်တရားထားခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဂတိတော်တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ကြ၏။

၅ ဘိုးဘေးများတို့နှင့် ဆက်နွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ထိုသူတို့၏ အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။

၆ ထိုသို့ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မတည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလနှင့် ဆက်နွယ်သော သူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလလူမှန် မဟုတ်။

၇ ထိုနည်းတူ အာပြဟံ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သော

သူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏ သားမှန် မဟုတ်။ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုး တည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရား သခင်၏သားမှန် မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သောသား တို့သည် အမျိုးအနွယ် မှန်သည်ဟုမှတ်တော်မူ၏။

၉ ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ ကာလ အချိန် စေ့သောအခါ၊ ငါလာ၍ စာရာသည် သားကို ရလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။

၁၀ ထိုမျှမက၊ ရေဗက္ကသည် ငါတို့အဘ ဣဇာက်နှင့် စုံတက်၍ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူသောအခါ၊

၁၁ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ် သော အကြံတော်သည် အကျင့်အားဖြင့် မတည်၊ ခေါ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်အားဖြင့် တည်မည် အကြောင်း၊ သားမဘွားမှ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်း သော အကျင့်၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို မကျင့်မှီ၊

၁၂ သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ ကျွန် ခံရလိမ့် မည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။

၁၃ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။ ဧသောကို မုန်း၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ဘုရား သခင်သည် မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ မပြောရ။

၁၅ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသော သူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသော သူကိုလည်း သနားမည်ဟု မောရှေကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသော သူသည်လည်း တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၁၇ ကျမ်းစာ၌ ဖာရောဘုရင်ကို ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီး တပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို ခိုးမြှောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုသတည်း။

၁၈ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူး ပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလိုသောသူကိုလည်း ခိုင်မာစေ တော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အလိုတော်ကို ဆီးတားဘူးသနည်းဟု ဆိုမည်လော။

၂၀ ဘုရားသခင်ကို ငြင်းဆန်သော အချင်းလူ၊

သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သော အရာသည် လုပ်တတ်သောသူအား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့ လုပ်သနည်းဟု ဆိုရမည်လော။

၂၁ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်သည် မ ဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့် အိုးမြေ၊ အိုးယုတ် ကို လုပ်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။

၂၂ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကို ပြ၍၊ တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျက်၊ ပျက်စီးခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်သော အမျက်ခံရာ အိုးများ တို့ကို အလွန် သည်းခံခြင်း ခန္တီနှင့် သည်းခံတော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ် ရှိအံ့နည်း။

၂၃ ခိုးမြှောက်ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော ကရုဏာ ခံရာအိုးများတည်းဟူသော၊

၂၄ ယုဒအမျိုးသားတို့ အထဲမှသာ မဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားတို့အထဲမှ ပရောဖက်ဟောရေ ဆိုသည်အ တိုင်းခေါ်တော်မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော် ကြွယ်ဝခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည် မှန် လျှင်၊ အဘယ် ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

၂၅ ဟောရှေ၏ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ငါ၏လူ မဟုတ်သောသူကို ငါ၏လူ ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ်သော သတို့သမီးကိုလည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။

၂၆ သင်တို့သည် ငါ၏လူ မဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာ အရပ်၌နေသောသူတို့သည်၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံကြလိမ့် မည်ဟု လာသတည်း။

၂၇ ပရောဖက် ဟောရှေသည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ဣသ ရေလ အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၈ အမှုတော်ကို တရားသဖြင့် ပြီးစီးစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအမှုကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၂၉ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ဟောရှေသည် အထက်က ဆို ပြန်သည်ကား၊ ကောင်ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့၌မျိုးစေ့ကို ကြွင်းစေတော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည် သောဗုံမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်းဟူမူ ကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီအောင် မလိုက်သော တပါး

အမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီကြ၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မှီသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။

၃၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မှီအောင်လိုက်သော ဣသရေလ လူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မမှီကြ။

၃၂ အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် သာလိုက်ကြသတည်း။

၃၃ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာ ကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်ကို ဇီအုန်တောင် ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူ မည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလ လူတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

၁၀

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ စေတနာ အလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။

၂ ထိုသူတို့သည် မှန်သောပညာ မရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်ဟု သူတို့အဘို့ ငါသက်သေခံ၏။

၃ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို တည်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဝန်မခံကြ။

၄ ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။

၅ မောရှေ ကလည်း၊ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ်တရားနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသတည်း။

၆ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုသည်ကား၊

၇ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူ တက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာ ထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု စိတ်ထဲမှာ မအောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူ တက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေခြင်းငှါ နက်နဲရာ ထဲသို့

အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။

၈ တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်၏ နှုတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှလုံး၌၎င်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်၊ ငါတို့ ဟောသော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ဆိုလိုသတည်း။

၉ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား သင်သည် သခင်ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူပြီဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၀ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။

၁၁ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။

၁၂ ယုဒအမျိုး၊ ဟေလသအမျိုးကို မရွေး၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော အရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဌနာပြုသောသူ အပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။

၁၄ သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင် အဘယ်သို့ ပဌနာပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင် အဘယ်သို့ ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြောသောသူ မရှိလျှင် အဘယ်သို့ ကြားနိုင်မည်နည်း။

၁၅ လူကို မစေလွှတ်လျှင် အဘယ်သို့ ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့သည် အလွန် တင့်တယ်စွာတကားဟု လာသတည်း။

၁၆ သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို နားထောင်ကြသည် မဟုတ်။ ပရောဖက် ဟေရှာယ စကားဟူမူကား၊ ဒို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံပါသနည်းဟု ဆို၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်အားဖြင့် ဖြစ်၏။

၁၈ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြ

ပြီလော၊ အမှန် ကြားကြပြီ။ သူတို့၏ အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏ စကားသည် မြေကြီး စွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေပြီဟု ငါဆို၏။

၁၉ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် ဤ အမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေက၊ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သင်တို့သည် ငြူစူသော စိတ်ရှိစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသော လူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါပြုမည်ဟု ရှေ့ဦးစွာ ဆို၏။

၂၀ ဟောရှာယသည် သာ၍ ရဲရင့်စွာ ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို မရှာသော သူတို့သည် ငါ့ကို တွေ့ကြ၏။ ငါ၏ အကြောင်းကို မမေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည် ဟုဆို၏။

၂၁ ဣသရေလ လူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော် မူသည်ကား၊ နားမထောင် ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးသို့ တနေလုံး ငါသည် လက်ဝါးကို ဖြန့်ရပြီဟုဆို သတည်း။

၁၁

၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီလောဟု မေးသော်၊ ပယ်တော်မမူဟု ဆိုရ၏။ ငါပင် ဣသရေလလူ ဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိုး၊ ဗဟံမိန် အနွယ်ဖြစ်၏။

၂ ဘုရားသခင်သည် အထက်က သိမှတ်တော် မူသော မိမိလူတို့ကို ပယ်တော်မမူ။ ပရောဖက်ဇေလိယ က၊ အို ထာဝရဘုရား၊

၃ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို သတ်ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြို ဖျက်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင်ရှေ့ မှာ ဣသရေလ အမျိုးတဘက်၌ လျှောက်ထားသည် ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော အကြောင်းကို သင်တို့သည် မသိကြသလော။

၄ ထိုသို့ လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗာလရှေ့၌ ဒူး မ ထောက်သောလူ ခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါ ကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုနည်းတူ၊ ယခုကာလတွင်ပင် ကျေးဇူးတော် အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသော အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။

၆ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရှိလျှင်၊ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်အားဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူးသည် ကျေးဇူး မဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်အားဖြင့် ရှိလျှင်၊

ကျေးဇူးအားဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့် သည် အကျင့်မဟုတ်။

၇ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း၊ ဣသရေလလူတို့ သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့မရကြ။ ရွေးကောက် တော်မူသောသူတို့သာ တွေ့ကြ၏။ ကြွင်းသောသူ တို့ကို မှောင်မှိုက်ဖုံးလွှမ်း၏။

၈ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရား သခင်သည် အိပ်ချင်သော သဘောကို၎င်း၊ မမြင် နိုင်သော မျက်စိကို၎င်း၊ မကြားနိုင်သော နားကို၎င်း၊ ထိုသူတို့အား ပေးတော်မူပြီဟု လာ၏။ ထိုကျမ်းစာ ချက်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပြည့်စုံသတည်း။

၉ ဒါဝိဒ်၏ စကားဟူမူကား၊ သူတို့ စားပွဲသည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ဂျမ်းသော်၎င်း၊ ထောင် ချောက်သော်၎င်း၊ ခံထိုက်သော အပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။

၁၀ သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိ ကွယ်ပါစေ။ သူတို့ ကျောသည်လည်း အစဉ်ကုန်းပါစေဟု လာ သတည်း။

၁၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလ လူတို့သည် လဲ၍ နေရ သည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟု မေးသော်၊ လဲ၍ မနေကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာအကြောင်းရှိ စေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏ လဲခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးသည် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက် ရောက်လေ၏။

၁၂ သူတို့၏ လဲခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ စီးပွားကို၎င်း၊ သူတို့၏ ရှုံးခြင်းအရာသည် တပါးအမျိုး သားတို့၏ စီးပွားကို၎င်း ပြုစုလျှင်၊ သူတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း အရာသည် သာ၍ပြုစုမည် မဟုတ်လော။

၁၃၊ ၁၄ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့ နှင့်ဆိုင်သော တမန်တော်ဖြစ်သည် နှင့်အညီ၊ ထိုတမန် တော်၏ အရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့၏ စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့် နှိုးဆော်၍၊ အချို့တို့ကို ကယ် တင်ခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော သင်တို့အား ဆိုရသတည်း။

၁၅ ထိုသူတို့ကို ပယ်တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီ သားတို့၏ မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်လျှင်၊ သူ တို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၁၆ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းသည် သန့်ရှင်းလျှင်၊ တပုံလုံး သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ် သန့်ရှင်းလျှင် အခက်အလက်များလည်း သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။

၁၇ အချို့သော အခက်တို့ကို ချိုးဖွဲ့ပြီးမှ၊ ရိုင်းသော သံလွင်ပင်တည်းဟူသော သင်ကို အထက်ငုတ်၌ ဆက်၍ စိုက်သဖြင့် အခက်များနှင့်အတူ သံလွင်ပင် အမြစ်ကို၎င်း၊ အဆီဩဇာကို၎င်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖွဲ့သော အခက်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြားခြင်း မရှိနှင့်။

၁၈ ဝါကြားလျှင်မူကား၊ သင်သည် အမြစ်ကို မဆောင်၊ အမြစ်သည်သင့်ကို ဆောင်၏။

၁၉ ဝါကိုဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ထိုအခက်တို့ကို ချိုးဖွဲ့ပြီး ဟု သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မှန်စေတော့။

၂၀ မယုံကြည်သော စိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ကို ချိုးဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်၏။ မာနစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ် ရှိစေလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပကတိ အခက်များကို နှမြောတော် မမူလျှင်၊ သင်တို့ကို နှမြောတော်မူမည်လော။

၂၂ သို့ဖြစ်၍၊ လဲသောသူတို့၌ ပြင်းစွာ စီရင်တော် မူခြင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်၌ သင်သည် တည်နေလျှင်၊ သင်၌ ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း၊ ဤ နှစ်ပါးကို အောက်မေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌ မတည် မနေလျှင်၊ သင်သည်လည်း ခုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရမည်။

၂၃ သူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ် ပျောက်လျှင်၊ အပင်၌ တဖန်ဆက်၍ စိုက်သောအခွင့်ကို ရကြ လိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန်ဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ဘုရား သခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၂၄ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ပကတိရိုင်းသော သံလွင်ပင်မှ သင့်ကို ခုတ်ယူ၍၊ ကောင်းသော သံလွင် ပင်၌ ပကတိကို မလိုက်ဘဲ ဆက်၍ စိုက်သည် မှန်လျှင် ပကတိ အခက်ဖြစ်သော ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ သံလွင်ပင်၌ဆက်၍ စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ရကြ မည် မဟုတ်လော။

၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြားသောစိတ် မရှိစေမည်အကြောင်း တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် မဝင်မှီတိုင်အောင်၊ ဣသရေလလူ အချို့တို့ ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်း တည်းဟူ သောနက်နဲသော အရာကို မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါ အလို မရှိ။

၂၆ ထိုသို့ ကျမ်းစာနှင့် အညီ၊ ဣသရေလလူ အ ပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့် မည်။ ကျမ်းစာချက် ဟူမူကား၊ ကယ်လွှတ်သော သခင်သည် ဇီအုန်တောင်၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ မတရားသော

အမှုကို ယာကုပ် အမျိုးသားတို့မှ လွှဲတော်မူလတံ့။
၂၇ သူတို့ အပြစ်များကို ငါပယ်ရှင်းသောအခါ သူတို့ ၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားသည် ထိုသို့သော တရားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။

၂၈ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရား အားဖြင့်မူကား သင်တို့ အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ရွေး ကောက်တော်မူခြင်း အားဖြင့်မူကား၊ ဘိုးဘေးများ အကြောင်းကြောင့် ချစ်သူ ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးသ နားတော်မူခြင်း၊ ခေါ်ထားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော မရှိ။

၃၀ သင်တို့သည် အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏စကား တော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေသော်လည်း၊ ယခုတွင် သူတို့ နားမထောင်ခြင်း အမှုအားဖြင့် သနားတော် မူခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့။

၃၁ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့ ခံရသော သနားတော်မူခြင်း အားဖြင့် သူတို့လည်း သနားတော်မူခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း၊ ယခုတွင် သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သနား တော်မူခြင်းအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ လူအပေါင်းတို့ကို နား မထောင်ခြင်း အဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။

၃၃ ဘုရားသခင်၏ ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန် ကျယ်ဝန်း နက်နဲစွာတကား။ စီရင်တော်မူချက် တို့ကို အဘယ်သူမျှ စစ်၍ မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာ လမ်းတို့ကို လိုက်၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့မမှီနိုင်။

၃၄ ထာဝရ ဘုရား၏ စိတ်တော်ကို အဘယ်သူ သိ သနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူသည် တိုင်ပင် ဘက် ပြုသနည်း။

၃၅ ကျေးဇူး ဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၌ အဘယ်သူသည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။

၃၆ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော် အထဲ က၎င်း၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်တော် အဘို့ အလိုငှါ၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်း လက္ခဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်း လက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ယဇ်ကို သင်တို့ သည် ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်း တည်းဟူသော သင်တို့ ပြုအပ်သော

ဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာ တော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပေး၏။

၂ သင်တို့သည် လောကီပုံသဏ္ဍာန်ကို မဆောင် ကြန့်။ ကောင်းမြတ်သောအရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အရာ၊ စုံလင်သော အရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိသောအရာသည် အဘယ်အရာဖြစ် သည်ကို သင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးကို အသင့် ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက် ကြလော့။

၃ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ထင်သင့်သည်အတိုင်း ထက် လွန်၍ မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီး အသီးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေးတော်မူသည် နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကို လျောက်ပတ်စွာ ထင်ရမည် အကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသော ကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင် ရှိသမျှသော သူတို့ကို မှာထား၏။

၄ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တစ်ဦး အင်္ဂါအများရှိသည် ဖြစ် ၍၊ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှု တခု တည်း မရှိသကဲ့သို့၊

၅ ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီး အင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။

၆ ထိုသို့ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြားသော ဆုများကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်အရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း ပမာဏကို ရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။

၇ ဓမ္မဆရာ အရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမဩဝါဒပေးသောသူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။

၈ နှိုးဆော် သွေးဆောင်သောသူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲ ဝေငှသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝီရိယနှင့် အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်းအမှုကို ပြုသောသူသည် စေတနာစိတ်နှင့် ပြုစေ။

၉ မေတ္တာစိတ်သည် လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစေလော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလော့။ ကောင်း မှန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလော့။

၁၀ ညီအစ်ကို ချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက်ဘော် ကဲ့သို့ တယောက် ကိုတယောက် စုံမက်ကြလော့။ ချီး မှမ်းခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို ကိုယ်ထက် ချီးမြှောက် ကြလော့။

၁၁ အားထုတ်ခြင်း အရာမှာ ပျင်းရိခြင်း မရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်သို့ လိုက် ၍ အားထုတ်ကြလော့။

၁၂ မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြုကြလော့။

၁၃ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှ ပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္တုတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ ပြုကြလော့။

၁၄ သင်တို့ကို ညှင်းဆဲသော သူတို့အဘို့ မေတ္တာ ပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကို မပြု။ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာ ပြုကြလော့။

၁၅ ဝမ်းမြောက်သော သူတို့နှင့်အတူ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၎င်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်း ကို၎င်း ပြုကြလော့။

၁၆ အချင်းချင်း စိတ်သဘော တညီတညွတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကြန့်။ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော် လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို မထင်ကြန့်။

၁၇ အဘယ်သူကိုမျှ ရန်တုံ့ မမူကြန့်။ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံ စည်ကြလော့။

၁၈ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအပေါင်း တို့နှင့် အသင့်အတင့် နေကြလော့။

၁၉ ချစ်သူတို့၊ သူတပါးသည် သင်တို့ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြန့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုကြောင့် သင်၏ ရန်သူသည် မှတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ ပေး လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ပုံထား လိမ့်မည်။

၂၁ အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်။ အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကို နိုင်လော့။

၁၃

၁ အစိုးရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို လူတိုင်း ဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်းအာဏာစက် မရှိ။ အာဏာစက် ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူရာ ဖြစ် သတည်း။

၂ ထိုကြောင့် မင်းအာဏာကို ဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဆန်သောသူသည် ရာဇဝတ်ကို ခံရမည်။

၃ မင်းမူကား၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူ ကြောက်ဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ ကြောက်ဘို့ ဖြစ်၏။ မင်းအာဏာကို မကြောက်ဘဲ နေချင်သလော။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင် မင်းအာဏာကြောင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၄ မင်းသည်ကား၊ သင်၏ အကျိုးအလိုငှါ ဘုရား သခင်၏ အစေခံဖြစ်၏။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ကြောက်ခြင်း ရှိစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မင်းသည် အချည်းနှီး ထားကို ဆောင်သည် မဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို အပြစ် တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ် ပေးပိုင်သော သူတည်းဟူ သော ဘုရားသခင်၏ အစေခံ ဖြစ်သတည်း။

၅ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ်ကို ကြောက်သောကြောင့် သာ မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံရသည် မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကို ထောက်၍ ဝန်ခံရမည်။

၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် အခွန်အတုတ်ကို ပေးကြ လော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်ကို အမြဲထမ်းကြ၏။

၇ ထိုကြောင့်၊ လူအသီးအသီး ခံထိုက်သည်အတိုင်း ပေးကြလော့။ အခွန်ကို ခံထိုက်သောသူအား အခွန် ကို၎င်း၊ အကောက်ကို ခံထိုက်သောသူအား အ ကောက်ကို၎င်း ပေးကြလော့။ ကြောက်ထိုက်သော သူကို ကြောက်ကြလော့။ ရိုသေ ထိုက်သောသူကို ရိုသေကြလော့။

၈ အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ မှတပါးအဘယ် ကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတပါးကို ချစ်သောသူသည် အကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံပြီ။

၉ အကြောင်းမူကား၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သော စိတ် မရှိစေနှင့်ဟူသော ပညတ်မှစ၍ အခြားသော ပညတ် ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသောပညတ် တခု၌ အပါ အဝင် ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိသောသူသည် ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင် သောသူ၏ အကျိုးကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ထိုကြောင့်၊

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရား ပြည့်စုံရာဖြစ် သတည်း။

၁၁ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော ကျေးဇူး တော်သည် ငါတို့ယုံကြည်သော နေ့ရက်၌ နီးသည် ထက် ယခုသာ၍ နီးသောကြောင့်၎င်း၊

၁၂ ညဉ့်အချိန် ကုန်လု၍ နေ့အချိန် ရောက်လှသော ကြောင့်၎င်း၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးရသောအချိန် ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ၍ ကာလအချိန်ကို ထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏ အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍၊ အလင်း၏ လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြ ကုန်အံ့။

၁၃ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုး သောက်ကြူးခြင်း၊ မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာ ညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အချိန်၌ကဲ့သို့ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့် ဆောင်ပြုမူကြကုန်အံ့။

၁၄ သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြ လော့။ ကိုယ်ကာယ၏ တပ်မက်ခြင်းအလိုငှါ မကြံစည် ကြနှင့်။

၁၄

၁ ယုံကြည် အားနည်းသော သူတို့ကို လက်ခံကြ လော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှားဘွယ်သော ပြဿနာတို့ကို ထိုသူနှင့် မဆွေးနွေးကြနှင့်။ အစာ အမျိုးမျိုးကို စား အပ်သည်ဟု လူအချို့ယုံ၏။

၂ အားနည်းသော သူမူကား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ကိုသာ စား၏။ အမျိုးမျိုးကို စားသောသူသည် မစား သောသူကို မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ မစားသောသူသည် လည်း၊ စားသောသူကို မစစ်ကြော မစီရင်စေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို လက်ခံ တော်မူပြီ။

၄ သူတပါးပိုင်သော လူကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည် မိမိသခင် စီရင် သောအားဖြင့်သာ အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သူသည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အပြစ်ကို လွတ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၅ နေ့ရက်တရက်ထက် တရက် သာ၍ မြတ်သည် ဟု လူအချို့ ထင်တတ်၏။ လူအချို့ မထင်၊ လူတိုင်း မိမိ စိတ်သဘောကျပါစေ။

၆ နေ့ရက် ကို စောင့်သောသူသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍စောင့်၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သောသူသည်

လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည် သခင်ဘုရားကိုထောက်သောစိတ်နှင့် စား၍ ကျေးဇူးတော် ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မစားသောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက် သောစိတ်နှင့် မစားဘဲနေ၍၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။

၇ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အသက်မရှင်။ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ မသေ။

၈ အသက်ရှင်လျှင်၊ သခင်ဘုရား အဘို့အလိုငှါ ရှင်၏။ သေလျှင်လည်း သခင်ဘုရားအဘို့အလိုငှါ သေ၏။ ထိုကြောင့် အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား ဆိုင်တော်မူ၏။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသောသူတို့ကို၎င်း၊ ရှင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ အစိုးရသော အရှင် ဖြစ်လိုသောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှ အသက်ရှင်ပြန်တော်မူ၏။

၁၀ သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့် မထိခံမြင် ပြုသနည်း။ ငါတို့ ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ကြမည်။

၁၁ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါရှေ့၌ လူတိုင်း ငှူးထောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်အား လူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံကြမည်။

၁၃ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်းချင်း မစစ်ကြောမစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကိုချင်း ထိမိ၍လဲစရာအခွင့်၊ မှားယွင်းစရာအခွင့် မရှိစေမည် အကြောင်း သာ၍ စီရင်ကြကုန်အံ့။

၁၄ အဘယ် အစာမျှ ပကတိအတိုင်း မညစ်ညူးကြောင်းကို၊ ငါသည် သခင် ယေရှုကို အမှီပြုလျက် သဘောကျ၍ အမှန် သိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညစ်ညူးသည်ဟု အကြင်သူသည် ထင်၏။ ထိုသူ၌ ညစ်ညူး၏။

၁၅ သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသော အစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင်သည် မေတ္တာတရားကို မကျင့်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသူကို သင်၏ အစာအားဖြင့်၊ အကျိုး မနည်းစေနှင့်။

၁၆ သင်တို့သည် အခွင့်ရသည် အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်း မရှိစေနှင့်။

၁၇ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အစားအသောက်၌ မတည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။

၁၈ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊ လူတို့တွင် ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်၏။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချင်းချင်း တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်၎င်း ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင် လိုက်ကြကုန်အံ့။

၂၀ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်၏ အစာအလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာ အမျိုးမျိုးတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါး ထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းနှင့် စားသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

၂၁ အမဲသားကို စားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကို ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာ အကြောင်း၊ အားနည်းစရာ အကြောင်း များကို ရှောင်အပ်၏။

၂၂ သင်သည် ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ် လက်ခံသော အမှုမှာ ကိုယ်ကို မစစ်ကြောမစီရင်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၂၃ ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံကြည်သော စိတ်မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ယုံသောစိတ် မရှိဘဲ ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။

၁၅

၁ သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသော ငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏ အားနည်းခြင်းကို သီးခံကြမည်။

၂ ထိုသို့ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုးကို ထောက်၍၊ သူ့ကို တည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သူ၏အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်အံ့။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူတို့၏ စကားသည် အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

၄ ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ ပါသော သီးခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း အကြောင်းများကို အမှီပြု၍၊ မြော်လင့်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်က

ရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ရေးထားသတည်း။

၅ သင်တို့သည် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ကို တညီတညွတ်တည်း နှုတ်မြှောက်၍ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ။

၆ ယေရှုခရစ်၏ အလိုတော်အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီတညွတ်တည်း ရှိကြမည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း၏ အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသော။

၇ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ သင်တို့ကို လက်ခံတော်မူသည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တယောက်ကို တယောက် လက်ခံကြလော့။

၈ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကို ထောက်၍၊ ဘိုးဘေးများ ခံရသော ဂတိတော်တို့ကို တည်စေခြင်းငှါ။

၉ အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။

၁၀ တဖန် လာသည်ကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟု လာ၏။

၁၁ တဖန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအနှယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့ဟု လာ၏။

၁၂ တဖန် ဟောရှာယ ဆိုသည်ကား၊ ယေရှု၏အမြစ်ပေါက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၃ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် မြော်လင့်ခြင်း ပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက် သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၏ အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသော။

၁၄ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော ပကတိသဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနား

လည်သဖြင့် အခြင်းခြင်း ဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။

၁၅ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏ အမှုဆောင်ဖြစ်မည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို သတိပေးလျက် သာ၍ရဲရင့်စွာ ရေးလိုက်ပါ၏။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ရှိ၏။

၁၈ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့် ၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့် ၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုများ၌ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးကိုပြု၍၊ ငါ့အားဖြင့် ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသာ ငါပြောဝံ့၏။ ထို ကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ငါသည် ယေရှုလင်မြို့ မှစ၍ ဣလုရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်အစင် ဟောပြောခဲ့ပြီ။

၂၀ ထိုသို့ အခြားသူတည်သော တိုက်မြင့် အပေါ်မှာ ငါထပ်၍ မတည်မဆောက်။ ခရစ်တော်၏ နာမကို မကြားဘူးသော အရပ်၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၂၁ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ မပြဘူးသော်လည်း၊ သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသော သူတို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။

၂၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အခွင့်မရှိ။ အဆီးအတား များလှပြီ။

၂၃ ယခုမူကား၊ ဤအရပ်တို့၌ အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အလိုရှိသောကြောင့်၊

၂၄ စပါနိုပြည်သို့ ငါသွားသောအခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင်တို့ကို တွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာ အလိုပြည့်စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့ သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံမည်ဟုမြော်လင့်၏။

၂၅ ယခုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရမည်။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိုပြည်သားတို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆင်းရဲသော သန့်ရှင်းသူတို့အား ဥစ္စာကို ဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့် လှူကြပြီ။

၂၇ စေတနာစိတ် ရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးတင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာကို ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လောကီဥစ္စာကို လှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။

၂၈ ထိုကြောင့်၊ ဤအမှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာ ရောက်၍ စပါန်ပြည်သို့ သွားမည်။

၂၉ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ ဝေဂေလိတရား၌ ပါသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပြည့်စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။

၃၀၊ ၃၁ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်၍ သင်တို့နှင့်အတူ သက်သာခြင်းကို ခံစားလိုသောငှါ၊ ယုဒပြည်၌ ငြင်းဆန်သော သူတို့လက်မှ ငါလွတ်မည် အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အား ငါလုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်းသူ တို့သည် နှစ်သက်မည်အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ငါ့အဘို့အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့ဟု ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ မေတ္တာကရုဏာကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။

၃၂ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အတူ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

၁၆

၁ ကင်ခြေမြို့ အသင်းတော်၌ သင်းထောက် မိန်းမဖြစ်သော ငါတို့နှမ ဖိဗေကို သင်တို့ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။

၂ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ ထိုသူကို လက်ခံကြလော့။ သူသည် အကူအမ လိုသမျှသော အမှုတို့၌ သူ့ကို ကူမကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် များစွာသော သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ့ကို၎င်း၊ မစသောသူဖြစ်၏။

၃ ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၄ ထိုသူတို့သည် ငါ့အသက်အဘို့ မိမိတို့ လည်ပင်းကို ချထားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ ကျေးဇူးရှိသည်ဟု ငါတယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည် မဟုတ်။ တပါးအမျိုးသား အသင်းတော် အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။

၅ သူတို့အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာရိုပြည်တွင် ခရစ်အဘို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်သော ငါ့ချစ်သား ပဲနက်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၆ ငါတို့အမှုကို ကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရိုကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၇ ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ၊ ငါ့အမျိုးသားချင်း အန္တောနိတ်နှင့် ယုန်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတွင် အသရေ ထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အရင် တပည့်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၈ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ချစ်သား အမွလိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၉ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရဖန်နှင့် ငါ့ချစ်သား သတာခုကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၀ တပည့်တော် စစ်ဖြစ်သော အပေလေနှင့် အာရိုတ္တောဗုလ၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၁ ငါ၏ အဆွေအမျိုး ဟေရောဒျန်နှင့် တပည့်တော်ဖြစ်သော နာကီသု၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၂ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြိုးစားသော မိန်းမ၊ တရုတ်ဖဲနနှင့် တရုဗေသကို၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို အလွန်ကြိုးစား၍ ချစ်အပ်သော မိန်းမ ပေရသိကို၎င်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၃ မြတ်သော တပည့်တော် ရုဖနှင့် သူ၏ အမိ တည်းဟူသော ငါ၏အမိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၄ အသုံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရေမ၊ ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေ မှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၅ ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရ၊ နေရုနမနှင့် ဩလုဗွမှ စ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၆ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသော နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏

အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ ခံရပြီးသော ဆုံးမဩဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သင်းခွဲခြင်း၊ မှားယွင်းခြင်း အကြောင်းကို ပြုတတ်သောသူတို့ကို မှတ်၍ ရှောင်ကြလော့ဟု ငါသတိပေး၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏အမှုကို မဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိတို့ဝမ်း၏ အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သောစကားအားဖြင့် စိတ်ကောင်းသောသူတို့ကို လှည့်ဖြားတတ်ကြ၏။

၁၉ သင်တို့ ယုံကြည်နားထောင်ခြင်း အကြောင်းအရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော အမှု၌ကား၊ ပညာရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသောအမှု၌ကား အပြစ်ကင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ၏။

၂၀ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင် ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မှီ စာတန်ကို သင်တို့ ခြေအောက်၌ နှိပ်စက်တော်မူမည်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၂၁ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော တိမောသေ မှစ၍ ငါ၏ အဆွေအမျိုး လူကံ၊ ယာသုန်း

သော သိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၂ ဤစာကိုရေးသော ကျွန်ုပ် တေရုတီသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။

၂၃ ငါ့ကို၎င်း၊ သင်းဝင်သူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ ညွှန်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သော ဂါယု၊ မြို့စာရေး ရေတ္တု၊ သင်တို့ညီ ကွာတုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၄ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

၂၅ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားပြီးလျှင် ယခုမှာ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊

၂၆ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် နားထောင်ကြမည်အကြောင်း၊ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာများလာသည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း ထိုသူတို့အား ဘော်ပြုရသော နက်နဲရာကို ဖွင့်ထားခြင်း ကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိတရား တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသော အရှင်၊

၂၇ တဆူတည်း သာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရောမဩဝါဒစာပြီး၏။

ကောရိန္တုသြဝါဒစာ ပဌမစောင်။

FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ် ၏ တမန်တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော ဝါပေါလုနှင့် ဝါညီ သူသင်သည်။

၂ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အပြစ်နှင့် ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်းသူအရာ၌ ခန့်ထားသော သူတည်းဟူသော၊ ကောရိန္တုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို ပဌနာပြုသော သူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၃ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏သခင်သာ မဟုတ်၊ သင်တို့၏ သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၄-၆ အထက်က ခရစ်တော်၏ သက်သေကို သင်တို့တွင် တည်စေသည်ရှိသော်၊ သင်တို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့် အရာရာ၌ နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိအပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့အား ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါထောက်၍၊ သင်တို့ အကြောင်းကြောင့် ငါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၏။

၇ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို မြော်လင့်၍နေစဉ်၊ ဆုတော်တစ်စုံတစ်ရာ မလျော့ဘဲ စုံလင်လျက် ရှိကြ၏။

၈ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ နေ့ရက်၌ အပြစ်တင်စရာ အခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို အဆုံးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။

၉ ငါတို့ သခင်တည်းဟူသော သားတော်မြတ် သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ဆက်ဆံခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် စကားတညီ အသွတ်တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း မကွဲပြားဘဲ စိတ်သဘော တသံ တသမတ်တည်း ရှိသည်နှင့် စေ့စပ်စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏

၁၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇။

နာမတော်ကို အမှီပြု၍ သင်တို့ကို ဝါနိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ဝါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း မသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်း ရှိသည်ကို၊ ခလော့အိမ်သား အချို့တို့သည် ပြောကြ၏။

၁၂ သင်တို့က၊ ငါသည် ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် ဂေဖတ ပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် ခရစ်တော် တပည့်ဖြစ်၏ဟု အသီးအသီး ပြောကြသောကြောင့် ငါဆိုရ၏။

၁၃ ခရစ်တော်သည် ကွဲပြားသလော။ ပေါလုသည် သင်တို့ အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ပေါလု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြပြီလော။

၁၄ ကရိယနှင့် ဂါယု မှတပါး၊ သင်တို့တွင် အဘယ်သူအားမျှ ဗတ္တိဇံကို ငါမပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ရှိပါ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် မိမိနာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးသည်ဟု အဘယ်သူမျှဆိုစရာ အကြောင်းမရှိ။

၁၆ သတေဖန်၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့အားလည်း ဗတ္တိဇံကို ပေးပြီ။ ထိုမှတပါး အခြားသောသူအား ဗတ္တိဇံပေးသည်ကို ငါ မမှတ်မိ။

၁၇ ဗတ္တိဇံကို ပေးစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်။ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နှုတ်ပညာကို အခွင့် မပေးဘဲနေတော်မူ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော် တရားသည်မိုက်သော တရားဖြစ်၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ငါတို့၌ ထိုတရားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။

၁၉ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ပညာရှိတို့၏ ပညာကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့၏ ဉာဏ်ကိုလည်း ငါပယ်မည်ဟု လာသတည်း။

၂၀ ပညာရှိကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ပြဿနာ၌ လေ့ကျက်သော ဆရာကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ လော

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိပ်ညာကို ဘုရားသခင်သည် မိုက်စေတော်မူသည် မဟုတ်လော။

၂၁ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ပညာတော် စီရင်သည် နှင့်အညီ၊ လောကီသားတို့ သည် မိမိတို့ ပညာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို မသိဘဲ နေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်သော သူတို့ကို ဒေသနာတော် မိုက်မဲခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းငှါ စေတနာ ရှိတော်မူ၏။

၂၂ ယုဒလူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်း တတ်ကြ၏။ ဟေလသလူတို့သည် ပညာကို ရှာတတ် ကြ၏။

၂၃ ငါတို့မူကား၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော် မူသော ခရစ်တော်၏ အကြောင်းအရာကို ဟောပြော ကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသား ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း ဖြစ်၏။ တပါးအမျိုးသား ဌာနကား၊ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။

၂၄ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူ ဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူ ဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူသော သူတို့၌ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညာတော်တည်း ဟူသော ခရစ်တော်၏ တရားဖြစ်၏။

၂၅ ဘုရားသခင်၏ မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့၏ ပညာ ထက်သာ၍ ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏အား နည်းခြင်း အရာသည် လူတို့၏ အစွမ်းထက် သာ၍ အစွမ်းရှိ၏။

၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်း အ ကြောင်းအရာကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့တွင် လောကီပညာရှိအများ မပါ။ ထင်ရှားသော လူကြီးအများ မပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူ အများ မပါ။

၂၇ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌ မိုက်မဲသော သူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌ အားနည်း သော သူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။

၂၈ မြတ်သောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လောကီအရာ၌ ဆင်းရဲသောသူ၊ မရေရသောသူ၊ ယုတ်သောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ ဝါကြားစရာအကြောင်း မရှိ။

၃၀ ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် သင်တို့သည် ယေရှုခရစ် ၌ တည်နေကြ၏။ ထိုသခင်မူကား၊ ဘုရားသခင်

စီရင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ငါတို့၌ ပညာ မှစ၍ ဖြောင့် မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းဖြစ်တော်မူ၏။

၃၁ သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာလာသည် နှင့်အညီ၊ ဝါကြား သောသူ မည်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၌သာ ဝါ ကြားစေ။

၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက် လာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ သက်သေချက်ကို ထူးမြတ်သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သောပညာအားဖြင့် သင်တို့အား ပြသ၍ ရောက်လာသည်မဟုတ်။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော သခင်မှ တပါး၊ အဘယ်အရာကိုမျှ သင်တို့တွင် ငါမသိ မမှတ်ဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိ၏။

၃ သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိနေသောအခါ၊ အားနည်း ခြင်း၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါရှိနေ၏။

၄၊ ၅ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာအားဖြင့် မတည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တည် စေခြင်းငှါ၊ ငါစကား၊ ငါ့ဒေသနာသည် လူပညာနှင့် ယှဉ်သော ဖြားယောင်းသော စကားနှင့်တကွ ရှိသည် မဟုတ်။ ဝိညာဉ်တော်၏ နိမိတ်လက္ခဏာ တန်ခိုးတော် နှင့်တကွ ရှိ၏။

၆ သို့သော်လည်း၊ စုံလင်သောသူတို့အား ငါတို့ သည် ပညာစကားကို ဟောပြော၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ လောကီပညာကို မဆိုလို။ ပြယ်ပျောက်တတ်သော လောကီမင်းတို့၏ ပညာကို မဆိုလို။

၇ ဤကမ္ဘာ မတည်မရှိမှီ၊ ငါတို့၏ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော ပညာ၊ နက်နဲသောအရာ၌ ဝှက်ထားသော ဘုရားသခင်၏ ပညာကို ငါတို့သည် ပြသကြ၏။

၈ ထိုပညာကို လောကီမင်း တစုံတယောက်မျှမသိ။ သိလျှင်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော သခင်ကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ မကွပ်မျက်ကြပြီ။

၉ ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတို့ အဘို့အလိုငှါ၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင် တော်မူသောအရာတို့ကို လူမျက်စိဖြင့်မမြင်၊ နားဖြင့် မကြား၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် မကြံစည်သေး။

၁၀ ထိုအရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဘော်ပြတော်မူ၏။ ဝိညာဉ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာတိုင် အောင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို စစ်တော်မူ၏။

၁၁ လူ၏နက်နဲသော အရာကို လူ၌ရှိသော မိမိ စိတ် ဝိညာဉ်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ သိသနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာကို ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ မသိ။

၁၂ ငါတို့သည် လောကီဝိညာဉ်ကို မခံကြ။ ဘုရား သခင် ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို သိခြင်းအလိုငှါ ဘုရားသခင်ထံမှ ကြွလာသော ဝိညာဉ်ကို ခံကြပြီ။

၁၃ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို ငါတို့သည် လူပညာကို အမှီပြု၍ နားလည်သော စကားနှင့် မဟော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဝိညာဉ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာကို ဝိညာဉ်စကား အားဖြင့်ဖွင့်ပြ၍ ပဲ့ပြင်တော်မူသောစကားနှင့် ငါတို့ သည် ဟောကြ၏။

၁၄ ဇာတိပကတိ လူသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် တော် အရာတို့ကို မခံမယူ။ ထိုအရာတို့သည် မိုက်မဲ သောအရာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်အားဖြင့်သာ ပိုင်းခြား၍ နားလည်နိုင်သော ကြောင့်၊ ဇာတိပကတိလူသည် နားမလည်နိုင်။

၁၅ ဝိညာဉ်လူမှုကား၊ ထိုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ပိုင်း ခြား၍ နားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူကို အဘယ်သူမျှ ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်။

၁၆ ထိုလူကို သွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်း အဘယ် သူသည် ထာဝရဘုရား၏ စိတ်တော်ကို သိသနည်း။ ငါတို့မူကား ခရစ်တော်၏ စိတ်ကို ခံကြ၏။

၃

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အထက်က ငါသည်ဝိညာဉ် လူတို့ အား ဟောပြောသကဲ့သို့ သင်တို့အား ဟောပြောရ သောအခွင့် မရှိဘဲ၊ ဇာတိပကတိ လူတို့အား၎င်း၊ ခရစ် တော်၌ သူငယ် ကလေးတို့အား၎င်း၊ ဟောပြော သကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။

၂ ယခုတိုင်အောင် သင်တို့သည် ခဲဘွယ် စားဘွယ် ကို မကြေနိုင်သောကြောင့် ငါမကျွေးရ။ နို့ကိုသာ တိုက်ရ၏။ ယခုပင်လည်း၊ သင်တို့သည် မကြေနိုင် ကြသေး။

၃ ယခုပင်လည်း၊ ဇာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြသေး၏။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြ သည် မဟုတ်လော။ လောကီထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင် ကြသည် မဟုတ်လော။

၄ တယောက်က၊ ငါသည် ပေါလု တပည့်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ တယောက်က၊ ငါသည် အာပေါလု တပည့်

ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ အသီးအသီး ပြောကြလျှင်၊ ဇာတိ ပကတိလူ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။

၅ ပေါလုကား အဘယ်သူနည်း။ အာပေါလုကား အဘယ်သူနည်း။ အခြားသောသူမဟုတ်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အသီးအသီးတို့အား အခွင့်ပေးသနား တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာ ပေတည်း။

၆ ငါသည် စိုက်ပျိုးသောသူဖြစ်၏။ အာပေါလုသည် ရေလောင်းသောသူ ဖြစ်၏။ အပင်ကို ကြီးပွားစေသော သူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၇ စိုက်ပျိုးသောသူ မတတ်နိုင်။ ရေလောင်းသော သူလည်း မတတ်နိုင်။ ကြီးပွားစေတော်မူသော ဘုရား သခင်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၈ သို့သော်လည်း၊ စိုက်ပျိုးသောသူနှင့် ရေလောင်း သောသူသည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီး မိမိလုပ်သည်အတိုင်း မိမိအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံ၌ အလုပ်လုပ်သော သူချင်း ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျောင်းတော် တိုက်လည်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါခံရသည် နှင့်အညီ၊ လိမ္မာသော ဗိသုကာကဲ့သို့ တိုက်မြစ်ကို ချပြီ။ အခြားသော သူသည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လေ ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်သို့ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သည်ကို လူတိုင်း သတိပြုပါစေ။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ် တည်းဟူသော၊ ချလျက်ရှိသော တိုက်မြစ်မှတစ်ပါး အခြားသောတိုက် မြစ်ကို အဘယ်သူမျှ မချနိုင်။

၁၂ ထိုတိုက်မြစ် အပေါ်၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ သစ်သား၊ မြက်ပင်၊ ကောက်ရိုးများကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောသူ ရှိသမျှ။

၁၃ အသီးအသီးလုပ်သော အလုပ်သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘော်ပြချိန် နေ့ရက်သည် မီးအားဖြင့် ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ လူတိုင်း လုပ်သော အလုပ်သည် အဘယ်သို့သော အလုပ် ဖြစ်သည်ကို မီးသည် စစ်ကြောစုံစမ်းလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုတိုက်မြစ် အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သောအကြင်သူ၏ အလုပ်သည် မြဲ၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ အကြင်သူ၏ အလုပ်သည် ကျွမ်းလောင်၏။ ထို သူသည် အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မီးနှင့်လွတ်

သကဲ့သို့ သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၂၆ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြသည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို၎င်း၊ မသိကြသလော။

၁၇ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ထိုသူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်တို့သည်လည်း ထိုဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ကို မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် ဤလောက၌ ပညာရှိဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်၏။ ထိုသူသည် ပညာရှိအဖြစ်သို့ ရောက်လိုသောငှါ လူမိုက် ဖြစ်ပါစေ။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ လောကီ ပညာသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၂၀ တဖန်တုံ၊ ပညာရှိတို့၏ အကြံအစည်တို့သည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သိတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၂၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ လူတို့၌ ဝါကြွားခြင်း မရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂၂ ပေါလုဖြစ်စေ၊ အာပေါလုဖြစ်စေ၊ ကေဖဖြစ်စေ၊ ဤလောက ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်စေ၊ သေခြင်း ဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောက်လာလတံ့သောအရာ ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။

၂၃ သင်တို့သည်လည်း၊ ခရစ်တော် အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင် အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။

၄

၁ ခရစ်တော်၏ အစေအပါကဲ့သို့၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာတို့ကို စောင့်သောဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၎င်း၊ သူတပါးသည် ငါတို့ကို မှတ်ပါစေ။

၂ ထိုမှတပါး၊ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား၊ သစ္စာရှိရမည်။

၃ သင်တို့မှစ၍ အခြားသော လူများတို့သည် ငါ့ကို သစ္စာမရှိဟု စီရင်သော်လည်း၊ ငါသည် အမှုမထား။ ငါ့ကိုယ်ကိုငါ မစီရင်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်သည် ကိုယ်ကို

အပြစ် မတင်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအကြောင်းဖြင့် ငါသည် အပြစ်လွတ်သည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စီရင်သော သူကား၊ ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။

၅ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မှောင်မိုက်၌ ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ပွင့်လင်းစေ၍ စိတ်နှလုံး အကြံအစည်များကို ထင်ရှားစေလတံ့သော သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူ မှီတိုင်အောင် အဘယ်အမှုကိုမျှ အဆုံးအဖြတ် မစီရင်ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောခါ၊ အသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရကြလတံ့။

၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို လွန်၍ သူတပါးကို မရိုသေအပ်ဟု ငါတို့ကိုထောက်၍ နားလည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မာနစိတ် ထောင်လွှားသည်နှင့် တယောက်ကိုမှီဝဲ၍ တယောက်ကို ငြင်းဆန်ခြင်း မရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသော အချက်၌ သင်တို့၏ အကျိုးကိုထောက်၍ ငါနှင့် အာပေါလုကို ပုံဆောင်လျက် ဆိုသတည်း။

၇ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ထူးခြားစေသနည်း။ သူတပါးလက်မှ မခံမယူဘဲ အလိုအလျောက် ရသောအရာ တစ်ခုမျှ သင်၌ရှိသလော သူတပါးလက်မှ ခံယူသည်မှန်လျှင်၊ မခံမယူ သကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။

၈ ယခုတွင် သင်တို့သည် ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မရှိစဉ်တွင် စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့် အတူ စိုးစံရသောအခွင့် ရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို အမှန် စိုးစံစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၉ သတ်ဘို့ရာထားသော သူကဲ့သို့ အခြားသော သူများနောက်၌ တမန်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ကို ဘုရားသခင် ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များ မျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ အကြောင်းကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ ခရစ်တော်၌ ပညာရှိ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အားနည်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေ ရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက် ခံရသောသူ ဖြစ်၍။

၁၁ ယခုတိုင်အောင် အစားအသောက် ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်နှမ်းပါးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ညှင်းဆဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ နေရာမကျသောသူ။

၁၂ ကိုယ်လက်နှင့် ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ရသောသူ

ဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ကြ၏။ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောအခါ သည်းခံကြ၏။

၁၃ အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ တောင်းပန်ကြ၏။ ဤလောက၏ အညစ်အကြေး ကဲ့သို့၎င်း၊ အရပ်ရပ်ထဲက လှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေး၊ အမှိုက် ကဲ့သို့၎င်း၊ ယခုတိုင်အောင် ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ သင်တို့သည် ရှက်စေခြင်းငှါ ဤသို့ ငါရေးသည် မဟုတ်။ သင်တို့ကို ချစ်သားကဲ့သို့ မှတ်၍ သတိပေး၏။

၁၅ သင်တို့တွင် ခရစ်တော်၏ အကြောင်းကို သင်ပေးသော ဆရာတသောင်း ရှိငြားသော်လည်း၊ အဘအများ မရှိ။ ဝေပလိတရား အားဖြင့် ငါသည် သင်တို့ကို ယေရှုခရစ်၌ ဖြစ်ဘူးစေပြီ။

၁၆ သို့ဖြစ်၍၊ ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ငါနှိုးဆော် တောင်းပန်၏။

၁၇ ထိုအကြောင်းကြောင့် သခင်ဘုရား၌ သစ္စာရှိသော ငါ၏ချစ်သား တိမောသေကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့ကို ငါသွန်သင်သည်နှင့်အညီ၊ ငါသည် ခရစ်တော်၌ ကျင့်သောအကျင့်ခလေ့များကို သင်တို့သည် မှတ်မိစေခြင်းငှါ သူသည် ပြသတိုက်တွန်းလိမ့်မည်။

၁၈ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ကိုယ်တိုင် မလာဟု အချို့သော သူတို့သည် ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ မာနထောင်လွှားခြင်း ရှိကြ၏။

၁၉ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် အလိုတော်ရှိလျှင် ငါသည် မြန်မြန် လာမည်။ လာသောအခါ မာနထောင်လွှားသော သူတို့၏ စကားကို သိမှတ်မည် မဟုတ်။ သူတို့၏ တန်ခိုးကို သိမှတ်မည်။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် စကား၌ တည်သည်မဟုတ်။ တန်ခိုး၌ တည်၏။

၂၁ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ အလို ရှိသနည်း။ ငါသည် နှင်တံနှင့် သင်တို့ဆီသို့ လာရမည်လော။ သို့မဟုတ် မေတ္တာနှင့်၎င်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့်၎င်း၊ လာရမည်လော။

၅

၁ မတရားသော မေထုန်သာမညမဟုတ်။ အဘ၏ မယားကို သိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော သာသနာပလူတို့တွင်ပင် မကြားရသော မေထုန်၌ မှီဝဲသော သူသည် သင်တို့တွင် ရှိကြောင်းကို အနံ့အပြား ကျော်စောကြ၏။

၂ ထိုသို့ ပြုသောသူကို သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်

မည် အကြောင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကို မပြု၊ မာန ထောင်လွှားလျက် နေကြ၏။

၃ ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာလျက် ရှိသော်လည်း၊ ဝိညာဉ်အားဖြင့် မကွာ၊ ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူ ရှိသကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့်သော သူကို ယခုပင် ငါစီရင်ပြီ။

၄ စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ အခွင့်အားဖြင့် သင်တို့သည် ငါဝိညာဉ် နှင့်အတူ စည်းဝေးပြီးမှ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကို အမှီပြု၍၊

၅ ထိုသူ၏ ဝိညာဉ်သည် ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်၌ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်းသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးဘို့ရာ သူ့ကို စာတန်လက်သို့ အပ်နှံကြစေဟု ငါစီရင်၏။

၆ သင်တို့၏ ဝါကြွားခြင်းသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်သော တဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ကို မသိကြသလော။

၇ သင်တို့သည် တဆေးမဲ့ဖြစ်သည် နှင့်အညီ၊ အသစ် သော မုန့်စိမ်းဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဟောင်းသော တဆေးကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ ပသခါ သိုးသယ်သည် ငါတို့အဘို့ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ ဟောင်းသောတဆေး၊ ဆိုးညစ်မိုက်မဲခြင်းတဆေးတို့ကို ပယ်ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့မုန့် တည်းဟူသော ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ပွဲခံကြကုန်အံ့။

၉ သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသော သူတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မည်အကြောင်း၊ အထက်ဩဝါဒစာ၌ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။

၁၀ ထိုသို့ ရေးထားသော်၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင်အထက် လုယူခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကို ပြုသောလောကီသားတို့နှင့်အလျင်း မပေါင်းဘော်ရဟု မဆိုလို။ ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည် လောကီမှ ထွက်သွားရကြမည်။

၁၁ ယခုမူကား ညီအစ်ကိုဟု ခေါ်ဝေါ်သောသူသည် မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေရည် သေရက်နှင့် ယစ်မှုခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်း မှစ၍၊ ထိုသို့သောအမှုကို ပြုသောသူနှင့် မပေါင်းဘော်ရသည်သာမက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စားသောက်ခြင်း ကိစ္စကိုမျှ မပြုရဟု ငါရေးထား၍ ပညတ်၏။

၁၂ အပြင်လူတို့ကို စီရင်ခြင်း အမှုနှင့် ငါသည်

အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အတွင်းလူတို့ကို သင်တို့ စီရင်ရသည် မဟုတ်လော။

၁၃ ပြင်လူတို့ကို ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဆိုးညစ်သောသူကို သင်တို့ အထံမှ နှင်ထုတ်ကြလော့။

၆

၁ သင်တို့သည် အချင်းချင်း အမှုရှိလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့၌ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံဘဲ သာသနာပလူတို့ရှေ့၌ ခံဝံ့သောသူ တစ်စုံတယောက် ရှိသလော။

၂ သန့်ရှင်းသူတို့သည် လောကီနိုင်ငံကို တရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော။ သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံကို စီရင်ရသည် မှန်လျှင်၊ အငယ်ဆုံးသောအမှုများကို မစီရင်ထိုက်သလော။

၃ ငါတို့သည် ကောင်းကင် တမန်တို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်၍ လောကီအမှုကို စီရင်ထိုက်သည် မဟုတ်လော။

၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် လောကီအမှုကို စီရင်စရာရှိလျှင်၊ အသင်းတော်၌ အသရေနည်းသောသူတို့ကို တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားကြလော့။

၅ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ ရှက်စေခြင်းငှါ ပြောဆို၏။ သင်တို့တွင် ပညာရှိ တစ်စုံတယောက်မျှ မရှိ သလော။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ မရှိသလော။

၆ ညီအစ်ကိုချင်းတို့သည် တရားတွေ့သည်သာ မက၊ မယုံကြည်သော သူတို့ရှေ့၌ပင် တရားတွေ့ပါသည်တကား။

၇ ထိုသို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တရားတွေ့သည် အမှုမှာ အလွန် ကြီးစွာသော အပြစ်ရှိကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မခံသနည်း။

၈ ကိုယ်ဥစ္စာရှုံးခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မခံသနည်း။ ထိုသို့ သင်တို့သည် မခံဘဲ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် ညှဉ်းဆဲ၍၊ ညီအစ်ကိုချင်း တို့၏ ဥစ္စာကို သိမ်းယူကြသည်တကား။

၉ မတရားသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော။ အလွဲမယူကြနှင့်။ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ ရုပ်တုကိုးကွယ်သောသူ၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ ယောက်ျားခြင်း မေထုန်ကို ပြုသောသူ၊ ထိုအမှုကို ခံသောသူ၊

၁၀ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးသောသူ၊ လောဘလွန်ကျူးသောသူ၊ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မှူးသောသူ၊ ဆဲရေး

ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင်အထက် လုယူသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေ မခံကြ။

၁၁ အထက်က သင်တို့တွင် အချို့သော သူတို့သည် ထိုသို့သောသူ ဖြစ်ကြသော်လည်း၊ မခုတွင် သခင်ယေရှု၏ နာမတော်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့်၎င်း၊ ဆေးကြော သန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၂ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ် မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ အဘယ်အမှုအရာ၌မျှ ငါသည် ကျွန်မခံ။

၁၃ အစားအသောက်တို့သည် ဝမ်းအဘို့၊ ဝမ်းသည်လည်း အစားအသောက်တို့အဘို့ ဖြစ်သည် မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုနှစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသော မေထုန်အဘို့ဖြစ်သည် မဟုတ်။ သခင်ဘုရားအဘို့ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၄ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သခင်ဘုရားကို ထမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။

၁၅ သင်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏ အင်္ဂါကို ယူ၍ ပြည်တန်ဆာ၏ အင်္ဂါ ဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။

၁၆ အဘယ်သို့နည်း။ ပြည်တန်ဆာ၌ မှီဝဲသောသူသည် ထိုပြည်တန်ဆာနှင့် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် တသား တကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။

၁၇ သခင်ဘုရား၌ မှီဝဲသောသူသည် ထိုသခင်နှင့် တစိတ် တဝိညာဉ်တည်း ဖြစ်၏။

၁၈ မတရားသော မေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ လူပြုတတ်သော အခြားဒုစရိုက် ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်ပြင်၌ ရှိ၏။ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုသောသူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် ပြစ်မှား၏။

၁၉ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော၊ သင်တို့ အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဝိမာန် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊

မိမိတို့ကို မိမိတို့ မပိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊ မသိကြသလော။

၂၀ သင်တို့သည် အဘိုးနှင့် ဝယ်တော်မူသောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် ပိုင်တော်မူသော သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရား သခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေကြလော့။

၇

၁ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ပေးလိုက်သောစာ၌ ပါ သောအရာမှာ၊ ယောက်ျားသည် မိန်းမနှင့် မဆက် ဆံဘဲနေလျှင်၊

၂ ကောင်းသော်လည်း၊ မတရားသော မေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယောက်ျားတိုင်း မိမိမယား ရှိစေလော့။ မိန်းမတိုင်း မိမိလင်ရှိစေလော့။

၃ ယောက်ျားသည် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိ မယား အားပြုစေလော့။ ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမသည်လည်း ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိလင်အား ပြုစေလော့။

၄ မိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကို မပိုင်၊ လင်သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမပိုင်၊ မယားသည် ပိုင်၏။

၅ အချင်းချင်း ခင်ပွန်းဝတ်ကို မပယ်မရှောင်ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆုတောင်းခြင်းဝတ်ကို ပြုရသောအ ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို ခဏမျှ မရှောင်ရဟု မဆိုလို။ ထိုသို့ရှောင်လျှင်၊ ကိုယ်ကို မချုပ် တည်းနိုင်သောအားဖြင့် စာတန်သည် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ရသော အခွင့် မရှိစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် အတူနေကြလော့။

၆ သို့ရာတွင် ပညတ်မထားဘဲ အခွင့်ပေးခြင်းအား ဖြင့်သာ ငါဆို၏။

၇ လူအပေါင်းတို့သည် ငါကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ အလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသည်အတိုင်း အသီး အသီးသော ဆုကျေးဇူးကို ခံရကြ၏။

၈ ထိုကြောင့် မယားမရှိသောသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ ကို ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါကဲ့သို့နေလျှင် ကောင်း၏။

၉ သို့သော်လည်း၊ ကာမဂုဏ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်လျှင် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြစေ။ ကိလေသာစိတ် ပူန်ခြင်း ရှိသည်ထက် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းပြုသော် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၀ ခင်ပွန်းရှိသော သူတို့ကိုလည်း၊ ငါပညတ်သည် သာမက၊ သခင်ဘုရား ပညတ်တော်မူသည်ကား၊ မယားသည် မိမိ ခင်ပွန်းကို မစွန့်ပစ်စေနှင့်။

၁၁ စွန့်ပစ်လျှင် ခင်ပွန်း မရှိဘဲနေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ခင်ပွန်းဟောင်း ထံသို့ ပြန်၍ အသင့်အတင့် နေစေ၊ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိ မယားနှင့် မကွာစေနှင့်။

၁၂ ကြွင်းသောသူတို့ကို သခင်ဘုရားသည်ကိုယ်တိုင် မပညတ်ဘဲ၊ ငါပညတ်သည်ကား၊ တစုံတယောက် သော ညီအစ်ကိုသည် မယုံကြည်သော မယားရှိ၍၊ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့် နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။

၁၃ ထိုနည်းတူ မိန်းမသည်လည်း၊ မယုံကြည်သော ခင်ပွန်းရှိ၍၊ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့် နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ မယုံကြည်သော လင်သည် မိမိ မယားအတို့ စင်ကြယ်၏။ မယုံကြည်သော မယားသည်လည်း မိမိလင်အတို့ စင်ကြယ်၏။ သို့မ ဟုတ်လျှင် သင်တို့၏ သားသမီးသည် မစင်ကြယ်။ ယခုတွင် စင်ကြယ်ကြ၏။

၁၅ သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောသူသည် ကွာ သွားလိုလျှင် ကွာသွားစေ။ ထိုသို့ ပြုလျှင် တပည့် တော်သည် ယာကျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ချည် နှောင်ခြင်း မရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့် နေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ရှိ၏။

၁၆ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ် တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့ သိသနည်း။ အချင်းယောက်ျား၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ် တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့ သိသနည်း။

၁၇ သခင်ဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား ဝေငှ တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့ကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာ လူတိုင်း ကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့ကို ထိုသို့ငါပညတ်၏။

၁၈ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူသည် ခေါ်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မစွန့်စေနှင့်။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည် လည်း ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊ အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံစေနှင့်။

၁၉ အရေဖျားလှီးခြင်း အားဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲ နေခြင်းအားဖြင့်လည်း အကျိုး မရှိ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အားဖြင့်သာ အကျိုးရှိ၏။

၂၀ ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် အကြင်အမှုကို လုပ်နေ၏။ ထိုသို့ လူတိုင်းလုပ်နေစေ။

၂၁ အစေခံကျွန် ဖြစ်၍ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို

ခံရလျှင် စိုးရိမ်ခြင်း မရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း လွတ်ခြင်း သို့ ရောက်နိုင်လျှင် လွတ်ရသော အခွင့်ကို သာ၍ သုံးဆောင်လော့။

၂၂ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်ဖြစ်စဉ်၊ သခင်ဘုရား ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ လူလွတ်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ လူလွတ်ဖြစ်စဉ်၊ ခေါ်တော် မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် ခရစ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်၏။

၂၃ သင်တို့သည် အတိုးနှင့် ဝယ်တော်မူသောသူ ဖြစ်၍၊ လူထံ၌ အလိုအလျောက်ကျွန် မခံကြနှင့်။

၂၄ ညီအစ်ကိုတို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရ သောသူသည် အကြင်အမှုကို လုပ်နေ၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ လူတိုင်း လုပ်နေစေ။

၂၅ ခင်ပွန်း မရှိသောသူတို့၏အမှုမှာ၊ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်သည် ငါ၌ မရှိသော်လည်း၊ ငါသည် သစ္စာရှိသောသူ ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောသူကဲ့သို့ စီရင်၏။

၂၆ စီရင်ချက်ဟူမူကား။ ယခု ညှဉ်းဆဲခြင်းအကြောင်း ကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိလျှင် ကောင်း၏။

၂၇ သင်သည် မယားရှိလျှင် လွတ်စေခြင်းငှါ မကြံ စည်နှင့်။ မယားနှင့်လွတ်လျှင် အခြားသော မယားကို မရှာနှင့်။

၂၈ သို့သော်လည်း သင်သည် မယားနေလျှင် အပြစ် မရှိ။ လင်မနေဘူးသော မိန်းမသည်လည်း လင်နေလျှင် အပြစ် မရှိ။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသို့ ပြုသောသူတို့သည် လောက ညှဉ်းဆဲခြင်းဒုက္ခကို ခံရကြမည်။ ဤအမှုအ ရာ၌ ကျပ်တည်းစွာသော ပညတ်ကို ငါမထားလို။

၂၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ကာလသည် ကျဉ်းကျပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယားရှိသော သူသည် မယားမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။

၃၀ ဝိုင်းကြွေးသောသူသည် မဝိုင်းကြွေးသကဲ့သို့ ဖြစ် ရမည်။ ဝမ်းမြောက်သော သူသည် ဝမ်းမမြောက် သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူသည် အလျှင်း မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။

၃၁ ဤလောကကို သုံးသောသူသည် မသုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောက၏ အဆင်း သဏ္ဍာန်သည် ရွှေသွား ကွယ်ပျောက်တတ်၏။

၃၂ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော သူသည် သခင်ဘုရား၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ အမှုကိုသာ သတိထားတတ်၏။

၃၃ ခင်ပွန်းမရှိသော သူမူကား၊ မိမိမယား၏ စိတ်နှင့်

တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။

၃၄ ထိုနည်းတူ၊ ခင်ပွန်းမရှိသော မိန်းမနှင့် ခင်ပွန်းမရှိ သော မိန်းမသည် ခြားနားခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော မိန်းမသည် ကိုယ်ခန္ဓာစိတ် ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ အမှုကိုသာ သတိထားတတ် ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော မိန်းမမူကား၊ မိမိခင်ပွန်း၏ စိတ် နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။

၃၅ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ သင်တို့အကျိုးကိုသာ ထောက် ၍ ဆို၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်ချင်သော စိတ်နှင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်၍ စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်း မရှိဘဲ၊ သခင်ဘုရား၏ ဝတ်ကို အမြဲ ပြုစေခြင်းငှါသာ ဤသို့ဆို၏။

၃၆ အပျိုကညာသည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အသက်အရွယ် လွန်လျှင် မလျောက်ပတ်ဟု ထိုအပျိုကညာကိုပိုင်သော သူသည် ထင်မှတ်၍ ထိမ်းမြားစရာ အကြောင်းလည်း ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် အလိုအလျောက် ပြုစေ။ အပြစ်မရှိ ထိမ်းမြားကြစေ။

၃၇ သို့သော်လည်း မိမိစိတ်နှလုံး တည်ကြည်ခြင်းရှိ ၍၊ ပြုလိုသည်အတိုင်း ပြုနိုင်သော အခွင့်နှင့် ကိုယ်စိတ် အလိုကို ချုပ်တည်းနိုင်သောအခွင့် ရှိသောကြောင့်၊ မထိမ်းမြားဘဲနေမည်ဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ စီရင် ဆုံးဖြတ်သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။

၃၈ သို့ရာတွင် မင်္ဂလာဆောင်သောသူသည်ကောင်း စွာပြု၏။ မဆောင်သောသူမူကား၊ သာ၍ ကောင်းစွာ ပြု၏။

၃၉ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်း မသေမှီ ကာလပတ်လုံး တရားအားဖြင့် ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ခင်ပွန်းသေလျှင် မူကား၊ မိမိအလိုအတိုင်း သခင်ဘုရား၌သာ အခြား သောသူ၏ မယားဖြစ်ခြင်းငှါ အခွင့်ရှိ၏။

၄၀ အခွင့်ရှိသော်လည်း၊ အခြားသောသူ၏ မယား မဖြစ်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါ သဘော ရှိ၏။ ငါ၌လည်း ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော် ရှိတော် မူသည်ဟု ငါစွဲလမ်းခြင်းစိတ် ရှိ၏။

၈

၁ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရာမှာ၊ ငါတို့ ရှိသမျှသည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ရှိသည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ဉာဏ်သည် ထောင်လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာမူကား တည်ဆောက်တတ်၏။

၂ အကြင်သူသည်၊ ငါကား ပညာရှိဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထင်၏။ ထိုသူသည် သိအပ်သည်အတိုင်း အလျှင်း မသိသေး။

၃ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သိစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။

၄ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားခြင်း အရာမှာ၊ ရုပ်တုသည် ဤလောက၌ အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ တဆူတည်းသော ဘုရားသခင် မှတပါး အဘယ် ဘုရားသခင်မျှ မရှိသည် ကို၎င်း၊ ငါတို့ သိကြ၏။

၅ ဘုရားများ၊ အရှင်များဟု ဆိုသည်အတိုင်း ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သောသူ အများရှိသော်လည်း၊

၆ အကြင် ဘုရားသခင် အထဲက ခပ်သိမ်းသော အရာဖြစ်၍၊ အကြင် ဘုရားသခင် အဘို့အလိုငှါ ငါတို့ သည်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုခမည်းတော် ဘုရားသခင် တပါး တည်းသာ ငါတို့၌ ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့် ငါတို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင် ယေရှုခရစ် တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ ရှိတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း ထိုဉာဏ်ကို လူတိုင်းမရ။ အချို့ သော သူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော် သောယဇ်ကောင်ကို စားသော်၊ ရုပ်တုကို ထောက် သောစိတ်နှင့် စားကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသောစိတ်သည် အားနည်းသောကြောင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၈ အစားအသောက်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ မျက်နှာရသည် မဟုတ်။ အစားကို သုံးကာမျှဖြင့် မြတ် သည် မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့် ယုတ်သည် မဟုတ်။

၉ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အခွင့်ကို အားနည်းသော သူတို့၌ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း မဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ပိုင်းခြားတတ် သော ဉာဏ်ရှိလျက်ပင်၊ ရုပ်တုစင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာ လျောင်းသည်ကို သူတပါးမြင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိ သောစိတ် အားနည်းသောသူသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော် သောယဇ်ကောင်ကို စားခြင်းငှါ ရဲမည် မဟုတ်လော။

၁၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အကြင်ညီအစ်ကို အဘို့အလိုငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏။ အားနည်းသော ထိုညီအစ်ကိုသည် သင်၏ ဉာဏ်ကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရပါသည်တကား။

၁၂ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို ထိုသို့ ပြစ်မှား၍ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော အားနည်းသော စိတ်ကို ထိခိုက်သော အခါ၊ ခရစ်တော် ကိုလည်း ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏ အစားအသောက်သည် ငါ့ ညီအစ်ကိုကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ငါ့ညီအစ်ကို၌ မှားယွင်း စရာအကြောင်း မရှိစေခြင်းငှါ၊ အမဲသားကို အစဉ် မပြတ် ရှောင်မည်။

ဇ

၁ ငါပေါလုသည် ကျွန် မဟုတ်၊ လူလွတ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ တမန်တော်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြင်ရပြီမဟုတ်လော။ သင် တို့သည် ဘုရားသခင်၌ ငါလုပ်သော အလုပ်ဖြစ် ကြသည် မဟုတ်လော။

၂ ငါသည် အခြားသောသူတို့အား တမန်တော် မဖြစ်သော်လည်း၊ သင်တို့အား တမန်တော်အမှန် ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တမန်တော် မှန်သည်ဟု သင်တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ်သော အားဖြင့် ငါ့ကို တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။

၃ ငါ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းသော သူတို့အား ငါအပြစ် ဖြေစရာစကားဟူမူကား၊

၄ ငါတို့သည် စားသောက်ခြင်းအခွင့် မရှိသလော။

၅ ကေဖနှင့် သခင်ဘုရား၏ညီများမှစ၍ ကြွင်းသော တမန်တော်များကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ဒေသစာရီလှည့် လည်သည်တွင် နှမဖြစ်သော မယားပါစေခြင်းငှါ အခွင့် မရှိသလော။

၆ ငါနှင့် ဗာနဗသာ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေရသော အခွင့် မရှိဟု ဆိုရသလော။

၇ အဘယ်သူသည် ကိုယ်စရိတ်ကိုသုံး၍ စစ်မှုကို ထမ်းရသနည်း။ အဘယ်သူသည် ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး ၍ အသီးကို မစားဘဲ နေရသနည်း။ အဘယ်သူသည် သိုးထိန်းလုပ်၍ သိုးနို့ကို မသုံးဘဲ နေရသနည်း။

၈ လောကီ ဝေါဟာရ အားဖြင့်သာ ဤသို့ ငါဆို သလော။ ပညတ်တရားသည်လည်း ဤသို့ပင် ဆိုသည် မဟုတ်လော။

၉ မောရေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရဟု လာ၏။ ဘုရားသခင်သည် နွားကိုသာ ပမာဏပြု တော်မူသလော။

၁၀ သို့မဟုတ် ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ ပညတ်တော် မူသလော။ လယ်ထွန်သောသူသည် မြော်လင့်လျက် ထွန်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြော်လင့်လျက် စပါးနင်းနယ် သောသူသည် မြော်လင့်သည်အတိုင်း ရစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ ကျမ်းစာလာ၏။

၁၁ ငါတို့သည် သင်တို့၌ ဓမ္မမျိုးစေ့ကို စိုက်ပြီးမှ

သင်တို့၏ လောကီအသီးကို သုံးဆောင်လျှင် ကျေးဇူးကြီးမည်လော။

၁၂ အခြားသော သူတို့သည် သင်တို့ထံမှာ ထိုအခွင့်ကို ရလျှင် ငါတို့သည် သာ၍ ရထိုက်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါတို့သည် မသုံးဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဆီးတားခြင်း အကြောင်း မရှိစေခြင်းငှါ အရာရာ၌ သည်းခံကြ၏။

၁၃ ဓမ္မကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို အမှီပြု၍ စားရသည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆက်ဆံ၍ စားရသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့ မသိကြသလော။

၁၄ ထိုနည်းတူ၊ ဧဝံဂေလီတရားကို ဟောသော သူတို့သည် ဧဝံဂေလီတရားကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်မူချက်ရှိ၏။

၁၅ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါအလျှင်း မသုံး။ သင်တို့သည် ငါ့အား ထိုသို့ ပြုစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါရေးသည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါဝါကြားခြင်းအခွင့်ကို သူတပါး ပျက်ဆီးသည်ထက် ငါသေသော်သာ၍ ကောင်း၏။

၁၆ ငါသည် ဧဝံဂေလီတရားကို ဟောရုံပြုလျှင် ဝါကြားခြင်းအကြောင်း မရှိသေး။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ မဟောဘဲ မနေနိုင်၊ မဟောဘဲ နေလျှင် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ အမှုတော်ကို အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ကိုယ်အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင် အရာတော်၌ ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါ၏ အကျိုးအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလီတရားကို ဟောသောအခါ ဟောခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကို မသုံးဘဲလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလီတရားကို နာသောသူတို့သည် အဘယ်စရိတ်ကိုမျှ မကုန်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင် ငါ၌အကျိုးရှိ၏။

၁၉ ငါသည် အဘယ်သူ၏ကျွန် မဖြစ်သော်လည်း သာ၍များသော သူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ လူတကာတို့၏ကျွန် ခံရ၏။

၂၀ ယုဒလူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ ယုဒလူတို့၌ ယုဒလူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို ကိုယ်တိုင် မဆည်းကပ်သော်လည်း၊ ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို ရခြင်း အလိုငှါ၊ ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်သော သူတို့၌ ပညတ်တရားကို ကျင့်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၀:၂။

၂၁ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တရားမဲ့မနေ၊ ခရစ်တော်၏ တရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ ပညတ်တရားမဲ့သော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၂၂ အားနည်းသော သူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ အားနည်းသော သူတို့၌ အားနည်းသော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကို တစုံတခုသော အမှုအရာအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ခပ်သိမ်းသော အရာဖြစ်၏။

၂၃ သင်တို့နှင့်အတူ ဧဝံဂေလီတရားကို ဆက်ဆံခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဝံဂေလီတရားကြောင့် ထိုသို့ ငါပြုလေ့ရှိ၏။

၂၄ မြေတလင်း၌ ပြိုင်၍ ပြေးကြသော သူအပေါင်းတို့သည် ပြိုင်၍ ပြေးကြသော်လည်း၊ တယောက်တည်းသာလျှင် ဆုကိုရသည်ဟု သင်တို့ မသိကြသလော။ ဆုကို ရမည်အကြောင်း ပြေးကြလော့။

၂၅ ဖွဲ့၍ပြိုင်၍ အချင်းချင်း တိုက်သော သူမည်သည် ကား၊ အရာရာ၌ တပ်မက်ခြင်းကို ချုပ်တည်းတတ်၏။ ထိုသူတို့သည် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးတတ်သော ပန်းဦးရစ်ကိုရခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။ ငါတို့မူကား မညှိုးနွမ်း မပျက်စီးနိုင်သော ပန်းဦးရစ်ကိုရခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။

၂၆ ထိုကြောင့် ငါပြေးသောအခါ အမှတ်တမဲ့ ပြေးသည် မဟုတ်၊ လက်ပွေ့သတ်သောအခါ အာကာသ ကောင်းကင်ကိုသာ ထိုး၍ သတ်သည် မဟုတ်။

၂၇ သူတပါးကို ဆုံးမပြီးမှကိုယ်တိုင် ရှုံးသောသူမဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုထိုး၍ နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

၁၀

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် မိုမ်းတိမ်အောက်မှာ ရှိ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွားကြသည် ဟူ၍၎င်း၊

၂ မိုမ်းတိမ်နှင့် ပင်လယ်ထဲမှာ မောရှေ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြသည်ဟူ၍၎င်း၊

၃ ဓမ္မအစာကို အတူ စားကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဓမ္မရေကို အတူသောက်ကြသည် ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့ မသိမမှတ်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါအလို မရှိ။

၄ ထိုသူတို့နောက်၌ လိုက်သော ဓမ္မကျောက်မှ ထွက်သောရေကို သောက်ကြ၏။ ထိုကျောက်ကား ခရစ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၅ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့တွင် များစွာသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော် မမူ။ သူတို့သည် တော၌ သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသော အရာတို့ကို တပ်မက်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် မတပ်မက်စေခြင်းငှါ ထို အကြောင်းအရာတို့သည် ငါတို့အဘို့ ပုံသက်သေ ဖြစ် ကြ၏။

၇ လူတို့သည် စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန် မြူးတူးခြင်းငှါ ထကြ၏ဟု ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း၊

၈ ထိုသူအချို့တို့သည် ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သကဲ့သို့ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအချို့တို့သည် မတရားသော မေထုန်အမှု ကိုပြု၍ တနေ့ချင်းတွင် လူနှစ်သောင်း သုံးထောင် လဲ၍ သေသကဲ့သို့ မပြုဘဲ၊ မတရားသော မေထုန်ကို ရှောင်ကြကုန်အံ့။

၉ ထိုသူအချို့တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ပြု၍၊ မြေဖြင့် ပျက်စီးသကဲ့သို့ ငါတို့သည် မပြု၊ ခရစ်တော်ကို မစုံစမ်း မနှောင့်ရှက်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။

၁၀ ထိုသူအချို့တို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ ဖျက်ဆီးသောသူ၏ လက်ဖြင့် ပျက်စီး သကဲ့သို့ မဟုတ်၊ မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။

၁၁ ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေ ဖြစ်အံ့သောငှါ ထိုသူတို့၌ ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလ အဆုံးတွင် ဖြစ်သော ငါတို့ကို ဆုံးမစရာတို့ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။

၁၂ ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် မိမိ တည်ကြည် လျက်နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည် မလဲခြင်း ငှါ သတိပြုစေ။

၁၃ လူ၌ ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာ သင်တို့သည် ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ မခံနိုင်သောစုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရောက်စိမ့်သောငှါ အခွင့် ပေးတော်မူ။ သင်တို့သည် ခံနိုင်မည်အကြောင်း စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း အရာနှင့်တကွ၊ ထွက်မြောက်သော လမ်းကိုလည်း စိရပ်ပြုပြင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုကြောင့် ငါ့ချစ်သူတို့၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။

၁၅ သင်တို့ကို ပညာရှိ ကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြောမည်။ ငါ့စကားကို ဆင်ခြင်ကြလော့။

၁၆ ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာ မင်္ဂလာ ခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အသွေးကို ဆက်ဆံ ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ဖွဲ့သောမုန့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ် လော။

၁၇ မုန့်တလုံးတည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် တလုံးတည်းဖြစ်သော ထိုမုန့်ကို ဆက်ဆံလျက် ခံယူကြ သောကြောင့်၊ အများဖြစ်သော ငါတို့သည် တလုံး တကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ဇာတိအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုး ဖြစ်သော သူတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ယဇ်ကောင်ကို စားသော သူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆက်ဆံသောသူ ဖြစ်ကြ သည် မဟုတ်လော။

၁၉ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ ငါဆိုလိုသနည်း။ ရုပ်တုကား မှတ်စရာရှိသည်၊ ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိသည်ဟု ဆိုလိုသလော။

၂၀ ထိုသို့ မဆိုလို။ သာသနာပလူတို့သည် ပူဇော် သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်အား ပူဇော်ကြသည် မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အား ပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးတို့နှင့် ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။

၂၁ သခင်ဘုရား၏ ခွက်ဖလား၊ နတ်ဆိုးတို့၏ ခွက် ဖလား နှစ်ပါးကို သင်တို့ မသောက်နိုင်ကြ။ သခင်ဘုရား ၏ စားပွဲ၊ နတ်ဆိုးတို့၏ စားပွဲ နှစ်ပါးကို သင်တို့ ဝင်၍ မစားနိုင်ကြ။

၂၂ သခင်ဘုရား အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ ငါတို့ ပြုရကြ သလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား ထက်သာ ၍ တန်ခိုးကြီးကြသလော။

၂၃ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာ ကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှု အရာကို ပြုသင့်သည် မဟုတ်။ အပြစ် မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် သူတပါးကို တည် ဆောက်တတ်သည် မဟုတ်။

၂၄ ကိုယ်အကျိုးကို အဘယ်သူမျှ မရှာစေနှင့်။ သူ့ အကျိုးကို လူတိုင်းရှာစေ။

၂၅ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို ထောက်ရသောကြောင့်၊ ဈေး၌ ရောင်းသမျှကို မစစ်ကြော မမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီး နှင့် မြေကြီးတန်ဆာကို ပိုင်တော်မူ၏။

၂၇ မယုံကြည်သော သူသည် သင်တို့ကို ခေါ်ဖိတ်၍ သင်တို့သည် သွားလိုလျှင်၊ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို ထောက် ရသောကြောင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ ထည့်သမျှကို မစစ်ကြော မမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။

၂၈ သို့သော်လည်း ဤမည်သော အရာသည် ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဖြစ်၏ဟု တစုံ တယောက်သောသူ ဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ ဆိုသောသူ၏

မျက်နှာကို၎င်း၊ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို၎င်း ထောက်၍ မစားကြန့်။

၂၉ ဩတ္တပ္ပစိတ်ဟု ဆိုသော် ကိုယ်စိတ်ကို မဆိုလို၊ သူ့စိတ်ကို ဆိုလို၏။ အခြားသောသူ၏ စိတ်သည် ငါ၏ အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်ရမည်နည်း။

၃၀ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင်သည်တွင် အဘယ်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရမည်နည်းဟု ဆိုလျှင်မူကား၊

၃၁ သင်တို့သည် စားသော်၎င်း၊ သောက်သော်၎င်း၊ မည်သည့် အမှုကို ပြုသော်၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စကို ပြုကြလော့။

၃၂ လူများတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကို မရှာဘဲ သူ့အကျိုးကို ရှာ၍၊

၃၃ ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏ အလိုသို့ အရာရာ၌ လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟောလ သလူ၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဝင်သူတို့၌ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းကို မပြုဘဲ။

၁၁

၁ ငါသည် ခရစ်တော်၏နည်းတူ ကျင့်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ငါနည်းတူ ကျင့်ကြလော့။

၂ ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့သည် အရာရာ၌ ငါ့ကို အောက်မေ့၍၊ ငါအပ်ပေးသော နည်းဥပဒေတို့ကို စွဲလန်းကြသည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါချီးမွမ်း၏။

၃ ယောက်ျား၏ ခေါင်းကား ခရစ်တော် ဖြစ်သည် ကို၎င်း၊ မိန်းမ၏ ခေါင်းကား ယောက်ျားဖြစ်သည် ကို၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ ခေါင်းကား ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည် ကို၎င်း၊ သင်တို့ သိမှတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၄ ယောက်ျားမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကိုဖုံးလျက် ဆုတောင်းသော်၎င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း အသရေကို ရှုတ်ချ၏။

၅ မိန်းမမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကို မဖုံးဘဲ ဆု တောင်းသော်၎င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း အသရေကို ရှုတ်ချ၏။

၆ ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင် ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကို မဖုံးလျှင် ဆံပင်ကို ဖြတ်စေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်း အရာသည် ရှက်စရာရှိလျှင် ခေါင်းကို ဖုံးစေ။

၇ ယောက်ျားသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊

ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိခေါင်းကို မဖုံးရ။ မိန်းမမူကား၊ ယောက်ျား၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။

၈ ယောက်ျားသည် မိန်းမကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်။ မိန်းမသည် ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်၏။

၉ ယောက်ျားကို မိန်းမတို့ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်။ မိန်းမကို ယောက်ျားတို့ ဖန်ဆင်း၏။

၁၀ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်တမန်များကို ထောက်၍၊ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကို ဖုံးရမည်။

၁၁ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား၌ ယောက်ျား မပါဘဲ မိန်းမ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ မိန်းမ မပါဘဲ ယောက်ျားဖြစ် သည် မဟုတ်။

၁၂ မိန်းမသည် ယောက်ျားကြောင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ ယောက်ျားသည်လည်း မိန်းမအားဖြင့် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံ တို့သည်လည်း ဘုရားသခင်ကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ မိန်းမသည် ခေါင်းကို မဖုံးဘဲလျက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလျှင်၊ လျောက်ပတ်သည် မလျောက်ပတ် သည်ကို သင်တို့ အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်စီရင်ကြ လော့။

၁၄ ယောက်ျားသည် ရှည်သော ဆံပင်ရှိလျှင်၊ ရှက် ဘွယ်သော အကြောင်းဖြစ်သည်ကို သင်တို့အား ပကတိတရားပင် ဆုံးမသွန်သင်သည် မဟုတ်လော့။

၁၅ မိန်းမမူကား၊ ရှည်သော ဆံပင်ရှိလျှင်၊ သူ၏ဘုန်း အသရေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမဆံပင်သည် မိမိခြံစရာတို့ ဖြစ်၏။

၁၆ သို့သော်လည်း တစုံတယောက်သော သူသည် ငြင်းခုံလျှင်၊ ငါတို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော် တို့၌၎င်း၊ ထိုသို့သော ထုံးစံမရှိ။

၁၇ တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကို ပြုစုခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည် မဟုတ်။ အကျိုးကို နည်းစေခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ်ထားစဉ်တွင် သင်တို့ကို မချီးမွမ်းရ။

၁၈ ပဌမ အကြောင်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အသင်း တော်၌ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား ခြင်းရှိသည်ကို ငါကြားရ၏။

၁၉ ကြားရသည်အတိုင်း၊ မှန်ကောင်းမှန်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ကောင်းမွန်သော သူတို့ကို ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ သင်းခွဲခြင်းရှိရမည်။

၂၀ သင်တို့သည် အတူ စုဝေးကြသောအခါ၊ ဘုရား သခင်၏ ပွဲတော်ကို စားအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြသည် မဟုတ်။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် စားကြသည်

တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစာကိုအရင်ယူ၍၊ တချို့ကား ဆာမြွက်လျက်၊ တချို့ကား စားသောက်ကြူးလျက် ရှိကြ၏။

၂၂ သင်တို့သည် စားသောက်ရာဘို့ ကိုယ်အိမ် မရှိသလော။ သို့မဟုတ်လျှင် ဘုရားသခင်၏ အသင်း တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ရှက် ကြောက်စေသလော။ အဘယ်သို့ ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှုမှာ သင်တို့ကို ချီးမွမ်းရမည်လော။ မချီးမွမ်းရ။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၌ ငါအပ်ပေးသော အရာကို သခင်ဘုရားထံ၌ ငါခံရပြီ။ ခံရသောအရာ ဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံခြင်း ကို ခံသောနေ့ညမှာ မုန့်ကိုယူ၍၊

၂၄ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ့၍၊ ဤ မုန့်ကား၊ သင်တို့အဘို့အလိုရှိ ချီးဖွဲ့သော ငါ၏ ကိုယ် ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုနည်းတူ၊ ညစာစားပြီးမှခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကားငါ၏အသွေး၌တည်သောပဋိညာဉ်တရား သစ်ဖြစ်၏။ ဤခွက်ကို သောက်သောအခါခါ၊ ငါ့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ သောက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုမုန့်ကိုစား၍ ထိုခွက်ကိုသောက် သောအခါခါ၊ သခင်ဘုရား အသေ ခံတော်မူခြင်းကို ကြွလာတော် မမူမီတိုင်အောင်ပြ ကြ၏။

၂၇ ထိုကြောင့် သခင်ဘုရား၏ မုန့်နှင့်ခွက်ကို မထိုက် မတန်ဘဲ စားသောက်သောသူမည်သည်ကား၊ သခင် ဘုရား၏ ကိုယ်တော်နှင့် အသွေးတော်ကို ပြစ်မှားရာ ရောက်၏။

၂၈ သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်း ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြောပြီးမှ မုန့်ကိုစားစေ။ ထိုနည်းတူ ခွက်ကိုလည်း သောက်စေ။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ မထိုက်မတန်ဘဲ စားသောက် သောသူသည် သခင်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို ပိုင်းခြား ၍ မသိသောကြောင့်၊ မိမိ အပေါ်သို့ အပြစ်ရောက် စေခြင်းငှါ စားသောက်သောသူ ဖြစ်၏။

၃၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်တို့တွင် အားနည်း သောသူ၊ မကျန်းမမာသောသူ အများရှိကြ၏။ သေသောသူအများလည်း ရှိကြ၏။

၃၁ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၃၂ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရကြသောအခါ၊ လောကီသားတို့နှင့်အတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်း

လွတ်မည်အကြောင်း ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။

၃၃ ထိုကြောင့် ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စားအံ့ သောငါ့ စည်းဝေးသောအခါ၊ အချင်းချင်း တယောက် ကိုတယောက် ငဲ့လင့်ကြလော့။

၃၄ တစ်စုံတယောက်သော သူသည် ဆာမွတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် အပြစ်ခံလျက် မစည်းဝေးစေခြင်းငှါ ထိုသူသည် မိမိအိမ်၌ စားစေ။ ကြွင်းသော အမှုများကို ငါလာသောအခါ စီရင်မည်။

၁၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူး အကြောင်းများကို မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။

၂ သင်တို့သည် အထက်က သာသနာပလူဖြစ်၍၊ သူတပါး သွေးဆောင်သဖြင့်၊ စကားမပြောနိုင်သော ရုပ်တု ရှိရာသို့ ပါသွားသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။

၃ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဟောပြော၍ အဘယ်သူမျှ ယေရှုကို မကျိန်ဆဲနိုင်သည် ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် သခင်ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို အမှီမပြုလျှင်၊ အဘယ် သူမျှ မပြောနိုင်သည်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် သိနားလည် စေခြင်းငှါ ငါသတိပေး၏။

၄ ဆုကျေးဇူးတော် အထူးထူး အထွေထွေရှိငြား သော်လည်း ဝိညာဉ်တော် တပါးတည်းရှိ၏။

၅ ဓမ္မဆရာအမှု အထူးထူးအထွေထွေ ရှိငြားသော် လည်း သခင် တပါးတည်းရှိ၏။

၆ ပြုပြင်ခြင်းအမှု အထူးထူးအထွေထွေ ရှိငြားသော် လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ပြုပြင်သမျှကို ပြုပြင် တော်မူသော ဘုရားသခင် တပါးတည်းရှိ၏။

၇ ကောင်းသော အကျိုးအလိုငှါသာ ဝိညာဉ်တော် ကို လူအသီးအသီးတို့အား ထင်ရှားစွာ ပေးတော် မူလျက် ရှိ၏။

၈ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ပညာတရားကို ပေးတော် မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သော သူအား ထိုးထွင်းခြင်းတရားကို ပေးတော်မူ၏။

၉ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူ အား ယုံကြည်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် တယောက်သောသူအား အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၀ တယောက်သောသူအား၊ တန်ခိုးကို ပြနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း၊ တယောက်သောသူအား ပရောဖက်

ပြုနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း၊ တယောက်သောသူအား စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း၊ တယောက်သောသူအား အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း၊ တယောက်သောသူအား ထိုဘာသာစကား၏ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း ပေးတော်မူ၏။

၁၁ ဤအခွင့်ရှိသူတို့ကို တပါးတည်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြုပြင်၍ လူအသီးအသီးတို့အား အသီးအသီးခံရသော အခွင့်ကို အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဝေငှ၍ ပေးတော်မူ၏။

၁၂ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တစ်ခုတည်း၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတခုတည်းသော ကိုယ်၏ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် များလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ရှိသူမျှသည် ဝိညာဉ်တော် တပါးတည်းအားဖြင့် တကိုယ်တည်း ထဲသို့ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသူမျှသည် တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းထဲသို့လည်း သောက်ကြ၏။

၁၄ ကိုယ်သည် အင်္ဂါတခုတည်း ရှိသည် မဟုတ်၊ အများရှိသည်ဖြစ်၍၊

၁၅ ခြေက၊ ငါသည်လက် မဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည် မှန်သလော။

၁၆ နားကလည်း၊ ငါသည် မျက်စိ မဟုတ်သောကြောင့်ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန် သလော။

၁၇ တကိုယ်လုံးသည် မျက်စိ ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ ကြားနိုင်မည်နည်း။ တကိုယ်လုံးသည် နားဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နမ်းနိုင်မည်နည်း။

၁၈ ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း အင်္ဂါများ အသီးအသီးတို့ကို ကိုယ်၌ စီရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၉ ထိုမှတစ်ပါး အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အင်္ဂါတခုတည်း ဖြစ်လျှင် ကိုယ်သည် အဘယ်မှာ ရှိလိမ့်မည်နည်း။

၂၀ ယခုတွင် အင်္ဂါအများ ရှိလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းရှိ၏။

၂၁ မျက်စိက၊ သင့်ကို ငါအလို မရှိဟု လက်ကို မဆိုရ။ ထိုနည်းတူ ဦးခေါင်းက၊ သင်တို့ကို ငါအလို မရှိဟု ခြေတို့ကို မဆိုရ။ ထိုမျှမက အားနည်းဟန်ရှိသော အင်္ဂါတို့သည် သာ၍ အသုံးဝင်ကြ၏။

၁၂:၁၃။

၂၂ အသရေနည်းဟန်ရှိသော အင်္ဂါတို့အားလည်း၊ သာ၍ ကြီးသော အသရေကို ပေးတတ်၏။

၂၃ တင့်တယ်ခြင်းမရှိသော အင်္ဂါတို့သည် သာ၍ ကြီးသော တင့်တယ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၂၄ တင့်တယ်လျက်ရှိသော အင်္ဂါတို့သည် အခြားသောတင့်တယ်ခြင်းကို မလိုကြ။

၂၅ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း မရှိဘဲ၊ အင်္ဂါများတို့သည် အချင်းချင်း သူ့ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ သတိပြုစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကို မျှစေ၍၊ ယုတ်သော အင်္ဂါအား သာ၍ များသော အသရေကို ပေးတော်မူ၏။

၂၆ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂါတခုတည်း ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အတူခံရကြ၏။ အင်္ဂါတခုသည် ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရလျှင်၊ အင်္ဂါ အပေါင်းတို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၂၇ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ် ဖြစ်ကြ၏။ အသီးအသီး အင်္ဂါတော် ဖြစ်ကြ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်သည် ပဌမ အရာ၌ တမန်တော်တို့ကို၎င်း၊ ဒုတိယ အရာ၌ ပရောဖက်တို့ကို၎င်း၊ တတိယ အရာ၌ ဆရာတို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် တန်ခိုးပြသောသူတို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိသောသူတို့ကို၎င်း၊ သင်းထောက်တို့ကို၎င်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသောသူတို့ကို၎င်း၊ အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ အသင်းတော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၉ သင်းဝင်သူ ရှိသူမျှတို့သည် တမန်တော်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသူမျှတို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသူမျှတို့သည် ဆရာ ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသူမျှတို့သည် တန်ခိုးကို ပြနိုင်ကြသလော။

၃၀ ရှိသူမျှတို့သည် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့် ရှိကြသလော။ ရှိသူမျှတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်ကြသလော။ ရှိသူမျှတို့သည် ထိုဘာသာစကား၏ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်ကြသလော။

၃၁ သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသော ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန် အလိုရှိကြသည်တွင်၊ သာ၍ မြတ်သောလမ်းကို ငါပြဦးမည်။

၁၃

၁ ငါသည်လူဘာ သာစကားကို၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန် ဘာသာစကားကို၎င်း၊ ပြောနိုင်သော်လည်း မေတ္တာ မရှိလျှင်အသံမြည်သော တံပိုးခရာကဲ့သို့၎င်း၊

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တီးသံကိုသာပေးတတ်သောလင်းကွင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။

၂ ပရောဖက် ဉာဏ်ကို ငါရ၍၊ နက်နဲသောအရာ ရှိသမျှတို့နှင့် သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကို တတ်သော်၎င်း၊ တောင်များကို ရွှေနိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော်၎င်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။

၃ သူတပါးကို ငါကြွေးမွေး၍ ဥစ္စာရှိသမျှကို စွန့်ကြဲသည် သာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ အပ်သော်လည်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ၌ အကျိုးမရှိ။

၄ မေတ္တာသည် စိတ်ရှည် တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း မရှိ၊ ဝါကြွားခြင်း မရှိ၊ မာန်မာန မရှိ။

၅ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကို မရှာတတ်၊ ဒေါသအမျက် မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည် ဟု မထင်တတ်။

၆ မတရားသောအမှု၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိတတ်၊ သမ္မာတရား၌ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။

၇ ခပ်သိမ်းသောအရာကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို သည်းခံတတ်၏။

၈ မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက် ဉာဏ်သော်၎င်း၊ အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သော အခွင့်သော်၎င်း၊ သိပ္ပံအတတ်သော်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၉ ယခုမူကား၊ ငါတို့သည် မစုံမလင် သိတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် မစုံမလင် ဟောတတ်ကြ၏။

၁၀ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါမူကား၊ မစုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါ၊ သူငယ်လို စကားပြော၏။ သူငယ်လို စိတ်ထင်၏။ သူငယ်လို ကြံစည်၏။ အသက်ကြီးသောအခါမူကား၊ သူငယ်၏ အရာများကို ငါပယ်ရှား၏။

၁၂ ယခုတွင် ငါတို့သည် မှန်အားဖြင့်ရိပ်မိလျက်သာ နေကြ၏။ ထိုအခါမူကား၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ယခုတွင် ငါအသိအမြင် မစုံမလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမူကား၊ သူတပါးသည် ငါ့ကို သိသကဲ့သို့ ငါ သိရလိမ့်မည်။

၁၃ ယခုတွင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါး တည်လျက်ရှိ၏။ ဤသုံးပါးတို့တွင် ချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သတည်း။

၁၄

၁ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင် လိုက်ကြလော့။ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတို့ကို အလွန် အလိုရှိသည်တွင်၊ ပရောဖက်ပြုရသောအခွင့်ကို သာ၍ လိုချင်သောစိတ် ရှိကြလော့။

၂ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသော သူသည် လူတို့အား မပြော၊ ဘုရားသခင်အား ပြော၏။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူ မျှနားမလည်။ နက်နဲသောအရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပြော၏။

၃ ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာခြင်း အလိုငှါ လူတို့အား ဟောပြော၏။

၄ အခြားသော ဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည် ကိုယ်ကိုသာ တည်ဆောက်၏။ ပရောဖက်ပြုသော သူမူကား အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်၏။

၅ သင်တို့ ရှိသမျှသည် အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ပရောဖက်ပြုစေခြင်းငှါ သာ၍ အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ပြောသော သူသည် အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အနက်ကို မဘော်မပြုလျှင်၊ သူ့ထက် ပရောဖက်ပြုသောသူသည် သာ၍ မြတ်သတည်း။

၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့ ရှိရာသို့ လာ၍ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသော်လည်း ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်ခြင်း၊ ပညာအတတ်ကို သင်ခြင်း၊ ပရောဖက်ပြုခြင်း၊ ဆုံးမညွှတ်ဒါဒပေးခြင်း တခုခုကို မပြုဘဲလျက်၊ သင်တို့အား ပြောလျှင်အဘယ် အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

၇ ထိုနည်းတူ၊ အသံမြည်တတ်သော အဝိညာဏကစောင်း၊ ပလွေတို့သည် သေချာသော အသံနှင့် မမြည်လျှင်၊ စောင်းသံ၊ ပလွေသံတို့ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်နည်း။

၈ တံပိုးခရာသည်လည်း၊ မမှန်သော အသံနှင့် မြည်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မိမိကိုယ်ကို ပြင်ဆင်မည်နည်း။

၉ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် နားလည်လွယ်သော စကားကို နှုတ်ဖြင့်မမြှက်လျှင် မြှက်သောစကားကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်နည်း။ အာကာသ ကောင်းကင်ကို ပြောသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၀ လူပြည်၌ ဘာသာစကား အမျိုးမျိုးတို့သည် ဤမျှလောက်များ၍ ရှိသမျှတို့သည် အနက်နှင့်ပြည့်စုံ သည် မှန်စေတော့။

၁၁ ဘာသာစကား၏ အနက်ကို ငါနားမလည်လျှင် ပြောသောသူအား ငါသည် လူရိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပြောသောသူသည်လည်း၊ ငါ့အား လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတော် တို့ကို အလွန် အလိုရှိကြသည်တွင် အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း ကြိုးစားကြလော့။

၁၃ ထိုကြောင့် အခြားသော ဘာသာစကားကို ပြန်ပြောသောသူသည်၊ အနက်ကိုလည်း ဘော်ပြနိုင် မည်အကြောင်း ဆုတောင်းစေ။

၁၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးဆု တောင်းသော်လည်း ငါ့ဉာဏ်သည် အကျိုးကို မပေး။

၁၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ စိတ်နှလုံး နှင့်၎င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းရမည်။ စိတ်နှလုံး နှင့်၎င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၎င်း သိချင်းဆိုရမည်။

၁၆ သို့မဟုတ် သင်သည် စိတ်နှလုံးနှင့် ကျေးဇူးတော် ကိုချီးမွမ်းသောအခါ၊ မတတ်သော လူစုအဝင်ဖြစ်သော သူသည် သင်၏စကားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းသို့ လိုက်၍၊ အာမင်ဟု အဘယ်သို့ ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။

၁၇ သင်သည် ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ ချီးမွမ်းသည် မှန်စေတော့။ အခြားသော သူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်း အကျိုးမရှိ။

၁၈ ငါသည် သင်တို့ရှိသမျှထက်၊ အခြားသော ဘာ သာ စကားဖြင့် ဟောပြောသော အရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။

၁၉ သို့သော်လည်း၊ အသင်းတော်၌ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် စကားတသောင်းကို ပြောနိုင်သည် ထက်၊ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ စကားငါးခွန်းကို ဉာဏ်နှင့်တကွ ပြောနိုင်သော အခွင့်ကို သာ၍အလို ရှိ၏။

၂၀ ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့သည် ဉာဏ်အရာ၌ သူငယ် မဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသော အမှုအရာ၌ နို့စို့သူငယ် ဖြစ်ကြလော့။ ဉာဏ်အရာ၌ အသက်ကြီးသောသူ ဖြစ်ကြလော့။

၂၁ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ အခြားတပါး သောလျှာ၊ အခြားတပါးသော နှုတ်နှင့် ဤလူမျိုးကို

ဝါပြောမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင် ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ အခြားသော ဘာသာစကားတို့သည် ယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ မယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။ ပရောဖက်ပြုခြင်း အမှုမူကား၊ မယုံ ကြည်သောသူတို့ အဘို့မဟုတ်။ ယုံကြည်သောသူတို့ အဘို့ ဖြစ်သတည်း။

၂၃ ထိုကြောင့် အသင်းဝင်သူ အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ အခြားသောဘာသာဖြင့် ဟောပြောလျက် နေကြစဉ်တွင် မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ်သော သူသည် ဝင်လာလျှင်၊ သူတို့ကို သူရူးဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောမည် မဟုတ်လော့။

၂၄ သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ပရော ဖက်ပြု၍ နေကြစဉ်တွင်၊ မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ် သောသူသည် ဝင်လာလျှင်၊ သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘော်ပြ၍ သူ့ကို စစ်ကြော စီရင်ကြ၏။

၂၅ ထိုသို့ သူ၏စိတ်နှလုံး၌ မထင်ရှားသောအရာတို့ သည် ထင်ရှားပြန်၍ သူသည် ပြုပ်ဝပ်လျက်၊ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင် အမှန် ရှိတော်မူသည်ဟု သက်သေခံလိမ့်မည်။

၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သင်တို့ စည်းဝေး ကြသောအခါ၊ ဆာလံသီချင်းကို ရသောသူ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒ စကားကို ရသောသူ၊ အခြားသော ဘာသာ စကားကို ရသောသူ၊ ဗျာဒိတ်တော်ကို ရသောသူ၊ အနက်ဘော်ပြရာကို ရသောသူ၊ အသီးအသီး ရှိကြ သည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှါ စီရင်ကြလော့။

၂၇ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သောသူရှိလျှင်၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အများဆုံးဆိုသော် သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ တယောက်နောက် တယောက် ပြော၍ တယောက်သောသူသည် အနက်ကို ဘော် ပြစေ။

၂၈ စကားပြန် မရှိလျှင်၊ ဟောပြောသော သူသည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ မိမိအား၎င်း၊ ဘုရားသခင်အား၎င်း ပြောစေ။

၂၉ ပရောဖက် နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံးယောက် ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော၍ အခြားသော သူတို့သည် စစ်ကြော ဆင်ခြင်ကြစေ။

၃၀ ထိုင်လျက် နေသောသူအား တစ်စုံတစ်ခုကို ဖွင့်ပြ

တော်မူလျှင်၊ အရင်ဟောပြောသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေ။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ရှိသမျှတို့သည် သင်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ရှိသမျှတို့သည် သက်သာခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့အသီးအသီး တယောက်နောက် တယောက် ပရောဖက်ပြုရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၃၂ ပရောဖက်တို့သည်လည်း၊ မိမိတို့ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ချုပ်တည်းနိုင်ကြ၏။

၃၃ ဘုရားသခင်သည် ရုန်းရင်းခတ်သောအမှုကို ပြုစုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသင်းတော်အပေါင်းတို့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ အသင့်အတင့် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။

၃၄ သင်တို့၏ မိန်းမတို့သည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။ သူတို့သည် ဟောပြောရသော အခွင့် မရှိကြ။ ပညတ်တရား စီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ယောက်ျား၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံရကြမည်။

၃၅ မိန်းမတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို သင်လိုလျှင်၊ အိမ်၌ မိမိ ခင်ပွန်းတို့ကို မေးမြန်းကြစေ။ မိန်းမသည် အသင်းတော်၌ဟောပြောလျှင် ရှက်ဘွယ်သော အကြောင်းဖြစ်၏။

၃၆ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် သင်တို့မှ ထွက်သလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သို့သာ ရောက်သလော။

၃၇ ငါသည် သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်သော စကားတို့သည် သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပရောဖက် ဖြစ်သောသူ၊ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသူ မည်သည်ကား ဝန်ခံပါစေ။ တစ်တယောက်သောသူသည် မသိလျှင် မသိဘဲနေစေ။

၃၈ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါ အလွန် အလိုရှိကြလော့။

၃၉ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောခြင်း အမှုတို့ကိုလည်း မမြစ်တားကြနှင့်။

၄၀ ခပ်သိမ်းသောအမှုကို တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ အစဉ်အတိုင်း စီရင်ကြလော့။

၁၅

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား ဟောပြောဘူးသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် ခံယူ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား တဖန် ငါကြားလိုက်၏။

၂ အထက်က ငါဟောပြောသည်အကြောင်း များကို သင်တို့သည် အကျိုးမဲ့ မယုံဘဲ စိတ်စွဲလမ်းလျှင်၊

ထိုဧဝံဂေလိတရား အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။

၃ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခံယူသည်အတိုင်း သင်တို့အား ရှေးဦးစွာ အပ်ပေးသော အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။

၄ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်တော်မူ၏။

၅ ကေဖသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ပြီးမှ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့သည် မြင်ရကြ၏။

၆ ထိုနောက် ညီအစ်ကို ငါးရာမက၊ တပြိုင်နက်မြင်ရကြ၏။ ထိုသူတို့တွင် အများသောသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် အသက်ရှင်ကြသေး၏။ အချို့တို့သည် အိပ်ပျော်ကြပြီ။

၇ ထိုနောက် ယာကုပ် မြင်ရ၏။

၈ ထိုနောက် တမန်တော်အပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ အချိန် မတော်မတန် ဘွားသော သူကဲ့သို့ဖြစ်သော ငါပင် မြင်ရ၏။

၉ ငါသည် အထက်က ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အညံ့ဆုံးသော တမန်တော်ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်။

၁၀ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ငါဖြစ်သည် အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ငါခံရသော ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း အကျိုးမဲ့ ခံရသည် မဟုတ်။ အခြားသော တမန်တော် အပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည်သာ၍ ကြိုးစားခြင်းကို ပြု၏။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း ငါကြိုးစားသည် မဟုတ်။ ငါနှင့်အတူ ရှိသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကြိုးစားတော်မူ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါဖြစ်စေ၊ သူတို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ ငါတို့သည် ဟောပြောကြ၏။ ဤသို့လည်း သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို ဟောပြောရသည်ဖြစ်၍၊ သေသော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု သင်တို့တွင် အချို့သော သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။

၁၃ သေသော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော် မမူ။

၁၄ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော် မမူလျှင်၊ ငါတို့ ဟောပြောခြင်း၌ အကျိုး မရှိ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း၌လည်း အကျိုးမရှိ။

၁၅ ထိုမျှမက၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုမှာ မမှန်သော သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေတော်မမူ။ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေတော်မူပြီဟု ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ။

၁၇ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော် မမူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သော်လည်း အကျိုးမရှိ ဒုစရိုက် အပြစ်အောက်၌ ရှိကြသေး၏။

၁၈ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်၍ အိပ်ပျော်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၉ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကို အမှီပြု၍ ယခုဘဝ၌သာ မြော်လင့်စရာရှိလျှင်၊ အခြားသောသူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ ဆင်းရဲသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ယခုမူကား၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့တွင် အဦးသီးသောအသီး ဖြစ်တော်မူပြီ။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ လူအားဖြင့် သေခြင်း တရားသည် တည်သကဲ့သို့၊ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း တရားသည် လူအားဖြင့် တည်လျက်ရှိ၏။

၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် အာဒံအားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလေတံ့။

၂၃ သို့ရာတွင် လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ အလှည့်အတိုင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် အဦးသီးသောအသီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်ဖြစ်သော သူတို့သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာ တန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို ပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနိုင်ငံကို ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ခမည်းတော်၌ အပ်ပြန်တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာ ကုန်ရလေတံ့။

၂၅ ခရစ်တော်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ ချထားတော်မမူမှီတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူရမည်။

၂၆ နောက်ဆုံးသောရန်သူတည်းဟူသော သေမင်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလေတံ့။

၂၇ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို လူသား၏ ခြေ

၁၅:၂၉။

အောက်၌ ချထားတော်မူသည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ချထားလျက် ရှိကြောင်းကို ဆိုသော်၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို လူသားအောက်၌ ချထားတော်မူသောသူသည် ကြွင်းတော်မူကြောင်း ထင်ရှားသတည်း။

၂၈ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လူသား အောက်၌ ချထားလျက်ရှိသောအခါ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ့အောက်၌ ချထားတော်မူသောသူ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သားတော်သည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံ ဖြစ်တော်မူမည် အကြောင်းတည်း။

၂၉ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း အလျှင်း မရှိလျှင်၊ သေလွန်သောသူတို့၏ ကိုယ်စား ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သေလွန်သော သူတို့၏ ကိုယ်စား အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ခံရကြသနည်း။

၃၀ ငါတို့သည်လည်း ဘေးရောက်အံ့သော အခြင်းအရာနှင့် အဘယ်ကြောင့် တွေ့ရကြသနည်း။

၃၁ ငါသည် နေ့တိုင်း အသေခံရ၏ဟု ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၌ သင်တို့ အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။

၃၂ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဇဖက်မြို့၌ လောကီ ဝေါဟာရ အားဖြင့်၊ အထက်က ငါသည် သားရဲတို့နှင့် တိုက်သော်လည်း၊ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သေရကြမည်။

၃၃ အလွဲ မယူကြနှင့်။ မကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်ခလေ့ ယိုယွင်းတတ်၏။

၃၄ တရားသဖြင့် နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကို မပြုကြနှင့်။ အချို့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ ငါဆို၏။

၃၅ သေလွန်သော သူတို့သည် အဘယ်သို့ ထမြောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့သော ကိုယ်နှင့် ပေါ်လာကြမည်နည်းဟု တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ မေးလိမ့်မည်။

၃၆ အချင်းလူမိုက်၊ သင်စိုက်သော မျိုးစေ့မပျက်လျှင် မရှင်တတ်။

၃၇ ထိုမှတစ်ပါး မျိုးစေ့ကို စိုက်သောအခါ၊ နောက်ဖြစ်လေတံ့သောကိုယ်ကို မစိုက်။ ဂျုံစပါးဖြစ်စေ၊ အခြားသောစပါးဖြစ်စေ၊ အစေ့သက်သက်ကို စိုက်တတ်၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၃၈ ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။ မျိုးစေ့ အသီးအသီးတို့အား လည်း မိမိတို့ အမျိုးအတိုင်း ကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။

၃၉ အသား ရှိသမျှတို့သည် တမျိုးတည်း မဟုတ်။ လူသား တမျိုး၊ အမဲသား တမျိုး၊ ငါးသား တမျိုး၊ ငှက်သား တမျိုး၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။

၄၀ ကောင်းကင် အကောင်အထည် လည်းရှိ၏။ မြေကြီး အကောင်အထည်လည်း ရှိ၏။ ကောင်းကင် အကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသရေလည်း တမျိုး၊ မြေကြီး အကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသရေသည် လည်း တမျိုးဖြစ်၏။

၄၁ နေ၏ ဂုဏ်အသရေ တမျိုး၊ လ၏ ဂုဏ်အသရေ တမျိုး၊ ကြယ်တို့၏ ဂုဏ်အသရေ တမျိုး၊ အသီးအသီး ရှိကြ၏။ ကြယ်တို့၏ ဂုဏ်အသရေသည်လည်း အသီး သီးအခြားခြား ဖြစ်ကြ၏။

၄၂ ထိုနည်းတူ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းအရာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်သည် စိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ထမြောက်သောအခါ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌ တည်၏။

၄၃ စိုက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေပျက်၏။ ထမြောက် သောအခါ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါ အစွမ်းမရှိ၊ ထမြောက်သောအခါ အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။

၄၄ စိုက်သောအခါ ဇာတိပကတိ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ထ မြောက်သောအခါ ဝိညာဏကိုယ် ဖြစ်၏။ ဇာတိ ပကတိကိုယ် တမျိုး၊ ဝိညာဏကိုယ် တမျိုးရှိ၏။

၄၅ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာသော လူ အာဒံသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။ ယခုတွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော အာဒံ မူကား၊ အသက်ရှင် စေတတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။

၄၆ ဝိညာဏကိုယ်သည် ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဇာတိပကတိကိုယ်သည် ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်၏။ နောက်မှ ဝိညာဏကိုယ်ဖြစ်၏။

၄၇ ရှေ့ဦးစွာသော လူသည် မြေကြီးက ဖြစ်သော ကြောင့် မြေသားဖြစ်၏။ ဒုတိယလူမူကား ကောင်းကင် ဘုံက ဖြစ်တော်မူသော သခင် ပေတည်း။

၄၈ မြေသားတို့သည် ထိုမြေသားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်သားတို့သည် ထိုကောင်းကင်သား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၄၉ ငါတို့သည် မြေသား၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင် သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်သား၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင် ကြလိမ့်မည်။

၅၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုလိုသည်ကား၊ လူအသွေး အသားသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေ မခံနိုင်။ ပုပ်တတ်သော အရာသည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ်ကို အမွေ မခံနိုင်။

၅၁ နက်နဲသောအရာတခုကို ငါပြဦးမည်။ ငါတို့ရှိသမျှ သည် အိပ်ပျော်ကြမည်မဟုတ်။

၅၂ သို့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးသော တံပိုးမှုတ် သောအခါ၊ တခဏခြင်းတွင် မျက်စိတမှိတ်၌ ငါတို့ ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်။ ထိုတံပိုးမှုတ်ချိန် ရောက်သောအခါ၊ သေလွန်သော သူတို့သည်၊ မပုပ်နိုင်သော အဖြစ်၌ တည်လျက် ထမြောက်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်။

၅၃ ယခု မျက်မှောက် ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက် သေတတ်သော အရာသည် မသေနိုင်သောအဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။

၅၄ ဤပုပ်တတ်သော အရာသည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ်သို့၎င်း၊ ဤသေတတ်သောအရာသည် မသေ နိုင် သောအဖြစ်သို့၎င်း ဝင်စားသောအခါ၊ သေခြင်း သည် အောင်ခြင်း၌ နစ်မြုပ်ပြီဟု ကျမ်းစာ၌လာချက် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၅၅ အို သေမင်း၊ သင်၏ လက်နက်သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ အို မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၏ အောင်ခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။

၅၆ သေမင်း၏ လက်နက်ကား၊ ဒုစရိုက် အပြစ် ပေတည်း။ ဒုစရိုက် အပြစ်၏ တန်ခိုးကား၊ ပညတ်တရား ပေတည်း။

၅၇ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကြီးလှစွာတကား။

၅၈ ထိုကြောင့် ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ သည် သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍ အကျိုးကြီးသည်ကို သိမှတ်သဖြင့် တည်ကြည်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မရွေ့လျော့ မတိမ်းယိမ်းဘဲလျက်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြိုးစားအားထုတ် ကြလော့။

၁၆

၁ သန့်ရှင်းသူတို့အဘို့ လျှာဒါန့်၍ စုထားခြင်းအမှု မှာ၊ ဂလာတီပြည့်၍ အသင်းတော်များကို ငါမှာထား သည်အတိုင်း သင်တို့ ပြုကြလော့။

၂ ငါရောက်လာသောအခါ လှူဒါန်း၍ စုထားစရာ မရှိစေခြင်းငှါ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၌ အသီးအသီး ကောင်းစားသည်အတိုင်း မိမိတို့ ဥစ္စာ တာဘို့ကိုထုတ် ၍ စုထားကြလော့။

၃ ငါ ရောက်လာသော အခါ၊ သင်တို့ အလိုရှိ သောသူတို့ကို ငါသည် လက်မှတ်စာပေး၍၊ သင်တို့ လှူသော အလှူကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့စိမ့်သောငှါ စေလွှတ်မည်။

၄ သို့မဟုတ် ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားသင့်လျှင်၊ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ လိုက်ကြမည်။

၅ မာကေဒေါန် ပြည်လမ်းကို ငါသွားမည် ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်မှ ထွက်ပြီးလျှင် သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်။

၆ နောက်မှ အခြားသို့ ငါသွားသောအခါ၊ သင်တို့ ပို့သော ကျေးဇူးကို ခံခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဆီမှာ ငါတည်းခို၍ ဆောင်းကာလပတ်လုံး နေကောင်းနေလိမ့်မည်။

၇ ယခုသွားစဉ်တွင် သင်တို့ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါသာ အလို မရှိ။ နောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခွင့်ပေး တော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာ နေမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။

၈ ပင်တောကုတ္တေပွဲနေ့ တိုင်အောင် ဖောက်မြို့၌ ငါ နေရမည်။

၉ အကြောင်းမူကား၊ အလွန်ကြီးစွာသော တံခါး သည် အဆင်သင့်၍ ငါ့အား ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတား သောသူ အများလည်း ရှိကြ၏။

၁၀ တိမောသေသည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လျှင်၊ သူသည် စိုးရိမ်ခြင်း အကြောင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့နှင့်အတူ နေစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ သူသည် ငါကဲ့သို့ပင် သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်၏။

၁၁ ထိုကြောင့် အဘယ်သူမျှသူ့ကို မထိမ့်မြင်မပြု စေနှင့်။ သူသည် ငါ့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်ရမည်အ ကြောင်း ပို့ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုကြလော့။ သူသည် အခြားသော ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူလာလိမ့် မည်ဟု ငါမြော်လင့်လျက်နေ၏။

၁၂ ငါ့ညီ အာပေါလု၏ အကြောင်းမှာ၊ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ သင်တို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း ငါသည် များစွာ ချောမော၍ တောင်းပန်သော်လည်း သူသည်

ယခုတွင် သွားခြင်းငှါ အလျှင်းအလိုမရှိ။ နောက်မှ အဆင်သင့်လျှင် သွားလိမ့်မည်။

၁၃ သင်တို့သည် သတိနှင့် စောင့်နေကြလော့။ ယုံ ကြည်ခြင်း၌ တည်ကြလော့။ ယောက်ျား အစွမ်းသတ္တိ နှင့်တကွ ခွန်အားစုံလင်လျက် နေကြလော့။

၁၄ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့။

၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သတေဖန်၏ အိမ်သူအိမ်သား တို့သည် အခါယပြည်တွင် အဦးသီးသော အသီးဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို ကိုယ်အပ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊

၁၆ ထိုသို့သောသူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့နှင့် အတူ လုပ်ကိုင်၍ အမှုဆောင်သောသူ ရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ ဝန်ခံကြမည်အကြောင်း ငါ တောင်းပန်၏။

၁၇ သတေဖန်၊ ဖော်တုနတ်၊ အခါယကုတို့သည် ရောက်လာသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ပြုစု၍ မပြည့်စုံ သမျှကို သူတို့သည်ထပ်၍ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှင့် သင်တို့ စိတ်ကို သက်သာစေကြပြီ။ ထိုသို့သော သူတို့ကို လက်ခံကြလော့။

၁၉ အာရိပြည်၌ အသင်းတော်များတို့သည် သင်တို့ ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သူတို့အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်နှင့်တကွ၊ သခင် ဘုရားကိုထောက်၍ သင်တို့ကိုများစွာ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၀ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၂၁ ငါပေါလုသည် နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ် လက်နှင့် ရေးထား၏။

၂၂ အကြင်သူသည် သခင် ယေရှုခရစ်ကို မချစ်၊ ထိုသူသည် အနသေမာ ဖြစ်စေသတည်း။ သခင်ဘုရား သည် ကြွလာတော်မူ၏။

၂၃ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ ယေရှုခရစ်၏ တပည့်တော် ဖြစ်သမျှသော သင်တို့၌ ငါ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္တုဩဝါဒစာ ပဌမစောင်ပြီး၏။

ကောရိန္တုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ် ၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီ တီမောသေ သည်၊ ကောရိန္တုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ အသင်း တော်မှစ၍၊ အခါယပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ သနားခြင်း ကရုဏာ၏အဘ၊ သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့၏ အရှင်တည်းဟူသော ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိ တော်မူစေသတည်း။

၄ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့် ကိုယ်တိုင် သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲခြင်း အမျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည် အကြောင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့အား သက်သာ စေတော်မူ၏။

၅ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါတို့ ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းသည် အလွန် များပြားသည် နည်းတူ၊ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါတို့ခံရသော သက်သာခြင်းသည် အလွန် များပြား၏။

၆ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသော်၎င်း၊ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သော်၎င်း၊ သင်တို့၏ သက် သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုး အလိုငှါ ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ကိုခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည် သည်းခံသောစိတ်နှင့် ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာ ခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည် ပြည့်စုံတတ်၏။

၇ သင်တို့ အတွက်ကြောင့် ငါတို့သည် မရွေးနိုင် သောမြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ဆက်ဆံ သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သက်သာခြင်းကို ဆက်ဆံကြ၏ဟု ငါတို့သည် သိကြ၏။

၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ အာရှပြည်၌ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲ ခြင်းတည်းဟူသော အသက်မလွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍၊ မခံ နိုင်အောင် အတိုင်းထက်အလွန်လေးသောဆင်းရဲ ခံရ ကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါတို့ အလိုမရှိ။

၉ ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အစဉ် မကိုးစားဘဲ၊ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရား သခင်ကို ကိုးစားမည်အကြောင်း သေစေဟု စီရင် ခြင်းကို ကိုယ်တိုင်ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၀ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော သေဘေးမှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ယခု၌ လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူသေး၏။

၁၁ သင်တို့သည် ကူညီ၍ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလတံ့ဟု ငါတို့သည် ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အများ သော သူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါတို့၌ ရောက် သော ဆုကျေးဇူးကို အများသောသူတို့သည် ထောက် ၍ ငါတို့အတွက် ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၂ ငါတို့ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းဟု မူကား၊ လောကီပညာကို အမှီမပြု။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြု၍ လျစ်လျူသောစိတ်နှင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိသောကြည်ဖြူခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါတို့သည် ဤလောက၌ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ သင်တို့ဆီမှာ လည်း ထိုသို့ အထူးသဖြင့် ကျင့်ကြံပြုမူသည်ဟု ကိုယ် ကိုကိုယ် သိသောစိတ်သည် သက်သေခံသတည်း။

၁၃၊ ၁၄ သင်တို့သည် ဘတ်၍ ဝန်ခံသော အရာမှ တပါး၊ အခြားသောအရာကို ငါတို့သည်ရေး၍ ပေး လိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်၏ နေ၌ ငါတို့၏ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းဖြစ် သကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကြသည်ဟု သင်တို့သည် ငါတို့ကို အနည်းငယ်အားဖြင့် ဝန်ခံသည်အတိုင်း အစဉ်ဝန်ခံကြ လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။

၁၅ အစဉ် ဝန်ခံမည်ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၍၊ သင်တို့သည် တဖန် ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရစေခြင်းငှါ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ အရင်လာမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၁၆ သင်တို့အနားမှာ ရောက်၍ မာကေဒေါနီပြည်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ တဖန် မာကေဒေါနီပြည်မှ သင်တို့နေရာ သို့လာ၍၊ ယုဒပြည်တိုင်အောင် သင်တို့ပို့ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၁၇ ထိုသို့ အကြံရှိသောအခါ လျှပ်ပေါ်သောစိတ်

ရှိသလော။ သို့မဟုတ် ငါ့စကားမှာ ဟုတ်မှန်၏။ ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မှန်၊ မဟုတ်မှန် ဟူ၍၎င်း၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကြံစည်သောအရာကို ဇာတိပကတိအတိုင်းကြံစည်သလော။

၁၈ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါတို့ ပေးလိုက်သောစကားသည် ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မှန်ဟူ၍၎င်း မဆိုလို။

၁၉ ငါမှစ၍ သိလ္လာနနှင့် တိမောသေတို့သည် သင်တို့အား ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှုခရစ်သည် ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မှန်ဟူ၍၎င်း မဆိုလိုဘဲ၊ ကိုယ်တော်မှာ ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍သာဆိုလိုသတည်း။

၂၀ ထိုသခင်မှာ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်ရှိသမျှတို့သည် ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်း အလိုငှါ၊ ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ အာမင်ဟူ၍၎င်း ဖြစ်သတည်း။

၂၁ သင်တို့နှင့် ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ တည်စေ၍ ဘိသိက်ပေးသောသူကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်သတည်း။

၂၂ ထိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကို သွင်းပေးတော်မူ၏။

၂၃ ငါသည် သင်တို့ကို သနားသောကြောင့်သာ ယခုတိုင်အောင် ကောရိန္တုမြို့သို့ မလာဟု ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ဘက်၌ ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်း၏။

၂၄ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို အစိုးရသည် မဟုတ်။ သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းကို ကူမ၍သာ ပြုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် တည်နိုင်ကြ၏။

၂

၁ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ သင်တို့ဆီသို့ နောက်တဖန် ငါမလာဟု ငါစိတ်ပြဌာန်းခဲ့ပြီ။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေလျှင်၊ ထိုသို့ ငါဝမ်းနည်းစေသော သူတို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူသည် ငါ့ကို ဝမ်းမြောက်စေမည်နည်း။

၃ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် သင်တို့ရှိသမျှ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်ကို ငါသဘောကျသည် ဖြစ်၍၊ ငါရောက်သောအခါ ငါ့ကို ဝမ်းမြောက်စေအပ်သော သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို မပြုစေခြင်းငှါ အထက်စာကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၄ အလွန်ညှိုးငယ် ပူပန်သောစိတ်နှင့် မျက်ရည်အများကျလျက်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကို စိတ်နှာစေခြင်းငှါ ငါရေးသည် မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့အား အလွန် ချစ်သောမေတ္တာစိတ်ကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါရေး၏။

၅ တစ်စုံတယောက်သော သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ပြုသည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့အားဖြင့် သာ ငါ့ကို ဝမ်းနည်းစေ၏။ သင်တို့ရှိသမျှကို ကျပ်တည်းစွာ မစီရင်လို။

၆ အများသောသူတို့ စီရင်သော ဒဏ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်နှင့် တန်ပြီ။

၇ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့သော သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးလျက်၊ မိန်းမောတွေ့စေခြင်း မရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ခြားနားသောအားဖြင့် သူ၏အပြစ်ကို လွှတ်၍ သူ့ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ပြုသင့်၏။

၈ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် သူ့ကိုအမှန်ချစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားစွာ ပြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။

၉ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ နားထောင်သည်၊ နားမထောင်သည်ကို ငါသိလို၍၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းသောအားဖြင့် အထက်က ရေး၏။

၁၀ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကို သင်တို့သည် လွှတ်၏။ ထိုသူ၏အပြစ်ကို ငါသည်လည်း လွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တစ်စုံတယောက်သောသူ၏ အပြစ်ကို လွှတ်ဘူးလျှင်၊ သင်တို့ကို ထောက်၍ ခရစ်တော်၏ အခွင့်နှင့် လွှတ်ဘူး၏။

၁၁ သို့မဟုတ်လျှင်၊ စာတန်သည် ငါတို့ကို နိုင်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ၏ အကြံအစည်များကို ငါတို့သိကြ၏။

၁၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဟောခြင်းငှါ တရောမြို့သို့ ငါရောက်၍၊ သခင်ဘုရားသည် ငါ့အား တံခါးကို ဖွင့်တော်မူသောအခါ၊

၁၃ ငါ့ညီတိတ်ကို ငါမတွေ့သောကြောင့် စိတ်မသက်သာသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ကို အခွင့်ပန်ပြီးမှ မာကေဒေါနီပြည်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၄ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အောင်ပွဲကို အစဉ်ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သိခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင်သည် ငါတို့အားဖြင့် အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းခြင်း ရှိစေသတည်း။

၁၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကယ်တင်သော သူတို့၌၎င်း၊ ဆုံးရှုံးသော သူတို့၌၎င်း၊ ဘုရား

သခင်အား ခရစ်တော်၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ကား၊ သေခြင်းတိုင်အောင် သေခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ ကယ်တင်သော သူတို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်းတိုင်အောင် အသက် ရှင်ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှု အရာတို့နှင့် အဘယ်သူ ထိုက်တန်သနည်း။

၁၇ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို မှောက်လှန်သော သူများတို့နှင့် ငါတို့သည် မတူဘဲ ကြည်ဖြူသောစိတ် ရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ခရစ်တော်၏ တရားကို ဟောပြောကြ၏။

၃

၁ ငါတို့သည် တဖန် ကိုယ်ကိုယ် ချီးမွမ်းကြသ လော။ သို့မဟုတ် ချီးမွမ်းသော စာကို သင်တို့ထံသို့ သူတပါး ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် သူတပါးထံသို့ ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့သည် အချို့သောသူ ကဲ့သို့ အလိုရှိကြသလော။

၂ သင်တို့သည် ငါတို့စိတ်နှလုံးပေါ်၌ ရေးထား သောစာ၊ လူ အပေါင်းတို့ သိ၍ ဘတ်တတ်သော ငါတို့စာပင် ဖြစ်ကြသတည်း။

၃ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် မှင်နှင့် ရေးထားသောစာ မဟုတ်။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ရေး၍၎င်း၊ ကျောက် ပြားပေါ်၌ မရေးဘဲ အသားနှင့် ပြည့်စုံသောနှလုံးပြား ပေါ်၌ ရေး၍၎င်း၊ ငါတို့ ပြုစုသော ခရစ်တော်၏ စာထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြ၏။

၄ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ထိုသို့သော ယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်း ရှိ၏။

၅ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုးကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တစ်စုံတစ်ခုကို ကြံစည်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍သာ တတ်နိုင်သည်နှင့် အညီ၊

၆ ပဋိညာဉ် တရားသစ်၏ ဆရာဖြစ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော် မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ကျမ်းဟောင်းတရားကို မဆိုလို၊ ဝိညာဉ်တော် တရားကို ဆိုလို၏။ ကျမ်းဟောင်း တရားသည် အသက်ကို သတ်တတ်၏။ ဝိညာဉ်တော် တရားမူကား ရှင်စေတတ်၏။

၇ ထိုမှတပါး ပျောက်တတ်သော ရောင်ခြည်တည်း ဟူသော မောရေ၏ မျက်နှာမှ ထွက်သောရောင်ခြည် ကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သူ၏ မျက်နှာ

ကို စေ့စေ့ မကြည့်ရှုနိုင်သည်တိုင်အောင်၊ ကျောက် ပြားပေါ်၌ အက္ခရာတင်၍ ရေးထားသော သေခြင်း၏ တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသည် မှန်လျှင်၊

၈ ထိုမျှမက ဝိညာဉ်တော် တရားသည် ဘုန်းအာ နုဘော်နှင့် အလွန် ပြည့်စုံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

၉ အပြစ်စီရင်တတ်သော တရားသည် ဘုန်းအာနု ဘော်ရှိလျှင်၊ ထိုမျှမက ဖြောင့်မတ်စေတတ်သော တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် သာ၍ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၀ နောက်ဖြစ်သော ဘုန်းသည် အလွန် မြတ်သော ကြောင့်၊ ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည် ဘုန်းကွယ် လျက်ရှိ၏။

၁၁ ပယ်ရှင်းရသော အရာသည်ဘုန်းရှိလျှင်၊ တည် နေသောအရာသည် သာ၍ ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုသို့သော ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိမ်ဝှက်ခြင်းအလျှင်းမရှိ၊ အတည့်အလင်း ဟောပြောကြ၏။

၁၃ ပယ်ရှင်းသော အရာ၏ အဆုံးကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် စေ့စေ့ မကြည့်ရှု စေခြင်းငှါ မောရေသည် မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် မပြုကြ။

၁၄ သူတို့ စိတ်နှလုံးသည် မိုက်မဲလျက် ရှိ၍၊ ယခု တိုင်အောင် မဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကို ဘတ်ကြသော အခါ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာ ထိုဖုံးအုပ် ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှင်းရ၏။

၁၅ ယခုတိုင်အောင်လည်း၊ မောရေ၏ ကျမ်းစာကို ဘတ်ကြသောအခါ၊ သူတို့ စိတ်နှလုံးသည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိသေး၏။

၁၆ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်း လဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှင်း လိမ့်မည်။

၁၇ သခင်ဘုရားဟု ဆိုသော် ဝိညာဉ်တော် တရားကို ဆိုလိုသတည်း။ သခင်ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်တရား သည် လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ပေးတတ်၏။

၁၈ ငါတို့ရှိသမျှသည် မျက်နှာဖုံးကို ဖွင့်လျက် မှန်ကို ကြည့်သကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြည့်မြင်၍၊ ဝိညာဉ်တော် တရား၏ အရှင်သည် ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ သည် ဘုန်းအသရေ တိုးပွား၍ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြ၏။

၄

၁ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သောတရား၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍၊ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။

၂ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ပြုသော ရုတ်ဘွယ်သော အမှုများကို ပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကို မသုံး၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထိခိုက်မှောက်လှန်ခြင်း မရှိ၊ သမ္မာတရားကို အတည့်အလင်းဘော်ပြု၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်ထင်အတိုင်း ချီးမွမ်းဘွယ်သောအကျင့်ခလေ့ကို ကျင့်ကြ၏။

၃ ငါတို့ ဟောပြောသော ဝေပရိယာယ်တရားသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင်၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော သူတို့အားသာ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။

၄ ထိုသို့ မယုံကြည်သောသူတို့ကား၊ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသော ဝေပရိယာယ်တရား၏ အရောင်သည် အလင်းကို မပေးစေခြင်းငှါ ဤလောကကို အစိုးရသော ဘုရားသည် သူတို့၏ ဉာဏ်မျက်စိကို ကွယ်စေ၏။

၅ ငါတို့သည် ကိုယ်အကြောင်းကို ဟောပြောကြသည် မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်သည် သခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ငါတို့သည် ယေရှုအတွက် သင်တို့၏ ကျွန် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ဟောပြောကြ၏။

၆ မှောင်မိုက်ထဲက အလင်း ထွန်းလင်းမည် အကြောင်း မိန့်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်၏ မျက်နှာ၌ ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို သိသောဉာဏ်၏ အရောင်ကို ပေးလိုသောငှါ၊ ငါတို့ စိတ်နှလုံးထဲ၌ အလင်းကို ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း တန်ခိုးတော်၏ ဂုဏ်အသရေသည် ငါတို့နှင့် မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်မည် အကြောင်း၊ ထိုဘဏ္ဍာသည် မြေအိုးထဲမှာ ထည့်ထားလျက် ငါတို့၌ ရှိ၏။

၈ ငါတို့သည် အမျိုးမျိုးသော နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အကျိုးနည်းခြင်းသို့ မရောက်။ မကြံစည်နိုင်အောင်ရှိသော်လည်း စိတ်မပျက်။

၉ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော်လည်း ရှုံးခြင်း မရှိ၊ အောက်သို့ လှဲခြင်းကို ခံရသော်လည်း ဆုံးရာသို့ မရောက်။

၁၀ သခင်ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို

ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယေရှု၏ သေတော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆောင်ကြ၏။

၁၁ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့၏ သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် အသက်ရှင်စဉ်တွင် ယေရှုကြောင့် သေခြင်းလက်သို့ အစဉ်အပ်နှံခြင်းကို ခံကြ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ သေခြင်းတရားသည် ငါတို့၌ ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်း တရားသည် ပြုပြင်တတ်၏။

၁၃ ထိုသို့သော ယုံကြည်ခြင်းစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ယုံကြည်သောကြောင့် မြှောက်ဆို၏ဟု ကျမ်းစာလာသည် နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း စိတ်ရှိသောကြောင့် မြှောက်ဆို ဟောပြောကြ၏။

၁၄ သခင်ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူသောသူသည် ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ အထံတော်၌ သွင်းတော်မူမည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။

၁၅ အများသော သူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသည်နှင့်၊ ထိုကြွယ်ဝသော ကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေမည် အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဖြစ်သတည်း။

၁၆ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ ငါတို့၏ပြင်လူသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ အတွင်းလူကား တနေ့ထက်တနေ့ ပြုပြင်ခြင်းကို ခံရ၏။

၁၇၊၁၈ အကြောင်းမူကား၊ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ခဏသာတည်၍၊ မထင်ရှားသောအရာတို့သည် အစဉ်အမြဲတည်ကြောင်းကို ငါတို့သည် ထောက်လျက်၊ ထင်ရှားသော အရာတို့ကို မကြည့် မမှတ်ဘဲ၊ မထင်ရှားသောအရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြစဉ်အခါ၊ ယခုခဏ ခံရ၍ ပေါ့ပါးသော ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည် အတိုင်းထက်အလွန် ကြီးမြတ်လေးလံသော နိစ္စထာဝရ ဘုန်းအသရေကို ငါတို့အဘို့ဖြစ်စေတတ်၏။

၅

၁ ယာယီတံဖြစ်သော ငါတို့မြေအိမ်သည် ပျက်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ လူလက်ဖြင့် မလုပ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရအိမ် ရှိကြောင်းကို ငါတို့ သိကြ၏။

၂ ငါတို့သည် မြေအိမ်၌ ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် အိမ်ထဲသို့ ဝင်စားခြင်းငှါ အလွန် တောင့်တလိုချင်သော စိတ်ရှိ၍၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက် နေကြ၏။

၃ ထိုသို့ ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ ဖြစ်မည် မဟုတ်။

၄ ဤတံ၌နေသော ငါတို့သည် လေးသောဝန်ကို ထမ်း၍ ညည်းတွားမြည် တမ်းကြ၏။ နေရာထဲက ထွက်ချင်သောကြောင့် ညည်းတွားသည် မဟုတ်။ သေတတ်သောအရာကို အသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ မြဲသော နေရာထဲသို့ ဝင်စားချင်သောကြောင့် ညည်းတွားကြ၏။

၅ ထိုသို့သောအကျိုးကို ခံစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို ပြင်ဆင်သောသူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော် တည်းဟူသောစားရန်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူပြီ။

၆ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေမြဲနေစဉ် ကာလ၊ သခင်ဘုရားနှင့် ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို ငါတို့သည် သိလျက်၊ အစဉ်ရဲရင့်သောစိတ် ရှိကြ၏။

၇ မျက်မှောက် မမြင်ဘဲ ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည် ကျင့်ဆောင်ပြုမူသည် ဖြစ်၍၊

၈ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ကွာဝေးရာအရပ်သို့ သွား၍၊ သခင်ဘုရား ထံတော်၌ နေမြဲနေခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၉ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် နေမြဲအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား နှစ်သက်တော်မူသောသူ ဖြစ်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ကျင့်သောအကျင့်၊ ကောင်းမကောင်း ရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို အသီးအသီး ခံခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့၌ ပေါ်လာရကြမည်။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သော ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို ငါတို့သည် သိလျှင်၊ လူများကို နှိုးဆော်သွေးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားကြ၏။ သင်တို့၏ စိတ်ရှေ့၌လည်း ထင်ရှားကြသည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။

၁၂ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ တဖန် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းကြသည် မဟုတ်။ စိတ်သဘောကို မထောက်၊ အသွေးအဆင်းကို ထောက်၍ ဝါကြားသောသူတို့၏ စကားကို သင်တို့သည် ချေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကြောင့် ဝါကြားခြင်းအခွင့်ကိုသာ ပေးကြ၏။

၁၃ ငါတို့သည် သူရူးဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်အဘို့

ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်ကောင်းသောသူ ဖြစ်လျှင် သင်တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံသည် မှန်လျှင်၊

၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် သေလျက်နေကြသည် ဟူ၍ ၎င်း၊ အသက်ရှင်သော သူတို့သည် တဖန် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မရှင်၊ သူတို့ အတွက်ကြောင့် အသေခံပြီးမှ ထမြောက်တော်မူသောသူ၏ အလိုသို့ လိုက်၍ ရှင်စေမည်အကြောင်း၊ လူအပေါင်းတို့ အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့သည် သဘောထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့ကို အနိုင်အထက် သွေးဆောင်၏။

၁၆ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယခုမှစ၍ ငါတို့သည် ဇာတိအမျိုးကို ထောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှ မသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကို ထောက်၍ ခရစ်တော်ကို အထက်က သိမှတ်သော်လည်း၊ ယခုမှစ၍ ထိုသို့သော သိမှတ်ခြင်း မရှိ။

၁၇ လူမည်သည်ကား၊ ခရစ်တော်၌ရှိလျှင် အသစ်ပြုပြင်သော သတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသော အရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။

၁၈ ထိုသို့ဖြစ်သော် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့၏ ရန်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထို မိသဟာယ တရားကို ဟောရသော အခွင့်အရာကို ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ၏။

၁၉ ထိုတရားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အထဲ၌ ရှိနေလျက်၊ လောကီသားတို့၏ အပြစ်များကို မှတ်တော်မမူ၊ ရန်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထို မိသဟာယတရားကိုလည်း ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ၏။

၂၀ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ သံတမန်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ရန်ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ကြလော့ဟု ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အားဖြင့် နှိုးဆော် သွေးဆောင်တော်မူ သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်စားဖြစ်၍ သင်တို့ကို တောင်းပန် သွေးဆောင်ကြ၏။

၂၁ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်နှင့် ကင်းစင်သောသူကို ငါတို့အတွက် ကြောင့်အပြစ်ရှိသောသူဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ထိုသူအားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

၆

၁ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အကျိုးမဲ့ မခံကြနှင့်ဟု ငါတို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူချင်းဖြစ်၍ သင်တို့ကို နှိုးဆော် သွေးဆောင်ကြ၏။

၂ ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား၊ နှစ်သက်ဘွယ် သောအချိန်၌ သင်၏ စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာ နေ့ရက်ကာလ၌ သင့်ကို ငါမစပြိုဟု လာသည် နှင့်အညီ ယခုပင် နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန် ရှိ၏။ ယခုပင် ကယ်တင်ရာ နေ့ရက်ကာလရှိ၏။

၃ တရားဟောခြင်း အခွင့်အရာကို အပြစ်တင်ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း တစ်ခုခုကိုမျှ မပြု။

၄ ညှဉ်းဆဲခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မလွတ်နိုင်သော ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ခြင်း၊

၅ အရိုက် အပုတ်ခံခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ နေခြင်း၊ သူတပါး ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း၊ အမှုကို လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မအိပ်ဘဲ စောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို အလွန်သည်း ခံလျက်၊

၆ စိတ်နှလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံခြင်း၊ ချစ်ယောင်မဆောင် အမှန်ချစ်ခြင်း၊

၇ သမ္မာတရားကို ဟောခြင်း ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်တည်း ဟူသော လက်နက်များကို လက်ျာဘက် လက်ဝဲ ဘက်၌ ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊

၈ အသရေထင်ရှားခြင်းနှင့် ရှုတ်ချခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း နှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံသဖြင့်၎င်း၊ လှည့်စားသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဟုတ်မှန်သောသူ။

၉ အဘယ်သူမျှ မသိသော သူကဲ့သို့ဖြစ်သော် လည်း ကျော်စောသောသူ၊ အသေခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အသေသတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သောသူ။

၁၀ ဝမ်းနည်းသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အစဉ် ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ဆင်းရဲသော သူကဲ့သို့ဖြစ်သော် လည်း၊ လူများကို ရတတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစ်စုံ တခုကိုမျှ မပိုင်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အလုံးစုံ တို့ကို ပိုင်သောသူ ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူသော ဓမ္မဆရာ မှန်ကြောင်းကို အရာ ရာ၌ ထင်ရှားစွာ ပြကြ၏။

၁၁ အချင်း ကောရိန္နုလူတို့၊ ငါတို့နှုတ်သည် သင်တို့ အား ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးသည်လည်း ကျယ်ဝန်း၏။

၁၂ ငါတို့၌ သင်တို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသည် မဟုတ်။ ကိုယ်မေတ္တာကရုဏာ၌သာ ကျဉ်းမြောင်းကြ၏။

၁၃ ငါတို့ ကျေးဇူးကို ဆပ်ခြင်းအလိုငှါ ကျယ်ဝန်း သောစိတ် ရှိကြလော့။ ထိုသို့ဆိုသော် ကိုယ်သားတို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ ငါဆို၏။

၁၄ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့် တွဲဘက်၍ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သောထမ်းဘိုးကို မထမ်းကြနှင့်။ တရားသော အမှုသည် မတရားသောအမှုကို အဘယ်သို့ လက်ခံ နိုင်မည်နည်း။ အလင်းသည် မှောင်မိုက်နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံနိုင်မည်နည်း။

၁၅ ခရစ်တော်သည် ဗေလျာလနှင့် အဘယ်သို့ သင့် တင့်နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သောသူသည် မယုံကြည် သော သူနှင့်အတူ အဘယ်အကျိုး အပြစ်ကို ခံရ မည်နည်း။

၁၆ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အဘယ်သို့ စပ်ဆိုင်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သူတို့တွင် ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင် လှည့်လည်၍ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ သူတို့ သည်လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူသည် နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော် မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ၏။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြန်သည် ကား၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့အထဲမှ ထွက်၍ အသီး အခြား နေကြလော့။ မစင်ကြယ်သော အရာကို လက် နှင့်မျှ မတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့ကို ငါသည် လက်ခံမည်။

၁၈ သင်တို့၏ အဘဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏ သားသမီး ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟုအနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ ထိုကြောင့်ချစ်သူတို့၊ ထိုဂတိတော်များနှင့် ငါတို့ သည် ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အညစ် အကြေး၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အညစ်အကြေး ရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကင်းစင်စေလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။

၂ ငါတို့ကို လက်ခံကြလော့။ ငါတို့သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ မပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှ မယုံယွင်းစေ။ အဘယ် သူ၏ ဥစ္စာကိုမျှ ပရိယာယ်အားဖြင့် မယူ။

၃ သင်တို့ကို အပြစ်တင်၍ ဤသို့ ငါဆိုသည်

မဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူ အသက် ရှင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သေခြင်းငှါ၎င်း၊ အလိုရှိ သည်တိုင်အောင်၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ချစ်ကြ၏ဟု အထက်က ငါပြောခဲ့ပြီ။

၄ သင်တို့ကြောင့် အလွန် ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ ကြောင့် အလွန်ဝါကြားခြင်း ရှိရ၏။ သက်သာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံလေရာရာ၌ အတိုင်းထက် အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၅ ငါတို့သည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ ရောက်သော အခါ၊ ကိုယ်ကာယ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အရာရာ၌ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ ပြင်၌ကား တိုက်လှန်ခြင်း ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား၊ စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၆ သို့သော်လည်း နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့ကို သက်သာစေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်သည်၊ တိတု ရောက်လာသောအားဖြင့် ငါတို့ကို သက်သာစေ တော်မူ၏။

၇ တိတု ရောက်လာခြင်းအားဖြင့်သာ သက်သာ စေတော်မူသည် မဟုတ်။ တိတုသည် သင်တို့ဆီမှာ ရသော သက်သာခြင်းအားဖြင့်လည်း သက်သာစေ တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့၏ တောင့်တခြင်း ညည်းတွားခြင်း၊ ငါ၏ အကျိုးအလိုငှါ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို သူသည် ငါတို့အား ကြားပြော၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၈ အထက်က ပေးလိုက်သော စာအားဖြင့် သင် တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊ ငါသည် ယခင်အခါ၌ နောင်တရှိသော်လည်း၊ ယခုအခါ၌ မရှိ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုစာသည် သင်တို့ကို ခဏသာ ဝမ်းနည်း စေသည်ကို ငါမြင်၏။

၉ သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်း မြောက်သည် မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍ နောင်တရသော ကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ ငါတို့အားဖြင့် သင်တို့ ၏ အကျိုး အလျှင်းမပျက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ဝမ်းနည်းစေကြ၏။

၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အလို တော်နှင့်ညီသော ဝမ်းနည်းခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်း နှင့်ယှဉ်သော နောင်တစိတ် တည်းဟူသော၊ မပြောင်း လဲနိုင်သော နောင်တစိတ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ လောကီ ဝမ်းနည်းခြင်းမူကား၊ သေခြင်းကို ပြုပြင်တတ်၏။

၁၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ညီသော သင်တို့ ၏ ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၌ အဘယ်သို့သော သတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ဖြေခြင်း၊ အမျက်ထွက်

ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန် တောင့်တခြင်း၊ ငါ၏ အကျိုး အလိုငှါ စိတ်အားကြီးခြင်း၊ တရားသဖြင့် အက်စီရင်ခြင်းတို့ကို ပြုပြင်သည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ဤအမှု၌ အပြစ်ကင်းသည်ကို အရာရာ အားဖြင့် ထင်ရှားပြုကြပြီ။

၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည် သင်တို့အား ရေး၍ ပေး လိုက်သောအခါ၊ ပြစ်မှားသောသူနှင့် ပြစ်မှားခြင်း ခံရသော သူကိုသာ ထောက်၍ ရေးသည် မဟုတ်။ သင်တို့ အကျိုးကို ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပြုစုချင်သော စေတနာစိတ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့အား ထင်းရှားစေခြင်းငှါ ရေးသတည်း။

၁၃ ထိုကြောင့် သင်တို့၏ သက်သာခြင်းအကြောင်း အားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်း သက်သာခြင်းသို့ ရောက် သည်သာမက၊ တိတု၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း အားဖြင့် သာ၍အလွန် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်တို့ ရှိသမျှသည် ထိုသူ၏ စိတ်နှလုံးကို သက်သာ ဝမ်းမြောက်စေကြသည် ဖြစ်၍၊

၁၄ အထက်က ငါသည် သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဝါကြားသောစကားကို ထိုသူအား ပြောပြီးလျှင်၊ ယခု ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အရာရာ၌ သင်တို့ အား ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသည်နည်းတူ၊ တိတု ရှေ့၌ ငါ ဝါကြားသော စကားသည်လည်း မှန်သောစကား ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

၁၅ သင်တို့သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သူ့ကို လက်ခံ၍ နားထောင်ကြသည်ကို သူသည် အောက်မေ့ သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာ စိတ်နှင့် အလွန် ပြည့်စုံ၏။

၁၆ ငါသည် အရာရာ၌ သင်တို့ကို ယုံနိုင်သော ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၈

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် မာကေဒေါနို ပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များတို့အား ပြုတော်မူ သော ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ငါတို့သည် သင်တို့ အား ကြားပြောကြ၏။

၂ ထိုအသင်းတော်တို့သည် ညည်းဆဲခြင်းအားဖြင့် များစွာသော စိုးစမ်းခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အလွန် ကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးသော ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းသည်၊ သူတို့၏ စွန့်ကြဲပေးကမ်း ခြင်းစည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် တတ်နိုင်သ မျှထက် မက၊ အလိုအလျောက် စွန့်ကြဲချင်သော

စေတနာစိတ် ရှိကြသည်ဟု ငါသည် သက်သေခံ၏။

၄ သူတို့ အလှူဒါနကို ငါတို့သည်ယူ၍ သူတို့နှင့် ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်သော စကားများအားဖြင့် ငါတို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။

၅ ထိုသို့ပြုကြသော်၊ ငါတို့ မြော်လင့်သည်အတိုင်း ထက်မကပြု၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် နှင့်အညီ ရှေ့ဦးစွာ သခင်ဘုရား၌၎င်း၊ ငါတို့၌၎င်း၊ မိမိတို့ကို မိမိတို့လှူကြ၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ တိတူသည် သင်တို့၌ အဦးပြုနှင့် သကဲ့သို့ ထိုအလှူကျေးဇူးကို ပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သူ့ကို တောင်းပန်ကြ၏။

၇ ထိုသို့ နှင့်အညီ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသော သတိ နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါတို့ကို ချစ်ခြင်းမှစသော အလုံးစုံတို့ နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ထိုကျေးဇူးနှင့်လည်း ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။

၈ ထိုသို့ ဆိုသော်၊ ပညတ်အားဖြင့် ငါဆိုသည် မဟုတ်။ အခြားသောသူတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း ကို အစွဲပြု၍၊ သင်တို့၏ မေတ္တာသည် မှန်သည် မမှန်သည်ကို စုံစမ်းသောအားဖြင့် ဆိုသတည်း။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်သည် စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း၊ ဆင်းရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် စည်းစိမ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံတော်မူသောကျေးဇူးတော် ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၁၀ ဤအမှု၌ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုပြု၏။ မနှစ် ကပင် အဦးပြုသည် သာမက၊ စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သင်တို့သည် ဤအမှုကို ပြီးစီးစေလျှင် သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်က စေတနာစိတ်ရှိသည်နှင့် အညီ၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် တတ်နိုင်သည်အတိုင်း ပြု၍ ဤအမှုကို ပြီးစီးစေကြလော့။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ စေတနာစိတ်သည် အသင့်ရှိ လျှင်၊ မတတ်နိုင်သောအမှုကို မထောက်ခံ၊ တတ်နိုင် သော အမှုကိုထောက်ခံ၍ နှစ်သက်တော်မှုတွယ်ဖြစ်၏။

၁၃ ဤအမှုအရာ၌ အခြားသော သူတို့သည် ချမ်းသာရ၍ သင်တို့သည် ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ငါအကြံ ရှိသည် မဟုတ်။

၁၄၁၅ များများရသောသူ မပို။ နည်းနည်းရသောသူ

မလိုဟူသော ကျမ်းစကားနှင့်အညီ၊ မျှခြင်းတရားကို ထောက်၍၊ ယခု၌ သင်တို့၏ စည်းစိမ်သည် သူတို့၏ ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်၎င်း၊ နောင်၌ သူတို့၏ စည်းစိမ်သည် သင်တို့၏ ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်၎င်း၊ အညီအမျှ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ငါအကြံရှိ၏။

၁၆ ထိုသို့သင်တို့၏ အကျိုးကို ပြုစုချင်သောစေတနာ စိတ်ကို ဘုရားသခင်သည် တိတူအားလည်း ပေးတော် မူသော ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။

၁၇ ထိုသူသည် ငါတို့ကိုတွန်းသောစကားကို နား ထောင်သည်သာမက၊ အလွန် စေတနာစိတ်အား ကြီး၍ သင်တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက် သွား၏။

၁၈ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ အသင်းတော် အပေါင်းတို့၌ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရသော ညီကိုလည်း တိတူနှင့်အတူ ငါတို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၁၉ ထိုညီမူကား၊ သခင်ဘုရား၏ ဂုဏ်အသရေတော် ကို၎င်း၊ ကိုယ်စေတနာစိတ်ကို၎င်း၊ ငါတို့သည် ထင်ရှား စေ၍၊ အသင်းတော်များ၏ အလှူကျေးဇူးကို ပြု စုသည်အမှုမှာ ငါတို့ နှင့်အတူ သွားစေခြင်းငှါ၊ အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားသော သူဖြစ်သတည်း။

၂၀ ငါတို့သည် ထိုများစွာသော အလှူကျေးဇူးကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိ စေခြင်းငှါ သတိပြုကြ၏။

၂၁ သခင်ဘုရား ရှေ့တော်၌မက၊ လူတို့ရှေ့၌ တင့် တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံစည်ကြ၏။

၂၂ ထိုသူနှစ်ယောက် နှင့်အတူ အခြားသောညီအစ် ကိုလည်း စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကား၊ ငါတို့သည် အရာရာ၌ အဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ သိသည်အတိုင်း လုံ့လ ပြုသောသူဖြစ်၏။ ယခု၌ သင်တို့ကို အလွန် ယုံကြည် သောကြောင့် သာ၍ လုံ့လပြု၏။

၂၃ တိတူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု တစ် တယောက် မေးလျှင်၊ ငါ၏ အပေါင်းအတော်ဖြစ်၏။ သင်တို့အမှုကို ငါနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်သောသူလည်း ဖြစ်၏။ အခြားသောညီအစ်ကိုတို့မူကား၊ အဘယ်သို့ သောသူနည်းဟု မေးလျှင်၊ အသင်းတော်များ၏ တမန်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ ဘုန်းအသေရေလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်း ကို၎င်း၊ အသင်းတော်များ မျက်မှောက်၌ ထိုသူတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြကြလော့။

၉

- ၁ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အမှုအရာများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သော် အကျိုးမရှိ။
- ၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ စေတနာစိတ်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့၌ရှိသော ထိုစေတနာစိတ်ကို ငါဝါကြား၍ အခါယပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ်ကပင် အသင့်ရှိကြပြီဟု မာကေဒေါနီလူတို့အား ငါဆိုတတ်၏။ ထိုသို့ သင်တို့ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်း အရာသည် အများသောသူတို့ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလေပြီ။
- ၃ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို ဝါကြားသော စကားသည် ဤအမှု၌ အချည်းနှီး မဖြစ်စေဘဲ၊ ထိုစကားနှင့်အညီ သင်တို့သည် အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ ညီအစ်ကို အချို့တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။
- ၄ သို့မဟုတ် မာကေဒေါနီလူတို့သည် ငါနှင့်အတူ လာ၍ သင်တို့သည် အသင့် မရှိကြသည်ကို တွေ့လျှင်၊ သင်တို့ ရှက်ကြလိမ့်မည်ဟု မဆိုဘဲ၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ ဝါကြားခဲ့ပြီးသည်ကို အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။
- ၅ ထိုကြောင့် အထက်က ကြားပြောသော သင်တို့၏ အလှူကျေးဇူးသည် အနိုင်အထက် လှူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့ မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူးကဲ့သို့ အသင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် သင်တို့ဆီသို့ အရင် သွားစေ၍ ထိုအလှူကျေးဇူးကို အရင် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါသည် မတိုက်တွန်းဘဲ မနေကောင်းဟု သဘောရှိ၏။
- ၆ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကို ကြံသောသူသည် စပါးအနည်းငယ်သာ ရိတ်ရမည်။ များစွာကြံသောသူသည် များစွာရိတ်ရမည်ဟု မှတ်ကြလော့။
- ၇ လူတိုင်း ကိုယ်အလိုအလျောက် လှူရ၏။ နှမြောသောစိတ်နှင့် မလှူရ၊ မလှူဘဲ မနေရဟု စိတ်ထင်နှင့် မလှူရ၊ အကြောင်းမူကား၊ စေတနာစိတ်နှင့်လှူသော သူကိုသာ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူ၏။
- ၈ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သူသည် စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသော သူတို့အား ပေးကမ်းပြီ။
- ၉ သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲတည် တတ်၏ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ သုံးလောက်သော ဥစ္စာအမျိုးမျိုး အစဉ်ရှိ၍၊ ကောင်းသောအကျင့် အမျိုးမျိုးနှင့် အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ အမျိုးစုံသော မင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။
- ၁၀ မျိုးစေ့ကြံသောသူအား မျိုးစေ့ကို၎င်း၊ အစာအာဟာရကို၎င်း၊ ပေးတော်မူသောသူသည်၊ သင်တို့

- အား မျိုးစေ့ကို ပေး၍ ပွားများစေတော်မူမည်။ သင်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။
 - ၁၁ ထိုသို့ သင်တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသော စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း အလိုငှါ အရာရာ၌ ကြွယ်ဝခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ရှိလိမ့်မည်။
 - ၁၂ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်း အမှုသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို မစသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်း အများနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။
 - ၁၃ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဝေဒလိတရား အလိုသို့ ထင်ရှားစွာ လိုက်ခြင်းအရာကို၎င်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသူတို့မှစသော လူအပေါင်းတို့အား ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအရာကို၎င်း၊ သူတို့သည် အောက်မေ့သောအခါ၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု၏ လက္ခဏာ သက်သေကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။
 - ၁၄ သင်တို့၌ ထူးမြတ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း သူတို့သည် ထောက်လျှင်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်း၍၊ အလွန် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း စိတ် ရှိကြ၏။
 - ၁၅ ပြော၍ မကုန်နိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့၍ ချီးမွမ်းခြင်း ရှိစေသတည်း။
- ၁၀**
- ၁ သင်တို့၏ မျက်မှောက်၌ နိမ့်ချခြင်း၊ မျက်ကွယ်၌ သင်တို့အမှုကို စီရင်၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော ငါပေါလုသည်၊ ခရစ်တော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ ဖြည်းညှင်းတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။
 - ၂ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်သော သူတို့အား၊ ငါကြံစည်သော ရဲရင့်ခြင်းအတိုင်း သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုမျှလောက် ရဲရင့်ခြင်း မရှိမည် အကြောင်း ငါတောင်းပန်ပါ၏။
 - ၃ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ၌ ကျင်လည်သော်လည်း၊ ဇာတိပကတိ အလိုသို့လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြသည် မဟုတ်။
 - ၄ ငါတို့ စစ်တိုက်၍ သုံးစွဲသော လက်နက်သည် ဇာတိပကတိ လက်နက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြို့ရိုးမြို့ပြတို့ကို ဖြိုဖျက်နိုင်သော လက်နက်ဖြစ်၏။
 - ၅ ထိုလက်နက်အားဖြင့် လူတို့၏ အကြံအစည်

တို့ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသော ပညာကို ဆီးတားသော မာန်မာနရှိသူတို့ကို၎င်း၊ နှိမ်ချမှောက်လှန်၍၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်တို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏ စကားကို နားထောင်စေကြ၏။

၆ သင်တို့၏ နားထောင်ခြင်းအမှုသည် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ နားမထောင်ဘဲနေသော သူအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ငါတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။

၇ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်မှတ်ကြသလော။ အကြင်သူက၊ ငါသည် ခရစ်တော်၏လူ ဖြစ်သည်ဟု မိမိ၌ စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏လူ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့လည်း ခရစ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြောင်းကို တဖန် အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။

၈ သင်တို့ကို ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါ မဟုတ်။ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကို ငါသည် သာ၍ ဝါကြွားသော်လည်း၊ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်း မရှိ။

၉ ငါရေး၍ ပေးလိုက်သော စာအားဖြင့်သာ သင်တို့ကို ခြိမ်းချောက်သကဲ့သို့ ငါမပြုလို။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏ စာသည်လေးလံသောစာ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင် ရှိလျှင်မူကား၊ သတ္တိမရှိသောသူ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်သော သူရှိ၏။

၁၁ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မရှိ၍ စာ၌ပါသော စကားအားဖြင့် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ရှိသော အခါ အမှုအားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုသူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။

၁၂ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းကို၎င်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့မပြုဝံ့။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကို ပြု၍ ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကို လွန်ကျူး၍ပြုသော အမှုအရာကို ငါတို့ ဝါကြွားခြင်းမရှိဝံ့။ ဘုရားသခင် ဝေငှတော်မူသော အခန်းအတာ၏ အတိုင်းအရှည် အတွင်းတွင် ပြုသောအရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်း ရှိဝံ့၏။ ထို အတိုင်းအရှည်သည် သင်တို့ တိုင်အောင်ပင် မှီသတည်း။

၁၄ သင်တို့ တိုင်အောင် မမီလျှင်၊ ငါတို့သည် လွန်ကျူး၍ ပြုကြသည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍၊ သင်တို့ ရှိရာသို့ တိုင်အောင် ရောက်ကြပြီ။

၁၅ ငါတို့သည် ကိုယ့်ငန်းကိုယ်တာကို လွန်ကျူး၍၊ သူတစ်ပါး အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ခြင်းကြောင့် ဝါကြွားလေ့ရှိကြသည် မဟုတ်။ ထိုသို့ သူငန်းသူတာအတွင်းတွင် ပြင်ဆင်ပြီးသော အမှုအရာကို ဝါကြွားခြင်း မရှိဘဲ၊ သင်တို့ ပြည်တတက်သို့ ကူး၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း ပါရမီ ရင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့၏ အငန်းအတာသည် အလွန် ကျယ်ဝန်းမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွားသော သူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၌ သာဝါကြွားစေ။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းသော သူသည် ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသာလျှင် ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၁

၁ ငါ မိုက်မဲသော အပြစ်ကို သင်တို့သည် ခဏသည်းခံစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခဏ သည်းခံကြပါလော့။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကညာကဲ့သို့ ခရစ်တော်အား ဆက်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို လင်တဦးနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။

၃ မြွေသည် မိမိပရိယာယ်အားဖြင့် ဝေကို လှည့်စားသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် စိတ်ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း၍၊ ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သော စိတ်ပျောက်မည်ဟု စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၄ သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသောသူသည် ငါတို့မဟော မပြောသေးသော ယေရှုတစ်ပါးကို ဟောပြောသော်၎င်း၊ သင်တို့သည် မခံရသေးသော ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးကို ခံရသော်၎င်း၊ နားမထောင်သေးသော ဧဝံဂေလိ တရားစကားကို နားထောင်သော်၎င်း၊ ထိုသူကို သည်းခံကောင်း၏။

၅ ငါသည် အကြီးဆုံးသော တမန်တော်အောက် အလျှင်း မယုတ်သည်ကို ငါသဘောရှိ၏။

၆ စကားအားဖြင့် လူရိုင်းဟုတ်သော်လည်း၊ ပညာအားဖြင့် လူရိုင်း မဟုတ်။ သင်တို့တွင် အရာရာ၌ ငါတို့သည် အစဉ်ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်ရှားစွာပြုကြပြီ။

၇ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ်ချလျက်၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို မခံဘဲ၊ သင်တို့အား ဘုရား

သခင်၏ ဇဝ်ဂေလိတရားကို ဟောပြောသည် အရာမှာ ငါသည် အပြစ်ရှိသလော။

၈ သင်တို့ အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြားသော အသင်းတော်များပေးသော စရိတ်ကို ငါခံ၍ သူတို့ကို လုယူရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။

၉ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေ၍ တစုံတခုကိုလိုသောအခါ အဘယ်သူကိုမျှ ငါမနှောင့်ရှက်။ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါန်ပြည်က လာသော ညီအစ်ကိုတို့သည်ငါလို သမျှကို ပေးကြ၏။ သင်တို့ကို အလျှင်း မနှောင့်ရှက် ဘဲ သတိနှင့်နေခဲ့ပြီ။ နောင်၌လည်း သတိနှင့် နေဦးမည်။

၁၀ ခရစ်တော်၏ သစ္စာတရားသည် ငါ့၌ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အခါယပြည်များတို့၌ ဤသို့ ငါဝါကြားသည် အမှုကို အဘယ်သူမျှ မဆီးတားရ။

၁၁ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သင်တို့ကို ငါမချစ်သ လော။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။

၁၂ အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည် အခွင့်မရစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဝါကြားခြင်းအရာ၌ သူတို့သည် ငါကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါပြုခဲ့ပြီးသည် အတိုင်းအစဉ်ပြု ဦးမည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မိစ္ဆာ တမန် တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ တမန် ဖြစ်ယောင် ဆောင်၍ လှည့်ပြားတတ်သော အမှုစောင့် ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ ဤအမှုသည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင် လင်းသော ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် ယောင်ဆောင်တတ်၏။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ဆရာတို့သည်လည်း မြှောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ဟောသောဆရာ ဖြစ်ယောင်ဆောင် လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ် ရှိသနည်း။ သူတို့သည် ကိုယ် ကျင့်သော အကျင့်အတိုင်း နောက်ဆုံး၌ အကျိုး အပြစ်ကို ခံရကြလတံ့။

၁၆ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို သူရူးဖြစ်သည်ဟု အဘယ်သူမျှ မထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြားစရာ အခွင့် အနည်းငယ်ရှိစေခြင်းငှါ ငါ့ကို သူရူးကဲ့သို့ မှတ်၍ သည်းခံကြလော့။

၁၇ ဤသို့ ငါပြောသောစကားမှာ သခင်ဘုရား၏ နည်းတူ ငါပြောသည် မဟုတ်။ သူရူးကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာ ဝါကြားလျက် ပြောဆို၏။

၁၈ လူများတို့သည် လောကီ အချင်းအရာ၌ ဝါကြား သောကြောင့် ငါသည်လည်း ဝါကြားရ၏။

၁၉ သင်တို့သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သူရူးတို့ကို စေတနာစိတ်နှင့် သည်းခံကြ၏။

၂၀ သူတပါးသည် သင်တို့ကို ကျွန်ခံစေခြင်း၊ ရောင်း၍ စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ်ခြင်း ကိုပြုလျှင် သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။

၂၁ ငါတို့သည် အစွမ်းသတ္တိ မရှိဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတပါးမှီဝဲ၍ ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကို ငါမှီဝဲ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟု သူရူး ကဲ့သို့ ငါဆို၏။

၂၂ သူတို့သည် ဟောပြောလူ ဖြစ်ကြသလော။ ငါသည် လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလလူ ဖြစ်ကြ သလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။

၂၃ သူတို့သည် ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဆရာ ဖြစ်ကြ သလော။ ငါသည် အထူးသဖြင့် ဖြစ်၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ ဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကို အထူးသဖြင့် ဆောင်ရွက် သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားခြင်း ကို အထူးသဖြင့် ခံရသောသူ၊ သေဘေးနှင့် အကြိမ် ကြိမ်တွေ့ကြုံသောသူ ဖြစ်၏။

၂၄ ငါးကြိမ်မြောက်အောင် ယုဒလူတို့ လက်တွင် အော်ချက်လေးဆယ်တခုယုတ် ငါခံရပြီ။

၂၅ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း ကို၎င်း၊ တကြိမ် ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကို၎င်း ငါခံရပြီ။ သုံးကြိမ် မြောက်အောင် သင်္ဘောပျက်ခြင်းကို ခံရပြီ။ တနေ့နှင့် တည၌ပတ်လုံး ပင်လယ်ထဲမှာ နေရပြီ။

၂၆ အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ပြီ။ မြစ်ကို ကူးသောဘေး၊ ထားပြတိုက်သောဘေး၊ အမျိုးသား ခြင်းပြုသောဘေး၊ တပါးအမျိုးသား ပြုသောဘေး၊ မြို့ရွာ၌ရောက်သောဘေး၊ တော၌ ရောက်သောဘေး၊ ပင်လယ်ဘေး၊ ညီအစ်ကို ဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူတို့ ပြုသောဘေး၊ ဤဘေးများကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။

၂၇ ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အကြိမ်များစွာ မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း၊ မှတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အ ကြိမ်ကြိမ်အစာရှောင်ခြင်း၊ အချမ်းအအေးခံရခြင်း၊ အ ဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ပြီ။

၂၈ ထိုအပမူမှတပါး အသင်းတော်အပေါင်းတို့ကို စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှု ပြုစု၍ နေ့တိုင်း အစဉ် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ငါခံရ၏။

၂၉ ငါမနှမ်းရိဘဲ အဘယ်သူ နှမ်းရိသနည်း။ ငါသည် စိတ်မပူပန်ဘဲ အဘယ်သူ ဖေါက်ပြန်သနည်း။

၃၀ ငါသည် မဝါကြားဘဲ မနေရသည်မှန်လျှင်၊ ကိုယ် နှမ်းရိသောအဖြစ်ကိုသာ အကြောင်းပြု၍ ဝါကြားမည်။

၃၁ ငါသည် မုသာ မပြောသည်ကို ထာဝရမင်္ဂလာ

ရှိတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။

၃၂ အမာသက်မြို့၌ အရေတ မင်းကြီးခန့်ထားသော မြို့ဝန်သည် ငါ့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ အမာသက် မြို့ကို စောင့်စဉ်တွင်။

၃၃ တပည့်တော်တို့သည် ငါ့ကို တောင်း၌ ထည့်ပြီး လျှင် ပြတင်းပေါက်မှထုတ်၍ မြို့ရိုး အပေါ်က လျှော့ချ သဖြင့် ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ငါပြေး၍ လွတ်ရ၏။

၁၂

၁ ငါသည် ဝါကြားခြင်းကို မပြုသင့်လျှင်၊ သခင် ဘုရား ပြတော်မူသော ထူးဆန်းသောရူပါရုံနှင့် ဗျာဒိတ် တော်များကို တဖန်ပြောဦးမည်။

၂ တဆယ်လေးနှစ် အထက်က၊ ခရစ်တော်၏ တပည့်ဖြစ်သော လူတယောက်ကို တတိယ ကောင်း ကင်သို့တိုင်အောင် ချီဆောင်သည် အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ သူ၌ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။

၃-၄ ထိုသူသည် ပရဒိသုတုံသို့ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရ၍၊ လူမပြောအပ် မပြောနိုင်သော စကားကို ကြားသည် အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။

၅ ထိုသို့သောသူကို ဝါကြားမည်။ နွမ်းရိအားနည်း ခြင်းမှတစ်ပါး ကိုယ်ဂုဏ်ကို မဝါကြား။

၆ ဝါကြားခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်လည်း၊ သူရူးဖြစ်သည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဟုတ်မှန်စွာ ပြော တတ်၏။ တစုံတယောက်သော သူသည် ငါ့ကို မြင်သည်ထက်၊ ငါ့သိတင်းကို ကြားသည်ထက်၊ ငါ့ကို သာ၍ မထင်စေခြင်းငှါ ငါမပြောဘဲ နေ၏။

၇ ငါခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အလွန်ထူးမြတ်၍ ငါသည် ထောင်လွှားသောစိတ် မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို အော်ခတ်သော စာတန်၏ တမန်တည်းဟူသော ငါ့ ကိုယ်၌ စူးသောဆူးကို ပေးတော်မူ၏။

၈ ထိုဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သခင်ဘုရားကို ငါဆုတောင်း ၍ အသနားတော် ခံပြီးလျှင်။

၉ ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့ လောက်ပေ၏။ ငါ့ တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ တန်ခိုး သည် ငါ့အပေါ်၌ ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း ငါ့ကို၌ အားနည်းခြင်း အဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝါကြားခြင်းငှါ သာ၍ ငါအလိုရှိ၏။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကြောင့် ခံရသော အားနည်း ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာ ခံခြင်းတို့ကို ငါ နှစ်သက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အားနည်း သောအခါ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။

၁၁ ငါသည်ဝါကြားတတ်သော သူရူးဖြစ်သလော။ ထို သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အနိုင်အထက်ဖြစ်စေ ကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာမျှ မဟုတ်သော်လည်း၊ အကြီး ဆုံးသော တမန်တော်အောက် အလျှင်းမယုတ်မည့်။

၁၂ အကယ်စင်စစ် သည်းခံခြင်း နှင့်တကွ နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှု၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး များအားဖြင့် တမန်တော်၏ လက္ခဏာတို့ကို သင်တို့ တွင် ထင်ရှားစွာပြုပြီ။

၁၃ ငါသည် သင်တို့ကို မနှောင့်ရှက်သောအရာ တခု ကိုထားလျှင်၊ သင်တို့သည် အခြားသောအသင်းတော် ထက် အဘယ်သို့ ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ ငါပြစ်မှား သောအပြစ်ကို သည်းခံကြလော့။

၁၄ ဤတတိယအကြိမ် သင်တို့ဆီသို့ သွားခြင်းငှါ ငါသည် အသင့်ရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည်ဟု အကြံမရှိ။ သင်တို့ဥစ္စာကို ငါရှာသည် မဟုတ်။ သင် တို့ကိုသာ ရှာ၏။ သားသမီးတို့သည် မိဘ အတွက် ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးရသည် မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သား သမီးတို့ အတွက် ဆည်းဖူးရ၏။

၁၅ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်ကို တိုးပွား သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုး အလိုငှါ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို၎င်း၊ ကိုယ်ကို၎င်း၊ ကုန်စေခြင်းငှါ အလွန် စေတနာရှိ၏။

၁၆ သင်တို့ကို ငါမနှောင့်ရှက်သည် မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း၊ လိမ္မာသောသူဖြစ်၍ ပရိယာယ်အား ဖြင့် သင်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီဟု ဆိုလျှင်။

၁၇ တစုံတယောက်သော သူကို သင်တို့ ဆီသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ငါယူသလော။

၁၈ တိတုသည် သင်တို့ ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၍၊ သူနှင့်တကွ အခြားသော ညီ တယောက်ကို စေလွှတ်၏။ တိတုသည် ပရိယာယ် အားဖြင့် သင်တို့၏ဥစ္စာကို ယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောထားခြင်းတူ၍ ကျင့်ကြသည် မဟုတ် လော။ တလမ်းတည်း လိုက်ကြသည် မဟုတ်လော။

၁၉ တဖန်တုံ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို ပြောသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ငါတို့ ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့ပြုသမျှမှာ သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်း အလိုငှါ ပြုကြ၏။

၂၀ ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှစ် သက်သောသူမဖြစ်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ မနှစ်သက် သော သူဖြစ်မည် ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့၌ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ့ အသရေကို ရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစားခြင်း၊ မာနထောင် လွှားခြင်း၊ အချင်းချင်း အမှုလုပ်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း၊

၂၁ အထက်က ပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးစွာ ကျင့်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူး ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုမိ၍၊ ယခုတိုင်အောင် နောင်တမရ သောသူ အများကြောင့် ငါစိတ်မသာ ညည်းတွားရ သဖြင့်၊ သင်တို့ ရှေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို နိမ့်ချ တော်မူမည် ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၁၃

၁ ဤတတိယအကြိမ်တွင် သင်တို့ဆီသို့ငါလာမည် ဖြစ်၍၊ သက်သေခံ နှစ်ဦး သုံးဦးအားဖြင့် စကားရှိသမျှ တို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။

၂ တဖန် ငါရောက်လာလျှင် သင်တို့ကို မသနားရဟု ပြစ်မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့အား အထက်က ငါပြောသည် သာမက၊ ယခုပင် သင်တို့နှင့် အတူ မရှိသော်လည်း၊ တဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့ ငါပြောနှင့်၏။

၃ သင်တို့တွင် အားနည်းတော်မမူ၊ အားကြီးတော် မူသော ခရစ်တော်သည် ငါ၌ ဗျာဒိတ် ပြတော်မူခြင်း သက်သေကို သင်တို့သည် ရှာသောကြောင့်၊ ငါရောက် လာသောအခါ မသနားရ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုခရစ်တော်သည် အား နည်းခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံသော် လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင် တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏ နည်းတူ အားနည်းသော်လည်း၊ သင်တို့တွင် ပြသော ဘုရား သခင်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက် ရှင်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။

၅ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သလော၊ မတည်သလောဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြောကြလော့။

ကိုယ်ကိုကိုယ် စုံစမ်းကြလော့။ အစစ် မခံနိုင်သောသူ မမှန်လျှင်၊ ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့၌ တည်တော်မူ သည်ဟု ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ် မသိကြသလော။

၆ ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်သော သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မှတ်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။

၇ ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေ ခြင်းငှါ ငါအလိုရှိသည်မဟုတ်။ အစစ်မခံနိုင်သောသူ ကဲ့သို့ ထင်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကျင့် တစုံတခုကိုမျှ မကျင့် မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။

၈ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးတားခြင်းငှါ အလျှင်း မတတ်နိုင်ကြ။

၉ သမ္မာတရားဘက်၌ နေ၍သာ တတ်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည် အားနည်း၍ သင်တို့သည် အားကြီးသော အခါ၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည် စုံလင်မည်အကြောင်းကိုသာ အလိုရှိကြ၏။

၁၀ ထိုကြောင့် ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါ မဟုတ်၊ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း ငါသည် ရောက်လာသောအခါ ပြင်းစွာသောဒဏ်ကို မပေး လို၍၊ ယခုပင် သင်တို့နှင့် ကွာဝေးသေးသည် ကာလ ဤသို့ ငါရေးလိုက်၏။

၁၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ စုံလင်ခြင်း၊ သက်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ စိတ်တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့။ သို့ဖြစ် ၍ မေတ္တာကို၎င်း၊ အသင့်အတင့် နေခြင်းချမ်းသာ ကို၎င်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ နှင့်အတူ ရှိတော်မူလတံ့။

၁၂ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်း သောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၃ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ် ဆက်ကြ၏။

၁၄ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်၎င်း၊ ဘုရား သခင်၏ မေတ္တာတော်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏ မိဿဟာရတော်၎င်း၊ သင်တို့ အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိန္နုဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဂလာတီသြဝါဒစာ။

GALATIANS

၁

၁ လူနှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ယေရှု ခရစ်၏ အခွင့်နှင့်၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသော ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏ အခွင့် နှင့်၎င်း၊ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလု မှစ၍။

၂ ငါ့ထံမှာရှိသော ညီအစ်ကို အပေါင်းတို့သည် ဂလာတီပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များကို ကြား လိုက်ပါ၏။

၃ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရား ထံတော် က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၄ ထိုသခင်သည် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ဆိုးညစ်သော ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ငါတို့အပြစ် ကြောင့် ကိုယ်ကိုယ် အပ်ပေးတော်မူ၏။

၅ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်း ကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၆ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသောသူနှင့် ဤမျှလောက် မြန်မြန် ခွဲ၍ သင်တို့သည် အခြားသော ဧဝံဂေလိတရားကို ခံယူကြ သောကြောင့် ငါသည် အံ့ဩခြင်းရှိ၏။

၇ ထိုဧဝံဂေလိ တရားသည် ဧဝံဂေလိတရားမ ဟုတ်။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိ တရားကို မှောက်လှန်ချင်သောသူ အချို့ရှိကြ၏။

၈ သို့သော်လည်းသင်တို့အား ငါတို့ဟောပြော သော ဧဝံဂေလိတရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဧဝံဂေလိ တရားကို ငါတို့သည်ဟောပြောသော်၎င်း၊ ကောင်းကင် ဘုံမှလာသောကောင်းကင်တမန် ဟောပြောသော်၎င်း၊ ဟောပြောသောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေ။

၉ တဖန်တုံ၊ သင်တို့ ခံယူပြီးသော ဧဝံဂေလိတရား မှတစ်ပါး အခြားသော ဧဝံဂေလိတရားကို တစုံတ ယောက်သောသူ ဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည် ကျိန် တော်မူခြင်းကို ခံစေဟု ငါတို့ ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခု ငါထပ်၍ ဆိုသေး၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ယခုတွင်ငါသည် လူ၏ အလို သို့ လိုက်သလော။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့

လိုက်သလော။ လူတို့စိတ်ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာ ကြံသလော။ လူတို့စိတ်ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံ သေးလျှင်၊ ခရစ်တော်၏ အစေခံကျွန် မဟုတ်ပြီ။

၁၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိ တရားသည် လူတို့၏တရား မဟုတ်။

၁၂ လူထံမှာ ငါခံရသည် မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်၏ ဗျာဒိတ်တော်မှတစ်ပါး အခြားသော ဥပဒေသကို ငါ မခံသည်အကြောင်းကို သင်တို့အား ငါကြားလိုက်ရ၏။

၁၃ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ အထက်က ယုဒ ဘာသာ၌ နေ၍ ငါကျင့်သောအကျင့် တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို အတိုင်းထက်အလွန် ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊

၁၄ ဘိုးဘေးတို့၏ လက်မှ ငါခံရသော နည်းဥပဒေ သဘက်၌ အထူးသဖြင့် စိတ်အားသန်လျက်၊ ငါ၏ လူမျိုးထဲတွင် ငါ့ရွယ်တူချင်း အများတို့ထက် ယုဒ ဘာသာကို ကျင်လည် လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့ ကြားသိကြပြီ။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကို အမိဝမ်းထဲကပင် ရွေးချယ်ခွဲ ထား၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။

၁၆ သားတော်၏ ဧဝံဂေလိ တရားကို တစ်ပါးအမျိုး သားတို့၌ ဟောပြောစေမည်အကြောင်း၊ မိမိအလို တော်နှင့်အညီ သားတော်ကို ငါ့အား ပြတော်မူသော အခါ၊ ငါသည် အသွေးအသားနှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကို မပြု။

၁၇ ငါ့အရင် တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သော သူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင် မြို့သို့လည်း မသွား၊ အာရပ်ပြည်သို့ ချက်ခြင်းသွား၍ တဖန် ဒမာသက်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၁၈ ထိုနောက် သုံးနှစ် လွန်ပြီးမှ ပေတရုကို အကျွမ်း ဝင်လိုသောငှါ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့သွား၍ သူနှင့်အတူ တဆယ်ငါးရက်နေ၏။

၁၉ သူနှင့် သခင်ဘုရား၏ညီတော် ယာကုပ်မှတစ်ပါး အခြားသော တမန်တော်တယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့ မမြင်။

၂၀ ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သည် တွင် မုသာစကားကို ငါမပြောမသုံးဟု ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ငါဆို၏။

၂၁ ထိုနောက် ရှုရိပြည်၊ ကိလိကီပြည်သို့ ငါသွား၍၊
 ၂၂ ယုဒ ပြည်၌ ခရစ်တော်၏ဘာသာကို ခံယူသော
 သင်းဝင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲ နေ၍၊
 ၂၃ ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲဘူးသောသူသည် အထက်က
 မိမိဖျက်ဆီးသော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ယခု မိမိ
 ဟောပြောသည်ဟု သူတို့ ကြားရုံရှိကာမျှနှင့်၊
 ၂၄ ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း
 ကြ၏။

၂

၁ ထိုနောက် တဆယ်လေးနှစ် လွန်ပြီးမှ၊ ငါသည်
 တိတုကိုခေါ်၍ ဗာနုဗနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့တဖန်
 သွားလေ၏။
 ၂ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းပင် သွားသည်ဖြစ်၍၊ တပါး
 အမျိုးသားတို့၌ ဟောပြောသော ဝေပလိတရားကို
 ထိုအခါ ငါကြားပြောလေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါဆောင်
 ရွက်ခဲ့ပြီးသောအမှုနှင့် နောက်၌ ဆောင်ရွက်လတံ့
 သောအမှုကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသရေ
 ထင်ရှားသော သူတို့အားသာ တိတ်ဆိတ်စွာ ကြား
 ပြော၏။
 ၃ သို့သော်လည်း ငါနှင့်အတူပါသော ဟောလသ
 အမျိုး တိတုကို အရေးဖျားလှီးခြင်းကို မခံစေကြ။
 ၄ ယေရုရှလင်အားဖြင့် ငါတို့ခံစားသော လွှတ်ခြင်း
 အခွင့်ကို ချောင်းကြည့်၍ ငါတို့ကို ကျွန်ခံစေမည်
 အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် သူတပါးသွင်း၍ ငါတို့
 အထဲသို့ ဝင်သော ညီအစ်ကို၏ အယောင်ကို ဆောင်
 သောသူတို့ အကြောင်းကြောင့် ထိုသို့ပြုကြ၏။
 ၅ မှန်သော ဝေပလိတရားသည် သင်တို့ ၌ တည်
 နေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ထိုသူတို့စီရင်ခြင်းကို
 ခဏမျှ ဝန်မခံကြ။
 ၆ အသရေထင်ရှားသော သူတို့သည် အထက်က
 အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ကြသည်ကို ငါမဆိုင်။ ဘုရား
 သခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော် မမူ။ ထိုသူတို့နှင့်
 ငါသည် ပေါင်းဘော်၍ ထူးခြားသော အရာကို မခံ
 ရသည်သာမက၊
 ၇ ။ အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင် ပေတရု
 ကို တမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပေတရု၌ ပြုပြင်တော်
 မူသောသူသည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ့ကို
 တမန်တော် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ၌လည်း ပြုပြင်တော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေးဖျားလှီးခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော
 ဝေပလိတရားကို ပေတရု၌ အပ်တော်မူသည်နည်းတူ၊
 အရေးဖျားလှီးခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဝေပလိတရားကို

ငါ၌ အပ်တော်မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိမြင်ကြ၍၊
 ၉ အမှီတက်ဖြစ်သော ယာကုပ်၊ ကောဖ၊ ယောဟန်
 တို့သည်လည်း၊ ငါရသော ကျေးဇူးတော်ကို သိကြ
 သောအခါ၊ မိမိတို့သည် အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံရသော
 သူတို့ ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်းနှင့်၊ ငါတို့သည်
 တပါးအမျိုး သားတို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်း၊
 လက်ျာလက်ခံခြင်းကို ဗာနုဗနှင့် ငါ့အား ပေးကြ၏။
 ၁၀ ငါတို့သည်ဆင်းရဲသောသူများကို အောက်မေ့စေ
 ခြင်းငှါ သူတို့ အလိုတခုတည်းရှိ၏။ ထိုအမှုကို ငါသည်
 အလိုအလျောက် ကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။
 ၁၁ ထိုနောက် ပေတရုသည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်
 လာသောအခါ၊ သူ၌ အပြစ်တင်စရာ အခွင့်ရှိသော
 ကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ ဆီးတားရ၏။
 ၁၂ အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့တို့သည် ယာကုပ်
 ထံက မရောက်မလာမှီ၊ ပေတရုသည် တပါးအမျိုးသား
 တို့နှင့်အတူ စား၏။ သူတို့ရောက်လာသောနောက်၊
 ပေတရုသည် အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့၏
 မျက်နှာကို ထောက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဝံ့။
 တယောက် တခြားစီနေ၏။
 ၁၃ ကြွင်းသော ယုဒလူတို့သည် ပေတရုနှင့်အတူ
 လျှို့ဝှက်၍၊ သူတို့ လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့် ဗာနုဗသည်
 လည်း သူတို့ဘက်သို့ ပါသွား၏။
 ၁၄ သူတို့သည် မှန်သော ဝေပလိတရားနှင့်အညီ
 ဖြောင့်မတ်စွာ မကျင့်ကြောင်းကို ငါသည် မြင်လျှင်၊
 ထိုသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအား ငါဆိုသည်ကား၊
 သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင် ယုဒ ထုံးစံအတိုင်း
 မကျင့်ဘဲ၊ တပါးအမျိုး၏ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်လျှင်၊
 တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်စေ
 ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် သူတို့ကို အနိုင်အထက်ပြု
 သနည်း။
 ၁၅ လူတို့သည် ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့်
 ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်၊
 ၁၆ ယေရုရှလင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်
 ရာသို့ ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်ထင်ရှားသော တပါး
 အမျိုးသား မဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ယုဒလူ
 ဖြစ်သော ငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့်အညီ ပညတ်
 တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်၊
 ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင် ယေရုရှလင်ကို ယုံကြည်ကြပြီ။
 အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့်
 အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ရာ။

၁၇ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်း ဝါငါတို့သည် ကြီးစားလျက်ပင် အပြစ်ထင်ရှားသောသူ ဖြစ်သေးသည် မှန်လျှင်၊ ခရစ်တော်သည် အပြစ် တရားကို ပြုစုသောသူ ဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရ။

၁၈ အထက်က ငါဖြိုဖျက်သောအရာကို နောက် တဖန် ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကို ကိုယ်ထင်ရှား စွာပြု၏။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော အရာ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် သေလျက် နေ၏။

၂၀ ငါသည်ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီ။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင် သေး၏။ ထို သို့ဆိုသော်ငါသည် ကိုယ်တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ယခုငါရှင်သော အသက် သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် တည်၏။ သားတော်သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်တော်မူ၏။

၂၁ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမပယ်။ ပညတ် တရားကို အမှီပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်လျှင် ခရစ်တော်သည် အချည်းနီး အသေခံတော်မူပြီ။

၃

၁ ပညာမဲ့သော ဂလာတိလူတို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို သင်တို့မျက် မှောက်၌ ထင်ရှားစွာ ပြပြီးသည် ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင် စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို အဘယ်သူပြုစား သနည်း။

၂ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဝိညာဉ် တော်ကို ခံရကြသလော။ သို့မဟုတ် ယုံကြည်ခြင်း တရား ကို ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ခံရကြသလော ဟူသော အရာတခုကိုသာ သင်တို့၌ ငါသိလို၏။

၃ ဤမျှလောက် ပညာမဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်တော် ကို အမှီပြု၍ လုပ်စေပြီးမှ၊ ဇာတိကိုအမှီပြု၍ ပြီးစေ ကြသလော။

၄ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲခြင်းကို အချည်းနီး ခံကြပြီလော။ အချည်းနီး သက်သက် ဖြစ်ရမည်လော။

၅ ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့အား ပေး၍၊ သင်တို့၌ တန်ခိုးများကိုပြသော သူသည် ပညတ်တ ရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ပြသလော။ ယုံကြည်ခြင်း တရားကို နာခြင်းအားဖြင့် ပြသလော။

၆ ထိုနည်းတူ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို

ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့် မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၇ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည် အာဗြဟံ၏သား ဖြစ်သည်ဟု အမှန် သိမှတ်ကြလော့။

၈ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကို ထောက်၍၊ တပါးအမျိုး သားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော် မူမည်ဟု ကျမ်းစာသည် မြော်မြင်လျက်၊ အာဗြဟံအား အမိန့်ရှိ၍၊ သင့်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဝေဂေလီ တရားကို ဟောနှင့်လေ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သူတို့သည် ယုံ ကြည်သော အာဗြဟံနှင့်အတူ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။

၁၀ ပညတ်တရား၏ အကျင့်ကို အမှီပြုသောသူ ရှိ သမျှတို့သည် အကျိန်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမျှသောစကားတို့ကို အမြဲ မကျင့်သောသူတိုင်း ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေသတည်း ဟု ကျမ်းစာလာ၏။

၁၁ တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

၁၂ ပညတ်တရားမူကား ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ထို အကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည်၊ ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၃ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပညတ် တရားအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထား ခြင်းကို ခံရသောသူတိုင်း ကျိန်ခြင်းကို ခံရသော သူဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ခရစ်တော် သည် ငါတို့ အတွက်ကြောင့် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏ ကျိန်ခြင်းမှ ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံ ခံရသော ကောင်း ကြီးမင်္ဂလာသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် တပါးအမျိုးသား တို့၌ သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ဂတိတော် နှင့်ယှဉ်သော ဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရကြမည် အကြောင်းတည်း။

၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီ ဝေဟာရအားဖြင့် ငါပြော မည်။ လူသော်လည်း ဝန်ခံစာကို ချုပ်ပြီးမှ အဘယ်လူမျှ မပယ်ရ၊ ထပ်ဆင့်၍စကားကို မသွင်းရ။

၁၆ ဂတိတော်တို့ကို အာဗြဟံနှင့် သူ၏ အမျိုးအနွယ် ၌ ထားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများသော

သူတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ဟု တယောက်သောသူကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကား ခရစ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၁၇ ငါဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ဘုရား သခင် တည်စေတော်မူနှင့်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အနှစ်လေးရာသုံးဆယ် လွန်ပြီးမှ နောင်ဖြစ်သော ပညတ်တရားသည် မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်ကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေနိုင်။

၁၈ ထိုမှတပါး၊ အမွေတော်သည် ပညတ်တရားနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ဂတိတော်နှင့် မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အားဖြင့် အာဗြဟံအား ထိုအမွေတော်ကို သနားတော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဂတိတော်ကိုခံသော အမျိုးအနွယ် မဖြစ်မှီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက်များကြောင့် ထိုတရားကို ထပ်၍ ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားကို ကောင်းကင်တမန် များအားဖြင့် အာမခံ၏ လက်၌ ထားတော်မူ၏။

၂၀ အာမခံမည်သည်ကား၊ တဘက်နှင့်သာဆိုင် သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မူကား တဘက်ဖြစ်တော် မူ၏။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သလော။ ထိုသို့ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အသက်ရှင်စေနိုင်သော ပညတ်တရားကို ပေးတော်မူသည် မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် ထိုတရား အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ရလိမ့်မည်။

၂၂ ယခုမူကား၊ ယုံကြည်သော သူတို့သည် ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော် ကိုရမည်အကြောင်း ကျမ်းစာသည် လူအပေါင်းတို့ကို အပြစ်၌ ချုပ်ထား၏။

၂၃ ယုံကြည်ခြင်းတရား မရောက်မှီ ပညတ်တရား သည် စောင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် နောက် ၌ ထင်ရှားလတံ့သော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို မြော် လင့်၍ ချုပ်ထားလျက် ရှိကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်ထံသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏ အထိန်း ဖြစ်သတည်း။

၂၅ ယုံကြည် ခြင်းတရားသည် ရောက်လာသော အခါ ငါတို့သည် ထိုအထိန်းလက်မှ လွတ်ကြ၏။

၂၆ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ အပေါင်း

၃:၂၇။

သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သား ဖြစ်ကြ၏။

၂၇ ခရစ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။

၂၈ ယေရှုခရစ်၌ ယုဒလူ မရှိ၊ ဟေလသလူ မရှိ၊ ကျွန် မရှိ၊ လူလွတ် မရှိ၊ ယောက်ျား မရှိ၊ မိန်းမ မရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင်တို့အပေါင်းသည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ခရစ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် အာဗြဟံ၏ အမျိုး အနွယ်ပင် ဖြစ်၍၊ ဂတိတော်အတိုင်း အမွေခံ၏ အရာ၌ တည်ကြ၏။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ အမွေခံမည်သည်ကား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကို ပိုင်ထိုက်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ အရွယ်မရောက်မှီ ကာလပတ်လုံး အစေအပါကျွန်နှင့် တူ၏။

၂ အဘစီရင်နှင့်သော အချိန်ကာလ မရောက်မှီ တိုင်အောင် အစောင့်အထိန်း အအုပ်အချုပ်တို့လက်၌ ရှိ၏။

၃ ထိုနည်းတူ ငါတို့သည် အရွယ် မရောက်မှီ လောကီ တရားနုလက်၌ ကျွန်ခံကြ၏။

၄ အချိန်ကာလ စေ့သောအခါ၊ ငါတို့သည် သား၏ အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း၊

၅ ပညတ် တရားလက်၌ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးနှုတ် စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်တရား အောက်၌ ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရား သခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏။

၆ ထိုသို့ သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗ အဘဟု ခေါ်တတ်သော သားတော်၏ ဝိညာဉ်တော် ကို သင်တို့ စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူ၏။

၇ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နောက်တဖန်အစေအပါ ကျွန် မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏။ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၈ သို့သော်လည်း အထက်က သင်တို့သည် ဘုရား သခင်ကို မသိသောအခါ၊ ဇာတိအားဖြင့် ဘုရားမဟုတ် သော သူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၉ ယခုမူကား သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိပြီးမှ ဟူ၍ မဆို၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို သိတော်မူ ပြီးမှ၊ အားမရှိ၊ ချမ်းသာ မပေးနိုင်သော တရားနု ဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ပြောင်းလဲကြ သနည်း။ ထိုလောကီ တရား၌တဖန် ကျွန်ခံခြင်းငှါ အလိုရှိကြပြီ တကား။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၀ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်၊ အချိန်ကာလများကို စောင့်ကြည့်ပြီးတကား။

၁၁ ငါသည်သင်တို့ဆီမှာ အချည်းနှီး ကြိုးစားအားထုတ်သည်ဟု သင်တို့၏ အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ်လျက်ရှိ၏။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ ငါကဲ့သို့ သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟု ငါတောင်းပန်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအလျှင်း မပြစ်မှားကြ။

၁၃ ငါသည် ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့်တကွ၊ ဧဝံဂေလီတရားကို သင်တို့အားအထက်က ဟောပြောကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။

၁၄ ကိုယ်ကာယ၌ ငါခံရသော စုံစမ်းခြင်းကို သင်တို့သည် မထိမိမြင်မပြု၊ ငါ့ကိုမပယ်၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရှုခရစ် ကဲ့သို့၎င်း၊ လက်ခံကြ၏။

၁၅ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ ခံရသော မင်္ဂလာကား အဘယ်မင်္ဂလာနည်း။ အထက်က ကိုယ်မျက်စိကို ထုတ်၍ ငါ့အား ပေးနိုင်လျှင်၊ ပေးခြင်းငှါ သင်တို့ အလိုရှိသည်ဟု ငါသက်သေခံ၏။

၁၆ ယခုမူကား ငါသည် သမ္မာတရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့၏ရန်သူဖြစ်သလော။

၁၇ သူတထူးတို့သည် သင်တို့ကို အလွန်ချစ်ကြသည် မှန်စေတော့။ လျောက်ပတ်စွာ ချစ်ကြသည် မဟုတ်။ သင်တို့သည် သူတို့ကို အလွန်ချစ်မည်အကြောင်း သူတို့သည် သင်တို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၁၈ သို့သော်လည်း သင်တို့နှင့် အတူ ငါရှိစဉ်တွင်သာ ကောင်းသောအရာကို အလွန် ချစ်အပ်သည် မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အလွန်ချစ်အပ်၏။

၁၉ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထံ၌ တည်လျက် ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင် သင်တို့အဘို့ သားဘွားခြင်းစေဒနာကို ငါခံရသော ငါ့ချစ်သားတို့၊

၂၀ သင်တို့ကို ငါယုံမှားခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ ယခု သင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသောစကားကို ပြောခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၂၁ ပညတ်တရားအောက်၌ နေချင်သော သူတို့၊ သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို နားမလည်ကြ သလော။

၂၂ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ၌ သား နှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား၊ ကျွန်မ၏သား ဖြစ်၏ တယောက်ကား ကျွန်မ မဟုတ် သော မိန်းမ၏ သားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။

၂၃ ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မ မဟုတ်သော မိန်းမ၏ သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့် ဘွားသော သားဖြစ်၏။

၂၄ ထိုအကြောင်းအရာကို ပုံပမာအားဖြင့် ဆိုသော်၊ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရား နှစ်ပါးကို ဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရ အမည်ရှိသော မိန်းမတည်း ဟူသော ပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်၍၊ ကျွန်များကို ဘွားတတ်သော တရားဖြစ်၏။

၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့်တူ၏။ မိမိ သားများနှင့်တကွ ကျွန်ခံရ၏။

၂၆ အပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အမိတည်းဟူသော ကျွန်မ မဟုတ်သော မိန်းမ ဖြစ်သတည်း။

၂၇ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သား မဘွားသော အမြဲမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဘွားခြင်းစေဒနာကို မခံသေးသော မိန်းမ၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ရှိသောမိန်းမထက် သာ၍များသော သားတို့ကို ဘွားမြင်ပြီးဟု လာသတည်း။

၂၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ဣဇာက် ကဲ့သို့ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသား ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘွားသောသားကို ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ယခုပင်ဖြစ်၏။

၃၀ သို့သော်လည်း အဘယ်သို့ ကျမ်းစာလာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်မနှင့် သူ၏သားကို နှင်ထုတ်လော့။ ကျွန်မ၏သားသည် ကျွန်မ မဟုတ်သော မိန်းမ၏ သားနှင့်အတူ အမွေမခံရဟု လာသတည်း။

၃၁ ယခုတွင် ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မ၏ သား မဟုတ်၊ ကျွန်မ မဟုတ်သော မိန်းမ၏သားဖြစ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို လွှတ်တော်မူသော လွှတ်ခြင်းအခွင့်၌ တည်နေသဖြင့်၊ ကျွန်ခံရာ ထမ်းဘိုးကို ထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို တဖန် မခံကြနှင့်။

၂ ငါပေါလုဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံလျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုမျှ မရနိုင်ကြ။

၃ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူအပေါင်းတို့အား

ငါတဖန် သက်သေခံသည်ကား၊ ထိုသို့သောသူ သည် ပညတ်တရားကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့်အံ့သောငှါ ကြွေးတင် သောသူ ဖြစ်၏။

၄ ပညတ်တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် သမျှသော သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ကွာ၍ ကျေးဇူး တရား၌ မတည်၊ ရွေ့လျော့ကြပြီ။

၅ ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်မည်ဟု မြော်လင့်သော ကျေးဇူးတော်ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဝံ့လင့်၍ နေကြ၏။

၆ ယေရှုခရစ်ထံ၌ အရေးဖျားလှီးခြင်း အကျိုးမရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။

၇ အထက်က သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပြေးကြ ၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာတရားကို နားမထောင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ ဆီးတားသနည်း။

၈ ယခု ယူသော အယူကား၊ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ သော သူ၏ဩဝါဒကို အမှီပြု၍ ယူသော အယူမဟုတ်။

၉ အနည်းငယ်သော တဆေးသည် မုန့်စိမ်း တပုံလုံး ကို ဖောင်းကြွစေတတ်၏။

၁၀ သင်တို့သည် ကွဲပြားသော အယူရှိသမျှကို ပယ် လိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကို ငါအမှီပြု၍ စိတ်စွဲလမ်း ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်သောသူ မည်သည် ကား၊ မိမိ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၁ တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အရေးဖျား လှီးခြင်း တရားကို ဟောပြောသေးသည် မှန်လျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ ဟောပြောလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း ပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။

၁၂ သင်တို့ကို မှောက်မှားစေသော သူတို့ကို ပယ်ရှား နှင်ထုတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရသောသူ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဇာတိပကတိအား အခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုလွှတ်ခြင်းကို မသုံးကြနှင့်။ အချင်း ချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသောပညတ်တပါးကို ကျင့် လျှင်၊ ပညတ်တရား ရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့်ရာ ရောက်၏။

၁၅ သို့မဟုတ် အချင်းချင်း ကိုက်စားလျှင် အချင်းချင်း ဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်၍ သတိရှိကြလော့။

၁၆ ငါ ပညတ်သည်ကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း

ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင် ဇာတိပကတိ၏ အလို သို့ မလိုက်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိနှင့် ဝိညာဉ် ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်သောအလိုရှိ ကြ၏။ တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ သည် ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။

၁၈ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်ပကတိအလိုသို့ လိုက် လျှင် ပညတ်တရားနှင့် လွတ်ကြ၏။

၁၉ ဇာတိပကတိ အကျင့်တို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့မူကား၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မတ ရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာ ကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်း၊

၂၀ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊

၂၁ သူ့အကျိုးကို ငြူစုခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ၍ ထိုသို့ သော အကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြဟု အထက်က ငါပြောနှင့်ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ယခုပင်လည်း ငါပြောနှင့်၏။

၂၂ ဝိညာဉ် ပကတိ၏ အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊

၂၃ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်း ပေတည်း။ ထိုသို့သော အကျင့်ကို အဘယ်တရားမျှ မမြစ်တား။

၂၄ ခရစ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူတို့သည် ဇာတိ ပကတိကို၎င်း၊ ဇာတိပကတိစိတ်များနှင့် အလိုဆန္ဒ များကို၎င်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြပြီ။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိကြောင့် အ သက်ရှင်လျှင်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်ကြကုန်အံ့။

၂၆ အချည်းနှီးသော ကျော်စောက်တို့ကို တပ်မက် ခြင်း၊ အချင်းချင်းချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အချင်းချင်း ငြူစုခြင်းတို့ကို ရှောင်၍ နေကြကုန်အံ့။

၆

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူသည် သတိလစ်၍ တစုံတခု သော ဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင်၊ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို ခံရသော သင်တို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင် လွတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို သတိပြု

လျက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သဘောနှင့် ထိုသို့သောသူ ကိုမစ၍၊ သူ၏နေရာ၌ တည်မြဲတည်စေပြန်ကြလော့။

၂ ထမ်းရွက်စရာ ဝန်ချင်းတို့ကို အချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့် ခရစ်တော်၏ တရားကို ကျင့်ကြလော့။

၃ အကြင်သူသည် ဘာမျှမဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဤ မျှလောက် ငါဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်ကို လှည့်ဖြားသောသူ ဖြစ်၏။

၄ လူတိုင်း ကိုယ်ပြုသောအမှုကို စစ်ကြောစေ။ သို့ပြုလျှင် သူတပါး၌ မဆိုဘဲ ကိုယ်၌သာ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း ရှိလိမ့်မည်။

၅ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအသီးအသီး တို့သည် မိမိတို့ဝန်ကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။

၆ နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်သောသူသည် သင် ပေးသောသူအား ကောင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဝေမျှစေ။

၇ အလွဲ မယူကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံတော်မမူ။ လူသည် မျိုးစေ့ကြသည်အတိုင်း အသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။

၈ မိမိ ဇာတိပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြသော သူသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ပုပ်ပျက်ခြင်း အသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ်ပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြသော သူသည် ဝိညာဉ်ပကတိအားဖြင့် ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။

၉ ငါတို့သည် အားမလျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ တည်ကြည်၍ ကျင့်လျှင် အချိန်တန်သောကာလ၌ အသီးအနှံကို ရိတ်ရကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ယုံကြည်ခြင်း၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အထူးသဖြင့်

ကျေးဇူးပြုလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကျေးဇူး ပြုကြကုန်အံ့။

၁၁ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော စာကို ကိုယ်လက် နှင့် သင်တို့အား ငါရေးလိုက်သည်ကို သင်တို့ မြင်ကြ၏။

၁၂ မိမိတို့ အသွေးအဆင်း တင့်တယ်စေချင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြောင့် ခံရသော ညှဉ်းခဲခြင်းနှင့် မိမိတို့ ကင်းလွတ်လို၍၊ သင်တို့ကို အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အနိုင် အထက် သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။

၁၃ အရေးဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့သည် ပညတ် တရားကို ကိုယ်တိုင်မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏ အသွေးအဆင်းကို အမှီပြုလျက် ဝါကြွားလို၍ သင်တို့ ကို အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၁၄ ငါဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်မှတစ်ပါး အဘယ်အရာ၌မျှ ဝါကြွားခြင်း မရှိပါစေနှင့်။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤလောက သည် ငါ့အဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ ငါသည် လည်းဤလောကအဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌ အရေးဖျား လှီးခြင်း အကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ သတ္တဝါသစ် ဖြစ်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။

၁၆ ဤနည်းဥပဒေအတိုင်း ကျင့်သောသူရှိသမျှတို့ အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဣသရေလ အမျိုးအပေါ် ၌၎င်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သနားတော်မူခြင်း သက် ရောက်ပါစေသော။

၁၇ ယခုမှစ၍ အဘယ်သူမျှ ငါ့ကို မနှောင့်ရှက်စေနှင့်။ ငါ့ကိုယ်၌ သခင် ယေရှု၏ ဒဏ်ချက်ရာကို ငါဆောင်၏။

၁၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံး၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဂလာတိသြဝါဒစာပြီး၏။

ဖေကံသြဝါဒစာ။ EPHESIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည် ဖေကံမြို့၌ နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မေတ္တာအားဖြင့် သန့်ရှင်းလျက်၊ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်မည်အကြောင်း၊

၄ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မမင်္ဂလာတို့ကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၅ ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော်မူသော သားတော်ကြောင့်၊ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်၏ ဘုန်းအသရေကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သားအရာကို ရမည် အကြောင်း၊ အလိုတော်ရှိသော စေတနာအတိုင်း ရှေး မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။

၆ ခပ်သိမ်းသော သတိပညာတော်နှင့် လျော်စွာ ငါတို့၌ အတိုင်းထက် အလွန် များလှစွာသော ကျေးဇူးတော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည် နှင့်အညီ၊ ထိုသားတော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ် လွတ်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏။

၇ ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသွင်းတော်မူသော စေတနာတော်နှင့် လျော်သော အလိုတော်၏ နက်နဲသော အရာကို ငါတို့အား ပြတော်မူ၏။

၈ ထိုနက်နဲသော အရာဟူမူကား၊ ကာလအချိန်စေ့စုံခြင်း၏ သာသနာတွင် ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကိုပေါင်း၍ ခရစ်တော်၌ ချုပ်ခြာစေတော်မူလိုမိသတည်း။

၁၁ မိမိစေတနာ၏ အလိုတော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်တော်မူတတ်သောသူ၏ ကြံစည်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူသည် နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့် အမွေခံ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်ကို မြော်လင့်နှင့်သော ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၃ သင်တို့သည်လည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်း အကြောင်းနှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရား တည်းဟူသော သမ္မာတရားကို ကြားနာရ၍ ထိုခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ပြီးမှ၊ ဂတိတော်နှင့် ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြပြီ။

၁၄ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းအကြောင်းနှင့် ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်မှီ ကာလပတ်လုံး ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အမွေ၏ စားရန်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ခြင်းအကြောင်းကို ငါသည် ကြားပြီးလျှင်၊

၁၆ သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းလျက်၊ သင်တို့ အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်း ပဋိပညာပြုလျက်နေ၏။

၁၇ ဆုတောင်းသော အချက် ဟူမူကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြီးသော အဘ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်မြတ်ကို သိခြင်းအလိုငှါ ပညာကို၎င်း၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ကို၎င်း၊ သင်တို့အား ပေးပါမည် အကြောင်း၊

၁၈ ခေါ်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်ရသော အရာကား အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည်ခံရသော အမွေတော်၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကား အဘယ်မျှလောက် ကြီးသည်ကို၎င်း၊

၁၉ ယုံကြည်သော ငါတို့၌ ပြတော်မူသော အလွန်ကြီးလှစွာသော တန်ခိုးတော်ကားအဘယ်မျှလောက် ကြီးသည် ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏

ဥာဏ်မျက်စိကို လင်းစေပါမည် အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။

၂၀ ထိုတန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ၍ ခရစ်တော်၌ ပြုပြင်သော မဟာတန်ခိုးအာနုဘော် အရှိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၂၁ ခပ်သိမ်းသော အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊ အစိုးရခြင်းမှစ၍ ယခုဘဝ နောင်ဘဝ၌ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သော ဘွဲ့နာမ အလုံးစုံတို့အထက်၊ ကောင်း ကင်အရပ်၌ မိမိလက်ျာတော်ဘက်မှာ အလွန် မြင့်မြတ် သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေးတော်မူ၍။

၂၂ ခြေဘဝါးတော် အောက်သို့ အလုံးစုံတို့ကို ချ ထားသဖြင့် အသင်းတော်အဘို့အလိုငှါ သူ့ကို အလုံး စုံတို့၏ အချုပ်အခြာ ဦးခေါင်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။

၂၃ ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံတို့ကို အလုံးစုံ တို့နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော သူ၏ ပြည့်စုံခြင်း တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ကိုယ် ဖြစ်သတည်း။

၂

၁၂ သင်တို့သည် အထက်က လောကီတရားသို့ လိုက်၍ အာကာသကောင်းကင်၏တန်ခိုးကို အစိုးရ သော မင်းတည်းဟူသော ငြင်းဆန်သောသူတို့၌ ပြုပြင် သော ဝိညာဉ်၏ အလိုနှင့်အညီ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့၌ ကျင်လည်ကြ၍၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေ သော သင်တို့ကိုပင် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင် စေတော်မူပြီ။

၃ ထိုငြင်းဆန်သော သူတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ ရှိသမျှ သည် အထက်က ကိုယ်ကာယ၏ အလိုသို့၎င်း၊ စိတ်၏ အလိုသို့၎င်း၊ လိုက်သဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကျင်လည် သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ပင် ပကတိ အတိုင်း အမျက်တော်ကို ခံရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၄ သို့သော်လည်း ကရုဏာတော်နှင့် ကြွယ်ဝတော် မူသော ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော မဟာ မေတ္တာတော်အားဖြင့်၊

၅ ဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက် ရှိနေသော ငါတို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ကျေးဇူး တော်ကြောင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။

၆ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့ကို ထမြောက်စေ၍ ကောင်းကင်အရပ်၌ နေရာပေးတော်မူပြီ။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါတို့၌ ကျေးဇူးပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်၏ အလွန်ကြွယ်ဝခြင်းကို နောင်ကပ်ကာလတို့၌ ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၈ ယုံကြည်သောအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် သနားတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။

၉ ကိုယ် ကုသိုလ်ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည် မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွား စရာအခွင့်မရှိ။

၁၀ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကောင်းသော အကျင့်တို့ကို ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်၌ ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသော အကျင့်တို့၌ ငါတို့သည် ကျင်လည် ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ပြင်ဆင် တော်မူနိုင်ပြီ။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ လက်ဖြင့် ကိုယ်ကာယ၌ပြုသော ဝေါဟာရ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့ခေါ်ဝေါ် သောအားဖြင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပလူတို့ အထဲ၌ သင်တို့ သည် အထက်က ပကတိအတိုင်းဖြစ်ကြသည်ကို၎င်း၊

၁၂ ထိုအခါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို မသိ၊ ဣသ ရေလ အပေါင်းအသင်း၌ မဝင်၊ ဂတိတော်ပါသော ပဋိညာဉ် တရားတို့နှင့် မဆိုင်၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိ၊ လောက၌ ဘုရားမဲ့ နေကြသည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ ကြလော့။

၁၃ သင်တို့သည် အထက်က ဝေးလျက် ရှိသော် လည်း၊ ယခုမှာ ယေရှုခရစ်၌ ဖြစ်၍ အသွေးတော်အား ဖြင့် အနီးသို့ ရောက်ကြပြီ။

၁၄၊ ၁၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိနည်း အထုံးအဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သော ပညတ်တရားတည်းဟူ သော ရန်ငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာတော် တွင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားလျက် ရှိသော စပ်ကြား အုတ်တန်တိုင်း နံရံကို ဖြိုဖျက်၍ လူမျိုးနှစ် စုတို့ကို တစုတည်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ရန်ကို ငြိမ်းစေပြီးလျှင်၊

၁၆ ကိုယ်တော်၌ ထိုလူနှစ်စုတို့ကို လူသစ်တဦး တကိုယ်တည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ တလုံးတဝ တည်းဖြစ်ပြီးသော ထိုလူနှစ်စုတို့ကို၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်အားဖြင့် ရန်ကို သတ်ဖြတ်လျက်၊ ဘုရားသခင် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေမည်အကြောင်းတည်း။

၁၇ ထိုခရစ်တော်သည် လည်းကြွလာ၍၊ ဝေးလျက် ရှိသော သင်တို့အား၎င်း၊ နီးလျက်ရှိသော ငါတို့

အားငင်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၈ ထိုသို့ ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့ နှစ်ဦးသည် စိတ်ဝိညာဉ် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော် ထံသို့ တိုးဝင်ရမည့် အခွင့်ကို ရကြပြီ။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသား မဟုတ်၊ ဧည့်သည်လည်း မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမျိုးသားချင်းဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် သားလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ တမန်တော်တို့ မှစ၍ ပရောဖက်များတည်းဟူသော တိုက်မြစ် အပေါ်၌ သင်တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြ၏။

၂၁ ထိုတိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှုခရစ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်နှင့် တတိုက်လုံးသည် စေ့စပ် ၍ ကြီးပွားသဖြင့်၊ သခင်ဘုရား အဘို့အလိုငှါ သန့်ရှင်း သော ဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။

၂၂ ထိုဗိမာန်တော် ၌လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်းအလိုငှါ၊ သင်တို့သည် ငါတို့ နှင့်အတူ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြ၏။

၃

၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါပေါလုသည် ယေရှုခရစ် နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရ၏။

၂ သင်တို့ အကျိုးကိုထောက်၍ ငါ့အား အပ်ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သာသနာ ကို သင်တို့ ကြားသိရသည် နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုး ဖြစ်သော သင်တို့ အတွက်ကြောင့် ငါခံရ၏။

၃ ကျေးဇူးတော် သာသနာကို အပ်ပေးသည် အ ကြောင်းဟူမူကား၊ ငါသည်အထက်က အနည်းငယ် ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအရာကို ငါ့အား ပြတော် မူ၏။

၄ ထိုစကားကို ဘတ်ရွတ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏ နက်နဲ သောအရာ၌ ငါလေ့ကျက်သည်ကို သင်တို့သည် သိ ရကြမည်။

၅ ထိုနက်နဲသောအရာကို သန့်ရှင်းသော တမန် တော်တို့နှင့် ပရောဖက်တို့အား၊ ယခုကာလ၌ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဖွင့်လှစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အခြား သော ကာလတို့၌ လူမျိုးတို့အား ပြတော်မူ။

၆ ထိုနက်နဲသောအရာ ဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသား တို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ယုဒအမျိုးသားတို့

နှင့်အတူ အမွေခံ၍၊ တလုံးတဝတကိုယ်တည်း ဖြစ် လျက်၊ ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သော ဂတိတော်ကို ဆက်ဆံ ရကြသတည်း။

၇ တန်ခိုးတော် ပြုပြင်သောအားဖြင့် ငါ့အား ပေး သနားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည် နှင့်အညီ၊ ထိုတရားကို ဟောပြောသော ဆရာ၏အဖြစ်သို့ ငါရောက်ရပြီ။

၈၊ ၉ စစ်၍မကုန်နိုင်သော ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ ခြင်း၏ ဧဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောခြင်းငှါ၊ အလုံးစုံတို့ကို ယေရှုခရစ် အား ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ရှေးကပ် ကာလပတ်လုံး ငှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုနက်နဲသော အရာနှင့် စပ်ဆိုင်သော သာသနာသည် အဘယ် သို့ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေ ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူထက် သာ၍ ငယ်သောငါအား ထိုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူပြီ။

၁၀၊ ၁၁ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်ကို အကြောင်းပြု၍ ထာဝရအကြံတော် ရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင် အရပ်တို့၌ အထွဋ် အမြတ် အာဏာစက်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ ထူး ဆန်းသော ပညာတော်ကို အသင်းတော်အားဖြင့် ယခုသိရကြမည် အကြောင်းတည်း။

၁၂ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် တိုးဝင်၍ အသနားတော် ခံရသော အခွင့်ကို ရကြပြီ။

၁၃ ထိုကြောင့် သင်တို့၏ အသရေကို ပြုစု၍ သင်တို့ အတွက်ကြောင့် ငါခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို မြင်လျှင်၊ ရွေ့လျော့သောစိတ် မရှိကြ ပါစေနှင့်။

၁၄၊ ၁၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တအိမ်ထောင် လုံးတည်း ဟူသော သားတော်အပေါင်းတို့၏ အချုပ် အခြာ ဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ငါသည် ငူးထောက်၍ ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။

၁၆ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် သင်တို့၏ အတွင်းလူကို ခွန်အားနှင့် မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ၍။

၁၇ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည် သင်တို့ ၏ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုန်းတော် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းနှင့် ညီလျော်စွာ သင်တို့

အား ပေးသနားတော်မူ၍၊ မေတ္တာ၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်းကျ တည်ခြင်း ရှိသဖြင့်၊

၁၈ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့၏ နည်းတူ အနာလျားအနက်အမြင့်တို့ကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊

၁၉ ကိုယ်ဉာဏ်နှင့် မသိနိုင်သော ခရစ်တော်၏ မေတ္တာတော်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပြည့်စုံတော်မူခြင်း ရှိသူနှင့်အညီ ပြည့်စုံကြပါမည်အကြောင်း၊ ဝါသည် ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။

၂၀ ငါတို့၌ ပြုပြင်သော တန်ခိုးတော်အတိုင်း၊ ငါတို့ တောင်းပန် ကြံစည်သမျှထက် အလွန် ထူးခြားစွာ ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊

၂၁ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသင်းတော်၌ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၄

၁ ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သည် ခံရသည်နှင့် အထိုက်အလျောက် ကျင့်ဆောင်မည် အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား အတွက်ကြောင့် အကျဉ်းခံရ သော ဝါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။

၂ အရာရာ၌ စိတ်နှိမ်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် တယောက်ကို တယောက် သည်းခံခြင်း ရှိကြ၍၊

၃ အသင့်အတင့် ပေါင်းဘော်ခြင်း အဖွဲ့အစည်း အားဖြင့်၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း စိတ်သဘော မခြားမနား တလုံးတဝတည်း ဖြစ်အံ့သောငှါ ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။

၄ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်း တပါးထဲသို့ ခေါ်သွင်းတော်မူသည်နှင့် အညီ ကိုယ်တကိုယ်၊ ဝိညာဉ်တဝိညာဉ်တည်းရှိ၏။

၅ သခင်တပါး၊ ယုံကြည်ခြင်း တပါး၊ ဗတ္တိဇံ တပါး၊

၆ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အဘဖြစ်သော ဘုရား သခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထို ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏အပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့ကို နှံ့ပြားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အထံ၌လည်း ရှိတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ဆုပေးတော် မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို အသီး အသီး ကိုယ်စီ ခံကြပြီ။

၈ ထိုသို့ နှင့်အညီ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ မြင့်သော အရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာ သောသူတို့ကို ဘမ်းသွားတော်မူ၍၊ လူတို့အား

၄:၅။

ဆုလပ်များကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသတည်း။

၉ တက်ကြွတော်မူသည်ဟု ဆိုသော်၊ အစစွာ မြေကြီးအောက်အရပ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူကြောင်း ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသည် မဟုတ်လော။

၁၀ ဆင်းသက်တော်မူသော သူသည် အခြားသူ မဟုတ်၊ အလုံးစုံတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင်တို့၏ အထွဋ်ကို လွန်၍ တက်ကြွတော် မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၁ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်တော်ကို တည်ဆောက်၍၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ပြုတတ်မည်အကြောင်း၊

၁၂ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်း အလိုငှါ၊ ထို သခင်သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို ပရောဖက် အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သာသ နာပြုအရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သင်းအုပ်အရာ၊ ဆရာ အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၃ ငါတို့ရှိသမျှသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဘုရား သခင်၏ သားတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းသို့၎င်း၊ တညီ တညွတ်တည်း ရောက်၍ ခရစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်း ပမာဏအရပ်တည်းဟူသော ကြီးရင့်သော လူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ်သတည်း။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတပါးတို့သည် လူ ပရိ ယာယ်နှင့် အပြစ်သို့သွေးဆောင်ခြင်းငှါ လှည့်ဖြား ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည်နောက်တဖန် ခပ်သိမ်းသော ဩဝါဒ လေတိုက်၍ ဖရိုဖရဲ လွင့်သွားသော သူငယ် မဖြစ်ဘဲလျက်၊

၁၅ မေတ္တာစိတ်နှင့် သမ္မာတရားကို ဟောပြောသဖြင့်၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော ခရစ်တော်မှာ အရာရာတို့၌ ကြီးပွားကြမည်အကြောင်းတည်း။

၁၆ ထိုဦးခေါင်းမှ၊ အဆစ်အပိုင်းများတို့သည် အား ဖြည့်သဖြင့်၊ တကိုယ်လုံးသည် စေ့စပ်ထုံးဖွဲ့လျက်၊ အသီးအသီး အင်္ဂါများ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာအတိုင်း ပြုပြင်သည်နှင့်အညီ၊ မိမိကိုယ်ကို မေတ္တာ၌ တည် ဆောက်ခြင်းငှါ ကြီးပွားစေတတ်၏။

၁၇ ထိုကြောင့် ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် လျှပ်ပေါ်သောစိတ်နှင့် ကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် နောက်တဖန် မကျင့်မည်အကြောင်း သခင်ဘုရား အခွင့်နှင့် ငါမှာလိုက်၏။

၁၈ ထိုသူတို့သည် ဉာဏ်အလင်း ကွယ်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်နှလုံး မိုက်မဲသောအားဖြင့် အလျှင်းမသိသော ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အသက်နှင့် ကွာရှင်းလျက် ရှိကြ၏။

ဗတ္တိဇံ၏ ဖုန်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉ ထိုသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ တပ်မက်ခြင်းအလွန် ပြင်းသည်နှင့် ညစ်ညူးသော အကျင့်အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစား၍ ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့ကို ကိလေသာ လက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်တရားကို သင်ကြာပြီ မဟုတ်ဘဲ၊

၂၁၊ ၂၄ အထက်က ကျင့်လည်ကြသည် အရာမှာ လှည့်ဖြားတတ်သော လောဘစိတ်တို့ဖြင့် ပုပ်ပျက်သောလူဟောင်းကို ချွတ်ပယ်၍၊ စိတ်နှလုံးသဘောသစ်ကို ရပြီးလျှင်၊ မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပါရမီအားဖြင့် ဘုရားသခင် နှင့်အတူအမျှ ဖန်ဆင်းသော လူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်မည် အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ စကားကို ကြားနာရသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု၌ သမ္မာတရားရှိသည် နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ထံ၌ နည်းခံကြပြီ သတည်း။

၂၅ ထိုကြောင့် မုသာစကားကို ပယ်ရှား၍၊ မှန်သောစကားကိုသာ အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက် ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း အင်္ဂါချင်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၆ အမျက်ထွက်ရာတွင် အပြစ် မရှိစေနှင့်။

၂၇ အမျက် မပြောဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ မာရ်နတ်ကို အခွင့်မပေးကြနှင့်။

၂၈ ခိုးတတ်သော သူသည် နောက်တဖန် မခိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲသောသူအား ပေးကမ်းဝေငှရန် ရှိစေခြင်းငှါ၊ မိမိလက်နှင့် ကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်အားထုတ်စေ။

၂၉ ညစ်ညူးသောစကား တခွန်းကိုမျှ သင်တို့နှုတ်ထဲမှ မထွက်စေနှင့်။ ကြားနာသောသူတို့၏ အကျိုးကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ တည်ဆောက်စရာဘို့ ကောင်းသောစကားကိုသာ သုံးဆောင်ကြလော့။

၃၀ ရွေးနှုတ်ခြင်း နေ့ရက်တိုင်အောင် သင်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို စိတ်မနာစေကြနှင့်။

၃၁ ခပ်သိမ်းသော စိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အော်ဟစ်ငေါက်ငေါက်ခြင်း၊ သူ့အသရေပျက်အောင် ပြောဆိုခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော မနာလိုခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့မှ ပယ်ရှားကြလော့။

၃၂ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကြောင့် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း အပြစ်လွှတ်ခြင်း ရှိကြလော့။

၅

၁ ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ချစ်သားဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ကျင့်တော်မူသည် နည်းတူ ကျင့်ကြလော့။

၂ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မွေးကြိုင်သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်ကပ်၍ ယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ငါတို့ အတွက် စွန့်တော်မူသည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် မေတ္တာတရား၌ ကျင့်လည်ကြလော့။

၃ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသော ကိလေသာ ညစ်ညူးခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း အမှုတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်သင့်သည်အတိုင်း၊ စကားဖြင့်မျှ မဆက်ဆံကြနှင့်။

၄ မတော်မလျော်သော ညစ်ညူး ပြက်ပြယ် ပြက်ယယ်သော စကားများကိုလည်း ပယ်၍ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်းစကားကို သုံးကြလော့။

၅ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ညစ်ညူးစွာ ပြုသောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သော လောဘ လွန်ကျူးသောသူ တစုံတယောက်မျှ ခရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၆ လှုပ်ပေါ်သောစကားဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ငြင်းဆန်တတ်သော သူတို့ အပေါ်သို့ သင့်ရောက်ပေ၏။

၇ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ မကျင့်ကြနှင့်။

၈ အထက်ကာလ၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သခင်ဘုရား၌ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏သား ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။

၉ အလင်းတော်၏ အကျိုးမူကား၊ အလုံးစုံသော ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၀ သခင်ဘုရား နှစ်သက်တော်မူသော အရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်ကြလော့။

၁၁ အကျိုးမဲ့သော မှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့် မဆက်ဆံသည် သာမက၊ ထိုအမှုတို့၏အပြစ်ကို ပြုကြလော့။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ပြုသော အမှုအရာတို့ကို စကားပြောကာမျှ၍ ညစ်ညူးခြင်း ပါသေး၏။

၁၃ အပြစ် ထင်ရှားသောအရာ ရှိသမျှတို့သည်

အလင်းဖြင့် ထင်ရှားကြ၏။ ထင်ရှားစေတတ်သော အရာ ရှိသမျှသည်လည်း အလင်းဖြစ်၏။

၁၄ ထိုကြောင့် အိမ်ပျော်သောသူ နိုးလော့။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော်သည် အလင်းကို သင့်အား ပေးတော်မူမည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၅ ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ပညာရှိကဲ့သို့ စေ့စေ့မြေမြေ ကျင့်ဆောင်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။

၁၆ ယခု နေ့ရက်ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ်သောကြောင့် ကာလအချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလော့။

၁၇ ထိုကြောင့် သတိမရှိသောသူမဖြစ်၊ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်ရှိရာကိုပိုင်းခြား၍ သိသောသူဖြစ်ကြလော့။

၁၈ လွန်ကျူးစေတတ်သော စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးခြင်းကိုရှောင်၍ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံလျက် ရှိကြလော့။

၁၉ ဆာလံ သီချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အချင်းချင်း ပြောဆိုဘတ်ရွတ်၍၊ နူးညွတ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် သခင်ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျူး၍ သီချင်းဆိုကြလော့။

၂၀ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုထောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ ကာလ အစဉ်မပြတ် ဝန်ခံကြလော့။

၂၁ ခရစ်တော်ကို ခန့်ညားသောအားဖြင့် အချင်းချင်း တယောက်အောက်တယောက် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျက် နေကြလော့။

၂၂ အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်၏ အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်တော်မူ သကဲ့သို့၊ ယောက်ျားသည် မိမိခင်ပွန်း၏ အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၄ အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ၌ ဝန်ခံကြမည်။

၂၅ အချင်း ယောက်ျားတို့၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။

၂၆ ၂၇ ထိုအသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်းလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညစ်အကြေး တင်ခြင်း၊

အရေတွန့်ခြင်းမှ စသည်တို့နှင့် လွတ်လပ် သဖြင့်၊ အသရေ တင့်တယ်လျက်ရှိသော အသင်းတော်ကို ခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက်သအံ့သောငှါ၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရေ၌ ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ ထိုအသင်းတော် အဘို့ အလိုငှါ ကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုနည်းတူ၊ ယောက်ျားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ မိမိခင်ပွန်းတို့ကို ချစ်ကြမည်။ ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူ ဖြစ်၏။

၂၉ ကိုယ်အသားကို မုန်းသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့အသားကို ကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ၏။

၃၀ အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏ အသားတော်၊ အရိုးတော်တို့ အဝင်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကြ၏။

၃၁ ထို အကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃၂ ဤအရာသည် အလွန် နက်နဲသောအရာ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ခရစ်တော်နှင့် အသင်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသတည်း။

၃၃ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ်ကို ကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ မိန်းမသည်လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ရိုသေခြင်း ရှိစေလော့။

၆

၁ သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့် အညီ မိဘစကားကို နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသော အမှုဖြစ်၏။

၂၂ မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလော့။ ဤပညတ်တော်ကား၊ သင်သည် ပြည်တော်၌ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်းဟူ၍ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သော ပဌမ ပညတ်ဖြစ်၏။

၄ အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်၊ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့် ညီသော ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို ပြုလျက် ကျွေးမွေးကြလော့။

၅ အစေခံ ကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏ စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်၊ စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ လောကီသခင်၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၆ လူတို့၏ စိတ်ကို နူးညွတ်စေသော သူကဲ့သို့ မျက်မှောက်၌သာ နားထောင်သည်မဟုတ်၊ ခရစ်တော်

၏ ကျွန်ကဲ့သို့ စေတနာစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်၏ အလို တော်ကိုစောင့်၍။

၇ လူ၏ အစေကိုသာ ခံသကဲ့သို့ မဟုတ်။ သခင် ဘုရား၏ အစေကို ခံသကဲ့သို့ ကြည်ညိုသော သဘော နှင့် အစေကို ခံကြလော့။

၈ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူမည် သည်ကား။ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား ၏ လက်တော်မှ အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ် ကြလော့။

၉ သခင်တို့၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို ချုပ်တည်း၍၊ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်းတူပြုကြလော့။ သင်တို့၏ သခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ထိုသခင်သည် အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ်တော် မမူသည်ကို၎င်း သိမှတ်ကြလော့။

၁၀ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရားအားဖြင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်အရှိန်အား ဖြင့်၎င်း၊ ခိုင်ခန့်ခြင်းရှိကြလော့။

၁၁ မာရ်နတ်၏ ပရိယာယ်တို့ကို ဆီးတားနိုင်မည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော လက် နက်စုံကို ဝတ်ဆောင်ကြလော့။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အသွေးအသားရှိ သော ရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ကြသည်မ ဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ်တို့နှင့်၎င်း၊ အာဏာစက်တို့ နှင့်၎င်း၊ လောကီမှောင်မိုက်၌ အစိုးတရပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့်၎င်း၊ မိဗျားကောင်းကင်၌နေသော နတ်ဆိုး တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ကြ၏။

၁၃ ထိုကြောင့်၊ ခဲယဉ်း ဆိုးယုတ်သော နေ့ရက် ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သဖြင့်၊ ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခံရပ်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော် မူသော လက်နက်စုံကို ယူဆောင်ကြလော့။

၁၄ သစ္စာတည်းဟူသော ခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီတည်းဟူသော ရင်အုပ် တန် ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊

၁၅ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဝေပလိတရားကို

ဟောပြောအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သောအဖြစ် တည်းဟူ သောခြေစွပ်ကို စွပ်လျက် ခံရပ်ကြလော့။

၁၆ မာရ်နတ် ပစ်ခတ်သော မီးစက် လက်နက်ကို ကာသတ်နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသော လွှားကိုလည်း ခပ်သိမ်းသော လက်နက်တို့အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင်ကြလော့။

၁၇ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံး ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝိညာဉ်တော်၏ထားကို၎င်း ယူကြလော့။

၁၈ ကာလအစဉ် စိတ်နှလုံးပါလျက် ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုသို့ဆုတောင်းခြင်းငှါ အားမလျော့ဘဲလျက်၊ ငါမှစ၍ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ အတို့ ဆုတောင်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၁၉၊ ၂၀ ငါသည် ဝေပလိတရားကြောင့် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံလျက်၊ သံတမန်အမှုကို ပြုရသည် ဖြစ်၍၊ ထိုတရား၏ နက်နဲသောအရာကို ဘော်ပြုခြင်းငှါ ငါသည် နှုတ်ကို ရဲရင့်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်း အခွင့်ရှိမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုတရားကို ဟောပြောအပ်သည် နှင့်အညီ၊ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ဝှံ့အဘို့လည်း ဆုတောင်းကြလော့။

၂၁ သင်တို့သည် ငါ၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာများ ကို သိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားထံ၌ သစ္စာရှိသော ဆရာ တည်းဟူသော ငါချစ်သောညီ တုခိတ်သည် အလုံးစုံ တို့ကို သင်တို့အား ဘော်ပြုလိမ့်မည်။

၂၂ သင်တို့သည် ငါတို့၏ အကြောင်းအရာများကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊ ထိုသူသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသူကို သင်တို့ခပ်သို့ ငါစေလွှတ်၏။

၂၃ ညီအစ်ကိုတို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ် ပေးတော်မူ သောယုံကြည်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါစေသော။

၂၄ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သောသူ အပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖေက်ဩဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလိပီသြဝါဒစာ။ PHILIPPIANS

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ဖြစ်သော ပေါလုနှင့် တီမောသေသည်။ ဖိလိပီမြို့၌ရှိသော သင်းအုပ်တို့နှင့် သင်းထောက်တို့မှစ၍ ယေရှုခရစ်၏ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃၂၅ ငါသည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြုသော အခါခါ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ ရှိသမျှအတို့ကို အစဉ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့သော အခါခါ၊ သင်တို့သည် ရှေးဦးစွာသော နေ့ရက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဧဝံဂေလိတရားကို ဆက်ဆံ၍ ခံစားကြောင်းကို ငါထောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။

၆ သင်တို့တွင် ကောင်းသောအမှုကို ပြုစုပြုတော်မူသောသူသည်၊ ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်တိုင်အောင် ပြီးစီးလျက် ပြုတော်မူမည်ဟု ငါသဘောကု၏။

၇ ရှိသမျှသောသင်တို့၏ အမှုအရာ၌ ဤသို့ ငါယူအပ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အပေါင်းသည် ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် အကျဉ်းခံရသော်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားဘက်၌ သက်သေခံ၍ ထိုတရားကို တည်စေသော်၎င်း၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့၏။

၈ ငါသည် သင်တို့အပေါင်းကို ယေရှုခရစ်၏ မေတ္တာကရုဏာနှင့် အဘယ်မျှလောက် လွမ်းသည်ဟု ဘုရားသခင်သည် ငါ့သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။

၉ ငါသည် အဘယ်သို့ ဆုတောင်းသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ခြားနားသော အရာတို့ကို ပိုင်ခြားစေခြင်းငှါ ဉာဏ်ပညာအမျိုးမျိုးရှိလျက်၊

၁၀ မေတ္တာပါရမီ တိုးပွား၍ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကို၎င်း၊

၁၁ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတတ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျင့်နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ၍ ခရစ်တော်၏ နေ့ရက်တိုင်အောင် စိတ်ကြည်ဖြူလျက်၊ တိမ်းလဲခြင်း

အမှုနှင့် ကင်းလွတ်လျက် ရှိမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ၌ရောက်သော အမှုအရာတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို မမြစ်တားသည်သာမက၊ ပြုစုရာဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၁၃ ထိုသို့သောအားဖြင့် ခရစ်တော်ကြောင့် ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်း အမှုအရာသည်၊ နန်းတော်၌ အနွဲ့အပြား ထင်ရှားသည်သာမက၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌ ထင်ရှား၏။

၁၄ သခင်ဘုရား၌ ညီအစ်ကို အများတို့သည် ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိဘဲ၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သာ၍ ဟောပြောခွံ့ကြ၏။

၁၅ လူအချို့တို့သည် ပြုစု ရန်တွေ့ချင်သော သဘောနှင့် ခရစ်တော်၏ တရားကို ဟောပြောကြ၏။ အချို့တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။

၁၆ ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကို ထောက်မဆိုရာ ခန့်ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဤသူတို့သည်သိ၍ ခရစ်တော်၏တရားကို မေတ္တာစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူသောစိတ် မရှိ၊ ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံရသည်တွင် သာ၍ဆင်းရဲစေမည်ဟု အကြံရှိ၍၊ ရန်တွေ့ချင်သောစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့နည်း။ လျှို့ဝှက်၍ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိ၍ ဟောပြောသည် ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်၏ တရားကို ဟောပြောခြင်း ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ယခု ဝမ်းမြောက်၏။ နောင်၌လည်း ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။

၁၉၊ ၂၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါသည်အလျှင်းရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခရစ်တော်သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်အသရေ ထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ယခုပင် ထင်ရှားတော်မူမည်ဟု ငါမြော်လင့်အားကြီး၍ တောင့်တသည် နှင့်အညီ သင်တို့ဆုတောင်းသဖြင့်၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ ဝိညာဉ်တော် မစသဖြင့်၎င်း၊ ဤအကြောင်း အရာသည် ငါ့ကို

ကယ်တင်သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်မည်ဟု ငါသိ၏။

၂၁ ငါအသက်ရှင်သည် အရာမှာ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ သေလျှင်မူကား၊ သာ၍ အကျိုးရှိ၏။

၂၂ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ ငါသည် အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါပြုသောအမှု၏ အကျိုးကား ထိုသို့သောအကျိုးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်အကျိုးကို ရွေးယူရမည်ဟု ငါမသိ။

၂၃ ထိုအကျိုး နှစ်ပါး၏အကြား၌ ငါသည် ယခု ကျဉ်းမြောင်းစွာ နေရ၏။ စုတေ၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူ နေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သောစိတ် ရှိ၏။ သာ၍ အလွန်ထူးမြတ်သောအကျိုး ဖြစ်၏။

၂၄ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေရလျှင် သင်တို့၌ သာ၍အကျိုး ရှိလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုသို့ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ ရှိရာသို့ ငါတဖန် ရောက်လာသောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ ငါ့အတွက်ကြောင့် သာ၍ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေ၍ သင်တို့ရှိသမျှနှင့် ပေါင်းဘော်ရမည်ဟု ငါသိ၏။

၂၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တပါးတည်းသော စိတ် ဝိညာဉ်၌ တည်၍၊ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆိုင်သော ယုံကြည်ခြင်း အဘို့အလိုငှါ တညီတညွတ်တည်း ကြိုးစား အားထုတ်ကြသည် အကြောင်းအရာကို၊ ငါရောက်လျှင် သင်တို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ ကွာလျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါကြားသိရပါမည် အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကို ပြု၍သာနေကြလော့။

၂၈ ထိုသို့ရန်သူများကြောင့် အလျှင်း မကြောက်ရွံ့ မတုန်လှုပ်သော အကြောင်းအရာသည်၊ သူတို့၌ ပျက်စီးခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသောအားဖြင့် သင်တို့၌ကား၊ ကယ်တင်ခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အထက်က မြင်သည်အတိုင်း၊ ယခုလည်း ကြားသည်အတိုင်း ငါခံရသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ခံရသည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ခံရကြသည် ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအခွင့်မှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော်အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခံခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရကြ၏။

၂

၁ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်၌ သက်သာခြင်း၊ မေတ္တာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ချမ်းသာခြင်း၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း တည်းဟူသော အရာတစ်စုံတစ်ခုရှိလျှင်၊

၂ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြ၍၊ စိတ်မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝတည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့် တကွ၊ သဘော တညီတညွတ်တည်း ရှိသောအားဖြင့်၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းကို စုံလင်စေကြလော့။

၃ ရန်တွေ့လိုသောစိတ်၊ အချည်းနှီး ကျော်စောကိတ္တိကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုကြနှင့်၊ သူတပါးသည် ကိုယ်ထက် သာ၍ကောင်းမြတ်သည်ဟု နှိမ့်ချသော စိတ်ရှိ၍ တယောက်ကို တယောက် ထင်မှတ်ကြလော့။

၄ ကိုယ်အမှုအရာကိုသာ မရှုမမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာကို အချင်းချင်း ရှုမှတ်ကြလော့။

၅ ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော ထိုစိတ်သဘောကို သင်တို့၌လည်း ရှိစေကြလော့။

၆ ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏ သဏ္ဍာန်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်သော အမှုကို လုယူခြင်းအမှုဟူ၍ မထင်မမှတ်လျက်ပင်၊

၇ မိမိ အသရေကို စွန့်၍ အစေခံကျွန်၏ သဏ္ဍာန်ကို ယူဆောင်လျက်၊ လူကဲ့သို့သော အဖြစ်၌ ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။

၈ ထိုသို့ လူ၏ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချတော်မူ၏။

၉ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်သတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီး အောက်၌ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက်၍၊

၁၁ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့် ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည် အကြောင်းတည်း။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ နားထောင်သည်သာမက၊ မျက်ကွယ်၌လည်း အစဉ်နားထောင်ကြသည် နှင့်အညီ၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်

သောစိတ်နှင့်၊ ကိုယ်ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ အထံ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသောသူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

၁၄ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မြည်းတမ်းခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ ပြုကြလော့။

၁၅၁၆ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်ခွင့် မရှိ၊ အဘယ်သူ ကိုမျှ မပြစ်မှားဘဲ နေ၍၊ မဖြောင့်မမှန် ဖောက်ပြန်သော လူမျိုးအထံ၌ အဘယ်အပြစ်မျှ မပါသော ဘုရား သခင်၏သား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ပြသ၍၊ စကြာ ဝဋ္ဋာ၌ နေ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုး အထံ၌ ထွန်းလင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင် ငါသည် အကျိုးမရှိဘဲလျက် ပြေးသည်မဟုတ်၊ အကျိုး မရှိဘဲလျက် ကြိုးစားအား ထုတ်သည် မဟုတ်ကြောင်းကို ငါထောက်၍ ခရစ် တော်၏ နေ့ရက်၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို တင်လှူ ပူဇော်သောယဇ်အပေါ်မှာ ငါ့ကိုလောင်းသော်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ သင်တို့ ရှိသမျှနှင့်အတူ ငါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၁၈ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ကြ လော့။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။

၁၉ သင်တို့အကြောင်းအရာများကို ငါသိ၍ စိတ် သက်သာခြင်းငှါ၊ တိမောသေကို သင်တို့ ရှိရာသို့ များ မကြာ စေလွှတ်မည်အကြောင်း၊ သခင် ယေရှုခရစ်၌ ငါမှီဝဲခြင်းရှိ၏။

၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် သင်တို့အကျိုး ကို ကြည့်ရှုချင်သော စေတနာစိတ် ရှိသကဲ့သို့ စိတ် သဘောတူသော သူတယောက်မျှ ငါတို့၌ မရှိ။

၂၁ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယေရှုခရစ်၏ အကျိုးကို မရှာ၊ ကိုယ်အကျိုးကိုသာ ရှာကြ၏။

၂၂ သို့သော်လည်း သားသည် အဘနှင့် အတူ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ သူသည် ငါနှင့်အတူ ဧဝံဂေလိ တရားအမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူပြသော သက်သေကို သင်တို့သိကြ၏။

၂၃ ထိုကြောင့် ငါ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ဟု ငါသိ သောအခါ၊ သူ့ကိုသင်တို့ ရှိရာသို့ ချက်ခြင်း စေလွှတ် မည်ဟု ကြံစည်မြော်လင့်လျက် ငါနေ၏။

၂၄ ထိုမျှမက၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာ

လာမည်ဟု သခင်ဘုရား အားဖြင့် ယုံမှတ် စွဲလမ်း သောစိတ်ရှိ၏။

၂၅ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်း အမှု၌ ငါ၏ အပေါင်းအတော်၊ ငါ့ကို ပြုစုသောသူ တည်း ဟူသော သင်တို့တမန်၊ ငါ့ညီ ဖေဖြောဒိတ်ကို သင်တို့ ရှိရာသို့ ယခု စေလွှတ်သင့်သည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နာကြောင်းကို သင်တို့ ကြားသိသောကြောင့်၊ သူသည် သင်တို့ အပေါင်းကို လွှမ်းဆွတ်၍ စိတ်မသာလျက်နေ၏။

၂၇ သူသည် သေလုအောင် နာသည်မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို သနားတော်မူ၏။ သူ့ကိုသာ သနားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါ၌ဝမ်းနည်းခြင်း အဆင့် ဆင့်အထပ်ထပ် မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုလည်း သနား တော်မူ၏။

၂၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကိုတဖန် တွေ့မြင်၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည်လည်း သက်သာစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ သူ့ကို သာ၍ကြိုးစားသည်နှင့် ငါစေလွှတ်၏။

၂၉ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားကို ထောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် သူ့ကို လက်ခံကြလော့။ ထိုသို့သော သူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်ကြလော့။

၃၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြုစု၍ မပြည့်စုံသေးသော ဝတ်ကို သူသည် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်စား၍ ခရစ်တော်၏အမှုကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်လုနီးပြီ။

၃

၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကို တို့၊ သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ အထပ်ထပ် ငါရေးလိုက်သော်လည်း ပင်ပန်းခြင်း မရှိ၊ သင်တို့မူကား လုံခြုံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။

၂ ခွေးတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ အရေ ဖျားလှီးခြင်းကို ခံယောင်ဆောင်သော သူတို့ကို ရှောင် ကြလော့။

၃ ငါတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၍၊ ဇာတိ၌ ကိုးစားခြင်း မရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ် ၌သာ ဝါကြားဝမ်းမြောက်သောသူ ဖြစ်၍၊ မှန်သော အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်ကြ၏။

၄ သို့သော်လည်း ငါဖြစ်လျှင် ဇာတိ၌ ကိုးစားစရာ အကြောင်းရှိ၏။ အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌ ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိသည်ဟု ထင်လျှင်၊ ငါမူကား သာ၍ ရှိ၏။

၅ ငါသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျား လှီးခြင်းကို ခံရ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊ ဗယ်မိန် အနွယ် ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲလူမှ ဆင်းသက်သော ဟေဗြဲလူ စစ်ဖြစ် ၏။ တရားအားဖြင့် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။

၆ စိတ်အားကြီးခြင်းကို မေးသော်၊ ငါသည် အသင်း တော်ကို ညည်းဆဲသောသူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအား ဖြင့်ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မေးပြန်သော်၊ ငါသည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သော သူဖြစ်၏။

၇ သို့သော်လည်း ငါ၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြုစုသော အရာရှိသမျှတို့ကို ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ခရစ်တော် ကြောင့် ငါထင်မှတ်၏။

၈-၁၀ ထိုမျှမက ငါ၏ သခင်ယေရှု ခရစ်ကိုသိသော ပညာသည် အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည်ကိုထောက် ၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ရှုံးစေသော အရာကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။

၁၁ ထိုသခင်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အရှုံးခံရပြီ။ သေခြင်းမှ ထမြောက်သောအခွင့်ကို ငါရနိုင် ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည် နည်းတူ၊ ငါသည်လည်း အသေခံ၍ ထိုသခင်ကို၎င်း၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ တန်ခိုးကို၎င်း၊ ဆင်းရဲခံတော် မူခြင်းကို ဆက်ခံ၍ ခံခြင်းကို၎င်း၊ သိက္ခာမိခြင်းငှါ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသော ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မကိုးစားဘဲ၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်း တည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်း အတွက်ကြောင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကို အမြတ် ရ၍ထိုသခင်၌ တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို မစင်ကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။

၁၂ ထိုသို့ဆိုသော် အကျိုးကို ခံရပြီ၊ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို။ အကြင်အကျိုးကို ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ဝါကို ကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏။ ထိုအကျိုး ကို ကိုင်မိခြင်းငှါ ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကိုင်မိပြီဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် မထင် သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတခု ဟူမူကား၊ နောက်ကျ သော အရာတို့ကို မမှတ်ဘဲ၊ ရှေ့၌ရှိသော အရာတို့ကို လှမ်းကမ်း၍၊

၁၄ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အထက် အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဆုကိုရခြင်းငှါ၊ ပန်းတုံးတိုင်သို့ ငါလိုက်ပြေး၏။

၁၅ ထိုကြောင့် စုံလင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ဤ သို့ သော သဘောကို စွဲလမ်းကြမည်။ သင်တို့သည်

တစုံတခုသော အရာ၌ သဘောခြားနားလျှင်၊ ထို အရာကိုပင် ဘုရားသခင် ဘော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။

၁၆ သို့မဟုတ်သော်လည်း၊ ယခု မှီသမျှအတိုင်း တနည်းတည်းကျင့်၍ တသဘောတည်း ရှိကြမည်။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့ ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြလော့။ ငါတို့ ပေးသော ပုံသက်သေနှင့်အညီ ကျင့်သောသူတို့ကိုလည်း ရှုမှတ် ကြလော့။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ အထက်အဖန်ဖန် ငါပြော၍၊ ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက်နှင့် ပြောသည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သောသူ အများရှိကြ၏။

၁၉ ထိုသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်း၌လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားမူကား၊ မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ရှက် ကြောက်ဘွယ်သောအကျင့်၌သာ မိမိတို့ဝါကြွားကြ၏။ လောကီအရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။

၂၀ ငါတို့ကျင့်သော အကျင့်မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ နှင့် စပ်ဆိုင်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင် သခင် ယေရှုခရစ်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာ တော်မူမည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။

၂၁ ထိုသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာကိုပင် မိမိ အောက်၌ နိမ့်ချနိုင်တော်မူသော ပြုပြင်အား ထုတ်ခြင်း အားဖြင့် ယုတ်ညံ့သော ငါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏ နည်းတူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။

၄

၁ ထိုကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ် သရဖူတည်းဟူသော၊ ငါချစ်၍ အလွန် လွမ်းသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့။ ငါ့ချစ်သူတို့။

၂ ဧဝါဒီနှင့် သူနွှတ်တို့သည် သခင် ဘုရား၌ သဘောတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြမည်အကြောင်း ကို ငါတောင်းပန် သွေးဆောင်ပါ၏။

၃ အချင်း ငါ့လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်စစ်၊ သင့်ကို လည်း ငါတောင်းပန်၏ ငါနှင့် ကလေးမင်မုစ၍ အသက် စာရင်းဝင်သော အခြားသော ငါ၏ လုပ်ဘော်ဆောင် ဘက်တို့နှင့်အတူ၊ ဝေဝေလိတရားကို ဟောပြောသော အမှု၌ ကူညီ၍ ကျိုးစားအားထုတ်သော မိန်းမတို့ကို မစထောက်ပံ့ပါလော့။

၄ သခင်ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ လော့။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။

၅ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့၌ သင်တို့၏ ဖြည်းညှင်းခြင်း သဘောကို ထင်ရှားစေကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး၌ ရှိတော်မူ၏။

၆ အဘယ်အမှုကိုမျှ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိဘဲ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့ တောင်းပန်လိုသောအရာ များတို့ကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။

၇ ထိုသို့ပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ကြံ၍ မရှိနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးတို့ကို စောင့်မလိမ့်မည်။

၈ ကြွင်းသေးသောစကား ဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်၊ သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်သောအကျင့်၊ ချီးမွမ်း ဘွယ်သောအကျင့် ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ပါရမီတပါးပါး၊ ကောင်းသောသီတင်း တပါးပါးနှင့်ဆိုင်သော အကျင့် တို့ကို၎င်း၊ နှလုံးသွင်းကြလော့။

၉ သင်တို့သည် အထက်က သင်ယူ၍ ဝါ၌ကြား မြင်ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့် အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်။

၁၀ ယခု၌လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို ကြည့်ရှုပြု စုချင်သော စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါသည် သခင်ဘုရား၌ အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုစေတနာစိတ်သည် အထက်က ရှိသော်လည်း ပြုစုရသောအခွင့် မရှိပြီ။

၁၁ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲခြင်းကို ရည် မှတ်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ဝါသည် တွေ့ကြုံသမျှသော အခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိအံ့သောငှါ သင်မိပြီ။

၁၂ ရှုတ်ချခြင်းကို၎င်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း ခံတတ်၏။ ဝစ္စာစားခြင်း၊ မှတ်သိပ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း တို့ကို ခံရအံ့သောငှါ၊ အရပ်ရပ်တို့တွင် အရာရာ၌ သင်မိပြီ။

၁၃ ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ် တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို ငါတတ် စွမ်းနိုင်၏။

၁၄ သို့သော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ကောင်း မွန်စွာပြုကြပြီ။

၁၅ အချင်း ဖိလိပို့မြို့သားတို့၊ ဝေပေါင်းတရားကို ဟောစပြု၍၊ မာကဒေါနိုပြည်မှ ငါထွက်ဆဲ ရှိသော အခါ အလှူလှူခြင်း၊ အလှူခံခြင်းအမှု၌ သင်တို့မှတစ်ပါး အဘယ်အသင်းတော်မျှ ငါနှင့် မဆက်ဆံကြ။

၁၆ သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ငါရှိစဉ်ပင်၊ ငါလိုသော အ ရာကိုသင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၇ ထိုသို့ဆိုသော်၊ အလှူကို ရှာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသော အကျိုးကိုရှာ၏။

၁၈ ယခုအခါ အရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ ၏။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက် အားရတော်မူသော ယဇိတည်းဟူသော သင်တို့ ပေးလိုက်သော အရာတို့ကို ဖေဖြောဒိတ် လက်မှ ငါခံရသည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝလျက်ရှိ၏။

၁၉ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းအာနုဘော်၌ စံပယ် တော်မူသော စည်းစိမ်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အလို ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ လိမ့်မည်။

၂၀ ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၂၁ ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၂၂ ငါနှင့်အတူရှိသော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကံသာ ဘုရင်၏ နန်းတော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၃ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပို့သြဝါဒစာပြီး၏။

ကောလောသဲသြဝါဒစာ။

COLOSSIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ် ၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီ တီမောသေ သည်။

၂ ကောလောသဲမြို့၌နေသော သန့်ရှင်းသူတည်း ဟူသော၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သော ညီအစ်ကိုတို့ ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍၊ သန့် ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ကြည်သည်ဟု ငါတို့သည် ကြား သဖြင့်၎င်း၊ သမ္မာတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိ တရားကို သင်တို့သည် အထက်ကကြားသိ ကြသည် အတိုင်း၊ သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သို့ထားသော မြော်လင့်ရာကို ထောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း၍၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၄ ထိုတရားသည် လောကီနိုင်ငံတရောက်လုံးကို နှံ့ပြားသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း၊ တိုးပွားခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင် ပြုတတ်၏။

၅ သင်တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော်ထံ၌ သစ္စာ ရှိသော ဆရာတည်းဟူသော ငါတို့ ချစ်သောကျွန်ုပ်ချင်း ပေဖြသည် သင်တို့ကို သွန်သင်သည်အတိုင်း သင်တို့ သည်ကြား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မှန်ကန် စွာ ဝန်ခံသောနေ့မှစ၍ ထိုသို့သောအကျိုးရှိ၏။

၆ သင်တို့၌ရှိသော ဝိညာဉ် ပကတိ မေတ္တာကို ပေဖြသည် ငါတို့အား ပြခဲ့ပြီ။

၇ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသည်နေ့ မှစ၍ သင်တို့ အဘို့အလိုငှါ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာ ပြုလျက် နေကြ၏။ ဆုတောင်းသော အချက်ဟူမူ ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့် အမျိုးမျိုး တည်းဟူသော အသီးကို သီးခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ် တိုးပွားခြင်းရှိသဖြင့်၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် အရာရာ၌ သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း

အလိုငှါ၊ ဘုန်းကြီးသော တန်ခိုးတော် အတိုင်း ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၎င်း၊ ခမည်းတော် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ သခင်ဘုရားနှင့် ထိုက် လျောက်စွာကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်တော်မူစေ ခြင်းငှါ၊ ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဓမ္မဉာဏ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့် အ လိုတော်ကို အကုန်အစင် နားလည်ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။

၈ အလင်း၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမွေကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံ ဝင်စားထိုက်မည်အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၉ မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှလည်း ငါတို့ကိုနှုတ်၍၊ ချစ် တော်မူသော သားတော်၏ နိုင်ငံထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။

၁၀ ထိုသားတော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွတ် တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံကြ၏။

၁၁ ထိုသားတော်သည် မျက်မြင်မရသော ဘုရား သခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်း တို့တွင်လည်း သားဦး ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်သည် ကောင်း ကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော ရူပအရာ၊ အရူပအရာ၊ ရာဇပလ္လင်ဖြစ်စေ၊ အစိုးရခြင်းတန်ခိုး ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာစက်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို သခင်အားဖြင့်၎င်း၊ ထိုသခင်အဘို့ အလိုငှါ၎င်း၊ ခပ် သိမ်းသော အရာတို့သည် ဖန်ဆင်းလျက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ သားတော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာ မဖြစ် မှီဖြစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာ တည်ကြ၏။

၁၄ အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်၏ ဦးခေါင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌ ထူးမြတ်ခြင်းငှါ မူလအရင်း ဖြစ်၍၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ် တော်မူ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော ပြည့်စုံခြင်းကို သားတော်၌ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၆ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သွန်းသော အသွေးတော် အားဖြင့် ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍၊ ကောင်းကင်အရာဖြစ်စေ၊ မြေကြီး အရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို

သားတော် အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေခြင်းငှါ၎င်း အလိုရှိတော်မူ၏။

၂၁ အထက်က ဘုရားသခင်နှင့် ကွာရှင်း၍ ဆိုးညစ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံး၌ ရန်သူဖြစ်သော သင်တို့ကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အသေခံတော်မူသော အားဖြင့်၊ ယခု မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။

၂၂-၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် အောက်၌ ရှိသမျှသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဟောပြောသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီးသော ဝေဂေလိတရား၏ မြော်လင့်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့ဘဲ တိုက်မြစ်ကျခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်တကွ မြဲမြံစွာ ယုံကြည်ကြလျှင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ရှိသော သင်တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဆက်သမည် အကြောင်းတည်း။

၂၄ ငါပေါလုသည် ထိုတရားကို ဟောသောဆရာ ဖြစ်သည်နှင့် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆင်းရဲခံခြင်း၌ ယခု ဝမ်းမြောက်၍၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခ အကြွင်း အကျန်ကို အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော် အဘို့အလိုငှါ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပြည့်စုံစေ၏။

၂၅-၂၆ ရှေးကပ် ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက် ရှိသော်လည်း၊ ယခုတွင် သန့်ရှင်းသူတို့အား ဘော်ပြသော နက်နဲရာ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အကျိုးကို ထောက်၍၊ ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်နှင့်အညီ၊ ငါသည် အသင်းတော်၌ ဓမ္မဆရာ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ရပြီ။

၂၇ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဤနက်နဲသောအရာနှင့် ဆိုင်သောမဟာစည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်းအသရေကို မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော သင်တို့အထံ၌ တည်တော်မူသော ခရစ်တော်ပေတည်း။

၂၈ ခရစ်တော်အားဖြင့် လူတိုင်းစုံလင်ခြင်းသို့ရောက်၍ လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဆက်သအံ့သောငှါ၊ ငါတို့သည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သတိပေး၍ ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆုံးမသွန်သင်လျက် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။

၂၉ ထိုသို့အလိုငှါ ငါသည် အမှုဆောင်ရွက်၍၊ ငါ၌ တန်ခိုးတော် ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၂:၁၂

၂

၁ သင်တို့နှင့် လောဒိကီ မြို့သူမြို့သားတို့မှစ၍၊ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ဘူးသောသူ ရှိသမျှတို့သည်။

၂ မေတ္တာ ချင်းထုံးဖွဲ့၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာကို နားလည်နိုင်သော ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ကင်းစင်သောဥာဏ်၏ စည်းစိမ်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံး သက်သာစေမည်အကြောင်း အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ငါ ခံရသည်ဟု သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၃ ထိုနက်နဲသောအရာ၌ ပညာဘဏ္ဍာ၊ ဥာဏ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့သည် ဝှက်ထားလျက် ရှိကြ၏။

၄ အဘယ်မည်သော သူမျှ ဖြားယောင်းသော စကားအားဖြင့် သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါပြောဆို၏။

၅ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင့်တို့နှင့်ကွာ၍ နေသော်လည်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာ စီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကို၎င်း၊ ခရစ်တော်၌ ခိုင်ခံ့စွာယုံကြည်သည်ကို၎င်း မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၆-၇ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ခံယူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းရှိလျက်၊ နည်းဥပဒေသကို ခံပြီးသည်အတိုင်း ယုံကြည်ခြင်း၌ မြဲမြံစွာစွဲလမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း တိုးပွားပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင်၌ ကျင်လည်ကြလော့။

၈ ခရစ်တော်၏တရားကို မလိုက်၊ လူအဆက်ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေသနှင့် လောကီတရားနက်ကို လိုက်၍၊ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသော ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှယူ မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌ ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။

၁၀ အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးတော်မူသော ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် စုံလင်ခြင်း ရှိကြ၏။

၁၁ ခရစ်တော်၏ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် ဇာတိပကတိ အပြစ်၏ ကိုယ်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ဖြင့် မလုပ်သော အရေဖျားလှီးခြင်းကို ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် ခံကြသည်ဖြစ်၍။

၁၂ ဗဟိုအားဖြင့် ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ဝတ္တိဇ်၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခံကြ၏။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော် မူသော ဘုရားသခင်၏ ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူခြင်းကို ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံကို ခံ၍ ထိုသခင်နှင့် အတူ ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၃ ဒုစရိုက်အပြစ်၌၎င်း၊ ဇာတိပကတိ၏ အရေဖျား လှီးခြင်းကိုမခံသော အပြစ်၌၎င်း သေလျက်ရှိနေသော သင်တို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေ၍၊ သင်တို့အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။

၁၄ ငါတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဝိနည်းအထုံး အဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သောလက်မှတ်ကို ချေ၍၊ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားလျက်၊ ငါတို့ စပ်ကြားထဲက ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။

၁၅ အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်များကို လုယူလျှင်၊ ထင်ရှားစွာ ထုတ်ပြ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် အောင်ပွဲကို ခံတော်မူပြီ။

၁၆ ထိုကြောင့် စားသောက်ခြင်းအမှု၊ ပွဲနေ့၊ လဆန်း နေ့၊ ပုဗ္ဗသံနေ့တို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုတွင် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မစစ်ကြောမစိရင်စေနှင့်။

၁၇ ထိုအရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာ တို့၏ အရိပ်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်မူကား ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။

၁၈ ဦးခေါင်းတော်ကို အမှီမပြု။ ဇာတိပကတိ၏ စိတ် နှလုံး အချည်းနှီးထောင်လွှားလျက်၊ မိမိမသိမမြင်သော အရာကို စူးစမ်းလျက်၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၌၎င်း၊ ကောင်း ကင်တမန်ကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌၎င်း မွေ့လျော်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ သင်တို့ဆုကို မလုမယူစေနှင့်။

၁၉ ဦးခေါင်းတော်မှ တကိုယ်လုံးသည် အဆစ်အပိုင်း အထုံးအဖွဲ့များအားဖြင့်၊ အားဖြည့်၍ ထုံးဖွဲ့လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ကြီးပွားတတ်၏။

၂၀ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ သေ၍၊ လောကီတရားနုမှ စုတေ့ကြသည်မှန်လျှင်၊

၂၁ မတို့နှင့်၊ မမြည်းနှင့်၊ မကိုင်နှင့်ဟူသော ပညတ် စကားကို လောကီ အသက်ရှင်သေးသကဲ့သို့၊ အဘယ် ကြောင့် နားထောင်ကြသနည်း။

၂၂ လူတို့၏ ပညတ်ဩဝါဒ အတိုင်းစောင့်ရှောက် သော ထိုပညတ် ရှိသမျှတို့သည် ပုပ်ပျက်စေခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကြ၏။

၂၃ ထိုသို့သော ပညတ်တို့သည် ကိုယ်အသားကို ဝပြောစွာ ကျွေးမွေးခြင်းနှင့် မဆိုင်၊ ကိုယ်အလို အ လျောက် ကိုးကွယ်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကို နှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်၍၊ ပညာရှိယောင်ဆောင်ကြ၏။

၂:၁၂။

၃

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊ ဘုရား သခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ခရစ်တော်သည် ထိုင် နေတော်မူရာ အရပ်၌ရှိသော အထက်အရာတို့ကို ရှာကြလော့။

၂ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော အရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်မရှိကြနှင့်။ အထက်အရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်း ခြင်းရှိကြလော့။

၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သေသော သူဖြစ်၍ သင်တို့ အသက်သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်၌ ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။

၄ ငါတို့ အသက်တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် ထင်ရှားတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်လည်း ထိုသခင် နှင့်အတူ ဘုန်းကြီး၍ ထင်ရှားကြလတံ့။

၅ ထိုကြောင့် မတရားသော မေထုန်၌မိဝဲခြင်း၊ ညစ် ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာပူပန်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်သော တပ်မက်ခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သောလောဘ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို သေစေကြလော့။

၆ ထိုအမှုများကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အမျက် တော်သည် ငြင်းဆန်သောသူတို့ အပေါ်၌ သင့်ရောက် ပေ၏။

၇ ထိုသူတို့နှင့် သင်တို့သည်လည်း အထက်က ပေါင်းဘော်သောအခါ၊ ထိုအမှုများ၌ ကျင်လည်ကြ၏။

၈ ယခုမူကား၊ ထိုအမှု အလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူ့အသရေ ပျက်အောင် ပြောဆိုခြင်း၊ ညစ်ညူးသော စကားကို သုံးခြင်းတို့ကို၎င်း၊ သင်တို့နှုတ်မှ ပယ်ရှင်းကြလော့။

၉ အချင်းချင်း မုသာစကားကို မပြောမသုံးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် လူဟောင်း၏ အကျင့် တို့နှင့် လူဟောင်း၏ ကိုယ်ကို ချွတ်ပယ်၍၊

၁၀ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ၊ မှန်သော ပညာအားဖြင့် အသစ်ပြုပြင်သော လူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၁ ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူရာ၌ ဟောလသလူ မရှိ၊ ယုဒလူ မရှိ၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာခံခြင်း မရှိ၊ မခံခြင်း မရှိ၊ လူရိုင်းမရှိ၊ သကုသိလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊ ခရစ်တော်သည်အလုံးစုံတို့၌ အလုံးစုံ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ရွေးကောက် သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ချစ်အပ်သောသူကဲ့သို့၊

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သနားစုံမက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ စိတ်နှိမ်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။

၁၃ တယောက်၌တယောက် အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိလျှင်၊ အချင်းချင်း သည်းခံ၍ အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြုကြလော့။

၁၄ စုံလင်ခြင်းအဖွဲ့အစည်း တည်းဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ထပ်၍ ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။

၁၅ သင်တို့ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ခရစ်တော်၏ ငြိမ်သက်ခြင်း အုပ်စိုးစေ။ ထိုသို့အလိုငှါ သင်တို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်း၌ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ် ရှိကြလော့။

၁၆ ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာ တည်နေ၍ သင်တို့သည် ဆာလံသီချင်း မှစသော ဓမ္မသီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတို့ကို ဆုံးမ သွန်သင်ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကို ပြု၍၊ နူးညွတ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ သီချင်းဆိုကြလော့။

၁၇ စကားပြောသော်၎င်း၊ အမှုဆောင်ရွက်သော်၎င်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ပြုမူလျက်၊ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏ ဟု ထိုသခင်ကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလော့။

၁၈ အချင်း မိန်းမတို့၊ သခင် ဘုရား၌ လျောက်ပတ်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။

၁၉ အချင်း ယောက်ျားတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြနှင့်။

၂၀ သားသမီးတို့၊ မိဘစကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် သခင်ဘုရား နှစ်သက်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။

၂၁ အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူတို့သည် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၂ အစေခံကျွန်တို့၊ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ လူတို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသော သူကဲ့သို့၊ မျက်မှောက်၌သာ နားထောင်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှစ်စွာ မရှိဘဲ၊ လောကီ သခင်၏ စကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။

၂၃ လူ၏ အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ပြုလေသမျှတို့၌ စေတနာစိတ်နှင့် ပြုကြလော့။

၂၄ သင်တို့သည် သခင်ခရစ်တော်၏ အစေကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ အမွေတော်တည်းဟူသော အကျိုးကို၊ ထိုသခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။

၂၅ မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူမည်သည် ကား၊ မိမိပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။

၄

၁ သခင်တို့၊ သင်တို့၏ သခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကို သိမှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မျှခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ပြုကြလော့။

၂ ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၃ ငါသည် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာကြောင့် အချည်အနှောင် ခံရသည်ဖြစ်၍၊

၄ ထိုနက်နဲသော အရာကို ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တရားဟောရာတံခါးကို ငါတို့အား ဖွင့်တော်မူမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုနက်နဲသော အရာကို ဟောပြောအပ်သည် နှင့်အညီ ငါတော်ပြမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါတို့ အဘို့လည်း ဆုတောင်းကြလော့။

၅ ပြင်ပလူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်လျက်၊ ပညာနှင့်ကျင့်ဆောင်၍ ကာလအချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလော့။

၆ လူအသီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို သိနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားသည် ဆားအားဖြင့် ငန်သောအရသာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အစဉ်မပြတ် တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။

၇ သခင်ဘုရား၌ သစ္စာရှိသော ဆရာ၊ ငါတို့ ကျွန်ချင်း တည်းဟူသော၊ ငါ ချစ်သောညီ တုခိတ်သည် ငါ၏ အကြောင်းအရာရှိသမျှကို သင်တို့အား ဘော်ပြုလိမ့်မည်။

၈၊ ၉ သူသည် သင်တို့၏ အကြောင်းအရာများကို သိ၍၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကို၎င်း၊ သင်တို့ အထဲကဖြစ်၍ သစ္စာရှိသော ငါချစ်သောညီ ဩနေသိမ်ကို၎င်း၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ သူတို့သည် ဤမြို့၌ ဖြစ်သမျှသော အကြောင်းအရာကို သင်တို့အား ဘော်ပြုကြလိမ့်မည်။

၁၀ ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ အာရိတ္တာသူ၊

ဗာနုဗဏိတူ မာကု၊ ယုတ္တုဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှု တို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မာကု အတွက် သင်တို့ကို ငါမှာလိုက်ခဲ့ပြီ။ သူသည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာလျှင် လက်ခံကြလော့။

၁၁ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင် ဤ သူတို့သာ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အဘို့ ငါနှင့် အတူ အမှုဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့စိတ်ကို သက်သာ စေကြ၏။

၁၂ သင်တို့ အထဲကဖြစ်သော ခရစ်တော်၏ကျွန် ပေဖြေသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သင်တို့သည် စုံလင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို အကုန် အစင် လေ့ကျက်လျက် တည်ကြည်မည်အကြောင်း သူသည် သင်တို့အဘို့ ကာလအစဉ် ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။

၁၃ သင်တို့မှစ၍ လောဒီကီမြို့နှင့် ဟောရပေါလီမြို့၌ ရှိသော သူတို့အဘို့ သူသည် အလွန်စေတနာစိတ်

အားကြီးသည်ဟု ငါသည် သူ၏ သက်သေဖြစ်၏။

၁၄ ငါ ချစ်သော ဆေးသမားလုကာနှင့် ဒေမသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၅ လောဒီကီမြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့ကို၎င်း၊ နံဖ မှစ၍ သူ၏ အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကို၎င်းနှုတ် ဆက်ကြလော့။

၁၆ ဤစာကို သင်တို့သည် ဘတ်ပြီးမှ လောဒီကီမြို့ အသင်းတော်ကို ဘတ်စေကြလော့။ ထိုမြို့မှရသော စာကိုလည်း သင်တို့ ဘတ်ကြလော့။

၁၇ အာခိပူကိုလည်း၊ သင်သည် သခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ ခံရပြီးသော မေ့ဆရာ၏ အမှုအရာကို ပြည့်စုံခြင်းငှါ သတိပြုပါဟု ပြောကြလော့။

၁၈ ငါပေါလုသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်သော အချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့် ရေးထား၏။ ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့၌ ကျေးဇူးတော် ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောလောသဲသြဝါဒစာပြီး၏။

သက်သာလောနီတ် သြဝါဒစာ ပဌမစောင်။ FIRST THESSALONIANS

၁

၁ ပေါလု၊ သိလ္လာနု၊ တီမောသေတို့သည် ခမည်း တော်ဘုရားနှင့် သခင် ယေရှုခရစ်၌ တည်ရှိသော သက်သာ လောနီတ်မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြား လိုက်ပါ၏။ သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်း ဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၂-၄ ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် ရှေ့ တော် ၌၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် အကျင့် ကိုကျင့်ခြင်း၊ ချစ်သောစိတ်နှင့် ကြိုးစားအား ထုတ်ခြင်း၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြော်လင့်သောစိတ်နှင့်တည် ကြည်ခြင်းတို့ကို ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ်အောက် မေ့လျက်၊ ဘုရားသခင် ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊

သင်တို့ခံရသော ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို သိလျက်၊ သင်တို့အပေါင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကာလအစဉ် ခိုးမွမ်း၍ သင်တို့ အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုလျက်နေကြ၏။

၅ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ နေသောအခါ သင် တို့အတွက် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိ တရားသည် သင်တို့၌ စကားသက်သက် ဖြစ်သည် မဟုတ်။ တန်ခိုးနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် နှင့်၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိဘဲ အမှန်သိခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံ သောတရားဖြစ်၏။

၆ သင်တို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ သော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ဆိုင်

သောဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်တကွ၊ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကို ခံယူ၍၊ ငါတို့ ကဲ့သို့သောသူ၊ သခင်ဘုရား ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၇ သို့ဖြစ်၍၊ မာကေဒေါနိုပြည်၊ အာခါယပြည်၌ ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့အား သင်တို့သည် ပုံသက်သေပေးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၈ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ထံက၊ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော် အသံသည် မာကေဒေါနိုပြည်၊ အာခါယပြည်၌ ကျော်စောသည် သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း၏ သိတင်းသည် အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။

၉ ငါတို့သည် သင်တို့ အထဲသို့ အဘယ်သို့ ဝင်ကြ သည် အကြောင်းအရာကို သူတို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားပြောကြ၏။ အသက်နှင့် ပြည့်စုံလျက် မှန်တော် မူသော ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်တို့သည် ဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၀ ရောက်လတုံ့သောဘေးဒဏ်မှ ငါတို့ကိုကယ် နှုတ်သော သခင်ယေရှု တည်းဟူသော သေခြင်းမှ ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသော သားတော် သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည်အရာကို ငုံ့လင့်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ပစ်ပယ်၍၊ ဘုရား သခင် အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် အကြောင်း အရာကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

J

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့အထဲသို့ ဝင်ခြင်း အမှုသည် အချည်းနှီး မဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။

၂ သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ဖိလိပို မြို့၌ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု၍ ကြီးစွာသော တိုက်လှန်ခြင်းနှင့် တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား ရဲရင့်စွာ ဟောပြောကြ၏။

၃ ငါတို့သည် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ လှည့် ဖြားခြင်း အားဖြင့် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင် ကြသည် မဟုတ်။

၄ ဧဝံဂေလိတရားကို စောင့်ထိုက်သောသူဟု ငါတို့ ကို ဘုရားသခင် လက်ခံတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ လူကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ငါတို့ စိတ်နှလုံးကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက် စေသကဲ့သို့ ဟောပြောကြ၏။

၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ သိကြသည် နှင့် အညီ၊ ငါတို့သည် ချော့မော့သောစကားကို တခါမျှ မသုံး၊ ဝှက်ထားသော လောဘစိတ် အလျှင်း မရှိ ကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့သက်သေ ဖြစ် တော်မူ၏။

၆ ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏ တမန်တော် ဖြစ်၍၊ လေးသောဝန်ကို တင်ပိုင်သော်လည်း၊ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို သင်တို့တွင် မရှာ၊ အခြားသူတို့တွင် လည်းမရှာဘဲ။

၇၊ ၈ သင်တို့တွင် ဖြည်းညှင်းစွာပြုကြ၏။ သင်တို့ကို ချစ်သောကြောင့် နို့ထိန်းသည် မိမိသူငယ်ကို ကျွေးမွေး ပြုစုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို နှမြောစုံမက်ခြင်း နှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို မျှမက၊ ကိုယ်အသက်ကိုပင် ပေးချင်သော စေတနာစိတ် ရှိကြ၏။

၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင် ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကို သင်တို့ မှတ်မိကြ၏။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ငါတို့သည် နေ့ည၌ လုပ်ဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား ဟောပြောကြ၏။

၁၀-၁၂ မိမိနိုင်ငံတော်နှင့် ဘုန်းတော်ထံသို့ သင်တို့ ကို ခေါ်သွင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်နှင့် အတိုက် အလျောက် သင်တို့သည် ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အဘသည် မိမိသားတို့ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရှိသမျှကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်းသွေးဆောင် ၍ မှာထားသည်ကို သင်တို့ သိကြသည် နှင့်အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော သင်တို့တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်လျက်၊ အပြစ်တင်ခွင့် နှင့် ကင်းလွတ်လျက် နေကြသည်ကို သင်တို့သည် သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သက် သေဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃ ငါတို့ ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ် ကပတ်တရားကို သင်တို့သည် ခံယူကြသောအခါ၊ လူ၏နှုတ်ထွက်စကားကို မခံယူဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်သော သင်တို့ အထဲ၌ ပြုပြင်သော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ခံယူကြသည် အကြောင်းအရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ခိုးမွမ်း ကြ၏။

၁၄ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ယေရှု

ခရစ်၏ ဘာသာကို ခံယူသော ဘုရားသခင်၏ သင်းဝင် သူတို့သည် ယုဒလူတို့လက်မှ ဆင်းရဲခံရ သကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့ အမျိုးသားချင်း တို့လက်မှ ထိုနည်းတူ ခံရသောအားဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ ရှိသော တပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယုဒလူ တို့သည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက် များကို အသေသတ်ကြပြီ။ ငါတို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ ကြပြီ။ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်သို့ မလိုက်၊ ခပ်သိမ်း သောလူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြသည်ကို သူတို့သည် ဆီးတား၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကို အစဉ်ပြည့် စုံစေကြ၏။ သူတို့အပေါ်၌ အမျက်တော်သည် အကုန် အစင် ရောက်ရ၏။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် စိတ်နှလုံးအားဖြင့် မဟုတ်၊ ကိုယ်အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့် ခဏကွာသည် ရှိသော်၊ သင်တို့မျက်နှာကို မြင်ခြင်းငှါ အလွန် လွမ်း သောစိတ်နှင့် သာ၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ ငါပေါလုသည် သင်တို့ ရှိရာသို့လာ ခြင်းငှါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် အလိုရှိသော်လည်း၊ စာတန်သည် ဆီးတားလေ၏။

၁၉ ငါတို့ မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း၊ ဝါကြားခြင်း၏ ဦးရစ်သရဖူကား၊ အဘယ် သို့သော အကြောင်းအရာနည်း။ ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ သင်တို့ သည် ထိုသို့သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။

၂၀ သင်တို့သည် ငါတို့၏ ဘုန်းအသရေ၊ ငါတို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ကြသတည်း။

၃

၁ ထိုကြောင့် ငါသည် တဖန် မအောင့်နိုင်သောအခါ၊ အာသင်မြို့၌ တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၂ ခရစ်တော်၏ ဝေပေါ်တရားကို ဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်ဆောင်ဘက် ဖြစ်သော ငါ့ညီ တိမောသေကို လွှတ်လိုက်၏။

၃ ငါတို့ ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကြောင့် အဘယ်သူမျှ မရွှေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍၊ ယုံကြည်ခြင်းအရာ၌ သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော် စေခြင်းငှါ သူ့ကို ငါလွှတ်လိုက်၏။

၄ ထိုဆင်းရဲခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို

ခန့်ထားတော်မူသည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ ငါတို့ပြော နှင့်ကြပြီ။ ထိုသို့ ပြောသည်အတိုင်းဖြစ်သည်ကို သင်တို့ လည်းသိကြ၏။

၅ စုံစမ်းသွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင်တို့ကို စုံစမ်းသွေးဆောင်သဖြင့်၊ ငါတို့ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင် ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးဖြစ်မည်ဟုစိုးရိမ်၍၊ မအောင့် နိုင်သောအခါ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို သိလိုသောငှါ ငါစေလွှတ်၏။

၆ ယခုမူကား၊ တိမောသေသည် သင်တို့ ထံက ပြန်လာ၍၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတည် သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို လွမ်းသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကိုလွမ်း၍၊ အစဉ်မပြတ် ကောင်းမွန် စွာ အောက်မေ့ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောသည်ရှိသော်၊

၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် အရာရာ၌ ဆင်းရဲ၍ ခက်ခဲစွာ ခံရသည်တွင်၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၈ ယခုမှာ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ တည်ကြည် လျှင်၊ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။

၉ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ သင်တို့၏ အကြောင်း ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအပေါင်းကို ထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သို့ ဆပ်နိုင်သနည်း။

၁၀ သင်တို့မျက်နှာကို မြင်၍၊ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း လိုသေးသမျှကို စုံလင်စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ည၌အပြတ် အလွန်တရာ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၍ နေကြ၏။

၁၁ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတို့သွားရာလမ်းကို ငါတို့ အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ်သည် ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။

၁၂ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့နှင့် အတူ ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့ အဘတည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ရှေ့မှာအပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်း လွတ်သော သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ၌ မြဲမြံခိုင်ခံ့စိမ့်သောငှါ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ချစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည်အချင်းချင်းကို၎င်း၊ သူတပါးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အထူးသဖြင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင် ဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။

၄

၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရမည်၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ နှစ်သက်စေရမည်ကို ငါတို့ထံ၌ နည်းခံကြ သည်နှင့်အညီ တိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုကို အနိုးပြုလျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။

၂ အဘယ်သို့သော ပညတ်တို့ကို သခင်ယေရှု၏ အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည် အပ်ပေးသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၃ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ဟူမူကား၊ သင်တို့ သည် မတရားသောမေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်၍ သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၄ ဘုရားသခင်ကို မသိသော သာသနာပလူတို့ သည် ကိလေသာ တပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ မရှိ၊

၅ သင်တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ အသရေတင့် တယ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိထိန်းတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၆ ဤအမှုအရာ၌ လွန်ကျူး၍ ညီအစ်ကိုကို ပရိ ယာယ်အားဖြင့် မပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အလိုတော်ရှိ ၏။ ငါတို့သည် အထက်က ဟောပြော၍ သစ္စာပေးနှင့် သည်အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သောပြစ်မှား ခြင်းကိုခံသော သူအပေါင်းတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော် မူလိမ့်မည်။

၇ ဘုရားသခင်သည် ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို ခေါ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခေါ်တော် မူ၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် လူ ကိုသာ ငြင်းပယ်သည် မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်၏ သန့် ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်၏။

၉ ညီအစ်ကိုချင်း ချစ်ခြင်းအရာကို သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်း မရှိ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်စေခြင်း ငှါ၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမ သွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ် ကြ၏။

၁၀ ထိုမျှမက၊ မာကေဒေါနီပြည်တွင် အရပ်ရပ်၌ရှိ သောညီအစ်ကို အပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြုကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် တိုးပွား၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့်၊

၁၁၊၂ ပြင်ပလူတို့ ရှေ့၌ လျှောက်ပတ်စွာကျင့်၍ အဘယ်မျှ မလိုရအောင်၊ ငါတို့သည် အထက်က

မှာထားသည်နှင့်အညီ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်အမှုကို ဆောင်ရွက်လျက်၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်မည်အကြောင်း ကို၊ ငါတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိသော အခြားသူ တို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမနည်း မည်အကြောင်း၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏ အမှုအရာကို မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။

၁၄ ယေရှုသည် သေပြီးမှတဖန် ထမြောက်တော် မူသည်ကို ငါတို့သည် ယုံလျှင်၊ ထိုနည်းတူ ယေရှု၌ အိပ်ပျော်သော သူတို့ကိုလည်း၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၅ သခင်ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် တဖန် ငါတို့ဆိုသည်ကား၊ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူသော အခါ၊ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့သည် အိပ်ပျော်ပြီးသော သူတို့၏ အရင်အစိုး နေရာကျရကြ မည်မဟုတ်။

၁၆ သခင်ဘုရားသည် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင် တမန်မင်း အသံပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ တံပိုးတော် ကို မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်တိုင် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခရစ်တော်၌ သေလွန်သော သူတို့သည် အစိုးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုအခါ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့သည် အာကာသ ကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသူတို့ နှင့်တကွ မိုဗားတိမ်ပေါ်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရသော အားဖြင့် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် နေကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ဤစကားများအားဖြင့် အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သက်သာစေကြလော့။

၅

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ကပ်ကာလအချိန်များကို သင်တို့ အား ရေး၍ပေးလိုက်စရာ အကြောင်းမရှိ။

၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သူခိုးသည် ညဉ့်အခါ လာသကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေချာစွာသိကြ၏။

၃ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏၊ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ ဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမ၌ သား ဘွားခြင်း ဝေဒနာရောက် သကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်၌ လျင်မြန်စွာသော ပျက်စီးခြင်းရောက်၍ လွတ်ခြင်းအခွင့် မရှိကြ။

၄ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်သည်

သူခိုးကဲ့သို့ သင်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်လာမည် အကြောင်း၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်၌ နေကြသည် မဟုတ်။

၅ သင်တို့ အပေါင်းသည် အလင်း၏သား၊ နေ့၏ သားဖြစ်ကြ၏။ ညဉ့်၏သား၊ မှောင်မိုက်၏သားမဟုတ်။

၆ သို့ဖြစ်၍၊ အခြားသော သူတို့သည် အိပ်ပျော် သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အိပ်မပျော်ဘဲ သမ္မာသတိရှိ၍ စောင့်ကြကုန်အံ့။

၇ အကြောင်းမူကား၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည် ညဉ့်အခါ အိပ်ပျော်တတ်ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့သည်လည်း ညဉ့်အခါ ယစ်မူးတတ် ကြ၏။

၈ နေ့၏ သားဖြစ်သော ငါတို့မူကား၊ သမ္မာသတိ ရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကို၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည် ဟု မြော်လင့်ခြင်း တည်းဟူသော သံခမောက်လုံး ကို၎င်း၊ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။

၉ အမျက်တော်ကို ခံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသည် မဟုတ်။ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကို ပိုင်ရစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၀ ငါတို့သည် နိုးလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်ပျော် သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ အသက်ရှင်မည် အကြောင်း၊ ငါတို့အတို့ အသေခံတော်မူပြီ။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ယခုပင် ပြုသည်နည်း တူ၊ အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍ တယောက်ကို တယောက် တည်ဆောက်ကြလော့။

၁၂ ထိုမှတပါး၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင်အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့် အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်းအမှုကို ပြုသောသူတို့ကို သိမှတ်၍၊

၁၃ သူတို့ပြုသောအမှုကြောင့် မေတ္တာစိတ်နှင့်အလွန် ချစ်ခင် လေးမြတ်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် တောင်း ပန်ကြ၏။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့။

၁၄ တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ မတရားစွာ ပြုသောသူ

တို့ကို သတိပေးကြလော့။ စိတ်ငယ်သော သူတို့ကို အားပေးကြလော့။ အားနည်းသောသူတို့ကို ထောက် မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ရှည်သောစိတ် ရှိစေကြလော့။

၁၅ သူတပါး၌ အဘယ်သူမျှ ရန်တုံ့ မမှုစေခြင်းငှါ သတိပြု၍၊ အချင်းချင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ ၌၎င်း၊ ကာလအစဉ် ကြိုးစား၍ ကျေးဇူးပြုကြလော့။

၁၆ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။

၁၇ မခြားမလပ် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြုကြလော့။

၁၈ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုသို့ကျင့်စေခြင်းငှါ ယေရှုခရစ်၌ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။

၁၉ ဝိညာဉ်တော်၏ အရှိန်ကို မငြိမ်းစေကြနှင့်။

၂၀ ပရောဖက်ပြုခြင်းကို မထိခွဲမြင် မမှတ်ကြနှင့်။

၂၁ ခပ်သိမ်းသောအရာကို စုံစမ်း၍၊ ကောင်းသော အရာကို အမြဲကိုင်စွဲကြလော့။

၂၂ မကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုး ရှိသမျှကို ရှောင် ကြလော့။

၂၃ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော် တိုင်လည်း၊ သင်တို့ကို အကုန်အစင် သန့်ရှင်းစေတော်မူ ပါစေသော။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူ သောအခါ၊ သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ် အပေါင်းကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူပါစေသော။

၂၄ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသော သူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့အတို့ ဆုတောင်းကြလော့။

၂၆ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သန့်ရှင်းသော နမ်းခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၂၇ ဤစာကို သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကို အပေါင်းတို့ အား ဘတ်စေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားကို တိုင်တည်၍၊ ငါသည် သင်တို့ကို မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏။

၂၈ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာ ပဋ္ဌမစောင်ပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။ SECOND THESSALONIANS

၁

၁ ပေါလု၊ သိလ္လာန၊ တိမောသေတို့သည်၊ သင်တို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှု ခရစ်၌ တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ်မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန် တိုးပွား၍၊ လူတိုင်း အသီးအသီးတို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။

၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသမျှတို့၌သည်းခံ၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်များတွင် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားကြ၏။

၅ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အတွက် ဆင်းရဲခံရ၍၊ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှါ၊ တရားသဖြင့် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့သောအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၆-၈ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသော ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်အတူ၊ ကောင်းကင်ဘုံက ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဝေပေလိတရားကို နားမထောင်သောသူတို့ကို မီးလျှံအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ကို ဆင်းရဲစေဘူးသော သူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း၊ ဆင်းရဲခံရဘူးသော သင်တို့၌ ငါတို့နှင့်အတူ ချမ်းသာခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ဆပ်ပေး၍ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၉၊ ၁၀ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတော် ထင်ရှားခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့အားဖြင့် အံ့ဩ ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း၊ ခံအံ့သောငှါ ကြွလာတော်မူသောနေ့ရက်၌၊ ထိုသူ

တို့သည် သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်၎င်း ကွာ၍၊ ထာဝရ ပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြလတံ့။

၁၁၊ ၁၂ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် အရှင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်အတိုင်း၊ ထိုသခင်၏ နာမတော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ကိုလည်း ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူ၍၊ ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏ စေတနာအပေါင်းနှင့် သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအမှုကို တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ အစဉ်ဆုတောင်း ပဋိပညာပြုကြ၏။

၂

၁၊ ၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူ၍၊ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်းဝေးခြင်းအရာမှာ၊ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ချက်ခြင်းရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ငါတို့စာကဲ့သို့သောစာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် စိတ်ရွေ့လျော့ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်တဆော မရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

၃ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့အားဖြင့် မလှည့်ဖြားစေနှင့်၊ ထိုနေ့ရက် မရောက်မှီ ဖောက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည် အရပ်ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်လူတည်းဟူသောပျက်စီးခြင်း၏သားသည် ပေါ်လာရလိမ့်မည်။

၄ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားဟူ၍၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထိုင်၍၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြုသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၅ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ၊ ထိုအကြောင်းအရာများကို ပြောပြီဟုသင်တို့သည် သတိမရကြသလော။

၆ ထိုသူသည် မိမိကာလအချိန်၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ယခုဆီးတားသော အကြောင်းကိုလည်း သင်တို့သိကြ၏။

၇ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝှက်ထားလျက် ရှိသော ထိုအဓမ္မအရာသည် ယခုပင် ပြုပြင်ဆဲရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆီးတားသောသူသည် ပယ်ရှင်းခြင်း သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ဆီးတားလိမ့်မည်။

၈ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ ထိုအဓမ္မ လူသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင် ယေရှုသည် နှုတ်ထွက် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖျက်ဆီး ၍၊ ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့် ပယ်ရှား တော်မူလိမ့်မည်။

၉ ထိုအဓမ္မလူ၏ လာခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား၊ စာတန်ပြုပြင်သောအားဖြင့် မုသာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှု အမျိုးမျိုးနှင့်၎င်း၊

၁၀ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့တွင်၊ မတရား သောလှည့်ဖြားခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့်၎င်း လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ သမ္မာတရား၌ မွေ့လျော်သောစိတ် ကို မခံယူကြ။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာတရားကို မယုံဘဲ၊ မတရား သောအမှု၌ မွေ့လျော်သော သူအပေါင်းတို့သည်၊

၁၂ တရားရှုံးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ မုသာစ ကားကို ယုံစိမ့်သောငှါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း အခွင့်ကို သူတို့၌ ဘုရားသခင် လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၊ သမ္မာ တရားကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ် မပြတ် ခိုးမွမ်းကြမည်။

၁၄ ထိုသို့အလိုငှါ ငါတို့ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့သည် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းကို ပိုင်ရမည် အကြောင်းတည်း။

၁၅ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကား အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် သင်ခွဲပြီးသော နည်းဥပဒေများကို တည်ကြည်လျက် ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။

၁၆ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ၍၊ ထာဝရ သက်သာခြင်း အကြောင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်း သော မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း ပေးတော်မူ

သော ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်၊

၁၇ သင်တို့ စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ၍၊ ကောင်း သောစကား၊ ကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

၃

၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် သင်တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊

၂ အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ်သော သူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အ ကြောင်း၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ လူတိုင်း သစ္စာရှိသည်မဟုတ်။

၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍၊ မကောင်းသော အမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူ လိမ့်မည်။

၄ ငါတို့ ပညတ်သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ယခု ကျင့်ကြ၏။ နောက်၌လည်း ကျင့်ကြလိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကို အမှီပြု၍ ငါတို့သည် ယုံမှားခြင်းမရှိ။

၅ ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ နည်းတူ သည်းခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။

၆ တနည်းကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ထံ၌ခံသော နည်းဥပဒေအတိုင်း မကျင့်ဘဲ၊ မတရားစွာပြုသော ညီအစ်ကို ရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ဟု ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် ထားကြ၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေ ကိုလိုက်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရမည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့တွင် မတရားစွာ ပြုကြသည်မဟုတ်။

၈ အဘယ်သူ၏ အစာကိုမျှ အလိုအလျောက် မစား။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ်၍ နေ့ည၌ မပြတ် လုပ်ဆောင်ကြ၏။

၉ ထိုသို့ပြုသော်လည်း၊ မခံယူပိုင်သောကြောင့် ပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့ လိုက်စရာဘို့ ပုံသက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။

၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့် အတူ

ရှိစဉ်အခါ၊ အလုပ်မလုပ်ချင်သော သူမည်သည်ကား၊ အစာကိုလည်း မစားစေနှင့်ဟု ပညတ်ထားကြပြီ။

၁၁ မတရားစွာပြု၍ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှောသောသူ အချို့တို့သည် သင်တို့တွင် ရှိကြောင်းကို ငါတို့ ကြားရကြ၏။

၁၂ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာလုပ်ဆောင်၍၊ ကိုယ်အစာကို စားမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်ထား၍၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိဘဲ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။

၁၄ ဤစာ၌ ငါတို့ရေးထားသော ပညတ်စကားကို တစုံ တယောက်သော သူသည် နားမထောင်ဘဲ

နေလျှင်၊ ထိုသူကို မှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော် မလုပ်ကြနှင့်။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ ရန်သူကဲ့သို့ မမှတ်၊ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့မှတ်၍ သတိပေးကြလော့။

၁၆ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့၌ အစဉ်မပြတ် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာ အားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ အပေါင်းနှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော။

၁၇ ငါပေါလုသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ ဤသို့ ရေးထားလေ့ရှိ၍၊ ငါရေးသမျှသော သြဝါဒစာ၏ လက္ခဏာဖြစ်၏။

၁၈ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ် သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိမောသေ သြဝါဒစာ ပဌမစောင်။
FIRST TIMOTHY

၁

၁ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရား သခင်နှင့်၊ ငါတို့ မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်သော ယေရှုခရစ်၏ ပညတ်တော်အားဖြင့်၊ ထိုသခင်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်၊

၂ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သားစစ် ဖြစ်သော တိမောသေကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။

၃ ခြားနားသော အယူဝါဒသစ်ကို မသွန်သင်ကြနှင့် ဟူ၍၎င်း၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားမထောင်ကြနှင့် ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သော ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို ပြုစုသည်ထက်၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းကို သာ၍ပြုစုတတ်သော၊ ပြင်ဆင်၍ မကုန်နိုင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းများကို ပမာဏ မပြုကြနှင့် ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည် အချို့သော သူတို့ကို

ပညတ်ထား၍၊ ဖေဖော်ဝါရီ၌ နေရစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ သွားသောအခါ၊ တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေရစ်လော့။

၅ ထိုသို့ ပညတ်ထားခြင်း၏ အချုပ်အခြာမှုကား၊ စင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်ကြည်လင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန်သောယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ စပ်ဆိုသောချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်သတည်း။

၆ ထိုသို့သော အကျင့်ကို လူအချို့တို့သည် အမြဲမကျင့်၊ အချည်းနှီးသော စကားပြောခြင်းသို့ လွှဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ ပြောသောအရာကို နားမလည်။

၇ အဘယ်သို့သော တရားဘက်၌ မိမိတို့ခိုင်မာစွာ နေသည်ကို မသိဘဲလျက်၊ နိဿရည်းဆရာ လုပ်ချင်ကြသည်တကား။

၈-၁၀ ပညတ်တရားကို တရားသဖြင့် ကျင့်သော သူအတို့မထား။ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူ၊ နားမ

ထောင်သောသူ၊ ဘုရားကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ၊ မသန့်ရှင်းသောသူ၊ ဘုရားတရားကို မရှိမသေပြုသောသူ၊ မိဘကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ယောက်ျားချင်း မေထုန်ကို ပြုသောသူ၊ လူကို ခိုးသွားသောသူ၊ မုသာစကားကို သုံးသောသူ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသောသူ မှစ၍၊ စင်ကြယ်သော သြဝါဒနှင့် ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သမျှတို့အဘို့ ပညတ်တရားကို ထားသည်ဟု သိမှတ်၍၊ ထိုတရားကို တရားသဖြင့် သုံးသောသူ၌ ပညတ်တရားသည် အကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့ သိကြ၏။

၁၁ ထိုသို့ဆိုသော်၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဝေဂေလိတရား နှင့်ညီသတည်း။

၁၂ ထိုတရားကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။

၁၃ ငါသည် ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူ ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ သစ္စာရှိသောသူ ဟု ထိုသခင်သည်မှတ်၍၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ငါပြုသောအခါ ယုံခြင်းမရှိ၊ အမှန်မသိဘဲ ပြုသောကြောင့်၊ ကရုဏာတော်ကို ငါခံရပြီ။

၁၄ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်သည်လည်း ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ အတိုင်းထက်အလွန် ကြွယ်ဝပြီ။

၁၅ ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသည် ဟူသော စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူအပ်သောစကားလည်း ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသော သူတို့တွင် ငါသည် အကြီးဆုံးဖြစ်၏။

၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ အသက်အလိုငှါ ယုံကြည်လတံ့သောသူတို့ လိုက်စရာ ပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အကြီးဆုံးသော အပြစ်ရှိသော ငါ၌၊ ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသော ခန္တီတော်ကို ပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကို သနားတော်မူပြီ။

၁၇ လောက ဓာတ်တို့၏ ဘုရင် တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူထသော၊ မျက်မြင်မရ၊ အရူပဖြစ်တော်မူထသော၊ တဆူတည်းသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဂုဏ်အသရေ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၈ ငါ့သားတိမောသေ၊ သင့်ကို ရည်မှတ်၍ ဟော

ပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိစကားကို သင်သည် အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို၎င်း စွဲလမ်း၍ ကောင်းသောစစ်ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ထားခဲ့ပြီးသော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက်ငါဆိုခဲ့ပြီးသော ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေး၏။

၁၉ ထိုယုံကြည်ခြင်းမှ စသည်တို့ကို အချို့သော သူတို့သည် ပယ်ပြီးလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း သင်္ဘောပျက်၍ ဆုံးရှုံးကြပြီ။

၂၀ ထိုသူတို့တွင်ဟု မေနဲ့နှင့် အာလေဇန္ဒြီ ပါသတည်း။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကားကို ကြည့်ရှောင်ခြင်းငှါ သင်ရမည်အကြောင်း၊ စာတန်၏ လက်သို့ ငါအပ်လိုက်ခဲ့ပြီ။

၂

၁၂ ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လျှောက်ပတ်စွာကျင့်ခြင်း အမျိုးမျိုးကို ပြု၍၊ ငြိမ်ဝပ်ဆိတ်ညံ့စွာ နေရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ မင်းအာဏာရှိသော သူအပေါင်းတို့နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ အဘို့ ဆုတောင်းပဋိနာပြုခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေးဦးစွာ ပြုစေခြင်းငှါ ငါတိုက်တွန်းသွေးဆောင်၏။

၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သော အမှုသည် ကောင်းသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော အမှုလည်းဖြစ်၏။

၄ လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သမ္မာတရားကို သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။

၅ ဘုရားသခင် တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ လူဖြစ်သော ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော အာမခံ တဦးတည်းရှိ၏။

၆ ထိုအာမခံသည် လူအပေါင်းတို့ကို ရွေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်တော်မူပြီ။ ကာလ အချိန်တန်မှ သက်သေခံခြင်းရှိ၏။

၇ ငါသည် ထိုသက်သေခံသောသူ အရာ၌၎င်း၊ တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း တရားနှင့်သမ္မာတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော ဆရာ အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်သည် ဟု ငါဆိုသော်၊ မုသာစကားကို မဆို၊ မှန်သောစကားကိုဆို၏။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောက်ျားတို့သည်

အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်းသော လက်ကိုချိ၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၉ ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် ကျစ်သောဆံပင်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲ အဘိုးထိုက်တန်သော အဝတ်နှင့်ကိုယ်ကိုဆင်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျောက်ပတ်သော အဝတ်နှင့်၎င်း၊

၁၀ ဘုရားသခင်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ဝန်ခံ ပြုစုသောမိန်းမ ဆင်သင့်သည်အတိုင်း ကောင်းသော အကျင့်နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကို တန်ဆာ ဆင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၁၁ မိန်းမသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစဉ်ဝန်ခံ၍ တိတ်ဆိတ်စွာ သင်စေ။

၁၂ မိန်းမသည် ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ ယောက်ျားကို အစိုးတရပြုစေခြင်း အခွင့်ကို ငါပေး။ သူသည်တိတ်ဆိတ်စွာ နေအပ်၏။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အာဒံကို ရှေ့ဦးစွာ ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ နောက်မှ ဝေကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၁၄ ထိုမှတစ်ပါး၊ အာဒံသည် လှည့်ဖြားခြင်းကို မခံ၊ မိန်းမသည် လှည့်ဖြားခြင်းကို ခံ၍လွန်ကျူး၏။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ ဣန္ဒြေစောင့် ခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၌ တည်လျှင်၊ သားဘွားခြင်းအမှု၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၃

၁ သင်းအုပ်အရာကို တောင့်တသော သူသည် ကောင်းသောအမှုအရာကို တောင့်တသည် ဟူသော စကားသည် မှန်သောစကား ဖြစ်၏။

၂ ထိုကြောင့်၊ သင်းအုပ်သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယား တယောက်တည်းရှိသောသူ၊ သမ္မာသတိ ရှိသောသူ၊ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။

၃ စပျစ်ရည်နှင့် ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊ စိတ်ဖြည်းညှင်းသောသူ၊ ရန်မတွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေကိုမတပ်မက်သောသူ ဖြစ်ရမည်။

၄ မိမိအိမ်ကို ကောင်းမွန်စွာ အုပ်စိုး၍ သမ္မာသမာဓိ ရှိသည်နှင့်၊ မိမိ သားသမီးကို ဆုံးမနိုင်သောသူ ဖြစ်ရမည်။

၅ မိမိအိမ်ကို မအုပ်စိုးတတ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုစုလိမ့်မည်နည်း။

၆ မာနနှင့် ယစ်မူးလျက်၊ မာရ်နတ်၏ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၍၊ ဘာသာဝင်လူ သစ်မဖြစ်ရ။

၇ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်နတ် ဘမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်ရမည်။

၈ ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်တို့သည် တည်ကြည်သောသူဖြစ်ကြမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြောသောသူ၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူ၊ မစင်ကြယ်သော စီးပွားကိုတပ်မက်သောသူမဖြစ်ကြ။

၉ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်စင်ကြယ်သည်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာကို စွဲလမ်းသောသူဖြစ်ကြမည်။

၁၀ သူတို့သည်လည်း ရှေ့မဆွကစုံစမ်းခြင်းကိုခံကြစေ။ နောက်မှ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်လုပ်ကြစေ။

၁၁ ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် တည်ကြည်သောသူ ဖြစ်ကြမည်။ ချောစားတတ်သောသူမဟုတ်။ သမ္မာသတ္တိရှိသောသူ၊ အရာရာ၌ သစ္စာရှိသော သူဖြစ်ကြမည်။

၁၂ သင်းထောက်သည် မယားတယောက်တည်းရှိရမည်။ မိမိသားသမီးနှင့် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ အုပ်ချုပ်သောသူဖြစ်ရမည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်းထောက်အမှုကိုကောင်းစွာရွက်ဆောင်သော သူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ ကောင်းသော အရာကို၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း၌ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိကို၎င်း အမြတ်ရကြ၏။

၁၄ သင်ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန်လာမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိသော်လည်း တာရှည်စွာနေလျှင်၊

၁၅ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူမည်ကို သိစေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ်တော်ကား၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဖြစ်၏။ ထိုအသင်းတော်ကား၊ သမ္မာတရား၏ အမှီတက်ဖြစ်၏။ သမ္မာတရား၏ တည်ရာလည်းဖြစ်၏။

၁၆ မှန်သောကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာသည် ကြီးစွာသောအရာ ဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံရန်မရှိ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပေါ်ထွန်းတော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန်တော်မူခြင်းအကြောင်းသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင်ကြပြီ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကို ကြားကြပြီ။ လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်ရ

ကြပြီ။ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

၄

၁၂ ဝိညာဉ်တော်သည် အတည့်အလင်း ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ ဩတ္တပ္ပစိတ်တွင် သံပူနှင့်ခတ်ခြင်းကို ခံပြီးလျှင် မုသာစကားကို ပြောတတ်သော သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့် လူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကို စွန့်ပယ်၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သောစိတ်ဝိညာဉ်တို့၌၎င်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဩဝါဒတို့၌၎င်း မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။

၃ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်း အမှုကို မပြုရဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာတရားကို သိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်တကွ သုံးဘုံရာ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍၎င်း ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။

၄ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။

၅ ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မပယ်မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်အားဖြင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ အရာရာ တို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။

၆ ဤစကားများကို သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ချက်စကား၊ ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေလေ့ကျက်သော သမ္မာဩဝါဒစကားနှင့် မွှေးမြှူခြင်းကို ခံသော ယေရှုခရစ်၏ ဓမ္မဆရာကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ မိန်းမအို ပြောတတ်သော တရားမဲ့ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီ စကားကို ပယ်ရှား၍ ဘုရားဝတ်၌ မွှေးလျော်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမလော့။

၈ ကိုယ်ကာယကို ဆုံးမခြင်းသည် များစွာသော အကျိုးကို မပေးတတ်။ ဘုရားဝတ်၌ မွှေးလျော်ခြင်းမူကား၊ ယခုဘဝ၊ နောင်ဘဝနှင့် စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကို ရသည်ဖြစ်၍။

၉ အရာရာ၌ အကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဟူသော စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ ခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။

၁၀ ထိုကြောင့်၊ အသက်ရှင်တော်မူထသော၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်မတော်မူ၍၊ ယုံကြည်သောသူတို့ကို အထူးသဖြင့် ကယ်မတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ဝါတို့သည် ကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်ရွက်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။

၁၁ ယခု ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပညတ်ထားခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို ပြုလော့။

၁၂ သင်၏ အသက်အရွယ် နုပျိုသည်ကို အဘယ်သူမျှ မထိမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ စကားပြောခြင်း၊ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း၊ သူတပါးကို ချစ်ခြင်း၊ ဝိညာဉ်သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း အရာမှာ၊ ယုံကြည်သောသူတို့အား ပုံသက်သေကို ပြလော့။

၁၃ ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာကို ဘတ်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို ကြိုးစား၍ပြုလော့။

၁၄ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံ၍၊ သင်းအုပ်များတို့သည် လက်တင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သင်၌ အပ်ပေးသော ဆုကျေးဇူးကို မပြုစုဘဲ မနေနှင့်။

၁၅ သင်၏ တိုးပွားခြင်းကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာများကို စိတ်စွဲလန်း၍ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။

၁၆ ကိုယ်ကိုကိုင်း၊ ကိုယ်ဆုံးမဩဝါဒကိုကိုင်း သတိပြု၍ အမြဲ တည်နေလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုင်း၊ နားထောင်သောသူတို့ကိုကိုင်း ကယ်တင်လိမ့်မည်။

၅

၁ အသက်ကြီးသောသူကို ကျပ်တည်းစွာ မဆုံးမနှင့်။ အဘကဲ့သို့မှတ်၍ တောင်းပန်လော့။ လူပျိုတို့ကို ညီအစ်ကို ကဲ့သို့၎င်း။

၂ အသက်ကြီးသော မိန်းမတို့ကို အမိကဲ့သို့၎င်း၊ မိန်းမပျိုတို့ကို အလွန်စင်ကြယ်သော အချင်းအရာနှင့် တကွ၊ နှမကဲ့သို့၎င်း မှတ်၍ ကျင့်လော့။

၃ မုတ်ဆိုးမ အမှန်ဖြစ်သော မိန်းမတို့ကို မစလုပ်ကျွေးလော့။

၄ သားမြေးရှိသော မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျှင်၊ ထိုသားမြေးတို့သည်ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားဝတ်ကို ရည်မှတ်လျက် မိမိအိမ်ကို ပြုစု၍ မိဘဘိုးဘွား၌ ကျေးဇူး ဆပ်ခြင်းငှါ သင်ကြစေ။ ထိုအမှုသည် ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသောအမှု ဖြစ်၏။

၅ မုတ်ဆိုးမ အမှန်ဖြစ်၍ တယောက်တည်းကျန် ရစ်သောမိန်းမသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း၌ နေ့ည၌မပြတ် တည်နေတတ်၏။

၆ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ ပျော်မွှေသော မုတ်ဆိုးမမူကား အသက်ရှိလျက်ပင် အသေဖြစ်၏။

၇ ထိုသူတို့ကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ဤသို့ ပညတ်ထားလော့။

၈ မိမိလူတို့ကို မပြုစု ထိုမျှမက၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သား

တို့ကို မပြုစုသောသူ မည်သည်ကား၊ ယုံကြည်ခြင်း တရားကို ငြင်းပယ်၏။ မယုံကြည်ဘူးသောသူထက် သာ၍ ယုတ်မာ၏။

၉ မုတ်ဆိုးမသည် အသက်ခြောက်ဆယ် မပြည့် လျှင်၊ စာရင်းအင်း မဝင်စေနှင့်။ လင်တယောက်တည်း ရှိဘူးသောသူ။

၁၀ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်၍ အသေရ ရှိသော သူ၊ သူငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ခြေကို ဆေးခြင်း၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ကောင်းသောအမှု ရှိသမျှတို့၌ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင်၊ စာရင်းအင်း ဝင်စေ။

၁၁ အသက်အရွယ် နုပျိုသောမုတ်ဆိုးမတို့ကို ပယ် လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်၏ ဆုံးမခြင်းကို သည်းမခံ။ အိမ်သင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊

၁၂ အရင် သစ္စာကို ဖျက်သောကြောင့် အပြစ်သင့် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုမှတစ်ပါး တအိမ်မှတစ်အိမ်သို့ လည်၍ ပျင်းရိ တတ်ကြ၏။ ပျင်းရိသည်သာမက၊ စကားများ၍ မပြော အပ်သောအရာကို ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှောသောသူ ဖြစ်တတ်ကြ၏။

၁၄ ထိုကြောင့်၊ အသက်အရွယ်နုပျိုသော မုတ်ဆိုးမ တို့သည် အိမ်သင့်ခြင်း၊ သားဘွားခြင်း၊ အိမ်မှုကို ကြည့် ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့စရာ အခွင့်ကို ရန်သူအား မပေးဘဲ နေခြင်းအမှုများကို ပြုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ယခုပင်အချို့တို့သည် လမ်း လွဲ၍ စာတန်နောက်သို့ လိုက်သွားကြပြီ။

၁၆ ယုံကြည်သော ယောက်ျားမိန်းမ၌ မုဆိုးမ ရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးစေ၊ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန်ဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမတို့ကို အသင်းတော်သည် အနှောင့်အရှက် မရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေးနိုင်လိမ့်မည်။

၁၇ ကောင်းမွန်စွာအုပ်သော အသင်းအုပ်တို့သည် အလှူနှစ်ဆကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းအမှုကို ကြိုး စားအားထုတ်သော သူတို့သည်၊ အလှူနှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက်သောသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မှတ်ရမည်။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ စပါးနင်းနယ်သော နွား၏ နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရဟု ကျမ်းစာလာ၏။ တချက်ကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကို ခံထိုက်ပေသည်ဟု လာပြန်၏။

၁၉ သက်သေခံ နှစ်ဦးသုံးဦး မရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်၌ အပြစ်တင်သောစကားကို နားမထောင်နှင့်။

၂၀ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်စေခြင်းငှါ အပြစ် ရှိသောသူတို့ကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အပြစ်တင်၍ ဆုံးမလော့။

၂၁ ရှေ့မဆွက မစီရင်၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ်နှင့် အလျှင်း မပြုဘဲ၊ ဤပညတ်များကို စောင့်ရှောက်မည်အ ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ် ရှေ့မှာ၎င်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်တို့ ရှေ့ မှာ၎င်း၊ ငါသည် သင့်ကို သစ္စာပေး၏။

၂၂ အဘယ်သူ၏အပေါ်၌လက်ကို အလျှင်တဆော မတင်နှင့်။ သူတပါးအပြစ်၌ မဆက်ဆံနှင့်။ ကိုယ်ကို ကိုယ် စင်ကြယ်စေလော့။

၂၃ သင်၏ ရင်ထဲ၌ အကျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မကြာ မကြာခံရသော ရောဂါကြောင့်၎င်း၊ ယခု မှစ၍ ရေကိုသာ မသောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကို သုံးလော့။

၂၄ အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် ရှေ့မဆွက ထင်ရှား၍၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ အရင်အဦးသွားတတ် ၏။ အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် နောက်သို့ လိုက် တတ်၏။

၂၅ ထိုနည်းတူ၊ အချို့သောသူတို့၏ သုစရိုက်သည် ထင်ရှားနှင့်တတ်၏။ မထင်ရှားသေးသောသူစရိုက်ကို လည်း ဝှက်၍ မထားနိုင်။

၆

၁ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့် တရားတော်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစေခံကျွန် မည်သည်ကား၊ မိမိသခင်ကို အလွန်ရှိသေ ထိုက်သော သူ ဟူ၍မှတ်စေ။

၂ သခင်သည် ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင်၊ ညီအစ် ကိုဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် မခန့်မညား မပြုစေနှင့်။ အစေခံခြင်း၏ အကျိုးကို ခံရသောသူသည် ယုံကြည် သောသူ။ ချစ်အပ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်သာ၍ အစေခံစေ။ ဤသို့ ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ တိုက်တွန်းသွေး ဆောင်လော့။

၃ ခြားနားသောဩဝါဒကို သင်ပေး၍၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ စကားတည်းဟူသော စင်ကြယ်သော စကားကို၎င်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်အညီ ဖြစ် သောဩဝါဒကို၎င်း၊ ဝန်မခံသောသူ မည်သည်ကား၊

၄ မာနနှင့်ယစ်မူး၍ အလျှင်းနားမလည်ဘဲ၊ ပုစ္ဆာ အမေးကို ဆွေးနွေး၍ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံသော

အားဖြင့် စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြိမ့်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချခြင်း၊ မနာလိုသောကြံစည်ခြင်း၊

၅ စိတ်နှလုံး ယိုယွင်း၍ သမ္မာတရားနှင့် ကင်းသောသူတို့၏ အချည်းနှီး ဆွေးနွေးခြင်း ဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည် ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင်ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို ရှောင်လော့။

၆ ရောင့်ရဲသောစိတ်ပါလျှင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာသော အကျိုးစီးပွားမှန်၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ဝါတို့သည် ဤလောကထဲသို့ အဘယ်အရာမျှ မပါဘဲ လာသည်ဖြစ်၍ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အဘယ်အရာကိုမျှယူ၍ မသွားနိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၈ သို့ဖြစ်၍ စားရန်၊ ဝတ်ရန်၊ ရှိသမျှနှင့် ရောင့်ရဲလျက်နေကြကုန်အံ့။

၉ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူတို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိခြင်း၊ မိုက်မဲ ဖျက်ဆီးတတ်သော တပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ ကျရောက်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူတို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၌ နစ်မွမ်းတတ်ကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ငွေကို တပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်းသောအမှု အပေါင်းတို့တွင် မူလအမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည် ငွေကို တပ်မက်သောကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းတရား လမ်းမှ လွဲသွား၍၊ ပူနပ်ခြင်း ဝေဒနာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထုတ်ချင်း ခပ်အောင်ထိုးကြပြီ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ထိုအပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သီးခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။

၁၂ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကို ကိုင်ယူလော့။ ထိုအသက်ကို ရမည်အကြောင်း၊ သင်သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍၊ သက်သေအများတို့ ရှေ့၌ ကောင်းမွန်စွာ ဝန်ခံပြီ။

၁၃ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်တိုင်အောင်၊ သင်သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင်ခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊

၁၄ အလုံးစုံတို့ကို အသက်ရှင် စေတော်မူသော ဘုရားသခင် ရှေ့မှာဝင်း၊ ပုန္တီ ပိလတ်မင်းထံ ကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက်၌ သက်သေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ် ရှေ့မှာဝင်း၊ ငါသည်သင့်ကို ပညတ်ထား၏။

၁၅၁၆ မရဏာနှင့် ကင်းလွတ်သောသူ တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မချဉ်းကပ်နိုင်သော အလင်းထဲ၌ နေတော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မမြင်ဘူးရာ၊ မမြင်နိုင်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ မင်္ဂလာရှိသော တပါးတည်းသော အရှင်ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဘုရင် တကာတို့၏ ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏ သခင်သည်၊ ကာလအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်သည် ထာဝရ ဂုဏ်အသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၇ ဤဘဝ၌ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်မာန စိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မကိုးစားဘဲ ငါတို့ ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူသော၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားရမည် အကြောင်းနှင့်၊

၁၈ သူတပါးအား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲချင်သောစေတနာ စိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်း၊

၁၉ မှန်သော အသက်ကို ဝင်စားလိုသောငှါ၊ နောင်ဘဝ၌ ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကို မိမိတို့အဘို့ ဆည်းဖူးခြင်းတို့ကို ပြုရမည်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့။

၂၀ အို တိမောသေ၊ သင်၌ အပ်ထားသောအရာကို စောင့်ရှောက်လော့။ တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားပြောခြင်းကိုဝင်း၊ သိပ္ပံအတတ် ဟူ၍ အလွဲခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံအတတ် ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုဝင်း၊ ရှောင်လော့။

၂၁ ထိုသိပ္ပံ အတတ်ကို လူအချို့တို့သည် ဝန်ခံပြုစုသောအားဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲကြပြီ။ သင်၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေ ၁၅၁၃ ပဌမစောင်ပြီး၏။

တိမောသေ သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

SECOND TIMOTHY

၁

၁ ယေရှုခရစ်၌တည်သော အသက်ကို ပေးမည်ဟု ဂတိတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အား ဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည် ငါ့ချစ်သား တိမောသေကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရား သခင် အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၃-၅ သင်၏ မျက်ရည်ကို ငါအောက်မေ့သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သင့်ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလွန် လွမ်းသောစိတ် ရှိသဖြင့်၊ သင်၏ အဘွား လောဏှ၊ အမိညွန့်၌ အရင်တည် သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါသဘောကျ သည်အတိုင်း၊ သင်၌ လည်းတည်သော ယုံကြည် ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိသဖြင့်၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုသည်တွင်၊ သင့်ကို မခြားမလပ် အောက်မေ့ သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ်သည် အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုယ် သိသောစိတ် စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါ့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်း၏။

၆ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါလက်တင်သောအားဖြင့်၊ သင်၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဆုကို နှိုးဆော်မည် အကြောင်း၊ ငါသည်သင့်ကို သတိပေး၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကြောက် တတ်သော စိတ်သဘောကို ငါတို့အား ပေးတော် မူသည် မဟုတ်။ တန်ခိုးပါသောစိတ်၊ ချစ်တတ်သော စိတ်၊ ရှင်းလင်းသော စိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ သခင်ဘုရား၏ သက်သေကို ၎င်း၊ ထိုသခင်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်သော ငါ့ကို၎င်း ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနှင့်။ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကို ရသည်အတိုင်း ဧဝံဂေလိ တရားနှင့် ဆက်ဆံ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။

၉ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကျင့်သော အကျင့်ကို ထောက်တော် မမူ။ ရှေးကပ်ကာလ မရောက်မှီ၊ ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါတို့ အဘို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ကို

ကယ်တင်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၌ ခေါ်သွင်းတော်မူ၏။

၁၀ ထိုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော သခင်ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းသည်အရာမှာ ယခု ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှား၍၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မဖောက် ပြန်ခြင်း အကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရား အားဖြင့် ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။

၁၁ ထိုတရားကို ဟောပြောသောသူ အရာ၌၎င်း၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဆရာ အရာ၌၎င်း၊ ငါ့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၁၂ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အဘယ်သူကို ငါယုံကြည်သည်ဟု ငါသိ၏။ သူ၌ငါအပ်ထားသော အရာကိုလည်း၊ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် စောင့်နိုင်တော် မူသည်ဟု ငါသဘောကျ၏။

၁၃ ငါ့ထံ၌ ကြားရပြီးသော၊ စင်ကြယ်သော တရား စကား အချုပ်အခြာကို၊ ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်းလော့။

၁၄ သင်၌ အပ်ထားသော အရာမြတ်ကို ငါတို့၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။

၁၅ အာရှီပြည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို ပယ်ကြပြီဟု၊ သင်သည် ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့တွင် ဖုဂေလုနှင့် ဟေရမောဂင် ပါသတည်း။

၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် ဩနေ သိဖေ၏ အိမ်၌ သက်ရောက်ပါစေသော။ သူသည် ငါ့ကို အဖန်ဖန် သက်သာစေပြီ။ ငါ၌ သံကြိုး ချည်နှောင် လျက် ရှိသော်လည်း၊ သူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိဘဲ။

၁၇ ရောမမြို့သို့ ရောက်သောအခါ သာ၍ ကြိုးစား လျက် ငါ့ကို ရှာ၍တွေ့၏။

၁၈ သူသည် ထိုနေ့ရက်၌ သခင်ဘုရား၏ လက်မှ ကရုဏာတော်ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သူသည် ဖောက် မြို့၌လည်း ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက် ပြုစုသည်ကို သင်သည် အမှန် သိ၏။

၂

- ၁ ဝါးသား၊ သင်သည် ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ခြင်း ရှိလော့။
- ၂ သက်သေ အများရှိသည်နှင့် ဝါးသား ကြားရပြီးသော အရာတို့ကို၊ သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့၌ အပ်ပေးလော့။
- ၃ ထိုသို့အလိုငှါ သင်သည်၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသော စစ်သူရဲကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံလော့။
- ၄ စစ်သူရဲမည်သည်ကား၊ မိမိကိုစစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသောသူကို နှစ်သက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီမှုရေးနှင့် ပြွမ်းနှောရှုပ်ထွေးခြင်းကို ပယ်ရှားတတ်၏။
- ၅ ပွဲ၌ လူချင်းတိုက်သောသူ မည်သည်ကား၊ ထုံးတမ်းအတိုင်း မတိုက်လျှင် ပန်းဦးရစ်ကို မရ။
- ၆ လယ်လုပ်သောသူသည်လည်း အရင်လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကို ခံရမည်။
- ၇ ဝါးသားကို ဆင်ခြင်လော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် အရာရာတို့၌ဉာဏ်ကိုသင့်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။
- ၈ ဒါဝီဒ်အမျိုးဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည်၊ ငါဟောသော ဝေပင်လိတရားအတိုင်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်ဟု အောက်မေ့လော့။
- ၉ ထိုတရားကြောင့်ငါသည် လူဆိုးကဲ့သို့ချည်နှောင်ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် ချည်နှောင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။
- ၁၀ ထိုကြောင့် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည်၊ ထာဝရ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူတို့အဘို့ အရာရာကို ငါသည်ခံရ၏။
- ၁၁ သစ္စာ စကားဟူမူကား၊ ထိုသခင် နှင့်အတူသေလျှင်၊ အတူ ရှင်လိမ့်မည်။
- ၁၂ သည်းခံလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ စိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ်လျှင်၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။
- ၁၃ ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း၊ ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်တော်မူနိုင်။
- ၁၄ ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အား သတိပေးလော့။ အဘယ်အကျိုးကိုမျှ မပြုစု ကြားနာသောသူတို့၏ စိတ်ကို မှောက်လှန်လိုသောငှါ၊ စကား

- ကြောင့်သာငြင်းခုံခြင်းကို မပြုမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား ရှေ့ သစ္စာပေးလော့။
- ၁၅ သင်မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်း မရှိဘဲ၊ သမ္မာတရားကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမား ဖြစ်လျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်သခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။
- ၁၆ တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားကို ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစကားသည် မတရားသော အမှုတို့ကို ပျိုးများစေလိမ့်မည်။
- ၁၇ သူတို့၏စကားသည် ခုနကဲ့သို့ စားလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေန်နှင့် ဖိလက်ပါသတည်း။
- ၁၈ သူတို့ကလေးလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ကြပြီဟု ပြောလျက်၊ သမ္မာတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍၊ အချို့သောသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မှောက်လှန်တတ်ကြ၏။
- ၁၉ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိက္ခာမီးတော်မူ၏ဟူ၍ငှင်း၊ သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ မတရားသောအမှုကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍ငှင်း၊ တံဆိပ်ခတ်လျက် ရှိသော ဘုရားသခင်၏ တိုက်မြစ်သည် ခိုင်ခံ့၍ တည်၏။
- ၂၀ ကြီးစွာသောအိမ်၌ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာသာ ရှိသည်မဟုတ်။ သစ်သားတန်ဆာ၊ မြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေ ရှိသော တန်ဆာ၊ အသရေ မရှိသော တန်ဆာရှိ၏။
- ၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ဆီခဲပြီးသော အကျင့်တို့ကို ပယ်၍၊ မိမိကို စင်ကြယ်စေသောသူ မည်သည်ကား၊ အသရေရှိသော တန်ဆာ၊ သန့်ရှင်း၍ အိမ်ရှင် သုံးစရာကောင်းသောတန်ဆာ၊ ကောင်းသောအမှုများ အဘို့ အလိုငှါ ပြင်ဆင်သောတန်ဆာ ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၂၂ လူပျိုတို့၏ တပ်မက်ခြင်း ကိလေသာ စိတ်ကို ကြည့်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သခင်ဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူတို့နှင့် အသင့်အတင့် နေခြင်းတို့ကို မှီအောင် လိုက်လော့။
- ၂၃ မိုက်မဲ၍ ပညာကင်းသော ပုစ္ဆာအမေးတို့သည် ရန်ပျိုးစေတတ်သည်ဟု သိမှတ်၍ ပယ်ရှားလော့။
- ၂၄ သခင်ဘုရား၏ ကျွန်သည် ရန်မတွေ့ရ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဖြည်းဖြည်းစွာ ပြုသောသူ၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်း အမှု၌ လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံနိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။

၂၅ ဆီးတား ငြင်းခုံသော သူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆုံးမရမည်။ သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်း အလိုငှါ နောင်တကို ဘုရားသခင် ပေးကောင်းပေးတော်မူ၍။

၂၆ မာရ်နတ်၏ အလိုအတိုင်း ဘမ်းမိသော ထိုသူတို့သည် သတိရ၍၊ ထိုဘမ်းမိရာမှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကောင်း ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃

၁ နောင်ကာလသည် ခဲယဉ်းသောကာလ ဖြစ်မည် ဟု သိမှတ်လော့။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။

၂ လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်သောသူ၊ ငွေကို တပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ သူ့ အသရေကို ရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘ စကားကို နားမထောင်သောသူ၊ ကျေးဇူး မရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်း မရှိသောသူ။

၃ ပကတိ ကြင်နာစုံမက်ခြင်းနှင့် ကင်းသောသူ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူ၊ ချောစားတတ်သောသူ၊ ကိုယ်ထူခြေကို မချုပ်တည်းနိုင်သောသူ၊ ပြင်းထန်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းကို မုန်းသောသူ။

၄ သစ္စာကို ဖျက်တတ်သောသူ၊ သတိပေးခြင်းကို မခံသောသူ၊ မာန်မာနနှင့် ယစ်မူးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းကို သာ၍နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ယောင်ဆောင်၍။

၅ မွေ့လျော်ခြင်း တန်ခိုးကို ငြင်းပယ်သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကို ရှောင်လော့။

၆၊ ၇ ဒုစရိုက်အပြစ်ဝန်ကို ထမ်းရွက်၍၊ အထူးထူးအပြားပြားသော လောဘ ကိလေသာ သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အစဉ်သင်သော်လည်း၊ သမ္မာတရားကို လေ့ကျက်ခြင်းသို့ အလျှင်းမရောက်နိုင်သော မိန်းမ မိုက်တို့ကို၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ဘမ်းသွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်ကြ၏။

၈ ယနေ့နှင့် ယံပြေသည် မောရှေကို ဆီးတား သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးတားကြ၏။ စိတ်နှလုံး ယိုယွင်း၍ ယုံကြည်ယောင်ဆောင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၉ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည် လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် တိုး၍ မလွန် မသွားကြ။

၁၀၊ ၁၁ ငါ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်း၊ အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊

ကြံစည်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းတို့ကို၎င်း၊ အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့၌ ငါခံရသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရသော ညှဉ်းခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၎င်း၊ သင်သည် ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ငါတွေ့ရသော်လည်း၊ တွေ့သမျှတို့မှ သခင်ဘုရားသည် ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။

၁၂ ယေရှုခရစ်၏ တရားတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းခံခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၃ ဆိုးညစ်သောသူ၊ လှည့်ဖြားသောသူတို့မူကား၊ သူတပါးကို၎င်း၊ ကိုယ်ကို၎င်း လှည့်ဖြား၍ ဆိုးညစ်ခြင်း၌ တရွေ့ရွေ့ တိုးပွားကြလိမ့်မည်။

၁၄၊ ၁၅ သင်သည် အဘယ်သူထံ၌ နည်းခံခဲ့ပြီးသည်ကို၎င်း၊ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ ပညာကို ပေးနိုင်သော မွေ့ကျမ်းစာကို ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ လေ့ကျက်သည်ကို၎င်း သိမှတ်သည်နှင့်၊ အထက်ကသင်၍ နှလုံးသွင်းမိသောအယူ ဝါဒ၌ တည်နေလော့။

၁၆ ထိုကျမ်းစာ ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှုတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်၍။

၁၇ ဘုရားသခင်၏ လူသည် စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုစုခြင်းအလိုငှါ ပြင်ဆင်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကို ဘော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏။

၄

၁ ကိုယ်တော်တိုင် ပေါ်ထွန်း၍ နိုင်ငံတော် ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ် ရှေ့မှာ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည် သင့်ကို သစ္စာပေးသည်ကား။

၂ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြောလော့။ အချိန်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကို ဘော်ပြလော့။ ဆုံးမခြင်းကို ပြုလော့။ အလွန်ရှည်သောစိတ်နှင့် ဩဝါဒမျိုးကို ပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။

၃ အကြောင်းမူကား၊ နောင်ကာလ၌ လူတို့သည် စင်ကြယ်သော ဩဝါဒကို နားမခံနိုင်ဘဲ၊ ယားတတ်သော နားရှိလျှင်၊ မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း များပြားသော ဆရာတို့နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။

၄ သမ္မာတရားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားထောင်၍ လွဲသွားကြလိမ့်မည်။

၅ သင်မူကား၊ အရာရာ၌ သမ္မာသတိ ရှိစေလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံလော့။ သာသနာပြု ဆရာဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို ဆောင်ရွက်လော့။ ဓမ္မဆရာ အရာ၌ ခန့်ထား၍ ပြုရသောဝတ်များကို အကုန်အစင် ပြုလော့။

၆ အကြောင်းမူကား၊ ဝါကို ယဇ်ပေါ်မှာ လောင်းရသော အချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့ရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။

၇ ကောင်းစွာသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ဝါပြုပြီ။ ပြေးရသောလမ်းကို အဆုံးတိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်ပြီ။

၈ ယခုမှစ၍ ဓမ္မသရဖူသည် ဝါအတို့ သိုထားလျက် ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်သောသူတည်းဟူသော သခင် ဘုရားသည် ထိုသရဖူကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူမည်။ ထိုမျှမက၊ ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို တောင့်တသောသူ အပေါင်းတို့၌လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။

၉၊၁၀ ဝါထံသို့ မြန်မြန်လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမသည် ယခုဘဝကို နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဝါကိုစွန့်ပစ်၍၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သို့ သွားပြီ။ ကရုဏာသည် ဂလာတိပြည်သို့၎င်း၊ တိတုသည် ဒါလမာတိပြည်သို့၎င်းသွားပြီ။

၁၁ လူကာ တယောက်တည်းသာ ဝါထံမှာ ရှိ၏။ မာကုကို သင်နှင့်အတူ ခေါ်ခဲ့လော့။ သူသည် ဆရာအမှုကို ပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။

၁၂ တုခိတ်ကိုလည်း ဖောက်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်ပြီ။

၁၃ တရောမြို့တွင် ကာပုလက်၌ ငါထားခဲ့သော ဝတ်လုံကို၎င်း၊ စာစောင်ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေစာကို၎င်း၊ သင်သည် လာသောအခါ ယူခဲ့လော့။

၁၄ ပန်းတိမ်သမား အာလေဇန္ဒြသည် ငါ၌ မကောင်းသောအမှုအများကို ပြုလေပြီ။ ထိုသူ ကျင့်သောအကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သခင်ဘုရား ဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။

၁၅ သူ့ကို သတိပြုလော့။ ငါတို့ စကားကို အလွန်ငြင်းလေပြီ။

၁၆ ပဌမ အချိန်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ဖြေ၍ငါသည် အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ဝါတက်၌ အဘယ်သူမျှ မနေ။ လူအပေါင်းတို့သည် ဝါကို စွန့်ပစ်ကြ၏။

၁၇ သူတို့၌ အပြစ်တင်တော်မမူပါစေနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း၊ ဒေသနာတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြော၍၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် ကြားသိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားသည် ဝါတက်၌ နေ၍ ဝါကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ ကယ်နှုတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ငါရ၏။

၁၈ ထိုမျှမက၊ သခင်ဘုရားသည် မကောင်းသော အမှုရှိသမျှတို့မှ ဝါကိုကယ်နှုတ်၍၊ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့တိုင်အောင် မစပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၉ ပြစ်ကံလနှင့် အာကုလမှစ၍ သြနေသိဖော်၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို နှုတ်ဆက်လော့။

၂၀ ရေတ္တုသည် ကောရိန္ဒြမြို့၌နေ၏။ တရောဖိမ်သည် နာ၍ မိလက်မြို့၌ ငါထားခဲ့၏။

၂၁ ဆောင်းကာလ မရောက်မှီ ကြိုးစား၍ လာခဲ့လော့။ ဥဗုလု၊ ပုဒေ၊ လိနု၊ ကလောဒိ မှစ၍ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၂ သခင် ယေရှုခရစ်သည် သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ သင်၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိတု သြဝါဒစာ။ TITUS

၁

၁-၃ မုသာနှင့် ကင်းစင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ ရှေးကပ်ကာလ မရောက်မှီ ဂတိထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော အရှင် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ ငါ၌အပ်ထားသော တရားဟောခြင်းအခွင့် အားဖြင့် တော်လျော်သော အချိန်၌၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူသော အရာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထာဝရအသက်ကို မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန် တည်းဟူသော၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါ ပေါလုသည်။

၄ ဆက်ဆံသော ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ဝိသားစစ်ဖြစ်သော တိတုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၅ ငါသည်သင့်ကို မှာထားခဲ့နှင့်သည်အတိုင်း၊ ကရေတေကျွန်း၌ မစုံလင်သမျှတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊ မြို့ရွာများ၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ ထိုကျွန်း၌ သင့်ကို ငါထားခဲ့သတည်း။

၆ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတယောက်တည်း ရှိသောသူ ဖြစ်လျှင်၊ သူ၏ သားသမီးတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးသည်ဟု အပြစ်တင်ခြင်း၊ နားမထောင်ခြင်းနှင့် လွတ်၍ ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုသို့သောသူကို ခန့်ထားအပ်၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်းအုပ်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၊ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သော သူ၊ စိတ်တိုသောသူ၊ စပျစ်ရည်နှင့် ပျော်မွေ့သောသူ၊ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သောသူ မဖြစ်ရဘဲ။

၈ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် အဆွေ ဖွဲ့သောသူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သော သူ၊ သန့်ရှင်းသော သူ၊

ကာမဂုဏ်ကို ချုပ်တည်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။
၉ စင်ကြယ်သော သြဝါဒအားဖြင့် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ငြင်းခုံသောသူတို့၏ စကားကို ချေခြင်းငှါ၊ တတ်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင် သင်ပြီးသော သစ္စာစကားတော်ကို အမြဲစွဲလမ်းသော သူဖြစ်ရမည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ နားမထောင်ဘဲ အချည်းနှီးသောစကားကို ပြော၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သောသူ အများရှိကြ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့ တွင်လည်း အထူးသဖြင့် ရှိကြ၏။

၁၁ ထိုသူတို့၏နှုတ်ကို ပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်လျက်၊ မပေးအပ်သော သြဝါဒကိုပေး၍၊ တအိမ်ထောင်လုံးကို မှောက်လှန်တတ်ကြ၏။

၁၂ သူတို့အပါအဝင်၊ အမျိုးသားချင်း ပရောဖက်ဆရာတယောက်က၊ ကရက်သားမြဲ၊ မုသာစွဲလမ်း၊ သားရဲကြမ်းကြုတ်၊ စားကြူးတုတ်တုတ်၊ လူယုတ်ပေဟုစပ်ဆိုသတည်း။

၁၃၊ ၁၄ ဤသက်သေမှန်၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ယုဒ ဒဏ္ဍာရီစကားကို၎င်း၊ သမ္မာတရားကိုစွန့်သော လူတို့၏ ပညတ်တို့ကို၎င်း၊ အမှု မထားဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအမှု၌ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမပြစ်တင်လော့။

၁၅ စင်ကြယ်သော သူတို့အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက် ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်၊ မယုံကြည်သော သူတို့အား အဘယ်အရာမျှ မစင်ကြယ်။ သူတို့၏ နှလုံးလည်း မစင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်လည်း မစင်ကြယ်။

၁၆ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ နားမထောင်သော သူ၊ ကောင်းသောအမှုတခုကိုမျှ ပြုတတ်သော ဥာဏ်မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

J

၁ သင်မူကား၊ စင်ကြယ်သော သြဝါဒနှင့် ထိုက်တန်သမျှတို့ကို ဟောပြောလော့။

၂ အသက်ကြီးရင့်သော ယောက်ျားတို့သည် သမ္မာ သတိရှိသောသူ၊ တည်ကြည်သောသူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့် သောသူ၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန်သောသူ ဖြစ်ကြမည်အကြောင်း၊

၃ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ကြီးရင့်သော မိန်းမတို့သည် ကျင့်ကြံပြုမူရာမှာ ဓမ္မအမှုနှင့် ထိုက်တန်သောသူ၊ မချောစားတတ်သောသူ၊ စပျစ်ရည်၌ မလွန်ကျူးတတ် သောသူ၊ ကောင်းသောအတတ်ကို သင်ပေးတတ် သောသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၍၊

၄ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ အသက်ပျိုသော မိန်းမ တို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ၊ သားသမီးကို ချစ်သောသူ၊

၅ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိအိမ် ကို ပြုစုသောသူ၊ ကောင်းမွန်သောသူ၊ ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ကြီးရင့် သော မိန်းမတို့သည် ဆုံးမပေးကြမည်အကြောင်း၊

၆ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသော ယောက်ျားတို့ သည်လည်း ဣန္ဒြေစောင့်ကြမည်အကြောင်း တိုက် တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၇ အရာရာ၌ ကောင်းသော အကျင့်တို့၏ ပုံသက် သေကို ကိုယ်တိုင်ပြုလော့။ ဆုံးမဩဝါဒပေးသောအခါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ကင်းခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်း၊

၈ အပြစ်တင်ဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ်သောတရား စ ကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလော့။ သို့ဖြစ်၍၊ တ ဘက်၌ နေသောသူသည်၊ ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်မရ နိုင်သောကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၉ အစေခံကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ သော အရှင်ဘုရားသခင်၏ ဩဝါဒကို အရာရာ၌ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့ သခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ၍၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိဘဲ၊ အရာရာ၌ သခင်၏ အလို သို့ လိုက်မည်အကြောင်းနှင့်၊

၁၀ တိတ်ဆိတ်စွာ ခိုးယူခြင်းကို မပြုဘဲ၊ ခပ်သိမ်း သော သစ္စာကိုထင်ရှားစွာ ပြမည်အကြောင်း တိုက် တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၁၁-၁၃ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာရှိသော မြော်လင့် ရာကို၎င်း၊ ကြီးမြတ်သော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ဘုန်းအသရေတော် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်း ကို၎င်း၊ ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက်၊ ဘုရားမဲ့ တရားမဲ့ နေခြင်း၊ လောကီ တပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ရှားလျက်၊ ယခု

ဘဝ၌ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို ပြုနေရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ဆုံးမ သွန်သင်၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင် တတ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။

၁၄ တိုသခင်ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက် မှ ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်းသော အကျင့် ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအမျိုးကို မိမိအဘို့ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့် ကြဲတော်မူပြီ။

၁၅ ဤတရားစကားကို ဟောပြောခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းတို့ကိုခပ်သိမ်းသော အာဏာနှင့်တကွ ပြုလော့။ အဘယ်သူမျှ သင့်ကို မထိမ့်မြင် မပြုစေနှင့်။

၃

၁ လူတို့သည် အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မင်း၏စကားကို နားထောင် စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုး တို့ကိုပြု၍ အသင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊

၂ အဘယ်သူကိုမျှမကဲ့ရဲ့၊ ရန်တွေ့ခြင်းကို မပြု၊ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြုစေခြင်းငှါ၎င်းသတိပေးလော့။

၃ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ငါတို့သည် ပညာ မဲ့သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တပ်မက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၌ ကျင်လည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် သောသူ၊ အချင်းချင်း မုန်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၄ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရား သခင်၏ စေတနာတော်နှင့် လူတို့ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ပေါ်ထွန်းသောအခါ၊

၅ ငါတို့ကျင့်သော မြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိသနားခြင်း ကရုဏာတော်နှင့်အညီ ဒုတိယ မွေးခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ဆေးကြောခြင်းအား ဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ အသစ်ပြုပြင် ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၆ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော အရှင် ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ငါတို့ အပေါ်သို့ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ကြွယ်ဝစွာ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် မြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍

ထာဝရ အသက်ကို မြော်လင့်သည် နှင့်အညီ အမွေခံ ဖြစ်ကြမည်အကြောင်းတည်း။

၈ ဤစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် ကောင်းသောအကျင့် တို့ကို အမြဲ ကျင့်အံ့သောငှါ သတိပြုရကြမည်အ ကြောင်း၊ သင်သည် ဤအရာများကို ကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုအကျင့်တို့သည် ကောင်းသည် သာမက၊ လူတို့၏အကျိုးကို ပြုစုတတ် သောအကျင့် ဖြစ်ကြ၏။

၉ မိုက်မဲသော ပုစ္ဆာအမေး တို့ကို၎င်း၊ ဆွေစဉ် မျိုးဆက် စာရင်းတို့ကို၎င်း၊ ပညတ်တရားကြောင့် ရန်တွေ့ခြင်း၊ တိုက်လှန်ခြင်းတို့ကို၎င်း ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာတို့သည် အကျိုးမရှိ။ အချည်းနီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ သင်းခွဲသောသူကို နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် ဆုံးမပြီးမှ ဖယ်ရှားနှင်ထုတ်လော့။

၁၁ ထိုသို့သောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို သိလျက်ပင် အပြစ်ပြု၍ မှောက်လှန်သောစိတ် ရှိသောသူဖြစ် သတည်း။

၁၂ အာတေမသော်၎င်း၊ တုခိတ်သော်၎င်း၊ သင့်ဆီ သို့ ငါစေလွှတ်သောအခါ နိကာပလိမြို့တိုင်အောင် ဝါထံသို့ လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ ဆောင်းကာလ ပတ်လုံးထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟု အကြံရှိ၏။

၁၃ ကျမ်းဆရာ ဇနနှင့် အာပေါလု၌ အဘယ်အရာ မျှ မလိုစေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ လမ်း၌ပို့လော့။

၁၄ ငါတို့၏ လူများသည်လည်း အသီးမဲ့သောသူ မဖြစ်၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ ရှိရမည်အကြောင်း၊ ကောင်း သောအကျင့်တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သင်ကြစေ။

၁၅ ငါ့ထံမှာရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ ငါတို့ကို ချစ်သော သူများကို နှုတ်ဆက်လော့။ သင်တို့ အပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော် ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတု သြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလေမုန် သြဝါဒစာ။ PHILEMON

၁

၁ ယေရှုခရစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရ သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီ တီမောသေသည်၊ ငါတို့ ချစ်သော လုပ်သော်ဆောင်ဘက်ချင်း ဖိလေမုန်၊

၂ ငါတို့ ချစ်သော နှမအပွို၊ ငါတို့ စစ်သူရဲချင်း အာဒိပ္ပုမှစ၍ သင်၏ အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၃ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူ သော ဘုရားသခင့် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၄-၅ သင်သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍ သန့် ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်သည်ဟု ငါသည်ကြားလျှင်၊ ငါ၏ ဘုရားသခင့် ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်ချိုးမွမ်း၍ သင့်အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်နေ၏။

၆ ဆုတောင်းသော အချက်ဟူမူကား၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကို ဆက်ဆံသော အရှိန်ကြီး၍၊ သူ တပါးတို့သည် ယေရှုခရစ် အဘို့အလိုငှါ ငါတို့၌

ကောင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဝန်ခံမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။

၇ အချင်းငါ့ညီ၊ သင်သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ စိတ်နှလုံး ကို သက်သာစေသောကြောင့်၊ သင်၏ မေတ္တာကို ထောက်၍ ငါတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ချမ်းသာ ခြင်းရှိ၏။

၈ ထိုကြောင့် သင်သည်ပြုသင့်သော အမှုအရာကို ပညတ်ထားခြင်းငှါ ငါသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အလွန် ရဲရင့်စရာအခွင့်ရှိသော်လည်း၊

၉ အသက်ကြီးသော ပေါလုတည်းဟူသော ယေရှု ခရစ်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ မေတ္တာ အားဖြင့်သာ သင့်ကို တောင်းပန်ပါ၏။

၁၀ ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံစဉ်တွင် ငါဖြစ်ဘွားစေသော သား တည်းဟူသော၊

၁၁ သင်သည် အထက်က အသုံးမရသောသူ၊ ယခု တွင် ငါနှင့်သင်သည် အသုံးရသောသူ ဩနေသိမ်အဘို့ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ထိုသူကို သင့်ထံသို့ ငါပြန်စေသည်

ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ငါ့ရင်သွေးကဲ့သို့ မှတ်လျက်လက်ခံလော့။

၁၃ ဇံဂေလိတရားကြောင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါ ခံစဉ်တွင်၊ သူသည် သင်၏ ကိုယ်စား ငါ့ကိုပြုစေမည် အကြောင်း၊ သူ့ကိုငါ ထားချင်သော်လည်း။

၁၄ သင်သည်ငါ၌ ကျေးဇူးပြုရာတွင် အနိုင်ပြုရ သကဲ့သို့မဟုတ်၊ အလိုအလျောက် ပြုစေချင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အလျှင်းမပြုလို။

၁၅ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်သည်သူ့ကို အစဉ်ရစေခြင်းငှါ၊ သူသည် သင်နှင့် ခဏကွာသွားသည်ဟု ဆိုစရာရှိ၏။

၁၆ ထိုသို့ ဆိုသော်၊ အစေခံကျွန်ကဲ့သို့ ရမည်ဟု မဆိုလို၊ ငါ၌ အထူးသဖြင့် ချစ်သောညီ၊ သင်၌ကား၊ ဇာတိအားဖြင့်၎င်း၊ သခင်ဘုရားအားဖြင့်၎င်း၊ သာ၍ ချစ်သော ညီကဲ့သို့ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကို အပေါင်းအဘော်ကဲ့သို့ မှတ်လျှင်၊ သူ့ကိုငါကဲ့သို့ပင် လက်ခံလော့။

၁၈ သူသည်သင်၌ ပြစ်မှားခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်း တစုံ တခုရှိလျှင်၊ ငါ့အတွက်အတာ မှတ်လော့။

၁၉ ဆပ်ပေးမည်ဟု ငါပေါလုသည် ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ သို့ရာတွင် သင်၏ ကိုယ်တည်းဟူသော

ကြွေးကိုပင် ငါ့အား ဆပ်ပေးရသော အကြောင်းရှိသည် ဟု ငါမဆို။

၂၀ အချင်း ငါ့ညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူးပြုပါ လော့။ ခရစ်တော်၌ ငါ့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ ပါလော့။

၂၁ သင်သည်နားထောင်မည်ဟု ယုံမှားခြင်း မရှိသည် သာမက၊ ငါပြောသည်ထက် သာ၍ ပြုမည်ဟု အမှန် သိလျက် ငါရေးလိုက်ပါ၏။

၂၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတည်းခိုစရာအရပ်ကိုလည်း ပြင် လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော အားဖြင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်ရ သော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။

၂၃ ယေရှုခရစ်ကြောင့် ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသော ပေဖြေမစ၍၊

၂၄ ငါ၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် မာကု၊ အာရိတ္တာခါ ဒေမ၊ လုကာတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၅ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ် နှင့်အတူ ရှိပါစေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလေမုန်ဩဝါဒစာပြီး၏။

ဟေဗြဲဩဝါဒစာ။ EPISTLE TO THE HEBREWS

၁

၁ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ပရောဖက်များအား ဖြင့် ဘိုးဘေးတို့အား အထပ်ထပ်အနည်းနည်း ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ဤနောက်ဆုံး ကာလအခါ မိမိ သားတော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူပြီ။

၂ ထိုသားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏ အမွေခံ သခင် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့်လည်း လောကဓာတ်တို့ကို တည်တော်မူ၏။

၃ ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော် ရောငါ့ခြည်နှင့် ဇာတိ အဖြစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမိအမိန့်တော် အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို မစတော်မူသောသူဖြစ် လျက်၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့်

သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့်သောအရပ်မှာ တန်ခိုး အားနုဘော်တော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။

၄ ကောင်းကင်တမန်တို့ရသော ဘွဲ့နာမထက် ထူး မြတ်သောဘွဲ့နာမတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်း ကင် တမန်တို့ထက် ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကိုငါဖြစ်ဘူးစေပြီဟူ၍၎င်း၊ ငါသည် သူ၏ အဘဖြစ်မည်၊ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။

၆ တနည်းကား၊ သားဦးကို ဤလောကသို့ သွင်း တော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြစေဟု လာသတည်း။

၇ တနည်းကား၊ မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့သုံး၎င်း၊ မိမိ အစေအပါတို့ကို မီးလျှံကဲ့သို့သုံး၎င်း ဖြစ်စေတော်မူ ထသော ဟုကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရည်ဆောင်၍ ဆိုသတည်း။

၈ သားတော်ကိုကား၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင် ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် စီရင်သောနိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။

၉ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို နှစ်သက်၍၊ မတရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီဟု လာသတည်း။

၁၀ တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည်တော်မူပြီ။ မိလားကောင်ကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။

၁၁ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံကို လိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြသော်လည်း၊

၁၂ ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော် မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရပါဟု လာသတည်း။

၁၃ ထိုမှတပါး၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူဘူး သနည်း။

၁၄ ကောင်းကင်တမန်များတို့ကား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမွေခံလတံ့သောသူတို့ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်တော်မူသော အစေခံ နံဝိညာဉ် ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။

J

၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသော ဒေသနာတော်ကို မမေ့မလျော့မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး၌ သာ၍ မှတ်မိစွဲလမ်းခြင်း ရှိကြမည်။

၂ ကောင်းကင်တမန်များ အားဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်သည် တည်၍ ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးတို့သည် ခံထိုက်သောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊

၃ အစအဦး၌ သခင်ဘုရား ဟောတော်မူ၍ ဒေသ

နာစကားတော်ကို ကြားရသော သူတို့သည်၊ ယုံလောက်သော သက်သေအားဖြင့် ငါတို့အား ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောသော၊ ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် အဘယ်သို့ လွတ်ကြလိမ့်မည်နည်း။

၄ ထိုသက်သေခံသော သူတို့နှင့်အတူ ဘုရားသခင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအား ဖြင့်၎င်း၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုး အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မိမိ အလိုတော်အတိုင်း ဝေငှသော ဆုကျေးဇူးအား ဖြင့်၎င်း သက်သေခံတော်မူပြီ။

၅ ငါတို့ပြောဆိုသောနောင်ကပ်ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ကောင်းကင်တမန်တို့၌ အပ်ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။

၆ ကျမ်းစာ တချက်၌ တယောက်သောသူက၊ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူရသနည်း။

၇ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ် နိမ့်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ် တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို အုပ်စိုးစေ၍၊

၈ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူပြီဟု သက်သေခံသတည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ချထားတော်မူ၏ဟု ဆိုသော်၊ မချထားဘဲ ကျန်ရစ်သော အရာအစုံတခု မရှိရ။ ယခုမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိသည်ကို ငါတို့ မမြင်ရကြသေး။

၉ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ် နိမ့်ပြီးမှ၊ အသေခံရသောကြောင့် ခေါင်းတော်၌ ဘုန်းအသရေ ပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မြင်ကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ များစွာသော သားတို့ကို ကယ်တင်၍၊ ဘုန်းစည်းစိမ် စံစားရာသို့ ပို့ဆောင်သော အရှင်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်ရမည် အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသော ဘုရားသည် စီရင်တော်မူအပ်၏။

၁၁ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူနှင့် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူများတို့သည် တပါးတည်းသော ပကတိရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သန့်ရှင်းစေတတ်သော သူသည် သန့်ရှင်းစေ အပ်သော သူတို့ကို ညီအစ်ကိုဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်တော် မမူ။ ထိုသို့ ခေါ်သော အချက်ဟူမူကား၊

၁၂ သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အား အကျွန်ုပ် ကြားပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။

၁၃ တချက်ကား၊ ဝါသည်ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည်ဟု လာသတည်း။ တဖန်ကား၊ ငါမူစ၍ ငါ့အား ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော သူငယ်တို့သည် ရှိကြ၏ဟု လာသတည်း။

၁၄ ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးအသားနှင့် ဆက်ဆံ ကြသောကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသောအားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကို အစိုးရသော သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏ တန်ခိုးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ သေဘေးကို ကြောက်၍ တသက်လုံး ကျွန်ခံရသော သူတို့ကို ကယ်လွတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူငယ်တို့၏နည်းတူ အသွေးအသားကို ဆောင်ယူတော်မူ၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို မစတော်မူသည်မဟုတ်၊ အာဗြဟံအမျိုးကို မစတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် လူတို့၏ အပြစ်ပြေစရာအကြောင်းကို စီရင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။

၁၈ ထိုသို့ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုနှင့် တွေ့ကြုံသော သူတို့ကို မစခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၃

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင်သော ခေါ်ဘိတ်တော်မှုခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုတို့၊ ဝါတို့ဝန်ခံသော တမန်တော်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတည်းဟူသော ယေရှု၏အကြောင်းကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်ကြလော့။

၂ မောရှေသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မိမိကိုခန့်ထားတော်မူသောသူ၏အမှုတော်၌ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။

၃ အိမ်ကို ဆောက်သောသူသည် အိမ်ထက်သာ၍ ကြီးသော အသရေရှိသကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မောရှေထက် သာ၍ကြီးသော အသရေကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိ၏။

၄ အိမ်မည်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူ ဆောက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ကို တည်ဆောက်သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၅ မောရှေသည်၊ နောက် ဟောပြောလတံ့သော အရာတို့ကို သက်သေခံခြင်း အလိုငှါ၊ အစေခံကဲ့သို့ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်၏။

၆ ခရစ်တော်မူကား၊ သားကဲ့သို့ အိမ်တော်ကို အုပ်စိုး၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ဝါတို့သည်ကား၊ ရဲရင့်ခြင်း၌၎င်း၊ မြော်လင့်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း၌၎င်း၊ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ထိုအိမ်တော် ဖြစ်သတည်း။

၇ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

၈၊ ၉ ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံး မရှိကြနှင့်။ သင်တို့အဘများသည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့ကို အနည်းနည်း စုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသောတောတွင် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ စုံစမ်းရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။

၁၀ ထိုလူမျိုးကို ငါ့၌သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အစဉ်စိတ်သဘော မှားယွင်းတတ်ကြ၏။ ငါ၏ အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါ့ကိုနှိမ်ချသည်ဟု မိန့်တော်မူချက် ရှိသည်နှင့်အညီ၊

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ထွက်သွားသောအားဖြင့် မယုံကြည်တတ်၊ ဆိုးညစ်သော စိတ်နှလုံး မရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။

၁၃ ဒုစရိုက်၏ လှည့်ပြားခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ စိတ်နှလုံး မခိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောအချိန်၊ နေ့တိုင်း အစဉ် အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။

၁၄ ဝါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့သို့ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ခရစ်တော်နှင့် ဆက်ဆံသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယနေ့တွင်သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို

ကြားလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုရာ ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံး မရှိကြ နှင့်ဟု ကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ၊

၁၆ ကြားပြီးမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ မောရှေ နောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက်လာသော သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။

၁၇ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး နှစ်သက်တော်မမှုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပြုသော ကြောင့် တော၌လဲ၍သေသောသူပင်မဟုတ်လော့။

၁၈ သင်တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသော သူတို့ကား၊ မယုံကြည်သော သူမှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း။

၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့် သာ မဝင်နိုင်သည်ကို ငါတို့သိမြင်ကြ၏။

၄

၁ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရ သောအခွင့်ကိုပေးသော ဂတိတော်သည် ငါတို့၌ ရှိရစ် လျက်နှင့်၊ သင်တို့တွင် အချို့တို့သည် မမှီဘဲ နေမည်ကို ဖိုးရိမ်ကြကုန်အံ့။

၂ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ထိုသူတို့ ကဲ့သို့ကြားကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရသောတ ရားစကားသည်၊ ကြားရသောသူတို့ အထံ၌ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် မရောနှောသောကြောင့် အကျိုးကိုမပေး။

၃ ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်သောသူဖြစ်၍ ဘုရား သခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟုလာ၏။ ချမ်းသာဟု ဆိုသော်၊ ကမ္ဘာဦးကပင် အမှုအရာ တို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၄ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျမ်းစာ တချက်၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခုနစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၅ ထိုကျမ်းစာ၌ တဖန်လာသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ကြဟုလာသတည်း။

၆ ထိုကြောင့် အချို့တို့သည် ဝင်ကြ၏။ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ကြားရသောသူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့် မဝင်ကြပြီ။

၇ တဖန်တုံ၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော် အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်မာသောစိတ်

နှလုံး မရှိကြနှင့်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤမျှလောက် ကာလကြာပြီးမှ၊ ယနေ့ဟု ဒါဗိဒ်ကျမ်းစာ၌ လာသော အခါ၊ တစုံတခုသော နေ့ရက်ကို သေချာစွာ မှတ်သား သတည်း။

၈ ယောဂူသည် ထိုသူတို့ကို ချမ်းသာပေးသည် မှန်လျှင်၊ ထိုနောက်အခြားသော နေ့ရက်ကို အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။

၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လူတို့အဘို့အလိုငှါ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းချမ်းသာ တမျိုးသည် ကျန်ရစ်သေး၏။

၁၀ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောသူသည်လည်း မိမိအမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မယုံကြည် သောစိတ်ရှိသဖြင့် လဲသကဲ့သို့ငါတို့သည်မလဲ၊ ထိုချမ်း သာထဲသို့ ဝင်ရမည်အကြောင်း ကြီးစားအားထုတ်ကြ ကုန်အံ့။

၁၂ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ တန်ခိုးနှင့် ပြုပြင်ခြင်း၊ သန်လျက် တကာတို့ထက် ထက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ အသက်နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ အရိုးဆစ်နှင့်ခြင်ဆီကို ၎င်း ပိုင်ခြား၍ ထုတ်ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှလုံး အကြံအစည်များကိုလည်း သိမြင်တတ်၏။

၁၃ ငါတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောသူ ရှေ့၌ မထင်ရှားသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် အကွယ်အကာ မရှိဘဲ၊ မျက်မှောက် တော်၌ လှန်ထားလျက်ရှိကြ၏။

၁၄ ယခုမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ကြွဝင်တော်မူ သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အကြီးတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေဂူသည် ငါတို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့ သည် ဝန်ခံခဲ့ပြီးသောအရာ၌ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။

၁၅ ငါတို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့် မကြင်နာနိုင်သောသူ မဟုတ်။ ငါတို့ ခံရသည်နည်းတူ၊ အမျိုးမျိုးသော စုံစမ်းနှောင့် ရှက်ခြင်းတို့ကို ခံဘူးသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် သနားခြင်း ကရုဏာကို ၎င်း၊ တော်လျော်သော မစခြင်းကျေးဇူးတော်ကို၎င်း ခံရမည်အကြောင်း၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူးပလ္လင် တော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

၅

၁ လူတို့တွင် ရွေးကောက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မည်သည်ကား၊ ပူဇော်သတ္တာကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကို၎င်းပူဇော်၍၊ လူတို့အတွက် ဘုရားဝတ်ကို ပြုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်၏။

၂ သူသည် ကိုယ်တိုင် နှမ်းရိအားနည်းခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူတို့ကို သည်းခံခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏။

၃ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လူများအပြစ်နှင့် မိမိအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ပူဇော်ရ၏။

၄ ဘုရားသခင်သည် အာရုန်ကို ခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ ခေါ်တော်မူသော သူမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူမျှ ထိုအရာမြတ်ကို မသိမ်းမယူရ။

၅ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၌ မိမိကိုမိမိ ချီးမြှောက်သည်မဟုတ်။ သင်သည် ငှါသားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကိုငါ ဖြစ်ဘွားစေပြီဟု မိန့်တော်မူသော သူသည် ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ တချက်လာသည်ကား၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု လာသတည်း။

၇ ထိုခရစ်တော်သည် လူဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ် ကာလ၊ သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသောသူကို၊ ကြီးစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်ရွံ့ရာ အမှု၌ ချမ်းသာရသည် ဖြစ်၍၊

၈ ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံသောအားဖြင့် နားထောင်ခြင်း အကျိုးအကြောင်းကို သင်တော်မူ၏။

၉ ထိုသို့ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယုံကြည်နားထောင်သောသူအပေါင်းတို့အား ထာဝရ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုသောသူ ဖြစ်တော်မူ၍၊

၁၀ မေလခိဇေဒက်ကဲ့သို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟု ဘုရားသခင် သမုတ်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။

၁၁ ထိုမေလခိဇေဒက်၏ အကြောင်းကို ငါတို့ ပြောစရာစကားအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဉာဏ်နုနုသောကြောင့် အပြောခက်လှ၏။

၁၂ သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့် ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်သင့်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်၌ ရှေ့ဦးစွာ သင်ရသော တရားနုတို့ကို သူတပါးထံ၌ တဖန်သင်ရသော အကြောင်းရှိသည်။

၆:၂။

ဖြစ်၍၊ ကြေခဲသောအစာကို မသုံးဆောင်၊ နို့ကိုသာ သုံးဆောင်ရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ နို့ကိုသာ သုံးဆောင်သောသူ မည်သည်ကား၊ သူငယ် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌ လေ့လာခြင်းမရှိ။

၁၄ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောဉာဏ် ပေးတတ်သော၊ အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်းများသောသူ တည်းဟူသော၊ စုံလင်သော အရွယ်ရှိသော သူတို့မူကား၊ ကြေခဲသော အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ရကြ၏။

၆

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကို နောင်တရခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ဗတ္တိဇံ တရားကို သွန်သင်ခြင်း၊ လက်ကိုတင်ခြင်း၊ သေလွန်သော သူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း၊ ထာဝရ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော မူလအမြစ်ကို ငါတို့သည် ပြန်၍ မတည်ဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ ဘာသာ၌ အစအဦး ဖြစ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို ထား၍၊ စုံလင်သော အဖြစ်သို့ တက်ကြကုန်အံ့။

၃ ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ ငါတို့သည် ထိုသို့ ပြုကြမည်။

၄ အလင်းသို့တခါ ရောက်၍ ကောင်းကင် ဆုကျေးဇူးကို မြည်းစမ်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူခြင်း၊

၅ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်သော တရားစကားကို၎င်း၊ နောင်ကပ်ကာလ၏ တန်ခိုးများကို၎င်း၊ မြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ၊

၆ ရွေ့လျော့ဖောက်ပြန်သော သူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်၍ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် နောင်တရအံ့သောငှါ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။

၇ ဥပမာကား၊ အကြင်မြေသည် မိမိအပေါ်သို့ အဖန်ဖန်ကျသော မိုဗ်းရေကို သောက်၍၊ လုပ်သောသူသုံးဘို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံတတ်၏။

၈ အကြင်မြေသည် ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ပြုစုခြင်းကို မခံလိုက်။ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောအချိန်နီးသည်ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး၌ မီးရှို့ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၉ ထိုသို့ပြောသော်လည်း၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအရာ၊ သာ၍ ကောင်းသော အရာတို့နှင့် ဆိုင်သည်ကို၊ ငါတို့သည် သဘောကျလျက် ရှိကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့ကို အထက်က လုပ်ကျွေးသည်သာမက၊ ယခုပင် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် နာမတော်ကိုထောက်၍ ပြသော မေတ္တာကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကို ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။

၁၁၊ ၁၂ သင်တို့ရှိသမျှသည် ပျင်းရိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သည်းခံခြင်းအားဖြင့် ဂတိတော်တို့ကို အမွေခံရသော သူတို့နည်းတူ ကျင့်နိုင်မည် အကြောင်း၊ ထိုသို့သောလုံ့လဝီရိယကိုထုတ်၍၊ အဆုံးတိုင်အောင် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသော မြော်လင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် အလိုရှိကြ၏။

၁၃ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံသ် ဂတိထားတော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုရန် မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို တိုင်တည်၍၊

၁၄ ငါသည်သင့်အား အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကို အစဉ်အမြဲ ပွားများစေမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့နှင့်အညီ အာဗြဟံသည် သည်းခံလျက် စောင့်နေပြီးမှ၊ ဂတိတော်ကို ဝင်စားလေ၏။

၁၆ လူတို့သည် မိမိထက် ကြီးမြတ်သော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြံစေတတ်သော အကျိန်သည် ငြင်းခုံခြင်းရှိသမျှကို ဖြေတတ်၏။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်ကို အမွေခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ အကြံအစဉ်တော် မဖောက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကို အတပ်သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျိန်အားဖြင့် အာမခံတော်မူ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်မူသာမသုံးနိုင်သောအရာတည်းဟူသော မဖောက်ပြန်မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာနှစ်ပါးကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်ရှေ့၌ ထားသောမြော်လင့်ရာကို ခိုလှုံခြင်းငှါပြေးသော ငါတို့သည် သက်သာ အားကြီးကြမည် အကြောင်းတည်း။

၁၉ ထိုမြော်လင့်ခြင်းမူကား၊ ကုလားကာအတွင်း၌ ချ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော စိတ်နှလုံး၏ ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ ငါတို့၌ ရှိသတည်း။

၂၀ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်သော ယေရှုသည်၊ ငါတို့အတွက်၊ ထိုအတွင်း

အရပ်ထဲသို့ ရှေ့ဆောင်၍ ဝင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၇

၁ မင်းကြီးများကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသော အာဗြဟံကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ကောင်းကြီးပေးပြီးလျှင်၊

၂ အာဗြဟံ လှူသော လက်ရဥစ္စာရှိသမျှကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ခံယူသော ထိုရှာ လင်မင်းကြီး တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မေလခိဇေဒက်သည်၊ နာမရင်း အနက်အားဖြင့် တရားမင်း၊ ထိုမှတပါး၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမင်းဟု ဆိုလိုသော ရှာလင်မင်းဖြစ်လျက်၊

၃ အဘမရှိ အမိမရှိ၊ ရှေးမျိုးစဉ် မရှိ၊ အသက်အပိုင်း အခြားမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏သားတော်နှင့် တူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ အစဉ်အမြဲတည်၏။

၄ အမျိုး၏အဘ အာဗြဟံသည်၊ လက်ရ ဥစ္စာများကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူ၍ အလှူခံသော ထိုမင်းသည် အဘယ်မျှလောက် ကြီးမြတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။

၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကိုခံသော လေဝိသားတို့သည် အာဗြဟံ အမျိုးဖြစ်သော သူတည်းဟူသော၊ မိမိတို့ ညီအစ်ကိုများလက်မှ ပညတ်တရားအတိုင်း ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံရသောအခွင့် ရှိကြ၏။

၆ သူတို့အမျိုးမဟုတ်သော ထိုမင်းမူကား၊ အာဗြဟံ၏ လက်မှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံလေ၏။ ဂတိတော်တို့ကို ခံရသောသူကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၇ ကြီးသောသူသည် ငယ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံဘွယ်မရှိ။

၈ ထိုမှတပါး၊ သေတတ်သောသူတို့သည် ယခုအခါ ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို ခံလေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမူကား အသက်ရှင်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကို ရသောသူသည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံရ၏။

၉ ထိုမှတပါး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံတတ်သော လေဝိသည် အာဗြဟံအားဖြင့် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ပေးပြီဟု ဆိုစရာ အခွင့်ရှိ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ မေလခိဇေဒက်သည် အာဗြဟံကို တွေ့သောအခါ၊ လေဝိသည် မိမိအဘ၏ကိုယ်၌ ရှိသတည်း။

၁၁ တနည်းကား၊ လေဝိမှ ဆင်းသက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက် လူများတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကို ခံကြသောကြောင့်၊ ထိုအမျိုးအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အာရန်နည်းတူ

မခေါ်ဝေါ်ဘဲ၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ပေါ်ထွန်းစရာ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသေးသနည်း။

၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသည် ပြောင်းလဲလျှင်၊ ပညတ်တရားသည် မပြောင်းလဲဘဲ မနေနိုင်ရာ။

၁၃ ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူသည်၊ ယဇ် ပလ္လင်ဝတ်ကို တယောက်မျှ မပြုရသော အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်သည် ယုဒအမျိုး ထံ၌ ပေါ်ထွန်းသည်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုအမျိုး သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ဟု မောရေသည် တခွန်းကိုမျှမပြော။

၁၅ ထိုမှတပါး၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်ထွန်းသည် မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်အမျိုး ပြောင်းလဲပြီဟု သာ၍ ထင်ရှား၏။

၁၆ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စပ်ဆိုင် သော တရားအတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသည် မဟုတ်။ ထာဝရအသက်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်အတိုင်း ခန့်ထား လျက်ရှိသတည်း။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ၊ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူ သတည်း။

၁၈ ပညတ်တရားသည် အဘယ်သူကိုမျှ စုံလင်ခြင်း သို့ မပို့နိုင်သည်ဖြစ်၍၊

၁၉ ရှေးပညတ် တရားဟောင်းသည်၊ အားမရှိ၊ အကျိုးကို မပေးနိုင်သောကြောင့်၊ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ သာ၍မြတ်သော မြော် လင့်ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင့်ခြင်း အားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ်ကြ၏။

၂၀ ထိုသူတို့သည် အကျိန်တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အရာကို ရကြ၏။

၂၁ ယေရှုမူကား၊ အကျိန်တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အရာကို မရ။ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ် သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း ရှိတော်မမူသည်နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် အကျိန်တော် ကိုခံ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ရသည်အတိုင်း၊

၂၂ သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ်တရား၏ အာမခံ ဖြစ်၏။

၂၃ ထိုသူတို့သည်လည်း သေရသောကြောင့် အစဉ် မတည်နိုင်သည် ဖြစ်၍ အများရှိကြ၏။

၂၄ ယေရှုမူကား၊ နိစ္စထာဝရ တည်သောကြောင့် မပြောင်း မလဲသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား လျက်ရှိ၏။

၂၅ ထိုကြောင့်၊ အကြင်သူတို့သည် ယေရှု အားဖြင့် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ အမှုကို ကိုယ်တော်သည် စောင့်လျက်၊ ကာလအစဉ် အသက်ရှင်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို အစဉ်ကယ်တင် ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်၍ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်လျက် အပြစ် ရှိသော သူတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင်သား အပေါင်းတို့ထက် မြင့်မြတ်သော သူဖြစ်၍၊ ငါတို့နှင့် တော်သင့်တော်မူ၏။

၂၇ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ကိုယ် အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ နေ့တိုင်း ယဇ်ပူဇော်ရသကဲ့သို့၊ ထိုသခင်သည် ယဇ်ပူဇော်စရာ အကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မိမိ ကိုယ်ကို တခါတည်း ယဇ်ပူဇော်၍ ထိုအမှုကို ပြီးစေ တော်မူပြီ။

၂၈ ပညတ်တရားသည် အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား၏။ ပညတ်တရား နောက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသားတော်ကို ခန့်ထားသတည်း။

၈

၁ ယခု ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်း အရာတို့၏ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ငါတို့၌ ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင်လက်ျာ ဘက်မှာ ထိုင်နေ တော်မူ၏။

၂ လူ မဆောက်ဘဲ ထာဝရဘုရား ဆောက်တော်မူ သော တဲတော်စစ်တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မည်သည်ကား၊ ပူဇော် သက္ကာနှင့် ယဇ်ကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လည်း ပူဇော်စရာယဇ် တစ်ခုတစ်ရာရှိ၏။

၄ ပညတ်တရားအတိုင်း ပူဇော်သက္ကာကို ဆက် ကပ်သောယဇ်ပုရောဟိတ်များ ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထို သခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိနေလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မလုပ်ရ။

၅ မောရှေသည် တဲတော်ကို ဆောက်လုပ်အံ့သော အခါ၊ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီလျော်စွာ အလုံးစုံတို့ကို လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ကောင်းကင်အရာတို့၏ ပုံပမာ အရိပ်နှင့် သာဆိုင်လျက်ဝတ်ကို ပြုနေကြ၏။

၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယေရှုသည် သာ၍မြတ်သော ဂတိ တော်တို့၌ တည်သော၊ သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ် တရား၏ အာမခံဖြစ်သည် နှင့်အညီ၊ သာ၍ မြတ်သော ဝတ်ပြုခြင်း အခွင့်အရာကို ရတော်မူ၏။

၇ ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားသည် အပြစ်တင်ခွင့် မရှိ သည် မှန်လျှင်၊ ဒုတိယ ပဋိညာဉ်တရား တည်ရသော အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့် ရှာရသနည်း။

၈၊ ၉ ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဤလူမျိုး ၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍ အဲဝတ္တုပြည်မှ ဆောင် သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရား နှင့် ခြားနားသော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ထူထောင်ရလေ အမျိုးသား၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ အရင် ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရား၌ သူတို့သည် မတည်ကြ။ ငါသည် လည်း သူတို့ကို မကြည့်ရှု မပြုစုဘဲနေ၏။

၁၀ နောင်ကာလအခါ ထူထောင်ရလေ အမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရ ဘုရားကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ဆုံးမဩဝါဒ မပေးရကြ။ အကြောင်း မူကား၊ အငယ်ဆုံးသော သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသော သူတိုင်အောင် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို သိကြ လိမ့်မည်။

၁၂ ထိုအခါငါသည် သူတို့အပြစ်များကိုသည်းခံမည်။ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မအောက်မေ့ ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ပဋိညာဉ် တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်တွင် ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားကို ဟောင်းစေတော်မူ၏။ ရွှေ လျော့၍ ဟောင်းသောအရာ မည်သည်ကား၊ ကွယ် ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လုနီးသတည်း။

၉

၁ တနည်းကား၊ ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြု ရာ စီရင်ချက်နှင့်၎င်း၊ လောကီသန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် နှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်၏။

၂ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟဂျာဟု ခေါ်ဝေါ် သော ပဌမတဲတော်သည်၊ ဆီမီးခုံ၊ စားပွဲ၊ ရှေ့တော် မုန့်နှင့် ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။

၃ ဒုတိယ ကုလားကာအတွင်း၌၊ ဟဂျာ ဟဂျန်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တဲတော်ရှိ၏။

၄ ထိုတဲတော်၌ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ရွှေဖြင့်မွမ်းမံသော ပဋိညာဉ်တရား သေတ္တာရှိ၏။ ထိုသေတ္တာ၌မန္တကိုထား သောရှေ့အိုး၊ အပွင့်ပွင့် အာရုန်၏လုံတံ၊ ပဋိညာဉ်တရား ကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့သည်ရှိကြ၏။

၅ ထိုသေတ္တာပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးသော ခေရုဗိမ်တို့ သည် အပြစ်ဖြေရာ ပလ္လင်ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ထို အရာများကို ယခုသေချာစွာ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ၊

၆ ထိုသို့ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု၍ ပဌမ တဲတော်အတွင်းသို့ အစဉ်ဝင်ကြ၏။

၇ ဒုတိယ တဲတော်အတွင်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း တပါးတည်းသာ မိမိ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ လူများအပြစ် ကြောင့်၎င်း၊ ပူဇော်သောအသွေးကို ဆောင်၍ တနှစ် လျှင် တခါတည်းသာ ဝင်ရ၏။

၈ ပဌမ တဲတော် မပျက်မှီတိုင်အောင်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနသို့ သွားသောလမ်း မဖွင့်သေးသောအကြောင်း ကို ထိုအမှုအရာအားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သည် အရိပ်ပေးတော်မူ၏။

၉ ထိုတဲတော်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များကို ပူဇော်သော ကာလတည်းဟူသော မျက်မှောက် ကာလပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။ ထိုပူဇော်သက္ကာနှင့်ယဇ် များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကို ထောက် လျှင်လည်း၊ ဝတ်ပြုသောသူအား စုံလင်ခြင်းအကျိုးကို မပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍။

၁၀ စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ အမျိုးမျိုးသော နှစ်စရာ တည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော အထုံးအဖွဲ့ များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း ကာလတိုင် ရုံမျှသာ တည်ကြ၏။

၁၁ ယခုမှာ လူလက်ဖြင့်မလုပ်၊ ဤလောကဓာတ်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ သာ၍ ကြီးမြတ်စုံလင်သော တဲတော်၌၊ နောက် မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် သော ခရစ်တော်သည်။

၁၂ ငါတို့အဘို့ ထာဝရ ရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရ၍ ဆိတ်အသွေး၊ နွားကလေးအသွေးနှင့် မဟုတ်၊ မိမိအသွေးတော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ တခါတည်း ဝင်တော်မူ၏။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အညစ်အကြေး ရှိသော သူတို့အပေါ်၌ ဖြန်းသော နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေး၊ နွားမကလေး၏ ပြာသည်၊ သူတို့ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုနိုင်သည်မှန်လျှင်၊

၁၄ ထိုမျှမက၊ အပြစ်ကင်းသော ကိုယ်တော်ကို၊ ထာဝရ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ တင်လျှူပူဇော်သော ခရစ်တော်၏အသွေးသည်၊ သေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင် တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သင်တို့၌ ကိုယ်ကိုယ် သိသောစိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သာ၍ တတ်နိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။

၁၅ ထိုကြောင့် ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားလက်ထက်၌ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကိုလည်း လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခေါ်တော်မူသောသူတို့သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော ထာဝရ အမွေကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်သည် ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံဖြစ်တော်မူ၏။

၁၆ အမွေခံ စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး၍ စာချုပ်သည် အမှုမှာလည်း စာချုပ်တည်လျှင်စာချုပ်သောသူသည် ဧကန်သေရမည် မှန်ပြီ။

၁၇ အကယ်၍ မသေလျှင်၊ ထိုစာချုပ်သည် မတည်၊ သေမှသာ တည်၏။

၁၈ ထိုကြောင့် ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားကို စီရင်သော အခါ၊ အသွေးနှင့်ကင်း၍ မစီရင်။

၁၉ တရားတော်၌ပါသမျှသော ပညတ်တို့ကို မောရှေသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောပြီးမှ၊ ရေနှင့် ရောနှောသောနွား၊ ဆိတ်၏ အသွေးကိုယူ၍၊ အနီခိုင်းသောသိုးမွေးတပ်သော ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာကို၎င်း လူအပေါင်းကို၎င်း ဖြန်းလျက်၊

၂၀ ဤအသွေးကား၊ သင်၌ ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏ အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၁ တဲတော်နှင့် ဝတ်ပြုသော တန်ဆာများကိုလည်း ထိုနည်းတူ အသွေးနှင့် ဖြန်းရ၏။

၂၂ ပညတ်တရားအတိုင်း ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ကုန်မတတ် အသွေးအားဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အသွေးမသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွတ်ခြင်းမရှိ။

၂၃ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော အရာတို့၏ ပုံများကိုထိုသို့သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်စေရသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်အရာတို့ကို သာ၍ မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်စေရ၏။

၂၄ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန်သော သန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ ပုံဖြစ်သော၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောသန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ခရစ်တော်သည် မဝင်ဘဲ၊ ငါတို့အတွက်ကြောင့် ယခု ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ကိုယ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီ။

၂၅ သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပူဇော်ပတ်မင်းသည် သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ သူတပါး အသွေးနှင့် နှစ်တိုင်း အစဉ်ဝင်ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော်သည် အဖန်များစွာ ကိုယ်ကို ပူဇော်ရသည် မဟုတ်။

၂၆ ထိုသို့ ပူဇော်ရသည် မှန်လျှင်၊ ကမ္ဘာဦး မှစ၍ အဖန်များစွာ အသေခံတော်မူရ၏။ ယခုမူကား၊ ဤကပ်ကာလ အခန်း၌ တခါတည်း ကိုယ်ကို ပူဇော်သော အားဖြင့် အပြစ်များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။

၂၇ လူသည် တခါတည်းသေ၍ ထိုနောက်မှတရားစီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊

၂၈ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်သည် လူများအပြစ်တို့ကို ခံခြင်းငှါ တခါတည်း ကိုယ်ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ထိုသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေသော သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ၊ အပြစ်နှင့် မဆိုင်ဘဲ ပေါ်ထွန်းတော်မူလတံ့။

၁၀

၁ တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာ အကျိုးတို့၏ သေချာသော ပုံသဏ္ဍာန်ကို မပြ၊ အရိပ်ကိုသာ ပြသည်ဖြစ်၍၊ နှစ်စဉ် မပြတ်ပူဇော်သော ယဇ်အားဖြင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သော သူတို့ကို စုံလင်ခြင်းအဖြစ်၌ မတည်စေနိုင်ရာ။

၂ တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်ပြုသောသူတို့သည် တခါတည်းနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် သံဝေဂတရား ရစရာအကြောင်းအလျှင်း မရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်တို့ကို တခါတည်းသာ ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန် မပူဇော်ဘဲ နေကြမည် မဟုတ်လော။

၃ ယခုမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်သည်တွင် အပြစ်များကို နှစ်တိုင်း အောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏ အသွေးသည် အပြစ်ကို မပယ်နိုင်ရာ။

၅ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကကသို့ ကြွလာသောအခါ၊ အိုတုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာကိုအလိုတော် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အား ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြင်ဆင်တော်မူပြီ။

၆ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်များကို အားရ နှစ်သက်တော် မမူသောအခါ၊

၇ ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထား သည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အလိုကို ဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည် ဟု လျှောက်ဆို၏။

၈ ပညတ်တရားအတိုင်း ပြုရသောဝတ်ကို ရည် ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေ ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်များနှင့်ပူဇော်သက္ကာများတို့ ကို ကိုယ်တော်သည်အလိုတော်မရှိ၊ အားရနှစ်သက် တော်မမူဟု အထတ်က ဆိုနှင့်ပြီးမှ၊

၉ တဖန်တုံ၊ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ အလိုကိုဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည် ဟု ဆိုသည်တွင်၊ ဒုတိယ ဝတ်ကို တည်စေခြင်းငှါ ပဌမ ဝတ်ကို ပယ်၏။

၁၀ ထိုအလိုတော်နှင့်အညီ ယေရှုခရစ်၏ကိုယ်တော် ကို တခါတည်း ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မည်သည်ကား၊ နေ့တိုင်းဝတ်ပြု လျက်၊ အပြစ်ကို မဖြေနိုင်သောယဇ်ကို အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ပူဇော်လျက် ရပ်နေရ၏။

၁၂ ထိုသခင်မူကား၊ အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ယဇ်တခု တည်းကို ပူဇော်ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော် ဘက်၌ အစဉ်အမြဲ ထိုင်၍၊

၁၃ မိမိ ရန်သူတို့ကို မိမိ ခြေတင်ရာ မချမထားမှီ တိုင်အောင် မြော်လင့်လျက် နေတော်မူ၏။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ စင်ကြယ်သော သူတို့သည် ထာဝရ စုံလင်ခြင်းအကျိုးကိုရစေခြင်းငှါ၊ တခါတည်း ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ပြုတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သည် ငါတို့အားသက်သေ ပေးတော်မူသည်မှာ၊

၁၆ နောင်ကာလအခါ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ် တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့နှလုံးထဲမှာ ပေးသွင်းမည်။ သူတို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အပေါ်မှာ ရေးထားမည်ဟုအထက်က မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၁၇ တဖန်တုံ၊ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းအမျိုး မျိုးကို ငါမအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု လာသတည်း။

၁၈ ထိုအပြစ်တို့ကို လွှတ်ပြီးလျှင် နောက်တဖန်အပြစ် ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစုရာအကြောင်း မရှိ။

၁၉၊ ၂၀ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှု၏ ကိုယ်ခန္ဓာ တော်တည်းဟူသော ကုလားကာအားဖြင့် ထိုသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော အသက်လမ်းသစ်တွင်၊ ငါတို့ သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့၊ အသွေးတော်ကိုအမှီပြု ၍ အဆီးအတား မရှိ၊ ဝင်ရသောအခွင့် ရှိသဖြင့်၎င်း၊

၂၁ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အုပ်စိုးသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း ရှိသဖြင့်၎င်း၊

၂၂ ငါတို့သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသောသဘောရှိ၍ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်လျက်၊ စိတ်နှလုံးကို သံဝေဂတရားနှင့် လွတ်အောင်ဖြန်းခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကိုလည်း ကြည်သာရေဖြင့် ဆေးကြော ခြင်းရှိပြီးမှ၊ အထံတော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

၂၃ မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းကို ဝန်ခံ၍ မတိမ်းယိမ်း မရွေ့လျော့ဘဲတည် ကြည်ကြကုန်အံ့ အကြောင်းမူ ကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူ၏။

၂၄ ထိုမှတပါး၊ မေတ္တာစိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ရသောအခွင့်ကို ရှာ၍၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ထောက်စာ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။

၂၅ လူအချို့တို့၏ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း စည်းဝေးခြင်းအမှုကို မရှောင်မလွှဲကြနှင့်။ အချင်းချင်းတို့ ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။ ကာလအချိန်ရောက် လုနီးသည်ကိုထောက်သဖြင့် သာ၍ကြိုးစားကြလော့။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သမ္မာတရားကို သိပြီးမှ ကိုယ် အလိုသို့လိုက်၍ ပြစ်မှားပြန်လျှင်၊ နောက်တဖန် အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော်ရာအခွင့် မရှိဘဲ၊

၂၇ ဒဏ်စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကြောက်မက်ဘွယ် သော မြော်လင့်ရသောအကြောင်း၊ ငြင်းဆန်သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အမျက်တော်မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော အကြောင်းရှိ၏။

၂၈ မောရေ၏တရားကို ပယ်သောသူ မည်သည် ကား၊ သက်သေခံ နှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင်၊ သနားခြင်းကို မခံရဘဲ သေရ၏။

၂၉ ထိုမျှမက၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ခြေဖြင့် ကျော်နင်းလျက်၊ မိမိကို စင်ကြယ်စေသော ပဋိညာဉ် တရား၏ အသွေးကို အပြစ်တင်လျက်၊ ဆုကျေးဇူး ကို ပေးသော ဝိညာဉ်တော်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုလျက် ရှိသောသူသည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးစွာသော

အဏ်ဖြင့် ခံထိုက်သည်ကို သင်တို့ ထင်ကြသနည်း။

၃၀ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိ လူတို့အဘို့ တရားစီရင်မည် ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သည် အမှန်သိကြ၏။

၃၁ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သို့ ကျရောက်ခြင်းအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်သတည်း။

၃၂၊၃၃ သင်တို့သည် အလင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ လူများရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့ခံရသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသောအပေါင်းအဘော် ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခပေဒနာများကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော အထက်ကာလ အချိန်ကို အောက်မေ့ကြလော့။

၃၄ ထိုအခါ သင်တို့သည် အကျဉ်းခံရသောသူတို့အတွက်ကြောင့်ကြင်နာသော စိတ်ရှိရသည်သာမက၊ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူတပါး လုယူဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ကိုယ်သုံးစရာတို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာ၍ မြတ်သော အမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကို သိ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝန်ခံကြ၏။

၃၅ ထိုကြောင့်၊ ကြီးစွာသောအကျိုးနှင့် ယှဉ်သော သင်တို့၏ ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်ကြဲနှင့်။

၃၆ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ဆောင်ပြီးမှ၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကို ရမည်အကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိရမည်။

၃၇ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကြွလာလတံ့သောသူသည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊ မကြာမမြင့်မှီ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ရွှေလျော့လျှင်၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ထိုသူကို အားရနှစ်သက်ခြင်းမရှိဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိ၏။

၃၉ ငါတို့မူကား ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ရွှေလျော့သောသူ မဟုတ်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ယုံကြည်သောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၁

၁ ယုံကြည်ခြင်းသည် မြော်လင့်သော အရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။

၂ ထိုပါရမီကြောင့်၊ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။

၃ ယခုမြင်ရသော အရာတို့သည်၊ အရင်ထင်ရှားသောအရာထဲက မဖြစ်ဘဲ၊ လောကဓာတ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် သိကြ၏။

၄ အာဗေလသည်၊ ကာဏုန ပူဇော်သောယဇ်ထက်သာ၍ မြတ်သောယဇ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်၏။ ထိုသို့သော ယဇ်ကို ပူဇော်၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူခြင်းကို ရလေ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူလှူသော အလှူကို ဘုရားသခင်သည် လက်ခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အာဗေလသည် သေလွန်သော်လည်း ယခုပင် တရားဟောသေး၏။

၅ နောက်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ ဘဝပြောင်းရ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဘဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် နောက်တဖန် မပေါ်မရှိ။ သူသည် ဘဝ မပြောင်းမှီ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူ ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကို ရလေ၏။

၆ ယုံကြည်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် သောသူသည်၊ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူအား အကျိုးပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ရမည်။

၇ နောဇေသည် မမြင်သေးသော အမှုအရာတို့ကို ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရပြီးမှ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိ၍၊ မိမိ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်္ဘောကို တည်လေ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသားတို့ကို အပြစ်တင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း အမွေခံရ၏။

၈ အာဗြဟံသည် အမွေခံရလတံ့သော ပြည်သို့ ထွက်သွားမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူသောအခါ၊ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို ကိုယ်တိုင် မသိဘဲလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် နားထောင်၍ ထွက်သွားလေ၏။

၉ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်နေသကဲ့သို့၊ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်၌ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိတော်ကို အမွေခံရသော အဘော်အဘက်တည်းဟူသော ဣဇက်၊ ယာကုပ်တို့ နှင့်အတူ တဲဉ်နေလေ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် တည်ထောင်ပြုစု

တော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ကိုမြော်လင့်သတည်း။

၁၁ သူ၏ခင်ပွန်း စာရာသည်လည်း အရွယ်လွန်သော အခါ၊ ပဋိသန္ဓေယူနိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်ခံရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော် မူသောသူသည် သစ္စာရှိသည်ဟု စိတ်စွဲလန်းခြင်းရှိ၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေနှင့်တူသောသူ တယောက်သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်း ကင်ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌ မရေတွက် နိုင်သော သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ များစွာသောသူတို့၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။

၁၃ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ဂတိတော် နှင့် စပ်ဆိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရဘဲ၊ အဝေးက မြော်မြင်လျက်၊ စိတ်နှလုံးနှင့် ဘက်ယမ်းလျက်၊ မိမိတို့ သည်မြေကြီးပေါ်မှာ တကွန်းသူတန်ခိုင်သား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစွာ ဝန်ခံလျက်၊ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်နှင့် သေလွန်ကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ ဝန်ခံသောသူတို့သည် မိမိတို့အဘပြည် ကိုရှာကြသည်ဟု အတည်အလင်း ပြောဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုသူတို့သည် အထက်က ထွက်သွားသောပြည် ကို အောက်မေ့သည်မှန်လျှင်၊ ထိုပြည်သို့ ပြန်ရသော အခွင့် ရှိကြ၏။

၁၆ ထိုပြည်ကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင်ပြည် တည်းဟူသော သာ၍ မြတ်သောပြည်ကို တောင့်တ ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ရှက်တော်မမူ သူတို့ နေစရာဘို့မြို့ကို တည်ထောင်တော်မူပြီ။

၁၇ အာဗြဟံသည် စုံစမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသော အခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣဇာက်ကို ပူဇော်၏။

၁၈ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟု သော ဗျာဒိတ်တော် မှစ၍ ဂတိတော်များကို ခံရသော သူသည်၊ မိမိ၌ တယောက်တည်းသော ထိုသားကို ပူဇော်၏။

၁၉ ထိုသို့ပူဇော်သောအခါ သေခြင်းမှထမြောက်စေ ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို သူသည် အောက်မေ့၏။ ထိုသားကို ပုံစကားအားဖြင့် သေခြင်း ထဲကရ၏။

၂၀ ဣဇာက်သည်လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အနာဂတ် အရာတို့ကို အမှတ်ပြု၍ ယာကုပ်နှင့် ဧသောကို ကောင်းကြီးပေး၏။

၂၁ ယာကုပ်သည်လည်း၊ သေချိန် နီးသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ယောသပ်၏သား နှစ်ယောက်

ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ တောင်ဝေးထိပ် အပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။

၂၂ ယောသပ်သည် သေဆံ့ရှိသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ထွက် မြောက်ခြင်းအရာကိုပြု၍၊ မိမိ အရိုးတို့၏အကြောင်းကို မှာထားလေ၏။

၂၃ မောရှေကို ဘွားမြင်ပြီးမှ အဆင်းလှသော သူငယ် ဖြစ်သည်ကို မိဘတို့သည်မြင်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို မကြောက်ဘဲ သုံးလ ပတ်လုံး သူ့ကို ဝှက်ထားလေ၏။

၂၄ မောရှေသည် အသက်အရွယ် ကြီးသောအခါ အပြစ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ကို ခဏခံစားခြင်းထက်၊ ဘုရားသခင်၏ လူတို့နှင့်အတူ ညှဉ်းဆဲခံရခြင်းကို သာ ၍အလိုရှိသဖြင့်၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ စည်းစိမ်ထက် ခရစ် တော်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဒုက္ခသည် သာ၍မြတ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်သည်ကို စိတ်ထင်သဖြင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း စိတ်ရှိ၍ ဖာရောဘုရင် သမီး၏ သားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း အခွင့်ကို ပယ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ နောက်ရလတံ့ သောအကျိုးကို ထောက်စာမြော်လင့်လျက်နေ၏။

၂၅ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အမျက်ကို မကြောက်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို စွန့်သွား၏။ အကြောင်း မူကား၊ မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်ကို မြင်ရတိသ ကဲ့သို့ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။

၂၆ သားဦးများကို ဖျက်ဆီးသောသူသည်ဣသရေလ လူတို့ကို ဒဏ်မခတ်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပသခါပွဲကို၎င်း၊ အသွေးဖြန်းဆွတ်ခြင်းကို၎င်း စောင့် လေ၏။

၂၇ ဣသရေလ လူတို့သည် ကုန်းကြောင်းသွားသ ကဲ့သို့၊ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ဒေဒံပင်လယ်အလယ်၌ ရောက်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့နည်းတူ အဲဂုတ္တုလူတို့ သည် သွားမည် အားထုတ်သောအခါ နစ်မြုပ်ကြ၏။

၂၈ ယေရိခေါမြို့ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝိုင်း၍ လှည့် ပြီးမှ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲ၏။

၂၉ ပြည်တန်ဆာ ရာခပ်သည် သူလျှိုတို့ကို အဆွေ ဖွဲ့၍ လက်ခံသောကြောင့်၊ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့် အတူမပျက်စီးဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာရ၏။

၃၀ ထိုမှတပီး၊ အဘယ်သို့ ပြောစရာရှိသေးသနည်း။၊ ဂိဒေါင်၊ ဗာရက်၊ ရှံဆုံ၊ ယေဗသ၊ ဒါဝိဒ၊ ရှမ္မုလ မှစ၍ ပရောဖက်တို့ အကြောင်းများကိုပြော၍ မကုန်နိုင်။

၃၁ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် အခြား သော တိုင်းနိုင်ငံကို အောင်မြင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊

ဂတိတော်ကို ဝင်စားခြင်း၊ ခြင်္သေ့နှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း၊
၃၄ မီးအရှိန်ကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ ထားလက်နက်ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း၊ အနာမှ ထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ တပါး အမျိုးသားတို့၏ တပ်များကို ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို ပြုကြ၏။

၃၅ မိန်းမတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်သော မိမိတို့သားကို ရပြန်ကြ၏။ အချို့သော သူတို့သည်၊ သာ၍ မြတ်သော ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိုသော ငှါ၊ လွှတ်ခြင်းကို မခံယူဘဲ ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်း ကို ခံကြ၏။

၃၆ အချို့သော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ချည် နောင်ခြင်းကို ခံ၍ ထောင်ထဲမှာ နေရသဖြင့်၊ စုံစမ်း ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၃၇ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ခြင်း၊ လှူနှင့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ် ခြင်း၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ထားလက်နက်နှင့် ကွပ် မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ အလွန် ဆင်းရဲလျက် ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံလျက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေကို ဝတ်၍ လှည့်လည်ရကြ၏။

၃၈ ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့် မထိုက်မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား၊ ဥမင်မြေတွင်း ထဲမှာ အပြောင်းပြောင်းအလည်လည် နေရကြ၏။

၃၉ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရကြ။

၄၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါတို့ မပါဘဲ စုံလင်ခြင်းသို့ မရောက်ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ အဘို့အလိုငှါ သာ၍မြတ် သောကျေးဇူးကို ကြံစည်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထိုကြောင့်၊ ဤမျှလောက်များစွာသောသက်သေ အပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ဝိုင်းရံလျက် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသော ဝန်တို့ကို၎င်း၊ နှောင့်ရှက် တတ်သော ဒုစရိုက်ကို၎င်း ပယ်ရှား၍၊ ငါတို့မျက် မှောက်၌ ထားသော ပန်းတုံးတိုင်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အား မလျော့ဘဲ ပြေးကြကုန်အံ့။

၂ ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦး စီရင်၍ စုံလင်စေ တော်မူသော သခင်ယေရှုကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြကုန် အံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိ ရှေ့၌ ထားသော ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်သောအရာ ကို မမှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်

၏ ပလ္လင်တော် လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၃ အပြစ်ရှိသောသူတို့ လက်တွင်၊ ထိုမျှလောက်ကြီး စွာသော ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသော သခင်ကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်သော အားဖြင့်၊ အား လျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ ကြီး စားကြလော့။

၄ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန် ၍ ကိုယ်အသွေးထွက်သည်တိုင်အောင် မခံရကြသေး။

၅ ထိုမှတပါး၊ ဝှံ့သား၊ ထာဝရ ဘုရား ဆုံးမတော်မူ ခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေး တော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်နှင့်။

၆ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမ တော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသော သားတို့ကို အဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုပြောဆိုသော ဩဝါဒစကားကို မေ့လျော့ ကြသလော။

၇ သင်တို့သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံလျှင်၊ သား တို့ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပြု တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘ မဆုံးမသော သားတစ်စုံတယောက် ရှိသလော။

၈ သားအပေါင်းတို့သည် ခံတတ်သော ဆုံးမခြင်းကို သင်တို့သည် မခံဘဲ နေလျှင်၊ သားအရင်း မဟုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွင်ရသော သားဖြစ်ကြ၏။

၉ တနည်းကား၊ ကိုယ်ကာယနှင့် စပ်ဆိုင်သော အဘတို့ လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အခါ၊ သူတို့ကို ရိုသေကြ၏။ ထိုမျှမက၊ စိတ်ဝိညာဉ် တို့၏ အဘ အလိုသို့ လိုက်၍၊ အသက်ချမ်းသာရ ကြမည် မဟုတ်လော။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအဘတို့သည် မိမိအလိုသို့ လိုက်၍ တခဏသာ ဆုံးမပေးကြ၏။ ကိုယ်တော် မူကား၊ မိမိသန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အကျိုးကို ထောက်၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏။

၁၁ ဆုံးမခြင်းမည်သည်ကား၊ ခံရစဉ်အခါဝမ်းမြောက် စရာမထင်၊ ဝမ်းနည်းစရာ ထင်တတ်၏။ သို့သော် လည်း၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်မှ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ တွဲလွဲနေသော လက်တို့နှင့်အားမရှိ သော ငှူးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။

၁၃ ခြေမစွမ်းသော သူတို့သည် အဆစ်မပြတ်သည်

သာမက၊ ချမ်းသာရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ သွားဘို့ရာ ဖြောင့်သောလမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြလော့။

၁၄ လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကို၎င်း၊ မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ထာဝရဘုရားကို မဖူးမမြင်ရ။

၁၅ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မရဘဲ မနေစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ခါးစွာသော ပင်မြစ်ပေါက်၍ သင်တို့ နှောင့်ရှက်သဖြင့်၊ လူအများတို့သည် အပြစ်နှင့် မညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၆ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ မရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တနပ်စာအဘို့နှင့် သားဦးအရာကို ရောင်းသော သောကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရှိသေပြုသောသူမရှိ စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။

၁၇ သင်တို့သိသည် အတိုင်း သောသည် နောက်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အမွှေးခံခြင်းငှါအလိုရှိသောအခါ၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကို ခံရ၏။ မျက်ရည်ကျ၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလွန် ရှာသော်လည်း၊ မိမိအဘ၏ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း အခွင့်ကို မတွေ့မရ။

၁၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် လက်နှင့်တွေ့နိုင်သော တောင်သို့၎င်း၊ လောင်သောမီးသို့၎င်း၊ မဲသောတိမ်တိုက်၊ မှောင်မှိုက်၊ မိုးသက်မုန်တိုင်းသို့၎င်း၊

၁၉ တံပိုးမှုတ်ခြင်း အသံသို့၎င်း၊ နှုတ်ကပတ်တော် အသံသို့၎င်း၊ ရောက်ကြသည် မဟုတ်။ ထိုအသံတော်ကို ကြားသောသူတို့သည်၊ ထပ်၍ မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၂၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာန်သော်လည်းထိုတောင်ကို ထိမိလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေစေဟု ပညတ်တော်မူသံကို လူတို့သည် နားမခံနိုင်ကြ။

၂၁ ထိုသို့ ထင်ရှားသော အရာသည် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ မောရေက၊ ငါသည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။

၂၂ သင်တို့သည် ဇီအုန်တောင်သို့၎င်း၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ မြို့တော် တည်းဟူသော ကောင်းကင် ယေရှုရှလင်မြို့သို့၎င်း၊ အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ စည်းဝေးခြင်းသို့၎င်း၊

၂၃ ကောင်းကင် စာရင်း၌ဝင်သော သားဦးတို့၏ အသင်းတော်သို့၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင် အထံတော်သို့၎င်း၊ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်တို့ ထံသို့၎င်း၊

၂၄ ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံ တည်းဟူသော ယေရှုထံတော်သို့၎င်း၊ အာဗြဲလ၏ အသွေးပြောဆိုသောအရာထက် သာ၍မြတ်သော အရာကို ပြောဆိုသောဖြန်းဆွတ်ခြင်း၏အသွေး ထံသို့၎င်းရောက်ကြ၏။

၂၅ သင်တို့သည် မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကားတော်ကို မငြင်းမပယ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆင့်ဆိုသောသူ၏ စကားကို ငြင်းပယ်သော သူတို့သည် အပြစ် မလွတ်ရသည်မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက၊ ကောင်းကင်ဘုံက မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍ကြီးစွာ သောအပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း။

၂၆ အထက်က ဗျာဒိတ်တော် အသံသည် မြေကြီးကို လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတဖန် ငါသည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ကို လှုပ်ဦးမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၏။

၂၇ တဖန်ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မလှုပ်သော အရာတို့ကို တည်စေခြင်းငှါ၊ လှုပ်သောအရာတို့ကို လောကီအရာကဲ့သို့ ပယ်ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် မလှုပ်နိုင်သော နိုင်ငံကို ရသည်ဖြစ်၍၊ ခန့်ညားကြောက်ရွံ့သော သဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကို လျောက်ပတ်စွာ ဝတ်ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို စွဲလမ်းကြကုန်အံ့။

၂၉ ငါတို့ ဘုရားသခင်သည် လောင်သော မီးဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ညီအစ်ကိုခြင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်ကြလော့။ ဧည့်သည်ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မမေ့မလျော့ကြနှင့်။

၂ အချို့သောသူတို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ပြုသည်တွင် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ဧည့်ခံကြပြီ။

၃ အကျဉ်းခံရသော သူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ မှတ်၍၊ သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မကင်းမလွတ်သောသူ ဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲခံရသော သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။

၄ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုနှင့် သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေရှိစေလော့။ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုသောသူနှင့် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူကို ဘုရားသခင် စစ်ကြောစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၅ သင်တို့၏ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းသည် ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍၊ ကိုယ်၌ရှိသောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲ

ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကို မစွန့်၊ သင့်ကို အလျှင်းပစ်၍ မထားဟု ဂတိတော်ရှိ၏။

၆ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မစတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ လူသည် ငါ့ပြုနိုင်သမျှကို ငါ မကြောက် ဟု၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ပြောဆိုရသော အခွင့် ရှိကြ၏။

၇ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို သင်တို့အား ဟောပြော၍၊ သင်တို့ကို အုပ်သောသူတို့ ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက်၊ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။

၈ ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ အစဉ်အမြဲ မပြောင်းမလဲ နေတော်မူ၏။

၉ အထူးထူး အပြားပြားသော အယူဝါဒသစ်ကို လိုက်၍ မဖောက်ပြန်ကြနှင့်၊ အစာများအားဖြင့် စိတ် ခိုင်ခံ့မြဲမြဲခြင်း မရှိဘဲ၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံလျှင် အကျိုးရှိ၏။ အစာများကို အမှုထားသော သူတို့သည် အကျိုးကိုရကြပြီ မဟုတ်။

၁၀ တဲတော်၌ ဝတ်ပြုသောသူတို့ စားရသော အခွင့် မရှိသော ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့၌ ရှိ၏။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကောင်၏ အသွေးကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ သွင်းပြီးမှ၊ ယဇ်အသေကောင်တို့ကို တပ်ပြင် ၌ မီးရှို့ရ၏။

၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် မိမိအသွေး အားဖြင့် လူများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးပြင်၌ အသေခံ တော်မူ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ထိုသခင်နှင့်အတူ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုခံ၍၊ တပ်ပြင်၊ အထံတော်သို့ ထွက်သွားကြကုန်အံ့။

၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤဘဝ၌ အမြဲတည် သောမြို့မရှိ။ နောက်ဖြစ်လတံ့သောမြို့ကို ရှာကြ၏။

၁၅ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ နှုတ်ခမ်းအသီး တည်းဟူသော ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရား သခင် ရှေ့တော်၌ အစဉ်ပူဇော်ကြကုန်အံ့။

၁၆ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေမျှခြင်း အမှုတို့ကို မမေ့ မလျော့ကြနှင့်၊ ထိုသို့သော ယဇ်ကို ဘုရားသခင်သည် အားရ နှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၇ သင်တို့ကို အုပ်သော သူတို့၏ စကားကို နား ထောင်၍ နှိမ့်ချလျက် နေကြလော့။ သူတို့သည် ကိုယ်တိုင် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့၊ သင်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုးအလိုငှါ စောင့်နေကြ၏။ သင်တို့ အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ်သော ဝမ်းနည်းခြင်း မရှိ၊ ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိ၍၊ သူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရ မည်အကြောင်း သတိပြုလျက်နေကြလော့။

၁၈ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက်၊ အရာရာ တို့၌ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူဖြစ်သည်ဟု စိတ်စွဲလန်းခြင်းရှိကြ၏။

၁၉ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ အလျှင်အမြန် ပြန်ရ သောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းမည် အကြောင်း ငါသည် သာ၍ နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။

၂၀ ထာဝရ ပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးတော်အား ဖြင့်၊ သိုးများကို ထိန်းသော သိုးထိန်းကြီးဖြစ်သော ငါတို့ သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည်၊

၂၁ မိမိနှစ်သက်တော်မူသောအမှုအရာကို ယေရှု ခရစ်အားဖြင့်၊ သင်တို့၌ ပြုတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အလိုတော်သို့ လိုက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသော အကျင့် အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို ပြုပြင်တော်မူပစ်စေသော၊ ထိုသခင် ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၂၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ရေးထား ၍ ကြားလိုက်သော ဤဆုံးမခြင်း ဩဝါဒစကားကို သည်းခံမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့ကို နှိုးဆော် တောင်းပန်၏။

၂၃ ငါတို့ညီ တိမောသေကို အခြားသို့ လွှတ်လိုက် သည် အရာကို သိမှတ်ကြလော့။ သူသည် မကြာ မမြင့် မှီရောက်လျှင်၊ ငါသည် သူနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့ကို တွေ့မြင်လိမ့်မည်။

၂၄ သင်တို့ကို အုပ်သော သူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ဣတလီပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ် ဆက်ကြ၏။

၂၅ သင်တို့အပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော် ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဟောပြောသဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ယာကုပ် (သြဝါဒစာ။) THE EPISTLE OF JAMES

၁

၁ ဘုရားသခင်နှင့် အရှင် ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါ ယာကုပ်သည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော တဆယ် နှစ်ပါးသော အမျိုးတို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလိုက်ပါ၏။

၂၃ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို စစ် ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည် သည်းခံခြင်းကို ပွားစေ တတ်သည်ဟု သိမှတ်လျက်၊ အထူးထူးအပြားပြားစုံ စမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်းသက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။

၄ သင်တို့သည် အလျှင်း မချို့တဲ့ဘဲ စေ့စပ်စုံလင် မည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း စိတ်သည် အကုန်အစင် ပြုပြင်ပါစေ။

၅ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သော သူသည် ပညာကို လိုလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုတော်မမူဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား စေတနာစိတ်နှင့် ပေးသနား တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို တောင်းစေ။ တောင်း လျှင် ရလိမ့်မည်။

၆ သို့ရာတွင် တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်သော စိတ်နှင့် တောင်းရမည်။ တွေးတောခြင်း ရှိသောသူ သည်ကား၊ လေခတ်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော လှိုင်းတံပိုး နှင့်တူ၏။

၇၊၈ ထိုသို့သော သူသည် စိတ်နှစ်ခွဲ ရှိသောသူ၊ ပြုလေသမျှတို့၌ မတည်ကြည်သော သူဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လက်တော်မှ တစုံတခုကိုရမည်ဟု မထင် မမှတ်စေနှင့်။

၉ အောက်လျှိုးနှိမ့်ချသော ညီအစ်ကိုသည် မိမိ ချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်စေ။

၁၀ ငွေရတတ်သောညီအစ်ကိုသည် မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲ ခြင်းအရာ၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။

၁၁ နေသည်ပူသော အရှိန်နှင့် ထွက်သောအခါ၊ မြက် ပင်သည် သွေ့ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ အပွင့်လည်း ကြောတတ်၏။ တင့်တယ်သော အသွေးအဆင်းလည်း ပျောက်ပျက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ငွေရတတ်သောသူ သည် မိမိအမှုအရာတို့၌ညှိုးနွမ်း ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၁၂ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သည်းခံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းကို ခံပြီးမှ သခင်ဘုရားကိုချစ်သော သူတို့အား ဂတိထား တော်မူသော အသက်သရဖူကို ရလိမ့်မည်။

၁၃ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံရသောသူ မည် သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို သွေးဆောင် တော်မူသည်ဟု မပြောစေနှင့်။ မကောင်းသော အရာသည် ဘုရားသခင်ကို မသွေးဆောင်နိုင်ရာ ကိုယ်တော်သည်လည်း အဘယ်သူကိုမျှ အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တော်မမူ။

၁၄ မိမိတပ်မက်သောစိတ် ဆွဲငင်ဖြားယောင်းခြင်းကို ခံသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၁၅ တပ်မက်သော စိတ်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဒုစရိုက် ကို ဘွားတတ်၏။ ဒုစရိုက်သည်လည်း ပြည့်စုံလျှင် သေခြင်းကို ဘွားတတ်၏။

၁၆ ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ အလွဲ မယူကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူး ရှိသမျှတို့သည် အလင်းတို့၏ အဘထံတော်က သက်ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှ လာကြ၏။ ထိုအဘသည် ရွှေ့လျော့ တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်းအရိပ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။

၁၈ နိမ္မိတသတ္တဝါတို့တွင် ငါတို့သည် အဦးသီးသော အသီးကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သမ္မာတရား စကားအား ဖြင့် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ငါတို့ကို ဖြစ်ဘွားစေ တော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် နားကြားခြင်းငှါ လျင်မြန်ကြစေ။ စကား ပြောခြင်းငှါ၎င်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းငှါ၎င်း နှေးကြစေ။

၂၀ လူ၏ ဒေါသအမျက်သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားကို မပြုစုတတ်။

၂၁ ထိုကြောင့်၊ ခပ်သိမ်းသော ညစ်ညူးခြင်း၊ မနာလို သောစိတ် လွန်ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်နိုင်သော၊ အထဲ၌ စိုက်ပျိုး သောနှုတ်ကပတ်တရားကို နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် ခံယူကြလော့။

၂၂ ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ဖြား၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာပြုသောသူ မဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သောသူ ဖြစ်ကြလော့။

၂၃ တရားကို မကျင့်ဘဲ နာရုံမျှသာ ပြုသောသူ မည်သည်ကား၊ မှန်၌ မိမိ ပကတိမျက်နှာကို ကြည့်သောသူနှင့် တူ၏။

၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကြည့်ပြီးမှ၊ အခြားသို့ သွား၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဍာန်ကို ချက်ခြင်း မေ့လျော့တတ်၏။

၂၅ လွှတ်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သောတရား၌ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍တည်ကြည်သောသူမူကား၊ တရားနာ၍ မေ့လျော့သောသူ မဟုတ်၊ အကျင့်ကျင့်သော သူဖြစ်သဖြင့် မိမိကျင့်သောအကျင့်၌ မင်္ဂလာရှိသော သူဖြစ်၏။

၂၆ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် သီလ ဆောက်တည်ဟန်ပြုသော်လည်း၊ မိမိနှုတ်ကို မချုပ်တည်း၊ မိမိနှလုံးကို လှည့်ဖြား၏။ ထိုသူ၏ သီလသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။

၂၇ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော သီလဟူမူကား၊ မိဘမရှိသော သူငယ်တို့နှင့် မှတ်ဆိုးမတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ သူတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း လောကီအညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ခြင်းပေတည်း။

၂

၁ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအမှုမှာ၊ လူမျက်နှာကို ထောက်ခြင်း မရှိကြနှင့်။

၂ ရွှေလက်စွပ်နှင့် တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူ၊ ညစ်သောအဝတ်ကို ဝတ်၍ ဆင်းရဲသောသူ နှစ်ဦးသည် သင်တို့၏ တရားစရပ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊

၃ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်၍၊ ကောင်းမွန်သော ဤအရပ်မှာထိုင်ပါ ဟူ၍ ၎င်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို၊ ဟိုမှာနေလော့၊ သို့မဟုတ် ဤအရပ်မှာ ငါ့ခြေတင်ခုံအောက်၌ ထိုင်လော့ဟူ၍ ၎င်း၊ သင်တို့သည် ပြောဆိုလျှင်၊

၄ တဘက်၌ ငဲ့ကွက်သောစိတ်ရှိ၍ မကောင်းသော အကြံအစည်နှင့် စီရင်သောသူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။

၅ ငါ့ချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ လောကတွင် ဆင်းရဲသော သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရတနာကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို

ချစ်သော သူတို့အား ပေးမည်ဟု ဝန်ခံတော်မူသော နိုင်ငံတော်၏ အမွေခံဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ထိုသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။

၆ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူကို မထီမဲ့မြင် ပြုကြသည်တကား၊ ငွေရတတ်သော သူတို့သည် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနိုင်စက်ကြသည် မဟုတ်လော့။ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ဆွဲငင်ကြသည် မဟုတ်လော့။

၇ သင်တို့ကို သမုတ်သော နာမတော်မြတ်ကို သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြသည် မဟုတ်လော့။

၈ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော ရွှေပညတ်တော်ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။

၉ သို့မဟုတ် လူမျက်နှာကို ထောက်လျှင်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကို လွန်ကျူးသောသူဟု ပညတ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။

၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တရား အလုံးစုံကို စောင့်ရှောက်သည်တွင် တစုံတခု၌ မှားမိလျှင်၊ ပညတ်တရား အလုံးစုံကို လွန်ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။

၁၁ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသောသူက၊ လူ့အသက်ကို မသတ်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သူ့မယားကို မပြစ်မှားဘဲ နေသော်လည်း၊ လူ့အသက်ကို သတ်လျှင်၊ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသောသူ ဖြစ်၏။

၁၂ လွှတ်ခြင်းတရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့သောသူကဲ့သို့၊ စကားပြောခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကို စီရင်ကြလော့။

၁၃ ကရုဏာမရှိသောသူသည်၊ ကရုဏာကို မရဘဲ၊ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည် တရားစီရင်ခြင်းကို အောင်၍ ဝါကြားတတ်၏။

၁၄ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ တစုံတယောက်သော သူက၊ ငါသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟု ပြောလျက်၊ အကျင့်ကို မကျင့်ဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် ထိုသူကို ကယ်တင်နိုင်သလော့။

၁၅ ညီအစ်ကိုနမတို့သည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်း စားရသောအစာ မရှိသောအခါ၊

၁၆ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့။ နွေးကြလော့။ ဝကြလော့ဟု ပြောလျက်၊ သူတို့ကိုယ်နှင့် တော်လျော်သော အသုံးအဆောင်ကို မပေးဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။

၁၇ ထိုနည်းတူ၊ အကျင့်နှင့် ကင်းသော ယုံကြည်

ခြင်းသည် တပါးတည်းရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏။

၁၈ တနည်းကား၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည် အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြလော့။ ငါမူကား၊ အကျင့်အားဖြင့် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ပြမည်ဟုပြောစရာရှိ၏။

၁၉ ဘုရားသခင် တဆူတည်းရှိသည်ဟု သင်သည် ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ယုံ၍ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။

၂၀ လျှပ်ပေါ်သောလူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်သည်ကို သိချင်သလော။

၂၁ ငါတို့ အဘ အာဗြဟံသည်၊ မိမိသား ဣဇာက်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်လျှူပူဇော်သောအခါ၊ အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည် မဟုတ်လော။

၂၂ ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျင့်နှင့်အတူ ပြုပြင်၍၊ အကျင့်အားဖြင့်စုံလင်သည်ကို သိမြင်ရ၏။

၂၃ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏ ဟူသော ကျမ်းစကား ပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အဆွေဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရ၏။

၂၄ လူသည် ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ အကျင့်အားဖြင့် ရောက်သည်ကို သင်တို့ သိမြင်ရကြ၏။

၂၅ ထိုနည်းတူ၊ ပြည်တန်ဆာ ရာခပ်သည်၊ တမန်တို့ကို လက်ခံပြီးမှ အခြားသောလမ်းဖြင့် လွှတ်လိုက်၍၊ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည် မဟုတ်လော။

၂၆ ဝိညာဉ်နှင့် ကင်းသောကိုယ်သည် အသေဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။

၃

၁ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သာ၍ကျပ်တည်းသော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင်တို့သိ၍ အများသောဆရာ မဖြစ်ကြနှင့်။

၂ ငါတို့ရှိသမျှသည် အများသောအားဖြင့် မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့် မှားခြင်း မရှိသောသူ မည်သည်ကား၊ စုံလင်သောသူ ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တကိုယ်လုံးကို ချုပ်တည်းနိုင်သော သူဖြစ်၏။

၃ မြင်းကိုနှင်ခြင်း၊ ပုစပ်ကို ဇက်ခွဲတတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်းကိုယ် တကိုယ်လုံးကို လှည့်စေတတ်၏။

၄ ထိုမှတပါး၊ အလွန်ကြီးသော သင်္ဘောသည် ပြင်း

စွာသော လေဟုန်နှင့် လွင့်သွားသော်လည်း၊ တက်မကိုင် အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ငယ်သော တက်မဖြင့် လှည့်တတ်၏။

၅ ထိုနည်းတူ၊ လျှာသည်ငယ်သော အင်္ဂါဖြစ်သော်လည်းအလွန် ဝါကြွားတတ်၏။ အဘယ်မျှလောက်များစွာသော ထင်းကို အနည်းငယ်သော မီးသည် ညှိနိုင်သည်ကို ကြည့်ပါလော့။

၆ လျှာသည် မီးဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်၏ လောကဓာတ်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာသည် ငါတို့၏အင်္ဂါတို့တွင်တည်၍ တကိုယ်လုံးကို ညစ်ညူးစေ၏။ ဇာတိစက်ကိုလည်း ရှို့တတ်၏။ မိမိသည်လည်း ငရဲမီးရှိခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။

၇ သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်အတိုင်း အောင်ခဲ့ပြီ။

၈ လျှာကိုကား၊ အဘယ်လူမျှ မအောင်နိုင်၊ မဆုံးမနိုင်သော အဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၉ ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ခမည်းတော်ဘုရား သခင်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသောလူတို့ကို လျှာဖြင့်ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။

၁၀ နှုတ်တပါးတည်း အထဲက၊ ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းနှင့်ကျိန်ဆဲခြင်း ထွက်တတ်ပါသည်တကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသို့ မဖြစ်ကောင်းရာ။

၁၁ စမ်းရေပေါက် တပေါက်တည်း အထဲက ချိုသော ရေနင့် ခါးသောရေ ထွက်တတ်သလော။

၁၂ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကို သီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို သီးနိုင်သလော။ ထိုအတူ၊ ငန်သော ရေသည် ချိုသောရေကို မဖြစ်စေနိုင်။

၁၃ သင်တို့တွင် အတတ်အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိ တစ်ယောက်ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် ပညာ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းမြတ်သော ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း အားဖြင့် မိမိအမှုတို့ကို ပြုပါစေ။

၁၄ သို့မဟုတ် သင်တို့ စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာသောဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ သမ္မာတရားကို မုသာဖြင့် ဆန်၍ မဝါကြွားကြနှင့်။

၁၅ ထိုသို့သောပညာသည် အထက်မှသက် ရောက်သော ပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ၊ ဇာတိပကတိပညာ၊ နတ်ဆိုးပညာ ဖြစ်၏။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း ရှိလျှင်၊ မငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်စွာ ပြုမူခြင်းအမျိုးမျိုး ရှိတတ်၏။

၁၇ အထက်မှ သက်ရောက်သော ပညာမူကား၊ ရှေ့ဦးစွာ စင်ကြယ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ အသင့် အတင့် နေတတ်၏။ ဖြည်းဖြည်းသော သဘောရှိ၏။ သွေးဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊ ကောင်းကျိုးနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူသော စိတ်ရှိ၏။ လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်း စင်၏။

၁၈ အသင့်အတင့်နေခြင်းငှါ ပြုစုတတ်သော သူတို့ သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ မျိုးစေ့ကို ငြိမ်သက်စွာ ကြံတတ်ကြ၏။

၄

၁ သင်တို့တွင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါ များ၌ စစ်ပြိုင်သော ကိလေသာ ကာမစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

၂ သင်တို့သည် တပ်မက်၍ မရကြ။ လူအသက်ကို သတ်၍၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သော လောဘစိတ်ရှိ၍၎င်း၊ အလိုမပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းကို လည်းပြု၍ မရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဆုမတောင်းဘဲ နေကြ၏။

၃ ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ် ခံစားစရာဘို့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ အလွဲ တောင်းသောကြောင့်မရကြ။

၄ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသော ယောက်ျား မိန်းမတို့၊ လောကီမိသဟာယသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။ ဤလောကနှင့် မိသဟာယဖွဲ့လိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ရန်သူဖြစ်၏။

၅ ကျမ်းစာချက် အချည်းနီးသက်သက်ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့၌တည်နေသောဝိညာဉ်တော်သည် ငြိစုစေချင်သောသဘောရှိသည်ဟူ၍၎င်း ထင်ကြသလော။

၆ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သာ၍များသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထောင်လွှား စော်ကားသော သူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ်ချသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၇ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ကြလော့။ မာရ်နတ်ကိုဆီးတားကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သူသည်သင်တို့ထံက ပြေးသွားလိမ့်မည်။

၈ ဘုရားသခင်၌ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊

သင်တို့၌ ချဉ်းကပ်တော်မူ လိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကိုစင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ်ခွဲရှိသောသူတို့၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။

၉ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်းတမ်းခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်း ဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်စေကြလော့။

၁၀ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် နိမ့်ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကို ကဲ့ရဲ့၍၊ သူ၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်သော သူသည် တရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်၏။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သင်သည် တရားကို ကျင့်သောသူ မဟုတ်၊ တရားကို စစ်ကြောစီရင်သောသူဖြစ်၏။

၁၂ ပညတ်တရားကို ထားပိုင်သောသူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူ တပါးတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။

၁၃ ယနေ့နက်ဖြန် ဤမည်သောမြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ်သဖြင့် အမြတ်ရအောင် ပြုကြကုန်အံ့ဟု ဆိုတတ်သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။

၁၄ နက်ဖြန်နေ့၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို သင်တို့ မသိကြ။ သင်တို့ အသက်သည် အဘယ်သို့သော အရာဖြစ်သနည်း။ ခဏထင်ရှားပြီးမှ ကွယ်ပျောက်တတ်သော အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့သည်လည်း အသက်ရှင်လျှင်၊ ဤသို့ ပြုကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ ပြုကြကုန်အံ့ဟု သင်တို့ ဆိုသင့်ရာဖြစ်၏။

၁၆ ယခုသင်တို့သည် မိမိထောင်လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့သော ဝါကြွားခြင်း ရှိသမျှသည် မကောင်းမသင့် ဖြစ်၏။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုသိလျက် မကျင့်ဘဲ နေသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

၅

၁ အချင်းသူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၊ ယခုလာကြ၊ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်လတံ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာကြောင့် ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြ။

၂ သင်တို့ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပုပ်စပ်လျက် ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်း ပိုးကိုက်စား လေပြီ။

၃ ရွှေငွေလည်း အချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည် သင်တို့ တာဘက်၌ သက်သေဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့ သင်တို့ အသားကို စားလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး သောနေ့ရက်ကာလအတို ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြပြီတကား။

၄ နားထောင်ကြ။ သင်တို့ လယ်ကွင်း၌ ရိတ်သောသူတို့ကို လှည့်စား၍ အခမပေးဘဲ နေသောကြောင့်၊ ထိုအခသည် ကြွေးကြော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည် လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေပြီ။

၅ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍ အလွန် ပျော်မွေ့ကြပြီ။ သတ်ရသော နေ့၌ ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နှလုံးကို မွှေးမြှူကြပြီ။

၆ ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပြစ်စီရင်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီ။ သူသည်လည်း သင်တို့ကို မဆီးတား။

၇ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူသည်တိုင်အောင် သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ အကယ်၍ လယ်လုပ်သောသူသည် အရင်မိန်း၊ နောက်မိန်းကို ရသည်တိုင်အောင်၊ အဘိုးထိုက်သော မြေအသီးကို သည်းခံလျက်စောင့် နေ၍ မြော်လင့်တတ်၏။

၈ သင်တို့သည်လည်း သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို မြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူသောအချိန် ရောက်လုနီးပြီ။

၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူသည် တံခါးနားမှာ ရှိတော်မူ၏။

၁၀ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၏ ပုံသက်သေကို ပြုကြပြီဟု မှတ်ကြလော့။

၁၁ သည်းခံနိုင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့သည် ခေါ်ကြ၏။ ယောဘသည် သည်းခံကြောင်းကို သင်တို့ ကြားရကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်

မိမိအမှုကို လက်စသတ်တော်မူရာမှာ အလွန်သနားစွဲမက်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိမြင်ရကြပြီ။

၁၂ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းကို သာ၍ ရှောင်ကြလော့။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှ မကျိန်ကြနှင့်။ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားမှာ၊ ဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ် ဖြစ်စေကြလော့။

၁၃ သင်တို့တွင် ဆင်းရဲခံရသောသူရှိလျှင် ဆုတောင်းစေ။ ရွှင်လန်းသောသူရှိလျှင် ဆာလံသီချင်းကို ဆိုစေ။

၁၄ နာသောသူရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်တို့ကို ခေါ်၍ သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ လူနာကို ဆီနှင့်လူး၍ သူ့အပေါ်မှာ ဆုတောင်းကြစေ။

၁၅ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ ပဌနာသည် လူနာကို ကယ်ဆယ်၍၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့ကို ထမြောက်စေတော်မူမည်။ သူသည် အပြစ်ပြုမိသော်လည်း ထိုအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။

၁၆ အချင်းချင်း တယောက်နှင့် တယောက်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ကြလော့။ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း အချင်းချင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ သူတော်ကောင်း ဆုတောင်း၍ အရှိန်ကြီးသော ပဌနာသည် အလွန် တန်ခိုးပါ၏။

၁၇ ဇလိယသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လောက ခံတရား၌ ကျင်လည်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ မိန်း မရွာမည်အကြောင်း အထူးသဖြင့် ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး မြေပေါ်သို့ မိန်းမရွာဘဲနေ၏။

၁၈ တဖန် ဆုတောင်းသောအခါ မိန်းကောင်းကင်သည် မိန်းရွာစေ၏။ မြေကြီးသည်လည်း မိမိအသီးကို သီးလေ၏။

၁၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သော သူသည် သမ္မာတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍ သူတပါးသည် ထိုသူကို ပြန်စေလျှင်မူကား၊

၂၀ အပြစ်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသောလမ်းမှ ပြန်စေသောသူသည်၊ ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှကယ်တင်၍ များစွာသော အပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်သည်ဟု ထိုသူသည် သိမှတ်စေ။

ရှင်ယာကုပ်ပြောဒါဒောပြီ၏။

ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF PETER

၁

၁၂ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော် ငါပေတရုသည်၊ နားထောင်ခြင်းကျေးဇူး၊ ယေရှုခရစ်၏ အသွေးတော်နှင့် ဖြန်းခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏ အနာဂတ်သ ဥာဏ်တော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသောသူတည်းဟူသော ပုန္တုပြည်၊ ဂလာတီပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ အာဂိုပြည်၊ ဗိသုန်ပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော ဧည့်သည် အာဂန္တုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ များပြားပါစေသော။

၃ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ညစ်စွန်းခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းနှင့် ကင်းစင်သောအမွေတော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသောအားဖြင့်၊ ကြီးစွာသော ကရုဏာတော် နှင့်အညီ ငါတို့ကို တဖန် ဖြစ်ဘွားစေ တော်မူသော၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၄၅ ထိုအမွေတော်သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သော ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် စောင့်ရှောက် တော်မူသော သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သိုထား လျက်ရှိသော အမွေတည်း။

၆၂ အရည်ကျို၍ စုံစမ်းခြင်းကို ခံနိုင်သော်လည်း၊ ပျက်စီးတတ်သော ရွှေကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာ သည် သာ၍မြတ်သည်နှင့်၊ ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော် မူသောအခါ အချိုးအမွမ်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနု ဘော်အလိုငှါ ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ အထူးထူးအပြား ပြားသော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော အ ကြောင်းရှိလျှင်၊ သင်တို့သည် ယခု ခဏခံရ၍ ဝမ်းနည်း သော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးတော် ကိုထောက်၍ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိကြ၏။

၈ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် မမြင်ဘူးသော်လည်း

ချစ်ကြ၏။ ယခုမှာလည်း မမြင်ဘဲလျက်ယုံကြည်သော အားဖြင့် ဘုန်းအသရေနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ပြော၍ မမှီနိုင် သော ရွှင်လန်းခြင်းစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊

၉ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်း၏ အကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၀ ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရောဖက် တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်း ရှာဖွေ၍၊ သင်တို့ခံရ သောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဟောပြောကြပြီ။

၁၁ ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော ဆင်းရဲကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ ခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း၊ သူတို့အထဲ၌ ရှိသော ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်သည် သက်သေခံနှင့်သောအခါ၊ အဘယ်မည်သော သူကို ၎င်း၊ အဘယ်သို့သော အချိန်ကာလကို၎င်း ဆိုလို တော်မူသည်ဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။

၁၂ ကိုယ်ဟောပြောပြုစုသော အရာများတို့သည်၊ ကိုယ်အဘို့မဟုတ်၊ သင်တို့အဘို့ ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူတို့ အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ စေလွှတ်တော် မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ပါလျက်၊ သင်တို့ အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောသူတို့သည်၊ ထိုအရာများကို သင်တို့အား ယခု ကြားပြောကြပြီ၊ ထိုအရာတို့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့သည် စေ့စေ့ကြည့် ရှုစဉ်းစားချင်သော စေတနာစိတ်ရှိကြ၏။

၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ခါးပန်းစည်း၍ သမ္မာ သတိရှိကြလော့။ ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော်မူသော အခါ၊ သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လတံ့သော ဆုကျေးဇူးကို အဆုံးတိုင်အောင် မြော်လင့်ကြလော့။

၁၄ အထက်က သင်တို့သည် မှောင်မှိုက်ထဲမှာ ကျင့် သော တပ်မက်ခြင်းတရားကို ယခု မလိုက်မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင်တတ်သော သူငယ် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊

၁၅ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသောသူသည် သန့်ရှင်း တော်မူသည်နည်းတူ၊ ကျင့်ကြံပြုမူသမျှတို့၌ သန့်ရှင်း ခြင်းရှိကြလော့။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သန့်ရှင်းတော်မူ သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ လော့ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

၁၇ လူမျက်နှာကို မခွဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အကျင့်

အတိုင်း စီရင်တော်မူသော ခမည်းတော်ကို သင်တို့သည် ဆုတောင်းကိုးကွယ်လျှင် ဧည့်သည် ဖြစ်စဉ် ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ကျင့်နေကြလော့။

၁၈ မိစဉ်ဘာဆက် ကျင်လည်သော အချည်းနှီးကျင့်ကြံ ပြုမှုခြင်းမှာ ရွှေငွေ အစရှိသောဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကို ရွေးတော်မူသည် မဟုတ်။

၁၉ အဘယ် အပြစ်မျှမရှိ၊ အညစ် အကြေးနှင့် ကင်းစင်သော သိုးသယ် ကဲ့သို့သော ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်မြတ်နှင့် ရွေးတော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၂၀ ထိုခရစ်တော်ကား ဤကမ္ဘာ မတည်မရှိမှီခန့် ထားတော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သော သင်တို့အဘို့ ဤနောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ထင်ရှားတော်မူပြီ။

၂၁ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ထောက်လျက် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်စေ၍ ဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူပြီ။

၂၂ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသည် မဟုတ်။

၂၃ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်းဟူသော အသက်ရှင်၍ အစဉ်အမြဲ တည်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကို များကို ချစ်ယောင်မဆောင်၊ အမှန်ချစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ စိတ်ထဲမှာ သမ္မာတရားကို နားထောင်လျက်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေပြီးသည်နှင့်အညီ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်နှင့် အချင်းချင်း အားကြီးသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။

၂၄ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက် တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။

၂၅ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားမူကား၊ ကာလ အစဉ်အမြဲတည်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် သင်တို့အား ဟောပြောသော ဧဝံဂေလီတရားဖြစ်သတည်း။

J

၁-၃ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို မြည်းစမ်းကြသည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးမျိုးသော မနာလိုခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊

ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသမျှကို ပယ်ရှား၍၊ ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ နှုတ်ကပတ်တရား၏ နို့စစ် အားဖြင့် ကြီးပွားမည် အကြောင်း ဘွားစသော သူငယ်ကဲ့သို့၊ ထိုတရားနို့ကို အလွန်လိုချင်သော စိတ်ရှိကြလော့။

၄ လူတို့ပယ်ထား၍ ဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူသော အသက်ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော ထိုသခင်ထံသို့ သင်တို့သည်ရောက်၍၊

၅ အသက်ကျောက်များကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်တည်ဆောက်လျက် ရှိသဖြင့် ဓမ္မတိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူရာ ဓမ္မယဇ်ကို ပူဇော်ရသော သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပူရောဟိတ်မျိုးလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရွေးချယ်သော တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။

၇ သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သင်တို့၌ကား၊ ဘုန်းအသရေရှိ၏။ နားမထောင်သော သူတို့၌ကား၊ တိုက်ကိုတည် လုပ်သော သူများ ပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။

၈ နားမထောင်ဘဲ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ထိမိ၍ လဲသောသူ တို့သည် ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအမှုနှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသတည်း။

၉ သင်တို့မူကား မှောင်မိုက်ထဲမှ အံ့ဘွယ်သော အလင်းတော်သို့ ခေါ်သွင်းတော်မူသောသူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်ရှိသောယဇ်ပူရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ အထက်က အပေါင်းအသင်းမဟုတ်၊ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို အထက်က မခံရသော်လည်း ယခုတွင် ခံရကြ၏။

၁၁ ချစ်သူတို့၊ ဝိညာဉ်နှင့် စစ်ပြိုင်တတ်သောကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်းတို့ကို ရှောင်မည်အကြောင်း၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့သော သင်တို့ကို ငါတောင်းပန်၏။

၁၂ သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာ၊ ဘုရားသခင် ကြည့်ရှုစီရင်တော်မူ

သော နေ့ရက်၌၊ သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကို သူတို့သည် ထောက်ရှု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည် အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်နေကြလော့။

၁၃ သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ၊ လူဆိုး တို့ကို ဒဏ်စီရင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လူကောင်းတို့ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၄ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ဝန်မင်းဖြစ်စေ၊ လူတို့တွင် စီရင်ခန့်ထားသမျှသော မင်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြလော့။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောအားဖြင့် လူမိုက်တို့၏ မိုက်မဲ သောစကားကို ချေစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော အလိုတော်ရှိ၏။

၁၆ လူလွတ် ဖြစ်သော်လည်း၊ လွတ်ခြင်းအကြောင်း ဖြင့် မကောင်းသောအမှုကို ဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့ မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။

၁၇ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို ရိုသေကြလော့။ ညီအစ် ကိုများကို ချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက် ရွံခြင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။

၁၈ အစေခံဝယ်သားတို့၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် တကွ ကိုယ်သခင်တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ သခင်သည် စိတ်ကောင်း၍ ဖြည်းညှင်းသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ခံကြလော့။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော် ကို ထောက်၍၊ မတရားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို နာကျင် စွာ ခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။

၂၀ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခံရသောအခါ သည်းခံ လျှင်၊ အဘယ် ချီးမွမ်းစရာ ရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာ ပြု၍ ဆင်းရဲခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူးရှိ၏။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ အလိုငှါ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ခံတော် မူသည်ဖြစ်၍ ခြေတော်ရာကို ရှောက်လိုက်စေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကို ထားတော်မူပြီ။

၂၂ ထိုသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို မပြု။ နှုတ်တော်၌ လည်း မုသာကို ရှာမတွေ့။

၂၃ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ ပြန်၍ မကဲ့ရဲ့။ အသေ ခံရသောအခါ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့်

စီရင်တော်မူသော သူ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်နှံတော်မူ၏။

၂၄ ငါတို့သည် အပြစ် နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ အသေ ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌ အသက်ရှင်စေမည် အကြောင်း၊ ငါတို့ အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် သစ်တိုင်မှာ ခံတော်မူပြီ ဒဏ်ချက်တော်များ အားဖြင့် သင်တို့သည် အနာ ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။

၂၅ သင်တို့သည် အထက်က လမ်းလွဲ၍ ပျောက် သော သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သိုးထိန်း တည်းဟူသော သင်တို့၏ ဝိညာဉ်တို့ကို အုပ်စိုးကြည့် ရှုတော်မူသော အရှင်ထံသို့ ပြန်ရောက်ကြပြီ။

၃

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမတို့၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။

၂ သို့ပြု၍၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နားမ ထောင်သော ယောက်ျားအချို့ရှိလျှင်၊ ထို သူတို့သည် တရားမနာသော်လည်း၊ သင်တို့၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် စင်ကြယ်သော အကျင့်တို့ကို ထောက်ရှု၍ မိမိယား၏ အကျင့်အားဖြင့် သွေးဆောင်လျက်၊ အတူပါမည် အကြောင်းရှိ၏။

၃ သင်တို့၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင် ကျစ်ခြင်း၊ ရွှေဆင်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ခြင်း တည်းဟူသော အပြင်တန်ဆာဆင်ခြင်း မဖြစ်စေဘဲ၊

၄ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အဘိုးများစွာထိုက်သော နူးညံ့ငြိမ်သက်ခြင်းသဘော တည်းဟူသော မဖောက် ပြန် မပျက်စီးတတ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော စိတ်နှလုံး၏ အတွင်းလူ ဖြစ်စေကြလော့။

၅၆ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ သန့်ရှင်းသော မိန်းမ တို့သည် ရှေးကထိုသို့ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာသည် အာဗြဟံကို သခင်ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ သူ၏ စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်၍ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျင်းမရှိဘဲ နေလျှင် စာရာ၏ သမီးဖြစ်ကြ၏။

၇ ထိုနည်းတူ ယောက်ျားတို့၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌ အဆီးအတား မရှိစေခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်း ကျေးဇူး တော်ကို ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရသော သူချင်းကဲ့သို့၊ သတိပညာနှင့်လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေ၍၊ အားနည်းသောသူကို ပြုသင့်သည်အတိုင်း သူ့ကို စောင့်မ ပြုစုကြလော့။

၈ အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်း သည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ စိတ်ကြင်

နာခြင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။

၉ သင်တို့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို အမွေခံစေခြင်းအလိုငှါ ခေါ်တော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍၊ အချင်းချင်း ရန်တုံ့မမှု၊ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့၊ မေတ္တာ ပို့ခြင်းကို ပြုကြလော့။

၁၀ အသက်ကို မွေ့လျော် စေ၍၊ ကောင်းမွန်သော နေ့ရက်တို့ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည် မိမိလျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်။

၁၁ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုစေ။ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့်နေခြင်းကိုရှာ၍ မှီအောင်လိုက်စေ။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏။ ဒုစရိုက်ပြုသောသူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။

၁၃ သင်တို့သည် ကောင်းသောတရားကို ကျင့်သောသူဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူ ညှဉ်းဆဲမည်နည်း။

၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် ဆင်းရဲ ခံရလျှင် မူကား၊ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ သူတို့၏ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။

၁၅ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထာဝရအရှင်ဘုရား သခင်ကို ရိုသေခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့ မြော်လင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသောသူ ရိုသေမှုတို့အား နူးညံ့သောသဘော၊ ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ကာလအစဉ်မပြတ် အသင့်ရှိနေကြလော့။

၁၆ ခရစ်တော်၌ သင်တို့ကျင့်သော အကျင့်ကောင်းကို ရှုတ်ချသော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင် ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်လျက်နေကြလော့။

၁၇ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ သုစရိုက်ကိုပြု၍ ဆင်းရဲခံခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ခံခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။

၁၈ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံ၍၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူသည်၊ မဖြောင့်မတ်သော သူတို့အတွက်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် တခါခံတော်မူ၏။

၃:၂၁။

၁၉ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်း ကြွသွားတော်မူ၍၊ ယခု ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသော ဝိညာဉ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၂၀ ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား ရှေးကာလ၊ နောဇ လက်ထက်၌၊ နည်းသောသူတည်းဟူသော လူရှစ်ယောက်တို့ကို ရေအားဖြင့် ကယ်ဆယ်သော သင်္ဘောကို တည်လုပ်စဉ်တွင် ဘုရားသခင်၏ ခန္တီတော်သည် ဆိုင်းလင့်တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင်သော ဝိညာဉ် ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုသို့သော ဥပမာအတိုင်း၊ ယခုတွင် ဗတ္တိဇံသည် ယေရှုခရစ် ထမြောက်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ဗတ္တိဇံ ဟုဆိုသော်၊ ကိုယ်ကာယ၏ အညစ်အကြေး ဆေးကြောခြင်းကို မဆိုလို။ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဝန်ခံခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။

၂၂ ထိုသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန် အစရှိသော အာဏာစက်တန်ခိုးများတို့ကို အုပ်စိုးလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၄

၁ ထိုသို့ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါတို့အတွက်ခံတော်မူသည် မှန်သောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း ထိုသို့သောသဘောကို လက်နက်ပြု၍ သုံးစွဲကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခံသောသူသည် ဒုစရိုက်တို့နှင့် လွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊

၂ နောက်တဖန် သူတို့၏ တပ်မက်ခြင်းတရားကို မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက် အပိုင်းအခြား ကျန်ရစ်သော ကာလကို လွန်စေတတ်၏။

၃ သာသနာပလူတို့၏အလိုသို့လိုက်၍၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမတပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ သောက်ကြူးခြင်း၊ အဓမ္မရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ငါတို့ လွန်စေပြီးသော အသက် ကာလသည် ငါတို့အား လောက်ပေ၏။

၄ ယခုမှာသင်တို့သည် သူတို့နှင့် အတူ မဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးညစ်ညူးစွာ မပြုသည်အရာကို သူတို့သည် အံ့ဩ၍ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၅ သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ သေသောသူတို့ကို၎င်း တရားစီရင်ခြင်းငှါ အသင့် ရှိတော်မူသောသူရှေ့၌၊ ထိုသူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလော့။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် လူတို့ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် အသက်ရှင်မည် အကြောင်း၊ သေသောသူတို့သည် ဝေပေလိတရားကို ကြားရကြ၏။

၇ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် အဆုံးသို့ ရောက်လှသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာသတိ ရှိကြ လော့၊ ဆုတောင်းခြင်းအလိုငှါ စောင့်နေကြလော့။

၈ အခြားသော အမှုအရာထက်မက၊ အချင်းချင်း အားကြီးသောချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိကြလော့။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် များစွာသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။

၉ မြည်တမ်းခြင်းမရှိဘဲ အချင်းချင်း ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုကြလော့။

၁၀ သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီး ခံရကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အထူးထူး အပြားပြားသော ကျေးဇူးတော် ဘဏ္ဍာစိုးကောင်း ကဲ့သို့၊ အချင်းချင်း ဝေပေပေးကမ်းကြလော့။

၁၁ ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ဘုန်းတော် ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း၊ ဟော ပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော် နှင့်အညီ ဟောပြောစေ။ အခြားသော အမှုကိုဆောင် ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော် မူသော အစွမ်းသတ္တိအတိုင်း ဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရား သခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းစရာဘို့ ယခုခံရသော မီးစစ်ခြင်း အရာကိုကား၊ သင်တို့၌ အံ့ဩဘွယ်သော အရာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍၊ အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။

၁၃ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲကို ဆက်ဆံ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းတော် ပေါ်ထွန်းသောအခါ အလွန် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းမည်အကြောင်း၊ ယခုပင် ဝမ်း မြောက်ကြလော့။

၁၄ ခရစ်တော်၏ နာမကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျှင် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ ကျန်းပပ်တော်မူ၏။ သူတို့၌ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သင်တို့၌ ကား ချီးမွမ်းခြင်း ရှိတော်မူ၏။

၁၅ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးသောအပြစ်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောအပြစ်၊ သူတပါး အမှု၌ ရောနှောသောအပြစ်ရှိ၍၊ သင်တို့တွင် အဘယ် သူမျှ မခံစေနှင့်။

၁၆ ခရစ်ယာန်ဖြစ်သောကြောင့် ခံရလျှင်မူကား ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ခံရလျှင် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေ။

၁၇ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သားတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်ရသောအချိန်ရှိပြီ။ ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝေပေလိတရား စကားကို နားမထောင်သော သူတို့၏အမှုသည် အဘယ်သို့ ပြီးလိမ့်မည်နည်း။

၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ခဲ့သည်မှန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မကိုးကွယ် သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူသည် အဘယ်မှာ ပေါ်လိမ့်မည်နည်း။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဆင်းရဲခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကို သစ္စာရှိ သော အသက်သခင်ကဲ့သို့ မှတ်လျက်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်နေ၍၊ ကိုယ်တော်၌ မိမိတို့ အသက် ဝိညာဉ်ကို အပ်နှံကြစေ။

၅

၁ သင်းအုပ်အရာ၌၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာကို သိမြင်သော သက်သေအရာ၌၎င်း ခန့်ထား သောသူ၊ ထင်ရှားစေတော်မူလှတံ့သော ဘုန်းအသရေ တော်ကို ဆက်ဆံသောသူဖြစ်သော ငါပေတရုသည်၊ သင်တို့တွင်ရှိသော သင်းအုပ်ချင်းတို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။

၂ သင်တို့နှင့်အတူရှိသော ဘုရားသခင်၏ သိုးတော် စုကို ထိန်းခြင်းအမှုမှာ၊ အနိုင်ထိန်းရသောကြောင့် မဟုတ်၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သော ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလို စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှု အုပ်ထိန်းကြလော့။

၃ အသီးအသီးအုပ်သော အသင်းတော်တို့ကို အာ ဏာထား၍ အစိုးတရပြုသည် မဟုတ်ဘဲ၊ သိုးတော် စုရှေ့မှာ ပုံသက်သေကို ပြသောသူ ဖြစ်ကြလော့။

၄ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သိုးထိန်းအကြီး ပေါ်ထွန်းတော်မူ သောအခါ၊ သင်တို့သည် မညှိုးမနွမ်းတတ်သော ဘုန်းကြီးသော ပန်းဦးရစ် သရဖူကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုနည်းတူ အသက်ပျံ့သောသူတို့၊ အသက်ကြီး သော သူတို့၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ထိုမျှ မက၊ အချင်းချင်း တယောက်အောက်တယောက် နှိမ့်ချလျက်နေ၍၊ နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာကို ဆင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ထောင်လွှားစော်ကားသော သူတို့ ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။

၆ ထိုကြောင့်၊ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခိုးမြှောက်တော်မူမည် အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်အောက်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချကြလော့။

၇ သင်တို့ကို သတိနှင့် ကြည့်ရှုတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့၌ စိုးရိမ်ခြင်းအမှု ရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်၌ အပ်နှံကြလော့။

၈ သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲ စောင့်နေကြလော့။ သင်တို့၏ ရန်သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်သည်၊ ဟောက်သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အဘယ်သူကို မျိုရမည် နည်းဟူ၍ လှည့်လည် ရှာဖွေလျက် ရှိ၏။

၉ သို့ဖြစ်၍၊ လူပြည်အရပ် ရပ်တို့၌ရှိသော သင်တို့ ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထိုသို့သောဆင်းရဲကို ခံရကြသည်ဟု သိမှတ်လျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်၍ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော့။

၁၀ ခရစ်တော် ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရ ဘုန်းအသရေတော်သို့ ခေါ်တော်မူသော၊ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ခဏ

ဆင်းရဲခံပြီးသော သင်တို့ကို စုံလင်တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂ ငါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဤအရာများသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် အမှန် ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံလျက်၊ ဤစာကို အကျဉ်းအားဖြင့် ရေးပြီးမှ၊ ဝါစိတ်ထင်သည်အတိုင်း သင်တို့အမှု၌ သစ္စာရှိသော ညီအစ်ကို၊ သိလ္လာနုလက်ဖြင့် ယခုပေးလိုက်၏။

၁၃ ငါ့သား မာကုမှစ၍ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသော သင်တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ်တော်မူသော အသင်းတော်သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၄ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် မေတ္တာ နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သော သင်တို့အပေါင်း၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း။ အာမင် ။

ရှင်ပေတရု သြဝါဒစာ ပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။ THE SECOND EPISTLE OF PETER

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန် တမန်တော် ငါ့ရှိမုန်ပေတရုသည် ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ယေရှုခရစ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ငါတို့ယုံကြည်သည်နည်းတူ၊ မြတ်စွာသော ယုံကြည်ခြင်းကိုရသော သူတို့အား ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ငါတို့သခင် ယေရှုကို၎င်း၊ သိသောဥာဏ်အားဖြင့်၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ များပြားပါစေသော။

၃ ထိုသို့နှင့်အညီ ငါတို့ကို ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားကိုသိသော ဥာဏ်အားဖြင့်၊

ငါတို့အား အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ဘုရားတန်ခိုးတော်သည် ပေးသနားတော်မူပြီ။

၄ ထိုသို့သောအားဖြင့်လည်း အလွန်ကြီးမြတ်၍ အဘိုးထိုက်သော ဂတိများကို ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိတော်များကို အမှီပြု၍ သင်တို့သည် လောကီတပ်မက်ခြင်း အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားပကတိကို ဆက်ဆံရသောသူ ဖြစ်ကြမည်အကြောင်းတည်း။

၅ ထိုသို့အလိုရှိ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ သီလကို၎င်း၊ သီလ၌ ပညာကို၎င်း၊

၆ ပညာ၌ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းကို၎င်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံခြင်းကို၎င်း၊ သည်းခံခြင်း၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြု၍ မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း၊

၇ ထိုမွေ့လျော်ခြင်း၌ ညီအစ်ကို စုံမက်ခြင်းကို၎င်း၊ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်း၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း၊ အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်၍ ထပ်ဆင့်ကြလော့။

၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပါရမီတို့သည် သင်တို့၌ရှိ၍ ကြွယ်ဝလျှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို သိက္ခာမရှိခြင်း၌ မပျင်းရိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုပြင်တတ်ကြ၏။

၉ ထိုပါရမီနှင့် ကင်းသောသူမူကား၊ မျက်စိကန်း၏။ ကိုယ်မျက်စိကို ကိုယ်ပိတ်၏။ မိမိ အပြစ်ဟောင်းဆေးကြောကြောင်းကို မေ့လျော့၏။

၁၀ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ ခံရသော ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ရွေးချယ်တော်မူခြင်းကို တည်မြဲစေခြင်းငှါ သာ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊

၁၁ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် သခင် ယေရှုခရစ်၏ထာဝရနိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်စားခြင်းအခွင့်ကို သင်တို့အား ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလတံ့။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ယခုဟောပြောသော သမ္မာတရားကို သင်တို့သည် နားလည်၍ တည်ကြည်ခြင်း ရှိသော်လည်း၊ ဤသို့သော စကားများနှင့် သင်တို့အား အစဉ်မပြတ် သတိပေးမည်အမှုကို ဝါမမေ့မလျော့။

၁၃ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်သည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတည်းခိုရာတဲကို မကြာမမြင့်မီ ငါပစ်သွားရမည်အရာကို ငါသိမှတ်၍၊ ဤတံ၌ ရှိနေစဉ်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ကို သတိပေး၍ နှိုးဆော်အပ်သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။

၁၅ ထိုမှတပါး၊ ငါစတုရသင်္ဂဟနောက်၊ သင်တို့သည် ဤအရာများကို အစဉ်မှတ်မိစေခြင်းငှါ ငါကြိုးစားအားထုတ်မည်။

၁၆ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ ကြွလာတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့အား ကြားပြောသောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ်နှင့် ပြင်ဆင်သော ဒဏ္ဍာရီ စကားကိုမလိုက်၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကိုယ်တိုင်မြင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၇ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ ချစ်သားပေတည်းဟူသော အသံတော်သည်၊ ထူးမြတ်သော အရောင်အဝါတော်ထဲက၊ ထိုသခင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ခမည်းတော်

ဘုရားသခင့် အထံတော်မှ ဂုဏ်အသေရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ခံရတော်မူ၏။

၁၈ ကောင်းကင်က ရောက်လာသော ထိုအသံတော်ကို ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာ သခင်ဘုရားနှင့်အတူ ရှိသောအခါ ကြားရကြ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ သာ၍မြဲမြံသော အနာဂတ္တိစကားတော်သည် ငါတို့၌ရှိသေး၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌ အာရုဏ်တက်၍ ကြွယ်ဝနေ ပေါ်ထွက်သည် ကာလတိုင်အောင်၊ ထိုအနာဂတ္တိ စကားတော်ကို မှောင်မိုက် အရပ်၌ ထွန်းလင်းသောဆီမီးကဲ့သို့ မှတ်၍၊ သင်တို့သည်အမှီပြုသင့်ကြ၏။

၂၀ ကျမ်းစာ၌ ပါသော အနာဂတ္တိစကား မည်သည်ကား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အနက်မပေါ်ဟု ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ်ကြလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အနာဂတ္တိ စကားသည် လူအလိုအားဖြင့် ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဟောပြောကြ၏။

J

၁ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့တွင် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဖျက်ဆီးတတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူများကို ပရိယာယ်အားဖြင့် သွင်း၍၊ မိမိတို့ကို ဝယ်တော်မူသော အရှင်ကို ငြင်းပယ်လျက်၊ မိမိတို့အပေါ်သို့ လျင်စွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းကို ရောက်စေသော မိစ္ဆာဆရာတို့သည် သင်တို့တွင် ရှိကြလိမ့်မည်။

၂ သူတို့ညစ်ညူးသော အကျင့်လေ့တို့ကို အများသောသူတို့သည် လိုက်သော အားဖြင့် သမ္မာတရားလမ်း အသရေသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။

၃ သူတို့သည် လောဘလွန်ကျူးလျက် ချော့မော့သောစကားနှင့် သင်တို့ကို ကုန်သွယ်ကြ လိမ့်မည်။ သူတို့ အပြစ်စီရင်ခြင်းသည် ရှေးကာလမှစ၍ မဖင့်မနွဲ့သူတို့ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်း အိပ်၍မပျော်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ပြစ်မှားသော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဘုရားသခင်သည် နှမြောတော်မမူ၊ ငရဲထဲသို့ ချလိုက်ပြီးမှ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ ချုပ်ထား၍၊ မှောင်မိုက် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။

၅ ရှေးလောက ဓာတ်ကိုလည်း နှမြောတော်မမူ။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသော နောနှင့် လူခုနစ်ယောက်တို့ကို စောင့်မတော်မူ၍၊ ဘုရားကို မကိုးကွယ်သော လောကီသား အပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။

၆ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ဖျက်ဆီးရာ၊ ဒဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့် နောင်၌ မတရားသော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့သော သူတို့အား ပုံသက်သေကို ထားတော်မူ၏။

၇ ထိုအခါ မတရားသောသူတို့၏ ညစ်ညူးသော အကျင့်အားဖြင့် နောင်ရက်ခြင်းကို ခံရသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သော လောတကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

၈ ထိုဖြောင့်မတ်သော သူသည် မတရားသော သူတို့တွင် နေစဉ်အခါ၊ သူတို့၏ မတရားသောအမှု များကို နေ့တိုင်းမပြတ် မျက်စိမြင်လျက်၊ နားကြားလျက် ရှိသဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးကို ပြင်းစွာ ညှဉ်းဆဲရ၏။

၉၁၀ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သော သူတို့ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းအထဲက ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ မတရား သောသူတို့ကို ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ ညစ်ညူး သော တပ်မက်ခြင်း ကိလေသာနှင့်တကွ၊ ကာမဂုဏ် အလိုသို့လိုက်၍၊ အာဏာစက်ကို မထိမမြင်ပြုသော သူတို့ကို အထူးသဖြင့် ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ တရားဆုံးဖြတ်သော နေ့အဘို့ ချုပ်ထားခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ သည် ရဲရင့်သောသူ၊ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သော သူဖြစ်၍၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ပုံကြ၏။

၁၁ ကောင်းကင်တမန်တို့မူကား၊ သူတို့ထက်ခွန်အား တန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သူတို့အား ကဲ့ရဲ့စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြ။

၁၂ သူတို့မူကား၊ ဘမ်း၍ ဖျက်ဆီးဘို့ရာ ဖန်ဆင်း သော တိရစ္ဆာန်သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့ နားမလည် သောအရာကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မိမိတို့ ပုပ်ပျက်သောအား ဖြင့် အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ မတရား သောအမှု၏အပြစ်ကို ခံကြလိမ့်မည်။

၁၃ နေ့အချိန်၌ပင် လွန်ကျူးစွာကာမဂုဏ် ခံစားခြင်း အမှု သည် ပျော်မွေ့ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘောရှိ၏။ သင်တို့နှင့်အတူ စားသောက်ပွဲလုပ်သောအခါ မိမိတို့ မှားယွင်းသောသဘောနှင့် လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ် ခံစား၍၊ သင်တို့၌ အညစ်အကြေး အစွန်းအကွက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ သူတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသော ကိလေ သာနှင့် ပြည့်စုံသော မျက်စိရှိ၍၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲ မနေနိုင်ကြ။ စိတ်နှလုံး မတည်ကြည်သောသူတို့ကို အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။ လောဘလွန်ကျူး ခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန်တော်မူခြင်း၏သား ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းထဲကထွက်၍ လွဲသွား သဖြင့်၊ ဗောသော်၏သား ဗာလမ်၏လမ်းကို လိုက်ကြ၏။

၁၆ ထိုဗာလမ်သည် မတရားသောအမှု၏ အခက် တပ်မက်၍၊ မိမိဒုစရိုက် အတွက်ကြောင့် ဆုံးမခြင်းကို ခံရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကားမပြောနိုင် သောမြည်းသည် လူတူသာအားဖြင့် မြှက်၍၊ ထို ပရောဖက်၏ မိုက်မဲခြင်းကို မြစ်တားလေ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် ရေမရှိသော ရေတွင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သော မိုင်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အဘို့ တခဲနက်သော ထာဝရ မှောင်မိုက်ကို သို့ထားလျက်ရှိ၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ မှားယွင်းခြင်း၌ ကျင်လည် သောသူတို့ အထဲက ပြေးထွက်လှသော သူတို့ကို၊ ထောင်လွှားသော အချည်းနှီး စကားပြောသည်နှင့်၊ ဇာတိပကတိ တပ်မက်ခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်း အားဖြင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။

၁၉ လွှတ်ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံလျက်ပင်၊ ကိုယ် တိုင်ပုပ်ပျက်ခြင်း၏ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ လူကိုနိုင်သော အရာသည် လူ၏ သခင် ဖြစ်၏။

၂၀ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ် ကို သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ လောကီညစ်ညူးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီးမှ၊ တဖန် ကျော့မိ၍ ရှုံးလျှင်၊ နောက် ဖြစ်ဟန်သည် ရှေးဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး၏။

၂၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်းကိုသိ၍၊ မိမိခံခဲ့ပြီး သော သန့်ရှင်းသော ပညတ်ကို တဖန်စွန့်ပစ်သည် ထက်၊ ထိုလမ်းကိုမသိဘဲနေသော် သာ၍ကောင်း၏။

၂၂ ဇွေးသည် မိမိအန်ဖတ်ကို ပြန်၍စား၏။ ဝက်သည် လည်း ဆေးပြီးမှ ရှို့တွင်လူးပြန်၏ဟု မှန်သော စကား ပုံသည် ထိုသူတို့၌ ပြည့်စုံသတည်း။

၃

၁ ချစ်သူတို့၊ ဤဒုတိယဩဝါဒစာကို သင်တို့အား ယခု ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၂ သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့သည် အထက်က ဟောပြောသော စကားများကို၎င်း၊ ကယ်တင်တော် မူသော အရှင်သခင်ဘုရား၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါတို့၏ ပညတ်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် အောက်မေ့စေ ခြင်းငှါ၊ ဤစာ နှစ်စောင်၌ သင်တို့၏ ကြည်ဖြူသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါသတိပေး၍ နှိုးဆော်၏။

၃ ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ်အပ်သော အရာဟူမူကား၊ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သော

သူတို့သည်၊ မိမိတို့ တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍၊
၄ သခင်ဘုရား ကြွလာမည်ဟူသော ဂတိတော်
သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဘိုးဘေးများ အိပ်ပျော်
သည်နောက်၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းစက
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏ဟုဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
နှင့်တကွ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။

၅ ရှေးကာလ၌ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ရေထဲက
ထွက်၍ ရေဖြင့်တည်သောမြေကြီးကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်
၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြစ်စေတော်မူကြောင်းနှင့်၊

၆ ဖြစ်ဘူးသော လောကဓာတ်ကို ထိုသို့အားဖြင့်
ရေနှင့် လွှမ်းမြုပ်၍ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို ထိုသူတို့သည်
မှတ်မိချင်သောစိတ် မရှိကြ။

၇ ယခုရှိသော မိုဗ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမူကား၊
တရားဆုံးဖြတ်၍ အခမ္မလူတို့ကို ဖျက်ဆီးသောနေ့ရက်
တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် သိုထား
လျက်ရှိ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအဘို့ အလိုငှါ နေရစ်သတည်း။

၈ ချစ်သူတို့၊ ထာဝရဘုရားမှာ ကာလတရက်သည်၊
အနှစ် တထောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အနှစ် တထောင်သည်
တရက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည် အရာတခုကို မမေ့လျော့
ကြနှင့်။

၉ လူအချို့တို့သည်၊ နှေးခြင်းကို မှတ်သည်အတိုင်း၊
ထာဝရ ဘုရားသည် ဂတိတော်အရာမှာ နှေးတော်မမူ။
ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ မပျက်စီးဘဲ၊ ရှိသမျှတို့သည်
နောင်တရစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့ကို သည်း
ခံတော်မူ၏။

၁၀ သူခိုးသည် ညဉ့်အခါ လာသကဲ့သို့၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌
မိုဗ်းကောင်းကင်သည် ကြီးစွာသော အသံနှင့်တကွ
ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအား
ကြီး၍ ပျက်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးကိုယ်မှစ၍၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ ပြုလုပ်သမျှသော အရာတို့သည် ကျွမ်းလောင်
ကြလိမ့်မည်။

၁၁၊ ၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာ အလုံးစုံတို့သည် ကုန်
စင်မည် မှန်သောကြောင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင်သည်

မီးနှင့်ပျက်၍ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီးလျက်၊
အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသော နေ့တည်းဟူသော၊
ဘုရားသခင်၏နေ့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သည်
မြော်လင့်တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်းသော အကျင့်ကို
ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ်
သို့သောသူ ဖြစ်အပ်ကြသနည်း။

၁၃ ယခုရှိသမျှသော အရာတို့သည် ပျက်ရသော်
လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား တည်နေရာ မိုဗ်း
ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကို ငါတို့သည်
ဂတိတော်နှင့်အညီ မြော်လင့်ကြ၏။

၁၄ ထိုသို့မြော်လင့်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူတို့၊
သင်တို့သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အဘယ်
အပြစ်မျှ မပါဘဲ၊ ရှေ့တော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာရောက်မည်
အကြောင်း ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

၁၅ ငါတို့ ချစ်သောညီ ပေါလုသည်၊ မိမိခံရသော
ဉာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်
သောစာ၌၎င်း၊ သူသည် ဤအရာများကို ပြော၍
စီရင်သော သြဝါဒစာ ရှိသမျှတို့၌၎င်း ပါသည်နှင့် အညီ၊
ငါတို့သခင်ဘုရားသည်၊ ခံတော်မူခြင်းသည် ကယ်တင်
မည်အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။

၁၆ ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသောအရာ အချို့ရှိ၏။ မတတ်
သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသော သူတို့သည်၊
ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်းသော ကျမ်းစာ၏ အနက်ကို
မှောက်လှန်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ချစ်သူတို့၊ မတရားသော သူတို့၏
ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သွေးဆောင်
ရာသို့ လိုက်၍၊ သင်တို့ တည်ကြည်ခြင်းမှ မရွေးလျော့
မည်အကြောင်း၊ ဤအရာများကို သိနှင့်ပြီဖြစ်၍၊
ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၁၈ ကျေးဇူးတော်၌၎င်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ
သော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌၎င်း
ကြီးပွားကြလော့။ ထိုသခင်သည် ယခုမှစ၍ ထာဝရ
နေ့ရက် ကာလပတ်လုံး ဘုန်းအသရေ ရှိတော်မူ
စေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF JOHN

၁

၁ ရှေ့ဦးစွာကပင် ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်လျက်၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ လက်နှင့် စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသော အရာတည်းဟူသော အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော် နှင့်ဆိုင်သော အရာကို သင်တို့အား ပြသကြ၏။

၂ ထိုအသက်သည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်း မြင် ရကြပြီ။ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ရှိဘူး၍၊ ငါတို့အား ထင်ရှားခဲ့ပြီးသော ထိုထာဝရအသက်ကို ငါတို့သည် သင်တို့အား သက်သေခံ၍ ပြသကြ၏။

၃ ငါတို့သည် ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ သားတော် ယေရှုခရစ်နှင့် ၎င်း၊ မိသဟာယ ဖွဲ့ရသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ ကြားမြင်ရသော အရာကို သင်တို့အား ပြသကြ၏။

၄ သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းစုံလင်စေ ခြင်းငှါလည်း၊ ဤအရာများကိုငါတို့သည် ရေးလိုက် ကြ၏။

၅ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည် ကြားရ၍၊ သင်တို့အား ပြသသော တရားစကား ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်၌ မှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။

၆ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်မိသဟာယ ဖွဲ့ပြီးဟု ဆိုလျက်ပင်၊ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်လျှင်၊ သစ္စာ တရားကိုမကျင့်၊ မုသာကိုသုံးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၇ ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ ရှိတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အလင်း၌ ကျင်လည်လျှင်၊ အချင်းချင်း မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှုခရစ်၏ အသွေးတော်သည်၊ ငါတို့အပြစ်ရှိသူမျှကို ဆေးကြောတော်မူ၏။

၈ ကိုယ် အပြစ်မရှိဟု ငါတို့သည် ဆိုလျှင်၊ ကိုယ် ကိုကိုယ် လှည့်ဖြားကြ၏။ ငါတို့၌ သစ္စာတရားမရှိ။

၉ ကိုယ် အပြစ်တို့ကို တော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့ အပြစ်များကို လွှတ်၍ ဒုစရိုက်ရှိသူမျှနှင့် ကင်းစင်စေ ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၀ ဒုစရိုက်ကိုမပြုပြီးဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ဘုရား

သခင်ကို မုသာအပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ်တော် လည်း ငါတို့၌ မရှိ။

၂

၁ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြုစေခြင်း ငှါ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ တစ် တယောက်သောသူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသော အရှင်ယေရှုခရစ် တည်းဟူ သော ငါတို့ အမှုဆောင်သခင်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ရှိတော်မူ၏။

၂ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်မက၊ လောကီသား အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်တော် မူ၏။

၃ ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင်သိကျွမ်းသည်ကို အဘယ် သို့ သိရသနည်း ဟူမူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သိရသတည်း။

၄ ထိုသခင်ကို ငါသိ၏ဟု ပညတ်တော်တို့ကို မစောင့်ဘဲလျက် ဆိုသောသူသည် မုသာကိုသုံးသော သူဖြစ်၍ ထိုသူ၌ သစ္စာမရှိ။

၅ ထိုသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အမှန်ပြည့်စုံ၏။ ငါတို့သည် ထိုသခင်၌ရှိ ကြောင်းကို ထိုသို့အားဖြင့် သိရကြ၏။

၆ ထိုသခင်၌ ငါသိ၏ ဟု ဆိုသောသူသည်၊ ထိုသခင် ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူ ကျင့်ရမည်။

၇ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့အား ငါရေးထားသော ပညတ် သည် ပညတ်သစ်မဟုတ်။ ရှေ့ဦးစွာကပင်သင်တို့၌ရှိ သောပညတ်ဟောင်း ဖြစ်၏။ ပညတ်ဟောင်းကား၊ ရှေ့ ဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရသောဒေသနာတော်ဖြစ်၏။

၈ တဖန်တုံ၊ ပညတ်သစ်ကို သင်တို့အား ငါရေးထား ၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အားဖြင့်၎င်း၊ အသစ် မှန်ပေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ပျောက်လွင့်၍ မှန်သောအလင်းသည် ထွန်းတောက်လျက်ရှိ၏။

၉ မိမိ ညီအစ်ကိုကို မုန်းလျက်ပင်၊ ငါသည် အလင်း၌ ရှိ၏ဟုဆိုသောသူသည် ယခုတိုင်အောင် မှောင်မိုက် ၌ရှိသေး၏။

၁၀ မိမိ ညီအစ်ကိုကို ချစ်သောသူသည်အလင်း၌

တည်နေ၏။ ထိုမိမိ၏ လဲစရာအကြောင်းသည်ထိုသူ၌မရှိ။

၁၁ မိမိ ညီအစ်ကိုကို မုန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌ ရှိ၏။ မှောင်မိုက်၌လည်း ကျင်လည်သွားလာ၏။ မှောင်မိုက်ကြောင့် သူ၏ မျက်စိမမြင်နိုင်သဖြင့်၊ အဘယ်အရပ်သို့ ကိုယ်သွားသည်ကို ကိုယ်မသိ။

၁၂ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ထိုသခင်၏ နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်များနှင့် ကင်းလွတ်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၁၃ အဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည် မာရ်နတ်ကို အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ သူငယ်တို့၊ သင်တို့သည် ခမည်းတော်ကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၁၄ အဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့် မာရ်နတ်ကို အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။

၁၅ လောကကို၎င်း၊ လောက၌ ရှိသောအရာတို့ကို၎င်း၊ မချစ်ကြနှင့်။ လောကကို ချစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာ မရှိ။

၁၆ လောက၌ ရှိသမျှသောအရာတည်း ဟူသော ကိုယ်ကာယ တပ်မက်ခြင်း၊ မျက်စိတပ်မက်ခြင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၌ ဝါကြားခြင်းတို့သည် ခမည်းတော်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ လောကနှင့်သာ စပ်ဆိုင်ကြ၏။

၁၇ လောကနှင့် လောကီတပ်မက်ခြင်းသည် ရွှေသွားကွယ်ပျောက် တတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ကျင့်သောသူမူကား၊ နိစ္စထာဝရ တည်၏။

၁၈ ချစ်သားတို့၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာလ ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ ရန်သူတည်းဟူသော အန္တိခရစ်တော် ပေါ်လာကြောင်းကို သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်း၊ ယခုပင် အန္တိခရစ် အများရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာလ ဖြစ်သည်ကို သိရ၏။

၁၉ ထိုသူတို့သည် ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အထက်က ငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်ကြ။ ငါတို့နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် ငါတို့နှင့် အတူနေကြလိမ့်မည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။

၂၀ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏ လက်မှတ်သိက်ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သိကြ၏။

၂၁ သမ္မာတရားကို သင်တို့ မသိသောကြောင့်၊ ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည် မဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို၎င်း၊ မုသာရိသမျှတို့သည် သမ္မာတရားနှင့် မသက်ဆိုင်သည်ကို၎င်း၊ သိသောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။

၂၂ မုသာကိုသုံးသော သူကား အဘယ်သူနည်း။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ်သောသူ ဖြစ်သတည်း။ ခမည်းတော်နှင့် သားတော်ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် အန္တိခရစ်ဖြစ်၏။

၂၃ သားတော်ကို ငြင်းပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုမသိ။ သားတော်ကို ဝန်ခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို သိ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသော ဒေသနာကို သင်တို့၌တည်စေကြလော့။ ထိုဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် သားတော်၌၎င်း၊ ခမည်းတော်၌၎င်း၊ တည်ရကြလိမ့်မည်။

၂၅ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိတော်မူကား၊ ထာဝရ အသက်ကို ဝန်ခံတော်မူသော ဂတိတော်ပေတည်း။

၂၆ သင်တို့ကို လှည့်ဖြားသောသူတို့၏အကြောင်းကို ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၂၇ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏ လက်မှတ် သင်တို့ခံရသော ဘိသိက်ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးစရာ အကြောင်းမရှိ။ ထိုဘိသိက် ကျေးဇူးတော်သည် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သည် မဟုတ်။ အမှန်ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သားတော်၌ တည်နေကြလော့။

၂၈ ချစ်သားတို့၊ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင် ရဲရင့်သောအခွင့် ရှိ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သားတော်၌ တည်နေကြလော့။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် သိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ကျင့်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသော သူဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။

၃

- ၁ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို ငါတို့သည် ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောကြောင့်၊ ငါတို့ကိုလည်းမသိကြ။
- ၂ ချစ်သူတို့၊ ယခုတွင် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ၏။ နောက်မှ အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်မည်ဟု မထင်ရှားသေး။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် တူကြလတံ့ဟု ငါတို့ သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် အတိုင်းကို ငါတို့သည် မြင်ကြလတံ့။
- ၃ ထိုသို့မြော်လင့်သော သူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော် သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေတတ်၏။
- ၄ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။
- ၅ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏အပြစ်များကို ဆောင်သွားခြင်းငှါ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌လည်း အပြစ်မရှိ။
- ၆ ကိုယ်တော်၌ တည်နေသောသူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကိုပြုတတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော်ကို မသိမြင်ရသေး။
- ၇ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ အကြင်သူသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်၏။ ကိုယ်တော် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်နည်းတူ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။
- ၈ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ် အမှုတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။
- ၉ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသော သူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌ မျိုးစေ့တော် တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်ကို မပြုနိုင်။
- ၁၀ ထိုသို့သော လက္ခဏာအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သားတို့နှင့် မာရ်နတ်၏သားတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။

- ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မကျင့်သောသူ၊ မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် မဆိုင်။
- ၁၁၁၂ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသော တရားစကားဟူမူကား၊ မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၍ မိမိ ညီကို သတ်သော ကာကုန်ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြမည်ဟု လာသတည်း။ ကာကုန်သည် မိမိညီကို အဘယ်ကြောင့် သတ်သနည်းဟူမူကား၊ မိမိအကျင့်သည် ဆိုးယုတ်၍၊ ညီ၏အကျင့်သည်ဖြောင့်မတ်သတည်း။
- ၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းသော်လည်း အံ့သြခြင်း မရှိကြနှင့်။
- ၁၄ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းတို့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကိုယ်ကူးမြောက်သည်ကို ကိုယ်သိကြ၏။ မိမိ ညီအစ်ကိုကို မချစ်သော သူသည် သေခြင်း၌တည်၏။
- ၁၅ မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းသောသူမည်သည်ကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ လူအသက်ကို သတ်သောသူ တစုံတယောက်၌မျှ ထာဝရအသက် မတည်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။
- ၁၆ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အဘို့အလိုငှါ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူသည်အရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ မေတ္တာတော်ကို သိကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုချင်းတို့ အဘို့အလိုငှါ အသက်ကို စွန့်ကြ၏။
- ၁၇ အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိလျက်ပင်၊ မိမိ ညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်၍၊ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တည်း၏။ ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ တည်မည်နည်း။
- ၁၈ ချစ်သားတို့၊ ငါတို့သည် စကားပြောကာမျှအားဖြင့်သာ မချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက် ဧကန်အမှန် ချစ်ကြကုန်အံ့။
- ၁၉ ထိုသို့ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင် သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သည်ကို ကိုယ်သိရ၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကိုယ် စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေကြလိမ့်မည်။
- ၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကို အပြစ်တင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ စိတ်နှလုံးထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။
- ၂၁ ချစ်သူတို့၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ် မတင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။

၂၂ ငါတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသော အကျင့်တို့ကို ကျင့်သော ကြောင့်၊ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင် ထံတော်မှ ရကြ၏။

၂၃ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ဟူမူကား၊ သားတော် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ရမည်။ သားတော် ပညတ်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အချင်းချင်း ချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ပေတည်း။

၂၄ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင် တည်တော်မူ၏။ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့သည် အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကို သိရကြ၏။

၄

၁ ချစ်သူတို့၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို မယုံကြနှင့်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည် မစပ်ဆိုင်သည်ကိုစုံစမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပရောဖက် အများတို့သည် ဤလောကသို့ သွားကြပြီ။

၂ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်း ဟူမူကား၊ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။

၃ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ ထိုသို့သော ဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့သည် ကြားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ ဤလောကသို့လာမည်ဖြစ်၍၊ ယခုပင် လာလျက် ရှိသော အန္တိခရစ်၏ ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။

၄ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်း အောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဘက်၌ရှိသောသူသည် လောကတက်၌ ရှိသောသူထက် သာ၍ ကြီးတော်မူ၏။

၅ ထိုသူတို့သည် လောကနှင့်စပ်ဆိုင်သောကြောင့်၊ လောကီ အကြောင်းအရာကို ပြောတတ်ကြ၏။ လောကီသားတို့သည်လည်း သူတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။

၆ ငါတို့မူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူသည် ငါတို့စကားကို နားထောင်တတ်၏။ ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့စကားကို နားမထောင်တတ်။ ထိုအရာ

ကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ သမ္မာ ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ မိစ္ဆာ ဝိညာဉ်ကို၎င်း သိရကြ၏။

၇ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့သည်အချင်းချင်း ချစ်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ချစ်ချင်းမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ချစ်တတ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘူးစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူလည်းဖြစ်၏။

၈ ချစ်ခြင်းမရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်ကို မသိ၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၉ သားတော်အားဖြင့် ငါတို့သည် အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တပါးတည်သော သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသော အရာ၌၊ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၁၀ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ကိုချစ်ကြသည်ဟု မဆို။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်၍ ငါတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။

၁၁ ချစ်သူတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဤမျှလောက် ချစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ချစ်ကြမည်။

၁၂ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။ သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်း ချစ်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိကြ၏။

၁၃ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ တည်သည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူသည်ကို၎င်း သိရကြ၏။

၁၄ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ခမည်းတော်သည်သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်သေခံကြ၏။

၁၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ဝန်ခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌ တည်တော်မူ၏။

၁၆ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူခြင်း မေတ္တာတော်ကို ငါတို့သည် သိ၍ ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်

၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုသို့ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံသော အားဖြင့်၊ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသော နေ့၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်ကိုယ်တော်၏ နည်းတူ၍လောက၌ ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်း သံဝေဂနှင့် မပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည် ပူပန်ခြင်း ဝေဒနာကို ဖြစ်စေသောကြောင့်၊ စုံလင်သော မေတ္တာသည် သံဝေဂကို ပယ်ရှားတတ်၏။ သံဝေဂရှိသော သူသည် မေတ္တာနှင့် မပြည့်စုံသေး။

၁၉ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြ၏။

၂၀ တစုံတယောက်သောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၏ဟု ဆိုလျက်ပင် မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းလျှင်၊ ထိုသူသည် မုသာကို သုံးသောသူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသော မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်လျှင်၊ မမြင်သေးသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ချစ်နိုင်မည်နည်း။

၂၁ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူသည် မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံ၌ ခံရကြပြီ။

၅

၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို ယုံကြည်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသော သူဖြစ်၏။ အဘကို ချစ်သောသူသည် သားကိုလည်း ချစ်တတ်သည်နှင့် အညီ၊

၂ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ကြည့်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သားတို့ကို ချစ်ကြသည်ကို ငါတို့ သိရကြ၏။

၃ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခဲ့သည်မဟုတ်။

၄ ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ လောကကို အောင်တတ်၏။ လောကကို အောင်ခြင်းအကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းပေတည်း။

၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သော သူမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူသည် လောကကို အောင်နိုင်သနည်း။

၆ ထိုသခင်ကား၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာသောသူ တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ပေတည်း။ ရေအားဖြင့် သာမဟုတ်၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊

အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားဖြစ်၍ သက်သေခံတော်မူ၏။

၇ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခမည်းတော်တပါး၊ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တပါး၊ သက်သေခံ သုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည်တလုံး တဝတည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၈ မြေကြီးပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ်တော် တပါး၊ ရေတပါး၊ အသွေးတပါး၊ သက်သေခံ သုံးပါး ရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၏။

၉ လူ၏ သက်သေကို ယုံရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သက်သေတော်ကို သာ၍ယုံဘွယ်ရာ အကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော သက်သေကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူချက်ဖြစ်သတည်း။

၁၀ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည်၊ မိမိအထဲ၌ ထိုသက်သေကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာအပြစ်တင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသော စကားတော်ကို ထိုသူသည် မယုံဘနေ၏။

၁၁ သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ထာဝရ အသက်ကို ပေးတော်မူ၍၊ ထိုအသက်သည်လည်း သားတော်၌ပါ၏။

၁၂ သားတော်ကို ရသောသူသည် အသက်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို မရသောသူမူကား အသက်ကို မရ။

၁၃ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော သင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကို ကိုယ်တိုင် ရသည်ဟုသိစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာအများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၁၄ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်း အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အလိုတော်နှင့် အညီတစုံတခုသော ဆုကို တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်တော်မူ၏။

၁၅ ဆုတောင်းသမျှသော စကားတို့ကို နားထောင်တော်မူသည်ကိုငါတို့သိလျှင်၊ အထံတော်၌ တောင်းသောဆုတို့ကို ရမည်ဟု သိရကြ၏။

၁၆ ညီအစ်ကိုချင်းသည် သေပြစ်မသင့်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ကို တစုံတယောက်သောသူသည် မြင်

လျှင်၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းရမည်။ သေပြစ်ကို မပြုသောသူတို့ အဘို့အလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအား အသက်ကို ပေးတော်မူမည်။ သေပြစ် သင့်သော ဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကို လွှတ်စေ ခြင်းငှါ ဆုတောင်းရမည်ဟု ငါမဆို။

၁၇ မတရားသော အမှုမည်သည်ကား ဒုစရိုက်ဖြစ် ၏။ သို့သော်လည်း သေပြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။

၁၈ ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်သမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ဘုရား သခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူသည်၊ မိမိကို မိမိ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ မာရ်နတ်သည် ထိုသူကို မထိ မခိုက်နိုင်ရာ။

၁၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို၎င်း၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် မာရ်နတ်၏ လက်၌ ရှိကြသည်ကို၎င်း ငါတို့ သိကြ၏။

၂၀ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ကြွလာ၍၊ မှန်သော ဘုရားသခင်ကို သိသောဥာဏ်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ မှန်သော ဘုရားသခင်၌၎င်း၊ သားတော် ယေရှုခရစ်၌၎င်း ငါတို့ သည်တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည်မှန်သော ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ အသက်လည်းဖြစ် တော်မူ၏။

၂၁ ချစ်သားတို့ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကြည့်ရှောင်ကြ လော့။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။ THE SECOND EPISTLE OF JOHN

၁

၁၂ အသက်ကြီးသူသည် မြတ်သောသခင်မကို၎င်း၊ သားသမီးတို့ကို၎င်း ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့၌တည်၍ ငါတို့တွင် အစဉ်မပြတ် ရှိလတံ့သော သမ္မာတရား ကြောင့်၊ ငါမှစ၍ သမ္မာတရားကိုသိသောသူအပေါင်း တို့သည်၊ သခင်မနှင့် သားသမီးတို့၌ မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါ၏။

၃ ခမည်းတော်ဘုရား ထံတော်က၎င်း၊ ခမည်းတော် ၏ သားတော် ယေရှုခရစ် အထံက၎င်း၊ သမ္မာတရား၊ မေတ္တာတရားနှင့်တကွ၊ ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၄ ငါတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားထံ၌ ပညတ်တော် ကို ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏ သားသမီးအချို့တို့သည် သမ္မာတရား၌ ကျင့်လည်၍ နေသည်ကို ငါတွေ့သော အခါ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၅ ယခုတွင် ပညတ်တော်သစ်ကို မရေးဘဲလျက်၊ ငါတို့၌ ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိသောပညတ်တော်ကို ရေး ထား၍၊ သခင်မ၊ အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိကြ ကုန်အံ့ဟု ငါတောင်းပန်၏။

၆ ပညတ်တော်တို့အတိုင်း ကျင့်စောင့်ခြင်းအရာ သည် ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော်နှင့် အညီ ကျင့်မည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ ကြားရသည်အတိုင်း၊ ပညတ်တော်သည် ထိုသို့သော သဘောရှိ၏။

၇ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှု ခရစ်ကို ငြင်းပယ်လျက် လှည့်ဖြားသောသူအများတို့ သည် လောကထဲသို့ ဝင်ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူသည် လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ အန္တိခရစ်လည်းဖြစ်၏။

၈ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသောအရာမပျောက်မပျက်၊ စုံလင်သောအကျိုးကို ရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၉ ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌မတည်ဘဲ လွန်ကျူး သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကို မသိ။ ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌တည်သောသူသည် ခမည်း တော်နှင့် သားတော်ကို သိ၏။

၁၀ ထိုဒေသနာတော် မပါသောသူသည် သင်တို့ ထံသို့ လာလျှင်၊ သူ့ကို သင့်အိမ်၌ လက်မခံနှင့်၊ မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟု နှုတ်မဆက်နှင့်။

၁၁ မင်္ဂလာရှိစေသောဟု ထိုသူကို နှုတ်ဆက်လျှင်၊ သူ၏ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်တို့နှင့် ဆက်ဆံရာသို့ ရောက်၏။

၁၂ သင်တို့အား ငါရေးစရာအကြောင်း အများရှိ သော်လည်း၊ စက္ကူပေါ်၌ မှင်နှင့်ရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ။

သင်တို့ဆီသို့ ငါလာ၍၊ အချင်းချင်း အားရဝမ်းမြောက် ခြင်းစုံလင်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက် နေ၏။

၁၃ သင်၏ မြတ်သော ညီမ၏ သားသမီးတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ တတိယစောင်။ THE THIRD EPISTLE OF JOHN

၁

၁ အသက်ကြီးသူသည် ချစ်အပ်သောဂါယကို ကြား လိုက်ပါ၏။ ငါသည်သင်၌ မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိ၏။

၂ အချင်းချစ်သူ၊ သင်၏ စိတ်နှလုံးသည် ကောင်းစား သကဲ့သို့၊ သင်သည် အရာရာ၌ ကောင်းစားခြင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်း ရှိမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။

၃ သင်သည် သမ္မာတရား၌ ကျင့်လည်သည် အတိုင်း သင်၌ရှိသော သမ္မာတရား၏ အကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် လာ၍ သက်သေခံကြသောအခါ ငါသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။

၄ ငါ၏ သားသမီးတို့သည် သမ္မာတရား၌ ကျင့် လည်သည်ကို ငါကြား၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက် သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိ။

၅ အချင်းချစ်သူ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား၎င်း၊ အာဂန္တုတို့အား၎င်း ပြုသမျှသောဝတ်တို့ကို သစ္စာနှင့် အညီ ပြုတတ်၏။

၆ ထိုသူတို့သည် သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်း ကို အသင်းတော်ရှေ့၌ သက်သေခံကြ၏။ သင်သည် ထိုသူတို့ကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အညီ ပို့လိုက်ပြန်လျှင်၊ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလိမ့်မည်။

၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် နာမတော်ကို ထောက်၍၊ သာသနာပလူတို့တွင် အလှူ မခံဘဲ သွားကြ၏။

၈ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ကုမသောသူ ဖြစ်အံ့ သောငှါ၊ ထိုသို့သော သူတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုအပ်ကြ၏။

၉ အသင်းတော် ထံသို့ မှာစာကို ငါရေး၍ပေးလိုက် လေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ အကဲအမှူး လုပ်ချင်သော အယောတရပ်သည် ငါတို့အား အခွင့်မပေး။

၁၀ ထိုကြောင့်၊ ငါလာသောအခါ သူသည် မိမိ ပြုသော အမှုကို မိမိ သတိရစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ ထို သူသည် ငြူစုသော စကားနှင့် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့သည် သာမက၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် စိတ်မပြေဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို တို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ၊ လက်ခံချင်သောသူတို့ကို လည်း မြစ်တား၍၊ အသင်းတော်ထဲက နှင်ထုတ် တတ်၏။

၁၁ အချင်းချစ်သူ၊ မကောင်းသောနည်းကိုမလိုက်နှင့်၊ ကောင်းသောနည်းကိုသာ လိုက်လော့။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင် ၏။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မသိ မမြင်ရပြီ။

၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် ဒေမေတရိ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရားသည်လည်း သူ၏ သက်သေ ဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌ သက်သေခံ ကြ၏။ ငါတို့၏ သက်သေခံခြင်းသည် ဟုတ်မှန်သည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၁၃ ငါရေးစရာအကြောင်း အများ ရှိသော်လည်း၊ မှင်နှင့် မှင်တံဖြင့် ရေးခြင်းငှါ အလို မရှိ။

၁၄ မကြာမမြင့်မှီ သင့်ကို ငါတွေ့မြင်လျှင် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။ သင်၌ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။ အဆွေတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်၌ ရှိသော အဆွေတို့၏ နာမည်ကို ထုတ်၍ နှုတ်ဆက်လော့။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ တတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယုဒ ကြွေဝါဒစာ။ THE EPISTLE OF JUDE

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ဖြစ်သော ယာကုပ်ညီ ငါယုဒသည် ခမည်းတော်ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍၊ ယေရှုခရစ် ခေါ်ထားစောင့်မတော်မူသော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

၂ သင်တို့၌ ကရုဏာ ရှိပါစေသော။ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်း များပြားပါစေသော။

၃ ချစ်သူတို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသော ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို သင်တို့ ထံသို့ရေး၍ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ ငါသည် အလွန် ကြိုးစားသည်တွင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၌ အထက်က အပ်ပေးခဲ့ပြီးသော ယုံကြည်ခြင်းတရား ဘက်မှာ သင်တို့သည် ကြိုးစား၍ တိုက်လှန်စေခြင်းငှါ၊ နိုးဆော်သွေးဆောင်၍ ရေးလိုက်ရသော အကြောင်းရှိ၏။

၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကိလေသာ၏ ညစ်ညူးခြင်းအလိုငှါ မှောက်လှန်လျက်၊ တပါးတည်း အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ငြင်းပယ်လျက်၊ အပြစ်ခံစေခြင်းငှါ ရှေးက စီရင် မှတ်သားနှင့်သော အဓမ္မလူ အချို့တို့သည် ပရိယာယ်နှင့် အမှတ်တမဲ့ ဝင်ကြပြီ။

၅ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သိနှင့်သော်လည်း၊ ငါသည် သတိပေး၍ ပြောချင်သော အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ မယုံကြည်သောသူတို့ကို တဖန် ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ မိမိတို့အခွင့်အရာကို မစောင့်၊ မိမိတို့နေရာအရပ်ကို စွန့်ပစ်သော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို၊ ကြီးစွာသောနေ့၌ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရချည်နှောင်ခြင်းအားဖြင့် မှောင်မိုက်ထဲမှာ ချုပ်ထားတော်မူ၏။

၇ ထိုနည်းတူ၊ သောဒံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောမြို့တို့သည်၊ အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသောလူဆိုးကဲ့သို့ မတရားသော မေထုန်ကိုအလွန် ပြု၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း မဟုတ်သောသူတို့နှင့် မှားယွင်းခြင်းအမှု၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ ထာဝရမီးနှင့် ကျွမ်း

လောင်ခြင်းဒဏ်ကို ခံရ၍ ပုံသက်သေ ထင်ရှားလျက် ရှိကြ၏။

၈ ယခု ယောင်ယမ်းသော အဓမ္မလူတို့သည်၊ ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ အာဏာစက်ကို ပယ်လျက်၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို၊ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၉ ကောင်းကင် တမန်မင်း မိကျွေလ မူကား၊ မောရှေ၏ ကိုယ်ကို အကြောင်းပြု၍ မာရ်နတ်နှင့် ငြင်းခုံသော အခါ၊ ကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုဝံ့ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြောဆို၏။

၁၀ ထိုသူတို့မူကား၊ မိမိတို့ နားမလည်သောအရာများကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ပကတိအတိုင်း မိမိတို့ နားလည်သောအရာများဖြင့် မိမိတို့ကို ပုပ်ပျက်စေတတ်ကြ၏။

၁၁ သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကာကူနုနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ အခက် ရခြင်းငှါ ဗာလမ် မှားယွင်း သကဲ့သို့ အလွန် မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောရ၏ ငြင်းခုံခြင်းအပြစ်နှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂ မေတ္တာပွဲလုပ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ စားသောက်သောအခါ၊ အားမနာဘဲ၊ မိမိတို့ကို ဝစ္စာကျွေး၍ ပွဲ၌ အစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြ၏။ ရေမရှိ၊ လေတိုက်၍ လွင့်သော မိုဗ်းတိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း၍ အသီးမတင်၊ နှစ်ကြိမ်သေ၍ နှုတ်ပစ်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊

၁၃ မိမိ ရှက်ခြင်းအကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော လှိုင်းတံပိုးရိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ်ပျံကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြယ်ပျံတို့ အဘို့တစ်ခဲနက်သော ထာဝရမှောင်မိုက်ကိုသိုထားလျက်ရှိ၏။

၁၄၊၁၅ အာဒံမှ ဆင်းသက်၍ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော သူ ဧနောက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုသောအဓမ္မအမှု ရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရားသော လူဆိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍ ပြောသော ကြမ်းတမ်းသောစကား ရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို၎င်း ဘော်ပြခြင်းငှါ၊ အတိုင်း

မသိများစွာသော မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် တကွကြွလာ တော်မူလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလေ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည် မြည်တမ်း၍ အပြစ်တင်တတ် သောသူ၊ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်တတ်သော သူ၊ ထောင်လွှားသော စကားကို ပြောတတ်သောသူ၊ ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကြောင့် သူ့မျက်နှာကို ထောက်ထား ခန့်ညားတတ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၇ ချစ်သူတို့၊ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌၊ မိမိတို့ မတရားသော တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍၊ ပြက် ယယ်ပြုတတ်သော သူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်တို့သည် ဟောပြောနှင့်သော စကားများကို အောက်မေ့ကြ လေ့။

၁၉ ထိုသူတို့သည် သင်းခွဲသောသူ၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ကင်းသော ဇာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့ အလွန်သန့်ရှင်း သော ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာ မိမိတို့ကိုတည်ဆောက် လျက်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုလျက်၊

၂၁ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်၍၊ ထာဝရအသက် အလိုငှါ၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကရုဏာတော်ကို မြော်လင့်၍ နေကြလော့။

၂၂ ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော ဉာဏ်ရှိ၍၊ အချို့တို့ကို သနားကြလော့။

၂၃ ကိုယ်ကာယနှင့် ညစ်ညူးစွန်းကွက်သော အဝတ် ကိုပင် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ အချို့ တို့ကို မီးထဲမှ ဆယ်နှုတ် ကယ်တင်ကြလော့။

၂၄ ထိုမိ၍လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်အကြောင်း သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မရှိဘဲ ဝမ်း မြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိသောသင်တို့ကို ဘုန်း အသရေတော်ရှေ့၌ ဆက်သခြင်းငှါ၊ တတ်နိုင်တော် မူသောသူတည်းဟူသော၊

၂၅ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်၊ တဆူ တည်းသော ဘုရားသခင်သည်၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့်၊ ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် အစွမ်းသတ္တိ အာဏာစက် ရှိတော်မူ စေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာပြီး၏။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။ THE REVELATION OF JOHN

၁

၁ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ ဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အပ်ပေးတော်မူသောထိုသခင်၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို ဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ မိမိ အစေခံကျွန် ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်အရိပ်ကို ပြတော်မူ၏။

၂ ယောဟန်သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ နှုတ် ကပတ်တော်နှင့် ယေရှုခရစ်၏ သက်သေခံတော်မူ ချက်ကို၊ မြင်သမျှအတိုင်း သက်သေခံ၏။

၃ ကာလအချိန် ရောက်လုနီးပြီးဖြစ်၍၊ ဤအနာ ဂတ္တိကျမ်းစကားကို ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ် နားထောင်၍၊

ရေးထားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၄ ငါယောဟန်သည် အာရုံပြည့်၍ရှိသော အသင်း တော် ခုနစ်ပါးကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် အထံတော်ကင်း၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ဝိညာဉ် ခုနစ်ပါး အထံကင်း၊

၅ သစ္စာစောင့်သော သက်သေခံဖြစ်တော်မူထ သော၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူထ သော၊ လောကီဘုရင်တို့၏ အထွဋ်ဖြစ်တော်မူသော ယေရှုခရစ် အထံတော်ကင်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ် သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ ငါတို့ကို ချစ်၍

မိမိ အသွေးနှင့်ငါတို့အပြစ်များကို ဆေးကြောတော်မူ၍၊
၆ မိမိ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ငါတို့ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသော သူသည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုးတိမ်နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ထိုးဖောက်သောသူတို့နှင့်ရှိသမျှသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသား အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝိကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။ အာမင်။

၈ ငါသည် အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏ ဟု အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၉ ယေရှုခရစ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံတော်ကို ၎င်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ နှင့်အတူ ဆက်ဆံသော အဘော်အဘက်၊ သင်တို့အစ်ကို ငါ ယောဟန်သည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်နှင့် ယေရှုခရစ်၏ သက်သေခံတော်မူချက်ကြောင့်၊ ပတ်မုက္ခန်းမှာ နေရစဉ်တွင်၊

၁၀ သခင်ဘုရားနေ့၌ ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရ၍၊ တံပိုးခရာအသံ ကဲ့သို့ ငါ့နောက်၌ မြည်သော အသံကြီးကို ကြား၏။

၁၁ မြည်သော အချက်ဟူမူကား၊ သင်သည် မြင်သော အရာကို စာစောင်၌ရေးထား၍၊ ဖောက်မြို့၊ စမုရနမြို့၊ ယေရုံမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာဒိမြို့၊ ဖိလဒေလဖိမြို့၊ လောဒိကိုမြို့၌ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ်ပါးထံသို့ ပေးလိုက်လော့ဟု ဆိုသတည်း။

၁၂ ထိုသို့ ဝါနှင့်စကားပြော၍ အသံမြည်သောသူကို မြင်ခြင်းငှါ ငါသည်လှည့်ကြည့်လျှင်၊ ရွှေမီးခွက် ခုနစ်လုံးကို၎င်း၊

၁၃ ထိုမီးခွက် ခုနစ်လုံးအလယ်၌ လူသားတော်နှင့် တူသောသူတဦးကို၎င်း မြင်၏။ ထိုသူသည် ခြေသို့ တိုင်အောင် ဝတ်ခြုံလျက်၊ ရင်တော်၌ ရွှေခါးပန်းကို စည်းလျက်ဖြစ်၏။

၁၄ ခေါင်းတော်နှင့် ဆံပင်တော်သည် ဖြူသောသိုးမွှေးကဲ့သို့၎င်း၊ မိုးပွင့်ကဲ့သို့၎င်း ဖြူ၏။ မျက်စိတော်သည် လည်း မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၅ ခြေတော်သည်လည်း မီး၌ခွတ်ပြီးသော ကြေးဝါ

စစ်နှင့်တူ၏။ အသံတော်သည်လည်း သမုဒ္ဒရာသံ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၆ လက်ျာလက်တော်သည်လည်း ကြယ်ခုနစ်လုံးကို ကိုင်၏။ ခံတွင်းတော်ထဲကလည်း ထက်သော သန်လျက်ထွက်၏။ မျက်နှာတော်သည် အရှိန်တန်ခိုးနှင့်ထွန်းတောက်သော နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၇ ထိုသူကို ငါမြင်သောအခါ၊ သေမတတ်ဖြစ်၍ ခြေတော်၎င်း၌ လဲလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် လက်ျာလက်တော်ကို ဝါအပေါ်သို့တင်လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိနှင့်။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။

၁၈ အသက် ရှင်သောသူလည်း ဖြစ်၏။ ငါသည် အရင် သေသည် ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကိုလည်း ငါ အစိုးရ၏။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် မြင်ပြီးသောအရာတို့ကို ၎င်း၊ ယခုရှိသော အရာတို့ကို၎င်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို၎င်း ရေးထားလော့။

၂၀ ဝါလက်ျာလက်၌ ထင်ရှားသော ကြယ်ခုနစ်လုံးနှင့် ရွှေမီးခွက် ခုနစ်လုံး၏ နက်နဲခြင်းအရာဟူမူကား၊ မီးခွက် ခုနစ်လုံးသည် အသင်းတော် ခုနစ်ပါး ဖြစ်၏။ ကြယ် ခုနစ်လုံးသည်လည်း ထိုခုနစ်ပါးသော အသင်းတော် တို့ကိုအုပ်သော တမန် ဖြစ်ကြ၏။

J

၁ ဖေက်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍မှာလိုက်လော့။ လက်ျာလက်၌ ကြယ် ခုနစ်လုံးကို ကိုင်၍၊ ရွှေမီးခွက် ခုနစ်လုံး အလယ်၌ သွားလာသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကို ငါသိ၏။

၂ သင်သည် မတရားသော သူတို့ကိုလက်မခံနိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊ တမန်တော် မဟုတ်ဘဲ၊ တမန်တော် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူတို့ကို စစ်ဆေး၍ လှည့်ဖြားသောသူ ဖြစ်သည်ဟု သိကြောင်းကို၎င်း၊

၃ ခန္တီနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဝါ၏နာမကြောင့် ဆင်းရဲခံ၍ အားမလျော့ကြောင်းကို၎င်း ငါသိ၏။

၄ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ရှေ့ဦးစွာသောချစ်ခြင်း မေတ္တာလျော့ပြီဟု သင်၌ အပြစ်တင်စရာရှိ၏။

၅ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် မရွေ့လျော့မှီ၊ အရင်နေရာ အရပ်ကို အောက်မေ့လော့။ နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာသော အကျင့်ကိုကျင့်လော့။ သို့မဟုတ် သင်ရှိရာ

သို့ ငါသည်အလျင်အမြန် လာမည်။ နောင်တ မရလျှင်၊ သင်၏ မီးခွက်ကို နေရာမှ ရွှေ့မည်။

၆ သို့သော်လည်း၊ ငါမုန်းသော နိကာလ တပည့် တို့၏အကျင့်ကို သင်လည်းမုန်းသည်ဟု ပြောစရာရှိ၏။

၇ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူမည် သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၏။ ထိုသူသည် ငါ၏ဘုရားသခင် ပရဒိုသူ ဥယျာဉ်၌ရှိသော အသက်ပင်၏ အသီးကို စားစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေးမည်။

၈ စမုရန်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍မှာလိုက်လော့။ အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသော သူတည်းဟူသော၊ အရင်သေ၍ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော သူ၏ အမိန့်တော်ကား၊

၉ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဒုက္ခခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံ ခြင်းရှိ၏။ ယုဒလူ ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ ယုဒလူမှန် မဟုတ်၊ စာတန်၏ အပေါင်းအသင်းဖြစ်သော သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ငါသိ၏။

၁၀ သင်သည် ခံရမည့်အရာတစ်ခုကိုမျှမကြောက် နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ မာရ်နတ်သည်သင်တို့တွင်အချို့ကို ထောင်ထဲ၌လှောင် ထား၍၊ သင်တို့သည် ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခ ကိုခံကြလိမ့်မည်။ သေသည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့် လော့။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက် သရဖူကို ငါပေးမည်။

၁၁ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူ မည် သည်ကား ကြားပါစေ။ အောင်မြင်သောသူကို ဒုတိယ သေခြင်းသည် မညှဉ်းဆဲရ။

၁၂ ပရေဂုံမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ထက်သောသန်လျက် ရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊

၁၃ သင်အကျင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း၊ စာတန်၏ ရာဇ ပလ္လင်ရှိရာအရပ်တည်းဟူသော သင်၏နေရာအရပ်ကို ၎င်း ငါသိ၏။ စာတန်၏ နေရာအရပ်၌ သင်တို့တွင် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောအန္တိပသည် သစ္စာရှိ၍ ဝါဘက်၌ သက်သေခံရသော နေ့ရက်ကာလတွင်ပင်၊ သင်သည် ငါ၏နာမကို စွဲကိုင်၏။ ငါ၏ယုံကြည်ခြင်း တရားကို မစွန့်မပယ်။

၁၄ သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်း ဝါ၎င်း၊ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိမိ၍

လဲစရာအရာကို သူတို့ရှေ့၌ ချထားမည်အကြောင်း၊ ဗာလက်မင်းကို အကြံပေးသောသူ တည်းဟူသော ဗာလမ်၏ အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် သင်၏ နေရာ၌ ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၌အနည်းငယ်သော အပြစ်တင်စရာရှိ၏။

၁၅ ထိုအယူနှင့် သဘောတူသော နိကာလ တပည့် တို့၏ အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် ထိုနည်းတူ သင်၌ ရှိကြ၏။

၁၆ ထိုကြောင့် နောင်တရလော့။ မရလျှင် သင်ရှိရာ သို့ ငါသည်အလျင်အမြန် လာမည်။ ထိုသူတို့ကို ငါ ခံတွင်း၏ သန်လျက်နှင့် စစ်တိုက်မည်။

၁၇ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူ မည် သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၏။ ဝှက်ထားသောမန္တကို၎င်း၊ ကျောက်ဖြူ လက်ဖွဲ့ကို၎င်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ အကွေရာတင်သော နာမသစ်ကို၎င်း ထိုသူအားငါပေးမည်။ ထိုကျောက်ကို ရသောသူ မှတပါး အဘယ်သူမျှ ထိုနာမကို မသိနိုင်ရာ။

၁၈ သွာတိရမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ မီးလျှံ ကဲ့သို့သောမျက်စိ နှင့်၎င်း၊ ကြေးဝါစစ်နှင့်တူသော ခြေနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသော ဘုရားသခင်သားတော်၏ အမိန့်တော်ကား၊

၁၉ သင် အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အမှုဆောင်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကို၎င်း နောက်ကျင့်သော အကျင့်တို့သည် အရင်ကျင့်သော အကျင့်ထက်သာ၍ များကြောင်းကို၎င်း ငါသိ၏။

၂၀ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ အစေခံကျွန်တို့သည် မ တရားသောမေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပရောဖက်မ ဟူ၍ကိုယ်ကိုခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ခင်ပွန်း ယေဇဗေလသည် သွန်သင်၍ မှားယွင်းစေရသော အခွင့်ကို သင်သည် ပေးသောကြောင့်၊ သင်၌ အပြစ် တင်စရာရှိ၏။

၂၁ နောင်တရသင့်သော ကာလကို ငါပေးသော် လည်း၊ သူသည် မိမိ မတရားသောမေထုန်ကို နောင်တ ရချင်သောစိတ် မရှိ။

၂၂ ထိုကြောင့် သူ့ကို အိပ်ရာ၌ ငါချထားမည်။ သူနှင့် အတူ မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍၊ ထိုသို့သော အကျင့်ကို နောင်တမရသောသူတို့ကိုလည်း၊ ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။

၂၃ သူ၏ သားသမီးတို့ကိုလည်း အသေသတ်မည်။

ငါသည် နှလုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ငါပေးမည်။

၂၄ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသော သူတို့ခေါ်ဝေါ်သည် နှင့်အညီ၊ စာတန်၏ နက်နဲသောအရာဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရာတို့ကို မကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကိုမယူ၊ ကြွင်းသော သွားတိရမြို့သားတို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ရသမျှကို ငါလာသည်တိုင်အောင် စွဲကိုင်ကြလော့။

၂၅ ထိုမှတစ်ပါး အခြားသောဝန်ကို သင်တို့ အပေါ်၌ ငါမတင်။

၂၆ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးတိုင်အောင် ငါ့အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ငါ့မည်းတော်သည် ငါ့အားအခွင့် ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ထိုသူ အား ငါသည်အခွင့်ပေးမည်။

၂၇ ထိုသူသည် သူတို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုး၍၊ မြေအိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။

၂၈ မိုဗ်းသောက် ကြယ်ကိုလည်း ထိုသူအား ငါ ပေးမည်။

၂၉ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည် သည်ကား ကြားပါစေ။

၃

၁ သာဒိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် ခုနစ်ပါးနှင့် ကြယ်ခုနစ်လုံးရှိသောသူ၏ အမိန့်တော် ကား၊ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် အသက် ရှင်ဟန် ရှိသော်လည်း သေလျက်နေသည်ကို ငါသိ၏။

၂ မအိပ်ဘဲစောင့်၍ နေလော့။ ကျန်ရစ်၍ သေလှ သောအရာတို့ကို ပြုစုလော့။ သင်၏အကျင့်သည် ငါ၏ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ မစုံမလင်ရှိသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။

၃ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ခံယူ၍နားထောင်ပြီးသည် အရာကို အောက်မေ့၍ စောင့်ရှောက်လော့။ နောင်တ ရလော့။ စောင့်၍မနေလျှင်၊ သူခိုးကဲ့သို့ သင်ရှိရာသို့ ငါလာမည်။ လာမည့်အချိန်နာရီကိုလည်း သင်မသိရ။

၄ သို့သော်လည်း၊ သာဒိမြို့၌ပင် သင်တို့တွင် ကိုယ်အဝတ်ကို မညစ်ညူးစေသောသူ နည်းနည်းရှိ သေး၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သောသူ ဖြစ်၍၊ အဖြူ ဝတ်လျက် ငါနှင့်အတူ သွားလာကြလိမ့်မည်။

အောင်မြင်သောသူသည် ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင် လိမ့်မည်။

၅ ထိုသူ၏ နာမကို အသက်စာစောင်မှ ငါသည် အလျှင်းမချေ။ ငါ့မည်းတော်ရှေ့၌၎င်း၊ ကောင်းကင် တမန်တော်တို့ရှေ့၌၎င်း၊ သူ၏နာမကို ငါဝန်ခံမည်။

၆ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည် သည်ကား ကြားပါစေ။

၇ ဖိလဒေလဖိမြို့၌ ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန် ကို ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊ ဒါဝိဒမင်း၏တံခါးသော့ကို ကိုင်သော သူ၊ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်အောင်ဖွင့်၍၊ အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်သောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊

၈ သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ၏။ အဘယ်သူမျှ မပိတ် နိုင်သော တံခါးကို သင့်ရှေ့၌ ငါဖွင့်ထားပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ သင်သည် အနည်းငယ်သော ခွန်အားရှိသည် နှင့်၊ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီ။

၉ ငါ၏ နာမကိုလည်း မစွန့် မပယ်။ ယုဒလူဖြစ် ယောင်ဆောင်၍ အမှန် မဟုတ်ဘဲ၊ မုသာစကားကို ပြောသော သူတည်းဟူသော၊ စာတန်၏ အပေါင်း အသင်းဝင်သူ အချို့တို့ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည် လာ၍ သင်၏ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်စေခြင်း ဝါ၎င်း၊ ငါသည် သင့်ကို ချစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါ၎င်း ငါပြုမည်။

၁၀ သင်သည် ငါ၏ သည်းခံခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ မြေကြီး အပေါ်၌ နေသောသူတို့ကို စုံစမ်းစေခြင်းငှါ၊ လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့ကို နှံ့ပြားလတ်သောစုံစမ်း ရာကာလတွင်၊ သင့်ကို ငါစောင့်ရှောက်မည်။

၁၁ ငါသည် အလျင်အမြန် လာမည်။ သင်၏သရဖူကို အဘယ်သူမျှ မယူစေခြင်းငှါ၊ ရခဲပြီးသောအရာကို စွဲကိုင်လော့။

၁၂ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ငါ၏ ဘုရားသခင် ဗိမာန်တော်၌ တိုင်ဖြစ်စေမည်။ နောက်တဖန် သူသည် ပြင်သို့ မရွေ့ရ။ ငါ၏ ဘုရား သခင်နာမတော်ကို၎င်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် အထံတော် မှထွက်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သော ယေရုရှလင်မြို့သစ်တည်းဟူသော၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်မြို့ တော်၏ နာမကို၎င်း၊ ငါ၏နာမသစ်ကို၎င်း၊ ထိုသူ အပေါ်၌ ငါသည် အက္ခရာတင်မည်။

၁၃ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား

အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၄ လောဒိကိုမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန် ကိုဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အတွင်း သစ္စာရှိ၍ ဟုတ်မှန်သော သက်သေခံ အာမင်၏ အမိန့်တော်ကား။

၁၅ သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် အဖေ မဟုတ်၊ အပူ မဟုတ်သည်ကို ငါသိ၏။ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ပူခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ငါအလိုရှိ၏။

၁၆ ထိုသို့ အဖေ မဟုတ်၊ အပူ မဟုတ်၊ နွေးရှိသော ကြောင့် ငါ၏ ခံတွင်းသည် သင့်ကိုထွေးလှပြီ။

၁၇ သင်ကလည်း ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာ များကို ဆည်းဖူးပြီ။ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလိုဟု ပြောဆို၍ ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း ဖြစ်သည်ကို မသိပါတကား။

၁၈ သင်သည် ဥစ္စာရတတ်ခြင်းငှါ၊ မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသော ရွှေကိုင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတပါးရှေ့တွင် မရှက်စေခြင်းငှါ ခြံစုရာဘို့၊ ဖြူသော အဝတ်ကိုင်း ငှါ ထံမှာ ဝယ်လော့။ သင်၏မျက်စိ မြင်စေခြင်းငှါ၊ မျက်စိ၌ မျက်စဉ်းခတ်လော့ဟု သင့်အား ငါသည်အကြံပေး၏။

၁၉ ငါချစ်သမျှသောသူတို့၏ အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကို ဆုံးမတတ်၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်နိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့။

၂၀ ငါသည် တံခါးရှေ့မှာရပ်၍ ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၏အသံကိုကြား၍ တံခါးကိုဖွင့်အံ့။ ထိုသူရှိရာသို့ဝင်၍ သူနှင့်အတူ စားသောက်မည်။ သူသည်လည်း ငါနှင့်အတူ စားသောက်ရလိမ့်မည်။

၂၁ ငါသည် အောင်မြင်၍၊ ငါ့မည်းတော်၏ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ထိုင်နေသကဲ့သို့၊ အောင်မြင်သောသူသည် ငါ၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါနှင့်အတူ ထိုင်နေရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်။

၂၂ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသော သူမည် သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်၌တံခါး ဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာ ကြားရသော အသံ ဟူမူကား၊ ဤအရပ်သို့ တက်လော့။ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်ရမည် အရာတို့ကို ငါပြမည်ဟု ငါနှင့်ပြောလျက် ရှိသော တံဖိုးခရာ သံကဲ့သို့မြည်လေ၏။

၂ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသည် ချက်ခြင်းခံရ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပလ္လင်တခု တည်လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူလည်းရှိ၏။

၃ ထိုသူ၏ အဆင်းအရောင်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်၊ ပတ္တမြားကျောက်နှင့်တူ၏။ ပလ္လင်၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ကား၊ မြကျောက်အဆင်းအရောင်နှင့် တူသော သက်တံ့ရှိ၏။

၄ ထိုပလ္လင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြားသော ပလ္လင် နှစ်ဆယ်လေး ပလ္လင်ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်တို့ အပေါ်၌ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ဖြူသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းလျက် ထိုင်နေကြ၏။

၅ ပလ္လင်တော်ထဲက လျှပ်စစ်ပြက်၏။ စကားပြော သံ၊ မိုဗ်းကြိုးသံလည်း မြည်၏။ ပလ္လင်တော် ရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မီးခွက် ခုနစ်လုံးတို့သည် ထွန်းလျက်ရှိကြ၏။

၆ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်း၊ ကျောက်သလင်းနှင့်တူ သော ဖန်ရေကန်ရှိ၏။ ပလ္လင်တော်၏ အတွင်း၌၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌၎င်း၊ မျက်စိနှင့် တကိုယ်လုံးပြည့်သော သတ္တဝါ လေးပါးရှိ၏။

၇ ပဌမ သတ္တဝါသည် ခြင်္သေ့နှင့် တူ၏။ ဒုတိယ သတ္တဝါသည် နွားသငယ်နှင့်တူ၏။ တတိယ သတ္တဝါ သည် လူမျက်နှာရှိ၏။ စတုတ္ထ သတ္တဝါသည် ပျံလျက် ရှိသော ရွှေလင်းတနှင့် တူ၏။

၈ ထိုသတ္တဝါ လေးပါးတို့၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တပါးတပါးလျှင် အတောင် ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတွင်း၌ မျက်စိနှင့် ပြည့်ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော် မူ၏ဟု နေ့ည၌မပြတ် ငြိမ်၍မနေဘဲ ပြောဆိုကြ၏။

၉ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူ၏ ဘုန်းအသရေ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ထိုသတ္တဝါတို့သည် ချီးမွမ်းကြ သောအခါ၊

၁၀ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ ရှေ့၌ပြင်ပပ်လျက်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို ကိုးကွယ်လျက်၊

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့

သည် အလိုတော်ကြောင့် ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းအသရေ တန်ခိုးတော်ကို ခံစားထိုက်တော်မူ၏ဟု လျှောက်ဆို၍၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ မိမိတို့ သရဖူများကို ချထားကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ တဘက်တချက်၌ အက္ခရာတင်၍ တံဆိပ် ခုနစ်ချက်ခတ်သော စာစောင်ကို ပလ္လင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ျာလက်၌ ငါမြင်၏။

၂ အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တပါးက၊ ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ တံဆိပ်တို့ကို ခွဲခြင်းငှါ အဘယ်သူ ထိုက်သနည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။

၃ ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၌ အဘယ်သူမျှ မတတ်နိုင်။ ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ထိုက်သောသူ တယောက်ကိုမျှ ရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊ ငါသည် များစွာ ငိုကြွေးလေ၏။

၄၂၅ ထိုအခါ အသက်ကြီးသောသူ တပါးက၊ မငိုကြွေးနှင့်။ ယုဒအမျိုး ခြင်္သေ့တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်၏ အမြစ်သည် ထိုစာစောင်ကို၎င်း၊ တံဆိပ်ခုနစ်ချက်တို့ကို၎င်း၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ အောင်မြင်လေပြီဟု ငါ့ကိုပြောဆို၏။

၆ ထိုအခါ ပလ္လင်တော်မှစသော သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူတို့အလယ်၌ အသေသတ်ပြီး သကဲ့သို့သော သိုးသယ်သည် ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ထို သိုးသယ်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ လွှတ်သော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် ခုနစ်ပါး တည်းဟူသော မျက်စိ ခုနစ်လုံးနှင့် ချိုခုနစ်ချောင်း ရှိ၏။

၇ သူသည်လာ၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ၏ လက်ျာလက်မှ စာစောင်ကို ခံယူလေ၏။

၈ ထိုစာစောင်ကို ခံယူသောအခါ၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဌနာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်သော ရွှေဖလားတို့ကို၎င်း၊ စောင်းတို့ကို၎င်း၊ အသီးအသီးကို၎င်း၊ သိုးသယ်ရှေ့၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊

၉၂၀၀ ကိုယ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအားဖြင့်၊ အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ အကျွန်ုပ်တို့ကို ယူ၍၊ အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင် အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ၊ ရှင်ဘုရင် အရာ၌၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ စိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေး

တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကို ခံယူ၍ တံဆိပ်တို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ဟု အသစ်သောသီချင်းကို သီ၍လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ငါကြည့်၍၊ ပလ္လင်တော် မှစသော သတ္တဝါတို့နှင့် အသက်ကြီးသူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ကုဋေသင်္ချေမက အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ အသံကို ငါကြား၏။

၁၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ပြီးသော သိုးသယ်သည်၊ တန်ခိုး၊ စည်းစိမ်၊ ပညာ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံထိုက်တော်မူ၏ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၊ သမုဒ္ဒရာအထဲ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှသောဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့က၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူနှင့်သိုးသယ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြားလေ၏။

၁၄ သတ္တဝါ လေးပါးတို့ကလည်း၊ အာမင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၆

၁ သိုးသယ်သည် တံဆိပ် ခုနစ်ချက်တွင် တချက်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မိန်းကြိုးသံ မြည်သကဲ့သို့၊ သတ္တဝါ လေးပါးတွင် တပါးက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၂ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းဖြူတစ်စီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် လေးကိုကိုင်၏။ သူ၌ သရဖူကိုပေးတော်မူ၏။ အောင်မြင်လျက်၎င်း၊ အောင်မြင်ခြင်းငှါ၎င်း ထွက်သွား၏။

၃ ဒုတိယ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ဒုတိယ သတ္တဝါက၊ လာ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၄ ထိုအခါ မြင်းနီတစ်စီးထွက်၍၊ စီးသောသူသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို မြေကြီးက ရပ်သိမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေကြီးသားတို့ကို အချင်းချင်း အသေသတ်စေခြင်းငှါ၎င်း အခွင့်ရ၏။ သူ၌ ထားကြီးကို ပေးတော်မူ၏။

၅ တတိယ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ တတိယ သတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းနက်တစ်စီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် ချိန်ခွင်ကို ကိုင်၏။

၆ သတ္တဝါလေးပါးအလယ်၌ ပြောသံ ဟူမူကား၊ ဒေနာရီ တပြားနှင့် ဂျုံဆန်တခွက်ကို ရ၏။ မုယောဆန် သုံးခွက်ကို ရ၏။ ဆီနှင့် စပျစ်ရည်ကို မပျက်စေနှင့်ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၇ စတုတ္ထ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ စတုတ္ထ သတ္တဝါ က၊ လာ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၈ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းမွဲတစီးရှိ၏။ မြင်းစီး သောသူသည် မရဏာဟူသောအမည်ရှိ၏။ မရဏာ နိုင်ငံသည် ထိုသူနောက်သို့ လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီးလေးစိတ်တ စိတ်ကို အစိုးရ၍ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာ၍ သေဘေး၊ မြေသားရဲဘေး အားဖြင့် သတ်ပိုင်သော အခွင့်ကို ရ၏။

၉ ပဉ္စမ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၎င်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက် ကြောင့်၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ယဇ်ပလ္လင်အောက်၌ ငါမြင်၏။

၁၀ သူတို့ကလည်း၊ သန့်ရှင်းဟုတ်မှန်၍ အစိုးပိုင် တော်မူသောအရှင်၊ မြေပေါ်မှာနေသောသူတို့သည် ငါတို့ အသွေးကို သွန်းကြသောအပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်မပေးဘဲ အဘယ်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်းဟု ကြီးသော အသံနှင့် ကြွေး ကြော်ကြ၏။

၁၁ ထိုသူတို့၌ ဖြူသော ဝတ်လုံကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့နည်းတူ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလတံ့သော မိမိလုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ညီအစ်ကိုတို့သည်ပြည့်စုံ ခြင်းသို့မရောက်မှီ၊ ခဏငြိမ်သက်စွာ နေကြဦးမည် ဟုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဆဌမ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နေသည် အမွှေးဖြင့် ရက်သော အဝတ်ကြမ်းကဲ့သို့မည်း၏။ လအလုံးသည် အသွေးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၃ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို ပြင်းစွာသော လေတိုက် လျှင်၊ အချိန်မတန်သော အသီးကြွေသကဲ့သို့၊ ကောင်း ကင်ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်သို့ ကျကြ၏။

၁၄ မိုဗ်းကောင်ကင်သည် စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရွေ့ကြ၏။

၁၅ လောကီ ဘုရင်၊ မူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ခွန်အားကြီးသောသူ မှစ၍ ကျွန်များ၊ လူလွတ်များ အပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ ရှိသော ကျောက်များ၌၎င်း၊ ပုန်းရှောင်

လျက်နေ၍၊ ထိုတောင်များ၊ ကျောက်များတို့ကို ခေါ်လျက်၊

၁၆ ငါတို့ အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော် မူသောသူ၏မျက်နှာနှင့် သိုးသယ်၏ အမျက်တော်ကို ကွယ်ကာ၍၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။

၁၇ အမျက်တော် ထင်ရှားသော နွေကြီး ရောက်ပါ ပြီတကား။ အဘယ်သူသည် ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၇

၁ ထိုနောက်မှ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်များတို့၌ လေမလာစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန် လေးပါး တို့သည် မြေ၏လေးမျက်နှာ လေတို့ကိုကိုင်၍၊ မြေ လေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။

၂ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ် ပါသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည် အရှေ့မျက် နှာက တက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည်လည်း မြေနှင့် ပင်လယ်ကို ညှဉ်းဆဲရသော အခွင့်ရှိသော ကောင်းကင်တမန် လေးပါးကို အသံလွှင့်၍၊

၃ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တို့ကို နဖူး၌တံဆိပ် မခတ်မှီတိုင်အောင်၊ မြေ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်တို့ကို မညှဉ်း ဆဲပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။

၄ တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အရေအတွက် ကို ငါကြား၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ အသီး အသီးသော အမျိုးအနွယ်ထဲကလူ တသိန်းလေး သောင်းလေးထောင်တို့သည် တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၅ ယုဒအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဂုဗင် အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဂဒ်အမျိုး ထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်။

၆ အာရု အမျိုးထဲက တသောင်း နှစ်ထောင်၊ နုဿလီအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ မနာရှည် အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊

၇ ရှိမောင်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ လေဝီ အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဣသခါအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊

၈ ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ယောသပ် အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဗယံမိန် အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်တို့သည် တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၉ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ အသီးအသီး ဘာသာ စကားကိုပြောသော လူမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ

ထွက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်သော လူများ အပေါင်းတို့သည် ဖြူသောဝတ်လုံကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ စွန်ပလွံခက်ကို ကိုင်လျက်၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၊ သိုးသယ် ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။

၁၀ သူတို့ကလည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသယ်သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းချမ်းသာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကြီး သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၁ ပလ္လင်တော်မှ စသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့် သတ္တဝါ လေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည်၊ ပလ္လင်တော် ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊

၁၂ အာမင်။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဘုန်း၊ ပညာနှင့် တကွ ကျေးဇူးခိုးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊ တန်ခိုးသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ အသက်ကြီးသူတပါး ကလည်း၊ ဖြူသောဝတ်လုံ ကို ဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည်အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု ငါ့အား မေး မြန်းလျှင်၊

၁၄ ငါက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သိပါ၏ ဟုပြန်လျှောက် ၏။ သူကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ အထဲက ထွက်မြောက်၍၊ မိမိတို့ ဝတ်လုံကို သိုးသယ်၏အသွေး၌ လျှော်၍ ဖြူစေသောသူ ဖြစ် ကြသတည်း။

၁၅ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ နေရာကို ရ၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားဝတ်ကို နေ့ည၌ မပြတ် ပြုကြ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူသည် သူတို့တွင် ကျန်းဝပ်တော်မူမည်။

၁၆ သူတို့သည် နောက်တဖန် ရေစာကို မငတ် မမွတ်ရကြ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်းမထိရ။ အဘယ် အပူကိုမျှ မခံရကြ။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပလ္လင်တော်အတွင်း၌ရှိသော သိုးသယ်သည် သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍၊ အသက် စမ်းရေတွင်းသို့ လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် လည်း သူတို့မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ် တော်မူမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈

၁ သတ္တမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ ၌ နာရီဝက်မျှ တိတိဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော ကောင်း

ကင်တမန် ခုနစ်ပါးကိုမြင်၏။ သူတို့၌ တံပိုး ခုနစ်လုံး ကိုပေး၏။

၃ ကောင်းကင် တမန်တပါးသည် လာ၍ ရွှေ လင်ပန်းကို ကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ရပ်နေ၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့ရှိသောရွှေ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်း သူအပေါင်းတို့၏ ပဌနာနှင့် အတူဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၊ မီးရှိသော နံ့သာပေါင်း အများကို ထိုသ၌ ပေး၏။

၄ မီးရှိသော နံ့သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဌနာများနှင့်အတူ ကောင်းကင်တမန် ၏ လက်ထဲက ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ တက်လေ၏။

၅ ကောင်းကင် တမန်သည် လင်ပန်းကို ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၏ မီးနှင့်ပြည့်စေပြီးမှ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့ ချလိုက်သည် ဖြစ်၍၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်း ဖြစ်ကြ၏။

၆ တံပိုးခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါး တို့သည် မှုတ်အံ့သောငှါ မိမိတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၇ ပဌမ သူသည်တံပိုးမှုတ်သောအခါ မိုဗ်းသီးဖြစ် ၏။ အသွေးနှင့်ရောနေသော မီးလည်းဖြစ်၏။ မြေကြီး အပေါ်သို့ ချလိုက်၍၊ မြေသုံးစုတစု၊ သစ်ပင်သုံးစုတစု၊ စိမ်းသော မြက်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ကျွမ်းလောင်လေ၏။

၈ ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သော အခါ၊ မီးလောင်သော တောင်ကြီးကို ပင်လယ်ထဲသို့ချ လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပင်လယ် သုံးစုတစုသည် အသွေး ဖြစ်၏။

၉ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ သုံးစုတစု လည်း သေ၏။ သင်္ဘော သုံးစုတစုလည်း ပျက်၏။

၁၀ တတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ် သောအခါ၊ မီးခွက်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်သော ကြယ် ကြီးသည် ကောင်းကင်က ကျ၍၊ မြစ်သုံးစုတစုသို့၎င်း၊ စမ်းရေတွင်းသို့၎င်း ရောက်၏။

၁၁ ထိုကြယ်သည် ဒေါနရွက်ဟူသောအမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုတစုသည် ဒေါနရွက် ဖြစ်၍ ရေခါးသောကြောင့်၊ လူအများတို့သည် သေကြ၏။

၁၂ စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သော အခါ၊ နေသုံးစုတစု၊ လသုံးစုတစု၊ ကြယ်သုံးစုတစု ကြတ်၍ သုံးစုတစု မိုက်လေ၏။ နေသုံးစုတစု ညဉ့်သုံးစု တစုသည် အလင်းမရှိ၊

၁၃ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ရွှေလင်းတ တကောင်က၊ ကြွင်းသေးသောကောင်ကင်တမန် သုံးပါး မှုတ်လုလတံ့ သောတံပိုးသံကြောင့် မြေကြီးသားတို့သည် အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ကောင်းကင်အလယ်

၌ပျံ့ဝဲ၍ ကြီးသော အသံနှင့် ဆိုသည်ကို ဝါကြား၏။

၉

၁ ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှတ်သော အခါ ကြယ်တလုံးသည် ကောင်းကင်က မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသည်ကို ဝါမြင်၏။ သူ၌အနက်ဆုံးသောတွင်း၏ သော့ကို အပ်ပေးသည် ဖြစ်၍။

၂ သူသည် အနက်ဆုံးသော တွင်းကို ဖွင့်လျှင်၊ ကြီးစွာသော မီးဖို၏ အခိုးကဲ့သို့သော အခိုးသည် တွင်းထဲက တက်လေ၏။ ထိုတွင်း၏ မီးခိုးကြောင့်၊ နေနှင့် အာကာသ ကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက်လေ၏။

၃ ကျိုင်းကောင်တို့သည် မီးခိုးအထဲက မြေကြီးအပေါ်သို့ ထွက်၍၊ မြေကင်းမြီးကောက်တန်ခိုး ကဲ့သို့သော တန်ခိုးကို ရကြ၏။

၄ မြေ၏ မြက်ပင်မှစ၍ စိမ်းသောအရာများ၊ သစ်ပင်များအပေါင်းတို့ကို ထား၍၊ နဖူး၌ ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသော လူတို့ကိုသာ ညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း သူတို့အား ပညတ်ထား၏။

၅ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသော သူတို့ကိုကား သတ်ရသော အခွင့်မရှိ။ ဝါးလပတ်လုံး ပြင်းစွာသော ဝေဒနာဖြစ်စေသောအခွင့်ရှိ၏။ ထိုကျိုင်းကောင်ဖြစ်စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီးကောက်သည် လူကိုထိုးသော ဝေဒနာကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။

၆ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ လူတို့သည် သေခြင်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ အလွန်သေချင်သော်လည်း သေမင်းသည် သူတို့ထံမှ ပြေးသွားလိမ့်မည်။

၇ ထိုကျိုင်းကောင်းတို့၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သောမြင်း၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်တူ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းဟန်ရှိ၏။ မျက်နှာသည် လူမျက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၈ ဆံပင်သည် မိန်းမဆံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သွားသည်လည်း ခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၉ ရင်အုပ်တန်ဆာသည် သံရင်အုပ်တန်ဆာ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အတောင် ခတ်သော အသံသည် စစ်တိုက်၍ ပြေးလာသော မြင်းရထားအများ၏ အသံ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၀ အမြီးသည် ကင်းမြီးကောက်နှင့်တူ၏။ အမြီး၌လည်းဆူးရှိ၏။ လူတို့ကို ဝါးလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲရသော အခွင့်တန်ခိုးရှိ၏။

၁၁ သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အဗဒ္ဒန် ဟူ၍၎င်း၊ ဟေလသ ဘာသာအားဖြင့် အပေါ

လျန်ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်သော အနက်ဆုံးသောတွင်းတမန်ဖြစ်၏။

၁၂ အမင်္ဂလာတပါး လွန်ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာနှစ်ပါး လာလေဦးမည်။

၁၃ ဆဌမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှတ်သော အခါ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ရှိသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၏ ချိုလေးချောင်းထဲက ထွက်သောအသံကား၊

၁၄ ဥဖရတ် မြစ်ကြီးနားမှာ ချည်နှောင်လျက် ရှိသော ကောင်းကင်တမန် လေးပါးကိုလွှတ်လေ့ဟုတ် ပိုးရှိသော ဆဌမ ကောင်းကင်တမန်အား ဆိုသည်ကို ဝါကြား၏။

၁၅ ထိုအခါ လူသုံးစုတစုကို အသေသတ်ခြင်းငှါ၊ တနာရီ၊ တရက်၊ တလ၊ တနှစ်အတို ပြင်ဆင်သော ကောင်းကင်တမန် လေးပါးတို့ကို လွှတ်လေ၏။

၁၆ မြင်းစီးသူရဲတို့၏ အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သင်္ချေဖြစ်၏။ ထိုအရေအတွက်ကို ဝါကြားရ၏။

၁၇ ထိုအတူ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသော မြင်းတို့ကို ၎င်း၊ ကန်၊ မီး၊ ဝါကိသုကျောက်နှင့်ပြီးသော ရင်အုပ်တန်ဆာရှိသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကို၎င်း ဝါမြင်ရ၏။ မြင်းတို့၏ခေါင်းသည် ခြင်္သေ့ခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲကလည်း ကန်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးထွက်ကြ၏။

၁၈ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲက ထွက်သောကန်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုး တည်းဟူသော ဘေးသုံးပါးကြောင့်၊ လူသုံးစုတစု သေကြ၏။

၁၉ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့တန်ခိုးသည် ခံတွင်း၌ ၎င်း၊ အမြီး၌၎င်း တည်၏။ အမြီးသည် ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ မြွေနှင့်တူ၏။ အမြီးအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲတတ်ကြ၏။

၂၀ ထိုဘေးဒဏ်ကြောင့် မသေဘဲ ကြွင်းသော လူတို့သည် နတ်တို့ကို၎င်း၊ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မသွားလာနိုင်သော ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကြေးနီရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ သစ်သားရုပ်တု တို့ကို၎င်း မကိုးကွယ်ဘဲနေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သောအရာများကို နောင်တ မရဘဲနေကြ၏။

၂၁ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့် တည်းဟူသော လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို ပြုစားခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ သူ့စွာကို ခိုးခြင်း၊ အမှုများကိုလည်း နောင်တမရဘဲ နေကြ၏။

၁၀

၁ ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် မိုဗ်းတိမ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ဝါမြင်၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ သက်တံရှိ၏။ သူ၏

မျက်နှာသည် နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏ခြေသည်လည်း မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၂ ဖွင့်ထားသော စာစောင်ငယ်ကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။ လက်ျာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်း၊ လက်ဝဲခြေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ၎င်း နင်း၍။

၃ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ကြီးသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။ ကြွေးကြော်ပြီးမှ မိုဗ်းကြီးသံ ခုနစ်ချက် မြည်လေ၏။

၄ မိုဗ်းကြီးသံ ခုနစ်ချက် မြည်ပြီးမှ ငါသည် ရေးမှတ်မည်ဟု အားထုတ်သော်၊ ကောင်းကင်မှ ထွက်သော အသံကား၊ မိုဗ်းကြီးသံ ခုနစ်ချက်မြည်သော အရာကို တံဆိပ်ခတ်လော့။ မရေး မမှတ်နှင့်ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၅ ထိုအခါ ငါမြင်၍ မြေနှင့်ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်သည်၊ လက်ျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ ချိပြီးလျှင်၊

၆၊ ၇ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တော်မျိုး ပရောဖက်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာသည်၊ ကာလ မနွေးဘဲ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန် တံပိုးမှုတ်ခြင်း အသံမြည်သော နေ့ကာလ၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင် မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာကို၎င်း၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။

၈ ငါကြားရသော ကောင်းကင် အသံသည် တဖန် ငဲ့အားပြောသည်ကား၊ မြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်၏ လက်၌ ဖွင့်ထားလျက် ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ ယူလော့ဟုဆိုလျှင်၊

၉ ငါသည် ကောင်းကင်တမန် ထံသို့ သွား၍ စာစောင်ငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်းယူ၍ စားလော့။ ဝမ်းကို ခါးစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစဉ်၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချိုလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် စာစောင်ကို ကောင်းကင်တမန်၏ လက်မှယူ၍ စား၏။ ပစဉ်၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်း၌ခါး၏။

၁၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့၌ ၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့၌၎င်း၊ တဖန်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၁

၁ တဖန်တုံ လှံတံနှင့်တူသော ကျူပင်တလုံးကို

ငဲ့အားပေး၍ ငဲ့ကို ပြောဆိုသည်ကား၊ ထလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်းလော့။ ဗိမာန်တော်၌ ကိုးကွယ်သော သူတို့ကိုလည်း ရေတွက်လော့။

၂ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းကို မတိုင်းနှင့်၊ ပယ်ထားလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီ။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို၊ လလေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး နင်းကြလိမ့်မည်။

၃ ငါ၏ သက်သေခံ နှစ်ပါးကို ငါအခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အရက် တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ် ပတ်လုံး ပရောဖက် ပြုကြလိမ့်မည်။

၄ ထိုသူတို့သည်ကား၊ မြေကြီးအရှင်၏ ရှေ့တော်၌ စိုက်ထားသော သံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးခွက် နှစ်လုံး ဖြစ်သတည်း။

၅ တစုံတယောက်သော သူသည် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲက မီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကို မျိုတတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ထိုသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ ထိုသို့ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။

၆ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ပြုသော နေ့ရက်ကာလ၌ မိုဗ်းမရွာစေခြင်းငှါ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်၊ မြစ်ရေ တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသောအခွင့်၊ မိမိတို့ အလို ရှိသမျှသော အခါ၌ ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့် မြေကြီးကို ဒဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။

၇ သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသောအခါ၊ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲကတက်သော သားရဲသည် သူတို့ကို စစ်တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကို သတ်ပြီးမှ၊

၈ သူတို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော သောဒုံဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတ္တု ဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သောမြို့ကြီး၏ လမ်း၌ အလောင်းကောင်တို့သည် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။

၉ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အလောင်းကောင်တို့ကို မြင်ရ၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မြစ်တားကြလိမ့်မည်။

၁၀ မြေကြီးပေါ်မှာ နေသော သူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို

တယောက် လက်ဆောင် ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ထိုပရောဖက် နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာ နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြသည်ဟု ဝါဒအား ပြောဆိုလေ၏။

၁၁ ထိုနောက် သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင် အထံတော်က အသက် ဝိညာဉ်သည် သူတို့၌ ဝင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မတ်တတ်ထ၍ မြင်သမျှသော သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၂ ကောင်းကင်က ထွက်သော အသံကြီးကား၊ ဤအရပ်သို့ တက်ကြလော့ဟု မိမိတို့အား ပြောဆိုသည်ကို သူတို့သည်ကြားလျှင်၊ မိုဗ်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့တက်၍ ရန်သူတို့သည် မြင်ကြ၏။

၁၃ ထိုအချိန်နာရီ၌ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်း ဖြစ်၍၊ မြို့ရိုး ဆယ်စုတစုပြုလေ၏။ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌ လူခုနစ်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၄ ဒုတိယ အမင်္ဂလာ လွန်ပြီ။ တတိယ အမင်္ဂလာသည် အလျင်အမြန် လာလိမ့်မည်။

၁၅ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သော အခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့က၊ လောကီ နိုင်ငံသည် ငါတို့အရှင်၏ နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ ခရစ်တော်နိုင်ငံ ဖြစ်လေပြီ။ သူသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၆ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊

၁၇ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကို ယူဆောင်၍ စိုးစံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးမွမ်းပါ၏။

၁၈ လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည် ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်လည်း ရောက်ပါပြီ။ သေလွန်သော သူတို့ကို တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တည်းဟူသော ပရောက်ဖက်တို့အား၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့အား၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ ရိုသေသော သူအကြီး အငယ်တို့အား၎င်း၊ ဆုကျေးဇူးကို ပေးသနားတော်မူ၍၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန် ရောက်ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၉ တဖန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖွင့်ထား၍ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာသော မိုဗ်းသီး ကျခြင်းဖြစ်ကြ၏။

၁၂

၁ ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ ဟူမူကား၊ မိန်းမ တဦးသည် နေကို ဝပ်လျက်၊ လက်ခြေဖြင့်နှင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ် ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသော သရဖူကိုဆောင်းလျက် ပေါ်လာ၏။

၂ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ဘွားအံ့သော ဝေဒနာပြင်းသောကြောင့် အော်ဟစ်လေ၏။

၃ ကောင်းကင်၌ အခြားသော နိမိတ်လက္ခဏာ ပေါ်လာသည်ကား၊ အဆင်းနီသော နဂါးကြီးသည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်းပေါ်၌ သရဖူ ခုနစ်ဆူကိုဆောင်လျက် ရှိ၏။

၄ သူ၏ အမြီးသည် ကောင်းကင်ကြယ် သုံးစုတစုကို ဆွဲငင်၍ မြေကြီးသို့ ချလိုက်လေ၏။ သားကို ဘွားလှသော မိန်းမသည် ဘွားသောအခါ၊ နဂါးသည် ထိုသားကို ကိုက်စားမည့်အကြံနှင့် မိန်းမရှေ့၌ ရပ်နေ၏။

၅ ထိုမိန်းမသည် လူမျိုးတကာတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုးလတံ့သော သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဘုရားသခင် ထံသို့၎င်း ပလ္လင်တော်သို့၎င်း ချီယူတော်မူ၏။

၆ မိန်းမသည်အရက် တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ် ပတ်လုံး တော၌ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်သို့ ပြေးလေ၏။

၇ ကောင်းကင်၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိကျွေလနှင့် သူ၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နဂါးကို စစ်တိုက်ကြ၏။ နဂါးနှင့် သူ၏တမန်တို့သည် စစ်တိုက်၍ မနိုင်ကြ။ ကောင်းကင်၌လည်း သူတို့နေစရာမရှိ။

၈၊၉ ထိုအခါ၊ ဤလောက တနိုင်ငံလုံးကို လှည့်ဖြား၍ မာန်နတ်စာတန် အမည်ရှိသော ရှေးမြေဟောင်းတည်းဟူသော နဂါးကြီးကို၎င်း၊ သူနှင့်အတူ သူ၏တမန်တို့ကို၎င်း၊ မြေကြီးသို့ ချလိုက်ကြ၏။

၁၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံကား၊ ယခုမှာ ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်းဖြစ်၏။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏ခရစ်တော်၏ အာဏာ တော်စက်လည်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ညီ အစ်ကိုများကို ငါတို့ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌

နေ့ညဉ့်မပြတ် အပြစ်တင်သောရန်သူကို အောက်သို့ ချလေပြီ။

၁၁ သူတို့သည် သိုးသငယ်၏ အသွေးအားဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့ သက်သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရားအားဖြင့်၎င်း အောင်မြင်၍၊ အသေ ခံသည်တိုင်အောင် ကိုယ် အသက်ကို မနုမောကြာ။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်သားတို့ ရွှင်လန်းကြလော့။ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မာရ်နတ်သည် မိမိ ကာလ တခဏသာရှိသည်ကိုသိ၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက်နှင့်တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းလေပြီဟု ဆိုကြ သည်ကို ငါကြား၏။

၁၃ ထိုနဂါးသည် မြေကြီးသို့ ကိုယ်ကျသည်ကို သိမြင် လေသော်၊ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်သော မိန်းမကို ညည်းဆဲ၏။

၁၄ မိန်းမသည် ထိုမြေနှင့် လွတ်၍၊ တကာလ၊ နှစ် ကာလ၊ ကာလ တဝက်ပတ်လုံး ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရာ အရပ်တည်းဟူသော တောအရပ်သို့ ပျံနိုင်မည် အကြောင်း၊ ရွှေလင်းတကြီး၏ အတောင် နှစ်ဘက်ကို ရလေ၏။

၁၅ ထိုအခါ၊ မိန်းမကို ရေအဟုန်ဖြင့် မျောသွားစေ ခြင်းငါ့။ နဂါးသည် မိမိခံတွင်းထဲက မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ ရေကို မိန်းမနောက်၌ ထုတ်ပစ်လေ၏။

၁၆ မြေကြီးသည် မိန်းမကို မစ၍ မိမိ ခံတွင်းကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ နဂါး၏ ခံတွင်းထဲက ထုတ်ပစ်သော မြစ်ရေ ကို မျိုလေ၏။

၁၇ နဂါးသည် မိန်းမကို အပြိုးထား၏။ ဘုရားသခင် ၏ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်၍၊ ယေရှု၏သက်သေခံ တော်မူချက်ကို စွဲလန်းသောသူတည်းဟူသော ထိုမိန်းမ ၌ ကြွင်းသောအမျိုးအနွယ်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ သွား၏။

၁၃

၁ ပင်လယ်နား၌ သဲပေါ်မှာ ငါရပ်၍၊ သားရဲတ ကောင်သည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ချိုပေါ်၌ သရဖူဆယ်ဆူကို ဆောင်းလျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌ လည်း ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသော နာမ ရှိလျက်၊ ပင်လယ်ထဲက တက်သည်ကို မြင်၏။

၂ ထိုသို့ ငါမြင်သော သားရဲသည် ကျားသစ်နှင့် တူ ၏။ သူ၏ခြေသည် ဝံခြေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏ နှုတ်သည် လည်း ခြင်္သေ့နှုတ် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နဂါးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့် မိမိပလ္လင်ကို၎င်း ကြီးစွာသော အာဏာစက်ကို၎င်း သားရဲ၌ အပ်ပေး၏။

၃ သားရဲ၏ ခေါင်းတလုံးသည် သေအောင် ကွပ် မျက်ပြီး သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သေစေသော ဒဏ်ချက်သည် ပျောက်လျက် ရှိ၏။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သားရဲနောက်သို့ လိုက်၍ အံ့သြကြ၏။

၄ ထိုသားရဲ၌ အာဏာစက်ကို အပ်ပေးသော နဂါးကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်း ကိုးကွယ်၍။ အဘယ်သူသည် သားရဲနှင့် တူသနည်း။ အဘယ် သူသည် သူ့ကို စစ်ပြိုင်နိုင်သနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၅ ထိုသားရဲသည်လည်း ကြီးစွာသော စကားကို ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသော စကားကို၎င်း ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ လလေးဆယ်နှစ်လ ပတ်လုံး စီရင်ရသော အခွင့်ကိုရ၏။

၆ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကား အားဖြင့် နာမတော်နှင့် တဲတော်ကို၎င်း၊ ကောင်းကင်သားတို့ ကို၎င်း ပြစ်မှားခြင်းငှါ နှုတ်ကို ဖွင့်ထား၏။

၇ သန့်ရှင်းသူတို့ကို စစ်တိုက်၍ နိုင်ရသောအခွင့် ကိုရ၏။ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသော လူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့ကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို လည်းရ၏။

၈ ကွပ်မျက်သော သိုးသငယ်၏ အသက်စာစောင့်၌ ကမ္ဘာဦးကပင် စာရင်းမဝင်သော မြေကြီးသားအပေါင်း တို့သည် သားရဲကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၉ နားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၀ သူတပါးကို ဘမ်းဆီးယူသွားသော သူသည် ကိုယ်တိုင် ဘမ်းဆီးယူသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထား ဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်း ကိုယ်တိုင်ထားဖြင့် သေရမည်။ ဤအရာ၌ သန့်ရှင်းသူတို့လည်း သည်းခံ စရာအကြောင်း၊ ယုံကြည်စရာအကြောင်း ရှိ၏။

၁၁ အခြားသော သားရဲတကောင်သည်၊ သိုးသငယ် ၏ ချိုနှင့်တူသောချို နှစ်ချောင်းရှိ၍၊ နဂါးကဲ့သို့ စကား ပြောလျက်၊ မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။

၁၂ ထိုသားရဲသည် သူ့အရပ်ဖြစ်သော ပဌမ သားရဲ၏ အာဏာစက်ရှိသူမျှကို သုံးစွဲ၏။ သေစေသော ဒဏ် ချက်ပျောက်ခဲ့ပြီးသော ပဌမ သားရဲကို မြေကြီးမှစ၍ မြေကြီးသားတို့သည် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ ပြု၏။

၁၃ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြု၏။ လူတို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်က မြေကြီးအပေါ်သို့ မီးကို ဆင်းစေ၏။

၁၄ ပထမသားရဲရှေ့၌ ပြပိုင်သောနိမိတ်လက္ခဏာ တို့အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့ကို လှည့်ဖြား၏။ ထားနှင့် ခုတ်သော ဒဏ်ချက်ကိုခံရ၍ အသက်ရှင်သေးသော

သားရဲ၏ ရုပ်တုကို လုပ်စေခြင်းငှါ မြေကြီးသားတို့ကို မှာထား၏။

၁၅ သားရဲ၏ ရုပ်တုသည် စကား ပြောနိုင်မည် အကြောင်းနှင့် မိမိကို မကိုးကွယ်သောသူရှိသမျှတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ရုပ်တု၌ အသက်ကို သွင်းပေးရသော အခွင့်ကိုလည်းရ၏။

၁၆ ငွေရတတ်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ကျွန် ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူ၊ အကြီးအငယ် ရှိသမျှတို့သည် လက်ျာလက်၌ ဖြစ်စေ၊ နဖူး၌ဖြစ်စေ၊ တံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊

၁၇ ထို တံဆိပ်လက်မှတ်တည်းဟူသော သားရဲ၏ နာမ ဖြစ်စေ၊ နာမ၏ အရေအတွက်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မခံသောသူ တယောက်မျှ မရောင်းမဝယ်စေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်၏။

၁၈ ဤအရာ၌ ပညာရှိ၏ ဉာဏ်ရှိသောသူသည် သားရဲ၏ အရေအတွက်ကို ရေတွက်စေ။ လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ်ခြောက်လည်းဖြစ်၏။

၁၄

၁ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ သိုးသငယ်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့် ခမည်းတော်၏ နာမကို နဖူး၌ အကွဉ်ရာတင်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်း သူနှင့်အတူ ရှိကြ၏။

၂ သမုဒ္ဒရာ ရေသံ၊ ကြီးစွာသောမိုးဗန်းကြိုးသံကဲ့သို့ ကောင်းကင်က အသံကို ငါကြား၏။ ထိုသို့ငါကြားသောအသံသည် စောင်းသမားများ စောင်းတီးသော အသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၃ ပလ္လင်တော် ရှေ့၌၎င်း၊ သတ္တဝါ လေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူတို့ ရှေ့၌၎င်း၊ သူတို့သည် အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှ ရွေးနှုတ်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင် မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသီချင်းကို သင်၍ မရနိုင်။

၄ ထိုသူတို့သည် ကညာဖြစ်၍ မေထုန်အမှုနှင့် မညစ် ညူးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သိုးသငယ် သွားလေရာရာအရပ်သို့ နောက်တော်၌ လိုက်သော သူဖြစ်ကြ၏။ လူတို့ အထဲက ရွေးနှုတ်၍ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်အတို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်ကြ၏။

၅ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ် ကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှုတ်၌ မုသာမရှိ။

၆ မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတည်းဟူသော အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးအနွယ်

ခပ်သိမ်းတို့အား ထာဝရ ဇံဂေလိတရားကို ဟောရသော ကောင်းကင်တမန် တပါးက၊

၇ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြလော့၊ တရား စီရင်တော်မူသောအချိန် ရောက်လာပြီ။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကို ကိုးကွယ်ကြလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ပြောဆို၍ ကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံလဲလျက် ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။

၈ ကောင်းကင်တမန် တပါးကလည်း၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ပြုလဲပြီ။ မိမိ မတရားသောမေထုန်၏ အဆိပ်အတောက် တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့အား တိုက်လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး ပြုလဲပြီဟု လိုက်၍ ပြောဆို၏။

၉ ထိုမှတပါး၊ တတိယ ကောင်းကင်တမန်က၊ အကြင်သူသည် သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ သူ၏တံဆိပ် လက်မှတ်ကို နဖူး၌ ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်၌ ခံသည်ဖြစ်စေ၊

၁၀ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေါသ ဖလား၌ လောင်းသော အမျက်တော် စပျစ်ရည်စစ်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၊ သိုးသငယ် ရှေ့တွင် ကန့်နှင့် ရောသော မီးထဲမှာ ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၁ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း၏ မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်လျက်ရှိ၏။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ သူ၏ နာမ တံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံသောသူတို့သည် နေ့ညှဉ်းမပြတ် သက်သာမရကြဟု လိုက်၍ ကြီးသော အသံနှင့် ပြောဆို၏။

၁၂ ဘုရားသခင်၏ ပညတ် တို့ကို၎င်း၊ ယေရုဇာယ် ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ စောင့်ရှောက်သော သန့်ရှင်းသူ တို့သည် ဤအရာ၌ သည်းခံစရာအကြောင်းရှိ၏။

၁၃ တဖန်တုံ၊ ကောင်းကင် အသံကား၊ ယခုမှစ၍ သခင်ဘုရား၌ သေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ ဟု ရေးထားလော့ဟု ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း ထိုသို့မှန်ပေ၏။ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းမည် အကြောင်းရှိ၍၊ သူတို့၏ အကျင့်တို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ငါကြည့်လျှင်၊ ဖြူသော မိုးခင်းတိမ် ရှိ၏။ လူသားတော်နှင့် တူသောသူသည် ခေါင်းတော်ပေါ်၌ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းလျက်၊ ထက်သော တံစဉ်ကို ကိုင်လျက်၊ မိုးခင်းတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။

၁၅ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် ဗိမာန်တော် ထဲက ထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ တံစဉ်ကို လွှတ်၍ စပါးကို ရိတ်တော်မူပါ။ ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ၊ မြေကြီး ဌာရိပ်စရာ စပါးမှည့်ပါပြီဟု မိန်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သော သူကို ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်လေ၏။

၁၆ မိန်းတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူသည် မိမိ တံစဉ်ကို မြေကြီး၌ သွင်း၍ မြေကြီး၏ စပါးကို ရိတ်တော်မူ၏။

၁၇ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသောဗိမာန်တော်ထဲက ထွက်၍သည့်လည်း ထက် သော တံစဉ်ပါ၏။

၁၈ မီးကို အစိုးရသော ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင် ထဲက ထွက်၍ ထက်သော တံစဉ်ပါသော သူကို ကြီးစွာသောကြွေးကြော်ခြင်းနှင့် ခေါ်လျက် သင် ၏ ထက်သောတံစဉ်ကို လွှတ်၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီး ပြုတ်တို့ကို ရိတ်လော့။ အသီးမှည့်ပြီဟု ပြောဆို၏။

၁၉ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိ တံစဉ်ကို မြေကြီး၌ သွင်း၍ မြေကြီး၏ စပျစ်သီးကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင် အမျက်တော်တည်းဟူသော နယ်ရာ တန်ဆာကြီးထဲသို့ ချလေ၏။

၂၀ မြို့ပြင်၌ နယ်ရာတန်ဆာကို ဖိနင်း၍ အသွေး သည် တဆယ်ခြောက် ယူဇနာခရီးတရှောက်လုံး၌ မြင်းဇက်ကြီးကို မှီသည်တိုင်အောင် နယ်ရာတန်ဆာ ထဲက ထွက်လေ၏။

၁၅

၁ တဖန်တုံ၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကို ပြီးစီး စေသော နောက်ဆုံး ဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော ကောင်းကင် ၌အံ့ဘွယ်သော နိမိတ်ကြီး အခြားတပါးကို ဝါမြင်ရ၏။

၂ မီးနှင့်ရောသော ဖန်ရေကန်ကဲ့သို့ရှိသည်ကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲနှင့်၎င်း၊ သူ၏ရုပ်တုနှင့်၎င်း၊ သူ၏နာမ အရေအတွက်နှင့်၎င်း၊ လွှတ်၍ အောင်မြင်သောသူတို့ သည်၊ ဘုရားသခင်၏ စောင်းတော်တို့ကို ကိုင်လျက်၊ ဖန်ရေကန်နားမှာ ရပ်နေကြသည်ကို မြင်ရ၏။

၃ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေ၏ သီချင်းနှင့် သိုးသယ်၏ သီချင်းကို သီ၍၊ အနန္တ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏ အပြုအမူတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ ဘုရင်၊ ကိုယ်တော် ၏ အကျင့်ခလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ် ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။

၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မကြောက် ရွံ့ဘဲ၊ နာမတော်ကို မချိုးမွမ်းဘဲ အဘယ်သူ နေရပါအံ့

နည်း၊ ကိုယ်တော် တပါးတည်းသာလျှင် သန့်ရှင်းတော် မူ၏။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်း အရာတို့သည် ထင်ရှားသည် ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် လာ၍ရှေ့ တော်၌ ကိုးကွယ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ ထိုနောက် ဝါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သက်သေ ခံတော်မူချက် ဌာပနာရာ တဲတော်ရှိသော ဗိမာန်တော်ကို ဖွင့်ထားပြီ။

၆ ဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတို့သည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သောပိုက်ဆန် အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ရင်၌ရွှေရင်စည်းကို စည်းလျက် ဗိမာန်တော် ထဲက ထွက်လာကြ၏။

၇ သတ္တဝါ လေးပါးတွင် တပါးသည် ကမ္ဘာအဆက် ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်နှင့်ပြည့်သော ရွှေဖလား ခုနစ်လုံးကို ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတို့အား ပေး၏။

၈ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် ကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့် ပြည့်၍ ကောင်း ကင်တမန် ခုနစ်ပါး၏ ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါး မကုန်မှီတိုင် အောင် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ အဘယ်သူမျှ မဝင်နိုင်။

၁၆

၁ ဗိမာန်တော်ထဲက ကြီးသောအသံကား၊ သွားကြ လော့။ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ဖလား ခုနစ်လုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းကြလော့ဟု ကောင်းကင် တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပြောဆိုသည်ကို ဝါကြား၏။

၂ ပဌမ သူသည် သွား၍ မိမိဖလားကို မြေကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ သားရဲ၏ တံဆိပ်လက်မှတ် ကိုခံ၍ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောလူတို့၌ အလွန် ဆိုးသော အနာစိမ်းပေါက်လေ၏။

၃ ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလားကို ပင်လယ်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ ပင်လယ်သည် လူသေ၏ အသွေးကဲ့သို့သော အသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ် ၌ သက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။

၄ တတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို မြစ်ပေါ်သို့၎င်း၊ စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့၎င်း သွန်းလောင်း လျှင်၊ ထိုအရာတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ၏။

၅ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော အရှင် ကိုယ် တော်သည် ဤသို့ တရားစီရင်တော်မူသည် အမှုမှာ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။

၆ ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသွေး၊ ပရော ဖက်တို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းကြသည် ဖြစ်၍၊

သူတို့အား အသွေးကို တိုက်တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံထိုက်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၇ ယဇ်ပလ္လင် ကလည်း၊ မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူခြင်း အရာတို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသော အသံကို ငါ ကြား၏။

၈ စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ နေသည် လူတို့ကို မီးလောင်ရသော အခွင့်ကို ရ၏။

၉ ပူအားကြီးသော အရှိန်ဖြင့် လူတို့သည် လောင် ခြင်းကို ခံရ၍၊ ထိုဘေးဒဏ်တို့ကို အစိုးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်းခြင်းအလိုငှါ နောင်တ မရကြ။

၁၀ ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလားကို သားရဲ၏ ပလ္လင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ သူ၏ နိုင်ငံသည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသား တို့သည် ပင်ပန်း အားကြီးသည်နှင့် မိမိတို့ လျှာကို ကိုက်ခဲကြ၏။

၁၁ မိမိတို့ခံရသော ဝေဒနာနှင့် အနာစိမ်းများကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့ အကျင့်ကိုလည်း နောင်တ မရကြ။

၁၂ ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ဥပရတ်မြစ်ကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ အရှေ့မျက်နှာ ဘုရင်တို့ သွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင်စေခြင်း အလိုငှါ ထိုမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။

၁၃ ထိုအခါ၊ နဂါး၏ ခံတွင်းထဲ ကာဂင်း၊ သားရဲ၏ ခံတွင်းထဲကာဂင်း၊ မိစ္ဆာပရောဖက်၏ ခံတွင်းထဲကာဂင်း၊ ဘားကောင်ကဲ့သို့ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ် သုံးပါး ထွက် သည်ကို ငါမြင်၏။

၁၄ နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကိုပြသောနတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လောကီတန်ခိုင်လုံး တွင်ရှိသော ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ ထွက်သွား၍၊ အနန္တ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နေ့ကြီး၌ စစ်တိုက်ခြင်းအလိုငှါ စုဝေးစေကြ၏။

၁၅ ဟေပြဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒုန်အမည် ရှိသောအရပ်၌ စုဝေးစေကြ၏။

၁၆ အသံတော်ကား၊ သူ့ခိုးကဲ့သို့ ငါလာ၏။ အဝတ် အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့၌ ရှက်စရာ အကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ နိုးလျက်နေ၍၊ ကိုယ်အဝတ် ကို စောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၇ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာသ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ ပြီးပြီဟု ကြီးသောအသံသည် ကောင်းကင် ဗိမာန် တော်၌ရှိသော ပလ္လင်တော်ထဲက ထွက်၏။

၁၈ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်းခြင်း၊ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏ မြေကြီးအပေါ်မှာ လူတို့ဖြစ်သည့် ကာလမှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခဏာနှင့် ထိုမျှလောက် ပြင်းထန်စွာသော မြေလှုပ်ခြင်းသည် မဖြစ်စဖူး။

၁၉ မြို့ကြီးသည် သုံးဖြာ ကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုး နေသော မြို့တို့သည် ပြိုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်ရည်ဖလား ကို တိုက်ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို ဒေအက်မွေတော် မူ၏။ ကျွန်း ရှိသမျှတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ တောင် များတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။

၂၀ အချိန်အခွက် တဆယ်ရှိသော မိုဗ်းသီးသည် ကောင်းကင်က လူတို့အပေါ်သို့ ကျလေ၏။

၂၁ ထိုမိုဗ်းသီးဘေးဒဏ် အလွန် ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် မိုဗ်းသီး ဘေးဒဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။

၁၇

၁ ဖလားခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါး တို့တွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ လာ ခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာ ထိုင်သော ပြည်တန်ဆာကြီး၌ စီရင်ခြင်းအမှုကို ငါပြမည်။

၂ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသော မေထုန်ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည် သူ၏ မတရားသောမေထုန်၏ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်ဖူးကြပြီဟု ပြောဆိုလျက်၊

၃ ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တောသို့ ဆောင် သွားလေ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်း ရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသော နာမ တို့နှင့် အပြည့်ရှိသော သားရဲနီအပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ရှိသော မိန်းမတစ်ဦးကို ငါမြင်၏။

၄ ထိုမိန်းမသည် အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ် လျက်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲ တန်ဆာကို ဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာနှင့်၎င်း၊ မိမိ မတရားသောမေထုန်၏ ညစ်ညူး ခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်သော ရွှေဖလားကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။

၅ နဖူး၌ အက္ခယာတင်သော ဘွဲ့မူကား၊ နက်နဲ သောအရာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ ပြည်တန်ဆာတို့၏အမိ

မြေ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့၏ အမိပေတည်း။

၆ ထိုမိန်းမသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသွေး၊ ယေရှု၏ သက်သေခံတို့၏အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင်သောအခါ အလွန် အံ့ဩမိန်းမော၍နေ၏။

၇ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း အဘယ်ကြောင့် အံ့ဩသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊ ခေါင်းခုနစ် လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ ထိုမိန်းမကို ဆောင်သော သားရဲ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း ငါပြောမည်။

၈ ယခု မြင်သော သားရဲသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲကတက်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင် အသက်စာစောင်၌ စာရင်း မဝင်သော မြေကြီးသားတို့သည် ဖြစ်ဘူး၍၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ ဖြစ်လတံ့သော သားရဲကို မြင်ရသောအခါ အံ့ဩကြလိမ့်မည်။

၉ ဤအရာ၌ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော ဉာဏ်ရှိ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးကား၊ မိန်းမ ထိုင်သောတောင် ခုနစ်လုံး ဖြစ်၏။

၁၀ ရှင်ဘုရင် ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်၏။ ငါးပါးကျပြီ၊ တပါး ရှိသေး၏။ တပါး ဖြစ်လေဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါ တခဏသာ တည်လိမ့်မည်။

၁၁ ဖြစ်ဘူး၍ ဖြစ်ဆဲမရှိသော သားရဲသည် ရှစ်ပါး မြောက်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ခုနစ်ပါးအဝင်လည်း ဖြစ်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၁၂ ယခုမြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊ မင်းအာဏာ စက်ကို မရသေးသော ရှင်ဘုရင် ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏ အာဏာ စက်ကို သားရဲနှင့်အတူ တချက် တည်း ရကြလိမ့်မည်။

၁၃ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍ မိမိတို့ တန်ခိုး အာဏာ စက်ကို သားရဲ၌ အပ်ပေးကြလိမ့်မည်။

၁၄ သူတို့သည် သိုးသယ်ကို စစ်တိုက်၍ သိုးသယ် သည် နိုင်တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိုး သယ်သည် သခင်တို့၏ သခင်၊ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိသော သူတို့ သည်လည်း ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ်တော်မူ သောသူ၊ သစ္စာရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယခုမြင်၍ ပြည်တန်ဆာထိုင်သော ရေကား၊ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးမျိုး အစုစု ဖြစ်သတည်း။

၁၆ ယခု မြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းနှင့် သားရဲသည်

ပြည်တန်ဆာကို မုန်း၍ သူ၏စည်းစိမ်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့် မည်။ သူ၏အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်၍ သူ၏အသားကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။

၁၇ သူ၏ ကိုယ်ကိုလည်း မီးရှို့လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ နှုတ်ကပတ်တော် မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင် သဘောတူ၍ မိမိတို့နိုင်ငံများကို သားရဲ၌ အပ်ပေး ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ အကြံပေး တော်မူ၏။

၁၈ ယခု မြင်သော မိန်းမသည်လည်း၊ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးသော မြို့ကြီးဖြစ်သတည်းဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။

၁၈

၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့် မြေကြီး ထွန်းလင်းလျက်ရှိ၏။

၂ သူသည် ကျယ်သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်၍။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး ပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ။ နတ်ဆိုး နေရာ ဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ်မျိုး၏တွင်း ဖြစ်လေ ပြီ။ ညစ်ညူး၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ငှက်မျိုး၏ မှီခိုရာ ဖြစ်လေပြီ။

၃ အကြောင်းမူကား၊ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် သူ၏ မတရားသော မေထုန်၏ အဆိပ်အတောက် တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပြီ။ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသော မေထုန်ကို သူနှင့် ပြုကြပြီ။ လောကီ ကုန်သည်တို့သည် သူ၏ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်း အားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်ကြပြီဟု ပြောဆို၏။

၄ အခြားသော ကောင်းကင် အသံကား၊ ငါ၏ လူမျိုးတို့၊ သူ၏ အပြစ်တို့ကို ဆက်ခံခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ ဘေးအဏ်များကို ခံခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ၊ သူ၏ အထဲက ထွက်ကြလော့။

၅ သူ၏ အပြစ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံတိုင်အောင် မှီကြသည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ မတရားသော အမှုတို့ကို ဘုရားသခင် သတိရတော်မူပြီ။

၆ သူသည် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးသည်နည်းတူ သူ၌ဆပ်ပေးကြလော့။ သူ၏ အကျင့်အတိုင်း နှစ်ဆ ထပ်၍ စီရင်ကြလော့။ သူလောင်းသောဖလား၌ သူ့ အဘို့ နှစ်ဆတိုး၍ လောင်းကြလော့။

၇ သူသည် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ကာမဂုဏ်၌

ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ၌ ပြင်းစွာသော ဆုံးမခြင်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းကို ဖြစ်စေကြလော့။ ငါကား မိဖုရားဖြစ်၏။ မှတ်ဆိုးမ မဟုတ်။ စိတ်မသာ ညည်း တွားခြင်းကို မသိရဟု သူသည်အောက်မေ့ တတ်၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ သူခံရသော သေခြင်းဘေး၊ စိတ် မသာညည်းတွားခြင်းဘေး၊ မှတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဒဏ် များတို့နှင့် တနေ့ချင်းတွင်တွေ့၍၊ မီးဖြင့်လည်း ကျွမ်း လောင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်သည် ခွန်အားဗလကြီး တော်မူ၏။

၉ မတရားသော မေထုန်ကို သူနှင့်ပြု၍ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့သော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်၊ သူ့ကျွမ်း လောင်ရာမီးခိုးကို မြင်သောအခါ၊

၁၀ သူခံရသော ညည်းဆဲခြင်း ဝေဒနာကိုကြောက်၍ အဝေးက ရပ်လျက်၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ မြို့စွမ်း၊ သင်သည် တနာရီခြင်းတွင် အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီတကားဟူ၍ သူ့ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၁ လောကီ ကုန်သည်တို့သည်ထိုအတူ ငိုကြွေး၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ကုန်သွယ် ဥစ္စာတည်းဟူသော၊

၁၂ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ ပုလဲ၊ ပိတ်ချော၊ ကတ္တီပါ၊ ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ၊ အမျိုးမျိုးသော သွိုန်သစ်သား၊ အမျိုးမျိုးသော ဆင်စွယ်တန်ဆာ၊ အမျိုးမျိုးသော သစ်ကောင်းတန်ဆာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာ၊ ကျောက်ဖြူတန်ဆာ၊

၁၃ သစ်ကြံပိုး၊ အမေမုန်၊ နံ့သာပေါင်း၊ ဆီမွှေး၊ လောဗန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ မုန့်ညက်၊ ဂျုံဆန်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ ရထား၊ အစေခံကျွန်၊ လူဝိညာဉ်တို့ကို အဘယ် သူမျှ နောက်တဖန် မဝယ်ရ။

၁၄ သင်သည် အလွန် တပ်မက်သော သစ်သီးမျိုး လည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဆူဖျိုးသောအရာ၊ တင့်တယ် သောအရာ ရှိသမျှတို့လည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ နောက် တဖန် မတွေ့ရ။

၁၅ သူ့ကို အမှီပြု၍ ထိုအရာများကို ရောင်းဝယ်သ ဖြင့်၊ ငွေရတတ်သော ကုန်သည်တို့သည် သူခံရသော ညည်းဆဲခြင်းဆန့်ကျင် ကြောက်၍ အဝေးက ရပ်လျက်၊

၁၆ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပိတ်ချော၊ အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကို ဝတ်၍၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ် တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်သောမြို့ကြီး၊

၁၇ ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော စည်းစိမ်သည် တနာရီခြင်းတွင် ပျက်စီးပါပြီတကားဟု ငိုကြွေး၍ စိတ်မသာ ညည်းတွား ကြလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော သင်္ဘောသူကြီး၊ အရပ်ရပ်သို့ လွှင့်ကူးတတ်သောသူ အပေါင်းတို့နှင့် သင်္ဘောသား၊ ပင်လယ် ကုန်သည် ရှိသမျှတို့သည် အဝေးက ရပ်၍၊

၁၈ သူ့ကျွမ်းလောင်ရာ မီးခိုးကိုမြင်လျှင် ထိုမြို့နှင့် အဘယ်မြို့ တူသနည်း ဟူ၍၎င်း၊

၁၉ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပင်လယ်ကူးသော သင်္ဘောကို ပိုင်သောသူအပေါင်းတို့အား ကိုယ်စည်းစိမ် ကိုပေး၍ ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး၊ တနာရီခြင်းတွင် ပျက်စီးပါပြီတကားဟူ၍၎င်း အော်ဟစ်လျက်၊ မြေမှုန့် ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်လျက် ငိုကြွေး၍စိတ် မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။

၂၀ ကောင်းကင် မှစ၍ သန့်ရှင်းသူ တမန်တော် ပရောဖက်တို့၊ သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ ဘက်၌နေ၍၊ သူ့ကို တရားစီရင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုသည်ကို ဝါကြား၏။

၂၁ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန် တပါးသည် ကြီးစွာသော ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သော ကျောက် ကို ချီယူ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ပြီးလျှင် ထိုနည်းတူ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီးကို ပြင်းထန်စွာချပစ်၍ နောက်တဖန် မပေါ်မရှိရ။

၂၂ စောင်းသမား၊ အငြိမ့်သမား၊ ပလွေ သမား၊ တံပိုးသမားများ တီးမှုတ်သော အသံလည်း သင့်အထဲ ၌ နောက်တဖန် မမြည်ရ။ အမျိုးမျိုးသော လက်တတ် သမားတို့တွင် တယောက်မျှ သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန် မပေါ်မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက် တဖန် မမြည်ရ။

၂၃ ဆီမီးအလင်းလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန် မထွန်း မလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သား သတို့ သမီးအသံကိုလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန် မကြား ရ။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီမှုူးမတ်တို့သည် သင်၏ ကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏ပြု စားခြင်း ပရိယာယ်အားဖြင့် လှည့်ဖြားခြင်းကို ခံရ ကြပြီဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။

၂၄ ပရောဖက်တို့၏ အသွေး၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အ သွေး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ကွပ်မျက်သော သူအပေါင်း တို့၏အသွေးကို ထိုမြို့၌ တွေ့၏။

၁၉

၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်ဘုံ၌ စည်းဝေးသောသူ

အများတို့၏ အသံကြီးကား၊ ဟာလေလုယ၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာ၊ ဘုန်း အသရေ တန်ခိုးတော်ပေတည်း။

၂ စီရင်တော်မူခြင်း အရာတို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့် မတ်ကြ၏။ မိမိ မတရားသော မေထုန်အားဖြင့် မြေကြီး ကို ပုပ်ပျက်စေသော ပြည်တန်ဆာကြီးကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အသွေးကို သူ၏ လက်ဖြင့်သွန်းသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ် ပေးတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။

၃ တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယဟူ၍၎င်း၊ သူ၏မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်သည်ဟူ၍၎င်း ပြောဆို ကြ၏။

၄ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့် သတ္တဝါ လေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊ အာမင်၊ ဟာလေလုယဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ ပလ္လင်တော် ပေါ်က ထွက်သော အသံကား၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို ကြောင်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသတည်း။

၆ တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော ထာဝရအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် စိုးစံတော်မူ၏။

၇ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြကုန်အံ့ အကြောင်းမူကား၊ သိုး သငယ်၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ခံချိန်ရှိပြီ။ သူ၏မိန်းမ သည် ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ပြီဟု စည်းဝေးသောသူ အများတို့၏ အသံ၊ သမုဒ္ဒရာသံ၊ ပြင်းစွာသော မိုဗ်းကြီးသံကဲ့သို့ ငါကြား၏။

၈ ထိုမိန်းမသည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိတ် ချောကို ဝတ်ဆင်ရသော အခွင့်ကိုရ၏။ ထို ပိတ်ချော မူကား၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၉ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ သိုးသငယ်၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ရေးထားလော့ ဟူ၍၎င်း၊ ဤစကားသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက် စင်စစ်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း ငါ့အား ပြောဆို၏။

၁၀ ငါသည် ထိုသူကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ သူ၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၏။ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်၊ ငါကား သင်၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ဖြစ်၏။ ယေရှု၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ဆောင်သော သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့၏

လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက် ဟော သော စကားချက်သဘောသည် ယေရှု၏ သက်သေ ဖြစ်သတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၁၁ ထိုအခါ ကောင်းကင်ဘုံ ဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်လျှင်၊ မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် သစ္စာ ဟူသောအမည်၊ သမ္မာ ဟူသောအမည် ရှိသတည်း။ ထိုသူသည် တရားသဖြင့် စီရင်တတ်၏။ တရားသဖြင့် စစ်တိုက်တတ်၏။

၁၂ မျက်စိတော်သည် မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခေါင်း တော်ပေါ်၌ သရဖူများကို ဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ မသိသော နာမတော်သည် ရေးထား လျက်ရှိ၏။

၁၃ အသွေး၌ နှစ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်၏။ ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူသော အမည်ရှိ၏။

၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြင်းဖြူကို စီးလျက်၊ စင်ကြယ်သော ပိတ်ချောဖြူကို ဝတ်လျက် နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၅ လူမျိုးတို့ကို ဒဏ်ခပ်စရာဘို့ ထက်သောသံလျက် သည် ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်၏။ သူတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော ဘုရားသခင်၏ ဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်သီး နယ်ရာတန်ဆာကို ဖိနှင်းတော်မူမည်။

၁၆ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်၊ သခင်တို့၏ သခင်ဟု ဘွဲ့နာမ တော်သည် အဝတ်တော်၌၎င်း၊ ပေါင်တော်၌၎င်း၊ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၇ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် နေထဲမှာ ရပ် လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။

၁၈ သူသည် မိုဗ်းကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံတတ် သော ငှက်အပေါင်းတို့ကို ကြီးသော အသံနှင့်ခေါ်၍၊ လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူရဲအသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူအသား၊ အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ် အမျိုးမျိုးသော လူတို့၏ အသားကို စားအံ့သောငှါ၊ ကြီးမြတ်တော်မူ သော ဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်သို့ စည်းဝေးကြလော့ ဟုဟစ်ကြော်၏။

၁၉ သားရဲမှစ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ ဗိုလ်ခြေများတို့သည် မြင်းစီးတော်မူသော သူနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်ကို ငါမြင်၏။

၂၀ သားရဲကို ဘမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏ တံဆိပ်လက်

မှတ်ကို ခံ၍၊ သူ၏ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို လှည့်ဖြား၍ သားရဲရှေ့၌ နိမိတ်များကို ပြတတ်သော မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဘမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင် လျက်ရှိသော ထိုသူ နှစ်ဦးကို ကန့်နှင့်လောင်သော မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။

၂၁ ကြွင်းသော သူတို့သည် မြင်းစီးတော်မူသောသူ ၏ ခံတွင်းတော်ထဲကထွက်သော သံလျက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူတို့၏အသားကို ငှက်အပေါင်း တို့သည် ဝစွာစားကြ၏။

၂၀

၁ တဖန် ကောင်းကင်တမန်သည် အနက်ဆုံးသော တွင်း၏သော့နှင့် သံကြိုးကြီးကို ကိုင်လျက် ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။

၂ ရှေးမွေဟောင်း၊ မာရ်နတ် စာတန်တည်းဟူသော နဂါးကို ကိုင်ဘမ်း၍၊ အနှစ်တထောင်ဘို့ချည်နှောင်လေ၏။

၃ အနှစ်တထောင် မကုန်မှီတိုင်အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြားရမည်အကြောင်း အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲသို့ ချပစ်လှောင်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ် တထောင်ကုန်ပြီးမှ တဖန်ခဏ လွှတ်ရဦးမည်။

၄ ပလ္လင်များကိုလည်း ငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူတို့သည် တရားစီရင်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။ သားရဲနှင့်သူ၏ ရုပ်တုကို မကိုးကွယ်၊ သူ၏ တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုနဖူး၌ မခံ၊ လက်၌မခံဘဲနေ၍၊ ယေရု၏ သက်သေခံတော်မူချက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ် တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံရကြ၏။

၅ ကြွင်းသောလူသေတို့သည် ထိုအနှစ်တထောင် မကုန်မှီ အသက်မရှင်ကြ။ ဤထမြောက်ခြင်းကား၊ ပဌမ ထမြောက်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၆ ပဌမ ထမြောက်ခြင်းကို ဝင်စားသောသူသည် မင်္ဂလာရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းသော သူဖြစ်၏။ ထိုသို့ သောသူသည် ဒုတိယ သေခြင်း၏ လက်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၍၊ အနှစ်တထောင် ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုအနှစ်တထောင် ကုန်ပြီးမှ စာတန်သည် ထောင်ထဲက လွတ်သော အခွင့်ကိုရ၍၊

၈ အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များသော ဂေါဂ၊ မာဂေါဂ တည်းဟူသော မြေကြီးလေး မျက်နှာ ပေါ်မှာနေသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို လှည့်ဖြားအံ့သောငါ့ငင်း၊ စစ်တိုက်ဘို့ စည်းဝေးစေခြင်း ငါ့ငင်း တက်လိမ့်မည်။

၉ ထိုသူများတို့သည် မြေကြီးမျက်နှာပေါ်သို့တက်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ တပ်ကိုငင်း၊ ချစ်ဘွယ်သော မြို့တော်ကိုငင်း၊ ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်အထံတော်၊ ကောင်းကင်မှ မီးကျ၍ သူတို့ကို မျိုလေ၏။

၁၀ သူတို့ကို လှည့်ဖြားသော မာရ်နတ်ကိုလည်း သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက် ရှိရာ ကန့်နှင့်ရောနှောသော မီးအိုင် ထဲသို့ ချပစ်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရကြလတံ့။

၁၁ တဖန်တုံ ဖြူသော ပုလ္လင်ကြီးကိုငင်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကိုငင်း ငါမြင်၏။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်ရှေ့မှ ပြေးလွင့်၍ သူတို့ နေ့စရာအရပ်မရှိ။

၁၂ သေလွန်သောသူ အကြီးအငယ်တို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြသည်ကို ငါမြင်၏။ စာစောင်များကို ဖွင့်ထား၏။ အသက်စာစောင် တည်းဟူသော အခြားတပါးသော စာစောင်ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သော သူတို့သည် မိမိတို့ အကျင့်အတိုင်း၊ စာစောင်တို့၌ ရေးထားချက်များနှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၁၃ သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ရှိသော လူသေတို့ကို အပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ ရှိသောလူသေတို့ကို အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကို မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား ဒုတိယသေခြင်းဖြစ်သတည်း။

၁၅ အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောသူ ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။

၂၁

၁ ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရှေးကောင်းကင်နှင့်ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေသွားကြပြီ၊ ထိုအခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။

၂ သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့ သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သော မင်္ဂလာ

ဆောင် သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက် ဘုရားသခင် အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။

၃ ကောင်းကင်မှကြီးသောအသံကား၊ ဘုရားသခင် ၏ တံတော်သည် လူတို့တွင် ရှိ၏။ လူတို့ နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေ၍ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူမည်။

၄ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ မျက်စိ၌ မျက်ရည် ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် သေ ဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်း မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ် ဘူးသောအရာတို့သည် ရွှေသွားကြပြီ။

၅ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူက လည်း၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အသစ် ဖန်ဆင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံး၊ ရေးထား လော့။ ဤစကားသည် သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊

၆ အမှုပြီးပြီ။ ငါသည် အာလာဖဖြစ်၏။ ဩမေဃ လည်းဖြစ်၏။ အစနှင့် အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ ရေငတ် သောသူအား အသက်စမ်းရေကို အဘိုးမယူဘဲ ငါ ပေးမည်။

၇ အောင်မြင်သောသူသည် ဤအရာတို့ကို အမွေ ခံရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏ သားဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ ကြောက်တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ လူ့အသက်ကိုသတ်သော သူ၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ပြုစား တတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာ ပျက်သောသူ အပေါင်းတို့မူကား၊ ဒုတိယ သေခြင်း တည်းဟူသောကန်နှင့်လောင်သော မီးအိုင်ထဲ၌ မိမိတို့ အဘို့ကို ရကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။

၉ နောက်ဆုံးသော ဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော ဖလားခုနစ်လုံးကို ဆောင်သော ကောင်းကင် တမန် ခုနစ်ပါးတွင် တပါးသည် လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကို နှုတ်ဆက်၍၊ လာခဲ့ပါ။ သိုးသငယ်၏ ခင်ပွန်းတည်း ဟူသော မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကို ငါပြမည်ဟု ပြောဆိုလျက်၊

၁၀ ကြီးမြင့်သောတောင်သို့ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ သန့်ရှင်းသော ယေရုရှလင်မြို့သည်

ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရား သခင် အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည် ကို ငါ့အားပြလေ၏။

၁၁ ထိုမြို့၏ အရောင်အဝါသည်၊ ကျောက်သလင်း နဂါးသွဲ့ကဲ့သို့၊ အမြတ်ဆုံးသော ကျောက်မျက်မှန် နှင့်တူ၏။

၁၂၁၃ ကြီးမြင့်သောမြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ အရှေ့ဘက်၌ တံခါး သုံးပေါက်၊ မြောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တောင် ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ အနောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တံခါး တဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုတံခါး တဆယ်နှစ်ပေါက်၌ ကောင်းကင်တမန် တဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။ ဣသရေလ အမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး၏ နာမတို့သည် ထိုတံခါးပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၄ မြို့ရိုးအမြစ်သည် တဆယ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ သိုး သငယ်၏ တမန်တော် တဆယ်နှစ်ပါး၏ နာမတို့သည် မြို့ရိုး အမြစ်ပေါ်၌ ရေးထားလျက် ရှိကြ၏။

၁၅ ငါနှင့် စကားပြောသော သူသည်၊ မြို့ကို၎င်း၊ တံခါးတို့ကို၎င်း၊ မြို့ရိုးကို၎င်း တိုင်းခြင်းငှါ တိုင်းစရာ ရွှေကျူလုံးပါ၏။

၁၆ မြို့သည် စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကျူလုံးနှင့် မြို့ကိုတိုင်း၍ မြို့၏အနံ၊ အလျား၊ အမြင့်၊ ယူဇနာ တရာနှစ်ဆယ်စီရှိ၏။

၁၇ မြို့ရိုးဒုကို တိုင်း၍၊ လူအတောင် ကဲ့သို့သော ကောင်းကင်တမန် အတောင် အားဖြင့်၊ တရာလေး ဆယ်လေးထောင့်ရှိ၏။

၁၈ မြို့ရိုးကိုယ်သည် နဂါး သွဲ့ကျောက် ဖြစ်၏။ မြို့သည်လည်း ကြည်လင်သော ဖန်နှင့်တူသောရွှေစင် ဖြစ်၏။

၁၉ မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည် ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ပထမ အမြစ်ကားနဂါးသွဲ့ဖြစ်၏။ ဒုတိယ အမြစ်ကား နီလာ၊ တတိယ အမြစ်ကား မဟူရာ၊ စတုတ္ထ အမြစ်ကား မြ၊

၂၀ ပဉ္စမ အမြစ်ကား ကြောင်၊ ဆဋ္ဌမ အမြစ်ကား ကျောက်နီ၊ သတ္တမ အမြစ်ကား ခရုသုလိတ်၊ အဋ္ဌမ အမြစ်ကား မျက်ရွဲ၊ နဝမ အမြစ်ကား ဥဿဖရား၊ ဒသမ အမြစ်ကား ခရုသုပြတ်၊ ဧကဒသမ အမြစ်ကား ဝါကိန္နု၊ ခုဒသမ အမြစ်ကား ဝေါမုတ် ဖြစ်သတည်း။

၂၁ တံခါးရွက် တဆယ်နှစ်ရွက် အသီးအသီးတို့သည် ပုလဲတပြားစီဖြင့်ပြီး၍ ပုလဲတဆယ်နှစ်ပြား ဖြစ်ကြ၏။ မြို့လမ်းမသည် ကြည်လင်သောဖန် ကဲ့သို့သော ရွှေစင် ဖြစ်၏။

၂၂ မြို့ထဲ၌ ပိမာန်တော်ကို ငါမမြင်။ အကြောင်းမူကား၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်သည် ထိုမြို့၏ ပိမာန်တော်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုမြို့သည် နေ၏ အရောင်၊ လ၏ အရောင်ကို အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်သည် ထိုမြို့ကို လင်းစေ၏။ သိုးသငယ်သည်လည်း ထိုမြို့၏ ဆီမီးဖြစ်၏။

၂၄ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၏ အလင်းကိုအမှီပြု၍ သွားလာကြလိမ့်မည်။ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း မိမိတို့ ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၂၅ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့အချိန်၌ အလျှင်းမပိတ်တတ်။ ညဉ့်မူကား မရှိ။

၂၆ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့ ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၂၇ ညစ်ညူးသောအရာ၊ စက်ဆုပ်တွယ်သောအရာ၊ သစ္စာပျက်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မဝင်ရဘဲ၊ သိုးသငယ်၏ အသက်စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သောသူတို့ သာလျှင် ဝင်ရ၏။

၂၂

၁ တဖန်၊ ကျောက်သလင်း ကဲ့သို့ ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ ပလ္လင်တော်ထဲက ထွက်သော၊ အသက်ရေစီးရာမြစ်ကို ကောင်းကင်တမန်သည် ဝါအား ပြလေ၏။

၂ မြို့လမ်းမ အလယ်၌၎င်း၊ ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၌၎င်း၊ အသက်ပင်ရှိ၏။ ထိုအသက်ပင်သည် အသီး တဆယ်နှစ်မျိုးကို သီးတတ်၏။ မိမိအသီးကိုလည်း လတိုင်း ပေးတတ်၏။ အရွက်သည်လည်း လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ အနာရောဂါ ငြိမ်းစရာဘို့ဖြစ်၏။

၃ နောက်တဖန် ကျိန်ခြင်းဘေး တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ၊ ထိုမြို့၌ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ ပလ္လင်တော် ရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တို့သည် ဘုရားဝတ်ကို ပြုကြလိမ့်မည်။

၄ မျက်နှာတော်ကို မြင်ရ၍၊ သူတို့ နဖူး၌လည်း နာမတော်ရေးထားလျက် ရှိလိမ့်မည်။

၅ ထိုမြို့၌ ညဉ့်မရှိရ ဆီမီးကို အလိုမရှိ။ နေ၏အရောင်ကိုလည်း အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၍ သူတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံကြလတော့။

၆ ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ဤစကားသည် သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်တို့၏ ဝိညာဉ်ကို အစိုးရသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဖြစ်ရမည် အမှုအရာများကို မိမိကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တော်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။

၇ ငါသည် အလျင်အမြန် လာမည်၊ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို စောင့်ရှောက်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆို၏။

၈ ငါယောဟန်သည် ဤအရာများကို ကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာများကိုပြသော ကောင်းကင်တမန်၏ ခြေရင်း၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ ပြင်ပင်၏။

၉ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်၊ ငါကား၊ သင်၏လုပ်တော် ဆောင်ဘက်ဖြစ်၏။ သင်၏ အစကို ပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာစောင်၏ စကားကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့၏ လုပ်တော်ဆောင်ဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လော့ဟု ပြောဆို၏။

၁၀ တဖန်တုံ၊ ဝါအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို တံဆိပ် မခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီ။

၁၁ မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့် ပြုစေဦး။ ညစ်ညူးသော သူသည် ညစ်ညူးစေဦး။ မြောင့်မတ်သောသူသည် မြောင့်မတ်စေဦး။ သန့်ရှင်းသော သူသည် သန့်ရှင်းစေဦး။

၁၂ ငါသည် အလျင်အမြန် လာမည်။ ငါသည် အကျိုးအပြစ်ကို ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း ဆပ်ပေးမည်။

၁၃ ငါသည် အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃ လည်းဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။ အစနှင့် အဆုံးလည်း ဖြစ်၏။

၁၄ အသက်ပင်နှင့် ဆိုင်၍၊ မြို့တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်အံ့သောငှါ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

၁၅ ပြင်၌ကား၊ ခွေးဖြစ်သောသူ၊ ပြုစားတတ်သော သူ၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်ခြင်းကို နှစ်သက်၍ပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။

၁၆ ငါ ယေရှုသည်၊ အသင်းတော်တို့အဘို့ ဤအရာများကို သင်တို့အား သက်သေ ခံစေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၏။ ငါသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်၏

အမြစ်ဖြစ်၏။ အနှယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထွန်းတောက်
သော မိုးသောက်ကြယ်လည်းဖြစ်၏။

၁၇ ဝိညာဉ်တော်နှင့် မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးက၊
လာခဲ့ပါဟုဆိုကြ၏။ ကြားသောသူကလည်း လာခဲ့ပါ
ဟုဆိုပါစေ။ ရေငတ်သောသူသည် လာပါစေ။ အလို
ရှိသောသူသည် အဘိုးကို မပေးဘဲ အသက်ရေကို
ယူပါစေ။

၁၈ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို ကြားသော
သူ အပေါင်းတို့အား ငါသက်သေခံသည်ကား၊ အကြင်
သူသည် ဤအရာတို့၌ ထပ်၍ အသစ်သွင်း၏။ ဤ
စာစောင်၌ ရေးထားသော ဘေးဒဏ်တို့ကို ထိုသူ

အပေါ်သို့ ဘုရားသခင် သက်ရောက်စေတော်မူမည်။

၁၉ အကြင်သူသည် ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိ
စကားအချို့ကို နှုတ်ပယ်၏။ ဤစာစောင်၌ ရေးထား
သော အသက်ပင်နှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော မြို့တော်
နှင့်၎င်း၊ ထိုသူ စပ်ဆိုသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်
နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။

၂၀၊ ၂၁ ငါသည် အလျင်အမြန် လာမည် မှန်ပေ၏ဟု၊
ဤအရာများကို သက်သေခံသောသူ မိန့်တော်မူ၏။
အာမင်။ သခင်ယေရှု ကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့ သခင်
ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်း
တို့၌ ရှိစေသတည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော ရှင်ယောဟန် စီရင်ရေးထားသော
ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။

